CORNELII SCHREVELII

LEXICON MANUALE

Græco-Latinum & Latino-Græcum:

STUDIO atque OPERA

JOSEPHI WICKEY

VOCABULORUM Octo quasi Millibus

LOCUPLETATUM,

Et jam tandem

Plurimis prætereà in locis Auctum & Adornatum, prout ex PRÆFATIONE constat.

Ad calcem adjectæ sunt

SENTENTIÆ GRÆCO-LATINÆ,

QUIBUS

Omnia Gr. Lat. PRIMITIVA comprehenduntur.

ITEM

TRACTATUS DUO:

Alter de RESOLUTIONE Verborum, de ARTICULIS alter; Uterque perutilis, & adhuc desideratus.

EDITIO TREDECIMA, prioribus multò auctior & emendatior.

LONDINI:

SUMPTIBUS J. BONWICKE, J. WALTHOE, J. KNAPTON, C. HITCH & L. HAWES J. POTE, A. MILLAR, B. DOD, C. BATHURST, J. HINTON, H. WOODFALL, J. RIVINGTON, R BALDWIN, GU. JOHNSTON, J. RICHARDSON, C. & R. WARE, T. LONGMAN, S. CROWDER & Co. B. LAW, T. CASLON, G. KEITH, A. & C. CORBETT, J. HINXMAN.

M,DCC.LXII.

BRITISH MUSEUM

LECTORI BENEVOLO

S. D.

JOSEPHUS HILL.

GRÆCAM Linguam celebrare, cujus existimatio apud literatos omnes tanta est, ut neque laudibus augeri, neque vituperatione minui queat; nec mihi opus est, nec studiosa indoles id exposcit. De iis igitur solummodò verba facere in animum induxi, quæ præsens omninò spectant institutum: quò penes unumquemque sit, faciliùs de eodem rectiúsque judicare. Ut verò æquum de quovis libro fiat judicium, plurimum refert, consilium perinde instituti operis, ac ipsum opus habere compertum. Quibus igitur de causis hosce suscepimus labores, & quem ad usum eosdem dirigimus; ne hoc non benè perspecto, iniqua (ut plerumque fert consuetudo) in nos operámve nostram lata esset sententia; paucis te, Amice Lector, *à primo admonendum duxi. Quisquis enim secum recolit, quot Lexica annis jam anteà multis prodierunt in lucem, nos fortean imprudentiæ coarguet, quasi frustra hoc à nobis fuerit editum. Verùm in memoriam revocet; ea omnia vel κριτικώτερα esse, (nonnullâque per omnia Græca) atque adeò non attemperata ad captum juventutis, sed viris peritis duntaxat accommodata; vel pretii saltem molísque grandioris, quàm ut à multis parentibus comparari, aut à puerulis commodè portari queant. Idcirco* Cl. Schrevelius, *qui multis nominibus de rep. literariâ benè meruit, meliúsque mereri pergit cotidiè, hoc Lexicon concinnavit primitùs; idémque nos in usum Britannorum jam auctum ivimus; ut studiosæ Gr. L. adolescentiæ, in superandis difficultatibus, quæ teneriorem istam ætatem ut plurimùm torquent, foret subsidio: & tenuioribus insimul fortunis, humerísque parum firmis meliùs aliquantò consuleretur. Quò verò adolescentibus salebrosa ad Athenas via planior fieret, itáque compendiosior: id in primis &* Cl. Schrevelio, *& nobis fuit curæ; ut vocabula omnia N. Testamenti, & scriptorum qui in Scholis trivialibus teruntur; necnon usitatiora, quæ cùm alibi apud Poëtas, & Oratores occurrunt,*

tùm maximè in Veteris Inſtrumenti verſione Græcâ, (quæ multis perperam LXXII. *dicitur) explicata forent, & enucleata. Anomala etiam, & themata quæ difficiliùs inveſtigantur, utì & hujus linguæ dialecti variæ, quæ moleſtiam minùs exercitatis (ut quæ maximè) creare ſolent; ea ferè omnia, & inventu, & intellectu facta ſunt facillima. Verbis item quæ frequentiùs occurrunt, non ſolum futura & præterita, (quod ab aliis Lexicographis factum) ſed alia etiam aſſignavimus tempora, quibus difficultas ineſſe videbatur, & potiſſimùm indefinita; Græci quippe plurimùm hæc pro perfectis ſolent uſurpare. Ut verò à cæteris dignoſci poſſint, literis capitalibus ſignata ſunt primitiva: ſub quibus plerumque, & derivativa, & compoſita communiora, (quæ ſuâ etiam ſerie relata ſunt) memoriæ ergô commemorantur. Græca* πολύσημα, *per primigenias ſuas ſignificationes primùm plerumque, deinde per poſtnatas, (niſi quando unica ſufficiat) Latinè reddidimus: Quid enim id genus voces (quæ ferè ſunt innumeræ) primò & propriè ſignant, quid verò tranſlatè &* μεταφορικῶς, *permagni intereſt exploratum habere. Cùm enim tranſlata vocabula, & plus habeant ornatûs quàm propria, ac plus etiam ad ſignificandum valeant, (conciſæ utpote ſunt ſimilitudines, quæ rem planè ſubjiciunt oculis) iis quàm ſæpiſſimè utuntur Scriptores: quo ſit neceſſe; ut juxta in alienis, in quæ migrârunt, vel ubi ſaltem diverſantur, ac propriis domiciliis eadem exploremus.*

Quid inſuper in hac Editione præſtitum eſt, admonendus es porrò, Candide Lector. *Nonnulla* Schreveliana, *ſed oppidò pauca, deleta ſunt, (neque enim operam, neque famam ejus imminutam velimus) alia quædam mutavimus;* ἔτυμα *deſiderata adjecimus; plurima hinc inde, prout ſeries verborum tulit, intertexuimus; & vocabulorum denique quinque amplius millia in album retulimus, Adjectivis unius, utì & trium terminationum; ut ab iis quæ duarum ſunt, & ſubſtantivis diſcriminari poſſint, (quod ſæpiùs pueris negotium faceſſere, jam inde ab adoleſcentiâ memini) nullos, præterquam in initio, adjecimus articulos. In transferendis Græcis operam dedimus, ut ea vocabula Latina, quæ jam olim Latii jure donata ſunt, ſed Graiis proſapiam ſuam referunt acceptam, literis majuſculis imprimerentur. Quod tametſi à nemine (quòd ſciam) adhuc tentatum fuerit, & quantulumcunque videbitur; magni tamen (niſi me valdè fallit conjectura) erit adoleſcentibus emolumenti. Hoc enim pacto, non ſolùm eorundem origines; & in plurimis orthographia etiam, & ſyllabarum quantitates multò faciliùs innoteſcere poſſint: verùm etiam ambæ unâ eâdemque*

operâ

operâ addiſcuntur linguæ; citiúſque & altiùs memoriæ Græca per Latina (anteà utpote cognita) imprimuntur. Ratio enim comparandi linguam quamcunque expeditior eſt nulla, quàm (paucis ex Grammaticâ præguſtatis, de pronominibus verbiſque ſubſtantivis, quòd frequentiſſimè occurrunt; de vi præpoſitionum item, ob earum uſum cùm ſingillatim, tùm in compoſitione (apud Græcos præſertim) longè uberrimum; conjunctionúmque ad aſſequendum ſermonis nexum; de verborum & nominum denique variationibus) ad origines dictionum attendere diligentèr; & per notas voces ignotas addiſcere, & memoriâ retinere. Cujus rei teſtis adeò locuples eſt omnium experientia, ut nemo niſi in linguis planè hoſpes, ignorare poſſit. Quod ſi in iiſdem, duriuſculè ſubindè ἐτυμολογίζειν videamur: at certè nihilo ſecius id fecimus, quàm à doctiſſimis Etymologis ante nos factum: tametſi quò minus, literarum varias permutationes oſtendendo, etyma firmaremus, cùm brevitas, tùm ratio operis in primis prohibuit. Ubi autem iiſdem omnino conveniunt literis, (quod in plurimis vocibus, & nominibus præſertim propriis, ſæpè ſæpius occidit) minus fuimus ſoliciti, unicuique utpote obvia. Verum cum tam ingens ſit iſtiuſmodi vocabulorum multitudo; ut una ferè Æolica dialectus, non injuriâ (Fabio teſte) totum penè ſermonem Latinum, pro ſuâ ſobole vendicare poſſit; tantaque incertitudo ſit, quânam familiâ, imò vel gente oriunda ſunt plurima, nemini ſit mirum, ſi nonnulla hunc in modum fortè indigitanda, à nobis ſint prætermiſſa: quando neque per tempus ſemper licuit, nec (fateor) placuit ſemper, multis ex Etymologis ἔτυμα ruſpari. Quin facile eſt ſignatis addere: & in vocabulariis Latinis, ſi ad eundem modum daretur; ut vernacula quæ à Latinis ducunt originem, & ſolâ terminatione ſæpiſſimè diſcrepant, diverſis literis vel characteribus quibuſcunque innoteſcerent: opus (niſi plurimum fallor) non minus utile reip. literariæ, quàm juventuti gratum foret: Quod ut in Latino-Anglicano fiat, author fui; & brevi ſpero effectum iri. Anglicana interdum Græcis oriunda, noſtratium gratiâ admiſcentur: nonnullâque à nemine (quantum uſpiam mihi contigit videre) hucuſque obſervata. Dum hæc continenti labore, in Græco-Latino molimur, in Latino-Græcum intereà incubuit J. Hutchinſonus, vir ſupra ætatem doctus. Ubi vocabulorum ſeriem, in ordinem Alphabeticum reſtituit; Græca aliquammulta Latinis addidit; & utriuſque generis tria circiter millia ſuppeditavit; prout unicuique collationem inſtituenti conſtare poterit. Hiſce Lubini ſententias Græco-Latinas ſubjunximus; & tractatus duos nunquam anteà editos; quos humanitèr mecum communicavit Doctiſſ. Rhodocanacides; qui alia ſimilis monetæ, ſi literatorum

ratorum calculis hæc approbari ſenſerit, excudenda pollicetur. Reliquum eſt, ut Typographi nomine tuum imploremus candorem, quem (ſi quis alius) jure optimo meruiſſe videbitur: quippe omnem curam, operam, & diligentiam adhibuit; ut hæc qnàm emendatiſſimè tuum in conſpectum prodirent. Typis fatetur minutioribus ſe uſum; ne opus; hoc tanto auctario juſtam molem, pretiúmve ſolitum excederet; eóque magis, quod ejus ſunt generis hujuſmodi libri, ut non in oculorum uſque defatigationem perpetuò ſint legendi, ſed conſulendi tantùm prout tulerit occaſio. Σφάλματα, *ſiqua irrepſerint, (& in tantà varietate alitèr qui fieri potuit?) ea tamen omnia adeo eſſe* εὐαπολόγητα *vehementèr confidit; ut nihil ſit cauſæ, cur* Cl. Schrevelius *in poſterum vereatur; ne corrupte in* Angliâ, *hac ſaltem ex officinâ prodeat. Hæc ſunt,* Benigne Lector, *de quibus te admonitum velim; nec ſupereſt quicquam, niſi ut noſtros omnium labores æqui bonique conſulas. Vale.*

TYPOGRAPHI LONDINENSES

Benevolo Linguæ Græcæ Studioſo.

VISA dudum noviſſimâ Pariſiis Lexici Manualis à Cornelio Schrevelio primum elaborati editione, Batavicis, Anglicanis, Pariſiniſque editionibus, ut perperàm dictitant, auctiore & emendatiore, ne videremur noſtrati ſtudioſæ Juventuti deeſſe, novam hancce duodecimam ejuſdem Manualis editionem Pariſinis, Batavicis, aliiſque quamplurimis emendatiorem & reverâ auctiorem Londini prælo mandavimus, duobus fere millibus ſupra octo à cl. Joſ. Hill vocabulorum millia locupletatam: omnia prætereà compoſita & derivata, ab eodem Editore promiſſa, nunc primo ſuâ propriâ alphabetici ſerie relata ſunt; necnon plurima futura atque præterita, & Anglicana Græcis oriunda, Noſtratium gratiâ frequentius admiſcentur curâ & operâ Joannis Entick, A. M. ut plerumq; apparent ex notulâ hac (*) vocibus abſolutis præfixâ. Vale Lector, & quicquid hoc opus noſtrum ſit, pro humanitate tuâ boni conſule.

Londini v. *Nonas Julii* M. DCC. XXXVIII.

COR-

CORNELII SCHREVELII

LEXICON

GRÆCO-LATINUM.

A.

A Prima eſt apud Græcos litera, quam vocant ἄλφα, à primâ Hebræorum *Aleph*. Interdum eſt nota numeralis, ſignificans primum; ſicut β, ſecundum; γ, tertium, &c. In compoſitione verò multiplicem habet uſum; aliquandò enim eſt στερητικὸν, & vim privandi obtinet: ut βέβαιος, *ſtabilis*; ἀβέβαιος, *inſtabilis*, &c. Aliquando eſt ἐπιτατικὸν, quaſi dicas *intenſivum*; hoc eſt, vim addit ſignificationi: ut in ἀχανὴς, ἄλιος. Interdum idem quod δὺς, ut ἄβατος pro δύσβατος. Nota autem, quòd in quibuſdam dictionibus α impunè abſit, vel adſit, ut otioſùm dici poſſit: ἀβληχρὸς, βληχρός. ἄσαχυς, σάχυς· ἀναῖται, ναῖται· σράβελοι, ἀσράβελοι.

A pro ε, Doricè, ut αἴτε pro εἴτε.

Ἀ pro ἡ, Dor. articulus. ᾇ, *quò*, Dor. pro ᾗ, adv.

Ᾱ pro ω, Dor. in gen. pl. ſimpl. αν, ſine accentu, & ᾶν, cum circumflexo. Sic α pro ω, in nom. quintæ decl. ſimpl. ut Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, pro Ποσειδών, ῶνος. Sic χρυσάσων, pro χρυσάσων, à χρυσόω· βοᾶσι pro βοῶσι.

Ἃ, *quæ*: articulus poſtpoſ. n. g. pl. num. ab ὅ, *quod*.

Ἄ, vox quiritantis, admirantis, optantis: ut & ἆ, ἃ, *ab*, lamentantis, ab ἄ.

Ἄ, ἀ, *ba, ba, be*; ridentis, ut apud Lat.

Ἀάατος, per dupl. privationem, vel per Pleonaſm. τοῦ α, *valdè noxius*, & *innoxius*: ab α & ἄω, vel ἄτω, βλάπτω. Th. ἀτάω, ἄατος, idem.

Ἀαγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὐ, *infragilis*: ab α, & ἄγω, *frango*.

Ἄαδε, *moleſtus fuit*: aor. 2. pro ἤδε, ſolutione υ in ἀα, verbi ἀαδέω.

Ἀαδὴς, Dor. pro ἀηδὴς.

ΑΑΖΩ, *exhalo*: f. σω, p. κα, à ſono.

Ἀάθην, *deceptus fui*: pro ἤθην, a. 1. paſſ. verbi ἀάομαι, quod ab ἄω, ſeu ἄημι.

Ἀάμινς, θος, ἡ, aucupii inſtrumentum.

Ἄαπλος, ἀάπλυς, ab ἄαπλος, υ, ὁ ἡ ὐ, *non tangendus*: ex α & ἅπτω, vel ἰάπτω.

Ἄαρων, ὁ, nom. viri, Hebr. indecl. q. d. *Montanus*.

Ἀασάμην, ω, ατο, *offendi*: pro ἠσάμην, aor. 1. med. verbi ἄτω, vel ἄω, *noceo*: aor. 1. ἄσα, Dor. pro ἦσα, & ſolutione τοῦ η in dupl. breve ἄασα, & in med. ἀασάμην. Alii malunt ab ἀάσκω, *noceo*: ex α & ἄτω, ab ἄω. Sic a. 1. paſſ. ἀάσθην, ης, η, pro ἠσθην, Th. ἀτάω.

Ἀᾶσι, *ſtant*: 3. pl. ab ἄημι· ut ἵστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω.

Ἀάχετον, *intolerabilè*: ex α, & ἴχω, *teneo*, cujus 3. perſ. perf. paſſ. ἐχύλαι, undè χετὸς, ἡ ἄχετος, & Pleonaſmo τοῦ α, ἀάχετος.

Ἄαται, *ſaturatur*: 3. ſing. ab ἄαμαι. Th. ἄημι, Sed ἀάται, 3. ſing. ab ἀάομαι.

Ἄατος, υ, ὁ ἡ ὐ, *inſatiabilis, innoxius*: ex α, & ἀτάω, fut. ἄσω, *lædo*.

Ἀβαδδὼν, nomen Antichriſti; *vaſtatio*.

Ἀβαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὐ, *profunditate carens*, ἄνευ βάθους.

Ἄβαι, *tenere*: Dor. pro ἧβαι, ab ἥβη, *pubes*,

Ἀβαχίως, *quietè*: ab

Ἀβαχὴς, ἐος, *mutus*: ab α, & βάζω, *loquor*.

Ἀβάωσαν, *neſcierunt*: a. 1. act. Ion. ab ἀβαχέω, *taceo*. Th. βάζω,

ΑΒΑΑΕ, *utinam, heu*: forſan ab אבל abal, *lugere*.

Ἄβαντα, acc. ſing. ab Ἄβας, αντος, ὁ, nom. propr. viri.

ΑΒΑΞ, κος, ὁ, *abacus*: item *tabula*, ſeu *mensa*: hinc forſan Angl. Box, Bench, & Bank, *menſa nummularsorum*.

Ἀβάντιος,

Ἀβάπτιστος, ὁ, ἡ, ἄβαπτιστον, *immersabilis*: ab α & βαπτίζω.

Ἄβαπτος, ὁ, ἡ, ἄβαπτον, *intinctus*: ex α & βάπτω.

ΑΒΑΡ, ρος, τὸ, placentæ genus.

Ἄβαρις, ιος, ὁ, ἡ, ἄβαρι, *non onerosus*: ex α & βάρος. Th. βαρύς.

Ἄβας, Dor. pro ἅβης, gen. ab ἅβη.

Ἀβάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀβάζω, *præclarè ago, excello*: ex α, pro ἄγαν, & βάζω.

Ἀβασάνιστος, ὁ, ἡ, ἄβασανιστον, *inexploratus*: ex α, & βασανίζω.

Ἀβασανίστως, adv. *re non examinatâ*.

Ἀβασίλευτος, ὁ, ἡ, unde ἀβασιλεύτως, *sine rege*: ab α & βασιλεύω.

Ἄβατος, ὁ, ἡ, ἄβατον, *invius*. hinc etiam ἀβάτη, Dor. pro ἀβάτη, ης, ἡ ex α & βατὸς, *pervius*, quod à βαίνω.

Ἀββᾶ, ὁ, nomen Syriacum, indecl. q. interpret. Lat. *Pater*.

Ἀββαλὲ, pro ἀπίβαλε, vel, ut alii, pro ἀνίβαλε, *rejecit*: a. 2. ab ἀναβάλλω.

Ἀβέβαιος, α, ον, *infirmus*: ex α & βέβαιος.

Ἄβελ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Vanitas*.

Ἀβέλτερος, *stolidus*: ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων· hinc ἀβελτερία, ἡ.

Ἀβιὰ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater meus est Dominus*.

Ἀβιάθαρ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater excellens*.

Ἀβιληνὴ, ῆς, ἡ, nomen regionis.

Ἄβιος, ὁ, ἡ, ἄβιον, *cui non suppetunt ad victum necessaria*: ab α priv. & βίος, *victus*: item *dives, longævus*: ab α epitat. & βίος, *vita*. Est &

Ἄβιος, *valdè robustus*; item *non violentus*: à βία, *vis, robur*.

Ἀβιούδ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater decoris*, vel *Decus patris*.

Ἄβιωλος, ὁ, ἡ, ἄβιωλον, *sine vitâ, non vitalis*: à βιόω, *vivo*. Th. βίος.

Ἀβλαβίως, *innoxiè*: ab ἄβλαβης. ης, ὁ, ἡ, ἄβλαβες, *innoxius*, ex α & βλάπτω.

Ἄβλαπτος, ὁ, ἡ, ἄβλαπτον, *noxæ expers*, vel *innocuus*: ex α & βλάπτω.

Ἄβλης, ητος, ὁ, ἡ, ἄβλητον, *nondum jactus, novus*. Sed ἄβλητος, *nondum ictus*. Utrumque ex α & βάλλω.

Ἀβληχρὸς, ὰ, ὸν, *debilis, es*: ab α otioso & βληχρὸς, *debilis*. Apud Pindarum accipitur pro *forti*.

Ἀβλόει, *sacrifica*: præs. imperat. act. verbi ἀβλοέω.

Ἀβοατὶ, Poët. & Dor. adv. pro com. ἀβοητὶ, τυτὲς ἴμεν ἄνευ βοῆς, ἄνευ πολέμου.

Ἀβοήθητος, ὁ, ἡ, ἄβοήθητον, *destitutus ope*, vel *remedio*: ab α & βοηθέω.

Ἀβόλησαν, *occurrerunt*: Ion. pro ἠβόλησαν, 3. pl. a. 1. verbi ἀβολέω.

Ἄβολος, ὁ, ἡ, ἄβολον, *qui nondum amisit dentes ætatis indices*, i. e. γναμπτὸς. Th. βάλλω.

Ἀβουλία, ας, ἡ, *inopia consilii*: ex α & βουλή. hinc

Ἄβουλος, ὁ, ἡ, ἄβουλον, *consilii expers*, &c.

Ἀβούλως, adv. *inconsideratè*.

Ἀβουλώτατα, adv. *inconsultissimè*.

Ἀβουτέω, gen. Ion. pro ἀβούτου, ab

Ἄβουτος, ὁ, ἡ, ἄβουτον, *bobus carens*: ex α, & βοῦς, *bos*.

ΑΒΡΑ, ας, ἡ, vel ἄβρα, *ancilla*: ab אב *virer*.

Ἀβραὰμ, nomen viri, indecl. q. interpret. Lat. *Pater excelsus*, vel *multitudinis*.

Ἀβράχησαν, *sonuerunt*, 3. pl. a. 1. Ion. verbi ἀβρακέω.

Ἄβραχε, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ἀβράχω, Poët. pro βράχω.

Ἄβρεκτος, ὁ, ἡ, iden quod ἄβροχος.

Ἀβρίζομαι, *delicato cultu utor, delicatè me orno*: ab ἁβρός.

Ἀβρίζω, f. ίξω, *à cibo sumpto dormio*: ex α int. & βρίζω, *dormito*.

Ἀβριθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἀβριθὲς, *sine pondere*: ab α & βρίθω.

Ἀβρίξαι, a. 1. inf. act. ab ἀβρίζω, *à cibo sumpto dormio*.

Ἀβροβάτης, ου, ὁ, *molli incessu utens*: ex ἁβρὸς, & βαίνω, *eo, incedo*.

Ἀβρόβιος, ab ἁβρὸς & βίος· &

Ἀβροδίαιτος, ὁ, ἡ, ὁ, *mollitèr & delicatè vivens*: ab ἁβρὸς, & δίαιτα.

Ἄβρομος, ὁ, ἡ, ὁ, *strepitum magnum edens*: q. ἅμα βρόμος. Th. βρέμω.

ΑΒΡΟΣ, ὰ, ὸν, *mollis, delicatus*: hinc ἁβρότης, ητος, ἡ, *mollities*, Dor. ἁβρότας, ἁβρότατος, ὰ, *deliciæ*: ab אב *virens*, vel אבר *fortis*.

ΑΒΡΟΤΗ, ης, ἡ, *nox*: ab α & βροτὸς ἐν ᾗ βροτὸς οὐ πρόεισι· nonnunquam νὺξ additur. Hinc ἁβροτάζω, *in nocte vagor*: & ἁβροτέω, *nocte occurro*: ἀβροτῆσαι, a. 1. infin. act.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ, ου, τὸ, *abrotonum*, genus herbæ.

Ἄβροτος, ὁ, ἡ, ἄβροτον, *immortalis*: ab α & βροτὸς,

Ἀβροχαίτας, α, ὁ, Dor. & Æol. pro comm. ὁ ἁβρὸς τὰν χαίτην ὤν, vel ὁ ἁβρὰν τὰν χαίτην ἔχων, *qui est delicatâ tenerâque comâ*. Anacreon.

Ἄβροχος, *immadidus*: ab α & βρέχω.

ΑΒΡΥΝΑ, vel ἄβρυνα, τὰ, *mora*: παρὰ τὴν ἁβρότητα.

Ἀβρύνομαι, f. ὔνουμαι, *delicior, glorior*.

Ἀβρύνω, f. νῶ, *orno*. Th. ἁβρός.

Ἄβρωτος, ου, ὁ, ἡ, ἄβρωτον, *non voratus*: ex α & βρώσκω· item *esui ineptus*.

Ἄβυδος, ου, nomen urbis. Ἀβυδόθι, Abydo oriundus, & ibidem habitans.

Ἄβυσσος, υ, ὁ, ἡ, *infinitæ profunditatis vorago, gehenna*: ex α, & βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, *fundum*.

Ἀγάασθε, *obstupescere*: ab ἄγαμαι, per Pleonasm. Poët. indè etiam

Ἀγάασθε, *invidetis*.

Ἄγαβος, ου, ὁ, nomen viri.

Ἀγάγας, *qui duxit*: Ion. pro ἀγαγὼν, part. a. 2. verbi ἄγω.

Ἀγαγὲν, Dor. pro ἀγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. ἀγαγέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ejusd.

Ἀγάγοι, *ducat*: a. 2. opt. act. Att. ἄγαγον, ες, ε, a. 2. ind. Att. Ion. ἀγαγὼν. part. a. 2. Att. pro ἀγὼν. subj. ἄγαγω. ab eod. verbo.

Ἀγάζομαι,

Ἀγάζομαι, f. σομαι, *succenseo, invideo, admiror.* Th. ἀγάω vel ἀγάομαι. Hinc fortasse Ang. to gaze.

Ἀγάθεσ-, Dor. pro ἀγάθι-, *valde divinus.*

Ἀγαθίς, ἰδ-ος, ἡ, *glomus.* Th. ἀγαθός.

Ἀγαθοεργέω, -ῶ. f. ήσω, p. ηκα, *benefacio.*

Ἀγαθοεργία, ας, ἡ, Ion. *beneficentia.*

Ἀγαθοεργός, & contractè ἀγαθυργός, ὕ, ὁ, *beneficus.* ex ἀγαθὸς & ἔργον.

Ἀγαθοποιέω, -ῶ, *beneficio, officio, rectè ago:* f. ήσω, a. 1. inf. ἀγαθοποιῆσαι.

Ἀγαθοποιΐα, ας, ἡ, *benefactum.*

Ἀγαθοποιὸς, ὁ, *beneficus:* ex. ἀγαθὸς, & ποιέω.

Ἀγαθὸς, ἡ, ὁ, *bonus, prudens, fortis, dives, excellens, utilis:* ab ἄγαν, vel ab ἀ intensivo & γηθέω, *lætor:* vel ab ἀγασὸς, abjecto σ, & τ mutato in θ· vel παρὰ τὸ ἄγαν θεῖν ἡμᾶς. Ang. Good.

Ἀγαθότης, τητος, ἡ, *bonitas:* ab ἀγαθὸς.

Ἀγαθεργίη, Ion. per Crasin pro ἀγαθιργίη.

Ἀγαθεργὸς, *beneficus,* vide ἀγαθοεργὸς.

Ἀγαθυνθείς, *gavisus,* a. 1. part. pass. ab ἀγαθύνω, *benefacio.*

Ἀγαθωσύνη, ης, ἡ, *bonitas.* Th. ἀγαθὸς.

Ἀγαθωΐστω, dat. sing. superl. regularis, qu. ab ἀγαθὸς, -ερος, -αιος, *optimo, præstantissimo.*

Ἄγαι, αἱ, *litora, vulnera:* ab ἄγω, *frango.*

Ἀγαίεται, 3. pers. indic. ab. ἀγαίομαι, *iraſcor, invideo.* Th. ἀγάω.

Ἀγαῖος, ε, ὁ, *elegans, invidioſus.* Huic ſono & ſenſu alludit Angl. Gay.

Ἀγακλειὸς, *valdè celebris, inclytus:* ab ἄγαν & κλειὸς, quod à κλέος.

Ἀγακλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀγακλέης, *valde gloriosus,* idem quod ἀγακλυτός.

Ἀγακλυτὸς, ὕ, ὁ, *inclytus:* ex. ἄγαν & κλυὸς, *celebris:* quod à κλύω, *audio.* Ἀγακλυοῖσιν, dat. pl. Ion.

Ἀγακλιμέναν, *ſplendidè ædificatam,* ἄγαν ϗ γαμπρῶς κεκλίσμένην, Æol. neglecto augmento, & σ metri causà ſublato κλιμένος, pro κεκλισμένος, *ædificatus;* à κλίζω.

Ἀγαλλιάω, -ῶ, *exulto,* f. άσω p. ἠγαλλίακα. a. 1. m. ἠγαλλιασάμην, ω, ατο, a. 1. pass. ἠγαλλιάσθην. Hinc

Ἀγαλλίασις, εως, ἡ, *exultatio.* Th. ἀγάλλω.

Ἀγάλλομαι, *geſtio, exulto:* ab ἄγαν & ἄλλομαι. Hinc Angl. Gallop.

ΑΓΑΛΛΟΧΟΝ, lignum Indicum odoratum.

ΑΓΑΛΛΩ, f. λῶ p. κα, *orno, facio delectabile.* Quidni hinc ducamus noſtrum Gallant?

Ἄγαλμα, ατος, τὸ, *ornamentum, oblectamentum, ſimulachrum.*

Ἀγαλματοποιὸς, ὕ, ὁ, *ſtatuarius,* à ποιέω, & τὸ ἄγαλμα. Omnia ab ἀγάω.

Ἄγαμαι, *admiror:* f. ἀγάσομαι, a. 1. m. ἠγασάμην, pass. ἠγάσθην. Th. ἀγάω.

Ἄγαμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *cælebs:* ex α & γάμος.

ΑΓΑΝ, adv. *nimis, valdè.*

ΑΓΑΝΑΚΤΕΩ, ῶ, f. ήσω, ηκα. *doleo, indignor, ægrè fero.* a. 1. ἠγανάκτησα. part. ἀγανακτήσας. gen. part. præſ. ἀγανακλέους. Hinc ἀγανάκτησις, *indignatio,* ἀγανακλικὸς, ὕ, ὁ, *querulus.* Forſan ab ἄγαν & ἄχθομαι.

Ἀγανῆσι dat. pl. Ion. f. pro ἀγανῇς· ἀγανοῖσι, m. g. ab ἀγανὸς, *mitis, placidus.* ſuperl. ἀγανώτατος. Th. γάνος.

Ἀγάνιφος, *nivoſus:* ab ἄγαν & νίφω.

Ἀγανόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui leni eſt animo:* ab ἀγανὸς & φρὴν, *animus.* Hinc

Ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, *comitas, manſuetudo.*

Ἀγάνωρ, Dor. pro ἀγήνωρ.

Ἀγάομαι, vide ἀγάω.

Ἀγάπαζε, *ama:* præſ. Imp. ab ἀγαπάζω, Poët. pro ἀγαπάω.

* Ἀγάπαι, convivia Chriſtianorum. nom. pl. ab ἀγάπη, *dilectio,* ex ἀγάπαω.

Ἀγαπαζοῦσι, Dor. pro ἀγαπάζασι, *diligunt.*

Ἀγαπαὰ, Dor. pro ἀγαπηὰ, pl. n. g. ab

ΑΓΑΠΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. κα, *diligo, amo, oſculor.* ἀγάπα, præſ. Imp. ἀγάπᾶν, inf. ἀγαπησας, αντος, a. 1. part. ἠγαπημένος, *dilectus,* perf. part. paſſ.

Ἀγάπη, ης, ἡ, *amor, dilectio.*

Ἀγαπητὸς, ὕ, ὁ, *dilectus.*

Ἀγαπήνωρ, *fortitudinis* vel *virorum amans:* ab ἀγαπάω & ἀνὴρ.

Ἀγαπώην, *diligerem:* Att. pro ἀγαποῖμι, præſ. opt. ab ἀγαπάω, *diligo.*

Ἄγαρ, ἡ, nomen ſervæ, indeclinabile, *Peregrina, Ruminans,* vel *Timida.*

ΑΓΑΡΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, *agaricum.* Plin. 25. 9.

Ἀγάρροος, *æſtuoſus:* ab ἄγαν & ῥέω.

Ἀγάσαντο, *admirabantur:* 3. pl. a. 1. m. pro ἠγάσαντο, Ion. ἀγασαίμην, opt. ἀγάσασθαι, Inf. ab ἄγαμαι, vel potius ab ἀγάζομαι.

Ἄγασθαι, præſ. Inf. ab ἄγαμαι.

Ἀγασθεὶς, *admiratus:* a. 1. part. paſſ. ἀγασθείην, opt.

Ἀγασσάμενος, *lætatus, admiratus:* a. 1. m. part. gemin. σσ, Poët. ab ἀγάζομαι, f. άσομαι.

Ἀγασὸς, ἡ, ὸν, *admirandus:* Th. ἀγάω.

Ἀγάστωρ, ορος, ὁ, *uterinus frater:* quaſi ὁμογαστωρ. Th. γαστὴρ.

ΑΓΑΣΤΥΛΙΣ, ιδος, ἡ, frutex undè *Ammoniacum* elicitur.

Ἀγαυὴ, & Dor. -ὰ. ἡ, nomen fœminæ ſplendidæ.

Ἀγαυὸς, *nobilis, admirabilis:* ab ἀγάω.

Ἀγαυρὸς, *valdè ſuperbus, ferox.* Th. γαῦρος· α non eſt privativum, ſed intenſivum.

Ἀγάφθεγκτος, ε, ὁ, *valdè ſonans:* Poët. ab ἄγαν, & φθέγγομαι.

ΑΓΑΩ, ήσω, p. ηκα· vel ἀγάομαι, *demiror, ſtupeo.* Hinc. ἄγη, ἀγαῖος, ut & ἀγαυὸς, ἀγάομαι, ἄγομαι, ἀγάσομαι, ἄγασμα, ατος, τὸ, *veneratio.* ἀγάστος. Angl. Agaſt.

Ἀγγαρεύω, *angario, cogo.*

ΑΓΓΑΡΟΙ, ων, οἱ, *regum nuntii* ſeu *tabellarii.*

Ἀγγαριύω, *adigo ad currendum,* vel *ferendum aliquid.* Ἄγγαρος, *Fajulus.*

Ἄγγαρα, ων, τὰ, *ſtationes, in quas angari peracto diei penſo divertebant.*

Ἀγγαστεῖον, & Ion. ἀγγαρήϊον. Vocabulum Perſicum.

Ἄγγε pro ἄγγεα, τὰ, *vaſa:* nom. pl. ab ἄγγος, ἄγγεσι, dat. pl.

Ἀγγειον, ε, τὸ, *vas.*

Ἀγγελέεσι, pro ἀγγελῶσι, *nuntiabunt:* f. 1. diſſolut. diphthongi: ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελίη, ης, ἡ, Ion. pro. ἀγγελία, *præcipua poteſtas denunciandi oraculi quod quis audivit, denunciatio.* Th. ἀγγέλλω.

Ἀγγελιηφόρος, ε, ὁ, *nuntius, internuntius.*

Ἀγγελλόντων, vide ἀγγέλλω.

ΑΓΓΕΛΛΩ, *nuntio*: f. λῶ. p. κα. a. 1. ἤγγειλα. a. 1. part. paſſ. ἀγγελθείς, εῖσα. p. m. ἤγγελα, ἀγγελλόνλων, Att. pro ἀγγηλλότωσαν, *nuntient*. part. pro imp.

Ἄγγελος, ε, ὁ, *nuntius, angelus*, ἀγγελεία, ας, ἡ, *nuntium*. ἀγγελιώτης, ε, ὁ, *nuntius*. ἀγγελικὸς, *angelicus*.

* Ἄγγελμα, ατος, τὸ. *nuncium*. ab eod. Th.

* Ἄγγισι, dat. pl. ab ἄγγος.

Ἀγγῆϊον, ε, τὸ, Ion. pro ἀγγεῖον.

ΑΓΓΟΣ, εος, τὸ, *vas quodlibet*: hinc ἀγγειδάης, εος, ὁ ϗ ἡ, *vaſis formam habens*. ἀγγείδιον, ε, τὸ, *vaſculum*.

Ἀγγούριον, vel ἄγγουρον, *cucumis*.

Ἀγγρίζω, *irrito, dolore afficio*. Angl. **to anger.**

Ἄγε, *age*, & ἄγεθ' pro ἄγετε, *agite*: adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄγω.

Ἄγε, Dor. pro ἦγε, *duxit*, a. 2.

ΑΓΕΙΡΩ, *congrego, colligo*: f. ερῶ. p. ἤγερκα. Att. ἀγηγέρκα, ἀγεῖραι, a. 1. inf. ἀγείρας. part. ἄγειραν, 3. pl. Ion. pro ἤγειραν. a. 1. paſſ. ἠγέρθην. f. 1. ἀγερθησομαι. Hinc forſan Ang. **Gather** & **Together.**

Ἀγεῖτε, Dor. pro. ἠγεῖτο. 3. ſing. imp. verbi ἡγέομαι.

* Ἀγελάζω, f. άσω, p. κα, *congrego*; paſſ. ἀγελάζομαι, *gregatim vivo*. Th. ἀγέλη.

* Ἀγελαῖος, ε, ὁ, *armentalis, ex grege*.

* Ἀγελάρχης. ε, ὁ, *pecoris magiſter*.

Ἀγελαρχοῦσα, *quæ gregi præeſt*. præſ. part. act. f. g. ex ἀγελαρχέω. q. ab. ἀγέλη, *grex*. & ἀρχή.

Ἀγέλαστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *tetricus, ſeverus, non ridens*.

Ἀγελαστία, ας, ἡ, *geſtus tetricus*: ab *a* & γελάω.

Ἀγελείη, Ion. pro ἀγελεία, ας, ἡ, *prædatrix*: ab ἄγω & λεία.

ΑΓΕΛΗ, ης. ἡ, *armentum, grex*. ἀγέληθεν, *ex armento*. ἀγεληδὸν, adv. *gregatim*. ἀγέληφι, *in grege*: nam φι & φιν eſt ſyllaba quam Poetæ interdùm addunt dativis caſibus.

Ἀγελήτης, ε, ὁ, vide ἀγελαῖος.

Ἀγελαιών, ῶνος, ὁ, *locus armenti*: ab ἄγω.

Ἀγέμεν, præſ. inf. pro ἄγειν, Ion. ab ἄγω.

Ἀγεμονεύειν, Dor. pro ἡγεμονεύειν, *ducem eſſe*.

Ἀγεμών, όνος, ὁ, Dor. pro ἡγεμών.

Ἄγεν, *ducebat*: Imperf. Ion. & præſ. inf. Dor. ab ἄγω, *duco*: vel Bœot. pro ἄγησαν, *fracti ſunt*: a. 2. paſſ. ab. ἄγην. id autem ab ἄγνυμι ſeu ἄγω, *frango*.

Ἀγενεαλόγητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ſine genere*: ex *a* & γενεαλόγητος, verbi γενεαλογέω, à γενεαλόγος, *genealogiæ ſcriptor*.

Ἀγένειος, ὁ, *imberbis*, Th. γένειον.

Ἀγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *cujus genus eſt obſcurum, ignobilis*: ex *a* & γένος.

Ἀγενήτος, ε, *infectus*: à γίνομαι.

Ἀγεννίλος, ε, *ingenitus*: à γεννάομαι.

Ἄγεο & ἧεο, pro ἧγε, præſ. imp. verbi ἡγέομαι, *ducor*.

Ἀγέομαι, Dor. pro ἡγέομαι.

Ἀγεόμενος, Poët. pro ἀγόμενος, *qui ducitur*: præſ. part. paſſ. ab ἄγω, *duco*.

Ἀγέρασος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ſine munere*: ex *a* & γέρας.

Ἀγέρεθω, Poët. pro ἀγείρω, *congrego*.

Ἀγέρεσθαι, Att. pro ἀγείρεσθαι, præſ. imp. paſſ. ab ἀγείρω.

Ἀγέρθη, *congregatus eſt*: & in pl. ἄγερθεν pro ἠγέρθη, & ἠγέρθησαν, a. 1. paſſ. Ion. ab ἀγείρω.

* Ἀγερμὸς, ε, ὁ. *collectio*.

Ἀγέροντο, *congregabantur*: a. 2. m. ab ἀγείρω. alii volunt eſſe imperf. pro ἠγείροντο· nam & Poetæ dicunt ἀγέρω pro ἀγείρω.

Ἀγέρρω, Æol. pro ἀγείρω.

Ἄγερσις, *collectio*: ab ἀγείρω, Ἀγερμὸς, ε, ὁ id.

Ἀγερώσατο, *neglexit*: 3. ſing. a. 1. med. Ion. verbi ἀγέρομαι.

Ἀγερωσσειν, *vigilare*.

ΑΓΕΡΩΧΟΣ, ε ὁ ϗ ἡ, *ſuperbus, ferox*: hinc ἀγερώχως, *ſuperbè*. ἀγερωχία, ας, ἡ, *ſuperbia*. ab ἄγαν γέρας ἔχειν, q. ἀγεράχος.

Ἄγις pro ἄγε, *agè*: præſ. vel. a. 2. imp. Poët. ab ἄγω, ἄγεσκεν, Ion. pro ἦγε, *ducebat*. imp. & ἄγες. Dor. pro ἦγες, *ducebas*.

Ἄγεσθα, præſ. inf. paſſ. ἀγέσθω, *ducat*: præſ. imp. ab ἄγω.

Ἀγεσίλαος, ε, ὁ, cognomen Plutonis; quoniam mortales univerſos ad ſe ducit. Eſt & nom. propr. viri. *Ageſilaus*.

Ἄγεσα, machina bellica; à Lat. *Aggeſta*.

Ἀγέστρατος, ε, ὁ ϗ ἡ, *dux exercitûs*: ab ἄγω & στρατός.

Ἄγετ' & ἄγετε, *agete*: adv. hortantis, vel præſ. Imperativi ab ἄγω.

Ἀγέτης, ε, ὁ, *ductor*: ab ἄγω.

Ἄγευστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui guſtari non poteſt*, vel *guſtatus non fuit*: ex *a* & γεύω. Sæpius autem accipitur activè pro *jejunus, qui non guſtavit*.

Ἀγεωμέτρητος, ε, ὁ, *geometriæ ignarus*.

Ἄγη, ης, ἡ, *ſtupor, admiratio*: ab ἀΐσσω. Vel ἄγη, pro ἔαγη, Ion. *fractus eſt*: a. 2. paſſ. ἤγην. Att. ἐάγην, & Ion. ἄγην, ης, ἡ, ab ἄγω, *frango*.

Ἀγηγέρανται, Att. Ion. pro ἠγερμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. ab ἀγείρω.

Ἀγήγερκα, *congregavi*: perf. Att. pro ἤγερκα.

Ἀγήγερμαι, perf. Att. pro ἤγερμαι, ab ἀγείρω.

Ἀγήλαι, *ſacrâſſe, ornâſſe*: ab ἀγάλλω, a. 1. ἤγηλα, part. ἀγήλας.

Ἀγηλατέω. cum tenui, *fugo*: Ἀγηλατέω, cum aſpero, *expello ſcelus*.

Ἄγημα, ος, τὸ, *AGMEN*, ab ἀγωγή.

Ἀγήνορα, acc. ſing. ab

Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, *ſtrenuus*: ab ἄγαν, & ἀνήρ. Hinc ἀγηνορία, *ſuperbia*. ἀγηνορίῃσιν, dat. pl. Ion. Eſt & Ἀγήνωρ nomen propr.

Ἀγήοχα, *duxi*: perf. pro ἦχα, Att ἄγηχα, & pleonaſmo literæ, ο, ἠγυχα, verbi ἄγω.

Ἀγήραος, ε, ὁ. *ſenii expers*: pro ἀγήρατος, Poët. ex *a* & γήρας.

Ἀγήρατον, ε, τὸ, herba diutiſſimè durans,

Ἀγήρως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem quod, ἀγήρατος· in acc. ἀγήρω ſine *ν* reperitur.

Ἀγὴς, έος, ὁ, ϗ, ἡ, *ſceleſtus*: vide ἐναγὴς.

Ἀγήσασθαι, Dor. pro ἠγήσασθαι hocque pro διηγήσαθαι, *narrare, recenſere*.

Ἄγησι, 3. ſing. ab. ἄγημι, inuſitat. pro ἄγαμαι, *admiror*. Th. ἀγάω.

Ἀγησίλαος, ε, ὁ, *Ageſilaus*, Princeps Lacedæmonius; ex ἄγω & λαός.

Ἀγησίχορος, ε, ὁ, Poët. & Dor. pro ἡγησίχορος, ε. ὁ, *qui choris præeſt*; ex ἡγέομαι & χορός.

Ἀγητὴρ,

Ἀγητὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro ἡγητὴρ, comm. ἡγημὼν, όνος, ὁ, *dux, princeps.*

Ἀγητὸς, ὴ, ὁ, *admirabilis:* in pl. ἀγητοὶ. Th. ἀγάω.

* Ἄγηχα, *duxi,* pro ἦχα, perf. verb. ἄγω.

Ἁγιάζω, *ſanctifico:* f. σω. p. κα. a. 1. paſſ. ἡγιάθην. f. 1. ἁγιαθήσομαι. ab ἅγιος.

* Ἁγίασμα, τὸ, & ἁγιασμὸς, *ſanctificatio.*

* Ἁγιαςία, ας, ἡ, *ſanctimonia;* ab ἅγιος.

* Ἁγιάζω, *ſanctifico:* ab ἅγιος.

Ἁγίσαρτος βότρυς, *uva acinis carens.*

Ἁγίζω, f. σω. *purifico:* pro ἁγιάζω.

Ἀγινέω, ῶ, Poët. & Ion. idem quod ἄγω, *ago, duco.* Legitur & ἀγίνω.

ΑΓΙΟΣ, ὴ, ὁ, *ſanctus:* ab ἅγος· hinc ἁγιότης, ητος, ἡ *ſanctitas.*

Ἅγιον, τὸ, *ſanctuarium:* ἅγια, ων, τὰ, tabernaculum primum, cœlum ſecundum & tertium.

Ἁγιςεύω, & ἁγιςίω, *venerationi habeo:* ab ἅγος.

Ἁγιςία, ſeu ἁγιςεία, ας, ἡ, *ſacrum, ceremonia:* ab ἅγος, *veneratio piaculum.*

Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, *ſanctimonia, ſanctitas.*

ΑΓΚΑΙ, *ulnæ:* nom. pl. ab ἀγκή. Hinc

Ἀγκάλη, ἀγκαλὶς, ἡ. *ulna:* & ἀγκάζομαι, ſeu ἀγκαλίζομαι, *ulnis complector, & foveo.*

Ἀγκάλις, ίδος, ἡ, *faſciculus, ſarcina:* hinc ἀγκαλιδαγωγὸς, ὃ, ἡ, *bajulus:* & ἀγκαλιδοφόρος, ὁ, τὰς ἀγκαλίδας ἄγων, ἢ φέρων.

Ἄγκαλον, *revoca:* a. 2. imp. pro ἀνάκαλον, ab ἀγκαλίω, Poët. pro ἀνακαλέω, ἀγκαλέει. 3. præſ. ind. Poët. pro ἀνακαλεῖ. Th. καλέω.

Ἀγκὰς, adv. *in ulnis:* ab ἀγκή.

Ἄγκια, pl. *valles:* ab. ἄγκος.

Ἄγκιμαι, pro ἀνάκιμαι. Poët. Syncop.

Ἀγκερατεαι, pro ἀνὰ κεράτεσι, *ſupra cornua:* Poët.

Ἀγκὴ, ῆς. ἡ. *ulna:* vide ἀγκαί.

* Ἀγκίον, ὴ, τὸ, *parva vallis,* dim. ab ἄγκος.

ΑΓΚΙΣΤΡΟΝ, ὴ, τὸ, *hamus:* hinc ἀγκιςρεία, ας, ἡ, *piſcatura:* & ἀγκιςρεύω, *hamis venor:* & ἀγκιςρόω, *hamis capio.*

Ἀγκλείτος, *jactabundus:* pro ἀνάκλειτος.

Ἀγκλίνας, pro ἀνακλίνας, a. 1. part. ab ἀνακλίνω, *reclino.*

ΑΓΚΟΙΝΗ, Poët. *ulna:* ex ἀγκὼν, quaſi ἀγκώνη· hinc ἀγκοινίζω, *ulnis amplector.*

Ἀγκομίζειν, pro ἀνακομίζειν, *reportare:* hinc ἀγκομίζων, per Enal. pro ἀνακομίσων, præſ. pro fut. ἀγκομίσαιθ', 3. ſing. a. 1. opt. med.

Ἀγκονέω, *ſtudiosè in opere verſor:* ab ἀνὰ & κονέω, *feſtino.*

ΑΓΚΟΣ, εος, τὸ, *vallis.*

Ἀγκόχασι, Macedonicè pro εἰκνόχασι, 3. pl. med. verbi. φέρω.

Ἀγκρίνω pro ἀνακρίνω.

Ἀγκρόμαι, pro ἀνακρόμαι.

Ἀγκτὴρ, ῆρος, ὁ, *vinculum, fibula:* ab ἄγχω.

ΑΓΚΥΛΗ, ης, ἡ, *amentum:* jaculi genus: genus populi: vitium linguæ. Hinc,

Ἀγκυλίζομαι, *jaculor.* ἀγκυλιςὴς, *jaculator.* ἀγκυλόγλωσσον, ὴ, τὸ, *linguæ præpedimentum.* ἀγκυλοτόμιον, ὴ. τὸ, inſtrumentum Chirurgicum quo iſtud linguæ vitium tollitur.

Ἀγκυλομήτιω, gen. Ion. ab ἀγκυλομήτις, ὴ, ὁ, *verſipellis, verſutus:* ex ἀγκύλος & μήτις.

ΑΓΚΥΛΟΣ, ὴ, ὁ, *UNCUS, curvus:* hinc

Ἀγκυλόω, *incurvo,* ἀγκύλωσις, *incurvatio,* ἀγκύλως, *tortuosè.* Hinc forſan Lat. *Angulus:* Angl. Ancle & Angle.

Ἀγκυλότοξος, ὴ, ὁ, *curvum arcum habens:* ab ἀγκύλος, *curvus,* & τόξον, *arcus.*

Ἀγκυλοχείλαι, *repandi roſtri:* pl. ab ἀγκυλοχείλης, ὴ, ὁ, ex ἀγκύλος & χεῖλος. Dicimus & ἀγκυλόχειλος, ὴ. ὁ.

Ἀγκυλοχήλας, *ungulis curvis:* pl. à χηλή.

ΑΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, *anchora, preſidium:* hinc

Ἀγκυρόω, *anchorâ firmo:* ἀγκυρίζω, *ſupplanto.*

ΑΓΚΩΝ, ῶνος, ὁ, *cubitus:* hinc

Ἀγκωνίσκος, *parvus cubitus.*

Ἀγλαέθειρος, ὴ, ὁ, ἡ, ὴ, *ſplendidam comam habens.*

Ἀγλαΐαι, *voluptates,* nom. pl. ἀγλαϊάων, gen. pl. Æol. ab ἀγλαΐα. ας. ἡ, *præclarum facinus, lætitia,* ἀγλαΐη, dat. ſing. Ion. ἀγλαΐησιν, dat. pl. Ion. Th. ἀγλαὸς.

Ἀγλαϊεῖσθαι, f. 1. m. Att. pro ἀγλαΐσεσθαι ab ἀγλαΐζω, *orno, illuſtrem facio.* Nam Attici in hujuſmodi verbis tollunt σ futuri primi, & ultimam circumflectunt; ut pro ἴσω, dicunt ἰῶ. Th. ἀγλαὸς.

Ἀγλαΐζομαι, Poët. pro λαμπρύνομαι, *ſplendeo,* to gliſter.

Ἀγλαόγυιος, ὴ, ὁ ἡ, ὴ, Poët. *qui pulchra membra habet, vel facit.*

Ἀγλαόδενδρος, ὴ, ὁ ἡ, ὴ, Poët. *qui pulchras fert arbores.*

Ἀγλαόθρονος, ὴ, ὁ ἡ, ὴ, *ſplendidas ſedes habens.* Muſarum Epithetum.

Ἀγλαόθωκος, ὴ, ὁ ἡ, ὴ, Poët. *qui pulchram habet ſedem,* vel *ſolium.*

Ἀγλαόκαρπος, ὴ, ὁ ἡ, ὴ, *quæ pulchram habet carpum,* per Syn. pro *formoſa.* Hom. paſſim Θέτιν ἀργυρόπεζαν, quam Pindar. vocat ἀργυρόκαρπον, It. *pulchrum fructum habens,*

Ἀγλαόκκρος, ὴ, ὁ ἡ, ὴ, *qui illuſtres pueros habet.*

Ἀγλαόκωμος, ὴ, ὁ. Poët. ab ἀγλαὸς & κῶμος, *qui decorat, & ornat comitatum aliquem.*

ΑΓΛΑΟΣ, ᾶ, ὁ, *ſplendidus:* q. d. *magnâ admiratione dignus, vehementer intueri;* quod fit quum res aliquas videmus admiratione & ſpectatu dignas: hinc ἀγλαά, *ſplendida:* & hinc ἀγλαΐα, *ſplendor,* ἀγλαΐζω, *illuſtro.* ἀγλάϊσμα, τὸ, *ornamentum.*

Ἀγλαοτρίαιναν, ᾶ, Epithet. Neptuni: ab ἀγλαοτρίαινα. pro comm. ἀγλαοτριαίνης, ὴ, ὁ, ἀγλαὸς τρίαιναν, *inclytus tridente.*

Ἀγλευκὴς, έος, ὁ, ἡ, ὴ, *inſuavis, inſipidus:* ab α priv. & γλεῦκος, vel γλυκὺς. *ſuavis.*

* Ἀγλὶη, ης, ἡ, *ciatrix in oculo ſubalba.*

ΑΓΛΙΘΕΣ, αι, *alliorum capita.*

Ἄγλωσσος, ὴ, ὁ ἡ ὴ *qui nullam habet linguam:* Metonym. pro *non facundus.*

Ἄγμα, τος, τὸ, *fragmentum:* ab ἄγνυμι.

Ἄγμὸς, ᾶ, ὁ, *locus præruptus, littus;* ab ἄγνυμι.

Ἀγναμπτος, *non flexilis:* ab α & γνάμπτω.

Ἄγναφος, ὴ, ὁ ἡ, ὴ. *impexus.* Item *novus.* ex α & γνάφω.

Ἁγνία, ας, ἡ, *castitas*. Th. ἁγνός.
Ἁγνεύω, vide in ἁγνός.
Ἁγνήκαμες, pro ἠγνοήκαμεν, Æol. *ignoravimus*, perf. act. ab ἀγνοέω.
Ἁγνης, ἐος, ὁ ἡ, *castus*.
Ἁγνίζω. f. ίσω. p. κα, *purifico, expio*.
Ἁγνισμός, ῦ, ὁ, *purificatio*. Th. ἁγνός.
Ἁγνοέω, ῶ, *ignoro* : imperf. ἠγνόεον, αν. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. part. ἀγνοήσας. Hinc
Ἄγνημα, ατος, τὸ, *erratum* : ex α & νόος.
Ἄγνοια, ας, ἡ, *ignorantia* : ab ἀγνοέω.
Ἀγνοιέω, metri causâ, pro ἀγνοέω.
Ἀγνοίησιν, Ion. & Poët. pro ἀγνοῇ, *ignoret* : 3. sing. præs. sub. act.
ΑΓΝΟΣ, η, ὁ. *castus, purus* : ab ἅγος. Hinc ἁγνᾶς, *castè*, ἁγνεύω, *castus sum*, ἁγνία, &c.
ΑΓΝΟΣ, ου, ἡ, *vitex, agnus castus*.
Ἁγνοῦν, præs. part. n. g. verbi ἀγνοέω.
* Ἁγνότης, τητος, ἡ, *castitas, sanctitas, puritas* : ab ἁγνός. Th. ἅγος.
ΑΓΝΤΘΕΣ, *lapides quos stamini inter texendum appendunt textores*.
Ἄγνυτ' pro ἄγνυτο, 3. sing. imp. pass. ab
* Ἄγνυμι vel ἀγνύω, fut. 1. ἄξω, a. 1. ἦξα & ἔαξα, a. 1. pass. ἔαχθην, a. 2. pass. ἐάγην & ἐάγην, *fractus sum* perf. med. ἔαγα, Att. ἐαγα, p. ἐαγώς ab ἄγω.
Ἁγνῶ, & ἁγνίω, pro ἅγω, *duco*.
* Ἁγιωμονέστερα, acc. pl. n. comp. ab ἀγνώμων.
Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, *inhumanitas, imperitia* : ab
Ἀγνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *mente & judicio carens*. ex α & γινώσκω.
Ἀγνῶς, *castè* : adv. ab ἁγνός. Sed ἀγνῶς, *inscienter*, cum tenui, ex α & γινώσκω. Sed ἀγνῶς, ῶτος, ὁ, *ignarus, ignotus*.
Ἀγνώσασκε, Ion. pro ἔγνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀγνοέω. *ignoro*.
Ἀγνωσία, ας, ἡ, *ignorantia*. Th. γινώσκω.
Ἀγνώσω, εις, ει, *ignoro* : præs. ind. Hinc ἄγνωστος, η, ὁ ἡ ἡ, *ignotus*. Hinc ἀγνωσάσκω idem, ex α & γινώσκω,
Ἀγοήτευμος, *qui fascinari non potest*. Hinc ἀγοητεύτος, *citra præstigium & fucum*. Th. γόης.
Ἀγείατο, *ducerentur* : 3. pl. opt. pass. præs. Ion. pro ἄγοιντο. ἄγοι, præs. opt. act.
Ἀγόμφωτος, η, ὁ ἡ ἡ, *incompactus*. Th. γόμφος.
Ἄγον, imp. Ion. vel Dor. pro ἦγον, *duxi* : at ἄγον, a. 2. ab ἄγω, duco.
Ἀγονος, *qui gignere non potest* : ex α & γίνομαι.
Ἄγοντι, Dor. pro ἄγουσι, *ducunt* : 3. pl. ind. præs. ab ἄγω.
ΑΓΟΡΑ, ᾶς, ἡ. *forum*, item *concio, oratio, annona, emptio*, &c.
Ἀγοράασθαι, Poët. pro ἀγοράσθαι, seu, ἀγορᾶσθαι, *concionari* : ab ἀγοράομαι. Th. ἀγορά.
Ἀγοράζω. *emo* : f. άσω. p. κα. pass. ἠγόρασμαι. a. 1. ἠγοράσθην. Th. ἀγορά.
Ἀγοραῖος, η, ὁ, *circumforaneus, vilis*, item *forensis*. Sed ἀγόραιος, *dies fastus*, Th. ἀγορά.
Ἀγορανόμος, ου, ὁ, *præfectus annonæ* : undè ἀγορανομέω, & ἀγορανομία, παρὰ τὸ ἔν τῇ ἀγορᾷ νέμειν τὸ δίκαιον.
Ἀγοράσδειν, Dor. pro ἀγοράζειν, emere.
Ἀγόρασις, ιως, ἡ, & ἀγορασία, ας, ἡ, *emptio*,
Ἀγόρασμα, τος, τὸ, *res venalis*. ἀγορασής, οῦ, ὁ, *obsonator* : ab ἀγοράζω.
Ἀγόρασεν, άτω, & in pl. ἀγοράσατε, *emite* : a. 1. imp. act. ἀγοράσωμεν, a. 1. sub. ab ἀγοράζω.
* Ἀγορητὴς, ου, ὁ, *orator* : ut & ἀγορητός.
Ἀγορεύεμεν, *referre, narrare* : præs. inf. Ion. pro ἀγορεύειν, & ἀγόρευ, pro ἀγόρευε, imperf. Ion. vel præs. imperf. ut & ἀγόρευν, pro ἠγόρευον, imperf. ab
Ἀγορεύω, *concionor* : ἀγόρευσε, *nuntiavit* : a. 1. Ion. pro ἠγόρευσε. Th. ἀγορά.
Ἀγορέων, gen. pl. Ion. ab ἀγορά.
Ἀγορὴ, Ion. pro ἀγορά. ἀγορήνδε, *ad forum*, adv. ἀγορῆφι, *in foro*.
Ἀγορηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀγορεύω, *dico*. Vel Poët. pro ῥηθεὶς, *dictus*. Vel. ab ἀΓορέω, pro ἀγορεύω.
Ἀγορήσατο, *concionatus est* : a. 1. m. Ion. pro ἠγορήσατο, ab ἀγορέω. Th. ἀγορά.
ΑΓΟΣ, εος, τὸ, *veneratio, piaculum*, item *scelus* : ab ΓΓ. *dies festus*. vel ab ἄζω.
Ἀγὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *dux* : ab ἄζω.
ΑΓΟΣΤΟΣ, ου, ὁ, *manûs pars interior*, vel *vola* : aliis *cubitus* : qu. ab ἄγω.
ΑΓΡΑ, ας, ἡ, *captura, præda, venatio* : indè ἄγρευμα, *præda venatu quæsita*, &c.
Ἀγράμματος, η, ὁ ἡ ἡ, *illiteratus* : ab α & γράμμα.
Ἀγραυλέω, ῶ, *ruri* seu *in agro pernocto* : f. ήσω. p. ηκα. Hinc
Ἄγραυλος, *in agro stabulans* : ab ἀγρὸς & αὐλή,
Ἄγραφος, η, ὁ, ἡ ἡ, *non scriptus*. Th. γράφω.
Ἄγρει, pro ἄγε· & ἄγρει μαν. pro ἄγε δε, adv. hortandi, ab ἀγρέω, *venor*. Hinc ἀγρεῖθ' pro ἀγρεῖτε.
Ἀγρεὺς, ιος, ὁ, Poët. *venator*. Th. ἄγρα.
Ἀγρευτὴρ ῆρος, & ἀγρευτὴς, η, ὁ, id. ab
* Ἀγρεύω, *venor*.
Ἄγρην, Ion. pro ἄγραν, acc. sing. ab ἄγρα.
Ἀγριαίνω, *exaspero, irrito* : ab ἄγριος.
Ἀγριὰς, άδος, ἡ, *agrestis* : ab ἀγρός.
Ἀγριέλαιος, η, ἡ, *oleaster* : ex ἄγριος & ἐλαία.
Ἄγριος, η. ὁ, nomen viri.
Ἄγριος, ία, ίον, *agrestis, ferus*. Sic ἄγρια, *rusticè*. neut. pl. pro adv. Th. ἀγρός. ἀγριωτάτω. dat. sing. superlat.
Ἀγριότης, τος, ἡ, *rusticitas*.
Ἀγριόω, *sævire facio*. Th. ἄγριος.
Ἀγρίππας, α, ὁ, *Agrippa*, viri nomen.
Ἀγριώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *ferus* : ab ἄγριος.
* Ἀγρόθεν, ἀγρόθι, ἀγρόνδε, adv. *ex agro, in agro, in agrum*.
Ἀγροικία, ας, ἡ, *villa, domus in agro* : ab ἀγρός.
Ἀγροικότατος, superl. ab ἄγροικος. *rusticus*.
Ἀγροιώτας, acc. pl. ab
Ἀγροιώτης, η, ὁ, *agrestis*, pro ἀγρότης. Th. ἀγρός.
Ἀγροκύδοιμος, η, ὁ, *qui in agris tumultuatur* : ab ἀγρὸς & κυδοιμός.
Ἀγρομένηϊν, dat. pl. Ion. pro ἀγειρομέναις, per Syn. Sic ἀγρομένοιο, gen. Ion. ἀγρομένων, *congregatorum*, pro ἀγρειρομένων, ab ἀγείρω.
Ἀγρονομία, ας, ἡ, *agri suburbani administratio*.
Ἀγρονόμοι, *agrorum diffinitores* : ab ἀγρὸς & νέμω.

Ἄγρος, ου, ὁ, *ager*: ab ἀρῶ, *aro*: Hinc Angl. Acre.

Ἀγροτέρα, ας, ἡ, Poët. pro ἀγρευτικὴ, *venatrix*.

Ἀγροτέρης, *feræ*, gen. sing. f. g. ab ἀγρότερος. Th. ἀγρός.

Ἀγρότης, ου, ὁ, *rusticus*: ab ἀγρός.

Ἀγρυπνέοντα, *vigilantem*: acc. part. præs. ab

Ἀγρυπνέω, *vigilo*. f. ήσω. p. κα.

Ἀγρυπνίη, ης, ἡ. Ion. pro ἀγρυπνία. q. v.

Ἄγρυπνος, pro ἄϋπνος, *insomnis*. ἀγρύπνοισιν, *vigilibus*: dat. pl. Ion.

Ἀγρυπνία, ας, ἡ, *vigilia*. ex α & ὕπνος.

Ἀγυιάσειν, ᾄσεσθαι. Hinc nomen Poët. ἀγυιάσασα, ης, ἡ, *venatrix*.

Ἀγυιάτης, ου, ὁ, & ἀγυιάτωρ, ορος, ὁ, *venator*.

Ἄγυρσις, *gramen*: Angl. Grass.

Ἀγυρτής, ου, ὁ, Poët. ectasi. pro ἀγύρτης.

ΑΓΥΙΑ, ᾶς, ἡ, *vicus, via*: ab ἄγω & γυῖα.

Ἀγυιᾶτις, ιδος, Poët. *in eodem vico habitans*.

Ἀγυμασία, ας, ἡ, contr. γυμνασία.

Ἀγύμναστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inexercitatus*: à γυμνάζω, *exerceo*.

Ἀγύναικος, & ἀγύνης, & ἄγυνος, ου, ὁ, *cælebs*: ab α privativâ, & γυνὴ, *mulier*.

ΑΓΥΡΙΣ, ιος, ἡ, *cœtus, congregatio*: qu. ab ἀγορὰ, Æol. mutato ο in υ. Hinc

Ἀγυρέω, & ἀγυρίζω, *congrego*.

Ἀγύρτης, ου, ὁ, *agyrta*: ab ἀγείρω, vel ἄγυρις. Hinc ἀγυρτάζω, *colligo*.

Ἄγχαζε, Poët pro ἀνάχαζε· & ἄγχασαι, pro ἀπάχασαι, à Th. ἄγχάζω, pro ἀναχάζω, quod est ἀναχωρέω, *recedo*.

Ἄγχ', pro ἄγχι, *propè* adv.

Ἀγχαλάω, Poët. pro ἀναχαλάω, *relaxo*.

Ἄγχασδε, Dor. pro ἄγχαζε.

Ἄγχαυρον, *crepusculum, diluculum*,

ΑΓΧΙ, adv. *propè*, cum genitivo.

Ἀγχίαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mari vicinus*: ab ἄγχι & ἅλς· item nomen propr. viri, & urbis.

Ἀγχιβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *profundus*: ab ἄγχι & βάθος.

Ἀγχιβέβακε, Dor. pro ἀγχιβέβηκε, *propè accessit* p. act. ab ἀγχιβαίνω. f. βήσω· unde ἀγχιβάτης, & ἀγχιβατέω· quod ex ἄγχι & βαίνω.

Ἀγχιθανὴς, έος. ὁ ϗ ἡ, *propè mortuus*. Th. θνήσκω.

Ἀγχίθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *propinquus Deo*.

Ἀγχίθυρος, *propinquis*, Dat. pl. ab ἀγχίθυρος, *vicinus*: ab ἄγχι & θύρα.

Ἀγχιμαχητὰς, οῦ, ὁ, & ἀγχίμαχος, & ἀγχίμαχος, euphoniæ gratiâ, *cominùs pugnans*. Th. μάχομαι.

Ἀγχίμολον, adv. ex ἀγχίμολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *è propinquo veniens*: ex ἄγχι & μολέω, seu μόλω.

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, *solertia*: ἀγχίνοος, ους, ὁ ϗ ἡ, *solers, ingeniosus*: ab ἄγχι & νόος.

Ἀγχίῤῥοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cujus fluenta propè sunt*. Th. ῥέω.

Ἀγχίσαο, gen. Æol. ab

Ἀγχίσης, ου, dat. Ἀγχίσῃ, nomen prop. viri. *Anchises*.

Ἄγχις' pro ἄγχίστα, *proximè, maximè* superlat. cum gen. & dat. Pro ἄγχιστα & ἀγχιμαλιστα dicimus. Hinc

Ἀγχιστίνος, *sum propinquus*. ἀγχιστῖνος, ὁ, *cognatus*. ἄγχιστος, η, ον. *proximus*, ab ἄγχι.

Ἀγχιστῖναι, vel ἀγχιστίνναι, nom. pl. f. g. *coacervatæ*: ab ἄγχι & ἵστημι.

Ἀγχίστροφα, adv. *celeriter*, ἀγχίστροφα βουλεύεσθαι, *sententiam mutare*: ex ἄγχι & στρέφω.

Ἀγχόθεν, *ex propiore loco, propè*.

Ἀγχόθι, idem quod ἄγχι, vel ἀγχοῦ. q. v.

Ἀγχόνη, *laqueus, quo aliquid ἄγχεται*.

Ἀγχοτάτω, *proximè*, adv. Ion. pro ἐγγύτατα.

Ἀγχότερος, Ion. pro ἐγγύτερος. Th. ἄγχι.

Ἄγχου, Poët. id m quod ἄγχι.

Ἄγχω, præs. imperat. pass. ab

ΑΓΧΩ, *strangulo*, f. ξω. p. χα. ab חָנַק *strangulare*: Hinc forsan Angl. to Hang.

Ἀγχώμαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *propemodum æqualis*: ex ἄγχι. & ὁμαλός.

ΑΓΩ, *duco, æstimo, instituto, proficiscor*, &c. f. 1. ἄξω, part. ἄξων, *adducturus*, præt. ἦχα, Att. ἄγηχα, & per Epenth. τ ὁ, ἀγήοχα, a. 2. ἤγον, Att. ἦγαγον, imper. ἄγαγε, ἔτω, pl. ἀγάγετε. sub. ἀγαγε, τε, ν, 3. pl. ἀγάγοσαν. inf. ἀγαγεῖν, pr. pass. ἦγμαι, a. 1. pass. ἤχθην, f. 1. ἀχθήσομαι· à חָנַג *naag, ducere*.

Ἄγω, sed usitatiùs ἄγνυμι, *frango*, f. ξω. p. ῆχα. a. 1. ἆξα. a. 2. ἆγον. p. m. ᾶγα. Att, ἐάξω, ἔαξα, ἔαγον, ἐάγα.

Ἀγωγὴ, ῆς, ἡ, *vitæ ratio, educatio*, ἀγωγεὺς, έως, ὁ, *ductor*. ἀγωγίμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *duci aut vehi facilis*. ἀγωγὸς, ὁ ϗ ἡ, *dux viæ*. ἀγώγιον, ου, τὸ, *onus quod curru vehitur*.

ΑΓΩΝ, ῶνος, ὁ, *certamen, cœtus*: ab ἄγω. item *circus, locus certaminis*: ab α & γανία.

Ἀγωνία, ας, ἡ, *angor, anxietas, certamen*: ab ἀγών· hinc ἀγωνιάω, *certo*. ἀγωνίζω, id. ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *certator*. ἀγωνιστικὸς, *cupidus certandi*. ἀγώνιος, ου, ὁ, *qui ad certamen spectat*.

Ἀγωνίδαι, Ion. pro ἠγωνισμένοι εἰσὶ. 3. pl. perf. pass. ab ἀγωνίζω, ex 3 sing. ἠγώνισται, objecto aug. & correptâ penult. exempto sc. σ, & ejus loco insertâ δα.

Ἀγωνιῶμαι, *pugnabo*, Dor. pro ἀγωνιοῦμαι, f. 1. m. Att. pro ἀγωνίσομαι. ab

Ἀγωνίζομαι, *certo, enitor*, imperf. ἠγωνιζόμην, ου, ετο, p. pass. ἠγώνισμαι.

Ἀγωνίσαι, a. 1. in f. & ἀγώνισαι, *certato*. a. 1. imperat. med. ab ἀγωνίζω. *certo*.

Ἀγώνισμα, ατος, το, *certamen*. ab ἀγών.

Ἄδα, Dor. pro ἄδη, dat. sing. ab ἄδης.

Ἀδαήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *imperitus*. Hinc

Ἀδαημοσύνη, ης, *imperitia*, Ion. ἀδαημοσύνη, ης, ex. α & δαίω.

Ἀδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indoctus*. Th. δαίω.

Ἀδάκρυτος, ου, *sine lacrymis*: ex α & δάκρυ.

Ἀδὰμ. indic. *Adam*, primus parens.

* Ἀδαμάντινος, ου, ὁ, *adamantinus, firmus, constans*: ab ἀδάμας. Unde

Ἀδάμαντον, acc. sing. ab

Ἀδάμας, αντος, ὁ, *adamas*, qu. ἀδάμαστος, *indomitus*, ob duritiem: ex α pro δύς, & δαμάω.

Ἀδαχθῆναι, *prurire*, a. 1. inf. act. ἀδάξαι, vide ἀδαχέω.

Ἀδάπανος, ου, & ἀδαπάνως, adverb, *sine sumptu*. Th. δαπανάω.

ΑΔΑΡΚΗΣ, ου, ὁ, *adarces*, salsugo quædam gelata, seu concreta.

Ἄδασαν, *valdè læserunt*, pro ἄσαν, a. 1. ind. act. Ion. ab ἄδω, *fatio, lædo*. Lacones enim utuntur in suis compositis particulâ ἄδω, ab ἄδην, *satis abundè*; quæ auget.

Ἄδαστος, ου, *non divisus*. Th. δαΐζω.

Ἀδαχέω,

Ἀδαχίω, κνήθω, *pruriginem excito, scabo.*
Ἄδδαυον, *aridissimum*, pro αὖον, Laconicè.
Ἀδδεὲς, Poët. pro ἀδεὲς. Vide ἀδεὴς.
Ἀδδηκότες, vide ἀηδηκότες, & ἀδηκότες.
Ἄδδιω, pro ἄδιω, *multum*, adv.
Ἀδδηφαγία, ας, ἡ, *voracitas*: ab
Ἀδδηφάγος, sive ἀδηφάγος, ος, ὁ, *vorax, belluo*: ab ἄδδην & φαγομαι.
Ἀδδί, nom. viri, indec. i. e. *viator, qui transit.*
Ἄδδιξ, mensura quatuor chœnicas capiens.
Ἄδε ἡ αὐτὰ, Dor. pro ἰδοὺ ἡ αὐτὴ, *en eam ipsam!* Est & ἄδε pro ἥδε, imperf. ab ἄδω.
Ἄδε, Dor. adv. pro ἧδε, *huc illuc, hoc in loco.*
Ἄδῃ, *cantat*, 3. sing. ab ᾄδω. 2. pl. ᾄδετε. part. fœm. g. ἄδουσα.
Ἀδεῖ, Dor pro ἡδεῖ, dat. sing. ab ἡδύς.
Ἀδεια, vide in ἀδεὴς.
Ἀδειὴς, ὁ, *intrepidus*, Poët pro ἀδεὴς, & ἀδδεὴς· ex α & δέος, quod à δείδω. Est etiam ἀδεὴς, *impudens*, qu. ἄδετος, *qui coerceri, nequit*: à δέω, *ligo.*
Ἀδείης, gen. sing. Ion. ab ἄδεια, *immunitas à metu, securitas*: à δέος.
Ἀδείμαντος, ος, ὁ, *impavidus*: ex α & δεῖμα.
Ἀδεῖν, *placere.* præs. inf. ab ἀδέω.
Ἄδειπνος, ος, ὁ ἡ ἡ, *incœnatus.* Th. δεῖπνον.
Ἀδέκαστος, ος, ὁ, *non corruptus muneribus.*
Ἀδεκάστως, adv. *justè.*
Ἀδελφειὸς, & ἀδελφεὸς, οῦ, ὁ, pro ἀδελφὸς, *frater*, Poët. & Ion.
Ἀδελφὴ, ἧς, ἡ, *soror.*
Ἀδελφιδέος, ος, ὁ, *fratris* vel *sororis filius.*
Ἀδελφιδῆ, ῆς, ἡ, *filia fratris* vel *sororis.*
Ἀδελφιδίον, ος, τὸ, *fraterculus.*
Ἀδελφιδοῦς, οῦ, ὁ, id. qu. ἀδελφιδέος.
Ἀδελφίζω, f. ίσω, p. κα, *fratris nomine compello.* Th. omnibus ἀδιλφός.
Ἀδελφικῶς, adv. *fraternè.*
Ἀδελφοκτόνος, ὁ, *fratricida*: ex ἀδελφὸς, & κτείνω, *occido.*
Ἀδελφὸς, Æol. pro ἀδελφεὸς, *frater.*
ΑΔΕΛΦΟΣ, ος, ὁ, *frater*: sumitur & pro *cognato*, & *consanguineo.*
Ἀδελφότης, ητος, ἡ, *fraternitas*: ab α, id est, ὁμοῦ, & δελφὺς, qu. ὁμόδελφος.
Ἀδέματοι, ος, ὁ ἡ ἡ, *corpore exutus, mortuus*: ex α & δέμας.
Ἀδέμω, *canere*, Ion. pro ἄδειν, ab ἄδω.
Ἄδενδρος, ος, ὁ ἡ ἡ, *purus ab arboribus.* Th. δένδρον, *arbor.*
Ἀδὲς, Dor. pro δαψιλές.
Ἄδες, *pedes, pedum, pedibus*: idem pro ἀνδές, *insuave*, Hesych.
Ἀδέσποτος, ος, *sine domino, sine certo auctore.*
Ἀδεσπότως, adv. ab α & δεσπότης.
Ἀδευκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *amarus*: ab α & Ion. δέκω pro δέχομαι, *accipio.*
Ἀδέψητος, ος, ὁ ἡ ἡ, *crudus, inexercitatus*: à δεψέω, *coquo*, & α priv.
ΑΔΕΩ, *placeo*, f. ήσω. p. ηκα. Hinc ἄδος, ος, ὁ, *lætitia.*
Ἀδέω, *tædio afficior præ defatigatione*, ab ἄδος, *satio*, f. ήσω, p. ηκα, a. 1. Æol. ἀδήσεια, &, geminato δ, ἀδδήσεια.
Ἀδῃ, *placuerit*, a. 2. sub. ab ἀδέω.
Ἀδηκότες, & metri gratiâ, ἀδδηκότες. perf. part. Ion. pro ἠδηκότες, ab ἀδέω, alii ab ἀηδιω, *laboribus defessus sum.* Th. ἄδω, *satio.*
Ἀδηκοτάτη, superl. f. ab ἀδηκὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, *morsui non obnoxius*, vel *cariem non sentiens*: à δάκνω.
Ἀδήλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, *integer, incolumis*: à δηλέω.
Ἄδηλος, ος, ὁ ἡ ἡ, *non apparens, incertus, obscurus*: ex α & δῆλος· hinc ἀδήλως, adv. *obscurè, incertum*, ἀδηλότης, ητος, ἡ, *incertitudo.*
ΑΔΗΜΟΝΕΩ, -ῶ, *gravissimè angor*, f. ήσω. p. ηκα. a. 1. ἠδημόνησα· ab ἀδέω, vel ab α & δῆμος, q. d. *extra populi consortium dego.*
ΑΔΗΝ & ἄδδην, *affatim*, adv.
ΑΔΗΝ, ένος, ὁ, *glandula, tonsillæ.*
Ἀδηνὴς, έος, ὁ, Poët, *sine consiliis & curis.* Hinc adv. ἀδηνέως. Ex α & δῆνεα, pro βουλεύματα, παρὰ τὸ δῆν, ὅ ἐστι δηρόν, ὅτι πρὸ τῶ πράξαι δεῖ πολὺν χρόνον βουλεύζ.
Ἀδήριτος, ος, ὁ, *contentionis expers.* Th. δῆρις.
Ἄδης, ος, Poët. pro ἀίδης, *orcus, mors*: in acc. ἄδην.
Ἀδήσεις, *gratificaberis*: 2. fi. f. 1. v. ἀνδάνω.
Ἀδιάκριτον, *indiscretum*: ex α & διακρίνω.
Ἀδιάκριτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *non dubitans*: ex α & διακρίνομαι.
Ἀδιαλείπτως, *indesinenter*, adv. à λείπω.
Ἀδιάλλακτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *irreconciliabilis*: à διαλλάττω.
Ἀδιάλυτος, ος, ὁ ἡ ἡ *indissolubilis*: à λύω,
Ἀδίαντος, ος, ὁ, *non aspersus.*
Ἀδίαντον, ος, τὸ, herbæ genus: ex α & διαίνω.
Ἀδιάπλωτος, ος, ὁ ἡ ἡ. *stabilis, firmus.*
Ἀδιατρέπτως, adv. *immotè.*
Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, *integritas.* ἀδιάφθορος, ος, ὁ ἡ ἡ, *incorruptus*, Th. φθείρω.
Ἀδιάφορος, ος, ὁ ἡ ἡ, *indifferens*: à φέρω,
Ἀδίδακτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *indoctus*: ab α & διδάσκω.
Ἀδιεξήτητος, ος, ὁ, *inenarrabilis.*
Ἀδικέσαι, Ion. & Æol. pro ἀδικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi
Ἀδικέω, *injuriâ officio, lædo*, f. ήσω. p. ἠδίκηκα. ἀδικήσατε. a. 1. imper. act. ἀδικῆντα, accus. sing. part. præs. ἀδικέομαι, οῦμαι, *injuriam patior.* p. pass. ἠδίκημαι. a. 1. ἠδικήθην· ex α & δίκη.
Ἀδίκημα, ατος, τὸ, *injuria.* ἀδικήμασι, dat. pl.
Ἀδικία, ας, ἡ, *injustitia.* ἄδικος, ος, ὁ ἡ ἡ, *injustus.* ἀδικώτερος, comp. ἀδίκως, *injustè*, adv. à δίκη.
ΑΔΙΝΟΣ, ἡ, όν, *confertus*: ab ἄδην, *abundè.*
Ἄδιον, *suavius*, D. pro ἥδιον, comp. ab ἡδύς.
Ἄδιψος, *non sitiens*, vel *sitim extinguens.* Th. δίψα, *sitis.*
Ἄδμητος, ος, ὁ, Dor. pro Ἄδμητος, nom. viri,
Ἀδμὴς, idem quod ἄδμητος, *indomitus*: ex α & δαμάω.
Ἀδμήτη, nom. mulieris, q. d. *indomita.*
Ἀδμολία, ἡ, *ignorantia*: ab α & ἰδμων, per Sync. & ν in λ verso.
Ἄδοιμι, a. 2. opt. verbi ἄδω, *placeo.*
Ἀδόκητον, *inopinato*, adv. ex α & δοκέω, *videor*, ἀδόκητος, *ignobilis, inopinatus.*
Ἀδόκιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, *judicii expers, reprobus, rejectaneus*: ex α & δόκιμος. Th. δοκέω.
Ἀδολεσχέω, *affatim, confabulor, meditor*: ab ἄδῃ λεσχης, *satietate confabulationis*, ἀδολεσχῆσαι, a. 1. inf. act.
Ἀδολεσχία, ίας, ἡ, *loquacitas, confabulatio.*

Ἄδολος,

Ἄδολος, ᾱ, ὁ ἡ ὐ, *sincerus*, Th. δόλος, *dolus*.
* Ἀδόλως, adv. *nullo dolo, seduld, candidè*.
Ἄδον, *canebam*, imperf. Dor. pro ἦδον· poteſt etiam eſſe part. neut. g. ᾰ. maſc. ἄδων ab ἄδω. At ἄδον. eſt. a. 2. act. ab ἀνδάνω, vel ἀδέω. & ἄδοιμι opt.
Ἀδονᾱ, ας, ἡ, Dor. pro ἡδονή, *voluptas*.
Ἄδονις, ιδος, ἡ, qu, ἀηδονίς. Vide ἀηδών.
Ἀδόνητος, ᾱ, ὁ ἡ ὐ, *immobilis*. Th. δονέω.
Ἀδόντι νόῳ, *alacri animo*: ab ἀδέω, a. 2. ἄδον.
Ἄδοξος, ᾱ, ὁ ἡ ὐ, *inglorius*. Hinc ἀδοξία, ας, ἡ *ignominia*; & ἀδοξέω, *gloriâ careo*, &c. à δόξα.
Ἄδος, ᾱ, ὁ, *gaudium*: ab ἄδω, *placeo*.
Ἄδος, ους, τὸ, *ſatietas*: ab ἄδω, *ſatio*.
Ἄδᾱ, *inferni*, gen. ſing. ab. ᾍδης,
Ἀδραμυττηνός, ὴ, ὸν, *Adramyttenus, a, um*; ab urbe *Adramyttium*.
Ἀδρανής, ές, ὁ ἡ ὐ *imbecillis*. Hinc
Ἀδρανέω, *infirmus ſum*; & ἀδρανεία, vel ἀδρανία, ας, ἡ, *imbecillitas*: ab α & δράνω.
Ἀδράστεια, Ion. Ἀδρήστεια, Nemeſis.
Ἄδραστος, ᾱ, ὁ, *Adraſtus*, rex Argivorum. Hinc. ἐν Ἀδραστίῳ νόμῳ.
* Ἀδρεπήβολον, ᾱ, τὸ, Long. *felix ſucceſſus, ubertas*: ab ἀδρὸς, *ſublimis*, & ἐπιβολον, qu. ἐπίβολον, *voti compos*.
Ἀδρηστίνη, *Adraſtri filia*.
Ἄδρηστος, Ion. pro ἄδραστος, ᾱ, ὁ, *minimè fugitivus*: ab α & δράω.
Ἀδρίας, ᾱ, ὁ, *Adria*: ſinus Venetus.
ΑΔΡΟΣ, ᾶ, ὁ, *dives, craſſus*. Hinc
Ἀδροσύνη, ἡ, *ubertas, copia*.
Ἀδρότης, ητος, ἡ, *abundantia*. Th. ἀδρός.
Ἀδρύνομαι, *craſſeſco, adoleſco*: ab ἀδρός. Hinc ἄδρυνσις, *ætas adulta*.
Ἀδὺ, Dor. pro ἡδὺ, *dulce*. Vide ἡδύς.
Ἀδυγλωσσος, ὁ ἡ ὐ, Dor. pro ἡδύγλωσσος, *dulcilinguis*: ab ἡδὺς, & γλῶσσα.
Ἀδυεπὴς, ές, ὁ ἡ ὐ, Dor. pro ἡδυεπὴς, *ſuaviloquus*: ab ἡδὺς & ἔπω.
Ἀδυλογος, ὁ ἡ ὐ, Dor. pro ἡδύλογος, *ſuaviloquus*: ab ἡδὺς, & λόγος.
Ἀδυμελὴς, ές, ὁ ἡ ὐ, Dor. pro ἐδυμελὴς, *dulciſonus*: ab ἡδὺς & μέλος.
Ἀδυναμίη, ης, Ion. pro ἀδυναμία, ας, ἡ, *impoſſibilitas*: ex α & δύναμαι. Hinc
Ἀδυνασία, *impotentia*.
* Ἀδυνατέω, *nequeo, impotens ſum*, f. ήσω, a. 1. ἠδυνάτησα. ex α, & δύναμαι.
* Ἀδύνατον, ᾱ, τὸ, *impotentia*.
Ἀδύνατος, ᾱ, ὁ, in pl. neut. ἀδύνατα· in comp. ἀδυνατώτερος, ſuperl. ἀδυνατώτατος.
Ἀδύπνοος, Dor. pro ἡδύπνοος, ᾱ, ὁ ἡ ὐ, *ſuaviter ſpirans*: ex ἡδὺ & πνέω.
Ἄδυτον, ᾱ, τὸ, *adytum*; vel ἄδυτος, ᾱ, ὁ, *ad quem non patet ingreſſus*: ex α & δύνω, vel δύω.
Ἀδὺς, Dor. pro ἡδὺς, *ſuavis*.
ΑΔΩ, *ſatio*, f. σω. Sed ᾄδω, *cano*, contractè pro ἀείδω, f. ᾄσω, p. ικα, a. 1. ᾆσα. p. paſſ. ᾆσμαι· à יָדַע *jada*, vel הוֹדָה *hoda*, *celebrare*. Sed ἄδω, *placeo*, f. 2. αδῶ. p. m. ἔαδα. (εὔαδα, Poët.) pro ἥδα. part. ἑαδώς. a. 2. ἔαδον pro ἥδον.
Ἀδὼν, όντος, ὁ, *qui placuit, placens*, a. 2. part. ab ἀδέω, vel ἀνδάνω.
Ἄδωνιν, acc. ſing. ab Ἄδωνις, ίδος, nom. propr. pueri, *Adonis*.
Ἀδώρητος, ᾱ, ὁ ἡ ὐ, *indonatus*: ex α & δῶρον.
Ἀδωροδόκητος, *incorruptus, qui munera non accipit*: ex δῶρον, δέχομαι & α.
* Ἄδωρος, ᾱ, ὁ ἡ ὐ, *donorum expers*: it. *qui non donat*.
Ἀδώτῃ, dat. ſing. ab ἀδώτης, ᾱ, ὁ, *qui nihil dat*: ex α & δώτης.
Ἀεθλεύωσιν, *colluctantur*. 3. pl. præſ. ſub. ab
Ἀεθλεύω, fut. εύσω. p. κα. ἀεθλεύσειεν, a. 1. opt. Æol. Th. ᾄεθλος.
Ἀεθλέω, Ion. pro ἀθλέω, *certo*. Hinc
Ἀεθλητὴρ, ῆρος, ὁ, *certator*.
Ἀέθλιον, vel ᾆεθλον, vel ᾎθλον, ᾱ, τὸ, *certaminis præmium*: ab ᾆθλος, ſeu ἄθλος, ᾱ, ὁ, *certamen*. Hinc ἄθλιος, ᾱ, ὁ, *miſer, ærumnoſus*. ἀέθλιος, *certator*.
Ἀεθλονικία, *victoria, quæ ex certaminibus reportatur*: ab ᾆεθλος, & νίκη.
ΑΕΘΛΟΣ, ᾱ, ὁ, *certamen, labor*: ab α priv. & ἐθέλω, qu. ὀν οὐκ ἄν τις ἐθέλοι. Ἄεθλον verò ab α intenſ. & ἐθέλω. Quamvis enim certamen fugiendum ſit, præmium eſt πάνυ ἐθελητὸν· vel ex τλάω, *tolero*.
Ἀνθλοφόρος, ᾱ, ὁ, *qui præmium ex certamine reportat*: ab ᾆεθλον, & φέρω.
Ἀεὶ, *ſemper*, adv. Hinc. forſan Angl. Aye.
Ἀειγενετάων, gen. pl. Æol. ab
Ἀειγενέτης, ᾱ, ὁ *ſempiternus*: ex ἀεὶ & γενέτης.
Ἀείδελος, Poët, pro ἀειδὴς. *inconſpicuus, obſcurus*: ex α & εἶδω, *video*.
Ἄειδεν, Dor. pro ἀείδην, *canere*: præſ. inf.
Ἀείδεω, *cane*, εο, Ion. pro ᾱ, per. imper. paſſ.
Ἀείδοισα, Dor. pro ἀείδουσα præſ. part. f. g.
Ἄειδον, 1. vel. 3. imperf. act. Ion. pro ἤειδον, ἀειδομένων, gen. pl. part. præſ. paſſ. ἀείδων, οντος, pr. part. act. Ἀείδοντι, pro ἀείδουσι, Dor. 3. pl. præſ. ab ἀείδω.
Ἀειδὴς, ές, ὁ ἡ ὐ, *obſcurus*: item *deformis*: ab α & εἶδω.
ΑΕΙΔΩ, Poët. pro ᾄδω, ᾄδεσθαι, *celebrari*: ex α intenſ. & εἶδω. Multarum rerum cognitio Poëtis tribuitur: hinc ἀοιδή.
Ἀείζωος, ᾱ, ὁ ἡ ὐ, *ſempiternus*, ἀείζωον, τὸ, *ſempervivum*, plantæ genus: ab ἀεὶ & ζωή.
Ἀεικέα, *ſævum*: acc. ſing. ab. ἀεικὴς, ές, *indecens*. ἀεικὸς, n. g. ex. α & εἰκὼ.
Ἀεικείη, Ion. pro ἀείκεια, *indignitas, contumelia*.
Ἀεικέλιος, *ignavus, contemptus*: ferè idem quod ἀεικὴς, *non conſentaneus*.
Ἀεικίζω, Att. αἰκίζω, f. σω. *indecenter aliquem tracto, fœdo*: ab ἀεικὴς.
Ἀείμεναι, Poët. pro Dor. ἄμεναι, quod pro Ἄειν, ab ᾆω.
Ἀείμνησος, ὁ ἡ ὐ, *ſemper memorandus*: à μιμνήσκω.
Ἀειναόντων, gen. pl. ab ἀεινάων, οντος, *perpetuò fluens*, ἀέναος· alii legunt ἀεννάων, ex ἀεὶ & νάω.
Ἄειρα a. 1. act. Ion. pro ἤειρα. ἀειράμενος, *ſuſpiciens*, a. 1. part. m. ab. ἀείρω· ἀειρόμενος, præſ. part. paſſ. Ἄειρον, a. 1. imperat. act.
ΑΕΙΡΩ, *tollo*, f. ρῶ, a. 1. ἦειρα, p. ἦερκα. a. 2. ἄορον. qu. εἰς ἀέρα αἴρω.
Ἀείς, *ſtans*: præſ. part. ab ᾆημι.

Ἀείσατ',

Ἄεισατ', pro ἀείσατο, a. 1. m. ἀείσατε, a. 1. imperat act. ἄεισα, ας, ε, ind. Ion. ἀείσομαι, f. m. 1. ἀεισῃς, 2. ſing. a. 1. ſub act. ab ἀείδω.

Ἄεισιν, Æol. pro ἀΐσσιν, *ſpirant*, 3. pl. verbi ἄημι.

Ἄεισμα, ατος, τὸ, Poët. pro ᾆσμα, *cantus*, Th. ἀείδω.

Ἀεκαζόμενος, *invitus*, præſ. part. paſſ. ab ἀεκάζω, *cogo*: ex α & ἐκών.

Ἀέκητι, *invitè*. adv. ἀέκοντι, inviti. Ἀέκοντε, dual. num. ab ἀεκὼν, οντος, in f. g. ἀέκητ'. pro ἀεκήσα. Th. ἐκών.

Ἀέλιος, Poët. pro ἥλιος, *Sol*.

Ἄελλα, ης, ἡ, *procella*, ἀλλὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *turbidus procelloſus*. ἀελλώδος, ιδος, ὁ ϰ᾽ ἡ. id.

Ἀελλόποδες, nom. pl. ab ἀελλότης, οδος, ὁ ϰ᾽ ἡ. vel ἄελλοπος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *velox tanquam procella*: ab ἄελλα, & πους.

Ἀελλὼ, nomen mulieris: q. d. *procelloſa*.

Ἀελπὴς, *inſperatus*: ab ἐλπίς.

Ἀέλποντες, *deſperantes*: ϰἀϰ ἐλπίζοντες.

Ἄελπτ' pro ἄελπτα, *non ſperanda*: nom. pl. hinc ἀελπτία, ας, ἡ, Poët. pro ἀνελπιςία, *deſperatio*: ex α & ἐλπίς.

Ἀελπτέω, Poët. pro ἀνελπιςέω, *deſpero*.

* Ἀελπτίη, ης, ἡ, Ion. id. q. ἀελπτία. ἐξ ἀελπτίης, *ex improviſo, repentè, contra ſpem*.

Ἄεμεναι, (exempto ε, & μ ejus loco inſerto, ἄμμεναι.) Dor. & Ion. pro ἄειν præſ. inf. ex ἄω, pro ἄδω, *ſatio*.

Ἀέναος, Poët. pro ἀέναος, *perpetuò fluens*: ut & ἀενάων. pro ἀεναόων.

Ἀεννάσθαι, Poët. pro ἀννᾶσθαι, *profundi*, præſ. inf. paſſ. ab ἀεννάομαι.

Ἀέντες, *flantes*, nom. pl. ἀέντων, gen. ab ἀείς, έντος. ab ἄημι.

Ἄεξε, *augebat*, Ion. pro ἤεξε, 3. ſing. Imperf. act. verbi αὔξω.

Ἀεξέγυιος, ϋ, *qui membra auget*. Epith. Athletarum. ab αὔξω, & γυῖον.

Ἀεξήω, & αὐξάω, *augeo*, f. ἀεξήσω, Poët. pro αὐξήσω. ἀέξετε, imperf. paſſ. Ion. ἀεξομένοιο. gen, Ion. part. paſſ. Reliqua tempora vide in αὐξάνω. ab ἔχω.

Ἄεπτος, *ineffabilis, ſortis*: ab α & ἔπω.

Ἀεργηλὸς, ὸ, ὁ, idem quod ἀργὸς, q. v.

* Ἀεργὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, &

Ἀεργὸς, vel ἀγρὸς, ὸ, ὁ, *iners*, ἀεργῶ, dat.

Ἀεργίη, Ion. pro ἀεργία, ας, ἡ, *pigritia*: ex α & ἔργον.

Ἀερθόμαι, *attollo, pendeo*: Poët. dicitur & ἠερθόμαι, præſ. ex præt. imperf. ab αἴρω.

Ἄερθεν, Bœot. pro ἤερθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ab ἀέρθην, Ion. pro ἤερθην. Hinc

Ἀερθεὶς, *elatus, evectus*, part. Th. ἀείρω.

Ἀέριος, ϋ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *aërius*. Th. ἀὴρ.

Ἀεροβατέω, *incedo per aërem*: ab ἀὴρ & βαίνω.

Ἀερρέες, εσσα, εν, *caliginoſus, profundus*. Th. ἀὴρ.

Ἄερσον, *ſuſtuli, extuli*, a. 2. act. ab ἀείρω. ſub ἀέρης.

Ἄαρσα, *ros*, Dor. pro ἄερσα.

Ἀερσίποδες, *celeres*, pl. ab. ἀερσίπους· ex ἀὴρ, vel ἀείρω, & πους.

Ἀερσιπόται, *altè volantes*, pl. ab. ἀερσιπότης, ϋ, & ητος, ὁ, *in aëre ſuſpenſus*: ab ἀείρω, & πέτομαι.

Ἀέρσω, f. 1. Æol. ab ἀείρω, pro ἀείρω.

Ἀερταίζω, *tollo*. Th. ἀείρω.

Ἄεσαι, a. 1. inf. ab inuſit. ἄέω. *ſpiro, dormio*. Heſychio ἄῆσαι, κοιμᾶσθαι. Angl. Eaſt.

Ἀεσίφρων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *ſtultus, inconſtans*, ἀεσίφρονα, acc. ſing. ex ἄω & φρήν. ἀεσιφροσύνησιν dat. pl. Ion. ab ἀεσιφροσυνη, *ſtultitia*.

Ἀετιδεὺς, έος, ῆος, *pullus aquilæ*: pl. ἀετιδεῖς. ab ἀετός.

Ἀετός, ῦ, ὁ, *aquila*: dat. ἀετῷ, gen. pl. ἀετῶν, dat. ἀετοῖς, Poët. ἀιετός. Forſan ab עוט, *ajit. avis*, propriè rapax: vel ab α & ἔτος, quia vivax eſt aquila.

Ἄζα, vel ἄζη, ης, ἡ, *ariditas, ſitus, ſqualor*,

Ἀζαλέος, gen. Ion. ab ἀζαλέης, ϰ, ὁ, *aridus, torridus*. Th. ἄζω.

Ἄζει, 3. præſ. ind. ab ἄζω, *ſicco*. Hinc ἄζηται, ſubj. paſſ. *triſtetur*. Ab ἄζομαι, η, ται, propriè *exareſco*; per Metaph. *curâ & mœrore conficior*.

Ἄζεο, *cole*, Ion. pro ἄζυ, præſ. imperat. ab ἄσομαι, ἀζόμενος, *venerans*, part. ἄζετο, imperf. Ion.

Ἄζηλος, ϋ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *quem nullus æmulatur, vilis*: ex α & ζηλος.

Ἄζημιος, ϋ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *nullâ mulctâ notatus*: ex α & ζημία.

Ἀζὴν, ενος, *barba*: ab ἄζω, quia à calore.

Ἀζηχὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *magnum ſonum edens*: ex α & ἦχος. Hinc ἀζηχὲς, adv. ſumitur & pro *duro & arido*: ab ἄζη, *ariditas*. Et pro *indefinenter*, quaſi ἀδιαχὲς, & ἄδην ἔχων, *non diſjunctus, & ſemper habens*.

Ἄζομαι, idem cum ἄζω, *veneror*. Hinc ἄζοντ', pro ἄζονται, præſ. ind. vide ἄζεο.

Ἄζυγος, ϋ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *cælebs, injugatus*. Ἀζυγὴς, έος, idem, & Ἄζυξ, γος. ὁ ϰ᾽ ἡ. Th. ζεύγνυμι.

Ἄζυμα, ων, τὰ, *azyma*, Th. ζύμη, *fermentum*. Indè ἄζυμος, *infermentatus*.

ΑΖΩ, *ſicco, arefacio*.

Ἄζω, & ἄζομαι, *veneror*, ἀζητὸς, *venerandus*.

Ἄζωρ, nomen propr. viri.

Ἄζωστοι. *diſcincti*, pl. ex. α & ζωστός.

Ἄζωτος, ϋ, ἡ, nomen urbis, *Azotus*.

Ἄη, *ſpirabat*, 3. imperf. act. ab ἄημι.

Ἀηδέστερος, *ingratior*, comp. ab ἀηδὴς.

Ἀηδηκότες, perf. part. Poët. pro ἠηδηκότες. ab ἀηδέω, *tædio afficior*: ab ἀδέω, vel ἄδω.

Ἀηδὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, & τὸ ἀηδές, *injucundus*, ἀηδὼς, *moleſtè*. ἀηδία, *moleſtia*. ab α & ἡδύς.

Ἀηδίζον, pro ἠηδίζον, imperf. act. ab ἀηδίζω.

Ἀηδιζόμην, *infeſtabar*. imp. paſſ. Th. ἡδύς.

Ἀηδόνα, acc. ſing. ab ἀηδών.

Ἀηδονίδες, ων, οἱ, *luſciniarum pulli*.

Ἀηδονὶς, ιδος, ἡ *luſciniola*.

Ἀηδὼν, όνος, ἡ *luſcinia*: qu. ab ἀείδω, quia canora.

Ἀηθ', pro ἄητο, *ſpirabat*, ob ſeq. aſpirat. imperf. ab ἄημαι. Th. ἄημι.

Ἀηθίη, dat. ſing. Ion. ab ἀήθεια, *inſolentia*: ex α & ἦθος.

Ἀήθεσαν, pro ἠήθεσαν, euphoniæ gratiâ, imperf. act. ab ἀηθέσω pro ἀηθέω, *inſuetus ſum*: ab α & ἦθος.

Ἀήθης, εος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *inſolitus*.

Ἀήμεναι, *ſtare*, præſ. inf. Dor. vel Ion. pro αὔειν, ab

Ἄημι. Vide Ἄω.

ἈΗΡ, ἀέρος, ὁ, *aër*. In f. g. significat *caliginem*; q. ab ἄω. Angl. Air.

Ἄητι. 3. sing. ab ἄημι, *flo*. 3. pl. ἀᾶσι.

ἈΗ'ΣΥΛΟΣ, ος, ὁ, *molestus, iniquus*, dictio Poëtica: id. q. ἀτερπὴς, παράνομος, vel pro ἄσυλος. ab ἄσαι· vel ab α, & ἴδω.

Ἀήσυρος, ος, ὁ, *levis, tenuis, sublimis*.

Ἀήτας, Acc. pl. ἀήτην, sing. ab ἄητης, ου, ὁ, *flatus*, nom. pl. ἀῆται, *flamina*. Dicitur & Ἀήτη, ης, ἡ, idem ab ἄημι.

Ἄητο, imperf. 3. sing. ἄητον, dual. *spirant*. ab ἄημι· ἄηνται, *volitant*.

ἈΗΤΟΣ, vel αἴητος, *ventis expositus*: ab ἄω, *flo*. Vel est *insatiabilis*: ex α, & ἄδω. Sic ἀητὸς, Poët. pro ἀετὸς.

Ἀήττητος, ὁ ἡ ἡ, *invictus*, Th. ἡττάομαι.

Ἄθ', pro ἄτε, *quippe, tanquam, utpotè*.

Ἀθαμβὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, *intrepidus*: ab α, & θάμβος. Ἀθαμβεῖ. adv. *impavidè*.

Ἀθάνα, Dor. pro Ἀθήνη, ης, ἡ, *Minerva*: item Ἀθανάα, ας, ἡ, & Ἀθαναία.

Ἀθανασία. ας, ἡ, *immortalitas*. Item herba Angl. Tansie.

Ἀθάναται, *immortales*, pl. f. g. ἀθανάτης, pro ἀθανάταις, Ion. dat. pl. fic & ἀθάνατοιο, pro ἀθανάτου, gen. sing. ἀθανάτοισιν pro ἀθανάτοις, ab ἀθάνατος, ος, ὁ ἡ ἡ. Ἀθανάταν, Dor. pro ἀθανάτην. Ex α, & θάνατος.

Ἀθανατίζω, *immortalitate dono*.

Ἄθαπτος, ὁ ἡ ἡ, *insepultus*. Th. θάπτω.

ἌΘΑΡΑ, ας, ἡ, *pultis genus*: quasi ab ἀθὴρ, *arista*, pultis materia.

Ἀθεὶ, adv. *sine numine Divûm*. ἄνευ θεῦ.

Ἀθέμιτα, Poët. pro ἀθέατα, *non exspectanda*: ex α & θεάομαι.

ἈΘΕΙΡΗ'Σ, vel Ἀθερὴς, vel Ἀθηρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *accuratus, contemptus*.

Ἀθελγεῖν, ἀμέλγειν, i. e. *mulgere*.

ἈΘΕ'ΛΓΩ, f. ξω. p. χα, *mulgeo*: qu. à θηλὴ, *papilla*: α, vel otiosum, vel congreg.

Ἀθέμιστος, & ἀθεμίστιος, ος, ὁ ἡ ἡ, *injustus*. Dicitur & ἄθεμις. Ex α & θεμιστός.

Ἀθέμιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *nefarius*. τὸ ἀθέμιτον, *nefas*. Ex α & θεμιτός.

Ἄθεος, ος, ὁ, *Dei expers*: ex α & θεὸς.

Ἀθεράπευτος, ος, ὁ, *incurabilis, non serviens*: ex α & θεραπεύω.

Ἀθέριζον, *parvi penderunt*, imperf. Ion. ab ἀθερίζω. f. σω. p. ἠθέρικα. Th. ἀθὴρ.

Ἀθεσία, ας, ἡ, *inconstantia in pactis*. Vide ἀθετέω.

Ἄθεσμος, ος, ὁ ἡ ἡ, *nefarius*. Th. θεσμός.

Ἀθέσφατος, ος, ὁ, *ineffabilis*: ex intensivo α & θέσφατος, q. θεόσφατος, *à Deo pronuntiatus*. Sumitur, etsi rarissimè, pro *nefando*,

Ἀθετέω, ῶ, *abrogo, aboleo, spernо*, f. ήσω· p. ἠθέτηκα· ab ἄθετος, ος, ὁ, *irritus*. ἀθεσία, *actio, quâ aliquid irritum redditur*. Ex α & θετός.

* Ἀθέτημα, ατος, τὸ, *improbatio, abolitio*.

* Ἀθέτησις, εως, ἡ, id ab ἀθετέω.

* Ἀθεώρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, *non contemplator*. it. *improvisus, non spectabilis*.

Ἀθήνη, qu. ἀθήλη, ex α & θηλὴ. Dicitur & Ἀθηνᾶ, gen. Ἀθηνᾶς. qu. ab Ἀθηνάα. Sic Ἀθηναίη, ης, ἡ, ut & Ἀθηνία. *Minerva*, oleæ inventrix, & Dea Doctrinæ. Hinc Ἀθῆναι, ῶν, αἱ, *Athenæ*. Ἀθήνηθεν, adv. *Athenis*.

Ἀθηναίζει, *Athenas*. Ἀθηναῖος, *Athenienſis*.

ἈΘΗ'Ρ, έρος, ὁ, *arista*; hinc ἀθερίζω.

Ἀθηρολοίγος, ος, sive ἀθηρολόγος, ος, *ventilabrum*.

Ἄθικτος, ος, vel ἀθιγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, *intactus*. Th. θίγω.

Ἄθλ', pro ἄθλα. pl. ab ἄθλον, ου, τὸ, *præmium certaminis*. Th. ἄεθλος.

Ἀθλεύω, *pugno, laboro*.

Ἀθλέω, ῶ, *certo*. f. ήσω. p. ἤθλικα· hinc

Ἄθλησις, εως, ἡ, *certamen*.

Ἀθλήματα, *certamina*, pl. ab ἄθλημα, ατος.

Ἀθλητῶν, gen. pl. ab ἀθλητὴς, οῦ, ὁ, *luctator*. Th. ἄεθλος.

Ἄθλιος, ος, ὁ, *miser*, ἄθλαι, f. g. pl. ἀθλιωτάτης, acc. pl. ſuperl. ab ἄεθλος.

Ἀθλοθέτης, ου, ὁ, *munerarius certaminis, præses*: ab ἄθλος, vel ἄθλον & τίθημι. Hinc

Ἀθλοθετέω, *ludos præbeo*; & ἀθλοθεσία, *certaminis cura*.

* Ἄθλον, ου, τὸ, *præmium certaminis*.

Ἄθλος, ου, ὁ, id. quod ἄεθλος. q. v.

Ἀθλοφόρος, ος, ὁ, *victor*: ex ἄεθλον, & φέρω.

Ἀθόλωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *limpidus, illimis*: ex α & θολός.

Ἀθόρυβος, ος, *imperturbatus*: ex α & θόρυβος.

Ἀθραγὴνης, arbor ex quâ optima igniaria fiunt.

ἈΘΡΕ'Ω, f. ήσω. p. ηκα, *video, cerno*, μετ' ἐπιτάσεως θεάομαι.

Ἀθρόισασα, a. 1. part. f. g. ab

Ἀθροίζω, *congrego*, f. σω, ἀθρόϊσαι, a. 1. inf. ἄθροικα, p. act. Th. ἀθρόος.

* Ἄθρισμα, ατος, τὸ, *acervus, collectio*; ab

* Ἀθροίζω, *congrego*; ἀθροισμὸς, οῦ, ὁ, *congregatio*: ab

ἈΘΡΟ'ΟΣ, ου, ὁ, *confertus, repentinus*: hinc

Ἀθρόως, *confertim*. ἀθροότης, ητος, ἡ, *universitas*. Huic alludit Angl. A Throng.

Ἀθρύπτος, ου, *non fractus luxu*: ex α & θρύπτω.

Ἀθυμέω, ῶ, *animum desponeo*, f. ήσω. p. ἠθύμηκα· hinc ἄθυμος, *non animosus*, ἀθυμία, ἀθυμίη, Ion. *animi dejectio*; ab α & θυμός.

Ἄθυρμα, ατος, τὸ, *lusus puerilis, ludibrium*: ab ἀθύρω.

Ἄθυρος, & ἀθύρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *patens, sine januâ*. Th. θύρα.

ἈΘΥ'ΡΩ, *ludo, cano, lusito*: hinc ἄθυρε, 3. sing. imperf. pro ἤθυρε· forsan ab ἄγαν, & θύω, vel à θύρα, *quia foris ludi solet*.

* Ἄθυτος, ὁ ἡ ἡ, *profanus*; ex α & θύω.

Ἀθῷος, ου, ὁ ἡ ἡ, *impunis, mulctam nullam passus, innocens*: ex α & θωή.

* Ἀθῳόω, *non mulcto, absolvo, sum fine jacturâ*.

Ἀθῴωσις, εως, ἡ, *absolutio, quâ quis innocens pronuntiatur*: ab ἀθῷος.

Αἰ, art. præpos. ab ἡ, *hæc*. αἳ. art. postp. ab ἥ, *quæ*.

Αἲ vel αἴ, *heu, hei, ai*, pro εἰ. Dor. *si*, Ion. pro εἴθε, *utinam*.

Αἶα, pro γαῖα, ἡ, *terra*: in prosâ, γῆ· in acc. αἶαν.

ΑΙ'ΑΖΩ, *lugeo, lamentor*, f, ξω, vel, σω· ab αἲ, *heu*.

Αἰακίδαο, gen. ab Αἰακίδης, ου, ὁ, *Æacides*, nom. propr. acc. pl. Αἰακίδας.

Αἰακὸς

Αἰακὸς, ὕ, ὁ, *Æacus*: ab Αἴαξ, ακος.
Αἴαν, voc. ab Αἴας, αντος, ὁ, *Ajax*: poteſt etiam eſſe acc. ſing. ab αἶα.
ΑΙΓΑΝΟΣ, ὴ, ὸν, vel αἰανὴς, ἐος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *gravis, perpetuus*: qu. ab αἰάζω· vel ab αἰνὸς per Syncop.
Αἴανδε, nom. dual. ab Αἴας.
Αἴας, αντος, ὁ, *Ajax*.
ΑΙΒΟΙ, *beu, hei*, indignantis, dolentis, adv. ab Hebr. אבוי *aboi*.
Αἶγα, acc. ab αἴξ, αἰγὸς, ὁ ϰ᾽ ἡ, *caper*, & *capra*. αἰγᾶν, Dor. pro αἰγῶν, gen. pl.
Αἰγᾶθεν, adv. Dor. pro Αἰγῆθεν, ἐϰ τῆς Αἰγῆς, ἐϰ τῶν Αἰγᾶν, *ab Ægis*.
Αἰγαίαν pro Αἰγαίωνα, acc. ſing. *Ægeonem*.
ΑΙΓΑΝΕΑ, ας, ὴ, vel αἰγάνεον, ου, τὸ, *jaculum, tragula*: ab ἄγαν, & ἵεσθαι· quod in capras mitteretur; Euſtach.
Αἰγδὴν, adv. *ſubitò, impetuosè*: ab ἄϊσσω.
Αἰγέη, ης, ὴ, Ion. *caprina pellis*. Th. αἴξ.
Αἰγείδην, acc. ab Αἰγείδης, ου, ὁ, *Ægides*: patronym. ab Αἰγεὺς, έυς, ὁ, *Ægeus*,
Αἴγει ος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *caprinus*, dicitur quoque αἴγεος. Th. αἴξ. Sed
Αἰγειος, *Ægeus*, nom. propr.
ΑΙΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, *populus nigra*: ἀπὸ τῆς ἐγερσιως, procera enim arbor eſt.
Αἰγιάλεια, ὴ, *Ægialea*, nom. propr.
ΑΙΓΕΙΑΛΟΣ, ου, ὁ, *litus*: hinc αἰγιαλίτης, ου, ὁ, *litoreus*. αἰγιαλεὺς, έος, ὁ, *piſcator*. qu. ab ἄγω, *frango*, & ἅλς, ἁλὸς, *mare*.
Αἰγίδ᾽, acc. pro αἰγίδα, ab αἰγὶς *pellis caprina, munimentum pectoris*.
* Αἰγίδιον, ου, τὸ, *parvus hœdus*: dim. ab αἴξ.
* Αἰγίζω, f. σω, p. ϰα, *capras paſco*; potius verò *dilacero*, : Heſych.
ΑΙΓΙΘΑΛΟΣ, ου, ὁ, *parus*, avis inimica apibus.
Αἴγιθος, ου, ὁ, avis quædam, quam Gaza vertit *ſalus*, Ariſt. hiſt. *l.* 9. *c.* 1.
Αἰγίλιπος, *excelſæ*, gen. ab αἰγίλιψ, *capris invius, altus*: ab αἴξ, & λείπω. Eſt & Αἰγίλιψ, urbs Epiri, excelſo loco ſita.
Αἰγέλαν, Dor. pro Αἰγίλην. Eſt autem Αἴγιλος inſula in mari Liguſtico, Latinè *Capraria*.
Αἰγίλωψ, & αἴγιλος, abſceſſus inter nares & oculi majorem angulum: ab αἴξ, & ὤψ, quia capris eſt familiare vitium.
Αἰγινῆται, οἱ, *Æginenſes*.
Αἰγιόχοιο, gen. Ion. ab αἰγίοχος, *ægidem tenens*: ex αἰγὶς, & ἔχω.
Αἰγίπους, οδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *pedibus caprinis præditus*: ab αἴξ, & πούς.
Αἰγὶς, ίδος, ἡ, *pellis capræ*. Th. αἴξ.
Αἰγλᾶντα, *ſplendentem*, Dor. pro αἰγλήεντα, ac. ſing. Sic αἰγλᾶϊν pro αἰγλήεν. Th. αἴγλη.
ΑΙΓΛΗ, ης, ὴ, *fulgor*: hinc
Αἰγλήεις, ντος, ὁ, *fulgens, ſplendidus*, in acc. αἰγλῆντα pro αἰγλήεντα.
Αἰγοβότας, α, ὁ, Dor. pro αἰγοβότης, ου, ὁ, *qui capras paſcit*: ab αἴξ & βόσκω. Αἰγοβοσκὸς, idem.
Αἰγὸς, gen. ſing. αἰγῶν. gen. pl ab αἴξ.
ΑΙΓΥΠΙΟΣ, ὕ, ὑ, *vultur*: à γύψ.
Αἰγύπτιος, ου, ὁ, *Ægyptiacus*, gen. pl. αἰγυπτίων. Αἰγύπτιαι, *Ægyptiæ*: ab
Αἴγυπτος, ου, ὁ, *Ægyptus*.
ΑΙΓΩΛΙΟΣ, ὑ, ὁ, *ulula*.
Αἰγὼν, ῶνος, ὁ, *caprile*. Αἴγων, ωνος, ὁ nom. propr. paſtoris, *Ægon*.
Αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.
Ἄϊδαο, gen. Æol. ab ἄϊδης, ου, ὁ, *Orcus*: qu. ex α & ϊδω, *non video*.
Αἶδε, *quæ* à nom, ἥδε, maſc. ὅσδε.
Αἰδεῖσθαι, *revereri*, præſ. inf. αἰδεῖσθε, præſ. imperat. paſſ. ab
Αἰδέομαι, f. m. έσομαι. p. paſſ. ᾔδεσμαι Th. αἰδῶς. hinc αἰδέσιμος, *venerabilis*.
Ἄϊδες, *obſcurum*, n. g. ab ἄϊδης, ους· q. v.
Αἰδέσθεν, *veriti ſunt*, pro ᾐδέσθησαν. ab ᾐδέσθην, a. 1. paſſ. ab αἰδέομαι. hinc
Αἰδέσθητι, *revereare*, imperat. αἰδέσσαι, a. 1. imperat. m. Poët. Th. αἰδῶς.
Ἄϊδεο, gen. Ion. ab ἄϊδης, acc. ἄϊδην.
Ἀϊδηλα, *arcana*, acc. pl. ab ἀϊδηλος, *tenebricoſus, inexpectatus*: ab ἀϊδὴς. vel α & δῆλος.
Αἰδήμων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *verecundus*.
Ἄϊδι, dat. ſing. ab ἄϊς, ἄϊδος, pro ᾅδης.
Ἀΐδιος, ου, ὁ, *perpetuus*: ab αἰεὶ, *ſemper*.
* Ἀϊδιότης, τητος, ἡ, *æternitas, perpetuitas*.
* Ἀϊδέως, adv. *perpetuò*.
Αἰδνῆ, dat. pl. Ion. f. g. ab αἰδνὸς, ὴ, ὸν, *tenebricoſus*: ex α & ϊδω.
Αἰδοῖ, *reverentiæ*, dat. ſing. ab αἰδὼς.
Αἰδοιέςατος, ου, ὁ, Poët. pro αἰδιότατος, ab αἰδοῖος, ότερος, *maximè venerandus*.
Αἰδοῖον, τὸ, *inguen*, pl. αἰδοῖα, *pudenda*.
Αἰδοῖος, *venerandus*, αἰδοίοισι, dat. pl. Ion.
Αἰδοῖον, *veneranda*. Th. αἰδὼς.
Αἰδομένα, *reveriti*, dual. part. præſ. ab αἰδομαι, pro αἰδέομαι.
Ἀϊδρεία & Ion. ἀϊδρείη· vide in ἄϊδρις.
Ἄϊδος, gen. ſing. ab ἄϊς, ὁ, *Orcus*.
Αἰδοῦ, *reverere*, imperat. ab αἰδέομαι.
Αἰδοῦς, *reverentiæ*, gen. ſing. ab αἰδὼς.
Ἄϊδου, gen. ab ἄϊδης.
Ἀϊδρείησι, dat. pl. Ion. pro ἀϊδρείαις, ab ἀϊδρεία, ἡ, *inſcitia*. Ab
Ἄϊδρις, εως, ὁ ϰ᾽ ἡ, *imperitus*. ἀϊδρεία, *imperitia*, dat. ἀϊδρείῃ, Ion. ex α & ἰδρεία.
Ἀϊδροδίκης, ου, ὁ, Poët. *juris ac juſtitiæ neſcius, injuſtus perniciosus*.
Αἰδὼς, acc. ſing. ab αἰδώς. dual. αἰδὼ. αἰδὼ ϰαλύψαι, *pudorem tegere*.
Ἀϊδωνῆϊ, dat. ſing. ab ἀϊδωνεὺς, έος, ὁ, id quod ἄϊδης, *Pluto, Orcus*.
ΑΙΔΩΣ, όος, ῶς, ὴ, *pudor*: ab α & ϊδω. Pudibundus enim intueri non audet.
Αἰεὶ, & αἰὲν, Poët. pro ἀεὶ, *ſemper*, adv. Cret. ἀίς. Angl. Aye.
Αἰειγενετάων, gen. Æol. pro αἰειγενετῶν. αἰειγενέτησι, dat. Ion. pro αἰειγενέταις, ab αἰειγενέτης, ου, ὁ, *ſempiternus*: ex ἀεὶ & γείνομαι.
Αἰετὸν, *aquilam*, pro ἀετὸν, metri gratiâ, ab ἀετὸς.
Ἀϊζηϊος, *juvenilis*: ab ἀϊζηὸς.
ΑΙΖΗΟΣ, οῦ, ὁ, pro quo & ἀζηὸς, *juvenis*, gen. pl. αἰζηῶν, q. d. ἀειζέων.
Αἶης, gen. ſing. αἶα, dat. Ion ab αἶα.
Αἰήταο, gen. Æol. pro Αἰήτου, ab Αἰήτης, nomen viri.

Αἰητῆς,

Αἴντος, seu ἄντος, *ventis expositus, stabilis*: ab ἄω.

Αἴθ, *quæ*, pro αἵτε ab ὅς, ἥ, ὅ.

Αἰθάλη, ης, ἡ, *fuligo, favilla*: Est & αἴθαλος, qu. ab αἴθω. est enim ab ustione.

Αἰθαλίων, ωνος, *ardens*, epith. cicadæ: ab αἴθω.

Αἰθαλόεις, εντος. *ardens*: acc. sing. αἰθαλόεντα· ab αἴθω,

Αἰθᾶν, Dor. pro αἰθῶν. gen. pl. ab αἰθός,

Αἴθε, pro εἴθε, Dor. *utinam*.

* Αἰθαλόω, *comburo, uro, accendo*.

ΑΙΘΗΡ, έρος, έρι, ὁ, *æther*: ab αἴθω· hinc

Αἰθέριος, *æthereus, aithereus*: *per æthera vagor*: αἰθεροειδής, έος, ὁ ϗ ἡ, *ætheris speciem referens*. Hinc Angl. **Weather**.

Αἰθίοπα, acc. sing. ab Αἰθιοψ, οπος, ὁ.

Αἰθιοπῆας, acc. pl. ab Αἰθιοπεύς, *Æthiops*: ab αἴθω, & ὤψ.

* Αἰθιόπισα, ης, ἡ, id.

Αἰθομένοιο, gen. Ion. αἰθομένοισι, dat. pl. præs. part. pass. ab αἴθω, *ardeo*.

Αἴθοπα, acc. sing. ab αἴθοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, *calidus, niger*: qu. αἴθων τὴν ὄψιν.

Αἰθὸς, ἡ, όν, *niger*, Poët. pro μέλας.

Αἰθύσσῃ, dat. sing. ab αἰθυσσα, ἡ, *porticus*: ab αἴθω.

ΑΙΘΡΑ, ας, ἡ, *aëris serenitas*: qu. ab αἰθήρ. αἴθρος, ος, ὁ, *pruina*. αἰθρινὸς, ος, ὁ, *matutinus*.

* Αἰθρία, ας, ἡ, *serenus aër*. Th. αἴθρα,

Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *frigus*, vel *serenitatem inducens*: ab αἰθηρ, & γείνομαι. Αἰθρηγενέτης, ος, ὁ, idem.

Αἰθριοκοιτέω, *sub dio dormio*: quod ab αἰθρία, & κοίτη.

* Αἴθριος, ος, ὁ, *serenus*.

*ΑΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, *mergus*.

Αἰθύσσω, *calefacio, moveo*: ex αἴθω.

ΑΙΘΩ, f. σω. p. κα, *uro. accendo, fulgeo*. αἶθος, εος, τὸ, *ardor*. αἴθων, ονος, *ardens, flagrans*.

Αἲκ pro αἴκα, vel αἴκε, Dor. pro εἰ μὲν, *siquidem*: & Æol. εἴκε.

ΑΙΚΑΛΛΩ, f. αλῶ, *blandio*: à κηλῶ· vel à καλλος· assentatori enim *omnia bella*: hinc

Αἰκαλος, ος, ὁ, *adulator*.

*Αἰκὴ, ῆς, ἡ, *violentus motus*: ab αἴσσω.

ΑΙΚΙΑ, ας, ἡ, *plaga, verbera, injuria quæ fit cædendo*. αἰκισμὸς, ὁ, *pulsatio*, αἴκισμα, τὸ, *plaga*.

ΑΙΚΛΟΣ, ος, ὁ, *vespertinus*. αἴκλον, *cœna*. Hesych. αἴκνον. quod ab α & ἐκνέομαι, quoniam ad cœnam libentèr venitur.

Αἰκῶς, *turpitèr*, adv. pro ἀεικῶς.

Αἴλινα, adv. Poët. pro αἰλίνως, *lugubritèr*.

Αἴλκρος, ος, ὁ, *felis*, παρὰ τὸ αἰόλλειν τὴν ἀρὴν.

ΑΙΜΑ, & αἷμ', ατος, τὸ, *sanguis, cædes, consanguinitas*: ab αἴθω, per translationem spiritûs: hinc αἱματικος, ὅ, ὁ, *sanguineus*, αἱματώδης, idem. αἱμάτη, ἡ, *ensis*. αἱματίζω, *sanguinem elicio*. αἱματόω, *cruento*.

Αἱμαχαρία, ας, ἡ, *parentatio*; & αἱμοκυρίαι, *inferiæ*: ex αἷμα & κυρίω, *satio*: quasi mortui saturentur sanguine eorum quæ illis immolantur.

Αἱμάξατα, a. 1. part. act. f. g. ab αἱμάσσω.

Αἱμασιὰ, *sepes quæ spinas habet*: ab αἷμα.

Αἱμάσσω, *cruento*: f. ξω, p. χα· ab eod. Th.

Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, *sanguinis effusio*: ex αἷμα, & ἔκχυσις.

Αἱματόισσαι, *cruentæ*, pl. num. f. g. ab αἱματόεις, όεσσα, όεν, ab αἷμα.

Αἱματοβόρος, ος, ὁ ϗ ἡ, *sanguivorus*: ex αἷμα, & βορά.

Αἴμονα, pro δαίμονα, qu. δαήμονα, *gnarum*, acc. sing. à δαίω, *disco*.

Αἱμονὶη, ης, ἡ, *Hæmonia*, Græciæ regio.

Αἱμορῥαγέω, f. ήσω. *sanguinem fundo*: ab αἷμα, & ῥήγνυμι· hinc αἱμορῥαγία, ας, ἡ, *sanguinis eruptio*.

Αἱμορῥοέω, ῶ, *sanguinis profluvio laboro*, f. ήσω. p. ἡμορῥόηκα· ab αἱμόῤῥοος, ος, ἡ, *mulier quæ menstrua patitur*: ex αἷμα, & ῥόος· hinc αἱμορῥοοῦσα, præs. part. f. g.

Αἷμος, ος, ὁ, *locus arboribus densus, dumus*: ab αἷμα.

Αἱμοφόρυκτος, ος, ὁ ϗ ἡ, *sanguine inquinatus*: ab αἷμα, & φορύνω.

Αἱμυλομήτης, ος, ὁ, *blandiloquus*: ab αἱμύλος & μῆτις.

ΑΙΜΥΛΟΣ, ος, ὁ ϗ ἡ, *blandus, festivus*. αἱμυλίοισι, dat. pl. Ion. Hinc αἱμυλία, ας, ἡ, *festivitas*.

Αἱμύλλω, *decipio*: ab αἷμων.

Αἱμωδέω, seu αἱμωδιάω. *obstupesco*: propriè de dentium stupore; qu. ex αἷμα, & ὀδὼς.

Αἷμων, pro δαίμων, ὁ ϗ ἡ, *peritus*: sed αἷμων, *cruentus*, ab αἷμα.

Αἰνὰ, *infelicitèr*, pro αἰνῶς, Poët.

Αἰναὶ, pl. f. g. ab αἰνός.

Αἰναρέτης, ος, ὁ, *cujus virtus est in malum usum*: ab αἰνὸς, & ἀρετή.

Αἰνέας, & Αἰνείας, ος, ὁ, *Æneas*, nom. propr. gen. Æol. Αἰνείαο, Ion. Αἰνίεω. ab

Αἰνέω, ῶ, *laudo, approbo, assentior*. f. έσω & ήσω. p. ᾔνεκα. p. pass. ᾔνεμαι, a. 1. imperat. act. αἴνεσον, αἰνῆσαι, inf. αἰνήσαι, part. Th. αἶνος· hinc αἴνεσις, εως, ἡ, *laus*.

Αἰνὴ, ῆς, ἡ, *res gravis*: f. g. ab αἰνός. Sed αἶνη, ης, ἡ, *laus, honor*.

Αἴνημι, pro αἴνημι, & hoc pro αἰνέω.

Αἴνεσά, ας, ε, a. 1. Ion. & Poët. pro ᾔνησα, vel ᾔνεσα, verbi αἰνέω.

Αἰνήσιν, Ion. pro αἰναῖς, ab αἰνός.

Αἰνήσσω, Æol. pro αἰνήσαιμι, a. 1. opt. act. verbi αἰνέω.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, *ænigma, obscurus sermo*: ab αἰνίσσομαι, Att. αἰνύττομαι, f. αἰνίξομαι, p. ᾔνιγμαι. Th. αἶνος.

* Αἰνιγματιστὴς, οῦ, ὁ, *obscurè vel in parabolis loquens*.

Αἰνίζομαι, idem quod αἰνέω, q. v.

Αἰνόθεν, adv. *à re gravi*. Th. αἰνός.

Αἰνόλέων, οντος, ὁ, *sævus ac formidabilis leo*: ab αἰνὸς, & λέων.

Αἰνόμορος, ος, ὁ ϗ ἡ, *infortunatus*: ab αἰνὸς, & μόρος.

Αἰνοπαθὲς, *gravia passa*, voc. sing. ab αἰνοπαθὴς, εος· ab αἰνὸς, & πάσχω.

* Αἰνοπαιέω, ῶ, *hymnum dico, cano.*
Αἰνοπλήξ, ῆγος, ὁ ἡ, *gravitèr percutiens:* ab αἰνὸς, & πλήττω.
ΑΙ᾽ΝΟΣ, ου, ὁ, *apologus, oratio proverbialis,* item *laus:* ab αἰνέω. hinc αἰνίσσομαι. *obscurè significo,* αἰνιγμὸς, οῦ, ὁ, & αἰνέω, *laudo.*
ΑΙΝΟ᾽Σ, ῆ, ὁ, *gravis, horribilis:* à δεινὸς, comp. αἰνότερος. sup. αἰνότατος, dat. αἰνοτάτῳ. Αἰνότατε, voc. sing. Angl. Heinous.
Αἰνοτόκεια, ας, ἡ, Poët. pro αἰνοτόκος, ου, ἡ, *quæ duritèr peperit:* ex αἰνὸς & τίκτω.
ΑΙ᾽ΝΥ᾽ΜΑΙ, *capio.* αἴνυτο, Ion. pro ἤνυτο, 3. sing. imperf.
Αἰνῶν, ἡ, nomen urbis, indecl.
Αἰνῶς, *gravitèr,* adv. Vide in αἰνός.
ΑΙ᾽Ξ, αἰγὸς, ἡ, *capra.* Dor. etiam *procella:* ab αἴσσω, vel ab Hebr. עז, *ez,* vel *gez:* hinc αἴγειος, αἰγὶς, αἰγοβόσκος, *caprarius.* αἰγόκερως, ωτος, ὁ, *capricornus.*
Αἴξας, *irruens,* a. 1. part. act. ab αἴσσω.
Αἴξιν, dat. pl. ab αἴξ.
Αἰοισα, Dor. pro αἴουσα, *audiens:* ab αἴω.
Αἰοληΐς, ίδος, ἡ, Poët. pro Αἰολὶς. Αἰολίδα, acc. sing. ab Αἰολὶς, ίδος, ἡ, *Æolia,* nomen regionis. Αἰολίδης, ου, ὁ, nomen viri: ab αἴολος.
Αἰολλονται, 3. pl. præs. pass. ab
Αἰόλλω, *vario,* f. λῶ. p. κα. Th. αἰόλος, hinc & αἰολλίω, Poët. pro αἰόλλω.
Αἰολοβρόντας, α, ὁ, Dor. pro αἰολοβρόντης, ου, *qui velocia tonitrua excitat.* Jovis epith. ab αἰόλος & βροντή.
Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ ἡ, *vario thorace indutus:* à θώραξ.
Αἰολόμητις, *varius consiliis:* &
Αἰολομήτης, ου, ὁ, & Dor. αἰολομήτας, α, ὁ, *sapiens, prudens:* ab αἴολος & μῆτις.
Αἰολομίτρης, ου, ὁ, acc. αἰολομίτρην, *qui mitram variè ornatum habet:* à μίτρα.
Αἰολόπωλος, ου, ὁ ἡ, *varios* seu *veloces equos habens:* ab αἴολος & πῶλος.
Αἰόλος, ου, ὁ, *varius, velox:* ab ἄελλα· inde αἰόλλω.
Αἴολος, ου, ὁ. *Æolus,* Rex ventorum.
Αἰολοχαίτης, ου, ὁ, ποικίλας ἔχων τρίχας· à χαίτη.
Αἴον, Ion. pro ἤιον, imperf. ab αἴω.
ΑΙ᾽ΟΝΑ᾽Ω, f. ήσω, *aspergo, perfundo:* inde
Αἰόννησις, *perfusio.*
Αἰορπατα, Vocabulum Scythicum. Græcè sonat, ἀνδροκτόνοι, *viricidae.*
Αἰπεῖαν, acc. sing. f. g. ab αἰπύς.
Αἰπεινὴ, ῆς, ἡ, *alta:* etiam ab αἰπύς.
Αἶπερ, Dor. pro ἧπερ, *ubi.*
Αἰπόλιον, ου. τὸ, *grex caprarum:* ab αἰπόλος, ου, ὁ, *caprarius.* περὶ, τὰς αἶγας πολῶν· hinc αἰπολεῖν, *capras pascere.* αἰπολικὸν, *caprario dignum.* Th. πολέω & αἴξ.
Αἰπὸς, ἡ, ὸν, idem quod αἰπύς.
ΑΙ᾽ΠΥ᾽Σ, έος, f. αἰπεῖα, n. αἰπὺ, *altus, a, um:* acc. αἰπύν. αἶπος, εος, τὸ, *altitudo, locus excelsus, mons.*
Αἰπύτιος, idem cum αἰπύς. vel possessivum ab Αἴπυτος, nom. propr.
ΑΙ᾽ΡΑ, ας, ἡ, *malleus, securis, lollium:* ab αἴρω· vel à ῥαίω, per metath. unde & ῥαιᾳήρ Inde αἴριος, & αἴρινος, ου, ὁ, *loliaceus.*
Αἴρας, *tollens,* pro ἀείρας, per Syncop. a. 1. part. ab ἀείρω.
Αἶρε, Ion. pro αἴρει, & hoc pro ἦρε, *capiebat,* 3 sing. imperf. verbi αἱρέω.
Αἱρεθέωσι, a. 1. sub. pass. Ion. pro αἱρεθῶσιν, ab αἱρέομαι, inde ἠρέθην.
Αἱρέθη, *captus est,* a. 1. ind. pass. Ion. pro ἡρέθη, f. 1. αἱρεθήσομαι. αἱρεθεὶς, a. 1. part.
Αἱρεῖ, præs. ind. act. αἱρεῖσθαι, præs. inf. pass. ab αἱρέω.
Αἶρεο, *tolle,* præs. imp. Ion. pro αἶρε, ab αἴνυμι.
* Αἱρέσιμος, ου, ἡ, *captu facilis:* ab αἱρέω.
Αἵρησις, εως, ἡ, *electio, secta:* indè
Αἱρετικὸς, ὴ, ὁ, *hæreticus:* qu. ab αἱρέω.
Αἱρετέος, *eligendus,* verbale ab αἱρετὸς, *qui capit:* quod ab αἱρέω.
Αἱρετιεῖ, *habitabit,* Gen. xxx. 20.
Αἱρετίζω, *eligo,* f. ίσω. p. κα. ab αἱρέω.
* Αἱρετὶς, ίδος, ἡ, *electrix.*
* Αἱρετὸς, ὴ, ὁ, *eligendus, optabilis.* Th. αἱρέω.
Αἱρετώτερον, *optabilius.* compar. ab αἱρετός.
ΑΙ᾽ΡΕ᾽Ω, *capio, eligo:* f. ήσω. p. ῆρηκα, f. 2. ἑλῶ. pass. præs. αἱρέομαι, p. pass. ᾕρεμαι, σαι, ται, a. 2. m. εἱλόμην. sub. ἕλωμαι. inf. ἑλέσθαι. Αἱρῇ, *ceperit,* 3. præs. sub. αἱρήκει, *ceperat,* pro ἠρήκει, Ion. αἱρήκεε, 3. sing. perf. act. αἱρήσομεν, f. 1. act. εἷλον. a. 2. αἱρέμεθα, 1. pl. αἱρέονται, 3. pl. præs. pass. αἱρέμενος, ὴ, ὸν, præs. part.
ΑΙ᾽ΡΩ, *tollo, in dubio relinquo, porto, bajulo,* f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα, 2. pl. ἦρατε, ἄρον, a. 1. imperat. act. ἄρω, ης, ῃ, a. 1. sub. ἄρας, αντος, part. ἦρμαι, p. pass. ἤρθην. a. 1. ἀρθῆτι, ήτω. imperat. ἀρθήσομαι, f. 1.
Αἷς, *quibus,* dat. pl. ab ἥ, *quæ.*
Αἷς & αἷσα, Æol. terminationes a. 1. part. act. ut pro τύψας, τύψασα, dicunt τύψαις, τύψαισα, & sic in aliis.
ΑΙ᾽ΣΑ, ης, ἡ, *fatum, sors, parca:* (indè αἴσιος, & αἴσιμος) qu. ἀεὶ ἴσα, vel ἀεὶ ἴση· vel à δαίω, *divido.* Item *officium.*
ΑΙ᾽ΣΑ᾽ΛΩΝ, ὁ, accipitris species.
Αἰσιῦμαι, Dor. pro ἄσομαι, & hoc pro ᾄσομαι, f. m. verbi ἄδω, *cano.*
Αἴσηπος, nomen fluvii.
ΑΙ᾽ΣΘΑ᾽ΝΟΜΑΙ, *sentio,* f. αἰσθήσομαι. p. ᾔσθημαι, a. 2. m. ᾐσθόμην. sub. αἴσθωμαι. 3. pl. αἴσθωνται. αἴσθοιντο, opt. part. αἰσθόμενος. Hinc αἰσθητὸς, *sensibilis.* ab αἴσθω.
Αἰσθέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἰσθάνομαι.
Αἴσθησις, εως, ἡ, *sensus.* αἰσθητήριον, ου, τὸ, *sentiendi instrumentum.* metaph. *facultas sentiendi,* ab αἰσθάνομαι.
* Αἰσθητικὸς, *sensu preditus, sensibilis.*
Αἴσθω, pro αἴω, *audio:* item pro ἀποπνέω, *exspiro.*
Αἰσιᾶν, Dor. gen. pl. ab αἴσιος.
Αἴσιμος, ου, ὁ, *fatalis:* ab αἶσα.
ΑΙ᾽ΣΙΜΟ᾽Ω, f. ώσω. p. ωκα, *insumo, impendo.*
Αἴσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *faustus:* ab αἶσα.
Αἰσονίδας, ου, ὁ, *filius Æsonis.*
Αἴσονται, *canent:* f. 1. m. ab ἀείδω, pro ἀείσω.
Αἴσσοντο, 3. pl. imperf. pass. ab αἴσσω.
ΑΙ᾽ΣΣΩ, f. ξω. p. κα. *irruo, profilio, cum impetu feror:* hinc αἴξασα, a. 1. part. f. g.

Αἴσος,

*Αἴσος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *de quo nihil ſciri poteſt, obſcurus, incertus:* ex α & ἴσημι. hinc αἰσόω, *deleo*; ἀϊσώθησαν, a. 1. ind. paſſ. *evanuerunt.*

Αἰσυπτὴρ, ῆρος, ὁ, *adoleſcens valdè robuſtus:* ex α epitat. & σύω, *ruo.* Alii pro *decens, moderatus*, ab αἶσα, *officium*; alii ab αἴσσω derivari malunt. Euſtath. in Il. ω.

ΑΙ᾽ΣΤΛΟΣ, ᾱ, ὁ, *iniquus, nefarius:* ab ἄσαι, undè & ἀήσυλος. hoc per epenthefin τᾰ̃ ῃ, illud τᾰ̃ ι.

ΑΙ᾽ΣΥΜΝΗ᾽ΤΗΣ, ᾱ, ὁ vel αἰσυμνητὴρ, ῆρος, *certaminis præſes & curator.*

Αἴσχεσιν, dat. pl. ab αἶσχος.

Αἰσχίνης, ου, ὁ, *Æſchines*, Orator Græcus.

ΑΙ᾽ΣΚΟΣ, ους, τὸ, *turpitudo, probrum:* ab α & ἴσχω· nemo enim αἶσχος habere velit.

Αἰσχροχερδὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *deditus turpi lucro:* αἰσχροκερδῶς, adv. ex αἰσχρὸς & κέρδος.

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, *turpiloquium:* ab αἰσχρολόγος, ου, ὁ, *turpiloquus:* ex αἰσχρὸς & λόγος.

Αἰσχρὸς, ἡ, ὸν, *turpis, e.* dat. pl. Ion. αἰχροῖσι. compar. αἰσχρότερος, vel αἰσχίων. ſuperl. αἰσχρότατος, vel αἴσχιστος. Hinc

Αἰσχρότης, ητος, ἡ, *obſcœnitas.* αἰσχρορρημοσυνη, ης, ἡ, *verborum obſcœnitas.* ab αἶσχος.

* Αἰσχρῶς, adv. *fœdè, turpitèr.*

Αἰσχύνεο, præſ. imperat. paſſ. ab αἰσχύνομαι, *me pudet.* Th. αἶσχος.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, *pudor.* Th. αἶσχος.

Αἰσχυνθεῖν, a. 1. opt. paſſ. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυνθῆμεν, Ion. & Dor. αἰσχυνθήμεναι, pro αἰσχυνθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυντηλὸς, *verecundus:* ab αἶσχος.

* Αἰσχυντηρὸς, ᾱ, ὁ, *pudibundus.*

Αἰσχυντὸς, ᾱ, ὁ, *pudendus:* ab αἶσχος.

Αἰσχύνω, *pudefacio, contemno:* f. νῶ. p. ᾔσχυγκα. p. paſſ. ᾔσχυμμαι. a. 1. ᾐσχύνθην. f. 1. αἰσχυνθήσομαι. ab αἶσχος.

Αἴσωπος, ᾱ, ὁ, *Æſopus* fabulator: hinc

Αἰσωπειος, *Æſopicus.*

᾽Αίτας, α, ὁ, Dor. pro αἴτης.

Αἴτε, Dor. pro εἴτε, vel ϰ᾽, *ſive, vel.*

Αἴτεε, præſ. imp. 2. ſing. ab αἰτέω, αἰτεῖν τινα, *rogare aliquem.*

Αἰτιῦ, Dor. & Æol. pro αἰτᾶ· hoc verò Att. pro αἴτει, *pete.* Hinc

Αἰτεύμενος, pro αἰτούμενος. Th. αἰτέω.

ΑΙ᾽ΤΕ᾽Ω, ῶ, *peto, poſtulo:* f. ήσω. p. ᾔτηκα. a. 1. ᾔτησα. imperf. paſſ. ᾐτεόμην, ώμην, έᾱ, ᾱ, έειτο, εῖτο, p. paſſ. ᾔτημαι. Hinc

Αἴτημα, & αἴτησις, ῶς, ἡ, *petitio*; f. 1. paſſ. αἰτηθήσομαι. Ab α epitat. & τέω, *quæro.*

Αἰτῆς, 2 ſing. ſub. act. αἰτήσητε, a. 1. ſub, 2. pl. ab αἰτέω.

᾽Αίτης, ᾱ, ὁ, *qui amatur l. libidinosè:* ab ἄω.

Αἰτῆσαι, a. 1. inf. αἰτήσασα, part. f. g. ab αἰτέω.

ΑΙ᾽ΤΙ᾽Α, ας, Ion. αἰτίη, ἡ, *cauſa, ratio, culpa, crimen.* quidam ab ἄτη ducunt.

* Αἰτίαμα, ατος, τὸ, *criminatio, crimen:* ab

Αἰτιάομαι, ῶμαι, *cauſam attribuo, acceptum fero:* f. άσομαι, præſ. inf. αἰτιᾶσθαι. p. ᾔτίαμαι.

Αἰτιατικὸς, ῆ, ὁ, *criminatorius.*

Αἰτιολογία, ας, ἡ, *cauſæ redditio.* Th. λέγω.

* Αἴτιον, ᾱ, τὸ, *noxa, cauſa,*

Αἴτιος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *auctor:* ab αἰτία.

Αἰτιόωντο, pro αἰτιῶντο, *culparent:* præſ. opt. paſſ. 3. pl. vel Ion. pro ᾐτιῶντο, imperf. paſſ. ab αἰτιάομαι.

Αἰτιώδης, εος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *cauſalis.* αἰτιῶδις, n. g.

* Αἰτιώτατος, *auctor præcipuus*, ſup. ab αἴτιος.

* Αἰτοίην, Att. pro αἰτοῖμαι, opt. v. αἰτέω, *peto.*

Αἶτος, Dor. pro τίμενος.

Αἰτωλὸς, οῦ, ὁ, *Ætolus.* Αἰτωλοὶ, nom. pl. Αἰτωλοῖσιν, dat. Hinc

Αἰτώλιος, ου, ὁ, *Ætolus*, patronym.

Αἰτῶμεν, 1. pl. præſ. ſub. act. αἰτώμεθα, 1. pl. præſ. ſub. paſſ. ab αἰτέω.

Αἴφνης, adv. *ſubitò, repentè:* ex ἄφτω. per Sync. pro ἀφανῶς, per Apoc. τᾰ̃ σ. ab ἀφανής.

Αἰφνίδιος, ου, ὁ, *repentinus:* hinc

Αἰφνιδίως, adv. *repentè:* ab αἴφνης.

Αἰχθῆναι, *adigi:* a. 1. inf. paſſ. ab ἄγω.

Αἰχμάζω, *pugno, vibro:* ab αἰχμή.

Αἰχμάσσω, idem.

Αἰχμάλωτος, ου, ὁ, *captivus:* & αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, *captiva:* q. d. τῇ αἰχμῇ ἁλωτὸς, quod ab ἁλίσκω. Hinc αἰχμαλασία, ἡ, *captivitas.*

Αἰχμαλωτεύω, *captivum duco:* f. εύσω. p. ᾐχμαλώτευκα. αἰχμαλωτίζω, *captivum abduco.* f. ίσω. p. ικα. p. paſſ. ᾐχμαλώτισμαι. f. 1. αἰχμαλωτισθήσομαι.

Αἰχματὰς, ᾶ, Dor. pro αἰχμητὴς· & αἰχμητάω, gen. Dor. Bœot. & Æol. pro αἰχμητοῦ.

ΑΙ᾽ΧΜΗ᾽, ῆς, ἡ, *cuſpis:* αἰχμῇς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς. ab ἄσσω.

Αἰχμητὰ, voc. ſing. αἰχμητάων, gen. pl. Æol. ab αἰχμητὴς, ᾱ, ὁ, *bellator.* acc. αἰχμήτην. Th. αἰχμή.

Αἰχμοφόρος, ὁ, *miles haſtatus:* Th. αἰχμή.

ΑΙ᾽ΨΑ, & αἶψ᾽, adv. *ſtatim, celeritèr.*

Αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *celeritèr viam conficiens.* epitheton Boreæ. ex αἰψηρός, pro λαιψηρὸς, (quod ab αἶψα) & κέλευθος.

Α᾽Ι᾽Ω, *audio*, Poët. qu. ab ἄω, *ſono:* præſ. part. ἀΐων.

ΑΙ᾽ΩΝ, ῶνος, ὁ, *ÆVUM, mundus, ſæculum:* qu. ἀεὶ, ὤν· item in f. g. ἡ αἰών, *vita.* Hinc

Αἰώνιος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *æternus.*

Αἰωνίζω, *æternum reddo.*

᾽Αϊὼν, όνος, ἡ, Dor. pro ἠϊὼν, *litus:* qu. à p. m. ἤϊα, verbi εἶμι, *eo.*

ΑΙ᾽ΩΡΕ᾽Ω, f. ήσω, p. ηκα, *ſurſum tollo.*

Αἰώρα, ας, ἡ, *exalcatio, oſcillum:* ab αἴρω. per pleonaſm. τοῦ ω.

᾽Ακὰ, adv. Poët. pro ἀκῇ, vel ἀκὴν, *tacitè.*

᾽Ακάδημε, voc. ab ᾽Ακάδημος, ου, *Academus*, nom. propr. Hinc

᾽Ακαδήμεια, ſeu ᾽Ακαδημία, ας, ἡ, *Academia*, Schola publica Athenis.

᾽Ακάζω, *acuo:* f. σω. p. paſſ. ᾔκασμαι· ab ἀκή. Vide ἀκαχμένος.

᾽Ακαθαρσία, ας, ἡ, *immundities, impuritas.*

᾽Ακάθαρτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *impurus.*

᾽Ακαθάρτης, per Sync. pro ἀκαθαρότης, ητος, *impuritas:* ex α & καθαίρω.

᾽Ακαθεκτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *qui non poteſt contineri:* ex α & κατέχω.

Ἀκαπνα, ἡ, *ſtimulus*: ab ἀκή.
Ἀκεμα, *intempeſtivè*: adv. ab ἄκαιρος, ν, quod ex α & καιρός.
Ἀκαιρέομαι, *opportunitate temporis deſtituor*: imperf. ἀκαιριόμην, ώμην, έω, ῶ, έετο, εῖτο, f. ήσομαι, p. paſſ. ἠκαίρημαι· ab ἄκαιρος.
* Ἀκαίριος, ν, ὁ, *momentaneus, brevi durans.*
* Ἄκαιρος, ν, ὁ ϗ ἡ, *intempeſtivus*: ex α & καιρός, *tempus.*
Ἀκαίρως, adv. *intempeſtivè.*
ΑΚΑΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, ſemen fruticis ex Ægypto.
Ἀκακήτα, voc. ab ἀκακήτης, ν, ὁ, *nihil mali faciens*, vel *nullo malo dignus*: ab α & κακός.
* Ἀκακία, ίας, ἡ, *innocentia, ſimplicitas*: item genus arboris. Ab eodem Th.
Ἄκακος, ν, ὁ ϗ ἡ, *innocens.* Th.
Ἀκαλαρρίτατο, gen. Æol. ab ἀκαλαρρείτης, ν, ὁ, *quietè fluens*: ab ἀκαλὸς & ῥέω.
ΑΚΑΛΗ ΦΗ, ης, ἡ, *urtica*: Chald. דלקן.
Ἀκαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *invenuſtus.* Th. καλός.
Ἀκαλὸς, ἡ, ὸν, *quietus*: ab ἧκα, *quietè.*
* Ἀκάλυπτος, ν, ὁ ϗ ἡ, *apertus, retectus*; ex α & καλύπτω.
Ἀκάμαντι, dat. ſing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, *indefeſſus*: ex α & κάμνω.
Ἀκαμαντολογχᾶν, gen. Dor. pro ἀκαμαντολογχῶν, ab ἀκαμαντολόγχης, ν, ὁ, *indefatigabilis haſtâ*: quod ab ἀκάμας & λόγχη.
Ἀκαμαντομάχης, ν, ὁ, *indefatigabilis pugnator*: ab ἀκάμας, & μάχομαι.
Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ, *qui pedes habet indefeſſos*: ex α & πῦς.
Ἀκάμας, αντος, ὁ, nomen viri.
Ἀκαμάτησι, dat. pl. Ion. f. g. ἀκαμάτοιο, gen. ſing. Ion. ab ἀκάματος, ν, ὁ ϗ ἡ, *indefeſſus*: ex α & κάμνω.
* Ἀκαμπὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, & Ἄκαμπτος, ν, ὁ ϗ ἡ, *inflexibilis, infrangibilis*: ex α & κάμπω.
ΑΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, *ſpina*: forſan ab ἀκὴ & ἀνθέω. Hinc ἀκάνθινος, η, ον, *ſpineus, a, um.*
Ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, *carduelis.* ἀκανθώδης, ὁ ϗ ἡ, *ſpinoſus.* ἀκανθόω, *ſpinoſum reddo.*
Ἄκανθος, ν, ἡ, *acanthus*, arbor quædam.
* Ἄκανος, ν, ὁ ϗ ἡ, *frutex ſpinoſus & aculeatus.*
Ἄκαπνος, ν, ὁ ϗ ἡ, *ſine fumo.* Th. καπνός.
* Ἀκάρδιος, ν, ὁ, *vecors*, ab α & καρδία.
Ἄκαρὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *es, exiguus.* Th. κείρω. ἀκαριαῖος, ν, idem.
Ἄκαρι, minutiſſimum animal.
ΑΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, *genus plantæ.*
Ἄκαρπος, ν, ὁ ϗ ἡ, *ſterilis*: ex α & καρπός.
Ἀκάςη, ης, ἡ, nom. mulieris: ab ἀκάζω.
Ἀκαταγνωςος, ν, ὁ ϗ ἡ, *qui damnari nequit*: ex α & καταγνώσκω.
Ἀκατακάλυπλος, ν, ὁ ϗ ἡ, *non velatus*: ex α, κ & καλύπτω.
Ἀκατάκριτος, ν, ὁ ϗ ἡ, *cui indictâ causâ pœna infligitur*: ex α & κατάκριτος.
Ἀκατάλητος, ν, ὁ ϗ ἡ, *cui in fine nihil deeſt.* Th. λήγω.
Ἀκατάλυτος, ν, ὁ ϗ ἡ, *indiſſolubilis*: ex α, κ & λύω.
* Ἀκαταμάχητος, ν, ὁ ϗ ἡ, *inexpugnabilis, invictus.*
Ἀκατάπαυςος, ν, ὁ ϗ ἡ, *ceſſare neſcius, qui nequit cohiberi*: ex α & καταπαύω.
* Ἀκατάπλος, *qui non poteſt abſorberi.*
Ἀκατάσκευαςος, ν, ὁ ϗ ἡ, *minimè elaboratus, carens elocutionis ornatu*: ex α & κατασκευάζω.
Ἀκαταςασία, ας, ἡ, *ſeditio.* Ἀκατάςατος, ν, ὁ ϗ ἡ, *inconſtans*: ab α & καθίςημι,
Ἀκατάχιτος, ν, ὁ ϗ ἡ, *qui coerceri nequit*: ex α & κατάσχετος.
Ἀκατάψευςος, ν, ὁ, *non mentitus*: ex α, κατὰ & ψεύδω.
ΑΚΑΤΟΣ, ν, ὁ ϗ ἡ, *genus navigii actuarii*: qu. ab ἄγω, quia agitur remis. Eſt & genus poculi: hinc ἀκάτιον, ν, τὸ, diminutivum.
* Ἄκαυςος, ν, ὁ ϗ ἡ, *inuſtus*: ex α, & καίω.
Ἀκαχέατο, Ion. & Poët. ἀκαχίατο, pro ἀκάχηλο, *triſtati erant*: pluſq. p. verbi ἀκαχέω, per redupl. pro ἀχέω. vel in imperf. verbi ἀκάχημαι. Th. ἄχος.
Ἀκαχίω, Ἀκάχημι, & Ἀκαχίζω, *triſtitiâ afficio*: ab ἄχος.
Ἀκαχήμενος, *ex animo dolens*: præſ. part. ab ἀκάχημαι.
Ἀκαχμένος, *acutus*: part. paſſ. pro ἠκασμένος, ab ἀκάζομαι, f. άσομαι. & ex dialecto ἀκάξομαι. perf. ἤκαγμαι, unde ἠκαγμένος. Alii ἀκαχμένος, pro ἠκαχημένος, abjecto augmento, & Syncope factâ, perf. part. eſſe volunt Ion. ab ἀκαχέω· Th. ἀκὴ, vel ἄχος.
Ἀκάχοιτο, 3. præſ. opt. ab ἀκάχω, *dolore afficio.* part. ἀκάχων. Th. ἄχος.
Ἀκειόμενος, Ion. & Poët. pro ἀκεόμενος, præſ. part. ab ἀκείομαι.
Ἀκειρικόμας, α, ὁ, Dor. pro ἀκειρηκόμης, ν, ὁ, idem quod ἀκερσεκόμης.
Ἀκελδαμὰ, *ager ſanguinis.*
Ἀκέντητος, *indomitus.* Th. κεντέω.
ΑΚΕΌΜΑΙ, *medeor*: ἀκέοντο. 3. pl. imp. f. έσομαι, & ήσομαι. hinc ἀκεσμὸς, ν, ὁ *ſanatio.*
Ἀκέραιος, ν, ὁ ϗ ἡ, *innocens, ſimplex*: q. d. cornibus non feriens, ex α & κέρας.
Ἀκέρδια, ας, ἡ, βλάβη, *damnum.* Th. κέρδος.
Ἀκερσεκόμης, ν, Dor. ἀκερσεκόμας, α, ὁ, *intonſus*: ex α, κείρω & κόμη.
Ἀκέσαδζ, *mederi*: a. 1. inſ. m. ab ἀκέομαι.
Ἄκεσμα, ατος, τὸ, Poët. pro ἄκεσις, ιος, ἡ, *remedium.* Th. ἀκέομαι.
Ἀκέσσεται, *medicatur*: f. 1. Poët. pro ἀκέσεται· ab ἀκέομαι.
Ἀκεςὸς, ὸν, ὁ, *ſanabilis.*
Ἀκές̃ρα, ας, ἡ, *acus*: παρὰ τὸ ἀκεῖδζ, ὄγκον συῤῥάπτειν τὰ διῤῥαχότα τ̃ ἱματίων.
Ἀκεύμενος, Æol. & Dor. pro ἀκούμενος, *audiens*: præſ. part. paſſ. verbi ἀκέω.
Ἀκέφαλος, ν, ὁ ϗ ἡ, *capite carens, mutilus*: Th. κεφαλή.
Ἀκέων, *tacitè*: adv. ab ἀκήν.
ΑΚΗ, ῆς, ἡ, *ACIES, cuſpis*: hinc ἀκάζω.
Ἀκήδεςος, ν, ὁ ϗ ἡ, *inhumatus, inſepultus*: ab α & κῆδος, *exequiæ.* Eſt & *indefletus*, à κῆδος, *mœror*: & *incuratus*, à κῆδος, *cura.* Poteſt eſſe ſuperlat. τ̃ ἀκηδής.
Ἀκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *negligens*: acc. ἀκηδία· ab α & κῆδος.

* Ἀκηδία, ας, *tædium, pigritia, triſtitia, mœror, incuria*; ab α & κῆδος. Hinc
* Ἀκηδιάζω, f. σω. p. κα, *tædio afficior, angor, mœrore conficior, pigreſco.*
Ἀκήκοα, p. m. Att. pro ἤκουα· ſic ἀκηκόεσαν, pluſq. p. pro ἐκόεισαν, ſeu ἀκηκόεισαν, *audiverant.* ἀκηκοίναι, inf. ἀκηκοότες, part. pl. num. ab ἀκούω, q. v.
Ἀκηλήτοις, dat. pl. ab ἀκίλητος, ος, *implacabilis*: ex α & κηλέω.
* Ἀκηλίδωτος, δώτη, *immaculatus.*
Ἄκημα, τος, τὸ, idem quod ἄκος.
Ἀκὴν, q. d. ἀχνῶ, *tacitè*: ab α & χαίνω.
Ἀκ-ράσι-ος, ος, ὁ ἡ, idem quod
Ἀκήρατος, ος, ὁ, *purus, incorruptus*: ab α & κεράω, vel ab α, κῆρ, *cor*, & ἄτη, vel à κήρ.
Ἀκήριος, ος, ὁ ἡ, *exanimis, cor non habens*: ab α & κῆρ, *cor*: ſed κὴρ, *ſors*: hinc
Ἀκήριοι, *ſine ſorte.*
Ἀκήρυκτος, ος, ὁ ἡ, *per caduceatorem non denunciatus*: à κηρύσσω.
Ἀκηρυκτεί, adv. *citra caduceatorem.*
Ἄκηχέατο, p. perf. paſſ. Ion. pro ἀκέχηντο, Atticâ reduplic. ab ἀχέομαι, *triſtitiâ afficior*: vel, ut alii, volunt, eſt imperf. Ion. verbi ἀκάκημαι· Ἀκηχέδαται, ſeu ἀκηχέαται, pro ἀκέχηνται, *dolore affecti ſunt*: 3. pl. perf. ab ἀκαχέω, vel ἀκάχημι, *triſtitiâ afficio.* Th. ἄκος.
Ἀκηχέμαι, vel ἀκήχημι, *triſtor*: præſ. indic. hinc ἀκηχεμένη, *dolens.* Th. ἄκος.
Ἀκίβδηλος, ος, ὁ ἡ, *incorruptus, ſincerus*: ex α & κίβδηλος.
Ἀκιδνὸς, ὴ, ὸν, *infirmus, qui vix ſe movere poteſt.* comp. ἀκιδνότερος· ab α & κινέω.
* Ἀκιδωτὸς, ος, ὁ, cuſpidatus, ab ἀκίς.
ΑΚΙΝΑ΄ΚΗΣ, ος, ὁ, *gladius Perſicus*: ab ἀκή.
Ἀκίνδυνος, ος, ὁ, *liber, extra periculum*: ex α & κίνδυνος.
Ἀκινήτα, ας, α, Poët. & Dor. pro ἀκινήτη. Pro quo ſæpiùs legas ἄκίνητος, ος, ὁ ἡ, *immobilis.* Ἀκινήτοισι, dat. pl. Ion. Ex α & κινέω.
ΑΚΙΝΟΣ, ος, ὁ, *acinus*: herbæ genus.
Ἀκιρὸς, ῦ, idem ac ἰσχνὸς, ὸς, ὁ, *debilis*: ex α intenſ. & κὶς, & ῥέω· quæ enim à vermibus corroſa, infirma ſunt. Vel ab ἄκυρος, quòd *antiquatum*, ac *infirmum.*
Ἀκὶς, ίδος, ἡ, *ACIES*, ut ἀκή· hinc *SAGITTA.*
Ἀκίχητος, ος, ὁ, *quem non poſſumus aſſequi.* ἀκίχητα, adv. pro ἀκιχήτως· ab α & κίχημι.
Ἀκιωταὶ, *firmiſſimæ*: pl. ſuperl. ab ἄκιος, *incorruptus*: ex α & κὶς.
ΑΚΚΩ, ῶ, ἡ, *Acco*: mulier ſtulta. Hinc
* Ἀκκίζομαι, *ſimulatè recuſo.*
Ἀκκισιλμὸς, ῦ, ὁ, *ficta recuſatio.*
Ἀκλάρωτος, ω, ὁ ἡ, Dor. pro ἀκλήρωτος, *exſors*: ex α & κλῆρος.
Ἄκλαυτος, vel Ἄκλαυτος, ος, *indeploratus*: ab α & κλαίω.
Ἀκλεὴς, ὁ ἡ, & Ἀκλειὴς, *inglorius.* Undè
Ἀκλεῶς, Ion. & Poet. pro ἀδόξως, *inglorièe*: ex α & κλέος.
* Ἀκληρέω, ῶ, f. ήσω, p. κα, *ſum, exſors, non ſum particeps*: ex α & κλῆρος.
* Ἄκλητος, ος, ὁ ἡ, *non vocatus*: ex α & κλητός.
Ἀκλινὴς, ἐος, ὁ, *non vacillans*: ex α & κλίνω.
Ἀκμάζω, *floreo, matureſco*: f. άσω, p. ἤκμακα. Th. ἀκμή.
Ἀκμὰν, Dor. pro ἀκμήν. Vide ἀκμή.
ΑΚΜΗ΄, ῆς, ἡ, *cuſpis, vigor ætatis, punctum occaſionis*: ab ἀκή. hinc
Ἀκμαῖος, *florens ætate.* ἀκμάζω, *vigeo*, &
Ἀκμὴν, *adhuc, etiamnum*, &
Ἄκμηνος, ος, ὁ ἡ, *adultus*, item *famelicus.*
Ἀκμὴς, ῆτος, ὁ ἡ, *non fatigatus, integer*: ab α & κάμνω.
Ἀκμοθέτου, ος, τὸ, *lignum, cui incus impoſitur*: per Sync. pro ἀκμονόθετον· ab ἄκμων.
Ἄκμονας, acc. pl. ab ἄκμων.
Ἀκμονίδαι, α, ὁ, Dor. pro Ἀκμονίδης, ος, ὁ, *Acmonis filius.*
Ἄκμων, ονος, ὁ, *incus*: ex α & κάμνω, quòd nullis ictibus fatigetur. q. ἀκάμων.
Ἀκναμπτος, ος, ὁ, *inflexibilis*: Poët. pro ἄγναπτος, ex α & κάμπτω.
Ἄκνησις, εως, ἡ, *ſpina dorſi.* Th. κνάω.
Ἀκὴ, ῆς, ἡ, & Dor. ἀκοὰ, ᾶς, ἡ, *auditus, fama, ſermo*, q. à p. med. ἀκάω.
Ἀκόην, a. 2. paſſ. Ion. verbi ἀκούω.
Ἀκούσομαι, *audiar*: f. 2. paſſ. verbi ἀκούω.
Ἀκοιμήτων, gen. pl. ab ἀκοίμητος, ος, ὁ ἡ, *inſomnis*: ex α & κοιμάω.
Ἀκοινώνητον, ος, τὸ, *incommunicabile*: ab α & κοινωνέω.
Ἀκοίτης, ος, ὁ, & Dor. ἀκοίτας, α, ὁ, in acc. ἀκοίτην, *maritum*: ἄκοιτις, ιος, ἡ, *marita*: ex α pro ἅμα, & κοίτη.
Ἀκολασία, *incontinentia.* Th. κολάζω.
Ἀκόλαστος, ος, ὁ, *qui non punitur*: ex α & κολάζω.
Ἀκολουθέω, ῶ, *ſequor*, imperf. ἠκολούθεον, ον. f. ήσω, p. ἠκολούθηκα. ἠκολουθῆσαι, præſ. part. paſſ. pl. num. f. g. ab
* Ἀκολουθητικὸς, *ſequax*; ex ἀκόλουθος.
* Ἀκολουθία, ας, ἡ, *ſecutio*; ab eodem.
ΑΚΟ΄ΛΟΥΘΟΣ, ος, ὁ, *pediſſequus, comes, aculuthus*: ab α pro ὁμὸς, & κέλευθος.
* Ἀκολούθως, adv. *conſequenter.*
Ἀκολύμβητος, ος, ὁ ἡ, *natandi inſcius*: ex α & κολυμβάω.
Ἀκομιδία, ας, ἡ, *incuria*: ab α & κομίζω.
Ἀκονὰν, præſ. inf. ab ἀκονάω, *exacuo*: Th. ἀκὴ.
ΑΚΟ΄ΝΗ, ης, ἡ, *cos*: quaſi ab ἀκή, quia ad acuendum adhibetur. Hinc Ang. A Hone.
Ἀκόνιτον, ος, τὸ, *aconitum.*
Ἀκονιτὶ, adv. χωρὶς κόνεως, ἄνευ ἀγῶνος, i. e. *facilè, ſine labore.*
Ἄκοντε, *inviti* dual. ἄκοντες. pl. ab ἄκων, q. per craſin ab ἀέκων.
Ἀκοντίζω, *jaculor*: f. ίσω. p. ίκα. a. 1. ἠκόντισα, Ion. ἀκόντισα, ας, ε. Th. ἄκων. q. v.
Ἀκόντιος, ος, ὁ, *Acontius*, propr. nom.
Ἀκοντιςὴς, ος, ὁ, *jaculator*, Dor. ἀκοντιςὰς.
* Ἀκοντιςικώτατοι, pl. ſuperl. ab ἀκοντιςικός, *jaculandi peritus.*
Ἀκοντισις, ύος, ἡ, *jaculatio, jaculandi ars*: ab ἄκων.
* Ἀκοπιαςὺς, ος, ὁ ἡ, *laboris vacuus*: undè
* Ἀκοπιάςως, adv. *ſine labore & fatigatione.*
Ἄκοπος, ου, ὁ ἡ, *indefeſſus*: ab α & κόπος.
Ἀκόρητος, Poët. idem quod ἀκόρεςος, *inſatiabilis*:

tiabilis: ex α & κορέω.

ΑΚΟΡΟΝ, ου, τὸ, *acorum*: herba quædam.

Ἄκορος, ου, ὁ ἡ ὁ ἡ, idem quod ἀκόρητος.

Ἄκος, εος, τὸ, *medela*: ab ἀκέομαι.

Ἀκόσμητον, *inornatum*: ex α & κοσμέω.

Ἀκοσμία, ας, ἡ, *immundities, ſtatus rerum perturbatus.* Ἄκοσμος, ου, ὁ ἡ ὁ ἡ, *inordinatus*, vel *inornatus.*

Ἀκόσμως, *turpitèr.* adv. Ex α & κόσμος.

ΑΚΟΣΤΗ, ης, ἡ, *hordeum, cibus quilibet.* Hinc ἀκοστέω, *abundo eſu hordei.*

Ἀκκάζω, idem quod ἀκέω.

Ἀκουέμεν, præſ. inf. Ion. Ἀκουὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἀκοή. Ἀκουύντεσσεν, dat. pl. part. Ion. & Poët. Ἀκούντι, Dor. pro ἀκούσι, 3. pl. præſ. indic. ab ἀκύω.

Ἄκουρος, *intonſus.* Th. κείρω.

Ἄκους. vide ἄκων.

Ἀκούσαιεν. 3. pl. a. 1. opt. Æol. ἀκούσειαν. ἄκουσα pro ἤκουσα. a. 1. Ion. ut perf. ἄκουσα pro ἤκουσα. Ἀκούσασα, a. 1. part. f. g. ἀκουσαντα, acc. ſing. m. g. ἀκούσαντες, nom. pl. Ἀκούσας, Æol. pro ἀκούσας. a. 1. part. act. Ἀκούσεαι, Ion. pro ἀκούσῃ. 2. ſing. f. m. ab ἀκούω.

* Ἀκουσιασθεις, θῖσα, θὲν, *ignorans, ignarus, neſcius.* a. 1. part. paſſ.

* Ἀκουσιάζω, *cogo*, f. σω, p. κα.

Ἀκούσιος, ου, ὁ ἡ ὁ ἡ, *non voluntarius*: ex α & ἑκών.

* Ἀκουσίως, adv. *inconſultò, invitò.*

Ἄκουσμα. ατος, τὸ, *res quæ auditur, auditio.*

Ἀκουστὸς, ου, ὁ, *audibilis.* ἀκουστέον, verbale, ab ἀκούω.

* Ἀκουστὴς, οῦ, ὁ, *auditor.*

* Ἀκουστικὸς, *auditor, obtemperans.*

Ἀκουτιεῖς, *audire facies*: f. Att. pro ἀκουτίσεις, ab ἀκουτίζω. Th. ἀκούω.

ΑΚΟΎΩ, *audio, obedio*: imperf. ἤκουον, ες, ε, f. 1. m. ἀκούσομαι, ῃ, εται, p. act. ἤκουσα. paſſ. ἤκουσμαι. a. 1. ἠκούσθην. f. 1. ἀκουσθήσομαι· p. m. ἤκοα, Att. ἀκήκοα.

Ἀκοῶ, f. 1. undè a. 2. ἤκοον· hinc ἀκουστὴς, οῦ, ὁ, *auditor.*

Ἄκρα, ας, ἡ, *ſummitas, extremitas, litus*; & pro *præmio*: ab ἄκρος.

Ἀκραάντος, ου, ὁ ἡ ὁ ἡ, *imperfectus, irritus*: ex α & κραίνω. Ἄκραντος, idem.

Ἀκραὴς, έος, ὁ ἡ ὁ ἡ, *ſtans in ſuperficie*: ab ἄκρος & ἄημι.

* Ἀκραῖος, ου, ὁ, *ſummus, extremus.*

Ἀκραιφνὴς, έος, ὁ ἡ ὁ ἡ, *purus*: qu. ἀκηραισφανὴς. item *alacer.*

Ἀκρασία, ας, ἡ, *intemperies, intemperantia.*

Ἀκρατὴς, έος, ὁ ἡ ὁ ἡ, *intemperans*: ab α & κεράννυμι.

Ἀκρατίσος, ίος, ὁ ἡ ὁ ἡ, *qui ſumpſit jentaculum.*

Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, *jentaculum.* quod ab ἀκρατίζω. *jentaculum ſumo ex panis fruſtis mero rigatis.*

Ἄκρατον, ου, τὸ, *merum, non dilutum*: ex α & κεράννυμι.

Ἀκμάχολος, ου, ὁ ἡ ὁ ἡ, Dor. pro ἀκρόχολος, *ad iram valdè proclivis*: ab ἄκρος & χολὴ.

ΑΚΡΈΜΩΝ, ονος, ὁ, *ramus grandis, virgultum*: ὁ ἐπ' ἄκρου τοῦ δένδρου ὤν.

Ἀκρέσπερον, Poët. adv. *extremo veſpere*: ab ἄκρος & ἑσπέρος.

Ἄκρη, ης, ἡ, Ion. pro ἄκρα, *ſumma*: it. neut. pl. ab ἄκρον, ſuperl. ἀκρότατον.

Ἀκρηβὸς, ὸν, ὁ ἡ ὁ ἡ, *valdè juvenis*: ὁ ἐν ἄκρῃ ἥβῃ ὤν, *qui eſt ſummâ pubertate.*

Ἀκρητοποσίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀκρατοποσία, *meri potatio*: hinc ἀκρητοπότης, ου, ὁ, *meri potator*: ab ἄκρητος & πόσις.

Ἄκρητος, ου, ὁ ἡ ὁ ἡ, *non mixtus*: ab α & κεράννυμι.

* Ἀκριβάζω. f. σω. p. κα, *probo, diligentèr indago.* ἠκριβάσθη, probatus eſt. 3. ſ. a. paſſ. Hinc ἀκριβασμὸς, ου, ὁ, *perperſio.*

Ἀκρίβεια, ας, ἡ, *accurata diligentia*: ab ἀκριβὴς.

Ἀκριβὲς, έος, τὸ, n. g. ab ἀκριβὴς.

ΑΚΡΙΒΉΣ, έος, ὁ ἡ ὁ ἡ, *exquiſitus, accuratus*: compar. ἀκριβέστερος. ſuperl. ἀκριβέστατος, παρὰ τὸ εἰς τὸ ἄκρον βῆσαι.

Ἀκριβοδίκαιον, τὸ, *ſummum jus*: ab ἀκριβὴς, & δίκη.

Ἀκριβολογέομαι, *accuratè recenſeo*: præſ. inf. ἀκριβολογεῖσθαι. ab ἀκριβὴς, & λέγω.

Ἀκριβόω, ῶ, *exquiro*: f. ώσω. p. ἠκριβωκα. Th. ἀκριβὴς.

Ἀκριβῶς, adv. *exquiſitè*: ab ἀκριβὴς.

Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, *decipula ad locuſtas capiendas*; dicta παρὰ τὸ ἀκρίδας θηρᾶν.

ΑΚΡΊΣ, ίδος, ἡ, *locuſta.* Sed ἄκρις, ιος, ἡ, *ſummitas montis*: ab ἄκρος.

Ἀκριτόμυθος, ου, ὁ ἡ ὁ ἡ, *qui loquitur inconſideratè*: ab ἄκριτος & μῦθος.

Ἄκριτος, ου, ὁ ἡ ὁ ἡ, *indiſcretus, confuſus, anceps, qui cauſam non dixit*: ex α & κρίνω.

Ἀκριτοφύλλος, ου, ὁ, *frondes habens indiſcretas, frondoſus*: ab ἄκριτος & φύλλον.

* Ἀκρίτως, adv. *indicta cauſa, citra judicium.*

ΑΚΡΟΆΟΜΑΙ, f. άσομαι. *audio, pareo*: p. paſſ. ἠκρόαμαι. part. ἀκροαόμενος, ἀκροώμενος. Hinc ἀκρόαμα, τος, τὸ, *quod auditur.*

Ἀκροάσις, εως, ἡ, *auditio, auditus.*

Ἀκροάσει, dat. ſing.

Ἀκροατήριον, ου, τὸ, *auditorium.*

Ἀκροατὴς, οῦ, ὁ, *auditor*: ab ἀκροάομαι.

Ἀκροβολίζεσθαι ἔπεσι, Ion. *velitari verbis*: ab ἄκρος & βάλλω.

Ἀκροβολισμὸς, οῦ, ὁ, *præludium pugnæ.*

* Ἀκροβυστέω, *præputiatus ſum.* Hinc

* Ἀκρόβυστος, ου, ὁ, *incircumciſus, qui eſt in præputio.*

Ἀκροβυστία, ας, ἡ, *præputium*: ex ἄκρος, *extremus*, & βύω, *tego*: quòd extremam pudendi partem tegat.

Ἀκρογωνιαῖος, αῖα, αῖον, *angularis, imus*: ex ἄκρος & γωνία.

Ἀκροδακτύλιον, *pollex*: ex ἄκρος & δάκτυλος.

Ἀκρόδρυα, τὰ, *fructus arborei*: propriè qui lignoſum putamen habent. Acorns. Th. δρῦς.

Ἀκροθίνια, ων, τὰ, *primitiæ, ſpoliorum decimæ*: ex ἄκρον & θὶς, vel θὶν.

Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ ἡ ὁ ἡ, *levitèr ebrius*: ab ἄκρος & θωρήσσω.

Ἀκροκελαινιάω, *in ſummo* vel *ſuperficie nigrico*: ab ἄκρος, & κελαινιάω, *nigrico.*

Ἀκροκνέφαιος, ου, ὁ ἡ ὁ ἡ, *veſpertinus*: ex ἄκρος & κνέφας.

Ἀκρόκομος, ου, ὁ, *comatus in vertice*: ab ἄκρος & κόμη.

Ἀκροκόρδων, pro ἀκροχορδών,

Ἀκρομανὴς,

Ἀκρομανὴς, ὁ ἡ, *ſumme inſanus*: ex ἄκρος & μαίνομαι.
Ἀκροποδητὶ, adv. *ſummis pedum digitis*. Th. πούς.
Ἀκρόπολις, εως, ἡ *arx*; acc. ἀκρόπολιν· ex ἄκρος & πόλις.
Ἀκρόπολος, υ, ὁ, *excelſus*: dat. pl. ἀκροπόλοισιν· Ion. ab ἄκρος & πόλος.
Ἀκρόπορος, υ, ὁ ἡ *extremâ parte acutus*.
Ἀκροποσθία, ας, ἡ *præputium*; item *glans* ipſa: ab ἄκρος & πόσθη, *præputium*.
Ἄκρος, α, ον, *ſummus, extremus*: hinc
Ἀκρέτης, ητος, ἡ, *faſtigium*.
Ἀκρόσοφος, υ, ἡ, *ſummè ſapiens*: ex ἄκρος & σοφός.
Ἀκροτάτη, ης, ἡ, *ſumma*: ſuperl. ab ἄκρη.
Ἀκρότομος, ε, ὁ ἡ, *durus, præruptus; rupes*.
Ἀκρόχολος, idem cum ἀκροχόλος.
Ἀκροχορδὼν, όνος, ἡ, *verruca*: ab ἄκρος & χορδή.
Ἄκρω, Dor. pro ἄκρᾳ, gen. ſing.
Ἄκρων, ωνος, ὁ, *extremitas membri*: ab ἄκρος.
Ἀκρωτήριον, υ, τὸ *ſummitas, caeumen, vertex*: ἀκρωτήριον νηὸς, *navis fragmentum*: ab ἄκρος.
Ἀκρωτηριάζω, f. άσω, p. κα, *truncо extremitates, mutilo*: ab ἀκρωτήριον.
Ἀκρωτηριασμὸς, ὑ, ὁ, *mutilatio, amputatio extremæ partis*.
Ἀκταίη, ης, ἡ, *Actæa*, Nympha.
Ἀκταῖς, dat. pl. ab ἀκτή.
Ἀκταίων, ονος, & ωνος, ὁ *Actæon*.
Ἄκτη, ης, ἡ, *litus, fruges*: ab ἄγω, *frango*.
Ἀκτήμων, ονος, ὁ ἡ *inops*. Th. κτάομαι.
Ἀκτὶν, ῖνος, *radius Solis*: ἀκτίνεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. pro ἀκτῖσι, qu. ab ἄγω, *frango*.
Ἀκτιος, υ, ὁ, *litoralis*: ab ἀκτή.
Ἀκύλας, α, ὁ, *Aquila*, nomen viri.
Ἄκυλον, υ, ἡ, *glans ilicis*.
Ἀκυρολογέω, f. ήσω. p. ηκα, *impropriè loquor*: ab ἄκυρος & λέγω.
Ἄκυρος, υ, ὁ, *authoritate privatus*: ex α & κῦρος.
Ἀκυρόω, ῶ, *antiquo, auctoritate ſpolio*. f. ώσω. p. ηκύρωκα· ab ἄκυρος, q. v.
Ἀκωκὴ, ης, ἡ, *acies*: idem quod ἀκή.
Ἀκωλύτως, adv. *ſine obſtaculo*: ab ἀκώλυτος· quod ex α & κωλύω.
Ἄκων, & ἄκουσ, ουτος, ὁ, *jaculum*: ab ἀκή. Inde ἀκόντιον, *parvum jaculum*. ἀκοντίας, υ, ὁ, *jaculus*, ſerpentis genus.
Ἄκων, & ἀέκων, ουσα, ον, *invitus*: ab α & ἑκών.
Ἄλα, acc. ſing. ab ἅλς.
Ἀλαβάρχης, ου, ὁ, *magiſter ſcripturæ*: ab ἄλαβα, *atramentum*, & ἄρχω.
Ἀλαβάστρον, υ, τὸ, & ἀλάβαστρος, ου, ὁ ἡ, *alabaſtrum* ab α & λαβεῖν, vel λαβή. quòd hujuſmodi vaſa prehendere ſit difficile.
Ἄλαδ', pro ἅλαδε, *ad mare*. Th. ἅλς.
Ἀλαζονεία, ας, ἡ, *jactantia*: ab ἀλαζών.
Ἀλαζωνεύομαι, *me jacto, glorior*: ab
Ἀλαζών, όνος, ὁ ἡ, *jactator, oſtentator*.
Ἀλάθεια, Dor. pro ἀλήθεια, ας, ἡ, *veritas*. Sic ἀλαθής, Dor. pro ἀληθής.
Ἀλαθὶς, ἔντος, part. *qui erravit*: ab ἠλάθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἄλημι, vel ἀλάω, p. paſſ. ἤλαμαι.
Ἀλαθητον, ου, τὸ, *illatibile*: ex α & λανθάνω.
Ἀλαιὸς, *antiquus*: pro παλαιὸς. q. v. Æſchyl.
Ἀλακάτα, ας, α, Dor. pro ἠλακάτη. q. v.
Ἀλαλαγμὸς, ῦ, ὁ, & ἀλάλαγμα, ατος, τὸ, *vociferatio* & *exultatio bellica, jubilatio*.
Ἀλαλάζω, *tinnio, ejulo*: f. άσω. p. aκα, ab
Ἀλαλὴ, ῆς, ἡ, *vox inarticulata quæ à militibus ante pugnam edi ſolebat*. Dor. ἀλαλά.
Ἀλάλημαι, σαι, ται, *erravi, vagatus ſum*, p. paſſ. ab ἀλάομαι per reduplic. literarum initialium. Quidam dicunt eſſe præſens ab ἄλημαι; reduplic. iterum initialibus. Indè inf. ἀλάλησθαι, & part. ἀλαλήμενος.
Ἀλάλητος, υ, ὁ ἡ, *inenarrabilis*: ex α & λαλητὸς.
Ἀλαλητὸς, οῦ, ῶ, ὁ, Dor. ἀλαλατὸς, *clamor militum dicentium* ἀλαλά. Th. ἀλαλή.
Ἀλαλκομενὶς, ἑος, ἡ, pro ἀλκομενὶς, *potens auxiliari*, epith. Minerv. à μένος & ἀλάλκω.
Ἄλαλκον, ες, ε, *profligabam, arcebam*: imperf. Ion. ab ἀλάλκω, per reduplicationem pro ἄλκω· vel eſt aor. 2. ind. pro ἤλαλκον, quod pro ἦλκον, ab ἀλκέω, vel ab ἀλαλκέω.
Ἄλαλος, υ, ὁ ἡ, *mutus*: ex α & λάλος.
Ἀλαλύκτημαι *erro, moleſtè fero, metuo*: p. paſſ. Atticam reduplicationem habens; ab ἀλυκτέομαι· vel ab ἀλύω, *anxius ſum, indigno*, quod ab ἀλύω. Quidam verò & præſentis eſſe temporis volunt ab ἀλύκτημαι & per reduplic. ἀλαλύκτημαι.
Ἀλαξόνες, ων, οἱ Gens Scythiæ proxima.
Ἀλαόμαι, f. ήσομαι, *vagor, erro*.
Ἀλαὸς, οῦ, ὁ, *cæcus, luſcus*: qu. ex α & λάω *video*. hinc ἀλαόω. f. ώσω, *excæco*. ἀλαωτὺς, ύος, ἡ *cæcitas*.
Ἀλαοσκοπιὰ, ᾶς, ἡ *cæca ſpeculatio*: acc. Ion. ἀλαόσκοπιην· ex ἀλαὸς & σκοπέω.
Ἀλαπαδνὸς, ὴ, ὁ, *vaſtatu facilis, imbecillis*: ab ἀλπάζω.
Ἀλπάζοντα, *diſſipantem*: acc. ſing. part. pr. ab
Ἀλπάζω, f. ξω, *diripio, exinanio*: aor. 1. ἠλάπαξα, Ion. ἀλαπάξα, vel 1. ἀλάπαξαι, inf. Th. λαπάζω, α per pleonaſm. præpoſitâ.
Ἅλας, ατος, τὸ, *ſal*. Th. ἅλς.
Ἀλασέω, ῶ, *mœrore afficior*: ao. ἄλασσε, ου, ὁ ἡ, Dor. pro ἄλησες, *gravis, non obliviſcendus*: ex α & λήθω.
Ἀλάσωρα, acc. ſing. ab Ἀλάστωρ, *Alaſtor*, nom. propr.
Ἀλάστωρ, ορος, ὁ, *qui perpetravit*, ἄλαστα i. e. *non obliviſcendus, execrandus*: pl. ἀλάστορες· ex α & λήθω.
Ἀλάτας, α, ὁ Dor. pro Ἀλήτης, ου, ὁ, viri propr. nom.
Ἀλᾶτο, *vagabatur*: 3. ſing. imperf. Ion. pro ἠλᾶτο, ab ἀλάομαι. Ἄλατο, Dor. pro ἤλατο, *ſaliit*: 3. ſing. a. 1. m. verbi ἄλλομαι.
Ἄλγε', pro ἄλγεα, pl. ab ἄλγος, dat. ἄλγεσι.
Ἀλγέω, ῶ, f. ήσω, p. ἄλγηκα, *doleo animâ* vel *corpore*. Th. ἄλγος.
Ἀλγηδὼν, όνος, ὁ, *dolor*: ab ἄλγος.
Ἄλγημα, ατος, τὸ, *dolor*: ab ἄλγος.
Ἀλγηρὸς, ρὰ, ρὸν, *moleſtus*. Th. ἄλγος.
Ἀλγήσας, ἀλγήσασα, a. 1. part. ab ἀλγέω.
Ἀλγινόεντα, acc. ab ἀλγινόεις, εντος, ὁ, *moleſtus*. ἀλγινόεσσα, ης, f. g. ab ἄλγος.
Ἀλγίων, ἄλγιστος, *moleſtior, moleſtiſſimus*: comp. & ſuperl. ab ἄλγος.
Ἄλγος, εος, τὸ *dolor, mœror*: ab ἀλγέω.

Ἀλγοῦσα,

Ἀλγοῦσα, *dolens*, part. p. f. ab ἀλγέω.

ΑΛΔΑΙΝΩ, vel ἄλδω. f. ήσω. p. κα, *augeo*. Indè ἀλδήσκω, *augeor*: f. ήσω.

ΑΛΕΑ, ας, ἡ, Ion. ἀλέη, ης, ἡ, *calor*: ſeu *tepor, qui eſt ex ſole*: hinc ἀλεινὸς, ῆ, ὸ, *calidus, tepidus*.

Ἀλέασθαι, *vitare*: a. 1. inf. m. pro ἀλεύσασθαι, pro quo ἀλεύασθαι, & ἀλέασθαι, per geminam Syncop. ab ἀλέω, *molo*, item *vito, caveo*, pro quo & ἀλεύω. Sunt qui velint dici in præſ. inf. ab ἀλέαμαι.

Ἀλεγεινῇ, dat. ſing. f. gen. ab ἀλεγεινὸς, οῦ, *uræ plenus, modeſtus*, ab ἀλέγω. Alii poni volunt pro ἀλγεινὸς, *gravis, moleſtus*: ab ἄλγος.

Ἀλεγίζω, εις, ει, *curo*: f. ίσω. p. ικα, ad

ΑΛΕΓΩ, f. ξω, *curo, rationem habeo alicujus*.

Ἀλεείνω, *evito*: ἀλέεινον, ες, ε, imperf. Th. ἀλέω, *vito*.

Ἀλεὴ, ῆς, ἡ, *fuga*: ab ἀλέω, *vito*.

Ἀλέην, acc. Ion. ab ἀλέα.

Ἄλειαρ, ατος, τὸ, *farina*: ab

Ἀλείλιφα, *unxi*: præt. Att. pro ἤλειφα, ab

Ἀλείφω, *ungo*, f. ψω. Hinc

*Ἄλειμμα, ατος, τὸ, *unguentum*.

Ἀλειὸς, ῆ, ὸ, Dor. pro Ἠλεῖος, *Eleus*.

*Ἀλείπτης, ου, ὸ, *unctor*: ab ἀλείφω. Undè

*Ἄλειπτρον, ου, τὸ, *vaſis unguentarii genus*.

Ἀλεὶς, part. præſ. ab ἄλημι, *contorqueo me & conglobo*. ἀλεὶς verò volunt eſſe a. 2. part. paſſ. ab ἀλίσκω.

ΑΛΕΙΣΟΝ, ου, τὸ, *poculum cælatum*: qu. ὃ λεῖον, *non læve*, ſed cælaturis aſperum.

Ἀλειτὴς, ου, ὸ peccator, *ſceleratus*: idem quod ἀλιτρὸς, ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω.

Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, ut & ἄλειφα, *unguentum*: pro *pice* ſumitur. Th. ἀλείφω.

ΑΛΕΙΦΩ, *ungo*: f. ψω. p. ἤλειφα. ab ἀλέω, *calefacio*: a. 1. part. act. ἀλείψας, ασα, αν, a. 2. ind. ἤλιφον. p. m. ἄλοιφα, Att. ἀλήλοιφα.

Ἀλεκτὴρ, ῆρος, ὸ, Poët. per Syncop. pro ἀλεξητὴρ, ὸ, *propulſator*. Th. ἀλέξω.

Ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ *gallicinium*, ab ἀλέκτωρ, & φωνὴ.

Ἀλεκτρυὼν, όνος, ὸ ἡ, *gallus* vel *gallina*.

Ἀλέκτωρ, ορος, ὸ, *gallus*, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant: ex α & λέκτρον.

*Ἄλεν, pro ἄλεσαν. Bœot. *concluſi ſunt*: vide in ἐάλη.

Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, *Alexandria*, urbs: hinc Ἀλεξανδρεὺς, έος, *civis Alexandria*.

Ἀλεξανδρῖνος, η, ον, *Alexandrinus, a, um*.

Ἀλέξανδρος, ου, ὸ, *Alexander*, rex Macedoniæ: ab ἀλέξω & ἀνὴρ, qu. *fortis auxiliator*.

Ἀλεξάνεμος, ου, ὸ ἡ, *ventos arcens*: ab ἀλεξέω & ἄνεμος.

Ἀλέξαδε, *auxiliari*: per Syncop. pro ἀλεξήσασθαι. a. 1. m. ab ἀλεξέω· vel à barytono Attico regularis Aoriſtus ab ἀλέξω.

Ἀλεξέμεναι, *auxiliari*: Dor. & Ion. pro ἀλέξειν, ſeu ἀλεξεῖν. ab ἀλέξω, vel ἀλεξέω.

Ἀλεξήσειε, *averiſſet*: 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. ab. ἀλέξω.

Ἀλεξιάρη, ης, ἡ, *inprecationum expultrix*: ab ἀλέξω & ἀρά. in bonam & malam partem accipitur.

Ἀλεξιδιάδαι, ὸ, ὸ Ἀλεξιδίᾳ παῖς Καρρώτος.

Ἀλεξίκακος, ου, *malum pellens, averruncus*: ab ἀλέξω & κακός.

Ἀλεξίμβροτος, ῆ, ὸ ἡ, *propulſans, ab hominibus mala*: ὸ ἀλέξων ἀπὸ τῶ βροτῶν τὰ κακὰ.

ΑΛΕΞΩ, vel ἀλεξέω. f. ήξω, p. κα. *arceo, propulſor, opitulor*.

Ἀλετρὶς, ίδος, ἡ *molitoris uxor*. Th. ἀλέω.

Ἀλευαίδαι, οἱ, οἱ τοῦ Αἰλευα παῖδες.

Ἀλευάμενος, *devitans*: a. 1. m. part. per Syncop. pro ἀλευσάμενος. Sic ἀλευασθαι, inf. ἀλεύατο, *vitavit*, Ion. pro ἀλεύσατο, ab ἀλεύω, pro ἀλέω, *vito*. Vide ἀλέαδε.

Ἀλεῦμαι, Dor. pro ἀλοῦμαι, ab ἀλέω.

Ἀλευόμενος, ἀλευομένη, part. ab ἀλεύομαι, vide ἀλέασθαι.

*Ἄλευρον, ου, τὸ, *farina*. Th. ἀλέω.

ΑΛΕΩ, *molo*: f. έσω, & ήσω. p. κα. It. *vito, caveo, congrego*, pro quo potiùs ἀλέομαι.

*Ἀλεσόμεθα, *vitemus*: præſ. ſub. ab ἀλέομαι.

Ἀλεωρὴ, *tutamen, munimentum*: ſæpè idem cum ἀλέα, *evitatio*: ab ἀλέω.

*Ἄλη, ης, ἡ, *error*: ab ἀλάω.

Ἀληθέα, acc. ab ἀληθὴς.

Ἀληθεία, ας, ἡ, *veritas*: ἀληθείην, acc. Ion. Th. ἀληθὴς.

Ἀληθεςάταις, dat. pl. ſuperl. ab ἀληθὴς, ἀληθέςερος, ἀληθέςατος.

Ἀληθεύω, *vera loquor*: f. εύσω, p. ἠληθευκα, a. 1. imperat. ἀληθευσον. Ab

ΑΛΗΘΗΣ, έος, ὸ ἡ, & τὸ ἀληθὲς, *verus*: ab α & λήθη.

Ἀληθίζεσθαι, Ion. pro ἀληθεύειν.

Ἀληθινὸς, ἡ, ὸν, *verus*: ab ἀληθὴς.

Ἀληθοσύνη, ης, ἡ, *veritas*: ab eodem.

Ἀλήϊτω, *mola*: f. ήσω. p. ἤληκα. Th. ἀλέω, *molo*.

Ἀληθῶς, & ἀληθιῶς, *verè*: adv. ab ἀληθὴς.

Ἀλήϊος, ου, ὸ, *pauper, ſine prædâ*: ex α & λῆϊς vel λεία. Vel quaſi ἂκ ἔχων τὰ λήϊα, *ſegetibus carens*: à λήϊον.

*Ἀληκὸς, ῆ, ὸ ἡ, *inceſſabilis*: ex α & λήγω.

Ἀληκτὼ, όος, ἡ, una ex Furiis; q. d. *irrequieta*.

Ἀλήλεκα, *molui*: p. Att. pro ἤλεκα, ab ἀλέω. undè p. paſſ. ἀλήλισμαι, *molitus ſum*: part. ἀληλισμένος.

Ἀλήλημαι, pro ἄλαμαι, ind. præſ. Æol. pro ἄλημι. Vel dicitur in perf. pro ἤλημαι, Att. ab ἀλάω, *erro*.

Ἀληλιμμαι, p. paſſ. Att. pro ἤλειμμαι, factâ reduplicatione, & correptâ penultimâ; unde part. ἀληλιμμένος, pro ἠλειμμένος, *unctus*. & ἀλήλιπται pro ἤλειπται.

*Ἀλήλιφα, *unxi*, pro ἤλειφα, Att. ab ἀλείφω.

*Ἄλημα, ατος, τὸ, *vagatio, erratio*: Th. ἀλάομαι.

Ἀλήμενναι, *congregari*: præſ. inf. Dor. pro ἀλῆναι, ab ἄλημι· & hoc ab ἀλάομαι.

Ἀλήμων, ονος, ὸ, *vagus, erro*. ab ἀλάομαι.

Ἀλῆναι, a. 2. inf. paſſ. ab ἀλίσκω.

Ἀλὴς, έος, ὸ ἡ, *congregatus, confertus*: Th. ἄλις. Sed *Ἄλης, εντος, fluvii nomen.

*Ἀλησος, ου, ὸ ἡ, Dor. ἄλασος, *cujus erit memoria perpetua*: ex α & λανθάνω.

*Ἀλῆται, *ſaliat*: 3. perſ. a. 1. ſub. m. ab ἄλλομαι.

*Ἀλτεύω,

*Ἀλητεύω, f. σω, *vagor*: ab
Ἀλήτης, ου, ὁ, *vagus, error*: ab ἀλάομαι.
Ἀλθαία, ας, ᾳ, ἡ, *Althæa*, quædam mulier.
Ἀλθαίνω, & ἀλθέω, *medeor*: ab ἄλθω.
Ἄλθετο, *ſanata eſt*: imperf. Ion. pro ἤλθητο, ab ἄλθομαι, *ſanor*. Th. ἄλθω.
ΑΛΘΩ, ἀλθέω, & ἀλθαίνω, f. ήσω, *ſano, augeo*. Deducunt ab ἄλθω, τὸ γὰρ ὑγιὲς αὔξει.
Ἀλία, ας, ἡ *cœtus hominum*: ab ἄλις.
Ἀλιαγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *per mare ſtans*: ab ἅλς & ἄημι.
Ἀλιαίετος, vel ἀλιάετος, ου, ὁ, *aquila marina*: *haliætus*, cujus eſus vetitus eſt Judæis, ab ἅλς & αἰετὸς.
Ἀλιάκμονα, acc. ab Ἀλιάκμων, ονος, ὁ, nom. fluvii: ex ἅλς & ἀκμὴ, *incrementum*.
Ἀλίαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, *inevitabilis*: ab α & λιάζω, *jacto, devito, ſeparo me*: quod dicitur per Metaph. verbi ἀλίζω, *congrego*: q. ab ἁλὶς.
Ἀλίβατος, ε, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro ἠλίβατος, *altus*.
Ἀλίβροχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui a mari abluitur*. Th. βρέχω.
ΑΛΙΚΙΟΣ, α, ὁ, *ſimilis*, Like, Alike.
Ἀλιπρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *qui mare tanquam ſepto quodam coercetur*. ab ἅλς & ἔρκος.
Ἁλιεὺς, έος, ὁ, *piſcator*: hinc ἁλιευτικὴ, ῆς, ἡ, *ars piſcandi*. Ἁλιεύω, *piſcor*, εύσω, p. ἡλίευκα. ab ἅλς, *mare*.
Ἁλίζω, *ſale condio, conſpergo*: fut. ίσω. p. ἥλικα. paſſ. ἥλισμαι. a. 1. ἠλίσθην. f. 1. ἁλισθήσομαι. ab ἅλς, *ſal*. Sed Ἁλίζω, *congrego, coacervo*; ab ἁλὶς.
Ἁλιζώνων, gen. pl. *Halizonum*, nom. propr.
Ἁλιηχία, *mariſonum*: acc. ab ἁλιηχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ. Th. ἅλς & ἦχος.
Ἀλίθιος, α, ὁ, Dor. pro ἠλίθιος, *ſtultus, inanis*: ἀλιθίως, *fruſtrà*.
Ἁλίκος, Dor. pro ἡλίκος, *quantus*.
*Ἅλιμα, τὰ, *marina*: ab ἅλιμος. q. v.
*Ἁλιμαζονεῖς, *nomen populi*.
Ἁλίμενος, ου, ὁ ἡ ἡ, *importuoſus*.
Ἁλιμήδη, ης, nomen mulieris. q. d. *quæ curat mare*: ex ἅλς & μῆδος.
Ἅλιμος, ε, *marinus, ſalſus*. Eſt & frutex quidam ſic dictus, quod in maritimis naſcitur: ab ἅλς. Scribitur & ἄλιμος, quia admorſo eo fames interdiu non ſentiatur: ab α & λιμός.
Ἁλιμυρήεις, εντος, ὁ ἡ ἡ, *in mare cum ſonitu fluens*: ab ἅλς & μύρω.
*Ἁλινδέω, *volvo*.
Ἁλινδρήθα, ας, ἡ, *volutabrum*: ab
Ἁλινδοῦμαι, *verſor*, pro καλινδοῦμαι, q. v.
Ἅλινος, ὁ ἡ ἡ, *ex ſale confectus*: Th. ἅλς.
Ἄλιξ, ικος, ὁ, *alica*.
Ἅλιξ, ικος, ὁ, Dor. pro ἥλιξ, *coævus*. Th. ἡλικία.
Ἁλίοιο, gen. Ion. ab ἅλιος, ε, *marinus*. Eſt & nom. propr. ab ἅλς, *mare*.
Ἁλιόκαυσος, Dor. pro ἡλιόκαυστος, ε, ὁ, *ſole toſtus*: ex ἥλιος & καίω.
Ἅλιον, Dor. pro ἥλιον. Sic Ἅλιος, ου, ὁ, Dor. pro ἥλιος. *Sol*.
Ἅλιος, ε, ὁ, *marinus*: item *vanus, inanis*.
Ἁλιοτρεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *qui in mare alitur*. Th. τρέφω.
Ἁλιόω, *vanum reddo*: f. ώσω. p. ωκα· ab ἅλς.

Ἁλίπλαγκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *marivagus*: ὁ ἐν τῇ ἁλὶ πλαζόμενος, εἴτε πλανώμενος.
Ἁλίπλοος, ε, ὁ ἡ ἡ, *mare natans*: ab ἅλς & πλέω.
Ἁλίπνοος, ου, ὁ ἡ ἡ, *mari olens*: ex ἅλς & πνέω.
Ἁλιπόρφυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *marinæ purpuræ colorem habens*: ab ἅλς & πορφύρα.
*ΑΛΙΣ, adv. *ſatis, abundè*: ἐν αὐτῇ γὰρ ἀθρόον ἡ ἱκανὸν ὄζει τὸ ὕδωρ.
Ἅλις, ιδος, ἡ, Dor. pro Ἦλις, *Elis*, urbs Peloponneſi.
ΑΛΙΣΓΕΩ, f. ήσω. p. ηκα. *polluo, contamino*.
Ἁλίσγημα, ατος, τὸ, *pollutio*: ab ἁλισγέω.
*ΑΛΙΣΚΩ, vel *Ἁλωμι, *capio, convinco, damno*, f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, Att. ἐάλωκα. a. 2. ἥλων, Att. ἐάλων. præſ. inf. paſſ. ἁλίσκεσθαι, part. ἁλισκόμενος, η, ον, p. paſſ. ἥλωμαι, σαι, ται.
*ΑΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, plantæ nomen.
Ἁλισρεφέων, gen. pl. ab ἁλισρεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *qui in mare verſatur*: ab ἅλς & στρέφω.
ΑΛΙΤΕΩ, vel ἀλείτω, *pecco, delinquo*: f. ήσω. p. ἠλίτηκα. a. 1. ἥλιτος· hinc
Ἁλιτὴς, ου, ὁ, *peccator*: ab α & λιτή.
Ἁλίτη, *deliquerit*: a. 2. ſub. ab ἁλιτέω.
Ἁλιτημένος, η, perf. part. paſſ. Ion. & Ἁλιτήμων, ονος, ὁ, *peccator*: ab ἁλιτέω.
Ἁλιτόμβιος, vide ἠλιτόμηνος.
Ἁλίτοντο, Ion. pro ἥλιτοντο, *offenderunt*: 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἁλιτέω.
Ἁλιτόξενος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui in hoſpites peccat*: ab ἁλιτέω & ξένος.
Ἁλιτραίνεται, *malè agit*: 3. præſ. paſſ. ab Ἁλιτραίνω, *pecco*. Th. ἁλιτέω.
Ἁλίτροπος, ε, ὁ, *mari jactatus*: ab ἅλς & τρέπω.
Ἁλιτρὸς, ου, ὁ, *peccator*: dat. pl. ἁλιτροῖς, ab ἁλιτέω.
Ἁλίτρυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui in mare eſt attritus* vel *abſumptus*: ab ἅλς & τρύω.
ΑΛΙΩ, *volvo*: f. ίσω. p. ἥλικα.
Ἁλίως, adv. *fruſtrà*: ab ἅλιος.
Ἀλκὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἀλκὴ, *robur*: hinc
Ἀλκαίεις, εντος, & contractè άντος, Dor. pro ἀλκήεις, *ſtrenuus*.
Ἀλκάθοος, ου, nomen viri.
Ἀλκαία, ας, ἡ, *cauda leonis*.
Ἀλκαΐδης, ου, ὁ, ὁ τῆ Ἀλκίου παῖς.
Ἀλκαϊκὸς, ου, ὁ, *Alcaicus*, nomen viri.
Ἀλκαίοιο, gen. Ion. pro Ἀλκαίου· ab Ἄλκαιος, nomen viri: ab ἀλκή.
Ἄλκανδρος, ε, ὁ, *Alcander*: nom. propr.
Ἄλκαρ, ρος, τὸ, *tutamen*: ab ἀλκή.
Ἀλκείδαο, gen. Æol. ab Ἀλκείδης, α, ὁ, nomen viri: ab ἀλκή.
ΑΛΚΗ, ῆς, ἡ, *robur, vires, auxilium*.
Ἀλκὶ, dat. ſing. ab ἅλξ, ἀλκός.
ΑΛΚΙΒΙΑΔΙΟΣ, vel ἀλκίβιος, *anchuſæ ſpecies*, herba.
Ἄλκιμος, ὁ ἡ ἡ, *robuſtus, fortis*: ab ἀλκή.
Ἀλκμαιονίδαι, ῶν, οἱ, ab Ἀλκμαίων, ονος, ὁ, τῆ Ἀμφιαράε υἱὸς, *filius Amphiarai*.
Ἀλκμήνη, *Alcmene*, nomen fœminæ; q. d. *robur Lunæ*.
Ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, *defenſor, propugnator*, acc. ἀλκτῆρα· ab ἀλκή.
Ἀλκυόνη, ης, ἡ, *Alcyone*, nom. mulieris.

Ἄλκω, & ἀλέξω, ἀλκέσω, & ἀλαλκήσω. a. 2. ἄλαλκον. Th. ἀλκή.

ΑΛΛΑ, *ſed*. ἀλλ' pro ἀλλὰ & pro ἄλλο. ἀλλάγε, *at certè, ſed tamen*.

Ἀλλαγή, ῆς, ἡ *mutatio*. Th. ἀλλάσσω.

Ἀλλαγμα, ατος, τὸ, idem.

Ἀλλάλοισιν, Dor. pro ἀλλήλοισιν, dat. pl. à gen. ἀλλήλων.

Ἀλλαλοφονία, ας, ἡ, Dor. pro ἀλληλοφονία, ἡ, *mutua cædes*: ab ἀλλήλων, & φόνος.

Ἄλλαν, gen. Dor. pro ἄλλων· ab ἄλλος.

Ἀλλάξαιτο, *permutaret*: a. 1. opt. m. ἀλλάξαθαι, inf. ἀλλάξαι, a. 1. inf. act. ab ἀλλάσσω.

Ἀλλᾶς, αντος, ὁ, *lucanica, botulus*. Hinc

Ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, *qui vendit farcimina*.

ΑΛΛΑΣΣΩ, vel ἀλλάττω, Att. *muto*: ab ἄλλος, f. ξω. p. ἤλλαχα, a. 2. ἤλλαγον. p. paſſ. ἤλλαγμαι. a. 1. ἠλλάχθην. a. 2. ἠλλάγην. f. 1. ἀλλαχθήσομαι. f. 2. ἀλλαγήσομαι.

Ἀλλάττα, *reliqua*, pro ἄλλα ἄττα.

Ἀλλαχῆ, & ἀλλαχῇ, *alibi*. ἀλλαχόθεν, *aliundè*: ab ἄλλος.

Ἀλλάων, *aliorum*, gen. Æol. pro ἄλλων· ab ἄλλος.

Ἄλλεγον, pro ἀνάλεγον, & hoc Ion. pro ἀνέλεγον, imperf. ab ἀναλέγω.

Ἀλλέες, *congregati*, Poët. pro ἀολλέες, nom. pl. ab ἀολλής.

Ἀλλέξαι. Poët. & metri causâ pro ἀναλέξαι, a. 1. inf. act. ab ἀναλέγω.

Ἄλλη, adv. *alitèr*. ἄλλη, ης, *alia*. ἄλλαις dat. pl. ἄλλας, acc. f. g.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, *mutatio*, vel figura quâ aliud dicitur, aliud ſignificatur.

Ἀλληγορικός, ή, όν, *allegoricus*: ab eod.

Ἀλληγορούμενα, ων, τὰ, *per quæ alius præfiguratur*, præſ. part. paſſ. ab ἀλληγορέω. quod ex ἄλλος, & ἀγορέω, vel potiùs ἀγορεύω.

Ἀλληκλος, ου, ὁ, Æol. pro ἄλληλος.

Ἀλλήλῃσι, *inter ſe*, dat. pl. Ion. pro ἀλλήλαις, ab ἀλλήλων· Ἀλλήλοιϊν, dat. dual. Poët. pro ἀλλήλοιν.

Ἀλληλούια, *Allelujah*, i. e. *laudate Dominum*.

Ἀλληλοφαγίη, ης, ἡ, Ion. pro γία, *mutua depaſtio*: à φάγομαι.

Ἀλλήλων, g. pl. caret nom. eſt triptot. dat. ἀλλήλοις, αις, οις, acc. αλλήλους, ας, α. *per invicem, mutuò, alius alium*. Th. ἄλλος.

Ἀλλογενής, έος, ὁ ἡ ἑ, *alienigena*: q. d. ἐξ ἄλλου γένους, *ex aliâ gente*.

Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui eſt diverſæ linguæ*: ab ἄλλος, & γλῶσσα.

Ἀλλόγνωτος, ὁ, *aliis cognitus*: ab ἄλλος, & γινώσκω.

Ἀλλοδαπὸς, ὁ, ὁ, *extraneus, alienigena*: ab ἄλλος, & δᾶπεδον, vel δᾶ, Dor. pro γᾶ, vel γῆ, & πέδον.

Ἀλλοειδὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, *formam mutatam habens*: ab ἄλλος, & εἶδος.

Ἀλλοθεν, *aliundè*, adv. ἄλλοθεν ἄλλος, *aliundè alius*. ἄλλοθι, *alibi*, & ἄλλοθε.

Ἀλλόθροος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, *aliâ linguâ utens*: ab ἄλλος, & θρόος, *vox*.

Ἀλλοίη, ης, ἡ, f. g. ab ἀλλοῖος, ου, ὁ, *diverſus*: ab ἄλλος.

Ἄλλοκα, Dor. pro ἄλλοτε, *alibi*.

Ἀλλόκοτος, ου, *monſtroſus*: q. ἀλλότοκος.

ΑΛΛΟΜΑΙ, *ſalio*: ab Hebr. חלל *chalal*. imperf. ἠλλόμην, ὑ, ετο, f. μ. ἁλοῦμαι. a. 1. ἠλάμην, ω. ατο. Hinc forſan Angl. Halt. & Lat. *ſalio*, aſpiratione in ſ verſâ.

Ἀλλοπρόσαλλος, ὁ, ὁ, *mutabilis, nunc hic, nunc illic adhærens*, epithet Martis: voc. ἀλλοπρόσαλλε. Ex ἄλλος, πρὸς, & ἄλλος.

ΑΛΛΟΣ, ἄλλη, ἄλλο, *ALIUS, a, ud*: ἄλλοτε, *aliàs, interdum*, adv. ἄλλοσε, *al.o*.

Ἀλλότερρος, Æol. pro ἀλλότριος.

Ἀλλοτρισιπίσκοπος, ὑ, ὁ, *curioſus hoſpes alienæ domûs, alienarum rerum inſpector*: ex ἀλλότριος, & ἐπισκέπτομαι.

Ἀλλότριος, α, ον, *alienus*. Th. ἄλλος.

Ἀλλοτριοφθονέω, *alienis invideo*: ab ἀλλότριος & φθόνος.

Ἀλλοφάσω, *tuebor animo*: ab ἄλλο & φάω.

Ἀλλοφρονέων, *mente alienatus, inſanus*: ab ἄλλος & φρονέω.

Ἀλλοφυλισμὸς, ου, ὁ, *ritus alienigenarum*.

Ἀλλοφυλὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, *alienigena*: ἐξ ἄλλου φύλου, *ex aliâ gente*.

Ἀλλόφωνος, *qui eſt aliena lingua*.

Ἄλλυδις, *aliorſum*, Poët. pro ἀλλαχοῦ, adv. ab ἄλλος.

Ἀλλύεσκε, Poët. & Ion. pro ἀνέλυε, *reſolvebat*, imperf. act. ab

Ἀλλύω, Poët. pro ἀναλύω

Ἄλλυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, Poët. pro ἄλυτος.

Ἄλλωθεν, per ecta ſin pro ἄλλοθε.

Ἄλλως, adv. *aliter, temerè, inconſultò*: ab ἄλλος.

Ἄλματι, dat. ſing. ab ἅλμα, ατος, τὸ, *ſaltus*: ab ἅλλομαι.

Ἄλμενος, per Sync. pro ἁλλόμενος, & Æol. tenuis pro aſpirato: ab ἅλλομαι.

Ἄλμη, *ſalſago*: ab ἅλς, *ſal*.

Ἁλμυρὸς, ὰ, ὁ, *ſalſus*. Th. ἅλς, *ſal*. Hinc fortaſsè fluxerunt, Admiral, *Almirante*, &c.

Ἄλξ, κὸς, ἡ, idem cum ἀλκή.

Ἁλοαλὶς, *tritus*, a. 1. part. ab

ΑΛΟΑΩ, *trituro, comminuo*, f. ήσω, & άσω, p. ηκα. ἁλοάοντος, ῶντος, gen. ſing. part. præſ. Dicitur & ἁλοιάω. Ab ἅλος· in areâ enim fit trituratio.

Ἀλογέω, ῶ, *aſpernor, contemno*, f. ήσω. p. ηκα· ex α & λόγος.

Ἀλογίη, ης, ἡ, *contemptio*: ab ἀλογέω.

Ἀλόγιστος, ὑ, ὁ, *rationis expers*. Hinc ἀλογίστως, *inconſideratè*: ex α & λόγος.

Ἄλογος, ου, ὁ, idem quod ἀλόγιστος.

ΑΛΟΗ, ης, ἡ, *aloë*, herba.

Ἁλοητὸς, ὑ, ὁ, *tempus triturandi, tritura*.

Ἁλόθεν, adv. *ex mari*: ab ἅλς.

Ἁλοία, *pulſabat*, 3. ſing. imper. Ion. pro ἤλοια, ab ἁλοιάω, pro ἁλοάω.

Ἁλοίην, *captus ſim*, a. 2. opt. act. pro quo dicitur ἁλώην. Th. ἅλωμι.

Ἁλοίμαν, Dor. pro ἠλοίμην, οιο, οτο, a. 2. opt. m. verbi ἅλλομαι.

Ἁλοιφῇ, dat. ab ἁλοιφὴ, ῆς, ἡ, *pinguedo*, quod ab ἀλείφω.

Ἄλοξ, οκος, ἡ, idem cum Αὖλαξ.

Ἁλόντε, *capti*, a. 2. part. act. dual. ab ἁλίς.

Ἅλος, Dor. pro ἧλος.

Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, epithet *Thetidis*: fit ab ἅλς, *mare*: unde ἁλοσύνος, ἁλοσύνη, &c, per pleonaſm. τοῦ δ, ἁλοσυδνη.

Ἁλσὺς,

Ἁλοὺς, όντος, όντι, *captus*, a. 2. part. act. ab ἁλίσκω.

Ἄλοφος, ου, ὁ, *ſine criſtâ*. Th. λόφος.

Ἄλοχος, ου, ἡ, *uxor*, dat. ἀλόχῳ· ex α pro ἅμα, & λέχος.

Ἀλόω, *erro*, 2. ſing. imp. ab ἀλάομαι, ἀλάου, ἀλῶ, Poët. ἀλόω.

Ἀλόωνται, Poët. pro ἀλῶνται, ab ἀλάομαι.

Ἄλπεις, *Alpes*, montes, dat. pl. Ἄλπεσιν.

Ἀλπνιστος, vel *ut* alii leg. ἄλπιστος, quod à θάλπω, *foveo*: hinc θαλπνίων, θάλπνιστος, &, ſublato θ, ἄλπνιστος, quod idem valet ac ἥδιστος, *jucundiſſimus*. Vel à θάλπος, εος, comp. θαλπίων, θάλπιστος, &, ſublato θ, ἄλπιστος, *ſuaviſſimus*.

Ἅλς, ἁλὸς, ὁ, *Sal*: Lat. Salt. Angl.

* Ἅλς, ἅλος, ἡ, *mare*: ab ἅλις, ab ἅλλομαι.

Ἄλσος, εος, τὸ, *lucus*, *nemus*, ubi ſtirpes ἅλλονται· ita *ſaltus* Latinis. Hinc

* Ἀλσώδης, εος, ὁ ἡ, *frondoſus*, *nemoroſus*. Th. ἄλσος.

* Ἀλτικὸς, οῦ, ὁ, *agilis*. Th. ἅλλομαι.

Ἅλτο, *ſalit*. pro ἥλατο, ab ἅλλομαι. a. 1. m. ἠλάμην, ἅλω, ἅλατο, per Sync. ἅλτο, & Ion. ἆλτο. Alii volunt eſſe pluſq. perf. ab ἅλμην, ἅλσο, ἅλτο, Æolicè tenuis pro adſpirato.

Ἀλτὴ, ῆς, ἡ, *lignum cui infigitur ſtiva*: q. ab α & λύω.

Ἀλυκὸς, ἡ, ὸν, *ſaliſus*. Th. ἅλς, *ſal*.

Ἀλυκτάζω, *metuo*, *anxius ſum*. Th. ἀλύω.

Ἀλυκτοπέδησι, dat. pl. Ion. ab ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, q. d. ἄλυκτος ποὶδη, *indiſſolubilis pedica*. ἄλυκτος, metri cauſâ, pro ἄλυτος.

Ἀλύξας. a. 1. part. act. ἀλύξαι, f. 1. m. ab ἀλύσκω, *vito*, f. ξω. Th. ἀλέω.

Ἀλύσκω, pro ἀλύκω, part. ab ἀλύω.

Ἄλυπος, ου, ὁ ἡ, *dolorum expers*, comp. ἀλυπότερος· ex α & λύπη.

Ἄλυς, υος, ὁ ἡ, *anxietas mentis*: ab ἀλύω.

Ἀλυσθαίνω vel ἀλυσθένω, *viribus deſtituor*, *dolore afficior*, ἀλύω σθένει.

Ἀλυσθμαίνω, *doleo*, vel *anhelo*: ex ἀλύω & ἀσθμαίνω.

Ἅλυσις, ιος, ἡ, *catena*: q. ἄλυτος.

Ἀλυσιτελὴς, έος, ὁ ἡ, *inutilis*: q. d. ὁ μὴ λύων τὰ τέλη, *qui non ſolvit vectigalia*.

Ἀλυσκάζοντι, *fugienti* dat. part. ab ἀλυσκάζω, *evito*. Th. ἀλέω.

* Ἀλυσμὸς, οῦ, ὁ, *anxietas*: ab ἀλύω.

Ἀλύσσω, *anxius ſum*; ab ἀλύω.

* Ἀλυσαίνω, *imbecillis ſum*, ab ἀλύω.

Ἀλύτης, ου, ὁ, *lictor*: ab ἄλυσις.

Ἄλυτος, υ, ὁ ἡ, *inſolutus*, *inſolubilis*: ex α & λύω.

Ἀλυχὴ, ῆς, ἡ, *faſtidium animi cum crebrâ oſcitatione*: q. ab ἀλύω.

ΑΛΥΩ, f. σω. *animo ſum inquieto*: ab α & λύω· q. ἀλύω fit λυσιν ἔ κακῶν ἀχ εὑρίσκω· vel ab ἀλῶ. Hinc Lat. *Allucinor*.

ΑΛΦΑ, primæ literæ nomen. Hinc

Ἀλφάνω, vel ἀλφέω, *invenio*. f. ήσω, & έσω. a. 2. ἤλφον. opt. ἄλφοιμι.

Ἀλφαῖος, υ, ὁ, *Alphæus*, nom. viri propr. ab Hebr. אַלְפּ *dux*.

Ἀλχειος, υ, ὁ, nomen fluvii: alii ſcribunt Ἀλφειὸς, οῦ.

Ἀλφισίβοιαι, αἱ, virgines ſic dicuntur, quæ propter formam ſponſos *inveniunt*, à quibus munera accipiunt, *boves* potiſſimum: ab ἀλφέω.

Ἀλφαστῆσιν, Ion. pro ἀλφηστῆς. ἀλφηστὴς, οῦ, ὁ, *inventor*: ab ἀλφέω. Th. ἄλφα.

ΑΛΦΙΤΟΝ, υ, τὸ, *farina*: forſan ab ἄλφω.

Ἀλφὸς, ὴ, ὸν, *albus*. ἀλφὸς, ὁ, *ſpecies vitiligînis albæ*: ergo ab ἀλφὸς, *albus*.

Ἄλφω, idem quod ἀλφάνω, ab ἄλφα· hinc ἀλφηστὴς.

Ἀλῶ, a. 1. ſub. ἁλίσκω.

Ἀλωὰ, Dor. & ἀλωὴ, ῆς, ἡ, *area*. *locus vitibus & arboribus conſitus*, *arbuſtum*, *campus frumentarius*, *ſegetes*. ἀλωάων, gen. plur. Æol. ἀλωάς, acc. Th. ἄλως.

Ἀλωὰς, άδος, ἡ, *arealis*. Th. ἄλως.

Ἁλῴη, Dor. vel Att. pro ἁλοίη, *captus ſit*, *caperetur*, a. 2. opt. ab ἁλίσκω.

Ἀλωῆος, *Aloei*, gen. ab Ἀλωεὺς, έος, Att. ῆος, nomen propr.

Ἅλωθι, *capere*, ſeu *capiaris*, a. 2. imperat. ab ἅλωμι.

Ἅλωκα, *captus ſum*, p. act. Ion. pro ἥλωκα, Att. ἑάλωκα, ab ἁλίσκω.

Ἅλωμι, vide Ἁλίσκω.

Ἄλων, ωνος, ἡ, *area*, *in quâ trituratur frumentum*. Th. ἄλως.

Ἁλῶναι, a. 2. inf. ab ἁλίσκω.

ΑΛΩΠΗΞ, εκος, ἡ, *VULPES*: ab ἀλῶ, & ὤψ, à *fallendis oculis*: vel ab ἀλῶ, & παίζω. ἀλωπέκιον, υ, τὸ, *vulpecula*. ἀλωπικὴ, ῆς, ἡ, *vulpina*. ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, *catulus vulpis*. ἀλωπεκίζω, *fraudulenter ago*. ἀλωπεκινὸς, οῦ, ὁ, *fraudulentus*, *aſtutus*. ἀλωπεκία, ας, ἡ, *defluvium capillorum*.

ΑΛΩΣ, ω, ἡ, *area*: ab ἅλις, ſeu ἁλίζω, παρὰ τὴν τῶν ἀσταχύων συνάθροισιν. Item *circulus* & *corona ſiderum*. Hinc

Ἀλωεὺς, έος, ὁ, *qui in areâ frumentum terit*.

Ἁλλώσιμος, ὁ ἡ, *qui capi* vel *expugnari poteſt*.

Ἅλωσις, εως, ἡ, *captura*. Th. ἁλίσκω.

Ἁλωσομένης, *expugnanda*, f. 1. part. m. f. g.

Ἁλωτὸς, ὴ, ὸν, *captus*: ab ἁλίσκω.

Ἁλώω, pro ἁλῶ. ab ἁλίσκω.

Ἀμ, ex ἄμφὶ, *circa*: ἄμ' pro ἅμα.

Ἅμα, adv. *unà cum*: à ⊐Ψ *bam*, *cum*, ἁμᾶ, Dor. pro ἅμα· ſed ἁμὰ, Dor. pro ὁμῆ.

Ἀμάζονις, όνων, αἱ, *Amazones*: ex α, & μαζὸς.

Ἀμαθαίνω, *indoctus ſum*: ab α & μανθάνω.

Ἀμαθέστατος, ου, ὁ, ſuperl. ab ἀμαθὴς, ὲος, ὁ ἡ, *indoctus*: ex α & μανθάνω.

Ἀμαθῆ, acc. ſing. ab ἀμαθὴς. Ἀμαθεὶ, adv. *indoctè*. Ἀμαθῶς, *ſtultè*.

* Ἀμαθία. αις, ἡ, *ignorantia*.

Ἀμαθὸεις, εντος, ὁ, *arenoſus*; Ion. ἠμαθόεις, pro ψαμαθόεις· ab ἄμαθος, pro ψάμαθος, Th. ψάμμος.

Ἄμαθος, υ, ἡ, *arena*.

Ἀμαθύνω, εις, ει, *in pulverem redigo*, præſ. ind. ab ἄμαθος.

ΑΜΑΙΜΑΚΕΤΟΣ, ὁ, *indomitus*: ἀμαιμακέτοιο, pro υ gen. Ion. Ex α intenſivo, & μαιμάω· vel ab α priv. & μάχομαι, cum reduplicat. ut ſit *inexpugnabilis*. Significat etiam *immenſus*: ex μηκος, Dor. μᾶκος.

ΑΜΑΛΔΥΝΩ, *corrumpo*, *conſumo*: ut molle: ab ἁμάλος· aliquando *demolior*. q. ὁμαλδύνω, ab ὁμαλός.

ΑΜΑΛ-

Ἀμαλθαία, ας, ἡ, Capra cœleſtis, quæ Jovem lactâſſe fertur: forſan ab ἀμαλθεύω, *dito, nutrio.*

Ἄμαλλα, ης, ἡ, *manipulus:* hinc

Ἀμαλλεύω, *in manipulos colligo.*

Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, & ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, *manipulorum ligator:* ab ἄμαλλα & δέω.

Ἀμαλὸς, οῦ, ὁ, *mollis, tener:* pro ἁπαλὸς, α mutato in μ. Æol.

Ἀμάμυς, υκος, ἡ, uvæ quoddam genus.

Ἀμᾶν, *metere*, præſ. inf. verbi ἀμάω.

Ἀμανίτης, ου, ὁ, *fungus*, vel fungi ſpecies.

Ἄμαξα, ης, ἡ, *currus:* quia ἅμα ἄξονι, *cum axe rotæ*, circa quem hæc agitur: vel dicitur, ἐκ τοῦ ἅμα ἄξαι, quia in eo plures ſimul vehi poſſint. Hinc

Ἀμαξιτὸς, οῦ, *via vehicularis*, ἀμαξύω, *plauſtris tranſeo.* ἀμαξὶς, ίδος, ἡ, *plauſtellum.* ἀμαξοπηγέω. *plauſtra fabrico:* à πήγνυμι.

Ἄμαρ, ατος, τὸ, Dor. pro ἦμαρ.

Ἀμάρα, ας, ἡ, *aquæ ductus, cloaca:* q. ab ἅμα, & ῥεῖν· vel ab ἅμη, & αἴρω· ligone enim fiunt ſulci: vel ab חמר, *amar, fovea.*

Ἀμάρακος, ου, ὁ, *amaracus.* herbæ ſpecies.

Ἀμαράνθινος, η, ὁ ἡ ἡ, *non marceſcens:* à μαραίνω. Ἀμάραντος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ἀμαρτάνω, *aberro, pecco:* f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, a. 1. ἥμαρτον. a. 1. part. ἁμαρτήσας, αντος, ὁ dat. pl. ἁμαρτήσασι. q. ex α & μάρπτω, *aſſequor, attingo ſcopum*, ἄμαρτεν. a. 2. Ion. ἀμάρτη. ſub. ἁμαρτῶν, part. derivatur fort. à מרח *mara, rebellare.*

Ἀμαρτῇ, *ſimul:* ut ὁμαρτῇ, adv.

Ἀμαρτηθὲν, a. 1. part. n. g. ab ἁμαρτάνω.

Ἁμάρτημα, ατος, τὸ, *peccatum:* ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτήσῃ, a. 1. ſub. ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτία, ας, ἡ. *peccatum.* item *victima pro peccato:* ab ἁμαρτανω.

Ἀμαρτίνους, η, ὁ ἡ ἡ, *cujus mens eſt parva:* ex ἁμαρτάνω, & νόος.

Ἀμαρτοεπὴς, ὁ ἡ ἡ, *qui dicendo peccat*, aut *decipit:* ab ἁμαρτάνω & ἔπω.

Ἄμαρτυρος, η, ὁ ἡ ἡ, *teſtimonii expers:* ex α & μάρτυρ.

Ἁμαρτωλὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *peccator*, & *peccatrix:* ab ἁμαρτάνω.

Ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, & Ἀμάρυγμα, τος, τὸ, *micans fulgor.* Ab

Ἀμαρύσσω, *ſplendeo, fulgeo:* f. ξω. p. χα. ἀμάρυσσε, imperf. Ion. qu. ex α intenſiv. & μαίρω.

Ἁμᾶς, Dor. pro ἡμᾶς.

Ἀμάσας, Dor. pro ἀμήσας, a. 1. part. act. ab ἀμάω, a. 1. ἤμησα.

* Ἀμάσητες & ἄμαστος, η, ὁ ἡ ἡ, *non meſſus:* ab

Ἀμᾶσθαι, *metere*, præſ. inf. m. ab ἀμάω.

Ἁμαρχία, ας, ἡ, qu. ἁρματροχία, Poët. *rotarum concurſus:* hinc ἁματροχάω, *ſimul curro:* ab ἅμα, vel ἅρμα, & τρέχω.

Ἀμαυρὸς. η, ὁ ἡ ἡ, *obſcurus:* q. ab α & μαίρω. comp. ἀμαυρότερος, έρα, ον. Ion. ἀμαυροτέρη. Hinc forſan *Maurus*, a **Moor.**

Ἀμαυροθείη, *intereat.* a. 2. opt. paſſ. ab ἀμαυρόω, *obfuſco.* Th. ἀμαυρός.

Ἀμαχανία, ας, ἡ, Dor. pro ἀμηχανία· ut & ἀμάχανος, pro ἀμήχανος.

Ἀμαχητὶ, Ἀμαχεὶ, & Ἀμάχως, *ſine prælio.* adv. & Ἄμαχος, η, ὁ ἡ ἡ, *alienus à pugnâ*, vel *inexpugnabilis, impoſſibilis*, ſuperl. ἀμαχώτατος. Ex α & μάχομαι.

Ἀμάω, ῶ, *meto*, f. ήσω. p. ἤμηκα· forſan ab ἅμα, quoniam multa ſimul colliguntur.

Ἀμβαίνειν, Poët. pro ἀναβαίνειν· Ἀμβαίη, pro ἀναβαίη.

Ἀμβάλευ, Dor. & Æol. pro ἀμβαλοῦ, a. 2. imperat. m. verbi ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω.

Ἀμβάλλομαι, Poët. pro ἀναβάλλομαι, *differo, procraſtino*, 1. pl. ἀμβαλλόμεθα.

Ἄμβασε, Poet. & Dor. pro ἄμβησι, per Syncop. pro ἀνέβησε, & hoc pro ἀνεβίβασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναβιβάζω, *aſcendere facio, impono in.* Thema βαίνω, quod ſæpè apud Poëtas tranſitivè ſumitur pro ἀναβιβάζω.

Ἀμβάσῃ, *aſcendes.* f. 1. m. Poët. & Dor. pro ἀναβήσῃ, ab ἀναβαίνω. Itidem ἄμβασις, & Ἄμβατὸς, pro ἀνάβασις, & ἀναβατὸς, Poët. ab ἀναβαίνω.

Ἄμβη, ης, ἡ, *ſupercilium petræ, crepido:* q. ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω. vel אבן *lapis.*

Ἄμβιξ, ικος, ὁ, *olla, calix.*

Ἀμβλίδην, pro ἀναβλίδην, & Ἀμβολάδην, pro ἀναβολάδην, *procraſtinando:* ab ἀναβάλλω, *remoror.*

* Ἀμβλυγώνιος, *obtuſum angulum habens.*

Ἄμβλυς, έος, ὁ, *obtuſus, hebes:* hinc ἀμβλόω, *hebeto, abortivum pario.* ἀμβλύνω, *obtundo.* Unde forſan Angl. **Blunt.** ἀμβλυώπιον, *cæcutio, caligo.* ἀμβλυωμὸς, η, ὁ, *hebetudo viſûs.* ἀμβλίσκω, *abortiri facio.*

Ἀμβλώθη, *abortiatur*, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi ἀμβλόω. Vide ἀμβλύς.

Ἀμβλωθρίδιον, *abortivus partus.* Ἄμβλωσις, εως, ἡ, *abortus:* ab ἀμβλόω, in ἄμβλυς.

Ἀμβολάδαν, Dor. pro ἀμβολάδην

Ἀμβολάδην, Ion. & Poët. pro ἀναβολάδην, *procraſtinando:* ab ἀναβάλλω.

Ἀμβοτὰς, άδος, ἡ, *terra egeſta*, vel *aggeſta:* ab ἀναβάλλω.

Ἀμβολὴ, ῆς, ἡ, *præludium:* Poët. Sync. pro ἀναβολή.

Ἀμβολιεργὸς, οῦ, ὁ, *dilator operum:* ab ἀναβάλλομαι, & ἔργον.

Ἀμβρόσιος, ου, ὁ, *immortalis.* ἀμβροσίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμβροσία, *cibus Deorum.* ἀμβροσιᾶν, Dor. pro ἀμβροσιῶν, gen. pl. Ex α, & βροτός.

Ἄμβροτος, ου, ὁ, *immortalis:* pro ἄβροτος.

Ἀμβωμοῖσι, pro ἀνὰ βωμοῖς, *ad altaria*, vel *ſuper:* à βωμός.

Ἄμβων, ωνος, ὁ, *umbo:* quidquid in plano eminet ac protuberat, rotundam habens figuram: ab ἀμβαίνω.

Ἀμβώσας, Ion. pro ἀναβοήσας, *edito clamore.* Th. βοάω.

Ἀμὲ, Dor. pro ἐμὲ acc. ſing. ab ἐγώ.

Ἀμίγαρλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *immenſus:* ab α idem quod σὺν, & μέγας. Aliquando *invidiâ carens:* & ſic ab α, & μεγαίρω.

Ἀμέθυστος, ὁ ἡ ἡ, *Amethyſtus:* nomen gemmæ: ex α & μεθύω.

Ἀμείβετο, Dor. pro ἠμείβετο, & tunc τὸ α longum; alias Ion. eſt breve, 3. ſing. imperf. m. verbi ἀμείβω.

Ἀμείβω,

'ΑΜΕΙ'ΒΩ, f. ψω, *commuto, permuto, alterno, vices reddo, succedo, prætereo*, p. ἤμειφα. a. 1. inf. act. ἀμείψαι. p. pass. ἤμειμμαι. f. 1. ἀμειφθήσομαι. p. m. ἤμοιβα. Hinc ἀμοιβαῖος, ὁ, *mutuus, alternus*. ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὸν, & ἀμοιβηδὶν, *vicissim, alternis vicibus*.

'Αμειδὴς, έος, & 'Αμείδητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *trifbis, tetricus*: ab α & μειδάω.

Αμειλίκτων, gen. pl. ab ἀμείλικτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *asper, durus*: ex α & μειλίσσω.

'Αμείλιχος, υ, ὁ ϗ ἡ, *implacabilis*: idem quod ἀμείλικτος· ex α & μείλιχος.

"Αμεινον, ονος, *melius*. ἀμείνων, *melior*, acc. sing. m. & f. in neut. pl. ἀμείνονα, ἀμείνοα, ἀμείνω, gen. pl. ἀμεινόνων. comp. ab ἀγαθός.

'Αμείρω, *privo aliquem portione*: ex α & μείρω.

'Αμείφθην, Dor. pro ἠμείφθην, a. 1. ind. pass. ἀμείψῐαι, *transiverit*, f. 1. m. verbi ἀμείβομαι, f. ψομαι, v. ἀμείβω.

'Αμέλγες, Dor. pro ἀμέλγεις, *mulges*, 2. sing. præs. ind. verbi ἀμέλγω.

'ΑΜΕΛΓΩ, f. ξω. p. ἤμιλχα, *mulgeo, fructus immaturos carpo*. Hinc Angl. to Milk.

'Αμέλει, *nè cura, nè fis solicitus*. imperat. verbi ἀμελέω· hinc tranfit in adv. & fignificat, *certè, nimirum, utique*: ex α & μέλει.

'Αμέλεια, ας, ἡ, *negligentia*: ex α & μέλει.

'Αμελέω, ῶ, *negligo*, f, ήσω. p. ἠμέληκα. a. 1. ἠμέλησα, ἀμελῶσιν, 3. pl. fub. ἀμελήσω, gen. fing. part. præf. ἀμελημένος, Ion. pro ἠμεληκένος, perf. part. pass. verbi ἀμελέω,

'Αμέλξῃς, *mulferis*, 2. fing. a. 1. fub. act. verbi ἀμέλγω.

* "Αμιλξις, εως, ἡ, *mulctio*: ab ἀμέλγω.

* 'Αμελῶς, adv. *indiligentèr, negligentèr, contemptim*.

"Αμεμπτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *inculpatus*: hinc

'Αμέμπτως, *inculpatè*, adv. Ex α priv. & μέμφομαι.

'Αμένα, Dor. pro 'Αμένης, υ, ὁ, nom. fluvii.

'Αμενηνὸς, ὴ, ὸν, *debilis, qui citò deficit*: ex α & μένω, vel μένος. Hinc ἀμενηνόω, *debilito*.

'Αμενὴς, ής, ὁ, *imbecillis, evanidus, debilis*.

'Αμέρα, Dor. pro ἡμέρα, ἡ, *dies*.

'Αμέραισι, *in diebus, interdiu*. Poët. & Dor. pro ἡμέραις.

'ΑΜΕ'ΡΓΩ, *premo, exfugo*, propriè *ex oleis amurcam exprimo*.

'Αμέρδω, *privo, excæco*, item *obfcuro, obtundo* imperf. Ion. ἄμερδι, pro ἤμερδι. Ex α & μέρδω. 'Αμερθῆς. a. 1. pass. fub.

'Αμερὴς, ής, ὁ ϗ ἡ, *individuus*: à μέρος.

* 'Αμεριμνησία, ας, ἡ, *fecuritas*.

'Αμέριμνος, υ, ὁ ϗ ἡ *fecurus*: ex α & μέριμνα.

"Αμερος, Dor. pro ἤμερος, *mitis, manfuetus*.

'Αμέρσαι, pro ἀμερίσαι, a. 1. inf. act. ab ἀμερίζω, *aliquem portione fuâ privo*. Th. μείρω. Aut ἀμέρσαι, Æol. pro ἀμεῖραι, ut κέρσαι pro κεῖραι· aut regulariter ab ἀμέρδω.

'Αμέρσης, 2. fing. a. 1. fub. ab ἀμέρδω.

'Αμεράσαις, Æol. pro ἠμερώσας, a. 1. part. verbi ἠμερόω. Th. ἤμερος.

"Αμις, Dor. pro ἡμεῖς, *nos*.

'Αμετάθητος, υ, τὸ, *immutabilis*. ἀμεταθέλον, υ, τὸ, *immutabilitas*: Ex α, μΤ & τίθημι,

'Αμεταπείνητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *immotus*: ex α, μΤ & κινέω.

'Αμεταμέλητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *cujus nos non pœnitet*: à μεταμέλομαι.

'Αμεταναύστος, υ, ὁ ϗ ἡ, *refipifcere nefciens*: à μεταναίω.

'Αμετέρα, Dor. pro ἡμετέρα. *noftra*.

'Αμετρήτα, ας, ἁ, Dor. pro ἀμετρήτη, ης, ἡ, vel ἀμέτρητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *immenfa*: ex α & μέτρον.

'Αμετροεπὴς, ῆ, ὁ ϗ ἡ, *fine modo loquax*: ab α, μέτρον, & ἔπω.

"Αμετρον, υ, τὸ, *immenfum*: ex α & μέτρον.

'Αμευσίπορος, υ, ὁ ϗ ἡ, *greffus alternans*: ex ἀμεύω, *muto*, & πόρος.

'ΑΜΕΥ'Ω, *vado, tranfeo, muto, vinco*: qu. ab ἅμα ἔω, *fimul eo*.

"Αμη, ης, ἡ, *falx*; item *ligo*. ab ἀμάω.

'Αμὴν, *verè*: ἀμὴν ἀμὴν, *veriffimè*. Hebr. אמן, *veritas*.

'Αμήνιτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *expers iræ*. Th. μῆνις.

"ΑΜΗΣ, υ, & ητος, ὁ, *placentæ genus lacteæ*.

'Αμήσιος, 2. fing. f. 1. ind. ab ἀμάω.

'Αμητὴρ, ῆρος, ὁ, *meffor*: ab ἀμάω.

'Αμητὸς, ῦ, ὁ, *meffis arifta*: & ἄμητος, *meffis tempus*: ab eod.

'Αμήτωρ, ορος, ὁ, *qui caret matre*: ex α & μήτηρ.

'Αμήχαν, pro ἀμήχανα, acc. pl. n. g. ab ἀμήχανος, η, ον, *minimè cautus, perplexus*.

'Αμηχανέω, *inopiâ confilii laboro*. Undè

'Αμηχανίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμηχανία, *difficultas*: ex α & μηχανή.

'ΑΜΙ'Α, ας, ἡ, pifcis nomen.

'Αμίαντος, υ, ὁ, *impollutus*: ex α & μιαίνω.

'Αμίθεος, Dor. pro ἡμίθεος, υ, ὁ, *femideus*.

'Αμιθρεῖν, pro ἀριθμεῖν, per Metath.

"ΑΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, *certamen*. Inde ἀμιλλάομαι, *certo*: inf. ἀμιλλᾶσθαι.

'Αμῖν, Dor. pro ἡμῖν.

'Αμίναδαϛ, nom. viri indecl. *populi princeps*.

'Αμιξίη, χρημάτων, *ille rerum ftatus quo nulla funt inter aliquos libera commercia*. q. d. *rerum non mixtio*.

'ΑΜΙ'Σ, ίδος, ἡ, *matula*.

* 'Αμισθὶ, adv. *fine mercede, gratis*.

'Αμιτροχίτων, *fpoliatus mitrâ ac tunicâ*: ex α, μίτρα & χιτών.

'Αμιχθαλόεις, *inacceffus*: ἐκ θαλάσσης· ab ἅλς, *mare*: alii reddunt ἀπρόσμικτος, *quia impetuofus eft*. alii qu. ὁμιχλώδη, *nebulofum*.

'Αμμάθω, Poët. pro ἀναμάθω, *pœniteam*.

"Αμμας, Æol. pro ἡμᾶς.

"Αμματα, *nexus*: pl. ab ἄμμα, ατος, τὸ, ab ἅπτω.

"Αμμε, *nos*: acc. pl. Poët. dicitur & in dual. Dor. & Æol. pro νώϊ, νῶ.

'Αμμέγα, Poët. ἀνὰ μέγα, *permagnum*.

'Αμμείνας, Poët. pro ἀναμείνας, a. 1. part. act. verbi ἀναμένω.

"Αμμεναι, *fatiatum effe*: inf. ex ἄω, ἄειν, ἀμμεναι, Dor. feu Ion. &, exempto ε, ejufque loco inferto μ, ἄμμεναι.

"Αμμενος, υ, ὁ, Dor. pro ἥμενος, *fedens*. Sed fortaffe ἄμενος fcribendum. Nam τὸ α ex η Doricè mutatum eft longum, nec geminato μ videtur opus effe τῷ μέτρῳ.

'Αμμένομεν,

Ἀμμένομιν, *expectamus*: Sync. pro ἀναμένομεν, 1. pl. verbi ἀναμένω.
Ἄμμεσον, Poët. pro ἀνὰ μέσον, *in medio*.
Ἀμμέων, Æol. pro ἡμῶν.
Ἄμμες, Æol. pro Dor. ἄμμες, & com. ἡμεῖς.
Ἄμμι, ιος. τὸ, herba, seu nomen seminis cujusdam cumino minoris: &
Ἄμμι pro ἡμῖν, Æol.
Ἄμμιγα, *simul*: qu. ἀνάμιγα, Poët.
Ἀμμίγδην, pro ἀναμίγδην, *permixtim*: adv. ab ἀνὰ & μίγνυμι.
Ἄμμιν, seu ἄμμι, *nobis*: dat. pl. Æol. & Dor. pro ἡμῖν.
Ἀμμίξας, Poët. pro ἀναμίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναμίγνυμι.
ΑΜΜΙΟΝ, υ, τὸ, *minium*.
Ἄμμορος, υ, τὸ, *expers, infelix*: pro ἄμορος· ex α & μόρος.
Ἄμμος, υ, ἡ, *arena*.
* Ἀμμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *arenosus, fabulosus*.
Ἄμμων, ωνος, ὁ, *Hammon*. Ἄμμων, Æol. ἡμῶν.
ΑΜΝΑΜΟΣ, υ, ὁ, *nepos*: ab ἀμνός· propriè enim de ovibus dicitur.
Ἀμναίμων, ονος, ὁ, Dor. pro ἀμνήμων.
Ἀμναὶς, άδος, ἡ, idem quod ἀμνή.
Ἀμναίσι, Dor. Sync. pro ἀναμνήσει, 3. sing. f. 1. verbi ἀναμιμνήσκω.
Ἄμναστος, Dor. pro ἄμνηστος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ignotus, obscurus*: ex α & μνάομαι.
Ἀμνειὸς, εἶα, εἷον, *agninus, a, um*. Th. ἀμνός.
Ἀμνὴ, ῆς, ἡ, *agna*: ab ἀμνός.
Ἀμνήμονα, *immemorem*: acc. ab ἀμνήμων· ex α & μνάομαι.
* Ἀμνημονέω, ῶ, vel ἀμνημονεύω, f. ήσω, *obliviscor*.
Ἀμνήστευτα, *non initis sponsalibus*: adv. ex α & μνάομαι, *ambio*.
Ἀμνήστευτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *innuptus*.
* Ἀμνηστεύτως, adv. *non ducendo uxorem*.
Ἀμνησία, ας, ἡ, *præteritorum oblivio*: à μνάομαι.
ΑΜΝΙΟΝ, υ, τὸ, *membrana fœtum involvens, & vas ad accipiendum sanguinem*: qu. ab αἷμα.
Ἀμνὶς, ίδος, ἡ, *agnicula*: ab ἀμνός.
ΑΜΝΟΣ, ῦ, ὁ, *agnus*: qu. ab α & μίνος, quia imbecillus.
Ἀμνοφόρος, υ, ἡ, *ovis fœtum in utero ferens*. hinc ἀμνοφόρως. Dor. pro ἀμνοφόρους, acc. pl. ex ἀμνὸς, & φέρω.
Ἀμογητὶ, *sine labore*: adv. ab α & μόγος.
Ἀμόγητος, *indefessus*.
Ἀμόθεν, adv. ab ἀμός.
Ἀμοιβαδὶς, *alternatim*: adv. ab ἀμείβω.
Ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, *retributio, mutatio*. ab eod.
Ἀμοιβὸς, ὑ, ὁ ϗ ἡ, ut ἀμοιβὸς χάρις, *gratia mutua*: ab ἀμείβω, ἀμοιβοὶ, *auxiliarii*.
Ἄμοιρος, υ, ὁ ϗ ἡ, *parte carens*: ex α & μοῖρα.
Ἀμολγαίη, *lactea*: ab ἀμέλγω. ἀμολγὸς, ῦ, ὁ, *tempus quo vaccæ mulgentur*.
Ἀμολγὺς, έος, ὁ, *mulctra, mulctrale*. ἀμόλγιον. Th. ἀμέλγω.
Ἀμὸν, Dor. pro ἡμέτερον.
ΑΜΟΡΑ, ας, ἡ, *similago cum melle cocta*.
ΑΜΟΡΒΟΣ, ου, ὁ, *obscurus*: qu. ἄμορφος, item, *comes, assecla*: παρὰ τὸ ἅμα πορεύεσθαι. Hinc ἀμορβεύω, *sequor*. ἀμορβαῖος, & ἀμόρβιος, *tenebrosus*.
Ἀμόργη, ης, ἡ, herba quædam purpurei floris, quâ tingunt. Est & insula. Ἀμοργὴ, ῆς, ἡ, *AMURCA*: ab ἀμέργω.
Ἄμορφος, ου, ὁ, *informis, deformis*: ex α & μορφή.
ΑΜΟΣ, ου, ὁ, *unus, aliquis*, Dor. pro ἡμέτερος, vel pro ἐμός.
Ἄμος, pro ἦμος, *quando*.
* Ἀμόθεν, adv. *alicundè*: Th. ἀμὸς υ.
Ἄμοτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *inexplebilis*: ex α & μότος· ἄμοτον, *insatiabiliter*, adv. ab ἄμοτος.
Ἄμουσος, υ, ὁ ϗ ἡ, *inelegans* à μοῦσα.
Ἀμοχθος, υ, ὁ ϗ ἡ, *labore carens*: à μόχθος.
Ἀμπαιανίσαι, Poët. pro ἀναπαιανίσαι, a. 1. inf. verbi ἀναπαιανίζω, *Pæana recanto*, quod ex ἀνὰ, & Παιάν.
Ἄμπαλος, Poët. pro ἀνάπαλος, *resortitio*, πάλος, enim & κλήρωσιν significat. Th. πάλλω.
Ἀμπαλὼν, *cum quassâsset*: Poët. pro ἀναπαλὼν, a. 2. part. ab ἀναπάλλω.
Ἀμπαύεται, Dor. pro ἀναπαύεται.
Ἄμπαυμα, *solatium*, pro ἀνάπαυμα, ατος. τὸ, ab ἀμπαύομαι, *quiesco*. Sic ἄμπαυσις.
Ἀμπαύσασθε, *requiescite*, 2, pl. a. 1. imperat. m. Poët. pro ἀναπαύσασθε.
Ἀμπαυστήριος, pro ἀναπαυστήριος, Ion. *ad quiescendum factus*: ab ἀναπαύω.
Ἀμπεδίον, *per campum*. adv. Poët. pro ἀνὰ & πεδίον.
Ἀμπείρας, Poët. pro ἀναπείρας, a. 1. part. ex ἀναπείρω, *transeo, transfodio*. Th. πείρω.
Ἀμπέλαγος, *per pelagum*, pro ἀνὰ πέλαγος.
Ἀμπελεῶν, ῶνος, ὁ, Poët. pro ἀμπελῶν.
Ἀμπέλινος, ab ἄμπελος.
Ἀμπελιὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro ἀμπελὼν, ὁ, ἀμπελόφυτος γῆ, *vitibus consitus ager, vinea*. Ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, *vitibus consitus*: ab ἄμπελος.
ΑΜΠΕΛΟΣ, υ, ὁ, *vitis, vinea*: qu. ab ἅμα, & πηλὸς, Ion. pro οἶνος. Ἄμπέλοι, Dor. pro ἀμπέλους, acc. pl.
Ἀμπελουργὸς, ου, ὁ, *vinitor*: ex ἄμπελος, & ἔργον.
Ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, *vinea*. Th. ἄμπελος.
Ἄμπεμψας, *remisisti*, Poët. pro ἀνέπεμψας. 2. sing. a. 1. verbi ἀναπέμπω.
Ἀμπιπαλὼν, *sursum vibrans*, a. 2. part. Poët. pro ἀναπαλὼν, & inserto augmento præteriti: ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω.
Ἄμπεσαι, Lacon. vel Æol. pro ἀμφιέσαι, ex ἀμφιέννυμι.
Ἀμπέτασον, Poët. pro ἀνάπέτασον, a. 1. imperat. ab ἀναπετάζω, *expando, explico, aperio*: ab ἀνὰ, & πετάω, άζω, & πίτανυμι,
Ἀμίχομαι, *induor*, Æol. pro ἀμφὶ ἔχομαι.
Ἄμπεχονον, υ. τὸ, *vestitus*: ab ἀμπέχω, *circundo*: ex ἀμφὶ & ἔχω.
Ἀμπηδάω, *subsilio, sursum salio*, pro ἀναπηδάω. Th. πηδάω.
Ἀμπιχεῖν, *induere*, præs. inf. verbi ἀμπισχέω, vel a. 2. inf. ab ἀμπέχω.

Ἀμπλακίης,

Ἀμπλακίης, gen. Ion. ab ἀμπλακία, æt, ἡ, *erratum*. Th. πλάζω.

Ἀμπλακών, *qui erravit*, a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω, *pecco, delinquo*, f. ήσω. Th. πλάζω.

Ἀμπλίας, ου, nomen viri, Lat. *Amplias*.

Ἄμπνυμα, ατος, τὸ, *respiratio*, Poët. pro ἀνάπνευμα· ut & ἀμπνοὴ, pro ἀναπνοὴ, idem. Th. πνέω.

Ἀμπνέω & ἀμπνίω, *respiro*, pro ἀναπνέω.

Ἀμπνύνθη, 3. sing. a. 1. ind. Ion. pro ἠμπνύνθη, *respiravit*: ab ἄμπνυμαι, pro ἀνάπνυμαι, Poët. ex ἀνὰ & πνέω.

Ἀμπολῶν, *animo volutare*, Poët Syncop. pro ἀναπολῶν. Th. πολέω.

Ἀμπόλιν, *per urbem*, Poët. pro ἀνὰ πόλιν.

Ἀμπόνου, pro ἀνὰ πόνου, à πόνος.

ΑΜΠΡΩΝ, ῶνος, τὸ, *funis quo boves trabuntur*.

Ἀμπτάμενα, *revolantia*, pro ἀναπτάμενα, a. 2. part. m. ab ἀνίπταμαι. Th. ἵπταμαι.

Ἀμπυκίδην, acc. ab Ἀμπυκίδης, ου, ὁ, *Amphyci filius*.

ΑΜΠΥΞ, υκος, ὁ vel ἡ, *reticulum muliebre*: qu. ab ἀμπέχω, *circumdo*.

Ἄμπωσις, seu ἄμπωτις, per Sync. pro ἀνάπτωσις, *reciprocatio æstûs*: quod ab ἀναπίνω, *resorbeo*. Th. πίνω.

ΑΜΥΓΔΑΛΕΑ, ας, ἡ, *amygdalus*: Hinc per Metathesin. Ang. Almond.

Ἄμυγμα, τος, τὸ, *vellicatio, laniatio, scarificatio*, ab ἀμύσσω.

Ἄμυδις, Poët. seu Æol. pro ἅμα.

ΑΜΥΔΡΟΣ, ῦ, ὁ, *subobscurus*. Ἄμυδρος, *humidus*. An ab ἅμα, & ὕδωρ.

Ἀμύητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non initiatus*: ab α & μυέω.

Ἀμυθᾶν, ᾶνος, ὁ, Poët. pro Ἀμυθάων, ώνος, nomen viri.

Ἀμύθητος, ου, ὁ, *dictu perdifficilis, ineffabilis, inerrabilis*.

Ἀμυκλαθεν, adv. ἐκ τῶν Ἀμυκλῶν. Ἀμύκλαι, ῶν, αἱ, *Laconici calceamenti genus*.

Ἀμυκλαΐσδειν, Dor. pro ἀμυκλαΐζειν, *Laconicè loqui*.

Ἄμυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non molitus*: à μύλη. It. *roboris species*, ἄμυλον, τὸ, *amylum*.

Ἀμύμονα, acc. sing. ab

ΑΜΥΜΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, *inculpatus*: q. d. ἀμάομων· vel ἄμωμος, *qui nihil commisit* τ῀ μυγμῆς, h. e. *derisione dignum*: à μύζω, *derideo*: per Sync. τοῦ γ, pro ἀμύγμων.

Ἄμυνα, ης, ἡ, *propulsatio injuriæ*: & ἀμύνη, ης, ἡ, *auxilium*: ab ἀμύνω.

Ἀμῦναι, a. 1. inf. act. ἀμυνθήσομαι, f. 1. pass. ἀμύνασθαι. a. 1. inf. m. ἄμυνον, a. 1. imp. act. ἀμυνίμεν, inf. Ion. pro ἀμύνειν, ut ἀμυνίμεναι, Dor. ἀμυνῦσι, Ion. pro ἀμυνοῦσι, 3. pl. f. ab ἀμύνω.

Ἀμύντας, α, ὁ, *Amyntas*, Nom. viri.

Ἀμύντωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, & ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, *auxiliator*: sed Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, est nom. propr. viri.

ΑΜΥΝΩ, f. νῶ, *auxilior*, p. ἤμυνκα, a. 1. ἤμυνα, a. 1. m. ἠμυνάμην, ω, ατο, f. 1. m. ἀμυνέμαι. ἀμύνω, ης, η, a. 1. sub. act.

Ἀμύξεις, *lacerabis*, f. 1. verbi ἀμύσσω.

Ἄμυξις, εως, ἡ, id. q. ἄμυγμα. q. v.

ΑΜΥΣΣΩ, vel ἀμύττω, *rado unguibus, lacero*. f. ξω. p. ἤμυχα. a. 1. inf. m. ἀμύξασθαι. ab αἷμα, qu. αἱμύσσω. Hinc

Ἀμυχμὸς, οῦ, ὁ, ac ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, *laceratio, vulnus*.

Ἀμυχί, adv. *raptim*, & *sine respiratione*: ab α, & μύω.

Ἄμυχις, ιδος, ἡ, *poculi* vel *potandi genus, cùm poculum largius exsiccatur*; à μύω.

Ἀμφ' pro ἀμφί.

Ἀμφαγαπῶντες, præs. part. pl. ab

Ἀμφαγαπάω, *valdè diligo*.

Ἀμφαδά, ἀμφαδὸν, & ἀμφαδὸν, *palam*, adv. pro ἀναφανδὸν, & ἀναφανδά· hinc

Ἀμφάδιος, *manifestus*, ἀμφάδιη, nt. ἀμφαδίην, *manifestè*, adv. Omnia à φαίνω.

Ἄμφαινε, Poët. pro ἀνέφαινε. 3. sing. imperf.

Ἀμφαίνω, pro ἀναφαίνω, *ostendo*.

Ἀμφάκης, Dor. pro ἀμφήκης.

Ἄμεανε, Poët. pro ἀνίφανε, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi ἀναφαίνω.

Ἀμφαξονίω, *exorbito*, cùm *currus* in utrumque latus vergit, & non rectè hæret.

Ἀμφαραίζεσκον, *circumstrepebant*, imperf. Ion. ab ἀμφαραίζω· ex ἀμφὶ, & ἄραβος. Sunt qui leg. ἀμφαβαίριζον.

Ἀμασίη, ης, ἡ, *obmutescentia*, Ion. & Poët. metri gratiâ, pro ἀμφασία, ας, ἡ, *loqui non posse, stupor quo vox intercipitur*: ex α & φημί.

Ἄμφαυξις, ῆ, *truncus abietis post ramos recisos*.

Ἀμφαφάασθαι, *circumtractari*, pro ἀμφαφᾶσθαι· ab ἀμφὶ, *circa*, & ἁφάω, *tango*.

Ἀμφείπετο, imperf. m. ab ἀμφέπομαι, *foveo, agito*. ἄμφεπε, 3. imperf. Ion. ab ἀμφίπω, *persequor*. Th. ἕπω.

Ἀμφεκάλυπτον, imperf. *cooperiebant*. ἀμφεκάλυψε, a. 1. ab ἀμφικαλύπτω, *circumtego*. Th. καλύπτω.

Ἀμφεκάρη, *circumtruncatus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἀμφικείρομαι. Th. κείρω.

Ἀμφεπονήθη, *consumpsit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀμφιπονέομαι.

Ἀμφέπω, & ἀμφιέπω, *circumtracto, circunsisto*; *circa quidpiam versor & occupatus sum*: *foveo*; *persequor*: Il. λ. ex ἀμφὶ & ἕπω.

Ἀμφέρεσθαι, Poët. Syncop. pro ἀναφέρεσθαι, *recipere*: ab ἀναφέρω.

Ἀμφέσην, a. 2. ind. ab ἀμφίημι, *circumsto*. Th. ἵημι.

Ἀμφεφόβηθεν, *utrinque in fugam conjecti sunt*, a. 2. Bœot. pro ἀμφὶ ἐφοβήθησαν· à φοβέομαι.

Ἀμφέφυγες, *evasisti*, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω. Th. φεύγω.

Ἀμφίχυτο, pro ἀμφικέχυτο, *circumfusus erat*, pluf. p. pass. Ion. ab ἀμφιχέω. a. 1. ἀμφεχύθην. Th. χέω.

Ἀμφήκης, ους, ὁ ϗ ἡ, *utrinque acutus*, aut *auceps*: ab ἀκὴ, *mucro*: qu. ἀμφὶ ἀκὴν ἔχων.

Ἀμφιβρίφεα, acc. sing. ab ἀμφιβρίφης, ους, ὁ ϗ ἡ, *undique tectus*: ex ἀμφὶ & ἐρέφω.

Ἀμφίβρισος, ου, ὁ ϗ ἡ, *anceps, controversus*: ab ἔρις, *contentio, disceptatio*.

ΑΜΦΙ, præp. *circa*; cum gen. quoque *de, propter, per*; cum accus. *circa*, & *circiter*; cum dat. *circum, circa, de, propter, contra*.

Ἀμφιάζομαι,

Ἀμφιάζομαι, & Ἀμφιάζω, *induo*, f. άσω. p. paſſ. ἠμφίασμαι. Hinc ἀμφίασμα, ατος, τὸ, *indumentum*, *veſtis* : ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιάραος, ᾱ, ὁ, peritiſſimus vates, Oïclei filius : undè & Οἰκλείδης voc. à Pindaro.

Ἀμφιαχυῖαν, acc. part. p. m. f. g. ab ἀμφιάχω, ſeu ἀμφιαχέω, *circumſono*.

Ἀμφιβαίνω, *circumeo*, *luſtro*, f. βήσομαι ex ἀμφὶ, & βαίνω. p. βέβηκα,

Ἀμφίβαλε, a. 2. ſub. ἀμφιβαλῶ, a. 2. imperat. m. ex ἀμφιβάλλω, *circumjicio*, *circundo* : ex ἀμφὶ & βάλλω.

Ἀμφιβάς, a. 2. part. act. ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμφισβήτησις, *diſſenſio*, *diſceptatio*.

Ἀμφίβασις, ιος, ἡ, *circuitio* : acc. ἀμφίβασιν, ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβέβηκας, *tueris* : p. ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, q. *utrimque vitam habens*. pl. n. g. ἀμφίβια. Ex ἀμφὶ & βίος, *vita*.

Ἀμφιβληστρεύω, f. εύσω, *reti capio* : ab

Ἀμφίβληστρον, ᾱ, τὸ, *rete piſcatorium*, *verriculum* : ex ἀμφὶ & βάλλω. Ἀμφιβολεὺς, ὁ, Id.

Ἀμφιβόητος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *circumſonus*, *a* : ex ἀμφὶ & βοάω.

Ἀμφιβολία, ας, ἡ, *ambiguitas* : ἀμφίβολος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *ambiguus* : ex ἀμφὶ & βάλλω.

Ἀμφίβροτος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *circa hominem tegens undique* : ex ἀμφὶ & βροτός.

Ἀμφιγέγωθι, *circum oblectatus eſt*, 3. ſing. p. m. ab ἀμφιγήθω. Th. γηθέω.

Ἀμφιγνοέω, *aliquâ ex parte cognoſco*, *dubito*, f. ήσω. p. κα. Ex ἀμφὶ & νόος, *mens*.

Ἀμφιγυήεις, εντος, ὁ, *utroque pede claudus*, Vulcani Epith. ex ἀμφὶ & γυιός.

Ἀμφίγυος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *utrinque acutus* : ab ἀμφὶ & γυιὸς, vel γυῖον. Ut ἀμφίγυον ἔγχος, quod poteſt utrinque lædere γυῖα, vel utrinque γυιῶν, *claudos reddere*.

Ἀμφιδάμας, αντος, ὁ, *Amphidamas*, nomen propr. q. à δαμάζω.

Ἀμφιδάσειαν, acc. f. g. ab ἀμφιδάσυς, *utrinque hirſutus*. Th. δασύς.

Ἀμφιδιδηᾶ, p. m. ἀμφιδιδηέι, 3. ſing. pl. p. m. Ion. ex ἀμφὶ & δαίω, *divido*, *conviſor*, *ſcio*, *comburo*.

Ἀμφίδεες, *catenæ*, *annuli* : ex ἀμφὶ & δέω, *ligo*.

Ἀμφιδέξιος, ᾱ, ὁ, *ambidexter*, *ambiguus*. Th. δεξιά.

Ἀμφιδέρχθης, 2. ſing. a. 1. paſſ. Ion. verbi ἀμφιδέρκομαι, *circumſpicio*, f. ξομαι. Th. δέρκω.

Ἀμφιδιύτατος, ᾱ, ὁ, *poſtremus*, *minutiſſimus* : ab ἀμφὶ & δεύτατος.

Ἀμφιδινέω, *circumvolo* : ἀμφιδιδίνηται, p. paſſ. à δινέω.

Ἀμφιδοκεύειν, *obſervare capiendi causâ*. Th. δοκεύω.

Ἀμφίδοξος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *anceps* : ἀμφιδοξέω, *ambigo* : à δόξα.

Ἀμφίδρυπτος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *undique laceratus* : Pro eodem dicitur ἀμφίδρυφης & ἀμφίδρυφος· à δρύπτω, *lacero*.

Ἀμφίδυμος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, quod utrinque poteſt δύεσθαι, i. e. *ſubiri*,

Ἀμφιδὺς, *indutus* : a. 2, part. act. ab ἀμφιδυμι. Th. δῦμι.

Ἀμφιειμένος, *indutus* : p. part. paſſ. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιελίσσας, *utrinque agitatus* : acc. pl. f. g. ab ἀμφιέλισσος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, ab εἰλίσσω, *volvo*. Th. εἰλίω.

Ἀμφιέννυμι, *veſtio* : f. έσω. p. paſſ. ἠμφίεσμαι, & ἠμφιεσμαι· ex ἀμφὶ & ἕννυμι.

Ἀμφιέποντες, *gubernantes* : præſ. part. ex ἀμφὶ & ἕπω, *tracto*, *ago*.

Ἀμφιεσάμενος, a. 1. m. part. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίεσσι, 3. ſing. a. 1. ſub. Ἀμφίεσμαι. Ion. pro ἠμφίεσμαι, p. ind. paſſ. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιζάνω, ab ἰζάνω, *adhæreo*, *circumſedeo* : f. ήσω. Th. ἵζω.

Ἀμφιθάλασσος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *qui utrinque mari cingitur* : ex ἀμφὶ & θάλασσα.

Ἀμφιθαλὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *circumfloridus* : item *patrimus & matrimus*. Th. θάλλω.

Ἀμφίθετος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *qui utrinque poni poteſt* : ab ἀμφὶ & τίθημι.

Ἀμφιθέω, *circumcurro* : à θέω.

Ἀμφίθυρος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *domus quæ anticas & poſticas fores habet*. Th. θύρα.

Ἀμφικαλύψη, 2. ſing. a. 1. ſub. ἀμφικαλύψοι, 3. ſing. f. 1. opt. ab ἀμφικαλύπτω, *circumtego*. Th. καλύπτω.

Ἀμφικαφὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *utrinque anſatus*, *biceps*. Th. κάρηνον, vel κάρα.

Ἀμφικεάσας, *circumſcindens*, *dividens* : a. 1, part. act. Poët. pro κεάσας. vide ἀμφικεάζω.

Ἀμφικλύσσε, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *circumfluus* : ἀμφοτέρωθεν κλυσσὸς, ϗ κλυζόμενος.

Ἀμφίκομος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *latè comans*, *undiquè frondoſus* : ex ἀμφὶ & κόμη.

Ἀμφικρέμαμαι, *circumpendeo*. Th. κρεμάω.

Ἀμφικυλίσσαις, Æol. & Poët. pro ἀμφικυλίσας, a. 1. Th. κυλίω.

Ἀμφικύπελλον, ᾱ, τὸ, *poculum rotundum & utrinque anſatum* : ex ἀμφὶ & κύπελλον. δέπας ſemper cum ἀμφικύπελλον adjungi.

Ἀμφιλαχαίνω, *circumcirca fodio* : à λαχίνω.

Ἀμφιλαφὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *ingens*, *magnus* : qu. ἀμφιλαβὴς, *quod utrinque capi debeat*.

Ἀμφιλογία, ας, ἡ, *diſceptatio*, *ubi ex utrâquè parte contenditur* : ex ἀμφὶ & λέγω.

Ἀμφίλοχος, ᾱ, ὁ, *Amphilochus*, nom. viri.

Ἀμφίλυκος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *ſubluſtris* : à λύκη, *lux prima* ; vel à λύκος, quòd ſit ſimilis λυκείῃ, *lupinæ pelli*, quæ eſt cinerei coloris ; vel à λύγη, *tenebræ*.

Ἀμφιμάσασθε, ἀπομάξετε, *abſtergite* : a. 1. m. imp. à μάζω, f. ξω & σω, *purgo*.

Ἀμφιμάτριος, ω, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἀμφιμήτριος, *qui eſt in matrice* ſeu *utero*. Th. μήτηρ.

Ἀμφιμάχομαι, *circumpugnavero* : præſ. ſub. Th. μάχομαι.

Ἀμφιμέλαιναι, *utrinque nigræ*. Sic dicuntur ὀφίνες, quòd irâ tanquam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας.

Ἀμφιμέμυκε, *circummugit* : p. m. ab ἀμφιμυκάω.

Ἀμφινέμομαι, *circumpaſco*, *ineolor* : à νέμω.

Ἀμφιξέω,

Ἀμφιξέω, *circumrado*: f. ξέσω. a. 1. ἀμφίξεσα· à ξέω.

Ἄμφιος, ᾱ, ὁ, *Amphius*: nom. propr.

Ἀμφίπαλτος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, *peltis denſus*: à πάλλω.

Ἀμφίπεδος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, *campis undique cinctus*: ex ἀμφὶ & πέδον.

Ἀμφιπένομαι, *ſatago circa* aliquid: à πένομαι.

Ἀμφιπερικτίονες, *vicini*: dat. pl. ab ἀμφιπεριπτίονλες. Th. κτίζω.

Ἀμφιπεριστρώφα, imperf. Ion. ab ἀμφιπεριστροφάω, *circumverto*: ex ἀμφὶ, περὶ & στρέφω.

Ἀμφιπεσοῦσα, *amplexa*: a. 2. part. f. g. ab ἀμφιπίπτω.

Ἀμφιπίπτειν τινὰ, *aliquem complecti*. Th. πίπτω.

Ἀμφιπολεύω, f. εύσω, *obambulo, comitor*: à πολέω, *verſor*: Poët. πολεύω.

Ἀμφίπολις, ιος, ἡ, *Amphipolis*: nom. urbis.

Ἀμφίπολος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, *miniſter*, vel *miniſtra*. Hinc ἀμφιπολεῖν, *famulari*: ex ἀμφὶ & πολέω, *verſor*.

Ἀμφιποτάομαι, *circumvolito*: à ποτάομαι.

Ἀμφίπυρος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, *utrinque ardens*. Th. πῦρ.

Ἀμφιῤῥύτῳ, dat. ſing. ab ἀμφίῤῥυτος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, *circumfluus*: ex ἀμφὶ & ῥέω. Unde &

Ἀμφιῤῥώ, 4. contract. nom. mulieris.

Ἀμφὶς, *utrinque*, *in medio*, adv. Eſt & præpoſit. cum gen. *ſine*, *ſeorſum*, *extra*.

Ἀμφίσβαινα, ης, ἡ, ſerpentis genus, qui videtur duo habere capita, quia ἑκατέρωθεν βαίνει.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΕ'Ω, *ambigo*, *dubito*, *controverſor*. ἀμφισβητήσεια. a. 1. opt. Æol. q. ex ἀμφὶς & βάω, *eo*. Hinc

Ἀμφισβήτησις, εως, & ἀμφισβησία, ἡ, *diſceptatio*, *contentio*, *dubitatio*.

Ἀμφιζειλάμενος, *colligatus*: a. 1. part. m. ab ἀμφιζέλλομαι. Th. ζίλλω, *orno*.

Ἀμφιζεφὴς, ὁ ἡ ὴ, *utrinque coronatus*: item *undique plenus*: ex ἀμφὶ & ζέφω.

Ἀμφίζομος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, *verſipellis*, *utrinque acutus*. Th. ζόμα.

Ἀμφιζραταόμαι, *obſideo*: ab ἀμφὶ & ζραλός.

Ἀμφιταθεὶς, *circum extenſus*: a. 1. part. paſſ. ab ἀμφιτείνω. Th. τείνω.

Ἀμφίταπης, ητος, ἡ, & Ἀμφίταπις, ιδος, ἡ, & Ἀμφίταπος, ᾱ, ὁ, *tapes utrinque villoſus*. Th. τάπης.

Ἀμφιτίθει, *circumpone*: præſ. imp. act. qu. ab ἀμφιτιθέω. Th. τίθημι.

Ἀμφιτρίτη, uxor Neptuni: *mare*: ex ἀμφὶ & τρίζω, *ſtrido*.

Ἀμφιτρομέω, *tremo ab omni parte*. Th. τρομέω.

Ἀμφιτρυὼν, nomen viri: ex ἀμφὶ & τρύω.

Ἀμφιτρυωνιάδης, ᾱ, per Epenth. pro Ἀμφιτρυωνίδης, *filius Amphitryonis*.

Ἀμφίφαλος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, *clavis undique diſtinctus*: ex ἀμφὶ & φαλὸς· item *ſplendidus*.

Ἀμφιφορεὺς, ἑως, Ion. ῆος, ὁ, *amphora*, utrinque auriculas habens: ab ἀμφὶ & φέρω.

Ἀμφιχαίνω, *abſorbeo*, propriè *circumbio*: à χαίνω.

Ἀμφιχέαι, a. 1. inf. ex ἀμφὶ & χέω.

Ἀμφιχυθεῖσα, *circumfuſa*: a. 1. part. paſſ. f. g. ab ἀμφιχέω.

Ἀμφίχυτος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, *terrâ aggeſtâ utrinque munitus*: ex ἀμφὶ & χέω.

Ἀμφίχωλος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, *utroque pede claudus*: à χωλός.

Ἄμφοδον, ᾱ, τὸ, *bovium*; q. d. ἄμφω ὁδὼ, *ambæ viæ*.

Ἀμφοῖν, gen. & dual. ab ἄμφω.

Ἀμφόνον, Poët. pro ἀνὰ φόνον, *per cædem*.

Ἀμφορέας, acc. plur. ab ἀμφορεὺς, per Sync. pro ἀμφιφορεύς.

Ἀμφότερος, α, ον, *uterque*, *ambo*. ἀμφοτέρης, dat. pl. Ion. f. g. pro ἀμφοτέραις, ut & ἀμφοτέῃσιν, m. g. Hinc

Ἀμφοτέρωθεν, *utrimque*, adv. Ἀμφοτέρως, Dor. pro ἀμφοτέρως. Th. ἄμφω.

Ἀμφράσσαιτο, *animadverteret*, a. 1. opt. Poët. ab ἀνὰ & φράζομαι.

Ἀμφυτὰ, pro ἀνὰ φυτὰ, *per plantas*.

Ἄμφω, *ambo*, vel *ambæ*. ἀμφοῖν, gen. & dat.

Ἀμφώτις, *duas anſas habens*. Ἄμφωλον, id.

Ἀμφωτὶς, vel ἀμφῶτις, ἡ, *inauris*, *aurium ornamentum*, vel *munimentum*: ab ἀμφὶ & οὖς, ὠτός.

Ἄμωγος, Ἀμώγη, Sacrorum rex.

Ἀμώμητος, ᾱ, ὁ, *inculpatus*. ἀμομήτοιο, gen. Ion. Hinc

Ἀμωμήτως, adv. Ex α, & μωμητὸς, *vituperabilis*, quod à μωμέομαι. Th. μῶμος.

ΑΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, *amomum*, frutex & aroma.

Ἄμωμος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, *maculæ expers*: ex α, & μῶμος.

Ἀμὼν, ὁ, nomen viri indecl. *Fidelis*: Sed

Ἀμῶν, Dor. pro ἡμῶν,

Ἀμῶνται, 3. pl. ind. paſſ. ab ἀμάω. Ἀμάντιαι, pro ἀμάσι, dat. pl. part. Poët.

Ἀμὼς, ὁ, nomen viri indecl. *Robuſtus*.

Ἄμως, *metas*, 2. ſing. præſ. opt. ἀμάοιμι, ῷμι, άοις, ῷς, άοι, ῷ, ab ἀμάω.

Ἀμωσγέπως, *quoquo modo*, *quovis modo*: ab ἀμὼς. Th. ἀμὸς, unus.

Ἄμωτα, τὰ, *caſtaneæ*.

Ἂν, *ſi*, conj. potent. vel explet. Poetæ pro εἰ ponunt κε, κεν. Ab ן‌ִם. Eſt etiam ἀν, pro ἀνὰ, Poëtis; & ἄν pro ἄνα.

ΑΝΑ', *per*, præp. regens acc. & *cum*, dat. In compoſ. valet *retrò*, *rurſùm*. Ἀνὰ pro σὺν, Dor. eſt diſtributionis nota.

Ἄνα, *ſurrexit*, per Apoc. pro ἀνάσα, quod pro ἀνέση, Ion. & η mutato in α, a. 2. ind. 3. ſing. ab ἀνίσημι. Eſt & ἀνά, *ſurge*, pro ἀνάσα, & ἀνάσηθι, a. 2. imperat. act. Eſt & ἄνα, vocat. ſing. ab ἄναξ, *rex*: vel per Apoc. pro ἄγαασα, *regina*.

Ἀνάβα, pro ἀναβάθι, vel ἀναβηθι, *aſcende*, a. 2. imperat. ab ἀναβαίνω.

* Ἀναβαθμὶς, ίδος, ἡ, *gradus*.

Ἀναβαθμὸς, ὕ, ὁ, *gradus*, pro ἀναβαμός· ϑ euphoniæ gratiâ inſeritur: ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαθρον, ᾱ, τὸ, & Ἀναβάθια, ας, ἡ, *ſcala*: ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαίνω, *aſcendo*, f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 2. ἀνέβην. part. ἀναβάς.

Ἀναβάλλεσθαι, inf. paſſ. ab ἀναβάλλω.

Ἀναβάλλω, *procraſtino*, *differo*, f. βαλῶ, perf. βέβληκα. a. 2. ἀνέβαλον. m. ἀνεβαλόμην, ᾱ, ετο. p. m. ἀναβέβολα. Ex ἀνὰ & βάλλω.

Ἀναβάντες, nom. pl. ab Ἀναβὰς, *aſcendens*, a. 2. part. act. ἀναβῆναι, inf. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβάσομαι, *conſcendam*. f. 1. Dor. pro ἀναβήσομαι. Th. ἀναβαίνω.

'Αναζεσωκώς, p. part. act. ab ἀναζεσόω. q. v.
'Αναζέβρυκεν, p. act. quod à βρύω, *scateo, scaturio.* Alii legunt ἀναζέβρυκεν, *resonuit*; quod à βρύχω, *frendo, stridere*: quod dicitur de mari.
'Αναζηθι, a. 2. imp. verbi ἀναζαίνω.
'Αναζιβάζω, *ascendere facio, impono, subduco*: f. άσω. p. βεβίβακα. a. 1. ἀναζίβασα. Th. βαίνω.
'Αναζιώην, *revivisca*m, Att. pro ἀναζιώην, a. 2. opt. act. ab ἀναζιόω, q. ex ἀνὰ & βιόω.
* 'Αναζιόω, ῶ, *revivisco*: Th. βίος.
* 'Αναζίωσις, ως, ἡ, *resurrectio.*
'Αναβλασάω, & -σβώ. f. ήσω. p. -ηκα, *repullulo.* Simplex, βλασάνω.
'Αναβλέπω, *oculos attollo, visum recipio*: f. ψω p. φα. a. 1. ψα. Th. βλέπω. hinc
'Αναβλησις, ως, ἡ, *visûs recuperatio.*
'Αναβλησις, εως, ἡ, *dilatio*: ab ἀναβάλλω.
'Αναβλύζω, *scaturio*: à βλύζω.
'Αναβοάω, ῶ, *exclamo*, f. ήσω. p. κα. a. 1. ησα.
'Αναβῆσαν, n. g. part. Th. βαίνω.
* 'Αναβόλιον, υ, τὸ, & 'Αναβολὴ, ῆς, ἡ, *dilatio*; a. p. m. verbi ἀναβάλλω.
'Αναβος, υ, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἄμβος, υ, ὁ ϗ ἡ, *impubes*: ex α, & ἥβη.
'Αναβράζω, & -ασσω, *fervefacio.* Th. βράζω.
'Αναβρόχω, *resorbeo*, a. 1. Æol. opt. ἀναβρόξιμι. ἀναβροχθεὶς, a. 1. part. pass. à βρόχω.
'Αναβωλακία, γῆ, *terra, quæ, dum aratro proscinditur, glebas in altum mittit.* Th. βῶλος.
ΑΝΑΓΑΛΛΙΣ, ίδος, ἡ, *Morsus gallinæ*, herba.
'Αναγίλλει, a. 1. inf. act. verbi ἀναγίλλω.
'Ανάγειλον, imperat. ab
'Αναγέλλω, *renuntio*, f. λῶ, εῖς, εῖ, p. ελκα. a. 1. ειλα. a. 2. ἀνηγέλον, p. pass. ἀνήγελμαι. a. 2. pass. ἀνηγέλην, ης, η. Ex ἀνὰ, & ἀγγέλλω.
'Αναγεῖσθαι, Dor. pro ἀνηγεῖσθαι, *narrare.*
'Αναγεννάω, ῶ, *regenero*, f. ήσω. p. ηκα. p. pass. ἀναγεγέννημαι. Th. γίνομαι, seu γίνομαι.
'Αναγινώσκω, *lego*, f. 1. m. ἀναγνώσομαι. p. act. ἀνέγνωκα. a. 2. ἀνέγνων, p. pass. ἀνέγνωσμαι, σαι, σται. a. 1. pass. ἀνεγνώσθην. Th. γινώσκω.
'Αναγκάζω, *cogo*: imperf. ἠνάγκαζον. f. άσω. p. ἠνάγκακα. p. pass. ἠνάγκασμαι. a. 1. ἠναγκάσθην. Th. ἀνάγκη.
'Αναγκαίη, ης, ἡ, *necessitas.* ἀναγκαίη, adv. *necessariò*: ab
'Αναγκαῖος, αία, αῖον, *necessarius, amicus*: compar. ἀναγκαιότερος. superl. ἀναγκαιότατος. gen. pl. ἀναγκαιοτάτων. ab ἀνάγκη.
'Αναγκαστὸς, ὴ, ὸν, *coactus.* ἀναγκαστῶς, *coactè*, adv. ab ἀνάγκη.
'ΑΝΑΓΚΗ, ης, ἡ, & Dor. ἀνάγκα, *necessitas*: ab α priv. & ἄγω· duci enim & impelli nequit. Hinc ἀναγκαῖος, ἀναγκαίως, *necessariò.* ἀναγκάζω, &c.
'Αναγλυκαθῶσι, *dulcedinem ceperint*: 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀναγλυκαίνομαι. Th. γλυκύς.
'Αναγνάπτω, idem quod γνάπτω, f. ψω. p. φα. a. 1. ψα. a. 1. pass. φθην.
* 'Αναγνία, ας, ἡ, *scelus, impuritas*, ab ἁγνὸς.
'Αναγνόντες, a. 2. part. pass. ἀναγνῶναι, inf. ab ἀναγινώσκω.
'Αναγνωρίζω, f. σω. p. κα. *recognosco*: à γνωρίζω.
'Ανάγνωσις, εως, ἡ, *lectio*, dat. ἀναγνώσει.
'Αναγνωστὴς, ου, ὁ, *lector*: ἀναγινώσκω.
'Ανάγον, 3. pl. imperf. pro ἀνῆγον. Sic ἀνάγοντο, *reducti sunt*: imperf. pass. vel a. 2. m. pro ἀνήγοντο. ab ἀνάγω.
'Αναγορὰν, Dor. pro ἀνὰ τὴν ἀγορὰν.
'Αναγορευσὶς, εως, ἡ, *sententiæ declaratio, renunciatio.*
'Αναγραμματίζω, *transpositis literis ex unâ voce aliam efficere.* Hinc ἀναγραμματισμὸς, ῦ, ὁ. Th. γράφω.
'ΑΝΑΤΤΡΙΣ, εως, ἡ, & ἀνάγυρος, υ, ὁ ϗ ἡ, fruticis nomen.
'Ανάγω, ις, ι, *subduco, augeo*: f. ἀνάξω. p. ἀνηχα. a. 2. ἀνῆγον, Att. ἀνήγαγον. p. pass. ἀνῆγμαι. a. 1. ἀνήχθην. part. ἀναχθεὶς, ἀνῆγος, ὁ, *provectus*: ex ἀνὰ & ἄγω, *duco.*
'Αναγωγὴ, ῆς, *educatio*: ab ἀνάγω.
'Ανάγωγος, ὸ, ὁ ϗ ἡ, *contumax, malè institutus*: hinc ἀναγωγία, *defectus disciplinæ*: ab α & ἀγωγή.
* 'Αναγωγότερον, υ, τὸ, *munitio murorum.*
'Αναδαίειν, *dividere.* Th. δαίω.
'Αναδάσασθαι, *dividere*, a. 1. inf. m. 'Αναδασμὸς, ὁ, *divisio*: Th. δαίω.
'Αναδιδρομᾶς, ας, ὁ. *percurri*: p. m. verbi ἀνατρέχω. 'Αναδέδραμεν, *sursum cucurrimus*, 1. pl. p. m. per Sync. pro ἀναδεδρόμαμεν.
'Αναδείκνυμι, *ostendo*: f. ξω. p. χα. a. 1. ἀνέδειξα. inf. ἀναδεῖξαι. p. pass. ἀναδέδειγμα. a. 1. ἀνεδείχθην. a. 1. m. ἀνεδειξάμην, ω, ατο. Th. δείκνυμι.
'Αναδεῖξις, εως, ἡ, *ostensio*: ab ἀναδείκνυμι.
'Αναδέκεσθαι, Ion. pro ἀναδέχεσθαι, *recipere, polliceri*: Th. δέχομαι.
'Αναδενδρὰς, άδος, ἡ, *vitis arbustiva*, vel *sursum scandens in arborem*: ab ἀνὰ pro ἄνω & δένδρον.
'Αναδέξαι, Ion. pro ἀναδεῖξαι, *ostendisse*: a. 1. inf. act. fic ἀναδέξασθαι pro ἀναδείξασθαι. a. 1. inf. m. verbi ἀναδείκνυμι.
'Αναδέσμη, ης, ἡ, *ornamentum capitis*: ab ἀναδέω, *redimio.*
'Αναδέχομαι, *excipio*: f. δέξομαι. p. pass. δέδεγμαι, à δέχομαι.
'Αναδῆσαι, *religasse*: a. 1. inf. act. ex ἀνὰ & δέω, *ligo.*
'Αναδηχθεὶς, *remorsus*, a. 1. part. pass. ἀναδάκνω. f. δήξομαι. a. 1. ἔδακον.
'Αναδιδάσκειν, *valdè docere*, vel *edocere*, & *dedocere.* Th. διδάσκω.
'Αναδίδωμι, *reddo*: f. ἀναδώσω. a. 2. part. ἀναδὰς, οντος.
'Αναδίπλωσις, εως, ἡ, *Reduplicatio*, figura: ex ἀνὰ & διπλόω.
'Αναδοθεὶς, a. 1. part. pass. ἀναδοθῆναι· inf. ἀνάδα, Att. ἀνάδοσο, *redde*, a. 2. imp. m. ἀναδῶναι. a. 2. inf. act. ab ἀναδίδωμι.
'Αναδοχος, υ, ὁ ϗ ἡ, & 'Αναδοχεὺς, έως, ὁ, *susceptor, sponsor*: ab ἀναδέχομαι.
'Αναδραμεῖν, *redire, crescere*, a. 2. inf. ἀναδραμοῦσα, part. f. g. ἀναδραμῶν, m. g. ab ἀνατρέχω.

Ἀναδῦμι, *emergo*; & Ἀναδύομαι, *reſurgo, reſurgo, ſurgo*: ab ἀνὰ & δύω, *exiſto, emergo, resido*, Th. δύω, vel δῦμι, *ingredior*. a. 2. ἔδυν.

Ἀναίδηος, ου, ὁ ἡ ἠ, *dote carens, indotata*: ex α & ἔδνα, ſeu ἔδνα.

Ἀναίρω, *tollo in altum*: ab ἀείρω.

Ἀνάλπτα, *inſperata*, pl. ab ἄελπτος, *inſperatus*. ab α & ἐλπίς.

Ἀναζαω, ῶ, *reviviſco*: f. ήσω. p. ἀνέζηκα. a. 1. ἀνέζησα· ex ἀνὰ & ζάω

Ἀναζεῦξαι, *movere, diſcedere*: a. 1. inf. act. Hinc verbale

Ἀναζυγή, ῆς, ἡ, *caſtrorum mutatio*.

* Ἀναζέω, *ebullio*, f. ήσω. p. ηκα. a. 1 part. paſſ. ἀναζεσθεὶς, *fervefactus*.

Ἀναζητέω, ῶ, *requiro*; f. ήσω. p. ἀνεζήτηκα. a. 1. ἀνεζήτησα· ἀ ζητέω.

* Ἀναζωγραφεῖται, *depingitur*; ab

Ἀναζωγραφέω, ῶ. dep. ngo.

Ἀναζώννυμι, *ſuccingo*: f. ζώσω. p. ἀνέζωκα. a. 1. ἀνέζωσα. a. 1. m. ἀνεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζώννυμι.

Ἀναζωπυρέω, ῶ, *exſuſcito*: f. ήσω. p. ἀνεζωπύρηκα· ex ἀνὰ & ζωπυρέω.

Ἀναζωσάμενος, a. 1. part. m. ab ἀναζώννυμι.

Ἀναθάλλω, *revireſco*: f. λῶ. p. ἀνατέθαλκα. a. 2. act. ἀνέθαλον. Th. θάλλω.

Ἀναθεῖην, ης, η, *retulerim*. a. opt. 2. act. a. 1. ind. ἀνέθην, inf. ἀναθεῖναι. part. ἀναθεὶς. Th. τίθημι.

Ἀνάθεμα, ατος, τὸ, *anathema, exitio æterno deſtinatus*: ab ἀνατίθημι, *ſepono, ſeorſum pono*.

Ἀναθεματίζω, *exſecror, diris devoveo, anathema eſſe declaro*: f. ίσω. p. ἀνατεθεμάτικα. a. 1. ἀνεθεμάτισα. p. paſſ. ἀνατεθεμάτισμαι· ab ἀνάθεμα.

Ἀναθεματιῶ, f. Att. pro ἀναθεματίζω.

Ἀναθέμεν, & ἀναθέμεναι, Dor. Æol. & Ion. pro ἀναθεῖναι. a. 2. inf. act. verbi ἀνατίθημι.

Ἀναθεωρέω, ῶ, *contemplor*: f. ήσω. p. ἀνατεθεώρηκα. Th. θεωρός.

Ἀναθεώρησις, ἰως, ἡ, *contemplatio*.

Ἀναθηλήσει, *repullulabit*. f. ab ἀναθηλέω. pro ἀναθαλέω. Th. θάλλω.

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, *donarium*, ſeu *donum quod Deo conſecratur*: ab ἀνατίθημι, *ſepono*.

Ἀναθήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. ἀναθήσειν. inf. ab ἀνατίθημι.

Ἀνάθρεμμα, ατος, τὸ, idem ac θρέμμα· q. v. item *alumnus*.

Ἀναθρώσκω, *inſilio, ſaltu conſcendo*: à θρώσκω.

Ἀναθυμίασις, ιως, ἡ, *vapor*: ab ἀναθυμιάω, *exhalo*. Th. θυμιάω.

Ἀναιδέα, acc. ab ἀναιδής, έος, ὁ, *impudens*.

Ἀναιδεία, ας, Ion. ἀναιδείη, ης, ἡ, *impudentia, importunitas*: ex α & αἰδώς.

Ἀναιδέῃφι, dat. ſing. Ion. φι per Paragogen additur: ab ἀναίδεια.

Ἀναίμονες, *exſangues*: pl. ab ἀναίμων, ονος. Dicitur & ἄναιμος, ου, ὁ, quod ab α & αἷμα.

Ἀναιμωτεὶ, & Ἀναιμωτὶ, adv. *ſine cruore*: ab α & αἷμα.

Ἀναίνεται, *recuſat*: præſ. ind. ἀναίνεαι, Ion. pro ἀναίνῃ, 2. ſing. ἀναίνετο, *recuſabat*, imperf. Ion. pro ἀνήνετο, ab

ΑΝΑΙΝΟΜΑΙ, *renuo, recuſo*: ἀναινομένη. præſ. part. f. g. ab α & αἶνος, *aſſenſio*.

Ἀναίξας, a. 1. part. ab ἀναίσσω.

Ἀναιρεθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ἀνηρέθη, 3. ſing. præſ. imp. act. ἀναιροῦσαι, part. f. g. pl. ab ἀναιρέω. Undè

Ἀναίρεσις, ιως, ἡ, *cædes*: acc. ἀναίρεσιν.

Ἀναιρέω, *tollo, aboleo*: f. ήσω. p. ἀνῄρηκα. a. 2. act. ἀνεῖλον. ſub. ἀνέλω, ης, η, 3. pl. ἀνέλωσι. a. 2 inf. ἀνελεῖν. a. 2. m. ἀνειλόμην, ω, ετο. a. 1. paſſ. ἀνῃρέθην. f. 1. ἀναιρεθήσομαι. Th. αἴρω.

Ἀναίρειν, *ſuſcipere, ſequi*: Th. αἴρω.

Ἀναισθάνομαι, *ſentio*: f. m. ἀναισθήσομαι· ab ἀνὰ & αἰσθάνομαι. Potiùs *non ſentio*; ab α & αἰσθάνομαι.

Ἀναισιμοῦν, præſ. inf. *impendere, inſumere*. Th. αἴσιμόω. Hinc

Ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, *ſumptus, impenſa*.

Ἀναΐσσω, *ſurſum ruo, ſurgo*: & ξω. Ex ἀνὰ & αἴσσω.

Ἀναίσχυντος, ου, ὁ, *impudicus*: ex α & αἰσχύνω.

Ἀναίτιος, ᾱ, ὁ ἡ ᾰ, *inſons*: ex α & αἰτία.

* Ἀναιτιεῖς, adv. *abſque cauſâ*.

* Ἀναχαθαρῦνται, 3. pl. f. 1. ab ἀναχαθαίρω, *repurgo*. Th. καθαίρω.

Ἀναχαθίζω, *reſideo*: f. ίσω. p. ἀνακεχάθικα. Th. καινός.

* Ἀνακαινίζω, *renovo*: f. ίσω. p. ἀνακεκαίνικα. Th. καινός.

Ἀνακαινόω, *renovo*: f. ώσω. p. ἀνακεκαίνωκα. Th. καινός.

* Ἀνακαιόμενος, *accenſus*: p. paſſ. ab Ἀνακαίω, *comburo*. Th. καίω.

Ἀνακαλέω, & -λέομαι, *inclamo, revoco*: ἀ καλέω.

Ἀνακαλυπτήριον, ου, τὸ, *dies quo ſponſa facie retectâ prodit*: τὰ καλυπτήρια, *munus nuptiale*: ex ἀνὰ & καλύπτω.

Ἀνακαλύπτω, *detego*: f. ψω. p. ἀνακεκάλυφα. p. paſſ. λύμμαι. Th. καλύπτω.

Ἀνακάμπω, propr. *reflecto, revertor*: f. ψω. p. φα. a. 1. inf. ἀνακάμψαι· ex ἀνὰ & κάμπτω.

Ἀνάκανθος, ου, ὁ ἡ, *ſpinis carens*: ex α & ἄκανθα.

Ἀνακάπτειν, *deglutire*: Th. κάπτω.

Ἀναχίαται, Ion. pro ἀνάκεινται, *dicati ſunt*: 3. pl. præſ. Th. κεῖμαι.

Ἀνάκειμαι, *diſcumbo*: Th. κεῖμαι.

Ἀνακεκραγὼς, *exclamans*: p. part. m. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω.

* Ἀνακεραννυμι, & Ἀνακιραννύω, & Ἀνακερόω, *commiſceo, permiſceo, tempero*. Th. κιράνυμι, *miſceo*.

Ἄνακες, & Ἄνακοι, οι, *Caſtor & Pollux*. Ἀνάκειον, *eorum templum*. Ἀνάκεια, τὰ *eorum feſtum*. Ab ἀνακῶς, quoniam *ſeduld* conſulebant quieti Athenienſium: vel ab ἀνάσσω.

Ἀνακεφαλαιόω, *capita* ſeu *ſummas repeto, ſummatim repeto*: f. ώσω. p. ἀνακεκεφαλαίωκα. præſ. m. ἀνακεφαλαιόομαι, οῦμαι, *ſub unum caput reduco, recolligo*: a. 1. m. ἀνεκεφαλαιωσάμην. Th. κεφαλή. Hinc

Ἀνακεφαλαίωσις, ιως, ἡ, *recapitulatio, redactio in ſummam*.

Ἀνακήκω, *ſubſilio, ſurſum feror*: ex ἀνὰ & κήκω.

Ἀνακινδυνεύειν, *iterum periclitari*. Th. κίνδυνος.

* Ἀνε-

Ἀνακιρνάμενος, *permixtus*: ex κιρνάω.
Ἀνακλιθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἀνακλίνω.
Ἀνακλιθήσονται, 3. pl. f. 1. ἀνακλῖναι, *reducere*, a. 1. infin. act. ab ἀνακλίνω.
Ἀνακλίνω, *repono, facio diſcumbere*: & pro *aperto* f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἀνέκλινα. a. 1. paſſ. ἀνεκλίθην. f. 1. ἀνακλιθήσομαι. Th. κλίνω.
Ἀνακοὶ, vide Ἀνακες.
Ἀνακοίνιο, *communica*: præſ. imp. paſſ. Ion. pro ἀνακοίνου· ab
Ἀνακοινόω, *communica*: f. ώσω. p. ωκα. a. 1. inf. m. ἀνακοινώσασθαι. Th. κοινός.
Ἀνακοιρανέω, *adminiſtro, obeo*: à κοίρανος.
Ἀνακόλυθος, ου, ὁ ἡ ὁ, *inconſequens, non conſentaneus, ineptus*: ex α & ἀκόλουθος.
Ἀνακομίζομαι, *recupero, redeo*: hinc ἀνακομιδὴ, ῆς, ἡ, *receptio*: à κομίζω.
Ἀνακοντίζω, *ejaculor, ſurſum ebullio, ſubſilio*: ab ἀκοντίζω, f. ίσω. p. ικα.
Ἀνάκοος, ου, ὁ ἡ ὁ, Dor. pro ἀνήκοος, *ſine auditu, imperitus, cui nomen ignotum*: ex α & ἀκούω.
Ἀνακόπτω, *inhibeo, interpello*: f. ψω. p. κέκοφα. a. 1. ἀνέκοψα. Th. κόπτω.
Ἀνακράζω, *exclamo*: à κράζω. f. ξω.
Ἀνακραδεὶς, ὁ, *permixtus*: pro ἀνακερασθεὶς, a. 1. part. paſſ. à κεράννυμι.
Ἀνακρέμασαν, *ſuſpenderunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. à κρεμάω, ἀνακρεμασθεὶς, a. 1. part. paſſ.
Ἀνακρίνω, *queſtionem habeo, ſcrutor, dijudico*: f. νῶ. perf. ἀνακέκρικα. a. 1. ἀνέκρινα. præſ. paſſ. ἀνακρίνομαι, *dijudicor, inquiro, interrogo*: p. ἀνακέκριμμαι. a 1. ἀνεκρίθην. Th. κρίνω. Hinc
Ἀνάκρισις, εως, ἡ, *inquiſitio*.
Ἀνακρύεσθαι, ὀλὶ ἀρύμνην, *pedetentim recedere*. Th. κρούω.
Ἄνακλα, *regem*: acc. ab ἄναξ.
Ἀνάκλισι, dat. pl. Poët. ab ἄναξ.
Ἀνακτήσασθαι, *revocari*, a. 1. inf. m. ἀνακτᾶσθαι, præſ. infin. Ex ἀνακλίομαι.
Ἀνακτορία, ας, ἡ, *imperium*. ἀνακτόριος, ου, ὁ ἡ ὁ, *herilis*, ab ἄναξ.
Ἀνάκτορον, ου, τὸ, *regia, palatium*.
Ἀνακυλίω, f. σω. p. κα. *provolo, prorepo, revolvo*. Th. κυλίω.
Ἀναμβαλιάζω, *cum ſonitu evertor* vel *ruo*: à κυμβαλίζω, *cymbalum pulſo*. Th. κύμβος.
Ἀνακύπτω, *erigo, ſurrigo, oculos & caput attollo*, ut aves cum bibunt: ex ἀνὰ pro ἄνω, & κύπτω.
Ἀνακῶς, adv. *ſedulò, regiè*. Th. ἄναξ.
Ἀνακωχεύω, *navem in anchoris ſtare facio, ſubductis velis*: ab ἀνακωχὴ, pro ἀνοχὴ, *intermiſſio*: quod ab ἀνέχω, *retineo* Th. ἔχω.
Ἀναλαβεῖν, a. 2. inf. act. ab
Ἀναλαμβάνω, *recipio*: f. λήψομαι. p. ἀνείληφα. a. 2. ἀνέλαβον. part. ἀναλαβών. a. 1. paſſ. ἀνελήφθην. Th. λαμβάνω.
Ἀναλάμπω, *inflammor*. Th. λάμπω.
Ἀναλγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ *ſine dolore*. Ἀνάλγητος, ου, ὁ, idem.
Ἀναλγησία, ας, ἡ, *indolentia*. Ab α & ἄλγος.
Ἀναλεγομένων, gen. pl. part. præſ. paſſiv. ab ἀναλέγω, *colligo*. Th. λέγω.
Ἀνάλημμα, ατος, τὸ, *altitudo*: & Ἀνάληψις, εως, ἡ, *ſurſum receptio*; ex ἀναλαμβάνω.
Ἀνάλιτος, υ, ὁ ἡ ὑ, Dor. pro ἀνήλιπτος, *diſcalceatus*: ex α & ἠλιψ.
Ἀναλίσκουσα, ας, ἡ, Dor. pro ἀναλίσκουσα, ης, ἡ, præſ. part. f. g. verbi
Ἀναλίσκω, *conſumo, deſtruo*: f. ἀναλώσω. p. ἀνήλωκα. a. 1. ἀνήλωσα. Th. ἁλίσκω.
Ἀνάλκεια, & Ἀναλκία, ας, ἡ, *ignavia timiditas*: ab ἄναλκις, *infrenuus*.
Ἀναλκίδας, acc. pl. ab ἄναλκις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, *impotens*: ex α & ἀλκή.
Ἀναλκίης, gen. Ion ab ἀναλκία.
Ἀναλλέξας, pro ἀναλέξας, Poët. a. 1. part. act. ab ἀναλέγω, *relego, colligo*.
Ἀναλογία, ας, ἡ, *proportio, ſimilis ratio*: ex ἀνὰ, & λόγος, *ratio*.
Ἀναλογίζομαι, *ratiocinor, repono, æſtimo*: f. ίσομαι· ex ἀνὰ & λόγος.
Ἀναλόγως, *proportionaliter*: adv. ab ἀνάλογος. vide ἀναλογία.
Ἄναλος, υ, ὁ ἡ ὁ, *inſulſus*: ex α & ἅλς, *ſal*.
Ἀναλτος, υ, ὁ ἡ ὁ, *non augeſcens*: ab α & ἄλδω. item *inexplebilis*, μηδέποτε ἅλις ἔχων.
Ἀναλυέμεν, præſ. inf. Ion. pro ἀναλύειν, *reſolvere*. Th. λύω. Hinc
Ἀνάλυσις, εως, ἡ, *reſolutio*, item *remigratio*.
Ἀναλύω, *reſolvo*, item *revertor*: f. σω. p. κα. a. 1. ἀνέλυσα. Th. λύω.
Ἀνάλωκα, p. act. pro ἀνήλωκα. Ion. ſic & ἀνάλωσα, a. 1. ind. Ion. ἀνάλωται, Ion. pro ἀνήλωται· ab ἀναλίσκω.
Ἀναλώματα, *impenſæ*: nom. pl. ἀναλωμάτων, gen. ab ἀναλίσκω.
Ἀναλῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνάλωσα, ας, ε, a. 1. Ion. ἀναλωθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ab ἀναλίσκω.
Ἀνάλωσις, εως, ἡ, *impenſa, conſumptio*: ab ἀναλίσκω.
Ἀνάλωτον, *inexpugnabile*: ab ἀναλίσκω.
Ἀναμαιμάω, *impetu furibundo feror per*: à μαιμάω.
Ἀναμάξευτος, υ, ὁ ἡ ὁ, *qui nullis plauſtris permeari poteſt*: ex α & ἅμαξα.
Ἀναμάρτητος, ου, ὁ ἡ ὁ, *peccati expers, innocens*: ex α & ἁμαρτάνω.
Ἀναμάσσω, vel τίω, *eluo*. Th. μάσσω.
Ἀναμάχεσθ, *pugnam inſtaurare*. Th. μάχη.
Ἀναμεμίχαται, Ion. pro ἀναμεμιγμένοι, εἰσὶ, *permixti ſunt*: 3. pl. perf. paſſ. ex ἀνὰ & μίγνυμι.
Ἀναμένω, *expecto*: f. μενῶ. p. ηκα a. 1. ἀνέμεινα. a. 1. ſub. ἀναμεῖνω, ἀναμείνας, part. Th. μένω.
Ἀνάμισος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui eſt medius in aliquo loco*. Th. μέσος.
Ἀνάμεστος, ου, ὁ ἡ ὁ, *plenus*: à μεστός.
Ἀναμετρήσασθαι λόχον, *inſidias diſponere*: & qu. *locum metiri*. Th. μετρέω.
Ἀναμίγνυμι, & -γνύω, *immiſceo, permiſceo*, f. ίξω. Th. μίγνυμι.
Ἀναμιμνήσκω, *in mentem revoco*: f. ἀναμνήσω. p. ἀνάμνηκα. p. paſſ. ἀναμέμνημαι. a. 1. ἀνεμνήσθην. ex ἀνὰ & μνάομαι.
Ἀναμὶξ, *promiſcuè*: adv. ex ἀναμίγνυμι.
Ἀναμίσγεται, *commiſcetur*: 3. ind. paſſ. ex ἀνὰ & μίσγομαι.
Ἀναμμένος, Ion. pro ἠνεμμένος, *veſtitus*: ex ἀναπτομαι, *circumjicio, induo*, q. v.

Ἀναμο-

Ἀναμιμνήσκω, *suggero, admoneo*: f. ήσω. p. κα. à μιμνάω.

Ἀναμιμνήσθαι, Ion. pro ἀναμιμνήσκειν, *commemorare, in mentem revocare.*

Ἀναμνησθῶμεν, 1. pl. a. 1. ſub. paſſ. ἀναμνησθείς, part. ab ἀναμιμνήσκω.

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, *recordatio*: ab eod. Th.

Ἀναμορμύρω, *cum murmure bullio*: à μορμύρω.

* Ἀναμφίλεκτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *minimè dubius.*

Ἀναμφίλογος, υ, ὁ ϗ ἡ, *indubius*: ex ἀ & ἀμφίλογος. Ἀναμφιλόγως, *ſine dubio.*

Ἀναμφισβήτητος, υ, *ambiguus.* ἀναμφισβητήτως, *ambiguè*, adv. ab ἀμφισβητέω.

Ἀναυδρία, ας, ἡ, *ignavia*: ex ἀ & ἀνδρία.

Ἄναυδρος, υ, ὁ ϗ ἡ, *parum virilis*: ab ἀνὴρ.

Ἀναυέω, *renovo*: f. ώσω. p. νενέωκα. Th. νέος.

Ἀναπῦσαι, a. 1. inf. act ab ἀναπύω, *renuo*: f. σω. p. κα. Th. πεύω.

* Ἀνάπευσις, εως, ἡ, *arrectio, ſuſpectus.*

* Ἀνανέωσις, εως, ἡ, *renovatio.*

Ἀνανήφω, *mentis ſanitatem recipio*: f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἀνένηψα. Th. νήφω.

Ἀνανίας, ου, ὁ, nom. viri, *Ananias*; q. interpret. *Dominus commiſeratus fuit.*

Ἄναντα, τὰ, *acclivia*: Poët. pro ἀνάντη· ex ἀνάντης, ους, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ ἄναντες· ex ἀνὰ & ἀντάω, *obviam eo.*

Ἀναντίῤῥητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *cui contradici nequit*: ex ἀ & ἀντίῤῥητος, *cui contradicitur*: ſed ἀντιῤῥέω non eſt in uſu. Hinc

Ἀναντιῤῥήτως, adv. *ſine contradictione.* ex ἀντὶ & ῥέω, *dico.*

* Ἀναντλέω, ῶ, *exantlo.*

Ἀνάντυτα, Dor. pro ἀνάντυτα, *irrito conatu.* adv. ex ἀ & ἀντύω, vel ἀνύω.

ΑΝΑΞ, ακος, ὁ, *Rex.*

Ἄναξα, a. 1. Ion. pro ἤναξα, ἀνάξειν, f. 1. inf. ἀνάξασθαι. a. 1. inf. m. ab ἀνάσσω, f. ξω.

* Ἀναξηραίνω, *exſicco.* Th. ξηραίνω.

Ἀναξιοπαθέω, ῶ, *indigna patior*: ab ἀνάξιος & πάσχω.

Ἀνάξιος, υ, ὁ ϗ ἡ, *indignus*: ex ἀ & ἄξιος· hinc adv. ἀναξίως, *indignè.*

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, *hymni regnantes in citharâ*: ab ἀνάσσω & φόρμιγξ.

Ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ, *ſubligaculum, bracca*, ἀναξυρίδες, *tibialia.* Ex ἀνὰ & σύρω.

Ἀναοίγεσκον, *aperiebant*, imperf. pro ἀνέωγον, vel ἤνοιγον, Ion. & Poët. ab ἀνοίγω.

Ἀναπαίζω, *illudo*: cum dat. f. ξω. p. κα. a. 1. ξα. Th. παίζω.

Ἀναπάλιν, *è contrario.* Th. πάλιν.

Ἀναπάλλω, *vibro*, a. 1. part. ἀναπήλας. a. 2. part. ἀμπιπαλών, Ion. & per. Sync. pro ἀναπαλών. Th. πάλλω.

Ἀναπάσειν χάριν τινί, *aſpergere gratiam alicui*, pro *laudes alicujus carminibus celebrare.* Th. πάσσω.

Ἀνάπαυα, ης, ἡ, *ceſſatio*: ab ἀναπαύω.

Ἀνάπαυσις, εως, ἡ, *requies*: ab eod.

Ἀναπαύω, *reficio, refocillo*: f. σω. p. κα. p. paſſ. ἀναπέπαυμαι. a. 1. m. ἀνεπαυσάμην. Th. παύω.

Ἀναπείθω, *perſuadeo.* f. σω p. κα. Th. πείθω.

* Ἀναπειράω, ῶ, *conor, meditor, experior*, f. άσω, p. ακα.

Ἀναπέμπω, *remitto*, f. ψω. p. φα. a. 1. ἀνέπεμψα. Th. πέμπω.

Ἀναπεπλήρωνται, *completa ſunt*: 3. pl. paſſ. verbi ἀναπληρόω.

Ἀναπεπλαμένος, η, ον, *apertus*, p. part. à πίπλαμαι, pro πεπέτασμαι, per Sync. à πετάζω· alii à πτῆμι.

Ἀναπεπλωκὼς, ὁ, *qui diſcubuit*, p. part. act.

Ἀναπεπλωμένη, ης, ἡ, p. part. paſſ. f. g.

Ἀνάπεσαι, 2. ſing. a. 1. imp. *accumbe*: Ἀναπεσεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀναπίπτω.

Ἀναπετάννυμι, f. άσω, *aperio*, a. 1. inf. ἀναπετάσαι. Th. πετάω.

Ἀναπέφυκα, *viſus ſum*, p. m. ab ἀναφύω.

* Ἀναπήγνυμι, *ſuſpendo, ſuffigo.* Th. πηγνύω.

* Ἀναπηδάω, *exilio*, f. ήσω, p. ηκα.

* Ἀναπηδήσας, a. 1. part. act.

Ἀνάπηρος, υ, ὁ ϗ ἡ, *mutilus.* Th. πηρός.

Ἀναπιμπλάναι, præſ. inf. à πίμπλημι, *impleo.*

Ἀναπίπτω, *diſcumbo, recumbo*, a. 1. m. ἀνεπεσάμην, ω, ατο, imp. ἀνάπεσαι a. 2. m. ἀνεπεσόμην. Th. πίπτω.

Ἀναπιτνάμεν, Ion. & Dor. pro ἀναπιτνάναι, præſ. inf. ab ἀναπίτνημι Th. πίπτω. Hinc

Ἀναπιταμένα, ας, ἡ, Dor. pro ἀναπιταμένη, *ſupina.*

Ἀναπλάσαντες, a. 1. part. act. pl. ab

Ἀναπλάσσω, *fingo, facio.* Th. πλάσσω.

Ἀναπλέκουτι, Dor. pro ἀναπλέκουσι, *implicant*, 3. pl. præſ. Th. πλέκω.

Ἀναπλεύσεσθαι, f. 1. m. ab ἀναπλέω, *ſolvo è portu, renavigo.* Th. πλέω.

Ἀναπλέως, ὁ ϗ ἡ, Ion & Att. pro ἀνάπλεως, *plenus.* Th. πλέω.

* Ἀναπλήθω, f. σω, *impleo.* Th. πλήθω.

Ἀναπληρόω, ῶ, *impleo*; f. ώσω. p. ωκα. a. 1. ἀνεπλήρωσα· ex ἀνὰ & πληρόω, *impleo.*

Ἀναπλήρωσις, εως, ἡ, *ſupplementum.*

Ἀναπλῆσαι, a. 1. inf. ab ἀναπλήθω.

Ἀνάπλοος, ὁ, Ion. pro πλοῦς, *navigatio.*

Ἀναπλώειν, Ion. id quod ἀναπλεῖν, *ſolvere portu*: quod à πλώω, ſeu πλώμι, q. v.

Ἀναπνέειν, *reſpirare, recreari.* Th. πνέω. Hinc

Ἀνάπνευσις, εως, ἡ, *reſpiratio, relaxatio.*

Ἀνάπνευστος, υ, ὁ ϗ ἡ, *non reſpirans*: ex ἀ & πνέω.

* Ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, *reſpiratio.*

Ἀναπόδειχτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *improbabilis.*

Ἀναποδίζειν, *pedem referre, diligenter examinare*: quod à ποδίζω, *gradior.*

* Ἀναποδισμὸς, οῦ, ὁ, *diligens inquiſitio, regreſſus.*

* Ἀναποιέω, ῶ, *formo, efficio*, f. ήσω, p. ηκα. Th. ποιέω.

Ἀνάποινος, *ſine pretio*: ex ἀ & ἄποινα, *pretium redemptionis.*

Ἀναπολίζειν, Poët. pro ἀναπολεῖν, *verſare in animo.* Th. πολέω.

Ἀναπολόγητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *inexcuſabilis*: ex ἀ & ἀπολογέομαι.

Ἀναπρήθω, f. σω. a. 1. part. ἀναπρήσας, *cum gemitu effundens.* Th. πρήθω.

* Ἀναπρίζομαι, *reſecor*; ex πρίζω.

Ἀναπτᾶσθαι,

Ἀναπτᾶσθαι, vide ἀναπτῆναι.

Ἀναπλεῦν, *animum addere, in spem erigere*: ex ἀνὰ & πλεῖον.

Ἀναπτῆναι, a. 2. inf. ab ἀνίπταμαι, *revolvo, subvolvi*, quod ab ἵπταμαι. a. 2. act. ἵπτην. inf. πτῆναι. part. πτᾶς. a. 2. m. ἐπτάμην. inf. πτάσθαι. part. πτάμενος.

* Ἀναπλόμαι, *circumjicio, induo*, ex ἀνὰ & ἅπλω.

Ἀναπλομένοιο, *accenſæ*, gen. ſing. Ion. præſ. part. paſſ. ab ἀνάπλω.

Ἀναπτύξας, ὁ, a. 1 part. ab

Ἀναπλύνω, *explico*, f. ξω. p. ἀνέπλυχα a. 1. ἀνέπλυξα. Th. πτύσσω.

Ἀνάπλω, *accendo*, f. ψω. p. ἀνῆφα a. 1. ἀνῆψα. a. 1 paſſ. ἀνήφθην. Th. ἅπλω.

Ἀνάπυστος, ὁ ἡ ἡ, *pervulgatus, quod nobis innotuit*. Th. πυνθάνομαι.

Ἀνάπω, Dor. pro Ἀνάπτω, gen. ab Ἄναπος, ου, ὁ, Siculi fluvii nomen.

Ἀνάπασις, & ἀναπόσις, ως, ἡ, alii leg. ἀνάπωτις, & per Sync. ἄμπωτις, *maris & aquarum receſſus*. Th. πίνω.

Ἀναραιρηκώς, *qui ſuſtulit*, Att. pro ἀνῃρηκώς, p. part. verbi ἀναιρέω. Th. αἱρέω.

Ἄναρθρος, ος, ὁ ἡ ὁ, *minùs compactus*: ab ἄρθρον.

Ἀναρίθμητος, ος, ὁ ἡ ὁ, *innumerabilis*: ex α & ἀριθμητός. Th. ἀριθμός.

Ἀνάριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, *qui nondum eſt pranſus*: ex α & ἄριστον.

ΑΝΑΡΙΤΗΣ, ου, ὁ, piſcis de genere concharum qu. ab α & νηρίτης, Athen. lib. 3.

Ἀνάρμοστος, ος, ὁ ἡ ὁ, *incongruus*: ab ἁρμόζω.

Ἀναρπάσας, a. 1. part. ab

Ἀναρπάζω, *ſurſum rapio*: indè

Ἀνάρπαστος, ος, ὁ, *raptus*. Th. ἁρπάζω.

Ἀναρρᾳγήσεσθαι, *erupturum eſſe*, f. 2. inf. paſſ. ab ἀναρρήγνυμι. Vide ἀναρρίζειν.

Ἀναρρασκηνὼς, όντος, ὁ, Ion. pro ἀνῃρηκώς, *qui abſportavit aliquid*. Th. αἱρέω.

Ἀναρρῖξειν, f. 1. inf. ἀναρρῖξαι, a. 1. inf. ab ἀταρρήσω, vel ῥήγνυμι.

Ἀναρριπτέω, ſive ἀναρρίπτω, *ſurſum jacio*, f. ψω. a. 1. ἀνέρριψα. Th. ῥίπτω.

Ἀναρροθέω, f. ήσω, *reſorbeo cum ſonitu*. Th. ῥοῖζος.

Ἀναῤῥωγὼς, ὁ, *apertus, hians*, p. part. m. pro ἀνερρωγὼς.

Ἀναῤῥωσθέντος, *revaleſcentes*, a. 1. part. paſſ. à ῥώννυμι.

Ἀνάρσιος, ος, ὁ, *implacabilis, qui cum altero non convenit*: ex α & ἄρω.

Ἀναρτάω, *ſuſpendo*, idem cum ἀρτάω.

* Ἀνάρτυτον, ος, τὸ, *inconditum*: ex ἀρτύω.

Ἀναρχία, ας, ἡ, & Ion. -ίη, *ubi nullus eſt magiſtratus*: ex α & ἀρχή.

Ἄναρχος, ος, ὁ ἡ ὁ, *principio* vel *principe carens*. Th. ἀρχή.

Ἀνασείω, *concito*: f. σω. p. κα. a. 1. ἀνέσεισα. Th. σείω.

Ἀνασεσυρμένος, η, ον, *obſcœnus*: p. part. paſſ. ab ἀνασύρομαι· vide ἀνασύρειν.

* Ἀνασκάπτω, f. ψω. p. φα. *fodio*.

Ἀνασκευάζω, *labefacto, deſtruo*: f. άσω. p. κα. p. paſſ. ἀνεσκεύασμαι. Inde verbale ἀνασκευαστέον. Ἀνασκευαστικὸς, ὴ, όν, *deſtructivus*.

Ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, *deſtructio, confutatio*: dat. pl. ἀνασκευαῖς. Th. σκεῦος.

Ἀνασκολοπίζω, *palo affixum tollo*. Th. σκόλοψ, οπος, ὁ, *præacutus palus*.

Ἀνασπάω, *ſurſum trabo, retrabo*: f. άσω. p. ἀνέσπακα. a. 1. paſſ. ἀνεσπάσθην. Hinc ἀνάσπαστος, ὁ ἡ ὁ, *qui retrahitur*. Th. σπάω.

Ἄνασσα, ης, ἡ, *regina*: ab ἄναξ.

Ἀνάσσατοι, Dor. pro ἀνάσαντοι, *invicti*. Th. ἧσσων.

Ἀνάσσει, præſ. ind. ab ἀνάσσω.

Ἀνασσείσασα, *quatiens*: a. 1. part. f. g. Poët. ab ἀνασσείω, *quatio*. Th. σείω.

Ἀνασσείμεν, præſ. inf. Ion. pro ἀνάσσειν. Ἄνασσε, præſ. imp. Ἄνασσον, Ion. & Poët. pro ἤνασσον, imperf. ab

Ἀνάσσω, ις, ι, f. ξω. *impero, regno*.

Ἀνάστα, *ſurge*: vide ἀνίστημι.

Ἀναστᾶδον, *ſtando deſuper*: adv. ab eod.

Ἀναστραλμένος, Ion. pro. ἀνεσταλμένος, *ſublatus*, p. part. paſſ. ab ἀναστέλλω. Th. στέλλω.

Ἀναστραλύζειν, (ſi codices mendo carent) apud Anacreontem pro ἀναστενάζειν.

Ἀναστὰς, άντος, ὁ, f. g. ἀναστᾶσα, *exſurgens*: a. 2. part. ab ἀνίστημι.

Ἀνάστασις, έως, ἡ, *reſurrectio, ex ſedibus ſuis expulſio*. Ἀνάστατος, ος, ὁ ἡ ὁ, *ex ſuis ſedibus expulſus*. Hinc

Ἀναστατόω, ῶ, *ſtatim ſubverto, ad ſeditionem concito*. f. ώσω. p. ἀνεστάτωκα. a 1. ἀνεστάτωσα. ab ἀνίστημι.

Ἀναστανρίζω, & ἀναστανρόω, *de novo crucifigo*: f. ώσω. p. κα. Th. σταυρός.

Ἄναστε, per Sync. ex ἀνάστατε· factum aiunt 2. pl. a. 2. imp. ab ἀνίστημι.

Ἀναστέλασα, *contrahens*: a. 2. part. f. g. ab ἀναστέλλω, *inhibeo*: ex ἀνὰ & στέλλω.

Ἀναστενάζω, *altè ingemiſco*: f. άξω. p. κα. a. 1. αξα. Ex ἀνὰ pro ἄνω, & στενάχω.

Ἀναστενάχω, *gravitèr ſuſpiro*: à στενάχω.

Ἀναστῇ, a. 2. ſub. ab ἀνάστω, ἀνάστην, Ion. pro ἀνίστην, a. 2. ind. ab ἀνίστημι. f. ἀναστήσω.

Ἀνάστημα, τος, τὸ, *ſubſtantia*: ab ἀνίστημι.

Ἀναστῆναι, a. 2. inf. act. ἀναστήσασα. a. 1. part. f. g. Ἀναστήσειν, *dimoveret*, opt. Æol. ἀνάστητε, 2. pl. a. 2. imp. act. ἀναστήτω 3. ſing. a. 1. imp. ab ἀνίστημι.

Ἀναστεναχίζω, *vehementèr ſuſpiro*, vel *ingemiſco*: à στεναχίζω, idem quod στένω.

* Ἀναστρατοπεδεύω, f. εύσω, p. ευκα. *caſtra moveo*.

Ἀναστρέφω, *revertor, ſubverto, converſor*: f. ψω. p. φα. a. 1. ψα. a. 2. ἀνέστραφον. p. paſſ. ἀνέστραμμαι. a. 2. paſſ. ἀνεστράφην, p. m. ἀνέστροφα. Hinc

Ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, *converſio*. Th. στρέφω.

Ἀναστροφᾶν, *convertere*: præſ. inf. act. ab ἀναστροφάω, à στροφάω, *verſo*. Th. στρέφω.

Ἀνασύρειν, *veſtes ſurſum tollere, ac pudenda revelare*. Th. σύρω, *trabo*.

Ἀνασφῆλαι, a. 1. inf. act. ab ἀνασφάλλω, *reſurgo ex lapſu*, vel *morbo*: f. αλῶ. a. 1. ἀνέσφηλα. Th. σφάλλω, *proſterno*.

Ἀναχάζειν, *repellere*. Vide Σχασθείην.

Ἀναχέθω, Poët. pro ἀνέχω, *erigo*. Th. ἔχω.

Ἀναχεῖ, *ſuffert*: imp. Ion. pro ἀνάσχει, verbi ἀναχίω, vel ἀνίχω. ἀναχῶν, a. 2. part. hinc

Ἀναχετὸς, ὸς, ὁ, *tolerabilis*. Th. ἔχω.

Ἀναχίζω,

Ἀνασχίζω, *divido, findo.* Th. σχίζω.
Ἀνασχόμην, a. 2. opt. m. ἀνασχόμενος, part. ἀνασχών, part. a. 2. ab ἀνέχω, *tolero.* Th. ἴσχω.
Ἀνασώσασθαι, *recuperare:* a. 1. inf. m. verbi ἀνασῴζω, quod à σῴζω.
Ἀνατάσσομαι, *compono:* f. ἄξομαι, p. γμαι. a. 1. m. ἀνεταξάμην· ex τάσσω.
* Ἀνατείνω, *extendo.* Th. τείνω.
Ἀνατελεῖ, *germinabit:* 3. sing. f. ab
Ἀνατέλλω, *facio oriri, exorior:* f. τελῶ, a. 1. ἀνέτειλα. sub. ἀνετείλω, ῃς, ῃ, p. m. ἀνατέτολα. p. act. ἀνατέταλκα, ας, ε.
Ἀνατετμημένος, η, ον, *dissectus, resectus.* part. præs. pass. ab ἀνατέμνομαι.
Ἀνατιθέασι, *transferunt:* 3. pl. ind. præs. pro -τιθεῖσι. f. θήσω. a. 2. ἔθην. Ἀνατίθεμαι, *repono, expono.* ἀνατίθεῖαι, 3. pl. ind. pass. ἀνεθέμην, σο, το, a. 2. m. ἀνατιθέτω, præs. imp. act. ab ἀνατίθημι.
Ἀνατιμᾷν, *prætium augere:* à τιμὴ.
* Ἀνατινγμὸς, ὗ, ὁ, *excussio.*
Ἀνατλὰς, ἄσα, ἄν, part. præs. ab ἀνάτλημι, *perfero.* Ἀνατλέσα, a. 1. part. Th. ταλάω.
Ἀνατμηθὶς, *sectione apertus:* a. 1. part. ab ἀνατέμνομαι. Th. τέμνω.
Ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, *oriens:* a. p. m. ἀνατέτολα, verbi ἀνατέλλω.
Ἀνατομὴ, ῆς, & Ἀνατομία, ας, ἡ, *dissectio,* præcipuè *corporis humani.* Undè
Ἀνατομικοὶ, *professores,* Th. τέμνω.
Ἀνατρέπω, *subverto:* ἀνατρέπομαι, *prosternor.* Th. τρέπω.
Ἀνατρέφω, *nutrio, alo:* f. ἀναθρέψω. a. 1. ἀνέθρεψα. a. 2. ἀνέτραφον. p. ἀνατέτροφα. p. pass. ἀνατέθραμμαι, *educatus fui.* a. 2. pass. ἀνετράφην. a. 1. m. ἀνεθρεψάμην, ω, ατο. Th. τρέφω. p. m. τέτροφα.
Ἀνατρέχω, *erigor in altum, cresco, recurro:* f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Th. τρέχω.
* Ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, *eversio:* ab ἀνατρέπω.
Ἀνατροφὴ, ῆς, ἡ, *educatio:* ab ἀνατρέφω.
* Ἀνατυπόω, & -πόομαι, *imaginor,* f. ώσω, p. ωκα.
Ἄναυδος, ε, ὁ ἡ, ἡ, *mutus;* ex α & αὐδή.
Ἄναυος, ε, ὁ ἡ, ἡ, *vocis expers:* ab α & αὔω.
Ἄναυρος, nomen viri. *Sine aurâ.* Th. αὔρα, item *torrens,* & tum est ex α & ναέω, *fluo.*
Ἀναΰσαν, Dor. pro ἀνηΰσαν, *acclamârunt:* 3. pl. a. 1. ind. verbi ἀναΰω. Ἀναΰξας, Dor. pro ἀναύσας, part. Th. αὔω.
Ἀναφαίνω, *ostendo:* præs. imp. ἀνίφαινε. f. φανῶ. p. πιφαγκα. præs. pass. ἀναφαίνομαι, ῃ, εται, p. ἀναπέφαμμαι, a. 2. ἀνεφάνην, *apparui.* Th. φαίνω.
Ἀναφαίρετον, *quod auferri non potest:* ab ἀφαίρετος, *auferendus:* ex ἀπὸ & αἱρέω, *capio.*
ΑΝΑΦΑΛΑΝΤΟΣ, *calvus, recalvus.*
Ἀναφαλαντίας, ου, ὁ, idem.
Ἀναφανδὸν, Ion. pro φανερῶς, *palam:* ab ἀναφαίνω,
Ἀναφανέντες, a. 2. part. pass. ab ἀναφαίνω.
Ἀναφέρω, *offero, subduco:* f. ἀνοίσω. a. 1. ἀνήνεγκα. part. ἀνενέγκας. a. 2. ἀνήνεγκον. inf. ἀνενεγκεῖν. Th. φέρω.
Ἀναφθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀνάπτω.
Ἀναχλεχθῆναι, *exscandescere:* a. 1. inf. pass. ab ἀναχολόω. Th. χολόω.
Ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, *relatio:* ab ἀναφέρω.
* Ἀναφορεὺς, έως, ὁ, *vectis, bajulus.*
* Ἀναφράττω, *obstruo, obsepio.*
Ἀναφροντίζειν, *aliquid animo sæpè volvere:* Th. φροντίζω.
Ἀναφύρω, idem quod φύρω, *misceo.*
Ἀναφύομαι, *renascor:* à φύω.
Ἀναφυσιόωντες, præs. part. Poët. pro ἀναφυσίοντες· ab ἀναφυσάω, quod à φυσάω, *anhelo.* Th. φυσάω.
Ἀναφωνέω, -ῶ, *exclamo:* f. ήσω. p. ἀναπεφώνηκα. a. 1. ἀνεφώνησα. Th. φωνὴ.
Ἀναχάζομαι, *retrocedo:* præs. ind. Ἀναχάσσασθαι. a. 1. inf. m. Poët. pro ἀναχάσασθαι, ab ἀναχάζω, *recedo.* Th. χάζω.
* Ἀναχηνῶν, *adaperiens, hians.*
Ἀναχθ', pro ἄνακτα, *regem:* acc. sing. sequente aspiratione, ab ἄναξ.
* Ἀναχθεὶς, θέντος, a. 1. part. pass. Th. Ἀνάγω.
Ἀναχυθεὶς, ὁ, *redundans;* a. 1. part. p. verbi αναχέω. Th. χέω. Hinc
Ἀνάχυσις, εως, ἡ, *profusio.*
Ἀναχωρέω, -ῶ, *recedo, secedo;* f. ήσω. p. κα· a. 1. ἀνεχώρησα. part. ἀναχωρήσας. Hinc
Ἀναχώρησις, *reditus.* Th. χωρέω.
Ἀνάψης, *affigas;* a. 1. sub. ab ἀνάπτω. f. ψω. a. 1. ἀνῆψα. part. ἀνάψας, αντος, ex ἅπτω.
Ἀναψύξαι, a. 1. inf. ab Ἀναψύχω, *refrigero, recreo.* f. ξω. p. ἀνάψυχα. a. 1. ἀνέψυξα. Ex ἀνὰ & ψύχω. Hinc
* Ἀναψύξις, εως, ἡ, & ἀναψυχὴ, ῆς, ἡ, *refrigeratio.*
* Ἀναύξητος, *qui augeri non potest.*
Ἀνγνοίη, Dor. Sync. pro ἀνεγνοίην. 3. sing. a. 2. opt. Th. γινώσκω.
ΑΝΔΑΝΩ, *placeo:* imperf. ἄνδανον. f. ἀδήσω, qu. ab ἀδέω. p. mi ἧδα, Att. ἔαδα.
Ἀνδεισθαι, Poët. pro ἀναδεῖσθαι, *tornari.* Th. δέω, *ligo.* fic ἀνδησάμενος, a. 1. part. m. pro ἀναδησάμενος.
Ἄνδεμα, *vitta;* Poët. pro ἀνάδεμα. Th. δέω.
ΑΝΔΗΡΟΝ, ε, τὸ, *summitas, cacumen, eger fluvii;* ὄχθη τὸ ἄνω εἶναι τῶν ὑδάτων.
Ἀνδησάμενος, vide in ἀνδεῖσθαι.
Ἀνδίκτης, *laquei genus,* Poët. pro ἀναδίκτης, qu. ab ἀνὰ & δίκω, *jacio.*
Ἀνδίχα, pro ἀναδίχα, *divisim.* adv. à δίχα.
Ἄνδρ', pro ἄνδρα, acc. sing. ἄνδρε, dual. ἀνδράσι & ἀνδρῆσι, dat. pl. Poët. & Ion. ab ἀνὴρ.
Ἀνδραγάθημα, ατος, τὸ, *virile facinus.*
Ἀνδραγαθία, ας, ἡ, *fremitus.* ab ἀνδραγαθίω, *virum me præbeo.* qu. ἀνδρὸς ἀγαθὸν ἔργον.
Ἀνδραγχὴς, ὲς, ὁ, *qui strangulat:* ab ἀνὴρ & ἄγχω.
Ἀνδράγρια, τὰ, *spolia homini detracta.* ab ἀνὴρ & ἄγρα.
Ἀνδρακὰς, adj. Poët. pro κατ' ἄνδρα, *viritim:* ab ἀνὴρ.
Ἀνδραπόδεσι, Metaplasm. pro ἀνδραπόδοις.
Ἀνδραποδεύνται, f. m. pro ἀνδραποδιοῦνται, Att. pro ἀνδραποδίσονται, *mancipabuntur,* seu *in servitutem rapientur:* ab ἀνδραποδίζω, quod ab
Ἀνδράποδον, ου, τὸ, *mancipium:* ab ἀνὴρ & πούς.

Ἀνδραποδιστὴς, ᾶ, ὁ, *plagiarius*: ab
Ἀνδραποδίζω, *mancipo*. f. ίσω. p. ἠνδραπόδικα. p. pass. ἠνδραπόδισμαι. ab ἀνδράποδον.
Ἀνδραχθὴς, εος, ὁ ἡ ἡ, *viro ponderosus*: ab ἀνὴρ & ἄχθος.
Ἀνδράχνη, ης, ἡ, *portulaca*.
Ἀνδρέας, ᾶ, ὁ, *Andreas*: nomen viri q. interpret. *Animosus*.
Ἀνδρεία, ας, ἡ, *fortitudo*: ab ἀνὴρ.
Ἀνδρεῖος, ᾶ, & ἀνδρέϊος, ὁ, *virilis*. dat. pl. ἀνδρείοις. comp. ἀνδρειότερος. superl. ἀνδρειότατος, η, ον· ab ἀνὴρ.
Ἀνδρειφόντης, ᾶ, ὁ, *viricida*: epithet. Martis: ab ἀνὴρ & φένω.
* Ἀνδρείως, adv. *virilitèr*.
Ἀνδρεύμενος, Dor. pro ἀνδρέμενος, *vir factus*: p. part. pass. ab ἀνδρέομαι. Th. ἀνὴρ.
Ἀνδρίων, Ion. pro ἀνδρῶν. ἀνδρεωθέωσι, Ion. pro ἀνδρωθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. verbi ἀνδρόομαι, *vir fio*.
Ἀνδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία, q. v.
Ἀνδριάντα, acc. sing. ab ἀνδριὰς, άντος, ὁ, *statua*: ab ἀνὴρ.
Ἀνδριαντοποιὸς, ᾶ, ὁ, *qui statuas facit*: ab ἀνδριὰς & ποιέω.
Ἀνδρίζομαι, *masculè me gero*: f. ίσομαι. p. ἠνδρισμαι. ab ἀνὴρ.
* Ἀνδρικὸς, *virilis*: compar. -κώτερος, superl. -κώτατος.
Ἀνδρίον, ᾶ, τὸ, *homuncio*. ab eod. Th.
Ἀνδριστὶ, *virorum more*. ab eod. Th.
Ἀνδροβρῶς, ῶντος, ὁ, *qui viros vorat, teliſque ſuis interficit*. Pro eodem dicitur & ἀνδροβόρος, ᾶ, ὁ. Ex ἀνὴρ & βορά.
Ἀνδρογόνος, η, *viripara, quæ parit maſculum*: ab ἀνὴρ & γίνομαι.
Ἀνδρόγυνος, ᾶ, ὁ, *ſemivir*. ab ἀνὴρ & γυνή.
Ἀνδροδάμαν, τὴν, *mariti domatricem*: acc. ſing. ab ἀνδροδάμα, ας, α, Dor. pro ἀνδροδάμη. Ex ἀνὴρ & δαμάω. Sic &
Ἀνδροδάμος, ᾶ, ὁ, *qui viros domat*.
Ἀνδροθεὰ Ἀθάνα, *fortiſſima Minerva*.
Ἀνδρόκμητος, ᾶ, ὁ, *ab homine laboratus*: ab ἀνὴρ & κάμνω, p. κέκμηκα.
Ἀνδροκτασία, ας, ἡ, *cædes virorum*. ἀνδροκτασίῃ, dat. ſing. ἀνδροκτασιάων, gen. pl. Æol. ab ἀνὴρ & κτείνω.
Ἀνδρόμεος, έᾳ, ὁ, *virilis, humanus*. Th. ἀνὴρ.
Ἀνδρόνικος, ᾶ, ὁ, nomen viri Gr. *Victor*.
* Ἀνδρολογία, ας, ἡ, *virorum delectus*.
Ἀνδρὸς, gen. ſing. ab ἀνὴρ, *vir*.
Ἀνδρῶθῆ, *virum fieri*. ἀνδρωθῆναι, a. 1. inf. verbi ἀνδρόω. Th. ἀνὴρ.
Ἀνδρόσφιγξ, ιγγος, ὁ, *ſtatua quæ viri & ſphingis figuram habet*.
Ἀνδροφαγέω, -ῶ, *humanâ carne veſcor*: ex ἀνὴρ & φάγω.
Ἀνδροφόνοιο, gen. Ion. ab ἀνδροφόνος, ᾶ, ὁ, *homicida*. ab ἀνὴρ & φένω.
* Ἀνδρόω, ῶ, *virilem me reddo*.
* Ἀνδρύνομαι, *in virum excreſco, adoleſco*.
* Ἀνδρώδεις, *fortes, ſtrenui*: nom. pl. ab
Ἀνδρώδη, *virilem*: acc. ſing. ab ἀνδρώδης, εος, ες, ὁ ἡ ἡ, ab ἀνὴρ.
* Ἀνδρωδῶς, adv. *virilitèr, fortitèr, ſtrenuè*.
* Ἀνδρῶος, ᾶ, ὁ, *ad virum pertinens*.
* Ἀνδρὼν, ῶνος, ὁ, *pars domus viris propria*.
Ἀνδρωθεὶς, ὁ, *vir factus*: a. 1. paſſ. part. ab
Ἀνδρόομαι, ἀνδρώσασθαι, a. 1. inf, m. Th. ἀνὴρ.
Ἀνδύεται, pro ἀναδύεται.
Ἄνδωκε, Dor. & Poët. pro ἀνέδωκε, *porrexit*: 3. ſing. a. 1. Th. δίδωμι.
Ἀνεβάλλετο, 3. ſing. imperf. ἀνεβάλλοντο, 3. pl. ab ἀναβάλλομαι.
Ἀνέβη, *conſcendit*: a. 2. act. ab ἀναβαίνω, 3. pl. ἀνέβησαν.
Ἀνεβορβόρυξαν, *exclamârunt*: 3. pl. a. 1. à βορβορύζω.
Ἀνέβραχε, *inſonuit*; a. 2. verbi ἀναβρέχω.
Ἀνέβωσεν, Ion. pro ἀνεβόησεν, 3. ſing. a. 1. verbi ἀναβοάω, *clamo*.
* Ἀναγείρω, *excito ſurſum*.
Ἀνέγκλετος, ᾶ, ὁ ἡ ἡ, *qui in jus vocari nequit, inculpatus*: ex α & ἔγκλητος, *accuſatus*.
Ἀνεγνάμπτοντο, *flectebantur*: imperf. paſſ. à γνάμπτω, pro κάμπτω. a. 1. p. ἀνεγνάμφθην.
Ἀνεγνωρίσθη, *agnitus eſt*; a. 1. paſſ. ab ἀναγνωρίζω. f. ίσω. quod à γνωρίζω.
Ἀνέγνωσμαι, p. paſſ. Ἀνεγνώσθην. a. 1. Ἀνέγνωτε, 2. pl. a. 2. act. verbi ἀναγινώσκω.
Ἀνέγρετο, *concitata eſt*. imperf. paſſ. ab ἀνίγρομαι. pro ἀνεγείρομαι. Sic ἀνεγρόμενος, pro ἀνεγερόμενος. Th. ἐγείρω.
Ἀνεδέγμεθα, pluſq. p. paſſ. 1. pl. ab ἀναδέχομαι. pro ἀνεδεδέγμεθα, per Sync.
Ἀνέδειξεν, a. 1. ab ἀναδείκνυμι.
Ἀνεδέξατο, *ſuſcepit*: a. 1. m. ab ἀναδέχομαι. ex ἀνὰ & δέχομαι.
Ἀνεδὴν, *licentèr, impunè*; adv. q. ab ἀνίημι, *laxo, emitto*.
Ἀνέδρακον, *ſuſpexi*: ab ἀνὰ & δέρκω.
Ἀνεδράμον, ες, ε, a. 2. ab ἀνατρέχω.
Ἀνέδυ, *prodiit*; imperf. vel a. 2. ab ἀναδύομι. Th. δύω.
Ἀνέδυνε, imperf. ab ἀναδύνω, *egredior*: ex ἀνὰ & δύνω.
Ἀνεδύσατο, *emerſit*: a. 1. act. ab ἀναδύω.
Ἀνέδωκεν, *reddidit*: 3. ſing. a. 1. ab ἀναδίδωμι.
Ἀνείργω, *cohibeo*. Th. εἴργω.
Ἀνέζευξεν, *diſceſſit*: a. 1. act. ab ἀναζεύγνυμι. Th. ζυγύω, ſeu ζεύγνυμι.
Ἀνεζωπύρησε, *rewixit*: 3. ſing. a. 1. verbi ἀναζωπυρέω, quod à ζωπυρέω. Vide ζωπυρον.
Ἀνέηκεν, pro ἀνῆκεν, *impulit*: a. 1. Att. ab ἀνίημι.
Ἀνεθάλετε, 2. pl. a. 2. act. ἀνέθαλον, ab ἀνὰ & θάλλω, *rewireſco*.
Ἀνεθείς, ὁ, *remiſſus*: a, 1. part. paſſ. ab ἀνίημι.
Ἀνεθέλητος, ᾶ, ὁ ἡ ἡ, *involuntarius*: ex α & ἐθέλω.
Ἀνέθηκα, ας, ε, a. 1. ab ἀνατίθημι, *impono*.
Ἀνέθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἀνίημι, item a. 2. ab ἀνατίθημι.
Ἀνεθρεψάμην, ω, ατο, *nutrivi*: a. 1. m. ab ἀνατρέφω. Th. τρέφω.
Ἀνείληπται, *contractum eſt*: p. paſſ, 3. ſing.
Ἀνειληφὼς, ὼς, p. part. act. ab ἀναλαμβάνω, *contrabo*.
Ἀνείλον, ες, ε, *ſuſtuli, interemi*: a. 2. act. ἀνειλόμην, a. 2. m. ab ἀναιρέω.

Ἀνει-

Ἀνειμένη, p. part. paſſ. f. g. Sic ἀνειμένος, m. g. ab ἀνίημι.

Ἄνειμι, redeo. Th. εἶμι, eo.

Ἀνείμων, ὁ ἐκ ἔχων εἵματα, non veſtitus, ſeu malè veſtitus.

Ἄνειν, Ion. pro ἀνύειν, conficere, finire.

Ἀνεῖναι, remiſiſſe vel omiſiſſe: inf. ab a. 2. ind. act. ἄνην. p. ἀνεὶς, f. ἀνεῖσα, a. 2. inf. m. ἀνέσθαι. ἀνεῖσθαι eſt p. inf. paſſ. ab ἀνίημι.

Ἀνείρην, Ion. pro πλέκειν, nectere. Th. εἴρω.

Ἀνείρυσαν, 3. pl. a. 1. act. ſubduxerunt. Th. ἐρύω.

Ἀνεῖσαν, 3. pl. a. 1. ἀνεῖσα, ab ἄνειμι, aſcendo, redeo: ex ἀνὰ & εἶμι, eo.

Ἀνεῖσθαι, remiſſum eſſe. Vide ἀνεῖναι.

Ἀνείχε, 3. ſing. imperf. act. ἀνειχόμην, paſſ. ab ἀνέχω, ſuſtineo: ab ἀνὰ & ἔχω.

Ἀνείω, Poët. pro ἀνέω, vel ἀνήω, Ion. vel Att. pro ἀνῶ, a. 2. ſub. ab ἀνίημι.

Ἀνέκαθεν, adv. ab origine, deſuper. ἀνεκὰς, Poët. idem. Th. ἐκάς.

Ἀνεκὰς, ſupernè, eminùs. Th. ἐκὰς, procul.

Ἀνεκδιήγητος, ε, ὁ ἡ ἡ, inenarrabilis: ab α, ἐκ & διηγέομαι.

Ἀνέκλαγον, vocem in altum ſuſtulerunt: 3. pl. a. 2. ab ἀνακλάζω. Th. κλάζω.

Ἀνεκλάλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, ineffabilis: ex α, ἐκ & λαλέω.

Ἀνίκλειπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non ceſſans, perpetuus: ab α, ἐκ & λείπω.

* Ἀνεκλιπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ἀνικόμισε, 3. ſing. a. 1. ind. ab ἀνακομίζω, adfero: f. ίσω. Th. κομέω.

Ἄνεκοπη, percuſſus eſt: 3. ſing. a. 2. paſſ. ab ἀνακόπτομαι. Th. κόπτω.

* Ἀνέκπληκτος, ε, ὁ, imperterritus, impavidus.

* Ἀνεκπλήκτως, adv. intrepidè.

Ἀνέκραγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω, clamo.

Ἀνεκτὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, tolerabilis: ab ἀνέχω: hinc

Ἀνεκτότερον, tolerabiliùs, comp. Ἀνεκτῶς, adv. tolerabiliter.

* Ἀνεκυλίσθης, prorepſiſti, a. 1. paſſ. ab ἀνακυλίω.

Ἀνελεήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, immiſericors: ex α & ἐλεήμων.

* Ἀνελεημόνος, adv. erudelitèr.

Ἀνελεῖν, a. 2. inf. ἀνέλης, 2. ſing. ſub. ἀνελῶν, part. ἀνελίσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀναιρέω, tollo.

Ἀνελεύθερος, ε, ὁ ἡ ἡ, illiberalis: ex α & ἐλεύθερος.

Ἀνελήφθην, vide ἀναλαμβάνω.

Ἀνέλκω, imperf. ἀνεῖλκον, ſurſum trabo: ab ἕλκω.

Ἀνελόντα, acc. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω, aufero. Ἀνέλοντο, ſumpſerunt, a. 2. m. Ion. pro ἀνείλοντο. ab ἀναιρέω.

Ἀνελπίσης, deſperes: a. 1. ſub. ab ἀνελπίζω. f. ίσω. p. ικα. Th. ἐλπίς.

Ἀνελπιστία, ας, ἡ, deſperatio.

Ἀνέλπιστος, ὁ, deſperatus: ab ἀνελπίζω.

* Ἀνελπίστως, adv. præter ſpem, ex inſperato.

Ἀνελὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. ἀνίλωσι, 3. pl. a. 2. ſub. ab ἀναιρέω.

Ἀνέμειναι, a. 1. ind. act. ἀνεμείναται, 2. pl. verbi ἀναμένω.

Ἀνεμέω, -ῶ, revomo: ab ἐμέω.

Ἀνεμίζω, ventis agito: f. ίσω. p. ἠνέμικα. part. præſ. paſſ. ἀνεμιζόμενος, ventis agitatus. Th. ἄνεμος.

Ἀνέμιμνε, ex pectabat: 3. ſing. imperf. ab ἀναμίμνω. Poët. pro μένω.

Ἀνεμνήσθη, recordatus eſt: 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi μνάομαι.

ΑΝΕΜΟΣ, ε, ὁ, ventus: gen. ἀνέμοιο, Ion. dat. pl. ἀνέμοισι. q. ab ἄημι. Hinc ἀνεμόεις, εντος, ὁ, ventoſus: ἀνεμόεν ἱςίον, ventoſum velum. ἀνεμιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, idem. ἀνεμόω, -ῶ, ventilo. ἀνεμίδιος, ε, ὁ ἡ ἡ, vento plenus, vanus. ἀνέμιος, ἀνεμιαῖος, idem.

Ἀνεμοσκέπης, ες, ὁ ἡ ἡ, à vento tegens: à σκέπω & ἄνεμος.

Ἀνεμοσφάραγος, ε, ὁ, vento perſtrepens: ab ἄνεμος & σφάραγος.

Ἀνεμοτραφὴς, & ἀνεμοτρεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, à vento nutritus & auctus, ſeu corroboratus: ab ἄνεμος & τρέφω.

Ἀνεμότροπος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui à vento verſatur. Th. τρέπω.

* Ἀνεμοφθορία, ας, ἡ, ſemen quod ventus perdit.

Ἀνεμόφθορος, ε, ὁ ἡ ἡ, à vento corruptus: ab ἄνεμος & φθείρω.

Ἀνεμώλιος, ε, ὁ ἡ ἡ, futilis, q. ἀνεμώνιος. Hinc ἀνεμωλία βάζειν. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμώνη, ης, ἡ, papaveris genus: ab ἄνεμος, quod ſpirante vento aperiatur.

Ἀνενδεὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, non indigus: ab α & ἐνδέω.

Ἀνένδικτον, ε, τὸ, quod fieri nequit: ab α & ἐνδείκνυμαι, fieri poteſt.

Ἀνενέγκαι, a. 1. inf. ἀνενέγκας, part. ἀνενεγκεῖν, a. 2. inf. ἀνενεγκὼν, part. Ab ἀναφέρω.

Ἀνενείκατο, emiſit: 3. ſing. a. 1. m. Ion. Poët. pro ἀνήνεγκατο. Hinc ἀνενεικαμένος, part. ἀνενείκας, a. 1. part. act. ἀνενεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab ἀναφέρω, ſuſtollo, emitto.

Ἀνένευσιν, reſpiravit: a. 1. ex ἀνανεύω, quod à νεύω.

Ἀνεννηοχυῖα, ἡ, erumpens: p. m. Att. part. f. g. verbi ἀναφέρω, Gen. xl. 10.

Ἀνέντες, remittentes: nom. pl. a. 2. part. ἀνεὶς, έντος· ab ἀνίημι.

* Ἀνεξάλειπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, indelebilis.

* Ἀνεξάλεκτος, ε, ὁ, qui refutari & coargui non poteſt. Ex ἐλέγχω.

Ἀνεξερεύνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, imperſcrutabilis: ex α & ἐξερευνάω.

Ἀνεξίτασον, inquiſitum, indicta cauſa: ex α & ἐξετάζω.

* Ἀνεξικακία, ίας, ἡ, tolerantia malorum, clementia, patientia.

Ἀνεξίκακος, ε, ὁ ἡ ἡ, tolerans malorum: ab ἀνέχομαι & κακὸν.

Ἀνεξιχνίαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, imperveſtigabilis: ex α & ἐξιχνιάζω, inveſtigo: f. άσω. p. ακα. Th. ἴχνος.

Ἀνέξοδος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui nullum habet exitum: ab α & ἔξοδος.

Ἀνέξομαι, tolerabo: f. 1. m. ab ἀνέχω.

Ἀνέονται, Ion. pro ἀνεῖνται, 3. pl. præſ. ab ἀνίημι, laxo.

Ἀνεπαίσθητος, qui non ſentit, non intelligit. Item qui non ſentitur.

Ἀνεπαίσχυντος, ος, ὁ ϗ ἡ, invereundus, impudens: ex α & ἐπαισχύνομαι.

Ἀνεπάλμενος, Poët. pro ἀνεφαλλόμενος· ab ἀναφάλλομαι, reſilio: ex ἀνὰ, ἐπὶ & ἅλλομαι.

Ἀνέπαλτο, reſiliit, erectus eſt: ab ἀνὰ pro ἄνω, ſurſum, ἐπὶ & ἅλλομαι.

Ἀνεπανόρθωτον, ος, τὸ, non emendabile: ex α & ἐπανορθόω· hoc ab ἀνορθόω, rurſus erigo, corrigo.

Ἀνέπεισα, perſuaſi: a. 1. ab ἀναπείθω.

Ἀνέπεμψα, remiſi: a. 1. ab ἀναπέμπω.

Ἀνέπεσα, ας, ε, di cubui: a. 1. ἀνέπεσον, ες, ε. a. 2. ab ἀναπίπτω

Ἀνεπήδησε, ſaltavit: 3. ſing. a. 1. ab ἀναπηδάω. f. ήσω. Th. πηδάω, ſalio.

Ἀνεπίγραφος, ος, ὁ ϗ ἡ, titulo carens. Th. γράφω.

Ἀνεπίλημπτος, ος, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, irreprehenſus. ex α & ἐπίλημπτος, reprehenſus. Th. λαμβάνω.

Ἀνεπίμικτος, ος, ὁ ϗ ἡ, ab omni conſortio ſejunctus.

Ἀνεπιξεσος, ος, ὁ ϗ ἡ, impolitus, imperfectus: ab ἐπιξέω, in ſuperficie rado. Th. ξέω.

Ἀνεπιῤῥέκτων, gen. pl. ab ἀνεπιῤῥεκτος, ος, ὁ ϗ ἡ, nondum confectus, vel libatus: ab ἐπιῤῥέζω, ſacrifico. Th. ῥίζω.

Ἀνεπισήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, imperitus: ab ἐπίσημον, ſciens.

Ἀνεπιστρέφω, averto.

Ἀνεπιτήδεος, Ion. pro ἀνεπιτήδειος, imprut: ab α & ἐπιτήδειος.

Ἀνεπίφθονος, ος, ὁ ϗ ἡ, ab invidiâ alienus. Th. φθονος.

Ἀνεπίφρασος, ος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀπροσδόκητος, improviſus: ex ἐπιφράζομαι, intelligo.

Ἀνεπτάμαν, ſurſum volavi, Dor. pro ἀνεπτάμην, a. 2. m verbi ἀνέπταμαι. Th. ἵπταμαι.

Ἀνεπτοίητο, ſtupeſcebat, pluſq. p. paſſ. ab ἀναπτοιέομαι, f. ήσομαι. p. ἀνεπτόημαι. Ex ἀνὰ & πτοέω, -ῶ, terrefacio.

Ἀνέῤῥ, pro ἀνέρα, acc. ſing. ἀνέρες, n. pl. ab ἀνήρ.

Ἀνέραστος, ος, ὁ, inamabilis, & ab amore alienus. ab α & ἔραω.

Ἀνερειψαμένη, abripiens: a. 1. m. part. ab ἀναρπίπτομαι. Th. ἐρείπω.

Ἀνερμάτιστος, ος, ὁ ϗ ἡ, nullo pondere firmatus.—γλῶσσα, Chryſ. lingua volubilis, loquaciſſima.

Ἀνερῥάγην, ης, η, erupi: a. 2. ind. paſſ. verbi ἀναῤῥήγνυμι. Th. ῥήγνυμι.

Ἀνέρραμμένος, ος, ὁ, conſutus: p. part. paſſ. ab ἀναῤῥάπτομαι. Th. ῥάπτω.

Ἀνέῤῥωγε, reſciſſum eſt: p. m. ab ἀναῤῥήγνυμι. Vide ῥήγνυμι.

Ἀνέρχομαι, ſubeo, redeo. f. ἀνελεύσομαι. a. 2. ἀνῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἄνες, remitte, omitte: imp. ab ἀνῆν.

Ἀνέσαιμι, reduxero, perſuaſero, ab ἀνέζω. a. 1. opt. Th. ἕζω vel ἕω, pono, colloco.

Ἄνεσαν, 3. pl. ab ἀνῆν.

Ἄνεσις, εως, ἡ, relaxatio: ab ἀνίημι.

Ἀνέσυτο, exſiliebat: pluſq. p. paſſ. verbi ἀναστύω. Vide ἔσυμαι.

Ἀνέσχεν, Æol. Sync. pro ἀνέσχησαν, 3. pl. a. 2. ind. ἀνέσχα, Dor. pro ἀνέσχη, 3. ſing. ab ἀνίσχημι.

Ἀνεστάσι, Ion. pro ἀνεστήκασι, reſurrexerunt: 3. pl. verbi ἀνίστημι. Sic ἀνεστώς, Ion. pro ἀνεστηκώς, part.

Ἀνέστην, ſurrexi. a. 2. ab ἀνίστημι.

Ἀνέστος, ος, ὁ, domo carens: qu. ἑστίαν μὴ ἔχων, qui certis ſedibus vagatur: ex α & ἑστία.

Ἀνέσχετο, ſuſtulit: 3. ſing. a. 2. m. ἀνασχόμην, ου, ab ἀνέχω.

Ἀνετάζω, inquiro, quæſtioni ſubjicio: f. άσω. p. ἀνήτακα. Ex ἀνὰ & ἐτάζω.

Ἀνέτειλε, producebat, a. 1. 3. ſing. ab ἀνατέλλω.

Ἀνετίθετο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἀνατίθημι, impono.

Ἄνευ, abſque, ſine: adv. regit. gen. ἀνευθεν, procul, ἄνευθεν ἐμεῖο, ſine me.

Ἀνεύθετος, ος, ὁ ϗ ἡ, non oppoſitus: ex α priv. & εὐθετος.

Ἀνεύθυνα, incomplana, nom. pl. ab ἀνεύθυνος. Ἀνευθύνως, adv. de illis dicitur qui nullis rationibus reddendis ſunt obnoxii, ut ſunt tyranni. Th. εὐθύς.

Ἀνευρεῖν, a. 2. inf. ab

Ἀνευρίσκω, invenio: f. ἀνευρήσω, p. ἀνεύρηκα, a. 2. ἀνεῦρον, ες, ε. Th. εὑρίσκω.

Ἀνεφαίνετο, imperf. paſſ. ἀνέφαινν, act. ab ἀνεφαίνω, appareo. Th. φαίνω. Ἀνεφάνατο, 3. ſing. a. 1. m. ἀνέφανα, a. 1. act.

Ἀνεφώνησι, 3. ſing. a. 1. act. ab ἀναφωνέω, -ῶ, exclamo, f. ήσω. p. ἀναπεφώνηκα. Th. φωνέω.

Ἀνεχάζετο, recedebat: imperf. paſſ. ex ἀναχάζω.

Ἀνεχθέντος, attracti: a. 1. part. paſſ. ab ἀνήχθην, quod ab ἀνὰ & ἔχω. Alii pro ἀνεσχεθέντος, ab ἀναφέρω.

Ἀνεχοίμαν, Dor. pro ἀνεχοίμην, ſuſtinerem.

Ἀνέχοιτ, pro ἀνέχοιτο, ferret, præſ. opt. ab

Ἀνέχομαι, tolero, imperf. ἀνειχόμην, & ἠνειχόμην, ου, ετο, f. ἀνέξομαι, a. 2. m. ἠνεσχόμην, ου, ετο, toleravi. Th. ἔχω.

Ἀνέχων, ſuſtinens: præſ. part. ab

Ἀνέχω, tolero, extollo.

Ἀνεχώρησα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀναχωρέω.

ΑΝΕΨΙΟΣ, ος, ὁ, fratris aut ſororis filius, conſobrinus, patruelis, ἀνεψιὰ, ᾶς, ἡ, conſobrina: q. ab ἀνάπτω, annecto: vel ab ἐψία, colloquium, ut inter familiares. Angl. a Nephew.

Ἀνέψυχθεν, pro ἀνεψύχθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ab ἀναψύχω, refrigero, recreo, f. ξω. Th. ψύχω, frigefacio.

Ἄνεως, muto, nom. pl. ab ἄνεως.

Ἀνέῳγα, p. m. Att. ab ἀνοίγω, aperio.

Ἀνεῳγμένος, apertus, p. part. paſſ.

Ἀνέωνται, dimiſſæ ſunt, pro ἀνεῖνται, p. paſſ. ab ἀνίημι. Alii tamen volunt eſſe, a. 2. ſubj. m. pro ἀνῶνται, ut ἀφέωνται, pro ἀφῶνται.

Ἀνεῳξα, ας, ε, aperui, a. 1. ab ἀνοίγω.

Ἄνεως, ω, ὁ, ſilens, mutus, 4. ſimpl. qu. ab α & αἴω.

Ἀνέῳχα, perf. Att. ἀνεῴχθην, & in 3. pl. ἀνεῳχθησαν, a. 1. ind. paſſ. ab ἀνοίγω.

Ἀνῆ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνηβᾶν, præſ. inf. ab ἀνηβάω, -ῶ, repubeſco, f. ήσω. Th. ἥβη.

Ἀνήγαγον, ες, ε, a. 2. Att. pro ἀνῆγον, ſubduxi, vel ſubduxerunt: ab ἀνάγω.

Ἀνήγ-

Ἀνάγειλαι, 3. pl. a. 1. act. ἀναγέλλω. ἀνηγέλην, ης, η, a. 2. pass.

Ἀνηγεῖσθαι, ἀντὶ τῦ διηγεῖσθαι, *narrare*. Th. ἄγομαι.

Ἀνηδῶς, *molestè*, adv. ab α & ἡδύς.

Ἄνησαν, *redierant*, Att. pro ἀνῆεισαν, 3. pl. pluſq. perf. m. ab ἄνειμι.

Ἄνῆν, pro ἀνῆ, *dimiſiſſet*, a. 2. ſub. ἀνίημι. Fortè etiam in pl. perf. m. pro ἀνῶμι, Att. ἀνῶν.

ΑΝΗΘΟΝ, υ, τὸ, *anethum*, herba παρὰ τὸ ἄνω θεῖν, quòd citò creſcat.

Ἀνῆιξα, a. 1. ab ἀναΐσσω, *proſilio*, q. v.

Ἄνῃον, *ſurſum*, vel *rurſum ibam*: ab ἀνὰ & ἤϊον.

Ἀνῆκε, *remiſit*: 3. ſing. a. 1. ab ἀνίημι, ἀνῆκάμην, a. 1. m.

Ἀνήκεστος, υ, ὁ ἡ ἤ, *inſanabilis*: hinc ἀνηκέστως, adv. Ex α, & ἀκεστός, quod à 3. perf. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀκέομαι.

Ἀνηκόντιζε, *reſiliit*, imperf. act. ab ἀνακοντίζω, f. ίσω. Th. ἄκων, *jaculum*.

Ἀνηκουστέω, f. ήσω, *non auſculto*: & ἀνήκουστος, υ, ὁ, *qui audiri non poteſt*. Ex α & ἀκούω.

Ἀνήκω, *convenio*, f. ήσω. p. ῆκα. part. præſ.

Ἀνήκων, ουσα, ον, *aſcendens, perveniens, elatus*, Ex ἀνὰ & ἥκω.

Ἀνήλατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἄλλομαι.

* Ἀνήλατος, υ, *indomitus, contumax*.

Ἀνῆλθεν, *rediit*, a. 2. ind. ab ἀνέρχομαι Th. ἔρχομαι.

Ἀνηλώθην, ης, η, *abſumptus ſum*, a. 1. paſſ. Ἀνήλωκα, p. act. Ἀνήλωσα, *inſumpſi*, a. 1. ab ἀναλίσκω.

Ἀνήμελκτος, υ, ὁ, *quæ non mulgetur*. Th. ἀμέλγω.

Ἄνημιν, pro ἀνέμεν, *dimiſimus*, 1. pl. a. 2. verbi ἀνίημι. Alii per Sync. dici volunt pro ἀνήκαμεν, 1. pl. a. 1. ejuſd. verbi. At ἄνημεν, eſt imperf. ab ἄνειμι, ſignificante ἀνέρχομαι.

Ἀνήμερις, υ, ὁ ἡ ἤ, *immitis*: ex α & ἥμερος.

Ἄνην, a. 2. act. ab ἀνίημι, *relaxo*.

Ἀνήνασθαι, a. 1. inf. m. *recuſaſſe*, ab ἀνηνάμην. ex ἀναίνομαι, p. ἀνήνημαι, σαι, ται.

Ἀνήνεγκα, & Ion. ἀένεικα, a. 1. ab ἀναφέρω, *offero*, a. 1. paſſ. ἀνηνέχθην.

Ἀνηνείχθησαν, *relati fuerunt*, 3. pl. a. 1. paſſ. ab ἀναφέρω.

Ἀνήνηται, *repudiavit*, p. paſſ. ab ἀναίνομαι. vel 3. ſing. a. 1. ſub. Vide ἀνήνασθαι.

Ἀνήνοσα, ας, ε, *florui*, p. m. ab ἀνθέω, *floreo*: f. ήσω. p. ἤνθηκα, p. m. ἤνθα, & per Epenth. τῦ ο, & Att. reduplic. ἀνήνοθα. Th. ἄνθος.

Ἀνήνορα, acc. ab ἀνήνωρ, ορος, ὁ, *iners*: ex α & ἀνήρ.

Ἀνήνυστος, vel Ἀνήντυτος, υ, ὁ ἡ ἤ, *qui perfici nequit*. Th. ἀνύω.

Ἀνῆπται, *dicatus eſt*, p. paſſ. ab ἀνάπτομαι. Th. ἅπτω.

ΑΝΗΡ, ὁ, *vir*, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἄνδρα, ὦ ἄνερ. pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας. Ab ἄνω pro ἀνύω.

Ἀνηρέθη, *interemptus eſt*, a. 1. ind. paſſ. ab ἀναιρέω.

Ἀνηρείψαντο, 3. pl. a. 1. ab ἀνηρίπτομαι, *rapio, corripio*, pleonaſm. τῦ ε, pro ἀνερέπτω. Ab ἐρέπτω, *edo*.

Ἀνηρηκὼς, ότος, ὁ, *qui ſuſtulit*, Att. ἀνηρακὼς, Ion. ἀναῤῥαιρηκὼς. part. præt. act. ἀνῄρηνται, *diſſoluti*, 3. pl. per. paſſ. verbi ἀναιρέω.

Ἀνηριθμησάμην, a. 1. m. ab ἀναριθμέω, *enumero*, f. ήσω. Th. ἀριθμὸς.

Ἀνήροτος, υ, ὁ ἡ ἤ, *inaratus*. Th. ἀρόω.

Ἀνήρπασε, *rapuit*, a. 1. ab ἀναρπάζω. q. v.

Ἀνηρώτευν, Ion. & Dor. pro ἀνηρώτων, 3. pl. imperf. verbi ἀνερωτέω, Ion. & Dor. pro ἀνερωτάω, *interrogo*.

Ἀνήσω, εις, ει, f. 1. ab ἀνίημι, *dimitto, reliquo*. ἀνῆσειν, inf.

Ἀνήφθην, a. 1. paſſ. ab ἀνάπτω, *accendo*.

Ἀνήχθην, a. 1. paſſ. ab ἀνάγω, *ſubduco*.

Ἀνῆω, Att. pro ἀνείω,, Poët. pro ἀνέω, Ion. pro ἀνῶ, a. 2. ſub. ab ἀνίημι.

Ἄνθια, *flores*, nom. pl. ab ἄνθος.

Ἀνθεῖ, *floret*, 3. ſing. præſ. ab ἀνθέω, *floreo*, f. ήσω, p. ἤνθηκα. Ab ἄνθος.

Ἄνθεια, ας, ἡ, nomen propr. loci.

Ἀνθείλοντο, *in alterius locum delegerunt*, 3. pl. a. 2. m. ab ἀνθαιρέομαι· quod ab ἀντὶ pro, & αἱρέω, *eligo*, a. 2. εἷλον.

Ἀνθέμενος, Poët. pro ἀναθέμενος, a. 2. part. m. Ex ἀνὰ & τίθημι.

Ἀνθέμιον, υ, τὸ, *nigella*: à floris decore.

Ἀνθεμόεις, εσσα, εν, *floridus*: ab ἄνθεμον.

Ἄνθεμον, υ, τὸ, *flos*: ab ἀνθέω. Sic & ἄνθεμος, υ, ὁ, pro ἀνθεμόεις, Poët.

Ἀνθέξομαι, ῃ, έξεται, f. 1. m. ἀνθέξωμαι, a. 1. m. ſub. ab ἀντέχομαι, *adhæreo*.

Ἀνθερεῶν, ῶνος, ὁ, *mentum*, acc. ſing. ἀνθερεῶνα· ab ἄνθος.

Ἀνθερικος, υ, ὁ, *albucum, caulis aſphodeli*: q. ab ἄνθος.

Ἀνθέρικος, gen. ab ἀνθήρικ, ὁ, per pleonaſ. τῦ ν, pro ἀθέρικ· id. q. ἄθηρ, *ariſta*.

Ἄνθεσαν, Poët. pro ἀνέθησαν, *depoſuerunt*, 3. pl. a. 2. ab ἀνατίθημι.

Ἄνθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθέστηκα, p. act. ab ἀνθίστημι, *reſiſto*.

Ἄνθετο, *ſuperpoſuit*, pro ἀνέθετο, a. 2. m. ἀνεθέμην, σο, το. Ex ἀνατίθημι.

Ἀνθεῦσαν, Dor. pro ἀνθοῦσαν, acc. ſing. f. g. præſ. part. verbi ἀνθέω, *floreo*.

Ἀνθεῦσι, 3. pl. Dor. pro ἀνθοῦσι, & hoc pro ἀνθέουσι· ab ἀνθέω, *floreo*, f. ήσω. Th. ἄνθος.

Ἄνθη, vel Ἄνθη, ης. ἡ, nomen urbis.

Ἀνθηδὼν, όνος, ἡ, *apis*: παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν.

Ἀνθηρῷ, dat. ſing. ab

Ἀνθηρὸς, ᾶ, ὁ, *floridus*. Th. ἄνθος.

Ἀνθίζω, *facio florere, floribus conſpergo*: Th. ἀνθέω.

Ἀνθεινὸς, vel Ἀνθεινὸς, ᾶ, ὁ, *floridus*: ab ἄνθος.

Ἀνθιστάμενος, præſ. part. paſſ. Ἀνθίστατο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab Ἀνθίστημι, *reſiſto*: f. ἀντιστήσω, p. ἀνθέστηκα. a. 1. ἀντέστησα. a. 2. ἀντέστην. imperf. paſſ. ἀνθιστάμην, ασω, ατο, cum dat. Ex ἀντὶ & ἵστημι.

Ἀνθοβόσκος, υ, ὁ, *caniſtrum*: παρὰ τὸ ἄνθη βόσκεσθαι.

Ἀνθολογέω, -ῶ, *flores lego*: ex ἄνθος & λέγω.

Ἀνθομολογέω -ῶ, f. ήσω. paſſ. ῦμαι, *viciſſim confiteor*: ab ἀντὶ & ὁμολογέω.

Ἄνθορε, *exſiliit*, Poët. pro ἀνέθορε, 3. ſing. a. 2. ab ἀναθορίω. Th. θόρω.

ΑΝΘΟΣ,

Ἄνθος, ους, τὸ, *flos*. Hinc ἀνθεμὶς, ἴδος, ἡ, *flos*.
Ἀνθ' ὅτι, *quare*, interrog. & fine interrog.
Ἀνθρακεὺς, έος, ὁ, *carbonarius*.
Ἀνθρακία, ας, ἡ, *carbonum congeries*: & Ion. ἀνθρακίη, ης, ἡ, *pruna*. Ab
Ἄνθραξ, ακος, ὁ, *carbo*, in quo ἀνθεῖ, i. e. *floret* ignis; est & *carbunculus*.
Ἄνθραξις, εως, ἡ, *carbo*, acc. ἄνθραξιν.
Ἀνθρήνη, ης, ἡ, *crabro*, *vespa*. qu. ab ἀνθορίζειν, quia audactèr profiliit in animantes.
Ἄνθρωπ', pro ἄνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπος.
Ἀνθρωπάρεσκος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, *qui auram popularem captat, homini placens*. Th. ἀρέσκω.
Ἀνθρώπειος, & Ion. ἀνθρωπήϊος, ὁ, ὁ, &
Ἀνθρώπινος, ἡ, ον, *humanus*.
* Ἀνθρωπία, ας, ἡ, *humanitas*. Th. ἄνθρωπος.
Ἀνθρωπόγλωττος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, *humanâ linguâ loquens*: psittaci Epithet. ab ἄνθρωπος & γλῶσσα.
Ἀνθροπωειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *humanâ specie præditus*: ab εἶδος, & ἄνθρωπος.
Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, *hominum immolatio*: ex ἄνθρωπος, & θύω.
Ἀνθρωποκτόνος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, *homicida*: à κτείνω.
Ἄνθρωπος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, *homo*: sed ἀνθρώπος, Dor, pro ἀνθρώπους. A sursum aspiciendo: Scap.
* Ἀνθρώπινος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, & Ἀνθρώπειος, ὁ, ὁ, *humanus, ad homines pertinens*.
* Ἀνθρωπίως, & Ἀνθρωπίνως, *humanitèr*.
* Ἀνθρωπικὸς, ὴ, ὁ, *humanus*.
* Ἀνθρωπέη, ἡ, *humana pellis*.
* Ἀνθρωπίνομαι, *more hominum ago*.
* Ἀνθρωπίζω, *homines imitor, humanitèr ago*.
* Ἀνθρωπίζομαι, *homo fio*. undè Christus dic. ap. Gr. ἀνθρωπισθείς.
Ἀνθρωποφάγος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, *humanâ carne vescens*: ex ἄνθρωπος, & φάγω.
Ἀνθρωποφυὴς, έως, ὁ ϗ ἡ, *hominis naturam habens*. Th. φύω.
Ἀνθυπατεύω, *proconsul sum*. f. εύσω. p. ἀνθυπάτηκα. Ab ἀνθύπατος, ὁ, ὁ, *proconsul*: ex ἀντὶ, *pro*, & ὕπατος.
* Ἀνθυφαιρέω, *subduco, ex proportione subduco*.
Ἀνθ' ὧν, *quapropter*: ex ἀντὶ, & ὅ.
Ἀνία, ας, ἡ, *tristitia, mœror*: ab אָנִיחַ.
Ἀνιάω, -ῶ, *molestiâ* vel *mœrore afficio*. Ἀνιάζω, id. Ἀνιασθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass.
Ἀνιαὸς, ὴ, ὁ, *tristis*, comp. ἀνιαρώτερος, superl. ἀνιαρώτατος· & ἀνιηρίστερος pro ἀνιαρέστερος. Ab ἀνία.
Ἀνιᾶσι, *sursum jaciunt*, Att. pro ἀνιῆσι, 3. pl. ab ἀνίημι. Sed ἀνίασι, *ascendunt*, Ion. pro ἀνεῖσι. 3. pl. præs. ab ἄνειμι.
Ἀνίατος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, *insanabilis, imemedicabilis*.
Ἀνιάτως, adv. *insanabilitèr*. Ab α & ἰάομαι.
Ἀνιάτρευτος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, *non sanatus*, item *insanabilis*. Th. idem
Ἀνίαχος, *streperus*: ab α intens. & ἰαχέω.
* Ἀνιάω, *molestiâ afficio*. Th. ἀνία.
Ἀνδρωτὶ, adv. *sine pudore*, vel *labore*: ab α & ἰδρὼς.
* Ἀνίδρωτος, ὁ, ὁ, *qui est sine pudore*. Xenoph.
Ἀνίει, *solvebat, remittebat*: ab ἀνὰ & ἵει.
Ἀνιείην, ης, ῃ, præs. opt. ab ἀνίημι, *incito*.
Ἀνίεις, imperf. ab ἀνίημι. Vide ἵεις.
Ἀνιεὶς, έντος, ὁ, & in f. g. ἀνιεῖσα, præs. part. ἀνίεναι, præs. inf. Hinc ἀνίειν, Ion. pro ἀνιέναι, *laxare*. Ab ἀνίημι, quod vide.
* Ἀνιερόω, -ῶ, *sacrifico*, f. ώσω. p. ωκα. ab ἀνὰ ἱερὸς, *sacer*.
Ἀνίεσκε, Poët. pro ἀνίη, 3. imperf. ἀνίην, ης, ῃ, Poët. ἀνίεσκον, ες, ε. Ab ἀνίημι.
Ἀνιεύν, Dor. & Ion. pro ἀνιῶν 3. pl. verbi ἀνιέομαι, quod ab ἀνιέω, pro ἀνίημι.
Ἀνιηθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀνιάω.
Ἀνίημι, *relaxo, remitto, dimitto*: f. ἀνήσω. p. ἀνεικα. a. 2. ἀνῆν. sub. ἀνῶ, *deseram*, part. præs. ἀνιεὶς, έντος. a. 2. part. ἀνεὶς, έντος, præs. part. pass. ἀνιέμενος. a. 1. ἀνέθην, ης, ῃ, *laxatus fui*. Th. ἵημι.
Ἀνίην, acc. Ion. ab ἀνίη.
Ἀνιηρὰ, *molesta*, pl. n. g. ab ἀνιαρός.
Ἀνιηρότατον, *difficillimum*, superl. Ion. ab ἀνιηρὸς, pro ἀνιαρός.
Ἀνιήσιαι, f. 1. m. 2. sing. pro ἀνιήσει. Ἀνιήσειε, a. 1. opt. Æol. Ἀνιήσῃ, *molestet*, a. 1. sub. act. ab ἀνιάω.
Ἀνίησι, *remittit*, 3. sing. ab ἀνίημι.
Ἀνίκα, Dor. pro ἡνίκα, *quando*.
Ἀνίκατος, Dor. pro Ἀνίκητος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, *invictus*: ex α & νικάω.
Ἀνίλεως, ω, ὁ ϗ ἡ, *immisericors*: ex α & ἵλαος Att. ἵλεως.
Ἀνίον, ὁ, τὸ, Dor. pro [illegible] ἡνία, *habena*.
Ἀνίοντα, *orientem*, a. 2. part. m. g. ab ἀνίημι, quod ex ἀνὰ & ἵημι, *eo*. Ἀνίασαν, *redeuntem*, part. f. g.
Ἀνίοχος, Dor. pro ἡνίοχος.
Ἄνιππος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, *qui est sine equis*: ex α, & ἵππος.
* Ἀνίπλαμαι, *avolo, subvolo*,
Ἀνίπλοισιν, dat. pl. Ion. ab ἄνιπλος. ὁ, ὁ ϗ ἡ, *illotus*: ex α & νίπτω. Hinc
Ἀνιπτόποδες, *illotos pedes habentes*.
ΑΝΙΣΟΝ, ὁ, τὸ, *anisum*. An quod flatus ἀνίησιν, i. e. *laxat*? An quia habet folia ἄνισα, *inæqualia*?
Ἀνισάμενος, ὁ, præs. part. pass. ἀνισάναι, præs. inf. ἀνίσῃ, 3. sing. imperf. ab
Ἀνίσημι, *excito*, f. ἀνασήσω. p. ἀνέσηκα. a. 1. ἀνέσησα. a. 2. ἀνέσην. imp. ἀνάσα, & ἀνάσηθι. sub. ἀνασῶ. inf. ἀνασῆναι. part. ἀνασὰς, ᾶσα, αν. f. 1. m. ἀνασήσομαι.
Ἀνίσω pro ἀνίσασω, *surge*. Att. imp. præs. pass. ab ἀνίσαμαι. Th. ἵστημι.
* Ἄνισχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *infirmus*.
Ἀνίσχω, *attollo, orior*. part. ἀνίσχων, όντος, ὁ, præs. imp. ἀνίσχε, Ion. ἀνίσχεο, *te contineo*: ab ἴσχω pro ἔχω.
Ἀνισχνεύω, *pervestigo*: ab ἰχνεύω.
Ἀνιώμεσθα, *mœremus*, 1. pl. ind. pass. ab ἀνιάω, præs. opt. pass. ἀνιαοίμην, -ῴμην, άοιο, -ῷο, άοιτο, -ῶτο. Th. ἀνία.
Ἀνιῶν, gen. pl. ab ἀνία, *tristitia*.
Ἀνιὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. ab ἄνειμι.
Ἀνιῶτο. Vide ἀνιώμεθα.
Ἄννα, ἡ, *Anna*, nom. mul. Hebr. *Gratiosa*.
Ἄννας, α, ὁ, nomen viri Hebr. *Gratiosus*.
Ἄννειν, Poët. pro ἀνύειν. Nam ἄνω, dicimus, & ἀνύω. Hinc metri causâ pro ἄνω, ἄννω, *facio, perficio*.
Ἀννέφελος, Poët. pro ἀνέφελος, *sine nubibus*; ab α & νεφέλη.

Ἀνοδος,

Ἀνοδος, ε, ὁ ἡ ὄ, *via ſurſum ferens.* Item adj. ὁ ἡ ὄ, *invius.* Ex α & ὁδὸς.

Ἀνοήμων, ονος, ὁ ἡ ὄ, *non compos mentis, ſtultus:* ab α & νοήμων.

Ἀνόητος, ε, ὁ ἡ ὄ, *demens:* hinc adv. ἀνοήτως, *imprudenter:* ex α & νοέω.

Ἀνοια, ας, ἡ, *amentia:* ab ἄνα, ας, ὁ ἡ ὄ, *amens:* ex α & νόος.

Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, *apertio, reſeratio:* ab ἀνέῳγμαι, 1. ſing. perf. paſſ. verbi

Ἀνοίγω, Ἀνοιγνύω, & Ἀνοίγνυμι, *aperio.* part. præſ. ἀνοίγων, υσα, ον. f. ἀνοίξω. p. ἀνέῳχα. Att. pro ἀνῶχα, a. 1. ἀνέῳξα, & ἤνοιξα, inf. ἀνοῖξαι, p. paſſ. ἀνέῳγμαι, & ἠνέῳγμαι, a. 1. ἠνεῴχθην, & ἀνεῳχθην, 3. pl. ἀνεῴχθησαν, f. 2. paſſ. ἀνοιγησομαι, p. m. ἀνέῳγα, part. ἀνεῳγὼς, ότος, ὁ, *apertus.* Th. οἴγω.

Ἀνοίης, gen. Ion. ab ἄνοια.

Ἀνοικοδομέω, -ῶ, *reſtauro:* f. ήσω. p. ἀνῳκοδόμηκα. Ex ἀνὰ, οἶκος, & δέμω.

Ἄνοικος, ε, ὁ, *exterris:* ex α & οἶκος.

Ἀνοικτὸς, ε, ὁ, *apertus, apertilis:* ab ἀνέῳκται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἀνοίγομαι.

Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. ἀνοίξα, αντος, ὁ, part. ἄνοιξον, imp. ἀνοιχθῶσι, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. ab ἀνοίγω.

Ἄνοιξις, εως, ἡ, *apertio, reſeratio:* item *oſtium:* ab ἀνέῳξαι, 2. ſing. perf. paſſ. verbi ἀνοίγομαι.

Ἀνοίσω, *referam,* f. 1. act. ab ἀναφέρω.

Ἄνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. paſſ. ab ἄνομαι.

Ἀνολβίῃ, dat. Ion. ab ἀνολβία, ας, ἡ, *miſeria:* ex α & ὄλβιος.

Ἀνολβότιρος, *infelicior,* comp. ab ἄνολβος, *infelix.* Th. ὄλβος.

Ἀνολεθρὸς, & ἀνώλεθρος, ε, ὁ ἡ ὄ, *ab exitio & damno immunis:* ab α & ὄλεθρος.

Ἄνομαι, Poët. pro ἀνύομαι, *perficior.*

Ἄνομβρος, ε, ὁ ἡ ὄ, *imbribus carens:* ab α & ὄμβρος.

Ἀνομάω, *iniquè ago,* f. ήσω, p. κα. Hinc

Ἀνόμημα, ατος, τὸ, *peccatum.*

Ἀνομία, ας, ἡ, *diſcrepantia à leges, iniquitas:* ex α & νόμος.

Ἀνόμοιος, ε, ὁ, *diſſimilis:* ex α & ὅμοιος.

Ἄνομος, ε, ὁ, *iniquus, ſceleratus:* hinc

Ἀνόμως, adv. *ſine lege:* à νέμω.

Ἀνόητος, ε, ὁ ἡ ὄ, *inutilis, injucundus.*

Ἄνοος, ἄνους, ὁ ἡ ὄ, *amens:* ab α & νόος.

ΑΝΟΠΑΙΑ, ſeu ἀνοπαῖα, ἡ, *ANOPÆA,* avis: ab α, & ὄπλομαι · vel אנפה.

Ἀνορέα, ας, ἁ, Dor. pro Ion. ἠνορέη, ης, ἡ, *fortitudo, ſtrenuitas:* quod ab ἀνὴρ.

Ἀνορθόω, -ῶ, *ſurigo, rurſus erigo:* f. ώσω. p. ἀνώρθρωκα, a. 1. ἀνώρθρωσα, imp. ἀνορθωσον, άτω, a. 1. paſſ. ἀνωρθώθην. Ex ἀνὰ pro ἄνω, & ὀρθόω.

Ἀνόρουσα, *ſurrexi,* a. 1. Ion. verbi ἀνορούω, f. ούσω, p. ἀνώρουκα · quod ab ὀρύω, *impetum do.*

Ἀνορύξας, αντος, ὁ, a. 1. part. ἀνορύξης, *refodias,* 2. ſ. a. 1. ſub. ab ἀνὰ & ὀρύσσω.

Ἀνόσιος, ε, ὁ ἡ ὄ, *non ſanctus ſceleſtus:* comp. ἀνοσιώτερος, ſuperlat. ἀνοσιώτατος. Ex α & ὅσιος.

Ἄνοσος, ε, ὁ ἡ ὄ, *immunis à morbis:* ab α & νόσος.

Ἀνόσσεος, ὁ ἡ ὄ, *ineoſſis, ſine oſſe:* ex α & ὀστέον.

Ἀνόσιμος, ε, ὁ ἡ ὄ, ex α & νόσιμος.

Ἄνοστος, ε, ὁ ἡ ὄ, *reditûs expers:* ab α & νόστος.

Ἀνουατος, ε, ὁ ἡ ὄ, *qui eſt ſine auribus.* Poët. ὁ ἄνευ οὔατος. Th. ὦας.

Ἀνυθετητος, ε, ὁ ἡ ὄ, *repudians admonitionem:* ex α & νουθετέω.

Ἄνους, *amens:* ex α & νόος, νῦς.

Ἄνυσος, pro ἄνοσος.

Ἀνύτατος, ε, ὁ ἡ ὄ, *non vulneratus.* Ἀνουτητὶ, adv. *ſine vulnere.* Th. οὐτάω.

Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, *tolerantia:* ab ἀνέχομαι.

Ἄνσα, & Ἄνσαθι, Dor. pro ἀνάστηθι, *ſurge,* a. 2. imp. Ἀνσὰς, *qui ſurrexit,* Poët. pro ἀναστὰς, part. ab ἀνέστην, a. 2. ind. Ἀνσῆμεναι, Att. & Dor. pro ἀναστῆναι, a. 2. inf. act. ſic ἀνσήσεσθαι, pro ἀναστήσεσθαι, f. 1. inf. m. Ἄνσησον, a. 1. imp. ab ἀνίστημι.

Ἀνστήτην, *ſurrexerunt,* pro ἀνεστήτην, a. 2. ind. dual. ab ἀνίστημι.

Ἀνστρέφει, *percurrit,* pro ἀναστρέφεται, præſ. ind. à στρέφω.

Ἀνσχεθέειν, inf. ab ἀνασχεθέω, Poët. pro ἀνίσχω, *emergo.*

Ἀνσχεο, *tolera,* Poët. pro ἀνέσχεο, Ion. pro ἀνάσχου, a. 2. imp. ab ἀνέχω.

Ἀνσχετὸς, Poët. pro ἀναχετός.

Ἀνσχήσεσθαι, *toleraturus,* pro ἀνασχήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀνὰ, & σχέω, vel ἔχω.

Ἄνσχοιτο, *toleraret,* pro ἀνάσχοιτο, a. 2. opt. m. 3. ſing. ἀνεσχόμην, a. 2. m. ab ἀνέχω.

Ἀντ', pro ἀντὶ, *è regione.*

Ἄντα, *coram, è regione.*

Ἀνταγωνίζομαι, *decerto, repugno:* f. ίσομαι, p. ἀντηγώνισμαι, a. 2. m. ἀντηγωνισάμην. Ex ἀντὶ & ἀγωνίζομαι. Hinc Ἀνταγωνιστὴς, ε, ὁ, *qui cum aliquo certat,* acc. pl. ἀνταγωνιστὰς.

Ἀνταγώνιστος, ε, ὁ, *æmulus, certator.*

Ἀνταείρειν, Ion. pro ἀνταίρειν, *adverſus aliquem quid tollere, ſe ei opponere:* ex ἀντὶ & αἴρω.

Ἀνταῖος, εντος, ὁ, Dor. pro ἀντῆος, *contrarius, inimicus:* ab ἄντην, *contra.*

Ἀνταίρω. Vide ἀνταείρειν.

Ἀνταικαῖοι, ων, οἱ, Ion. κήτης γένος.

Ἀνταλλαγμα, ατος, τὸ, *compenſatio:* ab ἀντὶ, & ἀλλάττω.

Ἀνταμείβετο, Dor. pro ἀντημείβετο, 3. ſing. imp. ab ἀμείβομαι.

Ἀνταμοιβὴ, ῆς, ἡ, *compenſatio.*

Ἀνταῦ, τι ὑπό τινος, *aliquid ab aliquo pati:* & ἀντᾶν τινος, Ion. pro *obtinere aliquid:* ab ἀνταω.

Ἀνταναιρέω, *viciſſim aufero.*

Ἀνταναίρω, *contra deſtruo, demolior.*

Ἀνταναπληρόω, -ῶ, *viciſſim expleo:* f. ώσω, p. ἀνταναπεπλήρωκα · ab ἀντὶ, ἀνὰ, & πληρόω, *impleo.*

Ἀνταναστήσαι, *contra excitare,* a. 1. inf. ab ἀντανίστημι · ab ἀνὰ & ἵστημι.

Ἀνταπορίδαι, ῶν, οἱ, Dor. pro Ἀντιπορίδαι, ab ἀντίπορος.

Ἀνταξιος, ε, ὁ, *exiſtimatione par, æqualis pretii:* ab ἀντὶ, *contrà, æquè,* & ἄξιος.

Ἀνταποδίδωμι, *retribuo, viciſſim, reddo:* f. ἀντα-

ἀνταποδώσω, p. ἀνταποδέδωκα, a. 2. ἀνταπέδων, inf. ἀνταποδοῦναι, a. 1. paſſ. ἀνταπεδόθην. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, & δίδωμι.

᾽Ανταποδοθήσομαι, ῆ, εται, f. 1. paſſ. ab ἀνταποδίδωμι. Undè &

᾽Ανταπόδομα, ατος, τὸ, *retributio*, ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, *merces*. ἀνταποδοτικὸς, οῦ, ὁ, *retributorius*.

᾽Ανταποδοῦναι, vide ἀνταποδίδωμι.

᾽Ανταποκρίνομαι, *ex adverſo reſpondeo*, a. 1. paſſ. ἀνταπεκρίθην, inf. ἀνταποκριθῆναι, f. 1. ἀνταποκριθήσομαι. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, & κρίνω.

* ᾽Ανταπόκρισις, εως, ἡ, *mutua reſponſio*.

* Ανταποστέλλω, *remitto*.

᾽Ανταπτίσαζ, Ion. pro ἀνθάπτεσθαι, *capeſſere*.

᾽Ανταρσις, εως, ἡ, *inſurrectio*. ἀνταρτὴς, ῆ, ὁ, *qui inſurgit contra regem, rebellis*. Ab ἀντὶ & αἴρω.

᾽Ανταυῶ, f. ύσω, a. 1. ἀντήυτα, *viciſſim vociferor*, vel *ſtrepitum edo*: ab ἀντὶ & αὐέω, *clamo*.

᾽Ανταὼ, *obviam eo*, f. ήσω, p. ἤντικα. Th. ἀντὶ, *contra*.

᾽Αντεβόλησα, ας, ε, *nactus* (vel *aſſequutus*) *ſum*, a. 1. act. ab. ἀντιβολέω, -ῶ.

᾽Αντίγκλημα, ατος, τὸ, *recriminatio*. ἀντιγκληματικὸς, ἡ, όν, *recriminatorius*. Ab ἀντὶ, ἐν, & καλέω.

* ᾽Αντιδεξιοῦντο, 3. pl. imp. ab ἀντιδεξιόω, *dextram porrigo*.

᾽Αντειλας, Poët. pro ἀνέτειλας, *oriri feciſti*, 2. ſ. a. 1. verbi ἀνατέλλω.

᾽Αντείνον, *extende*, Dor. pro ἀνατείνον, a. 1. imp. verbi ἀνατείνω. ᾽Αντεῖναι, pro ἀνατεῖναι, inf. Poët. Th. τείνω.

᾽Αντείνω, pro ἀνατείνω, Doricè.

—αντιος terminatio Patronymicorum à nom. propr. in ας, ut Δοιάντιος, à Δοίας.

᾽Αντιπᾶν, *contradicere*, item *loqui viciſſim*, a. 2. inf. act. ab ἀντέπω, a. 2. ἀντεῖπον, a. 1. ἀντεῖπα. Ex ἀντὶ & ἔπω.

᾽Αντιρίσθαι, *viciſſim interrogare*. Th. εἴρω.

᾽Αντεκδραμόντες, *contrà occurrentes*, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἀντεκτρέχω· quod ab ἀντὶ, ἐκ & τρέχω.

᾽Αντίκλινεν, *ex adverſo innuit*, imperf. ab ἀντικλίνω· ex ἀντὶ & κλίνω.

᾽Αντικτίνω, idem quod

᾽Αντεκτίω, *viciſſim luo, rependo*. Hinc

᾽Αντέκτισις, εως, ἡ, *repenſio, mulcta*. Th. τίω, *punio*.

᾽Αντίλεγιν, 3. ſing. imp. ab ἀντιλέγω.

᾽Αντέλλοισα, Dor. & per Syne. pro ἀνατέλλουσα, *exoriens*, præſ. part. à τέλλω. Sic ἀντέλλοντι, pro ἀνατέλλουσι, *oriuntur*, 3. pl. præſ. act.

᾽Αντιμολὴ, ῆς, ἡ, *injectio unius in locum alterius*: ab ἀντιμάλλομαι.

᾽Αντιμπλῆσαι, *viciſſim impellere*, a. 1. inf. ab ἀντὶ & ἐμπλήθω.

᾽Αντεξιταστικὸς, ῆ, ὁ, *contrà quæſitor*: ab

᾽Αντιεξετάζω, ab ἀντὶ, ἐξ, & ἐτάζω.

᾽Αντιπεξῆεσαν, Att. pro ἀντιπεξῆισαν, *in occurſum ierant*, 3. pl. pluſ. perf. m. ab ἀντεπέξειμι, quod ab ἀντὶ, ἐπὶ, ἐξ, & εἶμι, *eo*.

* ᾽Αντεπιμελέομαι, -οῦμαι, *viciſſim curam gero*. Th. μελει.

᾽Αντέπνευν, *contrà ſpirabat*, 3. ſing. imp. ind. act. verbi ἀντιπνέω, ex ἀντὶ & πνέω.

᾽Αντιραστὴς, ῆ, ὁ, *rivalis*: ab

᾽Αντεράω, -ῶ, *redamo, ſum rival is*: part. præſ. paſſ. ἀντερώμενος. Ab ἀντὶ & ἐράω.

* ᾽Αντερείδω, inhæreo, f. είσω. p. ἀντήρεικα.

᾽Αντερεῖν, præſ. inf. ab ἀντερίω, *contradico*: ex ἀντὶ & ἐρέω.

᾽Αντιρίσαις, Æol. pro ἀντιρείσας, a. 1. part. m. g. verbi ἀντερείδω, *viciſſim firmo*. Th. ἐρείδω.

᾽Αντερύσασθαι, *rependi*, a. 1. inf. m. ex ἀντὶ & ἐρύω, *libero, trabo*.

᾽Αντερώμενος, η, ον, *qui redamatur*, part. præſ. paſſ. ab ἀντεράω.

᾽Αντεσθαι, *ſupplicare, obviam ire*: præſ. inf. ab ἄντομαι.

᾽Αντέσην, & in 3. pl. ἀντέσησαν, a. 2. ind. ab ἀνθίστημι, *reſiſto*.

᾽Αντεστραμμένος, η, ον, *in contrarium verſus*, part. præt. præſ. paſſ. verbi ἀντιστρέφομαι. Hinc ἀντεστραμμένως, adv. *vice verſâ*.

᾽Αντέτασαι, Poët. pro ἀνατέτασαι, *circumjectus eſt*, 3. ſing. p. paſſ. ᾽Αντέτεινε, 3. ſing. imp. vel. a. 1. ab ἀντιτείνω, *contrà intendo*. Th. τείνω.

᾽Αντετόρησα, ας, *tranſixi*: a. 1. ind. ab ἀντὶ & τορέω.

᾽Αντιτῦς, *ejuſdem anni*, Lacon. pro τῦ αὐτοῦ ἔτους.

᾽Αντέτυξω, *ſimilis eras*: 2. perſ. ſ. pluſq. p. paſſ. ex ἀντὶ, *æquè* & τέτυγμαι, p. à τεύχω, *ſum*.

᾽Αντεύκρατος, ζώνη, *Zona temperatæ oppoſita*, Laërt. Ab ἀντὶ & εὔκρατος. Th. κεραννύμι.

᾽Αντεφέροντο, *ferebatur*, 3. pl. imp. paſſ. ex ἀντὶ & φέρω.

᾽Αντιφίλασε, Dor. pro ἀντιφίλησε, *redamavit*, 3. ſing. a. 1. à φιλέω.

᾽Αντίχομαι, *adhæreo, ſublevo*, cum gen. imp. ἀντιχόμην, f. ἀνθίξομαι, ῆ, εται. Ex ἀντὶ & ἔχω

᾽Αντέχρησε, *ſuffecit*: a. 1. ind. verbi ἀντιχράω, Th. χράω, *do mutuò*.

᾽Αντέω, Ion. pro ἀντάω, quod vide.

᾽Αντήδην, *ſupplicitèr*, adv. ab ἄντομαι.

᾽Αντεμείβετο, Dor. ἀνταμείβετο, *reſpondit*, 3. ſing. imp. ab ἀντὶ & ἀμείβομαι.

᾽Αντην, adv. *coràm ex adverſo*. Th. ἀντὶ

᾽Αντήνωρ, ορος, ὁ, *Antenor*, nom. propr. viri. Hinc ᾽Αντηνορίδας, *Antenoridæ*

᾽Αντήρης, ὁ ϰ᾽ ἡ, *qui viciſſim remigat*, & per Metaph. *quicquid viciſſim datur*. Th. ἐρίσσω.

᾽Αντηρὶς, ῥίδος, ἡ, ſtructura lapidea utrinque ædificia fulciens: ab ἀντὶ & ἐρείδω.

᾽Αντήρισα, ας, ε, *certavi*: a. 1. ind. act. ab ἀντερίζω. Th. ἔρις.

* ᾽Αντησις, εως, ἡ, *ſupplicatio*: ab ἄντομαι.

᾽Αντεχούσης, gen. præſ. part. f. g. ab ἀντηχέω, *reſono*: ex ἀντὶ & ἠχος.

᾽ΑΝΤΙ᾽ *pro, contrà*; in compoſ. ſæpè comparationem ſignificat.

᾽Αντία, adv. *ex adverſo contrà*. Th. ἀντὶ

᾽Αντιάξει, Dor. pro ἀντιάσει, 3. ſing. f. 1. vide ἀντίασας.

᾽Αντιάομαι, vel ἀντιάζω, præſ. ind. *interſum, occurro*: vide in ἀντιάω.

᾽Αντιάνειρα, *virago, viris æquiparanda*; ab ἀντὶ & ἀνὴρ·

᾽Αντι-

Ἀντιάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. ἀντιάσαις. Æol. Ἀντιάσειν, *occurſurum eſſe*, f. 1. inf. act. ab

Ἀντιάω, -ῶ, *occurro, obviam venio*: f. άσω, p. ήντιακα· ab ἀντὶ. Ἀντιάζω, idem,

Ἀντιαχιῦσι, Dor. & Æol. pro ἀντιαχέσιν, *ex adverſo reſpondent*: ex ἀντὶ & ἰάχω.

Ἀντιβαίνω, *reſiſto, adverſor*: ab ἀντὶ & βαίνω.

Ἀντιβάλλω, *ſermonem cum aliquo confero*. f. αλῶ. p. ἀντιβέβληκα· ab ἀντὶ & βάλλω.

Ἀντιβέβληκα. Vide ἀντιβολέω.

Ἀντιβῆναι, *repugnare*: a. 2. inf. act. ab ἀντιβαίνω.

Ἀντιβίην, Ἀντιβίᾳ, & Ἀντίβιον, *contrà, obviàm*, adv.

Ἀντίβιος, ου, ὁ, *adverſus*, in dat. pl. ἀντιβίοισι· ex ἀντὶ & βία.

Ἀντιβολέω, -ῶ, *occurro*, item *nanciſcor*, cum gen. f. ήσω. p. ἀντιβεβόληκα. inf. act. præſ. ἀντιβολεῖν, a. 1. inf. ἀντιβολῆσαι.

Ἀντιγιγανίω, -ῶ, *reclamo*: ab ἀντὶ & γίγαντα.

Ἀντιγενίδας, ου, ὁ, *Antigenides*, nom. propr.

Ἀντιγηροτροφέω, -ῶ, *viciſſim in ſenectute alo*: ab ἀντὶ & γηροτροφέω, quod à γῆρας & τρέφω.

Ἀντιγνωμονέω, -ῶ, *contrà ſentio, diſſentio, refragor*: ab ἀντὶ & γνωμων. Th. γινώσκω.

Ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ, *contra ſcriptio*. Th. γράφω.

Ἀντίδειπνος, ου, ὁ, *alterius loco in cœnâ ſuffectus*: ab ἀντὶ & δεῖπνον.

Ἀντιδιατιθέμενος, ου, ὁ, *contrario animo affectus*, præſ. part. paſſ. ab ἀντιδιατίθημι. Th. τίθημι.

Ἀντιδίδοται, ῳ. ſing. ind. paſſ. præſ. ab

Ἀντιδίδωμι, *do viciſſim, rependo*.

* Ἀντιδικέω, *ad cauſam occurro, judicium contendo*, f. ήσω, p. ήκα. Hinc

Ἀντίδικος, ου, ὁ, *adverſarius*: ex ἀντὶ & δίκη.

Ἀντίδοσις, εως, ἡ, *retributio, renumeratio*. Et

Ἀντίδοτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *viciſſim* (vel *contrà*) *datus*, *ANTIDŌTUM*, vel remedium adverſus mala corporis datum. Th. δίδωμι.

* Ἀντίδωρον, ου, τὸ, *donum dono relatum*.

Ἀντίζεσθαι, Ion. pro ἀνθίζεσθαι, *caſtra caſtris oppoſita habere*. Th. ἵζω.

Ἀντίη, Ion. pro ἀντία, q. v. ex ἀντίος.

Ἀντίθεμαι, Poët. pro ἀνατίθεμαι, *impono*.

Ἀντίθεος, *divinus, æqualis Deo*: ex ἀντὶ, *æquè* & θεός.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, *oppoſitio*: & Ἀντίθετος, ου, ὁ ἡ ὁ, *oppoſitus*: ab ἀντίθημι.

Ἀντιθευσομένος, η, ον, *qui contrà aliquem eſt curſurus*: f. 1. part. à θέω, *curro*.

Ἀντίθημι, pro ἀνατίθημι, *repono*.

Ἀντίθρονος, ὁ ἡ ὁ, *viciſſim* (vel *contrà*) *ſonans*: ab ἀντὶ & θρόος.

Ἀντίθυρος, ου, ὁ ἡ ὁ, *januæ oppoſitus*: ex ἀντὶ & θύρα.

* Ἀντικαθήμενος, *obſidens, oppugnans*.

Ἀντικάτημαι, Ion. pro ἀντικάθησθαι, *è regione alicujus ſedere*: ex ἀντὶ & κάθημαι. Th. ἧμαι.

Ἀντικατίζεσθαι, Ion. pro ἀντικαθίζεσθαι, *caſtra caſtris oppoſita habere*. Ἀντικατιζύμενος, Ion. pro -ώμενος, & hoc pro -όμενος. præſ. part. m. à καθίζω.

Ἀντικαθίστημι, *reſiſto*, præſ. inf. ἀντικαθιστάναι. Ex ἀντὶ, μετὰ & ἵστημι.

Ἀντικαλέω, -ῶ, *viciſſim invito*, f. έσω & ήσω, p. ἀντικέκληκα, a. 1. ἀντεκάλεσα. Th. καλέω.

* Ἀντικαταλλάττω, *comparo*. Th. ἀλλάττω.

Ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ, *retentio*: ab ἀντὶ, κατὰ & σχέσις. Th. ἔχω.

Ἀντικεῖμαι, *opponor*: f. ἀντικείσομαι. præſ. part. ἀντικείμενος, η, ον, *adverſarius*. Ex ἀντὶ & κεῖμαι.

Ἀντικιχράω, -ῶ, *viciſſim commodo*; ab ἀντὶ & κιχράω.

* Ἀνθικρίνομαι, *judicio contendo contra aliquem*.

Ἀντικρὺ, ἀντικρὺς, *è regione*, CONTRA, cum gen. adv. Th. ἀντὶ.

Ἀντικτερίζω, f. σω, p. κα, *contrà* vel *viciſſim funero*: ex ἀντὶ & κτερίζω. Th. κτίζω.

Ἀντικύρικον, ου, τὸ, *helleborus*, ſic dictus ab urbe Anticyra.

Ἀντικύρσας, αντος, ὁ, *conſequutus* (vel *nactus*) *ſum*, pro ἀντικυρήσας, a. 1. part. act. verbi κυρέω.

Ἀντίλαβὴ, ῆς, ἡ, *apprehenſio*: ab ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλάβοις, *viciſſim accipias*, 2. perſ. a. 2. opt. act. ab

Ἀντιλαμβάνω, *viciſſim accipere*: ἀντιλαμβάνομαι, *ſuſcipio, libero, juvo*: cum gen. *opitulor*. f. λήψομαι. a 2. m. ἀντελαβόμην, ου, ετο. Ab ἀντὶ & λαμβάνω.

* Ἀντιλάμπω, *reſplendeo*. Th. λάμπω *luceo*.

Ἀντιλέγω, *contradico*, f. ξω. p. χα. imperf. ἀντέλεγον. p. m. ἀντιλέλογα, cum dat. Ex ἀντὶ & λέγω.

Ἀντιληπτέον, *ſuſcipiendum*, adj. verbale, ab ἀντιλαμβάνω.

* Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, *defenſor*.

Ἀντίληψις, εως, ἡ, *opitulatio, ſubſidium*: a. 2. ſing. præt. paſſ. verbi ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλογία, ας, ἡ, *contradictio, in jure diſceptatio, & cauſæ dictio*, ex ἀντὶ & λέγω.

Ἀντιλοιδορέω, -ῶ, *convitium regero*, imp. ἀντιλοιδόρεον, -ουν, f. ήσω. p. ἀντιλελοιδόρηκα. Th. λοιδορέω.

Ἀντίλοχος, ου, ὁ, *Antilochus*, nom. propr.

Ἀντιλυπέω, -ῶ, *viciſſim moleſto*: ex ἀντὶ & λύπη. Hinc

Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, *moleſtia viciſſim exhibita*.

Ἀντίλυτρον, ου, τὸ, *redemptionis pretium*. Th. λύω.

* Ἀντιμαρτυρέω, *contrarium teſtor*. f. ήσω.

Ἀντιμαχητὴς, οῦ, ὁ, *oppugnans*, vel *qui pugnat contra aliquem*: ex ἀντὶ & μάχομαι.

* Ἀντιμεθίσταται, *in locum alterius conſtituitur*: ex μετὰ & ἵστημι.

Ἀντιμελίζω, *contra modulor*: ab ἀντὶ & μέλος.

* Ἀντιμεταβολὴ, ῆς, ἡ, *commutatio*.

Ἀντιμετρίω, -ῶ, *viciſſim metior, rependo*: f. ήσω. p. ἀνθημεμέτρηκα. a. 1. ἀνθεμέτρησα. f. 1. paſſ. ἀντιμετρηθήσομαι. Ex ἀντὶ & μέτρον.

Ἀντίμιμος, ου, ὁ, *æmulus*. Th. μιμέομαι.

Ἀνθιμισθία, ας, ἡ, *compenſatio, remuneratio*: ex ἀντὶ & μισθός.

Ἀντιξεῖν, *repugnare*, Poët. pro ἀντικεῖσθαι, Hinc ἀντίξοος, *contrarius*.

Ἀντίον, *liciatorium*. Eſt & *malus*, qui ſimilis liciatorio. It. adv. *ex adverſo*, ab

Ἀντίος,

Ἀντίος ᾱ, ὁ, *adverſus*: ab ἀντὶ.
Ἀντίσθαι, *adverſari*, inf. verbi.
Ἀντιόομαι, -οῦμαι, *adverſor*: a. 1. ind. ἠντιώθην. Th. ἀντί.
Ἀντιοχεία, ας, ἡ, *Antiochia*, nomen urbis.
Ἀντιοχεύς, έος, ὁ, *Anticchenſis*.
Ἀντιόων, & in f. g. ἀντιόωσα, *occurrens*. Poët. pro ἀντιῶν & ἀντιῶσα, præſ. part. act. contr. ab ἀντιάω. Th. ἀντί.
Ἀντιόωτο, pro ἀντιάοιτο, & ἀντιόῳτο, pro ἀντιάοιο, præſ. opt. paſſ. ab ἀντιάομαι. Th. ἀντί.
Ἀντίπαλος, ᾱ, ὁ, *adverſarius in luctâ, æmulus*: ex ἀντὶ & πάλη.
Ἀντιπαραβαλοῦμεν, *conferemus*, 1. pl. f. 2. act. ab ἀντιπαραβάλλω, quod ex ἀντὶ, παρὰ, & βάλλω. unde &
Ἀντιπαραβολή, ῆς, ἡ, *comparatio, collatio*.
* Ἀντιπαράγω, *retribuo, copias hoſtibus oppono, reſiſto*, f. ξω. Th. ἄγω.
* Ἀντιπαρακαλέω, -ῶ, *è diverſo cohortor*.
Ἀντιπαραχεῖν, *retribuere*: a. 2. inf. act. ab ἀντιπαρέχω. Th. ἔχω.
Ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, *acies contrà inſtructa*: ab
Ἀντιπαρατάττω, *contrà collico in acie, aciem contrà inſtruo*: ab ἀντὶ, παρὰ, & τάττω.
Ἀντιπαρίρχομαι, *ex adverſo prætereo*, f. ἀντιπαρελεύσομαι a. 2. act. ἀντιπαρῆλθον. Ex ἀντὶ, παρὰ & ἔρχομαι.
Ἀντίπας, ᾱ, ὁ, vir Gr. q. d. *Vice omnium*.
Ἀντιπατρίς, ίδος, ἡ, nom. urbis.
Ἀντίπαλος, ᾱ, ὁ, *qui patri adverſatur*: ex ἀντὶ & πατὴρ.
Ἀντιπέραιος, *ex adverſo ſitus*. Ἀντιπέραια, *loca ex adverſo ſita*. Ἀντιπέραν, adv. *è regione*, cum gen. Omnia ex ἀντὶ & πέραν.
* Ἀντιπεριβάλλω, *ex adverſo cingo*. Th. βάλλω.
* Ἀντιπερίσταλαι, *degenerat*; ex ἀντιπερίστημι.
Ἀντιπεφάσθαι, *contrà* vel *loco alterius occidi*, præt. inf. paſſ. eb ἀντὶ & πέφομαι, perf. verbi inuſitat. φάομαι.
Ἀντιπίπτω, *obnitor*. f. ἀντιπτώσω. perf. ἀντιπέπτωκα. Ex ἀντὶ & πίπτω.
* Ἀντιπληρόω, *expleo*, f. ώσω. ex ἀντὶ & πληρόω.
Ἀντιπνέειν, *reſtare*, præſ. inf. ex ἀντὶ & πνέω.
Ἀντιποιεύμενος, ου, ὁ, *contrà faciens*, præſ. part. paſſ. ab ἀντιποιέω. Th. ποιέω.
* Ἀντιπολεμέω, *reſiſto*: hinc
Ἀντιπολέμιος. & ἀντιπόλεμος, *hoſtis, in bello adverſarius*. Th. πολέμος.
Ἀντίπορος, ᾱ, ὁ, *oppoſitus, è regione poſitus*. ἀντιπόροιο, gen. Ion. ab ἀντιπέπορα. p. m. verbi ἀντιπείρομαι.
Ἀντίπους, οδος, ὁ, *adverſa veſtigia figens*: nom. pl. ἀντίποδες, *ANTIPODES*: ab ἀντὶ & ποῦς.
Ἀντιπράττω. *obſiſto*, f. ξω. p. ἀντιπέπραχα. Ex ἀντὶ & πράττω.
Ἀντιπρήσσειν, Ion. pro ἀντιπράσσειν, *adverſari*. Th. πράσσω.
Ἀντιπροφέεσαν, *obviam prodierant*. Att. pro ήεισαν, 3. plur. perf. m. ab ἀντιπρόειμι. Th. εἶμι, ſeu ἴω, *eo*.
Ἀντίπρωρος, ᾱ, ὁ ἡ, ἡ, *qui proram habet in aſſ quem converſam*: ex ἀντὶ & πρῴρα.
* Ἀντιπρόσωποι, οι, *ſe mutuò aſpicientes*.
* Ἀντιπτωμα, ατος, τὸ, *ruina*; ex ἀντιπίπτω.
Ἀντίῤῥησις, εως, ἡ, *contradictio*: ab
Ἀντιῤῥέω, *contradico*: ex ἀντὶ & ῥέω.
Ἀντισήκωσις, εως, ἡ, *compenſatio*. Th. σηκός.
Ἀντισθένης, ους, ὁ, *Antiſthenes*, nom. propr.
Ἀντιστὰς, άντος, ὁ, *ex adverſo ſtans*, a. 2. part. act. ab ἀνθίστημι. Th. ἵστημι.
Ἀντισταστιώτης, ου, ὁ, *adverſæ factionis homo*. Hinc ἀντιστατέω, -ῶ, *adverſor*. Th. idem.
Ἀντίστοιχος, ου, ὁ ἡ, ἡ, *è regione oppoſitus*, item *æqualis*. Ἀντιστοιχία, ας, ἡ, *duarum rerum intensè oppoſita collocatio*. Ἀντιστοιχέω, -ῶ, *oppoſitus ſum è regione*. Ἀντιστοίχως, adv. *oppoſitâ ſerie*. ab ἀντὶ & στοῖχος. Th. στίχω.
Ἀντίστομος, ᾱ, ὁ ἡ, ἡ, *adverſam frontem habens*: ex ἀντὶ & στόμα.
Ἀντιστρατεύομαι, *repugno*: f. εὐσομαι, p. paſſ. ἀντεστρατεύμαι. Th. στρατός.
Ἀντίχειν, idem quod ἀντέχειν. Ἀντίχεσθε, *opponite*, a. 2. m. imp. verbi ἀντέχω.
Ἀντιτάσσομαι, ῃ, ται, *ordini me oppono, obedire recuſo, reſiſto*: f. άξομαι, p. ἀντιτέταγμαι. Ex ἀντὶ & τάσσω. Inde Ἀντίταξις, εως, ἡ, *aciei inſtructio contra hoſtem*; item *repugnantia*.
Ἀντίταγμα, ατος, τὸ, *acies ſic inſtructa*.
Ἀντιτακτικὸς, ἡ, ὁ, *vim repugnandi habens, qui aciem contra hoſtem ordinat*.
Ἀντιτείνειν, præſ. inf. *contrà tendere*: ex ἀντὶ & τείνω.
Ἀντιτίειν, præſ. inf. ex ἀντὶ & τίω.
* Ἀντιτίθημι, *reſiſto, retribuo, oppono, loco alterius pono, ex adverſo ſtatuo*. Th. τίθημι.
* Ἀντιτιμάω, *dignum dico*, vel *ſtatuo*.
Ἀντίτομον φάρμακον eſt remedium, quod ſecatur, & paratur, adverſus morbi dolores, & vim. Ex ἀντὶ & τέτομαι, p. m. verbi τέμνω.
Ἄντιτος, pro ἀντίτιτος, per Sync. *viciſſim punitus*: ex ἀντὶ & τίω.
Ἀντίτυπον, ου, τὸ, *typus alii typo reſpondens*; ex ἀντὶ & τύπτω.
Ἀντιτύχοις, *conſequaris*, a. 2. opt. act. ab ἀντιτυγχάνω, quod ex ἀντὶ & τυγχάνω.
Ἀντιφερίζειν, *obviam ſe offerre, contendere*, præſ. inf. act. Ex ἀντὶ & φέρω.
Ἀντιφερίξαι, *obviam ſe obtuliſſe, contendiſſe*, Poët. & Dor. pro ἀντιφερίσαι, a. 1. inf. act. ab ἀντιφερίζω.
Ἀντιφέρομαι, *reſiſto, obviam me fero, repugno*, præſ. inf. ἀντιφέρεσθαι. Th. φέρω.
Ἀντιφθέγγομαι, *reſpondeo, contrà loquor*: ex ἀντὶ & φθέγγομαι.
Ἀντίφιλος, ᾱ, ὁ, *Antiphilus*, nom. propr.
Ἀντιφυτεύω, *viciſſim gigno*, f. εύσω, p. κα. ex ἀντὶ & φυτεύω. Th. φύω.
* Ἀντιφωνέω, f. ήσω. *alternatim reſpondeo*.
* Ἀντιφωνὴ, ῆς, ἡ, *Antiphona*. Th. φωνὴ.
Ἀντιχρᾶν, *ſufficere*, præſ. inf. ex ἀντὶ & χράω.
* Ἀντιχρησις, εως, ἡ, *mutuus uſus*.
Ἀντίχριστος, ᾱ, ὁ, *Antichriſtus, Chriſto adverſarius*.
Ἀντλιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ἀντλιόομαι.

Ἀνλέω, -ῶ, *haurio*, præſ. inf. ἀντλεῖν, f. ήσω. p. ἤντληκα. a. 1. ἤντλησα. Th. ἄντλος.

Ἄνλη, ης, ἡ, Poët. pro ἄντλος.

Ἄνλημα, ατος, τὸ, *hauſtrum*. Th. ἄντλος.

Ἄντλῆσαι, *hauſiſſe*, a. 1. inf. & ἄντλησον, άτω, *haurito*, a. 1. imp. verbi ἀντλέω.

ΑΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, *ſentina*. Hinc ἀντλίον, ου, τὸ, *vas, quo aqua ſentinæ exhauritur*.

Ἀνλολὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro ἀναλολὴ, *ortus*.

Ἄνλομαι, *occurro, obvius fio*; item *ſupplico*.

Ἀνλορχέομαι, -οῦμαι, *viciſſim*, (vel *contrà*) *ſalto*: part. præſ. ἀντορχούμενος. Ab ἀντὶ & ὀρχέομαι.

Ἀνλοφθαλμέω, -ῶ, cum dat. *obnitor, obluctor*. f. ήσω. p. ἀνλωφθάλμηκα. Ex ἀντὶ & ὀφθαλμός.

Ἄνλροθεν, *ex antro*, Poët. adv. ab

ΑΝΤΡΟΝ, ου, τὸ, *ANTRUM*: Inde

Ἀνλριὰς, άδος, ἡ, *in antris verſans*: &

Ἀνλρώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *antris plenus, cavernoſus*.

Ἄνλρω, gen. Dor. pro Ἄνλρου.

Ἄνλυγες, αἱ, *habenæ*, nom. pl. ab

ΑΝΤΥΞ, υγος, ἡ, *ambitus & circumferentia currûs*, in dat. pl. ἄνλυξι, παρὰ τὸ ἄνω τετύχθαι, quia ſursùm extenditur.

Ἀντυπηργεῖν, Ion. pro ἀνθυπουργεῖν, *viciſſim inſervire*: ax ἀντὶ & ὑπουργός.

Ἀντωθέω, -ῶ, *repello, renitor, obnitor*: ἀντωθεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. Inde ἄντωσις, εως, ἡ, *repulſio, renixus*: Ab ἀντὶ & ὠθέω.

Ἀνύβριστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *contumeliæ expers*: ex ἄνευ & ὕβρις.

Ἄνυδρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *aridus, aquâ carens*: ex α & ὕδωρ, ν inſerto euphoniæ causâ.

Ἄνυε, *perficiebat*, 3. ſing. imperf. Dor. vel Ion. verbi ἀνύω.

Ἄνυμες, *perficiebamus*, Dor. Sync. pro ἠνύομεν, 1. pl. act. imp. verbi ἀνύω.

Ἀνύουσα, *quæ perficit*, præſ. part. f. g. ab ἀνύω.

Ἀνυπαρξία, ας, ἡ, *interitus, eſſentiæ privatio*: ab α & ὑπάρχω, *ſum*.

Ἀνυπόδατος, ου, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro ἀνυπόδητος, *diſcalceatus, ſine calceis*: ab α & ὑποδέω, Th. δέω.

Ἀνύποιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *intolerabilis, non ferendus*: ab α, ὑπὸ, & οἰστὸς, ab οἴω, pro φέρω.

Ἀνυπόκριτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *minimè ſimulatus, non fucatus*: ex α & ὑποκρίνομαι.

Ἀνυπονόητος, ου, *non ſuſpicans, improviſus*.

Ἀνύποπλος, & ἀνυπόπτευτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *non ſuſpectus, ſuſpicione vacans*. Et

Ἀνοπόπλως, adv. *citra ſuſpicionem*. Ex ἀνὰ, ὑπὸ, & ὄπτομαι.

Ἀνυπόστατος, ου, *intolerabilis, qui non poteſt ſubſiſtere*; ab α & ὑποστάς. Th. ἵστημι.

Ἀνυπότακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *refractarius*: ex α & ὑπότακτος.

Ἀνυσάμαν, Dor. pro ἠνυσάμην, *confeci, acquiſivi*, a. 1. m. verbi ἀνύω.

Ἀνύσας, ὁ, *qui perfecit*, a. 1. part. ab ἀνύω.

Ἀνυσίεργος, ου, ὁ ἡ ἡ, *operis conficiendi ſtudioſus, laborioſus*: ab ἀνύω & ἔργον.

Ἀνύσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *efficax, utilis*, &

Ἀνυσίμως, adv. *efficacitèr, perfectè*, ab

Ἄνυσις, εως, ἡ, *effectio, perfectio, profectus commodum*: ab ἀνύω.

Ἀνύσσας, αντος, ὁ, pro ἀνύσας, Poët.

Ἀνυστὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, *qui effici poteſt*, item *promptum facile*. ὡς ἀνυστὸν ἔχει, *quoad fieri poteſt, pro viribus*. Ἀνυστικὸς, ὴ, ὁ ἡ ἡ, vel ἀνυτικὸς, *efficax*. Ab ἀνύομαι.

Ἄνυτο, *perficiebatur*, Dor pro ἤνυτο, imp. verbi ἄνυμι· vel eſt 3. pluſq. p. paſſ. ab

ΑΝΤΩ, *perficio, proſum, impleo, conſumo, impetro, feſtino*: f. σω. p. ἤνυκα.

Ἀνυφόω, *erigo, ſublevo*: ex ἄνω & ὑφόω.

ΑΝΩ, *ſurſùm*, adv. ὁ ἄνω, ſc. ὤν, *ſupernus*, à ἄνω, ſc. ἔσα, -*ſuperna*. τὰ ἄνω, ſc. ὄντα, *quæ ſurſum ſunt*, compar. ἀνώτερον, *ſuperiùs, altiùs*.

Ἀνῶ, *deſeram*, a. 2. ſub. act. ab ἀνίημι, a. 2. ἀνὴν.

Ἄνωγα, præt. m. Ion. pro ἤνωγα, *juſſi*: ab ἀνώγω, & ἀνωγέω.

Ἄνωγεν, imp. vel a. 2. Ion. pro ἤνωγεν. ἀνωγὴ, a. 2. ſub. ab ἀνώγω.

Ἀνώγεον, ου, τὸ, *cœnaculum*, & Att. ἀνώγεων, ω, τό. Scribitur & ἀνώγαιον, q. d. ἄνω τῆς γῆς, *ſupra terram*.

Ἀνώγηθι, & per Sync. ἄνωχθι, *jube*: præſ. imp. ab

Ἀνώγημι, idem quod ἀνώγω, q. v.

Ἀνῴγμαι, ξαι, κται, *apertus ſum*, perf. paſſ. verbi ἀνοίγομαι, part. ἀνεῳγμένος, η, ον, Th. οἴγω.

Ἀνώγεν, *jubebam*, pro ἠνώγουν, imp. Ion. ab ἀνωγέω, ſeu ἀνώγω.

ΑΝΩΓΩ, *jubeo, hortor*: f. ξω, p. ἤνωχα. a. 1. ἤνωξα.

Ἀνωδυνία, ας, ἡ, Poët. pro quo & νωδυνία, *indolentia, doloris vacuitas*. Inde

Ἀνώδυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *dolorem nullum ſentiens*: & ἀνώδυνον φάρμακον, *quod dolorem ſedat*.

Ἀνωδύνως, adv. *ſine dolore*. Th. ὀδύνη.

Ἄνωθεν, *deſuper*; adv. ab ἄνω. It. *ſupernè, è cœlo*: ἐκ τῶν ἄνωθεν (ſupl. μερῶν) *à ſummo*; ἀπὸ ἄνωθεν, *à ſummo*; γεννηθῆ ἄνωθεν, *naſcatur denuò*: προγινώσκοντές με ἄνωθεν, *cognoſcentes me jam inde à majoribus*: πάλιν ἄνωθεν, *denuo, ad ſuperiora regreſſi*.

Ἀνωθέω, -ῶ, *propulſo, repello, ſurſùm impello*: f. ήσω, & ώσω. a. 1. inf. act. ἀνῶσαι, med. ἀνώσασθαι. part. ἀνωσάμενος. Inde

Ἀνώθησις, εως, ἡ, *impulſio ſurſùm verſùs*, vel *repulſio*. Th. ὠθέω.

Ἀνώϊστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *inopinatus, improviſus*: hinc ἄνωιστὶ, *inopinatò*. Ex α & οἶω.

Ἀνωΐχθην, reſolutâ diphthongo pro ἀνῴχθην.

Ἀνῴχλαι, *apertus eſt*, 3. ſing. perf. paſſ. ἀνῳγμαι, verbi ἀνοίγω.

Ἀνώλεθρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *interitui non obnoxius*: ex α & ὄλεθρος.

Ἀνώμαλον, τὸ, *inæquale*. Hinc

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, *inæqualitas*. Ex α & ὁμαλός.

Ἀνωμοτὶ, *ſine jurejurando*, adv. ex α & ὄμνυμι.

Ἄνων, ονος, ὁ, *expediens*, præſ. part. ab ἀνύω.

Ἀνώνυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *expers nominis*. Th. ὄνυμα.

Ἀνωρθώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἀνορθόω.

Ἀνωρία, ας, & Ion. -η, ας, ἡ, *intempeſtivitas*: ex α & ὥρα.

Ἀνωσάμενος, ὁ, a. 1. part. m. verbi ἀνωθέω. Th. ὠθέω.

Ἀνῶσαι, *retuliſſe*, Ion. pro ἀνοῖσαι, vel ἀνενεῖκαι, & ἀνενέγκαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρω. Vel Ἀνῶσαι, *repuliſſe*, eſt a. 1. inf. ab ἀνωθέω.

Ἀνώτα ξ, *repulſum fuiſſe*, a. 1. inf. m. verbi ἀνωθέω.

Ἀνωτερικός, ή, όν, *ſuperior*. Ex ἄνω, & ἀνώτερος, hinc ἀνωτερικός.

Ανωφιλὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *inutilis*, ex α & ὄφελος.

Ἀνῴχα, *aperui*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi ἀνοίγω.

Ἀνῳχθην, ης, η, *apertus fui*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνοίγομαι.

Ἀνῳχθι, pro ἄνωγε, *aperi*, præſ. vel a. 2. imp. act. vel ἀνῳχθι, *jube*, eſt imp. conciſus pro ἀνώγηθι, ab ἀνώγημι.

Ἀνώχθω, pro ἀνωγέτω, *jubeat*, ut ἀνῳχθι, pro ἄνωγε, per Metaplaſm. ab ἀνώγω.

Ἄξαιμαι, αις, αι, *fregerim*, & in 3. pl. ἄξαιεν, a. 1. opt. act. ἄγνυμι, ſeu ἄγω, f. ἄξω. a. 1. ἦξα. Ἄξας, *ducens*, a. 1. part. ab ἄγω, f. ἄξω.

Ἄξε, vel eſt præſ. imp. futuri formam habens ab ἄξω, quod Poëtæ formant à f. 1. ἄγω, vel dictum eſt pro ἄξον, in a. 1. ut viciſſim in a. 2. reperitur λάβον pro λαβέ.

Ἄξεια, ατ, ε, & in 3. pl. ἄξειαν, a. 1. opt. Æol. ab ἄγνυμι, ſeu ἄγω.

Ἄξενος, ε, ὁ, Poët. ἄξεινος, *ſine hoſpite*: ex α & ξένος.

Ἄξεστος, ε, ὁ ἡ ἡ, *radendo non politus*: ab α & ξεστὸς. Th. ξέω.

Ἀξία, ας, & Ion. -η, ης, ἡ *dignitas, meritum*, ab ἄξιος.

Ἀξιάγαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, *admiratione dignus, admirabilis*: ab ἄξιος & ἀγαστός.

Ἀξιάκουστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *auditu dignus*, item *memorabilis*: ab ἄξιος, & ἀκούω.

Ἀξιακρόαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. Th. ἀκροάομαι.

Ἀξιαπήγητος, Ion. pro ἀξιαφήγητος, ὁ ἡ ἡ, *memorabilis*: ſuperlat. Ἀξιαπηγητότατος, & ἀξιαφηγητότατος, *memoratu digniſſimus*. Ab ἄξιος, & ἀφήγησις. Th. ἡγέομαι.

* Ἀξιέρασος, ε, ὁ, *amabilis*: ab ἄξιος & ἔρασ.

* Ἀξιοθαυμαστότερος, *admirabilior*.

Ἀξιοῦμαι, *dignum cenſeo*, Dor. pro ἀξιοῦμαι, præſ. ind. ab ἀξιόω.

ΑΞΙΝΗ, ης, ἡ, *ASCIA, ſecuris*. Angl. an Ax, qu. ab ἄγω· vel ab צִינָא.

* Ἀξιόπιστος, *fide dignus*, ex πίστις, εως.

Ἀξιοθέητος, Ion. pro ἀξιοθέατος, *ſpectatu dignus*: ab ἄξιος & θεάομαι.

Ἀξιόμαχος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui alicui reſiſtere poteſt pugnando*: ab ἄξιος & μάχομαι.

Ἀξιόνικος, ε, ὁ ἡ ἡ, *victoriâ dignus*: ab ἄξιος, & νίκη.

ΑΞΙΟΣ, ε. ὁ, *dignus*, cum gen. Hinc

Ἀξιότης, τητος, ἡ, *dignitas, meritum*.

Ἀξίωμα, ατος, τὸ, *dignitas, auctoritas*, item *enuntiatum*.

Ἀξιωματικὸς, ὴ, ὸν ἡ ἡ, *auctoritate præditus, auguſtus*.

Ἀξίωσις, έως, ἡ, *auctoritas, dignitas, amplitudo*.

* Ἀξιοῦν, infinit. vide ἀξιόω.

Ἀξιόχρεως, Ion. & Att. *qui eſt ſolvendo, ac proinde fide dignus*: ab ἄξιος & χρέως.

Ἀξιόω, -ῶ, *dignor*, cum gen. *æquum cenſeo*, imp. ἠξίουν, -ουν, f. ώσω. p. ἠξίωκα, a. 1. ἠξίωσα. a. 1. ſub. ἀξιώσα, ης, η, a. 1 inf. ἀξιῶσαι. paſſ. præſ. ἀξιόομαι,-ῶμαι, *dignus cenſeor*. 3. pl. præſ. imperat. paſſ. ἀξιούσθωσαν, *digni cenſentur*. p. ἠξίωμαι. a. 1. ἠξιώθην. f. 1. ἀξιωθήσομαι. Th. ἄξιος.

* Ἀξίως, adv. *dignè*: ab ἄξιος.

Ἀξιώσια, ας, ε, *dignatus fuerim*: a. 1. opt. Æol. verbi ἀξιόω.

Ἄξομαι, *Abducam*, f. 1. verbi ἄγω.

Ἄξον, a. 1. imp. act. *duc*, vel *frange*: ab ἄγω. vel ἄγνυμι, f. ἄξω.

Ἄξονα, acc. ſing. ἄξονι, dat. ab ἄξων.

Ἄξυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *ligno carens*, vel *plenus ligno*: ab α, vel priv. vel epitat. & ξύλον.

Ἄξω, Dor. ἀξῶ, f. 1. act. *ducam*, vel *frangam*: ab ἄγω, vel ἄγνυμι.

ΑΞΩΝ, ονος, ὁ, *axis*; *aſſer*: qu. ab ἄγω, quia circa axem rota *agitur*.

——ωο, Æol. & Bœot. in gen. ſing. 1. decl. ſimpl. pro -ε, ut Ἀνσίαο pro Ἀνσίε, Eſt & Ion. & Poët. pro ω, in 2. perſ. ſing. a. 1. m. ut pro ἐτύψω, ἐτύψαο.

Ἀοιδᾶν, Dor. pro ἀοιδῶν, gen. pl. ab ἀοιδὰς, vel ἀοιδή.

Ἀοιδὰ, ῆς, & Dor. ἀοιδὰ, ᾶς, ἡ, *cantus*: dat. pl. Ion. ἀοιδῇσι pro ἀοιδαῖς, à p. m. ᾠδα, verbi ἀείδω.

Ἀοίδιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, *celebris, decantatus*.

Ἀοιδὸς, ῆ, ὁ, *cantor, poeta*. Th. ἀείδω.

Ἀοιδοτάτη, ης, ἡ, *canendi peritiſſima, canta ſuaviſſima*: ſuperl. ab ἀοιδός.

* Ἄοινος, ε, *vino carens*: ab οἶνος, *vinum*.

Ἀοίκητος, ε, ὁ ἡ ἡ, *inhabitatus*. Ἄοικος, ου, ὁ ἡ ἡ, *domo carens*: ex α & οἶκος.

Ἄοκνος, ε, ὁ ἡ ἡ, *impiger, intrepidus*: ex ὄκνος.

Ἀολλέες, εῖς, οἱ ἡ αἱ, *conferti*: nom. pl. ab ἀολλὴς. acc. pl. ἀολλέας, εῖς, dat. ἀολλέσι.

Ἀολλίδην, *confertim, ſimul*: adv. Poët. ab

ΑΟΛΛΗΣ, έος, ὁ ἡ ἡ, *confertus, congregatus*. Hinc ἀολλίζω, & ἀολλίσω, *congrego*.

——άοντι, -ῶντι, terminatio Dor. 3. perſ. pl. præſ. ind. 2. contract. pro -ῶσι vel -ῶσι, ut βοάοντι, pro βοάουσι, βόωσι.

* Ἀόπλους, acc. pl. *inermes*, ab ἄοπλος, ex ὅπλον, *arma*.

ΑΟΡ, & ἄορ, ρος, τὸ *enſis*: q. ab ἀείρω, quia *ſuſpenditur*.

Ἀόρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, *inviſibilis*.

Ἀοράτως, *inviſibiliter*, adv.

Ἀορασία, ας, ἡ, *cæcitas*. Ex α & ὁράω.

* Ἀορία, ας, ἡ, *tenebræ*. ab iiſd. Th.

Ἀορίστος, ε, ὁ ἡ ἡ, *infinitus, interminatus*.

Ἀοριστία, ας, ἡ, *infinitas*.

Ἀοριστικὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, *indefinitivus*.

Ἀορίστομαι, -ῶμαι, *indefinitus ſum*. ἀοριστεύω, *bæſito*. Omnia ab α & ὅρος.

Ἀορίστως, adv. *infinitè, interminatè*.

Ἄορνος, ε, ὁ ἡ ἡ, *avibus carens*, Item nom. fluvii *AVERNUS*. Th. ὄρνος.

ΑΟΡΤΗ, ῆς, ἡ, *arteria magna*, item *arca*.

ΑΟΡΤΗΡ, ῆρος, ὁ, *lorum* (ſeu *funis*:) *quo enſis, clypeus, aut pera appenditur*: dat. pl. ἀορτῆρσι, Poët. qu. ab ἀείρω, vel quaſi ἄορα τηρῶν, ab ἄορ & τηρέω.

Ἄορτο, *ſublatus erat*: 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἄορμαι pro ἦορμαι, perf. paſſ. verbi ἀείρω,

ειρω. Quidam tamen ab ἤρτο factum volunt, η in α converſo, & inſerto ο pluſq. p. paſſ. ἄρτο, ἄορτο.

Ἀρωγέω, -ῶ, *auxilior, opem ſero, adjuvo.* Hinc

Ἀρωγητήρ, ὁ, *adjutor.* ἄνευ ὅσσης βοηθῶν, qu. *non vocatus*, alteri opitulatur. ab ὅσσα.

Ἄρτος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, *illæſus*: ex α & ἀταω.

Ἀσχλησία, ας, ἡ, *vacuitas à turbis.* ἀσχλήτος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, *qui moleſtiâ vacat.* Ab α & ὀχλος.

Ἄψοφος, ὁ ϗ ἡ, *viſûs expers, cæcus*: ab α & ὄπτομαι.

Ἀπ' pro ἀπὸ, *ab.*

Ἀπαγγεῖλαι, *renuntiâſſe*, a. 1. inf. act. ἀπάγγειλον, ἄτω, *renuntiato*, & in 2. pl. ἀπαγγείλατε, *renuntiate*, imp. ἀπαγγείλας, ἄντος, ὁ, *renuntians*, part. ab ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγελία, ας, ἡ, *narratio*: ab

Ἀπαγγέλλω, *renuntio*: f. ἀπαγγελῶ, p. ἀπήγγελκα. a. 1. ἀπήγγειλα. a. 1. imp. ἀπάγγειλον. inf. ἀπαγγεῖλαι. præſ. part. act ἀπαγγέλλων, οντος, ὁ, paſſ. ἀπαγγελλόμενος. Ex ἀπὸ & ἀγγέλλω.

Ἀπαγής, ὁ ϗ ἡ, *impenetrabilis*: ex ἀπὸ pro α priv. & ἄγω· vel, ut alii volunt, ex α intenſivo, & ἔπαγον, a. 2. verbi πήγνυμι.

Ἀπαγινέειν, Ion. pro ἀπάγειν, *auferre, abducere.* Th. ἄγω.

Ἀπαγξαίμην, ης, ῃ, *me ſtrangularem*: a. 1. opt. m. verbi ἀπάγχω.

Ἀπαγομένην, τὴν, *abductam*: acc. ſing. præſ. part. paſſ. f. g. ab ἀπάγω.

Ἀπαγορεύων, οντος, ὁ, *prohibens*: præſ. p. ab

Ἀπαγορεύω, *prohibeo, interdico, recuſo, nego*: ex ἀπὸ & ἀγορεύω.

Ἀπαγριόω, -ῶ, *agreſte reddo, effero, exaſpero*: ab ἀπὸ & ἀγρός. Inde

Ἀπαγρίωσις, ωσι, ἡ, *efferatio, exaſperatio.*

Ἀπάγχω, *ſtrangulo, ſuffoco*: f. ἀπάγξω, p. ἀπήγχα. præſ. paſſ. ἀπάγχομαι, *ſtrangulor*, f. 1. m. ἀπάγξομαι. a. 1. ἀπηγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ & ἄγχω.

Ἀπάγω, *abduco*: f. ἀσω. p. ἀπῆχα. a. 2. ἀπῆγον, Att. ἀπήγαγον, imp. ἀπάγαγε, part. ἀπαγαγὼν, όντος, ὁ, perf. paſſ. ἀπῆγμαι, ξαι, κται. a. 1. ἀπήχθην. inf. ἀπαχθῆναι. Th. ἄγω.

Ἀπαγωγὴ φόρα, *tributi penſio.*

Ἀπαδεῖν, Ion. & Poët. *diſplicere*: ex α & ἄδω ſeu ἀνδάνω, *placeo.*

Ἀπαδίς, ιος, ἡ, *cogitatio*: in acc. pl. ἀπάδιας, & per Craſin ἀπάδις. Dicta qu. ἄπιδις, ab ἀπὸ pro ἄπωθεν ϗ πρόρρωθεν ἰδεῖν, quod mens & cogitatio res eminùs, & antè quam acciderint, *videat & prævideat.*

Ἀπαειρόμενος, η, ὁ ϗ ἡ, *diſcedens*: præſ. part. ex ἀπὸ & ἀείρω.

* Ἀπαθανατίζω, *immortalitate dono, immortalem facio.* f. ισω. Th. θάνατος.

Ἀπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *impatiens, qui non eſt paſſus*: ex α & ἔπαθον, a. 2. verbi πάσχω.

Ἀπαὶ, Præpoſ. Poët. pro ἀπὸ, *ab.*

Ἀπαιδευσία, ας, ἡ, *inſcitia, imperitia*: ex α & παιδεύω. Th. παῖς.

Ἀπαίδευτος, η, ὁ ϗ ἡ, *ineruditus, illiteratus*: ex α & παιδεύω. Th. παῖς.

Ἀπαδοτρίζητος, η, ὁ ϗ ἡ, *qui non ſub magiſtro exercitatus*, item *inexercitatus*; ab ἀπὸ, παῖς, & τρίβω.

Ἀπαιρεθέω, *privarer*: Ion. pro ἀφαιρεθῶ. a. 1. ſub. paſſ. ab ἀφαιρέομαι.

Ἀπαιρεῖσθαι, Ion. pro ἀφαιρεῖσθαι, *privari, ſpoliari*: ex ἀπὸ & αἱρέω.

Ἀπαιρεμένοι, οἱ, *fraudati*: Ion. redup. & Att. pro ἀφῃρημένοι, p. part. paſſ. ab ἀφαιρέω.

Ἀπαίρω, *tollo, diſcedo*: f. αρῶ. p. ἀπῆρκα. a. 1. ἀπῆρα, imp. ἀπᾶρον, ἄτω, inf. ἀπᾶραι. p. paſſ. ἀπῆρμαι. a. 1. ἀπῄρθην, ſub. ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ, ex ἀπὸ & αἴρω.

Ἄπαις, ὁ, *liberis carens*: ex α & παῖς.

Ἀπαίσιος, η, ὁ ϗ ἡ, *infauſtus, inauſpicatus, mali augurii*: ab ἀπὸ & αἶσα.

Ἀπαΐσσω, f. ξω, *proſilio, cum impetu abeo*: a. 1. part. ἀπαΐξας. Th. αἴσσω.

Ἀπαιτεῖ, *repetit*, 3. ſing. præſ. ind. ἀπαίτει, *repetito*, 3. ſing. imp. act. præſ. ἀπαιτίσωσιν, 3. pl. a. 1. ſub. ab

Ἀπαιτέω, -ῶ, *repeto*: ab ἀπὸ & αἰτέω.

* Ἀπαίτησις, ωσ, ἡ, *repetitio, exactio.*

Ἀπαιτίζω, f. ισω. idem.

Ἀπαλὰ, τὰ, *mollia*, h. e. *juvenilia.* ἀπαλὰς, τὰς, *teneras*, acc. pl. f. g. ab ἀπαλός.

Ἀπάλαιστος, η, ὁ ϗ ἡ *qui luctâ eſt invictus, inſuperabilis.* Poët. pro ἀκαταπάλαιστος. Th. παλαιστή.

Ἀπάλαιστρος, η, ὁ ϗ ἡ, *palæſtræ imperitus*: ab α & παλαίστρα. Th. πάλη.

Ἀπαλαλκέμεν, *arcere, repellere*: Dor. pro ἀπαλαλκεῖν, præſ. inf. ἀπαλάλκοι, *arceat*, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi

Ἀπαλάλκω, *arceo, repello.* Th. ἀλκή.

Ἀπάλαμνος, pro ἀπάλαμος, η, ὁ ϗ ἡ, *conſilii inops, induſtriâ carens, difficilis*: ex α & παλάμη.

Ἀπάλαμος βίος, *vita miſerrima*: cui nullus παλάμην, i. e. *artem* (ſeu *auxilium*) reperire poteſt, ut eam liberet. Sic ἀπάλαμον κακὸν, *malum unde quis eluctari nequit.* Th. παλάμη.

Ἀπαλάομαι, -ῶμαι, *deerro, vago*: ab ἀπὸ & ἀλάομαι.

Ἀπαλγέω, -ῶ, *dedoleo, occaleſco*: f. ήσω. p. ἀπήλγηκα, ex ἀπὸ & ἀλγέω.

Ἀπάλειψον, *dele*: a. 1. imperat. act. ab

Ἀπαλείφω, f. ψω. p. κα. *deungo, deleo.* Th. ἀλείφω.

Ἀπαλεξίκακον, ου, τὸ, *immedicabile, à quo malum depelli nequit*: ab ἀπὸ, ἀλέξω & κακός.

Ἀπαληθεύω, f. σω. p. κα. *vera prædico*: ab ἀπὸ & ἀληθεύω. Th. ἀληθής.

Ἀπαλλιλιμμένος, η, ον, *obliteratus*: part. præſ. paſſ. ab ἀπαλείφομαι.

Ἀπαλήσεται, *vagabitur*: f. 1. m. ab ἀπὸ & ἄλημι, vel ἀλάομαι.

Ἀπαλθέομαι, -ῶμαι, *curo*: vide in ἄλθω, ἀλθέω, & ἀλθαίνω.

Ἀπαλίας, ου, ὁ, *hœdus, tenellus*, ſeu *delicatus.* Th. ἀπαλός.

Ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *diviſſio*: &

* Ἀπαλακτέον, *adimendum eſt*: &

Ἀπάλλαξις, ιος, ἡ, *diſcedendi facultas*: ab

Ἀπαλλάσσω, vel Att. -ττω, *dimitto, abire jubeo, libero*: f. άξω. p. ἀπάλλαχα. a. 1. ἀπήλλαξα. 3. ſing. a. 1. ſub. ἀπαλλάξη. præt. paſſ. ἀπήλλαγμαι. inf. ἀπηλλάχθαι. Ex ἀπὸ & ἀλλάσσω.

Ἀπαλ-

Ἀπαλλοτριόω, -ῶ, *abalieno.* ἀπαλλοτριοῖ, 3. ſing. præſ. opt. fut. ώσω. p. ἀπηλλοτρίωκα. p. paſſ. ἀπηλλοτρίωμαι. part. ἀπηλλοτριωμένος, *abalienatus.* Ex ἀπὸ & ἀλλοτριόω. Th. ἄλλος.

Ἀπαλοῖο, ῦ, *teneri, mollis:* gen. Ion. pro ἀπαλοῦ.

* Ἀπαλοιφὴ, ῆς, ἡ, *litura, deletio.* Th. ἀλείφω.

ΑΠΑΛΟΣ, ή, όν, *tener, mollis, delicatus:* q. ἁφαλὸς, ab ἁφὴ, q. d. *tactui cedens.* Inde

Ἀπαλότης, τητος, ἡ, *teneritudo, mollities.* Th. ἅπτομαι.

Ἀπαλοτριφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *delicatè nutritus, ſaginatus.* Th. τρίφω.

Ἀπαλόσαρκος, ος, ὁ ϗ ἡ, *carne mollis:* ex ἁπαλὸς & σάρξ.

Ἀπαλόχροος, gen. ab ἁπαλόχροε, όος, ὁ ϗ ἡ, *qui tenellum ſeu molle corpus habet.* Ex ἁπαλὸς & χροῦς. Th. χρόα.

Ἀπαλύνω, *tenerum reddo, mollio, emollio;* item *delicatè attingo:* f. νῶ. Th. ἁπαλός.

* Ἀπαλῶς, adv. *mollitèr.* Th. ἅπτομαι.

Ἀπαμβλύνω, idem quod ἀμβλύνω, *hebeto, obtundo.* Th. ἀμβλύς.

Ἀπαμείβετο, *reſpondebat:* 3. imp. ἀπαμειβόμενος, præſ. part. ab

Ἀπαμείβομαι, *reſpondeo:* ex ἀπὸ & ἀμείβω.

Ἀπαμμένος, *pendens, ſuſpenſus,* Ion. pro ἀφημμένος, ſublatâ aſpiratione & augmento: ab ἁφάπτομαι. Th. ἅπτομαι.

Ἀπαμύνω, *propello, arceo:* f. υνῶ. Ex ἀπὸ & ἀμύνω.

Ἅπαν, τὸ, *omne:* n. g. ab adj. ἅπας, q. v.

Ἀπαναίνεται, *reſpuit:* 3. ſing. præſ. ind. ex

Ἀπαναίνομαι, *renuo, reſpuo, recuſo, rejicio:* cum acc. Ab ἀπὸ & ἀναίνομαι.

* Ἀπαναιχυνατέω, *inverecundè facio,* f. ήσω.

Ἀπανάνατο, *reſpuit:* Poët. & Dor. pro ἀπανήνατο, 3. ſing. a. 1. m. ab ἀπαναίνομαι.

Ἀπάνευθε, *ſeorsùum,* adv. ab ἄνευθε. Th. ἄνευ.

Ἀπανήνασθαι, *recuſare:* a. 1. inf. m. & a. 1. ind. m. ἀπηνηνάμην, *recuſavi, renui;* ab ἀπαναίνομαι.

Ἀπανισαμένης, τῆς, *diſcedentis:* gen. ſing. part. præſ. f. g. ab ἀπανίσαμαι, quod ex ἀπὸ, ἀνὰ & ἵσημι.

Ἅπαντα, τὸν, *omnem:* acc. ſing. ab ἅπας.

Ἀπαντᾶν, *occurrere:* præſ. inf. & ἀπαντῶντας, τοὺς, *occurrentes:* acc. pl. part. præſ. ab

Ἀπαντάω, -ῶ, *occurro:* ab ἀπὸ & ἀντάω.

Ἀπάντη, *ubique,* adv. Th. πᾶς.

* Ἀπάντημα, ατος, ὁ, *occurſus, caſus, eventus.*

Ἀπάντησις, εως, ἡ, *occurſus;* it. *excipio, obviam itio.* ab ἀπαντάω.

Ἀπαντίον, Ion. *è regione.* Th. ἀντί.

Ἅπαξ, adv. *ſemel.*

Ἁπαξαπλῶς, *univerſalitèr:* ex ἅπαξ & ἁπλῶς. Th. ἁπλόος.

Ἀπάξιος, ος, ὁ, *præter morem:* & ſubinde pro ἄξιος, *dignus.*

Ἀπάορος, ος, ὁ, Poët. pro ἀπήορος, *remotus:* p. ab ἀείρω. p. m. ῆορα, & neglecto augmento ἄορα.

Ἀπαράβατος, ος, ὁ ϗ ἡ, *non tranſitorius, perpetuus:* ex α & παραβαίνω.

Ἀπᾶσαι, *ſuſtuliſſe, deceſſiſſe,* a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω.

Ἀπαραιρημένος, *ſpoliatus, privatus:* Ion. redupl. pro ἀφῃρημένος, perf. part. paſſ. verbi ἀπαραιρέομαι, οῦμαι, pro ἀφαιρέομαι.

* Ἀπαραίτητος, *inevitabilis, inexorabilis, quod exorando evitari non poteſt.* Hinc

* Ἀπαραιτήτως, adv. qu. *inexorabilitèr.*

Ἀπαρακαλύπτως, *apertè:* adv. ab α, παρὰ & καλύπτω.

Ἀπαραλόγιστος, ος, ον, *infallibilis, e:* ex α & παραλογίζομαι.

Ἀπάρας, αντος, ὁ, *tollens:* a. 1. part. act. ab ἀπαίρω.

* Ἀπαρασήμαντος, ος, ὁ, *non deſignatus.*

Ἀπαρασκεύαστος, ος, ὁ ϗ ἡ, *imparatus:* ex α & 3. perf. ſing. præt. ind. verbi παρασκευάζομαι. Th. σκεῦος.

Ἀπαραφυλάκτως, *incaute:* ex α & παραφυλάσσω. Th. φυλάσσω.

ΑΠΑΡΓΙΆ, ας, ἡ, herbæ nomen.

Ἀπαρχμα, ατος, το, *primitiæ:* ab ἀπὸ & ἀρχή.

Ἀπάρθενος, ος, ὁ ϗ ἡ, *qui, quæve non eſt virgo:* ex α & παρθένος.

Ἀπαρθῶ, ῆ, ῆ, *ablatus fuero,* a. 1. ſub. paſſ. ab ἀπαίρω.

Ἀπαριθμήσας, αντος, ὁ, *qui recenſuit* vel *numeravit,* a. 1. part. act. ab ἀπαριθμέω. Th. ἀριθμός.

ΑΠΑΡΙΝΗ, ης, ἡ, herba quædam, *lappa.*

Ἀπαρκτίας, ſeu ἀπαρκίας, ος, ὁ, *ventus Septentrionalis.* Th. ἄρκτος.

Ἀπαρνέομαι, -οῦμαι, *abnego:* f. ήσομαι, ήσω, p. ἀπήρνημαι. f. 1. paſſ. ἀπαρνηθήσομαι, a. 1. m. ἀπηρνησάμην. a. 1. imp. ἀπάρνησαι, -ήσθω. inf. ἀπαρνήσασθαι. Ex ἀπὸ & ἀρνέομαι.

Ἄπαρνος, ος, ὁ ϗ ἡ, *qui pernegat:* ab ἀπαρνέομαι.

Ἄπαρον, άτω, *tollito, diſcedito:* a. 1. imp. act. ab ἀπαίρω.

Ἀπαρράσσω, *dejicio, deturbo:* f. ξω. Ex ἀπὸ & ἀράσσω.

Ἄπαρσις, εως, ἡ, *profectio, abitio, diſceſſus:* ab ἀπὸ & αἴρω. tum enim tollunt ſarcinas.

Ἀπαρτάω, -ῶ, f. ήσω, *ſuſpendo, dirimo,* qu. *ſeorſum ſuſpendo:* ex ἀπὸ & ἀρτάω.

Ἀπάρτι, adv. *ab hoc tempore:* ex ἀπὸ & ἄρτι. Alii, & quidam doctiores, legendum eſſe cenſent ἀπαρτί, *planè, omninò:* ab ἄρτιος.

ΑΠΑΡΤΙΆ, ας, ἡ, *ſupellex,* quâ ſe inſtruunt οἱ ἀπαίροντες, i. e. *proficiſcentes:* item *perfectio.* Th. αἴρω, *tollo.*

Ἀπαρτιλόγια, ας, ἡ, *integra ſumma, rotunda ratio:* ab ἀπὸ ἄρτιος & λέγω.

Ἀπαρτισμὸς, οῦ, ὁ, *perfectio, abſolutio:* ab ἀπήρτισμαι. 1. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

Ἀπαρύειν, *exhaurire:* ab ἀπὸ & ἀρύω.

Ἀπάρχειν, Poët. pro ἄρχειν, *imperare.*

Ἀπάρχεσθαι, *primitias offerre:* ab

Ἀπαρχή, ῆς, ἡ, frequentiùs in pl. ἀπαρχαί, αἱ, *primitiæ:* q. d. ἀπ' ἀρχῆς, ſcil. γινομάτων τῆς γῆς, *de principio frugum.*

Ἀπάρχομαι, *primitias ſolvo & decerpo,* cum gen. item *libamenta facio.* Th. ἀρχή.

Ἅπας, -ασα, -αν, *omnis, e:* gen. -αντος, -άσης. ex α pro ἅμα & πᾶς.

Ἁπασέων, *omnium,* gen. pl. Ion. pro ἁπασῶν, ab ἅπας.

Ἄπαστος, ος, ὁ ϗ ἡ, *qui non guſtavit, jejunus.* ex α & πάω.

'Απαςράπλωσα, ἡ, *emittens*: præſ. part. f. g. ex ἀπὸ & ἀςράπτω.
'Απάτα, Dor. pro ἀπάτη, ἡ, *fraus*. Et
'Απατᾶ, *decipit*: 3. ſing. ind. præſ. ab
'ΑΠΑΤΑ'Ω, -ῶ, *decipio, fallo*: f. ήσω. p. ἠπάτηκα. a. 1. ἠπάτησα, & Ion. ἀπάτησα, ας, ε, præſ. inf. act. ἀπατᾶν. a. 1. ind. paſſ. ἠπατήθην. part. ἀπατηθείς, εῖσα, έν. Hinc
'Απατεών, ῶνος, ὁ, *impoſtor*.
'Απάτιρθε, *ſeorſim*, ab ἀπιρθε, ſeu ἄτερ.
'Απάτη, ης, ἡ, *fraus*: ab ἀπατάω.
'Απατηθῆναι, *decipi*: a. 1. inf. paſſ. ab eod.
'Απατηλος, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *fallax*: ab ἀπατάω.
'Απατήλιος, idem.
'Απατήσει, *fallet*: 3. perſ. f. 1. ind. ἀπάτησι, *fefellit*. a. 1. Ion. pro ἠπάτησι, ab ἀπατάω.
* 'Απάτησις, ιος, ἡ, *fraus*: ab eod. Th.
'Απατῶντις, οἱ, *fallentes*: præſ. part. act. plur. ab ἀπατάω,
'Απάτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, *ſine patre*: ex α & πατὴρ.
'Απαύγασμα, ατος, τὸ, *effulgentia, ſplendor*: à 1. perſ. perf. paſſ. verbi ἀπαυγάζω. Th. αὐγή.
'Απαυγὴ, ῆς, ἡ, *ſplendor lucis, effulgentia*: ab eod. Th.
'Απαυδᾶν, *renuntiare*. 'Απαυδήσαντες, οἱ, a. 1. part. pl. num. ab 'Απαυδάω, -ῶ, *renuntio*: item *veto, interdico, prohibeo*; f. ήσω. Ab ἀπὸ & αὐδάω. Th. αὐδή.
'Απαυθαδιῖσθαι, *auſurum eſſe*: Att. pro ἀπαυθαδίσισθαι, f. 1. inf. m. ab ἀπαυθαδίζομαι. Vide in αὐθάδης.
'Απαυλίζομαι, *ſeorſim ſtabulor*, ſeu *pernoctor*.
'Απαυλίσυνος, ὑ, ὁ ἡ ὐ, *ſeorſim ſtabulans* ſeu *pernoctans*: ab ἀπὸ & αὐλή.
* 'Απαύξησις, ιως, ἡ, *diminutio*; Longini.
'Απαυράω, -ῶ, *aufero*: imp. απηύραον, ἀπηύρων. Hinc
'Απαύρα, Ion. pro ἀπήυρα. Ex ἀπὸ & αὖρα.
'Απαυςος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, *indeſinens, non ceſſans, irrequietus*; item *ſine carens, perpetuus*. 'Απαυςος δίψα, *ſitis quæ ſedari non poteſt*.
'Απαύςως, & 'Απαυςὶ, *indeſinenter, inceſſanter, irrequietè*: adv. ab ἀπὸ & παύω.
'Απαυτομολέω, -ῶ, *tranſfugio, ſum perfuga*: ab ἀπὸ & αὐτόμολος. Th. μολέω.
'Απαφρίζω, *deſpumo*. Th. ἀφρός.
'ΑΠΑ'ΦΩ, & ἀπαφῶ, & ἀπαφίσκω, *fallo, decipio*: Poët. id. quod ἀπατάω. Vox. Æol.
'Απαχθεὶς, ὁ, *abactus*: a. 1. part. paſſ. ab ἀπάγομαι. ex ἀπὸ & ἄγω.
'Απαχθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *gravis, moleſtus*.
'Απαχθίζω, *gravo*. Th. ἄχθος.
'Απάψας, ὁ, Ion. pro ἀφάψας, *qui nexuit*: a. 1. part. Th. ἅπτω.
'Απέβα, Dor. pro ἀπέβη, *ſucceſſit*: 3. ſing. ao 2. act. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω.
'Απέβαλον, ες, ε, *abjeci*: a. 2. act. ab ἀποβάλλω. Th. βάλλω.
'Απέβην, ης, η, *diſceſſi*: a. 1. ind. 'Απεβησάμην, ω, ατο, idem. a. 1. m. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω.
'Απεγαλακτίσθην, ης, η, *ablactatus ſum*: a. 1. ind. paſſ. ab
'Απογαλακτίζω, ex Th. γάλα.
'Απέγγονος, ὑ, ὁ, *pronepos*: ab ἀπὸ & ἔγγονος. Th. γείνομαι.
'Απεγλυκάνθη, *dulcis evaſit*: 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ἀπογλυκαίνομαι. Th. γλυκὺς.
'Απεγνώσθην, ης, η, *rejectus ſum*: a. 1 paſſ.
'Απεγνωκὼς, υῖα, ὸς, *rejectus*: perf. part. act. ab ἀπογινώσκω. Inde 'Απεγνωκότως, *deſperatè*. Th. γινώσκω.
'Απεδανὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, *claudus, ſenſibus captus, infirmus*: ab α & πέδανος, quod à πέδον.
'Απεδάσσαο, *diviſiſti*: Ion. & Poët. pro ἀπεδάσω, 2. ſing. a. 1. m. verbi ἀποδάζομαι. Th. δαίω.
'Απεδείξα, ας, ε, *expoſui, deſignavi*: a. 1. ind. act. ab ἀποδείκνυμι. a. 1. paſſ. ἀπεδείχθην. Th. δεικνύω.
'Απεδειροτόμησα, ας, ε, *caput amputaſſem*: a. 1. ind. act. ab ἀπὸ & δειροτομέω. Ex δέρη, ſeu δειρὴ, & τέμνω, p. m. τέτομα.
'Απεδέξατ', per Apocopen. pro ἀπεδέξατο, *recepit*: 3. ſing. a. 1. m. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι. Et 'Απεδείξατο, *demonſtravit*: Ion. pro ἀποδείξατο, quod à δείκνυμι.
'Απεδήμησα, ας, ε, *peregrè profectus ſum*, a. 1. act. ab ἀποδημέω. ex ἀπὸ & δῆμος.
'Απεδίδα, 2. ſing. imperf. paſſ. ab ἀποδίδωμι, *reddo*. Th. δίδωμι.
'Απιδίδαν, pro ἀπεδίδοσαν, 3. ſing. imperf. act. ejuſd. verbi.
'Απέδιλος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, *calceis carens, excalceatus*.
'Απεδίλωτος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, id. Ab α & πέδιλον.
'Απεδοκίμασα, ας, ε, *reprobavi*: a. 1. act. ab ἀποδοκιμάζω. f. άσω. perf. paſſ. ἀποδεδοκίμασμαι. Ex ἀπὸ & δοκέω.
'Απεδόμην, σο, το, *vendidit, ſurſum dedit*: a. 2. m. verbi ἀποδίδωμι.
'Απεδον, ὑ, τὸ, Ion. & Poët. pro πέδιον, *planities, campus*.
'Απέδοντο, *vendiderunt*: 3. pl. a. 2. m. ab ἀποδίδωμι.
'Απέδοσθε, 2. pl. a. 2. m. ab eod.
'Απεδος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, *planus*. ut 'Απεδος χάρη, *plana regio*. Th. πέδον.
'Απέδρα, per Apocopen, pro ἀπέδρασα, ας, ε, *aufugi*: a. 1. Att. ab ἀποδιδράσκω, unde 1. pl. ἀπέδραμεν, & ἀπέδραν, *aufugerunt*. Alii ἔδραν, ſeu ἔδρην, à δρῆμι, ducunt.
'Απεδυσάμην, ω, ατο, *exui*: a. 1. m. ab ἀπενδύομαι, ex ἀπὸ & δύω.
'Απέδω, *abedo*: a. 1. paſſ. ἀπεδόθην, ης, η, ab ἀπὸ & ἔδω.
'Απέδωχ', per Apoc. pro ἀπέδωκε, *reſtituit*: a. 1. act. ab ἀπὸ & δίδωμι.
'Απίειπον, ες, ε, *negabam*: imperf. vel a. 2. Att. per proſthefin Poët. ab ἀπὸ & ἔπω.
'Απεζωσμένος, η, ον, *exauctoratus*: perf. part. paſſ. ab ἀποζώννυμι. Th. ζώννυμι.
'Απέην, Poët. pro ἀπῆν, *aberat*: imperf. ab ἄπειμι, quod ex ἀπὸ & εἰμὶ, *ſum*.
'Απεθανον, ες, ε, *mortuus eſt*: a. 2. act. ab ἀποθνήσκω, quod ex ἀπὸ & θνήσκω.
* 'Απεθάρρησι, *auſus eſt*: a. 1. verbi ἀποθαρρέω.
'Απεθέμεν, σο, ετο, *depoſui, diſtuli*, a. 2. ind. m. 'Απεθκάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.
'Απέθηλα, ας, ε, *deflorui*: a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω. Th. θάλλω.
'Απεθίζω, *deſuefacio*: ab ἀπὸ & ἐθίζω. Th. ἔθος.

Ἄπει, pro ἄπιθι, *ABI*: imperat. verbi ἄπειμι, *abeo*: ab ἀπὸ & εἶμι, *eo*. Item ἀπεῖ, *abes*: 2. perſ. præſ. ind. verbi ἄπειμι, *abſum*.

Ἀπιδέω, *video*: f. ἀπείσομαι. a. 2. ἀπεῖδον, ες, ε, a. 2. ſub. ἀπίδω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ & εἶδω, *video*.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, *contumacia, inobedientia*: ab ἀπείθης. Th. πείθω.

Ἀπειθεῖς, acc. pl. ab ἀπειθής, q. v.

Ἀπειθέω, -ῶ, *non pareo, incredulus ſum*: f. ήσω. p. ἠπείθηκα. a. 1. ἠπείθησα. a. 2. ἀπέπιθον. Ex α & πείθω.

Ἀπείθην, ης, η, Ion. pro ἀφείθην, *dimiſſus ſum*: a. 1. ind. paſſ. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἀπειθής, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *contumax, inobediens*; item *incredulus*: ex α & πείθω.

Ἀπείκαζω, *aſſimilo*, item *comparo*: f. άσω. Inde Ἀπεικασία, ας, ἡ, *aſſimilata & expreſſa figura*: à 1. perſ. præt. paſſ. Ἀπείκασμα, ατος, τὸ, *ſimulacrum, imago*. Ex ἀπὸ & εἰκάζω. Th. εἴκω.

Ἀπεικονίζω, *ad imaginem* ſeu *exemplar effingo*: a cujus 1. perſ. præt. paſſ.

Ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ, *adumbratio, imago, effigies*.

Ἀπείκως, idem quod ἀπεοικότως.

Ἀπεικότως, idem quod ἀπεοικότως.

Ἀπειλὰς, τὰς, *minas*: acc. pl. ab ἀπειλή.

Ἀπειλείουσα, ἡ, *minans*: Poët. pro ἀπειλέουσα. præſ. part. f. g. Ἀπειλεῖς, *minaris*: 2. perſ. præſ. ind. ab ἀπειλείω, Poët. pro

ΑΠΕΙΛΕΩ, -ῶ, Æol. ἀπίλλω, *minitor, interminor*, item *glorior*: imperf. ἠπείλιον, -ιν, f. ήσω. perf. ἠπείληκα. a. 1. ἠπείλησα. a. 1. m. ἠπειλησάμην, ω, ατο. a. 1. m. ſub. ἀπειλήσωμαι, ῃς, ηται. cujus 1. plur. ἀπειλησώμεθα.

Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, *minæ*: ab ἀπειλέω.

Ἀπειλήσωμαι, vide ἀπειλέω.

Ἀπειλήτην, per Sync. Ion. pro ἀπειλησάτην, dual. a. 1. act. ab ἀπειλέω.

Ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ, *minax, jactator*; cujus f. ἀπειλήτειρα, *minatrix*. Ἀπειλητήριοι λόγοι, *minacia verba*. Th. ἀπειλέω.

Ἀπείληφα, ας, ε, *recepi*, in 3. perſ. plur. ἀπειλήφασιν, præt. act. cujus part.

Ἀπειληφὼς, υῖα, ὸς. Att. pro ἀπολέληφα, & ἀπολελαφὼς, ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω.

Ἄπειμι, *abſum*, imperf. ἀπῆν, *aberam*, f. ἀπείσομαι. præſ. inf. ἀπεῖναι. part. ἀπὼν, ὄσα, ὄν, *abſens*. Ex ἀπὸ & εἰμὶ, *ſum*.

Ἄπειμι, vel ἀπίημι, *abeo*, f. ἀπείσομαι. a. 2. ἄπιον. a. 1. act. ἀπεῖσα, & Att. ἀπῆσα, ſic ἀπῆσαν, *abierunt*, 3. pl. a. 1. act. vel pluſq. perf. med. Ex ἀπὸ & εἶμι, vel ἵημι, *eo*.

Ἀπειπάμην, ω, ατο, *abdicavi*, a. 1. m. & in 1. plur. ἀπειπάμεθα. Ἀπεῖπαι, *abdicaviſſe*, a. 1. inf. act. Ἀπεῖπε, *interdixit*, 3. ſing. a. 1. vel 2. act. Ἀπειπεῖν, *interdicere, recuſare*, præſ. inf. act. ab

Ἀπείπω, *interdico, recuſo, veto*; *retracto, denego*: Poët. pro ἀποείπω, qu. ex ἀπὸ & ἔπω.

Ἀπειράκις, *infinitè*, adv. ab ἄπειρος, *infinitus*. Th. πέρας.

Ἀπείραντος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *infinitus*, Poët. pro ἄπειρος, quod à πειραίνω, pro πιραίνω. Th. πέρας.

Ἀπείρατος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *intentatus, qui tentari nequit*: ex α & πειράζω. Th. πεῖρα.

Ἀπείρατος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *inexpertus*, Poët. pro ἄπειρος. Ab eod. Th.

Ἀπειρεσίοις, *infinitis modis*, adv. ab ἀπὸ & πείρα.

Ἀπείργειν, idem ferè quod εἴργειν, *arcere*.

Ἀπείργω, *arceo, inhibeo, prohibeo*: f. ξω. a. 1. ind. act. ἀπεῖρξα. p. χα. Ab ἀπὸ & εἴργω.

Ἀπείργων, ὁ, *arcens, prohibens*, part. præſ.

Ἀπειρέσιος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *ingens, infinitus*; ex α & πεῖρας, pro πέρας.

Ἀπειρηκὼς, υῖα, ὸς, *feſſus*, part. ab ἀπήρηκα, præt. ind. act. verbi ἀπερέω, ab ἀπὸ & ἐρέω.

Ἀπείρητος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *inexpertus*: ex α & πεῖρα.

Ἀπειρία, ας, ἡ, *imperitia*: ab eod. Th.

Ἀπίριτος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *infinitus*: ex α & πέρας.

Ἀπείρξα, ας, ε, *excluſi, prohibui*: in 3. pl. ἀπείρξαν, a. 1. ind. act. ab ἀπείργω.

Ἀπειρόγαμος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *nuptiarum expers, cœlebs*: ab ἄπειρος & γάμος. Th. γαμέω.

Ἀπειροθάλασσος, & Ἀπειροθάλατος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *maris* ſeu *navigandi inexpertus*, ab ἄπειρος, & θάλασσα.

Ἀπειρόκακος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *malorum inexpertus*: item *minimè malus, ſimplex*: inde

Ἀπειροκακέω, -ῶ, *ſimplicitate utor, malitiâ non utor*. Ab ἄπειρος & κακός.

Ἀπειρόκαλος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *honeſti expers*: ex ἄπειρος & καλός.

Ἀπειρολεχὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *expers tori, cœlebs*; ab ἄπειρος, & λέχος, quod à λέγω, *cubare facio*.

Ἀπειρομάχας, α, ὁ, Dor. pro ἀπειρομάχης, ὑ, ὁ, ἄπειρος τῆς μάχης, *imperitus prælii*. Ab α, πεῖρα, & μάχη.

Ἀπείρονα, acc. ſing. ab ἀπείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ.

Ἄπειρος, ὑ, ὁ, *imperitus*.

Ἀπείρως, *imperitè*, adv. Ab α & πεῖρα. Et

Ἄπειρος, ὑ, ἡ, Dor. pro ἤπερος, *terra continens*.

Ἄπειρος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *interminatus, infinitus, immenſus*: omnia ab α & πέρας.

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, *inexperientia*: ab ἄπειρος. Th. πεῖρα.

Ἀπειρωδίν, ῖνος, ὁ ϗ ἡ, *partûs dolores non expertus*: ab ἄπειρος & ὠδύνη.

Ἀπείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *infinitus, interminatus*.

Ἀπείρων, γαίη, *terra rotunda*. Hom. Th. πέρας.

Ἀπεῖσα, ας, ε, *abii*, Att. ἀπῆσα. a. 1. ind. act. & Ἀπείσομαι, fut. verbi ἄπειμι.

Ἄπειστος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *nullâ perſuaſione flexibilis, contumax*: inde

Ἄπειστον, ὑ, τὸ, *pertinacia, contumacia*. Ab α & 3. perſ. ſing. præt. paſſ. verbi πείθω.

Ἀπείχον, ες, ε, *abſtinebam*, imp. act. ἀπειχόμην, ὑ, ετο, imp. paſſ. ab ἀπέχω.

Ἀπεκάλει, *nominabat*, 3. ſing. imp. ab ἀποκαλέω, ex ἀπὸ & καλέω.

Ἀπεκάλυψα, ας, ε, *retexi, revelavi*, a. 1. act. ab ἀποκαλύπτω.

Ἀπέκγονος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *abnepos*: ab ἀπὸ & ἔκγονος. Th. γένομαι.

Ἀπεκδιχόμαι, *exſpecto*, f. ἀπεκδέξομαι. perf. paſſ. ἀπεκδεδέγμαι. a. 1. m. ἀπεξεδεξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, ἐκ, & δέχομαι.

Ἀπικ-

Ἀπεκδύομαι, *exuo*: f. ἀπεκδύσομαι. a. 1. m. ἀπεξεδυσάμην, cujus part. ἀπεκδυσάμενος, η, ον, *exutus*. Hinc

Ἀπέκδυσις, εως, η, *exutio, ipse eundi actus*. Ab ἀπό, ἐκ, & δύω, *induo*.

Ἀπεκλαιόμην, ᾱ, ετο, *deflebar*, & in 3. pl. ἀπεκλαίοντο, imp. paſſ. ab ἀποκλαίω. Th. κλαίω.

Ἀπεκλαυθάνω, *obliviſcor*, a. 2. m. ἀπεξελαθόμην, & Poët. per redupl. Ion. ἀπεκλελαθόμην. Ab ἀπό, ἐκ, & λαυθάνω. Th. λήθω.

Ἀπέκλασα, ας, ε, *fregi*, a. 1. ind. ab ἀποκλάω, quod ab ἀπό & κλάω.

Ἀπεκλίνομαι, *in electione reprobo, non eligo*: ab ἀπό, ἐκ, & κλίνομαι.

Ἀπέκλεισα, ας, ε, *occluſi*, & in 3. pl. ἀπέκλεισαν, a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω.

Ἀπεκλελαθόμην, η, ετο, *oblitus ſum*. Poët. per reduplicationem Ion. pro ἀπεξελαθόμην, a. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω.

Ἀπέκοψα, ας, ε, *amputavi*: a. 1. ind. act. verbi ἀποκόπτω.

Ἀπεκρινάμην, ω, ατο, *reſpondi*, a. 1. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀπεκρυψάμην, ω, ατο, *occultavi*, a. 1. m. ἀπέκρυψα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀποκρύπτω, *occulto*. Th. κρύπτω.

Ἀπέκτανον, ες, ε, *occidi*, a. 2. ind. act.

Ἀπέκτεινα, ας, ε, *occidi*, a. 1. ind. act.

Ἀπέκτονα, ας, ε, p. m. ab ἀποκτείνω. Th. κτείνω.

* Ἀπέκτασις, εως, ἡ, *extenſio*.

Ἄπικτος, η, ον ᾗ, η, *impexus*. Ἀπίκτητος, η, ὁ ᾗ, η, idem. Ab ἀπό & πείκω.

* Ἀπελαθέντις, *expulſi*, nom. pl. a. 1. paſſ. ab ἀπελαύνω.

Ἀπελαμπόμην, η, ετο, *reſplendebat*, imperf. paſſ. Ἀπελαμψα, ας, ε, *reſplendui, emicui*, a. 1. act. verbi ἀπολάμπω. Th. λάμπω.

Ἀπελασία, ας, ἡ, *abactio*: ab ἀπελαύνω.

Ἄπέλαστος, & Ἄπλαστος, η, ὁ ᾗ, η, *inacceſſus cui appropinquare tutum non eſt*: ab α & πέλας.

Ἀπελαύνω, *abigo, expello, arceo*, f. ἀπελάσω. a. 1. ἀπέλασα, p. ἀπήλακα. Ex ἀπό & ἐλαύνω.

Ἀπέλαυσα, & Ion. ἀπήλαυσα, ας, ε, *fructum cepi*, a. 1. ab ἀπολαύω. Th. λάω.

Ἀπελαφρύνω, *ſublevo*, f. νῶ. Ab ἀπό, & ἐλαφρύνω. Th. ἔλαφρος.

Ἀπιλάω, Poët. pro ἀπελαύνω.

Ἀπέλεγμος, ου, ὁ, *refutatio, redargutio, probrum*: ab ἀπέλεγμαι, 1. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi

Ἀπελέγχω, *redarguo*. f. γξω. a. 1. ἀπήλεγξα. præt. act. ἀπήλεγχα. præt. paſſ. ἀπήλεγμαι. a. 1. paſſ. ἀπηλέγχθην. a. 1. m. ἀπηλεγξάμην. Ex ἀπό & ἐλέγχω.

Ἀπέλιθρος, η, ὁ ᾗ, η, *immenſus*: ex α & πίλεθρον, ſeu πλέθρον, *jugerum*.

Ἀπελείβεθ', per Apocopen pro ἀπελείβετο, *diſtillabat*, 3. ſing. imperf. m. ab ἀπολείβομαι. Th. λείβω.

Ἀπελέκητος, η, ὁ ᾗ, η, *non dedolatus* vel *ſecuri complanatus*: ab α & πέλεκυς.

Ἀπέλισθαι, *abſtuliſſe*, Ion. pro ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφείλόμην, η, ετο, a. 2. m. ab ἀφαιρέω. Th. αἱρέω.

Ἀπελεύθερος, η, ὁ ᾗ, η, *libertus, libertate donatus*: ex ἀπό & ἐλεύθερος.

* Ἀπελευθερόω, f. ώσω, p. έρωκα, *libero*.

Ἀπελεύσομαι, ῃ, εται, *recedam*, & in 3. pl. ἀπελεύσονται, f. 1. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀπέλιπεν, *ceſſavit*, 3. ſing. imp. act. ab ἀπολήγω, quod ex ἀπό & λήγω.

Ἀπελήλακα, ας, ε, *abegi*. Att. pro ἀπήλακα, perf. ind. act. Ἀπελήλατο, *abactus fuerat*, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἀπελαύνω, q. v.

Ἀπελθὲ, *recedito, abito*, a. 2. imperat. act.

Ἀπελθεῖν, *abiiſſe, receſſiſſe*, a. 2. inf.

Ἀπελθὼν, οῦσα, όν, *qui receſſit*, a. 2. part. ab ἀπέρχομαι, quod ex ἀπό & ἔρχομαι.

Ἀπέλιπον, ες, ε, *reliqui*, a. 2. ind. act. ab ἀπολείπω. Th. λείπω.

ΑΠΕΛΛΑΙ, ῶν, αἱ, *fana, conciones*: qu. ab

Ἀπέλλω, Æol. pro ἀπείλέω, *arceo*. Hinc forſan. Lat. *Capella*, Angl. Chapel.

Ἀπελλῆς, οῦ, ὁ, *Apelles*, nomen viri. Lat. *Apella*.

* Ἀπελογήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. ab ἀπολογέομαι. q. v.

Ἀπελόμενος, Ion. pro ἀφελόμενος, *cùm eripuiſſent*, n. plur. a. 2. part. m. verbi ἀφαιρέω.

ΑΠΕΛΟΣ, ου, ὁ, *ulcus, vulnus*. Dicitur vel quia caro non ſibimet appropinquat: vel (ὁ Ion. verſo in π) quia exſcinditur aliquid & aufertur.

Ἀπελπίζω, *indè ſpero*: item *deſpero*: f. ίσω. p. ἀπήλπικα. a. 1. ἀπήλπισα. a. 1. part. ἀπελπίσας, αντος, ὁ. Ex ἀπό & ἐλπίζω.

Ἀπελύθην, ης, η, *abſolutus fui*, a. 1. paſſ. ab ἀπολύομαι. Ex ἀπό & λύω.

Ἀπολυμαινόμην, η, ετο, *purgatus ſum*, imp. paſſ. ab ἀπολυμαίνομαι. Ex ἀπό & λύμη, *noxa*, vel potius λῦμα, *ſordes*.

Ἀπέλυσα, ας, ε, *dimiſi*, a. 1. act. ab ἀπολύω.

Ἀπελωβήθην, ης, η, *contumeliam acceperi*, a. 1. ind. paſſ. ab ἀπολωβάομαι. Th. λωβη.

Ἀπέμαθον, ες, ε, *dedidici*, a. 2. ind. act. ab ἀπομανθάνω.

Ἀπεμαράνθην, ης, η, *emarcui*, a. 1. ind. paſſ. ab ἀπομαραίνομαι. Th. μαραίνομαι.

Ἀπέμεσα, ας, ε, *evomui*, a. 1. act. Poët. pro ἀπέμασα. ab ἀπεμέω, quod ex ἀπό & ἐμέω.

Ἀπεμνησάμην, ω, ατο, *recordatus ſum*, a. 1. m. cujus 3. pl. ἀπεμνησαντο, & inf. ἀπομνήσασθαι Ab ἀπομιμνήσκομαι, quod ex ἀπό & μιμνήσκομαι, vel μνάομαι.

Ἀπεμόργνυν, υς, υ, *abſtergebam*, imperf. act.

Ἀπεμορξάμην, ω, ατο, *abſterſi*, a. 1. m. & in 3. pl. ἀπεμόρξαντο. ab ἀπομόργνυμι. Th. ὁμόργνυμι.

Ἀπεμπολεῖται, *venditur, venum datur*, 3. ſing. præſ. paſſ. Ἀπεμποληθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Ἀπεμπολήσας, ὁ ᾗ, ή, a. 1. part. act. verbi ἀπεμπολέω, -ῶ, quod ex ἀπό & ἐμπολέω. Scribitur & ἐμπωλάω, ex ἐν & πωλέω.

Ἀπεμυθεόμην, η, ετο, *diſſuaſi*, imperf. paſſ. ab ἀπομυθέω. Th. μυθος.

Ἀπεμφαίνω, *non convenio, diſſimilis ſum*: inde

Ἀπέμφασις, εως, ἡ, *declaratio, expoſitio, demonſtratio*: ab ἀπό & ἐμφαίνω.

Ἀπεμ-

Ἀπιμφιὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *dissimilis, absimilis*: ab ἀπὸ & ἐμφερὴς. Th. φέρω.

Ἀπέναντι, & ἀπεναντίον, *coram, è regione*, cum gen. item *contrà*: ex ἀπὸ, & ἔναντι, quod ex ἐν, & ἀντί.

Ἀπενέγκαδζ, *abstuliſſe*, a. 1. inf. m. Ἀπενεγκὼν, ὖσα, ὸν, *qui abstulit*, a. 2. part. unde

Ἀπενέγκαι, *abstuliſſe*, a. 1. inf. act. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀπενειχθεὶς, έντος, ὁ, Ion. pro ἀπενεχθεὶς, *delatus*, a. 1. part. paſſ. ἀπενείχθην, ης, η, *delatus ſum*, Ion. pro ἀπενέχθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀπινιόω, *obſtupefacio*,

Ἀπενέπω & Ἀπεννέπω, *interdico, averſor*: ab ἀπὸ, ἐν. & ἔπω.

Ἀπενθεῖν, Dor. pro ἀπελθεῖν, a. 2. inf. verbi ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀπενθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *luctu carens, indefletus*.

Ἀπένθητος, ὐ, ὁ ἡ ἡ, idem. Ab α & πένθος.

Ἀπενιαυτίζω, *per annum abſum* vel *ceſſo ab*: ex ἀπὸ & ἐνιαυτὸς.

Ἀπινόσφισα, ας, ε, *ſeparavi*, a. 1. ind. act. ab ἀπονοσφίζω. Th. νόσφι, *ſeorſim*, adv.

Ἀπέντες, *qui dimiſerunt*, Ion. pro ἀφέντες, n. pl. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι.

Ἀπεξαμαρτάνω, *delinquo, pecco*: ab ἀπὸ, ἐξ, & ἁμαρτάνω.

Ἀπιξεδυσάμην, ω, ατο, *exui*, a. 1. m. verbi ἀπεκδύομαι. Th. δύω, *indŭo*.

Ἀπιξελαθόμην, ὐ, ιτο, *oblitus ſum*, & Poët. per reduplicationem Ion. ἀπεκλελαθόμην, a. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω.

Ἀπεξηραμένος, η, ον, Ion. pro ἀπεξηραμμένος, *exſiccatus*, part. ab ἀπεξήραμμαι, præt. paſſ. verbi ἀποξηραίνω. Th. ξηρὸς.

Ἀπέοικα, ας, ε, *abſimilis*, ſeu *diſſimilis ſum*; præt. act. & Ἀπέοικε, impers. *diſſentaneum eſt, non decet, non par eſt*.

Ἀπεοικότως, *abſimili modo, non veriſimiliter, abſurdè, immeritò*, adv. ab

Ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, *abſimilis, diſſentaneus, abſurdus, incongruus*: part. præt. verbi ἀπείκω. Th. εἴκω.

Ἀπιοντα, τὸν, *abſentem*, acc. ſing. ἀπέοντος, gen. ſing. Ion. vel Poët. pro ἀπόντος, ab ἀπὼν, ὖσα, ὸν, præſ. part. ab ἄπειμι, *abſum*.

Ἀπέπαντος, ὐ, ὁ ἡ ἡ, *ad maturitatem non perductus*.

Ἀπεπειρος, ὐ, ὁ ἡ ἡ, idem. Ab α & πέπλω.

Ἀπέπλαγξα, ας, ε, *aberrare feci*, a. 1. ind. act.

Ἀπεπλαγχθην, ης, η, *reſilui, aberravi*, a. 1. ind. paſſ. Ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο. a. 1. m. ab ἀποπλάζω, *aberrare facio*. Th. πλάζω.

Ἀπέπλευσα, ας, ε, *navigavi*. & in 3. pl. ἀπέπλευσαν, a. 1. act. ab ἀποπλέω. Th. πλέω.

Ἄπεπλος, ὐ, ὁ ἡ ἡ, *peplo carens*: ab α, & πέπλος.

Ἀπέπνυι, *reſtabat, exſpirabat*, 3. ſing. imperf. act. Ἀπέπνευσα, ας, ε, *exſpiravi*, a. 1. ind.

Ἀπεπνευσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀποπνέω. Th. πνέω.

Ἀπέπνιξα, ας, ε, *ſuffocavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποπνίγω. Th. πνίγω.

Ἀπεπτάμην, a. 2. ind. m. *avolavi*: inf. ἀποπτᾶσθαι, part. ἀποπτάμενος. Et ἀπέπτην, ης, η, a. 2. ind. act. in 3. pl. ἀπέπτησαν, inf. ἀποπτῆναι. part. ἀποπτὰς, ᾶσα, ἀν. Ab ἀφίπτημι, & ἀφίπταμαι. ex ἀπὸ & ἵπτημι.

Ἄπεπτος, ὐ, ὁ ἡ ἡ, *non coctus*: *qui coqui nequit*: inde Ἀπεπτέω, -ῶ, *non coquo, crudus ſum*. Ab α & πέπτω.

Ἄπερ, pro ἅπερ, *quæ*.

Ἀπεραντολόγος, ὐ, ὁ, ἡ ἡ, *nullum finem loquendi faciens, verboſus*. Inde

Ἀπεραντολογία, ας, ἡ, *verboſa oratio, loquacitas*. Ab ἀπέραντος, & λόγος. Th. λέγω.

Ἀπέραντος, ὐ, ὁ ἡ ἡ, *infinitus*. Inde

Ἀπεράντως. Ex α & περαντὸς, quod à περαίνω. Th. πέρας.

Ἀπεργάζομαι, η, εται, *efficio, operor*: f. ἀσομαι. p. ἀπείργασμαι. inf. ἀπεργάζεσθαι. Ex ἀπὸ & ἐργάζομαι. Th. ἔργον.

Ἀπέρσειν, Ion. pro ἀπείρσειν, *disjungere, radere, concludere*: ex ἀπὸ & εἴρσω.

Ἄπερσμαι, *præcluſus ſum*, perf. paſſ. hinc

Ἀπερσμένος, η, ον, *præcluſus*, Ion. pro ἀπειρσμένος. ab

Ἀπέρσω, *abarceo, excludo, præcludo, prohibeo*, pro ἀπείρσω, quod ex ἀπὸ & εἴρσω.

Ἀπερείδω, & Ἀπερείδομαι, *firmitèr figo*: Ἀπερείδοντο, *incumbebant*, 3. pl. imperf. paſſ. ἀπερείσασθαι, *effundere, projicere*. a. 1. inf. m. Ex ἀπὸ & ἐρείδω.

Ἀπέρισις, ιος, ἡ, *innixus, actio innitendi*: a 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀπερείδω.

Ἀπερεισί, pro ἀπερείσια, & per Metathesin, ἀπερέισια, *infinita*: ex α & πέρας.

Ἀπερισπάστως, *abſq; ullâ deſtructione*, adv. ab

Ἀπερίσπαστος, ὐ, ὁ ἡ ἡ, *inconcuſſus, non diſtractus*: ex α & περισπαστὸς, quod à 3. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi περισπάω. Th. σπάω.

Ἀπερίσατος, ὐ, ὁ ἡ ἡ, *quem nihil circumſtat*: ex α, περὶ, & ἵστημι.

Ἀπερισκέπτως, *incircumſpectè*, adv. ex α, περὶ, & σκέπτομαι.

Ἀπερίτμητος, ὐ, ὁ ἡ ἡ, *incircumciſus*: ex α & περιτέμνω. Th. τέμνω.

Ἀπέριτλος, ὐ, ὁ ἡ ἡ, *ſupervacaneum nil habens; luxu carens*: ex α & περισσὸς. Th. περὶ.

Ἀπερίπλωτος, ὐ, ὁ ἡ ἡ, *excrementis carens*. Th. id.

Ἀπεριφερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *non orbiculatus*: ex α, περὶ, & φέρω.

Ἀπέρξας, αντος, ὁ, *qui confecit*, a. 1. part. act. ab ἀπορρέζω. Th. ῥέζω.

Ἄπερρε, *abi in malam rem*, imp. verbi ἀπέρρω, Æol. pro ἀπείρω. Ex ἀπὸ & ἔρρω, pro εἶρα.

Ἀπερρωγὼς, ῶτος, ὁ, *abruptus*, perf. part. m. ab ἀπορρήγνυμι. Th. ῥήγνυμι.

Ἄπερυκε, *arce*, præſ. imperat. Ἀπερυκόμενος, η, ον. *prohibens*, præſ. part. paſſ. ab

Ἀπερύκω, *arceo, repello, propulſo, abigo*: f. ξω. p. χα. Ex ἀπὸ & ἐρύκω.

Ἀπέρχομαι, *abeo, exeo*: f. ἀπελεύσομαι. a. 2. ἀπῆλθον, ες, ε, a. 2. ſub. ἀπέλθω, ης, η. a. 2. inf. ἀπιλθεῖν. a. 2. part. ἀπελθὼν, ὖσα, ὸν, cujus nom. pl. f. ἀπελθῆσαι, p. m. ἀπιλήλυθα. Ex ἀπὸ & ἔρχομαι.

Ἀπερωεὺς, ὁ, *qui impetum alicujus impedit*: ab ἀπερωέω. Th. ἐρωέω.

Ἄπες, Ion. pro ἄφες, *dimitte*, a. 2. imperat. ab a. 2. ἄφην, verbi ἀφίημι, ex ἀπὸ & ἵημι.

Ἀπί-

Ἀπίσανλος, τοῦ, gen. sing. ab Ἄπισαι, αὐλος, ὁ, nom. viri : q. d. *Qui non cecidit.*

Ἀπέσαξα, ας, ε, *onus*, (vel *clitellas*) *deposui*, a. 1. ind. act. Th. σάτλω.

Ἀπίσζας, *exstincta est*, Dor. pro ἀπίσζης, 2. sing. a. 2. Ἀπέσζηκα, ας, ε, *exstinxi*, a. 1. ind. act. Ἀπεσζηκώς, ῶτος, ὁ, perf. part. ex

Ἀπέσζην, a. 2. ind. ab Ἀποσβέννυμι, & Ἀποσβεννύω, *extinguo* : item *aboleo*, *perdo* : f. ἀποσβέσω. p. ἀπέσζηκα. q. ab ἀποσβήμι.

Ἀπισκίμφθαι, perf. inf. pass. ab ἀποσκίμπλομαι, quod à σκίμπτω, *incumbo*. Th. σκήπτω.

Ἀπισκολυμμένος, η, ον, *excoriatus*, perf. part. pass. ab ἀποσκολύπλομαι. Th. σκολύπτω.

Ἀπέσομαι, *abero*, f. 1. verbi ἄπειμι· ex ἀπὸ & εἰμί, *sum*.

Ἀπέσπασα, ας, ε, *abstraxi*, a. 1. ind. act. ab ἀποσπάω. Th. σπάω.

Ἀπέσσυθεν, 3. pl. a. 1. pass. Æol. vel Bœot. pro ἀπεσσύθησαν, *proruperunt*, ut ἔτυφθεν, pro ἐτύφθησαν, Æol. ex ἀπὸ & σείω, vel σεύω, f. σω. a. 1. ἔσευα, p. κα.

Ἀπέσσυτο, *excussus*, (vel *repulsus*) *erat*, 3. sing. pluſq. p. pass. pro ἀπεσέσειντο· à σείω, p. pass. σεσευμαι, Poët. ἔσσυμαι, item ἔσσυμαι.

Ἀπισάλην, ης, η, *missus sum*, a. 2. pass.

Ἀπεσάλθην, ης, η, idem, a. 1. pass.

Ἀπέσαλκα, ας, ε, *misi*, perf. act. Ἀπέσειλα, ας, ε, a. 1. act. Ἀπέσαλμαι, p. pass.

Ἀπέσαλεν, ες, ε, a. 2. act. Ἀπίσολα, ας, ε, p. m. ab ἀποσέλλω. Th. σέλλω.

Ἀπέσασαν, *adferunt*, Ion. pro ἀπέσησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. vide ἀπέσην.

Ἀπέσειλα, ας, ε, *misi*, a. 1. act. Ἀπεσείλατε, *mittite*, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἀποσέλλω. Th. σέλλω.

Ἀπεσέρησα, ας, ε, *privavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποσερέω. Th. σερέω.

Ἀπέσην, *abfui*, & in 3. pl. ἀπέσησαν, a. 2. ind. act. Ἀπέσησα, ας, ε, *abfui*, a. 1. ind. act. ab ἀφίσημι. Th. ἵσημι.

Ἀπέσιχον, ες, ε, *abii*, *removi*, a. 2. ind. act. ab ἀποσείχω. Th. σείχω.

Ἀπίσολα, ας, ε, *misi*, p. m. verbi ἀποσέλλω. Th. σέλλω.

Ἀπισραμμένος, η, ον, *aversus*, perf. part. pass. ab ἀποσρέφω.

Ἀπίσραφον, ες, ε, *averti*, a. 2. act. Ἀπεσράφην, ης, η, *aversus sum*, a. 2. ind. pass. Ἀπέσριψα, ας, ε, *averti*, a. 1. ind. act. ab ἀποσρέφω. Th. σρέφω.

Ἀπισὼ, όος, -οῦς, ἡ, *absentia* ; ab ἀφίσημι.

Ἀπέσω, *absit*, imper. ab ἄπειμι. Th. εἰμί, *sum*.

Ἀπισφάλην, ης, η, *aberravi*, a. 2. ind. pass. ab ἀποσφαλλω. Th. σφάλλω.

Ἀπέσχηκα, ας, ε, *abfui*, præt. ind. act. Ἀπίσχον, ες, ε, *abstinui*, a. 2. ind. act. Ἀπεσχόμην, a. 2. m. verbi ἀπέχω.

Ἀπέταμον, ες, ε, *præcidi*, a. 2. ind. act. ab ἀποτέμνω.

Ἀπετίθην, ης, η, *depositus est*, a. 1. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.

Ἀπετίννυον, *pœnas luebant*, 3. pl. imperf. act. verbi ἀποτινύω. Th. τιω, *punio*.

Ἀπίτραγον, ες, ε, *devoravi*, a. 2. ind. act. ab ἀποτρώγω. Th. τρώγω.

Ἀπιτραπῶντο, *non audebant*, *versi fuerunt in fugam*, 3. pl. imperf. pass. ab ἀποτραπάω, quod ab ἀπὸ & τέτροπα. p. m. verbi τρέπω.

Ἀπευθὴς, έος, & Ἄπευθος, ε, ὁ ἡ, *fama inauditus*, item *imperitus* : ab α & πυνθάνομαι.

Ἀπέφιυγον, ες, ε, *effugiebam*, imperf. act. ab ἀποφεύγω.

Ἀπέφηνα, ας, ε, *ostendi*, a. 1. act. Ἀπεφηνάμην, ω, ατο, a. 1. m. idem : ab ἀποφαίνομαι, quod ex ἀπὸ & φαίνω.

Ἀπεφθαρμένος, η, ον, *corruptus*, perf. part. pass. ab ἀποφθείρομαι. Th. φθείρω.

Ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο, *locutus sum*, a. 1. m. ab ἀποφθέγγομαι. Th. φθέγγομαι.

Ἀπέφθιτο, *interierat*, 3. sing. pluſq. perf. pass. ab ἀποφθίνω. Th. φθέω, seu φθίω.

Ἄπεφθος, ε, ὁ ἡ, *incoctus* : ex α & ἐφθός. Th. ἕψω.

Ἀπέφυσον, ες, ε, *aufugi*, a. 2. act. ab ἀποφεύγω. Th. φεύγω.

Ἀπέχει, *sufficit*, impersonal. ab ἀπέχω.

Ἀπεχθαίρω, *odio prosequor*, f. αρῶ, a. 1. ἀπήχθηρα, ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος.

Ἀπεχθάνομαι, *invisus sum*, præs. ind. f. ἀπεχθήσομαι· Ἀπεχθάνη, 3. sing. præs. sub. pass. Ἀπηχθόμην, a. 2. m. Th. idem.

Ἀπεχθέμεναι, *invisum esse*, & Ion. ἀπεχθέμεν, Att. & Dor. pro ἀπέχθειν, præs. inf. verbi ἀπέχθω, vel ἀπεχθάνομαι.

Ἀπέχθη, *odio sis*, præs. sub. Ion. pro ἀπέχθῃ, ab ἀπέχθομαι, sive ἀπεχθάνομαι.

Ἀπεχθὴς, έος, ὁ ἡ, *invisus* : ex ἀπὸ & ἔχθος.

Ἀπεχθήσομαι, *invisus ero*, f. 1. m. Ἀπεχθόμην, *invisus sum*, a. 2. m. ind. Ion.

Ἀπίχθειτο, 3. sing. a. 2. m. opt. ab ἀπεχθάνομαι.

Ἀπίφεσθαι, *abstinere*, præs. inf. pass. ab ἀπέχω.

Ἀπεχθῶς, *abstinenter*, adv. ab ἀπέχω.

* Ἀπιχομαι, vide ἀπέχω.

Ἀπεχέετο, impersonaliter positum pro

Ἀπέχρη, *satis erat*, imperf. impersonal. verbi ἀπόχρη, *sufficit* : ex ἀπὸ & χρη.

Ἀπεχυρόω, & Ἀποχυρόω, -ῶ, *munio* : ex ἀπὸ & ἐχυρόω, -ῶ. Th. ἐχυρός.

Ἀπέχω, εις, ει, *refero*, *absum*, *recipio* : f. ἀφέξω. p. ἀπέσχηκα. a. 2. ἀπέσχον, cum acc. Et in pass. Ἀπέχομαι, *abstineo*, cum. gen. imperf. ἀπειχόμην. aor. 2. m. ἀπισχόμην. a. 2. inf. m. ἀπεσχέσθαι. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἀπεψία, ας, ε, *quæ coquere* (vel *concoquere*) *nequit*, *indigestio* : ab α, & πέψις, quod à 2. sing. præt. pass. verbi πέπτω.

Ἀπεψύκοντο, *abstergebant*, 3. pl. imperf. m. ab ἀποψύχω· ex ἀπὸ & ψυχω.

Ἀπέων, Poët. pro ἀπὼν, *absens*, præs. part.

Ἀπῆν, ῆς, ῆ, *aberam*, imperf. inde Ἀπῇ, *abfit*, 3. sing. præs. sub. ab ἄπειμι, q. v.

Ἀπήλασον, ες, ε, *abduxi*, a. 2. Att. pro ἀπήγαγον, ab ἀπάγω.

Ἀπήγγειλα, ας, ε, *renuntiavi*, a. 1. ind. act.

Ἀπηγγέλην, ης, η, a. 2. ind. pass. ab ἀπαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω.

Ἀπήγημα, ατος, τὸ, Ion. pro ἀφήγημα, *narratio*, vide in ἀφηγησις.

Ἀπηγήσασθαι, Ion. pro ἀφηγήσασθαι, *narrare*.

Ἀπήγησις, *memoria*, item *narratio*, Ion. pro ἀφήγησις.

Ἀπῆγμαι, ξαι, κται, *abductus sum*, præt. ind. paſſ. verbi ἀπάγω.

Ἀπηγξάμην, ω, ατο, *ſtrangulavi*, a. 1. m. ab ἀπάγχω, f. ξω.

Ἀπῆγον, Att. ἀπῆγαγον, ες, ε, *abduxi*, *duxi*, a. 2. ind. act. verbi ἀπάγω.

Ἀπῆγχα, ας, ε, *ſtrangulavi*, *ſuffocavi*, præt. ind. act. ab eod.

Ἀπηδέσθην, ης, η, *abeſus ſum*: a. 1. ind. paſſ. ab ἀπίδω. Th. ἔδω.

Ἀπήειν, ήεις, ήει, pluſq. perf. med. & in 3. pl. ἀπήισαν, & Att. ἀπήεσαν· ab ἄπειμι, ex ἀπὸ & εἶμι, *eo*.

Ἀπήεσα, ας, ε, *abii*: Att. pro ἀπῆϊσα, a. 1. ind. act. verbi ἄπειμι.

Ἀπῆκε, a. 1. Ion. pro ἀφῆκε, *dimiſit*: ab ἀφίημι, quod vide.

Ἀπήκοος, ος, ὁ ἡ ὀ, *inobediens*: idem etiam quod ἀνήκοος· ab α & ἀκοὴ, q. v.

Ἀπηκριβωμένος, η, ον, *ad amuſſim* (vel *ad unguem*) *factus*: part. præſ. paſſ. Unde adv.

Ἀπηκριβωμένως, *abſolutè*, *ad amuſſim*. Ab ἀκριβόομαι, -οῦμαι. Th. ἀκριβής.

Ἀπηκτος, ος, ὁ ἡ ὀ, *incompactus*, item *non concretus*: ex α & πηκτὸς, quod à 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πήγνυω, ſeu πήγνυμι, Att. ἀπηκτὸς, οῦ, ὁ, Suid. eſt πορευόμενος.

Ἀπήλασα, ας, ε, *abegi*. perf. act. Ἀπέλασα, ας, ε, idem, a. 2. act. ab ἀπελαύνω. Th. ἐλαύνω.

Ἀπήλαυον, ες, ε, & ἀπέλαυον, *fructum capiebam*, imperf. Sic ἀπήλαυσα, & ἀπέλαυσα. a. 1. ab ἀπολαύω, ex ἀπὸ & λάω.

Ἀπήλγηκα, ας, ε, *dedolui*; item *animum deſpondi*: perf. ind. act. verbi ἀπαλγέω, -ῶ. Th. ἄλγος.

Ἀπηλεὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, *ſævus*: quaſi nullius curam gerens. Hinc adv.

Ἀπηλεέως, *ſævè*, *intrepidè*. Ab ἀπὸ & ἀλέω, *curo*, quia nihil curat modò iræ ſuæ pareat.

Ἀπήλεγξα, ας, ε, *redargui*: a. 1. ind. act.

Ἀπηλεγξάμην, ω, ατο, idem, a. 1. ind. verbi ἀπελέγχω.

Ἀπηλεῖται, *minatur*, Gen. xxvii. 42. cred. legend. ἀπειλεῖται, verbi ἀπειλέω, -ω, quod vide.

Ἀπηλέχθην, ης, η, *redargutus ſum*: a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπελέγχω.

Ἀπῆλθον, ες, ε, *abii*: a. 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, *ventus ſubſolanus*: ex ἀπὸ & ἥλιος.

Ἀπηλλάγην, ης, η, *liberatus ſum*: a. 2. paſſ. ind.

Ἀπήλλαγμαι, ξαι, ται, *dimiſſus*, (vel *liberatus*) *ſum*: perf. ind. paſſ. Ἀπηλλαξα, ας, ε, *dimiſi*, *liberavi*: a. 1. ind. act. & Ἀπηλλαχα, ας, ε, idem perf. ind. act. Ἀπηλλάχθα, *dimiſſum eſſe*: perf. ind. paſſ. verbi ἀπαλλάττω. Th. ἀλλάττω.

* Ἀπηλλάσσετο, *receſſit*, *abiit*; 3. imperf. ejuſd.

Ἀπηλλοτρίωκα, ας, ε, *abalienavi*: perf. ind. act. Ἀπηλλοτρίωμαι, σαι, ται, *abalienatus ſum*: perf. ind. paſſ. cujus part. Ἀπηλλοτριωμένος, η, ον, à verbo ἀπαλλοτριόω, -ῶ. q. v.

Ἀπηλλοτρίωσις, εως, ἡ, *abalienatio*: à 2. perf. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀπαλλοτριόω, -ῶ· q. v.

Ἀπηλοίησα, ας, ε, *contrivi*: a. 1. act. verbi ἀπαλοιάω, ab ἀπὸ & ἀλοάω, pro ἀλοάω. Th. ἄλως, ω, ἡ, *area*, in quâ trituratur frumentum.

Ἀπηλπικα, ας, ε, *inde ſperavi*, item *deſperavi*: præt. ind. act. Ἀπηλπισα, ας, & idem, a. 1. ind. act. cujus part. Ἀπελπίσας, αντος, ὁ, *qui deſperavit*: à verbo ἀπελπίζω. Th. ἐλπίς.

Ἀπημαντος, ος, ὁ ἡ ὀ, *illæſus*. Th. πῆμα.

Ἀπήμαρτον, *aberravi*: Poët. pro ἀφήμαρτον, a. 2. verbi ἁφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω.

Ἀπημελημένος, η, ον, *neglectus*: p. part. paſſ. Unde adv.

Ἀπημελημένως, *neglectim*. Ab ἀπαμελέομαι, -ουμαι, ex ἀπὸ & ἀμελέω. Th. μέλει.

Ἀπῆμεν, *abiimus*: per Sync. pro ἀπήειμεν, 1. pl. pluſq. perf. m. ab ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

Ἀπήμονα, ᾶ, acc. ſing. ab ἀπήμων, ονος, ὁ ἡ ὀ, *innocuus*, *illæſus*: Th. πῆμα.

Ἀπημοσύνη, ης, η, *incolumitas*: ab ἀπήμων, quod à πῆμα.

Ἀπήμυνεν, *adjuvit*: imperf. vel a. 1. ab ἀπαμύνω. Th. ἀμύνω.

Ἀπήμων, ονος, ὁ ἡ ὀ, *illæſus*. Th. πῆμα.

Ἀπην, *aberam*: imperf. verbi ἄπειμι, ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἀπηνεῖκα, ας, ε, *abduxi*: a. 1. ind. act. Ἀπηνεῖκον, ες, ε, idem, a. 2. verbi ἀποφέρω.

Ἀπηνέος, του, *crudelis*: gen. ſing. ab ἀπηνής.

Ἀπήνεια, ας, η, *crudelitas*, *inhumanitas*: ab ἀπηνὴς.

Ἀπηνεώθην, ης, η, *obſtupefactus ſum*, *obmutui*: a. 1. ind. paſſ. ab ἀπηνεόομαι, ex ἀπὸ & ἠνεὸς, *ſtupidus*, *mutus*: Th. αὔω, *clamo*.

ΑΠΗΝΗ, ης, η, & Dor. ἀπήνα, ας, ἡ, *rheda*. Per eam enim ſolemus ἀπαναι, *abire*: cum fit viatorium curriculum.

Ἀπηνήναμην, ω, ατο, *renui*: a. 1. m. verbi ἀπανανίομαι. Th. ἀνανίομαι.

ΑΠΗΝΗΣ, ές, ὁ ἡ ὀ, *crudelis*, *immitis*, *ſævus*. Hinc ἀπηνεία, *inhumanitas*; qu. ab ἀπὸ & ἠνὴς, id eſt, πρᾶος, *manſuetus*.

Ἀπηνθον, *abii*: Dor. pro ἀπῆλθον, a. 2. verbi ἀπέρχομαι, ex ἀπὸ & ἔρχομαι.

Ἀπήντησα, ας, ε, *occurri*: a. 1. verbi ἀπαντάω. Th. ἀντὶ.

Ἀπῆρα, ας, ε, *receſſi*, *ſuſtuli*: a. 1. ind. act. verbi ἀπαίρω.

Ἀπηρεισάμην, ω, ατο, *intendi*: a. 1. m. ab ἀπερείδω.

Ἀπήρθην, ης, η, *ſublatus fui*: a. 1. ind. paſſ.

Ἀπῆρκα, ας, ε, *ſuſtuli diſceſſi*: perf. ind. act.

Ἀπῆρμαι, σαι, ται, *ſublatus ſum*: perf. ind. paſſ. verbi ἀπαίρω.

Ἀπηρτημαι, σαι, ται, *ſuſpenſus*, vel *remotus fui*: perf. ind. paſſ. cujus part.

Ἀπηρτημένος, η, ον, *ſuſpenſus*, *remotus*: ab ἀπαρτάομαι.

Ἀπήρτισμαι, *perfectus reddor*, *abſolutus ſum*: præt. ind. paſſ. cujus part.

Ἀπηρτισμένος, η, ον, *perfectus*, *abſolutus*. Unde

Ἀπηρτισμένως, adv. *perfectè*, *abſolutè*. Ab ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

Ἀπῇς, *abfueris*, 2. ſing. a. 2. ſub. ab ἄπειμι Th. εἰμὶ, *ſum*.

Ἀπήσων, οντος, ὁ, Ion. pro ἀφήσων, *emiſſurus*: part. f. 1. ab ἀφίημι.

Ἀπηύρα, *auferebat*: 3. ſing. imperf. act. Sic Ἀπηῦρα, per Sync. pro ἀπηύρησα, a. 1. ind. act. Ἀπηύρων, a. 2. ind. act. Ἀπηύρων, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. ab ἀπαυράω. Ex ἀπὸ & αὖρα.

Ἀπῆχα, ας, ε, *abduxi*, *duxi*: perf. act. verbi ἀπάγω.

Ἀπηχέω, -ῶ, *diſſono*, *abſono*: præt. præſ. act. ἀπηχῶν, οῦσα, οῦν. Ab ἀπὸ & ἦχος.

Ἀπηχήματα, τὰ, *reſonantia*: nom. pl. ab Ἀπήχημα, ατος, το. Th. ἦχος.

Ἀπηχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, *abſonus*; item *odioſus*: ab ἀπὸ & ἦχος.

Ἀπήχθετο, *inviſus erat*: imperf. vel. a. 2. m. ἀπήχθημαι, perf. paſſ. ab ἀπάχθομαι, vel quod uſitatius, ἀπεχθάνομαι, q. v.

Ἀπήχθην, ης, η, *abductus fui*: a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπάγω.

Ἀπήχθηρα, *odio proſecutus ſum*: a. 1. ind. act. ab ἀπεχθαίρω. Th. ἔχθος.

Ἀπηχέμενος, η, ον, *reſonans*: pro ἀπηχεόμενος, part. præſ. paſſ. ab ἀπηχέω, -ῶ. Th. ἦχος.

Ἀπηωρεῦντ' pro ἀπηωρεῦντο, *ſuſpenſi erant*: 3. pl. imperf. m. Dor. pro ἀπηωρῶντο. Ἀπηώρησα, ας, ε, *ex ſublimi dependi*: a. 1. act.

Ἀπηωρημένος, η, ον, *ſuſpenſus*: part. præt. paſſ. ab ἀπαιωρέομαι, -οῦμαι. Th. ἀπαιώρεω, -ῶ. ex ἀπὸ & αἰωρέω, -ῶ.

Ἀπηωρος ου, ὁ, idem quod ἀπηωρημένος.

Ἀπῆσι, *abeunt*: Ion. pro ἄπεισι, 3. pl. ind. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

Ἀπίδω, ης, η, a. 2. ſub. act. ab ἀπείδω, *video*. Th. εἶδω.

Ἀπιεμεν, *emittimus*: 1. pl. præſ. ind. Et part. m. ἀπιέμενος, η, ον, *emittens*: Ion. pro ἀφίεμεν & ἀφιέμενος, ab ἀφίημι.

Ἀπιέναι, *abire*: præſ. inf. ab ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*. Et Ἀπιέναι, *emittere*, Ion. pro ἀφιέναι, ab ἀφίημι.

Ἀπιεν) Ion. pro ἀφίενται, *emittunt*: 3. plur. præſ. ind. paſſ. ab ἀφίεμαι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἀπίεσθαι, Ion. pro ἀφεσθαι. Th. idem.

Ἀπίεσαν, 3. pl. imperf. qu. ab ἀπίω, *abeo*: pro ἀπίω, vel ἀπέω, undè Lat. *ABEO*. Sic

Ἀπιέσωσι, Ion. pro ἀφιῶσι, *emiſerint*: 3. pl. ſub. verbi ἀφίημι.

Ἀπιῃς, *abeas*: a. 2. ſub. ab ἄπειμι, quod ab ἀπὸ, & εἶμι, *eo*: a. 2. ἴων.

Ἀπίης γαίης, *longinquæ terræ*: gen ſing. ab maſc. ἄπιος, ab ἀπὸ, remotionis vocula.

Ἀπίθανος, ὑ, ὁ ἡ ὑ, *improbabilis*; ex α & πιθανὸς, quod ab ἔπιθον, a. 2. verbi πείθω.

Ἀπιθεῖν, *inobedientem eſſe*: inf. act. Ἀπίθησα, ας, ε, *inobediens ſum*, a. 1. ind. act. Ion. pro ἠπίθησα, ab

Ἀπιθέω, -ῶ, *non obtempero*, *morem non gero*, *imperium detrecto*: ex α & πείθω, eliſo ε.

Ἀπίκαῖ), Ion. pro ἀφίκαῖ), & hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, *venerunt*: ſic Ἀπίκαλο, pro ἀφῖγμένοι ἦσαν. Illud 3. pl. perf. paſſ. hoc 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀπίκη, Ion. pro ἀφίκῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. Ἀπικνεῖσθαι, Ion. pro ἀφικνεῖσθαι, præſ. inf. Ἀπικόμενος, Ion. pro ἀφικόμενος, *progreſſus*. a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι, *pervenio*. ex ἀπὸ & ἱκνέομαι.

Ἄπικρος, ὑ, ὁ ἡ ὑ, *non amarus*, *amaritudinis expers*: ab α & πικρός.

Ἀπιλλήθην, ης, η, *clauſus ſum*: a. 1. ind. ab ἀπιλλέω, -ῶ. Th. ἴλλος.

Ἀπίμιλος, ὑ, & Ἀπιμελὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, *pinguedinis expers*: ex α. πιμελὴ.

Ἄπινης, έος, ὁ ἡ ὑ, *purus à ſordibus*: ex α & πῖνος.

Ἀπινύσω, *deſipio*, item *effluo*: à πνῦμι, *ſapio*.

Ἀπίξε), *perveniet*: Ion. pro ἀφίξε), 3. ſing. f. 1. m. ab ἀφικνέομαι, ex ἀπὸ & ἱκνέομαι.

Ἄπιξις, pro ἄφ.ξις, εως, ἡ, *adventus*, *incurſus*: à 2. perf. ſing. præt ind. paſſ. ἀφικνέομαι.

Ἄπιον, ες, *abii*: a. 2. ind. act. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

ΑΠΙΟΣ, ὑ, ὴ, *pyrus*, arbor. Ἄπιον, ὑ, τὸ, *pyrum*. Dici volunt ab Apiâ regione, id eſt, Peloponneſo: vel forſan ab ὀπὸς, quia eſt ſucculentus fructus.

ΑΠΙΟΣ, ὑ, ὁ, *longinquus*: qu. ab ἀπὸ, remotionis particula.

Ἀπισάναι, *diſcedere*: Ion. pro ἀφισάναι præſ. inf. ab ἀφίσημι.

Ἀπισέαται, Ion. pro ἀφίσανται, *deficiunt*, 3. pl. præſ. paſſ. Sic Ἀπισέατο, Ion. pro ἀφίσαντο, 3. pl. imperf.

Ἀπισέω, -ῶ, *diffido*: imp. ἠπίσεον, -ουν. f. ήσω. Hinc ἀπισεόμενος, præſ. part. paſſ. Ex α & πίσις, quod à 2. perf. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πείθω.

Ἀπίσημι, Ion. pro ἀφίσημι, *diſcedo*.

Ἀπισία, ας, η, *diffidentia*.

Ἄπιστος, ὑ, ὁ, *infidus*: in comp. ἀπιστότερος, f. g. ἀπιστοτέρα. Ex α & πίστος, quod à 2. perf. ſing. præt ind. paſſ. verbi πείθω.

Ἄπλανὴς, έος, ὁ ἡ ὑ, *non erraticus* vel *vagabundus*: ex α & πλάνη.

Ἄπλαστος, pro ἀπέλαστος, *cui appropinquare tutum non eſt*: ex α & πέλας, adv. *propè*. Alii vertunt *informis*, *ineffigiatus ſimplex*: ex α & πλαστὸς, ὴ, *fictus*: à 3. perf. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πλάσσω vel -άτλω *fingo*.

Ἀπλατὴς, έος, ὁ ἡ ὑ, *latitudine carens*: ex α & πλατὸς.

Ἄπλατος, Dor. pro ἄπλητος, & hoc pro ἄπληστος, *magnitudine immenſus*, *inacceſſus*: per Sync. τοῦ σ, à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος. Quidam ἄπλατος, idem eſſe dicunt cum ἄπλαστος, ſeu ἀπλατὸς, à πελάζω.

Ἀπλάτυνε, credo legend. ἐπλάτυνε, 3. ſing. imperf. vel a. 1. verbi πλατύνω, *dilato*, Gen. xxvi. 22.

Ἄπλειτος, Poët. pro Ἄπλητος, ου, ὁ ἡ ὑ, (Dor. ἄπλασος) pro ἄπληστος, *non impleri poteſt*, *infinitus*, *grandis*, *immenſus*, *arduus*: ab α priv. & πλήθω, quod à πλέος. Item

Ἄπλητος pro ἄπλατος, quod ab ἀπέλαστος, ὑ, ὁ ἡ ὑ, *inacceſſus cui appropinquare tutum non eſt*: ab α & πελαστὸς. quod à 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πελάζω. Th. πέλας.

Ἄπλευρος, ου, ὁ ἡ ὑ, *cui latus non ſtipatum eſt*, ab α & πλευρά.

Ἁπλῆγις, ίδος, ἡ, *vestis simplex*, apud Sophoclem quæ Homero est ἁπλοΐς· ab ἁπλῆ (pro ἁπλίη) enim fit ἁπλῆϊς, & Epenthesi τῦ γ, ἁπληγίς. Hinc Ἁπλήγιος, α, ὁ ἢ ἡ, *simplex, innocens, innocuus.* Th. ἁπλόω.

Ἁπλῆξ, κλος, ὁ ἢ ἡ, *non percussus.* Ἄπληκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem: ex α priv. & πλήττω, vel πλήσσω.

Ἁπλήρωτος, ευ, ὁ ἢ ἥ, *inexpletus, non completus:* ex α & πληρόω, -ῶ. Th. πλέω.

Ἁπληστεύομαι, *sum avidus, insatiabilis.*

Ἀπληστία, ας, ἡ, *inexplebilitas, insatiabilitas, immensitas.* Ἄπληστος, ε, ὁ ἢ ἡ, *inexplebilis, insatiabilis, immensus.* Indè adv.

Ἀπλήστως, *inexplebilitèr, insatiabilitèr, immensè.* Ex α & 3. sing. præt. ind. pass. verbi πλήθω. Th. πλέος.

Ἁπλότη, ης, ἡ, *simplicitas, candor:* ab ἁπλόος.

Ἀπλόθριξ ιχος, ὁ ἢ ἡ, *qui promissum vel porrectum habet capillum*, item *qui raro est capillitio:* ex ἁπλόω & θρίξ.

Ἄπλοια, ας, ἡ, vide in Ἄπλοος.

Ἁπλοίζομαι, *simplicitate utor.* Th. ἁπλόος.

Ἁπλοΐς, ίδος, ἡ, *vestis simplex:* in acc. pl. ἁπλοίδας· cui opponitur διπλοΐς. In Homero jungitur Substantivo χλαῖνα, tanquam Adject. Th. ἁπλόω.

Ἄπλοκος, ου, ὁ ἢ ἡ, *non plicatus:* ab α & πίπλοκα, præt. m. verbi πλέκω.

Ἀπλοκύων, ὁ, cognomen Antisthenis apud Laërtium, qu. *Cynicus simplici veste utens.* ab ἁπλόος & κύων.

ΑΠΛΟΟΣ, ῆ, ὁ· ἁπλόη, ῆ, ἡ· ἁπλόον, ῆν, τὸ, *simplex:* compar. Ἁπλῆτερος· superl. Ἁπλῆτατος· Derivatur ab α unitatem significante: & πέλω, *sum*, tanquam ἄπιλος, qui unicum est quod simplex est; Eustath. & Etym. vel ab α priv. & πολὺς, quia quod simplex est non est è multis.

Ἄπλοος, ἄπλους, ὁ ἢ ἡ, *navigatione carens, impar navigationi, innavigabilis:* ab α & πλόος. Indè Ἄπλοια, ας, ἡ, *tempus navigationi inopportunum.* Th. πλέω. Undè &

Ἁπλότης, ητος, ἡ, *simplicitas, candor.*

Ἄπλουτος, ε, ὁ ἢ ἡ, *divitiis carens:* ab α & πλοῦτος.

Ἁπλόω, -ῶ, *expando, explico, extendo:* f. σω. p. κα. imperf. ind. ἥπλοον, ἥπλουν, a. 1. inf. ἁπλῶσαι. Ἁπλόομαι, -οῦμαι, *expandor:* præt. ἥπλωσμαι, cujus part. ἡπλωσμένος, η, ον, *expansus, simplex.* Th. ἁπλόος.

Ἀπλυσία, ας, ἡ, *immundities, illotio,:* in pl. ἀπλυσίαι, αἱ, spongiæ quæ elui nequeunt.

Ἄπλυτος, ε, ὁ ἢ ἡ, *illotus*, propriè de vestimento. Ex α & πλύνω.

Ἁπλῶς, *simplicitèr, benignè.* adv. ab ἁπλόος.

Ἄπλωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, *innavigabilis.* Th. πλέω.

Ἄπνεης, έος, ὁ ἢ ἡ, *valdè spirans:* ab α epitat. & πνέω. vel *non spirans, flatu destitutus:* ab α priv. & Th. eod.

Ἄπνευματος, ε, ὁ ἢ ἡ, *à vento non perflatus.*

Ἄπνευστος, ε, ὁ ἢ ἡ, *qui respirare non potest, sine anhelitu, exanimis.* Indè Ἀπνευστί, adv. *sine respiratione, sine interpellatione, confertim.* Ἀπνευστία, ας, ἡ, *spiritûs repressio.* Ἀπνευστιάζω, *spiritum reprimo & contineo.* Omnia ab α priv. & præt. ind. pass. verbi πνέω.

Ἄπνοος, ἄπνους, ὁ ἢ ἡ, *in* acc. sing. ἄπνοον, ἄπνουν, *flatu seu respiratione carens, flatum non emittens, mortuus, exanimis.* Indè

Ἀπνοια, ας, ἡ, q. d. *carentia flatûs*, item *sedata tempestas, tranquillitas à ventis.* Ab α priv. & πνοή. Th. πνέω.

Ἀπὸ, præpositio regit gen. *à, ab, post, ante, præ, propter, per*, item *ex, absque.* Indè Lat. *Ab*, & per Metaplasmum Angl. Of. Ab Hebr. אב, *ab*, i. e. *auctor cujusvis rei.*

Ἄπο, adv. *longè, procul.* Et Ἄπο pro ἄπεστι, *abest*, ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum.* Et Ἄπο pro ἄπιθι, *abi, apage*, ab ἄπειμι, *abeo*, Th. ἴλμι, *eo.*

Ἀπὸ αὐτοῦ, *ab illo tempore.*

Ἀποαίνυμαι, σαι, ται, idem quod ἀπαίνυμαι, *aufero, detrabo, adimo:* imperf. ind. ἀπαινύμην, Ion. pro ἀπωνύμην, σο, το, *auferebam:* ab ἀπὸ & αἴνυμαι.

Ἀποαιρεῖσθαι, *auferri:* præs. inf. pass. pro ἀφαιρεῖσθαι, Poët. & Ion. ab ἀπὸ & αἱρέω.

Ἀποαίρεο *ablatus esto:* Ion. pro ἀφαιρεῦ, præs. imp. pass. ab eod. Th. Vel

Ἀποαίρῃ, *auferas:* Ion. pro ἀποαίρᾳς, quod pro ἀφαίρῃ, præs. imp. verbi ἀφαιρέω, -ῶ.

Ἀποαιρίομαι, -ῦμαι, Ion. & Poët. in Hom. & Herodot. pro ἀφαιρίομαι, -οῦμαι, q. v.

Ἀποβαδίζω, *abeo, discedo:* ab ἀπὸ & βαδίζω. Th. βαίνω.

Ἀποβάθρα, ας, ἡ, *scala, quâ è navi descenditur:* ab ἀποβαίνω.

Ἀποβαίνω, *descendo, cedo:* f. ἀποβήσομαι. perf. ἀποβέβηκα. part. ἀποβεβηκὼς, υῖα, ὸς, a. 2. ἀπέβην, ης, η, & in 3. plur. ἀπέβησαν. a. 2. sub. ἀπόβω, ῃς, ῃ, inf. ἀπβῆναι. part. ἀποβὰς, άντος, ὁ. Ab ἀπὸ & βαίνω.

Ἀποβάλητε, *abjeceritis:* 2. plur. a. 2. sub. act. Ἀποβαλῶν, όντος, ὁ, *qui abjicit:* a. 2. part. act. ab

Ἀποβάλλω, *abjicio, amitto:* f. ἀποβαλῶ. perf. ἀποβέβληκα. a. 2. ἀπέβαλον, ες, ε, a. 2. sub. ἀποβάλω. præt. pass. ἀποβέβλημαι. a. 1. ind. pass. ἀπεβλήθην, ης, η, cujus part. ἀποβληθεὶς, εῖσα, έν. p. m. ἀποβέβολα.

Ἀποβάπτω, *intingo, immergo lenitèr:* ab ἀπὸ & βάπτω.

Ἀποβὰς, άντος, ὁ, *qui descendit* vel *cessit:* nom. pl. Ἀποβάντες, *descendentes, egressi:* a. 2. part. act. verbi ἀποβαίνω.

Ἀπόβασις, εως, ἡ, *descensus*; item *eventus, exitus:* ab ἀποβαίνω.

Ἀποβάτης, ε, ὁ, certaminis equestris genus, qu. *descensor*, dictum; qui enim certabat dicebatur ἀποβῆναι. Indè

Ἀποβατικοὶ τροχοὶ, dicebatur.

Ἀποβατήριος, Jovis cognomen. ab ἀποβαίνω.

Ἀποβέβηκα, ας, ε, *descendi, cessi:* præt. ind. act. cujus part. ἀποβεβηκὼς, υῖα, ὸς, *firmatus:* à verbo ἀποβαίνω.

Ἀποβεβληκὼς, υῖα, ὸς, *qui abjecit:* in gen. pl. ἀποβεβληκότων, part. præterit. act ab ἀποβάλλω.

Ἀποβῆναι, *descendere:* a. 2. inf. Ἀποβήσομαι, η, εται. *descendam:* f. 1. m. verbi ἀποβαίνω.

Ἀποβλαστάω, & -τῶ, *extussio, extussiendo ejicio:* ab ἀπὸ & βλάστω, seu -τῶ. Th. βλάξ.

Ἀποβιάζομαι, *vim affero, vi cogo*, item *enitor*,

ter, ut mulier in partu: & pass. vi cogor: ab ἀπὸ & βιάζομαι. Th. βία.

Ἀποβιβάζω, & ἀποβιβάζομαι, jubeo vel facio aliquem descendere, item trajicio: præs. inf. act. ἀποβιβάζειν. pass. ἀποβιβάζεσθαι. a. 1. m. ἀπεβιβασάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ & βιβάζω. Th. βαίνω.

Ἀποβιόω, -ῶ, & Ἀποβιωμι, de vitâ discedo, morior: a. 2. ind. ἀπεβίων, ως, ω, præs. inf. ἀποβιῶναι. Ex ἀπὸ & βιόω, -ῶ. Th. βίος, vita.

Ἀποβίωσις, εως, ἡ, obitus, interitus, mors: ex ἀπὸ & βίωσις, ipsa vivendi actio. Indè

Ἀποβιώσιμος, adj. ut ἀποβιώσιμος διάταξις, testamentum. Th. βίος, vita.

Ἀποβλάπτω, lædo, oblædo.

Ἀποβλάπτομαι, lædor, privor, jacturam facio. Ex ἀπὸ & βλάπτω.

Ἀποβλαστάνω, germino, egermino: ex ἀπὸ & βλαστάνω.

Ἀποβλάστημα, ατος, τὸ, germen, item proles.

Ἀποβλάστησις, εως, ἡ, germinatio: à præt. ind. pass. verbi ἀποβλαστάνω.

Ἀποβλαφθεὶς, εῖσα, ἐν, privatus: a. 1. part. pass. verbi βλάπτω.

Ἀποβλέπω, intueor, respicio, oculos converto ad: f. ψω. p. ἀποβέβλεφα. a. 1. ἀπέβλεψα. a. 1. imp. ἀπόβλεψον, άτω, & in 2. pl. ἀποβλέψατε. 3. pl. a. 1. sub. ἀποβλέψωσιν. a. 1. m. ἀπεβλεψάμην, ω, ατο.

Ἀποβληθεὶς, εῖσα, ἐν, abjectus: a. 1. part. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, rejiculum, quod abjicitur seu rejicitur: à 1. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλητ', per Apoc. pro ἀπόβλητα, abjicienda, rejicienda, respuenda: nom. n. pl. ab

Ἀπόβλητος, ὴ, ὁ ἡ, ὁ, abjectus, abjiciendus, rejiciendus, respuendus: ἀπόβλητον, ὴ, τὸ, abjectum, abjiciendum, rejiciendum, respuendum. Indè Ἀποβλητικὸς, ὴ, ὁ ἡ, ὁ, qui abjecit vel amisit, vel abjiciendo vel amittendo est: ex ἀπὸ & 3. sing. præt. ind. pass. verbi βάλλω.

Ἀποβλίτλω, exprimendo aufero, ut è favis mel: ex ἀπὸ & βλίτλω.

Ἀποβλύζω, scaturio, emitto aquas, item evomo: præs. part. ἀποβλύζων. Ex ἀπὸ & βλύζω.

Ἀποβλώσκω, discedo: ex ἀπὸ & βλώσκω.

Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, abjectio, amissio, jactura: ab ἀποβέβολα, præt. m. verbi ἀποβάλλω.

Ἀποβόσκομαι, depasco: ex ἀπὸ & βόσκω, q. v.

Ἀποβουκολέω, -ῶ, abgrego, à grege abduco, à grege aberrare facio, item ex alieno grege abduco, in errorem duco, decipio: f. σω. p. κα. a. 1. ἀπεβουκόλησα, ας, ε. Ἀποβουκολέομαι, -οῦμαι, abducor à grege, à grege aberro: à cujus 1. sing. præt. ind. pass. fit

Ἀποβούκολημα, ατος, τὸ, è grege alieno abductio, impostura, deceptio.

Ἀποβουκολίζω, idem quod ἀποβουκολέω. Omnia ex ἀπὸ, βοῦς, & κόλον, cibus.

Ἀποβράζω, ἀποβράσσω, & ἀποβράττω, fervendo seu æstuando exspuo sive eructo, per æstum exspuo, item exæstuo, defervesco.

Ἀποβράσσομαι, per æstum exspuor aut ejicior: à cujus 1 sing. præt. ind. fit Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, spuma, item furfur tritici. Ex ἀπὸ & βράζω.

Ἀποβρέχω, perfundo, madefacio, intingo: f. ξω. Ἀποβρέχομαι, perfundor, madefio: à cujus 1. sing. præt. ind. fit ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ, dilutum, item aqua quâ quid perfusum, vel prolutum est. Ex ἀπὸ & βρέχω.

Ἀποβρίζω, crapulam edormio, dormio: f. ίσω & ίξω. a. 1. ἀπέβριξα, ας, ε· cujus part. ἀποβρίξας, αντος, ὁ, in nom. pl. ἀποβριξαντες. Ex ἀπὸ & βρίζω.

Ἀποβρίθω, degravo, vel neut. præ pondere devergo: ex ἀπὸ & βρίθω.

Ἀποβροχὴ ῆς, ἡ, perfusio, madefactio: ab ἀπὸ & βρέχω.

Ἀποβροχθίζω, sorbeo, glutio, voro: ex ἀπὸ & βροχθίζω. Th. βρόγχος.

Ἀποβροχίζω, illaqueo, laqueis implico: ex ἀπὸ & βρόγχος.

Ἀποβρύχω, demordeo, abedo: ex ἀπὸ & βρύχω.

Ἀποβρωθεὶς, εῖσα, ἐν, exesus: a. 1. part. pass. ab

Ἀποβρώσκω, abedo, comedendo consumo: f. σω. p. βέβρωκα, præs. part. βέβρωμαι, a. 1. ind. pass. ἀπεβρώθην, ης, η. Ex ἀπὸ & βρώσκω.

Ἀποβύω, obturo, obstruo: f. σω. Ex ἀπὸ & βύω.

Ἀπόβωμος, ὴ, ὁ ἡ, ὁ, profanus, ab aris alienus: ex ἀπὸ & βωμός.

Ἀπόγαιος, ὴ, ὁ ἡ, ὁ, à terrâ remotus; ut & ἀπόγειος· ab ἀπὸ & γαῖα.

Ἀπογαιόω, -ῶ, in terram verto; f. ώσω. Ex ἀπὸ & γαῖα.

Ἀπογία, ας, ἡ, ventus qui è terrâ exortus, in mare fertur: cui contrarius est qui dicitur τροπαία. Ἀπόγεια, τὰ, retincula navium, funes quibus navis alligatur in litore: undè Ἀπόγεια λυειν, oram solvere.

Ἀπογειον, ὴ, τὸ, vox Mathematica quâ denotatur summa planetæ altitudo: opponitur τῷ ὀπόγειον, quod vide.

Ἀπόγειος, ὴ, ὁ ἡ, ὁ, à terrâ remotus, ut & πόγαιος. Omnia ex ἀπὸ & γαῖα.

Ἀπογαλακτίζω, ablacto, à lacte depello: Ἀπογαλακτίζομαι, ablactor, à lacte depellor: à cujus præt. ind. pass. fit Ἀπογαλακτισμὸς, ὴ, ὁ, ablactatio; ex ἀπὸ & γαλακτίζω. Th. γάλα.

Ἀπογεισόω, -ῶ, imbrico, imbricatim (vel sugrundiorum modo) facio vel tego: ex ἀπὸ & γείσαω, -ῶ. Th. γεῖσον.

Ἀπογέμω, depleo, demo ei quod plenum est.

Ἀπογεμίζω, id. q. γεμίζω, Ex ἀπὸ & γέμω.

Ἀπογεννάω, -ῶ, genero, produco: ex ἀπὸ & γεννάω, -ῶ. Th. γείνομαι.

Ἀπογεύομαι, degusto: ex ἀπὸ & γεύομαι.

Ἀπογεφυρόω, -ῶ, ponte jungo, pontem impono: ex ἀπὸ & γεφυρόω, -ῶ. Th. γέφυρα.

Ἀπογηράσκων, οντος, ὁ, consenescens: in acc. pl. ἀπογηράσκοντας præs. part. ab

Ἀπογηράσκω, consenesco: f. ἀπογηράσω. p. ἀπογεγήρακα. a. 1. ind. ἀπεγήρασα. a. 1. sub. ἀποτηράσω, ης, η. Ab ἀπὸ & γηράσκω. Th. γῆρας.

Ἀπογίγνομαι, & ἀπογίνομαι, absum, decedo, item morior: f. ἀπογενήσομα, p. ἀπογεγένημαι, a. 1. pass. ἀπεγενήθην, ης, η, a. 2. m. ἀπεγενόμην. a. 2. part. ἀπογενόμενος, ὴ, ον, mortuus. Ex ἀπὸ & γίνομαι, fum.

Ἀπογινώσκω, rejicio, non agnosco, abnuo, improbo,

probo. item *absolvo, renuntio, desspero*; f. ἀπογνώσομαι. p. ἀπέγνωκα, pluſq. perf. ἀπεγνώκειν. a. 2. ἀπέγνων, ως, ω, q. à γνόω, -ῶ, & in 3. pl. ἀπέγνωσαν a. 2. imperat. ἀπόγνωναι. a 2. ſub. ἀπογνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. ἀπογνῶναι. a. 2. part. ἀπογνούς, οῦσα, όν. perf. paſſ. ἀπέγνωσμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἀπεγνώσθην, ης, η, f. 1. paſſ. ἀπογνωσθήσομαι, præt. part. paſſ. Ἀπεγνωσμένος, η, ον, *rejectus*: ex ἀπὸ & γινώσκω.

Ἀπογλαυκόω, -ῶ, *cæſium reddo*. Ἀπογλαύκωμα, ατος, τὸ, & Ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, *glaucoma, glaucedo*: à præt. ind. paſſ. Th. γλαυκός.

Ἀπόγλυτοι, οἱ, *qui exilibus ſunt clunibus, depyges*. Th. γλυτός.

Ἀπογλυκαίνω, *dulce reddo, edulco*: ex ἀπὸ & γλυκαίνω. Th. γλυκύς.

Ἀπόγνοια, ης, ἡ, *deſperatio*: à præt. m. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπογνῷ, ῷς, ῷ, *rejecerim*: a. 2. ſub. act. Ἀπογνούς, οῦσα, όν, *qui rejecit*: a. 2. part. act. ab ἀπογινώσκω, quaſi ab ἀπογνόω, -ῶ, vel ἀπόγνωμαι.

Ἀπογνώμων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *qui dentes ætatis indices amiſit*, ὁ μὴ ἔχων δι᾽ οὗ γνώσθῃ. a. 1. ſing. præt. paſſ. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, *deſperatio*: ab

* Ἀπογνώστης ου, *deſperator*: ab eod.

Ἀπογονὰ, Dor. pro -νη, ῆς, ἡ, *poſteritas*.

Ἀπόγονα, τα, *fœcunda, orta, oriunda*, nom. pl. ab Ἀπόγονος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *ortus, oriundus*, & ſubſt. *nepos, poſterus*. Ex ἀπὸ & γέγονα, præt. m. verbi γίνομαι.

Ἀπογραίζω, *ſenectutem aufero, juvenilem reddo*. Th. γραῖα.

Ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ, *deſcriptio, conſcriptio, recenſio, enumeratio*.

Ἀπογραφὸς, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *ab exemplari* vel *ad exemplar effictus*.

Ἀπόγραφον, ου, τὸ, *exemplum libri* vel *tabulæ, deſcriptum, exſcriptum, deſcriptio*; ex

Ἀπογράφω, *in tabulas refero, deſcribo*, imperf. ἀπέγραφον. f. ψω. p. ἀπογέγραφα. a. 1. ἀπέγραψα. a. 1. ſub. ἀπογράψω, ῃς, ῃ. Ἀπογράφομαι, *deſcribo*, item *nomen profiteor*. perf. paſſ. ἀπογέγραμμαι, *conſcriptus fui*, a. 1. ἀπεγράφην, ης, η, a. 1. m. ἀπεγραφάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἀπογράψαϑαι.

Ἀπογυιόω, -ῶ, *enervo, membra debilito, deartuo, delumbo*. f. ώσω. p. ἀπογεγύιωκα. a. 1. ſubj. ἀπογυιώσω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ & γυιόω, -ῶ. q. v.

Ἀπογυμναζόμαι, *exerceor, me exerceo*: ab ἀπὸ & γυμναζόμαι. Th. γυμνός.

Ἀπογυμνόω, -ῶ, *nudo, denudo*, f. σω. a. 1. part. paſſ. ἀπογυμνωθεὶς, εῖσα, ἐν, *denudatus*. Ab ἀπὸ & γυμνόω, -ῶ. Th. γυμνός.

Ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, *denudatio*: à 2. ſing. præt. paſſ. verbi ἀπογυμνόω, -ῶ.

Ἀποϑυναίκωσις, εως, ἡ, *effœminatio*. Th. γυνή.

Ἀπογωνίσομαι, -ῶμαι, *in angulum me colligo*, inf. præſ. ἀπογωνιοῦσθαι· ex ἀπὸ & γωνιόομαι, -οῦμαι. Th. γωνία.

Ἄπεδα, ἁ, *pedibus carentem*, acc ſing. ab ἄπους. Th. πούς. Eſt & ἄπποδα, nom. neutr. plur.

Ἀποδάζομαι, *divido, diſtribuo, partior, impertior*: f. ι. δάσομαι, & Poët. δάσσομαι, f. ι. inf. ἀποδάσασθαι, & ἀποδάσσεσθαι, *diſtributurum eſſe*. Th. δαίω, *divido*.

Ἀποδαίω, *comburo*: ex ἀπὸ & δαίω, *uro*.

Ἀποδάκνω, *demordeo, præmordeo*: ex ἀπὸ & δάκνω.

Ἀποδάκρυον, Ion. idem quod δάκρυον, *lacrymabatur*: imperf. ind. ab

Ἀποδακρύω, *lacrymis prodo, illacrymo*: f. ώσω. p. κα. a. 1. ἀπεδάκρυσα, ας, ε. Hinc

Ἀποδακρυτικὰ, τὰ, *medicamenta lacrymas moventia*. Ex ἀπὸ & δακρύω. Th. δακρυ.

Ἀποδαμεῖν, Dor. pro ἀποδημεῖν, *peregrè proficiſci*: ſic ἀπόδαμος, Dor. pro ἀπόδημος, *peregrè agens*: vide in ἀποδημέω, -ῶ.

Ἀποδαρθεῖν, idem quod δαρθεῖν.

Ἀποδάσμιος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *qui tributum pendit, & tributum cujus ſit diviſio*. item *quod pro parte* (ſeu *portione*) *alicui cedit*.

Ἀποδασμὸς, ῦ, ὁ, *diviſio, partitio, pars, pertio*, à 1. ſing. præt. ind. verbi ἀποδάζομαι.

Ἀποδάσασθαι, & Ἀποδάσεσθαι, *diſtributurum eſſe*. Poët. pro ἀποδάσασθαι, vel -εσθαι, f. ι. inf. verbi ἀποδάζομαι.

Ἀποδαυλίζω, *titione dedolo* vel *contundo*, item *contundo*: ex ἀπὸ & δαυλὸς, Æol. pro δαλός. Th. δαίω, *uro*.

Ἀποδέδειγμαι, *exceptus ſum*: perf. paſſ. ad ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι.

Ἀποδέδειγμαι, *demonſtratus, approbatus ſum*: perf. paſſ. part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, *demonſtratus, approbatus*: ab ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεδειλιακότως, *timidè, meticulosè, eorum more qui conciderunt animo*, adv. ab

Ἀποδεδειλιακὼς, υῖα, ὸς, *timidus*: part. præt. act. verbi ἀποδειλιάω, -ῶ. Th. δειλός.

Ἀποδέδεκται, *æſtimatur, cenſetur*: 3. ſing. part. ind. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδέδομαι, *redditus ſum*: præt. paſſ. Ex

Ἀποδέδωκα, *reddidi*: præt. act. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀποδέδρακα, ας, ε, *aufugi*: & in 3. pl. ἀποδεδράκασι. præt. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω. Th. δράω, *facio*.

Ἀποδεὴς, έος, -εᾶς, ὁ ϰ᾽ ἡ, *inferior, vacuus, cui aliquid deeſt*: ex ἀποδέω, *abſum*. Th. δέω.

Ἀποδεῖ, *deeſt, deficit, abeſt*: imperf. ab eod.

Ἀποδειδίττω, -ισσω, & Ἀποδειδίττομαι, -ίσσομαι, *deterreo*, imperf. ἀποδειδίσσομην, ου, ετο. Ab ἀπὸ & δειδίττω. Th. δείδω.

Ἀποδείκνυμι, *oſtendo, oſtento, demonſtro, probo*, præſ. part. act. ἀποδεικνὺς, ῦσα, ὺν, *præ ſe ferens*. præſ. inf. ἀποδείκνυσθαι a. 1. act. ἀπέδειξα, ας, ε, a. 1. inf. act. ἀποδεῖξαι, Ion. ἀποδέξαι, perf. ind. paſſ. ἀπέδειγμαι, cujus part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, *approbatus*. Th. δείκνυμι (vel δεικνύω) *oſtendo*.

Ἀποδεικτικὸς, οῦ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *demonſtrativus*.

Ἀποδεικτικῶς, *demonſtrativè*.

Ἀποδεικτὸς, οῦ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *demonſtrabilis, probabilis*. Omnia à 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀποδειλιάω, -ῶ, *præ timore refugio, reformido*: f. άσω. p. ἀποδεδειλίακα. cujus part.

Ἀποδεδειλιακὼς, υῖα, ὸς. undè adv.

Ἀποδεδειλιακότως, *timidè*.

Ἀπο-

Ἀποδειλίασις, ιως, ἡ, *ignavia.* Ex ἀπὸ & δειλιάω, -ῶ. Th. δειλός.

Ἀποδεῖξαι, a. 1. inf. act. Ἀποδείξειν, f. 1. inf. act. ab eodem Th.

Ἀπόδειξις, εως, ἡ, Ion. ἀπόδεξις, *demonſtratio, declaratio, probatio,* item *ſpecimen,* à 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀπόδειπνος, ν, ὁ ϗ ἡ, *qui cœnam finivit, qui cœnatus eſt:* qu. ὁ ἐν ἀπὸ τῦ δείπνυ· vel *incœnatus,* ab ἀπὸ pro α priv. & δεῖπνον.

Ἀποδείρειν, Ion. pro ἀποδέρειν, *excoriare,* inf. præſ. verbi ἀποδέρω.

Ἀποδειροτομίω, -ῶ, *obtrunco, cervicem abſcindo, decollo;* item *abſcindo à cervice:* f. ήσω. p. κα. a. 1. ἀπεδειροτόμησα, ας, ε, f. 1. inf. ἀποδειροτομήσειν. Ab ἀπὸ, δειρὴ, Ion. pro δέρη, & τέρνομα, præt. m. verbi τέρνω.

Ἀποδειχθεὶς, εῖσα, ἐν, *demonſtratus, approbatus,* a. 1. part. paſſ. Ἀποδειχθησισθαι, f. 1. inf. paſſ. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεκατόω, -ῶ, *decimo, decimas accipio:* item *decimas do:* f. ώσω. p. ἀποδεδεκάτωκα. Ex ἀπὸ & δεκατόω, -ῶ. Th. δέκα.

Ἀποδεκατωσις, εως, ἡ, *decimatio, decimarum exactio:* à 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδεκατόω, -ῶ.

Ἀποδέκεσθαι, Ion. pro ἀποδέχισθαι, *recipere:* præſ. inf. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδεκτέος, ν, ὁ ϗ ἡ, *recipiendus, admittendus.*

Ἀποδέκτης, ν, ὁ, vel ἀποδικτὴρ, ῆρος, ὁ, *receptor:* in nom. pl. Ἀποδέκται & Ἀποδεκτῆρες, *oi, coactores tributorum & vectigalium.*

Ἀποδεκτὸς, ή, ὸν, *dignus qui admittatur & recipiatur, receptus, acceptabilis, gratus, probatus.* Omnia à 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδενδρόομαι, -ῶμαι, *arboreſco:* inf. præſ. ἀποδενδρῦσθαι. a. 2. ind. ἀποδενδρωθην, ης, η, cujus part. ἀποδενδρωθεὶς, εῖσα, έν. Ab ἀπὸ & δενδρόομαι, -ῶμαι. Th. δένδρον.

Ἀπὸδέξαι, Ion. pro ἀποδεῖξαι, *edere, demonſtrare,* a. 1. inf. act. verbi ἀποδείκνυμι. Sic ἀποδεξάμενος, pro ἀποδειξάμενος, a. 1. part. m. & ſic in aliis.

Ἀπόδεξις, εως, ἡ, Ion. pro ἀπόδειξις, q. v.

Ἀποδέομαι, -ῶμαι, *religor, illigor, præligor:* paſſ. verbi ἀποδέω. Th. δέω, *ligo.*

Ἀποδέρω, Ion. ἀποδείρω, *excorio:* à cujus 3. ſing. præt. ind. paſſ. fit

Ἀπόδερμα, ατος, τὸ, *cutis detracta, ſpolium.*

Ἀποδερματόω, -ῶ, idem quod ἀποδέρω, q. v.

Ἀπόδεσις, εως, ἡ, *religatio:* à 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδέω. Th. δέω, *ligo.*

Ἀποδεσμὸς, ῦ, ὁ, *faſciculus, linteum,* item *faſcia circa caput mulierum,* vel *earum mammas continens:* inde

Ἀποδεσμέω, Ἀποδεσμόω, -ῶ, & Ἀποδεσμεύω, *colligo, religo.* Ex ἀπὸ & δεσμὸς, quod à 1. ſing. præt. ind. paſſ. verbi δέω.

Ἀποδεχθεὶς, εῖσα, ἐν, *exceptus:* a. 1. part. paſſ. ab

Ἀποδέχομαι, *excipio, recipio, admitto;* item *probo:* f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. a. 1. ind. paſſ. ἀπεδέχθην, ης, η, & in 3. plur. ἀπεδέχθησαν, a. 1. m. ἀπεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἀποδέξασθαι. Ex ἀπὸ & δέχομαι.

Ἀποδεχόμενος, η, ον, *acceptus:* præſ. part. Ἀποδέχῃ, *accipe,* præſ. imp. paſſ. ab eod.

Ἀποδέω, -ῶ, *religo, alligo, præligo:* in paſſ. Ἀποδέομαι, -ῶμαι. Ab ἀπὸ & δέω, *ligo.*

Ἀποδέω, -ῶ, *abſum, inferior ſum:* ex ἀπὸ & δέω.

Ἀποδηλόω, -ῶ, *manifeſtum reddo, declaro:* ab ἀπὸ & δηλόω, -ω. Th. δῆλος.

Ἀποδημέω, -ῶ *abſum domo ſeu patriâ, peregrinor, peregrè proficiſcor:* f. ήσω. p ἀποδεδήμηκα, ας, ε. a. 1. ἀπεδήμησα, ας, ε. a. 1. part. act. ἀποδημήσας, αντος, ὁ. Ex ἀπὸ & δῆμος.

Ἀποδημία, ας, ἡ, *peregrinantis abſentia, peregrinatio.*

Ἀποδημητὴς, ῦ, ὁ, *peregrinator.*

Ἀποδημητικὸς, ή, ὸν ϗ ἡ, *peregrinari ſolitus.*

Ἀπόδημος, ν, ὁ ϗ ἡ, *peregrè agens, abſens à domo* vel *patriâ.* Omnia ex ἀπὸ & δῆμος.

Ἀποδία, ας, ἡ, *pedum carentia:* ab ἄπους, q. v.

Ἀποδιαιτάω, -ῶ, *arbitramento abſolvere:* a. 1. ἀπεδιήτησα, ας, ε. Ex ἀπὸ & διαιτάω, -ῶ. Th. διαιτα, *arbitrium.*

Ἀποδιαζέλλω, *diſpeſco, arceo, interſepio, divido;* ex ἀπὸ, διὰ & ζέλλω.

Ἀποδιατρίβω, *immoror, tempus conſumo:* ex ἀπὸ, διὰ & τρίβω.

Ἀποδιδάσκω, *dedoceo:* ex ἀπὸ & διδάσκω.

Ἀποδιδόειν, -ῦν, *redderes:* præſ. inf. pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδίδωμι.

Ἀποδίδομαι, *reddor, retribuor, referor:* paſſ. verbi ἀποδίδωμι, quod vide.

Ἀποδιδράσκω, *aufugio:* vide in ἀπέδρα. Th. διδράσκω.

Ἀποδίδωμι, *reddo, retribuo, perſolvo, do,* item *interpreto,:* præſ. imperat. ἀποδίδοθι, ότω. præſ. infin. ἀποδιδόναι. præſ. part. ἀποδιδὲς, ὖσα, ὸν. f. ἀποδώσω, εις, ει. p. ἀποδέδωκα, ας, ε, a. 1. ἀπέδωκα, ας, ε. a. 2. ἀπέδων, ως, ω. a. 2. imperat. ἀπόδος, ἀποδότω, *ſolve.* 2. pl. ἀπόδοτε, præſ. opt. ἀποδιδοίην, ης, η, a. 2. opt. ἀποδοίην, ης, η, (Att. ἀποδοῖμι) & in plur. per Sync. ἀποδοῖμεν, οῖτε, οῖεν. præſ. ſubj. ἀποδιδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. ſubj. ἀποδῶ, ῷς, ῷ. præſ. infin. ἀποδιδόναι, & ἀποδιδόμεν, -ῦν. a. 2. infin. ἀποδῶναι. & Att. Dor. & Æol. ἀποδόμεναι. præſ. part. ἀποδιδὲς, ὖσα, ὸν. a. 2. part. ἀποδὰς, ᾶσα, ὰν. præſ. paſſ. Ἀποδίδομαι, *reddor, retribuor,* imperf. ἀπεδιδόμην, σο, το. perf. paſſ. ἀποδέδομαι. pluſq. perf. ἀπεδέδομην. a. 1. ἀπεδόθην. f. 1. ἀποδοθήσομαι. paulo poſt fut. ἀποδιδόσομαι. præſ. imp. ἀποδίδοσο, σθω. præſ. opt. ἀποδιδοίμην, οῖο, οῖτο, a. 1. ἀποδοθείην, ης, η, præt. opt. ἀποδεδοίμην, οῖο, οῖτο. præſ. ſubj. ἀποδιδῶμαι, ῷ, ῶται. perf. ſubj. ἀποδεδῶμαι, ῷ, ῶται. præſ. infin. ἀποδίδοσθαι. a. 1. infin. ἀποδοθῆναι. præſ. part. ἀποδιδόμενος, η, ον. a. 1. m. ἀπεδόμαν. a. 2. m. ἀπεδόμην, οσο, οτο, *vendidi.* a. 2. imperat. m. ἀπόδοσο, σθω, a. 2. opt. m. ἀποδοίμην, οῖτο, οῖτο. a. 2. ſubj. m. ἀποδῶμαι, ῷ, ῶται. a. 2. inf. m. ἀποδόσθαι. a. 2. part. m. ἀποδόμενος, η, ον. Th. δίδωμι, *do.*

Ἀποδιίζημι, & Ἀποδιΐζω, *dirimo, diſtinguo; intervallo ſejungo:* ex ἀπὸ, διὰ & ἵζημι.

Ἀποδικάζω, *abſolvo:* opp. καταδικάζω. Ab ἀπὸ & δικάζω. Th. δίκη.

Ἀπο-

Ἀποδικέω, -ῶ, *causam meam defendo*: ex ἀπὸ & δίκη.

Ἀποδινέω, -ῶ, *devolvo*: ex ἀπὸ & δινέω, -ῶ. Th. δίνη.

Ἀποδίομαι, idem quod Ἀποδίω, q. v.

Ἀποδιοπομπέω, -ῶ, & Ἀποδιοπομπέομαι, -οῦμαι, *ablego, procul amando, depello, expio*: præs. inf. pass. ἀποδιοπομπεῖσθαι· h. e. ἀποτρέπεσθαι διὰ τῆς ἀποτροπαίης Διός. Ex ἀπὸ & διοπομπέω, -ῶ, quod à Διὸς & πομπὴ, à πέμπω.

Ἀποδιορίζω, *segrego, suis limitibus finitum separo*: f. ίσω. p. ἀποδιώρικα. Ex ἀπὸ, διὰ & ὁρίζω. Th. ὅρος, *terminus*.

Ἀποδισκεύω, *discum dejicio*: *in disci morem dejicio*: ex ἀπὸ & δίσκος.

Ἀποδιφθογγίω, -ῶ, *in diphthongum confio*: inde Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, *in diphthongum conflatio*: ex ἀπὸ & δίφθογγος, quod vide. Th. φθέγγομαι.

Ἀποδίω, *expello*: à δίω, pro διώκω.

Ἀποδιώκω, *alicundè expello*: inde Ἀποδίωξις, εως, ἡ, *expulsio*: ab ἀπὸ & διώκω.

Ἀποδοθεῖην, ης, η, a. 1. opt. pass. Ἀποδοθῆναι. a. 1. inf. pass. Ἀποδοθήσομαι. f. 1. pass. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀποδοκεῖν, *displicere*. Ἀποδοκεῖν res Herodoto dicitur, quæ censetur non facienda. Th. δοκέω.

Ἀποδοκιμάζω, vel Ἀποδοκιμάω, -ῶ, *improbo, non approbo, reprobo, rejicio*: f. άσω. p. ἀποδεδοκίμακα. a. 1. ἀπεδοκίμασα.

Ἀποδοκιμάζομαι, *improbor, rejicior*: perf. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. a. 1. pass. ἀπεδοκιμάσθην. a. 1. inf. pass. ἀποδοκιμασθῆναι. à 2. fing. præt. ind. fit

Ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, *improbatio, rejectio*.

Ἀποδόκιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, *minimè probus, non probandus, adulterinus*. Omnia ex ἀπὸ & δόκιμος. Th. δοκέω.

Ἀποδόμεναι, *reddere*: a. 2. inf. Æol. pro ἀποδοῦναι.

Ἀποδόμενος, η, ον. a. 2. part. m. Ἀποδῶναι, a. 2. inf. Ἀπόδος, ἀπόδοτε, in 2. pl. ἀπόδοτε, a. 2. imperat. act. Ἀπόδοσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀποδόντωσις, εως, ἡ, *sordium circa dentes purgatio*: ex ἀπὸ & ὀδὼς.

Ἀποδος, ἀποδότω, *reddito*: a. 2. imperat. & in 2. plur. ἀπόδοτε. ab ἀποδίδωμι.

Ἄποδος, ε, ἡ, Ion. pro ἄφοδος, *abitus, discessus, digressus, reditus*. Th. ὁδὸς, *via*.

Ἄποδος, τῦ, *pedibus carentis*: gen. fing. ab ἄπους. Th. πῦς.

Ἀποδόσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui reddi* (aut *restitui*) *debet*: ab ἀποδίδωμι.

Ἀπόδοσις, εως, ἡ, *redditio, retributio, persolutio*. à 2. perf. fing. præt. ind. pass. verbi ἀποδίδωμι. Th. δίδωμι.

Ἀποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, *redditor*. Ἀποδοτικὸς, ἡ, ὸν, *retributorius*. ab eod. Th.

Ἀπόδουλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *ex servo genitus*: ex ἀπὸ & δοῦλος.

Ἀποδοῦναι, *reddidisse*: a. 2. inf. act. ab ἀποδίδωμι.

Ἀποδοχεῖον, ε, τὸ, *receptaculum, receptorium*.

Ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ, *receptio, admissio, approbatio, commendatio*: ab ἀποδέχομαι.

Ἀποδοχμόω, -ῶ, *obliquo, incurvo*: a. 1. part. act. ἀποδοχμώσας, ὁ, *inflectens, incurvans*: a. 1. inf. ἀποδοχμῶσαι, *inflexisse, incurvâsse*: ex ἀπὸ & δοχμόω, -ῶ. Th. δοχμός.

Ἀπόδραγμα, ατος, τὸ, *quod manu alicundè carpitur*: à 1. perf. fing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράσω, vel -τλω.

Ἀποδραθεῖν, per Metaplasmum pro ἀποδαρθεῖν, *dormisse*: a. 2. inf. verbi ἀποδαρθάνω.

Ἀπόδραθι, *aufuge*: a. 2. imp. act. Ἀποδραίην, ης, η, *aufugerim*: a. 2. opt. Ἀποδρὰς, ᾶσα, ἀν, *qui* vel *quæ aufugit*: part. a. 2. act. vel part. a. 1. ab ἀπέδρα, per Sync. pro ἀπέδρασα, ab ἀποδράω.

Ἀποδράσεια, ας, ε, *aufugerim*, a. 1. opt. Æol. ab ἀποδιδράσκω.

Ἀπόδρασις, εως, ἡ, *fuga, vitatio, desertio*: à 2. perf. fing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράω.

Ἀπόδρασις στρατιᾶς, *desertio aciei, detrectatio militiæ*.

Ἀποδράσσω vel -τλω, & Ἀποδράσσομαι vel -τλομαι, *decerpo*: ab ἀπὸ & δράσσω vel -τλω.

Ἀποδράω, -ῶ, *fugio, effugio, aufugio*: f. ἀποδράσω. p. ἀποδέδρακα. a. 1. ἀπέδρασα, & per Sync. ἀπέδρα, unde part. ἀποδρὰς, ᾶσα, ἀν, qu. ab ἀποδρῆμι. a. 1. opt. Æol. ἀποδράσειε, ας, ε. a. 2. ind. ἀπέδρην & ἀπεδράην. a. 2. imp. ἀπόδραθι. a. 2. inf. ἀποδρᾶναι. Ab ἀπὸ & δράω.

Ἀπόδρεπε, *decerpe*: præs. imp. act. ab

Ἀποδρέπω, *decerpo*: f. ψω. p. φα, præs. pass. Ἀποδρέπομαι. Ex ἀπὸ & δρέπω.

Ἀπόδρεψις, εως, ἡ, *decerptio, collectio fructuum*: à 2. perf. fing. præt. ind. pass. verbi ἀποδρέπω.

Ἀποδρῆναι, Ion. pro ἀποδρᾶναι, *aufugisse*: a. 2. inf. verbi ἀποδράω, *fugio*.

Ἀπόδρησις, Ion. pro ἀπόδρασις, εως, ἡ, q. v.

Ἀπόδρομος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui recurrit, cursu revertens*; item *cursu inferior*: à præt. m. verbi ἀποτρέχω.

Ἀποδρύπλω, *dilacero, dilanio, discerpo, excorio*: inf. act. ἀποδρύπλειν· ex ἀπὸ & δρύπλω.

Ἀποδρύφω, id. q. ἀποδραπλω, inf. act. ἀποδρύφειν. præs. opt. ἀποδρύφοιμι, οις, οι, a. 1. subj. ἀποδρύψω. in 3. pl. ἀποδρύψωσι. a. 1. ind. pass. ἀπεδρύφθην, ης, η. Ab eod. Th.

Ἀποδρῶ, contract. pro ἀποδράω, quod vide.

Ἀποδρώην, præs. opt. Att. pro ἀποδραίοιμι, *aufugerem*. Ab eodem Th.

Ἀποδύρομαι, *lamentor, gravitèr conqueror*: ἀπὸ & ὀδύρομαι.

Ἀποδὺς, ῦσα, ὺν, *exutus*, part. præs. Ἀποδῦσαι, *exuere, spoliare*, a. 1. inf. act.

Ἀποδυτάμενος, η, ον, *resolvens*, a. 1. part. m. ab ἀποδύω.

Ἀπόδυσις, εως, ἡ, *ipsa actio exeundi, vestimentorum depositio*: à 2. fing. præt. ind. pass. verbi ἀποδύω.

Ἀποδυσπιτέω, -ῶ, *stomachor, ægrè fero, impatientèr agitor*, item *renitor, resisto, difficultèr cado*: ex ἀπὸ, δὺς, & πίπτω. Th. πίπτω.

Ἀποδυσπίτησις, εως, ἡ, *stomachatio in rebus adversis, impatientia*: à 2. fing. præt. ind. pass. verbi ἀποδυσπιτέω, -ῶ.

Ἀπο-

Ἀποδυτήριον, ου, τὸ, *locus ubi vestimenta exuuntur*: ἀποδύομαι.

Ἀποδόω, vel Ἀπόδυμι, *exuo*: f. ύσω. p. κα. præf. paſſ. Ἀποδύομαι. imperf. ἀποδεδύμην, & in 3. pl. ἀποδεδύντο. Ex ἀπὸ & δύω.

Ἀποδῶ, ᾷς, ᾷ, *reddidero*: a. 2. ſub. act. & Ἀποδώσω, εις, ει, *reddam, retribuam*. in 1. pl. ἀποδώσωμεν, fut. a. 1. ind. &

Ἀποδώην, οίης, οίη, *redidero, retribuero*: a. 2. opt. Att. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀπόδων, τῶν, *pedibus carentium*: gen. plur. ab ἄπους. Th. πῦς.

Ἀπόειπ' pro ἀπόειπε, a. 2. imp. act. Ἀποειπεῖν, *refutare*, a. 2. imp. act. Sic

Ἀποείπον, Poët. a. 2. ind. pro ἀπεῖπον.

Ἀποείπῃ, a. 2. ſubj. act. ab ἀπὸ & εἶπω.

Ἀποέργω, Poët. pro ἀπέργω, ab ἀπείργω, *arceo, dirimo*. Th. εἴργω.

Ἀπόερσα, ας, ε, *corrupi*: a. 1. Æol. ſine augmento ab Ἀποέρρω. Th. ἔρρω, f. 1. Æol. ἔρσω. Hinc ἀποέρσε pro ἀπέρσυ, f. 1. Æol.

Ἀποζωσθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἀποζωννύω, Th. ζώννυμι, vel ζωννύω.

Ἀποθάλλω, *defloreſco*: f. 1. ind. act. ἀποθαλῶ, a. 1. ind. ἀπέθηλα, ας, ε, præt. ind. act. ἀπόθαλκα, p. paſſ. ἀπόθαλμαι. Ex ἀπὸ & θάλλω.

Ἀποθανεῖν, a. 2. inf. ἀποθάνω, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. act. ἀποθανόντος, & in f. g. ἀποθανόσης. gen. ſing. a. 2. part. act. ab ἀποθνήσκω, *morior*.

Ἀποθανέεαι, Ion. pro ἀποθανῇ, vel Att. ἀποθανεῖ, 2. ſing. f. 2. m. verbi ἀποθνήσκω.

Ἀποθανοῦσα, Dor. pro ἀποθανοῦσα, *mortua*: a. 2. part. act. f. g. vide ἀποθανεῖν.

* Ἀποθαῤῥέω, *audeo, confido*.

Ἀποθέμενος, η, ον, *depoſitus*: a. 2. part. m.

* Ἀπόθεσμαι, *pœnor*.

Ἀπόθεσθαι, *deponere, rejicere*, a. 2. inf. m. ab ἀποτίθημι, ex ἀπὸ & τίθημι.

Ἀποθερίζω, *ſpicas decutio*.

Ἀπόθεσις, εως, ἡ, *depoſitio*: à 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.

Ἀπόθεος, υ, ὁ ϗ ἡ, *abjectus, neglectus, cujus deſiderio non tenemur*: ex α & ποθεὸς, quod à ποθέω, -ῶ. Th. πόθος.

Ἀπόθετος, υ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπόθεος.

Ἀποθυσόμενος, η, ον, *curſu diſceſſurus*: f. 1. part. m. ex.

Ἀποθέω, *curro*: f. θεύσομαι. ex ἀπὸ & θέω.

Ἀποθήκη, ης, ἡ, *horreum*: nom. pl. ἀποθῆκαι, αἱ. ab ἀποτίθημι, in a. 1. act. ἀπέθηκα, *depoſui*: quod in horreo deponatur fruges.

Ἀποθησαυρίζω, *recondo, congero* pro theſauro: f. ίσω. p. ἀποτεθησαύρικα. à θησαυρίζω.

Ἀποθήσομαι, *ſeponam*: f. 1. m. ex ἀποτίθημι.

Ἀποθλίβω, *opprimo*: f. ψω. p. ἀποτέθλιφα. Ex ἀπὸ & θλίβω.

Ἀποθνήσκοι, 3. ſing. opt. præſ. Ἀποθνήσκοντα, ντ, acc. ſing. part. præſ. ab

Ἀποθνήσκω, *morior*: f. 2. m. ἀποθανοῦμαι. p. ἀποτέθνηκα. a. 2. ἀπέθανον. a. 2. ſub. ἀποθάνω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἀποθανεῖν. a. 2. part. ἀποθανών, οῦσα, όν. Th. θνήσκω.

Ἀποθορεῖν, *deſilire*. Th. θόρω.

Ἀποθοῦνται, 3. pl. præſ. ind. ab ἀποθέομαι.

Ἀποθρώσκωσιν, *deſiliant*: 3. pl. præſ. ſub. ab

Ἀποθρώσκω, *deſilio, reſilio, exſilio*: ex ἀπὸ & θρώσκω.

Ἀποθύμιος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ingratus animo, invisus*: ab ἀπὸ & θυμὸς, ῦ, ὁ, *mens*, qu. diverſum à mente.

Ἀποικία, ας, ἡ, *colonia*: ab

Ἀποικίω, -ῶ, *aliundè habitatum venio, migro in coloniam*: f. ήσω. Et

Ἀποικίζω, *in coloniam deduco*; paſſ. Ἀποικίζομαι, *in coloniam deducor*. præt. paſſ. ἀπῳκισμαι. à cujus 1. perſ. ſing. fit Ἀποικισμὸς, ῦ, ὁ, *coloniæ deductio*. part. præſ. paſſ.

Ἀπῳκισμένος, η, ον, *in coloniam deductus*. a. 1. ind. paſſ. Ἀπῳκίσθην, ης, η. cujus part. Ἀπῳκισθεὶς, εῖσα, έν. Omnia ab ἀπὸ & οἶκος.

Ἀποικὶς, ίδος, ἡ, & ἄποικος, ὁ, *colonus, in coloniam aliquam miſſus*: ex ἀπὸ & οἶκος, *domus*. Hinc

Ἀποικίσαι, *colonos aliquò mittere*: a. 1. inf. verbi ἀποικίζω.

Ἀποινα, τὰ, *pretia, loco pœnæ debita*: ex α & ποινὴ, ης, ἡ, *pœna*. Vel ἄποινα, q. ἄφοινα, *munera*, quæ dantur ἕνεκα φόνου.

Ἀποινᾶν, *redimere*: præſ. inf. ab ἀποινάω, -ῶ. Th. ἄποινα.

Ἀποίσετον, f. 1. dual. *auferent*: ab ἀποφέρω. f. ἀποίσω, a. 1. ἀπήνεγκα. Th. φέρω.

Ἀποισῶ, Dor. pro ἀποίσω, *auferam*: f. 1. verbi ἀποφέρω. Th. φέρω.

* Ἀπείχομαι, *tranſeo, pretereo, abeo*, f. χήσομαι, p. ἀπόχημαι.

Ἀποιχόμενος, η, ον, præſ. part. Ex ἀπὸ & οἴχομαι, *abeo*.

* Ἀποκαθαρίζω, *expurgo*.

* Ἀποκαθημένη, ης, ἡ, *mulier menſtruata*.

Ἀποκαθιῷ, *reſtituit*, 3. ſing. ind. act. ab ἀποκαθιάω, -ῶ.

Ἀποκαθίημι, & Ἀποκαθιάω, -ῶ, & ἀποκαθιάνω, *reſtituo*, fut. ἀποκαταῤῥήσω, perf. ἀποκατέῤῥηκα, a. 1. ἀποκατέῤῥησα, a. 1. paſſ. ἀποκατεῤῥάθην, *reſtitutus fui*, a. 1. ſub. ἀποκαταῤῥαθῶ, *reſtituor*. Ex ἀπὸ & καθίημι, quod ex κατὰ & ἵημι.

Ἀποκαθίεων, 1. vel 3. pl. imperf. act. ex ἀπὸ, κατὰ & ἵημι.

Ἀποκαίω, *aduro, exuro*: ex ἀπὸ & καίω.

* Ἀποκακίω, *deficio*.

* Ἀποκαλίω, *revoco, advoco*.

Ἀποκαλύπτω, *detego, revelo*: f. ψω. p. ἀποκεκαλύφα, a. 1. ἀπεκαλύψα, a. 1. inf. ἀποκαλύψαι, perf. paſſ. ἀποκεκάλυμμαι, a. 1. paſſ. ἀπεκαλύφθην, a. 1. ſub. ἀποκαλυφθῶ, *revelatus fuero*, a. 1. inf. paſſ. ἀπεκαλυφθῆναι. f. 1. paſſ. ἀποκαλυφθήσομαι. Ex ἀπὸ & καλύπτω.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, *revelatio, patefactio*: à 2. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀποκαλύπτω.

Ἀποκαπύω, *efflo, exſpiro*: ab ἀπὸ & καπύω, *flo*, quod à κάπτω, *flo, ſpiro*.

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, *attenta exſpectatio*. Ex ἀπὸ, κάρα, & δοκάω.

Ἀποκαταλλάπλω, *reconcilio*: f. ξω. perf. ἀποκατήλλαχα. a. 1. ἀποκατήλλαξα. Ex ἀπὸ, & καταλλάττω.

Ἀποκατάσασις, εως, ἡ, *reſtitutio*, ab ἀποκαθίημι.

Ἀποκατίδην, Ion. pro ἀποκάθην, *reſident*, quod ex κάθημαι, *ſedeo*. Th. ἧμαι.

Ἀποκάτεσταθην, ης, η, *reſtitutus fui*, a. 1. ind. paſſ. ab ἀποκαθίστημι.

Ἀπόκειμαι, σαι, ῦ, *ſeponor, reponor*. Ἀπόκειται, *ſtatutum eſt*: præſ. part. Ἀποκείμενος, η, ον, *ſepoſitus, a, um*. f. ἀποκείσομαι, imperf. ἀπεκείμην, σο, το, præſ. inf. ἀποκεῖσθαι. Ex ἀπὸ, & κεῖμαι.

Ἀποκείρω, *detondeo, incido*, item *decutio, ſpolio*: f. ἀποκερῶ, & Æol. ἀποκέρσω. a. 1. ἀπέκειρα, & ἀπέκερσα, ας, ε. Ab ἀπὸ, & κείρω.

Ἀποκεκλέατο, Ion. pro ἀπεκέκλητο, 3. pl. pluſ. perf. paſſ. verbi ἀποκλείω.

Ἀποκεκλεισμένος, η, ον, *incluſus*: part. perf. ab ἀποκλείω. Th. κλείω.

Ἀποκεκρυμμένος, η, ον, *occultatus*: perf. part. paſſ. hinc Ἀποκεκρυμμένως, adv. ab ἀποκρύπτω, *occulto*. Th. κρύπτω.

* Ἀποκενόω, *evacuo*, f. ώσω.

* Ἀποκεντέω, f. ήσω, *tranſigo*: hinc

* Ἀποκέντησις, εως, ἡ, *tranſixio*.

Ἀποκέρσω, Æol. pro ἀποκερῶ, *detondeam*, f. 1. verbi ἀποκείρω. Th. κείρω.

Ἀποκεφαλίζω, *amputo caput, decollo*: f. ίσω. perf. ἀποκεκεφάλικα, a. 1. ἀπεκεφάλισα. Ex ἀπὸ & κεφαλή.

Ἀποκινέω, -ῶ, *amoveo, removeo*: ex ἀπὸ & κινέω, -ῶ.

Ἀπόκιτος, ε, ὁ, *receſſus, diſceſſus, fuga*: ab eod. Th.

Ἀποκλαίω, εις, ει, *lugeo*: f. ἀποκλαύσω. Ex ἀπὸ & κλαίω.

Ἀποκλάξας, Dor. pro ἀπεκλείσας. vide

Ἀποκλάξον, *exclude*, Dor. pro ἀποκλείσον, a. 1. imperat. à κλείω, *claudo*: f. κλείσω, & Dor. κλᾶξω, verſo ει in α, hinc a. 1. ἔκλαξα, a. 1. imperat. κλᾶξον.

Ἀπόκλαρος, ε, ὁ, Poët. & Dor. pro ἀπόκληρος, *exſors*. Ex ἀπὸ & κλῆρος.

* Ἀπόκλεισμα, ατος, τὸ, *cuſtodia*: ex ἀποκλείω.

Ἀποκληΐζω, & ἀποκληΐω, Ion. & Poët. pro ἀποκλείω, *occludo*.

Ἀποκλείω, *occludo*, f. ἀποκλείσω, p. ἀποκέκλεικα. a. 1. ἀπέκλεισα. a. 1. ſub. ἀποκλείσω, ης, η. Th. κλείω.

Ἀποκλέπτω, *furor, ſurripio*: f. 1. ψω. Ex ἀπὸ, & κλέπτω.

Ἀποκλιθείς, εῖσα, ἐν, *reclinatus*, a. 1. part. paſſ. Poët. pro ἀποκλιθείς, verbi ἀποκλίνω.

Ἀποκλίνω, *inclino, vergo*: f. νῶ. Ex ἀπὸ, & κλίνω. Th. κλίνω.

Ἀπόκλιμα, ατος, τὸ, *acclivitas*: à 1. perſ. ſing. præt. paſſ. verbi ἀποκλίνω.

Ἀπόκλισις, εως, ἡ, *inclinatio*: à 2. perſ. ſing. præt. paſſ. verbi ἀποκλίνω.

* Ἀποκλύζω, *eluo, abluo*: f. σω.

* Ἀποκνίζω, f. σω, *vellico, amputo*.

Ἀπόκομμα, ατος, τὸ, *fruſtum, fragmentum*: à 1. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποκόπτω.

Ἀποκοπείσης, ῆ, *abſciſſæ*: gen. ſing. f. g. a. 2. part. paſſ. ab ἀποκόπτω.

Ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, *abſciſſio*.

Ἀποκοπῆναι, a. 2. inf. ab

Ἀποκόπτω, *abſcindo*: f. ψω. p. ἀποκέκοφα, a. 1. ἀπέκοψα. a. 2. paſſ. ἀπεκόπην. a. 2. inf. paſſ. ἀποκοπῆναι, part. a. 2. paſſ. κοπείς, εῖσα, έν. Th. κόπτω.

Ἀποκορυφῶ τι, *paucis rem expedire*: præſ. inf. à κορυφόω, -ῶ, *impleo*. Th. κορυφή.

Ἄποκος, ου, ὁ ἡ ὄν, *vellere carens*: ab α, & πεῖκω.

Ἀποκόψειν, *abſciſſurum eſſe*: f. 1. inf. act. ab ἀποκόπτω.

Ἀπόκρημνος, ε, ὁ ἡ ὄν, *præruptus*. Th. κρημνός.

Ἀποκριθῆναι, a. 1. inf. paſſ. vide ἀποκρίνομαι.

Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, *reſponſum, decretum*: à 1. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκρίνασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκριθέντε, *ſemoti*, dual. num. a. 1. part. paſſ. Poët. ab ἀποκρίνομαι.

Ἀποκρίνομαι, *reſpondeo*: f. 1. paſſ. ἀποκριθήσομαι, perf. paſſ. ἀπόκριμαι, a. 1. paſſ. ἀπεκρίθην, ης, η, *reſpondi*: a. 1. imperat. paſſ. ἀποκρίθητι, ήτω. & in 2. pl. ἀποκρίθητε, *reſpondete*: a. 1. part. paſſ. ἀποκριθείς, εῖσα, έν. a. 1. m. ἀπεκρινάμην, ω, ατο, *reſpondi*. Th. κρίνω.

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, *reſponſio*. Ἀπόκρισιν διδόναι, *reſponſum dare*. In nom. pl. Ἀποκρίσεις, à 2. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκριτικὸς, ἡ, ὸν, *judicialis*, ab eod. Th.

Ἀποκρύεσθαι, *propulſare*: ab ἀπὸ & κρούω.

Ἀποκρυπτασκε, vel ἀποκρύπτεσκε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3. ſing. imperf. act. ab

Ἀποκρύπτω, *abſcondo*: f. ψω. p. ἀποκέκρυφα, a. 1. ἀπέκρυψα. a. 2. ἀπέκρυφον. perf. paſſ. ἀποκέκρυμμαι, ψαι, πται. Th. κρύπτω.

Ἀποκρυφὴ, ῆς, η, *latebra*.

Ἀπόκρυφος, ε, ὁ ἡ ὄν, *abſconditus*: ab eod. Th.

Ἀπόκρυψις, εως, η, *abſconſio, occultatio*: à 2. perſ. ſing. ind. paſſ. verbi ἀποκρύπτω.

Ἀποκτάμεν, *interficere*: a. 1. inf. Ion. ut & ἀποκτάμεναι, a. 1. inf. Dor. pro ἀποκτεῖναι. Ἀποκταθῆναι, a. 1. inf. paſſ. Ἀποκτανθῶ, a. 1. ſub. Ἀποκτεῖναι, a. 1. inf. Ἀποκτείνας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi

Ἀποκτείνω, *occido, aboleo*: f. ἀποκτενῶ. perf. ἀπέκτακα. a. 1. act. ἀπέκτεινα. a. 1. ſub. ἀποκτείνω, ης, η, a. 1. inf. ἀποκτεῖναι. part. a. 1. ἀποκτείνας, ασα, αν. a. 2. ἀπέκτανον. præt. m. ἀπέκτονα. perf. paſſ. ἀπέκταμαι & ἀπέκταμμαι, αυσαι, αυται, tanquam à perf. act. ἀπέκταγκα. a. 1. paſſ. ἀπεκτάνθην, occiſus fui: a. 1. inf. paſſ. ἀποκταν-θῆναι. Th. κτείνω.

Ἀποκτενεῖτε, 2. pl. ἀποκτενεῖς, 2. ſing. ut ἀποκτενεῦσι, 3. pl. f. 1. ab ἀποκτείνω.

Ἀποκτιννῦναι, *occidere, necem inferre*: præſ. inf. act. Ἀποκτιννύντα, *occidentem*: acc. ſing. præſ. part. ex ἀπὸ & κτίνυμι. Th. κτείνω.

Ἀποκυέω, -ῶ, *gigno*: f. ήσω, p. ἀποκεκύηκα. a. 1. ἀπεκύησα, *progenui*. Ex ἀπὸ, & κυέω, quod vide.

Ἀποκυλίω, *devolvo, amoveo*: f. ίσω, perf. ἀποκεκύλικα. a. 1. ἀπεκύλισα. perf. paſſ. ἀποκεκυλισμαι. Th. κυλίω.

Ἀποκωλύω, idem quod κωλύω, *impedio*.

Ἀπολαγχάνω, idem ferè quod λαγχάνω, *ſortior*.

Ἀπο-

Ἀπολαμβάνω, *recipio*: f. ἀπολήψομαι. a. 2. ἀπέλαβον. a. 2. sub. ἀπολάβω, ῃς, ῃ, perf. ἀπολήληφα, & Att. ἀπείληφα, cujus part. ἀπολελημμένος, υῖα, ός, & Att. ἀπειλημμένος. a. 2. m. ἀπελαβόμην, ου, ετο, *abduxi*. Th. λαμβάνω.

Ἀπολάμπω, *emico, effulgeo, resplendeo*: item *ejaculor, emitto*: f. ψω. p. φα. a. 1. ἀπέλαμψα. Ab ἀπὸ & λάμπω.

Ἀπολαμπρύνω, idem quod λαμπρύνω, *clarum reddo*. Th. λάμπω, *luceo*.

Ἀπολαμφθέντες, *interclusi*: a. 1. part. pass. Dor. vel Ion. pro ἀπολημφθέντες. Nam in futuro non dicunt cum aliis λήψω, sed λάμψω, tanquam a λάμβω. Itidem ἀπολελαμμένοι, perf. part. pass. Ambo apud Herodotum frequenti sunt in usu.

Ἀπολαύσις, εως, ἡ, *fruitio*.

Ἀπολαυστὸς, & Ἀπολαυστικὸς, ὴ, ὸν ἢ, ὁ ἢ, *in voluptate vivens*: omnia ab

Ἀπολαύω, *fruor*: cum gen. præt. ἀπολέλαυκα, ἀπόλαυε, præs. imperat. ἀπολαύσωμεν, 1. plur. a. 1. sub. ex ἀπὸ, & λαυω, pro λάω, *video*, item *fruor*.

Ἀπολαφθέντες, Dor. pro ἀπολημφθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. ab ἀπολαμβάνω.

Ἀπολαχεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀπολαγχάνω, Th. λαγχάνω.

* Ἀπολέγομαι, *sum defessus dicendo, repudio*.

Ἀπολέγω, *deligo, seligo*; item *decerpo*: f. ξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα. ex ἀπὸ & λέγω, *colligo*. Est &

Ἀπολέγω, *interdico, veto*: ex ἀπὸ & λέγω, *dico*.

Ἀπολεῖ, Att. pro ἀπολῇ, *peribis*, f. 2. med. ἀπολοῦμαι, ῇ, εῖται. Ab ἀπόλλυμι, q. v.

Ἀπολείβω, & Ἀπολείβομαι, *distillo, fundo*: ex ἀπο & λείβω.

Ἀπολείπω, εις, ιι, *derelinquo, relinquo*: præs. imp. ἀπόλειπι. præs. inf. ἀπολείπειν. f. ψω. p. ἀπολέλειφα. a. 2. ἀπέλιπον. a. 2. part. act. ἀπολιπὼν, όντος, ὁ, præs. pass. ἀπολείπομαι, ῃ, εται, *reliquus sum*: præt. pass. ἀπολέλειμμαι, præt. m. ἀπολέλοιπα. cujus part. ἀπολελοιπὼς, υῖα, ός. Ex ἀπὸ & λείπω.

Ἀπολεῖς, *perdes*, f. 2. act. ἀπολεῖσθαι, f. 2. inf. act. Ἀπολεῖσθε, 2. pl. f. 2. m. ut & ἀπολεῖται. 3. sing. ejusd. temp. ἀπολοῦμαι. Ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολείχω, *lingo, lambendo aufero*. imperf. ἀπέλειχον, ες, ε, f. 1. ἀπολείξω. perf. ἀπολέλειχα. a. 1. ἀπέλειξα. Th. λείχω.

Ἀπόλειψις, εος, ἡ, *relictio, derelictio*: à. 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπολείπω.

Ἀπόλειψις τ῀ Σελήνης, *defectus Lunæ*.

Ἀπολελαμμένος, Dor. pro ἀπολελημμένος, η, ον, perf. part. pass. vide in Ἀπολαμφθέντες.

Ἀπολέλαυκα, ας, ε, perf. act. ab ἀπολαύω.

Ἀπολελοιπότες, nom. pl. perf. part. m. ab ἀπολείπω.

Ἀπόλεμος, ὴ, ὁ ἢ, ὸν, Poët. pro εἰρηνοποιὸς, ὅς, ὁ ἢ, ὸν, *pacificus*.

Ἀπολεόμενος, Ion. pro ἀπολλύμενος, *periturus*: f. 2. m. verbi ἀπόλλυμι, quod vide. Sic

Ἀπολέοντες, pro ἀπολλύντες, *perditurus*: f. 2. act. part.

Ἀπολεπ.ζω, idem quod Ἀπολέπω.

Ἀπολέπω, & Ἀπολέπομαι, *decortico*: ex ἀπὸ & λέπω.

Ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. Ἀπολέσει, 3. sing. f. 1. Ἀπολέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act.

Ἀπολέσθαι, *perire*, a. 2. inf. m. Ἀπόλεσαν, *interfecerunt*, 3. pl. a. 1. act. Ion. & Poët. pro ἀπωλεσαν, ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολήγοι, 3. sing. præs. opt. ab

Ἀπολήγω, *desino*, f. ξω. Th. λήγω.

Ἀπολῃΐζεσθαι, *per latrocinium eripere*: quod à λῃΐζομαι, *sortior*. Th. λεία, ας, ἡ, *præda*.

Ἀπόληται, 3. sing. a. 2 sub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται, ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολῃφθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ἀπολήψομαι. f. 1. m. ab ἀπολαμβάνω Th. λαμβάνω.

Ἀπολιβάζω, *celeriter recedo*. Th. λείβω.

* Ἀπολιθοῦμαι, f. θήσομαι, p. ἀπολελίθωμαι, *lapidem concresco*. Th. λίθος, *lapis*.

Ἀπολιμπάνω, idem quod ἀπολείπω, pass. Ἀπολιμπάνομαι. Th. λείπω.

Ἄπολις, ιδος, ὁ ἢ ὶ, *extorris, patriâ pulsus*. Th. πόλις.

Ἀπολισθαίνω, *delabor*: ex ἀπὸ & ὀλισθαίνω. Th. ὄλισθος.

Ἀπολιχμάω, -ῶ, *lambendo aufero*: f. ήσω. ab ἀπὸ, & λιχμάω. Th. λείχω.

Ἀπολλήγω, Poët. pro Ἀπολήγω, & Ἀπολλήξω pro Ἀπολήξω.

Ἀπολλόδωρος, ὺ, ὁ, *Apollodorus*, nom. prop.

Ἀπόλλυμι, seu ἀπολλύω, *ABOLEO, perdo*. præs. part. ἀπολλύων, ύοντος, ὁ, *vastator*: f. 1. ἀπολέσω. f. 2. ἀπολῶ. a. 1. ἀπώλεσα. perf. ἀπώλεκα, & Att. ἀπολώλεκα, & in inf. ἀπολωλεκέναι. præs. pass. ἀπόλλυμαι, *pereo, perdor*: f. 2. med. ἀπολοῦμαι. a. 2. m. ἀπωλόμην, ὺ, ετο. a. 2. sub. m. ἀπόλωμαι ῃ, ηται a. 2. inf. m. ἀπολέσθαι. a. 2. part. m. ἀπολόμενος. p. m. ἀπῶλα. Att. ἀπόλωλα. & in inf. ἀπολωλέναι, & part. ἀπολωλὼς, υῖα, ός. Th. ὄλλυμι.

Ἀπόλλυται, *deperit*: 3. sing. præs. pass. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, & in acc. Ἀπόλλωνα, ☥, *APOLLO*, Jovis & Latonæ filius. Sol eo notatur: cujus calor moderatus fovet corpora terrena, corrumpit nimius; benè igitur sic dictus ab ἀπολλύω, *perdo*. Alii ducunt à Syriac. חבולא *perditio*, Platoni in Cratylo Ἀπόλλων dictus est, quia à malis ἀπολύει vel ἀπολύει, vel quia ἁπλοῦς in divinando: vel ἀεὶ βάλλων, *semper collimans*.

Ἀπολλωνία, ας, ὴ, *Apollonia*, nomen urbis.

Ἀπολλωνιὰς, άδος, ἡ, *Apollini sacra*.

Ἀπολλώνιος Ῥόδιος, *Apollonius Rhodius*.

Ἀπολλωνόβλητος, ὺ, ὁ ἢ ὸν, *lunaticus, lymphatus*: ab Ἀπόλλων, & βλητὸς, à βάλλω, qu. *ab Apolline ictus*.

Ἀπολλὼς, ὼ, ὁ, nomen viri in acc. ☥ Ἀπολλὼ pro ☥ Ἀπολλών. Excipitur à regulâ.

Ἀπολογεῖται, 3. sing. præs. pass. ἀπολογεῖσθε, præs. inf. ἀπολογούμενος, η, præs. part. ab

Ἀπολογίομαι, -ῶμαι, *defendo sermone, loquor pro alicujus defensione*: imperf. ἀπελογούμην, -ῶμεν, ῃ, -οῦ, έστο, -εῖτο. f. ήσομαι. perf. ἀπολελόγημαι. a. 1. m. ἀπελογησάμην. a. 1. sub. m. ἀπολογήσωμαι, a. 1. part. m. dat. cas. ἀπολογησαμένῳ, a. 1. ind. pass. ἀπελογήθην. Ex ἀπὸ & λόγος.

* Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, *excusatio, refutatio*.

Ἀπο-

Ἀπολογησαμένῳ, dat. ſing. a. 1. part. m. ab ἀπολογέομαι, -οῦμαι. Unde &

Ἀπολογία, ας, ἡ, *defenſio*: gen. pl. ἀπολογιῶν.

Ἀπόλογος, ου, ὁ, *narratio longa & verboſa*, ſeu *fabuloſa*: *fabula moralis*. Th. idem.

* Ἀπόλοιπος, ὁ, *reliquus*.

Ἀπόλοιτ' pro ἀπόλοιο, 3. ſing. a. 2. opt. m.

Ἀπολοῦμαι, f. 2. m. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολούω, *abluo*: f. ἀπολῶσω, perf. ἀπολέλυκα. a. 1. ἀπέλουσα. a. 1. m. ἀπελουσάμην, *ablutus ſui*: ἀπόλουσαι, *abluitor*: 2. ſing. a. 1. imperat. m. Th. λούω, *lavo*.

Ἀπολοφύρομαι, *ejulatibus proſequor*, *deploro*: ex ἀπὸ & ὀλοφύρομαι.

Ἀπολοχμόομαι, -ῶμαι, *frutico*, *fruticor*, *fruticeſco*, *denſis fruticibus ſylveſco*. Th. λόχος.

* Ἀπολυθέντες, *dimiſſi*: pl. a. 1. part. paſſ. ἵνα ἀπολυθῆτε, *ut dimittamini*, 2. pl. a. 1. ſub. paſſ. vide ἀπολύω.

Ἀπολυμαίνεσθαι, *luſtrari*: præſ. inf. ab

Ἀπολυμαίνομαι, *purgor*: f. 2. m. Ἀπολυμανοῦμαι. Ex ἀπὸ & λύμη, ης, ἡ, *noxa*: vel potiùs à λῦμα, ατος, τὸ, *ſordes*.

Ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. Ἀπολύσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. Ἀπολυθεὶς, εῖσα, ἐν, a 1. part. paſſ. ab ἀπολύω.

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio captivi*: ab ἀπολυτρόω, quod à λυτρόω, *redimo*. Th. λύω.

Ἀπολύω, *dimitto*, *abſolvo*, *libero*: imperf. ἀπέλυον, ες, ε. f. ύσω, p. ἀπολέλυκα. a. 1. ἀπέλυσα, ας, ε. a. 1. imperat. ἀπόλυσον. a. 1. ſub. ἀπολύσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἀπολῦσαι. a. 1. part. ἀπολύσας, αντος, ὁ. ἀπελύοντο, 3. pl. imperf. paſſ. *digreſſi ſunt*: ἀπολέλυμαι, perf. paſſ. ἀπελύθην, a. 1. paſſ. & in 3. pl. ἀπελύθησαν. a. 1. ſub. ἀπολυθῶ, ῇς, ῇ, & in 2. pl. ἀπολυθῆτε. a. 1. part. paſſ. ἀπολυθεὶς, εῖσα, ἐν. Th. λύω.

Ἀπολωβάω, -ῶ, & Ἀπολωβάομαι, -ῶμαι, *injuriâ* (vel *contumeliâ*) *afficio* Ex ἀπὸ, & λωβάω, -ῶ. Th. λώβη.

Ἀπόλωλα, ας, ε, *perii*: perf. m. & in 1. pl. ἀπολώλαμεν, *periimus*. Ἀπολωλέκεναι, *perdidiſſe*: perf. inf. act. & Ἀπολωλέναι, *periiſſe*: perf. inf. m. Ἀπολωλὸς, *quod perierat*: perf. part. m. n. g. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολωπίζω, vide λοπίζω. Th. λέπω.

Ἀπολωφάω, vel -φέω, -ῶ, *ſedo*, *ceſſare facio*: ex ἀπὸ & λωφάω, -ῶ.

Ἀπομανεῖσα, ἡ, *furore incitata*: a. 2. part. paſſ. f. g. ab

Ἀπομαίνομαι, *furo*, *inſanio*, vel *furere* & *inſanire deſino*: ex ἀπὸ & μαίνομαι.

Ἀπομανθάνω, *dediſco*: f. ἀπομαθήσομαι. a. 2. ἀπέμαθον. perf. ind. act. ἀπομεμάθηκα. p. paſſ. ἀπομεμάθημαι.

* Ἀπομαραίνω, *labefacio*: -ραίνομαι, *flacceſco*, Ἀπομαρανθείσης ὀργῆς, *irâ imminuta*, a. 1. part. paſſ.

* Ἀπομαρτύρω, -ῶ, *atteſtor*.

Ἀπομάθησις, εως, ἡ, *eorum quæ didicimus oblivio*: ab ἀπομανθάνω.

Ἀπομάσσομαι, ſeu Ἀπομάττω, *abſtergo*: f. ἀπομάξω. Ex ἀπὸ & μάσσω.

Ἀποματαΐζειν, *crepitum ventris emittere*, quod à ματαΐζω, q. v.

Ἀπομάχεσθαι, *repugnare*: ex ἀπὸ, & μάχομαι.

Ἀπομειλίσσω, & ἀπομειλίσσομαι, *demulceo*, *delineo*, *placo*: ex ἀπὸ & μειλίσσω.

Ἀπομελαίνω, *denigro*, *nigrum reddo*: ex ἀπὸ & μελαίνω. Th. μέλας.

Ἀπομείρεται, *ſortitur*, 3. præſ. ind. ex ἀπὸ & μείρω, ſeu potiùs, μείρομαι, *partior*, præt. paſſ. μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι, præt. m. ἔμμορα, pro μέμορα.

Ἀπομέμαρμαι, vide in præced.

Ἀπομέμαχα, ας, ε, *abſterſi*: præt. ind. act. verbi ἀπομάσσω.

* Ἀπομέμφομαι, *accuſo*, *increpo*, *reprehendo*. Th. μέμφομαι.

* Ἀπομερίζω, f. σω, *divido*.

* Ἀπομετρέω, -ῶ, f. ήσω, p. κα, *dimetior*.

Ἀπομηκύνω, *prolongo*: f. ὕνῶ. p. γκα. Ex ἀπὸ & μῆκος.

Ἀπομηνίσας, ασα, αν, *iratus*, a. 1. part. act. ab

Ἀπομηνίω, *iraſcor*: f. ίσω, p. κα. Ex ἀπὸ & μῆνις.

Ἀπομιμεῖσθαι, *imitari*, præſ. inf. ab ἀπομιμέομαι, -οῦμαι, part. præſ. ἀπομιμούμενος, perf. part. paſſ. ἀπομεμιμημένος. Th. μιμέομαι, -εῦμαι.

Ἀπομνάομαι, ſeu ἀπομιμνήσκομαι, *recordor*: f. 1. ἀπομνήσομαι. a. 1. m. ind. ἀπεμνησάμην, ω, αίο. a. 1. inf. ἀπομνήσασθαι. perf. ἀπομέμνημαι. a. 1. paſſ. ἀπεμνήσθην. Ab ἀπὸ & μνάομαι, ſeu μιμνήσκομαι.

Ἀπομνημόνευμα, αίος, τὸ, *dictum memorabile*, gen. pl. ἀπομνημονευμάτων ῶν, à. 1. perf. præt. ind. paſſ. verbi.

Ἀπομνημονεύω, *commemoro*, *recordor*. Th. μνάομαι.

Ἀπόμνησαι, *repende*, a. 1. imperat. ab ἀπομιμνήσκω.

Ἀπομνησικακεῖν, *memoriam injuriarum acceptarum ſervare*: ex ἀπὸ, μνάομαι, & κακός.

Ἀπομνύειν, Poët. pro ἐπομνύειν, *interpoſito jurejurando aliquid affirmare*. Th. ὄμνυμι.

* Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, *pars potior*. Th. μείρομαι.

Ἀπομόργνυμι, vel Ἀπομόργνυμαι, *abſtergo*; a. 1. m. ἀπεμορξάμην, Ion. quod ex ἀπὸ & μόργνυμι, pro ὀμόρξυμι, hoc autem ab ἀμέργω, *premo*, *exſugo*, mutato α in ο.

Ἀπομόσαι, a. 1. inf. act. Vide ἀπομνύειν.

Ἀπομυθέω, -ῶ, *diſſuadeo*, *prohibeo*, imperf. paſſ. ἀπεμυθέομην. Th. μῦθος.

Ἀπόναντο, *potiti ſunt*, *freti ſunt*, imperf. ab

Ἀπόνημαι, ſeu ἀπόνημι, *fruor*: ex ἀπὸ & ὄνημι.

Ἀπόνασσωσιν Poët. gem. σσ, pro ἀπονάσωσιν, a. 1. ſub. ab ἀπονάω, -ῶ, *ad habitandum me confero*, *migrare facio*. Th. νάω.

Ἀπονίεσθαι, *redire*, præſ. inf. ab ἀπονίομαι. Th. νέω.

Ἀπόνεμω, *tribuo*, f. 1. ἀπονεμῶ. perf. ἀπονενέμηκα. Th. νέμω.

Ἀπονενισμένος, *deſperatus*, perf. paſſ. verbi ἀπονοέω. Th. νοῦς.

Ἀπονέστερος, α, ὁ ἢ ὄν, Poët. pro ἀπονώτερος, α, ὁ ἢ ὄν, *minùs laborioſus*: ex α & πόνος. q. v.

* Ἀπονεύω, f. εύσω, p. νένευκα, *innuo*, *declino*, Th. νεύω.

Ἀπόνημι, *fruor*, præſ. ind. quod ex ἀπὸ & ὄνημι.

Ἀπαυτί, *sine labore*; hinc ſuperl. ἀπαυτότατα, *facillimè*, adv. ex α & πόνος. Th. πόνομαι.

Ἀπονικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπονικάω, -ῶ. Th. νίκη.

Ἀπονίζω, quod à νίζω, linguâ Tarentinorum pro νίπτω, *lavo*: propriè de manibus.

Ἀπονίπτω, *abſterge*, *abluo*.

Ἀπονοέω, -ῶ, *ad deſipientiam redigo*.

Ἀπόνοια, ας, ἡ, *amentia*. Th. νοῦς.

Ἀποξενόω, -ῶ, *exulem facio*, f. ώσω.

Ἀπονοσήσας, Dor. pro Ἀπονοσήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Ἀπονοσήσειν, f. 1. inf. verbi.

Ἀπονοσίω, *redeo alicundè*, Th. νοσέω, -ῶ.

Ἀπονόσφι, *ſeorſim ab*, adv. undè, Ἀπονοσφίζω, *ſeparo*, *ſejungo*, item *privo*, ἀπενόσφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ab ἀπὸ & νόσφι, *ſeorſim*.

Ἀποξηραίνω, f. ξηρανῶ, p. ρήγκα, *arefacio*, *exſicco*.

Ἀποξύσας, αντος, ὁ, *abradens*, a. 1. part. ab Ἀποξύω, *abrado*, f. ύσω. Th. ξέω.

Ἀποπαγήσομαι, *concreſcam*, f. 2. paſſ. ab ἀποπήγνυμι. Th. πήγνυμι.

Ἀποπαρθενόω, f. ώσω, *devirgino*.

Ἀποπατέω, -ῶ, *à viâ recedo*, item *ventrem exonero*, *caco*: tum enim à viâ receditur: indè Ἀποπάτημα, ατος, τὸ, *excrementum*, *merda*.

Ἀπόπατος, ου, ὁ, idem, ut & *ſeceſſus ad ventrem levandum petitus*. Th. πατέω.

Ἀποπαύεο, *abſtine*, præſ. imperat. Ion. pro ἀποπαύου, Ἀποπαύεσθαι, f. 1. inf. med. ab ἀποπαύομαι. Th. παύω

Ἀπόπειρα, ας, ἡ, *experientia*: hinc Ἀποπειρᾶσθαι, *experiri*. Th. πεῖρα.

Ἀποπέμπειν, *remittere*, præſ. inf. ἀποπεμψεῖ, Dor. pro ἀποπέμψει, *remittet*, f. 1. verbi ἀποπέμπω. Th. πέμπω.

Ἀποπεμπτῆν, *quintam partem ſolvere*. Th. πέμπτος, *quintus*.

Ἀπόπεμψις, εως, ἡ, *dimiſſio*: à 2. perf. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποπέμπω.

Ἀποπεπλάνηκα, ας, ε, *ſeduxi*, præt ind. act.

Ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται, *ſeductus ſum*, præt. ind. act. verbi ἀποπλανάω, -ῶ.

Ἀποπέπλευκα, ας, ε, *navi diſceſſi*, *ſolvi*, præt. ind. act. verbi, ἀποπλέω.

Ἀποπέπλυγκα, ας, ε, *ablui*, præt. ind. act. ἀποπλύνω.

Ἀποπέπνιγμαι, ξαι, κται, *ſuffocatus ſum*, præt. ind. paſſ. verbi ἀποπνίγω.

Ἀποπέπτωκα, ας, ε, *decidi*, præt. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

Ἀποπηδάω, -ῶ, f. ήσω, *reſilio*.

Ἀποπιάζω, *exprimo*.

Ἀποπίπω, *decido*, f. ἀποπεσοῦμαι, p. ἀποπέπτωκα. a. 2. ἀπέπεσον. Th. πίπτω.

Ἀποπλάζω, *aberrare* vel *evagari facio*: f. 1. ind. γξω. a. 1. ind. ἀπέπλαγξα, ας, ε, p. χα. præſ. paſſ. ἀποπλάζομαι. *aberro*, *evagor*, ſeu *vagor* à. a. 1. paſſ. ἀπεπλάχθην, ης, η, a. 1. m. ἀπεπλαγξάμεν, ω, ατο. ab ἀπὸ & πλάζω.

Ἀποπλανάω, -ῶ, *ſeduco*, f. ήσω. p. ἀποπεπλάνηκα, præſ. paſſ. ἀποπλανάομαι, *aberro*, perf. paſſ. ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται, a. 1. paſſ. ἀπεπλανήθην, *erravi*. Th. πλάνη.

Ἀποπλεῖειν, *remeare*, *renavigare*, præſ. inf. Poët. pro ἀποπλεῖν. verbi ἀποπλέω, q. v.

Ἀποπλέω, *navi diſcedo*, *ſolvo*, f. ἀποπλεύσω. perf. ἀποπέπλευκα. a. 1. ἀπέπλευσα. Th. πλέω.

Ἀποπληρόω, -ῶ, *impleo*, *compleo*: ex ἀπὸ & πληρόω, -ῶ. Th. πλέος.

Ἀποπλήρωσις, εως, ἡ, *expletio*: à 2. perf. ſing. præt. ind. paſſ. præced. verbi.

Ἀποπληρωτὴς, ῆ, ὁ, *qui aliquid complevit*, *executor*: ab eod.

Ἀπόπλοος, ου, ὁ, Ion. pro ἀπόπλους, *diſceſſus*: quod ab ἀποπλέω.

Ἀποπλύνω, *abluo*, f. υνῶ. p. ἀποπέπλυγκα. a. 1. ἀπέπλυνα. Th. πλύνω.

Ἀποπλώειν, Ion. pro ἀποπλεῖν, *navi diſcedere*, *ſolvere*, inf. act. verbi ἀποπλέω.

Ἀποπνείσα, ἡ, *efflans*, *exhalans*, *exſpirans*, pro ἀποπνέουσα, præſ. part. f. g. Poët. ab Ἀποπνέω, & Poët. ἀπεπνεῖν, *efflo*, *exhalo*, *exſpiro*, f. 1. ind. ἀποπνεύσω. a. 1. ἀπέπνευσα. a. 1. m. ἀπεπνευσάμην, ω, ἄλο, præt. ἀποπέπνευκα. p. paſſ. ἀποπέπνευμαι, à cujus 2. perſ. ſing. ind. Ἀπόπνευσις, εως, ἡ, *exhalatio*, *efflatio*, *exſpiratio*. Ab ἀπὸ & πνέω.

Ἀποπνιγησόμενος, η, ον, *ſuffocaturus*, f. 1. part. paſſ. ab

Ἀποπνίγω, *ſuffoco*, f. ἀποπνίξω. p. ἀποπέπνιχα. a. 1. ἀπέπνιξα. a. 2. ἀπέπνιγον. p. paſſ. ἀποπέπνιγμαι. a. 2. paſſ. ἀπεπνίγην. f. 1. paſſ. ἀποπνιγήσομαι. Th. πνίγω.

Ἀποπνίξας, αντος, ὁ, *qui ſuffocavit*, a. 1. part. act. à præced.

Ἀποπνοὴ, ῆς, ἡ, *exhalatio*, *efflatio*, *exſpiratio*: à præt. m. verbi ἀποπνέω.

Ἀπόπνοια, ας, ἡ, *flatus*: ab eod.

Ἀποπρίω, -ῶ, f. ίσω, *ſubmoveo*.

Ἀποπομπαῖος, ου, ὁ, *depulſor*, & *averſor malorum*, id. q. ἀλεξίκακος.

Ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, *repudium*.

Ἀποπρατίζομαι, *vendo*.

Ἀπόπροθεν, Ἀπόπροθι, & Ἀπόπροθεν, adv. *procul*. Th. πρό.

Ἀποπτάμενος, η, ον, a. 2. part. m. ab ἀφίπταμαι, *avolo*, quod ex ἀπὸ & ἵπταμαι.

Ἀποπτάνυσιν, *reſpiciunt ad*, 3. pl. præſ. ind. ab ἀποπτάνω, quod ab ἀπὸ, *rursùm*, & ὀπτάνω. Th. ὄπτομαι.

Ἀποπτῆναι, a. 2. inf. ab ἀπέπτην, a. 2. ἀποπτήσομαι, f. 1. m. ab ἀφίπταμαι.

Ἀποπτύουσι, *reſpuunt*, 3. pl. præſ. ex ἀποπτύω, quod ex ἀπὸ, & πτύω.

Ἀποπτώσω, εις, ει, *decidam*, f. 1. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

Ἄπορα, pro ἄπορον, ἀδύνατον, *impoſſibile*: vide in ἀπορία.

Ἀπαργίζομαι, f. ίσομαι, *iraſcor*. Th. ὀργὴ, *ira*.

Ἀπορεῖ, 3. ſing. præſ. ab ἀπορέω, *dubito*, *deſtitutus ſum*: præſ. part. ἀπορῶν, ῶντος, ὁ. Th. πείρω, *tranſeo*.

Ἀπορέομαι, *dubito*, *perplexus ſum*: f. ήσομαι. p. ἀπόρημαι, à πόρις, q. à πείρω. Undè & Ἀπόρημα, ατος, τὸ, *dubitatio*, *quæſtio*.

Ἀπορθήτος, ος, ὁ ἡ ον, *inexpugnabilis*, *incolumis*, ex α priv. & πέρθω.

Ἀπορία, ας, & Ion. -ίη, ης, ἡ, *inopia conſilii*:

ab

ab ἄπορος, quod vide.

Ἀπορνύμεναι, αἱ, *concitatæ*: præf. part. paſſ. f. g. pl. num. in m. g. ἀπορνύμενες. Ex ἀπὸ & ὄρνυμι, ſeu ὄρνυμαι, pro ὄρω.

Ἄπορος, ᾰ, ὁ ἡ ἦ, *invius*: *hebes, conſilii inops, pauper*: ex α priv. & πόρος, *meatus*.

Ἀπόρουσε, *irruit*, a. 1. ind. act. ab

Ἀπορούω, f. ὕσω, p. ἀποώρυκα. Ex ἀπὸ & ὄρω, *excito*.

Ἀπορραγίην, ης, ἡ, a. 1. opt. paſſ. verbi ἀπορρήγνυμι, *dirumpo*.

Ἀπορραίνω, *ſpargo*. Th. ῥαίνω, *perfundo*.

Ἀπορραίσειν, fut. 1. inf. act. ab

Ἀπορραίω, f. σω. p. κα, *deſtruo*, item *careo*. Th. ῥαίω, *proſligo*.

Ἀπορράπλω, *ſarcio, reſuo*, hinc a. 1. part. ἀπορράψας. Th. ῥάπτω.

Ἀπορρεῖ, f. εύσω, *defluo*, à ῥέω, *fluo*.

Ἀπορρηγνυμι, f. ήξω. p. ηχα, *dirumpo*. Th. ῥήγνυμι, *frango*.

Ἀπόρρητον, *vetitum*, a. 1. part. paſſ. n. g. ex ἀπο & ῥέω, *dico*.

Ἀπόρρημα, ἄτος, τὸ, *interdictus magiſtratûs*, &

Ἀπόρρησις, εως, ἡ, *defectio, interdictum magiſtratûs, abdicatio*: ab eod.

Ἀποῤῥήξας, & in f. g. ἀποῤῥήξασα, *abrumpens*, a. 1. part. act. ex ἀπὸ & ῥήγνυμι.

Ἀπόῤῥητος, ᾰ, ὁ ἡ ἦ, *arcanus ſilentio ſuppreſſus*, &

Ἀπόῤῥητον, *arcanum*; item.

Ἀπορρήτως, *occultè*.

Ἀπόῤῥητα ποιεῖσθαι, *interdicere, ſilentio ſupprimere*. à ῥέω, *dico*.

Ἀπορρίπτω, *abjicio*. f. ψω. p. ἀπέῤῥιφα. a. 1. ἀπέῤῥ.φα, a. 2. ἀπέῤῥιπον. a. 1. part. ἀποῤῥίψας, ex ἀπὸ, & ῥίπτω. hinc

Ἀπόῤῥιψις, εως, ἡ, *projectio*.

Ἀποῤῥοή, ῆς, ἡ, *profluvium*, item

Ἀπόῤῥοια, ας, ἡ, & Ἀπόῤῥυξις, *fluxus*: &

Ἀποῤῥοφέω, -ῶ, f. ήσω, *ſorbillo, ſorbeo*.

Ἀπορρυτος, ᾰ, ὁ, *deorſum fluens*: ab

Ἀπορρύω, *defluo*. Th. ῥύω, id quod ῥέω, *fluo*.

Ἀπορρώξ, ῶγος. ὁ ἡ ἦ, ſubſtantivè accipitur pro *rivo*: item pro *ſtillâ, propagine*. Adjectivè, *abruptus, derivatus*: ab ἀποῤῥέω. alii ab ἀποῤῥήγνυμι, *erumpo*.

Ἀποφανίζω, *orphanum reddo*, f. ίσω, p. ἀπωρφάνικα, a. 1. ἀπορφάνισα, præt. paſſ. ἀπωρφάνισμαι, a. 1. paſſ. ἀπορφανισθην, a. 1. part. paſſ. ἀπορφανισθείς. Ex ἀπὸ & ὀρφανός.

Ἀπόρως κεῖσθαι, *inopem eſſe*, ab ἄπορος.

Ἀπορώτατος, ſuperl. ab

ΑΠΟΣ, εος, τὸ, *labor*, item *altitudo*: ab ἀπὸ remotionem notante.

Ἀποσάττω, άξω, *deonero*. Th. σάττω.

Ἀποσβεννύω, -νύμι, f. ώσω, p. εκα, *extinguo, ceſſare facio*: &

Ἀποσβέσωσι, *extinguant*, a. 1. ſub. act. Poët. ab ἀπὸ & σβεννύμι.

Ἀποσειεύμενος, & ἀποσειῶσθαι, legitur apud Herodot. Sed an non legendum, Ἀποσιευμένος, pro ἀφοσιέμενος, *ſanctè & religiosè perficiens*. Sic ἀποσιῶσθαι, pro ἀφοσιοῦσθαι, Ion. quod ab ὅσιος.

Ἀποσεισάμενος, *ſpoliatus*, a. 1. part. med. ex

Ἀποσείω, f. σείσω, p. σέσεικα, *propulſo, rejicio, depello*. Th. σείω.

Ἀποσεσημειωμένα, *regeſta*, perf. part. paſſ. ab ἀποσημειόω. Th. σῆμα.

Ἀποσημαίνω, f. ανῶ, *indico, ſignifico*: &

Ἀποσημαίνομαι, *obſigno, deſigno*. Th. σῆμα.

Ἀποσκοπαι, f. ψομαι, -ημαι. &

Ἀποσκήπω, f. ψω, *marceſco, putrefacio*. Th. σκήπω.

Ἀποσιτέω, -ῶ, f. ήσω, *à cibis abſtineo*: &

Ἀπόσιτος, ᾰ, ὁ, *jejunus*. à Th. σῖτος.

Ἀποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, *obticeo*: &

Ἀποσιώπησις, ἡ, *reticentia*. Item *figura præciſionem denotans*: à Th. σιωπάω.

Ἀποσκαρίζω, *palpitando expiro*.

Ἀποσκεδάννυμι. f. άσω, p. ασα, *diſſipo*. Th. σκεδάω, σκεδάννυμι.

Ἀποσκιπάζω, f. σω. *operio*.

Ἀποσκόπτω, f. ψω. *viſito*.

Ἀποσκευάζομαι, *vaſa aufero, removeo, ſarcinas colligo, depono*: item *deſtruo*: f. 1. med. άσομαι, præt. paſſ. ἀπεσκευάσμαι, a. 1. m. ἀπεσκευασάμην. Ex ἀπὸ & σκευάζω, q. v.

Ἀποσκευάζω, f. άτω, p. αχα, *repono, repparo*: item *aufero*: ab eod.

Ἀποσκευὴ, ης, ἡ, *ſarcina, apparatus, excercitûs impedimenta*. Th. σκεῦος.

Ἀποσκηνοω, f. ώσω, *longiùs habito*, vel *remotiùs tendo*. Th. σκηνή.

Ἀποσκήψας, άντος, ὁ, a. 1. part. ab

Ἀποσκήπλω, f. ψω, p. φα, *evado*. Th. σκήπλω.

Ἀποσκιάζω, *obumbro*; f. άσω, p. ἀπεσκίακα, p. paſſ. ἀπεσκίασμαι. Th. σκια. Hinc

Ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, *obumbratio*.

Ἀποσκλῆναι, *emori*, a. 2. inf. à σκλάω, a. 2. ἔσκλην, alii à σκλημι. Th. σκέλλω.

Ἀποσκληρύνω, f. υνῶ, *induro*; ex σκληρός.

Ἀποσκοπέω, f. νσω, p. ηκα, & Ἀποσκοπεύω, *ſcopum intueor*: &

Ἀπόσκοπος, ᾰ, ὁ, *abſurdus, à ſcopo aberrens*: item *procul ſpectans*. Ex ἀπὸ & σκοπὸς, quod à σκέπτομαι.

Ἀποσκορακίζω, f. ίσω, p. ικα, *relinquo, increpo, reprobo*: &

Ἀποσκορακισμὸς, ᾰ, ὁ, *contemptio, increpatio*: ex ἀπὸ & σκορακίζω, *ad corvos abire jubeo*, cujus Th. κόραξ.

Ἀποσκοπίζω, *diſſipo, exaucturo*.

Ἀποσκυλάω, Poët pro ἀποσυλάω, *diſpolio*.

Ἀποσκώπλω, f. ψω, *dicteria jacio, derideo*, Th. σκωπτω.

Ἀποσμάω, -ῶ, f. ήσω, &

Ἀποσμήχω, f. ήξω, p. ηχα, *abſtergo, purgo*. Th. σμάω & σμήχω· ισοδυναμοῦντα.

Ἀποσμυγεις, έντος, ὁ, *qui exarſit, contabeſcens*. ab

Ἀποσμύχω, *exuro*: Th. σμύχω.

Ἀποσοβέω, f. ήσω, *abigo, repello*. Th. σοβέω.

Ἄποσος, *quantitatis expers*.

Ἀποσπάδιον, *decerptum*, ſubſtantivè, &

Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, *pars, avulſum quidquam*: ab

Ἀποσπάω, *abſtrabo, educo, evello*. f. άσω. p. ἀπέσπακα. a. 1. ἀπέσπασαν. a. 1. part. ἀπισπάσας. perf. paſſ. ἀπέσπασμαι. a. 1. paſſ. ἀπεσπάσθην a. 1. part. paſſ. ἀποσπασθείς. Th. σπάω, *trabo*.

Ἀποσπείρω, *diſſemino*: f. ερῶ, p. αρκα p. m. ἀπέσπορα.

Ἀπόσπορος, ᾰ, ὁ ἡ ἦ, *ſatus ab aliquo, oriundus*. Th. σπείρω.

Ἀπο-

Ἀποσπουδάζω, *desino studium ponere*: & part. Ἀποσπουδάζων, *negligens*: ex ἀπὸ & σπουδή, quod à p. m. verbi σπεύδω.

Ἀπόσα, pro ἀπόσαθι, vel ἀπόστηθι, *abssiste*. a. 1. imp. ab a. 2. ind. ἀπέστην. ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι, στο.

Ἀποσαδά, &c

Ἀποσαδόν, *eminùs*, adv. ex ἀπὸ & ἵστημι, στο.

Ἀποσάζουσα, *stillans*, pr. part. f. g. ab

Ἀποσάζω, f. ξω, *distillo*. Th. σάζω.

Ἀποσὰς, άντος, ὁ, *fugiens*: a. 2. part. ab ἀφίστημι.

Ἀποσασία, ας, ἡ, *defectio*: &

Ἀποσάσιον, ου, τὸ, *repudium, discessio, libellus repudii*: &

Ἀπόστασις, εως, ἡ, *abscessio, defectio*. Omnia à 2. pers. præt. pass. verbi ἀφίστημι, q. v.

Ἀποστατέον, *desistendum est*: ab ἀφίσταμαι.

Ἀποστατέω, f. ήσω. p. ηκα, *absisto, deficio*: &

Ἀποστάτης, ου, ὁ, *defector, desertor*: necnon

Ἀποστατικὸς, ὴ, ὸ, *rebellis, contumax*: &

Ἀποστατικῶς, *deficientium more*. Omnia ex ἀπὸ & ἵστημι, quod à στάω, inusit.

Ἀποστεγάζω, *tectum removeo, detego*. f. άσω. p. ἀπεστέγακα. a. 1. ἀπεστέγασα. à στέγη. Th. στέγω.

Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, *operculum, integumentum*: ab eod. Th.

Ἀποστείλασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ἀποστέλλω.

Ἀποστείχω, *abeo, revertor*: ex ἀπὸ & στείχω.

Ἀποστέλλω, *ablego, mitto*: f. στελῶ. p. ἀπέσταλκα. a. 1. ἀπέστειλα. a. 2. ἀπέσταλον. p. pass. ἀπέσταλμαι. a. 2. pass. ἀπεστάλην. a. 2. sub. pass. ἀποσταλῶ. a. 2. part. pass. ἀποσταλείς. p. m. ἀπέσταλα. Th. στέλλω.

Ἀποστενόω, f. ώσω, *angustum reddo*: à στενόω. Th. στενός.

Ἀποστέργω, *non amo, odio prosequor*: ex ἀπὸ, priv. & στέργω.

Ἀποστερέω, -ῶ, *damno afficio, privo*. f. ήσω. p. ἀπεστέρηκα. a. 1. ἀπεστέρησα. a. 1. sub. ἀποστερήσω. perf. pass. ἀπεστέρημαι, part. ἀπεστερήμενος. Th. στερέω.

Ἀποστῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀφίστημι, *discedo, deficio*. Th. ἵστημι.

Ἀποστέρησις, εως, ἡ, *ablatio, privatio*, à 2. pers. perf. pass. verbi ἀποστερέω.

Ἀποστρητὴς, οῦ, ὁ, *fraudator*. à 3. pers. ejusdem verbi.

Ἀπόστημα, ατος, τὸ, *apostema, abscessus, suppuratio*. à 1. pers. præt. pass. v. ἀφίστημι.

Ἀποστηρίζω, *confirmo*. Th. στηρίζω.

Ἀποστῆσαι, *abduxisse*: a. 1. inf. act. ab ἀφίστημι.

Ἀποστησόμεθα, 1. pl. f. 1. med. ejusdem verbi.

Ἀποστίλβω, *splendeo*: f. ψω, p. ἀπέστιλφα. Th. στίλβω, idem.

Ἀπόστιχε, *abi*, a. 2. imperat. ab ἀποστείχω, quod à στείχω.

Ἀποστολεὺς, έως, ὁ, *qui classi præest*: &

Ἀποστολεῖς, *rei nauticæ præfecti*. Th. στέλλω.

Ἀποστολικὸς, οῦ, ὁ, *apostolicus*: ab

Ἀποστολὴ, ῆς, ἡ, *apostolatus*: &

Ἀπόστολος, ου, ὁ, *apostolus, legatus*: à p. m. v. ἀποστέλλω.

Ἀπόστολον, ου, τὸ, pro *navigio*, apud Herodot.

Ἀποστοματίζω, propriè *memoriter recito*; *allicio ad loquendum*, fut. ίσω. perf. ἀπεστομάτικα, a. 1. ἀπεστομάτισα. ex ἀπὸ & στόμα.

Ἀπόστοργος, ου, ὁ, *inimicus, amoris expers*: à præt. m. vide ἀποστέργω. Th. στέργω.

Ἀποστρακίζω, f. ίσω, *mitto in exilium*: ab ἀπὸ & ὄστρακον, *testa*: quod in illis scripta fuerint olim suffragia.

Ἀποστραφείην, ης, η, a. 2. opt. pass. ἀποστραφεὶς. a. 2. part. pass. ἀποστραφῆς, *aversaris*, a. 2. sub. pass. ab ἀποστρέφω.

Ἀποστραφήσομαι, f. 2. ind. pass. ἀποστράφητι, a. 2. imperat. pass. ab

Ἀποστρέφω, *averto, refero*, f. ψω. p. ἀπέστροφα. a. 1. ἀπέστρεψα. a. 1. imp. ἀπόστρεψον, άτω. a. 2. ἀπέστραφον, in pass. præs. ἀποστρέφομαι, η, εται, *averteris*. a. 2. pass. ἀπεστράφην, & in 3. pl. ἀπέστραφησαν. a. 2. sub. pass. ἀποστραφῶ. Th. στρέφω, *verto*. Unde

Ἀποστρέψας, αντος, ὁ, *avertens*, a. 1. part. act. &

Ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, *aversio, refugium*: &

Ἀποστροφος, ου, ὁ, *apostrophus*, nota apud Græcos rejectæ vocalis ob sequentem: &

Ἀπόστροφος, ος, ὁ ἡ, *aversus*: ab eod.

Ἀποστυγέω, -ῶ, f. ήσω, *abhorreo, aversor*: cum accus. ex ἀπὸ & στυγέω.

Ἀποσῶ, ῆς, ῆ. a. 2. sub. act. ab ἀφίστημι.

Ἀποσυλᾶσαι, Dor. pro ἀποσυλῆσαι, *prædari & auferre ab aliquo quid*: a. 1. inf. verbi ἀποσυλάω. Th. σύλη.

* Ἀποσυνάγω, *indè colligo*. Th. ἄγω.

Ἀποσυναγωγος, ος, ὁ ἡ, *synagogâ motus*: ex a priv. & συναγωγὴ. Th. ἄγω.

* Ἀποσυρίζω, f. ίσω, *sibilo*. Th. συρίσσω.

* Ἀποσυσκιάζω, *comp lo*.

Ἀποσφαγεὶς, έντος, ὁ, *obtruncatus*, a. 2. part. pass. ab

Ἀποσφάζω, *jugulo*. Th. σφάζω.

Ἀποσφαλελίζειν, *putrefacere*. Th. σφάλελος.

Ἀποσφαλεὶς, *spe falsus*, a. 2. part. pass. ab

Ἀποσφάλλω, f. λῶ, p. κα, *aberrare facio, subverto, seduco*. a. 2. pass. ἐσφάλην. Th. σφάλλω.

Ἀποσφάττω, f. ξω, p. χα, *macto*: idem quod ἀποσφάζω, suprà.

Ἀποσφήλειε, *aberrare faceret*, a. 1. opt. Æol. verb. ἀποσφάλλω, sup à.

* Ἀποσφράγισμα, ατος, τὸ, *signaculum*: ex σφραγίζω. Th. σφραγὶς, *sigillum*.

Ἀποσχάζω, f. άσω, *diffringo, venam seco*: ex ἀπὸ & σχάζω.

Ἀποσχεῖν, *abstinere*, a. 2. inf. act. & Ἀπέσχόμην, a. 2. m. ab ἀπέχω. Th. ἔχω.

Ἀποσχὲς, *abstine*, pro ἀποσχοῦ, a. 2. imperat. m. ab ἀπέχω. Unde &

Ἀπόσχεσις, εως, ἡ, *abstinentia, temperantia*, &

Ἀποσχήσουσι, *arcebunt*, 3. pl. f. 1. ind.

Ἀποσχίζω, f. σω, *abscindo, separo*. a. 1. ἀπέσχισα, ας, ε. &

Ἀπόσχισις, ὴ, *ramus, propago*: ab ἀπὸ & σχίζω.

Ἀποσχολάζειν, *vacare rei alicui*: quod à σχολάζω, *otior*. Th. σχολὴ.

Ἀποσχολέομαι, -ῆμαι, *occuper*. ἀποσχολήμενος,

νος, occupatus: ex ἀπὸ & σχολέω. Th. σχολή.

Ἀποχόμενος, a. 2. part. m. ἀπόχωμαι, a. 2. ſub. m. ἀποχὼν, a. 2. part. act. ab ἀπέχω.

Ἀποσώζω, f. ώσω, p. ωκα, tandem ſervo, ſanitati reſtituo.

Ἀποσώζεσθαι, aufugere, apud Xenoph. &

Ἀποσωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἀποσώζω, ſervo. Th. σόος.

Ἀποταγὴ, ῆς, & Ἀπόταξις, εως, ἡ, renuntiatio: opponitur etiam τῇ συντάξει· ab ἀπὸ & τάσσω, vel τάττω.

Ἀπσταδὴν, prolixè: &

Ἀποταθεὶς, porrectus, a. 1. part. paſſ. ab ἀποτείνω. Th. τείνω.

Ἀποτακεὶς, liquefactus, a. 2. part. paſſ. ab ἀποτήκω. Th. τήκω.

Ἀπότακτος, ὁ ἡ ἡ, ad certum uſum ſepoſitus. Th. τάσσω.

Ἀποτάσσομαι, vel Att. -τάττομαι, propriè dimitto cum mandatis: cum dat. item valedico, collocor. f. ἄξομαι, p. ἀποτέταγμαι, a. 1. m. ἀπεταξάμην, valedixi. a. 1. inf. m. ἀποτάξασθαι. Th. τάσσω, vel τάττω.

Ἀποτάττω, f. ἄξω, p. αχα, renuntio; item ſecerno, attribuo: ab eod. Th.

Ἀποτάτω, longiſſimè, adv. ſuperl. τῆ ἄπο, procul, adv. Poët.

Ἀπόταφος, privatus ſepulchro; item ſeorſim ab aliis ſepultus; ex ἀπὸ & τάφος, à θάπτω.

Ἀποτεθεῖεν, referrentur, per Sync. pro ἀποτεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. à τίθημι.

Ἀποτείνω, f. ενῶ, p. ακα, extendo, intendo: ἀποτείνει, ſpectat. & ἀποτείνομαι, paſſ. contendo, invehor. Th. τείνω.

Ἀποτειχίζω, f. ίσω, p. ἀποτετείχικα. a. 1. ἀπετείχισα, vallo: à τειχίζω, q. à τεῖχος.

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, & Ἀποτειχισμὸς, ὁ, munitio: &

Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, murus: ab eodem Th.

Ἀποτικνωθῶ, orbabor, a. 1. ſub. paſſ. verbi ἀποτεκνόω, quod à τέκνον. Th. τίκτω.

Ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectio, effectus, item eventus: nom. pl. Ἀποτελέσματα, τὰ, effectus ſtellarum, imagines ſub certo ſydere factæ ad ejus vim detinendam, unde

Ἀποτελεσματικὴ, ῆς, ἡ, ſcientia harum uſus & modum conficiendi docens.

Ἀποτελεσματικὸς, ὴ, όν, effectivus, effectus præſtans.

Ἀποτελεσμὸς, ὅ, ὁ, effectio, effectus. Omnia à 1. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀποτελέω, -ῶ. Th. τέλος, finis.

Ἀποτελεστικὸς, ὅ, ὁ ἡ ἡ, effectivus, effectus præſtans, à 3. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. ejuſdem verbi.

Ἀποτελευτάω, -ῶ, finem facio, deſino: à cujus 2. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. fit

Ἀποτελεύτησις, εως, ἡ, mors. Ab ἀπὸ & τελευτάω. Th. τέλος, finis.

Ἀποτελέω, -ῶ, efficio, perficio, præſto: f. έσω, & ήσω, p. ἀποτετέλεκα, præſ. paſſ. ἀποτελέομαι, -οῦμαι, proficior: item convaleſco. perf. paſſ. ἀποτετέλεσμαι, cujus part. ἀποτετελεσμένος, η, ον. a. 1. paſſ. ἀπετελέσθην, θεὶς, ἡ, cujus part. ἀποτελεσθεὶς, εῖσα, ἐν, conſummatus. Ab ἀπὸ & τελέω, -ῶ Th. τέλος, finis:

Ἀποτελέω, -ῶ, pendo, (vel ſolvo) tributi nomine, item perſolvo. Th. τέλος, vectigal.

Ἀποτετελεσμένος, η, ον, perfectus, conſummatus, abſolutus, part. præt. paſſ. verbi ἀποτελέομαι, -οῦμαι. Th. τέλος, finis.

Ἀποτέμνω, f. ἀποτεμῶ, abſcindo: &

Ἀποτεμὼν, part. ejuſd. fut. Th. τέμνω.

Ἀποτέξεσθαι, enixurum eſſe, f. 1. inf. m. ab ἀποτίκτομαι. Th. τίκτω.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, partus: ab eod.

Ἀπότερος, longinquus: ab ἀπὸ, procul, adv. Poët.

Ἀποτέρω, longiùs, adv. ab eod.

Ἀποτεταμένος, dependens, perf. part. paſſ. ab ἀποτείνομαι, ἀποτέτανται, 3. pl. perf. paſſ. Th. τείνω.

Ἀποτέτμητο, detruncatus erat; Poët. pro ἀπετέτμητο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἀποτέμνομαι· hinc a. 1. opt. paſſ. ἀποτμηθείην. Th. τέμνω.

Ἀπότιυ, pro ἀφ' οὗ, vel ἀπὸ τοῦ. Ion.

Ἀπότιυγμα, ατος, τὸ, damnum; opp. τῷ ἐπιτεύγματι· &

Ἀπότευξις, εως, ἡ, res malè geſta, finiſter ſucceſſus: à Th. τεύχω, paro.

* Ἀποτηγανίζω, frigo: ex τήγανον.

Ἀποτίθημι, depono, expono, differo, confero: f. ἀποθέσω, p. ἀποτέθεικα. Bœot. pro ἀποτέθηκα. a. 1. act. ἀπέθηκα. a. 1. paſſ. ἀπετέθην. a. 2. m. ἀπεθηκάμην, ω, ατο, a. 2. part. ἀποθέμενος, η, ον, a. 2. inf. ἀποθέσθαι· reliqua tempora vide in Th. τίθημι.

* Ἀποτίκτω, gigno, pario. Th. τίκτω.

Ἀποτίλλω, f. ιλῶ, evello, depilo: hinc

Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, laceramentum, fruſtum. Th. τίλλω.

Ἀποτιμάω, f. ήσω, p. ηκα, æſtimo, mulcto. Th. τίω, honoro, punio. hinc

Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, &

Ἀποτιμὸν, τὸ, pretium, pignus: item

Ἀπότιμος, inglorius; interdum oppigneratus. ab eod. Th.

* Ἀποτίναγμα, ατος, τὸ, purgamentum.

Ἀποτιναίσω, executio, f. ἄξω, p. ἀποτετίναχα. a. 1. ἀπετίναξα. a. 1. imperat. ἀποτίναξον, άτω. a. 1. part. ἀποτινάξας, αντος, ὁ, a. 1. inf. m. ἀποτινάξαθαι. Th. τινάσσω.

Ἀποτινύμενος, ὴ, ὁ, ulciſcens, præſ. part. m. ab ἀποτίνυμαι, vel -τίνυμι, idem quod Th. τίω, punio.

Ἀποτίνω, dependo, ſolvo, f. ἀποτίσω, p. ἀποτέτικα, a. 1. ἀπέτισα· ex ἀπὸ & τίνω, pro τίω, perſolvo.

Ἀποτισάμενος, a. 1. part. med. ἀποτίσας, a. 1. part. act. ab ἀποτίω. Th. τίω.

Ἀποτίσει, luet: f. 1. ind. ἀποτίσῃ, luat: 3. perſ. a. 1. ſub. act. ἀποτίσομεν, 1. pl. f. 1. act. ab

* Ἀποτίω, remunero. Th. τίω, punio.

Ἀποτμήγω, ſeu ἀποτμήσσω, abſcindo: f. ξω, a. 1. part. ἀποτμήξας, a. 2. paſſ. ἀπετμάγην· quod ex ἀπὸ & τμήσσω, idem cum τμάω, ſeco. Th. τέμνω.

Ἄποτμος, miſer: unde ἀποτμότατος, infœliciſſimus: ex α pr. & ποτμος, ἄποτμος ποτμος, ſors miſerrima.

Ἀπο-

Ἀποτολμάω, -ῶ, *audaciâ utor*: f. ήσω. p. ἀποτετόλμηκα. Th. τόλμα.
Ἀποτομή, ῆς, ἡ, *abscissio*: &
Ἀποτομία, ας, ἡ, *severitas*: ab
Ἀπότομος, ε, ὁ ἡ ἡ, *abruptus*: sic πέτρα ἀπότομος, *rupes præcupta*: per Metaph. *severus*. Hinc
Ἀποτόμως, *severè, præcisè*: omnia à Th. τέμνω.
Ἄποτος, ὁ ἡ ἡ, *qui sine potu vivit*: ὕδωρ ἄποτον, *aqua ad potandum minimè bona*: ex α pr. & πίνω.
Ἀποτραγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποτρώγω, *comedo*. Th. τρώγω.
Ἀποτραχύνω, *exaspero*. Th. τραχὺς.
Ἀποτρεπτικὸς, ἡ, ον, *dissuasorius*: à seq.
Ἀποτρέπω, *averto, dehortor*: f. ψω, p. ἀποτέτρεφα. a. 1. ἀπέτρεψα. a. 2. ἀπέτραπον. in med. ἀποτρέπομαι, *averſor, repudio*: cum acc. Th. τρέπω.
Ἀποτρέχω, *recurro, fugio*. Th. τρέχω.
Ἀποτρίβομαι, f. ψομαι, &
Ἀποτρίζω, f. ίψω, *abstergo*: à cujus præt. pass.
Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, *res quæ deterendo decidit, ramentum*. Th. τρίζω.
Ἀποτροπάσθαι, præs. inf. Poët. pro ἀποτροπᾶσθαι· ab
Ἀποτροπάομαι, *averſor, declino*: quod à τροπάω, pro τρέπω.
Ἀποτρόπαιος, *malorum depulsor*: &
Ἀποτροπιασμὸς, ῦ, ὁ, *aversatio*: item *amuletum*, Joſ. *l.* 1. *c.* 4. ab eod. Th.
Ἀποτροπιάζω, *expio*.
Ἀπότροπος, ὁ ἡ ἡ, *aversandus, injucundus, & declinatione dignus*: quod ab ἀποτρίπομαι. Th. τρέπω.
Ἀπότροφος, ε, ὁ, *qui procul à parentibus nutritus fuit, peregrinus*. Th. τρέφω.
Ἀποτρυγάω, *vindemio*. Th. τρύγη.
Ἀποτρύχω, f. ύξω, *domo*: &
Ἀποτρύω, *labefacto*: ἀποτρύομαι, *laſſesco*: à Th. τρύω, & inde τρύχω, *tero*.
Ἀποτυγχανόμενα, τὰ, *infortunia*: ab
Ἀποτυγχάνω, *aberro*: f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον· inde a. 2. part. ἀποτυχὼν. Ex ἀπὸ & τυγχάνω, *adipiſcor*: cum. gen.
Ἀποτύπτεσθαι, *verberandi finem facere*. Th. τύπτω.
Ἀποτυπόω, -ῶ, & -ῶμαι, *effingo, exprimo*: à τύπος, quod à τύπτω.
Ἀποτύπωμα, ατος, τὸ, *effigies*. ab eod.
Ἀποτύπωσις, εως, ἡ, idem.
Ἀποτυφλόω, f. ώσω, p. ωκα, *excæco*.
Ἀποτύφλωσις, εως, ἡ, *excæcatio*.
Ἀποτυχία, ας, ἡ, *spei fruſtratio, repulsa*: ab ἀποτυγχάνομαι, *fruſtror*. Th. τυγχάνω.
Ἀποτυχὼν, a. 2. part. act. ἀποτυχεῖν, a. 2. inf. vide in ἀποτυγχάνω.
Ἀπυρόμενος, *privatus*: per Sync. pro ἀπυρισάμενος. a. 1. part. m. ab ἀπυρίζω. Ion. pro ἀφορίζω, *extermino*; ab ὅρος.
Ἀπούρας, *auferens*: a. 1. part. pro ἀπυρίσας, per Sync. Æol. ab ἀπυρίζω, pro ἀφορίζω· ab eod. Th.
Ἄπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, *pedibus carens*: ex α priv. & πούς.
Ἀπoῦσα, *absens*: f. g. ab ἀπών, part. verbi ἄπειμι· ἡ γῆ ἀπoῦσα, *terra peregrina*: hinc
Ἀπουσία, ας, ἡ, *absentia*.
Ἀποφαίνω, *ostendo, in lucem profero*: hinc ἀποφαίνεσθαι, præs. inf. pass. ἀποφαινόμενος, η, & in pl. n. g. ἀποφαινόμενα, part. Th. φαίνω.
Ἀποφανοῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. ab ἀποφαίνω.
Ἀπόφανσις, εως, ἡ, *assèveratio*: cui opponitur ἔνδοιασμός· &
Ἀποφαντικὸς, *enuntians*: adj. verbal. ab ἀποφαίνω.
Ἀπόφασθε, *renuntiate*: a. 2. imper. m. ab a. 2. m. ἐφάμην· verbi φημί.
Ἀπόφασις, εως, ἡ, *dictio, ſententia, enuntiatio*: in dat. pl. ἀποφάσεσι· ab ἀποφαίνω.
Ἀποφασμένως, *palàm, manifestè*: ab ἀποφαίνω.
Ἀποφερσίατο, *reportent*: Ion. pro ἀποφέροιντο, 3. pl. præs. opt. m. ab
Ἀποφέρω, *abduco, asporto, tollo*: f. ἀποίσω, a. 1. ἀπήνεγκα. a. 2. ἀπήνεγκον, a. 1. pass. ἀπηνέχθην. a. 1. inf. pass. ἀπενεχθῆναι, *asportari*: a. 2. inf. act. ἀπενεγκεῖν, *perferre*. Th. φέρω.
Ἀποφεύγω, *effugio*: f. m. ἀποφεύξομαι. a. 2. ἀπέφυγον. a. 2. opt. ἀποφυγοίμι, οις, οι, part. ἀποφυγών, inf. ἀποφυγεῖν. Th. φεύγω.
Ἀπόφημι, *nego*: cui opponitur σύμφημι, *concedo*. Ex ἀπὸ & φημί. Th. φάω, *dico*.
Ἀπόφημος, ε, ὁ ἡ ἡ, *infaustus, inominatus*: ab ἀπὸ & φημί.
Ἀποφῆναι, a. 1. inf. act. ab ἀποφαίνω. Th. φαίνω.
Ἀπόφησις, εως, ἡ, *dictio, ſententia, negatio, enuntiatio*: ab ἀπόφημι.
Ἀποφθέγξομαι, *eloquor, ſententiosè dico*: f. γξομαι. a. 1. m. ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ & φθέγξομαι. Unde
Ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, *APOPHTHEGMA, ſententia brevitèr & scitè dicta*.
Ἀποφθιμένος, *peremptus*: præs. part. per Sync. pro ἀποφθιόμενος. ἀποφθίμην, pro ἀποφθιμένος εἴην, perf. & pluſq. perf. opt. pass. ab ἀποφθίω, *perdo*. Th. φθίω, vel φθιω, *corrumpo*.
Ἀποφθινύθουσι, *dispereunt*: 3. pl. ind. act. à φθινύθω. Th. φθίω.
Ἀποφθίσειε, *perdiderit*: 3. ſing. a. 1. act. opt. Æol. pro ἀποφθίσαι, à φθίω, ſeu φθίω.
Ἀποφθίσθω, pro ἀποφθιέσθω, præs. imperat. ab ἀποφθίομαι, ab eod.
Ἀποφλαυρίζω, *floccifacio*: à φλαυρίζω, Att. pro φαυλίζω. Th. φαῦλος.
Ἀποφλαυρίξασα, Dor. pro ἀποφλαυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. præced. verbi.
Ἀποφορὰ, ᾶς, ἡ, *vectigal, tributum*: item *reditus, proventus*, &
Ἀποφορὴ, ῆς, ἡ, idem, Ion. pro ἀποφορά. Th. φέρω.
Ἀποφορτίζομαι, f. ίσομαι, *exonero*: ἀποφορτῶ, idem. Th. φόρτος, *onus*.
Ἀποφράς, άδος, *nefandus, inauspicatus*: ἀποφράδες ἡμέραι, *dies nefasti*. Th. φράζω.
Ἀποφράττω, sive -άσσω, f. ξω, *obſtruo, obturo*, item *abjicio*. Th. φράττω, sive φράσσω.
Ἀποφυγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποφεύγω.
Ἀποφυγὴ, ῆς, ἡ, *effugium*: ab eod.
Ἀποφωλιον, ε, τὸ, *monſtrum abortivum*: &

Ἀποφάλιος, ᾱ, *irritus, vanus, monſtroſus:* ab ἀπὸ & φαλιὸς, ſeu φωλιὰ.

Ἀποχειρόβιος, idem ac χειρώναξ, ἐγχειρογάστωρ, &

Ἀποχειροβίωτος, ᾱ, ὁ ἡ ᾱ, *qui manibus propriis victum ſibi parat:* ex ἀπὸ, χειρ, & βίος.

Ἀποχειρολονέω, f. ήσω, *improbo, rejicio:* &

Ἀποχειροτονεῖσθαι, *abdicari, exauthorari, plebiſcito abſolvi:* item

Ἀποχειροτονία, ας, ἡ, *rejectio à magiſtratu, abrogatio:* ex ἀπὸ, χειρ, & τείνω.

* Ἀποχετευσάμενος, *tranſiferens:* a. 1. part. m. ab

* Ἀποχετεύω, *aquam deduco.*

Ἀποχέω, f. ήσω, εἴσω, & εὐσω. p. ἀποκέχυκα, *effundo.* Th. χέω.

Ἀποχεύομαι, & Ἀποχύω, idem.

Ἀποχή, ῆς, ἡ, *diſtantia.* Th. ἔχω.

Ἀποχρᾶν, Ion. pro ἀποχρῆν, *ſatis eſſe:* ἀποχρᾶ μοι, *mihi ſufficit:* ab ἀποχράω. vide ἀπόχρη.

Ἀποχράομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, p. ἀποκέχρημαι, *abutor, liberiùs utor:* item *utendo conſumo.* Th. χράω.

Ἀποχρεώμενος, Ion. pro ἀποχρώμενος, *contentus:* ut & ἀποχρῶντ, *contentum eſſe,* vide

Ἀπόχρη, *ſufficit:* imperf. ab inuſ. ἀπόχρημι, ης, ησι, & per Apoc. ἀπόχρη, unde inf. ἀποχρῆν, pro ἀποχρῆναι, *ſatis eſſe:* f. ἀποχρήσει, *ſatis erit:* part. ἀποχρῶν, & in f. g. ἀποχρῶσα. à χράω, *commodo.*

Ἀπόχρησις, εως, ἡ, propriè *conſumptio rei per uſum,* item *uſus:* ab ἀποχράομαι.

Ἀποχρώντως, *ſufficienter:* adv. ab ἀποχρῶν, quod à χράω.

Ἀποχυθείς, *effuſus:* a. 1. part. paſſ. ab ἀποχέω. Th. χέω.

Ἀποχωρέω, -ῶ, *diſcedo:* f. ήσω. p. ἀποκεχώρηκα. a. 1. ἀπεχώρησα. part. ἀποχωρήσας· ex ἀπὸ & χωρέω, *cedo.*

Ἀποχώρησις, εως, ἡ, *diſceſſus:* à 2. perf. præt. paſſ. præced. verbi.

Ἀποχωρίζω, idem quod χωρίζω, *ſeparo:* f. ίσω. p. ἀποκεχώρικα. a. 1. paſſ. ἀπεχωρίσθην, *diſceſſi,* a. 1. inf. ἀποχωρισθῆναι, ex ἀπὸ & χωρὶς.

Ἀποψάω, f. ήσω, & Ἀποψάομαι, *abſtergo.* Th. ψάω.

Ἀποψηφίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, *ſuffragio abſolvo, abrogo.* Th. ψῆφος.

Ἄποψις, εως, ἡ, *aſpectus.* Th. ὄπτομαι.

Ἀποψύχω, *exanimor, exſpiro, animo concido,* f. ξω. præt. ἀπέψυχα. a. 1. ἀπέψυξα. Th. ψύχω.

Ἀποώμνυς, *abjurabas:* imperf. Poët. pro ἀπώμνυς, ab imperf. ἀπώμνυν, verbi ἀπόμνυμι, quod ex ἀπὸ & ὄμνυμι.

* Ἀπραγία, ιας, ἡ, *inefficacitas, inutilitas.*

Ἀπραγμόνως, *nullo negotio fieri:* adv. &

Ἀπραγμοσύνη, ης, & ἀπραξία, ας, ἡ, *otium, tranquillitas, inertia, incuria.* Item

Ἀπράγμων, ονος, ὁ ἡ ᾱ, *quietus, otioſus, ſegnis, iners:* &

Ἀπρακτέω, -ῶ, *otior:* necnon.

Ἄπρακτος, ᾱ, *non factus:* & activè, *nihil agens, inutilis:* unde

Ἀπράκτως, adv. *re infectâ.* Omnia ex α priv. & πράττω.

Ἀπρέπεια, ας, ἡ, *indecentia, indecorum:* &

Ἀπρεπὴς, ὁ ἡ ᾱ, ἡ τὸ ἀπρεπὲς, ἐος, -ῆς, *indecorus:* ex α & πρέπει, vel πρέπω. hinc

Ἀπρεπῶς, *indecore:* adv.

Ἄπρηκτος, pro ἄπρακτος, ᾱ, *infectus:* ἀπρήκτοισι, dat. pl. Ion. ex α & πράττω.

Ἀπριάτην, adv. *non redempte, ſine prætio, gratis:* vel adj. acc. ſing. ab α & πρίαμαι.

Ἀπρὶξ, *tenaciter:* ut vel ſerrâ deſecari nequeat, ab α & πρίω.

Ἀπροαίρετος, *involuntarius:* &

Ἀπροαιρέτως, *non conſulto:* adv. ex α, πρὸ & αἱρετὸς, quod ab αἱρέω.

Ἀπροβούλευτος, ᾱ, & ἀπροσβούλευτος, *temerarius, inconſultus:* &

Ἀπροβουλεύτως, & ἀπροσβουλεύτως, *inconſultò:* adv. &

Ἀπροβουλία, ας, ἡ, *temeritas.* Ex α, πρὸ, & βουλή.

Ἀπρόθυμος, ὁ ἡ ᾱ, *non promptus.* Ex α & πρόθυμος. Th. Θυμός. hinc

Ἀπροθύμως, *invitè:* adv. ab eod. Th.

Ἄπροικος, ᾱ, ὁ ἡ ᾱ, *dotis experi, indotata:* ex α & προὶξ, & per Synæreſin προῖξ.

Ἀπρονοησία, ας, ἡ, *imprudentia:* &

Ἀπρονόητος, ᾱ, ὁ ἡ ᾱ, *inconſultus, temerarius:* & inde

Ἀπρονοήτως, *inconſultò, improvide,* adv. Ex α, πρὸ, & νόος.

Ἀπρόοπτος, ᾱ, & Ἀπροόρατος, ᾱ, *improviſus:* & exinde

Ἀπροόπτως, & Ἀπροοράτως, *de improviſo:* ex α, προ, ὄπτομαι, & ὁράω.

Ἄπρεπον, *indecens, abſurdum:* ab α & πρέπω.

* Ἀπροσδεὴς, εος, ες, *non dignus.*

* Ἀπροσδιόνυσα, ων, τὰ, *abſurda:* à

* Ἀπροσδιόνυσος, ᾱ, ὁ ἡ ᾱ, *qui nihil ad rem facit:* undè

Ἀπροσδιόνυσον, *abſurdum:* ἀπροσδιόνυσα λέγειν, *abſurda loqui.* Vox manavit ex Proverbio κὰδεν πρὸς διόνυσον.

Ἀπροσδοκήτως, *improviſò,* & Ἀπροσδοκήτως. idem; adv. ab

Ἀπροσδόκητος, ᾱ, *inexpectatus, inopinus;* ex α, προς, & δοκάω.

Ἀπρόσικτος, ᾱ, *inacceſſus:* ex α, πρὸς, & ἵκομαι, ſeu ἰκνέομαι, *venio.*

Ἀπρόσιτος, ᾱ, ὁ ἡ ᾱ, *inacceſſus:* ex α & προσιτὸς, *acceſſu facilis:* à πρόσειμι, quod ex πρὸς & εἶμι, *eo.*

Ἀπρόσκοπος, ᾱ, ὁ ἡ ᾱ, *ſine offendiculo, inoffenſus:* ἀπροσκόπως, adv. ex α & προσκοπὴ, quod à προσκόπτω. Th. κόπτω.

Ἀπρόσμικτος, *qui ſe cum aliis non miſcet, inſociabilis:* ex α, πρὸς & μίγνυμι.

Ἀπροσόρατος, ᾱ, *aſpectu horrendus:* ex α, πρὸς & ὁράω.

Ἀπροσωπολήπτως, adv. *ſine faciei ſeu perſonarum reſpectu:* ab α & προσωπολήπτης, quod à πρόσωπον & λαμβάνω.

Ἀπροσώπως, adv. *ſine perſonâ:* ab α & πρόσωπον.

Ἀπροτίμαστος, ᾱ, ὁ, *intactus, incontaminatus:* ex α & προτιμάσσω pro προσμάσσω, *tango.* Th. μάσσω.

Ἀπροφάσιστος, ᾱ, *prætextu carens, inexcuſabilis:* &

Ἀπρόφατος, *non prædictus, ex improviſo acci-*

dens,

dens. Ab α, πρὸ, & φάω, dico.

Ἀπταιστος, ὁ, ἡ, ἀπταιστὸς, immunis à lapsu vel peccato, irreprehensibilis: ex α & πταιστὸς, quod à πίπτω.

Ἄπτερος, ὁ, ἡ, implumis, alas non habens, pennis seu pinnis destitutus. Ἄπτερος μῦθος, verba quæ non avolant, sed audientis infixa sunt animo.

Ἀπτίρωτος, & Ἀπτέρυγος, ὁ, ἡ, idem quod ἄπτερος. Omnia ab α & πτερόν.

Ἄπτεσθον, in dual. præs. imperat. ab ἅπτομαι.

Ἄπτην, ηνος, ὁ, ἡ, involucris, implumis: ex α & πτηνὸς, quod ab ἵπταμαι.

Ἁπτικὸς, ὁ, tangendi vim habens: τὸ ἁπτικὸν, tangendi facultas: ἁπτικὴ, αἴσθησις,—δύναμις, tangendi sensus,—potentia: ab ἅπτομαι. Th. ἅπτω.

Ἀπτοεπὴς, έος, ὁ, ἡ, in dicendo intrepidus: vel ἀπτοεπὴς, mordax in verbis, audax: ab ἅπτομαι & ἔπος.

Ἀπτόητος, sive Ἀπτοίητος, ου, intrepidus: ab α & πτοέω.

Ἀπτόλεμος, ὁ, ἡ, imbellis: ex α & πτόλεμος, idem quod πόλεμος.

Ἅπτομαι, ῆ, ἑσ), tango, item invado, capesso, cum gen. & Poët. dat. aliquando appropinquo, adeo: imperf. ἡπτόμην, ὁ, ετο. fut. ἅψομαι, a. 1. med. ἡψάμην, ὡ, ατο. sub. ἅψωμαι, ῆ, ηται.

ΑΠΤΩ, necto, accendo: cum accus. f. ἅψω. p. ἧφα. a. 1. ἧψα. part. ἅψας, a. 2. ἧφον. pass. ἅπτομαι. part. ἁπτόμενος, annexus, aptus: præt. pass. ἧμμαι, ψαι. a. 1. ἥφθην.

Ἁπτὸς, ὸς, ὁ, ἡ, lapsûs expers, stabilis: ex α & πτῶσις. Th. πίπτω.

Ἄπτωτος, ὁ, ἡ, item: item ὁ ἄκλιτος, indeclinabilis, vel sine casu.

Ἀπύρετος, ὁ, carens febri non febricitans: &

Ἄπυρος, ὁ, ἡ, ignis expers, crudus; item qui igni non admovetur: ex α & πῦρ, πυρός.

Ἀπύρωτος, ὁ, ἡ, igni nunquam admotus, novus.

Ἄπυστος, ὁ, fando inauditus, famâ ignotus: ab α, & πυνθάνομαι.

ΑΠΤΩ, sono, sonitum reddo; item clamo: fut. ὑσω. p. ἤπυκα. ἠπύω, idem: qu. ἐπύω, ab ἔπος· vel ab ἀπὸ & ὔω.

Ἀπυία, ας, ἡ, nom. Hebr. pistrix.

ΑΠΦΤΣ, vel ἀπφῦς, ύος, ὁ, pater: q. ab ἀποφύω.

Ἀποδύρετο, 3. sing. imperf. ab ἀποδύρομαι, lamentor. Th. ὀδύρομαι, idem.

Ἀποθέομαι, -ῦμαι, in mediâ formâ, repello, abjicio, detrudo: ἀποθεώμιθα pro ἀποθεώμεθα, abjiciamus: 1. pl. præs. sub. a. 1. ind. ἀπώσαμεν, ω, ατο. Ex ἀπὸ & ὠθέω.

Ἀποθεω, idem, f. ἀποώσω. p. ἄποκα. p. pass. ἄπωσμαι. Th. ὠθέω.

Ἀποθεν, adv. Poët. procul, eminus: pro ἄποθεν, q. ab ἄπο, procul, adv. Poët.

Ἀποικισμένος, η, ον, in coloniam deductus: part. præt. ab ἀποικίζομαι.

Ἀπωλεία, ας, ἡ, exitus: ab ἀπόλλυμι, quod ex ἀπὸ & ὄλλυμι.

Ἀπώλεισα, ας, ε, perdidi: a. 1. act. ab ἀπόλλυμι. Undè &

Ἀπωλόμην, ὁ, ετο, perii: a. 2. med.

Ἀπωλώλειν, perieram: pluſq. perf. m. Att. ab ἀπῶλα, præt. med. & Att. ἀπόλωλα. ab eod. Th.

Ἀπὼν, οὖσα, ὄν, absens: Ion. ἀπέων, præs. part. ab ἄπειμι. Th. εἰμί.

* Ἀπώρυξ, propago.

Ἀπαρχήσαο, saltando amovisti: 2. sing. a. 2. m. Ion. ao pro ω, verbi ὀρχέομαι, salto.

Ἀπωσάμην, ω, ατο, repuli: a. 1. m. ab ἀπωθέομαι.

Ἄπωσις, εως, ἡ, & Ἀπωσμὸς, ὁ, repulsio, rejectio: à præt. pass. τὸ ἀπωθέω supra.

Ἀπωσόμεθα, a. 1. pl. f. 1. m. ἀπώσας, a. 1. part. act. ab ἀπωθέω suprà.

Ἀπωστικὸς, ὁ, ἡ, vim habens expellendi: &

Ἀπωστὸς, ὁ, ἡ, qui pulsari potest, expulsus: à præt. pass. ejusd. verbi

Ἀπώτερος, remotior; ἀπώτατος, remotissimus: ab ἄπο, procul, adv. Poët. sic

Ἀπωτέρω, remotiùs, & Ἀπωτάτω, remotissimè: adverb.

Ἀπώχοντο, 3. pl. imp. verbi ἀποίχομαι, abeo. Th. οἴχομαι.

Ἀρ, per Metathesin pro ῥὰ, particula expletiva, certè, utique.

Ἀρ' & ῥὰ, ablato α in fine vel principio, Poët. pro ἄρα.

Ἄρα, utique, igitur; nempè: τίς ἄρα, quisnam? τί ἄρα, quidnam? ἐπεὶ ἄρα, alioquin: ἄρα οὖν, aut ἄραγε, igitur, ergò: sæpè etiam redundat.

Ἆρα, (interrogat.) an, utrum? ἆρα γε ἄρ οὖν, utrum? ἆρα μὴ, nunquid? ἆρα μὴ ταῦτα, hæccine.

ΑΡΑ, ᾶς, ἡ, preces: item diræ, noxa: qu. ab αἴρω, vel ἄρω.

Ἀραβοῦσαι, Dor. pro ἀραβοῦσαι, concutientes non sine stridore, præs. part. f. g. pl. num. ab

Ἀραβέω, -ῶ, strepitum seu fragorem edo: f. ήσω. p. ἤραβηκα. Th. ἄραβος.

Ἀράβησε, insonuit: a. 1. Ion. præced. verbi.

Ἀραβία, ας, ἡ, Arabia, nom. regionis Hebr. eremus. Hinc

Ἀραβίοι pro Ἄραβες & Ἀραβικός.

ΑΡΑΒΘΣ, ὑ, ὁ, stridor dentium, strepitus: propriè armorum in terram cadentium, qu. ἐν ἄρει, βοή.

Ἄραγε, nempè, fortè.

Ἀραγμὸς, οῦ, ὁ, collisio, pulsatio, strepitus. Th. ἀράττω.

ΑΡΑΔΟΣ, ὑ, ὁ, cordis pulsus post vehemens exercitium.

Ἆραι, a. 1. inf. act. ab αἴρω, tollo.

Ἀραὶξ, ᾶς, ἡ, venter & intestina, ubi est multa ἀραιότης. Hinc μεσαράιον est μεσεντέριον, ex f. g. τοῦ ἀραιός.

Ἀραῖος, ὁ, diris devotus, item diris devovens: Th. ἀρά.

ΑΡΑΙΟΣ, ᾶ, ὁ, rarus, tenuis, angustus: cui opp. πυκνός.

Ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas spongiosa: à præced. Th.

Ἀραιόω, -ῶ, f. ώσω, rarefacio: undè ἀραιοῦμαι, rarefio: ab eod.

Ἀραίωσις, εως, ἡ, laxatio. Th. ἀραιόω.

Ἀραιρημένος, Att. & Ion. simul pro ἠρμένος, sublatus, perf. part. pass. vel pro ἠρημένος, captus, perf. part. ab αἱρέω. Sic

Ἀραίρητο, captus, delectus erat, pro ἤρητο, ab ἀραιρήμην,

ἀραιρύμην, pluſq. p. Att. verbi αἴρομαι, cum reduplicatione. Alii ab αἴρω malunt & pro ἠρημένος, *ſeparatus.*

᾽ΑΡΑΚΟ῎Σ, οῦ, ὁ, *leguminis ſpecies.*

᾽ΑΡΑΚΤΟ῎Ν, οῦ, τὸ, *atramentum ſutorium.*

῾Αράμενος, *qui ſuſcipit*: a. 1. part. m. ab αἴρω.

᾽Αράν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *altus.*

῾Αραξα, a. 1. Ion. pro ἤραξα· & ἄραξεν pro ἤραξεν, 3. ſing. ejuſd. temp. ab ἀράσσω, *amputo*: &

᾽Αραξεῖ, Dor. pro ἀράξει, 3. ſing. fut. 1. ejuſd. verbi.

῾Αρασ, 2. ſing. imperf. ab ἔραμαι, *amo*, imperf. ἠράμην, ἤρασο, & Ion. ἤρεο, & Dor. ἄρασο. alii formari volunt ab a. 1. med. ἠρασάμην & per Sync. ἠράμην.

῾Αράομαι, -ῶμαι, f. άσομαι, *precor, vota facio*, item *imprecor, maledico*: ἀρὰς ἀρᾶσθαι, *imprecari diras.* Th. ἀρά.

῾Αραρα, ας, ε, *me accommodavi, placui*: p. m. Sic ἀράρη, 3. ſing. ſub. præt. m. verbi ἄρω, *apto*: p. m. ἦρα. & factâ reduplicatione ἄρηρα, Poët ἄραρα. Hinc part. p. m. ἀραρὼς, ἀραρυῖα, *adaptatus, a.*

᾽Αράρισκε, *adaptavit*: 3. ſing. imperf. Ion. verbi ἀραρίσκω, idem quod ἀράρω, *apto*: quod à præt. m. verbi ἄρω· vide ἄραρα.

᾽Αραρόατο, Ion. pro ἀράροιντο, *convenirent*: 3. pl. a. 2. opt. med. per Att. reduplicat. verbi ἄρω.

῾Αραρον, per reduplic. pro ἦρον. a, 2. act. ſic ἀραρεῖν, pro ἀρεῖν. a. 2. part. ab ἄρω, *apto.*

᾽Αραρὼς, præt. m. part. vide ἄραρα.

῾Αρας, a. 1. part. act. ab αἴρω.

῾Αραδαι, *ſolviſſe*: a. 1. inf. m. ab ἠράμην, a. 1. m. verbi αἴρω.

᾽ΑΡΑ῎ΣΣΩ, ſeu ἀράττω, f. ξω. a. 1. ἤραξα, & ἦραξα, *amputo, abſcindo*, propriè *ferro*: item *pulſo.*

᾽Αρᾶται, *precatur*: 3. ſing. præſ. verbi ἀράομαι.

᾽Αράτω, 3. ſing. a. 1. imp. act. ἆρον, ἄτω. & in pl. ἄρατε. Ab αἴρω, *tollo.*

᾽ΑΡΑΧΙΑ῎ΝΑ, ης, ἡ, *planta quædam ἀμφικαρπος*, ab ἄραχος, cui ſimilis ſemine.

᾽Αραχναῖος, α, & ᾽Αράχνειος, *ad araneam pertinens*, aut *ab araneâ factus*: ab

᾽ΑΡΑΧΝΗ῎Σ, ου, ὁ, *ARANEUS*: & ἀράχνη, ης, ἡ, *ARANEA*, & *araneæ tela*: &

᾽Αράχνιον, ου, τὸ, *araneæ tela*: item *aranea*, & vitium olivis & vitibus peculiare, quod *araneam* dicitur.

᾽Αραχνοΰφὴς, έος, *ab araneâ textus.* Th. ὑφαίω.

῾Αραψ, βος, ὁ, nomen Gentile, q. d. *deſertam incolens.*

῾ΑΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ, *ſcalprum, cultor ſutorius.*

᾽ΑΡΒΥ῎ΛΗ, ης, ἡ, calceus quidam cavus & profundus, idoneus ad lutum calcandum, πηλοπάτη ſeu πηλοβάτη.

᾽Αργαῖος, α, ὁ, *Argæus*: ab ῾Αργος, ου, ἡ, nomen urbis in Peloponneſo.

᾽Αργαλέ᾽, pro ἀργαλέα. Ab

᾽Αργαλέος, α, *moleſtus, difficilis, gravis*, pro ἀλγαλέος euphoniæ gratiâ ρ pro λ Att. ab ἄλγος· vel quaſi ἔργαλέος, ab ἔργον.

᾽ΑΡΓᾶ῎Σ, ᾶνος, & ἀργὴς, ἄργης & ἄργας, ᾶ, *ſerpentis genus.*

῾Αργει, *Argis*: dat. ſing. ab

῾Αργος, εος, τὸ, nomen regionis. Hinc

᾽Αργεῖος, *Argivus*: &

᾽Αργείη, ης, ἡ, *Argiva.* ᾽Αργείοισι, dat. pl. m. g. ᾽Αργείων, gen. pl.

᾽Αργειφόντης, ου, ὁ, *Argi occiſor, Argicida*, epith. Mercurii: ex ἄργος ἑκατόφθαλμος, & φόντης pro φονητὴς, *occiſor.* Th. φίνω.

᾽Αργεννὸς ſeu ἀργεινὸς, *albus.* Th. ἀργὸς, idem.

᾽Αργεστὴς, ῆ, & Æol. -άο, ὁ, *albus, velox*: ab eod. Th.

᾽Αργὲς, έτος, έτι, per μεταβολὴν & συγκοπὴν, dicitur pro

᾽Αργῆς, ῆτος, ὁ, *albus.* Th. ἀργὸς, *albus.*

᾽Αργέω, -ῶ, *otior*: f. ήσω. p. ἠργηκα. a. 1. ἤργησα. ab ἀργὸς, *otioſus.*

῾Αργην, acc. ſing. ab

῾Αργης, ου, ὁ, nomen propr. Cyclopis.

᾽Αργητὴς, ῆ, ὁ, Poët. pro ἀργὴς, ſeu ἀργὸς.

᾽Αργία, *otium*: item *feſtivitas*, quâ Deo otiamur. ab ἀργὸς, *otioſus*: ex α & ἔργον.

῾ΑΡΓΙΛΟΣ, ſeu ἀργιλλος, ὁ ἡ ἡ, *ARGILLA, terra alba & pura*: q. ab ἀργὸς, *albus.*

᾽Αργινόεις, εντος, *albus, ſplendidus*: ab. eod. Th.

᾽Αργιόδους, οντος, ὁ, *albos dentes habens*: ab ἀργὸς & ὀδούς.

῾Αργμα, ατος, τὸ, vel, potiùs ἄρχματα, ἀτων, τὰ, *primitiæ*, ficut ἄπαρχμα, vel ἀπάρχματα, idem. Th. ἀρχὴ.

᾽Αργμένος, Ion. pro ἀρχμένος, *qui cœpit*: perf. part. paſſ. ab ἄρχομαι.

῾Αργοι, *Argivi.* Sic ῾Αργος, pro Σπάρτη. Et

᾽Αργεῖοι pro Σπαρτιάται.

᾽Αργολογεῖν, *verba ſupervacanea dicere vel ſcribere*: &

᾽Αργολογία, ας, ἡ, *otioſus ſermo.*

῾Αργος, ου, ὁ, nom. propr. viri, *Argus*, ἑκατόφθαλμος, qui habu t centum oculos.

῾Αργος, τὸ, oppidum Theſſaliæ: urbs in Peloponneſo, item pro totâ Peloponneſo, & ſæpè pro Græciâ universâ: undè

῾Αργοι, *Argivi*, Græci dicti.

᾽ΑΡΓΟ῎Σ, οὺ, ὁ, *albus*, item *otioſus, piger*; ab ἀεργὸς, ab α & ἔργον.

᾽Αργυρεῖον, ου, τὸ, *officina argentarii.* Th. ἄργυρος.

᾽Αργυρεῖος, α, & ᾽Αργύρεος, έη, εον, & contr. ἀργυροῦς, ρᾶ, ρᾶν, *argenteus*: ἀργυρέης, dat. pl. Ion. pro ἀργυρέαις· ab eod. Th.

* ᾽Αργυρικὸς, idem.

᾽Αργύριον, ου, τὸ, *pecunia, nummi argentei*: ab eod. Th.

᾽Αργυρὶς, ίδος, ἡ, Poët. & Att. pro ἀργυρᾶ.

᾽Αργυροδίνης, ὁ ἡ ἡ, *argenteos habens vorticeſ*: ab ἄργυρος (indè omnia quæ nitent ab Homero dicuntur ἀργύρεα) & δίνη, *vortex.*

᾽Αργυρίδιον, α, τὸ, *parvum argentum, pecuniola*: dim. ab ἀργύριον.

᾽Αργυρόηλος, ὁ ἡ ἡ, *argenteos habens clavos*: ab ἄργυρος & ἦλος.

᾽Αργυροκόπος, α, ὁ, *argentarius, argenti fignator*: ex ἄργυρος & κόπος.

᾽Αργυρομοιβὸς, οῦ, ὁ, *argentarius, trapezita.* ᾽Αφ᾽ οὗ τὸ ἀργυρον ἀμείβειν.

᾽Αργυρόπεζα, ης, ἡ, & ος, *argenteos pedes, habens*, id eſt, argentei coloris, *candidos*,

ἀργυ-

ἄργυρος & σφῦρα, ἡ, Dor. *pes, malleolus pedis*: vel à πέζα, *fimbria*.

Ἀργυρόριζος, ab ἄργυρος & ῥίζα.

ΑΡΓΥΡΟΣ, ου, ὁ, *argentum*: sic dicitur à candore, ab ἀργὸς, *albus*. hinc

Ἀργυρότοξ', pro ἀργυρότοξε, vocat. ab

Ἀργυρότοξος, ου, ὁ, *argenteo arcu decorus*: ab ἄργυρος & τόξον.

Ἀργυροῦν, & ἀργυρᾶς, contractè ab ἀργύρεος.

* Ἀργυροχόος, ου, ὁ, *argentarius*.

Ἀργυρῶ· dat. sing. contractè pro ἀργυρέῳ, ab ἀργύρεος.

Ἀργυρώματα, ἀτων, τὰ, *vasa argentea, ornatus vel supellex argentea*. Th. ἄργυρος.

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *argento emptus*: ab ἄργυρος & ὠνέομαι, *emo*.

* Ἀργυρόω, *argento duco, pecuniâ dono*.

Ἀργύφιος, & Ἄργυφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *albâ texturâ constans*, item *albus*: ex ἀργὸς, *albus*, & ὕφος, *textile*, quod ab ὑφάω.

Ἀργυφὴς, έτος, εἰ, idem.

Ἀργὼ, όος, ἡ, *Argo navis Jasonis*, sic dicta quod in Argo fabricata: item *sydus*.

Ἀργῶς, adv. *otiosè, segnitèr*: item *temerè, frustra*: qu. ab ἀεργὸς.

Ἄρδα, *inquinamentum*: quia solet ἄρσθαι. unde ἄρδαλος, *immundus*: &

Ἀρδαλόω, f. ώσω, *inquino*: à seq. verb.

Ἀρδεῖν, Act. & Dor. pro ἄρδειν, *rigare*, verbi ἄρδω.

Ἀρδεύω, Ion. & Poët. idem quod ἄρδω, *irrigo*.

Ἀρδμθμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀρδμὸς.

Ἄρδην, *altè, funditùs, planè, omninò*, adv. ab αἴρω.

Ἄρδηκος, ου, ὁ, nomen fluvii.

ΑΡΔΙΣ, ιος, ἡ, *cuspis teli*: qu. ab αἴρω, vel ab ἄρω.

Ἀρδμὸς, οῦ, ὁ, *irrigatio, adaquatio, potus*. Th. ἄρδω.

Ἄρδοντι, Dor. pro ἄρδωσι, *rigant*: 3. pl. seq.

ΑΡΔΩ, f. σω. *irrigo, potum præbeo*. ἄρδομαι, *irrigor*. ἀρδόμενος, *madens*.

Ἀρειὰ, ᾶς, ἡ, *minæ*: ab ἀρὰ, *imprecatio*, quia maledictionis denuntiatio.

Ἀρέθουσα, Dor. pro ἀρέθωσα, *fons Ætheræ*, aut *Siciliæ*, de quo Ovid. Metam. l. 5. 575.

Ἀρείας πόρος, *Areæ trajectus*: Vide Pind. Nemeor. Od. 9. 412.

Ἀρειμάνιος, ου, & Ἀρειμανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *bellicosus, Marte furens*: ab Ἄρης & μαίνομαι.

Ἀρειοπαγίτης, vel Ἀρεοπαγίτης, seu Ἀρεωπαγίτης, ου, ὁ, *Areopagita, senator* vel *judex Athenienſis*: qui de rebus capitalibus judicabat. ab

Ἀρειοπάγος seu Ἄρειος πάγος, *cura Athenienſis ſic dicta*: ad verbum *Martius collis*.

Ἄρειος & Ἀρήϊος ὁ, *Martius*: ab Ἄρης.

Ἀρειότερος, *melior*, comp. pro ἀρείων.

Ἀρεῖται, 3. sing. f. 2. m. ab ἀροῦμαι, verbi αἴρω.

Ἀρείων, ὁ ἡ ἡ, & in n. g. ἄρειον, ονος, *præſtantior*, propriè armis: *melior*, irreg. compar. ab ἀγαθὸς. ab Ἄρης, *Mars*.

Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης.

Ἀρέσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρέσκω.

Ἀρεσαίμαν, Dor. pro ἀρεσαίμην, a. 1. opt. m. verbi ἀρέσκω.

Ἀρέσαντο, Ion. pro ἠρέσαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀρέσκω.

Ἀρέσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab ἀρέσκω.

Ἀρέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἴρω, *tollo*.

Ἀρέσκεια, ας, ἡ, *placitum*. Item *facetiæ, lepos in ſermone*: ab

Ἄρεσκος, ου, *blandus*: quod ab

ΑΡΕ'ΣΚΩ, *placeo, placo*, imperf. ἤρεσκον. præſ. imperat. ἄρεσκε, έτω. f. ἀρέσω. p. ἤρεκα. a. 1. ἤρεσα. inf. ἀρέσαι. particip. ἀρέσας. ἀρέσκομαι in mediâ formâ cum dativo, *acquieſco*, a. 1. m. ἠρεσάμην, & Ion. ἀρεσάμην, ω, ατο, præſ inf. paſſ. ἀρέσκεσθαι. Hinc ἀρεσκὸς, ἀνθρωπάρεσκος, ἀπαρέσκω, εὐάρεσκος, εὐάρεστος, εὐαρεστέω, de quibus in ſuis locis.

Ἀρέσομαι, f. 1. m. ab ἀρέσκω.

Ἀρεσσάμενος, *placans*, a. 1. part. m. Poët. pro ἀρεσάμενος, ab ἀρέσκω.

Ἀρεστὸς, ὴ, όν, *gratus, a, um*, ἀρεστὸν ἐστὶν, *æquum eſt*. à 3. perf. ἤρεσται, ab ἀρέσκω. Hinc

Ἀρεστὰ, ῶν, τὰ, *placita*: undè *Curia placita*. Angl. Arrests.

Ἀρεστῶς, adv. *gratè*: ab ἀρεστὸς, &

Ἀρεσκόντως, idem.

Ἄρετ' pro ἄρετο, *ceperat*, imperf. Ion. vel ut alii, a. 2. m. pro ἤρετο, verbi αἴρω, *tollo*.

Ἄρεται, 3. ſing. ab ἄρομαι, *aptor*. Th. ἄρω, *apto*.

Ἀρετᾶν, Dor. pro ἀρετῶν, gen. pl. ab ἀρετή.

Ἀρέτας, α, ὁ *Aretas, æ*, nomen viri.

ΑΡΕΤΗ', ῆς, ἡ, *virtus*: qu. ab ἀρέσκω, quia per virtutem placemus.

Ἀρετίζω, *placo*, qu. ab ἀρέσκω, idem.

Ἄρευς, Dor. pro Ἄρεως, gen. ſing. ab Ἄρης, *Mars*.

Ἀρέων, *imprecationum*, gen. pl. Ion. pro ἀρῶν, ab ἀρὰ, *preces, diræ*.

Ἄρη' pro Ἄρηα, acc. ſing. ab Ἄρης, εος, *Mars*.

Ἄρηαι, *auferas*, Ion. pro ἄρῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. ἄρωμαι, ῃ, ηται· ab αἴρω.

Ἀρηγέμεν, præſ. inf. Ion. pro ἀρήγειν imperf. Ion. ἄρηγεν, pro ἤρηγεν, ab ἀρήγω, *auxilior*.

Ἀρήγοισα, Dor. pro ἀρήγουσα, præſ. part. f. g. ab ἀρήγω.

Ἀρηγόνες, *auxiliatores*, pl. num. ab ἀρηγών, όνος, ab

ΑΡΗ'ΓΩ, f. ξω, *auxilior, opem ſero*, propriè in bello: nam ab Ἄρης deducitur.

Ἀρηγὼν, όνος, ὁ ἡ ἡ, *defenſor, tutor* & *tutrix*: partic. præced. Th.

Ἀρηΐα, pl. *Mavortia*. Ab

Ἀρήϊος, ſeu ἄρειος, *Martius*. Th. Ἄρης.

Ἀρηίθοος, ου, *bellicoſus*: ab Ἄρης, *Mars*, & θοὸς, *velox*. Eſt & Ἀρηίθοος, nom. propr.

Ἀρηίφατος, necnon Ἀρήφατος, ου τῷ ἀρειόφαμενος, *in prælio occiſus*: ab Ἄρης & φάω.

Ἀρηίφιλος, ου, ὁ, *Marti charus*, aut *cui Mars charus, bellator*: ab Ἄρης & φίλος.

Ἀρημένος, *læſus, damnum paſſus, detentus*: ab ἀράομαι, quod ab ἀρὰ, *damnum*.

Ἄρην pro Ἄρηα, acc. ſing. ab Ἄρης, ηος.

Ἀρὴν, ὁ ἡ ἡ, *agnus*, gen. ἀρῆνος, & per Sync. ἀρνὸς, q. ab ἄρος.

Ἀρὴν pro ἀρὰν, acc. Ion. ab ἀρὰ, *damnum*.

Ἀρῆξαι,

Ἀρῆξαι, 2. 1. inf. ἀρήξειν, f. 1. inf. verbi ἀρήγω, *auxilior.*

Ἄρηρα, Atticâ reduplicatione pro ἦρα, *compactus sum, congrui.* præt. med. verbi ἄρω, *apto.* Vel ab αἴρω significante *sustuli:* ubi discriminis causâ subscribitur.

Ἀρήρειν, εις, ει, *compegeram:* pluſ. p. med. ἀρηρώς, p. m. part. vide ἄρηρα.

Ἄρης, εος vel -ως, εως, ηος, -ητος, ὁ, & voc. Ἄρες, *Mars, prælium, vulnus, ferrum:* & dicitur Ἄρης, ι, Ion. εω, & propriè eſt *ferrum.*

Ἀρῆς, gen. Ion. ab ἀρά, ᾶς, *diræ.*

Ἀρησόμεθα, *ſupplicemus,* pro ἀρασόμεθα, f. 1. m. ab ἀράομαι, f. ἀσομαι· vel ab ἀρέσκω, *placo,* f. ἐσω.

Ἄρηται, a. 2. ſub. m. 3. ſing. ab ἄρω, *tollo.*

Ἀρήτειρα, ας, ἡ, &

Ἀρητήρ, ῆρος, ὁ, *ſacerdos,* in acc. ἀρητῆρα· ab ἀρά, *preces.*

Ἀρητιάδης, ι, ὁ, nomen patrynomic. in acc. Ἀρητιάδην.

Ἀρητὸς, *funeſtus, pernicioſus,* παρὰ τὸ ἀρὰν, id eſt, βλάβην· vel pro ἄῤῥητος, *inenarrabilis:* ab α, & ῥέω, *dico.*

Ἀρηφαίνων, præſ. part. *Martem præ ſe ferens:* ex Ἄρης, *Mars,* & φαίνω, *appareo.*

Ἀρθεὶς, *ſublatus, elevatus, evectus:* a. 1. part. paſſ. ab αἴρω, *tollo,* a. 1. paſſ. ἤρθην.

Ἄρθεν pro ἄρθησαν, 3. pl. Ion. a. 1. paſſ. ab ἤρθην· verbi ἄρω, *aptè compono.*

Ἄρθην, ης, η, Ion. pro ἤρθην· hinc ἀρθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἄρω, *tollo.*

Ἄρθητι, a. 1. imperat. paſſ. ἀρθῆναι, a. 1. inf. ἀρθήσεται, *tollatur,* f. 1. paſſ. ab ἄρω, *apto,* vel αἴρω, *tollo.*

Ἀρθμέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *amo, concordiæ vinculo jungor:* &

Ἀρθμία, ας, ἡ, *amicitia, concordia:* item

Ἄρθμος, ι, *amicus, confœderatus:* necnon

Ἄρθμὸς, ῦ, ὁ, *amicitia, concordia:* ab ἄρω, *apto,* & θυμὸς, *animus.*

Ἀρθρικὸς, *articularis:* & idem quod

Ἀρθριτικὸς, ῆ, *articulari morbo laborans, podagricus, articularius:* Et

Ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ, *morbus articularis, articulorum dolor.*

ΑΡΘΡΟΝ, ι, τὸ, *artus, articulus,* item *vox grammaticorum.* q. ab ἄρω, *apto.*

Ἀρθρόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *articulo, fingo, formo:* ut ἀρθρῶν τὴν φωνὴν, *vocem articulatam edere.*

Ἀρθώσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. præc. verbi.

ΑΡΙ, vocula prefixa vocabulis apud Poëtas, ſignificationem auget, ut in ἀρίδηλος, &c.

Ἀριάδνη, ης, ἡ, *Ariadne,* Minoïs filia.

Ἀριγνώτοις, *manifeſtis:* ab

Ἀριγνώτος, ι, *clariſſimus, valdè notus:* ἀρίγνωτες, οἱ, Poët. pro ἀρίγνωτοι, *valdè noti:* ex ἄρι, *valdè,* & γινώσκω, *cognoſco.*

Ἀριδάκρυος, ι, ὁ ἡ ὀ, *multum lacrymans, ad lacrymas propenſus:* ab ἄρι, & δάκρυ, *lacryma.*

Ἀριδείκετ' pro ἀριδείκετε, vocat. ab

Ἀριδείκητος, ι, *præclarus, inclytus:* ex ἄρι & δεικετὸς, pro δεικτὸς, ex δείκνυμι, *oſtendo.*

Ἀρίδηλος, ι, *clarus, præclarus:* ex ἄρι, & δῆλος, *manifeſtus.*

Ἀρίζηλος, ι, ὁ ἡ ὀ, *multum æmulandus:* ex ἄρι & ζῆλος, *æmulatio.* Sunt qui malint pro ἀρίδηλος, accipere, verſo δ in ζ. Hinc

Ἀριζήλως, adv. *clarè, manifeſtè, ſtudiosè, magnâ cum æmulatione.* Et

Ἀριζήλωτος, ι, *valdè æmulandus.*

* Ἄριζος, ι, ὁ ἡ ὀ, *radice carens:* ex α & ῥίζα.

Ἀριθμεῦνται, Dor. pro ἀριθμοῦνται. 3. pl. præſ. paſſ. & ἀριθμεύντι. pro ἀριθμῶσι, 3. pl. act. verbi.

Ἀριθμέω, -ῶ, *numero,* f. ήσω. p. ἠρίθμηκα. a. 1. ἠρίθμησα, inf. ἀριθμῆσαι, præt. paſſ. ἠρίθμημαι, σαι, ται, & in 3. pl. ἠρίθμηνται, part. ἠρίθμημένος, η, ον, *numeratus, a, um,* ἀριθμηθήσομαι, f. 1. Th. ἀριθμός.

Ἀριθμηθήμεναι, Poët. pro ἀριθμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἀριθμέω.

Ἀρίθμημα, ατος, τὸ, *quod numeratur, numeratum.* Et

Ἀρίθμησις, εως, ἡ, *numeratio.* Item

Ἀριθμητικὸς, κὴ, κὸν, *ad numeros, ſeu artem numerandi pertinens.* Item

Ἀριθμητικὸς, *numerandi peritus.*

Ἀριθμητικὴ (ſubaud. τέχνη) *numerandi ars, Arithmetica.* Atque

Ἀριθμητὸς, ῆ, *numerabilis.* Omnia à præt. paſſ. verbi ἀριθμέω, quod ab

ΑΡΙΘΜΟΣ, οῦ, ὁ, *numerus.*

Ἀριμαθαία, ας, ἡ, nomen urbis. Hebr. *leo mortuus.*

Ἀριμασποὶ, *Arimaſpi,* homines vocantur Scythicè, qui unicum habent oculum.

Ἀρίμοισιν, dat. pl. Ion. ab Ἄριμοι, nomen loci.

ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΙΟΣ, ι, ὁ, nom. *emplaſtari,* ab *Ariobarzane.*

Ἀριπρεπίες, *decori,* nom. pl. ab

Ἀριπρεπὴς, ἐως, ὁ ἡ ὀ, Ex ἄρι, *valdè,* & πρέπω, *decorus ſum.* Undè etiam

Ἀριπρέπεια, ας, ἡ, *eximium decus, decor.* Et

Ἀριπρεπέως, & ἀριπρεπῶς, *admodum decentèr.*

Ἄρις, vel ἄριν, ἄῤῥις, vel ἄῤῥιν, ινος. ὁ ἡ ὀ, *naſo,* vel *naribus carens, non ſagax:* ab α & ῥὶς, vel ῥὶν, *naſus.*

ΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, *fabrile inſtrumentum, ſcobina.*

Ἄρις, Heſych. *herba,* quæ & ἀρίσαρον.

Ἀρίσαμος, Dor. pro ἀρίσημος, ι, ὁ ἡ ὀ, *bello clarus:* ex ἄρι *valdè,* & σῆμα, *ſignum.*

Ἀριστάρματος, ι, *qui præſtantiſſimum currum habet,* quod ab ἄριστος, & ἅρμα, *currus.*

Ἄριστα, *optima,* pl. num. n. g. ab ἄριστος, η, ον, ſuperl. ab ἀγαθὸς, *bonus:* comp. ab ἀρείων, interdum adv. *præſtantiſſimè.*

Ἀριστἀγόρης, ι, ὁ, *Ariſtagoras,* nom. viri.

Ἀριστεῖος, ι, ὁ, *Ariſtæus,* nomen viri.

Ἀριστἀρχέω, ήσω, *optimè impero,* ſeu *magiſtratum gero;* ab ἄριστος & ἀρχὴ, *principatus.*

Ἀριστἄρχος, ι, ὁ, *Ariſtarchus,* nom. viri Gr. *optimus princeps.*

Ἀριστάω, -ῶ, *prandeo,* f. ήσω, p. ἠρίστηκα, a. 1. ἠρίστησα. a. 1. imperat. ἀρίστησον, άτω. Th. ἄριστον, *prandium.*

Ἀριστεία, ας, ἡ, *fortitudo, ſtrenuitas.* Th. Ἄρης.

Ἀριστείδης, ι, ὁ, nomen proprium viri.

Ἀρι-

Ἀριστεῖον, ου, τὸ, *præmium*, propriè fortitudinis ergò. Th. Ἀρης.

Ἀριστερὰ, ᾶς, ἡ, ſcil. χεὶρ, *ſiniſtra manus*: Ab

ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ, ὰ, ὸν, ὅ, *ſiniſter, infauſtus*, qu. ab ἄριστος, per Euphemiſmum.

Ἀριστερεύω, *ſiniſtrâ utor*.

Ἀριστεύεσκε, *excellebat*, imperf. Ion. (Nam Ion. in imperf. & a. 1. & 2. formant. 3. perſ. ſingularem à ſecundâ remoto augmento, additâ ſyllabâ κε) verbi ἀριστεύω. Th. Ἀρης.

Ἀριστεύουσα, Dor. pro ἀριστεύουσα, præſ. part. f. g. verbi ἀριστεύω, *fortitèr me gero*.

Ἀριστεὺς, ῆος, ὁ, *princeps, omnium fortiſſimus*: ab ἄριστος, *optimus*. Th. Ἀρης.

Ἀριστεύσασα, *antecellens*: a. 1. part. act. f. g. ab

Ἀριστεύω, f. εύσω, p. ηὐρίστευκα, *excello, fortiſſimè me gero*. Th. Ἀρης.

Ἀριστῆες, ήων, *fortiſſimi*: item *optimates*, ſeu *proceres*: ἀριστῆάσιν, dat. pl. Ion. pro ἀριστεῦσιν, ab ἀριστεὺς, έος.

Ἀριστίζω, f. ίσω, p. ικα, *prandium præbeo, prandio excipio aliq.* Th. ἄριστον, *prandium*.

Ἀριστίνδην, adv. *optimos quoſque deligendo*.

Ἀριστίβουλος, υ, ὁ, nom. viri Gr. *optimus conſiliarius*.

Ἀριστογείτων, ονος, ὁ, nom. propr. viri.

Ἀριστογόνος, υ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *parens optimæ prolis*: ab ἄριστος & γόνος, *ſobolis*. Th. γείνομαι.

Ἀριστοδήμος, υ, ὁ, quaſi *populi princeps*: ex ἄριστος & δῆμος.

Ἀριστοκρατεία, ας, ἡ, *ſtatus reip. quæ ab optimatibus gubernatur*: undè ſequentia.

Ἀριστοκρατέω, f. ήσω, *optimè impero*. Ἀριστοκρατοῦμαι, *ſub optimatum regimine vivo*.

Ἀριστοκράτης, εος, -ους, ὁ, *Ariſtocrates*, nom. propr.

Ἀριστοκρατικὸς, ὴ, ὸν, ὅ, *ad ariſtocratiam pertinens*: item *ariſtocratiæ ſtudioſus*.

Ἀριστοκρατικῶς, *pro ſtatu optimatum*. Omnia ab ἄριστος, & κρατέω, quod à κράτος.

Ἀριστόμαχος, υ, ὁ, ὁ ἐν ταῖς μάχαις ἄριστος, *in præliis præſtantiſſimus*.

ΑΡΙΣΤΟΝ, υ, τὸ, *prandium*. Volunt dici, qu. ἀόριστον, quòd tempus ei non eſſet definitum. Alii ab ἦμι, *mane*; ἄριστον δειλινὸν, *merenda*.

Ἀριστόνοος, υ, ὁ, *benevolus, optimâ mente præditus*: ex ἄριστος, & νοος.

Ἀριστοπόνος, υ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *optimè laborans*: ab ἄριστος & πόνος, quod a. p. m. πίπονα, verbi πένομαι, *laboro*.

Ἄριστος, *optimus*: ἄριστοι, οἱ, *optimates, primores, proceres*, ſuperl. ab ἀγαθὸς, *bonus*. comp. ἀρείων. Th. Ἀρης, *Mars*.

Ἀριστοτέλης, εος, -ους, ὁ, *Ariſtoteles*, princeps philoſophorum.

Ἀριστοτόκος, ϰ, *qui optimos parit*: ἀριστότοκος, ϰ, *optimo partu editus, præſtantiſſimus*: & ἀριστοτόκεια, *quæ*, &c. ab ἄριστος, & τίϰτω, *pario*.

Ἀριστοφάνεος, gen. Æol. & Dor. pro Ἀριστοφάνους, ab

Ἀριστοφάνης, *Ariſtophanes*, Poëta comicus.

Ἀριστόχειρ, ειρος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *manibus ſtrenuus, fortiſſimus*. Ab ἄριστος & χεὶρ.

Ἀριστῶς, οῦ, ὁ, *tempus prandii*. ἀρίστου ὥρα. Heſych.

Ἀρισφαλὴς, *valdè lubricus, fallax*. ἀρισφαλεῖς, οἱ, *dubii*. Et

Ἀρισφαλεῖς, οἱ, *facilè decepti*: ab ἄρι, & σφαλὴς, quod à σφάλλω.

Ἀριφραδὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *valdè manifeſtus, inſignis*. Et

Ἀριφραδέως, adv. *valdè, manifeſtè*, ab ἄρι, *valdè*, & φραδὴς, *prudens*. Th. φράζω.

Ἀρίων, ονος, ὁ, nom. viri.

Ἀρκαδία, ἡ, *Arcadia*, nomen regionis.

Ἀρκεῖ, *ſufficit*, impersonal. ab ἀρκέω, a. 1. ἄρκεσα, Ion. Ἀρκέῑσθαι, *contentus eſto*, præſ. inf. paſſ. pro imperat.

Ἀρκεύντος, Ion. pro ἀρκούντως, *ſufficientèr*. Th. ἀρκέω, *ſufficio*.

Ἀρκίσει, *acerbit*, f. 1. verbi ἀρκίω, *propulſo*.

Ἀρκεσθησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. paſſ. ab ἀρκίομαι. vide ἀρκέω.

Ἀρκεσίλαϊ, α, ὁ, Dor. pro

Ἀρκεσίλαος, υ, ὁ, *Arceſilaus*, nom. propr.

Ἄρκεσις, εως, ἡ, *utilitas, auxilium*. Et

Ἀρκετὸς, ὴ, ὸν, οῦ, *ſufficiens*. Et ἀρκετὸν, *ſufficit*, pro ἀρκετόν ἐϛι, quod pro ἀρκεῖ. Th. ἀρκέω, *ſufficio*. Hinc

Ἀρκετῶς, *ſufficientèr*: ἀρκῶς, idem.

Ἀρκευθινος, *juniperinus*: ab

ΑΡΚΕΥΘΟΣ, υ, ἡ, *juniperus*: παρὰ τὸ ἀρὰν κευθεῖν, id eſt, quòd maledictionem arceat. Ejus odorem omnia ſc. reptilia averſantur. Itaque velim ab ἀρκεῖν εὐθύ.

ΑΡΚΕ'Ω, *ſufficio, arceo, opitulor*. f. ήσω. p. ἤρκεκα. a. 1. ἤρκεσα. & Ion. ἄρκεσα. præſ. paſſ. ἀρκίομαι. perf. paſſ. ἤρκεσμαι. a. 1. paſſ. ἠρκέσθην. f. 1. paſſ. ἀρκεσθήσομαι. cum dat.

Ἄρκιος, ὁ ϰ᾽ ἡ, & ἄρκιον, Poët. pro ἀρκετὸς, *ſufficiens, ſatis dignus*.

Ἀρκτέον, *incipiendum*, verbale, ab ἄρχω, *ordior*.

Ἀρκτεῖος, υ, *urſinus*; &

Ἀρκτικὸς, ὴ, *ſeptentrionalis*. Th. ἄρκλος.

Ἀρκτομὺς, ὸς, ὁ, *mus urſinus*: ſic dictus quòd incedit bipes, & prioribus pedibus tanquam manibus utitur; quod urſorum proprium. Vox Heleniſtica: Ex ἄρκτος & μῦς.

ΑΡΚΤΟΣ, υ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *urſus, urſa*: item *ſignum cœleſte*. Angl. the ſeven Stars.

Ἀρκτοῦρος, *Arcturus*: Stella poſt ἄρκτε οὐρὰν. nam οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

ΑΡΚΤΥ, υος, ἡ, *rete, reticulum, vitta*.

ΑΡΜΑ, ατος, τὸ, *currus, vehiculum*: à præt. paſſ. ἄρω, *apto*, mutato ſpiritu: hinc

Ἁρμαγεδδὼν, τὸ, ἄκλιτον, Hebr. q. d. *exercitus maledictus*.

Ἁρμαλιὴν, acc. ſing. Ion. ab

Ἁρμαλιὰ, ᾶς, ἡ, *cibus, demenſum*. Th. ἄρω, *adapto*: παρὰ τὸ ἁρμόζειν ϰ᾽ ἰσχυροποιεῖν τὰ μέλη. Heſych.

Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, *currus, rheda*. Th. ἅρμα.

Ἁρμάτειος, & ἁρμάτιος, υ, ὁ, *ad currum pertinens, curulis*: ab eod.

Ἁρματηλασία, ας, ἡ, *agitatio currûs*: Et

Ἁρματηλάτας, α, ὁ, Dor. pro

Ἁρματηλάτης, υ, ὁ, *currûs agitator*: Ex ἅρμα, *currus*, & ἐλαύνω, *agito*.

Ἁρματινίκη, & Dor. -α, ἡ, *victoria curulis*: Ex ἅρμα & νίκη.

Ἁρμάτιον, υ, τὸ, *curriculum*. Th. ἅρμα.

Ἁρμο-

Ἁρματοδρομία, ας, ἡ, *curule certamen*: ab ἅρμα & δρόμος, *curſus*, quod à τρέχω.

Ἁρματοπηγὸς, ὅ, ὁ, *qui currum fabricatur*: ab ἅρμα, *currus*, & πήγνυμι, *fabricor*.

Ἄρμενα, *apta, congrua*, per Sync. pro ἁρόμενα, pl. ab

Ἄρμενος, pro ἁρόμενος, præſ. part. paſſ. ab ἅρω, *apto*. Sic ἶκμενος, pro ἰκόμενος, ubi eſt Syncope & Spiritûs mutatio Æolica.

Ἄρμενον, ου, τὸ, *inſtrumentum*: ut congruum & neceſſarium opifici: ab ἅρω, *apto*.

Ἁρμόδιος, ία, ιον, ου, *congruus, familiaris*. Th. ἅρω, *apto*. Eſt &

Ἀρμόδιος, ου, ὁ, nom. propr.

Ἁρμόζουσα, Dor. pro ἁρμόζουσα, ης, ἡ, *conveniens*, præſ. part. f. g. ab

Ἁρμόζω, vel ἁρμόττω, *aptè connecto, apto, quadro, convenio*, & pro *ordino*: f. όσω. p. ἥρμοκα. a. 1. m. ἡρμοσάμην· ab ἅρω, *apto*.

Ἀρμοῖ, *modò, nuper*, adv. ſed ἁρμοῖ, *congruentèr*: ab ἁρμός.

Ἁρμονίη, ης, ἡ, Ion. pro

Ἁρμονία, ας, ἡ *compages*; apud Muſicos, *concentus*: ab eod.

Ἁρμονίδεω, gen. Æol. pro ου, ab Ἁρμονίδης, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Ἁρμονικὸς, ἡ, ὸν, *ad harmoniam pertinens, harmoniam habens*: item *muſicus*. Th. ἅρω.

Ἁρμόνιον, ου, τὸ, *quod aptè cohæret*.

Ἁρμὸς, οῦ, *commiſſura, articulus, compages*: à præt. paſſ. ἅρω, mutato ſpiritu.

Ἄρμοσαι, *adaptatus eſt*: Ion. pro ἥρμοσαι, ab ἥρμοσμαι, perf. paſſ. verbi ἁρμόζω, *apto*.

Ἁρμόττουσιν, 3. pl. præſ. opt. ab

Ἁρμόττω, idem quod ἁρμόζω, in f. όσω. præſ. part. ἁρμόττων, οντος· & in f. g. ἁρμόττουσα.

Ἀρναῖος, ου, ὁ, *Arnæus*, nom. propr.

Ἀρναχὶς, ίδος, ἡ, *pellis agni, pellis vina*: q. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ἄρνας, acc. pl. ἀρνάσι, dat. & ἄρνες, nom. ab ἀρς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ἀρνεῖον, ου, τὸ, *locus ubi agninæ carnes venduntur, macellum*: ab

Ἀρνειὸς, οῦ, ὁ, *agnus adultus*. At

Ἄρνειος, ου, *agninus*. Th. ἄρς.

Ἀρνεῖσθαι, *negare*, præſ. inf. ab

ΑΡΝΕΟΜΑΙ, *recuſo, nego, abnego*: imperf. ἠρνεόμην, -ούμην, *negabam*. f. ήσομαι. p. ἤρνημαι, σαι, ται, a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο, *renuit*: & in pl. ἠρνησάμεθα, σασθε, αντο. ſub. ἀρνήσωμαι, ῃ, νται, inf. ἀρνήσασθαι, part. ἀρνεσάμενος, η, ον.

Ἀρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, *urinator*: παρὰ τὰς ἄρνας, *agnos*: qui ſolent in caput deſilire, velut aërem cornibus impetentes; eodem modo urinatores, prono capite ſe immittunt in aquas.

Ἄρνη, ης, ἡ, nomen urbis; item Nymphæ, nutricis Neptuni.

Ἀρνήσθαι, a. 1. inf. m. ab ἀρνέομαι.

Ἄρνησις, εως, ἡ, *recuſatio, negatio*: &

Ἀρνητικὸς, ἡ, *negativus*: à p. paſſ. ἀρνέομαι.

Ἀρνῆται, pro ἀρνεῖται, 3. ſing. præſ. ſub. m. ab ἀρνέομαι.

Ἀρνίον, ου, τὸ, *agnus, agnellus*: dim. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ἀρνὸς, *agni*, gen. ſing. ab ἄρς· Sunt qui legunt ἄρνος, ου, ὁ, idem.

ΑΡΝΥΜΑΙ, *capio, capto, conſequor, commuto, comparo*: ἀρνυμέω, nom. dual. ab ἀρνύμενος, præſ. part. paſſ.

Ἀρνῶν, gen. pl. ab ἄρς, ἀρνὸς.

Ἀρξάμενος, a. 1. part. ἄρξασθα, a. 1. inf. m. ab ἄρχω, *incipio*.

Ἀρξεῦμαι, Dor. & Æol. pro ἀρξοῦμαι, & Æol. pro ἄρξομαι, f. 1. ab ἄρχομαι, *incipio*.

Ἄρξομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ab eod. ἄρχομαι.

Ἀρόῃς, οῖς, 2. ſing. præſ. ſub. act. ab ἀρόω, *aro*.

Ἀροίμαν, Dor. pro ἀροίμην, *ſuſciperem, perferrem*: a. 2. opt. m. verbi αἴρω, *tollo*: a. 2. m. ἠρόμην.

Ἀροίμεθα, *retulerimus*, 1. pl. a. 2. opt. m. &

Ἄροιο, ἄροιτο, *tuleris, it*: a. 2. opt. ejuſd.

Ἀρόμμεναι, Poët. pro ἀρόμεναι, quod Dor. pro ἀρόσιν, *arare*, præſ. inf. ab ἀρόω, *aro*.

ΑΡΟΝ, ου, τὸ, *ARUM*, herbæ ſpecies. Eſt &

Ἄρον, a. 1. imperat. verb. αἴρω, *tollo*.

Ἄροντο, pro ἤραντο, Ion. a. 2. ind. m. ejuſd. verbi.

Ἀρόσῃς, a. 1. ſub. act. ἀρόσαι, a. 1. inf. ab ἀρόω, *aro*.

Ἀρόσιμος, *arabilis*; item *cultus*: &

Ἄροσις, vel Ἀρόωσις, & Ἀροτρίασις, εως, ἡ, *aratio, agricultura*: interdum *ager frumentarius*: ab ἀρόω, *aro*.

Ἀρόται, nom. pl. ab ἀρότης.

Ἀροτὴς, ῆρος, ὁ, *ARATOR*: Epithet. *bovis*: vox Poëtica: ab ἀρόω.

Ἀρότης, ου, ὁ, idem: & ab eod.

Ἀρότοιο, gen. Poët. pro ἀρότου, ab

Ἄροτος, ου, ὁ, *aratio*; ſed ἀροτὸς, οῦ, ὁ, *tempus arandi*; & ἀροτὸς, τη, τὸν, *arabilis*. Th. ἀρόω, *aro*.

Ἄροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, *aratrum*: ab eod.

Ἀροτρεὺς, έως, Poët. pro quo & ἀρότης, ου, ὁ, & ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *arator, agricola*.

Ἀροτριάω, -ῶ, & Ἀροτριάζω, *aro*: f. άσω. p. ἠροτρίακα· ejuſd. Th.

Ἄροτρον, ου, τὸ, *ARATRUM*. Th. ἀρόω.

Ἀροτροπὺς, οδος, *vomer*: ab ἄροτρον, & ποῦς.

Ἀρῆν, necnon ἀρόαυσιν, præſ. inf. pro ἀρόειν, ab ἀρόω, *aro*. hinc

Ἄρουρα, ας, & Ion. ἀρούρης, ἡ, *arvum, terra arata*, & *terra*: in nom. pl. ἀρούραι· &

Ἀρουραῖος, *agreſtis, arvalis, campeſtris*: &

Ἄρουρον, ου, τὸ, *agellus*: ab ἄρουρα, quod ab

ΑΡΟΩ, -ῶ, *ARO*: f. ἀρόσω. a. 1. ἤροσα. p. ἤροκα, p. paſſ. ἤρομαι, σαι, ται.

Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, *rapina, raptus*, & ἁρπασμὸς, οῦ, ὁ, idem, ab ἁρπάζω, *rapio*. Undè &

Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, *harpago*; inſtrumentum uncos habens, quo ex puteis vaſa retrahuntur.

Ἅρπαγμα, & ἅρπασμα, ατος, τὸ, *præda, rapta, rapina*, à p. paſſ. verbi ἁρπάζω.

Ἁρπάζοντες, *rapientes*, præſ. part. dual. ab

ΑΡΠΑΖΩ, *rapio*: f. σω, & Dor. ἁρπάξω, p. ἥρπακα. p. paſſ. ἥρπασμαι. a. 1. paſſ. ἡρπάσθην, a. 2. paſſ. ἡρπάγην. p. m. ἥρπαγα.

Ἁρπακτὴρ, ῆρος, apud Poët. & Ἁρπακτὴς, οῦ, ὁ, *raptor*: item

Ἁρπακτικὸς, ἡ, ὸν, *rapiendi peritus, rapax*: undè

Ἁρπακτικῶς, adv. *rapacitèr*: item *raptim*; &

Ἁρπακτὸς, οῦ, *ereptus*: omnia à præt. verbi ἁρπάζω.

Ἁρπα-

Ἁρπαλέος, α, ον, *rapidus, a, um, celer:* ab ἁρπάζω.

Ἁρπαλίως, & Ἁρπάγδην, idem quod ἁρπακτικῶς· ab eod. Th.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, *RAPAX, raptor:* in pl. ἅρπαγες· ab eod.

Ἁρπάξαις, Æol. pro ἁρπάξας, a. 1. part. m. g. ab ἁρπάζω.

Ἁρπάξασα, a. 1. part. f. g. ab eod.

Ἁρπαξῶ, *rapiam*, Dor. pro ἁρπάξω, f. 1. act. ab. ἁρπαζω, *rapio.*

Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, *falx.*

Ἁρπάσας, άσασα, a. 1. part. act. ab ἁρπάζω.

Ἁρπάω, *rapio, furor.* Steph. refert ab ἅρπη, ut fit propriè *falce abripere.*

Ἁρπεδὴς, έος, *solo æqualis:* quia ἅρπες πέδῳ, *solo congruit.*

Ἁρπεδόνη, ης, ἡ, *laqueus, funis:* &

Ἁρπεδὼν, όνος, ὁ, *funiculus:* ab ἁρπάζω.

Ἅρπεζα, quasi ὀρόπεζα, ης, ἡ, *pes* vel *imum montis:* tanquam ὄρους πέζα.

Ἅρπη, ης, ἡ, *falx*, item *enfis falcatus:* & *harpa* avis: ab ἁρπάζω, *rapio.*

Ἁρπυία, ας, ἡ, *Harpyia:* ab eod. unde

Ἁρπυιαι, *rapaces quædam Deæ, Harpyiæ:* gen. pl. ἁρπυιῶν.

Ἅρπυς, ὁ, *armor:* quia facultas ad resecanda impedimenta: aut quia animos ἁρπᾷ, *rapit.*

Ἀ'ΡΡΑΒΩΝ, ῶνος, ἡ, *ARRHABO:* pars solutionis quæ fidem facit totius summæ persolvendæ, item *pignus.* Hebr. vox.

Ἀῤῥαγὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *infractus, infragilis, firmus:* ab α & ῥάσσω, *frango.*

Ἀῤῥᾶξεν, Ion. & Poët. pro ἤῤῥαξεν, & hoc pro ἤραξεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἀράσσω, *amputo.*

Ἄῤῥαφος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, *insutilis:* ex α priv. & ῥαφὴ, *futura.* Th. ῥάπτω, *consuo.*

Ἄῤῥενα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. ἄῤῥενος, & ἀῤῥένων gen. sing. & pl. ab ἄῤῥην, *mas strenuus.*

Ἀῤῥενικὸς, vel Ἀρσενικὸς, ῆ, *masculinus:* ab ἄῤῥην vel ἄρσην, *mas.*

Ἀῤῥενογόνος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, *masculos procreans:* ab ἄῤῥην & γεινάω, quod à γείνομαι.

Ἀῤῥενωδῶς, adv. *masculè.*

Ἀῤῥενωπὸς, ἀῤῥηνωπὸς, ε, *aspectu masculus, virilis:* ex ἄῤῥην & ὤψ.

Ἀῤῥεπὴς, έος, & Ἄῤῥεπος, *non vergens quoquam, non declinans.* Et.

Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, *sententia neutram in partem propensiùs inclinans:* ab α & ῥέπω, *vergo.*

Ἀῤῥήϰτοισι, *infractis:* dat. pl. Ion. ab

Ἄῤῥηϰτος, idem quod ἀῤῥαγὴς, *infractus:* ex α priv. & ῥήσσω.

Ἄ'ΡΡ'ΗΝ, vel ἄρσην, ενος, ὁ, *mas:* item adj. ὁ ϰ᾽ ἡ, *masculus.* Metaph. *fortis, strenuus:* & in n. g. ἄῤῥεν, vel ἄρσεν, subst. *mas.*

Ἄῤῥην vero sive ἄρσην, ab ἄρδω, *irrigo.*

Ἀῤῥηνὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, Poët. ἄγριος, δυσχερὴς, *molestus, difficilis:* Deductum videtur ab ἀῤῥήνειν, pro λοιδορεῖν, *convitiari:* ac γυναιϰὶ πρὸς τὸ ἄῤῥενα διαφέρεσθαι, Hesyc. i. e. *adversus maritum contendere.*

Ἀῤῥητοποιία, ας, ἡ, *nefandum facinus, obscœnè perpetratum.* Et

Ἀῤῥητοποιὸς, ὁ, *nefanda perpetrans, obscœnus:* ab ἄῤῥητος & ποιέω.

Ἄῤῥητος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, *ineffabilis, obscurus*, item *nefandus:* ex α & ῥητός. Th. ῥέω, *dico.*

Ἀῤῥήτως, adv. *arcanè:* ab eod.

Ἀ'ΡΡΙΧΑ'ΣΘΑΙ, *manibus & pedibus sursum tendere.*

Ἄ'ΡΡ'ΙΧΟΣ, ἄριχος, vel ἄρισκος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *cophinus, vas vimineum.*

Ἀῤῥύθμως, adv. *innumeratè:* ex α & ῥυθμός.

Ἀῤῥύσουϑ, pro ἀναῤύσουϑ, & hoc per Enal. pro ἀναῤύσονϑ, *haurient.* Th. ἀρύω, *haurio.*

Ἀῤῥωδέω, Ion. pro ὀῤῥωδέω, *timeo:* hinc

Ἀῤῥωδία, ας, ἡ, pro ὀῤῥωδία, ἡ, *metus.* Th. ὀῤῥὸς, ῦ, ὁ *serum lactis.*

Ἀῤῥωστέω, f. ήσω. p. ηϰα, *infirmus sum, adversâ valetudine laboro:* de ϰαχέξιαις, dicitur neut. absolut. ab α & ῥώννυμι.

Ἀῤῥώστημα, *languor, ægritudo:* est νόσημα μὴ ἀσθενείας. Et

Ἀῤῥωστία, ας, ἡ, *infirmitas, morbus.* Ab

Ἄῤῥωστος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, *infirmus, ægrotus:* ex α & ῥώννυμι.

Ἄ'ΡΣ, ἀρνὸς, ὁ ϰ᾽ ἡ, *agnus, a:* dat. pl. ἀρνάσι.

Ἀρσάμενος Æol. pro ἀράμενος, a. 1. part. m. ab ἄρω, *apto*, f. ρῶ, & Æol. ἄρσω. Hinc

Ἄρσας, ασα, a. 1. part act. ab ἦρσα, a. 1. act. ab ἄρω, quod vide.

Ἄρσενα, acc. sing. ἄρσενε, *masculos*, in dual. ab ἄρσην, vel ἄῤῥην, ενος, *mas.* Et

Ἀρσενικὸς, *masculinus:* ab eod.

Ἀρσηνοϰοίτης, ε, ὁ, *cinædus:* ex ἄρσην & ϰοίτη, *cubile.*

Ἄρσην, ενος, ὁ ϰ᾽ ἡ, & τὸ ἄρσεν, *mas, masculus.* Vide Ἄῤῥην.

Ἄρσις, εως, ἡ, *elevatio*, item *ablatio*, & apud LXXII. *onus.* Th. ἄρω.

Ἄρσον, *adapta:* a. 1. imperat. à f. Æolico verbi ἄρω, *apto.* Vide ἀρσάμενος.

Ἄρσω, *coaptabo:* f. 1. Æol. verbi ἄρω, f. ρῶ, & Æol. σω. a. 1. ἦρα, & Æol. ἦρσα.

Ἀ'ΡΤΑ'ΒΗ, ης, ἡ, *mensura Persica.*

Ἀρταμις, ίδος, ἡ, Dor. pro Ἄρτεμις, *Diana.*

Ἄ'ΡΤΑΜΟΣ, ε, ὁ, *lanius, coquus:* παρὰ τὸ εἰς ἄρτια τέμνειν.

Ἀρτάνη, ης, ἡ, *laqueus*, item *suspendium:* ab ἀρτάω.

Ἀρταξέρξης, ε, ὁ, nomen propr. Regis Persarum: *magnus bellator.*

Ἀ'ΡΤΑ'Ω, (& ἀρτέω, Ion.) f. ήσω, p. ηϰα, *suspendo, appendo:* qu. ab ἄρω, *attollo.*

Ἀρτημᾶς, ᾶ, ὁ, *Artemas*, nom. propr. viri Gr. *incolumis.*

Ἀρτεμέα, acc. sing. ab

Ἄ'ΡΤΕΜΗ'Σ, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *integer, incolumis:* qu. ab ἄρτιος. *integer.* Vel Pleonasmo τῦ ρ quasi ἀτημὴς, à τέμνω.

Ἄρτεμις, ιος, ιδος, ἡ, *Diana:* acc. -ιν & -ιδα. voc. ὦ Ἄρτεμι. qu. ab ἀρτεμὴς, *perfectus.* Vel. quia παρὰ τὸ ἀ ἀέρα τέμνειν. nam venationi præest, undè venatrix dicitur.

Ἀρτεμισία, ας, ἡ, *Artemisia*, herba.

Ἀρτεμίσιον, *Dianæ festum, templum*, aut *statua:* ab Ἄρτεμις.

Ἀ'ΡΤΕ'ΜΩΝ, ονος, ὁ. *artemo, velum navis, major, antenna:* qu. ab ἀρτάω, *suspendo.*

Ἀρτέμων, ωνος, nom. propr. viri: qui περι-

φόρητος, cognominatus est, quòd ob mollitiem lecticâ circumferretur.

ἈΡΤΕ΄ΟΜΑΙ, *paro, apparo*: qu. ab ἄρω.

Ἀρτεπίβολος, ὁ, nomen muris, ab ἄρτος, *panis*, & ἐπιβάλλω, *insidiator*: ex ἐπὶ & βολή.

Ἀρτέω, Ion. idem quod ἀρτάω, *suspendo*.

Ἄρτημα, ατος, τὸ, *suspensum, appensum*: ἀρτήματα vocantur omnia quæ pendent ex aliquo loco: à præt. pass. verbi ἀρτάω.

Ἀρτὴρ, ῆρος, ὁ, sonat ad verbum *sublator*, quasi ab αἴρω, *tollo*. Vel *humerus* quo onus sublatum fertur: item *genus calceamenti*. Sed in Nehemiâ sumitur pro instrumento νωτοφόρου, id est, bajulatorum. Ex ἀρτὴρ, Pleonasmo τῦ ο fit ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, *lorum* seu *funis quo ensis appenditur*, seu *theca in quâ reconditur*, quasi ἄορα τηρῶν. ab ἄορ, *ensis*, & τηρέω, *servo*.

ἈΡΤΗΡΙΑ, ας, ἡ, *arteria, spiritûs receptaculum*: παρὰ τὸ ἀὴρα τηρεῖν. Undè

Ἀρτηριακὸς, ὴ, *ad arteriam pertinens*: &

Ἀρτηριώδης, εος, ὁ ἡ, *arteriosus*.

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, *arteriæ dissectio*: à τομὸς etiam, quod à τέμνω.

ἌΡΤΙ, *modò, nuper, nunc*: ἕως ἄρτι *huc usque*: ἀπ' ἄρτι, vel ἀπάρτι, *ex hoc tempore*: & ἀπ' ἄρτι, *jam, nunc*, In compositione interdum significat *integritatem*, seu *perfectionem*: & ἄρτιος· interdum *novitatem*.

Ἀρτιάκις, adv. *pariter*, i. e. pari numero: &

Ἀρτιάζω, *ludo par impar*, interdum *præparo*: &

Ἀρτιασμὸς, οῦ, ὁ, *lusus eorum qui ludunt par impar*: ab ἄρτιος, *par*.

Ἀρτιβλαστὴς, *recens germinans*. Th. βλαστάνω.

Ἀρτίγαμος, ὴ, ὁ ἡ, *qui nuper uxorem duxit, nuper nupta*: ab ἄρτι & γάμος, q. à γαμέω.

Ἀρτιγένθλος, idem quod

Ἀρτιγενὴς, Poët. pro quo

Ἀρτιγέννητος, ὴ, ὁ ἡ, *recens genitus, modò natus*: ex ἄρτι & γεννητὸς, q. à γίνομαι, *nascor*.

Ἀρτιέπειαι, *veridicæ*, nom. pl. ab ἀρτιέπεια, f. g. pro ἀρτιεπὴς.

Ἀρτιεπὴς, ἐος, ὁ ἡ, *loquax, non mutilans verba, verborum concinnator*: item *veridicus*: ab ἄρτιος, *perfectus*, & ἔπω, *dico*.

Ἀρτίζω, *compono, perficio*: cujus composita sunt usitatiora. Ab ἄρτιος.

Ἀρτιθαλὴς, *recens florens*. Th. θάλλω.

ἌΡΤΙΟΣ, ὴ, ὁ ἡ, *par, integer, perfectus*.

Ἀρλίπους, ὴ, ὁ ἡ, Poët. pro ἀρτίπους, *pedibus integer*, & *valens*: ex ἄρτιος & ποῦς.

* Ἄρτισις, ἴως, ἡ.

Ἀρτίφατος, ὴ, ὁ ἡ, *recens, peremptus*: ab ἄρτι & φάω.

Ἀρτίως, adv. *nuper, paulò, ante*. Att. distinguunt ἀρτίως πρὸ τῦ ὀλίγυ, & ἄρτι, ἀντὶ τοῦ νῦν.

Ἀρτοκόπος, ὁ ἡ, *pistor & pistrix*: ab ἄρτος, *panis*, & κοπίω, *scindo*.

* Ἀρτοκοπικὸς, ὴ, ὁ, *frustum panis*.

* Ἄρτοπσις, ὴ, ὁ, *panis, cibus*.

Ἀρτοξέρξης, idem quod Ἀρταξέρξης.

ἌΡΤΟΣ, ὴ, ὁ, *panis, cibus*.

Ἀρτοφάγος, ὴ, ὁ, *panivorus*, nomen muris apud Hom. Ex ἄρτος, & φάγω, *comedo*.

Ἄρτυμα, ατος, τὸ, *condimentum*: ab

ἈΡΤΥ΄Ω, vel ἀρτύνω, Dor. f. σω. p. ἤρτυκα, *apparo, instruo, condio*: q. ab ἄρω. a. 1. ἤρτυσα. part. præs. pass. ἀρτυόμενος, η, ον, *conditus*: præs. pass. ἤρτυμαι. part. ἠρτυμένος, *conditus*: a. 1. pass. ἠρτύθην. f. 1. ἠρτυθήσομαι.

Ἀρυσάμενος, part. a. 1. m. ab ἀρύω, *haurio*.

Ἄρυστηρ, ῆρος, ὁ, *quoddam mensuræ genus, cyathus, haustrum*: ab

ἈΡΥ΄Τ΄Ω, & ἀρύτω, f. σω. p. ἤρυκα, *haurio*: *ex profundo trabo*: hinc ἀρυτὴρ, ῆρος, ἡ, *cochlear, haustrum*: q. ab αἴρω.

Ἀρφαξὰδ, ὁ, nomen viri ἄγλωττον, Heb. *sanans vastationem*.

Ἀρχάγγελος, ὴ, ὁ, *Archangelus*: q. d. ἄρχων ἀγγέλων, *princeps angelorum*: ἄρχω, verò, *impero*, ab ἀρχὴ, *principatus*: ἄγγελος verò ab ἀγγέλλω, *nuntio*.

Ἀρχαγέτας, α, ὁ, Dor. pro ἀρχηγέτης, ὴ, ὁ.

Ἀρχαγὸς, Dor. pro ἀρχηγὸς, idem. Ex ἀρχὴ, *principatus*, & ἡγέομαι, *duco*

Ἀρχάθεν, Dor. pro ἀρχόθεν, adv. *ab initio, antiquitùs*. Th. ἀρχὴ.

Ἀρχαὶ, αἱ, *primitiæ*, pl. ab eod. Th.

Ἀρχαϊκὸς, ὴ, & Att. Ἀρχαϊϊκὸς, *vetustus*. Et

Ἀρχαϊκῶς, adv. *prisco more*: ab eod. Th.

* Ἀρχαῖον, ὴ, τὸ, (supple. δάνειον) *mutuum, fors usurarum, reditus*.

Ἀρχαῖος, αία, αῖον, *antiquus, a, um*: & ἀρχαΐη, Ion. pro ἀρχαία· ab ἀρχὴ. ἀρχαῖοι, οἱ, *majores, veteres*.

Ἀρχαιότερος, compar. & ἀρχαιότατος, superl. *antiquior, antiquissimus*: ab ἀρχαῖος.

Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, *vetustas, antiquitas*: ab eod. Th.

Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, *magistratuum electio*: ex ἀρχὴ, *imperium*, & αἱρέω, *eligo*. Et

Ἀρχαιρεσία, τὰ, *comitia*.

Ἀρχαιρεσιάζω, *magistratum creo*, aut *ambio*: ab iisdem.

Ἀρχαΐζω, *antiquos imitor*: &

Ἀρχαϊσμὸς, ὴ, ὁ, *priscorum imitatio*: maximè in sermone; undè nomen est figuræ apud Gr. ab ἀρχὴ.

Ἀρχαίως, *antiquè*; adv. ab eod.

Ἀρχέδημος, ὴ, ὁ, nom. propr. viri Gr. *princeps populi*.

Ἀρχεδίκης, ὴ, ὁ, *qui justè imperat*: ὁ ἄρχων ἐν δίκῃ.

* Ἀρχέζωστις, ιος, ἡ, *vitis alba*.

Ἄρχει, 3. sing ind. præs. ἄρχειν, præs. inf. act. ἄρχεσθαι, præs. inf. pass. ἄρχεται, 3. sing. ind. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, *impero*.

Ἀρχεῖον, ὴ, τὸ, *domus principis*, aut *magistratuum curia*: ab ἀρχὴ, *principatus*.

Ἀρχεῖος, ὴ, ὁ, id. q. ἀρχαῖος, *antiquus*.

Ἀρκέκακος, ὁ ἡ, *author*, seu *origo malorum*: ab ἀρχὴ & κακός.

Ἀρχέλαος, ὴ, ὁ, *Archelaus*, nom. viri Gr. *princeps populi*.

Ἀρχέπολις, ιος, ὁ ἡ, *imperans civitati*: ὁ ἄρχων τῆ πόλεως.

Ἄρχεσθα' pro ἄρχεσθαι, *incipe*: inf. pro imperat. ab ἄρχομαι. Vide ἄρχω.

Ἄρχεσθαι, verò inf. sæpè *parere, imperium ferre*.

Ἄρχετο, Dor. pro ἤρχετο, 3. sing. imperf. verbi ἄρχομαι. Vide in ἄρχω.

Ἀρχέ-

Ἀρχέτυπος, ᾱ, *archetypus*: in neut. τὸ ἀρχέτυπον, *exemplar primigenium*: ab ἀρχὴ & τύπος.

Ἄρχευ, Dor. pro ἄρχε, præſ. imperat. paſſ. ab ἄρχομαι, *impero*. Th. ἀρχή.

Ἀρχέω, idem quod ἄρχω, *impero*: ab

ΑΡΧΗ, ῆς, ἡ, *principium, principatus, imperium, extremum*. Ab ἀρχὴ verò eſt ἀρχεῖος, ἄρχω & ἄρχομαι, δήμαρχος, ἕξαρχος, ἔπαρχος, ἵππαρχος & ἱππάρχης, μόναρχος vel μοναρχής, ναύαρχος, ὀλιγαρχία, πενταρχίη, χιλιάρχης, &c. de quibus alibi ſuis locis

Ἀρχηγετεύειν, & ἀρχηγητόειν, *principatum tenere*.

Ἀρχηγέτης, & Dor. Ἀρχαγέτης, ᾱ, ὁ, *dux, præſes, princeps*. Et

Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, *præſes, ductrix, patrona*.

Ἀρχηγὸς, οῦ, ὁ ἡ, *dux, princeps, author*, in vocat. ἀρχηγέ. Omnia ex ἀρχὴ & ἡγέομαι, *duco*.

Ἀρχῆθεν, Ion. pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio, antiquitùs*. Th. ἀρχή.

Ἀρχὴν, & τὴν ἀρχὴν, adverbialitèr, *primùm, primitùs, principio*, & interdum *omninò, ante omnia*.

Ἀρχθέντα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, quod vide.

Ἀρχίατρος, ᾱ, ὁ, *medicorum princeps*, vel *inter medicos primarius*: ab ἀρχὸς & ἰατρὸς, quod ἰάομαι.

Ἀρχιγραμματεὺς, έος, ὁ, *ſcribarum præfectus*: ab ἀρχὸς & γραμματεὺς, quod à γράφω.

Ἀρχίδαμος, ᾱ, ὁ, *Archidamus*: nom. prop.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, *cuſtos & princeps carceris*. Th. φυλάττω.

* Ἀρχιδεσμώτης, ᾱ, ὁ, idem.

* Ἀρχιερατεύω, *fungor ſacerdotio ſummo*.

Ἀρχιερατικὸς, ὴ, ὸν, *pontificius*. Et

Ἀρχιερεὺς, έος, & Att. έως, ὁ, *pontifex, ſummus ſacrorum præſes, ſummus ſacerdos*: q. d. ἄρχων τῶν ἱερέων, *princeps ſacerdotum*, quòd ab ἀρχὴ, *principatus*, & ἱερεὺς, *ſacerdos*, quod ab ἱερὸς, *ſanctus*.

* Ἀρχισταῖρος, ᾱ, *præcipuus ſodalis*.

* Ἀρχιευνοῦχος, ᾱ, ὁ, *præpoſitus Eunuchorum*.

Ἀρχικὸς, οῦ, ὁ, *principalis, primarius, aptus ad regendum*: ab ἄρχω.

Ἀρχίλοχος, ᾱ, ὁ, *Archilochus*: Poëta Iambici carminis inventor.

Ἀρχιμάγειρος, ᾱ, ὁ, *præfectus coquorum*: ab ἀρχὴ, *imperium*, & μάγειρος, *coquus*.

Ἀρχιοινοχόος, ᾱ, ὁ, *pincerna, poculorum magiſter*. Ex ἄρχω, *impero*, οἶνος, *vinum*, & χέω, *fundo*.

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, *paſtorum princeps*: ab ἀρχὴ, *principatus*, & ποιμὴν, *paſtor*.

Ἀρχιππος, ᾱ, ὁ, propr. nom. viri Gr. *magiſter*. Th. ἵππος, *equus*.

Ἀρχισιτοποιὸς, ῦ, ὁ, *piſtor, piſtorum princeps*: ex ἄρχω, *impero*, & σῖτος, *frumentum, panis*, & ποιέω, *facio*.

Ἀρχισρατηγὸς, οῦ, ὁ, *imperator exercitûs*: q. ab ἀρχὴ, *principatus*, & στρατηγὸς, *dux*: q. ex στρατὸς, *exercitus*, & ἄγω, *duco*.

Ἀρχισυνάγωγος, ᾱ, ὁ, *præfectus*, vel *rector ſynagogæ*; ab ἄρχων & συναγωγὴ, *conventus*: quod à συνάγω, *congrego*. Th. ἄγω, *duco*.

* Ἀρχιτεκτονεῖν, *fabrifacere*.

* Ἀρχιτεκτονία, ας, ἡ, *architectura, ars fabrifaciendi, fabricatio*.

Ἀρχιτεκτονικὸς, ὴ, *ad architectum pertinens, peritus architecturæ*: & in f. g.

Ἀρχιτεκτονικὴ, (ſubauditur τέχνη) *architectura*: ab

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, *ARCHITECTUS, fabrorum princeps*: item Metaphor. *ſtructor, machinator*: ex ἄρχων, & τέκτων, *faber*, q. à τεύχω, *fabricator*.

Ἀρχιτελώνης, ᾱ, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν τελωνῶν, *magiſter publicanorum*.

Ἀρχιτρίκλινος, ᾱ, ὁ, *architriclinus, ſymposiarcha*: qui præeſt apparando convivio: ex ἀρχὴ, *principatus*, & τρίκλινον, ſeu τρίκλινος, *triclinium*, id eſt, locus tribus conſtratus lectis ad diſcumbendum: quod ex τρεῖς & κλίνω, *reclino*.

Ἀρχίφυλος, ᾱ, *præfectus tribûs*: ἀρχίφυλοι, οἱ, *principes tribuum*. Th. φυλή, *tribus*.

Ἄρχμενος, per Sync. pro

Ἀρχόμενος, *ſubditus*: præſ. part. ab ἄρχομαι, *impero*. Th. ἀρχὴ, *imperium*. Vel pro ἠρχμένος, ut ſit Ionicum præterit. tranſlato accentu.

Ἄρχομαι, vide ἄρχω.

Ἀρχὸς, οῦ, ὁ, *princeps*: hinc adj. Angl. arch.

Ἄρχω, *impero*: cum gen. fut. ξω. p. ἦρχα. a. 1. ἦξα. a. 1. part. ἄρξας, αντος. præſ. med. ἄρχομαι, *incipio, impero*: imperf. ἠρχόμην, ῡ, ετο. præſ. part. ἀρχόμενος· ἀρχώμεθ' pro ἀρχώμεθα, præſ. ſub. med. f. 1. med. ἄρξομαι, ῃ, εται. a. 1. med. ἠρξάμην, ω, ατο. a. 1. med. ſubj. ἄρξωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. med. ἄρξασθαι. Th. ἀρχὴ, *principium, imperium*.

Ἀρχώμεσθα, *ordiamur*: Poët. pro ἀρχώμεθα. præſ. ſub. m. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι.

Ἄρχων, οντος, ὁ, *princeps*: ἀρχόμενος, *ſubditus*.

ΑΡΩ, *apto, adapto, congruo*: f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα. & Æol. ἄρσω & ἦρσα, part. ἄρσας, αντος. p. m. ἦρκα. & factâ reduplicatione ἄρηρα, & Poët. ἄραρα. Et ἄρω poteſt etiam eſſe a. 1. ſub. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, *auxilium, remedium*: &

Ἀρωγὸς, ὸν, ὁ ἡ, *auxiliator, vindex, defenſor*: ab ἀρήγω, *auxilior*, verſo η in ω.

ΑΡΩΜΑ, ατος, τὸ, *aroma, odoramentum*; ἀρώματα, ων, τὰ, *aromata*: ab ἄρι & ὄζω, *oleo*: hinc

Ἀρωματικὸς, οῦ, *odoratus*: & -τώδης, εος, ὁ ἡ, *aromata redolens*.

ΑΡΩΝΙΑ, ας, ἡ, *meſpilus arbor*.

Ἄρως, ωος, ὁ, Dor. pro ἥρως, ὁ, *Heros*.

Ἄς, adv. *uſquequò*.

Ἅς, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod*: Artic. ſubjunct.

Ἀσὰ, ὁ, nomen viri, ἄπλετον. Syr. *Medicus*.

Ἄσα, Dor. p.o ἧσα. & in 2. ſing. ἄσαις, Dor. pro ἧσας, a. 1. act. verbi αἰδέω, *cano*, & ἄδω, per contract. ἦδον, imperf. & Dor. ἄδον.

Ἆσαι, a. 1. inf. verbi ἄδω, *ſatio*, f. ἄσω. At, ᾄδω, ᾄσω, ι ſubſcripto, *cano*.

Ἀσά-

Ἀσάλευτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *inconcuſſus, immotus:* ex α & σαλεύω, *agito.* Th. σάλος, υ, ὁ, *ſalum.*

Ἀσάλπιγκτος, ſeu ἀσάλπικτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *tubâ non proclamatus:* ἀσάλπικτος ὥρα, μεσονύκτιος. Heſych. *quod manè ſolum & veſpere tubâ canere ſolerent:* ab α & σάλπιγξ, *tuba.*

Ἀσαμίνος, υ, ὁ, Poët. pro λυτάμενος, *dolens, mœſtus:* ab ἄδω, *ſatio,* vel ἄω, *lædo.*

ΑΣΑ΄ΜΙΝΟΣ, υ, ὁ, *pelvis, ſolium balneatorium.* παρὰ τὸ ἄσιν μινύθειν, *à ſordibus minuendis,* i. e. *eluendis.*

Ἀσᾶν, *faſtidio efficere:* præſ. inf. ab ἀσάω. Th. ἄδω, *ſatio.*

Ἀσάνδαλος, υ, *ſandaliis carens:* ab α & σανδάλιον.

Ἀσαπής, ές, & Ἄσηπτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *non putrefactus, putredini non obnoxius:* ab α & σήπω, *putrefacio.*

Ἄσαρκος, υ, *carnis expers;* item *gracilis, macilentus:* &

Ἀσαρκία, ας, ἡ, *gracilitas, macies, carnis privatio:* ab α & σὰρξ.

ΑΣΑΡΟΝ, υ, τὸ, *ASARUM, nardus ſylveſtris.*

Ἄσαις, Ion. pro ἧσας, *ceciniſti:* 2. ſing. a. 1. ind. verbi ἄδω, *cano.*

Ἀσάφεια, ας, ἡ, *obſcuritas:* &

Ἀσαφὴς, ές, -ὺς, ὁ ϗ ἡ, *obſcurus:* ex α & σαφὴς, *manifeſtus.*

Ἄσβεστος, υ, ὁ ϗ ἡ, *inextinguibilis:* ἀσβέστου, in f. g. pro ἄσβεστος, apud Hom. ex α & σβεστὸς, quod ἀ σβέννυμι, *extinguo.*

ΑΣΒΟ΄ΛΗ, ης, & ἄσβολος, ος, ἡ, *fuligo, macula, favilla:* q. ab ἄσις & βάλλω. Eſt &

Ἄσβολος, υ, ὁ, nom. propr. auguris.

Ἀσβολόεις, εντος, *fuliginoſus,* Poët. &

Ἀσβολώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, idem apud Oratores.

Ἀσβολόω, -ῶ, f. ώσω. & Ἀσβολάω, *fuligine inficio, polluo.* Th. ἀσβόλη.

Ἀσδρυβαλ, *Aſdrubal,* dux Carthaginienſis.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, *impietas:* ab ἀσεβὴς.

Ἀσεβέω, *impiè ago:* f. ήσω, p. ἠσέβηκα. a. 1. inf. ἀσεβῆσαι· ex α & σέβω, *colo.*

Ἀσεβῆ, *impia:* nom. pl. n. g. ab ἀσεβὴς.

Ἀσέβημα, ατος, τὸ, *impietas, piaculum:* &

Ἀσεβὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ ἀσεβές, *impius, a, um:* ex α & σέβω, *colo.*

Ἀσέλγεια, ας, ἡ, *laſciwia, obſcœnitas, petulantia:* &

Ἀσελγάω, -ῶ, & Ἀσελγαίνω, *petulantèr ago, laſcivio:* &

Ἀσελγέως, ſeu Ἀσελγῶς, *petulantèr, laſcivè, immodicè, inſolentèr.* Omnia ab

ΑΣΕΛΓΗΣ, ές, ὁ ϗ ἡ, *petulans, protervus, laſcivus, impudicus:* ex α priv. & Σέλγυ, nomen urbis, cujus cives probi erant: Euſtath. vel ex α intenſ. & Σέλγη, quòd cives petulantes fuerint: Suidas.

Ἀσέληνος, υ, *obſcurus:* ex α priv. & σέληνη, *Luna.* q. *ſine lunâ.*

Ἀσεμνος, υ, ὁ ϗ ἡ, *minimè venerandus, inhoneſtus, incaſtus, fœdus:* ab α & σεμνός.

Ἄσεπτος, υ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀσεβὴς.

Ἀσετὴς, ὁος, ὁ ϗ ἡ, *impius.* Gen. xviii. 25.

Ἀσεῦμαι, Dor. pro ᾄσομαι, f. 1. m. ab ᾄδω, *cano.*

Ἄσυ, ης, ὑ, *faſtidium, nauſea;* item *moleſtia animi:* ab ἄδω. *ſatio.*

Ἀσῇ, *cantabis:* 2. ſing. f. m. Dor. pro ᾄσομαι, ῃ. Th. ἄδω.

Ἀσηθείην, *moleſtiâ afficior:* a. 1. opt. paſſ. ab a. 1. ind. paſſ. ἠσήθην. Vide ἀσηθῆς.

Ἀσηθῆς, *mœſtus ſueris:* a. 1. ſub. paſſ. ab ἀσάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, *faſtidio laboro.* Th. ἄδω, *ſatio.*

Ἀσήμαντος, υ, ὁ ϗ ἡ, *incuſtoditus, incertus, non ſignatus, rectore carens:* ut ἀσήμαντα μῆλα, *oves carentes ſigno,* i. e. *non cuſtoditæ:* ab

Ἄσημος, υ, ὁ ϗ ἡ, *cui ſignum* ſeu *nota nos eſt impreſſa:* per conſequens, *obſcurus, ignobilis:* ex α priv. & σῆμα, *ſignum.*

Ἄσηπτος, *incorruptus:* idem quod ἀσαπής. ab α & σήπω.

Ἀσήσω, 2. perſ. a. 1. ſub. med. verbi ἀσάομαι. Vide ἀσηθῆς.

Ἀσθεὶς, έντος, *cantatus:* a. 1. part. paſſ. ex a. 1. ἤσθην, verbi ἄδω, *canto.*

Ἀσθένεια, ας, ἡ, *infirmitas, adverſa valetudo, inopia:* vide ἀσθενέω.

Ἀσθενέστερος, *imbecillior:* comp. ab ἀσθενὴς.

Ἀσθενέω, -ῶ, *ægroto, langueo, infirmus ſum.* item *infirmor.* imperf. ἠσθένεον, -ουν. f. ήσω. p. ἠσθένηκα. a. 1. ἠσθένησα. præſ. part. ἀσθενέων,-ῶν, -έοντος,-οῦντος, *ægrotus, rudis,* & in f. g. ἀσθενέουσα, -οῦσα, ης, *infirma,* ἀσθενήσας,αντος, & in f. g. ἀσθενήσασα, a. 1. part. act. ex α & σθένος, *robur.* Unde &

Ἀσθένημα, ατος, τὸ, *imbecillitas, morbus.*

Ἀσθενὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *infirmus, impotens, ægrotus, pauper:* ab eodem Th.

Ἀσθενία pro Ἀσθένεια, Ion.

Ἀσθενικὸς, ὴ, *imbecillis, valetudinarius, pauper:* ab eod. Th.

* Ἀσθενῶς, adv. *infirmè;* ab eod. Th.

Ἄσθη, *detrimentum paſſus eſt:* Ion. pro ἤσθη, a. 1. verbi ἄασω vel ἄω, *lædo:* pro quo tamen potiùs ἀάω dicitur.

ΑΣΘΜΑ, ατος, τὸ, *anhelatio, ſpirandi difficultas:* ab ἄω. Hinc

Ἀσθμαίνω, f. ανῶ. p. ἤσθμαγκα, *anhelo, ſpiritum difficultèr traho:* ἀσθμάζω, idem.

Ἀσθμαίνοντα, *anhelantem:* acc. ſing. præſ. part. ab ἀσθμαίνω.

Ἀσθματικὸς, ὴ, *difficultèr ſpirans.* Th. ἄσθμα.

Ἀσία, ας, ἡ, *Aſia,* nom. Reg. Gr. *limoſa.* Inde

Ἀσιανὸς, ὴ, ὁ, *Aſianus.*

Ἀσιάρχης, υ, ὁ, *Aſiæ princeps:* qu. ἄρχων τῆς Ἀσίας.

* Ἀσίδηρος, υ, ὁ, abſque *ferro, ſine enſe.*

Ἀσίη, ης, ἡ, *limoſa:* Ion. pro ἀσία, ας, ἡ, Ab ἄσις, *limus.*

Ἄσιμος, υ, ὁ, *argentum,* Heſych. ἄσιμος, ἄργυρος.

ΑΣΙ΄ΝΗ, ης, ἡ, herbæ ſpecies.

Ἀσίνη, eſt etiam nom. propr. urbis Gr. Il. β.

Ἀσινὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *illæſus, nullo malo affectus, innocuus.* Th. σίνω, *noceo.*

ΑΣΙΡΑΚΟΣ, υ, ὁ, *locuſtæ genus,* pinnis carens, & prælonga habens crura.

ΑΣΙΣ, εως, ἡ, *limus, ſordes, cœnum:* qu. ab ἄζω, *ſicco.* Ἄσις, *cantio,* ab ᾄδω.

Ἀσιτία,

Ἀσιτία, & Ἀσιτεία, ας, ἡ, *inedia, eſuries* ab
Ἄσιτος, ος, ὁ ἡ ὄν, *jejunus, impaſtus*: ex α & σῖτος, *cibus.*
ΑΣΚΑ΄ΛΑΒΟΣ, ſive ἀσπαλαξώτης, ου, ὁ, *ſtellio*, animalculum ſimile lacertæ: & per Aphæreſin σκαλαξώτης, & καλαξώτης.
ΑΣΚΑ΄ΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, avis nomen. Eſt & nomen propr. viri.
Ἄσκαλος, ου, ὁ ἡ ὄν, *incultus*: ex α & σκάλλω, *fodio.*
ΑΣΚΑΛΩ΄ΠΑΣ, *gallinago*, avis gallinæ magnitudine; rectè ſcribitur σκολόπας.
ΑΣΚΑ΄ΝΤΗΣ, ου, ὁ, *vilis lectus, ſcamnum, grabatulus*: q. ab α priv. & σκηνή.
ΑΣΚΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, *genus vermis.*
Ἀσκύθης, ους, ὁ ἡ ὄν, *illæſus, incolumis.* Scribitur & ἀσχεθὴς & ἀσκηθής. ab ἄσχετος, *quem nemo prohibeat ab agendo.* Th. ἀσκέω.
Ἀσκελέως, adv. *durè, aſſiduè, graviter*: ab α & σκέλλω, *exſicco.*
Ἀσκεπτος, ου, *inconſideratus, non circumſpectus*: &
Ἀσκέπτως, adv. *temerariè, inconſultò*: ab α & σκέπτομαι.
Ἀσκεύης, ὁ ἡ ὄν, pro quo & ἄσκευος, *qui caret inſtrumentis, imparatus.* Th. σκεῦος, *vas.*
ΑΣΚΕ΄Ω, *exerceo, doceo, orno*: f. ήσω. p. ἤσκηκα. a. 1. ἤσκησα. part. ἀσκήσας, αντος. Hinc
Ἄσκησις, εως, ἡ, *exercitatio, ſtudium, aſſuetudo.*
Ἀσκητήριον, ου, τὸ, *locus exercitationis, gymnaſium.*
Ἀσκητὴς, οῦ, ὁ, *exercitator.*
Ἀσκητὸς, ὴ, ὸν, *exercitatus, a, um*; *elaboratus, ornatus*: ab ἀσκέω.
Ἀσκιος, ια, ιον, *umbroſus, opacus, qui denſam habet umbram*: ex α intenſivâ particulâ, & σκία, *umbra*; item *umbrâ carens.* ἄσκιον, μὴ ἔχον σχίαν. Heſych. ab α priv. & σκία.
Ἀσκλαπιὸς, οῦ, ὁ, Dor. pro Ἀσκλήπιος, ου, ὁ, *Æſculapius.*
Ἀσκληπιάδης, ου, ὁ, *Aſclepiades*, nom. propr.
Ἄσκοπος, ου, idem ac ἄσκεπτος, & Ἀσκόπως quod ἀσκέπτως, ſuprà, ab eod. Th.
ΑΣΚΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *uter, utris*: q. ab α epitatico, & χῶ.
Ἀσκῦμην, 1. pl. præſ. ind. ab ἀσκέω, *exerceo*:
Ἄσκρη, dat. ſing. Ion. pro Ἄσκρα, nomen proprium pagi. ἄσκρα, ας, ἡ, *quercus ſterilis*, apud Heſych.
Ἄσμα, ατος, τὸ, *canticum, cantilena, carmen*, ᾄσμος, idem. Et
Ἀσμάτιον, *cantilena*: ab ᾄδω.
Ἀσμᾶχ, vel ἀσχᾶμ, nomen Æthiopic. *qui à ſiniſtrâ manu regi adſtant.*
Ἀσμενέστερον, *gratiùs, libentiùs*: & ἀσμενίστατα, *libentiſſimè*: adv. ab ἄσμενος.
Ἀσμενίσειε, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab
Ἀσμενίζω, *comitèr excipio*: f. ίσω. ab
ΑΣΜΕΝΟΣ, *gaudens, gratus, libens*: ab ἥδω, *delecto*: perf. paſſ. ἧσμαι. part. ἠσμένος, & Ion. ἀσμένος, deinde ἄσμενος, aſpiratione mutatâ, itemque tranſlato accentu Æolicè; quod in comparat. habet ἀσμενέστερος, ſuperlat. ἀσμενέστατος, pro ἀσμενώτερος & -ώτατος.
Ἀσμένως, adv. *libentèr, cum gaudio.*
Ἀσοφία, ας, ἡ, *inſipientia, ſtultitia, imperitia*: ex α & σοφία.
Ἄσοφος, ου, ὁ ἡ ὄν, *inſipiens, imperitus*: ex α priv. & σοφὸς, *ſapiens.*
Ἀσόφως, *ſtultè, imperitè.*
ΑΣΠΑ΄ΖΟΜΑΙ, *ſaluto, amplector, oſculor, blandior, amicè & familiariter excipio*: imperf. ἠσπαζόμην, f. άσομαι. a. 1. m. ἠσπασάμην, ω, ατο, imperat. ἄσπασαι, άσθω, ſubj. ἀσπάσωμαι, ῃ, ηται. part. ἀσπασάμενος, præt. paſſ. ἤσπασμαι. Ex α quod eſt ἅμα, *ſimul*, & σπάω, *trabo.* Hinc
Ἀσπαίρω & ἀσπαρίζω, f. αρῶ, *tremo, ſingultio, palpito*: Atticè pro σπαίρω, propriè de iis, qui morti obluctando animam efflant, à σπάω, *trabo.* Hinc Angl. ſprawl.
ΑΣΠΑ΄ΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, *frutex* multis ſpinis horrens.
Ἀσπάλαξ, ακος, ὁ, *talpa*, animal oculis carens: hinc
Ἀσπάλακος, τυφλότερος, prov. *talpâ cæcior.* qu. à σπάω, *trabo.* ἀποσπᾷ γὰ τὴν γνώ.
Ἀσπαλιεὺς, έως, *piſcator*: ab ἄσπαλος, *piſcis*, quod à σπάω & ἅλς vel λίνον, quia ex mari trahitur lino.
ΑΣΠΑ΄ΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, vel ἀσφάραγος Atticè, *aſparagus*, planta turionibus nobilis. Græci verùm omnes fermè teneros cauliculos, quum augeſcunt ad fructûs & ſeminis emiſſionem, ἀσπαράγους vocant, ſiqua Galeno fides in lib. 2. de Alimentis.
Ἄσπασαι, άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἀσπάζομαι.
Ἀσπάσασθαι, a. 1. inf. m. ἀσπάσασθε, 2. pl. a. 1. ſubj. m. ab ἀσπάζομαι.
Ἀσπάσιος, ου, *amplectendus, acceptus*: Poët.
Ἀσπασίως, adv. *lubentèr.* Item
Ἀσπασμὸς, οῦ, ὁ, *ſalutatio, amplexatio*: &
Ἀσπαστὸς, ὴ, όν, idem quod ἀσπάσιος. Omnia à præt. paſſ. præced. ἀσπάσασθαι.
Ἄσπαρτος, ου, ὁ ἡ ὄν, *non ſatus, inſeminatus*, &
Ἀσπάρτως, adv. *ſemente non factâ, citrà ſationem*: ab α & σπαρτὸς, quod à σπείρω.
Ἄσπερμος, ου, *ſine ſemine & prole*: ab α & σπέρμα, *ſemen.* Th. σπείρω.
Ἀσπερχὲς, adv. *ſtudioſè, ſedulo, inceſſantèr*: ex α epitat. & σπέρχω, *urgeo.*
Ἄσπετος, ου, ὁ ἡ ὄν, *immenſus, quem aſſequi nequeas*: ex α & ἕσπομαι, vel ἔπω, *ſequor.*
Ἀσπιδὴς, *in clypei modum rotundus.* Th. ἀσπὶς, *clypeus.*
* Ἀσπιδίσκη, ης, ἡ, *curvatura quædam in curru.*
Ἀσπιδιώτας, α, ὁ, Dor. pro
Ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, *ſcutatus, clypeum gerens, bellator.* ab eod. Th.
Ἀσπιδόδυπος, ου, ὁ ἡ ὄν, *qui ſcuto ſtrepitum edit.* Ex ἀσπὶς, *clypeus*, & δοῦπος, *ſonitus.*
* Ἀσπιδόφορος, ου, ὁ ἡ ὄν, *ſcutatus, ſcutigerulus.*
Ἀσπίζω, f. ίσω. p. ικα, *defendo*, propriè *clypeo meipſum protego & defendo.* Th. ἀσπὶς.
Ἄσπιλος, ου, ὁ ἡ ὄν, *immaculatus, intemeratus*: ex α & σπῖλος, *macula.*
ΑΣΠΙΣ, ίδος, ἡ, *clypeus*; item *aſpis*, genus ſerpentis. ἀσπίζω, ὑπερασπάζω, ὑπερασπίστης· alibi, ἀσπίδι utebantur Lacedæmonii, πέλτῃ Thraces.
Ἀσπιστάων, *bellicoſorum*, gen. pl. Æol. ab

Ἀσπι-

Ἀσπιστὴς ῆ, ὁ, *clypeatus miles.* Th. ἀσπίς.

Ἀσπλάγχνος, ος, ὁ ἡ ὸ, *non habens cor, timidus, immitis, crudelis, inhumanus:* ex α & σπλάγχνον, *viscera.*

Ἄσπληνος, ος, ὁ ἡ ὸ, *lienis expers:* &

Ἄσπληνον, ου, τὸ, *medicamentum ad curanda lienis vitia;* item herba sic dicta, quòd splenecticis curandis conducat. Ab α & σπλήν.

Ἀσπονδεῖ, adv. *sine fœdere* aut *libatione:* &

Ἀσπονδέω, *fœdus non servo,* aut *non admitto.*

Ἄσπονδος, ος, ὁ ἡ ὸ, *implacabilis, infidus, fœdifragus:* ex α priv. & σπονδὴ, *libatio, fœdus:* quod à σπένδω, *libo,* præt. m. ἔσπονδα, undè σπονδή.

Ἄσπορος, ος, ὁ ἡ ὸ, idem quod ἀσπερμος· item *seminis expers:* ab α & σπόρος.

Ἀσπούδαστος, ος, *neglectus:* &

Ἀσπουδεῖ, adv. *sine curâ, negligentèr,* item *sine labore:* ex α & σπουδὴ, *studium,* quod à σπεύδω, *festino.*

Ἄασ' & Ἄασσα, Att. ἄττα, pro ἄπερ, & ἄτινα, *quæcunque, quæ:* ex ἅ & νά, Megarensium linguâ significante τινά, ἄσσα vel ἄττα significat τινὰ, *aliqua, quædam.* Ἄττα etiam est vox, quâ juniores, appellant senes.

Ἀσσάριον, ου, τὸ, *assarius,* quarta pars unciæ, à Latinâ voce, *as, assis.*

ΑΣΣΟΝ, adv. *propè,* idem quod ἐγγὺς, cum dat. & genit. in comparat. ἐγγίων, & ἔσσων, quod dicitur etiam ἄσσων, & in neut. g. ἴσσον & ἄσσον. Hinc

Ἀσσοτέρω & ἀσσοτάτω, *propiùs, proximè.*

Ἄσσος, ου, ἡ, nomen urbis.

Ἀσσυρία, ας, ἡ, *Assyria,* quæ & *Babylonia* & *Chaldæa* vocabatur.

Ἀσσότερον, *propiùs,* Æol. pro ἀσσότερον. Th. ἄσσον.

ΑΣΤΑΚΟΣ, οῦ, ὁ, *astacus, cancer marinus.*

ΑΣΤΑΝΔΗΣ, ου, ὁ, *nuntius:* q. ab α priv. & στῆναι, quod non stet, sed ambulet: Persicum vocabulum.

Ἀσατέω, -ῶ, *incertis sedibus vagor:* f. ήσω. p. ἠσάτηκα, a. 1. ἠσάτησα. Ab

Ἄσατος, *instabilis:* quod ex α priv. & στατὸς, *qui stat.* Th. ἵστημι.

Ἄσταχυς, υος, ὁ, *spica, arista,* pro στάχυς, *spica,* addito α, quod à στίχ, *ordo,* hoc à στείχω, *eo.*

Ἄστεγος, ος, ὁ, *exul, peregrinus,* ad verbum, *qui est sine tecto:* ex α & στέγω, *tego.*

Ἀστεῖος, εία, εῖον, *venustus, a, um, urbanus;* ab ἄστυ, εος, τὸ, *urbs.*

Ἀστείως, adv. *urbanè, festivè:* ab eod. Th.

Ἀστεμφὴς, ἐως, ὁ ἡ ὲς, pro ἀστεμβὴς, *immotus.* ἀστεμφέως, adv. *firmitèr:* ex α & στέμβω, *assiduè moveo.*

Ἀστερίη, ης, ἡ, nom. mulieris: q. d. *Stellata.*

Ἀστερίσκος, ου, ὁ, *stellula, asteriscus.* Th. ἀστὴρ.

Ἀστερόεντ', pro ἀστερόεντα, acc. fing. ab ἀστερόεις, εσσα, εν, *stellis plenus.* Th. ἀστὴρ.

Ἀστροπὴ, ῆς, ἡ, *fulgor:* Poëtis idem quod ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, *fulguro.*

Ἀστροπητὴς, οῦ, ὁ, *fulgurator:* ab ἀστροπὴ, *fulgur.*

Ἀστὴ, ῆς, ἡ, *civis:* & in m. g. ἀστὸς, οῦ, ὁ, idem: ab ἄστυ, *urbs.*

ΑΣΤΗΡ, έρος, ὁ, *stella:* hinc per Aphæresin Anglis usitatissimum a Star.

Ἀστήρικτος, ος, ὁ ἡ ὸ, *instabilis, infirmus:* ex α & στηρίζω, *stabilio.*

Ἀστιβὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, *non calcatus, non tritus:* ex α & στίβω, *calco.*

Ἄστιβος, ος, ὁ ἡ ὸ, idem. & ab eod.

Ἀστικὸς, ὴ, & aliquando Ἀστυκὸς, *urbs insula,* & opponitur τῷ ἀγροικῳ· item *urbanus, festivus:* necnon *prudens.* Et

Ἀστικῶς, adv. *sapientèr:* *festivè.* Th. ἄστυ.

Ἀστοῖσιν, *civibus,* dat. pl. ab ἀστὸς, q. v.

Ἄστοργος, ος, ὁ ἡ ὸ, *naturalis amoris expers:* in quo στοργὴ h. e. *naturalis amor* planè extinctus: ex α priv. & στέργω, *diligo,* p. m. ἔστοργα, undè στοργή.

Ἀστὸς, ου, ὁ, & in f. g. ἀστὴ, ὴ, *civis, popularis.* Th. ἄστυ.

Ἀστοχίω, -ῶ, *à scopo aberro:* f. ήσω, p. ἠστόχηκα. a. 1. ἠστόχησα. Ex α & στοχάζομαι, *colimo, ad scopum tendo.*

Ἄστρα, nom. pl. ab ἄστρον.

ΑΣΤΡΑΒΗ, ης, ἡ, *sella, ephippium ligneum.*

Ἀστραβὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, *non detortus:* ex α & στρέφομαι, *verter.*

* Ἀστραγάλιος, ος, *varius, diversicolor.*

ΑΣΤΡΑΓΑΛΟΣ, ου, ὁ, *vertebra, sphondylus.*

Ἀστράγαλοι, ων, οἱ, *tali lusorii,* ἀστράγαλοι, πόδες, *lucidi pedes.*

Ἀστραγαλίζω, *talis ludo.*

* Ἀστραγαλωτὸς, ὸν, ὁ, & ἀστραγάλειος, *talos habens implicitos.*

Ἀστραῖος, ος, ὁ, nom. propr. viri.

Ἀστραπὴ, ῆς, ἡ *fulgur:* ab

ΑΣΤΡΑΠΤΩ, *fulguro;* f. ψω, p. ἤστραφα. a. 2. ἤστραπον, p. m. ἤστραπα. q. ab ἄστρα ἰάπτω.

Ἀστρατία, ας, ἡ, *vocatio militiæ, militiæ desertio:* &

Ἀστράτευτος, ος, *immunis à militiâ:* ab α & στρατὸς.

Ἄστρεπτος, ος, ὁ ἡ ὸ, *qui se convertit, immobilis, non respiciens:* ex α & στρέφω, *verto.*

Ἀστροθέτημα, id. q. ἄστρον. Didym. in Il. Α.

Ἀστρολογία, ας, ἡ, *Astrologorum scientia.* γενεθλιολογία. &

Ἀστρολογικὸς, ὴ, όν, *ad Astrologiam* seu *Astrologos pertinens:* ab

Ἀστρολόγος, ος, antiquioribus idem ac ἀστρονόμος· citerioribus verò *qui effectus syderum prædicit.* γενεθλιακός. Ab ἄστρον, cujus Th. ἀστὴρ, & λόγος, q. à λέγω.

Ἄστρον, ου, τὸ, *astrum, sydus, constellatio:* Signum *scil.* cœleste multis stellis constans; & interdum *stella.* Th. ἀστὴρ.

Ἀστρονομία, ας, ἡ, *astrorum scientia, Astronomia,* &

Ἀστρονομικὸς, ὴ, όν, *ad Astronomiam pertinens:* item idem quod

Ἀστρονόμικος, ου, *astrorum scientiæ peritus, Astronomus:* ab ἄστρον, quod ab ἀστὴρ, & νόμος, quod à νέμω.

Ἄστυ, εος, τὸ, *urbs:* qu. à στάω.

Ἀστυάναξ, ὸ, nom. propr. filii Hectoris: ab ἄστυ & ἄναξ, quia Hector pater & princeps civitatis Trojæ fuit.

Ἀστυβοώτης, ου, ὁ, ἐν ἄστει βοῶν, *in urbe clamans;* epithet. *præconis.*

Ἀστυ-

Ἀσυγκριτονικὸς, οῦ· &c

Ἀσυγκρίτων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *ſuburbanus, urbi vicinus*: item *finitimus, propinquus*: ab ἄστυ & γείτων, *vicinus*.

Ἀσυκος, οῦ, ὁ, *urbanus*: vide ἀστικός.

Ἀσυνόμος, ε, ὁ, *urbanus, civilis*: ἀστυνόμοι, οἱ, *inferiores magiſtratus*; curatores ſc. decoris urbium. Ex ἄστυ, εος, τὸ, *urbs*: & ex verbo νέμομαι, τὸ βιάγω ἡ εἰκῶ.

Ἀστύνοος, ε, ὁ, *Aſtynous*: nom. propr.

Ἀσύφελος, η, ον, *minimè durus*: ex α & στυφελὸς, *durus*. Th. στύφω, *adſtringo*.

Ἀσύγκριτος, ε, ὁ, *incomparabilis, diſſimilis*: item *qui concreſcere ſeu coaleſcere nequit*: item *qui cum alio non habet commercium*. Eſt etiam nomen proprium viri. Gr. *incomparabilis*. Th. κρίνω.

Ἀσυλεί, adv. *tutò*: &

Ἀσυλία, ας, ἡ, *ſanctitas loci*; item *jus apud aras* olim *conſequutum*; hodiè *immunitas Eccleſiæ*. Th. συλη.

Ἀσυλλόγιστος, ε, *non probè colligens*, aut *collectus, rationis expers, imprudens*: &

Ἀσυλλογίστως, *ſine ratiocinatione*: ab α & συλλογίζομαι, quod à σὺν & λέγω.

Ἄσυλον, τὸ, *Aſylum*: ab α & σὺλη, *ſpolium*.

Ἄσυλος, ε, ὁ ἡ ὁ, & Ἀσύλητος, *inviolabilis, impoluatus*: ab eod. Th.

Ἀσύμβολος, ε. ὁ ἡ ὁ, *immunis, qui nihil ſymboli affert*: item *inutilis*: ab α & σύμβολον, quod à σὺν & βάλλω.

Ἀσύμβουλος, *expers conſilii, inconſultus*. Th. βουλὴ.

Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, *proportionis carentia*: apud Mathem. *chorda*. Ab

Ἀσύμμετρος, ε, ὁ ἡ ὁ, *inconcinnus, incongruus, immoderatus*: ab α, σὺν & μέτρον.

* Ἀσυμπαθὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, *qui non compatitur*; pl. it. *affectuum expers*.

Ἀσύμφορος, ε, ὁ ἡ ὁ, *incommodus, noxius*: ex α & σύμφορος, *commodus*. Th. φέρω.

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, *diſcrepantia*: &

Ἀσύμφωνος, ε, ὁ ἡ ὁ, *abſonus, diſcors*: ex α, σὺν & φωνὴ.

Ἀσύνδετος, ε, ὁ ἡ ὁ, *irreligatus, ſolutus, diſſociatus, conjunctione carens*.

Ἀσύνδετον, τὸ, figura quæ *diſſolutio* dicitur; cui πολυσύνδετον opponitur: ab α & σύνδετος, quod à συνδέω, ex σὺν & δέω.

Ἀσυνεσία, & Ἀσύνιστε, *ſtultitia*: &

* Ἀσυνετέω, -ῶ, *deſipio, non intelligo*: &

Ἀσύνετος, ε, ὁ ἡ ὁ, *deſipiens, amens*: ab α & συνετὸς, *intelligens*: quod à συνίημι, *intelligo*. Th. ἵσημι, *ſcio*.

Ἀσυνέθεια, ας, ἡ, *inſolentia*. Ab

Ἀσυνέθης, εος, ὁ ἡ ὁ, *inſuetus, inſolens*: ex α σὺν & ἔθος.

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, *violatio fœderis*.

* Ἀσυνθετέω, f. ήσω, p. ἠσυντέθηκα, *reprobo*.

Ἀσύνθετος, ε, ὁ ἡ ὁ, *fœdifragus*: ex α & συντίθημι, *paciſcor*. Th. τίθημι.

Ἀσύνταικτος, ε, ὁ, *inordinatus*; item *immunis à muneribus, in nullum ordinem aſcriptus*; ex α, σὺν & τάσσω, *ordino*.

Ἀσυντέλεστος, ε, ὁ ἡ ὁ, *ad finem non perductus*: &

Ἀσυντελὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, *imperfectus*: ex α, σὺν & τελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

* Ἀσυρὴς, έος, ὁ, *ſceleſtus, temerarius*.

Ἀσύστατος, ε, *qui conſiſtere nequit, non cohærens, parum ſibi conſtans*: ex α & συνίστημι. Th. ἵστημι.

Ἀσύφηλος, ε, ὁ ἡ ὁ, *vilis, abjectus*: ab ἄτω, *noceo*, & φῆλος, *impoſtor*. Aliiinterpretantur etiam, *ſtolidus*, & derivari poſſe credunt à σοφὸς, *ſapiens*, o in υ verſo Æol.

Ἄσυχα, Dor. pro ἥσυχα, adv. pro ἡσύχως, *quietè*. Th. ἧσυχος. Hinc

Ἀσυχία, Dor. pro ἡσυχία, ας, ἡ, *quies*.

Ἀσύχιμος, ε, ὁ, Dor. pro ἡσυχος, unde ἡσυχίμος, ε, ὁ, *quietus*.

Ἀσύχιος, Dor. pro ἡσύχιος, idem.

Ἀσφάλαξ, ακτος, pro ἀσπάλαξ, π verſo in φ, ὁ, *talpa*: à σπάω, *trabo*.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, *ſecuritas, firmitas, veritas*: ab ἀσφαλὴς, quod ab α & σφάλλω.

Ἀσφαλὶς, n. g. ἀσφαλίδος, nom. pl. m. g. ἀσφαλέων, Ion. *tutò, facilè*, pro ἀσφαλῶς, ab ἀσφαλὴς, quod vide.

Ἀσφαλέστατος, *certiſſimus*, ſuperlat. ἀσφαλέστερος, comparat. ab

Ἀσφαλὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, *certus, minimè lubricus, tutus à lapſu*, quod &

Ἀσφαλῶς, *tutò, certè*: ex α & σφάλλω, *ſupplanto*: f. σφαλῶ, p. ἔσφαλκα, præt. paſſ. ἔσφαλμαι· hinc σφάλμα, ατος, τὸ, *lapſus, erratum*.

Ἀσφαλίζω, *munio, ſtabilio*; f. ίσω, p. ἠσφάλικα, p. paſſ. ἠσφάλισμαι. a. 1. paſſ. ἠσφαλίσθην, inf. ἀσφαλισθῆναι, a. 1. m. ἠσφαλισάμην, ω, ατο, *adſtrinxit*: & in 3. pl. ἠσφαλίσαντο, a. 1. imp. m. ἀσφάλισαι, άσθω, & in pl. ἀσφαλίσασθε, *munite*.

Ἀσφαλτίτις, ιδος, ἡ, *bitumen fundens*.

Ἀσφαλτίτις λίμνη, *mare mortuum*: ab

ΑΣΦΑΛΤΟΣ, ε, ἡ, *bitumen*.

Ἀσφαλτόω, *bitumine illino*.

Ἀσφαραγεῖν, Poët. *valdè ſtrepere*: ex α intenſ. & σφαραγέω, quod à σφάραγος, *ſonus qui gutture emittitur*.

Ἀσφάραγος, ε, ὁ, *gula guttur*: ἀπὸ σφαραγεῖν, *ſonare*. Th. σφάραγος.

ΑΣΦΟΔΕΛΟΣ, ε, ὁ, *Aſphodelus*: plantæ genus.

Ἀσφοδελὸς, adj. qu. d. *aſphodeloſus*: id. quod ἀσφοδελώδης. Didym. in Odyſſ. Δ

Ἀχαλάα, Poët. pro ἀχαλᾷ, ab ἀχαλάω, id. quod

ΑΣΧΑΛΛΩ, quod & ἀχαλάω, *mœreo, doleo, ſuccenſeo*: ἄχαλλε, præſ. imp. qu. ab ἄχος, interjecto σ, adeo ut ἀχάλλειν ſit ἄχος ἄλις ἔχειν, *affatim doloris habere*.

Ἀχετος, ε, ὁ, *intolerabilis, qui cohiberi nequit*: dicitur & ἀάχετος· ex α & χέω, ſeu ἔχω, *coërceo*.

Ἀχημοσύνη, *indecorè ago*: f. ήσω, p. ἠχημόνηκα. a. 1. ἠσχημόνησα. a. 1. inf. ἀσχημονῆσαι. &

Ἀσχημόνως, adv. *indecorè*. item

Ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, *fœda actio*, cum turpiſſimis geſtibus. &

Ἀσχήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *indecorus*; ex α & σχῆμα. Th. ἔχω.

Ἀσχολέομαι, -οῦμαι, *occupor*: ἀσχολοίμεθα, 1. pl. præſ. opt. paſſ. hinc

* Ἀσχολέω, f. ήσω, p. ἠσχόληκα, *exerceo*.

Ἀσχολία

ᵇΑσχολιὰ, ᾶς, ἡ, *occupatio*: ex α & σχολὴ, *otium*.

ᵇΑσχολος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui non habet otium, occupatus*: ab eod. Th.

ᵇΑσῶ, *contristeris*: ab ἀσάω, -ῶ, præs. imp. pass. (vel Dor. pro ἄσω, fut. 1. ab ἄδω, *cano*) ab ἀσάομαι, *nauseo*. Th. ἄδω, *satio*.

ᵇΑσωτία, ας, ἡ, *profusio, luxus, prodigalitas, luxuria, vita dissoluta*. ab

ᵇΑσωτος, ε, ὁ, *luxuriosus, perditus*: ex α & σώζω, *conservo*, q. d. non servatus. Hinc

ᵇΑσώτως, adv. *profusè, perditè*.

ᵇΑταισι, dat. pl. Ion. pro ἄταις, ab ἄτη, ης, ἡ, *damnum*: ab ἀτάω, *lædo*.

ᵇΑτακτέω, -ῶ, *inordinatè me gero*: f. ήσω. p. ἠτάκτηκα. a. 1. ἠτακτησα. ἀτακτῶν, præs. part. act. n. g. ex α & τάσσω, *ordino*.

ᵇΑτακτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *inordinatus, confusione gaudens*: & hinc

ᵇΑτάκτως, adv. *inordinate, incompositè*: ab eod. Th.

ᵇΑταλαίπωρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *molestiis carens*; item *iners*: ab α & ταλαίπωρος, qu. τλάων πῶρον, *luctum ferens*.

ᵇΑταλάντη, ης, ἡ, *Atalanta*, nomen proprium mulieris.

ᵇΑτάλαντος, ε, ὁ ϗ ἡ, *par, æqualis*: qu. ἀντιτάλαντος, qui paris est Ponderis. Th. τάλαντος, *statera*.

ᵇΑταλάφρων, ὁ ϗ ἡ, *infans, puerilia sapiens, tenellus*: ab α & ταλάω, *patior*, & φρὴν, *animus*: vel potiùs ab ἀταλὸς, *tener*.

ᵇΑτάλλω, seu ἀτἀλλω, *crescо, adolesco, delicatè more pueri alor, lusito, exulto*: dicitur & ατιταλλω. ab

ᵇΑΤΑΛΟΣ, ή, ὁ, *tener, mollis, juvenilis*: qu. ab α & ταλάω, *perforo*, qu. nondum potens ferre multa.

ᵇΑταξία, ας, ἡ, *confusio*; item *incontinentia, ordinis desertio*: ab α & τάξις, quod à τάττω, *ordino*.

ᵇΑτάομαι, *patior damnum*: ab ἀτάω, *lædo*

ᵇΑΤΑΡ, *sed, ut, verùm, cæterùm, propterea*: Poët. pro quo aliquando αὐτάρ· ἀτὰρ ἦν, *quamobrem*.

ᵇΑτάραχος, ὁ ϗ ἡ, *sedatus ac defæcatus, intrepidus*.

ᵇΑτάρβαλος, ω, vel ου, ὁ, Dor. pro

ᵇΑτάρβητος, seu ἀταρβὴς, ὁ ϗ ἡ, *intrepidus, imperterritus*: quod ex α & ταρβέω, *timeo*. Th. τάρβος, *terror*.

ᵇΑΤΑΡΜΥΚΤΟΝ, *intrepidum*: q. ab α & ταρμύσσω, *terreo*: vel ab ἄτερ & μύειν.

ᵇΑταρνον, ε, τὸ, *ferrum in modiolo rotæ*: ab α priv. & τείρω, *tero*: τρίβει γὰρ ἄξονα.

ᵇΑταρπιτὸς & ἀτραπὸς, vide in ἀτραπιτὸς & ἀτραπός.

ᵇΑταρὶηρὸς, ᾶ, ὁ, *noxius, contumeliosus*: pro ἀτηρὸς, ᾶ, ὁ, per Pleonasm. syllabæ ταρ. Th. ἄτη, *damnum*, quod ab ἀτάω, *lædo*.

ᵇΑτάρχυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *insepultus*: ex α & τάρχεα, τὰ, *inferiæ, justa*.

ᵇΑτασθαλία, ας, ἡ, *improbitas, vecordia, petulantia*: ἀτασθαλίῃ, dat. sing. Ion. qu. ἄτη θαλίας.

ᵇΑτασθάλλω, fut. αλῶ, præt. κα. & ᵇΑτασθαλέω, f. ήσω, *ineptè ago, præterve me gero*: ab

ᵇΑΤΑΣΘΑΛΟΣ, ε, ὁ ϗ ἡ, *perniciosus, malorum auctor*: q. ἄταις θάλλων, à quo quasi mala germinant.

ᵇΑταφος, ε, ὁ ϗ ἡ, *insepultus, inhumatus*: ex α & τάφος, *sepulcrum*, quod à θάπτω.

ᵇΑ τάχος, Dor. pro ἢ τάχος, *quam celerrimè*.

ᵇΑΤΑΩ, *lædo, noceo*: f. ήσω, p. ἤτηκα. hinc ἄτη, ἀτηρὸς, de quibus infra.

ᵇΑΤΕ, *utpote, quippe, quia, quasi*: & Dor. pro ὅτε, *quum*: sed ἄτε, Dor. pro ἦτε, *ubi*.

ᵇΑτιγκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *durus, rigidus*. Th. τέγγω.

ᵇΑτέειν, Ion. pro ἀτάειν, vide ἀτάω, *lædo*.

ᵇΑτειρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indomitus*: ex α & τείρω.

ᵇΑτείχιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *sine muris*: ex α & τεῖχος.

ᵇΑτεκνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *liberis carens*, sive *sterilis*, sive *orbus*: ex α & τέκνον, *proles*. Th. τίκτω.

ᵇΑτεκνόω, f. ώσω, *liberis orbo*. ab eod. Th.

ᵇΑτέλεια, ας, ἡ, & ᵇΑτελὶη, Ion. *imperfectio*; item *immunitas*: ab α & τέλος, *finis, vectigal*.

ᵇΑτέλεστα, adv. *frustrà, sine fine*, ab eod.

ᵇΑτέλεστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *infectus*, idem.

* ᵇΑτελεσφόρητος, ε, ὁ, *ad maturitatem non perductus*: ex α, τέλος, & φέρω.

ᵇΑτελεύτητος, ὁ ϗ ἡ, *imperfectibilis, interminatus*: ex α & τελευτάω, *finio*: ab eod.

ᵇΑτελὴη, ης, ἡ, Ion. pro ἀτέλεια.

ᵇΑτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *irritus, inanis, imperfectus*: Sic Pindarus, ἀτελῆ νοον, appellat mentem, quæ nihil eorum perficit, quæ sibi peragenda propositi fuit: ab α & τέλος, *finis*; item *à pendendo vectigali immunis*: ex α & τέλος, *vectigal*.

ᵇΑΤΕΜΒΩ, f. ψω, p. φα, *contristo, privo*: q. ab ἄτη & ἐμβαίνω, *in cladem* quasi *incido*.

ᵇΑτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *fixus, intentus*: ex α intens. pro ἄγαν, *valdè*, & τείνω, *tendo*. hinc

ᵇΑτενίζω, *oculos in aliquem defigo*: f. ίσω, p. ἠτένικα, aor. 1. inf. ἀτενίσαι. part. ἀτενίσας, αντος.

ᵇΑΤΕΡ, ἄτερθε, & ἄτερθεν, *sine, citra, absque*: cum genit. idem quod ἄνευ, χωρὶς.

ᵇΑτεράμνω, Dor. pro ἀτεράμνω. ab

ᵇΑτέραμνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *durus, incoctilis, insuperabilis*: ex α & τέραμνος, *coctu facilis*. Th. τείρω, *tero*.

ᵇΑτεραμνότης, ητος, ἡ, *durities*: ab eod. Th.

ᵇΑτεράμων, id. q. ἀτέραμνος, ab α & τεράμων, id. ac τεραμνος, & ab eod. Th.

ᵇΑτερθε, Æol. pro ἄτερθεν, *sine*. Th. ἄτερ.

ᵇΑτερος, *alter*: Act. pro ὁ ἕτερος, in genit. θατέρᾳ, & sic porrò ἄτερον, pro οἱ ἕτεροι.

ᵇΑτερπῆ, acc. sing. ab

ᵇΑτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *injucundus, ingratus*: &

ᵇΑτερπὸς, idem, ab α & τέρπω, *delecto*.

ᵇΑτερψία, ας, ἡ, & ᵇΑτερψὶη, *molestia*: ab eod.

ᵇΑτεχνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui est sine τέχνῃ, i. e. *fraude*.

ᵇΑτεχνία, ας, ἡ, *imperitia*: &

ᵇΑτεχνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *inartificialis*; item

ᵇΑτεχνῶς, *verè, certè*, adv.

ᵇΑτεχνως, *sine artificio*: ab α & τέχνη, ης, ἡ, *ars, fraus*.

Ἄτη, ης, ἡ, *damnum, peccatum*: dat. pl. Ion. ἄτῃσιν, pro ἄταις. Th. ἀτάω, *lædo*.

Ἀτημελέω, f. ήσω, p. ηκα, *negligo*.

Ἀτημελέως, Ἀτημελῶς, vel Ἀτημελίτως, adv. *negligentèr*: item

Ἀτημέλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, *neglectus, inornatus*: & Ἀτημέλεια, ſeu ἀτημελία, ας, ἡ, *negligentia*: ab

Ἀτημελὴς, quod ex α & τημελῶ, *curo*. Th. μέλει, *curæ eſt*, imperſ.

Ἀτηρὸς, ά, όν, & Ἀτηρὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, *noxius, contumelioſus*: in acc. pl. f. g. ἀτηρὰς, *perverſas*: ab ἀτάω, *lædo*.

Ἀτθὶς, ίδος, *Atthæa*, Orithyiaq nom. prop.

Ἄτιει, *contemnit*, 3. ſing. ind. præſ. act. ab ἀτίω, quod ex α & τίω, *honoro*.

Ἀτίζω, f. ίσω, p. ικα, *vilipendo*: ex α priv. & τίω, *honoro*.

Ἀτιθάσευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, *qui manſuefieri nequit, intractabilis, indomitus*: ab α priv. & τιθασσὸς, *manſuetus*.

Ἀτιμαγέλας, Dor. pro ἀτιμαγέλης, *qui ſpernit gregem, & abgregat*: hinc ἀτιμαγελεῖ, *gregem contemnere, & ἀτιμαγελεῦντες*, pro ὄντες, Dor. ab ἀτιμᾶν ἀγέλην.

Ἀτιμίζεσκε, imperf. Ion. & Poët. pro ἠτίμαζε, ab

Ἀτιμάζω, *contumeliâ afficio*: f. άσω. p. ἠτίμακα. p. paſſ. ἠτίμασμαι, a. 1. paſſ. ἠτιμάσθην. a. 1. inf. ἀτιμασθῆναι. idem quod ἀτιμάω, & ἀτιμόω· ab α & τίω, *honoro*.

Ἀτιμασμὸς, ῦ, ὁ, *ignominia*: ab eod.

Ἀτιμαστέον, adj. verbale, *quod debet contemni*: ab

Ἀτιμάω, fut. ήσω, p. ηκα, *deſpicio, vitupero, deboneſto*: ab ἄτιμος, *inglorius*, q. v.

Ἄτιμητος, ος, ὁ ἡ ὁ, *immunis, contemptus*; item *inæſtimabilis*: ab eod. Th.

Ἀτιμία, ας, ἡ, *ignominia, dedecus*: & Ἀτιμασμὸς, ῦ, ὁ, idem. Et

Ἄτιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, *ignominioſus, inhonoratus*, ab α & τίω, *honoro*: unde

Ἀτιμότατος, *inhonoratiſſimus*: ſuperl. ab ἄτιμος, comp. ἀτιμότερος, ab α & τίω, *honoro*.

Ἀτιμόω, idem quod ἀτιμάω, & ἀτιμάζω, *dedecoro*: fut. ώσω. p. ἠτίμωκα. perf. paſſ. ἠτίμωμαι. part. ἠτιμωμένος. ab eod. Th.

Ἀτιμώρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, *inultus, impunitus*: & Ἀτιμωρήτως, & Ἀτιμωρητί, adv. *impunè*: ab α & τιμωρέω, q. ab ὁράω, *animadverto*.

Ἄτιν' pro ἄτινα, nom. pl. ab ὅ & τι, *quid*.

Ἅτις pro ἥτις, Dor. *quæ*.

Ἀτίταλλ' pro ἀτίταλλε, imperf. Ion. ab ἀτιτάλλω, *alo*.

Ἀτιτᾰλλέμεναι, Dor. pro ἀτιτάλλειν, pro ἀτάλλειν. ab

Ἀτιτάλλω, idem quod ἀτάλλω, per Epenth. τῦ τι, *delicatè nutrio, curo*; vel *augeo*. Th. ἀταλὸς, *mollis*.

Ἄτιτος, ος, ὁ, *inultus, impunitus*: ab α & τίω, *punio*.

Ἀτλαγενίων, gen. pl. ab

Ἀτλαγενὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, *Atlante genitus*: ab Ἄτλας, αντος, ὁ, *Atlas*, & γένομαι, *naſcor*.

Ἄτλατος, ος, ὁ, Dor. pro ἄτλητος.

Ἀτλαυγενὶς, ίδος, ἡ, *filia Atlantis*. Th. Ἄτλας

Ἄτλητα, nom. pl. n. g. *intolerabilia*: ἀτλήτῳ, dat. ſing. ab

Ἄτλητος, & Dor. Ἄτλατος, ος, ὁ ἡ ὁ, *intolerabilis, intolerandus*: ab α & ταλάω, ſeu τλῦμι, *perfero*.

ΑΤΜΗΝΟΣ, ος, ὁ, & ἀτμὴν, ένος, ὁ, *famulus, ſervus*: quia ἄτιμος præ domino ſuo: Th. ἀτμεύω, *ſervio*.

Ἀτμὴ, ῆς, ἡ, *vapor*.

Ἀτμίζω, f. ίσω, p. ικα, *vaporo, exhalo*. Th. ἀτμός.

Ἄτμις, ίδος, ἡ, *vapor*. Th. ἀτμός.

ΑΤΜΟΣ, ος, ὁ, *flatus, vapor, halitus*, q. ab ἄω, *ſpiro*: hinc ἀτμὴ & ἀτμὶς, ἀτμίζω. de quibus ſuprà.

Ἀτόλμαλος, ος, ὁ, Dor. pro ἀτόλμητος, ος, ὁ, *non audendus*, ab α & τόλμα, *audacia*.

Ἄτομος, ος, ὁ ἡ ὁ, *inſectilis, individuus*; ἄτομοι, *minuta corpuſcula*: ἐν ἀτόμῳ, *in momento, illicò*: ab α & τέμνω, ecc. p. m. τέτομα· hinc per Metath. Angl. a Mote, *or an Atom*.

Ἀτονέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *deficio, infirmus ſum, & imbecillus*: ab α & τόνος, quod à τείνω.

Ἀτονία, ας, ἡ, *defectus, infirmitas*: ab eod.

Ἀτοπία, ας, ἡ, *abſurditas, inconvenientia, obſcuritas*: ab

Ἄτοπος, ος, ὁ ἡ ὁ, *inſolens, inconveniens, importunus, abſurdus, improbus*: ab α & τόπος, *locus*: hinc

Ἀτόπως, adv. *abſurdè, inconvenientèr*.

Ἄτος, ος, *inſatiabilis*, per Craſin pro ἄαλος· ab α & ἄδω, *ſatio*.

ΑΤΡΑΚΤΟΣ, ος, ὁ ἡ ὁ, *fuſus, colus, ſagitta*.

Ἀτραπυλλὶς, & -λλὶς, ίδος, ἡ, *ſpinæ genus*: ab ἄτραπλος.

Ἀτραπὸς, ῦ, ἡ, vel ἀταρπὸς, *via trita, callis, ſemita*: legitur & ἀτραπιτὸς, & ἀταρπιτὸς, ex α epitat. & τραπέω, *calco*.

ΑΤΡΑΦΑΞΙΣ, εως, & ἀτράφαξυς, υος, ἡ, *atriplex*, oleris genus.

Ἀτρεάδαι, ῶν, οἱ, Doricè pro Ἀτρεΐδαι, *Atridæ*.

Ἀτρείδα, dual. num. ab

Ἀτρείδης, ου, ὁ, Ἀτρέως παῖς, *Atrei filius, Atrides*, ut *Agamemnon*, & *Menelaus*. Ἀτρείδησ', dat. plur. Ion.

Ἀτρεῖων, ωνος, ὁ, i. e. Ἀτρείδης, *Atrides*, nom. propr.

Ἀτρέκεια, ας, ἡ, & Ἀτρεκίη, Ion. *veritas*: ab ἀτρεκὴς.

Ἀτρεκέστατα, ſuperl. ab

ΑΤΡΕΚΗΣ, έος, ὁ ἡ ὁ, *verus, certus*: q. ab α & τρέω, quia verax intrepidus eſſe poteſt. Hinc adv.

Ἀτρεκῶς, & Ion. ἀτρεκέως, *verè*.

Ἀτρέμα & Ἀτρέμας, adv. *quietè, ſine aliquo motu*: ab ἄτρομος, *intrepidus*, quod ab α & τρέω.

Ἀτρεμέεσθαι, præſ. inf. paſſ. ἀτρεμέουσι, 3. pl. ſub. act. ab

Ἀτρεμέω, *immotus maneo*, f. ήσω. p. ἠτρέμηκα· ex eod. Th.

Ἀτρεμία, ας, ἡ, *audacia, quies*. q. non trepidatio: ab eod. Th.

Ἀτρεμίζω, idem quod ἀτρεμέω.

Ἀτρεπῆλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, *immotus, immutabilis, rectus.* Et

Ἀτρέπτως, adv. *immutabilitèr, rectè.* Th. τρέπω.

Ἀτρεὺς, έως, ὁ, *Atreus,* nom. propr.

Ἀτριβὴς, ές, ὁ ᾗ ἤ, *non tritus, inusitatus:* item *inexercitatus, imperitus.* Th. τρίβω.

Ἄτριπτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, idem ac Ἀτριβής· item *indomitus, & laboris inexpertus:* ab eod. Th.

Ἄτριχος, *sine capillis:* ἄτριχα, neut. pl. ex α & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus.*

Ἀτρομέω, *non tremo:* &

Ἄτρομος, ᾱ, ὁ, *intrepidus:* ex α & τρομέω, idem quod τρέμω, seu τρέω, *trepido.*

Ἄτροπος, nom. propr. Parcæ: ex α priv. & τρέπω, *verto,* quod non possit verti & averti. Sumitur & pro *duro, aspero, immutabili.*

Ἀτροφέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *tabesco, non nutrior:* &

Ἀτροφία, ας, ἡ, *alimenti defectus;* item *tabes,* morbus: ab

Ἄτροφος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, *impastus;* item *non alens:* ex α & τροφὴ, *alimonia.* Th. τρέφω, *nutrio.*

Ἀτρύγετος, ᾱ, & Ion. ἀτρυγέτοιο, *sterilis, infructuosus:* ex α & τρυγή.

Ἄτρυτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, *indefessus, ingens:* item *purus, sine fæce:* ex α & τρύω, *tero.*

Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, Epith. Minervæ, idem quod ἀτειρὴς ἢ ἄτρυτος, *indomita:* ab eod. Th.

Ἄτρωτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, *invulneratus, illæsus, inoffensus:* ex α & τιτρώσκω, *vulnero.*

ΑΤΤΑ, Atticum pro ἄσσα, ων, τὰ, vel ἄττινα, *aliqua, quædam:* ex α & σὰ Megarensium lingua τινά· vel ab ὅ, τι. Nonnulli ἄτλα. Et ἀτλὰ pro ποτέ.

Ἄτλα, ὁ, *pater:* est enim vocabulum quo juniores compellant senes.

ΑΤΤΑΓΗΝ, ῆνος, ὁ, & Atticè ἀτλάγας seu ἀτταγὰς, *avis picto dorso:* interpretatur & *gallinago:* & *rusticula, & coturnix.*

ΑΤΤΑΚΗΣ, ᾱ, ὁ, vel ἀτταξὸς, ᾶ, ὁ, *reptile,* quod quatuor ingrediens pedibus saltitat.

Ἀττάλεια, ας, ἡ, *Attalia,* nomen urbis Heb. *tempus Domini.*

Ἀττάλλω, *delicatè nutrio,* vide in ἀτάλλω· ἀτταλὸς, *tener.*

Ἀτταλίτης, ᾱ, ὁ, & ἀττανίσης, & ἄττανον, ου, τὸ, *placenta in sartagine frixa.*

ΑΤΤΑΡΑΙΟΙ, αν, οἱ, *pustulæ, fragmenta ex pane cocto decidentia.*

ΑΤΤΑΤΑΙ, *atat,* interjectio.

ΑΤΤΕΛΑΒΟΣ, sive ἀττέλεβος, ᾱ, ὁ, *locustæ species.*

Ἀττικίζω, f. ίσω, *partes Athenienfium sequor, Atticorum dicendi genus imitor:* &

Ἀττικισμὸς, ᾶ, ὁ, *sermo Atticus, Attica dialectus:* ab

Ἀττικὸς, ᾶ, *Atticus,* & in f. g. Ἀττικὴ, ῆς, ἡ, *Attica, ager Atticus.* Ἀττικὴ πίστις, proverb. de iis qui inviolatè fidem servant.

Ἄτλον, Att. pro ἄσσον, *propiùs* id. q. ἐγγύς.

ΑΤΤΩ, *profilio:* q. ex αἴσσω.

ΑΤΤΩΖΩ, *terreo, perturbo:* fut. ύξω. p. χα. præs. pass. ἀτυζομαι, *timeo, consterno:* part. ἀτυζόμενος, ᾱ, ὁ, *turbatus, timens.*

Ἄτυκτον, υ, τὸ, *infectum:* ex α & τύκω, *fabricor, fio:* p. pass. τέτυγμαι, ξαι, χται.

Ἀτυμνάδης, ᾱ, ὁ, *Atymnades,* nom. propr.

Ἀτυχέστατος, *infelicissimus,* superl. in compar. ἀτυχέστερος, ab ἀτυχὴς· quod ab

Ἀτυχέω, -ῶ, -έεις, εῖς, *miser sum, non assequor.* Th. τύχη. Hinc

Ἀτύχημα, ατος, τὸ, *miseria,* dat. pl. ἀτυχήμασιν.

Ἀτυχὴς, ές, ὁ ᾗ ἤ, *infelix;* item *impos voti.*

Ἀτυχία, ας, ἡ, *miseria, infortunium:* ab ἀτυχὴς, quod à τύχη, *fortuna.* Th. τυγχάνω.

Ἀτυχοῦσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. ab ἀτυχέω.

ΑΥ, *rursùm, retrò, vice versâ,* αὖτε, & αὖθις, idem.

Αὖ, apud Cretenses pro ἀλ. ut αὐκὰ, pro ἀλκὰ, &c.

Αὐαίνω, *sicco,* vide in αὐάνθην.

Αὐαλέος, ᾱ, ὁ, *siccus,* idem quod αὖος. Th. αὔω, *sicco.*

Αὐάνθην, *arefactus sum,* Ion. a. 1. ind. pass. αὐανθεὶς, a. 1. part. pass. ab αὐαίνω, *arefacio.* Th. αὔω, sive αὕω, *arefacio.*

Αὔανσις, εως, ἡ, *ariditas, tabes plantarum:* est in stirpibus, quod in animalibus γῆρας.

Αὐάτα, ας, ά, Dor. & Æol. pro ἄτη, ης, ἡ, *damnum, calamitas.*

Αὐγάζομαι, f. άσομαι, p. σμαι, *respicio, contemplor.*

Αὐγάζω, *illustro, illucesco:* f. άσω. p. ηὔγακα. a. 1. ηὐγασα. præs. pass. αὐγάζομαι, *illustror:* p. pass. ηὐγασμαι. Hinc

Αὔγασμα, ατος, το, *splendor.* Th. αὐγή.

Αὐγασμὸς, ᾶ, ὁ, idem: & ab eod. Th.

Αὐγαῖς, dat. pl. ab αὐγή.

Αὐγάσδες, Dor. pro αὐγάζεο, & hoc Ion. pro αὐγάζυ, *inspice,* præs. imperat. pass. verbi αὐγάζομαι, *video.* Th. αὐγή.

Αὐγασεαι, *respicies,* Ion. pro αὐγάσῃ, 2. pers. f. 1. m. ab αὐγάζομαι, *video.*

ΑΥΓΗ, ῆς, ἡ, *splendor, lux, radius, diluculum:* p. ab αὔω, *splendeo.*

Αὐγοῦστος, *Augustus,* Lat. *augens.* Σεβαστός.

Αὐδάξασθαι, Ion. pro αὐδήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi αὐδάω, *loquor.* Th. αὐδὴ, *vox.*

Αὐδάσομαι, Dor. pro αὐδήσομαι, f. 1. m. verbi αὐδάομαι, *loquor.* Sic αὐδάσας, ασα, Dor. pro αὐδήσας, a. 1. part. act. ab

Αὐδάω, f. ήσω, p. ηὔδηκα, *loquor;* item *eloquor:* ab

ΑΥΔΗ, ῆς, ἡ, *vox, oratio:* q. ab αὔω, *clamo.*

Αὐδήσαχ' pro αὐδήσασκε, pro ηὔδησε, *vocè ferebatur,* a. 1. Ion. per Epenthesin του ασκ ab αὐδάω.

Αὖην, acc. sing. f. g. ab αὖος, η, ον, *siccus.* Th. αὔω, *sicco.*

Αὖθ' pro αὖθι vel αὖθις, *rursus,* & pro ἔπειτα, *deinde,* ab αὖ, idem. Atticè scribitur per θ, Ion. verò per τ.

Αὐθάδεια & Αὐθαδία, ας, ἡ, *arrogantia, inexositas, amor sui, pertinacia.* Ab

Αὐθάδης, ες, ὁ ᾗ ἤ, q. d. ἑαυτὸ ἀδὼν, *sibi placens, qui seipsum admiratur, superbus, contumax:* ex αὐτὸς, *ipse,* & ἀδέω, *placeo:* τ mutato in θ, ob sequentem aspiratam.

Αὐθαίρετος, ᾱ, ὁ ᾗ ᾱ, *voluntarius:* ex αὐτὸς, & αἱρετὸς, q. v. Hinc

αὐθαιρέτως, *sponte, ultrò*
Αὐθέκας, ου, ὁ, ἡ, *justus, severus.* Th. ἕκας.
Αὐθεντέω, -ῶ, *autoritatem usurpo in aliquem,* cum gen t. *autorem me præbeo:* f. ήσω. p. ηὐθέντηκα. Ab
ΑΥ᾽ΘΕ᾽ΝΤΗΣ, ου, ὁ, *qui suâ manu se perimit:* q. αὐτοίντης, idem quod αὐτοφόνος, *qui suâ manu cædem infert: autor cædis, & autor quilibet:* ex αὐτος, *ipse,* & ἔντεα, τὰ, *arma:* item *dominus,* ab αὐτος & ἵεσθαι, q. αὐτὸν ἕντος, *se mittentis, qui seipsum mittit ad negotia, qui liberâ est potestate.* Hinc
Αὐθεντικος, ου, *authenticus:* &
Αὐθεντικῶς, *cum autoritate,* adv.
Αὐθημερίν, *diurnus.*
Αὐθημερον, adv. *eo ipso die.* Ab
Αὐθήμερος, ου, ὁ ἡ, *eodem die factus, qui est ejusdem diei.* Th. ἡμέρα.
Αὖθι, per Syncop. pro αὐτόθι, *illic, istic, ibi, hic;* item *huc:* & interdum pro ἔπειτα, *deinde.*
Αὐθιγενὴς, ὁ ἡ, *indigena, in aliquo loco natus.* Th. γίνομαι, *nascor.*
Αὖθις, Ion. αὖτις & αὖθι, tum αὖτε, *rursus.* pro αὖ.
Αὐϊαχος, ου, ὁ ἡ, *clamosus,* vel *clamans ut canes latrantes:* ab αὖ, & ἰάχω, *clamo.*
Αὐλαία, ας, ἡ, *aulæum, cortina:* ab αὐλή.
* Αὐλαῖος, *ad aulam pertinens.*
Αὐλᾶν, pro αὐλῶν, Dor. gen. pl. ab αὐλὸς, *tibia.*
* ΑΥ᾽ΛΑΞ, ακος, ἡ, *sulcus,* acc. fing. αὔλακ᾽ pro αὔλακα. Hinc αὐλακίζω, *sulco.*
* Αὐλαρχης, ου, ὁ, *aulæ præfectus.*
Αὐλεία, ας, ἡ, *aulæ janua.* Th. αὐλὴ, *aula.*
Αὐλέω, *tibiâ cano:* f. ήσω. p. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, ὗ, ὁ, *tibia.*
Αὐλικὸς, ὴ, ὁ ἡ, *aulicus,* qui est ex principis aulâ. Th.
ΑΥ᾽ΛΗ, ης, ἡ, *AULA, domus regia: locus subdialis, atrium, stabulum.* Hinc Angl. Hall.
Αὐλησευντι, Dor. pro αὐλήσουσι, *tibiâ ludent,* 3. pl. f. verbi αυλίω.
Αὔλησον, a. 1. imperat. act. ab αὐλέω.
Αὐλυτὴς, οῦ, ἡ, ὁ, *tibicen:* ut & αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, idem & in f. g. αὐλητρὶς, ίδος, & αὐλῆτις, ίδος, ἡ. Th. αὐλὸς, *tibia.*
Αὐλητικὸς, ὴ, *tibiarum peritus:* ab eod. Th.
Αὐλίδος, gen. fing. ab Αὐλὶς, ἡ, regiuncula Bœotiæ.
Αὐλίζομαι, *diversor, stabulor:* imperf. ηὐλιζόμην, ου, ετο, item *pernocto:* f. ίσομαι p. ηὔλισμαι. a. 1. pass. ηὐλίσθην. Th. αὐλὴ, *aula, stabulum.*
Αὔλιν, acc. fing. ab
Αὔλις, ιδος, ἡ, *castra, tentorium.* Th. αὐλὴ, *aula.* Est &
Αὐλὶς, ίδος, ἡ, regiuncula Bœotiæ.
Αὔλιον, ου, τὸ, *stabulum.* Th. αὐλή.
Αὐλίσκοισι, dat. pl. Ion. ab
Αὐλίσκος, ου, ὁ, *parva tibia:* à seq.
ΑΥ᾽ΛΟ᾽Σ, ὗ, ὁ, *tibia, fistula:* item piscis qui *onax,* sive *dactylus* dicitur: q. ab αὔω, vel ἄω, *flo.* Hinc αὐλέω, αὐλητὴρ, &c.
* Αὔλος, id. q. ἀσώματος, *materiæ expers:* ab α & ὕλη, *materia.*
* Αὐλὼν, ῶνος, *vallis, convallis, planities, pratum.*
Αὐλωπιδι, dat. fing. ab
Αὐλώπις, ιδος, ἡ, *galea:* ab αὐλωπὸς, *fistulæ instar:* ex αὐλὸς, *tibia,* vel *quicquid oblongum est,* & ὤψ, *oculus,* quod ab ὄπλεται.
Αὐξάνω, *augeo, cresco:* f. αὔξησω. p. αὔξηκα. a. 2. ηὔξανον. perf. pass. ηὔξημαι. a. 1. pass. ηὐξήθην. a. 1. pass. sub. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. ind. pass. αὐξηθῆναι. Th. ἀξίω.
Αὔξε, *adjuva,* præs. imperat. act. αὔξει, 3. sing. præs. ab αὔξω, *augeo,* αὔξεται, *augetur,* 3. sing. præs. pass. ab αὔξομαι, ab eod. Th.
Αὐξηθεὶς a. 1. part. pass. vide seq.
Αὐξῆσαι, a. inf. act. αὐξήσω, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. αὐξηθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. ab αὐξάνω. Th. ἀξίω.
Αὔξησις, εως, ἡ, *incrementum:* in dat. plur. αὐξήσεσι, ab eod. verbo & Th.
Αὔξηται, *crevit,* Ion. pro ηὔξηται, 3. sing. perf. pass. ab αὐξάνω, *cresco.*
Αὐξητικὸς, ὴ, ὁ ἡ, *qui augetur;* item *augens:* ab eod. Th.
Αὐξόμενος, *crescens,* præs. part. m. ab
Αὔξω, f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα, *augeo, amplifico, cumulo:* idem quod Th. ἀξίω.
Αὐονη, ης, ἡ, *clamor;* item *siccitas:* ab αὔω, *clamo,* vel *sicco.*
Αὖος, ου, ὁ, *aridus:* ab αὔω, *sicco.*
Αὐότερος, *siccior,* compar. ab αὖος.
Αὔπνος, ου, ὁ ἡ, *insomnis:* q. ἄνευ ὕπνου· ex α & ὕπνος, *somnus.*
ΑΥ᾽PA, vel αὔρα, ας, ἡ, *ventus levior, aura:* dat. pl. αὔρῃσιν.
ΑΥ᾽PION, *cras, crastino die,* adv. q. ab αὔω, *luceo.* Est lux sequentis diei.
Αὔσαι, a. inf. act. verbi αὔω, *clamo.*
Αὔσε, a. 1. Ion. verbi ἀΰω, per Dialysin pro αὔω, *clamo.* Sic ἀΰσαν, pro ηὔσαν, 3. pl. a. 1.
Αὐσαλέη, ης, ἡ, *ficca, squalida:* idem quod αὐη, ης, ἡ. Th. αὔω, *sicco.*
* Αὐσηρία, ας, ἡ, *austeritas.*
ΑΥ᾽ΣΤΗΡΟ᾽Σ, υ, ὁ, *austerus, severus:* in f. g. -ά, in n. g. όν. q. ab αὔω, *exsicco.*
Αὖτ᾽ pro αὖτε, *rursus.*
Αὖτὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro αὐτὴ, ῆς, ἡ, *fugax,* quod vide. At Αὐτὰ, *illa ipsa,* pro ἑαυτά.
Αὐταγγελος, ου, ὁ, *qui sibi nuntius:* ex αὐτὸς, & ἀγγέλλω.
Αὐτάγητος, vel αὐτάγετος, ου *sui ipsius admirator:* seipsum ἀγάμενος, i. e. *mirans.*
Αὐτάγρετος, ου, ὁ ἡ, *à seipso collectus, sumptus & electus.* Αὐθαίρετος, *sponte collectus.* Ex αὐτὸς. & ἀγείρω, *congrego.*
Αὐτάγρετα, τὰ, *ultrò oblata.*
Αὖται, pl. num. f. g. ab ὅστος, αὕτη, τοῦτο.
Αὐταὴν, Dor. pro αὐτὴν, *ipsam.*
ΑΥ᾽ΤΑ᾽P, *sed, dein, autem, cæterùm:* hinc Angl. after, manâsse videatur: q. αὖτε ἄρα.
Αὐτάρκεια, ας, ἡ, *sufficientia, contentatio.* Ab
* Αὐτάρκεω, *sufficio, at. s sum.*
Αὐτάρκης εος, ὁ ἡ, *contentus, sibi sufficiens.*
Αὐταρκῆ, *satis.* Omnia ex αὐτὸς, *ipse,* & ἀρκέω, *sufficio.*
Αὐτᾶς, Dor. pro αὐτῆς.
Αὐτάων, Dor. pro αὐτῶν, gen. pl. ab αὐτὸς, *ipse.*

Αὖτε, adv. *rursus, iterùm, porrò.* Th. αὖ, *rursum.*

Αὐτὴ, ἑης, Ion. pro αὐτὴ, ῆς, *ipsa:* ab αὐτὸς.

Αὐτεξούσιος, ὁ ϗ ἡ, *qui sui juris,* vel *juæ est potestatis:* ex αὐτὸς & ἐξουσία, *potestas,* quod ab ἔξεστι, *licet,* Hinc

Αὐτεξουσιότης, ότητος, ἡ, *libera potestas.*

Αὐτεπάγγελτος, ου, ὁ, *ipse indicans, sponte pollicens, non rogatus:* ex αὐτὸς & ἐπαγγέλλω, *annuntio.* Th. ἀγγέλλω.

Αὔτεων, Dor. pro ηὔτεον, *resonabat:* 3. pl. imperf. act. ab

Αὐτέω, *clamo:* f. ήσω. p. ηὔτηκα· ab αὔω, idem.

Αὐτέων, Ion. pro αὐτῶν, in f. g. pl. num. ab αὐτός.

Αὐτὴ, ῆς, ἡ, *clamor, vox pugnæ commissæ;* & ex consequenti pro *pugna.* Th. αὔω, *clamo.*

Αὐτήγε, pro αὐτὴ, *ipsa:* Att. ab αὐτὸς.

Αὐτήκοος, ὁ ϗ ἡ, *qui suis auribus quid audivit:* interdum *qui sui est juris.* Ex αὐτὸς & ἤκοα, p. m. verbi ἀκούω.

Αὐτήμαρ, *eodem die:* ab αὐτὸς, & ἦμαρ τὸ, pro ἡμέρα.

Αὐτῇς, Ion. pro αὐταῖς, dat. pl. f. g. ab αὐτός.

Αὖτι pro αὐτόθι.

Αὐτίκ, & αὐτίχ', pro

Αὐτίκα, *statim, actutùm,* adv. ab αὐτὸς, ὁ, αὐτίκα, *præsens, momentaneus, subitus;* τὸ αὐτίκα, *in præsentiâ;* αὐτίκα νυκτὸς, *statim nocte,* i. e. quum advesperâsset; ὡς αὐτίκα, *quàm celerrimè:* αὐτίκα δὴ, & αὐτίκα γέτοι, *principio,* vel *jamprimùm;* αὐτίκα μάλα, & δὴ μάλα, *quamprimum, confestim, brevi admodùm, propediem.*

Αὖτις, Dor. pro αὖθις, adv. *rursum, post deinceps.* Th. αὖ, *rursus.*

ΑΥ̓ΤΜἨ, ῆς, ἡ, *halitus, spiritus, vapor:* q. ab αὔω, *spiro.*

Αὐτμὴν, ένος, ὁ, idem.

Αὐτὸ, *ipsum,* absque ν, Att. εἰς τὸ αὐτὸ, *in unum, in idem pariter:* κατὰ τὸ αὐτὸ, *simul:* ὅπῃ τὸ αὐτὸ, *in eundem* vel *in unum locum:* αὐτὸ μόνον, *duntaxat:* ϗ αὐτὸ δὴ τὸ τοῦτο, *id ipsum est, sicque res habet.*

Αὐτοβοᾶν, *testari de seipso, suâ voce seipsum prædicare.* Th. βοάω.

Αὐτοβοεὶ, *statim,* ἐκ μιᾶς βοῆς, adv.

Αὐτόγα, Dor. pro αὐτόγε, *hic, profectò, ad eundem locum.*

Αὐτογενέθλος, & Αὐτογενὴς, Αὐτογένητος, & Αὐτόγονος, *ipse per se genitus, à seipso ortum habens, ingenitus,* i. e. *æternus.* Th. γείνομαι.

Αὐτόγραφον, ου, τὸ, *manu propriâ scriptum.* Th. γράφω.

Αὐτόγυον, ου, τὸ, pars aratri quod *dentale* vocatur; lignum sc. quo vomer includitur. Ex αὐτὸς, & γύα, vel γυία, *arvum.*

Αὐτοδιάκονοι, *sibi ipsis inservientes.* Et

Αὐτοδιακονία, *sui ipsius famulitium:* ex αὐτὸς & διάκονος, quod à διὰ & κονέω, *festino.*

Αὐτοδίδακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *seipso doctus, suâpte naturâ aliquid faciens.* Th. διδάσκω.

Αὐτοετεὶ, adv. τῷ αὐτῷ ἔτει, *eodem anno.*

Αὐτόθε, vel αὐτόθεν, adv. *ex hoc ipso loco,* vel *tempore:* *hinc, inde, illico,* οἱ αὐτόθεν, *illic habitantes:* q. ἐξ αὐτοῦ τόπου, ἢ χρόνου.

Αὐτόθι, *ibi, illic,* adv. ab αὐτός.

Αὐτοῖο, gen. Ion. pro αὐτοῦ. ab αὐτός.

Αὐτοκασίγνητος, ου, ὁ, *frater germanus:* i. e. ex utroquo parente. Et αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ, *soror germana.* Ab αὐτὸς, κάσις, & γνητὸς, pro γενητὸς, quod à γείνομαι.

Αὐτοκατάκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sponte judicio condemnatus:* ex αὐτὸς & κατακρίνω, *condemno.* Th. κρίνω.

Αὐτοκέλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *injussus, suâ sponte.* Et

Αὐτοκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui sponte suâ quid facit:* ex αὐτὸς, & κέλω, seu κέλομαι, *jubeo.*

Αὐτοκρατορικὸς, οῦ, *imperialis.* Et

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, *imperator, qui sui juris est, legatus:* acc. pl. αὐτοκράτορας. Ex αὐτὸς, & κρατέω, *imperium obtineo.* Th. κράτος.

Αὐτολοξεὶ, adv. *ad verbum, de verbo ad verbum.*

ΑΥ̓ΤΌΜΑΤΟΣ, η, ον, *spontaneus, ultroneus:* ex αὐτὸς & μάω, *desidero,* vel μάτω, *facilè,* quod ipsum à se *temerè, sine* consilio venit. Hinc

Αὐτομάτη, sc. ἄρουρα, *spontaneum arvum,* h. e. ager inaratus ferebat fruges.

Αὐτόματοι, *sponte venientes.*

Αὐτόματα, *quæ per se moventur,* ut horologia.

Αὐτόματως, *sponte,* adv.

Αὐτομέδων, *Automedon,* nom. propr.

Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *qui vel quæ mores matris refert.*

Αὐτομολέω, f. ήσω, p. ηκα, *transfugio.* Hinc

Αὐτόμολος, ὁ ϗ ἡ, *transfuga:* ex αὐτος & μολέω, *vado.*

Αὐτόνοη, ης, ἡ, propr. nomen mulieris filia Cadmi: *quæ* sc. *ipsa intelligit:* à νόος, νῦς.

Αὐτονόμη, ης, ἡ, nomen mulieris. Lat. *sui juris.*

Αὐτονομέομαι, *meo jure vivo:* αὐτονομούμενος, *in libertatem assertus.* Ab

Αὐτονόμος, ου, ὁ, *qui sui juris est, qui nullius imperio subest:* ex αὐτὸς & νόμος, *lex.* Th. νέμω.

Αὐτόπιστος, *per se fidem faciens sine argumentis.* αὐτοπίστως, *per se credibile, per se notum.* Ex αὐτὸς & πιστὸς, quod à πείθω.

Αὐτόπτης, ου, ὁ, *spectator testis oculatus,* qui ipse vidit: ex αὐτὸς, & ὀπτάνω, *video.* Th. ὄπτομαι, idem.

Αὐτόῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sponte fluens:* ex αὐτὸς, & ῥέω, *fluo.*

ΑΥ̓ΤΟΣ, ή, ὸν, *ipse, a, um,* modò demonstrativum, modò relativum: præposito articulo *idem,* interdum παρέλκει. q. ab οὗτος.

Αὐτοσαδία, ας, ἡ, *pugna stataria, statio in proprio loco:* ex αὐτὸς & σάδιος, *stabilis:* Th. ἵστημι, *sto.*

Αὐτόσολος, ου, ὁ, *qui ipse sibi navis est:* ex αὐτὸς & στέλλω, *apto.*

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, *ex tempore facio & tumultuariè, temerè* seu *consultò ago.*

Αὐτοσχεδὶη μίξαι, *comminùs miscere.*

Αὐτοσχέδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ex tempore factus, rudis, tumultarius:* quod ab

* Αὐτοσχεδίως, adv. *ultrò sine curâ, extempore;* ab

Αὐτόχεδὸν, seu -δὰ, vel -δὶν, *propè, cominus*: quod ex αὐτὸς, & χεδὸν, *propè*.

Αὐτότατος, *ipsissimus*: ab αὐτός.

Αὐτοτελὴς, ἐος, ὁ ἢ ἑ, *perficiens*, & *perfectus, absolutus, sufficiens*; item *suis qui sumptibus aliquid facit, vivit, suis qui utitur vestigalibus*: ex αὐτὸς, & τέλος, *finis*, & *sumptus*, & *vestigal*.

Αὐτοῦ, *ibi*, per Sync. pro αὐτόθι.

Αὑτῆ, αὑτῷ, αὑτὸν, pro ἑαυτῆ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν.

Αὐτουργέω, f. ήσω, *per me facio*. Et

Αὐτουργὸς, ὄ, ὁ, *qui per se operatur*; item *opifex*: ab αὐτὸς & ἔργον.

Αὐτόφλοιος, ος, ὁ ἢ ἑ, *unà cum cortice*: q. σὺν αὐτῷ τῷ φλοιῷ.

Αὐτοφυὴς, ἐος, ὁ ἢ ἑ, *suâ sponte natus*: ut &

Αὐτόφυτος, ος, ὁ ἢ ἑ, idem: ex αὐτὸς, & φύω, *gigno*.

Αὐτόφωρον, ος, *ipsum furtum, flagrans facinus*; item *ipsum factum*: ex αὐτὸς & φὼρ, φωρὸς, ὁ, *fur*. ἐπαυτοφώρῳ pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, *in ipso facto*.

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ ἢ ἑ, *qui aliquid suâ manu facit*: vel *se manu suâ interficit*; & hinc

Αὐτοχειρὶ, Αὐτοχειρίᾳ, *manu propriâ*: ex αὐτὸς & χεὶρ.

Αὐτόχθων, ονος, ὁ ἢ ἑ, *indigena, vernaculus*: αὐτόχθονες ἄνδρες. Et

Αὐτόχθονα ἔθνεα, *gentes indiginæ*, *qui in aliquâ regione sunt natæ*: ex αὐτὸς & χθὼν, *terra*.

Αὐτόχρημα, *reipsà, revera, planè*, adv. ex αὐτὸ & χρῆμα.

Αὐτόχυτος, ος, ὁ, *sponte fusus*: ex αὐτὸς & χέω, *fundo*.

Αὐτοχοάνος, *veluti suâ sponte fusus, ingens*: ex αὐτὸς & χῶνος, *fornax fusoria*: quod ex χέω, *fundo*.

Αὐτοψεί, adv. *ipso aspectu*. Et

Αὐτοψία, ας, ἡ, *proprius aspectus, oculata fides*: ex αὐτὸς & ὄψις, quod ab ὄπτομαι.

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτὸς, *ipse*: & in dual. αὐτὼ, *ipsi*: sed αὐτῶ, gen. Dor. pro αὐτῆ vel αὐτόθι, *illic*.

Αὐτῷ, pro ἑαυτῷ, *sibi ipsi*.

Αὔτως, adv. *frustrà*, item *similiter*, pro ὡσαύτως. Th. αὐτός.

Αὐχένα, Æol. pro αὐχένα. Et

Αὐχέν', pro αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴν, *cervix*. Hinc

Αὐχένιος, ος, ὁ ἢ ἑ, *cervicalis*.

ΑΥ̓ΧΈΩ, *glorior*: f. ήσω, p. ηὔχηκα, quasi ab αὐχὴν, *elatâ cervice me jacto*. Hinc

Αὔχη, ης, ἡ, quod à Poët. καύχη, seu καύχα, ης, ἁ, Dor. *jactantia, gloriatio*: hoc pro καύχησις, idem. Th. καυχάομαι, *glorior*.

ΑΥ̓ΧΉΝ, ένος, ὁ, *cervix, locus angustus*: acc. sing. αὐχένα. Indè αὐχένιος, *ad cervicem pertinens*.

Αὐχμηρὸς, ὰ, ὸν, *obscurus, squalidus*.

* Αὐχμᾶμαι, *squaleo*.

ΑΥ̓ΧΜΌΣ, οῦ, ὁ, *siccitas ex vehementi æstu, squalor*: quasi ab αὔω, *sicco*, Epenthesi literæ χ.

* Αὐχμώδης, ες, ὁ ἢ ἐς, *sordidus, squalidus*.

ΑΥ̓Ω, *sicco, arefacio, accendo*; in quâ significatione etiam cum aspero, αὕω. Item *clamo, splendeo, flo*. Ab ἄω, *spiro*.

Ἀφ' pro ἀπὸ, *ab*.

* Ἀφαγνίζειν, *consecrare, purificare, expiare, spoliare*: ab ἁγὸ & ἁγνὸς, *purus*.

Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, *exemptio, ablatio*. Et

Ἀφαιρεθεὶς, ἐντος, a. 1. part. pass. ἀφαιρεῖται, 3. sing. ind. pass. ἀφαιρεθήσομαι, f. 1. ind. pass. ab

Ἀφαιρέω, -ῶ, *aufero, adimo*: f. ήσω, p. ἀφῄρηκα. a. 1. ἀφεῖλον. præs. pass. ἀφαιρέομαι, -οῦμαι, *auferor*, p. pass. ἀφῄρημαι, a. 1. pass. ἀφῃρέθην. f. 1. pass. ἀφαιρεθήσομαι, a. 2. m. ἀφειλόμην, ῃ, ετο. a. 2. sub. m. ἀφέλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀφελέσθαι. Ex ἀπὸ & αἱρέω, *capio*. Hinc

* Ἀφαίρεμα, ατος, τὸ, *oblatio, separatio, detractio*.

* Ἀφαιρέματα, *partes quæ à victimis auferuntur*.

Ἀφαιρεῖσθαι, f. 1. inf. m. præced.

Ἄφαιστος, ω, vel ου, ὁ, Dor. pro Ἥφαιστος, ου, ὁ, *Vulcanus*.

Ἀ̓ΦΆΚΗ, ης, ἡ, *species leguminis*: item *cupidum* Lybiæ.

Ἄφαλος, ος, ὁ ἢ ἄ, *sine cono, aut crista*; ex α & φαλὸς, *splendidus, conus galeæ*.

* Ἀφάλλομαι, *insilio, salto*.

Ἁφαμαρτάνω, *aberro, privor*: ex ἀπὸ & ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ήσω, p. ἡμάρτηκα a. 2. ἥμαρτον.

Ἁφάμαρτε, *aberravit*, a. 2. act. Ion. pro ἁφήμαρτε.

Ἀφάνεια, ας, ἡ, *obscuritas, interitudo*. Et

Ἄφανὴς, ὁ ἢ ἄ, τὸ ἀφανὲς, ἐος, *obscurus, non manifestus, incertus*: undè ἀφανῶς, adv. ex α & φαίνω, *ostendo*.

Ἀφανίζω, *ab aspectu removeo, tollo, aufero, aboleo, obscuro, depravo*: f. ίσω, p. ἠφάνικα. præs. pass. ἀφανίζομαι, *evanesco*, p. ἠφάνισμαι. a. 1. pass. ἠφανίσθην, ἀφανισθήσομαι. f. 1. ind. pass. Ex α & φαίνω, *ostendo*.

Ἀφανισμὸς, ὁ, *evanescentia, interitus*; ἀφάνισις, ἡ, *abolitio*: ab ἀφανίζω. Th. φαίνω.

Ἄφαντος, ος, ὁ ἢ ἄ, *non conspicuus, non apparens*.

Ἀφάντως, & ἄφαντον, *obscurè, clanculum*. ἀφαντῶς, idem. Ex α priv. & φαίνω, *ostendo*.

Ἀφάπλω, *suspendo*: undè ἀπαμμένος, *suspensus*: item *applico, admoveo*: ab ἀπὸ & ἅπτω, *necto*.

Ἄφαρ, *statim, citò, facilè*: p. ab ἁφὴ, id est *ipso tactu*; vel ab α, *simul*, & φέρω *dico*: hinc ἀφάρτερος, *celerior*.

Ἀφαρὲὶ, pro ἄφαρ, Ion.

Ἀφαρῆα, acc. sing. ab ἀφαρεὺς, ῆος, ὁ, *Apharæus*, nom. propr. viri.

Ἀφαρῆτιδαι, Poët. pro Ἀφαρεῖδαι, ῶν, οἱ τῶ Ἀφαρέως παῖδες, *filii Apharei*.

Ἀ̓ΦΆΡΚΗ, ης, ἡ, *arbor semper virens*.

* Ἀφαρπάζω, *surripio, abripio*.

Ἀφάρτερος, ος, ὁ, *celerior*, compar. ab ἄφαρ, *citò*.

Ἀφασία, ας, ἡ, *loquendi impotentia, obmutescencia, stupor*: ex α & φημὶ, seu φάω, *dico*. Poëtæ dicunt ἀφαφίη, metri causâ.

Ἄφατος,

Ἄφατος, ν, *ineffabilis, non dicendus*; item *incelebris*. Et

Ἄφατοι, pl. num. *non clari*: ex α priv. & φατος, *dicendus*, quod ἀ φημὶ, ſeu φάω, *dico*.

Ἄφἀτος, *AFFATIM, abundè*: adv. ab ἄφατος.

Ἀ·ΦΑΤΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *imbecillis, debilis*: in comp. ἀφαυρότερος, ſuperl. ἀφαυρότατος, *imbecillimus*: q. ex α intenſ. & φαῦρος, Dor. pro φαυλὸς, *vilis*. Alii à παῦρος, *paucus*, π in φ mutato quaſi robore parvus.

Ἀφαύω, *ficco, uro, inediâ exſicco*. Th. αὔω, *ſicco*.

Ἄφάω, f. ἄσω, *palpo, contrecto, tango*, ἀφάωντα, Poët. pro ἀφῶντα, ab ἀφὴ, *tactus*, quod ab ἅπτομαι.

Ἀφεγγὴς, εος, ὁ ἡ ἤ, *obſcurus, cæcus*.

Ἄφεδρε῀ν, *ſuffoceris*: imprecantis eſt.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, *latrina*: ex ἀπὸ & ἕδρα, *ſella*. ἄφεδρος, ν, *menſtrua mulierum purgatio*. Sunt qui per ἀφεδρῶνα intelligunt, *rectum inteſtinum*.

Ἄφἐντι, *dimiſeritis*, Ion. pro ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. ſub. ab ἀφίημι.

Ἀφεθὲὶ, *dimiſſus*, a. 2. part. paſſ. ἀφέθην, ν, ν, *relictus ſum*. a. 1. ind. paſſ. ἀφεθῆ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ἀφεθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ἀφεθήσομαι, & in 3. pl. ἀφεθήσονται, f. 1. paſſ. ex ἀφίημι, quod ab ἀπὸ & ἵημι, *mitto*.

Ἀφειδέως, Ion. pro ἀφειδῶς, adv. *non parcè, liberalitèr*. Ab

Ἀφειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἤ, *non parcens profuſus*. Et.

Ἀφειδήσαντα, *ſecurum*, acc. ſing. a. 1. part. act. ab ἀφειδέω, *non parco*: ex α priv. & φειδόμαι, *parco*.

Ἀφειδίη, ας, ἡ, *non parcere, credulitas*: qu. *imparſimonia*: ab ἀφειδὴς, *non parcens*: ex eod. Th.

Ἀφείθην, & in 3. pl. ἀφείθησαν, *dimiſſi ſunt*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἄφ῀λε, *abſtulit*: 3. ſing. a. 2. act. ἀφείλετο, 3. ſing. a. 2. m. ab ἀφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*.

Ἀφειμαι, *dimiſſus ſum*, perf. paſſ. ab ἀφίημι, perf. part. ἀφειμένος. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἀφεῖμεν, *omiſimus*: volunt eſſe 1. pl. a. 2. pro ἀφέμεν, ab ἄφην, verbi ἀφίημι. ſed ibi ſcribendum ἄφεμεν. Mallem dici in a. 2. opt. pro ἀφείημεν, ut εἶμεν pro εἴημεν, per Syncop. vel ἀφέμεν, Ion. & Poët. in a. 2. inf. pro ἀφῆναι. Ex ἀπὸ & ἵημι, *mitto*.

Ἀφεῖναι, *dimiſiſſe*: a. 2. inf. act ab ἀφίημι.

Ἀφεὶς, έντος, & in f. g. ἀφ῀σα, *derelinquens*: a. 2. part. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεκτέον, *abſtinendum eſt*: ab ἀπέχομαι, *abſtineo*. Th. ἔχω.

Ἀφελγύνω, *lædo*, ab ἀφελεῖν γοῦνα.

Ἀφέλειας, ας, ἡ, *ſimplicitas*: ab ἀφελὴς.

Ἀφελεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀφαιρέω.

Ἀφελεῖται, 3. ſing. f. 2. m. &

Ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ἀφέλεσθε, *aufertis*. Ion. pro ἀφείλεσθε, 2. pl. a. 2. m. ἀφελόμην, ν, ετο, verbi ἀφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω.

Ἀφέλης, a. 2. ſing. ſub. act. verbi ἀφαιρέω.

ΑΦΕΛΗ'Σ, ές, ὁ ἡ ἤ, *ſimplex, tenuis*.

Ἀφελόμην, Ion. pro ἀφειλόμην. a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέομαι. Vide ἀφαιρέω.

Ἀφελότης, ητος, ἡ, *ſimplicitas*, idem quod ἀφέλεια. Th. ἄφελης.

Ἀφῃλόμαι, ῆ, ῆται, a. 2. ſub. m. ab ἀφαιρέω, *aufero*.

Ἀφελὼν, *auferens*: a. 2. part. act. eod. Th.

Ἀφελῶς, *ſimpliciter, nudè*, adv. ab ἀφελὴς.

Ἄφεμα, ατος, τὸ, *dimiſſio*.

Ἀφίμενος, *derelinquens, dimittens*: a. 2. m. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

ΑΦΕΝΟΣ, ν, ὁ, vel τὸ, & per Syncop. ἄφνος, ν, vel ους, τὸ· *divitiæ, opes, reditus*, propriè *unius anni*: qu. ἀφ' ἑνὸς ἔνυ, *uno anno collectum*.

Ἀφιντι, *derelinquenti*, dat. ſing. a. 2. part. act. ab ἀφὶς, verbi ἀφίημι.

Ἀφέξω, εις, ει, *abſtinebo*, f. 1. act. ab ἀπέχω, f. ξω. Th. ἔχω.

Ἀφιπτω, *ſubrepo, ſerpendo abeo*: ſerpentis proprium. Th. ἕρπω, *ſerpo*.

Ἀφερψῶ, Dor. pro ἀφιρψω. fut. 1. verbi ἀφέρπω.

Ἄφες, ἔτω, *ſine, remitte*: & in pl. ἄφετε, a. 2. imperat. act. ab ἀφίημι, *ſino*.

Ἄφεσις, εως, ἡ, *remiſſio, dimiſſio*: ab ἀφίημι.

Ἀφισαίν, novo & Poëtico more, pro ἀπεσαί, a. 2. opt. act. ab ἀφέσημι, pro ἀφιστημι, *diſcedo*.

Ἀφισαίην, *dimitterem*. Poët. pro ἀφεσαίην, a. 2. opt. act. ab ἀφίσημι.

Ἀφεσάσι, *ceſſant*, 3. pl. præſ. pro ἑσᾶσι, ab ἵστημι, nam aliquando per ε reduplicatur, undè eſt ἑσάμεν, & opt. ἑσαίην, &c. Vel ἀφεσᾶσι, pro ἀφεστήκασι, 3. pl. perf. act. Th. ἵστημι, *ſto*.

Ἀφέσατε, per Syncop. pro ἀφεσήκατε, perf. act. 2. pl. ab ἀφίστημι.

Ἀφέται, ων, αἱ, locus ita dictus q. d. *dimiſſæ*. Sunt qui τὸ ἀφίναι vertant *in altum vela dare*. Stephan. Ἀφέται, dicit eſſe πόλιν τῆ Μαγνησίᾳ.

Ἄφετε, *dimittite*: 2. pl. a. imperat. verbi ἀφίημι. Undè &

Ἀφετέον, *dimittendum eſt*, adv. poſitivum.

Ἄφετος, ν, ὁ ἡ ἤ, *dimiſſus, liber, abſolutus*; item *facer*; item *oppoſitus*: *rejectaneus*: ab ἀφίημι, quod ex ἀπὸ & ἵημι.

Ἀφέψω, vel -έω, f. ἀφεψήσω, *decoquo*: & indè ἀφέψομαι, *decoctum*, & ἄφψις, *decoctio*: ex ἀπὸ & ἕψω, *coquo*.

Ἀφίωκα, Att. pro ἀφεῖκα, perf. act. &

Ἀφέανται, 3. pl. perf. paſſ. Att. pro ἀφεῖνται, ab ἀφίημι, *remitto*.

Ἀφεωρα, *proſpectabat*: Att. pro ἀφῶρα, 3. ſing. imperf. act. ab ἀφοράω. Th. ὁράω, *video*.

Ἀφὴ, ῆς, ἡ, *commiſſura*; item *tactus*: à præt. m. ἧφα, verbi ἅπτομαι, *tango*.

Ἀφηγέομαι, -ῆμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *duco, impero*: part. ἀφηγούμενος, *ducens, dux, princeps*; item *narro, commemoro*: ex ἀπὸ & ἡγέομαι.

Ἀφηγητις, εως, ἡ, *memoria*: & idem quod

Ἀφήγημα, ατος, τὸ, *narratio*: à præt. paſſ. præced. verbi.

Ἀφῆκα-

Ἄφῆκα, aor. 1. ind. act. ἀφῆν, ἧς, ἧ, aor. 2. ind. ἄφῆτε, 2. pl. aor. 2. ſubj. act. ab ἀφίημι, *remitto.*

Ἀφέλατο, *deſiliit:* 3. ſing. a. 1. m. ab ἀφάλλομαι. Th. ἄλλομαι, *ſalio.*

Ἀφήμαρτον, ες, ε, *aberravi:* a. 2. ind. ab ἁφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, *pecco.*

Ἀφημμένος, η, ὁ, *ſuſpenſus, pendens:* perf. paſſ. ab ἁφάπτω, præt. paſſ. ἀφῆμμαι. Th. ἅπτω, *tango.*

Ἀφῃρούμην, -ούμην, -έῃ, -οῦ, -έετο, -εῖτο, *auferebam:* imperf. ind. m. verbi ἀφαιρέομαι, -οῦμαι. Th. αἱρέω, -ῶ, *capio.*

Ἀφῃρέθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἀφαιρέω, *aufero.*

Ἀφ᾽ ὑποροι, gen. ſing. ab

Ἀφίταρ, ορος, ὁ, *emiſſor, jaculator:* ab ἀφίημι, *emitto.* Th. ἵημι.

Ἄφθαι, ῶν, αἱ, *ulcera maligna in oris ſuperficie:* q. παρὰ τὸ ἅπτω, *accendo.*

Ἀφθαρσία ας, ἡ, *immortalitas, incorruptibilitas:* ex α negat. & φθάρσις, *corruptio.* Th. φθείρω, *corrumpo.*

Ἄφθαρτος, η, ὁ ϗ ἡ, *incorruptibilis, immortalis:* ab α negat. quod ex ἄνευ, vel ἄτερ, *ſine,* & φαρτὸς, quod ab eod. Th.

Ἄφθεις, a. 1. part. paſſ. ab ἤφθην, verbi ἅπτομαι, *tango.* Th. ἅπτω, *necto.*

Ἄφθη, Dor. vel Ion. neglecto augmento pro ἤφθη, *conflagravit:* 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἅπτω, *accendo.*

Ἄφθιτος, η, ὁ, *incorruptibilis:* id. q. ἄφθαρτος. Th. φθίω, id. q. φθέω, *corrumpo.*

Ἀφθόγγοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἄφθογγος, η, ὁ ϗ ἡ, *mutus:* ex α & φθόγγος, *ſonus.* Th. φθέγγομαι, *loquor:* p. m. ἔφθογγα, unde φθόγγος.

Ἀφθάρατος, η, ὁ, Dor. pro

Ἄφθονητος, η, ὁ ϗ ἡ, *invidiæ non obnoxius:* ex α & φθόνος, *invidia.* Hinc

Ἀφθονέστερος, η, ὁ, Poët. pro ἀφθονώτερος, η, ὁ, *invidiæ minùs obnoxius.*

Ἀφθονία, ας, ἡ, *abundantia;* item *invidiæ carentia.*

Ἄθφονος, η, ὁ, *invidiâ carens, copioſus.* Hinc ἀφθόνως, adv. *ſine invidiâ:* ex α priv. & φθόνος, η, ὁ, *invidia.*

Ἀφί᾽Α, ας, ἡ, *genus plantæ.*

Ἀφιᾶσι, *dimittunt, abſolvunt judicio:* 3. pl. præſ. pro ἀφιῆσι, & Ion. ἀφιέασι, verbi ἀφίημι.

Ἀφῖγμαι, perf. paſſ. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio.*

* Ἀφίδρυμα, ατος, τὸ, *ſtatua:* ex ἀπὸ & ἱδρύω, *ſtabilio.*

Ἀφιέθι, έτω, *remitte:* præſ. imperat. ab ἀφίημι.

Ἀφίει, *dimittebat:* 3. perſ. imperf. pro ἀφίη, q. ab ἀφιέω. Et

Ἀφιεὶς, έντος, præſ. part. ἀφιέναι, præſ. inf. act. ab ἀφίημι, *remitto.*

Ἀφιέναι, pro ἄφιτω, inf. pro imp. 1 Cor. vii. 11. Hellen.

Ἀφίημι, *remitto, ſino, dimitto, relinquo, permitto, omitto, emitto.* ἀφίετε, 2. pl. præſ. imperat. act. ἀφιέναι, præſ. inf. f. ἀφήσω. a. 1. ἀφῆκα. a. 2. ἀφῆν, ἧς, ἧ. a. 2. imperat. ἄφις, έτω, & 2. pl. ἄφετε. a. 2. ſub. ἀφῶ, ἧς, ἧ. a. 2. part. ἀφεὶς, ἐντος. præſ. paſſ. ἀφίεμαι, ῃ, ται, *relinquor.* p. paſſ. ἀφεῖμαι, & in 3. pl. ἀφεῖνται, & Att. ἀφέωνται. a. 1. paſſ. ἀφείθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. ἀφεθῶ, ἧς, ἧ. f. 1. paſſ. ἀφεθησομαι. Ex ἀπὸ & ἵημι, *mitto.*

Ἀφίκετο, *rediit:* 3. ſing. a. 2. m. ἀφικέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφικνέομαι.

Ἀφίκεσθε, 2. pl. a. 2. ind. m. ejuſd. verbi.

Ἀφίκευ, Dor. pro ἀφίκῃ, 2. ſing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. Æol. & Dor. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio.* Sic ἀφικνεῦ, Dor. & Æol. pro ἀφικνοῦ, præſ. imperat. paſſ.

Ἀφίκηαι, *adveneris:* Ion. Paragoge pro ἀφίκῃ, 2. ſing. a. 2. ſub m. ab

Ἀφικνέομαι, -οῦμαι, *pervenio, advenio, aſſequor:* inde gen. pl. præſ. part. ἀφικνεμένων. inf. ἀφικνεῖσθαι. f. ἀφίξομαι. p. ἀφῖγμαι. a. 2. m. ἀφικόμην, η, ετο. a. 2. ſub. m. ἀφίκωμαι, ῃ, νται. a. 2. inf. ἀφικέσθαι. Th. ἰκνέομαι, *venio.*

Ἀφίκωμαι, ῃ, νται, a. 2. ſub. m. ἀφικόμενος, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι.

Ἀφιλάγαθος, η, ὁ ϗ ἡ, *minimè amans bonos:* ex α, φίλος & ἀγαθός.

Ἀφιλάνθρωπος, η, *inhumanus:* -πία, -*itas,* -ώπως, -*itèr:* ab α, φίλος & ἄνθρωπος.

Ἀφιλάργυρος, η, ὁ ϗ ἡ, *alienus ab avaritiâ;* ex α, φίλος & ἄργυρος.

Ἄφιλος, η, ὁ ϗ ἡ, *alienus ab amicitiâ, amicis carens:* ex α & φίλος.

Ἀμφιλότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *minimè ambitioſus;* cum meliori tum deteriori ſenſu: ab α & φιλότιμος, quod à φίλος & τιμὴ, quod à τίω, *honoro.*

Ἄφιξις, εως, ἡ, *diſceſſus, perfectio:* ab ἀφικνέομαι.

Ἀφίξομαι, f. 1. m. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀφίπταμαι, *avolo:* f. ἡσομαι. a. 2. ἀπέπτην. a. 2. m. ἀπεπτάμην vel -άμην. a. 2. part. m. ἀποπτάμενος. Th. ἵπταμαι, ſeu πτάω, *volo, -as.*

Ἀφίσημι, *diſcedo, deficio, abduco, deduco;* item *abeſſe, diſtare;* in paſſ. voce *disjungi, avelli:* fut. ἀποσήσω. præt. ἀφίσακα. a. 2. ἀπέστην. a. 2. imperat. ἀπόστηθι, ήτω. & in 2. pl. ἀπόστητε. a. 2. ſub. ἀποστῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. ἀποστῆναι. a. 2. part. ἀποστὰς, άσα, ἀφίσαμαι, σαι, & in 3. pl. ἀφίσανται, *deficiunt:* præſ. imperat. ἀφίσασο. f. 1. m. ἀποσήσομαι, *deficiam.* Ex ἀπὸ, & ἵστημι, *ſto.*

Ἀφίχθαι, *deveniſſe:* perf. inf. paſſ. à perf. inde ἀφῖγμαι, ab ἀφικνέομαι.

Ἄφλαστοι, ου, τὸ, *ſumma pars puppis;* ex α & φλᾶσθαι, id eſt, θλᾶσθαι, quod non facilè contundetur.

Ἀφλεγισία, ας, ἡ, *inflammabilitatis ineptitudo.* Et

Ἀφλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non uſtulatus, qui inflammari nequit.* Ab α & φλογιστὸς, quod à 3. perſ. ſing. perf. paſſ. ind. verbi φλογίζω. Th. φλέγω.

Ἀφλοισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀφρὸς, οῦ, ὁ, *ſpuma,* mutato ρ in λ, & Pleonaſm. τῦ ι.

Ἀφνειὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *dives:* Poët. pro ἀφνεός. Th. ἄφενος, *divitiæ.*

Ἀφνειῶ, Dor. pro ἀφνειοῦ, genit. ſingul. ab ἀφνειός.

Ἄφνω,

Ἄφνω, adv. *repentè*: per Sync. τοῦ α, & Apoc. τοῦ σ, pro ἀφανῶς, Ex α & φαίνω, *oſtendo*.

Ἀφοβία, ας, ἡ, *ſecuritas*: &

Ἄφοβος, ε, ὁ ϗ ἡ, *intrepidus*. Et inde

Ἀφόβως, *intrepidè*, *ſine metu*: ex α & φόβος, *metus*; quod à p. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, *metuo*.

* Ἀφοδεύω, f. εύσω. p. ἀφοδεύκα, *caco*, *excerno*, *alvum exonero*.

* Ἀφόδευμα, ατος, τὸ, *excrementum*.

* Ἀφοδευτήριον, *latrina*.

* Ἀφόδιον, ε, τὸ, Poët. ἀφόδριον, q. v. ab

Ἄφοδος, ε, ὁ, *diſceſſus*, *digreſſus*, *reditus*; item *latrina*, *ſtercus*, *excrementum*: ab ἀπὸ & ὁδός.

Ἀφομοιόω, -ῶ, *ſimilem reddo*, *aſſimilo*: f. ώσω. p. ἀφωμοίωκα. p. paſſ. ἀφωμοίωμαι. part. ἀφωμοιωμένος, *aſſimilatus*: ab ὅμοιος, *ſimilis*. Th. ὁμὲς, idem.

Ἀφοπλίζω, *armis ſpolio*; item *arma exuo*. neut. abſolut. Hinc ἀφοπλίζοιτο, *exuerunt*: 3. pl. imperf. paſſ. Ion. Ex ἀπὸ & ὅπλον, *arma*.

Ἀφοράω, -ῶ, *intueor*, *reſpicio*: f. άσω. p. ἀφώρακα, & Atticè ἀφιώρακα. Ex ἀπὸ & ὁράω, *video*.

Ἄφορδιον, Nicandro pro ἀφόδιον, ρ inſerto metri erg. ô, *excrementum*: ex ἀπὸ & ὀδός.

Ἀφόρητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *intolerabilis*, *moleſtus*, verbale: ex α & φέρω.

* Ἀφορία, ας, ἡ, *ſterilitas*.

Ἀφορεῖ, 3. ſing. f. 1. Att. ab

Ἀφορίζω, *ſeparo*, *ſegrego*, *diſtinguo*, *deligo*, *deſigno*: imperf. ἀφώριζον. f. αφορίσω, & Att. ἀφοριῶ, εῖς, εῖ. p. ἀφώρικα. a. 1. ἀφώρισα. imperat. ἀφόρισον, άτω. a. 1. ſub. ἀφορίσω, ης, η. part. ἀφορίσας, αντος. perf. paſſ. ἀφώρισμαι. part. ἀφωρισμένος, η, ον, *ſeparatus*. a. 1. paſſ. ἀφωρίσθην, ης, η. a. 1. imperat. ἀφορίσθητι, & in 2. pl. ἀφορίσθητε. ex ἀπὸ & ὁρίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*.

Ἀφορισμένος, perf. part. paſſ. Ion. ab ἀφορίζω.

Ἀφόρισμα, ατος, τὸ, *ſuis terminis deſcriptum*, *& ab aliis ſeparatum*. Et

Ἀφορισμὸς, οῦ, ὁ, *determinatio*, *diſtinctio*, *ſeparatio*; ἀφορισμοὶ, *breves ſententiæ*: à 1. perſ. præt. paſſ. verbi ἀφορίζω.

Ἀφορμὴ, ῆς, ἡ, *occaſio*, *opportunitas*: ex ἀπὸ & ὁρμὴ, *impetus*.

Ἀφορμηθεῖεν, pro ἀφορμηθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. ab ἀφορμάω, *ex aliquo loco me proripio*. ex ἀπὸ & ὁρμάω, quod ab ὁρμὴ, *impetus*.

* Ἀφορολόγητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *immunis à tributo*.

Ἀφοσιόω, f. ώσω. p. ωκα, *eripio*: item *conſecro*, *devoveo*: ab ἀπὸ & ὅσιος.

Ἀφοσίωμα, ατος, τὸ, *piaculum*. Et

Ἀφοσίωσις, εως, ἡ, *expiatio*: à præt. paſſ. præced. verbi.

Ἀφ' ὅτότε, pro ἀπὸ τοῦ τότε χρόνε, *ab eo tempore*.

Ἄφυ, pro ἄφισο, *libera*: a. 2. imperat. m. ab ἀφέμην, a. 2. m. ab ἀφίημι.

Ἀφῦ, pro ἀπόσηθι, ἀφίσασο, ἀπολύθητι.

Ἀφώντα, pro ἁφῶντα, acc. ſing. part. præſ. ab ἅφαω, *palpo*, *contrecto*: quod ab ἀφὴ, *tactus*. Th. ἅπτομαι.

Ἀφραδέοντι, *inſcienti*: dat. ſing. præſ. part. ab

Ἀφραδέω, f. ήσω, p. ηκα, *inconſultè ago*; vel *ſtultè loquor*, *inſanio*: quod ex α & φραδέω. Th. φράζω.

Ἀφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *temerarius*, *inconſultus*. Et inde

Ἀφραδία, ας, ἡ, & Ion. ἀφραδίη, *imprudentia*, *inopia conſilii*; ἀφραδίῃσιν, dat. pl. Ion. pro ἀφραδίαις. à φράζω.

Ἀφραίνω, f. ανῶ, *deſipio*, *amens ſum*: præſ. part. ἀφραίνων. Ex α & φρὴν.

Ἄφρασος, ὁ ϗ ἡ, *non dictus*, vel *non dicendus*; item *improviſus*: Ion. & Poët. pro κρυπτὸς, *occultus*: ἐς τὸ ἀφρασότατον, ſubaudi χωρίον, *in occultiſſimo loco*: ex α & φράζω, *dico*, pro *occulto*, fortean à φράσσω, *ſepio*.

Ἀφρήτωρ, ορος, *qui eſt extra tribum*; item *oſor civilis ſocietatis*: ex α & φρήτωρ, *contribulis*, q. à φρατρία, *tribus*: ἀπὸ τοῦ φρέατος, quod communi puteo uterentur.

Ἀφρίζω, *ſpumo*, *ſpumam excito*: f. ίσω, p. ἄφρικα. Th. ἀφρὸς, *ſpuma*.

Ἀφρικὴ, ῆς, ἡ, *APHRICA*.

Ἀφρογένεια, ας, ἡ, & Ἀφρογενὴς, *ex ſpumâ prognata*, Veneris epitheton. Ex ἀφρὸς, *ſpuma*, & γένος, quod à γίνομαι, *naſcor*.

Ἀφροδισιαστὴς, οῦ, *venereus*. Et

Ἀφροδίσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab

ΑΦΡΟΔΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *Venus*: quia ex ἀφρῷ, i. e. *ſpumâ*, dicitur genita.

Ἀφρόκομος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ſpumicoma*: ex ἀφρὸς & κόμη, *coma*.

Ἀφρονέω, *non ſapio*, *amens ſum*, ἀφρονέοντας, acc. pl. part. præſ. ex α & φρὴν, *mens*.

Ἀφροντιστέω, -ῶ, *negligo*, &

Ἀφροντιστία, ας, ἡ, *negligentia*, &

Ἀφρόντιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *curis liber*, *ſecurus*: ab α & φροντὶς.

* Ἀφρόνως, adv. *inſipienter*, *incautè*.

ΑΦΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ſpuma*, *ſaliva*.

Ἄφροσι, dat. pl. ab ἄφρων, *inſipiens*. Th. φρὴν.

Ἀφροσύνη, ης, ἡ, *dementia*, *imprudentia*: ex α & φρὴν.

Ἄφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *inſipiens*, *imprudens*: ab eod. Th.

Ἀφὺη, ης, ἡ, *piſcis*: qui ex ἀφρῷ naſcitur.

Ἀφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *hebes*, *ineptus*, *rudis*. Et

Ἀφυΐα, ας, ἡ, *hebes ingenium*, *inepta natura*: ab α & φυὴ, quod à φύω.

Ἄφυκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἄφευκτος, *qui vitari nequit*, *inevitabilis*: ex α & φεύγω, *fugio*. Hinc adv. ἀφύκτως, *ſine fugæ ſpe*.

Ἀφύλακτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non obſervans*, *incautus*; item *non obſervatus*, *incuſtoditus*. Et

Ἀφυλάκτως, *incautè*, *incuſtoditè*, adv. ab α & 3. perſ. præterit. paſſ. verbi φυλάσω, vel -άττω.

Ἀφυξῶ, Dor. pro ἀφύξω, *hauriam*: f. 1. ab ἀφύσω. Th. ἀφύω.

Ἀφυπνόω, *ſopior*, *obdormiſco*: f. άσω, p. ἀφύπνωκα, a. 1. ἀφύπνωσα, neut. ab ἀπὸ & ὕπνος, *ſomnus*.

Ἀφυσγετὸς, ε, ὁ, *hauſtus*, *depromptus*: ab ἀφύω.

Ἀφύσαι, pro ἀφύσαι, a. inf. act. ab

Ἀφύσω, *haurio*, *hauriendo promo*: f. ξω. f. 1. inf. ἀφύξειν.

* Ἀφυσερίω, -ῶ, f. ήσω, *defraudo*.

Ἀφύω, f. ύσω, *haurio, hauriendo promo, exhaurio.* Ἀφύσω, idem.
Ἀφ' ὧ, Dor. pro ἀφ, ὅ, ſubaudi χρόνῳ, *ex quo* ſc. *tempore.*
Ἀφ' ἁὴ ἐδύνατο, *pro viribus.*
Ἀφ' ὧτι, ſc. χρόνῳ, Dor. pro ἀφ' οὗ χρόνῳ, *ex quo,*
Ἀφωμοιωμένος, *aſſimilatus:* perf. paſſ. ab ἀφομοιόω, -ῶ, *aſſimilo,* ex ἀπὸ & ὅμοιος, cujus Th. ὁμός.
Ἀφώνητος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, Poët. pro
Ἄφωνος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, *mutus:* ex α & φωνή.
Ἀφωρίζον, ες, ε, imperf. ἀφωρισα, ας, ε, a. 1. ind. act ab ἀφορίζω, *ſeparo:* ex ἀπὸ & ὅρος.
Ἀφῶσιν, *dimiſerint:* 3. pl. a. 2. ſubj. act. ab ἀφίημι.
Ἀχάζ, ὁ, *Achaz,* nom. viri, indecl.
Ἀχαΐα, ας, ἡ, nom. reg. Gr. ab ἄχος.
Ἀχαΐδα, acc. ſing. ab Ἀχαΐς, -ίδος, ἡ, *Achaia:* hinc
Ἀχαϊκὸς, οῦ, ὁ, *Achaicus,* Græcus.
Ἀχαϊὰς, άδος, nom. propr.
Ἀχαϊὶς, ίδος, ἡ, mulier Gr. in pl. Ἀχαϊΐδες.
Ἀχαιοὶ, *Achivi,* in acc. pl. Ἀχαιούς. Ab Ἀχαία, *Græcia.*
Ἀχαΐναι, οἱ ἡ αι, *cervi,* ab Achaineâ urbe, Oppian.
Ἀχάλινος, ᾱ, ὁ, *effrænatus:* ex α & χαλινὸς, *frænum.*
ΑΧΑΝΗ, ης, ἡ, *genus menſuræ frumentariæ apud Perſas,* aut *ciſta frumentaria:* fort. ab
Ἀχανὴς, έος, ὁ ἡ ὀ, *waſtus, immenſus:* ex α epitatico, & χαίνω, *biſco.*
Ἄχαρι, *injucundum,* n. g. ab
Ἄχαρις, ιτος, ὁ ἡ ὀ, *injucundus, inſulſus, moleſtus:* ex α & χάρις.
* Ἀχαριτέομαι, -οῦμαι, *debitam gratiam non accipiendo, ingratitudine oppreſſus ſum.*
Ἀχαριτία, ας, ἡ, *ingratitudo.* Et
Ἀχάριτος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, *ingratus:* ab α & 3. perſ. præt. paſſ. verbi χαρίζομαι, quod à χαρις.
Ἀχαρίτως, *ingratè,* adv. ab ἀχάριτος.
ΑΧΑΤΗΣ, ᾱ, ὁ, *gemma quædam ab Achate fluv.* Siciliæ ſic dicta: quin & propr. nomen viri Æneæ ſocii.
Ἄχει, primâ longâ Dor. pro ἤχει, *reſonabat:* imperf. act. ab ἤχεον, -ων, ες, -ες ab ἠχέω. Th. ἦχος, *ſonus:* ſed
Ἀχεῖ, Dor. pro ἠχεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act.
Ἀχείμ, vel Ἀχειμ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον.
Ἀχειρέες, *ſine manibus:* nom. pl. ab
Ἀχειρὴς, έος, ὁ ἡ ὀ, *manu ſeu manibus carens, mancus:* ἄχειρος, id. ut & ἄχειρ. Th. χείρ.
Ἀχειροποίητος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, *non manu vel manibus factus, non humano ſtructus artificio:* ex α, χειρ & ποιητός. Th. ποιέω.
Ἀχελῳΐος, ᾱ, ὁ, nomen fluvii.
Ἀχέοισα, Dor. pro ἀχέουσα, vide ἀχέω.
Ἀχέων, pro ἀχέουσα, *dolens:* præſ. part. f. g. ab ἀχέω. Th. ἄχος.
ΑΧΕΡΔΟΣ, ᾱ, ὁ, *ſpina quædam.*
ΑΧΕΡΩΙΣ, ίδος, ἡ, *populus alba:* q. ab Ἀχέρων, quòd Hercules ex Acheronte eam detulerit.
Ἀχέρων, *Acheron,* fluvius Epiri, item inferni; & hic eſt ἄχεος ῥόος, *doloris fluvius.*
Ἀχεῦσιν, Æol. & Dor. pro ἠχοῦσιν, *reſonant, modulantur:* 3. pl. præſ. ab ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, quod ab ἦχος.
Ἀχεύω, idem quod
Ἀχέω, f. ήσω, *doleo, ægrè fero.* Th. ἄχος, Eſtque
Ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, *reſono.* Th. ἦχος.
Ἀχέων, præſ. part. ab ἀχέω.
Ἄχην, *pauper, mendicus:* ex α & ἴσχω, *quod nihil habet,* vel *quod biſcere non audeat,* ab α & χαίνω, *biſco.*
Ἀχθεὶς, *ductus:* a. 1. part. paſſ. ἀχθήσεσθαι, 2. pl. f. 1. paſſ. ἀχθῆναι, a. 1. inf. ab ἄγω, *duco.*
Ἀχθέσει, *feres moleſtè:* Att. pro ἀχθέσῃ, 2. ſing. f. 1. m. ab
Ἄχθομαι, *ingemo ſub pondere, gravor, ægrè fero:* f. έσουαι & ήσομαι· ἀχθομένη, præſ. part. f. g. Th. ἄχθος.
Ἀχθόμεθα, 1. pl. præſ. ind. & ἄχθονται, 3. pl. præſ. præced. verbi ἄχθομαι, quod ab
Ἄχθος, εος, τὸ, *pondus, onus, ſarcina, dolor gravis:* hinc ἄχθομαι, *gravor,* ἐπαχθὴς, *onerosus,* &c.
Ἀχθοφορέω, f. ήσω, *onera fero, onus ſuſtineo,* &c
Ἀχθοφόρος, ᾱ, ὁ, *qui ſarcinas & onera fert, bajulus, ſarcinarius:* ab ἄχθος, εος, τὸ, *onus,* & φέρω, *fero.*
Ἀχὶ vel Ἄχι, *facilè,* adv.
Ἄχι, *ubi:* Dor. pro ἧ vel ἧχι.
Ἀχιλλὰ, pro Ἀχιλλέα, Poët. ab Ἀχιλλεὺς, έος, ὁ, *Achilles.*
Ἀχιλλεὺς, έος, & Att. ῆος, ὁ, *Achilles:* hinc Ἀχιλλήϊος.
Ἄχλαινος, ᾱ, ὁ, *qui eſt ſine lænâ,* vel *veſte:* ὁ ἄνευ χλαίνης ὤν.
Ἀχλυόεις, ντος, *caliginoſus:* ab
Ἀχλύς, ύος, ἡ, *caligo:* hinc
Ἀχλύω, *obtenebror:* undè veriſimile Angl. a Cloud.
Ἄχνα, ſive ἄχνη, ης, ἡ, *gluma, acus:* & *pro fumo* ſeu *fuligine.*
Ἄχνυμαι, *doleo:* f. ύσομαι, p. ἤχνυσμαι. Th. ἄχος.
Ἀχνύμενος, præſ. part. ejuſd.
Ἀχοῖ, voc. Dor. pro ἠχοῖ (ut Λατοῖ pro Λητοῖ.) ab ἠχὼ, όος, -οῦς, ἡ, *Echo.* Th. ἦχος.
Ἄχολος, ᾱ, *felle carens:* item *bilem abigens:* ab α & χολὴ, *bilis.*
Ἀχόρευτος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, *ſine choreis:* ex α & χορός.
Ἄχος, εος, τὸ, *dolor, mœror:* Angl. ache, & indè ake.
Ἄχραντος, ο ἡ ὀ, *impollutus, immaculatus, intactus:* ex α & χραίνω, *coloro.* Th. χράω.
ΑΧΡΑΣ, άδος, ἡ, *pyrus ſylveſtris.*
Ἀχρεῖος, εία, εῖον, *inutilis, ineptus:* & hinc
Ἀχρειὼν, *turpitèr:* ex α & χρεία, *utilitas.*
* Ἀχρειότης, ητος, ἡ, *utilitas.*
Ἀχρειόω, -ῶ, *inutilem reddo:* f. ώσω, p. ἠχρείωκα. præſ. paſſ. ἀχρειόομαι, *inutilis fio:* p. paſſ. ἠχρείωμαι. a. 1. paſſ. ἠχρειώθην, & in 3. pl. ἠχρειώθησαν, ab eod. Th.
Ἀχρεῖος, pro ἀχρεῖος, Poët. factâ Dialyſi.
Ἀχρήϊος, idem quod ἄχρηος, quod vide.
Ἀχρήματος, ὁ ἡ ὀ, *qui eſt ſine pecuniis, inops:* ex α & χρῆμα.

Ἄχρηςος, ε, ὁ ἡ ἡ, *inutilis, e*, dat. pl. ἀχρήςοισιν· ex α & χρηςὸς, ἡ, ὸν, *utilis, e*. Th. χράομαι, *utor*.

Ἄχρι vel ἄχρις, adv. *usque, donec*: cum gen. item *intra, quoad*. Th. μέχρι, idem.

Ἀχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, *acervus palearum*. Ab

ΑΧΥΡΟΝ, υ, τὸ, *palea, acus, ſtramentum*: q. ex α & ἐχυρὸν, *firmum*: hinc

Ἀχυρόω, *paleis ſterno*.

Ἀχυρὼν, ῶνος, *acervus palearum*.

Ἀχὼ, ἀχοῦς, ἁ, Dor. pro ἠχὼ, *Echo*.

ΑΧΩΡ, ῶρος, ὁ, *manans capitis ulcus, ſordes capitis*: q. ἀχνάρ. ab ἄχνη.

ΑΨ, adv. *retrò, retrorſum, rurſus, ſtatim*.

Ἄψαο. Ion. pro ἄψω, & hoc Dor. pro ἥψω, 2. ſing. a. 1. m. ἄψαιο. a. 2. opt. m. verbi ἅπτομαι, *tango*: f. ψομαι. a. 1. m. ἠψάμην, ω, ατο.

Ἄψασθαι, a. 1. inf. m. ejuſd. verbi.

Ἄψαυςος, υ, ὁ ἡ ἡ, Ion. & Poët. *intactus, illibatus*: ex α & ψαύω, *tango*. Th. ψάω.

Ἄψικτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *irreprehenſus*: ex α & ψέγω, *vitupero*.

Ἀψευδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *mentiri neſcius, verus*: in acc. ἀψευδέα· hinc

Ἀψευδέως, Ion. pro ἀψευδῶς, *verè*: ex α & ψευδω.

Ἄψευςος, υ, *non mentitus, minimè fallax*: ab eod. Th.

Ἀψῖδες, vide in ἄψις, *connexio*.

Ἀψίκορος, υ, *faſtidioſus*: qui ἅμα τῷ ἄψασθαι, ſatietatem ſeu κόρον habet, quod à κορέω, *ſatio*.

Ἄψιν, acc. ſing. ab ἄψις, ιος, ἡ, *tactus*. Sed ἄψις, ἴδος, ἡ, *curvatura in rotâ*: in nom. pl. ἀψῖδες, dat. ἀψῖσι· ex ἅπτω, *connecto*.

ΑΨΙΝΘΙΟΝ, υ, τὸ, *abſinthium*.

Ἄψινθος, υ, ὁ, idem.

Ἄψις, ιος, ἡ, *connexio, tactus*: ex ἅπτω. ἄψις, ίδος, ἡ, *teſtudo*.

Ἀψῤῥος & ἀψόῤῥος, όου, ὁ, *reciprocus, refluens*: ex ἄψ, *retrò*, & ῥόος, *fluxus*, q. à ῥέω, *fluo*, p. m. ἔῤῥοα.

Ἄψυχος, υ, ὁ ἡ ἡ, *animâ carens, inanimus*: ex α & ψυχὴ.

ΑΩ, & ἄημι, *flo, ſpiro*: f. ήσω. hinc ἄημα, *flatus, ſpiritus*: ἄητης, *ventus*.

Ἀῶθεν, Dor. pro ἠῶθεν, *manè*, adv. Th. ἠὼς, *aurora*, Dor. ἀώ.

Ἀών, ἀόνος, Dor. pro ἠών, quod pro ἠϊών, όνος, ἡ, *littus*.

Ἀωρέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἠώρηκα, *negligo*.

Ἀωρὶ, adv. *intempeſtivè*: ex α & ὥρα.

Ἀωρία, ας, ἡ, *intempeſtivitas, immaturitas*: ab

Ἄωρος, υ, ὁ ἡ ἡ, *intempeſtivus, indecens*.

Ἄωρτο, *pependerat*: per Sync. Ion. pro αἰώρητο, pl. perf. verbi αἰωρέω, *ſurſum tollo*. Vel dicitur Poët. pro ἦρτο, pl. perf. verbi ἄρω, vel αἴρω, α pro η, & Pleonaſmo τοῦ ω.

Ἀὼ, ἀόος, ἀοῦς, ἁ, Dor. pro ἠὼς, ἡ, *aurora*.

ΑΩΤΟΣ, ου, ὁ & ἄωτον, ου, τὸ, *flos, præſtantiſſimum in omni re, lana*. Hinc

Ἀωτέω, *carpo*. Eſt &

Ἄωτος, *auribus carens*: ex α & οὖς, ὠτὸς, *auris*.

Β

Β Secunda litera dicitur *Beta*. In numeris eſt *binarius*. Delphi β pro ϖ utuntur, ut βικρὸς pro ϖικρὸς. Macedones β pro φ, ut βερενίκη pro Φερενίκη. aliquandò otioſè præponitur, ut βρόδον pro ῥόδον.

ΒΑ, vocula eorum, qui ſe mutuò inclamant: ut & vocula risûs, qu. à βοάω.

Βᾶ & βᾶθι, *incede*, pro βῆθι, a. 2. imperat. ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω.

Βάαλ, ὁ, indecl. nomen Idoli, Lat. *dominus*: apud Sidonios *primitùs*. Pœni contractiùs *Bal*, Chaldæi *Bel*, idem enuntiant.

ΒΑΆΡΑΣ, *radix herbæ cujuſdam mirabilis*.

Βάβα, *vox inarticulata*.

Βαβάζω, *inarticulatam vocem edo, vagio*: à βαΐζω.

ΒΑΒΑΙ, *papæ*, admirantis adv. vel ϖαπαί. hinc Angl. **Babe** & **Baby**.

Βαβάλιον, *cunabulum*.

Βαβαλιστήρια, *cunæ*: in illis enim infantes. βαβάζουσι, *vagiunt*.

Βάβαλον, αἰδοῖον, *foramen, porta*.

Βάβαξ, ὁ, *garrulus, vanus, impudens*. Th. βάζω.

Βαβράζειν, *contentè clamare*, ut Cicadæ cantant; q. à βάζω.

Βαβρίξ, ικος, ἡ, *gingivæ*.

Βαβυλὼν, ῶνος, ἡ, nom. urbis. Heb. *confuſio*.

Βαδδὶν, *lina, veſtes lineæ ſacerdotales*: à בַּדִּים, pl. του בַּד, *linum*.

Βαδὴν, *pedetentim, gradatim, lento gradu*, adv. à βαίνω.

Βαδίζω, εο, f. ίσω. Att. βαδιῶ. p. βεβάδικα. ab eod. Th.

Βαδίζω, Dor. pro βαδίσω, f. à βαδίζω, q. v.

Βαδιοῦμαι, Att. pro βαδίσομαι, f. 1. m. verbi βαδίζω, à quo

Βάδισις, ιος, ἡ, *ambulatio, ingreſſio*.

Βάδισμα, ατος, τὸ, *greſſus, inceſſus*: &

Βαδισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Βαδιστέα, Att. pro βαδιστέον, *eundum eſt*.

Βαδιστὴς, οῦ, ὁ, *curſor*.

Βαδιστικὸς, ῆ, οῦ, *qui ambulare poteſt*: &

Βάδος, ους, ὁ, *iter*. Omnia à Th. βαίνω.

ΒΑΖΩ, *loquor*, f. σω & ξω. p. βέβαχα. Poët. verb.

Βαθέην pro βαθείαν, Ion. acc. ſing. à βαθὺς, εῖα, ύ.

Βαθεῖ, dat. ſing. à βαθὺς βαθεία, & Ion. είη, dat. ſing. f. g. à βαθεῖα, ας, & Ion, ης, hinc

Βαθιος, ου, *profundus*: inde

Βαθίως, adv. *profundè, altè, gravitèr*.

Βάθιος, comp. pro βαθύτερος, *profundior*: &

Βάθιστος, ſuperl. pro βαθύτατος, *profundiſſimus*, του βαθὺς, *profundus*.

Βαθμηδὸν, *gradatim*: adv. &

Βαθμὶς, ίδος, ἡ, *gradus, baſis*, &

Βαθμὸς, ου, ὁ, *gradus, ordo*: à Th. βαίνω.

ΒΑΘΟΣ, ους, τὸ, *profunditas*.

Βαθρὸν, ου, τὸ, *gradus, ſubſellium*: à βαίνω, εο.

Βαθύγλωσσος, ου, ὁ ἡ ἡ, *eloquens*: ex βαθὺς, & γλῶσσα.

Βαθυδίνης, ου, ὁ, *vortices profundos habens*, ex βαθὺς,

βαθὺς, (quod à βάθος) & δίνη, *aquarum vortex.*

Βαθύδοξος, ου, ὁ, *gloriosissimus, celeberrimus:* qu. βαθεῖαν, ἤγουν μεγίστην δόξαν ἔχων.

Βαθύζωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, *profundè cinctus:* ex βαθὺς, & ζώνη.

Βαθύκληρος, ε, ὁ, *opulentus, qui profundas hæreditates habet:* ex βαθὺς, & κλῆρος.

Βαθύκολπος, ε, ὁ ἡ ἡ, *profundum sinum habens.* qu. βαθὺν κόλπον ἔχων.

Βαθύκρημνος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui profunda præcipitia habet,* ὁ βαθεῖς κρημνοὺς ἔχων. Th. κρημνός.

Βαθυκρηπὶς, ίδος, ἡ, *profundum fundamentum habens:* ex βαθὺς & κρηπίς.

Βαθυκύμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *habens undas profundas:* ex βαθὺς & κυμα.

Βαθύλειμος, ε, ὁ ἡ ἡ, & βαθυλείμων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, *læta pascua habens:* ex βαθὺς & λειμών.

Βαθύμαλλος, ε, ὁ, *qui profundam densamque lanam habet, villosus.* Th. μάλλος.

Βαθυμῆτα, nom. Æol. pro βαθυμήτης, ε, ὁ, *qui profundum habet consilium, prudentissimus,* ὁ βαθεῖαν μῆτιν, τὴν ἐστι βυλὴν, ἔχων.

Βαθὺν, *profundè:* &

Βάθυνος, ε, ὁ, *fovea:* item.

Βάθυνσις, εως, ἡ, *exaltatio:* &

Βαθύνω, *excavo:* f. υνῶ. p. γκα. p. pass. βεβάθυμμαι, & Att. βεβάθυσμαι. Omnia à Th. βάθος.

Βαθυπέδιος, ία, ον, *qui profundum campum seu planitiem habet.* Ac proinde *ferax,* ὁ βαθὺ πεδίον ἔχων.

Βαθυπλούσιος, ε, ὁ, & βαθύπλουτος, *prædives, opulentus.* Th. πλοῦτος.

Βαθυτόλεμος, ε, ὁ, *qui magnum & grave bellum movet:* ὁ βαθὺν πόλεμον ἐγείρων.

Βαθυῤῥείταω, gen. Æol. pro βαθυῤῥείτε, à

Βαθυῤῥείτης, ε, *profundè fluens:* ex βαθὺς, & ῥέω.

Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, *radicis profunditas:* &

Βαθυῤῥίζιος, ε, *altè radicatus:* ex βαθὺς, & ῥίζα.

βαθὺς, εῖα, ὺ, *profundus, a, um,* in gen. βαθέος, εῖας, έος, dat. βαθέϊ, εῖ, in comp.

Βαθύτερος, βαθύων, & βάσσων, superl. βαθύτατος & βάθιστος. Th. βάθος.

Βαθύσκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *umbrosus:* ex βαθὺς & σκία.

Βαθύστερνος, ε, ὁ ἡ ἡ, *profundum habens pectus:* ὁ βαθὺ στέρνον, εἴτε στῆθος ἔχων.

Βαθύστρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *altè stratus:* ex βαθὺς, & στορέω.

Βαθύχαινος, ε, ὁ ἡ ἡ, *profundos habens juncos,* à βαθὺς & χοίνος· laus fluviorum.

Βαθύτης, ητος, ἡ, *profunditas.* Th. βάθος.

Βαθύφρων, ονος, ὁ, *callidus, profundâ mente præditus,* ὁ βαθεῖαν φρένα ἔχων.

* Βαθύφωνος, *profundè sonans, sonorus.*

Βαθυχαίτης, ε, ὁ, *qui densam habet cæsariem:* ex βαθὺς & χαίτη.

Βαθύχειλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *profunda habens labia:* ex βαθὺς & χεῖλος.

Βαῖεν, per contr. pro βαίησαν, *iverint:* 3. pl. a. 2. opt. act. βαίην· à βαίνω.

Βαΐνε, imperf. Ion. *ibat:* ab eod.

* Βαΐνος, η, ον, *è palmarum ramis factus, ad ramos palmarum pertinens.* Th. βαΐς.

ΒΑΊΝΩ, *eo, incedo,* f. βήσομαι, p. βέβηκα, & Ion. βέβαα, a. 2. ἔβην. a. 2. imper. βῆθι, pro quo βᾶ, & βάθι. a. 2. opt. βαίην. a. 2. part. βὰς perf. pass. βέβημαι, βέβαμαι, & βέβασμαι.

Βαΐον, vide in βαΐς.

Βαΐὸν *paulisper, parùm:* adv. à

ΒΑΙΟΣ, ε, ὁ, *parvus, modicus, unus.*

Βαϊοφόρος, ε, ὁ, *solemnitas olivarum.*

ΒΑΙΣ, ἡ, seu βαΐον, ε, τὸ, *ramus,* propriè *palmæ,* ἀπὸ τὸ βιᾳ τίλλεσθαι.

ΒΑΙΤΑ, seu βαίτη, ης, ἡ, *indumentum ex pellibus consutis, vestis pellicea, & pastoralis:* & βαίτη, Dor. pro διφθέρα.

ΒΑΙΩΝ, ονος, ὁ, *piscis quidam gobio similis:* quod à βαιος, qui parvi pretii. Item, *mensura apud Alexandrinos,* Hesych.

ΒΆΚΑΝΟΝ, ε, τὸ, *semen raphani,* id est, *brassicæ.*

ΒΆΚΗΛΟΣ, ε, ὁ, *magnus quidem, sed stultus, & mulierosus:* item *eunuchus.*

ΒΆΚΚΑΡΙΣ, seu βάκχαρις, εως, ἡ, *baccar, herba oderata.*

ΒΑΚΤΗΡΊΑ, ας, ἡ, *baculus, scipio:* item

Βακτήριον, ε, τὸ, &

Βάκτρον, ε, τὸ, idem. qu. à βάω.

Βακχεῖον, ε, τὸ, *templum Bacchi:* &

Βακχεῖος, ε, ὁ, *pes ex brevi & duabus longis:* sic dictus quòd hymnis in Bacchum fit frequentissimus: item -εῖος, -εία, -εῖον, *bacchicus, ad Bacchum pertinens.*

Βακχεύματα, των, τὰ, *bacchanalia:* &

Βακχεύω, & Βακχέω, *Orgia celebro, debacchor:* necnon

Βακχιάομαι, *furiosus sum:* &

Βακχία, ας, ἡ, *debacchatio, insania:* omnia à

ΒΆΚΧΟΣ, ε, ὁ, *furore percitus:* Bacchus. βάκχη, ης, ἡ, *furore percita:* qu. à βάζω, *loquor,* quia loquax ebrietas: vel ἀπὸ τῦ βαχεῖν, Eustath.

Βαλαὰμ, ὁ, nomen arioli. Hebr. *vetustas populi.*

Βαλὰκ, ὁ, nom. regis, ἄκλιτος. Hebr. *exinaniens.*

Βαλαναγρα, ας, & Ion. -η, ης, ἡ, *clavis:* ex βάλανος, *pessulus,* & ἄγρα, *captura.*

ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ, ε, τὸ, *BALNEUM.*

Βαλανεὺς, έος, ὁ, & Βαλανιάτης, ε, ὁ, *balneator.*

Βαλανηφάγος, ε, ὁ, *qui glandes edit & vescitur:* ex βάλανος, *glans,* & φάγω, *comedo.*

Βαλανηφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *palmulas ferens, glandifer:* ex βάλανος, & φέρω.

Βαλανίζω, *glandes excutio,* f. ίσω, p. ικα. Th. βάλανος.

Βαλανὶς, ίδος, ἡ, *balneatrix:* &

Βαλανίσσα, idem. Th. βαλανεῖον.

ΒΆΛΑΝΟΣ, ε, ὁ ἡ ἡ, *glans:* est etiam *obex,* qu. à βάλλω, *immitto.*

ΒΑΛΆΝΤΙΟΝ seu βαλλάντιον, ε, τὸ, *crumena, marsupium, sacculus:* qu. à βάλλειν ἐντός.

Βαλαντιοτόμος, ε, ὁ, *fur nummarum:* item *sacculorum:* ex βαλαντίον, & τέμνω, *seco.*

ΒΑΛΑΥΣΤΙΟΝ, ε, τὸ, *flos mali sylvestris Punici.*

ΒΑΛΒΙΣ, ίδος, ἡ, *repagulum, locus unde ii qui cursu certant, immittuntur: carceres, initium.*

Βάλε & βάλεν, *dimisit, projecit,* Ion. pro ἔβαλε,

λε, 3. ſing. a. 2. act. βαλεῖν, a. 2. inf. βαλέσθαι, a. 2. inf. m. verbi βάλλω

Βαλέειν, Ion. & Poët. pro βαλεῖν, a. 2. inf. ab eod.

Βάλτ' pro ἐβάλετο, 3. ſing. a. 2. m. βαλέτην, in dual. Ion. a. 2. act. ejuſd.

Βαλεῦ, Dor. pro βαλοῦ, a. 2. imperat. m. à βάλλω, *jacio.*

Βάλῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. βάλῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. m. ab eod.

Βαλιὸς, ὸν, ὁ, *varius, maculoſus:* q. φάλιος, item *celer*, à βάλλω. Eſt & βᾶλιος, *celer, orbus oculis.*

Βάλλ' & βάλλε, *jaciebat*, imperf. Ion. pro ἔβαλλε· à βάλλω.

Βάλλεαι, *inducis*, pro βάλλῃ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. &

Βάλλεο pro βάλλου, Ion. præſ. imperat. paſſ. ejuſd.

Βαλλίσκετο, Ion. & Poët. pro ἐβάλλετο, & hoc pro ἔβαλλε, *jaciebat*, 3. ſing. imperf. verbi βαλλω, *jacio.*

Βάλλετο, imperf. paſſ. Ion. pro ἐβάλλετο· βάλλον, præſ. part. n. g. verbi βάλλω.

Βάλλησα, a. 1. Poët. pro ἐβάλλησα, quod à βαλλέω pro βάλλω.

Βαλλίζω, *tripudio*, qu. à βάω, *eo*, & ἄλλομαι, *ſalio.*

Βαλλισμὸς, οῦ, ὁ, *tripudium, ſaltatio*, cujuſmodi olim ῥωμαϊα. Th. βάλλω.

ΒΑ'ΛΛΩ, *jacio, jaculor, immitto, attingo, ferio:* imperf. ἔβαλλον. f. βαλῶ, & in 3 pl. βαλοῦσι. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. a. 2. imperat. βάλε. a. 2. ſub. βάλω, ῃς, ῃ. præſ. paſſ. βάλλομαι, *abjicior:* perf. βέβλημαι. pluſq. perf. ἐβεβλήμην, σο, το. a. 1. paſſ. ἐβλήθην, a. 1. imperat. βλήθητι. a. 1. inf. paſſ. βληθῆναι. p. m. βέβολα. Hinc Angl. **ball, blow.**

ΒΑΛΑΝΊΤΗ, ης, ἡ, *marrubium nigrum.*

Βάλοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. Βάλοιο, 2. ſing. a. 2. opt. m.

Βάλον, pro ἔβαλον, a. 2. ind. verbi βάλλω.

Βαλοῖσαι, Dor. pro βαλοῦσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. act. verbi βάλλω.

ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, *BALSAMUM.*

Βάλωμεν, *dejiciamus*, 1. pl. a. 2. ſub. act. Et

Βαλὼν, a. 2. part. act. à βάλλω.

Βάλωμαι, a. 2. ſub. m. ejuſd. verbi.

Βάμα, τος, τὸ, Dor. pro βῆμα, *greſſus.* Th. βαίνω, *eo.*

Βάμβα, Dor. pro βάμμα, Dor. ex βάπτω· hinc βαμβαχεύειν, *mangonizare cibos.*

ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, *inarticulatè loquor, balbutio*, item *dentes quatio præ metu:* q. à Βᾶ· hinc

Βαμβαλίζω, f. ίσω, p. ικα, *tremo.*

Βάμεν, βᾶμες, *eamus*, Dor. pro βῶμεν, a. 2. ſub. a. 2. ἔβην. verbi βῆμι, pro βαίνω, q. v.

Βάμμα, ατος, τὸ, *tinctura, acetum, ſalſamentum:* à p. paſſ. verbi βάπτω.

Βᾶν, pro ἔβησαν 3. pl. a. 2. ἔβην. verbi βαίνω.

Βαναυσία, ας, ἡ, *ars fabrilis & illiberalis.*

Βαναυσικὸς, οὐ, ὁ, *mechanicus:* ex ſeq. Th.

ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, υ, ὁ ἡ, *artifex, mechanicus, & illiberalis*; præcipuè de iis dicitur, qui igne opus faciunt, qu. ex βαῦνον αὖυ, qui *fornacem incendit.*

Βάντες, *conſcendentes*, pl. num. a. 2. part. m. g. βάς ab a. 2. ἔβην. verbi βαίνω.

Βάξις, εως, ἡ, *fama, ſermo*, à βάζω, *loquor.*

Βαπτίζεσθαι, &c. vide in ſeq.

Βαπτίζω, *baptizo, mergo, lavo:* f. ίσω, p. βεβάπτικα. a. 1. ἐβάπτισα. imperf. paſſ. ἐβαπτιζόμην, υ, ετο. p. paſſ. βεβάπτισμαι. a. 1. paſſ. ἐβαπτίσθην. f. 1. paſſ. βαπτισθήσομαι. a. 1. m. ἐβαπτισάμην, ω, ατο. a. 1. m. imperat. βάπτισαι. a. 1. m. ſub. βαπτίσωμαι, *lotus fuero.* Th. βάπτω, *mergo*, Angl. **Baptize.**

Βάπτισμα, ατος, τὸ, *baptiſma.* Angl. **Baptiſm.**

Βαπτισμὸς, ου, ὁ, *lotio:* &

Βαπτιστὴς, οῦ, ὁ, *baptiſta:* & Angl. **Baptiſt.**

Βαπτιστήριον, υ, τὸ, *lavacrum:* à βαπτίζω, quod à βάπτω. Angl. **Baptiſtary.**

Βαπτὸς, οῦ, ὁ, *tinctus:* à

ΒΑ'ΠΤΩ, *intingo, mergo, lavo*, f. ψω p. βέβαφα. a. 2. ἔβαφον. perf. paſſ. βέβαμμαι, ψαι, πται.

Βαρναβᾶς, ᾶ, ὁ, nomen látronis, Lat. *filius patris.* Ex Heb. בר *filius* & אבא, *pater*

ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, υ, τὸ, *foſſa profunda, exitium, pernicies.* Atticè βἐρεθρον, propriè fuit locus valdè profundus Athenis, in quem noxii deturbabantur.

Βαραθραίδης, εως, ὁ ἡ, ῆ, *voraginoſus:* à præced.

Βαραχίας, υ, ὁ, nomen viri Heb. Lat. interpretatur *benedicens Domino.*

Βαρβαρίζω, f. ίσω, p. ικα, *barbarorum more vivo, ago, loquor.* Et

Βαρβαρικὸς, ὴ, ὸν, ὕ, *barbaricus.* Et

Βαρβαρικῶς, *barbaricè.* Item

Βαρβαρισμὸς, οῦ, ὁ, *barbariſmus*, idioma barbaricum. Angl. **Barbariſm.**

Βαρβαρίστὶ, *more barbarorum*, adv. Omnia à

ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ ἡ, ὸν, *barbarus, rudis, non Græcus, extraneus.*

Βαρβαρόφωνος, υ, ὁ ἡ, ὸν, *rudis in voce:* à βάρβαρος, & φωνὴ, *vox.*

* Βαρβαρόω, *barbarum reddo*; βαρβαρῶσαν, a. 1. inf. Βεβαρβαρωμένοι τοῖς φρονήμασι, 2 Machab. xiii. ver. 9. *mente effrenatus.*

* Βαρβάρως, adv. *barbarè.*

ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, υ, ὁ, nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, p. ικα, *barbito canere:* à

ΒΑ'ΡΒΙΤΟΣ, υ, ὁ ἡ, vel βάρβιτον, ου, τὸ *barbitus* vel *barbitum*, inſtrumentum muſicum multarum chordarum.

Βάρδιστος, *tardiſſimus*, ſuperlat. pro βράδιστος, vel βραδύτατος, compar. βράσσων, ὁ ἡ, ῆ, Poët. pro βραδίων & βραδύτερος, à βραδὺς *tardus.*

Βαρία, *gravitèr*, adv. vel Ion. pro βαρῖα, à βαρὺς.

Βαρῖα, ας, ἡ, f. g. βαρειᾶν, Dor. pro βαριῶν· à βαρὺς, ῖα, ὺ, *gravis, e.* Th. βάρος.

Βαρίσθω, *gravetur*, præſ. imperat. paſſ. à

Βαρέω, *gravo, onero*, f. ήσω. p. βεβαρηκα. a. 1. ἐβάρησα. p. paſſ. βεβάρημαι. part. βεβαρημένος. a. 1. ind. paſſ. ἐβαρήθην. Th. βαρός.

Βαρίως, adv. *gravitèr, moleſtè:* ab eod.

Βαρθολομαῖος, υ, ὁ, nomen Apoſtoli Hebr. Lat. interpret. *filius baurientis aquas.*

Βαρισοῦε, υ, ὁ, nom. viri Hebr. *filius Jesu.*

ΒΑΡΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, *navis, turris, domus turrita & regia.* Angl. **Barge.**

Βαριωνᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri Hebr. *filius Jonæ.*

Βαρναβᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri Syr. *filius consolationis.*

ΒΑΡΟΣ, ους, τὸ, *pondus, onus, moleſtia:* qu. βια αἴρεται. Angl. **to bear & burden.**

Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ nom. viri Syr. *filius quietis.*

Βαρτίμαιος, υ, ὁ, nom. viri; *qui filius Timæi.*

Βαρύβρομος, υ, ὁ ϗ ἡ, *perſtrepens, horriſonus:* ex βαρὺς, & βρόμος, *ſtrepitus.*

Βαρύγδουπος, υ, & Ion. ου, ὁ, à βάρος, & δοῦπος, *ſonitus.*

Βαρύγλωσσος, *maledicus:* ex βαρὺς & γλῶσσα, *lingua.*

Βαραγούατος, υ, ὁ, Poët. idem ac βαρύγυνος, υ, ὁ, *gravia ſeu infirma genua habens:* ex βαρὺς & γόνυ, *genu.*

Βαρύδακρυς, υος, & Βαρυδάκρυος, υ, ὁ ϗ ἡ, *luctuoſus:* ex βαρὺς & δάκρυ, *lacryma.*

Βαρύθει, *gravatur*, 3. ſing. præſ. à βαρύθω, idem quod βαρύνομαι, *gravor:* à βαρὺς. Th. βάρος.

Βαρυθυμέω, f. ήσω, p. ηκα, *iraſcor.* Et

Βαραθυμία, ας, ἡ, *acerbitas animi.* Item

Βαρύθυμος, υ, ὁ ϗ ἡ, *animo ferox.* Et

Βαρυθύμως, *gravato animo*, adv. Omnia ex βαρὺς & θυμός.

Βαρύκομπος, υ, ὁ ϗ ἡ, *gravem ſtrepitum edens:* ex βαρὺς & κόμπος, *ſonitus.*

Βαρύκτυπος, υ, ὁ, *graviſtrepus, gravitèr fremens:* ex βαρὺς & κλυπέω, factum ex τυπέω, *reſono.* Th. τύπτω.

Βαρυλόγος, υ, ὁ, *qui gravem ac odioſam orationem habet, maledicus.* Ex βαρὺς & λόγος. Th. λέγω.

Βαρυμήνιος, ω, ὁ, Dor. pro βαρυμένιος, *iracundus:* ex βαρὺς & μανία, *furor.* Th. μαίνομαι, *inſanio.*

Βάρυνθεν, Bœot. pro ἐβαρύνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. à

Βαρύνω, *gravo, premo:* ϗ imperf. βάρυνι. Ion. f. υνῶ. p. βεβάρυγκα. a. 1. paſſ. ἐβαρύνθην. a. 1. ſub. βαρυνθῶ· à βαρὺς, quod à βάρος

Βαρυόπας, ω, ὁ, Dor. pro βαρυόπης, υ, *graviſonus, gravem vocem habens:* Jovis Epithet. à βαρὺς, & ὄψ, ὀπὸς, *vox.*

Βαρυπνείονται, *gravitèr flantes*, acc. pl. part. præſ. à βαρυπνείω. Ex βαρὺς, quod à βάρος, *onus*, & πνείω, Poët. pro πνέω, *ſpiro.*

Βαρὺς, εῖα, ὺ, *gravis, e:* in acc. βαρὺν, comp. βαρύτερος. ſuperl. βαρύτατος. Th. βάρος.

Βαρυστενάχω, *gravitèr gemo:* Poët. pro στενάζω, f. ξω. à στενὸς, ὸ, *anguſtus.*

Βαρύστονος, υ, ὁ ϗ ἡ, *gravitèr ſuſpirans, infelix, luctuoſus:* ab eod.

Βαρυσυμφόρος, υ, ὁ ϗ ἡ, Ion. & Poët. pro δυσυχὴς *infelix, qui graves calamitates fert:* ex σύμφορα, *calamitas*, quod ex σὺν & φέρω.

Βαρυσφάραγος, υ, ὁ, *qui gravem edit ſtrepitum, graviſtrepus:* ex βαρὺς & σφάραγος, *ſonus.*

Βαρύτεροι, οἱ, *moroſiores:* compar. à βαρὺς,

Βαρύτης, ητος, ἡ, *gravitas.* Th. βάρος.

Βαρύτιμος, υ, ὁ ϗ ἡ, *pretioſus*, qu. *gravis pretii*, quod olim æs appenderetur: ex βαρὺς & τιμὴ, *pretium*, quod à τίω, *honoro.*

Βαρυτονέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *gravi tono profero.* Item

Βαρύτονος, υ, ὁ ϗ ἡ, *gravitonus.* Item

Βαρυτόνως, *gravi tono*, adv. ex βαρὺς & τόνος, quod à τείνω.

Βαρύφθογγος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui gravem ſonum habet, graviſonus:* ex βαρὺς & φθόγγος, *ſonus.* Th. φθέγγομαι, *loquor.*

Βαρύφορτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *gravis, onuſtus:* ex βαρὺς, & φόρτος.

Βάς, βάτος, *ingreſſus*, in nom. pl. βάντες a. 2. part. act. à βαίνω, *eo.*

Βᾶσαν, *inſiſtentem*, a. 2. part. f. g. in maſc. βάς. ab eod.

Βασανίζω, *exploro, torqueo, excrucio*, f. ίσω. p. βεβασάνικα. a. 1. ἐβασάνισα. a. 1. ſub. βασανίσω, ῇς, ῇ. a. 1. inf. βασανίσαι. præt. paſſ. βεβασάνισμαι. a. 1. paſſ. ἐβασανίσθην. f. p. paſſ. βασανισθήσομαι. Th. βάσανος.

Βασανιστὴς, οῦ, ὁ, *explorator, tortor.* Et

Βασανισμὸς, οῦ, ὁ, *cruciatus:* à p. paſſ. verbi βασανίζω.

* Βασανεύεται, i. e. διαλέγχεται, aut διακρίνεται, ſeu βασανίζεται, à βασανεύω.

ΒΆΣΑΝΟΣ, υ, ἡ, *lapis quo probatur aurum, lapis Lydius, probatio, inquiſitio per tormentum.*

Βασεῦμαι, Dor. & Æol. pro βήσομαι, f. 1. m. verbi βαίνω, *eo.*

Βασιῦνται, Dor. pro βήσονται, *progredientur*, 3. pl. f. 1. m. à βαίνω, f. βήσομαι.

Βασιλεία, ας, ἡ, *regnum.* Et

Βασίλειον, υ, τὸ, ſc. δῶμα, *regia:* pl. βασίλεια, ων, τὰ, ſc. δώματα, *regum palatia.* Et

Βασίλειος, υ, ὁ ϗ ἡ, *regalis.*

Βασιλεύω, *regno*, præſ. imperat. βασιλεύεμεν, præſ. inf. Ion. pro βασιλεύειν, à βασιλεύω.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ῆος, Att. ῆως, Poët. & Ion. ῆος, ὁ, *rex:* qu. βάσις λεώ, id eſt, λαοῦ, *populi:* βασίλισσα, ης, ἡ, *regina.*

Βασιλεύτερος, υ, ὁ, comp. *auguſtior:* & in ſuperl. βασιλεύτατος, *regno dignißimus:* à βασιλεύς.

Βασιλεύω, *regno, impero, ſum rex, regnum adipiſcor:* f. εὔσω. p. βεβασίλευκα. a. 1. ἐβασίλευσα. a. 1. inf. βασιλεῦσαι. ab eod.

Βασιλῆϊ, Ion. pro βασιλεῖ, dat. ſing. Sic βασιλῆος, gen. Ion. & Poët. pro ῆος· à βασιλεύς.

Βασιλήϊον, υ, τὸ, *regale*, pro βασίλειον, Poëticâ Dialyſi: ab eod.

Βασιληΐς, ίδος, ἡ, *regia:* quod à βασίλειος, per Dialyſin Ion. βασιλήϊος. Ab eod. Th.

Βασιλικὸς, ὴ, ὸν, *regius, a, um:* à βασιλεύς. Hinc

Βασιλικῶς, *regalitèr:* undè Βασιλικώτερον, *auguſtius:* & Βασιλικώτατα, *auguſtißimè.*

Βασιλίσκος, υ, ὁ, *regulus:* item *ſerpens* Angl. **Baſſlisk** ſic dictus. Th. βασιλεύς.

Βασιλὶς, ίδος, & βασίλισσα, ης, ἡ, *regina:* ab eod.

Βάσις, εως, ἡ, *baſis, fulcimentum, greſſus, planta pedis, pes, rhythmus:* à βαίνω, *eo*, p. paſſ. βέβημαι, σαι, mutato η in α breve. Hinc Angl. **Baſe.**

Βάσσ'

Βάσκ' pro ἴθι, *vade, accelera*, præſ. imp. à βάσκω, Poët pro βαίνω, ab inuſ. βάω.

ΒΑΣΚΑΙΝΩ, *FASCINO, invideo: crimino*r: f. ανῶ. p. γκα. a. 1. ἐβάσκηνα. a. 2. ἐβασκανον. qu. à φάσκω αἶνα, *dico horrenda*: vel qu. φάσκαινω, i. e. *φάσει καίνω*, h. e. *oculis interficio.*

Βασκανία, ας, ἡ, *invidia, faſcinatio, calumnia.* Et

Βάσκανος, ὁ ϗ ἡ, *invidius, malignus, faſcinans*: & inde

Βασκάνως, *invidiè*: à βασκαίνω.

Βάσκω, apud Poët. pro βαίνω, *vado.*

Βασεῦνται, pro βήσονται, *gradientur*: 3. pl. f. 1. Æol. à βασεῖμαι, i. 1. Æol. vel Dor. verbi βαίνω.

Βάσσα, ας, ἁ, Dor. pro βῆσσα, ης, ἡ, *concavitas.*

ΒΑΣΣΆΡΑ, ας, ἡ, ſive βασσάρη, ης, ἡ, *calceamenti genus*; item *meretrix*, & *vulpes.*

ΒΑΣΤΆΖΩ, *porto, bajulo, libro, ſuſtineo.* f. σω, & Dor. βαξάζω. perf. βεβάχα a. 1. ἐβάσασα. a. 1. inf. βασάσαι. a. 1. part. βασάσας, αντος, quaſi à βάω & σάω.

Βάσωμεν, Dor. pro βήσωμεν. 1. pl. præſ. ſub. βήσω, quod à futuro formatum eſt. Th. βαίνω, *eo.*

Βατταλίζεσθαι, *turpiter & effœminatè vivere.* Prov. à ſeq.

ΒΆΤΑΛΟΣ, ὁ, *mulierоſus, effœminatus*, à Batalo quodam Epheſio tibicine.

Βατάνιον, *patella, πατάνη, patina.* Delphorum eſt β pro π.

Βᾶτε, Dor. pro βῆτε, *ite*, 2. pl. a. 2. imperat. à βήθι, quod ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω, *eo.*

Βατεύω, f. εύσω, *coëo*, de animalium coitu venereo dicitur: undè βατεύειν maribus; & βατεύεσθαι fœmininis tribuitur: per Sync. βατεῖν, & βατεῖσθαι, & βατοῦνται, pro βατεύονται. qu. à βατέω, inuſ. Th. βαίνω.

Βάτην, *iverunt*, Dor. pro ἔβησαν, dual. a. 2. ἔβην, & βάτην pro ἔβησαν, *iverunt*, in 3. pl. à βαίνω.

Βατήρ, ῆρος, ὁ, *qui incedit*; item *meta*, & *limen*: undè

Βατήριος, ὁ, *ſcanſorius*: à βαίνω.

Βατία, ας, ἡ, idem ac βάτος, *rubus.*

Βατιάκη, ης, ἡ, *poculi genus.*

ΒΆΤΟΣ, ὁ, ἡ. *rubus, ſentis*: qu. ἄβατος, *inacceſſus*: vel a βία & ἄτω, quod *violentèr lædat.*

Βάτος, ὁ, ὁ, *batus*, nomen menſuræ liquidorum, ab Hebr. בַּת. βατὸς verò *pervius*: eſt à βαίνω, *es.*

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, *ranarum & murium pugna*: à βάτραχος, μῦς, & μάχη, quod à μάχομαι.

ΒΆΤΡΑΧΟΣ, ὁ, ὁ, *rana*, Ion. βότραχος. q. à βοᾶν τραχέως. Eſt & *tumor ſub linguâ, maximè pueros infeſtans.*

Βατταλογέω, *loquax, verboſus ſum, deblatero, nugor*: f. ήσω. p. βεβαττολόγηκα. a. 1. ἐβαττολόγησα. 2. pl. a. 1. ſub. βαττολογήσητε· &

Βαττολογία, ας, ἡ, *inanis eorundem repetitio*, cui opp. λακωνισμός· item *titubatio in loquendo*: à λόγος, & ſeq. Th.

ΒΆΤΤΟΣ, ὁ, ὁ, *Battus*, nomen cujuſdam Cyrenæorum principis, qui balbus fuit: item Poëta garrulus & ineptus, qui eadem crebriùs iterabat. Hinc

Βαττολογίζω, *balbutio*, item *garrio*, idem ac βαττολογέω.

ΒΑΤΤΆΔΗ, ης, ἡ, *nana*, fœmina puſilla, quia βαιά.

Βάτω, *veniat*, a. 2. imperat. βάθι, βάτω· ab ἔβην, a. 2. ind. verbi βαίνω.

ΒΑΤΒΆΩ, -ῶ, *dormio*, item *ſopio.*

ΒΆΤΖΩ, f. ξω, p. χα, *latro, as*, fictum à canum latratu: βαῦ, βαῦ.

Βαυκαλία, ας, ἡ, *patera*: ex Italico *boccale.*

Βαυκάλιον, ὁ, τὸ, vas anguſti oris, quia βαύζει, cùm ei aqua infunditur.

ΒΑΎΚΟΣ, ὁ, ὁ, *jucundus, delicatus*: βαύκαλος, idem.

ΒΆΥΚΟΣ, ὁ, ὁ, *fornax, caminus*: qu. ab αὔω, *uro.*

Βαύσδειν, Dor. pro βαύζειν, *latrare.* Vide βαύζω.

Βαφεύς, έος, ὁ, *tinctor*: &

Βαφή, ῆς, ἡ, *immerſio*: item *tinctura, color*: à βάπτω.

Βάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. & βᾶψη, 3. ſing. a. 1. ſub. à βάπτω, *intingo.*

Βάω, inuſ. undè βῆμι, βαίνω, *eo.*

ΒΔΆΛΛΩ, *mulgeo, fugo*, f. αλῶ, p. ἔβδαλκα. Dicitur & βδίλλω, undè

Βδέλλα, ης, ἡ, *hirundo, ſanguiſuga.*

Βδέλλιον, ὁ, τὸ, & βδέλλα, *arbor quædam Arabica, & lacryma ejus.*

Βδέλυγμα, ατος, τὸ, & βδελυγμὸς, ὁ, ὁ, *abominatio, res execranda*; item *fœtor*: à βδελύσσομαι, *execror*: Th. βδέω, *pedo.*

Βδελυκτὸς, ὴ, ὸν, *abominabilis, e*, ut &

Βδελυρὸς, *impurus, ſceleſtus.* ab eod Th.

Βδελύσσομαι, & -ύττομαι, *abominor, execror, faſtidio.* f. ξομαι. p. ἐβδέλυγμαι. a. 1. m. ἐβδελυξάμην, ω, ατο. à

ΒΔΈΩ, f. έσω & ήσω, *PEDO, flatum ventris emitto.*

Βδόλος, ὁ, *flatus ventris*: item *crepitus*: & *fœtor extinctæ lucernæ.* Th. βδέω.

Βέβαα, *ivi*, perf. Ion. pro βέβηκα, detracto κ, & η in α mutato; & in 3. pl. βεβάασι, pro βεβήκασι, à βαίνω, *eo.* Alii volunt eſſe perf. med.

ΒΈΒΑΙΟΣ, ὁ, ὁ ϗ ἡ, *ſtabilis, firmus*: qu. à βίβαα. comparat. βεβαιότερος, & in f. g. βεβαιοτέρα. Hinc

Βεβαιότης, ητος, ἡ, *ſtabilitas, firmitas.*

Βεβαιόω, *confirmo, ſtabilio, tutum reddo*: f. ώσω. p. βεβεβαίωκα. a. 1. ἐβεβαίωσα, præſ. inf. paſſ. βεβαιόσθαι, -οῦσθαι. per. paſſ. βεβεβαίωμαι. a. 1. paſſ. ἐβεβαιώθην. Th. βέβαιος, *firmus.*

Βεβαίως, adv. *firmè, tutò, exploratò*: &

Βεβαίωσις, έως, ἡ, *confirmatio, corroboratio*: ab eod. Th.

Βέβαμεν, *ivimus*, per Sync. pro βεβήκαμεν, 1. pl. perf. act verbi βαίνω, *eo.* At βέβαμεν eſt perf. inf. Poët. pro βεβηκέναι.

Βεβακὼς, Dor. pro βεβηκὼς, perf. part act. à βαίνω.

Βέβαλος, ὁ, ὁ, Dor. pro βέβηλος.

Βεβαρημένος, η, ον, *gravatus, a, um*, perf. part.

part. pass. à βαρέω, *gravo*. Th. βάρος, *onus*.

Βεβαρηκώς, Ion. pro βεβαρηκώς, exempto κ perf. part. act. ab eod. verbo & Th.

Βέβασαν, *ingressi erant*, per Sync. pro ἐβεβάεισαν, & hoc pro ἐβεβήκεισαν, pluſq. p. ind. act. à βαίνω, *eo*. perf. βέβηκα, & Ion. βέβαα.

Βέβαφα, *tinxi*, perf. act. à βάπτω, *intingo*.

Βεβαώς, ῶτος, ὁ, *ſtans*, perf. part. per Crasin pro βεβηκώς, à βαίνω, *eo*.

Βέβηκα, *ivi*, perf. act. βεβήκειν, pl. per. Ion. pro ἐβεβήκειν, ejuſd. Th.

Βέβηλος, ὁ, ἡ ἡ, *profanus*. Th. βηλὸς, *limen domûs*.

Βεβηλόω, *profano*, *contamino*: f. ώσω, p. βεβεβήλωκα, a. 1. ἐβεβήλωσα. ab eod. Th.

Βεβήλωσις, εως, ἡ, *profanatio*.

Βεβίηκα, *vim intuli*, per. act. à βιάω, & perf. part. pass. βεβιημένος, *vi tractus*. Th. βία, *vis*.

Βεβίωμαι, perf. pass. & in 3. sing. βεβίωται, *vita peracta eſt*, imperf. βεβιωμένος, *vivendo peractus*, perf. part. à βιόω, *vivo*. Th. βίος, *vita*.

Βέβλαβα, *nocui*, p. m. verbi βλάπτω.

Βέβλαμμαι, *offenſus ſum*, perf. pass. βεβλαμμένος, perf. part. ejuſd. Th.

Βεβλάστηκα, *pullulavi*, perf. act. à βλαστάνω.

Βέβλαφα, perf. act. à βλαπτω, *noceo*.

Βέβλησαι, *vulneratus es*: Ion. pro βέβλησαι, à perf pass. βέβλημαι, verbi βάλλω, *jacio*.

Βεβλήαται, Ion. pro ἐβεβληντο, pluſq. perf. ejuſd. Th.

Βέβληκα, *jaculatus ſum*, perf. act. βεβλήκει, Ion. pro ἐβεβλήκει. pluſq. perf. &

Βέβλημαι, σαι, ται, perf. pass. unde βεβλημένος. part. perf. βεβλῆσθαι, inf. à βάλλω, *jacio*.

Βεβόηται, Ion. pro βεβόηνται, 3. pl. pass. à βοάω, *clamo*.

Βεβολήαται, 3. pl. perf. pass. Ion. pro βέβληνται. Sed

Βεβολήατο, *ejecti erant*, pluſ. perf. pro ἐβέβληντο, ab ἐβεβλήμην, verbi βάλλομαι, unde βέβληντο, & interjecto ο, βεβόλητο, & Ion. βεβολήατο. Alii à βολέω inuſitato derivare malunt.

Βεβολημένος, *agitatus*, pro βεβλημένος, p. perf. pass. verbi βάλλω, *jacio*.

Βέβουλα, *volui*, p. m. verbi βούλομαι.

Βεβούλιυμαι, *deliberavi*: per. pass. βεβουλιῦσθαι, perf. inf. pass. verbi βουλεύω, *conſulto*. Th. βουλὴ, *conſilium*.

ΒΕΒΡΑΣ, & βεμβρὰς, Att. pro μεμβρὰς, quæ ſpecies *apuæ*, piſcis, in pl. Βεβράδες, ων, οἱ.

Βέβρεγμαι, *irrigatus ſum*, perf. pass. & part. βεβριγμένος, *madidus*: à βρέχω, *rigo*.

Βεβρέμηκα, *ſtrepui*, p. act. à βρέμω, *fremo*.

Βέβρηκες, *pars illa, quæ inter maxillas eſt*.

Βέβριθα, *gravis fui*, perf. m. verbi βρίθω, perf. part. βεβριθῶς, & in f. g. βεβριθυῖα.

Βεβρισμένος, *obrutus*: perf. part. pass. à βρίθω, *ſum gravis*.

Βέβροχα, Att. pro βέβρεχα, perf. ind. act. à βρέχω, *irrigo*.

Βέβρυχα, *fremui*, p. act. verbi βρύχω, *ſtrideo*.

Βεβρώθοις, *comederes*, 2. ſing. opt. præt. m. à βρώθω, inuſit. per reduplicat. Att. Alii dicunt eſſe poſitum pro βεβρώκοις.

Βέβρωκα, *comedi*, perf. act. βεβρώκειν, pluſ. perf. Ion. pro ἐβεβρώκειν, verbi βρώσκω, *comedo*, f. βρωτω.

Βεβρωὼς, per Sync. pro βεβρωκὼς, perf. part. ejuſd. Th. Niſi malis eſſe præt. m. ut ſit ex βεβρωὼς, ſicut ἑστὼς, ex ἑστάὼς.

Βέβωκα, *pavi*: mutuatitium perf. act. verbi βόσκω, ab inuſit. βόω.

Βεβωμενος, Ion. & Dor. pro βεβοημένος, *celebris*, *clarus*: perf. part. pass. à βοάω. Ion. contractione βεβωμένος. Alii à βόω, pro βόσκω, *pasco*, formant, ſed diverſo ſenſu.

Βεβὼς, ῶτος, Att. pro βεβηκὼς, *progreſſus*: undè βεβακὼς, & ſublato κ, βεβαὼς, contractè βεβὼς, perf. part. verbi βαίνω, *eo*.

Βέδυ, *aqua*, Phrygibus.

Βεελζεβὰλ, ὁ, pro Βεελζεβοὺβ, nomen idoli, indecl. Hebr. *Dominus muſcarum*: Metaphoricè Satanæ tribuitur.

Βεῖη, *iret*. Ion. pro βῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. à βαίνω.

Βείομαι, *vivam*, pro βειοσμαι, Poët. f. 1. m. quaſi à βείω, rejecto σ, vel potiùs à βιώσομαι, f. 1. m. vocis verbi βιόω, *vivo*.

Βειὼ, *ivero*, Poët. pro βῶ, a. 2. ſub. pro βῶ, enim Iones dicunt βέω, inde ι inſerto βειὼ· ſic βείομεν pro βῶμεν· à βαίνω, *eo*.

Βέκκες, Phryges panem voc. *hic* & *beccum*.

Βεκκεσέληνος, ὁ, ὁ, *delirus*, *ſtupidus*: item *antiquus*, quaſi ante βέκκεν & σελήνην.

ΒΕΚΚΟΣ, ſeu βικος, ὁ, ὁ, *panis*, Phrygum linguâ: item *amens*.

Βέλια, *tela*, acc. pl. &

Βιλίεσσι, & βελέεσσιν, Ion. & Poët dat. pl. à βέλος.

Βίλεμνον, ὁ, τὸ, idem quod βέλος, *telum*.

Βελεεσσιν, dat. pl. à βίλος.

Βελιὰλ, ὁ, *Belial*. nomen origine Heb. Lat. *ſine jugo*, vel *nequam*.

ΒΕΛΛΕΡΑ, ων, τὰ, *mala*. Etymol. à βάλλω.

Βελλεροφόντης, Dor. Βελλεροφόντας, α, ὁ, fuit Glauci regis Ephyræ filius.

Βελονη, ης, ἡ, *acus*: item nomen piſcis: à ſeq. Th.

ΒΕΛΟΣ, εως, τὸ, *telum*, *jaculum*, *ſagitta*, *ictus*; dat. pl. βελέεσσιν, Ion. & Poët. qu. à βάλλω, *jacio*.

Βελόστασις, *locus ad tela conſtitutus*, *vallum*: item, *machina bellica*, *aries*: qu. à βελῶν ςάσις.

ΒΕΛΤΕΡΟΣ, ε, ὁ, *melior*, Poët. pro

Βελτίων, ονος, ὁ ἡ, compar. ab ἀγαθὸς, *bonus*, ſuperl. βελτίςος.

Βέλτιςα, adv. *optimè*: hinc

Βελτίω, *meliorem reddo*.

Βελτίω, nom. vel acc. pl. à βελτιόεις, οα. οω, compar. ab ἀγαθὸς, *bonus*.

Βεμβηκίζω, *in gyrum ago*; à

ΒΕΜΒΗΞ, ηκος, ἡ, *turbo*, *trochus*. Scribitur & βέμβιξ.

Βένθεα, nom. pl. à

Βηθος

Βένθος, ους, τὸ, *profunditas, fundum*, dat. pl. Ion. βένθεσι, Th. βάθος, idem.

Βενιαμίν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *filius dextræ*.

Βέντιστος, Dor. pro βέλτιστος, *optimus*, ſuperl. ab ἀγαθὸς.

Βέομαι & Βεόμαι, *vivam, gradiar*. Illud à βίος, *vita*: hoc à βάω.

ΒΕ'ΡΒΕΡΙ, Indicâ linguâ *concha, quæ uniones continet*.

Βέσθρον, Att. & per Sync. βέθρον pro βάραθρον, ου, τὸ, *foſſa, profunditas*: παρὰ τὸ βαθὺς, *profundus*.

Βερνίκη, ης, ἡ, nomen mulieris per Apocopen pro Βερονίκη, Gr. *afferens victoriam*.

Βεροία, ας, ἡ, *Bœrea*, nomen urbis, qu. βαρεῖα, *ponderoſa*. Hinc

Βεροιαῖος, αῖα, αῖον, & Βερροιαῖος, *Berbœenſis*.

Βερονίκα, ας, ἡ, Dor. alii legunt Βερενίκα. Βερενίκη autem Macedonicè dictum pro φερενίκη, propr. nomen mulieris, q. d. *ferens victoriam*.

BETION, ου, τὸ, *betium*, herba? alitèr *dictamnus*.

ΒΕ'ΤΔΟΣ, ους, τὸ, *veſtis genus*, varium aut purpureum.

ΒΗ, *imitatio vocis ovium*, undè βήζειν exp. φωνεῖν.

Βῆ, *ivit*, pro ἔβη, Ion. 3. ſ. a. 2. ab ἔβλω; βῆς, *iveris*, a. 2. ſub. à βαίνω, *eo*.

Βηζην, *ovis*, Heſych. βήκη, *capra*.

Βηθαβαρὰ, ας, ἡ, nomen loci Hebr. interpretat. *domus tranſitûs*.

Βηθανία, ας, ἡ, nom. villæ Hebr. Interpretatur Lat. *domus afflictionis*.

Βηθισδὰ, ἡ, nom. piſcinæ, *domus beneficentiæ*.

Βῆθι, *vade*, pro quo βᾶ & βᾶθι a. 2. imperat. à βαίνω.

Βηθλεὲμ, ἡ, nom. urbis, indecl. Hebr. interpret. *domus panis*: vocatur & *urbs Davidis*.

Βηθσαϊδὰ & Βηθσαϊδὰν, ἡ, nomen urbis, ἄκλιτον. Hebr. *domus piſcationis*.

Βηθφαγὴ, ῆς, ἡ, nomen villulæ. Hebr. interpret. *domus ficuum præcocium*.

Βῆλος, ου, ὁ, propr. nom. viri; nec non fluvii.

ΒΗΛΟ'Σ, ους, ὁ, *limen domûs*, q. à βάω & λέχω, *quod per limina ſæpiùs tatur*.

Βῆμα, ατος, τὸ, *greſſus, veſtigium*; Item *tribunal, ſuggeſtus*: à 1. perf. præt. paſſ. verbi βαίνω, *aſcendo*.

Βήμεναι, Dor. & Poët. pro βῆναι, a. 2. inf. à βαίνω, *eo*.

Βὴν, βὰς, βῆ, Poët. ſine augmento pro ἔβην, &c. βῆναι, à 2. inf. act. ejuſd.

Βὴξ, βηχὸς, ἡ, *tuſſis*.

ΒΗ'ΡΟΣ, *birrus*, veſtis genus.

ΒΗ'ΡΥΛΛΟΣ, υ, ὁ χ ἡ, *beryllus*, gemma.

Βησάμενος, a. 1. part. m. *qui aſcendit*: á βαίνω, a. 1. m. ἐβησάμην.

Βῆσαν, *iverunt*: 3. pl. Ion. a. 2. pro ἔβησαν, ab ἔβην, ejuſd. Th.

Βῆσε, *impoſuit*: pro ἔβησε, a. 1. Ion. ab inuſitat. βάω. Th. βαίνω, *aſcendere facio*.

Βησεδὴ, f. 1. inf. m. ab eod. Th.

Βήσετο, *aſcendebat*; imperf. Ion. m. pro ἐβήσετο, verbi βήσομαι, quod à f. 1. verbi βαίνω, transformatur in præſens, undè ἔβησόμην, imperf.

Βήσομαι, *progredior*: f. 1. m. verbi βαίνω, *eo*.

Βήσομεν, 1. pl. f. 1. vel per Syſtolen pro βήσωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. act. à βαίνω, ſeu βάω, f. βήσω, a. 1. ἔβησα.

ΒΗ'ΣΣΑΙ, *ai, ſaltus, valles*.

Βήσσης, dat. pl. Ion. ab eod.

Βησσήεις, εντος, ὁ, *ſaltuoſus*: à præced.

Βήσσα, *tuſſio*: qu. à βέξα, potiùs à βήξ.

Βηταρμὸς, ὃ, ὁ, *ſaltatio concinno greſſu*; & indè

Βητάρμων, ονος, hujuſmodi *ſaltator*: qu. à βάω, & ἄρω.

Βήτην, *iverunt*, Poët. & Ion. pro ἔβητην, dual. a. 2. ἔβην, à βαίνω, *eo*.

BI'A, ας, ἡ, *vis, robur, violentia*: μετὰ βίας, *vi*.

Βιάζεο, *urge*: Ion pro βιάζου, præſ. imperat. &

Βιάζευ, Dor. pro βιάζου, à

Βιάζομαι, f. σομαι, a. 1. ἐβιασάμην, in mediâ formâ, idem ac βιάω, & βιάζω· at frequentiùs apud oratores, *vim affero, cogo*; item *nitor*, & *ſtupror*: paſſivè, *opprimor, urgeor, cogor*, à

Βιάζω, *vim affero, urgeo*; f. σω. p. βεβίαχα, Th. βία, *vis*.

Βίαιος, αία, αιον, & βίαιος, υ, ὁ χ ἡ, *violentus, a, um*, item *injurius*, & *coactus*; & βιαιότερος, comp. ab eod.

Βιαίως, adv. & βίᾳ, adverbialitèr, *violentèr, vi*: à βίαιος, quod ab eod.

Βιᾶσθαι, *cogere, vim afferre*: præſ. inf. à βιάομαι, quod ab eod.

Βιάσθω, *urgeat, vim inferat*: præſ. imperat. βιάω, -ῶ, βιαίσθω, άσθω, à βιάζομαι, quod ab eod.

Βιαστὴς, οῦ, ὁ, *qui vim infert, violator*: ab eodem.

Βιατὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βιατὴς, οῦ, ὁ, idem, ab eod. Th.

Βιάω, -ῶ, Poët. idem ac βιάζω, f. άσω, p. αχα, & ήσω, κα, Ion. & Poët. hinc perf. paſſ. βεβίημαι, & part. βεβιημένος, *coactus*.

Βιβάζω, f. σω, p. αχα, *venire facio, admitto, ineo*. Th. βαίω, *eo*.

Βιβὰς, άντος, *gradiens, aſcendens*, præſ. part. à βίβημι, loco βαίνω, vel a. 2. pro βὰς, ab eod. Th.

Βιβάω, & βίβημι, Poët. pro βαίνω, f. άσω, in imp. βίβω, & άσομαι. a. 1. ἐβίβασα. part. præſ. βιβῶν, & βιβὼς, & βιβὰς. præſ. paſſ. βιβάζομαι, *ineor*, a. 1. ἐβιβάσθην. f. 1. med. βιβάσομαι. a. 1. ἐβιβασάμην.

Βιβλαρίδιον, & βιβλίδιον, υ, τὸ, *libellus*. Th. βίβλος, *liber*.

Βιβλία, ων, τὰ, *biblia, orum*. à

Βιβλίον, τὸ, *liber, ſcheda*. Th. βίβλος, *liber*.

Βίβλινος οἶνος, *vinum Biblinum*: à vite Thraciæ, quæ dicta fuit Βιβλία.

Βιβλιογραφία, ας, ἡ, *librorum ſcriptio*: Et

Βιβλιογράφος, υ, ὁ, *librarius*: à βιβλίον, quod à βίβλος· & γραφὴ, quod à γράφω.

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, *bibliotheca*; ex βιβλίον, & θήκη, quod à τίθημι.

Βιβλιοπώλης, ου, ὁ, voc. βιβλιόπωλα, *bibliopola*. Th. πωλέω, *vendo*.

* Βιβλιοφόρος, ου, ὁ, *libellio, librum ferens, tabellarius*.

* Βιβλιοφυλάκιον, ου, τὸ, *bibliotheca*.

ΒΙ'ΒΛΟΣ, ου, ἡ, *liber*.

Βιβρώσκω, idem ac βρώσκω.

Βιοῦντες, Dor. pro βιῶντες, *viventes*: præs. part. pl. num. à βιόω, *vivo*: f. ώσω. Th. βίος, ου, ὁ, *vita*.

Βίη, Ion. pro βία, ας, ἡ, *vis, fortitudo*.

Βιήσατο, *cogebat*: a. 1. m. Ion. pro ἐβιήσατο, à βιάω. Th. βία, *vis*.

Βίηφι pro βίη, dat. *vi, violenter*: φι est Paragoge Poët. & reddit vocem ἄκλιτον· à βίη, *vis*, Ion. pro βία.

Βιθυνία, ας, ἡ, nom. provinciæ Asiæ minoris. Gr. q. d. Βαθυνία, à βάθυνος, *fovea*, quod à βάθος.

ΒΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *urna ansata, urceus*. Βικίον, *urceolus*, est et amvicia.

ΒΙΝΕ'Ω, *ineo, coeo*: f. ήσω. p. βεβίνηκα. qu. à βαίνω, vel à βία.

Βιοῖ, *vivit*: 3. sing. præs. à βιόω. Hinc βιοίμην, opt. *vivo*, à βίος, *vita*.

* Βιολογέω, ῶ, *vitam alicujus describo*, part. pass. βιολογέμενος.

ΒΙ'ΟΣ, ου, ὁ, *vita, victus, facultates*. At

Βιός, οῦ, ὁ, *arcus, nervus arcûs*: qu. βία, i. e. *vi tenditur*.

Βιοτεύω, *vivo*: f. σω. βιοτεύσῃς, 2. pers. a. 1. sub. act. à βίος, *vita*.

Βιοτὴ, ῆς, ἡ, *vita*. Et

Βιότης, ητος, ἡ, idem, & ab eod. Th.

Βιοτικὸς, ὴ, idem ac βιωτικὸς.

Βιότοιο, *victus*: gen. Ion. pro βιότου, à

Βιότος, ου, idem Poëtis ac βίος.

Βιὰς, *qui vixit*: a. 2. part. ex ἐβίων, ut δὰς ex ἔδων· quod ἐβίων est. a. 2. à βίωμαι, inus. quod à βιόω, *vivo*. Th. βίος *vita*.

Βιᾶσθαι, Ion. & Poët. pro βιᾶν, præs. inf. verbi βιόω, *vivo*, ab eod.

Βιοφθόρος, ου, ὁ ἡ, *vitam corrumpens, vitæ corruptela*: & in voc. βιοφθόρι. ex βίος & φθείρω, *corrumpo*.

Βιόω, *vivo*: f. ώσω & ώσομαι. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων (à βίωμι, inus.) indè opt. βιώην, inf. βιῶναι. part. βιούς. perf. pass. βεβίωμαι. a. 1. m. ἐβιωσάμην. Th. βίος, *vita*.

Βίσον, vel βίσω, *bos quidam sylvestris*.

Βιτίνα, ης, ἡ, idem quod βίκος, *urna*.

Βιώην, *viverem*: Att. pro βιοίην: a. 2. opt. à βιόω. Th. βίος, *vita*.

Βίων, ὁ, *Bion*, Philosophus.

Βιῶναι, *vixisse*: a. 2. inf. ab inus. βίωμι, quod à βιόω. Th. βίος, *vita*.

Βιωσαι, a. 1. inf. act. ab eod.

Βιώσιμος, ου, ὁ ἡ, *vitalis*: ab eod.

Βιώσις, εως, ἡ, *vita antacta, ipsa vivendi actio*.

Βιωτικὸς, ὴ, *vitalis, ad vitam sustinendam pertinens, secularis*, ab eod. Th.

Βιωτὸν, in neut. gen. *vivendum*: à

Βιωτὸς, ὴ, *vitalis*: ab eod.

Βιώτω, 3. sing. a. 2. imperat. à βίωθι, quod à βίωμαι. Vide βιόω.

Βιωφελὴς, ές, ὁ ἡ, *vitæ utilis*: ex βίος, *vita*, & ὠφελέω, *prosum*.

Βλαβεῖν, priscum & Poët. verbum pro βλάπτειν, *nocere*. Hinc a. 2. ἔβλαβον.

Βλαβὶς, *læsus*: & in f. g. εῖσα. a. 2. part. pass. à βλάπτω, *lædo*.

Βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *noxius, a, um*, & indè

Βλαβερῶς, *perperam*, adv. à βλάπτω, *noceo*.

Βλάβη, ης, ἡ, *noxa, damnum, detrimentum*: à p. m. βέβλαβα, verbi βλάπτω.

Βλαβῆναι, *læsum esse*: a. 2. inf. pass. &

Βλαβήσομαι, f. 1. ind. pass. ab eod.

Βλάβος, εως, τὸ, idem quod βλάβη.

Βλαβῶ, f. 2. sub. à βλάπτω, quod vide.

Βλαδὰ, ῶν, τὰ, *immatura*: à βλάζω, seu βλαστὸς, *germen*.

Βλάζω, *stultus sum*: qu. à βλὰξ, *inutilis*.

ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ᾶ, ὁ, *valgus, cui distorta sunt crura*: dicitur & βλαισσὸς, gem. σ Poët. à βλάπτω, *lædo*.

Βλακεία, ας, ἡ, *socordia*, &

Βλακεύω, f. εύσω, p. εύκα, *socordiæ me dedo, torpeo*: huic opp. σπουδάζω. Item

Βλακικὸς, ὴ, *ignavus*: & exindè

Βλακικῶς, *ignavè, tardè*. Omnia à βλὰξ, *iners*.

Βλάνος, ὁ ἡ ἡ, *lippus, cæcutiens*: quasi βλέπων ες ἄνευ.

ΒΛΑ'Ξ, κὸς, ὁ, *piscis quidam inutilis*, siluro similis; item *ignavus, iners*; qu. à βάλλω, *abjici dignus*.

Βλάπλη, 3. sin. præs. sub. act. βλάπλησ' pro βλάπλησα, præs. part. act. f. g. à

ΒΛΑ'ΠΤΩ, *lædo, noceo*; cum acc. f. ψω. p. βέβλαφα. a. 1. ἔβλαψα. a. 2. ἔβλαβον. f. 2. βλαβῶ. præt. pass. βέβλαμμαι. a. 1. pass. ἐβλάφθην. a. 2. pass. ἐβλάβην. a. 2. part. βλαβὶς, & in f. g. εῖσα. a. 2. inf. pass. βλαβῆναι. f. 2. pass. βλαβήσομαι. præt. med. βέβλαβα. Hinc Angl. to blaſt.

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, *germino, fruticor*: f. βλαστήσω. p. βεβλάστηκα. a. 2. ἔβλαστον.

Βλάστημα, ατος, τὸ, *germen*: à 1. pers. præt. pass. verbi βλαστάνω. Angl. a Blaſtom.

Βλαστησάτω, a. 1. imperat. ab ejusd.

Βλαστήσω, *germinabo*; f. 1. ab eod.

Βλάστος, ου, ὁ, nom. viri: sed βλαστὸς, ὄ, ὁ, *germen*.

Βλασφημέω, *impiè loquor, maledictis incesso*: imperf. ἐβλασφήμεον, ευ. f. ήσω. p. ηκα, præs. pass. βλασφημοῦμαι, *malè audio, tanquam blasphemus accusor*. perf. pass. βεβλασφήμημαι, f. 1. βλασφημηθήσομαι, &

Βλασφημία, ας, ἡ, *blasphemia, maledicentia*: à

Βλάσφημος, ου, ὁ ἡ ὁ, *blasphemus, maledicus*: qu. à βλάπτειν φήμην.

ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, Βυζάντιον, ου, τὸ, *os anterius narium purpuræ*, Matthiolus dicit esse *onychem*, vel *concbulam Indicam*.

ΒΛΑ'ΤΤΑΙ, αἱ, *genus calceamenti*.

Βλαφθὲὶ, *læsus*: a. 1. part. pass. βλαφθῆναι, a. 1 inf. pass. à βλάπτω, *lædo*.

Βλείμην, εῖο, εῖτο, a. 2. opt. m. à βλῆμι, *percutio*: quod à βάλλω· ut θείμην, εῖο, εῖτο, à τίθημι.

Βλεὶς, *percussus*: a. 2. pass. verbi βλῆμι vel per Sync. pro βληθεὶς, a. 1. part. pass. à βάλλω, *jacio*.

Βλεμιαίνω, *truculentus oculis circumſpicio, minor:* quod à βλέμμα, *aſpectus.* Th. βλέπω.

Βλέμμα, ατος, τὸ, *aſpectus:* à βλέπω, *aſpicio.*

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *mucus.* Hinc

Βλεννὸς, ῆ, ὁ, *ignavus:* &

Βλεννώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *mucoſus.*

Βλέποισα, Dor. pro βλέπουσα, *aſpiciens:* præſ. part. f. g. à

ΒΛΕ'ΠΩ, *aſpicio, intueor;* item *caveo:* f. ψω. præt. βέβλεφα. a. 1. ἔβλεψα. præt. paſſ. βέβλεμμαι· qu. βάλλω ὤπα.

Βλέτυγες, & βλέκυγες, *nugæ:* qu. à βαλεῖν, quia rejectanea.

Βλιφαρίζω, f. ίσω, *nicto, crebrò conniveo,* &

Βλιφαρὶς, ίδος, ἡ, ſeu βλιφαρίδες, in plur. frequentiùs, *cilia, pili palpebrarum,* item *palpebræ.*

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ου, τὸ, *palpebra, pellis tegens oculos:* qu. βλέπους φάρος, id eſt, *visûs tegmen:* vel quia ἐν τῷ βλέπειν αἴρεται.

Βλέψις, ως, ἡ, *intuitus:* a. 2. perſ. præt. paſſ. verbi βλέπω.

Βληθὶς, *ictus, trajectus:* a. 1. part. paſſ. βληθῆναι. a. 1. inf. βλήθητι. a. 1. imperat. paſſ. βληθῶ, a. 1. ſub. paſſ. à βάλλω, *percutio.*

Βλῆμα, ατος, τὸ, *jactus, ictus, vulnus.* Th. βάλλω, *jacio.*

Βλήμινος, *ictus:* per Sync. pro βεβλημένος, perf. part. paſſ. à βάλλω. perf. paſſ. βέβλημαι. Alii volunt à βλῆμι formare.

Βλῆσθαι, *jactum eſſe,* abjecto augmento pro βεβλῆσθαι, perf. inf. paſſ. à βάλλω.

Βλῆτο, Poët pro ἐβέβλητο, pluſq. p. paſſ. ejuſ.

Βλήτροισι, dat. pl. Ion. à

Βλῆτρον, ου, τὸ, *clavus ferreus, peſſulus:* ab eod. Th.

ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *balo:* de ovibus.

Βλήχεσθαι, Poët. pro βληχᾶσθαι, *balare:* à βληχάομαι. Undè

Βλήχη, ῆς, ἡ. *balatus:* undè Angl. Bleat.

Βλήχημα, ατος, τὸ, idem, & ab eod. Th.

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ου, *debilis, imbecillis:* ut & ἀβληχρὸς. Hinc βληχρῶς

Βλὶξ, *continentèr, aſſiduè,* adv. qu. à βολὴ, *ictus.*

ΒΛΙ'ΤΟΝ, ου, τὸ, *blitus, olus inſipidum.*

ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. βλίσω, *exprimendo aufero,* ut à favis mel: quod à μέλιττα, à μίλιττα, *apis.*

Βλοσυροῖο, gen. Ion. pro ου, à

Βλοσυρὸς, ῆ, *terribilis aſpectu, torvus, truculentus:* à βλέμμα σύρειν, *viſum trahere & torquere.*

Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, *habens oculos truces:* &

Βλοσυρωπὸς, ῆ, *terribilis aſpectu:* ab ὤψ & βλοσυρὸς, *truculentus.*

ΒΛΥ'ΖΩ, & βλύω. f. βλύσω, *ſcaturio, effundo, mano.* Sic dictum à murmure aquarum.

Βλωθρὸς, ῆ, *celſus, procerus:* à βλώσκω, *aſcendo.*

ΒΛΩΜΟ'Σ, ου, ὁ, *buccella, fragmentum, panis portio:* qu. à βάλλω.

Βλωσις, εως, *adventus:* à

ΒΛΩ'ΣΚΩ, ώσω, *advenio, aſcendo, creſco.*

Βοᾷ, *reboat:* 3. ſing. præſ. à βοάω.

Βοᾶ, Poët. pro βοᾷ, Pleonaſmo litera α, 3. ſing. in præſ. ab eod. Th.

Βοάασκον, imperf. Poët. act. pro ἐβόων, verbi βοάω, *clamo*

Βοάγριον, ου, τὸ, *ſcutum, ex boum agreſtium pelle:* à βοῦς & ἄγρος, *rus, ager.*

Βοάγριος, ου, *Boagrius.* Locrenſium amnis.

Βοαθόος, ου, ὁ, Dor. pro βοηθὸος, Poët. pro quo frequentiùs βοηθὸς, *auxiliator, bellator in prælio velox.* Th. βοηθέω.

Βοανεργὲς, Syriac. Gr. υἱοὶ βροντῆς, Lat. *filii tonitrui:* Marc. iii. 17.

Βοᾶσαι, Dor. pro βοᾴῃ, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi βοάω.

Βοήσας, αντος, Dor. pro βοήσας, a. 1. part. ejuſd. verbi.

Βοᾶσι, *clamant,* Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præſ. ind. act. à

ΒΟΑ'Ω, *Boo, clamo, vociferor, celebro:* f. ήσω. imperf. ἐβόων, ων. p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα. a. 1. imperat. βόησον, ατω.

Βοιὰ, ας, ἡ, ſub. δορὰ *bubula pellis.* Th. βοῦς.

Βόειος, ου, *bovinus, bubulus:* ut &

Βοεος, idem, ab eod. Th.

Βόες, pl. à βοῦς.

Βοὴ, ῆς, ἡ, *clamor;* item *pugna:* à βοάω, *clamo.*

Βοῇ, Dor. pro βοᾷ, 3. ſing. præſ. ſub.

Βοήθεια, ας, ἡ, *adjumentum, auxilium:* à

ΒΟΗΘΕ Ω, ῶ, *auxilio, ſuccurro:* qu. εἰς ἢ βοὴν θέω, *ad clamorem accurro:* f. ήσω p. βεβοήθηκα. a. 1. ἐβοήθησα. a. 1. imperat. βοήθησον, άτω. 2. ſing. præſ. imperat. βόηθει, contractè pro βοήθεε.

Βοήθημα, ατος, τὸ, *auxilium, remedium, adminiculum:* &

Βοηθητικὸς, ῆ, *auxiliaris.* Item

Βοηθὸς, ῆ, ὁ ϗ ἡ, & βοηθόος, Poët. *auxiliator:* à Βοηθέω.

Βοηλασία, ας, ἡ, *boum abactio, præda:* à βοῦς & ἐλαύνω, *abigo.*

Βοηλατέω, f. ήσω. p. ηκα. *boves agito,* vel *abigo:* à

Βοηλάτης, ου, ὁ, *bubulcus, boum agitator,* vel *abactor:* &

Βοηλάτις, ιδος, ἡ, *boum agitatrix,* vel *abactrix:* à βοῦς & ἐλαύνω.

Βοῆν, Dor. pro βοᾶν, præſ. inf. act. à βοάω, & βοῆς, Dor. pro βοᾷς, præſ. ſub. act.

Βοηνόμος, ου, ὁ, *boum paſtor:* παρὰ τὸ βοῦς νέμειν, id eſt, *boves paſcere.*

Βοητὺς, ύος, ἡ, idem ac βοὴ, *clamor.* Th. βοάω.

Βόθρον, ου, τὸ, *parva ſcrobs:* à

ΒΟ'ΘΡΟΣ, ου, ὁ, *foveo, ſcrobs:* qu. βάθρος, à βάθος.

Βόθυνος, ου, idem, ſed Ἀττικώτερον, qu. à βαθύνω, *excavo in profundum.*

* Βοϊδάριον, vel βοίδιον, τὸ, *bucula.*

Βοιωτία, ας, ἡ, *Bœotia:* hinc

Βοιωτὸς, ῆ, ὁ, *Bœotus*

Βοιωτάρχω, f. ξω, *impero Bœotiis.*

Βολάων, *ictuum:* gen. pl. Æol. à βολή. Th. βάλλω.

Βόλετον, ου, quod & βόλτιον, *ſtercus, fimus:* à βολὴ, quia ejicitur.

ΒΟΛΒΟ'Σ, ῆ, ὁ, *BULBUS, radix quævis rotunda.* Hinc

Βολόω,

Βολβώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *bulboſus*.
Βολὴ, ῆς, ἡ, *jactus*; item *ictus, plaga*: gen. pl. Æol. Βολάων· à præt. med. βέβολα, verbi βάλλω.
Βολίζω, *bolidem demitto*: f. ίσω, p. βεβόλικα. a. 1. ἐβόλισα. a. 1. part. βολίσας, αντος· à
Βολὶς, ίδος, ἡ, *jaculum, ſagitta*; item *funis alligato plumbo*, quo nautæ profunditatem aquarum explorant. Th. βάλλω, *jacio*.
Βόλος, ὁ, ὁ, *jactus*, Ion. & Poët. *funda, verriculum*: ab eod. Th.
Βομβεῦντι, Dor. pro βομβοῦσι, βομβεῦσα, Dor. & Æol. pro βομβοῦσα, *ſuſurrans*: præſ. part. f. g. à
Βομβέω, ῶ, f. ήσω. p. ηκα, *bombum edo* vel *facio, ſuſurro, reſono*: à
ΒΟΜΒΟΣ, ου, ὁ, *bombus, ſonus quem edunt apes, ſtrepitus*. Hinc
Βομβύλη, ης, ἡ, *genus apis*: &
Βομβύλιος, ου, idem: eſt & *genus poculi*, βομβοῦν ἐν τῇ πόσει· &
Βόμβυξ, υκος, ὁ, *bombyx, vermis*: à βόμβος, *bombus*.
ΒΟΝΑΣΟΣ, vel Βόνασος, ὁ, *animal ſylvaticum*; aliter *monops*.
Βοὸζ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. & interpret. *in quo robur*.
* Βοοζύγιον, ου, τὸ, *jugum boum*.
ΒΟΡΑ, ᾶς, ἡ, *pabulum, eſca*, propriè brutorum: qu. à βόω, ſeu βόσκω, *alo*.
Βορβοροκοίτης, ου, ὁ, *qui cubat in luto*: nomen Ranæ: ex βόρβορος & κοίτη, *cubile*.
ΒΟΡΒΟΡΟΣ, ου, ὁ, *cœnum, limus*, propriè ἐκ τῆς βορᾶς. Hinc
Βορβορόω, *cœno, contamino*.
ΒΟΡΒΟΡΥΖΩ, *ſtrepo*, propriè de inteſtinis crepitantibus.
Βορέαο, gen. Æol. pro βορέου, ut & βορέω, gen. Ion. à
ΒΟΡΕΑΣ, & Ion. βορέης, ου, ὁ, *Boreas, aquilo*: qu. ἀπὸ τοῦ βοᾶν ἢ ῥεῖν, quod ventus ſit ſonorus & violentus: vel à βορὰ, quod edacitatem afferat. Hinc
Βορηθεν, adv. Poët. à *ſeptentrionali plagâ*: &
Βόρειος, & Βορήιος, Poët. α, *Borealis*: ὑπερβόρεος, *qui ex remotiſſimâ regione venit*.
Βορὴν, acc. Ion. pro βορὰν, à βορὰ, *pabulum*.
Βόρμαξ & βυρμαξ, *formica*: quia diligenter βορὰν μάει, id eſt, *cibum quærit*: vel à μύρμηξ, & certè μ & β cognata ſunt.
Βορρᾶς, ᾶ, ὁ, *Boreas*: ſic & βορρῆς, nom. ſing. Ion. Βορρᾶθιν, *à Boreâ*.
Βόσις, εως, ἡ, *paſtus, cibus*. Th. βόω, inuſitat. *paſco*.
Βόσκημα, ατος, τὸ, *pecus, animal*; item *paſcua*: à βόσκω, qu. ab eod. Th.
Βοσκησίσθε, *paſcemini*: Dor. pro βοσκήσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi βόσκω, *paſco*: f. ήσω, ab eod. Th.
Βόσκησις, ιως, ἡ, *paſtio*: ab eod. Th.
Βόσκοντι, Dor. pro βόσκουσι, *paſcunt*. 3. pl. præſ. à
Βόσκω, *PASCO*: f. βοσκήσω. p. βεβόσκηκα. a. 1. ἐβόσκησα. ab eod. Th.
Βοσωὲρ, nom propr. Hebr. interpret. *ſparſor*: qui etiam dicitur βεώρ. pater *Balaami*.
ΒΟΣΤΡΥΧΟΣ, υ, ὁ, & βόστρυξ, χος, ὁ, *cincinnus, capillus, cæſaries*; qu. à βότρυς, *quod uvæ inſtar pili cohæreant*.
Βοτὰ, vide Βοτόν.
Βοτάνη, ης, ἡ, *herba, gramen*: à βοτὸς, *eſca*; qu. à βόω, *paſco*. Hinc
Βοτανικὸς, οῦ, *herbarius*: &
Βοτάνιον, υ, τὸ, *herbula*: ab eod. Th.
Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. *paſtor*: ab eod. Th.
Βοτὸν, οῦ, τὸ, *pecus, armentum*: ab eod. Th.
Βοτὸς, οῦ, ὁ, *alimentum*: ab eod. Th.
Βοτρύδιον, υ, τὸ, *racemulus*: &
Βοτρυδὸν, adv. *racematim, in modum racemi*. Th. βότρυς.
Βοτρυόπαις, ὁ ἡ ἡ, *vitis, quæ botros ut liberos fert*: ex βότρυς & παις.
ΒΟΤΡΥΣ, υος, ὁ, *botrus, uva, racemus*: voc. ὦ βότρυ, acc. pl. βότρυας, quæ πολὺν ῥέει. Hinc βοτρυόεις, εντος, *racemoſus*.
Βοῦ, eſt particula augendi à βοῦς, *bos*, quia magnum animal.
Βοῦ, etiam Poët. pro βοός.
Βούβαλις, ιδος, ἡ, &
Βούβαλος, υ, ὁ, *bubulus*: ſylveſtris bos à βοῦς, *bos*.
Βουβότας, υ, ὁ, Dor. pro βουβότης, υ, ἡ, *boum paſtor, bubulcus*: à βοῦς & βόω, inuſ. *paſco*.
Βούβρωσις, vel βούβρωστις, ἡ, *magna fames*: à Βοῦ, particulâ augente, & βρῶσις, *cibus*: quod à βρώσκω, *comedo*.
ΒΟΥΒΩΝ, ῶνος, ὁ, *inguen*. Sic & tumor dicitur circa inguina.
Βουγάϊος, υ, *qui valdè ſe jactat*: à γαίω, *glorior*.
Βούγλωσσος, & ον, *lingua bubula*, herba: &
Βούγλωσσος, *ſolea*, piſcis: Angl. Sole ex βοῦς & γλῶσσα.
Βούδορος, υ, ὁ ἡ, ἡ, *boves excorians*: à βοῦς & δορὰ, qu. à δέρω. Th. δίρας, *pellis*.
Βουθυσία, ας, ἡ, *immolatio boûm*: ex βοῦς & θύω, *macto*.
Βουκαῖος, ut & βοῦκος & βῶκος, Dor. ᾶ, *buculus*, & *bubulcus, meſſor*: idem quod βούτης, ου, ὁ. Th. βοῦς.
Βούκεντρον, υ, τὸ, *ſtimulus boûm*: κέντρον, quo aguntur βόες.
Βουκολέω, ω, f. ήσω, *boves paſco*: item generaliter *paſco* & *lacto*: Βουκολέοντι, dat. ſing. part. præſ. ex βοῦς, *bos*, & κόλον, *cibus*.
Βουκολία, idem ac Βουκόλιον.
Βουκολιάζω, item βωκολιάζω & βωκολιάσδω. Dor. f. άσω vel άξω, *paſtoritium carmen cano*: & inde
Βουκολιασμὸς, οῦ, ὁ, *paſtoritii carminis modulatio*, tibiæ cantu & tripudio: &
Βουκολιαστὴς, οῦ, ὁ, *paſtoritii carminis modulator*: à βοῦς, & κόλον, *cibus*.
Βουκολικὸς, οῦ, *paſtoralis*: *paſtoritius*: &
Βουκόλιον, υ, τὸ, *armentum boûm*: item
Βουκολισμὸς, οῦ, ὁ, *paſtoralis cantilena*: &
Βουκόλος, & Dor. βωκόλος, υ, ὁ, *bubulcus, armentarius*: ex iiſd. Th.
Βουλαφόρος, ω, ὁ, Dor. pro Βουληφόρος, quod vide.
Βούλει, *vis*, Att. pro βούλῃ, 2. perſ. ſing. à βούλομαι, *volo*.
Βούλιο, *malis*: præſ. imperat. Ion. pro βούλω, ab eod. Th.
Βούλετ' pro ἐβούλετο, imperf. ejuſd. verbi.

ιλεύε, Ion. pro βουλεύε, præſ. imperat. paſſ. à βουλεύω, *conſulto.*

Βούλευμα, ατος, τὸ, *conſilium.* Th. βουλὴ, idem.

Βουλεύμενος, Ion. & Poët. pro βουλόμενος, præſ. part. à βάλομαι, *volo.*

Βούλευσαι, a. 1. imperat. med. βουλεύσαντι, dat. ſing. a. 1. part. act. verbi βουλεύω, *conſulto.* Th. βουλὴ.

Βουλεύσαντι, a. 1. part. dual. num. βουλεύσῃ, 3. perſ. a. 1. ſub. à βουλεύω.

Βουλεύσεν, a. 1. Ion. ab eod. Th.

Βούλευσις, εως, ἡ, *conſultatio:* &

Βουλευτήριον, ε, τὸ, *conſilii locus, curia, ſenatus:* item

Βουλευτὴς, ῆ, ὁ, *conſultor, ſenator:* ab eod. Th.

Βουλευτικὸς, ῆ, *conſultus:* item *ſenatorius, ad ſenatum ſeu curiam pertinens:* &

Βουλευτὸς, ὴ, *in deliberationem cadens:* ab eod. Th.

Βουλεύσθαι, *conſulas*, pro βουλεύῃ, 2. ſing. præſ. ſub. per Paragogen. τῆ Ϝα. à

Βουλεύω, *conſulto*, f. εύσω, p. βεβούλευκα. a. 1. ἐβούλευσα. a. 1. med. ἐβουλευσάμην. Th. βούλη.

Βουλέων, gen. pl. Poët. pro βουλῶν, à

ΒΟΥΛΗ', ῆς, ἡ, *conſilium, conſultatio, curia:* hinc βουλεύω, *conſulto*, βουλευτὴς, ῆ, ὁ, *ſenator:* βουλευτήριον, ευ, τὸ, *curia:* ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, *inſidiæ:* συμβουλεύω, *conſilium do.*

Βούληαι, Ion. pro βούλῃ, 2. ſing. præſ. à βουλομαι, *volo.*

Βουληθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ.

Βουληθεὶς, εῖσα, *volens*, p. 1. part. paſſ. ejuſd. verbi.

Βούλημα, ατος, τὸ, *voluntas, arbitrium, propoſitum.* Th. Βούλομαι, *volo.*

Βουλῆσιν & βουλῆσι, dat. pl. Ion. pro βουλαῖς, à βουλὴ, *conſilium.*

Βούλησις, εως, ἡ, idem ac βούλημα· & ab eod.

Βουλητικὸς, οῦ, *voluntarius:* &

Βουλητὸς, ὴ, *ſub voluntatem cadens:* à βούλομαι, *volo.*

Βουληφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *conſultor, conſiliarius*, voc. ὦ βουληφόρε. ex βουλὴ & φέρω.

Βούλομ' pro

ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, *volo*; item, *malo & cupio:* βούλει, & βούληαι, Poët. *vis*, pro βούλῃ. præſ. opt. βουλοίμη, οιο, οιτο. imperf. ἐβουλόμην, & ἠβουλόμην, Att. ε, ετο, f. βουλήσομαι. p. βεβούλημαι. tanq. à βουλέομαι. a. 1. ἐβουλήθην, & Att. ἠβουλήθην. præt. m. βεβούλα in compoſ.

Βοῦλις, *inteſtina*: unde farcimina fiunt. Lat. *bolus.*

Βουλυτὸς, οῦ, ὁ, *tempus quo boves ſolvuntur à jugis, veſpera:* à βοῦς, & λύω, *ſolvo.*

Βούνεδρος, ε, ὁ, *binnulus magnus:* ex βοῦ particulâ augente & νεβρὸς, *binnulus.* Invenitur & τὸ βούνεβρον.

ΒΟΥΝΟ'Σ, οῦ, *collis, tumulus.* Hinc

Βουνώδης, *clivoſus:* qu. à βαίνω, quia ſcanditur.

Βούπαις, αιδος, *puer* vel *adoleſcens grandis* vel *pinguis.* Ex βοῦ particulâ intenſ. & παῖς. Hinc fortaſſis Angl. Bouby.

Βούπαλος, *magnus*, propriè *luctator*; item *aſinus:* Βούπαλον, μέγα ϗ ὄνομα, Heſych. ut fit vel ſimpliciter *magnum*, vel pro μέγας ὄνος ϗ ὄνομα, *magnus aſinus*, & nomen inſuper proprium. Th. παλὴ.

Βουπλὴξ, ῆγος, ἡ, *ſtimulus*, quo boves punguntur, βούκεντρον, q. βοῦς πλήτ̃ων. Vel *ſcutica*, quæ fit ex bubulâ pelle.

Βουπόροι ὀβελοὶ, *magna verua.* qu. ad boves transfigendos. Ex βοῦς & πείρω, *tranſadigo:* p. m. πέπορα.

Βούρασσος, ſive Βόρασσος, ε, ὁ, *fructus qui clauditur elatè:* i. e. palma ſuo involucro incluſa.

ΒΟΥ̃Σ, οὸς, ὁ ϗ ἡ, *BOS, vacca:* αἱ βοές, *vaccæ*, dat. pl. βουσὶ, & Ion. βόισσιν, in acc. ſing. βοῦν. acc. pl. βόας, βοῦς.

Βούσιρις, in acc. Βούσιριν, *Buſiris*, rex Agrigentinorum.

Βούτας, α, ὁ, Dor. pro

Βούτης, & hoc à βότης, pro quo &

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, *paſtor.* Th. βόω, inuſ. *paſco.*

Βούτομος & ον, *Butomum*, herba, quam βόες τέμνασι. *boves carpunt.*

Βούτυρον, ε, τὸ, *BUTYRUM, lactis ſpuma.* Gen. xviii. 8. à βοῦς, *vacca*, & τυρὸς, *caſeus*, quod à bubulo lacte plurimum fiat. Angl. Butter.

Βουφονέω, *boves macto:* & hinc

Βουφόνος, *boûm interfector:* à βοῦς & φένω, *occido:* p. m. πέφονα.

ΒΟ'Ω, f. όσω & ώσω. p. κα. *paſco*, thema inuſit. pro quo in uſu eſt, βόσκω, idem. Hinc βοτὴρ, βοτὸν, βοτάνη, ἱπποβότης, μηλοβότης, &c.

Βοᾶν, *clamarem*, Att. pro βοάοιμι, βοᾷμι.

Βοώμενος, *celebratus:* à βοάω.

Βόων, *clamabant:* pro ἐβόων, 3. pl. imperf. act. à βοάω· βοῶντος, gen. ſing. part. præſ.

Βοῶντι, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præſ. act. à βοάω.

Βοῶπις, ιδος, ἡ, *cui bovini ſunt oculi, magni & venuſti:* ex βοῦς & ὤψ, ὠπὸς, *oculus*, quod à p. m. ὦπα. ab ὄπτομαι.

Βοώσης, *vociferantis*, gen. ſing. præſ. part. act. f. g. verbi βοάω.

Βοωτέω, f. ήσω. p. ηκα. *aro.* præſ. inf. βοωτεῖν· ex βοῦς & ὠθέω, *pello.*

Βοώτης, ε, ὁ, *Bootes.* Nomen ſigni cœleſtis quod *Arctophylax* dicitur, ex βοῦς & ὠθέω, *trudo.* Eſt enim boûm agitator; item *bubulcus.*

Βραβεία, ας, ἡ, *moderatio certaminis*, & de eod. *dijudicatio:* &

Βραβεῖον, ε, τὸ, *præmium victoriæ*, à ſeq. Th. Hinc Angl. Prabe.

ΒΡΑΒΕΥ'Σ, έος, ὁ, *qui dat præmium certaminis; certaminis moderator & arbiter:* à ῥάβδος, *virga*, quam βραβευταὶ geſtare ſolebant, vel quòd virgâ palmeâ deſignabantur victores.

Βραβευτὴς, οῦ, ὁ, idem.

Βραβεύω, *præmium do certaminis, de victoriâ decerno:* item *impero, moderor*, βραβεύετω, 3. ſing. præſ. imperat. act. f. εύσω. p. βεβράβευκα. a. 1. ἐβράβευσα. Th. βραβεὺς.

ΒΡΑΒΥ'ΛΑ, τὰ, *pruna Damaſcena.*

ΒΡΑ'ΤΧΟΣ, ευ, ὁ, vel ος, τὸ, *raucedo*, à βρόγχος, *quia gutturi accidit.*

βραδέως

Βραδέως, *tardè*; item *segnitèr* & *cunctanter*, βραδύτερον, *tardiùs*, *segniùs*, βραδύτατα, *tardissimè*, adv. à βραδὺς.

Βραδινὸς, οῦ, ὁ, Æol. pro ῥαδινὸς, *gracilis*, quod vide.

Βραδίων, *tardiùs*, compar. & in superl. βράδιστον· à βραδὺς, *tardus*.

Βραδυνούσαις, *tardantibus*, dat. pl. præs. part. f. g, ᾶ

Βραδύνω, *tardo*, *cunctor*, f. υνῶ, a. 1. ἐβράδυνα. Th. βραδὺς, *tardus*.

Βραδυπλοέω, ῶ, *tardè navigo*, f. ήσω, p. βεβραδυπλόηκα· ex βραδὺς, & πλόος, *navigatio*: quod à πλέω.

ΒΡΑΔΥΣ, εῖα, ὺ, *tardus*, *a*, *um*, in compar. βραδίων, & βράσσων, vel βραδύτερος, superl. βράδιστος, vel βραδύτατος. Hinc

Βραδύτης, ητος, ἡ, *tarditas*, *segnities*.

ΒΡΆΖΩ, & βράσσω, f. σω, *ferveo*, *bullio*.

ΒΡΆΘΥ, sive βράθυς, *herba*, Lat. *sabina*.

Βράκανον, ου, τὸ, *agreste olus*.

Βράκος, ους, τὸ, idem ac βράκα, ας, ἡ, *velum*, seu *tegmen pudendorum*, *bracca* jam dicta.

Βρασθεὶς, *fervefactus*, a. 1. part. pass. ab ἐβράσθην, a. 1. verbi βράζω, *ferveo*.

Βρασμα, ατος, τὸ, & βρασμὸς, οῦ, ὁ, *ebullitio*, *fervor*. Th. βράζω.

Βράσσω, idem quod βράζω.

Βράχε, imperf. vel a. 2. Ion. à βράχω, *strepitum edo*.

Βραχέα, έων, τὰ, *brevia*. Vada, quæ propter aquarum brevitatem *brevia* vocantur.

Βραχίη, Ion. pro βραχεῖα, f. g. à βραχὺς.

Βραχεὶς, & in f. g. βραχεῖσα, *perfusus*: a. 2. part. pass. à βρέχομαι, seu βρέχω, *madefacio*, a. 2. pass. ἐβράχην. a. 2. inf. βραχῆναι.

Βραχέως, adv. *brevitèr*, *paucis*.

ΒΡΑΧΙΌΝ, ονος, ὁ, *BRACHIUM*, q. comp. βραχὺς· quod lacertus brevior fit ulnâ.

Βραχίων, etiam *brevior*: compar. ut & βράχιστος, *brevissimus*: superl. à

ΒΡΑΧΥΣ, εῖα, χὺ, έος, *brevis*, *e*: μὴ βραχὺ, *paulò post*, βραχύ τι, *paululùm*, διὰ βραχέων, *paucis*. Hinc forsan Angl. to break.

Βραχυσίδαρος, ου, ὁ, Dor. pro βραχυσίδηρος, *qui breve ferrum* seu *cuspidem habet*: ex βραχὺς & σίδηρος, *ferrum*.

Βραχύτης, ητος, ἡ, *brevitas*: à βραχὺς.

ΒΡΑΧΩ, f. ξω. *sono*, *strepo*: propriè de iis quæ franguntur. Hinc Angl. Brake.

Βρέγμα, ατος, τὸ, & βρεγμὸς, ου, ὁ, *sinciput*: à βρέχω, *madefacio*.

Βρεκεκὲξ, *vox ranarum*.

Βρέμεσθαι, Poët. idem ac τὸ βρέμειν. à

ΒΡΈΜΩ, *FREMO*, *murmuro*: f. μω, p. m. βέβρομα. inde βρόμος *fremitus*.

Βρένδον, *cervus*, Messapiis.

Βρένθις, & βρένθιξ, *lactuca*.

ΒΡΈΝΘΟΣ, ου, ὁ, *avis quædam*; item *fastus*: inde βρενθύεσθαι, *arrogantem esse*.

Βρέτιον, *caput cervi*, Messapiis: à βρένδον, *cervus*.

Βρέξαι, *pluere*: a. 1. inf. à βρέξω, f. 1. act. à βρέχω, *pluo*.

ΒΡΈΤΑΣ, τὸ, *simulacrum*, *statua*, *idolum*.

ΒΡΈΦΟΣ, ους, τὸ, *infans*. Hinc

Βριφύλλιον, τὸ, *infantulus*.

Βρέχμα, ατος, τὸ, &

Βρεχμὸς, οῦ, ὁ, *sinciput*, *caput*: à βρέχω.

ΒΡΕΧΩ, *madefacio*, *irrigo*, *bibo*, *pluo*: f. ξω. præt. χα. a. 2. ἔβραχον. a. 2. pass. ἐβράχην. p. m. βέβροχα. p. pass. βέβρεγμαι. Hinc Angl. derivari videtur Brook.

Βρήσσω, *tussiendo exspuo*: qu. à βρήσσω. Unde forsan Angl. Breast, utpote inde exspuimus.

ΒΡΙ, particula epitat. significans ἄγαν, *valdè*.

Βριάει, 3. sing. ind. à βριάω, quod vide.

Βριάρεων, acc. sing. à Βριάρεως, ω, ὁ, Att. pro

Βριάρεος, ου, ὁ, *Briareus*, centimanus; nomen Gigantis: ex βρῖ particulâ intens. & Ἄρης, *Mars*: vel à

Βριαρὸς, οῦ, *robustus*, *validus*: qu. à

ΒΡΙΆΩ, -ῶ, f. άσω. *robustum reddo*, *robustus sum*; vel *potentem reddo*, *potens sum*, *excello tumesco*.

ΒΡΙΖΩ, f. ισω & ίξω, *post sumptum cibum paululùm dormio*: qu. βορίζω.

Βριήπυος, ου, ὁ, *vehementer clamans*, Martis Epithet. ex βρῖ & ἠπύω, *clamo*, pro ἀπύω.

Βρίθος, εος, τὸ, &

Βριθοσύνη, ης, ἡ, *pondus*, *gravitas*. Item

Βριθὺς, ύος & έος, *gravis*: à

ΒΡΊΘΩ, *sum gravis*, *onustus sum*: *propendeo*, *cum impetu inclino*: f. σω. p. m. βέβριθα.

Βρίμη, ης, ἡ, *robur*, *potentia*: à βριάω.

ΒΡΙΜΌΟΜΑΙ, οῦμαι & άομαι, ῶμαι, *fremo*, *frendeo*, *excandesco irâ*: q. à βρέμω, *fremo*.

Βρισάρματες, ου, ὁ ἡ, ἡ, *currum gravans*: ex βρίθω, *gravo*, & ἅρμα, *currus*.

Βρισεὺς, ῆος, ὁ, nom. propr. viri.

Βρισηΐδα, acc. sing. à Βρισηὶς, ίδος, ἡ, nomen mulieris.

ΒΡΙΣΣΟΣ, ου, ὁ, *echini marini genus*.

ΒΡΟΤΧΟΣ, ου, ὁ, *guttur*: βρόγχος, ου, ὁ, idem. qu. à βρόχω, *sorbeo*.

Βρόδον, *rosa*: Æol. pro ῥόδον.

Βρόμος, ου, ὁ, *fremitus*, *fragor*: item *avena*: à βρέμω, *fremo*: hinc βρομία φόρμιγξ.

Βροντάω, ῶ, f. ήσω. p. ηκα. *tono*: à

ΒΡΟΝΤΗ, ῆς, ἡ, *tonitru*: qu. βρομτὴ, ab eod. Th.

Βροτεᾶν, Dor. pro βροτέων, gen. pl. à

Βρότεος, & βρότειος, ου, ὁ ἡ, ἡ, *mortalis*, *humanus*: q. à βροτὸς.

Βροτήσιος, ου, ὁ, Poët. idem ac βροτὸς, *mortalis*.

Βροτοβάμων, ονος, Dor. pro

Βροτοβήμων, ονος, *calcator hominum*: ex βροτὸς, *homo*, & βῆμα, *gressus*: quod à βαίνω, *eo*.

Βροτόεις, εντος, ὁ, *sanioſus*, *cruore respersus*: in acc. βροτόεντα. à βρότος, *cruor*.

Βροτολοιγὸς, οῦ, ὁ, *homicida*: ex βροτὸς & λοιγὸς, *pernicies*.

Βροτοῖσιν, *mortalibus*: dat. pl. à

ΒΡΟΤΌΣ, οῦ, ὁ, *mortalis*, *homo*: q. ῥατὸς, id est ὁ ἐν ῥοῇ ὤν, *quod nihil sit magis fluxum quam homo*. Vel à μείρω, *divido*, præt. med. μέμορα, fit μορτός· ἡ καθ' ὑπέρθεσιν, ἡ τροπὴ τοῦ μ εἰς β, βροτὸς, ὁ, μεμερισμένη ἔχων τὴν φωνὴν.

Βρότος, ου, ὁ, (παροξύτονον) *ſanies, cruor.*

Βροτόω, f. ώσω, *cruore inficio, cruento:* à βρότος· item *hominem facio:* βροτοθῆναι, *mortalis fieri:* à βρότος.

ΒΡΟΎΚΟΣ, ου, ὁ, *ſpecies locuſtarum:* quod à βρύχω.

Βροχὴ, ῆς, ἡ, *pluvia vehemens, nimbus.* Th. βρέχω, *humecto.*

Βρόχθος, idem ac βρόγχος, *guttur.*

Βροχθώδης, ους, ὁ ἡ, *inaquoſus, aridus.*

ΒΡΌΧΟΣ, ου, ὁ, *laqueus, reſtis:* q. à βρόγχος extrito γ, eſt enim quo guttur eliditur.

ΒΡΌΧΩ, *ſorbeo,* inuſit. undè ἀναβρόχω, καταβρόχω, q. à βρέχω.

Βρύγμα, ατος, τὸ, *morſus:* à βρύχω, *mordeo.*

Βρυγμὸς, οῦ, ὁ, *ſtridor:* propriè dentium, *fremitus;* item *rugitus:* à βρύχω, *ſtrideo.*

ΒΡΎΧΩ, f. ξω. p. χα, *mordeo, rodo;* item *deglutio.*

ΒΡΥ̃Ν, *vox infantium potum petentium:* pro πιεῖν.

ΒΡΎΟΝ, ου, τὸ, *muſcus, alga:* eſt & *herbæ genus.*

ΒΡΎΤΟΝ, ου, τὸ, & βρύτος, ου, ὁ, *cerevifia;* *vinum hordaceum:* qu. à βρύω· Hinc forſan Angl. to brue, vel brew.

ΒΡΎΧΩ, f. ξω. p. χα. *frendo, ſtrideo,* perf. paſſ. βέβρυγμα. inde βρυγμός.

ΒΡΎΩ, f. σω. p. βέβρυχα, *ſcateo, fundo, is, germino, pullulo:* inde ἔμβρυον, υ, τὸ, *infans utero concluſus.*

Βρωθεὶς, έντος, *roſus:* a. 1. part. paſſ. à βρώσκω.

Βρῶμα, ατος, τὸ, *eſca:* à βρώσκω, *comedo.*

Βρωμέω, ῶ, *fœteo:* à

ΒΡΏΜΟΣ, ου, ὁ, *graveolentia, fœtor:* & hinc

Βρωμώδης, ους, ὁ ἡ, *fœtidus:* qu. à βαρὺ & ὀδμὴ.

Βρώσιμος, ου, *eſculentus:* βρώσιμον, *edulium:* à βρώσκω.

Βρῶσις, ιος & εος, ἡ, *cibus, edulium:* & *ipſa comedendi actio;* item *eroſio:* à

ΒΡΏΣΚΩ, *comedo, depaſco:* f. βρώσω. p. βέβρωκα. p. paſſ. βέβρωμαι, σαι, ται, a. 1. paſſ. ἐβρώθην. Angl. to brouze.

Βρωτὸς, οῦ, *qui comedi poteſt, eſculentus:* undè forſitan Germ. *broat.* Angl. bread.

ΒΎΑΣ, ου, ὁ, *bubo,* avis nocturna.

ΒΎΒΛΟΣ, ου, ἡ, *papyrus Ægyptia:* ſcribitur & βίβλος.

Βύζω, *confertim impleo:* inde βύζην, *densè.* Th. βύω, *obturo.* Eſt & βυΐζω, *vagio:* à βῦ, *voce infantili:* vel ἀπὸ τοῦ βύς, ex *bubulo.*

Βυθίζω, *mergo:* f. ίσω. p. βεβύθικα. a. 1. ἐβύθισα. à

ΒΎΘΟΣ, οῦ, ὁ, *fundum, imus gurges, profundum:* qu. à βάθος.

ΒΎΚΑΝΗ, ης, ἡ, *BUCCINA.* Indè

Βυκανίζω, *buccino:* &

Βυκανιστὴς, οῦ, ὁ, *buccinator.*

Βύκτης, ὁ, *ſonans, ſpirans,* venti Epithet. à βύζω, *confertim impleo.*

Βυλλὸς, οῦ, *confertus:* à βύω, *obturo.*

ΒΎΝΗ, ης, ἡ, *hordeum madefactum,* quod coctores cereviſiarii *maltam* vocant.

Βυπτίω, *mergo:* Heſych. βυπτεῖν, βαπτίζειν, Æol. eſt à βάπτω.

ΒΎΡΣΑ, ης, ἡ, *corium, pellis:* indè Angl. Burſe & Purſe. Et

Βυρσεὺς, έος, & Att. έως, *coriarius.*

Βυρσοδέψης, ου, ὁ, *cerdo, coriarius:* ex βύρσα, & δέψω, *excorio.*

Βύσμα, ατος, τὸ, *obturamentum:* a. 1. perf. præt. paſſ. verbi βύω.

Βύσσινος, η, *BYSSINUS:* metaph. βύσσινα ῥήματα, *ornata verba.* Th. βύσσος.

Βυσσοδομεύω, *profundè cogito, machinor;* item *fundamenta probè jacio:* à βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, *fundum:* & δομεύω pro δομέω, *ædifico.* Th. δέμω, *ſtruo.*

Βυσσόθεν, *ex imo:* adv. à

Βυσσὸς, ου, ὁ, *fundum, profunditas:* Ion. pro βαθός. Indè ἄβυσσος.

ΒΎΣΣΟΣ, ου, ἡ, *byſſus;* lini pretioſiſſimi genus.

ΒΎΩ, f. σω. p. βέβυκα, *obturo, obſtruo;* item *impleo, tego:* βύζω, idem.

Βῶ, βῇς, & βέω, βείης, Ion. a. 2. ſub à βαίνω, *eo.*

Βωθεῖν, per contract. Ion. pro βοηθῶν.

Βωκολιαξεῖς, Dor. pro βυκολιάσεις, *bucolicum carmen cantabis:* &

Βωκολιάσδω, Dor. pro βυκολιάζω, *paſtorali more cano;* βωκολιάσδεν, Dor. imperat. pro βυκολιάζειν. Hinc &

Βωκολιαστὴς, ὰ, ὁ, Dor. pro βυκολιαστὴς, ου, ὁ, *bucolici carminis cantor:* ex βῦς, & κόλον, *cibus,* & ᾄδω, *cano.*

Βωκολικὸς, Dor. pro βυκολικὸς, *paſtoralis:* &

Βωκόλος, Dor. pro βυκόλος, *bubulcus:* à βοῦς, & κόλον, *cibus.*

Βῶκος, ω, ὁ, Dor. pro βῦκος, υ, ὁ, id. quod βυκαῖος, *bubulcus, meſſor.* Th. βοῦς.

Βωλὰ, *conſilium:* Dor. pro βυλή.

Βώλαξ, ακος, ἡ, Poët. idem quod βῶλος.

Βωλίτης, υ, ὁ, *boletus:* fungi genus: à

ΒὨΛΟΣ, υ, ἡ, *gleba, ager, maſſa:* item *bolus,* Angl. bole. Hinc

Βωλώδης, εος, ὁ ἡ, *gleboſus.*

ΒΩΜῸΣ, ου, ὁ, *baſis;* item *ara:* qu. à βάω, ſeu βαίνω, Euſtath. alii ab Hebr. בָּמָה. βωμὸς & *ara* diis & deabus, θυσιαστήριον & *altare* Deo vero

Βῶν, Ion. & Dor. pro βοῦν, vel acc. ſing. à βῶς, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro βοῦς, οὸς, & in acc. pl. τοὺς βῶς, & in dat. pl. βωσί.

Βωξ, *piſcis,* à clamore dictus: nempe à βοῶ, Dor. βόαξ.

Βώρος, ου, *Borus:* nom. propr. viri, item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardis.

Βῶς, acc. pl. Dor. vide in βῶν.

Βῶσαι, *vocare:* Ion. & Dor. pro βοῆσαι, a. 1. inf. verbi βοάω.

Βώσαν, αντος, & βώσομαι, ac βώσεσθαι, apud Poëtas ſæpè reperiuntur, pro βοήσας, a. 1. part. & βοήσομαι, & βοησεσθαι, per contract. à βοάω, *clamo.*

Βωτρέομες, Dor. & Poët. pro βωτρίομεν, 1. pl. præſ. ſub. act. à

Βωτρέω, Dor. verb. pro βοάω, *voco.* Hinc

Βωτρήσομες, Dor. & Poët. pro βωτρήσομεν, 1. pl. a. 1. præſ. act.

Βώτας,

Βώτας, α, ὁ, Dor. pro βούτης, ου, ὁ, *pastor.*
Βωτιανίρη, *populosæ*, dat. sing. f. g. à
Βωτιάνειρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *alens viros*: à βῶτις, ιδος, ἡ, & ὁ βῶτης, *pastor*: quod à βόω, inus. *pasco*, & ἀνὴρ, *vir.*
Βώτωρ, ορος, ὁ, idem quod βωτὴρ, *pastor*: à βόω, inus. *pasco.*

Γ

Γ Est tertia apud Græcos litera, & ternarium numerum denotat: γ interdum pro δ ponitur. Et γ' pro γε, *quidem, certè.*
Γά, Dor. pro γὲ, q. v.
Γαββαθὰ, ἡ, nomen plateæ, indecl. Hebr. interpret. Lat. *pavimentum elatum.*
Γαβριὴλ, ὁ, nomen Angeli, indecl. Hebr. interpret. *robur Dei.*
ΓΑΓΑ'ΘΗΣ, ου, ὁ, *Gagates*, lapis: à γάγης, qui est fluv. Lyciæ.
Γαγγαλίζω, *titillo*: à γάω τὸ γελᾶν, *facio ridere*; vel à γάνος, *lætitia.*
ΓΑΓΓΑ'ΜΗ, ης, ἡ, *sagena, rete piscatorium*: q. à γῶ, *capio.*
ΓΑΓΓΙΤΙΣ λίθος, seu γαγγίτης, ου, ὁ, *gemma quædam*: à Gange fluv.
ΓΑΓΓΛΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *nervi præter naturam contortio.*
ΓΑ'ΓΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, *GANGRÆNA*, partis alicujus mortificatio. Angl. Gangrene. qu. à γράω vel γραίνω, *depascor.*
Γὰδ, *Gad*, nom. viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. *turma.*
Γαδαρεὺς, έος, ὁ, *Gadarensis.*
Γαδαρηνὸς, ου, ὁ, nomen Gentile; Hebr. interpret. Lat. *septo cinctus.*
ΓΑ'ΔΟΜΑΙ, *gaudeo.*
ΓΑ'ΖΑ, ης, ἡ, *gaza.* Persica vox, *opes, divitiæ*, item *thesaurus.*
Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, *ærarium Ecclesiasticum*, & pro loco ipso: ex γάζα & φυλακὴ, *custodia*: quod à φυλάσσω, *custodio.*
Γαθεῖν, Dor. pro γηθεῖν, præs. inf. à γηθέω, *gaudeo*, Dor. γαθέω.
Γάθησιν, Dor. pro γήθησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi γηθέω, *gaudeo, lætor.*
Γαῖ' pro γαῖα, & Poët. γαῖη, ης, ἡ, *terra, tellus*; item *regio, patria*: & per Aphæresin αἶα· in prosâ γῆ. Hinc
Γαίηθεν, adv. *à terrâ.* &
Γαιήϊος, γήϊνος & γήϊος, ου, ὁ ἡ ἡ, item
Γαιῶτης, ου, ὁ ἡ ἡ, *terrenus, terrestris.* Th. γαῖα.
Γαιήοχος, & γαιάοχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *terram cingens & continens*: Dicitur & pro eodem contractè, γαιοῦχος, & γαοῦχος· ex γαῖα & ἔχω, *contineo.*
Γαῖος, ου, ὁ, *Gaius* vel *Caius*, nomen viri.
ΓΑΙΣΟ'Σ, vel γαῖσος, ου, ὁ, *gæsum, contus*, armaturæ genus. δοὺν ὁλοοίτηρον. Pollox.
ΓΑΙ'Ω, *glorior, superbio*: præs. part. γαίων, unde Angl. gay.
ΓΑ'ΛΑ, ακτος, (tanquam à γάλαξ) τὸ, *LAC*, à Gr. ut casus ejus secundus & tertius demonstrant.
Γαλαθηνὸς, οῦ, ὁ, *hinnulus qui non ablactatur*: à γάλα, *lac.*
Γαλακτικὸς, γαλαθηνὸς, οῦ, & γαλατώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *lacteus*, ab eod. Th.
Γαλακτοπότης, ου, ὁ, *qui lac potat*: ex γάλα & πίνω, *bibo.*
Γαλάνα, ας, ἁ, Dor. pro γαλήνη, *serenitas.*
Γαλαξαύρη, ης, ἡ, nomen propr. mul.
Γαλαξίας, κύκλος, *lacteus circulus in cœlo.*
Γαλάτης, ου, ὁ, nomen Gentilitium, *Galata.*
Γαλατία, ας, ἡ, nomen regionis in Asiâ minori. *Galatia & Gallogræcia.* Gr. *lactea.*
Γαλατικὸς, ὴ, ὸν, *Galaticus.*
* Γαλέαγρα, ας, ἡ, *cava ferrea, genus carceris, decipula, muscipula.*
ΓΑΛΕ'Η, ης, & in prosâ γαλῆ, ἡ, *mustela, catus*, nam *felis* est propriè αἴλουρος. hinc
Γαλεὸς, οῦ, ὁ, *mustelus*, piscis genus: &
Γαλιὺς, έος, ὁ, *catulus, felis*: γαλεώτης, ου, ὁ, *stellio.*
Γαλερὸς, & γαληρὸς, ὰ, ὸν, *tranquillus, serenus, hilaris.* Th. γαλήνη.
Γαλῆ, ῆς, ἡ, *felis, mustela.* Vide Γαλέη.
Γαληναία, Poët. pro
ΓΑΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *serenitas, tranquillitas maris, malacia*, qu. γελαήνη, à γελάω. Est nomen propr. mulieris: hinc
Γαλήνιος, ὴ, *serenus*: γαληνὸς, οῦ, idem.
Γαληνιῶσαν, accus. fing. part. præs. f. gen. à γαληνιάω, *tranquillus fum.* Th. γαλήνη.
* Γαληνιάω, *tranquillus fum.* Th. λήνη.
Γαλιλαία, ας, ἡ, nomen regionis. Hebr. interpret. Lat. *limes.*
Γαλιλαῖος, αῖα, αῖον, *Galilæus.*
ΓΑΛΙ'ΟΨΙΣ, εως, ἡ, *frutex urticæ similis, urtica mortua*, q. à γαλίαι ὄψει.
Γαλλίων, ωνος, ὁ, nomen viri, *Gallio.*
ΓΑ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, seu γαλλὸς, *eviratus, spado*: q. ab ἄλλος, qui naturam suam mutavit, vel à *Gallo*, Phrygiæ fl. ubi initiabantur.
ΓΑ'ΑΩΣ, ω, vel ως, & γάλοως, οα, ἡ, *GLOS, soror mariti*, vel *uxor fratris*: qu. à γάλα, *lac.* quòd sint quasi ὁμογάλακτοι.
Γᾶμαι, *nupsisse*: Dor. pro γῆμαι, a. 1. inf. à γαμέω, quod vide.
Γαμαλιὴλ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. *retributio Dei.*
Γαμβρεύω, f. εύσω, p. κα, *connubio jungo*, vel *socio*; à
ΓΑΜΒΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *gener, socer*; item *frater uxoris*: in dat. pl. γαμβροῖσι, Ion.
Γαμίζωσαν, *matrimonio jungantur*, 3. plur. præs. imperat. act. à γαμέω.
Γᾶμεν, Dor. & Ion. pro ἔγημον, 3. sing. a. 1. ind. à γαμέω, quod vide.
Γαμίσκεται, gem. σ. pro γαμίσεται, f. 1. verbi γαμέω, *uxorem duco.*
Γαμετέον, verbale à γαμέω.
Γαμετὴ, ῆς, ἡ, & γαμέτις, *uxor.* &
Γαμέτης, ου, ὁ, *maritus*, à
ΓΑΜΕ'Ω, *uxorem duco, nubo*: fut. ήσω. præt. γεγάμηκα. aor. 1. ἐγάμησα· & per Syncop. & Metaph. ἔγημα unde aor. 1. subj. γήμω. infin. γῆμαι, & part. γήμας. aor. med. ἐγημάμην. a. 1. pass. ἐγήμθην. Plurimùm *sponsus* γαμεῖν, *sponsa*, γαμεῖσθαι, dicitur.

dicitur. q. à γάω, unde γέγαα, *oriundus sum*, vel q. à γαίω, *glorior*. Hinc

Γαμήλιον, ου, τὸ, *munus nuptiale*, &

Γαμήλιος, ου, ὁ ἡ ου, *nuptialis, conjugalis*.

Γαμηλιών, ῶνος, ὁ, *October*, aut *Januarius*: à celebratione nuptiarum sic dictus.

Γαμητίω, *nupturio, nuptias desidero*: à γαμέω, *uxorem duco*.

Γαμίζω, f. ίσω. p. γεγάμικα, *nuptum do*. γαμίζομαι, *nuptui collocor, elocor*, τὸ γαμίζειν, est parentum. *Sponsus* dicitur γαμᾶσθαι, *Sponsa* verò γαμᾶσθαι. item

Γαμικὸς, οῦ, *nuptialis*. &

Γάμιος, Poët. idem; à γάμος, quod ab eod. Th.

Γαμίσκω, idem quod γαμίζω, & γαμίσκομαι, quod γαμίζομαι.

Γάμιος, gen. Ion. pro γάμου, à γάμος.

Γαμοῖτ', *nubat*: præs. opt. paſſ. à γαμέω.

Γαμοκλοπία, *furtivas nuptias quæro*: ex γάμος & κλέπτω, *furor*: p. m. κέκλοπα.

Γαμόρος, ου, ὁ, Ion. pro γημόρος, *agricola*: ex γῆ, *terra*, & μείρω, *divido*: præt. m. ἔμμορα.

Γάμος, ου, & Ion. γάμοιο, ὁ, vel οἱ γάμοι, *nuptiæ*; item *conjugium, matrimonium*: q. δάμος, à δαμάω, quod domentur virgines nuptæ: vel à γαμέω, quod vide.

Γαμοστόλος, ου, ὁ, *nuptias ornans*, γαμοστόλος νύξ, *pronuba nox*: à γάμος & στέλλω, *orno*: hinc γαμοστολίω, *nuptias paro*.

Γαμουμένη, dat. ſing. præſ. part. paſſ. f. g. à γαμέω, *nubo*.

Γαμφηλαὶ, αἱ, *malæ, maxillæ*, à

Γαμψὸς, οῦ, ὁ, *incurvus, inflexus, aduncus*: idem quod κάμψος. q. à κάμπτω, *flecto*.

Γαμφώνυξ, υχος, *cui curvi ſunt ungues*: à γαμψὸς & ὄνυξ, *unguis*.

Γαμφωνυκος, ου, idem, & ab iiſdem.

ΓΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *lætitia, voluptas*; item *ſplendor*.

Γανόω, fut. ώσω. p. ώκα, *lætitiâ afficio*; item *ſplendeo*, &

Γάνυμαι, ſeu γάννυμαι. & γαννύομαι, unde γανύσομαι, *gaudeo, lætor*. Th. γάνος.

Γανυμήδης, εος, ὁ, *Ganymedes*, nom. propr.

Γάνωμα, ατος, τὸ, *lætitia, ſplendor*, &

Γάνωσις, εως, ἡ, idem. Th. γάνος, idem.

ΓΑ'Ρ, *enim, nam*, conjunctio cauſalis.

* ΓΑΡΓΑΙΡΕΙΝ, *ſplendere*, q. ex μαρμαίρειν, *vibrare, palpitare, multiplicare*.

ΓΑΡΓΑΛΙ'ΖΩ, *titillo, lætitiâ afficio*: id. cum γαγγαλίζω. q. γάω γέλων, *gigno riſum*. Hinc

Γαργαλισμὸς, οῦ, ὁ, *titillatio*: &

Γάργαλος, idem.

ΓΑΡΓΑ'ΡΕΙΝ, *ſplenderet* vid. γαργαίρειν. hinc

Γασγαρε, *multitudo*.

ΓΑΡΓΑΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *gurgulio, guttur*, à ſono fictum. Hinc

Γαργαρίζω, *os aquâ*, ſive *alio aliquo liquore colluo, gargarizo*. Hinc Angl. **Gargariſm.**

ΓΑ'ΡΟΝ, ου, τὸ, *garum, liquamen piſcium ſale conditorum*: à piſce γάρος.

Γαρύεμεν, Dor. pro γηρύειν. & γαρύετον, dual. præſ. ind. Dor. pro γηρύετον. &

Γαρύειν, Dor. pro γηρύειν, à γαρύω, Dor. pro γηρύω, *ſono, ſequor*.

Γαρύομαι, Dor. & f. γαρύσομαι pro γηρύομαι, γηρύσομαι. & γαρύσαιντο, Dor. pro γηρύσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. med.

ΓΑΣΤΗΡ, έρος, per Sync. τρος, ἡ, *venter, ventriculus, uterus*: ἐν γαστρὶ ἔχειν, vel φέρειν, *gravidam eſſe*.

Γάστρη, & γάστρα, ας, ἡ, *fundum vaſis*, vel *navis*: à γάστηρ, *venter*.

Γαστρίζω, f. ίσω. p. ικα, *ventrem expleo, ſagino*: ab eod. Th.

Γαστρίμαργος, ου, ὁ, *guloſus, cibi avidus*: ex γαστὴρ & μάργος, ου, ὁ, *inſanus*.

Γάστρις & γάστριος, item γάστρων, *guloſus, ventri deditus*.

ΓΑΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *mulctra*: à γάλα, quod recipit.

Γαῦλος, ου, ὁ, *navigii genus, ſentina*.

Γαυλῶς, Dor. pro γαυλοὺς, acc. pl. à γαυλός.

* Γαυρίαμα, ατος, τὸ, *exultatio*: ex

Γαυριάω, f. άσω. p. ακα, *ſuperbio, glorior, exulto*. Unde

Γαυριόωντες, Poët. pro γαυριῶντες, nom. pl. part. præſ. à

ΓΑΥ'ΡΟΣ, ου, *ſuperbus, arrogans, ferox*; q. γαίω, *ſuperbio*. Hinc

Γαυρότης, ητος, ἡ, *ſuperbia, alacritas*.

Γαυρούμενος, *elatus, ſuperbiens*: præſ. part. à γαυρόομαι, -οῦμαι, *ſuperbio*. Hinc

Γαυροῦ, *efferaris*, præſ. imp. Th. γαῦρος.

Γαυρόω, -ῶ, idem quod γαυριάω. q. v. ab eod. Th.

ΓΑΥΣΟ'Ν, υ, τὸ, *curvum, tortuoſum*.

Γαυσόω, *reddo* γαυσόν.

ΓΑ'Ω, *genero, naſcor, capio, pario, lætor*, inuſit.

ΓΕ', Doricè γὲ, *quidem, certè*. Et κἠ idem eſſe puto. Aliquando γὲ eſt ſyllabica adjectio; ſeparatim rarò legitur, ſed aliis dictionibus poſtponitur, ubi ſæpè vacat præſertim articulo ὅς adjuncta: frequentiùs ſine accentu pingitur: ὀφελόγε, *utinam ſanè*; καίγε, *et quidem*; διάγε, *tamen*; καίτοιγε, *etſi*; μενοῦνγε, *imò, verò*.

Γέα, ας, & contractè γῆ, ἡ, *terra*.

Γεάοχος, ου, ὁ, & γαιάοχος, & Ion. γαιήοχος. Neptuni Epithet. παρὰ τ' γέαν ἴσχειν γῆν ἔχειν. Vide in γαιήοχος.

Γέγαα, *genitus ſum*: præt. med. Poët. verbi γάω, inuſitat. pro γείνομαι, *naſcor*. Alii volunt eſſe perf. act. pro γέγημα, unde γεγαὼς pro γεγηκώς.

Γεγάδατε, & γεγάασι, pro quo γεγάασιν, Hom. 2 & 3. pl. ejuſd. γέγαα.

Γεγαθὼς, ότος, Dor. pro γεγηθὼς, *gaudens*. Vide γέγηα.

Γεγάκα, ας, ει, Poët. pro γέγονα, *natus ſum*: à γάω.

Γεγάμεν, Poët. pro γεγαίμεν, Dor. pro γεγαῖναι, inf. præt. m. à γέγαα, à γάω, pro γείνομαι, *naſcor*.

Γεγανυμένος, perf. part. à γάνυμαι, quod à γάνος.

Γεγαὼς, ῶτος, *natus*. Vide in γέγαα.

Γέγειος, ου, *antiquus*: q. à γέα & γάω.

Γεγενεμένος, Dor. pro γεγενημένος, *genitus*: à

Γεγένημαι, σαι, ται, *natus fui*: præt. paſſ. γεγενῆσθαι, perf. inf. paſſ. verbi γίνομαι, *fio, ſum*.

Γεινοίμην & γεγοίμεθα, 1. ſing. & pl. a. 2. opt. med. Poët. & Ion. pro γενοίμην, & γενοίμεθα, verbi γίνομαι, *ſum*: quod vide.

Γέγηθα, *lætatus ſum*, perf. act. per Sync. pro γεγάθηκα, & inde γεγηθὼς, *alacer, lætus*: à γηθέω, quod vide.

Γεγήρηκα, ſeu γεγήρακα, *ſenui*, perf. act. verbi γηράω, ſeu γηράσκω, *ſeneſco*. Th. γῆρας.

Γέγονα, p. m. *natus ſum*, & in 3. pl. γεγόνασι. Hinc p. m. inf. & γεγονέναι, & in part.

Γεγονὼς, υῖα, ός· à γίνομαι, *ſum*.

Γεγόνει, *natus fuerit*, 3. ſing. pluſq. p. m. Ion. pro ἐγεγόνει, à p. m. γέγονα.

Γεγραμμένος, ου, perf. part. paſſ.

Γεγράφθαι, perf. inf. paſſ. &

Γεγραφὼς, ότος, perf. part. act. à γράφω, *ſcribo*.

Γεγυμνασιαρχηκὼς, ότος, perf. part. act. à γυμνασιαρχέω, *gymnaſio præfectus ſum*: ab ἀρχὴ, *principatus*, & γυμνάσιον, *locus exercitii*, quod à γυμνός.

Γεγυμνασμένος, perf. part. paſſ. à γυμνάζω, *exerceo*. Th. γυμνός.

ΓΕΓΩΝΑ, *clarè clamo*: p. m. verbi γαάω, inuſ. per Metathefin pro γέγαα. Hinc γεγαώνω. pro γέγαα, præt. med. in præſens tranſeunte: vel eſt p. m. à γεγωνίω.

Γεγανέμεν, Dor. pro γεγωνεῖν. præſ. inf. & γεγάνευν, Dor. pro ἐγεγώνουν, imperf. à

Γεγωνέω, -ῶ, f. ήσω. p. ηκα, *clarè vociferor*: quod ex præt. med. γέγωνα.

Γεγωνητέον, *celebrandum eſt*.

Γεγὼς, ῶτος, *natus*, pro γεγαὼς, à γέγαα, quod vide: perf. med. verbi γάω, inuſ. pro γίνομαι.

Γεδεὼν, ὁ, nomen Herois, indecl. Hebr. interpret. Lat. *evulſor*.

ΓΕΕΝΝΑ, ης, ἡ, *gehenna*, locus ſuppliciorum æternorum: origine Hebr. *vallis Hinnomi*.

Γεθσημανὴ, *Gethſemane*: nomen loci, Hebr. interpret. Lat. *vallis pinguiſſima, fertiliſſima*.

Γεινάμην, ᾶο, ατο, *natus ſum*, vel *genui*, a. 1. m. Ion. pro ἐγεινάμην, ω, ατο, à γίνομαι, quod vide.

Γεινάμενος, η, ον, a. 1. m. part. ab eod. verbo: idem ac γενηθείς.

Γείνασθαι, a. 1. inf. m. ejuſd. verbi.

Γείνεθ', pro ἐγείνετο, & γεινόμεθ' pro ἐγεινόμεθα. 3. ſing. & 1. pl. imperf. verbi γείνομαι. Vel, ut alii volunt, γεινόμην, Poët. dici pro ἐγεινόμην, abjecto augmento, & ι metri cauſâ inſerto. Sic γείνετο pro ἐγένετο, &c.

Γείνεαι, Ion. pro γίνῃ, 2. ſing. præſ. à

ΓΕΙΝΟΜΑΙ, Poëticum *gignor*; ſed apud Oratores etiam a. 1. m. ἐγεινάμην, frequens in activâ ſignif. *genui*: & de utrovis & utroque parente dicitur; de matre, *peperi*, a. 1. m. inf. γεῖνασθαι, & part. γεινάμενος. Vide γίνομαι.

ΓΕΙΣΟΝ, vel γεῖσσον, ου, τὸ, *ſuggrunda* ſeu *ſuggrundium*: id eſt, pars tecti prominens, q. pluvias à parietibus εἰς γῆν σείει, in terram amovet. Hinc fort. Angl. a Joiſt.

Γείσος, ους, τὸ, vel γῆσσος, eſt κεφαλὶς, *capitellum*.

* Γείσωμα, ατος, τὸ, *ſuggrunda*: vide γεῖσον.

Γειτνία, ας, & Γειτνίασις, εως, ἡ, *vicinitas*: &

Γειτνιάω, & -άζω, f. άσω, p. ακα, *vicinus ſum*: part. præſ. γειτνιῶν, ῶσα, ῶν. Th. γείτων, *vicinus*.

Γειτονέω, -ῶ, part. γειτονέων, έοντος, idem, & ab eod. Th.

Γειτόνημα, ατος, τὸ, item

Γειτόνησις, εως, ἡ, &

Γειτονία, & Γειτνία, ας, ἡ, *vicinitas*: à

ΓΕΙΤΩΝ, ονος, ὁ ἡ, *vicinus*: q. à γέα, q. γείτων, quia ejuſdem terræ.

Γειώραι, ᾱ, ὁ, *advena*: opponitur αὐτόχθονι, *advena indigenæ*.

Γελᾷ, 3. ſing. præſ. ind. à γελάω, *rideo*, eſt &

Γέλα, *ſplendor Solis*. q. à γελέω, *ſplendeo*.

Γελαῖν, *ridere*, Æol. pro γελᾶν· &

Γελαῖς, Æol. pro γελᾷς, à γελάω, *rideo*.

Γελᾶν, Dor. pro γελᾶν, præſ. part. ejuſd. verbi; γελᾶν verò, iota ſubſcripto, eſt præſ. inf. unde nonnullis per Metathefin, Angl. to laugh.

Γελανὸς, έος, ὁ, *hilaris*, Poët. pro ἱλαρός.

Γελάξω, Dor. pro γελάσω, f. 1. verbi γελάω, *rideo*.

* Γελαοιάζω, ſ. άσω, p. κα, *irrideo, jocor*.

* Γελασιασμὸς, οῦ, ὁ, *irriſio*.

* Γελαστὴς, οῦ, ὁ, *irriſor*.

Γελάοισα, Dor. pro γελάσα, præſ. part. f. g. verbi γελάω.

Γελάσιμος, ᾱ, ὁ, *ridiculus*: ab eod. Th.

Γελαστὸς, ὴ, ὸν, idem: & ab eod. Th.

Γελάσωμεν, *rideamus*. 1. pl. a. 1. ſub. act. à

ΓΕΛΑ'Ω, *rideo*; item *irrideo*: f. άσω, & άσομαι, p. γεγέλακα, a. 1. ἐγέλασα, perf. paſſ. γεγέλασμαι, a. 1. paſſ. ἐγελάσθην.

ΓΕ'ΛΓΗ, ης, ἡ, *omnis generis merces*: *color, tinctura*.

ΓΕ'ΛΓΙΣ, ιος, & γελγὶς, ῖδος, ἡ, *allii caput*, ſeu *nucleus*.

Γέλγω, *tingo, coloro*: à γέλα, *ſplendor Solis*.

Γελεῦσα, Dor. pro γελοῦσα, præſ. part. f. g. à γελέω, Ion. pro γελάω, *rideo*. Nam Dor. & Ion. verba in άω, per έω, efferunt.

Γελέω, *ſplendeo*: à γέλα.

Γελῆς, *rides*, Dor. pro γελᾷς· à γελάω. vox etiam Atticis uſitata.

Γελοῖα, *ridenda*, item *jocoſa*, nom. pl. n. g. à γελοῖος.

Γελοιάζω, fut. άσω, *ridicula ſeu jocoſa dico, jocor*: à

Γελοῖος, ᾱ, ον. *ridiculus*, γελοῖον, ſubſtantivè pro *joco*: γελοῖς, Poët. hinc γελοιάω, *rideo*: at

Γέλοιος, ᾱ, *qui riſum movet, jocoſus, facetus*.

Γελοίωντες, & Γελόωντες, Poët. pro γελῶντες, à γελάω.

Γελῶν, *rideus*, & in pl. γελῶντες, præſ. part. à γελάω, & in 3. pl. præſ. ind. γελῶσιν.

Γελωντι, Dor. pro γελῶσι, *rident*.

Γέλως, ωτος, ὁ, *riſus*, & γέλως, ω, unde acc. γέλων, dat. γέλῳ à γελάω.

Γεμίζω, *impleo*, f. ίσω. p. γεγέμικα, a. 1. ἐγέμισα, p. paſſ. γεγέμισμαι, a. 1. ἐγεμίσθην. Th. γέμω, *plenus ſum*.

Γεμίσας, a. 1. part. γεμίσατε. a. 1. imperat. 2. pl. à γέμισον, ἄτω, verbi γεμίζω, *impleo*, ab eod. Th.

Γεμισθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à γεμίζω, *impleo*.

Γέμομεν, *pleni sumus*, 1. pl. ind. præs. γεμώσαις, dat. pl. part. præs. f. g. à

ΓΈΜΩ, *plenus sum*, vel *onustus*: præs. part. γέμων, ουσα, ον, p. m. γέσομαι, unde γόμος, ου, ὁ, *onus navis*: inde Lat. *gemo*.

Γενεὰ, ᾶς, & Ion. γενεὴ, ῆς, ἡ, *generatio, progenies, ætas*: εἰς γενεὰς γενεῶν, *in omnes ætates*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Γενεαλογέω, *natales progenitorum investigo*: f. ήσω. p. γεγενεαλόγηκα. γενεαλογοῦμαι, *annumeror in prosapiâ aliquâ*: γενεαλογούμενος, præs. part. &

Γενεαλογία, ας, ἡ, *genealogia*, generis recensio: ex γένος, *genus*, quòd à γίνομαι, & λόγος, quod à λέγω.

Γενέ φιν, *generatione*, dat. sing. Ion. φιν additur per Paragogen à γενεὴ, Ion. pro γενεά.

Γενέθλη, ης, ἡ, *origo, generatio*: à γενεά· hinc

Γενέθλια, τὰ, *natalitia*: item

Γενεθλιακὸς, ὴ, *natalitius*: substantivè *astrologus*: &

Γενέθλιος, ου, *natalis, author generationis*: à Th. γίνομαι, *nascor*.

Γένει, dat. sing. à γένος, *genus*, ab eod. Th.

Γενειᾶν, *barbatum esse*, præs. inf. à γενειάω, quod vide.

Γενειάσδαν, Dor. pro γενειάζων, *pubescens*: à Γενειάζω, f. άσω· &

Γενειάω, *barbam gesto*, f. ήσω, a. 1. part. act. γενειήσας, αντος, à γένειον, *barba*. Th. γένυς, *mentum*.

Γενειήτας, α, ὁ, Dor. & Poët. pro γενιήτης, ου, ὁ, *progenitor*, & hoc pro γενεήτης, quod à γένος, *genus*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Γένειον, ου, τὸ, *mentum, barba*. Th. γένυς.

Γένεο, Ion. pro γένου, & hoc pro ἐγένου, *fuisti*, a. 2. m. ab ἐγενόμην, ου, ετο. Th. γίνομαι, *sum*.

Γενέσθαι, a. 2. inf. m. γένεσθε, 2. pl. a. 2. imperat. m. ut γενέσθω, 3. sing. ejusd. temporis, ab eod. Th.

Γενέσια, ων, τὸ, *natalitia*: à γενεὰ, *generatio*, quod à γίνομαι, *nascor*, p. γεγένημαι, σαι.

* Γενεσιάρχης, ου, ὁ, *auctor ortûs & generationis*.

Γένεσις, εως, ἡ, *generatio, nativitas, ortus*: ab eod. Th.

Γένετ' pro ἐγένετο, a. 2. m. Ion. à γίνομαι.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, *nativitas, ortus*: &

Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, *genitor*, &

Γενέτειρα, ας, ἡ, *genitrix*, à 3. pers. p. pass. verbi γίνομαι.

Γένετο, *fuerit*, a. 2. ind. m. pro ἐγένετο. Th. γίνομαι.

Γενέτωρ, ορος, ὁ, Ion. & Poët. pro γονεὺς, ὁ, *GENITOR, parens*.

Γένευ, Poët. & Dor. pro ἐγένου, 2. sing. a. 2. m. verbi γίνομαι, *nascor*.

Γένη, 2. sing. a. 2. sub. m. ab eod.

Γενηθεὶς, έντος, *natus, factus*, a. 2. part. pass. ejusd. verbi.

Γενήθητι, ήτω, *fias*, a. 1. pass. imperat. ejusd.

Γένησθε, 2. pl. a. 2. sub. m. sic γένωμαι, 3. sing. ejusd. temp. & verbi.

Γενήσομαι, ῇ, εται, f. 1 m. ejusd. verbi: vel f. 2. pass. ut aliqui resolvunt, ab a. 2. act. ἔγενον, à γείνω, inus. unde a. 2. pass. ἐγένην, ης, η, & hinc γεννήσομαι.

Γενικὸς, ὴ, *generalis*, item *genitivus*, ut γενικὴ πτῶσις, apud Grammaticos, ab eod.

* Γενναδας, ου, ὁ, *strenuus, audax*.

Γενναῖος, ου, *cognatus, ingenuus, nobilis, validus*, à γενάω. Th. γίνομαι.

* Γενναιότης, ητος, ἡ, *generositas*.

* Γενναίως, adv. *generosè*: ab eod. Th.

Γέννατο, pro ἐγεννήσατο, Æol. a. 1. m. ejusd. verbi. Vel ex ἐγεννήσατο, per Sync. & Aphær. à γεννάω.

ΓΕΝΝΆΩ, *GIGNO, GENEROR, pario*, f. ήσω, p. γεγέννηκα, a. 1. ἐγέννησα. p. pass. γεγέννημαι, *natus sum*, a. 1. pass. ἐγεννήθην. Th. γίνομαι. Inde Angl. to gender.

Γέννημα, ατος, τὸ, *progenies, fructus*: à 1. pers. præt. pass. præced.

* Γεννηματίζω, *germen seu fructum profero*.

Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. ejusd.

Γεννησαρὲτ, ἡ, nomen regionis in *Galilæâ*, indecl. Syr. interpret. *hortus principis*.

Γέννησις, εως, ἡ, *nativitas, generatio*: à. 2. pers. p. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γεννητὴς, ῆ, ὁ, *generator*: &

Γεννητὸς, ὴ, *genitus, natus*; item *mortalis*; &

Γεννήτωρ, ορος, ὁ, *genitor, parens*: γεννήτειρα, ἡ, *genitrix*: à 3. pers. p. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γενοίατο, Ion. pro γένοιντο & γένοιτο, 3. pl. & sing. à. 2. opt. m. à γίνομαι, *nascor*.

Γενοίμαν, Dor. pro γενοίμην, *fim, essem*, a. 2. opt. m. à γίνομαι.

Γενόμενος, η, ον, *factus*, a. 2. part. m. γινόμην, pro ἐγενόμην, a. 2. m. Ion. à γίνομαι, *nascor*.

Γένος, εος, τὸ, *GENUS, progenies, familia, natio, species*, in dat. pl. γένεσι. ab eod. verbo. Hinc Angl. apud Gramm. gender.

Γενῦ, έσθω, *esto*, a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

ΓΈΝΤΑ, ων, τὰ, *carnes, viscera*.

ΓΕΝΤΙΑΝῊ, ῆς, ἡ, *Gentiana*, herbæ genus.

Γέντο, Poët. pro ἐγένετο, *fuit*: ab ἐγενόμην, a. 2. m. verbi γίνομαι.

ΓΈΝΤΣ, υος, ἡ, *mentum, mammilla, acies*.

Γένομαι, a. 2. sub. m. & in 3. pl. γένωνται· à γίνομαι, *nascor*.

Γεράεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. à γέρας, q. v.

Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, *matrona, anus*: à

Γεραιὸς, ὰ, *senex*, item *senilis*, comp. Γεραίτερος, superl. Γεραίτατος· Γεραιὰ, *anus*: à Γέρων, *senex*.

Γέραιρε, *venerare*, præs. imperat. act. Γεραίρειν, Dor. pro Γεραίρειν, *honorare*: à

Γεραίρω, *muneror honoris causâ, orno*. Th. Γέρας, *munus*.

Γεραίτερος, ὰ, ὁ, Poët. per Sync. pro Γεραιότερος, comp. à Γεραιὸς, *senex*.

ΓΈΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, *grus*. avis vigilans, Γερανίον, ου, τὸ, idem, & pro herba. Angl. a Crane.

Γεραῖραι, a. 1. inf. act. à γεραίρω, Poët. pro τιμᾶν, *honoro*: &
Γεραρὸς, οῦ, *honorandus, augustus*: comp. γεραρώτερος, *honorabilior, augustior*: superl. γεραράτατος, à seq. Th.
ΓΕ'ΡΑΣ, ατος, αος, ως, τὸ, *præmium, munus*: hinc
Γέρασμιος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, *honoratus*.
Γεράων, gen. pl. à γέρας, *munus*.
Γεργεσινὸς, ῆ, ὁ, nomen gentile. Hebr. interpret. Lat. *vicinus peregrinationi*.
Γέργυθις, *plebs*: δημόται, apud Milesios.
Γέρδιος, ου, ὁ, *textor*, Suid. & γερδία, *textrix*.
Γέρτα, Ion. pro γέρατα, nom. pl. à γέρας, *præmium*.
Γερήνιος, ου, *honoratus*. Th. γέρας, *præmium*.
Γέρην, voc. sing. γέροντος, γέροντα, gen. & acc. sing. à γέρων, *senex*.
Γερονταῖος, Poët. pro
Γερόντειος, Γεροντικὸς, item *senilis*: à γέρων, *senex*.
Γερόντιον, *vetulus, senecio*, dim. à γέρων.
Γέρουσι, dat. pl. à γέρων, *senex*.
Γερουσία, ας, ἡ, *senatus*: à
Γερουσιος, α, ον, *ad senes pertinens*. Th. γέρων.
ΓΕ'ΡΡΟΝ, ου, τὸ, *scutum Persicum*.
Γέρυνος, *parva rana*.
ΓΕ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, *senex*: voc. ὦ γέρον· qu. γέαρ, ὁρῶ. Vel à γέρας, quia senectus honorabilis.
Γευθμὸς, ῦ, &
Γεῦμα, ατος, τὸ, *gustus*: à γεύω.
Γεύμεθα, Ion. & Dor. per Aphær. pro γιγεύμεθα, *gustavimus*, 1. pl. perf. pass. verbi γεύω.
Γευσαμενος, a. 1. part. m. γεύσαωμι, a. 1. inf. m. γευσομαι, & in 3. pl. γευσωνται, a. 1. sub. m. a. 1. inf. γευσαι, à γευω.
Γευσις, εως, ἡ, &
Γευστικὸς, ὴ, *gustatorius*: item
Γευστὸς, ὸ, *gustabilis*: à
ΓΕΥ'Ω, *gustare facio, gustum præbeo*: item *GUSTO*, f. γεύσω, p. γεγευμα, γεύομαι, *gusto*, f. γεύσομαι, a. 1. m. ἐγευσάμην, ω, ατο, a. 1. inf. γεύσασθαι, part. γευσάμενος.
ΓΕ'ΦΥΡΑ, ας, ἡ, *pons*: quia εἰς γέαν φέρει, in terram defert: hinc
Γεφυρόω, f. ώσω, p. ωκα, *ponte jungo, pontem impono*. γεφυροῦν, *pontem sternere*, præs. inf.
Γεωγραφω, f. ήσω, p. ηκα, *terrarum orbem describo*: &
Γεωγραφία, ας, ἡ, *terræ descriptio*: tanquam à γέα, inus. pro γαῖα, *terra*, & γραφη, quod à γράφω, *scribo*.
Γεωδαισία, ας, ἡ, *terræ distributio, partitio*, seu *divisio*. Th. δαίω, *divido*.
Γεώδης, εος, ὁ ἡ ὴ, *terreus, terrestris*.
Γεώλοφος, ὸ, ὁ, *tumulus*. Ex γῆ, ἡ λόφος, *jumenti cervix*: item *conus in galeâ & crista*: λόφοι etiam dicuntur, *colles & tumuli*: qui & γήλοφοι ἡ γεώλοφοι.
Γεωμετρέω, *terram metior*: &
Γεωμέτρης, ὺ, ὁ, *geometra, agrimensor*: &
Γεωμετρία, ας, *Geometria*, ex γῆ, *terra* & μέτρον, *mensura*.
Γεωμετρικὸς, ὴ, *geometricus, peritus artis geometricæ*: ab iisd.
Γεωπείνης, ι, ὁ, q. d. *qui terræ fame laborat, qui parum terræ possidet, famelicus*: ex γῆ, *terra*, & πένια, *fames*. Th. πένομαι, *laboro*.
Γεωπονία, ας, ἡ, *agricultura*, à γῆ, *terra*, & πόνος, *labor*, quod à πένομαι, *laboro*, p. m. πέπονα.
Γεώπυς, οδος, ὁ, *agricola*, qui in agro colendo pedum operâ utitur.
Γεωργέω, *terram colo, agriculturam exerceo*: f. ήσω, p. γεγεώργηκα· ex γῆ, *terra*, & ἐργάζομαι, *operor*, quod ex ἔργον, *opus*: hinc
Γεωργία, ας, ἡ, *agricultura*: &
Γεωργικὸς, ὴ, *rusticus*: &
Γεώργιον, ὺ, τὸ, *arvum, ager aratus*: &
Γεωργὸς, ὸ, ὁ, *agricola, vinitor, colonus*.
Γεωρυχεῖν, *terram fodere*: ex γῆ, *terra*, & ὀρύσσω, *fodio*.
Γῆ, gen. γῆς, ἡ, *terra, regio*: qu. ex inus. γία, in prosâ pro γαῖα, idem.
Γηγενέων. *terrigenûm*, gen. pl. à
Γηγενὴς, ὲος, ὁ ἡ ὴ, *terrigena, indigena*: γηγενεῖς, *gigantes*: ex γῆ, *terra*, & γένος, *genus*: quod à γίνομαι, *nascor*.
Γηγενήτης, ᾱ, ὁ, idem, & ab iisd.
Γήδιον, ου, τὸ, *agellus*: &
Γῆθεν, *è terra*: à γῆ.
ΓΗΘΕ'Ω, -ῶ, *gaudeo, lætor*: f. ήσω, p. γεγήθηκα, & per Sync. γεγηθα. undè & part. γεγηθὼς. γήθιον pro ἐγήθεον, imperf. Ion.
Γήθησαν, *lætati sunt*, pro ἐγήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. γηθισας,, a. 1. part. act. γήθησεν, 3. sing. a. 1. part. act. Ion. à præced.
Γηθήσιτε, a. 1. opt. Æol. ejusd.
Γῆθος, ιος, τὸ, &
Γηθοσύνη, ης, ἡ, *gaudium, lætitia*, &
Γηθόσυνος, η, ον, *lætus, a, um*, à γηθέω.
ΓΗ'ΘΥΟΝ, vel γήτειον, ὺ, τὸ, *genus cepæ*, q. ἐ γῆ θύει.
Γήϊνος, ὺ, ὁ ἡ ὴ, &
Γήϊος, *terrenus*: à γῆ, *terra*.
Γῆμαι, a. 1. inf. γῆμας, a. 1 part. γῆμε, Ion. & Poët. ab a. 1. ἔγημα, ας, ε, per Sync. pro ἐγάμησα, ας, ε, verbi γαμέω, *uxorem duco, nubo, matrimonium contraho*, tanquam à γάμω, inus. formata. Vide γαμέω.
Γηοχέειν, quasi γῆν ἔχειν, *terram habere*, aut *agrum possidere*. Et de Nuptuno dici potest, qui terram ambit & continet, & propterea, γεῦχος γεήοχος, & passim γαιήοχος, appellatur.
Γήρᾳ, dat. sing. à γῆρας, quod vide.
Γηραιὸς, ᾶ, *senex, senilis, antiquus, grandævus, senio confectus*: γήραιαι, *vetulæ*. Th. γῆρας, *senectus*.
Γηραλέος, ᾱ, ὁ, Poët. idem quod γηραιὸς.
Γηράντεσσι, dat. pl. Poët vel Ion. pro γήρασι, a. 1. part. act. à γήρας, αντος, *senescens*, pro γηράσας, à γηράω, *senesco*: undè a. 1. ἔγηρασα, & per Sync. ἔγηρα. Th. γῆρας.
ΓΗ'ΡΑΣ, τὸ, ατος, αος, ως, dat. γήρατι, αϊ, ᾳ, *senectus*.

Γηράσης,

Γηράσης, ῃ, a. 1. ſub. act. à γηράσκω, *ſeneſco*, γηράσαι, a. 1. inf. act.

Γηράσκω, *ſeneſco*, *conſeneſco*, f. άσω. γεγήρακα. a. 1. ἐγήρασα a. 1. ſub. γηράσω, ῃς, ῃ, acc. pl. part. præſ. γηράσκοντας. Th. γῆρας, *ſenectus*.

Γηράω, -ῶ, f. άσω. a. 1. ἐγήρασα, & per Sync. ἔγηρα. undè part. γήρας. perf. γεγήρακα, & part. γεγηρακὼς, *ſenio affectus*.

Γηροβοσκέω, -ῶ, *in ſenectute alo*: &

Γηροβοσκία, ας, ἡ, *ſenilis educatio*: à γῆρας, & βόσκω, *paſco*.

Γηροβοσκὸς, *ſenum nutritor, qui aliquem in ſenectute alit*: ab iiſd. Th.

Γηροκομία, ας, ἡ, *nutritio & cura circa ſenes*: &

Γηροκόμοιο, gen. Ion. à

Γηροκόμος, ὁ, *qui curam habet ſenum*: à γῆρας & κομέω, *curam gero*.

Γηροτροφέω, f. ήσω, *in ſenectute alo*: ex γῆρας & τρέφω, *alo*, p. m. τέτροφα.

Γηροτρόφος, ὁ, ἡ, *ſenes nutriens*: ab iiſd.

Γηρύτ', *conqueritur*: pro γηρύεται, 3. ſing. præſ. γηρύομαι. Th. γῆρυς, *vox*.

Γηρυόνα, ας, & γαρυόνα, ά, Dor. pro γηρυόνη, ης, ἡ, *vocalis, garrula*, q. γηρύουσα. Th. γῆρυς, *vox*.

Γηρυόνας, α, ὁ, Dor. pro γηρυόνης, ου, ἡ, *Geryones*.

Γηρυονῆα, acc. ſing. à Γηρυονεὺς, έος, ὁ, nom. viri, *Geryon*.

ΓΗ῞ΡΥΣ, υος, τὸ, *vox*: hinc

Γηρύω, *loquor*, *ſono*, & γηρύομαι, idem

Γήρως, gen. ſing. à γῆρας, ατος, αος, & contractè γήρως, *ſenectus*.

Γιγαντάϊος & γιγάντειος, ᾱ, *gigantæus*, vel *eus*, à γίγας, *gigas*.

Γιγαντες, nom. pl. γιγάντων, gen. pl. ab eod.

Γιγαντιάω, *gigantes imitor*, *gigantum ſimilis ſum*: ab eod.

Γιγαντομαχία, ας, ἡ, *pugna*, ſeu *bellum gigantum*: ex γίγας & μάχη, *pugna*, quod à μάχομαι, *pugno*.

ΓΙ'ΓΑΡΤΟΝ, υ, τὸ, *quod in acino vinaceo oſſeum aut lapidoſum eſt*.

Γιγαρτώδης, εως, ὁ, ἡ, ὀν, *vinaceus*, *acinoſus*.

ΓΙΓΑΣ, αντος, ὁ, *gigas*: qu. à γῆ & γάω, nam terræ filii dicuntur.

ΓΙΓΓΑΙ'ΑΙΟΝ, ου, τὸ, *berbula*, paſtinacæ, ſylveſtris ſimilis.

ΓΙΓΓΑΙΣΜΟ῞Σ, ῦ, ὁ, *titillatio*: qu. à γιγγαλίζω, quod idem eſt cum γαργαλίζω.

ΓΙΓΓΑΥΜΟ῞Σ ῦ, ὁ, *cardo portæ*: qui cum ipsâ portâ vertitur.

ΓΙ'ΤΡΑΣ, ου, ὁ, *parvula tibia*: ad flebiles ſonus.

Γίγνομαι, vide γίνομαι.

Γίγνα, *fias*: præſ. imperat. paſſ. à γίγνομαι.

Γιγνώσκω, εις, ει, & γιγνώσκοντα, acc. ſing. part. præſ. vide in γινώσκω, *cognoſco*.

Γίνετ' pro ἐγίνετο, imperf. Ion. γίνεσθαι, præſ. inf. à

ΓΙΝΟ'ΜΑΙ, vel γίγνομαι, *ſum*, *fio*, *naſcor*, *gignor*, f. 1. m. γενέσομαι. p. paſſ. γεγένημαι. a. 1. paſſ. ἐγενήθην. f. 1. paſſ. γενηθήσομαι. a. 1. paſſ. ἐγεννάμην. a. 2. m. ἐγενόμην, ᾱ, ετο, *factus ſum*, a. 2. imperat. γένου, έσθω, a. 2. opt. m. γενοίμην, οιο, οιτο, ut μὴ γένοιτο, *abſit*: a. 2. ſub. m. γένωμαι, ῃ, ῃ. a. 2. inf. m. γενέσθαι. a. 2. part. m. γενόμενος. p. m. γέγονα, à γαίνω, inuſ. & γέγαα, à γάω, inuſ. pl. m. ἐγεγάσιν· p. m. inf. γεγονέναι, & γεγάμεναι, part. præt. m. γεγονὼς & γεγαὼς, υῖα, ός. Hinc

Γινώσκεν, Dor. pro γινώσκειν, præſ. inf. &

Γινώσκεντι, *cognoſcant*: Dor. pro γινώσκουσι, 3. pl. præſ. à

ΓΙΝΩ'ΣΚΩ, vel Γιγνώσκω, *COGNOSCO*, Angl. *know*, exindè etiam. f. γνώσομαι. a. 1. ἔγνωσα. p. ἔγνωκα, pluſq. p. ἐγνώκειν. a. 2. ἔγνων, ως, ω, 3. pl. ἔγνωσαν a. 2. imperat. γνῶθι. a. 2. opt. γνοίην. a. 2. ſub. γνῶ, γνῶς, γνῷ, a. 2. inf. γνῶναι. a. 2. part. γνοὺς, οῦσα, όν, p. paſſ. ἔγνωσμαι. a. 1. paſſ. ἐγνώσθην. f. 1. paſſ. γνωσθήσομαι. p. m. γέγονα, pro γέγνωκα. part. γεγωνὼς. hinc

Γλάγος, εος, τὸ, *lac*: Poët. pro γάλα.

Γλάζω, *expando alas*, *clamo*; item *pronum expando me*: f. σω. a. 2. ἔγλαδον, ες, ε.

Γλακτόφαγος, ου, ὁ, ἡ, pro γαλακτόφαγος, per. Sync. *lacte victitans*: à γάλα, *lac*, & φάγω.

Γλαμάω, & γλημάω, idem quod λημάω, *gramiâ laboro*, *lippio*: à

Γλάμην, & γλάμα, Dor. pro Th. λήμη. Pleonaſm. τὴ γ, *gramia*, *lippitudo oculorum*, *ſordes*.

ΓΛΑ'ΝΙΣ, ιδος, ἡ, *piſcis genus*, Leg. & γλανίς. Nomen ei dedit *Glanis* fluv. Cumæ.

Γλαὲξ, per. Sync. q. γάλαξ, quæ & κλαυὲξ dicitur, herba γαλακτοποιητική.

Γλαρὶς, γαλαρίδις, *architecta inſtrumenta*. Th. γλάφω.

Γλαῦν' & γλαῦκας, acc. ſing. & pl. à γλαυξ, *noctua*. Th. γλαυκὸς, *cæſius*.

Γλαῦκα, voc. à γλαῦκος, ᾱ, ὁ, *Glaucus*, nom. propr.

Γλαῦκη, ης, ἡ, nom. propr. mulieris: ſed

Γλαυκὴ, ῆς, ἡ, f. g. à γλαυκὸς, *glaucus*.

Γλαυκιάω, -ῶ, *glaucis oculis terribiliter intueor*: &

Γλαυκιόων, Poët. pro γλαυκιῶν, præſ. part. Th. γλαυκὸς.

Γλαυκονόμη, ης, ἡ. nom. propr. mulieris.

ΓΛΑΥΚΟ῞Σ, ῆ, *GLAUCUS*, *cæſius*: qu. à γλαύσσω, *ſplendeo*.

Γλαυκότης, ητος, ἡ, *color cæruleus*: &

Γλαυκόχρως, οος, ὁ, ἡ, ὠς, Poët. ὁ γλαυκὸς χρόα ἔχων, *qui glaucum colorem habet*.

Γλαυκοπὶς, ίδος, ἡ, & γλαυκώπης, *cæſios habens oculos*: acc. γλαυκώπιν & ῶπα. Sic γλαύκωψ, ὠπος, *qui cæſios habet oculos*: hinc

Γλαυκῶπες, ex γλαυξ *noctua* (à γλαυκὸς, *glaucus*,) & ὤψ, ὁ, *oculus*, Th. ὄπλομαι, *video*.

Γλαύκωμα, ατος, τὸ, ſeu

Γλαύκωσις, εως, ἡ, vitium in oculo vulgo dictum *glaucedo*. Th. γλαυκὸς.

Γλαύκωψ, vide γλαυκῶπες.

Γλαυξ, κος, ἡ, ſeu, γλαῦξ, *ulula*, *noctua*. Th. γλαυκὸς, *cæſius*.

Γλαύσσω, *ſplendeo*, *cerno*.

Γλάφυ, τὸ, &

Γλαφυρὸς, οῦ, vide in γλάφω.

Γλαφυρῇσι, & γλαφυρῆς, dat. pl. f. g. à γλαφυρὸς, ὰ, ὸν, *concinnus*: &

ΓΛΑ΄ΦΩ, vel γλύφω, *cavo*, *fodio*, *sculpo*: f. ψω. p. φα. Hinc γλάφυ, τὸ, *antrum spelunca*: γλαφυρὸς, ὰ, ὸν, *cavus*, *elegans*, *scitus*, *festivus*: à γλύφω, γλυπτὴς, οῦ, ὁ, *sculptor*.

Γλάχων, ωνος, ὁ, Dor. pro γλήχων, ωνος, ὁ, *pulegium*.

ΓΛΕΥ΄ΚΟΣ, εος, τὸ, *mustum*, *succus dulcis*: à γλυκὺς, *dulcis*.

Γλήμη, ης, ἡ, *lippitudo*: idem quod λήμη.

Γλήνα, τὰ, *preciosa*, *spectaculo digna*: à

ΓΛΗΝΗ, ης, ἡ, *pupilla oculi*, *oculus*, *pupa*, q. αἰγλήνη, ab αἴγλη, *splendor*, vel per Sync. ἀφ' ἧς τὴν γαλήνην, qui serenitas, mentis in oculis maximè conspicitur. Hinc γαλήνα, *res ornata*.

Γλήνος, εος, τὸ, *stella*, *lumen*.

ΓΛΗ΄ΧΩΝ, item βλήχων, & γλήχων, Dor. ωνος, ὁ, *pulegium*, herba.

Γλία, ας, ἡ, *gluten*, affine est, κόλλα, Angl. Glue.

ΓΛΙΝΟ΄Σ, seu γλισῖνος, οὐ, ὁ, *genus aceris campestre*.

ΓΛΙΣΧΡΟΣ, ὸς, ὁ ἡ ὸν, *lentus*, *viscosus*, *lubricus*, *tenax*, *parcus*, *sordidus*. Reperitur etiam γλιχρὸς, unde γλιχρῶς, ᾧ, à γλία, *gluten*: hinc

Γλιχρότης, ητος, ἡ, *viscositas*: &

Γλιχρώδης, *lentus*.

ΓΛΙΧΟΜΑΙ, *cupio*, *affecto*, *appeto*, GLISCO, qu. à γλικύς.

ΓΛΟΙΟ΄Σ, ὸς, *invalidus*, *sordidus*, item substantivè *strigmentum*, olei sordes: hinc

Γλοιώδης, *strigmentosus*, *glutinosus*.

ΓΛΟΥΤΟ΄Σ, ὸς, ὁ, *nates*, *clunes*, *coxa*: qu. à γλοιός.

Γλυκάζω, *dulcesco*: &

Γλυκαίνω, *edulco*. Th. γλυκὺς, *dulcis*.

* Γλύκασμα, ατος, τὸ, & γλευκασμὸς, οῦ, ὁ, *dulcedo*.

Γλυκεροῖο, gen. Ion. & γλυκερῷ, Dor. pro γλυκερῦ· à

Γλυκερὸς, ὴ, ὸν, Poët. idem ac Th. γλυκύς.

Γλυκείων, compar. ab eod. Th.

Γλυκύκαρπος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, *qui dulcem fructum fert*. Vitis epithet. ex γλυκὺς, *dulcis*, & καρπὸς, *fructus*.

Γλυκύπικρον, ὸς, τὸ, *suave-amarum*: ex γλυκὺς, *dulcis*, & πικρὸς, *amarus*.

ΓΛΥΚΥ΄Σ, εῖα, ὺ, *dulcis e*, *jucundus*: gen. γλυκέος, fem. εἴας; item.

Γλυκὺ, *passum*, i. e. vini dulcis genus, in compar. γλυκίων, γλύκων, & γλυκύτερος· in superl. γλύκιστος, & γλυκύτατος· hinc

Γλυκύτης, ητος, ἡ, *dulcedo*.

* Γλύμμα, ατος, τὸ, *sculptura*, *cælatura*.

* Γλυπτὸς, ὴ, ὸν, *sculptilis*, *sculptus*.

Γλυφάνοιο, gen. Ion. à

Γλύφανος, *sculptorius*. Th. γλύφω, *sculpo*.

* Γλυφὴ, ῆς, ἡ, *sculptura*, *cælatura*, *sigillum*.

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, *crena*, *sagitta*, *incisura*, in quam nervus inseritur. ab eod. Th.

ΓΛΩΣΣΑ, & Att. γλῶττα, ης, ἡ, *lingua*, *sermo*: hinc comp. ἐπιγλωτὶς, εὐγλωσσος, ἀγλώσσος, πολύγλωσσος, &c. & Angl. to glolle.

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, *linguæ dolor*: ex γλῶσσα & ἀλγέω, *doleo*.

Γλωσσάριον, ὸς, τὸ, *lingula*: dim. à γλῶσσα.

Γλῶσση, Ion. pro γλῶσσα· γλώσσῃσι, pro γλώσσαις, dat. pl. Ion.

Γλωσσόκομον, ὸς, τὸ, *theca linguis tibiarum recondendis idonea*; item *marsupium*: ex γλῶσσα & κομέω, *servo*.

* Γλωσσότμητος ὸς, ὁ, *linguam habens præcisam*: à

* Γλωσσοτομέω, -ῶ, f. ήσω, p. γλωσσοτέτμηκα, *linguam incido*.

* Γλωσσοχαριτοῦντες, των, οἱ, *decipientes linguæ blandimentis*: ex χαριτόω.

* Γλωσσῴδες, εος, ὁ ἡ ὸν, *lingulatus*, *loquax*.

Γλωττικὸς, ὴ, *ad linguam pertinens*: à γλῶττα, Att. pro γλῶσσα.

Γλῶχες, *spicæ* vel *aristæ*: à

ΓΚΩΧΙ΄Σ, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *cuspis teli*, *angulus*, *acies*: q. αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαί.

Γναθμὸς, ὃ, ὁ, idem quod

ΓΝΑ΄ΘΟΣ, ὸς, ἡ, *maxilla*, *dentes*, *bucca*: qu. à γνάπτω pro γνάμπτω, *flecto*: hinc

Γναθόω, *cædo in malas*: &

Γνάθων, ωνος, ὁ, *parasitus*: item propr. nom. *Gnatho*.

Γναμπτοῖσι, dat. pl. Ion. à

Γναμπτὸς, ὴ, *incurvus*, item *flexibilis*: à

Γνάμπω, f. ψω. p. φα. (vide κνάπτω) *inflecto*. q. à κάμπτω, idem.

Γνάπτω, vel κνάπτω, five γνάφω, *carpendo*, vel *vellicando polio*, undè Angl. nap; panni & fortasse etiam somni.

Γναφεὺς, έος, ὁ, *fullo*: à præced.

Γνήσιος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, *legitimè genitus*, *germanus*, *genuinus*: in compar. γνησιώτερος, γνησιώτατος, adv. *genuinè*. Dicitur q. γονήσιος, vel γενήσιος, à γίνομαι, *nascor*.

Γνοίην, ης, η, *movero*: a. 2. opt. act. à γινώσκω, *cognosco*: a. 2. ἔγνων.

Γνὺς, γνόντος, *sciens*: a. 2. part. ejusd.

* Γνοφερὸς, *caliginosus*: ex

ΓΝΟ΄ΦΟΣ, ὸς, ὁ, *caligo*, *tenebræ*, item *turbo*: q. à νίφος· hinc

Γνοφόω, & γνοφέω, *obtenebro*: &

Γνοφώδης, *caliginosus*.

Γνόω, *nosco*, inus. à νόος, *mens*.

Γνὺξ, adv. *genu flexo*: per Sync. dictum, q. γενύξ, à γόνυ, *genu*.

Γνῶ, Ion. & Poët. pro ἔγνων, *cognovit*: 3. sing. a. 1. act. ἔγνων, ως, ω.

Γνῶ, est 1. sing. a. 1. sub. γνῶθι, a. 2. imperat. γνῶναι, a. 2. inf. à γινώσκω, *cognosco*: q. vide.

Γνώμα, ας, ἡ, Dor. pro γνώμη, ἡ, *mens*, &c. Sed γνῶμα, ατος, τὸ, Ion. &. Poët. *notitia*, *experientia*. Th. γινώσκω.

Γνώμη, ης, ἡ, *sententia*: undè

Γνωμικὸς, ὴ, ὸν, *sententiosus*: &

Γνωμολογικῶς, *sententiosè*, à γινώσκω.

Γνώμεναι, Dor. & Att. pro γνῶναι, a. 1. inf. act. à γινώσκω, *cognosco*.

Γνώμονος, gen. sing. à

Γνώμων, ονος, ὁ ἡ ὸν, *cognitor*, *index*, *gnomon*, *stylus horas indicans*. Th. γινώσκω.

Γνῶναι, vide in γνῶ.

Γνωρίζω, *notum facio*, *nosco*: f. ίσω, & Att. γνωρίω, p. ἐγνώρικα a. 1. ἐγνώρισα. a. 1. inf. act. γνωρίσαι. a. 1. part. γνωρίσας, αντος. præs. pass. γνωρίζομαι, *innotesco*, *patefio*: hinc γνωρίζεσθω, 3. sing. præs. imperat.

perat. *innoteſcat*: p. paſſ. ἐγνώσμαι. a 1. paſſ. ἐγνωρίσθην. a. 1. ſub. γνωρισθῶ, ῇς, ῇ. Th. γινώσκω, *cognoſco*: hinc

Γνώριμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *notus*: item *familiaris*, in compar. γνωριμώτερος, *notior*, ſuperl. γνωριμώτατος, *notiſſimus*: &

Γνώρισμα, ατος, τὸ, *indicium*.

Γνωρίω, εις, εῖ, f. 1. Att. verbi γνωρίζω, *notum facio*, quod vide.

Γνῶσαι, pro γνῶσῃ, 2. ſing. f. 1. m. Ion. à γινώσκω.

Γνώσῃ, *cognoſces*: f. 1. m. verbi γινώσκω, f. γνώσομαι, ῇ, ηται.

Γνωσθεὶς, *cognitus*: a. 1. part. paſſ. à γινώσκω, a. 1. paſſ. ἐγνώσθην, inf. γνωσθῆναι.

Γνωσιμαχεῖν, *mutatâ ſententiâ ſuarum virium imbecillitatem agnoſcere*.

Γνῶσις, εως, ὁ, *cognitio*: à γινώσκω.

Γνώσομαι, f. 1. m. ab eod. Th.

* Γνωστέος, *cognoſcendus*.

Γνώστης, ε, ὁ, *gnarus*: item *ariolus*.

Γνωστὸς, ὴ, ὸν, *notus, a, um*: ut &

Γνωτὸς οῦ, ὁ, item *frater*: ab eod. Th.

Γνώτω, 3. ſing. a. 2. imperat. à γνῶθι, *noſce*: ab eod. Th.

Γνώωσι, Poët. pro γνῶσι, *agnoſcant*; a. 2. ſub. 3. pl. tanquam à γνωω, ejuſd. verbi, vel γνώω, Poët. pro γνῶ, a. 2. ſub. ab ἔγνων, a. 2. ab eod. Th.

Γοάοντι, Dor. pro γοάσι, γοῶσι, 3. pl. præſ. ind. à

ΓΟΑ'Ω, f. άσω, *gemo, deploro, lugeo*: Poëticum, à ſono fictum. Reperitur & γοάμεναι, Dor. infin. qu. à γόημι, & γοηθεὶς, *defletus*, a. 1. part. paſſ.

ΓΟΓΓΡΥ'ΖΩ, *murmuro*: f. σω, p. γεγόγγυκα, a. 1. ἐγόγγυσα, perf. paſſ. γεγόγγυσμαι, indè γογγυσμός.

Γογγύλος, vel γογγύλιος, ε, idem quod στρογγύλος, *rotundus*: atque indè dicunt γογγύλη, & γογγυλὶς, ſubſtantivè *rapum*, quod rotundum.

Γογγυσμὸς, ῦ, ὁ, *murmur, muſſitatio*: &

Γογγυστὴς, ῦ, ὁ, *murmurator*: à γογγύζω.

Γόη, ης, ἡ, pro γοητεία, ας, ἡ, *præſtigiæ*, vide γόης.

Γοήμεναι, præſ. inf. Dor. ex γοάινω, vel γόημι. Th. γοάω, *gemo*.

ΓΟ'ΗΣ, ητος, ὁ, *incantator, præſtigiator, impoſtor*: q. ab eod. Th. Hinc

Γοητεία, ας, ἡ, *præſtigiæ, incantatio*: &

Γοήτευμα, ατος, τὸ, *præſtigiæ, incantamentum*, &c

Γοητεύω, f. εύσω. p. ευκα, *incanto, faſcino, præſtigiis decipio*: item

Γοητικὸς, οῦ, *incantatorius*.

Γολγοθᾶ, nom. loci ἀκλιτον. Syr. *locus calvariæ*.

Γόμορρα, ως, ἡ, nom. urbis. Syr. *habitatio*.

Γόμος, ε, ὁ, *onus navis, merces*: à præt. m. γέγομα, verbi γέμω, *plenus ſum*.

Γομφιάζω, *dentibus ſtupeo*: &

Γομφιασμὸς, ῦ, ὁ, *confractio*, vel *ſtupor dentium*: à

Γομφίος, *dens molaris*: quod à

ΓΟ'ΜΦΟΣ, ου, ὁ, *cuneus, clavus*: dat. pl. Ion. γόμφοισιν· hinc ortum aliquibus videtur Angl. Gums.

Γομφόω, *clavis compingo*: &

Γόμφωσις, *cum os oſſi, clavis modo, infigitur*.

Γονεὺς, έος, ὁ, *parens*: gen. pl. γονέων, acc. pl. γονέας· dat. pl. γονεῦσι, à præt. med. γέγονα, verbi γίνομαι.

Γονεῖς, nom. pl. à

Γονὴ, ῆς, ἡ *genitura, ſemen, fœtus, ſoboles*. hinc γονὴ ἡράκλειος, *ſemen Herculeum*, ab eod. Th.

Γόνιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *genitalis, prolificus* item *fœcundus*: à γίνομαι.

Γονόῤῥοια, vel -ύα, ἡ, *genituræ profluvium*: &

Γονορῥυέω, -ῶ, *fluxum ſeminis patior*: à

Γονορῥύης, vel γονόῤῥοος, cui γονὴ ῥεῖ, i. e. *genitura fluit*.

Γόνος, ε, ὁ, *ſoboles*: *generatio*: à γίνομαι, *naſcor*. p. m. γέγονα. at

Γονὸς, (ὀξύτονον) ὸ, pro quo γενὸς, Poëticum, Ionicâ Epentheſi factum, *fœcundus*, γόνιμος. item ſubſtantivè, *locus*, vel *ſolum fertile*, comp. γονώτερος, *fertilior*, ab eod. Th.

ΓΟ'ΝΥ, τὸ, *GENU*, gen. γόνυος, γόνατος, γενὸς & γηνατος. dat. pl. γόνασι, γούνασι & γούναασι· γνὺξ adv. *in genua*. per Sync. q. γόνυξ, & πρόχνυ, idem. Indè Angl. Gown, quia tegit genua.

Γονυπετίω, *ad genua accido, procido*. f. ήσω. p. γεγονυπέτηκα. a. 1. ἐγονυπέτησα· ex γόνυ & πίπτω, *cado*.

Γόος, ου, ὁ, *luctus*: acc. γόον. nom. pl. γόοι, à γοάω, *lugeo*.

Γοργείη κεφαλὴ, *Gorgonum caput*: à γοργὼν, vide in γόργονες.

Γοργειῶν, & Γοργόνιος, ε, *Gorgonius*: ſic

Γοργόνες, dictæ ſunt Phorci filiæ, Meduſa, Sthenyo & Euryale. à γοργὼν, όνος, ὁ, *nomen animalis noxii in Africa*.

* Γοργεύω, *horrifico*.

ΓΟΡΓΟ'Σ, οῦ, *velox, vividus, terribilis*: quaſi γαίων ἔργω· hinc

Γοργότης, ητος, ἡ, *celeritas*.

Γοργοῦς, gen. ſing. à γοργὼ, gen. όος, οῦς, nom. mulieris. Alias γοργοῦς, eſt acc. pl. à γοργὸς, *velox*.

ΓΟΡΓΥ'ΡΑ, vel γόργυρα, ας, ἡ, *canalis ſubterraneus, per quem aqua effluit*: à γῆ & ὀρύσσω, *fodio*.

Γόρτυζ, ὄρτυζ, γ otiosè præpoſito.

Γοῦν pro γ' οὖν, *igitur, certè, ſaltem*: ex γὲ & οὖν.

Γουνάζομαι, *genua amplectens oro*: f. άσομαι, a. 1. m. ἐγουνασάμην. Th. γόνυ, *genu*.

Γούναθ', pro γούνατα, acc. pl. γούνασι, dat. pl. à γόνυ, gen. γούνατος, &c.

Γουνοῖσιν, dat. pl. Ion. à γουνὸς, pro γόνος, q. vide.

Γουνόομαι, -οῦμαι, *genua amplector ſupplex*. hinc γουνούμενος præſ. part. Th. γόνυ, *genu*.

Γουνοπαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *genua pinguis, craſſa habens genua*: ex γόνυ & παχὺς, *craſſus*.

Γουνὸς, ὸν, *fertilis*; item *ſolum ferax*: vide γόνος.

Γουνῷ, *fertili*: ejuſd. dat. ſing.

Γούνων,

Γοὐνων, pro γονέων, *genuum*: gen. pl. ab eod. Th.

Γοῶσα, *gemens*: præſ. part. fœm. gen. à γοάω, *gemo*.

ΓΡΑ'ΒΙΟΝ, υ, τὸ, *tædæ genus*, nempe lignum impicatum pro face: q. à γράφω, i. e. ξέω.

ΓΡΑΓΑ, ης, ἡ,, *anus*, *vetula*: à γερασκὰ per Sync. γραῖᾶν, Dor. pro γραιῶν, gen. pl. Hinc fortaſſis Angl. gray.

Γραΐδιον, υ, τὸ, *vetula*, *anicula*: &

Γραϊκὸς, ὴ, & γραϊος, α, *anilis*: à γραῖα ut

Γραικὸς, ὴ, gentilitium eſt, *Græcus*.

Γραίνω, *comedo*. Th. γράω.

Γράμμα, ατος, τὸ, *litera*, *ſcriptum*, *tabula* ſeu *chirographum*: in pl.

Γράμματα, *ſcripta*, *liber*, *epiſtola*, *literæ*, i. e. *eruditio*. Th. γράφω. hinc Γραμματεία.

* Γραμματεία, ειας, ἡ, *literatura*; &

Γραμματεὺς, ἑος, ὁ, *ſcriba*; & in N. T. *legis interpres*, *præco verbi divini*: &

Γραμματικὸς, ὴ, *literarius*; *grammaticus*; &

Γραμματικὴ, (ſub. τέχνη) *grammatica*. Item

Γραμματιςὴς, ὴ, ὁ, *grammaticæ præceptor*, *ludi literarii magiſter*, γραμματοδιδάσκαλος· item *literator*, *librarius*: omnia ab eod. Th.

Γραμμὴ, ῆς, ἡ, *linea*, item *carceres*, ſeu *initium curriculi*: quod olim lineâ ductâ notaretur: &

Γραμμικὸς, ὴ, *linearis*: ab eod. Th.

Γράπις, ιδος, ἡ, *ſenecta*, *exuvium ſerpentis*, &c. à γεραιὸν, ut *ſenecta* à ſene.

Γραπτέον, *ſcribendum*: adj. verbale à γράφω, *ſcribo*: perf. paſſ. γέγραμμαι, ψαι, πται. hinc etiam.

Γραπτὸς, ὴ, *ſcriptus*.

ΓΡΑ'ΣΟΣ, ους, ὁ, *ſordes*, *quæ in ovium lanis colliguntur*; *alarum fœtor*. Dicitur & γράσσος, γράος, & γραῦς.

ΓΡΑ'ΣΣΟΣ, *clamor militum in congreſſu acierum*. Puto à γῆρυς, *vox*, *clamor*.

Γράσις, εως, ἡ, *gramen*: qu. à γράω, quia pabulum pecorum. Hinc Angl. Graſs.

Γραῦς, γραὸς, ἡ, *anus*, Ion. γρηῦς; & per Dialyſin γρῆυς· à γραῖα, idem.

* Γραφεῖον, υ, τὸ, *graphium*, *ſtylus ſcriptorius*.

Γραφεὺς, έως, ὁ, *pictor*: à

Γραφὴ, ῆς, ἡ, *ſcriptura*, *ſcriptio*: γραφαὶ, ῶν, αἱ, *divinæ literæ*: à γράφω. hinc Angl. a Grave.

Γραφήτωσαν, 3. pl. a. 2. imperat. paſſ. γράφηθι· à γράφω, *ſcribo*: a. 2. part. γραφεὶς.

Γραφικὸς, ὴ, *ſcriptorius*, item *pingendi peritus*: unde

Γραφικῶς, *graphicè*, *expreſsè*: ab eod. Th.

Γραφὶς, ίδος, ἡ, *ſtylus*: *lineamentorum ductus*:

Γραφίον, idem, à γραφὴ, cujus Th. ſeq.

ΓΡΑ'ΦΩ, *ſcribo*, *pingo*: olim *inſculpto*: f. ψω. p. γέγραφα. a. 1. ἔγραψα. perf. paſſ. γέγραμμαι, ψαι, πται. Hinc Angl. to Grave, Graft, &c.

Γράψῃς, *imprimas*: a. 1. ſubj. act. ejuſdem γράφω.

ΓΡΑ'Ω, f. σω, *comedo*. a. 1. ἔγρασα, unde forſan. Angl. to graze, herbas depaſcere.

Γραώδης, εος, ὁ ἡ ὴ, *anilis*: à γραῦς, *anus*.

Γρηγορέω, -ῶ, *vigilo*: f. ήσω. p. ἐγρηγόρηκα. a. 1. ἐγρηγόρησα. præt. med. ἐγρήγορα. Dicitur γρηγορίω, per aphæreſin pro ἐγρηγορέω. Derivatur ab ἐγείρω, *excito*, quod vide.

* Γρηγόρησις, εως, ἡ, *vigilantia*.

Γρηγορὼς, *qui vigilavit*; item *vigilans*: præt. m. part. carens augmento, ab ἐγρήγορα, verbi γρηγορέω.

Γριπεὺς, έος, ὁ, *piſcator*: à

* Γριπίζω, *piſcor*. γρίπεια, *lucrum*: &

* Γρίπισμα, ατος, τὸ, *lucrum*.

ΓΡΙ'ΠΟΣ, ου, ὁ, *rete*: & γρίφος, υ, ὁ, & τὸ, idem. Item ænigma quo irretiri ſolent: hinc forſan. Angl. gripe.

* Γριφόομαι, *ſcribo*: à γράφω.

Γρομφὰς, άδος, ἡ, *vetula porca*. Heſych.

Γρομφεῖς, οἱ, ξωγράφοι, *pictores*: à γράφειν.

ΓΡΟ'ΣΦΟΣ, υ, ὁ, *pilum*, teli genus: vel *haſtæ cuſpis quam terræ infigimus*.

ΓΡΥ, vel γρῦ, *quicquid minimum eſt*, *ſordes unguium*. Heſych. Hinc

Γρύζω, f. ύξω, p. ύχα, *grunnio*, *mutio*, *biſco*.

Γρυλλίζω, *grunnio*: unde

Γρυλλισμὸς, οῦ, ὁ. & γρῦλλη, ης, ἡ, *grunnitus*.

Γρυμαία, ας, ἡ, *paræ quoddam genus*.

Γρυξ, *locus unguis*, Heſych. à γρύ.

Γρυσμὸς, οῦ, ὁ, *grunnitus*: à γρύζω.

Γρύτη, ης, ἡ, & γρυτάρια, ων, τὰ, *ſcruta frivola*, à γρύ.

Γρυτοπώλης, ου, ὁ, *ſcutorum venditor*: ex γρύτη & πωλέω, *vendo*.

ΓΡΥ'Ψ, υπὸς, ὁ, *GRYPS*, *GRYPHUS*: Angl. Griffin, inde etiam Gripe, & γρυπὸς, οῦ, *incurvus*, *inflexus*: item *qui naſo eſt aduncо*.

ΓΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *caverna*, *ſaxum exeſum*; qu. à γράω, *excedo*: hinc

Γρώνος, ου, *cavus*, *profundus*.

ΓΥ'Α, ſeu γύη, Ion, & γυία, ας, ἡ, *arvum*, *jugerum*, *via foſſa*: q. à γία, *terra*.

Γυάλα, *pocula* Megarenſ.

Γυάλοιο, gen. Ion. γυάλοις, dat. pl. à

ΓΥ'ΑΛΟΝ, υ, τὸ, *cavitas*, *vola*: hinc

Γυαλὸς, ῦ, *qui manu comprehendi poteſt*.

Γυαρκὴς, ὶος, ὁ ἡ ὴ, *qui facit membra apta ad ferendos labores*, *vegetus*: ex γυῖον, *membrum*, & ἀρκέω, *ſufficio*.

Γύγη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Γύγης, ου, ὁ, *Gyges*, rex Lydiæ.

Γύης, υ, ὁ, *dentale*: pars aratri: à γύα ſeu γύη, *jugerum*.

Γυιοδάμας, α, ὁ, Poët. & Dor. ὁ τὰ γυῖα δαμῶν, *qui membra domat*. Epith. athletæ.

Γυιοκόρος, υ, ὁ ἡ ὴ, *membra depaſcens*, *membra fatigans*: ex γυῖον, *membrum*, & κορέω, *ſatio*, *depaſco*.

ΓΥΙ'ΟΝ, τὸ, *membrum*, in pl. γυῖα.

Γυιὸς, ὸῦ, *claudus*: &

Γυιόω, -ῶ, fut. ώσω, *membra frango*, *claudum reddo*.

Γυιοπέδη, ης, Poët. *vinculum*, *quod membra vincit atque ligat*: ex γυῖον & πέδη, *pedica*.

Γυιό-

Γυιόχαλκος, ὁ, *qui membra ærea habet, robustissimus*: ex γυῖον, *membrum*, & χαλκὸς, æs.

Γυιωθὶς, *mutilatus*: a. 1. part. pass. à γυιόω, *claudum reddo*. Th. γυῖον, *membrum*.

ΓΥΑΛΙΟ'Σ, ὁ, *vasculum militare*: à γύαλον, quia *cavum*.

Γυμνάζω, *exerceo*: f. άσω. p. γεγύμνακα, a. 1. ἐγύμνασα. perf. pass. γεγύμνασμαι, à γυμνὸς, *nudus*.

Γυμνασία, ας, ἡ, & γύμνασις, εως, ἡ, *exercitatio*.

Γύμνασμα, ατος, τὸ, idem. ab eod. Th.

Γυμνασιαρχέω, -ῶ, f. ήσω, *exercitationibus præsum, gymnasio præfectus sum*: &

Γυμνασιάρχης, ου, ὁ vel γυμνασίαρχος, ου, ὁ, *gymnasii præfectus, ludimagister*: &

Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, *gymnasii præfectura*. Th. ἀρχὴ, *principatus*.

Γυμνάσιον, ὐ, τὸ, *exercitatio*: item *locus ubi olim nudi se exercebant*, & jam pro *schola*. Th. γυμνός.

Γυμναστὴς, οῦ, ὁ, *præfectus pueris exercendis*: &

Γυμναστικὸς, ὴ, ὸν, *exercitatorius*, ab eod. Th.

Γυμνὴς, ῆτος, vel γυμνήτης, ου, ὁ, *miles levis armaturæ, veles, itis*: Inermes enim illi cum armatis prælium faciebant: à γύμνος.

Γυμνητεύω, *nudus sum*, propriè *sum miles levis armaturæ*: f. εύσω. p. γεγυμνήτευκα· à γυμνὸς, vel γυμνήτης, ab eod. Th.

Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, *puerorum nudorum exercitatio*: ex γυμνὸς, *nudus*, & παῖς, *puer*.

ΓΥΜΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *nudus, inermis*, qui γυῖα μόνα, habet, & Poët. pro γυμνικὸς, *gymnicus*.

Γυμνοσοφισταὶ, *Indorum sapientes*, sic dicti quòd nudi vitam voluptatis expertem agerent. Ex γυμνὸς & σοφιστὴς, *sapiens*, quod à σοφὸς, idem.

Γυμνότης, ητος, ἡ, *nuditas*: &

Γυμνόω, f. ώσω, p. ωκα, *nudo, spolio*; &

Γύμνωσις, εως, ἡ, *nudatio*, omnia à γυμνὸς.

Γυμνωθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. à γυμνόω, *denudo*: γυμνῶσαι. a. 1. inf. act. ἐγυμνώθην. a. 1. pass. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Γυμνώσας, ασα, αν, *nudus, nudatus*, part. a. 1. act. verbi γυμνόω.

Γυνὰ, Dor. pro γυνὴ, *mulier*.

Γύναι, voc. sing. à γυνὴ, *mulier*, in acc. γυναῖκα.

Γυναικάριον, ὐ, τὸ, *muliercula*, ejusd. Th.

Γυναικεῖος, ᾶ, *muliebris*, hinc

Γυναικεῖον, ὐ, τὸ, scil. δῶμα, *GYNÆCEUM*, conclave mulierum, & γυναικεῖα, τὰ, *menstrua*.

Γυναικὴϊν, ης, ἡ, idem quod γυναικεῖον.

Γυναικῆιος, Ion. pro γυναικεῖος.

* Γυναικοκρατία, ας, ἡ, *muliebre imperium*.

* Γυναικοκρατούμενος, ὐ, *qui sub mulierum est imperio & uxorius*.

Γυναικομανὴς, ές, ὁ, ἡ, *mulierum amore insanus*, ex γυνὴ & μαίνομαι, *insanio*.

Γυναικὸς, γυναικὶ, gen. & dat. à γυνὴ.

Γυναικοφίλας, α, ὁ, Dor. pro

Γυναικοφίλης, *mulierum amator, effœminatus*, ex γυνὴ, *mulier*, & φίλος, *amicus*.

Γυναικώδης, ὁ, ἡ, *effœminatus*.

Γυναικῶν, ῶνος, ὁ, &

Γυναικωνίτης, ου, ὁ, item.

Γυναικωνίτις, ιδος, ἡ, *mulierum conclave*, ἡ γυνὴ.

Γυναιμανὴς, pro γυναικομανὴς, quod vide.

Γυναῖον, ὐ, τὸ, *mulierecula*: dim. à γυνὴ.

Γύναιξι, dat. pl. à

ΓΥΝΗ', ἡ, *mulier, uxor*, q. à γονὴ, *genitura*, quod à γίνομαι, *pario*. gen. γυναικὸς, dat. -κὶ, acc. γυναῖκα. Dor. γυνὰ, voc. ὦ γύναι, dat. pl. γυναιξὶ. Hinc

Γυνὶς, ίδος, ὁ, Poët. pro γύνις, *mollis, effœminatus*: à γυνὴ.

Γυπὶς, μακρὸς, Hesych. *altus*.

ΓΥΡΓΑΘΟ'Σ, ὐ, ὁ, *canistrum è vimine*.

ΓΥ'ΡΙΣ, ιος, ἡ, *pollen*, an quia fit gyro molæ?

ΓΥΡΟ Σ, ὸν, *curvus, crobs*.

Γυρὸς, autem *GYRUS, circulus* vel *ambitus*.

Γυρόω, -ῶ, *incurvo*, item *in gyrum colligo*.

Γύρωμα, ατος, τὸ, &

Γύρωσις, εως, ἡ, *circumactio in orbem, circus*. Th. γυρός.

ΓΥ'Ψ, γυπὸς, ὁ, *vultur*: hinc γύπινος, *vulturinus*.

ΓΥ'ΨΟΣ, ὐ, ἡ, *GYPSUM*, q. à γὴ & ἴφιος, q. *cocta terra*: hinc

Γυψόω, *gypso illino*.

Γῶ, contract. ex γάω, inus. *capio, gigno, pario, lætor, glorior*: &

Γῶ, etiam pro ἑαυτῷ, ἰδίῳ, ἡ σῷ, *sibi ipsi, privatim, tuo*. Hesych.

Γῶγ, ὁ, nomen regis & gentis, vulgò *tectum* interpretantur.

ΓΩΛΕΑ, τὰ, *splecuncæ & lustra ferarum*.

Γῶν, Ion. pro γοῦν, *saltem, igitur*.

Γώνατα, *genua*, Dor. pro γόνατα, nom. vel acc. pl. à γόνυ, quod vide.

ΓΩΝΙΑ, ας, ἡ, *angulus*, item *locus abditus*. hinc

Γωνιαῖος, ὐ, & γωνιώδης, ὁ, ἡ, *angularis*.

Γωνίδιον, ὐ, τὸ, *parvus angulus*; item *locus angustus* vel *abditus*: dim. à γωνία.

ΓΩΡΙΑ'Ω, *subsanno*, verbum Laconicum.

Γωρυτὸς, vel χωρυτὸς, ου, ὁ, *pharetra*; à χωρεῖν τὰ ῥυτὰ, i. e. τὰ βέλη, q. *capiat jacula*.

Δ

Δ Est quarta litera, & quaternarium numerum designat. Ion. & Dor. pro σ, sic ὀδμὴ pro ὄσμη, *odor*, & subinde pro γ, ut δᾶ, δᾶς, Dor. pro γῆ, γῆς. Tum etiam pro θ & τ.

Δὰ, particula per se nihil significans; sed in compositione auget: ut δαφοινὸς, &c.

Δᾶ verò, & δᾶΐ, Dor. pro γᾶ, & hoc pro γῆ.

Δαβὶδ, nom. regis ἀκλιτον, Hebr. *dilectus*.

ΔΑΓΤ'Σ, ύδος, ἡ, *crystallus, glacies*.

Δαδίον, ὐ, τὸ, *facula*. Th. δαΐω, *uro*.

ΔΑ'ΔΙΞ, ικος, ἡ, *mensuræ genus*.

Δᾳδουχέω, -ῶ, *facem teneo, præluceo*: &
Δᾳδουχία, ας, ἡ, *facis gestatio*: ex δᾶς, *fax*, & ἔχω, *teneo*.
Δᾴδων, *tædarum*, gen. pl. à δᾶς, δᾴδος, ex δαΐς: per contract. Th. δαίω, *uro*.
Δαεὶς, *doctus*, a. 2. part. pass. à δαίω, *disco*, a. 2. pass. ἐδάην.
Δαείω, pro δαίω. *disco*: hinc δαείης in subj.
Δᾶερος, α, ον, *niger, ra, rum*, à δαίω, *uro*.
Δαίω, *disco*, f. ήσω. p. δεδάηκα. & per. pass. δεδάημαι. inf. δεδάησθαι. part. δεδαημένος. a. 2. ἐδάην. inf. δαῆναι. f. 1. m. δαήσομαι. perf. δεδάαται. part. δεδαώς. Th. δαίω, quod vide.
Δαίζομαι, f. δαισομαι, p. δασμαι, *divido*, 3. sing. perf. δέδασται, à δαίω, idem.
Δαΐη, ης, ἡ, & δαΐς, -ίδος, ἡ, *pugna, fax, lumen*. δαίω, *incendo*.
Δαίμεται, *didicisse*, a. 2. inus. pass. Dor. pro δαῆναι. f. 2. δαήσομαι. & in 2. perf. δαῆσται. Ion. pro δαῆναι. a. 2. pass. ἐδάην. p. m. δέδαα. à δαέω, inus. quod vide supra.
Δαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *doctus, gnarus, peritus*. Th. δαίω, *doceor*. comp. δαημονέστερος, superl. δαημονέστατος.
ΔΑΗΡ, έτος, ὁ, ὁ ἀνδράδελφος, *LEVIR, mariti frater*.
Δαηρὸς, ρα, ὸν, *lucidus, a, um*, à δαίω, *uro*.
Δαὶ pro δὲ, *autem*, significat discretionem: à δαίω, *divido*.
Δαὶ verò per Apoc. pro δαΐδι, dat. sing. à δαΐς, ίδος, ἡ, *fax, pugna ardens*: à δαίω, *uro*.
Δαιδαλέοιο, gen. Ion. δαιδαλέοισι, dat. pl. à Δαιδάλεος, vel -ίος, seu λος, -ὸς, *artificiosus, varius*. Th. Δαίδαλος. Unde &
Δαιδάλλω, & -δαιδαλόω, *artificiosè facio*, item *vario*, f. αλῶ, & ώσω. p. αλκα, & αωκα.
Δαίδαλμα, ατος, τὸ, *opus egregium*: à δαιδάλλω, *orno*, quod à
ΔΑΙΔΑΛΟΣ, ὁ, ὁ, *DÆDALUS*, ingeniosus artifex ex Cretensis: q. à δαίω, *scio*, & interposito.
Δαίδων, gen. pl. à δαὶς, ίδος, ἡ, *fax*. Th. δαίω, *uro*.
Δαΐε, & Δαΐεν, *lucebat*, imperf. Ion. à δαίω.
Δαίετο, imperf. pass. Ion. à δαίω, *divido*. a. 2. pass. ἐδάην.
Δαΐζω, f. ίξω, a. 1. ἐδάϊξα, præs. pass. δαΐζομαι, perf. δεδάϊγμαι, part. δεδαϊγμένος. Omnia poëtica, *divido, decerpo, occido*, à δαίω, *divido*. Hinc Angl. **Daisy**, quod sit flos multifidus.
Δαίμονες, *DÆMONES, καταχθόνιοι, manes*: κατοικίδιοι, *lares*: nom. pl. à δαίμων, ονος.
Δαιμόνι pro δαιμόνιε, voc. à δαιμόνιος, unde
Δαιμονιάω, f. ήσω, p. ηκα, *insanio, sum dæmoniacus*: &
Δαιμονιακὸς, οῦ, *à dæmonio obsessus* aut *afflatus*. Th. δαίμων.
Δαιμονίζομαι, *à dæmonio vexor*, præs. part. δαιμονιζόμενος, ὁ, *dæmoniacus*, perf. pass. δεδαιμόνισμαι. a. 1. pass. ἐδαιμονίσθην. Th. δαίμων.
Δαιμονίη, Ion. pro δαιμονία, ας, ἡ, *divina*, item *misera*, in dat. plur. δαιμονίῃσι, pro δαιμονίαις, Ion. à δαίμων.
Δαιμόνιον, ὁ, τὸ, *DÆMONIUM*, i. e. *spiritus impurus*, seu *diabolus*, in N. T. apud prophanos scriptores, *numen*: item *larva*. dim. à δαίμων, quod vide δαιμόνια, τὰ, *Dii & Deæ*.
Δαιμόνιος, ὁ, ἡ ἡ, *divinus, felix, augustus*; item in malam partem, *miser, miserandus*: ab eod. Th.
Δαιμονιώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *dæmoniacus*: à
Δαιμονιων, *um dæmoniacus*, præs. part. à δαιμονιάω, cujus Th. est.
ΔΑΙΜΩΝ, ονος, ὁ ἡ ἡ, *Deus, genius, DÆMON*: apud sacros scriptores, tametsi μέσον in malam partem accipitur, pro *spiritu impuro*: q. δαήμων, *sciens*: ex δαίω, *scio*.
Δαίνυ pro δαίνυθι, per Apocop. *præbe convivium*, præs. imperat. à δαίνυμι. Th. δαίω, *epulum præbeo*.
Δαίνυμαι, *convivor, epulor*: unde
Δαίνυθ' & δαίνυντ' pro ἐδαίνυντο, *convivati sunt*, imperf. Ion. ejusd. &
Δαίνυσθ' pro δαίνυσθαι, *epulari, cemessari*, præs. inf. ejusd. Th. δαίω, *epulum præbeo*.
Δαΐξαι, a. 1. inf. à δαΐζω, quod vide.
Δαίομαι, *divido*, & *dividor*: item *incendor*: à δαίω, *divido, uro*.
Δαΐος, α, *hostilis*, vel *prudens*, δαΐοι, in pl. *hostes*: à δαίω, *uro*, vel *disco*.
* Δαίρω, *cædo, verbero*.
Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, & δαῖς, δαῖτος, *epulum, DAPES*, ut & δαίτη, Poët. à δαίω, *epulum præbeo*. hinc Angl. **Dainties**.
Δαΐς, ίδος, ἡ, acc. δαΐδα, *TÆDA*: item *pugna*: à δαίω, *uro*.
Δαῖτα γάμου, *celebrare nuptiale convivium*: quod à δαὶς, *epulum*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.
Δαϊσάμενος, a. 1. part. m. δαίσῃ, *comedas*, 2. sing. a. 1. sub. m. à δαίω, *epulor*.
Δαῖτα, acc. sing. δαῖτας, acc. pl. à δαὶς, δαιτὸς, ἡ, *cibus*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.
Δαίτηθεν, Poët. adv. qu. ex τῆ δαίτης, *ex convivio*. Th. δαίω.
Δαιτρεύω, f. εύσω, *divido cultro*: à
Δαιτρὸς, ὸ, ὁ, *coquus*, qui carnes δαίει, id est *dividit*. Aliquando δαιτρὸν. adv. *divisim*.
Δαιτυμὼν, όνος, *epulo, conviva*, & qui δαῖτα, instruit.
Δαιτὺς, ύος, ἡ, idem ac δαὶς.
Δαίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *bellicosus, in bello prudens*, in dat. δαίφρονι ex δαίω, *disco*; vel à δαὶς, *pugna*, & φρὴν, *mens*.
Δαϊχθεὶς, έντος, a. 2. part. pass. à δαΐζω, *interficio, saucio*. Th. δαίω.
ΔΑΙΩ, f. δαίσω & δαΐσω, p. δέδαικα, *disco*: item *epulum præbeo*; item *divido*: nec non *incendo*. Δαίω, pro *discor*, seu *doceor* inusitatum est, sed tempora inde formata sunt in usu, pro *uro* format. perf. m. δέδηα, & pl. perf. ἐδεδήειν, quod ad ipsum pro *divido* quoque spectat. Vide δαέω.
ΔΑΚΑΡ, genus quoddam cassiæ.
Δάκε, 3. sing. Ion. aor. 2. act. pro ἔδακον, ες, ε, *momordi*: à δάκνω, quod vide.

δακεῖν, pro δαχεῖν, a. 2. inf. act. ab eod. Th.

Δακέθυμος, ε, *mordens animum, gravis, molestus.* Ex δάκνω, *mordeo*, & θυμὸς, *animus.*

ΔΆΚΝΩ, *mordeo, pungo*: format tempora q. à δήκω, ut f. 1. act. δήξω, f. 2. δακῶ. a. 1. ἔδηξα. a. 2. ἔδακον. inf. δακεῖν. p. δέδηχα. perf. pass. δέδηγμαι, ξαι, νται. a. 1. ἐδήχθην, & part. δηχθεὶς, εῖσα, έν. a. 2. ἐδάκην. f. 1. m. δήξομαι, a. 1. m. ἐδηξάμην. a. 2. m. ἐδακόμην.

Δακόντος, & δακούσης, gen. sing. masc. & f. g. a. 2. part. à δάκνω, *mordeo.*

Δάκος, ους, τὸ, *morsus.* Poët. pro δῆξις, ὁ, propriè, *animal morsu homini nocens*, ἑρπετὸν, Hesych. de aliis etiam *belluis ac feris dicitur.* Th. δάκνω, *mordeo.*

Δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma*, in pl. δάκρυ᾽, pro δάκρυα, dat. pl. δάκρυσι, q. à δάκνω, quia salsa & mordax.

Δάκρυμα, ατος, τὸ, *LACRYMA*, idem quod δάκρυον, & Th. δάκρυ.

Δακρυόεις, εντος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *lacrymosus*, in acc. δακρυόεντ᾽ pro δακρυόεντα. Th. δάκρυ.

Δακρυόεν, adv. *lacrymis effusis*, ab eod.

Δάκρυον, ε, τὸ, idem quod δάκρυ.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma.*

Δακρύσας, a. 1. part. act. à δακρύω, *lacrymor.*

Δακρυχέων, *lacrymas fundens*, præs. part. à δάκρυ, *lacryma*, & χέω, *fundo.*

Δακρύω, f. ύσω, p. υκα, *lacrymor.* Th. δάκρυ.

Δακρυώδης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, *lacrymosus*: ab eod. Th.

Δακτύλιος, ε, ὁ, *annellus, annulus*: à

ΔΆΚΤΥΛΟΣ, ε, ὁ, q. à δείκω, inus. *digitus, pes metricus*; *palmæ fructus.* Unde Angl. a Date.

Δακῶ, *mordebo, pungam*, f. 2. à δάκνω.

Δακὼν, όντος, *qui momordit*, vel *pupugit*, a. 2. part. à δάκνω.

Δᾶλε, Dor. pro Δῆλε, voc. sing. à Δῆλος.

Δαλεῖτο, Dor. & Ion. pro ἐδηλεῖτο, *lædebat*, 3. sing. imperf. m. verbi δηλέω, *lædo*, sic δαλήσατο, pro ἐδηλήσατο, a. 1. m.

Δάλιος ξένος, ὁ Ἀπόλλων, Poët. & Dor. pro Δήλιος, *Delius Apollo.*

Δαλμαναθὰ, ἡ, nomen regionis in Judæâ, ἄκλιτον. Hebr. *pauperis hæreditas.*

Δαλματία, ας, ἡ, nomen regionis ad mare Adriaticum sitæ.

Δαλὸς, & δαυλὸς, ὕ, ὁ, *lampas, fulgor, titio, torris*: à δαίω, *uro.*

Δᾶλος, etiam Dor. pro Δῆλος, *Delus.*

Δαμᾷ, *domat*: 3. sing. ind. à δαμάω.

Δαμάζω, *domo*: f. σω. p. δεδάμακα. a. 1. ἐδάμασα. a. 1. inf. δαμάσαι, perf. pass. δεδάμασμαι. præs. part. pass. δαμαζόμενος. Th. δαμάω,

Δαμαῖος, ε, Poët. pro δαμασικὸς, vel δαμάζων, *domans, domitor.* Th. δαμάω, *domo.*

Δαμάλη, Dor. pro

Δάμαλις, εως, ἡ, *juvenca*: à δαμάω, quòd dometur ad laborem.

Δαμαλίζω, *domo*, Poët. pro δαμάζω, quod vide. δαμαλίζεσθαι, *juvencæ more lascivire.*

Δάμαρ, vel δάμαρτ, αρτος, ἡ, *uxor*: à δαμάω, quia domatur jugo matrimonii. hinc Angl. Dame.

Δάμαρις, ιδος, ἡ, nomen mulieris. Gr. idem quod δάμαρ, *uxor.*

Δαμάσαι, a. 1. inf. act. δάμασε, a. 1. Ion. pro ἐδάμασε. δάμασον, *mitiga*: a. 1. imperat. à δαμάω, *domo.*

Δαμάσδειν, Dor. pro δαμάζειν, præs. inf. à δαμάζω, *domo*, quod vide.

Δαμασίμβροτος, ε, ὁ, *domitor mortalium*: παρὰ τὸ δαμάσαι τοὺς βροτούς.

Δαμασίφρων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *qui domat mentem*: ex δαμάω, *domo*, & φρὴν, *mens.*

Δαμασκὸς, ὕ, ἡ, nomen urbis, *Damascus* in Asiâ, Syriæ μητροπόλεως· unde Damask rosæ, item panno adjicitur, primitùs siquidem istiusmodi pannus eâ in urbe inventus.

Δαμασκηνὸς, οῦ, *Damascenus.* Hinc Damson per contr. à Damascene, de arbore & fructu, quòd circa hanc urbem primò creverint.

Δάμασσα, Ion. & Poët. pro ἐδάμασα, a. 1. act. δαμάσσατο, pro ἐδαμάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi δαμάω.

Δαμασώνιον, ε, τὸ, herba quædam.

Δαμάτηρ, Dor. pro Δημήτηρ, *Ceres.*

ΔΑΜΆΩ, *DOMO, subigo, affligo, occido*, f. άσω. p. ϰα. a. 2. ἔδαμον. unde ἀδάμαστος, *indomitus.*

Δαμεὶν, 3. sing. a. 2. opt. pass. vide δέμω.

Δάμεν, Poët. & Bœot. pro ἐδάμησαν, 3. pl. a. 2. pass. à δέμω, quod vide.

Δαμέντε, a. 2. part. pass. dual. num. δαμέντα, acc. sing. à δέμω vel δάμνω, *interficio.*

Δαμήμεναι, Dor. pro δαμῆναι, a. 1. inf. pass. vide δέμω.

Δαμναίμαν, Dor. pro δαμναίμην, præs. opt. pass. à δάμνημι, *domo*: quod à

Δαμνάω, idem acc. Th. δαμάω, undè Lat. *damno.* Vide δέμω.

Δάμνημ᾽ pro δάμνημι, ης, ησι, *domo*: &

Δάμνησι, *reprimit*, 3. sing. præs. à δάμνημι, quod à δαμνάω.

Δαμοίτας, ω, ὁ, Dor. pro Δημοίτης, propr. viri nomen, q. δημότης, *popularis.*

Δᾶμος, ω, ὁ, Dor. pro δῆμος, ε, ὁ, *populus.* Hinc

Δαμότας, α, ὁ, & Δαμότης, Dor. pro δημότης, ε, ὁ, *popularis*: &

Δαμότις, ιδος, ἡ, Dor. pro δημότις, *popularis*, fœm. Th. δῆμος, *populus.*

Δάμων, ονος, ὁ, *Damon.*

Δαμωσώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. Dor. verbi δημόομαι· *aliquid ad populum effero.* Est & δημοῦσθαι, εὐφραίνεσθαι, εὐθυμεῖσθαι.

Δανάαι παῖς, *Danaæ filius.*

ΔΑΝΆΗ, ης, ἡ, *laurus Alexandrina*: item *Danaë*, nomen mulieris.

Δαναΐδαι, *Argivi*: à

Δαναΐδης, *filius Danai*: à Δαναὸς, *Danaüs.*

Δανάκη, ης, ἡ, *nummus quidam barbaricus*: item *obolus Charonti solutus.* Plut.

Δανείζω, *mutuum do, fœnero*, f. σω, & Att. δανειῶ. p. δεδάνεικα. a. 1. ἐδάνεισα. præs. m. δανείζομαι, *mutuum accipio, fœneror*, a. 1. m. ἐδανισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. δανίσασθαι. a. 1. part. m. δανισάμενος. Th. δάνος, *donum.*

Δάνειον, ε, τὸ, *fœnus, mutuum, æs alienum debitum*, ab eod. Th.

Δανίσασθαι,

δανίσασθαι, a. 1. inf. m. δανισάμενος, a. 1. part. m. à δανίζω.

Δάνισμα, ατος, τό, *pecunia fœneratitia*: item *ipsa fœneratio*: &

Δανισμὸς, οῦ, ὁ, *fœneratio*: *mutuatio*: &

Δανιστὴς, οῦ, ὁ, *creditor*, *fœnerator*, acc. pl. δανιστὰς· omnia à perf. paſſ. verbi δανίζω, cujus Th. δάνος, *donum*.

Δανὴλ, ὁ nom. Prophetæ. Heb. *judex Dei*.

ΔΑ'ΝΟΣ, ους, τὸ, *donum*, *mutuum*.

Δανὸς, οὺ, *aridus*, à δαίω, *uro*: vel à δλω, quia vetuſta arida.

Δαπανᾶν, præſ. inf. act. à

ΔΑΠΑΝΑ'Ω, -ῶ, *conſumo*, *impendo*, *ſumptus facio*, f. ήσω, p. δεδαπάνηκα, a. 1. ἐδαπάνησα, a. 1. imperat. δαπάνησον, άτω, hinc

Δαπάνη, ης, ἡ, *ſumptus*: &

Δαπανηθὲν, *expenſum*, a. 1. m. part. paſſ.

δαπάνημα, ατος, τὸ, idem.

Δαπανήσαιμι, a. 1. opt. act. δαπανήσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. à δαπανάω, *conſumo*.

Δαπανηρὸς, οῦ, *ſumptuoſus*: &

Δαπανος, ὁ, ὁ ἡ, *conſumptor*: à δαπανάω, *conſumo*.

ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, ου, τὸ, *pavimentum*, *ſolum*, q. à δα & πέδον, *ſolum*.

ΔΑ'ΠΤΩ, f. ἅψω, p. δέφα, *voro*, *dilanio*: q. à δαίω, *divido*.

Δάρδανος, ὁ, ὁ, *DARDANUS*, Trojæ conditor. Δαρδανιάων, gen. pl. Æol. pro Δαρδανιῶν. Δαρδανίδαο, gen. Ion. à

Δαρδανίδης, ου, ὁ, *Dardanides*, Priamus.

Δαρδάπτω, idem quod Th. δάπτω, per reduplic. factum.

Δαρεῖος, ὁ, ὁ, *DARIUS*, Rex Perſarum.

Δάρης, *Dares*, nom. propr.

Δαρθήσομαι, ῆ, εται, *vapulabo*, f. 2. paſſ. 2. pl. δαρήσεσθε, & in 3. pl. δαρήσονται· à δέρω, *excorio*, *verbero*, quod vide

ΔΑΡΘΑ'ΝΩ, *dormio*: f. 1. m. δαρθήσομαι, per act. δεδάρθηκα, & part. δεδαρθηκὼς, f. 2. δράθω, a. 2. ἔδαρθον, pro quo ἐδράθον, inf. δαρθεῖν, & part. δαρθὼν· q. à δαρθέω, inuſ. *in pellibus cubo*: q. à δέρμα, ſeu δέρας, *pellis*.

Δαρθεῖν, a. 2. inf. à δαρθάνω.

Δαρὸν, Dor. pro δηρὸν, adverbialiter, *diu*: à

Δαρὸς, οῦ, Dor. pro δηρὸς, *diuturnus*. Th. δλω, *diu*.

Δαρτὸς, & δρατὸς, ὴ, *excoriatus*; item *carnoſa teſtium tunica*: à δέρω, *excorio*.

Δᾶς δαδὸς, ἡ, in gen. pl. δάδων, *tæda*, *fax*, per contract. ex δαὶς, quod à δαίω, *uro*.

Δάσαντο, Ion. pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. Unde δάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζομαι, idem quod δαίζω, *divido*: ex quo fit, abjecto ι. Th. δαίω, idem.

Δάσας, Dor. pro δήσας, a. 1. part. act. à δέω, *ligo*.

Δασάσκετο, *diſtribuebat*, Poët. & Ion. pro ἐδάσατο, a. 1. m. interpoſito σκε, niſi à δασάσκω, *deriware malis*.

Δασεῖα, ας, ἡ, vide in δασύς· item *ſignum vocalis aſpiratæ*.

Δασεῖται, Dor. pro δάσεται· circumflectunt enim Dores futura ſua; à δάζω, *divido*. Th. δαίω.

Δασὲως, *aſpiratè*: Th. δασύς.

ΔΑ'ΣΚΙΛΛΟΣ, ου, ὁ, *DASCILLUS*, piſcis, qui cœno & ſtercore veſcitur: q. à

Δάσκιος, ου, ὁ ἡ, per Sync. pro δασύσκιος, *umbroſus*, *denſam & ſpiſſam umbram faciens*: à δασυς, & σκια, *umbra*: aut à δα, idem quod ζα in compoſitione hinc Angl. Esky.

Δασμολογέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα. *tributum colligo*: δασμολογοῦμαι, *tributum penſito*: &

Δασμολογία, ας, ἡ, *tributi collectio*: &

Δασμολόγος, ου, ὁ, *tributorum collector*, *quæſtor*: à δασμὸς, *tributum*, & λέγω, *colligo*.

Δασμὸς, οῦ, ὁ, *diviſio*, *portio*; item *tributum*, *vectigal*: à δάζομαι, quod à δαίω, *divido*.

Δασμοφόρος, ὁ ἡ ὁ, *qui tributum pendit*, *tributarius*, *ſtipendarius*: à δασμὸς & φέρω.

ΔΑΣΠΛΗ'Σ, ῆτος, ὁ ἡ ὁ, *magnorum malorum plenus*, *atrox*: q. à δα, & πλάω, *impleo*.

Δασπλήτις, ὁ, δυσπροσπέλαστος, *acceſſu difficilis*: vel ἡ ἄγαν πλῆττουσα. Th. δάσπλης.

Δάσσαντο, *diviſerunt*, Ion. & Poët. gem. αν, pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. Hinc δασσάμενος & δάσσασθαι, a. 1. part. m. & inf. verbi δάζομαι, quod à δαίω, *divido*.

Δασυπέρκος, ου, ὁ ἡ ὁ, *cui villoſa eſt cauda*. ex δασὺς, *denſus*, & πέρκος, *cauda*.

Δασύνω, f. υνῶ, *DENSO*, *piloſum reddo*: item apud Gram. *ſpiritu aſpero vocabulum noto*.

Δασύπους, οδος, ὁ, *cuniculus*, *lepus*, ab hirſutis pedibus.

ΔΑΣΥ'Σ, ῆος, δασεῖα, ας, δασὺ, έος, *DENSUS*, *piloſus*, *hirſutus*.

Δασυστέρνων, gen. pl. à

Δασύστερνος, ου, ὁ ἡ ὁ, *hirſutum pectus habens*: ex δασὺς, & στέρνον, *pectus*.

Δασύτης, ητος, ἡ, *denſitas*, *piloſitas*, *hirſutia*: & apud Gram. *aſpiratio vocum*. Th. δασύς.

Δατέασθαι, præſ. inf. paſſ. pro δατίεσθαι, & pro ε· à

Δατέομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *divido*, *partior*. Th. δαίω, idem.

Δατέοντο, *dividebant*: ejuſd. imperf. Ion.

Δατεῦντο, pro ἐδατεῦντο. 3. pl. imperf. Ion. ab eod. verbo & Th.

Δατεώμεθα, *diviſerimus*, præſ. ſub. 1. pl. à δατέομαι, ab eod. Th.

Δάτις, ιδος, ὁ, *Datis*, Perſarum ſatrapa.

ΔΑΤΙΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *Datidis imitatio*, id eſt, odioſa ejuſdem repetitio.

Δατύσσω, *voro*, *belluor*: à δαίω, *epulum præbeo*.

ΔΑΥ'ΚΟΣ, ου, *audax*: item *herba* quædam Cretica, quæ & δαυκον appellatur.

Δαυλὸς, ὴ, *denſus*: à δα & ὕλη.

Δαυλὸς, οῦ, ὁ, pro δαλὸς. Pleonaſmo Æol. *titio*, *torris*: à δαίω, *uro*.

Δαφναῖος, ου, Apollinis epith. à Δάφνη quam adamavit.

ΔΑ'ΦΝΗ, ης, ἡ, *laurus*: quia reſonat dum uritur: à δαίω & φωνῶ. Item nom. propr. mulieris. Hinc

Δαφνίνος, εντος, & per contract. δαφνῆς, ῆντος, *laureus*.

Δαφνηφάγος,

Δαφνηφάγοι, ὑ, ὁ ἡ ὐ, *lauri comeſtor*: Epithet. vaticinantium: ἀ δάφνη & φάγω, *comedo*.

Δαφνιακὸς, ᾶ, item.

Δαφνικὸς, οῦ, &

Δάφνινος, ου, *laureus, laurinus*. Th. δάφνη, *laurus*.

Δαφνὶς, ίδος, ἡ, *laurea*, item *laurina bacca*.

Δαφοίνεος, ᾶ, *valdè funeſtus, ruber*: ſeu

Δαφοινὸς, ὴ, ὸν, *cædis avidus*: ex δα particulâ augente, & φόνω, *occido*: p. m. πέφονα.

Δαψίλεια, ας, ἡ, *copia, abundantia*; item *liberalitas*: &

Δαψιλεύομαι, *abundanter ſubminiſtro, liberalitate utor*: à

ΔΑΨΙΛΗΣ, έος, ὁ ἡ ὐ, *DAPSILIS, largus, copioſus*: qu. à δάπλω, ſeu δάπάνη. Hinc

Δαψιλῶς, *largè, lautè, opiparè*: & δαψιλέως, Poët.

Δάὰμεν, a. 2. ſub. à δαίω vel δάίω· at

Δαῶμεν, a. 2. ſub. paſſ. 1. pl. ab ἔδάην. poſſit tamen δαῶμεν eſſe præſ. ſub. act à δαίω.

Δ' vel δ̓, conjunctio diſcretiva, *verè, at, tamen, autem, igitur, ſed, ſanè, quin, porro*, &c. reſpondet enim ad μέν· interdùm verò μέν non præcedente. Aliquandò in compoſitione eſt ut ſyllabica adjectio: ut ὅδε, ἥδε· δ̓ ſæpè pro γάρ. Sæpè Poët. pro εἰς, ut οἰκόν δ̓.

Δέαται, pro δεδίαται, Ion. *ligati ſunt*: & hoc pro δέδινται, detracto augmento: à δέομαι.

Δέγμενος, *accipiens*: Æol. pro δεδεγμένος, præſ. part. verbi δέχομαι, *capio*. Alii pro δεχόμενος, factâ Syncope, & χ in γ mutato, euphoniæ gratiâ.

Δέδαα, *novi*: perf. m. part. δεδαώς, &

Δέδαηκα, *didici, novi*: perf. act. à δαίω, *diſco*: f. δαήσω. vel δαίω. a. 2. ἔδάην, p. paſſ. δεδάημαι, undè part.

Δεδαημένος, *doctus, peritus*. Alii pro δέδαηκα accipiunt, à δαίω.

Δεδαίαται, *diviſi ſunt*: pro δέδανται, Ion. item δεδαίατο, pro ἐδέδαντο, verbi δαίω.

Δεδαισμένος, η, ον, perf. part. paſſ. à δαίζω, f. ξω, *divido, vulnero, cædo*. Th. δαίω, *divido*.

Δεδάμασμαι, σαι, ται, perf. paſſ. à δαμάζω, *domo*, vel δαμάω.

Δέδαον, per reduplic. Poët. pro ἔδαον, a. 2. verbi δαίω, ſeu δαέω.

Δέδαρμαι, *excoriatus ſum*: perf. paſſ. à δέρω, perf. δέδαρκα. Th. δέρας, *pellis*.

Δέδασται, *diſtributum eſt*: 3. ſing. perf. paſſ. δέδασμαι, à δαίζω, vel δαίω, *divido*.

Δεδαὼς, ότος, *doctus*: part. præt. à δέδαα. præt. m. à δαίω.

Δεδέημαι, *rogavi* ſeu *indigui*: perf. paſſ. à δέομαι. f. δεήσομαι, tanq. à δεέομαι.

Δεδείπναμεν, 1. pl. præſ. ind. per reduplic. Ion. à δείπνυμι. Vel ut alii præt. m. à δειπνέω, *cæno*. Th. δεῖπνον, *cæna*.

Δεδιῆσαι, Ion. reduplic. pro δεῖσαι, a. 1. inf. verbi δείδω, *timeo*.

Δέδειχα, Ion. δέδεχα, perf. act. verbi δείκνυμι. *oſtendo*, f. ξω.

Δέδικται, 3. ſing. perf. paſſ. δέδεκτο, pro ἐδέδεκτο, *exceperat*: 3. ſing. pluſq. p. ab ἐδεδέγμην, verbi δέχομαι, *capio*: quod vide.

Δέδεμαι, σαι, & δεδέμην, *ligatus eram*: pro ἐδεδέμην, & in 3. pl. δέδεντο. perf. & pluſq. p. paſſ. verbi δέω, ſine σ, contra aliorum formam: irregulariter etiam pro δέδεμαι, & δεδέμην· nam facit fut. δήσω.

Δεδεμένος, η, *vinctus, ligatus*: part. præced.

Δεδέμνηκα, *exſtruxi*: perf. verbi δέμνω, *exſtruo*.

Δεδέντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. vide in δέδεμαι.

Δεδέξεται, 3. ſing. paulò poſt fut. à δέχομαι, *capio*. Vel Ion. reduplic. pro δέξεται, f. 1.

Δέδεξο, *excipe*: p. imperat. paſſ. à δέχομαι.

Δεδέσθαι, perf. inf. Vide δέδεμαι.

Δέδετο, pro ἐδέδετο, 3. ſing. pl. perf. paſſ. Ion. *ligatus erat*: à δέω.

Δεδέχαται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσί. Item

Δεδέχατο, pro δεδεγμένοι ἦσαν, 3. pl. p. & pluſq. p. ind. paſſ. à δέχομαι, *capio*.

Δέδμηκα, ης, ης, *combuſſi*: p. m. δέδμην, ης, ης, pluſq. p. m. Ion. pro ἐδεδέειν, vide δαίω, *uro*.

Δεδμῆσθαι, ξαι, κται, *morſus* vel *punctus ſum*, & loco præſentis Metaph. *triſtor, angor*: perf. paſſ. verbi δάκνομαι.

Δεδηλώκαμεν, 1. pl. perf. act. à δηλόω, *declaro*. Th. δῆλος, *manifeſtus*.

Δεδημιούργηται, 3. ſing. perf. paſſ. δεδημιουργημέναι, perf. part. f. g. pl. num. à δημιουργέω, *fabrico*. Th. δῆμος, *populus*, & ἔργον, *opus*.

Δεδηοῖτε, pro δεδηωμένοι ἔητε, 2. pl. præt. perf. opt. paſſ. à δήω, *ligo*: perf. paſſ. δέδημαι.

Δεδήσομαι, *vinciam*: paulò poſt fut. ejuſd.

Δέδηχα, *momordi, pupugi*: perf. verbi δάκνω.

Δεδήωμαι, σαι, ται, *ſpoliatus ſum*: perf. paſſ. verbi δηόω, ſeu δηΐόω, *hoſtiliter depopulor*: &

Δεδηωμένος, η, part. *cæſus, ſpoliatus, depopulatus, vaſtatus*. Th. δαίω, *uro*.

Δέδι', pro δέδια, præt. m. verbi δείδω, *timeo*.

Δεδιδαγμένος, η, *doctus*: part. perf. paſſ. à διδάσκω, *doceo*.

* Δεδικόνηκε, perf. act. verbi Δικονέω.

* Δεδίκτηκα, *arbitratus ſum*, pro δεδικαίτηκα, perf. act. verbi Δικαιτάω, *arbitror*.

* Δεδίθι, *time*, & Poët. δείδιθι, præſ. imperat. pro δέδμι verbi δείδω.

Δεδικαιωμένος, η, *juſtificatus*: part. perf. paſſ. à δικαιόω, *juſtifico*: ut inibi eſt videre.

Δέδιμεν & δέδιτε, *veremur, veremini*: per Syncop. pro δεδίαμεν & δεδίατε, 1. & 2. pl. p. m. verbi δείδω, quod vide.

Δεδίττω, ſeu -ομαι, *terreo*: ίζομαι. p. ιγμαι. ab eod. Th.

Δεδοίκηται, perf. paſſ. duplici augm. pro δοίκηται. v. δοικέω, *adminiſtro*. Th. οἶκος, *domus*.

Δεδοικὼς, ότος, part. perf. m. ſæpè pro præſ. *timens*: à δείδω, q. v.

Δέδμανθ' Dor. pro δέδμηνται. 3. pl. perf. paſſ. verbi δέμω, *ſtruo*: quod vide.

Δεδμῆατο, *domiti ſunt*: pro ἐδέδμητο, à δίμω, inuſ. pro δαμάω, cujus præt. contract. δέδμημαι. & pluſq. p. ἐδεδμήμην, ἐδέδμητο, & Ion. δεδμήατο, à tertiâ ἐδέδμητο, ſublato augmento & interpoſito α.

Δέδμηκα, *ædificavi*: pro δεδίμηκα, per Syncop. perf. act. undè

Δέδμημαι,

Δέδμημαι, σαι, ται, *extructus est*: à δέμω, *extruo*; item

Δέδμημαι, *domitus sum*: per Sync. pro δεδέμημαι, p. paſſ. undè part. δεδμημένος· à δέμω, inuſ. pro δαμάω, *domo*: vide δέμω.

Δέδμητο, *exſtructus erat*: 3. ſing. pro ἐδεδέμητο, ab ἐδεδέμην, pluſq. perf. verbi δέμω, *ædifico*.

Δέδογμαι, *inſtitutus ſum*: perf. paſſ. à δοκέω, quod vide.

Δέδοιγμεν, pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. m. verbi δείδω, *timeo*: p. m. δέδοικα, euphoniæ gratiâ pro δέδοιδα· &

Δέδοιν' pro δέδοικα, p. m. ejuſd. δείδω, pro quo ſæpè uſurpatur: *timeo, trepido*.

Δεδοίκαμες, Dor. pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. m. ejuſd. verbi.

Δεδοίκω, Poëticum verbum à perf. m. δέδοικα deductum. Vel. perf. med. ſub. loco præſentis Dor.

Δεδόκημαι, *obſervavi*: p. paſſ. undè part.

Δεδοκημένος, η, ſæpè *obſervans*: verbi δοκάω, ſeu δοκάζω, *exſpecto, puto*.

Δεδόκηται, *viſum eſt*: perf. paſſ. verbi δοκέω, *videor*.

Δεδοκιμάσμεθα, 1. pl. perf. paſſ. à δεδοκίμασμαι, undè δεδοκιμασμένος, perf. part. verbi δοκιμάζω, *probo*.

Δεδοκιμασμένος, η, *probatus*: part. præt. paſſ. à δοκιμάζω, *probo*. Indè

Δεδοκιμασμένως, adv. *opinatò*.

Δέδοκται, *viſum eſt, decretum eſt, ſancitum eſt*: 3. ſing. perf. paſſ. à δέδογμαι, verbi δοκέω, *video*.

Δεδόνατο, Dor. & Ion. pro ἐδεδόνητο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi δονέω, *quatio, agito*.

Δεδοξασμένος, η, perf. part. paſſ. à δοξάζω.

Δέδορκα, *vidi*: δέδορκε, *videtur, apparet, cernitur*: præt. med. undè δεδορκὼς, part. à δέρκω, *video*.

Δέδοται, 3. ſing. perf. paſſ. à δίδωμι, *do*.

Δεδούλευκα, *ſervivi*: perf. à δουλεύω, q. v.

Δέδυμα, *cecidi*: præt. m. undè part.

Δεδυπὼς, à δύπτω.

Δέδρακα, perf. act. hinc part. δεδρακὼς, ότος. in perf. paſſ. δέδραμαι, undè δεδραμένος· à δράω, *facio*.

Δεδράμηκα, *cucurri*: perf. act. verbi τρέχω, *curro*: quod vide.

Δέδρακται, per Metathef. pro δέδαρται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi δέρω, *excorio*: q. v.

Δέδροκα, *vidi*: pro δέδορκα, per Metathef. præt. m. verbi δέρκω.

Δέδρομα, *cucurri*: p. m. verbi τρέχω, q. v.

Δεδροσωμένος, *aſperſus, roſcidus*: paulò poſt fut. à δροσόω. Th. δρόσος, *ros*.

Δέδυκα, *ſubii, ingreſſus ſum*; item *immerſus ſum*: p. act. δεδυκέιν, pro δεδυκέναι, Poët. vel Dor. perf. inf. à δύω, vel δύνω, *jubeo*.

Δεδύκει, Ion. pro ἐδεδύκει, 3. ſing. pluſq. perf. ejuſd. hinc

Δεδύκω, Poët. verbum à perf. formatum.

Δεδύνημαι, σαι, ται, perf. paſſ. verbi δύναμαι, *poſſum*.

Δεδυσύχηκα, *infelix fui*: perf. act. verbi δυσυχέω, ex δυς, & τύχη, *fortuna*. Th. δυσυχάνω, *ſum*.

Δέδωκα, & in 3. pl. δεδώκασιν, perf. act. à δίδωμι, *do*.

Δεδώρηται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi δωρέομαι, *dono*: quod vide.

Δέελος, Poët. pro δῆλος, *manifeſtus*.

Δέη, 3. ſing. præſ. ſub. à δεῖ, *oportet*: &

Δεῆ, *eges*, vel *egeas*: à δέομαι, *indigeo*.

Δείθητε, *orate*: 2. pl. imperat. a. 2. à δέομαι, *oro*.

Δεῖσαν, a. 1. part. n. g. δείσει, f. 1. perſonal. δεῖσον, f. 1. part. n. g. impersonal. à δεῖ, tanquam à δέω.

Δέησις, εως, ἡ, *deprecatio*, etiam ſimplicitèr *ſupplicatio*: δεήσεις, *preces*. Th. δέομαι, *oro*.

Δεήσομαι, *rogabo*, ſeu *egebo*: f. 1. m. à δέομαι, q. à δείομαι.

Δεητικὸς, ῆ, ὸν, *precatorius*, item *ſupplex*: ab eod. Th.

Δεῖ, *oportet, convenit*: impersonal. cum acc. in ſub. δεῦ, imperf. ἔδει, f. δεήσει. a. 1. ἐδέησε, præſ. inf. δεῆν. part. δέον. Th. δέω, *ligo*.

Δεῖγμα, ατος, τὸ, *exemplum*: à δείκνυμι, *monſtro*: præt. paſſ. δέδειγμα· indè

Δειγματίζω, *palàm traduco*; propriè *aliquem in exemplum ſpectandum propono*: f. ίσω, perf. δεδειγμάτικα. a. 1. ἐδειγμάτισα. Th. δείκνυμι.

Δειδέκτ' pro δειδέχλο, *exceperat*: pluſq. perf. Ion. & Poët. ectaſi primæ ſyllabæ pro ἐδέδεκλο. Sic in perf. inf. δειδέχθαι, pro δεδέχθαι, verbi δέχομαι, *capio*.

Δειδέχαται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσὶν, 3. pl. perf. ind. paſſ. Sic δειδέχατο, *exceperant*, pro δεδεγμένοι ἦσαν, Ion. & per Ectaſin Poët. verbi δέχομαι.

Δείδια, per Ectaſin Poët. pro δίδια. præt. m. verbi δείδω, *timeo*, quod vide.

Δείδιθι, eod. modo pro δέδιθι, & hoc pro δέδιε, *time*: p. m. imperat. præced. δείδια.

Δείδιμεν, *timuimus*: it dem pro δεδίαμεν, 1. pl. præt. m. ejuſd. verbi.

Δειδίξεται, *perterrebit*: 3. ſing. f. 1. med. Poët. à δειδίσσομαι, ſeu -ίττομαι, *terreo*.

Δειδιότες, *metuentes*: perf. part. m. à δείδια, verbi δείδω.

Δειδίσκομαι, pro quo & δεδίκομαι, *metuo*; item *humanitèr excipio*, aut *præbeo*.

Δειδίσσομαι, & Att. δειδίττομαι (à δειδίττομαι, per Epenth. τῦ ι) f. ίξομαι. p. ιγμαι, *terreo*, item *metuo*: ad eod. Th.

Δείδοικα, Poët. pro δέδοικα· præt. m. à

ΔΕΙΔΩ, *timeo, paveo, trepido*: f. δείσω, p. δέδεικα· imperf. ἔδιον, à δίω, inuſ. imperat. δέδιθι, & δίδιθι, Poët. ab inuſ. δέδιμι, a. 1. ἔδεισα, & ἔδδεισα, Poët. a. 1. opt. Æol. δείσια, inf. διδεῖσαι præſ. paſſ. ſub. δίωμαι, à δίω, inf. δεδιῶν, & per Aphær. δεῖσθαι, f. 1. m. δείσομαι, a. 1. m. ἐδεισάμην, ſub. δείσωμαι, perf. m. δίδοικα (& δείδοικα, Poët.) pro δέδοιδα. euphon. gratiâ. Item δίδια & δίδσια. ac Poët. δείδια, à δίω, inuſ. pluſq. perf. ἐδεδοίκειν, & ἐδεδίειν, Poët. ἐδειδίειν, perf. inf. δεδιέναι, & part. δεδιὼς, & δειδιὼς. Poëticè ſæpè præterita præſentis ſignificationem obtinent. Hinc aliqui ortum volunt Angl. die, dead, &c.

Δειελίου, *meridiei*: hinc

Δειλήσας,

Δειλίσας, αντος, *cœnans*: ejusd. a. 1. part. act. à δείλος, *vesper*. Th. δείλη.

Δειλινὸς, ῦ, Poët. pro δειλινὸς, *vespertinus*: à

Δείλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *vespertinus*: &

Δείλον, τὸ, *merenda*. Th. δείλη.

Δεικανάειν ἄν, Poët. pro δεικνύναι, *ostendere*. A prisco δείκω, deducitur δεικάνω; hinc

Δεικανάω, imperf. ἐδεικάνεον, -ων, ας, -ας· & hinc præsens Poët. δεικαναίσκω. & imperf. Ion. δεικαναίσκον, ες, ε. Th. δείκνυμι *ostendo*: vel ut alii volunt δέχομαι.

Δεικανάομαι, *accipio*: à δεκνύμαι, quod est Ion. pro δέχομαι.

ΔΕΙ'ΚΗΛΟΝ, vel δείκελον, ε, τὸ, *simulacrum*.

Δείκνυ, per Apoc. pro δείκνυσι, 3. sing. ind. à δείκνυμι. Alii volunt esse imperf. Ion. pro ἐδείκνυ, *ostendebat*: vel pro δείκνυθι, *ostende*, præs. imperat.

Δεικνύει, 3. sing. ind. à δεικνύω, *ostendo*.

ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, *ostendo, monstro, indico*: f. δείξω, præt. δέδεικα, aor. 1. ἔδειξα, a. 1. imperat. δεῖξον, άτω, a. 2. sub. δείξω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. δεῖξαι, perf. pass. δέδειγμαι, a. 1. ἐδείχθην, a. 1. part. δειχθείς, έντος.

Δεικνύναι, *ostendere*: præs. inf. act. δεικνύντες, nom. pl. præs. part. à δείκνυμι.

Δείκτης, ε, ὁ, *ostensor, demonstrator*: &

Δεικτικὸς, ή, *ostensivus, demonstrativus*: compos. ἀποδεικτικὸς, idem à Th. suprad.

Δειλ' pro δειλὰ, nom. pl. n. g. à δειλὸς, *timidus*.

Δείλαιος, αία, αίον, ε, ab eod. Th.

Δειλαῖος, ε, Dor. & Att. pro δείλαιος.

Δειλαίνω, & -αίνομαι, *timidus sum*: à δειλὸς, *timidus*.

Δείλαν, Dor. pro μὴν δείλην, *vesperi*: à

ΔΕΙ'ΔΗ, ης, ἡ, *pomeridianum tempus*, item *crepusculum*.

Δείλης, quum πρωὶ opponitur, *vesperi*.

Δειλία, ας, ἡ, *timiditas*: &

Δειλιαίνω, f. ανῶ, *terrefacio*; item

Δειλίασις, εως, ἡ, *pavor, formido*: à δειλὸς, *timidus*.

Δειλιάζω, f. άσω, p. άκα. &

Δειλιάω, -ῶ, *formido, ob ignaviam, refugio*: fut. άσω, p. δεδειλιακα, aor. 1. ἐδειλίασα, a. 1. part. δειλιάσας, præs. imperat. δείλιαε, -α. δειλιαίτω, -άτω. Th. δειλὸς, *ignavus*.

Δειλινὸν, τὸ, substantivè *merenda*: adverbialiter subaud. χρόνον, *vespertino tempore*: à

Δειλινὸς, ὴ, ὸν, *pomeridianus*. Th. δείλη.

Δειλιότης, ητος, ἡ, idem ac δειλία, & ab eod.

Δειλόομαι, -ῶμαι, *timeo, paveo*: undè δειλωθεὶς, *territus*: a. 1. pass. à

ΔΕΙΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *timidus, ignavus, miser, debilis, improbus*: qu. à δείδω, *timeo*, vel qui δεῖται λίαν, *valdè ligatur*.

Δειλότερος, ε, compar. à δειλὸς, *timidus*.

Δεῖμα, ατος, τὸ, & δειμὸς, ῦ, ὁ, *timor, metus*: à δείδω, *timeo*.

Δειμαίνω, *timeo*: f. ανῶ, p. γκα. ab eod.

Δειμαλέος, ου, *timidus, terribilis*: ab eod. Th.

Δείμας, *quæ ædificavit*: a. 1. part. δείμω, vel δείμιν, Ion. pro ἔδειμε, 3. sing. a. 1. ind. δείμασθαι, (δειμᾶσθαι enim *timere*) & δειμάμενος, a. 1. inf. & part. m. verbi δέμω, *struo*.

Δειματόω, -ῶ, pro φοβέω, imperf. ἐδειμάτου, *terrefaciebat*. Th. δείδω.

Δειμὸς, ῦ, ὁ, idem ac δεῖμα, *metus, terror*: ab eod. Th. at

Δεῖμος, ε, ὁ, nomen viri: ab eod. Th.

Δεῖν, præs. inf. à δεῖ, *oportet*: quod vide

ΔΕΙ'ΝΑ, ὁ ἡ ἡ, τὸ, gen. δείνος, dat. δείνι, acc. δεῖνα, *quidam*. Vocabulum est infinitum. Et δεῖνα, adv. pro δεινῶς, *vehementèr*: à δεινὸς, quod in pl. n. g. habet δεινά.

* Δεινάζω, *molestè fero*.

Δεινοθίτας, ά, Dor. pro

Δεινοθέτης, ε, *gravitèr homines tractans*: Amoris epithet. ex δεινὸς, *gravis*, & τίθημι, *impono*.

Δεινοῖο, gen. Ion. pro δεινοῦ, dat. pl. Ion. δεινοῖσι· à δεινὸς, quod vide.

Δεινολογέεσθαι, *gravitèr conqueri*: ex δεινὸς, & λέγω, *dico*.

Δεινομένειος παῖς, ὁ τῆ Δεινομένης υἱὸς Ἱέρων. Pindar.

Δεινοπάθεια, ας, ἡ, *querula*: &

Δεινοπαθέω, f. ήσω, *gravitèr afficior, ægrè fero*: &

Δεινοπαθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *gravi affectus injuriâ, gravitèr ferens*: quod ex δεινὸς & πάθος, q. à πάσχω, *patior*.

ΔΕΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *DIRUS, vehemens, gravis, solers, peritus, validus, magnus*: qu. à δέος vel δείδω, compar. δεινότερος, superl. δεινότατος. Undè

Δεινότης, ητος, ἡ, *vis, solertia, atrocitas, gravitas, dicendi facultas*.

Δεινόω, -ῶ, sicuti δεινοποιέω, *exaggero*: à δεινὸς.

Δεινὼ, *terribiles*: nom. dual. à δεινὸς.

Δεινωποὶ, *graves aspectu*: nom. pl. à

Δεινωπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem ac δεινωπός, *torvus, gravis*: à δεινὸς & ὠψ, ὠπὸς, *facies*. Th. ὄπλομαι, *video*.

Δεινῶς, adv. *vehementèr, terribilitèr, mirè, accuratè*: à δεινὸς.

Δείνωσις, εως, ἡ, *gravitas*, item *exaggeratio*: & *amplificatio*, apud Orat. quæ & δεινολογία dicitur. Th. δεινὸς.

Δείξαις, *monstrares*: 2. sing. a. 1. opt. act. δεῖξαι, 2. 1. inf. act. δείξας, αντος, a. 1. part. à δείκνυμι, *ostendo*, fut. δείξω.

Δεῖξε, vel δεῖξεν, *ostendit*, pro ἔδειξε, a. 1. Ion. sic δείξης, 2. sing. a. 1. sub. ab eod. Th.

Δεῖξις, εως, ἡ, *ostensio, ostentatio*: item *indicium, argumentum*: ab eod. Th.

Δεῖξον, *ostende*: a. 1. imperat. ejusd.

Δείξω, ες, ῃ, *ostendam*: f. 1. act ab eod. Th.

Δεῖος, εος, τὸ, Poët. pro δέος, εος, τὸ, *metus*: à δείδω, *timeo*.

Δειπνεῦντες, Ion. Æol. Dor. pro δειπνοῦντες, *cœnantes*: præs. part. nom. pl. à

Δειπνέω, *cœno*: item simpliciter *comedo*: fut. ήσω. præt. δεδείπνηκα. a. 1. ἐδείπνησα. a. 1. inf. δειπνῆσαι, a. 1. part. δειπνήσας. Th. δεῖπνον, *cœna*.

Δειπνητικὸς, ή, ad *cœnam* pertinens.

Δειπνητὸς, ὴ, idem ac δεῖπνον· at
δεῖπνητος, ὴ, &c
Δειπνησὸς, οῦ, *cœnæ tempus*: à δεῖπνον, *cœna*.
Δειπνίζω, fut. ίσω, *cœnam præbeo*. Th. δεῖπνον, *cœna*.
Δειπνολόχης, *comessatricis*: gen. sing. f. g. pro δειπνολόχου· à
Δειπνολόχος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, propriè *qui conviviis insidiatur*, & accuratè illa observat: ex δεῖπνον, *cœna*, & λόχος, *insidiæ*.
ΔΕΙΠΝΟΝ, ου, τὸ, *cœna*, *cibus*: παρὰ τὸ δεῖν παύειν τ᾽ πόνον, quia tum homines à labore cessant.
* Δειπνοποιέομαι, -ούμαι, *cœnam instruo*: ex ποιέω.
Δειπνύεντα, acc. sing. part. præs. verbi δειπνέω. Th. δεῖπνον.
Δείρας, αντος, a. 1. part. act. à δέρω, *excorio*: f. ρῶ, a. 1. ἔδειρα. Th. δέρας, *corium*.
Δειρὰς, άδος, ἡ, *jugum montis*: à δειρὴ, *cervix*.
Δειρύειν, Ion. pro δέρειν, *excoriare*.
Δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix*, *collum*; idem quod δέρη· at
Δείρη, ης, ἡ, urbs Æthiopiæ.
Δειρόω, *probris scindo*: à δαίρω, *verbero*. Th. δέρας, *pellis*.
Δειρὸς, οῦ, ὁ, *collis*. Th. δέρη, *collum*.
Δειροτομέω, f. ήσω, p. ηϰα, *decollo*: à δειρὴ, *collum*, & τομὸς, quod à τέμνω, *seco*.
ΔΕΙΣΑ, vel δεῖσα, ης, ἡ, *humor*, *stercus*, *factor*: à δείω, *irrigo*: inde Angl. to dash.
Δείσαντε, *territi*: nom. dual. à
Δείσας, αντος, *veritus*: a. 1. part. verbi δείδω· quod vide.
Δεῖσε, *veritus est*: Ion. pro ἔδεισε, a. 2 ind. act. à δείδω, *timeo*.
Δεῖσθαι, præs. inf. à δέομαι, *precor*: & à δείδομαι, *vereor*.
Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, *superstitio*, *metus deorum*: item *religio*: à
Δεισιδαίμων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *superstitiosus*: ex δείδω, perf. pass. δείδιμαι, σαι. in compar. δεισιδαιμονέστερος, α, ον, *religiosior*.
ΔΕ΄ΚΑ, *DECEM*, pl. num. quasi δέχα, à δέχομαι, quia omnes numeros capit denarius. Hinc
* Δεκαβοίον, *genus monetæ & sacrificii*: à decem bobus sic dictum *Plutarch.* in *Theseo*.
* Δεκαγονία, *generatio ad decimum usque gradum*, Lucian.
* Δεκάδα, i. e. τάξιν τινὰ, Hesych. à δεκὰς, infra.
Δεκαδάρχης, & δεκάδαρχος, ου, ὁ, *decurio*: à δέκα & ἀρχὴ, *principatus*: &
Δεκαδαρχία, ας, ἡ, *decemviratus*, δεκαδαρχίαι, *decuriæ*.
Δεκαδύω, omn. gen. *duodena*, *duodecim*, ἄκλιτον. dicitur etiam δυοκαίδεκα, δώδεκα· ex δέκα, *decem*, & δύο vel Att. δύω.
Δεκάδωρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *longus decem palmis*: ex δέκα, *decem*, & δῶρον, *palmus*, *donum*.
Δεκαεξ, *sedecim*.
* Δεκαεπτὰ, ind. *septemdecim*.
Δεκαετὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *decennis*, *decennalis*: &
Δεκαετία, ας, ἡ, *decennium*: ex δέκα & ἔτος, *annus*.
Δεκάζω, f. άσω, p. ακα; *do decimam*; item *munere corrumpo*: & δεκάζεσθαι, *muneribus corruptum esse*: qu. à δέκω, *accipere facio*.
Δεκάκις, *deciès*: adv. à δέκα, *decem*.
Δεκακυμία, ας, ἡ, *decumanus fluctus*, i. e. *magnus*. Th. κῦμα, *fluctus*.
Δεκάλογος, ου, ὁ, *DECALOGUS*, Angl. & Gall. the Decalogue; à δέκα & λόγος.
Δεκάμηνος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *decemestris*, *decem mensium*: ex δέκα, *decem*, & μὴν, ηνὸς, *mensis*.
Δεκαναίομαι, *humaniter excipio*: à δέχομαι, pro δέχομαι.
Δεκαοκτὼ, *octodecim*: ἄκλιτον, omn. gen. utĩ
Δεκαπέντε, *quindecim*: omn. gen. ἄκλιτον· ex πέντε, *quinque*, & δέκα, *decem*.
* Δεκάπηχος, *decem cubitalis*, *decem cubitorum*.
* Δεκαπλασιάζω, *decuplo*.
Δεκάπλεθρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *qui decem plethrorum seu jugerum est*: ex δέκα & πλέθρον, Poët. πίλεθρον.
Δεκαπλοῦς, *decuplex*.
Δεκάπολις, εως, ἡ, nomen regionis trans Jordanem. Gr. *decem urbium*.
Δεκάρχης, ου, ὁ *decurio*: &
Δεκαρχία, ας, ἡ, *decurionatus*: &
Δεκαρχικὸς, *decurionalis*: ex δέκα & ἀρχὴ, *principatus*.
Δεκὰς, άδος, ἡ, *DECAS*, numerus denarius: Angl. a Decade: item *decuria*.
Δεκασμὸς, ου, ὁ, *decimatio*, *decimæ*; item *corruptio munerum largitione*: à δεκάζω.
Δεκάται, ων, αἱ, *decimæ*: à δεκάτη, ης, ἡ, *decima*. Th. δέκα, *decem*.
Δεκατέσσαρες, ων, οἱ ϰ᾽ αἱ, & Δεκατέσσαρα, ων, τὰ, *quatuordecim*: à τέσσαρες & δέκα.
Δεκατευτὴς, οῦ, ὁ, *decimator*, *qui decimam colligit*: à
Δεκατεύω, *decimo*, *decimas do*: à δεκάτη.
* Δεκάτη, ης, ἡ, *decima pars*.
Δέκατος, η, ον, *decimus*, *a*, *um*.
Δεκατόω, *decimas accipio*: f. ώσω, p. δεδεκάτωκα. δεκατόομαι, -ώμαι, *decimor*, perf. δεδεκάτωμαι· à δέκα, *decem*.
* Δεκατρεῖς, τριῶν, οἱ ϰ᾽ αἱ, *tredecim*: ex τρεῖς.
* Δεκάχαλκον, ου, τὸ, *decussis*, *decem chalci*, *denarius*.
Δεκάχιλοι, *decem millia*: Poët. ex δέκα, *decem*, & χίλιοι, *mille*.
* Δεκάχορδον, *decem cordarum psalterium*.
Δεκελέη, Ion. pro Δεκέλεια, ἡ. De quâ Stephanus. Δεκέλεια, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς, &c.
Δέκευ, Ion. & Dor. pro δέχου, *accipe*, præs. imperat. à δέκομαι pro δέχομαι.
Δέκομαι, Ion. pro δέχομαι, *capio*. Sic δεκόμεθα pro δεχόμεθα.
Δεκτικὸς, οῦ, *capax*: ab eod. Th.
Δέκτο, *exceperat*, 3. sing. pluſq. p. pro ἐδέδεκτο, ab ἐδεδέγμην, ξο, κτο, verbi δέχομαι.
Δεκτὸς, ὴ, ὸν, *acceptus*, *a*, *um*. Th. δέχομαι, *capio*.

Δελεάζω, *inesco*: f. σω, p. δεδελέακα, a. 1. ἐδελέασα· à

ΔΕΛΕΑΡ, ατος, τὸ, *esca*. Hinc

Δελέασμα, ατος, τὸ, & δελεασμὸς, οῦ, ὁ, *illicium, illectamentum*.

ΔΕΛΕΤΡΟΝ, ου, τὸ, *laterna, fax*.

Δελλίδες, vel δελίθες, αἱ, *vesparum cellæ*.

ΔΕΛΤΑ, quarta litera Græcorum, *Delta*.

Δέλτοισιν, *libellis*: dat. pl. Ion. à

Δέλτος, ου, ἡ, *liber*. Th. δίλτα. Item

* Δίλτος, ου, ἡ, *pugillares*, quia formâ literæ Δ plicabantur.

ΔΕΛΦΑΞ, κος, ὁ ϗ ἡ, *porcellus*: à fœcundâ δελφύϊ

ΔΕΛΦΙΝ, ſeu δελφὶς, ῖνος, ὁ, *DELPHIN, piſcis*, in pl. δελφῖνες· à δελφύϊ. eſt enim piſcis viviparus. Δελφὶς μέλισσα. Pind. Angl. a Dolphin.

Δελφος, οῦ, ὁ, *civis Delphicus*.

ΔΕΛΦΥΣ, ύος, ἡ, & Æol. βελφὺς, *VULVA, uterus*: unde ἀδιλφοὶ, *uterini fratres*.

Δέλω, *ineſco*: q. à δαίω, *epulor*.

ΔΕΜΑΣ, τὸ, indeclinabile, *corpus*. qu. à δέμω, *ſtruo*, vel δέμα, *vinculum*. Eſt etiam

Δέμας, *ſicut*, adv. ſimilitud.

Δέμειν, Ion. pro οἰκοδομεῖν.

ΔΕΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, *ſtratum, lectus*: ubi δέμας νενίι, corpus inclinatur ad quietem: δέμνια, τὰ, *cubilia maritorum*.

ΔΕΜΩ, *ſtruo, ædifico*, a. 1. ἔδειμα, part. a. 1. δείμας, p. m. δέδομα.

Δέμω, item, vel δάμνω, inuſ. pro δαμάω, *domo, interficio*. f. 1. δεμῶ, perfectum δέδμηκα, per Sync. pro διδέμηκα, f. 2. δαμῶ, a. 2. ἔδαμον, a. 2. paſſ. ἐδάμην, inf. δαμῆναι, & δαμήμεναι, part. δαμεὶς, έντος, perf. paſſ. δέδμημαι, part. δεδμημένος.

ΔΕΝΔΑΛΙΔΕΣ, *panes*: à τένδω, *edo*.

Δενδίλλω, verbum Ion. *oculos huc illuc verto*. f. λῶ. ab ἴλλος, *oculus*, & δινέω, *volvo*.

Δένδριον, ου, τὸ, *arbor, lignum*, Poët. pro δένδρον, idem.

Δενδρήεις, ήεσσα, ήεν, *nemoroſus, arboribus abundans*. Th. δένδρον, *arbor*.

Δένδριον, Poët. diminut. à

ΔΕΝΔΡΟΝ, ου, τὸ, & δένδρος, εος, τὸ, *arbor*: unde

Δενδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *arboreus*.

ΔΕΝΝΟΣ, ου, ὁ, *probrum, contumelia*. Hinc δεννάζω, *maledico*.

Δέξαι, *ſuſcipe*, a. 1. imperat. à δέχομαι, quod vide, vel Ion. pro δεῖξαι, *oſtendere*: a. 1. inf. à δείκνυμι.

Δεξαμενὴ, ῆς, ἡ, *receptaculum*, vulgò aquarum, *ciſterna, lacus*: à

Δεξάμενος, η, ον, a. 1. part. m. δέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi δέχομαι.

Δέξασθε, 2. pl. a. 1. imp. m. ejuſd. verbi.

Δέξατο, *exceperat*, 3. ſing. a. 1. m. Ion. pro ἐδέξατο, à δέχομαι, *capio*.

ΔΕΞΙΑ, ᾶς, ἡ, & Poët. δεξιτερὰ, (ſub. χειρ) *DEXTRA*, (ſub. manus;) item *fides* per dextram data, q. à δέχομαι, *capio*, Hinc

Δεξιόσυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ δεξιὰ ϗυῖα ἔχων, *qui dextra & agilia membra habet*.

Δεξιόλαβος, ου, ὁ, *ſatelles, ſtipator, lancearius, jaculator*: παρὰ τὸ λαβεῖν τὴν τῦ βασιλέως δεξίαν.

Δεξιόομαι, -ῦμαι, f. ώσομαι, p. ωμαι, *dextram jungo, dextrâ apprehendo*: item *humaniter excipio*: à δεξιά.

Δεξιὸς, ᾶ, *dexter, fauſtus, ſolers, urbanus*; ἀμφιδέξιος, ου, *ambidexter*: &

Δεξιότης, ητος, ἡ, *dexteritas, ſolertia*: ab eod.

Δεξιόωντο, pro ἐδεξιῶντο, imperf. m. verbi δεξιόομαι, *dextram jungo*. Th. δεξιὰ, *dextra*.

Δεξιτερὸς, ὰ, ὸν, idem ac δεξιὸς· δεξιτερῇ, dat. ſing. Ion. f. g. à δεξιὰ, *dextra*.

Δεξιῶς, adv. *proſperè*, item *ſolertèr*, ab eod.

Δεξίωσις, εως, ἡ, *ſuſceptio per dextram, gratulatio*: ab eod. Th.

Δεξιώτερος, *dexterior*, comp. & δεξιώτατος, ſuperl. à δεξιὸς.

Δεξιώτερον, adverbialitèr, *dextrorſum*: & δεξιώτατα, *commodiſſimè*.

Δέξομαι, f. 1. m. δέξωμαι, a. 1. ſub. m. ejuſd.

Δέομαι, *oro, rogo*; item *indigeo*: cum. gen. imperf. ἐδεόμην, έυ, έετο, f. 1. δεήσομαι, perf. δεδέημαι, tanq. ab inuſ. δέομαι, a. 1. paſſ. ἐδεήθην, a. 1. imperat. δεήθητι, & in 2. pl. δεῦθητε, *orate*, præſ. part. δεόμενος, à δεῖ, *opus eſt*; Th. δέω.

Δέον, *ligabant*, pro ἔδουν, Ion. 3. pl. imperf. act. à δέω, *vincio*: &

Δέον, οντος, ὁ, *decens, æquum, commodum*: item *deficiens*, præſ. part. n. g. ut δέον ἐστὶ, *neceſſarium eſt*; in pl. δέοντα· ab imperf. δεῖ, *oportet*: hinc

Δεόντως, adv. *commodè*.

Δέος, εος, & Poët. δεῖος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Δεπάεσσιν, *poculis*: dat. pl. Ion. à δέπας.

* Δεπάζω, *bibo*: à δέπα.

ΔΕΠΑΣ, ατος, & αος, τὸ, *poculum*, item *patera*, quia πόσει διύεται, *potu irrigatur*.

* Δέρα, ας, ἡ, *jugum montis*; Heſych. qua ſignificatione δείρας dicitur.

ΔΕΡΑΣ, ατος, τὸ, *pellis, corium*.

Δέρβη, ης, ἡ, nomen urbis. Hebr. *ſtimulus*. Hinc Δερβαῖος, α, ὁ, *Derbenſis*.

Δέρσμα, ατος, τὸ, *aſpectus*, à δέρκω, *video*.

ΔΕΡΗ, ης, ἡ, & δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix, collum*.

Δέρθρον, ου, τὸ, *roſtrum avis*, tanquam inſtrumentum excoriandi.

Δερκιόωνται, Poët. pro δερκιῶνται, à δερκιάομαι, *video*. Th. δέρκω, idem.

Δερκέσκω, ſeu -ομαι, id. quod δέρκω, & -ομαι.

Δερκομενάων, Æol. pro δερκομενῶν, gen. pl. f. g. à δρκομένη, à δέρκω, ſeu

Δέρκομαι, *video*.

Δερκομένοιο, *intuentis*, gen. Ion. part. præſ. δερκομένω, nom. & acc. dual. ejuſd. verbi.

ΔΕΡΚΩ, & δέρκομαι, *video, aſpicio*, f. ξω. p. χα. f. 2. δρακῶ. a. 2. ἔδρακον. a. 2. inf. δρακεῖν, præt. m. δέδορκα. pro quo & δέδροκα, per Metath. perf. paſſ. δέδεργμαι, a. 1. paſſ. ἐδέρχθην, part. δερχθείς. Hinc quidam ducunt per Antiphr, Angl. Dark, vel per Aphær. à compoſito ἀδερκὴς, *obſcurus*.

Δέρμα, ατος, ατι, τὸ, idem ac Th. δέρας, item *cutis*, à δέρω, *excorio*: quod à δίρας.

Δερματίνος, η, ον, *coriaceus*: &

Δερμύλλω, *excorio*, *detego*, à δέρμα. Th. δίρας.

Δίρος, εος, τὸ, idem ac δέρας, Ion.

Δέρρις, εως, ἡ, *pellis*, *cilicium*: à δέρας, *corium*.

Δίρτρον, υ, τὸ, *membrana*, *omentum*; item *roſtrum*: ab eod. Th.

Δερχθὶς, έντος, *obtuitus*, a. 1. part. paſſ. ab ἐδέρχθην, verbi δέρχω, *video*.

Δέρω, *excorio*: item *verbero*, *cædo*, f. 1. δερῶ. f. 2. δαρῶ. p. δέδαρκα. a. 1. ἔδειρα. a. 2. ἔδαρον, perf. paſſ. δέδαρμαι. & per Metath. δέδραμαι, σαι, ται, a. 2. paſſ. ἐδάρην, f. 2. paſſ. δαρήσομαι. Th. δέρας, *pellis*.

ΔΕΣΙΟΣ, υ, ὁ, *menſis Junius* apud Maced.

Δέσις, εως, ἡ, *ligatio*, *nodus*, *junctura*: &

Δέσμα, ατος, τὸ, idem ac δεσμὸς, *vinculum*.

Δεσμεύω, *ligo*, *vincio*, *colligo*. f. εύσω. p. δεδέσμευκα. a. 1. ἐδέσμευσα. à δεσμὸς, ὗ, ὁ, *vinculum*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμέω, f. ήσω. p. δ. δεσμήκα. imperf. paſſ. ἐδεσμιόμην, -ούμην, -έω, -οῦ, -εῖτο, -εῖτο, idem, & ab eod. Th.

Δέσμη, ης, ἡ, *faſciculus*. Th. δέω, *ligo*.

Δέσμιος, υ, *vinctus*: ab eod. Th.

Δεσμὸς, οῦ, ὁ, *vinculum*, in pl. οἱ δεσμοὶ, & τὰ δεσμὰ, *compedes*, ejuſd. Th.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ ϰ ἡ, pro δεσμιοφύλαξ, *commentarienſis*, *vinctorum cuſtos*; à φυλάσσω, *cuſtodio*, & δέσμιος, *vinctus*. Th. δέω, *ligo*.

Δισμόω, *in carcerem conjicio*; item *vincio*, *ligo*. f. ώσω. p. paſſ. δεδέσμωσμαι· &

Δεσμωτήριον, υ, τὸ, *carcer*: &

Δεσμώτης, υ, ὁ, *vinctus*, *captivus*. Th. δέω, *ligo*.

ΔΕΣΠΟ΄ΖΩ, f. ώσω, *dominor*, *dominium obtineo*, à δέω & πους; *ligat*, qu. *pedes*.

Δέσποινα, ης, ἡ, *domina*, à δεσπόζω, *dominor*. δεσπότις, idem.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, *herilis filia*, fœm. à δεσπόσυνος. Item Ion. & Poët. pro δεσποτεία, *dominatus*, *imperium*. Th. δεσπόζω, *dominor*.

Δεσπόσυνος, η, ον, Poët. idem ac δεσποτικὸς, *ad dominum pertinens*: item ὁ δεσπόσυνος, ſubſtantivè, *herilis filius*: ab eodem.

Δεσποτεία, ας, ἡ, *dominatus*: &

Δεσπότης, υ, ὁ, *dominus*, in dat. δεσπότῃ, voc. ὦ δέσποτα. ab eod. Th. δεσπότης ναῶν, pro *Neptuno*.

Δεσποτικὸς, οῦ, *herilis*; item *imperioſus*: τὸ δεσποτικὸν, *dominandi poteſtas*: & hinc

Δεσποτικῶς, adv. *heriliter*, *dominorum more*: ab eod. Th.

Δεσπότις, ιδος, ἡ, idem ac δέσποινα, *domina*: ab eod. Th.

Δέτα, ας, ά, Dor. pro δάτη, *fiſtula*, & per Metalepſin pro *tæda*.

Δεταὶ, *faſces in faſciculum colligatæ*: à

Δετὸς, ὴ, όν, *ligatus*. Th. δέω, *ligo*.

Δεῦε, pro ἔδευε, 3. ſing. imperf. ut & δεύεσκον, Poët. pro ἔδευον. imperf. à δεύω, *irrigo*.

Δευήσομαι, *indigebo*, f. 1. Poët. pro δεήσομαι, à δεύομαι, Epenth. Æol. pro δέομαι. Th. δέω.

Δευκαλέων, ονος, & -ίων, ωνος, ὁ, propr. nom. *DEUCALION*.

ΔΕΥ΄ΚΟΣ, υος, τὸ, *dulcedo*, aqud Ætolos.

Δευοίατο, *indigerent*, præſ. opt. pro δεύοιντο, Ion. à δεύομαι, Æol. pro δέομαι. Th. δέω.

Δεύομαι, f. δευήσομαι, *madeſio*, *irrigor*, part. præſ. δευόμενος, *madens*. Th. δεύω, *rigo*.

Δεύομαι, etiam Poët. per Epenth. Æol. τοῦ υ pro δέομαι, f. δευήσομαι, *indigeo*: unde

Δευόμενος, η, ον, *indigens*, ejuſd. part. præſ. Poët. pro δεόμενος, η, ον· à δεῖ, *oportet*. Th. δέω.

Δεύοντο, *rigabantur*, 3. pl. imperf. paſſ. Ion. verbi δεύω, *rigo*.

Δεῦρ', & Att. δεῦρι, item δεύρω, pro

ΔΕΥ΄ΡΩ, adv. *huc*, *hunc in locum*, *adeſdum*.

Δεύσω, 3. ſing. a. 1. ſub. act. à δεύω, *rigo*, f. δεύσω.

Δευσοποιὸς, οῦ, *infector*, *tinctor*; item *benè tinctus*; & Metaph. *indelebilis*: à δεύω & ποιέω.

Δεύτατος, η, *ultimus*, *poſtremus*: à δεύτερος, *ſecundus*.

Δεῦτε, (ſeq. aſpiratâ δεῦθ', adv.) *huc agite*, *adeſte*, *venite*: δεῦτε δὴ, *eja accedite*: à δεῦρο.

Δευτέρα, pro Δευτερὸν, vel δευτέρως, *ſecundò*, *ſecundo loco*, *iterum*.

Δευτεραῖος, αία, αῖον, *ſecundarius*, *ſecundâ die aliquid faciens*, ab eod. Th.

Δευτερεῖα, ων, τὰ *ſecundæ partes*.

* Δευτερεύω, *ſecundus ſum*, *ſequor*, *proximus ſum*.

Δευτεροδεκάτη, *ſecundaria decima*, à Levitis lege Moſaicâ ſacerdotibus ſolvenda.

* Δευτερόγονα, *ſecundâ fœtificatione edita*.

* Δευτερολογέω, -ῶ, *iterum ſermonem habeo*.

Δευτερολογία, ας, ἡ, *ſecunda actio*, *ſecundæ dicendi* vel *agendi vices*: ex δεύτερος, & λέγω, *dico*, præt. m. λέλογα.

Δεύτερον, adverbialitèr, *ſecundò*, neut. g. à δεύτερος.

Δευτερονόμιον, υ, τὸ, *repetitio legis*: ità inſcribitur quintus liber Moſis. Anglicè **Deuteronomy**: à

Δευτερονόμος, υ, ὁ, *ſecunda* aut *poſterior lex*: ex δεύτερος, & νόμος, *lex*.

Δευτερόπρωτος, υ, *à ſecundo primus*: ex δεύτερος, & πρῶτος, *primus*.

ΔΕΥ΄ΤΕΡΟΣ, α, ον, *ſecundus*, *a*, *um*; *poſterior*, *alter*: δεύτερον, *poſtpoſitum*, *poſthabitum*, apud Demoſt. item adverb. *ſecundò*: ἐκ δευτέρου, *ſecundâ vice*: à δύω, q. δυότερος. Hinc

Δευτερόω, f. ώσω, *ſecundò facio*, *itero*, item

Δευτέρωμα, ατος, τὸ, &

* Δευτέρως, adv. *ſecundariè*, *ſecundò*.

Δευτέρωσις, εως, ἡ, *ſecundus actus*, aut *ordo*, *iteratio*.

ΔΕΥ΄Ω, *rigo*, f. δεύσω, p. δέδευκα, a. 1. ἔδευσα. a. 1. ſub. δεύσω, ῃς, ῃ, unde Angl. **Dew**.

ΔΕΦΩ, *excorio*, f. ψω, p. δέδεφα.

Δίχαται, pro δεδέχαται, Ion. perf. paſſ. 3. pl. pro δεδιγμένοι εἰσί, à δέχομαι, *capio*.

Δέχεσθι, 2. pl. præſ. imperat. à δέχομαι, ῃ, εται.

* Δεχηλεύω, *ungulam ſciſſam habeo*.

Δεχήμερος, ε, *decem dies durans*: ex δέκα & ἡμέρα, *dies*.

Δίχθαι, *ſuſcepiſſe*, perf. inf. Ion. & Poët. pro δεδέχθαι· δεχθείς, a. 1. part. paſſ. à δέχομαι.

Δέχμενος, per Sync. pro δεχόμενος, præſ. part. (ſcribitur & δίγμενος) ab eod. verbo.

Δίχνυμαι, idem quod

ΔΕΧΟΜΑΙ, *capio, percipio, ſuſcipio, admitto, ſuſtineo, exſpecto*: f. δέξομαι, p. δέδεγμαι, ξαι, κται. a. 1. m. ἐδεξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. δέξαι. a. 1. ſub. m. δέξωμαι, ῃ, ηται, & in pl. δεξώμεθα, ησθε, ωνται, a. 1. m. inf. δέξασθαι. a. 1. part. m. δεξάμενος, η, ον, præt. m. δίδοκα. Hinc δεκτὸς, δεκτικὸς, ἀναδέχομαι, &c.

Δέψα, ἡ, *pellis*. Suidæ. à δέφω, *excorio, emollio*.

Δεψέω, *DEPSO, ſubigo & mollio*, coriariorum more: f. ήσω. a. 1. ἔδηψα. part. δεδεψήσας. à δέψω, *excorio*.

ΔΕΩ, *ligo, vincio, neceſſe habeo*: f. δήσω. p. δέδεκα. a. 1. ἔδησα, a. 1. imperat. δῆσον, άτω, & in pl. δήσατε, *ligate*, a. 1. ſub. δήσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. δήσας, αντος, perf. paſſ. δέδεμαι. perf. inf. δεδέσθαι. perf. part. δεδεμένος, η, ον, *vinctus*: a. 1. paſſ. ἐδέθην, ης, ῃ, a. 1. inf. paſſ. δεθῆναι, f. 1. paſſ. δεθήσομαι.

ΔΗ, *ſanè, profectò, equidem, verò, proindè, demum*: eſt etiam repetentis, ut *inquam*: quaſi à δαΐω, *ſcio*. Pro eodem dicitur & δήπω & δήπουθεν· in carmine verò δή ῥα. In carmine modò poſtponitur, modò præponitur: at in ſolutâ oratione poſtponitur tantùm. Sæpè etiam ex expletivâ particulâ: ut in ὃς δή, ὃ δή, &c. & ſæpe δὴ pro δέ. δήτε, *utique*; δῆδε κἀκεῖσε, *huc atque illuc*; τί δή, *quid ita?* ὡς δή, *ceu planè*; δὴ ἄριστοι, *longè optimi*; δήποτε, *tandem*; σὺ δή, *tu ne!* μὴ δή, *quare nè!*

Δῇ, pro δεῖ, *oporteat*.

Δῆγμα, ατος, τὸ, *morſus*, à. 1. perf. perf. paſſ. verbi δάκνω, *mordeo*.

Δηγμὸς, οῦ, ὁ, idem, & ab eod. Th.

Δηγόω, *impleo*, Heſych.

Δήετε, *invenietis*, 2. pl. præſ. ind. verbi δήω. *invenio*: quod ſignificationem futuri obtinet.

Δήθ' pro δηθὰ, *diu*, item δηθὰ vel δηθάκις, *crebro*; adv. à δήν, *diu*.

Δηθαγόρος, ε, *loquax, qui diu loquitur*: ex δηθὰ *diu*, & ἀγορεύω, *loquor*.

Δῆθεν, *videlicet*: adv. à δή, *ſanè*.

Δηθύνω, *tardo, moror*, præſ. part. δηθύνων, ουτος, & in acc. δηθυνοντα. à δηθὰ, quod à δήν, *diu*.

Δηΐάω, *comburo*, ut & δηΐζω & δηΐόω. à δαίω, *uro*.

Δηϊκόωντα, acc. ſing. à Δηϊκόων, *DEICOON*, nom. propr.

Δήϊος, ου, ὁ, ἡ, Ion. pro δαΐος, ου, *hoſtis bellicoſus, ardens*, gen. Ion. δηΐοιο, pro -ου, dat. pl. Ion. δηΐοισι, à δαίω, *uro*.

Δηϊοστὴς, ῆτος, ἡ, *pugna*, à δήϊος, *hoſtilis*; quod à δαίω, *uro*.

Δηϊόω, & per Sync. δηόω, *vaſto, uro*: à δαίω.

Δηΐπυλος, ου, ὁ, *Deipylus*, nom. propr. viri.

Δηΐπυρος, ε, ὁ, *Deipyrus*, nom. propr. viri.

Δηΐων, gen. pl. à δήϊος, *hoſtilis*.

ΔΗΊΚΟΚΤΑ, ſcil. ὕδατα, *decocta*, ſc. *aqua*: à Lat. fit. Græc.

Δηκτήριος, ου, ὁ ἡ ὁ, *mordax*, unde forſan Lat. *Dicterium*. Th. δάκνω, *mordeo*.

Δηκτὴς, οῦ, &

Δηκτικὸς, οῦ, idem, & ab eod. Th.

Δήκω, f. ήξω. p. ηχα, inuſit. *mordeo*, quaſi ἐδήκω, ab ἔδω. Vide Δάκνω.

Δήκωσις, malè legitur, pro δόκωσις, *contignatio*: à δοκόω, *contigno*.

Δηλαδὴ, *videlicet*, q. à δῆλα δὴ, *manifeſtè certè*. Th. δὴ, *certè*.

Δηλεύμενος, Dor. pro δηλούμενος, præſ. part. paſſ. à

ΔΗΛΕΩ, *LÆDO, corrumpo, decipio*: f. ήσω. p. δεδήληκα. Hinc

Δήλημα, ατος, τὸ, *nocumentum*.

Δηλήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *nocivus*: à δηλέω, *lædo*.

Δήλησις, εως, ἡ, *læſio*: &

Δηλητὴρ, ῆρος, *noxius*: ab eod. Th.

Δηλητήριον, ε, τὸ, *nocivum*: ſc. pharmacum *venenum, DELETERIUM*.

Δήλια, τὰ, Apollinis feſta in Delo. a Δῆλος, inſula ſic dicta.

Δήλιον, ε, urbs Bœotiæ.

Δήλιος, *Delius*; item *Apollo*, à Delo inſulâ ſic dictus.

Δήλομαι, *volo*, Dor. δῆλα, ᾶς, ἡ, *voluntas*: qu. à θέλω.

Δῆλον, τὸ, *Apollinis templum*; item neut. g. à δῆλος, *manifeſtus*.

Δηλονότι, *nimirum, omnino, profectò, quippe*, adv. q. à δῆλον ὅτι, φανερόν ἐστι.

ΔΗΛΟΣ, ου, *manifeſtus, notus, certus, perſpicuus*: hinc

Δῆλος, *DELUS*, nomen inſulæ, ſic dictæ, quòd repentè enata apparuerit, ut Arift. vel ob ejus celebritatem: ſive quod exindè δῆλα ſeu oracula.

Δηλόω, *declaro, manifeſto, notum facio*, imperf. ἐδήλουν, -ουν, -ους, -ους, -ου, -ου. f. ώσω. p. δεδήλωκα. a. 1. paſſ. ἐδηλώθην. Th. δῆλος.

Δήλωμα, ατος, τὸ, *quod declarat, indicium*: &

Δήλωσις, εως, ἡ, *ſignificatio, enuntiatio*: ab eod.

Δημαγωγέω, *populum duco quò volo*, f. ήσω, hinc

* Δημαγωγία, ίας, ἡ, *populi regimen, adminiſtratio reipublicæ, concio*.

Δημαγωγὸς, οῦ, ὁ, *populi ductor, popularis*; ex δῆμος, *populus*, & ἄγω, *duco*.

Δημιαρχία, ας, ἡ, *tribunatus plebis*: &

Δήμαρχος, ε, ὁ, *tribunus plebis*: ex δῆμος, *populus*, & ἀρχὴ, *principatus*.

Δημᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *popularis*.

Δήμευσις, εως, ἡ, *proſcriptio*: à

Δημεύω, f. εύσω, *proſcribo*. Th. δῆμος.

Δημηγορέω, *concionor, orationem ad populum habeo*;

habeo: imperf. ἐδημηγόρεον, -ων, f. ήσω, p. δεδημηγόρηκα· à δημηγόρος, orator: ex δῆμος, populus, & ἀγορέω, idem quod ἀγορεύω, concionor, quod ab ἀγορά, forum.

Δημηγορία, ας, ἡ, concio, oratio, deliberatio: &

Δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, orationem habens: à δημηγορίω, quod vide.

Δημηγόρος, ε, ὁ, concionator: ab eod. Th.

Δημήτηρ, ερος, vel -τρος, ἡ, Ceres, dea frugum, q. d. γημήτηρ, à γῆ, terra, & μήτηρ, mater. Vel per Sync. q. δημομήτηρ, alitrix populorum: vel à δήω, quæro.

Δήμητρα, ας, ἡ, idem ac Δημήτηρ, Ceres.

Δημήτρια, Cerealia, ἑορτὴ Δήμητρος.

Δημητριακὸς, οῦ, &

Δημήτριος, ᾶ, Cerealis: à Δημήτηρ.

Δημήτριος, ε, ὁ, nom. viri, Gr. Cerealis.

Δημητρυών, μνν, appellatus, ἀπὸ τ Δήμητρος, quia Cereri sacer, qui & Δημήτριος, vocabatur.

Δήμια, res à populo donatæ: item adverbialiter, publicè: à δήμιος, quod à δῆμος.

Δημίδιον, ου, τὸ, plebecula, popellus, dim. à δῆμος.

Δήμιος, ε, ὁ ϗ ἡ, publicus, plebeius: item substantivè pro ministro publico, lictor, carnifex. Th. δῆμος, populus.

Δημιουργεῖον, ε, τὸ, officina: &

Δημιουργίω, f. ήσω. p. ηκα, fabricor, condo, efficio: item

Δημιούργημα, ατος, τὸ, opificium: &

Δημιουργικὸς, οῦ, fabrilis: à

Δημιουργὸς, & Poët. δημιοεργὸς, ᾶ, ὁ ϗ ἡ, conditor, opifex, qui δήμιον ἐργάζεται, publicum operatur: à δήμιος, q. à δῆμος & ἔργον, opus.

Δημοβόρος, ε, qui bona populi devorat: ex δῆμος, populus, & βορὰ, pabulum.

Δημογέροντες, senatores: nom. pl. à

Δημογέρων, οντος, ὁ, senator: ex δῆμος, populus: & γέρων, senex.

Δημόθεν, adv. à populo, ex plebe: à δῆμος.

* Δημοκατάρατος, ε, ὁ ϗ ἡ, populo invisus.

Δημόκλεις, Democles, nom. propr. viri.

Δημοκρατίομαι, -εῦμαι, sub populi regimine vivo: &

Δημοκρατία, ας, ἡ popularis status, Angl. Democracy. ex δῆμος, populus, & κρατέω, regno, à κράτος, potentia.

Δημόκριτος, ε, ὁ, Democritus, Philosophus, q. δῆμε κριτής.

Δημόνικος, ε, ὁ, Demonicus, voc. ὦ Δημόνικε, nom. propr.

ΔΗ̃ΜΟΣ, ε, ὁ, populus, plebs, vulgus: qu. à δέω, ligo.

Δημὸς, ῦ, ος, pinguedo, fortè quod uri possit, vel in sacrificiis soleret: à δαίω, uro: vel sub. Th. δῆμος.

Δημοσθένης, Demosthenes: orator Athenienſis celeberrimus: q. δῆμε σθένος, robur seu potentia populi: hinc

Δημοσθενικὸς, ἡ, ὸν.

Δημοσία, adverbialitèr, publicè: cui opponitur ἰδίᾳ, privatim, dat. fœm. à δημόσιος.

Δημοσιεύω, activè divulgo; item neutraliter, publica civitatis negotia gero: cui oppon. ἰδιωτεύω.

Δημόσιος, α, ον, publicus, a, um: cui oppon. ἴδιος· item τὸ δημόσιον, ærarium: à δῆμος.

Δημοσίως, adv. publicè: ab eod. Th.

Δημότης, ε, ὁ, popularis: &

Δημότις, ιδος, in. fœm. idem.

Δημοτικὸς, ἡ, ὸν, popularis: à δῆμος, plebs: undè

* Δημοτικώτατος, ſuperl.

Δημοφάγος, ε, ὁ, plebivorus: à δῆμος, ου, ὁ, plebs, & φάγω, comedo.

Δημῳδὴς, ες, ὁ ϗ ἡ, popularis, in acc. pl. n. g. δημῴδη· à δῆμος, populus.

ΔΗ̃Ν, & δηθὰ, adv. diu: hinc δηναιὸς, diuturnus: δηρὸς, idem.

ΔΗΝΆΡΙΟΝ, ε, τὸ, denarius, Rom. à denis æris.

Δήνε', pro δήνεα, consilia: nom. pl. à δῆνος, ες, τὸ, consilium.

ΔΗ̃ΝΟΣ, ες, τὸ, consilium, ars, vaframentum: à δῆν, diu, enim deliberatur.

Δῆξ, κὸς, ἡ, teredo, vermis qui lignum corrumpit: à δάκνω.

Δῆξις, εως, ἡ, morsus: ab eod. Th.

Δήξω, mordebo, pugnam: f. 1. verbi δάκνω, q. à δήκω.

Δήουν, comburebant: 3. pl. imperf. & δῄσε, vastare: præs. inf. seq. verbi.

Δηόω, f. ώσω, vasto: δηωθείς, a. 1. part. pass. per Sync. pro δηϊθέα, à δηΐς, pugna, quod à δαίω, uro.

Δῆπερ, saltem, adv. ex δὴ, sanè: sic

Δήποθεν, undecunque.

Δήποτε, cumque.

Δήπου, δήπουθεν, nimirùm, certè, utique, profectò, ex πῦ, ubi? Th. ὸς, & δὴ, sanè.

Δηριάω, -ῶ, Poët. pro ἔριζω, ϗ μάχομαι, contendo, pugno. Th. δῆρις, pugna.

Δηριηθήτην, contendebant: 3. dual. a. 1. pass. Ion. à

Δηρίνω, idem quod δηριάω, pugno. Th. δῆρις, pugna.

Δηριόμαι, pugno, certo: à

ΔΗ̃ΡΙΣ, εως, ἡ, contentio, rixa, pugna: in acc. δῆριν· q. δαήρις, ex δα partic. intens. & ἔρις, contentio.

Δηρισάντοιν, certantibus: gen. & dat. dual. a. 1. part. act. à δηρίσας, αντος, à δηρίζω, idem quod δηριάω, pugno: ab eod. Th.

Δηρίω, seu δηρίομαι, f. ίσομαι, contendo, certo: ab eod. Th.

Δηρὸν, adv. pro δῆν, à

Δῆρος, ε, diuturnus: q. à δῆν.

Δῆσαν, pro ἔδησαν, 3. pl. a. 1. act. δήσαντες, nom. pl. a. 1. part. δῆσατε, ligate, 2. pl. a. 1. imperat. act. à δῆσον, άτω· δῆσεῖν, a. 1. inf. med. à δέω, ligo.

Δησάσκετο, alligabat: imperf. verbi Poët. δησάσκομαι· vel potiùs pro ἐδήσατο, a. 1. med. ab eod.

Δῆσε, pro ἔδησε, Ion. a. 1. δήσης, ης, & in 2. pl. δήσητε, a. 1. sub. act. à δήσω, f. 1. ejusd.

Δῆτα, igitur, certè, tandem, demum: adv. à δὴ, sanè.

Δητὸς, postremus: Hes. à δεύτατος· ex δεύω, relinquo.

Δηχθεὶς, εῖσα, ἐν, demorsus: part. a. 1. pass. à δάκνω, mordeo, quod vide.

ΔΗΩ, *invenio.* Sed crebriùs futuri habet significationem.

Δηὼ, ὁος, -οῦς, ἡ, Poët. pro Δημήτηρ, *Ceres.*

Δηώσειν, *interfecturus:* f. 1. inf. act. à δηόω.

Δι', pro Δία, *Jovem:* acc. sing. à Ζεὺς, διὸς, δῖι, voc. ὦ Ζεῦ, *Jupiter*

Δία, & Ion. δίη, *divina, dia, egregia:* f. g. à δῖος, contractè pro δΐιος, δῖα γυναικῶν Helena dicitur apud Homerum, à διὸς, gen. à Ζεὺς.

ΔΙΑ' præp. cum gen. *per*; item *ex cum poſt, propter, in, pro, ad, inter*; cum acc. *propter*, vel pro κατα, *per*; item *in, contra, inter.* In compoſ. plurimùm notat ſeparationem, vel intendit ſignificationem, *di* vel *dis, per, trans, de, circum, ex* vel *poſt, ob* vel *contra, more.* Interdum verò minuit, ut Δμειδιάω, *ſubrideo.*

Διαβαίνω, *tranſeo, trajicio*; item *divarico:* fut. βήσομαι, præt. βέβηκα. a. 2. διέβην. a. 2. inf. βῆναι. part. a. 2. βὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo.*

Διαβάλλω, *trajicio, tranſfero*; item *calumnior, defero, criminor, odioſum reddo:* fut. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. διέβαλον. a. 1. paſſ. διεβλήθην. p. m. βέβολα.

Διαβὰς, *emenſus:* a. 2. part. act. à Δβαίνω, *tranſeo*, quod vide.

Διαβάσις, εως, ἡ, *tranſitus*, ab eod. Th.

Διαβασάζω, idem quod, βασάζω, *porto.*

Διαβασάσαι, ejuſd. a. 1. inf. act.

Διαβατήρια, ων, τὰ, *ſacrificia pro tranſitu:* &

Διαβατήριος Ζεὺς, *qui fælicem tranſitum dat illis quibus favet:* à Δβαίνω, *tranſeo.*

Διαβατὸς, ἡ, ὸν, de loco dicitur qui tranſiri poteſt ejud. verbi.

Διαβεβαιόομαι, -οῦμαι, *aſſevero:* f. ώσομαι. p. διαβεβαίωμαι. &

Διαβεβαιόω, -ώσω, *confirmo, certiorem reddo:* à Δβὲ, *per* intenſ. & βεβαιόω, *ſtabilio.* Th. βέβαιος, *ſtabilis.*

Διαβεβλημένος, ὴ, *traductus:* part. perf. paſſ. à Δβάλλω.

Διαβῇ, *tranſierit*, 3. ſing a. 2. ſub. act. διαβῶ, ῆς, ἡ, ex Δβὲ, & βαίνω, *eo.*

Διάβημα, ατος, τὸ, *tranſitus, greſſus:* ab eod.

Διαβιβάζω, *trajicio*; item *peragro, perambulo:* f. άσω. p. ακα. à βιβάζω. Th. βαίνω, *eo.*

Διαβιόω, f. ώσω, & όομαι, ώσομαι, *vitam tranſigo* ſeu *traduco:* à βιόω, *vivo*, q. à βίος, *vita.*

Διαβλέπω, *deſpicio:* f. ψω, p. διαβέβλιφα, ex Δβὲ, & βλέπω, *video.*

Διαβληθεὶς, έντος, *delatus:* a. 1. part. paſſ. à διαβάλλω, quod vide.

Διαβοάω, -ῶ, *divulgo, celebro:* διαβοηθεὶς, ἔντος, a. 1. part. paſſ. *famâ decantatus:* à βοάω.

Διαβόητος, ὴ, ὁ ϗ ἡ, *celebris, inſignis:* item in malam partem *famoſus:* ab eod.

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, *calumnia, obtrectatio:* à διαβάλλω, *traduco:* p. m. διαβέβολα.

Διαβολία, ας, ἡ, idem, & ab eod.

Διαβολίῃ, ejuſd. dat. ſing. Ion.

Διαβολικὸς, οῦ, *DIABOLICUS, calumniatorius:* &

Διάβολος, ὑ, ὁ, *calumniator, DIABOLUS, Satan:* ab eod. Th.

Διάβορος, *abſimptus, exeſus:* item *excedens*, à βορὰ, *pabulum.*

* Διαβουλεύομαι, *delibero.*

Διαβουλία, ας, ἡ, &

Διαβούλιον, ου, τὸ, *conſilium, deliberatio:* à βυλή.

Διαβυνέεσθαι, -ῖσθαι, *trajicere:* alii legunt διαβύνεσθαι.

Διαβῶ, vide in διαβῆ.

Διαγγέλλω, *annuntio*, f. ελῶ. p. διήγγελκα, a. 1. διήγγειλα, διαγγέλλοισα, Dor. pro -υσα, f. g. præſ. part. act. ex Δβὲ & ἀγγέλλω.

* Διάγγελμα, ατος, τὸ, *annuntiatio*, &

Διαάγγελος ὑ, ὁ, *internuntius:* ab iiſd.

Διᾶγε, Dor. pro διῆγε, *degit:* a. 2. ind. διᾶγον, ες, ε, verbi διάγω. Th. ἄγω, *duco.*

Διάγε, *tamen, propter:* ex Δβὲ, *per* & γε.

Διαγελάω, -ῶ, *derideo, arrideo:* à γελάω.

Διαγενόμενος *exactus:* a. 2 part. m. à

Διαγίνομαι, *interſum, abſolvor*; item *permaneo, perenno*, f. διαγενήσομαι. p. διαγέγημαι. a. 2. m. διεγενόμην. a. 2. part. διαγενόμενος· ex Δβὲ, & γίνομαι, *ſum.*

Διαγινώσκω, *pernoſco, plenè cognoſco:* f. διαγνώσομαι. p. διέγνωκα. a. 2. διέγνων. perf. paſſ. διέγνωσμαι. ex Δβὲ & γινώσκω, *cognoſco.*

* Διαγλύφω, *inſculpo.*

Διαγνωρίζω, *divulgo:* f. ίσω. p. διεγνώρικα. a. 1. διεγνώρισα. à γνωρίζω, quod à γινώσκω.

Διάγνωσις, εως, ἡ, *cognitio, plenior dijudicatio:* à διαγινώσκω, quod vide.

Διαγνώσομαι, f. 1. m. ab eod.

Διαγογγύζω, *obmurmuro:* imperf. διεγόγγυζον. f. ύσω, p. διαγεγόγγυκα. a. 1. διεγόγγυσα. Th. γογγύζω, *murmuro.*

Διαγορεύω, *publicè differo, concionor*; *ſancio, jubeo, veto:* ab ἀγορεύω, qu. ab ἀγορὰ, *oratio.*

Διάγραμμα, ατος, τὸ, *titulus, breviarium*; item *decretum*; item *deſcripta tabella*, ſeu *figura geometrica:* διαγράμματα, *theoremata geometrica:* &

* Διαγραφὴ, ῆς, ἡ, *deſcriptio, tabella deſcripta:* ex

Διαγράφω, f. άψω. p. αφα, *deſcribo, conſcribo, deligo*; *deleo, abrogo*; διαγράψασθαι ϗ κατηγορίαν, *non inſtare accuſationi inſtitutæ.*

Διαγράψομεν, a. pl. f. 1. act. à διαγράφω.

Διαγρηγορίω, -ῶ, *evigilo:* fut. ήσω, p. διεγρηγόρηκα, a. 1. διεγρηγόρησα. Th. ἐγρηγορέω, *vigilo.*

Διαγρυπνέω, idem, ab ἀγρυπνέω, quod ab α priv. & ὑπνέω, *dormio*, quod ab ὕπνος, *ſomnus*

Διάγω, *dego:* f. διάξω. p. διῆχα. a. 2. διῆγον, Att. διῆγαγον· ex Δβὲ, & ἄγω, *ago.*

Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, *deductio, productio*; item *ſtatio:* ab eod. Th.

* Διαγωνιῶντες, οἱ, *in agone conſtituti, trepidantes.*

Διαδάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζομαι, *divido:* quod à δαίνω, idem.

Διαδεξάμενος,

Διαδεξάμενος, a. 1. part. m. à διαδέχομαι, *accipio per alium*: quod vide.

Διαδέξιος, ᾱ, *dexter, faustus*. Th. δεξιά.

Διαδέρκω, *perspicio*: a. 2. ἔδρακον. Th. δέρκω, quod vide.

Διαδέχομαι, *accipio per alium*: q. *per manus traditum, succedo*: f. ξομαι. p. διαδέδεγμαι. a. 1. m. διεδεξάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. διαδεξάμενος. Th. δέχομαι, *capio*.

Διαδέω, f. ήσω, p. ήκα, *corono, cingo*; item *connecto, intertexo*: à δέω, *ligo*.

* Διαδηλος, ή, όν, *manifestus, apertus, notus*.

Διάδημα, ατος, τὸ, *DIADEMA*, candida fascia quâ regum frons præcingebatur: Angl. **A Diadem.** item *corona*: à διαδέω, *revincio*. ab eod.

* Διαδιδράσκω, *diffugio, aufugio, evito, elabor*: f. άσω. p. δεδίδρακα.

Διαδίδωμι, *trado per manus*, item *distribuo*: f. διαδώσω, & διαδιδόσω, quod in 3. pl. διαδιδώσουσι, q. à διαδιδόω, p. διαδέδωκα, a. 2. διέδων. a. 2. imperat. διάδος, ότω, *distribue*. imperf. pass. διεδιδόμην, σω, το. Th. δίδωμι, *do*.

Διαδικάζομαι, *judicio contendo*: propriè actoris est, qui reum in judicium vocat. hinc

Διαδικαζόμενος, *litigator*: cùm actoris tùm rei: &

Διαδικάζω, *dijudico, judicium fero*: quod judicis est. Th. δικη, *jus*.

Διαδικασία, ας, ή, *disceptatio*: &

Διαδικασμός, ῠ, ὁ, idem: ab eod. Th.

* Διαδορατίζομαι, *hastâ certo, dimico*.

Διάδος, *distribue*: a. 2. imperat. à δίδων, a. 2. verbi διαδίδωμι, quod vide.

Διαδοχή, ῆς, ή, *successio*: &

Διάδοχος, ῠ, ὁ ἡ, *successor*: à p. m. διαδέδοχα, verbi διαδέχομαι, quod vide.

* Διαδοῦναι, a. 2. inf. verbi διαδίδωμι.

Διαδράκοι, 3. sing. a. 2. opt. à διαδέρκω· vide in δέρκω, a. 2. ἔδρακον.

Διαδραμεῖν, *percurrisse*: a. 2. inf. act. à

Διαδραμοῦσα, a. 2. part. f. g. à διατρέχω, *percurro*. Th. τρέχω, a. 2. ἔδραμον, part. δραμών.

Διαδράναι, *aufugisse*: a. 2. inf. à δίδρᾱν, ας, a. 1. ind. ab inus. verbo διάδρημι, pro quo διαδιδράσκω, a. 2. part. διαδράς. a. 2. inf. διαδράναι. a. 2. opt. διαδραίην. Th. δράω, *fugio*: item

Διαδρᾶσα, a. 2. part. f. g. à διαδρᾱ́ς, a. 2. m. g. &

Διαδρήσηται, Ion. pro διαδράσηται, *diffugiat*. 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd. verbi

Διάδρομή, ῆς, ή, *discursitatio*: à p. m. verbi διατρέχω.

Διαδύομαι, *subeo, per medium evado*: &

Διαδύνω, vel -ύω, item διάδυμι, idem: undè

Διαδύς, ύντος, ὁ, *subiens*: a. 2. part. ejusd. Th. δύνω, seu δύω, vel δύμι, *subeo*: a. 2. ἔδυ.

Διαείμενος, *trajectus*: pro διειμένος, perf. pass. part. ex διά, & ἵημι, *mitto*, perf. εἷμαι. Th. ἴω, *mitto*.

Διαείσομαι, f. 1. m. verbi διαείδω, seu διείδω, *perspicio, cognosco*. Th. εἶδω, *scio*.

* Διαζάω, f. ζήσω, *vivo*.

Διαζευγνύω, vel -υμι, f. ύσω, *disjungo, abgrego, repudio*: &

Διαζευκτικός, ή, *disjunctivus*: item

Διαζευξις, εως, ή, *separatio*.

ΔΙΑΖΩΜΑΙ, *stamini addo quod deest*: διάζεται, *orditur*: qu. ex διὰ & ζέω, *colloco*.

Διαζυγία, ας, ή, *separatio*: &

Διαζύγιον, ῠ, τὸ, *divortium*: à διά, & ζυγνύω, *jungo*.

Διαζώννυμι, *præcingo, succingo*: cum. acc. f. διαζώσω, p. διέζωκα, a. 1. διέζωσα, p. pass. διέζωσμαι. a. 1. m. διεζωσάμην, ω, ατο, Th. ζωννύω vel ζώννυμι, *cingo*.

Διαήσει, Poët. pro διήσει, 3. sing. f. 1. verbi διαΐημι, pro διίημι, *transmitto*: Th. ἵημι, *mitto*.

Διάησι, *perflat*: 3. sing. ind. ex διάημι. Th. ἄω, vel ἄημι, *flo*.

* Διαθερμαίνω, f. ανῶ, p. τιθερμάγκα, *calefacio, fervefacio*.

Διάθεσις, εως, ή, *dispositio*; item *affectio, affectus*; acc. διάθεσιν. à διατίθημι, *dispono*.

Διαθέτης, ου, ὁ, *dispositor, dispensator*: ab eod.

Διαθέω, *percurro, discurro*: à θέω, *curro*.

Διαθήκη, ης, ή, *fœdus, testamentum, dispositio*: à διατίθημι, *dispono*: Th. τίθημι, *pono*.

Διαθῆς, 2. fing. a. 2. sub. act. διαθῶσι, 3. sing. f. 1. m. διαθησόμεθα, 1. pl. διαθέμεν, 1. pl. a. 2. sub. à διατίθημι *dispono*.

Διαθρέψαι a. 1. inf. act. à διατρέφω. Vide διατροφή.

Διαθρύπτεσθαι, *gestibus ad cantandum se præparare*: à

Διαθρύπτω, *dissolvo, frango luxu*, f. ύψω· διαθρυμμένως, adv. *delicatè, molliter*. Th. θρύπτω, *frango*.

Διαιθύσσω, vide in αἰθύσσω. Th. αἴθω, *uro*.

ΔΙΑΙΝΩ, *humecto, madefacio*, f. ανῶ.

Διαιρεῖν, -εῖν, *dirimere*; & διαιρεῖν, *dividere, differere*.

Διαιρέσις, εως, ή, *divisio, discrimen*: apud Gram. συναιρέσει opponitur, à διαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*.

Διαιρέω, *divido, distribuo*: f. ήσω, p. διήρηκα. a. 2. διεῖλον, præs. part. διαιρέων, -ῶν, έουσα, ῶσα, έον, -ῶν. ejusd. Th.

Διαιροῦν, *dividens*: ejusd. præs. part. n. g.

Διαίρω, f. αρῶ, *attollo, erigo*. Th. αἴρω, *tollo*.

ΔΙΑΙΤΑ, ης, ή, *vivendi institutum, mos, genus vitæ*: *DIÆTA*, certa victûs ratio, qualis à medicis præscribitur: Ang. **Diet.** item *habitatio*, item *arbitrium*,

Διαιτάομαι, -ῶμαι, *vitam dego*: & pass. *alor, certâ victûs ratione utor*: &

Διαιτάω, -ῶ, *alo* seu *nutrio medicè*: item *rego, arbitror, discepto*: f. ήσω, p. ηκα, & διδιήτηκα, pro αἰτήκα, p. pass. δεδιήτημαι. à δίαιτα, *victus, arbitrium*.

Διαίτασεν Poët. & Dor. pro διήτησεν, *peregit*: 3. sing. aor. 1. act. à διαιτάω. à δίαιτα.

Διαιτομένη, præs. part. f. g. à διαιτάομαι, -ῶμαι, *vitam dego*. Th. δίαιτα.

Διαιτητὴς, οῦ, ὁ, *arbiter*: &

Διαιτητικὴ, sc. τέχνη, *pars medicinæ quæ de victûs*

victûs rationę agit: à διαιτάω, quod ab eod.

Διαιωνιεῖ, Att. pro διαιωνίσει, 3. ſing. f. 1. act. à

Διαιωνίζω, idem quod αἰωνίζω, *perpetuò duro, perenno.* Th. αἰών, *ævum.*

Διαλαθαριεῖ, f. 1. Att. à

Διαλαθαρίζω, *perpurgo:* f. ίσω, & Att. διαλαθαριῶ, εῖς, εῖ. p. διαλελαθάρκα. a. 1. διελαθαρέσα. Th. καθαίρω, *purgo.*

* Διαλαθιζάνω, *ſeparatim conſideo.*

* Διαλάμπτω, *incurvo expanſim.*

Διαλαρτερεῖν, *perdurare, tolerare:* vide in καρτερέω.

Διαλατελέγχομαι, *magis ac magis redarguo:* imperf. διαλατηλεγχόμην, ῡ, ιτο. f. διαλατελέγξομαι. p. paſſ. διαλατήλεγμαι. Ex λέγ, κατὰ, & ἐλέγχω, *arguo.*

* Διαλατέχω & διαλατάχω, *detineo.*

Διάκειμαι, *conſtitutus ſum, afficior:* præſ. part. διακείμενος, *diſpoſitus:* præſ. inf. διακεῖσθαι. Ex λέγ & κεῖμαι.

Διάκεισο, præſ. imperat. à præced.

Διακελεύομαι, f. εύσομαι, p. ευμαι, *hortor, moneo, jubeo:* à κελεύω, *jubeo.*

Διακενῶς & διακένως, adv. *ſupervacuè, fruſtra, inaniter:* &

Διάκενος, ος, ὁ ἡ ὄ, *vacuus, inanis:* item *macilentus:* à κενός, *vacuus.*

Διακέρσαι, *diſcindere, interſecare:* Æol pro διακεῖραι, a. 1. inf. act. ex διὰ & κείρω, *tondeo, ſcindo:* f. κερῶ, Æol. κέρσω, indè a. 1. ἔκερσα,

Διακεχωρισμένος, *ſegregatus:* & -ένως, adv. *ſeparatim:* à διαχωρίζω, quod vide.

Διακινδυνεύω, f. εύσω, *periclitor, periculum ſubeo:* item *periculum facio:* à κινδυνεύω, idem. Th. κίνδυνος, *periculum.*

Διακινίω, -ῶ, *permoveo, incito.* Th. κινέω.

Διακλάσας, *qui infregit:* a. 1. part. gem. σ, verbi

Διακλάω, *diffringo, frango.* Th. κλάω, άσω, *frango.*

* Διακλέπτω, *ſuffuror, occultè diſtrabo.*

* Διακληρονομούμενος, *diſtributus, diviſus,* part. paſſ.

Διακολυμβάω, *tranſnato.* Th. κολυμβάω, *nato.*

Διακολυμβώνταν, ejuſd. gen. pl. part. præſ.

Διακομίζω, f. ίσω, *tranſvebo, perfero:* ex διὰ & κομίζω, *porto.* Th. κομέω, *curo.*

Διακονέω, -ῶ, *miniſtro, famulor, inſervio:* cum dat. imperf. διεκόνεον, -ων. p. διηκόνηκα. a. 1. διηκόνησα. præſ. paſſ. διακονέομαι, *alii mihi inſerviunt.* p. διηκόνημαι. a. 1. paſſ. διηκονήθην. ex λέγ & κονέω, *feſtino.* Hinc

Διακονηθεῖσα, ejuſd. a. 1. part. paſſ. f. g.

Διακονία, ας, ἡ, *miniſterium, officium, functio.* ab eod. Th.

Διάκονος, ος, ὁ, vel ἡ, *miniſter,* qui in adminiſtrandâ republ. vel familiâ, vel eccleſiâ verſatur: ſpecialiter *DIACONUS,* præfectus ærarii eccleſiaſtici. Angl. a Deacon. compar. διακονέστερος, *expeditior.* ab eod. Th.

* Διακοπὴ, ῆς, ἡ, *interciſio, ſeparatio.*

Διακόπτω, *amputo, diſſeco, intercido:* à διὰ & κόπτω, *ſcindo.*

Διάκορος, ος, ὁ ἡ ὄ, *ſatiatus, repletus.* Th. κορέω, *ſatio.*

Διακόσιοι, αι, α, *ducenti, æ, a,* ex δίς, *bis,* & ἑκατὸν, *centum.* Hinc

Διακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, *ducenteſimus.*

Διακοσμέω, *diſtribuo, ordino, diſpono, exorno:* à κόσμος.

Διακοσμηθεῖμεν, per Sync. pro διακοσμηθείημεν, ejuſd. a. 1. opt. paſſ. 1. pl.

* Διακόσμησις, εως, ἡ, *diſpoſitio.*

Διακούομαι, *plenè audio:* f. 1. m. διακύσομαι. a. 1. med. διηκουσάμην, ω, ατο. Th. ἀκούω.

Διακούω, f. ύσω *audio:* etſi propriè ut diſcipulus præceptorem; Th. ἀκούω.

Διακρανεῦν, *aperire,* q. *caput aperire:* à

Διακρανόω, f. ώσω, per. Sync. pro διακαρανόω. Th. κάρηνον, *caput.*

* Διακρατέω, -ῶ, *pertinaciter obtineo, conſervo.*

* Διακριβόω, -ῶ, *exactè diſcutio.*

Διακριδὸν, adv. *diſcretè, eximiè:* à διακρίνω, *diſcerno.* Th. κρίνω, *judico.*

Διακριθεῖτε, Poët. Sync. pro διακριθείητε, 2. pl. a. 1. opt. paſſ. ejuſd. verbi

Διακριθήμεναι, Dor. pro διακριθῆναι. a. 1. inf. paſſ. ab eod. verbo.

Διακριθῆτε, 2. pl. a. 1. ſub. paſſ. à διακρίνω, *diſcerno,* quod vide.

Διακριμάει, pro σῖ, Ion. diſſolut. 3. ſing. f. 1. &

Διακρινθέντες, *diſcreti:* Poët. pro διακριθέντες, a. 1. part. paſſ. à

Διακρίνω, *DISCERNO, dijudico, dirimo, diſcepto, perficio:* imperf. διέκρινον, f. νῶ. p. διακέκρικα. a. 1. διέκρινα. præſ. paſſ. διακρίνομαι, ſæpè *ambigo, dubito.* διακρινόμεθα, 1. pl. præſ. ſub. paſſ. imperf. διεκρινόμην, ω, ετο, p. διακέκριμαι. a. 1. paſſ. διεκρίθην. a. 1. ſub. διακριθῶ, ῇς, ῇ. part. διακριθείς. Th. κρίνω, *judico.*

Διάκρισις, εως, ἡ, *diſcretio, examinatio, dijudicatio, certamen:* à διακρίνω.

Διακριτικὸς, ὴ, ὸν, *diſcernendi vim habens, perſpicax;* item *ſegregativus:* ab eod.

Διάκριτος, ου, ὁ ἡ ὄ, *diſcretus, eximius:* ab eod.

Διακρούσονται, 3. pl. f. 1. m. à

Διακρούω, *depello, interpello, impedio.* Th. κρούω, f. σω, *pulſo.*

Διακτορία, ας, ἡ, *functio perferendi mandata:* acc. Ion. διακτορίην· à διάκτωρ, *nuntius.* Th. διάγω, *traduco.*

Διάκτορος, ε, ὁ ἡ ὄ, *internuntius:* genit. à

Διάκτωρ, ορος, ὁ, id. Th. διάγω, *traduco.*

* Διακυβερνάω, *guberno, habeo rationem.*

Διακύπτω, *per locum* vel *feneſtram perſpicio.* Th. κύπτω, *incurvo me ad vivendum.*

Διακωλύω, *obnixè prohibeo:* imperf. διεκώλυον. f. ύσω. p. διακεκώλυκα. a. 1. διεκώλυσα. Th. κωλύω, *impedio.*

Διαλαγχάνω, f. λήξομαι. a. 2. διέλαχον, *ſortior, ſorte divido.* Th. λαγχάνω.

Διαλακτίζειν, *calcitrando repellere:* à λακτίζω.

Διαλαλέω, *divulgo:* imperf. διελάλεον, -ων. f. ήσω. p. διαλελάληκα. imperf. paſſ. διελαλεόμην, -ώμεν, ῆο, ῶ, ῆετο, εῖτο. Ex λέγ & λαλέω, *loquor.*

Διαλαμβάνειν, *dividere, diſtinguere, differere,*

de re aliquâ, comprehendere, tractare. Th. λαμβάνω, *capio*, ubi flexionem vide.

Διαλανθάνω, f. ήσω, *perlateo, delitesco:* à λανθάνω, *lateo*, quod vide. Th. λήθω, idem.

Διαλαχεῖν, a. 2. inf. διαλαχὼν, a. 2. part. à διαλαγχάνω, *sortitò divido:* ex διᾳ, & λαγχάνω, *sortior.*

Διαλέγομαι, *differo, colloquor:* cum dat. imperf. διελεγόμην, ου, ετο, p. διαλέλεγμαι. a. 1. διελέχθην. Ex διᾳ & λέγω, *dico.*

* Διαλέγω, *discerno, animadverto, deligo.*

Διαλείπω, f. ίψω, p. ειφα, *intermitto, interjicio.* Th. λείπω, *linquo.*

Διαλεκτικὴ (sub. τέχνη) *DIALECTICA, ars disserendi:* f. g. à

Διαλεκτικὸς, ὴ, ὸν, *DIALECTICUS:* à διαλέγομαι, *differo.* Th. λέγω, *dico.*

Διάλεκτος, ου, ἡ, *modus loquendi peculiaris, idioma linguæ*; item *lingua:* ab iisd.

Διαλελαμμένος. Ion. pro διαλελημμένος, *distinctus, distributus, captus, comprehensus:* p. part. pass. ex διὰ, & λαμβάνω, *capio.*

Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. à διαλέγομαι, *colloquor*, διελέχθησαν 3. plur. a. 1. pass. Th. λέγω.

Διαλήσω, 2. sing. f. 1. m. διαλήσομαι, à διαλανθάνω *prorsus lateo.* Th. λήθω.

* Διαλήψις, εως, ἡ, *propositum, intercæptum, interceptio.*

* Διαλιμπάνω, *intermitto.*

Διαλιπεῖν, a. 2. inf. act. διαλίπης, 2. sing. a. 2. sub. à διαλείπω, *abstineo.* Th. λείπω, *linquo.*

Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *differentia*; item *reconciliatio:* ex διὰ, & ἀλλάσσω, *muto.*

Διαλλάγηθι, ήτω, *reconciliator:* a. 2. imperat. pass. à διαλάσσω. quod vide.

Διαλλακτὴς, οῦ, ὁ, & διαλλακτήριος, *reconciliator, pacificator*, ab eod. Th.

Διαλλάσσω, & Att. -ττω, *reconcilio, permuto, differo:* fut. διαλλάξω, præt. διήλλαχα. a. 1. ἤλλαξα. a. 2. διήλλαγον. præs. pass. διαλλάττομαι. perf. pass. διήλλαγμαι. a. 1. pass. διελλάχθην. a. 2. pass. διηλλάγην. a. 2. imperat. pass. διαλλάγηθι, ήτω. Th. ἀλλάσσω, *muto.*

* Διάλλομαι, *salio.*

Διαλογὴ, idem quod διαλογισμός.

Διαλογίζομαι, *colloquor, cogito, ratiocinor, discepto*, imperf. διελογιζόμην, ου, ετο. a. 1. m. διελογισάμην, ω, ατο, p. pass. διαλελόγισμαι. Hinc

Διαλογισμὸς, οῦ, ὁ, *cogitatio, dubitatio, disceptatio:* ex διὰ, & λέγω, *dico.*

Διάλογος, ου, ὁ, *DIALOGUS, colloquium, sermocinatio:* à διαλογίζομαι.

* Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, *maledictio, contumelia.*

Διαλυμαίνεσθαι, *dilaniare, excarnificare*; quod à λυμαίνω, *vasto.* Th. λύμη, *exitium.*

Διάλυσις, εως, ἡ, *dissolutio*; item *decisio, pacificatio fœdus:* à

Διαλύω, *DISSOLVO, DILUO*; item *litem compono:* f. ύσω. p. διαλέλυκα. a. 1. διέλυσα. perf. pass. διαλέλυμαι. a. 1. διελύθην, *dispersus fui:* ex διὰ, & λύω, *solvo.*

Διαμαρτάνοι, 3. sing. præs. opt. act. à

Διαμαρτάνω, idem quod ἁμαρτάνω, *pecco, aberro, fallor:* f. ἁμαρτήσω. præt. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Διαμαρτυραμένος, a. 1. part. m. διαμαρτύρασθαι, a. 2. inf. m. à

Διαμαρτύρομαι, *etiam atque etiam obtestor:* item *contestor, testificor.* f. διαμαρτυρήσομαι. a. 1. m. διαμαρτυράμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. διαμαρτύρωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. διαμαρτύρασθαι. Ex διὰ, & μάρτυρ, *testis.* Hinc

* Διαμαρτυρία, ας, ἡ, *genus est exceptionis, instantis litis*; Demosth.

* Διαμασάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, *commanduco.*

* Διαμαχετέον, *pugnandum est.*

* Διαμάχη, *pugna, oppugnatio.*

Διαμάχομαι, *DIMICO, depugno, acriter pugno:* imperf. διεμαχόμην, ου, ετο. f. διαμαχήσομαι, -ίσομαι, vel -οῦμαι. p. διαμεμάχημαι. Th. μάχομαι, *pugno.*

Διαμάω, *demeto, abscindo.* Th. ἁμάω, *meto*, f. ήσω.

Διαμείβομαι, f. ίψομαι, p. ειμμαι, *commuto, permuto:* undè

Διαμειψόμεθα, *commutabimus:* f. 1. m. 1. pl. ex διὰ, & ἀμείβω, *muto.*

Διάμειψις, εως, ἡ, *permutatio:* ab eod.

Διαμεξεῖσι, adv. *membratim:* pro quo διαμελεΐζι, apud Hom. per Epenth. Poët. Th. μέλος, *membrum.*

Διαμέλλω, ήσω, *procrastino.* Th. μέλλω.

Διαμεμενηκότες, nom. pl. præt. perf. part. act. ex διαμένω, *permaneo*, quod vide.

Διαμέμφομαι, *incuso:* ex διὰ, & μέμφομαι, *conqueror, accuso:* f. ψομαι. p. μέμεμμαι.

Διαμένω, *permaneo, perduro:* f. μενῶ. p. διαμεμένηκα. a. 1. διέμεινα. a. 1. sub. διαμείνω, ῃς, ῃ, imperf. διέμενον. Ex διὰ, & μένω, *maneo.*

Διαμερίζω, *partior, distribuo, discrepo:* imperf. διεμέριζον. f. ίσω. p. διαμεμέρικα, a. 1. διεμέρισα. a. 1. imperat. διαμέρισον, άτω. perf. pass. διαμεμέρισμαι. a. 1. pass. διεμερίσθην, *discidi:* f. 1. pass. διαμερισθήσομαι, a. 1. m. διμερισάμην, ω, ατο: ex διὰ, & μερίζω, *separo.* Th. μείρω, *divido.*

Διαμερισμὸς, οῦ, ὁ, *distributio, dissidium:* à διαμερίζω, quod vide.

Διαμετρέω, *dimetior:* f. ήσω, p. διαμεμέτρηκα· ex διὰ, & μέτρον, *mensura.*

Διαμετρήσασθαι, *metiri:* ejusd. a. 1. inf. m.

Διαμέτρησις, εως, ἡ, *dimensio:* &

Διαμετρητὸς, ὴ, ὸν, *dimensus, mensuratus:* ab eod.

Διάμετρος, ου, ἡ, (sub. γραμμὴ) *DIAMETER*, linea recta figuram, quà longissimè patet, ex æquo secans. Th. μέτρον.

Διαμνημονεύω, *in memoriam revoco, commemoro:* à μνημονεύω, *memor sum.* Th. μνάομαι.

Διαμοιράομαι, *dispartior, divido:* à μοῖρα, *pars*, quod à μείρω, *divido.*

Διαμονὴ, ῆς, ἡ, *permansio, stabilitas, perennitas:* à διαμένω, quod vide.

Διαμορφόω,

Διαμορφόω, f. ώσω, *deformo*: à μορφόω, *FORMO*. Th. μορφὴ, *FORMA*.

ΔΙΑΜΠΑΞ, *in totum, utrinque*: διὰ παντός.

Διαμπερὲς, & διαμπερέως, adv. *prorsus, in totum, perpetuò, exactè, utrinque perforatum*: ex διὰ & ἀμπερὲς, per Tmesin, pro διαναπερὲς, à διὰ, ἀνὰ, πείρω, *transadigo*.

Διαμπραθέειν. a. 2. inf. à διαπέρθω, *devasto*. Nisi fit Poët. pro διαναπραθεῖν, metri causâ. à πέρθω, *vasto*, f. 2. πραθῶ. a. 2. ἔπραθον. a. 2. inf. πραθεῖν, Ion. & Poët. πραθέειν.

Διαμυλλαίνω, *rictu os distrabo, tortis labris illudo & irrideo*; item, *pastoritia fistula prosequor*. Th. μυλλὸς, *curvus*.

Διαμυσίλλειν, *in minima frustra dissecare*. Vide μυσίλλω.

Δίαν, acc. fing. à δῖος, α, ον, *divinus, a, um*. Th. Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*.

Διάναι, a. 1. inf. act. à διαίνω, *madefacio*.

Διαναπαύω, *recreo, interquiescere facio*; ex διὰ, ἀνὰ & παύω.

Διαναυμαχέειν, *navali prælio dimicare*. Vide ναυμαχία.

Διανδίχα, *bifariam*, adv. Poët. ex διὰ & ἀνδίχα, contractè ex ἀναδίχα, idem: uti etiam simplex δίχα, per ἅμῆσιν, διὰ δ' ἄνδιχα, &c. Hesiod. Th. δὶς, *bis*

Διανέειν, vide in νέω.

Διανεῖμαι, a. 1. inf. act. &

Διανεμηθῇ, *serpat*. 3. fing. a. 1. sub. pass. &

Διανενέμημαι, perf. pass. à

Διανέμω, *divido, administro, rego*. f. μῶ, præt. διανενέμηκα. præs. pass. διανέμομαι, *serpo, divulgor, distribuor*. perf. pass. διανενέμημαι. a. 1. pass. διενεμήθην. a. 1. sub. pass. διανεμηθῶ, ῇς, ῇ. ex διὰ, & νέμω, *tribuo*.

Διανεύω, *innuo*, f. εὐσω. p. διανένευκα. a. 1. διένευσα· ex διὰ, & νεύω, *annuo*.

* Διανίσσομαι, *assurgo, excito, elevo*.

Διανοέομαι, -εῦμαι, *ratiocinor, mente agito, sentio*: ex διὰ, & νοέω, *cogito*. Th. νόος, vel νοῦς, *mens*.

Διανοηθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass.

Διανόημα, ατος, τὸ, *cogitatum cogitatio*: à 1. pers. perf. pass. ejusd. verbi.

Διανοῆσθε, 2. pl. sub. præs. pass. ab eod.

Διανοητικὸς, ὴ, *ad cogitationem pertinens, intellectualis*: à 3. pers. perf. pass. ejusd.

Διάνοια, ας, ἡ, *agitatio mentis, cogitatio, ratiocinatio, animus*: ab eod. Th.

Διανοίγω, *adaperio*, præs. part. διανοίγων, ασα, οιγον. imperf. διήνοιγον. f. διανοίξω. a. 1. διήνοιξα. a. 1. pass. διηνοίχθην, ης, η, & in 3. pl. διηνοίχθησαν. a. 1. imperat. pass. διανοίχθητι, *aperitor*: ex διὰ & ἀνοίγω, quod ex ἀνὰ, & οἴγω, *aperior*.

Διανομὴ, ῆς, ἡ, *distributio, divisio, largitio ad populum*: à p. m. verbi διανέμω, *distribuo*.

Διανύμενος, præs. part. pass. à διανέομαι, *mente agito*.

Διανυκτερεύω, *pernocto*: f. εύσω, p. διανενυκτέρευκα. a. 1. διενυκτέρευσα· ex διὰ & νυκτερεύω, *noctem transigo*: quod à νύκτιος, *nocturnus*. Th. νὺξ, νυκτὸς, *nox*.

Διάνυσμα, ατος, τὸ, *iter, itineris profectio, progressus*, seu *iter uno die absolutum, ut mansio unâ nocte*: à

Διανύω, propriè *iter absolvo, expedio, perficio*, f. υσω. p. διήνυκα. a. 1. διήνυσα· ex διὰ, & ἀνύω, *perficio*.

Διάξεις, f. 1. act. sed διαξῇς, Dor. f. 1. à διάγω, *dego*. f. ξω, p. διήχα. a. 2. διῆγον. Th. ἄγω, *duco*.

Διαπαντὸς, *semper*. Legitur ut vox una: & διὰ παντὸς, sc. χρόνου, adv. *per omne tempus, sempiternùm*.

Διαπαρθενεύειν, *virginem vitiare*. Th. παρθένος, *virgo*.

Διάπασμα, ατος, τὸ, *medicamentum corpori*, vel *potui insperfum*: à

Διαπάσσω, & Att. -άττω, *inspergo*. Th. πάσσω, idem.

* Διαπαύομαι, *desisto, desino*.

* Διαπειλάω, *minor, minitor*.

Διάπειρα, ας, ἡ, Ion. *experientia, periculum, experimentum*: Hinc

Διαπειράω, -ῶ, & -άζω, *experior, exploro*: à πειράω, vel -άζω, *tento*. Th. πεῖρα, *conatus, experientia*.

Διαπεμπω, *dimitto, transmitto*. Th. πέμπω.

Διαπεραίνω, f. ανῶ, *ad finem perduco, absolvo, efficio*. Th. πέρας, *finis*.

Διαπεραίναι, ejusd. a. 1. inf.

Διαπεράσας, αντος, a. 1. part. à

Διαπεράω, -ῶ, *trajicio, pertranseo*. f. άσω, & ήσω. p. διαπέπρακα. a. 1. διεπέρασα. Pro διαπεράω, per Sync. etiam dicimus διαπράω· hinc, f. διαπρήσω, & Poët. διαπρήσσω. Th. πειράω, *transeo*.

Διαπερδικίζω, idem quod ἐκπερδικίζω, *decipio, effugio*. Th. πέρδιξ, *perdix*.

Διαπέρθω, f. έρσω, idem quod Th. πέρθω, *devasto, depopulor*.

Διαπέρσομεν, *destruxerimus*, ejusd. 1. pl. f. 1. act.

Διαπεσεῖσθαι, f. 2. inf. m. διαπεσεῖν, a. 2. inf. act. à διαπίπτω, *intercido*. Th. πίπτω, *cado*, f. πεσοῦμαι. a. 2. ἔπεσον.

* Διαπεταίζω, five

* Διαπετάννυμι, *distendo, in diversum pando*.

Διαπήγα, τὰ, *intercolumnia*, parvæ columnæ, quæ inter majores διαπήγνυται.

Διαπίπτω, f. πεσοῦμαι, *intercido, interlabor, diffluo*. Th. πίπτω, *cado*.

Διαπιστεύω, f. εύσω, *credo, concredo*, seu *fidei committo*: à πιστεύω, idem. Th. πείθω.

Διαπιστέω, f. ήσω, *prorsus diffido*: ab ἀπιστέω, *non credo*: ab eod. Th.

Διάπλασμα, ατος, τὸ, *unctio, fomentum*: à

Διαπλάσσω, & Att. -άττω, *fingo, formo*: item, *illino*: à πλάσσω, vel -άττω, idem.

* Διαπλατύνω, *dilato*.

Διαπλεῖν ἢ βίον, *vitam traducere*: vide διαπλέω.

Διαπλέξαισα, *contexens*: Æol. pro διαπλέξασα, aor. 1. part. act. f. g. à πλέκω, *necto*.

Διαπλεύσαντες, rom. pl. a. 1. part. act. à

Διαπλέω, *transnavigo, pernavigo*. f. πλεύσω, p. δια-

p. διαπέπλευκα. a. 1. διέπλευσα. Th. πλέω, *navigo.*

* Διαπληκτίζομαι & διαπληκτίζω, f. ίσομαι, *decerto, pugno, contendo.*

Διαπλόω, f. ώσω, Poët. id. quod διαπλέω.

Διαπνέω, & -είω, Poët. *perspiro, perflo, diffio.* Th. πνέω, *spiro.*

Διαπολεμέω, *debello, decerto.* Th. πόλεμος, *bellum.*

Διαπονέω, & διαπονέομαι, *elaboro, operam do, exerceo, ægrè fero:* a. 1. pass. διεπονήθην, a. 1. part. pass. διαπονηθείς. ex διὰ, & πονέω, *laboro.* Th. πένομαι, *ago,* p. m. πέπονα

Διαπόντιος, ος, ὁ ἡ, ὁ διὰ πόντου πλέων, *qui per mare navigat, transmarinus, maritimus.*

* Διαπόρευμα, ατος, τὸ, *transitus:* à

Διαπορεύομαι, *prætereo, pertranseo, perambulo,* imperf. διεπορευόμην. p. pass. διαπεπόρευμαι. a. 1. διεπορεύθην. Th. πείρω, *transeo,* p. m. πέπορα.

Διαπορέω, *hæsito, ambigo, addubitans quæro,* imperf. διεπόρεον, -ες, ει. -ει. f. ήσω. p. διαπεπόρηκα. Th. πείρω, *transadigo,* p. m. πέπορα· undè πόρος, ἄπορος, ἀπορέω, *dubito.*

Διαπόρησις, εως, ἡ, *dubitatio:* à 2. perf. perf. pass. ejusd. verbi.

Διαπορθμεύειν, *trajicere,* à πορθμὸς, *fretum,* quod à πείρω, *tranjeo.*

Διαπραγματεύομαι, *negotior:* f. εύσομαι, a. 1. m. διεπραγματευσάμην, ω, ατο, ex διὰ & πραγματεύομαι, *negotior:* à πρᾶγμα, *negotium.* Th. πράσσω, vel -τω, *facio.*

Διαπραθεῖν, *devastare,* a. 2. inf. Ion. pro διαπραθεῖν· ex διὰ, & πέρθω, *vasto,* a. 2. ἔπραθον.

Διαπράθομεν, *destruximus,* 1. pl. a. 2. ind. act. Ion. ab ἔπραθον, pro ἔπαρθον, verbi πέρθω.

Διαπραξάμενος, η, ον, a. 1. part. m. διαπράξασθαι, a. 1. inf. m. à

* Διαπράσις, εως, ἡ, *venditio.*

Διαπράσσω, Att. -άττω, *perficio, perago, impetro.* Th. πράσσω, vel -άττω, *facio.*

* Διαπρεπὴς, έος, ὁ ἡ, ὁ, *eximius, excellens, præclarus.*

* Διαπρέπον, οντος, idem.

Διαπρήξασθαι, Ion. pro διαπράξασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Διαπρήσασα, f. 1. part. f. g. &

Διαπρήσασι, *pertransibunt,* 3. pl. f. 1. act. Poët. gem. ας, à διαπερίω, *pertranseo,* quod ex διὰ & περάω, f. περάσω, & per Sync. πρήσω, & Poët. gem. ας, πρήσω· undè

Διαπρήσω, *pertranseo, percurro.*

Διαπρήσσω, etiam Ion. pro διαπράσσω, vel -άττω, *perficio.*

Διαπρηστεύειν, *indicium deferre:* q. à διαπρήσσω, *pertranseo.*

Διαπρίω, *serrâ dissecо,* f. ίσω, p. διαπέπρικα. a. 1. διέπρισα. Hinc

Διαπρίομαι, *frendeo:* item pass. *serrâ dissindor:* imperf. διεπριόμην, ου, ετο, a. 1. διεπρίσθην. Th. πρίω, *serro.*

Διαπρὸ, adv. *per totum, penitus, omnino, prorsus:* ex διὰ, & πρὸ, *ante.*

Διαπρύσιος, ος, η, ον, *penetrabilis, auditu pervius,* quasi διαπερεύσιος, à διαπορεύω. Th. πείρω, *transeo.*

Διάπτωμα, ατος, τὸ, *lapsus:* &

Διάπτωσις, εως, ἡ, *ruina, opinionis & spei frustratio, infortunium, lapsus vitæ:* à διαπίπτω, *intercido.* Th. πίπτω, *cado.*

* Διαπυνθάνομαι, *exquiro:* a. 2. inf. διαπυθέσθαι.

* Διαριζεύω, *strenuè pugno.*

Διαρρίω, f. ήσω, p. ηκα. *par sum, perduro, permaneo:* ex διὰ, & ἀρκέω, *propulso, opitulor.*

Διαρκὴς, ejusd. 2. sing. præs. sub.

Διαρκὴς, ές, ὁ ἡ, ὁ, *durans, sufficiens, constans.*

Διαρκῶς, adv. *sufficienter:* ab eod.

* Διαρμόζω, f. σω, *dispono, instruo:* perf. part. pass. διηρμοσμένος.

* Διαρπαγὴ, ῆς, ἡ *rapina, direptio.*

Διαρπάζω, *diripio:* f. άσω. p. διήρπακα. a. 1. inf. διαρπάσαι· ex διὰ, & ἁρπάζω, *rapio.*

Διαῤῥαγείης, a. 2. opt. pass. à διαῤῥήγνυμι.

Διαῤῥαίσει, *vastabit,* f. 1. ind. à διαῤῥαίω, *destruo:* f. σω. ex διὰ, & ῥαίω, f. σω, *vasto.*

Διαῤῥέω, *perfluo, diffluo:* à ῥέω, *fluo.*

Διαῤῥήγνυμι, vel διαῤῥήσσω, *disrumpo, diffringo:* f. διαῤῥήξω, p. διέῤῥηχα. a. 1. διέῤῥηξα. a. 1. part. διαῤῥήξας, αντος, imperf. pass. διερῥηγνύμην, σο, το. Th. ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango.*

Διαῤῥήξας, αντος, & in f. g. διαῤῥήξασα, a. 1. part. à διαῤῥήγνυμι.

* Διαῤῥίπτω, *dejicio, dispicio.*

* Διαρυθμέω, -ῶ, f. ήσω, *compingo, concinno.*

* Διαρτάω, -ῶ, *suspendo; mihi consilio.*

* Διαρτίζω, f. ίσω, *reformo, fingo, perficio,*

Διασαφέω, *significo, planum facio:* f. ήσω. p. διασεσάφηκα. a. 1. διεσάφησα· ex διὰ, & σαφέω, *declaro.* Th. σαφὴς, *perspicuus.*

Διασάφησις, εως, ἡ, *interpretatio, declaratio, patefactio:* à præced.

Διασείω, *concutio:* f. σείσω. p. διασέσεικα, a. 1. διέσεισα. a. 1. sub. διασείσω, ῃς, ῃ, & in 2. pl. διασείσητε, *concutite:* ex διὰ & σείω.

Διασημαίνω, f. ανῶ, *signum do, manu significo:* à

Διάσημος, ος, ὁ ἡ, ὁ, *illustris:* quod à σῆμα.

Διασιγάσομαι, *reticebo,* Dor. pro διασιγήσωμαι, f. 1. m. à σιγάω, *sileo.*

Διασκεδάω, seu -άζω, *dissipo, disjicio:* à σκεδάω, vel -άζω, *dissipo.*

* Διασκεδασμὸς, οῦ, ὁ, *dissipatio.*

* Διασκευάζομαι, *colligo vasa, sarcinas compono.*

Διασκευάζω, *apparo, instruo, adorno:* & indè

Διασκευὴ, ῆς, ἡ, *apparatus, adornatio, ornamentum:* à Th. σκεῦος, *vas.*

Διάσκεψις, εως, ἡ, *consideratio, consultatio:* à σκέψις id. q. à σκέπτομαι, *circumspicio.*

Διασκηνίπτω, idem quod διασκορπίζω, *dissipo:* quod vide, & σκηνίπτω.

Διασκίδνασι, *dissipant,* 3. pl. præs. act. à

Διασκίδνημι, f. ήσω, p. ηκα, *dissipo, diffundo.* Th. σκίδνάω, *dispergo.*

* Διασκιρτάω, f. ήσω, *exulto, exilio, commoveo.*

Διασκορπίζω, *dispergo, disjicio:* f. ίσω, p. διεσκόρπικα, perf. pass. διεσκόρπισμαι. a. 1.

pass. διεσκορπίσθην· f. 1. pass. διασκορπισθήσομαι· ex διᾳ & σκέρπίζω, *dissipo.*

Διάσμα, ατος, τὸ, *licium*: à διάζομαι, *telam perficio.*

Διασμᾶν, *abstergere.* Th. σμάω, idem.

Διασπαρέντης, nom. pl. a. 2. part. pass. διασπαρῆναι, a. 2. inf. pass. à διασπείρω, q. v.

Διάσπασις, εως, ἡ, &

Διάσπασμα, ατος, τὸ, necnon

Διασπασμὸς, ὁ, *dissipatio, divulsio*: à perf. pass. seq.

Διασπάω, *discerpo, divello, distrabo*: f. άσω, p. διέσπακα. a. 1. διέσπασα, perf. pass. διέσπασμαι. inf. διεσπᾶσθαι, a. 1. pass. διεσπάσθην. a. 1. sub. pass. διασπασθῶ. ex διὰ & σπάω, *trabo.*

Διασπείρω, *dissemino, dispergo*: f. 1. διασπερῶ· f. 2. διασπαρῶ. p. διέσπαρκα. a. 1. διέσπειρα. a. 2. διέσπαρον. a. 2. pass. διεσπάρην, *dispersus fui*: a. 2. part. διασπαρὶς, ἔντος, p. m. διέσπορα. ex διὰ, & σπείρω.

Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, *dispersio*: à præt. m. διέσπορα verbi διασπειρω.

Διάσαλησον?), *dividentur*: 3. pl. f. 2. pass. verbi διαζέλλω,

* Διάσαλσις, εως, ἡ, *fœdus.*

Διαστὰς, άντος, *distans, divisus*, a. 2. part. verbi διίστημι, *dirimo*: &

Διάστασις, εως, ἡ, *distantia, dissidium*: à διίστημι, *separo*: ex διᾳ, & ἵστημι, *sto.*

Διάστειλον, *constitue*, a. 1. imperat. act. à

Διαστέλλω, *mando, edico*; item *diduco, separo, distinguo, definio*: f. διαστέλω. p. διέσταλκα. a. 2. διέσταλον· imperf. pass. διεστελλόμην, ῡ, ετο. a. 1. m. διεστειλάμην, ω, ατο. præt. m. διέστολα· ex διᾳ & στέλλω. *mitto.*

Διάστημα, ατος, τὸ, *intervallum*: à διίστημι, *disto*, Th. ἵστημι, *sto.*

* Διαστηρίζω, f. σω. p. διεστήρικα, *fulcio, firmo*: à στηρίζω.

Διαστῆσαι, a. 1. inf. διαστήσας, αντος, *progressus*, a. 1. part. act. ab eod. verbo & Th.

Διάστητον, *disjuncti sunt*, a. 2. act. dual. num. Ion. pro διεστήτην, à διίστημι, verbi διΐστημι.

Διαστοιβάζειν, *constipare*, quod à στοιβάζω, *struo.* Th. στείβω, *calco.*

Διαστολὴ, ῆς, ἡ, *distinctio, differentia*; item *dilatatio, diductio, extensio*: cui συστολὴ, opponitur, apud Medic. & Gram. à perf. m. verbi διαστέλλω, *diduco.* Th. στέλλω, *contrabo.*

Διαστρέφω, *perverto, distorqueo*: f. ψω. p. διέστρεφα. a. 1. διεστρέψα. a. 1. inf. διαστρέψαι, *divertere*, præt. perf. pass. διέστραμμαι. part. διεστραμμένος, η, ον, *perversus*, perf. m. διέστροφα. ex διᾳ, & στρέφω, *verto.*

Διαστροφὴ, ῆς, ἡ, *perversio, distortio*: &

Διάστροφος, ῡ, ὁ ἡ ἡ, *perversus, distortus, qui à mente est alienatus*, à perf. m. v. διαστρέφω.

* Διαστρωνύμι, -νύω, *sterno, paro.*

* Διασυρίζω, f. συρίξω, *sibilum edo.*

Διασυρμὸς, ῦ, ὁ, *detractio, obtrectatio*: à

Διασύρω, εις, ει, *distrabo, lacero, detrabo, obtrecto.* Th. σύρω, f. ρῶ, *trabo*: p. σέσυρκα. perf. pass. σέσυρμαι.

Διάσφιξις, αγος, ἡ, *loci distantia, intervallum, divortium*; ex διὰ, & σφάζω, *jugulo.*

* Διαχίζω, f. ίσω. p. ἐδιέχικα, *scindo.*

Διαχων, a. 2. part. act. à διέχω, q. à διᾳ-χέω, *penetro, trajicio.* Th. ἔχω, *habeo*, a. 2. ἔχον.

Διασώζω, *servo, conservo*, f. σω. p. διασέσωκα, a. 1. διέσωσα. a. 1. sub. διασώσω, ῃς, ῃ, a. 1. int. διασῶσαι, a. 1. pass. διεσώθην, ῃς, ῃ, *sanatus fui*, a. 1. part. pass. διασωθεὶς, a. 1. inf. pass. διασωθῆναι· à σώζω, *servo.* Th. σόος.

Διασώσειε, 3. sing. a. 1. opt. Æol. præced. verbi.

Διασώσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. & in 3. pl. διασώσωσι· à διασώζω.

Διαταγὴ, ῆς, ἡ, *ordinatio, dispositio*: ab a. 2. pass. διετάγην, ης, η, vel à perf. m. v. διατάσσω, quod vide.

Διάταγμα, ατος, τὸ, *edictum*: à perf. pass. ejusd. verbi.

Διάταξις, εως, ἡ, *constitutio*: ab eod. verbo in eod. temp.

Διαταράσσω, vel -ττω, *perturbo, conturbo*, f. ξω. p διατετάραχα. a. 1. διεταραξα. perf. pass. διατεταραγμαι. a. 1. pass. διεταράχθην· ex διᾳ, & ταράσσω, vel -ττω, *commoveo.*

Διάτασις, εως, ἡ, *extensio, contentio*: à διατείνω.

Διατάσσω, seu -ττω, *præcipio, ordino, dispono*: f. ξω. p. διατέταχα. a. 1. διέταξα. a. 2. διέταγον. f. 1. m. διατάξομαι. perf. pass. διατέταγμαι, *edixi*: perf. part. pass. διατεταγμένος, η, ον, a. 1. pass. διετάχθην. hinc τὰ διαταχθέντα, *demandata*: a. 1. part. pass. a. 2. pass. διετάγην, & part. διαταγεὶς, a. 1. med. διεταξάμην, ω, ατο. perf. m. διατέταγα. Th. τάσσω vel -ττω, *ordino.*

Διαταχέων, *celerrimè, repentè*, seu seorsim διὰ ταχέων. item διάταχυς. seu διᾳ τάχυς, & διαταχέως, necnon διατάχως. Th. ταχὺς, *celer.*

Διατεθεῖεν, per Sync. pro διατεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. à διατίθημι, *dispono.* Th. τίθημι, *pono*: f. θήσα. à. 1. pass. ἐτέθην. hinc a. 1. inf. pass. διατεθῆναι.

Διατεθρυλλημένα, *divulgata*, perf. part. pass. à διαθρυλλίω, *divulgo*: f. ήσω. p. κα. ex διὰ, & θρύλλος, *susurrus, murmur.*

Διατείνας, a. 1. part. act. à

Διατείνω, *extendo, distendo*, f. νῶ. a. 1. διέτεινα. Th. τείνω, *tendo.*

Διατελέω, -ῶ, ἐεις, -εῖς, &c. *permaneo*, neut. abs. item activè, *perago, traduco, conficio*: f. έσω. p. διατετέλεκα, à τελέω.

Διατέλυς & διὰ τέλυς, *continentèr, assiduè.*

Διατέμνω, f. μῶ, *dissecо, separo, divello*: à τέμνω, *seco.*

Διατεταμένος, ῡ, *distentus*: part. perf. pass. à διατείνω, *distendo.* Indè

Διατεταμένως, adv. *obnixè.*

Διατεταχέναι, perf. inf. act. à διατάσσω, q. v.

Διατετίναχθαι, perf. inf. pass. à διατινάσσω, *concutio*: f. ξω. p. χα. Th. τινάσσω, *quatio.*

Διατετραίνειν, Ion. & Poët. pro διατορεῖν, *perforare*: διατετρανίεις pro διατετιανεῖς, *perforabis*: vide τιτραίνω. Th. τιτράω, *perforo.*

Διατηρέω, *conſervo*: imperf. διατήρεον, -ων, -εες, -ειτ, -ει, f. ήσω. p. διατετήρηκα. Th. τηρέω.

* Διατήρησις, εως, ἡ, *conſervatio.*

Διατί, *quare?* adv. interrogandi: ex διὰ, *propter*, & τὶ, *quid?*

Διατίθημι, *diſpono*: f. διαθήσω. p. διατέθεικα. a. 2. διέθην, præſ. paſſ. διατίθεμαι, *paciſcor*, & in 3. pl. διατίθενται. f. 1. m. διαθήσομαι. a. 2. m. διεθέμην, σο, το. Th. τίθημι.

* Διατόνιον, ου, τὸ, *fibula.*

* Διατορεύματα, των, τὰ, *tornaturæ, cælaturæ.*

* Διατρέπω, *arceo, repudio.*

* Διατρέφω, f. θρέψω, p. διατέτροφα, *enutrio, ſalvo.*

* Διατρέχειν, *percurrere, diſcurrere.*

Διατριβαῖς, dat. pl. à

Διατριβὴ, ῆς, ἡ, *mora, commoratio, converſatio*; item *exercitatio, argumentatio, inſtitutum vitæ, collatio, congreſſus*: à

Διατρίβω, *commoror, verſor, dego*, neut. item activè *attero, conſumo, procraſtino*, imperf. διέτριβον. f. ψω. p. διατέτριφα. a. 1. διέτριψα. a. 2. διέτριβον, id. cum imperf. *contrivi*: præſ. part. paſſ. διατριβόμενος, *attritus*: διατρίβοντας, acc. pl. part. Th. τρίβω.

Διάτριχα, *trifariam*: à τρίχα, Dor. τρίχθα. Th. τρεῖς, *tres.*

Διατροφὴ, ῆς, ἡ, *alimentum*: à διατρέφω, *nutrio*, p. m. διατέτροφα· ex διὰ & τρέφω, *alo.*

Διατρυφεὶς, έντος, a. 2. part. paſſ. à διαθρύπτω, *diffringo, contero*: q. ex διὰ & θρύπτω.

ΔΙΑΤΤΑ'Ω, -ῶ, *percribro*: q. à διασσάω· à σῶ, *concutio*: unde σήθω.

Διατυπόω, f. ώσω, *conformo, informo, fingo, deſcribo*: & hinc

Διατύπωσις, εως, ἡ, *delineatio, deſcriptio, informatio.* Th. τυπόω, *formo.*

Διαυανθῆναι, a. 1. inf. paſſ. à διαυαίνω, *deficco.* Th. αὖω, *arefacio, accendo.*

Διαυγάω & -άζω, *illuceſco*: f. άσω. p. διαύγακα. a. 1. διαύγασα. a. 1. ſub. διαυγάσω, ᾳς, ᾳ, ab αὐγάζω, *illuſtro.* Th. αὐγὴ, *ſplendor, lux.*

* Διαυγὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *pellucidus.*

Διαυλοδρόμος, ου, ὁ, *Diali curſor*: à δίαυλος & δρόμος, à τρέχω, *curro.* Legitur, & διαυλοδρομᾶν, gen. pl. Dor. pro διαυλοδρόμων. Vel eſt διαυλοδρόμης, ου, ὁ.

Δίαυλος, ου, ὁ, *curſus reciprocus* ſeu *duplicatus*, obeundi ſcil. ſtadium, & mox redeundi: conſule Suid. & Etymol. mag. à δὶς & αὐλίζεσθαι, quòd bis in eodem ſtaret.

Διαφάγῃ, *comedat, devoret*: 3. ſing. ſub. act. à διαφάγω, quod à διὰ & φάγω.

Διαφάγων, ουσα, ον, *comedens, exedens*: part. præſ. indic. ejuſdem verbi.

Διαφαίνειν, *interlucere, diluculum eſſe*: à φαίνω.

Διαφαίνεια, ας, ἡ, *perſpicuitas*: &

Διαφανὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *perlucidus*, qui tranſparet: à διαφαίνω, *oſtendo*: p. m. διαπέφανα. Th. φαίνω, *ſplendeo.*

* Διαφαύσκω, f. σω, p. κα, *illuceo*: ex φάω,

Διαφέροντα, τὰ, *diſcrepantia, præſtantia, potiora*: præt. paſſ. à

Διαφέρω, *DIFFERO, antecello, deporto*: f. διοίσω, a. 1. διήνεγκα. a. 2. διήνεγκον. a. 2. ſub. διενέγκω, ῃς, ῃ, præſ. paſſ. διαφέρομαι, *diſſeminor*, item *hinc inde jactor.* Th. φέρω, *fero.*

Διαφεύγω, *effugio*: f. 1. m. διαφεύξομαι. a. 2. act. διέφυγον. a. 2. opt. διαφύγοιμι, p. m. διαπέφευγα, pro διαπέφυγα. Th. φεύγω, *fugio.*

Διαφημέω, *ſpargo famam*: f. ήσω. p. διαπεφήμικα. a. 1. διεφήμησα. ex φήμη, *fama.* Th. φάω, *dico.*

Διαφημίζω, *divulgo, diſſemino*: f. ίσω. p. διαπεφήμικα. a. 1. paſſ. διεφημίσθην· ab eod.

Διαφθαρῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. à

Διαφθείρω, *corrumpo, ſtupro, interficio*: fut. 1. διαφθερῶ. f. 2. διαφθαρῶ. p. διέφθαρκα. a. 1. διέφθειρα. a. 1. inf. act. διαφθεῖρα. a. 2. act. διέφθαρον. perf. paſſ. διέφθαρμαι. part. διεφθαρμένος, *corruptus*: a. 2. paſſ. διεφθάρην. p. m. διέφθορα· à φθείρω, *corrumpo*; quod à φθίω, idem.

Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio, corruptela, ſtupratio, interitus, pernicies*: à p. m. διέφθορα, verbi διαφθείρω, *corrumpo.*

Διαφθρέειν, Ion. pro διαφθείρειν, *diripere, vaſtare*: à φθείρω.

* Διαφοβέω, -ῶ, f. ήσω, *terreo*: unde

* Διαφόβημα, ατος, τὸ, *terror.*

Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, *differentia, diſſidium*: à διαφέρω, *differo.*

Διαφορέω, idem ac διαφέρω; item *diripio, diſſipo*: διαφορῆσαι. a. 1. inf. act. Th. φέρω.

Διαφορητικὸς, ἡ, *diſcuſſorius*; ut διαφορητικὰ φάρμακα· à 3. perſ. perf. paſſ. præced. verbi.

Διάφορος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *diverſus, excellens*: comp. διαφορώτερος, α, ον, *excellentior*: à διαφέρω.

* Διαφραγὴ, ῆς, ἡ, *ruptura.*

Διάφραγμα, ατος, τὸ, *interſtitium*: à 1. perſ. perf. paſſ. ſeq.

Διαφράσσω, ſeu -άττω. f. άξω. p. χα. *interſepio, obſtruo.* Th. φράσσω, *ſepio.*

Διαφύγοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi διαφεύγω, *effugio*: a. 2. διέφυγον. Th. φεύγω, *fugio.*

Διαφυλαξαι, a. 1. inf. act. à

Διαφυλάσσω, vel -ττω, *cuſtodio, conſervo.* Th. φυλάσσω, idem.

Διαφωνέω, ήσω, f. *diſcrepo, diſſentio*: item *diſſono*: à φωνέω, *voco*, quod à φωνὴ, *vox.*

Διαφώσκειν, *illuceſcere, diluculum fieri.* Th. φάω, *luceo.*

* Διαφωτίζω, *revelo, illumino.* Th. φῶς.

Διαχέαι, a. 1. inf. act. à

Διαχειρίζομαι, f. ίσομαι, *violentis manibus occido, interficio*; item *adminiſtro*: à

Διαχειρίζω, idem f. ίσω. p. διαχεχείρικα, a. 1. διεχείρισα, a. 1. m. διεχειρισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. διεχειρίσασθαι, à χειρίζω, *manu tracto.* Th. χεὶρ, *manus.*

* Διαχειρόομαι, idem.

Διαχειροτονεῖν, *dijudicare*, vel *decretum facere*, propriè per manuum elevationem, διαψηφίζειν, verò *calculis*: &

Διαχειροτονία, ας, ἡ, *dijudicatio*, q. *suffragiorum divisio*: à διὰ, χειρ, & τείνω, *extendo*.

* Διαχέω, f. χέσω & χεύσω, *diffundo*: a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, ἔχεα. Th. χέω.

Διαχραίομαι, -ῶμαι, f. ισομαι, p. ωσμαι, *interficio*, *suppliciis afficio*: item ut simplex χραίομαι, *utor*. Th. χράω.

Διαχρᾶσθαι μιν, *seipsum interficere*: hinc διαχρησεῖται, Dor. pro διαχρήσεται, *interficiet*.

Διαχρῆναι, inf. à διαχράω vel διάχρημι. Vel legend. διαχρᾶν pro διαιρεῖν, *aliquid distinctè dicere*.

Διαχρῆσθαι, idem quod simplex χρῆσθαι.

* Διαχρύσος, ὁ ἡ ἡ, *deauratus*, *inauratus*.

* Διαχυω, id. q. διαχέω, *diffundo*.

Διαχωρέω, -ῶ, *pervado*, *peregrinor*. Th. χῶρος.

Διαχωρίζω, *separo*, *disjungo*: f. ίσω. p. διακεχώρικα, a. 1. διεχώρισα, præs. m. διαχωρίζομαι, *discedo*: διαχωρίσθητι, a. 1. imperat. ex διὰ & χωρίζω. Th. χωρὶς, *seorsim*.

Διάψαλμα, *vocis inter canendum mutatio*, *rythmi commutatio*, *vicissitudo canendi*; alii *pausam*; alii *alterius sensûs exordium*: & alii *ejusd. musicæ varietatis silentium*, dixerunt: à διαψάλλω, idem quod ψάλλω, q. v.

Διαψεύδομαι, *frustror*, *fallor*; item activè idem ac Th. ψεύδω, *fallo*, *decipio*.

* Διαψιθυρίζω, *fibilos facio fraudulentos*.

Δίβαφα, & δίβαφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *purpura bis tincta*: à δὶς, *bis*, & βάπτω, *tingo*.

Δ' γάμμα, *duplex gamma*, sc. F. quod & digamma Æolicum appellatur.

Δίγληνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui geminas oculorum pupillas habet*; ex δὶς & γλήνη, *oculi pupilla*.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, *documentum*: à διδάσκω, *doceo*: præt. pass. δεδίδαγμαι.

Διδακταὶ ἀρεταὶ, *virtutes doctrinâ comparatæ*: διδάκτ', scil. πράγματα.

Διδακτικὸς, ἡ, ὸν, *aptus ad docendum*: &

Διδακτὸς, ἡ, ὸν, *doctus*, *a*, *um*, idem quod δεδιδαγμένος, *& de rebus quæ doceri discive possunt*. Th. διδάσκω, *doceo*.

Δίδακτρον, ου, τὸ, *minerval*: ab eod. Th.

Διδάξαι, a. 1. inf. act. à δίδαξε, a. 1. Ion. pro ἐδίδαξε, verbi διδάσκω, *doceo*: f. διδαξω.

Διδάξῃς, 2. pers. a. 1. sub. διδάξω, f. 1. vel a. 1. sub. à διδάσκω, *doceo*: quod vide.

Δίδαξις, εως, ἡ, *doctrina*, *præceptio*, ab eod. Th.

Δίδασκ' pro διδασκε, *doce*, præs. imperat. act. à διδάσκω.

Διδασκαλεῖον, ου, τὸ, *locus docendi*, *schola*: &

Διδασκαλία, ας, ἡ, *doctrina*, *docendi munus*: διδασκαλία, ων, τὰ, pro *documentis rebusque quas quis aliquem docet*; *minerval*: ab eod.

Διδάσκαλος, ου, ὁ, *magister*, *præceptor*: ab eod.

Διδασκέμεν & διδασκέμεναι, præs. inf. Ion. & Dor. pro διδάσκειν, à διδάσκω, *doceo*.

Διδάσκευ, *disce*, Dor. præs. imperat. pass. pro δ.δάσκω, ejusd. verbi.

Διδασκίαν, Att. pro διδάσκω, *doceo*.

Διδασκῆσαι, a. 1. inf. act. verbi διδασκέω, idem quod διδάσκω, *doceo*.

ΔΙΔΑ'ΣΚΩ, *doceo*, imperf. ἐδίδασκον, f. δεδάξω. p. δεδίδαχα. a. 1. ἐδ.δαξα, ας, ε, a. 1. imperat. δίδαξον. a. 1. sub. δ.δαξω, ης, η, a. 1. inf. διδάξαι, præs. pass. δι-δάσκομαι, *disco*: p. δεδίδαγμαι, a. 1. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, & in 2. pl. ἐδιδάχθητε, *didicistis*. Hinc

Διδαχὴ, ης, ἡ, *doctrina*: à διδάσκω.

Διδαχθῇς, *docearis*, a. 1. sub. pass. ejusd.

Διδείασι, Poët. pro διδέασι, seu διδεῖσι, à δίδημι, idem quod δέω, *ligo*.

Δίδη, Ion. & Poët. pro ἐδίδη, 3. sing. imperf. à δίδημι, quod à δέω.

Διδόαμεν, pro δίδαμεν, 1. pl. præs. ind. Pleonasmo literæ α, à δίδωμι, *do*.

Διδοῖ, 3. sing. præs. διδοῖσθα, pro διδοῖς, 2. sing. per Paragog. Æol. syllabæ θα, à δ.δόω, pro δίδωμι, *do*: sic & δίδω, Dor. pro δίδς, *da*, præs. imperat. à δίδοε, -ε, pro δίδοθι.

Διδόμεν, Ion. Dor. & Æol. pro διδόναι, præs. inf. hinc διδόναι φόβον ὄπασε, *injicere metum*: Pind.

Δίδοτι, Dor. pro δίδωσι, *dat*, 3. sing. præs. ind. act. διδόντι, Dor. pro διδοῦσι, 3. pl. præs. vel dat. pl. part. præs. act à δίδωμι, *do*.

Διδότω, 3. sing. præs. imperat. act. à δίδοθι, & in 2. pl. διδοτε, *date*: à δίδωμι.

Δίδς, imperf. Ion. pro ἐδίδς, *dabat*: à διδόω; potest etiam esse imperat. præs. pass. δίδς & δίδοσο, *da*: διδῦναι, Poët. Epenth. pro διδόναι, præs. inf. act. διδὺς, præs. part. act. διδῦσιν, 3. pl. præs. ind. à δίδωμι.

Διδῦν, Ion. & Poët. pro διδόναι, *dare*: præs. inf. à δίδωμι, vel inf. à

Διδῶω, -ῶ, f. ώσω, idem quod δίδωμι.

Διδράσκω, *fugio*: f. δράσω. p. ακα. a. 2. ἔδραν, ας, &c. a. 2. opt. δραίην & δρφην, inf. δρᾶναι. part. δράς. q. à δράω, pro *fugio*, inus.

Δίδραχμον, ου, τὸ, (sub. νόμισμα) *DIDRACHMUM*, nummus duas drachmas valens, neut. gen. à

Δίδραχμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui duarum drachmarum pretii est*: ex δὶς, *bis*, & δράχμη, *drachma*.

Διδυμάονε, *gemini*, & -ες, nom. & acc. dual. à διδυμάων, ονος, quod à δίδυμος, *geminus*.

Διδυματόκος, ου, ἡ, *gemellipara*: à δίδυμος, *geminus*: & τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

* Διδυμέουσα, ης, ἡ, *quæ gemellis est fœtibus*; Cant. iv. v. 2

ΔΙ'ΔΥΜΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, *geminus*, *duplex*: δίδυμοι, *gemelli*, διδυμάονες, idem, & etiam *bini*: q. à δύο, *duo*.

* Διδυμοτόκοι, ων, οι, *parientes gemellos*.

Διδυμόχροος, *bicolor*: ex δίδυμος, *duplex*, & χρόα, *color*.

Διδῶ, ῷς, ῷ, præs. sub. &

Διδωθι, pro δίδοθι, Poët. & Æol. præs. imperat. act. à

ΔΙ'ΔΩΜΙ, *do*, *dono*, *constituo*: imperf. ἐδίδων, ως, ω, vel ἐδίδυν, υς, υ, q. à διδόω, f. δώσω, a. 1. sub. δώσω, ης, η, p. δέδωκα, pluſq. p. ἐδεδώκειν, & δεδώκειν, Joh. xi. 57. a. 1. ἔδωκα, ας, ε, a. 2. ἔδων, ως, ω, a. 2. imperat. δὸς, & in pl. δότε, *date*:

a. 2.

ς, 2. ſub. δῶ, ῷς, ῷ, a. 2. opt. δοίην, & Attic. δῷην, ης, η, a. 2. inf. δοῦναι. a. 2. part. δούς, δόντος, *qui dedit*: imperf. paſſ. ἐδιδόμην, σο, το, perf. paſſ. δέδομαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐδόθην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. δοθείην ης, η, a. 1. ſub. paſſ. δοθῶ, ῆς, ῆ, a. 1. inf. δοθῆναι. a. 1. part. paſſ. δοθείς, εῖσα, έν, f. 1. paſſ. δοθήσομαι, η, σται.

Διδῶν, Dor. pro διδοῦν, quod vide.

Δίε, pro ἔδιε, *timebat*, imperf. Ion. à δίω, pro δείδω. Alii volunt eſſe a. 2. verbi δείω, pro δίδω, cujus a. 2. fit ἔδιον, ες, ε.

Διέβαινε, 3. ſing. imperf. verbi διαβαίνω, *tranſvado*. Th. βαίνω, *eo*.

Διεβίβασα, a. 1. ind. act. verbi διαβιβάζω, *tranſeo*.

Διεβλήθην, *delatus fui*: a. 1. ind. paſſ. à διαβάλλω, *trajicio, calumnior*: Th. βάλλω, *jacio*.

* Διεγγυάω, *oppignero*.

Διεγείρω, *excito, ſuſcito, expergefacio*: f. διεγερῶ. p. διήγερκα. a. 1. διήγειρα. imperf. paſſ. διηγειρόμην, ὑ, ετο, a. 1. paſſ. διηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, *excito*.

Διεγερθείς, *excitatus*: a. 1. part. paſſ. ejuſd.

Διέγερσις, εως, ἡ, *excitatio*: ab eod. Th.

Διέγνωκα, *dijudicavi, decrevi*: perf. act. & διέγνων, a. 2. pro eod. à διαγινώσκω, q. v.

Διεδάσατο, *diſtribuit*, 3. ſing. a. 1. m. Poët. ſic διεδάσαο, 2. ſing. ejuſd. temp. pro διεδάσω. Ion. ω mutatur in αο· à διαδάζω. Th. δαίω, *divido*.

Διέδεξε & διέδειξαν, Ion. pro διέδιξε, & διέδειξαν, a. 1. ind. act. verbi δείκνυμι, *oſtendo*.

Διέδην, adv. διὰ τέλους, Heſych. à δίημι, *trajicio*, aut *tranſeo*.

Διεδιδόμην, σο, το, imperf. paſſ. à διαδίδωμι, *trado per manus*. Th. δίδωμι, *do*.

Διέδοξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διαδοκέω, *videor*: f. δόξω.

Διέδρα, *effugit*, Dor. pro διέδρη, 3. ſing. a. 2. act. q. à δρῆμι, inuſ. pro quo διδράσκω uſurpatur, quod vide.

Διέδωκα, a. 2. ind. act. verbi διαδίδωμι, *per manus trado*.

Διέζωσεν, 3. ſing. a. 1. act. à διαζώννυμι, *præcingo*: f. ζώσω. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι.

Διέθετο, *pepigit*: 3. ſing. a. 2. m. à διατίθημι, a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην· &

Διέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διατίθημι, *diſpono*: ex διὰ & τίθημι, *pono*.

Δίει, 3. ſing. imperf. tanq. à δίω, verbi δίημι, *tranſmitto, trajicio*. Poteſt etiam eſſe 3. ſing. præſ. verbi δίω, pro δείδω, *timeo*. Tum δίει, *trajice*, eſt præſ. imperat. ut ἴθι, vel εἶ, ἴτω, ab inuſit. ἴω, verbi εἶμι, *eo*.

Διειδής, έος, & τὸ διειδὲς, *conſpicuus, clarus, a, um*. Th. εἶδω, *video*.

Διείδω, & διειδέω, *dignoſco, perſpicio*. Th. εἶδω, *ſcio*.

Διεῖλε, a. 2. ind. 3. ſing. verbi διαιρέω, *divido*: f. ήσω. p. ἥρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε. Th. αἱρέω, *capio*.

Διειλημμένος, υ, *interceptus, diſtinctus*, part. perf. paſſ. à διαλαμβάνω, quod adi ſis.

Διείληφα, ejuſd. verbi perf. act.

Διείρεο, *interroga*: præſ. imperat. Ion. pro διείρω. à

Διείρομαι, *inquiro, interrogo*: ex διὰ & εἴρω.

* Διεκβάλλω, *trajicio, per medium emitto*; p. διεκβέβληκα; ex διὰ & βάλλω.

* Διεκβολὴ, ῆς, ἡ, *eruptio*.

Διέκειτο, *conſtitutum erat*, imperf. m. à διάκειμαι. Th. κεῖμαι, f. κείσομαι, *jaceo*.

* Διεκκύπτω, *perſpicio*.

Διεκόπην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi διακόπτω. Th. κόπτω, *ſcindo*.

Διέκπλους, υ, ὁ *tranſitus, eductio, enavigatio*: ex διὰ & ἐκπλέω, *enavigo*. Th. πλέω, *navigo*.

Διεκπλώειν, Ion. & Poët. pro διεκπλεῖν, *navigio trajicere*: ab eod. verbo & Th.

Διέκριθεν, pro διεκρίθησαν, a. 1. paſſ. à διακρίνω, *dijcerno*, quod adeas.

Διέκροος, υ, ὁ, Ion. *fluxus aquarum per aliquem locum*: ex διὰ & ἐκροὴ, quod ab ἐκρέω, *efflo*. Th. ῥέω, *fluo*.

Διεκώλυον, ες, ε, imperf. act. à διακωλύω, *obnixè prohibeo*. Th. κωλύω, *impedio*.

Διέλαθον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαλανθάνω, *lateo*: f. λήσομαι· p. λέληκα. Th. λανθάνω.

Διελάλην, imperf. act. à διαλαλέω, *divulgo*. Th. λαλέω, *loquor*.

* Διελαύνω, *decurro in armis, tranſigo, trajicio*.

Διελέγετο, 3. ſing. imperf. paſſ. à διαλέγομαι, *colloquor*. Th. λέγω, *dico*.

Διελέγχω, f. ξω, p. χα, *redarguo, refello*: præſ. paſſ. διελέγχομαι, *redarguor, reus fio*, p. διήλεγμαι, ξαι, κται, part. διηλεγμένος, *accuſatus*. Th. ἐλέγχω, *arguo*.

Διελεῖν, a. 2. inf. διελὼν, a. 2. part. act. à διαιρέω, *divido*. Th. αἱρέω. a. 2. εἷλον. inde Angl. **to deal, a Deal**: &

Διελέλυθα, *tranſivi*, perf. m. &

Διελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verb. διέρχομαι, *tranſeo*: f. διελεύσομαι.

Διελέχθην, & in 3. pl. διελέχθησαν, a. ind. paſſ. à διαλέγομαι, *diſſero, colloquor*. Th. λέγω, *dico*.

Διεληλυθότα, acc. ſing. præt. m. part. à διέρχομαι, *tranſeo*, quod vide: & in p. m. διελήλυθα.

Διελὴς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi διαιρέω.

Διελθεῖν, a. 2. inf. act. à διέρχομαι, *percurro*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Διελοιδορῆντο, 3. pl. imperf. paſſ. à διαλοιδορέω, *convitior*. Th. λοίδορος, *convitiator*.

Διέλοντο, 3. pl. a. 2. m. pro διείλοντο, à διαιρέω, *divido*, a. 2. διεῖλον. Th. αἱρέω, *eligo*.

Διεμαρτυράμην, ω, ατο, a. 1. m. à διαμαρτύρομαι, *etiam atque etiam obteſtor*: f. διαμαρτυροῦμαι. Th. μαρτυρ, *teſtis*.

Διεμάχετο, 3. ſing. imperf. m. à διαμάχομαι, *oppugno*. Th. μάχομαι, *pugno*: f. μαχήσομαι.

* Διεμβάλλω, *injicio*.

Διεμερίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à διαμερίζω, *partior, diſtribuo*; ex διὰ & μοίρω, *divido*.

* Διεμ-

* Διεμπίμπλανι, *planè impleor.*

Διενέγκας, & διενεγκὼν, *præſtans, eximius:* part. a. 1. & 2. à διαφέρω, quod vide ſis.

Δίενεγκα, ης, η, a. 1. vel 2. ſub. act. à διαφέρω, *differo, deporto;* quod vide.

Διεννεῖκαι, *conficere:* a. 1. inf. act. verbi διαφέρω.

Διεννόωντο, Ion. pro διενενόηντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi διανοέομαι, -οῦμαι, *cogito:* ex διὰ & νοέω. Th. νοῦς, *mens.*

Διενήνοχα, ας, ε, 3. ſing. præt. m. à διαφέρω, *differo:* f. οίσω. p. m. ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα.

Διενιαυτίζειν, *totum animum in aliquo loco tranſigere,* vel *alicui rei incumbere:* ex διὰ, & ἐνιαυτὸς, *annus.*

Διενοήθη, *doluit in corde,* 3. ſing. a. 1. paſſ. à διανοέομαι.

Διεξάγω, *traduco, tranſigo, litem dirimo:* ex διὰ, ἐξ, & ἄγω, *duco.*

Διεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, *traductio, tranſactio, compoſitio:* ab eod.

Διεξάϊξε, Dor. pro διεξήϊξε, *cum impetu tranſiit:* 3. ſing. a. 1. ind. act. ex διὰ, ἐξ, & αἴσσω, *irruo:* f. ξω. a. 1. ἤϊξα, ας, ε.

Διίξειμι, *narro, ediſſero, mente revolvo, recito;* item *tranſeo:* ex διὰ, ἐξ, & εἶμι, *eo.*

Διίξεισιν, ejuſd. 3. pl. præſ. ind.

Διεξελᾶν, ſeu διεξελαύνειν, *tranſire.* Th. ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω.

Διεξελιυσόμεθα, 1. pl. f. 1. med. &

Διεξελήλυθα, ας, ε, præt. m. verbi διεξέρχομαι, *tranſeo,* quod vide.

Διεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ab eod.

Διεξελίσσειν, *explicare quod eſt implicitum, diſſolvere:* ex διὰ, ἐξ, & ἑλίσσω, *circumvolvo,* Th. εἰλέω, *volvo.*

Διεξέρχομαι, *pertranſeo, digredior, enarro;* item *lego:* à διὰ, ἐξ, & ἔρχομαι, *venio, eo.*

Διεξέρχονϑ. ejuſd. 3. pl. præſ. ind. & διεξερχόμενος, η, ον, præſ. part.

Διεξίέμεναι, Dor. pro διεξιέναι, præſ. inf. à διέξειμι, *enarro, tranſeo:* quod ab ἔξειμι, *exeo.* Th. εἶμι, *eo.*

Διεξιέναι, pro διάγειν, *traducere:* vide in διεξιέμεναι.

Διέξοδος, ου, ἡ, *compitum, digreſſus, decurſus, exitus:* ex διὰ, & ἔξοδος, *via quâ exitur.* Th. ὁδὸς, *via.*

Διεπέρασα, ας, ε, aor. 1. ind. à διαπεράω, *trajicio.* Th. περάω, *tranſeo:* f. άσω. p. πεπέρακα· quod à πέρας, *terminus,* vel περὰ, *ultrà.*

Διέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. à διαπίπτω, *intercido, elabor.* Th. πίπτω, *cado:* f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Διεπέφραδε, 3. ſing. a. 2. act. pro διέφραδον, ες, ε, *diſſerui.* Poët. anadiploſi: ex διὰ, & φράζω, *dico:* f. σω. p. πέφραχα a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Διέπουτι, *gubernant,* Dor. pro

Διέπουσι, 3. pl. præſ. ind. à διέπω, *rego.*

Διεπράθομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi διαπέρθω, *vaſto.* Th. πέρθω, idem a. 2. ἔπραθον.

Διέπρησσον, *exigi,* imperf. Ion. à

Διεπρήσσω, Ion. pro διαπράσσω, *officio.* Th. πράσσω, vel -τλω, *facio.* Eſt &

Διεπρήσσω, *pertranſeo,* factum per Sync. pro fut. περήσω, à περάσω, *tranſeo,* & διὰ.

Διέπω, *adminiſtro, rego:* ex διὰ, & ἕπω, *curo, operor.*

Διεργάζεσθαι, *conficere, interficere:* vide ἐργάζομαι.

Διερεύνάω, -ῶ, f. ήσω, *indago, perveſtigo, perſcrutor:* ab ἐρευνάω, *indago.*

Διερευνῶν, ejuſd. part. præſ.

Διερὴν, acc. ſing. f. g. à διερὸς, ρὰ, ρὸν, *humidus, madidus.* Th. διαίνω, *humecto.*

Διερμηνευτὴς, οῦ, ὁ, *interpres:* à

Διερμηνεύω, *interpretor:* imperf. διερμήνευον, ες, ε, præſ. imperat. διερμήνευε, έτω. f. ευσω, p. διερμήνευκα. Ex διὰ & ἑρμηνεύω, *interpretor:* quod ab ἑρμηνεὺς, *interpres.*

Διερρυγνίμην, σο, το, imperf. paſſ. verbi διαρρήγνυμι, *dirumpo.* Th. ῥήγνυμι, *frango:* f. ῥήξω. p. ἔρρηχα.

Διέρρηξα, ας, ε, ejuſd. aor. 1. act.

Διέρριψα, ας, ε, a. 1. act. à διαρρίπτω, *diſjicio:* ex διὰ, & ῥίπτω, *projicio.* f. ψω. p. ἔρριφα.

Διέρχομαι, *tranſeo, prætereo, progredior, perago, obambulo:* imperf. διήρχόμην, υ, ετο. f. διελεύσομαι. a. 2. διῆλθον, ες, ε. a. 2. ſub. διέλθω, ης, η, a. 2. inf. διελθεῖν. a. 2. part. διελθὼν, όντος, præt. m. διελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Διερωτάω, *percontor, interrogo:* fut. ήσω, præt. διερώτηκα. a. 1. διηρώτησα. a. 1. part. διερωτήσας, αντος. Th. ἐρωτάω, *quæro.*

Διεσάφησα, ας, ε, & in 3. pl. διεσάφησαν. a. 1. ind. act. à διασαφέω, *ſignifico.* p. διασεσάφηκα. Ex διὰ, & σαφὴς, *perſpicuus.*

Δίεσις, εως, ἡ, *diviſio;* item *tonus muſicus:* à διΐημι, quod ex διὰ & ἵημι. Eſt & δίεσις, *perfuſio:* à δίημι, *perfundo:* quod à δι-αίνω.

Διεσκέδασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασκεδάω. Th. σκιδάω, *diſpergo.*

Διεσκόρπισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διεσκορπίσθην. a. 1. ind. paſſ. à διασκορπίζω, *diſpergo.* f. ίσω. Th. σκορπίζω, *ſpargo.*

Διεσπαραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ex διὰ & σπαράσσω, vel -ατλω, *diſcerpo, lacero.* f. ξω. p. ἐσπάρακα. a. 1. part. σπαράξας.

Διεσπάρην, & in 3. pl. διεσπάρησαν, a. 2. ind. paſſ. ſic διέσπαρον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διασπείρω, *diſpergo,* f. σπερῶ. a. 1. διεσπείρα. Th. σπείρω, *ſemino.*

Διεσπάσθαι, præt. perf. inf. paſſ. à διασπάω, *diſcerpo.* f. άσω. p. διέσπακα. a. 1 paſſ. διεσπάσθην. Th. σπάω, *trabo.*

Διέσπειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διασπείρω. Vide διεσπάρην.

Διέσυτο, *tranſit, trajecit:* pluſq. p. paſſ. pro διεσέσυτο. à perf. ἔσυμαι, per Metatheſin pro σίσυμαι, vel ab inuſ. σύω, vel pro σέσυμαι à σεύω, *agito,* quod à σεἰω.

* Διεϝάλησαν, 3. pl. a. 2. paſſ. &

Διεϝειλάμην, ω, ατο, & in 1. pl. διεϝελάμεθα, a. 1. ind. m. à διαϝέλλω, *mando:* f. ελῶ. p. διέϝαλκα. a. 2. διέϝαλον. p. med. διέϝολα. Th. ϝέλλω, *mitto.*

Δίϝον,

Διέσην, ης, η, *disjunctus fui*: a. 2. ind. act. à δίεσημι, *disto*: f. διασήσω. p. διέσηκα, ας, ε, a. 1. διέσησα. Th. ἵσημι, *sto*.

Διέσειχε, *discessit*, 3. sing. a. 2. act. verbi διασείχω. Th. σείχω, *vado*.

Διεσραμμένος, η, ον, *perversus, a, um*, perf. part. pass. à διασρέφω, *perverto*: f. ψω. p. διέσρεφα. Ex διὰ & σρέφω, *verto*.

Διεσράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. ejusd. verbi.

Διεσῶς, & in f. g. διεσωσα, & in acc. pl. διεσωσας, *dissitas*, perf. part. act. per Crasin, pro διεσακὼς, -εσακυῖα, & Ion. -εσακὼς, & per Crasin, -εσῶς, -ῶτος, & in f. g. -εσῶσα, & n. g. -εσὸς. Th. ἵσημι, *sto*.

Δίεσχε, *divisit*, 3. sing. a. 2. act. à διέχω. Th. ἔχω, *habeo*, quod v de.

Διεσώθην, ης, η, & in 3. pl. διεσώθησαν, a. 1. ind. pass. Hinc a. 1. opt. pass. διασωθείην, verbi διασώζω, *servo*. Th. σώζω, *servo*.

Διέσωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασώζω. Th. σώζω, *servo*.

Διέταξε, *disposuit*, 3. sing. a. 1. act. verbi διατάσσω. vel -τίω, *ordino*: f. ξω. p. τέταχα. Th. τάσσω, idem.

Διεταράχθην, ης, η, *perturbatus fui*, a. 2. ind. pass. à διαταράσσω, vel -τίω, *perturbo*: f. ξω. p. χα. Th. ταράσσω, *turbo*.

Διετεκμήραντο, *destinârunt*, 3. pl. a. 1. m. à διατεκμαίρω, *certis signis probo*: f. αρῶ, a. 1. διέτεκμηρα. Th. τέκμαρ, *signum*.

Διετέλει, 3. sing. imperf. act. verbi διατελέω, *permaneo*: f. έσω & ήσω. a. 1. διετέλεσα. Th. τέλος, *finis*.

* Διετετάχατο. Ion. pro διατεταγμένοι ἦσαν, *instructi fuerant*, 3. pl. pluſq. perf. pass. verbi διατάσσω, q. v.

Διετήρει, 3. sing. imperf. act. διετήρεον, -ουν, -εες, -εις, verbi διατηρέω, *conservo*: f. ήσω. p. ηκα, a. 1. pass. διετηρήθην, ης, η. Th. τηρέω.

Διετηρὶς, ίδος, idem ac διετία, & ab iisd.

Διετὴς, έος, ὁ ϰὴ ἡ, *bimulus, biennis*: ex δι pro δὶς, *bis*, & ἔτος, *annus*.

Διετία, ας, ἡ, *biennium*: ex δὶς, *bis*, & ἔτος.

Διέτμαγεν, *divisi sunt*, pro διετμάγησαν, 3. pl. a. 2. pass. Bœot. Sync. à διατμήγω, vel -τμήσσω, f. 2. -τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, *seco*.

Διέτμαξεν, Dor. pro διέτμηξεν, *discidit*, 3. sing. a. 1. act. ejusd. verbi.

Διέτριβον, ες, ε, imperf. verbi διατρίβω, *commoror*. Th. τρίβω, *tero*: f. ψω. p. τέτριφα.

Διέτριψεν, *dilapidavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Διευκρινέω, -ῶ, f. ήσω, idem ac διακρίνω, *discerno, discutio, dijudico*: &

Διευκρίνησις, εως, ἡ, *discretio, discussio*: ex διὰ, εὐ, & κρίνω, *judico*.

* Διευλαβέομαι, -οῦμαι, *caveo*.

Διέφαυσεν, *illuxit*: 3. sing. a. 1. verbi διαφαύσκω, f. φαύσω, à Th. φάω, *luceo*.

Διεφθάρην, ης, η, a. 2. ind. pass. à διαφθείρω, *corrumpo*: f. ερῶ. p. διέφθαρκα. a. 1. διέφθειρα, a. 1. inf. διαφθεῖραι, p. m. διεφθορα. à φθείρω. Th. φθέω, idem.

Διέφθαρμαι, perf. pass. διεφθαρμένος, part. perf. ejusd. verbi.

Διέφυ, *interjectum est*: 3. sing. a. 2. ex διὰ & φῦμι, vel φύω, *nascor*, a. 2. ἔφυν, υς, υ.

Διεχειρίσασθε, *interfeciſtis*, 2. pl. a. 1. m. ἃ διεχειρισάμην, ω, ατο, verbi διαχειρίζω, *interficio*: f. ίσω. p. διαχεχείρικα. a. 1. διεχείρισα. Th. χειρ, ρὸς, ἡ, *manus*.

Διεχὴς, έος, ὁ ϰὴ ἡ, *disjunctus, discretus*; cui opp. συνεχὴς.

Διεχρήσατο, 3. sing. a. 1. m. διεχρησάμην, ω, ατο. à διαχράομαι, idem quod χράομαι, *utor*, quod à χράω, *commodo*.

Διέχω, *discedo, penetro, disto*; ex διὰ & ἔχω.

Διέψευσαι, 3. sing. perf. pass. διεψευσμαι, σαι, verbi διαψεύδομαι, *mentior*. Th. ψεύδω.

Δίζεο, *quære*, præſ. imperat. Ion. pro δίζου, δίζεσθαι, præſ. inf. &

Δίζηαι, Poëtica ectaſi, pro δίζεαι, Ion. pro δίζῃ, 2. sing. à

Δίζημαι, item δίζεμαι, & δίζημι, *quæro*: f. διζήσομαι. Th. δίζω, idem.

Διζήμεθα, 1. pl. præſ. ind. διζήμενος, *perquirens*: præſ. part. ab eod. verbo & Th.

Δίζυγες, nom. pl. à

Δίζυξ, υγος, *bijugis, duplex*: ex δὶς, *bis*, & ζυγὸς, *jugum*, a ζεύγνυμι, *jungo*: invenitur & δίζυγος, idem, ex antec. gen. factum.

ΔΙΖΩ, *quæro*: f. σω, p. κα. Hinc δίζημαι, idem, de quo ſuprà, & Angl. **tiſe, teaſe**.

Δίζων, Dor. pro δίζυξ, *geminum*, n. g. à δίζοος, -ους, & δίζως, *duplicis vitæ*: ex δὶς, *bis*, & ζάω, *vivo*.

Δίζωος, ος, *qui geminam habet vitam*: ex δὶς & ζάω, *vivo*.

Δῖα, *divina*, pro δῖα, Ion. f. g. à δῖος, q. δῖϊος, *divinus*: à gen. Διὸς, à Ζεὺς, *Jupiter*.

Διήγειρα, ας, ε, & in 3. pl. διήγειραν, a. 1. ind. verbi διεγείρω, *excito*: f. ερῶ. p. διήγερκα, a. 1. pass. διηγέρθην. Ex διὰ & ἐγείρω, *excito*.

Διηγέομαι, -οῦμαι, *narro, commemoro*: διηγέω, -ῶ, *narra*, præſ. imperat. f. διηγήσομαι. p. pass. διήγημαι, a. 1. m. διηγησάμην, ω, ατο, a. 1. ſub. m. διηγησομαι, η, ηται. Ex διὰ & ἡγέομαι, *duco*.

Διήγημα, ατος, τὸ, &

Διήγησις, εως, ἡ, *narratio*: à perf. pass. præt. verbi ejusd.

Διήειν, pluſq. p. m. & in 3. pl. δίησαν, Att. à δίειμι, *transeo*: ex διὰ & εἶμι, *eo*.

Διηθέω, & διήθω, *percolo, eluo*: f. ήσω· ex διὰ, *per*, & ἤθω, *colo*: f. ηθήσω.

Διηκόνεον, -ουν, -εις, -εε, -ει, imperf. act. à διακονέω, *ministro*: f. ήσω. p. διηκόνηκα. Th. κονέω, *festino*.

Διηκονέω, *ministro*, & διήκονος, ου, ὁ, *minister*: Ion. pro διακονέω, & διάκονος.

Διηκόσιοι, *ducenti*: pro διακόσιοι· ex δὶς, *bis*, & ἑκατὸν, *centum*.

Διήκω, *pervado, pertranseo, pertineo*: f. ξω. ab ἵκω, *venio*.

Διῆλθεν, 3. sing. a. 2. act. à διέρχομαι, *transeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, ες, ε.

Διηλλάτλον, ες, ε, imperf. verbi διαλλάτλω, *litem dirimo, muto*. Th. ἀλλάτλω, *muto*: f. ξω. p. χα.

Διημαρτήκασι, 3, pl. perf. act. à διημαρτάνω, *aberro*.

aberro. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2, ἥμαρτον.

Διηνεγκα, ας, ε, a. 1. act. à διαφέρω, *differo*: f. διοίσω. a. 2. διήνεγκον. Th. φέρω, *fero*.

Διηνεκέσσιν, dat. pl. Poët. à

Διηνεκὴς, ὁ ἡ ὴ, & τὸ διηνεκὲς, ές, *perpetuus, perennis, continuus*: ex διὰ & ἠνεκὴς, *continuus*: διηνεκὲς, adverbialiter, &

Διηνεκῶς, & διηνεκέως, apud Poët. adv. *assiduè, perpetuò*.

Διήνεμος, ε, ὁ, *locus venti flatibus expositus*: δι' ὃ ὁ ἄνεμος πνεῖ. Vel *qui à vento fertur*, vel *instar venti velox*. Th. ἄνεμος, *ventus*.

Διηνέχθην, *dissensi*: aor. 1. pass. à διαφέρομαι, quod adi.

Διηνοιξα, ας, ε, aor. 1. act. διηνοίχθην, ης, η, *apertus fui*: a. 1. pass. à διανοίγω, *adaperio*: quod ex αἰοίγω, comp. ex ἀνὰ & οἴγω, *aperio*.

Διῆξε, per Crasin Ion. pro διήιξε, 3. sing. a. 1. verbi διαΐσσω, *transeo per aliquem locum*. Th. αἴσσω, *ruo*.

Διηπόρει, 3. sing. imperf. act. διηπόρεον, -ες, ἀ διαπορέω, *ambigo*: fut. ήσω. præt. διηπόρηκα· ex διὰ & πείρω, *transadigo*: præt. med. πέπορα.

Διήρεσα, *trajeci*: a. 1. ind. irreg. à διερέσσω. Th. ἐρέσσω, vel -τλω, *remigo*.

Διήρης, εος, ἡ, (sub. ναῦς, vel διῆρες πλοῖον) *biremis*: ex δὶς, *bis*, & ἐρέσσω, *remigo*.

Διήρηται, 3. sing. perf. pass. διηρημένος, η, perf. part. à διαιρέω, *distinguo*. Th. αἱρέω, *capio*.

Διηρμήνευον, ες, ε, imperf. act. à διερμηνεύω, *interpretor*, f. εύσω. p. διηρμήνευκα. Th. ἑρμενεὺς, *interpres*.

Διήρπασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διαρπάζω, *diripio*: quod vide.

Διήρχθην, a. 1. ind. pass. q. à διείργω, *dirimo*. Th. εἴργω, *includo*.

Διηρχόμην, ε, ετο, imperf. verbi διέρχομαι, *transeo*. Th. ἔρχομαι.

Διῆσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. à διίημι, *transmitto*: fut. διήσω, quod à δίεω. Th. ἵημι, *mitto*.

Διητᾶτο, 3. sing. imperf. m. à διαιτάομαι, *vitam dego*. Th. δίαιτα, *vivendi mos*.

Διήτησα, *arbitratus sum*: pro ἐδιαίτησα, a. 1. verbi διαιτάω. Th. δίαιτα, *arbitrium*.

Διηχέω, -ῶ, *personо*. Th. ἦχος, *sonus*.

Διθάλασσος, vel -ατλος, ε, ὁ ἡ ὴ, *bimaris*: à δὶς, *bis*, & θάλασσα, *mare*. Est ergo locus qui utrinque mari alluitur.

Διθύραμβος, ε, ὁ, *DITHYRAMBUS*: species carminis in honorem Bacchi: cujus quoque cognomen est: quòd bis natus duas q. januas penetrârit, ex δὶς, *bis*, & θύρα, *janua*.

Δίθυρος, ε, ὁ ἡ ὴ, *biforis, bivalvis*: ab iisd.

Διΐ, *Jovi*: dat. sing. à Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*.

Διΐημι, *transmitto, trajicio, dimitto*: unde διειμένος, part. perf. pass. *dimissus*; ab ἵημι, *mitto*.

Διϊκνέομαι, -οῦμαι, *pertingo*: διϊκνούμενος, præs. part. f. διΐξομαι. p. διῖγμαι. a. 2. m. διϊκόμην, ε, ετο. Th. ἱκνέομαι, *venio*.

Διΐξομαι, *permeabo*: ejusd. f. 1. m.

Διϊπετὴς, vel Διοπετὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, *à Jove delapsus, qui cœlitus decidit*: ut pluvia, &c. undè fluvios διϊπετέας appellat Hom. à dat. & gen. Ζεὺς, *Jupiter*. & πίπτω, *cado*.

Διϊπτάμενος, præs. part. à δίπταμαι, *pervolo*. Th. ἵπταμαι, *volo*: f. πτήσομαι.

Διΐσάναι, *dirimere*: præs. inf. act. à

Διΐστημι, *distinguo, separo, disto*: f. διαστήσω. p. διέστηκα. a. 1. διέστησα. a. 1. part. διαστήσας, αντος. a. 2. διέστην, ης, η, *disjunctus fui*: ex διὰ & ἵστημι, *statuo*.

Διϊσχυρίζομαι, *affirmo, assevero*: imperf. διϊσχυριζόμην, ε, ετο· ex διὰ & ἰσχυρίζομαι, idem: quod ab ἰσχυρος. Th. ἰσχὺς, *robur*.

Διΐχθαι, perf. inf. pass. à δίικνέομαι, *pervenio*, quod vide.

Δίκα, ας, ἀ, Doricè pro δίκη, *mos, consuetudo*.

Δικαζέμεναι, *decernere*: præs. inf. Ion. pro δικάζειν; ab infinit. act. &

Δικάζεσθαι, *judicio premi*, inf. pass. à

Δικάζω, *judico*; item *litigo*: part. δικάζων, οντος, præs. part. pass. δικαζόμενος. Th. δίκη, *jus*.

Δίκαι, pro δίκαια, *justa*: à δίκαιος.

Δικαία, ας, ἡ, Poët. pro δίκη, ης, ἡ, *justitia*.

Δικαιεῦμαι, Dor. pro δικαιοῦμαι, *mulctor*: vide δικαιόω.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, *jurisdictio*: item *causa idonea*: &

Δικαιοδότης, ου ὁ, *juris dator, juridicus*: à δίκη, *jus*, & δίδωμι, *do*.

Δικαιέσθε, -εσθε, 2. pl. præs. pass. verbi δικαιόω, quod vide.

Διακαιοκρισία, ας, ἡ, *justum, judicium*, q. d. δικαία κρίσις· à κρίνω, *judico*.

Δικαιοκρίτης, ου, ὁ, *justus judex*: qu. δίκαιος κριτὴς. ab eod. Th.

Δικαιολογέω, *judicio contendo, accuso, defendo*: &

Δικαιολογία, ας, ἡ, *causæ suæ defensio, allegatio*. Th. λέγω.

Δικαιόπολις νᾶσος, *Insula justitiam in suis urbibus colens*: à πόλις, *urbs*, & δίκη.

Δίκαιος, αία, αιον, *justus, a, um*; *æquus, innocens, probus*: in compar. δικαιότερος, superl. δικαιότατος. Th. δίκη, *jus*.

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, *justitia, æquitas*: ab eod.

Δικαιόω, -ῶ, *justifico, justum pronuntio, æquum censeo*: præs. inf. δικαιόειν, -εῖν. part. δικαιόων, -ῶν, -όοντος, -ῶντος. fut. ώσω. præt. δεδικαίωκα, præs. pass. δικαιόομαι, -οῦμαι, *justificor, absolvor*; item *mulctor*. inf. pass. δικαιόεσθαι, -οῦσθαι· perf. pass. δεδικαίωμαι. part. δεδικαιωμένος. a. 1. ind. pass. ἐδικαιώθην, ης, η. a. 1. imperat. δικαιώθητι, ήτω. a. 1. sub. pass. δικαιωθῶ, ῆς, ῇ. fut. 1. pass. δικαιωθήσομαι, ῃ, εται. ab eod. Th.

Δικαίωμα, ατος, τὸ, *sententia absolutoria, justitia, justificatio*: δικαιώματα, ων, τὰ, *mandata Dei de externis ceremoniis*.

Δικαίως, adv. *justè, jure*: à δίκαιος. &

Δικαίωσις, εως, ἡ, *justificatio*: ab eod. Th.

Δικᾶν, *judicare*; Ion. pro δικάζειν.

Δικανικὸς, ἡ, ὸν, *forenſis, -e, judicialis*; item *cauſidicus*: &
Δικανὸς, ὁ, *cauſidicus*: qui δίκας tractat. à Th. ſupradict.
Δικάρηνος, ος, ὁ ϗ ἡ, *biceps*. Δικάρηνοι, *bicipites*: ex δὶς, *bis*, & κάρηνον, *caput*.
Δίκας, acc. pl. à δίκη, ης, ἡ, *jus*.
Δικάσαι, ης, 2. ſing. a. 1. ſub. act. à δικάζω, *jus dico*: ab eod. Th.
Δικασπόλος, ε, ὁ, *judex, qui verſatur circa jus, rex*: ex δίκη & πολέω, *verſor*.
Δικάσσαι, Poët. pro δικάσαι. a. 1. inf. act. fic δικάσει, 3. ſing. f. 1. act. à δικάζω, *jus dico*. Th. δίκη, *jus*.
Δικαστήριον, ε, τὸ, *forum judiciale, judicium*.
Δικαστὴς, οῦ, ὁ, *judex*: à δικάζω, perf. paſſ. δεδίκασμαι. &
Δικαστικὸς, ὴ, *judiciarius*: ab eod. verbo & Th.
ΔΙΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, *ligo bifidus, bidens*: q. à δὶς & κέλλω, *moveo*.
Δικέρασς, ὁ ϗ ἡ, item δικέρως, δίκερος, δικέραιος, δίκραιος, δίκραιρος, δίκροος, & δίκρας, *bicornis*: ex δὶς & κέρας, *cornu*.
Δικέφαλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *biceps*: ex δὶς & κεφαλὴ, *caput*.
ΔΙΚΗ, ης, ἡ, *jus, juſtitia, DICA, cauſa, judicatio, pœna, vindicta*: item *mos* jure receptus.
Δίκην, (ſub. χρῆ) *more*, à δίκη, *mos*.
Δίκησις, εως, ἡ, *vindicta*: leg. Sirac. cap. xlvii. & ult. ſed reſtitue, ἐκδίκησις.
Δικλὶς, ίδος, ἡ, *fores geminæ, valvæ bifores*, ex δὶς, *bis*, & κλέω, *claudo*: vel à κλεῖς.
Δικογραφία, ας, ἡ, *ſcriptio cauſarum*. Th. γράφω.
Δίκρανος, ε, ὁ, *biceps*: cui duo κράνα.
ΔΙΚΤΑΜΝΟΝ, ſeu δίκταμον, ε, τὸ, & δίκταμνος, ε, ἡ, *DICTAMNUM*: herba fic dicta; à
Δίκτη, mons in Creta.
ΔΙΚΤΥΟΝ, ε, τὸ, *rete*: q. à δίκω, *jacio*.
* Δικτυόω, -ῶ, *irretio*.
Δικτυωτὸς, *ad formam retis factus, reticulatus*: à δίκτυον.
ΔΙΚΩ, *jacio, dejicio*: δίκειν pro βάλλειν.
Δίλημμα, ατος, τὸ, *ſyllogiſmus utrinque conſtringens*: ex δὶς & λῆμμα, à λαμβάνω.
Δίλογος, ε, ὁ ϗ ἡ, *bilinguis*: ex δὶς & λόγος, *ſermo*: quod à λέγω, *dico*: p. m. λίλογα.
Δίλοφος, ε, ὁ ϗ ἡ, *duplicem criſtam habens*: ex δὶς & λόφος.
Διμερὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *bipartitus, bimembris*: &
Διμερῶς, adv. *bipartitò*: ex δὶς & μέρος, *pars*, quod à μείρω, *divido*.
Διμηλαίνω, *labra moveo, diſtorqueo*, à διὰ & μῆλα, *labra*.
* Δίμιτρον, *ligamen duplex*.
Δισμνέως, adv. Ion. *duabus minis*.
Δίνασε, Dor. pro ἐδίνησε: a. 1. ind. act. verbi δινέω, *moveo*. Th. δίνη, *vortex*.
Διννέμεν, *vertere*, præſ. inf. Ion. ut δινέμεναι, Æol. pro δινεῖν, à δινέω, *moveo*, ab eod. Th.
Διννεύεσκ', pro διννεύεσκε, *volutabat ſe*, imperf. Ion. pro ἐδίννευε, à
Διννεύω, f. εύσω, *oberro*, Æol. pro
Δινέω, *moveo, verto, circumago*: f. ήσω. p. δεδίνηκα· à
ΔΙΝΗ, ης, ἡ, *vortex, gurges*: δίνης, dat. pl. Ion. pro δίναις, δινόω, *torno*: hinc
Δινητὸς, *volubilis*.
Δινήεις, εσσα, εν, -εντος, *vorticoſus, a, um*. Th. δίνη, *vortex*.
Δινόεις, ας, ἡ, *violentus vortex*: quaſi δίνη βίαια.
Δῖνος, ε, ὁ, idem ac δίνη, *turbo, gyrus*: item *vertigo, tornus, poculum*: at
Δινὸς, ὴ, *vorticoſus*: & δινώδης, idem, à δίνη.
Δινόω & δίνω, *torno*: ab eod. Th.
Δινωτὸς, οῦ, *rotundus, verſatilis, torno factus*: ab eod. verbo.
Διξὸς, ὴ, ὸν, *geminus*: Ion. pro δισσὸς. vide in δισσοὶ, *duæ*.
Διὸ, *ideo, propterea, idcirco, proinde, quapropter, quamobrem*: ex διὰ ὁ, *propter quod*.
Διογενὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *Jove editus, generoſus*: voc. ὦ Διογενὲς· ex Ζεὺς, *Jupiter*, & γίνομαι, *naſcor*.
Διογένης, ες, ὁ, *DIOGENES*: nom. propr. Philoſophi Sinopenſis Stoici.
Διόγνητος, ε, ὁ, *à Jove generatus, generoſus*: ex Διὸς, q. à Ζεὺς, & γνητὸς, per Sync. pro γενητός. Th. γίνομαι, *naſcor*.
Διοδεύω, *iter facio, tranſeo, commeo*: imperf. διωδευον. f. εύσω. p. διωδεύκα. a. 1. διώδευσα· ex διὰ & ὁδὸς, *via*.
Διοδοιπορεῖν, *permeare*: ex δίοδος, *tranſitus*, & πείρω, *tranſeo*.
Δίοδος, ε, ἡ, *tranſitus*: à διοδεύω, *tranſeo*.
Διόθεν, adv. è loco, *à Jove*, Th. Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*.
Διοικέω, *ſeorſum habito*; item activè *ordino, rego, adminiſtro*: præſ. imp. 3. ſing. διοίκει. f. ήσω. p. διῴκηκα. 3. ſing. p. paſſ. διοικεῖται, f. 1. m. διοικήσομαι. ab οἰκέω. Th. οἶκος, *domus*.
Διοικῆσαι, ejuſd. a. 1. inf. act.
Διοίκησις, εως, ἡ, *adminiſtratio, admiratio*: à perf. paſſ. ejuſd. verbi.
* Διοικητὴς, οῦ, ὁ, *negotiorum geſtor, diſpenſator*.
Διοικίζω, fut. ίσω. præt. ικα. *diſſocio, incolas diſpergo, ſparſim colloco*: ab οἰκίζω, quod ab οἶκος.
Διοικοῦντας, acc. pl. præſ. part. à διοικέω.
Διοίσω, *differam*: f. 1. verbi διαφέρω, *differo*: quod vide.
Διοκλεὺς, ῆος, *DIOCLEUS*: accuſat. Διοκλῆα, nomen propr.
Διοκλὴς, έος, contract. pro Διοκλέης, *DIOCLES*, nom. propr. acc. ſing. Διοκλέα.
* Διόλλυμι, f. διολέσω, *diſpereo*. v. ὄλλυμι.
* Διόλου, adv. *omninò, in totum*. Th. ὅλος.
Διομήδη, ης, ἡ, *Diomedea*, nomen proprium mulieris.
Διομήδης, ες, ἡ, *Diomedes*, nom. propr.
Διόμνυμαι, σαι, ται, f. διομοῦμαι· vel διόμνυμι, *dejero, juro*: ex διὰ & ὄμνυμι, *juro*: f. ομόσω. p. ὤμοκα. Att. ὀμώμοκα.
Δίον, & δίε, pro ἔδιον & ἔδιε, imperf. verbi δίω, *expello, timeo*: pro δείδω, quod vide.
Δῖον, acc. à δῖος, δῖα, *divus, a, um*. Th. Ζεὺς, *Jupiter*: gen. διός.
Διονύσια, ίων, τὰ, *Bacchanalia, ſacra Bacchi*: &

Διονύσιον, τὸ *ædes Bacchi*: à Διόνυσος, *Bacchus*.

Διονύσιος, ᾱ, ὁ, *Dionyſius*: nomen viri.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ, ου, ὁ, *Bacchus*: quia quum naſceretur, femur Διὸς ἔνυξεν.

Διόπερ, *quapropter, idcirca, quocirca, proinde, quare*: ex Διὸς, *propter*, & ὅπερ, *quod*.

Διοπετὴς, ὁ ἡ ἡ, & τὸ διοπετὲς, *cœlitùs delapſum*, ſc. ἄγαλμα, *ſimulacrum Dianæ è cœlo delapſum*: à Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*, & πίπτω, *cado*.

Διοπτεύω, & διόπτομαι, *pervideo, perſpicio*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Διόπτρα, ας, ἡ, inſtrumentum geometricum quo ex intervallo turris vel iſtiuſmodi altitudo exploratur. ab eodem Th.

Διοράω, *perſpicio*. Th. ὁράω, *video*: f. ὁσω. p. ὥρακα, Att. ἑώρακα.

Διορθοῦμαι, &

Διορθόω, *corrigo, emendo*: f. ώσω. p. δ ώρθωκα. perf. paſſ. διώρθωμαι, σαι. Th. ὀρθός.

Διορθῶν, ejuſd. part. præſ.

Διόρθωσις, εως, ἡ, *emendatio, directio*: &

Διορθωτὴς, ᾶ, ὁ, *corrector*: acc. pl. διορθωτάς. à perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Διορίζω, fut. ίσω. præt. ικα, *diſtermino, diſtinguo, definio, conſtituo*. Th. ὅρος, *terminus*.

Διόρισμα, ατος, τὸ, &

Διορισμὸς, ᾶ, ὁ, *diſtinctio, definitio*: a perf. paſſ. verbi διορίζω.

Διόροφον, vide in διώροφον.

Διορυγὴ, ῆς, ἡ, *foſſa, perfoſſio*: &

* Διόρυγμα, ατος, τὸ, *fovea, foſſa*.

Διορυγῆναι, a. 2. inf. paſſ. à

Διορύσσω, Att. -ύττω, *perfodio*: fut. διορύξω. præt. διώρυχα. a. 1. διώρυξα. a. 2. διώρυγον. perf. paſſ. διώρυγμα. a. 2. paſſ. διωρύγην, ης, η, a. 2. inf. paſſ. διορυγῆναι. Th. ὀρύσσω, *fodio*.

Διὸς, *Jovis*: gen. ſing. à Ζεὺς, *Jupiter*: dat. Διῒ, acc. Δία. Sed

Δῖος, ία, ῖον, pro δῖιος, *Jove oriundus, DIUS, divinus, præſtantiſſimus*: à gen. Διός.

Δόσδοτος, ᾱ, *à Jove datus*: à δίδωμι, *do*, & Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*.

* Διὸς Κορινθος, proverbium in eos qui eadem ſemper dicunt & faciunt. Heſych.

Διόσκουροι, vel -οροι, ων, οἱ, *Jovis filii*, Caſtor ſc. & Pollux. ex Διός, *Jovis*: quod à Ζεὺς & κοῦρος, pro κόρος, *juvenculus*. Th. κορέω, *verro*.

* Διοσμύριοι, ων, οἱ, *bis deciès mille, viginti millia*.

Διότι, *quoniam*, & interrogativè *quamobrem?* conjunct. ex διὰ, *propter*, & ὅ, τι, *quod*.

Διοτρεφέεσσι, dat. pl. Ion. & διοτρεφέος, gen. ſing. à

Διοτρεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, *à Jove nutritus, Jovis alumnus*: Epith. regum apud Hom. item nom. propr. à Διός, *Jovis*, quod à Ζεὺς, & τρέφω, *alo*: f. θω, p. τέτροφα.

Διουρετικὸς, ἡ, *urinam ciendi vim habens*: à διουρέω, *permeio*, Th. οὖρον, *urina*.

Διπηχυαῖος, & δίπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, *bicubitalis*: à δὶς, & πῆχυς, *cubitus*.

Διπλάζω, f. άσω, p. απλα, *geminus ſum, duplico*: à διπλόος, οῦς, *duplus*.

Δίπλαξ, *DUPLEX, duas cruſtas habens, duplicata veſtis*: à δὶς, & πλὰξ, *cruſta*, vel à διπλάζω, *duplico*. Th. διπλόος, *duplus*.

Διπλασιάζω, f. ασω, *duplico, itero*: hinc

* Διπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, *duplicatio*: à

Διπλάσιος, ᾱ, & δ.πλάσιον, ονος, ὁ ἡ ἡ, *duplo major*, item *duplex*: ab eod.

* Διπλᾶ, adv. *dupliciter*: à δ.πλόος.

Διπλήσιος, Ion. pro διπλάσιος.

Διπλοὶς, ἰδος, ἡ, *læna duplicata*: item *tunica, pallium, chlamys*, apud LXXII. à

ΔΙΠΛΟΟΣ, ῆ, ὁ, *DUPLUS*: in f. g. διπλόη, -ῆ, όον, -οῦν.

* Διπλότερον, *duplo magis*: adv.

Διπλόω, *duplico*: f. ώσω, a. 1. imperat. δίπλασον. άτω, & in 2. pl. διπλώσατε. p. δεδίπλωκα. præt. paſſ. δεδιπλωμαι. Th. διπλόος.

Δίπλωμα, ατος, τὸ, *DIPLOMA, literæ principum*, vulgò *patentes*; item *vas duplex*: ab eod.

Δίπους, *BIPES*, à δὶς & ποῦς.

Δίπτυξ, υχος, *duplex*: &

Δίπτυχα, adv. *dupliciter*: item

Δίπτυχος, *duplex, geminus*: ex δὶς, & πτὺξ, *plica*, quod à πτύσσω, *plico*.

Δίρκα, ας, ἁ, Dor. pro δίρκη, ἡ, *fons*.

ΔΙΡΚΑΙΑ, vel κιρκαία, ας, ἡ, herbæ nomen.

ΔΙΣ, adv. *BIS*, per Sync. pro δυίκις, à δυο, in compoſ. plerumque retinet σ. ſeq. vocali vel dipth. ſequente autem conſonante, interdum retinet, interdum amittit.

Δὶς, *Jupiter*: inuſ. nom. pro quo Ζεὺς. Et & ἀὴρ, à ἄημι, quia omnia tranſit.

Δίσδημαι, Dor. pro δίζημαι.

Δίσευνος, ᾱ, ὁ, *qui duas uxores habet*: ex δὶς, & εὐνὴ, *cubile*.

Δισκεὺς, *cometa* quidam à diſci figura.

Δισκεύω, f. εύσω, &

Δισκέω, f. ήσω, *diſco ludo, diſcum jacio*. Th. δίσκος.

Δισκήσαις, Æol. pro δισκήσας, *diſcum jaculatus*, ejuſd. a. 1. part. act.

Δισκοβολία, ας, ἡ, *diſci jactus*: &

Δισκοβόλος, ᾱ, *diſci jaculator*: à δίσκος & βολὴ, ſeu βόλος, quod à βάλλω, *jacio*.

ΔΙΣΚΟΣ, ᾱ, ὁ, *DISCUS*, orbis ferreus, plumbeus, ſaxeus, aut l gneus, quem exercendi corporis ergò jaculari ſolebant Græci, (apud quos frequens hujuſmodi luſus.) item *orbis Solis*; numeratur etiam inter vaſa in quibus cibaria apponuntur. Hinc Angl. diſh, q. à δίκω, *jacio*.

Δίσκουρα, *terminus*: qui diſci jactu comprehenditur, δίσκου ὅρος, vel οὐρά.

Διοσαὶ, *duæ*: nom. pl. f. g. à

Διοσὸς, ῆ, Att διτὸς, & Ion. δίξος, *duplex, geminus*. Th. δὶς.

Δισταγμὸς, οῦ, ὁ, *dubitatio, ambiguitas*: à

ΔΙΣΤΑΖΩ, *dubito*: f. άσω, vel άζω. p. δεδίσταχα, vel χα. q. à δὶς & στάω.

Δισταλικὸς, & -ατικὸς, ἡ, *dubitativus*: abeod.

Δίστασις, εως, ἡ, *dubitatio*: à δισταζω.

* Δισεγὸς, ὁ ἡ ἡ, -γὸν, ᾶ, τὸ, *duplex tectum habens*: à στεγὸς, *tectum*.

Δίστιχος, & δισστοιχος, ᾱ, duobus verſibus conſtans: à δὶς & στιχος, ſeu στοῖχος, *ordo, verſus*: quod à στείχω, *vado*.

Δίστομος,

Δίξομος, ος, ὁ ἡ ὄν, *anceps, utrinque acutus:* ex δὶς pro δίς, & ξόμα, os.

Διχίλιοι, αι, α, *bis mille:* ex δὶς & χίλιοι.

*Διτάλαντος, ος, ὁ ἡ ὄν, ξαθμὸς, *duorum talentorum pondo.*

Διτλὸς, ῆ, *duplex:* Att. pro διττός. Th. δὶς, *bis.*

Διυλίζω, *percolo, per colum transfundo:* ex διά, & ὑλίζω, *defæco:* f. διυλίσω, p. -ύλικα. Th. ὕλη, *materia, fæces.*

*Διυφαίνω, f. ανῶ. p. δεδιυφαγκα, *intertexo, texo.*

Διφάσιος, α, ον, Ion. pro quo Poëtæ δοιὼ, & in pl. δοιὰ, commun tèr verò δισσὸς, ὴ, ὸν, *duplex.* Th. δὶς, *bis.*

ΔΙΦΑ Ω, f. άσω, *quæro:* q. δίω ἀφῶ, *perſequor tactu.*

ΔΙΦΘΕΡΑ, ας, ἡ, *pellis, exuvium, veſtis coriacea, membranæ* in quibus ſcribitur: q. à δίφω, *excorio.*

Δίφθογγος, ος, ὁ ἡ ὄν, *DIPHTHONGUS, geminus vocalis:* à δὶς, & φθόγγος, *ſonus:* q. à φθέγγομαι, *ſono.*

Δίφραξ, ακος, ὁ, *ſella.* Th. δίφρος, quod vide.

Διφρὰς, άδος, ἡ, idem quod δίφρος.

Διφρηλασία, ας, ἡ, *currûs agitatio, aurigatio:* &

Διφρηλάτας, α, ὁ, Dor. pro

Διφρηλάτης, ου, ὁ, *currûs agitator, auriga:* ex δίφρος, & ἐλαύνω, *agito.*

ΔΙ'ΦΡΟΣ, ου, & Ion. δίφροιο, *locus in curru in quo parabates & auriga ſedebant:* undè dictus, q. δ.φορος. Synec. verò *currus, bigæ, ſella:* m. pl. οἱ δίφροι, & τὰ δίφρα, præſertim apud Poët.

Διφροφορεῖν, *curru vehere:* ex δίφρος, *currus,* & φέρω, *fero.*

Διφυὴς, έος, ὁ ἡ ὑ, *duas habens naturas:* ex δὶς & φύη, *natura:* q. à φύω, *naſcor.*

Διφῶσα, *inquirens:* præſ. part. f. g. à διφάω.

Δίχ' pro δίχα, *bifariam, diviſim;* item *ſine, abſque;* cum gen. q. d. *ſeorſim ab* Th. δὶς.

Διχάζω & διχάω, *diſſidere facio:* f. άσω. a. 1. inf. διχάσαι. perf. δεδίχακα. à δίχα, quod ab eod.

Διχὰ, Poët. adv. idem quod δίχα, *duplicitèr,* ab eod.

Διχαδίας, acc. pl. f. g. à

Διχθαδίος, ος, ὁ ἡ ὸν, id. qu. δισσὸς, *duplex.*

Διχθὰς, άδος, ἡ, idem, ab eod. Th.

Διχόθεν, adv. *à duabus partibus:* à δίχα. Th. δὶς.

*Διχομηνία, ας, ἡ. &

Διχόμηνις, ιδος, ἡ, Poët. *Luna plena & Soli adverſa:* &

Διχόμηνος, ος, ὁ, *Luna ſemiplena,* ἡ διχὴ, τουτέστιν εἰς δύο ἴσα μέρη διαιρεθεῖσα μήνη, ἔγουν σελήνη, i. e. *Luna in duas æquales partes diviſa, quod fit, cum eſt ſemiplena.*

Διχοστασία, ας, ἡ, *diſſentio, ſeditio, ſeceſſio,* in dat. διχοστασίῃ. Ion. à δίχα, *diviſim,* quod à δὶς & στάσις. Th. ἵστημι, *ſto.*

Διχοτόμεω, *in duas partes ſeco, diſſeco, ſeparo:* f. ήσω. p. δεδιχοτόμηκα. a. 1. ἐδιχοτόμησα. ex δίχα, *duplicitèr:* q. à δὶς, & τέμνω, *ſeco:* p. m. τέτμα.

Διχοτόμημα, ατος, τὸ, *cadaver, fruſtum:* &

Διχοτομία, ας, ἡ, *diviſio in duas partes, bipartita ſectio:* à διχοτομέω.

Διχῶς, *duplicitèr:* adv. à δὶς, *bis.*

ΔΙ'ΨΑ, ης, ἡ, *ſitis:* indè

Διψαλέος, ος, *ſitibundus:* &

Διψὰς, άδος, ἡ, *DIPSAS,* q. d. *ſiticuloſa:* viperæ genus, à quo morſi nimium quantum ſitiunt; item adj. *ſiticuloſa, bibula, arida.*

Διψάω, f. ήσω, *ſitio,* & Metaphor. *vehementèr expeto:* p. δεδίψηκα. a. 1. ἐδίψησα. Th. δίψα.

Διψῇ, Dor. pro διψᾷ, διψῇς pro διψᾷς, *ſitis:* 2. ſing. præſ. ind. Att. vel Dor. ſic διψῇν, pro διψᾶν, à διψάω, *ſitio.* Th. δίψα, *ſitis.*

Διψήσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. à διψάω, *ſitio.*

Δίψιος, ος, ὁ ἡ ὸν, *ſiticuloſus;* Att. in f. g. διψία. à δίψα, *ſitis.*

Δίψος, εος, τὸ, idem cum δίψα.

Δίψυχος, ος, ὁ ἡ ὸν, *animo duplex, hypocrita, cor habens diviſum:* ex δὶς, & ψυχὴ, *anima.*

Διψῶντες, præſ. part. pl. num. à διψάω, *ſitio.*

ΔΙ'Ω, f. σω, p. κα, *expello, abigo;* item *timeo, celeritèr curro.*

Διωβόλιον, & διωβόλιον, ου, τὸ, *duo oboli:* ex δὶς, & ὀβολός.

Διωγμὸς, ῦ, ὁ, *perſecutio:* à διώκω, *perſequor.*

Διώδευσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διοδεύω, quod vide.

Διωθέειν, -εῖν, & διωθέεσθαι, *diſpellere, propulſare.* Th. ὠθέω, *pello.*

Διώκειν ὕμνῳ ἀρετὰς, *celebrare virtutes,* id eſt, *laude perſequi.*

Διωκέμεν, & διωκέμεναι, *inſequi,* præſ. inf. Ion. pro διώκειν, verbi διώκω, quod vide.

Διώκειν, Dor. pro διώκειν, *inſectari:* à διώκω.

Διώκησις, εως, ἡ, *perſecutio:* &

Διώκλης, ου, ὁ, *perſecutor.*

Διωκτέος, *perſequendus:* à

ΔΙΩ'ΚΩ, *perſequor, inſequor, conſector, percutio, ferio;* item *fugo:* imperf. ἐδίωκον, ες, ε. f. διώξω. p. δεδίωχα. a. 1. ἐδίωξα. a. 1. imperat. δίωξον, άτω. a. 1. ſub. διώξω, ης, & in 2. pl. διώξητε, præſ. paſſ. διώκομαι, *perſecutione premor:* præt. paſſ. δεδίωγμαι. a. 1. paſſ. ἐδιώθην. f. 1. paſſ. διωχθήσομαι, quod à δίω ὤκα, *celeritèr expello.*

ΔΙΩΛΥΓΙΟΣ, ος, ὁ ἡ ὸν, *magnus, vehemens, latè ſe extendens:* q. ex διὰ, & ὠλύγιον, *obſcurum, magnum malum.*

Δίων, ονος, *Dion:* cujus nomine in exemplis allegandis utuntur Philoſophi, ut nomine Titii juriſconſ.

Διώνα, Dor. pro Διώνη, ης, ἡ, nomen Idoli Ethnici: q. d. Διὸς ἄνασσα, *Jovis regina.* Dea maris, & mater Veneris.

Διωνομασμένος, ος, perf. part. paſſ. à διονομάζω, f. άσω *denomino.* Th. ὄνομα, *nomen.*

Διώνυσσος, ος, ὁ, *Bacchus:* quia cum naſceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, pro Διόνυσος, metri gratiâ σσ, & ο mutato in ω.

Διωξίππος, ος, ὁ, *equorum agitator, equeſter:* à διώκω, & ἵππος, *equus.*

Διωξις, εως, ἡ, *perſecutio:* à διώκω, *perſequor.*

Διωρία, ας, ἡ, *intercapedo, ſpatium*: ſc. δι' ὥρας, *per tempus*.

Διώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διωρίσθω, 3. ſing. perf. imperat. paſſ. à διορίζω, *definio*, Th. ὅρος, *terminus*.

Διώροφον, ſeu διόροφον, υ, τὸ, *duplici tecto & concameratione*: ex δὶς, *bis*, & ὀρέφω, *tego*.

* Διώροφος, ου, ὁ, *duo culmina habens*: ex eod.

Διώρυξ, υχος, ἡ, *foſſa*: à διορύσσω, *perfodio*.

Διώρυχεν, *perfodit*: perf. act. ejuſd. verbi.

Διωσάμενος, a. 1. part. m. verbi διωθέω, *diſpello*. Th. ὠθέω, *pello*: f. ώσω & ὠσω.

Διωστὴρ, ῆρος ὁ, inſtrumentum chirurg. quo aliquid διωθεῖται. item *vectis*, apud LXXII.

Δμᾶθεν, *domiti fuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Dor. & Bœot. pro ἐδμήθησαν, undè Bœot. ἔδμηθεν, & δμήθον, Dor. δμᾶθεν· à

Δμάω, per Sync. pro δαμάω, *DOMO*: f. ήσω. p. δέδμηκα.

Δμηθεῖσα, *domita*, a. 1. part. paſſ. f. g. à δμάω, ſeu δέμω, pro δαμάω, *domo*: præt. paſſ. δέδμημαι, σαι, ται. a. 2. paſſ. ἐδμήθη. part. δμηθὶς, ῖσα. Sed. a. 2. part. paſſ. δαμεὶς. Th. δαμάω, *domo*, quod adeas.

Δμηθήτω, *dometur*, a. 1. imperat paſſ. à δμάω, vel δέμω, pro δαμάω, *domo*. Vide δμηθεῖσα.

Δμῆσις, εως, ἡ, *domitio*: &

Δμήτειρα, *domitrix*: &

Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, *domitor*: Poët. pro δαμαστής. à δαμάω, *domo*.

Δμητὸς, οῦ, *domitus*: ab eod. Th.

Δμῶας, *ſervos*, acc. pl. à δμὼς, quod vide.

Δμῶαις, *famulas*, acc. pl. & in dat. pl. δμωῇσι· à

Δμωὴ, ῆς, ἡ, *ſerva, ancilla*: &

Δμωὶς, ίδος, ἡ, idem: ſed

Δμωὸς, οῦ, ὁ, &

Δμὼς, ὼὸς, ὁ, *ſervus*: omnia à δαμάω, *domo*: q. ſervitute domiti.

Δμῶσιν, & δμώεσσιν, dat. pl. à præced.

ΔΝΟΠΑΛΙΖΩ, *ferio, quatio, & agito manibus*: q. δνὸς, ſeu δνοῦ παλάμαις.

Δνοφερῇσι, dat. pl. Ion. f. g. à

Δνοφερὸς, οῦ, ὁ, *obſcurus, tenebroſus*: &

Δνοφόεις, ιντος, idem: à

ΔΝΟΦΟΣ, υ, ὁ, *tenebræ, caligo*: idem quod γνόφος, ejuſdemque formationis, à νιφος, undè νόφος, & acceſſione δ, δνόφος.

Δοάσσατο, ſecundum quoſdam pro δοιάσατο, detracto ι, & geminato σ, eſtque 3. ſing. a. 1. m. à δοιάζω, *dubito, conſulto*: ſecundum alios, pro ἐδοξάσατο, ξ exempto, & Æol. σ gem. à δοξάζω, *exiſtimo*.

Δόγμα, ατος, τὸ, *edictum, placitum*, DOGMA. δόγματα, ων, τὰ, *ritus, inſtituta, traditiones*: à δοκέω, *cenſeo*.

Δογματίζω, *dogma aliquod introduco, dogmata trado, ritibus onero, conſulto, cenſeo*: f. ίσω. p. δεδογμάτικα.

Δογματίζομαι, *ritibus oneror*: ab eod.

Δογματικὸς, *DOGMATICUS, qui certa dogmata in aliquâ ſcientiâ perſequitur*.

ΔΟΔΡΑ, ας, ἡ, *petio*, ſeu *juſculum*, ex eo dictum quòd è novem ſpeciebus fieret.

Δοθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. paſſ. à δίδωμι, *do*: a. 1. opt. paſſ. δοθείην, &c.

Δοθῆναι, a. 1. inf. paſſ. δοθήσομαι, f. 1. paſſ. ab eod.

ΔΟΘΙΗΝ, ῆνος, ὁ, *furunculus*, tumor in carnoſis corporis partibus.

Δοιὰ, n. g. pl. Poët. & δοιαὶ, f. g. pro δύο, * Δοιάζω, *dubito*, à δύω.

ΔΟΙΑΞ, ῖνος, ὁ, *pſyllium mortarii, cochlear quo contuſa eximuntur*: q. à δαδύσσω.

Δοῖεν, *darent*, pro δοίησαν, Bœot. & Æol. 3. pl. a. 2. opt. act. à δοῖην, verbi δίδωμι, *do*.

Δοίη, *daret*, ejuſd. 3. ſing. a. 2. opt.

Δοιὴ, ῆς, ἡ, *dubium*. Th. δύω, *duo*.

Δοιοὶ, pl. & δοιὼ, dual. Poët. pro δύο, *duo*, in dat. pl. δοιοῖσιν, *duobus*.

ΔΟΚΑΖΩ, *obſervo, expecto, arbitror*: f. άσω. p. δεδόκακα.

Δοκασσῖς, Dor. pro δοκήσεις, f. 1. à δοκέω, f. ήσω, *arbitror*.

Δοκάω, f. ήσω, p. ηκα, idem ac δοκάζω, q. v.

Δοκεῖ, *videtur*, imperſon. δόκει, præſ. imperat. à δοκέω.

Δοκεῖς, δοκεῖ, contractè, in 2. & 3. ſing. verbi δοκέω, quod vide.

Δοκεύω, f. εύσω, idem quod δοκάζω· item *inſidior*.

Δοκευων, *inſidiatus, expectatus*, ejuſd. part. præſ.

ΔΟΚΕΩ, *videor, cenſeo, exiſtimo, in aliquâ exiſtimatione ſum, probo*: imperf. ἐδόκεον, -ουν, f. δόξω, rarò δοκήσω. p. δέδοχα, & δεδοκηκα, quæ ſunt inuſ. a. 1. ἔδοξα. a. 1. ſub. δόξω, ῃς, ῃ, perf. paſſ. δέδογμαι. δοκέου, ουν, præſ. paſſ. n. g. κατὰ τὸ δοκεῖν, *prout ipſis videbatur*: οἱ δοκοῦντες, *qui cenſentur*: item, *qui ſunt in aliquâ exiſtimatione*: hinc & compoſ.

Δοκηκὼν, pro δόκων, ap. Hermipp. comicum.

Δόκησις, εως, ἡ, *opinio*: à δοκέω.

Δοκιμάζω, *probo, exploro, exiſtimo, examino*: f. άσω. p. δεδοκίμακα. perf. paſſ. δεδοκίμασμαι, & in 3. pl. præſ. imperat. δοκιμαζέσθωσαν, à δόκιμος. Th. δοκέω.

Δοκιμασία, ας, ἡ, *probatio, exploratio, experimentum*: à δοκιμάζω.

* Δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ, *approbator, deſtinator, cenſor*.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, *experientia*: &

Δοκίμιον, υ, τὸ, *exploratio*: &

Δόκιμος, ος, ὁ ἢ ον, *probus, probatus, acceptus*: à δοκέω

Δόκος, ος, Poët. idem ac δόκησις, & ab eod. Th. at

ΔΟΚΟΣ οῦ, ἡ, *trabs, tignum*: q. à δίχεσθαι, quia accipitur à finibus, quibus immittitur: & pro *haſta* vel *lancea*.

Δοκὶς, ίδος, ἡ, *parva trabs*.

Δοκόω, *contigno*.

Δόκωσις, *contignatio*: Eccleſ. x. 18. malè, δόκοσις.

Δολερὸς, ὸν, idem quod δολόεις, *doloſus*. Th. δόλος, *fraus*.

Δολερῶς, adv. *doloſè*: ab eod.

Δολίαισι, dat. pl. Ion. f. g. à

Δόλιος, ία, ιον, *doloſus*: in acc. ſing. f. g. Ion. δολίην. Th. δόλος, *dolus*.

* Δολιότης, ητος, ἡ, *fraus, dolus*.

Δολιόω, -ῶ, *dolo utor, decipio*. f. ώσω. p. δεδολίωκα.

λίωμα· ἐδολίεσαν, pro ἐδολίευν, 3. pl. imperf. act. Boœt. à δόλιος, quod à δόλος.

Δολίχ' pro δολιχὰ, acc. pl. n. g. à δολιχὸς, *longus*.

Δολιχερέτμας, ᾶ, ὁ ἡ ἥ, *quæ longis remis utebatur*: à δολιχὸς, *longus*, & ἐρετμὸς, *remus*. quod ab ἐρέσσω, *remigo*.

Δολιχόδειρος, seu δολιχοδείρος, (metri gratiâ inserto ε) ος, ὁ ἡ ἥ, *collum longum habens*: à δολιχὸς, *longus*, & δειρὴ, *cervix*.

ΔΟΛΙΧΟΣ, ὄ, ὁ, *longus, prolixus*. Substantivè sumitur pro *curriculi spatio* 12 aut 24 *stadiorum*; in quâ signif. etiam δόλιχος, retracto accentu, invenitur.

Δολιχόσκιος, ος, *longam faciens umbram*, itaque *longus*: ex δολιχὸς, & σκιὰ, *umbra*.

* Δολίως, adv. *dolosè*.

Δολόεις, ἐντος, *dolosus, dolosè factus*, à δόλος.

Δολομήχανος, ος, ὁ, *dolorum machinator*, Poët. Dor. pro δολομήχανος· ex δόλος, *dolus*, & μηχάνη, *machina*.

Δολομῆτα, voc. à

Δολομήτης, ου, ὁ, *vafer, dolosus*: quod &

Δολόμητις, ιος, ὁ ἡ ἥ, idem, à δόλος, *dolus*, & μῆτις, *consilium*.

Δολοπεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. à Δόλοψ, nom. propr.

Δολοπίων, ονος, ὁ, *Dolopion*, nom. propr.

Δολοπλοκία, ας, ἡ, *dolus*: ex δόλος, *dolus*, & πλέκω, *necto*: p. m. πεπλοκα.

Δολοπλόκος, ος, ὁ ἡ ἥ, *dolos nectens, versutus, dolosus*: ab iisd.

Δολορράφης, ου, ὁ ἡ ἥ, *ex dolis consutus*: *dolosus*: ex δόλος, *dolus*, & ῥάπτω, *suo*.

Δολορραφία, & Ion. -ίη, *vafrities*: ab iisd.

ΔΟΛΟΣ, ος, ὁ, *DOLUS, fraus*.

Δολοῦντες, nom. pl. part. præs. act. à δολόω, quod vide: δολοῦν, præs. inf.

Δολοφραδὴς, έος, ὁ ἡ ἥ, *qui dolum cogitat*: ex δόλος, *dolus*, & φράζω, *dico*.

Δολοφρονέω, *fraudes cogito*: f. ήσω· à δόλος, & φρονέω, quod à φρὴν, *mens*.

Δόλοψ, *speculator, explorator, insidiator*: à δόλος, & ὄψις, quòd astuto vultu.

Δολόω, -ῶ, *fallo, dolosè ago, dolis capio, decipio, adultero, depravo*: f. ώσω. p. δεδόλωκα. Th. δόλος.

Δόλῳ, dat. sing. δόλος, acc. pl. à δόλος, ος, ὁ, *dolus*.

Δολωθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à δολόω, *dolos machinor, circumvenio*: ab eod.

Δόλων, ωνος, ὁ, nom. propr. *DOLON*. Eumedis filius apud Hom. ab eod.

Δολῶν, *decipiens*, part. præs. à δολόω.

* Δόλωσις, εως, ἡ, *deceptio*. Th. δολόω.

Δῶμα, ατος, τὸ, *donum*, quocunque modo datum: δῶρον verò *donum* gratuitum. Th. δίδωμι, p. pass. δέδωμαι.

Δόμεν, Ion. & δόμεναι, Dor. & Æol. pro δοῦναι, a. 2. inf. act. verbi δίδωμι, *do*. f. δώσω, a. 2. ἔδων.

Δομέω, f. ήσω, p. ηκα, *ædifico*: à

Δομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium, murus, structura corporis*. Th. δέμω, *extruo*.

Δόμνος, ου, ὁ, *dominus*: δόμνα, ης, ἡ, *domina*, id est, δέσποινα. Posteriores Græci à Latinis sumpserunt.

Δόμος, ου, ὁ, *DOMUS*, gen. pl. δόμων· δομόνδε, *domum versus*: Th. δέμω, *ædifico*: p. m. δεδομα.

Δονακθεῖσα, *commota, concitata*, Dor. pro δονηθεῖσα. a. 1. part. pass. f. g. à δονέω, quo vide.

Δονακῆα, acc. Ion. pro -ᾶ; à

Δονακεὺς, ῆος, *arundinosus*: à δόναξ, *arundo*.

Δονακοτρόφος, ος, ὁ ἡ ἥ, *arundinifer*: ex δόναξ, *arundo*, & τρέφω, *alo*: p. m. τέτροφα.

ΔΟ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *arundo, sagitta*, utpote ex arundine, ut Lat. arundo pro telo; itemque *calamus scriptorius*: q. à δονέω, *agito*, quod facilè à ventis agitetur.

ΔΟΝΕ'Ω, *agito*: f. ήσω. præs. part. f. g. -έουσα.

Δόνημα, ατος, τὸ, *motus*, (pass. signif.) &

Δόνησις, εως, ἡ, *agitatio*, à perf. pass. verbi δονέω.

Δόντες, nom. pl. a. 2. part. act. à δὼς, δόντος· verbi δίδωμι, *do*: a. 2. ἔδων.

Δόξα, ης, ἡ, *opinio, fama*: in N. T. *gloria*.

Δόξαι, ῶν, αἱ, *dignitates*: à δοκέω, *puto, in existimatione sum*.

Δοξάζω, *glorifico*: imperf. ἐδόξαζον. f. άσω. a. 1. ἐδόξασα, *ad gloriam evexi*: δόξασον, άτω, a. 1. imperat. act. δοξάτω, ῆς, ῆ, a. 1. sub. δοξάσαι. a. 1. inf. δεδόξακα, perf. act. δοξάζομαι, *glorificor*, præs. pass. δεδόξασμαι, perf. pass. ἐδοξάσθην. a. 1. pass. δοξασθῶ, ῆς, ῆ, a. 1. sub. pass. à δόξα, cujus Th. δοκέω.

Δοξασθῶσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

* Δόξασμα, ατος, τὸ, id. ac δόγμα, q. v.

* Δοξαστὸς, ὴ, ὁ, *opinabilis*.

Δόξητε, 2. pl. a. 1. sub. act. à δοκέω, quod vide.

Δοξικὸς, ὴ, ὸν, *glorioſus*: à δόξα, *gloria*.

Δόξις, εως, ἡ, *visio*: à δοκέω, *videor*.

Δοξολογέω, -ῶ, *laudibus cumulo, gloriosâ celebratione colo*: &

Δοξολογία, ας, ἡ, *collaudatio, celebratio*, quæ fit recensendis iis qui ad gloriam alicujus pertinent. Angl. Doxology; à δόξα, *gloria*, & λόγος, quod à λέγω, *dico*.

Δοξεῦσθαι, pro δοκεῖν, *videri, haberi*: verbi δοξόω, a. 1. pass. ἐδοξώθην.

Δόξω, *videbor*, f. 1. ἔδοξα, a. 1. verbi δοκέω, q. à δόκω, inus.

Δορὰ, ᾶς, ἡ, *pellis* detrecta, *excoriatio*: q. à δέρω, *excorio*. Th. δέρας, *pellis*.

Δόρας, ατος, τὸ, Ion. & Poët. pro εο & δοῦρας, ατος, *lancea*: Hinc

Δοράτιον, ος, τὸ, *hostile*.

Δόρατος, δόρυος, & per Metath. δερὸς, gen. sing. à δόρυ, *hasta*: in pl. τὰ δόρατα.

Δορίκτυπος, ος, ὁ ἡ ἥ, Poët. *hastifremus, bellicosus*: ex δόρυ, *lancea*, & κτύπος, *strepitus*. Th. τύπτω, *pulso*.

Δορὶς, ίδος, ἡ, *culter*, quo fit δορὰ, *excoriatio*. Th. δέρας, *pellis*.

Δορκάδιον, ος, τὸ, *parva caprea, damula*: dim. à

Δορκὰς,

Δορκὰς, άδος, ἡ, *caprea, dama, capreæ ſylveſtris*; item propr. nomen mulieris, quæ & Syr. Ταβιθὰ, dicta, Act. ix. 36. &

Δόρκων, ωνος, ὁ, idem. à

ΔΌΡΞ, κὸς, *caprea, dama*: q. à δέρκω, *video*: quia acuto viſu prædita.

Δορὸς, οῦ, ὁ, *ſaccus, uter, culeus*: è corio factus. Th. δέρας, *pellis*.

Δορὸς, etiam gen. Poët. à δόρυ, *haſta*.

Δόρπα, nom. & acc. pl. à δόρπον, *cœna*.

Δορπίω, f. ήσω, *cœno*: à δόρπον, *cœna*.

Δορπίν, ης, ἡ, Ion. pro δόρπος, ου, ὁ, *cœna*.

ΔΌΡΠΟΝ, ου, τὸ, & δόρπος, ου, ὁ, *cœna*.

ΔΌΡΥ, τὸ, *haſta, lancea, pilum, lignum oblongum navis*: gen. δόρατος, & δορὸς, (per Metath. pro δόρυος) & Poët. dat. δόρατι & δουρὶ, & δορὶ, Poët.

Δορυάλωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *bello captus, captivus, mancipium*: ex δόρυ, *lancea*, & ἁλίσκω, *capio*.

Δορυσσόος, ου, ὁ ἡ ἡ, *haſtâ impetuoſus, bellicoſus*: à δόρυ, & σεύω, *impetus*, quod à σείω, *agito*.

Δορύσσω, f. ύξω, p. υχα, *haſtâ pugno*; *pugno*: à δόρυ.

Δορυφορέω, f. ήσω, *lanceam fero, ſtipo, munus ſatellitis obeo*: δορυφορούμενος, *ſtipatus*: &

Δορυφορία, ίας, ἡ, *ſatellitium*.

Δορυφόρος, ου, ὁ, *ſatelles*: ex δόρυ, *haſta*, & φέρω, *fero*.

Δὸς & δόθι, *da, cedo*, a. 2. imperat. act. à δίδωμι, *do*: f. δωσω. a. 2. ἔδων.

Δόσαν, *dederunt*, Ion. pro ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. act. ab ἔδων, verbi δίδωμι, *do*.

Δόσεις, *dona*, nom. pl. à δόσις, εως, ἡ, *donum*: quod ab eod. verbo.

Δοσίδικος, ὁ ἡ ἡ, *qui alicujus peccati dat pœnas*: ex δόσις, & δίκη, *pœna*.

Δόσις, εως, ἡ, *donum, donatio*, quod à 2. ſing. perf. paſſ. δέδοσαι, verbi δίδωμι, *do*.

Δόσκον, ες, ε, imperf. Poët. (q. à δόσκω) pro ἐδίδων, ως, ω, ab eod. verbo.

Δότε, 2. pl. a. 2. imperat. ab eod.

Δότειρα, ας, ἡ, *datrix*: à

Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, *DATOR*, quod &

Δότης, ου, ὁ, idem; à δέδοται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi δίδωμι.

Δοτικὸς, ὴ, όν, *ad dandum propenſus*, ab eod.

Δότο, 3. ſing. a. 2. imperat. act. à δίδωμι.

Δοῦ, pro δόσω, aor. 2. imperat. m. ejuſd. verbi.

Δουλαγωγέω, *in ſervitutem redigo*: cum acc. à

Δουλαγωγὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *ſervorum ductor*: quod ex δοῦλος, *ſervus*, & ἀγωγὸς, *dux viæ*: quod ab ἄγω, *duco*.

Δουλάριον, ου, τὸ, *ſervulus*: dim. à δοῦλος.

Δουλεία, ας, ἡ, *ſervitus*, &

Δούλειος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ſervilis*, à δοῦλος, *ſervus*.

Δούλευσαν, pro ἐδούλευσαν, 3. plur. a. 1. act. Ion. &

Δουλευσάτωσαν. 3. pl. a. 1. imperat. act. à

Δουλεύω, *ſervio, inſervio, ſum ſervus*: f. εύσω. a. 1. part. δουλεύσας. p. δεδούλευκα. à δοῦλος, *ſervus*.

Δούλη, ης, ἡ, *ancilla*: ab eod. Th.

Δουλὴη, ης, Ion. pro δουλία, ας, ἡ, *ſervitus*: Hinc

Δουλήϊος, Ion. pro δούλειος, *ſervilis*: &

Δουλικὸς, οῦ, ὴ, ὸν

Δούλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ſervilis*: à δοῦλος, *ſervus*.

Δουλιχόδειρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *longam habens cervicem*: à δουλιχὸς, Ion. pro δολιχὸς, & δειρὴ, *cervix*.

Δουλοπρεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *ſervo conveniens, ſervilis, illiberalis*: ὁ τῷ δούλῳ πρέπον.

ΔΟΥ̃ΛΟΣ, ου, ὁ, *ſervus*.

Δουλοσύνη, ης, ἡ, *ſervitus*. Th. δοῦλος, *ſervus*.

Δουλότερος, η, ον, *qui ſervitutis jugo magis premitur*: compar. ab eod. Th.

Δουλουμένος, præſ. part. paſſ. à

Δουλόω, *in ſervitutem redigo, ſervum facio*: f. ώσω. p. δεδούλωκα. præſ. paſſ. δουλόομαι, *ſervus fio*: perf. paſſ. δεδούλωμαι. part. δεδουλωμένος, *mancipatus*. a. 1. paſſ. ἐδουλώθην. part. δουλωθεὶς, έντος, ab eod. Th.

Δουλοσύνη, *ſervitus*: Ion. pro δουλοσύνη, q. v.

Δῦναι, a. 2. inf. act. δὺς, δύντος, & in f. g. δούσης, a. 2. part. verbi δίδωμι, *do*: f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δοπέω, *ſonitum edo, cadendo ſono*: f. ήσω, p. ηκα. a. 2. ἔδοπον, perf. m. δέδοπα, *cecidi*: part. δεδοπὼς, *mortuus*: apud Homerum quod à δούπος.

Δούπησεν, *ſonuit*: 3. ſing. a. 1. Ion. à

ΔΌΥΠΟΣ, ου, ὁ, *ſonitus*: propriè ad terram alliſorum.

Δοῦρα, *ligna, trabes, haſtæ*: nom. & acc. pl. à gen. δορὸς· vel à δοῦρον, antiq. *lignum*: alii pro δούρατα. per Acop. & Poët. Epenth. pro δόρατα, à δόρυ, δόρατος, & δορὸς, τὸ, *haſta, lignum*: δοῦρας, τος, τὸ, Idem Ion.

Δοῦρας, τος, τὸ, Poët. pro δόρυ, *navis*.

Δούρατ' pro δούρατα, vide δοῦρα.

Δουράτεος, &

Δορεῖος, item Δούριος, *ligneus*: undè Lat. *duratius & durius*: ab antiq. δοῦρον, in pl. δοῦρα, *ligna*. Th. δόρυ.

Δορηνικὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *tantum intervallum continens, quantum haſtæ jactus*: ex δόρυ *haſta*, & ἡνεκὴς, *longus*.

Δορὶ, dat. ſing. pro δόρατι, vel δόρυι, à δόρυ, δόρατος, τὸ, *haſta*.

Δουρικλειτὸς, ὴ, *haſtâ clarus, præclarus bellator*: à δόρυ, & κλειτὸς, *inclytus*: quod à κλείω, *celebro*.

Δουρικλυτος, υ, & δορίκλυτος, idem, ſed ex δόρυ, & κλυτὸς, *clarus*: quod à κλύω, *audio*.

Δουρίκτητος, υ, ὁ ἡ ἡ, pro δορύκτητος, Poët. *haſtâ acquiſitus, captivus, captiva*: à δόρυ, *haſta*, & κτάομαι, *poſſideo*.

Δουρὸς, gen. (per Metath. pro δόρυος) dat. δουρὶ, à δόρυ, *haſta*.

Δοχεῖον, ου, τὸ, *vas*: à δέχομαι.

Δοχὴ, ῆς, ἡ, *epulum, convivium*: à δέχομαι, *excipio*. Eſt & δοχὸς, ὴ, όν, *capax*: ab eod. Th.

Δοχμὴ, ῆς, ἡ, & δόχμη, *palmus*: à δέχομαι, *capio*.

ΔΌΧΜΟΣ, & -χμὸς, ὴ, όν; item δόχμιος, ὁ ἡ ἡ, *obliquus*: indè

Δοχμόω, *incurvo, flecto*: f. ώσω, a. 1. part. paſſ. δοχμωθεὶς, *ſeſe obliquans*.

Δοχμωθεὶς, ut ſuprà.
Δόω, *DO*; inuſ. pro δίδωμι.
ΔΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ herbæ, nomen.
Δράγμα, ατος, τὸ, *manipulus*, δραξ, ακὸς, ὁ, *pugillus*. Th. δράσσω, *prehendo*.
Δραγμεύω, ſeu δραγματεύω, f. εύσω, *manipulos colligo*: à δράγμα, ατος, τὸ, quod vide.
Δραθεῖν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω, *dormio*: f. δαρθήσομαι, q. à δραθίω, f. 2. δραθῶ, per Metath. a. 2. ἔδραθον.
Δραίην, *fugerem*: a. 2. opt. act. ab ἔδρην, verbi inuſ. δρῆμι, quod à διδράσκω. Th. δράω, *fugio*.
Δραίνω, idem quod δράω, *fugio*.
Δράκα, *pugillum*: acc. ſing. à δραξ, ακὸς, ὁ, *pugillus*: à δράσσω, *prehendo*.
Δρακεὶς, εἶσα, ἐν, a. 2. part. paſſ. &
Δράκον, *aſpiciebant*, pro ἔδρακον, 3. pl. a. 2. act. à δέρκω, *video*. a. 2. ἔδρακον. p. m. δέδορκα. a. 2. paſſ. ἐδράκην.
Δράκοντε, dual. num. δράκοντος, gen. ſing. à
ΔΡΑ'ΚΩΝ, οντος, ὁ, *DRACO*: item nomen propr. legiſlatoris Athenienſis: dat. pl. δράκυσι· in f. g. δράκαινα, *dracæna*: q. à δέρκω, *video*: a. 2. ἔδρακον. part. δρακών.
Δρᾶμα, ατος, τὸ, *DRAMA*, *fabula*. Th. δράω, *ago*: quomodo & partes fabulæ dicuntur *actus*.
Δραματικὸς, ἡ, *activus poeticus*, *fabuloſus*: à δρᾶμα.
Δραμεῖν, a. 2. inf. δραμεῶν, οῦσα, *currens*, a. 2. part. act. δραμεῦμαι, f. 2. m. à τρέχω, *curro*: f. δρέξω, p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.
Δράμημα, ατος, τὸ, Ion. pro δρόμος, *curſus* quod vide.
Δραμὼν, *cucurriſſe*: Dor. pro δραμεῖν, q. v.
Δραμοῦσα, a. 2. part. f. g. vide δραμεῖν.
Δρᾶναι, *facere*: a. 2. inf. Dor. pro δρῆναι, à δρῆμι, vel δραίνω, id. q. δράω, *facio*: vel δρᾶναι, *fugere*: eſt a. 2. inf. à δρῆμι, vel διδράσκω, *fugio*: f. δράσω. a. 2. ἔδραν, ας, ε. 2. opt. δραίην. inf. δρᾶναι. part. a. 2. δράς.
Δραξ, ακὸς, ὁ, *pugillus*: à δράσσω, *prehendo*.
Δραξαμενος, *arripiens*: aor. 1. part. med. vide δράσσομαι.
Δραπετεύω, f. εύσω, p. ευκα, *fugio*: à
Δραπέτης, ου, ὁ, *ſervus fugitivus*: à δράω, *fugio*.
Δραπετίδας, α, ὁ, Dor. pro
Δραπετίδης, ου, ὁ, idem quod δραπέτης.
Δραπὼν, οῦσα, ὀν, a. 2. part. act. à δρέπω, *decerpo*: f. ψω. a. 2. ἔδραπον.
Δρασμὸς, οῦ, ὁ, *fuga*: à δράω, *fugio*.
Δράσσομαι, vide in δράσσω.
ΔΡΑ'ΣΣΩ, ſeu -τω, fut. ξω. *prehendo*, *manu arripio*: δράσομαι, ſeu -τομαι, *carpo*: f. δράξομαι. a. 1. m. ἐδραξάμην, ω, αῖο. a. 1. m. imp. δράξαι, & in pl. δράξασθε, perf. paſſ. διδραγμαι. Undè Angl. to prag.
Δράσαι, α, ὁ, Poët. & Dor. pro δρᾶσης, ου, ὁ, *ſervus*: &
Δρασὴρ, ῆρος, pro quo δρησὴρ, Ion. *famulus*, *miniſter*. Th. δράω, *famulor*: vel à δρήσσω, pro δράω. Item
Δρασὴρ, ῆρος, &
Δρασήριος, α, *ſtrenuus*, *induſtrius*, *promptus*, *impiger*: à δράω, *facio*.
Δρατὸς, pro δαρτὸς, *excoriatus*: à δέρω, *excorio*. Th. δέρας, *pellis*.
ΔΡΑΧΜΗ', ῆς, ἡ, *DRACHMA*: monetæ & ponderis nomen: q. à δραττω· indè δίδραχμος, ου, ὁ ἡ, *qui duarum drachmarum pretii eſt*.
ΔΡΑ'Ω, f. άσω, *facio*, *miniſtro*, *fugio*.
Δρεπάνη, ης, ἡ, *falx*: acc. pl. δρεπάνας· &
* Δρεπανηφόρον ἅρμα, *currus falcatus*.
* Δρεπανηφόρος, ὁ ἡ, *falcifer*.
Δρέπανον, ου, τὸ, idem ac δρεπάνη, q. v.
ΔΡΕ'ΠΩ, f. ψω, *decerpo*, *carpo*, *colligo*: δρέπομαι. idem: hinc veriſimile Angl. to reap.
Δρεψεύμεναι, Æol. pro δρεψύμεναι, Dor. pro δρεψόμεναι, nom. pl. f. 1. part. m. f. g. verbi ſupradict.
Δρηπέτης, ου, ὁ, Ion. pro δραπέτης, *fugitivus*.
Δρήσας, *faciens*: a. 1. part. act. Ion. à δράω, *facio*: f. άσω.
Δρησμὸς, οῦ, ὁ, Ion. pro δρασμὸς, *fuga*. Th. δράω, *fugio*.
Δρηςοσύνη, ης, ἡ, *ſtrenuitas*, *ſedulitas*: ab eod.
ΔΡΙΓΟΣ, ου, ὁ, *lumbricus*.
Δριμεῖα, ας, ἡ, *acris guſtu*, *gravis*, *maleſta*: à
ΔΡΙΜΥ'Σ, εῖα, ὺ, *acris guſtu*, vel *ſapore aſper*; hinc δριμύτης, *acrimonia*.
Δρίμον, ου, τὸ, *locus arboribus conſitus*: à δρῦς, *arbor*.
Δρίας, εος, τὸ, id. qu. δρίον, *ſylva*, ab eod. Th.
Δροιτη, ης, ἡ, *ſolium*, *alveus balneatorius*: à δρῦς, quod ex quercino ligno fiat.
Δρομαῖος, α, *curſilis*, *velox*: &
Δορμας, άδος, ὁ ἡ, *curſitans*, *curſitorius*: &
Δρομὰς, άδος, ἡ *DROMAS* piſcis; item *DROMEDA* camelus, vulgò *DROMEDARIUS*: item, *vaga*, *ſcortum*: &
Δρομεὺς, έως, *curſor*: &
Δρόμος, ου, ὁ, *curſus*: omnia à p. m. δέδρομα, verbi τρέχω, *curro*.
Δρόμος, όνος, ὁ, *DROMO*, *parvus cancer*, creditur eſſe qui Ariſtoteli δρομὰς· ab eod.
ΔΡΟ'ΣΟΣ, ου, ὁ, *ROS*: δρόσοι, *lacrymæ*: qu. ῥόσος, à ῥέω, *fluo*. Hinc
Δροσερὸς & δρόσιμος, ου· &
Δροσωδὴς, ες, ὁ ἡ, *roſcidus*.
Δρουῖλος, ου, ὁ, *cohors* & *globus militum*, *drungus*: vid. Lat. Etymol.
Δρούσιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris à Druſo.
Δρυάδες & ἁμαδρυάδες, ων, αι, *Nymphæ*. Th. δρῦς, *quercus*.
Δρύαλος, ου, ὁ, nomen viri, *qui quercuum ſatis habet*.
Δρύαντα, acc. ſing. à Δρύας, αντος, ὁ, propr. nom. patris Lycurgi: &
Δρύϊνος, η, *quernus*: &
Δρυμὸς, οῦ, ὁ, *ſylva querna*, *quercetum*, *nemus*: item δρυμὶν, οῦ, τὸ· &
Δρυμὰς, Dor. pro δρυμοῦς, ejuſd. acc. pl.
Δρύον, ου, τὸ, *nemus*: omnia à δρῦς.
Δρύοχος, ου, *carina*, *alveus navis*: παρὰ τὸ τὴν δρυῦν ἔχειν·

Δρυπεπὴς,

Δρυπεπὴς, ἐος, ὁ ϰ᾽ ἡ, οῦνος, *DRUPPA, fructus maturus*: à δρῦς & πέπλω, quæ in arbore coctâ fuit, & ad maturitatem perducta.

Δρυπετὴς, ἐος, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem ſed à πίπλω, *cado*: *fructus*, q. d. *jamjam caſurus*.

Δρυπεφ, πος, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem & ab iiſd.

ΔΡΥΠΤΩ, f. ψω, *lacero, lanio*: perf. δέδρυφα.

Δρυφὴ, ῆς, ἡ, *laceratio* unguibus.

ΔΡΥΣ, υὸς, ἡ, *quercus, robur*, quercûs ſpecies: item *quævis arbor*: in acc. δρῦν· hinc compoſ. χαμαίδρυ, υος, & χαμαίδρυφ, πος, ἡ, *quercus humilis*.

Δρυτόμος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, per Apoc. pro δρυοτόμος, *quercuum* vel *arborum inciſor, faber lignarius*: à δρῦς, *quercus* vel *arbor*, & τέμνω, *ſeco*.

Δρώντων, Att. pro δράτωσαν, ex δράω, *facio*, vel *fugio*. Solent enim Attici gen. plur. part. quorund. uſurpare pro tertiis perſ. imperat. præſ. temp. pl. numeri.

Δρώοιμι, pro δρῴμι ſeu δράοιμι, præſ. opt. verbi δράω, *facio*.

ΔΡΩΠΑΞ, ακος, ὁ, *DROPAX*: medicamenti ſpecies, ad evellendos pilos: quod à δρέπω, *carpo*.

Δῦ pro ἔδυ, ac ἔδυν, υς, υ, a. 2. ind. act. & pro δύθι, aor. 2. imperat. à δῦμι, *ſubeo*.

Δὺ, pro δύω, *duo*.

Δυάς, άδος, ἡ, qu. *dualitas, binarius*. Hinc Angl. **Duce**.

Δυε῀ν, 3. ſing. ind. paſſ. à δύομαι, & δύω, *ſubeo*.

ΔΥΗ, ης, ἡ, *infortunium, labores, ſtrages, ærumna*: q. à δύω, *occido*.

Δύης, 2. ſing. præſ. ſub. ejuſd. verbi

Δύθι, a. 2. imperat. &

Δυϊκὸς, ὴ, *dualis*: ab eod. Th.

Δύμεναι, Dor. pro δῦναι, a. 2. inf. à

Δῦμι, *ſubeo*: vide δύνω.

Δῦν᾽ pro δυνε, Ion. pro ἔδυνε, imperf. verbi δύνω, *ſubeo*.

Δύνα, Dor. per Apoc. pro δύνασαι, vel pro δύνη, *potes*: 2. ſing. præſ. verbi δυναμαι.

Δύναιτ᾽ pro δύναιτο, 3. ſing. præſ. opt. δυναίμην, αιο, αιτο· à δύναμαι, quod vide.

Δυναμ᾽ pro

ΔΎΝΑΜΑΙ, σαι, ῆ, *poſſum, valeo, æſtimor*: in ſub. præſ. δύνωμαι, η, νται, imperf. ἠδυνάμην, ω, ατο. Att. pro ἐδυνάμην. f. δυνήσομαι. a. 1. paſſ. ἐδυνήθην, ης, η, Att. pro ἐδυνήσθην. a. 1. ſub. δυνεθῶ, ῆς, ῆ. legitur etiam aor. 1. paſſ. ἐδυνάσθην, & ἠδυνάσθην. & a. 1. m. ἐδυνησάμην, qu. à δυνάζομαι.

Δυνάμει. dat. ſing. & δυνάμεις, nom. pl. à δύναμις.

Δυναμένη, ης, η, f. g. part. præſ. à δυνάμενος, quod à δύναμαι· item nom. propr. mulieris q. d. *potens*.

Δυνάμεσθα pro δυνάμεθα, Poët. 1. pl. præſ. δύναμαι.

Δύναμις, ιως, ἡ, *potentia, vis, virtus*: αἱ δυνάμεις, *miracula, virtutes, poteſtates*: ἐξουσία, *moralis facultas, naturalis* verò δύναμις· ab eod. Th.

Δυναμόω, *confirmo, roboro*: f. ώσω. p. δεδυνάμωκα. præſ. part. δυναμόομαι, -οῦμαι· Undè

Δυναμούμενος, -ούμενος, *corroboratus*: ejuſd. part. præſ. paſſ.

Δύσαναι, 2. ſing. præſ. à δύναμαι, quod vide.

Δυνασθῆναι, *potuiſſe*: a. 1. inf. ejuſd. verbi.

Δύνασις, εως, ἡ, Poët. pro δύναμις, *potentia*, ab eod. Th.

Δυναστεία, ας, ἡ, *imperium, potentatus*: &

Δυναστεύοντας, acc. pl. part. præſ. à

Δυναστεύω, *ſum princeps*: f. εύσω· quod à

Δυνάστης, ε, ὁ, *DYNASTA, dominus*: à

Δυνατέω, *potens ſum*: f. ήσω. p. δεδυνάτηκα, ex

Δυνατὸς, ὴ, ὸν, *potens*: δυνατός εἰμι, idem quod δύναμαι, *poſſum*: δυνατὸν, & τὸ ἐν δυνατῷ, *poſſibile, quod fieri poteſt*: δυνατώτερος, compar. in ſuperl. δυνατώτατος. Th. δύναμαι.

Δῦνε, *ingreſſus eſt*, imperf. Ion. à δύνω, *ſubeo*.

Δυνέαται, *poſſunt*: Ion. pro δύνανται, 3. pl. præſ. δύναμαι.

Δύνῃ, 2. ſing. præſ. ſub. δύνωμαι, ῃ, ηται· ab eod. Th.

Δύνηαι, Ion. pro δύνῃ, quod vide.

Δυνεθείην, ητι, η, a. 1. opt. paſſ. δυνηθῶ, ῆς, ῆ· a. 1. ſub. paſſ. à δύναμαι, quod vide.

Δυνήσιαι, Ion. pro δυνήσῃ, 2. ſing. fut. 1. med. δυνήσομαι, indè part. δυνησόμενος, ab eod. Th.

Δύνοντος, gen. ſing. præſ. part. à δύνω, *occido*.

Δύνωσ᾽ pro δύνωσι, *ingrediuntur*: 3. pl. præſ. δύνω.

Δύντα, *occidentem*: acc. ſing. aor. 2. part. à δύς, δύντος, quod à

ΔΎΝΩ, δύω, vel δῦμι, *ſubeo, ingredior, occido, induo*: δύνω tantum in compoſ. invenitur: δύω, f. δύσω. a. 1. ἔδυσα. perf. δέδυκα. p. paſſ. δέδυσμαι. δῦμι, aor. 2. ἔδυν, υς, υ, a. 2. inf. δῦναι a. 2. part. δὺς, δύντος. Indè, ut quibuſdam videtur, Angl. **Dawn**, (aurorâ enim exoriente, aſtra minora δύει) & **Den**.

ΔΎΟ, vel Att. δύω, *DUO*, gen. dual. δυοῖν, & in f. g. δυεῖν, dat. pl. δυσί.

Δυόωσι, Poët. pro δυῶσι· ex Th. δυάω, pro δύω.

Δύπλης, ε, ὁ, *urinator*: qui aquas ſubit: à

Δύπλω, f. ψω, *aquam ſubeo*: à quo fluxiſſe videntur Angl. to **dip**, to **dive**.

Δὺς, δύντος, part. a. 2. à δῦμι, quod in δύνω videas.

ΔΎΣ, particula in compoſ. pro *ægrè, malè, infeliciter*: & pro α priv.

Δύσαδος, ω, ὁ, Dor. pro δύσηβος, ε, ὁ, *infelix, puber*: ex δὺς, & ἥβη, *pubes*.

Δυσάεος, *gravitèr ſpirantis*: gen. ſing. à

Δυσαὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *gravitèr ſpirans*: ex δὺς & ἄω, ἄημι, *flo, ſpiro*.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω vel δῦνω, *ſubeo*: fut. σω, præt. δέδυκα. a. 1. ἔδυσα. a. 2. ἔδυν.

* Δυσαίων, ωνος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *cui ærumnoſa eſt vita*.

* Δυσάλια, ας, ἡ, *ſordes*.

* Δυσάλωτος, ε, ὁ, *inevitabilis*.

Δυσαμ-

Δυσάμμορος, vel δύσμορος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *infelix*: ex δὺς & μόρος, *fatum*: quod à μείρω, *divido*: p. m. ἔμμορα.

Δυσαρτῖϊ, dat. ſing. à

Δυσαντὴς, ἐος, ὁ ἡ ὦ, *ſiniſter occurſus*: ex δὺς, & ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Δυσάντητος, idem, & ab iiſdem.

Δασαρεςέω, *moroſum me præbeo, offenſo ſum animo*: à

Δυσάρεςος, ᾱ, *moroſus*: & τὸ δυσάρεςον, *moroſitas*: quod ab ἀρίσκω, *placeo*.

Δυσαριςοτόκεια, ας, ἡ, *quæ optimam prolem peperit, ſed malo fato*: ex δὺς, & ἀριςοτόκος, *quæ optimos parit*; quod ab ἄριςος, *optimus*, ſuperl. ab ἀγαθὸς, & τίκτω, *pario*: præt. med. τέτοκα.

Δυσαφαίρετος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *difficilis ablatu*: ex δὺς, & ἀφαίρετος, quod ab ἀφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*.

Δυσβάςακτος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *difficilis, portatu*: ex δὺς, & βαςακτὸς, *portabilis*: à βαςάζω, *porto*.

Δύσβατος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *inacceſſus*: ex δὺς, & βατὸς, *perviis*: à βαίνω, *eo*.

Δυσγένεια, ας, ἡ, *generis obſcuritas*: *ignobilitas*: &

Δυσγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ὦ, *ignobilis*: à γένος, *genus*: quod à γίγνομαι ſeu γίνομαι, *naſcor*.

* Δυσδιήγητος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *innerrabilis*. Th. ἠγέομαι, *narro*.

Δύσαι, *induas*: a. 1. ſub. m. Ion. pro δύσῃ, verbi δύω, f. δύσω, *induo*.

Δυσειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὦ, *deformis, turpis*: ab εἶδος, *forma*: quod ab εἴδω, *video*.

Δυσέλπιςος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *difficilis ſpei*: cui oppon. εὐέλπιςος· ex δὺς & ἐλπὶς, *ſpes*.

Δυσεντερία, ας, ἡ, *DYSENTERIA*, morbus viſcerum *tormine* dictus: ex δὺς, & ἔντερον, *inteſtinum*; quod ab ἐντὸς, *intus*. Hinc

Δυσεντερικὸς, ῆ, *torminoſus*.

Δυσεπανόρθωτος ᾱ, ὁ, *vix emendabilis*: ex δὺς, ἐπὶ, ἀνὰ, & ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

Δύσεργος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *piger, ad opus faciendum lentus*. Th. ἔργον, *opus*.

Δυσερεύνητος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *inſcrutabilis*. Th. ἐρευνάω, *ſcrutor*.

Δύσερις, ιδος, ὁ ἡ ὦ, *pertinax, moroſus, rixoſus*: ex δὺς, & ἔρις, *lis*.

Δυσερμήνευτος, ᾱ ὁ ἡ ὦ, *explicatu difficilis*: ex δὺς, & ἑρμηνεύω, *interpretor*, qu. ab ἑρμηνεὺς, *interpres*.

Δύσερως, ωτος, ὁ ἡ ὦ, *infelix in amore*; ex δὺς, & ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

Δύσεῖ, *ſe condit*: 3. ſing. præſ. verbi Poët. δύσομαι, à f. m. δύσομαι, verbi δύω.

Δύσετο & δύσσετο, imperf. Ion. à δύσομαι, Poët. ab eod. Th.

Δυσεύρετος, *inventu difficilis*: ab εὑρετὸς, *inventus*. Th. εὑρίσκω, *invenio*.

Δυσήκοος, *difficulter audiens, immorigerus*. Th. ἀκήω, *audio*.

Δυσηλεγέες, *moleſti*, æ, nom. pl. à

Δυσηλεγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὦ, *moleſtus, gravis*: qu. ex δὺς, & ἀλίγω, *curo*: q. δυσαλεγὴς, vel ut alii volunt, à λέγω, *cubare faciq*

* Δυσημερέω, -ῶ, f. ήσω, p. ήμηκα, *infelix ſum*.

* Δυσημερία, ας, ἡ, *adverſitas*.

Δυσπίςουν, imperf. verbi δυσαπιςέω, f. ήσω, ex δὺς, & ἀπιςέω, *non credo*: q. à πίςις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *perſuadeo*.

Δυσηχὴς, ἐος, ὁ ἡ ὦ, *horriſonus*: ex δὺς, *ægrè*, *malè*, & ἦχος, *ſonus*.

Δυσθαλπὴς, ἐος, ὁ ἡ ὦ, *calefactu difficilis, frigidus*: ex δὺς, & θάλπω, *foveo, calefacio*.

Δυσθανατέειν, εῖν, *iniquo animo mortem ferre*: ex δὺς, & θάνατος, *mors*. Th. θνήσκω, *morior*.

Δυσθυμεῖν, Ion. pro ἀθυμεῖν, *animum deſpondere*: ex δὺς, & θυμὸς, *animus*.

Δύσθυμος, ου, *triſtis, anxius, remiſſus*: ab iiſd.

Δυσὶ, *duobus*; dat. pl. à δύο, *duo*.

Δύσις, εως, ἡ, *occaſus*: acc. δύσον, à δύω, *ſubeo*.

Δυσκαταμάθητος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *difficilis ad diſcendum*.

Δυσκαταμαθήτως, *vix intelligibile*: ex δὺς, & καταμανθάνω, *perneſco*: quod ex κατὰ, & μανθάνω, *diſco*.

Δύσκεν, imperf. Ion. verbi Poët. δύσκω, pro δύνω vel δύω, *adeo, ſubeo*.

Δυσκέλαδος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *raucus*: ex δὺς, & κέλαδος, *ſonus, vox*.

Δυσκίνητος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *difficilis motu, ſegnis*: à κινητὸς, *mobilis*: q. à κινέω, *moveo*.

Δυσκλεὴς, ἐος, -ῆς, ὁ ἡ ὦ, *inglorius*: ex δὺς, & κλέος, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*.

Δύσκλυτος, idem, à κλύω, *audio*.

Δυσκολαίνω, f. ανῶ, p. κα, *moroſus ſum, ægrè fero, indignor, ſuccenſeo*: &

Δυσκολία, ας, ἡ, *moroſitas, difficultas*: à

Δύσκολις, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *difficilis in ſumendo cibo, difficilis, moroſus*: &

Δυσκόλως, adv. *difficulter*: ex δὺς & κόλον, *cibus*.

* Δύσκωφος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *ſardaſter*.

Δύσλοφον, *oneroſum cervici*: ex δὺς, & λόφος, *cervix in jumentis*.

Δύσλυτος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *nodoſus, ſolutu difficilis*: à λύω, *ſolvo*.

Δυσμαθὴς, έος, ὁ ἡ ὦ, *indocilis, bebes*. Th. μανθάνω, *diſco*.

Δυσμάχητος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, &

Δύσμαχος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *vix expugnabilis*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Δυσμενίεσσιν, *inimicis*: dat. pl. à

Δυσμενὴς, έος, ὁ ἡ ὦ, *infeſtus, hoſtis*: acc. δυσμενῆ, *malevolum*. Hinc

Δυσμένως, adv. *infeſtè*. ex δὺς, & μένος, *animus, ira*.

Δυσμεταχείριςος, ὁ ἡ ὦ, *tractatu difficilis*: ex δὺς, & μεταχειρίζομαι, *adminiſtro*. Th. χεὶρ, ἡ, *manus*.

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, *occaſus* propriè *ſolis*. Th. δύνω, *ſubeo*.

Δυσμήτηρ, ηρος, ἡ, *infeſta mater*. Th. μήτηρ.

Δυσμνημόνευτον, ᾱ, τὸ, *memoratu difficile*: ex δὺς, & μνημονεύω, *memor ſum*. Th. μνάομαι, *recordor*.

Δύσμορε, *infelix*: voc. ſing. à

Δύσμορος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *cui difficile fatum obtigit*:

ἢ δὺτ, & μόροτ, *fatum*: quod à μείρω, *divido*: p. m. ἔμμορα.

Δυσμορφίη, Ion. pro δυσμορφία, ας, ἡ, *deformitas*. Th. μορφὴ, *forma*.

Δυσμορφος, ε, ὁ ϗ ἡ, *deformis*: ab eod Th.

Δυσνόητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *difficilis intellectu*: ex δὺς, & νοητὸς, *intelligibilis*. Th. νοέω, *cogito*.

Δυσνομία, ας, ἡ, & δυσνομίη, ης, ἡ, Ion. *mala legum institutio, licentia*: ex δὺς, & νόμος, *lex*, q. à νέμω, *tribuo*: præt. m. νένομα.

Δύσοδος, ε, ὁ ϗ ἡ, *invius*: item subst. *via difficilis*. Th. ὁδὸς, *via*.

Δυσόνειρος ὕπνος, *somnus somniis interpellatus*.

Δυσόρατος, ε, ὁ ϗ ἡ, *vix visibilis*. Th. ὁράω, *video*.

Δύσοργος, ε, ὁ ϗ ἡ, *iracundus*. Th. ὀργὴ, *ira*.

Δυσόριστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *difficilis definitu*: ab ὁρίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*.

Δυσπάπαλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ascensu difficilis*: ex δὺς, & παίπαλα, *loca præcipita*.

Δυσπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *difficilis, qui luctâ difficultèr superari potest*: ex δὺς, & πάλη, *luctatio*.

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, voc. δύσπαιρι, *infelix Paris*.

Δυσπειθὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *difficilis persuasu*: &

Δύσπειστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *incredulus*; item *creditu difficilis*: à πείθω, *persuadeo*.

Δυσπέμφελος, ε, ὁ ϗ ἡ, *trajectu difficilis*: ex δὺς & πέμπω, *mitto*: p. πεπεμφα.

Δυσπέτημα, ατος, τὸ, *casus adversus, adverversitas*: ex δὺς & πίτω, *cado*, pro πίπτω.

Δυσπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *malè cadens, difficilis*; ab iisd.

* Δύσπιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *incredulus*; item *creditu difficilis*: à πείθω, *persuadeo*.

Δυσπνέω, -ῶ, *ægrè respiro*; &

Δύσπνοια, ας, ἡ, *spirandi difficultas, suspirium*.

Δυσπνοϊκὸς, ὴ, *suspiriosus*; à δὺς, & πνοὴ, quod à πνέω, *spiro*.

* Δυσπολιόρκητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *vix expugnabilis*: à δὺς, & πολιορκέω, *obsideo*. Th. πόλις, *urbs*.

Δύσποτμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *infelix*; ex δὺς, & πότμος, *sors*.

* Δυσπραγέω, -ῶ, f. ήσω. p. ήγηκα, *infelix sum*.

Δυσπραξία, ας, ἡ, *res adversæ*; ex δὺς, & πράττω, f. ξω, *facio*.

* Δυσπρόσιτος, ε, ὁ ϗ ἡ, & δυσπρόσοδος, *aditu difficilis*.

Δύσριγος, ε, ὁ ϗ ἡ, *frigoris impatiens*: ex δὺς, & ῥῖγος, εος, τὸ, *frigus*.

* Δυσσέβεια, ας, ἡ, *impietas*: &

* Δυσσεβέω, -ῶ, *impiè ago*: &

* Δυσσέβημα, ατος, τὸ, *impietas*: &

* Δυσσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *impius*: ex δὺς & σέβομαι.

Δύσετο, *indue*; Poët. pro δύσεο, Ion. pro δύσυ, τσθω, præs. imperat. m. verbi δύομαι, ῃ, εται, & Poët. δύσεται, imperf. ἐδυσόμην, ε, ετο, quod præsens formatum est à f. ι. m. verbi δύω, *induo*.

Δυσομενέων, gen. pl. Æol. f. g. pro δυσομενῶν, præs. part. verbi δύσομαι, *mergor*. Th. δύνω, *subeo*.

Δύσσος, ε, *infelix, æger*. Th. σόος, *salvus*.

Δύσανος, Dor. pro Δύσηνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *infelix, miser*: ex δὺς, & σήνω, *gemo*, aut, secundum alios, ex δὺς σῆναι, quod *malè fiet*. Th. ἵστημι, *sto*.

Δυσκρητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *observatu difficilis*: ex δὺς, & τηρέω, *servo*.

Δυσοκέσασα, a. 1. part. act. à

Δυσοκέω, *difficultèr pario*: f. ήσω & ώσω, ex δὺς, & τοκος, *partus*. Th. τίκτω, *pario*, p. m. τέτοκα.

Δύστρος, ε, ὁ, *mensis sextus*, apud Syromacedonas: qui alioqui ἐλαφηβολιών.

Δυσυχέστατος, ε, *infelicissimus*, superl. à δυσυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infelix*: quod ex δὺς, & τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *sum*.

Δυσυχέω, *infelix sum*: f. ήσω. p. ηκα. a. 1. part. δυσυχήσας, αντος. τὰ δυσυχθέντα, *adversa*: a. 1. part. pass. ex δὺς, & τύχη, *fortuna*: quod à τυγχάνω, *sum*.

Δυσύχημα, ατος, τὸ, *afflictio, infortunium*, dat. pl. δυσυχήμασι, à δυσυχέω, quod vide.

Δυσυχία, ας, ἡ, *adversitas*: ex eod. Th.

Δυσυχῶντας, acc. pl. part. præs. δυσυχῶσι, 3. pl. ind. præs. à δυσυχέω, quod vide.

Δύσφαμον, ε, τὸ, Poët. & Dor. pro δύσφημον, τυπάσιν ἡ δυσφημία, *infamia, dedecus*. Th. φάω, *dico*.

Δυσφημέω, f. ήσω, p. ηκα, *maledico, infamo, impiè loquor, malè ominor*: &

Δυσφημία, ας, ἡ, *infamia, convitium, probrum*: à

Δύσφημος, ε, ὁ ϗ ἡ, *maledicus, infaustus*: ex δὺς, & φήμη, *fama*, quod à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Δυσφήμοιο, *ominosi*, ejusd. gen. sing. Ion.

Δυσφορέω, f. ήσω, p. ηκα, *ægrè fero*: &

Δυσφορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, item.

Δυσφόρητος, ε, ὁ ϗ ἡ, &

Δύσφορος, ε, ὁ ϗ ἡ, *difficilis latu, gravis, molestus*. ex δὺς, & φερω, *fero*.

Δύσφρονα, ων, τὰ, *molestæ curæ*: quas Hesiod. δυσφροσύνας vocat. Th. φρὴν, *mens*.

Δυσφρονέω, *animum abjicio, ægrè fero*: ex δὺς & φρὴν, *mens*.

Δυσφρονέων, ejusd. part. præs.

Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. à

Δυσφροσύνη, ης, ἡ, *animi ægritudo*: ex δὺς, & φρὴν, *mens*.

Δυσφωνία, ας, ἡ, *asperitas vocis* seu *soni*: &

Δύσφωνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *dissonus*: ex δὺς, & φωνὴ, *vox, sonus*.

Δυχείμερος, ε, ὁ ϗ ἡ, *frigidus, hybernalis*: ex δὺς, & χεῖμα, *hyems*.

Δύχειμος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem, &ab iisd.

Δυχείρωλος, ὁ ϗ ἡ, *qui difficultèr subigitur & capitur*. in superl. δυχειρώτατος. Th. χείρ.

Δυχεραίνω, *molestè fero, gravor, indignor, hæsito*: f. ανῶ. in 3. pl. præs. ind. δυχεραίνουσιν. acc. pl. part. præs. δυχεραίνοντας· &

Δυχέρεια, ας, ἡ, *difficultas, molestia*: à

Δυχερὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *difficilis, molestus, odiosus*: in compar. δυχερέστερος, ε· ex δὺς & χείρ.

Δυχερῶς, adv. *difficultèr, molestè*: à δυχερὴς.

Δυχρηστέομαι, -ῆμαι, *usu rei cujuspiam offendor, incommodè & impeditè versor*: à δύχρηστος.

Δυχρήστημα, ατος, τὸ, *incommodum*: ab ejusd. perf. pass. cui oppon. εὐχρήστημα· sicuti

Δυχρηστία, ας, ἡ, *incommoditas, difficultas*, oppon. εὐχρηστία· à

Δύχρηστος, ν, ὁ ἡ ἡ, *cujus usus difficilis est*: ex δυς & χρηστὸς, *utilis*: quod à χράομαι, *utor*, à χράω, *commodo*.

Δυσώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, & τὸ δυσῶδες, *fœtidus*.

Δυσωδία, ας, ἡ, *malus odor, fœtor*: ex δυς, & ὄζω, *oleo*, p. m. ὤδα.

Δυσώνυμος, ν, ὁ, *infaustus, inauspicatus*, ex δυς, & ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*. Æol. ὀννυμα, Poët. ὄνυμα.

Δυσωπέω, f. ήσω, *pudore afficio*: unde Metaph. *exoro, persuadeo*: δυσωπέομαι, *erubesco, flector*: &

Δυσωπία, ας, ἡ, *pudor*: ex δυς, & ὠψ, ὠπὸς, *vultus*, quod ab ὄπτομαι, *video*.

Δυσωρέω, f. ήσω, *difficulter custodio*: à δύσωρος, *custoditu difficilis*: ab ὄρος, *custos*.

Δυσωρήσονται, 3. pl. ejusd. f. 1. m.

Δύτης, ν, ὁ, *urinator, qui aquas subit*. Th. δύνω, vel δύω, *subeo*.

Δύω, Poët. pro δύο, *duo*: gen. dual. δυοῖν, & in inf. δυεῖν, dat. δυσί. Est & δύω, *mergo*, vide δύνω.

Δυωδεκάδρομος, ν, ὁ, *qui duodecies currit*, vel *cursum conficit*.

Δυωκαίδεκα, δυώδεκα, & δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *DUODECIM*, ἄκλιτα.

Δυωδεκάμηνος, *duodecim mensium*, δυωδεκάμηνον τέλος περάσαι, id est, *annuum magistratum transigere*: ex δυώδεκα, *duodecim*, & μὴν, μηνὸς, *mensis*.

Δυωδεκαταῖος, *duodecim annorum*: ex δυώδεκα, & ἔτος, *annus*.

Δυωδέκατος, άτη, ατον, *duodecimus*: ex δύω, & δέκα, *decem*.

Δυων, Att. & Ion. pro δυοῖν, *duorum*, gen. dual. à δύω.

Δῶ, per Apoc. pro δῶμα, & δώματα, *domus*, à δέμω, *struo*.

Δῶ, δῷς, δῷ, a. 2. sub. act. à δίδωμι, *do*.

Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *duodecim*, ἄκλιτον.

Δωδεκάγναμπτος, ν, ὁ ἡ ἡ, *qui duodecim flexus habet*. Ex δώδεκα, & κάμπτω, *flecto*.

Δωδεκάκις, *duodecies*, ex δύο & δέκα.

* Δωδεκάμηνος, ὁ ἡ ἡ, *duodecim mensium*, subaud. χρόνος, *annus*.

Δωδεκαταῖος, *qui per duodecim dies alicubi manet vel abest*: &

Δωδέκατος, η, ον, *duodecimus*: ex δύο, & δέκα, *decem*.

Δωδεκάφυλον, ν, τὸ, *duodecim tribus*: q. δώδεκα φυλαί.

Δωδωνάσθεν, adv. Dor. pro Δωδωνήσθεν, q ἐκ τῆς Δωδώνης.

Δωδωναῖος, ν, *DODONÆUS*: à

Δωδώνη, ης, ἡ, *DODONA*: sylva Epiri & urbs. Vide Steph.

Δώην, ης, η, Att. pro δοίην, ης, η, a. 2. opt. act. à δίδωμι, *do*: a. 2. ἔδων.

Δώησι, *dederit*: 3. sing. a. 2. opt. à δώη, & Ion. additur σι. Sin verò sit δώησι, erit 3. sing. sub. à δώω, δώης, δώῃ, & Ion. δώῃσι, pro δῶ, δῷς, δῷ, à δίδωμι, *do*.

Δῶκ' pro δῶκε, *dedit*, pro ἔδωκε, per Apoc. Poët. a. 1. Sic δῶκαν pro ἔδωκαν, 3. pl. a. 1. verbi δίδωμι, *do*.

Δῶλος, ω, ὁ, Dor. pro δοῦλος, ν, *servus*.

Δῶμα, ατος, τὸ, *domus, tectum*: pl. δώματα, & in dat. pl. δώμασι. hinc Angl. a Dome.

ex δόμημα, *factum per contractionem*. Th. δέμω, *extruo*, p. m. δέδομα.

Δωμάτιον, ν, τὸ, *domuncula, cubiculum, tectum*: à δῶμα.

Δωμάω, f. ήσω, *extruo*: ab eod.

Δῶναξ, ακος, ὁ, Dor. Poët. pro δόναξ, *arundo*, quod vide.

Δώομεν, per Systolen pro δώωμεν, Poët. pro δῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à δίδωμι, *do*.

Δῶρ' pro δῶρα, acc. pl. à δῶρον, ν, τὸ, *donum*.

Δωρεά, ᾶς, ἡ, *donum, donatio*: &

Δωρεὰν, adv. (sub. κατὰ) *gratis, immeritò, frustra*. Th. δῶρον, *donum*.

Δωρέομαι, -ῆμαι, & Poët. δωρέω, -ῶ, *dono, largior*: f. ήσομαι. perf. pass. δεδώρημαι, σαι, ται. a. 1. m. ἐδωρησάμην. ab eod.

Δώρημα, ατος, τὸ, *donum, beneficium*: &

Δωρητὸς, ὴ, ὁ, *muneribus placabilis*, seu *corruptus*, item *donatus*: à p. pass. verbi δωρέομαι.

Δωριάζειν, *Doricè loqui*: Poët. pro δωρίζειν, quod à

Δώριος, ία, ον, Poët. pro Δωρικὸς, ὴ, ὸν, *Doricus, a, um*. Dicitur & Δωριεὺς, έως, ὁ, idem.

Δωριῆς, Att. pro Δωριεῖς· &

Δωρὶς, ίδος, ἡ, pro Δωρική.

Δωρὶς, ίδος, ἡ, *Doris*: regio: item nomen Nymphæ.

Δωρίσδειν, Dor. δωρίζειν, *loqui Doricè*.

Δωριστὶ, adv. *Doricè*.

Δωροδοκίω, f. ήσω, *donis inbio, munera capio*: item *muneribus corrumpo*: acc. pl. part. præs. δωροδοκῆντας· ex δῶρον, *donum*, & δέχομαι, *capio*.

Δωροδόκημα, ατος, τὸ, *munus per corruptionem acceptum*: à præced. perf. pass.

Δωροδοκία, ας, ἡ, *munerum acceptio, sordes*.

Δωροδόκος, ν, ὁ ἡ ἡ, *munerum acceptor; donis inbians*: à δῶρον, & δέχομαι, *capio*.

* Δωροκοπεῖν, Ecclesiast. 33. *munera prava offerre*.

ΔΩΡΟΝ, ν, τὸ, *donum*: item *palmus minor*: hinc fortè manavit Angl. Dowery.

Δωροφάγος, ν, ὁ, *qui devorat dona, donivorus*: ex δωρον, *donum*, & φάγω, *edo*.

Δωροφόρος, ν, ὁ, Poët. *qui dona fert alicui danda*. ex δῶρον & φέρω.

Δωρύττομαι, Dor. pro δωροῦμαι.

Δως, ἡ, *DOS*, *donum*: indeclinabile Poët. idem quod δόσις, Th. δίδωμι, *do*.

Δωσέμεναι, Dor. pro δώσειν, f. 1. inf. act. ejusd. verbi.

Δώσῃ, *tradat*: 3. sing. a. 1. sub. act. Poët. pro δώκῃ, ab a. 1. ἔδωσα, pro ἔδωκα, ab eod.

Δῶσι, Ion. pro δῶ, 3. sing. a. 2. sub. Sin absque ι est 3. pl. ejusd. temporis verbi supradict.

Δωσοῦντι, Dor. pro δώσουσι, 3. pl. f. 1. ejusd.

* Δωσοῦσ', pro δώσουσι, 3. pl. f. 1. δώσω, verbi δίδωμι.

Δωσῶ, Dor. pro δώσω, f. 1. act. ejusd.

Δώσω, f. 1. act. ejusd. verbi.

Δώτῃ, *datori*: dat. sing. à δώτης, ν, ὁ, *dator*: sed usitatiùs δότης. Th. δίδωμι.

Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. pro δοτὴρ, *donator*: ab eod. Th.

Δωτῆρες, ejusd. nom. pl.

Δωτινάζειν, *dona colligere & accipere*: à δωτίνη, *donum*, quod vide.

Δωτίναν, Dor. pro δωτίνην, acc. ſing. à

Δωτίνη, ης, ἡ, *munus, donum*, propriè quod conſumitur, ut *vinum, veſtis*: à δωτὸς, gen. inuſit. τοῦ δώς. Th. δίδωμι.

Δωτίνησι, *donis*: ejuſd. dat. pl. Ion.

Δώτορες, nom. pl. à δώτωρ, quod vide.

Δωτὼ, οῦς, ὁ, nomen mulieris.

Δώτωρ, ορος, ὁ, *DATOR, donator*: à δίδωμι.

Δώωσ' pro δώωσι, *dediſſent*: per Epenth. Ion. Poët. pro δῶσι, 3. pl. a. 2. ſub. ab eod.

E.

E, Nota quintæ apud Græcos literæ, ſignum etiam numeri quinarii. Tum & ε, Æol. in multis pro ο.

Ἒ, *HE*, dolentis particula, quæ geminari ſolet. item

Ἑ, *SE*, pronomen acc. caſus, ab οὗ, οἷ, *ſui, ſibi*: inde ἑὸς, ἥ, *ſuus*, σφέος, σφωΐτερος, & σφέτερος, α, idem.

Ἔα, *Ab, vah*, adv. querentis vel admirantis, ab

Ἔα, *ſine*: præſ. imperat. pro ἔας, vel imperf. verbi ἐάω, *ſino*.

Ἔα, Ion. & Poët. Eſtafi ἦα pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἑὰ & ἃ, *ſua bona, peculium*: ex ἑὸς, *ſuus*, vid. ἕ, *ſe*.

Ἑᾷ, *concedit*: 3. ſing. præſ. ab ἐάω, *ſino*, f. ἐάσω. a. 1. ſub. ἐάσω, ᾷς, ᾷ, p. εἷακα.

Ἑᾶ, *ſinit*, Poët. pro ἐᾷ, per Pleon. τοῦ α.

Ἔαγα, ας, ε, *fregi*: p. m. Att. pro ἦγα per reſolutionem augmenti η in εα, (quod frequens etiam in aliis temporibus) ab ἄγνυμι ſeu ἄγω, *frango*: f. ἄξω. p. ἦχα, & ἔαχα, p. m. part. ἐαγὼς. a. 1. ἦξα, & ἔαξα· &

Ἐάγην, *fractus ſum*: Att. eod. modo pro ἤγην, ejuſd. a. 2. paſſ. Hinc a. 2. part. paſſ. ἐαγεὶς, inf. ἐαγῆναι.

Ἔαδα, ας, ε, *demulſi*: pro ἦδα, præt. m. Att. reſolutione augmenti η in εα, pro quo εὔαδα. Poët. ab ἀνδάνω, vel ἄδω, *placeo*: præt. m. part. ἑαδὼς pro ἡδὼς· ſic in a. 2. ἔαδον pro ἦδον, Æol. εὔαδον.

Ἑαδότα, *placentem*: pro ἡδότα, ejuſd. p. m. part. acc. ſing.

Ἔακα, *permiſi*: pro εἷακα, p. act. verbi ἐάω, *ſino*: f. σω.

Ἑάλη, *convolutus eſt, involvit ſe, occultavit ſe*: Att. reſolutione augmenti η in εα, pro ἥλη. a. 2. paſſ. Ion. ἅλην· unde part. ἁλεὶς, ἅντος. Aut ab ἁλῶ, *declino, vito*: aut ἑάλη per Metaplaſm. pro ἑαλω, quod Att. pro ἥλω, ab ἥλων, a. 2. verbi αἱλίσκω, *capio*. Alii legunt ἑάλη, Att. ſeu Ion. pro ἥλη, a. 2. verbi ἄλημι, *declino*: a. 2. part. ἁλείς.

Ἑάλωκα, *captus ſum*: Att. eod. modo pro ἥλωκα, perf. act. verbi αἱλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω. a. 2. ἥλων, a. 2. part. ἁλούς. inf. ἁλῶναι, & paſſ. ἁλῆναι.

Ἑάλων, *captus fui*: Att. ſimiliter pro ἥλων, a. 2. ejuſd. verbi. Præt. autem & a. 2. paſſivè ſumuntur.

Ἐᾶν, *ſi*: conjunct. connexiv. conſtruitur cum ſubj. & opt. Et ἄν pro ἐάν, quæ ſæpè ſunt μόρια δυνητικὰ, *particulæ potentiales*, & ſæpè poſtponuntur, ut εἶπον ἄν, *dixiſſem*: quandoq; deeſt ἄν· ſed rariùs præponuntur: ut ὃτ ἐὰν, *quicunque*: ἐάν τις, *ſiquis*: ἐὰν μὴ, *niſi*: ἐὰν δὲ μὴ, *ſin aliter, aliqui*: ἔαντε, *ſive*.

Ἐάνδανον, *placebam*: imperf. Att. & Ion. pro ἤνδανον, εα, pro augmento η, verbi ἀνδάνω, *placeo*.

Ἑανὸς, οῦ, ὁ, *indutu pulcher, tenuis, ſubtilis*: adv. propriè *peplus*: ab ἕω, *induo*. Aliquando de ſtanno dicitur, & tum eſt *fuſilis*; q. ῥεανὸς, à ῥέω, *fluo*. Tum etiam ſubſtantivè uſurpatur, & Epitheton adjungitur, ἑανὸν νεκταρέον, *veſtis nectareæ*, &c. Et tunc ponitur pro ἑανὸς πέπλος, ſeu pro *ἱμάτιον*, ſæpè enim Epitheta ponuntur pro ſuis ſubſtantivis.

* Ἐάνπερ, conj. *ſi modo*.

Ἔανται, Att. vel Ion. pro ἧνται· & ἕαντο, pro ἧντο· ab ἧμαι, *ſedeo*.

Ἔαξα, *fregi*: a. 1. Att. reſolutione augmenti pro ἦξα, verbi ἄγνυμι vel ἄγω, *frango*. Vide ἔαγα.

Ἔαρ, ρος, τὸ, & contract. Poët. ἦρ, ἦρος, & Ion. βῆρ, *Ver*.

Ἔαρ ſumitur etiam pro *ſanguine & pinguedine*.

Ἐαρινὴ, ῆς, ἡ, f. g. ab

Ἐαρινὸς, ὴ, *vernus*: & per Epenth. εἰαρινὸς. Th. ἔαρ, *ver*.

Ἐαροτροφὴς, ὁ ἡ, *vere nutritus, vernus*; ex ἔαρ, *ver*, & τρέφω, *alo*: p. m. τέτροφα.

Ἐᾶς, *finis*: 2. ſing. præſ. ind. verbi ἐάω. Tum ἔασ' pro ἔασε, *permiſit*: a. 1. Ion. ejuſd. verbi.

Ἑᾶς, *ſuas*, pro ἅς.

Ἔασα, Att. pro ἧσα, a. 1. act. verbi ἀνδάνω, *placeo*: vide ἔαδα.

Ἐάσαμεν, *ſivimus*: 1. pl. a. 1. Ion. ſed ἐάσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. ἐᾶσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐάω, *ſino*: f. ἐάσω. p. εἷακα. a. 1. εἷασα.

Ἐάσετε, 2. pl. f. 1. act. ἐάσῃς, *finis*: 2. ſing. a. 1. ſub. ab eod. Th.

Ἔασι, Ion. & ἔασσι, Poët. pro εἰσὶ, *ſunt*: (ut τιθέασι, Ion. pro τιθεῖσι) ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἔασκε, *dimittebat*: imperf. Ion. pro εἴα, verbi ἐάω, *ſino*.

Ἐάσομεν, 2. pl. f. 1. act. verbi ἐάω, *ſino*: f. ἐάσω. p. εἷακα.

Ἔασσα, ας, Dor. pro ἔσσα, ης, præſ. part. f. g. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἔαται & ἕατο, Ion. pro ἧνται & ἧντο, ab ἧμαι, *ſedeo*: quod formam præteriti, præſentis autem habet ſignificationem. Ab inuſ. ἕω.

Ἔατε, Ion. pro ἦτε, 2. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἐατέον, *ſinendum*: verbale ab ἐάω, *ſino*.

Ἑαυτῦ, ῆς, ῦ, & contractè αὑτοῦ, ῆς, οῦ, dat. ἑαυτῷ, &c. *ſuipſius*, &c. caret nominativo. Ex ἕο pro ἑ, *ſui*, & αὐτοῦ· in ſing. num.

num. eſt tertiæ perſonæ, nec non ſecundæ ἀφ' ἑαυτοῦ, *à te*, &c. in pl. eſt trium perſonarum, ἑαυτῶν, *noſtri, veſtri*, & *ſui ipſorum*.

'Εάφθην, *accenſus ſum*: Att. pro ἤφθην, a. 1. paſſ. ab ἅπτομαι. Vel ἐάφθην, Ion. Diaſyſi pro εἴφθην, a. 1. paſſ. ab ἕπομαι, *ſequor*.

'ΕΑ'Ω, *ſino, permitto*: imperf. εἴαον, -ων, -ας, -ας, -αε, -α, ſ ἐάσω. a. 1. εἴασα. a. 1. imperat. ἔασον, ἄτω. a. 1. part. ἐάσας, ἄντος. perf. εἴακα. recipit ι poſt ε pro augmento.

'Εάων, *bonorum*: gen. pl. Æol. pro ἐῶν. ab ἐός, ἠ, όν, *ſuus, a, um*. Alii legendum cenſent ἐάων, & derivant ab ἐός, ά, όν. idem quod ἑός, vel ἧος. *bonus*.

'Εβα, Dor. pro ἦλθε, *venit*: ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω, *eo*, f. βήσομαι. Item Laconicè pro ἔα, *ſine*, interpoſito β ab ἐάω, *ſino*.

'Εβάδιτε, 3. ſing. a. 1. act. à βαδίζω, *vago*, f. ίσω, & Dor. ίξω. Th. βαίνω, *eo*.

'Εβαινε, *ibat*: imperf. act. à βαίνω, *eo*, f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

'Εβαλον, ες, ε, *jeci*: a. 2. act. verbi βάλλω, *jacio*, f. βαλῶ, p. βέβληκα. a. 1. paſſ. ἐβλήθην. p. m. βέβολα.

'Εβαν, per Sync. Poët. pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. act. Sic ἔβα pro ἔβη, ab ἔβην, verbi βαίνω, *eo*, f. βήσομαι.

'Εβάπτετο, *tingebatur*: 3. ſing. imperf. paſſ. à βάπτω, *intingo, mergo*: f. ψω. præt. βέβαφα.

'Εβαρυώπησαν, *caligârunt*: 3. pl. a. 2. paſſ. cum duplici augmento, verbi βαρύοπέομαι· q. ex βαρὺς, *gravis*, & ὄπτομαι, *video*. Alii volunt eſſe a. 1. verbi βαρυωπέω, *viſu ſum gravato*: ab iiſd. Th.

'Εβασον pro ἔασον, *ſine*: a. 1. imperat. act. interpoſito β Laconicè, ab ἐάω, *ſino*. Lacones & Syracuſii dicunt ἐβάω.

'Εβάσασα, ας, ε, *portavi*: a. 1. ind. act. à βαστάζω, f. σω.

'Εβάφην, *tinctus ſum*: a. 2. paſſ. ἔβαφον, *tinxi*: a. 2. ind. act. pro ἔβαπον, euphoniæ gratiâ, verbi βάπτω, *tingo, mergo*: f. ψω. p. βέβαφα.

'Εβδελυγμένῳ, η, ον, perf. part. paſſ. &

'Εβδελυξάμεθα, 1. pl. a. 1. m. verbi βδελύσσομαι, *abominor*. Th. βδέω, *pedo*.

'Εβδομαῖος, α, *qui ſeptimâ die aliquid facit, ſeptimanus*: &

'Εβδομὰς, άδος, ἡ, *HEBDOMADA, ſeptimana, numerus ſeptenarius, ſeptima dies*, ſeu *ſeptima quæque dies*: ab ἑπτὰ, *ſeptem*.

'Εβδομάτη, ης, (ſub. ἡμέρα) *ſeptima dies*: f. g. ab

'Εβδόματος, ε, Poët. pro ἕβδομος, *ſeptimus*: &

'Εβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *ſeptuaginta*, ἄκλιτον. Th. ἑπτὰ, *ſeptem*.

'Εβδομηκονταέξ, *ſeptuaginta ſex*: leg. tanqu. vox compoſita, ex ἕξ, *ſex*, & ἑβδομήκοντα.

'Εβδομηκοντάκις, adv. *ſeptuagies*: &

'Εβδομηκοστὸς, ὴ, *ſeptuageſimus*. Th. ἑπτὰ, *ſeptem*.

'Εβδομος, η, ον, *ſeptimus, a, um*: τῇ ἑβδόμῃ (ſub. ἡμέρᾳ) *die ſeptimo*, ab eod. Th.

'Εβεβαίωσε, 3. ſing. a. 1. act. à βεβαιόω, *confirmo*, f. ώσω, p. βεβεβαίωκα. Th. βέβαιος, *firmus*.

'Εβεβλήμην, σο, το, *ictus eram*: pluſq. p. paſſ. à βάλλω, *jacio*: f. λῶ. p. paſſ. βέβλημαι.

'ΕΒΕΝΟΣ, ſive ἔβενος, ου, ὁ, *EBENUS*, lignum graviſſimum.

'Εβήρ, ὁ, vel leni ſpiritu, 'Εβὴρ, nom. viri ἄκλιτον, *tranſiens*.

'Εβην, ες, ε, *veni*: a. 2. ind. act. à βαίνω, *venio*, f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. part. βάς.

'Εβησα, ας, ε, a. 1. ind. act. tanq. à βάω, verbi βαίνω, *venio*, ἔβησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. ejuſd.

'Εβίατο, imperf. verbi βάομαι, quod Poët. more ex fut. in præſens tralatum eſt. Th. βαίνω, *eo*.

'Εβίασατο & ἐβιάσατο, *per vim ademit*: 3. ſing. a. 1. m. à βιάω, f. άσω. Th. βία, *vis*.

'Εβίη, 3. ſing. imperf. act. à βιάω, *vivo*: f. ώσω. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων. Th. βίος, *vita*.

'ΕΒΙΣΚΟΣ, υ, ὁ, ſeu ἰβίσκος, herba quæ & ἀλθαία vocatur, *HYBISCUS, ALTHÆA, malva ſylveſtris*.

'Εβίων, *vixi*, a. 2. ind. act. à βιόω, vide ἐβίη.

'Εβλαβον, *nocui*, a. 2. ind. act. ab ἐβλάβην, a. 2. paſſ. à βλάπτω, *noceo*: f. ψω. p. βα.

'Εβλάκευμαι, *diſſolutus ſum*: Att. pro βεβλάκευμαι, p. paſſ. verbi βλακεύω, *ſocordiæ me dedo*. Th. βλαξ, ακὸς, ὁ, *piſcis quidam omninò inutilis*.

'Εβλαμμαι, Att. pro βέβλαμμαι, perf. paſſ. verbi βλάπτω, *noceo*: f. ψω. p. φα.

'Εβλαστηκότες, Att. pro βεβλαστηκότες, perf. part. act. pl. num. verbi βλαστάνω, *germino*: f. ήσω.

'Εβλάστησα, ας, ε, a. 1. act. &

'Εβλαστον, *germinavi*: a. 2. ind. act. ejuſd. verbi q. à βλαστέω· ut ἥμαρτον ab ἁμαρτέω ſeu ἁμαρτάνω.

'Εβλασφήμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à βλασφημέω, *impiè loquor*: ex βλάπτω, *lædo*, & φήμη, *fama*.

'Εβλαψα, ας, ε, & in 3. pl. ἔβλαψαν, a. 1. ind. act. verbi βλάπτω, *noceo*: f. ψω.

'Εβλεπον, ες, ε, imperf. act. verbi βλέπω, *video*: f. ψω.

'Εβλητο, per Sync. pro ἐβεβλήτο, pluſq. perf. paſſ. verbi βάλλω, *jacio*, quaſi à βλήω. Niſi quis eſſe velit imperf. à βλῆμαι.

'Εβόα, *clamabat*: 3. ſing. imperf. verbi βοάω, *clamo*: f. ήσω. p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα, ας, ε.

'Εβοηθησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi βοηθέω, *ſuccurro, auxilior*: f. ήσω.

'Εβοσκον, ες, ε, imperf. verbi βόσκω, *paſco*: f. ήσω.

'Εβουλέατο & ἐβούλευντο, Ion. pro ἐβούλοντο, 2. pl. imperf. verbi βούλομαι, *volo*.

'Εβουλευκα, Att. pro βεβούλευκα, perf. act. verbi βουλεύω, *conſulto*: f. σω. Th. βουλή.

'Εβουλεύσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐβουλευσάμην, ω, ατο, a. 1. m. ejuſd.

'Εβουλήθην,

Ἐβουλήθην, *volui*: a. 1. ind. pass. à βέλομαι, *volo*: f. βεβλήσομαι. q. à βεβλέω. Th. βέλομαι, *volo*.

Ἐβούλω, 2. sing. ἐβούλετο, 3. sing. imperf. ejusd.

Ἑβραΐζω, f. ίσω. *Hæbreorum more loquor*, seu *vivo*: &

Ἑβραϊκὸς, ὴ, *HEBRAICUS*: &

Ἑβραῖος, αία, αῖον, *HEBRÆUS, a, um*, ab Ἔβερ, ὁ, Parens Hebræorum, ut Gen. x. 21. Numb. xxiv. 24. alii alitèr ἐτυμολογίζουσι, ut videri est apud Voss. in Etymol. ad verbum supra.

Ἑβραὶς, ίδος, ἡ, *Hebræa*: Ἑβραὶς γλῶττα, *lingua Hebræa*: &

Ἑβραϊστὶ, adv. *Hebraicè*: ab eod.

Ἐβράσθην, *ebullitus sum*: a. 1. pass. verbi βράζω, *vel* βράσσω, *ferveo, bullio*.

Ἔβραχ' pro ἐβράχε, &

Ἔβραχον, ες, ε, *madefeci*: a. 2. ind. act. à βρέχω, *madefacio*: undè a. 2. pass. ἐβράχην. part. βραχεὶς. Alii volunt esse imperf. à βράχω, *crepitum do, sono*.

Ἔβρεξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à βρέχω, *pluo*.

Ἐβρόντησε, a. 1. ind. act. à βροντάω, *tono*: f. ήσω. Th. βροντὴ, *tonitru*.

Ἔβρος, propr. nom. fluvii in Thraciâ.

Ἐβρυχᾶτο, 3. sing. imperf. pass. à βρυχάομαι, *rugio*. Th. βρύχω, f. ξω, *frendo*.

Ἔβρω, a. 2. verbi βιβρῶμι, ut ἔδω, ex δίδωμι. Exponitur apud Hesych. pro ἔδακεν, ἔφαγεν.

Ἐβώσατο, Dor. pro ἐβόησατο, *vocavit*: a. 1. m. &

Ἔβωτεν pro ἐβόησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βοάω, *clamo*: vide Hesych.

Ἐβώθησαν, Ion. pro ἐβοήθησαν, *celebres facti sunt*: 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic ἐβώσθητε, per Crasin pro ἐβοήθητε, 2. pl. a. 1. pass. verbi βοάω, *clamo*.

Ἐγανώθην, *gavisus sum*: a. 1. ind. pass. à γανόω, *voluptate afficio*. f. ώσω. Th. γάνος, *lætitia*.

Ἔγαγγις πίτρη, eadem gemma quæ γαγγίτις. ab ἐν & Γάγγης, quia in Gange reperitur.

Ἐγγαστρίμαντις, uti ἐγγαστρίμανδις, quæ à μάντις, *vates*: &

Ἐγγαστρίμυθος, ὁ, *ventriloquus*, qui habet dæmonem, q. ἐν γαστρὶ μυθόμενον· item *magus, ariolus*, apud LXXII.

Ἐγγίγαα, p. m. verbi ἐγγίνομαι, tanq. ex ἐγγάω, & in 2. dual. p. m. ἐγγεγάατον, & metri causâ Sync. ἐγγιγατον· sic ἐγγέγαμεν pro ἐγγεγάαμεν, & part. ἐγγεγαώς, υια, &c. Th. γίνομαι, *nascor*.

Ἐγγεγύηκα, *pollicitus sum*: pro ἠγγύηκα, perf. (augmento syllabico intrinsecus assumpto) verbi ἐγγυάω, *spondeo*: f. ήσω. Th. ἐγγύη, *sponsio*.

Ἐγγεγυμνασμένος, p. part. pass. ab ἐγγυμνάζομαι, *exerceor*. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Ἐγγείβατον, ὁ, τὸ, hydraulicum instrumentum, humano more perambulens: quasi ab ἔγγιον βαίνειν. Vitruv. *engibata* dicit.

Ἔγγειος, & ἔγγαιος, ὁ, ὁ ἡ ὅ, *qui in terrâ* seu *in ipso solo est*.

Ἐγγείτονος, ὁ, *vicinus*: à γείτων, ονος, ὁ ἡ ὅ, idem.

Ἐγγελάω, f. άσω, *irrideo*: ἐγγελᾶν τινὶ, *alicui illudere*: ex ἐν & γέλαω, *rideo*.

Ἔγγενὴς, ὲος, ὁ ἡ ὲς, *indigena, ingenitus, consanguineus*: ex ἐν, & γίνομαι, *nascor*.

Ἔγγένηται, 3. sing. a. 2. sub m. ἐγγενόμενος, η, ον, a. 2. part. m. ab ἐγγίνομαι, *insum, innascor*. Th. γίνομαι, *nascor*: f. 2. γενήσομαι, a. 2. m. ἐγενόμην. a. 2. sub. m. γίνωμαι, ῃ, ηται.

Ἐγγίζω, *appropinquo, accedo, immineo, instio*, cum dat. item accus. sequente εἰς, ἐπὶ, πρὸς· imperf. ἤγγιζον, ες, ε. f. ἐγγίσω, Att. ἐγῶ. p. ἤγγικα· ἠγγίσας, a. 1. part. act. Th. ἐγγὺς, *propè*.

Ἐγγίνεσθαι, Ion. pro ἐξεῖναι, *licere*: ut & pro συμβαίνειν, *accidere, contingere*: ab

Ἐγγίνομαι, seu -γίγνομαι, *insum* vel *innascor*; *intersum, interjicior*, (de tempore) & cum infin. *licet*. Th. γίνομαι.

Ἔγγιον, adv. *propiùs*: comparat. ab ἐγγὺς, *propè*.

Ἐγγισάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. verbi ἐγγίζω, quod vide.

Ἔγγιστα, adv. *proximè*: superlat. ab ἐγγὺς, *propè*, comp. ἔγγιον· & ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω, & ἐγγύτατα.

Ἐγγίσωμα, ατος, τὸ, *cranii fissura*: in quam os fractum ad subjectam membranam ἐγγίζει, id est, *appropinquat*.

Ἐγγλυκάζω, Hesych. & ἐγγλυκαίνω, Gloss. &

Ἐγγλύσσω, *dulcedinem affero*, qu. indulco: γλύσσον *est dulcior*, pro γλυκίων, à γλυκὺς, *dulcis*.

Ἐγγλύφειν, *insculpere*: à γλύφω, vel γλάφω, *sculpo*.

Ἐγγόνατον, ου, τὸ, *species horologii*, apud Vitruv. lib. 9. q. *in genu plicatum*, aut *angulatum*: sic ἐγγώνατον.

Ἐγγόνη, ης, ἡ, *neptis*: &

Ἔγγονος, ου, ὁ, *nepos*: & ἔγγονον, *fœtus*: q. ab ἐν, & γόνος, *proles*, à γίνομαι, *nascor*.

* Ἔγγραπτος, ου, ὁ ἡ ὅ, *inscriptus*, à 3. perf. præt. pass. verbi ἐγγράφω.

Ἔγγραυλις, *piscis ex aquarum genere*.

Ἐγγραφὴ, ης, ἡ, *inscriptio*: &

Ἔγγραφος, ου, ὁ ἡ ὅ, *scriptus*: cui oppon. ἄγραφος· ab

Ἐγγράφω, *inscribo, insculpo*: f. ψω. p. ἐγγέγραφα. a. 1. ἐνέγραψα. præt. pass. ἐγγέγραμμαι. part. ἐγγεγραμμένος. Th. γράφω, *scribo*. Indè Angl. to engrave, & engraff.

Ἐγγυαλίζω, f. ίσω, & ξω· *in manus porrigo, infero, præbeo*: ab ἐγγύη, *sponsio*: vel à γυαλὸν, *manûs cavitas*.

Ἐγγυαλίξαι, *tradere*, ejusd. a. 1. inf. act. & ἠγγυάλιξα, ας, ε, a. 1. ind. act.

Ἐγγυάσομαι, Dor. pro ἐγγυήσομαι, f. 1. m. ab

Ἐγγύαω, f. ήσω, *spondeo, permitto, despondeo*: ab ἐγγυὸς, *præs*, quod ab

ΕΓΓΥΗ, ης, ἡ, *sponsio, fidejussio*: q. ἐν χυίοις, *in manibus* deponit.

Ἐγγύησα, ας, ε, *spopondi*, pro ἠγγύησα. a. 1. Ion. verbi ἐγγυάω, quod vide.

Ἐγγυησις, ιος, ἡ, *fidejussio, vadimonium*: &

Ἐγγυητὴς, ῆ, ὁ, *sponsor, fidejussor*. Th. ἐγγύη.

Ἐγ

Ἐγγυητὸς, οῦ, ὁ, *promiſſus*: ἐγγυητὴ, *ſponſa, deſponſata*: ab eod. Th.

Ἔγγυθεν, *cominùs, propè*: &

Ἐγγύθι, Poët. pro ἐγγὺς, *propè*, cum gen.

Ἐγγυμναζομαι, *exerceor*: hinc præſ. part. paſſ. ἐγγυμναζόμενος, a. 1. part. m. ἐγγυμνασάμενος, verbi γυμνάζω, *exerceo*: f. άσω. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Ἔγγυος, ᾱ, ὁ, *ſponſor*: ex ἐν & γυῖον, *manus*. Th. ἐγγύη, *ſponſio*.

ΕΓΓΥΣ, adv. *propè*: cum gen. ſæpè abſolutè, & pro ἔγγυθεν.

Ἐγγύτατος, & ἔγγιστος, *proximus*: &

Ἐγγυτάτω, ἐγγυτατα, & ἔγγιστα, adv. *proximè*: ſuperl. &

Ἐγγύτερος, & ἐγγίων, *propior, propinquior, ſimilior*: &

Ἐγγυτέρω, & ἔγγιον, adv. *propiùs*, comparat. ab ἐγγὺς, *propè*.

Ἐγεγραφήκειν, *ſcripſeram*, pluſq. perf. act. verbi γραφέω, Att. pro γράφω, *ſcribo*: f. ψω.

Ἐγείνατο, *genuiſti*, Ion. pro ἐγείνω, 2. ſing. a. 1. m. ἐγεινάμην, ω, ατο, verbi γίνομαι, *naſcor*. a. 2. m. ἐγενόμην, ᾱ, ετο. p. m. γέγονα. a. 1. m. ἐγεινησόμην & ἐγεινάμην.

Ἐγεῖραι, a. 1. inf. act. ἔγειραι, *ſurge*: a. 1. imp. m. ab ἐγείρω, *ſuſcito*: ἐγείρειν ἀγλαίαν τινὰ τοῖς νικαφόροις, id eſt, *victores aliquo ſplendido carminis ornamento decorare*.

Ἔγειρε, *ſuſcitavit*, a. 1. Ion. ἐγείρῃ, *ſuſcitet*, 3. ſing. præſ. vel a. 1. ſub. ab eod. Th.

Ἐγείρειν τινὶ λιγὺν ἐπέων οἶμον, Pindar. *Excitare alicui canoram carminum viam*, id eſt, præclarum carmen in alicujus laudem ſcribere ſeu canere.

Ἐγειρομένῳ, gen. Dor. pro ᾱ, præſ. part. paſſ. verbi ἐγείρω, *excito*.

ΕΓΕΙΡΩ, *excito, expergefacio*: f. ἐγερῶ. p. ἤγερκα, Att. ἐγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. præſ. paſſ. ἐγείρομαι, *reſurgo, excitor*: perf. paſſ. ἤγερμαι, Att. ἠγήγερμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἠγέρθην, ης, η, a. 1. imperat. paſſ. ἔγερθητι. a. 1. inf. paſſ. ἐγερθῆναι, a. 1. part. paſſ. ἐγερθεὶς. f. 1. paſſ. ἐγερθήσομαι, *ſurgam*, a. 1. m. ἐγειράμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ἔγειραι. p. m. ἤγορα, Att. ἠγήγορα, & cum Epentheſi literæ ρ, ἐγρήγορα, undè part. præt. m. ἐγρηγορὼς, ότος, *vigilans*: unde ἐγρήγορος, *vigil*, & ἐγρηγορέω, & per Aphær. γρηγορέω, *vigilo*.

Ἐγέλαξα, ας, ε, Dor. pro ἐγέλασα, a. 1. verbi γελάω, *rideo*.

Ἐγέλασσε, *riſit*, a. 1. Poët. gem. σσ, à γελάω, *rideo*: f. άσω.

Ἔγεμον, imperf. verbi γέμω, *onuſtus ſum*.

Ἐγεννήθην, a. 1. ind. paſſ. ἐγέννησα, ας, ε. a. 1. ind. act. à γεννάω, *gigno*: f. ήσω. Th. γίνομαι, *naſcor*.

Ἐγέννησα, ας, ε, a. 1. verbi γεννάω, *gigno*, quod vide.

Ἐγενόμην, ᾱ, ετο, & in 3. pl. ἐγένοντο, a. 2. m. verbi γίνομαι, *ſum, fio*.

Ἔγεντο, *factus eſt*, Dor. vel per Sync. pro ἐγένετο, 3. ſing. a. 2. m. ab eod. verbo.

Ἐγήρθην, *ſum experrectus*, a. 1. ind. paſſ. hinc Ion. ἔγερθεν, Dor. ſeu Bœot. pro ἐγέρθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ind. ἐγερθεὶς, a. 1. part. ἐγερθῆναι, a. 1. inf. ἐγέρθητε, 2. pl. a. 1. imperat. paſſ. ab ἐγείρω, *ſuſcito*.

Ἐγέρσιμος, ᾱ, *excitabilis*: ab ἐγείρω, *excito*.

Ἔγερσις, εως, ἡ, *reſurrectio, excitatio, exſtructio*: a. 2. perf. paſſ. ἤγερσαι, ab ἐγείρω, *reſurgo*.

Ἐγηγέρατο, Ion. & Att. pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ab ἐγείρω, *excito*, quod vide.

Ἐγήγερμαι, σαι, ται, *excitatus ſum*, Att. pro ἤγερμαι, perf. ind. paſſ. & part. ἐγηγερμένος, ejuſd. verbi.

Ἐγήθην, *lætatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. à γηθέω, *gaudeo*, f. ήσω.

Ἔγημα, ας, ε, *matrimonium contraxi*, a. 1. ind. act. verbi γαμέω, tanq. à γάμεω. Alii tamen per Sync ex ἐγάμησα, factum aiunt, α in η converſo, unde part. γῆμας. Vide γῆμι.

Ἐγήρα pro ἐγήρᾳ, ut ἔβα pro ἔβη, à γήρημι, inuſ. Poteſt tamen & à γηράω deduci, *ſeneſco*. Th. γῆρας, *ſenectus*.

Ἐγκάειν, Ion. & Att. pro ἐγκαίειν, *incendere*. Th. καίω, *uro*.

Ἔγκαθετος, ᾱ, ὁ ἡ, *inſidiator*, q. immiſſus, ab ἐγκαθίημι, *immitto*: ab ἐν, κατὰ, & ἵημι, *mitto*.

* Ἐγκάθημαι, *inſideo, ſedeo, deliteſco*.

Ἐγκαθίζειν θρόνῳ, *in ſolio ſedere*, pro ἐπικαθίζεσθαι. Vide καθίζω.

Ἐγκαθίστημι, *interſum, conſtituo, interpono*: ἐγκαθεσὼς, *interpoſitus*: ab ἵστημι.

Ἐγκαινία, ων, τὰ, *ENCÆNIA*, feſtus dies novi operis memoriæ dicatus: ab ἐν, & καινὸς, *novus*.

Ἐγκαινίζω, *dedico*: f. ίσω. p. ἐγκεκαίνικα. a. 1. ἐνεκαίνισα. perf. paſſ. ἐγκεκαίνισμαι. ab ἐγκαίνια, quod vide.

Ἐγκαινισμὸς, οῦ, ὁ, *dedicatio*: à præced. perf. paſſ.

Ἔγκαιρος, *opportunus, tempeſtivus*: &

Ἐγκαίρως, adv. *opportunè*: à καιρὸς, *occaſio*.

Ἐγκακέω *faſtidio, malè in aliquid affectus ſum*: Heſych. ἐγκακοῦμεν, ὑφοῦμεν.

Ἐγκαλέω, *in jus voco, accuſo*; cum dat. in imperf. ἐνεκάλεον, -ουν. f. έσω. a. 1. ἐνεκάλεσα, perf. act. ἐγκέκληκα. perf. paſſ. ἐγκέκλημαι, σαι, ται. part. ἐγκαλουμενος, *reus*: ex ἐν, & καλέω, *voco*.

Ἐγκαλοσκελὴς, *qui habet crura in ligno*: τὰ σκέλη ἐν κάλῳ, *vinctus numellis*.

Ἐγκάλυμμα, ατος, τὸ, *velamentum*: à p. paſſ. ſeq.

Ἐγκαλύπτω, f. ύψω, *intego, obvelo*. Th. καλύπτω, *tego*.

Ἐγκάλυψις, εως, ἡ, *velatio*: à præced. p. paſſ.

Ἐγκαναχάομαι, f. ήσομαι, *cachinnum emitto*: à καναχέω, *reſono*.

Ἐγκαναχέω, *cum ſonitu infundo*: ἐγκάναξον, a. 1. imp. act. ἐγκαναχήσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἦχος, *ſonus*.

Ἔγκαρ, αρος, ὁ, *cerebrum*: ab ἐν & καρ, pro κάρη,

κάρη, per Apoc. ἔγκαρος, ὁ, idem. Th. κάρηνον, *caput*.

Ἔγκαρπος, ὁ, ἡ, *fructum in se habens, fœcundus*, item *gravida*. Th. καρπὸς, *fructus*.

Ἐγκαρσία, ας, ἡ, *obliquitas*, ab

Ἐγκάρσιος, α, ὁ, ἡ, *obliquus*. Th. κάρσιος, idem.

Ἐγκαρσίχολος, ὁ, ἡ, *iracundus, amarus, injucundus*: ab ἐν, κάρα pro κάρηνον, *caput*, & χολὴ, *bilis*.

Ἔγκας, *in profundo*: &

Ἔγκασι, dat. pl. per Apoc. pro ἐγκάτοισι· ab

ΕΓΚΑΤΑ, ων, τὰ, *intestina, viscera*: Sic & ἔγκατ' pro ἔγκατα, ex ἔγκατος.

Ἐγκαταθῇς, *reposueris*, 2. perf. a. 2. sub. act. ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, *pono*.

Ἐγκατακεῖσθαι, *insidere, accumbere*: præs. inf. ex ἐν, κατὰ, & κεῖμαι, *jacio*.

* Ἐγκατάλειμμα, ατος, τὸ, *reliquiæ, monumentum*: ex

Ἐγκαταλείπω, *derelinquo, desero in discrimine*: f. ψω. p. ἐγκαταλέλειφα. a. 2. ἐγκατέλιπον, ες, ε, *superstitem reliqui*: a. 2. sub. ἐγκαταλίπω, ῃς, ῃ· ab ἐν, κατὰ, & λείπω.

* Ἐγκαταλιμπάνω, *linquo, in discrimine desero*.

Ἐγκαταμιγνύω, εις, ει, *insero, immisceo*: ab ἐν, κατὰ, & μιγνυω, vel μίγνυμι, *misceo*: f. μίξω. p. χα.

* Ἐγκαταπαίζω, *illudo*: ex ἐν, κατὰ, & παίζω.

Ἐγκατέβα, Poët. & Dor. pro ἐγκατέβη, *intravit*: a. 2. ind. act. ab ἐγκαταβαίνω. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐγκατέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. ab ἐγκαταλείπω, quod vide.

Ἐγκάθετο, *concidit*, per Sync. pro ἐγκατέθετο, 3. sing. a. 2. m. ab ἐγκατατίθημι, *condo*: ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, *pono*.

Ἐγκατιζῆσθαι, Ion. pro ἐγκάθησθαι, *sedere in aliquo loco*. Th. ἵζω, *sedeo*.

Ἐγκατοικέω, *habito, incola sum*: f. ήσω. p. ἐγκατώκηκα· ex ἐν, & κατοικέω, *incola*: ex κατὰ & οἶκος, *domus*.

Ἔγκατος, *interior*: ab ἐν, & κεῖμαι, *jacio*.

* Ἐγκαυχάω, -ῶ, f. χήσομαι, *glorior*.

Ἔγκαφος, *buccella, bolus*: ab ἐγκάπτω, *devoro*. Th. κάπτω, *comedo*.

Ἐγκεῖται, 3. sing. præs. ab

Ἔγκειμαι, q. d. *jaceo in, insum, inhæreo, invado, incumbo, insto*: ἐγκείμενος, *insitus*. Th. κεῖμαι, *jacio*.

Ἐγκεκαίνισαι, 3. sing. perf. pass. ἐγκεκαίνισμαι, σαι, σται· ab ἐγκαινίζω, *dedico*: q. v.

Ἐγκεκαλυμμένος, *occultus, velatus*, perf. part. pass. ab ἐγκαλύπτω, f. ψω. Th. καλύπτω, *tego*.

Ἐγκέλαδος, ὁ, ὁ, ἡ, *cui inest κέλαδος, strepitus*: τὰ ἐγκέλαδα, *animalcula de genere insectorum*: &

Ἐγκέλαδος, ὁ, ὁ, *Enceladus*, nom. propr. gigantis.

Ἐγκελεύω, f. εύσω, *hortor, incito*: à κελεύω, idem. Th. κέλω, *jubeo*.

Ἐγκεντρίζω, *insero*: f. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. a. 1. ἐνεκέντρισα. a. 1. inf. ἐνκεντρίσαι, a. 1. ind. pass. ἐνεκεντρίσθην, *insitus fui*: f. 1. pass. ἐγκεντρισθήσομαι· ex ἐν, & κεντρίζω, *pungo*, hoc à κέντρον, quod à κεντέω, *stimulo*.

Ἔγκεντρις, ίδος, ἡ, *aculeus, calcar, stylus*: à κέντρον, quod à κεντέω, *stimulo*.

Ἐγκεραῦν, *immiscere, perturbare*, præs. inf. act. à κεράω, seu κεράννυμι, *misceo*.

Ἐγκέφαλος, ὁ, ὁ, *cerebrum*: ex ἐν & κεφαλὴ.

Ἐγκέχοδα, p. m. verbi ἐγχέζω, *incaco*: ex ἐν & χέζω, f. έσω, *caco, ventris onus depono*.

Ἐγκεχρημένος, η, ον, *qui est in usu, quo quis utitur*: perf. part. pass. verbi χράομαι, *utor*, f. χρήσομαι. Th. χράω, *commodo*.

Ἐγκεχυρασμένος, perf. part. pass. verbi ἐγχυράζομαι, idem quod ἐνεχυράζομαι, *oppigneror*: hinc ἐνεχυρασμένος, ab ἐνέχυρον, *pignus*. Th. ἐχυρὸς, *munitus, tutus*.

ΕΓΚΙΣΣΑΩ, *coitum appeto, concipio*: ἐγκισσῆσαι, a. 1. inf. q. ab ἐν, & κίσσα, *pica*.

Ἐγκισσεύω, *hederæ modo convolvor atque plicor*: à κισσὸς, *hedera*.

Ἐγκισσήσασι, 3. pl. a. 1. sub. verbi ἐγκισσάω.

Ἐγκλείω, f. είσω, p. εικα, *includo*: p. pass. ἐγκέκλεισμαι. p. inf. ἐγκεκλεῖσθαι. part. ἐγκεκλεισμένος, *incluſus*. Th. κλείω, *claudo*.

Ἐγκληθεὶς, έντος, *accusatus*: a. 1. part. pass. &

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, *crimen*, id de quo quis accusatur: ab ἐγκαλέω, *accuso*. Th. καλέω.

Ἐγκληματικὸς, *litigiosus*: ab eod.

Ἐγκλίνω, f. νῶ, *INCLINO*. Th. κλίνω, *reclino*.

Ἔγκλισις, εως, ἡ, *inclinatio*: apud Gram. *modus*: &

Ἐγκλιτικὸς, οῦ, Grammaticum, de vocabulis dictum quæ ἐγκλίνονται, à perf. pass. verbi ἐγκλίνω. Hinc Angl. **enclitic**.

Ἐγκλοιόω, *circumdo*, Prov. vi. 21. *alligo*, à κλοιὸς, *vinculum, quod collo circumdatur*: Item κλοιοὶ, *manicæ, pedicæ*. Th. κλείω, *claudo*.

* Ἐγκοιλια, ων, τὰ, *intestina*. Vide ἔντερα.

* Ἔγκοιλος, ου, ὁ, ἡ, *concavus, cavus*.

* Ἐγκόλαμμα, ατος, τὸ, *sculptura*: &

Ἐγκολαπτειν, *insculpere*, f. ψω, p. ἐγκεκόλαφα. Th. κολάπτω, *tundo*.

Ἐγκομβόομαι, -οῦμαι, *intus me vestio*: f. ώσομαι. a. 1. m. ἐνεκομβωσάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ἔγκόμβωσαι, άσθω. 2. pl. ἐγκομβώσασθε, a. 1. part. pass. ἐγκομβωσθεὶς. Ex ἐν, & κομβόω, *orno*. Th. κόμβος, *nudus*, (ad ornatum:) hinc κόμβωμα, *vestitus elegans*.

Ἐγκονέουσα, *festinans in*, præs. part. f. g. ab

Ἐγκονέω, *accelero*: f. ήσω. Ex ἐν, & κονέω, *festino*.

Ἐγκονητὶ, adv. Poët. *laboriosè, cum labore*: ab ἐν, & κόνις, *pulvis*.

Ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, *obstaculum, offendiculum, incisio*: ex ἐν, & κοπὴ, *sectio*. Th. κόπτω, *seco*.

Ἔγκοπος,

Ἔγκοπος, ᾱ, ὁ ἡ, ὄ, *in quo eſt labor, laborioſus*: ex ἐν, & κόπος, *labor*, quod à κόπτω, vel κόπτομαι, *laboribus & moleſtiis premor*. p. m. κέκοπα.

Ἐγκόπτω, *incido, interpello, incedo*: f. ψω. a. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα. imperf. paſſ. ἐνεκοπτόμην. p. m. ἐγκέκοπα. Th. κόπτω.

Ἐγκοσμέω, *ordine colloco*. Th. κόσμος.

Ἐγκοτέω, -ῶ, idem ac ſimplex κοτέω, *iraſcor*. Th. κότος, *ira*.

Ἔγκότημα, ατος, τὸ, &

Ἐγκότησις, εως, ἡ, idem ac Th. κότος, *ira vetus*: à p. paſſ. verbi ἐγκοτέω.

Ἔγκοτος, ᾱ, ὁ ἡ, ὄ, *iratus*, in quo eſt κότος, *ira vetus*: & ſubſtantivè pro *ira*.

Ἐγκράζω, f. αξω, p. αχα, *inclamo*: à κράζω, *clamo*.

Ἐγκρασίχολος, *piſcis ex apuis*: ſed rejici ſolet, quia κρατὶ χολὴν ἔχει.

Ἐγκράτεια, ας, ἡ, *continentia, temperantia, moderatio*: ab ἐγκρατὴς, *compos, qui potitur, ſuperior*: quod ab ἐν, & κράτος, *robur*.

Ἐγκρατεῖς, nom. pl. ab ἐγκρατὴς, quod vide.

Ἐγκρατεύομαι, *contineo me, ſum continens*: f. εύσομαι. p. ἐγκεκράτευμαι. ab

Ἐγκρατὴς, ἐος, ὁ ἡ, ὲς, *continens, ſum ſuperior*: nom. pl. ἐγκρατεῖ. Hinc adv. ἐγκρατέως, *firmitèr*. Th. κράτος, *robur*.

Ἐγκρίνω, *admitto, adopto, adjungo*: f. ἐγκρινῶ. p. ἐγκέκρικα. a. 1. ἐνέκρινα. a. 1. inf. ἐγκρῖναι. Th. κρίνω, *judico, decerno*.

Ἔγκρις, ίδος, ἡ, *opus dulciarium ex ſimilâ & oleo*.

Ἐγκροτέοισι, Dor. pro ἐγκροτέουσαι, -οῦσαι, *pulſantes*, nom. pl. part. præſ. f. g. à κροτέω, *pulſo*. Th. κρότος, ᾱ, ὁ, *pulſus*.

* Ἐγκρούω, f. σύσω. p. ἐγκέκρυκα, *ad nuga incedo, impello, ſalto*.

Ἐγκρύπτω, *condo, intego*: f. ψω. p. ἐγκέκρυφα. a. 1. ἐνέκρυψα. Th. κρύπτω, *occulto*.

Ἐγκρυφίας, ᾱ, ὁ, *genus panis*, qui coquitur ἐγκρυφθεὶς, occultatus in cinere; *panis ſubcineritius*.

* Ἔγκτησις, εως, ἡ, *acquiſitio*.

Ἔγκτητος, ᾱ, *acquiſitus, comparatus, poſſeſſus*. Th. κτάομαι, *acquiro*.

Ἐγκτίζειν, *in aliquo loco condere*. Th. κτίζω, *condo*.

Ἐγκύκλιος, ᾱ, ὁ ἡ, ὄ, *circularis, rotundus*: τὰ ἐγκύκλια, *vulgaria, obvia, vulgò fieri ſolita*: ab ἐν & κύκλος, *orbis, circus*.

Ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, *ENCYCLOPÆDIA, orbiculata diſciplinarum ſeries*: à παιδεία, *diſciplina*.

Ἔγκυκλος, ὁ ἡ, ὄ, idem quod ἐγκύκλιος.

Ἐγκυκλόω, f. ώσω, *circumago*. Th. κύκλος.

* Ἐγκυλίω, & -λίομαι, f. ίσω, p. ικα, *involvo, implico*.

Ἔγκυμων, ονος, ὁ ἡ, ὄν, *gravida, prægnans; plenus, refertus*: ab ἐν & κύω, f. σω, *uterum fero, ſum gravida*.

Ἔγκυος, ᾱ, ὁ ἡ, ὄν, *gravida, prægnans*: ab eod.

Ἐγκυούμενος, præſ. part. ab ἐγκυέομαι, *in utero geſtor*: ex ἐν & κυέω, idem quod κύω, *in utero fero*.

Ἐγκύρσας, αντος, *illapſus*, a. 1. part. act. ἐγκύρσαι, a. 1. inf. ἐγκύρσω, 3 ſing. a. 1. ſub. act. ab

Ἐγκύρω, *incido, obvio*: f. ρσω. a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, *incido*.

Ἐγκωμιάζω, εις, ει, *laudo*: f. άσω. p. ἐγκεκωμίακα, part. præſ. paſſ. ἐγκωμιαζόμενος. a. 1. ἐγκωμιασθεὶς. Th. ἐγκώμιον, *laus*.

Ἐγκωμιαστέον, verbale, *quod laudandum eſt*: ab eodem : &

Ἐγκωμιαστὴς, οῦ, ὁ, *laudator*: &

Ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, & Poët. ἐγκώμιος, ία, ον, *laudatorius, a, um*: ab eod. verbo, quod ab

Ἐγκώμιον, ᾱ, τὸ, *præconium, laus*.

Ἐγλυκάνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi γλυκαίνω, *dulcoro, as*. Th. γλυκὺς, *dulcis*.

Ἔγμεν, per Syncop. ex ἔχέμεν, Dor. inf. præſ. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, & σχήσω.

Ἔγνω, 3. ſing. ab ἔγνων, *novi, ſapui, ſenſi*, a. 2. ind. act. tanq. à γνῶμι, verbi γινώσκω, f. 1. γνώσομαι, *cognoſco*.

Ἔγνωκα, ας, ε, perf. act. ind. ἐγνωκέναι, perf. inf. ἐγνωσα, ας, ε, a. 1. ejuſd. verbi.

Ἔγνων, a. 2. ind. act. & in 3. pl. ἔγνωσαν & ἔγνων, Poët. Vide ἔγνω.

Ἐγνωρίζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. &

Ἐγνώρισε, a. 1. ind. act. à γνωρίζω, *notum facio*: f. 1. γνωρίσω, p. ἐγνώρικα. à γνώριμος, *notus*, pro γνώσιμος. Th. γινώσκω, *cognoſco*: f. γνώσομαι.

Ἔγνωσαν, vide ἔγνων.

Ἐγνώσμαι, σαι, σται. perf. paſſ. ἔγνωσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi γινώσκω, *cognoſco*, quod adeas.

Ἐγράφησαν, *ſcripti ſunt*, 3. pl. a. 2. paſſ. ἐγράφην, verbi γράφω, *ſcribo*: f. ψω. p. φα. a. 2. ἔγραφον.

Ἔγραψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ἔγρεο, *ſurge*, Att. Sync. ut volunt nonnulli, pro ἐγείρεο, præſ. imperat. paſſ. Ion. pro ἐγείρω, verbi ἔγρομαι, *excitor*, pro ἐγείρομαι, unde imperf. ἔγρετο, pro ἠγείρετο. Th. ἐγείρω, *excito*.

Ἐγρήγορα, ας, ε, *vigilavi*, & ſæpè in præſ. *vigil*, ut part. ἐγρηγορὼς, *vigilans*: præt. m. verbi γρηγορέω, vel, ut alii malunt, ab ἐγείρω, *excito*, quod vide.

Ἐγρηγορέω, *vigilo*: f. ήσω, à verb. ἐγείρω, p. m. ἤγορα, Att. ἐγρήγορα, & per Epenth. ρ, ἐγρήγορα, unde ἐγρηγορέω, & per Aphær. γρηγορέω, f. ήσω, a. 1. ἐγρηγόρησα, perf. ἐγρηγόρηκα.

Ἐγρήγορθαι, *ſuſcitatum eſſe*, Poët. pro ἐγρηγορέναι, Pleonaſm. τ υ θ, & Sync. literarum ε & ν, eſt perf. ind. m. verbi γρηγορέω, *vigilo*. Vide ἐγρήγορα.

Ἐγρηγόρθασιν, *vigilaverunt*, Dor. pro ἐγρηγόρασιν, 3. pl. p. m. Vide ἐγρήγορα.

Ἐγρηγορτὶ, & -γορότως, adv. *vigilantèr*: ab ἐγρηγορέω, *vigilo*.

Ἐγρήσω, Poët. pro ἐγρηγορέω, *vigilo*.

Ἔγρομαι, Att. Sync. pro ἐγείρομαι, *excitor*: ſic ἐγρόμενος pro ἐγειρόμενος.

Ἐγυμναζον, ες, ε, imp. act. verbi γυμνάζω, *exerceo*: f. σω. p. κα. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Ἐγύμνασμαι, Att. pro γεγύμνασμαι, p. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἐγυμνώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi γυμνόω. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Ἔγχε' pro ἔγχεα, nom. pl. ab ἔγχος, εος, τὸ, *haſta.*

Ἐγχεία, ας, ἡ, ſeu ἐγχείη, *haſta*, ſeu *peritia haſtâ certandi*: gen. pl. Æol. ἐγχειάων. Th. ἔγχος, *haſta.*

Ἐγχειβρόμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *bellicoſus. qui haſtâ fremit ac ſtrepitum edit*: ab ἔγχος, *haſta*, & βρέμω, *fremo.* Hinc & Παλλὰς dicta à πάλλειν.

Ἐγχεικέραυνος, ε, ὁ, Jovis epithet. *qui fulmine tanquam gladio ſolet uti*: ab ἔγχος, *haſta*, & κεραυνὸς, *fulmen.*

Ἐγχειρέω, *aggredior, tracto*: f. ήσω. p. κα. ἐγχειρήσαντες, præſ. part. pl. num. ab ἐν, & χειρ, *manus.*

Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, *id quod aliquis aggreditur, conatus*: ab ἐγχείρω, quod vide.

Ἐγχείρησις, εως, ἡ, *tractatio*: ab eod. verbo.

Ἐγχειρίδιον, ε, τὸ, *ENCHIRIDIUM, libellulus, gladiolus, pugio, manubrium*: ab ἐν, & χειρ, *manus.*

Ἐγχειρίζω, *in manus trado, porrigo*: f. ίσω. p. ικα. Undè &

Ἐγχειρίζομαι, *in manus ſumo, commiſſum habeo.* Th. χειρ, *manus.*

Ἐγχειρίθετος, ὁ ϗ ἡ, *in alicujus manu poſitus*: ab eod. Th.

ΕΓΧΕΛΥΣ, υος, ἡ, *ANGUILLA*: q. ἐν ἰλὺϊ χεῖσθαι, *in limo fundatur.*

Ἔγχελις, εως, ἡ, idem.

Ἔγχεον, Poët. & Ion. pro ἐνέχεον, ejuſd. imperf. ab ἐν & χέω, f. χεύσω, *fundo.*

Ἐγχεσίμωρος, ε, ὁ ϗ ἡ, & ἐγχεσίμορος, *bellicoſus, qui fato quodam haſtæ ſtudio eſt addictus*: ab ἔγχος, *haſta*, & μόρος, *fatum*, verſo o in ω. Th. μείρω, *divido.*

Ἐγχέσπαλος, ε, ὁ, *qui haſtam vibrat, bellicoſus*: ab ἔγχος, *haſta*, & πάλλω, *vibro.*

Ἐγχεύντα, *infundentem*, craſi Dor. pro ἐγχέοντα, acc. ſing. præſ. part. act. ab

Ἐγχίω, f. εύσω, *infundo.*

ΕΓΧΟΣ, εος, τὸ, *haſta, ENSIS*, dat. ſing. ἔγχεϊ, dat. pl. ἔγχεσι.

Ἐγχραύειν, *infligere*: quod à χραύω, *levitèr ſaucio.* Th. χρόω, *coloro.*

Ἐγχρίμπτεσθαί τινι, Ion. *in aliquem incidere*: ab

Ἐγχρίμπτω, id. q. χρίμπτω, *admoveo*: f. ψω.

Ἐγχριμφθεισα, ης, *propinqua*, ejuſd. a. 1. part. paſſ. f. g.

Ἔγχρισον, άτω, *inunge*, a. 1. imperat. act.

Ἐγχρίψας, fortè ἐγχρίμψας ſcribendum, a. 1. part. verbi ἐγχρίμπτω, idem quod χρίμπτω, *admoveo.*

Ἐγχρίω, f. ίσω. p. ἐγκέχρικα, a. 1. ἐνέχρισα. Th. χρίω, *ungo.*

Ἐγχρονίζω, *immoror, tardo*: f. ίσω. p. κα. ab ἐν, & χρονίζω, idem. Th. χρόνος, *tempus.*

Ἔγχρονος, ε, *temperarius*: ab eod. Th.

Ἐγχρώσας, a. 1. part. act. ab ἐγχρώννυμι, q. ab ἔγχρόω, *colore imbuo*: ab ἐν & χρόα.

Ἐγχυμάζω, f. άσω, p. ἐγκεγύμακα, *oppignero, pignero, capio.*

Ἐγχύω, f. ύσω, idem ac ἐγχίω, *infundo.*

Ἐγχωρέω, *concedo, admitto*: unde ἐγχωρεῖ, impers. *licet, locus vel facultas eſt.* Th. χωρέω, *eo.*

Ἐγχώριος, ε, ὁ ϗ ἡ, *domeſticus, patrius*; & τὸ Ἐγχώριον, ſubſt. *in eo loco ubi habitans*; *pignus*: ab ἐν, & χῶρος, *locus.*

Ἐγὼ, ἐμεῦ, &c. *EGO*, Att. ἔγωγε, Dor. ἐγών, & ἐγώνγα. Æol. ἐγὼν & ἰάγα. Hinc ἐμὸς, ῆ, *meus*: νωΐτερος, α, *noſter duorum*: ἡμέτερος, α, *noſter.*

Ἔδαιν, *docuit*: 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi δαίω, *diſco*: hinc

Ἔδαην, *novi*, ſeu *diviſus ſum*, a. 2. ind. paſſ. à δαίω, *diſco, ſcio*, perf. δεδάηκα, q. à δαίω, part. perf. paſſ. δεδαημένος, perf. m. δέδαα, pro δέδηα, *novi*, a. 2. inf. paſſ. δαῆναι, Dor. δαμεναι.

Ἐδαΐζετο, *dividebatur*: imperf. paſſ. verbi δαΐζω, *divido.* Th. δαίω, idem.

Ἐδαίσατο, *epulatus eſt*, 3. ſing. a. 1. m. verbi δαίομαι, *epulor.* Th. δαίω, *epulum præbeo.*

Ἔδακ' pro ἔδακε, *momordit, pupugit*: 3. ſing. a. 2. act. ἔδακον ες, ε, &

Ἐδάκην, *morſus* vel *punctus fui*: a. 2. paſſ. verbi δάκνω, *mordeo, pungo.*

Ἐδάμασα, ας, ε, *domui*, a. 1. act. gem. αν, Poët. verbi δαμάω, *domo*: f. σω. p. κα.

Ἐδάμην, ης, η, *domitus ſum*: a. 2. ind. paſſ. à δαμάω, ſeu δάμνω, vel δάμνημι, f. 2. δαμῶ. a. 2. ἔδαμον. Vel ut alii volunt à δέμω, perf. δέδμηκα. p. paſſ. δέδμημαι. a. 2. ἐδάμην.

Ἐδάμνα, *domabat*, 3. ſing. imperf. à δαμνάω pro δαμάω, *domo.*

Ἑδανὸς, ῆ, *ſuavis*: ab ἥδυς, idem, per Syſtolen literæ η.

Ἔδαρ & εἴδαρ, ατος, τὸ, *eſca*; ab ἔδω, *edo.*

Ἐδάρθων, *dormivi*, a. 2. verbi δαρθάνω, ſeu δαρθέω, f. 1. δαρθήσομαι. a. 1. ind. paſſ. ἐδάρθην, ης, η.

Ἔδαρκον, per Metaph. pro ἔδρακον, *vidi*, a. 2. act, verbi δέρκω. Sic p. m. δέδορκα pro δέδορκα.

Ἐδασσάμην, ω, ατο, & Poët. δασάσκετο, a. 1. m. Hinc δάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζω, idem quod δαίω, *divido.*

Ἐδασσάμεθ', *diviſimus*, 1. pl. a. 1. m. pro ἐδασάμεθα, & in 3. ſing. ἐδάσατο, ejuſd.

Ἐδαφιεῖ, 3. ſing. & in 3. pl. ἐδαφιῶσι, f. 1. Att. ab

Ἐδαφίζω, *ſolo æquo, ſolo allido, pavio*: f. ἐδαφίσω, & Att. ἐδαφιῶ· p. ἠδάφικα· qu. ab ἔδαφος, *ſolum.* Th. ἕζομαι, *ſedeo*: f. ἑδοῦμαι.

Ἔδαφος, εος, τὸ, *ſolum, pavimentum*: ab ἕζομαι, *ſedeo.*

Ἔδαψεν, *dilaceravit*: 3. ſing. a. 1. act. à δάπτω, *dilanio*: f. ψω. p. φα.

Ἐδδεισε, *timuit*: Poet. pro ἔδεισε, a. 1. verbi δείδω, *timeo*: f. δείσω. p. δέδεικα, p. m. δέδοικα, δείδια, & δέδια.

Ἐδέ pro εἰδέ, q. v.

Ἔδεαι, Ion. pro ἔδῃ, 2. ſing. ſub. verbi ἔδομαι. Th. ἔδω, *edo.*

Ἐδέατρος, ε, ὁ, *præguſtator*: ab ἔδω, quia edit ante alium, *præfectus epularum.*

Ἐδέγμην, per Syncop. Poët. pro ἐδεδέγμην, pluſq. p. paſſ. verbi δέχομαι, *capio*: f. δέξομαι.

ξομαι. p. δέδιγμαι. a. 1. ἐδέχθην.

Ἐδεδίατο, Ion. pro ἐδέδιντο, *ligati fuerunt*, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi δέω, *ligo*.

Ἐδεδήει, 3. ſing. pluſq. p. m. à p. m. δίδημα, verbi δαίω, *divido*.

Ἐδεδίειν, *timueram*, pluſq. p. m. verbi δείδω, *timeo*: f. δείσω. p. m. δίδια.

Ἐδεδμίατο, Ion. pro ἐδέδμηντο, pluſq. p. paſſ. verbi δέμω, *ſtruo*: f. δεμῶ. p. δεδέμηκα. & per Sync. δέδμηκα. perf. paſſ. δέδμημαι.

Ἐδεδοίκει, 3. ſing. pluſq. p. m. verbi δείδω, *timeo*: f. δείσω, p. m. δίδοικα, pro δέδοιδα, & δείδια.

Ἔδεε, Ion. pro ἔδει, *oportebat*, imperf. verbi δεῖ, *oportet*, quod à δέω, *ligo*.

Ἐδεήθην, *indigui*, ſeu *oravi*, a. 1. ind. paſſ. verbi δέομαι, tanq. à δεέομαι, f. δεήσομαι, *oro*, & *indigeo*. Th. δέω, *ligo*.

Ἔδεησε, *opus fuit*, a. 1. ind. verbi δεῖ, *opus eſt*, imperf.

Ἐδέθην, *ligatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi δέω, *ligo*, perf. paſſ. δέδεμαι.

Ἔδει, *oportebat*, impert. verbi imperf. δεῖ, *oportet*, & interdum pro δεῖ uſurpatur, ut ἐχρῆν pro χρή, & προσῆκεν pro προσήκει. Item

Ἔδει, *comedet*, Att. pro ἔδῃ, 3. ſing. f. 1. m. ἔδομαι, verbi ἔδω. Item

Ἔδει, *ligabat*, imperf. verbi δέω, *ligo*.

Ἐδειδίμεν, pro ἐδεδείμεν, *timueramus*, 1. pl. &

Ἐδείδισαν, *timuerant*, per Syncop. pro ἐδεδείσαν, 3. pl. pluſq. perf. m. verbi δείδω, *timeo*: p. m. δείδια, pluſq. p. ἐδειδίειν. Vide δείδω.

Ἔδειμα, ατος, τὸ, *extruxi*, a. 1. ind. act. ἐδείμαντο, 3. p. a. 1. m. ἐδειμάμην, ῶ, ατο. à δέμω, *ſtruo*.

Ἔδειξα, ας, ε, *oſtendi*, a. 1. ind. act. verbi δεικνύω, ſeu δείκνυμι, *oſtendo*: f. δείξω, p. δέδειχα, a. 1. part. δείξας, a. 1. paſſ. ἐδείχθην.

Ἔδειρα, ας, ε, *excoriavi*: a. 1. ind. act. & in 3. pl. ἔδειραν, verbi δέρω, *excorio*: f. δερῶ. p. δέδαρκα. a. 2. paſſ. ἐδάρην. f. 2. paſſ. δαρήσομαι.

* Ἔδεισα, a. 1. vide δείδω, *timeo*.

Ἐδεχλω, *ſuſceperat*, Dor. Sync. pro ἐδέδεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. verbi δέχομαι, *capio*: f. δέξομαι, perf. paſſ. δέδεγμαι.

Ἐδέμ, regio Babyloniæ.

Ἐδέμεναι, & per Syncop. ἔδμεναι, *comedere*: Dor. pro ἔδειν, præſ. inf. ab ἔδω· q. v.

Ἐδίζατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi δίχομαι, *capio*.

Ἐδέρχθην, *obtuitus ſum*: a. 1. paſſ. verbi δέρκω, *video*: a. 1. ἔδρακον. præt. m. δέδορκα.

Ἔδεσμα, ατος, τὸ, *cibus*. Th. ἔδω.

Ἐδέσμασι, *cibis*: ejuſd. dat. pl.

Ἐδεφάς, ᾶ, ὁ, *eſor*, *qui edit*: ab eod. Th.

Ἐδιδύετο, *indigebat*: imperf. verbi διδύομαι. Poët. pro δέομαι, *egeo*, *oro*.

Ἐδιδύσε, Poët. pro ἐδέησε, ſeu ἔδησε, 3. ſing. a. 1. act. verbi δεύομαι, pro δέομαι, *oro*, *opus habeo*.

Ἐδέων, *ſedibus*: gen. pl. ab ἕδος, εος, τὸ, *ſedes*.

Ἕδῃ, *ſedebis*: 2. ſing. f. 2. ἕδοῦμαι, verbi ἕζω, *ſedeo*.

Ἔδηδα, præt. m. Att. reduplicatione ex ἤδα, præt. part. ἐδηδώς, verbi ἔδω, *edo*: &

Ἐδήδαϝ & ἐδήδατο, Ion. pro ἐδήδεσμένος ἦσι, & ἐδηδεσμένος ἦν, 3. f. perf. & pluſq. perf. paſſ. verbi ἔδω, *edo*: f. 1. act. ἐδήσω, p. ἤδεκα, Att. ἐδήδεκα. undè perf. paſſ. ἐδήδεσμαι, cujus tertia perſ. ἐδήδεσται. abjecto σ, ἐδήδεται, & Ion. ἐδήδαται.

Ἐδήδοκα, *edi*: & pro ἦκα ſeu ἔδηκα, ab ἔδω, vel q. ab ἐδέω, facit f. m. ἐδήσω, undè p. ἤδηκα, & Att. reduplicatis initialibus literis, & η in ο converſo, ἐδήδοκα. & in pluſq. p. ἐδηδόκειν. part. ἐδηδοκώς. p. paſſ. ἐδήδομαι, σαι, ται.

Ἐδηδώς, vide in ἔδηδα.

Ἔδηκα, *edi*: perf. Att. pro ἦκα, ab ἔδω, quod & interjectâ ſyllabâ δο ἐδήδοκα, dicitur: undè perf. paſſ. ἐδήδομαι.

Ἐδηλήσαντ' pro ἐδηλησαντο, *læſerunt*: 3 pl. a. 1. m. verbi δηλέω, *lædo*, f. ήσω. à δαλοῖ, *titio*, q. à δαίω, *uro*.

Ἐδήλεον, 3. pl. imperf. act. ἐδηλοῦτο, 3. ſing. imperf. paſſ. à δηλόω, *manifeſto*, *declaro*. Th. δῆλος, *manifeſtus*.

Ἔδηξα, *momordi*: a. 1. à δάκνω, (q. à δηκω) *mordeo*.

Ἔδησαν, *ligaverunt*: 3. pl. a. 1. act. verbi δέω, *ligo*: f. δησω. p. δέδεκα. paſſ. δέδεμαι.

Ἐδητύς, ύος, ἡ, *cibus*: ab ἔδω, *edo*.

Ἐδήχθης, ης, ἡ, *morſus* vel *punctus ſum*: a. 1. paſſ. verbi δάκνω.

Ἐδίδαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διδάσκω, *doceo*, a. 1. paſſ. ἐδιδάχθην, ης, η, *doctus eſt*, perf. paſſ. δεδίδαγμαι, ξαι, ται.

Ἐδίδεν, ες, ε, pro ἔδιδαν, ως, ω, imperf. act. verbi δίδωμι, *do*: q. à διδόω. Sic & ἐδίδε, *dabaris*, pro ἐδίδοσο, 2. ſing. imperf. paſſ.

Ἐδίζετο, *quærebat*: 3. ſ. impert. paſſ. verbi δίζω, idem quod ζητέω, *quæro*.

Ἐδίηνε, ας, ε, a. 1. ind. act. à διαίνω, *irrigo*: f. ανῶ.

Ἐδίσασα, ας, ε, a. 1. ind. act. à δισάζω, *dubito*: f. άζω vel αξω, p. δεδίσακα vel χά. Th. δὶς, *bis*.

Ἐδίψησα, a. 1. ind. verbi διψάω, *ſitio*, *vehementèr*, *expeto*: f. ήσω. p. δεδίψηκα. Th. δίψα, *ſitis*.

Ἐδίωκον, ες, ε, imperf. ἐδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi διώκω, *perſequor*: f. ξω.

Ἔδμεναι, Att. & per Sync. pro ἔδέμεναι, Dor. & Poët. pro ἔδαν, verbi ἔδω, *comedo*.

ΕΔΝΑ, ſeu potiùs ἔδνα, & ἔεδνα, & ἕεδια, (Pleonaſ. τῶν ε) τὰ, *dos*, *munera* quæ ſponſæ ſponſus dat. q. ἡδανὰ, *jucunda*. Hinc

Ἐδνικός, *ſponſalis*.

Ἐδνόω, -ῶ, f. ώσω, *deſpondeo*. Th. ἔδνα, τὰ, *dos*.

Ἐδνοτὴς & ἐεδνωτὴς, οῦ, ὁ, *ſocer*: qui filiam dat, additâ dot., ab eod. Th.

Ἔδοις, 2. ſing. opt. præſ. ab ἔδω, *edo*.

Ἐδόκει, *videbatur*: 3. ſing. ab ἐδόκεον, -ην, εες, -εις, verbi δοκέω, *videor*: f. ήσω & ξω.

Ἐδοκεῦμες, *arbitrabamur*: Dor. pro ἐδοκεῦμεν, 1. pl. imperf. verbi ejuſd.

Ἐδολιῶσαν, Bœot. pro ἐδολίουν, 3. pl. imperf. act. verbi δολιόω, *dolo utor*: f. ώσω, p. δεδολίωκα. Th. δόλος, *dolus*.

Ἔδμαν,

Ἔδομαι, *comedam*: Att. pro ἐδοῦμαι, ut φάγομαι, pro φαγοῦμαι, f. 2. med. verbi ἔδω, *edo*.

Ἔδον, *dederunt*: Dor. & Bœot. pro ἔδοσαν, ab ἔδων, a. 2. verbi δίδωμι.

Ἐδονεῖτο, *agitabatur*: 2. ſing. imperf. paſſ. verbi δονέω, *agito*, f. ήσω. p. ηκα.

Ἔδοντι, *comedunt*: Dor. ſeu Æol. pro ἔδουσι, 3. pl. præſ. verbi ἔδω.

Ἔδοξα, *putavi*: a. 1. ind. act. à δοκέω, *puto, videor*: f. σω & δόξω, præt. paſſ. δέδογμαι.

Ἕδος, εος, τὸ, *SEDES*: item *delubrum, cunctatio*, q. d. deſidia. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, *ſedo*.

Ἕδοσαν, 3. pl. a. 2. act. ἔδων, verbi δίδωμι, *do*.

Ἔδυ, pro ἔδυσο, 3. ſing. a. 2. m. ejuſd.

Ἐδούλευσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi δουλεύω, *ſervio*: f. εύσω. p. δεδούλευκα. Th. δοῦλος, *ſervus*.

Ἕδουμαι, f. 2. m. verbi ἕζω, *ſedeo*.

Ἐδοῦμαι, verò f. 2. m. ab ἔδω, *edeo*.

Ἔδραπον, a. 2. ind. act verbi δαπέω, *ſonitum edo*: f. 2. δραπῶ. Th. δαπὶς, ιδος, ὁ, *ſonitus*.

Ἔδρασ' pro ἔδρασι, *edunt*: 3. pl. præſ. ind. ab ἔδω, *edo*: p. ἐδήδοκα, cætera temp. non ita uſitata.

Ἔδρα, *cucurri*: per Sync. pro ἔδραμα, a. 1. ind. act. verbi δίδράσκω. q. à δράω, f. δράσω, & Ion. δρήσω· inde f. 1. m. διαδρήσομαι. a. 1. m. διεδρησάμην. Sunt qui velint eſſe a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi δρῆμι, ſeu δίδρημι. Alioquin poteſt eſſe & imperf. verbi δράω, contractum ex ἔδραε.

Ἕδρα, ας, ἡ, *ſella, ſedes, baſis*: ab ἕζομαι, f. 2. ἑδοῦμαι, undè ἕδος, *ſedes*.

Ἑδραζω, f. άσω, *colloco, ſtabilio*.

Ἔδραθον, *dormivi*: pro ἐδάρθην. a. 2. per Metath. literar. verbi δαρθάνω, *dormio*. Sunt tamen qui à δρῆθω formari malint.

Ἕδραιος, αία, αῖον, *ſtabilis, firmus, ſedentarius*: ab ἕδρα, *ſella, baſis*. Th. ἕζω, *colloco*.

Ἑδραιόω, *ſtabilio*: f. ώσω. p. ἱδραίωκα. perf. paſſ. ἱδραίωμαι, ab iiſd. Th.

Ἑδραίωμα, ατος, τὸ, *ſtabilimentum, fundamentum*: à 1. perſ. perf. præced. verbi.

Ἔδρακον per Metath. pro ἐδάρκον, *vidi*: a. 2. act. verbi δέρκω, *video*: f. ξω. p. χα.

Ἔδραμ' pro ἔδραμε, vide ἔδραμον.

Ἔδραμεν, *fugimus*: 1. pl. a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi δίδράσκω. vide. ἔδρα.

Ἔδραμον, ες, ε, *cucurri*: a. 2. verbi τρέχω, *curro*: f θρέξω. p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα, quod vide.

Ἔδραν, *fugerunt*: per Sync. pro ἔδρασαν, 3. pl. a. 1. verbi δίδράσκω, f. δράσω. Alii volunt eſſe a. 2. pl. numeri pro ἔδρησαν, ut ἔβαν. pro ἔβησαν, verbi βῆμι, ſeu δίβημι.

Ἔδρασα, *auſugi*: a. 1. act. verbi δίδράσκω. q. à δράω.

* Ἕδρασμα, ατος, τὸ, *ſedes*. Th. ἕζομαι.

Ἕδρη, Ion. pro ἕδρα, ἡ, *ſella*. Th. ἕζομαι, *ſedeo*.

Ἔδρησ' pro ἔδρησα, *feci*: a. 1. Ion. pro ἔδρασα, à δράω, *facio*: f. δράσω.

Ἑδριάζω, f. άσω, *colloco, firmo*: q. ab ἕδρα, *ſella*: quod vide.

Ἑδριάω, *ſedeo*: ab eod. Th.

Ἑδριόωνται, *ſedem habent*: 3. pl. ind. paſſ. pro ἑδριῶνται. ab ἑδριάω, -ῶ, Poët. ἑδριόω. Sic in imperf. ἑδριόωντο, pro ἑδριῶντο, ejuſd. verbi. Th. ἕζομαι. f. ἑδοῦμαι, *ſedeo*.

Ἑδροσρόφος, ε, luctatoris Epithet. *qui inter luctandum ſedem parteſque quibus ſedemus agitat ac verſat*: ab ἕδρα, *ſella*, (quod vide) & στρέφω, *verto*: p. m. ἔστροφα.

Ἐδύετο, *occidebat*: imperf. verbi δύομαι. Th. δύνω.

Ἔδυν, ας, υ, *ſubii*: a. 2. verbi δῦμι· interdum ἔδυν eſt 3. pl. more Bœot. pro ἔδυσαν. Th. δύνω, *ſubeo*.

Ἐδυνάθην, Dor. pro ἐδυνήθην, *potui*: q. v.

Ἐδυναίαλο, Dor. pro ἐδύναντο, niſi legend. ἐδυνέαλο, 3. pl. imperf. verbi δύναμαι, *poſſum*.

Ἐδύναντο, *poterant*: & in 3. ſing. ἐδύνατο, imperf. ejuſd. verbi.

Ἐδυνάσθην, & Att. ἠδυνάσθην, *potui*: a. 1. paſſ. verbi δυνάζω, *valeo*: ab eod. Th.

Ἐδύνατο, apud Herodot. ſumi videtur pro δύνατον ἦν, *poſſibile erat*.

Ἔδυνε, *induit*: imperf. act. verbi δύνω, *induo*.

Ἐδυνιατο, Ion. pro ἐδύναντο, vide ἐδυναίατο.

Ἐδυνήθην, & Att. ἠδυνήθην, *potui*: a. 1. verbi δύναμαι, *poſſum*: f. δυνήσομαι, p. δεδύνημαι.

Ἔδυσα, *ſubii*: a. 1. verbi δύω, vel δύνω. &

Ἐδύσατο pro ἐδύσατο, 3. ſing. a. 1. med. Poët.

Ἐδυσόκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi δυσοκέω, *difficultèr pario*: f. ήσω, ex δύς, & τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Ἐδυσφόρει, 3. ſing. imperf. verbi δυσφορέω, *ægrè fero*: ex δύς & φέρω, *fero*.

Ἔδω, *EDO*: præt. ἐδήδοκα, (pro ἔδηκα, ab ἦκα inuſ.) part. ἐδηδοκὼς. perf. paſſ. ἐδήδομαι & ἐδήδεσμαι. part. ἐδηδεσμένος, a. 1. paſſ. ἠδέσθην. part. ἐδεσθείς. præſ. m. ἔδομαι, quod frequens pro f. 2. ἐδοῦμαι, perf. ἔδηδα, part. ἐδηδώς. Hinc

Ἐδωδά, ᾶς, ἡ, Dor. pro

Ἐδωδή, *cibus, eſus*. Th. ἔδω.

Ἐδωδίμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *eſculentus*: ab eod. Th.

Ἔδωκα, ας, ε, *dedi*: a. 1. verbi δίδωμι, *do*: f. δώσω. p. δίδοκα. a. 2. ἔδων, ως, ω.

Ἐδώλια, ων, τὰ, *navium tranſtra, fori ſedes*, ab ἕδος, *ſedes*. Th. ἕδομαι, *ſedeo*.

Ἔδωνται, *veſcantur*: 3. pl ſub. m. ab ἔδω, *edo*.

Ἐδώρησαν, 3. pl. a. 1. ind. verbi δωρέω, *dono*: f. ήσω. Th. δῶρον, ε, τὸ, *donum*.

Ἔδωσαν ſcribendum credo, ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδων, vel eſt 3. pl. ab inuſ. a. 1. ἔδωσα pro ἔδωκα, verbi δίδωμι.

Ἑδνα, vel ἔεδνα, per Pleonaſm. Poët. τοῦ ε pro ἕδνα, *dos, ſponſalia*: quod videas.

Εἴκοσι, *viginti*: per Poſth. pro εἴκοσι.

Εἰκοστὸς, ου, ſimilitèr pro εἰκοστὸς, *vigeſimus*.

Ἔοικται, *ſimilis eſt*: Poët. Pleonaſm. pro εἴκται, 3. ſing. perf. paſſ. ab εἴκω, *ſimilis ſum*.

Εἶπα, ες, ε, *dixi*: Att. pro εἶπα. a. 1. ab ἔπω, *dico*.

Εἶπον, ες, ε, *dixi*: vel Att. vel Poët. Pleonaſm. pro εἶπον, a. 2. ejuſd. verbi.

Εἰς,

Ἑνὸς pro οἷς, *unus*: per Prosth. Poët. f. μία, n. ἕν.

Ἔσσι, Ion. pro ἦς, *eras*: imperf. ab εἰμί.

Ἐσισάμενος pro εἰσάμενος, *assimilatus*: a. 1. part. m. ab

Ἐσισάμην, *assimulatus sum*: pro εἰσάμην, a. 1. part. m. ab εἴδω, *video*: sed

Ἔσυσάμην, *indui*: pro εἰσάμην, aor. 1. m. verbi ἕω, *induo*.

Ἐσίσαο, pro εἶσω, 2. sing. a. 1. m. ἐσισάμην, ἐίσω, pro εἴσω, verbi εἶδω.

Ἐσισάτην, *duo illi iverunt*: 3. dual. a. 1. ἴσσα, Att. pro εἶσα, verbi εἶμι, *eo*.

Ἐσλδεται, *appetit*: 3. sing. præs. ind. pass. verbi ἔλδομαι, *cupio*: sic

Ἔίλδωρ, ορος, ὁ, Pleonasm. Poët. pro ἔλδωρ, τὸ, *desiderium*. Th. ἔλδομαι, *desidero*.

Ἑελμαι, *obvolutus sum*: perf. pass. pro εἴλμαι, verbi εἴλω, seu εἰλέω, *volvo*; &

Ἐελμένοι, dissolutâ dipthongo ει in ε, alli ab ἐλαύνω, *compello*, deducunt: nam ex ἐλάσαι fit ἔλσαι· per Sync. & Prosth. τὺ ε, ἐέλσαι· hinc Ἔελμαι, alii ab εἰλέω, *congrego*: p. part. εἰλημένος, & per Sync. ἐλμένος, Poët. ἐελμένος.

Ἐίλπετο, simplicitèr pro ἔλπετο, seu ἤλπετο, imperf. pass. & ἐέλποιμεν, pro ἔλποιμεν, opt. Poët. verbi ἔλπω, *sperare facio*: præt. m. ἔολπα, Att. seu Ion. pro ἤλπα. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Ἐέλσαι, *abegisse*: per Pleon. pro ἔλσαι, quod per Sync. dicitur pro ἐλάσαι, a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, *abigo*: f. ἐλασω. a. 1. ἤλασα.

Ἐένδυνεν, eodem modo pro ἔνδυνεν, sive ἐνέδυνεν, 3. sing. imperf. verbi ἐνδύνω, *induo*. Th. δύνω, *jubeo*.

Ἔεργ' pro ἔεργε, *cohibe*: præs. imperat. ab εἴργω.

Ἐίργαθε, *disjunxit*: 3. sing. imperf. Poët. verbi ἐργάθω, *distrahо*: imperf. εἴργαθον, per dissol. Poët. & per Pleonasm. ἐέργαθον. Th. εἴργω, *arceo*.

Ἔεργε, quoque pro ἔεργε, seu εἴργε, *averte*. Sic & ἐέργει, *continet*: 3. sing. præs. ab ἐέργω, quod suprà videas.

Ἐεργμένοι, *muniti*: pro εἰργμένοι, perf. part. ut ἔεργμαι, pro εἶργμαι, verbi εἴργω, *arceo*.

Ἐίργνυθαι eâdem ratione pro εἴργνυθι, ab ἐέργνυμι, idem quod εἴργνυμι, seu εἴργω, *arceo*.

Ἐίργω, pro ἔεργω, seu εἴργω, f. ξω, *arceo, prohibeo, includo*.

Ἔέρση, ης, ἡ, per Pleonasm. Poët. pro ἕρση, *ros*: &

Ἐερσήεις, εντος, simillitèr pro ἐρσήεις, *roscidus*.

Ἔερτο, *arcuit*: pro ἔερκτο, seu εἶρκτο, 3. sing. pluſq. p. pass. verbi εἴργω, *arceo*, perf. p. εἴργμαι.

Ἐέρχατο pro ἔρχατο, seu εἴρχατο, pluſq. perf. Ion. pro εἰργμένοι ἦσαν, verbi ἔργω, seu εἴργω, *arceo*.

Ἔες pro ἦς, *eras*: imperf. Poët. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐέσθω pro ἔσθω, 3. perf. a. 2. pass. imperat. verbi ἔννυμι, seu ἕω, *induo*.

Ἐέσσατο pro εἵσατο, a. 1. m. Poët. gem. σ, ab eod. Th.

Ἔεσσο, *indutus es*: pro εἶσο, pluſq. p. pass. ejusd. verbi.

Ἔεσε, *fervebat*: 3. sing. imperf. act. à ζέω, *ferveo*: f. ζέσω.

Ἐζεκίας, ου, ὁ, nomen regis Heb. & interpretatur Lat. *fortitudo mea, dominus*.

Ἕζετ' pro ἔζετο, Poët. pro εἵζετο, *sedebat*: imperf. Ion. ab ἕζομαι. fut. 2. m. ἑδοῦμαι, vel ab ἕζω.

Ἔζε, Dor. pro ἔζαι, 3. sing. imperf. verbi ζάω, *vivo*.

Ἐξήλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ζηλόω, quod vide.

Ἐξημίωμαι, *mulctatus sum*: p. pass. verbi ζημιόω, *damnum affero*. Th. ζημία, *damnum*.

Ἔζην, ης, η, Dor. pro ἔζων, ἔζας, ἔζα, *vivebam*, verbi ζάω, f. ήσω, a. 1. ἔζησα, ας, ε.

Ἐζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi ζητέω, -ῶ, *quæro, studeo*: imperf. ἐζήτεον, -ες, -ες, -ει, f. ήσω, p. ἐζήτηκα, imperf. pass. ἐζητεόμην, -ούμην, εο, -ου, ετο, -εῖτο.

Ἔ ΕΖΟΜΑΙ, f. ἔσομαι, f. 2. ἑδοῦμαι, *SEDEO*.

Ἑζόμενος, η, ον, *sedens*: p. pass. verbi ἕζομαι.

Ἐζύγην, *junctus sum*: a. 2. ind. pass. verbi ζεύγνυμι, f. 2. ζευγῶ, a. 2. ἐζεύγην.

Ἑζω, *colloco, sedere facio*: imperf. εἵζον, (nam pro augmento post ε adsciscit ι) f. ἕσω, a. 1. εἶσα. a. 2. εἶδον, f. 2. ἑδῶ. perf. pass. εἷσμαι. a. 1. pass. εἴσθην. ab ἕω, *pono*: undè ἵημι, ἕζομαι, *sedeo*.

Ἐζωγρημένος, *captivus factus*: p. part. pass. verbi ζωγρέω, *vivum capio*: f. ησω. præt. ἐζωγρηκα. perf. pass. ἐζώγρημαι. quasi. ζωὸν ἀγρεύω, seu ἀγρεύω, *venor*. Th. ἄγρα, *captura*.

Ἔζωον, *vivebant*: 3. pl. imperf. act. pro ἔζαν, verbi ζάω, *vivo*: f. ζήσω, ἔζηκα.

Ἐζωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Ἐζωσμαι, *cinctus sum*: perf. ind. pass. ἐζωσμένος, perf. part. pass. à ζώννυμι, vel ζωννύω, *cingo*: f. ζώσω. p, ἔζωκα. a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο.

Ἔη, *sit*: Poët. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab ὦ, ᾖς, verbi εἰμὶ, *sum*. Sed

Ἑῆ, *suæ*: dat. fing. Poët. f. g. ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, *suus, a, um*: ab οὗ, *sui*.

Ἕηκα, ας, ε, *misi*: pro ἧκα, Att. a. 1. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἔην, *eram, erat*: Ion. & Poët. pro ἦν a. 1. 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐήνδανον, pro ἤνδανον, *placebam*: imperf. Poët. verbi ἀνδάνω.

Ἐῆος, *boni*: gen. sing. pro ἀέος, sed per Poët. Ectasin ἠέος, & Metath. ἐῆος, ab ἐυς, *bonus*: gen. sing. ἐέος. Sed

Ἑῆος, *sui*: gen. sing. ab ἑὸς, *suus*.

Ἔησθα, *cras*: Poët. pro ἧσθα, & hoc pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἰμὶ. Æol. enim personis in σ addunt θα. Alii volunt esse a. 2. sub. pro ἦς, & Poët. ἔῃς, & per Paragog. Æol. ἔῃσθα.

Ἔησι, *sit*: Ion. pro ᾖ, 3. sing. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἔησον,

Ἕασον, idem quod ἔασον, a. 1. imperat. Ion. verbi ἐάω, *sino*, f. ἀσω.

Ἕατε, Poët. pro ἧτε, *miseritis*: 2. pl. a. 2. ſub. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ind. ἧν.

Ἑβ' pro ἔτι, *adhuc*, adv.

Ἑβαχας, Dor. pro ἔθηκας, *reddidiſti*: vide ἔθηκα.

Ἔβαλον, *vigui*: a. 2. act. verbi βάλλω, *vireo*: f. αλῶ. p. τέβαλκα.

Ἔβανον, *mortuus ſum*: a. 2. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. βᾶμαι, præt. act. τέθνηκα. p. m. τέθναα.

Ἐβαύμαζη, 3. ſing. imperf. verbi θαυμάζω, *admiror*: f. άσω. perf paſſ. τεθαύμασμαι. a. 1. paſſ. ἐθαυμάσθην.

Ἔβαφα, *ſepelivi*, & in 3. pl. ἔβαφαν, a. 1. ind. act. verbi θάπτω, *ſepelio*: f. θάψω· p. τέθαφα, a. 2. act. ἔταφον. a. 2. paſſ. ἐτάφην. p. m. τέθαπα.

Ἐβεασάμην, ω, ατο. a. 1. ind. m. verbi θεάομαι, *ſpecto*: f. 1. m. θεάσομαι· perf. paſſ. τεθεαμαι.

Ἔβειν, *currebat*: imperf. act. verbi βέω, *curro*: f. βεύσομαι ſeu βευσοῦμαι.

ἜβΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, *coma*, *cæſaries*: hinc

Ἐβειράζω, *comam alo*: f. άσω. p. ακα.

Ἐβειρᾶς, άδος, ἡ, idem ac ἔβειρα.

Ἕβεις, *miſſus*: a. 1. part. paſſ. ab ἔβην, quod & εἶβην. a. 1. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἐβίλει, 3. ſing. ind. præſ. ἐβέλη, 3. ſing. ſub. ἐβελῆσαι. a. 1. inf. ab ἐβέλω, *volo*, *ſoleo*.

Ἐβέλεσκε, *volebat*: pro ἔβελε, 3. ſing. imper. (per Epenth. τᾰ εσκ) ejuſd. verbi.

Ἐβέλημος, ε, *voluntarius*: ab eod. Th.

Ἐβέλησθα, *velis*: Poët. Parog. pro ἐβίλης, 2. ſing. præſ. ſub. ejuſd. verbi.

Ἐβελησιν, *voluerit*: pro ἐβέλῃ, 3. ſing ſub. ἐβέλητον, dual. ſub. ejuſd. verbi.

Ἐβελήσω, f. 1. ind. vel a. 1. ſub. ejuſd. verbi.

Ἐβελοθρησκεία, ας, ἡ, *cultus ſponte electus*, *ſuperſtitio*: ab ἐβέλω, *volo*, & θρησκεία, *ſuperſtitioſus Deorum cultus*. Th. θρησκεύω, *ſuperſtitioſis ceremoniis Deum colo*.

Ἐβελοι, 3. ſing. & ἐβέλοιμεν, 1. plur. præſ. opt. verbi ἐβέλω, *volo*.

Ἐβελοκακεῖν, *rem ultrò ignavitèr gerere*: ab ἐβέλω & κακός.

Ἐβελοκαφέω, ſum ἐβελόντως καφὶς, *ſponte ſurdus*, *audire nolo*.

Ἐβέλοντ' pro ἐβέλοντα, acc. ſing. part. act. & ἐβέλοντι, Dor. pro ἐβέλεσι, *volunt*: 3. pl. præſ. ab ἐβέλω, *volo*.

Ἐβελοντὴν & ἐβελοντηδὸν, *ultrò*, *ſuâ ſponte*, adv. &

Ἐβελοντὶς, ῦ, ἐβηλοντὲς, οῦ, & ἐβελούσιος, ου, *voluntarius*: &

Ἐβελοντι, adv. *voluntariè*, *ultrò*: ab

Ἔ Θ Ε Ἔ Δ Ω, vel θέλω, *volo*: imperf. ἔθελον, ες, ε, f. θελήσω. p. τεθέληκα. perf. paſſ. τεθέλημαι, undè θέλημα, *voluntas*.

Ἔθεν, per Sync. Ion. pro ἑοθεν, & hoc pro ἑ, *ſui*: Iones enim pro ἑ dicunt ἕο. Attici addunt θεν· ita enim ἐμοῦ & σοῦ ſe habent. Eſt & ἕθεν pro ἑ, *ſe*.

Ἔθεντο, 3. pl. a. 2. m. ἐθέμην, σο, τὸ, *poſui*: verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Ἐθηράπευε, 3. ſing. imperf. act. verbi θεραπεύω, *medeor*, *famulor*. Th. θεράπων, *miniſter*.

Ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi τίθημι.

Ἔθευ, Dor. pro ἔθε, 2. ſing. a. 2. m. pro ἔθεσο, ἔθεο & ἔθου. ab eod. Th.

* Ἔθηγεν, 3. ſing. imperf. à θήγω, f. ξω, *acuo*.

Ἐθηύμεθα & ἐθηεῦντο, Ion. pro ἐθηούμεθα, & ἐθηέατο, ἐθηοῦντο, à θηέομαι, quo Iones utuntur pro θεάομαι, *ſpecto*.

Ἐθηήσαντο, *inſpexerunt*: 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἐθεάσαντο, verbi θεάομαι, *ſpecto*.

Ἐθῆτο, *inſpiciebat*: Ion. pro ἐθεᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi ejuſd.

Ἔθηκα, ες, ε, *poſui*: & in 3. pl. ἔθηκαν. a. 1. act. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἐθήκαο, Ion. pro ἐθήκω, 2. ſing. a. 1. ſic ἐθήκατο, 3. ſing. ejuſd. temp. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην.

Ἔθηλα, ας, ε, *florui*: a. 1. ind. act. verbi θάλλω, *vireo*: θαλῶ.

Ἐθήμονος, gen. ſing. ab

Ἐθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *conſuetus*. Th. ἔθος.

Ἔθην pro εἶθην, *miſſus ſum*: a. 1. ind. paſſ. ab ἵημι, *mitto*.

Ἔθιζε, *aſſueſce*, præſ. imp. act. ἐθίζεω, Ion. pro ἐθίζε, præſ. imperat. paſſ. ab

Ἐθίζω, *aſſuefacio*, *inſtituo*: (quod pro augmento ι poſt ε adſciſcit) f. ισω. p. εἴθικα. a. 1. εἴθισα, præſ. paſſ. ἐθίζομαι, *aſſuefio*. p. paſſ. εἴθισμαι. p. part. εἰθισμένος, a. 1. inf. paſſ. εἰθισθῆναι. Th. ἔθος, *conſuetudo*.

Ἔθλασε, *comminuit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi θλάω, *frango*: f. άζω.

Ἐθνάρχης, ε, ὁ, *gentis præfectus*: ex ἔθνος, *gens*, & ἀρχὸς, vel ἄρχων, *princeps*. Th. ἄρχω, *impero*.

Ἐθνικὸς, ῆ, ὁ, *gentilis*, *ETHNICUS*: Hinc

Ἐθνικὸς, adv. *ETHNICE*, *gentilitèr*: ab

Ἔ Θ Ν Ο Σ, εος, τὸ, *gens*, *natio*, *populus*, *ſexus*.

Ἐθοινῆτο, 3. ſing. imperf. paſſ. q. à θοινέομαι, *devoro*: a. 1. m. ἐθοινησάμην, ω, ατο· à θοινάω, *epulor*. Th. θοίνη, *epulum*.

Ἐθοίνων, *depaſcebant*: 3. pl. imperf. à θοινάω, *epulor*: f. ήσω. p. τεθοίνηκα. ab eod. Th.

Ἔ Θ Ο Σ, εος, τὸ, *ritus*, *mos*, *conſuetudo*. Hinc ἔθω, p. m. εἴθα, *conſuevi*: ἐθίζω, *aſſuefacio*.

Ἔθε, 2. ſing. a. 2. m. pro ἐθεσο, & Ion. ἔθεο, & per Craſin Att. ἔθου, verbi τιθημι, *pono*: a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθήμην, σο.

Ἐθόωσα, *excitavi*: a. 1. ind. act. ab inuſ. Th. θοάω, *acuo*: vel pro ἐθόασα, à θοάζω, *celeritèr moveo*. Th. θοὸς, *celer*.

Ἔθραξε, *conturbavit*: per Syncop. pro ἐτάραξε, a. 1. ind. act. à ταράσσω, *turbo*: f. ξω.

Ἔθρεξα, *cucurri*: a. 1. ind. act. à τρέχω, *curro*, f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δεδρόμα, quod vide.

Ἐθρίφθην, πς, ε, *innutrita ſum*: a. 1. paſſ. pro ἐτριφθην, verbi τρέφω, *alo*: f. θρέψω.

p. τέτροφα. a. 1. ἔθρεψα. præt. paſſ. τέθραμμαι. a. 2. ἐτράφην. p. m. τέτροφα.

Ἔθρεψα, *alui*: a. 1. ind. act. verbi τρέφω. vide ἐθρέφθην.

Ἐθρήνυν Æol. & Dor. pro ἐθρήνησαν, *lugebunt*: 3. pl. imperf. act. verbi θρηνέω, *lamentor*. Th. θρῆνος, *luctus*.

Ἐθύθην, ης, η, *ſacrificatus fui*: aor. 1. ind. paſſ. à θύω, *macto*: f. θυσω. p. τέθυκα.

Ἐθυμώθην, ης, η, *excanduī*: a. 1. ind. paſſ. à θυμόω, *irrito*: f. ώσω. p. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, *animus, ira*.

Ἐθύνεον, *furebant*: 3. pl. imp. verbi θυνέω, id. q. θύνω, ſeu θύω, f. θύσω, *cum impetu ruo*.

Ἔθυτε, 3. ſing. a. 1. ind. act. à θύω, *ſacrifico, macto*: f. θύσω. p. τέθυκα. perf. paſſ. τέθυμαι. a. 1. paſſ. ἐθύθην.

Ἔθω, *ex conſuetudine facio, conſuesco*: p. m. εἴωθα. Th. ἔθος, *mos*.

Ἐθῶσι, *mittantur*: 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. ἑθην, ſeu εἵθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἵημι, *mitto*.

Εἰ, *SI*: conj. connexiva, cum ind. conſtruitur: ſignificat etiam, *an, utrum, num*.

Εἶ, *es*: 2. ſing. præſ. ab εἰμὶ, *ſum*.

Εἶ vel εἷς, *vadis*: 2. ſing. ab εἶμι, *eo*: & imperf. εἶν, εἶς, εἶ, *ibat*: &

Εἶ, *i*: pro ἴθι, ejuſd. præſ. imperat. & in compoſ. δίδει, ἔχει.

Εἰ ἦ μὴ, *aliſquin*. εἰ ἄφελε, *ſi fortè*: ſi γὰρ, pro εἴθε γὰρ, *utinam enim*: εἴγε, εἴπερ, εἰ δὴ, *ſi quidem, ſi modò*: εἴγαν, *ſi ſaltem*: εἰ δ' ἄγε, *agedum*: εἰ μὴ, *etſi*: εἰ μὲν, εἰ ἦ, *ſi, ſin*: εἰ, μὴ, *niſi*, εἴ τις, *ſiquis*: εἴ του, *ſi cujus*: εἴ τῳ, *ſi cui*.

ΕΙ'Α vel εἴα, *EJA*, adv. hortantis.

Εἶα, εἶκε, εἶε, *ivi, iviſti*, p. m. verbi εἶμι, *eo*, pro quo etiam Attici dicunt ἦα, &c.

Εἶα, *ſinebat*: 3. ſing. imperf. act. verbi ἐάω, *ſino*: impérf. εἴαον. Eſt &

Εἶα, ας, ἡ, *herba, gramen*. Angl. Hay.

ΕΙ'ΑΜΕΝΗ, ης, ἡ, *locus humectus, irriguus, herboſus*: *pratum*.

Εἰανὸς, οῦ, *ſubtilis*, λεπτός· pro ἑανὸς, Poëticè.

Εἵαντο, Poët. metri causâ pro ἕατο, quod Ion. dicitur pro ἧντο, imp. verbi ἧμαι, *ſedeo*.

Εἴασν, imp. act. verbi ἐάω, *ſino*: (quod pro augm. recipit ι poſt ε) a. 1. εἴασα. p. εἰακα.

Εἴαρι, dat. ſing. Poët. pro ἔαρι, ab ἔαρ, ρος, τὸ, *ver*.

Εἰαρινὸς, ἡ, ὸν, *vernus, a, um*, dat. pl. εἰαρινοῖσι. ab ἔαρ, *ver*.

Εἴας, *ſinebas*, 2. ſing. imperf. verbi ἐάω, *ſino*, (quod aliud non vendicat augmentum quam ι poſt ε) imperf. εἴαον, -ων, ας, -ας, αε, -ε, perf. εἴακα.

Εἷασε, & Poët. εἴασσε, *reliquit*, 3. ſing. a. 1. act. ab ἐάω, *ſino*: f. ἐάσω. a. 1. εἴασα.

Εἴασκε, Ion. Paragog. τῆ σκε, pro εἶα, 3. ſing. imperf. verbi ἐάω.

Εἴαχ', ob ſeq. aſpirat. pro præced. verbo.

Εἵαται, & εἵατο, Poët. pro ἕηται, & ἕατο, quæ Ion. dicuntur pro ἧνται, & ἧντο, quorum aliud eſt 3. pl. ind. præſ. verbi ἧμαι, *ſedeo*; hoc 3. imperf. ἧμην, ἧσο.

Εἴβεται, *diſtillat*, 3. ſing. ind. Ion. & Poët. pro λείβεται· ſic εἴβειν pro λείβειν, εἰβόμενος pro λειβόμενος. Th. λείβω, f. ψω, *libo, fundo*.

Εἶγε, *ſi quidem*: *ſi modò*: conj. cum ind.

Εἴγμα, ατος, τὸ, *IMAGO*: ab εἴκω, *ſimilis ſum*.

Εἶδ', *eja*, adv. hortantis.

Εἰδαίνομαι, & εἰδάλλομαι, *aſſimilor, ſimilis fio*: &

Εἰδάλιμος, ε, *ſpecioſus, formoſus*, ab εἶδος, *ſpecies*: quod ab εἴδω, *video*.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, pro ἔδαρ, *eſca, dapes*: ab ἔδω, *edo*.

Εἰδὲ, *ſcito*, a. 2. imperat. & in aliâ ſignificat. pro εἰδήκε, per Sync. dici poſſet ab εἰδήω, *ſcio*.

Εἰδέα, ſeu ἰδέα, ας, ἡ, *IDEA, forma, ſpecies*: ab εἴδω, *video*.

Εἰδείην, *viderem*, præſ. opt. verbi εἴδημι, f. εἰδήσω. Hinc præſ. infin. εἰδέναι· ut τιθείην, & τιθέναι, ex τίθημι. Alii malunt Sync. eſſe pro εἰδηκέναι, verbi εἰδέω. Sunt quī pro οἰδέναι ponant, à p. m. οἶδα, verbi εἴδω,

Εἶδεν, 3. ſing. a. 2. act. εἶδον, ες, ε, *vidi*: ab εἴδω, *video*: a. 2. εἶδον, & ἴδον, fut. εἴσομαι.

Εἰδέναι, vel eſt præſ. infin. ab εἴδημαι, vel perf. infin. act per Sync. pro εἰδηκέναι, ab εἰδέω.

Εἰδεος ἐπαμμένοι παῖδες, *pueri egregiâ formâ præditi*.

Εἰδέσθαι, Ion. & Poët. pro ἐοικέναι, *ſimilem eſſe*: & pro δοκεῖν, *videri*.

Εἴδεται, *videtur*, 3. ſing. præſ. ab εἴδομαι.

Εἰδεχθὴς, έον, ὁ ἡ ἡ, *aſpectu deformis, qui odioſo aſpectu*: ab εἶδος, *aſpectus*, quod ab εἴδω, *video*, & ἔχθος, *odium*.

Εἰδέω, *ſcio*: f. εἰδήσω, p. εἰδήκα. pluſq. p. εἰδήκειν, & per Syncop. εἴδη, & εἴδειν, Atticè verò ᾔδειν, ᾔς, ᾔ, & in 3. pl. ᾔδεισαν· pro quo Poët. ᾖσιδεν, & Ion. ᾔδεα, ας, ᾔ, contractè ᾔδη, ης, η, perf. infin. εἰδηκέναι. & per Sync. εἰδέναι, perf. part. εἰδηκὼς, & per Sync. εἰδὼς, ότος, &c. & in f. g. εἰδυῖα, ας, & in n. g. εἰδὸς, præt. m. οἶδα, ab εἴδημαι, inuſ. idem quod εἰδέω, eſt εἰδεῖναι. Th. εἴδω, idem.

Εἰδῆ, *ſimul*, adv. Alii volunt eſſe ἐπειδῆ, alii εἰ δὴ, ſcribunt. Homeri Iliad. α.

Εἰδήμων ονος, *ſciens, peritus*. Εἰδημόνως, *peritè*, Poët. ab εἰδέω, *ſcio*.

Εἰδὴς, *noveris*, 2. ſing. præſ. ſub. ab εἰδέω, -ῶ, *ſcio*: f. ήσω.

Εἴδησις, εως, ἡ, *ſcientia, peritia*: ab eod.

Εἰδήσω, f. 1. ind. εἰδῆσαι, f. 1. infin. ejuſd.

Εἰδῆτε 2. plur. præſ. ſub. act. verbi εἰδέω, quod vide.

Εἰδόθ', pro εἰδότα, *peritum*, acc. ſing. perf. part. per Sync. pro εἰδηκότα, verbi εἰδέω.

Εἶδοι, αι, *idus*: vox Latina: ab *iduo*, quod Thuſcis eſt *divido*.

Εἴδομαι, & ἴδομαι, Poët. *aſſimulor*: p. εἴδημαι· ab εἴδω, *video*, quod vide.

Εἰδόμενος, & ἰεἰδόμενος, Poët. *ſimilis*, ejuſd. part. præſ.

Εἴδομαι,

Εἴδομεν, *vidimus*, Dor. pro εἴδομεν, 1. pl. verbi εἶδω, *video*.

Εἶδον, & **ἴδον**, a. 2. ind. ab eod.

Εἶδος, εος, τὸ, *ſpecies præſtans formâ, facies*: dat. ſing. εἴδεϊ, εἴδει. dat. pl. εἴδεσι. Th. εἶδω, *video*.

Εἴδοσαν, *noverunt*, Bœot. pro εἶδον, 3. pl. a. 2. act. ejuſd.

Εἰδότε, dual. & εἰδότες, perf. part. act. pl. num. ab εἰδώς, ότος, pro εἰδηκώς, per Crasin, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, *ſcio*: f. ήσω, p. εἴδηκα.

Εἰδυῖα, ας, & in dat. Ion. εἰδυῖῑ, pro εἰδηκυῖα, perf. part. act. f. g. εἰδυῖσι, pro εἰδυίαις, dat. pl. Ion. verbi εἴδεω, quod vide.

Εἰδύλλιον, ου, τὸ, *IDYLLIUM*, *parvum poema*, εἰδύλλια, qualia Theocriti *varia ſunt poematum genera*: ab εἶδος, quod ab

ΕΙΔΩ, *video*: f. εἴσομαι, & ἴσομαι, Poët. a. 2. εἶδον, & ἴδον, ες, ε, (in indic. apud Poëtas ἰδον, in rel quis modis apud Oratores.) a. 2. imperat. ἴδε, vel Att. ἰδὲ, a. 2. ſub. ἴδω, ης, η, a. 2. infin. ἰδεῖν, a. 2. part. ἰδὰν, ἴδσα, ὸν. a. 1. m. εἰσάμην, & ἐεισάμην, *ſimulavi*. opt. εἰσαίμην. infin. εἰσασθαι. part. εἰσάμενος. a. 2. m. εἰδόμην. imperat. ἰδοῦ.

Εἰδᾶ, præſ. ſub. verbi εἴδημι, vel εἰδέω, contracte, ut τίθω, à τίθημι· ſic præſ. opt. εἰδείην, præſ. infin. εἰδέναι· Alii Sync. aiunt eſſe τῦ εἰδήκω, perf. ſub. ab εἰδέω.

Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, *IDOLEIUM*, *delubrum*: ab εἴδωλον, *idolum*, ab εἶδος, *ſpecies*. Th. εἶδω.

Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, *quod idolo immolatur*: ab εἴδωλον, & θύω, *macto, immolo*.

Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, *IDOLOLATRIA*: *idoli cultus*: &

Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, *IDOLOLATRA*: ex εἴδωλον, & λάτρις, ιος, ὁ ἡ, ἡ, *ſervus*: ab

Εἴδωλον, ου, τὸ, *IDOLUM*, *ſimulacrum*: ab εἶδος, *ſpecies*. Th. εἶδω.

Εἰδωλοποιία, ας, ἡ, *fictio idoli*: ex εἴδωλον, & ποιέω, *facio*.

Εἰδὼς, *qui novit*, perf. part. act. per Syncop. pro εἰδηκώς, ότος, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, *ſcio*: f. ήσω.

Εἶεν, *eſſent*: 3. pl. præſ. opt. per Sync. Att. pro εἶησαν, ab εἶην, verbi εἰμὶ, *ſum*.

Εἶεν, *etiam, age verò, eſto*, adv. concedentis: ab eod.

Εἶην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω.

Εἶην, εἶης, εἴη, *eſſem*, & in pl. εἶημεν, εἶητε, εἶησαν, & per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, præſ. opt. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Εἶθ' pro εἶτα, *deinde*: propter aſpirationem.

ΕΙ'ΘΑΡ, adv. Poët. *ſtatim, confeſtim*.

Εἴθε, *utinam*. Th. εἰ, *ſi*: pro quo εἰ, εἶτα, *ſive*.

Εἶθην, ſeu ἔθην, *miſſus ſum*: a. 1. ind. paſſ. verbi ἵημι, *mitto*.

Εἰθισμένως, *aſſuetus*, perf. part. act. &

Εἴθισα, *aſſuevi*, a. 1. ind. act. ab ἐθίζω, quod loco augmenti ει poſt ε adſciſcit; ſic perf. εἴθικα· &

Εἴθισμαι, *aſſuetus ſum*, p. paſſ. undè εἰθισμένος, p. part. ejuſd. Th. ἔθος, *mos*.

* **Εἴκ'**, pro εἴκε vel εἴκεν, *ſiquidem*; Th. εἰ, *ſi*, & particula Poëtica κε vel κεν.

Εἴκα, *ſimilis ſum*, p. m. pro Attici ἔοικα, dicunt, repetitâ initiali præſentis literâ, & ε in ο verſo: verbi εἴκω. Quidam tamen volunt eſſe a. 1. Bœot. pro εἶξα.

Εἶκα, ας, ε, *miſi*: perf. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 1. ἧκα.

Εἰκάδι, dat. ſing. ab εἰκὰς, άδος, ἡ, *numerus vicenarius*: ab εἴκοσι, *viginti*.

Εἰκάζω, f. άσω, *aſſimilo*. Th. εἴκω, *ſimilis ſum*.

Εἰκαὶ, *etiamſi*, conj. diſcret. cum ind. ex εἰ, *ſi*. & κὴ, *etiam*.

* **Εἰκὰς**, άδος, ἡ, *numerus vicenarius*.

Εἶκασι, *miſerunt*, 3. pl. perf. verbi ἵημι, *mitto*. p. part. εἰκὼς, Sed

Εἴκασι, *videntur*: p. m. ab εἴκω.

Εἴκασμα, ατος, *ſimulacrum*: ab εἴκω, *ſimilis ſum*.

Εἰκάσαις, *conjectare poteris*, 2. ſing. a. 1. opt. act. Poët. pro εἰκάσαις, verbi εἰκάζω, *conjicio*: f. άσω. a. 1. infin. εἰκάσαι. Th. εἴκω, *ſimilis ſum*.

Εἴκατι, Dor. pro εἴκοσι, *viginti*, quod vide.

Εἶκε, *cede*, & in pl. εἴκετε, *cedite*, præſ. imperat. ab εἴκω, *cedo*: f. ξω.

Εἴκειν, & Att. ᾔκειν, *iveram*, pluſq. p. à perf. εἶκα, verbi εἰμι, *eo*.

Εἴκελος, η, *ſimilis*. Th. εἴκω.

ΕΙ'ΚΗ, adv. *fruſtrà, temerè, ſine conſilio, caſu*: indè εἰκαῖος, α, ὁ, *temerarius*: q. ab εἴκω, *cedo*.

Εἰκονίζω, *aſſimilo, exprimo*: ab εἰκὼν, *imago*. Th. εἴκω, *ſimilis, ſum*.

* **Εἰκὸς**, ότος, τὸ, *veriſimile*; ab εἴκω.

Εἰκοσάκις, adv. *vicies*: ab εἰκόσι,

ΕΙ'ΚΟΣΙ, & Poët. ἐείκοσι, οἱ, αἱ, τὰ, *viginti*: pl. tantum & ἄκλιτον. Dor. εἴκατι.

* **Εἰκοσιετὴς**, ες, ὁ ἡ, ἡ, &

Εἰκοσομέτρος, *viginti menſuras capiens*: ab εἴκοσι, *viginti*, & μέτρον.

Εἰκισιναρίτος, *de quo viginti contendunt*: ab εἴκοσι, *viginti*, & ἐρίζω, *contendo*.

Εἰκοστὸς, *vigeſimus*, & in f. g. εἰκοστὴ, n. g. όν· ab εἴκοσι.

Εἰκότως, adv. *ſimilitèr, ut par eſt*: ab εἰκὼς, ότος, *ſimilis*. Th. εἴκω.

Εἶκωσι, *cedant*, 3. pl. ab εἴκω, *cedo*.

Εἴκλην, *ſimiles erant*: pro εἰκέτην, 3. dual. imp. per Sync. & ſolutâ dipthongo εἴκλην, verbi εἴκω. Vel, ut alii volunt, eſt pluſq. p. m. εἴκειν, & in dual. εἰκίτην, per Sync. εἴκτην, & per Dialyſin ἐίκτην.

Εἴκτο pro εἴκετο, *aſſimulatus erat*. 3. ſing. imperf. paſſ. ab εἴκω, *ſimilis ſum*. Vel pluſq. p. ab ἐίγμην, ξω, κλω.

Εἰκυῖαν, *decoram, aptam*, acc. ſing. p. part. m. f. g. ab εἶκα, p. m. pro ἔοικα, verbi εἴκω, *ſimilis ſum*.

ΕΙ'ΚΩ, *ſimilis ſum*; item *cedo, non repugno*: f. ξω. p. m. ἔοικα.

Εἰκὼ, όος, -ῶς, ἡ, Poët. pro εἰκὼν, όνος, *imago, effigies*.

Εἴκων, *cedens*: præſ. part. ab εἴκω.

Εἰκὼν, όνος, ἡ, *imago*; ab eod.

Εἶκὼς, *decens*: præt. part. m. ab εἴκω.
Εἰλαμὶς, ίδος, ἡ, *membrana cerebrum ambiens*: ab εἰλέω, *involvo*.
Εἰλαπινάζω, f. άσω, Poët. *epulor*: &
Εἰλαπιναστὴς, οῦ, ὁ, *convivа*: ab
ΕΙΛΑΠΙΝΗ, ης, ἡ, *EPULUM*: dat plur. εἰλαπίνῃσι, q. ab εἴλη, *congregatio, agmen*, & πίνω, *bibo*.
Εἶλαρ, αρος, τὸ, (quod & εἴλαρ) *propugnaculum*: ab εἰλέω, *coarcto*.
Εἰλάτινος pro ἐλάτινος, Poët. *abiegnus*: ab ἐλάτη, *abies*.
Εἶλε, *cepit*, a. 2. act. ab αἱρέω, *capio*.
Εἴλεγμαι, *dictus sum*: Att. pro λέλεγμαι, perf. pass. verbi λέγω, *dico*.
ΕΙΛΕΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, *Lucina, Dea partûs*: quod parturientibus opituletur, ab ἐλεύθω, unde & Ἐλεύθω dicta.
Εἰλεῖται, 3. sing. præs. pass. ab εἰλέω.
Εἰλεὸς, οῦ, ὁ, *ILEUS, volvulus*, morbus inteſtinorum; item *vitis*: ab εἰλέω.
Εἰλέσιον, civitas Bœotiæ.
Εἰλετ' & εἵλετο, *elegit*, 3. sing. a. 2. m. vide εἵλε, ab αἱρέω, *eligo*.
Εἵλευ, *cepiſti, eripuiſti*, Dor. pro εἵλω, 2. sing. a. 2. m. verbi αἱρέω.
Εἰλεύντο, pro εἱλέσυτο, seu εἱλοῦντο, Dor. 3. pl. imperf. pass. verbi εἱλέω, *verſo*.
* Εἰλεχα, Att. pro λέλεχα, perf. à λέγω.
ΕΙΛΕΩ, *cogo, coarcto, concludo, congrego*; εἱλέω verò, *verſo, circumago, involvo*, fut. ήσω. p. ηκα. unde
Εἴλη, ης, ἡ, *agmen*: &
Εἶλη, & ἔλη, ης, ἡ, *ſplendor*.
Εἰληθερὴς, ους, ὁ, ἡ, *à ſole calefactus*: ab εἶλη, *ſplendor*, & θέρω, *calefacio*.
Εἰλήλυθα, ας, ε, *veni*, Poët. pro ἐλήλυθα. p. m. Att. verbi ἔρχομαι, *venio*, p. m. ἦλυθα, & Att. ἐλήλυθα.
Εἰληλούθει, ejuſd. 3. sing. pluſq. p. m.
Εἰλήλυθμεν, per Sync. pro εἰληλύθαμεν, *venimus*, 1. pl. ab εἰλήλυθα, p. m.
Εἴλημμαι, perf. Att. pro λέλημμαι· &
Εἰλημμένος, pro εἰλημμένος, p. part. pass. verbi λαμβάνω, *accipio*.
Εἴληπται, *aſſumptus eſt*, 3. sing. perf. εἴλημμαι, verbi λαμβάνω, *accipio*.
Εἵληφα, *ſumpſi*, perf. Att. pro λέληφα· hinc εἰληχὼς, ότος, perf. part. act. ejuſd.
Εἴληχα, *ſortitus ſum*, perf. act. verbi λαγχάνω, *ſortior*.
Εἴλιγξ, γος, ὁ, ἡ, *vortex, gyrus, tormen inteſtinorum*, ab εἰλέω, *verſo*: Εἴλιγξ, *vertigo capitis*, σκότωσις.
Εἴλιγμα, ατος, τὸ, *involutio*: ab εἰλίττω, quod vide.
Εἴλιγμαι, *circumvolutus ſum*: perf. pass. & part. εἰλιγμένος· ab εἰλίττω. Th. εἰλέω, *verſo*.
Εἰλιγμὸς, οῦ, ὁ, *vortex, gyrus*: ab εἰλίσσω.
Εἴλικες βόες, dicuntur apud Poëtas, vel *nigri*, vel *flexiles*; vel à *retortis cornibus*: ab εἴλιξ, q. v.
Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, *ſinceritas*: ab
Εἰλικρινὴς, έος, ὁ, ἡ, *diſtinctus, ſincerus, clarus*, in nom. pl. εἰλικρινεῖς· ab εἶλη, *ſplendor ſolis*, vel potiùs ἴλη, & κρίνομαι, *ſecerno*.

Εἰλιξ, vel ἕλιξ, ικος, ὁ, ἡ, *involcurum, gyrus*: item *ſpecies hederæ*: ſumitur etiam adj. pro *implicito*: ab εἰλίσσω, idem ac Th. εἰλέω, *verſo*.
Εἰλίποδες, *curvipedes*, vel *curvè gradientes*: dat. pl. Ion. εἰλιπέδισσι, ab
Εἰλίπους, οδος, ὁ, ἡ, *flexipes*: ex ἕλω, pro quo uſitatum εἰλίω, *flecto*, & πούς, *pes*.
Εἰλισσόμενος, η, ον, *convolutus, a, um*, præſ. part. paſſ. ab
Εἰλίσσω, vel -ττω, *circumvolo*: pro quo etiam dicitur εἰλίττω, f. ίξω. p. εἴλιξα. p. pass. εἴλιγμαι. Th. εἰλέω, *verſo*.
Εἰλίχατο pro εἰλιγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. pass. verbi εἰλίσσω. Th. εἰλίω, *verſo*.
Εἵλκον, imperf. act. ab ἕλκω, *trabo*; &
Εἵλκυσε, *traxit*: a. 1. imperf. εἵλκυον· ab εἵλκύω, quod, perinde ac Th. ἕλκω, σ poſt ε, pro augmento adſciſcit.
Εἰλόμενος, η, ὁ, præſ. part. paſſ. ab εἵλομαι, verbi εἰλέω, *arcto, includo*.
Εἵλόμην, *elegi*: a. 2. m. verbi αἱρέω.
Εἶλον, ες, ε, *accepi*, a. 2. ind. εἵλοντο, 3. pl. a. 2. m. ab αἱρέω, *eligo*.
Εἶλε, 2. sing a. 2. m. ejuſd.
Εἶλοχα, Att. pro λέλοχα, perf. à λέγω.
Εἰλυαται, Ion. pro εἰλυμένοι εἰσὶ, perf. paſſ. verbi εἰλύω, ſeu εἴλυμι, *verſo, volvo*. Th. εἰλέω, idem.
* Εἰλὺς, ὑος, τὸ, πηλώδες τῦ ποταμοῦ. Heſych. id. q. ἰλὺς, *limus*, q. v.
Εἰλύφαζε, *reſplendebat*, imperf. verbi
Εἰλυφάζω, vel -άω, f. άσω, *torqueo*. Th. εἰλέω, *verſo*.
Εἰλυφοωντες, Poët. pro εἰλυφῶντες, ab εἰλυφάω, *verſo*. Th. εἰλίω, idem.
Εἰλύω ſeu εἴλυμι, f. υσω, *verſa, volvo*, ab eod.
Εἶλω, ſeu εἴλω, id. quod εἰλέω, ſeu εἰλίω.
ΕἸΛΩΣ, ωτος, ὁ, vel εἰλωτὴς, ὰ, ὁ, *HELOS*, vel *HELOTA, ſervus apud Lacedæmonas*, ex Helotis captis.
Εἰλωτεία, ας, ἡ, *ſervitus*: &
Εἰλωτεύω, f. ευσω, *ſervio*: &
Εἰλωτὶς, ίδος, ἡ, *ſerva*: ab εἴλως.
Εἶμ' pro εἶμι, *eo, vado*.
Εἶμα, ατος, τὸ, *veſtis*, Æol. ἕμμα, ab ἕω, *induo*, vel ἐνύω.
Εἵμαι, εἶσαι, *ſedi, ſediſti*, ſeu *indutus ſum*, perf. paſſ. verbi ἕω, *induo*, a. 1. εἶσα, pluſq. p. paſſ. εἵμην, part. perf. εἱμένος. Eſt &
Εἷμαι, *miſſus ſum*, p. paſſ. verbi ἵημι, *mitto*.
Εἵμαρμαι, σαι, ται. Att. pro μέμαρμαι, perf. paſſ. & part. εἱμαρμένος, *fato decretus, fatalis*: & indè
Εἱμαρμένη, ης, ἡ, *fatum*, divinitùs decretum, à μείρω, *divido*: quia ſuum cuique diviſum eſt.
Εἵμαρτο, *fato decretum erat*: 3. perſ. pluſq. p. paſſ. ejuſd.
Εἵμεν, Poët. Dor. & Æol. pro ἴσμεν, 1. pl. verbi εἰμὶ, *ſum*.
Εἶμες, *ſimus*, per Sync. pro εἴημεν, præſ. opt. 1. pl. ejuſd.
Εἶμεναι, Poët. & Dor. pro εἶναι, *eſſe*, Att. ἶμεναι, Æol. ἴμμεναι, præſ. infin. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Εἱμένος, ε, *indutus*, part. ab εἶμι, perf. paſſ. ab ἕω, *induo*.

Εἰμὲν, Dor. εἰμὲν, Poët. pro ἐσμὲν, 1. pl. præſ. ind. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Εἰμὴ, *niſi*, conj. idem pro ἀλλὰ, *ſed*.

Εἰμὶ, εἶ vel εἶς, ὄϛὶ, *SUM, ES, EST*, imperf. ἦν, ἦς, & Æol. ἦσθα, ἦ, & Att. in Nov. Teſt. ἦν, *fui*, ὦ, *fuero*, a. 2. ſub. ἤμην, ἧσο, ἧτο, *fueram*, pluſq. p. f. ἔσομαι, ῃ, εται, & per Sync. ἔϛαι, præſ. imperat. ἴσθι vel ἔσθι, vel ἔστω, ἔϛω, Att. ἤτω, præſ. opt. εἴην, ης, η, præſ. ſub. ὦ, ᾖς, ᾖ, *ſim*: f. ſub. ἔσωμαι, ῃ, ηται, præſ. infin. εἶναι, f. 1. infin. ἔσεσθαι, part. præſ. ὤν, οὖσα, ὄν. Th. ἕω, inuſ. idem.

Εἶμι, *eo*: & in dual ἴτον, 3. pl. ἴϛι, imperf. εἶν, dual. ἴτον, 3. pl. ἴσαν, a. 2. ind. ἶον, ἰεῖ. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω, a. 1. imperat. ἶε, perf. m. εἶα, (ab εἶω) Att. ᾔα, & ſolutione factâ ἴϊα, ας, ε, pluſq. p. ᾔειν, 3. pl. ᾔϊσαν, Att. ᾖεσαν. Th. ἔω, inuſ. pro *EO*.

Εἰν, *in*, pro ἐν, Poët. cum dat. Eſt &

Εἶν, *ibam*, imperf. verbi εἶμι, *eo*: &

Εἰν, Poët. pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Εἰνάετες, & ἐνιάετες, adv. *per novem annos*, ab ἐννάετὸς *novennis*: ab ἐννέα, *novem*, & ἔτος, *annus*.

Εἶναι, *eſſe*, præſ. infin. ab εἰμὶ, *ſum*. Eſt &

Εἴναι, per Metatheſin pro ἰέναι, infin. ab εἶμι, *eo*: indè ἀπεῖναι, *abire*: at

Εἶναι, *miſiſſe*, a. 2. inf. ἵημι, *mitto*.

Εἰναλίη, ης, ἡ, & εἰνάλιος, ε, & εἰναλίτης, ε, *maritimus*, pro ἐναλ. ab ἐν, & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.

Εἰνάνυχες, *per novem noctes*, adv. pro ἐννεάνυχες. ab ἐννέα, *novem*, & νὺξ, *nox*.

Εἰνὰς, ἀδος, ἡ, pro ἐννὰς, *nonarius numerus*: Heſiodo eſt, nona dies menſis. Th. ἐννέα.

ΕΙΝΑΤΕΙΡ, vel εἰνάτηρ, ρος, ἡ, *fratria*, id eſt, *uxor fratris*: dicitur παρὰ εὐνάζειν, *cubare*: ut ſit q. εὐνάτηρ, *cohabitatione junctâ*.

Εἴνατος, ε, *nonus*, pro ἔννατος, ab ἐννέα, *novem*.

Εἰνείκαντο, Ion. & Poët. pro ἤνεικαντο, & ἐνείκαντο, *detulerunt*, 3. pl. a. 1. m. vide ἐνείκα, verbi φέρω.

Εἵνηκα, per Ectaſin Poët. pro ἕνεκα, *propter, causâ*: regit gen. Et εἵνεκεν, Ion.

Εἰνόδιος, ε, *in viâ ſitus, in viâ habitans*: ab ἐν, *in*, & ὁδὸς, *via*.

Εἰνοσίφυλλος, ε, ὁ ἡ, *quatiens frondes, frondoſus*; à φύλλον, *folium*: & εἴνοσις, pro ἔνοσις, *motus*, ab ἐνόω, *impello, agito*.

Εἶνται, *ſederunt*, 3. pl. perf. paſſ. εἶμαι· & in pluſq. p. 3. pl. εἶντο, *ſederant*, ab inuſ. ἕω.

Εἶξα, *ſimilis ſum*, & in 1. pl. εἴξαμεν. a. 1. ind. act. verbi εἴκω· εἶξας, *cedens*, a. 1. part. εἶξαν, *ceſſerunt*, 3. pl. a. 1. act. ejuſd.

Εἷο pro οὗ, Poët. gen. ſing. μοῦ εἷο, *ſecum*.

Εἶπα, ας, ε, *dixi*, & in 3. pl. εἶπαν. a. 1. ind. act. εἰπαι, a. 1. inf. εἶπον, ες, ε, a. 2. Et εἶπατε, 2. pl. a. 1. imperat. ab ἔπω, *dico*, quod poſt ε, pro augmento, adſciſcit ι, idemque in omnibus modis ſervat.

Εἶπαϑ' pro εἶπατε, 2. pl. a. 1. imperat. &

Εἰπὲ, *dic*, Att. pro εἶπε, a. 2. imperat. & εἰπεῖν, *dixiſſe*, a. 2. infin. ejuſd.

Εἰπέμεν, inf. Ion. pro εἰπεῖν, ejuſd. a. 2. inf.

Εἴπερ, *ſiquidem, ſi*, εἴπερ ἄρα, *ſiquidem*. Th. εἰ, *ſi*.

Εἶπεσκε, *dixit*, Ion. pro εἶπε, 3. ſing. a. 2. εἶπον, verbi ἔπω, *dico*.

Εἴπῃ, *ſicubi, ſiqua, ſiquo*: ab εἰ, *ſi*.

Εἴπῃς, *dicas*, a. 2. ſub. hinc Æol. εἴπησθα, 2. ſing. ejuſd. temporis verbi ἔπω.

Εἴποθεν, *ſiquo ex loco*: &

Εἴποι, *ſi aliquo*. Th. εἰ, *ſi*.

Εἰπόμην, *ſequebar*, & in 3. pl. εἵποντο, imperf. vel a. 2. verbi ἕπομαι, *ſequor*: f. ἕψομαι. p. εἷμαι.

Εἶπον, ες, ε, a. 2. ind. & Dor. εἶπὸν, pro εἶπὲ, a. 1. imperat. verbi ἔπω, *dico*.

Εἴποτε, *ſi quando*, adv. ex εἰ, *ſi*, & ποτὲ, *quando*: quod ab ὅτι, idem. Sic

Εἴπϱ, adv. *ſicubi*: ex εἰ, *ſi*, & ποῦ, *ubi*? ab ὅς, *qui*.

Εἴπω, *dixero*, a. 2. ſub. εἰπὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. verbi ἔπω, *dico*.

Εἴπως, adv. *ſi quo modo, ſi quâ ratione, ſi fortè*: ex εἰ, *ſi*, & πῶς, *quomodo*?

* Εἰρ, *procella, fulgor*.

Εἰρανὰ, ας, ἁ, Dor. pro εἰρήνη, ἡ, *pax*.

Εἰραφιώτης, ε, Bacchi Epitheton. Dici volunt ὡς ἐῤῥάφθαι, *quia inſutus fuit femori* ſcil. Jovis, undè & μηροῤῥαφὴς.

Εἴργαθε, *prohibeo, diſtrabo*: imp. εἴργαθον, & diſſol. Poët. ἐέργαθον, ab ἔργω, vel εἴργω, idem.

Εἰργασάμην, ω, ατο, *exercui*: a. 1. m. ἐργαζόμην, ε, ετο, imperf. verbi ἐργάζομαι, *operor, laboro*. Th. ἔργον, *opus*.

Εἰργάσθην, *confeci*: a. 1. ind. paſſ. &

Εἴργασμαι, σαι, ται, *confectus ſum*: p. ind. paſſ. & part. εἰργασμένος· ab εἰργάζομαι, ab eod.

Εἴργει, *cohibet*: 3. ſing. præſ. act. εἴργεσθαι, *dimoveri*: præſ. infin. paſſ. ab εἴργω, *arceo*.

Εἴργμαι, *vinctus ſum*: perf. ind. paſſ. & part. εἰργμένος, ab eod. verbo.

Εἰργμὸς, ε, ὁ, *incluſio*: ab eod.

* Εἴργομαι, *faceſſo, abeo, ſubmoveo*.

Εἴργον, *coercens*: præſ. part. neut. g. εἴργου, *abſtine*: præſ. imperat. paſſ. εἴργουσι, 3. pl. ind. act. ab εἴργω, f. ξω, *arceo*.

ΕΙ"ΡΓΩ, *includo, in carcerem conjicio*: f. ξω. p. χα. item *arceo, prohibeo, vito*: indè πολιορκέω, *urbem obſideo*.

Εἰρέα, ας, vel Ion. εἰρέη, ης, ἡ, *concio, cœtus*: ab εἴρω, *dico*.

Εἴρεκε, Ion. pro εἴρῃ, *interrogas*: 2. ſing. verbi εἴρομαι pro ἔρομαι. Th. εἴρω, *dico*.

Εἰρέαϑ, Ion. pro εἴρηνται, 3. pl. perf. paſſ. à ῥέω, *dico*: vide εἰρημένος.

Εἰρίεσθ, -εἶσθαι, Ion. & Poët. pro ἔρεσθαι, *interrogare, inquirere*.

Εἴρεο, Ion. pro εἶρε, *interroga*: præſ. imperat. verbi εἴρομαι, poteſt eſſe & imperf. ab ἔρομαι. Th. εἴρω.

Εἰρεροϛ, ε, ὁ, *captivitas, ſervitus*: ab εἴρω, *necto*.

Εἴρεσθαι, Ion pro ἔρεσθαι, *quærere, interrogare*.

Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, *ramus oleaginus lanâ obvolutus*: quam circumpendentibus arborum fructibus ante januas ædium ſuſpendere ſolebant,

lebant, ad famem arcendam, ab εἶρος, *lana*.
Εἰρεῦσαι, *enumerantes*: Dor. pro ἐρῦσαι, præſ. part. pl. num. f. g. ab ἐρέω, *dico*: Poët. εἰρέω. Th. ἔρω.
Εἴρηκα, perf. Att. à ῥέω, *dico*: f. ῥήσω. perf. ἔῤῥηκα. perf. part. Att. εἰρηκώς. &
Εἰρημένος, η, ον, *dictus*: part. ab εἴρημαι. Att. pro ἔῤῥημαι. perf. paſſ. à ῥέω. Alii ab ἐρέω derivari malunt.
Εἰρήν, ένος, ὁ, *puer, qui jam fari poteſt*: ab εἴρω, *loquor*.
Εἰρηναῖος, α, *pacificus*: ab εἰρήνη, *pax*.
Εἰρηνάρχης, ου, ὁ, *IRENARCHA*, magiſtratus quidam apud Juriſconſ. ab eod. Th. & ἀρχή, *principatus*.
Εἰρηνεύω, *pacem colo, in pace vivo*: f. εύσω. p. εἰρήνευκα, ab
ΕΙ'ΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *pax*: παρὰ τὸ εἰς ἓν εἴρειν (à connectendo.) Hinc
Εἰρηνικὸς, οῦ, *pacificus*: &
Εἰρηνοποιέω, -ῶ, *reconcilio*: f. ήσω, p. εἰρηνοποίηκα. & inde
Εἰρηνοποιὸς, οῦ, *pacis ſtudioſus, pacificus*: ex εἰρήνη, *pax*, & ποιέω, *facio*.
Εἰρινεὸς, οῦ, *laneus*: & pro eod. ἐρίνεος. Th. εἴρω, *lana*.
Εἴριον, idem ac ἔριον. vide εἶρος.
Εἰροκόμος, ου, ὁ ἡ, *lanas carpens*, vel *tractans*: ab εἴριον, q. ab εἶρος, *lana*, & κομέω, *curo*.
Εἴρομαι, vide in εἴρω.
Εἰροπόκος, ου, ὁ ἡ, *laniger*: à πείκω, vel πέκω, *pecto*: f. ξω. p. m. πέποκα. hinc πόκος, *vellus*, & εἶρος, *lana*.
ΕΙ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *lana*, ἔμιον, ου, τὸ, idem q. ab εἴρω, *necto*, quia nexilis.
Εἴρπομες, Dor. pro εἴρπομεν, *ibamus*: 1. pl. imperf. ab ἕρπω, *repo*: quod vide.
Εἰρύαται, Ion. pro εἴρυνται, 3. perſ. pl. num. perf. paſſ. Iones enim & perfecti & pluſq. p. tertiam pl. à tertiâ ſing. formant, ante ται vel το, α breve inferentes. Sic εἰρύατο, Ion. pro εἰρυμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. verbi εἴρυω, Poët. pro ἐρύω.
Εἴρυκα, *ſuſtuli*: perf. act. ejuſd. verbi.
Εἰρύμεναι, præſ. inf. Dor. pro εἰρύειν· ab εἰρύω, vel ἐρύω, *trabo*.
Εἴρυντο, pro εἰρύοντο, 3. pl. imperf. verbi ἔρυμαι, per Sync. pro ἐρύομαι, *cuſtodio, ſervo*: ſic ἔρυσθαι pro ἐρύεσθαι, præſ. inf.
Εἰρύσασθαι, *cuſtodire*: a. 1. inf. m. Poët. pro ἐρύσασθαι, verbi ἐρύω.
Εἴρυτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab eod. Th.
Εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, f. σω. *trabo*.
Εἵρχαται, & εἵρχατο, Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ & εἰγμένοι ἦσαν, perf. & pluſq. p. verbi εἴργνυμι, ſeu εἴργω, *includo*,
Εἵρψα, *erupi*: a. 1. verbi ἕρπω, *ſerpo*: f. ψω. p. φα.
*ΕΙΡΩ, *necto*: item *dico, interrogo, nuntio*, in quâ ſignif. præſ. eſt inuſ. (ἐρέω & εἰρέω, Poët.) f. ἐρῶ, & in 2. pl. ἐρεῖτε, *dicetis*: præt. εἴρηκα, tanq. ab ἐρέω, quod ι poſt ε, (pro augmento, adſciſcit) perf. paſſ. εἴρημαι, paulò pòſt f. εἰρήσομαι. præſ. m. ἔρομαι (ἐρέομαι & εἴρομαι, Poët.) *interrogo*: f. ερήσομαι. a. 1. εἰρησάμην & ἠρόμην. a. 2. ἠρόμην. & Poët. εἴρομην.
ΕΙ'ΡΩΝ, ωνος, ὁ, *diſſimulatè loquens*.
Εἰρωνεία, ας, ἡ, *IRONIA*: *diſſimulatio in oratione*: hinc Angl. Irony. &
Εἰρωνικὸς, οῦ, ὁ, *qui diſſimulatione in loquendo gaudet*: & inde
Εἰρωνικῶς, *IRONICE*, *fictè*, adv. ab εἴρων.
Εἰρωτᾶ, 3. ſing. præſ. ind. εἰρώτα, & εἰρώτων, 3. ſing. & pl. imperf. ab εἰρωτάω.
Εἰρωτᾶν, Ion. pro ἐρωτᾶν, præſ. inf. ab
Εἰρωτάω, Ion. & Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, *rogo*, imperf. ἠρώτεον, -ων, -αες, -ας, &c.
ΕΙ'Σ, vel ἐς, *ad, in*, item *erga, contra, ſuper, poſt, propter, apud, per, inter, de, pro*, accuſ. ſoli jungitur, in compoſ. *in, ad, intra, ex*: εἰς τι, *quorſum*? Hinc εἴσω, *in, intra*.
Εἶς, *eras*, Poët. pro ἦς, 2. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, *ſum*, pro quo etiam εἶ dicitur.
Εἶς vel εἴ, *vadis*, 2. ſing. præſ. vel. imperf. ſed εἶσ' pro εἶσι, *vadit*, 3. ſing. præſ. verbi εἶμι, *eo*.
Εἷς, ἕντος, *qui miſit*, a. 2. part. ab ἵημι, a. 2. verbi ἵημι, *mitto*.
ΕΙ'Σ, μία, ἕν, *unus, a, um*, item *quidam*: gen. ἑνὸς, μιᾶς, ἑνὸς.
Εἶσα, a. 1. act. vel verbi εἴδω, *ſcio*, vel εἶμι, *eo*: pro quo ἧσα etiam dicitur, a. 1. med. εἰσάμην.
Εἷσα, *ſedi*, a. 1. ind. ab ἕννυμι, ſeu ἕω, *ſedeo*: f. ἕσω.
Εἰσαγάγῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. Att. verbi εἰσάγω, *introduco*: f. ξω. Th. ἄγω.
Εἰσαγγελία, ας, ἡ, *delatio*; *accuſatio*: &
Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, p. ελκα, *renuntio, refero*: item *defero, accuſo*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.
Εἰσαγε, *ingreditor*, præſ. vel a. 2. imperat. ab εἰσάγω, quod vide.
Εἰσάγω, εἰς, ει, *introduco*: f. ξω. p. εἰσῆχα, a. 2. εἰσῆγον, & Att. εἰσήγαγον, a. 2. imperat. εἰσάγαγε, έτω, a. 2. ſub. εἰσαγάγω, ης, ῃ, a. 2. inf. εἰσαγαγεῖν, præſ. part. paſſ. εἰσαγόμενος, η, ον, *initiatus*: ex εἰς, *in*, & ἄγω, *duco*.
Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio*: &
Εἰσαγωγικὸς, οῦ, *introductorius*: &
Εἰσαγώγιμος, ος, *importatus*: ab εἰσάγω.
Εἰσαεὶ, adv. *ſemper*: ὁ εἰσαεὶ, *ſempiternus*: ab ἀεὶ, *ſemper*.
Εἴσαθ' pro εἴσατο, *ſtatuâ honoravit*: 3. ſing. a. 1. m. verbi ἔω, *ſtatuo*: f. ἔσω. a. 1. εἶσα.
Εἰσακούω, *exaudio*: f. ούσω. p. εἰσήκουκα· a. 1. paſſ. εἰσηκούσθην, *exauditus fui*? a. 1. part. paſſ. εἰσακουσθεὶς, έντος, f. 1. paſſ. εἰσακουσθήσομαι, cum gen. ex εἰς, & ἀκούω, *audio*.
Εἰσάλλομαι, vel ἐσάλλομαι, f. οῦμαι, *inſilio*; depon. Th. ἄλλομαι, *ſalio*.
Εἰσάμενοι, Ion. pro εἰσάμενοι, & hoc pro ἑσάμενοι, a. 1. part. med. verbi ἕω, *colloco, fundo*: a. 1. εἶσα.
Εἰσάμην, ω, ατο, *ſimilis ſum, ſervi*: a. 1. ind. m. ab εἰδέω, ſeu εἴδω, *ſcio*: &
Εἰσάμην, a. 1. ind. m. ab εἶω, *vado*.
Εἷσαν, *collocârunt*, 3. pl. a. 1. act. εἶσα, & Poët. ἧσα· ab ἕω ſeu ἕννυμι, id quod ἵζω, *colloco*.
Εἰσαναβαίνω, *conſcendo*: f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην, a. 2. part. εἰσαναβάς, & in f. g. εἰσαναβάσα. a. 2. opt. εἰσαναβαίην. ex εἰς, ἀνὰ, & βαίνω, *eo*.

Εἰσα-

Εἰσαιών, ῶντος, *ſcandens*: a. 2. part. act. ab εἰς, & εἶμι, *eo*.

Εἰσάπαξ, adv. *ſemel*: ex εἰς, & ἅπαξ, id.

Εἴσας, acc. pl. f. g. ἴσης· gen. ab ἴσος, η, ον, *æqualis, e*, idem quod ἴσος.

Εἴσατο, *videbatur*, a. 1. m. ab εἴδω, *video*: f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον· &

Εἴσατο, *penetravit*, a. 1. m. verbi ἵω, *eo*.

* **Εἰσατίω**, *infilio*; ex εἰς, & ἄτη.

Εἰσαῦθις, & **εἰσαῦτις**, *in poſterum, poſthac*: ab αὖθις & αὖτις, *rurſus*. Th. αὖ, id.

Εἰσαφίκεσε, *reverſus eſt*, 3. ſing. imperf. act. ab

Εἰσαφικάνω, *accedo, redeo*, ex εἰς, ἀπὸ, & ἱκάνω, *venio*. Th. ἱκνέομαι, idem. fut. ἵξομαι. p. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.

Εἰσαφίκοι, *venias*, 2. ſing. a. 2. ſub. m. Ion. pro εἰσαφίκῃ. ab

Εἰσαφικνέομαι, f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, *accedo, advenio*: ab eod. Th.

Εἰσβάλλω, f. αλῶ, p. κα, *injicio, ingredior, invado*. Th. βάλλω, *jacio*.

Εἰσβιάζομαι, *vim infero, vi ingredior*: à βιάζομαι, idem. Th. βία, *vis*.

Εἰσβιβάζω, f. άσω, *aſcendere facio*: à βιβάζω, *inco*, quod à βαίνω, *incedo*.

Εἰσβολή, ῆς, ἡ, *ingreſſus, incurſus, expeditio militaris*: ab εἰσβάλλω, quod vide.

Εἰσδέχομαι, *intrò admitto*: f. 1. m. εἰσδέξομαι. ex εἰς, & δέχομαι, *accipio*: p. δεδεγμαι. a. 1. paſſ. ἐδέχθην.

Εἰσδραμοῦσα, *introcurrens*: a. 2. part. act. f. g. ἀ τρέχω, *curro*: vide εἰσέδραμον.

* **Εἰσδύνω**, *ſubeo, ingredior*.

Εἶσε, a. 1. ind. act. verbi ἕω, *colloco, induo*: f. ἕσομαι, a. 1. m. εἰσάμην. p. εἷμαι.

Εἶσεαι, *ſcies*, pro ἔσῃ, Ion. 2. ſing. f. 1. m. verbi εἰδω, *ſcio*: f. εἴσομαι.

Εἰσέδραμον, *introcucurri*: a. 2. ind. act. ab εἰστρέχω, f. δράμω, p. εἰσέτρεχα, a. 2. part. εἰσδραμὼν, οῦσα, όν, ex εἰς, & τρέχω, *curro*: f. ξω. p. δεδράμηκα, & τέτρεχα

Εἰσέδυ, *ingreſſus eſt*, 3. ſing. a. 2. εἴσδυμι. ex εἰς, & δύμι, vel δύω, *ſubeo*: f. δύσω.

Εἶσειμι, vel **εἰσίημι**, *intro, ingredior*: in 3. pl. ind. præſ. εἰσίασιν, Ion. pro εἰσιῖσι. ex εἰς, *in*, & εἶμι, vel ἴημι, *eo*.

Εἰσεῖσι, pro εἰσιῖσι, Ion. εἰσίασι, *immittunt*, 3. pl. præſ. ab εἰσίημι. Vide ἵημι.

Εἰσελαύνω, f. άσω. p. κα, *invehor, ingredior, irruo*: ab ἐλαύνω, *agito*.

Εἰσελεύσομαι, ῆ, εται, f. 1 m. ab εἰσέρχομαι, *ingredior*, 2. 2. εἰσῆλθον. p. m. εἰσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Εἰσελθε, έτω, a. 2. imperat. εἰσελθεῖν, a. 2. inf. εἰσέλθῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. εἰσελθὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. verbi εἰσέρχομαι.

Εἰσέλθομες, Dor. pro εἰσέλθομεν, *ingrediamur*, 1. pl. a. 2. ſub. verbi εἰσέρχομαι, quod vide.

Εἶσεν, *ſedere fecit*, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἕω, *ſatuo*, f. ἕσω. a. 1. εἶσα.

Εἰσενέγκῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. & in 3. pl. εἰσενέγκωσιν. verbi εἰσφέρω, *ingero*, f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα. a. 2. εἰσήνεγκον· ex εἰς, & φέρω, *fero*.

Εἰσεπέρησα, *tranſivi*, a. 1. ind. act. ab εἰσπεράω. compoſit. ex εἰς, & περάω, *tranſeo*: & άσω & άσω.

Εἰσεπήδησα, *inſilii*, a. 1. ind. act. verbi εἰσπηδάω, *inſilio*: f. ήσω. p. εἰσπεπήδηκα. comp. ex εἰς, & πηδάω, *ſalio*.

Εἰσέρχομαι, *ingredior*, in 3 pl. præſ. imperat. εἰσερχέσθωσαν. f. εἰσελεύσομαι. a. 2. εἰσῆλθον, ες, ε, a. 2. imperat. εἴσελθε, perf. m. Att. εἰσελήλυθα. ex εἰς, & Th. ἔρχομαι, *venio*.

Εἰσεσπάσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi εἰσπάω. Th. σπάω, *trabo*.

Εἴσεται, *ſciet*: 3. ſing. f. 1. m. verbi εἴδω, *ſcio*: f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον.

Εἰσηγεῖται, 3. ſing. ind. ab

Εἰσηγέομαι, *adduco, ſuadeo*: ex εἰς, & ἡγέομαι, *duco*: f. ήσομαι. p. ἧγημαι.

Εἰσήγησις, εως, ἡ, *ſuaſio, arbitrium*: dat. pl. εἰσηγήσεσι. &

Εἰσηγητέον, *ſuadendum*: verbale: &

Εἰσηγητὴς, οῦ, ὁ, *ſuaſor, monitor, author*: ab εἰσηγέομαι, quod vid. as.

Εἰσήει, *introivit*: 3. ſing. pluſq. p. m. verbi εἴσειμι, *ingredior*, ex εἰς, & εἶμι, *eo*: p. m. εἶα, pluſq. m. ᾔειν.

Εἰσηκούσθην, *exauditus fui*: a. 1. ind. paſſ. ab εἰσακούω, *exaudio*: f. σω. p. εἰσήκουκα. f. 1. paſſ. εἰσακουσθήσομαι. Th. ἀκούω, *audio*.

Εἰσήλατο, 3. ſing. a. 1. m. εἰσηλάμην, ω, ατο, ab εἰσάλλομαι, *inſilio*. Th. ἄλλομαι, *ſalio*.

Εἰσῆλθον, a. 2. ind. act. verbi εἰσέρχομαι, *ingredior*: ex εἰς, & ἔρχομαι, *venio*: f. ελεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Εἰσήνεγκα, *intuli*: a. 1. &

Εἰσηνεγκάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi εἰσφέρω, *adfero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. Th. φέρω.

Ἴσης, gen. ſing. f. g. ab ἴσος, η, idem quod ἶσος, η, *æqualis*.

Εἶσθα, *is*: Æol. Paragoge pro εἶς, 2. ſing. præſ. ind. verbi εἶμι, *eo*.

Εἶσθαι, *miſſum eſſe*: p. inf. verbi ἵημι, *mitto*: p. paſſ. εἷμαι. Vel ab ἕννυμι, ſeu ἕω, *induo*.

Εἶσι, *vadit*: 3. ſing. præſ. εἶμι, *vado*. Sed εἰσὶ, *ſunt*, 3. pl. verbi εἰμι, *ſum*.

Εἰσίασι, *ingrediuntur*: Ion. pro εἴσεισι, 3. pl. ab εἴσειμι, quod vide.

Εἰσιὼν, όντος, a. 2. part. verbi εἴσιμι.

Εἰσιέναι, *intrare*: præſ. inf. verbi εἴσειμι vel εἰσίημι, *intro*. Th. εἶμι, *eo*.

Εἰσκαλέω, & **εἰσκαλέομαι**, *introvoco, adveco*, a. 1. m. εἰσεκαλεσάμην, ω, ατο. part. εἰσκαλεσάμενος· ex εἰς, *in*, & καλέω, *voco*: f. έσω. p. κέκληκα.

Εἰσκεκλημένος, *invitatus*: part. perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Εἰσκομιδὴ, ῆς, ἡ, *invectio*.

Εἰσκομίζω, f. ίσω, *importo, introduco*: à κομίζω, *porto*: quod à κομέω, *curo*.

Εἰσκομισθεὶς, εῖσα, ἐν, *allatus, illatus*: part. a. 1. paſſ. verbi εἰσκομίζω.

* **Εἰσκυκλέω**, -ῶ, f. ήσω, p. εἰσκεκύλικα, *advolvo*.

Ἴσκω, *aſſimilo*: Poët. pro ἴσκω. quod ab ἴκω, *ſimilis ſum*: præſ. inf. ἴσκειν.

* **Εἰσόδια**, ων, τὰ, *reditus, ſumptus*.

Εἰσοδιάζομαι, *redeo, inferor*: &

* **Εἰσό-**

Εἰσεδιαζόμενον ἀργύριον, *pecunia quæ infertur à transeuntibus* : &
Εἴσοδος, ου, ὁ, *introitus, adventus* : ut & *ars, studium, disciplina* : ex εἰς, & ὁδὸς, *via*.
Εἰσοικίζω, *domum introduco*. Th. οἶκος.
Εἰσοίσους, 2. sing. f. 1. act. verbi εἰσφέρω, quod vide.
Εἰσόκα, Dor. pro εἰσόκεν, *donec* : adv. ex εἰς, vel ἐς, *ad*, & ὅκεν.
Εἴσομαι, *sciam* : f. 1. m. verbi εἶδω, *scio* : item
Εἶσομαι, *ibo* : f. 1. m. verbi εἶμι, *eo*.
Εἴσομαι, *statuam* : f. 1. m. verbi ἵω vel εἴω, inusit.
Εἰσοράω, *intueor, aspicio* : ex εἰς, & ὁράω, *video*, f. ὁράσω. p. ἑώρακα.
Εἰσορόων, *videns* : Poet. pro εἰσορῶν, ejusd. præs. part. sic εἰσορόωσαι, pro εἰσορῶσαι, f. g. pl. n. part. præs.
Εἶσος, η, ον, idem quod ἴσος, *æqualis*.
Εἰσαωίζαντο, 3. pl. a. 1. m. ab
Εἰσπάω, & -πάομαι, *trabo in*.
Εἰσπέμπω, f. ψω, *immitto, importo*. Th. πέμπω, *mitto*.
Εἰσπηδάω, *insilio, irrumpo* : f. ήσω. a. 1. εἰσεπήδησα. a. 1. part. εἰσπηδήσαι, ασα, αν· gen. εἰσπηδήσαντος· præt. εἰσπεπήδηκα. ex εἰς, *in*, & πηδάω, *salio*.
Εἰσπίπτω, *incido, in, irrui* : à πίπτω, q. v.
Εἰσπλέω, f. εὐσω, *adnavigo*. Th. πλέω, *navigo*.
Εἴσπλοος & εἴσπλους, *adnavigatio* : ab eod. Th.
Εἰσπνέω, f. πνεύσω, p. εἰσπέπνευκα, *inspiro, spiritum duco, attrabo*.
Εἰσπνήλης, ου, & ἰσπνηλος, ου, ὁ, seu
Εἴσπνιλος, ου, ὁ, (singuâ Laconicâ) *amator*.
Εἰσποιέω, *adsciscо, adopto* : &
Εἰσποίησις, εως, ἡ, *adoptatio, adoptio* : &
Εἰσποιητὸς, οῦ, *adoptatus* : omnia à ποιέω.
Εἰσπορεύομαι, *ingredior* : imperf. εἰσεπορευόμην, ου, ετο. f. εὐσομαι, perf. εἰσπεπόρευμαι. ex εἰς, *in*, & πορεύω, *trajicio*. Th. πείρω, *transeo* : præt. m. πέπορα.
Εἴσπραξις, εως, ἡ, *exactio* : ab
Εἰσπράσσω, seu -ττω, f. ξω, p. αχα, *exigo* : ex εἰς, & πράσσω, seu -ττω, *facio*.
Εἶσαι, Poet. pro εἶται, *sedet* : 3. sing. perf. pass. εἶμαι, εἶσαι, *sedi*, seu *indutus sum* : verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo, sedeo* : vel ab ἵημι, *mitto* : & in 3. sing. pluſq. p. εἵσο.
Εἰστήκειν, *steteram* : & in 3. pl. εἰστήκεισαν. pluſq. p. verbi ἵστημι, *sto* : f. στήσω. p. ἕστηκα, a. 2. ἔστην.
Εἰστία, 3. sing. imperf. ab
Ἑστιάω, *convivio excipio* : (pro augmento ι poſt ε accipiens) f. άσω. p. ἑστίακα. Th. ἑστία, ας, ἡ, *focus, lar*.
Εἰστρέχω, *intrò curro* : f. εισθρέξω. à δρέμω vel δραμέω, inuſ. format. perf. εἰσδεδράμηκα, a. 2. εἰσέδραμον. a. 2. part. εἰσδραμὼν, οῦσα, όν. ex εἰς, & τρέχω, *curro*.
Εἰσφέω,, *ingero* : f. εἰσοίσω, a. 1. εἰσήνεγκα, *intuli*. a. 2. εἰσήνεγκον, ες, ε. a. 2. ſub. εἰσενέγκω, ης, η. a. 2. inf. εἰσενεγκεῖν. præſ. pass. εἰσφέρομαι, *inferor*. Th. φέρω.
Εἰσφορὰ, ᾶς, ἡ, *oblatio, collatio, tributum* ; ab εἰσφέρω, quod vide.

Εἰσφρέω, f. ήσω. per Metath. pro εἰσρυέω.
Εἴσω, *sciam* : f. 1. verbi εἰδω, εἶδον, & ἴδον.
Εἴσω, & ἔσω, *intra* : pro εἰς cum accuſ. apud Poëtas, ſed in prosâ cum genit. Item ſine caſu, *intrò, intùs*, cum artic. ὁ εἴσω, *interior*. Th. εἰς vel ἐς, *ad*,
Εἰσωπὸς, οῦ, ὁ, *ante conſpectum aliquid habens* : ex εἰς, & ὤψ, *oculus* : quod ab ὄπτομαι, *video*.
Εἶτ' pro
ΕΙ᾽ΤΑ, adv. *poſtea, deinde, tum, annè? itáne verò? ἐπειτα*, idem.
Εἴτε, ſeu εἴθ', (per Apoſtroph. ſeq. aſpirátâ) *ſive*, conjunct. ex εἰ, *ſi*, & τε, *que*.
Εἶτε, *ſitis* : præſ. opt. per Sync. pro εἴητε, 2. pl. verbi εἰμὶ, *ſum*.
Εἴτι, *ſiquid, numì?*
Εἴτω, *eat* : 3. ſing. imperat. præſ. ab εἶω, *eo*, imperat. ἴτω, εἰτω.
Εἰχέναι, perf. act. inf. verbi εἴκω, *cedo* : fut. εἴξω. p. εἶκα.
Εἶχεο, *tenebas* : Ion. pro εἶχες, 2. ſing. imperf. paſſ. ab ἔχω, *habeo*.
Εἶχον, ες, ε, imperf. verbi ἔχω, *habeo* : (ι poſt ε pro augmento recipiens,) f. ἕξω & σχήσω. p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον.
Εἶω & εἴω, *vado* : Poet. f. εἴσω. p. εἶκα. imperf. ἤιον, εἴιον, & ἤϊον. imper. ἴτω, εἰτω. a. 1. εἶσα, ἧσα, & ἧϊσα, pluſq. p. ἤκειν, & εἴκειν. f. 1. m. εἴσομαι. a. 1. m. εἰσάμην. p. εἶα, ἧα & ἧϊα. pluſq. p. εἶσο & ἧστο· ἰτέον, (ἰτητέον & ἴτιον, Poet. in compar.) *eundem eſt* : ab εἶται, inuſ.
Εἶω, ης, η, pro ὦ, ᾖς, ᾖ, præſ. ſub. ab εἰμὶ, *ſum*.
Εἴω, είης, η, *miſiſſem* : a. 2. ſub. pro εἷς, ἕς, ἕ, ab ἵημι, *mitto*.
Εἷω, Ion. pro ἑ, *ſui*.
Εἴωθα, *conſuevi* : perf. m. (pro εἶθα per Pleonaſm. ω) inf. εἰωθέναι. in 1. pl. εἰώθαμεν. & in 3. pl. εἰώθασι, εἰωθάσι, *ſoliti* : præt. m. part. ab εἰωθὼς, ότος, ab ἔθω, *ſoleo*.
Εἴων, *ſinebam* : 1. ſing. imperf. contract. ex εἴαον, -ων, verbi ἐάω, *ſino* : quod non aliud quam ι poſt ε vendicat augmentum : ſic perf. εἴακα.
Εἴως, Poet. & ἕως, *ut, dum, interim*, idem ac ἕως, ex quo fiunt per Proſth. Att.
Εἰῶσι, Poet. pro ἐῶσι, 3. pl. præſ. ind. vel ſub. ab ἐάω, *ſino* : f. άσω. a. 1. εἴασα, ι recipiens pro augmento.
Ἐκ, vel ἐξ, *E, EX, à* vel *ab, de, pro, propter, per, in* : regit gen. ἐκ ante conſonantes, ἐξ ante vocales ponitur : pro παρὰ vel ὑπὲρ, cum. acc. ad præſtantiam indicandam & pro κατὰ. In compoſ. plerumque ſignificat *ex, extra*, idem *ab, in, re, abs* : ſeorſim *augmentum, ornamentum, contrarium*.
Ἑκάβη, ης, ἡ, *HECUBA*, Priami uxor.
Ἐκάδευον, Dor. pro ἐκήδευον, imperf. act. verbi κηδεύω, *curam alicujus rei gero*. Th. κῆδος, *cura*.
Ἑκαέργοι, ων, ὁ κἠ ἡ, *longè jacientes* : ex ἑκὰς, *procul*, & ἔργω, *arceo*.
Ἐκάην, a. 2. ind. paſſ. à καίω, *uro* : f. καύσω. a. 2. act. ἔκαον.
Ἐκαθεζόμην, ου, εσο, imperf. à καθέζομαι, *ſedeo*,

ſedeo. Th. ἵζομαι, idem. fut. 2. ἑδοῦμαι.

Ἐκαθεν, adv. *procul, eminus*: id. q. ἑκάς.

Ἐκαθευδον, *dormiebam*: imperf. act. à καθεύδω, *dormio*: ex κατὰ & εὕδω, idem.

Ἐκαθήμην, σο, το, *ſedebam*: imperf. à κάθημαι. Th. ἧμαι, *ſedeo*.

Ἐκάθηρεν, a. 1. ind. act. verbi καθαίρω, *purgo*: f. αρῶ. p. αρκα. Et Dor. pro ἐμάϛιξεν.

Ἐκάθιζον, imperf. act. verbi καθίζω, *ſedeo*: a. 1. ἐκάθισα, ας, ε, p. κεκάθικα· ex κατὰ & ἵζω, ſeu ἵζομαι, idem quod ἕζομαι, *ſedere facio*.

Ἐκάθιξα, Dor. pro ἐκάθισα, a. 1. ind. act. vide ἐκάθιζον.

Ἐκαίνυτο, *vincebat*: imperf. 3. ſing. ab ἐκαινύμην, verbi καίνυμαι, *ſupero*. Th. καίνω, *perimo*.

Ἐκάκωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κακόω, quod vide.

Ἐκάλει, 3. ſing. imperf. ab ἐκάλεν, verbi καλέω, -ῶ, *voco*.

Ἐκάλεσε, Poët. pro ἐκάλεσε, 3. ſing. a. 1. act. ab eod. Th.

Ἐκαλήμην, Æol. pro ἐκαλῆμην, imperf. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἐκαλλωπίσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi καλλωπίζω, propriè *pulchros oculos facio*: q. v.

Ἕκαλος, ω, Dor. pro ἤκηλος, η, *quietus, tranquillus*.

Ἐκάλυψα, ας, ε, & in 3. pl. ἐκάλυψαν, *cooperuerunt*: a. 1. ind. act. à καλύπτω, *tego*. f. ψω. p. φα. a. 2. ἐκάλυβον.

Ἐκάμμυον, Poët. pro κατέμυον, imperf. act. a. 1. ἐκάμμυσα, ας, ε, verbi καμμύω, per Sync. pro καταμύω, idem quod μύω, f. σω, *claudo*.

Ἔκαμον, & ἐκαμόμην, *laboravi*: a. 2. ind. act. & med. verbi κάμνω, *laboro*: f. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ſub. κάμω, ης, η.

Ἔκαναν, ες, ε, *occidi*: a. 2. verbi καίνω. f. 2. κανῶ.

Ἔκαον, a. 2. ind. act. verbi καίω, *uro*: f. καύσω. a. 2. paſſ. ἐκάην.

Ἐκάρη, *tonſus eſt*: 3. ſing. a. 2. paſſ. verbi κείρω, *tondeo*: f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα. a. 1. m. ἐκειράμην.

Ἐκαρτύναντο, *confirmabant*: 3. pl. a. 1. m. verbi καρτύνω, f. υνῶ, Th. κράτος, & per Metath. κάρτος, *robur*.

ΕΚΑ'Σ, adv. *procul, eminus*: ἔκαθεν, idem.

Ἑκαϛάτω, ſuperl. *longiſſimè*: & compar. ἑκαϛέρω, *magis, procul, ulterius*. Th. ἑκάς.

Ἑκαϛαχῆ, *ubique, ubilibet*: &

Ἑκαϛαχόθεν, *undique*: &

Ἑκαϛαχόθι, *paſſim, ubique gentium*.

Ἑκαϛαχόϛε, *quocunque, quoquoverſum*: &

Ἑκαϛαχῇ, *ubilibet, ubique*: omnia adv. loci, ab

ΕΚΑΣΤΟΣ, η, ον, *quiſque, ſinguli*: ὁ vel οἱ καθ' ἕκαϛον, *ſinguli*: τὸ vel τὰ καθ' ἕκαϛα, *ſingula*: καθ' ἕκαϛον, *ſingulatim*: καθ' ἑκάϛην, (ſubaud. ἡμέραν) *quotidiè*: εἷς, vel πᾶς, vel αὐτὸς ἕκαϛος, *etiam, unuſquiſque, ſinguli*.

Ἑκάϛοτε, & ἑκάϛοϛε, *ſemper & ubique*, adv. ab ἕκαϛος.

Ἑκαϛοτέρω, Poët. adv. pro com. πορρωτέρω, *longiùs*: ab ἑκὰς, *procul*.

Ἑκάτω, Herodot. pro ἑκὰϛ, *procul*.

Ἑκαταβόλος, ε, ὁ, Poët. & Dor. pro ἑκατηβόλος, *longè jaculans*. Apollinis Epithet. ab ἑκὰς, *procul*, & βάλλω, *jacio*.

* Ἑκαταῖος, α, ὁ ϗ ἡ, *centeſimus*: ab ἑκατόν.

Ἑκατέατο, *ſedebant*: Ion. pro ἐκάθηντο, 3. pl. imperf. verbi κάθημαι, quod vide.

Ἑκάτερθεν, *utrinque*: Poët. pro ἑκατέρωθεν, per Sync. regit. gen. ab

ΕΚΑ'ΤΕΡΟΣ, ρα, ρον, *alteruter, alter ex duobus, utervis, uterque*. Hinc

Ἑκατέρωθεν, ἑκατέραθι, & ἑκατέρωϛε, *utrobique, ex alterutrâ parte*: &

Ἑκατέρως, adv. *alterutro*, ſeu *utroque modo*.

Ἑκάτη, ης, ἡ, *HECATE*: Luna, tanq. ſoror Ἑκάτου, longè jaculantis Apollinis.

Ἑκατηβελέταο, gen. Ion. vel Æol pro ου, ab

Ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, *longè jaculans*: ab ἑκὰς, *procul*, & βολὴ, *jactus*: quod à βάλλω, *jacio*. Alii à βέλος, εος, τὸ, *telum*, derivari malunt.

Ἑκατηβόλέτης, ου, & Ἑκατηβόλος, ου, ὁ. *longè jaculans*: Apollinis Epith. ab ἑκὰς, *procul*, & βάλλω, *jacio*, p. m. βέβολα.

Ἑκατηγόρησα, ας, ε, *accuſavi*, a. 1. ind. act. à κατηγορέω, *accuſo*: f. ήσω. Th. ἀγορά.

Ἕκατι, Dor. pro ἕκητι, *causâ, gratiâ, propter, voluntate*. Th. ἑκὼν, όντος, *voluntarius*.

Ἑκατογκεφάλας, α, ὁ, Dor. pro ἑκατογκέφαλος, ου, ὁ, *qui centum capita habet, centiceps*: ab ἑκατὸν, *centum*, & κέφαλη, *caput*.

Ἑκατόγχειρ, ειρος, & Ἑκατόγχειρος, ου, ὁ, *centum manus habens, centimanus*: ex ἑκατὸν, *centum*, & χεὶρ, -ρος, *manus*.

Ἑκάτοιο, gen. Ion. ab ἕκατος, *longè jacieni*. Th. ἑκὰς, *longè*.

Ἑκατόμβη, ης, ἡ, *centum boum*: i. e. *ſolenne ſacrificium*: & inde

Ἑκατόμβοιος, *valens centum boves*, vel *conſtans centum nummis*, bovis notâ apud Athenienſes percuſſis: ex ἑκατὸν, *centum*, & βοῦς, *bos*.

Ἑκατόμπεδοι κέλευθοι, *viæ centum pedum*, i. e. *latæ*: ab ἑκατὸν, & ποῦς, *pes*.

Ἑκατόμπολις, εως, ἡ, *habens centum*, (i. e. multas & præclaras) *urbes*. Cretæ Epith. ex ἑκατὸν & πόλις.

Ἑκατόμπυλος, ν, ὁ ϗ ἡ, *centum*, i. e. *multas portas habens*: Θῆβαι ἑκατόμπυλοι, *Thebæ centportæ*: ex ἑκατὸν, & πύλη, *porta*.

ΕΚΑΤΟΝ, οἱ, αἱ, τὰ, *CENTUM*: ſumitur indefinitè etiam pro *multis & magnis*. Hinc

Ἑκατόνζυγος ναῦς, *navis centiremis*, &c.

* Ἑκατονπλασίων, vel ἑκατομπλασίων, ὁ ϗ ἡ, *centuplicatus*.

Ἑκατονταέτης, ου, & ἑκατονταετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *centenarius*, qui vixit centum annos: ex ἑκατὸν, *centum*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Ἑκατονταχάρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. & Dor. pro

Ἑκατονταχάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui centum capita habet*;

habet: ex ἑκατὸν, centum, & κάρηνον, caput.

Ἑκατονταέτις, adv. centies: &

Ἑκατονταπλάσιος, α, ον, & ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ ἡ ὀ, centuplus. Th. ἑκατὸν, centum.

Ἑκατοντάρχης, ου, ὁ, & ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, centurio: ex ἑκατὸν & ἄρχος, vel ἄρχων, princeps, præfectus: q. d. ἄρχων τῶν Ἑκατόν.

Ἑκατοντὰς, άδος, ἡ, centuria. Th. ἑκατόν.

Ἑκατος, Apollinis cognomentum, quod longè jaculetur. Ἑκάτη, fœm. pro Dianâ. Ab ἑκὰς, procul.

Ἑκατοστύσα κριθὴ, centuplicatum hordeum, Gen. xxvi. 12. Th. ἑκατὸν, centum.

* Ἑκατοστεύω, centuplus sum.

Ἑκατοστὸς, ἡ, ὸν, centesimus: ab ἑκατόν.

Ἑκατοστὺς, ύος, ἡ, centuria: ab eod.

Ἐκαύθην, succensus sum, a. 1. ind. pass. ἐκαυσα & ἔκηα, inflammavi, a. 1. ind. act. verbi καίω, uro. f. καύσω.

Ἐκβαίνω, egredior: f. 1. m. ἐκβήσομαι. Th. βαίνω, eo: ἐκβαίνειν, evenire, accidere.

Ἔκβαλε, pro ἐξέβαλε, ejecit, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐκβάλετε, 2. pl. a. 2. imperat. ἐκβάλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐκβάλῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab

Ἐκβάλλω, ejicio: f. ἐκβαλῶ. p. ἐκβέβληκα, pluſq. p. ἐκβεβλήκειν, pro ἐξεβεβλήκειν, a. 2. ἐξέβαλον, a. 2. imperat. ἔκβαλε, dimitte: a. 2. part. act. f. g. ἐκβαλοῦσα, perf. pass. ἐκβέβλημαι. a. 1. pass. ἐξεβλήθην. f. 1. pass. ἐκβληθήσομαι, ejiciar, perf. m. ἐκβέβολα. Th. βάλλω, jacio.

Ἔκβαλλε, ης, ῃ, a. 2. sub. act. verbi ejusd.

Ἐκβαρβαρόω, -ῶ, f. ώσω, barbarum reddo. Th. βάρβαρος.

Ἔκβασις, εως, ἡ, exitus, evaſio: ab ἐκβαίνω, evado: ab ἐξ & βαίνω, eo.

Ἐκβέβληκα, ας, ε, perf. act. ind. verbi ἐκβάλλω, quod vide.

* Ἐκβεβοημένος, celebris, famoſus, divulgatus, part. perf. Vide ἐκβοάω.

Ἐκβήσῃ, exis, 2. sing. f. 1. m. ab ἐκβαίνω, exeo: f. ἐκβήσομαι, a. 2. ἐξέβην, ab ἐκ & βαίνω, eo.

* Ἐκβιάζομαι, vim facio, compello, violo.

* Ἐκβλαστάνω & ἐκβλαστέω, f. ήσω, p. ἐκβεβλάστηκα, germino.

Ἐκβληθήσομαι, & in 3. pl. ἐκβληθήσονται, fut. 1. pass. verbi ἐκβάλλω, ejicio: quod vide.

* Ἔκβλητος, η, ὸν ἡ ὀ, ejectitius.

* Ἐκβλύζω, f. ύσω. p. ἐκβέβλυκα, effundo, emano, ſcaturio.

* Ἐκβοάω, -ῶ, f. ήσω. p. ἐκβεβόηκα, proclamo. Undè pass. ἐκβεβοημαι.

Ἐκβοηθεῖν ἔς τινα τόπον, cum copiis in aliquem locum ad opem ei ferendam alicunde proficiſci. Th. βοηθέω, -ῶ, auxilior.

Ἔκβολὴ, ῆς, ἡ, ejectio, jactura: alicujus loci, ut & fluminis exitus: ab ἐκβάλλω, ejicio. Th. βάλλω, jacio: p. m. βέβολα.

* Ἐκβράζω, f. άσω, p. κα; emitto, ejicio.

* Ἐκβρασμὸς, ῦ, ὁ, ebullitio, tumultus.

Ἐκβράσειν, ejicere, expellere: de mari dicitur, quod à βράσσω, idem quod βράζω, f. σω, ferveo.

Ἐκγαμίζω, nuptui collоco: imperf. ἐξεγάμιζον, f. -σω, a. 1. ἐξεγάμισα. p. ἐκγεγάμικα.

Ἐκγαμίζομαι, &

Ἐκγαμίσκομαι, nuptui collоcor: ab ἐκ, & γαμίζω, nuptui collоco. Th. γαμέω, uxorem duco.

Ἐκγεγάμεν, natum eſſe, perf. infin. m. Poët. Sync. pro ἐκγεγαμέμεν, Dor. pro ἐκγεγαέναι, verbi γίνομαι, nascor: p. m. γέγαα, indè infin. γεγαέναι, Dor. γεγαέμεν, & per Sync. γεγάμεν.

Ἐκγεγαὼς, ῶτος, & in f. g. γεγαυῖα, ας, prognatus, p. m. part. ab ἐκγέγαα, p. m. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίνομαι, enaſcor: f. 2. γανέσομαι. a. 1. m. ἐκγενάμην. a. 2. m. ἐγενόμην. Th. γίνομαι, naſcor.

* Ἐκγελάω, effusè rideo.

Ἐκγενέτης, ου, ortus, oriundus: ab eod. Th.

Ἐκγενόμεθα, nati ſumus, Ion. & Poët. pro ἐξεγενόμεθα, 1. pl. a. 2. m. ab eod. Th.

Ἐκγίνεσθαι, ἐκγενέσθαι, Ion. pro com. ἐξεῖναι, licere: ἐκγενέσθω μοι, licet mihi: ab

Ἐκγίνομαι, vel -ίγνομαι, enaſcor, oriundus ſum: ἐκγίνεσθαι, cum infin. licet. Th. γίνομαι.

Ἔκγονα, ων, τὰ, poſteri nepotes: pl. ab

Ἔκγονον, υ, τὸ, ſoboles, progenies: quod &

Ἔκγονος, υ, ὁ, filius, nepos: item adject. ortus, oriundus: ab ἐκ, & γονὴ, proles. Th. γίνομαι, naſcor.

Ἐκδανείζω, f. ίσω, idem ac δανίζω, fœnero. Th. δάνος, mutuum.

Ἐκδαπανάω, expendo: f. ήσω. p. ἐκδεδαπάνηκα. f. 1. pass. ἐκδαπανήθησομαι, expendar. Th. δαπάνη, ſumptus.

Ἐκδεδαρμένος, perf. part. pass. ab ἐκδέρω, excorio: ab ἐκ, & δέρω, f. ρῶ. a. 2. ἔδαρον. Th. δέρας, corium.

Ἐκδεδίκηται, ultio dabitur, 3. sing. perf. pass. verbi ἐκδικέω, ulciſcor, quod ab ἐκ, & δίκη, jus, pœna.

Ἐκδεδωριεῦνται, Dorienſes effecti ſunt, 3. pl. perf. pass. verbi ἐκδωριεύω, f. εύσω, Dorienſem facio. Th. Δωριεὺς, Dorienſis.

* Ἐκδιματέω, -ῶ, timore percello.

Ἐκδέκεσθαι, Ion. pro ἐκδέχεσθαι, excipere.

* Ἐκδέρω, f. ερῶ, p. ἐκδέδαρκα, excorio.

Ἐκδέχομαι, expecto, excipio, ſuccedo: imperf. ἐξεδεχόμεν, ν, ετο. f. ἐκδέξομαι, p. ἐκδεδεγμαι, ab ἐκ, & δέχομαι, accipio.

* Ἐκδέω, alligo, ſuſpendo.

Ἔκδηλος, ν, ὁ ἡ ὀ, evidens, ab ἐκ, & δῆλος, manifeſtus.

Ἐκδηλόω, -ῶ, idem quod δηλόω, explico, manifeſto: ab eod. Th.

Ἐκδημέω, peregrè abſum, peregrinor: f. ήσω, p. ἐκδεδήμηκα· ab ἐκ, & δῆμος, populus.

Ἐκδημία, ας, ἡ, peregrinatio, diceſſus: &

Ἔκδημος, ν, ὁ ἡ ὀ, peregrè agens, peregrinus, longinquus: ab iiſd.

Ἐκδίδομαι, f. ώσομαι. a. 2. ἐξεδόμην, σο, το, eloco; in mediâ formâ; ab ἐκδίδωμι.

Ἐκδιδόναι, exonerare ſe, dedere: præſ. infin. ab ἐκδίδωμι.

Ἐκδιδοῦν, Ion. & Poët. pro ἐκδιδόναι, præſ. infin. act.

Ἐκδι-

Ἐκδιδράσκειν, Ion. pro ἐκδιδρᾶσκειν, *effugere*. Th. δρᾶω, *fugio*.

Ἐκδίδωμι, *edo*, i. e. extra do, *dedo*; item *eloco*: f. ὁσω. p. ωκα. ἐκδίδομαι, *eloco*: f. ἐκδώσομαι. a. 2. m. ἐξεδόμην, σο, το, *elocavi*. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐκδιηγέομαι, -οῦμαι, *enarro*: ἐκδιηγῆται, 3. sing. præs. sub. ab ἐκ, & διηγέομαι, *recenseo*: quod est ex διά, & ἡγέομαι, *duco*.

Ἐκδικάζω, *judicia exerceo, ulciscor*: &

Ἐκδικέω, -ῶ, *vindico, ulciscor*: f. ήσω. p. ἐκδίκησον, άτο. a. 1. infin. ἐκδικῆσαι· ab ἐκ, & δεδίκηκα. a. 1. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδίκη, *jus, ultio*.

Ἐκδίκησις, εως, ἡ, *ultio, vindicta, vindicatio*: ab eod. Th.

Ἐκδικητὴς, οῦ, ὁ, & Ἔκδικος, ε, ὁ, *ultor, vindex*: & adj. *injustus*: à δίκη, *ultio, pœna*.

Ἐκδινεῦντι, Dor. & Æol. pro ἐκδινοῦσι, *moventur*. Th. δινέω, *moveo*.

Ἐκδιώκω, *expello*: f. ἐκδιώξω, a. 1. ἐκδεδίωξα. a. 1. part. ἐκδιώξας, αντος; ab ἐκ, & διώκω, *persequor*.

Ἔκδοσις, ἡ, *deditio, editio, locutio*: &

Ἔκδοτος, ε, ὁ ἡ, *deditus, traditus*: ab ἐκ, & δίδωμι, *do*, perf. pass. δέδομαι, σαι, ται.

Ἐκδὺς, ύντος, *qui tradidit*: a. 2. part. act. ab ἐκδίδωμι· ab eod. Th.

Ἐκδοχὴ, ῆς, ἡ, *expectatio, exceptio, susceptio*: à δέχομαι, *expecto*: f. ξομαι. p. m. ἐκδέδοχα. Th. δέχομαι, *accipio*.

* Ἐκδραμὼν, οντος, ὁ, a. 2. part. Vide ἐκτρέχω.

Ἐκδρᾶναι, ἐκδρᾶναι, ἐκδραῖναι, *effugere*. Th. δράω, *fugio*.

Ἐκδῦναι, *emergere*, a. 2. infin. act. ab ἐκ, & δῦμι, vel δύνω, *jubeo*: f. δύσω, aor. 2. ἔδυν.

Ἐκδυομένῳ, dat. sing. pr. part. pass. ab ἐκδύω.

Ἔκδυσις, εως, ἡ, *exitus*: ab ἐκδύω, quod vide.

Ἐκδύω, *exuo*: f. ἐκδύσω. p. ἐκδέδυκα. a. 1. ἐξέδυσα. a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, *exutus fui*: a. 1. m. infin. ἐκδύσασθαι· à δύω vel δύνω, *jubeo*.

Ἐκδώσομαι, η, εται, f. 1. m. verbi ἐκδίδωμι, *eloco*. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐκέδασε, *dissipavit*, a. 1. act. gem. αν. Poët. verbi κεδάω, idem quod σκεδάω, *dispergo*.

Ἐκεῖ, *illic, illuc*, εὐ, adv. loci: &

Ἐκειθεν, *illinc*, adv. è loco: ab ἐκεῖνος.

Ἔκειν, *cedere*: Poët. pro εἶκειν.

Ἐκείνα, Dor. pro ἐκείνη, *illa*. Vide ἐκεῖνος.

Ἐκεινέων, Ion. pro ἐκείνων, *illorum*: gen. pl. ab

ΕΚΕΙΝΟΣ, η, ο, *ille, a, ud*. Dicitur & κεῖνος, Poët. & τῆνος, Dor. pro ἐκεῖνος.

Ἐκεῖσε, *illic, illuc*, εὐ, adv. Th. ἐκεῖνος, *ille*.

Ἔκειτο, *jacebat*, 3. sing. imperf. ἐκείμην, σο. verbi κεῖμαι, *jacio*: f. κείσομαι.

Ἐκεκάσμην, & in 3. sing. ἐκέκασο, *instructus erat*, pluſq. p. verbi κάζω, f. σω, *orno*: præt. pass. κέκασμαι.

Ἐκέκλετο, *acclamabat, jubebat*, imperf. verbi κέκλομαι, Poët. pro κέλομαι, per Epenthes. τῦ κ. Th. κέλω seu κέλομαι, *jubeo, hortor*.

Ἐκέκλιτο, *declinatus erat*, 3. sing. pluſq. p. pass. verbi κλίνω, *inclino*: f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα. perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται· undè κλίμα, ατος, τὸ, *regio*.

Ἐκεκλόφειν, pluſq. p. act. Att. verbi κλέπτω, *furor*: f. ψω. p. κέκλεφα, p. m. κέκλοπα.

Ἐκεκοσμέατο, Ion. pro ἐκεκόσμηντο, 3. pl. pluſq. p. pass. verbi κοσμέω, *orno*.

* Ἐκεκράγειτε, 2. p. pl. pluſq. perf. ind. m. vide κράζω.

Ἐκέκτητο, 3. pl. pluſq. p. pass. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι· p. pass. κέκτημαι.

Ἐκέκτησο, 2. sing. pluſq. p. pass. verbi κλάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι· p. pass. κέκτημαι.

Ἐκέλευ, Dor. pro ἐκέλευ, *jubebas*: 2. sing. imperf. à κέλομαι.

Ἐκελευθμεὺν, 1. pl. a. 1. ind. pass. ἐκελεύσθην, ης, η. verbi κελεύω, *jubeo*. Th. κέλω, idem.

Ἐκέλευσα, ας, ε, aor. 1. ind. & in 3. plur. ἐκέλευσαν, verbi κελεύω, *jubeo*: ab eodem.

Ἐκέρδανον, a. 2. act. à κερδαίνω, *lucror*: f. ανῶ. Th. κέρδος, *lucrum*.

Ἐκέρδησα, ας, ε, a. 1. act. verbi κερδαίνω, *lucror*: f. κερδανῶ & κερδήσω. p. κεκέρδηκα. a. 2. ἐκέρδανον. Th. κέρδος, εος, *lucrum*.

Ἔκειρσα, *totondi*: a. 1. Æol. pro ἔκειρα verbi κείρω, *tondeo*: f. κερῶ, p. κέκαρκα.

Ἐκεχειρίαι, ας, ἡ, *induciæ*, ab ἔχειν χεῖρας, id est, *cohibere manus*.

Ἐκεχήνη, *hiaveram*: Att. pro ἐκεχήνειν. pluſq. p. m. sic & in tertiâ personâ pro ἐκεχήνει, Att. ἐκεχήνη, verbi χαίνω, *hio*: fut. ανῶ. p. m. κέχηνα.

Ἐκζητέω, -ῶ, *requiro, exquiro*: fut. ήσω. a. 1. ἐξεζήτησα. a. 1. sub. ἐκζητήσω, ης, ῃ, perf. ἐξεζήτηκα. perf. pass. ἐξεζήτημαι. a. 1. ind. pass. ἐξεζητήθην, ης, η, ab ἐκ, & ζητέω, *quæro*. Undè

Ἐκζητηθῇ, *reposcatur*: 3. sing. a. 1. sub. pass.

* Ἐξετητὴς, οῦ, ὁ, *inquisitor*.

Ἔκηε, *combussi*; a. 1. act. à f. κήσω, (sublatâ futuri consonante) verbi καίω, *uro*: f. καύσω, κήσω, & καύσω, a. 2. ἔκαον.

Ἐκηβολία, ας, ἡ, *peritia jaculandi eminùs*: ab

Ἐκηβόλος, ου, ὁ, *longè jaculator*: quod ab ἑκὰς, *procul*, & βαλλω, *jacio*. p. m. βέβολα.

Ἔκηδε, *affligebat*: imperf. à κήδω, *mœrore afficio*. Th. κῆδος, *cura, mœror*.

Ἐκήκιον, ες, ε, *exibam*, imperf. act. à κηκίω, quod per reduplicationem dictum est, à κιω, *eo*.

ΕΚΗΛΟΣ, η, ὁ ἡ, *quietus, mitis, pacificus*: q. ab εἴκω, *cedo*.

Ἐκηρύχθην, ης, η, *prædicatus fui*, a. 1. ind. pass. à κήρυσσω, *prædico*: f. ύξω, p. χα. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, *præco*.

Ἔκητι, dat. Poët. *causâ*: ponitur adverbialiter pro ἑκήτι, ab ἑκὼν, όντος, *voluntarius*.

Ἐκθαμ-

Ἐκθαμβέω, f. ήσω. p. ηκα, &
Ἐκθαμβέομαι, -οῦμαι, *expaveſco, attonitus ſum*: a. 1. paſſ. ἐξεθαμβήθην. ab ἐκ, & θάμβος, εος, τὸ, *pavor*.
Ἔκθαμβος, ε, ὁ ϗ ἡ, *expavefactus, attonitus*: ab eod. verbo & Th.
Ἔκθεμα, ατος, τὸ, *aliquid expoſitum, publicum programma*: ab ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι, *pono*.
Ἐκθέμην, Dor. pro ἐκθεῖν, *excurrere*, præſ. inf. ab ἐκ, & θέω, *curro*: f. θεύσομαι. Vel etiam dici poſſet pro ἐκθεῖναι. a. 1. infin. act. verbi ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι.
* Ἐκθερίζω, f. ίσω, *meto*.
Ἐκθερμαίνω, *excalefacio*, ἐκθερμαίνομαι, *decalefco*: ab ἐκ, & θερμαίνω, f. ανῶ, idem quod θέρω, -ρῶ, *calefacio*.
Ἐκθερμάνασα, ejuſd. a. 1. part. f. g.
Ἔκθεσις, εως, ἡ, *expoſitio*, acc. ſing. ἔκθεσιν: ab ἐκτίθημι, *expono*.
Ἐκθεσαι, a. 2. infin. med. ἐκθέμενος, a. 2. part. m. ab eod. verbo.
Ἐκθέσφατα, *oracula*, nom. pl. ab
Ἐκθέσφατον, ε, τὸ, *ſcientia divina*: ab ἐκ, & θέσφατος, ε, ὁ ϗ ἡ, *fatalis, divino ore pronunciatus*: q. à θεὸς & φάτος, q. à φημί, *dico*.
Ἐκθετικὸς, ὴ, ὸν, *expoſitus, a, um*: ab ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι, *pono*.
Ἔκθετος, ε, ὁ ϗ ἡ, *expoſitus*, ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη, *exponere infantes*: ab eod. verbo. & Th.
* Ἐκθηλάζω, *exſugo*.
Ἐκθλίβω, f. ψω. p. φα, *exprimo, elido*: undè ἐκτεθλιμμένος, *qui eliſis eſt teſticulis*, apud LXXII. Th. θλίβω, *premo*.
Ἔκθλιψις, εως, ἡ, *eliſio*; item figura quâ litera aliqua eliditur, à præced. verbo.
Ἐκθύειν, ἐκθύεσθαι, *ſacrificiis expiare*. Th. θύω, *ſacrifico, macto*.
Ἐκίνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κινέω.
Ἔκιον, imperf. à κίω, *eo, accurro*: ex ἴκω, per Metath.
Ἐκίρνη, Dor. pro ἐκίρνατε, 3. ſing. imperf. verbi κιρνάω, *miſceo*. Th. κεράννυμι, idem.
Ἐκίχανε, imperf. ἔκιχε. a. 2. verbi κιχάνω, vel κιχέω *invenio, aſſequor*.
Ἐκκαθαίρω, *expurgo*: f. ἐκκαθαρῶ. a. 1. ἐξεκάθαρα. a. 1. imperat. ἐκκάθαιρον, άτω. & in 2. pl. ἐκκαθάρατε, *expurgate*, a. 1. ſub. ἐκκαθάρω, ῃς, ῃ, ab ἐκ, & καθαίρω, *purgo*.
Ἐκκαθάρατε, *expurgate*, ejuſd. 2. pl. a. 1. imperat. act.
Ἐκκαίω, *exuro, accendo*: f. ἐκκαύσω. a. 1. ἐξέκαυσα. p. ἐκκέκαυκα. p. paſſ. ἐκκέκαυμαι. a. 1. paſſ. ἐξεκαύθην, ης, η, *exarſi*: ab ἐκ & καίω, *uro*: f. καύσω, κάσω, & καύσω, a. 2. ἔκαον.
Ἐκκαπέω, *ſegneſco, malis ſuccumbo, deficio*: f. ήσω. p. ἐκκεκάκηκα. a. 1. ἐκάκησα. 2. pl. a. ſub. act. ἐκκακήσητε, *ne ſegnes ſitis*: ab ἐκ, & κακὸς, *malus, ignavus*.
Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. infin. m. ab
Ἐκκαλέω, *evoco*: ab ἐκ, & καλέω, *voco*: f. έσω. p. κέκληκα.
* Ἐκκαλύπτω, *faciem detego*.
Ἐκκατιδὼν, a. 2. part. act. ab. ἐκ, & κατείδω. *conſpicor*: quod ex κατὰ, & εἶδω, *video*, a. 2. εἶδον & ἴδον.
Ἐκκεῖμαι, *expoſitus ſum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.
Ἐκκενᾶν θυμὸν, *animo vacuum reddere*, ſc. corpus: hoc eſt, animam efflare: præſ. infin. verbi.
Ἐκκενόω, -ῶ, f. ώσω, *evacuo, exinanio, exhaurio*. Th. κενὸς, *vacuus*.
Ἐκκεντέω, ſeu -άω, (vel -ίζω) *tranſigo, tranſverbero*: f. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα. a. 1. ἐξεκέντησα, ab ἐκ, & κεντέω, *pungo*.
Ἐκκέχυται, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐκχύω, vel ἐκχύνω, *effundo*: f. χύσω. præt. ἐκκέχυκα. Th. χέω, f. χεύσω, *effundo*.
* Ἐκκήρυκτος, ὁ ϗ ἡ, *ejectus, expulſus*.
Ἐκκηρύτλειν, *edicere*: à κηρύσσω, *edico*. Th. κήρυξ, ὁ, *præco*.
Ἐκκλάω, *defringo*: f. άσω. p. ἐκκέκλακα. perf. paſſ. ἐκκέκλασμαι. a. 1. paſſ. ἐξεκλάσθην. ab ἐκ, & κλάω, *frango*.
Ἐκκλείω, *excludo*: f. κλείσω. p. ἐκκέκλεικα. a. 1. ἐξέκλεισα. a. 1. infin. ἐκκλεῖσαι. perf. paſſ. ἐκκέκλεισμαι. a. 1. paſſ. ἐξεκλείσθην, *excluſus ſum*: ab ἐκ, & κλείω, *claudo*.
Ἐκκληΐζεσθαι, Ion. pro ἐκκλείεσθαι, *excludi*: ejuſd. infin. paſſ.
Ἐκκλησίη, ας, ἡ, *concio, cœtus, convocatus, ECCLESIA*; conventus populi ordinatus, perque ſuos ordines diſtinctus, ἀγορὰ verò confuſa promiſcuaque congregatio: ab ἐκκαλέω, *evoco*, perf. paſſ. ἐκκέκλημαι, *sam*. Th. καλέω, *voco*.
Ἐκκλησιάζω, *concionor, conventum celebro, ad concionem voco*: in 3. pl. ἐκκλησιάζουσιν, f. σω. p. κα. ab ἐκκλησία, quod vide.
Ἐκκλησιαστὴς, ὦ, ὁ, *concionator*: &
Ἐκκλησιαστικὸς, ῆ, όν, *ECCLESIASTICUS, ad Eccleſiam pertinens*; item *concionalis*: à 3. perſ. p. paſſ. verbi ἐκκλησιάζω.
* Ἐκκλητὸς, ὴ, ὸ ϗ ἡ, *is ad quem appellatur*.
Ἐκκλίνω, *deflecto*: f. νῶ. p. ἐκκέκλικα. a. 1. ἐξέκλινα. a. 1. imperat. ἔκκλινον, άτω. 2. pl. ἐκκλίνατε. ab ἐκ, & κλίνω, *inclino*.
Ἔκκλισις, εως, ἡ, *declinatio*, à 2. perſ. perf. paſſ. anteced. verbi.
Ἐκκλύζω, *eluo, abluo*: ab ἐκ, & κλύσω, idem.
Ἐκκναισεῦντι, Æol. & Dor. pro ἐκκναίσουσι, *odiosè ſtridunt*: 3. pl. præſ. ind. ἐκκναισίω. quod à κναίω. Th. κνάω, *rado*, &c.
Ἐκκνᾶν, *eradere*, præſ. infin. Th. κνάω, *rado*.
* Ἐκκολάπτω, f. ψω, p. ἐκκεκόλαφα, *exſcindo, deleo*.
Ἐκκολυμβάω, *enato*: f. ήσω. p. ἐκκεκολύμβηκα, a. 1. ἐξεκολύμβησα. a. 1. part. ἐκκολυμβήσας, αντος, ab ἐκ, & κολυμβάω, f. ήσω, *nato*.
Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, *exportatio, elatio*, ἐκκομιδὴ νεκρῦ, *funus exequiæ*: ab
Ἐκκομίζω, *effero, exporto*: fut. ίσω. p. ἐκκεκόμικα. a. 1. ἐξεκόμισα, imperf. paſſ. ἐξεκομιζόμην, ε, ετο. ab ἐκ, & κομίζω, *porto*. Th. κομέω, *curo*.
Ἐκκόμισαι, *exporta*, ejuſd. a. 1. imperat. m.
Ἐκκοπὴ, ῆς, ἡ, *exciſio*: ab
Ἐκκόπτω, εις, ει, *excido, exſcindo*: f. ψω. p. ἐκκέκοφα. a. 1. ἐξέκοψα. a. 1. imperat. ἔκκοψον, άτω. a. 1. ſub. ἐκκόψω, ῃς, ῃ, a. 2. ἐξέκοπον, perf. paſſ. ἐκκέκομμαι, a. 2. paſſ. ἐξεκόπην, f. a. paſſ. ἐκκοπήσομαι, ῃ, εται,

præt. m. ἐκκέκοπα. ab ἐκ, & κόπτω, *ſcindo.*

Ἐκκορυφόω, *ſummatim dico:* f. ώσω. Th. κορυφή, *vertex.*

Ἔκκοψον, *excide,* a. 1. imperat. act. ἐκκόπτω.

Ἐκκρεμάννυμαι, & ἐκκρέμαμαι, σαι, ται, *pendeo ab aliquo, dependeo,* cum genit. ἐξεκρέματο, 3. ſing. imperf. Th. κρεμάω, *ſuſpendo.*

Ἐκκρίνω, f. νῶ, *EXCERNO, expello, eximo, rejicio:* à κρίνω, *ſecerno.*

Ἔκκρισις, εως, ἡ, *excretio:* à 2. perf. perf. paſſ. præced. verbi.

Ἔκκριτος, *ſelectus, eximius:* à 3. ſing. ejuſd. temp. & ejuſd. verbi.

Ἐκκρόω, f. σω., *expello, excutio, dimoveo:* à κροῦω, *pulſo.*

Ἐκκυλίω, *evolvo, devolvo:* ab ἐκ, & κυλίω, *volvo:* f. ίσω. p. κεκύλικα. a. 1. ἐκύλισα. perf. paſſ. κεκύλισμαι.

* Ἐκκύπτω, *proſpicio, appareo, progredior.*

Ἔκλαγξαν, 3. pl. a. 1. act. derbi κλάζω, *clango, ſtrido, ſono:* f. 1. κλάγξω, a. 1. ἔκλαγξα, ας, ε. p. act. κέκλαγχα. p. m. κέκλαγα.

Ἔκλαγον, *clamavi,* vel *clamârunt:* a. 2. act. ejuſd. verbi.

Ἐκλαθόμενος, a. 2. part. m. ab ἐκλανθάνω, *obliviſcor,* quod vide.

Ἐκλαλέω, *effatio:* f. ήσω. p. ἐκλελάληκα. a. 1. ἐκλάλησα. a. 1. infin. ἐκλαλῆσαι. Th. λαλέω.

Ἐκλαμβάνω, *excipio, percipio.* Th. λαμβάνω, f. m. λήψομαι, *capio.*

* Ἐκλαμπρὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, *lucidus, fulgidus.*

Ἐκλάμπω, εις, ει, *effulgeo:* f. ἐκλάμψω. a. 1. ἐξέλαμψα. ab ἐκ, & λάμπω, *ſplendeo.*

* Ἔκλαμψις, εως, ἡ, *fulgor.*

Ἐκλανθάνω, *oblivionem induco:* f. ἐκλήσω. a. 2. ἐξέλαθον. præſ. m. ἐκλανθάνομαι, *obliviſcor:* f. m. ἐκλήσομαι. perf. m. ἐκλέλησμαι. p. paſſ. ἐκλέλησμαι, ab ἐκ, & λανθάνω, *lateo.*

* Ἐκλαξεύω, *expolio, dolo.*

Ἐκλάπην, ης, η, *furto ſum ſubtractus,* a. 2. ind. paſſ. ἔκλαπον, *furatus ſum:* a. 2. act. ab ἐκ, & κλέπτω, *furor:* fut. ψω. p. κέκλεφα. præt. m. κέκλοπα.

Ἐκλατομέω, f. ήσω, *lapides excido, lapidibus conſtruo:* ab ἐκ, & λατομέω, quod à λᾶς, *lapis,* & τέμνω, *ſeco:* p. m. τέτομα.

Ἔκλασα, *fregi,* a. 1. ind. act. verbi κλάω, *frango:* f. κλάσω. a. 1. paſſ. ἐκλάσθην, ης, η.

Ἔκλαυσα, *flevi,* a. 1. ind. verbi κλαίω, *fleo:* f. κλαύσω.

Ἐκλέγω, f. ξω. p. χα, *ELIGO:* &

Ἐκλέγομαι, (in mediâ formâ) *eligo:* imperf. ἐξελεγόμην, ου, ετο, f. ἐκλέξομαι, a. 1. m. ἐξελεξάμην, ω, ατο, p. m. ἐκλέλογα, paſſ. *eligor:* præt. paſſ. ἐκλέλεγμαι. Th. λέγω, idem.

Ἐκλειπτικὸς, ὴ, *defectivus:* τὰ ἐκλειπτικὰ, *ECLIPTICA:* ab

Ἐκλείπω, *deficio, derelinquo:* ἐκλείπῃ, 3. ſing. præſ. ſub. f. ἐκλείψω. p. ἐκλέλειφα, a. 2. ἐκέλιπον, 2. pl. a. 2. ſub. act. ἐκλίπητε. Th. λείπω, *linquo.*

Ἐκλεῖσθην, *incluſus ſum,* & in 3. pl. ἐκλείσθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi κλείω, *claudo.*

Ἔκλειψις, εως, ἡ, *defectio, defectus, ECLIPSIS;* multis etiam perperam figura in oratione, quæ Ellipſis dicitur: à perf. paſſ. verbi ἐκλείπω.

Ἐκλεκτὸς, ἡ, ὸν, *electus:* à 3. perſ. perf. paſſ. verbi ἐκλέγω, *eligo.* Th. λέγω, *lego:* f. ξα.

Ἐκλέλαθον, Poët. pro ἐξέλαθον, a. 2. ind. act. ab ἐκλανθάνω, q. v.

Ἐκλελάθων, οντος, præſ. part. verbi λελάθω, quod à præt. m. λέλαθα, Dor. pro λέληθα, formatum eſt, verbi λανθάνω, *lateo.*

Ἐκλέλησθε, 2. pl. perf. paſſ. ἐκλέλησμαι· verbi ἐκλανθάνω, *oblivionem induco:* f. ἐκλήσομαι, a. 2. ἐξέλαθον. Th. λήθω, *lateo.*

Ἐκλελοχισμένος, *ſelectus,* part. perf. paſſ. ab ἐκλοχίζω, *ſeligo.* Th. λόχος, *cohors.*

Ἐκλελυμένως, adv. *ſolutè:* ab ἐκλύω, *diſſolvo,* quod vide.

Ἐκλιξασθαι, a. infin. m. ab ἐκλίγομαι.

* Ἔκλυκος, ος, ὁ ἡ ὸν, *candidus, intensè albus, exalbidus.*

* Ἐκλευχαίνω, *intensè dealbo.*

Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, *ſurripuit,* a. 1. ind. act. verbi κλέπτω, *furor:* f. ψω. p. κέκλεφα, p. m. κέκλοπα.

Ἐκλήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi καλέω.

Ἐκλήθω, idem quod ἐκλανθάνω· q. v.

Ἐκλῆισαν, *incluſerunt:* Ion. pro ἔκλεισαν, 3. pl. a. 1. act. verbi κλείω, *claudo:* f. σω.

* Ἐκλικμάω, -ῶ, *ventilo.*

Ἐκλιμία, ας, ἡ, *vehemens fames.* Th. λιμός.

Ἔκλιναν, *in fugam verterunt:* 3. pl a. 1. act. verbi κλίνω, *inclino:* f. νῶ.

Ἐκλίνθημες, *recubuimus:* Dor. pro ἐκλίνθημεν, 1. pl. a. 1. ind. paſſ. &

Ἐκλίνθην, ης, η, *inclinatus ſum:* Poët. pro ἐκλίθην, a. 1. ind. paſſ. verbi κλίνω· f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. act. ἔκλινα p. m. κέκλινα.

Ἐκλιπεῖν, a. 2. infin. act. ἐκλιπών, a. 2. part. act. ἐκλίπητε, *defeceritis:* 2. pl. a. 2. ſubj. verbi ἐκλείπω, *deficio:* a. 2. ἔξέλιπον. Th. λείπω, *linquo.*

Ἐκλιπὴς, εως, ὁ ἡ ὲν, *deficiens, prætermiſſus:* ab eod. verbo & Th.

Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, *electio,* ἐκλογαὶ, in pl. *ECLOGÆ,* quales Maronis, &c. ab ἐκλέγομαι, *eligo:* f. ξομαι. p. m. λέλογα. Th. λέγω.

Ἐκλογέομαι, *excuſo:* ab eod. Th.

Ἐκλογίζομαι, *numero, reputo, perpendo, æſtimo:* vide in λογίζομαι.

Ἐκλογισμὸς, ὁ, *computatio, æſtimatio:* ab eod.

Ἐκλονίοντο, imperf. paſſ. à κλονίω, *commoveo:* f. ήσω. Th. κλόνος, *motus.*

Ἐκλοποφόρησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κλοποφορέω, *furto abduco:* f. ήσω. quod ex κλοπὴ, *furtum,* (hoc à κλέπτω, *furor*) & φέρω.

Ἐκλύζετο, *mergeretur:* imperf. paſſ. à κλύζω, *abluo:* f. σω. p. κέκλυκα.

Ἐκλυθῶσιν, 3. pl. aor. ſub. paſſ. verbi ἐκλύω, *diſſipo:* quod vide.

Ἔκλυον, ες, ε, *audiebam:* imperf. verbi κλύω, f. σω, *audio.*

Ἐκλύσασθαι, *abigere:* a. 1. infin. m. ab ἐκλύω, *exſolvo:* Th. λύω, *ſolvo.*

Ἔκλυσις, εως, ἡ, *liberatio, imbecillitas:* acc. ſing.

fing. ἔκλυσιν, ab eod. Th. Unde &

'Εκλυτος, ὴ, ὸ κ᾽ ἡ, *diſſolutus, languidus*: ab iiſd.

'Εκλύτρωσις, εως, ἡ. idem ac λύτρωσις, *redemptio*: ab eod. Th.

'Εκλυω, *EXSOLVO, dirimo, diſſipo, ſolvo, diſcedo*: f. ύσω. p. ἐκλέλυκα. p. paſſ. ἐκλέλυμαι. a. 1. paſſ. ἐξελύθην, ης, η, f. 1. paſſ. ἐκλυθήσομαι, *deficiam*: ab ἐκ & λύω.

* 'Εκμάζω, id. q. ἐκμάσσω, *extergo*.

'Εκμαίνειν, *ad inſaniam adigere*: v. ἐκμανῶ.

'Εκμανθάνω, εις, ει, *perdiſco, cognoſco*: ab ἐκ & μανθάνω, *diſco*: f. μαθήσομαι. p. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.

'Εκμανῶ, a. 1. ſub. paſſ. ab ἐκμαίνομαι, *inſanio*: a. 2. inf. paſſ. ἐκμανῆναι. Th. μαίνομαι, idem, f. μανοῦμαι.

* 'Εκμαρτυρέω, *teſtor pro re ab aliis enarratâ, teſtimonio meo prodo & effero, palam teſtificor*, &c. it. *abſens teſtificor* Æſchyn. ab ἐκ & μαρτυρία.

* 'Εκμαρτυρία, τὰ, *teſtificationes*.

* 'Εκμαρτύριον, *teſtimonium abſentis à judicio*; Dem.

'Εκμαξας, a. 1. part. ab

'Εκμάσσω, vel -τλω. *extergo, abſtergo, exprimo*: imperf. ἐξέμασσον. f. ἐκμάξω. a. 1. ἐξέμαξα. a. 1. part. ἐκμάξας, αντος, &c. Th. μάσσω, *pinſo, abſtergo*.

'Εκμελέτα, *conare*: præſ. imperat. act. ab

'Εκμελετάω, *meditor, exerceo*, ab ἐκ, & μελετάω, *curo*: f. ήσω, p. μεμελέτηκα. Th. μέλει, *curæ eſt*.

'Εκμεμύθηται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκμυθέομαι, *edico*: f. ησομαι, ab ἐκ, & μύθος, υ, ὁ, *verbum, oratio*.

* 'Εκμετρέω, -ῶ, f. ήσω, *dimetior*.

* 'Εκμιαίνομαι, *polluor*.

'Εκμολε, Ion. pro ἐξέμολε, *exiit*, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἐκμολέω, *exeo*. Th. μολέω, ſeu μόλω, *venio, advenio*.

'Εκμυζέω, vel -άω, *exſugo, ſugo*. Th. μύζω, *muſſo*, item *ſugo*.

'Εκμυκτηρίζω, *irrideo, ſannis excipio*, imperf. ἐξεμυκτήριζον, ες, ε, f. ίσω, & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, (ut ψαλμ. ii. 4.) perf. ἐκμεμυκτήρικα. ab ἐκ & μυκτηρίζω, *ſubſanno, naſo ſuſpendo*. Th. μυκτήρ, *naris*.

'Εκνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐκνέω, *enato, natando effugio*, f. ἐκνεύσω. Th. νέω, *no*.

'Εκνεύω, *nutu emiſſo jubeo*. Th. νεύω, *innuo*. Eſt &

'Εκνεύω, pro ἐκνέω, *enato, clam evado, ſubduco, diverto*, f. ἐκνεύσω, p. ἐκνένευκα. a. 1. ἐξένευσα, q. à νεύω, *nato*, Gl. Cyr. ἐκνεύω, *diverto*: ἐκνευτις, *diverticulum*.

'Εκνήφω, q. d. *ſobrius fio ex, evigilo*, f. ψω, a. 1. ἐξένηψα, a. 1. imperat. ἔκνηψον, ατω, perf. ἐκνένηφα, à νήφω, *ſobrius ſum*.

'Εκνηψις, εος, ἡ, *vigilia, requies*: ab eod.

'Εκνικάω, f. ήσω, p. ηκα, *ſupero, evinco*. Th. νικάω, *vinco*.

'Εκνυξε, Dor. pro ἔκνισε, *pupugit, punxit*: a. 1. ind. act. à κνίζω, f. ίσω, Dor. ξω. Th. κνάω, *rado*.

'Εκνίπτω, f. ψω, *eluo, expio, abſtergo*: à νίπτω.

'Εκνίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à κνίζω, *ſeco*. Th. κνάω, *rado*.

'Εκνόμιος, ὺ, ὁ κ᾽ ἡ, Poët. idem ac ἔκνομος, *inuſitatus, inſolens*: ab ἐκ & νόμος, *lex*. Th. νέμω. Hinc

'Εκνομίως, adv. *inuſitatè*, ab iiſd.

'Εκνοστήσαντε, *redeuntes*, dual. num. a. 1. part. act. à νοστέω, *redeo*: f. ήσω.

'Εκοίλανεν, 3. pl. a. 1. act. à κοιλαίνω, *cavo, concavum reddo*, f. ανῶ, a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, *cavus*.

'Εκοιμήσαντο, *cubuerunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi κοιμάω, f. ήσω, *cubare facio*: ἐκοιμήθην, ης, η, a. 1. paſſ.

'Εκοίμισα, ας, ε, a. 1. act. verbi κοιμίζω, a. 1. paſſ. ἐκοιμίσθην. idem quod κοιμάω, *facio dormire*.

'Εκόλαζον, ες, ε, imperf. verbi κολάζω, *punio*: f. σω, a. 1. ἐκόλασα, ας, ε, perf. κεκόλακα.

'Εκολάφισα, ας, ε, & in 3. pl. ἐκολάφισαν, a. 1. ind. act. verbi κολαφίζω, *alapam impingo*, f. ίσω, p. κεκολάφικα. à κόλαφος, *colaphus*. Th. κολαπτω, *tundo*.

'Εκολοβώθην, ης, η, & in 3. pl. ἐκολοβώθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi κολοβόω, *contrabo, decurto, amputo*, f. ωσω, p. κεκολόβωκα, a. 1. ἐκολόβωσα. f. 1. paſſ. κολοβωθήσομαι, η, εται, quod à κόλοβος, *mancus, mutilus*. Th, κολουω, f. σω, *amputo, decurto*.

'Εκόμιζον, ες, ε, *duxi*, imperf. act. ἐκομιζόμην, ὺ, ετο, *ferebatur*, imperf. paſſ. verbi κομίζω, *fero*: &

'Εκόμιζαν, Dor. pro ἐκόμισαν, *reportârunt*, ejuſd. 3. pl. a. 1. ind. Th. κομέω.

'Εκομίσαντο, *obtinuerunt*, 3. pl. a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ατο, verbi κομίζω, *fero*: f. ίσω, p. κεκόμικα. Th. κομέω, *curo*.

'Εκομίσθην, ης, η, *allatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. ejuſd.

'Εκόμισσεν, pro ἐκόμισεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. Vid. ἐκομίσαντο.

'Εκόμπασε, a. 1. ind. act. verbi κομπάζω, id. quod κομπέω, *crepo, ſonitum edo*. Th. κόμπος, *crepitus*, propriè apri dentes acuentis.

'Εκόνισεν, gem. σσ, a. 1. Poët. verbi κονίζω, *pulvere fædo*: f. ίσω. Th. κόνις, *pulvis*.

'Εκοντὶ, & ἑκοντὶν, *ſponte, ultrò*: adv. ab ἑκών, όντος, *voluntarius*.

'Εκόπασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κοπάζω, *quieſco, ſedor*: f. άσω, p. κεκόπακα. Th. κόπτω, *ſeco*.

'Εκόπην, ης, η, *ſciſſus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi κόπτω, *ſcindo*, f. ψω, p. φα, p. m. κέκοπα.

'Εκοπτον, ες, ε, *incidebat*, imperf. ejuſd.

'Εκοπώθην, ης, η, *defatigatus ſui*, a. 1. ind. paſſ. verbi κοπόομαι, *fatigor*. Th. κόπτω, *ſeco*, f. ψω.

'Εκορέσθη, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi κορέννυμι, f. κορέσω. Th. κορέω, *ſatio*.

'Εκορέσσατο, pro ἐκορέσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi κορέω, *ſatio, verro*.

'Εκόρυσσεν, imperf. act. 3. ſing. verbi κορύσσω, *armo*. Th. κόρυς, υος, ἡ, *galea*.

'Εκόσμηθεν, *ornati ſunt*, Bœot. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi κοσμέω, *orno*,

a. 1.

a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε. Th. κόσμος, *ordo.*

Ἑκοῦσα, ης, *volens*, f. g. ab ἑκών, όντος, *voluntarius*, quod vide.

Ἑκουσιάζομαι, *ſponte offero*: &

Ἑκουσιασμὸς, ὁ, *ſpontanea oblatio*: ab

Ἑκούσιος, ᾱ, ὁ ᾱ, ἡ, *ſpontaneus, voluntarius*: τὸ ἑκούσιον, ſubſtantivè, *liberum arbitrium.* Th. ἑκών, όντος, idem. Unde

Ἑκουσίως, adv. *ultrò, ſponte.*

Ἔκπαγλ' pro ἔκπαγλα, & ἔκπαγλον, adv. pro ἐκπάγλως, *vehementiſſimè*: quod &

Ἐκπαγλέομαι, -οῦμαι, Ion. & Poët. pro ἐκπλήττομαι, *terreor, ſtupeo*: ab

Ἔκπαγλος, ᾱ, ὁ ᾱ, ἡ, *horribilis, ſtupendus, vehemens*, per Poët. Metatheſ. pro ἔκπλαγος, idem: ab ἐκπλήσσω, *percello, perterrefacio*: ab ἐκ & πλήσσω, f. ξω, *percutio*, a. 2. ἔπλαγον.

Ἐκπαγλότατ' pro ἐκπαγλότατα, *terribiliſſime*, voc. ſing. ſuperl. gradu ab ἔκπαγλος, quod vide.

Ἐκπάγλως, adv. Poët. ab ἔκπλαγος, q. vid.

Ἐκπαθὴς, έος, ὁ ᾱ, ἡ, *illæſus*; item, *immodicè affectus*: ab ἐκ & πάθος, quod à πάσχω.

Ἐκπαιδεύω, f. εύσω, *inſtituo, erudio.* Th. παῖς.

Ἐκπαιφάσσω, *inſanio*, ſeu *fanatico more irruo*: ab ἐκ & παιφάσσω, *oculos undique verto*: & per reduplicat. ex φάω dictum volunt: alii q. πάντη τὰ φάη εἴσω. Th. φάω, *luceo.*

Ἔκπαλαι, adv. *jam olim.* Th. πάλαι, *olim.*

* Ἐκπαύομαι, *quieſco.*

Ἐκπειράζω, vel ἐκπειράω, *tento, experior*, ἐκπειράζωμεν, 1. pl. præſ. ſub. f. άσω, p. ἐκπεπείρακα, a. 1. ἐξεπείρασα. Th. πεῖρα.

Ἐκπέμπω, *emitto*, f. ψω, a. 1. ἐξέπεμψα, p. ἐκπέπεμφα. perf. paſſ. ἐκπέπεμμαι. ψαι, πται. a. 1. paſſ. ἐξεπέμφθην. a. 1. part. paſſ. ἐκπεμφθείς, & in pl. ἐκπεμφθέντες· ab ἐκ & πέμπω, *mitto*, f. ψω.

* Ἐκπεπλῆχθαι, perf. inf. paſſ. ab ἐκπλήσσω, *percello.*

Ἐκπεπόρευκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐκπορεύω, quod vide.

Ἐκπεποτᾶσαι, *evolâſti*, Dor. pro ἐκπεπότησαι, 2. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκποτάομαι, -ῶμαι, *evolo*, f. ήσομαι, p. πεπότημαι, quod ab ἐκ & πέτομαι, *volo*, -αι.

* Ἐκπεραιόω, -ῶ, *tranſeo, traduco.*

Ἐκπεράω, f. άσω, *exeo, trajicio*, à περάω, *tranſeo.*

Ἐκπερδικίζω, *decipio, effugio callidè*, ſeu πέρδιξ, *aucupem.*

Ἐκπέρθω, *everto, devaſto*, f. ἐκπέρσω· ἐκπέρσασ', in 3. pl. Sic ἐκπέρσασ', 3. pl. a. 1. ſub. ab ἐκ & πέρθω, *vaſto*, f. 2. παρθῶ, & per Metatheſ. πραθῶ, a. 2. ἔπραθον, p. m. πεπορθα.

* Ἐκπεριπορεύομαι, *pertranſeo indè, circumeo.*

Ἔκπερσαι, a. 1. inf. act. ἐκπέρσαντ' pro ἐκπέρσαντι, dat. ſing. a. 1. part. ab ἐκπέρθω.

Ἔκπεσε, pro ἐξέπεσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Ion. ἐκπεσεῖν, a. 2. inf. ἐκπεσών, οῦσα, όν, a. 2. part. act. ab ἐκπίπτω, *excido*: q. v.

Ἐκπέσωσι, vide in ἐκπίπτω.

Ἐκπετάννυμι, *expando*, f. ἐκπετάσω, a. 1. ἐξεπέτασα, cum ucc. ab ἐκ & πετάω, f. άσω, *pando, aperio.*

Ἐκπέφρακται, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐκφράζω, *eloquor, enarro, ediſſero*: ab ἐκ & φράζω, f. σω, *dico, memoro*, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Ἐκπέφυκα, p. m. & ἐκπέφυκα, p. act. *editus ſum*: &

Ἐκπεφυκὼς, ότος, *enatus, editus*, part. perf. act. &

Ἐκπεφυνῖαι, f. g. pl. num. part. præt. m. ἐκπεφυὼς. ab ἐκφύομαι, *enaſcor.* Th. φύω, *gigno*, quod adeas.

Ἐκπηδάω, *exilio.* Th. πηδάω, *ſalio*, f. ήσω.

Ἐκπηδήσας, αντος, *elapſus*, ejuſd. a. 1. part.

Ἐκπηνιεῖται, Att. pro ἐκπηνίσεται, 3. ſing. f. 1. m. verbi

Ἐκπηνίζω, f. ίσω, & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, *ſtamen*, ſeu *filum educo*: ab ἐκ & πηνος, *textum*, ſeu *tela.*

* Ἐκπιέζω, f. ίσω, p. ἐκπεπίεκα, *exprimo, deprimo.*

* Ἐκπικραίνω, f. ανῶ, p. ἐκπεπίκραγκα, *exacerbo.*

Ἐκπίνω, *ebibo, epoto*: à πίνω, f. πίσω, *bibo.*

Ἐκπίπτω, *excido, expellor, erumpo*, f. ἐκπεσοῦμαι, præt. ἐκπέπτωκα, a. 2. ἐξέπεσον, ες, ε, a. 2. ſub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, & in pl. ἐκπέσωσι. ab ἐκ & πίπτω, *cado.*

Ἐκπλαγεὶς, έντος, *animo perculſus*, a. 2. part. paſſ. verbi ἐκπλήσσω, quod vide.

Ἔκπλεθρον, ᾱ, τὸ, *plethri*, ſeu *jugeri menſuram excedens*: & inde

Ἐκπλεθρίζειν, *plethrum*, ſeu *jugerum curſu metiri*; exercitii genus. Ab ἐκ & πλέθρον, Poët. πέλεθρον, *jugerum.*

Ἐκπλεὶς, gen. ſing. ab ἔκπλειος pro ἔκπλεος, ᾱ, *expletus.* Th. πλέος, *plenus.*

Ἐκπλεῦσαι, a. 1. inf. act ab

Ἐκπλέω, *enavigo*, imperf. ἐξέπλεον, -ων, -ες, -εις, f. ἐκπλεύσω, a. 1. ἐξέπλευσα, a. 1. inf. ἐκπλεῦσαι. Th. πλέω, *navigo*, f. εύσω.

Ἐκπληκτικὸς, ἡ, όν, *terrorem adferens, horribilis*: &

Ἔκπληκτος, ᾱ, ὁ ᾱ, ἡ, *attonitus*: ab ἐκπλήττομαι, *attonitus reddor*, f. ξομαι, p. paſſ. ἐκπέπληγμαι, ξαι, κται. Th. πλήσσω, *percutio.*

* Ἔκπληξις, εως, ἡ, *ſtupor, pavor.*

Ἐκπληρόω, *impleo*: f. ώσω, p. ἐκπεπλήρωκα. a. 1. ἐξεπλήρωσα. p. paſſ. ἐκπεπλήρωμαι. ab ἐκ & πληρόω, *repleo.* Th. πλέος, *plenus.*

Ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, *expletio*: à præced.

Ἐκπλήσσεω, *perturbare*: præſ. imperat. Ion. pro ἐκπλήσσου, verbi ἐκπλήσσομαι, *perturbor.* Th. πλήσσω, f. ξω, *percutio.*

Ἐκπλήσσω, vel Att. -ττω, *percello, perterrefacio, ſtupefacio*: f. ξω. p. ἐκπέπληκα. a. 2. ἐξέπλαγον. imperf. paſſ. ἐξεπλησσόμην, ου, ετο, & in 3. pl. ἐξεπλήσσοντο, a. 2. paſſ. ἐξεπλάγην, ης, η, *perculſus fui*: ab eod.

Ἐκπλύνω, *eluo, abluo*: ab ἐκ & πλύνω, f. υνῶ, *lavo.*

Ἐκπλώειν τῶν φρενῶν, q. d. *extra mentem navigare*, h. e. *de ſano mentis ſtatu deturbari*: à πλώω, ſeu πλῶμι, Poët. pro πλέω, *navigo.*

Ἔκπνευσις, εως, ἡ, *exſpiratio*: ab

Ἐκπνέω, *exſpiro, affio*, f. ἐκπνεύσω, p. ἐκπέπνευκα,

πνευκα, a. 1. ἐξέπνευσα· ab ἐκ, & πνέω, *ſpiro.*

'Εκποδὼν, *eminus, procul*, adv. q. ἐκ ποδῶν, *ex pedibus.*

'Εκποιέω, *ſubduco, do adoptandum, alienum efficio*: à ποιέω.

'Εκποίησις, ἡ, *ſeminis emiſſio, alienatio*: &

'Εκποίητος, ὁ, *adoptatus*: à p. paſſ. ἐκποιέω.

'Εκπολεμέω, *debello: expugno*: &

'Εκπολεμόω, idem ac πολεμόω, *ad bellum excito.* Th. πόλεμος, *bellum.*

* 'Εκπολιορκέω, -ῶ, *expugno.*

'Εκπονέω, *elaboro, excolo, exerceo, conficio*; *labores perfero*: à πόνος, *labor*, quod á πένομαι, *facio.*

'Εκπορευομαι, *egredior*: imperf. ἐξεπορεύμην, ου, ετο. f. ἐκπορεύσομαι. p. ἐκπεπόρευμαι. 3. ſing. præſ. imperat. ἐκπορευέσθω· ab ἐκ, & πορεύομαι, *eo*: quod à πόρος, *tranſitus.* Th. πείρω, f. ρω, *tranſadigo*: p. m. πίπορα.

* 'Εκπορθέω, -ῶ, f. ήσω, *depopulor, capio, captivos duco.*

'Εκπορίζω, f. ίσω, p. κα, *excogito, quæro, comparo, ſuppeditor*; à πόρος· ab eod. Th.

'Εκπορνεύω, *effusè ſcortor*: f. εύσω. p. ἐκπεπόρνευκα. a. 1. ἐξεπόρνευσα. a. 1. part. ἐκπορνεύσας, ασα, αν· ab ἐκ, & πορνεύω, *ſcortor*, quod à πόρνη, *meretrix.* Th. περάω, *vendo.*

'Εκποτέομαι, idem quod ἐκποτάομαι, & hoc pro ἐκπέτομαι, *evolo.* Th. πέτομαι, *volo.*

* 'Εκπράκτης, ου, ὁ, *tributorum collector*; ab

'Εκπράττω, ſeu -σσω, f. ξω, *perficio, exigo*: à πράττω, *facio.*

'Εκπρεπὴς, ές, ὁ ἡ, *eximius, elegans*: ab ἐκ, & πρέπω, *decorus ſum.*

'Εκπρηξας, *operatus*: a. 1. part. Ion. ab ἐκ, & πράττω, Ion. πρήσσω, *facio*: f. ξω.

'Εκπρίαμαι, *eximo, pecuniâ corrumpo.* Th. πρίαμαι, *emo.*

'Εκπρίασθαι, ejuſd. præſ. inf.

'Εκπριόω, -ῶ, *redimo*: ab eod. Th.

'Εκπρολείπω, *relinquo*: & inde

'Εκπρολίποις, *dimittas*: 2. ſing. a. 2. opt. act. ἐκπρολιπόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐκ, πρὸ, & λειπω, *linquo*: f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

* 'Εκπτάω, *evolo.*

'Εκπτύω, *reſpuo, abhorreo*: f. ύσω. p. ἐκπέπτυκα. a. 1. ἐξέπτυσα. ab ἐκ, & πτύω, *ſpuo.*

'Εκπτωσις, εως, ἡ, *delapſio, calamitas*: &

'Εκπτωτος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, *delapſus*: à perf. paſſ. verbi ἐκπίπτω.

'Εκπυνθάνομαι, *audio, ſciſcitor.* Th. πυνθάνομαι, idem, quod adi.

* 'Εκπυόω, -ῶ, *incendo.*

'Εκπυστος, *exauditus, cognitus*: à 3. perſ. perf. paſſ. præced.

'Εκπωμα, ατος, τὸ, *poculum*: ab ἐκπίνω, *ebibo.* Th. πίνω, *bibo.*

'Εκράαθεν, Bœot. pro ἐκράανθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. vide in ἐκραίαινον.

'Εκραγα, *clamavi.* p. m. ἐκραγῆναι, p. m. inf. pro κεκραγῆναι· verbi κράζω, *clamo*: f. 2. κραγῶ. a. 2. ἔκραγον. a. 1. ἔκραξα.

'Εκραγῆναι, *erumpere*: ἐκραγεὶς, εῖσα, έν, *qui rupit.* verbi ἐκρήγνυμι, quod vide.

'Εκράϊνα, Dor. pro ἐκρήνα, a. 1. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, vide in ἐκραίαινον.

'Εκράθην, *mixtus ſum*: per Sync. pro ἐκεράσθην, a. 1. paſſ. verbi κεράννυμι, f. άσω, *miſceo.*

'Εκραίαινον, *implebam, exſequebar*: imperf. act. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, *perficio*: f. κρανῶ, a. 1. paſſ. ἐκράνθην, & per Epenth. ἐκραάνθην.

'Εκραξα, *clamavi*: & in 3. pl. ἔκραξαν, a. 1. ind. act. verbi κράζω, *clamo*, f. ξω.

'Εκραύγασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω, *vociferor*: f. άσω. p. κεκραύγακα. à κραυγὴ, *clamor*: ab eod. Th.

'Εκρέματο, *pendebat*: 3. ſing. imperf. ἐκρεμάμην, verbi κρέμαμαι, ſeu κρεμάω, *ſuſpendo.*

'Εκρέμων, *pendebas*: 2. ſing. imperf. ab ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο & Ion. ἐκρέμαο, deinde Att. contractione ἐκρέμω, imperf. verbi κρέμαμαι· a. 1. paſſ. ἐκρεμάσθην.

* 'Εκρέω, *effluo, excido.* Th. ῥέω, *fluo.*

'Εκρηγμα, ατος, τὸ, *abruptum, ſalebra, eruptio aquarum*: ab

'Εκρήγνυμι, -ύω, *effringo, erumpo.* Th. ῥήσσω, *frango.*

'Εκρήνα, pro ἔκρηνα, *implevi*: a. 1. ind. act. à κραιαίνω, pro κραίνω, *perficio*, item *impero*: f. κρανῶ. a. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρινα, & Pleonaſm. Poët. ἐκρήνα. Hinc κρήνον, άτω, a. 2. imperat.

'Εκριζόω, *eradico, extirpo*: f. ώσω. p. ἐξερρίζωκα. a. 1. ἐξερρίζωσα. a. 1. ſub. ἐκριζώσω, ης, η. a. 1. paſſ. ἐξερριζώθην. a. 1. imperat. paſſ. ἐκριζώθητι, ήτω, a. 1. part. paſſ. ἐκριζωθεὶς, έντος, f. 1. paſſ. ἐκριζωθήσομαι, ab ἐκ, & ῥίζα, *radix.*

'Εκρίθην ἀπὸ, Poët. pro ἀπεκρίθην, *reſpondi*, a. 1. paſſ. quod vide.

'Εκρίνατ', pro ἐκρίνατο, 3. ſing. a. 1. m. *interpretatus eſt*: ἔκρινεν, *elegit*, imperf. act. ἐκρίνοντο, *litigabant*, imperf. paſſ. verbi κρίνω, *ſecerno, judico.*

'Εκρίπτω, *projicio*: & inde

'Εκριψις, εως, ἡ, *projectio*: à ῥίπτω, *projicio.*

'Εκροὴ, ῆς, ἡ, & ἔκρυσις, εως, ἡ, &

'Εκροος, ου, ὁ, *effluxus*: ab ἐκ, & ῥέω, *fluo.*

'Εκράσθην, *expulſus ſum*: a. 1. ind. paſſ. verbi κρούω, *pulſo.*

'Εκρύσω, 2. ſing. a. 1. m. ἐκρυσάμην, ω, αῖο, ab eod. verbo.

'Εκρύβην, *abſconditus ſum*: a. 2. ind. paſſ. ἔκρυφον, a. 2. act.

* 'Εκρυέω, *effluo*, f. ήσω, p. ἐξερρύηκα.

'Εκρυπτον, ες, ε, imperf. act. verbi κρύπτω, *abſcondo*: f. 2. κρυβῶ.

'Εκρυφα, p. act. Att. pro κέκρυφα, *occultavi*: &

'Εκρυψα, ας, ε, *abſcondi*, a. 1. ind. act. ejuſd.

* 'Εκσαρκίζω, *excarnifico, carnem ſeparo.*

'Εκσιφονίζω, *per ſiphonem evacuo.* Th. σίφων, *tubus & canalis.*

* 'Εκσκευάζομαι, *exporto*, f. m. άσομαι, p. act. ἐξεσκεύακα.

* 'Εκσοβέω, -ῶ, f. ήσω, *commoveo, expello.*

* 'Εκσπάω, f. άσω, p. ακα, *evello.*

'Εκσπερ-

Ἐκσπερματίζω, f. ίσω, *semen emitto*: à σπέρμα, *semen*, quod à σπείρω, *sero*.

Ἔκσπονδος, ος, ὁ ἡ ὄν, *exclusus* vel *immunis à fœdere*; *fœdifragus*. Th. σπένδω, *paciscor*.

Ἐκστάδιος, ος, ὁ ἡ ον, *sex stadiorum*: à στάδιος, vel -ον, *stadium*, quod ab ἵστημι, *statuo*.

Ἔκστασις, εως, ἡ, *ECSTASIS*, *stupor*, *admiratio*: item *excessus mentis*, ab ἐξίστημι, *de statu mentis dejicio*, *mente alieno*: ab ἐκ, & ἵστημι, *sto*: f. στήσω, p. pass. ἕσταμαι, σαι.

Ἐκστατικὸς, ὴ, ὸν, *attonitus*, *mente alienatus*, *furiosus*; item *dementans*: ab iisd.

* Ἐκστραγίζω, *excolo*, *stillatim exhaurio*.

* Ἐκστρατεύω, *infesto exercitu exeo*, *invado*, *prædeo*.

Ἐκστρέφω, *inverto*, *immuto*: f. ψω. p. ἐξέστρεφα. p. pass. ἐξεστραμμαι, ψαι. πται. ab ἐκ, & στρέφω, *verto*, p. m. ἔστροφα.

* Ἐκσυρίζω, *exsibilo*.

Ἔκτα, 3. sing. Dor. pro ἔκτη· ab ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α, a. 2. verbi κτῆμι, f. κτήσω, p. ἔκτημα. p. pass. ἔκταμαι. Th. κτείνω, *occido*: f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον, & per Apocopen ἔκταν, & in 3. sing. ἔκτανε, & per Apoc. ἔκτα.

Ἔκταγκα, Poët pro ἔκτακα, perf. act. verbi κτείνω, *occido*.

Ἐκτάδην, & ἐκταδὸν, adv. *porrectim*: &

Ἐκταδὸς, ὸς, *extensus*; item *amplus*. Th. τείνω, *tendo*.

Ἐκταθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ἐκταθῆναι, a, 1. inf. pass. ab ἐκτείνω, *extendo*: ab ἐκ, & τείνω, *tendo*.

Ἔκταθεν, Bœot. pro ἐκτάθησαν, *occisi sunt*, 3. pl. a. 1. pass. ἐκτάθην, verbi κτείνω, *interficio*.

Ἔκτακα, perf. ind. act. verbi κτείνω, *occido*.

Ἐκταμένος, & Poët. κτάμενος, refracto accentu, Æol. perf. part. pass. verbi κτείνω, p. pass. ἔκταμαι.

Ἐκτάμησι, Ion. Paragoge pro ἐκτάμη, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐκτέμνω, *excido*: quod ab ἐκ & τέμνω, *seco*, *scindo*: f. 2. μὼ. a. 2. ἔκταμον. p. τέτμηκα. p. m. τέτομα.

Ἔκταμμαι, perf. ind. pass. ἐκταμμένος, perf. part. pass. verbi κτείνω, *occido*: f. 2. κλανῶ. p. ἔκτακα.

Ἐκτάμνησι, Ion. pro ἐκτάμνη, 3. sing. sub. act. verbi τάμνω, *scindo*, Ion. & Dor. pro τέμνω, idem. Vel pro ἐκτάμη, Poët. inserto ν, & Ion. addito σι, 3. sing. a. 2. sub. verbi ἐκτέμνω, *excido*: ab ἐκ, & τέμνω, *seco*: a. 2. ἔκταμον.

Ἔκλαν, 3. pl. a. 2. Bœot. pro ἔκτασαν, ab ἔκτην. verbi κτῆμι, *interficio*. Vel pro ἔκτειναν, & per Sync. ἔκταν, 3. pl. a. 1. act. à κτείνω. Sic à κτῆμι, τὸ κτάομαι, *possideo*: a. 2. ἔκτην, 3. pl. ἔκτησαν, per Sync. ἔκλαν.

Ἔκτανε, 3. sing. a. 2. act. ἔκτανον, verbi κτείνω, *occido*: f. 2. κτανῶ. p. ἔκτακα.

Ἐκτάνθαι, perf. inf. pass. ἐκτάνθην, *interfectus sum*, a. 1. ind. pass. à κτείνω, perf. pass. ἔκταμαι.

Ἔκτανον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejusd.

Ἐκτανύω, f. ύσω, idem quod ἐκτείνω, *extendo*. Th. τείνω, *tendo*.

Ἔκταξις, εως, ἡ, *ordinatio*, *instructio aciei*: ab ἐκτάττω, quod vide.

Ἐκτάραξις, εως, ἡ, *perturbatio*: &

Ἐκταράσσω, vel -άττω, *perturbo*: f. ξω. p. ἐκτετάραχα. a. 1. ἐξεταράξα· ab ἐκ, & ταράσσω, *commoveo*.

Ἔκτας, per Sync. pro ἔκτεινας, *occidisti*: ἔκταν, pro ἔκτειναν, a. 1. verbi κτείνω, vide ἔκτα.

Ἔκτασις, εως, ἡ, *extensio*; item figuræ nomen quâ syllabâ brevis producitur: ab ἐκτείνω, *extendo*: quod videas.

Ἐκτάσσω, vel -ττω, *instruo aciem*: item, *profero*, *delego*. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

Ἐκτάσω, Dor. pro ἐκτήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι. p. κέκτημαι, a. 1. m. ἐκτησάμην, ώμην, ατο.

Ἔκτατο, *interfectus fuerat*, 3. sing. pluſq. p. ab ἐκτάμην, σο· verbi κτείνω. p. ἔκτακα. p. pass. ἔκταμαι.

Ἐκτέατο, Ion. pro ἔκτηντο, ſeu ἐκέκτηντο, 3. pl. pluſq. p. pass. Sic ἐκτέαται, Ion. pro ἔκτηνται, 3. pl. perf. Nota verò & ἔκλημαι pro κέκτημαι, Ion. vel Att. dici, ut & ἐκτῆσθαι, pro κεκτῆσθαι, perf. inf. verbi κτάομαι, *possideo*.

Ἐκτεθέντα, a. 1. part. pass. acc. ſing. verbi ἐκτίθημι, *expono*.

Ἐκτεθραμμένος, acc. pl. perf. part. pass. verbi ἐκτρέφω, *enutrio*: ab ἐκ, & τρέφω, *alo*: f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραφον.

Ἐκτείνας, αντος, a. 1. part. act. ἔκτεινον, άτω, *extende*. a. 1. imperat. act. verbi ἐκτείνω, *extendo*.

Ἔκτεινε, *occidit*, 3. ſing. a. 1. ἔκτεινον, ες, ε, imperf. à κτείνω, *occido*; f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Ἐκτείνω, *EXTENDO*, *educo*: f. ἐκτενῶ. p. ἐκτέτακα. a. 1. ἐξέτεινα. a. 1. imperat. ἔκτεινον, άτω. a. 1. part. act. ἐκτείνας, αντος, ab ἐκ, & τείνω, *tendo*.

Ἐκτελέσιτ', pro ἐκτελέσητε, 2. pl. præſ. opt. act. ab ἐκτελέω, quod vide.

Ἐκτελίσαις, Æol. pro ἐκτελέσας, *cum complevisset*, a. 1. part. act. m. g. ab ἐκτελέω, quod vide.

Ἐκτελευτάσει, Dor. pro ἐκτελευτήσει, *efficiet*, f. 1. act. à τελευτάω, *ad finem perduco*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Ἐκτελίω, *perficio*: ἐκτελέειν, præſ. inf. f. έσω, p. ἐκτετέλεκα. a. 1. ἐξετέλεσα. a. 1. ſub. ἐκτελέσω, ης, η. a. 1. inf. ἐκτελέσαι, ab ἐκ, & τέλος, *finis*.

Ἔκτελὴς, έος, ὁ ἡ ὁν, *perfectus*: ab iisd.

Ἐκτέμνω, f. ἐκτεμῶ. p. ἐκτέτμηκα, a. 2. ἐξέταμον, a. 2. inf. ἐκταμεῖν, *excido*, *amputo*, *castro*. Th. τέμνω, *scindo*.

Ἐκτένεια, ας, ἡ, *perpetuitas*: ἐν ἐκτενείᾳ, *perpetuò*, pro ἐκτενῶς· ab ἐκ, & τείνω, *tendo*.

Ἐκτενέστερον, adv. *intensiùs*, *enixiùs*, comp. ab

Ἐκτενὴς, έος, ὁ ἡ ὁν, *intentus*, *assiduus*: & hinc ἐκτενέως, Ion. pro ἐκτενῶς.

Ἐκτενῶ, f. ind. act. verbi ἐκτείνω, *extendo*.

Ἐκτενῶς, *vehementèr*, *impensè*, *prolixè*; ab ἐκτείνω, quod videas.

Ἐκτέον, *habendum*, adv. poſitionis, ab ἔχω, *habeo*.

Ἕκτη, *SEXTA*, ab ἕκτος, *SEXTUS*. Th. ἕξ, *SEX*.

Ἔκτημαι,

Ἔκτημαι, pro κέκτημαι, *obtinui*, Ion. vel Att. perf. &c.

Ἐκτημένος, η, ον, *qui possidet aliquid*, perf. part. verbi κτάομαι, *possideo*.

Ἔκτηνται, pro κέκτηνται, *possident*, 3. pl. perf. ejusd.

Ἐκ τήνου, scil. χρόνου, Dor. pro ἐξ ἐκείνου, χρόνου, *ex illo tempore*.

Ἐκτησάμην, ω, ατο, in 3. pl. ἐκτήσαντο, a. 1. m. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι, *acquiro*: p. κέκτημαι.

Ἔκτῆσθαι, per Aphær. Ion. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perf. int. pass. ab ἔκτημαι, pro κέκτημαι, perf. verbi κτάομαι, *acquiro*.

Ἐκτίθεμαι, *expono*: & in 1. pl. ἐκτιθέμεθα. imperf. ἐξετιθέμην, ου, το, & in 3. pl. ἐξέθεντο· ab ἐκ, & τίθημι, *pono*.

Ἐκτική, *HECTICA* febris: f. g. ab

Ἐκτικὸς, ευ, ιῃ *habitu positus*; item *qui hecticâ febre laborat*. Th. ἔχω, *habeo*.

* Ἐκτίκτω, *pario, in lucem edo*.

* Ἐκτίλλω, f. λῶ. p. ἐκτέτιλκα, *evello*.

Ἐκτιμάω, f. ήσω, *valdè honoro*: *colo, æstimo*: &

Ἔκτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *expers honoris*: ab ἐκ, & τιμὴ, quod à τίω, *honoro*.

Ἐκτιναγμὸς, οῦ, ὁ, *excussio*: &

Ἔκτιναξατε, a. 2. imperat. ab

Ἐκτίνασσω, *excutio*: f. ξω. a. 1. ἐξετίναξα. a. 1. imperat. ἐκτίναξον, άτω. & in 2. pl. ἐκτινάξατε. a. 1. m. ἐκτιναξάμην. a. 1. part. m. ἐκτιναξάμενος, ab ἐκ, & τινάσσω, *quatio*.

Ἐκτινύω, idem. Th. τίω, *punio, solvo*.

Ἐκτίνω, f. ίσω, *exsolvo, luo*.

Ἔκτισε, *creavit*: a. 2. ind. act. verbi κτίζω, f. σω, *condo*: p. ἔκτικα. a. 1. part. κτίσας.

Ἔκτισις, εως, ἡ, *persolutio*: &

Ἔκτισμα, ατος, τὸ, *mulcta, judicatum*: à τίω, *solvo, punio*.

Ἔκτισαι, 3. sing. perf. pass. ἔκτισμαι, σαι· verbi κτίζω, *creo*: a. 1. pass. ἐκτίσθην.

* Ἐκτιτρώσκω, f. ώσω. p. ἐκτέτρωκα, pass. ἐκτέτρωμαι, *pario abortum*.

Ἐκτίω, f. ίσω, *punio, luo, solvo, rependo*. Th. τίω, idem.

Ἐκτοθεν & ἐκτοθι, pro ἔκτοσθεν & ἔκτοσθι, *extra*, regit. genit. ab ἐκτὸς, *extra*. Th. ἐκ, *ex*.

Ἐκτοῖο, *ex quo tempore*.

Ἐκτοκίζω, f. ίσω, & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, *fœnori do*: à τόκος, *usura*: quod à τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Ἐκτολμήσας, a. 1. part. act. ab ἐκ, & τολμάω, *audeo*. Th. τόλμα, *audacia*.

Ἐκτολυπεύσας, a. 1. part. act. verbi

Ἐκτολυπεύω, *perficio*: f. εύσω. ab ἐκ, & τολυπεύω, *glomero*. Th. τολύπη, *lana carpta, & operi parata*.

Ἔκτομὴ, ῆς, ἡ, *excisio*: &

Ἐκτομίας, ου, ὁ, & ἑκτομος, *exsectus, castratus*, ab ἐκ, & τέμνω, *seco*. Dicitur & Ion. ἑκτομίης, ου.

* Ἐκτομὶς, ίδος, ἡ, *sectrix*.

Ἔκτονα, præt. m. verbi κτείνω, *occido*: f. κτενῶ. perf. ἔκτακα, a. 1. ἔκτεινα.

Ἐκτοξεύω, f. εύσω, *exhaurio*, propriè *pharetram*. Th. τόξον, *arcus*.

Ἐκτοπίζω, *è loco moveo, peregrè abeo*: ab ἐκ, & τόπος, *locus*.

Ἐκτόπιος, *peregrinus*: &

Ἔκτοποι, *è loco suo emotus, inusitatus*: ab ἐκ & τόπος.

Ἔκτορ' pro Ἔκτορα, acc. sing. ab Ἔκτωρ, quod vide.

Ἕκτος, η, ον, *SEXTUS, a, um*. Th. ἕξ, *SEX*.

Ἐκτὸς, *extrà*: adv. cum gen. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex, è, à*.

Ἔκτοσθεν, *extrà*: cum gen. ab ἐκτὸς, idem: quod ab ἐκ.

Ἔκτοσε, seu ἔκτοτε, *extra*: ab ἐκτὸς, idem.

Ἐκτραπέλοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἐκτράπελος, *aversandus*: ab ἐκ & τρέπω.

Ἐκτραπῇ, *deflectat*: 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐκτραπήσομαι, f. 2. pass. ab

Ἐκτρέπομαι, *diverto, deflecto, aversor*: cum acc. a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, *deflexi*: fut. 2. pass. ἐκτραπήσομαι· ab ἐκ & τρέπω, *verto*.

Ἐκτρέπω, *deflecto*: ab eod. Th.

Ἐκτρέφω, *enutrio*: Th. τρίφω, f. θρέψω, *nutrio*.

Ἐκτρέχω, *excurro*: Th. τρέχω, *curro*: q. v.

Ἐκτριβήσομαι, f. 2. pass. ab ἐκτρίβω, *perdo*. Th. τρίβω, *tero*.

Ἐκτρίβω, f. ψω. præt. φα, *extero*: ab eod. Th.

Ἐκτρίψαι, *absumere*: ejusd. a. 1. inf. act.

* Ἔκτριψις, εως, ἡ, *deletio, obliteratio*.

Ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ, *deflectio, digressio, diverticulum*: &

Ἔκτροπος, *deflexus, malè maratus, dissentaneus*: ab ἐκτρέπω. Th. τρέπω, *verto*: præt. med. τέτροπα.

Ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, *enutritio, educatio*. Th. τρέφω, *nutrio*: p. m. τέτροφα.

Ἐκτρυγάω, *vindemio*: à τρυγάω, idem quod à τρυγη, *triticum, vindemia*.

Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, *abortus*: ab ἐκτιτρώσκω, f. ἐκτρώσω, perf. pass. ἐκτέτρωμαι, ab ἐκ, & τιτρώσκω, *vulnero*.

Ἔκτυπε, *intonuit*: 3. sing. a. 2. act. verbi τυπέω, *resono*. Th. τύπτω, *verbero*, f. ψω.

Ἔκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *expressus ex archetypo*: &

Ἐκτυπόω, -ῶ, *exprimo, effingo, informo*. ab ἐκ & τυπόω, idem: quod à τυπος. Th. τύπτω.

Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, *effigies, expressio*: &

Ἐκτύπωσις, εως, ἡ, idem à p. pass. præced.

Ἐκτυφλόω, -ῶ, *excæco*: & indè

Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, *excæcatio*: à Th. τύφλος, *cæcus*.

Ἕκτωρ, ρος, ὁ, *HECTOR*: Trojanorum dux, Priami filius.

Ἐκυδάσσαο, 2. sing. a. 1. med. Ion. & Poët. pro ἐκυδάσω, verbi κυδάζω, *convitior*. Th. κύδος, ου, ὁ, *convitium*.

Ἐκύκλωσα, σε, ε, ν. 1. ind. act. verbi κυκλόω, *cingo*, quod vide.

ΕΚΥΡΟΣ, οῦ, ὁ, *SOCER*, vel *SOCERUS*, mariti pater. Et ἑκυρὰ, Ion. ἑκυρὴ, *socrus*, mariti mater: ut πενθερὸς, & -ρὰ, *socer* & *socrus*, uxoris pater & mater.

Ἔκυρσα, *incidi*: & in 3. pl. ἔκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi κύρω, *incido*: f. ρῶ, & Æol. κυρσω.

Ἐκυρώθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi κυρόω, *sancio*. Th. κῦρος, εος, τὸ, *authoritas*.

Ἔκυψε,

ψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κύπτω, *curvo me*: f. ψω.

ἐκφαίνω, *profero, evulgo*: ab ἐκ, & φαίνω, *in lucem edo*: f. φανῶ, p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα.

Ἐκφανεν, pro ἐξεφάνησαν, Poët. & Bœot. 3. pl. a. 2. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἐκφανὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, *manifeſtus, illuſtris*: ab eod. verbo.

* Ἐκφαυλίζω & ἐκφαυρίζω, *parvi facio, extenuo, ejicio.*

Ἐκφερέμεν, Ion. pro ἐκφέρειν, *efferre*: præſ. inf. ab

Ἐκφέρω, εις, ει, *EFFERO, promo, profero*: f. ἐξοίσω. aor. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω. a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος. a. 2. ind. act. ἔξηνεγκον. a. 2. inf. ἐξενεγκεῖν, ab ἐκ, & φέρω, *fero.*

Ἐκφεύγω, *EFFUGIO*: f. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται, & ἐκφευξέομαι. a. 2. ἐξέφυγον, a. 2. ſub. ἐκφυγω, ῃς, ῃ. p. m. ἐκπέφυγα. Th. φεύγω, *fugio.*

Ἐκφεύξῃ, 2. ſing. & ἐκφευξόμεθα, 1. pl. fut. 1. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται, verbi ἐκφεύγω, q. v.

Ἐκφοβέομαι, -οῦμαι, *pertimeſco*: &

Ἐκφοβέω, *terrefacio*: f. ήσω. perf. ἐκπεφόβηκα. a. 1. ἐξεφόβησα. ab ἐκ, & φοβέω, *terrefacio*: quod à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *fugio, timeo*. p. m. πέφοβα.

Ἔκφοβος, ος, ὁ ἡ, ὁ, *exterritus, conſternatus*: ab eod. Th.

Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, *exportatio, elatio funeris, divulgatio*: ab ἐκφέρω.

Ἐκφορέω, *effero, exporto*. Th. φέρω.

Ἐκφόριον, ου, τὸ, *terræ proventus*: &

Ἔκφορος, ος, ὁ ἡ, ὁ, *exportatitius, divulgatus, percitus*: ab ἐκφέρω, *effero*: ab eod. Th.

Ἐκφράζω, *eloquor, enarro, ediſſero*: part. præſ. ἐκφράζων, οντος. part. præſ. paſſ. ἐκφραζόμενος, η, ον· ab ἐκ, & φράζω, *dico*: f. σω. p. κα. a. 1. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Ἔκφρασι, εως, ἡ, *deſcriptio*: acc. ἐκφρασιν. gen. pl. ἐκφράσεων· ab ἐκφράζω, q. vide.

Ἐκφραστέον, adject. verbale, ab eod. Th.

Ἐκφροντίζω, *excogito, non curo*. Th. φροντίς.

Ἔκφυγε, pro ἐξέφυγε. a. 2. ind. act. verbi ἐκφύγω, *effugio*: ab ἐκ, & φεύγω, *fugio*: f. εὔξομαι, a. 2. ἔφυγον. Hinc ἐκφυγωσιν, 3. pl. a. 2. ſub. πέφυγα, p. m.

* Ἐκφύρομαι, *inquinor.*

* Ἐκφύω, *inquino, concubitu fœdo.*

Ἐκφυσᾶν, *efflare*. Th. φυσάω, *inflo.*

Ἐκφύω, *enaſcor, germino*: f. ύσω. præt. ἐκπεφυκα. a. 2. ἐξέφυν, υς, υ. Th. φυω, *naſcor.*

Ἐκφωνέω, f. ήσω, *exclamo, evoco, pronuntio*: Th. φωνὴ, *vox.*

Ἐκφώνησις, εως, ἡ, *exclamatio, pronuntiatio, evocatio*: à perf. paſſ. præced. verbi.

Ἐκχέω, *effundo, exhaurio*: fut. ἐκχεύσω, f. 2. ἐκχεῶ. a. 1. act. ἐξέχευσα, ἐξέχευα, & ἐξέχεα, ας, ε, a. 1. imperat. act. ἔκχεον, άτω. 2. pl. ἐκχέατε, *effundite*: a. 1. inf. act. ἐκχέαι, imperf. paſſ. ἐξεχεόμην, -όμην, -έυ, -ύ, -έετο, -εῖτο. Th. χεω, *fundo.*

* Ἐκχλευάζω, *irrideo.*

Ἐκχραν, *ſufficere, ſatis eſſe*: præſ. inf. à χράω, *do mutuo.*

Ἐκχρήσει, *utile erit*: q. d. ἐν χρήσει ἔσται.

Ἐκχυθεὶς, έντος, *effuſus*: a. 1. part. paſſ. &

Ἐκχυθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. &

Ἔκχυντο, *effundebantur*: pro ἐκεκέχυντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ab

* Ἔκχυσις, εως, ἡ, *effuſio, fluxus*: ab

Ἐκχύω, vel ἐκχύνω, *effundo*: f. ἐκχύσω, præt. ἐκκέχυκα. a. 1. ἐξέχυσα. præſ. paſſ. ἐκχυνομαι. p. paſſ. ἐκκέχυμαι. a. 1. paſſ. ἐξεχύθην, ης, η. f. 1. paſſ. ἐκχυθήσομαι, η, σται. ab ἐκ, & χύω, ſeu χυνω, idem. Th. χέω.

Ἐκχωρέω, *excedo, diſcedo*: ἐκχωρείτωσαν, 3. pl. præſ. imperat. act. *excedant*: f. ήσω. p. ἐκκεχώρηκα. a. 1. ἐξεχώρησα. Th. χωρέω, *proficiſcor.*

Ἐκψύχω, *animam efflo, expiro*: f. ξω. p. ἐξέψυχα, a. 1. ἐξέψυξα. ab ἐκ, & ψύχω, *ſpiro.*

Ἐκώλυσε, *prohibuit*: a. 1. ind. act. à κωλύω, f. σω. p. κα. *impedio, veto.*

ΕΚΩΝ, όντος, *voluntarius*: & in f. g. ἑκοῦσα, ης, *volens*. Hinc ἀέκων & ἀεκούσιος, ἄκων & ἀκούσιος, *non voluntarius, invitus.*

Ἐλαία, ας, ἡ, *OLIVA*, fructus oleæ. Th. ἐλαία, *olea* arbor.

Ἐλάαν, *incitare*: Poët. pro ἐλάειν, ἐλᾶν, præſ. inf. ab ἐλάω, ſic in 3. ſing præſ. ind. ἐλάει, ἐλᾷ, & Poët, ἐλάα, *curſum init*: verbi ἐλάω, pro ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Ἐλάασκον, ες, ε, *ducebam*: imperf. Ion. pro ἤλαον, vel ἤλαυνον, ες, ε, ab ἐλάω, vel ἐλαύνω. a. 1. ἤλασα.

Ἔλαβον, ες, ε, & Dor. ἐλάβον, *ſumpſi*, a. 2. verbi λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι.

Ἐλαθεὶς, *tranſixus*: a. 1. part. paſſ. ab ἠλάθην verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω, perf. paſſ. ἔλαμαι.

Ἔλαθον, ες, ε, *latui*: a. 2. act. ἐλαθόμην, a. 2. ind. m. verbi λανθάνω, *lateo*: f. λήσω, p. m. λέληθα.

ΕΛΑΙΑ, ας, ἡ, *OLEA, OLIVA*, arbor. hinc ἀγριέλαιος, ου, *agreſtis oliva.*

Ἐλαῖνος, (& ἐλαΐνεος, Poët. Epenth. τοῦ ε.) ος, ὁ ἡ, ὁ, *oleaginus*: ab ἐλαία.

* Ἐλαιολογέω, *oleas colligo.*

* Ἐλαιολόγος, ος, ὁ, *olearum collector.*

Ἔλαιον, ου, τὸ, *OLEUM*, ab eod. Th.

Ἐλαίω, Dor. pro ἐλαία. ab ἔλαιον.

Ἐλαιών, ῶνος, ὁ, *olivetum*, ἐλαών, idem. Th. ἐλαία, *olea.*

Ἔλακον, ες, ε. a. 2. verbi ληκέω, *ſonitum do*: præt. m. λέλακα.

Ἐλαμίτης, ου, ὁ, nom. gentile. Hebr. *latitans.*

Ἔλαμψα, ας, ε, *ſplenduit*: a. 1. act. verbi λάμπω, *luceo.*

Ἔλασ', pro ἔλασε, 3. ſing. a. 1. act. Ion. verbi ἐλαύνω, vide

Ἐλάσαι, *compulſſe*: a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Ἔλασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐλαύνω. a. 1. part. ἐλάσας, αντος. & Poët. ἐλασσας.

Ἐλάσασκε, Poët. & Ion. pro ἤλασε, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, *impello.*

Ἐλάσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro ἐλάσαιμι, αις, ab eod. Th.

Ἐλάσιππος, ου, ὁ, *equorum agitator*: ἐλαύνων ἵππους.

Ἔλασις,

Ἔλασις, εως, ἡ, & Ἐλασία, ας, ἡ, *agitatio, militaris expeditio*: ab ἐλαύνω, *agito*.

Ἔλασκε, Ion. & Poët. pro ἤλα, seu ἤλαυνε, imperf. verbi ἐλάω, seu ἐλαύνω, f. ἐλάσω.

Ἔλασμα, ατος, τὸ, *lamina ductilis*: ab ἐλαύνω.

Ἐλασσάμενος, Poët. a. 1. part. m. ἔλασσα, ας, ε, a. 1. ind. Poët. ab eod. verbo.

Ἔλασσε, *trajecit*: 3. sing. a. 1. Poët. ut & ἐλάσσῃ, *abigat*: 3. sing. a. 1. subj. ejusd.

Ἐλάσσω, accus. contr. pro ἐλάσσονα, -σα -ω, ab

* Ἐλάσσωμα, ατος, τὸ, *diminutio*.

Ἐλάσσων, vel Att. ἐλάττων, (& ἐλαχίων) ονος, ὁ ἡ ἡ, *minor*, ἐλάττονες, *pauciores*: compar. à positivo ἐλαχὺς, *parvus*: superl. ἐλάχιστος.

Ἐλαστρέω, *agito, impello*: ab ἐλαστὴς ῆ, ὁ, *impulsor*: Th. ἐλαύνω, f. άσω, *agito*.

Ἐλάσω, *abigam*: f. 1. verbi ἐλαύνω.

Ἐλάτεια, ας, ἡ, *ELATIA*, nom. propr.

* Ἐλατείρα, *expultrix*; it. *placentæ latæ genus*; ab ἐλαύνω.

Ἔλατη, ης, ἡ, *abies*: at ἐλάτης, & ἐλάτησι, pro ἔλαται, dat. pl. Ion. indè ἐλάτινος.

Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, *agitator, auriga*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω, p. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.

Ἐλατίνη, herbæ nomen: &

Ἐλάτινος, η, & Poët. εἰλάτινος, *abiegnus*: ab ἐλάτη, *abies*.

Ἐλατόμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λατομέω. *exscindo*: f. ήσω. à λατόμος, ου, ἡ, *lapicida*, quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis*, & τόμος, *frustum*: ex p. m. τέτομα, verbi τέμνω, *scindo*.

* Ἐλατὸς, ῆ, ὁ, *ductilis*.

Ἔλαττον, adv. pro ἐλαττόνως, *minus, parum*: &

Ἐλαττονάκις, *minus, rariùs*.

Ἐλαττονέω, *minus habeo*: f. ήσω. a. 1. ἠλαττόνησα. à Th. ἐλαχὺς, *parvus*.

Ἐλαττονωθῶσιν, an ἐλαττονηθῶσιν, legend. 3. pl. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Ἐλαττόω vel -σσόω, *minuo, diminuo*: f. ώσω, a. 1. ἐλάττωσα. perf. ἠλάττωκα. præs. inf. pass. ἐλαττῶσθαι. Th. ἐλαχὺς, *parvus*: ἐλασσων vel -ττων, *minor*.

Ἐλάττωμα, vel -σσωμα, ατος, τὸ, *vitium, defectus*, à præced. verbo.

Ἐλάττων, vide ἐλάσσων.

Ἐλάττωσις, εως, ἡ, *diminutio*: ab ἐλαττόω, q. vide.

Ἐλαυνέμεν, præs. inf. Ion. pro ἐλαύνειν. ἐλαύνειν σκόπον, *scopum attingere*, ἔλαυνε, præs. imperat. verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Ἐλαύνοι, 3. sing. præs. opt. act. &

Ἐλαύνοντ' pro ἐλαυνόντε, *impellentes*: nom. dual. part. præs. ab

Ἐλαύνω, Dor. ἐλαύω. *agito, provebo, duco*: f. ώσω, q. ab ἐλάω. p. ἤλακα, & Att. ἐλήλακα. Hinc perf. part. act. ἐληλακὼς, ότος, imperf. pass. ἐλαυνόμην, ῡ, ετο, perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.

Ἐλάφειος, ῆ, ὁ ἡ ἡ, *cervinus*: &

Ἐλάφιο, gen. Ion. ab

Ἔλαφος, ῡ, ὁ ἡ ἡ, *cervus, cerva*: quasi ἰλεῖν ὄφεις, quod serpentes è cavernis trahat.

Ἐλαφρία, ας, ἡ, *levitas*: ab

Ἐλαφρὸς, ῆ, ὁ ἡ ἡ, *levis & celer*: in cervi, (dictum enim volunt qu. ἐλαφηρος, ab ἔλαφος.) item *levis*. Hinc

Ἐλαφρότερος, α, *levior*: compar.

* Ἐλαφρύνω, f. υνῶ. p. ἠλάφρυγκα, *allevo*.

Ἐλαφρῶ, *levitèr, celeritèr*: ab ἐλαφρὸς, *levis*.

Ἔλαχεν, *sortitus est*: 3. sing. a. 2. verbi λαγχάνω, *sortior*: f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι. perf. Att. εἴληχα. a. 2. ἔλαχον, ες, ε. p. m. λέλογχα.

Ἐλάχηνε, a. 1. act. verbi λαχαίνω, *fodio*.

Ἐλάχιστα, adv. *minimè*: ὡς ἐλάχιστα, *imprimis*: ab

Ἐλάχιστος, η, *minimus, pauciſſimus, breviſſimus*, ſuperl. & compar. ἐλάσσων, *minor*, à μικρὸς, vel Th. ἐλαχὺς, *parvus*: exinde novus comparat.

Ἐλαχιστότερος, *minimo minor*: Epheſ. iii. 8.

Ἔλαχον, ες, ε, a. 2. Vide ἔλαχεν.

Ἐλαχυπτέρυξ, γος, *qui alas* vel *pinnas parvas habet*: μικροπτέρυξ. ab ἐλαχὺς, *parvus*, & πτέρυξ, γος, ἡ, *ala*.

Ἔλαχτ' Σ, εῖα, ὺ, *parvus*: ut μικρὸς, comp. ἐλάσσων, ſuperl. ἐλάχιστος, *minimus*.

Ἐλάω, *agito, arceo*: Poët. pro ἐλαύνω.

Ἔλδεαι, Ion. pro ἔλδῃ, 2. ſing. præſ. ab

Ἔλδομαι, ῃ, εται, & per Proſth. Poët. ἐέλδομαι, *deſidero, cupio, appeto*: hinc

Ἔλδωρ, & ἐέλδωρ, ορος, τὸ, *deſiderium*.

Ἕλε, & ἕλ', *interfecit, rapuit*: 3. ſing. a. 2. (Ion. dempto augmento) εἷλον, ες, ε, verbi αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ᾕρεμα. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Ἐλεάζαρ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *Dei auxilium*.

Ἐλεαίρω, f. αρῶ, *miſereor*: idem quod ἐλεέω, Poët. Th. ἔλεος, *miſericordia*.

Ἐλεακείμ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *Deus reſtituet*.

Ἔλεας, avis nomen; vel ἐλέα, quia paludes inſpectat; quæ ἕλη.

Ἐλεγεῖον, ῑ, τὸ, *ELEGIACUM carmen*: ab ἔλεγος, idem.

Ἐλεγκτικὸς, ῆ, *redargutorius, reprehenſorius*: &

Ἐλεγκτὸς, οῦ, *reprehenſibilis*: &

Ἔλεγμὸς, οῦ, ὁ, *redargutio, reprehenſio*: &

Ἐλεγξάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. &

Ἐλέγξῃς, *ſpreveris*: 2. ſing. a. 1. ſub. act. ἔλεγξον, άτω, *argue*: a. 1. imperat. &

Ἔλεγξις, εως, ἡ, *redargutio*: omnia ab ἐλέγχω, *arguo, reprehendo*.

Ἐλέγον, Dor. pro ἔλεγον, imperf. verbi λέγω.

Ἔλεγος, ῑ, ὁ, *lamentatio, luctus, ELEGIA, carmen lugubre*: q. ab ἐλείω, vel ἕ λέγω, flentium vox.

Ἐλεγχείη, ης, ἡ, *probrum*: &

Ἐλεγχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *vituperabilis*: &

Ἐλέγχιστος, ejuſd. ſuperl. *probris digniſſimus*, vel *notatus*: &

Ἐλεγχθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. pass. &

Ἔλεγχος, εος, τὸ, *probrum, dedecus*: in pl. ἐλέγχεα. &

Ἔλεγχος, ῡ, ὁ, *ELENCHUS, argumentum, probatio*: omnia ab

Ἔλεγχω, fut. ξω, *arguo, argumentis* (vel *exemplis*)

exemplis) demonstro, convinco, refuto: a. 1. ἤλεγξα. a. 1. imperat. ἔλεγξον, άτω, perf. ἤλεγχα, ἐλέγχομαι, redarguor, reprehendor, perf. pass. ἤλεγμαι, ξαι, κται. a. 1 pass. ἠλέχθην. a. 1. sub. pass. ἐλεχθῶ, ῇς, ῇ.

Ἐλεδώνη, ης, ἡ, ELEDONA, species quædam polypi.

Ἐλέειν, capere: Dialys. Ion. pro ἑλεῖν. a. 2. infin. act. verbi αἱρέω, capio: fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.

Ἐλεεινός, ή, miserabilis: ab ἔλεος, q. v.

Ἐλεεῖσθαι, præs. infin. ab

Ἐλεέομαι, consequor misericordiam: ab

Ἐλεέω, -ῶ, misereor: cum. acc. f. ήσω, a. 1. ἠλέησα. a. 1. imperat. ἐλέησον, άτω, a. 1. sub. ἐλεήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἐλεῆσαι. p. act. ἐλέηκα, præs. pass. ἐλεέομαι, misericordiam consequor: p. ἠλέημαι. part. ἠλεημένος. a. 1. ἠλεήθην, a. 1. sub. ἐλεηθῶ, ῇς, ῇ, part. ἐλεηθείς, έντος. f. 1. ἐλεηθήσομαι. Th. ἔλεος, ου, ὁ, misericordia.

Ἐλεηθῶσιν, misericordiam consequantur, 3. pl. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, misericordia, ELEEMOSYNA: donum quod in pauperes erogatur. Angl. contractiùs Alms, & inde an Almoner: ut Lat. Eleemosynarius: ab ἐλεήμων, q. v.

Ἐλεήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, misericors: ab ἐλεέω.

Ἐλέησε, misertus fuit: 3. sing. a. 1. ἐλεῆσαι. a. 1. infin. verbi ἐλεέω.

Ἐλέησον, ατω, a. 1. imperat. act. ejusd. verbi.

Ἔλεητὺς, ύος, ἡ, commiseratio: Poët. Th. ἔλεος, idem.

Ἐλείθυια, ας, ἡ, id. q. Εἰλείθυια, Lucina.

Ἐλεῖν, interficere: a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, interficio, capio: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἐλειός, οῦ, ὁ, glis: ab ἕλος, εος, το, palus.

Ἐλείψασκον, reliqui: Ion. pro ἔλειψα. a. 1. ind. act. verbi λειπω, linquo: f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον.

Ἔλεκτε, concubuerat: Poët. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. pluſq. p. verbi λέγομαι, cubo: f. ξομαι. p. λέλεγμαι.

ἘΛΕΛΕῦ, acclamatio bellica: an ab ἐλελεῦ ἰη, ab hallelujah, i. e. laudate Dominum.

Ἐλελιθέε, pro ἐλελίθεσι, Ion. oblitus erat, 3. sing. pluſq. p. m. & in 3. pl. ἐλελίθεσαν, corrupta Att. penult. verbi λανθάνω, lateo: f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. præt. m. λέληθα.

Ἐλέλιζεν, torquebat: imperf. Ion. ab

Ἐλελίζω, quasso, convolvo. Th. εἰλέω, verso.

Ἐλελίζω, etiam clamo: ab ἐλελεῦ.

Ἐλέλικτο, convolutus erat: pro ἐλήλικτο, 3. sin. pluſq. p. pass. ab ἑλίσσω, volvo: f. ξω. p. ῆλιχα. perf. pass. ἧλιγμαι, & per redupl. Att. ἐλήλιγμαι, undè pluſq. p. ἐληλίγμην, ξο, κτο, ſublato utroque augmento, remanente tamen reduplicatione. Th. εἰλέω, verso.

Ἐλελίξαις, Æol. pro ἐλελίξας, a. 1. part. ab ἐλελίζω, pulso, quatio: ab eod. Th.

Ἐλέλιξεν, commovit: a. 1. ind. act. ab

Ἐλέλυτλω, f. ξω. p. χα, circumago: quod ab ἑλίσσω, volvo: à Th. ſupradict.

Ἐλέλιχθεν, Bœot. pro ἔλελίχθησαν, ejusd. 3. pl. a. 1. pass.

Ἐλελόγχει, 3. sing. pluſq. p. m. verbi λαγχάνω, ſortior: fut. κληράσομαι. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

Ἐλελοίπεσαν, omiserant: Att. pro ἐλελοίπεισαν, 3. pl. pluſq. p. m. verbi λείπω, linquo: f. ψω. p. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Ἕλεν, pro εἷλεν, invaſit: 3. ſing. a. 2. ind. act. Ion. (dempto augmento) verbi αἱρέω, capio: f. ήσω, p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.

Ἑλένη, ης, ἡ, & Dor. Ἑλάνα, HELENA: item vas. Sed ἐλάνη, ſeu ἐλάνη, lampas, fax.

Ἑλένιον, ου, τὸ, feſtum in honorem Helenæ. Eſt & ἐλένιον, herba quædam è lacrymis Helenæ nata.

Ἐλέξατο, dormivit: a. 1. m. verbi λέγομαι. f. λέξομαι.

Ἐλεόθρεπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, genitus, ſeu nutritus in paludibus: ab ἕλος, εος, τὸ, palus, & τρέφω, alo.

Ἐλεοῖσιν, menſis: dat. pl. Ion. ab ἐλεὸς, q. v.

Ἐλεὸν, misere: per Sync. pro ἐλεεινὸν: ab ἐλεεινὸς, miſer. Th. ἔλεος, ου, ὁ, misericordia.

ἜΛΕΟΣ, ους, ὁ, misericordia, commiseratio: vel εος, -ας, τό.

Ἐλεὸς, οῦ, ὁ, five ἐλεὼν, ῶνος, τὸ, menſa coquinaria, undè coquus ἕλε, i. e. accipit coquenda.

Ἐλέπισα, ας, ε, a. 1. verbi λεπίζω, q. v.

Ἐλέσθαι, inſtituiſſe, capere: a. 2. infin. m. verbi αἱρέω, capio, f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. m. εἱλόμην.

Ἕλεσθε, ſumite: 2. pl. ἑλέσθω, 3. ſing. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Ἑλετὴ, ῆς, ἡ, quæ capi poteſt: ab ἑλετὸς, ἡ, ὸν, quod ab αἱρέω, capio.

Ἑλέτην, interfecerunt: a. 2. act. dual. ἕλετο, pro εἷλετο, abſtulit: 3. ſing. a. 2. m. verbi ejusd.

Ἕλευ, elige: Dor. pro ἑλοῦ, έσθω, a. 2. imperat. m. verbi αἱρέομαι.

Ἐλευθερία, ας, ἡ, libertas: &

Ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, ingenuitas, liberalitas: &

Ἐλευθέριος, ου, ὁ ἡ ἡ, liberalis, ingenuus: ab

ἘΛΕΥΘΕΡΟΣ, ου, ὁ, LIBER: cui δοῦλος, opponitur. ἐλευθέρα, ας, ἡ, libera Adject. ἐλεύθερος, α, ον, liber, a, um, immunis.

Ἐλευθερῶντας, acc. pl. part. præſ. ab

Ἐλευθερόω, libero: f. ώσω. perf. ἠλευθέρωκα. a. 1. ἠλευθέρωσα. a. 1. ſub. ἐλευθεράσω, ῃς, ῃ perf. pass. ἠλευθέρωμαι. a. 1. pass. ἠλευθερώθην, a. 1. part. pass. ἐλευθερωθείς, έντος, f. 1. pass. ἐλευθερωθήσομαι. Th. ἐλεύθερος, liber.

Ἐλευθέρως, & -ρίως, adv. liberaliter, ingenuè: ab eod. Th.

Ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, liberatio: &

Ἐλευθερωτὴς, οῦ, ὁ, liberator: à perf. pass. verbi ἐλευθερόω, cujus Th. ἐλεύθερος, liber.

Ἐλευθῆρος, & ἐλευθηρ, ῆρος, ἡ, nom. propr. urbis in Bœot.

Ἐλεύθω, venio: inuſ. ab ἐλάω. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, venio: at

Ἐλευθὼ, εἰλείθυια, Lucina, quod invocetur, ut partus veniat in lucem; ab ἐλεύθω, venio.

Ἔλευσις, εως, ἡ, adventus; ab inuſ. ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι.

Ἐλεύσομαι, ῃ, ῇ, veniam; & in 3. pl. ἐλεύσονται,

σονται, f. 1. m. ἐλευσόμενος, f. 1. part. m, verbi ἔρχομαι, *venio*: a. 2. m. ἦλυθον, & per Sync. ἦλθον, εις, ε.

'ΕΛΕΦΑΙΡΩ, & ἐλεφαίρομαι, *decipio, noceo, lædo*: 3. ſing. imperf. ἐλεφαίρετο.

● 'Ελεφαντάρχης, ου, ὁ, *dux eorum qui pugnant ex elephante*, -τάρχαι, *qui ſexdecim elephantis præ unt.*

'Ελεφάντειος, 'Ελεφαντικός· &

'Ελεφάντινος, η, *ELEPHANTINUS*: *eburneus*: ab ἐλέφας.

● 'Ελεφαντίασις, εως, ἡ, *lepra.*

'ΕΛΕΦΑΣ, αντος, ὁ, *ELEPHAS*; item *ebur*: dens elephantis; hinc verbum præcedens.

'Ελέχθην ης, ν, *dictus ſum*: a. 1. ind. paſſ. à λέγω, *dico*: f. ξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα.

'Ελῑψε, *decorticavit*: 3. ſing. a. 1. act. à λέπω, f. ψω. a. 2. ἔλαπον.

'ΕΛΗ, vel εἴλη, ης, ἡ, *calor ſolis*: hinc εἴλεσις, εως, ἡ, *æſtus*. Sed

'Ελη, a. 2. ſub. act. q. ab ἕλω, inuſ. pro quo αἱρέω, *capio*: a. 2. εἷλον, & dempto ι; (quod pro augmento accipit) ἕλον, in ſub. ἕλω, ης, η.

'Ελησα, Poët. pro ἐλησα, Poët. pro à λάω, λῶ, *volo*: pro θέλω, per Aphæreſin ſyllabæ initialis.

'Ελησι, *ceperis*: a. 2. ſub. m. Ion. pro ἕλη. ab αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, & ſub. ἕλωμαι, tanquam ab ἕλω, inuſ. expuncto ι, quod pro augmento ἕλω recipit ut in ἕλη dictum.

'Ελήθετο, *oblitus eſt*: Ion. pro ἐλάθετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi λανθάνω. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

'Ελήλακα, *abegi*: perf. Att. pro ἤλακα, verbi ἐλαυνω, *agito*: f. ἐλάσω.

'Εληλάκεσαν, *ejecerant*: Att. pro ἠλάκεισαν, 3. pl. pluſq. p. ejuſd.

'Εληλακότες, *proiecti ſunt*: perf. part. act. Att. pro ἠλακότες, ejuſd.

'Ελήλαμαι, & ἠληλάμην, perf. & pluſq. perf. paſſ. *abactus ſum*: &

'Ελημένος, *ſummotus*: pro ἠλαμένος, perf. part. Att. ab ἐλαύνω, *abigo.*

'Ελήλαϑ, Att. pro ἤλαϑ, ejuſd. perf. 3. perf. & ἐλήλατο, *immiſſus erat*: Att. pro ἤλατο, pluſq. p.

'Ελήλεγκται, *redargutus eſt*: perf. Att. paſſ. pro ἤλεγκται, verbi ἐλεγχω, *redarguo.*

'Ελήλεγμαι, *convictus ſum*: pro ἔλεγμαι, perf. ind. paſſ. ab eod.

'Εληλίδαται, Ion. pro ἐλήλανται, ſeu ἐληλασμένοι εἰσί. 3. pl. perf. paſſ. verbi ἐλαύνω.

'Εληλυθώς, perf. part. m. Att. & Æol. pro ἐληλυθώς, verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. p. m. ἦλυθα, &

'Ελήλυθα, Att. & Æol. ἐλήλυθα, pro ἦλυθα, *veni*: perf. m. ejuſd.

'Εληλύθειν, *veneram*: & in 3. pl. ἐληλύθησαν, Att. pro ἐληλύθεισαν, pluſq. p. m. ejuſd.

● 'Ελήλυθότες, pl. part. m.

'Ελήλυθυῖα, *adveniens*: præt. part. m. f. g. à maſc. ἐληλυθώς, quod à præt. m. ἐλήλυθα, verbi ἔρχομαι.

'Ελῆξα, ας ε, a. 1. ind. act. verbi λήγω, *ceſſo*: f. ξω.

'Ελήφθης, *ſumptus es*: 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi λαμβάνω, *ſumo*: f. λήψομαι. a. 2. ἐλάβον.

'Ελθὲ, Att. pro ἔλθε, *veni*: a. 2. imperat. &

'Ελθεῖν, a. 2. infin. ἐλθοι, a. 2. opt. ἔλθῃς, a. 2. ſub. verbi ἔρχομαι, *venio.*

'Ελθέμεν, Ion. & ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, a. 2. infin. ejuſd.

'Ελθὲν, etiam &

'Ελθῶ, Dor. pro ἐλθεῖν, *venire* vel *veniſſe*: a. 2. inf. act. ab a. 2. ἦλθον, verbi ἔρχομαι.

'Ελθης, ἐλθῃ, 2. & 3. ſing. a. 2. ſub. act. ſic & ἔλθῃσ' pro ἐλθῃσι, quod ejuſd. verbi Ion. pro ἔλθῃ, a. 2. ſub. σι, Paragog.

'Ελθοι, *venerit*: 3. ſing. a. 2. opt. act. ἐλθοίμην, οῖο, a. 2. opt. m. ejuſd.

'Ελθὸν, a. 2. part. n. g. ἐλθόντ' pro ἐλθόντος, nom. dual. ἐλθόντα, acc. ſing. m. g. ab ἐλθὼν, a. 2. part. act. verbi præced.

'Ελθόντεσσιν, *advenientibus*: dat. pl. ejuſd. part. Ion. & Poët. pro ἐλθοῦσιν.

'Ελθοσαν, Bœot. pro ἦλθον, 3. pl. a. 2. ind. Sic ἔλθοισαν, in Bibliis, pro ἔλθοιεν, 3. pl. a. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι.

'Ελθοῦσ' pro ἐλθοῦσα, a. 2. part. f. g. ab eod.

'Ελθω, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. act. &

'Ελθὼν, υσα, ὸν, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, *venio*: a. 2. ἦλθον.

'Ελιγμήσομαι, *complicabor*: f. 2. ind. paſſ. verbi ἑλίσσω, vel -τλω. a. 2. ἤλιγον, a. 2. paſſ. ἠλίγην. Th. εἰλέω, *verſo.*

'Ελιέζερ, ὁ, *Eliezer*: nom. viri, indecl. Heb. *Deus reſtituet.*

'Ελιθοβόλεον, -ων, imperf. ἐλιθοβόλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λιθοβολέω, *lapidibus ferio*: à λίθος, *lapis*, & βάλλω, *jacio*: p. m. βέβολα.

'Ελικας, acc. pl. *curvas*: ἑλίκεσσιν, dat. pl. ab ἕλιξ, ικος, ἡ, *volumen*: & adj. ſumitur pro *intortus.* Th. εἰλέω, *verſo.*

'Ελίκη, ης, ἡ, nom. urbis in Achaiâ, terræ motu ſublatæ: item urſa major, inter aſtra: item ab Arcad. *Salix*, quod tortilis ſit.

'Ελικοβλέφαρος, ου, ὁ ἡ, cui palpebræ ſunt volubiles, tortiles, aut nigræ: Veneris Epithet. ab

'Ελικὸς, ῆ, *volubilis, niger*: ab ἑλίσσω, *volvo*: Th. εἰλέω, idem.

'Ελικτὸς, ὴ, ὸν, *involutus, intortus, curvus*: qu. ab εἱλίσσω, *circumvolvo*: ab eod. Th.

'Ελικὼν, ῶνος, ὁ, nom. montis, nomen habens ab anfractuoſis viis. Hinc

'Ελικωνιάδες, *Muſæ*: d. pl. 'Ελικωνιάδεσσι. &

'Ελικώνιαι παρθένοι, pro Muſis.

'Ελίκωπες, nom. pl. ab ἑλίκωψ, *cui oculi verſatiles, nigri*: vel *rotundi*: ab ἑλικος, *volubilis, niger*: quod ab εἱλίσσω, *volvo.* (Th. εἰλέω, *verſo*) & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus.* Th. ὄπλομαι, *video.*

'Ελίκωπες, etiam Græci dicebantur, ἀπὸ τῦ ἑλίσσειν τὰς κώπας, *à remis circumvertendis.*

'Ελικώπιδα, acc. ſing. *limis oculis contuentem*: ab

'Ελικῶπις, ιδος, ἡ, dicitur de puellâ *quæ amantium oculos ad ſe trahit*: vel *quæ nigris oculis eſt decora*: vel *cui oculi ſunt volubiles & rotundi*: ab iiſd. ac ἑλίκωψ, ſupra.

'ΕΛΙΝ-

ΕΑΙΝΝΤΩ, & ἐλινύω, *quiesco, otior, sedo:* q. ab εἰλέω, *concludo:* ut sit conclusum velut vivere.

ΕΛΙΝΟΣ, υ, ὁ, *ramus:* q. ab εἰλεῖσθαι, *circumagi:* agitatur in arbore.

Ἕλιξ, & εἵλιξ, ικος, ἡ, *volumen, involucrum, gyrus, clavicula, armilla, annulus:* item *species hederæ.* Adjectivè etiam pro *intorto,* & *implicito, volubili:* ab ἐλίσσω. Th. εἰλέω, *volvo.*

Ἐλιεδ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *Laus Dei.*

Ἐλίπανε, ας, ε, a. 1. act. à λιπαίνω, *pinguefacio:* f. ανῶ.

Ἔλιπον, ες, ε, *reliqui:* & in 3. pl. ἔλιπον. a. 2. act. verbi λείπω, *linquo:* f. ψω. p. φα. p. m. λέλοιπα.

Ἐλισάβετ, *Elizabetha:* nom. mulieris indecl. Hebr. interpret. *Deus juravit.*

Ἐλισσαῖος, αίου, nom. Prophetæ Hebr. interpret. Lat. *à Deo salus.*

Ἑλισσόμεν, & ἑλισσέμεναι, Dor. pro ἑλίσσειν, præs. inf. verbi ἑλίσσω, *circumvolvo.* Th. εἰλέω, *volvo.*

Ἐλίσσετο, 3. sing. & ἐλίσσοντ' pro ἐλίσσοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi λίσσομαι, *supplico.*

Ἑλισσομένη, præs. part. pass. ab

Ἑλίσσω, vel -τλω, & εἰλίσσω, seu -τλω, *volvo, circumvolvo, complico:* f. ξω. p. εἵλικα, (pro augmento enim ἑλίσσω post ε adsciscit ι) perf. pass. εἵλιγμαι, ξαι, κται. Th. εἰλέω.

Ἐλιφθεν, *relicti sunt:* Bœot. seu Æol. Sync. pro ἐλείφθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi λείπω, *linquo:* f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ἑλίχρυσον, vel ἑλειόχρυσος, υ, ὁ, planta agrestis fl rem aurei coloris habens. εἶδος φυτῦ, ἅ τὸ ἄνθος ὅμοιον κρόκῳ, ἢ οἷον χρυσοειδές. Interp. Theocr. in Idyll. 1.

Ἔλκε, *trahebat:* imperf. Ion. pro εἵλκον, ες, ε, ἔλκεν, Ion. pro ἕλκυ, præs. imperat. pass. verbi ἕλκω, *trabo:* f. ἑλξω, q. v.

Ἕλκει, *ulceri,* dat. sing. ab ἕλκος, *ulcus.*

Ἑλκέμεν, præs. inf. Ion. pro ἕλκειν, ab ἕλκω.

Ἕλκεο, vide in ἕλκε.

Ἑλκεσίπεπλος, υ, ὁ ἡ, *longâ veste induta:* ab ἕλκω, *trabo,* & πέπλος, υ, ὁ, *vestimentum muliebre.*

Ἕλκετο, *traxit:* imperf. pass. Ion. pro εἵλκετο· ab ἕλκω, *trabo,* q. v.

Ἑλκεχίτων, ωνος, ὁ ἡ, *cui longa est tunica:* ab ἕλκω, *trabo,* & χιτών, *tunica.*

Ἑλκέω, -ῶ, f. ήσω. id. quod ἕλκω, *trabo:* item *dilacero, violo.*

Ἑλκηδόν, adv. *tractim, luctando, attrahendo,* ut supplantetur. Th. ἕλκω.

Ἑλκηθμὸς, οῦ, ὁ, *violenta tractio:* ab ἑλκέω.

Ἑλκίζω, f. ίσω, idem ac Th. ἕλκω, *trabo.*

ΕΛΚΟΣ, εος, τὸ, *ULCUS:* dat. sing. ἕλκει, ἕλκεϊ. q. ab ἕλκω, *trabo:* ob distractionem cutis & continui divulsionem: vel quod vitiosos attrahat humores.

Ἑλκόω, *exulcero:* f. ώσω. p. ἥλκωκα, p. pass. ἥλκωμαι, undè part. ἡλκωμένος. Th. ἕλκος, *ulcus.*

Ἑλκτικὸς, οῦ, *tractorius, attractivus:* &

Ἑλκτὸς, ῆ, *tractus, ductilis.* Th. ἕλκω, *trabo.*

Ἕλκυσις, εως, *tractio:* &

Ἑλκυσμὸς, οῦ, ὁ idem.

Ἑλκυσ-άζω, *trahendo rapto:* ab

Ἑλκύω, *trabo:* f. ύσω. a. 1. εἵλκυσα, (per ι enim ἑλκύω facit incrementum) a. 1. inf. act. ἑλκύσαι, a. 1. part. ἑλκύσας, ασα, ας. ab

ΕΛΚΩ, *trabo,* & Metaph. *vivo cum aliquo:* imperf. εἵλκον. (augetur etiam ἕλκω, ι post ε recipiendo) f. ξω. p. χα. hinc ἕλξις, εως, ἡ, *tractio:* ολκὺ, ῆς, ἡ, idem. ὁλκὸς, οῦ, ὁ, *tractus:* ἑλκέω, & ἑλκύω, *trabo:* ἑλκυστικὸς, *attractivus.*

Ἑλκώδης, εος, ὁ ἡ, *ulcerosus:* &

Ἕλκωμα, ατος, τὸ, *ulceratum:* &

Ἑλκωματικὸς, οῦ, *ulcerativus;* &

Ἕλκωσις, εως, ἡ, *ulceratio:* omnia à Th. ἕλκος, *ulcus.*

Ἔλλαβε, *sumpsit:* Poët. pro ἔλαβε, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι. p. λέληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Ἑλλάδος, gen. sing. ab Ἑλλὰς, q. v.

Ἑλλαμβανόμενος, η, ον, *captus, apprehensus:* pro ἐκλαμβανόμενος. Th. λαμβάνω.

Ἑλλάμπω, *illustro:* &

Ἐλλάμψεσθαι, Ion. & Poët. fut. 1. m. pro λαμπρὸν γενήσεσθαι, *clarum ac illustrem fore:* ex ἐν, λάμπω, *splendeo.*

Ἕλλαν, ανος, ὁ, Dor. pro Ἕλλην, Att. etiam pro Ἑλληνικὸς ponitur. Hinc

Ἑλλάνιος πατὴρ, pro Ἑλλήνιος.

Ἑλλανοδίκας, α, ὁ, Dor. pro Ἑλληνοδίκης, υ, ὁ, idem valet ac si dicas, Ἑλλήνων δίκαστης, *Græcorum judex.*

Ἑλλὰς, άδος, ἡ, *Græcia:* dat. Ἑλλάδι. acc. Ἑλλάδα. Interdum adjectivè pro ἑλληνικὴ. Th. Ἕλλην, quod videas.

Ἑλλάσαι, Poët pro ἐλάσαι. *abegisse:* a. 1. infin. verbi ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω.

Ἑλλάσποντος, ω, ὁ, Dor. pro Ἑλλήσποντος, υ, ὁ, *HELLESPONTUS.*

Ἔλλαχον, Poët. pro ἔλαχον, *sortitus sum:* a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω, *sortior:* a. 2. sub. λάχω, ης, η. p. m. λέλογχα.

ΕΛΛΕΒΟΡΟΣ, seu ἑλλέβορος, υ, ὁ, *HELLEBORUS, veratrum:* παρὰ τὸ ἑλεῖν, βορᾶ, quod capiat seu suffocet esu.

Ἑλλεδανοῖσιν, dat. pl. Ion. ab

Ἑλλέδανος, ῦ, ὁ, *vinculum, restis:* ab ἕλλω, *stringo.* Th. εἰλέω, *coarcto.*

Ἑλλειπὴς, έος, ὁ ἡ, id. quod ἐλλιπὴς, ab

Ἐλλείπω εις, ει, *relinquo, prætermitto: defitio:* à λείπω, *linquo:* f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον.

Ἔλλειψις, εως, ἡ, *derelictio, prætermissio, defectus,* item figura à Th. præced.

Ἔλλεπε, *mala:* q. ab ὀλλύω, *perdo.*

Ἑλλεχὴς, ὁ ἡ, *vulgatus, qui est in omnium ore & sermone:* ab ἐν, & λέχη, ης, ἡ, *sermocinatio.*

ΕΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, *HELLEN:* filius Deucalionis, à quo autore Ἕλλην dicitur *Græcus.*

Ἑλληνίζω, *cum Græcis facio, Græcos imitor, Græcè loquor:* f. ίσω. p. ἑλλελληκα. p. pass. ἑλλήνισμαι, undè est ἑλληνισμὸς, οῦ, ὁ, *Græcismus.* Th. Ἕλλην, *Græcus.*

Ἑλληνικὸς, ὴ, ὸν, *Græcus, a, um,* item *Græcanicus:* &

Ἑλληνικῶς, adv. *Græcè:* &

Ἑλλήνιος, ος, idem ac Ἑλληνικὸς, q. v. &

Ἑλληνὶς, ίδος, ἡ, *Græcia.* Th. Ἕλλην.

Ἑλλη-

Ἑλληνισμὸς, οῦ, ὁ, *Græciſmus*: proprietas Græcæ linguæ: &
Ἑλληνιστὴς, οῦ, ὁ, *Græcanicus*: &
Ἑλληνιστὶ, adv. *Græcè*: à perf. paſſ. verbi ἑλληνίζω. Th. Ἕλλην.
Ἑλληνοδίκαι, ὧν, οἱ, *præſides ac judices certaminum Græcorum*, qui & ἀγωνοθέται vocabantur. Th. δίκη, *jus*.
Ἕλληξα, Poët. pro ἔληξα, a. 1. ind. act. à λήγω, *ceſſo*: f. ξω.
Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, *HELLESPONTUS*.
Ἐλλιπὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, & ἐλλιπὲς, τὸ, *cui deeſt aliquid, imperfectus*: ab ἐλλείπω, *deficio*. Th. λείπω, *linquo*.
Ἐλλογέω, *imputo*: cum dat. ἐλλόγει, præſ. imperat. f. ἐλλογέσω. a. 1. ἐνελόγησα· ab ἔλλογος, *rationis particeps*: ex ἐν, & λόγος, *ratio*: quod à λογίζομαι, *reputo*. Th. λέγω, *dico*.
Ἐλλόγιμος, ου, ὁ, idem quod λόγιμος, *celebris, nobilis*. Th. λέγω, *dico*.
Ἕλλοπας, *mutus*: acc. pl. ab ἔλλοψ, q. v.
Ἐλλοπεύω, & ἐλλοπιεύω, *piſcor*: ab ἔλλοψ, epitheton piſcium: q. v.
Ἔλλος, οῦ, ὁ, *hinnulus*; vertitur etiam *mutus*: q. ab ἔλλαω, *contineo*.
Ἔλλοψ, οπος, ὁ, *mutus, piſcis, acipenſer*: ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, & λείπω, *linquo*.
Ἔλλω, *contineo*, q. ab εἴλω, *coarcto*.
Ἑλλώτια, ων, τὰ, *dies feſtus*, de quo conſule Pindari Scholiaſten, Olymp. Od. 13.
Ἕλμινς, νθος, ὁ, *lumbricus, tinea*: ab εἰλεῖν, quia ſe volvit repens.
Ἐλμωδὰμ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. interpret. *Deus menſurabit eos*.
Ἕλξις, εως, ἡ, *tractio, attractus*: ab ἕλκω, *trahо*.
Ἐλοχίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi λοχίζομαι, q. v.
Ἔλοιον, *lavabam*, Dor. pro ἔλουν, verbi λούω, *lavo*: vel à verbo Poët. λοίω, imperf. ἐλόεον, ἐλόων, & Dor. ἐλόεν.
Ἐλοιδόρει, 3. ſing. imperf. act. verbi λοιδορέω, *convitior, maledico*. Th. λοίδορος, ου, ὁ, *convitiator*.
Ἑλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. verbi αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
Ἕλοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. &
Ἑλοῖσα, ας, ᾱ, Dor. pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. &
Ἑλόμην, Ion. pro εἱλόμην, a. 2. m. ejuſd.
Ἕλον, Ion. pro εἷλον, *cepi*, aor. 2. ind. act. ἕλοντ' pro ἕλοντε, dual. a. 2. part. ἕλοντα, acc. ſing. ejuſd. temp. ἕλοντο, *ſumpſerunt*, 3. pl. a. 2. m. Ion. ab ἕλω, inuſ. pro quo αἱρέω, *capio*.
Ἕλος, ους, τὸ, *palus*: indè ἑλώδης, εος, ὁ ἡ ὀ, *paluſtris*: an ἕλος, à πελος, *niger*: quia lutulentula paludis aqua.
Ἑλοῦ, *elige*: a. 2. imperat. ab αἱρέω.
Ἑλόμεν, *lavabamus*: per Sync. pro ἐλούομεν, ab ἔλουον, imperf. verbi λόω, *lavo*. f. σω.
Ἑλοῦντες, nom. pl. f. 2. part. verbi αἱρέω, f. 2. ἑλῶ, εῖς, εῖ.
Ἑλοῦσ', pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. ἑλοῦ, a. 2. imperat. m. ejuſd.
Ἐλόχευθεν, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi λοχεύω, *pario*: εύσω. a. 1. ἐλόχευσα, ας, ε, *peperi*. Th. λοχὸς, οῦ, ὁ ἡ, *gravida*, in λόχος.
Ἑλόωσι, Poët. pro ἑλῶσι, vel ἑλάσσι, 3. pl. præſ. pro fut. ab ἐλάω, quo Poët. pro ἐλαύνω utuntur.
Ἔλπεαι, *ſperas*: pro ἔλπη. 2. ſing. præſ. ἔλπεσθαι, præſ. infin. ab ἔλπομαι, η, εται, Poët. pro ἐλπίζω, *ſpero*. Th. ἔλπις, *ſpes*.
Ἔλπεο, *ſpera*: Ion. pro ἔλπου, præſ. imperat. vel 2. ſing. imperf. Ion. pro ἤλπεο, verbi ἔλπομαι. Poët. pro ἐλπίζω, *ſpero*, ab eod. Th.
Ἐλπίζω, *ſpero*, imperf. ἤλπιζον, f. 1. ίσω, Att. ιῶ. p. ἤλπικα. p. part. ηλπικὼς, ότος, a. 1. act. ἤλπισα. a. 1. part. paſſ. ἐλπισθείς. ab
Ἐλπὶς, ίδος, ἡ, *ſpes*: dat. pl. ἐλπίσι.
Ἐλπισθεὶς, a. 1. part. paſſ. ἐλπίσασα, a. 1. part. act. f. g. ab ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς.
Ἐλπιστέον, *ſperandum*: nom. verbale ab eod.
Ἐλπιῶ, *ſperabo*; pro ἐλπίσω, f. 1. Att. ejuſd.
Ἔλπομαι, Poët pro ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς.
Ἐλπόμενος, *ſperans*: ejuſd. præſ. part.
Ἐλπὼ, *ſperare facio*: p. m. ἔολπα, Att. ſeu Ion. pro ἤλπα. ſæpè pro præſente uſurpatur.
Ἕλσαι, *immittere*: per Sync. pro ἐλάσαι, a. 1. infin. act. Sic & ἔλσαν pro ἔλασαν, 3. pl. Ion. a. 1. ind. ἔλσας pro ἐλάσας, a. 1. part. verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.
Ἔλσαι, verò eſt a. 1. infin. act. per Sync. pro ἑλκύσαι, ab ἑλκύω, *trahо*: q. v.
Ἕλυμα, & ἔλυμα, ατος, τὸ, *pars aratri in medio, temo, buris*: ab ἕλω, *trahо*. Th. εἰλέω, *verſo*.
Ἑλύμας, α, ὁ, nomen magi. Arab.
Ἐλυμήναντο, 3. ſing. a. 1. m. ab ἐλυμηνάμην, ω, ατο, verbi λυμαίνω, *voſto*: f. 2. m. λυμανοῦμαι. Th. λύμη, *exitium*.
Ἔλυμος, *theca citharæ, tibiæ genus è buxo, arcus*: ab ἕλιω, *intego*. Eſt & ἔλυμος, *panicum*, Etymol. ab ἕλος.
Ἐλύπει, 3. ſing. imperf. act. ἐλύπησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi λυπέω, *doleo*: f. ήσω. p. λελύπηκα. Th. λύπη, *dolor*.
Ἔλυσα, ας, ε, *ſolvi*: a. 1. ind. act. ἐλυσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi λύω, *ſolvo*, f. σω. p. λέλυκα.
Ἔλυτρον, ου, τὸ, *involucrum alicujus rei, theca, alveus aquarum*: ab εἰλέω, *involvo*.
Ἐλυτρόω, *tegmine involvo*.
Ἐλυτρώσω, *liberaſti*, 2. ſing. a. 1. m. verbi λυτρόω, *libero*: à λύτρον, *pretium redemptionis*. Th. λύω, *ſolvo*: f. σω. p. λέλυκα.
Ἑλύω, vel ἐλύω, f. ώσω, *involvo, intego, implico*. ab εἰλέω, *involvo*.
Ἕλφος, *butyrum*, Cypriis.
Ἕλω, *capiam*: a. 2. ſub. act. at ἑλῶ, f. 2. verbi αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ab ἕλω, inuſ.
Ἑλώδης, εος, ὁ ἡ ὀ, *paluſtris*: ab ἕλος, *palus*.
Ἐλωὶ, Syriacè. Hebr. אלי, hoc eſt, Θεέ μου, *Deus mi*.
Ἕλωμαι, *auferam*: a. 2. ſub. m. verbi αἱρέω, *capio*: a. 2. εἷλον.
Ἑλὼν, *capiens*: a. 2. part. act. ejuſd.
Ἕλωρ, ορος, τὸ, *captura*: pl. ἕλωρα, &
Ἑλώριον, ου, τὸ, idem: q. ab ἕλω, *capio*, inuſ. pro αἱρέω.
Ἕλωρος, ου, ὁ, fluvii Siculi nomen.

Ἐμ', pro ἐμὲ, acc. sing. ab ἐγὼ, *ego.*
Ἐμάθετε, 2. pl. a. 2. ind. &.
Ἔμαθον, ες, ε, *didici:* a. 2. verbi μανθάνω, f. μαθήσομαι. p. μεμάθηκα. a. 2. part. μαθών.
Ἐμάθοσαν, *didicerunt:* 3. pl. a. 2. Bœot. pro ἔμαθον, q. v.
Ἐμαίναντε, *desideravit:* 3. sing. a. 1. act. Poët. gem. σ, verbi μαιμάω. Th. μάω, *vehementèr cupio.*
Ἐμακάρισεν, 3. sing. a. 1. act. verbi μακαρίζω, *beatum prædico:* f. ίσω. p. μεμακάρικα. Th. μάκαρ, *beatus.*
Ἐμαλάχθην, *emollitus sum:* a. 1. pass. verbi μαλάσσω, seu -τλω, *mollio:* f. ξω. p. μεμάλαχα.
Ἐμαλοφόρει, Dor. pro ἐμηλοφόρει, 3. sing. imperf. act. verbi μηλοφορέω, *poma fero:* ex μῆλον, *pomum,* & φέρω, *fero.*
Ἐμάνην, *insanivi:* aor. 2. ind. pass. verbi μαίνομαι, *insanio:* f. μανοῦμαι.
Ἐμάξατο, *exterfit:* 3. sing. a. 1. m. verbi μάσσω, vel -τλω, *abstergo:* f. ξω. aor. 1. ἔμαξα. p. pass. μέμαγμαι.
Ἐμάρανε, *tabefecit:* 3. sing. a. 1. act. à μαραίνω, unde etiam
Ἐμαράνθην, ης, η, *extinctus sum:* & in 3. pl. ἐμαράθησαν, a. 1. pass. à μαραίνω, *marcessere facio:* f. ανῶ. p. μεμάραγκα. perf. pass. μεμάραμμαι.
Ἐμαργαίναντο, 3. pl. a. 1. m. verbi μαργαίνω, *in anio.* Th. μάργος, *insanus.*
Ἐμαρνάσθην, 3. dual. imperf. verbi μάρναμαι, *pugno.*
Ἐμᾶς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, *meus, a, um.* Th. ἐγὼ, *ego.*
Ἐμαυτοῦ, *meiipsius:* dat. ἐμαυτῷ, caret nom. sing. dual. necnon. pl. Quoties verò pluraliter effertur, id fit divisè, ἡμεῖς, αὐτοὶ, *nos ipsi,* ὑμεῖς αὐτοὶ, *vos ipsi.* Sic ἐγὼ αὐτὸς, *ego ipse.* σὺ αὐτὸς, *tu ipse.* ἀπ' ἐμαυτοῦ, *ponte meâ.*
Ἐμαχεσάμην, ω, ατο, a. 1. m. à μάχομαι, *pugno:* 3. pl. imperf. ἐμάχοντο. f. μαχήσομαι, & ἐσομαι. p. pass. μεμάχημαι. a. 1. pass. ἐμαχέθην.
Ἔμβα, pro ἔμβηθι, a. 2. imperat. verbi ἐμβαίνω, *ingredior:* a. 2. ἐνέβην. Ex ἐν, & βαίνω, *eo.* f. βησομαι.
Ἐμβάδον, adv. *terrestri itinere:* ab ἐμβαίνω.
* Ἐμβάθυνος, *sapiens,* i. e. *profundus cogitatione;* Hesych.
Ἔμβαινον, imperf. Ion. pro ἐνέβαινον, ab
Ἐμβαίνω, *ingredior, progredior:* f. ἐμβήσομαι. p. ἐμβέβηκα. a. 2. ἐνέβην. a. 2. part. ἐμβάς, αντος. Th. βαίνω, *eo.*
Ἐμβαλεῖν, a. 2. infin. act. verbi ἐμβάλλω.
Ἐμβαλεῖν κώπαισι, Poët. *incumbere remis.*
Ἔμβαλλε, *conjicit:* 3. sing. imperf. pro ἐνέβαλλε, *irruebat:* &
Ἐμβάλλεο, præs. imperat. pass. Ion. ab
Ἐμβάλλω, *injicio, infero, impello, ingredior, irrumpo:* f. αλῶ, p. ἐμβέβληκα. a. 2. ἐνέβαλον, inf. ἐμβαλεῖν. ab ἐν, & βάλλω, *jacio.*
Ἐμβάλοι, *conjiceret,* 3. sing. a. 2. opt. act. ἐμβαλοῦσα, a. 2. part. f. g. &
Ἔμβαλον pro ἐνέβαλον, a. 2. per Sync. ab ἐμβάλλω, q. v.
* Ἔμβαμμα, ατος, τὸ, *intinctus;* ex ἐμβάπτω.
Ἐμβαπτίζω, f. ίσω. &
Ἐμβάπτω, *intingo, immergo:* f. ψω. p. ἐμβέβαφα. a. 1. ἐνέβαψα. a. 2. part. act. ἐμβαφας, αντος· ex ἐν, & βάπτω, *tingo.*
Ἐμβὰς, άντος, a. 1. part. act. ab ἐμβαίνω, *ingredior:* q. v.
Ἐμβασίλευον, ες, ε, imperf. Ion. pro ἐνεβασίλευον, ab
Ἐμβασιλεύω, *regno in:* f. εύσω. p. ἐμβεβασίλευκα. a. 1. ἐνεβασίλευσα. Th. βασιλεὺς, *rex.*
Ἔμβασις, εως, ἡ, *ingressus; solium,* in quo lavamus: ab ἐμβαίνω, quod videas.
Ἐμβασίχυτρος, ὁ, ἡ, nom. propr. muris: ab ἐμβαίνω, *ingredior.* (Th. βαίνω, *eo*) & χύτρος, *olla.*
Ἐμβατεύω, *fastuosè incedo, invado, ingero me:* f. εύσω. p. ἐμβεβάτευκα. a. 1. ἐνεβάτευσα. ab ἐν, & βατεύω, *ineo:* ab eod. Th.
Ἐμβάφιον, τὸ, *acetabulum, vas quod lucernæ usum præstat:* &
Ἐμβάψας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐμβάπτω, *intingo,* q. v.
Ἐμβέβακεν, Dor. & Poët. pro ἐμβέβηκεν, *insistere fecit:* perf. act. &
Ἐμβεβάσαν, per Sync. Poët. pro ἐνεβεβήκεισαν, 3. pl. pluſq. p. act. ἐνεβεβήκειν, ab ἐμβαίνω, *ingredior.* Th. βαίνω, *gradior, eo:* f. βήσομαι. p. βέβηκα, Ion. βέβαα· & in 3. pluſq. p. act. Ion. ἐβεβάεισαν, per Sync. βεβάσαν, *ingressi erant.*
Ἐμβεβαὼς, υῖα, *ingressus, insistens:* & ἐμβεβηκὼς, perf. part. ejusd.
Ἐμβέη, Ion. pro ἐμβῇ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐμβαίνω, *ingredior:* ex ἐν, & βαίνω, *eo:* f. βησομαι. a. 2. ἔβην, in sub. βῶ, βῇς, βῇ, & Ion. βέω, βέῃς, βέῃ, & Poët. βείω, βείῃς, &c.
Ἔμβη, Ion. & Poët. pro ἐνέβη, 3. sing. a. 2. ind. act. &
Ἐμβήη, Poët. pro ἐμβαίη, 3. sing. a. 2. opt. act. (ut σαίη pro σαίη) ejusd. verbi
Ἔμβηθι, *inscende:* a. 2. imperat. &
Ἐμβῆναι, a. 2. infin. verbi ἐμβαίνω.
Ἐμβιβάζω, *facio ut inscendat, impono, impello:* f. άσω. a. 1. ἐνεβίβασα, ex ἐν, & βιβάζω, *ineo.* Th. βαίνω, *eo.*
* Ἔμβιασις, ιος, ἡ, *vita, victus, permansio in vitâ.*
Ἐμβλέπω, *intueor:* cum dat. imperf. ἐνέβλεπον. f. ἐμβλέψω. a. 1. ἐνέβλεψα, ας, ε, ab ἐν, & βλέπω, *video.*
* Ἐμβληθίζονται, 3. pl. f. 1. pass. &
Ἔμβλημα, ατος, τὸ, *EMBLEMA, operi alteri insertum:* &
Ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio, irruptio, fluminis ostium:* omnia ab ἐμβάλλω, *immitto.* Th. βάλλω, *jacio.*
Ἐμβολιμαῖος, ᾱ, *insertus:* sic
Ἐμβόλιμος, ᾱ, *intercalaris:* ab eod. verbo & Th.
Ἔμβολα, τὰ, in mediâ fabulâ à mimis *interposita:* ab
Ἔμβολον, ου, τὸ, q. d. *interjectorium, paxillus, vectis, promontorium:* &
Ἔμβολος, ὁ, *navis rostrum, acies cuneata:* & Loci nom. Pind. ab iisd.
Ἐμβραμαι, *fato destinatus sum,* pro εἵμαρται,

μαι, Laconicè adjecto β, Euphoniæ gratia, & ſublato ι, perf. ind. paſſ. & indè

Ἐμβραμίην, pro εἱμαρμένη, *fatum*: à μείρω, *divido, ſortior*: p. m. ἔμμορα pro μέμορα.

Ἐμβριθὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, *gravis, conſtans*: ab ἐν & βρίθω, *ingraveſco*.

Ἐμβριμάομαι, -ῶμαι, *fremo, gravitèr interminor*, cum dat. imperf. ἐνεβριμάομην, -ῶμην, f. ήσομαι. a. 1. m. ἐνεβριμησάμην, ω, ατο, ab ἐν, & βρέμω, *fremo*.

Ἐμβρίμημα, ατος, τὸ, *comminatio cum auſteritate, mugitus, indignatio*.

Ἐμβρονιον μικρὸν ἡ ἀπόρρυτον ἱμάτιον Ἰδηρικὸν, q. ab ἐν & βορὰ, ut in eo cibus capi poſſit.

Ἐμβροντάω, -ῶ, f. ήσω, *attonitum reddo*: Undè

Ἐμβροντησία, ας, ἡ, *ſtupor, veſania*: &

Ἐμβρόντητος, ὁ, *attonitus, veſanus*: ab ἐν, & βροντάω, *tono*. Th. βρόντη, *tonitru*.

Ἔμβρυον, ὁ, τὸ, (q. d. τὸ ἐντὸς τ γαστρὸς, βρύον) *EMBRYON, infans utero concluſus*: *fœtus*. Th. βρύω, *ſcateo, pullulo*.

Ἔμβρυος, ὁ, *pregnans, genitalis*: ab eod.

Ἐμεγαλαύνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μεγαλύνω, *prædico*: q. v.

Ἐμέγηρα, *invidi*: a. 1. ind. act. verbi μεγαίρω, *invideo*: f. αρῶ.

Ἐμεθὰ, 1. pl. a. 2. m. ἔμην, ἔσω, verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. p. εἶκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἦν.

Ἐμέθεν, Att. pro ἐμεῖσθεν, Ion. pro ἐμεῦθεν, gen. ſing. ab ἐγὼ, *ego*.

Ἐμεθύσθην, ης, η, a. 1. paſſ. &

Ἐμεθυσθήσαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi μεθύω, *inebrio*. Th. μέθυ, *vinum*.

Ἔμεινα, ας, ε, *manſi*, a. 1. act. verbi μένω, *maneo*: f. νῶ. p. μεμένηκα. a. 1. inf. μεῖναι.

Ἐμείο, gen. Ion. & Poët. pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.

Ἔμελε, *curæ erat*, imperf. impers. verbi μέλει· f. μελήσει. p. μεμέληκε.

Ἐμέλησε, *curæ fuit*, a. 1. ind. verbi μέλει, *curæ eſt*, imperf.

Ἔμελλε, imperf. verbi μέλλω, *futurus ſum*.

Ἐμεμεκὼς, perf. part. act. ab ἐμέω, *vomo*: quod infrà videas.

Ἐμεμίγμην, ξω, χθω, pluſq. p. verbi μίγνυμι, *miſceo*: f. μίξω, p. μέμιχα.

* Ἐμέμνητο, 3. ſing. pluſq. perf. μνάομαι, *memini*.

Ἐμέμφετο, 3. ſing. imperf. verbi μέμφομαι, *incuſo*: f. ψομαι.

Ἐμὲν, *ſumus*, Poët. pro ἐσμὲν, 1. pl. præſ. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἔμεν, *eſſe*, Ion. pro εἶναι. ab eod.

Ἔμεν, ἤμεναι, Dor. pro εἶναι, a. 2. infin. verbi ἵημι, *mitto*. Poteſt &, ἧμεν eſſe 1. pl. a. 2. act. ἦν, ἦς, in pl. ἦμεν & ἔμεν.

Ἐμενοίνα, 3. ſing. imperf. verbi μενοινάω, *curo*. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*.

Ἔμεινον, imperf. act. verbi μίνω, *maneo*: f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Ἐμενος, a. 2. part. m. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 2. ἦν. a. 2. m. ἔμην.

Ἐμίσας, a. 2. part. act. verbi ἐμέω, *vomo*.

Ἐμετείθη, *dimiſſus fuit*, Ion. pro μεθείθη, a. 1. paſſ. à μεθίημαι.

Ἐμετάω, *vomiturio*: &

Ἐμετικὸς, ὴ, ὸ, *vomitorius*: &

Ἐμετὸς, ὴ, ὸ, *vomitus*: item adj. *vomitu ejectus*: ab ἐμέω, *vomo*.

Ἐμεῦ, *mei*, gen. Dor. & Æol. pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, *ego*.

ΕΜΕ΄Ω, -ῶ, *VOMO*: f. ήσω. p. ἤμεκα· & Att. reduplic. ἐμήμεκα. a. 1. ἤμεσα. a. 1. imperat. act. ἔμεσον, άτω. a. 1. infin. ἐμέσαι.

Ἐμεωῦτῦ, Ion. pro ἐμαυτῦ, *mei ipſius*. Sic in acc. ἐμεωῦτόν.

Ἐμὴν, acc. ſing. f. g. ab ἐμὸς, ὴ, ὸν, *meus, a, um*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Ἔμην, *miſi*, a. 2. m. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. act. ἦν.

Ἔμηνα, a. 1. ind. act. ἐμηνάμην. a. 1. m. verbi μαίνομαι, *inſanio*: f. 2. m. μανοῦμαι. p. m. μέμηνα.

Ἐμήνει, 3. ſing. imperf. act. verbi μηνίω, f. ίσω, q. v.

Ἐμήνυθεν, Bœot. pro ἐμηνύθησαν. 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi μηνύω, *indico*: f. ύσω. p. μεμήνυκα. a. 1. ind. paſſ. ἐμηνύθην, ης, η, a. 1. part. paſſ. μηνυθεὶς, εῖσα, έν.

Ἐμήνυσεν, 3. ſing. a. 1. act. ejuſd.

Ἐμήσατο, *excogitavit, paravit*, 3. ſing. a. 1. m. verbi μήδομαι, *delibero, cogito*; *cum ſolertiâ quid facio*: f. ήσομαι. Th. μῆδος.

Ἐμηχανέατο, Ion. pro ἐμηχανῶντο, *moliebantur*. 3. pl. imperf. verbi μηχανάομαι, ῶμαι. Th. μηχανὴ, *machina*,

Ἐμίανα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω.

Ἔμιγον, *miſcui*, a. 2. ind. act. ἐμίγην, a. 2. paſſ. verbi μίγνυμι, *miſceo*: f. μίξω. p. μέμιχα.

Ἐμίηνα, *maculavi*, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω, f. ανῶ, *inquino, fœdo*.

Ἔμικτο, Ion. pro ἐμέμικτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi μίγνυμι, *miſceo*: f. ξω. p. χα.

Ἐμιμήσω, 2. ſing. a. 1. m. verbi μιμέομαι, *imitor*: f. ήσομαι.

Ἔμιμνε, *expectabat*, 3. ſing. imperf. verbi μίμνω, *maneo*. Th. μένω, f. νῶ, *maneo*: a. 1. ἔμεινα.

Ἐμίν᾽ & ἔμίνε, *mihi*, Dor. pro ἐμοὶ, dat. ſing. ab ἐγὼ, *ego*.

Ἔμιξε, a. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, *miſceo*: f. μίξω. a. 2. ἔμιγον.

Ἐμίσγετο, imperf. paſſ. verbi μίσγομαι, id. quod μίγνυμαι, *miſceor*: f. 1. paſſ. μιχθήσομαι. p. μέμιγμαι. a. 1. paſſ. ἐμίχθην. a. 2. ἐμίγην.

Ἐμίσησαν, *oderunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi μισέω, *odi*: f. ήσω. Th. μῖσος, εος, τὸ.

Ἐμισθώσατο, 3. ſing. a. 1. verbi μισθόω, *mercede loco*. Th. μισθὸς, *merces*.

Ἔμιστεν, Bœot. ſeu Æol. Sync. pro ἐμίχθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi μίγνυμι, *miſceo*, f. ξω.

Ἐμίχθην, a. 1. ind. paſſ. ejuſd.

Ἔμμα, Æol. pro εἷμα, ατος, τὸ, *veſtis*: ab ἕω, *induo*,

Ἔμμαθε, Poët. pro ἔμαθε, a. 2. ind. act. verbi μανθάνω, *diſco*: f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Ἐμμανὴς, ὁ ἡ ἤ, *furens*: ab

Ἐμμαίνομαι, *adverſus aliquem inſa io*: fut. ἐνμανοῦμαι. Th. μαίνομαι, *inſanio*

Ἐμμε-

Ἐμμανουὴλ, ὁ, nomen *Salvatoris*, indecl. Hebr. interpret. Θεάνθρωπος, *nobiscum Deus.*

Ἔμμαους, ἡ nomen villæ, indecl. Hebr. interpret. *propugnaculum.*

Ἐμμαπίως, adv. *dictio citiùs*: q. ἅμα τῷ ἔπει· ab ἔπος, *verbum.* Th. ἔπω, *dico.*

Ἐμματτῶ, *attrecto, palpo*: expon. ἐμμάττειν, ergò ab ἐμμάσσω, q. *intus tango.* Th. μάσσω, *abstergo.*

Ἐμμεναι, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, *permaneo*, q. v.

Ἐμμελετάω, f. ήσω, *meditor*: quod à μελετάω, *curam gero.* Th. μέλει, *curæ est.*

Ἐμμελέτημα, ατος, τὸ, *meditatio, exercitatio.*

Ἐμμελητέον, ejusd. adj. verbale.

Ἐμμελὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, *aptus, concinnus*: ab ἐν, & μέλος, *carmen*: indè

Ἐμμελῶς, & ἐμμελέως, *concinnè, aptè*, adv.

Ἐμμεμαυῖα, p. part. act. Ion. f. g. verbi μάω, *cupio*: f. ήσω. p. μέμηκα. p. part. μεμηκὼς, υῖα, ὸς, & per Crasin μεμαὼς, υῖα, ὸς.

Ἐμμεμαὼς, *incitatus*, præt. act. part. m. g. gen. αότος, & per Ectasin Poët. μεμαῶτος, acc. sing. ἐμμεμαῶτα, vide præced.

Ἐμμέμηνα, p. m. verbi ἐμμαίνομαι, *insanio*: ab ἐν, & μαίνομαι, idem f. μανοῦμαι.

Ἔμμεν, ἔμμεναι, & ἔμεναι, Poët. & Æol. Dor. pro εἶναι, *esse*: ab εἰμὶ, *sum.*

Ἐμμενὲς, τὸ, *constantia*: & adverbialiter *constanter*: n. g. ab ἐμμενὴς. &

Ἐμμενέως, Poët. & ἐμμένως, adv. *constanter*: ab

Ἐμμενὴς, ὲος, ὁ ἡ ὲν, *permanens*: ab

Ἐμμένω, *permaneo, persevero*: præs. ind. ἐμμένειν. f. ἐμμενῶ. p. ἐμμεμένηκα. a. 1. ἐνέμεινα, ex ἐν, & μένω, *maneo.*

Ἔμμεσος, η, ὁ ἡ ὸν, *intermedius, qui medium habet.* Th. μέσος, *medius.*

Ἔμμετρος, ος, ὁ ἡ ὸν, *servans modum*: ab ἐν, & μέτρον, *mensura.*

Ἐμμήνιος, ος, ὁ ἡ ὸν· &

Ἔμμηνος, ος, ὁ ἡ ὸν, *menstruus, a, um*: τὰ ἔμμηνα, vel -ια, *menstrua mulierum.* Ex ἐν, & μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis.*

Ἔμμι, *sum*: Dor. & Æol. pro εἰμὶ, *existo.*

Ἔμμορ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον. Heb. *lutulentus.*

Ἔμμορα, ας, ε, *sortitus sum*, per Metaph. pro μέμορα, p. m. verbi μείρω, *divido, sortior.*

Ἐμμυλων, ωνος, ὁ, *mola*: Num. xi. 8. ἐν τῷ ἐμμυλαγι· sed rectiùs, ἐν τῷ μύλῳ, Th. μύλη, *mola.*

Ἐμνάσατο, Dor. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. m. vide in ἔμνασα. Sic ἔμνασεν, pro ἔμνησεν, *memoriam renovavit.*

Ἐμνήμυκα, pro ἤμυκα, perf. Att. per redupl. & Pleonasm. pro τὸ ν. ab ἠμύω, *inclino, cado.*

Ἔμνησα, *memini*, a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω, *in memoriam revoco*: f. μνήσω. p. μέμνηκα, p. pass. μέμνημαι· &

Ἐμνήσθην, ης, η, *memini*, a. 1. ind. pass. ejusd. Th. μνάομαι.

Ἐμνώοντο, pro ἐμνῶντο, *memores erant*, Poët. 3. pl. imperf. verbi μνάομαι.

Ἐμόγησα, ας, ε, *laboravi, defessus fui*: a. 1. ind. act. verbi μογέω, f. ήσω, *tolero, laboro.* Th. μόγος, *labor.*

Ἔμοιγε, *mihi*, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego*: γε adj. Att.

Ἐμοῖο, Att. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐγὼ· & Ion. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐμός.

Ἔμολε, *venit*, a. 2. act. verbi μολέω, sive μόλω, *advenio.*

Ἐμόλυνα, ας, ε, a. 1. ind. verbi μολύνω, *inquino.*

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, *MEUS, a, um*: ab ἐμοῦ, *mei*, gen. ἐγὼ, *ego.*

Ἐμόχθει, 3. sing. imperf. act. ἐμοχθοῦμεν, 1. pl. à μοχθέω, *laboro*: f. ήσω. p. μεμόχθηκα. Th. μόχθος, *labor.*

Ἔμπα, *tamen*, idem quod ἔμπαν.

Ἐμπαγέντων, gen. pl. ab

Ἐμπαγεὶς, *infixus*, a. 2. part. pass. verbi ἐμπήγνυμι, *infigo*: ex ἐν & πηγύω, seu πήγνυμι, *compingo*: f. πήξω. p. πέπηχα. a. 1. ἔπηξα. a. 2. ἔπαγον. a. 2. pass. ἐπάγην. p. m. πέπηγα.

Ἐμπάζεαι, Ion. pro ἐμπάζῃ, 2. sing. præs. ab

ΕΜΠΑΖΟΜΑΙ, *curo, rationem habeo*: f. άσομαι. hinc ἔμπαξ, ακος, ὁ, *curator.*

Ἐμπαθὴς, ές, ῆτ, ὁ ἡ ὴ, *affectibus deditus*: ex ἐν, & πάθος, εος, τὸ, *morbus, affectus.* Th. πάσχω, *patior*: a. 2. ἔπαθον.

Ἐμπαθοῦς, ejusd. gen. sing.

Ἐμπαιγμα, ατος, τὸ, *illusio.*

Ἐμπαιγμὸς, οῦ, ὁ, *ludibrium*: ab

Ἐμπαίζω, *illudo*: cum dat. imperf. ἐνέπαιζον. f. ξω. p. ἐμπέπαιχα. a. 1. part. ἐμπαίξας, αντος, p. pass. ἐμπέπαιγμαι. a. 1. pass. ἐνεπαίχθην. f. 1. pass. ἐμπαιχθήσομαι. Th. παίζω, *ludo*, f. σω & ξω.

Ἐμπαίκτης, ου, ὁ, *irrisor*: à præced.

Ἐμπαίξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ejusd.

Ἔμπαλιν, *retrò, contrà* & *contrario*: adv. ἔμπαλιν γνώμης, *præter sententiam*: sic ἔμπαλιν πέπλος, *in contrariam delectationis.* Th. πάλιν, *rursus.*

Ἐμπαλλάσσειν, Ion. pro ἐμπλέκειν, *involvere, illaqueare.* Alii per simplex λ scribunt: vide in παλάσσω, *inquino.*

Ἐμπαραγίνομαι, *supervenio*

ΕΜΠΑΣ, & Ion. ἔμπης, & Att. vel Dor. ἔμπα & ἔμπαν, *tamen omninò, prorsus*: q. ab ἐν, & πᾶς, *omnis.*

Ἐμπάσσω, f. άσω, *inspergo, intexo.* Th. πάσσω vel -πτω, *conspergo, variego.*

Ἔμπεδα, nom. pl. n. g. ab ἔμπεδον, *firmum*: *tutum* & *constans*: ab ἐν, & πέδον, *solum.*

Ἐμπεδάω, -ῶ, vel ἐμπεδάω, Ion. *compedibus constringo*: ex ἐν & πεδάω. Th. πέδη, *pedica.*

Ἐμπεδὰως, Poët adv. ab ἐμπέδως, *firmitèr, constanter, assiduè.*

Ἐμπεδόμοχθος, ος, Poët. *laboriosus, ærumnosus*: ab ἔμπεδος, *firmus*, (quod à πέδον, *solum*) & μόχθος, *labor.*

Ἔμπεδον, Poët. adv. quod & ἐμπέδως, *firmitèr, tutò, perpetuò*: ab ἔμπεδος.

Ἐμπεδορκέειν, -εῖν, *fœdus servare*: ab ἔμπεδος, *firmus*, & ὅρκος, *jusjurandum.*

Ἔμπεδος, ος, ὁ ἡ ὸν, *stabilis, firmus*: ab ἐν, & πέδον, *solum.*

Ἐμπε-

Ἐμπεδοσθενὴς, ἐος, ὁ ἡ, ὐ, *qui firmum robur habet*: ὁ ἔμπεδον σθένος ἔχων.

Ἐμπεδόω, f. ώσω, *stabilio, firmitèr & constanter servo*, seu *observo*: &

Ἐμπέδως, adv. *firmitèr, certò*: ab ἔμπεδος, *stabilis*. Th. πέδον.

Ἐμπεδῶς, item, per Crasin pro ἐμπεδέως, quod vide: ab ἔμπεδος.

Ἐμπειρία, ας, ἡ, *peritia, experientia*: & indè

Ἐμπειρικὸς, ὴ, *EMPIRICUS*: medicus qui ab experimentis solùm medicinam novit & tractat. Angl. **an Empirick.** utrumque ab

Ἔμπειρος, *peritus*: undè ἐμπείρως, *peritè*, adv. Th. πεῖρα, *conatus*.

Ἐμπέλα, præs. imperat. ab

Ἐμπελάω, idem quod πελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, adv. *propè*.

Ἐμπελαδὸν, & δὶν, *propè, juxtà*, adv. ab eod.

Ἐμπελάζω, & άω, idem quod πελάζω, & -άω, *appropinquo, admoveo*. Th. πέλας, *propè*.

* Ἐμπελάσαντες, *inter se committentes*: a. 1. part. pl. num. ab ἐμπελάζω.

Ἐμπεπαρμένος, perf. part. pass. verbi ἐμπείρω, *infigo*: f. ρῶ. p. ἐμπέπαρκα· ab ἐν, & πείρω, *transfigo*.

Ἐμπ πιστευμένος τὴν φυλακὴν, *custodia ejus fidei commissa*: perf. part. pass. ex ἐν, & πιστεύω, *credo*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Ἐμπ πραμένος, perf. part. pass. ab ἐμπιπράσκω, *vendo*. Th. πιπράσκω, *vendo*. f. σω. p. pass. πέπραμαι. Th. περάω, idem.

Ἐμπεριπατέω, f. ήσω, *inambulo*; ab ἐν, περὶ, & πατέω, *calco*.

Ἐμπερόναμα, ατος, τὸ, *vestis fibulis adstricta*: Dor. pro ἐμπερόνημα, quod à p. pass. verbi περονάω. Th. περόνη, *fibula*.

Ἔμπεσε, *inciderat*, pro ἐνέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐμπίσῃ, 2. sing. a. 2. sub. & in 3. pl. ἐμπέσωσι, ἐμπεσεῖν, a. 2. infin. verbi ἐμπίπτω, *incido*, q. v.

Ἐμπέσωσι, 3. pl. a. 2. sub. ejusd.

* Ἐμπετανύω, f. ύσω, p. κα, *extendo*: ex ἐν, & πετανεύω, id.

Ἔμπετες, Dor. per Sync. & conversione σ in τ, pro ἐνέπεσες, 2. sing. a. 2. act. ab ἐμπίπτω, *incido*. Vel est imperf. ab ἐμπέτω, pro ἐμπίπτω, neglecto augmento. Th. πίπτω, *cado*, a. 2. ἔπεσον, & Dor. ἔπετον.

Ἐμπεφυῖα, *implexa*, perf. part. f. g. à φύω, p. πέφυκα, & in m. voce πέφυα. p. part. πέφυως, πεφυῖα, & per Sync. πεφῦα.

Ἐμπέφυν, *innata est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. cum præt. augmento, pro ἐνεφύη, ab ἐμφύω, *innascor*. Alii dicunt esse 3. sing. perf. sub. act. πεφύω. ῃς, ῃ, pro πεφύκω, per Sync. ut πεφυῶς, pro πεφυκὼς, sed tunc ι subscribi deberet. Th. φύω, *nascor*.

Ἐμπεφυκὼς, & ἐμπεφυὼς, υῖα, ὸς, *implexus, affixus*, part. ab ἐμπέφυκα, & in m. voce ἐμπεφυκα, perf. act. verbi ἐμφύω. Th. φύω.

* Ἐμπήγνυμαι, *concrescо*.

* Ἐμπηδάω, -ῶ, f. ήσω, *insilio, irruo*.

Ἔμπης, Ion. pro ἔμπας, q. v.

Ἐμπιμπλάω, vel -πλάω, seu ἐμπίμπλημι, vel -πλημι, *impleo, satio*: f. ήσω, p. ἐμπέπληκα. ex ἐν & πίμπλημι, quod cum πλήθω, ejusd. est originis & significationis. Th. πλέος, *plenus*.

* Ἐμπίμπρημι, f. ήσω. p. ἐμπέπρηκα, *incendo*.

Ἐμπίπλανται, 3. pl. præs. ind. pass. & ἐμπίπλασθαι, præs. inf. verbi ἐμπιπλάω· &

Ἔμπιπλη, *impleto*, Att. pro ἐμπίπλαθι, seu ἐμπίπλασθι, præs. imperat. verbi ἐμπίπλημι. ab eod.

Ἐμπιπρασκόμενος, ὴ, præs. part. ab ἐν, & πιπράσκω, *vendo*, perf. pass. πέπραμαι. a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, *vendo*.

Ἐμπίπτω, *incido, invado; obvius fio*: f. ἐμπεσοῦμαι. p. ἐμπέπτωκα. a. 1. ἐνέπεσον. a. 2. ἐνέπεσον. f. m. ἐμπεσοῦμαι· ab ἐν, & πίπτω, *cado*: p. πέπτωκα.

Ἔμπις, ίδος, ἡ, *culicis genus*: q. ab ἐμπίνω, quia sorbet sanguinem ex cute.

Ἐμπιστεύω, f. σω, *fido, confido, fidei committo*: à πιστεύω, idem, quod à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Ἐμπλακεὶς, έντος, *implicatus*, a. 2. part. pass. ab ἐμπλέκω, *implico*, q. v.

Ἐμπλάσσω, vel -τω, f. σω, *illino, inspergo, obstruo*; *in massam formo*. Th. πλάσσω, *fingo*.

Ἐμπλαστὸς, & -αστικὸς, ῆ, *illinendum, aptus*: &

Ἔμπλαστρος, (sub. φαρμακεῖο) vel ἔμπλαστρον, (sc. φάρμακον) *EMPLASTRUM*, compositio ex emplasticis: ἔμπλαστρον, compositionem, ἔμπλαστος, materiam respiciens. Angl. a **Plaister**, ab ἐμπλάσσω.

Ἔμπλεία, ας, ἡ, *plena*: Ion. ab ἔμπλειος, quod ab ἔμπλεος, idem quod simplex Th. πλέος, *plenus*.

Ἐμπλεῖμην, a. 2. opt. m. verbi ἐμπίπλημι, seu ἐμπίμπλημι, *impleo*: ut δείμην, ex τίθημι. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐμπλέκω, *IMPLICO, irretio, intexo*: f. ἐμπλέξω. p. ἐμπέπλεχα. a. 1. ἐνέπλεξα. a. 2. ἐνέπλακον, præs. pass. ἐμπλέκομαι, cum dat. perf. pass. ἐμπέπλεγμαι. a. 2. pass. ἐνεπλάκην. a. 2. part. pass. ἐμπλακεὶς, έντος. p. m. ἐμπέπλοκα, undè ἔμπλοκη, *nodus*: ab ἐν, & πλέκω, *necto*.

Ἔμπλεως, idem quod πλέος, *plenus*.

Ἐμπλέω, *innavigo, innato*. Th. πλέω, f. εύσω.

Ἐμπλήδην, *confertim*, adv. ab

Ἐμπλήθω, *impleo, expleo*: f. ήσω. p. ἐμπέπλησμαι. a. 1. ἐνέπλησα. p. pass. ἐμπέπλεσμαι, *impletus fui*: a. 1. pass. ἐνεπλήσθην. a. 1. sub. pass. ἐμπλησθῶ. ab ἐν & πλήθω. Th. πλέος.

Ἔμπληκτος, ὴ, ὁ ἡ ὐ, *attonitus, stupidus, vecors*; ab ἐμπλήσσω, q. v.

Ἐμπλήμενος, per Sync. pro ἐμπλησάμενος, a. 1. part. m. verbi ἐμπίπλημι, *impleo*. Sunt qui velint dici præs. pass. verbi πλήμι, à πλήθω. Sed apud Suid. scribitur ἐμπλημένος, qui præteritum esse innuit, augmento carens. Th. πλέος, *plenus*.

Ἔμπλην, *propè*, adv. ab ἐμπλάω, vel -άζω, per Sync. pro ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *propè*.

Ἐμπλῆσατω, Ion. pro ἐνεπλήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐμπλήθω, *impleo*; f. σω. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐμπλησθείς, έντος, a. 1. part. paſſ. ἐμπλησθῆναι, a. 1. inf. ejuſd.

* Ἐμπλησθῆναι, a. 1. infin. ejuſd. verbi

Ἐμπλήσσω, vel -πλῶ, *feriendo irruo, ingruo: obſtupefacio*. Th. πλήσσω, *percutio*.

Ἐμπλοκή, ῆς, ἡ, *nodus, implicatio*: ab ἐμπλέκω, *implico*. Th. πλέκω, *necto*.

* Ἐμπλόκια, ων, τὰ, *mundi muliebris ſpecies crinibus implicata*: it. *feſtum* Athenis.

Ἐμπνεύσαις, Æol. pro

Ἐμπνεύσας, αντος, a. 1. part. act. &

Ἔμπνευσις, εως, ἡ, *inſpiratio*: &

Ἔμπνευστὸς, ή, *inſpiratus*: ab

Ἐμπνέω, & -εἰω, Poët. *in ſpiro, ſpiro*, cum gen. f. εύσω. perf. ἐμπέπνευκα. a. 1. ἐνέπνευσα. Th. πνέω, *ſpiro*.

Ἔμπνους & ἔμπνυς, υ, ὁ ἡ ὑ, *ſpirans, vivus*: acc. ἔμπνυν· ab ἐμπνέω, *inſpiro*: ex eod. Th.

Ἐμπνυθη, *reſpiravit*, pro ἐνεπνύθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. à πνύμαι, *ſpiro, ſapio*: p. πέπνυμαι, p. part. πεπνυμένος, *ſapiens*. Th. πνέω, *ſpiro*: f. εύσω.

Ἐμποδίζω, f. ίσω, *pedes implico, impedimento ſum*: &

Ἐμπόδιον, υ, τὸ, *impedimentum*, ex ἐν & πῦς.

Ἐμπόδισμα, ατος, τὸ, & -μὸς, οῦ, ὁ, idem & ab iiſd.

Ἐμποδοζατέω, *impedio*, f. ήσω. p. ἐμπεποδοζάτηκα. à ſeq. & ἵζαμαι, *ſto*.

* Ἐμποδοζάτης, υ, ὁ, *qui eſt impedimento*.

Ἐμποδὼν, adv. *ante pedes, impedimento*: ὁ ἐμποδὼν, *obvius*: τὰ ἐμποδὼν, *præſentia*: ab ἐν, & πῦς, *pes*.

Ἔμπροσθεν, *coram*, Dor. ex ἔμπροσθεν, *in conſpectu*: ab ἐν, & πρὸ, *antè*. Alii pro πόθεν.

Ἐμποιέω, f. ήσω, *efficio in* aut *extra, infero, induco*. Th. ποιέω, *facio*.

Ἐμπεποίησαν, *fecerunt*, pro ἐνεποίησαν, Ion. 3. pl. a. 1. præced.

Ἐμπολὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἐμπολὴ, ἡ, *mercatura, negotiatio*. Th. πολέω, *vendo*.

Ἐμπολάω, & -έω, f. ήσω, *vendo, comparo*: vide ἐμπολόωντο.

Ἐμπολέμιος, pro ἐμπόλεμος, & πολεμικὸς, *bellicus, ad bellum pertinens*. Th πόλεμος.

Ἐμπολάω, (idem quod -άω, ſeu ἐμπωλέω) f. ήσω, *vendo, comparo, emo*. Th. πωλέω, *vendo*.

Ἐμπολὴ, ῆς, &

Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, *emptum, comparatum*: à præced.

Ἐμπολιτεύω, & -εύομαι, *verſor in republicâ*; *adminiſtro rempublicam*; item *verſor in*: ab ἐν, & πολιτεύω, idem. Th. πόλις, *civitas*.

Ἐμπολόωντο, *ſibi comparabant*, pro ἐνεπολώωντο, Ion. 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἐμπολάω. Th. πωλέω, *vendo*.

Ἐμπορευέσθωσαν, 3. pl. imperat. præſ. paſſ.

Ἐμπορεύομαι, *nundinor, mercor*, f. εύσομαι. a. 1. m. ἐνεπορεσάμην, ω, ατο· quod ab ἔμπορος, *mercater*: ab ἐν, & πόρος, *tranſitus*. Th. πείρω, *tranſeo*, p. m. πέπορα.

Ἐμπορία, ας, ἡ, *mercatura, negotiatio*; acc. ſing. Ion. ἐμπορίην· ab iiſd.

Ἐμπορικὸς, ῆ, *mercatorius, negotiatorius*: &

Ἐμπόριον, οῦ, τὸ, *EMPORIUM, forum mundinarium, mercatus*: ab

Ἔμπορος, υ, ὁ ἡ ὑ, *vector, mercator, viator*: ab ἐν, & πόρος, *tranſitus*. Th. πείρω, *tranſeo*, p. m. πέπορα.

* Ἐμπορπάω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐμπεπόρπηκα, *infibulo, conjungo*.

ΕΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, *EMPUSA, ſpectrum*.

Ἐμπαρχὶοι, υ, ὁ ἡ ὑ, dicitur de re *quæ fieri conficique poteſt*: ab ἐν, & πράσσω, *facio*.

Ἐμπρέπειν ἐν ἀνδράσιν, *inter homines conſpicuum eſſe, decus inter homines obtinere*: à πρέπω, *decorus ſum*.

Ἐμπρήθω, *incendo*: f. ήσω. p. ἐμπέπρηκα. a. 1. ἐνέπρησα. p. paſſ. ἐμπέπρησμαι. a. 1. paſſ. ἐνεπρήσθην. Th. πρήθω, *uro*.

Ἐμπρῆσαι, *incendiſſe*: a. 1. inf. act. &

Ἐμπρήσειας, 2. ſing. f. 1. act. ἐμπρήσειν, f. 1. inf. &

Ἐμπρησθεὶς, *incenſus*, a. 1. part. paſſ. ejuſd.

Ἔμπρησις, ιος, ἡ, & ἐμπρησμὸς, οῦ, ὁ, *incenſio, incendium*: &

Ἐμπρηςὴς, ου, ὁ, *incendiarius*: à perf. paſſ. verbi ἐμπρήθω, quod adeas.

Ἐμπρησθεὶς, *ſectus*, a. 1. part. paſſ. ab

Ἐμπρίω, *ſerrâ incido*, f. ίσω. p. κα. a. 1. paſſ. ἐνεπρίσθην· ab ἐν, & πρίω, *ſerrâ ſeco*.

Ἔμπροσθεν, *coram, antè*: πρόσθεν, idem, cum gen. Th. πρὸ, *ante, coram*.

Ἐμπρόσθιος, ᾶ, *anterior*: à præced.

* Ἔμπλυσμα, ατος, τὸ, *ſputum*.

Ἐμπλύω, *inſpuo, conſpuo*, f. ύσω. p. ἐμπέπτυκα. a. 1. ἐνέπτυσα, cum dat. vel ſeq. εἰς, perf. paſſ. ἐμπέπτυσμαι. a. 1. paſſ. ἐνεπλύσθην. f. 1. paſſ. ἐμπτυσθήσομαι. ab ἐν, & πτύω, *ſpuo*.

Ἐμπυρίζω, ſeu -ρόω, vel -ρεύω, *incendo*: f. σω· &

Ἐμπυρισμὸς, οῦ, ὁ, *incenſio*: ab

Ἔμπυρος, υ, ὁ ἡ ὑ, *igne urens, ignitus, igni admotus*: ἔμπυρον, (ſc. θῦμα) *holocauſtum*: ab ἐν, & πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*.

Ἐμυθολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω, *fabulas narro*: f. ήσω· ex μῦθος, *fabula*, & λέγω, *dico*.

Ἔμυκον, *mugivi*, a. 2. act. verbi μυκάω, *mugio*: f. ήσω.

Ἐμφαίνουσι, 3. pl. præſ. ind. ab

Ἐμφαίνω, *repræſento, illuſtro*: ex ἐν, & φαίνω, *oſtendo*, f. φανῶ. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον. p. πέφασμαι. p. m. πέφανα.

* Ἐμφανέσατα, *valdè manifeſta*: ſuperl. ab

Ἐμφανὴς, έος, ὁ ἡ ὑ, *conſpicuus, manifeſtus*: & hinc ἐμφανέως, Ion. pro ἐμφανῶς, *apertè*.

Ἐμφανίζω, *indico, as, patefacio, ante oculos pono*: f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα. a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω. ἐμφανίσατε, 2. pl. præſ. paſſ. ἐμφανίζομαι, *appareo*: ἐνεφανίσθην. a. 1. ind. paſſ. ἐφανίσθηναι, a. 1. inf. ab ἐμφανὴς, quod ab ἐν, & φαίνω, *oſtendo*.

* Ἐμφανισμὸς, οῦ, ὁ, *indicium*.

Ἐμφανῶς, *apertè*: ab ἐμφαίνω, q. v.

Ἔμφασις, εως, ἡ, *repreſentatio, ſpecies expreſſa*; *ſimulatio*: Latinis & Angl. quoque *Emphaſis*: &

Ἐμφατικὸς, ſeu -αντικὸς, οῦ, *ſignificativus*

cum

cum emphasi : Angl. Emphatical. unde
Ἐμφατικῶς, seu -αντικῶς, adv. *significantèr* : &
Ἐμφατικώτερον, & -αντικώτερον, compar. *significantius* : ab ἐμφαίνω. Th. φαίνω, *ostendo*.
Ἐμφερὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, *similis* : q. *refert aliquid* : ab
Ἐμφέρομαι, f. ἐνοίσομαι. p. ἐνήνεγμαι, *defero* : quod ex ἐν, & φέρω, *fero*.
* Ἐμφιλονεικῶς, adv. *contentiosè*.
Ἔμφοβος, ος, ὁ ἡ ὀ, *perterritus, metu perculsus* : ab ἐν, & φόβος, *metus* : à φέβομαι, *timeo* : p. m. πέφοβα.
Ἐμφορέομαι, -οῦμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *repleor, satior, fruor* : ab
Ἐμφορέω, -ῶ, *importo, infligo*. Th. φέρω, *fero*.
Ἐμφρασσω, vel -άττω, f. ξω, p. χα, *obturo, obstruo, infarcio* : ἐμφράξηται, a. 1. sub. m. à φράττω, *sepio*, quod videas.
Ἔμφρων, ονος, ὁ ἡ ὀ, *mentis compos, prudens, sapiens* : ab ἐν, & φρὴν, *mens*.
Ἐμφυὴς, έος, ὁ ἡ ὀ, Poët. *naturâ insitus & ingenitus, naturalis* : id. quod ἔμφυτος· q. v.
Ἔμφυλος, ος, & ἐμφύλιος, ος, ὁ ἡ ὀ, *tribulis, intestinus* : ex ἐν, & φυλὴ, *tribus*.
Ἐμφὺς, ῦσα, ὺν, -υντος, *inhærens* : a. 2. part. ab ἐνέφυν, υς, υ. ab ἔμφυμι, *innascor* : vide in φὺς.
Ἐμφυσάω, *afflo, inspiro* : f. ήσω. a. 1. ἐνεφύσησα, ας, ε. Th. φυσάω, *suffio*.
Ἐμφύσημα, ατος, τὸ, *inflatio* ; item *inflatum* : à p. pass. præced.
Ἔμφυτος, ος, ὁ ἡ ὀ, *insitus, innatus* : ab
Ἐμφύω, f. σω, p. ἐμπέφυκα, *ingenero* : ab ἐν, & φύω, *gigno*.
Ἔμψυχος, ος, ὁ ἡ ὀ, *animatus, spirans, vivus* : ab ἐν, & ψυχὴ, *anima, vita*.
Ἐν, (pro quo ἐνὶ & εἶν Poët.) *IN* : regit dat. & significat *quietem*. Vertitur etiam per *cum*, ut ἐν φόβῳ· & *inter*, ut ἐν ὑμῖν· & *propter, ad, apud, de, pro, erga*, pro διὰ, *intra*, etiam & *contra, penes, propè, coram* : imò verò in sacris literis per Hebraismum vim omnium præpositionum obtinet. Et ἐν cum acc. pro εἰς. Iv compositione plerumque significat *in* : interdum *ad, contra, inter* ; *augmentum* quoque, & *defectum*.
Ἐν pro ἔνθα, *ibi* ; & ἔν pro ἔνεστι, *licet*.
Ἑν, *unum* : nom. sing. n. g. ob εις, μία, ἕν, *unus, a, um*.
Ἐν ἀμείβοντι, scil. χρόνῳ, id est, *alternatim* : *alternis vicibus*.
Ἕνα, ας, ά, Dor. ἔνη, ης, ἡ, *vesperi, serò*. Th. ἔνος, ος, ὁ, *annus*.
Ἐναγὴς, ὁ ἡ ὀ, *execrabilis, piaculo obstrictus* : ὁ ἐν τῷ ἀγεῖ ἐνέχεσθαι.
Ἐναγίζειν, *justa persolvere, parentare*. Th. ἄγος, εος, τὸ, *veneratio*.
Ἐναγκαλίζομαι, *in ulnas recipio, amplector* : f. ίσομαι. a. 1. m. ἐνηγκαλισάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. ἐναγκαλισάμενος. ex ἀγκάλη, *ulna*. Th. ἀγκαὶ, *ulnæ*.
Ἐναγκωνιεῖς, Att. pro ἐναγκωνίσεις, f. 1. ab
Ἐναγκωνίζω, *cubito incumbo, inclino* : ex ἐν, & ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, *cubitus*.
Ἔναγχος, *nuper* : ab ἐν, & ἄγχι, *prope*.
Ἐνάγω, f. ξω, p. χα, *induco, excito*. Th. ἄγω, *duco*.
Ἐναγωνίζεσθαί τινι, *adversari, seu resistere alicui* : quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.
Ἐναγώνιος, ος, *qui in certaminibus versatur, certaminum studiosus* : ab eod. Th.
Ἔναιε, *habitabat* : 3. sing. imperf. verbi ναίω, *habito* : f. σω, p. νέναικα.
Ἐναίρειν, præs. inf. act. ab
ΕΝΑΙΡΩ, *occido, interficio, spolio* : f. αρῶ. a. 1. ἔνηρα. a. 1. m. ἐνηράμην.
Ἐναίσιμος, ος, ὁ ἡ ὀ, *fatalis, aliquid portendens, idoneus, decens*, &c. ab ἐν, & αἶσα, ης, ἡ, *fatum, parca, sors*.
Ἐναλίγκιος, ος, ὁ ἡ ὀ, *similis* : ab ἐν, & ἀλίγκιος, ὁ ἡ ὀ, idem.
Ἐνάλιος, ος, ὁ ἡ ὀ, *marinus, maritimus* : q. d. ἐν ἁλὶ, scil. ὤν· ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, *mare*.
* Ἐναλλαγὴ, ῆς, ἡ, *mutatio, immutatio*.
Ἐνάλλαγμα, ατος, τὸ, *permutatio, pretium* : &
Ἐναλλὰξ, *alternatim, vice versâ* : adv. ab
Ἐναλλάττω, *permuto, alterno* : in 1. pl. ἐναλλάττομεν. f. ξω. p. χα. ab ἐν, & ἀλλάσσω, vel -τω, *muto*.
* Ἐνάλλομαι, *insilio, pedibus conculco*.
Ἔναλλος, ος, ὁ ἡ ὀ, *varius, diversus* : ἔναλλα, propriè dicuntur ea, *quæ vicissim altera, in alterorum naturam migrant*. Th. ἄλλος, *alius*.
Ἐναλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐναλίσκω· ab ἐν, & ἁλίσκω, *capio* : f. ἁλώσω. p. ἥλωκα. Att. ἐάλωκα. a. 2. ἥλων. a. 2. inf. ἁλῶναι. a. 2. part. ἁλὼς, ἁλόντος, quod ab ἅλωμι.
Ἔναντα, *contra* : vel pro ἐναντίον· ab ἐν, & ἀντὶ, *coram, apertè*. Th. ἀντὶ, *pro*, &c.
Ἔναντι, *coram, ante* : cum gen. ex ἐν, & ἀντὶ, *pro, contra*, &c.
Ἐναντία, ας, *contraria* : ἐξ ἐναντίας, adverbialiter, *è regione* : f. g. ab ἐναντίος, q. v.
Ἐναντίζιον, adv. *adversus, contra* : ab
Ἐναντίζιος, ος, ὁ ἡ ὀ, *adversarius* : q. *vim contrariam habens* : q. ἐναντίαν βίαν ἔχων· ex ἀντὶ, *contra*, & βία, *vis*.
Ἐναντιοομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, *adversor* : ab ἐναντίος, quod vide.
Ἐναντίον, adv. idem cum ἔναντι· ab
Ἐναντίος, ία, ον, *contrarius, a, um* : ab ἐν, & ἀντίος, *adversus*. Th. ἀντὶ, *pro*.
Ἐναντιότης, ητος, ἡ, *contrarietas*, &
Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, *adversatio* : ab ἐναντιόομαι, quod vide.
Ἐναντίως, adv. *contrario* : ab ἐναντίος, q. v.
Ἐναντίωσις, εως, ἡ, *repugnantia* : ab ἐναντιόομαι, quod videas.
Ἔναξε, a. 1. ind. act. verbi νάσσω, *æquo* ac *complano* : f. ξω.
Ἐναπεδείκνυατο, Ion. pro ἐναπεδείκνυντο, *se ostendebant* : 3. pl. imperf. pass. ex ἐν, ἀπὸ, & δείκνυμι, *ostendo*.
* Ἐναπερείδομαι, f. ἐναπερείσομαι, p. ἐναπήρεισμαι, *firmo, innitor* : vide ἐρείδω.
Ἐναποθνήσκω, *morior* : ex & ἐν, ἀπὸ, & θνησκω, *morior* : f. θανοῦμαι.
Ἔναρα, τὰ, *spolia, arma*, quia interfectis detrahuntur : ab ἐναίρω, *occido, spolio*.
Ἐνάργει, Dor. pro ἐνήργει, 3. sing. imperf. act. ab ἐνεργέω, *operor*, quod vide.

Ἐναρ-

Ἐναργέως, *apertè*: adv. ab

ΕΝΑΡΓΗΣ, έος, ὁ ἡ ή, *clarus, evidens*: q. ἐν & ἀργὸς, *albus*.

Ἔναρης, έος, ὁ ἡ ή, *execrandus*. Ex ἐν, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *diræ, preces*. Sic ἐνάρεις, dici videntur, qui ἐναρὰς vocantur.

Ἐναρίζω, f. ίσω. p. χα, *interficio, ſpolio*: ab ἔναιρω, idem, quod vide.

Ἐναρίθμιος, &

Ἐναρίθμιος, *annumeratus*. Th. ἀριθμός.

Ἐναρίμβροτος, ε, ὁ, *qui cædit mortales, homicida*: ab ἐναίρω, *interficio*, & βροτὸς, *mortalis*.

Ἔναρξε, a. 1. ind. act. Poët. & Dor. pro ἔναρισε· ἐναρίζω, 3. ſing. f. 1. opt. act. verbi ἐναρίζω, *interficio*, quod vide.

Ἐνάρκεσα, αι, ε, a. 1. ind. act. verbi ναρκέω, *torpeo*, Th. νάρκη, ης, ἡ, *torpedo*. Alii leg. ἐνάρκησα, ας, ε.

* Ἐναρμόζω, f. ώτω, p. ἐνήρμωκα, *admoveo, accommodo*. Th. ἄρω, *apto*.

* Ἐναρμόνιος, ὁ ἡ ή, *concinnus*.

Ἐναρμόξαι, Dor. pro ἐναρμόσαι, *aptare*; a. 1. inf. act. ab ἐναρμόζω, f. σω. Th. ἄρω, *apto*.

Ἐναρξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐνάρχομαι, *incipio*, quod vide.

Ἔναρον, *interfecerunt*, 3. pl. a. 2. act. pro ἔνηρον vel ἔναρον, ες, ε, verbi ἐναίρω, *occido*.

Ἐναρφόρος, *ſpoliator*; pro ἐναριφόρος· ab ἔναρα, τὰ, *ſpolia*, & φέρω, *fero*.

Ἐνάρχομαι, *incipio, auſpicor*: f. ἐνάρξομαι, a. 1. m. ἐναρξάμην, ω, ατο, *incepi*: a. 1. m. part. ἐναρξάμενος· ab ἐν, & ἄρχομαι, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Ἐνασθην, *habitavi*: a. 1. paſſ. verbi νάω, inuſ. pro ναίω, *habito*.

Ἔνασσα, *habitandi causâ collocavi*; a. 1. ind. act. Poët. ἐνασσάμην, ω, ατο, a. 1. m. Poët. ab eod. Th.

Ἐνάτη, *nona*; Poët. pro ἐννάτη, ab ἐννέα, *novem*.

Ἐναυλίζομαι, f. ίσομαι, *diverſor*. Th. αὐλὴ, *ſtabulum, aula*.

Ἐναυλισάμενος, *moratus*, ejuſd. a. 1. part. m.

Ἔναυλος, ε, ὁ ἡ ή, *tibiis perſonans*: ab ἐν, & αὐλὸς, *tibia*: &

Ἔναυλος, ε, ὁ, *ſtabulum*. Th. αὐλὴ, *aula, atrium, ſtabulum*.

Ἐναύω, *accendo*. Th. αὔω, idem.

* Ἐναφίημι, f. εναφήσω, p. ἐναφεῖκα, *inſero, immitto, injicio*.

Ἐνδαὶς, ίδος, ἁ, Dor. pro Ἐνδὶς, nom. pr.

Ἐν δὲ, Poët. pro ἐνην δὲ, vel ἔνησαν δὲ, *inerat verò*, vel *inerant*. Tum ἐν δὲ, Ion. pro ἐπὶ δέ.

Ἐνδεδυμένοι, *induti*, perf. part. paſſ. ab ἐνδύω, *induo*. f. ύσω. p. ἐνδεδυκα. a. 1, ἐνέδυσα. ab ἐν, & δύω, *induo*.

Ἐνδέει, ἐνδεῖ, imperſ. *deeſt, opus eſt*: &

* Ἐνδεέστερον, comparat. ab

Ἐνδεὴς, ένος, ὁ ἡ ή, *indigus, egenus*: ab ἐν, & δέω, *opus habeo*.

Ἔνδεια, ας, ἡ, *INEDIA, inopia*: ab ἐνδεῖ, quod vide.

Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, *manifeſtum, indicium*: ab

Ἐνδείκνυμι, *indico*: præſ. paſſ. ἐνδείκνυμαι, σαι, ται, *oſtendo*: & in 3. pl. ἐνδείκνυνται. præſ. inf. ἐνδείκνυσθαι. f. m. ἐνδείξομαι. præt. paſſ. ἐνδέδειγμαι. a. 1. m. ἐνεδειξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ἔνδειξαι, -άσθω. a. 1. ſub. m. ἐνδείξωμαι. ῃ, ηται· ab ἐν. & δείκνυμι, *oſtendo*.

Ἔνδεικτο. pro ἐνδέδεικτο, *oſtenſus erat*: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἔνδειξις, εως, ἡ, *demonſtratio, indicium*: à perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἕνδεκα, οι, αι, τὰ, *undecim*; ἕνδεκατον. ex ἕν, *unum*, & δέκα, *decem*.

Ἐνδεκάκις, adv. *undecies*: &

Ἐνδέκατος, άτη, ατον, *undecimus*; ab ἕνδεκα.

Ἐνδέκεσθαι, Ion. pro ἐνδέχεσθαι, *admittere, probare*. Th. δέχομαι.

Ἐνδελέχεια, Att. pro ἐντελέχεια, ας, ἡ, *perfectio, aſſiduitas*: ab

* Ἐνδελεχέω, *continuus ſum*.

Ἔνδελεχὴς, pro ἐντελεχὴς, *perfectus*; ab ἐντελὴς, *perfectus, integer*: ab ἐν, τέλος, & ἔχω.

Ἐνδελεχίζω, f. ίσω, *ſum aſſiduus, continuo*: &

Ἐνδελεχισμὸς, ᾶ, ὁ, *aſſiduitas, continuatio*: &

Ἐνδελεχῶς, adv. *aſſiduè*; ab ἐνδελεχὴς, quod vide.

Ἐνδέξια, adv. *aptè, dextrè*: ab

Ἐνδέξιος, α, ον, *qui eſt ad dextram, proſper, fauſtus*. Th. δεξιὰ, *dextra*.

* Ἐνδέομαι, f. δεήσομαι, *indigeo*: it. *illigor obligor*. Vide ἐνδέω.

Ἔνδεσμα, ατος, τὸ, *vinculum*: &

Ἐνδεσμέω, -ῶ, *illigo, implico*: &

Ἔνδεσμος, ε, ὁ, *illigatio, -amen, -atum, vinculum, faſciculus*; ab ἐν, & δεσμὸς, *vinculum*, q. à δέω, *ligo*.

Ἐνδέχεται, *licet, fieri poteſt*, imperſ. ab

Ἐνδέχομαι, ῃ, εται, *admitto, recipio*: f. ἐνδέξομαι. p. ἐνδεδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio*.

Ἐνδεχόμενος, *poſſibilis, licitum*; ab ἐνδέχεται.

Ἐνδέω, -ῶ, f. ήσω, *illigo, implico, adſtringo*; item *deſum, opus habeo*: ab ἐν, & δέω, *ligo, egeo*.

Ἐνδημέω, *incolo*: f ήσω. p. ἐνδεδήμηκα· ab ἔνδημος, *manens cum populo ſuo*: ex ἐν, & δῆμος, *populus*.

Ἐνδήμιος νοῦσος, *morbus quidam populo peculiaris*: ab eod. Th.

Ἐνδήμοισι, dat. pl. Ion. ἐνδήμων, gen. pl. ab

Ἔνδημος, ε, *qui in civitate* vel *domi eſt, domeſticus*: ab eod. Th.

Ἐνδιάασκον, Ion. pro ἐνεδίαον, 3. pl. imperf. act. verbi ἐνδιάω, *meridior, in loca umbroſa deduco*. Th. ἔνδιος, *meridianus*.

* Ἐνδιαβάλλω, f. βαλῶ, p. ἐνδιαβέβληκα, *criminor, adverſor*.

Ἔνδιάθετος, ε, ὁ ἡ ή, *internus*: ab ἐν, & διατίθημι, quod adeas.

Ἐνδιαθρύπτεσθαι, *ludificari*: &

Ἐνδιαθρύπτω, *per delicias illudo*: ex ἐν, διὰ, & θρύπτω, *frango*: quod vide.

Ἐνδιατρίβω, *immoror*: ex ἐν, διὰ, & τρίβω, *tero*: f. ψω.

Ἐνδιατριπτέον, *immorandum*: ejuſd. verbale.

* Ἐνδιδάσκω, f. ξω, p. ἐνδεδίδαχα.

Ἐνδίδοναι, *cedere, remittere*: præſ. inf. ex ἐν, & δίδωμι, *do*.

Ἐνδιδύσκομαι, *induor*: cum acc. imperf. ἐνεδιδυσκόμην ε, ετο, eſt verbum frequentativum

tivum verbi ἐνδύομαι, *induor*: ab ἐν & δύω.

* Ἐνδιδύσκω, *induo*.

Ἐνδίδωμι, f. ώσω, *in manus trado, præbeo; cedo, remitto*. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐνδίεσαν, *incitabant*: pro ἐνδίεσαν, 3. pl. imperf. ab ἐνδίην, verbi ἐνδίημι, *immitto*. Alii volunt esse a. 2. act. 3. pl. ex ἐν, διὰ, & ἵημι, *mitto*. Alii imperf. pro ἐνεδίεσαν, ab ἐνδίημι, (ut ἐτίθεσαν, à τίθημι) pro διώκω, ut sit *insecuti sunt*. Th. δίω.

Ἔνδικος, η, ὁ ἡ ἤ, Poët. pro δίκαιος, *justus*: ab ἐν, & δίκη, *jus*.

Ἔνδινα, τὰ, *intestina*: ab ἔνδον, *intus*.

ΕΝΔΙΟΣ, α, *meridianus*. Et ἔνδιον substantivè ponitur pro διατριβῇ. Hinc ἐνδιάω, *meridior*.

* Ἐνδογενὴς, έος, ὁ ἡ ές, *intus, genitus*.

Ἔνδοθεν, adv. *ex interiori loco*: &

Ἔνδοθι, Poët. *intus, in*. ab ἔνδον, idem.

Ἐνδοί, *INTUS*, Dor. pro ἔνδον, *intus*.

Ἐνδοιάζω, f. άσω, *dubito*: & indè

Ἐνδοιαστὸν, ή, ὁ ἡ ές, & ἐνδοιαστὸς, *dubius, incertus*: &

Ἔνδοιασμὸς, ῦ, ὁ, & Ἐνδοίασις, εως, ἡ, *dubitatio*: ab ἐν, & δοιάζω, *dubito*: à δοὶ, *dubium*. Th. δυο.

Ἐνδομαχάτ, α, ὁ, Poët. & Dor. pro

Ἐνδομαχὴς, ῦ, ὁ, *intus* vel *domi pugnans*: ab ἔνδον, *intus*, & μάχομαι, *pugno*.

Ἐνδομενία, *suppellex*: quæ sunt σκεύη ἔνδον μένοντα.

Ἐνδόμησις, εως, ἡ, *pila, moles erecta ad mœnia fulcienda*; ab inusit. ἐνδομέω. Th. δέμω, *struo*.

Ἐνδόμυχος, η, ὁ ἡ ἤ, *intestinus*: ex ἔνδον, *intus*, & μυχὸς, *penetrale*.

ΕΝΔΟΝ, *intus*: adv. & pro ἐν. Hinc ἔνδοθεν, *ex interiori loco*: ἔνδοθι, *intus*.

Ἐνδοξάζω, *glorifico*: f. άσω. p. ἐνδεδόξακα. perf. pass. ἐνδεδόξασμαι. a. 1. pass. ἐνδοξάσθην, ης, ῃ. a. 1. sub. pass. ἐνδοξασθῶ. a. 1. inf. ἐνδοξασθῆναι. ab ἐν, & δόξα, *gloria*. Th. δοκέω, *video*.

Ἐνδοξασθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejus. ver.

Ἔνδοξος, η, ὁ ἡ ἤ, *nobilis, gloriosus, opinabilis*, ἐνδοξα, τὰ, *res gloriosæ*: in compar. ἐνδοξότερος. in superl. ἐνδοξότατος. ab iisd.

Ἐνδοσιμον, η, τὸ, *carminis, orationis*, vel *cantionis exordium*; *incitatio, occasio*: &

Ἔνδοσιμος, η, ὁ ἡ ἤ, *gratuitus*: &

Ἔνδοσις, εως, ἡ, *remissio*: ab ἐνδίδωμι. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐνδότατος, *intimus*: &

Ἐνδοτατω, adv. *intimè*, superl. ut

Ἐνδότερος, η, *interior*: &

Ἐνδοτέρω, adv. *interiùs*: comp. ab ἔνδον, *intus*.

Ἔνδρυον, η, τὸ, *cor & medulla arboris*: &

Ἔνδρυν, seu --ος, τὸ, *temo, aratrum*: ex ἐν, & δρυς, -υὸς, ἡ, *quercus*.

Ἐνδρυάδης, εος, ὁ ἡ ές, *nemorosus*: ab ἐν, & δρυάδης, *quernus*. Th. δρῦς, *quercus*.

ΕΝΔΥΚΕ'ΩΣ, *prompto animo, diligenter*: Poët. adv. φιλοτίμως, ἀξίως.

Ἔνδυμα, ατος, τὸ, *INDUMENTUM, vestimentum*: ab ἐνδύω, *induo*, quod vide.

* Ἔνδυμι, idem q. ἐνδύω, a. 1. ἔνεδυν, υς, υ.

* Ἐνδύμιος, lege & vide ἐνθύμιον.

Ἐνδυναμόω, *corroboro*: f. ώσω, p. ἐνδεδυνάμωκα. a. 1. ἐνεδυνάμωσα. præs. pass. ἐνδυναμοῦμαι, *invalesco*: imperf. pass. ἐνεδυναμούμην, -ώμην, -οῦ, -οῦ, -οῦτο, -οῦντο. a. 1. pass. ἐνεδυναμώθην, ex ἐν, & δυναμόω, *roboro*. Th. δύναμαι, *possum*.

Ἐνδύντες, nom. pl. præs. part. ab ἔνδυμι, vel a. 2. part. ab ἐνέδυν, verbi ἐνδυνω, q. v.

Ἐνδύνω, *irrepo*: f. ἐνδύσω. a. 2. ἐνέδυν, υς, υ, ab ἐν, & δύω, δύνω, & δυμι, *subeo*.

ΕΝΔΟ, *celeritèr, ocyùs*: quasi duobus momentis.

Ἐνδῦτα, *induta*: a. 2. part. f. g. ab ἐνδὺς, -ύντος, verbi ἔνδυμι. Th. δῦμι, vel δύω, *subeo*.

Ἐνδυσάμενος, η, ον, a. 1. part. m. &

Ἐνδύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. ἐνδύσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἐνδύω, *induo*, quod vide.

Ἔνδυσις, εως, ἡ, *amictus*: ab

Ἐνδύω (ut & ἐνδύνω, & ἐνδυομαι.) *INDUO*: cum dupl. acc. f. ύσω. a. 1. ἐνέδυσα. a. 1. imperat. ἔνδυσον, άτω. perf. ἐνδέδυκα. perf. pass. ἐνδέδυμαι. part. ἐνδεδυμένος, *indutus*: a. 1. m. ἐνεδυσάμην, ω, ατο. imperat. m. a. 1. ἐνδύσαι, -άσθω. a. 1. sub. m. ἐνδύσωμαι, ῃ, ηται. & in 2. pl. ἐνδύσησθε. a. 1. m. ἐνδύσασθαι. & part. ἐνδυσάμενος. ab ἐν, & δύω, seu δύνω, *subeo, induo*.

Ἐνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω.

Ἐνεβίβασεν, a. 1. ind. act. verbi ἐμβιβάζω, *impono*: fut. άσω. ab ἐν & βιβάζω. Th. βαίνω, *incedo*.

Ἐνεβριμησάμην, ω, ατο, *gravitèr interminatus sum*: a. 1. m. verbi ἐμβριμάομαι, *fremo*. Th. βρέμω, idem.

Ἐνεγγυάω, -ῶ, *spondeo*: ab ἐν, & ἐγγύη, *sponsio*.

Ἐνεγγυησα, *spopondi*: ejusd. a. 1. Ion. pro ἐνεγγυησα.

Ἐνεγγὺς, idem quod ἐγγὺς, *prope*.

Ἐνέγκαι, *tulisse*, a. 1. inf. act. ἐνέγκας, a. 1. part. ab ἤνεγκα. a. 1. act. ἐνέγκαντες. 3. pl. a. 1. m. Ion. ἐνεγκασθαι, a. 1. inf. m. ἐνεγκάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Ἐνεγκεῖν, a. 2. inf. act. ab

Ἔνεγκον, a. 2. ind. ἐ ἔγκων, κα, ὸν. a. 2. part. ab inusit. ἐνεγκω, pro φέρω, *fero*: f. οἴσω.

Ἐνεδίδου, 3. sing. imperf. act. quasi à ἐνδίδω. vide ἐνδίδων.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, *insidiæ*: &

Ἐνεδρεύω, *insidior*: cum acc. f. εύσω. p. ἐνήδρευκα. a. 1. ἐνεδρευσα. imperat. ἐνέδρευσον, -άτω. ab ἐνέδρα, q. ex ἐν, & ἕδρα, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

Ἐνεδρεύων, οντος, ejusd. præs. part.

Ἐνεδρον, ου, τὸ, idem ac ἐνέδρα, quod vide.

* Ἔνεδυ, 3. sing. a. 2. verbi ἔνδυμι.

Ἐνέδυσα, ας, ε, & in 3. pl. ἐνέδυσαν, a. 1. verbi ἐνδύω, *induo*, quod vide.

Ἐνείκεια, ας, ε, pro ἤνεικα, seu ἤνεγκα, a. 1. ind. act. verbi ἐνεικω, pro ἐνέγκω, inusit. Th. φέρω, *fero*.

Ἐνεικεν, Poët. & Ion. pro ἐνῆκεν, a. 1. vel pert. act. verbi ἐνίημι, *immitto*: ab ἐν, & ἵημι, *mitto*. Th. ἴω, *mitto, statuo, induo*.

Ἐνεβεν, έντος, *dilusus, infusus*: a. 1. part. pass. ἐνεθῆναι. a. 1. inf. pass. ab ἐνίημι. Vide ἐνέικεν.

Ἐνέ-

Ἐνέθηκα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἐντίθημι, *impono*: f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Ἐνεθυμήθη, *pœnituit*: 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἐνθυμέομαι· quod vide.

* Ἐνείδω, *inspicio*: ab εἶδω. q. v.

Ἐνείην, præs. opt. ab ἔνειμι, *insum*: quod ab ἐν, & εἰμὶ, *sum*: vel a. 2. opt. act. ab ἐνίημι, *immitto*: facit enim ἵημι, in a. 2. opt. act. εἵην, ut τίθημι, θείην.

Ἕνεικα, Poët. pro ἕνεκα, *propter*: quod vide.

Ἤνεικα, ας, ε, *attuli*: a. 1. Poët. pro ἤνεγκα, ἐνεῖκαι, a. 1. inf. act. sed ἐνείκαι, 3. sing. a. 1. opt. act. ἐνείκας, a. 1. part. act. ἐνείκατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐνείκω, inus. pro φέρω, f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐνείκειε, *intulisset*: 3. sing. a. 1. opt. Æol. ἐνείκη, *ferat*: 3. sing. a. 1. sub. ab eod. Th.

Ἐνειλέω, -ῶ, *INVOLVO*: f. ήσω. a. 1. ἐνείλησα. præt. ἐνείληκα. Ex ἐν, & εἰλέω, *VOLVO*.

Ἔνειμα, ας, ε, & in 3. pl. ἔνειμαν, *distribuerunt*: a. 1. ind. act. verbi νέμω, *tribuo*: f. νεμῶ. p. νενέμηκα. p. m. νένομα.

Ἔνειμεν, 1. pl. præs. Poët. pro ἔνεσμεν, ab

Ἔνειμι, *insum*: ἔνεσι, & per Apoc. Ion. ἔνι; pro ἐσὶ, *est*: τὰ ἐνόντα, præs. part. n. g. pl. num. *quæ penes vos sunt*: ab ἐν, & εἰμὶ, *sum*.

Ἐνεὶς, έντος, *qui misit*: & in f. g. ἐνεῖσα. & in n. g. ἐνὲν, a. 2. part. verbi ἐνίημι, q. ab ἐν, & ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, p. εἶκα. a. 2. ἦν.

Ἐνεισθα, perf. inf. pass. ab ἐνίημι, *immitto*: interdum ab ἐνέω, seu ἐννυμι. Th. ἔω, perf. pass. εἶμαι.

Ἔνεισι, *insunt*: 3. pl. præs. ind. ab ἔνειμι, *insum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ἐνείχεε, Ion. pro ἐνεῖχε, 3. sing. imperf. ab ἐνέχω, *in animo habeo*.

Ἐνίχθην, *latus sum*: Ion. pro ἠνέχθην, a. 1. pass. undè part. a. 1. ἐνεχθεὶς, verbi ἐνείκω, Ion. pro φέρω, f. οἴσω, *fero*.

ΕΝΕΚΑ, & ἕνεκεν, & Poët. εἵνεκα, & εἵνεκεν, *propter, causâ*: adv. regit. gen. ἕνεκά σευ, *tui causâ*: interdum subauditur, ut τ' ἀρετῆς, pro ἕνεκα τ' ἀρετῆς, ἕ ἕνεκα, finem significat: ex quibus ὅνεκα, *quia*: ut τοὔνεκα, ex τοῦ ἕνεκα, *hujus rei causâ, quapropter*.

Ἐνέκειτο, *inerat*: 3. sing. imperf. ab ἔγκειμαι, quod ab ἐν, & κειμαι, *jaceo*: f. κείσομαι.

Ἐνενεκόλαπτο, 3. sing. pluſq. p. pass. verbi ἐγκολάπτω, *insculpo*. Th. κολάπτω, *tundo*: f. ψω. perf. pass. κεκόλαμμαι, ψαι, ται.

Ἐνεκεντρίσθην, ης, η, *insitus fui*: a. 1. ind. pass. ab ἐγκεντρίζω, *insero*: f. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. ab ἐν, & κέντρον, *stimulus*. Th. κεντέω, *pungo*.

Ἐνεκίσων, 3. pl. imperf. act. verbi ἐγκιάω.

Ἐνεκοπτόμην, *impediebar*: imperf. pass. ab ἐγκόπτω, *impedio*: f. ψω. a. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα, ab ἐν, & κόπτω, *scindo*.

Ἐνεκότει, 3. sing imperf. act. verbi ἐγκοτέω, *odio habeo*. Th. κότος, *ira vetus*.

Ἐνέκοψα, ας, ε, a. 1. ind. act. vide ἐνεκοπτόμην.

Ἐνέκρυφα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐγκρύπτω, *condo, intego*: p. ἐγκέκρυφα. Th. κρυπτω, *occulto*: f. ψω. p. κέκρυφα.

Ἐνεκτέον, *referendum*: adj. verbale à φέρω, *fero*: perf. pass. ἤνεγμαι, ξαι, κται.

Ἐνέκυρσα, *incidi*: & in 3. pl. ἐνέκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐγκύρω. Vide ἐγκύρσας. Alii per Sync. dici volunt pro ἐνεκύρεσα.

Ἐνελίπανεν, a. 1. act. verbi ἐλλιπαίνω, quod ab ἐν, & λιπαίνω, *pinguefacio*. Th. λίπος, εος, το, *pinguedo*.

Ἐνέμετο, vide in ἐνέμοντο.

Ἐνεμήθην, a. 1. pass. ab ἐν, & νέμω, *tribuo, pasco*: f. νεμῶ. p. νενέμηκα. a. 1. ἐνειμα.

Ἐνέμοντο, *depascebantur*: 3. pl. imperf. pass. ejusd. verbi.

Ἐνεμφύεσθαι, *innasci*. Th. φύω, *nascor*.

Ἐνενήκοντα, pro ἐννενήκοντα, *nonaginta*. Th. ἐννέα, *novem*.

Ἐνενῆτο, *cogitaret*: Ion. pro ἐνενόητο, per contract. 3. sing. pluſq. p. verbi νοέω. Th. νόος, νοῦς, *mens*.

Ἐνένιπτεν, Non. &

Ἐνένιπτε, Attic. redupl. pro ἤνιπτε, verbi ἐνίπτω, idem quod ἐνίπω, *dico*. Th. ἔπω, id.

* Ἐνενοῦμεν, *cogitabimus*, 1. pl. imperf. verbi ἐνοέω. &

Ἐνενώκασι, per contract. Ion. pro ἐνενοήκασι, 3. pl. perf. act. ab ἐν, & νοέω, *cogito*. Th. νόος.

Ἐνενῶντο, *cogitaverant*: pro ἐνενόηντο, 3. plur. pluſq. p. pass. ejusd. verbi.

* Ἐνεξεσιάζομαι, f. άσομαι, p. ἐνεξεσίασμαι, *mihi potestatem assumo*.

* Ἐνιὸς, ῦ, ὁ, *mutus, surdus, stultus*.

Ἐνεοττοποιήσατο, 3. sing. a. 1. m. à νεοττοποιέομαι, *pullos excludo*: à νεοττὸς, ῦ, ὁ, *pullus*, & ποιέω, *facio*.

Ἐνέοχμεν, *innovavit*: 3. sing. a. 2. verbi νεοχμέω, -ῶ, *innovo*: à νεοχμὸς, *novus*. Th. νέος.

Ἐνεπάγησαν, 3. pl. a. 2. pass. ab ἐμπήγνυμι, *infigo*: ab ἐν, & πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo*: f. ξω.

Ἐνέπαιζον, *illudebam*, imperf. act. &

Ἐνέπαιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω, *illudo*: f. ξω. p. ἐμπέπαιχα. ab ἐν & παίζω.

Ἐνεπαίχθην, a. 1. pass. ejusd. verbi.

Ἐνέπαξεν, *infixit*, Dor. pro ἐνέπηξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἐμπήγνυμι, f. πήξω.

Ἐνεπεπορπίατο, Ion. pro ἐνεπεπόρπητο, 3. pl. pluſq. p. pass. verbi πορπάω, vel πορπέω, *fibulis astringo*. Th. πόρπη, *fibula*.

Ἐνέπεσον, *ceciderunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐμπίπτω. Vide πίπτω, *cado*.

* Ἐνεπιτάννυες, *extendebas*, 2. sing. imperf. verbi ἐμπετατάνυω.

Ἐνεπήγετο, 3. sing. imperf. verbi ἐμπήγνυμι, *infigo*: ab ἐν, & πήγνυμι, f. ξω, *compingo*. Definentium in γνύω, vel γνύμι, tempora formantur à finitis in γω.

Ἐνεπλήσθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐνεπλήσθην, verbi ἐμπλήθω, *impleo*: f. σω. p. ἐμπέπλησα. a. 1. ἐνέπλησα, ab ἐν, & πλήθω, *repleo*. Th. πλέος.

Ἐνέπνευσαν, 3. pl. a. 1. act. ab ἐμπνέω, *inspiro*: ab ἐν, & πνέω, *spiro*: f. πνεύσω.

Ἐνεπνύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἔμπνυμι, *respiro, revivisco*: ab iisd.

* Ἐνεπόδιζον, *impediebant*, 3. pl. imperf. verbi ἐμποδίζω. Ex ἐν & πούς.

Ἐνεποιήσαντο, *duxerunt*: 3. pl. a. 1. m. verbi ἐμποιέω, *facio in*. Th. ποιέω, *facio*.

Ἐνέποισιν, Dor. pro ἐνέπουσιν, *dicunt, vocant*, 3. pl. præs. ind. ab ἐνέπω, pro καλῶ.

Ἐνέ-

Ἐνέπρηθον, *incendebant*: 3. pl. imperf. ab
Ἐνέπρησα, ας, ε, *incendi*: a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, *incendo*: f. ήσω. p. ἐμπέπρηκα. Th. πρήθω, *uro*.
Ἐνέπλυσα, ας, ε, *inſpui*, a. 1. ind. act. ἐνεπτύσθην, a. 1. paſſ. ab ἐμπλύω, *inſpuo*: f. ύσω. p. ἐμπέπλυκα. Ex ἐν, & πλύω, *ſpuo*.
Ἐνέπω, *inſequor*, ab ἔπω, *ſequor*: &
Ἐνέπω, (& Poët. ἐννέπω) *dico*, *cano*; item *calumnior*: &
Ἐνέπων, *alloquens*: ejuſd. præſ. part. ab ἐν, & ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα.
Ἐνεργάζομαι, *facio in*, *ingenero*, ab ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον.
Ἐνέργεια, ας, ἡ, *actio*, *efficacia*: &
Ἐνεργέω, ῶ. *operor*, *intus efficio*, *ago*: fut. ήσω p. ἐνήργηκα, præt. paſſ. ἐνήργημαι. a. 1. ἐνήργησα, imperf. paſſ. ἐνηργεόμην, ούμην, ἐκ οὗ, ἕεῖο εἵτο, ab ἐνήργης, *efficax*. Th. ἔργον, *opus*.
Ἐνεργῆ, acc. ſing. ab ἐνεργὴς, quod vide.
Ἐνέργημα, ατος, τὸ, *effectus*, *operatio*, *facultas*. à 1. perſ. perf. paſſ. verbi ἐνεργέω, *operor*, quod vide.
Ἐνεργὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *efficax*. Th. ἔργον, *opus*.
Ἐνεργητικὸς, ὴ, όν, *activus*, *a*, *um*: ab ἐνεργὴς, quod ab ἔργον.
Ἐνεργὸς. οῦ, ὁ ϗ ἡ, *operator*, *efficax*: qu. ἐν ἔργῳ ὤν.
Ἐνεργῶ, *efficacitèr*, adv. ab ἐνεργὴς, qu. vide.
Ἔνερθε, & ἔνερθεν, *infrà* adv. ab ἐν, & ἔρα, ας, ἡ, *terra*.
Ἔνεροι, *mortui*, *manes*: dat. pl. Ion. ἐνέροισι· ab iiſd. &
Ἐνέρτερος, *inferior*, per Sync. pro ἐνερότερος, compar. ab ἔνερος, *inferus*.
Ἐνέρχεσθαι, Poët. pro ἐσέρχεσθαι, *intrare*, *ingredi*. Th. ἔρχομαι, *venio*.
Ἔνεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐνίημι, ab ἐν, & ἵημι, *mitto*: a. 2. ἦν. Alii volunt eſſe imperf. ab ἔνειμι, & per Syſtol. dici pro ἔνησαν.
Ἐνεσία, ας, ἡ, *conſilium*: ab
Ἔνεσις, εως, ἡ, *immiſſio*: ab ἐνίημι, *immitto*: quod ex ἐν, & ἵημι, *mitto*.
Ἐνέσαι, per Sync. pro ἐνίσεται, f. 1. ab εἰμὶ, *ſum*.
Ἐνέσακτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ἐνσάζω, *inſtillo*: f. ξω. Th. σαζω, *ſtillo*.
Ἐνεσεῶτος, Ion. pro ἐνεστῶτος, gen. ſing. ab ἐνεστῶς, quod vide.
Ἔνεσησάμην, a. 1. m. verbi ἐνίσημι, ab ἐν, & ἵσημι, *ſto*: f. σήσω. a. 2. ἔσην.
Ἔνεστι, & ἔξεστι, *licet*, *ineſt*. Th. εἰμί.
Ἐνεστὼς, ὼτος, ὁ ϗ τὸ, *præſens*: dat. ſing. ἐνεστῶτι. p. part. per Craſin pro ἐνεστηκώς. ab ἐν, & ἵσημι, *ſto*: f. σήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.
Ἐνετειλάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἐντέλλομαι, *mando*, *jubeo*: cum dat. f. ἐντελοῦμαι. p. m. ἐντέτολα. ab ἐν, & τέλλω, pro προσάσσω.
Ἐνέτη, ης, ἡ, *fibula*: ab ἐνίημι, *injicio*: ab ἐν, & ἵημι, *mitto*.
Ἐνετία, ας, ἡ, propr. nom. urbis, *VENETIA*: &
Ἐνετὸς, ὴ, ὁ, *VENETUS*.
Ἐνετύγχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, *adipiſcor*: ab ἐν & τυγχάνω, f. τεύξομαι, *ſum*: à. 2. ἔτυχον.
Ἐνετύλιξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐντυλίττω, *involvo*: f. ξω. p. ἐντετύλιχα. ab ἐν, & τυλίτω, *in modum culcitræ convolvo*: quod à τύλη, *culcitra*. Th. τύλος, *callus*.
Ἐνέτυχον. ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐντυγχάνω, *occurro alicui*, *interpello*: f. ἐντεύξομαι. Th. τυγχάνω, *ſum*.
Ἐνεύδειν, Dor. pro ἐνεύδειν, *in aliquo loco dormire*: præſ. inf. ab ἐν & εὕδω, f. ήσω. *dormio*.
Ἐνευλογέω, *benedico*: f. ήσω. p. ἐνευλόγηκα. f. 1. paſſ. ἐνευλογηθήσομαι. Ex ἐν & εὐλογέω. Th. λόγος, *dico*.
Ἔνευσαν, *natârunt*: 3. pl. a. 1. act. verbi νέω, f. νεύσω.
* Ἐνευφαίνομαι, *exporrectâ fronte ſum in aliquo*.
Ἐνεφάνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. &
Ἐνεφανίσθην, & in 3. pl. ἐνεφανίσθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐμφανίζω, *conſpicuum me exhibeo*, *indico*, *oſtendo*: f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα. a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω. a. 1. inf. paſſ. ἐμφανισθῆναι.
Ἐνεφορέετο, *ſatiabatur*: 3. ſing. imperf. verbi ἐμφορέομαι, *repleor*: quod ab ἐμφορέω, *importo*. Th. φέρω, *fero*.
Ἐνέφραξαν, *obſtruxerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. à φράσσω, *obturo*: f. ξω.
Ἐνέφυν. υς, υ, a. 2. & part. ἐμφύς, *inhærens*: ab ἔμφυμι, *adhæreo*. Th. φύω.
Ἐνεφύσησα, ας, ε, a. 1. verbi ἐμφυσάω, *afflo*: f. ήσω. p. ἐμπεφύσηκα. ab ἐν, & φυσάω, *flo*.
Ἔνεχ', pro ἕνεκα, ob ſequentem aſpirat, *propter*, *gratiâ*.
Ἐνεχαράττον, ες, ε, *inſculpebam*, imp. ind. act. verbi ἐγχαράττω. Th. χαράσσω, vel χαράττω. *ſculpo*.
Ἐνέχεα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐγχέω, *infundo*: ex ἐν, & χέω, *fundo*: f. χέω, & χεύσω, a. 1. ἔχευσα & ἔχεα.
Ἐνέχεεν, 3. ſing. a. 1. vel imperf. ejuſd.
Ἐνεχείρει, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐγχειρέω, *molior*: f. ήσω. a. 1. ἐνεχείρησα, ας, ε. ab ἐν, & χεὶρ, *manus*.
Ἐνέχεσθαι, *detineri*, *implicari*: ab ἐν & ἔχω.
Ἐνεχθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 1. paſſ. ἠνέχθην. a. 1. imperat. ἐνέχθητι. in opt. ἐνεχθείην. & in ſub. ἐνεχθῶ.
Ἐνεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ejuſd.
Ἐνέχραε, 3. ſing. a. 2. verbi ἐγχραύω, vel ἐγχραάω, *infligo*: ab ἐν, & χραίω *commodo*.
Ἐνεχυράζω, f. άσω, *pigneror*, *pignora capio*, *loco pignoris accipio*, vel *aufero*: *oppignero*: ab ἐνέχυρον, *pignus*, quod vide.
Ἐνεχύρασμα, ατος, τὸ, *pignus*, *oppignoratum*: &
Ἐνεχυρασμὸς, οῦ, ὁ, *pigneratio*, *pignus*, à perf. paſſ. anteced. verbi.
Ἐνέχυρον, ὸ, τὸ, *pignus*, *arrhabo*: q. d. quo aliquid tutum redditur: ab ἔχυρος, *tutus*.
Ἐνέχω, *immineo*, *inſto*, cum dat. f. ἐνέξω, imperf. ἐνεῖχον, ες, ε, præſ. paſſ. ἐνέχομαι, *teneor*, *implicor*, *obſtringor*, *obnoxius ſum*: ab ἐν, & ἔχω, *habeo*.
Ἔνη, ης, ἡ, *novilunium*. Th. ἔνος, υ, ὁ, ſeu ἔνος, vel ἔννος, ου, ὁ, *annus*.
Ἐνηετήρια, τα, *loca amœna in quibus juvenes volup-*

voluptatibus indulgent. Ex ἐν & ᾕδη τήριον, *locus amœnus.* Th. ᾕδη, *pubes.*

Ἐνάδρευον, *insidias collocabam:* imperf. verbi ἐνεδρεύω, *insidior:* quod videas.

Ἐνᾶεια, ας, ἡ, *benignitas, mansuetudo:* ab ἐννὴς, quod adi.

Ἐνᾶεν, Poët. pro ἐνῆν, *inerat,* imperf. ab ἔνειμι, *insum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Ἐνηέος, *placidæ,* gen. sing. ab

Ἐννὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, *benignus, placidus, mitis:* ab ἐὺς, ἐέος, *bonus.*

Ἐνηθῦναι, *immissum esse,* a. 1. inf. pass. ab ἐνήθην, a. 1. pass. verbi ἐνίημι, *immitto:* ab ἐν, & ἵημι, *mitto.*

Ἐνῆκα, ας, ε, *immisi,* a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐνήλατα, *ligna recta, in quæ defiguntur & adiguntur gradus scalæ:* ab ἐν, & ἐλαύνω, *agito.*

Ἐνημενος, ϗ, *insidens,* Poët. pro ἐγκαθεζόμενος, quod ex ἐν, & ἧμαι, *sedeo.*

Ἐνημμένος, η, ον, *alligatus, annexus,* item *indutus:* part. perf. pass. ab ἐνάπτομαι. Th. ἅπτω, *necto.*

Ἐνῆν, imperf. verbi ἔνειμι, *insum:* ab ἐν, & εἰμί, *sum.*

Ἐνήνοθα, *florui,* p. m. verbi ἐνανθέω: ex ἐν, & ἀνθεω, *floreo:* f. ήσω. p. m. ἤνθα, & inserto ο. ἤνοθα. Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Ἐνήνοχα, *tuli,* præt. m. Att. verbi φέρω, *fero.* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. p. m. ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα.

Ἐνήρατο, *interfecit,* 3. sing. a. 1. m. verbi ἐναίρω, *occido:* f. αρῶ. a. 2. ἔνηρα. ab ἐν, & αἴρω, *tollo.*

Ἐνηρξάμην, ω, ατο, *incepi, inchoavi;* a. 1. m. ab ἐνάρχομαι, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium.*

Ἔνησα, *nevi,* a. 1. ind. act. à νέω, *neo:* νήσω. p. νένηκα.

Ἐνῆσαν, *inerant,* 3. pl. imperf. verbi ἔνειμι, *insum:* imperf. ἐνῆν. Th. εἰμὶ, *sum.*

Ἐννῆσειν, *jaculatum esse,* f. 1. inf. ab ἐνίημι, f. ἐνήσω. ab ἐν, & ἵημι, *mitto.*

Ἐνηχέω, ῶ, *insono, inculco:* & pass. ἐνηχοῦμαι, *doceor:* ab

Ἔνηχος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *sonans, sonorus:* ab ἐν, & ἦχος, *sonus.*

Ἐνθ' pro ἔνθα, *hic, illic:* & Dor. ἐνθὲ pro ἐλθὲ, Att. pro ἔλθε, *veni.*

ΕΝΘΑ, adv. *hic, ibi, illic, ubi, tum,* ἐνταῦθα, idem. ἔνθα μὲν, ἔνθα δὲ, *hic, illic.*

Ἐνθάδε, & Att. ἐνθαδὶ, *hic, huc, illic:* &

Ἔνθακεν, *tunc, ibi:* &

Ἐνθάπερ, *ubi:* ab ἔνθα.

Ἐνθαῦτα, Ion. pro ἐνταῦθα, *hic, tunc:* q. v.

Ἐνθεάζειν, *divino spiritu afflatum esse:* ab ἔνθεος, *in quo Deus est.* Th. Θεὸς, *Deus.*

* Ἔνθεμα, ατος, τὸ, *insitum:* &

Ἐνθέμεν, ἐνθέμεναι, Ion. & Dor. pro ἐνθεῖναι, *inserere.* a. 2. inf. act. ἐνθέμενος, a. 2. part. m. ab ἐν, & τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἔνθεν, ἐνθένδε, & ἐντεῦθεν, *hinc, illinc,* adv. de loco. Th. ἔνθα, *hic, illic.*

Ἔνθεο, pro ἐνέθεσο, seu ἐνέθω, *imposuisti,* 2. sing. a. 2. ind. m. Vel est a. 2. imperat. m. Ion. pro ἔνθεσο, verbi ἐντίθημι, *concipio:* ab ἐν, & τίθημι, *pono.*

Ἔνθεος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *numine afflatus, divinus:* ab ἐν & θεός.

Ἔνθες, *impone,* a. 2. imperat. act. verbi ἐντίθημι, *impono:* a. 2. ἐνέθην.

Ἔνθεσις, εως, ἡ, *impositio:* &

Ἔνθετος, ϗ, ὁ, *insitus:* ab ἐντίθημι, quod vide.

Ἐνθεῦτεν, Ion. pro ἐντεῦθεν. *hinc, illinc.*

Ἔνθης, Dor. pro ἔλθης, *veneris,* 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἔρχομαι, *venio.* Sic ἔνθοι, Dor. pro ἔλθοι, 3. sing. a. 2. opt. act.

Ἐνθορέω, *insilio:* ab ἐν, & θόρω, seu θορίω, *salio.*

Ἔνθορον, *insilui,* pro ἐνέθορον, ejusd. a. 2. act.

Ἔνθυ, vel pro ἐνέθυ, 2. sing. a. 2. ind. med. Att. ab ἐνεθέμεν, vel est a. 2. imperat. m. ab ἐν, & τίθημι, *pono.*

Ἔνθος, per contract. pro ἔνθεος: quod vide.

Ἐνθουσιάζω, seu άω, f. σω, p. ακα, *fanatico* seu *divino furore agor, numine afflor:* ab ἔνθους.

Ἐνθουσιασμὸς, ῦ, ὁ, & ἐνθουσίασις, εως, ἡ, *fanaticus,* seu *divinus afflatus.* Angl. **Enthusiasm:** &

Ἐνθουσιαστὴς, ῦ, ὁ, *numine afflatus, fanaticus.* Angl. **Enthusiast:** &

Ἐνθουσιαστικὸς, ή, *numine afflatus, fanaticus:* item activ. *furore corripiens:* à 1. pass. anteced. verbi Angl. **Enthusiastick.**

Ἐνθουσιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem: ab ἔνθους. Th. θεὸς.

Ἐνθρέψαθαι, *inserere,* a. 1. inf. m. ἐνθρέψατο, 3. sing. a. 1. m. ind. ab ἐντρέφω, idem quod τρέφω, *alo,* f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον. præt. m. τέτροφα.

Ἐνθρονίζω, *in throno loco:* & -ίζομαι, *in throno sedeo:* ἐνεθρονίσθην, a. 1. pass. ab ἐν, & θρόνος, quod à θράω, *sedeo.*

Ἐνθρύπτω, f. ψω, *imminuo, intero:* a. 1. ἐνέθρυψα. Th. θρύπτω.

Ἐνθυμέομαι, ουμαι, *cogito, mente agito & verso.* f. ήσομαι. p. ἐντεθύμημαι. a. 1. pass. ἐνεθυμήθην, ης, η. ab ἔνθυμος, *qui est animo præsenti.* Th. θυμὸς, *animus.*

Ἐνθυμηθῆναι, a. 1. inf. pass. ἐνθυμηθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. à præced.

Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, *cogitatio, conceptus animi, sensum:* ENTHYMEMA, syllogismus: &

Ἐνθύμησις, εως, ἡ, *cogitatio, commentatio:* à perf. pass. ejusd.

Ἐνθυμία, ας, ἡ, *cogitatio:* &

Ἐνθύμιον, ϗ, τὸ, idem, & *id quod in animo versatur:* &

Ἔνθυμιος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *qui in animo est,* & *de quo cogitamus:* &

* Ἐνθυμόομαι, *iascor:* ab ἐνθυμόω.

Ἔνθυμος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *qui est animo præ enti* (cui ἄθυμος oppon.) ab ἐν, & θυμὸς, *animus.*

* Ἐνθυμόω, *ad iram provoco.*

* Ἐνθυσιάζω, f. άσω, p. ἐντεθυσίακα, *sacrifico.*

Ἔνθω, *veniam,* Dor. pro ἔλθω, a. 2. sub. Sic ἐνθὼν, *veniens,* Dor. pro ἐλθὼν, *profectus,* a. 2. part. verbi ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι.

Ἔνι, per Apoc. Ion. pro ἔνεστι, *licet,* vel pro ἔνεισι, *insunt:* ab ἔνειμι, *insum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Ἐνὶ, *in,* Poët. pro ἐν.

Ἑνὶ, *uni,* dat. sing. ab εἷς, μία, ἕν, *unus, a, um.*

Ἐνιαύσια, adv. pro *quotannis:* n. g. pl. num. &

* Ἐνι-

* Ἐνιαυσιαῖος, α, ὁ ᾗ ἡ. *anniculus, anniversarius* : &
Ἐνιαύσιος, α, ὁ ᾗ ἡ, *annuus, anniversarius* : ab
ΕΝΙΑΤΤΟΣ, ου, ὁ, *annus* : q. d. ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ εἶναι. indè ἐνιαυτίζω, *annum alicubi ago.*
Ἐνιαχῆ, *nonnullis in locis*, aut *partibus*, id. q.
Ἐνιαχοῦ, *alicubi.* Th. ἔνιοι, *aliqui.*
Ἐνιδεῖν, a. 2. inf. ab ἐνείδω. Th. εἶδω, *video.*
Ἔνιδρυε, υος, ἡ, *lutra* : credo legend. ἔνυδρις, διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν, quod in aquâ vivat.
Ἐνιδὼν, a. 2. part. verbi ἐνείδω.
Ἔνιες, 3. sing. imperf. verbi ἐνίημι, tanq. ab ἐνιέω. Th. ἵημι, *mitto*, vel ἔω.
Ἔνιεν, *iniit* : 3. sing. ab ἔνιον, ες, ε, a. 2. verbi ἔνειμι. ab ἐν, & εἶμι, *eo.*
Ἐνιέναι, perf. inf. ut & ἐνιεῖς, præs. part. &
Ἐνίετε, *immittite*, 2. pl. imperat. præs. ab ἴεθι, ἵετω. ab
Ἐνίημι, *immitto, injicio.* Th. ἵημι, vel ἔω, *mitto* : imperf. ἵην. a. 2. ἧν.
Ἔνικα, *vincebat.* 3. sing. imperf. ut & in 3. pl. ἐνίκων, verbi νικάω, *vinco*, f. ήσω. p. νενίκηκα.
Ἐνικάθεο, *repone*, pro ἐγκαλίθεσο, vel ἐγκατάθου, Poët. & Ion. a. 2. m. imperat. verbi ἐγκατατίθημι quod ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, *pono.*
Ἐνικλάω, *infringo* : ab ἐνὶ, Poët. pro ἐν, & κλάω, *frango.*
Ἔνικμος, ου, *humidus.* Th. ἰκμᾶς, *humor.*
Ἐνικνέομαι, οῦμαι, *intro, penetro* : ab ἱκνέομαι.
Ἔνικος, ου, *singularis* : &
Ἐνικῶς, adv. *singulariter.* Th. εἷς, *unus.*
ΕΝΙΟΙ, ων, οἱ, *aliqui, nonnulli* : quasi ἔνι οἵ, *sunt qui.* Hinc
Ἔ ἐστε, *interdum* : & ἐνιαχοῦ, *alicubi* : ab eod.
Ἐνιπὰ, ᾶς, ἁ. Dor. pro
Ἐνιπὴ, ῆς, ἡ, *increpatio* : ab ἐνίπτω, *objurgo* : quod ab ἐν, & ἔπω, *dico.*
Ἐνιπρήθω, Poët. pro ἐμπρήθω. Th. πρήθω, *uro.*
Ἐνίπτω, f. ψω, *dico, objurgo* : ab ἐν, & ἔπω, *dico* : & pro ἐνέπω, *indico, declaro.*
Ἐνισκήπτω, *innitor, incumbo* : pro ἐνσκήπτω, Poët. Th. σκήπτω, *nitor, incumbo.*
Ἔνισπε, *dixit* : a. 2. verbi ἐνισπέω. Vel
Ἐνίσπειν, præs. inf. pro ἐνέπειν. Th. ἔπω, *dico.*
Ἐνισσέμεν, *terrere*, inf. Dor. pro
Ἐνίσσειν, verbi ἐνίσσω, quod ab ἔπω, *dico.*
Ἐνσανται, *sustineant* 3. pl. ind. pass. ab
Ἐνίστημι, *insto, impendeo, immineo* : f. ἐνστήσω. p. ἐνέστηκα. perf. part. ἐνεστηκὼς, ότος, & per Crasin ἐνεστὼς, ῶτος. & in f. g. ἐνεστῶσα, & in pl. n. g. τὰ ἐνεστῶτα, *præsentia* : a. 2. act. ἐνέστην, f. 1. m. ἐνστήσομαι. ab ἐν, & ἵστημι. *sto.*
Ἐνίσχειν, Ion. pro κατέχειν, *impedire* : ex ἴσχω, pro ἔχω, *teneo.*
* Ἐνισχυρίζομαι, f. ισομαι, p. ἐνισχύρισμα, *insto, causæ fiduciam in hoc colloco.*
Ἐνισχύω, *corroboro* : f. ύσω. p. ἐνίσχυκα. a. 1. ἐνίσχυσα. ab ἐν, & ἰσχύω, *possum.* Th. ἰσχὺς, υος, ἡ, *robur.*
Ἐννάετες & εἰνάετες, adv. *per novem annos* : ab ἐνναετὴς, quod vide.
Ἐνναέτηρος, ου, (ἐννατήρω, dual. num.) *novennis* : &
Ἐννατὴς, οῦς, ὁ ᾗ ἡ, *novennis* : ab ἐννέα, *novem*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus.*
Ἐννεαίρειν, præs. inf. Poët. pro ἐναίρειν, verbi ἐναίρω, *occido.*
Ἐννεαίω, *inhabito.* Th. ναίω.
Ἐννακόσιοι, αι, α, *nongenti* : &
Ἐννακοσιοστὸς, ὴ, όν, *nongentesimus* : ab ἐννέα, & κόσιοι, numerorum terminatio : vide infrà ἐννενήκοντα.
Ἐννάτη, *nonæ*, dat. sing. f. g. ab
Ἔννατος, η, ον, *nonus, a, um* : ab
Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, *NOVEM* : ἄκλιτον.
Ἐννεάβοιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *novem boum*, seu *ejus nominis nummum pretium valens* : à βοῦς, *bos*, & ἐννέα, *novem.*
* Ἐννεακαίδεκα, indecl. *novemdecim.*
* Ἐννεακαιδέκατος, ὁ, *decimus nonus.*
Ἐννεάνυχες & εἰνάνυχες, adv. *per novem noctes* : ab ἐννέα, *novem*, & νὺξ, *nox.*
Ἐννεάφωνος, ὁ ᾗ ἡ, *novem voces habens.* Epithet. fistulæ : ex ἐννέα, *novem*, & φωνὴ, *vox.*
Ἐννεάχιλοι, pro Ἐνεασχίλιοι, *novem millia* : ex ἐννέα, & χίλιοι, *mille.*
Ἐννενήκοντα, οἱ αἱ, τὰ, *nonaginta*, ἄκλιτον. Ex ἐννέα, *novem.* & -ήκοντα vel -άκοντα, terminatio numerorum crescentium per decem, ut in linguâ Latinâ -*ginta.* Sic κόσιοι est terminatio eorum quæ crescunt per centum, &c.
Ἔννεπε, *dicite*, Poet. pro ἐνέπετε, præs. imperat. ab ἐνίπω, ab ἐν, & ἔπω, *dico* : a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.
Ἐννέποισα, ας, ἁ. Dor. & Poët. pro ἐνίπτουσα, ης, ἡ, *locuta*, ejusd. part.
Ἔννησίη, ας, ἡ, *consilium* : ab ἔνεσις, *immissio*, quod ab ἐνίημι, *immitto.* Th. ἵημι, *mitto.*
Ἐννεσίῃσι, ejusd. dat. pl. Ion. & Poët. pro ἐνεσίαις.
Ἐννεύω, *INNUO, nutu significo* : imperf. ἐνέννευον. f. ἐννεύσω. p. ἐννένευκα. a. 1. ἐνένευσα. Th. νεύω, *innuo.*
Ἐννέωρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *novennis* : ab ἐννέα, *novem*, & ὥρα, ας, ἡ, *annus, hora.*
Ἔννη, seu ἔννη, pro ἔρη, *vetus*, scil. ἡμέρα, *dies.* Th. ἔνος seu ἔνος, *annus.*
Ἐννῆμαρ, adv. *per novem dies* : ab ἐννέα, *novem*, & ἦμαρ, τὸ, *dies*, Poët. pro ἡμέρα.
Ἐννηφιν, *perendinum* : ab ἔνη. φι. est Paragoge. Poët.
Ἐννοέομαι, -οῦμαι, & Ἐννοέω, ῶ, f. ήσω, *mente concipio, cogito, recordor* : ab ἔννοιος.
* Ἐννόημα, ατος, τὸ, *notio, mentis conceptus.*
Ἐννόησα, ας, ε, Poët. pro ἐνόησα, *sensi*, a. 1. ind. act. verbi νοέω, *cogito*, Th. νόος, *mens.*
Ἔννοια, ας, ἡ, *cogitatio* : ab ἔννοος, *cordatus* : q. ab eod. Th.
Ἐννομα, *legitimè* : adv. &
Ἔννομος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *legitimus, subjectus legi* : ab ἐν, & νόμος, *lex.* Th. νέμω, *tribuo* : p. m. νένομα..
Ἔννος & ἔννης, ου, ὁ ᾗ ἡ, *mentis compos, sapiens, prudens* : ab ἐν, & νόος, νοῦς, *mens.*
Ἐννοσέμεν, Dor. pro ἐννόσαι, a. inf. verbi ἐννόθω, habente ν gem. metri gratiâ. Vide ἐνόθω.

* Ἐννοσεύω, f. εύσω, p. ἐννενόσευκα, *nidifico.*
Ἐννοσίγαιος, ε, ὁ, Neptuni Epithet. *terræ quassator:* ab ἐνόω, *moveo:* (quod ab εἶς, ἑνὸς, *unus*) & γαῖα, *terra.*
Ἐννοσίδας, α, ὁ. Poët. & Dor. ab ἐνόθω, pro κινῶ, *moveo,* & Ϝ δὰν, pro γῆν, *terram.*
Ἔννυτο, 3. sing. imperf. ab ἔννυμαι. Vide in ἐννύω, *induo.*
Ἐννυχον vel -ύχιον, adv. *noctu, multâ nocte* rab
Ἔννυχος, η, ον, seu ἐνύχιος, ε, *nocturnus, a, um:* ab ἐν, & νύξ, νυκτὸς, ἡ, *nox.*
Ἐννυχώτερον, *maturius:* compar. ab ἔννυχον.
Ἐννύω, & ἕνυμι, *induo.* Th. ἵω, idem.
Ἐννώσας, Ion. pro ἐννοήσας, a. 1. part. verbi ἐννοέω, *mente concipio:* ab ἐν, & νόος, νοῦς, ὁ.
Ἐνόησα, ας, ε, *cognovi:* a. 1. ind. act. verbi νοέω, *cogito,* f. ήσω. ab eod. Th.
Ἐνόθω, Grammaticis dicitur thema nominis ἔνοσις, id est, *motio, agitatio.* Hesych. ἐνοσέμεν, ἐπιπλήττειν.
Ἐνοικειῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐνοικειόω, *familiarem reddo:* ab ἐν, & οἶκος, *domus.*
Ἐνοικέω, *inhabito:* f. ήσω. p. ἐνῴκηκα. a. 1. ἐνῴκησα. præs. part. ἐνοικέων, -ῶν, -έουσα, οῦσα, -έον, -οῦν, ab ἐν, & οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος.
Ἐνοίκησις, εως, ἡ, *inhabitatio:* à p. pass. superioris verbi.
Ἐνοικίζω, f. ίσω, a. 1. ἐνῴκισα, a. 1. imperat. ἐνοίκισον, *in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio:* ab ἐν & οἰκίζω. Th. οἶκος.
Ἔνοικος, ε, ὁ ἡ, *incola, inquilinus, domesticus:* ab eod. Th.
Ἐνομίζοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi νομίζω, *existimo:* f. ίσω. p. νενόμικα. a. 2. ἐνόμισον · q. à νόμος, *lex.*
Ἐνομιλέω, ῶ, f. ήσω, *in consuetudine sum alicujus, conversor:* ab ἐν, & ὅμιλος, *cœtus, turba.*
Ἐνομίλησε, *usus consuetudine:* ejusd. a. 1. ind. act.
Ἔνον, *quum liceat, quod ineat:* &
Ἐόντα, τὰ, *quæ penes vos sunt:* ubi Ellipsis præp. κατὰ. præs. part. ab εἰμι, *insum.* quod vide.
Ἔνοπη, ης, ἡ, *Enope:* nom. propr.
Ἐνοπὴ, ῆς, ἡ, *clamor:* ab ἐνέπω, *dico.* Th. ἔπω.
* Ἐνοπλίζομαι, *armis ornor.*
* Ἐνοπλίζω, *armo.* V. ἐνοπλισθεῖμεν.
Ἐνόπλιοι, ων, οἱ, *armati:* ab ἐν, & ὅπλον, *arma.*
Ἐνοπλισθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. ab ἐνοπλίζομαι, *armis ornor:* ab ἐν, & ὅπλον, *arma.*
* Ἔνοπλος, *armatus,* vide ἐνόπλιοι.
Ἐνοραν, *inspicere, animadvertere:* ex ἐν, & ὁράω, *video.*
Ἔνορκιος, λόγος, *verbum jurejurando firmatum.*
Ἐνόρκιος, Poët. pro Ἔνορκος, ε, ὁ ἡ ὅ, *juratus, jurejurando obstrictus,* vel *comprobatus:* ab ἐν, & ὅρκος, *jusjurandum.*
Ἐνόρκας, α, ὁ, Dor. pro ἐνόρχης, idem quod ἔνορχος, quod vide.
Ἐνορχέων, gen. pl. Ion. pro ἐνορχῶν, ab
Ἔνορχης, ἔνορχος, & ἔνορχις, *testiculos habens, mas:* ab ἔν, & ὄρχις, εως, ἡ, *testiculus.*
Ἔνος, & ἔνος, vel ἔννος, seu ἐννὸς, ε, ὁ, *ANNUS:* Hinc
Ἔνος, η, ον, *annuus:* ἔνη ἡ νέα, *ultima dies mensis lunaris:* q. *vetus & nova.*
Ἐνόσει, 3. sing. imperf. act. à νοσέω, *ægroto:* f. ήσω. p. νενόσηκα. Th. νόσος, *morbus.*
Ἔνοσις, εως, ἡ, *motus:* ab ἐνόω, *moveo.* Th. εἶς, ἑνὸς, *unus.*
Ἐνοσίχθων, *terræ quassator:* Neptuni Epithet. quod ab ἐνόω, *quatio* (ab εἶς, *unus,*) & χθὼν, *terra.*
Ἐνόσουν, 1. sing. vel 3. pl. in perf. act. verbi νοσέω, *ægroto.* Th. νόσος, *morbus.*
Ἐνοσφίσθησαν, *separati sunt;* 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐνοσφίσατο, 3. sing. a. 1. m. à νοσφίζω, f. ίσω. p. νενόσφικα. Th. νόσφι, *seorsim.*
Ἑνότης, ητος, ἡ, *unitas:* ab εἷς, ἑνὸς, *unus.*
Ἐνοχλέω, -ῶ, *turbo, molestus sum:* f. ήσω. p. ἐνώχληκα. ab ἐν, & ὀχλέω, idem. Th. ὄχλος, *turba.*
Ἐνοχλῶσι, 3. pl. præs. ind. act.
Ἔνοχος, ε, ὁ ἡ, *obstrictus, obnoxius, reus:* ab ἐνέχομαι, *obstringor:* ex ἐν, & ἔχω, *habeo.*
* Ἑνόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἥνωκα, *quasi unio, aduno.*
* Ἐνσείω, f. είσω, p. ἐνσισείκα, *incutio, traho.*
Ἐνσημαίνω, f. ανῶ, *significo, exprimo, imprimo:* ab ἐν & σημαίνω. Th. σῆμα, *signum.*
* Ἐνσιτέομαι, *convivia agito:* ex ἐν & σιτέομαι.
Ἐνσκήπτω, *ingruo, irruo:* de fulmine propriè. Th. σκήπτω, *cado, ruo.*
* Ἐνσκολεύομαι, f. εύσομαι, *laqueis capio.*
Ἔνσασις, εως, ἡ, *exordium & auspicatio rei institutæ, instantia litis & causæ, institutum:* item figura Oratoria: &
Ἐνστάτης, ε, ὁ, *qui in viâ obsistit, adversarius:* &
Ἐνστατικὸς, ὴ, ὸν, *instans & urgens:* ab ἐνίσταμαι, *insto.* Th. ἵστημι.
Ἐνστέλλειν, Ion. pro ἐνδύειν, *induere, vestire.* Th. στέλλω, *amicio, orno.*
Ἐνστρέφωμαι, η, εται, *invertor:* f. ψομαι. ex ἐν, & στρέφω, *verto:* f. ψω. a. 2. ἔστραφον.
Ἐνσχερῶ, vide σχερῶ. Poët. adv. pro ἐφεξῆς, *deinceps, ordine, propè.*
Ἐντακεὶς, a. 2. part. pass. ab ἐντήκω, *liquefactum instillo:* ex ἐν, & τήκω, Dor. τάκω, *liquefacio:* f. ξω.
Ἐνταλθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐντέλλω, *faciendum injungo:* p. pass. ἐντέταλμαι. p. m. ἐντέτολα. ab ἐν, & τέλλω, *mando.*
Ἔνταλμα, ατος, τὸ, *mandatum:* ab ἐντέλλω. vide præced.
Ἐντανύειν, *intendere:* ex ἐν & ταυύω, idem quod Th. τείνω, *tendo.*
Ἔνλασις, εως, ἡ, *intentio, contentio, productio:* &
Ἐντατὸς, ὴ, *intentus:* &
Ἐντατικὸς, ὴ, *intendendi vim habens:* omnia ab ἐκτείνω. Th. τείνω, *tendo.*
Ἐνταῦθα & ἐνταυθοῖ, *hic, illic, huc eò:* Th. ἔνθα, *hic, ibi.*
Ἐνταφεὶς, έντος, *sepultus:* a. 2. pass. ab ἐνθάπτω, idem quod
Ἐνταφιάζω, *funero, ad sepulturam corpus compono:* f. άσω. p. ἐντετάφιακα. p. pass. ἐντετάφιασμαι· ex ἐν, & ταφὴ, *sepultura.* Th. θάπτω, *sepelio.*
Ἐνταφιάσαι, ejusd. a. 1. inf. act.
Ἐνταφιασμὸς, οῦ, ὁ, *funeratio:* &

Ἔνται-

Ἐνταφιαστὴς, οῦ, ὁ, *funerator*: à perf. paſſ. verbi ἐνταφιάζω.

Ἐνταφιον, ου, τὸ, *ſepulcrorium linteum, exequiæ*: ab

Ἐνταφιος, ου, ὁ ἡ ὄν, *ſepulcbralis, funebris*: ab ἐν, & ταφη, *ſepultura*, quod à θάπτω, *ſepelio*.

Ἔντε', pro

ΕΝΤΕΑ, τὰ, & per contract. ἔντη, *arma, vaſa convivalia*.

Ἐντειλάμενος, a. 1. part. m. verbi ἐντέλλομαι, *mando, jubeo*, quod vide.

Ἐντείνω, f. ενῶ, p. ἐντέτακα, *INTENDO, cædo, ferio*. Th. τείνω, *tendo*.

Ἐντελεῖται, 3. ſing. f. 2. m. ἐντελοῦμαι· vide ἐντέλλομαι.

Ἐντελέχεια, ας, ἡ, *perfectio, actus*: ab

Ἐντελεχὴς, έος, ὁ ἡ ές, *perfectus, aſſiduus*: vide in ἐντελέχεια.

Ἐντελὴς, έος, ὁ ἡ ές, *abſolutus, perfectus*: à τέλος, εος, τὸ, *perfectio*.

Ἐντέλλομαι, *mando, jubeo*: cum dat. f. 1. m. ἐντελοῦμαι. perf. paſſ. ἐντέταλμαι, σαι, ται. a. 1. m. ἐνετειλάμην, ω, ατο, p. m. ἐντέτολα. ab ἐν, & τέλλω, *ſum, fio*.

Ἐντενὴς, έος, ὁ ἡ ές, *intextus, contentus*: &

Ἐντενίζω, f. σω, *oculos defigo*: ab ἐν, & τείνω, *tendo*.

Ἔντερον, ου, τὸ, *inteſtinum*: ab ἐντὸς.

Ἔντεσι, dat. pl. ab ἔντεα, ἔντη, τὰ, *arma*.

Ἐντεσίεργος, Epithet. eſt mulorum, *ſubjugalis*: fort. ab εἴργω, *arceo*, & ἔντεα, τὰ.

Ἐντεσίεργος, ου, ὁ, *armorum opifex*: ab ἔντεα, *arma*, & ἔργον, *opus*.

Ἐντέταλται, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐντέλλομαι, *mando, jubeo*: f. ἐντελοῦμαι. p. ἐντέταλμαι, σαι, ται· ex ἐν, & τέλλω, *mando*.

Ἐντεταμένος, η, ον, *intentus, a, um*: p. paſſ. verbi ἐντείνω, *intendo*: Vide ἐντέτατα.

Ἐντιταμένως, adv. *vehementèr*: deriv. ab ἐντεταμένος, quod vide.

Ἐντέταται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐντείνω, quod vide.

Ἐντετύτηχα, perf. act. verbi ἐντυγχάνω, *adipiſcor, invenio*: ex ἐν, & τυγχάνω, *ſum*: f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Ἐντεῦθεν, *hinc, illinc*, adv. loci. Th. ἔνθα, *hic, illic*.

Ἔντευξις, εως, ἡ, *interpellatio, preces*: in nom. pl. ἐντεύξεις, ab ἐντυγχάνω, *intercedo*. Th. τυγχάνω, *ſum*.

Ἔντεχνος, ου, ὁ ἡ ον, *peritus, artificialis*. Th. τέχνη, *ars*.

Ἐντήκω, f. ξω, *illiquefacio, inſtillo, imprimo*. Th. τήκω, *liquefacio*.

Ἐντὶ, *ſunt*: Dor. pro εἰσὶ, & ἐσὶ, ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἐντίθημι, & ἐντιθέμαι, *impono, inſero, recondo*. Th. τίθημι.

Ἔντιμος, ου, ὁ ἡ ον, *pretioſus, honoratus*: compar. ἐντιμότερος, *dignior*: ab ἐν, & τιμὴ, *honor, pretium*. Th. τίω, *honoro*.

* Ἐντίμως, adv. *honorificè*.

Ἔντο, *miſerunt*: 3. pl. ab ἔμην, a. 2. m. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Ἐντολὴ, ῆς, ἡ, *mandatum*: ab ἐντέλλομαι, *mandatum impono*: p. m. ἐντέτολα, ab ἐν, & τέλλω, *mando*.

Ἔντομα, ων, τὰ, *inſecta*; tum *inciſiones, victimæ*: ex ἐν, & τέμνω, *ſeco*: p. m. τέτομα.

* Ἐντομὶς, ίδος, *inciſio*: ab eod.

Ἔντομος, ὁ ἡ ον, *exſectus, caſtratus*: ab eod.

Ἔντονος, ὁ ἡ ον, *intentus, acer, vehemens*: ex ἐν, & τείνω, *tendo*: p. m. τέτονα.

Ἐντόπιος, ου, ὁ ἡ ον, *inquilinus*: ejus loci incola. q. d. ὁ ἐν τόπῳ ὤν.

Ἔντος, *INTUS, intra*: adv. hinc

Ἔντοσθε & ἔντοσθι, pro eod.

Ἐντραπείην, a. 2. opt. paſſ. ab ἐντρέπομαι. q. v.

Ἐντράπελος, ου, *illiberalis, turpis, quod quilibet averſari debet*. Vide τραπελὸς. Th. τρέπω.

Ἐντραπῇ, *erubeſcat*: 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. ἐντράπηθι, a. 2. imperat. ἐντραπήσομαι, ῇ, εται, f. 2. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἔντρεπε, *revertere*: præſ. imperat. act. Vide ἐντρέπω.

Ἐντρέπομαι, *reverear, erubeſco, curo*: verb. m. f. έψομαι. p. ἐντέτροπα. imperf. ἐντρεπόμην, ου, ετο. a. 2. paſſ. ἐνετράπην, *erubui*: a. 2. ſub. ἐντραπῶ, ῇς, ῇ, f. 2. paſſ. ἐντραπήσομαι. paſſivè, *mutor, flector*: ab

Ἐντρέπω, *pudore afficio*: quaſi facio, ut quis faciem avertat. f. ἐντρέψω. p. ἐντέτροφα. a. 2. ἐνέτραπον· ab ἐν, & τρέπω, *verto*.

Ἐντρέφω, *enutrio*: f. ἐνθρέψω. p. ἐντέθροφα. præſ. paſſ. ἐντρέφομαι· ab ἐν, & τρέφω, *alo*: f. ψω. a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα.

Ἐντρεχὴς, έος, ὁ ἡ ές, *ſolers, diligens*: ab

Ἐντρέχω, *incurro, convenio, quadro, inhæreo*: ab ἐν, & τρέχω, *curro*: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Ἐντρίβω, f. ίψω, p. ιφα, *intero, infrico*; & Metaph. *infligo, incutio, impingo*. Th. τρίβω, *tero*.

Ἔντριτος, & -ον, *triplex*: ab ἐν, & τρίτος, *tertius*: &

Ἔντριτος, ſubſtant. *mediator inter duos*: Gl. Phil. *ſequeſter*, μεσίτης.

Ἔντρομος, ου, ὁ ἡ ον, *tremefactus*: ex ἐν, & τρόμος, *tremor*: à τρέμω. p. m. τέτρομα. Th. τρέω, *tero*.

Ἐντροπαλίζω, *reſpecto, reflectens inter eundum*: à τροπαλίζω, idem quod τρέπω.

Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, *verecundia, pudor*: à p. m. ἐντέτροπα, verbi ἐντρέπομαι, quod vide.

Ἔντροφος, ου, ὁ ἡ ον, *innutritus*: ab ἐντρέφω, q. vide.

Ἐντρυφάω, -ῶ, *oblecto me, luxurioſè utor, ludificor*: f. ήσω. p. ἐντετρύφηκα· ab ἐν, & τρυφὴ, *mollities*. Th. θρύπτω, *frango*.

* Ἐντρύφημα, ατος, τὸ, *deliciæ, oblectamentum*.

Ἐντυγχάνω, *occurro alicui, adeo aliquem precandi causâ, interpello, nanciſcor*: f. ἐντεύξομαι. a. 2. ἐνέτυχον· ab ἐν, & τυγχάνω, *ſum*.

Ἔντυε, *parabat*: Ion. pro ἤντυε, verbi ἐντύω, *armo, inſtruo*: ab ἔντεα, τὰ, *arma*.

Ἐντυλίττω, *involvo*: f. ίξω. p. ἐντετύλιχα. a. 1. ἐνετύλιξα. perf. paſſ. ἐντετύλιγμαι· quod ab ἐν, & τυλίττω, *in modum culcitræ involvo*: q. à τύλη, *culcitra, ſtragulum*.

Ἐντύνασθαι, a. 1. inf. m. &

Ἔντυνον, *para*: a. 1. imperat. act. ab

Ἐντύνω, f. υνῶ, *apparo, inſtruo*: Th. ἔντεα.

Ἔντυπαι,

Ἐντυπᾶς, adv. *impreſſo corporis veſtigio, obvolutim:* ab

Ἔντυπος, *impreſſus:* quod ab

Ἐντυπόω, *imprimo, informo, inſculpo:* f. ώσω. p. ἐντετύπωκα. p. paſſ. ἔντετύπωμαι· ab ἐν, & τύπος, *veſtigium, nota.* Th. τύπτω, *verbero.*

Ἐντύω & ἐντύνω, *inſtruo, apparo.* Th. ἔνλεα.

Ἐνυαλίοιο, gen. Ion. ab

Ἐνυάλιος, ὐ, *Mars, Martius.* Th. Ἐνυὼ, ἡ.

Ἐνυδρίζω, *contumeliâ afficio:* f. ίσω. p. ἐνύδρικα. a. 1. ἐνύδρισα. a. 1. part. act. ἐνυδρίσας, αγλος· ab ἐν, & ὕδρις, εως, ἡ, *contumelia.*

Ἔνυδριος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, *aquatilis, irriguus aquis.* Th. ὕδωρ, *aqua.* Undè &

* Ἔνυδρος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, *aquoſus, madidus.*

Ἔνυευς, ῆος, ὁ, *ENYEUS,* nom. prop. viri.

Ἐνυμφοκόμησε, *ſponſum ornavit:* a. 1. act. 3. ſing. verbi νυμφοκομέω· ex νύμφη, *ſponſa,* & κομέω, *orno.*

Ἔνυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi νύτ̓ω, vel -σσω, *fodio, punctim cædo:* f. ξω. p. νένυχα.

Ἐνυπνιάζω, *ſomnio:* f. άσω. p. ἐνυπνίακα. f. 1. paſſ. ἐνυπνιασθήσομαι· ἐνυπνίσθην. a. 1. paſſ. & indè, à perf. paſſ.

Ἐνυπνιαστὴς, οῦ, ὁ, *inſomniator:* ab

Ἐνύπνιον, ὐ, τὸ, *inſomnium.* Accipitur etiam adv. *per ſomnum:* ab ἐν, & ὕπνος, *ſomnus.*

Ἐνύσαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à νυσάζω, *nicto, præ ſomno capite nuto:* fut. ξω. p. νενύσαχα. Dicitur νυσάζω, pro νευσάζω, à νεύω, *nuo.*

Ἔνυστρον, ὐ, τὸ, *magnum inteſtinum:* quia ἐν ὑστέρῳ, *in poſtremo corporis.* Th. ἀνύω, *perficio.*

Ἐνυφαίνω, *intexo:* &

Ἐνυφαντὸς, οῦ, *intextus:* ex ἐν, & ὑφαίνω, *texo.* Th. ὑφάω, idem.

ΕΝΥΩ, όος, -οῦς, ἡ, *Bellona, Dea bellica.*

Ἐνυω, *perimo:* quod & ἔνω, Etym. pro φένω, & ex eo fit per Aphæreſin.

Ἐνχερῶ, Poët. *perpetuâ ſerie.* Simplicitèr dicitur χερῶ, quod vide.

Ἐνώμα, *quatiebat:* 3. ſing. imperf. verbi νωμάω. Th. νέμω, *diſtribuo.*

Ἐναπῆ, *manifeſtè, coram:* Dativus adverbialiter uſurpatus: ab

Ἐνωπὴ, ῆς, ἡ, *aſpectus:* ab ἔν, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ἐνώπια, τα, *parietes domûs qui ſunt è regione januæ.*

* Ἐνωπιδίως, adv. *perſpicuè:* ab ἐνώπιος.

Ἐνώπιον, adv. *in conſpectu, coram:* ab

Ἐνώπιος, ὐ, *qui in alicujus præſentiâ quid dicit aut facit, adverſus:* q. d. ἐν ὠχί. ab ἔνωπὴ, *aſpectus.* id vide.

Ἐνῶρσε, a. 1. ind. Æol. &

Ἐνῶρτο, *irruerat:* 3. ſing. pluſ. p. ἐνώρμην, σο, το. verbi ἐνόρω. ex ἐν, & ὄρω, *excito:* f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω. p. ὦρκα. perf. paſſ. ὦρμαι.

Ἐνὼς, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *homo.*

Ἐνωσάμην, ω, ατο, *cogitavi:* per Craſin pro ἐνοησάμην, a. 1. m. verbi νοέω, *cogito.* Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens.*

Ἐνῶσι, *inſint:* 3. pl. præſ. ſub. verbi ἔνειμι, *inſum.* Th. εἰμὶ, *ſum.*

Ἕνωσις, εως, ἡ, *unitas, unctio:* ab ἑνόω, *unio.*

Th. εἷς, *unus.*

Ἐνώτη, ης, ἡ, idem ac ἐνώτιον, & ab iiſd.

Ἐνωτίζομαι, *auribus percipio:* f. ἐνωτίσομαι, & Att. -ιῶμαι. a. 1. m. ἐνωτισάμην. f. 1. paſſ. ἐνωτισθήσομαι· ab ἐν. & οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.* Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ἐνώτιον, ὐ, τὸ, *inauris:* ab iiſd.

Ἐνώτισαι, ἐνωτισάσθω, 2. & 3. ſing. &

Ἐνωτίσασθε, *auribus percipite:* 2. pl. a. 1. imperat. m. verbi ἐνωτίζομαι, quod vide.

Ἐνὼχ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. interpret. *conſecratus.*

Ἐνωχλήθην, *moleſtiâ ſum affectus:* a. 1. ind. paſſ. verbi ἐνοχλέω, *moleſtiam exhibeo:* ab ἐν, & ὄχλος, ὐ, ὁ, *turba, moleſtia.*

Ἐξ, *EX:* præpoſit. regit. gen. ſcribitur ἐκ, ſequente conſonâ: quod vide: ſed

Ἕξ, *SEX:* adjectivum numerale, ἄκλιτον. Hinc ἑξακὶς, *ſexies:* ἕκτος, *ſextus.*

Ἔξαγ' pro ἔξαγε, *eduxit:* quod pro ἐξῆγε, 3. ſing. imperf. vel a. 2. Tum ἔξαγε, *educ:* præſ. imperat. &

Ἐξάγεγε, έτω, & in 3. pl. ἐξαγαγέτωσαν, a. 2. imperat. act. Att. verbi ἐξάγω, *educo.*

Ἐξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. ἐξαγαγὼν, a. 2. part. ejuſd. verbi.

Ἐξαγγέλλω, *prædico, annuntio:* f. ἐξαγγελῶ. p. ἐξήγγελκα. a. 1. ἐξήγγειλα. a. 1. ſub. ἐξαγγείλω, ῃς, ῃ. Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

Ἔξαγε, a. 2. imperat. vel Dor. & Ion. 3. ſing. imperf. vel a. 2. vide ἔξαγ'.

Ἐξαγινέειν, -εῖν, Ion. pro ἐξάγειν, *educere:* vide ἐξάγω.

Ἐξάγιον, ὐ, τὸ, *ſextula:* pondus pendens ſex ſcrupula. Th. ἕξ, *ſex,* & ἄγω, *pendo.*

Ἐξάγιστος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, *ſceleſtiſſimus:* ab ἐξ, & ἄγος, vel ἄγος, εος, τὸ, *ſcelus.*

* Ἐξαγνύμι, *frango, rumpo:* ab ἐξ & ἄγω, id. f. ἄξω.

* Ἐξαγοραζόμενοι, *redimentes:* part. med. ab

Ἐξαγοράζω, & -ζομαι, *redimo:* f. άσω. p. ἐξηγόρακα. a. 1. ἐξηγόρασα. a. 1. ſub. ἐξαγοράσω, ης, η· ab ἐξ & ἀγοράζω, *emo.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Ἐξαγόρευσις, εως, ἡ, *indicatio rei arcanæ:* *confeſſio:* ab

Ἐξαγορεύω, f. εύσω, *effutio, enarro, confiteor:* ab ἀγορεύω. Th. ἀγορὰ, *forum.*

* Ἐξαγριόω, -ῶ, f. ώσω. p. ἐξηγρίωκα, *agreſtem reddo.*

Ἐξάγω, *educo:* f. ἐξάξω. p. ἐξῆχα. a. 2. act. ἐξῆγον, & Att. ἐξήγαγον. Sic. a. 2. inf. ἐξαγεῖν, & ἐξηγαγεῖν. a. 2. part. ἐξαγὼν, & ἐξαγαγὼν, όντος. Th. ἄγω, *duco.*

Ἐξαγωγὴ, ῆς, ἡ, *eductio, exportatio:* &

Ἐξαγώγιμος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, & τὰ ἐξαγώγιμα, *merces, quæ exportantur:* ab ἐξάγω, *educo.* Th. ἄγω, *duco.*

* Ἐξαγώνιος, & ἐξαγώνος, *ſexangulus.*

Ἐξάδελφος, ὐ, ὁ, qui natus eſt ex ἀδελφῷ, vel ἀδελφῇ.

Ἐξάδιος, ὐ, ὁ, nomen proprium viri.

Ἐξαετὴς, έος, & ἐξαέτης, pro quo & ἐξέτης, ὐ, *ſexennis:* &

Ἐξαετὶς, ίδος, ἡ, Poët. *ſexennis:* ex ἕξ, *ſex,* & ἔτος, εος, *annus.*

* Ἐξαιμος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, *exſanguis.*

Ἐξαίνυτο, *abſtulerat:* 3. ſing. imperf. verbi

Ἐξαί-

ἐξαίνυμαι, *eximo*: ab ἐξ & αἴνυμαι, *capio*.
Ἐξαιρέθησαν, *expugnati sunt*: 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ἐξαιρέω, quod vide.
Ἐξαιρεῖσθαι, præs. pass. inf. ἐξαιρεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. ab eod. Th.
Ἐξαίρετον, Poët. *eximiè, supra modum, vehementèr*: ab
Ἐξαίρετος, ε, ὁ ϗ ἡ, *eximius, selectus*: &
Ἐξαιρεύμην, Dor. & Ion. pro ἐξῃρούμην, 1. sing. imperf. pass. ab
Ἐξαιρέω, *eruo, tollo, evello, seligo, everto*: f. ήσω. p. ἐξήρηκα. a. 2. act. ἐξεῖλον, a. 2. imperat. ἔξελε, a. 2. m. ἐξειλόμην, ε, ετο, *eripui*: a. 2. sub. m. ἐξέλωμαι. a. 2. inf. m. ἐξελέσθαι. Th. *αἱρέω, capio*.
Ἐξαίρω, *tollo, effero*: f. ἐξαρῶ, & in 2. pl. ἐξαρεῖτε. præt. ἐξῆρκα. præt. pass. ἐξῆρμαι. a. 1. pass. ἐξήρθην, a. 1. sub. pass. ἐξαρθῶ, ῇς, ῇ, *tollatur*: ab ἐξ, & αἴρω, *tollo*.
Ἐξαίσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *iniquus, indecens*: ab ἐξ, & αἶσα, *fors*.
Ἐξαιτέομαι, -οῦμαι, *expeto, postulo*: & passivè, *exposcor ad pœnam*: f. ήσομαι. a. 1. m. ἐξητησάμην, ω, ατο· ab
Ἐξαιτέω, *deposco, exposco ad quæstionem*, ab ἐξ, & αἰτέω, *peto*.
Ἐξαίτησις, εως, ἡ, *postulatio ad quæstionem*, vel *pœnam*; *deprecatio pro reo*: à p. pass. præced.
Ἐξαίφνας, Dor. pro
Ἐξαίφνης, *repentè*: adv. & Poët. ἐξαπίνης, ab ἐξ, & αἴφνης, *subitò*: quod ab ἄφνω, per Sync. pro ἀφανῶς, *subito*: abjecto ς, quod ex α priv. & φαίνω, *ostendo*.
Ἐξαιφνίδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *repentinus*: ab ἐξαίφνης, quod vide.
Ἐξακέσας, a. 1. part. act. ab
Ἐξακέω, (quod & ἐξακέομαι) *medeor*: fut. ήσω, & ήσω. p. ηκα. ab ἔξ, & ἀκέομαι, *sano*.
Ἐξακις, adv. *sexies*. Th. ἕξ, *sex*.
* Ἐξακισμύριοι, *sexaginta millia*; ab ἑξακις, & μύριοι, *decem*.
* Ἐξακισχίλιοι, *sex millia*; ab ἕξ, *sex*, & χίλιοι, *mille*.
Ἐξακολαθέω, -ῶ, *sequor*: cum dat. fut. ήσω, p. ἐξηκολαθήκα. ab ἐξ, & ἀκόλαθος, ε, ὁ ϗ ἡ, *pedissequus, comes*.
* Ἐξακοναίω & ἐξακονέω, *exacuo*.
Ἐξακόσιοι, αι, α, *sexcenti*. Th. ἕξ, *sex*.
* Ἐξακοσιοστὸς, ῆ, *sexcentesimus*: ab eod. Th.
Ἐξαλαπάζω, *diripio, populor*: f. ἐξαλαπάξω, εις, ει· ab ἐκ & λαπάζω, seu λαπάσσω, f. ξω.
Ἐξαλαπάξαι, *vastare*: a. 1. inf. act. ejusd.
Ἐξάλατο, Dor. pro ἐξήλατο, *exiluit*: a. 1. m. 3. sing. verbi ἐξάλλομαι, quod vide.
Ἐξαλέασθαι, *evitare*: a. 1. inf. m. pro ἐξαλεύσασθαι per Sync. ab ἐξ, & ἀλεύω, idem ac Th. ἀλέω, *vito*: f. έσω. p. ἤλεκα.
Ἐξάλειπτρον, ε, τὸ, *unguentarium vas*: ab ἐξαλείφω, *ungo, deleo*: quod vide.
Ἐξαλειφθῆναι, a. 1. inf. pass. ab
Ἐξαλείφω, *unguentum abstergo, deleo, oblitero*, interdum *ungo*: f. ψω. p. ἐξήλειφα. a. 1. pass. ἐξηλείφθην· ab ἐξ, & ἀλείφω, *ungo*.
Ἐξαλείψεια, ας, ε, ejusd. a. 1. opt. Æol.
Ἐξάλλαξεν, Poët. 3. sing. a. 1. act. Ion. vel Dor. pro ἐξήλλαξεν. ab
Ἐξαλλάτω, f. ξω. p. χα, *immuto, differo*. Th. ἀλλάσσω, *muto*.
Ἐξάλλομαι, ῇ, ῆσαι, *exsilio*: f. ἐξαλοῦμαι, a. 1. m. ἐξηλάμην, ω, ατο. Th. ἄλλομαι, *salio*.
* Ἔξαλλος, *clarus, præstans, è numero exemptus*.
* Ἐξαλλοτριόω, f. ώσω, p. ἐξηλλοτρίωκα, *alieno, vendo*.
Ἐξαμαρτάνω, *pecco, aberro*; *peccare facio*: a. 2. inf. ἐξαμαρτεῖν· ab ἐξ & ἁμαρτάνω. f. ήσω. p. ἡμάρτηκα, a. 2. ἥμαρτον.
Ἐξαμείβετο, imperf. Ion. ab
Ἐξαμείβομαι, *immuto*: ab ἐξ, & ἀμείβω, *commuto*: f. ψω. p. ἤμειφα.
Ἐξαμελέω, id. quod ἀμελέω, *negligo*: q. vide.
Ἐξάμετρος, *HEXAMETER, versus sex pedum*, ab ἕξ, *sex*, & μέτρον, *mensura*.
* Ἐξάμηνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *semestris*, -μηνον, *semestre*.
Ἐξαναδὺς, *regressus*: a. 2. part. act. ab
Ἐξαναδύω, f. ύσω, *emergo, detrecto*: quod ab ἐξ, ἀνὰ, & δύω vel δύμι, *subeo*.
Ἐξαναλίσκω, *consumo*: ab ἐξ, & ἀναλίσκω, *absumo*: quod ab ἀνὰ, & ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα, a. 2. ἥλων.
Ἐξαναλωθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass.
Ἐξανάστασις, εως, ἡ, *resurrectio*; ab ἐξανίστημι, *exsito*: quod vide.
Ἐξαναστῆναι, a. 2. inf. act. ἐξαναστὰς, a. 2. part. act. ab eod. verbo.
Ἐξαναστήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ἐξαναστῆσαι, a. 1. inf. verbi præced.
Ἐξανατέλλω, *exorior*: f. ἐξανατελῶ. ab ἐξ, ἀνὰ, & τέλλω, *orior, sum*.
Ἐξανδραποδίζομαι, f. ίσομαι, *mancipo, expugno*.
Ἐξανδραποδιούμενοι, Ion. & Att. pro ἐξανδραποδισόμενοι, *in servitutem abstracturi*: f. 1. part. m. à præced.
Ἐξανδραπόδισις, εως, ἡ, *direptio in servitutem*: ab ἐξ & ἀνδροποδίζω· hoc ab ἀνδράποδον, *mancipium*; ex ἀνὴρ, *vir*, & πῶς, *pes*.
Ἐξανέδυσαν, *egressæ sunt*: 3. pl. a. 2. act. ab ἔδυν, vel a. 1. ab ἔδυσα, in ἐξαναδύω. q. v.
Ἐξανέστην, a. 2. ind. act. ab ἐξανίστημι.
Ἐξανέστειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξανατέλλω, quod vide.
Ἐξανέχω, *emineo, assurgo*: ab ἐξ, ἀνὰ, & ἔχω, *habeo*.
Ἐξανῆκεν, 3. sing. a. 1. act. ab ἐξανίημι, *emitto*: ab ἐξ, ἀνὰ, & ἵημι, *mitto*.
Ἐξανθέω, f. ήσω, *effloresco, pullulo, erumpo*, interdum *defloresco*; ab ἐξ, & ἄνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, *flos*.
Ἐξανθίζω, f. ίσω, *floridis coloribus tingo*: ab eod.
Ἐξανίσαμαι, *exurgo*: vide ἐξανίστημι. undè &
Ἐξανισάναι, *funditùs evertere*: præs. inf.
Ἐξανίστασο, άσθω, præs. imperat. pass. ἐξανιστὰς, άντος, a. 2. part. act. ab
Ἐξανίστημι, *excito, surgo*: f. ἐξαναστήσω, a. 1. ἐξανέστησα. a. 2. ἐξανέστην, ης, η. ab ἐξ, ἀνὰ, & ἵστημι, *sto*.
Ἐξαντλέω, -ῶ, *exhaurio*, *EXANTLO*: ab ἄντλος, *haurio*. Th. ἄντλος, *sentina*.
Ἐξανύω, id. quod ἀνύω, *perficio*: f. σω. p. ηνυκα. Dicimus & ἀνύτω, & ἀνύτίω.
Ἐξάξω, f. 1. ind. verbi ἐξάγω, *educo*.
Ἐξαπαταν, præs. inf. ab ἐξαπατάω, q. v.
Ἐξαπάτας, *blanditias*, acc. pl. ab ἐξαπάτη.

Ἐξα-

Ἐξαπατάω, -ῶ, *seduco, decipio:* præs. imperat. ἐξαπάτα, -ατε, -ατω, -ατων, f. ήσω. p. ἐξηπάτηκα. a. 1. ἐξηπάτησα. a. 1. sub. ἐξαπατήσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ, & ἀπατάω, *fallo.*

Ἐξαπάτη, ης, ἡ, *fallacia, deceptio:* ab eod.

Ἐξαπατῆσαι, a. 1. inf. act. ἐξαπάτησε, 3. sing. a. 1. act. Ion. ἐξαπατήσειν, f. 1. inf. act.

Ἐξαπατίσκω, Poët. idem quod ἐξαπατάω.

Ἐξαπατίσκων, *fallens:* ejusd. præs. part.

Ἐξαπατῶντι, *decipiunt:* Dor. pro ἐξαπατῶσι, 3. pl. præs. ab ἐξαπατάω, quod vide.

Ἐξαπάφοιτο, 3. sing. præs. opt. *imponet:* ab

Ἐξαπάφω, *decipio:* ab ἐξ, & ἀπάφω, seu ἀπαφῶ, *decipio:* Poët. pro ἀπατάω.

Ἐξαπέσειλα, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἐξαποσέλλω, vide ἀπέσταλκα.

Ἐξάπινα, *repentè:* adv. dicitur etiam ἐξαπίνης, Poët. pro ἐξαίφνης, quod vide.

Ἐξαπιναῖος, α, ὁ ἡ ἡ, idem cum ἐξαιφνίδιος, idem cum αἰφνίδιος, *subitus, improvisus:* q. ex α priv. & φαίνω, *ostendo.*

Ἐξαπιναίως, *repentinè:* adv. à voce sup.

Ἐξαπίνας, Dor. pro

Ἐξαπίνης, *ex improviso:* Poët. pro ἐξαίφνης. ex α priv. & φαίνω, *in lucem profero.*

Ἐξαπλήσιος, η, ον, Ion. pro ἐξαπλάσιος, *sesculplo major.* Th. ἑξ, *sex.*

* Ἐξαπλόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἐξήπλοκα, *explano, explico.*

Ἐξαποδίωμαι, *expellam:* præs. sub. ab

Ἐξαποδίομαι, ab ἐκ, ἀπὸ, & διὰ, *expello.*

Ἐξαπόλλυμι, *funditùs perdo:* & ἐξαπόλλυμαι, *emorior, pereo:* ab ἐξ, ἀπὸ, & ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω. p. ὤλεκα, præt. m. ὦλα.

Ἐξαπολοίατ', Ion. pro ἐξαπόλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. ab ἐξαπαλόμην, a. 2. m. ejusd. verbi.

Ἐξαπορέομαι, -ῶμαι, *prorsus hæreo, & quò me vertam nescio:* f. ήσομαι. a. 1. pass. ἐξηπορήθην. a. 1. inf. ἐξαπορηθῆναι. ab ἐξ, ἀ, & πείρω, *transeo.*

* Ἐξαπορέω, *destituo, ad indigentiam redigo.*

Ἐξαποσέλλω, *ablego:* f. λῶ, p. ἐξαπέσταλκα, a. 1. ἐξαπέστειλα. ab ἐξ, ἀπὸ, & στέλλω, *mitto.*

Ἐξάπτω, *adnecto, appendo:* ab ἐξ, & ἅπτω, *necto:* f. ψω. p. ἧφα.

Ἐξαραιρημένος, Ion. & Att. pro ἐξῃρημένος, *exemptus, eximiè selectus:* perf. part. pass. ab ἐξαιρέω, quod vide.

Ἐξαραίρηται, Ion. pro ἐξῄρηται, 3. sing. pers. pass. ejusd. verbi.

Ἐξάρατο, 3. sing. a. 1. m. Dor. vel Ion. pro ἐξήρατο, verbi ἐξαίρω, *tollo, suscipio:* f. αρῶ. a. 1. ἦρα. Th. αἴρω.

Ἐξαργυρίζομαι, *pecuniâ vendo,* vel *permuto;* ab ἐξ, & ἄργυρος, *argentum.*

Ἐξαργυρισάμενος, a. 1. part. m. ejusd.

Ἐξαργυρῶν, *redigere in pecuniam signatam:* inf. præs. ab

Ἐξαργυρόω, *ære æstimo.* Th. ἄργυρος, *argentum.*

Ἐξαριθμέω, *enumero, supputo:* f. ήσω. a. 1. part. m. ἐξαριθμησαμενος. ab ἐξ & ἀριθμός.

Ἐξαρκεῖν κτεατεσσιν, *sufficienter abundare fortunis:* i. e. tantum possessionum habere, quantum ad vitam sustentandam nobis sufficit. Ἐξαρκεῖν τοῖς φίλοις, *amicis subvenire.* Th. ἀρκέω, *sufficio.*

Ἐξαρκέντως, *sufficienter, satis:* ab ἐξ & ἀρκέω.

Ἐξαρνέομαι, idem quod ἀρνέομαι, *nego.*

Ἐξαρτησάμενος, ejusd. a. 1. part. m.

Ἔξαρνος, ος, ὁ ἡ ἡ, *qui aliquid negat.* Th. ἀρνέομαι, *nego.*

* Ἐξαρπάζω, f. άσω. p. ἐξήρπακα, *diripio, aufero.*

* Ἔξαρσις, εως, ἡ, *evulsio.*

Ἐξαρτάομαι, *dependeo:* ab

Ἐξαρτάω, -ῶ, f. ήσω, *suspendo, annecto, devincio, attollo.* Th. ἀρτάω, *appendo.*

Ἐξαρτίζω, *absolvo, præparo:* f. ίσω. p. ἐξήρτικα. a. 1. ἐξήρτισα, a. 1. inf. ἐξαρτίσαι. perf. pass. ἐξήρτισμαι, & part. ἐξηρτισμένος, *perfectè instructus:* ab ἐξ, & ἀρτίζω, *perficio.* Th. ἄρτιος, *perfectus, integer.*

Ἐξαρτυμένοι, *instructi:* Ion. pro ἐξηρτυμένοι, perf. part. pass. ab

Ἐξαρτύω, idem quod Th. ἀρτύω, *instruo, adorno:* f. ύσω, p. κα.

Ἐξαρχῆς, pro ἐξ ἀρχῆς *ab initio.*

Ἔξαρχος, ε, ὁ, *inceptor, princeps, præceptor:* undè Angl. Exarch. &

Ἐξάρχω, idem ac simplex ἄρχω, *incipio, auspicor:* ab ἐξ, & ἀρχή, *initium, principatus.*

Ἑξάς, άδος, ἡ, *numerus senarius.* Th. ἑξ, *sex.*

* Ἐξασθενέω, -ῶ, *viribus deficio:* f. ήσω.

* Ἐξασθενίζω, *debilito.*

Ἐξασκέω, f. ήσω, *exerceo, exorno, perpolio.* Th. ἀσκέω, *exerceo.*

Ἐξασίης, villos vocant pannorum textillum: fort. ab ἐξέσθαι, à ξέω, *rado, carmino.*

Ἐξαστράπτω, *emico, refulgeo:* f. ψω. p. ἐξήστραφα. ab ἐξ, & ἀστράπτω, *fulguro.*

* Ἐξατιμάζω, f. άσω, *infamo, parvi facio.*

* Ἐξατιμόω, f. ωσω, *despicio.*

Ἐξαυαίνω, id. q. αὐαίνω, *arefacio.* Th. αὔω.

Ἔξαυδα, *dic,* præs. imperat. ab

Ἐξαυδάω, *eloquor:* f. ήσω. ab ἐξ, & αὐδάω, *loquor.* Th. αὐδή, *vox.*

Ἐξαυτῆς, *eodem momento, continuò, statim:* q. ab ἐξ & αὐτῆς, (sc. ὥρας.) Th. αὐτός, *ipse.*

Ἐξαῦτις, pro quo αὖτις, *rursus, denuo,* adv. Th. est αὖ, *rursus.*

* Ἐξαφίημι, *omitto, dimitto.*

Ἐξαφύω, *exhaurio.* Th. ἀφύω, *haurio.*

Ἐξέβαλον, ες, ε, *profligavi,* a. 2. ind. verbi ἐκβάλλω, *ejicio:* quod vide.

Ἐξέβαν, per Sync. pro ἐξέβησαν, *exierunt,* 3. pl. a. 2. act. ἐξέβην, verbi ἐκβαίνω. ab ἐκ, & βαίνω, *eo:* f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ἐξεβιάζοντο, 3. pl. imperf. ab ἐκβιάζομαι, *vi adigo.* Th. βία, *vis.*

Ἐξεγείρομαι, *exurgo:* &

Ἐξεγείρω, *excito, suscito:* f. ἐξεγερῶ. p. ἐξήγερκα. a. 1. ἐξήγειρα. ab ἐξ, & ἐγείρω, *excito.*

Ἐξεγένοντο, *procreati sunt,* 3. pl. ab ἐξεγενόμην, a. 2. m. verbi ἐκγίνομαι. ab ἐκ, & γίνομαι, *nascor,* quod vide.

Ἐξέγροντο, Ion. & Poët. pro ἐξήγροντο, 3. pl. imperf. per Sync. pro ἐξηγείροντο, ab ἐξέγρομαι, per Sync. pro ἐξεγείρομαι, *excito.* Th. ἐγείρω, *excito.*

Ἐξεδεχόμην, ε, ετο, *expectabam,* imperf. m. verbi ἐκδέχομαι. f. ἐκδέξομαι. p. ἐκδέδεγμαι.

μαι. ab ἐκ, & δέχομαι, *capio, accipio.*

'Εξεδίκησα, ας, ε, ἀ. 1. ind. act. verbi ἐκδικέω, *vindico:* f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. a. 1. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω, a. 1. inf. ἐκδικῆσαι, ab ἐκ, & δίκη, *jus.*

'Εξέδοτο, 3. sing. a. 2. m. ἐξεδόμην, σο, το, *elocavi:* verbi ἐκδίδωμι. f. ἐκδώσω. Th. δίδωμι, *do*; a. 2. ἔδων.

'Εξέδρα, ας, ἡ, *EXEDRA:* ab ἐξ, & ἕδρα, *sella.* Th. ἕζομαι, *sedeo.* Undè &

'Εξεδρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *loco suo emotus, expulsus.*

'Εξέδυσαν, *exuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκδύω, *exuo:* f. ἐκδύσω, a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἐκδύσασθαι. ab ἐκ, & δύω, vel δῦμι, *subeo:* a. 2. ἔδυν.

'Εξέδω, *EXEDO.* Th. ἔδω.

'Εξεεν, *radebat:* 3. sing. imperf. verbi ξέω, *rado:* f. ξέσω.

'Εξεθαμβήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐκθαμβέομαι, ἤμαι, *expaveſco, attonitus ſum:* ab ἐκ, & θάμβος, *ſtupor, pavor.*

'Εξέθεντο, *expoſuerunt:* 3. pl. a. 2. ind. m. ab ἐξεθέμην, σο, το, verbi ἐκτίθημι. Th. τίθημι.

'Εξέθλιψα, *expreſſi*, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω. Th. θλίβω, *tero.*

'Εξιθορε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθορέω, *proſilio:* ab ἐκ, & θόρω, ſeu θορέω, *ſalio.*

'Εξέθρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

'Εξέθρεψατο, *eduxit:* 3. sing. a. 1. m. verbi ἐκτρέφω. ab ἐκ & τρέφω. f. θρέψω, *alo, nutrio.*

'Εξει, pro ἔξιθι, Att. *EXI.* præſ. imperat. ab ἔξειμι, q. ab ἐξίω, *EXEO*, ab ἐξ, & εἰμι, *eo.*

'Εξει, *habebit:* 3. sing. f. 1. verbi ἔχω, *habeo.* f. ἕξω, & χήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. a. 2. ſub. χῶ.

'Εξείης, Poët. pro ἑξῆς, *deinceps ordine*, adv. q. ab ἔχω.

* 'Εξεικάζω, *ſimilem reddo:* ab εἰκάζω.

* 'Εξείκασο, *aſſimilis erat*, 3. sing. pluſ. pass. ab ἐξεικάζω.

* 'Εξεικονίζω, f. ίσω, p. ἐξεικόνικα, *fingo.*

'Εξειλε, 3. sing. a. 2. act. ἐξείλετο, 3. sing. a. 2. m. ab ἐξαιρέω, vide ἐξειλόμην.

'Εξείλκυσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξελκύω, *extrabo.* Th. ἕλκω, *trabo.*

'Εξειλόμην, ω, ετο, *exemi*, a. 2. ind. m. verbi ἐξαιρέω, *exemo:* f. ήσω. ab ἐκ, & αἱρέω, *capio*, f. ήσω. p. ἥρηκα. a. 2. εἷλον.

'Εξειμι, vel ἐξήμι, *exeo, egredior*, præſ. inf. ἐξιέναι, a. 2. act. ἔξιον, ες, ε, a. 2. part. ἐξιών, όντος, a. 1. Att. ἐξῆεσα, *egreſſus ſum:* ab ἐξ, & εἶμι, vel ἴημι, *eo.*

'Εξείναι, *licere, fas eſſe*, præſ. inf. ab ἔξεστι, *licet*, imperſ. ab ἐξ, & εἰμὶ, *ſum.*

'Εξείνισα, *hoſpitio excepi*, a. 1. ind. verbi ξενίζω, pro ξενίζω. f. σω. p. ἐξένικα. Th. ξένος, & Poët. ξεῖνος, *hoſpes.*

'Εξεῖπα, *dixi*, a. 1. act. &

'Εξεῖπον, ἔξιπε, ἐξείπω, ἐξειπεῖν, ἐξειπών, a. 2. act. &

'Εξείπω, *dicam*, a. 1. ſub. act. ab ἐξέπω. ab ἐξ, & ἔπω, *dico:* a. 1. εἶπα.

'Εξειργασμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐξεργάζομαι, *elaboro:* f. άσομαι. p. εἰργασμαι. Th. ἔργον, *opus.*

'Εξείργεσθαι, vel ἐξέρξεσθαι, *cohiberi:* ab

'Εξείργω, f. ξω, p. χα, *cohibeo, excludo.* Th. εἴργω, *arceo.*

'Εξειρύσαι, Ion. & Poët. pro ἐξερύσαι, a. 1. inf. ab ἐρύω, *trabo:* f. σω.

'Εξείρω, f. ἐξερῶ, *EXERO.* Th. εἴρω, *necto.*

'Εξεις, *qui emiſit*, a. 2. part. act. ab ἐξίημι. *emitto:* a. 2. ἔξην. ab ἐξ, & ἵημι, *mitto:* f. ήσω.

'Εξεις, *habebis*, Dor. ἐξεῖς, 2. sing. f. 1. verbi ἔχω, *habeo:* f. ἕξω. imperf. εἶχον.

'Εξεισι, *prodit*, 3. sing. præſ. ab ἔξειμι. Th. εἶμι, *eo:* a. 2. ἶον.

'Εξεκαύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐξεκαύθην, *exarſi*, verbi ἐκκαίω, *exuro:* f. ἐκκαύσω. a. 1. ἐξέκαυσα, ab ἐκ, & καίω, *uro:* a. 2. ἔκαον.

'Εξεκέντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω, *tranſigo:* f. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα. ab ἐκ, & κεντέω, *pungo.*

'Εξεκένωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκενόω, *exinanio.* Th. κένος, *vacuus.*

'Εξεκκλησιάζω, f. σω, *concionem advoco, congrego:* ab ἐξ & ἐκκλησιάζω. Th. καλέω, *voco.*

'Εξεκλάσθην, ης, η, & in 3. pl. ἐξεκλάσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλάω, *defringo:* f. άσω. p. ἐκκέκλακα. perf. pass. ἐκκέκλασμαι. ab ἐκ, & κλάω, *frango.*

'Εξεκλείσθην, ης, η, *excluſus ſum:* a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλείω, *excludo:* f. σω, p. ἐκκέκλεικα. a. 1. ἐξέκλεισα, perf. pass. ἐκκέκλεισμαι, σαι, σται. ab ἐκ, & κλείω, *claudo.*

'Εξέκλεψεν, *furatus eſt*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλέπτω. ab ἐκ, & κλέπτω, *furor:* f. ψω. p. φα. p. m. κέκλοπα.

'Εξεκλίνατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω, *deflecto*, quod vide, & ἐξέκλιναν, 3. pl. a. 1.

'Εξεκόλαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, *exculpo, tundendo eximo:* ab ἐκ, & κολάπτω, *tundo, excavo:* f. ψω, p. κεκόλαφα.

'Εξελάαν, Poët. τῦ α Epentheſi pro ἐξελᾶν, præſ. inf. verbi ἐξελάω, *expello*, quod vide. hinc 3. pl. præſ. ἐξελάουσι. ab ἐξ, & ἐλάω, Poët. pro ἐλαύνω, *agito.*

'Εξέλαθον, & Poët. ἐκλέλαθον, a. 2. verbi ἐκλήθω & ἐκλανθάνω, *oblivisci facio.* Th. λήθω, *lateo*, f. λήσω.

* 'Εξελάκησα, a. 1. ab ἐκλακέω, *effutio.*

'Εξελάμβανε, 3. sing. imperat. verbi ἐκλαμβάνω. Th. λαμβάνω, *capio.*

'Εξελάσουσι, *expellunt*, 3. pl. ind. præſ. verbi ἐξελάω, quod vide.

'Εξελάσσαι, a. 1. inf. ἐξελάσσας, *qui abegit*, a. 1. part. ἐξέλασσε, 3. sing. a. 1. ind. verbi ἐξελαύνω.

'Εξελασία, ας, ἡ, *expeditio, profectio:* &

'Εξελασις, ιος, ἡ, *expulſio, diſceſſus.* Th. ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω.

'Εξέλασσεν, Poët. & Ion. pro ἐξέλασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξέλαυνω, *expello:* ejuſd.

* 'Εξελατόμησας, *f. diſti*, 2. perſ. a. 1. ἐξελατομέω.

'Εξελαύνουσι, 3. pl. ind. præſ. ab

'Εξελαύνω, *expello, conflo, facio:* Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω.

'Εξελάω, f. σω, & Att. ἐξελῶ, p. ἐξέλακα, & Att. ἐξελήλακα, Poët. pro ἐξελαύνω, *expello, abigo.* Th. ἐλαύνω, *agito.*

'Εξελε,

Ἔξελε, *erue*, a. 2. imperat. act. ab ἐξαιλεν, ας, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω. Dicimus & ἔξελε pro ἐξεῖλε, Ion. & ἔξελον pro ἐξεῖλον, a. 2. ind. hinc ἐξελεῖν, a. 2. inf. ἐξελὼν. a. 2. part. ab ἐξ, & αἱρέω, *capio*.

Ἐξελέγχομεν, 1. pl. præſ. ind. act. & ἐξελεγχέσθω, 3. ſing. imperat. paſſ. ab

Ἐξελέγχω, *redarguo, convinco*. f. γξω. p. ἐξήλεγχα. a. 1. ἐξήλεγξα, a. 1. inf. ἐξελέγξαι. ab ἐξ, & ἐλέγχω, *arguo*. f. ξω.

Ἐξέλεθ', *delegit*, 3. ſing. a. 2. m. Ion. pro ἐξείλετο, verbi ἐξαιρέω, vide ἐξειλόμην.

Ἐξελέξω, *elegeris*, 2. ſing. a. 1. m. verbi ἐκλέγω. Th. λέγω, *dico, eligo*, f. λέξω. p. λέλεχα.

Ἐξελέσθαι, *eripere*, a. 2. inf. m. ab ἐξαιρέω, *eximo, tollo*. a. 2. ἐξεῖλον. ab ἐξ, & αἱρέω, *capio*, f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἐξελεύσομαι, f. 1. m. verbi ἐξέρχομαι, *egredior* : ab ἐξ, & ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλευσοῦμαι. a. 2. ἦλυθον, & per Sync. ἦλθον. a. 2. inf. ἐλθεῖν, p. m. ἦλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Ἐξελήλακεσαν, *expulerunt*, Ion. & Att. pro ἐξηλάκεισαν, 3. pl. pluſq. p. act. verbi ἐξελαύω. Th. ἐλαύνω, *agito*.

Ἐξελήλυθα, *exii*, præt. m. Att. inf. ἐξελήλυθέναι, & part. ἐξεληλυθὼς · ab ἐξέρχομαι, vide ἐξελεύσομαι.

Ἐξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. act. verbi ἐξέρχομαι, ab ἐξ, & ἔρχομαι, *venio*.

Ἐξελθὼν, a. 2. part. act. n. g. ἐξελθοῦσα, f. g. ab eod. verbo & Th.

Ἐξέλθω, a. 2. ſub. & 1. pl. ἐξέλθωμεν, ἐξέλθωτι, 3. pl. ἐξελθών, a. 2. part. ejuſd.

Ἔξειλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, *derelinquo* : ab ἐκ, & λείπω, *linquo* : f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ἐξελκύω, f. ύσω, &

Ἐξέλκω, *abſtrabo, extrabo* : imperf. ἐξεῖλκον, f. ἐξέλξω, præſ. part. paſſ. ἐξελκόμενος, *abſtractus* : ab ἐξ, & ἕλκω, *trabo*.

Ἐξελόμην, *diripui*, pro ἐξειλόμην, ὑ, ετο, a. 2. m. Ion. verbi ἐξαιρέω, ab ἐξ, & αἱρέω, *capio* : f. ήσω. a. 2. εἷλον.

Ἔξελον, pro ἐξεῖλον, *eripui*. a. 2. ind. Ion. ejuſd. verbi ἐξελῶ, a. 2. imperat. m.

Ἐξελῶ, *eximam*, f. 2. act. verbi ἐξαιρέω, ἐξέλωμαι, a. 2. ſub. m. Th. αἱρέω, *capio*. a. 2. εἷλον.

Ἐξελῶστι, *expellent*, eſt f. 1. Att. pro ἐξελάσουσι, verbi ἐξελαύω vel ἐλαύνω, *abigo*. Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω.

Ἐξέμαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω, *abſtergo* : imperf. ἐξέμασσον, f. ἐκμάξω, a. 1. part. act. ἐκμάξας, ασα, αν. Th. μάσσω, idem.

Ἔξεμεν, & ἐξέμεναι, *emiſiſſe*, Ion. & Dor. pro ἐξεῖναι, a. 2. inf. verbi ἐξίημι, vel ἔξειμι, a. 2. ἔξην. ab ἐξ, & ἵημι, *mitto*.

Ἔξεμεν, *ſervare*, f. 1. inf. Ion. pro ἕξειν, verbi ἔχω, *teneo* : f. ἕξω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον.

* Ἐξεμέω, f. έσω, *evomo*. Vide ἐμέω.

Ἐξεμπωλημένος, η, ον, *venditus*, Ion. pro ἐξεμπεπωλημένος, perf. part. paſſ. verbi ἐξεμπωλέομαι. Th. πωλέω, *vendo*.

* Ἐξεμυκτηρίσθη, *ſubſanno, irrideo*, ἐξεμυκτηρίσα, a. 1. inf. Th. μυκτὴρ, *naris*.

Ἐξεναίρω, f. αρῶ, id. ac. Th. ἐναίρω, *interficio*.

Ἐξεναντίας, adv. & diviſim ἐξ ἐναντίας *ex adverſo, adverſum* : ab ἐναντίος, idem ac ἀντίος, *adverſus*, quod ab ἀντὶ, *pro*.

Ἐξεναρίζω, f. ξω, idem ac ſimplex ἐναρίζω, & Th. ἐναίρω, *interficio*.

Ἐξεναρίξε, *interfecit*, ejuſd. a. 1. ind.

Ἐξενέγκατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐξενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκφέρω, *effero, promo*, f. 1. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω. a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος. a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον, ες, ε, ab ἐκ, & φέρω, *fero*.

Ἐξενεῖκαι, Poët. pro ἐξενέγκαι, a. 1. inf. Sic ἐξενείκας, pro ἐξενέγκας, a. 1. part. ejuſd.

Ἐξένευσε, *ſubduxit*, a. 1. act. ab ἐκνεύω, f. σω, *enato, elabor*. Th. νεύω, *innuo*,

Ἐξενεχθείς, έντος, & Ion. ἐξενειχθείς, εῖσα, a. 1. part. paſſ. ἐξενεχθήσομαι, ῆ, ῆται. f. 1. ind. paſſ. ab ἐκφέρω. vide ἐξενέγκατε.

Ἐξεννενεγμένος, η, ον, Ion. pro ἐξενηνεγμένος. *exportatus*, perf. part. paſſ. verbi ἐκφέρω, *effero*. Th. φέρω.

Ἐξεννοχα, ας, ε, & in 1. pl. ἐξεννόχαμεν, p. m. ejuſd.

Ἐξένηψα, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἐκνήφω, q. v. ἐξέηθοις, Dor. pro ἐξέλθοις, *exeas*, 2. ſing. a. 2. opt. ἐξενθοῖσα, Dor. pro ἐξελθοῦσα, a. 2. part. f. g. verbi ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*. Sic ἐξενθὼν, pro ἐξελθών.

Ἐξένισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, *hoſpitio recipio* : f. ίσω, p. ἐξένικα. Th. ξένος, *hoſpes*.

Ἐξέντο, *exemerunt* : 3. pl. a. 2. m. verbi ἐξίημι, a. 2. m. ἐξέμην. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἐξέπαρθον, & per Metath. ἐξέπραθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπέρθω, *devaſto* : f. σω. ab ἐκ, & πέρθω, *vaſto*.

Ἐξέπεσον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπλω, *excido* : f. ἐκπλεύσω. p. ἐκπέπλωκα, a. 1. ἐξέπεσα, a. 2. ſub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. ἐκπέσωσι. a. 2. inf. ἐκπεσεῖν. Th. πίπλω.

Ἐξεπέτασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκπετάννυμι, *expando* : f. άσω. ab ἐκ, & πετάω, ſeu πετάννυμι, f. σω, *pando, explico*.

Ἐξεπέπ'ς, 3. ſing. imperf. verbi ἐκπίπλω, *excido*. Th. πίπλω, *cado*. f. πεσοῦμαι, p. πέπλωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐξεπίσαμαι, σαι, ται, *probè novi, calleo*, præſ. ind. ab ἐξ, & ἐπίσαμαι, *ſcio* : f. ἐπιστήσομαι quod ab ἐπὶ, & ἵστημι, *ſcio*.

Ἐξεπίσεαι, Ion. pro ἐξεπίσασαι, vel ἐξεπίστ, *ſcio* : 2. ſing. præſ. ejuſd.

Ἐξεπίτηδες, *conſultò, datâ operâ*, adv. ab ἐξ, & ἐπιτηδὲς, ές, ὁ ἡ, ἡ, *idoneus, aptus*.

Ἐξεπλάγην, ης, η, & in 3. pl. ἐξεπλάγησαν, a. 2. ind. paſſ. ab ἐκπλήσσω, *percello* : f. ξω. ab ἐκ, & πλήσσω, vel -πλα, *percutio* : f. ξω.

Ἐξέπλει, 3. ſing. imperf. verbi ἐκπλέω, *navigo* : f. ευσω. ab ἐκ, & πλέω, *navigo*. a. 1. m. ἐπλευσάμην.

Ἐξεπλήσσοντο, *percellebantur*, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἐκπλήσσω, *percello*, quod vide.

Ἐξεπόνησα, Dor. pro ἐξεπόνησα, *elaboravi*, a. 1. ind. act. verbi ποιέω, *laboro*. Th. πίνομαι.

Ἐξεπραθόμεν, *deprædati ſumus*, 1. pl. a. 2. act. ἐξέπραθον, per Metath. pro ἐξέπαρθον, a. 2. ind. verbi ἐκπέρθω. Th. πέρθω, *vaſto*.

f. 2.

f. 2. παρθῶ.

Ἐξέπτη *evolavit*, a. 2. ind. act. verbi ἐξίπτημι, f. ἐκπτήσω, a. 2. ἐξέπτην, ab ἐξ, & ἵπταμαι, *volo*, *as*.

Ἔξέραμα, ατος, τὸ, *vomitus*: ab

Ἐξεράω, *evacuo*, *expromo*: f. άσω. p. ἐξέραμα. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra*.

Ἐξεργάζομαι, *absolvo*, *perficio*: item *everto*, *occido*: f. άσομαι. p. ἐξείργασμαι. ab ἐξ, & ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐξεργασθὲν, ejusd. a. 1. part. pass. n. g.

Ἐξεργασία, ας, ἡ, *elaboratio*, *absolutio*.

Ἐξεργασμένος, Ion. pro ἐξειργασμένος, *factus*: perf. part. ἐξεργάζομαι.

Ἐξεργαστικὸς, ἡ, ὸν, *ad perficiendum idoneus*: ab ἐργάζομαι, quod vide

Ἐξερέεινεν, *interrogabat*: 3. sing. imperf. ab

Ἐξερεείνω, idem quod ἐξερέω, *eloquor*, *perquiro*; item *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*.

Ἐξερείπω, *prosterno*, *everto*. Th. ἐρείπω, *everto*.

Ἐξέρειψαι, 3. sing. a. 1. ejusd.

Ἐξερόμαι, & ἐξέρομαι, pro quo ἐξείρομαι, etiam Ion. *interrogo*, *scisciter*: ab ἐξ, & ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem.

Ἐξερόοντο, *interrogabant*, ejusd. 3. pl. imperf.

Ἐξερευνάω, *penitus scrutor*: f. ήσω. p. ἐξερεύνηκα. a. 1. ἐξερεύνησα. ab ἐξ, & ἐρευνάω, f. ήσω, *indago*, *vestigo*.

Ἐξερέω, *dico*. vel *eloquar* per fut. item *perquiro*: ab ἐξ, & ἐρέω, idem quod Th. εἴρω, *dico*.

* Ἐξερημόω, -ῶ, f. ώσω, *devasto*.

Ἐξεριπόντες, a. 2. part. act. ab ἐξερείπω, idem quod Th. ἐρείπω, *cado everto*: f. ψω. a. 2. ἤριπον.

* Ἐξέρπω, f. ψω. p. ἔξηρφα, *erepo*, *prorepo*.

Ἐξέρραγη, *erupit*, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἐκ, & ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*: f. ξω. a. 2. ἔρραγον.

Ἐξέρυσι, pro ἐξήρυσεν, *extraxit*, a. 1. ind. act. ἐξερύσαι, a. 1. inf. ἐξερύσας, a. 1. part. ab

Ἐξερύω, *extrabo*. Th. ἐρύω, f. σω, *trabo*.

Ἐξέρχομαι, *exeo*, *egredior*, imperf. ἐξηρχόμην, ῃ, ετο. f. ἐξελεύσομαι. a. 2. act. ἐξῆλθον, ες, ε, a. 2. imperat. ἔξελθε, έτω. a. 2. subj. ἐξέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἐξελθεῖν. a. 2. part. ἐξελθὼν, ὥσα, ὸν. p. m. ἐξήλυθα, & Att. ἐξελήλυθα. pluſq. p. ἐξεληλύθειν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Ἔξεσε, 3. sing. a. 1. verbi ξέω, *rado*: f. έσω, p. ἔξεκα.

Ἐξεσία, ας, ἡ, & Ἐξεσίη, ης, ἡ, *legatio*: ab ἐξ, & ἵημι, *mitto*.

Ἔξεσις, ιος, ἡ, Ion. & Poët. pro ἔξωσις, *expulsio*: παρὰ τὸ ἐξιέναι, τὸ ἐκβάλλειν *ejicere*.

Ἐξέσκληκα, perf. act. verbi ἐκσκλέω, *exarefacio*: quod ab ἐκ & σκλέω, pro σκελέω, per Sync. idem quod σκέλλω, *exsicco*, *arefacio*.

Ἐξέσμων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ἐξέσμαον, -αν, verbi ἐκσμάω, *extergo*: ab ἐκ, & σμάω, seu σμέω, *abstergo*.

Ἐξέσπασε, *retraxit*: 3. sing. a. 1. ind. ab ἐκσπάω, quod ab ἐκ, & σπάω, *traho*: f. σω. a. 1. ἔσπασα.

Ἐξέσαι, pro ἐξέσεται, f. 1. verbi ἔξεσι, *licet*.

Ἐξεσηκὼς, υῖα, ὸς, *mente commotus*, *pavens*, *mutatus*, part. perf. act. ab ἐξίσημι.

Ἐξέστην, ας, ἡ, *perculsus fui*: a. 2. ind. act. verbi ἐξίστημι, & ἐξιστάω, *obstupefacio*: f. ἐκστήσω. quod ab ἐξ, & ἵστημι, *sto*.

Ἔξεσι, *licet*, imperf. ab ἔξειμι. inus. quod est ab ἐξ, & εἰμὶ, *sum*: f. ἐξέσαι, pro ἐξέσεται, ἐξὸν, part. n. g.

Ἐξέστραμμαι, ψαι, πλαι, *eversus fui*, perf. pass. ab ἐκστρέφω, *everto*: f. ψω. p. ἐξέστρεφα. Th. στρέφω, *verto*.

* Ἐξεστρατεπεδεύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐκστρατοπεδεύω, *castra loco*, seu *pono*: ab ἐκ, & στρατὸς, *exercitus*, & πέδον, *solum*.

Ἐξετάζω, *exquiro*, *examino*, *exploro*, *æstimo*, *comparo*: f. άσω, & Dor. ξω. p. ἐξήτακα, a. 1. ἐξήτασα. a. 1. imperat. ἐξέτασον. Th. ἑτάζω, *inquiro*.

Ἐξέταμον, *secuerant*, 3. pl. a. 2. verbi ἐκτέμνω, f. μῶ. p. ἐκτέτμηκα, ab ἐκ, & τέμνω, *seco*: p. m. τέτομα.

Ἐξετανύσθη, *extensus est*: 3. sing. a. 1. pass. ab ἐκ, & τανύω, id. qu. Th. τιλαίνω, *tendo*.

Ἐξετάσαι, a. 1. inf. act. ἐξέτασον, άτω, a. 1. imperat. ab ἐξετάζω.

Ἐξέτασις, εως, ἡ, *exquisitio*: ab ἐξετάζω.

* Ἐξεταστὸς, οῦ, ὁ, *quæstio*.

* Ἐξεταστέον, *inquirendum*.

Ἐξέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, *extendo*.

Ἐξετέλειον, *perfecerunt*, 3. pl. imperf. pro ἐξετέλεσαν, Poët.

Ἐξετελεῖτο, 3. sing. imperf. pass. &

Ἐξετελέσθην, ης. η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

Ἐξετίλεσσ' pro ἐξετέλεσε, Poët. pro ἐξετέλεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐξέτης, ες, ὁ ϗ ἡ, *sexennis*, pro ἑξέτης. ab ἕξ, *sex*, & ἔτος, *annus*.

Ἐξ ἔτι τοῦ, *ab illo tempore*.

Ἐξετμήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτέμνω, *excido*: ab ἐκ, & τέμνω, *seco*: f. τεμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον.

Ἐξετράπησαν, 3. pl. a. 2. pass. ab ἐκτρέπομαι, *averſor*: f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι, *deflectam*, a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, a. 2. sub. pass. ἐκτραπῶ, ῇς, ῇ, ab ἐκ & τρέπω.

Ἐξέτρω, *vulnerabatur*; 3. sing. imperf. ab ἐκ & τρῶμι, imperf. ἔτρων, ἔτρως, ἔτρω. Th. τιτρώσκω, f. τρώσω. *vulnero*.

Ἐξέτρωσε, 3. sing. a. 1. verbi ἐκτιτρώσκω, *abortum facio*: ab eod. Th.

Ἐξετύφλα, *excæcavit*, 3. sing. imperf. ab ἐκτυφλόω. Th. τυφλὸς, *cæcus*.

Ἐξευρεῖν, *invenire*, a. 2. inf. act. ἐξεῦρον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξευρίσκω, *adinvenio*.

Ἐξεύρισις, εως, ἡ, *inventio*: ab eod.

Ἐξευρητικότων, gen. pl. ab

Ἐξευρετικὸς, ὸν, *qui invenit*, part. perf. ejusd.

Ἐξεύρημα, ατος, τὸ, *inventum*: à perf. pass. verbi seq.

Ἐξευρίσκω, *excogito*, *comperio*: ab ἐξ. & εὑρίσκω, id. f. ήσω, p. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ἐξευσόντες, ejusd. a. 2. part. act. pl. num. vide ἐξευρεῖν.

Ἐξεφαάνθην, ης, η, *emersi*, a. 1. ind. pass. pro ἐξεφάνθην, per Epenth. τὸ α, verbi ἐκφαίνω, *emergo*. Th. φαίνω, *ostendo*, f. νῶ, p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα.

Ἐξέφαναν, *exorta sunt*, Att. act. a. 1. pro pass. a. 2. ἐξεφάνησαν, ab eod. Th.

Ἐξέφερον, *expertabant*, 3. pl. imperf. verbi ἐκφέρω. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἐξεφρίομεν, Ion. pro ἐξιφέρομεν, 1. pl. præſ. ind. act. ab ἐκφρείω, pro ἐκφέρω.

Ἐξέφυν, υς, υ, *natus ſum*, cum gen. a. 2. ab ἐκ & inuſ. φύμι, (idem ac. Th. φύω, *naſcor.*) unde a. 2. ἔφυν.

Ἐξέχεε, 3. ſing. imperf. vel a. 1. act. verbi ἐκχέω, *effundo*, f. 1. ἐκχεύσω, f. 2. ἐκχεῶ, a. 1. ἐξέχυσα, ἐξέχευα, & ἐξέχεα, ας, ε, a. 1. imperat. ἔκχεον, άτω. 2. pl. ἐκχέατε, imperf. paſſ. ἐξεχεόμην, -ώμην. ab ἐκ, & χέω, *fundo*. f. χεύσω.

Ἐξέχρησε, *ſuffecit*, a. 1. Vide in ἐκχρᾶν, pro ἐξαρκεῖν, *ſufficere*.

Ἐξεχύθην, ης, η, *exii*, *penetravi*, a. 1. paſſ. verbi ἐκχύω, ſeu ἐκχυνω, *effundo*: f. ύσω, p. ἐκκέχυκα, ab ἐκ, & χύω, *fundo*. Th. χέω.

Ἐξίχω, f. ἑξω. p. ἐξέιχηκα, *emineo*, *exto*, *exorior*: ab ἐξ & ἔχω.

Ἐξεψύξε, *animam efflavit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω, *animam efflo*: f. ξω. ab ἐκ, & ψύχω, f. ξω, *frigefacio*.

* Ἐξέψω, *coquo*, *elixo*.

Ἐξέωσαν, Att. pro ἔξωσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἐξωθέω, *expello*: ab ἐκ, & ὠθέω, f. ὤσω, *pello*.

Ἐξήγαγε, *eduxit*: 3. ſing. a. 1. ind. Att. verbi ἐξάγω, *educo*, quod vide.

Ἐξήγγειλα, ας, ε, *indicâſſem*: a. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*: f. λῶ. p. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα.

Ἐξήγειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξεγείρω, *excito*, *ſuſcito*: f. ἐξεγερῶ: p. ἐξέγερκα. Th. ἐγείρω, idem.

Ἐξηγέομαι, -ῦμαι, *expono*, *enarro*; *præſum*, *rego*; *cenſeo*, *diſſero*: imperf. ἐξηγεόμην, -ώμην, -έω, -οῦ, -έετο, -εῖτο, f. ἐξηγήσομαι, a. 1. m. ἐξηγησάμην, ω, ατο, a. 1. part. ἐξηγησάμενος, ab ἐξ, & ἡγέομαι, *duco*.

Ἐξηγέρθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἐξεγείρω.

Ἐξηγούμενος, η, ον, præſ. part. ἐξηγοῦνται, 3. pl. præſ. verbi ἐξηγέομαι.

Ἐξήγημα, ατος, τὸ, *enarratio*, *quod narratur*: &

Ἐξήγησις, εως, ἡ, *enarratio*, *expoſitio*: propriè divinorum & excellentium, ut ἑρμηνεία, vulgarium: &

Ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, *interpres*, *magus*, *conjector*: ἐξηγηταὶ, Athenis, *ſacrorum interpretes*: &

Ἐξηγητικὸς, *enarrativus*, τὰ ἐξηγητικὰ, *libri Pontificiales*. Omnia à p. paſſ. verbi ἐξηγέομαι, *expono*.

Ἐξηγόρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγοράζω, *redimo*: f. σω. p. ἐξηγόρακα. a. 1. ſub. act. ἐξαγοράσω, ης, η. ab ἐξ, & ἀγοράζω, *emo*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

* Ἐξηγορία, ιας, ἡ, *accuſatio*.

Ἐξηγρόμην, per Sync. pro ἐξηγειρόμην, *exſurrexi*, *expergefactus ſum*: paſſ. ab ἐξ & ἔγρομαι, pro ἐγείρομαι. Th. ἐγείρω.

Ἐξέεσαν, *egreſſi ſunt*: 3. pl. a. 1. Att. ἐξέσα, verbi ἔξειμι, *exeo*, vel ἐξίημι. ab ἐξ, & εἶμι, *eo*: a. 2. ἔξιον, ες, ε, præſ. inf. ἐξιέναι.

Ἐξιμεν, *exire*, *exitum habere*: ab ἐξ & ἴμεν.

Ἑξήκοντα, οι, αἱ, τὰ, *ſexaginta*. Th. ἐξ, *ſex*.

* Ἑξηκοντατὴς, οῦ, ὁ, *ſexagenarius*.

Ἐξήλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, *exagito*, *expello*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασα, p. ἤλακα.

Ἐξήλατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐξάλλομαι, *exilio*. Th. ἄλλομαι, *ſalio*: a. 1. m. ἠλάμην, σο, το, & per Sync. ἄλτο.

Ἐξήλατος, ὁ, *extenſus*, *extrinſecùs obductus*; ab ἐλαύνω, *ductile opus facio*.

Ἐξηλείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. &

Ἐξήλειψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. à verbo ἐξαλείφω, *deleo*.

Ἐξήλθετε, 2. pl. a. 2. ἐξῆλθον, ες, ε, verbi ἐξέρχομαι, *exeo*.

Ἐξῆλθον, per Sync. pro ἐξήλυθον, a. 2. ejuſd.

Ἐξηλίασα, *crucifixi*: a. 1. ind. verbi ἐξηλιάζω, *crucifigo*, *ſole aduro*; ab ἐξ, & ἡλιάζω, *ſoli expono*. Th. ἥλιος, *ſol*.

Ἐξηλλαγμένος, p. part. paſſ. ab ἐξαλλάττω, *immuto*. Th. ἀλλάττω, *muto*.

Ἔξηλυσις, Ion. & Poët. pro ἔξοδος, *exitus*: ab ἔξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Ἐξήμησε, *evomuit*: a. 1. ind. ab ἐξημέω, quod ab ἐμέω, *vomo*.

* Ἐξήν, *licebat*, verbi ἐξεῖναι, *licere*.

Ἐξήνεγκε, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐκφέρω, *effero*: f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero*: a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Ἐξηπάτησα, ας, ε, *decepi*, *fruſtratus ſum*, *ſeduxi*: a. 1. ind. act. verbi ἐξαπατάω, idem quod Th. ἀπατάω, *decipio*.

* Ἐξήπαφε, *decepit*, 3. ſing. imperf. ab

* Ἐξηπάφω & ἐξηπαφίσκω, Odyſſ. λ. v. 216. Poët. id. quod ἐξαπατάω,

Ἐξήπλωτο, 3. ſing. pluſq. p. verbi ἐξαπλόω, *expando*, *explico*: ab ἐξ, & ἁπλόω, idem. Th. ἁπλόος, & contractè ἁπλῶς, *ſimplex*.

Ἐξῆρα, *ſuſtuli*: a. 1. act. verbi ἐξαίρω, *effero*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἐξήραμμαι, ſeu ἐξήρασμαι, perf. paſſ. verbi ξηραίνω, *ſicco*: f. ανῶ, p. ἐξήραγκα. Th. ξηρὸς, *aridus*.

Ἐξήρανα, *arefeci*: a. 1. act. ejuſd.

Ἐξηράνθην, *exarui*; a. 1. ind. paſſ. ejuſd.

Ἐξῆρες, 2. ſing. imperf. vel a. 2. verbi ἐξαίρω, *aufero*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἐξήρετο, 3. ſing. imperf. verbi ἐξήρομαι, *interrogo*. Th. εἶρω, *dico*: Hinc εἴρομαι & ἔρομαι, idem.

Ἐξηρεύνησα, ας, ε, & in 3. pl. ἐξηρεύνησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐξηρευνάω, *penitùs ſcrutor*.

Ἐξηρεύξατο, 3. ſing. ab ἐξερεύξαμην, a. 1. m. ab ἐξερεύγω, f. ξω. *eructo*, *ructum effundo*. Th. ἐρεύγω, *ructo*.

Ἐξηρτισμένος, *perfectè inſtructus*: perf. part. paſſ. verbi ἐξαρτίζω, *planè perficio*.

Ἐξηρτυμένοι, *inſtructi*, *muniti*: p. part. paſſ. ab ἐξ, & ἀρτύω, *inſtruo*.

Ἐξῆρχον, *incipiebant*, *duces erant*: 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω· ab ἐξ, & ἄρχω, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*, *imperium*.

Ἐξηρώησε, Poet. eſt 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐξερωέω, *cum impetu feror*, *celeritèr recedo*. Th. ἐρωέω, *eo*, *fluo*.

Ἐξῆς, adverbialitèr, *deinceps*, *conſequenter*: ἐφεξῆς, idem. ὁ ἑξῆς, *ordine ſequens*: ἡ ἑξῆς, ſcil. ἡμέρα, *ſequens dies*: Poet. ἑξείης. qu. ab ἔχω.

Ἐξήτασα, Dor. pro ἐξήτασα, a. 1, act. verb. ἐξετάζω, *exanimo*, *exploro*: f. σω, & Dor. ξω.

Ἐξη-

Ἐξηχέομαι, -ῦμαι, *personо*: f. ήσομαι. p. pass. ἐξήχημαι, σαι, ται. ab ἐξ, & ἠχέω, *sono*. Th. ἦχος, *sonus*.

* Ἐξηχέω, *resono*.

Ἐξιέναι, Ion. pro ἐξιέναι, *exire*, & pro *ejicere* sumitur: vel ab ἐξ, & ἵημι, *mitto*: vel ἴημι pro ἔω, εἶμι, *vado*.

Ἐξιέω seu ἐξίημι, *expando*. Pindar.

Ἐξικέσθην, Dor. pro ἐξικέσθην, 3. dual. a. 2. m. pro pl. ἐξικοντο· &

Ἐξίκετ', *pervenit*: 3. sing. a. 2. m. ἐξικόμην, ου, ετο· ab

Ἐξικνέομαι, *pervenio*: ab ἐξ, & ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι. p. ἶγμαι. a. 2. m. ικόμην.

Ἐξικνεῖσθαι, ejusd. præs. inf.

Ἐξικόμην, ου, ετο, *perveni*: ejusd. a. 2. m.

Ἐξιλάομαι, & -άσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω, *propitius sum*.

Ἐξίλασις, εως, ἡ, *placatio*: &

Ἐξίλασμα, ατος, τὸ, *placamen*: &

Ἐξιλασμὸς, ὁ, *placatio*: à perf. pass. verbi ἐξιλάομαι.

Ἐξιλάσομαι, *placabo*: f. 1. m.

Ἐξίμεναι, *exire*: Dor. pro ἐξιέναι, vel ἐξιέναι, præs. inf. ab ἐξ, & εἶμι, *eo*.

Ἐξιόντων, gen. pl. part. a. 2. verbi ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον, a. 2. part. ιών.

* Ἐξιππεύομαι, *æquitando animi gratiâ expatior, evagor*.

* Ἐξίπτημι, *evolo*.

Ἕξις, εως, ἡ, *habitus*: in acc. ἕξιν. Th. ἔχω.

* Ἐξισάζω, f. άσω, *adæquo & æquiparo*.

Ἐξισοῦσθαι, præs. inf. pass. ab

Ἐξισόω, *adæquo*: ab ἐξ, & ἰσόω, *æquo*: f. ώσω. Th. ἶσος, vel ἴσος, *par, æqualis*.

Ἐξιστάνιο, *percellebantur*: 3. pl. imperf. m. ab

Ἐξίστημι, *obstupesco, cedo*: ab

Ἐξιστημι & ἐξιστάω, *obstupefacio, immuto*: f. ἐκστήσω, a. 1. ἐξέστησα, a. 2. ἐξέστην, ης, η, *perculsus fui*, imperf. m. ἐξιστάμην, σο, το, ab ἐξ, & ἵστημι, *sto*.

Ἐξιστορεῖν τι, *exquirere quid*: Ion. & Poët. pro ἐκζητεῖν. quod ex ἱστορέω, *cognosco*. Th. ἴστωρ, *sciens*.

Ἐξισχύω, *valeo, possum*: f. σω. p. ἐξίσχυκα, a. 1. ἐξίσχυσα, a. 1. sub. ἐξισχύσω, ης. ῃ. ab ἐξ, & ἰσχὺς, *robur, vires*.

Ἐξίτηλος, ος, ὁ ἡ, ἡ, *evanidus, exolescens*: ab ἐξιέναι, *exire, evanescere*.

Ἐξιτὸν, verbale, οἷς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, *quibus non exire licet*: ab ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*.

* Ἐξιχνεύω, f. εύσω, *vestigo, pervestigo*.

* Ἐξιχνιάζω, f, άσω, idem. unde

* Ἐξιχνιασμὸς, ὁ, *investigatio*.

* Ἐξκαίδεκα, indecl. *sexdecim*.

* Ἐξοδεύω, f. εύσω, p. ἐξόδευκα, *excedo, morior*.

Ἔξοδία, ας, ἡ, *egressio, expeditio*: & inde

Ἐξοδιάζω, *exire facio, expendo*: ab ἔξοδος, *exitus*: quod ab ἐξ, & ὁδὸς, *via*.

Ἐξοδιασθεὶς, έντος, *ab eunte illatus*: ejusd. a. 1. part. pass.

Ἐξόδιον, ου, τὸ, *EXODIUM, exitus*: &

Ἔξοδος, ος, ἡ, *exitus*, item *mors*: ab ἐξ, & ὁδὸς, *via*.

Ἐξοικέω, f. ήσω, *emigro*: &

Ἐξοικίζω, f. ίσω, *domo ejicio, expello*: ab

Ἔξοικος, ος, ὁ ἡ, ἡ, *exul*: ab ἐξ & οἶκος.

Ἐξοίσομεν, *efferemus*: 1. pl. & ἐξοίσουσι, 3. pl. f. 1. act. verbi ἐκφέρω, *effero*: f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero*: a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Ἐξοιχνεῦσιν, *egrediuntur*: pro ἐξοιχνοῦσιν, Dor. & Ion. 3. pl. præs. ind. verbi οἰχνέω, id. q. οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχθήσομαι. p. ᾠχημαι.

Ἐξοκέλλω, f. ελῶ. a. 1. ἐξώκειλα, *delabor, impingo*; item *averto*; ab ὀκέλλω. Th. κέλλω.

Ἐξολέσειεν, *perdat*: 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἐξ, & ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὦλα.

Ἐξολίσομεν, *deperdamus*: a. 1. sub. act. ej.

* Ἐξολισθαίνω, *effugio, elabor, excido, eludo*, f. ανῶ, p. ἐξωλίσθαγκα.

* Ἐξολλύω, -λλυμι, f. ὀλέσω, *perdo*.

* Ἐξολόθρευμα, ατος, τὸ, &

* Ἐξολόθρευσις, εως, ἡ, *perditio*: ab

Ἐξολοθρεύω, *funditùs perdo*: f. εύσω. p. ἐξωλόθρευκα. præs. pass. ἐξολοθρεύομαι, *dispereo*. p. pass. ἐξωλόθρευμαι. a. 1. pass. ἐξωλοθρεύθην. f. 1. pass. ἐξολοθρευθήσομαι· ab ἐξ, & ὄλεθρος, *exitium*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ἐξολόλυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξολολύζω, *ululatus edo*. Th. ὀλολύζω, *ululo*: f. ξω. p. χα.

Ἕξομαι, f. 1. m. verbi ἔχω, *habeo*.

* Ἐξομβρέω, f. ήσω, p. ἐξώμβρηκα, *pluo*: ἐξομβρήσει βδέλυγμα, *implebitur maledictione*; Eccl. x. 13.

Ἐξόμνυμι, & frequentiùs -μαι, *abjuro, ejuro*: ab ἐξ, & ὄμνυμι, f. ὀμόσω, *juro*.

* Ἐξομοιόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἐξωμοίωκα, *assimilo, effingo*: unde

* Ἐξομοιοῦμαι, *similitudinem refero*.

Ἐξομολογέομαι, -ῦμαι, *confiteor, gratias ago, celebro, glorifico*: cum dat. f. ήσομαι. a. 1. m. ἐξομολογησάμην, ω, ατο. ab ἐξ, & ὁμὸς, *similis*, & λόγος, quod à λέγω, *dico*.

Ἐξομολόγησις, εως, ἡ, *confessio, prædicatio, gratiarum actio*: à perf. pass. superior. ver.

Ἐξὸν, præs. part. n. g. ab ἔξεστι, *licet*, q. v.

Ἐξονομάζω, *nomine voco, invoco, loquor*: &

Ἐξονομαίνω, f. ανῶ, *nuncupo*. Th. ὄνομα, *nomen*.

Ἐξόπιθεν, Poët. pro

Ἐξόπισθεν, adv. *à tergo, in posterum*: &

* Ἐξοπίσω, adv. *retrò, in posterum, posteà*; Th. ὀπίσω, *retrorsum*.

* Ἐξοπλίζω, *penitus armis instruo, instituo*, f. ίσω. p. pass. ἐξώπλισμαι.

Ἐξοπτᾶν, *excoquere*. Th. ὀπτάω, *asso*: f. ήσω.

Ἐξορία, ας, ἡ, *exterminatio, exilium*: ab ἐξ, & ὅρος, *terminus*.

Ἐξορίζειν, *exterminare*: ab iisd.

Ἐξορκίζω, *adjuro*: f. ίσω. & Att. -ιῶ. p. ἐξώρκικα, a. 1. ἐξώρκισα. perf. pass. ἐξώρκισμαι. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐξορκισμὸς, ὁ, *adjuratio*: à 1. pers. &

Ἐξορκιστὴς, ὁ, *EXORCISTA*: à 3. pers. perf. pass. superioris verbi.

Ἐξορκιῶ, f. Att. ejusd.

Ἔξορκος, ος, ὁ, *eximium jusjurandum*. Vel *jusjurandum contrarium aliorum verbis*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐξορκοῦν, præs. inf. ab

Ἐξορκόω, -ῶ, f. ώσω. id. ac ἐξορκίζω, *jurejurando obstringo*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐξόρ-

Ἐξόρκωσις, εως, ἡ, *jusjurandum*: à 2. perf. perf. paſſ. ſuperioris verbi.

Ἐξορμάω, f. ήσω, *erumpo, proficiſcor, impello*: ab ἐξ, & ὁρμάω, *impetu feror*. Th. ὁρμή.

Ἐξόρμησις, εως, ἡ, *eruptio*: à 2. perf. præt. paſſ. ſuperioris verbi.

● Ἐξορμίζω, pro quo etiam dicitur

● Ἐξορμῶ, f. ίσω, p. ἐξώρμικα, *erumpo*.

Ἐξόρπαξ, ακος, ὁ, Dor. pro ἐξόρπηξ, *ramus*. Th. ὄρπηξ, idem.

Ἐξόρυξις, εως, ἡ, *effoſſio*: ab

Ἐξορύτλω, *effodio, perfodio*: f. ύξω. a. 1. ἐξώρυξα. a. 1. part. ἐξορύξας, αντος. Th. ὀρύσσω, vel -τλω, *fodio*: p. ὤρυχα, & Att. ὀρώρυχα.

Ἐξόσδεις, Dor. pro ἐξόζεις, *oles*. Th. ὄζω, *oleo*: f. ὀζήσω.

Ἐξοστρακίζω, f. ίσω, *in exilium mitto*, teſtarum ſuffragiis: ab ἐξ, & ὀστρακίζω, idem. Th. ὄστρακον, *teſta*.

Ἐξοστρακισμὸς, ὁ, *EXOSTRACISMUS, relegatio*, per teſtarum ſuffragia, *exilium*: à 1. perf. perf. paſſ. ſuperioris verbi.

Ἐξότε, & ἐξότου, pro ἐξ ὅ, *ex quo*, ſc. tempore.

Ἐξουδενέω, -ῶ, id. cum ἐξουδενόω· ab ἐξ & οὐδείς.

Ἐξουδένησις, εως, ἡ, *contemptus*: &

Ἐξουδεντὴς, οῦ, ὁ, *contemptor*: à perf. paſſ. verbi ἐξουδενέω.

Ἐξουδενόω, -ῶ, *nihil facio, pro nihilo habeo*: f. ώσω. p. ἐξουδένωκα. perf. paſſ. ἐξουδένωμαι. a. 1. paſſ. ἐξουδενώθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐξουδενωθῶ. a. 1. part. paſſ. ἐξουδενωθεὶς, έντος· ab ἐξ & οὐδενόω, quod ab οὐδείς, ενὸς. Th. εἷς.

● Ἐξουδένωμα, ατος, τὸ, *deſpectio*.

Ἐξουδένωσις, εως, ὁ, *contemptus*: à perf. paſſ. verbi ἐξουδενόω.

Ἐξουθενέω, -ῶ, & ἐξουθενίζω, *nihili facio, aſpernor*: f. ήσω. p. ἐξουθένηκα. a. 1. ἐξουθένησα, *ſprevi*: a. 1. ſub. act. ἐξουθενήσω, ῃς, ῃ, perf. paſſ. ἐξουθένημαι. perf. part. ἐξουθενημένος, η, ον, *pro nihilo habitus*: ab ἐξ, & οὐθείς, ενὸς, *nullus*: idem quod οὐδείς, quod ex οὐδὲ & εἷς. οὐθεὶς, verò ex οὔτε, *neque* (ubi τ, propter ſequentem aſpiratam, mutatur in θ) & εἷς, *unus*.

● Ἐξουθένημα, ατος, τὸ, *abjectio*.

Ἐξουθενῶ, *ſperno*: Dor. eſt pro ἐξουδενῶ. ab ἐξουθενέω, quod vide.

Ἐξουσία, ας, ἡ, *licentia, poteſtas, autoritas, dignitas*: eſt jus ſive facultas moralis: at δύναμις, vis activa, ſeu facultas naturalis; ἐξουσίαι, ῶν, αἱ, *poteſtates, magiſtratus*: ab ἔξεστι, *licet*.

Ἐξουσιάζω, *poteſtatem habeo, dominor, in poteſtate habeo*: cum gen. ſed cum dat. *poteſtatem do*: f. άσω. p. ἐξουσίακα. f. 1. paſſ. ἐξουσιασθήσομαι· ab ἐξουσία, quod vide.

Ἐξουσιαστὴς, οῦ, ὁ, *dominus*: à perf. paſſ. ſuper. verbi.

Ἔξοχ' pro ἔξοχα, & Poët. ἐξόχας pro ἔξοχον, *eximiè, præter alia, excellenter*; adv. ab ἐξέχω, *excello*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, *eminentia*: κατ' ἐξοχὴν, *per excellentiam, egregiè*: &

Ἔξοχον, & ἔξοχα, adv. *eximiè*: n. gen. ab

Ἔξοχος, ος, ὁ ἡ, ἡ, *eminens, excellens*: ab ἐξέχω, *excello*. Th. ἔχω.

Ἐξοχώτατος, *excellentiſſimus*: ſuperl. à ſuperiore verbo.

Ἐξυλωμένος, η, ον, *ligno ſtratus*: apud LXXII. Th. ὕλη, *ſylva*.

Ἐξυνῆκα, vel ξυνέηκα, ας, ε, a. 1. ind. Att. cum duplici augmento: à συνίημι, *intelligo*. Th. ἵημι, *mitto*: a. 1. ἧκα, Att. ἔηκα. & ξὺν pro σύν.

Ἐξυπνίζω, *è ſomno excito*: f. ίσω. p. ἐξύπνικα. a. 1. ἐξύπνισα. a. 1. ſub. ἐξυπνίσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ, & ὕπνος, *ſomnus*.

Ἔξυπνος, ος, ὁ ἡ, ἡ, *expergefactus, qui evigilavit*: ab eod. Th.

Ἐξύρατο, 3. ſing. a. 1. med. ἐξυράμην, -ω, -ατο, verbi ξυράω, *abrado*: quod à ξυρὸς, *acutus*. Th. ξέω, *rado*.

Ἐξύρημαι, *rarus ſum*: perf. paſſ. verbi ξυράω, *abrado*: ab eod. Th.

Ἐξύρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ejuſd. & ab eod. Th.

Ἐξυφαίνω, f. ανῶ, *texo, telam abſolvo*: ab ἐξ & ὑφαίνω, idem ac Th. ὑφάω, *texo*.

Ἐξύφανα, ας, ε, *texui*: ejuſd. a. 1. ind.

● Ἐξυψόω, *ſublimo*.

Ἔξω, adv. *foras, foris, extra*: ἔξω τ' πόλεως, *extra civitatem*: ὁ ἔξω, ſcil. ὢν, *exterior*, Th. ἐκ vel ἐξ, *ex*.

Ἕξω, *habebo*: f. 1. act. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἐξοδηκα, perf. act. verbi ἐξοιδέω, *extumeſco*. Th. οἰδέω vel οἰδάω, f. ησω, *tumeo*.

Ἔξωθεν, adv. *extrinſecus, foris*: cum gen. ab ἔξω. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex*.

Ἐξωθέω, -ῶ, *expello, extrudo*: f. ἐξώσω. p. ἐξώκα. a. 1. ἐξῶσα, a. 1. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, *pello*.

Ἐξώκισα, *domo ejeci*: a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω, f. ίσω. p. ἐξώκικα, ab ἐξ & οἶκος.

Ἐξωλέκειν, εις, ει, pluſq. p. act. verbi ἐξόλλυμι, *funditùs perdo*. Th. ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὦλα, Att. ὄλωλα.

Ἐξώλης, εος, ὁ ἡ, ἡ, *perditus, deploratus, pernicioſus*: ab iiſd.

Ἐξώλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξολισθέω ſeu ἐξολισθαίνω, *illabor, incido*: ab ἐξ, & ὄλισθος, *lapſus*. Hinc ὀλισθέω, *laboro*.

Ἐξωλόθρευσα, ας, ε, a. 1. act. ab ἐξολοθρεύω, *funditùs perdo*: quod adi.

Ἐξωμοιωμένος, η, ον, *aſſimilatus*: partic. ab ἐξομοίωμαι, præt. ind. verbi ἐξομοιόω.

● Ἔξωμος, ος, ὁ, *abjuratus, expeditus*.

Ἐξώπιος, ος, ὁ ἡ, ἡ, *extra conſpectum poſitus*: ab ὠψ, *oculus* vel *aſpectus*. Th. ὄπτομαι.

Ἐξώπλισε, *inſtruxit*: a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, *armo*: ab ἐξ, & ὁπλίζω, idem. Th. ὅπλον, *arma*.

Ἐξώργισμαι, perf. paſſ. *iratus* vel *irata ſum*: ab ἐξ, & ὀργίζω, *irascor*. Th. ὀργὴ.

Ἐξώρκιζον, imperf. act. ab ἐξορκίζω, idem quod ὁρκίζω, *jurejurando obſtringo*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐξωρμήθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἐξορμάομαι, *cum impetu feror, erumpo*: ab ἐξ, & ὁρμὴ, *impetus*.

Ἔξωρος, ος, ὁ ἡ, ἡ, *intempeſtivus, exoletus*. Th. ὥρα, *tempus, vigor ætatis*.

Ἐξῶρτο, *exiluit*: 3. ſing. pluſq. p. paſſ.

ἐξώρμην,

ἐξώρμην, σο· verbi ἐξόρω, *excito*. Th. ὄρω, idem. f. -ρῶ & ὄρσω, p. ὦρκα.

Ἐξῶσαι, *expellere*: a. 1. inf. ἐξωσον, άτω. a. 1. imperat. ἐξώσατ, αγτος. a. 1. part. verbi ἐξωθέω. Th. ὠθέω, *pello*: fut. ώσω. a. 1. ὦσα.

Ἔξωσμα, ατος, τὸ, *expulsio*: ab eod.

Ἐξώστης, ου, ὁ, *expulsor violentus*: quod ab ἐξωθέω, quod vide.

Ἐξωστρακισμένος, η, *per Ostracismum ex aliquo loco pulsus*: perf. part. paſſ. verbi ἐξοστρακίζω. vide in ὄστρακον, *testa*.

Ἐξώτατος, η, *extimus*: unde

Ἐξωτάτω, adv. *extimè*: utrumque cum

Ἐξωτερικὸς, οῦ, *externus, trivialis*.

Ἐξώτερος, α, *exterior, extimus*: ab ἔξω, *foras*.

Ἐξωτέρω, adv. *exterius*: &

Ἐξωτικὸς, οῦ, *EXOTICUS, peregrinus*: ab eod. Th. Hinc Angl. exotick.

Ἐξώχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἐξοίχομαι, *exeo*. Th. οἴχομαι, *eo*: fut. οἰχήσομαι. præt. ὤχημαι.

Ἐξωχρος, *valde pallidus*. Th. ὠχρὸς, *pallidus*.

Ἑο pro οὗ, *sui*: alq. αὐτοῦ Pronom. à quo

Ἑοῖ, Poët. pro οἱ, ſeu αὐτῷ, *ipſi*.

Ἔοι, *ſit*: 3. ſing. præſ. opt. ab εἰμι, ἔοις, ἔοι, Poët. pro εἴην, ης, η, tanq. ab ἔω, verbi εἰμί.

Ἔοιγμεν, *videbamur*: per Sync. pro ἐοίκαμεν, 1. pl. p. m. Att. viz.

Ἔοικα, ας, ε, *aſſimilatus ſum, viſus ſum*: præt. med. Attic. pro εἴκα, ab εἴκω *ſimilis ſum*: unde

Ἔοικη, *decet*, p. m. Att. pro οἴκοι. &

Ἐοίκεσαν, *ſimiles facti erant*: Att. pro ἐοίκεισαν, 3. pl. pluſq. perf. med. verbi εἴκω, *ſimilis ſum*.

Ἐοικότα, *ſimilem*: acc. ſing. &

Ἐοικότες, *ſimiles*: nom. pl. ab ἐοικώς, q. v.

Ἐοικότως, *eodem modo*: adv. ab

Ἐοικώς, ότος, *ſimilis*: perf. part. m. ab ἔοικα. Th. εἴκω, *ſimilis ſum*.

Ἔοιμι, *immitterem*: Poët. pro ἰείην, præſ. opt. verbi ἵημι, *mitto*: quaſi ab ἑω.

Ἑοῖο, gen. Ion. pro ἑοῦ, ab ἑός, *ſuus*: Poët. pro οὗ.

Ἑοῖς & ἑοῖσι, *ſuis*: dat. plur. ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, Poët, pro ὅς, ἥ, ὅ, *SUUS, a, um*. Sed ἔοις vide in ἔοι.

Ἑοῖσα, Dor. pro ἑοῦσα, præſ. part. f. g. ab εἰμι, *ſum*.

Ἔολπα, *ſperavi*: præt. m. pro ἤλπα, Att. ſeu Ion. verbi ἔλπω. Th. ἐλπὶς, *ſpes*.

Ἔον, *eram*: imperf. Poët. pro ἦν. Alii volunt eſſe a. 2. Poët. pro ἧον, verbi εἰμί.

Ἐὸν, ἐόντος, præſ. part. Ion. n. g. pro ὄν. Sic ἐὼν pro ων. ἐόντος pro ὄντος, ἑοντι, & in plur. ἐόντες. &

Ἐόνθ' pro ἐόντα, acc. ſing. part. præſ. pro ὄντα, Poët. ab ὤν. &

Ἐόντε, dual. num. ἐόντες, pl. præſ. part. Ion. pro ὄντε & ὄντες, ab εἰμί.

Ἔοργα, *feci*: præt. m. Att. ἐώργειν, pluſq. perf. med. verbi ῥέζω, f. ῥέξω, & per Metath. ἐιξω, tanq. ab ἔργω, præt. m. ἔρδοργα & ἔροργα, & per Metath. ἔοργα. Hinc ἐοργὼς, part. præt. med.

Ἔοργαν, *fecerunt*: 3. pl. p. m. pro ἐόρξασι. Atticè enim 3. pl. in σι, tam in perf. act. quam med. mutatur Chalcidicè & Bœoticè in ν, ut τέτυφαν pro τετύφασι. Vide in ἔοργα.

Ἑόργει, Ion. & Poët. pro ἐώργει, 3. ſing. pluſq. p. m. ab eod.

Ἑόργη, ης, ἡ, *tudicula, cochlear*: ab ὀργάω, *appeto impatienter*.

Ἑορτάζω, f. άσω, *feſtum celebro*: &

Ἑορτάσιμος, η, ον, *ſolennis, feſtus*: unà cum

Ἑορταστικὸς, *feſtus*: ab

ΕΟΡΤΗ, ης, ἡ, *feſtum*.

Ἑὸς, ἑὰ, ἑὸν, Poët. pro τεὸς, τεὰ, τεὸν. communiter σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um*.

Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, Poët. pro ὅς, ἥ, ὅ, *SUUS, a, um*.

Ἔοσα, pro ὄσα, & ἐὼν pro ὤν, præſ. part. Ion. verbi εἰμι, *ſum*: ἐοῦσι pro οὖσι.

Ἐπ' pro ἐπὶ, *in*, &c. quod vide.

Ἐπάβολος, ὁ, *compos*: Dor. pro ἐπίβολος, quod vide: ab ἐπιβάλλω, η pro ι, Poëticâ licentiâ.

Ἐπαγαγεῖν, a. 2. inf. &

Ἐπάγαγες, Dor. pro ἐπηγαγες, *adduxiſti*: a. 2. ind. act. verbi ἐπάγω, *induco*: Att. per reduplicat. Th. ἄγω.

Ἐπαγάλλεο, *exulta*: præſ. imperat. paſſ. Ion. pro ἐπαγάλλω· ex ἐπὶ, & ἀγάλλομαι, *ornor, glorior*. Th. ἀγάλλω, *orno*.

Ἐπαγάλλομαι, *exulto, efferor*: ab eod.

Ἐπάγαμαι, *admiror, affecto*: ex ἐπὶ, & ἄγαμαι, *admiror*: ab inuſitat. ἀγάω, idem.

Ἐπαγανακτέω, *indignor*: ex ἐπι, & ἀγανακτέω, idem.

Ἐπαγγειλάμενος, a. 1. part. m. quod cum

Ἐπαγγελία, ας, ἡ, *promiſſio*: &

Ἐπαγγέλλεται, 3. ſing. præſ. paſſ. &

Ἐπαγγελλόμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. ab ἐπαγγέλλομαι, *denuntior*: ſimul cum

Ἐπαγγέλλοντι, *promittunt*: Dor. pro ἐπαγγέλλασι· ab

Ἐπαγγέλλω, *indico, denuntio*: f. ἐπαγγελῶ. p. ἐπήγγελκα. a. 1. ἐπήγγειλα. præſ. m. ἐπαγγέλλομαι, *polliceor, profiteor, ſpondeo*: præt. paſſ. ἐπήγγελμαι, *promiſi*: a. 1. m. ἐπηγγειλάμην, ω, ατο, ab ἐπὶ & ἀγγέλλω, *nuntio*: f. λῶ. p. ἤγγελκα.

Ἐπάγγελμα, ατος, τὸ, *promiſſum*: ab ἐπήγγελμαι, perf. paſſ. verbi ἐπαγγέλλω.

Ἐπάγειν, *inducere*: inf. act. verbi ἐπάγω.

Ἐπαγείρω, *congrego*: quod ex ἐπὶ, & ἀγείρω, idem: f. αγερῶ. p. ἤγερκα. Att. ἀγηγερκα. a. 1. ἤγειρα.

Ἐπάγερσις, εως, ἡ, *collectio*: à ſup.

Ἐπάγεσθαι, *induci*: inf. paſſ. verbi ἐπάγω.

Ἐπάγην, *concretus ſum*: a. 2. paſſ. ab a. 2. act. ἔπαγον, *fixi*: verbi πήγνυμι, ſeu πήγνυω, *compingo*: fut. πήξω. f. 2. παγῶ.

Ἐπαγινέειν, *adducere*: Ion. & Poët. pro ἐπάγειν.

Ἐπαγλαϊεῖ, Att. dictum pro ἐπαγλαΐσει, 3. ſing. f. 1. verbi ἀγλαΐζω, *illuſtro*. Th. ἀγλαὸς, *ſplendidus*.

Ἐπαγλαΐζειν, Ion. *illuſtrare, celebrare*: ab eod. verbo & Th.

Ἐπαγλαΐζομαι, *exulto ob aliquid*: ab eodem quod ſup.

Ἐπαγμένος, *alliciens*: Ion. pro ἐπηγμένος, vel pro ἐπαγόμενος, ab ἐπάγω.

Ἐπάγομαι, *adduco, allicio*; item *cito authorem*:

rem : ab ἐπάγω, adduco. Th. ἄγω, duco.
Ἔπαγον, vide in ἐπάγην,
Ἐπαγορεύειν, dictis adjicere : ab ἀγορεύω, orationem habeo. Th. ἀγορὰ, forum.
Ἐπάγριος, agreſtis, ferox : ex ἐπὶ, & ἄγριος, agreſtis. Th. ἀγρὸς, ager.
Ἐπαγριόω, agreſte reddo, effero : ab eod.
Ἐπαγρυπνέω, -ῶ, f. ήσω. p. ηκα, invigilo : ab ἐπὶ, & ὑπνέω, dormio : per Pleonaſm. literar. γρ. Th. ὕπνος, ſomnus.
Ἐπάγω, adduco, induco : fut. ἐπάξω, perf. ἐπηχα, a. 1. ἐπῆξα. a. 1. part. ἐπάξας, αντος, a. 2. ἐπῆγον, Att. ἐπηγαγον. Hinc a. 2. inf. ἐπαγαγεῖν. Ex ἐπὶ, & ἄγω, duco : quod vide.
Ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ingreſſus, inductio, ſubvectio : &
Ἐπαγωγὸς, ὸν, blandus, ad perſuadendum aptus : & inde ſuperlat.
Ἐπαγωγότατα, quæ maximam vim habent ſuadendi : ab ἐπάγω, induco. Th. ἄγω.
Ἐπαγωνίζομαι, decerto : f. ίσομαι. p. ἐπηγώνισμαι. ex ἐπὶ, & ἀγὼν, certamen.
Ἐπᾴδω, f. άσω, accino, incanto : ex ἐπὶ, & ᾄδω, contract. ex ἀείδω, cano.
Ἐπαείδειν, Poët. pro ἐπᾴδειν, accinere : ex eod.
Ἐπαείρας, elevans : a. 1. part. act. verbi ἐπαείρω, attollo, incito. Th. ἀείρω, tollo : f. ἀερῶ.
Ἐπαείρουτι, extollunt : Dor. pro ἐπαείρυσι. ex iiſdem.
Ἐπαείρω, ſolicito, erigo : ex ἐπὶ, & ἀείρω, tollo.
Ἔπαθον, paſſus ſum : a. 2. ind. act. verbi πάσχω, patior : f. πείσομαι. a. 2. inf. παθεῖν. p. m. πέπονθα.
Ἐπαθροίζω, congrego : f. οίσω. p. ἐπήθροικα. præſ. paſſ. ἐπαθροίζομαι. ex ἐπὶ, & ἀθροίζω, cogo. Th. ἄθροος, conſertus.
Ἐπαι.ζω, illacrymor : ex ἐπὶ, & αἰάζω.
Ἐπαΐδην, adv. cum impetu, impetuosè : item in ſuperficie, leviter. Th. αἴσσω.
Ἐπαιγίζω, irruo, impetuosè ſpiro : ab ἐπὶ, & αἰγὶς, ίδος, ἡ, procella, quod ab αἴσσω, irruo.
Ἐπαιδέομαι, erubeſco : unde
Ἐπαιδεσθείς, reveritus : part. a. 1. præced. verbi. Th. αἰδὼς, όος, -ῶς, ἡ, pudor.
Ἐπαιδεύθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à παιδεύομαι, erudior, caſtigor. Th. παῖς, παιδὸς, ὁ, puer.
Ἐπαΐειν, audire, percipere. Th. ἀΐω, audio.
Ἐπαίκλια, & ἐπαίκνια, quæ poſt cœnam apponuntur, bellaria : ab ἐπὶ, poſt, & αἶκλον, vel αἶκνον, cibus, cœna. Th. αἶκλος, veſpertinus.
Ἐπαινεῖ, 3. ſing. præſ. ind. ab ἐπαινέω, laudo : quod vide.
Ἐπαινέοντι, laudant, Dor. pro ἐπαινέουσι, 3. pl. præſ. ind. ab eod. ut &
Ἐπαινέσαι, a. 1. inf. act. &
Ἐπαινέσειε, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. &
Ἐπαινέσσειε, probaverit : a. 1. opt. act. Æol. &
Ἐπαινέσσω, ις, ι, a. 1. ſub. act. Poët. gem. σ. ab ἐπαινέω, laudo : f. έσω. quod vide.
Ἐπαινετέος, laudandus : adject. verb. &
Ἐπαινέτης, ου, ὁ, laudator : &
Ἐπαινετὸς, ὴ, laudabilis : &
Ἐπαίνετος, ου, ὁ, nomen viri Gr. & interpretatur laudabilis : ab
Ἐπαινέω, -ῶ, laudo : f. έσω, & Poet. ήσω. p. ἐπήνεκα, & -ηκα. a. 1. ἐπήνεσα. a. 1. imperf. act. ἐπαίνεσσον, ἄλω, idem. Th. αἶνος.
Ἐπαινὴ, dura : ab ἐπὶ, & αἰνὸς, ὴ, gravis, horrendus.
Ἐπαινήσαις, Æol. pro ἐπαινήσας, a. 1. part. act. &
Ἐπαινήσῃ, laudaverit : 3. ſing. a. 1. ſub. act. &
Ἐπαινῆται, laudetur : 3. ſing. præſ. ſub. paſſ. ab ἐπαινέω, quod vide.
Ἔπαινος, ου, ὁ, laus : ex ἐπὶ, & αἶνος, laus.
Ἐπαινοῦμεν, laudamus, 1. pl. ἐπαινοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. &
Ἐπαινούμενος, laudatus, præſ. part. paſſ. ab ἐπαινέω, laudo, quod vide.
Ἐπαΐξαι, irruere : a. 1. inf. act. &
Ἐπαΐξας, irruens : a. 1. part. act. ab ἐπὶ, & ἄΐσσω, ruo : f. ξω.
Ἐπαίρομαι, attollo : &
Ἐπαίρω, attollo, erigo : ex ἐπὶ, & ἄρω, tollo : f. ἀρῶ. p. ῆρκα. a. 1. ῆρα. a. 1. part. ἄρας, αντος.
Ἔπαισε, percuſſit : 3. ſing. a. 1. act. à παίω, percutio : f. σω.
Ἐπαισθάνομαι, ſentio : &
Ἐπαίσθημα, ſen us : ab αἰσθάνομαι, ſentio.
Ἐπαΐσσομαι, irruo : &
Ἐπαΐσσοντα, irruentem, acc. ſing. part. præſ. ab
Ἐπαίσσω, irruo, cum dat. aliquando occurro, & cum gen. item inſequor, impero, percutio, invado : cum acc. aliquando inſurgo : ex ἐπὶ. & ἄΐσσω, ruo.
* Ἐπαΐξιος, ου, ὁ ἡ ὴ, cujus facinora innotuerunt. Vide ἄΐξιος.
Ἐπαισχυνθήσομαι, erubeſcam : f. 1. paſſ. ab
Ἐπαισχύνομαι, pudet me, erubeſco : cum acc. a. 1. paſſ. ἐπῃσχύνθην. Th. αἶσχος, εος, τὸ.
Ἐπαιτέω, mendico : f. ήσω. p. ἐπήτηκα. Th. αἰτέω, peto.
Ἐπαίτης, ου, ὁ, medicus ; à præced.
Ἐπαιτιάομαι, conqueror, &c. v. αἰτιάομαι.
Ἐπαίτιος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui vel quæ eſt in culpâ. Th. αἰτία, culpa.
Ἐπαίχθη, luſus eſt, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi παίζω, ludo : f. ξω, & σω.
Ἐπαΐω, exaudio : ab ἀΐω, audio.
Ἐπαιωρέω, elevo, ſuſpendo : &
Ἐπαιωροῦμαι, efferor : &
Ἐπαιωρούμενος, η, erectus : ab αἰωρέω, elevo.
Ἐπακήκοα, ας, ε, vide in ἐπακούω.
Ἐπακμάζω, vigeo : ex ἐπὶ, & ἀκμάζω, vigeo. Th. ἀκμὴ, flos ætatis.
Ἐπακολουθέω, ſubſequor : f. ήσω. p. ἐπηκολούθηκα. a. 1. act. ἐπηκολούθησα. a. 1. ſub. ἐπακολουθήσω. Ex ἐπὶ & ἀκόλουθος, ου, ὁ ἡ ὴ.
Ἐπακολούθησις, εως, ἡ, conſequentia : à perf. paſſ. præced. verbi.
Ἐπάκοος, ου, ὁ ἡ ὴ, Dor. pro ἐπήκοος, auditor. Th. ἀκούω, audio.
Ἐπάκυε, animum adjice, præſ. imperat. &
Ἐπακοῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπακούω.
* Ἐπάκυστος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui auditur, auſcultabilis : ab

Ἐπα-

Ἐπακούω, *exaudio, obtempero*: f. ούσω, p. ἐπήκουκα. a. 1. ἐπήκουσα. Hinc a. 1. sub. ἐπακούσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἐπήκουσμαι. p. m. ἐπάκοα, & Att. ἐπακήκοα. Th. ἀκούω, *audio*.

Ἐπακροάομαι, ῶμαι, *exaudio*: imperf. ἐπηκροαόμην, ώμην, &c. Ex ἐπὶ, & ἀκροάομαι, *audio*: f. άσομαι.

Ἐπακρόασις, εως, ἡ, *auscultatio*: à superiori.

Ἐπακτὴρ, ῆρος, ὁ, *venator*: &

Ἐπακτικὸς, οῦ, *illex, advena*: ab ἐπάγω.

Ἐπάκλιος, ος, ὁ ϗ ἡ, *littoralis*: ab ἀκλὴ, *littus*.

Ἐπακτὸς, ὴ, *adscititius, peregrinus*: ἐπακτὸς ὄμβρος, *impetuosus imber*: ab ἐπάγω. Th. ἄγω, *impello*.

Ἐπακτρεὺς, *venator*, quia canes in feras ἐπάγει *impellit*: &

Ἐπακτρὶς, ίδος, ἡ, *navigiolum*: &

Ἐπακτρον, ὸ, τὸ, *navigium piscatorium*: ab ἐπάγω, *impello*.

Ἐπάλαιεν, *luctabatur*, 3. sing. imperf. act. verbi παλαίω, *luctor*: quod vide.

Ἐπαλαλάζω, f. άξω, p. αχα, *acclamo lætus*: ex ἐπὶ, & ἀλαλάζω, *acclamo*. Th. ἀλάλη.

Ἐπάλαόμαι, *pervagor*: ab ἀλάομαι, *vagor*.

Ἐπαλασέω, *graviter afficior ob mala*: ex ἐπὶ, & ἀλασέω, idem: quod ab ἄλασος, Dor. pro ἄλησος, *cujus obliviscì non possumus*. Th. λήθω, *lateo*.

Ἐπαλασήσασα, *miserata*, ejusd. a. 1. part. fœm. gen.

Ἐπαλείφω, *superillino*: ab ἀλείφω, *ungo*.

Ἐπαλεξήκεσα, *auxiliatura*. f. 1. part. act. f. gen. ex ἐπὶ, & ἀλέξω vel ἀλεξέω, *arceo*.

Ἐπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *permutatio*: &

Ἐπαλλάττω, f. ξω, *permuto*: ab ἀλλάσσω, vel -τω, *muto*: f. ξω.

Ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. pass. à πάλλω, *vibro, agito*. Alii poni volunt pro ἐφάλλετο, imperf. ab ἐφάλλομαι, *insilio*.

Ἐπάλληλος, ὸ, ἡ, *alternus*: ex ἐπὶ, & ἀλλήλων, *mutuò*: quod ab ἄλλος, *alius*.

Ἐπάλμενος, *insiliens*, per Sync. pro ἐφαλλόμενος, Æol. mutato etiam spiritu aspero in tenuem: ab ἐφάλλομαι, q. v.

Ἔπαλξις, εως, ἡ, *propugnaculum muri*: ex ἐπὶ, & ἄλκη, *robur*.

Ἔπαλπνος, ος, apud *Pindarum* hoc vocabulum tantum reperitur: & dici puto *de vento secundo nautisque grato*, q. per Sync. pro ἐπίθαλπνος, ex ἐπὶ, & θάλπνος, *splendidus*, & per Metaph. *lucis instar gratus*: à θάλπω, *calefacio, foveo*.

Ἔπαλτο, *insiliebat*: imperf. Æol. pro ἐφάλλετο, vel pluſq. p. pass. pro ἐφηλτο · ab ἐφάλλομαι · vide ἐπάλμενος.

Ἐπαμᾶν, & ἐπαμάω, *accumulare*: ab ἀμάω.

Ἐπαμείβω, vel ἐπαμοίβομαι, *permuto, alterno*: f. ψομαι. ab ἐπὶ, & ἀμείβω, *muto*, f. ψω. p. ἤμειφα.

Ἐπαμεινώνδας, ου, ὁ, *EPAMINONDAS*, Thebanorum dux.

Ἐπάμειπλο, *respondebat*, Ion. pro ἐπήμειπλο, 3. sing. pluſq. p. pass. verbi ἐπαμείβω.

Ἐπάμερος, ος, ὁ ϗ ἡ, Poët. Æol. ac Ion. pro ἐφήμερος, *unius diei, qui durat unum diem*: ab ἐπὶ, & ἡμέρα, *dies*.

Ἐπαμησάμενος, *obrutus*, a. 1. part. m. verbi ἐπαμάω, *coacervo*: quod ex ἐπὶ & ἀμάω.

Ἐπαμοιβαδὶς, vel ἐπαμοιβαδὸν, adv. *vicissim*: ab ἐπαμείβω, *alterno*.

Ἐπαμοιβὸς, *alternus*, ab eod. Th.

Ἐπαμύνω, f. υνῶ, *auxilior*. Vide

Ἐπαμῦναι, *propugnare*, a. 2. inf. act. ἐπάμυνον, άτω, a. 1. imperat. verbi ἐπαμύνω, *defendo*. Th. ἀμύνω, *auxilior*.

Ἐπαμφοτερίζω, *in utramque partem vergo, in ancipiti sum*, ex ἀμφότερος *uterque*. Th. ἄμφω, *ambo*.

Ἐπὰν, *postquam*: Conj. ex ἐπὶ & ἂν. v. ἐὰν.

Ἐπαναβαίνω, *ascendo super*: ab ἐπὶ, ἀνὰ, & βαίνω, *eo*.

Ἐπαναβάλλεσθαι, *differre*. Vide ἀναβάλλω.

Ἐπαναβλησὸν, adv. quasi *injectim*. Th. βάλλω.

Ἐπαναβοάω, f. ήσω, *acclamo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & βοάω, *clamo*.

Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐπανάγω. q. v.

Ἐπαναγινώσκω, *relego*, is: ex ἐπὶ, & ἀναγινώσκω, *lego*. Th. γινώσκω, *cognosco*.

Ἐπαναγκάζω, *urgeo*, ex ἀναγκάζω, *cogo*. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

Ἐπάναγκες, adv. *necessariò*: τὰ ἐπάναγκες, sc. ὄντα, *necessaria*. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

Ἐπανάγω, *redeo, commoveo*: f. -άξω. a. 2. ἐπανηγαγον, a. 2. imperat. act. ἐπανάγαγε, *provèbe*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἄγω, *duco*.

Ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, *repetitio verbi*: ex ἐπὶ, & ἀναδίπλωσις, *reduplicatio*. Th. διπλόος.

Ἐπαναιρέομαι, *suspicio*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & αἱρέω, *capio*.

Ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, *occisio*: ab ἀναιρέω, *occido*: vide præced.

Ἐπαναίρω, f. αρῶ, *elevo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & αἴρω, *tollo*.

Ἐπανάκειμαι, *repositus sum*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & κεῖμαι, *jacio*.

Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, *revocatio*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & καλέω, *voco*.

Ἐπαναλαμβάνω, *repeto*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Ἐπανάληψις, εως, ἡ, *repetitio*: à superiori verbo.

Ἐπαναλογεῖν, *altiùs repetendo aperire*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & λέγω, *dico*.

Ἐπαναμένω, *exspecto*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & μένω.

Ἐπαναμιμνήσκω, *commonefacio*: cum acc. f. ήσω, p. ἐπαναμέμνηκα. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & μιμνήσκω, *in memoriam revoco*. Th. μνάομαι, *recordor*, f. μνήσομαι, p. μέμνημαι.

Ἐπανανεόω, *renovo*, f. ώσω, p. ώκα. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & νεόω, idem Th. νέος, *novus*.

Ἐπαναπαύομαι, *acquiesco*: cum dat. f. σομαι, p. ἐπαναπέπαυμαι, a. 1. m. ἐπαναπαυσάμην, ω, ατο. ab ἐπὶ, ἀνὰ, & παύω *cesso*, a. 2. ἔπαυον.

Ἐπαναπλέειν, *crebrò navigare*. Th. πλέω.

Ἐπανάστασις, εως, ἡ, *rebellio*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & στάσις. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἐπαναστέλλω, *cohibeo*. Th. στέλλω, *inhibeo*.

Ἐπανάστημα, ατος, τὸ, *prominentia*: &

Ἐπαναστήσομαι, f. 1. m. ab ἐπανίστημαι, *insurgo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵστημι, *sto*.

Ἐπαναστρέφω, *revertor*: ab ἐπὶ, ἀνὰ, & στρέφω.

Ἐπαναστροφὴ, ῆς, ἡ, *reversio, reflexio*: à præced. p. m.

Ἐπανατίθεσθαι, præs. inf. pass. ab ἐπανατίθημι,

θημι, *insuper impono, acceptum fero*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & τίθημι, *pono*.

Ἐπανατρυγάομαι, *post vindemiam quæ supersunt colligo*: ex ἐπὶ ἀνὰ, & τρυγάω, *vindemio*. Th. τρύγη, *vindemia*.

Ἐπαναφέρω, *crimen in alium rejicio*: &

Ἐπαναφορὰ, ᾶς, ἡ, *repetitio*: à φέρω, *fero*.

Ἐπανεθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. verbi ἐπανίημι, *redeo, remitto*. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἐπάνειμι, *redeo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & εἶμι, ab ἔω.

Ἐπανείρεσθαι, *denuò interrogare*: ab εἴρομαι. *interrogo*. Th. εἴρω, *necto, interrogo*.

Ἐπανεὶς, *qui dimiſit*, a. 2. part. act. ab ἐπάνην, a. 2. ind. verbi ἐπανίημι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵημι.

Ἐπανελθεῖν, a. 2. inf. act. &

Ἐπανελθὼν, in f. g. ἐπανελθοῦσα, a. 2. part. act. ab

Ἐπανέρχομαι, *redeo, accedo*: f. ἐπανελεύσομαι, a. 2. ἐπανῆλθον, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἔρχομαι, *venio*.

Ἐπανερωτάω, *interrogo*: f. ήσω, ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἐρωτάω, *rogo*.

Ἐπανερωτήσει, ejuſd. 3. ſing. f. 1. act.

Ἐπανέχω, *antecello, innitor*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἔχω, *habeo*, f. ἕξω & σχήσω, a. 2. ἔσχον.

Ἐπανήκω, *redeo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἥκω, f. ξω.

Ἐπανίρετο, *percunctabatur*: 3. ſing. imperf. verbi ἐπανέρομαι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἔρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*,

Ἐπανθέω, *ſuperfloreo*: f. ήσω, p. ἐπήνθηκα, p. m. ἔπηνθα, & per Epenth. τῦ ο, ἐπήνοθα, & redupl. Att. ἐπανήνοθα, ex ἐπὶ, & ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, εως, τὸ, *flos*.

Ἐπανιᾶσι, *remittunt*: 3. pl. præſ. ind. Att. ab

Ἐπανίημι, *remitto*: ab ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵημι, *mitto*, in 3. pl. ἱεῖσι, Ion. ἱᾶσι, & per Craſin Att. ἰᾶσι.

Ἐπανίσαιατο, Ion. pro ἐπανίσαιντο, *inſurrexerunt*, 3. pl. præſ. opt. paſſ. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵσαμαι, vel ſcribendum, ἐπανίσατο. 3. pl. imperf. ind. pro ἐπανίσαντο. Th. ἵστημι.

Ἐπανίσαμαι, *inſurgo*, ab eod.

Ἐπανίσαται, Ion. pro ἐπανίσανται, 3. pl. præſ. paſſ. ab

Ἐπανίστημι, *inſurgo*, f. ἐπαναστήσω, p. ἐπανέστηκα, f. 1. m. ἐπαναστήσομαι. Th. ἵστημι.

Ἐπανιτέον, *redeundum*, adv. theticum, ab ἐπάνειμι *redeo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & εἶμι, *eo*.

Ἐπανιὼν, *regreſſus*, a. 2. part. ab eod.

Ἐπανοδος, ος, ἡ, *reditus*: ex ἐπὶ, & ἄνοδος, ἡ, *aſcenſus*. Th. ὁδὸς, *via*.

Ἐπανορθωμένος, præſ. part. paſſ. &

Ἐπανορθῶσθαι, præſ. inf. paſſ. ab

Ἐπανορθόω, -ῶ, *corrigo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ὀρθός.

Ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, &

Ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, *correctio*, &

Ἐπανορθωτέος, *corrigendus*: &

Ἐπανορθωτὴς, ου, ὁ, *corrector*: à p. paſſ. verbi ἐπανορθόω, *corrigo*.

Ἐπαντάω, *occurro*, f. ήσω, p. ἐπήντηκα, a. 1. ἐπήντησα. ex ἐπὶ, & ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Ἐπαντέλλουσα, *oriens*, præſ. part. f. g. ab

Ἐπαντέλλω, per Sync. pro ἐπανατέλλω, *exorior*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & τέλλω, *orior*.

Ἐπαντήσις, ſεως, ἡ, *occurſus*: ab ἀντὶ,

Ἐπάνω, *ſuprà*, adv. cum gen. ex ἐπὶ & ἄνω.

Ἐπάξας, αντος, a. 1. part. act. &

Ἐπάξειν, f. 1. inf. ab ἐπάγω, *induco*: f. ἄξω. p. ἐπῆχα. Th. ἄγω, *duco*.

Ἔπαξε, Dor. pro ἔπηξε, *fixiſſet*, 3. ſing. a. 1. act. à πήγνυμι, *figo*, f. ξω.

Ἐπάξιος, ος, *dignus*: Poët. pro ἀντάξιος, *æquiparandus*: ex ἐπὶ, & ἄξιος, idem.

Ἐπαξόνιος, ος, *qui circum axem volvitur*, epiſh. currûs. Th. ἄξων, ονος, ὁ, *axis*.

Ἐπάξω, Dor. pro ἐπάξω, *compegiſti*, a. 2. m. 2. ſing. verbi πήγνυμι, *compingo*: f. πάξω.

Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐπῳδὴ, *incantatio*: &

Ἐπαοίδος, ος, ὁ, Ion. pro ἐπῳδὸς, *incantator*. Th. ἀείδω, *cano*.

Ἔπαον, *ſedavi*: a. 2. ind. act. Hinc in a. 2. paſſ. ἐπάην, verbi παύω, *ceſſo*: f. παύσω, p. πέπαυκα.

Ἐπαπειλέω, *minor, -naris*: f. ήσω, perf. ηκα. Ex ἐπὶ, & ἀπειλέω, idem.

Ἐπαποδύομαι, *ſuſpicio*: ex ἐπὶ & ἀποδύομαι, idem. Th. δύω, vel δύω, *ſubeo*.

Ἐπαπόρημα, ατος, τὸ, *quæſtio*; quod &

Ἐπαπορῶμεν, 1. pl. præſ. ſub. ab ἐπαπορέω, *addubito*: quod ex ἐπὶ & ἀπορέω, hoc eſt α priv. & πείρω, *tranſeo*: p. m. πέπορα.

Ἐπαποσέλλω, *inſuper mitto*: ex ἐπὶ, ἀπὸ, & στέλλω, *mitto*.

Ἐπάπλησα, a. 1. ind. act. verbi παπλαίνω, *circumſpicio*: f. ανῶ, a. 1. part. παπλήνας.

Ἐπαρὰ, ᾶς, ἡ, *imprecatio*: ex ἐπὶ & ἀρὰ.

Ἐπαράσομαι, f. άσομαι & ήσομαι, *imprecor*: ab ἀράομαι, *precor*. Th. ἀρὰ, *preces*.

Ἐπάρας, *attollens*: &

Ἐπάρασα, in f. g. a. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, *attollo*: f. ἐπαρῶ, p. ἐπῆρκα, a. 1. ἐπῆρα, a. 1. imperat. ἐπάρον, άτω, a. 1. paſſ. ἐπῆρθην. ab ἐπὶ, & αἴρω, *tollo*.

Ἐπαράσιμος, ος, ὁ ϗ ἡ, *execrabilis*: ex ἐπὶ, & ἀρὰ, *preces*.

Ἐπαράσσω, *irruo*: ex ἐπὶ, & ἀράσσω, *amputo, pulſo*: f. ξω.

Ἐπάρατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐπάρον, άτω. Vide ἐπάρασα.

Ἐπάρατος, ος, ὁ ϗ ἡ, *execrabilis*: ab ἐπαράομαι, quod vide.

Ἐπάργυρος, ος, ὁ ϗ ἡ, *inargentatus, argento tectus*. Th. ἄργυρος, *argentum*.

Ἐπάρη, *tranſixus eſt*: 3. ſing. a. 2. paſſ. verbi πείρω, *tranſeo*. Att. ἐπάρη, *ſuſtulerit*, eſt a. 1. ſub. act. ab ἐπαίρω. vide ἐπάρασα.

Ἐπαρήγω, *adjuvo*, f. ήξω, p. ηχα. Th. ἀρήγω, idem.

Ἐπαρήρειν, pluſq. p. m. verbi ἐπάρω, *apto*: quod ex ἐπὶ, & ἄρω, *apto*: p. m. ἤρα, & Att. ἄρηρα.

Ἐπαρησάμενος, Ion. pro ἐπαρασάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπαράομαι, *imprecor*. Th. ἀρὰ, *diræ*.

Ἐπαρθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἐπαίρεσθαι, *efferri*: &

Ἐπάρθητι, ήτω, in 2. pl. ἐπάρθητε. a. 1. imperat. ab ἐπαίρω, *attollo*.

Ἔπαρθον, & per Metath. ἔπραθον, *diripui*: a. 2. ind. act. verbi πέρθω, f. 2. πράθω.

Ἐπαρκεια, ας, ἡ, *auxilium*: &

Ἐπαρκέσει, *præſtitit*: 3. ſing. a. 1. act. Ion. vel Dor. pro ἐπήρκεσε. &

Ἐπαρ-

Ἐπαρκέσει, 3. sing. f. 1. ab
Ἐπαρκέω, *subvenio*, cum dat. item *propulso*: f. ἐπαρκέσω, p. ἐπήρκεκα, a. 1. ἐπήρκεσα. Ex ἐπὶ, & ἀρκέω, *propulso*.
● Ἔπαρμα, ατος, τὸ, *latitudo, elatio*; ab ἐπαίρω.
Ἐπάρμενον, *sufficientem, aptum*, præs. part. pro ἐπαρόμενον. Th. ἄρω, *apto*. Vide ἄρμενον.
Ἐπαρξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπάρχομαι, *auspicor*: ex ἐπὶ, & ἀρχὴ, *initium*.
Ἔπαρσις, εως, ἡ, *elevatio*: ab ἐπαίρω, *elevo*. Th. αἴρω, *tollo*.
Ἐπάρσω, f. 1. act. Æol. pro ἐπαρῶ. ab ἐπάρω, idem quod ἄρω, *apto*: a. 1. ἐπῆρσα.
Ἐπαρτάω, *impendeo*. Th. ἀρτάω, *suspendo*.
* Ἐπαρυστὴρ, ῆρος, ὁ ϰ᾽ ἡ, &
* Ἐπαρυστρὶς, ίδος, ἡ, *haustrum, emunctorium*. Th. ἀρύω.
Ἐπαρχία, ας, ἡ, *provincia*: &
Ἔπαρχος, *præfectus*; ex ἐπὶ, & ἀρχὴ, *principatus*.
Ἐπαρωγὸς, ὸν, ὁ, *auxiliator*, & ἡ, *auxiliatrix*; ab ἐπαρήγω. Th. ἀρήγω, f. ξω, *auxilior*.
Ἐπᾶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπάδω, *inculco*. Th. ἄδω pro ἀείδω, *cano*.
Ἔπασαντο, & gem. ατ, ἐπάσαντο, *gustârunt*, 3. pl. a. 1. m. à πάω, vel πάομαι, *possideo, vescor*, p. pass. πέπαμαι.
Ἐπασκέω, Poët. pro κοσμέω, *exorno*. Th. ἀσκέω, *orno, exerceo*.
Ἐπασσύτεροι, *frequentes*; ab ἐπὶ, & ἄσσον, *propè*, seu ἀσσοτέρω, *propiùs*: ἐπασσύτεροι, dicuntur facere, qui aliquid faciunt continuâ serie sequentes.
Ἔπαχον, *passus fui*, imperf. à πάχω, *patior*; f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.
Ἐπάταξε, *percussit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πατάσσω, f. ξω, *ferio*; p. πεπάταχα, a. 1. part. παταξάς.
Ἐπατήθην, ης, η, *calcatus sum*, a. 1. pass. verbi πατέω, f. ήσω, *calco*; a. 1. ἐπάτησα.
Ἐπάτησε, 3. sing. a. 1. act. ejusd.
Ἐπαυλέω, f. ήσω, p. ηκα, *præcino, accido*; ex ἐπὶ, & αὐλέω, *cano tibiâ*; ab αὐλὸς, *tibia*.
Ἐπαυλίζομαι, *stabulor, in loco immoror*: ab αὐλίζομαι, *stabulor*. Th. αὐλὴ, *aula*.
Ἔπαυλις, εως, ἡ, *commoratio, villa*; ab eod.
Ἐπαυξάνω, vel ἐπαύξω, f. ἐπαυξήσω, a. 1. ἐπηύξησα, p. ηκα, *adaugeo, amplifico*; ex ἐπὶ, & αὐξάνω vel αὔξω, *augeo*. Th. αἴξω.
Ἐπαυρεῖ, *fruitur*: 3. sing. &
Ἐπαυρέμεν, seu ἐπαυρέμεναι, Dor. pro ἐπαυρεῖν, præs. inf. ex
Ἐπαύρεο, 2. sing. a. 2. m. Ion. vel Dor. pro ἐπηύρω, *adeptus es*; ab ἐπαυρέω, -ῶ, f. ήσω, a. 2. m. ἐπαυρόμην, ῦ, εο, Dor. ἐπαυρόμαν. Alii volunt esse imperf. verbi ἐπαυρέω.
Ἐπαυρέω, ἐπαυρίσκω, & ἐπαύρομαι, *fruor, consequor*; item *pœnas luo*. Th. αὖρα, *aura*.
Ἐπαύρηαι, *fruaris*; Ion. pro ἐπαύρῃ, 2. sing. sub. præs. verbi ἐπαύρομαι, id. q. præced.
Ἔπαυριον, *cras*: adv. ἢ ἐπαύριον, sc. ἡμέρα, *crastinus dies*. Th. αὔριον, *cras*.
Ἐπαυρίσκουσι, 3. pl. ind. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem quod ἐπαυρέω.
Ἐπαύροιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. &
Ἐπαῦρον, Dor. pro ἐπαῦρον, a. 2. ind. act. ejusd. verbi.
Ἐπαύρωνται, *fruantur*: 3. pl. præs. sub. verbi ἐπαύρομαι, *fruor*: ab eod.
Ἐπαυσάμην, αύσω, αύσατο, a. 1. m. verbi παύω, *cesso*: f. σω, a. 2. ἔπαυον.
Ἔπαυσαν, 3. pl. a. 1. ind. ejusd.
Ἐπαῦσον, *acclama*: a. 1. imperat. act. ex ἐπὶ, & αὔω, *clamo*.
Ἐπαύσω, 2. sing. a. 1. m. vide ἐπαυσάμην.
Ἐπαΰτειν, *acclamare*: ἐπαΰτεον, *acclamabat*, Ion. pro ἐπηΰτεον, 3. pl. imperf. act. ex ἐπὶ & αὐτέω, Poët. pro αὔω, *clamo*.
Ἐπαυτοφώρῳ, *in flagranti delicto, in ipso facto*: ex ἐπὶ, *in*, & αὐτόφωρος, quod ex αὐτὸς, *ipse*, & φωρὰ, *furtum*. Th. φῶρ, φωρὸς, ὁ, *fur*.
Ἐπαυχένιος, ν, Poët. *qui supra cervicem fertur*: ὁ ἐπὶ τῷ αὐχένι φερόμενος. Th. αὐχήν.
Ἐπαυχέω, -ῶ, f. ήσω, *glorior ob*. Th. αὐχέω.
Ἐπαφάομαι, -ῶμαι, *contrecto, demulceo*: vide in ἀφάω, *palpo*. Th. ἅπλομαι, *tango*.
Ἐπαφυάνθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαφαυαίνω, *exsicco*: quod ex ἐπὶ, ἀπὸ, & αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, *sicco, accendo*.
Ἐπάφησεν, a. 1. ind. act. ab
Ἐπαφίημι, *immitto*: p. ἐπαφῆκα, a. 2. sub. ἐπαφῶ· ex ἐπὶ, ἀπὸ, & ἵημι, *mitto*.
Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *spumosus*.
Ἐπαφρίζω, *despumo*: f. ίσω, p. ἐπήφρικα, ex ἐπὶ, & ἀφρὸς, *spuma*.
Ἐπαφρόδιτος, ν, ὁ, nom. viri, Gr. *venustus*.
Ἔπαφω, *immisero*: a. 2. sub. ab ἐπαφῆν, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι.
Ἐπαχθὴς, ἐος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *gravis, molestus*. Th. ἄχθος, *pondus*.
Ἐπάχνωσεν, *vexavit, constrinxit*: a. 1. ind. verbi παχνόω, f. ώσω. Th. πάχνη, *pruina*.
Ἐπαχύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi παχύνω, *crassum reddo, pinguefacio*. Th. παχὺς, ἐος, *crassus*.
Ἔπε᾽ pro ἔπεα, nom. vel acc. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.
Ἐπεὰν, Ion. pro ἐπὰν, *postea quam*: vel pro ἐπεὶ vel ὅταν, *quando*.
Ἐπέβα, Dor. pro ἐπέβη. 3. sing. a. 2. ind. & ἐπίσαν pro ἐπέβησαν, 3. pl. a. 2. ἐπέβην.
Ἐπέβαινον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιβαίνω, *accedo*. Th. βαίνω, *eo*, f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.
Ἐπέβαλλεν, imperf. act. ab ἐπιβάλλω, *injicio*: ex ἐπὶ, & βάλλω, *jacio*: f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.
Ἐπέβαλον, a. 2. vide præced.
Ἐπίβασε, Dor. pro ἐπέβησε, 3. sing. a. 1. act. Poët. pro ἐπεβίβασε, *ascendere fecit, imposuit, restituit in*. Th. βαίνω, *eo*.
Ἐπέβην, ης, η, *peragravi*: a. 2. ind. ab ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ, & βαίνω, *eo*, f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.
Ἐπέβησα, ας, ε, a. 1. ind. ἐπέβησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. act. &
Ἐπεβήσατο, 3. sing. a. 1. m. ab eod.
Ἐπεβίβασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω, *impono, ascendere facio*: f. άσω. ex ἐπὶ, & βαίνω, *eo*.
Ἐπεβίω, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐπιβιόω, *supervivo*: à βιόω, *vivo*: f. ώσομαι, a. 2.

ἐζίων, a. 2. imperat. βίωθι, a. 2. opt. βιοίην, a. 2. inf. βιῶναι, a. 2. part. βιούς. Th. βίος, *vita*.

Ἐπέξλεψε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιζλέπω, *respicio*: f. ψω, p. ἐπιβέζλεφα· ex ἐπὶ, & βλέπω, *video*.

Ἐπεζήλευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιζηλεύω, *insidior*: ex ἐπὶ, & βηλεύω, *consulto*: quod à βηλὴ, *consilium*.

Ἐπεγζελάω, *ridens insulto*: ex ἐπὶ, ἐν, & γελάω, *rideo*: f. σω, p. κα.

Ἐπέγειρε, præs. imperat. act. &

Ἐπεγείροντες, præs. part. pl. num. ab

Ἐπεγείρω, *excito*: f. ερῶ, p. ἐπήγερκα, a. 1. ἐπήγειρα. ab ἐπὶ, & ἐγείρω, *excito*.

Ἐπέγεντο, per Sync. pro ἐπεγίνετο, 3. sing. a. 2. m. ἐπεγειόμην, ῡ, εἶο. ex ἐπὶ, & γίνομαι, *sum*.

Ἐπεγκολάπτω, f. ψω, p. φα, *insculpo*. Th. κολάπτω, *tundo*.

Ἐπεγνωκόσι, dat. pl. p. part. act. ἐπεγνωκώς, verbi ἐπιγινώσκω, *agnosco*: f. 1. ἐπεγνώσομαι, p. ἐπέγνωκα. ex ἐπὶ, & γινώσκω, *cognosco*.

Ἐπεγνώσθην, a. 1. ind. pass. &

Ἐπέγνωτε, 2. pl. a. 2. ind. act. ἐπέγνων, ως, ω, ejusd.

Ἐπεγρέλο, *expergefiebat*: imperf. per Sync. Poët. pro ἐπεγείρετο. ab ἐπεγείρομαι. Vide ἐπεγείρω.

Ἐπεγχανεῖν, *inhiare*: a. 2. inf. ex ἐπὶ, ἐν, & χαίνω, *hisco*: a. 2. ἔχανον, inf. χανεῖν.

Ἐπεδείξαλο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπιδείκνυμι, *commonstro*: a. 1. act. ἐπέδειξα, f. δείξω, p. δέδειχα, ex ἐπὶ, & δείκνυμι, *ostendo*.

Ἐπέδησα, ας, ε, *ligavi*: a. 1. ind. act. verbi πεδάω, *ligo*: f. ήσω. Th. πέδη, *pedica*.

Ἐπεδίδη, pro ἐπεδίδω, 3. sing. imperf. act. q. ab ἐπιδιδόω, verbi ἐπιδίδωμι, *insuper do*: f. δώσω. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐπέδραμε, *accurrit*: 3. sing. a. 2. verbi ἐπιτρέχω. ex ἐπὶ, & τρέχω, *curro*: f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Ἐπέδρη, ης, η, Ion. pro ἐφέδρα, *mora, obsidio*: vide ἑδρα, *sella*.

Ἐπέδυν, *exortus sum*: a. 2. vel imperf. verbi ἐπιδυμι, *exorior*: ex ἐπὶ, & δῦμι, vel δύνω, f. δύσω, p. δέδυκα, *subeo*.

Ἐπέδωκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ex ἐπὶ, & δίδωμι, *do*: f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων.

Ἐπέεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. pro ἔπεσι. ab ἔπος, ε-ε, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐπεζάρησαν, pro ἐπεβάρησαν, dici Eustath. existimat: β mutatur in ζ, Ion.

Ἐπέζησα, *superstes fui*: a. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω. Th. ζάω, *vivo*; f. ήσω, p. ἔζηκα.

Ἐπεζητει, 3. sing. imperf. verbi ἐπιζητέω, *requiro*. Th. ζητέω, *quæro*; f. ήσω, p. ἐζήτηκα.

Ἐπίθετο, 3. sing. ἐπίθεντο, 3. pl. a. 2. m. verbi ἐπιτίθημι, *impono*. Th. τίθημι, a. 2. ἔθην.

Ἐπέθηκα, ας, ε. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπεθύμησα, & in 3. pl. ἐπεθύμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, *concupisco*; ex ἐπὶ & θυμέω. Th. θυμὸς, *animus*.

Ἐπεὶ, & ἐπειδὴ, *postquam, quoniam*; conj. cum indicat.

Ἐπείγεαι, Ion. & Dor. pro ἐπείγῃ, *urgeris: properas*: 2. sing. sub. pass. &

Ἐπείγετο, *festinabat*: 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἠπείγετο. ab

Ἐπείγομαι, *impellor, urgeor*; quod ab ἐπείσω.

Ἐπειγομένοιο, *festinantis*; gen. sing. Ion. præs. part. pass. pro ἐπειγομένῳ, à præced. &

Ἐπείγω, *urgeo, impello, festino*: f. ξω, p. ἤπειχα.

Ἐπειδαν, *postquam*: pro ἐπειδὴ ἄν. Th. ἐπεί.

Ἐπειδὴ, idem quod ἐπεί.

Ἐπειδήπερ, *quandoquidem*: cum ind. ab eod.

Ἐπείδοι, 3. sing. præs. opt. ab

Ἐπείδω, *intueor, respicio*: f. ἐπείσω, vel ἐπείσομαι, a. 2. ἔπειδον, a. 2. imperat. ἔπιδὲ. ex ἐπὶ, & εἶδω, *video*.

Ἐπειὴ, pro ἐπειδὴ, *cum, quoniam*. Th. ἐπεί.

Ἔπειθ', pro ἔπειτα, adv. *deinde, postea*. Th. εἶτα, *postea, tum*.

Ἐπείθετο, *obedivit*; 3. sing. imperf. verbi πείθομαι, *pareo*; f. σομαι, a. 2. m. ἐπιθόμην, ῡ, ετο. Th. πείθω, *persuadeo*; a. 2. ἔπιθον.

Ἐπείκα, Dor. pro Poët. ἐπεὶκε, & hoc pro ἐπεὶ ἄν, *quam*.

Ἐπείκλης, ου, ὁ, *instigator*. Th. ἐπείσω, *urgeo*.

Ἐπειλημμένη, *tenens*, p. part. pass. f. g. verbi ἐπιλαμβάνω, f. λήψομαι. Vide εἴλημμαι.

Ἔπειμι, *succedo, invado*; a. 2. ἔπιον, ες, ε, a. 2. part. act. ἐπιών, ὖσα, όν, *sequens*; hinc ἐπιούσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *jugis*; ex ἐπὶ, & εἶμι, *eo*.

Ἔπειμι, *superstes, immineo*: ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐπεῖναι, Ion. pro ἐφεῖναι, *permittere, immittere*; a. 2. inf. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Ἐπείνυσθαι, *indui*: præs. inf. verbi ἐπείνυμι, quod ex ἐπὶ, & ἕω *induo*: hinc Ion. εἰνύω.

Ἔπειξις, εως, ἡ, *festinatio*. Th. ἐπείγω.

Ἐπείπερ, *quandoquidem*; conj. cum indicat. ab ἐπεί.

Ἐπειπὼν, a. 2. part. ἐπειπεῖν, *insuper dicere*: a. 2. inf. ab ἐπὶ, & ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

Ἔπειρα, ας, ε, & in 3. pl. ἔπειραν, a. 1. ind. act. verbi πείρω, *transfigo*; f. ερῶ, p. πέπαρκα a. 2. ἔπαρον, p. pass. πέπαρμαι, a. 1. pass. ἐπάρθην.

Ἐπειράθην, ης, η, & in 1. pl. ἐπειράθημεν, a. 1. ind. pass. &

Ἐπειράσω, *tentâsti*; 2. sing. a. 1. m. ἐπειρασάμην, ω, ατο. à πειράω, f. άσω, & ήσω, *conor, tento*. Th. πεῖρα, *conatus*.

Ἐπειρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi πειράομαι, *tento*; ab eod.

Ἐπείρεσθαι, *interrogare*; præs. inf. m. ab εἴρω.

Ἐπείρη, Ion. pro ἐπείρα, 3. sing. imperf. verbi πειράω, *conor*. Vide ἐπειράσω.

Ἐπειρύεσθαι, *attrahere*; qu. ab εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, *trabo*.

Ἐπειρώατο, Ion. pro

Ἐπειρῶντο, *periculum faciebant*; 3. pl. imperf. pass. verbi πειράομαι, *tento*, Th. πεῖρα.

Ἐπειρωτᾶν, præs. inf. Ion. pro ἐπερωτᾶν, verbi εἰρώταω, Ion. & Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, *rogo*.

Ἐπειρώτευν, Ion. pro ἐπερώτων, imperf. act. &

Ἐπειρώτησις, εως, ἡ, Ion. pro ἐπερώτησις, *interrogatio*: ab eod.

Ἔπεισα,

Ἔπειφα, ας, ε, a. 1. verbi ἔπειμι, *adeo*: ex εἶμι, *eo*; a. 1. inuſ. εἶσα. Poteſt etiam formari à πείθω, *perſuadeo*; f. πείσω· unde a. 1. ἔπεισα.

Ἐπεισάγω, *ſuperinduco*: &

Ἐπισαγωγὴ, ῆς, ἡ, *ſuperinductio*: ex ἐπὶ, εἰς, & ἄγω, *duco*.

Ἐπεισέρχεται, *ſubit*: 3. ſing. præſ. ab ἐπεισέρχομαι, *ingredior*: quod ex ἐπὶ, εἰς, & ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Ἐπείσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à πείθομαι, *obedio*. Vide πείθω, *perſuadeo*.

Ἔπεισιν, *adeat*: 3. ſing. præſ. ab ἔπειμι, addito ν finali: ex ἐπὶ, & εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον.

ΕΠΕΙΣΙΟΝ, υ, τὸ, *aqualiculus, ima ventris pars*: τὸ αἰδοῖον· an ab ἐπὶ, & σείω, *moveo*? an ab ἐπεισιέναι?

Ἐπεισκωμάζω, *impudenter & velut temulenter me infero in alicujus ſocietatem*: ex ἐπὶ, εἰς, & κωμάζω, *comeſſor*. Th. κῶμος, *comeſſatio*.

Ἐπεισόδιον, υ, τὸ, *pars fabulæ quaſi adventitia*. Th. ὁδὸς, *via*.

Ἐπεισόδιος, *ſuperinductus, adventitius*: &

Ἐπεισοδιώδης, idem: ab eod. Th.

Ἐπεισπηδάω, *ſuperinſilio*: f. ήσω. p. ηκα. ex ἐπὶ, εἰς, & πηδάω, *ſalio*.

Ἐπεισφέρομεν, 1. pl. præſ. ind. ab

Ἐπεισφέρω, *adfero*: ex ἐπὶ, εἰς, & φέρω, f. οἴσω, a. 1. imperat. ἤνεγκα.

Ἔπειτα, *deinde*: adv. Th. εἶτα, *poſtea*.

Ἐπείχθην, *properavi*, a. 1. ind. paſſ. ἐπείχθητι, a. 1. imperat. ab ἐπείγομαι.

Ἐπεῖχον, ες, ε, imperf. verbi ἐπέχω, *inhibeo, attendo*: quod vide.

Ἐπεκάθισα, ας, ε, & in 3. pl. ἐπεκάθισαν, a. 1. ind. verbi ἐπικαθίζω, *colloco*: f. ίσω. perf. ἐπικεκάθικα. ex ἐπὶ, & καθίζω, *colloco, ſedere facio*. Th. ἵζω, f. ἵσω, idem.

Ἐπεκαλεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἐπικαλέω, *advoco*. Th. καλέω, *voco*: fut. ίσω, & ήσω, p. κέκληκα.

Ἐπεκαλύφθησαν, *clauſi ſunt*: 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi καλύπτω, quod vide.

Ἐπεκέατο, Ion. pro ἐπέκειντο, *inſtabant, irruerunt*: 3. pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, quod vide.

Ἐπέκεινα, *trans*: adv. cum gen. pro ἐπὶ ἐκεῖνα, *ad illa uſque*.

Ἐπέκειτο, ἐπέκειντο, 3. ſing. & pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, *jaceo ſuper, impoſitus ſum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐπεκέκλετ' pro ἐπεκέκλετο, *invocabat*: 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἐπὶ, & καλέω, *voco*: f. έσω, & ήσω. p. κέκληκα. perf. paſſ. κέκλημαι.

Ἐπεκλώσαντο, *deſtinârunt*: 3. pl. a. 1. m. verbi ἐπικλώθω, *fatalia ſtamina duco*: quod ex ἐπὶ, & κλώθω, *neo*.

Ἐπεκράτει, 3. ſing. imperf. ab ἐπικρατέω, *prævaleo*. Th. κράτος, *robur*.

Ἐπεκρέμασα, ας, ε, *appendi*: a. 1. ind. act. ab ἐπικρεμάω, q. ab ἐπὶ, & κρεμάω, *ſuſpendo*. f. άσω. a. 2. ἐκρέμαδον. q. à κρεμάζω.

Ἐπέκτασις, εως, ἡ, *extenſio*: &

Ἐπεκτείνομαι, η, εται, *contendor, nitor, extendor*: fut. ἐπεκτενοῦμαι, a. 1. m. ἐπεξετειγάμην, ῶ, ατο. ab

Ἐπεκτείνω, *extendo*: quod ab ἐπὶ, ἐκ, & τείνω. *tendo*: f. τενῶ, p. τέτακα.

Ἐπεκτήσω, 2. ſing. a. 1. m. verbi ἐπικτάομαι, *inſuper acquiro*. Th. κτάομαι, q. v.

Ἐπελάβετο, 3. ſing. a. 2. verbi ἐπιλαμβάνω, *apprehendo*: f. λήψομαι, a. 2. ἐπέλαβον. ex ἐπὶ, & λαμβάνω, *capio*.

Ἐπελάθετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor*: fut. λήσομαι, a. 2. ἐπέλαθον. ex ἐπὶ, & λανθάνω, ſeu λήθω, *lateo*: f. λήσω.

Ἐπελαύνω, *invado*: ex ἐπὶ, & ἐλαύνω, *agito*: f. άσω. p. ἤλαχα.

Ἐπέλευσις, εως, ἡ, *invaſio, impetus*. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, *venio*.

Ἐπελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐπέρχομαι, *ſupervenio*: quod ex ἐπὶ, & ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον.

Ἐπελθὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. gen. ἐπελθόντος. Vide ἐπιλθεῖν.

Ἐπελπίζω, *in ſpem erigo*: ex ἐπὶ, & ἐλπίζω, *ſpero*. Th. ἐλπὶς, *ſpes*.

Ἐπέλυον, ες, ε, a. 2. vel imperf. act. verbi ἐπιλύω, *explico*: f. ύσω, p. ἐπιλέλυκα, a. 1. paſſ. ἐπηλύθην. Th. λύω, *ſolvo*.

Ἐπεμαίετ', pro ἐπιμαίετο, *inſtigabat*: 3. ſing. imperf. verbi ἐπιμαίομαι, *incito*: quod ex ἐπὶ, & μάω, *vehementèr cupio*.

Ἐπεμάξατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi μάσσω, f. ξω, *abſtergo*.

Ἐπεμβαίνω, *ingredior*: ex ἐπὶ, ἐν, & βαίνω, *eo*: f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ἐπέμβαλε, *injecit*: 3. ſing. a. 2. act. pro ἐπενέβαλε, verbi ἐπεμβάλλω, *ſuperinjicio*. Th. βάλλω, *jacio*: f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα.

Ἐπεμβάλλεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ἐπεμβάλλομαι, *inſero*: ab eod. Th.

Ἐπεμβάτης, υ, ὁ, *ſeſſor, qui equo inſidet*: &

Ἐπεμβεβαὼς, *conſcendens*: perf. part. act. Ion. pro ἐπεμβεβηκὼς, ότος, ab ἐπεμβαίνω, *ingredior*: ex ἐπὶ, ἐν & βαίνω, *eo*: fut. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην.

Ἐπέμεινα, ας, ε, & in 1. pl. ἐπεμείναμεν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμένω, *permaneo*: f. ἐπιμενῶ, p. ἐπιμεμένηκα. quod ex ἐπὶ & μένω, *maneo*.

Ἐπεμελήθην, ης, η, *curavi*: a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπιμελέομαι, *curam gero*: f. ήσομαι. Th. μέλει, *curæ eſt*.

Ἐπεμέμφελο, 3. ſing. imperf. paſſ. ex ἐπὶ, & μέμφομαι, *accuſo*: f. ψομαι, p. μέμεμμαι.

Ἐπέμενε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐπιμένω, *permaneo*. Vide ἐπέμεινα.

Ἐπεμήνάμην, ω, αῖο, *inſanivi*: a. 1. m. verbi ἐπιμαίνομαι. Th. μαίνομαι, *inſanio*: f. μανοῦμαι, p. m. μέμηνα.

Ἔπεμπε, imperf. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω.

Ἐπέμυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμύττω, *ſubſanno*: ex ἐπὶ, & μύττω, vel -σσω, *mungo, emungo*. Th. μύζω, *clauſis labris quendam ex naribus ſonum emitto*.

Ἔπεμψα, ας, ε, *miſi*: a. 1. ind. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω, p. πέπεμφα, a. 1. imperat. πέμψον.

Ἐπενάχελο, Dor. pro ἐπενήχελο, *ſupernatabat*:

bat : 3. ſing. imperf. verbi νήχομαι. Th. νέω.

Ἐπενδυομαι, *ſuperinduo* vel *ſuperinduor* : p. ἐπενδέδυμαι, *indutus ſum*, unde part. ἐπενδεδυμένος, *indutus* : &

Ἐπενδύτης, ου, ὁ, *amiculum*, *induſium* : ab

Ἐπενδύω, *ſuperinduo* : f. ύσω. p. ἐπενδέδυκα, a. 1. m. ἐπενεδυσάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἐπενδύσασθαι· ex ἐπὶ, ἐν, & δύω, *induo*.

Ἐπενεγκεῖν, a. 2. inf. act. &

Ἐπενέγκῃ, 3. ſing. a. 1. vel 2. ſub. &

Ἐπενεγκὼν, a. 2. part. ab ἐπιφέρω, q. v.

Ἐπενιξαντες, nom. pl. part. a. 1. act. ab ἐπὶ, & ἔνεικα, quod vide, Poët. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ἐπένειμα, ας, ε, *diſtribui* : a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω, à νέμω, *tribuo* : f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Ἐπενέμετο, 3. ſing. imperf. ab ἐπινέμομαι, *depaſcor* : ab eod. Th.

Ἐπενήνεον, *accumulabam* : imperf. act. verbi ἐπινέω, vel ἐπινηνέω, *accumulo* : ex ἐπὶ, ἐν, & νέω, *glomero* : imperf. ἔνεον, & ἤνεον. unde ἐνήνεον & ἐπενήνεον.

Ἐπενήνοθα, *florui ſuper* : p. m. pro ἐπῆνθα, Epenth. τᾶ ο, & redupl. Att. ab ἐπανθέω, *ſuperfloreo* : ex ἐπὶ, & ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, *flos*.

Ἐπενήχετο, *innatabat* : 3. imperf. m. ab ἐπινήχω, f. ξω. Th. νέω, *nato*.

Ἐπένθει, 3. ſing. imperf. verbi πενθέω, *lugeo*.

Ἐπενθὼν, Dor. pro ἐπελθὼν, a. 2. part. verbi ἐπέρχομαι, *ſupervenio*. Th. ἔρχομαι.

Ἐπέξειμι, *erumpo*, *egredior adverſus* : ex ἐπὶ, ἐξ, & εἶμι, *eo*.

Ἐπεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ab ἐπεξέρχομαι, *procedo* : quod ex ἐπὶ, ἐξ, & ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Ἐπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ex iiſdem.

Ἐπεξεργάζομαι, *elaboro* : ex ἐπὶ, ἐξ, & ἐργάζομαι, *laboro* : f. σομαι, p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐπεξέρχομαι. Vide ἐπεξελευσόμεθα.

Ἐπεξεύρομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi ἐπεξευρίσκω, *invenio* : ex ἐπὶ, ἐξ, & εὑρίσκω, idem. f. ήσω, a 2. εὗρον.

Ἐπεξῆς, Ion. pro ἐφεξῆς, *deinceps* : id. q. ἐξῆς.

Ἐπεξιέναι, cum dat. *reum peragere & convincere* ; item *erumpere*, vel *edifſerere* : &

Ἐπέξιθι, *perſequere*, *percenſe* : præſ. imperat. ab ἐπὶ, ἐξ, & εἶμι, *eo*.

Ἐπέοικε, *convenit* : p. m. ex ἐπὶ, & εἴκω, *ſimilis ſum*. Vide ἔοικα.

Ἐπεπειθέθ', pro ἐπεπείθετο, *obedivit* : 3. ſing. imperf. paſſ. &

Ἐπεπείθεσαν, per Syſt. pro ἐπεπείθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. fort. legend. ἐπεποίθησαν, quod pro ἐπεποίθεισαν, Att. & Ion. 3. pl. pluſq. p. m. ab ἐπὶ, & πείθω, *perſuadeo* : f. πείσω, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα.

Ἐπέπιον, Ion. pro ἐφέπειν, *inſequi* : ex ἐπὶ, & ἕπω, *ſequor*.

Ἐπεπειράατο, Ion. pro ἐπεπείρηντο, 3. pl. pluſ. p. paſſ. verbi πειράω, *conor* : f. άσω, & Ion. ήσω, p. paſſ. πεπείρημαι. Th. πεῖρα, *conatus*.

Ἐπέπεσον, ες, ε, *incidi* : a. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω, *irruo* : cum dat. f. ἐπιπεσοῦμαι, p. ἐπιπέπτωκα· ex ἐπὶ, & πίπτω, *cado*.

Ἐπεπήγει, 3. ſing. pluſq. p. m. quod ex ἐπὶ, & πήγνυμι, ſeu πήσω. *figo* : f, ξω, p. πέπηχα, p. m. πέπηγα.

Ἐπέπιθμεν, *perſuaſimus* : per Sync. Æol. pro ἐπεπίθομεν, 1. pl. a. 2. ind, act. ἐπέπιθον, Ion. redupl. primis duab. literis. à πείθω, a. 2. ἔπιθον. Alii volunt eſſe 1. perſ. pl. pluſq. p. m. pro ἐπεποίθειμεν, à p. m. πέποιθα.

Ἐπέπλεον, *adnavigabant* : 3. pl. imperf. verbi ἐπιπλέω. Th. πλέω, *navigo* : f. πλεύσω.

Ἐπέπληγον, *percuſſi* : per reduplicationem pro ἔπληγον, a. 2. ind. act. verbi πλήττω, *percutio* : f. ξω, a. 2, ἔπληγον & ἔπλαγον· vel eſt a. 2. verbi compoſ. ἐπιπλήττω· quod vide.

Ἐπέπληξα, ας, ε, 1. ſing. a. 1. act. verbi ἐπιπλήσσω, vel -ττω, fut. ξω, *increpo* : ex ἐπὶ, & πλήσσω, *percutio*.

Ἐπέπλων, ως, ω, *adnavigabam* : imperf. vel a. 2. act. ab ἐπίπλωμι, pro ἐπιπλέω· ut ἐδίδων vel ἔδων, ως, ω. Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo*.

Ἐπεποίθειν, *confiſus fueram* : pluſq. perf. m. ex ἐπὶ, & πείθω, *perſuadeo* : f. πείσομαι, p. m. πέποιθα.

Ἐπεπόνθη, Att. vel Ion. pro ἐπεπόνθειν, ut ᾔδη, pro ᾔδειν, pluſ. perf. m. verbi πάσχω, *patior* : f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Ἐπεπράγεσαν, *egerant* : pro ἐπεπράγεισαν, Att. & Ion. 3. pl. pluſq. perf. m. ab ἐπεπράγειν, verbi πράσσω, vel -ττω, fut. ξω, præt. m. πέπραγα.

Ἐπέπταρον, ες, ε, a. 2. act. verbi ἐπιπταίρω, *inſuper ſternuto* : ex ἐπὶ & πταίρω. f. αρῶ.

Ἐπέπτατο, *advolavit*. Vide ἐπτάμην.

Ἐπεπτώκειν, *excideram* : pluſq. p. verbi πίπτω, *cado* : f. πτώσω. p. πέπτωκα.

Ἐπέπυστο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi πυνθάνομαι, *audio*, *interrogo* : f. πεύσομαι, p. paſſ. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Ἐπεραιώθην, *tranſgreſſus ſum* : a. 1. ind. paſſ. verbi περαιόω, *tranſveho*. Th. πέρα, *ultra*.

Ἐπεργάζομαι, *colo*, *aro*, *ſubigo* : ex ἐπὶ, & ἐργάζομαι, fut. άσομαι, p. ασμαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐπερείδω, *fulcio*, *firmo* : &

Ἐπέρεισε, *adegit* : 3. ſing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ & ἐρείδω, f. σω, *figo*, *firmo*.

Ἐπέρεισθαι, *ſciſcitari* : f. ἐπερήσομαι. Vide ἐπείρεσθαι.

Ἐπερήρεισμαι, perf. paſſ. verbi ἐπιρείδω, per redupl. Att. Vide in ἐπέρεισε.

Ἐπέρησα, ας, ε, *tranſivi*, *trajeci* : a. 1. act. verbi περαω, f. ήσω & άσω. p. πεπέρακα.

Ἐπερρᾴγην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιρρήγνυμι. Th. ῥήσω, *frango* : f. ξω.

Ἐπερρίφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. tanq. ab ἐπιρρίπτω pro ἐπιρρίπτω, *injicio* : ex ἐπὶ, & ῥίπτω, *projicio* : f. ψω, p. ἔρριφα.

Ἐπερρώσαν, 3. pl. a. 1. act. &

Ἐπερρώσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐπιρρώνυμι, *confirmo*, *impello*, *fortiter moveo* : ex ἐπὶ & ῥώνυμι, fut. ῥώσω, præt. ἔρρωκα, a. 1. paſſ. ἐρρώσθην.

Ἐπέρχομαι, *ſupervenio* : f. ἐπελεύσομαι, a. 2. ἐπῆλθον,

ἐπῆλθον. ex ἐπὶ, & ἔρχομαι, *venio*: p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Ἐπέρχοντ' pro ἐπέρχονται, 3. pl. præſ. ejuſ.

Ἐπερωτάω, -ῶ, *interrogo*: imperf. ἐπηρώτων, -ων, -ας, -ας, -αε, -α. f. ήσω, p. ἐπηρώτηκα, a. 1. ἐπηρώτησα, a. 1. imperat. ἐπερώτησον, -άτω, ex ἐπὶ, & ἐρωτάω, *rogo, ſciſcitor.*

Ἐπερώτημα, ατος, τὸ, *interrogatio*: &

Ἐπερώτησας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐπερωτάω, quod vide.

Ἐπερώτησις, εως, ἡ, *interrogatio*: ab eod.

Ἐπέσαξεν, 3. ſing. a. 1. verbi ἐπισάτλω, *ſterno*: f. ξω. Th. σάτλω, *onero.*

Ἐπεσζολία, ας, ἡ, *convitium*: &

Ἐπέσζολος, ὁ ϗ ἡ, *verba probroſa in aliquem jaciens*: ex ἐπὶ, ις, Att. ἑς, & βάλλω, *jacio*: p. m. βέβολα· vel qu. ἔπεσιν, ὡς βέλεσι, βάλλων, verbis tanquam telis impetens.

Ἔπεσεν, *cecidit*: 3. ſing. a. 2. act. verbi πίπτω, *cado*: fut. πεσεμαι, præt. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Ἐπεσθίω, *inſuper edo, poſt aliud edo*: ex ἐπὶ, & ἐσθίω, *edo.* Th. ἔσθω, idem.

Ἐπέσθω, *ſequatur*: 3. ſing. præſ. imperat. &

Ἐπέσθων, 3. dual. præſ. imperat. verbi ἕπομαι, *ſequor*: præſ. inf. ἕπισθαι.

Ἔπεσιν, dat. pl. ab ἔπος, ἔπεος, τὸ, *verbum.* Th. ἔπω, *dico*: a. 2. εἶπον.

Ἐπέσκαζον, ες, ε, imperf. verbi σκάζω, *claudico*: f. σω.

Ἐπέσκιεν, *tegebat*: 3. imperf. verbi ἐπισκέπω, f. ψω. Th. σκέπω, *tego.*

Ἐπεσκέψασθε, 2. pl. a. 1. m. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο, verbi ἐπισκέπτομαι, *inviſo, viſito*: f. ψομαι. p. paſſ. ἐπέσκεμμαι· ex ἐπὶ, & σκέπτομαι, *circumſpicio.*

Ἐπεσκίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιάζω, *inumbro*: cum dat. fut. άσω, præt. ἐπεσκίακα, a. 1. ſub. ἐπισκιάσω, ης, ῃ, ex ἐπὶ, & σκιὰ, *umbra.*

Ἐπεσκίρτησε, *inſiluit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ, & σκιρτάω, *ſalto.* Th. σκαίρω, *ſalio.*

Ἐπεσκότησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτέω, *obtenebro*: f. ήσω, p. ἐπεσκότηκα, ex ἐπὶ, & σκότος, *tenebræ.*

Ἔπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado*: f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα.

Ἐπέσπισθαι, Ion. & Poët. pro ἐφέπεσθαι, *ſequi*: &

Ἐπέσπον, a. 2. ind. act. hinc a. 2. inf. ἐπισπεῖν, a. 2. part. ἐπισπών, ab inuſ. ἐπισπέω, *aſſequor*: ex ἐπὶ & σπέω, fact. ex ἔπω per tranſpoſit. & Pleonaſm. τῦ σ. Th. ἔπω.

Ἐπέσσεται, gem. ασ, pro ἐπίσυλαι, Poët. 3. ſing. f. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *ſum.*

Ἐπέσσυλαι, *impetum fecit*, per Metath. pro ἐπεσέσυται, 3. ſing. perf. paſſ. &

Ἐπέσσυτο, pro ἐπεσέσυτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ex ἐπὶ, & σύομαι, *concito*, verb. inuſ. pro σεύομαι, idem. Th. σείω, *quatio.*

Ἐπέσταλμαι, *miſſus ſum*: perf. paſſ. verbi ἐπιστέλλω, *mitto*: quod vide.

Ἐπέστειλα, ας, ε, *miſi*: a. 1. ind. act. ejuſd.

Ἐπιστενάχιζε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐπιστεναχίζω, *ingemiſco*: ex ἐπὶ, & στεναχίζω, f. σω, *gemo.* Th. στενὸς, *anguſtus.*

Ἐπέστενε, *ingemiſcebat*: 3. ſing. imperf. ex ἐπὶ, & στένω, *gemo*; ab eod. Th.

Ἐπεστέφαντο. *coronaverunt*: 3. pl. a. 1. m. ab ἐπιστέφω. Th. στέφω, *corono*: f. ψω, p. ἔστεφα.

Ἐπεσσιὼς, ῶτος, per Craſin. Ion. pro ἐφισταμὼς, & ἱστασὼς, perf. part. act. &

Ἐπέστην, ης, η, *ſuperveni*, a. 2. ind. act. ab ἵστημι, *inſto*: f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα. ex ἐπὶ, & ἵστημι, *ſto.*

Ἐπεστήριπτω, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. vide ἐστήριπται. à στηρίζω, *firmiter ſtatuo*: f. ξω.

Ἐπεστήριξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστηρίζω, *confirmo*: ab eod. Th.

Ἐπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἐπέστην, q. v.

Ἔπεσι, *imminet*, aliquando *licet*, 3. ſing. præſ. verbi ἔπειμι, *ſuperſto, immineo.* Th. εἰμὶ, *ſum.*

Ἐπεσταχίζε, idem quod ἐπεστεναχίζε· ex ἐπὶ, & στοναχίζω *gemo.* Th. στενὸς, *anguſtus.*

Ἐπεστραμμένα, *perverſa & aſperiora verba*, perf. part. paſſ. n. g pl. Vide ſeq.

Ἐπέστραφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιστρέφω, *converto*: f. ψω. Th. στρέφω, *verto*, a. 2. ἔστραφον.

Ἐπέστρεψα, ας, ε, a. 1. act. ejuſd. verbi.

Ἐπεστυφέλιζον, *verberabant*: 3. pl. imperf. ex ἐπὶ, & στυφελίζω, *duritèr tracto.* Th. στύφω, *adſtringo*: fut. ψω.

Ἔπεσχε, 3. ſing. a. 2. act. ἔπεσχον, ab ἐπέχω.

Ἐπέχετο, 3. ſing. a. 2. m. ejuſd. verbi.

Ἕπεται, *ſequitur*: 3. ſing. ind. præſ. ab ἕπομαι, *ſequor*: a. 1. m. εἱψάμην. Th. ἕπω.

Ἕπεται, α, ὁ, Poët. & Dor. pro ἑπέτης, ης, ὁ, *aſſecla, comes, famulus*: ab eod. Th.

Ἐπεταίσθην, a. 1. ind. paſſ. à πετάννυμι, ſeu πεταίζω, f. άσω, *pando, velo.* Th. πεταίω.

Ἐπέτειλα, ας, ε, *juſſi*: a. 1. ind. act. ab ἐπιτέλλω· ex ἐπὶ & τέλλω, inuſit.

Ἐπέτειος, ς, ὁ ϗ ἡ, *anniverſarius.* Th. ἔτος.

Ἐπέτελλε, *imperabat*: 3. ſing. imperf. act. &

Ἐπετέλλετ' pro ἐπετέλλετο, 3. ſing. imperf. paſſ. Vide ἐπέτειλα.

Ἐπετέρπετο, 3. ſing. imperf. m. verbi ἐπιτέρπομαι, *delector.* Th. τέρπω, *delecto*: f. ψω.

Ἐπετήδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτηδεύω, *ſector ſtudioſè, operam do*: fut. εύσω. Th. ἐπιτηδὲς, *idoneus.*

Ἐπετήσιος, ς, *annuus, totum annum durans.* Th. ἔτος, *annus.*

Ἐπετίθην, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. qu. ab ἐπιτιθέω, verbi ἐπιτίθημι, q. v.

Ἐπετίμα, 3. ſing. imperf. act. ab

Ἐπετιμάω, *objurgo*: fut. ήσω, p. ἐπιτετίμηκα, ex ἐπὶ, & τίω, *punio.*

Ἐπετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſd.

Ἐπετίμων, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. ἐπετίμαον, -ων, verbi ἐπιτιμάω, *objurgo*: q. v.

Ἐπέτοσσα, ας, ε, *incidi in, offendi, nactus ſum*: a. 1. Poët. pro ἐπέτυσα, verbi πετόω, -ῶ, f. ώσω. q. à priſco verbo πέτω. Th. πίπλω.

Ἐπετράπην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιτρέπω, *permitto*: f. έψω, p. ἐπιτέτροφα, a. 1. ἐπέτρεψα, p. m. ἐπιτέτροπα· ex ἐπὶ & τρέπω.

Ἐπέτρεψα, ας, ε, a. 1. act. ab eod. verbo.

Ἐπιτυχον, ες, ε, a. 2. verbi ἐπιτυγχάνω, *aſſequor*: ex ἐπὶ, & τυγχάνω, *ſum*: fut. τεύξομαι.

Ἐπευάδον, imperf. vel a. 2. Æol. Pleonaſm. τῦ υ pro ἐπιάδον, ab ἴαδον, reſolutione Ion.

pro

pro ἥδον, mutato φ in π, ab ἀνδάνω, vel ἄδω, placeo: f. ἀδήσω.

Ἐπευθόμεθα, intelleximus, 1. pl. imperf. ex ἐπὶ & πεύθομαι, f. πεύσομαι, p. paſſ. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

* Ἐπευθυμέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐπευθύμηκα, æquo animo ſum. Th. Θυμός.

Ἐπευκτὸς, ή, optabilis: &

* Ἐπευλαβέομαι, metuo, non audeo.

Ἐπευξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπεύχομαι, apprecor. Th. εὔχομαι, precor: fut. εὔξομαι, p. εὔγμαι.

* Ἐπευφημέω, f. ήσω, laudibus proſequor, benedico: ex ἐπὶ, & εὐφημος, laudatus, q. ab εὖ, benè, & φημὶ, dico. Th. φάω, dico.

Ἐπευφήμησα, ας, ε, laudavi, & in 3. pl. ἐπευφήμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπευφημέω, f. ήσω, ex ἐπὶ, & εὐφημος, laudatus, quod ab εὖ, benè, & φημὶ, dico. Th. φάω, dico.

Ἐπεύχεο, Ion. pro ἐπεύχου, præſ. imperat. ab

Ἐπεύχομαι, ῃ, εται, glorior. Vide ἐπευξάμενος.

Ἐπευωνίζω, fut. ίσω, p. ικα, vilis pretii facio. Th. ὠνέομαι, emo.

Ἐπέφαντο, apparebant, 3. pl. pluſq. p. Poët. pro πεφασμένοι ἦσαν, à verbo φαίνομαι, appareo: fut. 2. φανήσομαι, p. paſſ. πέφασμαι, & Att. πέφασμαι, a. 2. paſſ. ἐφάνην. Th. φαίνω, oſtendo.

Ἐπέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιφέρω, infero: fut. ἐποίσω, a. 2. ἐπήνεγκον. Th. φέρω.

Ἔπεφνεν, occidit, 3. ſing. imperf. verbi πέφνω, idem quod φένω, occido: p. m. πέφονα. Alii volunt eſſe ab ἐπιφονέω, quod in a. 2. ἐπέφονον, & per Sync. ἔπεφνον, occidi. Alii à φένω, deducunt, & per redupl. πεφένω, per Sync. πέφνω. unde a. 2. ἔπεφνον. Aut à φένω, a. 2. ἔφενον, per redupl. Syracuſ. ἐπέφενον, per Sync. ἔπεφνον.

Ἐπέφραδον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφράζω, induco, indico: f. σω, a. 2. δον, p. ἐπιπέφρηκα, p. m. πέφραδα. Alii volunt ἐπέφραδον, Syracuſanâ reduplicatione dici pro ἔφραδον, ut in voce ſuperiori: vel poteſt eſſe imperf. facto præſenti πεφράδω, ex p. m. πέφραδα. Th. φράζω, dico.

Ἐπεφράσατ' pro ἐπεφράσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐπιφράζομαι, excogito: ab eod.

Ἐπεφράσσαλο, Poët. pro ἐπεφράσαλο. Vide præced.

Ἐπεφύιτο. Vide ἐπεφυόμην.

Ἐπέφυκον, ες, ε, enatus vel enata erat, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πεφύκω, idem quod φύω, naſcor: f. σω, p. πέφυκα, a. 2. ἔφυν.

Ἐπεφυόμην, ω, ετο, adnaſcebar: imperf. ind. paſſ. verbi ἐπιφύομαι. Th. φύω, gigno.

Ἐπεφώνει, 3. ſing. imperf. ἐπεφώνεον, -ων, -εες, -εις· verbi ἐπιφωνέω, acclamo: f. ήσω, p. ἐπιπεφώνηκα, p. paſſ. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, vox.

Ἐπέχευε, 3. ſing. imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχέω, infundo. Vide ἐχχέω.

Ἐπέχειν, abſtinere, occupare, præſ. inf. ἐπέχειν σκοπῷ τόξον, arcum intendere ſcopum: ab ἐπέχω, quod vide.

Ἐπεχείρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἐπιχειρέω, aggredior: imperf. ἐπεχείρεον, -ων; f. ήσω, p. ἐπεκεχείρηκα, a. 1. ἐπεχείρησα, ex ἐπὶ, & χειρ, manus.

Ἐπεχεῖτο, infundebat: 3. ſing. imperf. ex ἐπὶ, & χέομαι. Th. χέω, fundo: f. χεύσω.

Ἐπέχθην, ης, η, a. 1. paſſ. verbi πέκω, idem quod πείκω, pecto, tondeo: f. πέξω.

Ἐπέχραον, imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχράω, ſeu ἐπιχραύω. Th. χράω, invado furiosè.

Ἐπέχρισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχρίω, illino: f. ίσω, p. ἐπικέχρικα. Th. χρίω, ungo.

Ἐπίχω, inhibeo; item, attendo; imperf. ἐπεῖχον, ες, ε, cum dat. f. ἐφέξω, vel ἐπιχήσω, p. ἐπέσχηκα, a. 2. ἐπέσχον· ex ἐπὶ & ἔχω.

Ἔπεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πέπω.

Ἐπέων, gen. pl. &

Ἔπη, carmina, nom. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, carmen. Th. ἔπω, dico: a. 2. εἶπον.

Ἔπῃ, inſit, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἔπειμι, inſum: ex ἐπὶ, & εἰμὶ, ſum.

Ἐπήβολος, Poët. pro ἐπίβολος, compos, qui aliquid adeptus eſt: ab ἐπιβάλλω, q. v.

Ἐπήγαγε, adduxit: Att. pro ἐπῆγε, 3. ſing. a. 2. act. vel p. m. verbi ἐπάγω. Th. ἄγω, duco: f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα.

Ἐπηγάγοντό, 3. pl. imperf. paſſ. Att. ab ἐπάγομαι, adducor, ab eod. Th.

Ἐπηγγειλάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἐπαγγέλλομαι, promitto: ex ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio: f. λῶ, p. ἤγγελκα.

Ἐπήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, excito: f. ρω. p. ἐπήγερκα· ex ἐπὶ & ἐγείρω.

Ἐπηγκενίδες, αἱ, tabulæ navium à prorâ ad puppim extenſæ, dictæ quaſi ἐπενηχίδες. Th. φέρω, fero: f. οἴσω, a. 2. ἤνεγκον.

Ἐπηγορεύειν, Ion. pro κατηγορεῖν, q. v.

Ἐπῆεν, ήεις, ήει, pluſq. p. m. verbi ἔπειμι, accedo, adeo. Th. εἰμι, eo.

Ἐπῆεν, pro ἐπῆν, inerat: 3. ſing. imperf. ex ἐπὶ & εἰμὶ, ſum.

Ἐπηέλανος, ος, annuus: ex ἐπὶ, & ἔτος, annus.

Ἐπηθρηκυῖα, perf. part. act. f. g. ab ἐπαθρέω· quod ex ἐπὶ & ἀθρέω, video: f. ήσω.

Ἐπῆκαν, Ion. pro ἔφηκαν, immiſerunt: ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, mitto. Sic

Ἐπῆκε, Ion. pro ἔφηκε, ab eod.

Ἐπηκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπακολουθέω, ſubſequor: f. ήσω, p. ἐπηκολούθηκα, a. 1. ſub. act. ἐπακολουθήσω, ης, η, ex ἐπὶ, & ἀκόλουθος, pediſſequus.

Ἐπήκοος, ος, ὁ ἡ, propitius, qui rem aliquam audivit. Th. ἀκὴ, audio.

Ἐπήκουσα, a. 1. act. verbi ἐπακούω, q. v.

Ἐπηκροῶντο, 3. pl. imperf. m. ἐπηκροώμην, -ώμην, -ᾶο, -ᾶσθε, -ᾶτο, ab ἐπακροάομαι, -ῶμαι, exaudio: ex ἐπὶ, & ἀκροάομαι, audio.

Ἔπηλαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πάλλω, vibro: f. αλῶ, a. 1. ἔπηλα.

Ἐπῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι, accedo, f. ἐπελεύσομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἐπηλυγάζω, vel -ίζω, obumbro, veluti umbraculo tego: ex ἐπὶ & ἠλυγάζω, vel -ίζω, idem. Th. λύγη, tenebræ.

Ἐπήλυδες, οἱ ἠγαὶ, advenæ, nom. pl. ab ἔπηλυς, υδος· ab ἐπέρχομαι. vide ἐπῆλθον.

Ἐπήλυθε, 3. ſing. p. m. vel a. 2. & per Sync. ἐπῆλθε. ab eod. verbo.

Ἔπηλυς,

Ἔπηλυς, ὁ ϰ᾽ ἡ, *advena*: vid. ἐπήλυδες.

Ἐπηλυσία, & ἐπηλυσίη, ὑ, Ion. *adventus*; item *incantatio, quæ fit veneficiis*. Th. ἔρχομαι.

Ἐπηλύτης, υ, & ἐπήλυτος, υ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *advena*: ab eod. Th.

Ἐπήμηναν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πημαίνω, *noceo, damnum do*: f. ανῶ. Th. πῆμα.

Ἐπημοιβὸς, ὄ, *alternans*: ab ἀμείβω, *alterno*.

Ἐπῆν, *aderat*, 3. sing. imperf. verbi ἔπειμι. Th. εἰμὶ, *sum*. At

Ἐπὴν, *quandoquidem*, Ion. pro ἐπὰν, ab ἐπεὶ, *postquam*, & ἂν, *si*.

Ἐπήνεον, *laudabam*, & contractè ἐπήνυν, imperf. act. verbi ἐπαινέω, *laudo*: f. ήσω, & έσω a. 1. ἐπήνεσα, a. 1. pass. ἐπηνέθην. ex ἐπὶ & αἶνος, *laus*.

Ἐπήνεσαν, *approbarunt*, 3. pl. a. 1. Poët. gem. σσ. pro ἐπήνεσαν. Vide ἐπήνεον.

Ἐπήνεσαν, *laudarunt*, 3. pl. a. 1. act. Poët. pro ἐπήνεσαν, ab ἐπαινέω. vel etiam regulariter, à f. ήσω.

Ἐπηνθα, p. m. verbi ἐπανθέω, *superfloreo*: ex ἐπὶ & ἄνθος, *flos*: Vide ἐπενήνοθα.

Ἐπήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαντάω, *occurro*: f. ήσω, p. ἐπήντηκα, ex ἐπὶ, & ἀντάω. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Ἐπηύσθη, *completa erat*, a. 1. ind. pass. verbi ἐπανύω, *expedio*. Th. ἀνύω, *perficio*.

Ἐπήξαλο, 3. sing. a. 1. m. verbi πήγνυμι, f. ξω, *compingo, figo*: p. m. πέπηγα.

Ἔπηξεν, 3. sing. a. 1. act. ejusd. verbi.

Ἐπηπείλησε, *minatus fuerat*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω, f. ήσω.

Ἐπῆρα, *sustuli*, a. 1. act. verbi ἐπαίρω, a. 1. m. ἐπηράμην. Vide ἐπῆρεν.

Ἐπήρατος, υ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *amabilis*: ex ἐπὶ & ἐράω, f. άσω, *amo*.

ΕΠΗΡΕΑΖΩ, *damno afficio, infesto, vexo, calumnior*: f. άσω, p. ἐπηρίαϰα. qu. ex ἐπὶ & Ἄρης, *Mars*.

Ἐπηρεασμὸς, ῦ, ὁ, *vexatio, malevolentia, contumelia*: &

Ἐπηρεαστιϰὸς, ή, *injuriosus, infestus*: &

Ἐπήρεια, ας, ἡ, *damnum, injuria*: ab ἐπηρεάζω, quod vide.

Ἔπῆρεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, *attollo*: f. ἐπαρῶ, p. ἐπῆρϰα, a. 1. part. ἐπάρας, αντος, a. 1. pass. ἐπήρθην. Ex ἐπὶ, & αἴρω, *tollo*.

Ἐπήρετμος, υ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *ad remigationem accinctus, remis instructus*: ab ἐρετμὸς, *remus*. Th. ἐρέσσω, vel -τέω, *remigo*.

Ἐπήρετο, 3. sing. imperf. verbi ἐπείρομαι, *interrogo*: ex ἐπὶ, & εἶρω, *dico*. At ἐπήρετο, cum ι subscript. est imperf. pass. verbi ἐπαίρομαι, *attollor*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἐπηρεφὲας, acc. pl. ab ἐπηρεφὴς, *tectus, coopertus*: ex ἐπὶ, & ἐρέφω, *tego*: f. ψω.

Ἐπήρθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαίρω, *attollo*: Vide in ἐπῆρεν.

Ἐπήρϰει, 3. sing. imperf. ab ἐπαρϰέω, *sufficio, subvenio*: f. έσω, p. ἐπήρϰεϰα. Th. ἀρϰέω, *propulso*.

Ἐπήρϰεσεν, 3. sing. a. 1. ejusd.

Ἐπηρμένος, *elatus*, part. p. pass. ab ἐπαίρομαι. Vide ἐπήρετο.

Ἔπῆρσα, ας, ε, a. 1. Æol. ab ἐπάρω, quod ab ἐπὶ, & ἄω, *apto*: f. Æol. ἄρσω, unde infin. ἄρσαι, &c.

Ἐπηρτημένος, p. part. pass. ab ἐπαρτάομαι, *immineo*: quod ab ἐπὶ, & ἀρτάω, *suspendo*: f. ήσω.

Ἐπηρώτα, 3. sing. imperf. ab ἐπηρώτεον, -ων, -ας, -ας, verbi ἐπερωτάω, *interrogo*: f. ήσω, p. ἐπηρώτηϰα, a. 1. ἐπηρώτησα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.

Ἐπηρώτησαν, 3. pl. a 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπῆσαν, *insuper erant*, 3. pl. imperf. verbi ἔπειμι, quod ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐπησθείεν, Ion. pro ἐφησθείεν, per Syncop. pro ἐφησθείησαν, 3. plur. a. 1. opt. pass. verbi ἐφήδομαι, *delector super aliquâre*: quod ex ἐπὶ, & ἥδω, *delecto*: f. ήσω. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἐπήσθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπαισθάνομαι, *sentio*: ex ἐπὶ & αἰσθάνομαι, idem. f. αἰσθήσομαι, p. ἤσθημαι, a. 2. m. ἠσθόμην, ε, στο.

Ἐπησϰήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπασϰέω, *exerceo*. Th. ἀσϰέω, f. ήσω, idem.

Ἕπηται, præs. sub. 3. sing. ab ἕπομαι, *sequor*: a. 1. m. εἱψάμην.

Ἐπήτης, υ, vel ἐπητὺς, ύ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *facundus*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐπήτριμος, υ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *densus*: ab ἐπὶ & ἤτριον.

Ἐπηχέω, -ῶ, *obstrepo, insono*: ex ἐπὶ, & ἠχέω, *sono*. Th. ἦχος, *sonus*.

Ἐπηχθεσμένος, p. pass. part. ab ἐπάχθομαι, *ingemo sub pondere*: quod ex ἐπὶ, & ἄχθομαι, idem: f. ήσομαι & έσομαι, a. 1. pass. ἠχθέσθην. Th. ἄχθος, *pondus*.

ΕΠΙ, præpositio, cum gen. *in, ad, supra, super, coram*: cum dat. *in, propter, coram*: cum acc. *super, adversus, per*: ἐπὶ μαλλον, *multo magis*: in compositione significat *in, super, contra, ad, post, præ, prope, sub, augmentum, diminutionem*.

Ἔπι, pro ἔπεστι, *inest, instat*: ponitur etiam pro ἔπεισιν, *insunt*: ab ἔπειμι. Th. εἰμὶ.

Ἐπιάλλω, *immitto*: ab ἰάλλω, *mitto*, f. αλῶ. ἐπιάλμενος, per Sync. pro ἐφιαλλόμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, præs. part. ex ἐπὶ, & ἄλλομαι, *salio*: a. 2. m. ἠλόμην, ε, στο.

Ἐπίασα, ας, ε, & in 2. pl. ἐπιάσατε, a. 1. ind. act. verbi πιάζω, *capio, prehendo*: f. άσω, p. πεπίαϰα, a. 1. pass. ἐπιάσθην, f. 1. pass. πιασθήσομαι. Th. πιέζω, *premo, crucio*: Dor. πιάζω.

Ἐπιάσθην, a. 1. ind. pass. Vide in ἐπίασα.

Ἐπιαύω, *dormio inter* vel *apud*: ab ἰαύω, f. σω, *commoror, dormio*.

Ἐπίαχον, *clamabam*, vel *clamabant*: 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἰάχω, *clamo*.

Ἐπίβα, *insulta*, per Apoc. Poët. pro ἐπίβηθι, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιβαίνω.

Ἐπίβαθρον, ν, τὸ, *naulum*: ab ἐπιβαίνω, *conscendo*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐπιβαίην, ης, η, *conscendam*: a. 2. opt. act. ab eod. verbo.

Ἐπιβαινέμεν, *ascendere*, Ion. pro ἐπιβαίνειν, præs. inf. act. ab

Ἐπιβαίνω, *conscendo*: f. ἐπιβήσομαι, p. ἐπιβέβηϰα, a. 2. ἐπέβην, a. 2. part. ἐπιβὰς, άντος. Ex ἐπὶ, & βαίνω, *eo*.

Ἐπι-

pro ἥδον, mutato φ in π, ab ἀνδάνω, vel ἄδω, *placeo*: f. ἀδήσω.

Ἐπευθόμεθα, *intelleximus*, 1. pl. imperf. ex ἐπὶ & πεύθομαι, f. πεύσομαι, p. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

● Ἐπευθυμέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐπευθύμηκα, *æquo animo sum*. Th. Θυμός.

Ἐπευκτὸς, ή, *optabilis*: &

* Ἐπευλαβέομαι, *metuo, non audeo*.

Ἐπευξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπεύχομαι, *apprecor*. Th. εὔχομαι, *precor*: fut. εὔξομαι, p. εὔγμαι.

● Ἐπευφημέω, f. ήσω, *laudibus prosequor, benedico*: ex ἐπὶ, & εὐφημος, *laudatus*, q. ab εὖ, *benè*, & φημὶ, *dico*. Th. φάω, *dico*.

Ἐπευφήμησα, ας, ε, *laudavi*, & in 3. pl. ἐπευφήμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπευφημέω, f. ήσω, ex ἐπὶ, & εὐφημος, *laudatus*, quod ab εὖ, *benè*, & φημὶ, *dico*. Th. φάω, *dico*.

Ἐπεύχεο, Ion. pro ἐπεύχῃ, præs. imperat. ab

Ἐπεύχομαι, ῃ, εται, *glorior*. Vide ἐπευξάμενος.

Ἐπευωνίζω, fut. ίσω, p. ικα, *vilis pretii facio*. Th. ὠνέομαι, *emo*.

Ἐπέφαντο, *apparebant*, 3. pl. pluſq. p. Poët. pro πεφασμένοι ἦσαν, à verbo φαίνομαι, *appareo*: fut. 2. φανήσομαι, p. paſſ. πέφασμαι, & Att. πέφασμαι, a. 2. paſſ. ἐφάνην. Th. φαίνω, *oſtendo*.

Ἐπέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιφέρω, *infero*: fut. ἐποίσω, a. 2. ἐπήνεγκον. Th. φέρω.

Ἔπεφνεν, *occidit*, 3. ſing. imperf. verbi πέφνω, idem quod φένω, *occido*: p. m. πέφονα. Alii volunt eſſe ab ἐπιφονέω, quod in a. 2. ἐπέφονον, & per Sync. ἔπεφνον, *occidi*. Alii à φένω, deducunt, & per redupl. πεφένω, per Sync. πέφνω. unde a. 2. ἔπεφνον. Aut à φένω, a. 2. ἔφενον, per redupl. Syracuſ. ἐπέφενον, per Sync. ἔπεφνον.

Ἐπέφραδον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφράζω, *induco, indico*: f. σω, a. 2. δον, p. ἐπιπέφρηκα, p. m. πέφραδα. Alii volunt ἐπέφραδον, Syracuſanâ reduplicatione dici pro ἔφραδον, ut in voce ſuperiori: vel poteſt eſſe imperf. facto præſenti πεφράδω, ex p. m. πέφραδα. Th. φράζω, *dico*.

Ἐπεφράσατ' pro ἐπεφράσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐπιφράζομαι, *excogito*: ab eod.

Ἐπεφράσσαλο, Poët. pro ἐπεφράσαλο. Vide præced.

Ἐπεφύετο. Vide ἐπεφυόμην.

Ἐπέφυκον, ες, ε, *enatus* vel *enata erat*, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πεφύκω, idem quod φύω, *naſcor*: f. σω, p. πέφυκα, a. 2. ἔφυν.

Ἐπεφυόμην, ω, ετο, *adnaſcebar*: imperf. ind. paſſ. verbi ἐπιφύομαι. Th. φύω, *gigno*.

Ἐπεφώνει, 3. ſing. imperf. ἐπεφώνεον, -ων, -εες, -εις· verbi ἐπιφωνέω, *acclamo*: f. ήσω, p. ἐπιπεφώνηκα, p. paſſ. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, *vox*.

Ἐπέχευεν, 3. ſing. imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχέω, *infundo*. Vide ἐχχέω.

Ἐπέχειν, *abſtinere, occupare*, præſ. inf. ἐπέχειν σκοπῷ τόξον, *arcum intendere ſcopum*: ab ἐπέχω, quod vide.

Ἐπεχείρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἐπιχειρέω, *aggredior*: imperf. ἐπεχείρεον, -ων, f. ήσω, p. ἐπεκεχείρηκα, a. 1. ἐπεχείρησα, ex ἐπὶ, & χεὶρ, *manus*.

Ἐπεχεῖτο, *infundebat*: 3. ſing. imperf. ex ἐπὶ, & χέομαι. Th. χέω, *fundo*: f. χεύσω.

Ἐπέχθην, ης, η, a. 1. paſſ. verbi πέκω, idem quod πείκω, *pecto, tondeo*: f. πέξω.

Ἐπέχραον, imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχράω, ſeu ἐπιχραύω. Th. χράω, *invado furiosè*.

Ἐπέχρισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχρίω, *illino*: f. ίσω, p. ἐπικέχρικα. Th. χρίω, *ungo*.

Ἐπέχω, *inhibeo*; item, *attendo*; imperf. ἐπεῖχον, ες, ε, cum dat. f. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω, p. ἐπέσχηκα, a. 2. ἐπέσχον· ex ἐπὶ & ἔχω.

Ἔπεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πέπτω.

Ἐπέων, gen. pl. &

Ἔπη, *carmina*, nom. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, *carmen*. Th. ἔπω, *dico*: a. 2. εἶπον.

Ἐπῆ, *inſit*, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἔπειμι, *inſum*: ex ἐπὶ, & εἰμὶ, *ſum*.

Ἐπήβολος, Poët. pro ἐπίβολος, *compos, quæ aliquid adeptus eſt*: ab ἐπιβάλλω, q. v.

Ἐπήγαγε, *adduxit*: Att. pro ἐπῆγε, 3. ſing. a. 2. act. vel p. m. verbi ἐπάγω. Th. ἄγω, *duco*: f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα.

Ἐπηγάγοντό, 3. pl. imperf. paſſ. Att. ab ἐπάγομαι, *adducor*, ab eod. Th.

Ἐπηγγειλάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἐπαγγέλλομαι, *promitto*: ex ἐπὶ, & ἀγγέλλω, *nuntio*: f. λῶ, p. ἤγγελκα.

Ἐπήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, *excito*: f. ρω. p. ἐπηγερκα· ex ἐπὶ & ἐγείρω.

Ἐπηγκενίδες, αι, *tabulæ navium à prorâ ad puppim extenſæ*, dictæ quaſi ἐπενεγκίδες. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω, a. 2. ἤνεγκον.

Ἐπηγορεύειν, Ion. pro κατηγορεῖν, q. v.

Ἐπῆειν, ήεις, ήει, pluſq. p. m. verbi ἔπειμι, *accedo, adeo*. Th. εἰμι, *eo*.

Ἐπῆεν, pro ἐπῆν, *inerat*: 3. ſing. imperf. ex ἐπὶ & εἰμὶ, *ſum*.

Ἐπηελανος, ὁ, *annuus*: ex ἐπὶ, & ἔτος, *annus*.

Ἐπηθρηκυῖα, perf. part. act. f. g. ab ἐπαθρέω· quod ex ἐπὶ & ἀθρέω, *video*: f. ήσω.

Ἐπῆκαν, Ion. pro ἐφῆκαν, *immiſerunt*: ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, *mitto*. Sic

Ἐπῆκε, Ion. pro ἐφῆκε, ab eod.

Ἐπηκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπακολουθέω, *ſubſequor*: f. ήσω, p. ἐπηκολούθηκα, a. 1. ſub. act. ἐπακολουθήσω, ης, ῃ, ex ἐπὶ, & ἀκόλουθος, *pediſſequus*.

Ἐπήκοος, ε, ὁ ἡ, *propitius, qui rem aliquam audivit*. Th. ἀκέω, *audio*.

Ἐπήκουσα, a. 1. act. verbi ἐπακούω, q. v.

Ἐπηκροῶντο, 3. pl. imperf. m. ἐπηκροώμην, -ώμην, -ᾶς, -ῶ, -άτο, ab ἐπακροάομαι, -ῶμαι, *exaudio*: ex ἐπὶ, & ἀκροάομαι, *audio*.

Ἔπηλαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πάλλω, *vibro*: f. αλῶ, a. 1. ἔπηλα.

Ἐπῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι, *accedo*, f. ἐπελεύσομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἐπηλυγάζω, vel -ίζω, *obumbro, veluti umbraculo tego*: ex ἐπὶ & ἠλυγάζω, vel -ίζω, idem. Th. λύγη, *tenebræ*.

Ἐπήλυδες, οἱ ἡ αἱ, *advenæ*, nom. pl. ab ἔπηλυς, υδος· ab ἐπέρχομαι. vide ἐπῆλθον.

Ἐπήλυθε, 3. ſing. p. m. vel a. 2. & per Sync. ἐπῆλθε. ab eod. verbo.

Ἔπηλυς,

Ἔφηλυς, ὁ ἡ ὑ, *advena*: vid. ἐπήλυδες.

Ἐπηλυσία, & ἔπηλυσις, ὑ, Ion. *adventus*; item *incantatio, quæ fit veneficiis*. Th. ἔρχομαι.

Ἐπηλύτης, ου, & ἐπήλυτος, υ, ὁ ἡ ὑ, *advena*: ab eod. Th.

Ἐπήμηναν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πημαίνω, *noceo, damnum do*: f. ανω. Th. πῆμα.

Ἐπημοιδὸς, ὕ, *alternans*: ab ἀμείβω, *alterno*.

Ἐπῆν, *aderat*, 3. sing. imperf. verbi ἔπειμι. Th. εἰμὶ, *sum*. At

Ἐπὴν, *quandoquidem*, Ion. pro ἐπὰν, ab ἐπεὶ, *postquam*, & ἂν, *si*.

Ἐπήνεον, *laudabam*, & contractè ἐπήνυν, imperf. act. verbi ἐπαινέω, *laudo*: f. ήσω, & έσω a. 1. ἐπήνεσα, a. 1. pass. ἐπηνέθην. ex ἐπὶ & αἶνος, *laus*.

Ἐπήνεσαν, *approbarunt*, 3. pl. a. 1. Poët. gem. σσ. pro ἐπήνεσαν. Vide ἐπήνεον.

Ἐπήνεσαν, *laudarunt*, 3. pl. a. 1. act. Poët. pro ἐπήνεσαν, ab ἐπαινέω. vel etiam regulariter, à f. ήσω.

Ἐπηνθα, p. m. verbi ἐπανθέω, *superfloreo*: ex ἐπὶ & ἄνθος, *flos*: Vide ἐπενήνοθα.

Ἐπήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαντάω, *occurro*: f. ήσω, p. ἐπήντηκα. ex ἐπὶ, & ἀντάω. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Ἐπηνύσθη, *completa erat*, a. 1. ind. pass. verbi ἐπανύω, *expedio*. Th. ἀνύω, *perficio*.

Ἐπήξαλο, 3. sing. a. 1. m. verbi πήγνυμι, f. ξω, *compingo, figo*: p. m. πέπηγα.

Ἔπηξεν, 3. sing. a. 1. act. ejusd. verbi.

Ἐπηπείλησε, *minatus fuerat*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω, f. ήσω.

Ἐπῆρα, *sustuli*, a. 1. act. verbi ἐπαίρω, a. 1. m. ἐπηράμην. Vide ἐπῆρεν.

Ἐπήρατος, ου, ὁ ἡ ὑ, *amabilis*: ex ἐπὶ & ἐράω, f. άσω, *amo*.

ΕΠΗΡΕΑΖΩ, *damno afficio, infesto, vexo, calumnior*: f. άσω, p. ἐπηρέακα. qu. ex ἐπὶ & Ἄρης, *Mars*.

Ἐπηρεασμὸς, ὗ, ὁ, *vexatio, malevolentia, contumelia*: &

Ἐπηρεαστικὸς, ὄν, *injuriosus, infestus*: &

Ἐπήρεια, ας, ἡ, *damnum, injuria*: ab ἐπηρεάζω, quod vide.

Ἐπῆρεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, *attollo*: f. ἐπαρῶ, p. ἐπῆρκα, a. 1. part. ἐπάρας, αντος, a. 1. pass. ἐπήρθην. Ex ἐπὶ, & αἴρω, *tollo*.

Ἐπήρετμος, ου, ὁ ἡ ὑ, *ad remigationem accinctus, remis instructus*: ab ἔρετμὸς, *remus*. Th. ἐρίσσω, vel -τλω, *remigo*.

Ἐπήρετο, 3. sing. imperf. verbi ἐπέρομαι, *interrogo*: ex ἐπὶ, & εἴρω, *dico*. At ἐπήρετο, cum ι subscript. est imperf. pass. verbi ἐπαίρομαι, *attollor*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἐπηρεφεῖς, acc. pl. ab ἐπηρεφὴς, *tectus, coopertus*: ex ἐπὶ, & ἐρέφω, *tego*: f. ψω.

Ἐπήρθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαίρω, *attollo*: Vide in ἐπῆρεν.

Ἐπήρκει, 3. sing. imperf. ab ἐπαρκέω, *sufficio, subvenio*: f. έσω, p. ἐπήρκεκα. Th. ἀρκέω, *propulso*.

Ἐπήρκεσεν, 3. sing. a. 1. ejusd.

Ἐπηρμένος, *elatus*, part. p. pass. ab ἐπαίρομαι. Vide ἐπήρετο.

Ἐπῆρσα, ας, ε, a. 1. Æol. ab ἐπάρω, quod ab ἐπὶ, & ἄορ, *apto*: f. Æol. ἄρσω, unde infin. ἄρσαι, &c.

Ἐπηρτημένος, p. part. pass. ab ἐπαρτάομαι, *immineo*: quod ab ἐπὶ, & ἀρτάω, *suspendo*: f. ήσω.

Ἐπηρώτα, 3. sing. imperf. ab ἐπηρώτεον, -ων, -ας, -ας, verbi ἐπερωτάω, *interrogo*: f. ήσω, p. ἐπηρώτηκα, a. 1. ἐπηρώτησα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.

Ἐπηρώτησαν, 3. pl. a 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπῆσαν, *insuper erant*, 3. pl. imperf. verbi ἔπειμι, quod ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐπησθείην, Ion. pro ἐφησθείην, per Syncop. pro ἐφησθείησαν, 3. plur. a. 1. opt. pass. verbi ἐφήδομαι, *delector super aliquâre*: quod ex ἐπὶ, & ἥδω, *delecto*: f. ήσω. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἐπήσθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπαισθάνομαι, *sentio*: ex ἐπὶ & αἰσθάνομαι, idem. f. αἰσθήσομαι, p. ᾔσθημαι, a. 2. m. ἠσθόμην, ου, στο.

Ἐπησκήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπασκέω, *exerceo*. Th. ἀσκέω, f. ήσω, idem.

Ἕπηται, præs. sub. 3. sing. ab ἕπομαι, *sequor*: a. 1. m. εἱψάμην.

Ἐπήτης, ου, vel ἐπητὺς, ὕ, ὁ ἡ ὑ, *facundus*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐπήτριμος, ου, ὁ ἡ ὑ, *densus*: ab ἐπὶ & ἤτριον.

Ἐπηχέω, -ῶ, *obstrepo, insono*: ex ἐπὶ, & ἠχέω, *sono*. Th. ἦχος, *sonus*.

Ἐπηχθεσμένος, p. pass. part. ab ἐπάχθομαι, *ingemo sub pondere*: quod ex ἐπὶ, & ἄχθομαι, idem: f. ήσομαι & έσομαι, a. 1. pass. ἠχθέσθην. Th. ἄχθος, *pondus*.

ΕΠΙ, præpositio, cum gen. *in, ad, supra, super, coram*: cum dat. *in, propter, coram*: cum acc. *super, adversus, per*: ἐπὶ μαλλον, *multo magis*: in compositione significat *in, super, contra, ad, post, præ, prope, sub, augmentum, diminutionem*.

Ἔπι, pro ἔπεστι, *inest, instat*: ponitur etiam pro ἔπεισιν, *insunt*: ab ἔπειμι. Th. εἰμὶ.

Ἐπιάλλω, *immitto*: ab ἰάλλω, *mitto*, f. αλῶ. ἐπιάλμενος, per Sync. pro ἐφιαλλόμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος. præs. part. ex ἐπὶ, & ἄλλομαι, *salio*: a. 2. m. ἁλόμην, ου, στο.

Ἐπίασα, ας, ε, & in 2. pl. ἐπιάσατε, a. 1. ind. act. verbi πιάζω, *capio, prehendo*: f. άσω, p. πεπίακα, a. 1. pass. ἐπιάσθην, f. 1. pass. πιασθήσομαι. Th. πιέζω, *premo, crucio*: Dor. πιάζω.

Ἐπιάσθην, a. 1. ind. pass. Vide in ἐπίασα.

Ἐπιαύω, *dormio inter* vel *apud*: ab ἰαύω, f. σω, *commoror, dormio*.

Ἐπίαχον, *clamabam*, vel *clamabant*: 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἰάχω, *clamo*.

Ἐπίβα, *insulta*, per Apoc. Poët. pro ἐπίβηθι, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιβαίνω.

Ἐπίβαθρον, ου, τὸ, *naulum*: ab ἐπιβαίνω, *conscendo*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐπιβαίην, ης, η, *conscendam*: a. 2. opt. act. ab eod. verbo.

Ἐπιβαινέμεν, *ascendere*, Ion. pro ἐπιβαίνειν, præs. inf. act. ab

Ἐπιβαίνω, *conscendo*: f. ἐπιβήσομαι, p. ἐπιβέβηκα, a. 2. ἐπέβην, a. 2. part. ἐπιβάς, άντος. Ex ἐπὶ, & βαίνω, *eo*.

Ἔπι-

Ἐπιβάλῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἐπιβάλλω, *injicio.*

Ἐπιβάλλεν, Dor. pro ἐπιβάλλε, præſ. imperat. paſſ. ab

Ἐπιβάλλω, *injicio, immitto:* imperf. ἐπέβαλλον, *erumpebam:* f. ἐπιβαλῶ, p. ἐπιβέβληκα, a. 2. ἐπέβαλον, a. 2. part. act. ἐπιβαλὼν, ὄντος, p. paſſ. ἐπιβέβλημαι. Th. βάλλω.

Ἐπιβαλοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιβάλλω.

Ἐπιβαλοῦσι, 3. pl. f. 2. act. &

Ἐπιβαλὼν, a. 2. part. Vide ἐπιβάλλω.

Ἐπιβαρέω, *aggravo:* f. ήσω, p. ἐπιβεβάρηκα, a. 1. ἐπεβάρησα, a. 1. inf. ἐπιβαρῆσαι. Ex ἐπὶ & βαρέω, idem. Th. βαρος.

Ἐπιβὰς, ἄντες, *conſcendens:* a. 2. part. act. & in f. g. ἐπιβᾶσα. ab ἐπιβαίνω.

Ἐπίβασις, εως, ἡ, *invaſio, baſis:* ab eod.

Ἐπιβατεύειν, *occupare, uſurpare:* ab ἐπιβαίνω. Th. βαίνω, *eo.*

Ἐπιβατήρια, ίων, τὰ, *machinæ ad invadendos muros:* &

Ἐπιβατήριος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, *ſcanſorius:* &

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, *EPIBATA, vector:* ab eod. verbo & Th.

Ἐπιβατὸς, ή, ον; *de loco dicitur ad quem patet acceſſus:* ab ἐπιβαίνω, *conſcendo.* Th. βαίνω, *eo.*

Ἐπίδδα, *feſtum Apaturiorum Athenis, dierum quatuor.* In nuptiarum feſto, primus dies vocabatur γάμοι, ſecundus, ἐπίδδα, *tempus,* ſcil. *ſequens* vel *futurum.* Scap. dicit, *quartam & ultimam diem feſti cujuſdam apud Athenienſes, quod ἀπατούρια vocabant,* ſic dici, cujus prima dicta eſt δόρπεια, ſecunda ἀνάῤῥυσις, tertia κυρεῶτις.

Ἐπιβεβηκὼς, ότος, p. part. act. verbi ἐπιβαίνω, *conſcendo.*

Ἐπιβέμεναι, Æol. vel Dor. pro ἐπιβῆναι, a. 2. inf. act. &

Ἐπιβησέμεν, Ion. pro ἐπιβήσειν, f. 1. infin. act. ejuſd.

Ἐπιβήσεο, *aſcende,* præſ. imperat. Ion. pro ἐπιβήσε, ab ἐπιβήσομαι, quod à fut. formatur contra regulam. Th. βαίνω, *eo.*

Ἐπιβησόμενος, f. 1. m. part. verbi ἐπιβαίνω.

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, Ion. pro ἐπιβάτης, ου, ὁ, *inſcenſor:* & epith. *maris fœminam aſcendentis.*

Ἐπιβιβάζω, *impono, faciо aſcendere:* f. άσω, p. ἐπιβεβίβακα, a. 1. ἐπεβίβασα. Ex ἐπὶ & βαίνω, *eo.*

Ἐπιβλέπω, *reſpicio:* f. ψω, p. ἐπιβέβλεφα, &

Ἐπιβλέψια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi ἐπιβλέπω, *intueor.* Th. βλέπω, *video:* f. ψω, p. φα.

Ἐπιβλὴ, ῆς, ἡ, *fibula:* ab ἐπιβάλλομαι, quia *immittitur:* ex ἐπὶ, & βαλλω, *jacio.*

Ἐπίβλημα, ατος, τὸ, q. d. *additamentum, panniculus:* ab iiſdem.

Ἐπιβλὴς, ῆτος, ὁ, *obex, peſſulus;* eo quod foribus injiciatur: ab ἐπιβάλλω.

Ἐπιβοάω, *vociferor:* f. ήσω, p. ἐπιβεβόηκα. Ex ἐπὶ, & βοάω, *clamo.*

Ἐπιβοηθεῖν, *ſuppetias ferre.* Th. βοηθέω, *auxilior.*

Ἐπιβόητος, ᾱ, pro *infami,* Apud Anacreon. à βοάω, *clamo, celebro.*

Ἐπιβόλαιον, ᾱ, τὸ, id. q. ἐπίβλημα, q. v.

Ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio, impoſitio, applicatio intellectûs, impetus, inceptatio:* ab ἐπιβάλλω, *impono.* Th. βάλλω, *jacio.*

Ἐπίβολος, ᾱ, *compos:* ab eod.

Ἐπιβόσκω, *paſco:* f. βοσκήσω. Th. βόω, -ῶ, f. όσω & ώσω, idem.

Ἐπιβουκόλιον, ᾱ, τὸ, idem quod ſimplex βουκόλιον, ᾱ, τὸ, *boum armentum.* Sic ἐπιβουκόλος, idem quod βουκόλος, *bubulcus.*

Ἐπιβούλευμα, idem quod ἐπιβουλὴ.

Ἐπιβουλεύω, *inſidias ſtruo, animo agito:* f. εύσω. &

Ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, *inſidiæ:* Poët. ἐπιβουλία. &

Ἐπίβουλος, ᾱ, ὁ, *inſidiator:* ex ἐπὶ, *adverſus,* & βουλὴ, *conſilium.*

Ἐπιβραδύνω, *cunctor, immoror:* ex ἐπὶ & βραδύνω, *tardo.* Th. βραδὺς, *tardus.*

Ἐπιβραχὺ, *ad breve tempus.* Th. βραχύς.

Ἐπιβρέμω, *adfremo:* ex ἐπὶ & βρέμω, f. μῶ.

Ἐπιβρέχω, *perfundo, irroro.* Th. βρέχω, q. v.

Ἐπιβρίθειν, præſ. inf. *ingruere;* &

Ἐπιβρίσῃ, *ingruerit,* 3. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἐπιβρίθω, *impreſſionem facio.* Th. βρίθω, *ſum gravis.*

Ἐπιβρόντητος, ᾱ, *attonitus, veſanus, cui tonitrua mentem perculere.* Th. βροντὴ, *tonitru.*

Ἐπιβύω, *obturo;* à βύω, f. σω, idem.

Ἐπιβώμια, ων, *ſacrificia.* Th. βωμὸς, *ara.*

Ἐπιβώσασθαι, Ion. & Poët. pro ἐπιβώσασθαι, *invocâſſe:* a. 1. inf. m. verbi βοάω, *clamo.* Sic ἐπιβώσωνται, pro ἐπιβώσωνται, *vocaverint,* 3. pl. a. 1. ſub. m.

Ἐπιβωσόμεθα, *invocabimus:* contract. pro ἐπιβωσησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à βοάω, *clamo:* ſic βώσαντι, pro βοήσαντι.

Ἐπιβωτρεῖν, Dor. pro ἐπιβοᾶν, *invocare:* ab eod.

Ἐπιβώτωρ, ορος, ὁ, *paſtor:* ab ἐπιβόσκω, *paſco:* quod à Th. inuſ. βόω, idem.

Ἐπιγαμβρεύω, *affinitatis jure duco:* f. εύσω, p. ἐπιγεγάμβρευκα, a. 1. ἐπεγάμβρευσα. ex ἐπὶ, & γαμβρὸς, *gener.*

Ἐπιγαμία, ας, ἡ, *affinitas, jus connubiale;* &

Ἐπίγαμος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, *nubilis:* à γάμος, *nuptiæ.* Th. γαμέω,

Ἐπιγάστριον, ᾱ, τὸ, *EPIGASTRIUM, venter exterior.* Th. γαστὴρ, *venter.*

Ἐπιγεγωνὼς, ότος, perf. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, *ſupervenio:* quod vide.

Ἐπίγεια, τὰ, *funes quibus navis litori alligatur:* &

Ἐπίγειον, ᾱ, τὸ, apud Mathemat. *abſis ima planetarum,* vulgò *auge:* ἀπογείῳ opponitur, qu. &

Ἐπίγειος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, & ἐπίγαιος, *terreſtris,* τὰ ἐπίγεια, *terrena:* ex ἐπὶ, & γέα, ας, ἡ, & contract. γῆ, idem ac γαῖα, *terra.*

Ἐπιγελάω, -ῶ, f. άσω, *arrideo, illudo, inſulto.* Th. γελάω, *rideo.*

Ἐπιγεμίζω, *ſuper impleo, onero ſuper.*

Ἐπιγενόμενος, ᾱ, a. 2. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, *ſupervenio:* quod vide.

Ἐπί-

Ἐπίγια, *funes quibus puppis à terrâ religatur*: ab ἐπὶ & γέα vel γύα, meliùs igitur ἐπίγεια.

Ἐπιγίγνομαι, præſ. ind. Hinc

Ἐπιγιγνόμενοι, præſ. part. idem quod

Ἐπιγίνομαι, ῃ, εται, *ſupervenio, ſuperna ſcor, ſuccedo*: f. ἐπιγενήσομαι, a. 2. m. ἐπεγενόμην, p. m. ἐπιγέγονα. ex ἐπὶ, & γίνομαι, *naſcor*.

Ἐπιγενόμενοι, οἱ, *poſteri*: ejuſd. part. præſ.

Ἐπιγινώσκω, *agnoſco*; f. ἐπιγνώσομαι, p. ἐπέγνωκα, a. 1. ἐπέγνωσα, a. 2. ἐπέγνων, ως, ω, a. 2. imperat. ἐπίγνωθι, a. 2. opt. ἐπιγνοίην, a. 2. ſub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. ἐπιγνῶναι, a. 2. part. ἐπιγνούς, ὁύσα, ὁύς, p. paſſ. ἐπέγνωσμαι, a. 1. paſſ. ἐπεγνώσθην, quod ex ἐπὶ, & γινώσκω, *cognosco*.

Ἐπιγλωσσὶς, ſeu -ωττὶς, ίδος, ἡ, *lingula*: apud Medic. caruncula palato annexa. Th. γλῶσσα, *lingua*.

Ἐπιγνάμπτω, *inflecto*, ἐπίγναμψα, a. 1. Th. κάμπτω, *flecto*.

Ἐπιγνάμψας, ασα, ejuſd. a. 1. part. act.

Ἐπιγνοίη, 3. ſing. a. 2. opt. verbi ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνόντες, nom. pl. ab

Ἐπιγνὺς, ὁντος, a. 2. part. act. verbi præc.

Ἐπιγνῶθι, a. 2. imperat. act. ejuſd. verbi.

Ἐπιγνωμοσύνη, ης, ἡ, *arbitrium, cognitio*: &

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *arbiter, judex, interceſſor*: &

Ἐπιγνῶναι, *cognoſcere*: a. 2. inf. &

Ἐπιγνῶς, 2. ſing. a. 2. ſub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ, ἐπιγνωσθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. paſſ. &

Ἐπιγνωσεσθε, 2. pl. f. ἐπιγνώσομαι: ab ἐπὶ, & γινώσκω, quod vide.

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, *agnitio*.

Ἐπίγνωστος, *cognitus*: ab eod. verbo.

Ἐπίγονοι, ων, οἱ, *poſteri, filii*. Th. γίνομαι, *ſum, fio*: p. m. γέγονα.

Ἐπιγονίδιος, *genibus impoſitus*: ab

Ἐπιγονὶς, ίδος, ἡ, *femur, genu muſculus*; *os quo tegitur genu*: ex ἐπὶ *ſuper*, & γόνυ, τὸ, *genu*.

Ἐπιγράδδην, *ſtrictim*: adv. ab ἐπιγράφω.

Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, *EPIGRAMMA, inſcriptio*: &

Ἐπιγραφεὺς, *quæſtor*: &

Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inſcriptio*; *titulus*; *indictio*; *deſcriptio cenſûs*: omnia ab

Ἐπιγράφω, *inſcribo*: f. ψω. p. ἐπιγέγραφα, a. 1. ἐπέγραψα, perf. paſſ. ἐπιγέγραμμαι, pluſq. p. ἐπιγεγράμμην, φο, πτο. quod ex ἐπὶ, & γράφω, *ſcribo*.

Ἐπιδαίσιος, ος, ὁ ϗ ἡ, *communis*: ab ἐπὶ, & δαίω, *partior*.

* Ἐπιδάκνω, *mordeo ſuper*.

Ἐπιδαψιλεύεσθαι, & -ευειν, *liberaliter exhibere*. Th. δαψιλὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *largus, copioſus*: q. v.

Ἔπιδε, *reſpice*: a. 2. imperat. verbi ἐπείδω, *reſpicio, intueor*; f. ἐπίσω, a. 2. εἶδον & ἴδον. ab εἴδω, *video*.

Ἐπιδεδωκότα, acc. ſing. perf. part. act. ἐπιδεδωκώς. ab ἐπιδίδωμι, *inſuper do, creſco*: ex ἐπὶ & δίδωμι, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων.

Ἐπιδεὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐπιδευὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *indigens*, quod vide.

Ἐπιδείελα, adv. *poſt meridiem*; malim ἐπὶ δείελα, *circa pomeridianum tempus*: ab

Ἐπιδείελος, ος, ὁ ϗ ἡ, *pomeridianus*. Th. δείλη, *tempus pomeridianum*: quod à δέω & ἕλη, quum ſolis ſplendor deficere incipit.

Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, *indicium, ſpecimen*; ab

Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, *oſtendo, demonſtro*: præſ. part. ἐπιδεικνὺς, ύντος, f. ἐπιδείξω, p. ἐπιδέδειχα, a. 1. ἐπέδειξα, a. 1. imperat. ἐπίδειξον, άτω, & 2. pl. ἐπιδείξατε, a. 1. inf. ἐπιδεῖξαι, præſ. part. m. ἐπιδεικνύμενος. ex ἐπὶ & δείκνυμι, *monſtro*.

Ἐπιδεικτικὸς, ὴ, *demonſtrans, oſtentans*: à ſup. verbo.

Ἐπιδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἐπιδείξασθαι, a. 1. inf. m. ἐπιδείξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐπεδείξατο, 3. ſing. a. 1. ab ἐπιδείκνυμι, q. v.

Ἐπιδείξις, εως, ἡ, *demonſtratio, oſtentatio, ſpecimen*: acc. ſing. ἐπιδεῖξιν, ab ἐπιδείκνυμι.

Ἐπιδέκατος, ος, *decimus*: τὸ ἐπιδέκατον, *decima pars*. Th. δέκα, *decem*.

Ἐπιδέξιος, ος, *ſincerus, elegans, dexter*, ἐπιδέξια χειρὸς, Poët. pro πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς χειρὸς, *ad dextras partes manûs, dextrâ manu*: ab ἐπὶ, & δεξιὰ, *dextera*.

Ἐπιδέομαι, *inſuper egeo, indigeo*. Th. δέω, idem.

Ἐπιδέρκεται, *inſpicit*: 3. ſing. præſ. m. ab

Ἐπιδέρκω, *inſpicio*: ex ἐπὶ, & δέρκω, *video*; f. 2. δρακῶ, a. 2. ἔδρακον.

Ἐπιδευείαι, Ion. pro ἐπιδεύῃ, *abſis*: 2. ſing. præſ. ſub. m. verbi ἐπιδεύομαι, *egeo*: ex ἐπὶ, & δεύω pro δέω, *egeo*.

Ἐπιδεύῃς, *egeas*: 2. ſing. præſ. ſub. act. ejuſd.

Ἐπιδευὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, & ἐπιδεὴς, *indigens*: nom. pl. ἐπιδευεῖς, ab ἐπιδεύω, *indigeo*: quod ab

Ἐπιδεύομαι, idem quod ἐπιδέομαι, *indigeo*: ab ἐπὶ, & δεύω pro δέω, *egeo*.

Ἐπιδευόμενος, ejuſd. præſ. part. m.

Ἐπιδέχομαι, *excipio*: imperf. ἐπεδεχόμην, ω, ετο, f. ξομαι, p. ἐπιδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio*.

* Ἐπιδέω, f. έσω, & ήσω, *ligo*. Th. δέω.

Ἐπίδηλος, ος, ὁ ϗ ἡ, *manifeſtus*: ex ἐπὶ & δῆλος.

Ἐπιδημεύω, Poët. pro

Ἐπιδημέω, *advena ſum, advenio peregrè domum, domi ſum, in urbe verſor*: f. ήσω, p. ἐπιδεδήμηκα, a. 1. ἐπεδήμησα, a. 1. part. ἐπιδημήσας, αντος. & in acc. ἐπιδημήσαντα. ab

Ἐπίδημος, & ἐπιδήμιος, ος, ὁ ϗ ἡ, *verſans in populo, civilis, domeſticus*: ex ἐπὶ & δῆμος, *populus*.

* Ἐπιδιαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *diſtribuo, partior*.

Ἐπιδιατάσσομαι, *inſuper mando* vel *conſtituo*; item *inſuper addo*: f. ξομαι, a. 1. m. ἐπιδιεταξάμην, ω, αλο. ex ἐπὶ, διὰ, & τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

Ἐπιδίδημι, *inſuper do, creſco*: ἐπεδίδα, 3. ſing. impeſf. pro ἐπεδίδου, f. ἐπιδώσω, p. ἐπιδέδωκα, a. 1. ἐπέδωκα, a. 2. ἐπέδων, a. 1. paſſ. ἐπεδόθην, ης, η. Th. δίδωμι, *do*.

* Ἐπιδιελόμενοι, *inter ſe partiti*: ab ἐπιδιαιρέω.

Ἐπιδίζεσθαι, *inquirere*. Th. δίζω, *quæro*.

Ἐπιδικάζομαι, *hæreditatem peto*, vel *jure obtineo*; *adjudico*; ab ἐπὶ & δικάζω. Th. δίκη.

Ἐπίδικος, ος, ὁ ϗ ἡ, *litigioſus, controverſus*: ab eod. Th.

Ἐπιδινέω, *in orbem ago, verso*: ex ἐπὶ, & δινέω, idem. Th. δῖνη, *vortex*.

Ἐπιδινήσας, ejusd. a. 1. part. act.

Ἐπιδιορθόω, -ῶ, *corrigo*: f. ώσω, p. ἐπιδιώρθωκα, a. 1. act. ἐπιδιώρθωσα, a. 1. subj. act. ἐπιδιορθώσω, ῃς, ῃ, a. 1. subj. m. ἐπιδιορθώσωμαι, ῇ ηται· ex ἐπὶ, διὰ, & ὀρθὸς, *rectus*.

* Ἐπιδιπλόω, -ῶ, f. ώσω, *duplico*.

Ἐπιδίφριας, άδος, ἡ, *locus quidam in curru, pars currûs*: &

Ἐπιδίφριος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui sedet*, aut *ponitur in curru*; aliquando *otiosus*: ex ἐπὶ & δίφρος.

Ἐπιδίχα, *seorsùm, separatìm*: Poët. adv. pro χωρὶς. Th. δὶς *bis*: hinc δίχα, *seorsùm*.

Ἐπιδίωξον, a. 1. imperat. act. verbi διώκω.

Ἐπιδόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιδύω. Vide ἐπιδιδωμι.

Ἐπίδοξος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *de quo est opinio, futurum*: ut ἐπίδοξος ἦν βασιλεύειν, *de eo erat opinio, fore ut regnaret*: & ἐπίδοξοι pro ἔνδοξοι, *celebris, gloriosus*: à δόξα, *opinio, gloria*. Th. δοκέω.

* Ἐπιδόξως, adv. *gloriosè*.

* Ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, *cœna secundaria*: ab ἐπὶ & δόρπον.

Ἐπιδόρπιον ὕδωρ, *aqua ad cœnam*: ex ἐπὶ, & δόρπον, *cœna*.

Ἐπιδὸς, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδασις, εως, ἡ, *accessio, incrementum*: ab eod.

Ἐπιδῦναι, a. 2. inf. act. ἐπιδὺς, a. 2. part. ejusd.

Ἐπιδραμόντος, gen. sing. a. 2. part. ἐπιδραμὼν, a. 2. part. f. g. ab ἐπιτρέχω, *percurro*. Th. τρέχω, f. δρέξω, a. 2. act. ἔδραμον.

Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, *incursus, irruptio*: &

Ἐπίδρομος, ε, ὁ, *accessu facilis, planus*: ab ἐπιτρέχω, *percurro*. Th. τρέχω, *curro*, f. ξω, p. δεδράμηκα, p. m. δίδρομα.

Ἐπιδύω, *occido*: f. ύσω. ἐπιδυέτω, 3. sing. præs. imperat. Th. δύω, *subeo*.

Ἐπιδῶμεν, 1. pl. a. 2. subj. verbi ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδαμεν, 1. pl. a. 2. subj. act. ἐπιδώμεθα, a. 2. subj. m. 1. pl. ab ἐπείδω pro ἐφοράω, *inspicio*.

Ἐπιδὼν, ejusd. a. 2. part. act.

Ἐπιδώτω, ειτ, ει, f. 1. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι, quod vide.

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, *æquitas, moderatio, clementia, lenitas*, ab ἐπιεικὴς, *æquus*: quod vide.

Ἐπιείκελος, ε, *similis*: ab εἴκελος, idem. Th. εἴκω, *similis sum*.

* Ἐπιεικεύω, f. εύσω, *miteſco, mitis fio*,

Ἐπιεικὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *æquus, decens, consentaneus, qui æquitatem stricto juri præfert*; *clemens, mansuetus*: ἐπιεικὲς, sc. ἐστὶ, *consentaneum est, decet*.

Ἐπιεικτὸς, *tolerabilis, facilè cedens*.

Ἐπιεικῶς, adv. *æquè, moderatè, clementèr*: ex ἐπὶ, & εἴκω, *cedo, similis sum*.

Ἐπιειμένος, *indutus*: pro ἐφειμένος, perf. part. pass. Poët. & in voc. ἐπιειμένη. ex ἐπὶ & ἕω, vel ἔννυμι, *induo*: f. ἔσω, a. 1. εἶσα.

Ἐπιειν, Ion. pro ἐφιέναι & ἐφιέναι. Vide ἐπιέναι.

Ἐπιέλπεο, *spera*: præs. imperat. Ion. ab

Ἐπιέλπομαι, quod & simplex ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, *spero*: f. σω, p. ἤλπικα. Th. ἔλπὶς, *spes*.

Ἐπιέναι, præs. inf. ab ἔπειμι, *accedo*, vel ἐπίημι, *admitto*: vel Ion. pro ἐφιέναι. ex ἐπὶ, & εἶμι, *eo*, vel ἵημι, *mitto*.

Ἐπιέσσασθαι, gem. σ, pro ἐπέσασθαι, Poët. pro ἐφίσασθαι, a. 1 inf. m. ἐπιεσσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπιέννυμι, f. ἐπιέσω. quod ab ἐπὶ & ἕννυμι, seu ἕω, *induo*: f. ἕσω, a. 1. m. εἱσάμην.

Ἐπίεσαι, 3. pers. perf. pass. ab ἐπιέω, *induo*: f. ἐπιέσω, a. 1. εἶσα, perf. pass. εἷμαι. & assumpto σ, fit εἶσμαι, σαι, σαι. Hinc ἐπίεσαι.

Ἐπιζάφελος, ε, *vehemens*: & indè

Ἐπιζαφελῶς, adv. *gravitèr*: ex ἐπὶ, & ζαφελὴς, *vehemens, agrestis*.

* Ἐπιζάω, -ῶ, f. ήσω, *sum superstes*.

Ἐπιζευγνύω, vel -υμι, *conjungo*. Th. ζευγνύω, vel -υμι, *jungo*: f. ξω.

Ἐπίζευξις, εως, ἡ, *conjunctio*: *EPIZEUXIS*, figura, cum dictio in versu, aliis non interjectis, geminatur: à perf. pass. superioris verbi.

Ἐπιζήμιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *damnosus, noxius*: ex ἐπὶ & ζημία, *damnum*.

Ἐπιζῆν, ἐπιζῆσαι, *supervivere*. Vide ζῆν.

Ἐπιζητέω, *requiro, efflagito*: f. ήσω, p. ἐπεζήτηκα, a. 1. ἐπεζήτησα. ex ἐπὶ & ζητέω, *quæro*.

Ἐπὶν, 3. sing. a. 2. subj. ab ἐφίημι, *immitto*: f. ἐφήσω, Ion. ἐπήσω, a. 2. ἔφιον, & Ion. ἔπιον, hinc a. 2. subj. ἐπίω.

Ἐπίλεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιάλλω, *immitto*: quod ex ἐπὶ, & ἰάλλω, f. ἰαλῶ, *mitto*: a. 1. ἴηλα.

Ἐπίπρα, *amabilia*. Vide

Ἐπιπρᾶτος, quasi ἐπιπράτος, τ in ν mutato, & per Sync. ἐπήρατος, & ἐπίπρος, *amabilis*: ab ἐράω, *amo*: verso ε in ᾱ.

Ἐπισθέντες, Ion. vel Poët. pro ἐφησθέντες. nom. pl. a. 1. part. verbi ἐφήδομαι, *gaudeo super aliquâ re*: ex ἐπὶ & ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἐπιθαλάμιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *nuptialis*: τὸ ἐπιθαλάμιον, *EPITHALAMIUM, carmen nuptiale*. Th. θάλαμος, *thalamus*.

Ἐπιθανάτιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *morti destinatus*: ex ἐπὶ & θάνατος, *mors*. Th. θνήσκω, *morior*: f. θανοῦμαι, a. 2. ἔθανον.

Ἐπιθεῖναι, *inducere*: a. 2. inf. act. ἐπιθεὶς, έντος, a. 2. part. ἐπιθεῖτε, per Sync. pro ἐπιθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act ex ἐπὶ, & τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. ἔθην.

* Ἐπίθεμα, ατος, τὸ, *additamentum*.

Ἐπίθεσις, εως, ἡ, *impositio, invasio*: ab ἐπιτίθημι, *impono*: quod vide.

Ἐπίθετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *adjectitius, accessorius, impositicius*: ἐπίθετον, scil. ὄνομα, apud Grammat. *EPITHETUM, adjectivum*: ab eod. verbo.

Ἐπιθῇ, ῇς, 3. & 2. sing. a. 2. subj. act. ἐπιθῶ, ab ἐπιτίθημι.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, *accessio, additio*: &

Ἐπίθημα, ατος, το, *operculum, tegmen*: ab ἐπιτίθημι, *impono*. Th. τίθημι.

Ἐπιθήσεται, 3. sing. fut. 1. m. ἐπιθήσομαι, ab eod. verbo & Th.

Ἐπιθὴ,

Ἐπιθι, *invade*: præſ. imperat. ab ἔπειμι, quod ab εἶμι, *eo*: præſ. imperat. ἴθι, ἴτω, a. 2. ἶον.

Ἐπιθμεν, per Sync. pro ἐπίθομεν, 1. pl a. 2. m. verbi πείθω, *perſuadeo*; f. πίσομαι. &

Ἔπιθον, a. 2. ind. act. ἐπίθοντο, 2. pl. a. 2. m. verbi πείθω, *perſuadeo*: p. m. πέποιθα, perf. paſſ. πέπεισμαι, f. 1. paſſ. πεισθήσομαι.

Ἐπιθρασύνω, *audacem reddo*: ex ἐπὶ & θράσος, εος, τὸ, *audacia*: per Metath. pro θάρσος. εος, τὸ, idem.

Ἐπίθριξας, 2. ſing. a. 1. ind. act. Ion. ab ἐπιτρέχω, *percurro, incurro*. Th. τρέχω, f. θρίξω, p. δέδραμηκα, a. 2. ἔδραμον.

Ἐπιθρώσκουσα, *inſiliens*: præſ. part. f. g. ab ἐπιθρώσκω, *inſilio, ſubſulto*. Th. θρώσκω, *ſalio*.

Ἐπιθυμέω, *concupiſco, deſidero*: imperf. ἐπεθύμεον, ων, εες, εις, fut. ήσω, p. ἐπιτεθύμηκα, a. 1. ἐπιθύμησα, a. 1. inf. act. ἐπιθυμῆσαι. hinc.

Ἐπιθυμητής, οῦ, *cupidus*: ex ἐπὶ, & θυμὸς, *animus*.

Ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, & ἐπιθύμησις, ιος, ἡ. necnon

* Ἐπιθυμητὸς, ὸν, ὁ *deſiderabilis, cupidus*, &

Ἐπιθυμία, ας, ἡ *concupiſcentia, cupiditas, deſiderium, libido*: ab iiſd.

Ἐπιθύω, *cum impetu feror in aliquem, immolo*: ex ἐπὶ, & θύω, idem.

Ἐπίθωνται, 3. pl. a. 2. ſub. m. ab ἐπιτίθημι, *impono*: a. 2. m. ἐπεθέμην. Th. τίθημι, *pono*.

Ἐπικαθίζω, *colloco*: f. ίσω, p. ἐπικεκάθικα, a. 1. ἐπικαθίσα, a. 1. paſſ. ἐπικαθίσας, αντος· ex ἐπὶ, & καθίζω, *ſedere facio*. Th. ἵζω, f. ἵσω, idem, & *ſedeo*.

Ἐπικαθίσαντος, gen. ſing. a. 1. part act. ejuſd.

* Ἐπικαίριος, & ἐπίκαιρος, ος, ὁ, *tempeſtivus, opportunus*. Th. καιρὸς, *tempus*.

Ἐπικαλέομαι, έσμαι, *invoco, appello*: item *cognominor*: f. έσομαι, p. ἐπικέκλημαι, pluſq. p. ἐπικεκλήμην, σο, το a. 1. m. ἐπικαλεσάμην, ω, ατο, a. 1. ſub. m. ἐπικαλέσωμαι, η, ηται, a. 1. paſſ. ἐπεκλήθην. a. 1. part. paſſ. ἐπικληθεὶς, εῖσα, ἐν, ex ἐπὶ, & καλέω, *voco*.

Ἐπικαλεύμενα χρήματα, *pecuniæ, quas quis alicui eripuit, & propter quas earum dominus conqueritur*: ex ἐπικαλέομαι, quod vide.

Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen*: ab

Ἐπικαλύπτω, *contego, obſcuro*: ex ἐπὶ, & καλύπτω, *tego*: f. ψω. p. φα. perf. paſſ. κεκάλυμμαι, a. p. paſſ. ἐκαλύφθην.

Ἐπικάμπτω. ſeu ἐπιγνάμπτω, *inflecto, perſuadeo*: f. ψω. Th. κάμπτω, *flecto*.

Ἐπικάρσιος, η, ον, idem quod Th. κάρσιος, *obliquus*.

Ἐπικατακλύσαι, a. 1. inf. Vide in κατακλύζω, *inundo*.

* Ἐπικαταράομαι, *maledico*, &

Ἐπικατάρατος, ος, ὁ ἡ, *execrabilis*: ex ἐπὶ, & κατάρατος, *diris devotus*. Th. ἀρὰ, ας, ἡ.

Ἐπίκαυτος, ὁ ἡ, *præuſtus*. Th. καίω, *uro*: f. καύσω.

Ἐπίκειμαι, *incumbo, inſto, urgeo*: 3. pl. ἐπίκεινται. imperf. ἐπεκείμην, σο, το, præſ. inf. ἐπικείσθαι, præſ. part. ἐπικείμενος, f. ἐπικείσομαι. Th. κεῖμαι.

Ἐπικεῖσθαι, præſ. inf. ἐπικείσθω, 3. ſing. præſ. imperat. ἐπίκεισο, verbi ἐπίκειμαι, qu. vide.

Ἐπικεκλημένος, perf. part. paſſ. verb. ἐπικαλέομαι, *invoco*: quod vide.

Ἐπικερδὴς, ές, ὁ ἡ & ὴ *quæſtuoſus*. Th. κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*.

Ἐπικερτομίω, *verba profero mordacia, ac quaſi cor proſcindentia*. Vide in κέρτομα.

Ἐπικερτομήσουσα, Dor. pro ἐπικερτομέουσα, οῦσα, præſ. part. f. g. ab eod. verbo.

Ἐπικεύσω, *celabo*: fut. 1. verbi ἐπικεύθω, quod ex ἐπὶ, & κεύθω, *occulto*: fut. κεύσω, præt. κέκευκα.

Ἐπικήδειον, ου, τὸ, *EPICEDIUM*: ab

Ἐπικήδειος, ος, ὁ ἡ, ον, *funebris*: ab ἐπὶ, & κῆδος, *cura, funus*.

Ἐπικερυκεύεσθαι, *per præconem aliquid agere*. Th. κήρυξ, *præco*.

Ἐπικηρύσειν ἀργύριον τινὶ, *caput alicujus pecuniâ licitari*: ab

Ἐπικηρύσσω, vel -ττω, *per præconem denuntio, edicto pronuntio*: ex ἐπὶ, & κηρύσσω, vel -ττω, *promulgo*. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, *præco*.

Ἐπικίδνημι, *diffundo ſuper*: quod à κίδνημι, ſeu κιδνάω, hoc autem à Ϝκεδάω, *diſpergo*.

Ἐπικίνδυνος, ος, ὁ ἡ, ον, *periculoſus*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

* Ἐπικινέω, *commoveo*.

Ἐπικίρνασθαι, *miſceri*: à κιρνάω, vel κίρνημι, idem quod κεράννυμι, *miſceo*.

Ἐπικλέπτω, *furor*: f. ψω. Th. κλέπτω, *furor*: fut. ψω, p. m. κέκλοπα.

Ἐπικληθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. paſſ. ab ἐπικαλέομαι, *invoco*: quod vide.

Ἐπίκληρος, ος, ἡ, *ad quem univerſa hæreditas pertinet*: ex ἐπὶ, κλῆρος, *ſors*.

Ἐπικλήρω, ejuſd. dat. ſing.

Ἐπικλῆσαι, a. 1. inf. act. ἐπικλήσας, a. 1. part. per Sync. ab ἐπικαλέω, *appello*: f. έσω. p. ἐπικέκληκα. ex ἐπὶ, & καλέω, *voco*.

Ἐπίκλησις, εως, ἡ, *cognominatio, invocatio*: ab eod. verbo. Th. καλέω, *voco*: p. paſſ. κέκλημαι, σαι.

Ἐπίκλητος, ος, ὁ ἡ, ον, *accerſitus*: ex ἐπὶ & καλέω.

Ἐπίκλινον, a. 1. imperat. act. vide κλίνω.

Ἐπίκλοπος, ος, ὁ ἡ, ον, *furax*: item *ſubdolus*: ab ἐπὶ & κλέπτω, f. ψω, *furor*: p. m. κέκλοπα.

Ἐπικλύζω, *proluo, inundo*: quod ex ἐπὶ & κλύζω, f. σω, *abluo*, a. 1. ἔκλυσα, p. κέκλυκα.

Ἐπικλύσασα, a. 1. part. f. g. ejuſd.

Ἐπικλώθω, *neo, fatalia ſtamina duco*: ex ἐπὶ, & κλωθω, *neo*: f. κλώσω.

* Ἐπικοιμάομαι, -ῶμαι, *obdormiſco, incubo*.

Ἐπίκοινον, (ſcil. γένος) *EPICOENUM* apud Grammat. item adverbialiter *in commune*: n. g. ab

Ἐπίκοινος, ος, ὁ ἡ, ον, *communis, promiſcuus*. Th. κοινὸς, *communis*.

* Ἐπικοινωνέω, -ῶ, f. ήσω, *communico, ſum communis*: ab eod.

* Ἐπικοσμέω, *exorno, excolo*.

Ἐπικέ-

Ἐπικούρειος, ᾱ, *EPICUREUS*, nomen Sectæ ab Epicuro, philosopho infami, dic. ab ἐπίκουρος, *auxiliator*.

Ἐπικουρέω, *auxilior, auxilio venio*: f. ήσω. ab eodem Th.

Ἐπικουρῆσαι, *auxilium præbere*: ejusd. a. 1. inf. act. & ἐπικουρήσαντα, *auxiliantem*: acc. sing. a. 1. part. act.

Ἐπικουρία, ας, ἡ, *auxilium, remedium*: ab

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ, ᾱ, ὁ, ἡ, *auxiliator, auxiliatrix*: ab ἐπί & κῦρος, quòd juvenum sit belligerare.

Ἐπικυφίζω, εις, ει, *allevo*: præs. ind. ex ἐπί, & κυφίζω, *levo*. Th. κῦφος, ᾱ, *levis*.

Ἐπικράθην, Poët. pro ἐπικράνθην, qu. vide.

Ἐπικραίνω, *perficio*: f. ανῶ, a. 1. ἐπέκρηνα. q. ex ἐπί & κραίνω, f. νῶ, *effectum reddo*.

Ἐπικρᾶναι, *capite annuisse*: ejusd. a. 1. inf. & ἐπικρανεῖς, 2. sing. f. 1. act.

Ἐπικράνθην, *amarus factus sum*: a. 1. ind. pass. à ἐπικραίνω, *amarum reddo*: fut. ανῶ, p. ἐπίκρανκα· Th. πικρὸς, *amarus*.

* Ἐπικραταιόω, -ῶ, f. ώσω, *insuper confirmo* ἐπικρατωθῆναι, a. 1. ind. pass. *prævalui, invalui*. Th. κράτος.

* Ἐπικράτεια, ας, *continentia*: ab eod.

Ἐπικρατέοντα, acc. sing. m. g. vel nom. pl. n. g. part. præs. ab.

Ἐπικρατέω, *prævaleo, potior, dominium obtineo, supero, cohibeo*: f. ήσω, p. ἐπικεκράτηκα. ex ἐπί. & κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, *validè*: adv. ab iisd.

Ἐπικρατήσια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab ἐπικρατέω, *vinco*. Th. κράτος, *vis*.

Ἐπικρατίδες, *sudaria, linteæ sudatoria*: quæ ἐπὶ κρατὸς ponuntur: à κρὰς, ατὸς, ὁ, vel τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

* Ἐπικρέμαμαι, *impendo, immineo*.

Ἐπικρήνον, pro ἐπίκρηνον, *perfice*: a. 1. imperat. act. per Epenth. του ν. verbi ἐπικραίνω, q. ex ἐπὶ & κραίνω, *efficio*: f. ανῶ, a. 1. ἔκρηνα.

Ἐπικρήνωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. ab eod. Th.

Ἐπικρῆσαι, a. 1. inf. Ion. pro ἐπικεράσαι, verbi ἐπικεράννυμι, *admisceo*: q. ex ἐπὶ, & κεράννυμι, *misceo*: f. 1. κεράσω, q. v.

Ἐπικρίνω, f. ώσω, *decerno, opprobo*. Th. κρίνω.

* Ἐπικροτέω, f. ήσω, p. ἐπικεκρότηκα. hinc

* Ἐπικρότησις, εως, ἡ, *complosio*.

* Ἐπικρούω, *implaudo*.

Ἐπικρύπτω, f. ψω, idem ac Th. κρύπτω, *abscondo, celo, dissimulo*.

Ἐπίκρυφος, ᾱ, Poët. pro quo & κρύφιος, ία, ον. & κρυπτος, *occultus*. Th. κρύπτω occulto.

Ἐπίκτητος, ᾱ, ὁ, ἡ, *acquisitivus*: ex ἐπὶ & κτάομαι, *acquiro*: f. κτήσομαι, p. κέκτημαι.

Ἐπικυέω, ῶ, f. ήσω. &

Ἐπικυΐσκω, &-ομαι, *superfœto*: ex ἐπὶ, & κύω, *in utero gesto*.

* Ἐπικυλισμὸς, ῦ, ὁ, *supervolutio*: ab

* Ἐπικυλίω, f. ίσω, *volvo super*.

Ἐπικύρσαι, a. 1. inf. act. ἐπικύρσαι, a. 1. part. ἐπικύρσαιεν. 3. pl. a. 1. opt. act. ab ἐπικύρω, *incido*. Vide κύρσαι.

Ἐπικυρτώσαντε, *attollentes*: dual. part. præs. Poët. ab ἐπικυρτόω, *incurvo*. Th. κυρτός.

Ἐπιωμίεν, ᾱ, τὸ, Poët. pro ἐγκωμιὸν, ᾱ, τὸ, *encomium, laus*: & hinc

Ἐπικώμιος, ία, ον, pro ἐγκώμιος vel ἐγκωμιαστικὸς, ὴ, ὸν, *laudatorius, a, um, laudator*. Th. ἐγκώμιον, *laus*.

Ἐπιλαζέσθαι, a. 2. inf. m. ἐπιλαζόμενος, a. 2. part. m. ἐπιλάζωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιλαμβάνομαι, *prehendo*: q. v.

Ἐπιλαθέσθαι. a. 2. inf. m. ab ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*, quod vide.

Ἐπιλάθηται, 3. sing. a. 2. sub. m. ejusd.

* Ἐπιλαλέω, *superloquor, vocifero*.

Ἐπιλαμβάνομαι, *apprehendo, carpo, assumo*, cum gen. *nanciscor*: f. 1. m. ἐπιλήψομαι, a. 2. m. ἐπιλαβόμην, ῦ, ετο, a. 2. imperat. m. ἐπιλαβοῦ, a. 2. sub. m. ἐπιλάβωμαι, ῦ, ηται, a. 2. inf. ἐπιλαβέσθαι, a. 2. part. m. ἐπιλαβόμενος· &

Ἐπιλαμβάνω, *insuper accipio, corripio, occupo, retineo*: ex ἐπὶ, & λαμβάνω, *capio*: perf. λέληφα, Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Ἐπίλαμπος, ᾱ, ὁ, ἡ, *manifestus*: ex ἐπὶ, & λάμπω, *luceo*: hinc

Ἐπιλάμψαντος ἔαρος, *affulgente Vere*, a. 1. part. act. gen. sing.

Ἐπιλανθανέσθω, 3. sing. imperat. pass. ab

Ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*: f. ἐπιλήσομαι, p. pass. ἐπιλέλησμαι, a. 2. m. ἐπελαθόμην, ῦ, ετο, a. 2, inf. m. ἐπιλαθέσθαι, cum gen. ex ἐπὶ, & λανθάνω, idem quod Th. λήθω, *lateo*: f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα.

Ἐπίλασις, εος, ἡ, Dor. pro ἐπίλησις, *oblivio*: ab ἐπιλανθάνομαι, quod vide.

Ἐπιλεαίνειν, *lævigare, polire*: à λεαίνω, idem Th. λεῖος, *lævis*.

Ἐπιλέγομαι, *nominor, dicor, subjicior, eligo, ratiocinor*: præs. pass. ab

Ἐπιλέγω, *dictis addo, concludo*; item *eligo*: fut. 1. m. ἐπιλέξομαι, a. 1. m. ἐπιλεξάμην, ω, ατο, *allegi*: ex ἐπὶ, & λέγω, *dico, deligo*: f. ξω, p. λέλεχα.

Ἐπιλείπω, *deficio*, : & in 3. pl. λειπῃσι, f. ψω, p. ἐπιλέλειφα,, a. 2. ἐπέλιπον, p. m. ἐπιλέλοιπα. Th. λείπω, *linquo*.

* Ἐπίλεκτος, ᾱ, ὁ, *electus*: ab ἐπιλέγομαι.

Ἐπιλέλαθω, Dor. pro ἐπιλέληθα, *oblitus sum*: præt. m. &

Ἐπιλελῆσθαι, perf. inf. pass. & ἐπιλελησμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐπιλανθάνομαι.

Ἐπιλεύσσω, *prospicio*: præs. ind. ex ἐπὶ, & λεύσσω, *video*: Poëticum est.

Ἐπιλήθεο. *obliviscere*: Ion. pro ἐπιλήθω, præs. imperat. ab

Ἐπιλήθομαι, idem quod ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*. Th. λήθω.

Ἐπιλήνιοι ὕμνοι *Hymni, qui ad vindemiæ torcularia canuntur*. Th. ληνὸς, quod vide.

* Ἐπιληπτεύομαι. Jer. xlix. 3. *in luctu, quasi morbo comitiali apprehendor*,

Ἐπιληπτικὸς, & ἐπίληπτος, ᾱ, *comitialis, comitiali morbo laborans*: ab ἐπιλαμβάνω, quod vide.

Ἐπιληπτίζω, & -ήπτομαι, *morbo comitiali laboro*: à præced. ἐπίληπτος.

Ἐπιλησμονὴ, ῆς, ἡ, *oblivio*: qu. ab ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*: p. pass. ἐπιλέλησμαι.

Ἐπι-

Ἐπιλήσομαι, f. 1. m. ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιλήθομαι, *obliviscor*: utrumlibet videas.

Ἐπιληψία, ας, ἡ *invasio*, *EPILEPSIA*, *morbus comitialis*; ab ἐπιλαμβάνω, *corripio*, q. v.

Ἐπιλίγδην, idem quod Th. λίγδην, *strictim*, *leviter*. adv.

Ἐπιλίζω, f. ισω, *oculis innuo*. Th. ἴλλος, *oculus*.

Ἐπίλογος, ου, ὁ, *EPILOGUS*, *concluſio*: ab ἐπιλέγω. Th. λέγω. Angl. Epilogue.

Ἐπίλοιπος, ου, ὁ, *reliquus*: ab ἐπ. λείπω, *deficio*. Th. λείπω, *linquo*.

Ἔπίλυτις, εως, ἡ, *explicatio*: item *impetus*, *egreſſio*, ἔφοδος, quo ſenſu uſurpatur, 2 Pet. i. 20. ab

Ἐπιλύω, *explico*, *ſolvo*: f. σω, p. ἐπιλέλυκα, a. 1. ἐπέλυσα, a. 2. ἐπέλυν, p. paſſ. ἐπιλέλυμαι, a. 1. paſſ. ἐπελύθην, f. 1. paſſ. ἐπελυθήσομαι Ex ἐπὶ, & λύω, *ſolvo*.

Ἐπιμαίνομαι, *inſanio*: Metaph. *furiosè amo*; ab ἐπὶ & μαίνομαι, f. 2. m. μανοῦμαι, a. 1. m. ἐμανάμην, Att. ἐμμανάμην.

Ἐπιμαίομαι, *attrecto*, *inſtigo*, *cupio*, *inquiro*: ab ἐπὶ & μαίομαι, idem ac μάω, *cupio*, & *quæro*.

Ἐπιμάρτυρ, ρος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *teſtis*. Th. μάρτυρ.

Ἐπιμάρτυρα, *teſtem*: acc. ſing. præced.

Ἐπιμαρτυρέω, *teſtificor*: f. ήσω, p. ἐπιμεμαρτύρηϰα. Th. μάρτυρ, *teſtis*: hinc et

Ἐπιμαρτύρομαι, *teſtes appello*; *atteſtor*: &

Ἐπιμάρτυρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *teſtis*.

Ἐπιμάασασθαι, gem. ασ, pro ἐπιμάσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. ab

Ἐπιμάασομαι, *tactu exploro*, *prehendo*, *abſtergo*: à μάασω, vel -σσω, *tango*.

Ἐπίμαχος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *expugnabilis*. Th. μάχομαι, *pugno*: hinc ſuperl. ἐπιμαχώτατος.

Ἐπιμεθεὺς, έος, ὁ, an Ἐπιμηθεὺς, ſcribend. *EPIMETHEUS*, nomen viri.

Ἐπιμειδήσας, αντος, a. 1. part. m. g. verbi ἐπιμειδάω, *ſubrideo*. Th. μειδάω, f. ήσω, *rideo mollitèr*.

Ἐπιμείλια, τὰ, *munera quibus aliquem demulcemus*: aut *illa dos quæ ſponſo datur*: quod à μειλίσσω, *mollitum reddo*, vel à μέλει, *curæ eſt*.

Ἐπιμελίθητι, a. 1. imperat. paſſ. ab ἐπιμελίομαι, quod vide.

Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, *cura*, *diligentia*, *ſtudium*: ab ἐπιμελής. Th. μέλει, *curæ eſt*.

Ἐπιμελέομαι, ῶμαι, *curam gero*, *curo*: cum gen. f. ήσομαι, perf. ἐπιμεμέλημαι, a. 1. paſſ. ἐπιμελήθην, ης, η, a. 1. imperat. paſſ. ἐπιμελήθητι. ab ἐπιμελής. Th. μέλει.

Ἐπιμελέσταται, nom. pl. n. g. ſuperlat. grad. adverbialitèr, *diligentiſſimè*: ab ἐπιμελής, *diligens*: compar. ἐπιμελέστερος. ab eod.

Ἐπιμελὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *ſedulus*, *diligens*, *ſollicitus*; item *quod curæ eſt*: τὸ ἐπιμελὲς, interdum ſubſtantivè pro *diligentia*: ab ἐπὶ, & μέλει, *curæ eſt*.

Ἐπιμελητέον, adj. verbale: ab ἐπιμελίομαι, quod vide.

Ἐπιμελητὴς, οῦ, ὁ, *curator*, acc. pl. ἐπιμελητὰς, ab eod.

Ἐπιμελὶη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιμέλεια, *diligentia*.

Ἐπιμέλομαι, idem ac ἐπιμελέομαι, q. v.

Ἐπιμελῶ, præſ. imperat. paſſ. ab ἐπιμελέομαι.

Ἐπιμελῶς, adv. *accuratè*, *ſollicitè*: ab ἐπιμελὴς, *diligens*. Th. μέλει, *curæ eſt*.

Ἐπίμεμπλα, nom. pl. n. g. ab

Ἐπιμεμπὸς, ὸς, ὁ ϰ᾽ ἡ, *culpandus*, *accuſabilis*: ab ἐπιμέμφομαι.

Ἐπιμέμφεαι, Ion. pro ἐπιμέμφῃ, 2. ſing. ſub. m. ab

Ἐπιμέμφομαι, *incuſo*, *reprehendo*: ex ἐπὶ, & μέμφομαι, *conqueror*, *accuſo*: f. ψομαι, p. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Ἐπιμένω, *permaneo*, *perſevero*: præſ. imperat. ἐπίμενε, imperf. ἐπέμενον, f. ἐπιμενῶ, a. 1. ἐπέμεινα, a. 1. imperat. ἐπίμεινον, *perge*: a. 1. ſub. act. ἐπιμείνω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. ἐπιμεῖναι, p. act. ἐπιμεμένηϰα. Th. μένω, *maneo*.

Ἐπιμετρέω, f. ήσω, *in menſurâ addo*, *certâ menſurâ mutuam do*: &

Ἐπίμετρον, ου, τὸ, *auctarium*, *additamentum*: ab ἐπὶ, & μέτρον, *menſura*.

Ἐπιμήθεια, ας, ἡ, *conſilium quod initur ne peractâ*: cui προμήθεια oppon. &

Ἐπιμηθὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *ſerò ſapiens*: &

Ἐπιμηθὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *prudens*: ab ἐπὶ, & μῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Ἐπιμήνια, *menſtrua ſacra*: ab

Ἐπιμήνιος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *menſtruus*: à μὴν, μηνὸς, ὁ, *menſis*.

Ἐπίμικτος, ου, *permixtus*: ex ἐπὶ & μίγνυμι.

Ἐπιμιξ, *promiſcuè*, *mixtè*: &

Ἐπιμιξία, *commercium*: ab iiſd.

Ἐπιμίξαις, Æol. pro ἐπιμίξας, a. 1. part. act. m. g. ab ἐπιμίγνυμι. Th. μίγνυμι, *miſceo*.

Ἐπίμιξις, εως, ἡ, *congreſſus*: ab eod. Th.

Ἐπιμίσγεῖ, *commiſcetur*: 3. ſing. præſ. ind. ab

Ἐπιμίσγομαι, *in conſortium venio* aut *ſum*, *accedo*, præſ. part. ἐπιμισγόμενος. Th. μίγνυμι, *miſceo*: f. ξω.

Ἐπιμνάομαι, *recordor*, *mentionem facio*: f. ἐπιμνήσομαι, p. ἐπιμέμνημαι, a. 1. ἐπεμνήσθην. Th. μνάομαι, idem.

Ἐπιμνησθεὶς, έντὸς, *recordatus*: a. 1. part. paſſ. ejuſd.

Ἐπιμοιράσομαι, *impertior*: ex ἐπὶ, & μοιράω, *partior*: quod à μοῖρα, *pars*. Th. μείρω, *divido*, p. m. ἔμμορα.

Ἐπιμοίρασθαι, ejuſd. præſ. inf. paſſ.

Ἐπιμομφὰ, ᾶς, ἁ, Poët. & Dor. pro

Ἐπιμομφὴ, ῆς, ἡ, *objurgatio*, *reprehenſio*: ab ἐπιμέμφομαι.

Ἐπίμοχθος, ου, ὁ, *laborioſus*.

Ἐπιμπλέετο, Ion. pro ἐπιμπλάστο, ᾶτο, & hoc pro ἐπίμπλατο, 3. ſing. imperf. &

Ἐπίμπλω, *impletus eras*, pro ἐπίμπλασο, Ion. ἐπίμπλαο, & contractè ἐπίμπλω, 2. ſing. imperf. à πίμπλαμαι, *impleor*, quod à πίμπλημι, f. πλήσω. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπίμπρα, *urebat*, 3. ſing. imperf. pro ἐπίμπρη, à πίμπρημι; quaſi πιμπράω, *comburo*: imperf. ἐπίμπρασον, ων, ασι, ατ, ασ, α. Th. πρήθω, *incendo*.

Ἐπιμύζω, *ſubmiſsè ſuſpiro*: à μύζω, *gemo*.

Ἐπιμύθιον, ου, τὸ, *aſſabulatio*, *quod fabulæ annectitur*:

annectitur : ex ἐπὶ, & μῦθος, *fabula, verbum.*

Ἐπιμύλιον, ᾰ, τὸ, *ſuperior mola* : &

Ἐπιμύλιος, ῶδη, *molaris cantilena* : ex ἐπὶ, & μύλη, *mola.*

Ἐπιμύσσω, vel -τίλω, *ſubſanno.* Th. μύσσω, vel -τίλω, *mungo.*

Ἐπιμωμητὸς, ὴ, ὸν, *vituperabilis* : ex ἐπὶ, & μῶμος, *dedecus.*

Ἐπίνειον, ᾰ, τὸ, *navale emporium* : ex ἐπὶ, & νεῖος, *navalis.* Th. ναῦς, *navis.*

Ἐπινέμεσθαι, *depaſci*, præſ. inf. Th. νέμω, *paſco*, f. μῶ, a. 1. ἔνειμα.

Ἐπινενισμένος, perf. part. paſſ. ab ἐπινήθω, *fatalibus filis attribuo* : a. 1. part. paſſ. f. g. ἐπινησθεῖσα, ης, ὴ · ex ἐπὶ, & νέω, *neo.*

Ἐπινενόηκα, perf. act. ind. verbi ἐπινοέω, *conſidero* : ex ἐπὶ, & νόος, *cogito.* Th. νόος.

Ἐπινεύω, *annuo*, f. σω, p. ἐπινένευκα, a. 1. ἐπένευσα. ex ἐπὶ, & νεύω, *annuo.*

* Ἐπινεφὴς, ους, ὁ ἡ ὴ, *nubilus, nubibus tectus.*

Ἐπινήω, vel ἐπινηίω, & ἐπινηνέω, *in acervos aggero* : ex ἐπὶ, & νήω, vel νηίω, idem quod νέω, *glomero.*

* Ἐπινικάω, f. ήσω, *vinco, ſupero* : Hinc

Ἐπινίκιον, ᾰ, τὸ, *victoriale.* Eſt & *hymnus in alicujus victoriam* : ab

Ἐπινίκιος, ᾰ, ὁ, ἡ ὴ, *ad victoriam pertinens* : ab ἐπὶ, & νικάω, *vinco* : f. ήσω.

Ἐπινοέω, f. ήσω, *comminiſcor, cogito, animadverto, deſtino* : &

Ἐπίνοια, ας, ἡ, *cogitatio* : ex ἐπὶ, & νοέω, *cogito.* Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens.*

Ἐπίνομεν Dor. pro ἐπίνομεν. *bibebamus* : 1. pl. imperf. verbi πίνω, *bibo.*

Ἔπίνομος, ᾰ, ὁ, Poët. ὁ σύνομος, *qui in eodem regionis tractu & paſcuis verſatur* ; Vide νόμος.

Ἔπινον, imperf. act. verbi πίνω, *bibo*, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Ἐπινύσσω, *admoveo, impello*, idem quod νύσσω, vel -ττω, f. ξω.

* Ἐπινυστάζω, *dormio, inclino.*

* Ἐπὶ ξένης, vel conjunctim

* Ἐπιξένης, *in terrâ peregrinâ.*

Ἐπιξενόομαι, ώμαι, *hoſpitio excipior, hoſpitor, peregrinor, peregrè advenio* : à ξενέομαι, *hoſpitio conjungor.* Th. ξένος, *hoſpes.*

Ἐπίξυνος, ᾰ, ὁ ἡ ὴ, *communis, promiſcuus* : à ξυνὸς, ὴ, *communis*, idem quod κοινός.

Ἐπιοίνιος an legend. ἐπόλνιος, *vinoſus* : ex ἐπὶ, & οἶνος, ᾰ, ὁ, *vinum.*

Ἔπιον, *bibi* vel *biberunt*, 1. ſing. vel 3. pl. a. 2. act. verbi πίνω, *bibo* : f. πώσω, p. πέπωκα.

Ἔπιον, Ion. pro ἔφιον, a. 2. ab ἐφίημι, *immitto* : Vide ἐπίν.

Ἐπιὸν, τὸ, *accedens, irruens* : τὰ ἐπιόντα, *futura* : &

Ἐπιόντα, *accedentem, contra venientem* : acc. ſing. a. 2. part. ab ἔπειμι, *accedo.* Th. εἶμι, *eo*, a. 2. ἴον.

Ἐπιόπτομαι, ſive ἐπόπτομαι, *inſpicio* : ex ἐπὶ, & ὄπτομαι, *video* : f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

Ἐπιορκέω, *pejero*, f. ήσω, p. ἐπιώρκηκα, præſ. inf. ἐπιορκεῖν, præſ. part. act. pl. num. ἐπιορκοῦντες, præſ. part. paſſ. ἐπιορκούμενος. ex ἐπὶ, *contra*, & ὅρκος, *juſjurandum.*

Ἐπιορκήσᾳς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſd.

Ἐπίορκον, ᾰ, τὸ, *perjurium* : &

Ἐπίορκος, ᾰ, *perjurus* : ab ἐπὶ, & ὅρκος, *juramentum.*

Ἐπίουρα, τὰ *intervalla*, Ion. pro ἐπίορα. ab ὅρος, ᾰ, ὁ, *terminus.*

Ἐπίουρος, *cuſtos* : ab ἐπὶ, & οὖρος, ᾰ, ὁ, idem.

Ἐπιοῦσα, *ſequens*, & in dat. ſing. ἐπιούσῃ, a. 2. part. f. g. ab ἔπειμι. Th. εἶμι, *eo.*

Ἐπιούσιος, *de die in diem ſufficiens, quotidianus, nobis ſuſtentandis idoneus* : ab a. 2. part. ἐπιών, ἐπιοῦσα, verbi ἔπειμι, *ſuccedo, ſequor.* Th. εἶμι, *eo.*

Ἐπιόψομαι *videbo*, f. 1. m. verbi ἐπιόπλομαι, quod vide.

Ἐπιπάγχυ, *prorſus*, adv. ex ἐπὶ, & πάγχυ, pro πάνυ, *valdè.*

Ἐπίπαν, *in totum, omnino*, adv. ab ἐπὶ, & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, e.*

* Ἐπιπαρασκευάζω, f. άσω, *paro.* a. 1. opt. m. ἐπιπαρασκευασαίμην, σαιο, σαιτο.

Ἐπιπείθεο, pro ἐπιπείθου, *obtempera*, præſ. imperat. paſſ. Ion. ἐπιπείθηται, 3. ſing. ſub. præſ. ἐπειπιθόμεναι, nom. pl. præſ. part. paſſ. f. g. ab

Ἐπιπειθομαι, *pareo, puto, credo*, f. πείσομαι. Th. πείθω, *perſuadeo*, f. σω, a. 2. ἔπιθον.

* Ἐπιπέμπτος, ᾰ, ὁ *quintus.*

* Ἐπιπέμπω, f. ψω, *immitto, ſupermitto.*

Ἐπιπεπλωκὸς, perf. part. act. n. g. ab ἐπιπίπτω, *incido.* Th. πίπλω, *cado* : f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ἐπιπίπτω, *irruo.*

Ἐπιπέφυκα, ας, ε, *inſuper produxi*, ſeu *edidi*, p. ind. act. verbi ἐπιφύω. Th. φύω, *naſcor.*

Ἐπιπίπτω, *irruo*, cum dat. f. ἐπιπλώσω, p. ἐπιπέπλωκα, a. 2. ἐπίπεσον, ες, ε, *incidi*, a. 2. part. ἐπιπεσὼν, όντος. Th. πίπλω, *cado* : f. 2. m. πεσοῦμαι.

* Ἐπιπλεῖον, *ut plurimùm.*

Ἐπιπλεῖστον, *frequentiſſimè, maximè* : adv. à πολὺς, *multus*, compar. πλείων, ſuperl. πλεῖστος.

Ἐπιπλέκω, *permiſceo, implico* : ex ἐπὶ, & πλέκω, *necto* : f. ξω, p. πέπλεχα, a. 1. ἔπλεξα.

Ἐπιπλέοντα, acc. ſing. part. præſ. ab ἐπιπλέω *innato.* Th. πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Ἐπίπλεον, adv. *copioſiùs, ampliùs* : ab

Ἐπίπλεος, έα, ον, *plenus.* Th. πλέος, idem.

Ἐπιπλῆξαι, a. 1. inf. act. ἐπιπλήξασις, gen. ſing. a. 1. part. f. g. ἐπιπλήξης, 2. ſing. a. 1. ſub. ab ἐπιπλήσσω, vel -τίλω, *increpo*, quod vide.

* Ἐπίπληξις, εως, ἡ, *increpatio, objurgatio.*

Ἐπιπλήσσεὸ, *increpare*, præſ. imperat. paſſ. Ion. ab

Ἐπιπλήσσω, vel -τίλω, *increpo*, cum dat. f. ξω, p ἐπιπέπληχα, a. 1. ἐπέπληξα, a. 1. ſub. act. ἐπιπλήξω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ & πλήσσω, vel -τίλω, *percutio.*

Ἐπιπλήτλα. Vide in ἐπιπλήσσω,

Ἐπίπλοα, Ion. pro ἔπιπλα, *ſupellex* : q. ab ἐπιπόλαιος, *ſuperficiarius* : τὰ ἐπιπόλαια, hinc per gem. Sync. ἐπίπολα, & ἔπιπλα. Th. ἐπιπολῆς, quod vide.

Ἐπιπλομένοιο, *volvente*, gen. Ion. ab

Ἐπι-

Ἐπιπλόμενος, præſ. part. pro ἐπιπελόμενος. Th. πέλομαι, *ſum.*

Ἔπιπλον, *implebam*, vel *implebant*, 1. ſing. vel 3. pl. a. 2. act. qu. à πιπλάω, pro πιμπλάω, ſeu πίμπλημι, *impleo*: ut à τιμάω, ἔτιμον. Th. πλέος, *plenus.*

Ἔπίπλοος, & ἐπίπλους, -όυ, -οῦ, *navigatio adverſus aliquem, conflictus*: ab ἐπιπλέω, *claſſe invado.* Th. πλέω, *navigo.*

Ἐπιπλώουτι, Dor. pro Poët. ἐπιπλώυσι, & hoc pro ἐπιπλέυσι, *innavigant*, 3. pl. præſ. ind. act. ab ἐπιπλέω, *navigo*: f. πλεύσω. Vide ἐπιπλώς.

Ἐπιπλώς, *navigant*, per Sync. pro ἐπιπλώουσι, 3. 1. part. ab ἐπιπλώω, à πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*: f. πλεύσω. Alii deducunt à præt. πέπλευκα. p. m. πέπλεα. undè πεπλώς, & per Aphær. & Sync. πλώς, in compoſ. ἐπιπλώς, ab ἐπιπλέω, *claſſe invado.* Th. πλέω, *navigo.*

Ἐπιπλώσας, αντος, ὁ, *navigans*: a. 1. part. ab ἐπιπλώω. Vide ἐπιπλώς.

Ἐπιπνείυσα, ης, ἡ, *reſpirans*: præſ. part. f. g. ab

Ἐπιπνείω, *inſpiro*: ex ἐπὶ & πνείω, Poët. pro πνέω, *ſpiro*: f. πνεύσω.

Ἐπιπνίγω, *ſuffoco*: f. ἴξω, p. ἐπιπέπνιχα. a. 1. ἐπέπνιξα. ex ἐπὶ, & πνίγω, *ſtrangulo.*

Ἐπίπνοια, ας, ἡ, *afflatus, inſtinctuſque divinus*: ab ἐπιπνέω, *afflo.* Th. πνέω, *flo.*

Ἐπιποθέω, *expeto, deſidero, intimè amo*: f. ήσω. p. ἐπιπεπόθηκα. a. 1. ἐπεπόθησα. ex ἐπὶ & ποθέω. Th. πόθος, *deſiderium.*

Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, *deſiderium*: &

Ἐπιπόθητος, ὐ, ὁ ϗ ἡ, *exoptatus*: &

Ἐπιποθία, ας, ἡ, *deſiderium*: ab ἐπιποθέω.

Ἐπιπολάζω, f. άσω. p. ακα, *innato, in ſuperficie ſum*: &

Ἐπιπόλαιος, ὐ, ὁ ϗ ἡ, *ſuperficiarius*: &

Ἐπιπολαίως, *ſuperficialiter*: ab

ΕΠΙΠΟΛΗ ΣΣ, *in ſuperficie, in ſummitate*: τὸ ἐπιπολῆς, *ipſa ſuperficies*: q. ab ἐπὶ, *ſuprà*, & πέλω, *ſum.*

Ἐπιπολλῶ, *magni* vel *magno*: &

Ἐπιπολύ, adv. *magnâ ex parte, multùm*; ὡς ἐπιπολύ, *plerumque.* Th. πολὺς, *multus.*

Ἐπιπομπεύω, *triumpho, pompam duco*: ex ἐπὶ, & πομπεύω, idem. Th. πέμπω, f. ψω, *mitto.*

Ἐπίπονος, ὐ, ὁ ϗ ἡ, *laborioſus*: hinc

Ἐπιπόνως, *laboriosè*; à πόνος, *labor.* Th. πένομαι, *laboro*: p. m. πέπονα.

Ἐπιπορεύομαι, *proficiſcor, peragro*: f. εὐσομαι, p. ἐπιπεπόρευμαι, ex ἐπὶ & πορεύομαι, quod à πείρω, *tranſeo*: p. m. πέπορα.

Ἐπίπρασκον, imperf. act. verbi πιπράσκω.

Ἐπιπρέπεια, ας, ἡ, *decus*: &

Ἐπιπρεπὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *decorus.* Th. πρέπω, *decorus ſum.*

Ἐπιπρέπω, *decorus ſum in*, vel *ſuper*: ab eod.

Ἐπιπροέηκεν, *inſuper miſit*: 3. ſing. a. 1. act. Att. ab ἐπιπροΐημι, quod ex ἐπὶ, πρὸ, & ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. p. εἶκα. a. 1. ἧκα. & Att. ἔηκα. a. 2. ἦν. a. 2. infin. εἶναι.

Ἐπιπροέμεν, Ion. pro ἐπιπροεῖναι, a. 2. infin. act. ab eod. verbo.

Ἐπιπροϊάλλω, *protendo, foras emitto*: ex ἐπὶ, πρὸ, & ἰάλλω, *mitto*: a. 1 ἴηλα.

Ἐπιπροΐημι, *inſuper mitto.* Vide ἐπιπροέηκεν.

Ἐπίπροσθεν, adv. *antè*: ex πρόσθεν, idem Th. πρὸ, *antè.*

Ἐπιπτέσθαι, a. 2. infin. m. ex ἰφίπτημι, *advolo*: ex ἐπὶ, & ἵπταμαι, *volo*, -as: fut. πτήσομαι. a. 2. m. ἐπτόμην.

Ἔπιπλον, ες, ε, imperf. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπτωχὴ, ῆς, ἡ, *plicatura.* Th. πτύσσω, *plico.*

Ἐπιπωλέομαι, *obambulo, luſtro*: ex ἐπὶ, & πωλέω, idem cum πολέω, *verto.*

Ἐπιῤῥαίνω, *inſpergo.* Th. ῥαίνω, f. ανῶ, idem.

* Ἐπιῤῥαντίζω, *ſuperaſpergo, inſpergo.*

Ἐπιῤῥάπτω, *inſuo*: f. ψω. p. ἐπέῤῥαφα· ex ἐπὶ, & ῥάπτω, *ſuo.*

Ἐπιῤῥάσσω, *irruo, illidor*: ex ἐπὶ, & ῥάσσω, *allido, dejicio*: f. ξω.

Ἐπιῤῥεῖν, *influere.* Th. ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἐπιῤῥεπὴς, ἐος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *propenſus*: ab

Ἐπιῤῥέπω, *vergo, propendeo*: ex ἐπὶ, & ῥέπω, f. ψω, idem.

Ἐπιῤῥέω. Vide ἐπιῤῥεῖν.

Ἐπίῤῥημα, ατος, τὸ, *adverbium*: pars orationis apud gramm. Th. ῥέω, *dico.*

Ἐπιῤῥήσσεσκε, *claudebat, irruebat*: 3. ſing. imperf. Ion. pro ἐπέῤῥασσε, verbi ἐπιῤῥάσσω, *illidor, irruo*: vel ab ἐπαράσσω, idem ex ἐπὶ, & ἀράσσω, vel -τλω, f. ξω, *amputo, tundo*: Sunt qui malint eſſe imperf. Ion. verbi ἐπιῤῥήσσω, *infringo*: ab ἐπὶ, & ῥήσσω, vel -τλω, ſeu ῥήγνυμι, *frango*: f. ξω.

* Ἐπίῤῥινον, *frontale, ornamentum frontis, & aurium naribus impendens.*

Ἐπιῤῥίπτω, *injicio, conjicio*, cum acc. f. ψω. p. ἐπέῤῥιφα. a. 1. ἐπέῤῥιψα. a. 1. part. ἐπιῤῥίψας, αντος. Ex ἐπὶ & ῥίπτω, f. ψω, *projicio.*

Ἐπίῤῥοθος, ὐ, ὁ ϗ ἡ, *qui magnâ animi contentione aliquem juvat, auxiliator*, vel *auxiliatrix*; item *utilis*: ex ἐπὶ, & ῥόθος, *undarum ſtrepitus.*

Ἐπιῤῥώννυω, & ἐπιῤῥωννυμι, *corroboro.* Th. ῥωννύω, idem.

Ἐπιῤῥωσθεὶς, έντος, *confirmatus, corroboratus*, a. 1. part. paſſ. ex ἐπιῤῥώννυμαι, *confirmor*: ab eod.

* Ἐπίσαγμα, ατος, τὸ, *centones qui ſupponuntur clitellis, & ipſæ clitellæ*: ab

Ἐπισάττω, *inſterno.* Th. σάττω, f. ξω, *onero.*

Ἐπισείω, *incutio.* Th. σείω. f. σω. p. εικα.

Ἐπισημαινόμεθα, 1. pl. præſ. ind. paſſ. ab

Ἐπισημαίνω, *indico*: f. ανῶ. p. γκα. Th. σῆμα.

Ἐπίσημος, ὐ, ὁ ϗ ἡ, *inſignis, illuſtris, ſignatus*: ἐπίσημον τ νηὸς, *navis inſigne*: ab eod.

Ἐπίσης, adv. *æquè ac, perindè*: ex ἐπὶ & ἴσος.

Ἐπισιτιεύμενος, f. part. ab Att. fut. ἐπισιτιοῦμαι, *communitèr*, ἐπισιτίσομαι, hinc f. part. ἐπισιτισόμενος, Att. ἐπισιτιούμενος, Ion. versâ diph. ὐ in ευ, fit ἐπισιτιεύμενος, ab

Ἐπισιτίζομαι, *cibaria ſumo*: ab

Ἐπισιτίζω, *cibaria præbeo*: f. ίσω. p. ἐπισεσίτικα. perf. paſſ. ἐπισεσίτισμαι. ex ἐπὶ, & σῖτος, *frumentum.*

Ἐπισιτισμὸς, οῦ, ὁ, *cibaria, cibus, victus*: à perf. paſſ. ſuper. verbi.

Ἐπισ-

Ἐπισκάζω, *claudico*. Th. σκάζω, idem.

Ἐπισκέπτομαι, *invisо, visito* : f. ψομαι. p. pass. ἐπέσκεμμαι, *recensitus sum* : a. 2. ἐπεσκέπην, ης, ῆ, *lustratus fui* : a. 1. m. ἐπισκεψάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ἐπίσκεψαι, άσθω, 2. pl. ἐπίσκεψασθε, *deligite, despicite* : a. 1. m. sub. ἐπισκέψωμαι, ῆ, ῆ). ex ἐπὶ, & σκέπτομαι, *circumspicio, viso*.

● Ἐπισκέπτω, *considero, aspicio*.

Ἐπισκευάζω, f. άσω, p. ακα, *sarcio, instauro, instruo* : ex ἐπὶ, & σκευάζω, *instruo*. Th. σκεῦος, *vas*.

● Ἐπισκευαστὴς, οῦ, ὁ *instaurator*.

Ἐπισκευὴ, ῆς, ἡ, *instauratio, refectio* : ab eod.

Ἐπίσκιψις, εως, ἡ, *visitatio* : acc. ἐπίσκεψιν, ab ἐπισκέπτομαι, quod vide.

Ἐπισκηνόα, *in tabernaculo habito* : f. ώσω. p. ἐπεσκήνωκα, a. 1. ἐπισκήνωσα, a. 1. sub. ἐπεσκηνώσω, ῃς, ῃ· ex ἐπὶ, & σκηνὴ, *tabernaculum*.

Ἐπισκήπτειν, *cum impetu deferri, accusare, obtestari*. Th. σκήπτω, *cum impetu cado*.

Ἐπισκιάζειν, *obumbrare*. Th. σκιὰ, *umbra*.

Ἐπισκόπα, *ut scopum assequaris* : adv. quod à σκοπὸς, *scopus*. Th. σκέπτομαι, *circumspicio*.

Ἐπισκόπει, *considera* : præs. imperat. act. ab

Ἐπισκοπέω, *visitationi vaco, prospicio* : f. ήσω, p. ἐπεσκόπηκα· ex ἐπὶ, & σκοπέω, *contemplor* : *video*. Th. σκέπτομαι, f. ψομαι, *circumspicio, video* : p. ἔσκεμμαι.

Ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ, *visitatio* : ab eod. Th.

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, *EPISCOPUS, inspector, præses* : ab ἐπίσκοπα, præt. m. verbi ἐπισκέπτομαι, *circumspicio*, quod vide.

Ἐπισκοτέω, *obtenebro*. Th. σκότος, *tenebræ*.

Ἐπισκυζωνῦ, *indignantur* : 3. pl. sub. m. verbi ἐπισκύζομαι· ex ἐπὶ, & σκύζομαι, *irritor* : q. à κύων, κυνὸς, *canis*.

Ἐπισκυβίζειν, *Scytharum more largiùs potare* : a. 1. imperat. act. ἐπισκύθισον. a. 1. inf. act. ἐπισκυθίσαι. Th. Σκύθης, ου, ὁ, *Scytha*.

Ἐπισκύνιον, ου, τὸ *supercilium* : ex ἐπὶ, & σκύνιον, *summa palpebra, cilium*.

Ἐπισκώπτω, *irrideo dicteriis*. Th. σκώπτω, *dicteriis utor* : fut. ψω.

Ἐπισμῆ, Ion. pro ἐπισμᾷ, ab ἐπισμάω, idem quod σμάω, *abstergo, detergo*.

Ἐπισμυγερὴ, ῆς, ἡ, *ærumnosa* : ab ἐπὶ, & σμυχω, f. ξω, *vasto, corrumpo*.

● Ἐπισοβέω, -ῶ, f. ήσω, *incedo*.

● Ἔπισος, ου, ὁ, *æqualis*.

Ἐπισπάομαι, ῶμαι, *attrabo* : ἐπισπάσθω, 3. sing. præs. imperat. m. f. ασομαι. a. 1. m. ἐπεσπασάμην, ω, ατο· ex ἐπὶ, & σπάω, *trabo*.

Ἐπισπαστῆρες, ων, οἱ, *cardines ostii* : à præced.

Ἐπίσπαστρον, ου, τὸ, *laqueus, funis: tentorium, velum* quo aliquid ἐπίσπαται, id est, *attrahitur* : ab ἐπισπάομαι, quod vide.

● Ἐπισπάω, -ῶ, *attrabo*.

Ἐπίσπεισις, εως, ἡ, *libatio*. Th. σπένδω, *libo* : f. σπείσω.

Ἐπισπένδειν, *infundere, libare* : ab eod. Th.

Ἐπισπερχὴς, *festinus*. Th. σπέρχω, *urgeo*.

Ἐπισπέρχω, *urgeo* : ab eod. Th.

Ἐπίσπευδε, *propera, urgeo*. Th. σπεύδω, *festino* : fut. σω.

Ἐπίσπῃ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐπίσπω, ἄθεος ἡ ab ἐπὶ & σπῶ, verbo Poët. pro ἕπω, *sequor*.

Ἐπίσπηται, *comitetur* : 3. sing. a. 2. opt. m. à verbo Poët. σπίμαι, pro ἕπομαι. Vide σπεῖο, *sequere* : hinc ἐπισπόμενος, part.

Ἐπισπορὴν, ης, ἡ, *iterata satio* : ab ἐπὶ, & σπείρω, *sero* : f. ερῶ. p. m. ἔσπορα.

● Ἐπισπουδάζω, f. άσω, p. ἐπεσπούδακα, *festino* : hinc

* Ἐπισπουδαστὴς, οῦ, ὁ, *accelerator*.

Ἐπισπώμενος, ου, ον, *attractus* : præs. part. m. ab ἐπισπάομαι, *attrabo*. Th. σπάω, *trabo*.

Ἐπίσωτρα, nom. pl. ab ἐπίσωτρον, ου, τὸ, *canthus* : ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continuâ agitatione conteratur : ex ἐπὶ. & σώτρον, *lignum orbiculare rotæ* : quod à σείω.

Ἔπιστα, Poët. & Dor. pro ἐπίστασαι, *scis, nosti* : 2. sing. præs. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπισταθμεία, ας, ἡ, *diversatio* : ab

Ἐπισταθμεύω, *stativa habeo, diversor* : ab

Ἐπίσταθμος, ου, ὁ, *mansionum curator* : ex σταθμὸς, *stabulum, statio*. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἐπίσταμαι, σαι, ται, *peritus sum, scio* : & in 1. pl. ἐπιστάμεθα, præs. part. ἐπιστάμενος, η, ον, *sciens* : imperf. ἐπιστάμην, & ἠπιστάμην, σο, ατο. f. ἐπιστήσομαι· ex ἐπὶ, & ἵσταμαι vel ἵστημι, *scio* : factâ Epenth. lit. τ.

Ἐπιστάμενος, *sciens* : part. superioris ; item *superstans*. Vide ἐπίστασθαι.

Ἐπισταμένως, *scienter* : adv. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστάντες, *instantes* : nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιστὰς, άντος, verbi ἐφίστημι, *insto* : f. ἐπιστήσω. p. ἐφίστηκα. a. 2. ἐπέστην. a. 2. sub. ἐπιστῶ· ex ἐπὶ, & ἵστημι, *sto*.

Ἐπιστὰς, αντος, a. 2. part. Vide sup.

Ἐπίστασαι, 2. sing. præs. verbi ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπίστασθαι, Ion. pro ἐφίστασθαι *supra stare*. Sic ἐπιστάμενος, Ion. pro ἐφιστάμενος, præs. part. pass. verbi ἐφίστημι, *insto*. quod vide, a. 2. part. med.

Ἐπίστασία, ας, ἡ, *inspectio, animadversio, curatio* : &

Ἐπίστασις, εως, ἡ, idem. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἐπιστατέω, f. ήσω. p. ηκα, *præsum* : ab

Ἐπιστάτης, ου. ὁ, *magister, præfectus* : ab ἐφίστημι, *præficio* : ab eod. Th.

Ἐπίστατο, *noverat* : 3. sing. imperf. verbi ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστατῆντες, nom. pl. part. præs. verbi ἐπιστατέω, *præsum, præfectus sum* : ab ἐπὶ & ἵστημι, *sto*.

Ἐπίστεαται, Ion. pro ἐπίστανται, 3. pl. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστεῖλαι, *scribere* : a. 1. inf. act. ab

Ἐπιστέλλω, *mitto* : fut. ἐπιστελῶ, p. ἐπέσταλκα, a. 1. ἐπέστειλα. p. m. ἐπίστολα· ex ἐπὶ, & στέλλω, *mitto*.

Ἐπιστεύετο, 3. sing. imperf. pass. verbi πιστεύω, *credo* : f. ευσω, quod à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Ἐπιστεύθη, *commissum erat* : 3. sing. a. 1. pass. ab eod. verbo.

Ἐπιστη-

Ἐπιστρὶς, ίος, ῖς, ὁ ἡ ἰ, *coronatus*; ab
Ἐπιστέφω, *corono*. Th. στέφω, idem, f. ψω.
Ἐπισταίην) *sciant*: Ion. pro ἐπίσαν). Vide ἐπίσαμαι.
Ἐπίστη, *scit*: Att. pro ἐπίστασαι, 2. sing. præs. ind. ab eod
Ἐπίστηθι, ητω, *insta*: a. 2. imperat. ab ἐφίστημι, *instо*, quod vide, vel ἐπιστάντες.
* Ἐπιστηθίομαι, *pectori alicujus incumbo*.
Ἐπιστήμαις, dat. pl. ab
Ἐπιστήμη, ης, ἡ, *scientia, peritia, ars*: ab ἐπίσαμαι, *scio*. Th. ἴστημι, idem.
Ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, *scientiâ præditus*; ab eod. verbo & Th.
Ἐπιστῆναι, *instare*: a. 2. inf. ab ἐφίστημι, *superstо, incumbo*. Th. ἵστημι, *stо*.
Ἐπιστηρίζω, *confirmo*: f. ίξω & ιῶ. Att. pro ἐπεστήριχα: a. 1. ἐπιστήριξα· ex ἐπί, & στηρίζω, *firmitèr statuo*.
Ἐπίστησαι, *scies*: 2. sing. f. 1. m. ab ἐπίσαμαι, quod vide.
Ἐπίστιον, Ion. pro ἐφέστιον, *domicilium*: &
Ἐπίστιος, Ion. pro ἐφέστιος, *domesticus, incola*: ab ἐπί, & ἑστία, *focus, lar*.
Ἐπισχεδίασκεν, Ion. pro ἐπεσχεδίαζον, seu ἐπεσχεδίασον, imperf. act. verbi ἐπισχεδιάω, pro ἐπισχεδιάζω, *irrideo, contumeliâ afficio*: ex ἐπί & σχέδιος, ος.
Ἐπισκολάδην, adv. *ornatè, succinctè*; ex ἐπί & σκέλλω, *mitto*; item *orno*; f. σκελῶ. p. ἔσκαλκα. a. 1. ἐσκειλα. p. m. ἐσκελα.
* Ἐπισκολάζω, f. άσω, p. ἐπεσκόλακα, *infero, cumulo*.
Ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ, *EPISTOLA*: ab ejusd. verbi præt. m.
Ἐπιστολικὸς, ὴ, *epistolaris*: à præced.
Ἐπισκομίζω, *os obturo*: f. ίσω. p. ἐπισκόμικα. ex ἐπί, & σκόμα, ος, *oris*.
Ἐπισκόμιον, ου, τὸ, *EPISTOMIUM*: ab eod.
Ἐπισστρατεύω, *expeditionem suscipio adversus*: ex ἐπί, & στρατεύω, *exercitum educo*. Th. στρατὸς, *exercitus*.
Ἐπιστρατιὴ, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιστρατεία, *militaris expeditio adversus aliquem*: à præced.
Ἐπισταφεὶς, εῖσα, ἐν, in gen. ἐπισταφέντος, a. 2. part. pass. ab ἐπιστρέφω, *converto*. Th. στρέφω, *verto*: f. ψω. p. ἔστροφα. a. 2. ἔστραφον. p. m. ἔστροφα.
Ἐπίστρεφε, præs. imperat. act. &
Ἐπιστρέφε). 3. sing. præs. pass. ab ἐπιστρέφω.
Ἐπιστρεφέως, Ion. & Poët. *accuratè, fraudulenter*: adv. ab
Ἐπιστρέφω, *converto*: f. ψω. p. ἐπέστροφα. a. 1. ἐπέστρεψα, a. 1. imperat. ἐπίστρεφον, άτω. a, 1. sub. ἐπιστρέψω, ης, η. a. 1. inf. ἐπιστρέψαι. a. 1. part. act. ἐπιστρέψας, αντος. a. 2. pass. ἐπεστράφην, ης, η, *converti me*: a. 2. imperat. pass. ἐπιστράφητι, ήτω. a. 2. sub. ἐπιστραφῶ, a. 2. part. pass. ἐπιστραφεὶς, έντος, p. m. ἐπέστροφα. Th. στρίφω, *verto*.
Ἐπιστρέψαι, a. 1. inf. act. ab eod. verbo & Th.
Ἐπιστρέψαντα, *advertentem*; acc. sing. a. 1. part. act. ejusd. verbi.
Ἐπιστροφάδην, adv. *huc illuc se convertendo, fortiter*: &
Ἐπιστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio*: à præt. m. ἐπέστροφα. verbi ἐπιστρέφω, quod vide.
Ἐπίστροφος, ος, ὁ ἡ ὀ, *qui versatur inter*; item *flexuosus*: à præced.
Ἐπισφαιρώνυω, *insterno*: ex ἐπὶ, & σφαιρώνυω, *sterno*; fut. σφώσω. a. 1. ἔσφωσα. Th. σορέω, *sterno*.
Ἐπίσω, *sciebas*: per contract. pro ἐπίσαο, Ion. ex ἐπίσασο. 2. sing. imperf. ἐπισάμην, σο. ab ἐπίσαμαι, *scio*. Th. ἵστημι.
Ἐπισώσαντο, *pacti sunt*: 3. pl. a. 1. m. verbi πισόω, *fidem exigo*: quod à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.
Ἐπισυναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab
Ἐπισυνάγω, *congrego, cogo*: f. ἐπισυνάξω. p. ἐπισυνῆχα, a. 1. ἐπισυνῆξα. a. 1. inf. ἐπισυνάξαι. a. 2. act. ἐπισυναγαγον. a. 2. inf. ἐπισυναγαγεῖν. part. pass. ἐπισυνῆγμαι. perf. part. pass. ἐπισυνηγμένος, η, ον. a. 1. pass. ἐπισυνήχθην. a. 1. part. pass. ἐπισυναχθεὶς, εῖσα, έν· ex ἐπὶ, σὺν, & ἄγω, *ago*.
Ἐπισυναγωγὴ, ῆς, ἡ, *congregatio*: à præced.
Ἐπισυναπτω, *coagmento, conjugo*; ex ἐπί, & συνάπτω, idem. Th. ἅπτω, *necto*.
Ἐπισυναχθεισῶν, gen. pl. f. g. ab ἐπισυναχθεὶσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. ab ἐπισυνάγω, *cogo*, quod vide.
* Ἐπισυνέχω, *contineo, apto*: undè
* Ἐπισυνέχοντες, part. *ducentes*, vel *habentes* uxores alienigenas: ap. l. 3. Esdræ, ix. 17.
Ἐπισυνηγμένη, perf. part. pass. f. g. ab eod.
Ἐπισυνίσαμαι, *conspiro, insurgo in aliquem*: vide ἐπισύστασις.
Ἐπισυντρέχω, *simul occurro*: ex ἐπὶ, σὺν, & τρέχω, *curro*: f. θρέξω, a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.
Ἐπισύρω, *traho post me*; item *ambage verborum, rem de quâ agitur, implicare, neque cardinem causæ attingere*. Th. σύρω, *traho*.
Ἐπισύστασις, εως, ἡ, *coitio, agmen*: ex ἐπὶ, & συνίστημι, *consto*; *ad defectionem solicito*. Th. ἵστημι.
* Ἐπισυρρίφω, f. ψω, *convoco*.
* Ἐπισφαγήσαται, 3. sing. f. 2. pass. Vide
* Ἐπισφάζω, seu -σφάττω, *jugulo, macto*, f. ξω. a. 2. -ἔσφαγον, pass. -φάγην.
Ἐπισφαλὴς, ές, ὁ ἡ ἰ, *periculosus, lubricus*: ex ἐπὶ, & σφάλλω, *supplanto*.
* Ἐπισφαλῶς, adv. *periculosè*.
* Ἐπισφραγίζω, f. ίσω, *insignio, sigillo*.
Ἐπισφύριον, ου, τὸ, *fibula ocreæ*: ex ἐπὶ, *suprà*, & σφυρὸν, *malleolus pedis*. Th. σφύρα, *malleus*.
Ἐπίσχε, *cohibe*: præs. imperat. act. ab ἐπίσχω, q. ab ἴσχω, pro ἔχω, *habeo*.
Ἐπισχέειν, Ion. pro ἐπίσχειν, a. 1. inf. Vide in ἐπίσχεο.
Ἐπίσχεο. Ion. pro ἐπίσχου, a. 2. imperat. m. ἐπίσχες, a. 2. imperat. act. (q. à σχῆμι) ἐπισχόμενος. a. 2. part. m. ἐπισχών, a. 2. part. act. ἐπισχεῖν, a. 2. inf. act. ab eod, verbo & Th.
Ἐπισχερὼ, adv. *deinceps, ordine*: ab ἐπίσχω, idem quod ἐπέχω, *inhibeo*. Th. ἔχω, *habeo*.
Ἐπισχόμενος, *tenens*: a. 2. part. m. Vide ἐπίσχεο.
Ἐπισχύω, *invalesco, magis ac magis vireo*: imperf. ἐπίσχυον, ες, η. f. ύσω. p. ἐπίσχυκα

a. 1. ἐπίσχυσα · ex ἐπὶ, & ἰσχύω, *valeo*. Th. ἰσχὺς.

Ἐπιχὼν, *adhibens* : a. 2. part. act. ab ἐπέχω. Th. ἔχω, *habeo* : f. ἕξω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. imperf. εἶχον.

Ἐπισωρεύω, *coacervo* : f. εύσω, p. ἐπισεσώρευκα. ex ἐπὶ, & σωρεύω, *cumulo*. Th. σωρὸς *acervus*.

Ἐπιταγὴ, ης, ἡ, *imperium, præceptum*: ab ἐπιτάσσω, *impero*, quod vide.

Ἐπίταγμα, ατος, τὸ, *ſubſidiaria cohors* ; item *mandatum* : ab eod.

Ἐπίταδες, Ion. pro ἐπίτηδες, adv. ab ἐπιτηδὴς, *idoneus*.

* Ἐπιταχὴρ, ὑρος, ὁ, *perfectus* : &

Ἐπιταχὸς, *imperatus* : ab ἐπιτάσσω, q. v.

Ἐπιτέμνειν, Ion. pro ἐπιτέμνειν, *incidere*. Th. τίμνω, *ſeco*.

Ἐπίταξις, εως, ἡ, *imperatum, juſſum* : ab ἐπιτάσσω, quod vide.

Ἐπιταράττω, *interturbo, interpello*. Th. ταράττω, -ασσω, *turbo* : f. ξω.

Ἐπιτάρροθος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *adjutor* : pro ἐπίῤῥοθος, idem ac ἐπὶ, & ῥόθος, *undarum ſtrepitus*.

* Ἐπίτασις, εως, ἡ, *intentio, vehementia*.

Ἐπιτάσσω, vel -τλω, *colloco, impero* : f. ξω, præſ. part. ἐπιτάσσων, οντος · ex ἐπὶ, & τάσσω, *ordino* : f. ξω. p. τέταχα, a. 1. ἔταξα, p. m. τέταγα, undè ἐπιταγὴ. ſuprà.

Ἐπιτάφιος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *funebris* : ex ἐπὶ, & θάπλω, *ſepelio* : a. 2. ἔταφον.

Ἐπιταχύνω, *accelero* : à ταχύνω, idem. f. υνῶ. Th. ταχὺς, *celer*.

Ἐπιτεῖλαι, a. 1. inf. act.

Ἐπιτείλας, *qui juſſit* : a. 1. part. act. &

Ἐπίτειλον, a. 1. imperat. act. ab ἐπιτέλλω, *mando, jubeo*. Th. τέλλω, inuſ.

Ἐπιτείνω, *intendo, contendo* : ex ἐπὶ, & τείνω, *tendo* : fut. νῶ, p. ἐπιτέτακα.

Ἐπιτειχίζω, *muro cingo, excitato muro oppugno* : ex ἐπὶ, & τειχίζω, *murum ſtruo* : f. ίσω. Th. τεῖχος, *murus*.

Ἐπιτείχισμα, ατος, τὸ, *propugnaculum adverſus aliquem* : à præced.

* Ἐπιτέκα, acc. ab ἐπίτεξ, q. v.

Ἐπιτελεσθέντα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. à perf. paſſ. ἐπιτετέλεσμαι, a. 1. paſſ. ἐπετελέσθην, ab

Ἐπιτελέω, ῶ, έεις, εῖς, *perago, exequor* : fut. έσω, a. 1. ἐπετέλεσα, *abſolvi* : ex ἐπὶ, & τέλος.

Ἐπιτελὴς, έος, -ῆς, ὁ ϗ ἡ *abſolutus, perfectus*. Vide ἐπιτελέω.

Ἐπιτέλλε, Ion. pro ἐπιτέλλου, præſ. imperat. paſſ. ab

Ἐπιτέλλομαι, ῃ, εῖ, *exorior* : & Poët. pro ἐντέλλομαι, *impero*. Hinc

Ἐπιτελλομενάων. *excrientium* : gen. pl. Æol. part. præſ. f. g. pro ἐπιτελλομένων. Th. τέλλω, inuſ.

* Ἐπιτέμνω, *diſſeco* : ἢ τέμνω, *ſeco*.

Ἐπίτεξ, κος, ἡ, pro ἐπίτοκος, *partui vicina* : ex ἐπὶ, & τίκτω, *pario* : f. τέξομαι. p. med. τέτοκα.

Ἐπιτερπέστερον, *jucundius* : comp. ab

Ἐπιτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ *jucundus*. Th. τέρπω, *delecto* : f. ψω.

Ἐπιτέρπομαι, *oblector* : ab eod. Th.

Ἐπιτερπόμενος, præſ. part. præced.

Ἐπιτέτατται, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐπιτείνω, *intendo, contendo*. Th. τείνω, *tendo*.

Ἐπιτέτραπται, *commiſſum eſt* : 3. ſing. p. paſſ. &

Ἐπιτετράφαται, Ion. pro ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. ἐπιτέτραμμαι, verbi ἐπιτρέπω, *committere curæ alicujus*. Th. τρέπω, *verto* : f. ψω, p. φα, p. m. τέτροπα.

Ἐπιτήδεια, & Ion. ἐπιτηδία, *apta* : nom. pl. n. g. ab

Ἐπιτήδειος, ὑ, *idoneus, commodus, opportunus*. Th. ἐπιτηδὴς, idem.

Ἐπίτηδες, Ion. adv. *de induſtriâ* : ab ἐπιτηδὴς.

Ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, *ſtudium, inſtitutum* : ab

Ἐπιτηδείω, εις, ει, *datâ operâ aliquid facio operam do* : f. εύσω. a. 1. ἐπιτήδευσα, quod &

Ἐπιτηδέως, *accuratè* : Ion. pro ἐπιτηδείως · ex ἐπιτήδεις, *aptus* : ab

ΕΠΙΤΗΔΗΣ, έος, ὁ ϗ ἡ, *idoneus, aptus*.

Ἐπιτήκειν, *liquefactum infundere*. Th. τήκω, *liquefacio*.

Ἐπιτηρέω, *conſervo*. Th. τηρέω, *ſervo* : f. ήσω,

Ἐπιτηρήσας, a. 1. part. act. ſuperioris verbi.

Ἐπιτιθέασι, Ion. pro ἐπιτιθεῖσι, 3. pl. præſ. ind. act. &

Ἐπιτίθει pro ἐπιτίθετι, præſ. imperat. ab

Ἐπιτίθημι. *impono* : ἐπιτίθει, præſ. imperat. act. pro ἐπίτιθετι, qu. ab ἐπιτιθέω, fut. ἐπιθήσω. p. ἐπιτέθεικα, a. 1. ἐπέθηκα, a. 2. ἐπέθην, a. 2. imperat. ἐπέθες, άτω, a. 1. paſſ. ἐπετέθην, a. 1. ſub. paſſ. ἐπιτεθῶ, ῆς, ῆ, f. m. ἐπιθήσομαι, ῃ, εῖαι. a. 2. m. ἐπεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, *pono*.

Ἐπιτιθῇς, ῇ. præſ. ſub. act. Vide ſup.

Ἐπιτιμᾷ, 3. ſing. præſ. ind. &

Ἐπιτιμᾷῃς, 2. ſing. ſub. præſ. ab

Ἐπιτιμάω, ῶ, *pretium augeo* : item *objurgo* : cum dat. imperf. ἐπετίμαον, ων, f. ήσω. p. ἐπιτετίμηκα. a. 1. ἐπετίμησα, a. 1. imperat. act. ἐπιτίμησον, άτω, a. 1. opt. ἐπιτιμήσαιμι, αις, αι. ex ἐπὶ & τίω, *honoro*.

Ἐπιτιμήσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt act. præced.

Ἐπιτιμήσεσι, dat. pl. ab

Ἐπιτίμησις εως, ἡ, *increpatio* : &

Ἐπιτιμία, ας, ἡ, idem : &

Ἐπιτίμιον, *mulcta, pœna* : ab ἐπιτιμάω, q. v.

Ἐπιτιμῶνται, *reprehenduntur* : 3. pl. præſ. paſſ. &

Ἐπιτιμῶντας, acc. pl. part. præſ. ab eod.

Ἐπιτίτθιος, ὑ, idem ac ὑποτίτθιος, *lacteus*. Th. τιτθὸς, *mamma*.

Ἐπιτοαυτὸ, vel diviſum ἐπὶ τὸ αὐτὸ, adv. *eodem loco, ſimul, adhæc*. Th. αὐτὸς, ὴ, ὸ, *ipſe*.

Ἐπίτοκος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *partui propinqua*. Th. τίκτω, *pario* : p. m. τέτοκα.

Ἐπιτολὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐντολὴ, *mandatum*. Th. τέλλω, *mando*.

Ἐπιτολμᾶν, *ſuſtinere* : præſ. inf. act. ab

Ἐπιτολμάω, *audeo* : f. ήσω. Th. τόλμα, *audacia*.

Ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, *amputatio*, EPITOME, *compendium*. Th. τέμνω, *ſeco* : p. m. τέτομα.

Ἐπιτοξάζομαι, *in aliquem arcum intendo* : ex ἐπὶ & τοξάζομαι, idem Th. τόξον, *arcus*.

* Ἐπι-

* Ἐπιτοπολὺ, adv. *ut plurimum*, ex ἐπὶ & πολύς.

Ἐπιτόσσαις, ſi codex ſanus: part. a. 1. act. ab ἐπιπετόω, f. όσω. a. 1. ἐπιπέτοσα. a. 1. part. ἐπιπετόσας, Æol. gem. σ, & per Sync. ἐπίλοσσαις. Vide πετῶν. Vel eſt a. 1. part. act. Æol. formatum ab ἐπιτοπίζω, fut. ίσω, a. 1. part. ἐπιτοπίσας, & Æol. & Poët. ἐπιτοπίσσαις, & per Sync. ἐπιτόσσαις, ἐπιτοπίζειν, *alicubi in aliquem incidere, eumque nanciſci.*

Ἐπιτρεπτέα, *permittendum*: verbale ab

Ἐπιτρέπω, *permitto, committo*: f. ψω, p. ἐπιτέτρεφα, a. 1. ἐπέτρεψα, perf. paſſ. ἐπιτέτραμμαι, ψαι, πται, a. 2. paſſ. ἐπετράπην, p. m. ἐπιτέτροπα. Th. τρέπω, *verto.*

Ἐπίτρεψον, άτω, a. 1. imperat. act. &

Ἐπιτρέψοντι, *permittent*: Dor. pro ἐπιτρέψασι, 3. pl. f. act. verbi ἐπιτρέπω.

* Ἐπιτρέχω, f. δραμοῦμαι, a. 2. ἐπέδραμον, *accurro, incurro*; Th. τρέχω.

Ἐπιτρίβω, *attero, offligo*. Th. τρίβω, *tero*: f. ψω. p. φα.

Ἐπίτριψις, εως, ἡ, expon. *fluctus*. Pſal. xcii. à præced.

Ἐπιτροπαίη βασιληΐη, *regnum alicui commiſſum, ut ab eo adminiſtretur, quamdiu quis in ejus tutelâ manet*: ab ἐπιτρέπω.

* Ἐπιτροπεύω, f. εύσω, *procurationem feſtino.*

Ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, *procuratio, tutela*: à p. m. ejuſd. verbi.

Ἐπίτροπος, ὁ, *procurator, tutor*: ab eod.

Ἐπίτροχάδην, adv. *ſuccinctè, maturè*: à τροχάω, *curro, feſtino*. Th. τρέχω, *idem.*

Ἐπιτυγχάνοις, 2. ſing. præſ. opt. act. ab

Ἐπιτυγχάνω, *aſſequor*: a. 2. ἐπέτυχον, ες, ε, ex ἐπὶ, & τυγχάνω, *adipiſcor*: f. τεύξομαι, p. τέτευχα.

Ἐπιτυμβίδιος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, *criſtata*: Epith. quod alaudis criſtatis tribuitur: ex ἐπὶ, & τύμβος, *tumulus*: vel quod ut plurimùm circa buſta verſantur, vel quod veluti τύμβον in capite ferant.

Ἐπιτυχεῖν τινὶ, *incidere in aliquid & invenire*: a. 2. inf. verbi ἐπιτυγχάνω.

* Ἐπιτυχία, ίας, ἡ, *felix ſucceſſus.*

Ἐπιτυχὼν, όντος, *quilibet, vilis*: a. 2. part. act. ab eod.

Ἐπιφαίνω, & -ομαι, *appareo*: præſ. imperat. ἐπίφηνε. f. ἐπιφανῶ. p. ἐπιπέφαγκα. a. 1. ἐπέφηνα. p. paſſ. ἐπιπέφασμαι, & Att. ἐπιπέφασμαι. a. 2. paſſ. ἐπεφάνην, ης, η, ex ἐπὶ, & φαίνω, *oſtendo.*

Ἐπιφᾶναι, a. 1. inf. præced.

Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, *apparentia, ſuperficies*: ab ἐπιφανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὁ, *illuſtris*: quod &

Ἐπιφανὲς, a. 2. part. paſſ. ab ἐπιφαίνω, q. v.

Ἐπιφανὴς, *illuſtris*: vide ἐπιφάνεια.

Ἐπιφαύω, *illuceſco*: f. ἐπιφαύσω, & -ομαι à φαύω, Æol. pro φάω, *luceo.*

Ἐπιφέροισα, *afferens*: Dor. pro ἐπιφέρουσα, præſ. part. f. g. ab ἐπιφέρω.

* Ἐπιφέρομαι, paſſ. *incumbo, irruo.*

Ἐπιφέρω, εις, ει, *infero, objicio*: imperf. ἐπέφερον, ες, ε, f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον. a. 2. inf. ἐπενεγκεῖν. Th. φέρω, *fero.*

Ἐπιφημίζεσθαι, *malè ominari*: quod à φημίζω, *divulgo.* Th. φάω, *dico.*

Ἐπιφθὰς, *prævient*: a. 2. part. act. ex ἐπὶ & φθάνω, f. φθάσω, *prævenio*: p. ἔφθακα. a. 2. ἔφθην. qu. φθῆμι.

Ἐπίφθονος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, *invidioſus.*

Ἐπιφθύσδοισα, Dor. pro ἐπιφθύζουσα, præſ. part. f. g. ab ἐπιφθύζω, idem quod ἐπιπτύω, *inſpuo, veneficarum more.* Th. πτύω, *ſpuo.*

Ἐπιφλέγω, *ſplendeo, refulgeo*: idem quod φλέγω, *incendo*: ſed Metaph. *illuſtro.*

Ἐπφορὰ, ᾶς, ἡ, *impetus, impreſſio.* Th. φέρω, *fero.*

Ἐπιφορέω, -ρῶ, Ion. id. qu. ἐπιφέρω, *infero.*

Ἐπιφορήμαΐα, ων, τὰ, *bellaria*: à præced.

Ἐπίφορος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, *commodus, pronus*; item *uterum ferens*: Th. φέρω.

Ἐπιφράζομαι, *intelligo, conſidero*: ab ἐπιφράζω, *indico, moneo, differo, declaro.* Th. φράζω, *dico*: a. 2. ἐφραδον.

Ἐπίφρονα, acc. ſing. ab ἐπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, *prudens*: ab ἐπὶ, & φρὴν, *mens.*

Ἐπιφροσύνη, ης, ἡ, *prudentia*: ab eod.

Ἐπιφροσύνῃσι, ejuſd. dat. pl. Ion.

Ἐπιφυὰς, άδος, ἡ, *propago*: & in pl. ἐπιφυάδες. &

Ἐπιφυέσθω, *accreſcat, adhæreat*: 3. ſing. imperat. præſ. ab

Ἐπιφύομαι, *adnaſcor, accreſco.* Th. φύω, *gigno.*

Ἐπιφὺς, ῦσα, ὺν, præſ. part. act. ab ἐπίφυμι, *adnaſcor*: ab eod.

Ἐπιφωνέω, *acclamo*: imperf. ἐπιφώνεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει. f. ήσω. p. ἐπιπεφώνηκα. p. paſſ. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, *vox.*

Ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, *exclamatio*: à præced.

Ἐπιφώνησις, εως, ἡ, *acclamatio*: dat. ἐπιφωνήσει. ab eodem verbo.

Ἐπιφώσκω, *illuceſco*; imperf. ἐπέφωσκον, ες, ε. Th. φάω, *luceo*: undè φάος, & contractè φῶς, *lux.*

Ἐπιχαίρω, *gaudeo*; item *inſulto*. Th. χαίρω, *gaudeo*: f. χαρήσομαι, a. 2. paſſ. ἐχάρην.

Ἐπιχαλάω, *laxo*. Th. χαλάω, idem. f. άσω.

Ἐπίχαλκος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, *æreus, æratus*. Th. χαλκός.

Ἐπιχαράττω, *inſculpo*. Th. χαράττω, vel -σσω, idem. f. ξω.

Ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, *ludibrium, irriſio*: à χάρμα, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo.*

Ἐπιχείρει, *aggredere*: præſ. imperat. ab

Ἐπιχειρέω, -ῶ, *aggredior*: imperf. ἐπεχείρεον, -ουν, *conabar*: f. ήσω. p. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα. ex ἐπὶ, & χεὶρ, *manus.*

Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, *argumentum*: &

Ἐπιχείρησις, εως, ἡ, idem: & *aggreſſio, conatus, conſpiratio*: ab eod. verbo & Th.

Ἐπιχειροτονέω, *ſciſco, decerno, ſuffragia fero*: ex ἐπὶ. & χειροτονέω, idem, f. ήσω· quod à χεὶρ, *manus*. & Th. τείνω, *tendo*: f. τενῶ. p. τέτακα.

Ἐπιχέω, *infundo*: vide ſuprà ἐγχέω.

Ἐπιχθόνιοι, *terreſtres, in terris verſantes*: gen. pl. ἐπιχθονίων, dat. pl. Ion. ἐπιχθονίοισι, & in f. g. ἐπιχθονίῃσι, pro ἐπιχθονίαις. ex ἐπὶ, & χθὼν, *terra.*

Ἐπιχολώτατος, η, ον, *amariſſimus, a, um*: à χολὴ, *bilis.*

Ἐπιχορηγέω, *ſuppedito, ſubminiſtro*: f. ήσω. p. ἐπικεχορήγηκα, a. 1. ἐπιχορήγησα· ex

ἐπὶ,

ἐπὶ, & χορηγὸς, *dux chori*: quod ex χορὸς, *cœtus saltantium*, & ἄγω, *duco*.

Ἐπιχαρμγία, ας, ἡ, *suppeditatio*: ab iisd.

Ἐπιχρέας, *vehementi cum impetu adorior*: ex ἐπὶ, & χρέω, f. ήσω, p. ηκα, *commodo, invado furiosè*.

Ἐπιχρεώμενος, Ion. pro ἐπιχρώμενος, *familiaris, necessarius*: ex ἐπὶ, & χράομαι, *utor*. Th. χράω, idem.

Ἐπιχρίω, *illino*: f. ίσω. p. ἐπικέχρικα. a. 1. ἐπέχρισα. ex ἐπὶ, & χρίω, *unguo*.

Ἐπίχρυσος, ος, ὁ ἡ ἡ, *inauratus*. Th. χρυσός.

Ἐπιχύω, *infundo*: hinc

Ἐπίχυσις, εως, ἡ, *infusio, libatio*.

Ἐπιχωρέω, f. ήσω, *cedo, concedo*, ἐὰν ἐπιχωρήθῃ, *si concederetur*.

Ἐπιχώρησις, εως, ἡ, *permissio*: Esd. iii. 7.

Ἐπιχώρια, *familiaria*: nom. pl. n. g. ab

Ἐπιχώριος, ος, ὁ ἡ ἡ, *indigena, patrius*: ab ἐπὶ & χωρὸς, *locus*.

Ἐπιψάλλω, *supersallo*.

Ἐπιψαύων, præs. part. ab ἐπιψαύω, *contingo*: quod à ψαύω, idem quod ψάω, *tango*.

Ἐπιψεκάζω, *irroro, instillo*: ex ἐπὶ, & ψεκάζω, *roro, stillo*: quod à ψακὰς, idem quod Th. ψακὰς, ἁδος, *ros*.

Ἐπιψηφίζειν τινὶ, *allicui suffragari*: à ψηφίζω. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus*.

Ἐπιὼν, όντος, *instans, insequens*: a. 2. part. ab ἔπειμι, *aggredior*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐπλάγην, *stupui*, de animi consternatione: sed de ictu corporis dicitur, ἐπλήγην, a. 2. ind. pass. verbi πλήσσω, vel -τλω, *ferio*: f. ξω. a. 2. ἔπλαγον.

Ἐπλαγχθην, *aberravi*: pro ἐπλάχθην, ut quidam volunt, a. 1. ind. pass. verbi πλάζω, *errare facio*: f. πλάγξω. a. 1. ἔπλαγξα.

Ἐπλανᾶτο, 3. sing. imperf. verbi πλανάομαι, *erro*. Th. πλάνη, *error*.

Ἔπλαξε, *finxit*: Dor. pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. &

Ἔπλασ', pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. &

Ἐπλάσθην, a. 1. ind. pass. verbi πλάσσω, vel -τλω, *fingo, formo*: f. πλάσω. p. πέπλακα.

Ἔπλει, *navigabat*: 3. sing. imperf. verbi πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Ἔπλεν, per Sync. pro ἔπιλεν, 3. sing. imperf. verbi πέλω, *sum*.

Ἔπλεο, *eras*: 2. sing. imperf. ab ἐπελόμην, ἐπέλω, Ion. ἐπέλεο, & per Sync. ἔπλεο, & ἔπλω, Dor. ἐπλευ. à πέλομαι, *sum*. Th. πέλω.

Ἔπλεον, imperf. act. à πλέω, *navigo*.

Ἐπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πλεονάζω, *plus habeo, abundo*: f. άσω. Th. πολὺς, *multus*: comp. πλείων & πλέων, *amplior*.

Ἔπλετ', pro ἔπλετο, & hoc per Syncop. pro ἐπέλετο, 3. sing. imperf. à πέλομαι, *sum*: vide ἔπλεο,

Ἔπλευ, Dor. per Sync. pro ἐπέλω, ab eod.

Ἐπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. act. *navigavimus*: à πλέω, *navigo*: f. εύσω.

Ἐπλήγην, *cæsus sum*: a. 2. pass. ind. verbi πλήσσω, vel -τλω, *ferio*: f. ξω. a. 2. ἔπλαγον, vide ἐπλάγην.

Ἐπλήθην, a. 1. ind. pass. à πίμπλημι, *impleo*: f. πλήσω. p. pass. πέπλημαι. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπληθύνθην, *crevi*: a. 1. ind. pass. à πληθύνω, *multiplico, cresco*: f. υνῶ. p. πεπλήθυγκα. a. 1. ἐπλήθυνα. p. pass. πεπλήθυμμαι. a. 1. opt. pass. πληθυνθείην. à πλήθω, *impleo*: ab eod. Th.

Ἔπληντε, *impleverant*: pro ἐπέπλητο, 3. pl. pluſq. p. pass. verbi πίμπλημι, *impleo*: f. πλήσω. Alii malunt esse imp. pass. verbi πλῆμι, *impleo*, imperf. ἐπλημην, σο, το, *implebat*. Th. πλέος, *plenus*.

Ἔπληξε, *stupefecit*: a. 1. ind. act. à πλήσσω, -σαω. f. ξω. a. 2. ἔπλαγον, a. 1. ἔπληξα.

Ἐπληρώθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi πληρόω, *impleo*: &

Ἔπλησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πλήθω, *impleo*: f. ήσω. p. πέπληκα. a. 1. ἔπλησα, ας, ε. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπλήσθην, ης, ἡ, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo & Th.

Ἔπλετο, *implebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi πλῆμι· vel pluſq. p. per Sync. pro ἐπέπλητο, à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος.

Ἐπλούτησα, ας, ε, *dives evasi*, a. 1. ind. act. à πλουτέω, f. ήσω, p. πεπλούτηκα. Th. πλοῦτος, *divitiæ*.

Ἔπνευσα, *spiravi*, a. 1. ind. act. à πνέω, *spiro*: f. πνεύσω.

Ἔπνιγε, 3. sing. imperf. act. &

Ἐπνίγη, *suffocatus est*: 3. sing. a. 2. pass. à πνίγω, *suffoco*: f. ξω, p. πέπνιχα, a. 1. ἔπνιξα, a. 2. ἔπνιγον.

Ἐπνύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. tanquam à πνύω, idem cum πνέω, *flo, spiro*: f. εύσω.

Ἐπόδια, ων, τὰ, Ion. pro ἐφόδια, *viaticum, commeatus*, &

Ἐποδιάζειν, Ion. pro ἐροδιάζειν, *viaticum alicui præbere*: ex ἐπὶ, & ὁδὸς, *via*.

Ἐποδύρομαι, *defleo*: ab ὀδύρομαι, f. οῦμαι, *ploro*.

Ἐπόζω, f. έσω vel ήσω· ab ὀζέω, ἐποζέσει, *computrescit*. Exod. vii.

Ἐπόθεσα, ας, ε, *desideravi*: dicitur & ἐπόθησα, ας, &

Ἐπόθησεν, 3. sing. a. 1. act. à ποθέω, *desidero, amo*: f. ήσω. Th. πόθος, *desiderium*.

Ἐποίει, 3. sing. imperf. &

Ἐποίησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio*: f. ήσω.

Ἐποικοδομέω, *ædifico, superstruo*: & indè

Ἐποικοδομηθέντες, *ædificati*, nom. pl. a. 1. part. pass. ab ἐπὶ, & οἰκοδομέω, *ædifico*: f. ήσω, p. ᾠκοδόμηκα, a. 1. pass. ᾠκοδομήθην, ab οἶκος, *domus*, & δέμω, *struo*: p. m. δέδομα.

Ἔποικος, ος, ὁ ἡ ἡ, *advena*. Th. οἶκος, *domus*.

Ἐποίμανε, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, *pasco*: quod vide.

Ἐποῖσα, *intulisse*: a. 1. inf. act. &

Ἐποίσει, *inferet*, f. 1. act. &

Ἐποισθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. &

Ἐποιστέον, verbale, *inferendum*: ab ἐπιφέρω, *infero*: f. ἐποίσω, ab inus. ἐποίω. Th. φέρω.

Ἐποίχεο, *accede*, Ion. pro ἐποίχου, præs. imperat. m. ab

Ἐποίχομαι, *eo adversum, adeo, irruo*: imperf.

perf. ἐπῳχόμην, υ, ἔλε. f. ήσομαι. p. ἐπῴχημαι· ex ἐπὶ, & οἴχομαι, *abeo*.

Ἐποιχόμενος, præſ. part. paſſ. præced..

Ἐποκέλλω, *impingo, illido*: f. ἐποκελῶ, a. 1. ἐπώκειλα. p. ἐπώκελκα. ex ἐπὶ & ὀκέλλω, idem quod κέλλω, *appello, applico*.

Ἐποκίξατο, vide in ποκίξατο.

Ἐπολιτεύοντο, 3. pl. imperf. paſſ. à πολιτεύομαι, *adminiſtro*: f. εύσομαι. Th. πόλις, *urbs*.

Ἐπομβρία, ας, ἡ, *imbrium copia*. Th. ὄμβρος.

Ἕπομαι, *ſequor*: f. ἕψομαι, imperf. vel a. 2. m. εἱπόμην. Th. ἔπω, *ſequor*.

Ἑπόμενος, η, ον, præſ. part. præced.

Ἐπόμνυθι, *jura*, præſ. imperat. act. ab

Ἐπόμνυμι, *juro*: f. ἐπομόσω, p. ἐπώμοκα, a. 1. ἐπώμοσα. ex ἐπὶ, & ὄμνυμι, ſeu ὀμνύω, *juro*: f. ὀμόσω.

Ἐπομόσαι, a. 1. inf. act. &

Ἐπομόσσῃ, Poët. pro ἐπομόσῃ, *juraveris*, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἐπόμνυμι, ſuprà.

Ἐπομφάλιον, υ, τὸ, *umbo clypei*: ex ἐπὶ, & ὀμφαλὸς, *umbilicus*.

Ἐπόνασαν, Dor. pro ἐπόνησαν, *elaborârunt*, 3. pl. a. 1. act. &

Ἐπόνει, 3. ſing. imperf. act. à πονέω, *laboro*: f. ήσω. p. πεπόνηκα. quod à πένος, *labor*. Th. πένομαι, *laboro*: p. m. πέπονα.

Ἐπονειδίζω, *probro afficio*: f. ίσω. p. ἐπωνείδικα· ex ἐπὶ, & ὀνειδος, *probrum*.

Ἐπονείδιστος, υ, ὁ ἡ ἡ, *probroſus*: à præced.

Ἐπονήθην, ης, η, *laboravi*, a. 1. ind. paſſ. à πονέω, *laboro*, f. ήσω. Th. πένομαι, *facio*.

Ἐπονηρεύοντο, *malitiosè faciebant*: 3. pl. imperf. paſſ. verbi πονηρεύομαι, quod vide.

Ἐπονομάζω, *cognomino, nuncupo*; *nominatim conſecro*: f. σω, p. ἐπωνόμακα, præſ. paſſ. ἐπονομάζομαι, υ, ισται, *cognominor*: ex ἐπὶ, & ὄνομα, *nomen*.

Ἐπόνυν, *laborabant*, 3. pl. imperf. act. verbi πονέω, -ῶ, *laboro*, f. ήσω.

Ἕπονται, *ſequuntur*, 3. pl. præſ. ἕπομαι, *ſequebantur*, pro εἵποντο, Ion. 3. pl. imperf. ab ἕπομαι, *ſequor*. Th. ἔπω.

* Ἐποξύνω, f. υσω, p. ἐπώξυσκα, *exacuo, accelero*.

Ἐποπτεύω, *inſpecto*, f. εύσω, p. ἐπώπτευκα, a. 1. ἐπώπτευσα· quod ex ἐπὶ, & ὄπλομαι, *video*: f. ὄψομαι, p. ὦμμαι.

Ἐπόπτης, υ, ὁ, *teſtis oculatus, inſpector, præſes*: ab eod. Th.

Ἐπόπτομαι, *inſpicio, viſo*, f. ψομαι. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ἐποφᾶν, Ion. pro ἐφηρᾶν, *inſpicere*, præſ. infin. ab ὁράω, *video*.

* Ἐποργίζομαι, *iraſcor ad, ob*.

Ἐπορέγομαι, *protentâ manu capto*: ex ἐπὶ, & ὀρέγομαι, ſeu ὀρέγνυμι, *porrigo, extendo*, f. ξω.

Ἐπορεξάμενος, *porrectus*, ejuſd. a. 1. part. m.

Ἐπορεύετο, 3. ſing. & ἐπορεύομεθα, 1. pl. imperf. verbi πορεύομαι, *proficiſcor*: ἐπορεύθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. Th. πείρω, *tranſeo*, p. m. πέπορα. inde πόρος, *tranſitus*, &c.

Ἐπορεύθησαν, vide in ἐπορεύετο.

Ἐπόρθων, imperf. act. verbi πορθέω, *vaſto*: imperf. ἐπόρθεον, -ων. f. ήσω. p. πεπόρθηκα. quod à πέρθω, *diruo*: f. πέρσω. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Ἐπορίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi πορίζω, *præbeo, viam aperio, paro*: f. ίσω. Th. πείρω.

Ἐπορμέειν, -εῖν, Ion. pro ἐφορμεῖν, *in ſtatione ſtare*. Th. ὄρμος, *ſtatio navium*.

Ἐπορνύμενος, *irruens*, præſ. part. ab ἐπόρνυμαι, ex ἐπὶ, & ὄρνυμι, idem cum ὄρω, *excito*: f. ρῶ. p. ὄρκα.

Ἐπόρνυσε, *irruit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab

Ἐπορύω, *irruo*, f. σω. Th. ὄρω, *concito*, f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Ἔπορσον, *incita*, a. 1. imperat. act. ab

Ἐπόρω, *concito adverſus*. Th. ὄρω, *concito*, f. ὀρῶ, Æol. ὄρσω.

Ἐπορωρέχατο, vide ἐπωρωρέχατο.

Ἔπος, εος, τὸ, *verbum, carmen, oraculum*: ab ἔπω, *dico*.

Ἐποτᾶτο, *volabat*, 3. ſing. imperf. m. verbi ποτάομαι, à ποτὴ, ἧς, ἡ, *volatus*. Th. πέτομαι, *volo*, -*as*.

Ἐποτίσατε, 2. pl. a. 1. act. verbi ποτίζω, *potum do, rigo*, f. ίσω. p. πεπότικα. a. 1. paſſ. ἐποτίσθην. Th. πίνω, *bibo*.

Ἐποτρύνω, *inſtigo*: ab ἐπὶ, & ὀτρύνω, *incito*, f. υνῶ. p. ὤτρυγκα.

Ἐπουράνιος, υ, ὁ ἡ ἡ, *cæleſtis*: ἐπουράνια, ων, τὰ, ſcil. δώματα, *cælum*: ex ἐπὶ, & οὐρανὸς, *cælum*.

Ἐποφείλω, *inſuper debeo*: 1. pl. ἐποφείλομεν· ex ἐπὶ, & ὀφείλω, *debeo*: f. ὀφειλήσω.

Ἐποχὴ, ῆς, ἡ, *retentio, remora*, EPOCHA, *ſtatus cæli, poſituſque ſiderum*, apud Math. item, *retentio, aſſenſus*, apud Philoſ. ab ἐπέχω, *inhibeo*. Th. ἔχω, *habeo*.

* Ἔποχον, υ, τὸ, *inſtratum equi*: ab ὄχος.

* Ἔποχος, υ, ὁ, *compes, inſidens equo*.

* Ἔποψ, τὸ, τῦ ἔποπος, *upupa*.

Ἐπόψιος, υ, ὁ ἡ ἡ, *ſpectabilis*: &

Ἔπωψις, εως, ἡ, *aſpectus*: ab ὄπλομαι, *video*: f. ὄψομαι.

Ἐπραδειν, Ion. pro ἐπεπόρδειν, pluſq. p. m. verbi πέρδω, *pedo*, f. 2. παρδῶ, a. 2. ἔπαρδον, f. 2. paſſ. παρδήσομαι, p. m. πέπορδα, *pepedi*.

Ἐπραθην, *venditus ſum*, a. 1. ind. paſſ. à πιπράσκω, *vendo*, factum à πράσω, per Sync. pro περάω. f. πράσω. p. πέπρακα. p. paſſ. πέπραμαι, a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, *vendo*.

Ἔπραθον, ες, ε, per Poët. Metath. pro ἔπασθον, *populatus ſum*, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, *vaſto*: f. 2. πραθῶ, p. m. πέπορθα. a. 2. m. ἐπραθόμην, pro ἐπαρθόμην.

Ἔπραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐπραξάμην, a. 1. m. verbi πράσσω, vel -τίω, *facio*.

Ἐπρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πιπράσκω, *vendo*: vide ἐπράθην.

Ἐπράχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à πράσσω, *facio*: f. ξω.

Ἔπρεσε, pro ἔπρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, *incendo*, f. σω.

Ἔπρηξα, *feci*, a. 1. Ion. pro ἔπραξα, q. v.

Ἔπρησε, *incendit*, a. 1. ind. act. verbi πρήθω, f. σω, *incendo*.

Ἐπρήσθην, *concrematus ſum*, a. 1. paſſ. à πρήθω, *incendo*: f. πρήσω. p. πέπρηκα. p. paſſ. πέπρησμαι.

Ἔπρησ-

Ἐπρισσόμην, *conficiebar*, Ion. pro ἐπρασσόμην, imperf. paſſ. verbi πράσσω, *facio*, f. ξω.

Ἐπρήχθην, Ion. pro ἐπράχθην, *factus ſum*, a. 1. ind. paſſ. ejuſd.

Ἐπριάμην, *emi*, imperf. verbi πρίαμαι, *emo*: vel eſt a. 1. m. ἐπριασάμην, & per Sync. ἐπριάμην.

Ἐπρίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi πρίω, vel πρίζω, *diſſeco*: f. πρίσω. p. πέπρικα, a. 1. ἔπρισα. p. paſſ. πέπρισμαι. a. 1. paſſ. ἐπρίσθην.

Ἔπριω, *emiſti*, 2. ſing. imperf. pro ἐπρίασο, Ion. ἐπρίαο, & Craſi ἐπρίω, ab ἐπριάμην.

Ἔπρασεν, pro ἐπεράτωσεν, 3. ſing. a. 1. act. per Sync. ut πεπρωμένος, per Sync. pro πεπερατωμένος, tanq. ex πρόω, pro περατόω, *finio*, *termino*. Th. πέρας, ατος, τὸ, *terminus*.

ΕΠΤΑ, οἱ, αἱ, τὰ, *SEPTEM*.

Ἑπταβόειος, ος, ὁ ἡ ὅ, *ex ſeptem bubulis pellibus factus*: ex ἑπτὰ, *ſeptem*, & βοῦς, βος.

Ἑπτάγλωσσος, ος, ὁ ἡ ὅ, *ſeptilinguis*. Sic Pind. Apollinis citharam vocat, ob ſeptem chordarum ſonos: nam ſingulæ proprium edunt ſonum: ab ἑπτὰ, & γλῶσσα, *lingua*.

Ἑπταέτης, & -ετὴς, ές, ὁ ἡ ὅ, *ſeptennis*: ἑπταέτες, adv. *ſeptennium*: ab ἑπτὰ, & ἔτος.

* Ἑπτακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *ſeptendecim*.

* Ἑπτακαιδέκατος, ος, ὁ ἡ ὅ, *ſeptimus decimus*.

Ἑπτάκις, *ſeptiès*: adv. ab ἑπτὰ, *ſeptem*.

* Ἑπτακις χίλιοι, adv. *ſeptiès mille*.

* Ἑπτακόσιοι, *ſeptingenti*.

Ἑπτάκτυπος, ος, ὁ ἡ ὅ, *ſeptiſonus*: Epith. citharæ ſeptem ſonos edentis: ab ἑπτὰ, & κτύπος, *ſonitus*. Th. τυπτω, *pulſo*.

Ἑπτάμην, & in 3. ſing. ἕπτατο, a. 2. m. verbi ἵπταμαι, *volo*, *-as*: f. πλήσομαι. a. 2. ἔπτην. a. 2. part. m. πτάμενος, a. 2. infin. πτάσθαι. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπτησάμην. a. 1. m. Sunt qui velint eſſe imperf. paſſ. ἐπτάμην, verbi πταμαι, quod à πτήμι, a. 2. ἔπτην, undè a. 2. inf. πτῆναι. part. πτάς.

Ἑπταμηνος, ος, ὁ ἡ ὅ, *ſeptimeſtris*: τὸ ἑπταμηνον, (ſc. ἔμβρυον) *partus ſeptimeſtris*. Th. μὴν, νὸς, *menſis*.

Ἔπταξαν, Dor. pro ἔπτηξαν, 3. pl. a. 1. act. à πτήσσω, f. ξω, *præ metu trepido*. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Ἑπταπλάσιος, ος, &

Ἑπταπλασίων, ονος, ὁ ἡ ὅ, *ſeptuplus*: &

Ἑπταπλασίως, adv. *ſeptuplo*: ab ἑπτὰ, *ſeptem*, & πλάσιος, terminatio numeralis.

Ἑπταπόδην, *ſeptempedalem*: acc. ſing. ab

Ἑπταπόδης, ους, ὁ ἡ ὅ, *ſeptempedalis*: ex ἑπτὰ, *ſeptem*, & πούς, ποδὸς, *pes*.

Ἑπτάπορος, propr. nomen fluvii: q. *habens ſeptem vias*: à πόρος, *tranſitus*, q. à πείρω.

Ἑπτάπυλος, ος, & Ion. οιος, ὁ ἡ ὅ, *ſeptem portas habens*, Thebarum Epith. ex ἑπτὰ, *ſeptem*, & πύλη, *porta*.

Ἔπταρον, a. 2. ind. act. verbi πταίρω, f. αρῶ, *ſternuto*.

Ἑπταχα, & -χῆ, adv. *ſeptemplicitèr*. Th. ἑπτὰ, *ſeptem*.

Ἐπτέρνικα, ας, ε, perf. act. *ſupplantavi*: verbi πτερνίζω· vel legend. ἐπτέρικα, perf. à πτερνίζω, *ſupplanto*. Th. πτέρνα, *calx*, Gen. xxvii. 36.

Ἔπτερύγην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi πτερύσσομαι, f. ξομαι, *alis latera ferio*. Th. πτερὸν, ὕ, τὸ, *ala*.

Ἔπτην, ης, η, *volavi*, in 3. pl. ἔπτησαν, a. 2. verbi πτῆμι, ſeu ἵπτημι. Vide ἐπτάμην.

Ἔπτοίνται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi πτοιέω, Poët. pro πτοέω, *terrefacio*, *attonitum reddo*, item *animo ſpecto attento*.

Ἐπτόμην, quidam dici tradunt, pro ἐπτάμην, a. 2. m. quod vide. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπετόμην, imperf. verbi πέτομαι, *volo*, *-as*.

Ἑπτακὼς, Ion. pro πεπτακὼς, perf. part. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι. p. πέπτακα. a. 2. ἔπεσον.

Ἔπυδρος, ος, ὁ ἡ ὕ, Ion. pro ἔφυδρος, *udus*. Th. ὕδωρ, *aqua*.

Ἐπυθόμην, ος, ετο, & in 3. pl. ἐπύθοντο, a. 2. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*: f. πεύσομαι. p. paſſ. πέπυσμαι.

Ἐπυνθάνετο, 3. ſing. imperf. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*.

Ἐπύργασας, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω, *turri munio*: f. ώσω. Th. πύργος, *turris*.

Ἔπω, *dico*: inuſ. in præſ. (pro augmento poſt ε adſciſcit ι, idemque per omnes modos ſervat) a. 1. εἶπα, ας, ε, a. 2. εἶπον, ες, ε, Poët. ἔειπα, & ἔειπον. a. 1. imperat. εἶπαν, άτω, & in 3. pl. εἰπάτωσαν. a. 2. imperat. εἰπέ. a. 2. opt. εἴποιμι, οις, οι, a. 2. ſub. εἴπω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. εἰπεῖν, a. 2. part. εἰπὼν, όντος, & in f. g. εἰπῶσα, -ῃς.

ΕΠΩ, & ἕπομαι, *operor*, *ſequor*: indè ἑπέτης, ου, ὁ, *pediſſequus*.

* Ἐπαζω, ſi ἄσα, *incubo*: hinc

* Ἐπασμὸς, ῦ, ὁ, *incubatio*.

Ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ, & Poët. ἐπαοιδὴ, & -ία, *EPODA*, *incantamentum*: &

Ἐπῴδιον, ος, τὸ, *quod odæ accinitur*, *verſiculum*: &

Ἐπῳδὸς, ὸς, ὁ, Ion. ἐπαοιδὸς, *incantator*. Ab ἐπὶ, & ᾠδὴ, *carmen*: quod à p. m. verbi ἀείδω, *cano*.

Ἐπάκειλαν, *illiſerunt*, 3. pl. a. 1. act. ab ἐπικέλλω. Th. κέλλω, *appello*, *moveo*: ὀκέλλω, id.

Ἐπώλων, *vendiderunt*, 3. pl. imperf. verbi πωλέω, *vendo*: f. ήσω.

* Ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, *ea pars jugulorum, quæ cum ſcapulis opertis connectitur*, vicina humero: it. *chlamys*.

Ἐπωνόμασα, ας, ε, a. 1. ind. act. Vide ὠνόμασα.

Ἐπωνυμία, ας, ἡ, *cognomentum*, gen. pl. ἐπωνυμιῶν, ab ἐπὶ, & ὄνομα, *nomen*.

Ἐπώνυμιος, α, ον, Poët. pro

Ἐπώνυμος, ος, ὁ, & ἐπωνυμον, ος τὸ, *nomen è re impoſitum*: ex ἐπὶ, & ὄνομα, *nomen*.

Ἐπώρα, *inſpiciebat*, Ion. pro ἐφώρα, 3. ſing. imperf. verbi ἐφοράω. Th. ὁράω, *video*.

Ἐπωρορέχατο, Ion. pro ἐπορωρεγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. facta ex tertiâ ſing. ἐπορώρεκτο, inſerto α ante το, verbi ὀρέγω, *porrigo*, *extendo*: f. ξω. p. ὄρεχα, & Att. ὀρώρεκα.

Ἐπῶρσε,

Ἐπῶρσε, *concitavit*, 3. sing. a. 1. act. sic ἐπῶρσαν, 3. pl. ab ἐπόρω. Th. ὄρω, *excito*: f. Æol. ὄρσω. a. 1. ὦρσα: p. ὦρκα.

Ἐπωφέλιμος, ε, *utilis*, dat. pl. ἐπωφελίμοισι· ab ἐπὶ & ὠφελέω, *juvo*, *prosum*.

Ἐπώχατο, *inclusi erant*, 3. pl. pluſq. p. paſſ. Ion. pro ἐπωχμένοι ἦσαν, facta ex tertiâ ſing. ἐπῶκτο, inſerto α ante τὸ, & tenui verſâ in aſpiratam. ab οἴγω, *aperio*: fut. ξω. p. ὦχα. p. paſſ. ὦγμαι, pluſq. p. ὤγμην, ξω, κτω.

Ἐπώχετο, 3. ſing. imperf. Vel ut alii volunt, a. 2. m. verbi ἐποίχομαι, *irruo*, *adeo*. Th. οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι, p. ὤχημαι.

ΕΡΑ, ας, ἡ, *TERRA*, & Angl. Earth.

Ἔρᾳζ', pro ἔρᾳζε, adv. ad locum, *in terram*, *humi*: in prosâ χαμαί. Th. ἔρα.

Ἐραίμαν, Dor. pro ἐραίμην, *optârim*, 1. ſing. opt. ab ἔραμαι, *amo*, quod vide.

Ἐραίσθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. à ῥαίω, *proſtigo*, *corrumpo*: f. σω, p. ἐῤῥάικα.

Ἔραμαι, σαι, ται, *amo*, *cupio*, *geſtio*, Poët. pro ἐράω, f. ἀσω.

Ἐρᾶν, *amare*, præſ. inf. ab ἐράω, -ῶ, -άεις, -ᾷς, *amo*: f. ἐράσω.

Ἐρανίζω, f. ίσω, *collationem obtineo* ſeu *impetro*, *emendico*, *colligo*: *confero ſymbolam*, *contribuo*. Th. ἔρανος, *collecta*.

Ἐρανῆς, *amœnæ*, gen. ſing. f. g. ab

Ἐρανὸς, ὸν, *amabilis*, *jucundus*: ab ἐράω, *amo*.

ΕΡΑΝΟΣ, ε, ὁ, *collecta*, *collatitia cœna*: *collatio*, *beneficium*, *gratia*. Eſt verò etiam, ἔρανος, *pecunia*, *quâ erogatâ*, *pauper amicus ſublevatur*.

Ἔρασδε, Dor. pro ἔραζε, adv. quod vide.

Ἐράσθην, *amatus ſum* ἠράσθην, Ion. a. 1. paſſ. ἐρᾶσθαι, Ion. pro ἐρᾶν· ab ἐράω, *amo*: f. άσω.

Ἐρασίμολπος, ε, ὁ ἡ ἡ, *amans carminis*, *cantûs*; ab ἐράω, *amo*, & μολπὴ, *cantilena*. Th. μέλπω, *cano*.

Ἐράσιμος, ε, *amabilis*: ab ἐράω, *amo*.

Ἐρασιπλόκαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, *ſtudioſus capilitii*; ab ἐράω, *amo*, & πλόκαμος, *cincinni*. Th. πλέκω, *necto*.

Ἔρασσαι, *amas*, Poët. pro ἔρασαι, 2. ſing. ab ἔραμαι, σαι, quod vide.

Ἐράσσατο, *amavit*; 3. ſing. a. 1. m. gem. σ, ut ἐρασσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐράω.

Ἐραστὴς, οῦ, ὁ, *amator*: ab eod. Th.

Ἔραστος, ε, ὁ, nomen viri Gr. *amabilis*.

Ἐραστὸς, οῦ, ὁ, *amabilis*: &

Ἐρατεινὸς, οῦ, *amabilis*: ab ἐράω, *amo*.

Ἐρατὴ, ῆς, *amata*: ab ἐρατός.

Ἐρατίζω, *amo*, *cupio*: f. ίσω. Th. ἐράω.

Ἐρατὸς, ὸν, *amabilis*: ab eod. Th.

Ἐρατὼ, όος, -οῦς, ἡ, *ERATO*, nomen mulieris, vel muſæ; ab ἐράω.

Ἐρατῶν, gen. pl. ab ἐρατὸς, *amabilis*.

ΕΡΑΩ, *amo*, *appeto*: f. άσω. p. κα. ἔραμαι, Poët. idem. Eſt & ἐράω, *depleo*, *evacuo*.

Ἔργ', pro ἔργα, *opera*, nom. pl. ab ἔργον, ε, τὸ, *opus*.

Ἐργᾷ, Bœot. pro ἐργάσῃ, 2. ſing. fut. m. nam ſublato σ. ἐργάᾳ, undè per Crasin ἐργᾷ, verbi ἐργάζομαι, quod vide.

Ἐργάζευ, Dor. pro ἐργάζε, præſ. imperat. ab

Ἐργάζομαι, *operor*, *laboro*, *lucror*: ἐργάζοῖο 3. ſing. præſ. opt. paſſ. imperf. εἰργαζόμην, ε, εἰο. f. ἐργάσομαι. a. 1. m. εἰργασάμην, ω, ατο. (augetur enim recipiendo ι poſt ε) p. paſſ. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Ἔργαθεν, Poët. pro εἴργαθεν, imperf. Ion. ab ἐργάθω, idem quod εἴργω, *arceo*.

Ἐργαλῆιον, Ion. pro ἐργαλεῖον, ε, τὸ, *inſtrumentum*: ab ἔργον, *opus*.

Ἐργαξῇ, *operaberis*; Dor. pro ἐργάσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi ἐργάζομαι.

Ἐργάζαιο, 2. ſing. a 1. m. opt. verbi ejuſd.

Ἐργασθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ejuſd.

Ἐργασία, ας, & Ion. -η, ης, ἡ, *opera*, *operatio*, *cultura*, *lucrum*, *quæſtus*: ab ἔργον, *opus*.

Ἐργάσιμος, ε, *confectus*, *elaboratus*, *cultus*: ab ἐργάζομαι, *operor*.

Ἔργασμαι, Ion. pro εἴργασμαι, perf. paſſ. Hinc ἐργασμένος, Ion. pro εἰργασμένος, verbi ἐργάζομαι, q. v.

Ἐργαστήριον, ε, το, *officina*, *fornix*. Th. ἔργον.

Ἐργάτης, ε, ὁ, *operarius*, acc. pl. ἐργάτας· ab eod.

Ἐργατίνης, ε, ὁ, Poët. pro ἐργάτης, q. v.

Ἐργάτις, ιδος, ἡ, *operatrix mercenaria*: ab ἔργον, *opus*.

Ἐργάω, -ῶ, & -άομαι, -ῶμαι, idem quod ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Ἔργει, *arcet*, 3. ſing. præſ. ab ἔργω, Ion. idem quod εἴργω, *arceo*, *repello*.

Ἔργματι, *operi*, *facinori*: dat. ſing. per Metath. pro ῥέγματι· ſic in dat. pl. ἔργμασι· à ῥέζω, f. ξω, *facio*; & per Metath. ἔρξω.

Ἐργοδιωκτέω, -ῶ, *exigo opera*; ἐργοδιωκτοῦντες, *operibus præfecti*: ex ἔργον.

Ἐργοδιώκτης, ε, ὁ, *exactor operum*: ex διώκω.

Ἐργολαβεῖν, præſ. inf. ab

Ἐργολαβέω, f. ήσω, *opus faciendum ſuſcipio*, *quæſtum facio*: ab ἔργον, *opus*, & λαμβάνω.

Ἐργολαβία, ίας, ἡ, *merces ex labore*, *manualis operatio*, *redemptio operis*, *conductio*.

Ἐργόμενος, *prohibitus*: Vide ἔργει.

Ἐργόμωκος, ε, ὁ, *illuſor*, qui ἔργω μωκεύει. Eſt & *adulator*; indè ἐργομωκία, *adulatio*.

ΕΡΓΟΝ, ε, τὸ, *opus*: προύργου τι, *quod operæ pretium eſt*.

Ἔεργω, Poët. ἐέρξω, *includo*. Th. εἴργω, id.

Ἔρδειν, *facere*, præſ. inf. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω, *facio*.

Ἔρδεσκε, *perpetrabat*: pro ἔρδε, Ion. addito σκε, 3. ſing. imperf. ab ἔρδω, pro ῥέζω, *facio*.

Ἔρδον, imperf. Ion. ἔρδοντας, *facientes*: acc. pl. part. præſ. ἔρδοντι, dat. ſing. ab ἔρδων, οντος, præſ. part. ab

Ἔρδω, pro ῥέζω, *facio*.

Ἐρεβεννὴ, νὺξ, *obſcura nox*: ab

Ἐρεβεννὸς, οῦ, *obſcurus*. Th. ἔρεβος, ους, τὸ, *Erebus*.

Ἐρέβεσφιν, pro ἐρέβεσφιν, gen. ſing. per Paragog. Poët. ab ἔρεβος, *Erebus*.

Ἐρεβίνθινος, ε, *cicerinus*: ab

ΕΡΕΒΙΝΘΟΣ, ε, ὁ, *cicer*.

ΕΡΕΒΟΣ, ους, τὸ, *EREBUS*, *orcus*, *inferi*: q. ab ἔρα, quia ſubterraneus, vel ab ἐρέφω, *tego*:

tego: ἐρεζόθεν, *ex Erebo*: ἐρεζεννὸς, *obscurus*.
Ἐρεείνω, *interrogo*, imperf. ἐρέεινον, ες, ε, quod ab ἐρέω, seu εἴρω, *dico*.
Ἐρέθησιν, *irritat*, 3. sing. præs. sub. Parag. Ion. pro ἐρέθῃ· ab ἐρέθω, *lacesso*, *irrito*.
Ἐρέθ ζε, *irrites*: præs. imperat. ἐρέθιζεν, Dor. pro ἐρεθίζειν, præs. inf. ἐρέθιζον, imperf. Ion. ab
Ἐρεθίζω, idem quod ἐρέθω, *irrito*.
Ἐρεθίσδειν, *irritare*, Dor. pro ἐρεθίζειν. vide in ἐρέθιζε.
● Ἐρέθισμα, ατος, τὸ· &
● Ἐρεθισμὸς, οῦ, ὁ, *provocatio*, *irritatio*: &
Ἐρεθιστὴς, οῦ, ὁ, *protervus irritator*: ab
ΕΡΕΊΘΩ, *irrito*, *lacesso*: hinc ἐρεθίζω, id. ἐρέθισμα, τὸ, *irritamentum*: q. ab ἔρις, *lis*.
Ἐρεῖ, *dicit*: 3. sing. ind. præs. ab ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem. &
Ἐρεῖ, *dicet*, 3. sing. f. ab εἴρω, f. ἐρῶ, *dico*.
ΕΡΕΙ'ΔΩ, *figo*, *firmitèr fulceo*, *innitor*: & pro ἀντερείδω, *resisto*: f. ἐρείσω. p. ἤρεικα. a. 1. ἤρεισα, a. 1. part. ἐρείσας, ασα, αν, perf. pass. ἤρεισμαι.
Ἐρεικτὸς, ἐρικτὸς, & ἐρηκτὸς, σῦ, *confractus*, vel *fissus*: ab
ΕΡΕΙ'ΚΩ, (& ἐρίκω,) *frango*, *contundo*: f. ξω.
Ἔρειο, *interroga*: præs. imperat. & Ion. Poët. pro ἔρα, & adscita ι, metri gratiâ verbi ἔρομαι, imperf. εἰρόμην. Th. εἴρω.
Ἐρείομεν, *rogamus*, Poët. Ectasi pro ἐρέομεν, verbi ἐρέω. Th. εἴρω, *dico*.
Ἐρειὸς, οῦ, Dor. pro ἐριστικὸς, *contentiosus*. Th. ἔρις, *lis*.
Ἐρείπιον, ου, τὸ, *rudus*, in pl. *rudera*, παραπτώματα τῶν οἰκων, ab ἐρείπω, *everto*.
Ἐρειπομένης, gen. sing. præs. part. f. g. ab
ΕΡΕΙΠΩ, *everto*, *diruo*: f. ψω. p. φα. a. 2. ἤριπον, hinc ἐρίπνη, ης, ἡ, *rupes*.
Ἐρεὶς, ἐρεῖ, 2. & 3. sing. f. B. verbi εἴρω, *necto* & *dico*: f. ἐρῶ.
Ἐρείσατο, *hæsit*, 3. sing. a. 1. m. ἔρεισε, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi ἐρείδω, quod vide.
Ἔρεισμα, ατος, τὸ, *firmamentum*, *fulcimentum*, *columen*: à p. pass. verbi ἐρείδω.
Ἐρείτω, *dicat*: 3. sing. imperat. præs. verbi ἐρέω, *dico*: p. εἴρηκα.
Ἐρεμνῆς, gen. sing. f. g. ab
Ἐρεμνὸς, ἡ, ὸν, *tenebricosus*, *obscurus*, *niger*: pro ἐρεβεννὸς. Th. ἔρεβος, *Erebus*, *inferi*.
Ἔρεξα, ας, ε, *feci*, & in 3. pl. ἔρεξαν, a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, *facio*: p. ξω, & per Metath. ἔρχω. perf. ἔρρεχα.
Ἐρίοντο, *interrogabant*, 3. pl. imperf. Ion. vel per Epenth. τῦ ε pro ἤροντο, Poët. verbi ἔρομαι. Th. εἴρω, *dico*.
Ἐρέυσα, *dictura*: f. 1. part. f. g. ab ἐρέω, *dicam*, per Dialysin pro ἐρῶ. Th. εἴρω, *dico*. Alii dici volunt in præs. part. f. g. ab ἐρέω, *dico*.
ΕΡΕ'ΠΤΩ, *edo*: Poët. *tego*, *orno*, *corono*, f. ψω. p. φα. hinc ἐρεπτόμενος, præs. part. m.
Ἐρέριπτο, *projectus erat*, 3. sing. pluſq. p. pass. pro ἔρριπτο, per reduplic. Att. verbi ῥίπτω, *projicio*, f. ψω. p. ἔρριφα, Poët. ῥέριφα. ſic p. pass. ἐρρίμμαι, Poët. ἔριμμαι. pluſq. p. ἐρερίμμην, ψο. Sunt qui ἐρέριπτο dici velint pro ἐρήριπτο, per redupl. etiam Att. verbi ἐρείπω, *everto*.
Ἐρευσέμεναι, *remigare*, Dor. pro ἐρέσσειν, præs. inf. ab
ΕΡΕ'ΣΣΩ, vel -τίω, *remigo*: & Metaph. *impello*: f. ξω. p. χα.
ΕΡΕΣΚΕΛΕ'Ω, *cavillor*, *rixor*: f. ήσω. p. κα.
Ἐρέτης, ου, ὁ, *remex*, acc. pl. ἐρέτας· ab ἐρέσσω, *remigo*.
Ἐρετμοῖς, *remis*, dat. pl. ab
Ἐρέτμὸς, οῦ, ὁ, & ἐρέτμὸν, ου, τὸ, *REMUS*; ab
Ἐρέτίω, *remigo*, idem cum ἐρέσσω.
Ἐρευγμὸς, & ἐρυγμὸς, οῦ, ὁ, *ructatio*: ab ἐρευγω.
Ἐρεύγομαι, *eructo*, *dico*: f. ἐρεύξομαι. p. ἤρευγμαι, Th. ἐρεύγω, *ructo*.
ΕΡΕΥ'ΓΩ, *ERUCTO*: f. ἐρεύξω. p. ἤρευχα. a. 2. ἤρυγον.
ΕΡΕΥΘΟΣ, εος, τὸ, *rubor*: hinc ἐρυθρὸς, *ruber*, & ἐρυθραῖος, idem.
Ἐρεύθω, *rubefacio*: à præced.
Ἐρεύμενον, per Sync. pro ἐρευγόμενον, vel potiùs pro ἐρευόμενον, ab ἐρεύω, *investigo*: alii verò ἐρεύμενον dici volunt pro ἐρύμενον, Dor. ab εἴρω, seu ἐρέω, *dico*.
Ἔρευνα, ης, ἡ, *indagatio*, *scrutinium*: &
Ἐρεύνα, *quære*, præs. imperat. ab
ΕΡΕΥΝΑ'Ω, -ῶ, *indago*, *investigo*: f. ήσω. p. ἠρεύνηκα. a. 1. ἠρεύνησα. a. 1. imperat. ἐρεύνησον, άτω.
Ἐρευνῇ, Dor. pro ἐρευνᾷ, 3. sing. præs. ab ἐρευνάω.
Ἐρευνῶν, præs. part. act. ab ἐρευνάω, *investigo*, quod vide.
ΕΡΕ'ΦΩ, *tego*; f. ψω. p. φα. hinc ὀροφὴ, *contignatio*, *tectum*: ὄροφος, *tectum*.
Ἐρεχθῆος, gen. Ion. ab Ἐρεχθεὺς, *ERECHTHEUS*.
Ἐρεχθόμενος, *jartatus*, *molestiâ affectus*, præs. part. ab ἐρέχθομαι. quod ab ἐρέχθω, vel ἐρέχω, *scindo*.
Ἔρεψα, *corenavi*, a. 1. ind. act. ab ἐρέφω, *corono*: f. ψω.
Ἐρεψις, εως, ἡ, *tectura*, *tectum*: à perf. pass. verbi ἐρέφω, *tego*.
Ἐρέω, *dico*, *interrogo*, *nuntio*: præs. ind. vel per Dialysin pro ἐρῶ, *dicam*, &c. f. verbi εἴρω, imperf. εἴρεον, (ι post ε pro augmento recipiens) præs. m. ἐρέομαι, *interrogo*: f. 1. ἐρήσομαι, ab εἴρω, *necto*, vel ῥέω, *dico*.
Ἐρῇ, Dor. pro ἐρᾷ, *amat*, 3. sing. præs. ab ἐράω, *amo*.
Ἐρημάζεσκον, imperf. Ion. pro ἠρήμαζον, ab
Ἐρημάζω, *in soli udine vagor*. Th. ἔρημος.
Ἐρημαῖος, Poët. idem cum ἔρημος.
Ἐρημία, ας, ἡ, *desertum*, *solitudo*, *penuria*: ab ἔρημος, quod vide.
Ἐρημιὰς, άδος, ἡ, idem ac ἐρημὰς, άδος, ἡ, *deserta*, *solitaria*. Th. ἔρημος.
Ἐρημικὸς, οῦ, *solitarius*: &
Ἐρημίτης, ου, *solitarius*, *EREMITA*: hinc Angl. **Eremite**, quod vulgò **Hermit**: ab
ΕΡΗΜΟΣ, & Ion. & Att. ἐρῆμος, *desertus*, *solitarius*, *destitutus*: ἔρημος, ου, ἡ, sc. χώρα, *EREMUS*, *desertum*, *solitudo*.
Ἐρημῶται, *vastatur*, 3. sing. præs. pass. ab
Ἐρημόω, *vasto*, *desertum reddo*, *derelinquo*: f. ώσω. p. ἠρήμωκα. a. 1. ἠρήμωσα. præs. pass. ἐρημόομαι, & in 3. pl. ἐρημοῦνται. perf. pass. ἠρήμωμαι. p. part. pass. ἐρημωμένος, η, ον, *vastatus*,

vaſtatus, a, um, a. 1. paſſ. ἠρημώθην, ης, η, præſ. inf. ἐρημοῦσθαι. Th. ἔρημος.

Ἐρήμωσις, εως, ἡ, *vaſtatio, deſolatio, deſtitutio:* &

Ἐρημώτης, ου, ὁ, *vaſtator, deſertor:* à p. paſſ. præced.

Ἐρηρέδαται, *nixi ſunt,* Ion. pro ἐρηρεισμένοι εἰσί, 3. pl. perf. paſſ. verbi ἐρείδω, *figo:* f. σω. p. κα. p. paſſ. ἤρεισμαι, & Att. redup. ἐρήρεισμαι, p. m. ἤρειδα, & Att. ἠρήρειδα.

Ἐρήρεικα, *firmavi:* perf. act. Att. ἐρήρεισμαι. *fixus ſum & obfirmatus,* perf. paſſ. ἐρήρειδα. perf. Att. m. ab ἐρείδω, *firmo.*

Ἐρηρεισμένος, *firmatus,* part. p. paſſ. ejuſd. verbi; vide ἐρήρεικα.

Ἐρήρειστο, 3. ſing. pluſq. p. Att. Vide ἐρηρέδαται.

Ἐρήρικα, *contendi,* perf. Att. per redupl. pro ἤρικα, verbi ἐρίζω, *contendo:* f. ίσω. perf. paſſ. ἐρήρισμαι. Th. ἔρις, *contentio.*

Ἐρήριμμαι, *dirutus ſum:* perf. paſſ. Att. reduplic. pro ἤρειμμαι, pluſq. p. ἐρηρίμμην. ab ἐρείπω, *everto.*

Ἐρήριφα, *dirui,* p. Att. pro ἤρειφα. ab eod.

Ἐρηρώτηκα, *interrogavi,* Att. redupl. pro ἠρώτηκα, p. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo.*

Ἐρήσομαι, *interrogabo:* f. 1. m. verbi ἔρομαι, ſeu ἐρέομαι. Th. εἶρω, *dico.*

Ἐρητύετ', pro ἠρητύεθο, imperf. paſſ. 3. ſing. verbi ἐρητύομαι, η, εῖσθαι, *prohibeor.* Th. ἐρητύω, *inhibeo.*

Ἐρήτυθεν, *tenuerunt,* Bœot. Sync. Ion. pro ἠρητύθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ἠρητύθην· &

Ἐρητύσασκε, Ion. pro ἠρήτυσε, *inhibuit,* 3. ſing. a. 1. ind. verbi ἐρητύω.

Ἐρητύσειε, *compeſceret,* 3. ſing. a. 1. opt. Æol. pro ἐρητύσαι· ab

ΕΡΗΤΤΩ, *inhibeo:* f. ύσω. a. 1. opt. Æol. ἐρητύσεια, ας, ε.

ΕΡΙ, nihil per ſe ſignificat, ſed eſt particula augens ſignificat. in compoſitione.

Ἔρια, τὰ, *lana:* ab ἔριον, ου, τὸ, idem quod εἶρος, εος, τὸ, *lana.*

Ἐριαύχην, *cervicem elatam habens:* ab ἔρι, & αὐχήν, ένος, ὁ, *cervix.*

Ἐριβόας, ου, ὁ, *clamoſus;* ex ἔρι, *valdè,* & βοάω, *clamo.*

Ἐριβρεμετᾶν, Dor. pro ἐριβρεμετῶν, gen. pl. ab

Ἐριβρεμέτης, ου, ὁ ϗ ἡ, *gravitèr fremens, grandifremus:* ex ἔρι & βρέμω, *fremo.*

Ἐρίβρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, & ab iiſd.

Ἐριβρύχεω, gen. Ion. pro ἐριβρύχου, ab

Ἐριβρύχης, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè mugiens:* ex ἔρι, *valdè,* & βρύχω, *ſtrideo:* f. ξω.

Ἐριζώλακα, acc. ſing. ab

Ἐριβώλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *valdè glebоſus, fertilis:* ab ἔρι, *valdè,* & βῶλος, ου, ἡ, *gleba.*

Ἐρίβωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, & ab iiſd.

Ἐριγάστωρ, ορος, ὁ, *ventricoſus:* ab ἔρι, & γαστὴρ, *venter.*

Ἐριγδούποιο, gen. ſing. Ion. ab

Ἐρίγδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἐρίδουπος, (γ interpoſito) *valdè ſonans:* ex ἔρι, *valdè,* & δοῦπος, *ſonitus.*

Ἐριγένεια, vide ἠριγένεια.

Ἐριδαίνετον, *contenditis,* dual. num. ind. præſ. ab

Ἐριδαίνω, *certo, contendo:* f. ανῶ, a. 1. ἐρίδηνα. Th. ἔρις, *contentio.*

Ἐριδδήσασθαι, a. 1. inf. m. ab

Ἐριδέω, *contendo,* Poët. pro ἐριδέω, quod ex f. 1. ἐρίδω, verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis.*

Ἐρίδηνα, *contendi,* a. 1. act. verbi ἐριδαίνω. Th. ἔρις, *lis.*

Ἐριδέω, f. ήσω, idem quod ἐρίζω, *contendo:* ab eod.

Ἐριδήσασθαι, Poët. more pro ἐρίσασθαι, ejuſd. a. 1. inf. m.

Ἔριδι, dat. ſing. ab ἔρις, *contentio.*

Ἐριδμαίνοντι, Dor. pro ἐριδμαίνουσι.

Ἐριδμαίνω, Poët. Pleonaſmo τῦ μ, pro ἐριδαίνω, *contendo,* quod videas ſuâ ſerie. Th. ἔρις, *contentio.*

Ἔρις, *certabat,* 3. ſing. imperf. act. pro ἤριζε· poteſt etiam eſſe præſ. imperat. ab ἐρίζω, *certo:* f. ίσω. p. ἤρικα. ab eod. Th.

Ἐριζέμεν, & ἐριζέμεναι, *contendere,* præſ. inf. Dor. pro ἐρίζειν, verbi ἐρίζω· ab eod. Th. ἐρίζωσαι, nom. pl. præſ. part. f. g.

Ἐρίζουσι, *contendunt, certant,* Dor. pro ἐρίζωσι, 3. pl. præſ. ind. ab

Ἐρίζω, f. ίσω. p. ικα, *contendo, certo:* item *exaſpero.* Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *contentio.*

Ἐρίηρες, Ion. pro ἐρίηροι. ab ἐρίηρος, *amabilis.* Hinc ἐριηρή, *peramabilis:* ab ἔρι, & ἀράω, *amo.* Alii deducunt ab ἄρω, *adapto.*

ΕΡΙΘΑΚΗ, ης, ἡ, *ERITHACE, cibus apum,* vel *gluten ad conficiendos favos.*

Ἐρίθεια, vel ἐριθεία, ας, ἡ, *contentio:* ab

Ἐριθεύω, vel potiùs ἐριθεύομαι, *litigo,* pro ἐριδεύω, quod ab ἔρις, ιδος, ἡ, *lis:* item *lanam tracto, laboro, ſervio;* ab εἶρος, *lana.*

Ἐριθηλέων, gen. pl. ab

Ἐριθηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè virens,* Ion. pro ἐριθαλὴς· ab ἔρι, *valdè,* & θάλλω, *germino.*

Ἔριθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lanificus, textrix, ancilla:* ab εἶρος, εος, τὸ, *lana.* Eſt & ἔριθος, ου, ὁ, *agricola, meſſor:* q. ab ἔρα, *terra,* quam colit.

Ἐρικλάγκτας, α, ὁ, Dor. & Poët. pro

Ἐρικλαγκτὴς, ῆ, ὁ ϗ ἡ, *valdè ſtrepens:* ex ἔρι, & κλάζω, *clamo,* f. γξω.

Ἐρίκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè ſonans:* ex ἔρι, *valdè,* & κτύπος, pro τύπος, *ſonus pulſu factus.* Th. τύπτω, *pulſo.*

Ἐρικυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè illuſtris, admodum glorioſus:* ab ἔρι, *valdè,* & κῦδος, εος, τὸ, *gloria.*

Ἐρίμυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè mugiens:* ab ἔρι, *valdè,* & μυκάω, *mugio.*

ΕΡΙΝΕΟΣ, ſeu ἐρινὸς, οῦ, ὁ, *caprificus* arbor.

ΕΡΙΝΝΥΣ, ύος, ἡ, *ERINNYS, furia, peccatorum ultrix:* in acc. pl. ἐριννύας, ἐριννῦς. Aliquandò ἐριννὺς dicitur, *qui injuriam alicui illatam proſequitur:* & *qui fecit:* hinc

Ἐριννύειν, *indignari:* quaſi ab ἔρις, ut litium auctor.

Ἔριον, ου, τὸ, *lana:* ab εἶρος, εος, τὸ, idem. q. ab εἴρω, *necto.*

Ἐριούνης, ſeu ἐριούνιος, ου, *valdè utilis.* Epithet. Mercurii, ſic dicti, quaſi ἔρι ὀνεῦντος· ab ὄνημι, *proſum.*

Ἐριωρή, ῆς, *lanificium exerceo:* ab ἔριον, *la-*

na, quod vide, & ἔργον, *opus*.

ᵛΕριπ', pro ἔριπε, *cecidit, interfectus est* : 3. sing. a. 2. Ion. pro ἤριπε, ἐριπεῖν, a. 2. inf. ἐριπών, οῦσα, όν, a. 2. part. act. ab ἔρειπω, *everto*, f. ψω.

ᵛΕριπνη, ης, ἡ, *cacumen* : ab ἔρι πνέεσθαι, quia *valdè perflatur*.

ᵛΕΡΙΣ, δος, ἡ, *lis, contentio* : acc. sing. τὴν ἔριδα & ἔριν.

ᵛΕρίσαντε, *contendentes*, nom. dual. ab ἐρίσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐρίζω, f. ίσω, *contendo*. Th. ἔρις, *lis*.

ᵛΕρίσδειν, Dor. pro ἐρίζειν.

ᵛΕρίσδων, Dor. pro ἐρίζων, præs. part. Vide ἐρίσαντε.

ᵛΕρισθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè potens* : ab ἔρι, *valdè*, & σθένος, εος, τὸ, *robur*. Th. σθένω.

ᵛΕρισμα, ατος, τὸ, *contentio, certamen* : à p. pass. verbi ἐρίζω, quod vide.

ᵛΕρισμάραγοιο, gen. Ion. ab

ᵛΕρισμάραγος, ὁ, *valdè tonans* : ab ἔρι & σμαραγέω, *magnos strepitus edo*.

ᵛΕρισμαράδοιο, gen. Ion. ab

ᵛΕρισμάραδος, ὁ, *grandifremus*. Th. ἄραδος, *strepitus*, seu *cordis pulsus vehementes post exercitium*.

ᵛΕριστὴς, οῦ, ὁ, *litigator* : &

ᵛΕριστικὸς, οῦ, ὁ, *contentiosus* : à 3. pers. p. pass. verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis*.

ᵛΕριχηλος, ὁ, *promptus ad convitia* : ab ἔρις, *lis*, & χείλος, εος, τὸ, *labrum*.

ᵛΕρίτιμος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, *pretiosus, valdè honoratus* : ἐριτίμοιο, gen. Ion. ex ἔρι, *valdè*, & τιμὴ, *pretium*. Th. τίω, *honoro*.

ᵛΕρίφιον, ὁ, τὸ, *parvus hœdus* : dim. ab

ᵛΕΡΙΦΟΣ, ὁ, ὁ, *hœdus* : & ἐρίφας, acc. pl. Dor. pro ἐρίφους. q. ἔαρι φαινόμενος, quod *vere nasci soleat*.

ᵛΕριχθόνιος, ὁ, ὁ, *ERICHTHONIUS*, filius Vulcani & Minervæ.

ᵛΕρκιον, ὁ, τὸ, &

ᵛΕρκος, εος, τὸ, *septum* : pl. τὰ ἕρκεα · ab εἴργω, *includo*.

ᵛΕρκτὴ, ῆς, Ion. pro εἰοκτὴ, ῆς, ἡ, *carcer* : ab ἔργω, Poët. pro εἴργω, *includo*.

ᵛΕΡΜΑ, ατος, τὸ, *fulcrum, stabilimentum, saburra, scropulus, inauris* : q. ab εἴρω, *necto* : vel per Syncop. pro ἔρεισμα, ab ἐρείδω, *figo*.

ᵛΕρμάγορας, *HERMAGORAS*, nomen propr.

ᵛΕρμάζω, f. άσω, *fulcio, saburro*. Th. ἔρμα.

ᵛΕρμαιον, ὁ, τὸ, *lucrum insperatum* : ab

ᵛΕρμαῖος & ἕρμαιος, *Mercurialis*. Th. ᵛΕρμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius*.

ᵛΕρμᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri, Dor. pro ᵛΕρμῆς.

ᵛΕρμὰς, *scopulus in mari occultus* : ab ἕρμα, idem.

ᵛΕρμάων, άωνος, Poët. pro ᵛΕρμῆ, ᵛοῦ, ὁ, *Mercurius*.

ᵛΕρμείας, & ἑρμέας, ὁ, ὁ, Poët. pro ᵛΕρμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius*. Hinc ᵛΕρμείην, acc. sing. Ion. pro ᵛΕρμείαν.

ᵛΕρμῆ, dat. sing. ab ᵛΕρμῆς, οῦ, *Mercurius*.

ᵛΕρμηνία, ας, ἡ, *interpretatio, elocutio* : ab

ᵛΕΡΜΗΝΕΥΣ, έος, & Att. -έως, ὁ, *interpres*. q. ab ᵛΕρμῆς.

ᵛΕρμηνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ερμηνεύω.

* ᵛΕρμηνευτὴς, οῦ, ὁ, *interpres* : ab

ᵛΕρμηνεύω, *interpretor, explico* : f. εύσω. p. ηρμήνευκα. Th. ἑρμηνευὺς, *interpres*.

ᵛΕΡΜΗΣ, οῦ, ὁ, *Mercurius* : & Poët. ἑρμέας, & -είας, idem. Hinc ἕρμαιος seu -αῖος, & ἑρμαϊκὸς, *Mercurialis*, q. ab εἴρω, vel ἐρέω, *dico* : vel ab אמר, *sermo, dixit*.

ᵛΕρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, *fulcrum tori* : ab ἕρμα, quod vide.

ᵛΕρμογένης, εος, ὁ, nom. viri. Gr. *ex Mercurio genitus*.

ᵛΕΡΝΟΣ, εος, τὸ, *planta, germen, ramus*.

ᵛΕοξαι, *facere* : a. 1. inf. act. &

ᵛΕρξαν, *fecerunt* : Ion. pro ἔοιξαν, 3. pl. a. 1. act. ab ἔρδω pro ῥέζω, *facio* : per Metath. f. ῥέξω, εις, ει, & per Metath. ἔρξω, ἔρξον, *fac* : a. 1. imperat. ἔρξας, αντος, a. 1. part. ἔρξης, a. 1. sub. 2. sing. ἔρξαι, pro ῥέξαι, a. 1. inf.

ᵛΕρξει, 3. sing. f. 1. act. ab eod.

ᵛΕρξω, εις, ει, f. 1. ejusd.

ᵛΕροχα, per Metath. pro ἔοργα, p. m. ejusd.

ᵛΕρόεις, όεσσα, εν, -εντος, *amabilis* : ab ἔρως, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

ᵛΕροίην, Att. pro ἔροιμι, ut ποιοίην pro ποιοῖμι· ab ἐρέω, *dico, interrogo*. Th. εἴρω, *loquor*.

ᵛΕρόμαι, *interrogo* : a. 2. m. ἐρόμην, ab eod. verbo & Th.

ᵛΕρον, acc. sing. ab

ᵛΕρος, ὁ, ὁ, *amor* : Æol. pro ἔρως, ωτος, ὁ, idem. Th. ἐράω, *amo*.

ᵛΕρουμεν, 1. pl. f. act. verbi εἴρω, *dico* : f. ἐρῶ.

ᵛΕρουσιν, *dicent* : 3. pl. ab ἐρῶ, f. ejusd.

ᵛΕρπετὸς, οῦ, *reptilis* : ἑρπετὰ, τα, *reptilia, serpentes*, &c. ab ἕρπω, *repo* : f. ἕρψω, a. 1. εἷρψα, ας, ε.

ᵛΕρπην, *serpere* : Dor. pro ἕρπειν. ab eod.

ᵛΕρπης, ητος, ὁ, *morbus* : à serpendo sic dictus, quod per corpus serpat. &

ᵛΕρπηστὴς, οῦ, ὁ, *reptator* : &

ᵛΕρπηστικὸς, οῦ, *reptilis*, à 3. pers. p. pass. verbi ἕρπω.

ᵛΕρπις, *vinum* : Ægyptiorum linguâ, ab eod. repit enim vitis, nisi pedamentis regatur.

ᵛΕρπύζω, idem quod ἕρπω.

ᵛΕρπυλλος, ὁ, ὁ, seu ἕρπυλλον, ὁ, τὸ, *SERPYLLUM* : ab

ᵛΕΡΠΩ, f. ψω, *SERPO, REPO, vado* : imperf. εἷρπον. a. 1. εἷρψα, (nam ι loco augmenti post ε adsciscit) indè ἑρπητὸς, *reptilis*.

ᵛΕρπωμες, *eamus* : Dor. pro ἕρπωμεν, 1. pl. sub. verbi præced.

ᵛΕῤῥαῤδίσθην, ης, η, a. 2. ind. pass. à ῥαῤδίζω, *virgis cædo* : f. ίσω. Th. ῥάῤδος.

ᵛΕῤῥάγην, *rupi* : & in 3. pl. ἐῤῥάγησαν, a. 2. ind. pass. ab

ᵛΕῤῥαγον, *rupi* : a. 2. ind. act. à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango, rumpo* : f. ξω, p. ἔῤῥηχα. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. part. act. ῥήξας.

ᵛΕῤῥάδαται, *aspersi sunt*, 3. pl. Ion. p. pass. pro ἐῤῥασμένοι εἰσί. Sic ἐῤῥάδατο, pro ἐῤῥασμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. pass. factum ex 3. sing. ἔῤῥασαι, correptâ penultimâ, deinde ante ται & το inserto δα. Sunt qui

ex

ex pl. m. ἔῤῥαδα formant, abjecto ται & το, verbi ῥάζω, idem quod ῥαίνω, *perfundo, aspergo*: f. ανῶ.

Ἐῤῥαμμένος, *consutus*: p. part. paſſ. à ῥάπτω, *consuo*: f. ψω. p. φα. p. paſſ. ἔῤῥαμμαι.

Ἐῤῥαντισμένος, *conspersus*: p. part. paſſ. à ῥαντίζω, *aspergo*: f. ίσω. Th. ῥαίνω, *perfundo*.

Ἔῤῥαος, ἐῤῥᾶς, & ἄριξ, *ARIES*.

Ἐῤῥάπισαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ῥαπίζω, *bacillo cedo, percutio*: f. ίσω. p. ἐῤῥάζα. Th. ῥαπὶς, *virga*.

Ἐῤῥάσθην, *insperſus sum*: a. 1. ind. paſſ. verbi ῥάζω, *perfundo*.

Ἐῤῥάφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. &

Ἔῤῥαψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥάπτω, *suo*: f. ψω. p. ἔῤῥαφα.

Ἔῤῥε, ἐῤῥέτω, *peri*: præſ. imperat. act. verbi ἔῤῥω, *dolens eo*: f. σω.

Ἔῤῥεε, *fluebat*: 3. ſing. imperf. à ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἐῤῥέθην, ſive ἐῤῥήθην, *dictus sum*: a. 1. ind. paſſ. verbi ῥέω, *dico*: perf. paſſ. ἔῤῥημαι, quod & εἴρημαι. a. 1. part. paſſ. ῥηθεὶς.

Ἔῤῥαξε, *fecit, sacrificavit*: 3. ſing. a. 1. act. verbi ῥέζω, *facio*: f. ῥέξω.

Ἐῤῥέτω, *abeat in malam crucem*: præſ. imperat. ab ἔῤῥω. Vide ἔῤῥε.

Ἔῤῥευν, Ion & Dor. pro ἔῤῥεν, ex ἔῤῥεον, *fluebant*: 3. pl. imperf. verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἔῤῥευσι, 3. ſing. a. 1. act. à ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἐῤῥήθη, *declaratus est*: 3. ſing. a. 1. paſſ. Vide ἐῤῥέθην, à ῥέω, *dico*.

Ἔῤῥηξαν, *fregerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, ſeu ῥαγνυμι, *frango*: f. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα, ας, ε, a. 2. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥηγα.

Ἔῤῥιγα, præt. m. verbi ῥιγέω *horreo*: f. ήσω. d. ἐῤῥίγηκα, a. 2. ἔῤῥιγον. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor, frigus*.

Ἐῤῥίγησι, Ion. Paragoge pro ἐῤῥίγη, 3. ſing. præſ. ſub. act. &

Ἐῤῥίγοντι, *formidanti*, dat. ſing. præſ. part. act. ab

Ἐῤῥίγω, *horreo*, fact. ex pl. m. ἔῤῥιγα, verbi ῥιγέω, *exhorreo*. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *horror*.

Ἐῤῥιζώμαι, *radicatus sum*, perf. paſſ. ἐῤῥιζωμένος, ένη, ον, *stabilitus*, perf. part. verbi ῥιζόω, *radico*: a. 1. paſſ. ἐῤῥιζώθην. Th. ῥίζα, *radix*.

Ἔῤῥιμμαι, *projectus sum*, perf. ind. paſſ. ἐῤῥιμμένος. perf. part. verbi ῥίπτω, *projicio*: f. ψω. p. ἔῤῥιφα. a. 2. ἔῤῥιφον.

Ἔῤῥινον, ὐ, τὸ, *medicamentum purgando capiti naribus infusum*: à ῥὶν, *nasus*.

Ἐῤῥίπτεν, *projiciebam*, imperf. act. verbi ῥίπτω.

Ἐῤῥίφθων, *projiciantur illi duo*: 2. dual. perf. imperat. paſſ. ἔῤῥιψω, φθω, verbi ῥίπτω, f. ψω, *projicio*.

Ἔῤῥιφε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, *abjicio*: f. ψω. a. 1. ἔῤῥιψα, ας, ε. a. 1. part. ῥίψας, αντος, a. 2. paſſ. ἐῤῥίφην.

Ἐῤῥυηκα, *fluxi*: perf. act. q. à ῥύεω, pro ῥύω, *fluo*: a. 2. paſſ. ἐῤῥύην, unde inf. ῥυηναι. part. ῥυεὶς, à Th. ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω.

Ἐῤῥύπωκα a. 1. ind. act. verbi ῥυπαίνω, *sordidum reddo, maculo, infamem reddo*. Th. ῥύπος, *sordes*.

Ἐῤῥυσάμην, ω, ατο, *arripui*: a. 1. m. verbi ῥύω, *trabo*: f. ῥύσω. p. ἔῤῥυχα. a. 1. paſſ. ἐῤῥύσθην.

Ἐῤῥύσθην. Vide in ἐῤῥυσάμην.

Ἔ͵Ρ᾽Ρ᾽Ω, f. σω, *ægrè eo, dolens & afflictus eo, pereo*: dicuntque Æolicè dìci pro εἶρω. idem quod φθείρω, pro quo & φθέῤῥω, Æol. vel ut alii ab ἔρα & ῥίω, ut ſit, *ad terram fluo*.

Ἐῤῥωγα, ας, ε, Att. pro ἔῤῥηγα. *ruptus sum*, p. m. à ῥήγνυμι, vel ῥήσσω, *frango*: f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον.

Ἐῤῥωμαι, *confirmatus sum*, perf. paſſ. verbi ῥώννυμι, ſeu ῥωννύω, f. ῥώσω, p. ἔῤῥωκα.

Ἐῤῥωμενέως, *fortiùs, robuſtiùs*, adv. ab ἐῤῥωμενέστερος, *vehementior*, comp. ab

Ἐῤῥωμένως, *robuſtè*, adv. à præt. perf. part. paſſ. ἐῤῥωμένος, *qui animo est fortis*; item *validus*: comp. ἐῤῥωμενέστερος, ſuperl. ἐῤῥωμενίστατος. Th. ῥωννύω, ſeu ῥώννυμι, *corroboro*: f. ῥώσω. p. ἔῤῥωκα.

Ἐῤῥών, præſ. part. verbi ἔῤῥω, *ægrè eo*.

Ἐῤῥώοντο, *ruebant*, 3. pl. imperf. paſſ. à ῥύω, vel ῥώομαι. Th. ῥωννύω, *roboro*: vel eſt 3. pluſq. p. paſſ. Poët. pro ἔῤῥωντο. ejuſd. verbi ῥώννυμι. f. ῥώσω.

Ἔ͵Ρ᾽Ρ᾽ΩΟΣ, ὁ, *aper*, vel *aries*: q. ab ἔρι, *valdè*, & ῥώω, *roboro*.

Ἐῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ῥώννυμι *corroboro*: f. ῥώσω. a. 1. ἔῤῥωσα. tanquam à ῥώω.

Ἐῤῥῶσθαι, perf. inf. paſſ. ἐῤῥώσθην, *convalui*, a. 1. ind. paſſ. ἔῤῥωσθε, 2. pl. p. imperat. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἔῤῥωσθε, ώσθω, *vale*: & in 2. pl. ἔῤῥοσθε, *valete*, perf. imperat. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἔρσα, a. 1. Ion. ab ἔῤῥω, f. σω, *ægrè* vel *dolens eo*: quod vide.

ΕΡΣΗ, ſeu ἕρση, ης, ἡ, *ros*: q. à ῥέω, *fluo*: Hinc ἐρσήεις, εντος, & ἑρσαῖος, α, ὁ, *roscidus*.

Ἔρσην, Ion. pro ἄρσην, *mas*.

Ἔρσω, f. 1. Æol. verbi ἔῤῥω, *afflictus eo*.

Ἐρυγεῖν, a. 2. vel fut. 2. inf. act. verbi ἐρεύγω, *ructo*: f. ξω. a. 2. ἔρυγον.

Ἐρύγμηλος, pro ἐρυγηλος, *gravitèr hoans*: vel *eructans cibos*: ab ἐρεύγω, *ructo*.

Ἐρύεσθαι, *liberare*, præſ. inf. ab ἐρύομαι. Th. ἐρύω, *custodio*.

Ἐρυθαίετο, *rubebat*, 3. ſing. imperf. paſſ. ab

Ἐρυθαίνω, *rubefacio*, f. ανῶ. a. 1. ἠρύθηνα. Th. ἔρευθος, εος, τὸ, *robur*.

Ἐρυθεῖα, ας, & dat. Ion. -ῃ, ἡ, *ERYTHEA*, inſula: nomen propr. loci.

* Ἐρύθημα, ατος, τὸ, *radix quâ mulieres faciem pingunt*.

Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. verbi ἐρυθαίνω. quod vide.

Ἐρυθιάω, *rubefio*. Th. ἔρυθος, εος, τὸ, *rubor*.

Ἐρυθιόωσαν, *rubefactam*, ejuſd. præſ. part. f. g. Poët. pro ἐρυθιῶσαν.

Ἐρυθραίνω, *rubefacio*: ab eod. Th.

Ἐρυθραῖος, α, *ERYTRÆUS, rubor*: ab ἐρυθρός.

Ἐρυθραίων, gen. pl. ab ἐρυθραῖος incolæ urbis, cui nomen Ἐρυθρά, ᾶς, ἡ. Fortè ſcriben-

dum ἐρυθρέων, gen. Ion. pro ἐρυθρῶν, ab ἐρυθραί.

Ἐρυθρὸς, ὸν, *RUBER*, & in f. g. -ρὰ· ab ἔρευθος, *rubor*.

Ἐρυκακέειν, *coercere*, præſ. inf. ab.

Ἐρυκακίω, & ἐρυκάκω, idem quod Th. ἐρύκω, *inhibeo* : f. ξω.

Ἐρυκέμεν, & ἐρυκέμεναι, Dor. pro ἐρύκειν, præſ. inf. &

Ἐρύκοι, 3. ſing. præſ. opt. ab

Ἐ*ΡΥ*ΚΩ, *inhibeo, contineo, impedio* : f. ξω. p. χα.

Ἔρυμ' pro ἔρυμα, ατος, τὸ, *tutamen, præſidium, munitio* : ab ἐρύω, *ſervo, trabo*.

Ἐρυμαι. per Syncop. pro

* Ἐρυμνὸς, ὴ, ὸ, *munitus, tutus*. Th. ἐρύω.

* Ἐρυμνότης, ητος, ἡ, *munitio*.

Ἐρύομαι, *cuſtodio, ſervo* : f. ύσομαι. p. υσμαι.

Ἐρύσαι a. 1. inf. act. ab ἐρύω, *cuſtodio*.

Ἐρυσαίατο, *eriperet*, pro ἐρύσαιτο, Ion. inſerto α, 3. ſing. a. 1. opt. m. verbi ἐρύω, *trabo*.

Ἐρύσαιο, 2. ſing. a. 1. m. opt. ab eod.

Ἐρύσαις, Æol. pro ἐρύσαι, a. 1. part. m. g. ab ἐρύω, *trabo*.

Ἔρυσαν, Ion. pro ἵρυσαν, 3. pl. a. 1, act. ſic & ἔρύσαντο, *traxerunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐρύω.

Ἐρυσάρματας, per Metaplaſm. pro ἐρυσαρμάτας, *currum trabentes* : ab

Ἐρυσάρματος, *currum trabens* : ab ἐρύω, *trabo*, & ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.

Ἐρύσασ', pro ἐρύσασα, a. 1. part. f. g. ab ἐρύω, *trabo*.

Ἐρύσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſd.

Ἔρυσθαι, pro ἐρύεσθαι. Vide ἔρυμαι.

Ἐρυσίβη, ης, ἡ, *rubigo* ; item *vitium ſegetis*, quo ſpicæ fiunt marcidæ, & in fœtidum pulverem friabiles. Th. ἔρευθος, εος, τὸ.

Ἐρύσιμον, ε, τὸ, *herbæ & feminis genus* : ab ἐρύω, *trabo*.

Ἐρυσίπολις ιος, ὁ ἡ ἡ, *cuſtos urbis* : ab ἐρύω, *cuſtodio*, & πόλις, Poët. pro πόλις, *urbs*. Poteſt etiam exponi *quæ urbes vaſtat*, nam ἐρύω tam ſignificat ἑλκύειν quam φυλάττειν.

Ἐρυσάμενος, *extrabens* : a. 1. part. m. gem. σ. ſic ἔρυσαν, pro ἔρυσαν, *traxerunt*, 3. pl. a. 1. act. Ion. ab ἐρύω, *trabo*.

Ἐρύσομεν, *trabemus*: 1. pl. f. 1. act. vel per Syſtol. pro ἐρύσωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. ab eod.

Ἔρυτ', pro ἔρυτο, *eripuit* : quod pro εἵρυτο, 3. ſing. imperf. verbi ἕομαι, Poët. Sync. pro ἐρύομαι, *cuſtodio*. Th. ἐρύω, *trabo*. Sunt qui velint eſſe a. 1. m. per Sync. pro ἐρύσατο, ejuſd.

Ἐ*ΡΥ*Ω, *trabo, cuſtodio, ſervo* : imperf. εἴρυον, (pro augmento ι poſt ε recipiens) f. ύσω, a. 1. εἵρυσα. p. εἴρυκα. perf. paſſ. εἴρυμαι. a. 1. paſſ. εἰρύθην a. 1. m. εἰρύσαμην. inf. εἰρύσασθαι, Poët. pro ἐρύσασθαι.

Ἐρφ' pro ἕρπε, *veni* : præſ. imperat. ab ἕρπω, *ſerpo*.

Ἔρφος, ε, ὸ, *pellis* : ab ἔρέφω, *tego*. Eſt etiam σέρφος.

Ἔρχαται, *compreſſi ſunt*. Ion. pro εἰργμένοι, εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. Sic ἔρχατο, pro εἰργμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. Ion. verbi εἴργω, *arceo* : f. ξω. p. εἶρχα. perf. paſſ. εἶργμαι.

Ἐρχατόωντο, *prohibebantur* : 3. pl. imperf. paſſ. Ion. & Poët. pro ἠρχατῶντο, verbi ἐρχατόω, *obſepio, concludo* : quod ab ἔρχατος, *ſepes, ſeptum*. Th. εἴργω, *includo*.

Ἔρχ ο, Ion. pro ἔρχε, *accedo* : in pl. ἔρχεσθε, & in dual. ἔρχεσθον. præſ. imperat. verbi ἔρχομαι, *venio*, quod vide.

Ἔρχευ, Dor. pro ἔρχε, præſ. imperat. Vide ἔρχεο.

Ἔρχομ', pro ἔρχομαι, quod vide.

Ἔ*ΡΧ*ΟΜΑΙ, *venio, eo* : ſub. ἔρχομαι, imperf. ἠρχόμην, ε, ετο. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per Sync. ἦλθον, ες, ε. a. 2. imperat. ἐλθὲ, Att. pro ἔλθε, έτω & ά'τω, &c. α pro ε accipiens apud LXXII. a. 2. ſub. ἔλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἐλθεῖν. a. 2. part. ἐλθὼν, οῦσα, ὸν. p. m. ἦλυθα, Att. ἐλήλυθα & εἰλήλυθα, ab inuſ. ἐλεύθω, inf. ἐληλυθέναι. part. ἐληλυθὼς & εἰληλυθὼς, pluſq. p. ἐληλύθειν, εις, ει. Hinc ἐπήχομαι, *advenio*, ἔπηλυς, υδος, ὁ ἡ ἡ, *advena, extraneus* : πρόσηλυτος, idem.

Ἐρῳμες, Dor. pro ἔρῳμεν, *ibimus* : 1. pl. f. 1. ab ἔρπω, *repo*.

Ἐρῳῶ, Dor. pro ἔρῳω, f. 1. ejuſd. verbi.

Ἐρῶ, *dicam* : f. 1. vel 2. verbi εἶρω. hinc & ἐρέω, contractè ἐρῶ.

Ἔ*ΡΩΔΙ*Ὸς, ιὸς, & ἐρῳδιὸς, ε, ὸ, *ARDEA*, avis ſpecies : q. ab ἔρως, *amor* : quia venerea avis.

Ἔρωει, *quieſce* : præſ. imperat. ab

Ἔ*ΡΩΕ*Ω, f. ήσω, p. ηκα, *eo, fluo, impetu feror, ceſſo, retrocedo, inhibeo, repello*.

Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, *impetus, remiſſio, ceſſatio* : à verbo præced.

Ἐρωήσει, *fluet* : 3. ſing. f. 1. act. ab eod.

Ἐρωμανέεσσι, dat. pl. ἐρωμανέων, gen. pl. ab

Ἐρωμανὴς, ές, ὸ ἡ ἡ, *amatorius* : ab ἔρως, *amor*, quod ab ἐράω, *amo*, & μανία, ας, ἡ, *furor*. Th. μαίνομαι, *inſanio* : p. m. μέμηνα.

Ἐρῶν, ῶντος, & in pl. ἐρῶντες, præſ. part. &

Ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

Ἐ*ΡΩΤΑ*Ω, *interrogo, oro* : f. ήσω. p. ἐρώτηκα. a. 1. ἠρώτησα. perf. paſſ. ἠρώτημαι. Hinc

Ἐρωτεῖν, *interrogare* : Ion. pro ἐρωτᾶν.

Ἐρωτηθεὶς, έντος, *interrogatus* : a. 1. part. paſſ. & in f. g. ἐρωτηθείσα. Sic ἐρωτήσας, αντος, a. 1. part. act. &

Ἐρώτημα, ατος, τὸ, *interrogatio, quæſtio* : &

Ἐρωτηματικὸς, ὴ, *interrogativus* : & indè

Ἐρωτηματικῶς, *interrogativè* : adv. &

Ἐρώτησις, εως, ἡ, idem quod ἐρώτημα, item *ipſa interrogandi actio* : omnia à perf. paſſ. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.

Ἐρωτιδεὺς, Anacreon vocat *parvos Amoris pullos* : ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor* : &

Ἐρωτικὸς, οῦ *amatorius* : &

Ἐρωτικῶς, adv. *amatoriè* : &

Ἐρωτὶς, ίδος, ἡ, *amicula, ſcortillum* : ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

Ἐρωτοτόκοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἐρωτοτόκος, ε, *amorem patiens* : ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor* (quod ab ἐράω, *amo*) & τίκω, *pario* : p. m. τέτοκα.

Ἐρω-

Ἐρωτύλος, υ, *amatorculus, parvus amator, amatorius.* Th. ἐράω.

Ἐρωτῶν, ῶντος, & in pl. ἐρωτῶντες, ἐρωτώντων, præſ. part. act. &

Ἐρωτῷο, *interrogeris*: 2. ſing. præſ. opt. paſſ. ἐρωταίμην, οίμην, ἐρωτάοιο, οῳο, ab ἐρωτάω.

Ἑς, *mittito*: a. 2. imperat. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. p. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

Ἐς, Poët. & Att. pro εἰς, *in*, quod vide; ἐς φάος, *in lucem*: ἐς πλόον ἄρχεσθαι, *navigationem auſpicari.*

Ἐσαγγελεύς, έος, ὁ, *internuncius*: ab ἐς, & ἀγγέλλω, *nuncio.*

Ἐσαειράμενος, *tollens*: a. 1. part. m. ab ἐσαείρω, quod ab ἐς pro εἰς, & ἀείρω, f. ἀερῶ, a. 1. ἤειρα, indè ἀειράμενος. Th. ἄϊρω, *tollo.*

Ἐσαθρέω, ῶ, f. ήσω, *conſpicio*: ex εἰς, & Th. ἀθρέω, f. ήσω, *video.*

Ἐσαθρήσειεν, *videret*: 3. ſing. a. 1. opt. Æol. ejuſd.

Ἐσαχοντίζω, *jacula in aliquem jaculor*, ab ἀκοντίζω, *jaculor.* Th. ὄκων, οντος, ὁ.

Ἐσακούειν, *morem gerere, obtemperare.* Th. ἀκούω, *audio.*

Ἐσάλλομαι, *inſilio.* Th. ἄλλομαι, *ſalio*: f. ἀλοῦμαι, a. 1. m. ἠλάμην.

Ἐσάλπιζον, *clangebant*: 3. pl. imperf. verbi Ϛαλπίζω, *tubâ cano*: f. σω. Th. σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, *tuba.*

Ἐσάλτο, *inſilierat*: Dor. pro ἐσήλτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. vel ut alii per Sync. pro ἐσήλλετο, imperf. aut ἐσήλατο, 2. 1. m. verbi ἐσάλλομαι, carentis augmento.

Ἔσαν, per Syſtolen pro ἦσαν, *erant*: 3. pl imperf. ἦν, verbi εἰμί, *ſum.*

Ἔσαν, *miſerunt*: 3. pl. a. 2. ἦν, verbi ἵημι, *mitto.* Vide ἕς.

Ἔσανε, 3. ſing. a. 1. act. à σαίνω, f. ανῶ. idem quod σείω, *moveo.*

Ἔσαντο, Ion. pro εἵσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ἕννυμι, ſeu ἕω, *induo*: a. 1. εἷσα.

Ἐσάπην, *putrefactus ſum*: a. 1. paſſ. à σήπω, *putrefacio*: f. σήψω, a. 2. ἔσαπον, & ἔσηπον. p. m. σέσηπα.

Ἐσαράσσειν, *impreſſionem in aliquem facere.* Th. ἀράσσω, *pulſo.*

Ἐσάωθεν, Bœot. Sync. pro ἐσαώθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ἐσαώθην, verbi σαώζω, idem quod σαόω, quod à σάζω, *ſervo.* Th. σόος, *ſalvus.*

Ἔσαωσα, *ſervavi*: a. 1. ind. act. ejuſd.

Ἐσβάλλειν, *immittere irrumpere.* Th. βάλλω.

Ἐσβάντες, pro εἰσβάντες, a. 2. part. act. pl. num. ab εἰσβαίνω, *ingredior.* Th. βαίνω, *eo*: f. βήσομαι, a. 2. ἔβην. a. 2. part. βάς.

Ἔσβεσεν, *extinxit*: 3. ſing. a. 1. act. & ἐσβέσθην, *extinctus ſum*: a. 1. paſſ. verbi σβέννυμι, *extinguo*: f. σβέσω. p. ἔσβεκα. &

Ἔσβην, *intendi*: a. 2. act. à σβῆμι, quod ab σβέννυμι, refertur. Alii dicunt eſſe a. 2. act. verbi σβέω. Th. σβέννυμι, *extinguo*: f. σβεσω. pv ἔσβεκα. a. 1 ἔσβεσα. a. 1. paſſ. ἐσβέσθην. f. 1. paſſ. σβεσθήσομαι.

Ἐσβιβάζειν, *interponere in, introducere*: quod à βιβάζω, *admitto.* Th. βαίνω, *eo.*

Ἔσβολή, ῆς, ἡ, *ingreſſus.* Th. βάλλα, *jacio*: p. βέβολα.

Ἐσδιδῦν, Ion. & Poët. pro ἐσδιδόναι, *inſluere.* Th. δίδωμι, *do.*

Ἐσδόμενοι, *ſedentes*: Dor. pro ἑζόμενοι. præſ. part. ab ἕζομαι.

Ἐσδώμεθα, *ſedeamus.* Dor. pro ἑζώμεθα, 3. pl. præſ. ſub. m. ab ἕζομαι, *ſedeo.* Dor. ἕσδομαι, f. 2. m. ἐδοῦμαι.

Ἔσεαι, *eris*: Ion. pro ἔσῃ. 2. ſing. f. 1. m. verbi εἰμὶ, *ſum*: f. ἔσομαι, ῇ, εῖ.

Ἐσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ἐσεβάσθην, *colui*: verbi σεβάζομαι, *colo*: f. άσομαι. p. σεσέβασμαι. Th. σέβω, idem.

Ἔσει, *eris*: Att. pro ἔσῃ, 2. ſing. f. 1. verbi εἰμί, *ſum.*

Ἔσειμι, *ingredior*: præſ. ind. ab εἶς, pro εἰς, & εἶμι, *eo.*

Ἐσείσατο, *excuſſit*: 3. ſing. a. 1. m. à σείω, *quatio*: f. σεισω. p. σέσεικα, a. 1. ἔσεισα.

Ἐσείσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à pert. paſſ. σέσεισμαι. ab eod. Th.

Ἐσεῖ, Dor. pro ἔσῃ, 3. ſing. fut. 1. verbi εἰμί, *ſum.* Dores enim circumflectunt f. act. & m. ut ἐσοῦμαι, vel ἐσεῦμαι, ἐσῆ ἐσεῖται.

Ἐσελθεῖν, *ſubire, in mentem venire*: a. 2. inf. ex εἰς, Att. ἐς, & Th. ἔρχομαι, *venio*: a. 2. ἦλθον.

Ἐσενειχθείς, εῖσα, ἐν, *illatus, a, um*: a. 1. part. paſſ. &

Ἐσενηνεῖχθαι, perf. inf. paſſ. ab ἐς, & ἐνείκω, Ion. pro ἐνέγκω, verbo inuſ. *fero*: f. ξω p. ήνεχα. præt. paſſ. ἐνήνειγμαι, Att. ἐνήνεγμαι. in inf. ἐνενεῖχθαι. Vide ἐνείχθην, a. 1. paſſ. à φέρω, f. οἴσω, *fero*: a. 1. act. ἤνεγκα.

Ἐσέπλατο, *advolavit*: 3. ſing. a. 1. m. Vide ἐπτάμην, ω, ατο.

Ἐσεργνύναι, *includere*: ab ἐς, & ἔργνυμι, idem quod ἔργω, ſeu εἴργω, *arceo.*

Ἐσεσάχατο, 3. pluſq. p. paſſ. verbi σάττω, *onero*: f. ξω. p. χα. fit enim Ion. ex 3. ſing. ἐσέσαχτο, inſerto α ante το, & tenui, quæ præcedit, converſa in aſpiratam.

Ἐσεσήρει, 3. ſing. pluſq. p. m. à σίσηρα, præt. m. *ſum apertus, hio, rideo.* Th. σαίρω, *ſcopis purgo*: f. αρῶ.

Ἔσεσθαι, f. 1. inf. &

Ἔσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi εἰμὶ, *ſum.*

Ἐσέτης, φανέντος ἄλλης, *redeunte donec anno.* Fortè legend. ἐς' ἔτης. q. ἐς ἄλλα ἔτη, *donec alio anno.* Vel leg. ἐς ἔτος, q. d. ἐς νέωτα, ἀντὶ τοῦ, ἐς νέον ἔτος, *in ſequentem ac novum annum.*

Ἔσευα, *concitavi*: a. 1. ind. pro ἔσευσα à σεύω, *moveo, agito.* Th. σείω, *quatio*: f. σείσω.

Ἐσεῦμαι, *ero*: Dor. pro ἔσομαι, f. 1. verbi εἰμί, *ſum.*

Ἐσέφθην, a. 1. ind. paſſ. à σέβομαι, ſeu σίζω, *colo.*

Ἐσέχειν, *effluere, exire, ingredi.* Th. ἔχω.

Ἐσίχυντο, Ion. pro ἐσεκίχυντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ex εἰς vel ἐς, & χέω, fut. χεύσω, *fundo*: tanquam à χύνω.

Ἔσῃ, *eris*: 2. ſing. fut. 1. ἔσομαι, verbi εἰμί, *ſum.*

Ἐσήκασθεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. à σηκάζω, *ſtabulo, includo*, Th. σηκὸς, *ſtabulum.*

Ἐσῆλθε,

Ἔσηκε, *immiſit*: 3. ſing. a. 1. ab ἐσίημι pro εἰσίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 1. ἧκα.

Ἐσήλαλο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐσάλλομαι, *inſilio*: ex εἰς, & ἄλλομαι, *ſalio*: f. ἀλοῦμαι. a. 1. m. ἠλάμην.

Ἐσήμανα, ας, ε, *indicavi*: a. 1. ind. act. à σημαίνω, *ſignifico*: f. ανῶ. p. γκα. a. 1. ἐσήμανα & ἐσημηνα. Th. σῆμα, *ſignum*.

Ἐσθ' pro ἐς, ob ſequent. aſpirat. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἔσθαι, *miſiſſe*, a. 2. inf. m. ab ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν. a. 2. m. ἕμην, ἕσο.

Ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, Dor. pro ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *veſtis*. Th. ἕω, *induo*.

Ἔσθειν, præſ. inf. ab ἔσθω, *comedo*.

Ἐσθημένος, *indutus*: perf. part. tanquam ab ἐσθέομαι, quod ab ἐσθὴς, *veſtis*. Th. ἕω, *induo*.

Ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *veſtis*: in acc. ἐσθῆτα· &

Ἔσθησις, εως, ἡ, *veſtitus*: ab eod. Th.

Ἔσθιε, *ede*, præſ. imperat. act. &

Ἐσθίειν, *edere*: præſ. inf. ab

Ἐσθίω, *edo*: præſ. ſub. ἐσθίω, ης, η, 3. pl. ἐσθίωσι, imperf. ἤσθιον, ες, ε. f. ἐσθίζω. p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, idem.

ΕΣΘΛΟΣ, ὴ, ὸν, *bonus, a, um*: dat. pl. Ion. ἐσθλοῖσι.

Ἐσθλότης, ητος, ἡ. *bonitas*: à præced.

Ἔσθορε, Poët. & Ion. pro εἰσέθορε, *inſiluit*, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἐσθορέω, *inſilio*. Th. Θόρω, ſeu -έω, *ſalio*.

Ἔσθοτε, pro ἐς ὅτε, *eſt quando*.

ΕΣΘΩ, vel ἐσθίω, *comedo*: f. ἰσω. p. ικα.

Ἔσθω, a. 2. imperat. m. ab ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν. a. 2. m. ἕμην.

Ἐσιδῶ, *inſpicio*: ab εἰς, & εἶδω, *video*: f. εἴσω. a. 2. εἶδον & ἴδον.

Ἐσιγάθη, Dor. pro ἐσιγήθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. à σιγάω, *file͡o, taceo*: f. ήσω.

Ἐσιδεῖν, pro εἰσιδεῖν. a. 2. inf. &

Ἐσίδῃ, *inſpexerit*, Poët. pro εἰσίδῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. &

Ἐσιδὼν, a. 2. part. ab ἐσείδω, quod vide.

Ἐσιέναι, *immittere, intrare*. præſ. inf. ab ἐσίημι, ab ἵημι, *mitto*; vel ἴημι, pro εἶμι, *eo*.

Ἐσίναντο, 3. ſing. a. 1. m. à σίνομαι, ſeu σίνω, *noceo, lædo*.

Ἔσις, εως, ἡ, *deſiderium, cupiditas*: ab ἵεμαι.

Ἐσιτήρια, ſive εἰσιτηρια, *Calendæ Januarii*, ſeu *dies ille in quo totus magiſtratus apparebat Athenis*; item *Sacra quæ initio anni fiebant ut felix anni auſpicium foret*: ab εἴσειμι, *ingredior*. Th. ἔω, vel εἶμι, *eo*.

Ἔσ ωπα, 3. ſing. imperf. act. à σιωπάω, *ſileo*: f. ήσω. p. σεσιώπηκα.

Ἔσκαμμαι, *fiſſus ſum*, perf. paſſ. verbi σκάπτω, *fodio*: f. ψω. p. ἔσκαφα. a. 2. act. ἔσκαφον. a. 1. paſſ. ἐσκάφθην.

Ἐσκάτθετο, *condidit*, pro εἰσκατέθετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi εἰσκατατίθημι· ex εἰς, κατὰ, & τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το.

Ἔσκαφα, *fodi*: perf. act. &

Ἐσκάφην, a. 2. paſſ. à σκάπτω, *fodio*. Vide ἔσκαμμαι.

Ἔσκε, *erat*: 3. ſing. imperf. Ion. pro ἦν, ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἐσκέδασ' pro ἐσκέδασε, *diſperſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act à σκεδάω, *diſſipo*: p. άσω.

Ἔσκεμμαι, *conſideravi*, perf. paſſ. verbi σκέπτομαι.

Ἐσκεμμένως, adv. *conſideratè, circumſpectè*, à præced.

Ἐσκευάδαται, *inſtructi ſunt*, Ion. pro ἐσκευασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. &

Ἐσκευάδατο, Ion. pro ἐσκευασμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi σκευάζω, *paro, inſtruo*. Th. σκεῦος, *vas*.

Ἐσκευασμένος, *paratus*, perf. part. paſſ. ab eod. verbo & Th.

Ἐσκευώρημαι, perf. paſſ. à σκευωρέομαι, *vaſa cuſtodio*; item *ſtruo, molior*: à σκεῦος, *vas*, & ὤρος, *cuſtos, inſpector*.

Ἐσκήνωσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. à σκηνόω, *commoror, habito*. Th. σκηνὴ, *tabernaculum*.

Ἐσκίδναντο, *diſpergebantur*, 3. pl. imperf. paſſ. à σκίδνημι, in paſſ. σκίδναμαι, imperf. ἐσκιδνάμην. Th. σκεδάω, *diſſipo*.

Ἐσκίρτα, 3. ſing. imperf. act. &

Ἐσκίρτων, 3. pl. imperf. act. à σκιρτάω, *ſalio*. Th. σκαίρω, idem.

Ἔσκλην, ης, ἡ, *exarui, mortuus ſum*, a. 2. ind. verbi σκλῆμι, quod à σκλέω, per Sync. pro σκελέω. p. ἔσκληκα. part. ἐσκληκὼς, & ἐσκληὼς, *aridus*. Th. σκέλλω, *exſicco*.

Ἐσκομίσαι, *importare*, a. 1. inf. act. ab ἐς, *in*, pro εἰς, & κομίζω, *porto*: f. ίσω. Th. κομέω, *curo*.

Ἔσκον, ες, imperf. Ion. pro ἦν, *eram*: verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἐσκορόδισάς με, *me irritâſti*, veluti comeſto allio; vel *ad lachrymas coegiſti*, tanquam intrito, à σκορόδίζω, *allio paſco*. Th. σκόρδον, *allium*.

Ἐσκοτίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à σκοτίζω, f. ίσω, p. ἐσκότικα, perf. paſſ. ἐσκότισμαι. Th. σκότος, *tenebræ*.

Ἐσκύπτων, *intueor, in rem aliquam propendeo*. Th. κύπτω, *inclino caput*: f. ψω.

Ἔσκωπτεν, 3. ſing. imperf. verbi σκώπτω, *cavillor*: f. ψω. p. ἔσκωφα. a. 1. ἔσκωψα.

Ἐσλὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *princeps*.

Ἐσλὸν, Dor. pro ἐσθλὸν, *bonum*.

Ἐσλὼς pro ἐσλὰς, *bonos*, Dor. Vide præced.

Ἐσμαράγησαν, 3. ſing. a 1. act. à σμαραγέω, *fragorem edo*: hinc σμαραγίζω, idem.

Ἐσμάσω, *imprimo*. Th. μάσω, *abſtergo, tango*.

Ἔσμεν, *ſumus*, 1. pl. præſ. ind. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἔσμυγμαι, *exterſus ſum*, perf. paſſ. à σμήχω, f. ξω. idem quod σμάω, *abſtergo*.

Ἔσμὸς, ὁ. *examen apum*: ab ἕω, *mitto*. Eſt enim agmen quod emittitur natali ſede.

Ἔσο, vel ἴσθι, *eſto tu*, præſ. imperat. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἔσοδος, vel εἴσοδος, ὁ, *ingreſſus, vectigal*, ab ἐς pro εἰς, *in*, & ὁδὸς, *via*.

Ἐσοικίζω, *domum recipio*. Th. οἶκος, *domus*.

Ἔσοιντο, 3. pl. f. 1. opt. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἔσοισθε, 2. pl. f. opt. ἐσοίμην, ejuſd. verbi.

Ἔσομαι, *ero*, &

Ἐσόμεθα, 1. pl. f. *erimus*: &

Ἔσονθ' pro

Ἔσονται, *erunt*; 3. pl. f. 1. m. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἐσόπ-

Ἐσόπλομαι, *inſpicio*. Th. ὄπτομαι, *video*; f. ὄψομαι, p. ὄμμαι.
Ἔσοπτρον, ν, τὸ, *ſpeculum*; à præced.
Ἔσορᾶν, præſ. inf. ab
Ἐσοράω, *aſpicio*. Th. ὁράω, *video*.
Ἔσορῇς & ἐσορᾷ, Dor. pro ἐσορᾷς & ἐσορᾷ, 2. & 3. ſing. &
Ἔσορᾶτε pro ἐσορᾶτε, 2. pl. verbi ἐσοράω, *intueor*. Th. ὁράω, *video*.
Ἔσορῶμες, Dor. pro ἐσορῶμεν, *aſpicimus*: 1. pl. ejuſd. verbi.
Ἐσορῶν, præſ. part. act. in pl. ἐσορῶντες & Ἐσορῶσιν, 3. pl. ind. act. ab eod. verbo.
Ἔσσῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro ἔσομαι, ῃ, εται, f. 1. verbi εἰμὶ, *ſum*.
Ἐσοφίσατο, 3. ſing. a. 1. m. à σοφίζομαι, *comminiſcor, doceor, cognoſco*; f. ἰσομαι, p. σεσόφισμαι. Th. σοφὸς, *ſapiens*.
Ἐσόψομαι, *videbo*: f. 1. m. ab εἶς, & ὄπτομαι, *video*.
Ἐσπάθημαι, perf. paſſ. à σπαθάω, *texo, dilapido*. Th. σπάθη, *textorium inſtrumentum*: item *ſpathula*, &c.
Ἐσπαθημένος, *cumulatus*: præced. part.
Ἔσπαθον, *accumulabam*: 1. ſing. imperf. ab eod. Th.
Ἔσπακα, *attraxi*: perf. act. verbi σπάω, *trabo*: f. άσω.
Ἐσπάραξεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi σπαράσσω, *lacero*: f. ξω. p. ἐσπάραχα.
Ἔσπάρθαι, *ſatum eſſe*: perf. inf. paſſ. à σπείρω, *ſero*: f. ρῶ, p. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, perf. paſſ. ἔσπαρμαι.
Ἔσπαρμένος, η, ον, perf. part. paſſ. ejuſd.
Ἔσπάσατ' pro ἐσπάσατο, *evulſit*: 3. ſing. a. 1. m. &
Ἔσπε, *evulſit*: 3. ſing. a. 2. act. ἔσπον, ες, à σπάω, *trabo*.
Ἔσπειρα, a. 1. act. verbi σπείρω, *ſero*: f. σπῶ.
Ἔσπεισα, *libavi*: a. 1. act. &
Ἐσπείσθην, ης, η, *ſacrificio placatus ſum*: a. 1. paſſ. ab ἔσπεισαι, 3. ſing. perf. paſſ. ἔσπεισμαι, à σπένδω, *libo*.
Ἑσπέρα, ας, ἡ, *VESPERA*. Th. ἕσπερος.
Ἑσπέρας, adv. *veſperi*: à præced.
Ἑσπερίδες, *HESPERIDES*: &
Ἑσπέριος, α, *veſpertinus, occidentalis*: ab
ΕΣΠΕΡΟΣ, ε, ὁ, *VESPER*: quaſi ἓω πέρας, *diei finis*.
Ἕσπεσθαι, *ſequi*: Poët. pro ἕπεσθαι, præſ. inf. m. verbi ἕπω, *ſequor*.
Ἕσπετε, *dicite*: 2. pl. imperat. præſ. ab ἔσπω, *dico*: Poët. pro ἔπω, a. 1. εἶπα.
Ἕσπετο, *ſequebatur*: Poët. pro εἵπετο, 3. perſ. ſing. imperf. verbi ἕσπομαι pro ἕπομαι, *ſequor*.
Ἔσπευδον, *feſtinabant*: 3. pl. imperf. act. à σπεύδω, *feſtino*: f. σω, a. 1. ind. act. ἔσπευσα, ας, ε.
Ἐσπιλωμένος, η, ον, perf. part. paſſ. à σπιλόω, *maculo*: f. ώσω. p. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, *macula*.
Ἐσπλαγχνίσθην, ης, η, *miſericordiâ tactus fui*: a. 1. ind. paſſ. verbi σπλαγχνίζομαι, *miſericordiâ moveor*: f. ἰσομαι, p. ἐσπλάγχνισμαι. Th. σπλάγχνον, *viſcus, commiſeratio*.
Ἐσποιέω, idem quod εἰσποιέω, *adſciſco, adopto*: Th. ποιέω, *facio*: f. ήσω, p. ηκα.
Ἐσπόμεθ' pro ἐσπομεθα, *conſequimur*: 1. pl. præſ. ind. Poët. ab
Ἕσπομαι, *ſequor*: pro ἕπομαι, in opt. ἑσποίμην, part. ἑσπόμενος. Th. ἕπω, idem.
Ἔσπον, ες, ε, *evulſi*: a. 2. verbi σπάω, *trabo*: hinc a. 2. inf. σπεῖν, part. σπὼν, & in a. 2. m. ἑσπόμην, a. 2. inf. σπέσθαι, part. σπόμενος.
Ἔσπυδα, p. m. à σπεύδω, *feſtino*; quod vide.
Ἐσπούδασα, a. 1. act. verbi σπουδάζω, *ſtudeo*: f. άσω. ab eod. Th.
Ἔσπω, *loquor*: Poët. pro ἔπω.
Ἐσρὼμ, ὁ, nomen viri indeclinable. Hebr. interpret. *ſagitta exultationis*.
Ἔσσα, ατ, ε, *indui, ſedere feci*: a. 1. Poët. pro εἷσα, ab ἕω, vel ἵννυμι, *induo*. Vel ab ἑω ſeu ἵζω, *ſedere facio*.
Ἔσσαι pro ἕσαι, a. 1. inf. act. Poët. ab ἕω vel ἵζω, *ſedere facio*: vel 2. ſing. perf. pro εἶσαι, ab εἶμαι, perf. paſſ. verbi ἕω, *induo* vel *ſedeo*. Sunt qui velint ἔσσαι pro ἕσσαι, *indutus es*, poni, quaſi ab ἵσμαι, perf. paſſ. ejuſd. verbi.
Ἐσσαμένη, *involuta*: a. 1. part. f. g. pro ἑσαμένη, Poët. verbi ἕω ſeu ἵννυμι, *induo*.
Ἔσσαν, Poët. Syſtole pro ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *ſum*.
Ἔσσαν, a. 1. part. act. Poët. pro ἕσαι· &
Ἔσσασθαι, pro ἕσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἕω, *induo* vel *ſedeo*.
Ἔσσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Vide ἔσσα.
Ἔσσεαι, *eris*, Ion. & Poët. pro ἔσῃ, 2. ſing. fut. verbi εἰμὶ, *ſum*.
Ἔσσεαι, *ſediſti*, ſeu *indutus es*: Poët. pro εἶσαι, 2. perſ. ſing. perf. paſſ. εἶμαι· ab ἕω, *ſedeo, induo*.
Ἐσσεῖται, Poët. & Dor. pro ἔσται, 3. ſing. fut. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *ſum*.
Ἔσσεῖλαι, *erit*: 3. ſing. fut. pro ἔσεῖλαι, ejuſd.
Ἔσσευα, Poet. pro ἔσευσα, a. 1. ind. act. in 3. pl. ἔσσευαν. &
Ἐσσεύανλο, pro ἐσσεύαντο, 3. pl. a. 1. m. à σεύω, idem quod σειω, *agito, cieo*.
Ἔσσευμαι, perf. paſſ. pro ἔσευμαι, Ion. pro σέσευμαι. &
Ἐσσεύοντο, *exciverunt*: pro ἐσεύοντο, 3. pl. imperf. à σεύομαι. Th. σειω, *agito*.
Ἐσσήν, ῆνος, ὁ, *rex*, præcipuè apum. παρὰ τὸ ἕσαι, id eſt, *ſtabilire*, ſcil. ſubditos.
Ἔσσὶ, *es*: Poët. pro εἶ ſeu εἰς, 2. ſing. &
Ἔσσο, *eſto tu*: Poët. pro ἔσο, præſ. imperat. ab εἰμὶ, *ſum*.
Ἔσσο, gem. σ, pro ἕσο, quod Ion. pro εἶσο, 2. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ἕω, ſeu ἵννυμι, *induo*: fut. ἕσω, p. εἶκα, perf. paſſ. εἶμαι, pluſq. p. εἵμην.
Ἐσσόμενα, *futura*: f. 1. m. part. pl. ab
Ἐσσόμενος, η, ον, *futurus, a, um*: pro ἐσόμενος, in dat. plur. Ion. ἐσσομένοισι, ab εἰμὶ, *ſum*.
Ἔσσον pro ἕσον, *indue*: a. 1. imperat. act. verbi ἕω, *induo*.
Ἐσσόομαι, *vincor*: Ion. pro ἡσσώομαι, ab ἡσσάομαι, -ῶμαι. Th. ἧσσων, *minor, inferior*.
Ἔσσῦν, Ion pro ἧσσᾶν, ſed uſitatiùs ησσᾶν, præſ. inf. ab eod. Th.

Ἔσσυθεν,

Ἔσαυθεν, *eruperunt*: Bœot. & gem. σ, pro ἐσύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. ab ἐσύθην, verbi σύω vel σεύω, *agito*. Th. σείω, idem.

Ἔσσυμαι, σαι, ται, Poët. & per Metatheſ. pro σίσυται, perf. paſſ. &

Ἐσσυμένος pro σεσυμένος, p. part. paſſ. ejuſd.

Ἐσσυμένως, adv. *incitatè*; à præced.

Ἔσσυτ' pro ἔσσυται, & hoc pro σίσυται, *irruit*: 3. ſing. perf. paſſ. &

Ἔσσυτο pro σέσυτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. à σύω, quod pro σεύω, *agito*. Th. σεία, idem.

Ἔσσω, Poet. pro ἴσω, f. 1. act. verbi ἴω, *ſedere facio*: a. 1. ἔισα.

Ἐσσωμαι, Ion. pro ἥσσωμαι, *victus ſum*: perf. verbi ἐσσόομαι, Ion. pro ἡσσαομαι, *vincor*. Th. ἥσσων, *minor*.

Ἐσσων, ονος, ὁ ἡ ὀ, Ion. pro ἥσσων, *inferior*.

Ἔς' pro ἐστὶ, *eſt*: 3. ſing. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἕσαα, *ſtet*: Ion. Sync. pro ἕστηκα, perf. verbi ἵστημι, *ſto*.

Ἑσάθεν, *ſteterunt*: Bœot. Sync. pro ἑστάθησαν, 3. pl. ſeq.

Ἑστάθην, *ſtatutus ſum*: a. 1. ind. paſſ. ab ἵστημι, *ſto*.

Ἕσαζε, *ſtillabat*: 3. ſing. imperf. verbi σαζω, f. ξω, *ſtillo*.

Ἔσαι, *erit*: per Sync. pro ἔσεται, 3. ſing. f. 1. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἑσαίην, præſ. opt. act. verbi ἕστημι pro ἵστημι, *ſto*: unde imperat. ἵσαθι, inf. ἑσάναι, part. ἑσάς.

Ἕσακα, *ſteti*: pro ἕστηκα, perf. act. verbi ἵστημι, *ſto*: a. 2. ἔστην.

Ἕσακτο, *ſtillabatur*: & Ion. ἥσακτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ἠσάγμην· à σάζω, *ſtillo*: f. ξω, p. ἔσαχα.

Ἐσαλάδατο, Ion. Pleonaſmo ſyllabæ δα, pro ἐσάλατο, quod pro ἐσαλμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi σέλλω, *orno, inſtruo*: f. λῶ, a. 1. ἔσειλα, p. m. ἔσολα.

Ἐσάλαι', *ſuccinctas habebant*: pro ἐσάλαῖσι, quod Ion. pro ἐσαλμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. &

Ἐσάλατο, Ion. pro ἐσαλμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. &c

Ἐσαλην, *miſſus ſum*: a. 2. paſſ. ab ἔσαλον, a. 2. act. &c

Ἔσαλκα, p. act. à σέλλω, *mitto, orno*: f. 2. σαλῶ, p. paſſ. ἔσαλμαι, a. 1. paſſ. ἐσάλθην.

Ἔσαμεν, *ſtamus*: Ion. pro ἴσαμεν, 1. pl. præſ. verbi ἵστημι, Poet. pro ἵστημι, *ſto*: unde & ἵστατε, ἑστᾶσι, ἑσάναι, infin. ἑσαίην, opt. Sunt qui velint ἕξαμεν per Sync. dici pro ἑστήκαμεν, perf. act. verbi ἵστημι.

Ἑσάμεν, Ion. pro ἑσάναι, quod pro ἑσάναι, præſ. infin. act. verbi ejuſd.

Ἔσαν, *ſteterunt*: Bœot. Sync. pro ἕστησαν, 3. pl. a. 2. act. ἔστην, ab eod. Th.

Ἑσάναι, *ſtetiſſe*: per Sync. pro ἑστάνεναι, perf. infin. ab ἵστημι. Alii volunt eſſe præſ. infin. ab ἕστημι, ut ἑσάναι, ex ἵστημι.

Ἑσαότ' pro ἑσαότα, acc. ſing. vel ἑσαότη, *ſtantes*: nom. dual. à nom. ἑσαώς, per Sync. pro ἑστηκώς, ότος, perf. part. act. verbi ἵστημι, *ſto*.

Ἔσασαν, *ſteterunt*: & Dor. ἑστάσαν, 3. pl. a. 2. Poet. pro ἔστησαν, ab ἔστην, a. 2. ejuſdem verbi, mutat ſpiritum in aoriſtis. Vel ſi aſpiretur ἕσασαν, per Sync. p nitur pro ἑστήκεισαν, vel ἑστάκεισαν, 3. pl. pluſq. p. ab ἵστημι. Vel eſt 3. pl. imperf. act. pro ἵσασαν, ab ἕστημι, pro ἵστημι, *ſto*.

Ἑσάσαντο, Dor. pro ἐστήσαντο, 3. pl. a. 1. med.

Ἑσάσατο, Dor. pro ἐστήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἵστημι, *ſto*.

Ἑσᾶσι, *ſtant*: 3. pl. præſ. ind. ab ἵστημι. Poët. pro ἵστημι, *ſto*. Vel ἑστᾶσι per Sync. dicitur pro ἑστήκασι, 3. pl. perf. act. ejuſd. verbi.

Ἑσάτω, 3. ſing. imperat. act. ἵσαθι, -άσω. ab eod. verbo.

Ἑσαὼς, contractè pro ἑστακὼς, perf. part. act. verbi præced.

Ἐσὶ, *eſtis*: 2. pl. præſ. ind. ab εἰμὶ, *ſum*. Sed

Ἔσε, *eſtote*: 2. pl. præſ. imperat. ἔσω, ἴσω, ejuſd. verbi. Eſt &

Ἔσε, *donec*: ab ὅς pro εἰς. & τέ.

Ἔσειλα, *miſi*: a. 1. ind. act. verbi σέλλω, *mitto, orno*: f. λῶ, p. ἔσαλκα.

Ἐσειλάμην, ω, ατο, a. 1. m. ejuſd.

Ἔσειχον, *ibant*: 3. pl. imperf. act. verbi σείχω, *ordine eo*: f. ξω, p. ἔστιχα.

Ἔσενεν, 3. ſing. imperf. verbi σένω, *gemo*: f. νῶ. Th. σενὸς, *anguſtus*.

Ἐσερεώθησαν, *confirmati ſunt*: 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi σερεόω, *firmo*: f. ώσω, a. 1. ἐσερέωσα, ας, ε. Th. σερεὸς, *ſolidus*.

Ἐσέρημαι, σαι, ται, perf. ind. paſſ. verbi σερέω, *privo*: f. ήσω, a. 1. paſſ. ἐσερήθην, a. 1. inf. σερεθῆναι.

Ἐσεφάνιξα, Dor. pro ἐσεφάνισα, a. 1. ind. act. verbi σεφανίζω, fut. ίσω, vel ίξω, Th. σέφω, *corono*.

Ἐσεφανέντο, 3. ſing. imperf. paſſ. &

Ἐσιφανώσατο, 3. ſing. a. 1. m. &

Ἐσεφάνωται, *cinctum eſt*: 3. ſing. perf. paſſ. ἐσεφάνωμαι, σαι, ται· à σιφανόω, *corono*. Th. σέφω, idem.

Ἔσεφε, 3. ſing. imperf. act. ejuſd. Th.

Ἐσεως, ῶτος, per Epenth. Poët. τῦ ε, pro ἑστὼς, *ſtans*: per Craſin pro ἑστακὼς, p. part. act. verbi ἵστημι, *ſto*: f. σήσω, p. ἕστακα, a. 2. ἔστην.

Ἔσῃ, *ſtetit*: 3. ſing. a. 2. ind. act. ejuſd.

Ἕσηκ' pro ἕστηκα, ας, ε, perf. act. &

Ἑσήκαντι, Dor. pro ἑστήκασι, 3. pl. perf. act. ab eod. verbo.

Ἑσήκω, *ſto*: præſens ortum à perf. ἕστηκα. verbi ἵστημι, præt. m. εἱστήκα, pluſq. p. εἱσήκειν, & in 3. pl. ἑσήκεισαν, Att.

Ἑστηκὼς, ότος, part. perf. ab eod. verbo.

Ἔσην, a. 2. ind. act. Vide ἔστη.

Ἑσήξει, & ἑσήξεται, 3. ſing. f. 1. act. & m. verbi ἑστήκω, *ſto*: facti more Syracuſano ex perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι.

Ἐσηριγμένος, perf. part. &

Ἐσήρικται, 3. ſing. perf. paſſ. à σηρίζω, *ſtatuo*: f. ξω, p. χα, perf. paſſ. ἐσήριγμαι, ξαι, pluſ. p. ἐσηρίγμην, ξο, κτο.

Ἔσησα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Ἐσησάμην, ω, ατο, a. 1. m. &

Ἔσησαν, 3. pl. a. 2. ἤσην, ab ἵστημι, *ſto*.

Ἑσηὼς

Ἑστηὼς, *qui ſtetit*: per Sync. pro ἑστηκὼς, ότος, perf. part. ejuſd. verbi.
Ἔστί, 3. ſing. præſ. εἰμὶ, *ſum*.
ΕΣΤΙ'Α, ας, ἡ, *focus, lar, domus*: item *VESTA*.
Ἑστιάθην, Ion. pro εἱστιάθην, ης, ἡ, a. 1. ind. paſſ. ab ἑστάω, *domo accipio*: quod à præced.
Ἑστιὰς, άδος, ἡ, *Veſtalis*: &
Ἑστιάσων, f. 1. part. act. verbi ἑστιάω, *convivio excipio*: ab ἑστία, *domus, lar*.
Ἑστιατορία, ας, ἡ, *epulatio*: &
Ἑστιατόριον, ὐ, τὸ *cœnaculum*: &
Ἑστιάω, *convivio excipio*: f. άσω, perf. εἱστίακα. Sumit enim ι poſt ε loco augmenti: ab ἑστία, *lar*.
Ἔστιζεν, 3. ſing. a. 2. verbi στείζω, *calco*: f. ψω.
Ἐστιχέτην, 3. dual. a. 2. act. à στείχω, *ordine eo*, f. ξω, a. 2. ἔστιχον.
Ἐστιχόωντο, *ordine ibant*: 3. pl. imperf. paſſ. Poët. pro ἐστιχῶντο, verbi στιχάω, ab eod. Th.
Ἕστο, *ſederat*, ſeu *indutus erat*; Poët. ſeu Ion. pro εἵστο, vel εἵτο. 3. ſing. pluſq. p. εἵμην, verbi ἕω ſeu ἕννυμι, *ſedeo, induo*: f. ἑσσω, perf. paſſ. εἷμαι.
Ἑστόβεον. imperf. act. verbi στοβέω, *maledico*: Æol. pro στομέω. Th. στόμα, ος.
Ἑστομώθην, *apertus ſum*: a. 1. paſſ. verbi στομόω, f. ώσω, *adaperio*: ab eod. Th.
Ἑστὸν, *ſunt illi duo*: dual. num. præſ. εἰμί. Sed
Ἕστον, eſt 2. dual. num. imperat. ἔσο, ἔστω. Ponitur & pro ἦτον, dual. num. imperf. ejuſd.
Ἑστονάχιζεν, *ſuſpirabat*: 3. ſing. imperf. verbi στοναχίζω, fut. ίσω, p. ἑστονάχικα. Th. στενὸς, *anguſtus*.
Ἔστοργα, *amavi*: perf. m. verbi στέργω, f. ξω, *amo, acquieſco*.
Ἑστοργὼς, ότος, part. præt. med. ſuperioris verbi.
Ἑστόρεσα, *ſtravi*: a. 1. ind. act. verbi στορέω, *ſterno*: f. έσω, & ώσω, a. 1. paſſ. ἐστορέσθην.
Ἑστόρηϑ, an ἐστόρηται, *ſtratus eſt*: Dor. pro ἐστόρεσται, 3. ſing. perf. paſſ. à στορέω, *ſterno*. Alii volunt ἐστόρηται. Dor. dici pro ἔστρωται. 3. perf. à στρωννύω, f. στρώσω, id. q. στορέω.
Ἔστραμμαι, ψαι, πται, *verſus ſum*: perf. paſſ. verbi στρέφω, *verto*: f. ψω.
Ἑστρατοπέδευσα, ας ε, a. 1. ind. act. verbi στρατοπεδεύω, *caſtra metor*: quod à στρατὸς, *exercitus*, & πέδον, *ſolum*.
Ἑστρατόωντο. Poët. pro ἐστρατῶντο, 3. pl. imperf. verbi στρατόομαι, *caſtra pono*. Th. στρατὸς, *exercitus*.
Ἐστράφατο, *averſi erant*: 3. pl. pluſq. p. paſſ. Ion. pro ἐστραμμένοι ἦσαν, verbi στρέτω, *verto*: f. ψω, p. φα, perf. paſſ. ἔστραμμαι.
Ἔστραφαν, a. 2. ind. paſſ. ejuſd. verbi.
Ἐστρέφθην, *verſus ſum*: a. 1. paſſ. &
Ἔστρεφον, ες, ε, imperf. act. à στρέφω, *verto*: fut. ψω.
Ἐστρηνίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi στρηνιάζω, *diſſolutè vivo*: f. άσω, p. ἐστρηνίακα. Th. στρῆνος, *luxus*.
Ἐστρηνιάζω, f. άσω, p. ἐστρηνίακα, *diſſolutè vivo*. Th. στρῆνος.
Ἔστροφα, *verti*: præt, m. verbi στρέφω.
Ἔστρωμαι, *conſtratus ſum*: perf. paſſ. &
Ἐστρωμένος, perf. part. paſſ. verbi στρώνυμι, f. στρώσω, idem quod στορέω, *ſterno*.
Ἔστρωσα, a. 1. act. &
Ἔστρωτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab eod.
Ἔσυγον, a. 2. ind. act. verbi συγέω, vel inuſitat. σύγω, *odio proſequor*: f. σύξω.
Ἐσυφέλιξεν, *diſpulit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. à συφελίζω, f. ξω, *duritèr tracto*. Th. σύφω, *adſtringo*: f. ψω.
Ἔσω, *ESTO*, 3. ſing. imperat. verbi εἰμὶ, *ſum*.
Ἐσωμυλάμην, ω, ατο. a. 1. m. verbi σωμύλλω, idem quod σωμυλέω, *loquax ſum*. Th. σόμα, ος.
Ἔσων, 3. dual. imperat. verbi εἰμὶ, *ſum*.
Ἔσωρ, ορος, ὁ *clavus temonis*: ab ἴω, *mitto*; melius ἔχλορ, ab ἔχω, quia continet.
Ἑστὼς, ῶτος, *ſtans*: in f. g. ἑστῶσα, perf. part. act. pro ἑσακὼς, per Sync. ἑστως, & per Craſin ἑστὼς, ῶτος, in gen. pl. ἑστώτων, ab ἵστημι, *ſto*.
Ἔσχασαν, *ſint*: 3. pl. imperat. præſ. ab εἰμί.
Ἑστῶτες, nom. pl. ab ἑστὼς, quod vide.
Ἐσύθην, *commotus ſum*: a. 1. paſſ. à σύω, pro σεύω, *moveo*. Th. σείω, *agito*.
Ἐσύλα, *ſpoliavit*: 3. ſing. imperf. verbi συλάω. f. ήσω. Th. σύλη, *præda*.
Ἐσύλευον, *prædati ſunt*: imperf. act. verbi συλεύω, *ſpolio*: ab eod. Th.
Ἐσυνῆκα, ας, ε, *intellexi*: a. 1. ind. act. Att. pro συνῆκα, verbi συνίημι, *intelligo*: f. συνήσω: ex σὺν, & ἴω, *mitto*, &c.
Ἐσύστερον, *poſteà*: ex ἐς, & ὕστερος, *poſterior*.
Ἐσφάγην, ης, η, *jugulatus ſum*: a. 2. ind. paſſ. ab ἔσφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάττω, ſeu σφάζω, f. ξω, *jugulo*: perf. paſſ ἔσφαγμαι.
Ἐσφαγμένος, ejuſd. perf. part. paſſ.
Ἐσφαζον, *mactabant*: 3. pl. imperf. act. verbi σφάζω, *macto*: f. ξω.
Ἐσφαίρωτο. 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi σφαιρόω, *in globi modum rotundum facio*: f. ώσω. Th. σφαῖρα, *globus*.
Ἐσφάλην, ης, η, *deceptus ſum*: a. 2. ind. paſſ. ab ἔσφαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάλλω, *decipio*: f. αλῶ, p. ἔσφαλκα.
Ἔσφαλμαι, perf. paſſ. ab ἔσφαλκα, perf. act. ejuſd.
Ἔσφαξαν, *trucidârunt*: 3. pl. a. 1. act. verbi σφάζω, *jugulo*: f. άξω, p. m. ἔσφαγα.
Ἐσφαράγιζον, *ſonum excitabant*: imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, *ſonus*.
Ἔσφηλα, *decepi*; a. 1. ind. act. verbi σφάλλω, f. αλῶ.
Ἐσφιγξεν, *ſtringebat*: 3. ſing. imperf. act. &
Ἔσφιγξε, *adſtrinxit*. 3. ſing. a. 1. act. verbi σφίγγω, *ſtringo*, f. γξω.
Ἐσφραγισεν, *obſignavit*: 3. ſing. a. 1. act. verbi σφραγίζω, *obſigno*: f. ίσω. p. ἐσφράγικα. a. 1. paſſ. ἐσφραγίσθην. Th. σφραγὶς, *ſigillum*.
Ἐσφραγίσθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ. &
Ἐσφραγισμένος, perf. part. paſſ. ab eod. verbo & Th.
ΕΣΧΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *focus, ara, cruſta ex aduſtione*

ustione vulneri adhærens: undè Angl. a Scar.

Ἐσχαρεών, ῶνος, ὁ, Poët. idem,

Ἐσχαρίς, ίδος, ἡ, *focus, craticula.* Th. ἐσχάρα,

Ἔσχατιὰ, ᾶς, ἡ, *extremitas:* &

Ἐσχατίη, ης, ἡ, Ion. pro eod.

Ἐσχατογήρως, ω, ὁ, *decrepitus, defectus ætate.*

Ἔσχατον, ου, τὸ, *extremitas:* idem adv. *ultimè:* ab

ΕΣΧΑΤΟΣ, η, ον, *extremus, ultimus:* &

Ἐσχατόωσα pro ἐσχατόουσα, f. g. ab ἐσχατόει, *extremus:* &

Ἔσχατος, adv. *extremè, ad extremum.* Th. ἔσχατος, *extremus.*

Ἔσχε, 3. sing. a. 2. act. verbi ἴσχω, *habeo:* f. ἕξω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. sub. σχῶ, perf. pass. ἔσχημαι.

Ἐσχέθην, ης, η, a. 1. ind. pass. &

Ἔσχηκα, perf. act. ab ἔσχω· vide ἔσχε.

Ἐσχηματίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi σχηματίζω, *effingo:* à σχῆμα, *habitus.* Th. ἔχω, *habeo.*

Ἔσχισα, perf. act. verbi σχίζω, *fingo:* fut. ίσω, perf. pass. ἔσχισμαι.

Ἐσχίσθην, ης, η, & in 3. pl. ἐσχίσθησαν, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἐσχόμην, a. 2. m. &

Ἔσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἔχω, *habeo:* imperf. εἶχον. vide ἔχε.

Ἔσω, f. 1. verbi ἕζω, *sedere facio:* vel ἕω, *induo.*

Ἔσω, *intrà:* adv. cum gen. &

Ἔσωθεν, *intrinsecus:* ab εἰς, *in.*

Ἐσώθην, *servatus sum:* a. 1. ind. pass. verbi σώζω, *servo:* f. σω, perf. pass. σέσωσμαι.

Ἔσωσα, a. 1. act. ejusd. verbi.

Ἐσώτερος, α, ον, *interior, -us, intimus.*

Ἐσωφρονίσθην, ης, η, a. 1. pass. verbi σωφρονίζω, *sapere facio:* f. ίσω, p. σεσωφρόνικα. à σώφρων, *temperans:* ex σόος, seu σάος, contractè σῶς, *sanus,* & φρὴν, *mens.*

Ἔτ' pro ἔτι, *adhuc, etiam.*

Ἐτάγην, *constitutus sum:* a. 2. ind. pass. à τάσσω, vel τλω, *ordino:* f. ξω. p. χα. a. 2. ἔταγον.

ΕΤΑΖΩ, *examino, inquiro, scrutor:* f. άσω, & Dor. ξω.

Ἐταθην, *extentus sum:* a. 1. ind. pass. verbi τείνω, *tendo:* f. τενῶ, p. τέτακα, perf. pass. τέταμαι.

Ἑταῖ, *familiares:* nom. pl. ab ἑταῖρος, ου, ὁ, *socius.*

Ἑταίρα, ας, ἡ, *amica, meretrix:* &

Ἑταιρεία, ας, ἡ, *societas:* &

Ἑταιρέω, *prostituo me:* f. ήσω, ab ἑταῖρος.

Ἑταιρηΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἑταιρεία, *sodalitium:* &

Ἑταιρήϊος, Ion. pro ἑταιρεῖος. Jovis Epith. *qui sodalitiis præest:* ab eod. Th.

Ἑταίρησις, εως, ἡ, *impudicitia:* ab ἑταιρέω.

Ἑταιρία, ας, ἡ, *sodalitium:* &

Ἑταιρίζω, f. ίσω, *sodalis fio, opitulor:* &

Ἑταιρικος, η, ον, *sodalitius, meretricius:* ab

ΕΤΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, *sodalis.*

Ἐτάκευ, Dor. pro ἐτήκω, *tabescebas:* 2. sing. imperf. à τήκομαι, *liquesco:* &

Ἔτακον, *liquefactus sum:* a. 2. ind. verbi τήκω, & Dor. τάκω, *liquefacio:* f. ξω, a. 2 ἔταξον.

Ἐταλάνιζεν, 3. sing. imperf. act. verbi ταλανίζω, *miserum & ærumnosum voco:* f. σω, à τάλας, ανος, *miser.* Th. ταλάω, f. άσω, *suffero.*

Ἔταμον, *scidi:* a. 2. act. verbi τέμνω, *scindo:* f. 2. ταμῶ.

Ἐτανύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi τανύω, *tendo.* Th. τείνω, idem.

Ἔταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Ἐταξάμην, ω, ατο, a. 1. m. à τάσσω, vel -τλω, *ordino:* f. ξω, p. χα.

Ἐταράξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ταράσσω, *conturbo:* f. ξω, p. τετάραχα, præt. pass. τετάραγμαι, a. 2. pass. ἐταράχθην.

Ἐταράχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. præced.

Ἑταρίζω, Poët. pro ἑταιρίζω, quod vide.

Ἑτάρισατο, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, Poët. à præced.

Ἔταρος, ου, ὁ, Poët. pro ἑταῖρος, *sodalis:* gen. pl. ἑτάρων.

Ἐτασμὸς, οῦ, ὁ, *inquisitio, tormentum:* ab ἐτάζω, *inquiro:* f. άσω.

Ἔτασον, ατο, a. 1. imperat. verbi præced.

Ἐτάφην, *sepultus sum:* a. 2. ind. pass. verbi θάπτω, *sepelio:* f. ψω.

Ἔταφον, *stupui, admiratus sum:* a. 2. & τέθηπα, p. m. idem, vel *stupeo, admiror:* ab eod. verbo. Vide ἐτέθηπε.

Ἐτάχυνον, ες, ε, imperf. verbi ταχύνω, *accelero.* Th. ταχὺς, *celer.*

Ἔτεα, nom. vel acc. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus.*

Ἐτεθήλει, 3. sing. pluſq. p. m. verbi θάλλω, *vireo:* f. αλῶ, p. m. τέθηλα.

Ἐτέθην, *positus sum:* a. 1. ind. pass. verbi τίθημι, *pono:* f. θήσω, a. 2. ἔθην.

Ἐτέθηπε, Ion. pro ἐτεθήπει, 3. sing. pluſq. p. m. verbi θάπλω, *sepelio.* Alii à θήπλω, *stupeo,* vel θήπω, f. ψω, p. τέθηφα, p. m. τέθηπα.

Ἐτεθνήκειν, *obieram:* 1. sing. pluſq. p. ind. act. verbi θνήσκω, *morior:* f. 2. m. θανοῦμαι, p. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον, p. m. τεθναα. hinc inf. τεθνάναι.

Ἔτειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τέλλω, *perficio, facio:* a. 1. ἔτειλα.

Ἔτεινα, *extendo:* a. 1. act. verbi τείνω, *tendo:* f. τενῶ, p. τέτακα.

Ἔτειος, εία, ειον, *annuus, a, um.* Th. ἔτος, τὸ, *annus.*

Ἔτειρεν, *affligebat:* vide

Ἐτείρετο, *confectus erat:* 3. sing. imperf. pass. à τείρω, *affligo, vexo:* f. τέρω, p. τέτορκα, a. 1. ἐτείρα.

Ἔτεκ' pro ἔτεκε, *peperit:* 3. sing. a. 2. ἔτεκον, ες, ε, verbi τίκω, *pario:* fut. τέξομαι, p. m. τέτοκα.

Ἐτεκνοποιήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi τεκνοποιέω, *liberos procreo;* ἐτεκνοποίει, 3. sing. imperf. act. à τέκνον, *fœtus* (quod à τίκτω, *pario*) & ποιέω, *facio.*

Ἐτέκνωθεν, Bœot. pro ἐτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τεκνόω, *liberos procreo: gigno.*

Ἐτελείετο, *perficiebatur:* 3. sing. imperf. pass. Ion. & Poët. pro ἐτελέετο, per Pleonasm. τῦ ι, verbi τελέω, *perficio.* Th. τέλος, *finis.*

Ἐτέλεσσον, *perfecerunt:* pro ἐτέλεσον, imperf. act. ab eod. verbo & Th.

Ἐτελεί-

Ἐτελείωσα, ας, ε, *consummavi*: a. 1. ind. act. verbi τελειόω, *perficio*: f. ώσω. ejusd. Th.

Ἐτέλεσα, ας, ε, *perfeci*: a. 1. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος, *finis*.

Ἐτέλεσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. Th.

Ἐτέλεσσα, ας, ε, Poët. pro ἐτέλεσα, q. v.

Ἐτελεύτα. 3. sing. imperf. act. à τελευτάω, *ad finem perduco, desino*: f. ησω. a. 1. ἐτελεύτησα, ας, ε. Th. τέλος, *finis*.

Ἐτελλε, imperf. act. à τέλλω, *mando*: a. 1. ἔτειλα.

Ἔτεμον, *incidi*: a. 2. verbi τέμνω, vel τάμνω, *seco*: f. τεμῶ & ταμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον & ἔτεμον. p. m. τέτομα.

Ἐτεόκλειοι χάριτες, sic appellatæ ab Eteocle Cephisi filio, qui primus Gratiis sacrificium feciſſe fertur.

Ἐτεὸν, adv. *verùm, verè*: n. g. ab

Ἐτεὸς, ή, Poët. idem quod ἐτός, ή, ὸν, *verus*: undè etiam formatur per interpoſit. τῆ ε. Th. εἰμί, *ſum*.

Ἐτεραλκὴς, ές. ὁ ἡ ὴ, *dubius*, quaſi *anceps robur*. Et ſic dicitur *victoria*, quia alteri ſemper tribuit ἀλκὴν, ab ἕτερος, *alter*, & ἀλκὴ, *robur*.

Ἐτέρηφι, *alter*: Poët. adv. pro nomine ἑτέρα. Th. ἕτερος, *alter*.

Ἑτερόγλωσσος, ος, *qui diverſæ linguæ eſt*: ab ἕτερος. *alter*, & γλῶσσα, η, ὴ, *lingua*.

Ἑτεροδιδασκαλέω, ῶ, *diverſam doctrinam doceo*, f. ήσω· ab ἕτερος, *alicui*, & διδάσκω, *doceo*.

Ἑτεροδοξέω, ῶ, *alterius ſum opinionis, orthodoxis non aſſentior*: &

Ἑτεροδοξία, ας, ὴ, *opinio diverſa*, vel *prava*, &

Ἑτερόδοξος, ος, ὁ ἡ ὸν *qui alterius eſt opinionis*, vel *ſectæ*: Angl. **Heterodox** omnia ab ἕτερος, *alter*, & δόξα, *opinio*: q. à δοκέω, *cenſeo*.

Ἑτεροζήλως, adv. *iniquè*: ab ἑτερόζηλος, *qui alio zelo ducitur*: ab ἕτερος, *alius*, & ζῆλος, *æmulatio*.

Ἑτεροζυγέω, ῶ, *alteram jugi partem traho*: &

Ἑτερόζυγος, *altera libræ pars*: ex ἕτερος, *alius*, & ζεῦγος, *jugum*. Th. ζεύγνυμι, *jungo*.

Ἑτεροῖος, *diverſus à reliquis*: & indè

Ἑτεροιόω, ῶ, f. ώσω, *altero, immuto*: ἑτεροιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἕτερος, *alter*.

Ἑτερόκλιτος, ιτον, *aliter declinatus*: ſc. ὄνομα. *HETEROCLITON*. Th. κλίνω, *inflecto*.

Ἑτεροκωφῶν, Syrach. xix. 27. Sed rectiùs opinor, ἑθελοκωφῶν, *qui ſurdum ſe ſimulat*.

ΕΤΕΡΟΣ, α, ον, *alter, alius*, μηδέτερος & οὐδέτερος, *neuter*: ἑτέρωσε, ſc. τόπῳ. *alibi*.

Ἑτερότης ητος, ἡ *diverſitas*: &

Ἑτερόω, *altero*: &

Ἑτέρωσις, εως, ἡ *alteratio*: ab ἕτερος.

Ἔτερπεν, *delectabat*: 3. ſing. imperf. à τέρπω, *dilecto*: f. ψω.

Ἔτερσε, a. 1. act Æol. à τείρω, *affligo, vexo*. Vel ut alii volunt à τέρσω, *exſicco*: undè τερσαίνω, idem.

* Ἔτερω, dat. Vide ἕτερος.

Ἑτέρωθε & -θεν, adv. *ex alterâ parte*. Th. ἕτερος, *alter*.

Ἑτέρως, adv. *aliter*: ab eod.

Ἐτετάλμην, σο. το, *juſſus eram*: pluſq. p. paſſ. verbi τέλλω, *mando*: perf. τετάλκα. a. 1. ἔτειλα.

Ἐτεταπείνωτο, 3. ſing. pluſq. p, paſſ. verbi ταπεινόω, *humilio*: f. ωσω, p. τεταπείνωκα. Th. ταπεινός, *humilis*.

Ἐτετάχατο, Ion. pro ἐτεταγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſ. p. paſſ. fit ex 3. ſing. ἐτέτακτο, inſerto α ante τ, & κ verſo in aſpirat. χ, verbi τάσσω, *ordino*: f. ξω, p. τέταχα, perf. paſſ. τέταγμαι.

Ἐτετεύχατο, Ion. pro ἐτετευγμένοι ἦσαν, 3. pl. perf. p. paſſ. verbi τεύχω, *fabricor*: f. ξω. p. τέτευκα. p. paſſ. τέτευγμαι, & τέτυγμαι.

Ἔτετμεν, 3. ſing. imperf. act. verbi τέτμω, *invenio*: quod derivatur à τέμνω, *ſeco, ſcindo*: f. τεμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔτεμον, ες, ε. & hinc per Pleonaſm. τὸ τ, ἔτετμον, ες, ε, ut quidam volunt.

Ἐτετρίχειν, εις, ει, pluſq. p. verbi τρίχω, *aſper & ſalebroſus ſum*: f. ξω. p. τέτριχα. Th. τραχὺς, έος, *aſper, ſcaber*.

Ἐτέτυκτο, *factus erat*: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ἐτετύγμην, ξω, κτο, verbi τεύχω, *fabricor*, quod vide.

Ἐτετύφθεα, Ion. pro ἐτετύφειν, & ἐτετύφθεε, pro ἐτετυφειν, pluſq. p. act. à τύπτω, *verbero*: f. ψω.

Ἐτετύχοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi τυγχάνω, *aſſequor*: f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. a. 2. m. ἐτυχόμην, & per redupl. Ion. ἐτετυχόμην, κ, ετο.

Ἔτεχ' pro ἔτεκε ob ſequent. aſpirat. 3. ſing. a. 2. act. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Ἐτέχθην, *natus ſum*: a. 1. ind. paſſ. à τίκτω, *pario*.

Ἔτη, nom. & acc. pl. & contract. ab ἔτος, εος, τὸ. *annus*.

Ἐτήκετο, *liqueſcebat*, imperf. m. verbi τήκω, & Dor. τάκω, *liqueſacio*: f. ξω. p. m. τέτηκα.

Ἐτήρων, *ſervabam*, imperf. act. à τηρέω, *ſervo*: imperf. ἐτήρεον, ων. f. ήσω. p. τετήρηκα.

ΕΤΗΣ, ης, ὁ *ſocius, amicus*: ὦ ἔτᾶν pro ὦ ἑταῖε, *O amice*, vel *amici*: q. ab ἔθος, cum quo nobis vitæ conſuetudo, vel ἔτος, ut ſit coætaneus, vel ἑτεὸς, ut ſit verus amicus.

Ἐτήσιος, ος, ὁ ἡ ὸν, *annuus, anniverſarius*: ab ἔτος, *annus*.

Ἐτητύμακα, vel ἐτητοίμακα, perf. Att. pro ἡτοίμακα, *præparavi*, verbi ἑτοιμάζω, *paro*. Th. ἕτεμος, *promptus & paratus*.

Ἐτήτυμος, per Anadipl. ſeu Epenth. Poët. pro ἔτυμος, ος, ὁ ἡ ὸν, *verus*: ἔτυμον & ἐτήτυμον, adv. *verè*.

ΕΤΙ, *adhuc, inſuper, amplius, poſthac*.

Ἐτίθει, *ponebat*, 3. ſing. imperf. act. q. à τιθέω, imperf ἐτίθεον, ων, εες, ει. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω. p. τεθοικα. a. 2. ἔθην. a. 2. opt. θείην. a. 2. ind. m. ἐθέμην, σο, το. a. 2. inf. m. θέσθαι.

Ἐτίθευ, Dor. pro

Ἐτίθεο *ponebaris*, 2. ſing. imperf. paſſ. Ion. pro ἐτίθεσο· ab ἐτιθέμην, σο, imperf. ejuſd.

Ἔτικτον, ες, ε, imperf. act. verbi τίκτω, *pario*, f. τέξο-

f. τίξομαι, a. 2. ἔτεκον. a. 2. ſub. τέκω. a. 1. paſſ. ἐτέχην. p. m. τέτοκα.

Ἐτίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐτιμησάμην, α, ατο, & in 3. pl. ἐτιμήσαντο. a. 1. m. verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem.

Ἐτινάσσετο, *concutiebatur* : imperf. paſſ. à τινάσσω *quatio* : f. ξω, p. τετίναχα.

Ἐτίομεν, *honorabamus*, 1. pl. imperf. act. verbi τίω.

Ἔτισα, ας, ε, *colui*, a. 1. ind. act. verbi τίω, *honoro*, f. σω. p. τέτικα.

Ἐτιταίνετο, *extendebatur*, 3. ſing. imperf. paſſ. à τιταίνω, quod à τείνω, *tendo*.

Ἔτλην, ης, η, *ſuſtinui*, a. 2. ind. act. à τλῆμι, *tolero* : f. τλήσω. p. τέτληκα. Th. ταλάω, idem : hinc per Sync. τλάω & τλῆμι.

Ἔτμαγεν, *diſſecti ſunt*, Bœot. Sync. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. ἐτμάγην, verbi τμήγω, vel τμήσσω, f. 2. τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, *ſeco*.

Ἔτμεγον, a. 2. ut & ἔτμαγον, ejuſd.

Ἐτμήθην, *exciſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi τέμνω, *ſeco* : f. μῶ. p. τέτμημαι.

Ἔτμηξα, *ſcidi* : a. 1. ind. act. verbi τμήσσω, *ſeco* : f. ξω. Th. τέμνω, idem.

ΕΤΝΟΣ, εος, τὸ, *puls ex leguminibus* : q. ab ἔδω, *edo*.

Ἑτοῖμα, *parata*, nom. pl. n. g. Vide ἕτοιμος.

Ἑτοιμάζω, *paro*, f. άσω. p. ἡτοίμακα. a. 1. inf. act. ἑτοιμάσαι. a. 1. imperat. act. ἡτοίμασον, άτω, & in 2. pl. ἡτοιμάσατε. perf. paſſ. ἡτοίμασμαι, σαι, & indè

Ἑτοιμασία, ας, ἡ, *præparatio* : ab

ΕΤΟΙΜΟΣ, η, ὁ ϗ ἡ, ſivè ἑτοῖμος, Att. *promptus, paratus* : hinc

Ἑτοίμως, *promptè*. adv.

* Ἑτοίμως ἔχειν, *paratum eſſe*.

Ἑτόλμα, 3. ſing. imperf. verbi τολμάω, *audeo*, imperf. ἐτόλμαον, ων, αετ, ας, f. ήσω. p. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα, Dor. ἐτόλμασα. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*.

Ἔτην, ἴτην, dual. a. 2. act. verbi ἵημι, *mitto* : a. 2. ἧν.

ΕΤΟΣ, εος, τὸ, *annus*.

Ἐτὸς, ὸν & ἑτεὸς, ὄν, *verus, bonus* : &

Ἔτοι, adv. *fruſtrà, temerè* : ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἔτραγον, a. 2. ind. act. verbi τρώγω, *rodo* : f. τρώξομαι.

Ἔτραπ' pro ἔτραπε, *evertit*, 3. ſing. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω, *verto* : f. ψω. p. φα. a. 2. paſſ. ἐτράπην. p. m. τέτροπα. a. 2. m. ἐτραπόμην, & in 3. pl. ἐτράποντο.

Ἔτράπεον, *uvas calcabant*, 3. pl. imperf. act. verbi τράπεω, factum ex fut. 2. τραπῶ, verbi τρέπω, *verto*.

Ἔτράπετ' pro ἐτράπετο, 3. ſing. a. 2. m. vide ἔτραπ'.

Ἐτράπην, ης, η, a. 2. paſſ. à τρέπω, *verto* : vide ἔτραπ'.

Ἐτραπόμην, ω, ετο, a. 2. m. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω. vide ἔτραπ'.

Ἐτράφην, *educatus ſum*, & in 3 pl. ἐτράφησαν, a. 2. ind. paſſ. verbi τρέφω, *alo* : f. ψω. a. 2. ἔτραφον.

Ἔτραφον, ες, ε, ejuſd. a. 2. act. vide ἐτράπην.

Ἔτρεμε, *tremit* : 3. ſing. imperf. act. à τρέμω, *tremo* : quod à τρία, idem.

Ἔτρησα, ας, ε, *tremui*, a. 1. ind. act. verbi τρέω, *tremo, trepido* : f. τρήσω.

Ἐτρέφετ' pro ἐτρέφετο, 3. ſing. imperf. paſſ. &

Ἔτρεφον, ες, ε, imperf. act. verbi τρέφω, *alo* : f. θρέψω, p. τέτροφα, a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Ἔτρησε, *perforavit* : 3. ſing. a. 1. act. verbi τιτράω, ſeu τίτρημι, *terebro* : f. τρήσω. tanq. à τράω.

Ἔτριγον, a. 2. ind. act. verbi τρίζω, *ſtrideo* : p. m. τέτριγα.

Ἐτρύγων, *vindemiabant*. 3. pl. imperf. act. ἐτρύγαον, ων, verbi τρυγάω. Th. τρύγη, *vindemia*.

Ἐτρύπη, Dor. pro ἐτρύπα, & hoc Ion. pro ἐτρύπας, 3. ſing. imperf. verbi τρυπάω, *perforo*. Th. τρύπα, *foramen*.

Ἔτρυφην, ες, η, a. 1. ind. paſſ. verb θρύπτω, *frango, frango luxu* : f. ψω. p. φα. perf. paſſ. τέθρυμμαι.

Ἐτρυφήσατε, 2. pl. a. 1. act. verbi τρυφάω, *in deliciis vivo* : f. ήσω. p. τετρύφηκα. Th. θρύπτω, *frango luxu*.

Ἔτρωσα, *vulneravi* : a. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω, *vulnero, lædo* : f. ώσω. q. à τρώω.

Ἐτυθην, *immolatus ſum*, euphoniæ gratiâ, pro ἐθύθην, a. 1. ind. paſſ. à θύω, f. σω, *macto, ſacrifico*.

Ἐτυλίχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi τυλίσσω, *perſcrutor* : f. ξω. Th. τύλος *callus*,

Ἔτυμα, *vera*, nom. pl. n. g. ab ἔτυμος, *verus*.

Ἐτυμολογία, ας, ἡ, *ETYMOLOGIA, originis verborum indicatio* : ab ἔτυμος, & λόγος, *ſermo*, quod à λέγω, *dico*.

Ἔτυμον, ου, τὸ, *ETYMUM, vera origo alicujus vocabuli, ejuſque originis ratio* : item

Ἔτυμον, necnon ἐτήτυμον, adverbial. *verè* : n. g. ab

ΕΤΥΜΟΣ, η, ὁ ϗ ἡ, *verus* : dat. pl. Ion. ἐτύμοισιν, ἐτήτυμος, η, ὁ ϗ ἡ, per Epenth. idem. ἐτύμως, *verè* : adv.

Ἐτυμπανίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. à τυμπανίζω, *diſtendo* : f. ίσω, p. τετυμπάνικα· à τύμπανον, ſeu τύμπανος, inſtrumentum, quo pulſato, ſonus cietur.

Ἐτύπαν, Dor. pro ἐτύπην, *fauciatus ſum*. a. 2. ind. paſſ. à τύπω, ἐτύπεν, pro ἐτύπησαν, Bœot.

Ἐτύφθεν, Bœot. pro ἐτύφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. à τύπτω, *verbero*.

Ἔτυχε, 3. ſing. a. 2. ἔτυχον, ες, ε, verbi τυγχάνω, *nanciſcor* : f. τεύξομαι. perf. paſſ. τέτυγμαι.

Ἐτύχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. pro ἐτεύχθην, à perf. paſſ. τέτυγμαι, pro τέτευγμαι, verbi τεύχω, *fabricor*.

Ἔτυχον, ες, ε, vide ἔτυχε.

Ἐτῶν, gen. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Ἐτώτια, *inania*, acc. pl. item adverbialitèr, *fruſtrà* : ab ἐτώσιος, *iners, vanus*.

Ἐτωσιεργὸς, *qui incaſſùm laborat* : ab ἐτώσιον, *inane* : & ἔργον, *opus*.

Ἐτώσιος, *iners, vanus* : ab ἔτὸς, adv. *fruſtrà*, Th. εἰμὶ, *ſum*.

Εὖ, *benè, bellè, felicitèr*, adv. in compoſ. plerumquè, *facilè* : item *benè, facilitèr, valdè*. Th. εὐς, *bonus*.

Εὐ, Æol. & ιὐ, Dor. pro ϝ. ἰϝ.

Εὔα, ας, ἡ, *EVA*, nom. primæ matris. Heb. interp. *vivificans.*

Εὐαγγελία, ας, ἡ, *nunciatio* : Vide εὐαγγέλιον.

Εὐαγγελίζω. *EVANGELIZO*, *læta annuncio* f. ίσω, & Att. εὐαγγελιῶ. p. εὐηγγέλικα, a. 1. εὐηγγέλισα. a. 1. inf. εὐαγγελίσαι. perf. pass. εὐηγγέλισμαι. a. 1. pass. εὐηγγελίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. εὐαγγελισθεὶς. imperf. pass. εὐηγγελιζόμην, ου, ετο. f. 1. m. εὐαγγελίσομαι. a. 1. m. εὐηγγελισάμην, ω. ατο. a. 1. inf. m. εὐαγγελίσασθαι. ex εὖ, & ἀγγέλλω, *nuncio.*

Εὐαγγελικὸς, ὴ, *EVANGELICUS* : &

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, *EVANGELIUM* : *faustus* ac *lætus nuncius* : ab εὖ, & ἀγγελία, *nuncium.* Th. ἀγγέλλω, *nuncio.*

Εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, *EVANGELISTA*, *Evangelii præco* : à perf. pass. verbi εὐαγγελίζω. Hinc Angl. **Evangelist.**

Εὐάγγελος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui fausta nunciat* : ab εὖ, & ἄγγελος, *nuncius.*

Εὐαγέω, ῶ, *sanctè ago, purus sum* : ab

Εὐαγὴς ές, ὁ ἡ ὁ, *sanctus purus* : ab ἄγος, *veneratio* : item *agilis*, prout

Εὐάγητος, ου, ὁ ἡ ὁ, *mobilis* : ab ἄγω, *duco.*

Εὐάγορη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐάγων τιμὴ, *honor qui sequitur aliquem ob certamina præclarè certata.* Ex εὖ & ἀγὼν, ωνος, quod ab ἄγω, ξω. Alii rectiùs putant hoc εὐάγων esse gen. pl. qui cum ματρῴων jungendus : & duct. ab εὔαγος, ου, ὁ ἡ ὁ, pro *rectè instituto in re aliquâ.* Hinc

Εὐαγωγία, *recta educatio & institutio* : παρὰ τὸ εὖ ἄγειν, τὸ καλῶς παιδεύειν.

Εὔαδε, *placuit*, 3. sing. a. 2. pro ἔαδε, Pleonasm. Æol. τῦ υ, & mutato simul spiritu, ἔαδε verò per resolutionem Ion. pro ἧδε, a. 2. verbi ἀνδάνω, vel ἀδέω, *placeo.* Alii volunt esse præt. m. verbi ἄδω, *placeo* : p. m. ἧδα, & solutione ἔαδα, part. m. ἐαδώς.

Εὐαέϊ, dat. sing. ab

Εὐαὴς, έος, ὁ ἡ, ὸ, *salubriter spirans, qui benè à ventis perflatur* : ex εὖ, *benè*, & ἄω, vel ἄημι, *spiro.*

Εὐαιμονίδης, *EUÆMONIDES*, nom. propr.

Εὐαίνητος, ου, Poët. *bene* vel *valdè laudatus* : ex εὖ, *benè*, & αἰνέω, *laudo.*

Εὐαίρετος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui facilè capi potest* : ex εὖ, & αἱρέω, *capio.*

Εὐαισθησία, ας, ἡ, *sensuum vigor* : ex εὖ, *benè*, & αἰσθάνομαι, *sentio*, p. ἴσθημαι.

Εὐαίων, ωνος, ὁ, *beatus, felicis ævi*, *EVÆON*, acc. sing. Εὐαίωνα.

Εὐαλάκατος, Dor. pro εὐπλάκατος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui bonam* vel *pulchram colum habet* : ex εὖ, & ἠλακάτη, *colus.*

Εὐάλωτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *captu facilis* : ab εὖ, & ἁλίσκομαι, *capio.*

Εὐαμερία, ας, ἡ, Dor. pro εὐημερία, ας, ἡ, *diei bonitas & serenitas.* Et pro *secundarum rerum statu & tranquillitate* : ex εὖ & ἡμέρα, *dies.*

Εὐάνεμος, Poët. & Dor. pro εὐήνεμος, ου, ὁ ἡ ὁ, *secundus ventus*, ex εὖ, & ἄνεμος, *ventus.*

Εὐανθεῖς, *florentes*, nom. pl. ab εὐανθὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, pro εὐθαλὴς, *florens*, & τὸ, εὐανθὲς, ab εὖ, & ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Εὐάνθεμος, ου, *floridus.* Vide εὐανθεῖς.

Εὐανορία, ας, ἡ, Dor. pro Ion. εὐηνορία, ἡ, *strenuitas, fortitudo* : &

Εὐάνωρ, ορος, ὁ, Poët. & Dor. pro Ion. εὐήνωρ : ex εὖ *benè*, & ἀνὴρ, ὁ, *vir.*

* Εὐαπάντητος, ου, ὁ ἡ ὁ, *obvius, comis.*

Εὐαπατητοι, *qui facilè decipiuntur* : ex εὖ, & ἀπατάω, f. ήσω, *decipio.*

Εὐαπήγητος, ὁ ἡ ὁ, Ion. pro εὐαφήγητος, *facilis narratu* : ex εὖ, ἀπὸ, & ἠγέομαι, *duco, narro.*

Εὐαρεςέω, ῶ, *placeo* : f. ήσω, p. εὐηρέςηκα. a. 1. εὐηρίςησα. a. 1. inf. act. εὐαρεςῆσαι. præs. pass. εὐαριςέομαι, *delector* : ab

Εὐάρηστος, ου, ὁ ἡ ὁ, *acceptus* : ex εὖ, *benè*, & ἀρεςὸς, *placitus.* Th. ἀρέσκω, *placeo.*

Εὐαρέςως, adv. *ad placitum* : ab eodem.

Εὐάρματες, ου, ὁ ἡ ὁ, *bonum habens currum*, ab ἅρμα, *currus.*

Εὐαχὴς, έος, ὁ, Poët. & Dor. pro εὐηχὴς, *qui bonum habet sonum, canorus.*

Εὔβοια, ας, ἡ, *EUBOEA*, est nomen loci, ex εὖ, & βόω, *pasco.*

Εὔβοτος, ος, ὁ ἡ ὁ, *benè pastus* : ex iisd.

Εὐβουλία, ας, ἡ, *bonum consilium* : ex εὖ, *benè* & βουλὴ, *consilium.*

Εὔβουλος, ου, ὁ ἡ ὁ, *consultus, prudens* : *qui benè consulit alteri* : item propr. nom. *EUBULUS* : ex iisd.

Εὖγε, Lat. *EUGE*, laudantis & exultantis adv.

Εὐγένεια, ας, ἡ, Ion. εὐγενίη, ας, ἡ, *nobilitas* : &

Εὐγενὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, *nobili genere ortus, generosus* : ex εὖ, *benè*, & γένος, εος, τὸ, *genus.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Εὔγεος, ω, ὁ ἡ ὁ, Atticè : &

Εὔγεον, ω, τὸ, pro εὔγειος, *fertilis.* Th. γῆ.

Εὔγμαι, p. pass. ab εὔχομαι, *precor* : f. ξομαι.

Εὐγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *equus, candidus* : ex εὖ & γνώμων, ονος, ὁ ἡ ὁ *cognitor* : quod à γνώμη, *sententia.* Th. γινώσκω, *cognosco.*

* Εὔγνωςος & εὐγνωτος, ου, ὁ, *benè notus, nobilis, cognitu facilis.*

Εὐδαιμονίςατα, adverbial. *felicissimè*, n. g. ab

Εὐδαιμονίςατος, *felicissimus*, superl. &

Εὐδαιμονέςερος, *felicior*, compar. ab εὐδαίμων, *felix* : quod vide.

Εὐδαιμονέω, *beatus sum, beatè vivo* : f. ήσω. &

* Εὐδαιμονία, *felicitas* : ab εὐδαίμων.

Εὐδαιμονίζω, f. ίσω, *beatum judico* : ab εὐδαίμων, quod ex εὖ & δαίμων, *deus, fortuna.*

Εὐδαιμονικὸς, ὴ, *ad felicitatem idoneus*, vel *pertinens*, ; *beatus* : &

Εὐδαιμονικῶς, adv. *beatè* : ab iisd.

Εὐδαιμόνισμα, ατος, τὸ, *felicitas* : &

Εὐδαιμονισμὸς, οῦ, ὁ, *beatitudinis existimatio*, vel *prædicatio* : à perf. pass. verbi εὐδαιμονέω.

Εὐδαιμόνως, adv. *fortunatè, felicitèr* : ab

Εὐδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *beatus* : ab εὖ, & δαίμων, *deus, fortuna.*

Εὔδε, 3. sing. imperf. Ion. pro εὗδον, ες, ε * εὕδει, 3. sing. præs. ind. εὕδειν, præs. inf. ab εὕδω, f εὑδήσω, *dormio.*

Εὕδουσι, *cessant*, Ion pro εὕδε, 3. sing. præs. sub. act. ab eod.

ΕΥ'ΔΙΑ,

ΕΥ'ΑΙ'Α, ας, ἡ, *serenitas*: ex εὖ & ἀία, quod *aërem* significat: à Ζεὺς, *Jupiter*, *aër*: g. ἀίος.

Εὐδιανὸς, ὰ, ὸν. Dor. pro

Εὐδιεινὸς, ὴ, idem quod

Εὔδιος, ος, ὁ ἡ ὴ, *serenus*, *tranquillus*, *tepidus*: Th. εὐδία, *serenitas*.

Εὔδματος, ος, ὁ, Dor. pro εὔδμητος. quod vide.

Εὔδμητος, ος, ὁ ἡ ὴ, *benè ædificatus*: ex εὖ, *benè*, & δέμω, *struo*: f. μῶ. p. δέδμηκα.

Εὐδοκέω, ῶ, *acquiesco*, *aliquo obtector*: *benè alicui cupio*, *volo*, *bonâ existimatione sum*: f. ήσω p. εὐδόκηκα. a. 1. εὐδόκησα, & Att. ηὐδόκησα. Th. δοκέω, *videor*: f. ησω, & δόξω. Hinc

* Εὐδοκητὸς, ῆ, ὁ, *placens*, *gratus*: &

Εὐδοκία, ας, ἡ, *benevolentia gratuita*, *favor*, *beneplacitum*, *decretum*: ab εὐδοκέω.

Εὐδοκιμάζω, *benè exploro*: f. άσω. a. 1. part. εὐδοκιμάσας, ex εὖ, & δοκιμάζω, *exploro*. Th. δοκέω, *videor*.

Εὐδοκιμέω, *benè audio*, *clarus sum*: f. ήσω. ex εὖ & δόκιμος, *probatus*: ab eod. Th.

Εὐδοκιμηκότες, pl. num. perf. part. act. εὐδοκιμῆσαι. a. 1. inf. act. ab εὐδοκιμέω, q.v.

Εὐδόκιμος, ος, *probatus*, & *laudatus*: ab eod.

Εὕδοντ', pro εὕδοντα, *dormientem*, acc. fing. part. præſ. ab εὕδω, *dormio*: f. ήσω,

Εὐδοξία, ας, ἡ, *celebritas*: ab εὖ, & δόξα, *gloria*. Th. δοκέω, *videor*.

* Εὐδρανείη, vel -νίη, ίας, ἡ, *vis*, *potentia*.

ΕΥ''ΔΩ, *dormio*: f. ευδήσω. p. κα. Hinc καθεύδω, idem.

Εὐδώνη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐειανὸς, ος, ὁ ἡ ὴ, *decenter velatus*: ex εὖ, & ἑανὸς, quod vide.

Εὔει, *torret*, 3. fing. præſ. ind. verbi εὔω, vel ὕω, *uro*: f. σω.

Εὐειδὴς, ὲος, ὁ ἡ ὴ, *ſpecioſus*: ab εὖ, & ε δος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἰδω, *video*.

Εὐειδότος, *benè ſcientis*: gen. ſing. p. part. ab

Εὐειδὼς, ὄντος, per Craſin pro εὐειδηκὼς· ab εὖ, & εἰδέω, *ſcio*: f. ήσω.

* Εὐηκλέω, -ῶ, f. ήσω, *valeo*, *ſanus ſum*, *benè me habeo*.

Εὔλπις, ιδος, ὁ ἡ ὴ, & εὐέλπιςος, *benè ſperans*: &

Εὐελπιςία, ας, ἡ, *bona ſpes*: ab εὖ, & ἐλπὶς, *ſpes*.

Εὐεξία, ας, ἡ, *bona corporis habitudo*: ab εὖ, & ἔχω, *habeo*.

Εὐεπὴς, ὲος, ὁ ἡ ὴ, *facundus*: &

Εὐεπία, & εὐέπεια, ας, ἡ, *facundia*: ab εὖ, & ἔπος, *verbum*, quod ab ἔπω, *dico*.

Εὐεπίην, *facundiam*, ejuſd. acc. fing. Ion.

Εὐεργέτας, α, ὁ, Dor. pro εὐεργέτης, ου, q.v.

Εὐεργὲς, *fabrefactum*, n. g. ab εὐεργὴς, q.v.

Εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*: ab εὖ, & ἔργον.

Εὐεργεσιάων, ejuſd. gen. pl. Æol. pro εὐεργεσιῶν.

Εὐεργετέω, ήσω, *benefacio*. Th. ἔργον.

Εὐεργετηθεὶς, ejuſd. a. 2. part. paſſ. & εὐεργετηται, 3. fing. præſ. ſub. paſſ.

Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, *beneficium*, à perf. paſſ. verbi εὐεργετέω.

Εὐεργέτης, ου, ὁ, *beneficus*: gen. pl. εὐεργετέων, acc. pl. εὐεργέτας· ab εὖ, & ἔργον, *opus*.

* Εὐεργετικὸς, ὴ, ὸν, *beneficus*.

Εὐεργὴς, ὲος, ὁ ἡ ὴ, *benè fabricatus*: &

Εὐεργὸς, ὴ, ὁ ἡ ὴ, Poët. pro εὖ εἰργασμένος, *benefactus*: ab iiſd.

Εὐερίσσησα, credo ſcribend. εὐηρέσησα, qu. v.

Εὐερκὴς, ὲος, ὁ ἡ ὴ, *benè ſeptus*, *benè munitus*: ab εὖ, *benè*, & ἕρκος, εος, τὸ, *ſeptum*. Th. εἴργω, *includo*.

* Εὐέφοδος, ος, ὁ ἡ ὴ, *aditu facilis*: ex εὖ & ὁδὸς.

Εὐζωὰ, ᾶς, ἁ Dor. pro εὐζωὴ, ἡ, *bona & beata vita*: ex εὖ, & ζωὴ, *vita*. Th. ζάω.

Εὐζώνοιο, gen. Ion. ab

Εὔζωνος, ος, ὁ ἡ ὴ, *benè cinctus*, *formoſus*, *expeditus*: ex εὖ, & ζωννύω, *cingo*: f. ζώσω. Hinc, ζώνη, *zona*.

Εὐηγγέλην, *nunciatus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi εὐαγγέλλω· ex εὖ, *benè* & ἀγγέλλω, *nuncio*: f. λῶ. a. 1. ἤγγειλα.

Εὐηγγελίζετο, 3. fing. imperf. paſſ. verbi εὐαγγελίζω, *læta annuncio*, quod vide.

Εὐηγγελισάμην, ω, ατο, a. 1. m. ejuſd.

Εὐηγενὴς, ὲος, ὁ ἡ ὴ, per Pleonaſm. τῦ ν, pro εὐγενὴς, *generoſus*: ex εὖ, & γίνομαι, *naſcor*.

Εὐήθεια, ας, ἡ, *innocentia*, *ſtultitia*: &

Εὐήθης, εος, ὁ ἡ ὴ, *bonis moribus præditus*, *ſimplex*; item *ſtultus*: ex εὖ & ἦθος, εος, τὸ.

Εὐηθως, *ſimplicitèr*, adv. ab eod.

Εὐήκης, εος, ὁ ἡ ὴ, *valdè acutus*: ex εὖ & ἀκὴ.

* Εὐηκοος, ος, ὁ ἡ ὴ, *benè audiens*, *quod benè auditur*.

Εὐηκτην, imperf. act. verbi εὐηκτέω, *bonâ corporis habitudine ſum*: ab εὐήκτης, ex εὖ, & ἔχω.

Εὐήλιος, ος, *aprieus*: ex εὖ, *benè*, & ἥλιος, ος, ὁ *Sol*.

* Εὐημερέω, -ῶ, f. ήσω, *felicitèr dego*. Th. ἡμέρα.

* Εὐημέρημα, ατος, τὸ, *proſperitas diei*.

* Εὐημερία, ίας, ἡ, id. *ſerenitas diei*.

Εὐηνίη, ης, ἡ *Eueni filia*: nom. prop.

Εὔηνον, nomen fluvii.

Εὐήρατος, ος, ὁ ἡ ὴ, Poët. *valdè amabilis*: ab ἐράω, *benè*: & ἐράω, *amo*.

Εὐηρέσησα, a. 1. ind. act. verbi εὐαρεσέω, *libens acquieſco*, *placeo*: ex εὖ, & ἄρεσος, *gratus*. Th. ἀρέσκω, f. ήσω. *placeo*.

* Εὐηχος, ος, ὁ ἡ ὴ, *benè ſonans*, *canorus*.

Εὐθαλὴς, ὲος, ὁ ἡ ὴ, Poët. pro εὖ θάλλων, *benè florens*, *floridus*. Th. θάλλω, *vireo*.

Εὐθανασία, ας, ἡ, *bona & facilis mors*: ex εὖ, *benè*, & θάνατος, *mors*. Th. θνήσκω, *morior*.

* Εὐθαρσὴς, ὲος, ὁ ἡ ὴ, *confidens*, *audax*.

* Εὐθαρσῶς, adv. *confidentèr*.

Εὐθείη, dat. ſing. Ion. f. g. ab εὐθεῖα. ας, *recta*: ab εὐθὺς, *rectus*.

Εὐθενέω, vide ευθηνέω.

* Εὐθεραπεύτοι, *quos facilè demereri licet*; ab εὖ & θεραπεύω.

* Εὐθὲς ἦν, *illud placebat*.

Εὐθετέω, ῶ, *aptus ſum*: & idem qnod

Εὐθετίζω, f. ίσω *concinnè diſpono*: ex εὖ, & τίθημι, *pono*.

Εὐθετίσας, αντος, ejuſd. a. 1. part. act.

Εὔθετος, ος, ὁ ἡ ὴ, *appoſitus*, *aptus*: ex εὖ, *benè*, & θετὸς, *poſitus*. Th. τίθημι, *pono*.

Εὐθέως, adv. *ſtatim*. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Εὐθη-

Εὐθημοσύνη, ης, ἡ, *concinna rerum dispositio*: ab

Εὐθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *concinnus*, quod à τίθημι, *pono*.

Εὐθηνέω, -ῶ, *prospero successu utor*: ab εὖ & θὴν. idem quod θὶν, θινὸς, *cumulus, acervus*.

Εὐθηνία, ας, ἡ, *prosper successus*: ab iisd.

Εὐθηνῶντα, *affluentem*: acc. sing. part. præs. ab εὐθηνέω, quod vide.

* Εὐθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *placens*.

Εὐθικτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *tactu facilis*; item *facetus, dicax*, à θίγω, *tango*.

* Εὐθίκτως, *aptè, congruè*; adv.

* Εὔθρυπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *facilis contusu, friabilis*.

Εὔθρονος, ε, ὁ ϗ ἡ, *pulchrum thronum habens*: ex εὖ, & θρόνος, *thronus*. Th. θράω, *sedeo*: f. θρήσω.

Εὐθὺ, adv. *rectà*, vel pro εὐθὺς, *statim*, ab εὐθὺς, quod vide.

Εὐθύγλωσσος, ε, Poët. *qui veridicam linguam habet, veridicus, sincerus, probus*: ab εὐθὺς, & γλῶσσα, *lingua*.

Εὐθυδρομέω, -ῶ, *rectum cursum teneo*: f. ήσω. p. εὐθυδεδρόμηκα. ab

Εὐθυδρομος, *qui rectò cursu pergit*, quod ex εὖ, & δρόμος, *cursus*. Th. τρέχω, *curro*: a. 2. ἔδραμον, præt. m. δέδρομα.

Εὐθυμάχας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro εὐθυμάχης, ε, ὁ, *qui rectà ad prælium tendit, vir fortis*: ab εὐθὺς, & μάχομαι, *pugno*.

Εὐθυμέω, -ῶ, *bono animo sum*: f. ήσω, p. εὐθυμήκα, a. 1. εὐθύμησα· ex εὖ & θυμός.

Εὐθυμία, ας, ἡ, *lætitia, alacritas*: & εὐθυμοσύνη, idem: &

Εὔθυμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui est bono & hilari animo*: &

Εὐθύμως, adv. *alacriter*: εὐθυμότερον, *alacriùs*: compar. ab iisd.

Εὐθύνατε, 2. pl. a. 1. imperat. verbi εὐθύνω.

Εὐθύνη, ης, ἡ, *disquisitio, inquisitio, accusatio, pœna, crimen*: &

Εὐθύνομος ὁδὸς, *directa via*: &

Εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, & εὐθυντὴς, & εὔθυνος, *director, corrector*: omnia ab

Εὐθύνω, *complano, dirigo, corrigo*; item *rectus sum*: εὐθύνειν λαοῖσι δίκας, *rectà administrare jura populis*: f. υνῶ, p. εὔθυγκα, a. 1. υνα, a. 1. imperat. υνον, άτω, a. 1. ind. pass. ηὐθύνθην, Att. pro εὐθύνθην. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Εὐθύπνοιο Ζεφύροιο πομπαὶ, *rectà spirantis seu secundi Zephyri flatus*: ab εὐθὺς, *rectus*, & πνέω, *spiro*.

Εὐθύπομπος αἰὼν, *rectà ducens ævum*: ab εὐθὺς, & πέμπω, *mitto*.

Εὐθυπορεῖν, Poët. pro εὐθύνειν, *dirigere*: hinc εὐθυπορεῖν ὁδὸν, *rectà viam ire*.

Εὐθὺ πορεύεσθαι, *rectà ire*: ab εὐθὺς, & πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*.

ΕΥ'ΘΥ'Σ, εῖα, ὺ, -έος, *rectus, a, um*: ἐπὶ εὐθεῖαν, *ad rectam viam*.

Εὐθὺς, etiam adv. *statim*.

Εὐθύτερος, *rectior*: compar. ab εὐθὺς, q. v.

Εὐθύτης, ητος, ἡ, *rectitudo*, & Metaph. *æquitas*: ab eod. Th.

Εὐθύτονος, ε, Poët. *in rectitudinem extensus*: ab εὐθὺς, & τείνω, *tendo*: p. m. τέτονα.

Εὐϊλαλεύω, *propitius sum*: f. εύσω. ab

Εὐΐλαλος, ε, ὁ ϗ ἡ. *propitius*: ex εὖ, *benè*, & ἰλάω, *propitius sum*: f. άσω.

Εὐκαιρέω, *opportunitatem nanciscor, vacat mihi*: imperf. Att. ηὐκαίρεων, -εν. f. ήσω, a. 1. Att. εὐκαίρησα. Th. καιρὸς, *occasio*.

Εὐκαιρία, ας, ἡ, *opportunitas*: &

Εὔκαιρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *opportunus*: &

Εὐκαίρως, *opportunè*: adv. ex εὖ, & καιρὸς, *temporis opportunitas*.

Εὐκάρδιος, & Poët. εὐκράδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus, stomacho conveniens*. Th. καρδία.

* Εὐκαταφρόνητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *despiciendus*, -φρονητότερος, *contemptior*, compar.

Εὐκέατος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro κυκέασος, *qui facilè scindi secarique potest*: ex εὖ, & κεάζω, *findo*. Th. κέω, idem.

Εὐκηλάτειρα, ας, ἡ, *placatrix*: ex εὖ, & κηλέω, *mulceo*.

Εὔκηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, Æolico Pleonasmo dicitur pro ἤκηλος, *quietus, mitis*.

* Εὐκίνητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *facilè mobilis, agilis*. Th. κινέω.

Εὐκλέα, *inclytam*: acc. sing. per Sync. pro εὐκλεέα, dat. εὐκλέϊ, Poët. pro εὐκλεΐ· ab

Εὐκλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gloriosus*. Th. κλείω, *celebro*.

Εὔκλεια, *splendor nominis, gloria*: ex εὖ, & κλέος seu κλεῖος, τὸ, *gloria*: ab eod. Th.

* Εὐκλεΐη, *splendor nominis, gloria*: ex εὖ, & κλέος seu κλεῖος, τὸ, *gloria*: Th. κλείω.

Εὐκλεῖξαι, a. 1. inf. Dor. pro κλεῖσαι. Vide κλεῖξαι.

Εὔκνημις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *benè ocreatus*, vel *armatus*: ex εὖ, *benè*, & κνήμη, *tibia*.

Εὐκολία, ας, ἡ, *facilitas*: &

Εὔκολος, ε, ὁ ϗ ἡ, *facilis, qui non est stomacho fastidioso*: ex εὖ, & κόλον, *cibus*.

Εὐκόλως, adv. *expeditè*: ab εὔκολος, q. v.

Εὐκομίσασθαι, *benè recondere*: a. 1. inf. m. ex εὖ, & κομίζω, *curo*. Th. κομέω, idem.

Εὔκομος, Poët. κύκομος, ε, ὁ ϗ ἡ, *benè* vel *pulchrè comatus*: ex εὖ, & κόμη, *coma*.

Εὐκοπία, ας, ἡ, *facilitas*: &

Εὔκοπος, ε, ὁ ϗ ἡ, *facilis*: ex εὖ, & κόπος, *labor*. Th. κόπτω, *scindo*: f. ψω, p. m. κέκοπα.

Εὐκοσμέω, -ῶ, *modestè me gero, officio fungor*: &

Εὐκοσμία, ας, ἡ, *decentia, modestia, mores compositi*: &

Εὔκοσμος, ε, ὁ ϗ ἡ *benè ordinatus, concinnus*: &

* Εὐκοσμότατα, *ornatissimè*, superlat. neut. pl. adv. loco sumitur.

Εὐκόσμως, adv. *concinnè, rectè*: omnia ex εὖ, & κόσμος, *ordo*.

Εὐκράεος, gen. sing. ab

Εὐκραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *temperatus*. Th. κεράννυμι, f. άσω. *misceo*: vel εὐκρατὴς, per Sync. pro εὐκρατὴς.

Εὐκράτη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐκρινέες, nom. pl. sunt *venti Etesii*, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ: ab

Εὐκρινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *purus, liquidus, ordine collocatus*. Th. κρίνω, *discerno*.

Εὐκτικὸς, ὴ, *optativus*: ab εὔχομαι, *precor*: f. εὔξομαι, p. εὔγμαι.

Εὐκτικῶς, *optativè*: adv. ab εὐκτικὸς.

Εὐντί-

Εὐκτιμένη, vel Poët. ἐϋκτιμένη, *benè ædificata*: perf. part. paſſ. f. g. pro εὐκεκτισμένη, detracto augmento Ion. & abjecto σ verbi εὐκτίζομαι. Alii ſcribunt ἐϋκτιμένος dici Æol. pro ἐκτισμένος, vel per Syncop. pro κτιζόμενος, verbi κτίζω, *fabricor*: f. σω, p. κα.

Εὔκτιτος, ε, *benè ſtructus*: ex εὖ, & κτίζω, *condo*.

Εὐκτὸς, ὴ, *optabilis, votivus*: ab εὔχομαι, *precor*.

Εὔκυκλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *rotundus*: ex εὖ, *benè*, & κύκλος, *circulus*.

Εὐλάβεια, ας, ἡ, *metus, reverentia, circumſpectio*: ab εὐλαβὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *qui benè res capeſſit, circumſpectus*: ab εὖ, & λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Εὐλαβέομαι, -οῦμαι, *vereor, caveo, vito*: ηὐλαβεῖτο, *metuebat*: 3. ſing. imperf. Att. f. ήσομαι, p. εὐλάβημαι, a. 1. paſſ. εὐλαβήθην, Att. ηὐλαβήθην, ης. ε, a. 1. part. εὐλαβηθεὶς, έντος, *veritas*. Th. λαμβάνω.

Εὐλαβὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *circumſpectus, timidus, religioſus, verecundus*. Vide εὐλάβεια.

Εὐλαβητέον, *cavendum eſt*: verbale ab εὐλαβέομαι, *vereor*.

Εὐλαβίης, *cautionis*: gen. Ion. ab εὐλαβία, ας, ἡ. Vide Ευλάβεια.

Εὐλαβοῦ, præſ. imperat. m. ab εὐλαβέομαι, quod vide.

Εὐλαβῶς, adv. *timidè, cautè, religioſè*: ab εὐλαβὴς, qu. ab εὖ, & λαμβάνω, *capio*.

* Εὐλαβῶς ἔχειν, *vereri*: ab εὐλαβὴς.

ΕΥ'ΛΑΙ, ἁν, αἱ, *vermes*, propriè qui in corpore naſcuntur.

ΕΥ'ΛΑΚΑ, ης, ἡ, *vomer, bidens, ligo*: qu. ab εὖ, & λαχαίνω, *fodio*: vel potiùs ab αὖλαξ, ακος, ἡ, *ſulcus*.

* Εὔλαλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *benè loquens, facundus*.

* Εὐληπτότατα, *facillimum captu, commodiſſimè*: neut. ſuperl. pl. ab

* Εὔληπτος, *facilis captu*. Th. λαμβάνω.

ΕΥ'ΛΗΡΑ, τὰ, *lora, habenæ*.

Εὐλιμένη, ης, ἡ, nom. mulieris, q. *bonus portus*.

Εὐλογέω, *benedico*; cum acc. *fœlicia precor, præſto*; item *celebro, laudo, gratias ago*: f. ήσω. p. εὐλόγηκα. a. 1. Att. ηὐλόγησα. perf. paſſ. εὐλόγημαι. part. perf. paſſ. εὐλογημένος, η, ον, *benedictus*: ex εὖ, & λόγος, *ſermo*. Th. λέγω, *dico*: f. ξω. p. m. λέλογα.

Εὐλογηθήσονται, 3. pl. f. 1. paſſ. &

Εὐλόγημαι, p. paſſ. εὐλογημένος, p. part. &

Εὐλογητὸς, ὴ, όν, *benedictus, a, um*: à 3. perſ. perf. paſſ. verbi εὐλογέω.

Εὐλογία, ας, ἡ, *benedictio, gratiarum actio, laus*: ἐπ' εὐλογίαις, *benignè*: &

Εὔλογος, ε, ὁ, *blandus ſermo*; item *rationabilis*: ab εὖ, & λογος, *ſermo, ratio*: à λέγω, præt. m. λέλογα.

Εὐμαθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *docilis, ingenioſus*; item *intellectu facilis*: ab εὖ, & μανθάνω, *diſco*.

* Εὐμαθῶς, *facilè diſcendo, cum docilitate*.

Εὐμάκης, εος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro εὐμήκης, *longus*, &c. quod vide.

Εὔμαλος, Dor. pro εὔμηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *pecoroſus, bonas habens oves*: ex εὖ, & μῆλα, *oves*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus* arbor.

Εὐμάρεια, ſeu -ρία, ας, ἡ, *facilitas*: &

Εὐμαρέως, & -ρως, adv. *facile*: ab

Εὐμαρὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *facilis*: ex εὖ, & μάρη, *manus*, q. *tractabilis*.

Εὐμαρίη, pro ſeceſſu, quo itur, ut alvus exoneretur: q. d. *commoditates*. Vide εὐμαρὴς.

* Εὐμεγεθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *ingens*. Th. μέγας.

Εὐμεθόδως, & εὐμεθοδικῶς, *compendiosè*: ex εὖ, & μέθοδος, ε, ἡ, *via, compendium*: q. ex μετὰ, & ὁδὸ, ὃ, ἡ, *via*.

* Εὐμελὴς μουσικὴ, *muſica quæ verſatur in melodiâ*.

Εὐμελίης, ε, ὁ, Ion. pro εὐμελίας, ε, ὁ, *fraxini peritus*, i. e. fraxineæ haſtæ. Th. μελία, *fraxinus*.

Εὐμένεια, ας, ἡ, *benevolentia*. Vide εὐμενὴς.

Εὐμενέστερος, *benignius*: adv. comp. ab eod.

Εὐμενέω, *benevolus ſum*: εὐμενέοντος, gen. ſing. part. præſ. ab εὖ, & μένος, εος, τὸ, *animus*.

Εὐμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benevolus, benignus*: comparat. εὐμενέστερος, ab iiſd.

* Εὐμενῶς, adv. *benignè, benevolè*.

Εὐμεταβόλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, &

Εὐμεταβόλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *facilè mutabilis*: ex εὖ, μετὰ, & βάλλω, *jacio*: f. λῶ. p. m. βέβολα.

Εὐμεταδότος, ε, ὁ ϗ ἡ, ponitur pro μεταδοτικὸς, & vertitur, *facilis ad impertiendum*: ex εὖ, & μεταδίδωμι, *impertior*. Th. δίδωμι, *do*.

Εὐμήκεις, nom. pl. ab

Εὐμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *benè longus*: ex εὖ, & μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Εὔμηλος, ε, ὁ, *ovibus abundans, pecoroſus*: à μῆλον, *ovis*.

Εὐμνημόνευτος, *memoratu facilis*: adj. verbale ab εὖ, & μνημονεύτὸς, *quì memoriâ tenetur*: quod à μνημονεύω, *memoriâ teneo*. Th. μνάομαι, *recordor*: f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.

Εὔμολπος, ε, ὁ, *EUMOLPUS*: nom. prop.

* Εὐμορφία, ίας, ἡ, *elegans forma*.

Εὔμορφος, ε, ὁ ϗ ἡ, *formoſus*: ab εὖ, & μορφὴ, *forma*.

Εὐναζε, præſ. imperat. act. εὐνάζω, *cubitum ieris*, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. ab

Εὐναζω, *ſopio, dormio*: f. ασω. Th. εὐνὴ, *cubile*.

Εὐναὶ, nom. pl. ab eod. Th.

Εὐναιόμενος, η, ον, *benè habitatus, a, um*, præſ. part. paſſ. εὖ, & ναίω, *habito*.

Ευνάτειρα, ας, ἁ, Dor. pro εὐ ητειρα, ας, ἡ, *conjux*: ab εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*.

Εὐνάω, -ῶ, f. ήσω, *ſopio*: ab eod. Th.

Εὐνείκη, ης, ἡ, nom. mulieris, *benè litigans*.

ΕΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *cubile*.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*: a. 1. part. paſſ. f. g. ab εὐνάω, *ſopio*: f. ήσω. Th. εὐνὴ.

Εὐνιέστερος. Ion. pro εὐνέστερος, *benevolentior*: comp. Vide in εὐνέστατος.

Εὐνίκη, ης, ἡ, & Dor. εὐνίκα, nomen mul. Gr. *bona victoria*.

Εὔνις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *orbus, privatus*: acc. εὔνιν. ab εἷς, *unus*.

Εὐνοέω, *benevolus*, vel *bene affectus ſum*: f. ήσω. p. εὐνόηκα· &

Εὔνοια, ας, ἡ, *benevolentia*: ab εὔνοος, -ης, ὁ ϗ ἡ, *benevolus*: ex εὖ, & νόος, νὸς, ὁ, *mens*.

Εὐνοϊκὸς,

Εὐνοϊκὸς, ὴ, *benevolus*: &
Εὐνοϊκῶς, adv. *benevolè*: compar. εὐνοϊκωτερον, ſuperl. εὐνοϊκώτατα. ab iiſd.
Εὐνομεῖν, *bonis legibus inſtituere*: hinc
Εὐνομεῖσθαι, *bonis legibus uti*: εὐνομήθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. &
Εὔνομος, *qui bonis legibus utitur*: ex εὖ, & νόμος, *lex*.
Εὐνομίην, acc. ſing. ab εὐνομίη, ης, ἡ, nomen mulieris, *legitima*: ab iiſd.
Εὔνοος, & εὔνους, *benevolus*: εὐνούστερος, compar. & εὐνούστατος, ſuperl. &
Εὔνουν, *amicum*: acc. ſing. ab εὔνοος, -ους, *benevolus*: ab εὖ, & νόος, *mens*.
Εὐνούστατος, *benevolentiſſimus*: ſuperl. ab εὔνοος, *benevolus*.
Εὐνούστερος, *benevolentior*: ab eod.
Εὐνουχίας, ου, ὁ, *ſpado*: &
Εὐνουχίζω, *caſtro*: f. ίσω. p. εὐνούχικα, p. paſſ. εὐνουχίσμαι. a. 1. paſſ. εὐνουχίσθην· ab
Εὐνοῦχος, ου, ὁ, *EUNUCHUS*; item *dynaſta*: à gynæceis cuſtodiendis ſic dictus, ab εὐνὴ, *cubile, lectus*, & ἔχω, *habeo, ſervo*.
Εὖντα, Dor. & per Craſin pro ἐόντα, ſive ὄντα, acc. ſing. part. præſ. ab ὤν, verbi εἰμὶ, *ſum*.
Εὔξαιο, 2. ſing. a. 1. opt. m. verbi εὔχομαι, *oro*: f. ξομαι. a. 1. m. ξάμην, ω, ατο.
Εὐξάμενος, ου, a. 1. part. m. ab eod. Th.
Εὔξενος, vel -εινος, ου, *hoſpitalis*: &
Εὐξείνως, adv. *hoſpitalitèr, amicè*: ab εὖ, & ξένος, *hoſpes*.
Εὔξιστος, ου, ὁ ἡ, *benè raſus, politus*. Th. ξέω, *radio*.
Εὔξῃ, *oraveris*: 2. ſing. a. 1. m. ſub. εὔξωμαι, ῃ, ηται· ab εὔχομαι, *precor*.
Εὔξοον, *benè raſam, politam*: acc. ſing. ab Εὔξους, idem quod εὔξεστος. Th. ξέω.
Εὐοδέω, f. ήσω, *proſperè progredior*; & *proſperum iter præbeo*: &
Εὐοδία, ας, ἡ, *proſperum iter*; item propr. nom. mulieris, Gr. *proſperè agens*: ab εὖ, & ὁδὸς, *via*.
Εὔοδμος, ου, ὁ, Poët. Ion. & Dor. pro εὔοσμος, *odoratus*: ex εὖ, & ὄζω, *oleo*.
Εὔοδος, ου, ὁ ἡ, *pervius, proſperum* vel *expeditum habens iter*: ex εὖ, & ὁδὸς, *via*.
Εὐοδόω, -ῶ, *proſperum iter præbeo*: f. ώσω, p. ευωδωκα, præſ. paſſ. ευ δόομαι, οῦμαι, *proſperum iter habeo, proſperor*: perf. paſſ. εὐωδωμαι, a. 1. paſſ. εὐοδώθην, ης, η, f. 1 paſſ. εὐοδωθήσομαι· ab εὔοδος, ου, ὁ ἡ, *iter expeditum habens*: ex εὖ, & ὁδὸς, *via*.
Εὐόδωκα, ας, ε, ejuſ. perf. act. Ion. pro εὐωδωκα.
* Εὐόδως, adv. *proſpero itinere*.
Εὐόδωσον, a. 1. imperat. act. præced. verbi.
ΕΥ'ΟΙ, *EVOE*, vox, quâ Baccho acclamabatur: inde Εὔιος, ου, Bacchi cognomen.
Εὐόμενοι, *aſſati*: præſ. part. paſſ. verbi εὔω, ſeu εὕω, f. σω, *uro*.
* Εὔοπλος, ου, ὁ, *benè armatus*, ſeu *felix in armis*: hinc ſuperl. pl.
* Εὐοπλόταλοι, *armis inſtructiſſimi*. Th. ὅπλον.
* Εὔοπος, ου, ὁ, *conſpicuus*. Th. ὄπλομαι.
Εὐορκέω, *religiosè juro*: f. ήσω, præſ. inf. εὐορκεῖν· vide εὔορκος.
Εὐορκία, ας, ἡ, *jurisjurandi fides*: ab
Εὔορκος, ου, ὁ ἡ, *qui juijurandum religiosè colit*: ab εὖ, & ὅρκος, *juijurandum*.
Εὔορμος, ου, ὁ ἡ, *tutus*: ab εὖ, & ὅρμος, ου, ὁ, *ſtatio navium*: q. ab εἴρω, *figo*.
Εὐπαγὴς, ὲος, ὁ ἡ, *benè compactus*: ex εὖ, & πηγνυμι, ſeu πηγνύω, *compingo*.
Εὐπαθεια, & -θία, ας, ἡ, pro quo Ion. -θείη, & -θίη. *natura quæ facilè affici poteſt, voluptas, beneficium*: &
Εὐπαθέω, -ῶ, *indulgeo voluptatibus, facile afficior*, ſeu *beneficio afficior*. Th. πάσχω, *patior*: f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον.
Εὐπαθὴς, ὲος, ὁ ἡ, *qui facile afficitur, injuriæ obnoxius*: ab eod. Th.
Εὐπαιδία, ας, ἡ, *fælicitas quam boni liberi adferunt*: &
Εὔπαις, αιδος, ὁ ἡ, *fælix multâ prole*, ſeu *bonos habens liberos*. Th. παῖς, *puer*.
Εὔπακτος, ου, ὁ, Dor. pro εὐπηκτος, q. v.
Εὐπαρακολούθητος, ου, ὁ ἡ, *intellectu facilis*; item *perſpicax*: ab εὖ, & παρακολουθέω, *aſſequor*. Th. ἀκόλουθος, *pediſſequus*.
Εὐπάρᾳος, ου, ὁ ἡ ᾳ, Poët. & Dor. pro εὐπάρειος, *habens pulchras genas*: ex εὖ, & παρειὰ, ἡ, *gena*.
* Εὐπαρύφως, ου, ὁ ἡ, *eleganter textus*.
Εὐπατέρειος, εια, ον, *claro patre natus, generoſus*: ab εὐπάτηρ vel εὐπάτωρ, *nobilis*. Th. πατὴρ, ῆρος, ὁ, *pater*.
ΕΥ'ΠΑΤΟΡΙΟΝ, ου, τὸ, *EUPATORIUM*, herba quædam, ab Εὐπάτωρ. Vel potiùs ab ἥπαρ, dicitur enim & ἡπατόριον.
Εὐπειθεῖν, *obtemperare*: &
Εὐπειθὴς, ὲος, ὁ ἡ, *obſequens*: ex εὖ, & πείθω, *perſuadeo*.
Εὐπειθῶς, adv. *obſequioſe*: &
Εὔπειστος, ου, ὁ ἡ, *facile credens, morigerus*: ab iiſd.
Εὐπένθερος, *qui nobilem ſocerum habet*. Th. πενθερὸς, οῦ, ὁ, *ſocer*.
Εὔπεπλος, ſeu ἐύπεπλος, ου, ὁ ἡ, *pulchrum, habens peplum*: ab εὖ & πέπλος, *peplum*.
Εὐπερίστατος, ου, ὁ ἡ, *ad circumcingendum proclivis*: ex εὖ & περιίστημαι, *circumſto, tango*: quod ex περὶ, & ἵστημι, *ſto*.
Εὐπέτεια, ας, ἡ, &
Εὐπετείη, ης, ἡ, Ion. *facilitas*: &
Εὐπετὴς, ὲος, ὁ ἡ, *facilis*: comp. εὐπετέστερος, *facilius*: adv. ab εὐπετέστερος· ex εὖ, & πίπτω, *cado*.
Εὐπετῶς, & -έως, adv. *facile*: ab eod. Th.
Εὔπηκτος, ου, ὁ ἡ, *bene ædificatus*: ex εὖ, & πήγνυμι, *compingo, ædifico*.
Εὐπλεκέων, gen. pl. ab
Εὐπλεκὴς, ὲος, ὁ ἡ, *bene junctus, flexibilis, nexilis*: ex εὖ, & πλέκω, *plecto, necto*: f. ξω.
Εὐπλοεῖν, Ion. pro εὐπλεῖν, *uti proſperâ navigatione*. Th. πλέω, *navigo*.
Εὐπλοία, ας, ἡ, &
Εὐπλοίη, ης, ἡ, *bona navigatio*: ex εὖ, & πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.
Εὐπλοκαμὶς, ίδος, ἡ, &
Εὐπλόκαμος, ου, ὁ ἡ, *pulchros cincinnos*, vel *cirros habens*: ex εὖ, & πλόκαμος, *cincinni*: q. à πλοκὴ, *implicatio*. Th. πλέκω, *plecto*: f. ξω. p. m. πέπλοκα.
Εὔπλυνος, ου, ὁ ἡ, *bene lotus, mundus*: ab εὖ, & πλύνω, *lavo*.

Εὔπνοος, & εὔπνους, *bene ſpirans, perflabilis.* Th. πνέω, *ſpiro.*

Εὐπιεῖν, 3. ſing. præſ. ind. verbi εὐποιέω, *benefacio.* Th. ποιέω, *facio.*

Εὐποιέω, -ῶ, f. ήσω, *benefacio*: &

Εὐποίητος, ε, ὁ ἡ ή, *bene factus, elegans*: ab eod.

Εὐποια, ας, ή, *beneficentia*: à præced.

Εὔπολις, *EUPOLIS*, nom. propr.

Εὐπόμπη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐπορέω, -ῶ, *abundè poſſum, eſt mihi facultas*; item ſimpl. *poſſum*: f. ήσω. p. εὐπόρηκα, & in 3. ſing. imperf. paſſ. Att. ηὐπορεῖτο· ex εὖ, & πόρος, *tranſitus*, Th. πείρω, *tranſeo*: p. m. πέπορα.

Εὐπορία, ας, ἡ, *facultas, copia*: &

Εὔπορος, ε, ὁ ἡ ή, *expeditus*: ab eod. Th.

Εὐπραγία, ας, ἡ, idem quod εὐπραξία· à p. m. πέπραγα, verbi πράσσω, *facio.*

Εὐπραξία, ας, ἡ, *res ſecundæ, proſperitas, pulchrum facinus.* Th. πράττω, *facio*: f. ξω.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, *decor eximius, ornatus*: ab

Εὐπρεπὴς, έος, ὁ ἡ ή, *decor eximius, excellens*: ex εὖ, & πρέπω, *decorus ſum.*

Εὐπρεπῶς, adv. *decore, eleganter*: ab eod.

Εὐπραξίη, ης, ἡ, Ion. pro εὐπραξία, q. v.

Εὐπρόσδεκτος, ε, ὁ ἡ ή, *acceptus*: à προσδέχομαι, *ſuſcipio, probo*: ex εὖ, πρὸς, & δέχομαι, *capio*: fut. δέξομαι.

Εὐπρόσεδρος, ε, ὁ ἡ ή, *apte adhæreſcens, & aſſiduus in aliquo negotio*: ex εὖ, & πρόσεδρος, *aſſidue occupatus*; item *aſſeſſor*: quod ex πρὸς, & ἕδρα, ας, ἡ, *ſella.* Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι.

Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, *affabilitas*: ex εὖ, & προσηγορέω, *compello*: quod ex πρὸς, & ἀγορέω. Th. ἀγορὰ, *forum.*

Εὐπροσήγορος, ε, *affabilis*: ab iiſd.

Εὐπρόσιτα, *acceſſu facilia*: ab

Εὐπρόσιτος, ε, ὁ ἡ ή, *acceſſibilis*: ex εὖ, πρὸς, & εἶμι, *eo.*

Εὐπροσοδος, ε, ὁ ἡ ή, idem. Th. ὁδὸς, *via.*

Εὐπροσωπέω, -ῶ, f. ήσω, *ſpecioſus appareo*: &

Εὐπρόσωπος, ε, ὁ ἡ ή, *ſpecioſus, pulcher*: ex εὖ, & πρόσωπον, ε, τὸ, *facies.* Th. ὄπλομαι, *video*: p. m. ὤπα.

Εὐπροσώπων, ejuſd. gen. pl.

Εὔπτυμνος, ε, ὁ ἡ ή, *pulchram puppim habens*: ex εὖ, & πρύμνα, ης, ἡ, *puppis.* Th. πρυμνὸν, *extremus.*

Εὔπυργος, ε, ὁ ἡ ή, *pulchras turres habens.* Th. πύργος, *turris.*

Εὔπωλος, ε, ὁ ἡ ή, *producens bonos equos*: ex εὖ, & πῶλος, *pullus.*

Εὐραὶ, *ferramenta axi infixa*: adeò ut à rotâ non atteratur. Th. εὐρὺς, *latus.*

Εὑράμην, *inveni*: per Sync. pro εὑρησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi εὑρίσκω, *invenio.*

Εὐρὰξ, *ex obliquo*: poſitâ re in εὐρος, εος, i. e. *latitudinem.* Alii volunt Ion. dici pro πλευρὰξ per Aphær. à πλευρὰ, ᾶς, ἡ, *latus, coſta.*

Εὐρὲ, a. 2. imperat. act. Att. mutatum habens accentum pro εὑρε. ut εἰπὲ pro εἶπε, λαβὲ pro λάβε· ab εὑρίσκω, *invenio*: q. v.

Εὖρε, *invenito tu*: a. 2. imperat. act. vide præced. vel *invenit*: 3. ſing. a. 2. ind. ab eod.

Εὐρέα, Ion. pro εὐρία, *lata*: quod vide.

Εὑρέθην, *inventus ſum*: a. 1. ind. paſſ. &

Εὑρεθῶσιν, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. &

Εὑρεῖν, a. 2. inf. act. ab εὑρίσκω, quod vide.

Εὐρεῖα, *lata*: f. g. ab εὐρὺς, έος, qu. vide.

• Εὕρεμα, ατος, τὸ, *inventum*: &

Εὕρεσις, εως, ἡ, *inventio*: &

Εὑρετὴς, οῦ, ὁ, *inventor*: ab εὑρίσκω, *invenio.*

Εὕρετο, 3. ſing. a. 2. m. &

Εὕρηκα, perf. act. εὑρηκέναι, perf. inf. act. ab eod. Th.

Εὕρημα, ατος, τὸ, *inventum*: ab eod. Th.

Εὑρῆν, Dor. pro εὑρεῖν, quod vide.

Εὑρήσεις, 2. ſing. εὑρήσετε, 2. pl. f. 1. act. εὑρήσω, ab εὑρίσκω, *invenio*: quod vide.

Εὑρησιεπὴς, έος, ὁ ἡ ή, Poët. pro εὑρησιεπὴς, *verborum inventor*: ab εὑρίσκω, *invenio*, & ἔπος, τὸ, *verbum*: q. ab ἔπω, *dico.*

Εὕρητε, 2. pl. a. 2. ſub. act. ab εὑρίσκω, q. v.

• Εὔριζος, ε, ὁ ἡ ή, *bene radicatus.* Th. ῥίζα.

Εὔριν, ινος, ὁ ἡ ή, *ſagax*: ex εὖ, *bene*, & ῥὶν, *naſus.*

ΕΥ̓ΡΙΠΟΣ, ε, ὁ, *EURIPUS, fretum reciprocum*, i. e. ſæpè undas abſorbens & revomens: quaſi ab εὖ, & ῥίπτω, quia facilè projicitur. Hinc

Εὔριπος, ε, ὁ ἡ ή, proverbialiter ponitur, ut εὔριπος ἄνθρωπος, εὔριπος τυχὴ, ob inconſtantiam.

ΕΥ̓ΡΙΣΚΩ, *invenio, deprehendo*: f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 1. εὗρησα. a. 2. εὗρον, a. 2. opt. εὕροιμι, οις, οι, a. 2. ſub. εὕρω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. εὑρεῖν, a. 2. part. εὑρὼν, όντος, perf. paſſ. εὕρημαι, a. 1. paſſ. εὑρέθην, ης, η, *inventus ſum*: f. 1. paſſ. εὑρεθήσομαι, a. 1. m. εὑράμην, ω, ατο, per Sync. pro εὑρησάμην, *acquiſivi.*

Εὔροια, ας, ἡ, *facilis fluxus*, Metaph. *affluentia, proſperitas.* Th. ῥέω, *fluo.*

Εὑροίμην, *invenero*; a. 2. opt. m. &

Εὕροις, 2. ſing. a. 2. opt. act. &

Εὑροῖσα, ας, ᾶ, Dor. pro εὑροῦσα, ης, ἡ, a. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, *invenio*: q. v.

Εὐροκλύδων, ωνος, ὁ, *Euroaquilo*: ex εὖρος, *Eurus*, & κλύδων, *fluxus.* Th. κλύζω, *lavo.*

Εὕρομεν, Dor. pro εὕρομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.

Εὗρον, ες, ε, a. 2. ind. act. εὑρὼν, όντος, a. 2. part. ab eod.

Εὖρος, ε, ὁ, *EURUS.* Th. ῥέω, *fluo.*

Εὑρῦσα, a. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, q. v.

Ἐὐρρείτης, ε, ὁ ἡ ή, *pulchre fluens*: εὐρρείτας, gen. Æol. pro εὐρρείτε. ex εὖ, & ῥέω, *fluo.*

Εὐρυάγυια, ας, ἡ, *latas vias habens*: ab εὐρὺς, & ἀγυιὰ, *via.*

Εὐρυάλη, ης, ἡ, *EURYALE*, nom. mulieris.

Εὐρύαλος, ωνος, ὁ ἡ ή, *latus, amplus*: ex εὐρὺς, & ἅλως, *area.*

Εὐρυβάτης, ε, ὁ, *EURYBATES*, nom. prop.

Εὐρυβίης, Ion. pro εὐρυβίας, ε, ὁ, *cujus vis ſe late extendit, late potens*: ex εὐρὺς, *latus*, & βία, *vis.*

Εὐρυδάμας, αντος, ὁ, *EURYDAMAS*, nomen propr.

Εὔρυθμος, ε, ὁ ἡ ή, *numeroſus, concinnus*: ex εὖ, & ῥυθμὸς, *rhythmus, concinnitas.*

Εὐρυκρείων, *late dominans*: ex εὐρὺς, *latus*, & κρείων, οντος, ὁ, *regnator.* Th. κραίνω.

Εὐρυλείμων, ωνος, ὁ ἡ ή, *qui lata prata habet, ſpatioſus, amplus*: ab εὐρὺς, *latus*, & λειμὼν, *pratum.*

Εὐρυμέ-

Εὐρυμέτωπος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *latam frontem habens*: ab εὐρὺς, & μέτωπον. Th. ὄπλομαι, *video*.
Εὐρυνόμη, ης, ἡ, *EURYNOME*, nom. mul.
Εὔρυναν, 3. pl. a. 1. act. εὐρύνω, ας, ε, &
Εὐρύνοντι, *dilatant*: Dor. pro εὐρύνουσι, 3. pl. præſ. ind. ab
Εὐρύνω, *dilato*: f. νῶ. Th. εὐρὺς, *latus*.
Εὐρυοδείης, gen. Ion. ab εὐρυόδεια, ας, ἡ, *ſpatioſa*, &
Εὐρυόδειος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *habens latas vias*: ab εὐρὺς, *latus*, & ὁδὸς, ἡ, *via*.
Εὐρύοπα, voc. ſing. ab εὐρυόπης, ᾱ, ὁ, *latè ſonans*, vel *latè perſpicuus*: ab εὐρὺς, *latus*, & Th. ὄψ, *vox*. Vel ut alii volunt ab ὤψ, *vultus*, quod ab ὄπλομαι, *video*. Tum etiam εὐρύοπα, poteſt eſſe acc. ab εὐρυώψ, οπος, & -ωπος, *latum oculum habens*: ab eod. ὤψ, *oculus*.
Εὐρύπυλος, ᾱ, ὁ, *EURYPYLUS*, nom. prop.
ΕΥ᾽ΡΥΣ, έος, & in ſ. g. εὐρεῖα, *latus*, *a*.
Εὐρυσθενὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *potens*: ab εὐρὺς, *latus*, & σθένος, *robur*.
Εὐρυσθεὺς, έος, ὁ, *EURYSTHEUS*, Rex Mycænorum.
Εὐρυσθέως, gen. præced. Att. pro -έος.
Εὐρυσθῆα, Poët. pro εὐρυσθέα, acc. ſing. ejuſd.
Εὐρύστερνος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *qui habet latum pectus*: ab εὐρὺς, & στέρνον, *pectus*.
Εὐρυτίων, ωνος, ὁ, *EURYTION*, nom. prop.
Εὐρυχαίτας, ας, ὁ, Dor. pro εὐρυχαίτης, ᾱ, *latam comam habens*, *laticomus*: ab εὐρὺς, & χαίτη, *juba*, *coma*.
Εὐρυχόροιο, *ſpatioſæ*: gen. Ion. ab εὐρύχορος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *in quâ ampli chori duci poſſunt*: ex εὐρὺς, & χορὸς, *chorus*, *chorea*. Vel Poët. ponitur pro εὐρυχώρᾱ. ab
Εὐρύχωρος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *latus*, *amplus*: ex εὐρὺς, & χώρος, *locus*.
Εὐρυωψ, ωπος, & -οπος, *latè videns*: ab εὐρὺ, *latè*, & ὤψ, ὠπὸς, *oculus*. Th. ὄπλομαι, *video*.
Εὔρω, vide in εὔρωμεν.
Εὐρώδης, εως, ὁ ϰ᾽ ἡ, *putris*, it. *ſitu obſitus*: &
Εὐρώεις, εντος, ὁ, *putris*, *obſcurus*; it. *amplus*: acc. ſing. εὐρώεντα, ab εὐρώς.
Εὔρωμεν, *invenerimus*, 1. pl. a. 2. ſub. act. εὔρω, ης. ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.
Εὑρὼν, οῦσα, ὄν, a. 2. part. ab eod.
Εὐρωπεὺς, έος, ὁ, & Εὐρωπαῖος, ᾱ, ὁ, *EUROPÆUS*, ex Europa.
Εὐρώπη, ης, ἡ, *EUROPA*, nom. mul.
ΕΥ᾽ΡΩΣ, ῶτος, ὁ, *ſitus*, *mucor*, *caries*.
* Εὔρως-ος, ᾱ, ὁ, *robuſtus*, *ſanus*.
* Εὐρώστως, adv. *robuſtè*.
Εὐρώτας, ᾱ, ὁ, *EUROTAS*,, nom. propr. fluvii Laconiæ.
* Εὐρωτιάω, *cariem ſentio*, *ſitu ſum obſitus*.
ἘΥ᾽Σ, έος, ὁ, *bonus*; dicitur & ἠΰς.
Εὗσα, ας, ᾱ, & in 3. pl. εὗσαν, a. 1. ind. act. verbi εὕω, ſeu ὑω, *uro*, *uſtulo*: f. εὔσω. at
Ἐΰσσα, ας, ἡ, Dor. & Æol. pro ἑοῦσα, vel ἔουσα, ης, ἡ, *exiſtens*: præſ. part. f. g. verbi εἰμί.
Εὐσέβει, 2. ſing. præſ. imperat. vel 3. ſing. imperf. ind. verbi εὐσεβέω, -ῶ, *colo*: f. ήσω. p. ηκα. ex εὖ, & σέβω, *colo*.
Εὐσέβεια, ας, ᾱ, *pietas*: &
Εὐσέβειαι, ῶν, αἱ, *pietatis officia*: &
Εὐσεβὴς, έος, τὸ, *pietas*: &
Εὐσεβέω, *colo*; cum acc. item *in pietate inſti tuo*, *informo*: f. ήσω. p. εὐσέβηκα. a. 1. εὐσέβησα, ab iiſd.
Εὐσεβίως, *piè*, adv. &
Εὐσεβὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *pius*: &
Εὐσεβῶς, *piè*, adv. contractè pro εὐσεβίως, ab eod. Th.
Εὔσελμος, vide in ἐΰσσελμος.
Εὔσημος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *benè ſignificans*: ex εὖ, & σῆμα, *ſignum*.
Εὐσθένεια, ας, ἡ, *virium integritas*, *robur*: &
Εὐσθενέω, *viribus polleo*: f. ήσω &
Εὐσθενὴς, έος, -ῆς, ὁ ϰ᾽ ἡ, *validus*: ex εὖ, & σθένω.
* Εὔσκιος, ᾱ, ὁ, *opacus*. *qui facilè adumbratur*. Th. σκία.
Εὔσκαρθμος, *benè ſaltans*, *agilis*: ex εὖ, & σκαρθμὸς, *ſaltus*. Th. σκαίρω, *ſalto*.
Εὔσκοπος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, per Dalyſin pro εὔσκοπος, *qui ſcopum peritè aſſequitur*; *providus*, *opportunus*: ex εὖ, & σκοπὸς, *finis*. Th. σκεπτομαι.
Εὔσσος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *bene ſalvus*, *incolumis*: ex εὖ, & σάος, *ſalvus*.
Εὔσπλαγχνος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *miſericors*: ex εὖ, & σπλάγχνον, *viſcus*, *cor*.
Ἐύσσελμος, ſeu ἐΰσελμος, Poët. pro εὔσελμος, *bene tabulatus*: ex εὖ, & σέλμα, τὸ, *tranſtrum*. Th. σελὶς, *ſpatium inter lineas*, vel *inter tabulata navis*.
* Εὐστάθεια, ας, ἡ, *conſtantia*, *columen*: &
* Εὐσταθέω, -ῶ, f. ήσω, *conſto*, *ſtabilis*: &
Εὐστατὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *ſtabilis*: ab εὖ, & ἵστημι.
Εὐστέφανος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *formoſus*, *bene coronatus*: ex εὖ, & στέφανος, *corona*. Th. στέφω, *corono*: f. ψω.
Εὔστομος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *qui pulchro ore eſt*, *diſertus*: ex εὖ, & στόμα, τὸ, *os*.
Εὐστοχέω, f. ήσω, *jaculandi peritus ſum*, *ſolerter conjecto*: &
Εὐστοχία, ας, ἡ, *dexteritas in jaculando*, *ſolertia in conjiciendo*: &
Εὔστοχος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *felix in jaculando*, *ſolers*: à Th. στοχάζομαι, *collimo*.
* Εὐστόχως, adv. *caute*.
Εὐστρεφὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, & Poët. εὔστρεφὴς, *pulchre tortus*, *flexilis*: ex εὖ, & στρέφω, *flecto*.
Εὐστροφία, ας, ᾱ, *facilitas ad ſe vertendum*.
Εὐσύμβλητος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *quæ per conjecturas facile cognoſci poteſt*: ex εὖ, & συμβάλλω, *conjicio*. Th. βάλλω, *jacio*.
Εὔσφυρος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *cui eſt elegans pedum forma*: ex εὖ, & σφυρὸν, *malleolus pedis*, *pes*. Th. σφῦρα, *malleus*.
Εὐσφύρω, pro εὐσφύρᾱ, gen. Dor. præced.
Εὐχημόνως, *decenter*, adv. &
Εὐχημοσύνη, ης, ἡ, *decor*: ab
Εὐχήμων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *decens*, *ſpectabilis*, *honoratus*: ex εὖ, & χῆμα, το, *geſtus*, *habitus*. Th. ἔχω, *habeo*.
Εὔσωτρος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, vel εὐσωτρον, *bonas habens rotæ curvaturas ligneas*: ex εὖ, & σῶτρον, *lignea circumferentia rotæ*. Th. σείω, *quatio*.
Εὖτ᾽, pro εὖτε, *quando*, adv.
* Εὐτακτέω, *ordinem & disciplinam ſervo*.
* Εὔτακτος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *ordinem ſervans*.
Εὐταξία, ας, ἡ, *bonus ordo*: ex εὖ, & τάσσω, *ordino*: f. ξω. p. χα.

ΕΥ᾽ΤΕ, *quando, quum, ſicut*, adv. ὑότε, Ion. & Poët. Dialyſi *ſicut*.

Εὐτείχιν, *benè munitam*, acc ſing. ab εὐτείχης, quod vide.

Εὐτείχεος, έα, ὁ ἡ ἡ, *benè munitus*: ab

Εὐτείχης, εος, ὁ ἡ ἡ, id. ex εὖ, & τείχος.

Εὐτεκνία, ας, ἡ, *felicitas ſobolis*: ex εὖ, & τέκνον, *filius*. Th. τίκλω, *pario*.

Εὔτεκνος, ε, ὁ ἡ ἡ, *prole felix, fœcundus*: ab iiſd.

Εὐτελέσ-ελα, ων, τὰ, ſuperl. grad. ab

Εὐτελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *frugalis*: ab εὖ, & τέλος.

Εὐτέρπη, ης, ἡ, *EUTERPE*, nom. Muſæ: &

Εὐτερπὴς, έος, ἐς, ὁ ἡ ἡ, *valdè jucundus*: ab εὖ, & τέρπω, *delecto*.

* Εὐτηκίος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui facilè colliqueſcit*.

Εὐτμήλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *benè ſectus & paratus*: ex εὖ & τέμνω, *ſeco*.

Εὐτοκία, ας, ἡ, *fœcunditas*: ab

Εὔτοκος, ε, ὁ ἡ ἡ, *fœcundus*: ab εὖ & τίκλω, *pario*: p. m. τέτοκα.

* Εὐτολμία, ιας, ἡ, *animi præſentia*.

Εὐτονία, ας, ἡ, *firmitas tenoris*: &

Εὔτονος, ε, ὁ ἡ ἡ, *validus, firmus, intenſus*: &

Εὐτόνως, adv. *acritèr, magnâ contentione*: ex εὖ & τείνω, *tendo*.

Εὐτραπελία, ας, ἡ, *urbanitas*: item *ſcurrilitas*: ab

Εὐτράπελος, ε, ὁ ἡ ἡ, *lepidus, urbanus* qui ſua verba poteſt εὖ τρέπειν, *ſcitè vertere*. Th. τρέπω, a. 2. ἔτραπον.

Εὐτρεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *paratus, æquus*: qui facilè ad aliquid τρέπεται, *vertitur*: &

Εὐτρεπίζω, *paro*: ab eod. Th.

Εὐτρήλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *benè perforatus*: Poët. εὐτήλος: accipitur & pro εὐρυτρήλος, *lato ore hians*. Th. τιτράω, *perforo*: f. τρήσω.

Εὐτριαινάν, acc. ſing. Dor. 1. decl. ab εὐτριαίνης, ε, ὁ, *inclytus tridente*: ex εὖ & τριαινα, *tridens*. Th. τρεῖς, *tres*.

Εὐτρόχαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *rotundus, planus*: &

Εὔτροχος, ε, ὁ ἡ ἡ, Poët. εὐτροχος, *benè currens, volubilis, agilis*: ex εὖ & τρέχω, *curro*: f. θρέξω, p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον.

Εὐτυκος, ε, ὁ ἡ ἡ, metri gratiâ pro

Εὔτυκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *benè fabricatus*: ab εὖ & τεύχω, *fabricor*: a. 2. ἔτυχον. p. paſſ. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Εὐτυχεῖν, *ſecundâ fortunâ uti*, inf. ab

Εὐτυχέω, *felix ſum*: f. ήσω. Ex εὖ, *benè*, & τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *aſſequor*.

Εὐτυχέως, Ion. & Poët. pro εὐτυχῶς, adv. *proſperè*: ab iiſd.

Εὐτύχηκα, *benè ceſſit mihi*: p. act. ab εὐτυχέω.

Εὐτύχημα, ατος, τὸ, *felicitas*: ab eod. Th.

Εὐτυχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *fortunatus*: ab εὖ, *benè* & τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *aſſequor*.

Εὐτυχήσαις, Æol. pro εὐτυχήσας, a. 1. part. act. verbi εὐτυχέω, *felix ſum*: quod &

Εὐτυχία, ας, ἡ, *ſecunda fortuna*: ab εὐτυχὴς,

Εὔτυχος, ε, ὁ, *EUTYCHUS*, nomen propr. q. à præced.

Εὐυδρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *aquâ abundans*: ex εὖ, & ὕδωρ *aqua*.

Εὐφαμία, ας, ἁ, Dor. pro εὐφημία, ἡ, *fauſta*, vel *læta acclamatio*: &

Εὐφα ν, Dor. pro εὐφημως, *bona verba dicens*: vide εὐφημέω,

Εὐφαρέτρας, ε, & Dor. -α, ὁ, Apollinis epith. *pulchram pharetram habens*: ex εὖ & φαρέτρα, *pharetra*.

Εὐφημίω, -ῶ. -ίεις, -ίει, *celebro, laudo, gratulor*: f. ήσω, Ex εὖ & φήμη, *fama*, quod à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Εὐφημῆσαι, *fauſta precari*, a. 1. inf. act. præced.

Εὐφημία, ας, ἡ, *bona fama, laus, bonum omen*: &

Εὔφημος, ε, ὁ ἡ ἡ, *boni nominis, boni ominis*: &

Εὐφημοσύνα, ας, ἁ, Poët. & Dor. pro

Εὐφημοσύνη, ης, ἡ, *admonitio, mandatum*; vide εὐφημίω.

Εὐφθογγος, ε, ὁ ἡ ἡ, *benè ſonans*: ex εὖ, & φθόγγος, *ſonus*. Th. φθίγγομαι, *ſono* f. γξομαι. p. ἔφθεγμαι. p. m. ἐφθόγγα.

Εὐφορέω, *exubero, fertilis ſum*: f. ήσω. p. εὐφόρηκα. a. 1. εὐφόρησα· ab

Εὔφορος, ε, ὁ ἡ ἡ, *ferax, qui facilè ferri tolerarique poteſt*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω.

Εὐφραίνω, *exhilaro, oblecto*: 1. εὐφρανῶ. p. εὔφραγκα. a. 2. εὔφρανα. Att. ηνα. præſ. paſſ. εὐφραίνομαι, *lætor, genio indulgeo*: a. 1. paſſ. εὐφράνθην, ης, η, a. 1. imperat. εὐφράνθητι· f. 1. paſſ. εὐφρανθήσομαι, *lætabor*: ex εὖ & φρὴν, *mens*.

Εὐφρανίνι, Ion. pro εὐφρανῇ. 2. ſing. f. 1. m. εὐφρανῶμαι, à præced.

Εὐφρανέειν, Ion. pro εὐφρανεῖν, f. 1. inf. act. ab eod.

Εὐφράνθην, ης, η, Att. ηὐφρά θητι, Pſal. xvi. 9. a. 1. paſſ. εὐφράνθητι, ήλω, a. 1. imperat. εὐφρανθείν, a. 1. opt. in 3. pl. Θείησαν. εὐφρανθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab εὐφραίνω, *exhilaro*.

Εὔφρονα, acc. ſing. ab εὔφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *hilaris*. Th φρὴν, *mens*.

Εὐφρόναι, *noctes*, nom. pl. ab εὐφρόνη, *nox*: παρὰ τὸ εὐφρονεῖν, qui nox ad conſiderationem & conſilia multùm conferre putatur: ab eod.

Εὐφρονέω, *ſapio*: f. ήσω. Ex εὖ, & φρὴν, *mens*.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, & Dor. εὐφροσύνα, ας, ἁ, *lætitia*: ab

Εὔφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *hilaris*. Ex εὖ, & φρὴν, *mens*.

Εὐφυὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *habilis, ingenioſus*: acc. ſing. εὐφυέα· dual. εὐφυέε. Ex εὖ, *benè*, & φύω, *naſcor*.

Εὐφυΐα, ας, ἡ, *bona indoles, ingenii dexteritas*: &

Εὐφυῶς, adv. *ingeniosè, ſcitè*: ab εὐφυὴς.

Εὔφωνος *benè ſonans, canorus*: ex εὖ & φωνὴ.

Εὐχαριστέω, ῶ, *gratias ago*, cum dat. f. ήσω. p. εὐχαριστηκα. a. 1. εὐχαριστησα, præſ. paſſ. εὐχαριστέομαι, ῆμαι, *gratiarum actione celebror*: a. 1. paſſ. εὐχαριστήθην, ης, η, a. 1. ſub. paſſ. εὐχαριστηθῶ, ῇς, ῇ. Th. χάρις, *gratia*.

Εὐχαριστία, ας, ἡ, *gratiarum actio*: &

Εὐχάριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, *gratus*: &

Εὐχαρίστως, adv. *placidè*: ab eod. Th.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio*. Th. εὔχομαι, *precor*.

Εὔχεαι, Ion. pro εὔχῃ, 2. ſing. præſ. ſub. verbi εὔχομαι, *precor*; fut. εὔξομαι. p. εὔγμαι.

Εὐχειρ, ρος, ὁ ἡ ὑ, *manu præstans, fortis*: ab εὖ & χείρ, *manus*.
Εὐχειρία, ας, ἡ, *artificium, dexteritas*: à præcedente.
Εὔχεο, Ion. pro εὔχυ, 2. sing. imperf. vel præs. imperat. verbi εὔχομαι, *precor*.
Εὐχέρεια, ας, ἡ, *facilitas*: &
Εὐχερὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, *facilis*: &
Εὐχερῶς, *facilè*: ex εὖ & χείρ, *manus*.
Εὐχέσθω, *precetur*, 3. sing. perf. imperat. verbi εὔχομαι.
Εὐχετάασθαι, Poët. pro εὐχετᾶσθαι, præs. inf. ab
Εὐχελάομαι, *preces fundo*. Th. εὔχομαι, id.
Εὐχελοιμην, Poët. pro εὐχελώμην, præs. opt. paſſ. εὐχελαοίμεν, ώμην, à præced.
Εὐχὴ, ης, ἡ, *votum*: ab εὔχομαι, *precor*.
Εὔχθω, *dedicet*, 3. sing. perf. imperat. paſſ. εὔξω, εὔχθω· ab
ΕΥ᾽ΧΟΜΑΙ, *glorior, dico, precor, opto*, imperf. Att. ηὐχόμην, ου, εἶο, pro εὐχόμην, f. εὔξομαι. p. εὔγμαι. a. 1. m. εὐξάμην, ω, ατο. a. 1. opt. m. εὐξαίμην, αιο, αἶο.
Εὖχος, ους, τὸ, *gloria, honor, decus*: à præced.
Εὐχρηστέομαι, *commodè tractor*: &
Εὔχρηστος, ου, ὁ ἡ ὑ, *utilis, valdè utilis*: ex εὖ & χράω, *commodo, utendum do*: f. χρήσω.
Εὔχροος, *benè coloratus*: ex εὖ & χρόα, *color*.
Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, *votum*, Poët. pro εὐχὴ. Th. εὔχομαι, *precor*.
Εὐχωλιμαῖος, ου, ὁ, *qui vota facit, vel facta exequi conatur*: à præced.
* Εὐψυχέω, f. ήσω, p. εὐψύχηκα, *bono sum animo*: ab εὖ & ψυχή.
* Εὐψυχία, ας, ἡ, *lætitia, magnanimitas*: &
* Εὐψύχως, ου, ὁ, *lætus, magnanimus*: &
* Εὐψύχως, adv. *lætè, magnanimè*: ab eod.
ΕΥ᾽Ω, ſeu εὔω, f. σω, *uro, uſtulo*.
Εὐώδη, acc. ſing. ab
Εὐώδης, εος, ὁ ἡ ὑ, *benè olens*: ab εὖ & ὄζω, *oleo*: f. ήσω & έσω. p. m. ὦδα, Att. ὀδωδα,
Εὐωδία, ας, ἡ, *fragrantia*: à præced.
* Εὐωδιάζω, *ſum boni odoris*: ab eod.
Εὔωνος, ου, ὁ ἡ ὑ, *vilis pretio*. Th. ὠνέομαι, *emo*.
Εὐώνυμος, ου, ὁ ἡ ὑ, *fauſti nominis ac ominis, clarus, ſiniſter*: quod ſiniſtra certis in rebus felicia habebantur: ex εὖ & ὄνυμα, *nomen*.
Εὐώπις, ιδος, ἡ, *quæ pulchrum vultum, aut oculos habet*: ab εὖ & ὤψ, *vultus, oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Εὐωχέω, f. ήσω, *convivio accipio*: &
Εὐωχέων, *convivans, lætus*, præs. part. act. præcedentis: ab
ΕΥ᾽ΩΧΙΑ, ας, ἡ, *convivium, epulum*: q. ab εὖ & ὀχή, *cibus*.
Ἐφ᾽ pro ἐπὶ, *in, ſuper*, cum gen. & acc. Att.
Ἔφ᾽, *dixit*, pro ἔφη, a. 2. verbi φημὶ, *dico*.
Ἔφα, *dixit*, Dor. pro ἔφη, a. 2. ejuſd.
Ἐφανθην, *apparui*, Poët. pro ἐφάνθην, a. 1. ind. paſſ. verbi φαίνω, f. ανῶ, præt. paſſ. πέφαμμαι,
Ἐφεβικὸς, Dor. pro ἐφηβικὸς, *puerilis*. Th. ἥβη, *pubes*.
Ἔφεβος, Dor. pro ἔφηβος, ου, ὁ, *adoleſcens*: eod. Th.
Ἔφαγον, ες, ε, & Dor. ἐφάγον, a. 2. verbi φάγω, *comedo*: f. 2. m. φάγομαι, pro φαγεῖμαι, a. 2. inf. act. φαγεῖν.
Ἔφαθ᾽ pro ἔφατο, 3. ſing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico*.
Ἐφαίνεο, *videreris*, 2. ſing. imperf. paſſ. Ion. pro ἐφαίνω, ab ἐφαινόμην, verbi φαίνω, *appareo*: f. ανῶ, a. 1. ἔφηνα, p. πέφαγκα. f. 2. paſſ. φανήσομαι.
Ἔφαινον, *oſtendebant*, 3. pl. imperf. act. ejuſd.
Ἐφάλλομαι, *inſilio*, imperf. ἐφηλλόμην, ου, ατο. f. ἐφαλοῦμαι. a. 1. m. ἐφηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, *ſalio*.
Ἔφαλος, ου, ὁ ἡ ὑ, *maritimus*: ab ἐπὶ & ἅλς.
Ἐφαλῶν, Dor. pro ἐφηλῶν. præſ. part. act. ab ἐφηλόω, *clavo affigo*: ex ἐπὶ & ἧλος, *clavus*.
Ἐφάμαν, Dor. pro ἐφάμην, quod vide.
* Ἐφαμαρθάνω, *ad peccandum induco*.
Ἔφαμεν, 1. pl. imperf. verbi φημὶ, *dico*.
Ἐφαμέριος, ία, ον, Poët. & Dor. pro ἐφημέριος, *diurnus, temporarius*. Th. ἡμέρα, *dies*.
Ἐφάμην, a. 2. m. verbi φημὶ, *dico*.
Ἐφάμιλλος, ου, ὁ ἡ ὑ, *par, æqualis, æmulus*. Th. ἅμιλλα, *certamen*.
Ἔφαν, *dicebant*, Æol. Sync. pro ἔφασαν, 3. pl. imperf. vel Dor. pro ἦφαν, *dixi*, a. 2. vel imperf. à φημὶ, *dico*.
Ἔφανε, a. 2. ind. act. *apparuit*: &
Ἐφάνην, ης, η, *emerſi*, a. 2. ind. paſſ. à φαίνω, *appareo*: f. ανῶ. a. 2. ἔφανον. perf. paſſ. πέφαμμαι. p. m. πέφανα.
Ἐφάνθην, *apparui*, a. 2. ind. paſſ. ejuſd.
Ἐφανίσθησαν, *apparuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi φαν.ζω, f. ίσω, perf. paſſ. πεφάνισμαι. a. 1. paſſ. ἐφανίσθην. Th. φαίνω.
Ἐφάπαξ, *ſemel*, adv. ex ἐπὶ & ἅπαξ, idem.
Ἐφάπλειν τινὶ μόιμον, Poët. q. d. *alligare alicui mortem*, pro θάνατόν τινι ἐπιφέρειν, *mortem alicui inferre*. Th. ἅπτω, *tango*.
Ἐφάπλομαι, *attingo, capeſſo*: ex ἐπὶ & ἅπτω, *tango*: f. ἅψω. p. ἧφα.
Ἐφαρμοσύνη, ης, η, *convenientia, cohærentia*: ab
Ἐφαρμόζω, *accommodo*, vel ἐφαρμόττω, q. v.
Ἐφαρμόδειν, Dor. pro ἐφαρμόζειν, *adaptare*. ab
Ἐφαρμόττω, *accommodo, quadro*: ex ἐπὶ & ἁρμόζω, ſeu ἁρμόττω, f. σω, *congruo*. Th. ἄρω, *opto*.
Ἐφάρξαντο, *obſtruebantur*, 3. pl. a. 1. m. verbi φράσσω, vel -ττω, *ſepio, obſtruo*: f. ξω. p. χα. a. 1. m. ἐφραξάμην, ω, ατο, in 3. pl. ἐφράξαντο, & per Metath. ἐφάρξαντο.
Ἔφασαν & ἐφάσαν, *dixerunt*, Dor. pro ἔφησαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φημὶ, *dico*: vel ἔφασαν, eſt 3. pl. imperf. Dor. ἐφάσαν.
Ἐφαύλισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φαυλίζω, *flocci facio*. Th. φαῦλος, *vilis*.
Ἐφαψαμένη, ης, *amplexata*, a. 1. part. m. f. g. ab ἐφάπτομαι· ex ἐπὶ & ἅπτω, *tango*: f. ἅψω.
Ἐφάψατο, Dor. pro ἐφήψατο, 3. ſing. a. 1. m. ab eod. verbo & Th.
Ἐφέβοντο, 3. pl. imperf. verbi φέβομαι, *timeo, effugio*: p. m. πέφοβα.
Ἐφεδρεύω, *inſideo, inſidior*: f. εύσω, p. κα. ab
Ἔφεδρος, ου, ὁ ἡ ὑ, *qui in ſellâ ſedet, aſſeſſor, adverſarius*: ex ἐπὶ & ἕδρα, *ſedes*. Th. ἕζομαι.
Ἐφέζετο, *inſidebat*, 3. ſing. imperf. &
Ἐφεζόμενος, *inſidens*, præſ. part. ab ἐφέζομαι, qu.

ημι. ab ἕζομαι, *ſedeo* : f. 2. m. ἐδοῦμαι.

Ἐφέηκα, ας, ε, Poët. ſeu Ion. pro ἐφῆκα, ας, ε, *immiſi* : ab ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto.*

Ἐφεθείς, a. 1. part. paſſ. ab ἐφίημι, *immitto* : ab eod. Th.

Ἐφείδετο, *parceret*, 3. ſing. imperf. paſſ. à φείδομαι, *parco* : f. φείσομαι.

Ἐφειμένος, *indutus*, p. part. paſſ. Poët. pro ἐπιειμένος, ab ἐπιέννυμι. ex ἐπὶ, & ἕω, *induo.* Sed

Ἐφείμενος, *immiſſus*, eſt a. 2. part. m. ab ἐφίημι, *immitto*, aſſumpto ι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto.*

Ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto* : ex ἐπὶ, & ἵημι, f. ἥσω, a. 2. ἦν.

Ἐφεῖντο, *irruerant*, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ἐφείμην, σο, το, ab iiſd.

Ἐφείσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi φείδομαι, *parco* : f. σομαι, p. πέφεισμαι.

Ἐφείσθω, 3. ſing. p. imperat. paſſ. ab ἐφίημι.

Ἐφεισήκειν, per Pleonaſm. literæ ι, pro ἐφεσήκειν, pluſq. p. verbi ἐφίσημι, *inſto* : q. v.

Ἐφείσω, *pepercisti* : 2. ſing. a. 1. m. vide in ἐφείσατο.

Ἐφείω, Poët. pro ἐφῶ, a. 2. ſub. act. ab ἐφίημι, *immitto* : vide ἐφεῖναι.

Ἐφέλκομαι, *extrahor* : ex ἐπὶ, & ἕλκω, *traho* : f. ξω.

Ἐφελκομένῳ, dat. ſing. part. præſ. præced.

* Ἐφελκύω & ἐφέλκω, *attrabo, elicio.*

Ἐφέμεν, Ion. pro ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto* : Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto.* a. 2. ἦν,

Ἐφεξῆς, adv. *deinceps* : ab ἐξῆς, idem.

Ἐφέξω, *prohibebo, continebo* : f. 1. act. ab ἐπέχω, *cohibeo.* Th. ἔχω, *habeo* : f. ἕξω.

Ἐφάπτειν κραταιὸν ἔγχος, *tractare validam haſtam.* Et pro *regere, gubernare.* Sed illud cum acc. hoc cum dat. Th. ἕπω, *ſequor.*

Ἐφέπεσκον, ες, ε, Ion. pro ἐφεῖπον, ες, ε, imperf. ab

Ἐφέπω, *perſequor.* Th. ἕπω, *ſequor* : a. 2. εἷπον.

Ἔφερον, ες, ε, *ferebam*, imperf. verbi φέρω, *fero* : f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἔφερσεν, 3. ſing. a. 1. Æol. verbi φέρω, *fero* : f. 1. Æol. φέρσω.

Ἔφες, *immitte*, a. 2. imperat. act. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto.*

Ἔφεσις, ιος, ἡ, *deſiderium, appetitus* ; item *provocatio* de judicio ad judicium, *appellatio* : ab iiſd.

Ἔφεσος, ου, ἡ, *EPHESUS*, nomen urbis.

Ἐφέσπετο, *ſequebatur*, 3. ſing. imperf. Ion. ab ἐφίσπομαι, Poët. pro ἐφέπομαι. Th. ἕπω, *ſequor.*

Ἔφεσσαι, *colloca*, Poët. pro ἕφεσαι, a. 1. imperat. m. verbi ἐφέζω, vel ἐφέω, f. 1. ἐφέσω. a. 1. m. ἐφεσάμην, & Poët. ἐφεσσάμην, indè ἐφεσσάμενος, a. 1. part. m. Th. ἕω, *colloco.*

Ἐφέσσασθαι, *imponere*, gem. σ, pro ἐφέσεσθαι, f. 1. inf. m. vide in ἔφεσσαι.

Ἐφέστασαν, *inſtabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἐφίστημι pro ἐφίσημι, *inſto* : alii volunt dici pro ἐφεστάκεισαν, per Syncop. 3. pl. pluſq. p. ab ἵστημι, *ſto.*

Ἐφέστηκα, ας, ε, p. act. verbi ἐφίστημι, *inſto.*

Ἐφέστιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *domeſticus, civis, indigena* : Tum *qui domi eſt*, vel *qui domum redit* : ab ἐπὶ & ἑστία, *focus domûs.*

Ἐφεστρὶς, ιδος, ἡ, *ſagum, chlamys, veſtimentum.* Th. ἕω, vel ἐννυμι, *induo.*

Ἐφεστῶτα, per Crаſin. pro ἐφεστηκότα, acc. ſing. perf. part. act. verbi ἐφίστημι, *inſto.*

Ἐφετμέων, *mandatorum*, gen. pl. Ion. pro ἐφετμῶν, ab

Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, *mandatum* : ab ἐφίημι, *immitto.* Th. ἕω, *mitto.*

Ἐφευρετὴς, οῦ, ὁ, *inventor* : ab

Ἐφευρίσκω, *invenio* : vide in ἐφεύροι.

Ἐφεύροι, *inveniret*, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἐφευρίσκω. ex ἐπὶ & εὑρίσκω, *invenio* : f. εὑρήσω. p. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ἐφεψιόωντο, Poët. pro ἐφεψιῶντο, 3. pl. imperf. verbi ἐφεψιάομαι, *illudo* : ex ἐπὶ & ἐψιάομαι, ſeu ἐψιόομαι, *colloquor, ludo* : & ἐψία, *colloquium, luſus.* Th. ἔπω, *dico.*

Ἐφεώρα, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐφοράω, *intueor* : ex ἐπὶ & ὁράω, *video* : imperf. ἐώρων, ων. f. άσω. p. ἑώρακα.

Ἔφη, *dixit*, 3. ſing. a. 2. act. verbi φημὶ, *dico.*

* Ἐφηβία, ίας, ἡ, *pubertas.*

Ἐφηβικὸν, οῦ, τὸ, *pubes, puberum multitudo* : &

Ἔφηβος, ου, ὁ, *EPHEBUS, pubes, adoleſcens.* Th. ἥβη, *pubes, pubertas.*

Ἔφηκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίημι, *immitto* : f. ἐφήσω. Th. ἵημι, *mitto.*

Ἐφήλατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐφάλλομαι, *inſilio.* Th. ἅλλομαι, *ſalio.*

Ἐφηλὶς, ίδος, ἡ, *fibula* : ab ἐπὶ & ἧλος, *clavus.*

Ἔφηλις, ιδος, & ιος, ἡ, *vitium faciei aſperæ* : ex inflammatione vel uſtione Solis, ab ἐπὶ & ἥλιος, *Sol.*

Ἔφηλος, ου, ὁ, *clavis affixus* : ab ἧλος, *clavus* : item *maculis ſolaribus affectus*, vel *Soli expoſitus*, ex iiſd.

Ἐφήμενος, *inſidens*, præſ. part. ab ἧμαι, *inſideo* : ex ἐπὶ & ἧμαι, *ſedeo.*

Ἐφημερία, ας, ἡ, *ſeries, claſſis* : &

Ἐφημερίαι, αι, *vices* : ab ἐφήμερος, *unicum diem durans* : ex ἐπὶ & ἡμέρα, *dies.*

Ἐφημέριοι βροτοὶ, *unius diei homines, qui* ſcil. *breviſſimæ vitæ tempus vivunt* : ab

Ἐφημέριος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἐφήμερος.

Ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, *EPHEMERIS*, libellus in quo acta quotidiana continentur : &

Ἐφήμερος, ος, ὁ ἡ ἡ, *quotidianus, diurnus.* Th. ἡμέρα, *dies.*

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, idem quod ἐφετμὴ, *mandatum* ; ex ἐπὶ & ἕω, *mitto.*

Ἔφην, ης, ἡ, *dixi*, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, *dico.*

Ἐφηνάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi φαίνω, *oſtendo* : f. ανῶ. p. πέφαγκα.

Ἔφηνε, 3. ſing. a. 1. act. ejuſd.

Ἐφῆπται, 3. ſing. perf. paſſ. ἐφῆμμαι, ψαι, πται. ab ἐφάπτομαι, *attingo, aſſequor.* Th. ἅπτομαι, *tango.*

Ἐφήρμοσε, *adaptavit*, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐφαρμόζω, quod ex ἐπὶ & ἁρμόζω, *adapto.* Th. ἄρω, *apto.*

Ἔφησα, a. 1. act. verbi φημὶ, *dico.*

Ἐφήσσας,

Ἐφήσειε, *impelles*, 2. sing. f. 1. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἔφησθα, *dicebas*, Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφηδεῖν, per Sync. pro ἐφησθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἐφήδομαι, *delector, super aliquâ re*: ex ἐπὶ & ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἐφήσομαι, f. 1. m. verbi ἐφίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem. Vel etiam ab ἐφήδομαι, *delector, super aliquâ re*, quod ab ἥδομαι, *delector*: f. ἥσομαι. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἔφθακα, *prævèni*, perf. act. verbi φθάνω, *prævenio*: f. φθάσω. a. 2. ἔφθην.

Ἔφθαξα, Dor. pro ἔφθασα.

Ἐφθάρην, *perii*: a. 2. pass. verbi φθείρω, *corrumpo*: f. φθερῶ. p. ἔφθαρκα. a. 1. ἐφθείρα.

Ἔφθαρκα, *corrupi*, vide præced.

Ἐφθαρμένος, *interemptus*, part. præt. ἔφθαρμαι, ab eod. verbo.

Ἔφθασα, ας, ε, *prævèni, perveni*: a. 1. à φθάνω, f. φθάσω, tanq. à φθάω.

Ἐφθέγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, *loquor*: f. φθέγξομαι, p. ἐφθέγμαι. p. m. ἔφθογγα.

Ἐφθέγξαο, Ion. pro ἐφθέγξω, 2. sing. a. 1. m. &

Ἐφθέγξατο, 3. sing. a. 1. m. ejusd. verbi.

Ἔφθην, *prævèni*: a. 2. ind. verbi φθάνω. f. φθάσω. q. à φθῆμι.

Ἐφθίαθ', pro ἐφθίατο, *corrupti erant*, 3. pl. pluſq. p. pass. ἐφθίμην, σο, το. facta ex 3. sing. inferto α ante τὸ. à φθίομαι, *corrumpor*. f. φθίσομαι. p. ἔφθιμαι. Th. φθίω.

Ἐφθίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φθίνω, *pereo*, perf. pass. ἔφθισμαι. Th. φθίω.

Ἔφθιτο, *interierat*: 3. sing. pluſq. p. pass. ἐφθίμην, σο, το· à φθίομαι. ab eod. Th.

Ἔφθορα, *corrupi*, p. m. verbi φθείρω, *corrumpo*. Th. φθίω, idem.

Ἐφθὸς, *elixus*: ab ἕψω, *coquo*: f. ἑψήσω.

Ἐφιάλλω, seu ἐπιάλλω, *emitto*: ab ἐπὶ & ἰάλλω, *mitto*.

Ἐφιάλτης, ου, ὁ, *EPHIALTES*, nom. proprium: item significat, *malum ubi aliquis noctu se grandi mole opprimi, invadique ab alio credit*; *incubus*: ex ἐπὶ & ἅλλομαι, *salio*.

Ἐφιᾶσαι, 3. pl. præſ. ind. verbi ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Ἐφιγμένος, præſ. part. pass. verbi ἐφικνέομαι, *attingo, assequor*: ex ἐπὶ & ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. a. 2. m. ἰκόμην.

Ἐφίει, 3. sing. imperf. quaſi ab ἐφιέω, pro ἐφίημι, *immitto*. Th. ἕω, *mitto*.

Ἐφιελὶς, ίδος, ἡ, *caliculus*, vel *ſimile quid in coronâ*.

Ἐφίημι, *desidero*: imperf. ἐφιέμην, præſ. part. ἰφιέμενος· ex ἐπὶ & ἵεμαι, pass. ab ἵημι, *mitto*: &

Ἐφιεμεν & ἐφιέμεναι, Dor. pro

Ἐφιέναι, præſ. infin. verbi ἐφίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.

Ἐφίεσαν, *immittebant*: 3. pl. imperf. ejusd.

Ἐφιζάνω, *inſideo, inſtituo*: ex ἐπὶ & ἱζάνω, *ſedeo*. Th. ἕζω, idem.

Ἐφίζοισα, ας, ά, Dor. pro ἐφίζουσα, ης, ή, *inſidens*: ab eod. Th.

Ἐφίημι, *immitto, remitto, permitto*: f. ἥσω. p. εἶκα. ab ἐπὶ & ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, id.

Ἐφίησι, 3. sing. præſ. ind. act. &

Ἐφίῃσι, 3. sing. præſ. ſub. pro ἐφίῃ, à præced. ἐφίημι.

Ἐφίητι, Dor. pro ἐφίησι, *permittit*: 3. sing. præſ. ind. act. ab eod. Th.

Ἐφικίσθαι, a. 2. infin. med. verbi ἐφικνέομαι, *pervenio*: f. ἐφίξομαι. a. 2. m. ἐφικόμην, ου, ετο· ex ἐπὶ & ἱκνέομαι, *venio*.

Ἐφίκετο, 3. sing. a. 2. m. ab

Ἐφικνέομαι, -οῦμαι, *pervenio*: Vide ἐφικέσθαι.

Ἐφίκοντο, 3. pl. a. 2. m. præced.

Ἐφικτὸς, ὴ, *quem aſſequi poſſumus*: ὅσον ἐφικτὸν, vel ὡς ἐφικτὸν, *pro viribus*: ab ἐφικνέομαι. Vide in ἐφικέσθαι.

Ἐφίλαθεν, Dor. pro ἐφίλησεν, quod vide.

Ἐφίλασα, ας, ε, & in 3. pl. ἐφίλασαν, a. 1. Dor. pro ἐφίλησα, ας, ε, & ἐφίλησαν. à φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Ἐφίλατο, 3. sing. a. 1. m. q. à φίλω, *diligo*: a. 1. m. imperat. med. φίλαι, a. 1. part. φιλάμενος, etiam poteſt eſſe imperf. pass. à φίλημι. Vel per Sync. poteſt dici à regulari a. 1. m. ἐφιλησάμην, ω, ατο. Sic φίλαι, a. 1. imperat. m. pro φίλησαι, à φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Ἐφίλειτο, *amabatur*; imperf. à φίλημι, pro φιλέω, *diligo*.

Ἐφίλειν, Dor. pro ἐφίλουν, 3. pl. imperf. verbi φιλίω. Th. φίλος.

Ἐφίληθεν, Bœot. Sync. pro ἐφιλήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ejusd. verbi & Th.

Ἐφίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab iisd.

Ἐφιλονείκουν, 3. pl. imperf. verbi φιλονεικέω, *rixor, contendo*: f. ήσω· ex φίλος, *amicus*, & νεῖκος, εος, τὸ, *rixa, jurgium*.

Ἐφιλοσόφησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, *philoſophor*: ex φίλος & σοφός.

Ἐφιμείρω, id. q. ſimplex ἱμείρω, *deſidero*: f. ρῶ. p. κα. a. 1. pass. ἱμέρθην, ης, η.

Ἐφίμερος, ος, ὁ ἡ, *amabilis*: ab ἵμερος, *deſiderium*: ab eod. Th.

* Ἐφίππος, ος, ὁ, *equo inſidens, eques*: Th. ἵππος, *equus*.

* Ἐφίπταμαι, *advolo, involo*.

Ἐφίσδει, *inſidet, incubat*: Dor. pro ἐφίζει, 3. sing. præſ. ab ἕζω, *ſedeo*.

Ἐφίςη, 3. sing. imperf. Sunt qui velint dici pro ἐφίςαθε, *præſice*: præſ. imperat. ab

Ἐφίςημι, *inſto, ſupervenio, ſiſto, præficio*: f. ἐπιςήσω. p. ἐφέςηκα. perf. part. ἐφιςηκὼς, ότος, & per Crasin ἐφεςὼς. a. 2. ind. act. ἐφέςην, ης, η, *ſuperveni*: cum dat. a. 2. imperat. ἐπίςηθι, ήτω, a. 2. ſub. ἐπιςῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. ἐπιςὰς, άντος, & in f. g. ἐπιςᾶσα, ης, ex ἐπὶ & ἵςημι, *ſto*.

* Ἐφιᾶσιν, 3. pl. præſ. ſub. vide ἐφίημι.

Ἔφλαδον, *obſtrepui*: a. 2. ind. act. verbi φλάζω, *inarticulatè loquor*.

Ἔφλεξα, ας, ε, *exuſſi*: a. 1. ind. verbi φλέγω, *uro*: f. ξω. p. χα. perf. pass. πεφλέγμαι. a. 1. pass. ἐφλέχθην.

Ἐφλέχθη, *flagravit*: 3. sing. a. 1. pass. ejusd.

Ἐφόβηθεν, *territi fuerunt*: Bœot. Sync. pro ἐφοβήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐφοβήθην, ης, η, verbi φοβέω, *metum incutio*; f. ήσω. p. πεφό-

πεφόβηκα. Th. φέβομαι, *timeo*: p. m. πέφοβα.

Ἐφόβησα, ας, ε, a. 1. ind. ejuſd. verbi.

Ἐφοδεύσομεν, 1. pl. f. 1. act. ab

Ἐφοδεύω, *iter facio*: f. εύσω ex ἐπὶ & ὁδὸς.

Ἐφοδιάζω, f. άσω, *viaticum do, inſtruo*: ab

Ἐφόδιον, ε, τὸ, *viaticum*: quod ab

Ἔφοδος, ε, ἡ, *via*, ſeu *ratio, apparatus, aditus, acceſſus, impetus*: ex ἐπὶ & ὁδὸς, *via*.

Ἐφοίτα, *ibat*, 3. ſing. imperf. φοιτάω, f. ήσω, *eo*.

Ἐφοίτη, Dor. pro ἐφοίτα, quod vide, vel 3. ſing. imperf. à φοιτημι.

Ἐφόνευσε, *interfecit*: 3. ſing. a. 1. act. verbi φονεύω. Th. φένω, *occido*: p. m. πέφονα.

Ἐφοπλίζω, *armo, apparo*: f. σω. p. κα. a. 1. ind. act. ἐφώπλισα, ας, ε, a. 1. infin. act. ἐφοπλίσαι. &

Ἐφοπλισόμεθα, *præparabimus*; ejuſd. 1. pl. f. 1. m. Poët. ex ἐπὶ & ὅπλον, *arma*.

Ἐφοράω, f. ἐπόψομαι, p. ἐφεώρακα, *intueor, obverſo, viſito*: ex ἐπὶ & ὁράω, *video*.

Ἐφορεία, ας, ἡ, *inſpectio, ephorum magiſtratus*: ab eod. Th.

Ἐφόρεις, *ferebas*: imperf. act. verbi φορέω, *geſto*. Th. φέρω, *fero*.

Ἔφορεν, *ferebant*: Dor. pro ἐφόρων, verbi φορέω. ab eod. Th.

Ἐφορμαθείς, έντος, Dor. pro ἐφορμηθείς, a. 1. part. paſſ. ab

Ἐφορμάω, f. ήσω. p. ηκα. a. 1. inf. paſſ. ἐφορμηθῆναι, *ruo in, impetum facio*: ex ἐπὶ & ὁρμάω, *irruo*. Th. ὁρμὴ, *impetus*. Undè

Ἐφορμήσασθαι, *aggredi*, ejuſd. a. 1. infin. m.

Ἔφορος, ου, ὁ, *inſpector, patronus*: ἔφοροι, *EPHORI*, magiſtratus Lacedæm. ab ἐφοράω, *intueor, obſervo*: ex ἐπὶ & ὁράω, *video*.

Ἔφοσον, pro ἐφ' ὅσον, *in quantum, quoad*.

Ἔφραδον, *dixi*: a. 2. ind. act. verbi φράζω, *dico*: f. σω. 3. ſing. a. 1. m. ἐφράσαθ', pro ἐφράσατο,

Ἔφραθα, ης, ἡ, nomen urbis. Heb. *fructifera*.

Ἐφραίμ, ὁ, nomen filii ſecundi *Joſephi*; item nomen urbis indeclin. Hebr. & interpret. Lat. *ſeſe propagans*.

Ἔφραξα, ας, ε, & in 3. pl. ἔφραξαν, a. 1. ind. act. verbi φράσσω, vel -τλω, fut. ξω, *ſepio, occludo*.

Ἐφράσαθ', pro ἐφράσατο, *cogitavit*: 3. ſing. a. 1. m. verbi φράζω, *cogito*: f. σω. a. 2. ἔφραδον.

Ἔφρασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. &

Ἐφράσαντο, *conſultaverunt*: 3. pl. a. 1. Poët. gem. σ, ejuſd. verbi.

Ἐφρυάττετο, 3. ſing. imperf. verbi φρυάττομαι, *fremo*.

Ἔφρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φρύγω, vel φρύσσω f. ξω, *torreo*.

Ἔφυ, 3. ſing. a. 2. verbi φῦμι. Th. φύω, *naſcor, ſum*.

Ἐφυβρίζω, *contumeliâ afficio*; f. ίσω. p. ἐφύβρικα· ex ἐπὶ & ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, εως, ἡ, *contumelia*.

Ἐφύβριστος, ε, ὁ ἡ ὄ, *contumelioſus, probroſus*.

Ἔφυγον, ες, ε, *fugi*: a. 2. ind. act. verbi φεύγω, *fugio*: f. ξω. p. m. πέφευγα, pro πέφυγα.

Ἔφυγοσαν, 3. pl. a. 2. Dor. Epenth. pro ἔφυγον, verbi ejuſd.

Ἔφυν, *enatus eſt*: 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. à φυω, vel φυμι, *naſcor*.

Ἐφύλαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω, vel -τλω, *cuſtodio*: f. ξω. p. πεφύλαχα.

Ἔφυν, υς, υ, a. 2. & ἔφυν, per Sync. pro ἔφυσαν, 3. pl. a. 2. verbi φῦμι, à φύω, *naſcor*.

Ἐφύπερθε, & -θεν, *deſuper*, quod ex ἐπὶ & ὕπερθε. Th ὑπὲρ, *ſuper*.

Ἔφυρον, *rigabant*: 3. pl. imperf. verbi φύρω, *rigo*: f. ρῶ, & Æol. φύρσω.

Ἐφύσα, 3. ſing. imperf. act. verbi φυσάω, *ſufflo, inflo*.

Ἐφυσιώθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi φυσιόω, *inflo*: f. ώσω. p. πεφυσίωκα. ab eod. Th.

Ἔφύσσα, Dor. pro ἐφύσσα, 3. ſing. imperf. à φυσσάω, pro quo & φυσάω. Vide in ἐφύσα.

Ἔφυτε, 2. pl. imperf. Vide φῦμι, *naſcor*.

Ἐφύτευσ', pro ἐφύτευσε, *plantavit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi φυτεύω, *planto*. Th. φύω.

Ἐφφαθα, Syriacum verbum, vertitur *aperitor*. Marc. vii. 34.

Ἐφωτίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi φωτίζω, *illumino*: f. ίσω, p. πεφώτικα. q. à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*. Th. φάω, *luceo*.

Ἐφώνεον, 3. ſing. imperf. act. verbi φωνέω, *loquor*. Th. φωνὴ, *vox*.

Ἔχ' pro ἔχε, *contine*: præſ. imperat. ab ἔχω, *habeo*.

Ἔχαδον, ες, ε, *hiavi*: a. 2. ind. act. verbi χάζω. f. χάσω, *hio*.

Ἔχαιρον, ες, ε, imperf. verbi χαίρω, *gaudeo*: f. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 1. m. ἐχηράμην.

Ἐχαλάσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi χαλάω, *dimitto*: f. άσω. p. κεχάλακα.

Ἐχαλέπηνα, *difficilem me præbui*: a. 1. ind. act. verbi χαλεπαίνω, *iraſcor*: quod à χαλεπὸς, *difficilis, gravis*. Th. χαλέπω, *lædo*.

Ἔχανον, *hiavi*: a. 2. ind. act. verbi χάινω, *biſco*: f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα. p. m. κέχηνα.

Ἐχαράκου, 3. ſing. imperf. act. verbi χαρακόω, *vallum circumduco*: quod ex χάραξ, ακος, ὁ, *bellum*, ſeu *agger quo caſtra muniri ſolent*. Th. χαράσσω, f. ξω, *ſulpo*.

Ἐχάρασσον, *infrendebant*: 3. pl. imperf. verbi ejuſd.

Ἐχάρην, ης, η, & in 3. pl. ἐχάρησαν, *gaviſi ſunt*: a. 2. ind. paſſ. verbi χαίρω, q. v.

Ἐχαρίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi χαρίζομαι, *gratificor*: f. ίσομαι. Th. χάρις.

Ἔχε, *præbe*: præſ. imperat. act. ἔχεν, imperf. Ion. pro εἶχεν, 3. ſing. imperf. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἔχεα, *effudi*: pro ἔχευσα, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo*: f. χεύσω. a. 1. ἔχεύσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Ἔχειν ἐπ' ἔργοισιν, ἀμφί τε βυλαῖς, *habere ſe in operibus & circa conſilia*, id eſt *in factis & conſiliis occupatus eſſe*. Et ἔχειν pro εἶναι, *eſſe, verſari*. Et pro διοικεῖν, *adminiſtrare*.

Ἐχειροτονήθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi χειροτονέω, *per ſuffragia creo*: ex χεὶρ & τείνω.

Ἐχέμην, Ion. & Dor. ἐχέμεναι pro ἔχειν, præſ. infin. act. ab ἔχω, *habeo*.

Ἐχέμονα, acc. ſing. ab ἐχέμων, ονος, ὁ, nom. prop.

Ἔχεν,

Ἔχεν, *habebat*: Ion. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. vel Dor. pro ἔχειν, infin. verbi ἔχω.

Ἐχενηΐς, ίδος, ἡ, *ECHENEIS*, pisciculus, qui & *remora* appellatur: ab ἔχω, *detineo*, & νηῦς, *navis*.

Ἔχεο, præs. imperat. pass. Ion. pro ἔχου, ab eod. verbo.

Ἐχεπενκὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἑ, & τὸ ἐχεπενκὲς, *amarus, mortifer*; ab ἔχω & πεύκη, ης, ἡ, *amaritudo picea*: quasi lacryma piceæ.

Ἔχεσκε, Ion. vel Poët. pro εἶχε, 3. sing. imperf. verbi ἔχω.

Ἐχέσγονος, ε, ὁ ἡ, ἑ, *qui gemitus ac suspiria affert, perniciosus*: quod ab ἔχω, *habeo*, & σόγος, *gemitus*: quod à σίνω, *gemo*. Th. σανος

Ἔχετ', pro εἶχετο, Ion. 3. sing. imperf. pass verbi ἔχω, *teneo, habeo*. Vel ἔχετ' pro εἶχε, & τε, enclit.

Ἐχέτην, *tenebant*: pro εἰχέτην, dual. imperf. act. εἶκον, verbi ἔχω.

Ἐχέτης, ε, ὁ, *dives*: ab ἔχω, *habeo*.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, *stiva*: παρὰ τὸ ἔχεσθαι, *quia manu tenetur*. Th. ἔχω, *teneo*.

Ἔχετος, ε, ὁ, nomen propr.

Ἔχευα, *effudi*: & in 3. pl. ἔχευαν, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo*: f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Ἐχεύατο, *effudit*: 3. sing. a. 1. m. ab ἐχεύω, a. 1. act. quod vide.

Ἐχέφρονες, nom. pl. ab

Ἐχέφρων, ονος, ὁ ἡ ἑ, *cordatus*: ex ἔχω, *habeo*: & φρὴν, *mens*.

Ἔχηρα, a. 1. ind. act. verbi χαίρω, *gaudeo*: f. ρῶ.

Ἔχῃς, *habeas*: 2. sing. præs. sub. act. verbi ἔχω.

Ἔχθαιρ', pro ἔχθαιρε, *odio prosequere*: præs. imperat. act. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, *odium*.

Ἐχθαίρῃ, *oderit*: 3. sing. præs. sub. ejusd.

Ἐχθαίροντι, Dor. pro ἐχθαίρουσι, *odio prosequuntur*, 3. pl. præs. ab

Ἐχθαίρω, f. αρῶ. a. 1. ἔχθηρα, *odio prosequor*.

Ἔχθει, *oderit*: 3. sing. præs. ab ἔχθω, *odio prosequor*, quod ab eod. Th.

Ἐχθὲς, idem quod χθὲς, *heri*: adv. q. ab ἔχομαι, *adhæreo*.

Ἐχθήρεις, *inimicus fit*: 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐχθήραι, verbi ἐχθαίρω.

Ἐχθήρω, *odio habeam*: a. 1. sub. act. ejusd.

Ἐχθήσομαι, *inimicus ero*: f. 1. m. verbi ἐχθάνομαι. tanq. ab ἐχθέσομαι. Th. ἔχθος.

Ἐχθίστοτ, ίστη, ίστον, *inimicissimus*: superlat. grad. ab ἐχθρὸς, *invisus*, comp. ἐχθίων, superl. ἔχθιστος, ab eod. Th.

Ἐχθοδοπέω, -ῶ, f. ήσω, *alterçor, invisus fio, sum odio*: ab

Ἐχθοδοπὸς, ὸν, *odiosus, invisus*: quasi ἐχθοποὸς, Pleonasm. τῦ δ. ab ἔχθος, *odium*, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *visus*, seu *vox, quem aspicere aut colloqui est nobis odiosum*. Th. ὄπλομαι, *video*. Quid si ab ἔχθος & δουπέω, ut sit *odium resonans*, abiens in convitia?

Ἔχθος, εος, τὸ, *odium, inimicitia*: q. ab ἔχομαι, *abfisto, desino*: ut amor ὁμιλίας mater, ita odium τῦ χέσθαι.

Ἔχθρα, ας, ἡ, *inimicitia*; &

Ἐχθραίνω, *odi, odio persequor, invisam reddo*: &

Ἐχθρεύω, *inimicus sum*: &

Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, *inimicus, a, um*: ab ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Ἐχθροτατος, ε, ὁ, *inimicissimus*: Poët. pro ἐχθίστος, superl à præced.

Ἐχιδνα, ης, ἡ, *vipera* fœmina: ab ἔχις. Est & nomen mulieris.

Ἐχίδνιον, ε, τὸ, *viperula*, seu *catulus viperæ*: dimin. ab ἔχις.

ΕΧΙΝΟΣ, ε, ἡ, *ECHINUS*, qui terrestris est, & *erinaceus* etiam appellatur, &, marinus; à spinis quibus ἔχις. Est & *venter medius in animalibus ruminantibus*. ob asperitatem echino similem: item *ollæ genus*.

Ἐχιόδηκλος, ε, ὁ ἡ ἑ, *morsus* (vel *ictus*) à *viperâ*: ab ἔχις & δηκτὸς, quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω.

ΕΧΙΣ, ιος, vel ιως, ὁ, *ANGUIS, vipera* mas. hinc ἐχίδνα, ης, ἡ, *vipera* fœmina. ἐχίδνιον, ε, τὸ, *viperula*.

Ἔχμα, ατος, τὸ, *retinaculum, junctura*: idem quod ἔχμα. Th. ἔχω, *teneo*.

Ἔχμεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi ἔχω, *habeo*, quod vide.

Ἔχουσα, Dor. pro ἔχουσα, *habens*, præs. part. f. g. ab ἔχω.

Ἐχόλωσε, *ad iram commovit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χολόω. Th. χολὴ, *bilis*.

Ἔχομεν, 1. pl. præs. ind. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἐχομένη, ης, ἡ, *dies perendinus*: q. d. *cohærens* crastino. Th. ἔχομαι, seu ἔχω.

Ἐχόμενος, *besternus, proximus, contiguus*.

Ἔχον, pro εἶχον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ab ἔχω, *habeo*.

Ἔχοντ', pro ἔχοντα, acc. sing. part. præs. ejusd. verbi ἔχοντι, Dor pro ἔχουσι, *habent*.

Ἐχόντων, Att. pro ἐχέτωσαν, gen. pl. part. præs. act. pro 3. pl. præs. imperat. verbi ἔχω.

Ἐχορτάθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi χορτάζω, *herbis pasco, saturo*: f. άσω. p. κεχόρτακα. Th. χόρτος, *gramen*.

Ἔχυσ', pro ἔχυσι, *habent*, 3. pl. præs. ab ἔχω.

Ἔχραον, a. 2. act. verbi χραύω, *levitèr saucio*: ut παύω, ἔπαον. Alii volunt esse imperf. à χράω, *polluo, commodo, vaticinor*. Vel per Tmesin pro ἐξέχραον.

Ἔχρην, imperf. à χρὴ, *oportet*, impersonale, infin. χρῆναι.

Ἐχρησάμεθα, 1. pl. a. 1. m. ἐχρησάμην, ω, ατο, verbi χράομαι, *utor*: f. χρησομαι. p. κέχρημαι. Th. χράω, *commodo*.

Ἐχρήσθην, ης, η, & in 3. pl. ἐχρήσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi χράω, *oracula edo*.

Ἐχρῆτο, Ion. pro ἐχρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi χράομαι. Vide ἐχρησάμεθα.

Ἔχριεν, *unxit*, 3. sing. imperf. à χρίω, *ungo*: f. ίσω. p. κέχρικα.

Ἔχρισε, 3. sing. a. 1. ejusd.

Ἐχρόνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi χρονίζω, *moror*, quod vide.

Ἐχρέωντο, Poët. pro ἐχρῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor*. Th. χράω.

Ἐχύη, 3. sing. a. 2. pass. verbi χύω, vel χέω, *fundo*.

Ἐχύθην, ης, η, *effusus sum*, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἐχύμην, & in 3. pl. ἔχυντο, 1. sing. & 3. pl. pluſq. p. pass. Ion. pro ἐκεχύμην, & ἐκέχυντο, ablato augmento, verbi χύω, f. χύσω, p. pass. κέχυμαι.

ΕΧΤΡΟΣ, ὸς, *munitus, firmus, tutus*: ὀχυρὸς, ὰ, idem. q. ab ἔχω, *firmitèr teneo.*

Ἐχυρόω, -ῶ, *munio, firmo*: &

Ἐχυρῶς, adv. *tutò, firmè*: ab ἐχυρός

ΕΧΩ, *habeo*; *possum*; *ago*; *impetro*; *administro, guberno*; *affectus sum*, præſ. opt. ἔχοιμι, & in 3. pl. ἔχοιεν. imperf. εἶχον, ες, ε, (ι recipiens loco augmenti) f. ἕξω & σχήσω, ab inuſ. σχίω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, ες, ε, a. 2. imperat. σχὲς, a. 2. ſub. σχὼ, ῇς, ῇ. Hinc δάδ' ἔχος, *facem habens.*

Ἔχαντι, Dor. pro ἔχωσι, *habeant*, 3. plur. præſ. ſub. ab ἔχω.

Ἐχώρει, 3. ſing. imperf. act. verbi χωρίω, *capio, accedo, eo.*

Ἐχώσατο, *iratus eſt*, 3. ſing. a. 1. m. verbi χώομαι, f. χώσομαι. a. 1. part. m. χωσάμενος. Th. χολὴ, *bilis.*

Ἐχώσθην, ης, η, *aggeſtus fui*, a. 1. ind. pass. verbi χόω, undè χαννυω, vel χώννυμι, f. χώσω. Th. χέω, *terra aggeſta exſtruo.*

Ἐψαθάλατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ψαθάλλω, *tracto, contrecto turpitèr*: q. à ψάω, *tango.*

Ἐψάλαται, Ion. pro ἐψαλμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi ψάλλω, *pſallo, tango lenitèr*: f. -αλῶ. p. ἔψαλκα.

Ἔψατο, *tetigit*, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἅπω, *tracto.*

Ἕψεαι, pro ἕψῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi ἕπομαι, *ſequor.* Th. ἕπω, idem.

Ἕψειν, & Ion. & Poët. ἥψειν, præſ. infin. ab ἕψω, *coquo.*

Ἕψεται, 3. ſing. f. 1. m. & ἑψέσθαι, f. 1. infin. m. verbi ἕπομαι, *ſequor.*

Ἐψεύδετο, 3. ſing. imperf. pass. à ψεύδομαι, Th. ψεύδω, *fallo.*

Ἐψεύσθησαν, a. 1. ind. pass. à ψεύδω, *fallo*: f. σω. a. 1 ἔψευσα. hinc ἐψεύσω, 2. ſing. a. 1. m.

Ἐψηλάφησα, ας, ε, a. 1. verbi ψηλαφάω, *contrecto*: quod vide.

Ἔψημα, ατος, τὸ, *pulmentum*: &

Ἕψησις, ως, ὴ, *coctio, elixatio*: &

Ἑψητὴς, οῦ, ὁ, *coctor*: &

Ἑψητὸς, ὴ, *coctus*; item ſubſt. *piſciculus quidam*: omnia à p. pass. verbi ἕψω, *coquo.*

Ἔψια, ας, ὴ, *colloquium.* Th. ἔπω, *dico.*

Ἐψιάασθαι, Poët. Pleonaſm. pro ἐψιᾶσθαι, *dixiſſe*: verbi ἐψιάω, quod formant ab ἕψω, f. verbi ἔπω, *dico.*

Ἐψιθυρίσδομεν, Dor. pro ἐψιθυρίζομεν, 1. pl. imperf. act. verbi ψιθυρίζω, *ſuſurro.* Th. ψίθυρος, *ſuſurrus.*

Ἐψιόωντο, Poët. & Ion. pro ἐψιῶντο, 3. pl. imperf. verbi ἐψιάομαι, *colloquor.* Th. ἔπω, *dico.*

Ἐψυχαγώγει, 3. ſing. imperf. act. verbi ψυχαγωγέω, *animum flecto*, ſeu *allicio*: ex ψυχὴ, *anima*, & ἄγω, *duco.*

Ἔψυχον, imperf. act. à ψύχω, *refrigero*: f. ξω.

ΞΥΩ, *coquo*: f. ἑψήσω. p. κα.

ΕΩ, f. ἕσω, *induo*; item *mitto, colloco*: undè ἀμφιέννυμι, *circum induo.*

ΕΩ, f. ἔσομαι, *ſum, eo.*

Ἔα, ἔης, *miſerim*, a. 2. ſub. Poët. pro ὦ, ῇς, ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, a. 2. εἷν,

Ἔα, acc. ſing. ab ἕως, *aurora.*

Ἔω, ἔῃς, ἔῃ, *ſim, ſis, ſit*, Poët. pro ὦ, ῇς, ῇ, præſ. ſub. verbi εἰμὶ, *ſum.*

Ἑᾷ, *ſuo*, dat. ſing. ab ἑός, ὴ, ὸν, *ſuus, a, um.* Th. ὁ, *qui.*

Ἑᾷ, contractè pro ἑάω, *ſino*: f. ἐάσω. p. εἷακα.

Ἑωγα, *aperui*, p. med. Att. pro ᾠγα, verbi οἴγω, *aperio*: f. ξω.

Ἑωγμαι, *pateſactus ſum*, perf. pass. Att. ind. ἐωγμένος, perf. part. pass. ejuſd.

Ἐωϊγυῖα, *aperta*, perf. part. m. f. g. ab ἔωγα, Att. pro ᾠγα, præt. m. verbi οἴγω, p. m. part. Att. ἠωγώς.

Ἐών, Att. pro ἐᾷ, 3. ſing. præſ. opt. verbi ἐάω, -ῶ, *ſino.*

Ἔωθα, p. m. Æol. & Ion. pro εἴωθα, *ſolitus ſum*: ab ἐθέω, *ſoleo*, p. m. part. ἐωθὼς, υῖα, ὸς· & Ion. ἐωθώς, ότος. Th. ἔθος, *mos.*

Ἑωθεν, adv. *manè, diluculò*: ab ἕως, *aurora.*

Ἐώθεν, *pellebant*, imperf. act. Att. pro ὤθεον, -εν, verbi ἀθέω, f. ὠθήσω & ὤσω.

Ἐοικειν, *ſimilis eram*, pluſq. p. Poët. ex Att. p. m. ἔοικα· verbi εἴκω, p. m. οἶκα & ἔοικα.

ΕΩΛΟΣ, ὸς, ὁ ἡ, ὸν, *heſternus, pridianus*: q. ex ἕως & ὄλλυω, quod eſt *perditæ*, ſeu *præteritæ dies*: propriè dicitur de cibis relictis per Metaph. pro *marcido*, & *obſoleto.*

Ἐωλπειν, *ſperaveram*, pluſq. p. Poët. & Att. pro ἐώλπειν, verbi ἔλπω, *ſperare facio*: p. m. ἔωλπα.

Ἐῶμεν, Poët. pro ὦμεν, 1. pl. a. 2. ſub. ab ἵημι, pro ἐω, ſignificante πληρόω, *impleo.*

Ἑῶμαι, *ſinerem*, contractè pro ἐάομαι, verbi ἐάω, *ſino*: p. εἷακα.

Ἐών, *qui eſt*, Poët. vel Ion. pro ὤν, præſ. part. verbi εἰμὶ, *ſum.*

Ἔων, contractè pro ἔασκον, vel pro εἶων, Ion. *ſinebam*: imperf. verbi ἐάω, *ſino*: aor. ι. εἷασα.

Ἐώνημαι, *emi*, perf. Att. pro ὠνήμαι. hinc ἐωνήθην, a. 1. ind. pass. verbi ὠνέομαι, *emo.*

Ἐωνούμην, *emebam*, Att. pro ὠνούμην, & ἐωνέντο, 1. ſing. & 3. pl. imperf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*: f. ὠνήσομαι.

Ἐωνοχόων, *vinum fundebam*, Att pro οἰνοχόων, imperf. verbi οἰνοχοέω, f. ήσω. ex οἶνος, *vinum* & χέω, *fundo*: f. χεύσω.

Ἑῷος, ὸς, *EOUS, matutinus, orientalis*: ἑῴα, *oriens*: ab ἕως, *aurora.*

Ἑῶξα, *aperui*, Att. pro ᾤξα, a. 1. act. verbi οἴγω, *aperio.*

Ἐώρα, *intuebatur*, 3. ſing. imperf. Att. pro ὥρα, verbi ὁράω, *video*: ſic ἑώρακα, pro ὥρακα. perf. Att. ἑωρακὼς, p. part. ἑωράκαμεν, 1. pl. perf. act.

Ἑώρα, ας, ὴ, pro αἰώρα, *ſuſpendium*; vel *penſile*. Th. αἰωρέω, *ſuſpendo.*

Ἐώργειν, *feceram*, pluſq. p. m. Poet. & Att.

ἀ p. m. ἔοργμι, verbi ἔοργω, seu potiùs ῥίζω, *facio*: f. ῥέξω, & per Metath. ἔρξω. p. m. ἔοργα, & per Metath. ἔοργα.

Ἑορτάζον, *celebrabam festum*, imperf. verbi ἑορτάζω. Th. ἑορτὴ, *festum*.

Ἑώρων, pro ὥρων, *videbam*, imperf. Att. act. verbi ὁράω.

Ἑως, & Poët. εἵως, idem quod ὡς· ex quo factum est per Att. Pleonasm. τῦ ε. *ut, dum, usque, interim*, cum gen. item fine casu.

Ἕως, ω, ἡ, *aurora*, in acc. ἕω, apud oratores pro ἠώς, -όος & contractè -οῦς, idem.

Ἔωσα, *repuli*, Att. pro ὦσα, a. 1. act. &

Ἐωσάμην, & in 3. pl. ἐώσαντο, a. 1. m. Att. verbi ὠθέω, *pello*, f. ὤσω.

Ἐώσθην, *rejectus sum*, a. 1. Att. pro ὤσθην. ἔωσμαι, perf. Att. pro ὦσμαι. verbi ὠθέω, f. ὤσω.

Ἐωσι, & ἔωσιν, Ion. pro ὦσι, 3. pl. præs. sub. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐωσαι, Att. pro ὦσαι, 3. sing. p. pass. Vide ἐώσθην.

Ἑως τε, pro ὥς τε, *ut, ita ut*: ab ὡς & τε,

Ἑωσφόρος, ὁ, *lucifer*: ab ἕως, pro ἠὼς, *aurora*: & φέρω, f. οἴσω.

Ἑωϋτῦ, *sui ipsius*: Ion. pro ἑαυτοῦ· vel pro σεαυτοῦ, *tui ipsius*.

Ἑωϋτῷ, pro ἑαυτῷ. sic ἐωϋτῇ, Ion. pro ἑαυτῇ, *sibi*.

Z.

Z' sexta apud Græcos litera, in numeris est septenarius, quia in arithmetico alphabeto, inter ε & ζ, interponitur ϛ, pro senario. Septenarium millenarium denotat ͵ subscripto.

Z, Dor. in plerisque nominibus ac verbis, in σδ resolvitur: ut μελίσδομαι, pro μελίζομαι.

Ζα, in composit. ἐπίτασιν significat, ut ἔρι, & ἄγαν, *valdè, admodum*: Æolicè etiam ponitur pro διὰ, ut ζαβάλλειν, ζάβολος, pro διαβάλλειν, & διάβολος. Est etiam ζᾶ, à ζάω, *vivo*, q. v.

Ζαβαρεῖον, *repositorium*: vide *Zabaria*, in Lat. Etymol.

Ζάβη, ης, ἡ, *lorica*: ex ζαβοῖς, *annulis*: vide *Zaba*, in Lat. Etymol.

Ζαβὸς, *curvus*, ἀγκύλος, στρεβλός.

Ζαβυλὼν, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. interpret. Lat. *cohabitatio*.

ΖΑΓΚΛΗ, ης, ἡ, vel ζάγκλον, apud Siculos est *falx*: per Sync. dici volunt q. ζάγκυλον, à ζα & ἀγκύλον. inde Angl. Sickle.

Ζαεις, præs. part. à ζάημι, Poët. idem ferè quod ἄημι, *flo, spiro*: Th. ἄω, idem.

Ζαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vehementèr flans*: ab ἄω, *flo, spiro*, & ζα, in composit. *valdè*.

Ζαθέοιο, gen. Ion. vel Poët. à

Ζάθεος, ε, *valdè divinus*: in acc. fœm. gen. ζαθέην, pl. ζαθέας, ex ζα, particula intens. & θεὸς, *Deus*.

Ζαῖεν, *vixissent*: per Sync. pro ζαίησαν, 3. pl. præs. opt. ζαίην, ης, η. à ζῆμι, pro ζάω, *vivo*: inf ζῆν, pro ζᾶν.

Ζάκανον, *adscriptio dati in literis*, Suid. Vide *Saccanum*, in Lat. Etymol.

Ζακελτίδες, vel ζικελτίδες, *rapæ*, vel *cucurbitæ*: etiam ζακυνθίδες, ab insulâ Zacyntho.

Ζάκοτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *furiosus, valdè iracundus*. ex ζα, & κότος, *ira vetus*.

Ζακχαῖος, αίε, ὁ ϗ ἡ, nom. viri Syriac. *justus*?

Ζακχαρίας, ε, ὁ, nom. viri Hebr. interpret. Lat. *memoria Domini*.

Ζάκχος, ε, ὁ, *gazophylacium*: an γαζόκχος, legend. vox ab Hebræis retenta?

ΖΑΛΕΙΑ, ας, ἡ, *ZALIA, laurus Alexandrina*: an à θάλλω?

Ζαλεῦ, Dor. pro ζηλοῦ, præs. imperat. pass. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *æmulatio*.

ΖΑΛΗ, ης, ἡ, *turbo, procella*: à ζα & ἄελλα, vel à ζέω.

Ζάλος, ε, ὁ, *agitata aqua & fluctuans*: à præced.

Ζαλύω, Dor. pro ζηλόω, *æmulor, beatum prædico*. Th. ζῆλος.

Ζαλωτὸς, Dor. pro ζηλοτὸς, *æmulandus*, q. v.

Ζαμβακέλαιον, ε, τὸ, *oleum è baccis olivarum*: an à *samsa*, qui nucleus olivarum?

Ζαμενέω, f. ήσω, *magnâ vi ago, vires intendo*: à

Ζαμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vehemens, validus*: ὁ μέγα μένος ἔχων, *magnanimus, valdè iracundus*: ex ζα, & μένος, τὸ, *mens, robur*.

Ζαμένησε, *vires intendit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ζαμενέω.

Ζὰν, ζανὸς, Dor. pro ζην, quod pro Ζεὺς, *Jupiter*, gen. Διὸς, quasi à ζάω, *vivo*, qui dat omnibus vitam.

Ζανὼ, -όος, -οῦς, ἡ, *JUNO*: à præced.

Ζάπλουτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *prædives*: à ζα, & πλοῦτος, *divitiæ*.

Ζαρὰ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *ortus*.

Ζαργάνη, vide σαργάνη.

Ζαροβοταννη, ης, ἡ, *machina quædam bellica*.

Ζατεῦσα, Dor. pro ζητοῦσα, præs. part. f. g. verbi ζητέω, *quæro*, f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

Ζατέω, *quæro*, Dor. pro ζητέω.

Ζατρεύω, *in pristino torqueo*: ex ζα, & τρέω, *timeo*, vel τείρω, *tero*.

Ζατρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *saginatus, pinguis*: ex ζα Epitat. & τρέφω, *nutrio*: f. ψω. a. 2. ἔτραφον.

Ζατρίκιον, ε, τὸ, *genus lusûs*: ζατρικίζειν, *ludere zatricium*. An ludus sacchorum qui tremendam militiam pingit? q. à ζα & τρέειν.

ΖΑΦΕΛΗΣ, ὁ ϗ ἡ, *simplex*: *durus, agrestis, vehemens*: q. ex ζα, & ἀφελὴς, *simplex*.

Ζαφελῶς, adv. *valdè simpliciter, iracundè*: à præced.

Ζαφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè urens, florens*: ex ζα, & φλέγω, *uro*.

Ζαχρειὴς, & ζαχρηὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè utilis, vehemens, acris*: gen. pl. ζαχρειῶν· ex ζα, *valdè*, & χράω, *invado furiosè*: vel ut alii volunt à χρεία, *necessitas, utilitas*.

Ζαχρεῖος, ε, *qui est valdè egens*: ex ζα, & χρεία, *necessitas*.

Ζάχρυσος,

Ζαίχρυσος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, *dives auri*: à ζα, & χρυσὸς, *aurum*.

Ζαὴψ, *mare*: fort. à fervore aquæ, à ζέειν.

ΖΑ΄Ω, *vivo, vigeo, revivisco, lætus sum*: imperf. ἔζαον, præs. part. ζάων, ζῶν, ζάουσα, ζῶσα, ζάον, ζῶν, f. ζήσομαι, ῃ, εται. a. 1. ἔζησα, ας, ε, a. 1. fub. ζήσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. ζήσας, ασα, αν.

ΖΕ΄Α, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ, *ZEA, far, frumenti ſpecies, ſpelta*: fort. à ζάω, quòd inde ſit victus.

Ζεβεδαῖος, ᾱ, ὁ, nomen viri Hebr. δωὲ, *dos*.

Ζεγέριες, nomen Libyæ quod Græcè ſonat βοῦνοι, id eſt, *colles*. Sic autem apud Libyas quoddam murium genus appellatur.

Ζείδωρος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, *fertilis*, pro ζήδωρος, epitheton terræ, quia dat neceſſaria ad vitam, à ζῆν, & δῶρον, *munus*.

Ζείωσα, pro ζέσσα, Ion. vel Poët. præſ. part. f. g. verbi ζέω, *ferveo*: f. έσω. a. 1. part. ζεσθείς.

ΖΕΙΡΑ΄, ᾶς, & Ion. ζειρὴ, ἦ, *veſtis genus, catena*.

Ζειρέω, *aromata facio*: puto à ζειρός.

Ζειρὸς, ποικίλος, *varius*: an à ζα & εἶρω, *necto*? ut ſit valdè nexus.

Ζείω, pro ζέω, *ferveo*, quod vide.

Ζέλκια, *olera*, Phrygib. q. à ζάω, quòd inde ſit victus.

Ζέλλω, *jacio*, Heſych.

* Ζέμα, ατος, τὸ, *decoctum*.

Ζεννύω & ζέννυμι, *fervefacio*, à ζέω, *ferveo*.

Ζέσε, Ion. pro ἔζεσε, 3. ſing. a. 1. act. &

Ζεσθείς, έντος, *fervefactus*: a. 1. part. paſſ. & ζέω, a. 1. paſſ. ἐζέσθην.

Ζέσις, ιος, ἡ, *fervor*: &

Ζεστὸς, ἡ, ὸν, *fervidus, a, um*, à ζέω, *ferveo*.

Ζευγίτης, ᾱ, ὁ, *jugalis, jugo aſtrictus*: &

Ζεῦγλη, ης, ἡ, *jugum*: & ζεῦγος. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Ζεῦγμα, ατος, τὸ, *junctura, conjunctio*; item *ZEUGMA* figura apud Gram. *connexionem* plurium ad unum vocabulum ſignificans: à 1. perſ. p. paſſ. verbi ζευγνύω, *jungo*.

Ζευγνύασι, Ion. pro ζευγνῦσι, 3. pl. præſ. ind. &

Ζεύγνυτι, Dor. pro ζεύγνυσι, 3. ſing. præſ. à ζεύγνυμι.

ΖΕΥΓΝΥ΄Ω, vel ζεύγνυμι, *jungo, copulo*: f. ζεύξω, p. ἔζευχα, p. paſſ. ἔζευγμαι. hinc compoſ. ὑποζευγνύω, *ſubjugo*: ὑπόζευξις, *ſubjunctio*: ὑποζύγιος, *ſubjugis*: δίζυξ, υγος, ὁ ἡ ἦ, *bijugis*: διζυγος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, idem.

Ζεῦγος, εος, τὸ, *jugum, par, bijæ, vehiculum*. Th. ζευγνύω.

Ζευκτηρία, ας, ἡ, *vinculum*: &

Ζευκτὸς, οῦ, ὁ ἡ ἦ, *conjugatus, junctus*: à perf. paſſ. verbi ζευγνύω.

Ζεῦξαι. a. 1. inf. act. ζεύξαμενος, *jungens*. a. 1. part. m. à ζεύγνυμι.

Ζεῦξις, εως, ἡ, *connexio*: à 2 perſ. perf. paſſ. ejuſd.

Ζεύξω, *jungam*, f. 1. act. à ζευγνύω, tanq. à ζεύγω.

Ζευξὼ, όος, ἡ, nomen mul. q. d. *conjugans*.: à ζεύγνυμι.

Ζεύομαι, Dor. pro γεύομαι, *guſto*, apud Heſych. Th. γεύω. ſic ζεύσασθαι, pro γεύσασθαι.

ΖΕΥ΄Σ, *Jupiter*; *deus*, gen. Διὸς, dat. Διῖ, acc. Δία, voc. Ζεῦ. ponitur etiam pro *aëre*: hinc διος, α, ον, *divinus*.

ΖΕ΄ΦΥΡΟΣ, ᾱ, & Ion. οιο, ὁ, *ZEPHYRUS, Favonius*: q. ζωηφόρος, *vitam ferens*, aut *ea quæ ad vitam attinent*: hinc ζεφυρίη πνοὴ, *Zephyrius flatus*.

ΖΕ΄Ω, *ferveo, bullio, ſcateo*: f. ζέσω, p. ἔζηκα, verbum fictitium à ſono: hinc Angl. **to ſeeth**.

Ζῆ, *vive*, Dor. pro ζᾷ, præſ. imperat. à ζάω, *vivo*, vel ζῆ, *vivit*, Dor. pro ζᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. Alii volunt eſſe imperf. vel 3. ſing. a. 2. pro ἔζη, à ζημι.

Ζήθι, *vive*, præſ. vel a. 2. imperat. act. à ζημι, ut σῆθι, ab ἵσημι. Alii ex ζάς ζᾶ, formant præſ. imperat. ζῆ, indeque ζῆθι, adjectâ ſyllabâ θι, à ζάω, *vivo*.

Ζήθος, idem ac ζύθος, quod videas.

Ζηλήμων, ονος, ὁ ἡ ἦ, *invidus, zelotypus*, q. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *æmulatio*.

Ζηλοῖ, 3. ſing. præſ. ind. à ζηλόω, *æmulor*: ab eod. Th.

ΖΗ΄ΛΟΣ, ᾱ, ὁ, *æmulatio, invidia, ZELUS, amor cultus divini*: q. à ζέω, *ferveo*. Eſt enim fervidus affectus: hinc Angl. **Zeal, Zealous**.

Ζηλοτυπέω, f. ήσω, *zelotypus ſum, zelo ducor, æmulor, invideo*: &

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, *ZELOTYPIA, æmulatio*: à

Ζηλότυπος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, *ZELOTYPUS, invidiâ percuſſus*: q. ζῆλος τυπεὶς, ex ζῆλος, & τύω, *percutio*.

Ζηλόω, *æmulor, ambio, probo, invideo*; item *deſidereo*, cum acc. f. ώσω. p. ἐζήλακα. Th. ζῆλος.

Ζήλωσις, εως, ἡ, *æmulatio, zelotypia*. à perf. paſſ. præced.

Ζηλώσωσιν, 3. pl. f. 1. ind. verbi ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος.

Ζηλωτέον, nomen verbale, à ζηλόω, *æmulor*. ab eod. Th.

Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, *æmulator, accenſus zelo*: Angl. a **Zealot**: quod &

Ζηλωτὸς, οὐ, *æmulandus*, in compar. ζηλωτότερος, (& in pl. f. g. ζηλωτοτέραι) à perf. paſſ. verbi ζηλόω, *æmulor*.

ΖΗΜΙ΄Α, ας, ἡ, *damnum, pœna, mulcta*: hinc

Ζημιόω, *damnum affero, mulcto*: f. ώσω. p. ἐζημίωκα. a. 1. paſſ. ἐζημιώθην. à præced.

Ζημιωθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ejuſd.

Ζημίωμα, ατος, τὸ, *mulcta, damnum*: &

Ζημίωσις, εως, ἡ, *mulctatio*: à p. paſſ. verbi ζημιόω.

Ζῆν, pro ζᾶν, Dor. præſ. inf. verbi ζάω, *vivo*.

Ζὴν, ζηνὸς, pro Ζεὺς, *Jupiter*: acc. ζῆν, pro ζῆνα. Item Ζὰν, Ζανὸς, & Dor. Δὴν. Δάν.

Ζηνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Juriſperiti, Gr. *Jovius*.

Ζῆς, pro ζᾷς, Dor. *vivis*, 2. ſing. præſ. à ζάω. a. 1. inf. act. ζῆσαι.

Ζήσῃ. Vide in ζήσομαι.

Ζήσομαι, ῃ, εται, *vivam*: f. 1. m. ejuſd. verbi ζάω.

Ζήτας,

Ζήτας, ὁ, Dor. pro Ζήτης, ὁ, nomen proprium filii Boreæ.
Ζήτει, *quære*, præſ. imp. act. à ζητίω, *quæro*.
Ζητεῖς, *quæras*: 2. ſing. præſ. ſub. à
Ζητεύω, *quæro*, Poët. pro ζητέω, quod vide.
ΖΗΤΕΩ, -ῶ, *quæro*, *ſtudeo*, *requiro*: imperf. ἐζήτευ. f. ήσω. p. ἐζήτηκα. præſ. paſſ. ζητέομαι, *quæror*: imperf. ἐζητεόμην, -ώμην, -έυ, -ῦ, -έετο, -είτο. hinc
Ζήτημα, ατος, τὸ, *quæſtio*, *quæſitum*: &
Ζήτησις, εως, ἡ, *inquiſitio*, *quæſtio*: &
Ζητητικὸς, σῦ, *inquiſitivus*: omnia à perf. paſſ. verbi ζητέω, *quæro*.
Ζητήσωμεν, *inquiramus*: 1. pl. a. 1. ſub. act. &
Ζητοῦσιν, *quærunt*: 3. pl. præſ. ind. à ζητέω, quod vide.
Ζητρεῖον, ὐ, τὸ, *locus in quo ſervi puniuntur*: à ζα, & τρέω, *timeo*.
Ζήτω, Dor. pro ζάτω, *vivat*: præſ. imperat. act. à ζάω, quod vide.
Ζητῶμεν, 1. pl. præſ. ſub. à ζητέω, *quæro*.
Ζιβύνη, ης, ἡ, idem quod σιβυνη. Vide in Lat. Etym. *Sibyna*.
ΖΙΓΓΙΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, *ZINGIBERIS*, planta: Vide in Lat. Etymol. Angl. Ginger.
Ζίγλος, ὐ, ὁ, *ſonus apum*: à ſono.
ΖΙΖΑΝΙΟΝ, ὐ, τὸ, *ZIZANIUM*, *lolium*: corruptela σίτυ.
Ζίω, *quæro*.
Ζόη, ης, Ion. pro ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita*.
Ζορκάδες, αἱ, Ion. pro δορκάδες, *capreæ*.
Ζοροβάβελ, ὁ, nomen principis. Hebr. interpret. Lat. *exulans in Babel*.
Ζούσθω, præſ. imperat. paſſ. à ζόω, pro quo ζωννυμι, *cingo*.
Ζοφεροῖο, gen. Ion. à
Ζοφερὸς, ᾶ, *caliginoſus*. Th. ζόφος, *caligo*.
Ζοφόεις, εντος, *tenebroſus*: Poët. eſt à
ΖΟ'ΦΟΣ, ὐ, ὁ, *caligo*, *tenebræ*, *occaſus*: q. ζάνοφος· ex ζα & νέφος.
Ζοφόω, -ῶ, f. ώσω, *obtenebro*: à ζόφος.
Ζοφώδης, εος, ὁ ἡ, ὲς ζόφεος, ὐ, idem quod ζοφόεις, ab eod. Th.
Ζόφωσις, εως, ἡ, *obſcuratio*, *tenebræ*, *obſcuritas*: à perf. paſſ. verbi ζοφόω.
* Ζύγαστρον, ὐ, τὸ, & ὁ ζυγαστρος, *arca*, *capſa*: Xenoph.
Ζυγέντες, nom. pl. a. 2. part. paſſ. verbi ζεύγνυμι, f. ζεύξω, *jungo*.
Ζυγίη, ης, ἡ, *conjugium*: ab eod. Th.
Ζυγιος, ὐ, *jugalis*: à
Ζυγὸς, ὄ, ὁ, & ζυγὸν, τὸ, *JUGUM*: in pl. ζυγοὶ, & ζυγὰ, *ſtatera*: αἱ ὑπὸ ζυγὸν, *nuptæ*. Th. ζευγνύω, *jungo*.
Ζυγόω, -ῶ, f. ώσω, *jugo*, *ſubmitto*, *JUNGO*: à ζυγός.
Ζύγωμα, ατος, τὸ, *jugamentum*: à perf. paſſ. præced. verbi.
ΖΥ'ΘΟΣ, ὐ, ὁ, vel εος, τὸ, *ZYTHUS*, *potus ex hordeo*, *cereviſia*: quia fit ζέσει αἴθυς, *fervore ignis*. Eſt enim ζύθος, ζέμα *quoddam*, id eſt, *potus coctus*.
ΖΥ'ΜΗ, ης, ἡ, *fermentum*: q. à ζέω, quia maſſam *fervere* facit.
Ζυμόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἐζύμωκα, *fermento*: à ζύμη.
Ζύμωμα, ατος, τὸ, *fermentum*: &
Ζύμωσις, εως, ἡ, *fermentatio*: à perf. paſſ. verbi ζυμόω.
Ζωαγραφω, & ζωαγραφέω, *depingo*: à ζῶα & γράφω.
Ζωαγραφάμενος, a. 1. part. m. ejuſd.
Ζωάγριον, ὐ, τὸ, *præmium pro vitâ ſervatâ*: à ζωγρέω, *vivum capio*, *è cæde conſervo*: à ζωὴ, *vita*, (quod à ζάω, *vivo*) & ἄγρα, *captura*.
Ζωγραφέω, f. ήσω, *pingo*: &
Ζωγραφία, ας, ἡ, *pictura*: &
Ζωγράφος, ὐ, ὁ, *pictor*: propriè qui ζῶα γράφει.
Ζώγρει, *vivum cape*: præſ. imperat. à
Ζωγρέω, -ῶ, quaſi ζωὸν ἀγρεύω, *vivum capio*, *vitæ parco*; item *vivifico*: f. ήσω. p. ἐζώγρηκα. perf. paſſ. ἐζωγρημαι· quod ex ζωὸς, *vivus*, (quod à ζάω, *vivo*) & ἄγρα, *captura*.
Ζωγρία, & εία, ας, ἡ, idem quod ζωγρίη.
Ζωγρίας, ὐ, ὁ, *vivus*: in acc. ζωγριαν· & hinc
Ζωγρίη, ης, ἡ, q. d. *viva captio*: ab iiſdem. Vide in ζωγρέω.
Ζωδιακὸς, ὐ, *ZODIACUS*: in quo ζώδια· à
Ζώδιον, ὐ, τὸ, *animalculum*, *ſignum cœleſte*, in Zodiaco. Th. ζάω, *vivo*,
Ζῆε, *vivebat*: 3. ſing. imperf. Ion. ζώειν, præſ. inf. verbi ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo*.
Ζώειν, Ion. & Poët. pro ζην.
Ζώσκον, imperf. Ion. & Poët. pro ἔζων. verbi præced.
Ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita*; item *ſumptus ad vitam ſuſtentandam*. Th. ζάω, *vivo*.
Ζώῃ, *vivat*: 3. ſing. præſ. ſub. act. á ζώω, Poët. pro ζάω.
Ζώην, *viverem*: præſ. opt. Att. pro ζῷμι, contractè ex ζάοιμι, verbi ζάω.
Ζωῇσιν, dat. pl. Ion. pro ζωαῖς, à ζωὴ, *vita*. ab eod. Th.
Ζωθαλμιος, ὐ, *vividus*, *almus*: quia ζωὴν θάλπει, *vitam fovet*.
Ζωΐα, ας, ἡ, pro ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita*.
Ζωϊκὸς, ὴ, *animalis*: à ζώϊον, *animal*. Th. ζάω.
Ζῶμα, ατος, τὸ, *lorica*, *veſtimentum quo cingimur*: idem quod ζωστὴρ. Th. ζωννύω, *cingo*.
Ζῶμεν, *vivimus*: 1. pl. præſ. ind. verbi ζάω.
Ζωμήρσις, εως, ἡ, *trulla ad hauriendum juſculum*: ex ζωμὸς, *jus*, & ἀρύω, *haurio*.
ΖΩΜΟ'Σ, ᾶ, ὁ, *jus*, *jus eſculentum*: inde ζωμίδιον, *juſculum*.
Ζῶν, præſ. part. n. g. à ζάω, *vivo*: q. v.
Ζώνη, ης, ἡ, *ZONA*, *cingulum*, *pera*: dat. pl. ζώνησι, pro ζώναις, Ion. Th. ζωννύω, *cingo*.
Ζώννυμι. idem quod ζωννύω.
Ζωννύσκετο, *cingebatur*: 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. pro ἐζώννυτο, verbi ζώννυμι, *cingo*. Alii volunt eſſe imperf. à ζωννύσκομαι.
ΖΩΝΝΥ'Ω, ζώννυμι, & ζωννύσκω, *cingo*: imperf. ἐζώννυον, ες, ε, f. ζώσω. p. ἔζωκα. perf. paſſ. ἔζωσμα. a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο. hinc ζωστὴρ, & ζώνη, *zona*, *cingulum*: περίζωμα, *ventrale*.

Ζῶντα,

Ζωντα, *viventem*: acc. ſing. ζῶντος, gen. ſing. part. præſ. verbi ζάω.

Ζώντειον, vel ζώντιον, ὐ, τὸ, *mola*: quia ibi eſca ad ζωὴν, id eſt, *vitam* paratur: vel q. ζειαντεῖον, à ζεία, *ſpelta*.

Ζωογονέω, *vivifico*: f. ήσω. p. ἐζωογόνηκα· à

Ζωογόνος, ὐ, ὁ ϗ ἡ, *vitalis*: ex ζωὴ, *vita*, & γόνος, *generatio*: quod à γίνομαι, *naſcor*.

Ζωογραφος, ὐ, ὁ, idem quod ζωγράφος, q. adi.

Ζώοιμι, *vivam*: præſ. opt. act. à ζάω, Poët. pro ζάω.

Ζώοισι, *animalibus*: dat. pl. Ion. à

Ζῶον, ὐ, τὸ, *animal*: q. à ζωὴ, *vita*. Th. ζάω, *vivo*.

Ζώοντε, *vivos*: dual. num. Poët. pro ζῶντε. Sic ζώοντες, in pl. pro ζῶντες, præſ. part. ζώοντι, Dor. pro ζωοῦσι, verbi ejuſd.

Ζωοποιέω, *vivifico*: f. ήσω. p. ἐζωοποίηκα. a. 1. paſſ. ἐζωοποιήθην. a. 1. part. ζωοποιηθείς, *vivificatus*: ex ζωὸς, *vivus*, (quod à ζάω) & ποιέω, *facio*.

* Ζωοποίησις, εως, ἡ, *vivificatio*.

Ζωὸς, ἡ, ὸν, *vivus*, *a*, *um*. Th. ζάω.

Ζωοτοκέω, -ῶ, *animal genero*, ſeu *pario*: &

Ζωοτοκία, ας, ἡ, *animalis generatio*: à

Ζωοτόκος, ὐ, ὁ ϗ ἡ, *vivipara*: ex ζωὸς, *vivus*, & τίκτω, *pario*.

Ζώφυτα, τὰ, *quæ media ſunt naturæ inter plantam & animal*. Th. φύω, *naſcor*.

Ζωόω, *vivum reddo*: à ζωὸς, *vivus*: qu. à ζάω, *vivo*.

Ζωπυρέω, f. ήσω, *ignem ſopitum accendo, ſuſcito, ad vigorem priſtinum revoco, refocillo, inaugeo*: à

Ζώπυρον, ὐ, τὸ, *reliquiæ ignis cineribus ſopiti*: σπέρμα πυρὸς, unde ex mortuo, quaſi vivus fieri poteſt: ζῶν πῦρ, *ignis vivens*: 2. *ſuſcitabulum*: 3. *ſuſcitandi vim habens*, ut follis, flabellum.

ΖΩΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *merus*, *efficax*; ut ζωρὸς οἶνος, frequentiùs in compar. ζωρότερος, *meracior*: q. à ζάω.

Ζωρότερος. Vide ζωρός.

Ζεὺς, *vivus*: pro ζωὸς, à ζάω, *vivo*.

Ζώσαι, a. 1. inf. act. ζῶσασθαι, a. 1. inf. m. à ζώννυμι, f. ζώσω, *cingo*: Poteſt & ζώσαι eſſe præſ. part. act. f. g. pl. num. verbi præced.

Ζωσάμην, ω, ατο, a. 1. m. Ion. pro ἐζωσάμην, à ζωννύω, *cingo*.

Ζώσει, 3. ſing. f. 1. act. ejuſd. verbi.

Ζώσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi præced.

Ζωσθεῖσα, *cincta*: a. 1. part. paſſ. f. g. à ζώννυμι, *cingo*: f. ζώσω. perf. paſſ. ἔζωσμαι, a. 1. paſſ. ἐζώσθην, part. ζωσθείς.

Ζωσθῆναι, *cinctum eſſe*: a. 1. inf. paſſ. ejuſd.

Ζῶσι, *vivunt*: 3. pl. præſ. ind. verbi ζάω.

* Ζώσιμος, ὁ ϗ ἡ, *vitalis, qui vivere poteſt*.

* Ζώσις, εως, ἡ, *cinctura*.

Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, *cingulum, balteus*; acc. ſing. ζωστῆρα, à ζώννυμι, *cingo*.

Ζῶστρον, ὐ, τὸ, *cinctus, veſtis ad præcingendum idonea*: ab eod. Th.

Ζώσω, *cingam*: f. 1. act. ejuſd. verbi.

* Ζωτικὸς, ὴ, *vivificus, vitalis, vegetabilis*.

Ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo*. Sed ζωῶ, dat. ſing. à ζωὸς, ὴ, *vivus*: ab eod. Th.

H.

H, Septima litera apud Græcos, ſonat ē, & eſt in numeris octonarius. Declarat octo millia hoc modo, ͵H, ſeu ͵η.

Ἡ, *hæc*: artic. præpoſ. ἡ, *quæ*, artic. poſtpoſ. ἦ, *vel*, *an*: & Poët. ἦε, Tum ἦ, ἦ, *ha*, *ha*, vox deſiſtere jubentis; item ἦ, *miſerit*: 3. ſing. a. 2. ſub. ἵημι, *mitto*: & ᾗ. dat. ſing. ab ἥ, artic. poſtpoſ. ᾗ, *ſit*: 3. ſing. ſub. ab εἰμὶ, *ſum*: ἦ, *dixit*, 3. ſing. per Aphær. pro φῆ, & hoc pro ἔφη, a. 2. à ἐημι, *dico*. Tum etiam ἦ eſt adv. *ſanè*, *profectò*. Et ἦ, *erat*, 3. ſing. imperf. ab εἰμί.

* Ἦ, *quâ*, *quomodo*, *quâ ratione*, *quâ viâ*, dat. ſing. f. ab ὅς, ἥ, ὅ, (quaſi ᾗ ὁδῷ, *quâ viâ*.)

Ἦα, *eram*: imperf. Ion. pro ἦν, verbi εἰμὶ, *ſum*: imperf. ἦν, Ion. ἔα, ectaſi Poët. ἦα.

Ἦα, ᾖας, ε, *ivi*: perf. m. Att. pro εἶα, ας, ε, & ſolutione ἤϊα, verbi εἶμι, *eo*.

Ἦα, *liguminum ſtipula*: ab αὖος, *aridus*. Th. αὔω, *ſicco*.

Ἧατο, Ion. pro ἧντο, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι, *ſedeo*: quod in 3. pl. ἧνται, & Ion. ἕαται. Th. ἕω, *ſedeo*.

Ἥβα, ας, α, Dor. pro ἥβη, quod vide.

Ἠβαιὸς, *parvus*: à βαιὸς, idem: &

Ἠβαιὸν, *paululum*: οὐδ' ἠβαιὸν, *ne tantillum quidem*. Pleonaſm. τοῦ η.

Ἡβάω, vel ἡβάσκω, *adoleſco*, *pubeſco*: f. ἡβήσω, ab ἥβη, *pubes*: *pubertas*, *juventa*.

ΗΒΗ, ης, ἡ, *PUBES*, *pubertatis Dea*, *juventus*: eſt etiam vigor ætatis, in ſene licet.

Ἡβηδὸν, adv. *à pubertate*: &

Ἡβηκὼς, *adultus*: perf. part. act. verbi ἡβάω, *pubeſco*: &

Ἡβήσαντε, *pubeſcentes*: nom. dual. a. 1. part. act. &

Ἡβησεις, *annos*: *pubertatis attigiſſet*: 3. ſing. a. 1. opt. Æol. ejuſd. verbi: &

Ἡβητήριον, ὐ, τὸ, *locus exercitii literarii adoleſcentum*. Sumitur & pro *loco amœno & conviviorum*: omnia ab ἥβη, *pubes*.

Ἠβουλήθην, *volui*: Att. pro ἐβουλήθην, a. 1. ind. verbi βούλομαι, *volo*: f. βουλήσομαι. Sic in imperf. ἠβουλόμην, Att. pro ἐβουλόμην.

Ἡβώην, ης, η, *pubeſcerem*: Att. pro ἡβάοιμι, -ᾷμι, præſ. opt. act. verbi ἡβάω, *pubeſco*.

Ἡβώοιμι, ἡβώοις, *pubeſcerem*: præſ. opt. act. ab ἡβώω, Poët. pro ἡβάω, quod vide.

Ἡβώωσα, Poët. pro ἡβῶσα, præſ. part. f. g. ab ἡβάω.

Ἦγ', pro ἦγε, *duxit*: 3. ſing. a. 2. vel imperf. act. verbi ἄγω, *duco*: f. ἄξω. p. ἦχα.

Ἠγάγετ' pro ἠγάγετο, *duxit*: 3. ſing. a. 2. m. Att. pro ἤγετο, verbi ἄγω.

Ἤγαγον, ες, ε, Att. redupl. pro ἦγον, a. 2. ind. act. ejuſd. verbi.

Ἠγαθέη, dat. ſing. f. g. ab

Ἠγάθεος, ὐ, *valdè divinus*; Ion. pro ἀγάθεος, qu. d. ἄγαν θεῖος. Th. θεὸς, *Deus*.

Ἠγαλ-

Ἠγαλλιάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἀγαλλιάω, *exulto*. Th. ἀγάλλω, *orno*.

Ἠγάμην, *admirabar*: imperf. verbi ἄγαμαι, idem quod ἀγάω, vel ἀγάομαι, *admiror*.

Ἠγανάκτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, *indignor, doleo*: f. ήσω. p. ηκα.

Ἠγάπα, 3. sing. imperf. act. verbi ἀγαπάω.

Ἠγάπευν, Dor. & Æol. pro ἠγάπων, *amabant*: 3. pl. imperf. act. q. ab ἀγαπέω pro ἀγαπάω, *diligo*.

Ἠγάπησε, *dilexit*: 3. sing. a. 1. act. verbi ἀγαπάω, *diligo*: f. ήσω, p. ἠγάπηκα.

Ἠγασάμην, ω, ατο, *admiratus sum*: a. 1. m. verbi ἀγάζομαι, f. άσομαι, p. ἤγασμαι. Th. ἀγάω, *admiror*.

Ἠγάσθην, a. 1. ind. pass. ejusdem verbi & Th.

Ἠγάσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. gem. σ, ἀγάζομαι, vide ἠγασάμην.

Ἠγλάϊσευσαν 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγλαϊσευω, *cogo*: f. εύσω, p. ἠγλαϊσευκα. Th. ἄγλαος, *tabellarius regius*.

Ἠγγειλάμην, *nuntiavi*: a. 1. m. verbi ἀγγέλλω, *nuntio*: f. ελῶ, p. ἤγγελκα. a. 1. ἤγειλα.

Ἤγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verb.

Ἠγγέλθην, a. 1. ind. pass. ἠγγέλην, a. 2. ind. pass. ἤγγελμαι, perf. pass. verbi ἀγγέλλω, *nuntio*: f. ελῶ, a. 2. ἤγγελον.

Ἠγγέλλετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd.

Ἤγγικα, αι, ε, perf. act. ἤγγιστα. a. 1. ind. act. verbi ἐγγίζω, *appropinquo*: f. ίσω. Th. ἐγγύς, *propè*.

Ἠγγυᾶτο, *sponsores accipiebat*: 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγγυαομαι. Th. ἐγγύη, *sponsio*.

Ἤγε, *abduxit*: 3. sing. a. 2. ind. act. Att. ἤγαγε, verbi ἄγω, f. ἄξω, *duco*.

Ἤγειρα, *excitavi*: a. 1. ind. act. verbi ἐγείρω, f. ερῶ. perf. ἤγερκα. a. 1. pass. ἠγέρθην.

Ἠγείσθαι, *cogitare*: præs. inf. ab ἠγέομαι, *duco, arbitror*: f. ήσομαι.

Ἠγεῖται, 3. sing. præs. ἠγεῖτο, *ducebat*: 3. sing. imperf. ejusd. verbi.

Ἠγεμονεύω, *præeo, sum dux*: imperf. ἠγεμόνευον, ες, ε. &

Ἠγεμονῆα, *ducem*: acc. sing. ab ἠγεμονεὺς, *dux*: &

Ἠγεμονία, ας, ἡ, *imperium*: &

* Ἠγεμονίδης, ου, ὁ, *dux, princeps*: &

* Ἠγεμονεύα, *dux sum*.

Ἠγεμονίη, Ion. pro ἠγεμονία, idem: &

Ἠγεμονικός, ὴ, *imperatorius*: & subst. τὸ Ἠγεμονικὸν, *principatus animi*: &

Ἠγεμών, όνος, ὁ ἡ, *dux, præses, rector*: gen. pl. ἠγεμόνων, dat. pl. ἠγεμόσι. ab

ΗΓΕΟΜΑΙ, -ᾶμαι, *duco, dux sum, existimo*: imperf. ἠγεόμην, f. ήσομαι, p. ημαι, q. ab ἄγω, *duco*.

Ἠγερέθοντο, *coibant*: 3. pl. imperf. pass. ab ἀγερέθομαι, Poët. pro ἀγείρομαι, *congregor*: hinc imperf. ἠγείρετο. Th. ἀγείρω, *congrego*: f. ερῶ, p. ἤγερκα.

Ἤγερθεν, *convenerunt*: Bœot. Sync. pro ἠγέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀγείρω, *congrego*: vel ut alii, ab ἐγείρω, *excito*.

Ἠγέρθην, *sum excitatus*: & in 3. pl. ἠγέρθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐγείρω, *sin verò collectus sum*, ab ἀγείρω.

Ἤγερκα, *collegi*: perf. act. ab ἀγείρω, *sin excitavi*, ab ἐγείρω.

Ἤγεσθε, 2. pl. imperf. vel a. 2. m. ἠγόμην, verbi ἄγω, *duco*: ἤγεῖο, 3. sing. a. 2. m.

Ἠγέτης, ου, ὁ, idem ac ἠγεμών, quod videas.

* Ἤγετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἄγω.

Ἠγηγέρκειν, *excitaveram*: pluſ. p. act. Att. verbi ἐγείρω, *excito*: f. ερῶ, p. ἤγερκα.

Ἠγηλάζω, f. άσω, *duco, præeo*: ab ἄγειν & ἐλᾶν, ἀγηλάν, ex quo ἠγηλάζειν, formari vult Euſtath.

* Ἤγημα, ατος, τὸ, *conſilium, voluntas*.

Ἤγην, & Att. ἐάγην, a. 2. ind. pass. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*: f. ἄξω, a. 1. ἦξα & ἔαξα.

Ἤγησαι, ασθω, a. 1. imperat. m. ab ἠγέομαι.

Ἠγησάμην, ω, ατο, *præivi*: a. 1. m. &

Ἠγησασθε, *dux fit*: 3. sing. a. 1. imperf. ejusd. verbi.

Ἠγήσατ' pro ἠγήσατο, 3. sing. a. 1. m. ἠγησάμην, quod vide.

Ἠγησίας, ου, ὁ, *HEGESIAS*: nomen Philoſophi.

* Ἤγησις, εως, ἡ, *principatus*.

Ἠγηται pro ἠγηται, *reduat*: 3. sing. præſ. ſub. m. verbi ἠγέομαι, *duco*.

* Ἠγητέον, *putandum eſt*.

Ἠγητὴρ, ῆρος, ὁ, *ductor*. Th. ἠγέομαι.

Ἠγητῆρ, ορος, ὁ, idem in pl. ἠγήτορες.

Ἡγιασμένος, *ſanctificatus*: perf. part. pass. ab ἁγιάζω, *ſanctifico*: f. άσω. Th. ἅγιος.

Ἦγμαι, *actus ſum*: perf. pass. verbi ἄγω, *ago*: f. ἄξω, perf. ἦχα. perf. part. pass. ἠγμένος.

Ἠγνιότες, nom. pl. ab

Ἠγνιώς, ότος, perf. part. act. &

Ἠγνισμένος, perf. part. pass. ab ἁγνίζω, *purifico, expio*: f. ίσω, perf. ἤγνικα. Th. ἁγνός, *caſtus*.

Ἠγνόηκα, *ignoravi*: perf. ind. act. ἠγνόησα, a. 1. ind. act. verbi ἀγνοέω· ex α priv. & νόος, *mens*.

Ἠγνοίησε, *ignoravit*: Poët. & Dor. pro ἠγνόησε, 3. sing. a. 1. act. ejusd. verbi.

Ἠγνόουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἀγνοέω, *ignoro*; f. ήσω. p. ἠγνόηκα. ex α & νόος, *mens*.

Ἦξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἠξάμην, ω, ατο, a. 1. m. & ἦχα, perf. act. ab ἄγχω, *ſtrangulo, ſuffoco*.

Ἤγομεν, 1. pl. imperf. vel a. 2. act. ἦγον. Sed ἠγόμην eſt 1. ſing. a. 2. med. verbi ἄγω, *duco*.

Ἦγον, *ducebam*: imperf. vel a. 2. act. ab ἄγω, *duco*.

Ἦγον pro ἦγοντο, *ducebant*: 3. pl. imperf. vel a. 1. m. ejusd. verbi.

Ἠγόρασας, *emiſti*: 2. ſing. & ἠγόρασαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγοράζω, *emo*: f. άσω, p. ἠγόρακα. Th. ἀγορά, *forum*.

Ἠγοράσθητε, 3. pl. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἠγορασμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi & Th.

Ἠγορεύθησαν, *renuntiati ſunt*: 3. pl. a. 1. pass. verbi ἀγορεύω, *verba facio*: ab eod.

Ἠγο-

Ἠγορόωντο, *concionabantur*: Poët. pro ἠγερῶντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἀγοράομαι· ab eod. Th.

Ἡγεμονος, ω, ὁ, *dux, imperator*: ſubſtantivè à præſ. part. verbi ἡγέομαι, -ῆμαι, *duco*: in 3. pl. ἡγοῦνται. f. ἡγήσομαι.

Ἦγεν, adv. idem quod ἤτοι, *ſive*, item *videlicet*: ab ἤ, *ſive*.

Ἤγερτο, Poët. Sync. pro ἠγείρετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐγείρω, *excito*.

Ἠγερέθην, a. 1. ind. paſſ. &

Ἤγρευκα, perf. act. & ἤγρευσα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀγρεύω. f. εύσω, *capto, venor*. Th. ἄγρα, *captura*.

Ἤγρευσεν, a. 1. vide in ἤγρευκα.

Ἠγείωσαι, 2. ſing. perf. paſſ. verbi ἀγρόω, *effero, efferatum reddo*: f. ώσω. p. ἠγρίωκα. perf. paſſ. ἠγρίωμαι, perf. inf. paſſ. ἠγριῶσθαι. Th. ἀγρὸς, *rus, ager*.

Ἠγριῶσθαι, perf. inf. paſſ. vide ἠγρίωσαι.

Ἠγροικησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀγροικέω, ab ἄγροικος, *ruſticus, qui in agro vivit*. Th. ἀγρὸς, *rus*, & οἶκος, *domus*.

Ἤγχα, ας, ε, *ſtrangulavi, ſuffocavi*: præt. ind. act. verbi ἄγχω.

Ἠγωνίζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἀγωνίζομαι, *certo*: f. ίσομαι. perf. ἠγώνισμαι, perf. part. ἠγωνισμένος. Th. ἀγὼν.

Ἠγώνισμαι, *certavi*: vide ἠγωνίζετο.

Ἠδ' pro ἠδὲ, *et*.

Ἤδα & ἔαδα, Att. ſeu Ion. præt. m. verbi αἰδάνω, ſeu ἄδω, *placeo*.

Ἡδάφωται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐδαφόω, quod ab ἐδαφίζω, *ſolo æquo*: quod ab ἔδαφος, *ſolum*. Th. ἕζομαι, *ſedeo*.

ΗΔΕ, Poët. *et*: at ἥδε, *hæc*.

Ἤδεα, & ἤδη, *cognoveram*: Att. & Ion. pro ἤδειν, ſeu εἴδειν. pluſq. perf. verbi εἶδω, *ſcio*: perf. εἴδηκα, & per Syncop. εἶδα, in pluſq. perf. εἰδειν, Att. ᾔδειν, & Ion. ᾔδεα, -εας, -ει.

Ἡδέα, *ſuavitèr*: adv. ab ἡδὺς, quod vide: & in acc. pl. n. g. ἡδέα, ab ἡδύ.

Ἡδεῖα, ας, f. g. ab ἡδὺς, *ſuavis*: compar. ἡδίων, ſuperl. ἥδιστος.

Ἤδειμεν, pro εἴδειμεν, 1. pl. pluſq. perf. vide ᾔδειν.

Ἤδειν, εις, ε, *noveram*: & εἴδειν, per Sync. pro εἰδήκειν, perf. act. verbi εἰδέω, *ſcio*: f. ήσω, præt. med. οἶδα.

Ἤδεισαν, ejuſd. 3. pl. pluſq. perf. vide ᾔδειν.

Ἤδεισθα, *noveras*: Æol. Paragoge pro εἴδεις, 2. ſing. pluſq. p. act. verbi ᾔδειν.

Ἤδεκα, *comedi*: perf. act. Att. pro ἧκα, verbi ἔδω. Alii ab ἐδέω formari volunt, & in perf. Att. dici ἐδήδοκα.

Ἡδέος, *jucundi*: gen. ſing. ab ἡδὺς, vel ἡδὺ, *ſuavis, e*.

Ἤδεσαν, *noverant*: 3. pl. pluſ. pro ἤδεισαν. Atticè correptâ penultimâ. Vide ᾔδειν.

Ἡδέσθην, *veritus ſum*: a. 1. paſſ. verbi αἰδέομαι, *veneror*: f. έσομαι, & ήσομαι, perf. ᾔδεσμαι. Th. αἰδὼς, ὁος, -οῦς, ἡ.

Ἤδεται, 3. ſing. præſ. ind. ἤδετο, 3. ſing. imperf. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς.

Ἡδέως, *libenter*: adv. ab ἡδὺς, *ſuavis*: comp. ἥδιον, ſuperl. ἥδιστα, *libentiſſimè*.

Ἤδη, adv. *jam, mox, protinus*: ἤδη ἐκ πολλοῦ, *jamdudum*.

Ἤδη, *nôram*, & *noverat*: Att. pro ᾔδειν, q. v.

Ἠδίκησεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀδικέω, *lædo, injuriâ afficio*: perf. part. paſſ. ἠδικημένος. Ex ἀ priv. & δίκη, *jus*.

Ἡδιον, *libentius, jucundius*: compar. n. g. ab ἡδὺς.

Ἡδιστα, adverbialitèr, *ſuaviſſimè, libentiſſimè*: ab

Ἥδιστος, η, *ſuaviſſimus*: ſuperl. ab ἡδὺς, έος, *ſuavis*.

Ἡδίων, ονος, *ſuavior, libentior*: compar. ab eod. Th.

Ἡδομαι, f. ἥσομαι, p. ἧσμαι, *delector, lætor*: ab eod. Th.

Ἡδομένη, ης, part. præſ. fæm. gen. Hinc ἡδομένοισι, dat. pl. præſ. part. ab eod. Th.

Ἥδον, & Dor. ἄδον, imperf. vel. a. 2. verbi ἄδω, contractè pro ἀείδω, *cano*: ἧδον, a. 2. verbi αἰδάνω, *placeo*: f. αδήσω.

Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas, jucunditas*: ab ἥδω, *delecto*: &

Ἥδος, εος, τὸ, *ſuavitas*: ſed ἧδος, *acetum*. Th. ἡδὺς, *ſuavis*.

Ἥδρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἑδράζω, *ſtabilio*: f. άσω, perf. paſſ. ἥδρασμαι. ab ἕδρα, *ſedes*. Th. ἕζομαι, *ſedeo*.

Ἡδρηκὼς, ότος, *adultus*: perf. part. act. ab ἀδρέω· Th. ἀδρὸς, *mulius, magnus*.

Ἡδρύνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἁδρύνω, *craſſum reddo*. Th. ἀδρὸς, *craſſus*.

Ἡδὺ, *ſuavitèr*: adverb. eſt & in n. g. ab ἡδὺς, εῖα, ὺ, *ſuavis, e*: compar. ἡδύτερον, & ἥδιον, *ſuavius*.

Ἡδυέπειαι, *ſuaviloquæ*: nom. plur. f. gen. ab ἡδυεπὴς, *ſuaviloquus*: quod ab ἡδὺς & ἔπω, *dico*.

Ἡδυεπὴς, vide ἡδυέπειαι.

Ἡδύναιντο, Ion. pro δύναιντο, 3. pl. opt. Alii legendum cenſent ἠδυνέατο, pro ἠδύναντο, *poterant*: 3. pl. imperf. à δύναμαι.

Ἡδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην, *poteram*: impert. m. verbi δύναμαι, *paſſum*: f. δυνήσομαι, a. 1. ἐδυνήθην, Att. ἠδυνήθην, & ἠδυνάσθην, quaſi à δυνάζω.

Ἠδυνήθην, *potui*: & in 3. pl. ἠδυνήθησαν, a. 1. vide ἠδυνάμην.

* Ἡδύνομαι, *jucundus ſum*: f. 1. m. ἡδυνοῦμαι.

Ἡδυλίσθη, *edulcatus eſt*: 3. ſing. perf. paſſ. ab

Ἡδύνω, *ſuave reddo*: f. υνῶ. perf. paſſ. ἥδυσμαι. Th. ἡδὺς, *ſuavis*.

Ἡδύοσμον, υ, τὸ, *menta*: herba, quia ejus ἡδεῖα ὀσμὴ, *ſuavis odor*.

ΗΔΥΣ, έος, ὁ, & in f. g. ἡδεῖα, & Ion. ἡδείη, & in n. g. ἡδὺ, *SUAVIS, jucundus, lætus*: q. ab ἥδω, *delecto*: compar. ἡδίων, ſuperl. ἥδιστος, & ἡδύτερος, ἡδύτατος, hinc

Ἡδυσμα, ατος, τὸ, *ſuavitas, condimentum*.

* Ἡδυσμὸς, οῦ, ὁ, idem; *dulcedo*.

Ἡδυφωνία, ας, ἡ, *vocis ſuavitas*: ab ἡδὺς, *ſuavis*, & φωνὴ, *vox*.

Ἥδω, f. ἥσω, a. 1. ἧσα, *delecto*. Th. ἡδὺς, *ſuavis*.

Ἡδὼς,

Ἠδὼ, Heſych. ᾐδὼ, ἶρις ἄγγυν τόξον. Legitur ea vox Jobi xxxvi. 30. an ᾐδὼ, legend. *luxenim* res ſuavis homini. Quid ſi ſcriptum eſſet ἠὼ, quæ eſt *aurora*: aut εἰδὼ, quod eſt *oculus*, qui lumen.

Ἠὲ, Poët. pro ἤ, *quam*, *aut*.

Ἦε, *erat*: 3. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, *ſum*: imperf. ἦν, Ion. ἔα, Ectaſi Poët. ἄα, ας, ε.

Ἦε, *ivit*: 3. ſing. præſ. m. ᾖα, pro εἶα, verbi εἶμι, *eo*.

Ἦεα, *iveram*: Ion. pro ᾔειν, pluſq. p. m. verbi ejuſdem.

Ἦει, 3. ſing. pluſq. p. m. verbi ejuſd.

Ἠείδειν, εις, ει, Pleonaſmo τοῦ ν, pro εἰδειν, pl. perf. ab εἰδέω· vel Attica Epenth. pro ᾔδειν, quod pro εἰδήκειν, pluſq. p. & per Craſin εἴδειν, verbi εἰδέω.

Ἠείδης, pro εἰδης, pluſq. p. ſub. m. Pleonaſm. τοῦ ν, vel Att. Epenth. pro ᾔδης, ab ᾔδειν, pl. perf. m. verbi ſupradict.

Ἦειν, ᾔεις, ᾔει, pluſq. p. m. verbi εἶμι, *eo*.

Ἦειρα, Pleonaſmo τοῦ ν, pro εἶρα, a. 1. act. verbi εἴρω, *necto*: vel eſt a. 1. act. verbi ἀείρω, *effero*, *attollo*.

Ἠέλιος, ου, ὁ, *Sol*, Poët. pro ἥλιος, gen. Ion. ἠελίοιο, dat. ἠελίῳ.

Ἦεν, *erat*: pro ἦν, vel ἦ, 3. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, *ſum*: vide ἦε.

Ἦεν, eſt 3. ſing. perf. med. verbi εἶμι, *eo*: vide ἦε.

Ἠέος, & per Metath. ἐῶος, pro gen. ſing. ab ἐὺς, *bonus*, *fortis*: & per Poët. Ectaſin ἠΰος.

Ἠέπερ, *quam*: idem quod ἤπερ. Th. Poët. ἠέ.

Ἠέρα, *nebulam*: acc. ſing. ab ἠὴρ, Poët. pro ἀὴρ, *aër*, *caligo*. Vide ἠέρι.

Ἠερέθονται, 3. pl. ind. præſ. & ἠερέθοντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἀερέθομαι, *attollor*, *ſuſpenſus ſum*: Reperitur & ἠερέθομαι. Th. ἀείρω, *attollo*.

Ἠέρθην, & in 3. pl. ἠέρθησαν. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἠέρι, dat. ſing. Poët. pro ἀέρι, ab ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, *aër*: & in ſ. g. *caligo*. hinc ἠερίη, ἡ, *matutina*.

Ἠιθέοια, ας, ἡ, nomen mulieris.

Ἦιρκα, ας, ε, *ſuſtuli*, præt. ind. act. &

Ἦερμαι, σαι, ται, *ſublatus ſum*: præt. paſſ. ἠέρθην, ης, η, *ſublatus eram*: pluſq. perf. ind. paſſ. ab ἀείρω, *attollo*.

Ἠεροειδέϊ, *obſcuro*: dat. ſing. ab

Ἠεροειδὴς, έος, ὁ ἡ ὑ, *obſcurus*: ab ἠὴρ, έρος, Poët. pro ἀὴρ, *aër*, *caligo*: & εἶδος, εος, τὸ *forma*. Th. εἴδω, *video*.

Ἤερτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἀείρω, *attollo*.

Ἠερόεις, εντος, *tenebroſus*: ab ἠὴρ, έρος, pro ἀὴρ, *aër*.

Ἠιροφοῖτις, *per aërem means*, *vaga*, vel *quæ in tenebris vagatur*: ab

Ἠερόφοιτος, ου, ὁ ἡ ὑ. *aëreus*, vel *aërea*, quod ab ἠὴρ, Poët. pro ἀὴρ, *aër*, & φοιτάω, *eo*.

Ἦεσαν, *iverant*: Att. pro ᾔεισαν, 3. pl. pluſq. p. ᾔειν, verbi εἶμι, *eo*.

Ἠετίων, ωνος, ὁ, *EETION*: nom. propr.

Ἠζάνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀζαίνω, idem quod ἄζω, *ficco*.

Ἦην, *eram*, ſeu *erat*: Poët. ἦεν, & Att. ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἠὴρ, έρος, ὁ ἡ ὑ, Poët. pro ἀὴρ, *aër*, *caligo*.

Ἦθα, *conſuevi*: Att. pro εἴωθα, ſeu εἶθα, p. m. verbi ἔθω, *ſoleo*.

Ἠθάδα, *conſuetam*: acc. ſing. ab ἦθας, άδος, ὁ ἡ ὑ, *conſuetus*. Th. ἦθος, *mos*.

Ἠθαῖος, ου, ὁ, Poët. pro συνήθης, εος, ὁ, *familiaris*: ab eod. Th.

Ἠθάντον, ου, τὸ, *poculi* quoddam *genus*.

Ἠθὰς, άδος, ὁ ἡ ὑ, *familiaris*, *aſſuetus*. Th. ἦθος, *mos*.

Ἤθ᾽ pro ἤθεα, *mores*, *ſedes*, *domicilia*: nom. vel acc. pl. ἤθεσι, dat. pl. ab ἦθος, εος, τὸ, *domicilium*, *indoles*.

Ἠθεῖ᾽, pro ἠθεῖε, *venerande*: vox junioris ad ſeniorem. vocat. uſit. ab

Ἠθεῖος, per Proſth. pro θεῖος, *venerandus*, *colendus*, *patruus*. Th. θεὸς, *Deus*.

Ἠθεῖν, vide ἤθω.

Ἤθελε, 3. ſing. imperf. verbi θέλω, vel ἐθέλω, *volo*.

Ἠθέλησα, ας, ε, *volui*: & in 3. pl. ἠθέλησαν, a. 1. Att. verbi θέλω, vel ἐθέλω, fut. θελήσω.

Ἤθελον, ες, imperf. ejuſd. verbi.

Ἠθέω, f. ήσω, vide in ἤθω.

Ἤθη, ων, τὰ, *mores*, pl. ab ἦθος.

Ἤθηκα, *colui*: perf. act. ab ἤθέω, ſeu ἤθω, *colo*: f. ἠθήσω, perf. part. paſſ. ἠθημένος.

Ἠθικὸς, ὴ, ὸν, *ETHICUS*, *moralis*: ab ἦθος.

Ἠθικὸς οἶνος, *vinum colatum*: ab ἤθω, *colo*, -*as*.

Ἠθικῶς, adv. *moraliter*, *honeſtè*: ab ἠθικὸς, quod ab ἦθος.

Ἠθμὸς, οῦ, ὁ, *colum*, *cribrum*: ab ἤθω, *colo*, -*as*.

Ἠθοποιέω, -ῶ, *mores formo*, vel *fingo*: &

Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, *morum fictio*, *affectuum expreſſio*: gen. pl. ἠθοποιϊῶν· ab ἦθος, *mos*, & ποιέω, *facio*.

Ἠθοποιὸς, οῦ, ὁ, *mores inſtituens*, vel *exprimens*, ab iiſdem.

ΗΘΟΣ, εος, τὸ, *domicilium*, *conſuetæ ſedes*, *indoles*, *ingenium*, *morum proprietas*, *mores*.

Ἠθύμων, Att. pro ἐθύμων, imperf. act. verbi θυμέω, *ad iram provoco*. Th. θυμὸς, *ira*.

ΗΘΩ, f. ήσω, p. ἧκα, ſeu ἠθέω, f. ἠθήσω, *colo*, *per colum mitto*: hinc ἤθμος, *colum*.

Ἵϊ, pro ἵης, *ivit*: 3. ſing. ab ἵημι, perf. med. Ion. &

Ἵεσαν, per ſolutionem, pro ἦεσαν, pluſq. p. m. ab εἶμι, *eo*.

ΙΗΘΕΟΣ, ου, ὁ, *adoleſcens*, *juvenis*, *cælebs*: q. ab αἴθω, quia calidiores ſanguinis: vel ab αἴσσω, *impetuosè ruo*.

Ἵκτο, *ſimilis erat*: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ἴκω, *ſimilis ſum*: f. ἵξω, p. εἶκα, perf. paſſ. εἶγμαι, εἶξαι, & per ſolutionem, verſoque ε in ι, ἵιξαι. Sic in pluſq. perf. ἵγμην, ἵιξο, ἵικτο. Alii volunt eſſe 3. ſing. pluſq. p. verbi ἀίσσω, *ruo*, f. αἴξω.

Ἵϊμεν, per ſolutionem d phthongi pro ᾖμεν, q. per Sync. pro ᾔειμεν, 1. pl. pluſq. p. m. ᾔειν, verbi εἶμι, *eo*.

Ἵϊξα, *irrui*: & in 3. pl. ἵιξαν, a. 1. ind. act. verbi ἀίσσω, *irruo*: f. ξω, p. ἵιχα.

Ἵϊξαι, *ſimilis factus es*: 2. ſing. perf. paſſ. vide ἵικτο.

Ἠϊέεις, εντος, per Sync. pro ἠϊονέεις, *habens magnas ripas*: in cat. ἠϊόεντι. Th. ἠϊὼ, ὁυρὸς, ἡ, *ripa, littus.*

Ἤϊον, ὑ, τὸ, *viaticum, esca*: ab ἔω, seu εἶμι, *eo*: quia eundi fine datur.

Ἤϊον, imperf. vel a. 2. ab εἶμι, vel ἴημι, inusit. *vado.*

Ἤϊον', pro ἠϊόνα, acc. sing. ab ἠϊών, όνος, ἡ, *littus, ripa.*

Ἠϊονεσσι, cat. pl. Ion. ejusd. Th.

Ἠϊόνη, ης, ἡ, nom. mulieris.

Ἠϊονήσαι, per solutionem dipthongi Ion. vel Poët. pro αἰονῆσαι, a. 1. inf. act. verbi αἰονάω, *aspergo, perfundo.*

Ἤϊος, ὑ, ὁ, *jaculandi peritus*: ab ἵημι, *jacio*: Epitheton Apollinis & Bacchi.

Ἤϊς, pro ἧς, & hoc pro εἶ, dat. pl. ab ἥ, *quæ.*

Ἤϊσαν, *iverunt*: per Pleonasm. του ν, pro ἴσαν, 3. pl. imperf. εἶν, verbi εἶμι, *eo.* Alii formant ab a. 1. ε σα, & in 3. pl. εἶσαν, per solutionem dipthongi & ε verso in ι, quasi ab ἰέω. Alii volunt esse 3. pl. pluſq. perf. m. dempto ε pro ἦεισαν, sed tunc ι deberet subscribi. Sunt qui velint esse 1. sing. imperf. ἴσην, Ion. ἴσαν, & Att. εἶσαν, & ε in η mutato, ἤϊσαν, *sciebam*: ab ἴσημι, *cognosco.*

Ἤϊσκεν, *assimilabat*: 3. sing. imperf. verbi ἐΐσκω, *assimilo.* Th. εἴκω, *similis sum.*

Ἠ ϝσασα, ας, ε, *everti*; a. 1. ind. act. verbi ἄϊσσω, *memoriam alicujus aboleo, deleo*: ab ἄϊστος, ὑ, ὁ ϰὴ ἡ, *de quo nihil scire potes*; ex α priv. & εἴδω, *scio.*

Ἠίχθην, ης, ἡ, *excurri*; a. 1. ind. pass. verbi αἴσσω, *irruo*: f. ξω, p. ἤϊχα.

Ἤϊχι, pro ἧχι, quod vide.

ἮΙ͂Ω͂Ν, ονος, ἡ, *littus, ripa*; q. ab αἰονάω, *aspergo.* Alii ab ἄϊω, *audio*; quod resonet fluctibus.

Ἧϰ' pro ἧκε, *misit*, 3. sing. a. 1. verbi ἵημι, *mitto.* Th. ἔω, idem.

ΗΚΑ, &, ut alii etiam legunt, ἧκα, adv. *lenitèr, quietè, sensim*; quod ab ἀκὴν, *quietè.*

Ἧκα, perf. act. verbi ἔδω, *comedo*; pro quo etiam ἔδηκα dicitur: & verbi ἔθω, *soleo*: necnon verbi ἤθω, *colo*: ἧκα, perf. act. ab ἄδω, *cano.*

Ἧκα, a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: & perf. ab ἧδω, f. ἥσω, *delecto*: necnon perf. m. ab ἵκω, *venio.*

Ἡκαζον, *assimilabam*: imperf. Att. η, pro ει, verbi εἰκάζω, *assimilo.* Th. εἴκω, *similis sum.*

Ἡκαλὸς, *quietus.* Th. ἧκα, *sensim, lenitèr.*

Ἤκαχον a. 2. ind. act. Att. pro ἦχον, verbi ἄκω, vel ἀκαχέω, *doleo.* Th. ἄχος, *dolor.*

Ἧκε, *immisit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, p. εἶκα, a. 2. ἦν. Potest etiam esse 3. imperf. vel a. 2. verbi ἵκω, *venio.*

Ἥκειν, ες, ει, pluſq. p. Att. pro εἴκειν· ab ἵκω, *similis sum.* Vel ut alii ab εἶμι, *eo*, perf. inus. εἶκα.

Ἦκεν, vel ἢ κεν, adv. pro ἤ, *aut, an*: &

Ἧκεν, vel ἧ κεν, adv. *certè.*

Ἠκεσάμην, ω, ατο, *medicinam adhibui*: ἐθεραπευσα, Hesych. a. 1. m. ab ἀκέομαι, *sano*; f. ἀκέσομαι.

Ἠκηκόειν, *audieram*: pro ἀκηκόειν, & in 3. pl. ἠκηκόεσαν, Att. pro ἠκηκόεισαν, pluſq. p. m. ab ἀκήκοα, perf. m. Att. verbi ἀκύω, *audio*: f. υσω, p. ἤκυκα, p. m. ἤκοα, & Att. ἀκήκοα.

Ἠκισάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi αἰκίζω, *contumeliâ tractо pulso*: f. ίσω. p. ἠκικα. perf. part. pass. ἠκισμένος. Th. αἰκία, *verbera, pulsatio.*

Ἤκιστα, adv. *minimè*: ab

Ἤκιστος, ὑ, *minimus*. Th. ἧκα, *sensim.*

Ἠκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act verbi ἀκολουθέω, *sequor*: f. ήσω, p. ἠκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, *pedissequus.*

Ἧκομεν, 1. plur. præs. vel a. 2. vel imperf. act. verbi ἵκω, *venio*: f. ξω.

Ἠκόνημαι, *sum acutus*: perf. pass. verbi ἀκονάω, f. ήσω, *acuo.* Th. ἀκόνη, *cos.*

Ἠκονημένος, η, ον, part. superioris perfecti.

Ἦκυ, Ion. pro ἦπυ, *certè.*

Ἤκυκα, perf. act. verbi ἀκύω, *audio*: f. σω, p. m. ἤκοα. Att. ἀκήκοα.

Ἤκουσ', pro ἤκουσα, ας, ε, *audivi*: a. 1. act. ἠκούσθην, ης, η, a. 1. pass. ejusd.

Ἠκριβωμένος, ὑ, *accuratus*: perf. part. pass. verbi ἀκριβόω, *planè cognosco.* Th. ἀκριβὴς, *diligens, accuratus.*

Ἠκριβωμένως, adv. idem cum ἀκριβῶς, *accuratè*: à præced.

Ἠκρίβωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκριβόω, f. ώσω, *exquiro*: p. ἠκριβωκα. Th. ἀκριβὴς, *exquisitus.*

Ἠκροάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἀκροάομαι, f. άσομαι, idem quod ἀκύω, *audio.*

Ἠκροωτηριασμένος, perf. part. pass. verbi ἀκροωτηριάομαι, *auditor*; ab eod.

Ἦκλο, 3. sing. pluſq. p. pass. ἦκτο, 3. sing. perf. verbi ἄγω, *ago*: f. ἄξω, p. ἦχα, perf. pass. ἦγμαι.

Ἠκυρώσατε, 2. pl. a. 1. act. verbi ἀκυρόω, *antiquo, irritum facio*: ex α priv. & κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas.*

Ἧκω, *venio, pertineo*: imperf. ἧκον, ες, ε, f. ἥξω, p. m. ἧκα, ας, ε, a. 1. ἦξα, a. 1. sub. ἥξω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. ἥξωσι.

Ἠλάθην, *ejectus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ελασω.

Ἠλαίνομαι, *stulteſco, insanio*: ab ἠλεός.

Ἤλακα, *expuli*: pert. act. verbi ἐλαύνω, *agito.*

ΗΛΑΚΑΤΗ, η, ἡ, *colus*, in pl. τὰ ἠλάκαλα, *fusus, fila, stamina.* qu. ab ἤλακα, perf. verbi ἐλαύνω, *moveo*: vel ἠλάσκω, *vagor, circumeo.*

Ἠλακάτην, ῆνος, ὁ, *piscis quidam*, à similitudine coli.

Ἠλαλαξα, ας, ε, & in 3. pl. ἠλάλαξαν, *clamârunt*, a. 1. ind. act. verbi ἀλαλάζω, *clamo alala.* Th. ἀλαλὴ, *vox militum ante pugnam.*

Ἠλάμην, ω, ατο, *exiliui*: & in 3. pl. ἤλαντο, a. 1. m. verbi ἄλλομαι, *salio.*

Ἤλασ' pro ἤλασι, *percussit*: a. 1. act. verbi ἐλαύνω.

ΗΛΆΣΚΩ, & ἠλασκάζω, *vagor, erro, devito*: q. ab ἄλη, *error*, vel ἐλάω, *agito.*

Ἠλάσσον, -ων, imperf. act. verbi ἀλασσέω, *indignor, mœrore officior*: ab ἄλασις, Dor.

pro,

pro ἄλης-ας, *cujus memoria erit perpetua*: ex α priv. & λαθω, *lateo*.

Ἠλάστρευς, *agebas*, 2. sing. imperf. act. verbi ἐλαστρέω, idem quod ἐλαύνω, *agito*: fut. ἐλάσω.

Ἦλατο, *saltavit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι, *salio*: f. m. ἁλοῦμαι.

Ἠλατίοντο, 3. sing. imperf. pass. ab ἐλαττονέω, *diminuo*. Th. ἐλαχὺς, *parvus*: comp. ἐλάττων, vel -ασσων, superl. ἐλάχιστος.

Ἠλάτιωσα, ας, ε, a. ind. act. verbi ἐλαττόω, *minuo*: f. ώσω, p. ἠλάτιωκα. ab eod. Th.

Ἤλγηκα, perf. act. verbi ἀλγέω, *doleo*: f. ήσω, perf. part. ἠλγηκώς. Th. ἄλγος, *dolor*.

Ἤλγυν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. præced. verbi.

Ἤλεγξα, ας, ε, *argui, argumentis* (vel *exemplis*) *demonstravi*: a. 1. ind. act. verbi ἐλέγχω, *arguo*: f. ξω.

Ἤλειμμαι, *unctus sum*, perf. pass. verbi ἀλείφω, *ungo*: f. ψω, p. ϕα, a. 2. ἤλιφον, a. 1. m. ἠλειψάμην, ω, ατο.

Ἤλειφα, *unxi*, perf. act. &

Ἤλειψα, ας, ε, a. 1. act. ἤλειμμαι.

Ἠλεκάτη, ης, ἡ, idem quod ἠλακάτη, q. v.

Ἠλέκτρη, ης, ἡ, *ELECTRA*, nom mul.

Ἤλεκτρος, ου, ὁ, ἡ, & τὸ ἤλεκτρον, *ELECTRUM*, *succinum*: μίγμα τι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. à λέκτρον, *lectus*: vel ab ἠέλιωρ, *Sol*: quod referat fulgorem Solis. Th. λιγομαι, *cubo*.

Ἠλεκτρυών, ωνος, ὁ, *ELECTRYON*, nomen viri.

Ἠλεκτρυώνη, ης, ἡ, *ELECTRYONE*, nomen mul.

Ἠελίωρ, ορος, ὁ, *Sol*. quia homines ἀλέκτρας facit, *i. e.* non finit in lectis jacere, sed excitat ad opera. Aut quia ipse est ἄλεκτρος, i. e. non cubat, sed in perpetuo motu est: à λέκτρον, *lectus*. Th. λέγω, *cubare facio*.

Ἠλήμαντος, ὁ, *vanus*: ex ἠλεὸς, *stultus*, & μάταιος, *vanus*

Ἠλεός, ὁ, *stultus*, *stolidus*: q. ab ἄλη, *error*.

Ἤλευα, Poët. & Æol. pro ἤλευσα, *effugi*, a. 1. ind. act. verbi ἀλεύω, per Epenth. τῦ υ, pro ἀλέω, *vito*: ἠλευάμην, ω, ατο, a. 1. m. à præced.

Ἠλευθέρωσα, ας, ε, *liberavi*, a. 1. ind. verbi ἐλευθερόω, *libero*, f. ώσω. Th. ἐλεύθερος.

Ἠλήλατο, *transfixus est*, &c. pro ἐλήλατο, 3. sing. pluſq. p. Att. in 3. pl. ἠλήλαντο, ab ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω, p. ἤλακα, p. pass. ἤλαμαι, & Att. ἐλήλαμαι, Poët. ἠλήλαμαι, addito novo augmento. Alii volunt esse imperf. pass. pro ἤλατο, simili redupl. ab ἄλημι, *erro*, *vagor*. Th. ἀλάομαι, -ῶμαι, idem.

Ἠληλίμμην, pro ἀλιλίμμην, pluſq. p. pass. Att. redupl. & Syst. diphthongi: ab ἀλείφω, *ungo*: f. ψω. p. ἤλειφα, p. Att. ἀλήλιφα.

Ἤλθ' pro ἦλθε, *venit*, 3. sing. ab

Ἦλθον, ες, ε, *veni*, per Sync. pro ἦλυθον, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι, p. m. ἦλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Ἦλθοσαν, *venerunt*: 3. pl. a. 2. Boëot. pro ἦλθον, vide præced.

Ἠλί, vox Hebraica, & interpret. Lat. *Deus mi*: item *ELI*, nomen viri indeclinabile, Hebraic. & inter. Lat. *ascensus*.

Ἠλιάζομαι, *apricor*, item in *Heliæâ judico*: ab

Ἠλιαία, ας, ἡ, *HELIÆA*, forum Athenis in quo judicia in aprico exercebantur. Th. ἥλιος, *Sol*.

Ἠλίας, ου, ὁ, *ELIAS*, nomen Prophetæ, Heb. interp. Lat. *Deus meus*.

Ἠλίβατος, ου, & Ion. ἠλιβάτος, ὁ ἡ, *tam altus ut Soli uni sit pervius*: ab ἥλιος, *Sol*, Æol. ἄλιος, & βαίνω, *eo*. Alii formant ab ἠλίσιν, *aberrare*, & βαίνω.

Ἠλίευον ες, ε, imperf. act. verbi ἁλιεύω, *piscor*: ab ἁλιεὺς, *piscator*. Th. ἅλς, *mare*.

Ἤλιθα, adv. *frustrà*, *copiosè*: &

Ἠλιθιάζω, *stultè ago*: ab

ΗΛΙΘΙΟΣ, ου, ὁ, *stultus*, *vecors*.

Ἠλιθιότης, ητος, ἡ, *stoliditas*: à præced.

ΗΛΙΚΙΑ, ας, ἡ, *statura*, *ætas*, *adolescentia*, *vigor*: q. ab ἡλίκος, *quantus*.

Ἠλικιώτης, ου, ὁ, & Dor. ἠλικιώτας, α, ὁ, *coætaneus*: à præced.

ΗΛΙΚΟΣ, ου, ὁ, *quantus*: sed ἥλικος, gen. sing. ab ἥλιξ, infra.

Ἠλινδῆσθαι, perf. inf. pass. verbi ἀλινδέω, idem quod ἁλίω, *volvo*.

Ἥλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, *coætaneus*, *æqualis*: ab ἡλικία, *statura*.

ΗΛΙΟΣ, ου, ὁ, *SOL*: q. ab ἕλη, *splendor*.

Ἠλιῶσθαι, *Soli aduri*, vel *illustrari*: à præcedente.

Ἠλίσκοντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω, p. ἑάλωκα, & Att. ἐάλωκα, a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων.

Ἥλιτεν, *peccavit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἁλιτέω, vel ἁλείτω, *pecco*: a. 2. ἥλιτον.

Ἠλιτόμηνος, & ἀλιτόμηνος, ἡ, ὁ ἡ ἡ, *natus ante completos menses*: ab ἁλιτέω, *aberro*, & μὴν, *mensis*.

ΗΛΙΨ, ῖπος, ἡ, *calceus*: q. ab ἀλείφω, *ungo*, quia ex corio est, quod ungui solet.

Ἠλιωθείς, έντος, *Sole æstuans*, aor. 1. part. pass. ab

Ἠλιώθην, a. 1. pass. verbi ἠλιόω, *insolo*. Th. ἥλιος, *Sol*.

Ἠλιῶσαι κόμαι, *auræ & flavæ comæ*, nom. pl. part. præs. f. g. ab ἠλιάω, f. άσω, *colore radios Solis refero*: ab eod. Th.

Ἤλκον, Dor. pro εἶλκον, imperf. act. verbi ἕλκω, *trabo*.

Ἠλκωμένος, perf. part. pass. ab ἑλκόω, *exulcero*: f. ώσω. Th. ἕλκος, *ulcus*.

Ἠλλάγησαν, *mutati sunt*: 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἀλλάσσω, vel -ττω, f. ξω, a. 2. ἤλλαγον, p. pass. ἤλλαγμαι, a. 1. pass. ἠλλάχθην, a. 2. ἠλλάγην.

Ἠλλαγμένος, p. part. pass. &

Ἤλλαξα, ας, ε, a. 1. act. &

Ἠλλάχθαι, perf. inf. pass. ab ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*: vide ἠλλάγησαν.

Ἠλλοίωμαι, *mutatus sum*: perf. pass. verbi ἀλλοιόω, *abalieno*: f. ώσω, p. ἠλλοίωκα. Th. ἄλλος, *alius*.

Ἠλλοτρίωνθ, *alienati sunt*, 3. pl. perf. pass.

ab

ab ἀλλοτριόω, *abalienor* f. ώσω, p. ἠλλοτρίωκα. ab ἀλλότριος, *alienus*. Th. ἄλλος.

᾽Ηλοήθην, *contuſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀλοάω, *trituro, comminuo*: f. άσω, & ήσω.

᾽Ηλοίησεν, *amputavit*, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀλοιάω, Poët. pro ἀλοάω, *trituro*: f. ήσω.

᾽Ηλὸς, οῦ, ὁ, per Sync. pro ἠλεὸς, *ſtolidus*, quod vide.

᾽Ηλος, ου, ὁ, *clavus*: q. ab ἔω, *mitto*: quia immittitur: inde fort. Angl. an Awl.

᾽Ηλπικα, p. act. &

᾽Ηλπισα, a. 1. verbi ἐλπίζω, *ſpero*: f. ίσω. Th. ἐλπὶς, *ſpes*.

᾽Ηλτο, *ſaltavit*, per Sync. pro ἤλατο, 3. ſing. a. 1. m. mutato etiam ſpiritu, ab ἅλλομαι, *ſalio*.

᾽Ηλύγη, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, *tenebræ, umbra*. Th. λύγη, idem.

᾽Ηλυθ᾽, pro ἤλυθε, 3. ſing. a. 2. ἦλυθον, q. v.

᾽Ηλυθα, ας, ε, in 1. pl. ἠλύθαμεν, præt. m. verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

᾽Ηλυθον, ες, ε, & per Sync. ἦλθον, ες, ε, a. 2. ind. ejuſd.

᾽Ηλυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω *evito, effugio*: f. ξω, tanq. ab ἀλύζω. Th. ἀλέω, *vito*.

᾽Ηλφον, ες, ε, *inveni*, a. 2. ind. act. verbi ἀλφάνω, vel ἄλφω. Th. ἄλφα.

᾽Ηλωκα, *captus ſum*, Att. ἐάλωκα, p. act. verbi ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω, tanq. ab ἁλόω, vel ἅλωμι, a. 2. ἧλων, & Att. ἐάλων.

᾽Ηλώμην, imperf. verbi ἀλάομαι, *vagor, erro*.

᾽Ηλων, Att. ἐλάων, a. 2. &

᾽Ηλωσαν, 3. plur. ab a. 2. ἧλων, q. vide in ἅλωκα.

᾽Ημα, ατος, τὸ, *telum miſſile*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἔω, idem.

᾽Ημάθυνεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀμαθαίνω, *in ignorantiâ verſor*: ab ἀμαθὴς, *indoctus*; ex α priv. & μανθάνω, *diſco*: f. μαθήσω, a. 2. ἔμαθον.

᾽Ημαθίων, ωνος, ὁ, *EMATHION*, nom, regis.

᾽Ημαθόεις, εντος, ὁ, *arenoſus*; Ion. pro ἀμαθόεις, ab ἄμαθος, pro ψάμαθος, idem quod Th. ψάμμος, *arena*.

᾽Ημαι, σαι, ται, *ſedeo*: q. ab ἕω, *colloco*.

᾽Ημαρ, ατος, τὸ, *dies*: in pl. ἤματα. Th. ἡμέρα, *dies*.

᾽Ημαρτες, 2. ſing. a. 2. ἥμαρτον. &

᾽Ημάρτηκα, perf. ind. act. &

᾽Ημαρτηκότα, acc. ſing. p. part. ab ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ἁμαρτήσω.

᾽Ημαρτον, ες, ε, a. 2. præced.

᾽Ημάτιος, α, ὁ, *diurnus*: ab ἦμαρ, *dies*. Th. ἡμέρα, idem.

᾽Ημάτωμαι, *cruentatus ſum*, perf. paſſ. verbi αἱματόω, *cruento*: f. ώσω. Th. αἷμα, *ſanguis*.

᾽Ημβλακον, ες, ε, a. 2. verbi Poët. ἀμβλακεῖω, fortè ἀμπλακέω, *pecco*; quod à πλακία, *error*. Th. πλάζω, *errare facio*: fut. -ξω.

᾽Ημβλύθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀμβλύω, f. σω. Th. ἀμβλὺς, *obtuſus*.

᾽Ημβροτεν, ες, ε, *aberravi*, a. 2. ind. act. pro ἥμαρτον, Poët. tanq. ab ἀμβροτέω, pro ἁμαρτάνω, *pecco*.

᾽Ημε παρῆμεν, Dor. pro ὥστε με παρεῖναι, *ut ego præſens adeſſem*.

᾽Ημέας, acc. plur. Ion. pro ἡμᾶς, ab ἐγὼ, nom. pl. ἡμέες pro ἡμεῖς.

᾽Ημεθα, *fuimus*, 1. pl. a. 2. m. ἥμην, ab εἰμὶ, *ſum*.

᾽Ημείβετο, *reſpondit*, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἀμείβω, *permuto*; f. ψω, p. ἤμειφα.

᾽Ημείδηκα, ας, ε, perf. act. &

᾽Ημειδηκὼς, perf. part. ab ἀμειδάω, quod ex α priv. & μειδάω, *rideo*: f. ήσω.

᾽Ημεῖς, *nos*, nom. pl. ab ἐγὼ, *ego*.

᾽Ημείων, *noſtrûm*, Ion. pro ἡμῶν, gen. plur. ejuſd.

᾽ΗΜΕΚΤΕΩ, *ægrè fero indigneor*: fortè ab ἐμέω & ἔχω, quaſi vomitum & faſtidium habeo.

᾽Ημέλησα, *neglexi, contempſi*, p. act. &

᾽Ημελημένος, *neglectus*, p. part. paſſ. ab ἀμελέω, *negligo*: vide ἠμέλεν.

᾽Ημελλ᾽, pro ἤμελλε, 3. ſing. imperf. Att. verbi μέλλω, *futurus ſum*: f. μελλήσω.

᾽Ημίλεν, 3. pl. imperf. verbi ἀμελέω, *negligo*; f. ήσω, p. ἠμέλησα, quod ex α priv. & μέλει, *curæ eſt*, impersonal.

᾽ΗΜΕ᾽Ν, Poët. & conjunct. copulat. cui reſpondet ἐδὲ. At ἦ μὲν, *ſanè, profectò*.

᾽Ημεν, *eramus*, 1. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *ſum*. Eſt & ἦμεν, præſ. inf. Dor. pro εἶναι, ejuſd. verbi. Eſt & ἧμεν, per Sync. pro ἤειμεν, *iveramus*, 1. pl. pluſq. p. m. verbi εἶμι, *eo*.

᾽Ημενος, η, ον, *ſedens*, præſ. part. ab ἧμαι, *ſedeo*.

᾽ΗΜΕ᾽ΡΑ, ας, ἡ, & Ion. ἡμέρη, *dies, lux*: veteres ἡμέραν, ἰμέραν vocabant, ab ἰμείρω, *appeto*, quod appetibilis ob lucem: ἡμέρα κυριακὴ, *dies dominicus*.

᾽Ημερεύω, f. σω, *diem tranſigo*: à præced.

᾽Ημερέων, gen. pl. Ion. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, *dies*.

᾽Ημερήσιος, ᾱ, ὁ, *unius diei*: &

᾽Ημερησνὸς, ᾱ, ὁ, *diurnus*: &

᾽Ημέριος, α, ὁ ᾗ ὴ, idem: ab ἡμέρα, *dies*.

᾽Ημερὶς, ίδος, ἡ, *manſueta, cicur*. Th. ἥμερος, *manſuetus*. Eſt & ſpecies *roboris*; item *vitis*.

᾽Ημερόβιοτος, α, ὁ ᾗ ὴ, *qui in diem vivit*, ut mendici omnes; peculiariter ſic dictus eſt Diogenes, qui quotidiè victum mendicabat; item *inſecti genus*. unicum diem vivens. ἐφήμερον etiam dict.

᾽Ημεροδρόμος, q. d. *diurnus curſor, tabellarius*: ab ἡμέρα, *dies*, & τρέχω, *curro*: p. m. δδρομα.

᾽Ημερόκοιτος, α, ὁ, *qui totâ die dormit*: ab ἡμέρα, *dies*, & κοίτη, *lectus*.

* ᾽Ημερολογέω, -ῶ, *dies numero*: ab ἡμέρα, & λέγω, *lego, numero*.

* ᾽Ημερόομαι, -ῶμαι, *cicuro, manſuefio*: ab

᾽ΗΜΕΡΟΣ, α, ὁ ᾗ ὴ, *manſuetus, cicur*; ab ἡμέρα, quia *dies* jucunda.

᾽Ημεροσκόπος, α, ὁ, *ſpeculator diurnus*; ab ἡμέρα, & σκοπὸς, *ſpeculator*. Th. σκέπτομαι, *circumſpicio*.

᾽Ημερόω, f. ώσω, p. ωκα, *manſuefacio*; ab ἥμερος, *cicur*, quod vide.

᾽Ημες, præſ. inf. Dor. pro εἶναι, *eſſe*: ab εἰμὶ, *ſum*,

ſum, vel *eramus*; Dor. pro ἦμεν, 1. pl. a. 2. ejuſd.

Ἡμετέρης, gen. ſing. Ion. f. g. ab

Ἡμέτερος, α, ον, *noſter*; ab ἡμεῖς, *nos*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Ἡμημένῳ, p. part. paſſ. verbi ἀμάω, *meto*, *colligo*: f. ήσω.

* Ἦμεν, adv. *certè*, Heb. vi. 14. vide. ἦ, μὴν, *profectò*, *ſanè*.

Ἦμεν, ἦσθα, *fueram* vel *eram*, pluſq. pl. vel potiùs a. 2. m. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἦμην, *ſedebam*, imperf. verbi ἧμαι, *ſedeo*.

Ἦμησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀμάω, *meto*: f. ήσω, p. ἤμηκα.

Ἠμὶ, *loquor*, Att. Aphæreſi pro φημὶ.

Ἡμίανδρος, ε, ὁ, ἡ, *ſemivir*: ex ἥμισυς, *dimidius*, & ἀνὴρ, *vir*.

Ἡμιάρρην, ενος, ὁ ἡ ἡ, *ſemivir*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & ἄρρην, *mas*.

Ἡμίβρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *ſemeſus*: ex ἥμισυς, *dimidius*: & βρωτὸς, *edulis*. Th. βρώσκω, *comedo*.

Ἡμιγένειος, *ſemibarbatus*: ex ἥμισυς, *dimidius*, & γένειον, *barba*.

* Ἡμιέφθος, ε, ὁ ἡ ἡ, *ſemicoctus*. Th. ἕψω.

Ἡμιθανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *ſeminex*, *ſemimortuus*: ab ἥμισυς, *dimidius*: & ἔθανον, a. 2. verbi θνήσκω, *morio*.

Ἡμίθεοι, *SEMIDEI*, & in gen. pl. ἡμιθέων· ab ἥμισυς, *dimidius*, & θεὸς, *Deus*.

* Ἡμίθνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, *ſemimortalis*. Th. θνήσκω.

Ἡμίνα, ης, ἡ, *HEMINA*, *dimidium ſextarii*. Th. ἥμισυς, *dimidius*.

Ἡμίονος, ε. ὁ ἡ ἡ, *mulus*, *a*: quaſi *ſemiaſinus*, dat. pl. Ion. ab ἡμιόνοισι· ab ἥμισυς, *dimidius*, & ὄνος, *aſinus*.

Ἡμιπέλεκον, ε, τὸ, *ſecuricula*, *dimidiata ſecuris*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & πέλεκυς, *ſecuris*.

Ἡμίπλεθρον, ε, τὸ, *dimidium jugeri*: ex ἥμισυς, *dimidius*, & πλέθρον, Poët. πέλεθρον, *jugerum*.

Ἡμιπλίνθιον, ε, τὸ, *dimidiatus later*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & πλίνθος, *later*.

Ἡμίπνευν, acc. ſing. ab ἡμίπνεος, -ες, *ſemivivus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & πνέω, *ſpiro*.

Ἡμίσεια, ειας, ἡ, *dimidia*, Ion. ἡμίσεια.

* Ἡμίσεωμα, ατος, τὸ, *dimidia pars*: ἥμισυς.

Ἥμισυ, τὰ, contractè pro ἡμίσεα. nom. pl. n. g. &

Ἥμισυς, gen. contract. pro ἡμίσεος, ab ἥμισυς.

Ἡμιστίχιον, ε, τὸ, *HEMISTICHIUM*, dimidium verſûs. ex ἥμισυς, *dimidius*, & στίχος, *verſus*. Th. στείχω, *eo*.

ΗΜΙΣΥΣ, ἡμίσεια, ἥμισυ, *dimidius*, *a*, *um*, *SEMI* vel *SEMIS*.

Ἡμιταλάντιον, ε, τὸ, *SEMITALENTUM*; ex ἥμισυς, & τάλαντον, *talentum*.

Ἡμιτελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *imperfectus*, *ſemiperfectus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & τέλος, *finis*.

Ἡμίτομον, ε, τὸ, *dimidiata pars*: &

Ἡμίτομος, ε, ὁ ἡ ἡ, *dimidiatus*: ex ἥμισυς, & τέμνω, *ſeco*: p. m. τέτομα.

Ἡμιώριον, ε, τὸ, *SEMIHORA*; ab ἥμισυς, *dimidius*, & ὥρα, *hora*.

Ἥμμαι, *accenſus ſum*, p. paſſ. ind. &

Ἡμμένος, *incenſus*, p. part. paſſ. verbi ἅπτομαι. Th. ἅπτω, *tango*, *accendo*.

Ἥμοιβα, ας, ε, *commutavi*, *permutavi*, *vices reddidi*, p. ind. m. verbi ἀμείβω, *commuto*.

Ἡμοιρηκὼς, perf. part. act. verbi ἀμοιρέω, *exors & expers ſum*: ab ἄμοιρος, *expers*, quod ex α priv. & μοῖρα, *portio*. Th. μείρω, *partior*.

Ἡμος, adv. *quando*, *quum*, ſine interrogatione: cui reſpondet τῆμος, *tum*.

Ἡμπειχόμην, *induebar*, cum duplici augmento ſcil. præter commune ει pro ε, habens etiam η pro α, pro ἀμπειχόμην, imperf. paſſ. verbi ἀμπέχομαι, vel ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, f. ἀμφέξω, *circumduo*, *induo*, ex ἀμφὶ, *circum*, & ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον, a. 2. ἔχον.

Ἡμπεχόμην, itidem pro ἀμπειχόμην, a. 2. m. verbi ἀμπέχω. Vide præced.

Ἡμπιχόμην, *induebar*, imperf. paſſ. verbi ἀμπίχω, idem quod ἀμπέχω, vide ἠμπειχόμην.

Ἡμπόλησε, *vendidit*, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐμπολέω, *vendo in aliquo loco*. Th. πολέω, *vendo*.

Ἦμυν, pro ἤμυνε, *ulus eſt*, 3. ſing. imperf. vel a. 1. vel. 2. verbi ἀμύνω, *auxilior*, item *ulciſcor*, f. νῶ, a. 1. ἤμυνα.

Ἠμύναντο, 3. ſing. a. 1. m. ejuſd.

Ἤμυσε, 3. ſing. a. 1. m. act. ab

ΗΜΥ'Ω, *inclino*, *cado*: f. ύσω, p. ἤμυκα, Att. ἐμήμυκα.

Ἡμφαγνόουν, imperf. act. verbi ἀμφαγνοέω, *ex parte ignoro*, ex ἀμφὶ, & ἀγνοέω, *ignoro*: ex α priv. & νόος, νοῦς, *mens*.

Ἡμφειμένος, *indutus*, per'. part. paſſ. verbi ἀμφιέννυμι, f. ἀμφιέσω, vel ἀμφέσω, perf. paſſ. ἠμφεῖμαι, utrinque aſſumpto augmento, η pro α, & ει pro ε, ex ἀμφὶ, *circum*, & ἕω, *induo*.

Ἡμφίβαλλον, *dubitabam*, imperf. act. extrinſecus aſſumpto augmento, verbi ἀμφιβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*, f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Ἡμφιγνουν, pro ἠμφιγνόουν, *dubitabam*, imperf. act. foris etiam ſumpto augumento, ab ἀμφιγνοέω, *ex parte cognoſco*, *dubito*, unde etiam a. 1. ind. ἠμφιγνόησα· ex ἀμφὶ, *circum*, & νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, *mens*.

Ἡμφιεννύμην, *indutus eram*, imperf. paſſ. foris aſſumpto augmento, verbi ἀμφιεννυμι· ex ἀμφὶ, & ἕννυμι, ſeu ἕω, *induo*: f. ἔσω, Poët. ἕσσω, a. 1. εἵσα.

Ἡμφίεσα, *veſtivi*, pro ἀμφίεισα, a. 1. ind. ejuſdem verbi, ſumpto augmento ab initio.

Ἡμφίεσμαι, *indutus ſum*, perf. paſſ. ind. ab ἀμφιέννυμι, f. ἀμφιέσω. Th. ἕννυμι, ſeu ἕω, *induo*.

Ἡμφισμένος, *indutus*, part. præced. præt. paſſ. Pro eo ſupra habuimus ἠμφειμένος.

Ἡμφισβήτουν, *contendebam*, imperf. act. verbi ἀμφισβητέω, f. ήσω, *contendo de re aliquâ*.

Ἥμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *jaculator*: ab ἵημι, ſeu ἕω, *mitto*. Sed

Ἡμῶν, *noſtrûm*, gen. pl. ab ἐγὼ, *ego*.

ἢν, *ſi*, cum ſubj. ἢν μὴ, *niſi*.
ἣν, *quam*, acc. f. g. ab ὅς, ἥ, ὅ.
ἦν, *eram*, vel *erat*, 1. vel 3. ſing. imperf. Ponitur etiam per Sync. pro ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. ab εἰμί, *ſum*; item pro ἐξῆν, *licebat*: ac
ἦν. ἧς, ἥ, Poët. pro φῆν, φῆς, φῆ, quod pro ἔφην, ης, η, *dixi*, a. 2. verbi φημὶ, *dico*. Sed
ἧν, ἧς, ἥ, *miſi*: a. 2. ind. verbi ἵημι, *mitto*.
ἠναγκασα, ας, ε, a. 1. ind. act. &
ἠναγκάσθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἀναγκάζω, *cogo*; imperf. ἠνάγκαζον, f. άσω, p. paſſ. ἠνάγκασμαι, p. part. ἠναγκασμένος. Th. ἀνάγκη, *neceſſitas*.
ἠναιδηκότης, nom. pl. p. part. act. verbi ἀναιδέω, *impudens ſum*: ab ἀναιδὴς, *impudens*: ex α priv. & αἰδὼς, *pudor*.
ἠνάλωκα, pro ἀνήλωκα, p. act. verbi ἀναλίσκω, *abſumo*, quod ab ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, & Att. ἐάλωκα.
ἠνάλωσα, *conſumpſi*, a. 1. ind. act. pro ἀνήλωσα, à præced. q. v.
ἠναντιώθην, *adverſatus ſum*: a. 1. ind. paſſ. &
ἠναντίωμαι, perf. paſſ. undè
ἠναντιωμένος, p. part. ab ἐναντιόομαι, *adverſor*, quod ab ἐναντίος, *adverſus*, *oppoſitus*. Th. ἀντὶ, *contra*.
ἦναξα, ας, ε, *imperavi*: a. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, *regno*: f. ξω, p. χα. Th. ἄναξ, *rex*.
ἤναρα, *interfeci*: a. 1. ind. act. verbi ἐναίρω, *occido*: f. αρῶ.
ἤνασσεν, 3. ſing. imperf. verbi ἀνάσσω, *impero*: vide ἦναξα.
ἤνδανον, ες, ε, *placebam*: imperf. act. verbi ἀνδάνω, *placeo*.
ἠνδραγαθηκέναι, p. ind. act. verbi ἀνδραγαθέω, *virilitèr ago*: ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, *vir*, & ἀγαθὸς, *bonus*.
ἠνδρώθην, *ad virilem perveni ætatem*: a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνδρόω, *virilem reddo*. Th. ἀνὴρ, *vir*.
ἤνεγκα, ας, ε, *tuli*, & in 3. pl. ἤνεγκαν, a. 1. ind. act. &
ἠνεγκάμην, ω, ατο, *tuli*, a. 1. m. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, q. ab ἐνεγκω, undè etiam
ἤνεγκον, a. 2. act. ἠνεγκόμην, a. 2. m. &
ἠνεγμαι, perf. paſſ. &
ἠνεγμένος, perf. part. à φέρω. Vide ἠνεγκάμην.
ἠνέθην, *laudatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. ab αἰνέω, *laudo*: f. έσω & ήσω, p. ἤνεκα, p. paſſ. ἤνημαι. Th. αἶνος, *laus*.
ἤνεικα, ας, ε, *tuli*, & in 3. pl. ἤνεικαν, a. 1. ind. act. Ion. pro ἤνεγκα, a. 1. verbi φέρω, f. οἴσω. &
ἠνείκαντο, 3. pl. a. 1. med. pro ἠνέγκαντο, vide præced.
ἠνειπε, *edixit*, *vetuit*: 3. ſing a. 1. vel 2. pro ἀνειπε, pro quo etiam ἀνείπατε dicitur Poëtis, per Anadiplaſiaſmum. Th. ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα, ας, ε, a. 2. εἶπον.
ἠνείχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἠνέχθην, quod vide.
ἠνειχόμην, *ſuſtinebam*, pro ἀνειχόμην, 1. ſing. imperf. duplici augmento: &
ἠνείχοντο, 3. pl. ejuſd. ab ἀνέχομαι, *tolero*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον.
ἩΝΕΚΗΣ, ές, ὁ ἡ ἡ, *porrectus*, *continuus*, *perennis*.
ἠνεμόεις, εντος, ὁ, *vento us*, *ventis expoſitus*: ab ἤνεμος, Poët. pro ἄνεμος, *ventus*.
ἤνεπον, *dixi*, *allocutus ſum*: a. 2. vel imperf. ab ἐνέπω, præpoſitione ſumente augmentum, quia nhil addit ad ſignificatum: ex ἐν & ἔπω, *dico*.
ἤνεσα, *laudavi*: a. 1. verbi αἰνέω, f. έσω, vel ήσω. p. ἤνεκα.
ἠνεχέθην, *ſuſtinui*: a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνέχω, *attollo*: f. ἀνέξω, & ἀναχήσω, tanq. à χέω, a. 2. ἀνέχον. p. ἀνεχήκα. perf. paſſ. ἀνέχημαι. a. 1. ind. paſſ. ἀνεχέθην, & auctâ præpoſitione ἠνεχέθην. Th. ἐχω, *habeo*.
ἠνεχόμην, *ſuſtinui*: itidem pro ἀνεχόμην, a. 2. m. verbi ejuſd.
ἠνέχθην, ης, η, *delatus ſum*: a. 1 ind. paſſ. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, qu. ab ἐνέγκω, perf. paſſ. ἤνεγμαι.
ἠνέῳγα, *aperui*: pro ἀνέῳγα, quod Att. pro ἀνῴγα, p. m. &
ἠνεῳγμαι, perf. paſſ. Att. &
ἠνεῴχθην, a. 1. paſſ. Att. ab ἀνοίγω, *aperio*: f. ξω. Th. οἴγω, idem.
ἠνεῴχθεσαν, 3. pl. præced.
ἠνήλωμαι, *conſumptus ſum*: cum duplici augmento, pro ἀνήλωμαι, perf. ind. paſſ. &
ἠνηλωμένος, perf. part. paſſ. pro ἀνηλωμένος, in a. 1. paſſ. ἠνηλώθην, pro ἀνηλώθην: itidem a. 1. act. ἠνήλωσα, pro ἀνήλωσα. ab ἀναλίσκω, *conſumo*. Th. ἁλίσκω, *capio*: fut. ἁλώσω· p. ἥλωκα. Att. ἐάλωκα.
ἠνηνάμην, ω, ατο, *renui*: a. 1. m. &
ἠνήναντο, 3. pl. a. 1. med. ab ἀναίνομαι, *recuſo*.
ἦνθε, ſeu ἤνθεν, Dor. pro ἦλθε· vide ἤνθον.
ἠνθεσμένος, *tinctus*: perf. part. paſſ. à perf. ἤνθισμαι, verbi ἀνθίζω, *floridum reddo*. Th. ἄνθος, *flos*.
ἦνθον, ες, ε, Dor. pro ἦλθον, ες, ε, & in 1. pl. ἤνθομες, pro ἤλθομεν, a. 2. ind act. verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι.
ἨΝΙ, *ecce*: pro quo & ἰνίδε.
ἩΝΙΑ, ας, ἡ, *habena*: q. ab ἐνόω, *colligo*.
ἠνιάζω, f. σω, *fræno*: à præced.
ἠνιγμαι, *obſcurè dixi*: perf. paſſ. unde ἠνιγμένος, præſ. part. ἠνιξάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi αἰνίττομαι, *obſcurè innuo*: f. ξομαι. Th. αἶνος, *apologus*, *dictum fabuloſum*.
ἰνίδε, *ecce*: pro ἰνὶ, idem.
ἠνίηται, *mœrore confecta es*: 2. ſing. perf. paſſ. verbi ἀνιάω. f. ήσω. p. paſſ. ἠνίημαι, σαι, ται. Th. ἀνία, *mœror*.
ἠνίκ', per Apoſtrophen pro
ἩΝΙΚΑ, *quùm*, *quandò*: adv. extra interrogationem: in interrogatione verò eſt πηνίκα, *quando?*
ἡνίον, ου, τὸ, *habena*: ab ἡνία, idem.
ἡνιοποιεῖν, *regere*, *moderare*: ab ἡνία, *habena*, & ποιέω, *facio*.
ἡνιοχεῖν, *aurigari*, *aurigam eſſe*: ex ἡνία, *habena*, & ἔχω, *habeo*.
ἡνιοχεὺς, *auriga*. Vide ἡνιοχῆς.

ἠνιόχη-

Ἡνιόχη, ης, ἡ, *HENIOCHE*, nomen mulieris : q. *agitatrix*.

Ἡνιοχῆες, nom. pl. Ion. ab ἡνιοχεὺς, *auriga*, gen. έως, Att. & ου, Ion. ἐκ ἡνία, *habena*, & ἔχω, *teneo*.

Ἡνίοχος, υ, ὁ, *auriga* : ab iisd.

Ἡνίπαπε, *dixit* : Pleonasm. Poët. pro

Ἡνιπεν, 3. sing. præt. m. vel a. 2. act. verbi ἐνίπτω, f. ψω. idem quod ἐνίπω, *dico minitabundus*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἥνις, ιος, ἡ, *annicula* : ab ἔνος, *annus*.

Ἡνισάμην, ω, ατο, *obscurè dixi* : pro ἠνιξάμην, a. 1. m. verbi αἰνίσσω. f. ξω. p. ἤνιχα. Th. αἶνος, *apologus* : at

Ἡνισάμην, *maledixi* : fine ι subscripto, est a. 1. m. verbi ἐνίσσω, idem quod ἐνέπω, *objurgo*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἡνίσσετο, *obscurè dicebat* : 3. sing. ab

Ἡνισσόμην, imperf. verbi αἰνίσσομαι, *occultè innuo*. Th. αἶνος, *apologus*.

Ἡνιχθω, *ænigmaticè dicta sunt* : 3. sing. perf. imperat. pass. ἠνιξο, χθω. ab eod. verbo & Th.

Ἡνθα, *florui* : p. m. interposito ο, pro ἤνθα, ab ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, *flos*.

Ἡνοίγην, ης, η, *apertus sum* : a. 2. ind. pass. cum augmento in initio more simplicium verb. pro ἀνώγην. ab ἀνοίγω, *aperio* : f. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἡνοιξα, ας, ε, *aperui* : a. 1. act. ejusd. quod vide.

Ἡνοιχαι, 3. sing. perf. pass. verbi ἀναφέρω, verbi ἐμφέρω, ab inusitat. Th. ἴω, aucto extrinsecus.

Ἥνον, *perficiebam* : imperf. verbi ἄνω, Poët. pro ἀνύω, vel per Sync. pro ἤνυον, imperf. verbi ἀνύω, f. ύσω, *perficio*.

Ἡνορέα, ας, vel Ion. ἠνορέη, ης, ἡ, *virilitas*, *fortitudo*. Th. ἀνὴρ, *vir*.

Ἥνοχα, & Att. ἐνήνοχα, p. m. verbi φέρω, *fero* : f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἥνοψ, οπος, ὁ, *sonorus*, *vocalis* ; item *perspicuus*. Th. ὄψ, *vox*.

Ἧνται, 3. pl. præs. ind. verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἥντεον, imperf. act. verbi ἀντέω, Ion. pro ἀντάω, *occurro*, *obvius fio*. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Ἥντετο, *occurrebat* : 3. sing. imperf. verbi ἄντομαι, pro ἀντάω, *occurro*. Th. idem.

Ἥντησε, 3. sing. a. 1. act. verbi præced.

Ἡντιζόλων, *occurrebam* : imperf. verbi ἀντιζολέω, *occurro*, *supplico* : ab ἀντιβάλλω, *contrà jacio*. Th. βάλλω, *jacio* : præt. m. βέβολα.

Ἡντιδίκων, *contradicebam* : imperf. verbi ἀντιδικέω, quod ab ἀντίδικος, *adversarius* : ex ἀντὶ, *contrà*, & δίκη, *jus*.

Ἥντιν', pro ἥντινα, *quam?* acc. sing. ac ἥτις, ἥτινος, *quæ?* Th. ὅς, *qui*, & τίς, *quis?*

Ἡντιώθην, ης, η, *adversatus sum* : a. 1. ind. pass. verbi ἀντιόομαι. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Ἧντο, *sedebant* : 3. pl. imperf. verbi ἧμαι.

Ἡνύθην, ης, η, *perfectus sui* : a. 1. ind. pass. &

Ἥνυον, ες, ε, *perficiebam* : imperf. vel a. 2. act. &

Ἥνυσα, a. 1. act. ab ἀνύω, *perficio* : f. ύσω. p. υκα.

• Ἡνυστρον, υ, τὸ, *ventriculus secundus*.

Ἥνωγα, *mandavi* : p. m. &

Ἠνώγειν, εις, ει, *mandaveram* : pluſq. p. m verbi ἀνώγω, *jubeo* : f. ξω. p. ἤνωχα.

Ἥνωγον, *jubebam* : imperf. ejusd. verbi.

Ἥνωμαι, *unitus sum* : perf. pass. verbi ἑνόω, *unio*. Th. εἷς, *unus*, gen. ἑνός.

• Ἡνώμενος, *continuus* : ab ἑνόω.

Ἥνωξα, ας, ε, *jussi* : a. 1. ind. act. verbi ἀνώγω. f. ξω.

Ἠνώρθων, *corrigebam* : cum duplici augmento, imperf. verbi ἀνορθόω, *corrigo* : ex ἀνὰ, & ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

Ἠνώρθωσα, *emendavi* : a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἠνώχλων, imperf. act. cum duplici augmento, ab ἐνοχλέω, *turbo* : f. ήσω. a. 1. ἠνώχλησα. p. ἠνώχληκα. ab ἐν, & ὄχλος, *turba*.

Ἧξα, ας, ε, *veni* : a. 1. ind. act. verbi ἵκω, *venio* : f. ξω.

Ἧξα, ας, ε, *duxi* : a. 1. ind. act. verbi ἄγω. f. ξω, *duco* : &

Ἧξα, *fregi* : Att. ἔαξα, a. 1. act. verbi ἄγω seu ἄγνυμι, *frango* : f. ξω. at

Ἧιξα, *impetum feci* : a. 1. act. verbi αἴσσω, pro ἄϊσσω, *irruo*.

Ἧξίε, 3. sing. imperf. act. contract. ab ἀξιόω, *dignum censeo*. Th. ἄξιος, *dignus*.

Ἠξιώθην, a. 1. ind. pass. ab ἀξιόομαι, -ῶμαι, *dignus habeor* : quod ab iisd.

Ἠξίωσα, a. 1. verbi ἀξιόω, *dignum censeo* : ab eod. Th.

Ἧξίωται, *dignus habitus est* : 3. sing. perf. pass. à præced. verbo.

Ἥξουσι, *venient* : 3. pl. f. 1. ab ἵκω, *venio* : f. ἥξω.

Ἥξῳ, *veniam* : Dor. pro ἥξω, à verbo præcedente.

Ἠοῖ, *auroræ* : dat. sing. ab ἠώς, gen. contract. ἠοῦς.

Ἠοιδα, *cecini* : præt. m. verbi ἀείδω. f. σω. *cano*.

Ἠοῖος, ου, ὁ, *orientalis*, *matutinus* : ab ἠώς, *aurora*.

Ἦομεν, 1. pl. a. 2. ἦον, ες, ε, Att. pro εἶεν, ες, ε· vulgaritèr ἴον, ες, ε· ab εἶμι, *eo*.

Ἦον, ες, ε, vide præced.

Ἠόνα, acc. sing. ab ἠών, όνος, ἡ, *ripa* : pro ἤϊων, ένος, ἡ, *littus*.

Ἠονημένος, vide seq.

Ἠόνησας, 3. sing. a. 1. act. verbi αἰονάω, *aspergo perfundo* ; fut. ήσω. perf. part. pass. ἠονημένος.

Ἠῶς, gen. sing. ab ἠώς, οος, & contractè ἠοῦς, ἡ, *aurora*.

Ἡπαλύνθην, a. 1. pass. ab ἁπαλύνω, *emollio*. Th. ἁπαλὸς, *mollis*.

Ἠπανίη, ας, ἡ, *inopia*, & ἠπανεῖ, *eget*, Hesych. fortè ab ἀπὸ, & ἀνίημι, *remitto*, *desino*.

Ἧπαρ, ατος, τὸ, *HEPAR*, *jecur* : in pl. τὰ ἧπατα, quasi ab ἔπω, *operor*, & ἔαρ, *sanguis*, *ver*.

Ἠπατήθην, ης, η, *deceptus eram* : a. 1. ind. pass. verbi ἀπατάω, *fallo* : f. ήσω.

Ἠπατοσκοπήσασθαι, *exta consulere* : a. 1. m. inf. ex ἧπαρ, *hepar*, & σκοπέω, *explоro*. Th. σκέπτομαι, *video*.

Ἧπαφε,

Ἥπαφε, 3. ſing. a. 2. ἧπαφον, verbi ἀπαφίσκω, vel ἀπάφω, *decipio*, verb. Poët. deduct. ab ἀπατῶ, idem.

Ἥπάω, *perforo*, *ſarcio*: hinc ἠπίσασθαι, a. 1. inf. m. videtur dici ab ὀπὴ, *foramen*.

Ἠπεδανὸς, q. ἀπέδανος, *claudus*, *infirmus*, *ſtolidus*: ab α priv. & πέδανος, *humilis*, *firmus*: q. à πέδον, *ſolum*.

Ἠπείγετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐπείγω, f. ξω, *urgeo*, *feſtino*.

Ἠπείγμαι, *acceleratus ſum*: perf. ind. paſſ. & Ἠπειγμένος, perf. part. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἠπείθησα, ας, ε, & in 3. pl. ἠπείθησαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω, *non pareo*, *incredulus ſum*: fut. ήσω. ex α priv. & πείθω, *perſuadeo*.

Ἠπείθων, imperf. act. verbi ἀπειθέω· vide præced.

Ἠπείλησεν, *minatus eſt*: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀπειλέω, *mino*: f. ήσω.

Ἠπείροιο, gen. Ion. pro ἠπείρου, ab

ΗΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *terra continens ac mediterranea*: quaſi ἄπειρος, ex α priv. & πέρας, *finis*: item *EPIRUS*, regio ſic dicta, pars Græciæ.

Ἠπειρώτης, ου, ὁ, *EPIROTA*, *in continente natus*: à præced. quod vide.

Ἠπειροτῶν, gen. pl. præcedentis nom.

Ἤπιτα, Poët. pro ἔπειτα, *deinde*: ex ἐπὶ, & εἶτα, *poſtea*.

Ἤπερ, *aut*, conj. disjunct. Th. ἤ, *aut*.

Ἠπεροπεύσας, *qui decipit*: a. 1. part. act. verbi ἠπεροπεύω, *decipio*: fut. εύσω. Th. ὄψ.

Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, *deceptor*; ab eodem.

Ἠπεχθάνοντο, *offenſi fuerunt*: 3. p. imperf. paſſ. pro ἀπηχθάνοντο, ab ἀπεχθάνομαι, *inviſus ſum*; ex ἀπὸ, & ἔχθος, *odium*.

Ἠπίσασθαι, a. 1. inf. ab ἠπάω, *ſarcio*: q. v.

Ἠπιτὴς, οῦ, ὁ, *ſartor*: ab eod. Th.

ΗΠΙΑΛΟΣ, ου, ὁ, *EPIALUS*, *febris quotidianæ ſpecies*: q. ἤπιος, per Antiphraſin.

Ἠπιάω, *mitigo*, *placo*: f. άσω & ήσω. Th. ἤπιος, *lenis*.

Ἠπιήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi præced.

Ἠπιόδωρος, ου, ὁ, *lenis*, *qui mitia dat*: ex ἤπιος, *mitis*, & δῶρον, *donum*.

ΗΠΙΟΣ, ου, ὁ ἡ ἤ, *clemens*, *placidus*, *mitis ſermone*: quaſi ab ἔπος, *verbum*.

Ἠπιότης, ητος, ἡ, *lenitas*: à præced.

Ἠπίσατο, Ion. & Att. pro ἐπίσατο, 3. ſing. imperf. verbi ἐπίσαμαι, idem quod ſimplex ἴσημι, *ſcio*.

Ἠπιστέατο, Ion. pro ἠπίσαντο, 3. pl. ejuſd. imperf.

Ἠπιστήθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπιστέω, *diffido*, *non credo*: f. ήσω. p. ἠπίστηκα. a. 1. ἠπίστησα, & in 3. pl. ἠπίστησαν· ex α priv. & πίστις, *fides*. Th. πείθω, *perſuadeo*: f. σω, a. 2. ἔπιθον. Sunt qui velint ἠπιστήθην, Att. dici pro ἐπιστήθην, ab ἐπίσαμαι, *ſcio*.

Ἠπίστησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀπιστέω· vide ἠπιστήθην.

Ἠπίστων, imperf. act. ejuſd. verbi.

Ἠπόμην, & εἰπόμην, imperf. verbi ἕπομαι, *ſequor*. Th. ἕπω, idem.

Ἠπορεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. &

Ἤπορον, 1. ſing. & 3. pl. imperf. act. verbi ἀπορέω, *dubito*: ab α priv. & πόρος, *tranſitus*. Th. περάω, *tranſeo*, p. m. πέπορα.

Ἤπου, *aut*, *profectò*: ab ἤ, *aut*, & που, *alicubi*: q. ab ὅς, *qui*. ſed

Ἤπου, *utrum? an? certè*: ab ἤ, idem. Th. ἤ, *vel*: vide præced.

Ἧπται, *tactus eſt*: 3. ſing. perf. paſſ. ἧμμαι, verbi ἅπτω, *tango*: f. ψω. p. φα.

Ἤπυον, *clamabant*: 3. pl. imperf. verbi ἀπύω, vel ἠπύω, *ſono*: fut. ύσω. quaſi ab ἔπω, *loquor*.

Ἠπύτα, vocat. ſing. ab

Ἠπύτης, ου, ὁ, *vociferator*: ab

Ἠπύω, pro ἀπύω, *clamo*: vide ἤπυον.

Ἦρ', pro ἦρα, *numquid?* ex ἤ, *certè*, item *an?* & ρα, inclit. particula, vel explet.

Ἦρ, ἦρος, τὸ, *VER*: contract. ex Th. ἔαρ, id.

Ἥρα, ας, & Ion. ἤρη, ης, ἡ, *Juno*. Quidam per Metath. ita dici volunt pro ἀηρ. Vel q. ab ἐράω, *amo*.

Ἦρα, *tuli*: a. 1. ind. act. verbi αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ. p. ἦρκα. at

Ἦρα, ſine ι ſubſcripto, eſt præt. med. verbi ἄρω, *apto*: ſed præt. med. Att. ἄρηρα eſt uſitatius.

Ἤρα, *amabat*: 3. ſing. imperf. act. verbi ἐράω, *amo*: f. ασω.

Ἠρᾶθ', pro ἠρᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi ἀράομαι, *imprecor*, imperf ἠράομην, ἠρώμην. Th. ἀρὰ, *preces*, *imprecatio*.

Ἡρακλέης, & contractè Ἡρακλῆς, *HERCULES*: gen. -έος, dat. -εῖ, acc. -έα, ab ἥρως, & κλέος, qu. *heroum gloria*, vel ἥρας κλέος, quòd à Junonis odio gloriam reportaret. Th. κλείω, *celebro*.

Ἡρακλείδης, ου, ὁ, *HERACLIDES*: nomen propr.

Ἡρακλεια, τὰ, *Herculis feſta*, vel *ſacrificia*: & Ἡρακλήιον, ης, *Herculea*: &

Ἡρακλεις, *HERCLE*, *papæ*: adv. jurantis per Herculem.

Ἡρακλῆς, *HERCULES*: vide Ἡρακλέης.

Ἤραμαι, *amatus ſum*: perf. paſſ. verbi ἐράω, *amo*.

Ἠράμην, ω, ατο, *extuli*: a. 1. m. verbi αἴρω, *tollo*. Vide ἦρα.

Ἦραν, 3. pl. a. 1. ejuſd. verbi.

Ἥρανος, ου, ὁ, *rex*. Th. ἐράω, *amo*.

Ἤραρα, *accommodavi*: pro ἄρηρα, p. m. Att. pro ἦρα, verbi ἄρω, *apto*. Vide ἀρήρειν.

Ἤρας, *amabas*: 2. ſing. imperf. act. verbi ἐράω, *amo*.

Ἠρασάμην, *devovi*: a. 1. m. verbi ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *preces*. Alii volunt eſſe ab ἐράομαι, *amor*, vel ἐράζομαι, idem. à Th. præced.

Ἤρασθην, *adamatus ſum*: a. 1. paſſ. ab eod.

Ἠράσσαο, Ion. & Dor. pro ἠράσω, *amâſti*: 2. ſing. a. 1. m. verbi præced.

Ἠρᾶτο, *execrabatur*: 3. ſing. imperf. verbi ἀράομαι, -ῶμαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *imprecatio*.

Ἤρατο, imperf. ab ἐράω, vel ἔραμαι, *amo*: vel per Sync. pro ἠράσατο, 3. ſing. a. 1. m.

Ἦρατο, 3. ſing. a. 1. m. ab αἴρω, *tollo*.

Ἠργάνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἀργαίνω, *albico*: f. ανῶ. Th. ἀργὸς, *albus*.

Ἠργαζόμην, Dor. pro εἰργαζόμην, imperf. paſſ. ab ἐργαζομαι, *operor*: quod vide.

Ἠργμαι,

Ἦργμαι, *orsus sum*: perf. paſſ. & part. ἠργμένος, ab ἄρχω, *incipio*: f. ξω. p. ἦρχα. a. 1. part. paſſ. ἀρχθείς.

Ἦρεαι, *interrogas*: 2. ſing. Ion. pro ἔρῃ, verbi ἔρομαι, dicitur & εἴρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*.

Ἥρεθον, *delegi*: a. 1. ind. paſſ. verbi αἱρέω, *eligo*: f. ήσω. p. ἥρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἤρεθον, 3. pl. imperf. verbi ἐρέθω, *laceſſo*.

Ἤρει, 3. ſing. imperf. act. verbi αἱρέω, *eligo*.

Ἤρειδε, 3. ſing. pluſq. p. verbi ἐρείδω, *firmo, fulcio*: f. σω. p. ἤρεικα. & in part. ἠρεικώς. a. 1. part. m. ἐρεισάμενος.

Ἤρειχον, ες, ε, *proſcindebam*: imperf. act. verbi ἐρείκω, *frango*; f. ξω.

Ἤρεισατο, *ſuſtinuit ſe*: 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐρείδω, *fulcio*: f. σω.

Ἤρεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi αἱρέομαι. Th. αἱρέω, *capio, eligo*: a. 1. paſſ. ἠρέθην.

Ἤρειψαντο, *corripuerunt*: 3. pl. a. 1. med. verbi ἐρείπω, *everto*: f. ψω. a. 1. ἤρειψα, a. 2. ἤριπον.

Ἤρεμα, *tacitè, ſenſim, paulatim*: adv. ab ἤρεμος.

Ἡρεμάζω, f. άσω, *mæreo*.

Ἡρεμαίως, idem ac ἠρέμα.

Ἡρεμέω, -ῶ, f. ήσω, *quieſco*: &

Ἡρεμία, ας, ἡ, *quies*: ab

ΗΡΕΜΟΣ, ε, *quietus, mitis, placidus*: ab ἔρημος, vel ἥμερος, per Metath. vel q. ab ἤρος, *amabilis*: quod ab ἐράω.

Ἦρεν, 3. ſing. a. 1. vel 2. act. verbi αἴρω, *tollo*. Vide ἦρα.

Ἤρεον, *capiebam*: imperf. act. verbi αἱρέω, *capio*: a. 2. εἷλον.

Ἤρεπται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐρέφω, *tego*: f. ψω.

Ἤρεσα, ας, ε, *placui*: a. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω, f. ἀρέσω, *placo*, & *placeo*.

Ἡρέτισα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἠρετισάμην, ω, ατο. a. 1. m. verbi αἱρετίζω, *eligo*: f. ίσω, p. ἠρέτικα. Th. αἱρέω, *capio*.

Ἤρετο, 3. ſing. imperf. Att. verbi ἔρομαι, *interrogo*: imperf. Ion. εἰρόμην, ε, ετο. Sunt qui velint eſſe a. 2. med. ἠρόμην. Tum ἠρόμην, ι ſubſcripto, imperf. paſſ. eſt verbi αἴρω, *tollo*.

Ἤρευν, *venabantur*, imp. Dor. pro θήρευν, verbi θηρεύω, *venor*. Th. θήρ, *fera*.

Ἤρευν, imperf. Dor. pro ἦρον, verbi αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ἤρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἠρεύνησα, *ſcrutatus ſum*: a. 1. ind. act. verbi ἐρευνάω, f. ήσω, *indago, ſcrutor*.

Ἤρη, Ion. pro Ἥρα, ας, ἡ, *Juno*.

Ἥρημαι, *elegi*: perf. ind. paſſ. ἠρημένος, *qui deligit*: ejuſd. part. ab αἱρέω, *eligo, capio*: f. ήσω, p. ἤρηκα, & in 3. pl. ἠρήκασι.

Ἤημεν, Varin. per Sync. dici tradit pro ἠρήκαμεν, 1. pl. perf. ἤρηκα, verbi præcedentis.

Ἠρημώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐρημόω, *vaſto*: f. σω. præt. ἠρήμωκα. Th. ἔρημος, *ſolitudo*.

Ἠρημωμένος, η, ον, perf. part. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἠρήρειν, *accommodaveram*: pluſq. p. med. Att. verbi ἄρω, *apto*: f. ἀρῶ. p. ἦρκα. p. m. ἦρα, Att. ἄρηρα. & cum adhuc novo augmento, ἤρηρα. hinc pluſq. p. ἠρήρειν.

Ἠρήρειστο, *inhæſerat*: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ἠρηρείσμην, σο, στο, verbi ἐρείδω, *figo*: f. σω. perf. paſſ. ἤρεισμαι, & Att. ἔρηρεισμαι, & cum novo augmento ἠρήρεισμαι.

Ἤρησαντο, *optârunt*: 3. pl. a. 1. m. verbi αἱρέω, *eligo*: f. ήσω. a. 1. ἦρησα. inde a. 1. m. ἠρησάμην.

Ἠρήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἠράσαντο, verbi ἀράομαι, *precor*. Th. ἀρά, ἡ, *preces*.

Ἤρθην, *ſublatus ſum*: a. 1. ind. paſſ. verbi αἴρω, *tollo*: perf. ἦρκα.

Ἤρθρωσας, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀρθρόω, *formo, fingo*: f. ώσω. Th. ἄρθρον, *artus*.

Ἦρι, *manè*, adv. vel *verè*: ab ἦρ, ἦρος, τὸ, *ver*: factum ex ἔαρ, ἔαρι.

Ἠριγένεια, ας, ἡ, *Aurora*: quia ἦρι γίνεται, i. e. *manè exiſtit*, oriente Sole: &

Ἠριγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἤ, *vernus, matutinus*: ab ἔαρ, & contractè ἦρ, *ver*, vel ἠὴρ, pro ἀὴρ, *aër*, & γίγνομαι, *ſum*.

Ἠριδανὸς, ὦ, & Ion. οῖο, ὁ, *ERIDANUS*: nomen fluvii.

Ἤριζον, imperf. act. verbi ἐρίζω, *contendo*: f. ίσω. p. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis*.

Ἠριθμημέναι, nom. pl. perf. part. paſſ. f. g. verbi ἀριθμέω, *numero*: f. ήσω. perf. ἠρίθμηκα, a. 1. ind. act. ἠρίθμησα, ας, ε, perf. part. paſſ. ἠριθμημένος, η, ον. Th. ἀριθμὸς, *numerus*.

Ἤρικεν, 3. ſing. pluſq. p. act. verbi ἐρίζω, *contendo, litigo*: f. ίσω. p. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis*.

Ἤρικον, ες, ε, *ſecui*: a. 2. ind. act. verbi ἐρείκω, *frango*: f. ξω.

Ἠρινέος, α, ον, vel potius ἠρίνεος, *laneus*: pro εἰρίνεος. Th. ἔρος, εος, τὸ, *lana*.

Ἠρινὸς, ἡ, ον, per Craſin pro ἐαρινὸς, *vernus*. Th. ἔαρ, -ρος, τὸ, *ver*, & contractè ἦρ.

ΗΡΙΟΝ, ε, τὸ, *monumentum, ſepulchrum*: q. ab ἔρα, in terrâ enim humantur mortui.

Ἤριτον, ες, ε, *cecidi, lapſus ſum*: a. 2. act. ἠριπόμην, *dirutus ſum*: a. 2. m. verbi ἐρείπω, *everto*: f. ψω.

Ἠριπώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐριπόω. ab eod. Th.

Ἤρισα, ας, ε, *contendi*: a. 1. ind. act. verbi ἐρίζω, *contendo*. Th. ἔρις, *contentio*.

Ἦρκα, *tuli*: perf. act. verbi αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.

Ἤρκεε, *ſufficiebat*: 3. ſing. imperf. act. ἠρκείτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἀρκέω, *auxilior, ſufficio*.

Ἤρκεσα, ας, ε, *ſuffeci*: a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ἦρκται, *incepit*: 3. ſing. perf. paſſ. ἦργμαι, ξαι, verbi ἄρχομαι, *incipio*: ſeu ἄρχω, idem. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Ἠρκὼς, perf. part. act. verbi αἴρω, *tollo*: p. ἦρκα.

Ἦρμαι, *ſublatus ſum*; perf. ind. paſſ. verbi αἴρω, *tollo*: a. 1. ind. paſſ. ἤρθην. a. 1. part. paſſ. ἀρθείς.

Ἤρμοσε, 3. ſing. imperf. act. ἤρμοσα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἁρμόζω, *apto*: f. όσω. Th. ἄρω, *apto*.

Ἠρνεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. ἠρνούμην, -ῦμην,

verbi ἀρνέομαι, *recuſo*: f. ήσομαι, a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο.

Ἤρνυντο, 3. pl. imperf. verbi ἄρνυμαι, *capio, conſequor.*

Ἠρξάμην, ω, ατο, a. 1. m. & in 3. pl. ἤρξαντο. verbi ἄρχομαι, *incipio*: f. ἄρξομαι. Th. ἀρχὴ, *initium, imperium.*

Ἤρξαντο, & ἤρξατο. Vide in ἠρξάμην.

Ἦρξεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἄρχω, *incipio, impero*: f. ξω. Th. ἀρχὴ, *imperium.*

Ἡρόδοτος, ου, ὁ, *HERODOTUS*: nomen propr.

Ἠρόμαι, *aratro conſciſſus ſum*: perf. paſſ. verbi ἀρόω, *aro*: f. όσω. p. ἤροκα.

Ἤρόμην, *interrogavi*: imperf. vel a. 2. m. verbi Poët. ἔρομαι, *interrogo.*

Ἠρόμην, imperf. paſſ. verbi αἴρω, *tollo.*

Ἧρος, *amabilis, jucundus*: ἦρα τὰ, *grata*: ab ἐράω, *amo*: ἐκτασιν habens τοῦ ε.

Ἤροσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀρόω, *aro*: f. όσω. p. ἤροκα.

Ἦρυ, *interrogâſti*: 2. ſing. imperf. vel a. 2. m. verbi ἔρομαι, *interrogo.*

Ἤρυ, 2. ſing. imperf. paſſ. ἠρόμην, ab αἴρω, *tollo.*

Ἠρῦ, 2. ſing. imperf. paſſ. &

Ἠρῦντο, 3. pl. imperf. paſſ. ἠρύμην, verbi αἰρέω, *capio.*

Ἠρῦς, gen. ſing. ab Ἠρὼ, gen. -όος, -οῦς, ἡ, *Ero*, nom. propr. virginis.

Ἠρῦς, gen. ſing. ab

Ἤρως, nomen proprium.

Ἤρῦτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἀρόω, *aro.*

Ἤρπασεν, *rapuit*: 3. ſing. a. 1. act. verbi ἁρπάζω, *rapio*: f. σω. & Dor. ξω. p. ἥρπακα. a. 2. paſſ. ἡρπάγην. p. m. ἥρπαγα.

Ἧρσα, a. 1. act. Æol. verbi ἄρω, *apto, congruo*: f. ἀρῶ, & Æol. ἄρσω.

Ἧρσαν, 3. pl. etiam a. 1. ab ἄρδω, *humecto.*

Ἧρται, 3. ſing. perf. ἦρμαι, verbi αἴρω, *tollo.*

Ἧρτημαι, *appenſus ſum*: perf. paſſ. verbi ἀρτάω, *appendo*: f. ήσω. hinc 3. ſing. perf. imperat. paſſ. ἤρτήσθω.

Ἧρτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ex ἦρμην, verbi αἴρω, *tollo.*

Ἠρύγιον, ου, τὸ, *ERYNGIUM, herba quædam aculeata.*

Ἠρυγγος, *villus dependens ex mento hircorum* aut *caprorum*, tanquam εἰρίον, ſeu *lanugo.*

Ἤρυγε, *eructavit*, 3. ſing. a. 2. act. ἤρυγον, verbi ἐρεύγω, *ructo*: f. ξω.

Ἠρύκακε, *inhibuit*, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐρυκάκω, idem quod ἐρύκω, *inhibeo.*

Ἤρυκεν, 3. ſing. imperf. vel a. 2. verbi ἐρύκω, *inhibeo, impedio*: f. ξω.

Ἤρυον, imperf. vel a. 2. verbi ἀρύω, *haurio*: f. ύσω.

Ἕρυτο, pluſq. p. paſſ. 3. ſing. verbi ἐρύω, *traho, cuſtodio.* An pro ἠρύσατο, 3. ſing. a. 1. m.

Ἤρχ' pro ἦρχε, *incepit*, 3. ſing. imperf. act. verbi ἄρχω, *incipio.*

Ἠρχατο, Ion. pro ἠργμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi εἴργω, idem quod εἴργω, *coërceo.* Vel ab ἄρχω, *incipio, impero.* Th. ἀρχὴ, *imperium, initium.*

Ἦρχε, *præibat*, 3. ſing. imperf. act. verbi ἄρχω, *incipio.*

Ἤρχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἄρχομαι. ab ἄρχω, *incipio, impero.* Th. ἀρχὴ.

Ἠρχόμην, ου, ετο, imperf. ab ἔρχομαι, *venio.*

Ἤρω, 2. ſing. a. 1. m. ἠράμην, ω, ατο, verbi αἴρω, *tollo.*

Ἥρω, per Apoc. pro ἥρωα, acc. ſing. & ἥρῳ, dat. pro ἥρωϊ, ab ἥρως, *heros.*

Ἡρὼ, όος, -οῦς, ἡ, *ERO*, nomen proprium virginis.

Ἥρωας, & ἥρωες, acc. & nom. pl. ab ἥρως, ωος, ὁ, *heros.*

Ἡρώδης, ου, ὁ, *HERODES*, nomen regis q. ab *heroe* oriundus. Unde

Ἡρωδιανοὶ, οἱ, *Herodis miniſtri.*

Ἡρωδιὰς, άδος, ἡ, *HERODIAS*, nomen Herodis concubinæ.

Ἡρωδίων, ωνος, ὁ, nomen viri, qu. ab ἥρως & δίων, *heroas profligans.*

Ἡράνσα, ας, ε, a. 1. verbi ἐρωέω, *fluo.*

Ἡρωϊκὸς, ὴ, όν, *HEROICUS.* Th. ἥρως.

Ἡρώϊος, & κατὰ συναίρεσιν, ἡρῷος, idem.

Ἤρων, *amabam*, imperf. act. verbi ἐράω, *amo*, f. σω.

ΗΡΩΣ, ωος, ὁ, *HEROS*: nom. pl. ἥρωες, inde ἡρωίνη, ης, ἡ, *heroina.*

Ἠρώτα, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo*: f. ήσω.

Ἠρώτων, 1. ſing. & 3. pl. imperf. act. verbi ejuſd.

Ἧς, *ſuæ*, gen. ab ἥ, *ſua*, quod ab ὅς.

Ἧς, & ἧσιν, pro αἷς, dat. pl. Ion. ab ἥ. Th. ὅς, *ſuus.*

Ἧς, *eras*, 2. ſing. imperf. & Dor. pro ἦν, 3. ſing. Sed ἦς, *ſis*, 2. ſing. ſub. ab εἰμί.

Ἧς, *dixiſti*, 2. imperf. ab ἠμὶ pro φημὶ· vel per Aphær. pro φῆς, quod pro ἔφης, imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico.*

Ἧσα, & ἧσαν, 1. ſing & 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἄδω, contractè pro ἀείδω, *cano.*

Ἧσαι, 2. ſing. præſ. ind. ἧμαι, *ſedeo.*

Ἡσαΐας, ου, ὁ, nom. prophetæ, Hebr. interpret. Lat. *ſalus à Domino.*

Ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *ſum.*

Ἧσαν, Att. pro εἶσαν, *iverunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi εἶμι, vel εἶα, *eo.* Vel per Synær. pro ἤδεισαν, 3. pl. pluſq. p. m. εἰν. Poteſt etiam ἧσαν eſſe 3. pl. a. 1. verbi ἄδω, *cano.* Sunt qui velunt ἧσαν etiam dici pro ἤδεισαν, 3. pl. pluſq. p. per Craſin pro εἰδήκεισαν, verbi εἰδέω, *ſcio*: f. ήσω. p. εἴδηκα.

Ἧσας, 2. ſing. a. 1. ind. act. ἧσα, verbi ἥδω, *delecto*: f. ήσω. Th. ἡδὺς, *ſuavis.*

Ἥσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἥδομαι, *delector.*

Ἥσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἄδω, *cano.*

Ἡσαῦ, ὁ, nomen viri indecl. Heb. *factus.*

Ἡσέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi ἀσεβέω, *impiè ago*: f. ήσω. a. 1. ἠσέβησα· ex α priv. & σέβω, *colo.*

Ἧσει, *mittet*, 3. ſing. f. ind. verbi ἵημι, *mitto*, f. ήσω. p. ἷκα. Poteſt etiam eſſe f. 1. verbi ἥδω, *delecto.*

Ἡσέλγημαι, *petulans fui*, perf. ind. paſſ. verbi ἀσελγέω, *petulanter ago*, f. ήσω. Th. ἀσελγὴς, *petulans, inſolens.*

Ἡσέλ-

Ἡσέλγηνα, a, 1. ind. act. verbi ἀσελγαίνω, id. q. ἀσελγίω, q. v.

Ἧσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵω, seu ἕζω, *sedeo.*

Ἧσεν, 3. sing. a. 1. m. ab ἄδω, *cano.*

Ἧσθα, *eras*, Paragoge Æol. τᾶ θα, pro ἧς, 2. sing. imperf. Sed ἦσθα, *fis*, Æol. etiam pro ἦς, 2. sing. sub. verbi εἰμί, *sum.* Sunt etiam qui ἦσθα per Syncop. poni credant pro ἤδεισθα, *noveras*, & hoc pro ἤδεις, θα, Æol. Paragoge, quod est 2. sing. pluſq. p. ἤδειν, pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδίω, *ſcio*, f. ἴσω, p. m. οἶδα.

Ἧσθαι, *ſedere*, præſ. inf. ab ἧμαι, *ſedeo.*

Ἡσθείην, a. 1. opt. paſſ. verbi ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδύς, *ſuavis.*

Ἡσθενηκα, *elangui*, perf. act. verbi ἀσθενέω, *ſum infirmis viribus*, fut. ἠσω· ab ἀσθενής, *invalidus*, quod ex α priv. & σθένω, *valeo.*

Ἡσθένεν, *languebam*, imperf ejuſd. verbi.

Ἡσθέντες, *gaviſi*, nom. pl. a. 1. part. paſſ. verbi ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδύς, *ſuavis.*

Ἡσθετο, 3. ſing. a. 2. m. ἠσθόμην, ν, ετο, verbi αἰσθάνομαι, *ſentio.* f. αἰσθήσομαι, p. ἤσθημαι.

Ἥσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδύς, *ſuavis.*

Ἥσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ἄδω, *cano.*

Ἡσθημαι, *enſi*, perf. paſſ. ind. hinc in 3. ſing. pluſq. p. ἤσθετο, & in perf. inf. ἠσθῆσθαι, verbi αἰσθάνομαι, *ſentio*, a. 2. m. ἠσθόμην.

Ἡσθην, ης, η, *lætatus ſum*, & in 3. pl. ἥσθησαν, a. 1. ind. paſſ. hinc ἡσθῆναι, a. 1. inf. verbi ἥδω, *delecto.* Th. ἡδύς, *ſuavis.*

Ἡσθησάμην, ω, ατο, *ſenſi*, a. 1. ind m. verbi αἰσθάνομαι. Vide ἤσθετο.

Ἡσθῆσθαι, *enſiſſe*, perf. ind. paſſ. ejuſd. verbi. Vide ἤσθημαι.

Ἡσθήσομαι, *lætabor*, f. 1. ind. paſſ. verbi ἥδομαι, *delector*, a. 1. ind. paſſ. ἥσθην. Th. ἡδύς, *ſuavis.*

Ἡσθητο, 3. ſing pluſq. p. verbi inuſit. ἐσθίομαι, pro ἐννυμαι, *induor*, perf. part. ἠσθημένος. ab ἑσθής, ῆτος, ἡ, *veſtis.* Th. ἕω, ſeu ἔννυμι, *induo.*

Ἡσθητο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi αἰσθάνομαι, *ſentio.* Vide ἤσθημαι.

Ἥσθιον, ες, ε, *devorabam*, imperf. act. verbi ἐσθίω, *edo*, f. ἴσω, p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, idem.

Ἡσθμηνα, ας, ε, *anhelavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀσθμαίνω, *anhelo*: f. ανῶ, p. ἠσθμακα. Th. ἆσθμα, *flatus.*

Ἡσθόμην, & in 3. pl. ἥσθοντο, a. 2. m. verbi αἰσθάνομαι, *ſentio*: f. αἰσθήσομαι.

Ἧσι, *ſit*, Ion. pro ᾖ, 3. ſing. ſub. ab εἰμί.

Ἧσι, per Apoc. pro φησί, 3. ſing. à φημί.

Ἧσιν, per Paragog. Poët. pro ᾖ, 3. ſing. ſub. ab εἰμί, *ſum.* Sed.

Ἥσιν, *ſuis*, dat. pl. Ion. pro αἷς, *ſuis*, vel *quibus*: ab ὅς, ἥ, ὅν, *ſuus*, *a*, *um.*

Ἡσίοδος, ου, ὁ, *HESIODUS*, nom. propr. Poëtæ. qu. ex ἧσις, *delectatio*, & ὁδός, *via.*

Ἧσις, εως, ἡ, *voluptas*, *delectatio*: ab ἥδω, *delecto.* Hinc Angl. Eaſe.

Ἡσίτεν, *inediâ premebar*, imperf. verbi ἀσιτέω· quod ex α priv. & σῖτος, *frumentum.*

Ἥσκειν, Ion. vel obſequentem, vocalem pro ἤσκει, *exercebat*, 3. ſing. imperf. verbi ἀσκέω, *exerceo*, *elaboro*, *orno*: f. ήσω, p. ἤσκηκα, p. paſſ. ἤσκημαι, σαι, ται.

Ἡσκήθην, *exercitatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. &

Ἥσκηκα, *exercui*, perf. act. ejuſd.

Ἥσκησαν, *aptarunt*, 3. pl. a. 1. act. &

Ἥσκουν, *exercebam*, imperf. act. ejuſd. verbi ἀσκέω.

Ἧσμαι, *decantatus ſum*, perf. paſſ. verbi ἄδω, *cano.*

Ἧσμαι, *lætatus ſum*, perf. paſſ. verbi ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδύς, *ſuavis.* Sunt qui ἧσμαι, *ſedi*, velint eſſe perf. paſſ. verbi ἕζω, *ſedeo*, perf. ἧκα.

Ἴσμεν, *ſciveramus*, per Syncop. pro ἤδειμεν, 1. pl. pluſq. p. ἤδειν, Att. pro εἴδειν, quod per Craſin pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδίω, *ſcio.*

Ἦσο, *eras*, vel *fueras*, 2. ſing. imperf. vel pluſq. p. ἦμεν· verbi εἰμί, *ſum.*

Ἧσο, 2. ſing. imperf. vel imperat. verbi ἧμαι, *ſedee.*

Ἡσπάζοντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἀσπάζομαι, *amplector.* f. άσομαι, p. ἤσπασμαι.

Ἥσπικα, *tutatus ſum*, perf. ind. act. hinc part. ασπικότες· verbi ἀσπίζω, *defendo.* Th. ἀσπὶς, *clypeus.*

Ἧσσα, ſeu ἧττα, ης, η, *inferiores partes*, *clades*: &

Ἡσσάομαι, vel ἡττάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, *inferior evado*, *vincor*, *ſuperor*, *ſuccumbo*, *frangor.* Th. ἧσσων, *minor.*

Ἥισε, pro ἦσε, *cecinit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. ἦσα, verbi ἄδω, *cano.*

Ἡσσήθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἡσσάομαι, *ſuperor.* Th. ἧσσων, *minor.*

Ἧσσον, *minus*, n. g. ab

ΗΣΣΩΝ, & ἥττων, ονος, ὁ ἡ, *minor*, *inferior*, & in f. g. ἧσσων, vel ἧττον, *minus*, inde ἡσσάομαι, *ſuperor.*

Ἧσται, 3. ſing. perf. ab ἧσμαι, *ſedi*, quod vide.

Ἧσαν, vide in ἧσε.

Ἡστάτην, imperf. act. verbi ἀστατέω, *inſtabilis ſum*, *vacillo*: ex α priv. & ἵστημι, *ſto.*

Ἧστε, *ſciebatis*, per Sync. pro ἤδειτε, 2. pl. pluſq. p. ἤδειν, per Craſin pro εἰδήκειν, verbi εἰδέω. Sic ἦσαν, pro ἤδεισαν, 3. pl. pluſq. p. &

Ἥισην, *ſciverant*, 3. dual. pluſq. p. per Sync. pro ἠδείτην, ejuſd. verbi.

Ἧστην, *erant*, dual. imperf. Poët. pro ἦτην, & in 2. pl. ἦστε, pro ἦτε, verbi εἰμί, *ſum.*

Ἧστην, *ſedebant*, 3. dual. imperf. ἥμην, verbi ἧμαι, *ſedeo.*

Ἡστινοσῦν, *qualiſcunque*: ex particulâ expletivâ σ, & ὅστις, ἥτις, ὅτι· & facit in. gen. ἧστινος, *cujuſcunque*, ſupple ποιότητος, *qualitatis*, vel aliquid ſimile.

Ἧστο, *ſedebat*, Poët. pro ἦτο, 3. ſing. imperf. verbi ἧμαι, *ſedeo*: vel eſt pluſq. p. ab ἕζω.

Ἧστον, ἧστην, *eratis*, *erant*, Poët. pro ἦτον, ἦτην, dualis imperf. verbi εἰμί, *ſum.*

Ἡσταλέος,

Ἠςραπλε, *illuminabat*, 3. sing. imperf. act. verbi ἀςράπλω, *fulguro*: f. ψω, p. φα.

Ἠσυνθέτηκα, perf. act. verbi ἀσυνθετέω, *non sto pactis*: quod ex α priv. & συντίθημι, *compono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἠσυχάζω, *quiesco*, *taceo*: f. άσω, p. ἡσύχακα, præs. part. f. g. ἡσυχάζουσα. Th. ἥσυχος, *quietus*.

Ἡσυχαῖος, α, ὁ ἡ, ὁν, id. qu. Th. ἥσυχος.

Ἡσυχῆ, adv. *quietè*, *tacitè*: ab eod.

Ἡσυχία, ας, & Ion. -ίη, ης, ἡ, *tranquilitas*, *otium*, *silentium*: ab eod. Th.

Ἡσύμιος, α, ὁ ἡ, ὁν, idem quod

ΗΣΥΧΟΣ, η, ον, *quietus*: qu. ἧσιν ἔχων, Gall. *qui est à son aise*: ab ἧδω, *delecto*.

Ἡσύχως, adv. *quietè*.

Ἡσφαλίσαντο, *muniverunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi ἀσφαλίζω, *firmo*: f. ίσω, p. κα. quod ab ἀσφαλὴς, *tutus*: hoc est α priv. & σφάλλω, *everto*.

Ἤχαλον, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀχάλλω, *molestè fero*.

Ἠχολήθησαν, *operam dederunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀχολέω, *occupatus sum*: quod ab ἄχολος, *cui otium non est*: quod ex α priv. & χολὴ, *otium*.

Ἠιχύνετο, *erubescebat*, & in 3. pl. ἠχύνεντο, imperf. pass. verbi ἀσχύνομαι, perf. ἤχυμμαι. Th. αἶσχος, *turpitudo*.

Ἧσω, *mittam*, f. 1. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν.

Ἧσω, *ibo*, f. 1. verbi εἶμι, ab ἔω, inus. *eo*.

Ἥτασεν, 3. sing. a. 1. act. verbi ἑτάζω, *exanimo*: f. άσω.

Ἦτ' pro ἤτε, *hæque*, articulus præpos. habetque accentum ob sequentem dict. enclíticam τε.

Ἦιτε, *eratis*, 2. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*. Sed ἦτε est 2. pl. sub. ejusd.

Ἤιτεε, & ἤτεεν, sequente vocali, & contractè ἤτει, 3. sing. imperf. verbi αἰτέω, *peto*: f. ήσω, p. ἤτηκα.

Ἥτέ κε, *certè*, *nimirum*, adv.

Ἠτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀτεκνόω, a. 1. ἠτέκνωσα, ας, ε, *sterilem efficio*: ex α priv. & τέκνον, *filius*. Th. τίκτω, *pario*.

Ἧτηκα, ας, ε, *petii*, perf. ind. act. &

Ἠιτήκειν, *accusaveram*, pluſq. p. verbi αἰτέω, *peto*.

Ἦτην, & ἦτον, *erant*, *eratis*, imperf. dual. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἠιτήσασθε, 2. pl. ἠτήσατο, 3. sing. a. 1. m. ab αἰτέω, f. ήσω, a. 1. ἤτησα.

Ἦτι, *verè*, *certè*, adv. Th. ἦ.

Ἠτιᾶτο, *objurgabat*, 3. sing. imperf. ab αἰτιάομαι, *accuso*. Th. αἰτία, *culpa*.

Ἠτιμάθην, ης, η. a. 1. ind. pass. verbi ἀτιμάω, quod vide.

Ἠτίμησ', pro ἠτίμησε, *inhonoravit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀτιμάω, quod ex α priv. & τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Ἦτοι, *sive*, *seu*, *vel*, *certè*. Th. ἦ, *aut*.

Ἠτοίμαζε, 3. sing. imperf. act. &

Ἠτοίμασα, ας, ε, & in 3. pl. ἠτοίμασαν, a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, *paro*, f. άσω, p. ἡτοίμακα, perf. part. pass. ἡτοιμασμένος, η, ον. Th. ἕτοιμος, *paratus*.

Ἡτοίμασαι, 3. sing. perf. pass. ἡτοίμασμαι, vide præcæd.

Ἦτον, *eratis*, dual. imperf. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἦτορ, ορος, τὸ, *cor*, *animus*. Sunt tamen qui indeclinabile esse dicunt, qu. ab ἄω, *fulgeo*, undè, αὔω, *accendo*: cor enim calet. Hinc μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὀ, *magnanimus*.

Ἠιτῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi αἰτέω, *peto*, f. ήσω, p. ἤτηκα.

ΗΤΡΙΟΝ, ου, τὸ, *stamen*, *textum*. Schol. Nicandri etiam ἤτριον affert pro *epate*, an à texturâ venarum?

ΗΤΡΟΝ, ου, τὸ, *imus venter*, *pars umbilico subjecta*: ubi scil. ἤτριον *intestinorum*, aut ab ἔδω, quia ibi vasa cibaria.

Ἧτλα, vel ἧσσα, ης, ἡ, *clades*: quod ab ἡττάομαι. Th. ἧττων, *minor*.

Ἠτλᾶσθαι, præs. inf. ab

Ἠτλάομαι, -ᾶμαι, vel ἡσσάομαι, *superor*, *inferior evado*, perf. pass. ἤτλημαι, a. 1. pass. ἠτλήθην, ης, η, a. 1. part. ἠτληθείς, έντος. Th. ἧσσαν, *minor*.

Ἠτλάω, f. ήσω, *vinco*, *supero*.

Ἧτλημα, ατος, τὸ, *diminutio*, *defectus*, *clades*. à 1. pers. perf. pass. superioris verbi. ab eod. Th.

Ἠτλημένος, *victus*, perf. part. pass. verbi ἠτλάομαι, quod vide.

Ἧτλον, ονος, τὸ, *minus*; item *damnum*. εἰς τὸ ἧττλον, *cum detrimento*: ab ἧσσων, vel ἧττλων, *minor*.

Ἠτύχει, 3. sing. imperf. verbi ἀτυχέω, *adversâ fortunâ utor*. quod ex α priv. & τυχὴ, *fortuna*.

Ἤτω, *sit*, vel *esto*, pro ἔςω, 3. sing. imperat. ab εἰμὶ, *sum*: ab inus. ἔω, quod in imperat. ἔε, ἐέτω, & Crasin ἤτω.

Ηὔχει, 3. sing. imperf. act. verbi αὐχέω· *credo* ηὔχει· ab αυχέω, *glorior*.

Ηὔδα, & ἠὔδα, 3. sing. imperf. ηὔδαον, *dicebam*, verbi αὐδάω, f. ήσω. Th. αὐδὴ, *vox*.

Ηὐδάξαντο, Dor. pro ηὐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi αὐδάζομαι, *loquor*, idem quod δάω. Th. αὐδὴ, *vox*.

Ηυδηκὼς, *qui dixit*, perf. part. act. ab αὐδάω, f. ήσω, *vocem edo*, ab eod. Th.

Ηὐδόκησα, Att. pro εὐδόκησα, a. 1. verbi εὐδοκέω, *volo*.

Ηὖδον, *dormivi*, imperf. vel a. 2. act. verbi εὕδω, *dormio*: f. εὐδήσω.

Ηυηνα, *arefeci*, a. 1. ind. act. verbi αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, *ficco*.

Ηὐθύνθην, ης, η, a. 1. ind. act. verbi εὐθύνω, *dirigo*: f. υνῶ, p. γκα. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Ηὐκαίρων, imperf. Att. pro εὐκαίρουν, -ων, verbi εὐκαιρέω, *vacat mihi*: f. ήσω· quod ex εὖ, *benè*, & καιρὸς, *occasio*, *tempus*.

Ἠύκομος, ος, ὁ ἡ, ὁν, *habens pulchros crines*, *pulchricoma*: Poët. Diæresi pro εὔκομος, gen. Ion. εὐκόμοιο· ex εὖ, & κόμη, *coma*.

Ηὔλη, 3. sing. imperf. act. ηὔλεον, -ων, verbi αὐλέω, *tibiâ cano*. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Ηὐλήσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act. ηὔλησα, verbi αὐλέω, *tibiâ cano*: f. ήσω, p. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Ηὐλίσθην, ης, η, & in 3. pl. ηὐλίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi αὐλίζομαι, *stabulor*, *pernocto*,

nocte, excubo: perf. ηὔλισμαι. Th. αὐλὴ, *aula.*

Ηὐλόγει, 3. sing. imperf. Att. verbi εὐλογέω, *benedico:* f. ήσω, p. εὐλόγηκα· Ex εὖ, & λόγος, *verbum:* quod à λέγω, *dico:* p. m. λέλογα.

Ἠὖν, *bonum,* acc. sing. ab ἠὺς, *bonus.* Th. ἐὺς, έος, ὁ, idem.

Ηὔξανε, 3. sing. a. 1. vel imperf. verbi αὐξάνω, *augeo, invalesco:* f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα. a. 1. pass. ηὐξήθην. Th. ἄξω, idem.

Ηὔξατο, 3. sing. a. 1. m. Att. verbi εὔχομαι, *oro.*

Ἤυξεν, *ingemuit,* a. 1. ind. act. verbi αὔω, & per Dialysin, ἀύω, f. ἀύσω. Hinc præsens geminato σ, ἀύσσω, f. ξω. a. 1. ἤυξα. Vel à comm. fut. αὔσω, Dor. ἀύξω.

Ἠύξετο, 3. sing. imperf. pass. ab αὔξομαι, pro αὐξανομαι, *augeo:* f. 1. m. αὐξησομαι. Th. αἴξω, idem.

Ηὐξήθην, *auctus sum,* a. 1. ind. pass. verbi αὐξάνω, f. ήσω, a. 1. ind. act. ηὔξησα, perf. pass. ηὔξημαι, &

Ηὔξησα, a. 1. ind. act. ejusd. Vide ηὐξήθην, Th. αἴξω.

Ηὐπορεῖτο, 3. sing. imperf. pass. Att. verbi εὐπορέω, *abundè possum, est mihi facultas:* f. ήσω, p. εὐπόρηκα· quod ab εὔπορος, *pervius:* Th. πείρω, *transeo:* p. m. πέπορα.

Ηὑράμην, ω, ατο, *inveni,* per Syncop. pro ηὑρησάμην, Att. & Æol. pro εὑρησάμην, a. 1. m. verbi εὑρίσκω, *invenio:* f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον.

Ηὑρῆσθαι, p. inf. pass. Att. ejusd.

Ηὕρω, 2. sing. a. 1. m. ηὑράμην, quod adeas.

Ἠὺς, Poëtica Ectasi pro ἠΰς, *bonus, fortis:* gen. ἠΰος.

Ἤυσα, ας, ε, *clamavi,* dissolut. diphthong. pro ἤυσα, a. 1. ind. act. verbi αὔω, *clamo.*

Ἠΰτ', pro ἠΰτε, *sicut, tanquam:* per Ectasin & Dialysin Ion. pro εὔτε, adv.

Ηὔφρανα, ας, ε, & in 3. pl. ηὔφραναν, a. 1. ind. act. Att. pro εὔφρανα· &

Ηὐφράνθην, ης, η, Att. pro εὐφράνθην, a. 1. pass. ab εὐφραίνω, *exhilaro:* quod ab εὖ, & φρὴν, *mens.*

Ἥφα, perf. act. ab ἅπτω, *necto:* f. ψω, a. 2. ἧφον, p. pass. ἧμμαι, a. 1. pass. ἥφθην.

Ἡφαίστειος, ε, *Vulcanus:* τὸ Ἡφαίστειον, scil. ἱερὸν, *Vulcani templum:* & τὰ Ἡφαίστεια, *Vulcanalia:* ab

ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ε, ὁ, *Vulcanus, ignis:* qu. ab ἅπτω, *accendo,* & αἴσσω, *destruo.*

Ἡφανίσθην, ης, η, *diapparui:* a. 1. pass. &

Ἠφάνισμαι, σαι, σται, perf. pass. ab ἀφανίζω, f. ίσω, *extinguo obscuro:* ab ἀφανὴς, *obscurus:* quod ab α priv. & φαίνω, *appareo.*

Ἥφασα, *contrectavi,* a. 1. ind. act. verbi ἁφάω, *tracto:* quod ab ἁφὴ, *tactus.* Th. ἅπτομαι, *tango.*

Ἡφειδηκείσαν, 3. pl. plusq. p. act. ab ἀφειδέω, *non parco, contemno:* imperf. ἠφείδουν, perf. part. ἠφειδηκὼς, ab ἀφειδὴς, *qui non parcit:* ab α priv. & φείδομαι, *parco.*

Ἥφειθην, *concessi,* pro ἀφείθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι, *demitto, permitto:* quod ex ἀπὸ, & ἵημι, *mitto.* Th. ἴω, idem.

Ἡφηιακὼς, aucta præposit. pro ἀφηκακὼς, perf. part. act. verbi ἀφηκάζω, *habenas detracto:* ex ἀπὸ, & ἡνία, ας, ἡ, *habena.*

Ἥφθα, Dor. pro ἧφθη. 3. sing. a. 1. pass. &

Ἧφθαι, *attigisse,* perf. infin. pass. ab ἅπτω, *tango:* f. ψω, p. ἧφα, p. pass. ἧμμαι.

Ἥφιε, *permisit:* a. 2. verbi ἀφείω, seu ἀφίημι, *permitto:* cujus a. 2. ἄφιον, & cum augmento præpositionis ἧφιον, ες, ε. Vel potiùs dicendum esse a. 2. verbi ἀφιάω, *dimitto:* f. 2. ἀφιῶ, a. 2. ἧφιον.

Ἡφίει, *emittebat,* 3. sing. imperf. pro ἠφίη, ut ἐτίθει, pro ἐτίθη, verbi ἀφίημι, vel ut alii volunt ἐφίημι. Th. ἴω, *mitto.*

Ἡφυσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀεύω, vel ἀφύω, *haurio:* f. σω, p. ἧφυκα.

Ἡφωρίζε, perf. infin. pass. Att. ab ἀφορίζω, *termino, definio:* f. ίσω. p. ἀφώρικα· quod ex ἀπὸ, & ὅρος, *terminus, limes.*

Ἧχε, 3. sing. perf. act. verbi ἄγω, *duco:* f. ἄξω, p. ἦχα, perf. infin. pass. ἦχθαι, a. 1. pass. part. ἀχθείς.

Ἠχεῖ, 3. sing. ind. præs. verbi ἠχέω, *sono:* f. ήσω. Th. ἦχος, *sonus.*

Ἠχέτα, pro ἠχήτα, voc. sing. ab ἠχήτης, ου, ὁ, *canorus:* ab eod. Th.

Ἠχέω, -ῶ, f. ήσω, *sono:* ab eod.

Ἠχὴς, ῆς, ἡ, idem quod ἦχος.

Ἠχήεις, & in f. g. ἠχήεσσα, *resonans,* adj. ab ἠχὴ, idem ac Th. ἦχος, *sonus.*

Ἠχθέσθην, *ægrè tuli,* a. 1. ind. pass. verbi ἄχθομαι, *ægrè fero:* f. ἐσθήσομαι, vel ἔσομαι, quasi ab ἀχθέσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus.*

Ἤχθημαι, *inimicus fui,* perf. ind pass. verbi ἐχθάνομαι, quasi ab ἀχθέομαι, f. 1. med. ἀχθήσομαι, a. 2. m. ἠχθόμην. Th. ἔχθος, *odium.* Sunt qui velint ab ἄχθομαι derivari. Tum Th. est ἄχθος, *onus.*

Ἤχθην, ης, η, *ductus sum:* a. 1. ind. pass. verbi ἄγω, *duco:* f. ἄξω.

Ἤχθηρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐχθαίρω, *odio prosequor:* f. αρῶ, p. ἤχθαρκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium.*

Ἠχθόμην, *odio fui,* & in 3. pl. ἤχθοντο, a. 2. ind. m. verbi ἐχθάνομαι, *odio sum:* qu. ab ἠχθέομαι. vide ἤχθημαι. Vel est imperf. verbi ἄχθομαι, *succenseo:* f. ἰσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus.*

Ἧχι, pro ἧ, *ubi,* adv. Th. ὅς, ἥ, *quis.*

Ἠχλυσε, 3. sing. a. 1. verbi ἀχλύω, *caligo, obtenebror:* f. ύσω. Th. ἀχλὺς, ύος, ἡ.

Ἠιχμαλώτευται, 3. sing. p. pass. verbi αἰχμαλωτεύω, *captivum duco:* a. 1. act. ἠχμαλώτευσα, ας, ε. vide in αἰχμάλωτος.

Ἦχον, Dor. pro εἶχον, imperf. act. ab ἔχω, *habeo:* f. ἕξω.

ΗΧΟΣ, ε, ὁ, *sonus, sonitus:* An ab ἄγω, *frango?* an potiùs ab ἄω, *spiro?*

Ἠχρειώθην, & in 3. pl. ἐχρειώθησαν, a. 1. ind. pass. ἀχρειόω, *inutilem reddo:* f. ώσω. p. ἠχρείωκα. Ex α priv. & χρεία, ας, ἡ.

Ἠχὼ, ὁ, -ῶς, ἡ, *ECHO, sonus reciprocus, vox repercussa.* Th. ἦχος, *sonus.*

Ἡψάμην, ω, ατο, *attigi,* a. 1. m. verbi ἅπτομαι, seu ἅπτω, *tango:* f. ψω, p. ἧφα.

Ἥψησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἕψω, *coquo,* f. ἑψήσω· indè ἕψημα, *pulmentum.*

Ἠώθ',

Ἠώθ' pro ἠώ τε. Vide ἠώς.
Ἤωθεν manè. Eſt & ἔωθεν, *diluculò*. Th. ἑως, *aurora*.
Ἠώθι, adv. *in aurorâ*: ab ἠώς, *aurora*.
Ἠιωνίκει, 3. ſing. pluſq. p. act. verbi αἰωνίζω, *æterno*: f. ίσω. p. ἠώνικα. Th. αἰών, *ævum*.
Ἠῷος, ᾱ, *EOUS, matutinus*: ab ἠώς, *aurora*.
Ἠιωρεῖτο, 3. ſing. imperf. verbi αἰωρέομαι, *attollor, evehor*. Th. αἰωρέω, *ſurſum tollo*.
Ἠιώρην, imperf. act. verbi αἰωρέω, *in ſublime attollo*: f. ήσω, p. ἠώρηκα.
ΗΩ'Σ, ὁ, ᾗ, -ῦς, ἡ, *aurora, diluculum, dies*: acc. ἠόα, ἠῶ, & ἠώθ', pro ἠώ τε, vel ἠῶ τε.

Θ

Θ, Octava apud Græcos litera, in numeris novem denotat Θ, θ, novies mille ſonum habet τῦ τ, additâ aſpiratione, ϑ Ion. pro τ, δ in ϑ, ϑ in φ, Æol. ut φίρ' interdum πλεονάζει, ut ϑαμὰ pro ἅμα.
Θ', pro τι, &, ſequente aſpiratione.
Θάασεν, *ſedebat*: 3. ſing. imperf. Ion. verbi ϑαάσσω, idem quod ϑοάζω, *ſedeo, celeritèr moveor*. Th. ϑοὸς, *celer, velox*.
Θαγῇ, 2. ſing. f. 2. m. ϑαγῦμαι, verbi ϑάσσω, *propero*, pro ϑαάσσω. Vide ϑάασσεν.
Θαδδαῖος, ᾱ, ὁ, *THADDÆUS*, nomen Apoſtoli. Syr. interpret. Lat. *uber*.
Θαῖτο, Dor. pro ϑητο, & hoc Ion. pro ἐσθεᾶτο, 3 ſing. imperf. verbi ϑεάομαι, & Ion. ϑηέομαι, -ῆμαι, *ſpecto*.
Θάεο, Ion. pro ϑάῦ, *vide*: præſ. imp. paſſ. verbi ϑάομαι, pro ϑεάομαι, *ſpecto*: fut. ϑεάσομαι.
Θάημα, ατ, τὸ, Dor. pro ϑέαμα, τὸ *ſpectaculum*: ab eod. Th.
Θαητὸς, ῆ, ὁ, *mirus, admirandus, conſpicuus*: Dor. pro ϑεατὸς, ab eod. verbo.
Θαίῳ, *agito, impello*: Heſych pro ἐλαύνω.
Θαιμὸς, οἰκία, σπόρος, Heſych. an corruptum à δόμος;
ΘΑΙΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *cardo, axis*: à ϑύρα, *janua*: Heſych.
Θακέω, f. ήσω, *ſedeo*: &
Θακεύω, f. εύσω, idem à
Θάκος, ᾱ, ὁ, *ſedes*. Th. ϑοὸς, *celer*.
Θαλάμη, ης, ἡ, *cubile, piſcium latibulum*. Th. ϑάλαμος, *cubile*.
Θαλαμηΐα ξῦρα, *ligna thalamo ſtruendo apta*: ab eod. Th.
Θαλαμηπόλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, *cubicularius, circa cubiculum verſans*: ex ϑάλαμος, *cubiculum*, & πολέω, *verſo*.
Θαλαμίη, ης, ἡ, *navis foramen, per quod remus in aquas exſertus exſtat*. Th. ϑαλάμος, q. v.
Θαλάμοισι, dat. pl. Ion. à
ΘΑ'ΛΑΜΟΣ, ᾱ, ὁ, *THALAMUS, cubiculum, cella, domus, nidus, pars navis inferior, nuptiarum locus & dies*: q. à ϑάλλειν, *pullulare*, ſc. γένος· vel à ϑάλπω, *foveo*: quoniam ibi ϑαλπόμεθα.
ΘΑ'ΛΑΣΣΑ, ſeu -τλα, ης, ἡ, *mare*: quaſi à ϑάλλω, *vireo*, quod vitrei ſit coloris.
Θαλάσσιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, *marinus*: à præced.
Θαλασσοκρατέειν, *maris imperium obtinere*: &
Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, *qui maris imperio potitur*: ex ϑάλασσα, *mare*, & κρατέω, *fortitèr impero*. Th. κράτος, *robur*.
Θαλασσοπόρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, *per mare iter faciens*: à ϑάλασσα, *mare*, & πόρος, *tranſitus*. Th. πείρω, *tranſeo*.
Θαλάττιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, *marinus*: à ϑάλαττα, ης, ἡ, *mare*.
Θαλατ̃τοκρατέειν, & ϑαλατ̃τοκράτωρ. Vide ſuprà ϑάλασσα.
Θαλέει, 3. ſing. præſ. ind. verbi ϑαλέω, Poët. pro ϑάλλω, *floreo*.
Θαλέθοντες, *florentes*: præſ. part. verbi ϑαλέθω, idem quod ϑάλλω, *floreo*.
Θάλεια, ας, ἡ, *THALIA*, nomen Muſæ. Eſt &
Θαλεία, ſed ϑαλία, ας, ἡ *epulum ſolenne, dies feſtus, omnium rerum affluentia*. Th. ϑάλλω, *floreo*.
Θάλειος, εία, ον, *virens, floridus*: &
Θαλερὸς, ἡ, ὸν, *in flore exiſtens, floridus*: ab eod. Th.
Θαλερώτερον, ᾱ, τὸ, *profuſius*: comparat. præcedentis.
Θαλέω, -ῶ, f. ήσω, Poët. *floreo, vireo*: Metaph. *decoror, ornor*: ab eod. Th.
Θαλῆς, οῦ, ὁ, & Θάλης, ητος, *THALES*, nom. propr. Philoſophi, civis Mileſii.
Θάλησε, 3. ſing. a. 1. Ion. verbi ϑαλέω, q. v.
Θαλία, ας, Ion. ϑαλίη, ης, ἡ, *convivium*: vide ϑαλίη· item *frons oleagina*. Vide ϑαλλία.
Θαλία, Ion. ϑαλίη, ης, ἡ, nom. mul.
Θαλίαι, ῶν, αἱ, *convivia, ſolemnitates*: &
Θαλίῃ, *convivio*: dat. ſing. &
Θαλίῃσι, dat. pl. à ϑαλία, Ion. ϑαλίη, *convivium*. Th. ϑάλλω, *vireo*.
Θαλλία, ſeu ϑαλία, ας, ἡ, *ramus virens, germen*: ab eod. Th.
Θάλλοισα, ας, α, Dor. pro ϑάλλεσα, ης, ἡ, *florens*: præſ. part. f. g. &
Θαλλὸς, ῦ, ὁ, *oleæ termes, omnis frons virens*: &
Θάλλεσιν, *florent*: 3. pl. præſ. à
ΘΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, *vireo, pullula, floreo*: perf. τέθαλκα.
Θάλος, ους, τὸ, *germen, proles, filius*. Et pro τιμὴ, δόξα, *honor, gloria, decus*: à præced.
Θάλπεαι, Ion. & Dor. pro ϑάλπῃ, *cremaris*: 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. à ϑάλπω, *foveo*.
Θάλπιος, ᾱ, ὁ, *THALPIUS*: nom. propr. quod ab eod. Th.
Θαλπιόων, pro ϑαλπιῶν, præſ. part. Poët. à ϑαλπιάω, *caleſco*. Th. ϑάλπω, *foveo*: f. ψω.
Θαλπιώθ, Cantic. iv. 4. εἰς ϑαλπιώθ. ubi Aquila εἰς ἐπάλξεις. Hieron. *in propugnaculis*. Junius, *ad armaria*. Alii *turres præaltas* vertunt.
Θαλπνὸς, ή, ὸν, & ϑαλπρὸς, ύτερος, ύτατος, *calidus, fervidus*; item *ſplendidus*: &
Θάλπος, ους, τὸ, *calor, æſtus*: à
ΘΑ'ΛΠΩ, f. ψω, *foveo, calefacio*.
Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, *fomentum*; item *ſolamen, ſpes*: quia calefacit: ut contrà metus frigefacit: à præced.

Θαλύσια,

Θαλυσία, ιων, τὰ, *festum post comportatos fruges : primitiæ frugum.* Th. Θάλλω, *vireo.*

Θαλύσιος, α, ον, *ex novis fructibus factus :* ut panis Θαλύσιος. Vide præced.

Θαλφθείς, *calefactus :* a. 1. part. paſſ. &

Θαλφθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi Θάλπω, f. ψω, *foveo.*

Θάλψις, εως, ἡ, *calefactio, calor, tepor, fomentum :* ab eod. Th.

Θάλωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. verbi Θάλλω, *floreo.*

ΘΑΜΑ, adv. *crebrò, frequentèr :* q. ab ἅμα.

Θάμαρ, ἡ, *THAMAR,* nomen mul. indeclinab. Hebr. interpret. Lat. *palma.*

Θάμβει, *obſtupuit :* 3. ſing. imperf. Ion. à

Θαμβέω, -ῶ, *obſtupefacio, expaveſco :* f. ήσω. p. τεθάμβηκα. præſ. paſſ. Θαμβέομαι, *expaveſco, obſtupefio :* imperf. paſſ. ἐθαμβεόμην, -ώμην· & 3. pl. ἐθαμβέοντο, -ἔντο. a. 1. paſſ. ἐθαμβήθην, ης, η. Th. Θάμβος, *ſtupor.*

Θάμβησεν, *expavit :* 3. ſing. a. 1. Ion. pro ἐθάμβησεν, præced. verbi.

* Θάμβησις, εως, ἡ, *pavor :* ab eod.

ΘΑΜΒΟΣ, εος, τὸ, *ſtupor, attonita admiratio.*

Θαμέες, & Θαμέας, nom. & acc. pl. à Θαμὺς, quod vide.

Θαμειὰ, ᾶς, ἡ, adject. f. g. à

Θαμειὸς, ῆ, ὸ, *frequens :* quod à

Θαμὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, *frequens, creber :* in nom. pl. Θαμέες, à Θαμὰ, *crebrò.*

Θαμίζω, *frequento, frequens ſum :* ab eod. Th.

Θαμιμασάδης, Scythicè *Neptunus* appellatur.

Θαμινὰ, *frequentèr, crebro :* Poët. adv. à

Θαμινὸς, ῆ, ὸ, *creber, frequens :* à Θαμὰ, *crebrò.*

ΘΑΜΝΟΣ, υ, ὁ, *DUMUS, frutex, fruticetum,* quaſi *creber ramis :* à Θαμινὸς, ſuprà.

Θαμνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fruticoſus :* à præced.

Θάμυρις, *ſolennis cœtus :* qui Θαμὰ, i. e. cum frequentiâ congregatur.

Θανάσιμος, ος, ὁ ϗ ἡ, *lethalis, mortifer :* à Θνήσκω, *morior :* quod vide.

Θανατηφόρος, ος, ὁ ϗ ἡ, *lethifer :* à Θάνατος, *mors,* quod à Θνήσκω, *morior,* & φέρω, *fero.*

Θάνατος, ου, ὁ, *mors :* gen. Ion. Θανάτοιο· à Θνήσκω, *morior :* Θανάτῳ πόρειν, *dare letho.*

Θανατῖν, præſ. inf. à

Θανατόω, -ῶ, *occido :* f. ώσω. p. τεθανάτωκα. a. 1. ἐθανάτωσα. a. 1. ſub. Θανατώσω, ης, η. a. 1. inf. act. Θανατῶσαι. a. 1. ind. paſſ. ἐθανατώθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. Θανωθωθείς, έντος. à Θάνατος, *mors,* quod vide.

Θανατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *lethalis :* ab eod.

* Θανάτωσις, εως, ἡ, *cædes, mors :* ab eod.

Θανατώσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi Θανατόω, quod vide.

Θανέειν, a. 2. inf. Ion. &

Θανέμεν, a. 2. inf. Ion. & Dor. pro

Θανεῖν, *mori :* a. 2. inf. act. verbi Θνήσκω, *morior :* f. 2. m. Θανοῦμαι, p. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον.

* Θανέμεν, a. 2. inf. Ion. & Dor. pro Θανεῖν.

Θάνοιμι, a. 2. opt. act. ejuſd. verbi.

Θανοίσας, *mortuæ :* gen. Dor. pro Θανούσης, a. 2. part. fœm. gen. à Θνήσκω, *morior :* a. 2. ἔθανον.

Θανὸν, a. 2. part. n. g. &

Θανόντ', pro Θανόντα, acc. ſing. m. g. &

Θανόντων, gen. pl. a. 2. part. à Θανὼν, όντος, verbi Θνήσκω, quod vide.

Θανοῦμαι, f. 2. m. Θανοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejuſd. verbi.

Θανὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. ab eod.

Θάοντα, Dor. pro Θεάοντα, acc. ſing. part. præſentis activi verbi Θεάω, pro Θεάομαι, *ſpecto.*

Θαπτεν, 3. ſing. imperf. Ion. à

ΘΑΠΤΩ, *ſepelio, admiror :* f. ψω. p. τέταφα. a. 1. ind. ἔθαψα. a. 1. infin. Θάψαι. a. 2. ind. ἔταφον. a. 2. ind. paſſ. ἐτάφην, ης, η, *ſepultus fui :* a. 2. infin. paſſ. ταφῆναι, fut. 2. paſſ. ταφήσομαι. perf. m. τέθαμμαι. à Θῶ, *pono.*

Θάρα, ὁ, *THARA :* nomen viri, indeclinabilis. Hebr. *ſpirans.*

ΘΑΡΓΗΛΙΑ, ας, ἡ, ſcil. ἑορτή. Vel Θαργήλια, τὰ, ſc. ἱερὰ, *ſacra in honorem Apollinis & Dianæ,* cùm pro primitiis ſacra facerent, q. à Θέρω, *calefacio,* & γῆ, *terra,* nam inde frugum maturitas.

Θαργηλιῶν, -ῶνος, ὁ, *undecimus menſis Athenienſium :* quia Θέρει τὴν γῆν, i. e. terram calefacit : Aprili enim reſpondet.

Θαρραλέος, idem quod Θαρσαλέος, *fidens.* Th. Θάρσος, *fiducia :* unde

Θαρραλέως, *audaciter, confidenter :* adv.

Θαρρεῖν, præſ. inf. à

Θαρρέω, -ῶ, *confido, bono animo ſum :* f. ήσω. p. τεθάρρηκα. a. 1. ἐθάρρησα. à Θάρρος, id. q. Θάρσος, *fiducia.* Hinc Angl. to dare.

Θάρρος, εος, τὸ, *audacia :* vide Θάρσος.

Θαρσαλέος, α, ὁ, *fidens, audax :* compar. Θαρσαλεώτερος, *audacior, animoſior.* Th. Θάρσος, *fiducia.*

Θαρσαλέως, *audaciter :* adv. à præced.

Θάρσει, *confide :* præſ. imperat. act. à Θαρσέω, *fiduciam habeo :* præſ. part. Θαρσῶν, οῦσα. Θαρσήσας, a. 1. part. τεθάρσηκα, perf. act. Th. ſupradict.

Θαρσεύς, έος, ὁ, *Tharſenſis :* à Θάρσος, ὁ.

Θαρσεύσα, ας, ἁ, part. præſ. fœm. gen. Dor. pro Θαρσοῦσα, ης, ἡ, *confidens.* Vide in Θάρσει, *confide.*

Θαρσέω, ῶ, ήσω, p. ηκα, *confido, præditus ſum fiduciâ, animum ſumo :* ab eod. Th.

Θαρσήσας, a. 1. part. act. ejuſd. verbi.

ΘΑΡΣΟΣ, εος, τὸ, & per Metatheſin Θράσος, εος, τὸ, *fiducia, audacia :* quaſi à Θέρω, *calefacio ;* calidi enim audaces.

Θάρσος, ος, ὁ, *THARSUS,* nomen urbis, Apoſtoli Pauli patria. Actor. ix. 11. xxi. 39. Ponitur & pro *Oceano,* 1 Reg. xxii. 48. pro *gemma,* Exod. xxviii. 29.

Θαρσυνέσκω, imperf. ἐθαρσύνεσκον, Poët. pro

Θαρσύνω, *fiduciam affero :* f. υνῶ. præſ. part. fœm. gen. Θαρσύνεσά. Th. Θάρσος, *fiducia.*

* Θαρσὺς, έος, ὁ, *audax :* à Θάρσος, τὸ.

Θάσαι, Dor. pro Θέασαι, Poët. vel Ion. a. 1. imperat. m. verbi Θεάομαι, *ſpecto :* pro quo Poëtæ Θάομαι.

Θασεὺς, έως, Dor. pro Θησεὺς, *Theſeus.*

Θάσομαι,

Θάσομαι, *ponam*: Dor. pro Θήσομαι, f. 1. m. verbi τίθημι, *pono*.

Θασόμενος, Dor. & per Crasin pro Θεασόμενος, f. 1. m. part. à Θεάομαι, *spectо*. Vide præced.

ΘΑΣΟΣ, ου, ἡ, *THASUS*: insula quædam maris Ægei.

Θᾶσσον, *celeriùs, citiùs*: compar. pro τάχιον, ex ταχύς, *celer*.

Θάσσω, *sedeo*: contractè pro Θαάσσω, id. q. Θοάζω, *celeriter moveor*; item *sedeo*, propriè *celeriter in sedile insilio*. Th. Θοὸς, *celer*.

Θάσσων, *celerior*: qu. Θοάσσων, ὁ Θοὸς, *celer*: comparativus ex ταχύς, *celer*, ταχίων, Θάσσων, vel Θάττων.

Θάτερος, *alteruter*: à τὸς pro ὁ, & ἕτερος, *alter*. Sic Θατέρᾳ, pro τῇ ἑτέρᾳ. & sic porrò Θάτεραι, Dor. pro ταὶ ἕτεραι· ἐπὶ Θατέρα, *in diversum, in alteram partem*.

Θάττων, *celerior*. Vide Θάσσων.

Θαῦμα, ατος, τὸ, *res miræ, admiratio, miraculum*: in pl. Θαύματ' pro Θαύματα. &

Θαυμάζομεν, 1. pl. præs. ind. Θαυμαζόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à

ΘΑΥΜΆΖΩ, *miror, admiror, colo, observo*: imperf. ἐθαύμαζον, ες, ε, f. άσω, a. 1. ἐθαύμασα, ας, ε, a. 1. sub. act. Θαυμάσω, ῃς, ῃ. perf. pass. τεθαύμασμαι. a. 1. pass. ἐθαυμάσθην, ης, η. a. 1. inf. pass. Θαυμασθῆναι, *admirationi esse*: f. 1. m. Θαυμάζομαι, ῃ, ᾶται.

Θαυμαίνω, *admiror*, pro Θαυμάζω· inde Θαυμανοῦντες, f. 1. part. pl. num.

Θαύμαντος, gen. sing. à

Θαύμας, αντος, ὁ, *THAUMAS*, nomen proprium.

Θαυμάσιος, α, ον, *admiratione dignus*: &

* Θαυμασμὸς, οῦ, ὁ, *admiratio*: &

Θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, *admirabilis*: οὐ Θαυμαστὸν, *non est mirum*: à Θαυμάζω.

* Θαυμαστόω, -ῶ, f. ώσω, p. τεθαυμάστωκα, *mirifico*

* Θαυμαστῶς, adv. *sapienter*.

Θαφθεὶς, εῖσα, ὲν, *sepultus, a, um*: in dat. plur. Θαφθεῖσι. a. 1. part. pass. à Θάπτω, *sepelio*: f. ψω. a. 2. ἔταφον. a. 1. inf. pass. Θαφθῆναι.

Θάψαι, a. 1. inf. ejusd. verbi.

Θαψία, ας, ἡ, *herba quædam ferulacea*: à Thapso insula sic dicta.

ΘΆΨΟΣ, ου, ἡ, *lignum Scythicum*, vel *herba ad tingendum apta*: quia lanam rubefacit: à Thapso flumine ubi nascitur.

Θάω, *video*: sc. cum stupore; contrac. pro Θεάω, idem quod Θεάομαι, *spectо*. Est & Θάω, *nutrio*.

Θεὰ, ᾶς, ἡ, *DEA*: Θεᾶν, gen. pl. Dor. & Θεάων, Æol. pro Θεῶν. Th. Θεὸς, *Deus*.

Θέα, ας, ἡ, *spectaculum*: acc. sing. Θέαν. Th. Θεάομαι, *spectо*. Potest Θέα etiam dici in præs. imperat. act. à Θεάω.

Θεαθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi Θεάομαι, *spectо*, quod vide.

Θέαινα, idem quod Θεὰ, *dea*.

Θέαμα, ατος, τὸ, *spectaculum*. Th. Θεάομαι.

Θεανὼ, όος, -οῦς, ἡ, *THEANO*: 4 Declin. contractorum.

ΘΕΆΟΜΑΙ, *spectо, contemplor*: f. 1. m. άσομαι. perf. pass. τεθέαμαι. a. 1. pass. ἐθεάθην. a. 1. inf. pass. Θεαθῆναι. a. 1. m. ἐθεασάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. Θεάσασθαι. a. 1. part. m. Θεασάμενος.

Θεάριον, ου, τὸ, pro *loco sacro*, vel *templo*: vide in Θωρός.

Θεασάμενος, a. 1. part. m. &

Θεάσασθαι, a. 1. inf. m. à Θεάομαι, q. v.

Θεατὴς, οῦ, *spectator*: acc. pl. Θεατὰς, ab eod. Th.

Θεατὸς, ου, *spectabilis, dignus spectatu*. Th. Θεάομαι, *spectо*.

Θεατρίζω, *in theatro ago fabulam, in theatrum omnibus spectandum produco*: f. ίσω. p. τεθεάτρικα. perf. pass. τεθεάτρισμαι. à

Θέατρον, ου, τὸ, *THEATRUM, spectaculum*, in quo spectantur ludi. Th. Θεάομαι, *spectо*.

Θέε, *discurrebat*: pro ἔθεε, 3. sing. imperf. Ion. verbi Θέω, *curro*: f. Θεύσομαι.

Θεὲ, legitur 1 Reg. xiv. 29. Ezech. iv. pro *thalamo*. Symmachus vertit οὐδός. Aquila πρόθυρον.

Θέειον, Poët. & Ion. pro Θεῖον, ου, τὸ, *sulphur*: q. Θεῖόν τι, *divinum quid*. Th. Θεὸς, *Deus*. inde Θεειόω, *sulphure fumigo*.

Θέειος, Poët. pro Θεῖος, α, ον, *divinus*.

Θεεύμενος, Ion. pro Θεώμενος, præs. part. à Θεάομαι, -ῶμαι, *spectо*.

Θεηΐος, ου, ὁ, Poet. pro Θεῖος, quod pro Θεῖος, *divinus*. Th. Θεὸς, *Deus*.

Θεῃς, *deabus*, Ion. pro Θεαῖς, à Θεὰ, *dea*: ab eod. Th.

Θεήσασθαι, *contemplari*: Ion. pro Θεάσασθαι, a. 1. inf. m. &

Θεήσαι, Ion. pro Θεήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi Θεάομαι, *spectо*: f. Θεάσομαι, & Ion. Θεήσομαι, ῃ.

Θεητὸς, οῦ, ὁ, *cum admiratione spectandus*: à Θεέω, verb. Ion. *cum admiratione spectо*: ab eod. Th.

Θεῖα, ὴ, nom. mul. Sed Θεῖαν, *divinam* Ion. pro Θεῖαν, à Θεῖος, *divinus*. Th. Θεὸς, *Deus*.

Θείει, Ion. vel Poët. pro Θεῖ, *currit*: 3. sing. præs. à Θέω, *curro*: f. Θεύσομαι. Sic Θείειν, pro Θεῖν.

Θεῖεν, ιης, ιη, a. 2. opt. act. Sed Θεῖῃ cum ι subscripto, *ponat*: est 3. sing. præs. sub. à Θέω, *pono*: pro quo Poëtæ Θείω. vel est a. 2. sub. Poët. pro Θῇ, à τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. Vide etiam in Θεῖε.

Θειλοπεδεύω, *in loco Solis calori expositо exsicco, insolo*: à

Θειλόπεδον, ου, τὸ, fact. ex Artic τὸ & εἰλόπεδον, *locus Solis calori expositus, & ad insolandum aptus*: ex εἴλη, idem quod ἕλη, *calor solaris*, & πέδον, *solum*.

Θεῖναι, a. 2. inf. act. à τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην.

ΘΕΊΝΩ, *ferio, percutio*: Poët. f. Θενῶ. præs. pass. Θείνομαι, *percutio, vapulo*: præs. part. pass. f. g. in acc. Θεινομένην, *verberatam*.

Θείοιο, gen. Ion. pro Θείου, à Θεῖος, *divinus*.

Θείομεν, *ponamus*: 1. pl. a. 2. sub. act. Poët. pro Θῶμεν, verbi τίθημι. f. Θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. sub. Θῶ, Poët. Θέω, & Θείω, in pl. Θέωμεν, & metri gratiâ Θείωμεν, & Syst. Θείομεν.

Θεῖον, ϗ, τὸ, *sulphur*: quod à Deo sit, tanquam πῦρ κεραύνιον, *ignis fulmineus*: &

Θεῖον, ϗ, τὸ, *divinitas, numen*: &

Θεῖος, εια, εῖον, *divinus, a, um*: Poët. Θέειος· &

Θειοτέρως, & Θειότερον, *magis divinitùs*: adv. comp. &

Θειότης, ητος, ἡ, *divinitas, divina majestas*: omnia à Θεὸς, *Deus*.

Θεῖτε, per Sync. pro Θίητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi τίθημι, *pono*: f. Θήσω. a. 2. ἐθην.

Θείω, Poët. pro Θέω, *curro*: f. Θεύσομαι. item Poët. pro Σω. a. 2. ſub. verbi τίθημι, *pono*. Vide Θείομεν.

Θειώδης, εος, ὁ, *ſulphureus*: à Θεῖον, *ſulphur*.

Θείωσα, *conſecravi*: Ion. pro ἐθείωσα, a. 1. ind. act. verbi Θειόω, *Deo conſecro*. Th. Θεόω.

Θέλ', pro Θέλε, præſ. imperat. act. à Θέλω, *volo*: f. Θελήσω. a. 1. part. Θελήσας.

Θελγὶν, ῖνος, ὁ, *beneficus*: à Θέλγω, *decipio*.

Θελγομένη, *gaſtiens*: præſ. part. paſſ. f. g. à

ΘΕΛΓΩ, *mulceo, delinio, decipio*: f. ξω. qu. εἰς τὸ θέλειν ἄγω, *impello quocunque velim*.

Θέλεις, *vis*: 2. ſing. præſ. ind. à Θέλω, *volo*.

Θέλεμνον, & Θέλυμνον, ϗ, τὸ, *fundamentum*: à Θέω, *pono*. Th. Θέμηλον, idem.

Θέλημα, ατος, τὸ, *voluntas*: in pl. τὰ Θελήματα· &

Θέλησις, εως, ἡ, idem: à Θέλω, *volo*: quod ab ἐθέλω, idem.

Θελήσω, *volam*: f. 1. ind. act. ejuſd.

Θελητὴς, οῦ, ὁ, *qui vult, qui libenter facit*: ab eod. Th.

Θελητὸς, οῦ, ὁ, *expetitus, cupitus*: ab eod. Th.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, *delinitor*: &

Θελκτήριον, ϗ, τὸ, *illecebra*: & Θέλγω, *mulceo*.

Θελξινόων, *permulcentium*: gen. pl. à Θελξίνοος, *mentem demulcens*: à Θέλγω, f. ξω, *mulceo*, & νόος, *mens*.

Θέλοισα, Dor. pro Θέλουσα, *volens*: præſ. part. fœm. gen. &

Θέλοντι, Dor. pro Θέλουσι, *volunt*: 3. pl. præſ. ind. act. &

Θέλουσα, *volens*: præſ. part. f. g. à Θέλω, *volo*: f. Θελήσω.

Θέλυμνον, ϗ, τὸ, *fundamentum*: qu. à Θέω, *pono*. Th. Θέμηλον, *fundamentum*.

Θέλω, ſeu ἐθέλω, *volo, delector, opto*; item *poſſum*: Att. imperf. ἤθελον, ες, ε. f. Θελήσω. præt. τεθέληκα. a. 1. ἐθέλησα, ας, ε, & Atticè ἠθέλησα. a. 1. ſub. Θελήσω, ῃς, ῃ. Vide ἐθέλω.

Θέμα, ατος, τὸ, *id quod ponitur, quæſtio quæ pro fundamento diſſertationis ponitur*. Eſt & Θέμα, *ſidus natalitium*, & *horoſcopum*: à τίθημι, *pono*. Hinc Angl. a Theme.

Θεμέθλοις, dat. pl. à

Θέμεθλον, ϗ, τὸ, idem quod Θέμηλον, q. v.

Θεμείλιον, Poët. pro Θεμέλιον, ϗ, τὸ, *fundamentum*: ab eod. Th.

Θεμέλιος, ϗ, ὁ, *fundamentum*. Vide præcedent.

Θεμελιόω, *fundamentum jacio*: f. ώσω. p. τεθεμελίωκα. perf. paſſ. τεθεμελίωμαι, pluſq. p. ἐτεθεμελιώμην, ωσο, ωτο, Ion. τεθεμελίωτο, in 3. ſing. à præced.

* Θεμελίωσις, εως, ἡ, *fundamentum*.

Θέμεν, Ion. pro Θέμεναι, Dor. pro Θεῖναι, *ponere*: a. 2. inf. act. Θέμεν σπουδὴν ἅπασαν ἀμφί τινος πράγματος, *ponere omne ſtudium circa rem aliquam*. Th. τίθημι.

Θέμενος, ϗ, ὁ, a. 2. part. m. ab eod. verbo.

Θέμερος, ϗ, ὁ, *gravis, venerandus*. Th. Θέμις.

Θέμεσθλον, Poët. idem quod Θέμεθλον, ϗ, τὸ, *fundamentum*: quod à

ΘΕ'ΜΗΛΟΝ, ϗ, τὸ, *fundamentum*: q. à Θέω, *pono*: Θεμέλιον, ϗ, τὸ, idem: Θεμελιόω, *fundo, fundamentum pono*.

Θεμίπλεκτος, ϗ, ὁ, Poët. *à Themide contextus*, ὁ ὑπὸ Θέμιδος πλεκτὸς, à πλέκω, *plico, necto*, & Θέμις, quod vide.

Θέλις, ιγος, vel ιδος, ϗ, *jus, lex, inſtitutum, vectigal*. Eſt &

Θέμις, nomen Deæ.

Θεμισκέρων, οντος, ὁ, *juris ſtudioſus, qui jura colit, & juſtitiam exercet*: ex Θέμις, *jus*, & κέρα, pro κεράω, vel κεράννυμι, *miſceo*.

Θεμίσκοπος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *juris inſpector & præſes*: à Θέμις, *jus*, & σκέπτομαι, *video*.

Θεμίσσω, f. *ισομαι*. a. 1. m. ἐθεμισσάμην, Poët. *juſtè judico, guberno*: &

Θέμιστα, *juſtitiam*: acc. ſing. Θέμιστι, nom. pl. *vectigalia, oracula*: &

Θεμιστεῖος, α, ον, Poët. pro δίκαιος, &

Θεμιστεύω, f. ευσω, *vaticinor, do jura & leges*: &

Θεμιστέων, gen. pl. Ion. à Θεμιστὴ, ῆς, ἡ, quod à Θεμιστὸς, οῦ, ὁ, *legibus conſentaneus*: omnia à Θέμις, *jus*.

Θεμιστοκλέης, ῆς, ὁ, gen. -έεος, -έους, *THEMISTOCLES*, nomen proprium viri.

Θεμιστοκλέος, gen. ſing. præced.

Θεμιστόνοη, ης, ἡ, nom. mul. qu. *quæ ſapit ex legibus*.

* Θεμιστὸς, οῦ, ὁ, *legibus conſentaneus*: à Θέμις, *lex*.

Θεμιστὼ, όος, -οῦς, ἡ, nomen mulieris.

Θεμιτὸν, οῦ, τὸ, *conſentaneum*: Θέμιδι, *licitum*. Th. Θέμις, quod vide.

Θεμὸς, *diſpoſitio, monitio*. Th. τίθημι, *pono*.

Θεμόω, *appropinquare facio, accedere cogo*: qu. à Θέω, *pono*; ut ſit ponere in conſpectu. Alii à Θέμις, quatenus eſt δυνατόν.

Θὲν, particula aliquando redundans, aliquando motum à loco ſignificans.

ΘΕ'ΝΑΡ, αρος, τὸ, *vola, cavitas manûs & pedis*: q. à Θέσθαι, quia in volam ponuntur, quæ dantur.

Θένω, *cedo, pulſo, tundo*: ut Θείνω, f. ενῶ. a. 2. ἔθανον. Hinc Θάνατος.

Θεοβλάβεια, ας, ἡ, *læſio deorum, impietas, dira ſtoliditas*: &

Θεοβλαβὴς, ἐος, -ῆς, ὁ ϗ ἡ, *cui Deus mentem eripuit*: ex Θεὸς, & βλάπτω, *noceo*: f. ψω. a. 2. ἔβλαβον.

Θέογνις, ιδος, ὁ, *THEOGNIS*, nom. propr. Poëtæ.

Θεοδίδακτος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *à Deo doctus*: ex Θεὸς, *Deus*, & διδάσκω, *doceo*.

Θεόδμητος, Dor. pro Θεόδμητος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *divinitùs ædificata, tributa*. Sic Θεοδμήτα, ας, ὁ, Dor. pro Θεοδμήτη, *divinitùs*

condita. Ex Θεὸς, *Deus*, & δίμω, *struo*: perf. pass. δέδιμημαι, σαι, ται.

Θεόδορος, ᾱ, ὁ, *THEODORUS*, nomen proprium viri; Angl. **Theodore**.

Θεόδοτος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *divinitùs & à Deo datus*: idem ac Θεόσδοτος.

Θεοειδής, ές, -ῆς, ὁ, *formâ Deum referens*: ex Θεὸς, & εἶδος, *forma*. Th. εἶδω, *video*.

Θεοείκελ', pro Θεοείκελε, voc. sing. à

Θεοεικέλος, ᾱ, *Deo similis*: ex Θεὸς, *Deus*, & εἰκέλος, *similis*. Th. εἴκω, *assimilo*.

Θεόθεν, *divinitùs*, *à Deo*, adv. à Θεὸς, *Deus*.

Θεοῖ, gen. Ion. pro Θεοῦ, à Θεὸς, *Deus*.

Θέοισα, Dor. pro Θέουσα, ης, ἡ, *currens*, præs. part. f. g. à Θέω, *curro*.

Θέοιτο, Θοῖτο, 3. sing. a. 2. m. opt. Ion. à Θέω, -ῶ· pro commun. Θείμην, Θεῖο, θεῖτο, à τίθημι, *pono*.

Θεοκλυτέω, f. ήσω, *Deum invoco*: à Θεὸς, *Deus*, & κλύω, *audio*.

Θεόκριδος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *divino judicio electus*; item *dearum judex*, Periphras. Paridis: à Θεὸς, & κρίνω, *judico*.

Θεόκλιστος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *à Deo conditus*: à Θεὸς, & κτίζω, *condo*, *creo*.

Θεολογία, ας, ἡ, *THEOLOGIA*, *dissertatio de Deo*: à Θεὸς, & λεγω, *dico*. Angl. **Theology**.

Θεολόγος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *THEOLOGUS*, *qui de Deo disserit*. Tribuitur Johanni Evangelistæ κατ' ἐξοχήν. à Θεὸς, *Deus*, & λέγω, *dico*: p. m. λίλογα. Angl. a **Theologue**.

Θεομαχέω, *Deo repugno*: f. ήσω. p. τεθεομάχηκα· &

Θεομαχία, ας, ἡ, *Deorum pugna*: &

Θεομάχος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *Deo repugnans*: ex Θεὸς, & μάχομαι, *pugno*.

Θέομεν, Poët. pro θῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θεομισὴς, ές, -ῆς, ὁ ϗ ἡ, *Deo invisus*: à θεὸς, & μῖσος, τὸ, *odium*: at

Θεομίσης, ες, -ῆς, ὁ ϗ ἡ, *qui Deum odit*: ab iisd.

Θεόμοιρος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ Θεόθεν μοῖραν ἔχων, *qui sortem divinitùs est adeptus*, & hinc *præstantissimus*. Ex Θεὸς, *Deus*, & μοῖρα, *fatum*. Th. μείρω, *divido*, *sortior*.

Θεόντων, gen. pl. part. præs. à Θέω, *curro*: f. Θευσομαι.

Θεόπνευστος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *divinitùs inspiratus*: ex Θεὸς, & πνέω, f. πνεύσω.

Θεόπομπος, ᾱ, ὁ, *THEOPOMPUS*, nomen prop. viri.

* Θεοπρεπὴς, *divinum quid præ se ferens*.

Θεοπροπέω, *vaticinor*: f. ήσω. p. πεπροπηκα. &

Θεοπροπία, ας, ἡ, *vaticinatio*: &

Θεοπρόπιον, ᾱ, τὸ, *vaticinium*: &

Θεοπρόπος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *vates*: à Θεὸς, *Deus*, & πρέπω, *excello*, *decorus sum*.

Θεοπρωτᾶν, gen. pl. à

Θεοπρωται, *Theoprotæ*.

Θέορτος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *à Deo excitatus*: ex Θεὸς, & ὄρω, *excito*.

ΘΕΟ'Σ, ᾱ, ὁ, *Deus*, & aliquando etiam f. g. pro *dea*: q. à Θέω, *pono*, *facio*: hinc ἀθεότης, ητος, *impietas*, &c.

Θεόσδοτα, *divinitùs data*, n. g. pl. à

Θεόσδοτος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *à Deo datus*: ex Θεὸς, & δίδωμι, *do*.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, *cultus Dei*: &

Θεοσεβὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *Dei cultor*, *religiosus*: ex Θεὸς, *Deus*, & σέβω, *colo*.

Θεοσεβῶς, adv. *piè*: à præced.

Θεοστυγὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *Dei osor*: ex Θεὸς, & στυγέω, *odi*.

Θεόταυρος, ᾱ, ὁ, *deus taurus*: Epith. Jovis: ex Θεὸς, & ταῦρος, *taurus*.

Θεότης, ητος, ἡ, *DEITAS*. Th. Θεὸς, *Deus*.

Θεότιμος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *THEOTIMUS*, nom. propr. Vel *divinitùs honoratus*: ex Θεὸς, & τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Θεοφανίη, ης, ἡ, Ion. *Dei apparitio*: ex Θεὸς, & φαίνω, *appareo*.

* Θεόφιλε, voc. à Θεόφιλος, *Theophilus*, nomen propr. id. ac

Θεοφιλὴς, ές, -ῆς, ὁ ϗ ἡ, *pius*, *amans deorum*, *Deo gratus*: à Θεὸς, & φίλος, *amicus*.

Θεόφιν, *divinitùs*, adv. interdum & dat. pl. pro Θεοῖς, à Θεός.

Θεόφραστος, ᾱ, ὁ, *THEOPHRASTUS*, nom. propr. Angl. **Theophraste**.

Θεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *divinâ mente præditus*, *vates*, *propheta*: ex φρὴν, *mens*, & Θεός.

Θεοφύλακτος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *à Deo servatus*, *qui est in Dei tutelâ*: à Θεὸς, & φυλάσσω, *custodio*: f. ξω.

Θεράπαινα, ης, ἡ, *ancilla*: &

Θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, idem. Th. Θεράπων, οντος, ὁ, *servus*.

Θεραπεία, ας, ἡ, *sanatio*, *famulatus*: à Θεραπεύω, quod vide.

Θεραπευθείση, dat. sing. a. 1. part. pass. f. g. &

Θεραπεύσειν, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. à Θεραπεύω, *servio*.

Θεραπευτὴς, ᾱ, ὁ, *minister*, *medicus*: &

Θεραπευτικὸς, ή, όν, *obsequiosus*: &

Θεραπευτὸς, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *sanabilis*: à

Θεραπεύω, *famulor*, *servio*, *curo*, *sano*, cum acc. in imperf. ἐθεράπευον, ες, ε. f. εύσω. p. τεθεραπευκα. a. 1. imperat. act. Θεράπευσον, ατω. imperf. pass. ἐθεραπευόμην, ω, ετο. p. pass. τεθεράπευμαι. p. part. τεθεραπευμένος, η, ον. a. 1. ind. pass. ἐθεραπεύθης, ης, η. Th. Θεράπων, *minister*, *servus*.

Θεραπίη, Ion. pro Θεραπεία, *ministerium*, *famulatus*; *sanatio*. à præced.

Θεράπνα, ας, ἡ, Dor. pro Θεράπνη, ης, ἡ, nomen urbis de quâ consule Stephanum, in Θεράπναι.

Θεράποντα, acc. sing. Θεράποντε, nom. dual. Θεραπῆσι, dat. pl. à

ΘΕΡΑ'ΠΩΝ, οντος, ὁ, *minister*, *famulus*, *servus*: q. à Θέρω, *curo*.

Θεραφεῖμ, Hebr. *imagines*, *idola*: Angl. **Teraphims**.

Θερείη, ης, ἡ, Ion. pro Θέρεια, vel Θερεία, id. quod Θέρος, *æstas*.

Θερειοτάτη, per Syncop. pro Θερειοτάτη, *servidissima*, superl. f. g. à Θέρειος, *æstivus*. Th. Θέρος, *æstas*.

Θέρευς, Dor. pro Θέρους, gen. sing. à Θέρος, εος, τὸ, *æstas*.

Θερέω, idem quod Θέρω, *calefacio*.

Θερίζω, *æstatem traduco*, *meto*, cum accusat. sæpe absolutè ponitur. f. σω. p. τεθέρικα. a. 1. part. Θερίσας, αντος, ὁ, perf. pass. τεθέρισμαι

θέρισμα, a. 1. paſſ. ἐθερίσθην, præſ. infin. à θέρος, *meſſis.*

Θερινός, ή, ὸν, *æſtivus:* ab eod. Th.

Θερίσδειν, Dor. pro θερίζειν, præſ. infin. à θερίζω, *meto.*

Θερισμός, οῦ, ὁ, *meſſis:* &

Θερισήριον, ου, τὸ, *falx meſſoria:* &

Θερισ-ὴς, οῦ, ὁ, *meſſor:* &

Θέριστρον, ſeu θερίστριον, ου, τὸ, *veſtis æſtiva.* Th. θέρος, *æſtus.*

Θερμὰ, nom. pl. n. g. à θερμὸς, *calidus.* Th. θέρω, *calefacio.*

* Θερμαὶ, ῶν, αἱ, *thermæ, balnea,* ab eod.

Θερμαίνω, *calefacio.* f. ανῶ. a. 1. ἐθέρμανα. p. τεθέρμαγκα. præſ. paſſ. θερμαίνομαι, *calefio,* & *calefacio me.* imperf. ἐθερμαινόμην, ου, ετο. perf. paſſ. τεθερμασμαι. a. 1. paſſ. ἐθερμάνθην. Th. θέρω, *calefacio.*

Θέρμετο, 3. ſing. imperf. Ion. verbi Poët. θέρμομαι, pro θερμαίνω, *calefacio,* ejuſd. Th.

Θερμη, ης, ἡ, *calor, æſtus.* Th. θέρω, *calefacio.*

Θερμολυτέω, f. ήσω, *lavor calidâ, calidâ perfundor:* à θερμὸς, *calidus,* & λύω, *lavo.*

Θερμοπύλαι, ῶν, αἱ, qu ſi dicas, *calidæ portæ, THERMOPYLÆ,* locus quidam Græciæ, ſic dictus quòd prope eas Græciæ fauces calidæ ſint aquæ.

Θερμὸς, ὴ, ὸν, ἡ. *calidus,* ὸ, *um,* in ſuperl. θερμότατος. à Th. θέρω, *calefacio.*

* Θερμότης, ητος, ἡ, *calor, caliditas.*

ΘΕΡΟΣ, εος, τὸ, *meſſis, æſtas:* q. à θέρω, quia calida ejus temperies.

Θερσίτης, ου, ὁ, *THERSITES,* nom. propr.

Θέρτος, Æol. pro θάρσος, εος, τὸ, *fiducia.*

Θέρτω, f. 1. act. Æol. pro θέρω, & θερσόμενος, f. 1. part. m. à

ΘΕ'ΡΩ. *calefacio, medeor, curo:* f. θερῶ· & Æol. θέρσω.

Θὲς, pro θέτι, *pone,* a. 1. imperat. act. verbi τίθημι, *pono:* a. 2. ἔθην.

Θίσαν, *poſuerunt,* Ion. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. ἔθην, ejuſd. verbi.

Θίσθαι, a. 2. infin. m. θέσθω, 3. ſing. a. 2. imperat. m. à τίθημι, *pono.*

Θέσις, ἑως, ἡ, *THESIS, poſitio, depoſitio:* θέσις ἐπέων, *carminum compoſitio.* Th. τίθημι, *pono.*

Θέσκελος, ου, ὁ ἡ ἡ, per Sync. pro θεσπέσιος, ſic in pl. n. g. θέσκελα, *divina, Deo ſimilia:* ex θεὸς, *Deus,* & ἐικελος, *ſimilis,* quod ab ἔικω, *ſimilis ſum.*

Θέσμιος, ου, ὁ, *legitimus:* à θεσμὸς, *lex.*

Θεσμοθέτης, ου, ὁ, *legiſlator:* à θεσμὸς, *lex,* & τίθημι, *pono.*

ΘΕΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *lex, ſtruës lignorum.*

Θεσμοφορεῖον, ου, τὸ, *ſacrum Cereris:* &

Θεσμοφόρια, *feſta in Cereris honorem:* ex θεσμὸς, *lex,* & φέρω, *fero.*

Θέσπεσία, ας, ἡ, & Ion. θεσπεσίη, f. g. à

Θεσπέσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *divinus,* gen. Ion. θεσπεσίοιο. Th. θέσπις, ιος, ὁ ἡ ἡ, *vaticinus, divinus.*

Θεσπιδαὴς πῦρ, *ignis divinitùs ardens:* à θέσπις, *divinus,* & δαίω, *uro.*

Θεσπίζασα, Dor. pro θεσπίσασα, a. 1. part. f. g. à

Θεσπίζω, *vaticinor:* f. ίσω. à

ΘΕ'ΣΠΙΣ, ιος, ὁ ἡ ἡ, *vates, divinus:* q. ex θεὸς, & ἔπω, *loquor.*

Θέσπισμα, ατος, τὸ, *oraculum:* à præced.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, *Theſſalonicenſis:* à

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, *THESSALONICA,* nom. urbis: ſic dict. Gr. à victoriâ *Theſſalis* reportatâ *per Philippum.*

Θέσσαν, Ion. & Poët. pro ἔθεταν, 3. pl. a. 2. ind. act. à τίθημι, *pono.*

Θεστίης, ου, ὁ, *THESTIES,* nom. propr.

Θέστωρ, ορος, ὁ, *THESTOR,* Æolopis filius: hinc Θεστορίδης.

Θέσφατα, τα, *reſponſa divina:* à

Θέσφατος, ου, ὁ ἡ ἡ, *à Deo dictus* ex θεὸς, & φημὶ, *dico.*

Θιτέον, *ponendum,* nomen verbale: à τίθημι, *pono.*

Θετικὸς, ὴ, ὸν, *poſitivus, a, um,* in pl. n. g. θετικὰ, ab eod. Th.

Θετικῶς, adv. *affirmativè,* cui opponitur ἀρνητικῶς, *negativè:* à præced.

Θέτις, ιδος, ἡ, *THETIS,* nom. propr. Deæ.

Θέτο, *repoſuit,* Ion. pro ἔθετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi τίθημι, *pono:* a. 1. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην.

Θετὸς, ὴ, ὸν, *poſitus, adoptivus:* ab eod. Th.

Θετταλία, ας, ἡ, *THESSALIA,* nomen regionis: hinc Θετταλοὶ, οἱ, *Theſſali.*

Θέτω, 3. ſing. a. 2. imperat. act. θὲς. à τίθημι, *pono:* a. 2. ἔθην.

Θευ, Dor. pro θοῦ vel θέσο, a. 2. imperat. m. verbi ejuſd.

Θεογενὴς, ἐος, ἡ, per Craſin pro θεογενὲς, *à Deo nata.*

Θεύγεσθαι, Cretenſium dialecto, pro θέλγεσθαι. Heſych.

Θευδὰς, ᾶ, ὁ, Dor. declin. *THEUDAS:* nomen pſeudoprophetæ. Lat. *torrens.*

Θευμερὰ, Dor. pro θεομερὲς. quod Att. θεομερὴ, cat. ſing. à θεομερὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, Att. pro θεήμερος, *divinus:* q. ὑπὸ θεᾶ μεμερισμένη, τουτέστι θεοδμήτη τῇ θείᾳ. à θεὸς, *Deus,* & μείρω, *partior.* Th. μείρω, *divido.*

Θεύμορος, ου, ὁ ἡ ἡ, per Craſin & Dor. pro θεόμορος, *à Deo datus, ſeu per diſtributionem alicui à Deo datus:* ex θεὸς, & μείρω, *partior,* p. m. μίμορα, Poët. ἔμμορα.

Θεύσεαι, Ion. pro θεύσῃ, 2. ſing. f. 1. m. &

Θεύσεσθαι, f. 1. infin. m. verbi θέω, *curro:* f. θεύσομαι.

Θευσάμινος, Dor. pro θευσόμενος, f. 1. part. m. ejuſd.

Θευχαρίλα, Dor. pro Θεοχαρίλα, fœminæ nomen.

ΘΕ'Ω, f. θεύσομαι, *curro, curſu contendo.* Eſt & θέω, *pono, facio:* undè τίθημι.

Θέωμεν, pro θῶμεν, Ion. 1. pl. a. 2. ſub. act. à τίθημι, *pono.*

Θεώντων, gen. pl. part. præſ. à θεάω, *exhibeo me videndum.* Th. θεάομαι, *ſpecto.*

Θεωπείται, 3. ſing. præſ. part. à

Θεωπεύω, *ſpecto:* f. ευσω. p. τεθεώπευκα. a. 1. ſub. θεωπεύσω, ῃς, ῃ. Th. θεωρὸς. Undè &

Θεώρημα, ατὸς, τὸ, *quod contemplamur, præceptum.*

Θεωρητικὸς, ὴ, ὸν, *contemplativus.*

Θεωρία, ας, ἡ, *ſpeculatio, contemplatio.* Th. θεωρὸς, *ſpectator.*

* Θεωρητὸς,

* Θεωρητὸς, ὴ, ὸ, *visibilis.*
* Θεώριον, *locus sacer*: à Θεωρὸς.
* Θεωρίζω, f. ίσω, *aspicio, specio.*
Θεωρὶς, ίδος, ἡ, *nomen navis publicæ, quâ Athenienses suos Θεωροὺς, & sacrorum publicos ministros, ad oraculum consulendum mittebant.*
ΘΕΩΡΟ῎Σ, ὴ, ὸ, *spectator, contemplator*: qu. à Θεάομαι, *specto*: signif. etiam *qui rerum divinarum curam gerit.* à Θεὸς, & ὥρα, *cura.*
Θήβα, Dor. pro Θηβῆσι, seu ἐν ταῖς Θήβαις, *Thebis.*
Θηβαγενὴς, έος, *ex urbe Thebanorum oriundus*: ex Θήβη, & γείνομαι, *nascor.*
Θήβαζε, *Thebas*: adv. à Θῆβι.
Θηβαῖος, ου, ὸ, & in pl. Θηβαῖοι, οἱ, *Thebani.*
Θήβη, ης, *THEBÆ*: nom. urbis: hinc
Θήβηθεν, *Thebis*: adv.
Θηγάνη, ης, ἡ, *cos.* Th. Θήγω, *acuo.*
Θήγει, *acuit*, 3. sing. præs. ind. à
ΘΗ῎ΓΩ, *acuo, incito, instigo*: f. ξω. p. τέθηχα. a. 1. ἔθηξα.
Θεῖσθαι, Ion. pro Θεᾶσθαι, præs. infin. &
Θηεῖτο, *contemplabatur*, Ion. pro ἐθηεῖτο, & hoc pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. à
Θηέομαι, Ion. pro Θεάομαι, *specto*: q. v.
Θηεύμενος, η, Ion. & Dor. pro Θεώμενος, præs. part. à Θεάομαι.
Θηεῦντο, Dor. pro ἐθηοῦντο, quod Ion. pro ἐθῶντο, *intuebatur*: 3. pl. imperf. &
Θηήσαντο, *contemplati sunt*: Ion. pro ἐθεάσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi Θηέομαι, Ion. pro Θεάομαι.
Θηήσασθαι, Ion. pro Θεάσασθαι, a. 1. infin. m. ejusd. verbi.
Θηητὸν, *mirandum*, verbale: à Θηέομαι, Ion. pro Θεάομαι, *specto.*
Θηϊὸν, Ion. pro Θεῖον, τὸ, *sulphur*: q. v.
* Θήϊον, Ion. pro Θεῖον, τὸ, *sulphur*, q. v.
Θηκαῖος, ας, ον, q. *thecæ destinatus*: ad aliquid condendum vel recipiendum: à Θήκη.
Θηκάμενος, *ponens*: a. 1. part. m. à τίθημι, *pono*: f. Θήσω. p. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.
Θῆκαν, Ion. pro ἔθηκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. &
Θήκατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. &
Θῆκε, *posuit*: Ion. pro ἔθηκε, 3. sing. a. 1. ind. act. à τίθημι, *pono*: f. Θήσω. a. 1. ἔθηκα. p. τέθεικα,
Θήκη, ης, ἡ, *THECA, ubi aliquid reponitur, sepulchrum*, ab eod. Th.
Θηλάζω, *lacto, lac præbeo*; item *fugo*: f. σω. p. τεθήλακα. Θηλάζων, ουσα, ον, præs. part. Th. Θηλὴ, *papilla.*
Θηλαμὼν, ὁ, ἡ, *nutritor, nutrix*: à præcedente.
Θηλάσεια, ας, ε, *fuxerim*: aor. Æol. opt. act. ab eod.
Θηλέα & Θηλέη, Ion. pro Θήλεια, *fœmella*: acc. sing. Θῆλυν. acc. pl. Θήλεας. nom. pl. Θήλειαι. Th. Θῆλυς, έος, ὁ, ἡ, *fœmineus.* & pro ἡ Θῆλυς, dicitur Θήλεια.
Θηλέω, Ion. pro Θαλέω, idem quod Θάλλω, *germino, pubesco.*
Θήλεως, gen. Att. à Θῆλυς, quod vide.
ΘΗ῎ΛΗ, ης, ἡ, *papilla, mamma, uberis apex, ruma*: qu. à Θάλλω, *pullulo.*

Θηλητὴρ, κυνηγὸς apud Hesych. fortè legend. Θηρατὴρ, *venator.* à Θὴρ, *fera.*
Θηλυδρίας, ου, ὁ, ἡ, τεθηλυμμένος, *mollis, effœminatus*: q. à Θῆλυς, & δράω, ut sit *fœminam ago.*
* Θηλυκὸς, ὴ, ὸ, *fœmininus.*
* Θηλυμανὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὴ, *insanien: mulierum amore*: ex Θῆλυς, *fœmina*, & μάνης.
Θηλύνεσθαι, *fœminarum more lascivire*: à
ΘΗ῎ΛΥΣ, εος, ὴ, ὸ, & Θήλεια, Ion. Θήλεα, ας, ἡ, & τὸ Θῆλυ, *fœmineus, a, um*; vel *fœmina.*
Θηλυτεράων, *mulierum*: gen. pl. Æol. à Θηλύτερος, compar. f. g. à Θηλυτρὸς, *effœminatior, mollior*: à præced.
Θηλυτόκος, ὴ, ὸ, *fœmellipara*: ex Θῆλυς, *fœmina*, & τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.
Θηλὼ, Hesych. τροφὸς, τίθη, *altrix, nutrix*: à Θηλὴ, *mamma.*
Θημὼν, ῶνος, ὁ, *acervus rerum simul positarum, cumulus*: à τίθημι, *pono.*
* Θημωνία, ας, ἡ, *acervus, cumulus.*
Θὴν, νὸς, ὁ, *acervus*: idem quod Θίν. Est & Θὴν, expletiva particula; & pro *quidem* sumitur, & *certè.*
Θῆνεν, *lac*: γάλα· Hesych. à Θάω, *nutrio, lacto.*
Θηξὰς, αντος ὁ, a. 1. part. act. à Θήγω, *acuo*: f. ξω.
Θηοῖο 2. sing. opt. præs. pass. à Θηέομαι, Ion. pro Θεάομαι, *specto, video.*
Θήπει, *stupeo, cum stupore admiror*: q. à Θεάω, *miror.*
ΘΗ῏Ρ, ῥὸς, ὁ, Æol. φὴρ, *FERA*, item *leo.* gen. pl. Θηρῶν. dat. pl. Θηρσὶ. qu. à Θέω, *curro.* Hinc
Θήρα, ας, ἡ, *venatio*, item *tendicula.* Est &
Θήρα, ὴ, *THERA insula.*
Θήραιον ἔπος, *vaticinium in insulâ Theræ redditum.* Th. Θηρα.
* Θήραμα, ατος, τὸ, *venatio, captura*: à
Θηρᾶν, præs. infin. à Θεράω, *venor.* Th. Θήρ.
Θηράσομαι, f. άσομαι, *venor, capto*: &
Θηρατὴρ, ῆρος, ὁ, *venator, sectator*: &
Θηρατικὸς, ὴ, ὸ, *venaticus*: à Θὴρ, *fera.*
* Θηράω, *venor, sector.* Th. Θήρ.
Θήρειον, πέπλον ποικίλον Atticis, inquit Hesych. q. à Θὴρ, *bellua*: alii à Θήρα, *Thera insula.*
Θήρευε, præs. imperat. act. &
Θηρεύειν, præs. infin. Θηρεῦσαι, a. 1. infin. act. à Θηρεύω, *feras venor.* Th. Θὴρ, *fera.*
Θηρεύμεν, *venari, assectari*: præs. infin. Ion. pro Θηρεύειν.
* Θήρευμα, ατος, τὸ, *venatio*: à Θηρεύω.
Θηρευτὴς, ῆ, ὸ, ac Θηρατὴρ, ῆρος, ὁ, *venator.* &
Θηρευτικὸς, ὴ, ὸν, *venaticus*: undè Θηρευτικὴ, *venandi scientia, venatio*: à
Θηρεύω, *feras venor, insidiosè observo, capto.* f. εύσω. p. τεθήρευκα· à Θὴρ, *fera.*
Θήρης, gen. sing. Ion. à Θήρα, ας, & Ion. ης, ἡ, *fera.* ab eod.
Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, *venator*: Poët. pro Θηρευτὴρ· à Θηρεύω, *venor.* quod à Th. præced.
Θηρήτωρ, ορος, ὁ, *venator*: ab eod. verbo & Th.
Θηριακὰ, τὰ, scil. φάρμακα, *medicamenta,*

quæ venenatorum animalium morsus depellunt: &

Θηριακὴ, scil. ἀντίδοτος, *THERIACA, antidotus adversus venena.* Th. Θὴρ, *fera.*

Θηριάλωτος, ὁ, ἡ, ἀ *feris captus*: à Θηρίον, *fera*, & ἁλίσκω, *capio.*

Θηριόβρωτος, ὁ, ἡ, ἀ *feris comestus*: à Θηρίον, & βρώσκω, *comedo.*

Θηριομαχέω, *cum bellis pugno*: f. ήσω. p. τεθηριομάχηκα. a. 1. ἐθηριομάχησα, αἰ, ι, à Θηριομάχος, ὁ, ἡ, *qui cum feris pugnat*: compos. ex Θηρίον, idem quod Θὴρ, *fera*, & μάχομαι, *pugno.*

Θηρίον, ου, τὸ, *fera, bestia*: apud medicos, *bestia venenata.* Th. Θὴρ, idem.

* Θηριόομαι, -ώμαι, *ferosco*: f. 1. m.

* Θήριος, ος, ὁ, *ferinus.*

Θηριωδέστατα, *feris refertissimi*, superl. à

Θηριώδης, εος, ὁ, ἡ, *ferus, a, um*; *ferinus.* Th. Θὴρ, *fera.*

Θηριωδῶς, adv. *ferino more*: à præced.

Θηροφόνη, ης, ἡ, *fericida*: ex Θὴρ, *fera*, & φόνος, *occido*: p. m. πέφονα.

Θηρώμενος, præs. part. pass. à Θηράω, *venor.* Th. Θὴρ, *fera.*

Θηρῶν, *captans*: præs. part. act. ab eod. verbo & Th.

ΘΗΣ, τὸς, τὸ, *operarius, servus, mercenarius*: quod à Θέω, *facio.*

Θῆσαι, *lactâsse*: a. 1. infin. act. verbi Θάω, *nutrio, lacto*, vel per Sync. pro Θηλάσαι. Sic Θήσατο, *suxit*, à Θάω, vel pro Θηλάσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. à Θηλάζω, *lacto.* Th. Θηλὴ, *papilla.*

Θησαίατο, *contemplati sunt*, Ion. pro Θεάσαντο, ε α in η coalescentibus, & ν in α verso. à Θεάομαι, *specto*: f. άσομαι, a. 1. med. ἐθεασάμην. a. 1. opt. m. Θεασαίμην.

Θησαυρίζω, *thesauros exstruo, congero*: f. ίσω. p. τεθησαύρικα, perf. pass. τεθησαύρισμαι.

* Θησαύρισμα, ατος, τὸ, *repositorium, thesaurus*: à

ΘΗΣΑΥΡΟΣ, ου, ὁ, *THESAURUS*: à τίθημι εἰς αὖρίον, *in crastinum repono.* Vel ab αὖρος, *dives*, ut sit *divitiarum repositio.*

* Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *thesauri custos.*

Θησέα, acc. sing. à Θησεὺς, εος, ὁ, *Theseus*, nom. propr.

Θῆσει, 3. sing. f. 1. act. &

Θήσειν, f. 1. infin. act. &

Θησέμεν, Dor. pro præced. &

Θησεύρισθα, Dor. & Æol. pro Θησόμεθα, *ponemus*: 1. pl. f. 1. m. verbi τίθημι, *pono*: f. Θήσω. a. 2. ἔθην.

Θησεὺς, εος, ὁ, *THESEUS*, nom. propr.

Θῆσθαι, *lactare*: Ion. pro Θᾶσθαι, quod contractè pro Θάεσθαι. præs. infin. pass. verbi Θάω. Sed alii per Sync. dici volunt pro Θηλάζεσθαι, præs. infin. pass. à Θηλάζω, *lacto.* Th. Θηλὴ, *papilla.*

Θήσομαι, f. 1. med. Θήσω, f. 1. act. in pl. Θήσομεν. &

Θήσοντι, Dor. pro Θήσουσι, 3. pl. 1. act. à τίθημι, *pono.*

Θῆσσα, ης, ἡ, & Θῆτλα, ης, ἡ, *ancilla mercenaria.* Th. Θὴς, *servus mercenarius.*

Θήσω, (Dor. Θησῶ) f. 1. act. à τίθημι, *pono.*

Θῆτα, acc. sing. à Θὴς, τὸς, ὁ, *servus*; Θῆσσα, vel Θῆτλα, ης, ἡ, *ancilla.*

Θητεύω, *mercede servio*: f. εύσω. à Θὴς, *mercenarius.*

Θῆτλα, ης, ἡ, *ancilla.* Vide Θῆσσα.

Θιαγὼν, ονος, *panis qui Diis proponebatur.*

Θιάζω, *choros duco, tripudio*: à

ΘΙΑΣΟΣ, ου, ὁ, *cœtus & multitudo tripudiantium*: παρὰ τὸ Θεῖα ᾄσσειν, quòd *divina canant.* Sunt qui legunt Θύασος, & si ad Bacchum respicias, Θυάζω, est, *Bacchita orgia celebro.*

Θιασῶται, τῶν, οἱ, *Sodales qui simul choros exercent*: frequentùs dicitur de iis *qui sacrificiorum & cultûs divini prætextu veluti sodales coibant festis diebus, epulisque indulgebant*: à præced.

ΘΙΒΗ, ης, ἡ, *fiscella è vimine plexa in modum arculæ.*

ΘΙΒΡΟΣ, ὰ, ὸν, *tostus sub carbonibus*; item *tener, venerabilis*: fortè à τίφρα, *cinis*, vel Θύω, *incendo*; pro *tenero*, est q. à τρυφερός.

Θιγεῖν, a. 2. infin. act. &

Θιγέμεν, Ion. pro Θίγειν, præs. infin. à Θίγω, *tango.*

Θίγοισα, Dor. pro Θίγουσα, *tangens*: præs. part. f. g. &

Θίγον, *tange*: Dor. pro Θίγε, a. 2. imperat. act. à

ΘΙΓΩ, *TANGO, attingo*: f. ξω. perf. τέθιγα. a. 1. ἔθιξα. a. 2. ἔθιγον. Hinc

Θίξις, εως, ἡ, *tactus.*

ΘΙΝ, aut Θὶς, Θῖνος, ὁ, ἡ, *acervus, cumulus*; item *littus.* Est &

Θῖν, acc. sing. pro Θῖνα, à Θὶς, *littus.*

Θῖος, *Deus*: Cretens. à Θεός.

Θιπόβρωτος, *malus*: pro Θριπόβρωτος, *comestus* à vermibus vel tineis, quæ Θρῖπες, & βρώσκω, *comedo.*

Θισπίω, *conjicio*: Hesych. puto à Θέσπις, ut *vatis instar divinare.*

Θλαδίας, *eunuchus*; propriè *cui testes contusi*: à Θλάω, *frango.*

Θλασίας, ου, ὁ, pro eodem.

* Θλάσμα, ατος, τὸ, *fractura, collisio*: à Θλάω.

Θλάσπι, εως, τὸ, *THLASPI*, herba: à Θλάω, quia semen habet quasi contusum.

Θλασε, 3. sing. a. 1. act. Poët. pro ἔθλασε. à

ΘΛΑ'Ω, *elido, frango*: f. σω. p. κα.

Θλιξίας, Θλαδίας, *spado*: cui testes τεθλιμμένοι, seu *elisi*: à

ΘΛΙ'ΒΩ, *premo*: f. ψω. p. φα. perf. pass. τέθλιμμαι. p. pass. τεθλιμμένος, *pressus*: pro Θλίδω, Æol. φλίγω, undè *AFFLIGO.*

Θλιψις, εως, ἡ, *afflictio, anxietas*: à præced.

Θνάσκω, Dor. pro Θνήσκω, *morior*, Θνάσκομεν, Dor. pro Θνήσκομεν, & Θνατὸς, Dor. pro Θνητὸς, *mortalis.* Th. Θνήσκω.

Θνατὰ μέλη, *mortalia membra*: nom. vel acc. pl. à Θνατός. Vide præced.

Θνήξομαι, f. 1. m. &

Θνησιμαῖον, ου, τὸ, *morticinum, cadaver*: &

Θνῆσις, εως, ἡ, *mors*: &

Θνῆσκον, *morisbantur*: pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. &

Θνήσκοντες, nom. pl. præs. part. omnia à

ΘΝΗ'ΣΚΩ, *morior*: f. Θνήξομαι, ῃ, εῖ). f. 2. m. Θανοῦμαι. p. τέθνηκα. q. à Θνάω. pluſq. p. ἐτεθ-

ἐτεθνήκειν, εις, ει. a. 2. ἔθανον, ες, ε, q. à θείνω, *percutio*: p. m. τίθνεα. infin. p. m. τεθνᾶναι, contractè pro τεθνάναι. Hinc θνητὸς, ῆ, ὸν, *mortalis*.

* Θνητογαμία, nuptiæ mortalium, vel à *dea* cum *mortali* contractæ: ita dic. nuptiæ deæ *Thetidos* cum *Peleo* mortali: à θνητὸς & γάμος.

Θνητοῖο, gen. Ion. à

Θνητὸς, ὴ, ὸν, *mortalis*: dat. pl. θνητοῖσι.

Θνητῶν, gen. pl. à θνητός. Vide θνητοῖο.

Θοάζω, *celeriter moveor*: à θοὸς, *celer*.

Θοῇσι, *velocibus*: dat. pl. f. g. Ion. pro θοαῖς. à θοός.

Θοιμάτιον, ὐ, τὸ, Att. pro τὸ ἱμάτιον, *vestis*. Th. ἕω, *induo*.

Θοίμην, οῖο, οιτο, a. 2. med. opt. Poët. pro θείμην, εῖο, εῖτο. à τίθημι, *pono*.

Θοινάω, f. ήσω. p. ηκα, *convivor, epulor*: à

ΘΟΙΝΗ, ης, ἡ, *epulum, convivium*; item *cibus*: tanquam à θύω, *epulor*: vel potius ab οἶνος, *vinum*, aut ab utroque.

Θοινητικὸς, ὴ, *ad epulationem idoneus*: &

Θοινίζω, Ion. *convivio excipio*: à θοίνη.

Θοῖτο. Vide in θεῖτο, & in θοίμην.

* Θολάω, f. ήσω, *turbo*.

Θολερὸς, ὸν, *turbidus, sordidus*: à θολὸς, *sordes*.

Θολερῶς, *turbidè*: adv. θολερῶς προβαίνειν, *titubanter incedere*: à præced.

Θολία, ας, ἡ, *pileus fastigiatus, umbella*.

ΘΟΛΟΣ, οῦ, ὁ, *sordes, fæx, atramentum sepiæ*: & adjectivè *turbidus*.

Θόλος, ὐ, ὁ, *tholus, testudo, camera fastigiata*: hinc θολία, *pileus acutus*.

Θολούντα, acc. fing. part. præf. à

Θολόω, f. ώσω. perf. ωκα, *turbo*. Th. θολὸς, *fæx*.

ΘΟΟΣ, ὰ, ὸν, *celer, velox*: q. à θέω, *celeriter eo*.

Θόρε, *desiliit*: 3. fing. a. 2. act. Ion. à

Θορίω, vel θόρω, *salto*: f. ήσω. a. 2. ἔθορον.

Θόρον, Ion. pro ἔθορον, imperf. vel a. 2. præced.

Θορὸς, & θορὴ, *semen genitale*. Th. θόρω, *salio*.

Θορυβεῦσιν, Dor. pro θορυβοῦσι, *tumultuantur*: à

Θορυβέω, *tumultuor, perturbor*: f. ήσω. p. τεθορύβηκα. imperf. ἐθορύβεον, -ουν. Th. θόρυβος, *tumultus*.

Θορυβήσῃ, *obstrepat*: 3. fing. a. 1. fub. act. à præced.

ΘΟΡΥΒΟΣ, ου, ὁ, *tumultus, turba*: q. à θρόος, & βοή. Hinc θορυβέω, *tumultuor*.

Θορυβοῦντες, *tumultuantes*: præf. part. pl. m. g. ab eod. Th.

Θορνύω, & θόρνυμι, *libidine agitor, coitum appeto*: πρὸς ἃ θορνύεσθαι, *ad genitale semen excernendum impetu quodam ferri*: à

ΘΟΡΩ, five θορέω, *salio*: q. à θέω ῥᾴον. præf. part. θόρων.

Θοῦ ἰὴ θέσω, θέσθω, a. 2. imperat. m. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. m ἔθεμην.

Θουκυδίδης, ὐ, ὁ, *THUCYDIDES*: in dat. Θουκυδίδῃ.

Θούριδος, *impetuosæ*: gen. fing. à θοῦρις, ἰδ. Th. θόρω, *salio*.

Θοῦρος, ὐ, ὁ, *impetuosus*: in f. gen. θοῦριδ. ab eod. Th.

Θοῦρος, Συβαρίτης, *THUROS, Sybarita*: nom. viri.

Θόωκος, Poët. pro θῶκος, *sedile, solium*: à θοάζω, *sedeo*. Th. θοὸς, *celer*.

Θόωνα, acc. fing. à θόων, *Thoon*, nom. propr.

Θοῶς, adv. *celeritèr*. Th. θοὸς, *celer*.

Θρᾴκη, ης, ἡ, *THRACIA*,

Θρᾳκιστὶ, *Thracum more*. Th. Θρᾷξ, *Thrax*.

Θρᾶμις, *aries*: Hesych. hinc verisimile per Aphær. Angl. Ram.

Θρᾶνος, ὐ, ὁ, *sella*. Th. θράω, *sedeo*.

ΘΡΑΞ, ᾳκὸς, & Poët. θρῃξ -ηκὸς, ὁ, *THRAX*. Hinc

Θρᾴκιος, & θρᾴκιος, Ion. θρῄκιος, ου, ὁ, *Thracius*.

Θρασεῖα, ας, ἡ, f. gen. à θρασὺς, ἴος, ὁ, *audax*. Th. θάρσος, *fiducia*.

* Θρασέως, adv. *audacter*: à

Θράσος, εος, τὸ, *audacia*: per Metath. pro θάρσος, idem.

Θράσσω, *perturbo, vellico*: Poët. pro ταράσσω, *turbo*: per Sync.

Θρασυγυιος, ὐ, ὁ ἡ ὑ, Poët. *qui audacia habet membra*: ὁ θρασεῖα ἔχων γυῖα.

Θρασυκάρδιος, ὐ, ὁ ἡ ὑ, *audaci præditus corde*: à θρασὺς, *audax*, & καρδία, *cor*.

Θρασυμαχᾶν, gen. pl. Dor. pro θρασυμάχων. à θρασύμαχος, ὐ, ὁ ἡ ὑ, *audax in pugna*: quod vide.

Θρασυμάχαγος, ὐ, ὁ ἡ ὑ, Poët. & Dor. pro θρασυμήχανος, ὐ, ὁ ἡ ὑ, *audax machinator, qui consilium init audax*: ex θρασὺς, *audax*, & μηχανὴ, *machina*.

Θρασυμαχος ου, ὁ, *THRASYMACHUS*: nomen proprium: q. *audax in bello*: ex θρασὺς, & μάχη, *pugna*.

Θρασυμέμονα, acc. fing. à

Θρασυμέμων, ονος, ὁ ἡ ὑ, *audax, qui audacter hostem irruentem sustinet*: ex θρασὺς, *audax*, & μένω, *maneo, expecto*.

Θρασυμήδεα, acc. fing. à

Θρασυμήδης, εος, ὁ, *THRASYMEDES*: nom. propr.

Θρασύνομαι, *audax fio*; item *audacter loquor*: à θρασὺς, *audax*, quod vide.

Θρυσύπονος, ὐ, ὁ ἡ ὑ, Poët. ὁ ἐν τοῖς πόνοις θρασὺς, *qui labores audacter adit, & tolerat*.

Θρασὺς, εῖα, ὺ, *audax*. Th. θρασος, *fiducia*.

ΘΡΑΥΩ, *frango, ferio*: hinc θραυστὸς, οῦ, *fragilis*: q. à θλάω, mutato λ in ρ.

ΘΡΑΩ, *sedeo*: f. ήσω. a. 1. m. ἐθρησάμην. a. 1. infin. m. θήσασθαι.

Θρεΐσσα, ας, ἡ, Dor. pro θρῄσσα; leg. & θράσσα vel -τλα, *Threissa*.

Θρέμμα, ατος, τὸ, *pecus, omne quod alitur*: pro θράμμα· à τρέφω, *alo*: fut. θρέψω. perf. pass. τέθραμμαι.

Θρεξασκον, *cucurri*, vel *cucurrerunt*: 1. fing. vel 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. pro ἔθρηξα, vel ἔθρεξαν, verbi τρέχω, *curro*: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Alii volunt esse imperf. act. verbi θρεξασκω, idem quod τρέχω, *curro*.

Θρέξω, fut. 2. act. verbi τρέχω. Vide θρέξασκον.

Θρεσκάρδιος, ὐ, ὁ ἡ ὑ, Poët. *cui præ metu cor*

in pectore trepidat & salit: à Θορίω, & per Sync. Θρέω, *salio*, & καρδία, *cor*.

Θριπία, τὰ, per Sync. pro Θρεπτήρια.

* Θριπλὸς, οῦ, ὁ, *alibilis*: &

Θρεπτήρια, τὰ, *educationis præmia*. Th. τρέφω, *alo*: f. Θρέψω.

Θρίφθη, 3. sing. a. 1. pass. Ion. ab eod. Th.

Θρῖψαι, a. 1. infin. act. Θρέψαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. ejusd. verbi.

Θρεψάμβυος, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Θρέψασα, a. 1. part. act. f. g. ejusd.

Θρέψε, pro ἔθρεψε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. &

Θρέψον, *nutri*: a. 1. imperat. act. &

Θρίψω, *alam*: f. 1. ind. act. a τρέφω, *alo*.

ΘΡΕ΄Ω, vel potiùs Θρέομαι, *tumultuando clamo* seu *loquor*: hinc Θροος, *clamor*.

Θρηίκειος, α, ὁ, *Thracius*: à Θρηξ, ηκος, Ion. pro Θρᾴξ.

Θρήϊζ, Ion. pro Θρηξ, quod pro Θρᾴξ, *Thrax*.

Θρήκη, ης, ἡ, *THRACIA*: nom. regionis.

Θρήκηθεν, adv. *ex Thraciâ*.

Θρηκῶν, gen. pl. Ion. pro Θρᾳκῶν· à Θρᾴξ, *Thrax*.

Θρήνει, præs. imperat. act. à

Θρηνέω, *lamentor, odas lugubres cano*: imperf. ἐθρήνεον. -εν. f. ήσω. præt. τεθρήνηκα, a. 1. imperat. Θρήνησον, ατω, *plange*: à

ΘΡΗ΄ΝΟΣ, ου, ὁ, *luctus, planctus*: q. à Θρέω, *tumultuando clamo*, vel *loquor*. Alii παρὰ τὸ Θραύειν τὴν νῦν, quod luctus animum frangat.

Θρηνῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à Θρηνέω, q. v.

Θρῆνυς, υος, ὁ, *scabellum pedum*. Th. Θράω, *sedeo*: f. ήσω.

Θρησκεία, ας, & Ion. -ὴ, ης, ἡ, *religio, superstitiosus cultus Deorum, veneratio, observantia*: à

ΘΡΗΣΚΕΥ΄Ω, *superstitiosè Deum colo, veneror*, q. Θεῷ ἀρεσκεῖν. Vulgo à Θρᾴξ, Ion. Θρήϊξ, Θρηικὸς, *Thrax*, quod apud Thraces Orpheus cultum Deorum invenerit. Hinc

Θρῆσκος, ου, ὁ, *religiosus*: à præced.

Θρήτλανον, ου, τὸ, *ea pars currûs cui onera imponuntur*: an à Θρῆσαι, *sedere*?

Θριαὶ, αἱ, *calculi, quos sortilegi in urnam mittunt*: an à Θραύω, *frango*? quia fragmenta lapidum, aut quòd eis frangant dubitationem.

Θριαμβεύω, *TRIUMPHO de aliquo, triumphare facio*: cum acc. f. εύσω. a. 1. part. Θριαμβεύσας, αντος· &

Θριαμβικὸς, οῦ, *triumphalis*: &

ΘΡΙΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, *TRIUMPHUS*: Θριαμβεύω, *triumpho*. Qui enim triumphabant, solebant cum Θρίοις ἐμβαίνειν, cum *foliis*, seu *festa fronde incedere*. Suidas ducit à Θρίασις, id est, *Poetarum furor*.

ΘΡΙΓΚΟ΄Σ, seu Θρίγκος, ου, ὁ, *pinna seu corona murorum*, & qu. *capillus, vallum, septum, tegumentum*: à Θρὶξ, quia ut *capillus* muri.

ΘΡΙ΄ΔΑΞ, ακος, ἡ, *lactuca*: herba nota.

Θριμμὸς, γρῖγυσμὸς, Hesych. an à τρίζω, *stridor*?

Θρίναξ, ακος, ὁ, *vannus, vannulus*. Alii leg. τρύαξ.

ΘΡΙ΄Ξ, τριχὸς, ἡ, *capillus, seta, villus*: dat. pl. Θριξὶ. hinc τριχώδης, εος, ὁ ἡ ὄ, *pilosus*: τριχωτὸς, ὴ, ὁ, idem. *capillis* ereo -ft, ut ἀθιὶξ, *arista*: à Θερίζ, *meto*.

Θρίον, *folium ficûs. frons ficulnea*: qu. à Θρίω, *sono*. Th. tamen est Θρέω, q. v.

Θριὸς, ὁ, *extremus rudens*, qui laxatus primum in prora, vento favent-: ab eod. Th.

Θρίψ, πὸς, ὁ, *vermis qui lignis innascitur*. Th. τρίβω, *tero*.

Θρέω, *turbo, tumultuando clamo*; item *loquor*: ut. ήσω. præt. τεθρηκα. à Θρόος, *clamor tumultuantium*, quod à ver. med. τέθορα, verti Θέω, vel potiùs Θρέομαι, *tumultuando clamo*.

Θρομβηθῆναι, *turbatum esse*: a. 1. inf. pass. Θρομβεὶς, a. 1. part pass. à Θρομβέω, *turbo*.

ΘΡΟΜΒΟΣ, ου, ὁ, *grumus, sanguis, coagulatus*.

Θρομβόομαι, *in grumos concrescо*. infin. præs. Θρομβοῦσθαι. a. 1. part. pass. Θρομβωθεὶς, εῖσα, ὲν, *concretus*. præced.

ΘΡΟΝΟΝ, ου, τὸ, *flos, pigmentum, rosa*: ὠνὴ τὸ ἄνθος Θρόνον ἐκάλουν.

Θρόνος, ου, ὁ, *THRONUS, solium, regnum*: q. Θράνος, à Θράω, *sedeo*: vel à Θρέω, *clamo*, q. v. m. τέθορα. undè Θροος, *clamor*: & per Epenth. τὸ ν, Θρονος.

Θρόος, ου, ὁ, *tumultuantium clamor*: à Θρέω, *clamo*, q. v.

* Θρὸς, τὸ Θρὸν, Θρόος, *rumor fama, sonus*.

ΘΡΥΑΛΛΙΣ, ίδος, ἡ, *ellychnium, herba cujus folia sunt apta ad ellychnia*: q. à Θέρω, & ἄλλομαι, quod *caleat* se *fovgat*.

ΘΡΥΓΑΝΑ΄Ω, *frico, scabo, scalpo*: q. à Θρέειν τῷ κνᾷν, *sonare radendo*.

Θρυλέω, idem quod Θρυλλέω. Vide in Θρύλλος, *susurrus*,

*Θρύλλημα, ατος, τὸ, *murmur*. Th. Θρύλλος

Θρυλλίζω, & Θρυλλίσσω, *susurro, murmuro*:

ΘΡΥ΄ΛΛΟΣ, ου, ὁ, *susurrus, murmur, tumultus*: q. à Θρέω, *sono*. Hinc Θρυλλέω, Θρυλλίζω, *susurro, murmuro*: πολυθρύλλητος, ου, ὁ ἡ ὄ, *multum celebratus*. : quia

Θρύμμα, ατος, τὸ, *fragmentum*: à Θρύω, *frango*. Hinc Angl. Thrums

ΘΡΥ΄ΟΝ, ου, τὸ, *juncus, herba palustris, ulva*: q. à Θρύπτω, quia *frag lis*.

Θρυπτόμενος, *contritus*; præs. part. pass. à

ΘΡΥ΄ΠΤΩ, *frango, comminuo, frio frango luxu*: f. 1. ψω. f. 2. τρύω pro Θρύσω, Θ in τ mutato Euphoniæ ergò pers. τέθρυφα. pers. pass. τέθρυμμαι.

ΘΡΩΣΚΩ, *salio, insilio*. hinc Θρωσμὸς, οῦ, ὁ, *tumulus, locus eminulus*: q. à Θρόω, *salio*.

Θρωσμὸς, ου, ὁ, in præced.

Θύα, arbor quædam odora, *THYA* dicta à Θύω, *suffio*.

Θυάζω, *orgia celebro*. Th. Θύω, *sacrifico*.

* Θυαὶ, ῶν, αἱ, *haruspices*, qui ex sectis victimis divinant.

Θυάπαξ *sacrilegus*: Hesych. legendum credo, Θυαέπαξ.

Θύαρος, *lolium*: Dioscor. an quod cum impetu nascitur, & velut cum ira? à Θύω, vel Θέω· an quia ebrietatem facit?

Θυὰς, άδος, ἡ, *quæ furens vecita furit*. Scribitur et am Θυιὰς, & Θυΐας, q. a Θύω, ὄρμω· item

Θυᾶς,

ἐτεθνήκειν, εις, ει. a. 2. ἔθανον, ες, ε, q. à θείνω, *percutio*: p. m. τέθνακα. infin. p. m. τεθνάναι, contractè pro τεθνακέναι. Hinc θνητὸς, ὴ, ὸν, *mortalis*.

* Θνητογαμία, nuptiæ mortalium, vel à *dea* cum *mortali* contractæ: ita dic. nuptiæ deæ *Thetidos* cum *Peleo* mortali: à θνητὸς & γάμος.

Θνητοῖο, gen. Ion. à

Θνητὸς, ὴ, ὸν, *mortalis*: dat. pl. θνητοῖσι.

Θνητῶν, gen. pl. à θνητός. Vide θνητοῖο.

Θοάζω, *celeriter moveor*: à θοος, *celer*.

Θοῆσι, *velocibus*: dat. pl. f. g. Ion. pro θοαῖς. à θοός.

Θοιμάτιον, ὴ, τὸ, Att. pro τὸ ἱμάτιον, *vestis*. Th. ἕω, *induo*.

Θοίμην, οῖο, οῖτο, a. 2. med. opt. Poët. pro θείμην, εῖο, εῖτο. à τίθημι, *pono*.

Θοινάω, f. ήσω. p. ηκα, *convivor, epulor*: à

ΘΟΙΝΗ, ης, ἡ, *epulum, convivium*; item *cibus*: tanquam à θυω, *epulor*: vel potius ab οἶνος, *vinum*, aut ab utroque.

Θοινητικὸς, ὴ, ὸν, *ad epulationem idoneus*: &

Θοινίζω, Ion. *convivio excipio*: à θοίνη.

Θοῖτο. Vide in θοῖτο, & in θοίμην.

* Θολάω, f. ήσω, *turbo*.

Θολερὸς, ὰ, ὸν, *turbidus, sordidus*: à θολὸς, *sordes*.

Θολερῶς, *turbidè*: adv. θολερῶς προβαίνειν, *titubanter incedere*: à præced.

Θολία, ας, ἡ, *pileus fastigiatus, umbella*.

ΘΟΛΟΣ, ου, ὁ, *sordes, fæx, atramentum sepiæ*: & adjectivè *turbidus*.

Θόλος, ὴ, ὁ, *tholus, testudo, camera fastigiata*: hinc θολία, *pileus acutus*.

Θολούντα, acc. sing. part. præs. à

Θολόω, f. ώσω. perf. ωκα, *turbo*. Th. θολὸς, *fæx*.

ΘΟΟΣ, ὰ, ὸν, *celer, velox*: q. à θέω, *celeritèr eo*.

Θόρε, *desiliit*: 3. sing. a. 2. act. Ion. à

Θορίω, vel θόρω, *salto*: f. ήσω. a. 2. ἔθορον.

Θόρον, Ion. pro ἔθορον, imperf. vel a. 2. præced.

Θορὸς, & θορὴ, *semen genitale*. Th. θόρω, *salio*.

Θορυξεῦσιν, Dor. pro θορυζοῦσι, *tumultuantur*: à

Θορυβέω, *tumultuor, perturbor*: f. ήσω. p. τεθορύβηκα. imperf. ἐθορύβεον, -ουν. Th. θόρυβος, *tumultus*.

Θορυβήσῃ, *obstrepat*: 3. sing. a. 1. sub. act à præced.

ΘΟΡΥΒΟΣ, ου, ὁ, *tumultus, turba*: q. à θρόος, & βοή. Hinc θορυβέω, *tumultuor*.

Θορυβοῦντες, *tumultuantes*: præs. part. pl. m. g. ab eod. Th.

Θορνύω, & θόρνυμι, *libidine agitor, coitum appeto*: πρὸς ἣ θορνυ ὀρνύσθαι, *ad genitale semen excernendum impetu quodam ferri*: à

ΘΟΡΩ, sive θορέω, *salio*: q. à θέω ῥάον. præs. part. θόρων.

Θοῦ κὴ θέσω, θέσθω, a. 2. imperat. m. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. m. ἐθέμην.

Θουκυδίδης, ὴ, ὁ, *THUCYDIDES*: in dat. Θουκυδίδῃ.

Θούριδος, *impetuosæ*: gen. sing. à θοῦρις, ἡ. Th. θόρω, *salio*.

Θοῦρος, ὴ, ὁ, *impetuosus*: in f. gen. θοῦριδ. ab eod. Th.

Θοῦρος, Συβαρίτης, *THURUS, Sybarita*: nom. viri.

Θοώκος, Poët. pro θωκος, *sedile, solium*: à θοάζω, *sedeo*. Th. θοὸς, *celer*.

Θόωνα, acc. sing. à θόων, *Thoon*, nom. propr.

Θοῶς, adv. *celeritèr*. Th. θοὸς, *celer*.

Θρᾴκη, ης, ἡ, *THRACIA*,

Θρᾳκιστὶ, *Thracum more*. Th. Θρᾴξ, *Thrax*.

Θράμις, *aries*: Hesych. hinc verisimile per Aphær. Angl. **Ram**.

Θράνος, ὴ, ὁ, *sella*. Th. θράω, *sedeo*.

ΘΡΑΞ, ᾳκὸς, & Poët. θρηξ -ηκὸς, ὁ, *THRAX*. Hinc

Θρᾴκιος, & θρᾴικιος, Ion. θρηϊκιος, ου, ὁ, *Thracius*.

Θρασεία, ας, ἡ, f. gen. à θρασὺς, ἰος, ὁ, *audax*. Th. θάρσος, *fiducia*.

* Θρασέως, adv. *audaciter*: à

Θράσος, εος, τὸ, *audacia*: per Metath. pro θάρσος, idem.

Θράσσω, *perturbo, vellico*: Poët. pro ταράσσω, *turbo*: per Sync.

Θρασυάγυιος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, Poët. *qui audacia habet membra*: ὁ θρασεῖα ἔχων γυῖα.

Θρασυκάρδιος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, *audaci præditus corde*: à θρασὺς, *audax*, & καρδία, *cor*.

Θρασυμαχᾶν, gen. pl. Dor. pro θρασυμάχων. à θρασύμαχος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, *audax in pugna*: quod vide.

Θρασυμάχανος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, Poët. & Dor. pro θρασυμήχανος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, *audax machinator, qui consilium init audax*: ex θρασὺς, *audax*, & μηχανη, *machina*.

Θρασυμαχος ου, ὁ, *THRASYMACHUS*: nomen proprium: q. *audax in bello*: ex θρασις, & μάχη, *pugna*.

Θρασυμέμονα, acc. sing. à

Θρασυμέμων, ονος, ὁ ἡ ὴ, *audax, qui audacter hostem irruentem sustinet*: ex θρασὺς, *audax*, & μένω, *maneo, expecto*.

Θρασυμήδεα, acc. sing. à

Θρασυμήδης, εος, ὁ, *THRASYMEDES*: nom. propr.

Θρασύνομαι, *audax fio*; item *audacter loquor*: à θρασὺς, *audax*, quod vide.

Θρυσύπονος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, Poët. ὁ ἐν τοῖς πόνοις θρασὺς, *qui labores audacter adit, & tolerat*.

Θρασὺς, εῖα, ὺ, *audax*. Th. θρασος, *fiducia*.

ΘΡΑΥΩ, *frango, ferio*: hinc θραυστὸς, ὴ, ὸν, *fragilis*: q. à θλάω, mutato λ in ρ.

ΘΡΑΩ, *sedeo*: f. ήσω. a. 1. m. ἐθρησάμην. a. 1. infin. m. θήσασθαι.

Θρέϊσσα, ας, ἡ, Dor. pro θρῄσσα; leg. & θράσσα vel -τλα, *Threissa*.

Θρέμμα, ατος, τὸ, *pecus, omne quod alitur*: pro θράμμα· à τρέφω, *alo*: fut. θρέψω. perf. pass. τέθραμμαι.

Θρέξασκον, *cucurri*, vel *cucurrerunt*: 1. sing. vel 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. pro ἔθρεξα, vel ἔθρεξαν, verbi τρέχω, *curro*: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Alii volunt esse imperf. act. verbi θρεξασκω, idem quod τρέχω, *curro*.

Θρέξω, fut. 2. act. verbi τρίχω. Vide θρέξασκον.

Θρεσκήδιος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, Poët. *cui præ metu cor*

in pectore trepidat & salit: à Θορίω, & per Sync. Θρέω, *salio*, & καρδία, *cor*.
Θρίπλα, τὰ, per Sync. pro Θρεπτήρια.
* Θρεπτὸς, οῦ, ὁ, *alibilis*: &
Θρεπτήρια, τὰ, *educationis præmia*. Th. τρέφω, *alo*: f. Θρέψω.
Θρέφθη, 3. sing. a. 1. pass. Ion. ab eod. Th.
Θρέψαι, a. 1. infin. act. Θρέψαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. ejusd. verbi.
Θρεψάμψυος, a. 1. part. m. ejusd. verbi.
Θρέψασα, a. 1. part. act. f. g. ejusd.
Θρέψε, pro ἔθρεψε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. &
Θρέψον, *nutri*: a. 1. imperat. act. &
Θρέψω, *alam*: f. 1. ind. act. a τρέφω, *alo*.
ΘΡΕ'Ω, vel potiùs Θρέομαι, *tumultuando clamo* seu *loquor*: hinc Θροος, *clamor*.
Θρηίκειος, ε, ὁ, *Thracius*: à Θρηξ, κος, Ion. pro Θρᾴξ.
Θρήϊξ, Ion. pro Θρηξ, quod pro Θρᾴξ, *Thrax*.
Θρήϊκη, κης, ἡ, *THRACIA*: nom. regionis.
Θρήϊκόθεν, adv. *ex Thraciâ*.
Θρηικῶν, gen. pl. Ion. pro Θρᾳκῶν· à Θρᾴξ, *Thrax*.
Θρήνει, præs. imperat. act. à
Θρηνέω, *lamentor, odas lugubres cano*: imperf. ἐθρήνεον. -ευν. f. ήσω. præt. τεθρήνηκα, a. 1. imperat. Θρήνησον, ήτω, *plange*: à
ΘΡΗ'ΝΟΣ, ε, ὁ, *luctus, planctus*: q. à Θρέω, *tumultuando clamo*, vel *loquor*. Alii παρὰ τὸ Θραύειν τὴν νῆν, quod luctus animum frangat.
Θρηνύσι, 3. pl. præs. ind. act. à Θρηνέω, q. v.
Θρῆνυς, υος, ὁ, *scabellum pedum*. Th. Θράω, *sedeo*: f. ήσω.
Θρησκεία, ας, & Ion. -η, ης, ἡ, *religio, superstitiosus cultus Deorum, veneratio, observantia*: à
ΘΡΗΣΚΕΥ'Ω, *superstitiosè Deum colo, veneror*, q. Θεῷ αἱρεσκεῖν. Vulgo à Θρᾴξ, Ion. Θρῆξ, Θρηκὸς, *Thrax*, quod apud Thraces Orpheus cultum Deorum invenerit. Hinc
Θρῆσκος, ε, ὁ, *religiosus*: à præced.
Θρήτλανον, ου, τὸ, *ea pars currûs cui onera imponuntur*: an à Θρῆσαι, *sedere*?
Θριαὶ, αἱ, *calculi, quos sortilegi in urnam mittunt*: an à Θραύω, *frango*? quia fragmenta lapidum, aut quòd eis frangant dubitationem.
Θριαμβεύω, *TRIUMPHO de aliquo, triumphare facio*: cum acc. f. εύσω. a. 1. part. Θριαμβεύσαι, αντος· &
Θριαμβικὸς, οῦ, *triumphalis*: &
ΘΡΙΑ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *TRIUMPHUS*: Θριαμβεύω, *triumpho*. Qui enim triumphabant, solebant cum Θρίοις ἐμβαίνειν, cum *foliis*, seu *festa fronde incedere*. Suidas dicit à Θρίασις, id est, *Poetarum furor*.
ΘΡΙΓΚΟ'Σ, seu Θρίγκος, ε, ὁ, *pinna seu corona murorum*, & qu. *capillus, vallum, septum, tem lum*: à Θρὶξ, quia ut *capillus* muri.
ΘΡΙ'ΔΑΞ, ακος, ἡ, *lactuca*: herba nota.
Θριμμὸς, γοδγυσμὸς, Hesych. an à τρίζω, *stridor*?
Θρίναξ, ακος, ὁ, *vannus, vannulus*. Alii leg. τὸ ναξ.
ΘΡΙ'Ξ, τριχὸς, ἡ, *capillus, seta, villus*: dat. pl. Θριξὶ. hinc τριχώδης, ους, ὁ ἡ ὄ, *pilosus*: τριχωτὸς, ὴ, ὁ, idem. *capillus* ereo ost, ut ἀθικὶξ, *arista*: à Θερίζ, *meto*.
Θριον, *folium ficûs. frons ficulnea*: qu. à Θρίω, *sono*. Th. tamen est Θρι ί, q. v
Θριος, ε, *extremus rudens*, qui laxatur primum in prora, vento favente: ab eod. Th.
Θρίψ, πὸς, ὁ, *vermis qui ligni innascitur*. Th. τρίω, *tero*.
Θρόω, *turbo, tumultuando fremo*; item *loquor*: ut. ήσω. præt. τεθρόηκα. à Θρόος, *clamor tumultuantium*, quod à verb. med. τέθορα, verti Θρέω, vel potiùs Θρέομαι, *tumultuando clamo*
Θροηθῆναι, *turbatum esse*: a. 1. inf. pass. Θροηθεὶς, a. 1. part pass. à Θροέω, *turbo*.
ΘΡΟΜΒΟΣ, ου, ὁ, *grumus, sanguis, coagulatus*.
Θρομβόομαι, *in grumos concresco*. infin. præf. Θρομβοῦσθαι. a. 1. part. pass. Θρομβωθεὶς, εῖσα, ὲν, *concretus*. præced.
ΘΡΟΝΟΝ, ε, τὸ, *flos, pigmentum, rosa*: ὠδὴ τὸ ἄνθος Θοιεῖται τὸ ῥόδον.
Θρονος, ε, ὁ, *THRONUS, solium, regnum*: q. Θράνος, à Θράω, *sedeo*: vel a. 2. m. τέθορα. unde Θρόος, *clamor*: & per Epenth. τὸ ν, Θρονος.
Θρόσος, ε, ὁ, *tumultuantium clamor*: à Θρέω, *clamo*, q. v.
* Θρος, τὸ Θρα, Θρόος, *rumor fama, sonus*.
ΘΡΥΑΛΛΙΣ, ίδος, ε, *ellychnium, herba cujus folia sunt apta ad ellychnia*: q. à Θέρω, & ἄλλομαι, quod *caleat* se *fovet*.
ΘΡΥΓΑΝΑ'Ω, *frico, scabo, scalpo*: q. à Θρέειν τῷ χειρὶ, *sonare radendo*.
Θρυλέω, idem quod Θρυλλέω. Vide in Θρύλλος, *susurrus*,
*Θρύλλημα, ατος, τὸ, *murmur*. Th. Θρύλλος
Θρυλλίζω, & Θρυλλίσσω, *susurro, murmuro*:
ΘΡΥ'ΛΛΟΣ, ε, ὁ, *susurrus, murmur, sonitus*: q. à Θρέω, *sono*. Hinc Θρυλλ , Θρυλλίζω, *susurro, murmuro*: πολυθ τος, ὴ, ὸν ὴ ὄ, *multum celebratus*.
Θρύμμα, ατος, τὸ, *fragmentum*: à Θ *frango*. Hinc Angl. Thrums
ΘΡΥ'ΟΝ, ε, τὸ, *juncus, herba palustris, ulva*: q. à Θρύπτω, quia *fragilis*.
Θρυπτόμενος, *contritus*; præs. part. pass. à
ΘΡΥ'ΠΤΩ, *frango, comminuo, frio frango luxu*: f. 1. ψω. f. 2. τρυβῶ pro Θρυφῶ, & in τ mutato Euphoniæ ergô perf. τέθρυφα. perf. pass. τέθρυμμαι.
ΘΡΩ'ΣΚΩ, *salio, insilio*. hinc Θρασμὸς, οῦ, ὁ, *tumultus, locus eminulus*: q. à Θρέω, *salio*.
Θρασμὸς, οῦ, ὁ, in præced.
Θύα, arbor quædam odora, *THYA* dicta à Θύω, *suffio*.
Θυάζω, *orgia celebro*. Th. Θύω, *sacrifico*.
* Θυαὶ, ῶν, αἱ, *haruspices*, qui ex sectis victimis divinant.
Θυάπαξ *sacrilegus*: Hesych. legendum credo, Θυάποξ.
Θύαρος, *lolium*: Dioscor. an quod cum impetu nascitur, & velut cum ira? à Θύω, vel Θέω· an quia eas- Θυ- ος ἐστι?
Θυάς, άδος, ἡ, *quæ furens excita furit*. Scribitur et am Θυιὰς, & Θυιὰς. q. a Θύω ρμαω· item

Θυᾶς,

Θυᾶς, *ſolennis*: q. à Θύω, *ſacrifico*: at
Θύας, Quod eſt Dan. ii. 27. τὸ μυστήριον οὐκ ἔστι σοφῶν γαζαρηνῶν, Symmachus vertit Θυᾶν.
Θύασος. Sic alibi ſcriptum pro Θίασος.
Θυάτιρα, ων, τὰ, *THYATIRA*, nomen urbis. Gr. *victimas abſumens.*
Θυάω, *ſubo*: à Θύω, id eſt, ὁρμῶ.
ΘΥΓΑΤΗΡ, *filia, nata*: gen. έρος, ρὸς, acc. Θυγατέρα, ατρα. voc. ὦ Θύγατερ, dat. pl. Θυγατρᾶσι. qu. à Θύω, & γάω, quod celeriter ſuccreſcat.
Θυγάτριον, υ, τὸ, *filiola*: à Θυγάτηρ.
Θῦε, *æſtuabat*: 3. ſing. imperf. Ion. à Θύω, *macto, impetu feror*: f. Θύσω. p. τέθυκα.
Θυέεσσι, *ſuffimentis*: dat. pl. Poët. à Θύος, εος, τὸ. ab eod. Th.
Θύει, *inſanit*: 3. ſing. præſ. ind. ab eod.
Θυεία, ας, ἡ, *mortarium, pila*, ἴγδη. Puto à Θύω, *vehementèr moveo*: aut ab odore aromatum nam Θύος, τὸ, eſt *odoramentum.*
ΘΥΈΛΛΑ, ης, ἡ, *procella*: q. à Θύειν & εἰλεῖν· vel à Θύω & ἄελλα, *procella*: an à Θύω, *impetuosè ruo?*
Θύεσσι, dat. pl. Poët. pro Θύεσι. à Θύος, Θύεος, τὸ, *victima, ſuffimentum*: ab eod. Th.
Θυέσ', pro Θυέσα, voc. ſing. à Θυέστης, υ, ὁ, *Thyeſtes.*
Θυέτω, *ſacrificet*: præſ. imperat. act. à Θύω.
Θυήεις, εντος, ὁ, *redolens ſuffimentis*: à Θύος, εος, τὸ, *victimæ ſuffimentum*: quod ab eod. Th.
Θυηκόος, υ, ὁ, *qui thura adolet, ſacrificus*: à Θύος, εος, τὸ, *ſuffimentum*, & κέω, id eſt, καίω, *uro.*
Θυηλὰ, an potiùs Θυηλὴ, ῆς, ἡ, *libamenta, primitiæ ſacrorum?* à Θύω, *ſacrifico.*
Θυηλοῖς, dat. pl. à
Θυηλὴ, ῆς, ἡ, *aruſpicium, libamenta, ſacrificium*: à Θύος, εος, τὸ, *victima.* Th. Θύω, *ſacrifico.*
Θυηπολέω, f. ήσω, *ſacrifico, macto*: &
Θυηπόλος, υ, ὁ ἡ υ, *ſacrificus*: à Θύος, εος, τὸ, *victima*: quod à Θύω, & πολέω, *verſo.*
Θύϊνος, η, ον, *THYINUS*: à Θύα, *thya*, arbor quædam odora. Th. Θύω, *ſuffio.*
Θυίσκη, ης, ἡ, *thuribulum, mortariolum*: ab eod. Th.
Θύκος, υ, ὁ, *vas, in quod conjiciuntur* Θύη, id eſt, *ſuffimenta.*
Θυλακίσκιον, υ, τὸ, & Θυλακίσκος, ου, ὁ, idem quod
ΘΎΛΑΚΟΣ, υ, τὸ, vel Θύλαξ, ακος, ὁ *ſaccus, ſiliqua, folliculus, vagina feminis*: qu. φύλακος.
Θυλακοτρώξ, *mus*, vel *locuſta*, quia ſaccos eſcarios τρώγει, id eſt, *rodit*: vide præced.
Θύλαξ, ακος, ὁ. Vide Θύλακος.
Θύλημα, ατος, τὸ, *farina quæ diis* Θύεται, irrorato vino & oleo.
Θῦμα, ατος, τὸ, *odoramentum, ſacrificium, victima*: hinc deducitur Θυμάω, *ſuffio*, Θυμίαμα, *ſuffimentum*, Θυμιατήριον, *thuribulum.* Th. Θύω, *ſacrifico.*
Θυμαίνω, *ſuccenſeo.* Vide in Θυμήνας.
Θυμαλγέα, acc. ſing. à θυμαλγὴς, έος, ὁ ἡ ὑ, *afflictus dolorum animo*: ex Θυμὸς, *animus*, & ἄλγος, τὸ, *dolor.*
Θυμάλωψ, *titio ambuſtus*: à τύφω, *uſtulo*, f. Θύψω· undè Θύψις, *uſtio.*
Θυμαρέα, *gratam*: acc. ſing. à
Θυμαρὴς, έος, ὁ ἡ ὑ, *gratus, placidus*: hinc Θυμαρέω, *alicujus animo placo*: ex Θυμὸς, *animus*, & ἄρω, *apto.*
ΘΎΜΒΡΑ, ας, ἡ, *THYMBRA*: herba odorata: fort. ἀπὸ τῆς Θύειν, ob fragrantiam: hinc Θυμβροφάγος, υ, ὁ ἡ ὑ, *thymbrâ victitans, parcus, frugalis.*
Θύμβρις, ιδος, Heſych. eſt nomen fluvii, nempe *Tiberis.* Hinc
Θυμβριὰς αὐδὴ, *Romana vox.*
Θυμέλη, ης, ἡ, *altare*: ubi Θύεται, ſpecialitèr *ara Bacchi poſt orcheſtram*; tum *farina quæ in aræ offertur*; *ſcena, theatrum.*
Θυμελικὸς, ὴ, ὸν, *ad thymelen pertinens, in thymela verſans, ludens, theatricus.* Iſidor. 18. orig. cap. 44.
Θυμέομαι, f. ήσομαι, *iraſcor.* Th. Θυμὸς, *ira.*
Θυμηγερέω, *animum recolligo*: qu. Θυμὸν ἀγείρω.
Θυμηδεῖν, Poët. præſ. inf. *animo lætari.* Ex Θυμὸς, *animus*, & ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς, *ſuavis.*
Θυμηδὴς, έος, ὁ ἡ ὑ, *animo gratus*: ex iiſd.
* Θύμημα, ατος, τὸ, à verbo Θυμάω.
Θυμήνας, & in f. g. Θυμήνασα. a. 1. part. act. verbi Θυμαίνω, *iraſcor*: f. Θυμανῶ. a. 1. act. ἐθυμήνα. à Θυμὸς, *animus, ira.*
Θυμήρης & Θυμαρὴς, έος, ὁ ἡ ὑ, *animo conveniens, gratus*: qu. Θυμῷ ἄρωσι, ab ἄρω, *apto.*
Θυμιάζω, *ſuffitum facio, odores incendo*: f. άσω. p. act. τεθυμίακα. perf. paſſ. τεθυμίαμαι, σαι, ται. Th. Θυμιάω, idem.
Θυμίαμα, ατος, τὸ, *ſuffitus*: ab eod. Th.
* Θυμίασμα, ατος, τὸ, idem.
Θυμιατήριον, υ, τὸ, *thuribulum, acerra, altare, ſuffitus*: à
ΘΥΜΙΆΩ, *ſuffio, odores incendo*: à Θῦμα.
Θυμιῶται, Ion. & Dor. pro Θυμνᾶται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. à præced.
Θυμοβορέω, *animum exedo triſtitiâ*: ex Θυμὸς, *animus, ira*, & βορὰ, *pabulum.*
Θυμοβόρος, υ, ὁ ἡ ὑ, *animum vorans*: ex iiſd.
Θυμοδακὴς, έος, ὁ ἡ ὑ, *moleſtus, animum mordens*: ex Θυμὸς, *animus*, & δάκνω, *mordeo*, a. 2. ἔδακον.
Θυμολέοντα, acc. ſing. à
Θυμολέων, οντος, ὁ, *leonino animo præditus*: ex Θυμὸς, *animus*, & λέων, *leo.*
Θυμομαχέω, *infenſo animo bellum gero*: cum dat. f. ήσω. p. τεθυμομάχηκα. Ex Θυμὸς, *ira*, & μάχομαι, *pugno.*
Θυμοξάλμη. Vide ὀξάλμη.
Θυμορραιστὴς, & Poët. Dialyſi Θυμοραϊστὴς, οῦ, ὁ, *animum deſtruens*: ſcribitur etiam Θυμορρᾴστης. ex Θυμὸς, & ῥαίω, *deſtruo.*
ΘΥΜΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *animus, mens, ira*: qu. à Θύω, *cum impetu feror.*
Θύμος, ὁ, ſive Θυμὸν, υ, τὸ, *THYMUS*, ſive *THYMUM*, herba: q. à Θύω, *ſuffio*, quia oderata. Th. Θυμός. Angl. Thyme.
Θυμωμένοις dat. pl. præſ. part. paſſ. à Θυμόω, q. v.
Θυμοφθόρος, υ ὁ ἡ ὑ, *animum labefactans*: ex Θυμὸς,

Θυμὸς, *animus*, & φθείρω· qu. à φθίω, *corrumpo*.

Θυμόω, -ῶ, *ad iram provoco, concito, incito*: f. ώσω. p. τεθύμωκα. præſ. paſſ. Θυμόομαι, -ῶμαι, *excandeſco*: præſ. part. paſſ. Θυμούμενος, prær. ind. paſſ. τεθύμωμαι. a. 1. paſſ. ἐθυμώθην. Th. Θυμὸς, *ira, animus*.

* Θυμώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, *animoſus*.

Θυμωθείς, a. 1. part. paſſ. &

Θυμώθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Ion. à Θυμόω, q. v.

Θυμωθῆναι, a. 1. infin. paſſ. ejuſd. verbi.

Θῦνε, imperf. Ion. pro ἔθυνε, *currebat*: Poteſt etiam eſſe præſ. imperat. à Θύνω, idem quod Θύω, *cum impetu feror*.

ΘΎΝΝΟΣ, ου, ὁ, *THYNNUS*, piſcis: q. à Θύω pro ὁρμῶ, quoniam circa ortum canis œſtro agitatur: in fœmina gen. eſt Θύννη & Θυννὶς.

Θυννώδης ες, ὁ ϗ ἡ, *craſſus & ineptus*: à præced.

Θύνονϑ' pro Θύνοντα, acc. ſing. præſ. part. à

Θύνω, *cum impetu feror, propero, feſtino*. Th. Θύω, idem.

Θυόεντος, gen. ſing. à Θυόεις, εντος, ὁ, *odorus*: ab eod. Th.

Θύουσα, Dor. pro Θύουσα, *ruens, furens*: præſ. part. &

Θύομαι, *ſacrifico*, vel *ſacrificor, mactor*: ab eod. Th.

Θῦον, *furens*: præſ. part. neut. gen. à Th. præced.

Θύοντι, Dor. pro Θύουσι, *ſacrificant*: &

Θύος εος, τὸ, *ſacrificium. ſuffimentum*: indè *THUS*: à Θύω, *ſacrifico*.

Θυροσκόος, ε, ὁ, *aruſpex, qui intelligit ea quæ per ignita ſacrificia ſignificantur*: à Θύος, τὸ, *ſacrificium*, & κοέω, Ion. pro νοέω, *intelligo*: vel ut alii à καίω, *uro*.

ΘΎΡΑ, ας, ἡ, *janua, oſtium*: q. à Θύω, *irruo*.

Θύραζε, adv. *foras*: & Θύρηφι. à præced.

Θυρᾶν, Dor. pro Θυρῶν, gen. pl. à Θύρα.

Θυράσσω, *extra fores ago*; ab eod. Th.

Θυραυλέω, f. ήσω, *excubo, ad fores pernocto*: &

Θυραυλία, ας, ἡ, *ante fores pernoctatio*; à Θύρα, & αὐλὴ, *atrium, ſtabulum*.

Θυράων, gen. pl. Æol. pro Θυρῶν, à Θύρα, *janua*.

Θυργανάω, Heſych. κρίνω, *judico*.

Θυρεὸς, οῦ, ὁ, *ſcutum*: à ſimilitudine januæ. Eſt & *ſaxum claudens ſpeluncæ ingreſſum*: apud LXX. Pſalm. xlvi. 9. videtur poni pro *currus*. Th. Θύρα. Hinc

* Θυρεοφόρος, ε, ὁ, *ſcutifer*.

Θύρετρον, ε, τὸ, *janua*: Poët.

* Θυρήσσω, *thorace munio, armo*.

Θύρηφι, adv. vel dat. adverbialitèr poſitus, addita particula φι. Poët. *foris, extra*. Th. Θύρα.

Θύριον, ε, τὸ, *oſtiolum*: &

Θυρὶς, ίδος, ἡ, *oſtiolum*: item *feneſtra*: ab eod. Th.

* Θυρόω, -ῶ, f. ώσω, *januis munio*.

Θύρσος, ου, ὁ, *THYRSUS, haſtula frondibus veſtita, baculus Bacchicus*: à Θύω, quia agitur à vento vel manibus; in pl. Θύρσα, Poët. pro Θύρσοι. at

Θυρσὸς, οῦ, *nuptialis corona*.

Θύρωμα, ατος, τὸ, *janua*; item *tabulamentum ad januas faciendas*: à Θύρα.

Θυρωρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *januæ cuſtos, janitor*, pro Θυρουρὸς· ex Θύρα, & οὖρος, *cuſtos*: Dor. υ mutat. in ω· vel ab ὤρα, ας, ἡ, *cura*, & Θύρα, *janua*.

Θῦσαι, *ſacrificare*: a. 1. infin. act. à Θύω.

Θυσανόεις, ſive Θυσανόεις, in fœm. όεσσα, *fimbriatus*: à

ΘΎΣΑΝΟΙ, οἱ, *fimbriæ, villi* ſeu *nodi*, à crumenis dependentes: qu. à Θῦσαι, *movere*: quod à Θύω.

Θύσαν, f. 1. infin. act. à Θύω, *mactо*.

Θύσθλα, τὰ, *ſacra, liba, thyrſi*, vel *rami*; ab eod.

* Θυσία, ίας, ἡ, *victima, ſacrificium*. Undè

* Θυσιάζω, f. άσω, *ſacrifico, immolo*.

* Θυσίασμα, ατος, τὸ, idem ac Θυσία· &

Θυσιαστήριον, ε, τὸ, *altare*: ab eod.

Θυσιάων, gen. pl. Æol. pro Θυσιῶν, à Θυσία, ας, ἡ, *ſacrificium*. Th. Θύω, *ſacrifico*.

Θύσιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui ſacrificare poteſt* aut *ſolet*: ab eod.

Θύσκη, ης, ἡ, *ſcapha* recipiens τὰ Θύματα, quæ Diis offeruntur; ſed Θυΐσκη, *aſcerra mortariolum*.

Θυσσανόεις, & in f. g. Θυσσανόεσσα, *fimbriatus, a, um*, Th. Θύσανοι, *fimbriæ*.

Θύσσω, *quatio, moveo*: à Θύω.

Θυσσὰς, άδος, ἡ, *ſacrifica, ſacrificalis*: &

Θύτης, ε, ὁ, *ſacerdos, ſacrificus*: à

ΘΎΩ, *mactо, ſacrifico*: qu. à Θέω, *facio*; item *impetu feror, furo*: qu. à Θέω, *curro*: item *odores accendo, ferveo, ſuffio, epulor*: f. σω. p. τέθυκα. a. 1. imperat. act. Θύσον, άτω. p. paſſ. τέθυμαι, a. 1. paſſ. ἐθύθην, ης, η. Hinc

Θύων, præſ. part. act. à præced.

Θυώνα, ας, ἁ, Dor. pro Θυώνη, ης, ἡ, eadem quæ *Semele*. Vide Suidam.

Θυωρὸς, *menſa quæ ſacris uſibus dicatur*: quia Θύη ὠρεῖ, id eſt, φυλάττει.

ΘΏ, contractum ex Θέω, eſt *pono, colloco*: undè τίθημι. item *curro*. Contractum ex Θάω, ſignificat *nutrio, lacto*; item *cæno, nutrior*.

Θῶ, Θῇς, Θῇ, a. 2. ſub. act. à τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην.

ΘΩΉ, ῆς, ἡ, *mulcta, damnum*, alicui impoſitum: q. à Θῶ, *pono*: hinc ἀθῷος, ε, ὁ ϗ ἡ, *impunis*.

Θῶκος, idem quod Θᾶκος, ε, ὁ, *ſedile*. Th. Θᾶος, *celer*.

Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, *THOMAS*, nom. pr. Apoſtoli. Hebr. *geminus*. Eſt & Θωμᾶς ἄζυσσος.

Θῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. Θῶ. à τίθημι, *pono*, f. Θήσω, a. 2. ἔθην.

Θώμιγξ, γος, ὁ, *funiculus tenuis*: à

ΘΩΜΊΖΩ, vel Θωμίσσω, *funiculis ligo, flagris cædo*.

Θώμισσος, Heſych. μισθὸς. puto à Θωμὸς, *acervus*: ut ſit *congregatio nummorum*.

Θώμισυ, Att. pro τὸ ἥμισυ, *dimidium*; ut Θάτερον, pro τὸ ἕτερον.

Θωπεία, ας, ἡ, *aſſentatio*: à Θώπλω, *aſſentor*.

Θωπεύοντες, nom. pl. præſ. part. à

Θωπεύω, *adulor, assentor*, quod à
ΘΩΠΤΩ, *assentor, colo*; item *cavillor, irrideo*, q. à Θάω, *video*. Assentatoris enim est, alios eludere, fallacere, & admirari mendacitèr. Vel potiùs à Θῶ, *nutrio, ejulor*. Victûs enim causâ blandiuntur κόλαξ.
ΘΩΡΑΞ, ακος, ὁ, *THORAX, pectus, vestis quâ tegitur pectus, lorica*: q. à Θρώσκω, *salio*: vel à Θέρω, *calefacio*, quia ibi *cor salit*, vel *calefacit*. Hinc
Θωρακίζω, *thoracem munio, armo*.
Θωράκιον, ὁ, τὸ, *lorica*.
Θωρακοφόρος, ος, ὁ ἡ ον, Ion. pro Θωρακοφόρος, *thoracem ferens*: ex Θώρηξ & φέρω, *fero*.
Θώρηξ, Ion. pro Θώραξ, *pectus*: acc. sing. Θωρηκα.
Θωρήξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. à Θωρήσσω, f. ξω, *pectus loricâ munio*. Th. Θώραξ.
Θωρήσσετο, *armabatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. à
Θωρήσσω, *armo*: f. ξω. p. τεθώρηχα, a. 1. pass. ἐθωρήχθην. ab eod. Th.
Θωρηχθείς, εντος, ὁ, & in acc. Θωρηχθέντ' pro Θωρηχθέντα, a. 1. part. pass. &
Θωρηχθῆναι, a. 1. inf. pass. à Θωρήσσω, quod vide.
Θῶς, Θωὸς, ὁ, *animal lupo simile, lynx*: à Θέω, *curro*: vel à Θάω, *ceier*.
Θώτερον, Dor. pro τὸ ἕτερον, *alterum*.
Θῶῦμα, ατος, τὸ, *miraculum*, Ion. pro Θαῦμα. Hinc
Θωϋμάζω, *miror*.
Θωϋμάσιος, *admirandus*.
Θωϋμαστής, *admirator*.
Θωϋμαστός, *admirandus*.
ΘΩΥ'ΣΣΩ, f. ξω, *clamo, vociferor, latro, impetu bellino feror*, q. à Θύσσω, quod à Θύω, *impetu feror*.
Θωϋτὸς, ὴ, ὸν, *mirabilis, e*: in pl. n. g. Θωϋτὰ, pro Θαυμαστὰ, Ion. q. à Θῶῦμα. Th. Θαυμάζω, *miror*.
Θώψ, Θωπὸς, ὁ, *assentator, adulator*. Th. Θώπλω, *assentor, colo*.

I.

IEst nona apud Græcos litera, & in numeris denarius.
Ἴα, *vox*: quasi ab αὔω, *clamo*. Ἴα, *vis*, ex ἴς, *robur*. Ἴα, *sola*, ex οἶα, vide οἷος, & ἴος. Tum & Ἴα ex μία esse possit abjecto μ. Est & Ἴα, nomen Dei apud Hebræos, ut Hesych. ait, Heb. *Jah*.
Ἰαβοῖ, ut αἰβοῖ, *dolentis interjectio*.
Ἰάειρος, ος, ὁ, *JAIRUS*, nom. viri Hebr. *illuminabit*.
Ἴαθην, ης, η, *sanatus fui*: a. 1. ind. pass. &
Ἰαθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. pass. ab ἰάομαι, *sano*.
Ἰαίνεται, *gaudet*, 3. sing. præs. pass. ab
ΙΑΙ'ΝΩ, *calefacio, liquefacio, perfundo, perfundo lætitiâ, exhilaro, floreo*; item *ad iram concito*. Hesych.
Ἰακχος, ος, ὁ, *IACCHUS, BACCHUS*: ab ἰάχω, *clamo*. hinc ἰακχάζειν, *Bacchari*.
Ἰακὼβ, ὁ, *JACOB*, nom. viri indecl. Hebr. interpret. Lat. *plantam tenens*.
Ἰα'ΛΕΜΟΣ, ος, ὁ, *IALEMUS, vir in carmine ineptus ac frigidus: carmen lugubre: miser*: q. ab ἰάλλω, *projicio*.
Ἴαλλον, ες, ε, imperf. act. ab
ΙΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, *mitto, emitto, volo, -as, appeto*: q. ab ἰὼ, *mitto*.
Ἰάλμενος, ος, ὁ, *IALMENUS*, nom. propr. viri.
Ἴαμα, ατος, τὸ, *sanatio, remedium, medicamentum*: ab ἰάομαι, *sano*.
Ἰαμβίζω, *proscindo, maledictis & convitiis insector*: ab
Ἴαμβος, ος, ὁ, *IAMBUS, pes metricus*, vel *carmen*: q. ab ἰὸν βάζειν, *jacula loqui*: hinc præced.
Ἰαμβρης, ης, ὁ, aliàs Μαμβρὴς, *JAMBRES*, nomen Magi Ægyptii, q. *rebellans*.
Ἰαμενὴ, & ἰαμνος, idem quod ειαμένη, *locus irriguus & herbosus*.
Ἰαμιδέων, Ion. pro ἰαμιδῶν, gen. pl. ab
Ἰαμίδαι, ῶν, οἱ, *Iamidæ*.
Ἰάνθη, ης, ἡ, nom. mul. ab ἰαίνω, *exhilaro*.
Ἰάνθην, ης, η, *florui*: a. 1. ind. pass. verbi ἰαίνω, *floreo, exhilaro*.
Ἰάνθινος, ος, ὁ, *violaceus*.
Ἴανθον, ος, τὸ, *flos quidam, color purpureus*; q. ab ἴον.
Ἰαννὰ, ὁ, nom. viri indecl. Luc. iii. 24.
Ἰαννης, οῦ, ὁ, *JANNES*, nom. Magii Ægyptii: q. *respondens*, 2. Tim. iii. 8.
Ἰαολκὸς, οῦ, ἡ, & per Crasin Ἰωλκὸς, *IOLCUS*, nom. urbis Thessalicæ.
Ἰα'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. άσομαι, *medeor, sano, curo*: q. ab ἴα, *vis*: cum acc. imperf. ἰάμην, -ώμην, άο, -ῶ, άετο, -ᾶτο, p. ἴαμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἰάθην, ης, η, f. 1. pass. ἰαθησομαι, a. 1. m. ἰασάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. ἰάσωμαι, ῃ, ηται. Hinc ἰάσιμος, ος, ὁ ἡ ον, *sanabilis*: ἰατρεύω, *medeor*.
Ἰαπετοῖο, gen. Ion. ab
Ἰαπετὸς, *IAPETUS*, nomen viri Cœli & Terræ filii: ab ἰάπτω, *mitto, maledictis lacesso*. Hinc Ἰαπετιονίδης, ος, ὁ, *Iapeti filius*: voc. Ἰαπετιονίδη.
ΙΑ'ΠΤΩ, *mitto*, ejusd. orig. cum ἰάλλω, scil. ab ἵημι, *mitto*; item *noceo*: q. ab ἴπτω, *lædo*.
Ἰα'ΠΥΞ, υγος, ὁ, *IAPYX, ventus ex Apuliâ flans*, cujus pars Iapygia.
Ἰαρδανὶς νυμφη, *Omphalis* periphrasis.
Ἰαρὲδ, nomen viri indeclin. Hebr. interpret. Lat. *dominabitur*.
Ἰασάσθαι, a. 1. infin. m. ἰάσῃ, 2. sing. f. 1. m. ἰασάμην, ω, ατο, a. 1. m. ab ἰάομαι, *medeor*.
Ἰᾶσθαι, præs. infin. pass. ejusd.
Ἴασι, *eunt*, 3. pl. præs. ind. Ion. pro ἴσι, verbi εἶμι, *eo*.
Ἰᾶσι, *mittunt*, Att. contractè pro ἰέασι, & hoc Ion. pro ἰεῖσι, 3. pl. ind. præs. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν.
Ἰάσιμος, ος, ὁ ἡ ὸν, *sanabilis*: ab ἰάομαι
Ἴασις, εως, ἡ, *sanatio*: ab ἰάομαι, *sano, medeor*.

Ἰασίη,

Ἰασίῳ, dat. ſing. ab Ἰάσιος, ου, ὁ, nomen viri: qu. ab ἰάομαι.
Ἰασίων, ωνος, ὁ, nomen viri.
ΙΑΣΙὨΝΗ, ης, ἡ, *olus quoddam ſylveſtre*: an ab ἰάσει, id eſt, *medela*?
ΙΑΣΠΙΣ, ιδος, ἡ, *IASPIS, gemma.*
Ἰασὼ, οῦς, -οῖς, ἡ, Dea ἰάσεως, id eſt, *ſanationis.*
Ἰάσων, ονος, ὁ, *JASON*, nomen viri. G. *ſanaturus.*
Ἰατέον, *curandum*, adject. verbale: ab ἰάομαι, *ſano.*
Ἰατὴρ, & Ion. Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, *medicus*: Poët. pro ἰατρὸς· ab ἰάομαι *ſano.*
* Ἰατρεύω, f. εύσω, *medeor, curo.*
* Ἰατρεύομαι, *ſum medicus.*
Ἰατρικὴ, ῆς, ἡ, ſub. τέχνη, *ars medendi, medicina*: ab
Ἰατρὸς, οῦ, ὁ, *medicus*: dat. pl. ἰατροῖς. Th. ἰάομαι, *ſano.*
ΙΑΤΤΑΤΑΙ, *heu*, adv. & ἰαΐλαταιάξ, idem.
ΙΑΤ, interjectio indignantis.
Ἴαυον, *traduxi*, imperf. act. ab
ΙΑΤ́Ω, *commoror, tempus tero, dormio*: f. σω. q. ab ἐάω, *ſino.*
Ἰαφέτης, ου, ὁ, *quia ſagittas emittit*: ab ἰὸς, & ἀφίημι.
Ἰαφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἰάπτω, *mitto*: f. φω.
Ἰαχαῖσι, dat. pl. Ion. ab ἰαχὴ, ῆς, ἡ, *clamor.* Th. ἰάχω, *clamo.*
Ἴαχε, *reſonabat*, 3. ſing. imperf. ἴαχον, verbi ἰάχω, *clamo*: p. ἴαχα.
Ἰαχὴ, ῆς, ἡ, *clamor, fremitus*: ab eod.
* Ἰάχημα, ατος, τὸ, *vociferatio, clamor.*
Ἴαχον, ες, ε, imperf. ἰάχεσα, præſ. part. act. f. g. &
Ἰαχυῖα, *reſonans*, p. part. act. f. g. ab
ΙΆΧΩ, f. ξω. p. χα, *vocifero, clamo*: qu. ab ἴα, *vox*, & χέω, *fundo.*
Ἰαχὼς, p. part. act. præced.
Ἰαὼ, nomen Dei.
Ἰαωλκὸς, οῦ, ἡ, nomen urbis.
Ἰάων, ονος, ὁ, Poët. pro Ἴων, quod vide.
Ἰβανέω, *haurio*: ex ἴβυ, quatenus *multum* ſignificat, vel ex ἰμάω, β in μ commutando. Hinc ἰβανωτὴς, *funis hauſtorius.*
ΙΒΑΗΣ, ου, ὁ, *clavus in fundo navis, quo educto aqua effluit.*
ΙΒΗΡ, ηρος, ὁ, *IBERUS*, gentile. Iberia una Orientalis circa Perſiam: altera Occidua, quæ Hiſpania.
ΙΒΗΡΙΣ, *IBERIS*, herba; quæ & καρδαμαντικὴ.
ΙΒΙΣ, ιδος, ſeu ιος, ἡ, *IBIS*, avis ſerpentes devorans.
ΙΒΙΣΚΟΣ, ου, ὁ, *HIBISCUS*, ſpecies malvæ ſylveſtris, *althæa.*
Ἴβυ, Ion. adv. ſignificans *multum & magnum.*
Ἰβύω, *verbero, clamo*: q. à præced.
Ἰγδὴ, ης, ἡ, *mortarium, pila*: an ab ἄγω, *frango*? an ab εἴκω, *cedo*? an potius à μίγνυμι, *miſceo*, abjecto μ? Sub eo enim reperitur; pharmaca ſcil. &c. ibi miſcentur ac tunduntur.
Ἰγμένος, *profectus*, p. part. paſſ. ab ἰκνέομαι, *venio*: f. ἴξομαι, p. ἶγμαι.

Ἰγνύα, ας, ἡ, *INGUEN, poplex*, quòd ibi ſit ἶς γόνυος, *vis genu*: à γόνυ, *genu.* vel potiùs ab ἰκνέομαι, f. ἴξομαι, p. ἶγμαι, *venio, ſupplico.* ſub hoc Th. invenitur.
Ἰδ' pro ἰδὲ, idem quod ἠδὲ, &, *atque.*
ΙΔΑ, ης, ἡ, *IDA, mons in Phrygiâ & Cretâ*, hinc Ἰδαῖος, *IDÆUS*
Ἰδάλιμος, ου, ὁ, *æſtuoſus, ſudorificus.* a Th. ἶδος, εος, τὸ, *ſudor*, idem quod ἱδρὼς, -ῶτος, ὁ.
Ἰδανὸς, ὴ, *JUCUNDUS*, Heſych.
Ἴδε, & Att. ἴδὲ, *aſpice*, item *ecce* adverbialiter: a. 2. imperat. act. Eſt & ἴδε, 3. ſing. a. 2. ind. verbi εἶδω, *video*, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον & ἴδον, ες, ε, a. 2. part. ἰδὼν, -όντος, & in f. g. ἰδοῦσα· pro ἰδέσθαι. Sed
Ἰδὲ, &, *atque*, ex ἠδὲ. Illud Ion. hoc Att. ac ἤ *vel.*
Ἰδέα, ας, ἡ, *viſus, ſpecies, IDEA.* in pl. ἰδέαι· ab εἶδω, *video.*
Ἰδέειν, Ion. pro ἰδεῖν, *vidiſſe*, ab a. 2. ἶδον, verbi εἶδω, *video.* vide ἴδε.
Ἴδει, *æſtu*, dat. ſingul. ab ἶδος, εος, τὸ, *ſudor.*
Ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi εἶδω, *video.* vide ἴδε.
Ἰδέμεν, Ion. & Dor. & Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. &
Ἰδὲν, a. 2. inf. act. Dor. pro ἰδεῖν, quod vide.
Ἰδέρως, ὁ, ἅμα τῶ εἰδεῖν ἐρῶν, *qui ſimul ac vidit, amat.* Suid.
Ἰδέσθαι, a. 2. inf. m. ab εἶδω, *video.* f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον, unde ἰδόμην, a. 2. m.
Ἴδεσκε, Ion. Paragoge pro ἴδε, *vidit*: 3. ſing. a. 2. ἴδον, Poët. pro εἶδον, verbi εἶδω, *video.*
Ἰδεχθὴς, ές, ὁ ἧ ὄ, *deformis, fœdus*: ab ἰδεχ, & ἔχθος, εος, τὸ, *odium.*
Ἰδέω pro εἶδω, *video.* Sed Ἰδέω, gen. Ion. pro Ἴδου, ab Ἴδης, ὁ, *Ida.* nomen. propr.
Ἴδη, Ion. pro Ἴδα, quod vide.
Ἴδῃ, *viderit*, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ab εἶδω, *video.* a. 2. ἶδον.
Ἴδηαι, Ion. pro ἴδῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. verbi εἶδω, *video.* a. 2. ἶδον.
Ἰδῆν, Dor. & Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. infin. quod vide.
Ἴδῃς, *videris*, 2. ſing. a. 2. ſub. act. ab eod. verbi: ſed
Ἴδης, gen. ſing. ab Ἴδα, ης, ἡ, *mons Cretæ.*
Ἰδησῶ, Dor. pro ἰδήσω. f. 1. ab ἰδέω, *video*, quod vide.
Ἴδητε, *videritis*. 2. pl. a. 2. ſub. verbi εἶδω, *video.* a. 2. ἶδον.
Ἰδίᾳ, adv. *privatim*, cui opponitur δημοσίᾳ, Th. ἴδιος, *proprius.*
Ἰδιάζω, f. σω, *um ſeorſum, ab aliis in ſeceſſu dego.* ab eod. Th.
Ἰδίη, Ion. idem quod ἰδίᾳ, quod vide.
Ἰδιοβουλεύειν, *privato & ſuo conſilio uti*: ab ἴδιος, *proprius*, & βουλὴ, *conſilium.*
ΙΔΙΟΣ, α, ον, *proprius*, α, *um, privatus, ſuus, ſuæ ſpeciei.* qu. ab ἰδέα, *ſpecies.* κατ' ἰδίαν, *privatim.* Sæpè ponitur pro ἑαυτῦ, -ῆς, ut τὸ ἴδιον φορτίον, pro τὸ ἑαυτοῦ, ſic ἐκ τῶ ἰδίων λαλεῖ, i. e. ἀφ' ἑαυτοῦ, *à ſe ipſo*; οἱ ἴδιοι, *familiares.* Hinc

Ἰδιότης,

Ἰδιότης, ητος, ἡ, *proprietas.*
Ἰδιότητα, acc. ſing. ab ἰδιότης, ητος, ἡ.
Ἴδϊον, *SUDO.* Th. ἴδος, εος, τὸ, *ſudor.*
Ἴδίωμα, ατος, τὸ, *IDIOMA, proprietas linguæ.* Th. ἴδιος, *proprius.*
Ἰδ.αν, gen. pl. ab ἴδιος, *proprius.*
Ἰδίως, *propriè*, adv. ab eod.
Ἰδιωτευόντων, gen. pl. præſ. part. ab
Ἰδιωτεύω, f. εω, *privatam vitam ago.* Th. ἴδιος, *privatus.*
Ἰδιώτης, ου, ὁ, *IDIOTA, privatus*, dat. plur. ἰδιώταις. ejuſd. Th.
Ἰδιωτικὸς, ἡ, ὸν, *privatus* : &
Ἰδιωτισμὸς, οῦ, ὁ, *loquendi genus à vulgo ſumptum*, ab ἰδιώτης, *privatus.* Th. ἴδιος, idem.
Ἴδμεν, *ſcimus*, Dor. ſeu Æol. pro ἴσμεν, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. ind. præſ. verbi ἴσημι, *ſcio.* Hinc ἴδμων, *peritus*, & ἰδμοσύνη, *peritia*, dat. pl, Ion. ἰδμοσύνησιν. Alii volunt ἴδμεν per Sync. etiam poni pro ἴδομεν, 1. pl. a. 2. ἶδον, verbi εἶδω. Tum etiam per Sync. dicitur pro ἰδέμεν, Ion. ſeu Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi εἶδω.
Ἰδμεναι, *ſcire*, per Sync. pro ἰδέμεναι, Dor. & Att. ut ἰδέμεν, Ion. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἶδω, *video*, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον.
Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, *ſcientia* : &
Ἴδμων, *ſciens.* vide ἴδμεν· ab ἴσημι.
ΙΑΝΟ΄Ω, *incurvo, inflecto.* q. ab ἴς, *nervus.* Vel ab ἴε & νεύειν, nervorum enim virtute fit ut flectamur, nuamus, &c. vel ab *inion*, *occiput*, quod ab ἴς, *nervus.*
Ἰδεῖατο, *viſi fuiſſent*, 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro ἴδοιντο. ab εἶδω, *video*, a. 2. ἶδον.
Ἴδοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. ejuſd.
Ἰδοῖσα, Dor. pro ἰδοῦσα, *quæ vidit*, a. 2. part. f. g. ab εἶδω, *video.* a. 2. ἶδον.
Ἰδόμην, a. 2. ind. m. ejuſd.
Ἴδον, ες, ε, *vidi.* a. 2. ind. act. &
Ἰδόντες, nom. pl. a. 2. part. ab εἶδω, *video*, a. 2. εἶδον, & Poët. ἴδον.
Ἴδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejuſd.
ΙΔΟΣ, εος, τὸ, *ſudor.* ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, idem. ἱδρώω, & ἱδρόω, *ſudo.*
Ἰδοσαι, Bœot. pro ἴδον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi εἶδω, *video.*
Ἰδού, *ecce*, adv. diſtinguitur accentu ab ἰδοῦ, a. 2. imperat. m. verbi ejuſd.
Ἰδουμαία, ας, ἡ, *IDUMÆA*, nomen regionis, Syr. interpret. Lat. *rufa.*
Ἰδοῦσα, *intuita* : a. 2. part. f. g. ab εἶδω, *video.* f. σομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον, a. 2. part. ἰδών.
Ἰδρεία, ας, & ἰδρία, ἡ, *peritia* : ab ἴσημι, *ſcio.*
Ἴδριες, *periti*, nom. pl. ab ἴδρις, εως, ὁ ἡ, ἡ, &
Ἰδρίη, ης, ἡ, Ion. pro ἰδρείη, vel ἰδρία, *peritia* : ab ἴσημι, *ſcio.*
Ἴδρις, εως, ὁ ἡ, ἡ, *peritus, providus* : ab eod.
Ἰδρόω, Poët. ἱδρώω, f. ώσω. p. ωκα, *ſudo* : ab ἱδρὼς, *ſudor.* Th. ἶδος, εος, τὸ, idem.
* Ἵδρυμα, ατος, τὸ, *firmamentum.*
* Ἱδρυμένος, *fundatus*, part. paſſ. ab
Ἱδρύω, ſeu ἱδρύνω, id. quod ἱδρύω, q. v.
Ἰδρυνθεὶς, ῶσα, ὲν, *collocatus, moribus receptus* : a. 1. part. paſſ. Ion. pro ἱδρυθεὶς, &
Ἱδρυνθῆναι, Ion. pro ἱδρυθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἱδρύω.
* Ἵδρυσις, εως, ἡ, *conſtitutio, fundatio.*
ΙΔΡΥ΄Ω, ſeu ἵδρυμι. f. ύσω, *ſedere facio, ſtatuo, colloco.* q. ab ἵζω.
Ἱδρῶ, per Apoc. pro ἱδρῶτι, vel ἱδρῶτα, dat. vel acc. ab
Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, *SUDOR* : ab ἶδος, εος, τὸ, idem quod ἱδρὼς· ab ὕδωρ, *aqua.*
Ἱδρώω, f. ώσω, *ſudo.* Poët. vel Att. pro ἱδρόω, ab ἱδρὼς, *ſudor.* Th. ἶδος, idem.
Ἰδυῖα, *docta, ſciens* : p. m. part. f. g. ex p. m. ἴδα, verbi εἴδω, *ſcio.* Alii formari poſſe credunt ex p. part. act. εἰδὼς, in f. g. εἰδυῖα, abjecto ε, ἰδὼς, ἰδυῖα· per Craſin pro εἰδνιὼς, υῖα, ὸς, ejuſd. verbi. Eſt & Ἰδυῖα, ας, ἡ, nom. mul. q. εἰδυῖα, *gnava.*
Ἴδωμαι, a. 2. ſub. m. ab εἶδω, *video.* a. 2. ἶδον.
Ἰδὼν, ὖσα, *intuens* : a. 1. part. act. ejuſdem verbi.
Ἴδωσιν, 3. pl. a. 2. ſub. act. ab εἶδω, *video.* a. 2. ἶδον.
Ἴθι, *vade* : a. 2. imperat. act. verbi εἶμι, *eo*, a. 2. ἶον, ες.
Ἰεζαβὴλ, ἡ, *JEZABEL*, nomen reginæ, indecl, Syr. *in inſulâ habitans*, Lat.
Ἰεθὶ, ἴετω, *mitte, mittat* : præſ. imperat. verbi ἵημι, *mitto.*
Ἰει, *mittebat* : 3. ſing. imperf. pro ἵη, tanq. ab ἰέω, verbi ἵημι, *mitto.*
Ἰείην, ης, η, *mittam* : præſ. opt. act. verbi ἵημι, *mitto.*
Ἰεις, ἴει, *mittebas, -bat* : 2, & 3. ſing. imperf. pro ἵεσκε, ἵη, verbi ἵημι, tanquam ab ἰέω, *mitto.*
Ἰείς, ἴντος, *mittens*, præſ. part. &
Ἰεῖσαι, *emittentes* : nom. pl. præſ. part. f. g. ab ἵημι, *mitto.*
Ἰεῖσι, & Ion. ἰέασι, 3. pl. præſ. ind. ab eod. verbo.
Ἴεμαι, & ἵημι, *eo* : ab ἴω, idem pro quo jam εἶμι.
Ἰεμαι, *mitto, cupio* : xb ἵημι, *mitto.*
Ἰέμεν, Ion. ſed ἰέμεναι. Att. & Dor. pro ἰέναι, *mittere* : præſ. inf. verbi ἵημι, *mitto.* præſ. part. ἰέμενος.
Ἰέμεν & ἰέμεναι, itidem Ion. & Dor. pro ἰέναι, præſ. inf. act. ab εἶμι, *eo.*
Ἴεν, *mittebant* : Bœot. pro ἵεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἵημι, *mitto* : ſed
Ἴεν, 3. ſing. a. 2. ἶον, ες, ε, verbi εἶμι, *eo*, ν additur ob ſequentem vocalem.
Ἰέναι, *mittere* ; præſ. inf. act. verbi ἵημι, *mitto* : at
Ἰέναι, *ire* : præſ. inf. act. verbi ἵημι, vel εἶμι, *eo.*
Ἵενται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. &
Ἱέντες, nom. pl. præſ. part. act. ab ἱείς. &
Ἵεντο, 3. pl. imperf. paſſ. ab ἵημι, *mitto.*
Ἱερὰ, τὰ, *ſacra* : ab ἱερὸς, *ſacer.* Eſt &
Ἱερὰ, ἡ, *medicamenti compoſitio*, & *ſerpentis* nomen ; item *major anchora, tutiorque, extremum navis ſubſidium*, ἱερὰ νόσος, *epilepſia, morbus comitialis.*

Ἱερᾶν,

Ἱερᾶν, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερὸς, *ſacer.*

ΙΕΡΑΞ, ακος, ὁ, *accipiter*: quia ἵεται ἐν ἀέρι ῥᾳδίως, id eſt, *fertur in aëre velocitèr.* vel quia *ales ἱερός.*

Ἱεράομαι, *ſacerdos ſum.* vide in ἱεράτομαι.

Ἱεράπολις, εως, ἡ, *HIERAPOLIS*, nomen urbis. Gr. *ſancta civitas*, Lat.

Ἱερᾶται, 3. ſing. præſ. ind. verbi ἱεράομαι, -ῶμαι, *ſacerdotio fungor.* Th. ἱερὸς, *ſacer.*

Ἱερατεία, ας, ἡ, *functio ſacerdotalis, ſacerdotium.* ab eod. Th.

Ἱερατεύω, *ſacerdotio fungor*, f. σω. p. ἱεράτευκα. p. paſſ. ἱεράτευμαι, unde

Ἱεράτευμα, ατος, τὸ, *ſacerdotium.* ejuſd. Th.

* Ἱερατικὸς, ὴ, ὸν, *ſacerdotalis.*

Ἱερᾶων, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. f. g. ab ἱερὸς, *ſacer.*

Ἱέρεια, ας, ἡ, & Ion. ἱρείη, *ſacerdos*: in pl. ἱέρειαι, ab eod.

Ἱερεῖον, ὐ, τὸ, *victima*: ab ἱερὸς, *ſacer.*

Ἱερεμίας, ὐ, ὁ, *HIEREMIAS*, nomen Prophetæ. Hebr. *exaltans Dominum.*

Ἱερεὺς, έως, ὁ, *ſacerdos*: qui τὰ ἱερὰ, curat. hinc ἀρχιερεὺς, *pontifex maximus, ſummus ſacerdos*: ab ἱερὸς, *ſacer.*

Ἱερεύω, f. εύσω, *ſacrifico, macto, dico, conſecro.* ab eod.

Ἱερὴ, Ion. pro ἱερὰ, ᾶς, ἡ, vide ἱερός.

Ἱερήϊον, ὐ, τὸ, *victima*, Ion. Dialyſi pro ἱερεῖον. Th. ἱερὸς, *ſacer.*

Ἱερὶς, ίδος, ἡ, *ſacerdos*: ab eod. Th.

Ἱεριχὼ, *HIERICHO*, nomen urbis.

Ἱερογλυφικὰ, τὰ, *ſacra quædam monumenta apud Ægyptios, non literis, ſed ſculptis rerum animaliumque figuris ſignificantia*: ex ἱερὸς, *ſacer*, & γλύφω, *ſculpo.* Th. γλάφω, idem.

* Ἱερόδουλος, ὐ, ὁ, *ſacer ſervus.*

Ἱεροῖσιν, dat. pl. Ion. ab ἱερὸς, *ſacer.*

Ἱερομηνία, ας, ἡ, *ſacer feſtus, ſacer menſis.* Vel *totus ille menſis in quo Nemea celebrabantur*: ex ἱερὸς, *ſacer*, & μὴν, μηνὸς, ὁ, *menſis.*

* Ἱερὸν, ῦ, τὸ, ſcil. δῶμα, *ſacra ædes, templum.* It. *ſacrificium, victima.*

Ἱεροποιέω, f. ήσω, *dico, conſecro*: ex ἱερὸς, *ſacer*, & ποιέω, *facio.*

Ἱεροπρεπὴς, έος, ὁ ἡ, *ſanctimoniam decens*: ex ἱερὸς, *ſanctus*, & πρέπω, *convenio.*

ΙΕΡΟΣ, ὰ, ὸν, *ſacer, a, um, præſtans, magnus*: τὰ ἱερὰ, *res ſacræ*, qu. ab ἵεμαι, *cupio*, quia ſacra debent appeti.

Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, & Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ, & Ἱερουσαλὴμ, ἡ, indecl. *HIEROSOLYMA*, Hebr. & interpret. *metuite Sebalemum.*

Ἱεροσολυμίτης, ὐ, ὁ, *Hieroſolymitanus.*

Ἱεροσυλέω, *ſacrilegium committo*: f. ήσω, p. ἱεροσύληκα· &

Ἱεροσυλία, ας, ἡ, *ſacrilegium*: ab

Ἱερόσυλος, ὐ, ὁ ἡ, *ſacrilegus, a, um*: ex ἱερὸν, *ſacrum*, & συλάω, *ſpolio.*

Ἱερουργέω, *ſacra celebro, operor ſacris*: cum accuſ. f. ήσω, p. ἱερούργηκα· ex ἱερὸν, τὸ, *ſacrum*, & ἔργον, *opus.*

Ἱεροφαντέω, f. ήσω, *ſacrorum antiſtes ſum, ſacra doceo*: &

Ἱεροφάντης, ὐ, ὁ, *qui ſacra & ceremonias docet, ſacrorum antiſtes*: &

Ἱεροφαντικὸς, ὴ, *ſacerdotalis*: ab ἱερὸς, *ſacer*, & φαίνω, *oſtendo.*

* Ἱεροψάλτης, ὐ, ὁ, *qui ſacra canit*: ab ἱερὸς, & ψάλλω, *cano.*

* Ἱερόω, -ῶ, *ſacro, dedico.*

* Ἱερωσύνη, ης, ἡ, *ſacerdotium.* Th. ἱερὸς.

Ἵεσαν, 3. pl. imperf. ἵην, ex ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν.

Ἱέσθην, 3. dual. ἵεσθε, 2. pl. imperf. paſſ. verbi ἵεμαι, *cupio.*

Ἱεσσαὶ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *ſenex.*

Ἵετο, *cupiebat*: 3. ſing. imperf. verbi ἵεμαι, *deſidero.* Th. ἵημι, *mitto.*

Ἰέτλα, *pater*, & *ſylveſtris caper*: q. ab ἄτλα.

ΙΕΤ῀, *HUI*, adv. irridendi.

Ἰεφθὰς, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. *apertor*, Lat.

Ἰεχονίας, ὐ, ὁ, nomen viri, Hebr. *præparatus à Domino*, Lat.

Ἰέω, *mitto*: ab ἔω. Sed ἰέω, & ἴημι, Ion. pro εἶμι, *eo.*

Ἰζάνω, f. ήσω. q. ab ἰζέω, idem quod ἵζω, *ſedere facio.*

Ἶζε, *ſede*: præſ. imperat. act. &

Ἶζεο, Ion. pro ἶζυ, præſ. imperat. paſſ. ab eod. Th.

Ἶζευ, *ſede*: Dor. pro ἶζυ, præſ. imperat. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἵζημα, ατος, τὸ, *ſedimentum.* &

Ἰζήσας, a. 1. part. act. verbi ἰζάνω, f. ήσω, *ſedere facio, inſtituo*: &

Ἵζουσα, ας, ᾶ, Dor. pro ἵζουσα, ης, ὴ, *ſedens*: præſ. part. f. g. &

Ἵζον, ες, ε, *ſedebam*: imperf. act. omnia ab

ΙΖΩ, f. ἵσω, *ſedere facio, ſedeo, collоco*: q. ab ἔω, *collоco.* Hinc καθίζω, idem.

Ἰὴ, adv. ſeu interjectio, in lætis acclamationibus adhiberi ſolita, ut ἰὴ παιάν, &c. Alii aſpirari volunt ἱὴ, & ducunt ab ἵεσθαι, *deſiderare.* Eſt & ἰὴ, *vox.* Vide ἴα.

Ἰῆ, *æquali*: dat. ſing. ab ἶος, ἴα, ἴον, *ſolus, a, um*; *unus, a, um.* Ariſtarchus ſcribit gen. & dat. hujus nominis circumflecti. Niſi Ion. pro μιᾶ, poſitum dicamus à μία, μιᾶς, *una.* Vide ἰός.

Ἰήϊος, ὐ, ὁ, *Apollo*, q. ab ἰάομαι, *ſano.*

Ἰηκοπος, *doloribus medens*: ab ἰάομαι, *medeor*, & κόπος, *labor.* Th. κόπτω, *ſeco, tundo*: f. ψω, p. m. κέκοπα.

Ἰηλα, *injeci*: a. 1. ind. act. verbi ἰάλλω, *mitto*: f. αλῶ.

Ἵημι, *mitto*: imperf. ἵην, ης, η. vel ἵεσν, -ασν, -εες, -εις, fut. ἥσω, præt. εἶκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν, ἧς, ἧ, præſ. paſſ. ἵεμαι, *mittor, deſidero.* imperf. ἱέμην, σο, το, perf. εἷμαι, a. 1. paſſ. ἕθην, a. 2. med. ἵμην, ἕσο, ἕτο, a. 2. part. med. ἕμενος. Th. ἔω, *mitto.* Sed

Ἴημι, *eo, vado*: ut εἶμι, ex ἔα, idem.

Ἰησάσθαι, *curare*: Ion. pro ἰάσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἰάομαι, *curo*: f. άσομαι. fic

Ἰήσατο, 3. ſing. a. 1. med. Ion. ab eodem verbo.

Ἰησι,

Ἵησι, *mittit*: 3. ſing. præſ. ind. verbi ἵημι· ſed

Ἴασι, *vadit*: 3. ſing. verbi ἴημι, *eo*, ab εἶμι, ſeu ἔω, *eo*: at

Ἴῃσι, *eas*: Ion. Paragoge pro ἴῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. verbi εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον, vel ut alii Ion. & Poët. pro ἴῃ, *eat*: 3. ſing a. 2. ſub. ejuſd. verbi.

Ἰήσονι, dat. ſing. ab Ἰήσων, ὁ, nom. viri.

Ἰησοῦς, ῦ, ὁ, *JESUS*: nomen Salvatoris, Hebr. quod interpret. Lat. *Salvator*.

Ἰῆται, ων, οἱ. Sunt οἱ ἀπ' Ἴωνος νῆσου οἰκοῦντες.

Ἰητὴρ, Ion. pro ἰατὴρ, ὁ, *Medicus*: ab ἰάομαι, *ſano*.

Ἰθαγενὴς, *originalis, indigena, rectè & legitimè natus*: ab ἰθὺ, *rectè*, & γείνομαι, *naſcor*.

Ἰθάκη, ης, ἡ, *ITHACA*: nomen regionis Ulyſſis patriæ.

Ἴθαρ, *celeritèr*: q. ab ἰθὺ, *rectà*.

Ἰθέα, Ion. pro ἰθεῖα. Vide ἰθὺς.

Ἰθεῖα, ας, ἡ, *recta*: nom. ſing. f. g. &

Ἰθεῖαι, nom. pl. f. g. ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, *rectus, a, um*, dat. pl. Ion. ἰθείῃσι· ab ἰθείη, Ion. pro ἰθεῖα.

Ἰθέως, Ion. pro εὐθέως, *celeritèr*.

Ἴθι, *vade*: præſ. imperat. ab εἶμι, *eo*.

Ἴθμαθ', pro ἴθματι, dat. ſing. ab ἴθμα, ατος, τὸ, *greſſus, paſſus*; ab ἔω, vel εἶμι, *vado*.

Ἴθοροι, *vox incitantis & adhortantis*: qu. ab ἴθαρ, *celeritèr*, vel ἴθι, *vade*, & ὀρούω, *ruo*, vel ὄρω, *excito*.

Ἴθρις, *ſpado*: cui ἴς τεθέρισται, *vis demeſſa eſt*. Th. θέρος, *æſtas*.

Ἰθὺ, adv. *rectà, obviam, ſtatim*. Th. ἰθὺς, *rectus*:

Ἰθυδίκαισι, dat. pl. Ion. ab

Ἰθυδίκης, ης, ὁ, *cujus judicia ſunt recta*: ab ἰθὺς, *rectus*, & δίκη, *jus*.

Ἰθύριξ, ιχος, ὁ ἡ, *qui rectos capillos habet*: ab ἰθὺς, *rectus*, & θρὶξ, ἡ, *capillus*.

Ἰθυμαχίη, ης, ἡ, *legitima pugna, quæ aperto Marte fit*: ex ἰθὺς, *rectus*, & μάχομαι, *pugno*.

ΙΘΥΜΒΟΙ, ων, *genus carminis & ſaltationis ridiculæ, in honorem Liberi patris*, q. ab ἰθύνειν βοῇ, *prorumpere clamore*.

Ἰθύνει, *dirigit*: 3. ſing. præſ. ab ἰθύνω, *dirigo*. Th. ἰθὺς, *rectus*.

Ἴθυνεν, *direxit*: 3. ſing. imperf. act. ab

Ἰθύνω, *dirigo*: f. νῶ, præſ. paſſ. ἰθύνομαι, *rego, dirigo*. Th. præced.

Ἰθυπτίων, ονος, ὁ ἡ, ὸν, *rectà volans, qui recto curſu fertur*: ab ἰθὺς, *rectus*, & πέτομαι, *volo, as*.

ΙΘΥΣ, έος, ὁ, *rectus*: & in f. g. ἰθεῖα, in compar. ἰθύτερος· qu. ab εὐθὺς· ſed

Ἰθὺς, ύος, ἡ, *impetus*: ab ἰθύω, *rectà feror*. q. à præced.

Ἰθύτεραι, *rectiores*: nom. pl. f. g. ab

Ἰθύτερος, compar. ab ἰθὺς, *rectus*.

Ἰθύω, *rectà feror, impetu feror*. Th. id.

Ἰίζω, *æruginoſus reddor*: ab ἰὸς, *ærugo*.

Ἵκανε, vel ἵκανεν, *pervenit*, 3. ſing. imperf. &

Ἱκάνετον, dual. imperf. verbi ἱκάνω, imperf. ἵκανον, opt. ἱκάνομαι, οις, οι. Th. ἵκω, *venio*.

Ἱκανόομαι -ῶμαι, *idoneus & aptus fio*: f. m. ώσομαι. perf. paſſ. ἱκάνωμαι· ab

ΙΚΑΝΟΣ, ὴ, όν, *idoneus, ſufficiens, congruus*: indè

Ἱκανότης, ητος, ἡ, *idoneitas, ſufficientia*: à præced.

Ἱκανούσθω, *ſufficiat, ſatis ſit*: 3. ſing. imperat. paſſ. ab

Ἱκανόω, *ideonum, vel ſufficientem reddo*: fut. ώσω, p. ἱκάνωκα. Th. ἱκανὸς, *idoneus*.

Ἱκάνω, *convenio, adeo, aſſequor, ſupplico*. Heſych. Th. ἵκω, *venio*.

Ἱκανῶς, adv. *ſufficienter, abundè, affatim, admodum, valdè*. Th. ἱκανὸς, *ſufficiens*.

Ἱκανώτατος, ſuperl. ab ἱκανός.

Ἵκελος, & ἐοικελος, η, ὁ, *ſimilis*: ab εἴκω, *ſimilis ſum*.

Ἵκε, *ibat*: imperf. act. verbi ἵκω, *venio*, f. ἵξω, a. 1. ἶξα.

Ἵκεο, *veni*: Ion. pro ἵκου, præſ. imperat. paſſ. verbi ἵκομαι, vel 2. ſing. a. 2. m. ικόμην, η, & Ion. εο, ετο, verbi ἱκνέομαι, f. ἵξομαι, *venio*.

Ἱκέσθαι, a. 2. infin. m. verbi ejuſd.

Ἱκέσθην, 3. dual. a. 2. m. verbi ejuſd.

Ἱκεσία, ας, ἡ, *ſupplicatio, preces*: ab ἱκέτης, *ſupplex*.

Ἱκέσιος, η, *ſupplex*: ἱκέσιος Ζεὺς, *ſupplicium præſes Jupiter*: per Sync. pro ἱκετήσιος, idem: ab eod. Th.

Ἵκετ', pro ἵκετο, *pervenit*: 3. ſing. a. 2. m. ab ἱκνέομαι, *venio*, quod vide.

Ἱκέτας, α, ὁ, Dor. pro ἱκέτης, η, ὁ, *ſupplex*, quod vide.

Ἱκέτευε, 3. ſing. imperf. act. &

Ἱκέτευμα, ατος, τὸ, *ſupplicatio*: &

Ἱκετεύσε, 3. ſing. a. 1. act. ab

Ἱκετεύω, *ſupplico*: f. εύσω. Th. ἱκέτης.

Ἱκτηρία, ας, ἡ, *ſupplicatio*: ab

Ἱκετις, *quæ ſupplicat*. Th. ἱκέτης.

ΙΚΕΤΗΣ, η, ὁ, *ſupplex*: acc. ſing. ἱκέτην, dat. pl. Ion. ἱκήτησι. Hinc

Ἱκετήσιος Ζεὺς, *ſupplicum præſes Jupiter*.

Ἵκηαι, *venias*: Ion. pro ἵκῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. m. ικόμην, η, ετο, a. 2. ſub. m. ἵκωμαι, ῃ, ηται.

Ἵκηται, *veniat*: 3. ſing. a. 2. ſub. m. ejuſd. verbi.

ΙΚΜΑΣ, άδος, ἡ, *humor, vapor*: indè ἱκμαῖος, *humidus*, ἱκμάζω, *humecto*.

Ἱκμενος, *fluens, ſecundus*: per Sync. pro ἱκόμενος, Euphoniæ causâ ſpiritu mutato. Sunt tamen qui ἵκμενος ſcribunt. Eſtque vel præſ. part. verbi ἵκομαι, vel a. 2. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*: fut. ἵξομαι, a. 2. m. ικόμην. Sunt qui ἵκμενος expon. *humidus*, Th. ἱκμὰς, *humor*.

Ἱκνεῖσθαι, Ion. pro πρέπειν, *decere*.

ΙΚΝΕΟΜΑΙ, -οῦμαι, *venio, advenio, ſupplico*: f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. m. ικόμην, η, ετο.

Ἱκνεόμενον, Ion. pro τὸ ἱκανὸν, *id quod ſufficit & decorum eſt*: &

Ἱκνεομένως, ſive ἱκνεμένως, *ritè, congruè*: adv. à verbo ἱκνέομαι, *venio*.

Ἱκνεμένῳ χρόνῳ, *temporis progreſſu*: Ion. & Dor. ἱκνεμένῳ· &

Ἱκνοῦνται,

Ἰκνεῦνται, Ion. & Dor. pro *ἰκνοῦνται, veniunt*; 3. pl. &

Ἰκνούμενος, *veniens, congruus, justus*: ut *ἰκνούμενον μέγεθος, justa magnitudo*: part. præs. &

Ἶκοι, *occuparet*: 3. sing. a. 2. opt. act. *ἰκοίμην, οιο, οιτο*, a. 2. opt. m. *ἰκοίμεθα*. 1. pl. a. 2. opt. m. verbi *ἰκνέομαι, venio*.

Ἰκοίμαν, Dor. pro *ἰκοίμην*, a. 2. opt. m. verbi ejusd.

Ἰκοίμην, a. 2. opt. m. Vide in *ἵκω*.

Ἵκομαι, *venio*: ab *ἵκω*, idem: quod usitatius.

Ἰκόμην, *ν, στο, veni*: a. 2. ind. m. verbi *ἰκνέομαι, venio*: f. *ἵξομαι*, p. *ἷγμαι*, a. 2. part. m. *ἰκόμενος*.

Ἰκόνιον, *ν, τὸ*, pro *εἰκόνιον, ICONIUM*: nomen urbis. Gr. *imagunculà*.

Ἶκοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. *ἰκόμην*, q. v.

Ἶκυ, præs. imperat. verbi inusitati *ἵκομαι*, Th. *ἵκω, venio*. Vel 2. sing. a. 2. ind. m. *ἰκόμην*, verbi *ἰκνέομαι*. sed

Ἰκῦ, est a. 2. imperat. m. verbi *ἰκνέομαι, venio*: a. 2 *ἰκόμην, ν, στο*.

ΙΚΡΙ'ΟΝ, *ν, τὸ, tabula tabulatum*: quasi *ἀρνίον*, quod *εἰς ἄκρα* factum vel ab *ἰκνεῖσθαι, ire*: super tabulatis enim itur. Eustath. scribit *ἴκριον*.

Ἰκριόσιν, nom. Poët. indecl. pro præced.

Ἰκταρ, adv. *propè, celeberrimè*: *ἀπὸ τῦ ἰκνεῖσθαι*.

Ἰκτάρα, *ἐθνικῶς ἰχθύι*, Hesych. puto ab *ἴκταρ*, quia celeriter movetur in aquis.

Ἰκτερικός, *οῦ, ICTERICUS*: ab

ΙΚΤΕΡΟΣ, *ν, ὁ ϗ ἡ, morbus regius, ICTERUS*: & pro ave *galbula*. Scribitur & *ἰκτερὸς*.

Ἰκτερ, *ῆρος, ὁ ϗ ἡ, supplex*: ab *ἰκάνω*, idem.

Ἰκτιδέος, & per Aphær. *κτιδέος, ἐ mustelâ confectus*: ab *ἰκτὶς, mustela*: per Aphær. *κτὶς, ἰδος, ἡ*.

ΙΚΤΙ'ΝΟΣ, *ῖνος*, vel *ἰκτῖνος, ν, ὁ, milvus*: q. ab *ἴκταρ, celerrimè*.

ΙΚΤΙ'Σ, *ίδος, ἡ, mustela sylvestris*, est rapax: ut & ab *ἰκτὶν* esse potuit.

Ἶκτο, 3. sing. pluſq. p. verbi *ἰκνέομαι, venio*: f. *ἵξομαι*, a. 2. m. *ἰκόμην*, p. *ἷγμαι*. Vel per Sync. dicitur pro *ἵκετο*, 3. sing. a. 2. m. ejusd. verbi.

ΙΚΩ, *venio*: fut. *ἵξω*, a. 2. *ἷξα*. hinc *ἰκάνω*, Poët. idem.

Ἵκομαι, a. 2. sub. m. verbi *ἰκνέομαι, venio*: a. 2. *ἰκόμην*.

Ἵκοντι, Dor. pro *ἵκωσι*, 3. pl. a. 2. sub. act. ab *ἵκω, venio*.

Ἰλαδὸν, *turmatim*, adv. ab *ἴλη, agmen, turma*: quod & *εἰλη*, Th. *εἰλέω, congrego*.

Ἵλαθι, *propitius esto*: præs. imperat. ab *ἵλημι*, undè & part. *ἵλας*. Alii verò volunt *ἵλαθι*, per Sync. dici pro *ἱλάσθητι*, a. 1. imperat. pass. verbi *ἱλάσκομαι, propitium reddo*: f. *άσομαι*, perf. pass. *άσμαι, σαι, σται*. Th. *ἱλάω*, vel *ἵλημι*, f. *ήσω, propitius sum*.

Ἵλαος, *ν, ὁ*, & Att. *ἵλεως, ω, propitius, hilaris*; q. ab *ἴλη, splendor*; qui se serenum exhibet. Th. *ἱλάω*.

Ἵλαρὸς, *ὰ, ὸν, HILARIS, lætus*: &

Ἱλαρότης, *ητος, ἡ, HILARITAS*: ab eod. Th.

* Ἱλαρίω, *-ῶ*, f. *ώσω, exhilaro*.

* Ἱλαρύνω, f. *υνῶ*, p. *ἱλάρυγκα, lætifico, exhilaro*.

Ἵλας, Dor. & per Sync. pro Ἰόλας, *α, ὁ*, viri nomen.

Ἱλάσθητι, *propitius esto*: & per Sync. *ἵλαθι*, & Poët. Ectasi *ἵλαθι*, a. 1. imperat. pass. verbi *ἱλάσκομαι, placeo*: f. *άσομαι*. perf. pass. *ἵλασμαι*, a. 1. pass. *ἱλάσθην, ης, η*. Th. *ἱλάω, propitius sum*.

Ἱλάσκεσθαι, præs. inf. pass. ab *ἱλάσκομαι, placo*: *ἱλάσκοντο*, 3. pl. imperf. fut. *ἱλάσομαι*, præs. part. fœm. gen. *ἱλασκομένη*. ab eod. Th.

Ἱλάσκομαι, *propitius fio, exhilaro*: fut. *ἱλάσομαι*, reperitur & *ἱλάξομαι*. perf. pass. *ἵλασμαι*. a. 1. imp. *ἱλάσθητι*, cum dat. &

Ἱλασκόμενος, *η, ον*, præs. part. &

Ἱλασμὸς, *ῦ, ὁ, propitiatio*; &

Ἱλάσομαι, *placabo*: f. 1. m. verbi *ἱλάσκομαι*, vel *ἱλάομαι*, a. 1. m. *ἱλασάμην*, &

Ἱλασσαίμενος, *ῦ, ὁ*, a. 1. part. m. gem. *σ*. &

Ἱλάσσεται, *placet*: Ion. pro *ἱλάσσει*, a. 1. sub. m. in 2. sing. ab *ἱλάσκομαι, placo*: &

Ἱλασσώμεθα, *placemus*: gem. *σ*. 1. pl. a. 1. sub. m. ejusd. verbi. &

Ἱλαστήριον, *ῦ, τὸ, propitiatorium*: sic Christus est verè *ἱλαστήριον*, qui suâ oblatione nobis placavit Deum: quod &

Ἱλαστήριος, *α, ον, propitiatorius, a, um*: habens vim *τῦ ἱλάσκεσθ* omnia ab *ἱλάω*.

* Ἱλαστὴς, *ῦ, ὁ, propitiator, placator*: q. ab

ΙΑΑ'Ω, & *ἰάομαι, propitius sum*: f. *ήσω*, præt. *κα*. præs. imperat. *ἵλαθι*, & per Ectasin *ἵληθι*.

ΙΛΕΟ'Σ, *ῦ, ὁ, foramen, ubi latet serpens*; aut *alicujus feræ cubile*: ab *εἰλέω*, signif. *coarcto, concludo*. Est & *ἴλεὸς, ILEUS, convolvulus, morbus intestinorum*: ab *εἰλέω, verso, involvo*.

Ἱλεόω, *placo, propitium reddo*: ab *ἵλεως, ω, ὁ ϗ ἡ*, Att. pro *ἵλαος, propitius*. Th. *ἱλάω, propitius sum*.

Ἵλεως, *ω, ὁ ϗ ἡ*, Att. pro *ἵλαος*. ab eod. Th.

Ἴλη, pro *εἴλη, ης, ἡ, agmen*. Th. *εἰλέω, congrego*.

Ἵληθι, pro *ἵλαθι*, q. v.

Ἱλήκησι, Ion. Paragoge pro *ἱλήκη*, 3. sing. perf. sub. act. verbi *ἵλημι*, seu *ἱλάω*, fut. *ήσω, propitius sum*.

Ἱλιάδας, *α, ὁ*. Dor. pro Ἰλιάδης, *ν, ὁ*, quod per Aphæresin pro Οἰλιάδας, *α, ο, Ajax, Oïlei filius, ὁ τῦ Ὀϊλεὺς παῖς*.

ΙΛΙΑ'Σ, *άδος, ἡ, ILIAS, Poëma Homeri de rebus Iliacis*: item *turbi species*: & pro *congeries*, ut *ἰλιὰς κακῶν, ilias malorum*.

Ἰλιὰς *μάχη*, Poët. pro Ἰλιακὴ *μάχη, Iliacum prælium*.

Ἱλιγγιᾶν, *vertigine laborare*. Vide

Ἴλιγξ, *γγος, ἡ, vortex*, indè *ἱλιγγιάω, vertigine laboro, hæsito*: q. ab *εἰλίγγω, ν, ὁ, vortex*. Th. *εἰλέω, verso*.

Ἴλιον *ILIUM, Troja*: ab Ἶλος, qui filius, Tros Regis.

Ἰλιοραιστὴς, *α, ὁ, Ilii populator*: ab Ἴλιον, & *ραίω, destruo*.

Ἰλλὰς,

Ἱλλας, άδος, ἡ, *vinculum contortum*: ab ἕλλω seu ἵλλω. quod ab εἱλέω, *contorqueo*.

ΙΛΛΟΣ, ου, ὁ, *oculus*, qu. ab εἱλέω, *verso*: quia oculi volubiles, indè ἵλλω, *oculis connuveo*: σιλλοὶ seu σίλλοι, ων, οἱ, *scomma, Poëma irrisorium*: q. παρὰ τὸ διασεῖσιν τοὺς ἵλλους, *motu oculorum addito*.

Ἰλλυρικὸν, οῦ, τὸ, *ILLYRICUM*: nomen regionis. indè Ἰλλύριοι, ων, οἱ, *Illyrii*.

ΙΛΥΣ, ύος, ἡ, *limus, cœnum*: quod ab ἕλος, *palus*, vel εἱλύω, pro εἰλύω, *involvo*.

Ἰλύω, *oblimo, limo obduco*: à præced.

Ἱμαῖον ᾆσμα, ἢ ἐπιμύλιος ᾠδὴ, *molaris cantilena*, sive *quæ cani solebat ab iis qui molas versabant, aut aquam è puteis hauriebant*. Eadem cantio & ἐπανταῖος dicta. Th. ἱμὰς, *lorum, loreus funis*.

Ἱμαλία, *cumulata farinæ mensura*: ex ἱμάω, *haurio*, quod ex catillo hauriatur. Ideò & ἱμάλιος est *abundans, copiosus*.

Ἱμαλὶς, pro *Cerere*, & *Deo farinæ*.

Ἵμασ', pro ἵμασι, *verberavit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἱμάω, vel ἱμάσσω, *loris cædo, verbero*: f. άσω. ab

ΙΜΑΣ, άντος, ὁ, *lorum, funiculus ex loris bubulis*: dat. pl ἱμᾶσι, q. ab ἵημι, *mitto*: indè ἱμάω, ήσω, *loreo fune extrabo, haurio*.

Ἱμάσθλη, ης, ἡ, *scutica, flagellum*: à præced.

Ἱμᾶσι, dat. pl. ab ἱμὰς, άντος, ὁ, *lorum*: quod vide.

Ἱμάσας, Poët. pro ἱμάσας, a. 1. part. act. ab

Ἱμάσσω, *loris cædo, verbero*: f. άξω. Th. ἱμὰς, *lorum*.

Ἱματίζω, *vestio*: f. ίσω. p. ἱμάτικα, perf. pass. ἱμάτισμαι, perf. part. ἱματισμένος, η, ον, *vestitus*: ab εἷμα, ατος, τὸ *vestis*. Th. ἕω, seu ἵννυμι, *induo*: perf. pass. εἷμαι.

Ἱμάτιον, ου, τὸ, *vestimentum*: pro εἱμάτιον, ab εἷμα. Vide ἱματίζω.

* Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ, *custos vestium*.

Ἱματισμένος, η, ον, *vestitus, indutus*. Vide ἱματίζω.

Ἱματισμὸς, οῦ, ὁ, *vestis, vestitus*: ab eod. Th.

Ἱμάω, *loreo fune extrabo, haurio*: f. ήσω. ἱμαῖον μέλος, *cantilena, quam canit* ὁ ἱμῶν, ὁ ὑδατηγός. Vide ἱμαῖον.

* Ἱμείρομαι, idem quod

ΙΜΕΙΡΩ, *desidero, cupio*: cum gen. qu. ab ἵεμαι, *cupio*, & ἐράω, *amo*.

Ἶμεν, ῖτε, *imus, itis*: 1. & 2. pl. præs. ind. εἶμι, *eo*. Dicitur & ἴμεν, in 1. pl. imperf. ejusd. verbi &

Ἴμεν, *ire*: Ion. sed pro Ἶμεναι, pro ἶναι εἶναι & ἰέναι, præs. inf. ab εἶμι, vel ἴω, εἶς, εἶ, *eo*.

Ἰμέρα, ας, ἡ, *Fluvii nomen*; ut & Ἰμέρας, α, ἡ, *Siciliæ fluvius*.

Ἱμερόεις, έντος, ὁ, & in f. g. ἱμερόεσσα, *desiderabilis*: in superl. ἱμερόεστατος. ab

Ἵμερος, ου, ὁ, *desiderium*. Th. ἱμείρω.

Ἱμερόφωνος, ου, ὁ ἡ, *qui vocem habet optabilem ac dulcem*: ab ἱμείρω, *desidero*, & φωνή.

Ἱμερτῶν, gen. pl. ab ἱμερτὸς, ὴ, ὸν, *desiderabilis*: ab ἱμείρω.

Ἱμπλω, *lædo, pungo, terreo*: ex ἴπλω. Tum ἴμπτω, *jungo*; qu. ab ἰν pro ἐν, & ἅπτω, *ligo*.

Ἰν, *mensura, nomen*; item *fibra*. Vide ἴς, tum ἶν, *ipsum* vel *ipsam*, pro αὐτὸν & αὐτήν. Pro quo Poëtæ μὶν dicunt. Latinis olim etiam *im* & *em* pro *eum*. Ἴν, *IN*, Præpositio, etiam pro ἐν, & in compositione.

Ἶν, pro ἶνα, *fortitudinem*: acc. sing. ab ἴς, ινὸς, ἡ, *nervus, fibra*.

Ἵν, pro ἵνα, *ut*.

ΙΝΑ, *ut*: conjunct. causalis regit. sub. ἵνα, μὴ, *nisi*, ἵνα τί, vel ἱνατί, *ut quid, propter quid, quare?* Ion. pro πῶς, *quomodo*.

Ἶναι, *ire*: præs. inf. verbi εἶμι, *eo*. Dicimus, & εἶναι, & ἴεναι.

Ἰνάω, & ἰνέω, *inanio, vacuo, expurgo*. Hesych.

Ἰνδάλλομαι, *similis videor, videor, appareo*: q. ἰδάλλομαι, inserto ν, quod pro εἰδάλλομαι, idem: ab εἶδος, *facies, forma*. Th. εἶδω, *video*.

Ἴνδαλμα, ατος, τὸ, *simulacbrum, species*: à præced.

ΙΝΔΙΚΟΝ, ου, τὸ, *INDICUM piper*, vel *zinziber Indicum*.

Ἶνες. Vide in ἴς, *fibra*.

Ἰνεύω, *tendo*: Hesych. ab ἶς, in acc. ἶν, *nervus*, qui tendit organum.

ΙΝΕΩ, *vacuo, expurgo*.

Ἰνίον, ου, τὸ, *occipitium, posterior colli pars*: à Th. præced.

Ἶνις, ιὸς, *filius*. Hesych.

Ἴννη, *filia*, ut & ἴννος, ου, ὁ, *filius*: ab ἶνις, Hesych. Vide præced.

Ἰννὸς, *pullus ex equo & mula, aut asinus*: qu. ab ἶνις, quod vide.

Ἰννύομαι, *fleo*: ab ἶνις, aut ab ἰνάω.

Ἰνόω, Poët. pro ἰνάω, *exhaurio, consumo, absorbeo*.

Ἰνὼ, όος, ἡ, *INO*: nomen mulieris, q. *valida*, ab ἶς, ινὸς, ἡ, *fibra, robur*.

Ἶξ, ικὸς, ὁ, *vermiculus vites adedens*.

Ἰξαλος, ου, ὁ, *impetuosus, libidinosus*: Hesych. ab ἰξὺς, *lumbus*, & ἅλλομαι, *salio*, capræ Epith.

Ἶξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵκω, *venio*: f. ξω. a. 1. ἶξα, ας, ε.

Ἵξεαι, *pervenies*: 2. sing. f. 1. m. Ion. pro ἵξῃ. verbi ικνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι. perf. pass. ἶγμαι. a. 2. m. ικόμην, ου, στο.

Ἰξεύτης, ου, ὁ, *qui visco aves captat, auceps*. Th. ἰξὸς, *viscum*.

Ἰξεύτρα, ας, ἡ, *viscatrix*: ab

Ἰξεύω, *visco aves capio, aucupor*: à Th. præced.

Ἰξία, ας, ἡ, idem quod ἰξὸς, q. v.

Ἶξις, εως, ἡ, *adventus*. Th. ικνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι. p. ἶγμαι.

Ἰξίων, ονος, ὁ, *IXION*: quis ille fuerit, & cur apud inferos rotæ feratur alligatus circumvolvi, docet Pindarus Pythior. Odyss. 2. p. 294, &c.

Ἵξομαι, f. 1. m. verbi ικνέομαι.

Ἶξον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. pro ἵκον, Bœot. solent enim κ in ξ, mutare: vel a. 2. ind. act. verbi ἵκω, *venio*: f. ξω. Alii volunt esse imperf. verbi ἴξω, quod à fut. ἴξω, verbi ἵκω, formatum asserunt.

Ἰξον, *viscum*: acc. sing. ab

ΙΞΟΣ, ου, ἡ, Æol. βισκος. *VISCUM, arunda aucupatoria, pedica passerum, parcus, tenax*; item

item pro *varice*; ἰξία, ας, ἡ, idem ἰξώδης, εος, ὁ ἡ ἦ, *viscosus, tenax*: ἰξιόεις, εντος, ὁ, *viscosus*: ex ἴξευω, *visco aves capio.*

'ΙΞΥΣ, ύος, ἡ, *lumbus, dorsum*: q. ab ἰσχὺς, quia in lumbis robur est.

* 'Ιοβόλος, ὁ ἡ ὀν, *venenum jaculans.*

'Ιουδνεφὴς, έος, ὁ ἡ ὀν, *purpureus*: ab ἴον, *viola*, & δνόφος, *tenebræ.*

'Ιοδόκος, ὁ ἡ ὀν, *saggitarum receptrix*, epithet. *pharetræ.* Dicitur enim ἰοδόκη, ἡ, substantivè, *pharetra, sagittarum receptaculum*: ab ἰὸς, *jaculum*, & δέχομαι, *capio.*

'Ιοειδὴς, έος, ὁ ἡ ὀν, *niger, rubiginosus*: ab ἰὸς, ὁ, *telum, rubigo cujusque metalli*, & εἶδος, *forma.* Th. εἴδω, *video*, vel ἰοειδὴς, *purpureus, violaceî coloris*: ab ἴον, *viola.*

'Ιοιμι, ἴοις, ἴοι, a. 2. opt. verbi εἶμι, *eo*: a. 2. ἰόην.

'Ιοῖσα, Dor. pro ἰοῦσα, *profecta*: a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.

'Ιόλαος, ου, ὁ, quis fuerit *IOLAUS*, quando ex mortuis resurrexit, & cur Pind. Pythior. Od. 9. p. 304, 305.

'Ιομεν, *eamus*, 1. pl. a. 2. ind. ἴον, verbi εἶμι, *eo.* Alii volunt per Systol. Ion. dici pro ἰωμεν, 1. pl. a. 2. sub.

'Ιόμωρος, ου, ὁ ἡ ὀν, *jaculator*, & *jaculis destinatus, mortem inferens jaculis.* Vel ὁ περὶ τὰς ἰὸς μεμορημένος, *telis malè exceptus*: ex ἰὸς, *jaculum*, & μόρος, *fatum*, verso o in ω. Th. μείρω, *partior.*

'ΙΟΝ, ου, τὸ, *viola*, item *solum*: n. g. ab ἴος, indè ἰοειδὴς, *violaceus.* Est &

'Ιον, ες, ε, a. 2. ind. verbi εἶμι, *ei.*

'Ιον, pro ἰόντα, acc. sing. a. 2. part. ἰὼν, verbi εἶμι, *eo.*

'Ιονθὰς, άδος, ἡ, *lanuginosa, villosa, varis loborans*: exponitur & *velox*: &

'ΙΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, *lanugo, primi pili*: q. ab ἄνθος, quia flos juvenetæ: item *varus* in facie.

'Ιόντα, *euntem*, acc. sing. a. 2. part. εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον. a. 2. part. ἰὼν, όντος, & in f. g. ἰοῦσα.

'Ιοπλόκαμος, ου, ὁ ἡ ὀν, *violaceos* vel *nigros capillos habens*: ex ἴον, *viola*, & πλόκαμος, *cincinni.* Th. πλέκω, *necto.*

'Ιόππη, ης, ἡ, nom. urbis, *Joppa.* Hebr. *pulchritudo.*

'Ιορδάνης, ου, ὁ, nomen fluvii, *Jordan* Hebr. orientis ex *Jor*, & *Dan*, qui sunt duo fontes ad radices Libani.

'ΙΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprarum genus: q. δόρκοι, à visûs acumine, à δέρκω, *video.*

'ΙΟΣ, ου, ὁ, *missile, jaculum, sagitta*: q. ab ἵημι, *mitto*: item *venenum rubigo, erugo*: ἰόω, *rubigine obduco*, ἰώδης, *rubiginosus*: sed

'Ιος, ἴα, ἴον, *solus, a, um*; item *unus.*

'Ιοστέφανος, *coronam è violis gestans*: ab ἴον, *viola*, & στέφανος, *corona.* Th. στέφω, *corono.*

'Ιότης, ητος, ἡ, *consilium, voluntas*: ab ἴω, vel ἵημι, *mitto.*

'ΙΟΥ, adv. dolentis, *hei, HEU*: hinc ἰύζω, *lamentor.* Est & exultantis adv.

'Ιουδαΐζω, *JUDAIZO, fio Judæus, Judaicè vivo*: f. ίσω. p. ιουδαΐκα, ab 'Ιουδαῖος, *Judæus.* Th. 'Ιούδας, α, ὁ, *Judas.*

'Ιουδαϊκὸς, ὴ, ὸν, *JUDAICUS, a, um*: hinc

'Ιουδαϊκῶς, adv. *Judaicè.*

'Ιουδαῖος, ου, ὁ, *JUDÆUS*; item *Judaicus, a, um*, ut ἡ 'Ιουδαία.

'Ιουδαϊσμὸς, οῦ, ὁ, *JUDAISMUS.*

* 'Ιουδαϊστὶ, adv. *Judaicè, Judaico more.*

'Ιούδας, α, ὁ, nomen viri *Judas*; Hebr. interpret. Lat. *celebrationis filius.*

'Ιουλίας, nomen viri. Gr. *barbatulus.*

'Ιούλιος, ου, ὁ, *JULIUS*, nomen viri. Gr. *barbatulus.*

'Ιουλος, ου, ὁ, *languo*, quæ ἴεται ὕλη, *exit mollis & crispa.* Th. οὖλος, *mollis, crispus.*

'Ιουν, *mittebam*, imperf. contract. ex ἴον, -ων, q. ab ἰάω. Th. ἔω, vel ἵημι, *mitto.*

'Ιοῦσα, ης, ἡ, & in acc. pl. ἰούσας, *accedentes*: a. 2. part. f. g. ab ἰὼν, quod ab εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον.

'Ιοῦστος, ου, ὁ, nom. viri Lat. *JUSTUS.*

'Ιοχέαιρα, ας, ἡ, *quæ fundit sagittas*: vel *quæ sagittis gaudet*: ab ἰὸς, *sagitta*, & χέω, *fundo*, vel χαίρω, *gaudio.* Epithet. Dianæ.

'Ιπνὸς, vel ἴπνος, ου, ὁ, *furnus, caminus, culina.* Hinc 'Ιπνοὶ, loca quædam sic dicta. Th. ἵπτω, *lædo.*

'Ιπος, ου, ὁ, *muscipula*, quæ ἱποῖ, id est, *opprimit* murem: sed ἵπος, *pressura*: ab ἵπτω, *lædo.*

'Ιπόω, *premo*, πιέζω: ut ἱποῦδι συμφοραῖς, *premi calamitatibus.* Th. ἴπλω, *noceo.*

'Ιππαγωγὸς, οῦ, ὁ ἡ ὀν, q. d. *equorum ductorius, a.* Epith. navis *quâ equi trajiciuntur.* Ex ἵππος, & ἄγω, *duco.*

'Ιππάζεσθαι, *equitare*, ab ἵππος, *equus.*

'Ιππαίχμιος, ου, ὁ ἡ ὀν, Poët. *qui hastâ vel lanceâ ex equo pugnat.* Ex ἵππος, & αἰχμὴ, *cuspis.*

'Ιππαλίδας, α, ὁ, Dor. pro ἱππαλίδης, idem quod ἱππεὺς, έος, ὁ, *eques.*

'Ιπποαρχέω, f. ήσω, *sum magister equitum, præsum equitatui*: &

'Ιππαρχία, ας, ἡ, *præfectura equitum*: ex ἵππος, & ἀρχὴ, *imperium.*

'Ιππαρχικὸς, οῦ, *ad magistrum equitum pertinens*: ex iisd.

'Ιππαρχος, ου, ὁ, *HIPPARCHUS*, nomen viri. Est & *Equitum præfectus, Magister equitum.* Et sic vocatur Neptunus: ex ἵππος, & ἀρχὴ, *principatus.*

'Ιππὰς, άδος, ἡ, Ion. pro ἱππικὴ, *equestris*; hinc

'Ιππάσιμος, *equitabilis*: ab ἵππος, *equus.*

* 'Ιππασίας, ίας, ἡ, *equitatus, equitatio.*

'Ιππικὸς, ὴ, ὸν, *equestris.* Th. ἵππος, *equus*

Ἱππεὺς, έος, ὁ, *eques*, & in pl. ἱππεῦ. ejusd. Th.

'Ιππευτὴς, οῦ, ὁ, *Equestris*, vel *equitandi peritus*: ab

'Ιππεύω, *equito*: f. εύσω, p. ἵππευκα. Th. ἵππος, *equus.*

'Ιππήσι, dat. pl. Ion. pro ἱππεῦσι, ab ἱππεὺς, *eques.*

'Ιππηλασίη, scil. ὁδὸς, *equestris via*, quâ equi aguntur: ab

'Ιππηλάσιος, ου, *equestris, equitabilis, per quem equi agitantur*: ab ἵππος, *equus*, & ἐλαύνω, *impello*, f. ἐλάσω.

Ἱππήλατα, voc. ſing. ab
Ἱππηλάτης, ου, ὁ, *equitator, agitator equorum*: ex ἵππος & ἐλαύνω, *agito.*
Ἱππηλατος, ſcil. τόπος, *locus equitabilis*: ab iiſd.
Ἱππικὸν, οῦ, τὸ, *equitatus*: ab
Ἱππικὸς, οῦ, *equeſtris.* Th. ἵππος, *equus.*
Ἱπποβότοιο, gen. Ion. ab
Ἱππόβοτος, ος, ὁ ἡ ὄν, *equos nutriens*: ex ἵππος, & βόσκω, *paſco.*
Ἱπποδάμοιο, gen. Ion. ab
Ἱππόδαμος, ος, ὁ ἡ ὄν, *equorum domitor*: ex ἵππος, & δαμάω, *domo*, a. 2. ἔδαμον.
Ἱππόδασυς, *denſus, inſtar equi hirſutus*: ex ἵππος, & δασὺς, *denſus, piloſus.*
Ἱππιδιώκλας, α, ὁ, Dor. pro ἱππιδιώκλης, ου, ὁ, *equorum agitator, eques*: ab ἵππος, *equus*, & διώκειν, *perſequi.*
Ἱππιδρομία, ας, ἡ, *curſus equeſtris*: &
Ἱππιδρόμιοι, Ποσειδῶν, *Neptunus equeſtrium certaminum præſes*: ab ἵππος, *equus*, & δρόμος, *curſus.* Th. τρέχω, *curro*: p. m. δέδρομα.
Ἱππόδρομος, ου, ὁ, *HIPPODROMUS, circus*: ab iiſd.
Ἱππόθυν, ος, ἡ, nomen mul. Gr. *celer inſtar equi, valdè celer*: ex ἵππος, & θύω, *impetu feror.*
Ἱππόϊν, pro ἵπποιν, gen. dual. ἵπποισιν, dat. pl. Ion. ab ἵππος, *equus.*
Ἱπποκένταυρος, ου, ὁ ἡ ὄν, *HIPPOCENTAURUS*: ab ἵππος, *equus*, & κένταυρος, *centaurus*, quod à κεντέω, *pugno*, & ταῦρος, *taurus.*
Ἱπποκορυστὴς, οῦ, ὁ, *galeatus, eques belliceſus*: ex ἵππος, *equus*, & κορύσσω, *galeâ armo.* Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea.*
Ἱππόκροτος, ος, ὁ ἡ ὄν, *equis perſtrepens*: ab ἵππος, *equus*, & κρότος, *ſonus.*
Ἱππολύτη, ης, ἡ, Poët. pro Ἱππολύτεια, *Hippolyti filia.*
Ἱππομανὲς, *an herba ſit: an virus ex equarum inguinibus defluens: an caruncula*: vide notas noſtras in Virgilium: ex ἵππος, *equus*, & μαίνομαι, *inſanio.*
Ἱππομαχία, ας, ἡ, *equeſtre prælium*: ex ἵππος, & μάχομαι, *pugno.*
Ἱππόμαντις, ιος, ὁ ἡ ὄν, *rei equeſtris peritus*: ab ἵππος, & μῆτις, ιος, ἡ, *conſilium.*
Ἱπποναικος, ου, ὁ, *HIPPONICUS*, nom. viri: q. ex ἵππος, *equus*, & νίκη, *victoria.*
Ἱπποπόη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *valdè intelligens*, Lat.
Ἱπποπειρης, ου, ὁ, Poët. ὁ τοῦ ἵππου ἡ ἱππικῆς πείρα λαβὼν, ἡ ταύτης ἔμπειρος, *qui equi ac artis equeſtris periculum fecit.*
ΙΠΠΟΣ, ου, ὁ, *equus*, in f. g. *equa* & *equitatus*: ſed ἵππος, Dor. pro ἵππως. q. ab ἴθῃ ποσίν. eſt enim celerrimum animal. Vel quia humum ἱπεὶ ποσὶ, *premit pedibus* admodum, undè *ſonipes.* Hinc ἐφίππιον, ου, τὸ, *ſella equina.* Sed
Ἵππος, ἡ, pro *ſubſtantia*, Gen. xiv. 21.
Ἱππόσια, ας, ἡ, *equorum agitatrix*: ἡ τοὺς ἵππους σώσασα, πατέρα σεύσασα, ἢ κινοῦσα. Quod ab ἵππος, & σείω, *quatio.* Hinc &
Ἱππισώας, α, ὁ, Boët. & Dor. pro ἱππισόης, ου, ὁ, *qui equos agitat.* Vide præced.
Ἱππισύνη, ης, ἡ, *equitandi peritia*: gen. pl. Æol. ἱππισυνέων· ab ἵππος, *equus.*
Ἱππόται, voc. ſing. ab ἱππότης, ου, ὁ, *eques*: ſæpè vocat. pro nom. ponitur. Att. ab ἵππος, *equus.*
Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, *eques ſagittarius*: ab ἵππος, & τόξον, *arcus.*
Ἱπποτροφέω, f. ήσω, *equos alo*: &
Ἱπποτροφία, ας, ἡ, *equorum nutritio, ſumptus in equos alendos factus*: ab ἵππος, & τρέφω, *alo.*
Ἱπποτρόφος, ος, ὁ ἡ ὄν, *qui equos alit*: ex iiſd.
Ἱππουκράνη, q. *equi fons.* Nomen fontis in Bœot. ex ἵππος, & κράνη, *fons.*
Ἵππουρις, ἡ, Epith. *galeæ criſtam ex ſetis equinis habentis*: ex ἵππος, & οὐρὰ, *cauda.*
Ἱπποφόρβιον, ου, τὸ, *locus paſcendis equis*: ex ἵππος, & φόρβω, *paſco*, p. m. πέφορβα.
* Ἱπποφορβὸς, οῦ, ὁ, *equorum paſtor*: ab iiſd.
Ἱπποχάρμας, α, ὁ, Dor. pro ἱπποχάρμης, ου, ὁ, *equis gaudens*: ab ἵππος, & χαίρω, *gaudeo.*
Ἱππονέω, *equos emo*: &
Ἱππονία, ας, ἡ, *equorum emptio*: ex ἵππος, & ὠνέομαι, *emo.*
ΙΠΤΑΜΑΙ, *volo, as*: præſ. inf. ἵπτασθαι. f. πτήσομαι. q. à πταίω, a. 2. m. ἐπτόμην, vel ἐπτάμην.
Ἱπτήσομαι, *volabo*, f. 1. m. verbi ἵπταμαι, ut volunt nonnulli: vide præced.
Ἵπτω, Att. pro ἵπτασο, *volebas*, 2. ſing. imperf. ἐπτάμην, ejuſd. verbi.
ΙΠΤΩ, vel ἴπτω, *noceo, lædo*: indè ἶψ, ἰπὸς, ὁ, *vermis cornua corrodens*: ἰπνὸς, ſeu ἴπνος, ου, ὁ, *furnus*: ἶπος, ους, ὁ *muſcipula.*
Ἱρὰ, *ſacra*, ab ἱρὸν, Ion. pro ἱερὸν, *ſacrum, ſacrificium*: at
Ἱρὰ, ᾶς, ἡ, *concio*: q. ab εἴρω, *loquor.*
Ἱρᾶται, pro ἱερᾶται, 3. ſing. præſ. ἱεράομαι. *ſacerdos ſum*: præſ. inf. ἱρᾶσθαι. Sic ἱράτω, pro ἱεράτω, 3. ſing. imperat. Th. ἱερὸς, *ſacer.*
Ἱρεὺς, pro ἱερεὺς, Ion. *ſacerdos*: ab eod. Th.
Ἱρέω, pro εἰρέω. *loquor.* Heſych.
Ἱρὴ, ῆς, ἡ, *HIRA*, nomen regionis.
Ἱρῆιαι, Ion. pro ἱέρειαι, *ſacerdotes*: &
Ἱρήϊον, ου, τὸ, Ion. pro ἱερεῖον, *hoſtia, victima.* Th. ἱερὸς, *ſacer.*
Ἶρηξ, Ion. pro ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter.*
ΙΡΙΓΓΕΣ, *arteriæ*: an q. ἀέριγγες, quod aër ibi agitur.
ΙΡΙΞ, ιδος, ιος, εως, ἡ, *arcus cœleſtis, IRIS, dea*, in acc. ἶριν· q. ab εἴρω, *dico, prædico, nuntio.*
Ἵρισιν, pro ἴρισι, dat. pl. ab ἶρις, quod vide.
Ἱρὸς, Ion. pro ἱερὸς, ὸν, ὁ, *ſacer*: ſed
Ἰρὸς, οῦ, ὁ, *IRUS*, nom. propr. cujuſdam mendici apud Hom.
Ἱρουργίαι, ῶν, αἱ, *ſacra, ceremoniæ*: ex ἱρὸς, pro ἱερὸς, *ſacer*, & ἔργον, *opus.*
Ἱροφάντης, ου, ὁ, Ion. pro ἱεροφάντης, qui & ἱεροφύλαξ, aliàs vocatur; *ſacerdos ſacrorum antiſtes*: ab ἱερὸς, *ſacer*, & φαίνω, *appareo.*
Ἱρῶν, Ion. ἱερῶν, gen. plur. ab ἱερὸν, *ſacrum.*

Ἰωσύνη, ης, ἡ, Ion. pro ἱερωσύνη, *sacerdotium*, quod vide.

Ἶς, ἰνὸς, ἡ, *fibra*, *robur*, *VIS*. Hinc ἰνίον, ου, τὸ, *occiput*.

Ἴσ', pro ἴσα, *æquè* : adv. ab ἴσος, vel ἴσος, ου, ὁ, *æqualis*.

Ἰσαάκ, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *ridebit*.

Ἰσάγγελος, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. ἴσος τοῖς ἀγγέλοις, *par sanctis angelis*.

Ἰσάζω, *adæquo*, ut & ἰσόω. Th. ἴσος, *æqualis*.

Ἰσαΐας, vide supra Ἡσαΐας.

Ἰσαῖας, ου, ὁ, *ISÆUS*, nom. prop.

Ἴσαις, *paribus*, dat. pl. f. g. ab ἴσος, *par*.

ΙΣΑΛΗ, ης, ἡ, *vestis è pelle caprinâ* : rectiùs ἰξάλη, vel ἰξαλὴ· vide ἴξαλος.

Ἴσαμι, *scio*, Dor. pro ἴσημι.

Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. εἶν, verbi εἶμι, *eo*. Tum &

Ἴσαν, *sciebant*, per Sync. dicitur pro ἴσασαν, ab ἴσην, imperf. verbi ἴσημι, *scio*.

Ἴσαντι, Dor. pro ἴσασι, *sciunt*, quod vide.

Ἰσαρίθμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *par numero* : ex ἴσος, *æqualis*, *par*, & ἀριθμος, *numerus*.

Ἴσασ', pro ἴσασι, 3. pl. ind. præs. at

Ἴσατ, αντος, præs. part. verbi ἴσημι, *scio*.

Ἴσασαι, pro quo & ἴσῃ, 2. sing. præs. ἴσαμι, *scio*.

Ἴσασι & ἴσασιν, *sciunt*, 3. pl. ind. præs. verbi ἴσαμι, *scio*.

Ἴσατι, *scit*, Dor. pro ἴσησι, 3. sing. præs. verbi ἴσαμι, *scio*.

ΙΣΑΤΙΣ, ιδος, ἡ, herba, *glastum* ; valdè exficcat : q. ab ἴσον, quia vim habet æquandi tumores.

Ἰσαυδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, *cognominis* : ex ἴσος, *æqualis*, & αὐδὴ, *vox*.

Ἴση, *sciebat*, 3. sing. imperf. act. ab ἴσημι, *scio* : sed

Ἴσῃ, *scis*, Att. pro ἴσασαι, 2. sing. ind. verbi ἴσαμι, *scio*.

Ἰσηγορία, ας, ἡ, *æqua loquendi libertas*, *æqualitas* : ex ἰσηγορέω, *æquè & liberè loquor* : quod ex ἴσος, *æqualis*, & ἀγορεύω, *loquor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Ἰσημερία, ας, ἡ, *æquinoctium* : ἰσημερία μετοπωρινὴ, *Æquin. autumnale*, ἐαρινὴ, *vernum* : ex ἴσος *æqualis*, & ἡμέρα, *dies* : q. d. *æquidiarium*.

Ἰσημερινὸς, ὴ, *æquinoctialis* : q. d. *æquidialis* : ex iisd.

ΙΣΗΜΙ, ἴσης, ἴσησι, *scio* : quasi ab εἴδω, f. εἴσω, idem.

Ἰσήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, *æqualis*, *par*. ab ἴσος, idem, & ἄρω, *apto*.

Ἴσθι, *scias*, per Sync. pro ἴσαθι, præs. imperat. ab ἴσημι, *scio*. Sed

Ἴσθι, *sis*, *esto*, præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἰσθλὴ, corruptè pro ἰξαλη, *pellis capræ*.

Ἴσθμια, τα, scil. ἱερα, *sacra ISTHMIA in honorem Neptuni*, *ludi Isthmii*. Th. ἰσθμὸς, *isthmus*.

Ἰσθμιακοι ἀγῶνες, οἱ, *ludi ISTHMIACI* : &

Ἰσθμιὰς, άδος, ἡ, in pl. Ἰσθμιάδες, ων, αἱ, *Isthmiacus* : ut ἰσθμιὰς νίκη, *Isthmiaca victoria* : ab ἰσθμὸς, quod vide.

Ἴσθμιον ἄτ', pro ἀνὰ τὸν Ἰσθμὸν· at

Ἴσθμιον, ου, τὸ, *collum*, *colli ornamentum* : ab ἰσθμὸς, quod vide.

Ἴσθμιος, ου, ὁ, *in Isthmo habitans*. *Neptunus*. Ἴσθμια, *sacra Isthmia*, *in honorem Neptuni* : ἰσθμιακὸς, *ad Isthmia pertinens*. Ἰσθμιὰς, idem, & *de malâ vitâ* dicitur : ab eod. Th.

Ἰσθμοῖ, Poët. adv. pro ἐν Ἰσθμῷ, *in Isthmo* : *apud Isthmum*.

ΙΣΘΜΟΣ, οῦ, ὁ, *ISTHMUS*, *terra angusta duplici mari intercluſa* : item aliquid Isthmo simile, ut *fauces*, *pars inter os & gulam* : *collum clepſydræ*, *imbrex narium* : qu. ἰσθμὸς, ἀπὸ τοῦ εἰσιένχι τὴν τροφὴν δι' αὐτοῦ.

Ἴσι, *eunt*, 3. pl. ind. præs. pro εἶσι, & Ion. ἴασι· ab εἶμι, *eo*.

ΙΣΙΚΟΣ, ου, ὁ, & ἰσίκιον, ου, τὸ, *lucanica* : edulii genus, è carne minutiſſimè inciſa.

Ἶσις, ιδος, ἡ, *ISIS* : nomen propr. Deæ Ægyptiacæ.

Ἰσκαριώτης, ου, ὁ, cognomen Judæ proditoris. Syr. *quæſtor ærarii*.

Ἴσκον, ες, ε, imperf. ab

Ἴσκω, *aſſimilo*, *comparo*, pro εἴσκω, idem. Th. εἶδω, *ſcio*, *video* : vel εἴκω, *ſimilis ſum*.

Ἴσμεν, *ſcimus*, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. ind. præs. ab ἴσημι, *ſcio*.

Ἰσμήνιον μαντεῖον, *ISMENIUM oraculum*.

Ἰσόθεος, ου, ὁ ἡ ἡ, *Deo ſimilis* : ab ἴσος, *ſimilis*, & θεὸς, *Deus*.

Ἰσοκρατὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *pari poteſtate præditus* : ex ἴσος, *æqualis*, & κράτος, *robur* : hinc

Ἰσοκρατία, ης, ἡ, Ion. pro -ία, *æqua potentia*.

Ἰσοκράτης, εος, -ους, ὁ, *ISOCRATES*, nomen propr.

Ἰσομάτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro ἰσομήτωρ, *æqualis matri*, ex ἴσος, & μήτηρ, *mater*.

Ἰσομοιρέω, f. ήσω, *æquam portionem capio* : ex ἴσος, *par*, & μοῖρα, *portio*. Th. μείρω, *partior*.

* Ἰσόμοιρος, ου, ὁ, *æqualem partem habens*.

Ἴσιν, adv. *æqualitèr* : ab ἴσος, *par*.

Ἴσονται, *ibunt*, Poët. pro ἴξονται, 3. pl. f. 1. m. verbi ἰκνέομαι, *venio* : f. ἵξομαι. An potiùs ſcribendum ἴσονται. ab ἔω, *vado*, nam ἵσονται, veriùs ſignificat ἱδρύσονται, ab ἵζω, *colloco*, *ſedeo*.

Ἰσοπαλὴς, έος, ἡ ἡ ἡ, Ion. & ἰσόπαλος, *in luctâ ſeu pugnâ æqualis* : ex ἴσος, & πάλη, *lucta*.

Ἰσόπεδον, ου, τὸ, *planities* : ab

Ἰσόπεδος, ου, *planus* : ex ἴσος, *æqualis*, & πέδον, *ſolum*.

Ἰσορροπία, ας, ἡ, *æquilibrium* : &

Ἰσόρροπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *par*, *æquivalens* : ex ἴσος, *par*, & ῥέπω, *propenſus ſum*.

ΙΣΟΣ, vel ἴσος, η, ον, *æqualis*, *par*, q. ab εἴδω, *aſſimilo*. Hinc ἄνισος, ου, ὁ ἡ ἡ, *inæqualis*, *impar*.

Ἰσότης, ητος, ἡ, *par conditio*, *æqualitas* : ā præced.

Ἰσότιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *æquè pretioſus* : ex ἴσος, *par*, & τιμὴ, *pretium*. Th. τίω, *honoro*.

Ἰσοῦσθαι, pro ἰσόεσθαι, præs. int. paſſ. ab ἰσόω, *æquo*. Th. ἴσος, *par*.

Ἰσο-

Ἰσοφαρίζω, *adæquo, æquiparo*: qu. *ἰσοφερίζω*. ab ἴσος, *æqualis*, & φέρω, *fero*: hinc *ἰσοφόροι, boves æquali ferendo oneri apti*: vel *ἰσοφαρίζω, indutus sum paribus indumentis*; à φᾶρος, εος, τὸ, *pallium*.

Ἰσοφαρίσδειν, Dor. pro *ἰσοφαρίζειν*, inf. præced.

Ἰσόψυχος, ὁ, ἡ, ὄ, *unanimis, eodem vel pari animo præditus*: ex *ἴσος, par*, & ψυχὴ, *anima*.

Ἰσόω, *adæquo*: f. *ώσω*· hinc *ἰσώσθαι*, a. 1. inf. m. Th. ἴσος, *par*.

Ἴσπω, *dico*, tempora ſumit ab ἔπω, idem.

Ἰσραὴλ, ὁ, nomen Jacobi Patriarchæ, indec. Hebr. *princeps Dei*, Lat. Hinc

Ἰσραηλῖται, ὰ, ὁ, *Iſraelita*, & *ἰσραηλῖτις*, f. g. *Iſraelitis*: à præced.

Ἰσσάχαρ, *Iſſachar*, nomen viri. Hebr. *eſt merces*, Lat.

Ἵστα, *ſtatue*, Att. contractè pro ἵστασι, præſ. imperat. act. verbi ἵστημι· vel pro ἵστας, verbi *ἱστάω*. Alii volunt eſſe 3. ſing. imperf. ἵστων, -ων, ασις, -ας, -ασε, -α. verbi *ἱστάω*, ſeu *ἵστημι*, *ſto*: ſed

Ἱστᾷ, eſt 3. ſing. præſ. ſub. ab ἵστημι, *ſto*.

Ἵσταμαι, σαι, ται, ſæpè pro ἴσαμαι, *ſcio*: in comp. ut ἐπίσταμαι, idem. Th. ἴσημι, *ſcio*.

Ἱστάμενος, η, ον, *ſtans*: gen. Ion. *ἱσταμένοιο*· ab ἵστημι, *ſto*: in paſſ. ἵσταμαι.

Ἱστάντι, Dor. pro ἱστᾶσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi ἵστημι, *ſto*.

Ἵσταο, Ion. pro ἵστασο, *ſtatuebas*: 2. ſing. imperf. paſſ. *ἱστάμην*, verbi ἵσταμαι.

Ἵστασ', pro ἵστασο, præſ. imperat. paſſ. verbi ἵστημι, *ſto*: a. 2. ἔστην, f. σήσω.

Ἵστατο, 3. ſing. imperf. paſſ. ejuſd.

Ἵστε, *ſcitis*, per Syncop. pro ἴσατε, 2. plur. præſ. ind. act. ab ἴσημι, *ſcio*. Et per Sync. dici poteſt in imperativo, ἴσθι, ἴστω, & in pl. ἵστε.

Ἰστέον, *ſcitendum*, verbale, pro εἰστέον, ab εἴδω, *ſcio*: p. paſſ. εἴσμαι, εισαι, εἰσται.

Ἵστη, *ſta, ſiſte*, pro ἵστηθι, Att. imperat. fit à 3. ſing. imperf. ab ἵστημι, ης, η. eſt itaque etiam in 3. ſing. imperf. ab ἵστημι, *ſto*. Invenitur quoque Dor. pro ἵστα, 3. ſing. imperf. ab *ἱστάω*, pro ἵστημι, *ſto*. Vel cum ι ſubſcripto eſt 2. ſing. præſ. paſſ. Att. pro ἵστασαι. ſed

Ἱστῇ, dicitur pro *ἱστᾷ*, 3. ſing. præſ. ſub. ab

ΙΣΤΗΜΙ, *ſtatuo, erigo, colloco, cohibeo, SISTO, appendo*: q. à σταω, f. σήσω. p. ἕστακα, perf. part. ἑστακώς, & per Syncop. ἑστὼς, per Craſin ἑστὼς, ῶτος, ὁ, *qui ſtetit*. Sic perf. inf. ἑστάναι, pro ἑστακέναι, (ſed ἑστάναι eſt præſ. inf. ab ἵστημι, pro ἵστημι) a. 2. ἔστην, ης, η, perf. paſſ. ἕσταμαι, a. 1. paſſ. ἐστάθην, ης, η. a. 1. inf. σταθῆναι. a. 1. part. σταθεὶς. f. 1. paſſ. σταθήσομαι, ῃ, εται.

Ἱστίην, Ion. pro ἑστίαν, acc. ſing. ab ἑστία, *Veſta, focus, domus*.

Ἱστιατόριον, ὰ, τὸ, Ion. pro ἑστιατόριον, *cœnaculum*. ab eod. Th.

Ἱστίον, ὰ, τὸ, *navis velum*: in pl. τὰ ἱστία, ob ἵστος, *malus navis*. Th. ἵστημι, *ſto*.

Ἱστοδόκη, ης, ἡ, *receptaculum mali*: ab ἱστὸς, *malus navis*, & δέχομαι, *capio*.

Ἵστορα, acc. ſing. ab ἵστωρ, ορος, ὁ, *ſciens*.

Ἱστορέω, f. ήσω, p. ηκα, *inquiro, ſciſcitor, luſtro, memoriæ trado*: à præced.

Ἱστορία, ας, ἡ, *cognoſcendi ſtudium, luſtratio locorum, inquiſitio, rerum geſtarum expoſitio, HISTORIA*, gen. pl. ἱστοριῶν. &

Ἱστορικὸς, ῆ, ὸν, *HISTORICUS*: à Th. ἵστωρ, ορος, ὁ, ἡ, *ſciens*.

Ἱστορουσι, 3. pl. præſ. ind. verbi *ἱστορέω*, *cognoſco, memoriæ trado*: perf. ἱστόρηκα. præſ. part. paſſ. ἱστορούμενος, η, ον. Th. ἵστωρ.

Ἱστὸς, οῦ, ὁ, *malus navis*: ab ἵσασθαι, quia *erigitur*. Th. ἵστημι, *ſto*.

Ἵστρον, acc. ſing. ab Ἵστρος, ου, ὁ, nom. fluvii Germanici, *Danubius, Iſter*.

Ἱστω, *ſcito ille*, per Sync. pro *ἱστάτω*, præſ. imperat. ſic ἵστων, pro ἱστάτων, ibid. Th. ἴσημι, *ſcio*: ſed

Ἵστω, contractè pro ἵστασο, quod Ion. pro ἵστασσο, 2. ſing. imperf. paſſ. vel præſ. imperat. paſſ. verbi ἵστημι, *ſto*.

Ἵστων, *ſtabam*, imperf. act. pro ἵστην, q. ab *ἱστάω*, pro ἵστημι, *ſto*.

Ἵστων, per Sync. pro ἱστάτων, 3. dual. imperf. vel pro ἱστάτωσαν, 3. pl. imperat. verbi ἵστημι, *ſcio*.

ΙΣΤΩΡ, ορος, ὁ, ἡ, *ſciens, peritus, teſtis, arbiter*: q. ab ἴσημι, *ſcio*.

Ἴσχ', pro ἴσχε, vel præſ. imperat. vel 3. ſing. imperf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *habeo*.

Ἰσχανάᾳ, Poët. pro *ἰσχανᾷ*, *cupit*, 3. ſing. præſ. ind. ab

Ἰσχαναάω, *appeto, detineo*: ab ἴσκω, idem. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἰσχάνει, *detinet*, 3. ſin. præſ. verbi *ἰσχάνω*, idem quod ἴσχω, *cohibeo, reprimo*: quod ab ἔχω, *habeo*.

Ἰσχανόωσα, pro *ἰσχανῶσα*, præſ. part. f. g. verbi *ἰσχανάω*, *cohibeo*, quod ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἰσχανόωσιν, Poët. pro *ἰσχανῶσιν*, *reprimunt*, 3. pl. ſub. præſ. ejuſd.

Ἰσχάνω, *comprimo, cohibeo*: vide in *ἰσχάνει*.

Ἰσχὰς, *carica*: quia *ἰσχνὴ*, ficcando *gracilis* facta. Th. *ἰσχνός*.

Ἴσχει, *cohibet*: 3. ſing. ind. &

Ἴσχειν, præſ. inf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *cohibeo*.

Ἰσχέμεν, & *ἰσχέμεναι*, Ion. & Dor. pro præcedente.

Ἴσχεο, Ion. pro ἴσχε, *contine*, præſ. imperat. verbi *ἰσχομαι*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἴσχευ, Dor. pro ἴσχε, ejuſdem temporis & verbi.

Ἰσχίον, ὰ, τὸ, vel ἴσχιον, *coxa, coxendix*: τὰ *ἰσχία, clunes*: ab

ΙΣΧΙΣ, εως, ἡ, *lumbus*: q. ab *ἰσχὺς*, in lumbis enim eſt *robur*. Vel lumbis nos ἴσχομεν, *ſuſtinemus*.

ΙΣΧΝΟΣ, ὸν, ὁ, *macer, gracilis*; q. ab ἴσχω, *inhibeo*.

Ἰσχνότης, ητος, ὁ, *macies, gracilitas*: à præcedente.

Ἰσχνόφωνος,

* Ἰσχνόφωνος, ὁ, ἡ, *qui gracilem & exilem vocem habet:* ex φωνὴ, *vox*, & ἰσχνὸς, *gracilis.*

Ἴσχονται, *cohibent*, 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *contineo.*

Ἰσχυϊζόμαι, *contendo viribus, niter:* item *aſſevero, affirmo:* ab

Ἰσχυρός, ά, όν, *robuſtus, a, um:* in compar. ἰσχυρότερος, ſuperl. ἰσχυρότατος. Th. ἰσχὺς, *robur.*

* Ἰσχυρόω, -ῶ, *firmo, corroboro*, f. ώσω, p. ἰσχυρώκα. imperf. ἰσχυρόον, -ων, -ροις, -ρυι, -ρᾶε, -ρᾶ.

Ἰσχυρῶς, adv. *validè, vehementèr, enixè:* à præced.

ΙΣΚΥΣ, ύος, ἡ, *robur, vires:* dat. ἰσχύϊ, acc. ἰσχὺν, q. ab ἴς, *vis*, & ἔχω.

Ἴσχύσει, *poterit*, 3. ſing. f. 1. act. ab

Ἰσχύω, *poſſum:* f. ύσω. p. ἴσχυκα. Th. ἰσχύς.

Ἴσχω, εις, ει, *retineo, detineo.* Th. ἔχω, *habeo, contineo.*

Ἴσχωσ' pro ἴσχωσι, 3. pl. præſ. ſubj. à præced.

Ἰσώνυμος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, Poët. pro ἐπώνυμος, *qui idem nomen habet, cognominis:* ab ἴσος, *par, æqualis*, & ὄνομα, *nomen.*

* Ἰσως, adv. *æqualitèr, fortaſſis.*

Ἴσυσι, *norunt*, 3. pl a. 1. ſub. ab εἴδω, *ſcio:* f. εἴσω, vel ἴσω. Sed vide an non legend. ἴσασι, 3. pl. præſ. ind. verbi ἵστημι, *ſcio.*

Ἴτ' pro ἴτε, quod vide.

Ἰταλία, ας, ἡ, *ITALIA*, nomen peninſulæ nobiliſſ. ab Italo rege ſic dictæ.

Ἰταλικὸς, ἡ, ὸν, *Italicus, Latinus.*

Ἰταλοὶ, ῶ, ὁ, *vitulus, Italus.*

Ἰταλὸς, ῦ, ὁ, *taurus, bos:* q. ab ἴτυς, quia *animoſus.*

* Ἰταμία, ίας, ἡ, *temeritas, imprudentia.*

Ἰταμὸς, ῦ, *temerarius, audax, animoſus, magnanimus.* Th. ἴτης, ᾱ, ὁ, idem.

Ἴτε, *accedite:* 2. pl. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω, ab εἶμι, *eo.*

ΙΤΕΑ, ας, & ἰτέη, ας, ἡ, *ſalix, haſta ſaligna*, q. ab ἰέναι, quia celeritèr in altum excreſcit.

Ἰτέον, *eundum*, verbale, ab εἶμι, *vado.*

Ἴτην, *iverunt*, 3. dual. imperf. verbi εἶμι, *eo.*

ΙΤΗΣ, ᾱ, ὁ, *temerarius, audax, animoſus.* ἰταμὸς, idem: qu. παρὰ τὸ ἴεσθαι τὸ ὁρμᾶν.

Ἴτον, dual. præſ. ind. & dual. imperf. verbi εἶμι, *eo.*

Ἰτυραία, ας, ἡ, nomen regionis; Syr. interpret. Lat. *montoſa.*

ΙΤΡΙΑ, ων, τὰ, *ima pars ventris:* reperitur ſub

Ἰτριον, ᾱ, τὸ, *placentæ genus tenue.* Eſt etiam

Ἴτριον, *iterum, iteratum*, Latin. Gr. barbar.

Ἰτρὺς, *virus.* G. Cyr. Lego ἴτυς.

Ἰτ᾽λα, apud Ariſtophan. pro ἴσω, *ſciat*, q. v.

Ἴτυν, acc. ſing. ab

ΙΤΥΣ, υος, ἡ, *circumferentia & curvatura rotæ:* q. ab ἰέναι, quia currui eſt cauſa *eundi.* Homerus ἴτυς vocat, quæ ἀψὶς. Tum ἴτυς eſt *omnis extremitas rotundæ rei.*

Ἴτω, *ito ille*, 3. ſing. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω, verbi εἶμι, *eo.*

Ἰϋγὴ, ῆς, ἡ, *ſibilus, clamor:* &

Ἰϋγμὸς, ᾱ, ὁ, *clamor:* ab ἰύ, adv. exultantis.

Ἰϋγξ, γγος, ἡ, *torquilla.* aviculæ nomen ſic dictæ, quia collum torquet. Alii appellant *frutillam. Frutis* autem eſt *Venus.* Ad philtra & incantationes in uſu erat. Propterea etiam ἴϋγξ, *illecebra quævis.* Th. ἰοὺ, *heu.*

Ἰύζω, *ſibilum edo*, item *fiſtulâ cano, clamo:* ab eod. Th.

Ἰϋκτὰ, Macedonicè, pro

Ἰϋκτὴς, οῦ, ὁ, *ſibilator:* ab ἰύζω, *clamo.* Th. ἰοῦ, adv. exultantis.

Ἶφα, *læſi*, perf. act. verbi ἴπτω, ſeu ἴπω, *noceo*, f. ψω.

Ἰφθιμος, ᾱ, ὁ, *robuſtus, animoſus*, dat. ſing. ἰφθίμῳ· ab ἴφι, *fortitèr.* Th. ἶς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur.* Alii derivari malunt ab ἴφι, *fortitèr*, & θυμὸς, *animus.* hinc ἰφθίμη, ης, ᾱ, *potens.*

Ἴφι, *fortitèr*, adv. ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur.*

Ἰφια μῆλα, *pingues & vegetæ oves:* ab eod. Th. Iliad. ε. ver. 556.

Ἰφιάνασσα, ης, ἡ, *IPHIANASSA:* nomen mulieris.

Ἰφικλείδην, nom. viri in acc. ſing.

Ἰφικλῆα, acc. ſing. ab Ἰφικλέης, Ἰφικλῆς, nomen viri, q. d. *valdè honoratus.*

Ἴφις, ἡ, *IPHIS*, nom. propr. mulieris.

Ἰχθυόωντες, *piſcibus inhiantes*, nom. pl. part. præſ. ab

Ἰχθυάω, *piſcor.* Th. ἰχθὺς, *piſcis.*

Ἰχθύδιον, ου, τὸ, *piſciculus*, diminut. ab ἰχθύς.

* Ἰχθυερὸς, θυερου, ὁ, *aptus ad piſces captandos, piſcarius.*

Ἰχθυϊκὴ πύλη, *piſcaria porta.* Ex 2. Paralip. 15.

Ἰχθύσις, vide ſeq.

Ἰχθυσέντα, acc. ſing. ab ἰχθυσις, εντος, ὁ, *piſcoſus*, in f. g. ἰχθυόεσσα, ab

* Ἰχθυρὸς, id. q. ἰχθυερὸς, q. v.

ΙΧΘΥΣ, ύος, ὁ, *piſcis.*

Ἰχνεσιν, dat. pl. ab ἴχνος, εος, τὸ, q. v.

Ἰχνεύμων, *ICHNEUMON:* qui & ἰχνευτὴς, tanq. *veſtigator* crocodili: ab

* Ἰχνεύτης, ᾱ, ὁ, *indagator:* ab

Ἰχνεύω, f. εύσω, *veſtigo, per veſtigia ſequor:* &

Ἰχνέω, -ῶ, Poët. pro ἔρχομαι, εἶμι, *eo, accedo:* ab ἴχνος, *veſtigium.*

Ἴχνη, nom. pl. ab ἴχνος, εος, τὸ, q. v.

Ἰχνηλατέω, f. ήσω, *indago, inveſtigo:* ex ἴχνος, *veſtigium*, & ἐλαύνω, *perſequor.*

Ἴχνιον, ᾱ, τὸ, *veſtigium:* ab

ΙΧΝΟΣ, εος, τὸ, *veſtigium, ima pedis pars, greſſus.*

ΙΧΩΡ, ῶρος, ὁ, *ſanguis crudus, ſanies, tabum.* Sumitur & pro *ſero*, & pro *humore qui ex Deorum cute vulneratâ effluit.*

Ἰψ, ἴπος, *vermis quæ ligna* vel *cornua corrodit.* Th. ἴπτω, *noceo.*

Ἶψαο, *læſiſti*, Ion. pro ἔψω, 2. ſing. a. 1. m. ἰψάμην, verbi ἴπτω, ſeu ἴπω, *noceo.*

ΙΨΟΣ,

Ἴψος, *fuber*, arbor. ἰψὸς verò *hedera*: nam arbores quibus adhæret ἵπτει, id eſt, *lædit*.
Ἰῶ, *heu, ehcu*, adv. dolentis & exclamantis: ſed
Ἰῶ, dat. ſing. ab ἰὸς, οῦ, ὁ, *ſagitta*, item adject. *unus*: ut ἰῷ ἤματι, *uno die*: vide ἰὸς. at
Ἰῶ, ἰῇς, *mittam*, -*as*, præſ. ſub. verbi ἵημι, *mitto*: &
Ἰὼ pro ἐγὼ, Scholiaſt. Ariſtoph.
Ἰωάθαμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *à Deo perfectus*.
Ἰωάχειμ, nomen viri indecl. Hebr. q. d. Lat. *Dominus excitabit ipſum*.
Ἰωὰν, nomen viri indecl. Alii Ἰωνάν.
Ἰωάννα, ας, ἡ, Hebr. *gratioſa*.
Ἰωαννᾶς, ᾶ, ὁ, id. Vel Ἰωαννᾶ eſt indecl.
Ἰωάννης, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *gratioſus*.
Ἰωβ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *ejulans*.
Ἰώγα, Poët. pro ἐγὼ, *ego*.
ΙΩΓΗ, ῆς, ἡ, *tegmen, diverſorium, littus, clamor*.
Ἰωγμὸς, per Aphæreſ. τοῦ δ', pro διωγμὸς, *perſecutio, tumultus bellicus*. Th. διώκω, *perſequor*.
ΙΩΗ, ῆς, ἡ, *clamor, vox, flatus*. q. ab ἵημι, *mitto*.
Ἰωὴλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον. Heb. *acquieſcit*.
Ἰωκὰς, acc. pl. ab
Ἰωκὴ, per Aphæreſin, pro διωκὴ, idem quod δίωξις, *perſecutio*. Th. διώκω, *perſequor*.
Ἰωλκὸς, οῦ, ὁ, *urbs Theſſaliæ*.
Ἴωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. verbi εἶμι, *eo*.
ΙΩΝ, ωνος, ὁ, *ION*, à quo Iones dicti: ſed
Ἰὼν, *ibo, beus*, ex ἰάω. Eſt &
Ἰὼν, ἰοῦσα, *profectus, -a, prodiens, iturus*. part. verbi εἶμι, *eo*.
Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Hebr. *columbas*.
Ἰωνιὰ, *violetum*, ubi ἴα naſcuntur. Th. ἴον, *viola*: ſed
Ἰωνία, ας, ἡ, *IONIA, regio*. Th. Ἴαν, *Ion*.
Ἰωνικὸς, ὴ, *IONICUS, Ionum proprius*: ab eodem Th.
Ἰωνικῶς, adv. *Ionicè*: item *mollitèr & delicatè*: à præced.
Ἰώξ, ἰωκὸς, ὁ, apud Homer. idem quod ἰωκὴ, quod vide.
Ἰωράμ, ὁ, nomen regis indecl. Hebr. interpret. Lat. *ex Domino excelſus*.
Ἰωρεὶμ, ὁ, nomen viri indecl.
Ἰωσαφὰτ, ὁ, nomen pii regis, indecl. Hebr. interpret. Lat. *Dominus judicabit*.
Ἰωσῆ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *ſenex*.
Ἰωσήφ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *addat*.
Ἰωσίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. q. interpret. Lat. *qui eſt à Domino*.
Ἰῶτα, τὸ, nomen minimæ literæ apud Græcos. indecl.
Ἰωχμοῖο, *tumultûs*, gen. Ion. ex ἰωχμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἰωγμὸς. Th. διώκω.
Ἴωψ, ἴωπος, ὁ, piſcis nomen.

Κ.

Κ, Decimæ literæ Græcæ ſignum, viginti denotat. & κ' pro καὶ, ponitur: κὰ, Dor. pro κὲ vel κὲν, com. ἄν.
ΚΑΒΑΛΗΣ, ου, ὁ, *CABALLUS, equus clitellarius*.
Κάββαλ', & κάββαλε, *proſtravit*: Dor. ſeu Poët. pro κατέβαλε, a. 2. ind. act. ſic
Καββάλειν, pro καταβαλεῖν, a. 2. inf. act. &
Καββάλετ', 3. ſing. a. 2. m. pro κατεβάλετο, à καταβάλλω, *dejicio*. Th. βάλλω, *jacio*: f. λῶ. p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβόλα.
Καββὰς, άντος, ὁ, *deſcendens*, Poët. Sync. pro καταβὰς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, quod vide.
Κάβη, ης, ἡ, *cibus*: q. à κάπτω, *edo*: à
ΚΑΒΟΣ, ου, ὁ, *frumentaceæ menſuræ genus*.
Καγγόνυ, pro κατὰ γόνυ.
ΚΑΓΚΑΜΟΝ, ου, τὸ, *lacryma Arabici ligni*.
Καγχανὸς ſeu καγχανος, ὴ, ὁ, *aridus, ſiccus*: à καγχαίνω, *calefacio*.
ΚΑΓΚΑΖΩ, f. άσω. p. ακα, *CACHINNOR, convitior*: inde καγχασμὸς, *cachinnus*.
ΚΑΓΧΑΙΝΩ, *calefacio, arefacio*.
Καγχαλάω, *cachinnor, rideo*: vide ſeq.
Καγχαλόωσι, Poët. pro καγχαλῶσι, 3. pl. præſ. ſub. verbi καγχαλάω, *exulto, rideo*. Th. χαλάω, *laxo, dimitto*.
* Καγχάζω, f. άσω, *triſtor, laboro, infeliciter ago*.
Κἀγὼ pro κὴ ἐγὼ, & *ego*.
Κάδδ' pro κατὰ δὲ. κἀδδ' ἄρα, Dor. pro κατὰ δὲ ἄρα.
Κάδδ' ἔβαλε, pro κατέβαλε δὲ. Sic κἀδδ', ἔθορε, pro κατέθορε δὲ.
Καδδὲ, Poët. pro κατὰ δέ.
Καδδέπεσε, Poët. pro κατέπεσε δὲ, a. 2. ind. à καταπίπτω.
Καδδραθέτην, Dor. & Æol. pro κατεδραθέτην, 3. dual. a. 2. act. verbi καταδαρθάνω. ſeu καταδρήθω, *dormio*. Th. δαρθάνω, idem. a. 2. ἔδαρθον, & per Metath. ἔδραθον, f. δαρθήσομαι.
Καδδύναμιν, pro κατὰ δύναμιν, *pro virili*, à δύναμις, εως, ἡ, *potentia*. Th. δύναμαι, *poſſum*.
Καδδῦσαι, pro καταδῦσαι, a. 1. inf. act. verbi καταδύω, *ſubeo, penitùs ingredior*. Th. δύνω, & δύω, idem.
* Καδίον, ου, τὸ, *pera, parvus cadus*.
Καδμείος, ου, ὁ, *CADMÆUS*: dat. pl. Ion. Καδμείοισι· à Κάδμος, quod vide.
Καδμείωνας, acc. pl. à Καδμείων, ωνος, ὁ, *Cadmienſis*: &
Καδμηῖὰν ἀπὸ Θηβᾶν, Dor. pro Καδμηίων ἀπὸ Θηβῶν, *Cadmæis à Thebis*: &
Καδμηὶς, ίδος, ἡ, *Cadmæa*: à
Κάδμος, ου, ὁ, *CADMUS*: nomen viri.
Κᾶδος, εος, τὸ, Poët. pro κῆδος, εος, τὸ, *funus, & ipſa cadaveris elatio, funeriſque pompa, affinitas*: at

ΚΑ'ΔΟΣ, vel κάδδος, ου, ὁ, *CADUS, vas vinarium: & ſitula pro ſuffragiis colligendis.*

ΚΑΔΥ'ΤΑΣ, ᾶ, ὁ, herbula quædam Syriaca.

Καεὶς, έντος, ὁ, *deuſtus, crematus:* a. 2. part. paſſ. à καίω, *uro,* f. καύσω. a. 2. paſſ. ἐκάην.

ΚΑ'ΖΩ, *orno,* f. σω, verbi Poët. p. paſſ. κέκασμαι. hinc ἐκέκασο, 3. ſing. pluſq. p.

Καῆ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. &

Καῆναι, a. 2. inf. paſſ. à καίω, *uro,* f. καύσω, a. 2. ἔκαον, a. 2. paſſ. ἐκάην, & Ion. κάην.

Καήσομαι, *ardebo,* f. 2. paſſ. verbi καίω, *uro:* vide præced.

Καθὰ, adv. *ſicut:* ex κατὰ & ἃ, *ſecundùm quæ.*

Καθαγίζω, *conſecro;* item *ſolvo juſta, perago exequias, adolco, cremo:* ex κατὰ & ἁγίζω, *conſecro.* Th. ἅγος, τὸ, *veneratio:* item *purificatio, luſtratio.*

Καθαγισμὸς, οῦ, ὁ, *conſecratio:* item *parentatio, parentalia:* à præced.

Καθαίρεσις, εως, ἡ, *deſtructio, ſubverſio, cædes:* à

Καθαιρέω, *detrabo, everto, deſtruo:* f. ήσω, f. 2. καθελῶ. p. καθῄρηκα. a. 2. καθεῖλον, ες, ε, a. 2. part. act. καθελὼν, οντος. comp. ex κατὰ & αἱρέω, *eligo,* a. 2. εἷλον, ex ἕλω, inuſitat.

ΚΑΘΑΙ'ΡΩ, *purgo, mundo, luſtro, flagris cædo:* f. καθαρῶ. p. κεκαθαρκα. p. paſſ. κεκάθαρμαι. perf. part. κεκαθαρμένος, η, ον. Hinc κάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum;* καθαρὸς, ᾶ, *purus;* καθάριος, ᾱ, ὁ ᾗ ᾱ, idem.

Καθάλλομαι, *deſilio.* Th. ἄλλομαι, *ſalio,* f. οῦμαι.

Καθάπαξ, *omninò,* adv. ex κατὰ & ἅπαξ, *ſemel.*

Καθάπερ, *ſicut:* ex κατὰ & ἅπερ, quod ab ὅπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Καθάπλεσθαι, *demulcere,* inf. præſ. pro imperat. more Att. à

Καθάπτομαι, f. ψομαι, *demulceo, perſtringo, laceſſo, inceſſo:* καθαπτόμενος, præſ. part. hinc καθαπτικοὶ λόγοι, *mordacia dicta:* ex κατὰ & ἅπτομαι, *tango.* f. ψομαι.

Καθάπτω, *contingo, alligo, invado:* cum gen. f. ψω. p. κατῆφα. a. 1. καθῆψα. ex κατὰ, & ἅπτω, *tango.*

Καθάρειος, ſeu καθάριος, ᾱ, ὁ, *mundus.* Th. καθαίρω, *purgo.*

Καθαρεύω, *purgo, purus ſum:* ab eod.

Καθάρθαι, *purum factum eſſe,* Ion. pro κεκαθάρθαι, perf. inf. paſſ. &

Καθαρθήναι, a. 1. inf. paſſ. verbi καθαίρω, *purgo,* f. αρῶ. p. paſſ. κεκάθαρμαι.

Καθαρίζω, *purgo,* f. ίσω. a. 1. ind. ἐκαθάρισα. a. 1. imperat. καθάρισον, ατω. a. 1. ſub. καθαρίσω, ης, ῃ, a. 1. inf. καθαρίσαι. perf. act. κεκαθάρικα. perf. paſſ. κεκαθάρισμαι. a. 1. paſſ. ἐκαθαρίσθην. a. 1. imperat. paſſ. καθαρίσθητι. Th. καθαίρω, *purgo.*

Καθαρισμὸς, οῦ, ὁ, *purgatio:* ab eod.

Κάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum:* hinc

Καθάρματα, τὰ, *dicuntur homines viles & abjecti;* item *ſacri* vel *piaculares,* ſcil. qui ad avertendam deorum iram mactabantur. Th. καθαίρω, *purgo.*

Καθαρμὸς, οῦ, ὁ, *purgatio:* ab eod.

Καθαρὸς, ὰ, όν, *purus, a, um:* undè καθαρῶς, *purè,* adv. à καθαίρω, *purgo.*

Καθαρότης, ητος, ἡ, *puritas:* ab eod.

Καθάρσιον, ᾱ, τὸ, *purgatio, expiatio;* ā

Καθάρσιος, ᾱ, ὁ ᾗ ᾱ, *expiatorius, purgatorius:* καθάρσιον ὕδωρ, *aqua luſtralis.* Th. καθαίρω, *purgo.*

Κάθαρσις, εως, ἡ, *purgatio, expiatio:* ab eod.

Καθαρῶ, Dor. pro καθαροῦ, gen. à καθαρὸς, *purus:* item f. 1. καθαίρω, *purgo.*

Καθαρῶς, adv. *purè, manifeſtè:* à καθαρός.

* Καθαρώτερος, *purior,* compar. à καθαρός.

Καθεδοῦμαι, ῇ, εῖται, *ſedebo,* f. 2. m. verbi καθίζομαι, *ſedeo.* Th. ἕζω, ſeu ἕω, *colloco.*

Καθέδρα, ας, ἡ, *ſuggeſtum, CATHEDRA, ſella, ſeſſio:* à

Καθέζομαι, *ſedeo,* præſ. part. καθεζόμενος. imperf. ἐκαθεζόμην, f. 2. m. καθεδοῦμαι. ex κατὰ & ἕζω ſeu ἕω, *colloco.*

* Καθέζω, *ſedere facio.*

Καθεικέναι, perf. inf. act. à καθίημι, *demitto.* Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto,* p. εἷκα.

Καθεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, *deſtruo.*

Καθειμένος, *demiſſus,* perf. part. paſſ. verbi καθίημι, *demitto.* Th. ἕω, *mitto.*

Καθεῖναι, a. 2. inf. act. à καθίημι, *demitto,* quod vide.

Καθεῖντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. à καθίημι, *demitto,* perf. paſſ. καθεῖμαι ex κατὰ & ἵημι, *mitto,* f. ἥσω. a. 1. ἧκα. p. εἷκα.

Καθείργνυμι, idem quod καθείργω, vide in ſeq.

Καθειρκλαι, & καθειρκλο, 3. ſing. perf. & pluſq. p. paſſ. verbi καθείργω, *concludo, coerceo:* quod ex κατὰ, & εἴργω, *includo:* f. ξω.

Καθεὶς, έντος, ὁ, a. 2. part. act. à καθίημι, *demitto:* a. 2. κᾶθον. Th. ἵημι, *mitto:* ſed

Καθεὶς, vel καθ' εἷς, *alius poſt alium, ſigillatim:* καθ' pro κᾰθ', ex ᾗ εἶτα & *deinde.*

Καθεῖσεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi καθέζω, *ſedere facio,* ex κατὰ & ἕζω, a. 1. εἶσα.

Καθεῖσκεισαν, 3. pl. pluſq. p. act. verbi καθίζημι, *conſtituo.*

Καθεῖτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. à καθίημι, vide καθεῖντο.

Καθέκαστος, ᾱ, *unuſquiſque:* ex ᾗ vel κατὰ, & ἕκαστος, *quiſque.*

Καθεκούσιος, ᾱ, ὁ ᾗ ᾱ, *voluntarius:* ex κατὰ & ἑκούσιος, idem quod ἑκὼν, όντος, ὁ, *voluntarius.*

Καθεκτὸς, οῦ, ὁ, *qui detineri poteſt, qui poteſt ferri:* à κατέχω, *detineo.* Th. ἔχω, *habeo.* f. ἕξω.

Καθέλης, 2. ſing. a. 2. ſub. act. à καθαιρέω, quod vide.

Καθέλκειν τὴν ὁλκάδα, *ſubducere navem.* Th. ἕλκω. *trabo,* f. ξω.

Καθελῶ, εῖς, εῖ, f. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, *deſtruo.*

Κάθεμα, ατος, τὸ, *monile* ex variis gemmis in pectus mulierum *deſcendens, ornamentum collare,* Iſa. iii. Ezech. xvi. à καθίημι, *demitto.* Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto.*

Καθέμενος, a. 2. part. m. verbi καθίημι, *demitto,*

mitto. Th. ἴημι, ſeu ἴω, *mitto*, a. 2. m. ἕμην, ἕσο, ἕτο.

Καθεξῆς, adv. *ordine, deinceps:* ex κατὰ & ἑξῆς, idem.

Καθέξω, f. 1. act. verbi κατέχω, *detineo, retineo.* Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω.

Κάθες, *demittito:* Ion. pro κάθεσο, vel κάθυ, a. 2. imperat. verbi m. καθίημι. Th. ἴημι, *mitto*, a. 2. ἧν. a. 2. m. ἕμην.

Κάθες, *demitte*, a. 2. imperat. act. ejuſd. verbi & Th.

Κάθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. κάθην, verbi καθίνημι, *demitto.*

Καθέσσαντο, Ion. & Poët. pro καθείσαντο, *collocârunt*, 3. pl. a. 1. m. ind. verbi καθέζω, *colloco:* ex κατὰ & ἕζω, a. 1. εἷσα.

Καθεσαμένος, p. part. paſſ. verbi καθίςημι, *conſtituo, ſtatuo:* p. paſſ. καθέσαμαι. Ex κατὰ & ἵςημι, *ſto.*

Καθίςηκα, ας, ε, perf. ind. act. & in 3. pl. καθεςήκασι· & hinc

Καθεςηκὼς, perf. part. à καθίςημι, *conſtituo*, quod vide.

Καθεςὼς, ὼτος, per Sync. pro καθεςηκὼς, p. part. ejuſd. verbi.

Κάθετος, υ, ὁ, *perpendiculum, linea perpendicularis:* à καθίεμαι quia *deorsùm mittitur.*

Κάθευδε, *dormivit*, pro ἐκάθευδε, 3. ſing. imperf. Ion. vel præſ. imperat. act. verbi καθεύδω. καθεύδοντα, acc. ſing. part. præſ. καθεύδωμεν, *dormiamus*, 1. pl. præſ. ſub. Th. εὕδω, f. ὑσω, *dormio.*

● Καθεύδω, *dormio.*

● Καθεύρεμα, vel -ρημα, ατος, τὸ, *lucrum, inventum:* ex κατὰ & εὑρίσκω, *invenio.*

Καθεώρων, *deſpiciebant*, 3. pl. imperf. Att. à καθοράω· eſt & 1. ſing. Th. ὁράω, *video.*

Κάθῃ, *ſedes*, Att. pro κάθησαι, & Ion. κάθηαι, 2. ſing. præſ. verbi καθημαι, idem quod ἧμαι, *ſedeo.*

Καθηγεμὼν, όνος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *dux viæ, ſuaſor, præceptor:* &

Καθηγέομαι, -ὔμαι, *dux ſum viæ, duco, præeo:* vide ſeq.

Καθηγητὴς, οῦ, ὁ, *dux viæ*; item *inſtitutor, præceptor:* à καθηγέομαι, -ὔμαι. *præeo, præceptor ſum:* ex κατὰ, & ἡγέομαι, *duco.*

Καθηδυπαθέω, *per luxum & voluptatem abſumo:* ex κατὰ & ἡδὺς, *ſuavis*, & πάσχω, *patior*, a. 2. ἔπαθον.

Καθῆκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καθίημι, *demitto.*

● Καθῆκον, οντος, τὸ, *decorum officium, quod decet* vel *convenit alicui.*

Καθήκω, *convenio, pertineo:* καθήκει, *convenit*, cum dat. Hinc

Καθήκων, ουσα, ῆκον, *officioſus:* ἀκαθήκων, *inofficioſus.*

Καθηλόω, *clavo defigo*, vel *configo:* ab ἧλος, *clavus.*

● Καθήλωσις, εως, ἡ, *confixio.*

Κάθημαι, *ſedeo:* imperat. κάθησο. imperf. ἐκαθήμην, σο, το. Th. ἧμαι, idem.

Καθήμενος, η, ον, *inſidens*, præſ. part. à præced.

Καθημέραν, *quotidiè:* ponitur adverbialiter: & ſæpè præponitur τό. &

Καθημερινὸς, ὴ, ὸν, *quotidianus:* ex κατὰ & ἡμέρα, *dies.*

Κάθηρε, *abſterſit*, Ion. 3. ſing. a. 1. act. verbi καθαίρω, *purgo:* f. ᾰρῶ.

Καθηρέθην, per Syſtolen pro καθῃρέθην, a. 1. ind. paſſ. verbi καθαιρέω, *deſtruo*, q. v.

Καθήρητο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ejuſd.

Καθῆσθαι, *ſedìſſe*, præſ. inf. à κάθημαι, *ſedeo.* Th. ἧμαι, idem.

Κάθητο, *ſede*, præſ. imperat. ejuſd.

Καθήσομαι, *ſedebo*, f. 1. m. à κάθημαι, *ſedeo.* Th. ἧμαι, idem.

Καθήςο, *ſedebat*, Poët. pro καθῆτο, penultimâ circumflexâ, Ion. pro ἐκαθητο, 3. ſing. imperf. verbi κάθημαι. Alii volunt eſſe 3. ſing. pluſq. ab ἕζω, p. paſſ. ἧσμαι, pluſq. p. ἧσμην, ἧσο, ἧςο.

Καθῆψεν, *annexuit*, 3. ſing. a. 1. act. verbi καθάπτω. Th. ἅπτω, πεῖο: f. ψω. p. ἧφα.

Καθίδρος, υ, ὁ, *laſſus & fiſſus ad ſudorem uſque:* ex κατὰ & ἱδρὼς, *ſudor.* Eſt & Ἱδρῶτος ἕως τῶ ἱδροῦν.

Καθιδρυνθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. à

Καθιδρύνω, pro καθιδρύω, *ſedeo, colloco.* Th. ἱδρύω, *ſedere facio.*

Καθιδρύω, f. ὑσω, p. υκα, *colloco, conſtruo:* ab eod. Th.

Καθίει, *dimittebat*, 3. ſing. imperf. q. à καθιέω, verbi καθημι, *demitto.* Th. ἴημι, ſeu ἴω, *mitto.*

Καθιερόω, -ῶ, *conſecro, dedico, devoveo.* Th. ἱερὸς, *ſacer.*

Καθίεσαν, 3. pl. imperf. καθίην, à καθίημι, quod vide.

Καθιζάνω, *ſedeo, inſideo:* ex κατὰ & ἰζάνω, idem quod ἵζω, *ſedere facio, ſedeo.*

Καθίζει, *ſede*, Dor. pro καθίζυ, præſ. imperat. paſſ. à καθίζω.

Καθίζουσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. à

Καθίζω, -εις, ει, *ſedeo, colloco:* f. ἱσω. a. 1. ἐκαθίσα. Hinc a. 1. imperat. κάθισον, ατω, & in pl. καθίσατε. a. 1. part. act. καθίσας. a. 1. ſub. καθίσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. καθισαι, perf. act. κεκάθικα. præſ. med. καθίζομαι. a. 1. m. ἐκαθισάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. m. καθίσωμαι, ῃ, ῃται, & in 2. pl. καθίσησθε. Ex κατὰ & ἵζω, *ſedere facio.*

Καθίημι, *demitto*: f. ἥσω, a. 1. ind. καθῆκα. a. 2. κάθην, præſ. paſſ. καθίημαι, *demittor*, praeſ. part. καθιέμενος, η, ον. Ex κατὰ & ἵημι, *mitto.*

Καθίκεο, Ion. pro καθίκυ, 2. ſing. a. 2. m. verbi καθικνέομαι, *contingo, percutio, aſſequor.* Ex κατὰ & ἱκνέομαι, *venio:* f. ἵξομαι. a. 2. m. ἱκόμην, ὑ, ετο.

Καθικέτευε, 3. ſing. imperf. act à

Καθικετεύω, f. ευσω. p. ευκα, idem quod ἱκετεύω, *ſupplico.* Th. ἱκέτης, *ſupplex.*

Καθικνέομαι, *contingo, aſſequor:* ab ἱκνέομαι, *venio:* f. ἵξομαι. a. 2. m. ἱκόμην.

Καθίξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Dor. pro καθίσας, à καθίζω, f. ἱσω, *ſedeo.*

Καθιξῆ, fort. ſcribendum καθιξῃ, Dor. pro καθίσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi καθίζω, *ſedeo*: vel legend. καθιξεῖ, 3. ſing. fut. 1. Dor. καθιξῶ, εῖς, εῖ, pro καθίζω, εις, ει. Vel lege καθίξοι, ut in Criſpini codice.

Καθίζω,

Καθίζω, Dor. pro καθίσω, f. 1. verbi καθίζω, quod vide.

Καθιῦμαι, *ſedebo*, Att. pro καθίσομαι, f. 1. m. ejuſd. verbi.

* Καθίπταμαι, *devolo*, f. πτήσομαι, a. ſub. κατάπτω, *devolavero*: a. part. καταπτὰς, *devolans*: a. med. κατεπτάμην.

Καθισας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. &

Καθισατε, *conſidete*: 2. pl. a. 1. imperat. act. &

Καθισει, 3. ſing. f. 1. act. &

Καθισεσθε, 2. pl. f. 1. m. &

Καθίση, 3. ſing. a. 1. ſub. act. & in 3. pl. καθ. σωσι · à καθίζω, quod vide.

* Κάθισις, ἑως, ἡ, *ſedes*. Et

* Κάθισμα, ατος, τὸ, *ſeſſio*; ex καθίζω.

Καθίσα, *appone*: per Apocopen pro καθίσαθι, præſ. imperat. verbi καθίστημι.

Καθίσαμαι, *conſtituo*: item *inſtituo*: & paſſ. *conſtituor*, *collocor*, *componor*; item *venio*, *ſum*, *fio*. Th. ἵστημι, *ſtatuo*, *ſiſto*.

Καθισάναι, præſ. infin. verbi καθίστημι, q. v.

Καθίση, 3. ſing. imperf. act. à

Καθίστημι, vel καθιστάω, *conſtituo*: f. καταστήσω. p. καθέστηκα, pluſq. p. καθειστήκειν, a. 1. κατέστησα. a. 2. κατέστην, ης, η. præſ. paſſ. καθίσταμαι, σαι, ται, a. 1. ind. paſſ. κατεστάθην, ης, η. Ex κατὰ & ἵστημι, *ſtatuo*.

Καθίστησι, 3. ſing. præſ. ind. act. à præcedente verbo.

Καθιστῶσα, Att. pro καθιστᾶσα, præſ. part. f. g. q. à καθιστάω, ab eod. verbo.

Καθὸ, *ſicut*, *quod*, *in quantum*, *in hoc*: adv. ex κατὰ, & ὅ, *quod*.

* Καθοδήγεω, -ῶ, *in viam reduco*, f. ήσω, p. καθωδήγηκα · ex κατὰ & ὁδηγὸς, *dux viæ*.

* Κάθοδος, ου, ὁ, *reditus*, *regreſſus*. Th. ὁδός.

Καθολικὸς, ὴ, ὸν, *generalis*: ex κατὰ & ὁλικὸς, *univerſalis*. Th. ὅλος, *totus*.

Καθόλου, adv. *prorsùs*, *in univerſum*, *in ſummâ*, *in genere*: ab eod. Th.

Καθομαλίζω, f. ίσω, *complano*; & Metaph. *à ferociâ in manſuetudinem redigo*. Th. ὁμαλὸς, *planus*.

Καθομολογέω, *confiteor*; item *paciſcor*, *deſpondeo*: præſ. paſſ. καθομολογῦμαι, *deſpondeo*; item paſſ. *deſponſor*, *promittor*; ex κατὰ, ὁμῦ, *ſimul*, & Th. λέγω, *dico*.

Καθοπλίζω, f. ίσω, *armo*: præſ. paſſ. καθοπλίζομαι, *armor*: præſ. inf. καθοπλίζεσθαι, perf. paſſ. καθώπλισμαι. perf. part. καθωπλισμένος, η, ον. Ex κατὰ & ὁπλίζω, *armo*. Th. ὅπλον, *arma*.

Καθορᾶ, *intuetur*: 3. ſing. ind. act à

Καθοράω, f. άσω. p. καθωραμα, Att. καθεώρακα. Th. ὁράω, *video*.

Καθορμίζω, f. ισω, *ſtationem ſubeo*, *in portum appello*. Th. ὅρμος. *ſtatio navium*.

Καθόρμιον, ου, τὸ, *monile*: Hoſ. ii. 13. ex κατὰ & ὅρμος, idem.

Καθόσον, & καθ' ὅσον, *quantum*: ex κατὰ & ὅσος, *quantus*.

Καθότι, εὸ *quod*; ex κατὰ & ὅ, τι.

Κάθου, *demitte*: a. 2. imperat. m. κάθεσο, κάθεο, & κάθου, verbi καθίημι, q. vide. Item

Κάθου, *ſede*: pro κάθησο, undè κάθηο, & per Syſtol. καθσο, ſublato σ, & Craſi facta κάθυ, à κάθημαι, *ſedeo*: quod ex κατὰ, & ἧμαι, idem.

Καθυβρίζω, f. ίσω, *inſolenter afficio injuriis*, *injuriâ laceſſo*, *dedecore afficio*: ex κατὰ & ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, *injuria*.

Κάθυγρος, ου, *aquoſus*: ex κατὰ & ὑγρὸς, *humidus*.

* Καθυμνέω, -ῶ, *hymnum cano*, *laudo*: f. ήσω.

* Καθυπνόω, -ῶ, *obdormio*: ex ὑπνόω, *dormio*.

* Καθυστερέω, -ῶ, f. ήσω, p. καθυστέρηκα, *ſum poſterior*, *tardiùs advenio*.

* Καθυφαίνω, f. φανῶ, p. καθύφαγκα, *contexo*.

Καθύπερθεν, *in ſummo loco*, *ſuprà*: adv. ex κατὰ & ὕπερθεν, *ſuprà*. Th. ὑπὲρ, *ſuper*.

Καθυφεις, a. 2. part. act. verbi καθυφίημι, *ſubtrabo*. Hinc

Καθυφέσθαι, a. 2. inf. m. ejuſd. verbi. Th. ἵημι, ſeu ἴω, *mitto*, a. 2. ἧν.

Καθὼς, *ſicut*, *quum*: ex κατὰ & ὡς, idem.

ΚΑΙ, &, *etiam*, *æquè*, *nam*, *igitur*, *aut*: conj. copul. καίπερ, *quamvis*.

ΚΑΙΆΔΑΣ, α, ὁ, *carcer ſubterraneus*, *in quem ſontes conjiciebant Spartani*; *barathrum ſeu foſſa*, *in quam cadavera eorum*, *qui publico ſupplicio fuerant affecti*, *projiciebant*. Lacon. vox. Alitèr καιάτας, Heſych.

Καϊάφας, α, ὁ, nomen Pontificis. Hebr. q. d. *circuitor*, vel *blaſphemans*.

Καίγε, & *quidem*: ex κὴ, & γε, dictione enclitica.

Καῖε, pro ἔκαιε, *adolebat*: 3. ſing. imperf. Ion. verbi καίω, *uro*: f. καύσω. a. 2. ἔκαον.

ΚΑΙΚΙΑΣ, α, ὁ, *CÆCIAS*, *ventus ab ortu æſtivo ſpirans*: à Caico, fl. Myſiæ ſic dictus.

Καΐν, *Kain*, vel *Cain*, nomen primi fratricidæ. Hebr. *acquiſitus*.

Καϊναν, ὁ, nomen viri, indecl. Heb. *poſſeſſor*.

Καινέα, acc. ſing. à

Καινεὺς, έος, ὁ, nom. propr. regis,

Καινὶς. Vide in καινὸς.

ΚΑΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *novus*, *a*, *um*; quaſi à κὴ νῦν. compar. καινότερος, α, ον, ſuperl. καινότατος.

Καινοτέραις, *novis*: dat. pl. compar. grad. à præced. quod vide.

Καινότης, ητος, ἡ, *novitas*. Th. καινὸς, *novus*.

Καινοτομέω, f. ήσω, *innovo*, *res novas molior*; ex καινὸς, *novus*, & τέμνω, *ſeco*: præt. med. τέτομα.

Καινουργέω, *rebus novis ſtudeo*, *res novas molior*: ex καινὸς & ἔργον, *opus*.

Καινοφωνία, ας, ἡ, *novitas vocum*: ex καινὸς, *novus*, & φωνὴ, *vox*.

Καίνυμι, *vinco*: undè καινύα, ας, ἡ, *victoria*; Heſych. à

ΚΑΙΝΩ, *perimo*, *occido*: q. à κάω, *findo*, vel à κνάω, *feco*: undè καινὶς, ίδος, ἡ, *mors*.

Καιομένῃσι, *incenſis*: dat. pl. Ion. f. gen. præſ. part. paſſ. à καίω, *uro*: f. καύσω. a. 2. paſſ. ἐκάην.

Καίοντο, *incendebantur*: Ion. pro ἐκαίοντο, 3. pl. imperf. paſſ. ejuſd. verbi.

Καίυσ', pro καίυσα, præſ. part. f. g. ab eod. Th.

Καίπερ, *etſi, quamvis*: ex κῇ & περ, particula expletiva.

Καίριος, ᾱ, ὁ κῇ ἤ, *tempeſtivus, opportunus, lethalis*: à

ΚΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, *occaſio, oppertunitas, tempus*: εἰς καιρὸν, ἐν καιρῷ, *in tempore, opportunè* q. à κυρεῖν, *accidere*: at

ΚΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, *licium*: q. à κείρω, *tondeo*. Hinc καιρόω, *ſtamen connecto*.

Καιροτέων, gen. pl. f. g. pro καιροεσσῶν, per Metath. à καιρόεις, *benè textus*: f. καιρόεσσα· à præced.

Καίρω, τρέχω, Etymol. an propter verbum καιρόω, -ῶ, ut ſit *percurrere pectine telas*.

Καῖσαρ, αρος, ὁ, *CÆSAR*, nomen primi imperatoris inter Romanos. Latinè *à cædendo*.

Καισάρεια, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. *CÆSAREA*.

Καίτοιγε, *quanquam*, conjunct. cum indic. ex κῇ, τοι, & γε.

ΚΑΙΩ, *uro, accendo, cremo*: f. καύσω. p. κέκαυκα. perf. paſſ. κέκαυμαι. a. 1. paſſ. ἐκαύθην. a. 2. paſſ. ἐκάην. f. 1. paſſ. καυθήσομαι. a. 1. ſub. paſſ. καυθήσωμαι, ῃ, ῇ, ῆι. 1 Cor. xiii. 3.

Κᾶκ', pro κακὰ, nom. vel acc. pl. n. g. & κακᾶ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro κακὴ, ῆς, ἡ, *improba*: à κακὸς, *malus*.

Κακάγγελος, ου, ὁ κῇ ἤ, *malus nuntius, mala nuntians*: ex κακὸς & ἄγγελος. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Κακαγορία, ας, ᾶ, Dor. pro κακηγορία, ἡ, *maledicentia*. Vide in κακηγορέω. Sic & κακάγορος, Dor. pro κακήγορος.

Κακανεῖν, *excitare, acuere*: Lacon. ab ἀκονᾶν, idem.

Κακεῖ, & *illic*: ex κῇ & ἐκεῖ. Th. ἐκεῖνος, *ille*.

Κακείθεν, & *illinc*: ex κῇ & ἐκεῖθεν. ab eod. Th.

Κακεῖνος, & *ille*: ex κῇ & ἐκεῖνος.

Κακεῖσε, ex κῇ & ἐκεῖσε, *illuc, eò*: ab eod. Th.

Κακέφατος, ου, ὁ κῇ ἤ, *de quo κακῶς φασίν, inglorius, ignobilis*: τὸ κακέφατον, apud Heſych. eſt figura, cum junctura vocum inſuavitèr ſonat, quod & κακέμφατον.

Κακηγορέω, *maledico*: κακήγορος, *maledicus*: κακηγορία, *maledicentia*: ex κακὸς, *malus*, & ἀγορεύω, *dico*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Κακηπελέω, *malè affectus ſum, malè valeo*, κακῶς, πέλω.

Καπῆς, dat. pl. f. g. Ion. pro κακαῖς, à κακὸς, ὴ, ὸν, *malus, a, um*.

Κακία, ας, ἡ, *malitia, vitium, ignavia, moleſtia*. Th. κακὸς, *malus*.

Κακίζω. Vide in κακίσαι.

Κάκιον, *pejus*, n. g. & κακίων, *pejor*, ὁ κῇ ἤ, compar. à κακὸς, *malus*.

Κακίσαι, a. 1. inf. act. verbi κακίζω, *vitupero, labefacto, improbo*: præſ. paſſ. κακίζομαι, *vituperor*; item *ignavè me gero, ignavus fio*: præſ. part. paſſ. κακιζόμενος. Th. κακὸς.

Κάκιστος, η, ὁ, *peſſimus*: ſuperl. ab eod.

Κακίων, ίονος, ὁ κῇ ἤ, *deterior*. Vide κάκιον.

ΚΑΚΚΑΒΑ, ης, ἡ, *perdix*: καγκαβίς, ίδος, ἡ, idem; à ſono.

ΚΑΚΚΑΒΗ, ης, ἡ, *CACABUS, olla teſtacea*.

Καγκάειν, Æol. Sync. pro καταγείειν, *dormiturire*: &

Καγκάιοντες, pro καταγείοντες, præſ. part. à καταγείω, *dormiturio*: quod ex κατὰ & κείω, *cubare cupio*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Καγκεφαλῆς, compoſ. ex κακὰ, & κεφαλῆς, *capitis*: καγκεφαλᾶς, Dor. & Æol. pro κῇ ἐκ κεφαλῆς, & *ex capite*.

Καγκῆαι, a. 1. inf. Æol. per Sync. pro καταγῆαι, ſeu καταγαῦσαι. nam καίω, *uro*: a. 1. ἔκαυσα & ἔκηα.

Καγκόρυθα, pro κατὰ κόρυθα, *in galeam*: à κόρυς, υθος, ἡ, *galea*: in acc. κόρυθα, & κόρυνα.

Καγκορύφην, id eſt, κατὰ κορυφὴν, *in vertice*.

Καγκρύπλων, pro καταγρύπτων, præſ. part. verbi καταγρύπτω, *occulto, diſſimilo*. Th. κρύπλω, *abſcondo*: f. κρύψω. a. 2. ἔκρυβον.

Κακοδοξέω, ῶ, *ſum pravæ opinionis*; item *infamiâ laboro*: &

Κακόδοξος, ου, ὁ κῇ ἤ, *ignobilis*: à κακὸς, *malus*, & δόξα, *opinio, fama*. Th. δοκέω, *videor*.

Κακοεργὸς, ὸν, *maleficus*: ex κακὸς, & ἔργον, *opus*.

* Κακόζηλος, *malus & infelix æmulator*.

* Κακοζηλία, *mala & infelix æmulatio*.

Κακοζωΐα, ας, ἡ, *miſera vita*, Poët. pro κακὴ & ζωή.

Κακοήθεια, ας, ἡ, *prava conſuetudo, malignitas*: à

Κακοήθης, εος, ὁ κῇ ἤ. *malignus, a, um*: ex κακὸς, *malus*, & ἦθος, τὸ, *mos, conſuetudo*: in pl. ἤθεα.

Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, *ignavia*: ex κακὸς, *malus*, & θῆμων, ονος, ὁ, *acervus rerum ſimul congeſtarum*. Th. τίθημι, *pono*.

Κακοίλιον, *infelix Ilium*: ex κακὸς, & Ἴλιον.

Κακοῖο, gen. Ion. & κακοῖσι, dat. pl. Vide κακὸς.

Κακοκερδείῃσιν, dat. pl. Ion. pro κακοκερδείαις, à κακοκέρδεια, ας, ἡ, *turpis quæſtus*: a κακὸς, *malus*, & κέρδος, τὸ, *lucrum*.

Κακόκνημος, Dor. pro κακόκνημος, ου, ὁ κῇ ἤ, *qui crura habet exilia*: ex κακὸς, & κνήμη, *tibia*.

Κακολογέω, ῶ, *maledico*: cum acc. à κακολόγος, ου, ὁ κῇ ἤ, *maledicus*: f. ήσω. p. κεκακολόγηκα. a. 1. ἐκακολόγησα. a. 1. inf. act. κακολογῆσαι. ex κακὸς, *malus*, & λέγω, *dico*, p. m. λέλογα.

Κακομήχανος, ου, ὁ κῇ ἤ, *malorum machinator*: ex κακὸς, & μηχανὴ, *machina*.

* Κακὸν, ὸν, τὸ, *detrimentum, malum*.

Κακόνομος, ου, ὁ κῇ ἤ, *qui malis legibus utitur*: à νόμος, *lex*,

Κακοπάθεια, ας, ἡ, *vexatio, moleſtia*: à κακοπαθὴς, έος, ὁ κῇ ἤ, *ærumnoſus*: quod ex κακὸς, & πάθος, τὸ, *paſſio*. Th. πάσχω. *patior*, a. 2. ἔπαθον.

Κακοπαθέω, *patior mala, æger ſum animo, tolero adverſa*: f. ήσω. p. κεκακοπάθηκα. a. 1. ἐκακοπάθησα. a. 1. imperat. κακοπάθησον, ά-

τω.

άτω. ex iiſd.

Κακόπατρις, *malo patre ortus*: in acc. κακόπατριν. ex κακὸς, & πατὴρ, *pater*.

Κακοποιΐα, ας, ἡ, *maleficium*: ex κακὸς, & ποιέω, *facio*.

Κακοποιέω, *malefacio*: f. ήσω. p. κεκακοποίηκα. a. 1. ἐκακοποίησα. a. 1. inf. act. κακοποιῆσαι. ex iiſd.

* Κακοποίησις, εως, ἡ, *maleficium*.

Κακοποιὸς, ὸν, ὁ ϗ ἡ, *maleficus, a, um*: ex iiſd.

Κακόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *qui infirmis eſt pedibus*: ex κακὸς, & ποῦς, *pes*.

Κακοπραγέω, -ῶ, *conflictor malis, infelix ſum*: ex κακὸς, & πράσσω, *facio*: f. ξω. p. m. πέπραγα.

* Κακοπραγία, ιας, ἡ, *jactura, infelicitas*.

Κακοπράγμων, ονος, ὁ, *maleficus*: ex iiſd. Th.

Κακορραφία, ας, ἡ, *malorum machinatio, inſidiæ*: ex κακὸς, & ῥάπτω, *conſuo*: f. ψω. p. ἔρραφα. a. 2. paſſ. ἐρράφην.

ΚΑΚΟΣ, ὴ, & Ion. εῖο, ὁ, *malus, improbus, ignobilis, imperitus, ignavus, timidus*: q. à χάζω, *recedo*, utpotè qui à certamine *pedem refert* ignavè, aut quem omnes *fugiunt*. Hinc ἐπιχαιρέκακος, ὸς, ὁ ϗ ἡ, *qui gaudet malis alienis*.

Κακότας, ατος, ἁ, Dor. pro κακότης, ητος, ἡ, *calamitas, malum*: à præced.

Κακοτεχνέω, *malis artibus utor & maleficio, malis artibus depravo*: &

Κακοτεχνία, ας, ἡ, *mala ars, maleficium*: &

Κακότεχνος, ὸς, ὁ ϗ ἡ, *malis artibus deditus, malignus*: ex κακὸς, & τέχνη, *ars*.

Κακότηΐ, dat. ſing. κακότῆα, acc. ſing. à

Κακότης, ητος, ἡ, *improbitas, malitia, vitium*. Th. κακὸς, *malus*.

Κακουργέω, -ῶ, *maleficus ſum & fraudulentus, damno officio*: &

Κακουργία, ας, ἡ, *improbitas*: à

Κακοῦργος, ὸς, ὁ ϗ ἡ, contractè pro κακοεργὸς, *maleficus, improbus*; ex κακὸς, *malus*, & ἔργον, *opus*.

Κακοχέω, *malè tracto, malè habeo aliquem*: f. ήσω. p. κεκακόχηκα· ex κακῶς, & ἔχω, *habeo*: Hinc κακοχέομαι, *malè vexor*.

Κακοφραδὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *malum cogitans* aut *machinans*: ex κακὸς, & φράζω, *dico, meditor*, a. 2. ἔφραδον.

* Κακοφροσύνη, ης, ἡ, *mala cogitatio, inſania*.

* Κακόφρων, φρονος, ὁ ϗ ἡ, *inſanus*: ex κακὸς, & φρὴν.

Κακόχαρτος, ος, ὁ ϗ ἡ, *alienis malis gaudens*: ex κακὸν, *malum*, & χαίρω, *gaudeo*.

Κακοχράσμων, *improbus*; ex κακὸς, & χράομαι, *utor*. Th. χράω, *do mutuò*.

Κακοχυμία, ας, ἡ, *redundantia vitioſorum humorum*: ex κακὸς, & χυμὸς, *ſuccus*. Th. χέω, *fundo*.

Κακόψογος, ὸς, ὁ ϗ ἡ, *maledicus*: ex κακὸς, & ψέγω, f. ξω, *reprehendo, vitupero*: p. m. ἔψογα.

* Κακόω, -ῶ, *malè accipio, affligo, vexo, malè affectum reddo*.

Κακτάμεναι, *occidere*: Dor. pro κατακλάμεναι, & hoc pro κατακλεῖναι. a. 1. inf. act. à κατάκλημι, pro κατακλείνω, *occido*. Th. κτείνω, idem. f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκταγον.

Κάκτανε, Sync. Dor. pro κατάκτανε, a. 2. imperat. act. Alii volunt eſſe pro κατέκτανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. à κατακτείνω. Vide præced.

Κάκτεινε, per Sync. pro κατέκτεινε, 3. ſing. imperf. vel a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

ΚΑΚΤΟΣ, ὸς, ἡ, *ſpinoſa quædam planta, carduus*: q. à καίω, quia *urit*.

Κάκτυτω, Dor. pro νῦ ἐκ τούτου, ſcil. χρόνου, *ex hoc tempore*.

Κακχεῦσαι, *effudiſſe*: per Sync. Æol. pro κατεχεῦσαι. a. 1. inf. verbi κατεχέω. Th. χέω, *fundo*, f. χεύσω.

Κακῶς, *malè, improbè, perperam*: adv. à κακὸς, *malus*.

Κακώσωσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi κακόω. Vide in κακός.

Κακώτερος, Poët. pro κακίων, *pejor*.

Κακωτικὸς, *infaſtus, noxius*: à κακῶς.

Κᾶλα, *ligna*: à nom. τὸ κᾶλον, ου, *lignum*: ſed

Καλὰ, *opportunè*: adv. à καλὸς, *pulcher*.

* Καλαβὰς & Καλαβάτης, ου, ὁ, *piſcis lacerto ſimilis*.

Καλαβρίζω, *Calabros imitor*. Heſych.

ΚΑΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, *CALATHUS, quaſillum*: q. à κάλον, & θέειν, quòd in ejus ſtructurâ *ligna* in orbem *currant*.

ΚΑΛΑΙΣ, nomen *lapidis cujuſdam*; item *velum*. Heſych. q. à κάλως, *funis nauticus*, eo enim & *velum* tenditur.

Καλαμαΐς, ας, ἡ, alii καλαμαῖον, *cicada minima*: ἀπὸ τ῀ καλάμης, quia inter *calamos* ſtipulaſque verſatur.

Καλαμάομαι, -ῶμαι, *ſtipulas lego*; item *ſpicas colligo poſt meſſores*; item *racemos*, inuſ. & Metaph. *ſpolio poſt alium*. Th. κάλαμος *arundo*.

Καλαμευτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Καλαμευτὴς, ῆ, ὁ, *meſſor*: à καλαμεύειν, *metere*: ab eod. Th.

Καλάμη, ης, & Dor. καλάμα, ας, ἡ, *ſtipula*; item Metaph. *corpus ſenectute confectum, & quaſi areſcens*: expon. etiam *cadaver hominis interempti*: à Th. præced.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, *CALAMINTHA, nepeta*: ſimilis menthæ agreſti. Th. μίνθα, *mentha*.

Καλαμίνθιος, *nomen ranæ*: à καλαμίνθη, quod vide: vel à κάλαμος.

* Καλάμινος, η, ον, *arundineus*.

Καλαμίσκος, *parva arundo*.

ΚΑΛΑΜΟΣ, ου, & Dor. καλάμα, ὁ, *CALAMUS, CULMUS, arundo, virga geometrica*. Hinc

Καλαμὶς, ίδος, ἡ, *arundo piſcatoria*; item *calamaria theca*.

Καλαμοστεφῶν, gen. pl. à

Καλαμοστεφὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *calamis circumdatus*: ex κάλαμος, & στέφω, *corono*.

* Καλαμώτης, ου, ὁ, *ſtellio*.

ΚΑΛΑΣΙΡΙΣ, εως, ἡ, *veſtis linea ad talos demiſſa, Ægyptiis & Perſis in uſu*: q. à χαλάω, *demitto*: aut à καλὸν, & σύρω, quòd *elegans ſyrmate*, eſt enim fimbriata.

ΚΑΛΑΤΡΙΤΙΣ, *ſpuma argenti*: à Calabriâ.

Καλαῦροψ, οπος, ἡ, *pedum in ſummo repandum*: q. κάλον αὖ ῥέπον, à ῥέπω, *vergo, propendeo*.

Καλε-

Καλέεσκον, εἰς, ε, Ion. Epenth. τοῦ εσκ, pro ἐκάλεον, εες, ες, imperf. act. verbi καλέω, voco.

Καλείμεναι, *vocare*: inf. Poët. pro καλέμεναι, qu. Ion. pro

Καλεῖν, *vocare*: præſ. inf. à καλέω, qu. vide.

Καλεοίμην, præſ. opt. paſſ. &

Καλέοισι, Dor. pro καλέωσι, *vocant*: 3. pl. præſ. ind. act. ab eod. Th.

Κάλεον, Ion. pro ἐκάλεον, imperf. act. ejuſd. verbi.

Καλέοντες, ὄντων, οἱ, ſic dicti ἀπὸ τῶν κάλων, κάλα γὰρ τὰ ξύλα. Pollux. κέλοντας appellat, & οἱ ἰσόποδες καλοῦνται, *recta ligna quæ telas ſuſtinent, telæ jugum.*

Καλέοντι, Dor. pro καλέωσι, -ῶσι, *vocant*, 3. pl. præſ. act. &

Καλέσαντο, *vocârunt*: Ion. pro ἐκαλέσαντο, 3. pl. a. 1. m. &

Καλέσασ', pro καλέσασα, a. 1, part. act. ſœm. gen. &

Καλέσατο, *vocavit*: 3. ſing. a. 1. m. gem. σ. & Ion. pro ἐκαλέσατο. Sic καλεσσάμενος, a. 1. part. m. gem. σ. &

Καλευνται, *diſuntur*: Dor. pro καλοῦνται, 3. pl. præſ. paſſ. &

Καλεῦντο, Dor. pro ἐκαλοῦντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi καλέω. Sic καλεῦμαι, Dor. pro καλοῦμαι, καλεῦσα, Dor. pro καλοῦσα. à

ΚΑΛΕΩ, *voco, accerſo, imploro, nomino*: f. ἐσω, & ἡσω. p. κέκληκα. a. 1. ἐκάλεσα. a. 1. imperat. κάλεσον, άτω. a. 1. inf. καλέσαι. a. 1. part. καλέσας, αντος, ὁ, perf. paſſ. κέκλημαι, a. 1. paſſ. ἐκλήθην. f. 1. paſſ. κληθήσομαι, ῃ, εται. Hinc fort. Angl. *to call.*

Καλήμεναι, Dor. & Poët. pro καλῆναι, præſ. inf. act. quod à καλημι, idem quod καλέω, *voco.*

Καλήμενος, Æol. pro καλούμενος, q. eſt præſ. part. paſſ. à καλέω, vel præſ. part. paſſ. à καλημι.

Καλήτωρ, ορος. ὁ, *vocalis, canorus*: Epithet. præconis. Th. eod.

Καλιά, ᾶς, ἡ, *nidus*: acc. Ion. καλιὴν. hinc καλιαὶ, *horrea.* Th. κᾶλον, *lignum.*

Καλιάς, άδος, ἡ, *tugurium, domuncula, ſacellum*: à praeced.

Καλιῆς, gen. ſing. Ion. καλιὴν, acc. ſing. à καλιὰ, *nidus*: quod vide.

Καλινδέω, *volvo, verſo*: à κυλίω, idem.

Κάλλαιον, τὸ, *barba galli gallinacei.* Heſych.

Κάλλεα, nom. pl. à κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo.* Th. καλὸς, *pulcher.*

Καλλείπω, Poët. pro καταλείπω, *relinquo*: fut. καλλείψω, pro καταλείψω. ex κατὰ, & λείπω, *linquo*: f. ψω.

Καλλία, ας, ἡ, nomen propr.

Καλλίβοας, ω, ὁ, *qui pulchram & ſuavem vocem habet*, ὁ καλὴν βοὴν, εἴτε φωνὴν ἔχων· ex καλὸς, *pulcher*, & βοάω, *clamo.*

Καλλιγύναικα, acc. ſing. à

Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ ἡ ἡ, *pulchris mulieribus abundans*: ex καλὸς, *pulcher*, & γυνὴ, *mulier.*

Καλλιέλαιος, ω, ὁ, *frugifera olea*: q. καλὴ ἐλαία, *pulchra olea.* Ei opponitur ἀγριέλαιος, *oleaſter.*

Καλλιεπέω, f. ήσω, *ornatè & elegantèr dico*: ex κάλλος, τὸ, *pulchritudo*, vel καλὸς, *pulcher*, & ἔπω, *dico.*

Καλλιερέω, *lito*, qu. *felici eventu ſacrifico*, καλῶς ἱερεύω, καλλιερεῖσθαι, idem. Th. ἱερὸς, *ſacer.*

Καλλιθέμεθλος, ω, ὁ ἡ ἡ, *pulchrè fundata*: ex καλὸς, *pulcher*, & θέμεθλον, idem quod θέμελον, ω, τὸ, *fundamentum.*

Καλλίθριξ καλλίτριχος, *habens pulchros capillos*: ex καλὸς, & θρὶξ, τριχός.

* Καλλίκαρπος, ω, ὁ ἡ ἡ, *fructuoſus, bonum fructum ferens*: ex καλὸς, & καρπός.

Καλλικολώνη, ης, ὴ, *locus quidam amœniſſimus*, propriè *pulcher collis* aut *tumulus*: ex καλὸς, & κολωνὸς, *tumulus.*

Καλλικόμοιο, *pulchricomæ*: gen. ſing. Ion. à καλλίκομος, ω, ὁ ἡ ὁ. *pulchram comam habens*: ex καλὸς, *pulcher*, & κόμη, *coma.*

Κάλλιμος, ω, ὁ ἡ ὁ, apud Poët. pro καλὸς, *pulcher.*

Καλλίνικον, ω, τὸ, Poët. *præclara victoria*, ἡ κάλλη νίκη. Et inter ſaltationum genera ponit Pollux. item *carminis genus, quod ob victoriæ præſtantiam cani ſolebat*: ex καλὸς, & νικάω, *vinco.*

Καλλινικος, *victor egregius*: ex iiſd.

Κάλλιον, *melius*: compar. n. g. vel adv. à καλὸς, *pulcher.*

Καλλιόπη, ης, & Dor. Καλλιόπα, ας, ἡ, *CALLIOPE*, nomen Muſae: ex κάλλος, τὸ, *pulchritudo*, quod à καλὸς, *pulcher*, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox.*

* Καλλιόω, -ῶ, f. ώσω, *venuſto, pulchrum facio* vel *reddo.*

Καλλιπάρηος, Æol. pro καλλιπάρειος, *pulchras genas habens*: ex καλὸς, *pulcher*, & παρειὰ, Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, *mala, gena.*

Καλλίπεπλος, ω, ὁ ἡ ἡ, *qui pulchrum peplum* vel *veſtem habet*: ὁ ἔχων καλὸν πέπλον. Th. πέπλος.

Καλλιπλόκαμος, ω, ὁ ἡ ὁ, *pulchricomus, pulchras comas* vel *cincinnos habens*: ex καλὸς, & πλόκαμος, *cincinnus.* Th. πλέκω, *necto.*

Καλλίπλυτος, ω, ὁ ἡ ὁ, *qui præclaras opes habet*: ex καλὸς, & πλοῦτος, *divitiæ.*

Κάλλιπον, Æol. Sync. pro κατέλιπον, 1. ſing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, *relinquo.* Th. λείπω, *linquo*: fut. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Καλλίπωλος, ω, ὁ ἡ ὁ, *qui pulchros equos habet*: ex καλὸς, & πῶλος, *pullus equinus.*

Καλλιρέεθρον, *pulchriſluum*: ex καλὸς, *pulcher*, & ῥέεθρον, Poët. *fluentum*: q. à ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω. p. ἔῤῥυκα.

Καλλιρόη, ης, ἡ, *CALLIRHOE*; nomen mulieris.

Καλλιρόῃ, *pulchriſluo*: dat. ſing. ἁ καλλίροος, ω, ὁ ἡ ὁ, ex καλὸς, *pulcher*, & ῥέω, ῥεύσω, *fluo.* hinc *fluentum.*

* Καλλίῤῥοον, acc. ſing. à καλλίῤῥοος, *limpidus.*

Καλλίσσα, ας, ἁ, Dor. pro καλλίστη, *pulcherrima.*

rima. Sed κάλλιστα, adv. ſuperl. *pulcherrimè, optimè*, καλλίστη νῆσος, ſic dicta *Thera* inſula: à καλὸς, *pulcher*, καλλίων, κάλλιστος.

Καλλιστεύειν, *pulchritudine excellere: fortiſſimè rem gerere*, idem quod ἀριστεύειν. Th. καλός.

Κάλλιστος, η, ον, ſuperl. à καλὸς, *pulcher*, compar. καλλίων.

Καλλίσφυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *pulchros talos habens*: ex καλὸς, & σφυρὸν, *malleolus pedis*. Th. σφύρα, *malleus*.

Καλλίτριχας, *pulchricomas*, aec. pl. à καλλίθριξ, τριχὸς, *pulchros crines habens*: ex καλὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

Καλλιφ', ob ſequentem aſpiratam, pro κάλλιπε, Æol. Sync. pro κατέλιπε, 3. ſing. a. 2. act. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λείπω, *linquo*, f. ψω, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Καλλίχορος, ε, ὁ ἡ ἡ, Poët. pro καλλίχωρος, *qui pulchram regionem* aut *locum habet*: ὁ καλὴν χώραν ἔχων.

Καλλονὴ, ῆς, ἡ, Ion. idem quod

Κάλλος, εος, τὸ, & contractè κάλλυς, τὸ, *pulchritudo*. Th. καλὸς, *pulcher*.

Κάλλυντρον, ε, τὸ, *id quo aliquid ornatur*: *ſcopæ*: à

Καλλύνω, f. υνῶ, *pulchrum reddo, cono, orno*: item *verro*, præſ. paſſ. καλλύνομαι, *ornor, pulcher reddor*; item *elegantèr me habeo, glorior, mihique ipſi placeo*: à κάλλος, τὸ, *pulchritudo*. Th. καλὸς, *pulcher*.

Καλλωπίζω, *decoro*, propriè *pulchros oculos facio*: præſ. paſſ. καλλωπίζομαι, *efferor*: à καλὸς, *pulcher*, & ὤψ, *oculus*. Th. ὁπλομαι, *video*.

Καλλωπιςὴς, οῦ, ὁ, *nimis pulchritudinis & elegantiæ addictus*: ex iiſd.

Καλοδιδάσκαλος, ε, ὁ, *honeſtatis magiſter, honeſta docens*: ex καλὸς, *pulcher*, & διδάσκαλος, *magiſter*: quod à διδάσκω, *doceo*.

Καλοκάγαθία, ας, ἡ, *probitas*: ex καλὸς, & ἀγαθὸς, *bonus*.

Καλοκάγαθος, *probus, integer*: ab iiſd.

ΚΑ῎ΛΟΝ, ε, τὸ, *lignum*. Sed

Καλὸν, Poët. *pulchrè*, à καλὸς, quod vide.

Καλοπέδιλον, ε, τὸ, & in pl. τα, *ligneæ compedes*: τὰ ἐκ κάλων τετέχι ξύλων πέδιλα. Th. πέδιλον, τὸ *calceus*.

Καλοποιέω, *benefacio*: ex καλὸς, & ποιέω, *facio*.

Καλόπους, *pulchros pedes habens, pulcher*: à καλὸς, & πῶς, ποδὸς, *pes*: item *ligneum pedem habens*: *ipſe pes ligneus*; à κᾶλον, *lignum*. Eſt & nomen animalis Indici.

* Κάλος, ε, ὁ, *funis, rudens*.

ΚΑΛΟ῏Σ, ἡ, ὸν, *pulcher, honeſtus, bonus, decens*: κάλος, Dor. pro καλὸς, acc. pl. compar. καλλίων, ſuperl. κάλλιστος. Sed τὸ καλὸν, ſubſtantivè, *decus, commodum, honeſtas*.

Καλὰμαι, præſ. ind. paſſ. καλάμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. καλᾶμεν, 1. pl. præſ. act. καλῆσι, 3 pl. præſ. act. verbi καλέω, *voco*.

Καλπάζειν, vide in κάλπις.

ΚΑ῎ΛΠΗ, ης, ἡ, & κάλπις, *urna, ſitula, hydria*: q. à κόλπος, quòd ſit *ſinuoſa*: aut à καλύπτω, quòd *occultet liquorem*.

Κάλπις, ιδος, & ιος, ἡ, *urna*, à præced. item *equus tolutarius, tolutim currens, curſor, curſus ſpecies*. Heſych. hinc καλπάζειν, *equum ad ingreſſum exultantem urgere*. Hinc fort. Angl. to gallop.

Καλύβη, ης, ἡ, *tugurium*: à καλύπτω, *obſcondo*.

Καλυδὼν, ῶνος, ἡ, *CALYDON*, nomen urbis.

Καλύκων, gen. pl. à κάλυξ, υκος, ὁ, *theca*.

Κάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen*: à καλυπτω.

Κάλυξ, υκος, ὁ, *roſa clauſa, theca, CALIX: id quo aliquid includitur*, ut *folliculus, putamen*, &c. numeratur etiam in *mundo muliebri*, à καλύπτω, *tego*.

Καλυπτὴρ, ῆρος, ἡ, *tegmen, operculum*: ab eod.

* Καλυπτήριον, ε, τὸ, *operimentum*.

* Καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre*.

Καλύπτρην, acc. Ion. à καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre*: à

ΚΑΛΥ῎ΠΤΩ, *tego, velo, operior*, f. ψω. a. 1. ἐκάλυψα. a. 1. imperat. καλυψον, άτω, & in 2. pl. καλύψατε, perf. act. κεκάλυφα. a. 2. ἐκάλυβον, p. paſſ. κεκάλυμμαι, ψαι, πται. perf. part. κεκαλυμμένος, η, ον.

Καλύσριοι, nomen Judicum.

Καλύψαι, a. 1. inf. act. καλύψας, *tegens*, a. 1. part. act. καλυψάμενος, a. 1. part. m. καλύψῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. à καλύπτω, *tego*.

Καλυψεῖ, dat. ſing. à

Καλυψὼ, όος, -ῶς, ἡ, *CALYPSO*, Dea, quæ καλύπτει τὸ διανούμενον.

Κάλχας, αντος, ὁ, nomen vatis proprium, à καλχαίνω, *altâ mente cogito*, quod à

ΚΑ῎ΛΚΗ, ης, ἡ, *ſtos*, vel *animal, quo tingitur purpura*.

Καλῶ, *vocabo*, f. 1. Att. pro καλέσω, verbi καλέω, *voco*.

Καλώδιον, ε, τὸ, *funiculus nauticus*; à

ΚΑ῎ΛΩΣ, -ω, vel -ωος, ὁ, *rudens, funis nauticus*.

Καλῶς, adv. *pulchrè, rectè*: à καλὸς.

ΚΑ῎ΜΑΞ, ακος, ἡ, *vitis pedamentum, palus, pertica*: dat. pl. κάμαξι. q. à κάμνω, quia velut *laborat* geſtando onere.

ΚΑΜΑ῎ΡΑ, ας, ἡ, *CAMERA, fornix, teſtudo*: quia pondere quaſi κάμνει, *laborat*.

ΚΑΜΑΣΙ῎ΝΕΣ, οἱ, *piſces marini*. Alii καμμασῆνες.

Καμάσσω, *moveo*, Heſych.

Καματηρὸς, ὸ, ὁ, *laborioſus, deſeſſus, ærumnarum plenus*. Th. κάμνω, *laſſeſco*.

Κάματος, ε, ὁ, *labor*: καμάτως, pro καμάτας, acc. pl. Th. κάμνω.

Καματώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *gravis, laborioſus*: vide præced.

Καμβαίνω, *ceſſo*: an pro καταβαίνω, *deſcendo*?

Κάμβαλον, *deposui*, per Sync. pro κατέμβαλον, a. 2. ind. Ion. verbi καταμβάλλω, ex κατὰ, ἐν, & βάλλω, *jacio*: f. λῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Καμβρίζω, *ceſſator ſum*: Æol. Sync. pro καταβρίζω, Heſych.

Καμβύσης, ε, ὁ, *CAMBYSES*, nomen proprium.

Κάμε, vel κάμεν, *elaboravit, afflictabatur*: 3. ſing.

3. sing. a. 2. act. Ion. verbi κάμνω, *fatigor*: f. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Καμεῖται, 3. sing. f. 2. m. καμοῦμαι· καμεῖσθε, 2. pl. ejusd. temporis. Ab eod.

Καμηλαύκιον, vel καμελαυκιον, υ, τὸ, *pileus*, quia καῦμα ἐλαύνει, *æstum cohibet*.

Καμηλίτης, υ, ὁ, *cameli agitator* vel *curator*: à κάμηλος, *camelus*.

Καμηλοπάρδαλις, εος, ἡ, *CAMELOPARDALIS*, animal de genere Camelorum: à κάμηλος & πάρδαλις. Th. πάρδος.

ΚΑ΄ΜΗΛΟΣ, υ, ὁ ϗ ἡ, *CAMELUS*, Angl. **Camel**: παρὰ τὸ κάμνειν, quòd sit animal terendis *laboribus* idoneum.

Κάμητε, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi κάμνω, quod vide.

Κάμιλος, υ, ὁ, *funis crassus*.

Καμινάϊος, αία, αῖον, *caminarius*, *ad caminum pertinens*: à

ΚΑ΄ΜΙΝΟΣ, υ, ὁ ϗ ἡ, *CAMINUS*, *fornax*, *ignis*, *flamma*, *ardor*: q. καύμινος, ab inusit. καύω, pro καίω, *uro*.

Καμινω, ῶς, ἡ, ut γριὺς καμινὼ, *anus camini fuligine oppleta*: dat. καμινοῖ. à præced.

Καμμάρψαι, per Sync. pro καταμάρψαι, Hesych.

Καμμὲν, pro κατὰ μὲν, *utique*.

Καμμένειν, per Sync. pro καταμένειν, præs. inf. à μένω, *maneo*.

Κάμμες, Æol. pro ϗ ἡμεῖς, vel ἡμᾶς.

Καμμονίη, Ion. per Sync. pro καταμονία, *perseverantia*, *victoria*: à καταμένω, *constanter permaneo*. Th. μένω, *maneo*.

Κάμμορος, υ, ὁ ϗ ἡ, *infelix*: Poët. pro κακόμορος, cui κακὸς μόρος, *malum fatum*. Th. μείρω, *divido*.

Καμμύω, per Sync. pro καταμύω, *conniveo*, *claudo oculos*: f. ύσω, a. 1. ἐκάμμυσα, p. κεκάμμυκα, pro καταμέμυκα. Ex κατὰ, & μύω, *claudo*; f. σω, p. μέμυκα.

Κάμνε, *elaborabat*, 3. sing. imperf. Ion. à

ΚΑ΄ΜΝΩ, *lassesco*, *fatigor*, *deficio*, *laboro*, *ægroto*: f. καμῶ, vel καμοῦμαι, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον, a. 2. sub. κάμω, ῃς, ῃ, & in 2. pl. κάμητε.

Κάμον, Ion. pro ἔκαμον, a. 2. ind. &

Καμόντες, *mortui*, nom. pl. a. 2. part. à κάμνω, *ægroto*.

Καμοῦσα, *laborans*, a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.

Καμπανὸς, *statera*, Gl. Cyr.

Καμπὴ, ῆς, ἡ, *flexura*; item *articulus*: à κάμπτω, *flecto*: sed

Κάμπη, ης, ἡ, *eruca*, Gl. Cyr. Sub eod. Th.

* Καμπτὸς, ὴ, ὁ ϗ ἡ, *flexibilis*, *flexilis*.

Κάμπτρα, ας, ἡ, *capsa*, quæ fiebat ex lignis flexis: à

ΚΑΜΠΤΩ, *flecto*, *inflecto*: f. ψω. p. κέκαμφα. Hinc fort. Angl. **Rammock**.

Καμπύλος, υ, ὁ, *curvus*, *inflexus*. Th. κάμπτω.

Καμφισειλομένα, Dor. pro ϗ ἀμφισειλομένη, *superinduta*. Th. σείλω, σπο.

Κάμψα, ης, ἡ, *theca*, *CAPSA*, καμψάκης, υ, ὁ, *vas olearium*. Th. κάμπτω.

Καμὼν, ῶσα, ὸν, *fatigatus*, *a*, *um*, *mortuus*: a. 2. part. act. à κάμνω, *fatigor*: f. μῶ, a. 2. ἔκαμον.

Κᾶ, *etsi*, *quamvis*, pro ϗ ἂν.

Κανᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *possessio*: at

Κανὰ, *canistra*, Gen. xl. 16. pro κάνεα, vide κάνεον.

ΚΑ΄ΝΑΒΟΣ, υ, ὁ, *lignum tenue cui picturet ceram vel linum circumlinunt*: q. à κάννη, *arundo*. Κάναβοι, οἱ, *fontes rivo multiplici sparsi*.

Κάναθρον, υ, τὸ, *currus ex storeâ*: à κάννη, *storea*.

Κανανίτης, υ, ὁ, Cananita, nomen gentile. Hebr. q. interpret. Lat. *æmulator*.

Κάναστρον, υ, τὸ, *CANISTRUM*; scribitur & κάνιστρον. Th. κάνης, idem.

Καναφόρος, ο, ὁ, Dor. pro καναφόρος, *canistrifera puella*: ex κάνης, ητος, ὁ, *canistrum*, & φέρω, *fero*.

Καναχὴ, ῆς, ἡ, *crepitatio*, *sonitus*, καναχῇσι, dat. pl. Ion. Hinc

Καναχηδὰ, & καναχηδὸν, adv. *cum strepitu*. Th. ἦχος, *sonus*.

Καναχίξε, *substrepebat*, 3. sing. imp. act. Ion. à

Καναχίζω, f. ίσω, idem quod καναχίω, *resono*, ἀπὸ τοῦ κενὸν ἠχεῖν. Th. ἦχος, *sonus*.

ΚΑΝΔΑΚΗ, ης, ἡ, *nomen commune omnibus Æthiopum reginis*.

Κανδαύλης, υ, ὁ, *CANDAULES*, nomen propr.

ΚΑ΄ΝΔΥΛΟΣ, υ, ὁ, *edulii genus*, *ex amylo*, *caseo*, *lacte*, *melle*.

ΚΑ΄ΝΔΥΣ, υος, ὁ, *indumentum Persicum*.

Κανεῖν, a. 2. inf. act. à καίνω, *perimo*: a. 2. part. κανών.

Κανέου, gen. Ion. pro κανέως, à κάνεον, contracte κανοῦν, τὸ, *canistrum*. Th. κάνης, ητος, ὁ, idem.

Κάνεον, -οῦν, τὸ, *canistrum*, ejusd. Th.

Κανῆν, Dor. & Æol. pro κανεῖν, a. 2. inf. act. verbi καίνω, *perimo*: f. κανῶ, a. 2. ἔκανον.

ΚΑ΄ΝΗΣ, ητος, ὁ, *CANISTUM*, *calathus*, q. ex κάννη, *canna*, ex quâ plectitur: vide κάναστρον.

ΚΑΝΘΑΡΟΣ, υ, ὁ, *scarabæus*; in acc. pl. κανθάρους, Dor. sic dict. quia nascitur ex stercore κάνθωνος, id est, *asini*. Est & κάνθαρος, *poculum*, *CANTHARUS*; item *navigii* cujusdam genus.

Κανθήλιος, υ, ὁ, *asinus*: à κάνθων· inde κανθήλια *clitellæ*.

ΚΑΝΘΟΣ, οῦ, ὁ, *oculi angulus*, *hirquus*, *CANTHUS*, *ferrum quo rotæ vinciuntur*.

ΚΑ΄ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, *asinus*. κανθήλιος, υ, ὁ, idem. κανθήλια, ων, τὰ, *clitellæ*.

ΚΑ΄ΝΝΑ, seu καννη, ης, ἡ, *storea*, *CANNA*. Hinc Angl. **a Cane**, **a Can**.

Καννάβινος, υ, ὁ, *ex cannabe factus*.

ΚΑ΄ΝΝΑΒΙΣ, εως, ἡ, & κάνναβις, *CANNABIS*.

Καννεύσας, pro κατανεύσας, *annuens*, a. 1. part. act. Th. νεύω, *annuo*.

Κάννη, vide κάννα.

Κἄννομος, υ, ὁ ϗ ἡ, per Crasin pro ϗ ἔννομος, *eaque legitima*; ab ἐν, & νόμος, q. v.

* Καν-

Κανονικὸς, ῦ, ὁ, *regularis*: à κανὼν.
Κανοῦν, vide κανίσκος.
Κἀνυπόδητος, ω, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ϗ ἀνυπόδητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *discalceatus*, & *nudis pedibus*: ex a priv. & ὑποδέω, *subligo*. Th. δέω, *ligo*.
ΚΑΝΩ'Ν, όνος, ὁ, *CANON*, *regula*, in libris, mensurâ & aliis. qu. à κάννη.
ΚΑ'ΝΩΚΟΝ, υ, τὸ, *sambuci flos*.
Κἄξ, Dor. & per Crasin pro ϗ ἐξ.
Κἀξήγειρε, *excitavit quoque*. Dor. & Att. per Crasin pro ϗ ἐξήγειρε. Th. ἐγείρω, *excito*.
Καπανιάδης, patronymic. qu. à κάπλω, *comedo*.
Καπανῖϑεν, Ion. pro Καπανεῖος, & hoc pro Καπανέος, gen. à Καπανεὺς, *CAPANEUS*, gen. Ion. item Καπανῆος.
Κᾆπειτα, pro ϗ ἔπειτα, & *deinde*.
Καπηρναούμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *vicus consolationis*.
Κάπετος, υ, ὁ ϗ ἡ, *fossa*, per Aphæresin pro σκάπετος: à σκάπτω, *fodio*.
Κάπη, ης, ἡ, *præsepe*; item *fabulum equis in præsepi appositum*: à κάπτω, *avidè comedo*.
Καπηλεύω, f. σω, *caupono*, *cauponariam exerceo*: sæpè etiam ponitur Metaph. 2. Cor. ii. καπηλεύοντες, i. e. *calidè*, *avarè*, *fraudulenter tractantes*: à κάπηλος.
Καπηλεῖον, υ, τὸ, *caupona*.
ΚΑ'ΠΗΛΟΣ, υ, ὁ, *CAUPO*, *institor*: qu. κακύνων πηλὸν, id est, οἶνον, *vinum corrumpens*.
Κἀπὶ, pro ϗ ἐπί.
* Κάπνη, ης, ἡ, *caminus*, *fumarium*: &
* Καπνία, ας, ἡ, *fuligo*: à καπνός.
Καπνιζόμενος, *fumans*, præs. part. pass. à
Καπνίζω, f. σω, *fumo denigro*, *fumum excito*. Apud Hom. *ignem succendo* convitii gratiâ. Th. καπνὸς, *fumus*.
Καπνοδόχη, ης, ἡ, vel καπνοδόκη, Ion. *fumarium*, *caminum*: παρὰ τὸ καπνὸν δέχεσθαι.
ΚΑΠΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fumus*, & pro *igne* Poët. q. à κάπτω, *spiro*.
Καπνοῦχος, υ, ὁ, *tubulus*, *per quem fumus exit*: à καπνὸν ἔχειν.
* Καπνόω, f. ώσω, *fumo denigro*.
* Καπνώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, *fumosus*, *fumidus*.
Κᾶπος, ω, ὁ, Dor. pro κῆπος, υ, *hortus*.
Καππαδοκία, ας, ἡ, nomen regionis, ab amne Cappadoce.
ΚΑ'ΠΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, *CAPPARIS*, *frutex spinosus*.
Καππαύει, per Sync. pro καταπαύει, *sedat*: vide καταπαύω.
Καππεδίον, pro κατὰ πεδίον, *per campum*. Th. πέδον, *solum*, *terra*.
Κάππεσε, *decidit*, Æol. Sync. pro κατέπεσε, 3. sing. a. 2. act. in 3. dual. καππεσέτην. &
Κάππεσον, pro κατέπεσον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. verbi καταπίπλω. Th. πίπλω, *cado*: f. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.
Καπποφόρος, υ, ὁ ϗ ἡ, Lucian. equi Epith. *ferens κάππα*, *literam*, quæ erat nota generosi equi. Th. φέρω.
Καππυρίσασα, Dor. & Poët. pro καταπυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. à καταπυρίζω, *inflammo*: f. σω, a. 1. κατεπύρισα. Ex κατὰ, & πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*.
Κάπριος, *aper*; item *qui apri instar rostrum habet*; & pro *navi rostratâ*: à
ΚΑ'ΠΡΟΣ, υ, ὁ, *APER*, *verres*: qu. à
ΚΑ'ΠΤΩ, *comedo avidè*, *spiro*, *flo*: f. ψω, p. φα.
Καπυρίζειν, *gulæ indulgere*, & *torrefacere*: à
Καπυρὸς, ὰ, ὸν, *torridus*, *adustus*: qu. à κάω, & πῦρ. Gl. Cyr. κάπυρον, *crustum*, ἐκ τοῦ κατάπυρον.
Καπύω, *flo*, *expiro*: fut. σω, a. 1. ἐκάπυσα, ας, ε. Th. κάπτω, idem.
Κατφάλαρ', pro κατὰ φάλαρα, Æol. & Poët. Sync. quæ sunt *ornamenta equorum*. Th. φαλὸς, *splendidus*.
Κάπω, *spiro*, pro κάπτω.
Κάπων, *capo*, *gallus castratus*.
ΚΑ'Ρ, *CAR*, gentile nomen, *homo nihili*: Nam Cares serviles & barbari: at
Κὰρ, pro κάρη, τὸ, per Apoc. id. q. κάρηνον, *caput*. Sumitur etiam pro κὴρ, *mors*.
Κάρα, τὸ, & κάρη, *caput*, *vertex*: q. à κείρω, *tondeo*: vel à κρείω, *impero*, quia est *princeps* pars corporis. Th. κάρηνον, idem: hinc Angl. **Garret.**
ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, υ, ὁ, *CARABUS*, *animal marinum*, è *cancrorum genere*: q. τῷ κάρα βαίνει, *capite incedit*. Hinc Angl. **Crab.**
Καραδοκέω, f. ήσω, p. ηκα, *expecto*: q. capite exserto ad videndum: à κάρα, & δοκέω, *video*.
Καρακάλλιον, *cuculla*: q. τοῦ κάρα κάλλος.
ΚΑΡΒΑΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *vile* & *rusticum calceamentum*.
Κάρδα, *virile* & *bellicosum* est Persis: qu. à καρδία, *cor*.
ΚΑΡΔΑΜΟΝ, υ, τὸ, *nasturtium*, herba: & καρπάδαμον, à δαμάω, quia calore & acrimoniâ suâ caput tentet.
Καρδαμύλη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Καρδαμύσσω, pro σκαρδαμύσσω, Etymol.
Καρδάμωμον, *CARDAMOMUM*: à κάρδαμον, & ἄμωμον, habens cum *cardamo* & *amomo* similitudinem.
ΚΑΡΔΙ'Α, ας, ἡ, *cor*, *animus*, *os ventriculi*: qu. à κέαρ· inde
Καρδιακὸς, *cardiacus*. Hinc fort. Angl. **Heart, Harvy.**
Καρδιογνώστης, υ, ὁ, *cordium cognitor*: ex καρδία & γνώστης, *cognitor*. Th. γινώσκω, *cognosco*.
Καρδιολκέω, f. ήσω, *cor revello*: ex καρδία, & ἕλκω, *traho*.
* Καρδιόω, *cordis dolorem sentio*. Th. καρδία.
ΚΑ'ΡΔΟΠΟΣ, υ, ἡ, *mactra*, *alveus*, *in quo farina subigitur*: qu. à κεράω & δίπω, quia ibi aqua & farina *miscetur* & *subigitur*.
Κάρη, τὸ, indecl. *caput*: per Apoc. pro Th. κάρηνον· & κάρηαρ, ατος, τὸ, per Sync. κάρητος, idem.
Καρῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à κείρω, fut. κερῶ, *tondeo*: a. 2. act. ἔκαρον. a. 2. pass. ἐκάρην.

Καρή-

Καρήατι, dat. fing. à κάρηαρ, *caput* : vide κάρη.

Καρηκομόωντες, *comati* : Poët. pro καρηκομῶντες, nom. pl. præſ. part. à καρηκομάω, f. ήσω. ex κάρη, vel κάρηνον, *caput*, & κόμη, *coma*.

Καϊνται, *detonſum eſſe* : a. 2. inf. paſſ. verbi κείρω, *tondeo* : a. 2. ἔκαρον, f. 2. καρῶ, a. 2. paſſ. ἐκάρην.

ΚΑ'ΡΗΝΟΝ, ν, τὸ, *caput*, *vertex*. κάρ, τὸ, indeclinab. idem. κράνιον, ν, τὸ, *cranium*, ſedes cerebri. ἡμικράνιον, ν, τὸ, *dimidia capitis pars*.

Κάρητος, per Sync. pro καράτος, gen. ſing. à κάρηαρ, ατος, τὸ, *caput* : idem quod κάρηνον.

Καρικοὶ, *Carici* : nom. pl. à

Καρικος, ή, ὸ, *CARICUS*. Th. Κὰρ, *Car*, gentile nomen.

Καρίναι, αἱ, *præficæ* : à κὴρ, *mors*, vel quòd è Cariâ eſſe ſolent.

Καρὶς, ίδος, ἡ, *ſquilla*, piſcis genus : q. à κάρα, quia maxima pars corporis ejus *caput* eſt. Th. κάρηνον, *caput*.

ΚΑΡΑΙ'ΡΩ, *reſono*, *tremo*.

ΚΑΡΚΙ'ΝΟΣ, ſeu καρκῖνος, ν, ὸ, *CANCER* : piſcis, ſignum cœleſte, & morbus, à κάρα κινῶ, *caput moveo*.

Καρκιόω, *quaſi cancro aſſimilo*, *obliquè moveo* : καρκιοῦσθαι, dicuntur plantarum radices, quæ cancri inſtar divaricatis, & *in latera diſperſis fibris terram apprehendunt* : à Th. præced.

Καρκίνωμα, ατος, τὸ, *CARCINOMA*, *cancer*, *morbus*. Th. καρκίνος, idem.

* Καρμήλιον, ν, τὸ, *mons Carmelus*.

Κάρνος, τὸ, *pediculus*, *ovis*, *pecus*. Heſych.

ΚΑ'ΡΟΣ, ν, ὸ, *ſopor cum gravedine*, *marcor* : q. à κάρα, *caput*, cui accidit. Sed

Καρὲς, pro κηρὸς, gen. Dor. à κὴρ, *parca*, *mors* : vel καρὸς, Dor. pro κηρὸς, ῦ, ὸ, *cera*.

Καρύχιον, ν, τὸ, *rheda*. Angl. Carocbe.

* Κατόω, -ῶ, f. ώσω, p. κεκαρώκα *perturbo* : paſſ. -ῶμαι. Th. καρός.

ΚΑΡΠΑΙ, ῶν, αἱ, vel κάμπαι, *vermes*, *qui oleis inneſcuntur* : q. à κάμπτω, *flecto*.

ΚΑΡΠΑΙ'Α, ας, ἡ, *ſaltationis quoddam genus* : ὀρχησις, ἐν τοῖς ὁπλοις. an à καρπῶ, *manus*, quâ ſe complecterentur.

Καρπαλιμος, ν, ὸ, *celer* : quaſi ἁρπάλιμος. hinc

Καρπαλίμως, *citò*, *raptim* : qu. ἁρπαλίμως, adv. Th. ἁρπάζω, *rapio*.

* Καρπάσινος, *carbaſinus*.

ΚΑΡ'ΠΑΣΟΣ, ν, ὸ, *venenatum quoddam medicamentum*.

ΚΑΡΠΗ'ΣΙΟΝ, ν, τὸ, *CARPESIUM*, feſtuca tenuis : qu. à καρφος, *feſtuca*.

Καρπίζομαι, *fructum colligo* ; item *in libertatem aſſero*.

Καρπίζω, *fructum decerpo*, *defrugo* : à καρπὸς, *fructus*.

Καρπις, *vindicta*, *aſſertio*.

Καρπιστὴς, *aſſertor*, *vindex*.

Καρπ.σία *aſſertio* : quòd manûs brachiale carperetur, qui *carpus* dicitur, apud Gellium lib. 20. cap. 9.

Καρπιμος, ν, ὸ, *frugifer*. Th. καρπὸς, *fructus*.

Καρπόβρωτος, & -ον, idem. unde καρπὸν βρώσκειν licet.

Καρποῖσιν, dat. pl. Ion. à καρπὸς,

Καρπόομαι, -ῶμαι, *fructum percipio*, *fruor*, *conſequor* ; item *exhaurio*, *conſumo* : vide καρπόω.

ΚΑΡΠΟ'Σ, οῦ, ὸ, *fructus*, *ſemen*, *fœtus*, *utilitas* : καρπὸς φρενῶν, *fructus mentis*, i. e. *prudentia*. Eſt & *pars manus ubi pulſum explorant*, *CARPUS*. Hinc ἄκαρπος, ν, ὸ ἡ, *infructuoſus* ; εὔκαρπος, ν, ὸ ἡ, *fructibus abundans*. Eſt &

Καρπὸς, οῦ, ὸ, nomen viri.

Καρποφορέω, *fructum fero*, f. ήσω. p. κεκαρποφόρηκα. a. 1. ἐκαρποφόρησα. à

Καρποφόρος, ν, ὸ ἡ, *frugifer*, *a* : ex καρπὸς & φέρω, *fero*.

Καρπόω, *fructum colligo*, *CARPO* ad fruendum, *jacrifico* : a. 1. ἐκάρπωσα. Th. καρπός.

Κάρπωμα, ατος, τὸ, *fructus*, *quæſtus* ; item *victima*, *oblatio*, *hoſtia* : &

Κάρπωσις, εως, ἡ, *fruitio*, *uſus rei fructuoſus* : à præced.

Καρπωτὸς, ὴ, ὸν, q. *fructibus affectus*, vel *variorum fructuum figuras habens intextas* : vel ut H. Steph. exponit, *manuatus* : Epith. veſtis : ab eod Th.

* Κάρρα, *Carrha*, urbs Arabiæ.

Καρρέζειν, Æol. Sync. pro καταρρέζειν, præſ. inf. &

Καρρέζουσα, *demulcens* : præſ. part. fœm. gen. pro καταρρέζουσα· ex κατὰ, & ῥέζω.

Κάρρον, ν, τὸ, *rheda*, *carrus*. Angl. a Car, or Cart.

Κάρρων, Dor. pro κρείσσων, *fortior*, *melior* : q. καρτων, à κάρτος, pro κράτος, *robur*.

Κάρρωτος, ν, ὸ, quis iſte fuerit, docent Græca Scholia Pyth. Od. 5. 271. 5.

ΚΑ'ΡΣΙΟΣ, ν, *obliquus*, πλάγιος· unde ἐγκάρσιος, ν, ὸ ἡ, idem.

Κάρτα, *valdè* : à κάρτος, pro κράτος, *robur* : ἦ κάρτα, *maximè*, affirmandi modus.

Καρταλάμιον, parvus.

ΚΑ'ΡΤΑΛΛΟΣ, ν, ὸ, *cophinus*, ſeu *corbis in anguſtum deſinens* : Ducamus à καρτὸς, *conſus*, *ſciſſus* : quia ex *ſciſſis* virgulis contexti ſolet.

Κάρτεϊ, dat. ſing. à κάρτος, εος, τὸ, pro κράτος, *robur*.

Καρτεραίχμας, α, ὸ, Poët. & Dor. pro

Καρτεραίχμης, ν, ὸ, *baſtipotens*, *qui bellicis armis eſt potens*. Ex καρτερὸς, *robuſtus*, quod vide, & αἰχμὴ, *cuſpis*.

Καρτερέω, -ῶ, *forti animo ſum* : ſut. ήσω. perf. κεκαρτέρηκα. a. 1. ἐκαρτέρησα. a. 1. opt. Æol. καρτερύσειε, ας, ε· à καρτερὸς, *validus*, quod à κάρτος, per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Καρτερία, ας, ἡ, *tolerantia*, *patientia* : &

Καρτερικὸς, οῦ, *qui patientiâ præditus eſt* : à καρτερὸς, quod vide.

Καρτεροθύμως, dat. ſing. à καρτερόθυμος, ν, ὸ ἡ ὑ, *pertinax*, *qui toleranti animo eſt* : ex κάρτος, per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur*, & θυμὸς, *animus*.

Καρτερὸν

Καρτερὸν εἶναι τινὸς, pro κρατεῖν τινὸς, *vincere aliquem*: à καρτερός.

Καρτερὸν, pro καρτερῶς, *fortiter*: &

Καρτερὸς, οῦ, *robuſtus, potens, vehemens*: à κάρτος, quod per Metath pro κράτος, ους, τὸ, *robur*.

Καρτερόφρονα, acc. ſing. à

Καρτερόφρων, ονος, ὁ ἡ ὦ, *præfractus, magnanimus*: à καρτερὸς, quod vide, & φρὴν, *mens*.

Κάρτιστος, ου, *preſtantiſſimus*: per Metath. pro κράτιστος, ſuperl. ab. ἀγαθὸς, *bonus*: comp. κρείσσων. Th. κράτος, *robur*.

Κάρτος, εος, τὸ, per Metath. pro κράτος, τὸ, *vires, robur*.

Καρτῦναι, per Metath. pro κρατῦναι, a 1. inf. act. à.

Καρτύνω, pro κρατύνω *firmum reddo, corroboro*. Th. κράτος, *robur*.

ΚΑΡΥ'Α, ας, ἡ, *nux, juglans*, arbor, καρύον, ου, τὸ, *nux juglans*, fructus: q. à κάρα, quia eſt fructus rotundus, inſtar capitis.

Καρυίνη, *amygdalina*: à καρύα.

* Καρυΐτης, ου, ὁ, *ſpecies nucis* vel *amygdalæ referens*.

ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *intritum quoddam ſeu condimentum Lydorum*.

Κάρυξ, υκος, ὁ, Dor. pro κήρυξ, ὁ, *præco*.

Καρύξαισα, Æol. pro κηρύξασα, *quum præconio promulgâſſet*: a. 1. part. act. f. g. verbi κηρύσσω, *prædico*. Th. κήρυξ, *præco*.

Καρυξε, Dor pro κήρυξε, quod Ion. pro ἐκήρυξε, a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Καρυον, ου, τὸ, *nux juglans*. Vide καρύα.

Καρύσσω, Dor. pro κηρύσσω, quod vide.

Καρυωτὰ, τὰ, Exod. xxxviii. *ſcyphi in nucis modum facti*: à καρύα, quod vide.

Καρφαλέος, α, *ſiccus, aridus*. Th. κάρφω, *ſicco*.

Κάρφος, εος, τὸ, *palea*: à

ΚΑ'ΡΦΩ, *ſicco arefacio*: f. ψω. p. κέκαρφα. hinc κάρφος, τὸ, *palea*,

Καρχαλέος, α, apud Homerum pro καρφαλέος, quod vide.

Καρχαρόδοντα, *dentibus aſperum*: acc. ſing. à

Καρχαρόδους, δοντος, ὁ ἡ ὀ, ex κάρχαρος, *aſper*; quod à χαράσσω, *ſculpo*; & ὀδὼς, όντος, ὁ, *dens*.

Κάρχαρος, α, ὁ, *aſper*. Th. χαράσσω, *ſculpo*.

Καρχάσιον, Dor. pro καρχήσιον, quod vide.

Καρχηδόνιος, α, *Carthaginienſis*: à

Καρχηδὼν, όνος, *CARTHAGO*.

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *CARTHESIUM, ſumma pars mali nautici, navis, poculum quoddam oblongum*.

Καρῶ, Dor. pro κηρῶ, dat ſing. à κηρὸς, ου, ὁ, *cera*.

ΚΑΣΑΛΒΗ, ης, ἡ, & κασαλβὰς, άδος, ἡ, *meretrix, ſcortum*: cu. ἀπὸ τῦ καλεῖν ἢ σοβεῖν. Sed & κάσσα eſt πόρνη, finem vocis velim à λάβη, *injuria*.

ΚΑ'ΣΑΣ, α, ὁ, *tapes utrâque parte villoſus*.

Κασαύρα, & κασαυρὶς, πόρνη, Heſych. ex κάσσα & οὖρα, *cura*.

Κασθλοῖσιν, & *in bonis*: dat. pl. Ion. à κάσθλος, pro ἢ ἐσθλὸς, & *bonus*.

Κασία, ας, ἡ, *CASIA, frutex lauro ſimilis*. cujus cortex abraditur. Κασία μέλαινα, *caſſia fiſtularis*. Vide κάσσια.

Κασίγνητ', pro κασίγνητε, voc. à κασίγνητος, ου, & Ion. εω, ὁ, *frater*: &

Κασιγνήτη, ης, ἡ, *ſoror*: ex κάσις, ιος, ὁ ἢ ἡ, *frater, ſoror*, & γένομαι, *naſcor*.

ΚΑ'ΣΙΣ, ιος, ὁ ἢ ἡ, *frater* vel *ſoror*: *coætaneus*, qu. κάσις, à γάω, *genero*.

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, *meretrix*: quæ ſe illecebroſè κάζει, id eſt *ornat & fucat*; aut κάει ἄσσον, *propè urit*,

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, *CASIA, frutex aromaticus*. Vide κασία.

ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, α, ὁ, & Att. κατ̃ίτερος, *ſtannum*: q. à κάσσα, *meretrix*, videtur enim argentum, nec eſt.

ΚΑΣΣΥ'Ω, & Att. καττύω, f. ύσω, *ſuppingo, conſuo*: ut ea quæ ſubtus ſuuntur, uſu conterenda: undè κάττυμα, *ſolea*.

ΚΑΣΤΑ'ΝΑ, ης, ἡ, *CASTANA*, urbs Theſſaliæ & Ponti: undè & καστανεϊκὸν κάρυον, *nux caſtanea*: Ang. **Caſtan-nut or Cheſnut**: quæ &

Κάστανον, α, τὸ, *CASTANEA*: à præcedente.

Καστόρειον, μέλος, Καστόρειος, ὕμνος, vide Pindar, Iſthmior. Od. 1. p. 437. 5. erat cantilena, quâ utebantur in prœliis Spartani, ut fortitèr agerent, mortemque contemnerent.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, *CASTOR, fiber*, animal ventrioſum: ideò dicunt à γαστὴρ, *venter*.

Κάτεθε, *detinebat*: 3. ſing. imperf. Æol. Sync. pro κατεῖχεθε, verbi καταχέω, pro κατέχω, *inhibeo*. Sic &

Κάτετο, pro κατεῖχετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi καταχέω, vel κατέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*: f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

ΚΑΤΑ', præpoſitio cum gen. *contra, per, de, è, ſuper, in*, cum acc. *ſecundum, verſus, propter, cum, apud, in*, κατὰ οἶκον, *domi*; κατ' ὥρην, *ad tempus*. In compoſ. valet *contrà, de, ad, valdè*, & *deorſum*.

Κατάβα, *deſcende*: per Apoc. pro καταβᾶθι, vel καταβάθι, a. 2. imperat. act. Att. à.

Καταβαίνω, *deſcendo*: imperf. κατέβαινον. f. καταβήσομαι. p. καταβέβηκα. a. 2. κατέβην, ης, η, a. 2. imperat. καταβάθι & καταβᾶθι, καταβάτω, & per Apoc. κατάβα, a. 2. ſub. act. καταβῶ, ῇς, ῇ, a. 2. inf. καταβῆναι, a. 2. part. καταβὰς, άντος· ex κατὰ in compoſ. *deorſum*. & βαίνω, *eo*.

Καταβάλλω, *dejicio, everto, conjicio, proſterno*; f. αλῶ. p. καταβέβληκα. præſ. m. καταβάλλομαι, *fundamentum jacio*: perf. paſſ. καταβέβλημαι. a. 1. paſſ. κατεβλήθην, præt. med. κατεβεβλήκη. Th. βάλλω, *jacio*.

Καταβαπτίζομαι, *immergor*: f. ίσομαι. p. καταβεβάπτισμαι, a. 1. paſſ. κατεβαπτίσθην. Th. βάπτω, *intingo*.

Καταβαρέω, *degravo, onero*: f. ήσω. p. καταβεβάρηκα. a. 1. κατεβάρησα. Th. βάρος, τὸ, *pondus*.

Καταβαρύνω, idem & ab eod.

Καταβὰς, άντος, & in f. g. καταβᾶσα. a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, *deſcendo*, quod vide.

* Καταβάσιος, ὁ, *deſcenſus*.

Κατάβασις, εως, ἡ, *deſcenſus*: ab eod. verbo.

Καταβάτω, *descendat*: 3. sing. a. 2. imperat. act. καταβάθι. ab eod. Th.

Καταβαυκαλάω, *jucundâ cantillatione sopio, ut solent nutrices*; idem quod βαυκαλάω· à βαυκὸς, *jucundus*, vel βαυβάω, *dormio*.

Καταβεβαιόομαι, -ῦμαι, *affirmo, assevero*. Th. βέβαιος, *firmus, stabilis*.

Καταβεβλημένας, acc. pl. perf. part. pass. f. g. à καταβάλλω, quod vide.

Καταβεβρίθασι, *onustæ sunt*: 3. pl. perf. m. ex κατὰ & βρίθω, *onero, gravis sum*: f. σω, p. κα.

Καταβῆ, *descenderit*: 3. sing. a. 2. sub. act. à καταβαίνω, quod vide.

Κατάβηθι, a. 2. imperat. act. ejusd.

Καταβήσεο, *descende*: Ion. pro καταβήσευ, præs. imperat. verbi καταβήσομαι, formatum à f. 1. m. verbi καταβαίνω, *descendo*. Th. βαίνω, *eo*.

Καταβήσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi ejusd. & ab eod. Th.

* Καταβιάζομαι, *supero, urgeor, opprimor*: f. σομαι, p. βίασμαι. a. 1. κατεβιάσθην.

Καταβιβάζω, *facio descendere, deturbo, dejicio, deprimo*: f. άσω. a. 1. act. κατεβίβασα. a. 1. pass. κατεβιβάσθην, f. 1. pass. καταβιβασθήσομαι, ῆ, εἶαι: ex κατὰ & βιβάζω, *admissario admoveo*: ab eod. Th.

Καταβιβρώσκω, *comedo*: præs. inf. pass. καταβιβρώσκεσθαι· ex κατὰ & βιβρώσκω, idem quod βρώσκω, *comedo*: f. βρώσω.

Καταβίω, *vive*: præs. imperat. &

Καταβιώσας, *vitâ defunctus*: a. 1. part. à καταβιόω, f. άσω. Th. βίος, *vita*.

* Καταβλέπω, *despicio*, q. d. *deorsum aspicio*, f. ψω. p. βέβλεφα.

Καταβλῃχᾶσθαι, *balare*. Th. βλῃχάομαι, idem.

Καταβοάω, -ῶ, f. ήσω, *vociferor, reclamo, clamore persequor*: καταβοάσθαι, præs. ind. med. *magnis clamoribus invehi in aliquem*. Th. βοάω, *clamo*.

* Καταβόησις, εως, ἡ, *clamor, vociferatio*.

Καταβολᾶ, ᾶς, ά, Dor. pro

Καταβολὴ, ῆς, ἡ, *fundamentum*: à καταβάλλω.

Καταβόσκειν, *depascere*. Th. βόσκω, *pasco*.

Καταβοσκομενάων, *depascentium*: gen. pl. Æol. pro καταβοσκομένων, præs. part. pass. à κατὰ & βόσκω, f. ήσω, *pasco*. Th. βόω, idem.

Καταβραβεύω, *debito præmio privo, imperiosè ago*: f. εύσω. a. 1. κατεβράβευσα. ex κατὰ & βραβεῖον, *præmium*. Th. βραβεὺς, έως, ὁ, *qui dat præmium certaminis*.

* Καταβραχὺ, adv. *paulatim, non longè post*.

Καταβρέχειν, *irrigare*. Metaph. *laudare*: καταβρέχειν σιγῇ, *rigare silentio*, pro *silentio premere, tegere*. Th. βρέχω, *irrigo*.

Καταβρίθειν, Att. *gravari*: Poët. *longè superare*. Th. βρίθω, *gravis sum*.

* Καταβροχὴ, ῆς, ἡ, *irrigatio, madefactio*.

* Κατάβρωμα, ατος, τὸ, *esca, cibus*.

Καταβρώξας, Dor. pro καταβρώσας. a. 1. part. act. à καταβιβρώσκω, *devoro*. Th. βρώσκω, *comedo*.

* Κατάβρωσις, εως, ἡ, *cibatio, deroſio*: à

* Καταβρώσκω, *devoro*. Th. βρώσκω.

* Καταβυθίζω, *demergo*, f. ίσω, p. καταβεβύθικα, ex βυτίζω.

Καταβώσομαι, Ion. pro καταβοήσομαι, f. 1. m. καταβοᾶσθαί τινος, *magnis clamoribus in aliquem invehi*. Th. βοάω.

Καταγάγω, ες, η, a. 2. sub. Att. à κατάγω, *deduco*, quod vide.

Κατάγαιος, ος, ὁ ἡ, & κατάγειος, α, ον, *subterraneus*. Th. γαῖα, *terra*.

Καταγγελεὺς, έος, ὁ, *annuntiator*: à

Καταγγέλλω, *annuntio, celebro*: f. ελῶ. p. κατήγγελκα. a. 1. κατήγγειλα. a. 2. κατήγγειλον. hinc a. 2. pass. κατηγγέλην, ης, η, p. m. κατήγγελα. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Κατάγειν, *deducere*: præs. inf. à κατάγω, quod vide.

Καταγελασθήσῃ, *irrideberis*: 2. sing. f. 1. pass. &

Καταγέλαστος, ος, *ridiculus*: adj. verbale à

Καταγελάω, -ῶ, *derideo*: cum gen. imperf. κατεγέλων, -ων, -ας, -ας, -αε, -α. f. άσω. p. καταγεγέλακα. a. 1. κατεγέλασα. Th. γελάω, *rideo*.

Κατάγελως, ωτος, ὁ, *irrisio, risio*: à præcedente.

Καταγηράσκουσι, 3. pl. præs. ind. à

Καταγηράσκω, *senesco*: f. άσω. Th. γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*.

Καταγίζω, *consecro*: Ion. pro καθαγίζω· ab ἁγίζω, idem. Th. ἄγος, εος, τὸ, *veneratio*.

Καταγινέειν, Ion. pro κατάγειν, *deducere, reducere*.

Καταγινώσκω, *decerno adversus aliquem, condemno*: f. καταγνώσομαι. p. κατέγνωκα. a. 2. κατέγνων, ως, ω, perf. pass. κατέγνωσμαι. perf. part. pass. κατεγνωσμένος, *damnandus*, pro καταγνωστέος. Th. γινώσκω, *nosco*.

Καταγνοίην, ις, η, a. 2. opt. act. verbi καταγινώσκω, *damno*, quod vide. a. 2. sub. καταγνῶ, a. 2. imperat. καταγνωθι.

Καταγνύω, *frango*: vide κατάγω.

Καταγνώ, ῶς, ῶ, a. 2. sub. act. καταγνῶναι, a. 2. inf. ejusd. verbi.

* Κατάγνωσις, εως, ἡ, *damnatio*.

* Καταγογγύζω, *obmurmuro*: f. ύσω, p. κατεγέγογγυκα.

* Καταγοήτευε, *præstigiis decipio*. Th. γόης.

Καταγορεύειν, *accusare*, vel *exponere*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Καταγόρευσις, εως, ἡ, *expositio*: à præced.

Καταγράφω, *describo, delineo*: ab Herodoto pro *dilaniare*. Th. γράφω, *scribo*: f. ψω.

Κατάγω, κατάγνυμι, vel καταγνύω, *confringo*, f. κατάξω· legitur etiam Att. κατεάξω. a. 1. Att. κατέαξα. præs. pass. κατάγνυμαι, *confringor*: a. 2. pass. κατεάγην, ης, η, a. 2. sub. pass. κατεαγῶ, ῆς, ῆ, & in 3. pl. κατεαγῶσιν. Ex κατὰ, & ἄγω, seu ἄγνυμι, *frango*.

Κατάγω, *deduco*: f. κατάξω. p. καταγήοχα, Att. a. 2. κατήγαγον. Att. a. 2. sub. act. καταγάγω, ης, η. a. 2. inf. καταγαγεῖν. a. 2. part. act. καταγαγὼν, οῦσα, όν. perf. act. κατήχα. perf. pass. κατῆγμαι, ῆξαι, ῆχθ. a. 1. pass.

pass. κατήχθην, ης, ή, *devectus fui*: ex κατὰ, *deorsum*, & ἄγω, *duco*.

Καταγωγὴ, & καταγώγιον, *diversorium*: à καταγομαι, *diversor*. Th. ἄγω, *duco*.

Καταγωνίζομαι, *debello*: fut. ίσομαι, perf. pass. κατηγώνισμαι, a. 1. m. κατηγωνισάμην, ω, ατο. ex κατὰ, & ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

Καταδαίομαι, *devoro, comedo*: à δαίω, *epulum præbeo*.

Καταδάκνω, *mordeo*: præs. ind. ex κατὰ, & δάκνω, idem: f. δήξομαι. a. 2. ἔκαδον.

* Καταδαμάζω, *domo, perdomo*. f. άσω. p. -δεδάμακα, pass. -δεδάμασμαι.

* Καταδαπανάω, -ῶ, *consumo*. Th. δαπανάω.

Καταδεέστερος, α, ον, *minor, inferior*: comparat. à

Καταδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἤ, *cui aliquid deest, non expletus omnibus numeris, imperfectus*. Th. δέω, vel δέομαι *egeo*.

Καταδεῖ, pro δεῖ, *indiget*: ab eod. Th.

* Καταδείκνυμι, -νύω, *ostendo, demonstro*.

Καταδέξαι, Ion. pro καταδεῖξαι, *ostendere*: a. 1. inf. verbi καταδείκνυμι. Th. δείκνυμι, *ostendo*. f. δείξω.

* Καταδέομαι, *deprecor*. f. m. -δεήσομαι. p. -δεδέημαι. a. 1. κατεδεήθην. Th. δέομαι.

* Καταδεσμεύω, *alligo*, f. εύσω. p. καταδεδέσμευκα.

* Καταδεσμὴ, ῆς, ἡ, *fasciculus*: ex δέσμη.

Καταδεύῃ, scil. ὁ ὑετὸς, apud Hesiod. 3. sing. præs. sub. à

Καταδεύω, *madefacio*: Th. δεύω, *rigo*.

* Καταδέχομαι, *recipio*, it. *patior*.

Καταδέω, *obligo*: f. ήσω. a. 1. κατέδησα. p. καταδέδεκα, & -ηκα. Th. δέω, *ligo*.

Καταδηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *valdè manifestus*: ex κατὰ, & δῆλος, *manifestus*.

Καταδημαγωγέω, f. ήσω, *blandè & populariter loquor, populum demulceo*: ex κατὰ, & δημαγωγέω, idem: quod ex δῆμος, *populus*, & ἄγω, *duco*.

Καταδημοβορέω, *populum devoro, quæ sunt Reip. devoro*: ex δῆμος, & βορὰ, *esca*.

* Καταδιαιρέω, -ῶ, *divido*: f. ήσω, p. καδιήρηκα. a. 2. κατεδείλον. Th. αἱρέω.

Καταδιαιτάω, *condemno*. Th. δίαιτα, *vivendi mos*.

Καταδιδὲν, Ion. pro καταδιδόνα, *influere*, præs. inf. à

Καταδίδωμι, f. καταδώσω, *distribuo*; item *influo*: Th. δίδωμι, *do*.

Καταδικάζω, *judico contra aliquem, condemno*: f. άσω. a. 1. pass. κατεδικάσθην, f. 1. pass. καταδικασθήσομαι, ή, εται. Ex κατὰ, & δικάζω, *judico*. Th. δίκη, *jus*.

* Καταδίκη, ης, ἡ, *mulcta, condemnatio*.

Καταδιώκω, *prosequor*: f. ξω. a. 1. κατεδίωξα. Th. διώκω, idem.

Καταδοκεῖν, *opinari*. Th. δοκέω, *video*.

* Καταδολεχέω, -ῶ, f. ήσω, *nugor*.

Καταδομαι, *cantu aures meæ feriuntur & personant*: ab ἀδω, *cano*. Th. ἀείδω, idem.

Καταδουλόω, *in servitutem adigo*: f. ώσω. p. καταδεδούλωκα. a. 1. m. κατεδουλωσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. καταδουλώσωμαι, ῃ, ῃσι, & in 3. pl. καταδουλώσωνται. præs. part. pass. καταδουλούμενος. Ex κατὰ, & δοῦλος.

* Καταδράω, & -διδράσκω, *defugio, decurro*, f. καταδιδράσω, vel καταδράσω.

Καταδρέπω, idem quod δρέπω, *decerpo*.

Καταδρομὴ, ῆς, ἡ, *incursio* vel *incursus, decursus*: à κατατρέχω, quod à τρέχω, *curro*: a. 2. ἔδραμον.

Καταδρύπτομαι, *à lanio*. Th. δρύπτω, *lanio*.

Καταδύμεναι, Dor. vel Att. pro

Καταδῦναι, *ingredi*: aor. 1. inf. act. verbi καταδύνω, vel καταδυμι, *demergo*: a. 2. act. καδῦν. Th. δύνω & δύω, vel δῦμι, *subeo*.

* Καταδυναστεία, ας, ἡ, *oppressio*.

* Καταδυναστεύω, *sub potestatem redigo, tyrannidem in aliquem exerceo*: f. εύσω. p. καταδεδυνάστευκα. Ex κατὰ, & δυναστεύω, *sum princeps*. Th. δύναμαι, *possum*.

Καταδύσιν, præs. inf. vide καταδῦναι.

Καταδύντα, *occidentem*: acc. sing. a. 2. part. act. à καταδὺς, ύντος, à καταδυμι. aor. 2. κατέδυν. Th. δύνω, *subeo*.

Καταδύνω. Vide καταδῦναι.

Καταδὺς, ύντος, a. 2. part. Vide præced. καταδύντα.

Καταδύσεο, Ion. pro καταδύσω, præs. imperat. pass. à καταδύσομαι, *submergor, abdome*. quod ex futuro in præsens abiit: ex κατὰ, & δύτομαι, Poët. δύσομαι, *mergor*. Th. δύνω, *subeo*.

* Καταδυσις, εως, ἡ, q. *demersio, latibulum, specus*, à

* Καταδύω, *demergo, deprimo*, f. ύσω, a. 2. κατέδυν, υς, υ.

Καταείδειν, idem quod κατᾴδειν, *incantare*. Th. ἀείδω, *cano*.

Καταειμένος, *tectus, densus*: Poët. pro καθειμένος, perf. part. pass. verbi καθέννυμι, seu καθέω, quod ex κατὰ, & ἕω, *induo*: a. 1. εἷσα. perf. pass. εἷμαι.

Καταείνυον, *tegebant*: 3. pl. imperf. act. ex καταεινύω, quod ex κατὰ, & εινύω, idem quod ἕω, *induo*.

Καταείσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi καταίμι, pro κάτειμι, *descendo, proficiscor*. Th. εἶμι, seu ἔω, *eo*.

Καταθαμβέω, vel καταθαμβέομαι, *demiror cum stupore*: ex κατὰ & θαμβέω, *admiratione attonitus stupeo*. Th. θάμβος, τὸ, *stupor*.

Καταθαρσέω, -ῶ, f. ήσω. *confido*. Th. θαρσέω.

Καταθεῖναι, *deponere solvere*: a. 2. inf. act. &

Καταθεῖο, *poneres*: 2. sing. a. 2. m. opt. à κατατίθημι. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην, a. 2. opt. m. θείμην, θεῖο.

Καταθέσθαι, *reponere*, a. 2. inf. m. &

Κατάθησο, *reconde*: Poët. κάτθεο, a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Καταθῆαι, *deponeris*: Ion. pro κατάθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. à καταλίθημι. a. 2. κατέθην, ab eod. Th.

Καταθήσειν, f. 1. inf. act. καταθήσω, *repones*: 2. sing. f. 1. m. ejusd. verbi.

Καταθλάω, -ῶ, fut. άσω, *confringo*. Th. θλάω, *frango*.

Καταθλίω,

Καταθλέω, f. ήσω, *athleticis exercitationibus operam do*; item *vinco*: ex κατὰ, & ἀθλέω, *certo*. Th. ἆεθλος, *certamen*.

Καταθνητὸς, ὴ, *mortalis*: dat. pl. καταθνητοῖς. ex κατὰ, & θνητὸς, quod à θνήσκω, *morior*.

Καταθραύσας, σντος, a. 1. part. act. à

Καταθραύω, *effringo*. Th. θραύω, *frango*: f. σω.

* Καταθύμιον, ὐ, τὸ, *desiderium*, &

Καταθύμιος, α, ον, *gratus*, *a*, *um*, ex κατὰ, & θυμὸς, *animus*.

Καταθυμοδορήσας, *animi affectibus devores*, 2. fing. a. 1. ſub. ex κατὰ, & θυμοδορέω, *animum exedo triſtitiâ*: quod à θυμὸς, *animus*, & βορὰ, *pabulum*, *eſca*.

Καταθῦσαι, a. 1. inf. act. à

Καταθύω, *occido*. Th. θύω, *macto*: f. θύσω.

Καταθώμεθα, *deponamus*: 1. pl. a. 2. ſub. m. à κατατίθημι. Th. τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

* Καταιγίζομαι, *tumultuor*, *ſum impetuoſus*: f. ίσομαι, p. καταγῖγισμαι.

Καταιγὶς, ίδος, ἡ, *procella*: ex κατὰ, & αἰγὶς, idem; quod ab αἴσσω, *ruo*.

Καταιδεῖσθαι, *revereri*: ab αἰδέομαι, idem. Th. αἰδὼς, ὐς, *pudor*.

Καταιθύσσειν, Poët. *cum ſplendore emittere*: ab αἰθύσσω, *ſplendeo*. Th. αἴθω, *uro*, *fulgeo*.

Καταίθω, Poët. *comburo*. Th. αἴθω, *accendo*.

Καταινεῖν, Ion. *comprobare*, *collaudare*; *annuere*: ab αἰνέω, *laudo*. Th. αἶνος, *laus*.

Καταιρεθεῖσα, *everſa*, a. 1. part. paſſ. &

Καταιρεθόμενος, Ion. pro καθαιρεθόμενος, præſ. part. paſſ. à

Καταιρέω, Ion. pro καθαιρέω, *everto*, *felicitèr conficio*. Th. αἱρέω, *capio*.

Καταίρω, (de navigantibus) *appello*, *applico*, *deferor*, *deſcendo*, *advenio*. Th. ἄειρω, *tollo*: f. ἀρῶ. p. ἦρκα.

Καταισχυναι, a. 1. inf. act. à

Καταισχύνω, *pudefacio*, *dedecoro*: fut. καταισχυνῶ. p. κατήσχυγκα. aor. 1. κατήσχυνα. præſ. paſſ. καταισχύνομαι, *pudefio*: imperf. κατησχυνόμην, ὐ, ετο, a. 1. ind. paſſ. κατηισχύνθην, ης, η, a. 1. imperat. καταισχύνθητι, a. 1. opt. καταισχυνθείην. a. 1. ſub. paſſ. καταισχυνθῶ, ῇς, ῇ, f. 1. paſſ. καταισχυνθήσομαι, ὐ, εται. Ex κατὰ, & αἰσχύνω, *pudefacio*. Th. αἶσχος, τὸ, *turpitudo*.

Καταιτιᾶ, 3. ſing. præſ. à

Καταιτιάω, fut. άσω, *accuſo*, *criminor*. Th. αἰτία, *crimen*, *cauſa*.

ΚΑΤΑΪΤΥΞ, υγος, ὁ, ἡ, *caſſis*, *galea ſine criſtâ*, & *depreſſa*. παρὰ το κάτω τετύχθαι.

Καταιωρέομαι, -ῶμαι, *dependeo*. Th. αἰωρέω, f. ήσω, *in ſublime tollo*.

Καταιχεις, εῖσα, ἐν, a. 2. part. paſſ. &

Καταιχήσομαι, ῇ, εται, fut. 2. paſſ. à καταιχέω, *exuro*, quod vide.

Καταιχμιος, ὐ, ὁ ἡ ὐ, *lethalis*, *lethifer*: à καιρὸς, *occaſio*.

Καταιχέω, *exuro*: imperf. κατέιχεον, f. καταιεύσω. a. 1. κατέαυσα. a. 1. inf. καῦσαι. a. 2. κατέαχον. perf. κατακέκαυκα. a. 1. ind. paſſ. κατακαύθην, *exuſtus fui*: f. 1. paſſ. κατακαυθήσομαι. a. 2. ind. paſſ. κατεκάην, ης, η, f. 2. paſſ. κατακαήσομαι. Ex κατὰ, & καίω, *uro*.

Καταπαλέω, f. ήσω, *advoco*, *accerſo*, *exquiro*, *invoco*, *imploro*, καταπαλέομαι, -οῦμαι, idem. Th. καλέω, -ῶ, *voco*.

* Κατακάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen*: à

Κατακαλύπτω, *obtego*: f. ψω. p. κατακεκάλυφα. a. 2. κατεκάλυβον. Th. καλύπτω, *tego*.

* Κατακάμπτω, *deflecto*, *detorqueo*.

* Κατάκαρπος, ὐ, ὁ ἡ ὐ, *dives*. Th. καρπὸς.

* Κατάκαυμα, ατος, τὸ, *aduſtio*: &

Κατακαύσει, *exuret*. fut. 1. ind. act. verbi κατακαίω, quod vide.

Κατακαυχάομαι, -ῶμαι, *glorior adverſus aliquem*. Th. καυχάομαι, *glorior*: f. ήσομαι.

Κατάκειμαι, σαι, ται, *jaceo*, *decumbo*, *accumbo*: imperf. κατεκείμην, σο, το, præſ. inf. κατακεῖσθαι. præſ. part. κατακείμενος, η, ον. f. κατακείσομαι. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Κατακείρω, *detondeo*: Metaph. *abſumo*. Th. κείρω, f. ερῶ, *tondeo*.

Κατάκειτ', pro κατάκειτο, *recumbe*, præſ. imperat. verbi κατάκειμαι, quod vide.

Κατακεκλιμένος, perf. part. paſſ. verbi κατακλίνομαι, *inclinor*. Th. κλίνω, *inclino*: f. νῶ. p. κέκλικα.

Κατακέκριται, *condemnatus eſt*, 3. ſing. perf. paſſ. à κατακρίνω, *condemno judicio*: f. νῶ. a. 1. κατέκρινα. Th. κρίνω, *judico*.

* Κατακενόω, -ῶ, f. ώσω, *evacuo*, *effundo*.

* Κατακεντέω, f. ήσω, *pugno*, *vulnero*.

Κατακερτομεῖν, *verbis mordacibus inſectari*: vide in κέρτομα.

Κατακεχύαται, Ion. pro κατακέχυνται. Vide in κέχυνται.

Κατακηέμεν, Iliad. η. ver. 408. *cremare*, Ion. pro κατακῆαι. a. 1. inf. act. verbi κατακαίω, *cremo*: quod à καίω, idem: fut. καύσω. a. 1. ἔκαυσα, & ἔκηα.

* Κατακήομεν, Iliad. ι. ver. 333. *comburemus*.

Κατακηρώσαντες, a. 1. part. act. verbi κατακηρόω, *cerâ tego*: ex κατὰ, & κηρὸς, *cera*.

Κατακλάω, *frango*: f. άσω. a. 1. κατέκλασα, ας, ε. Th. κλάω, *frango*.

* Κατακλειστὸς, οὺ, ὁ ἡ ὐ, *occluſus*, *incarceratus*: à

Κατακλείω, *includo*: f. είσω. a. 1. κατέκλεισα, ας, ε. Th. κλείω, *claudo*.

Κατακληροδοτέω, *ſorte diſtribuo*, à κληροδότης, ὐ, ὁ, *teſtator*: quod ex κλῆρος, *ſors*, & δότης, *dator*. Th. δίδωμι, *do*.

Κατακληρονομέω, f. ήσω, *hæreditatem adeo*, *hæres fio*: item *hæredem facio*, & *ſorte diſtribuo*: à κληρονόμος, *hæres*, quod à κλῆρος, *ſors*, & νέμω, *diſtribuo*.

Κατακληροῦμαι, *ſortitò accipio*, *ſortior*: ex κατὰ, & κληρόω, *ſorte lego*. Th. κλῆρος, *ſors*.

Κατακλιθῆναι, a. 1. inf. paſſ. &

Κατακλῖναι, *dejicere*, a. 1. inf. act. à

Κατακλίνω, *facio diſcumbere*, *diſcumbo*: fut. νῶ. p. κατακέκλικα. aor. 1. κατέκλινα, aor. 1. imperat. κατάκλινον, άτω. aor. 1. ind. paſſ. κατεκλίθην. a. 1. ſub. paſſ. κατακλιθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. paſſ. κατακλιθῆναι. Ex κατὰ, & κλίνω, *reclino*.

Κατακλύζω, *inundo*, *ſubmergo*: f. ύσω. p. κατακέκλυκα.

κατακέκλυκα. perf. paſſ. κατακέκλυσμαι. a. 1. paſſ. κατεκλύσθην. a. 1. part. paſſ. κατακλυσθείς, *ſubmerſus*: ex κατὰ, & κλύζω, *lavo*.

Κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ, *diluvium*: à præced.

Κατακλώθω, *fila deduco, deduco ſtamina*; peculiariter *fatalia ſtamina duco*. Th. κλώθω, *neo*.

Κατακνίζω, *concido*; item *carpo, obtrecto*; item *titillo, pruritum excito*; ex κατὰ, & κνίζω, *rado*. Th. κνάω, idem,

Κατακοιμάω, *edormio*: vide in ſequent.

Κατακοιμηθήτω, *cubet*: a. 1. imperat. paſſ. verbi κατακοιμάω, f. ήσω. Th. κοιμάω, *cubare facio*.

Κατακοιμίζω, idem quòd κατακοιμάω. Vide præced.

Κατακοιρανέσιν, *adminiſtrant*, 3. plur. ind. præſ. act. ex κατὰ, & κοιρανέω, *impero*. Th. κοίρανος, *princeps*.

Κατάκοιτος, ος, ὁ ἡ, *qui in cubili eſt, jacet, aut dormit*: ex κατὰ, & κοίτη, *cubile*.

Καλακολεθέω, -ῶ, *ſubſequor*; cum dat. f. ήσω. a. 1. κατηκολέθησα. a. 1. part. act. κατακολεθήσας, αντος, in f. g. ασα. perf. act. κατηκολέθηκα. Th. ἀκόλεθος, ος, ὁ ἡ, *comes*.

* Κατακολύω, *mutilo*. Th. κολέω, id.

* Κατακονδυλίζω, f. ίσω, *pugnis percutio*. Th. κόνδυλος.

Κατακοντίζειν, *telis conſidere*. Th. ἄκων, οντος, ὁ, *jaculum*.

Κατακοπὶς, ίδος, ἡ, *conciſus, a, um*. à κόπτω, *ſcindo*, a. 2. ἔκοπον. p. m. κέκοπα.

Κατάκοπος, ος, ὁ ἡ, *furioſus, inſanus*; item *deſeſſus, labore confectus*. ab cod. Th.

Κατακόπτω, *concido*. f. ψω. p. κατακέκοφα. præſ. part. f. g. κατακόπτουσα. Th. κόπτω.

Κατακόρως, adv. *abundè, crebriùs*. Th. κορέω.

Κατακοσμέω, f. ήσω, *compono, orno, digero in ordinem, colo*: ex κατὰ, & κοσμέω, *orno, ordino*. Th. κόσμος, *ordo, ornatus*.

Κατακύειν, pro ὑπακύειν, *obtemperare*. Th. ἀκύω, *audio*.

Κατακρατέω, f. ήσω, *vinco, ſupero*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.

Κατακρατὸς νικᾶν, *per vim vincere*: legitur etiam disjunctè κατὰ κράτος.

Κατακρεαργεῖν, *laniorum more concidere*. Ex κρέας, ατος, τὸ, *caro*, & ἔργον, *opus*.

* Κατακρήθεν, Iliad. π. ver. 548. id. q. κατὰ κρατὸς, & *in capite, prorſus, funditus*.

Κατακρημνίζω, *præcipitem, deorſum ago, præcipito*: f. ίσω. a. 1. κατεκρήμνισα. a. 1. inf. κατακρημνίσαι. p. act. κατακεκρήμνικα. p. paſſ. κατακεκρήμνισμαι· ex κατα, & κρημνὸς, *præcipitium*.

Κατάκρημνος, ος, ὁ ἡ, *præceps*: à κρημνὸς, *præcipitium*.

Κατακριδεύω, *loquacitate obtundo*, f. σω. p. κα. à κατὰ, & ἀκρὶς, *locuſta*: garrula nempe illa eſt, unde à *locutione* Latinè dicta, non (ut nonnulli volunt) à *locis uſtis*.

Κατάκριμα, ατος, τὸ, *condemnatio*: à

Κατακρίνω, *judico, fero ſententiam contra aliquem, condemno*. f. νῶ. a. 1. καλέκρινα, ας, ε. p. act. καλακέκρικα. p. paſſ. καλακέκριμαι, σαι, ται, a. 1. paſſ. κατεκρίθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. κατακριθῶ, ῆς, ῆ. & in pl. ὦμεν, ῆτε, ὦσι. f. 1. paſſ. κατακριθήσομαι, ῇ, ῆται. Th. κρίνω, *judico, ſecerno*.

Κατάκρισις, εως, ἡ, *condemnatio*: à præced.

* Κατακροτέω, -ῶ, *valdè laudo, celebro, applaudo*. f. ήσω. p. κεκρότηκα. Th. κρούω.

Κατακρύπλω, *occulto, tego*. Th. κρύπλω, *abſcondo*. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον.

Κατακρύψαις, Æol. pro κατακρύψας, a. 1. part. act. &

Κατακρύψανλες, nom. pl. a. 1. part. act. à κατακρύπλω, *occulto*. Th. κρύπλω, *abſcondo*. f. ψω. p. φα.

Κατακλάμεναι, *interficere*, a. 1. inf. Dor. pro κατακλεῖναι, quod ex κατὰ, & κτείνω, *occido*. f. νῶ. a. 1. ἔκλινα. a. 2. ἔκτανον.

Κατακλανέεσθαι, Ion. pro κατακλανεῖσθαι, f. 2. inf. m. à f. 2. m. καλακλανέομαι, verbi κλείνω, *occido*, f. 2. κλανῶ, perf. ἔκλακα, & Poët. ἔκλαγκα.

Καλακλὰς, άντος, *qui interfecit*, a. 2. part. act. à καλάκλημι, pro καλακλείνω. a. 2. καλάκλην. Th. κλείνω, *occido*.

* Καλακυκλόω, -ῶ, *circumcludo, circumcingo*, f. ώσω. p. κεκλύκωκα.

Καλακυλίσας, αντος, a. 1. part. act. à

Καλακυλίω, *devolvo*, f. ίσω. Th. κυλίω.

Καλακύπλουσαν, acc. ſing. part. præſ. act. f. g. à

Καλακύπλω, *incurvo me, decumbo*. Th. κύπλω, *pronus ſum*, f. ψω.

Καλακυρεύω, *dominor*, cum gen. f. εύσω. a. 1. καλεκυρίευτα. a. 1. part. καλακυρεύσας, αντος, à κύριος, *dominus*. Th. κύρος, εος, τὸ.

Καλαλαβέσθαι, a. 2. inf. m. καλαλάβητε, 2. pl. a. 2. ſub. act. καλαλαβόμενος, a. 2. part. m. verbi καλαλαμβάνω, *deprehendo*, q. v.

Καλαλαβέω, pro καλαλαμβάνω, infra.

Καλαλαβόμενος, a. 2. part. m. καλαλαβοῦσα, ης, a. 2. part. act. f. g. à καλαλαμβάνω, quod vide.

Καλαλαζονεύομαι, f. εύσομαι, *jactabundè aliquid dico vel facio: arrogantèr & vanè commoror*: ex καλὰ, & ἀλαζονεύομαι, *me vendito, glorior*. Th. ἀλαζὼν, *oſtentator*.

Καλαλαλέω, *obloquor, loquacitate obruo, certo, detrabo*, cum gen. f. ήσω. p. καλαλελάληκα. Th. λαλέω, *loquor*.

Καλαλαλιὰς, ᾶς, ἡ, *obtrectatio, obloquutio*: &

Καλάλαλος, ος, ὁ ἡ, *obloquutor, maledicus*: ab eod. Th.

Καλαλαμβάνω, *deprehendo*: f. καλαλήψομαι, p. καλείληφα. p. inf. καλειλήφθαι. a. 2. act. κατέλαβον. a. 2. part. καλαλαβὼν, οῦσα, όν. p. paſſ. κατειλημμαι. perf. part. paſſ. κατειλημμένος, η, ον. a. 1. paſſ. καλελήφθην, ης, η. a. 2. m. καλελαβόμην, ος, ετο, *aſſecutus ſum*. a. 2. inf. m. καλαλαβέσθαι. a. 2. part. m. καλαλαβόμενος· ex κατὰ, & λαμβάνω, *capio*.

Καταλαμπτέος, Ion. pro καταληπτέος, *deprehendendus*: à præced.

* Καταλαμπω, f. ψω, *illuſtro, ſplendere facio*.

Καταλέγω, *deligo, allego*: f. ξω. p. καταλέλεχα. præſ. paſſ. καταλέγομαι, *allegor*. Th. λέγω, *lego, colligo*.

Καταλεί-

Καλαλείζομαι, ῃ, εται, *deſtillo* : f. ψομαι. p. λέλειγμαι, Th. λείζω, *libo* : f. ψω.

Κατάλειμμα, ατος, τὸ, *reliquiæ* : à

Καταλείπω, εις, ει, *relinquo*, f. ψω, p. καλαλέλειφα. a. 1. κατέλειψα. a. 2. κατέλιπον. a. 2. part. act. καταλιπὼν, όντος· perf. paſſ. καταλέλειμμαι. perf. part. paſſ. καταλελειμμένος, p. m. καταλέλοιπα· ex κατὰ, & λείπω, *linquo*.

* Κατάλειψις, εως, ἡ. *reliquiæ* : &

Καταλελειμμένος, perf. part. paſſ. à præced.

Καταλέλοιπα, p. m. verbi καταλείπω, q. v.

Καταλίξεται, *cubat*, f. 1. m. 3. ſing. à λέγομαι, *cubare facio*.

Καταλεξῶ, Dor. pro καταλέξω, *recenſebo*, f. 1. verbi καταλέγω.

Καταλεύειν, pro καταλιθᾶν, *lapidibus obruere*, a. 1. κατέλευσα· ex κατὰ, & λεύω, *lapido*. Th. λᾶας, λάαος, ὁ, *lapis*.

Καταλέω, ex κατὰ, & ἀλέω, *molo* : f. έσω, & ήσω.

* Καταλήγω, f. ξω, *termino, definio*.

* Κατάληψις, εως, ἡ, *deprehenſio, occupatio*.

Καταλιθάζω, *lapido*, cum acc. f. άσω. perf. καταλελίθακα. a. 1. κατελίθασα. Th. λίθος, ου, ὁ ἡ, *lapis*.

* Καταλιθοζολέω, -ῶ, f. ήσω, *lapido*, p. -λελιθοζόληκα.

Καταλιμπάνειν, Ion. pro καταλείπειν, *delinquere*.

Καταλιπαρέω, -ῶ, f. ήσω, *impensè rogo, obteſtor* : ex κατὰ, & λιπαρέω, *aſſiduus ſum, aſſiduè rogo, efflagito, oro*. Th. λιπαρὴς, *aſſiduus*.

Καταλιπεῖν, a. 2. inf. act. καταλίποιμι, οις, οι, a. 2. opt. καταλιπὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. à καταλείπω, *relinquo*.

Καταλιπὼν, vide in καταλαπεῖν.

Καταλλαγεὶς, ῆντος, a. 2. part. paſſ. καταλλάγηθι, ήτω, & in pl. καταλλάγητε, a. 2. imperat. à καταλλάσσω, quod vide.

Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, *reconciliatio* : à

Καταλλάσσω, *reconcilio*, f. ξω. a. 1. κατήλλαξα. a. 1. part. καταλλάξας, αντος, a. 2. ind. paſſ. κατηλλάγην, ης, η. Th. ἀλλάσσω, vel -τλω, *muto*.

* Καταλοάω, -ῶ, *obtero* : ex κατὰ, & ἀλοάω.

Καταλογάδην, adv. *proſâ oratione* : à καλαλέγω, *ſigillatim enarro*. Th. λέγω, *dico*.

* Καταλογία, ας, ἡ, *recenſio*.

Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, *computo, annumero, aſcribo* : &

* Καταλογισμὸς, ῦ, ὁ *computus, numerus* : à

Κατάλογος, ου, ὁ, *CATALOGUS, enumeratio* : à καταλέγω, *conſcribo*. Th. λέγω.

Καταλοιπος, ου, ὁ ἡ, ὸν, *reliquus*, à καλαλείπω.

Καταλοφάδια, adv. *ſuprà cervicem, ſuper humeros*. Th. λόφος, *cervix*.

Καταλοχίζω, *decurio, in decurias* vel *cohortes diſtribuo, diſtribuo in claſſes*. Th. λόχος, *cohors*.

Κατάλυμα, ατος, τὸ, *diverſorium* : à καταλύω, *diverto, hoſpitium capio*. Th. λύω, *ſolvo*.

Καλαλύσι, 3. pl. præſ. ind. à καλαλύω, q. v.

Κατάλυσις, εως, ἡ, *deſtructio* : à

Καταλύω, *diſſolvo, deſtruo*; item *diverſor* : f. ύσω. a. 1. κατέλυσα, a. 1. ſub. καταλύσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. καταλῦσαι, a. 1. ind. paſſ. κατελύθην, a. 1. ſub. paſſ. καταλυθῶ, f. 1. paſſ. καταλυθήσομαι. Th. λύω, *ſolvo*.

Καταμάθετε, *diſcite*, 2. pl. a. 2. imperat. act. κατάμαθε· à

Καταμανθάνω, *diſco, conſidero* : f. καταμαθήσω, p. καταμεμαθηκα, a. 2. κατέμαθον, a. 2. imperat. act. κατάμαθε, & in 2. pl. καταμάθετε, a. 2. inf. καταμαθεῖν, part. καταμαθὼν· ex κατὰ, & μανθάνω, *diſco*.

Καταμαρπτέειν, pro καταμάρπτειν, *comprehendere, manu tangere*. Th. μάρπτω, *capio* : f. ψω.

Καλαμαρτυρέω, *teſtor contra aliquem*, f. ήσω, p. καταμεμαρτύρηκα. Th, μάρτυρ, υρος, ὁ ἡ, ἡ, *teſtis*.

Καταμάρψασα, Dor. pro καταμάρψασα, *corripiens*, a. 1. part. act. f. g. à καταμάρψω.

Καταμάρψας, αντος, a. 1. part. act. &

Καλαμάρψῃ, *opprimat* : 3. ſing. a. 1. ſub. act. à καταμάρπτω, *comprehendo*. Th. μάρπτω, *capio*, f. ψω.

Καταμάω, *accumulo*, ſic ut ſolent facere οἱ ἀμῶντες, *qui metunt*. Th. ἀμάω, *meto*.

Καλαμεθύσκω, vide μεθύσκω, *ebrium reddo*.

Καταμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi καταμένω, *commoror*. Th. μένω, *maneo*, a, 1. ἔμεινα.

Καταμιλέω, f. ήσω, *negligo*. Vide in

Κατεμελοῦσιν, 3. pl. præſ. ind. verbi καταμελέω, *negligo* : ex κατὰ, & μέλει, *curæ eſt*, impersonale.

Καταμέμφομαι, *increpo, conqueror*. Vide in

Καταμεμφόμεθα, 1. pl. præſ. ind. à καταμέμφομαι, *conqueror*. Th. μέμφομαι, *expoſtulo*, f. μέμψομαι, perf. μέμεμμαι, a. 1. m. ἐμεμψάμην.

Καταμένω, *commoror*, f. νῶ. p. καταμεμένηκα, a. 1. κατέμεινα, a. 1. imperat. κατάμεινον. Th. μένω, *maneo*.

* Καταμερίζω, f. ίσω, *diſtribuo, diſpartior*, à μερίζω.

Καταμετρέω, idem quod μετρέω.

Καταμήκης, εος, ὁ ἡ, ἡ, *longus*. Th. μῆκος, τὸ.

Καταμιαίνεσθαι, *luctu fœdari*. Th. μιαίνω.

Καταμιάνεις, *polluens*, Æol. pro καταμιάνας, a. 1. part. act. à καταμιαίνω, f. ανῶ, a. 1. κατεμίανα. Th. μιαίνω, *polluo*.

* Καταμίγνυμι, *immiſceo*, f. μίξω. p. μέμιχα· à μίγνυμι.

* Καταμιμνήσκω, *in memoriam revoco* : f. μνήσω, p. μέμνηκα· à μιμνήσκω.

Καταμόνας, adv. *privatim* : ex κατὰ, & μόνος, *unus, ſolus*.

Καταμονομαχέω, f. ήσω, *ſingulari certamine devinco* : Ex κατὰ, μόνος, *ſolus*, & μάχομαι, *pugno*.

Καταμύ[illegible]ατο, *laceravit*, 3. ſing. a. 1. m. Ion. verbi καταμύσσω. Th ἀμύσσω, *lacero*, f. ξω, p. ἤμυχα.

Καταμῦσαι, *nictare*, a. 1. inf. act. verbi καταμύω. Th. μύω, *claudo*, f. σω.

Καταμύσσειν, vide in καταμύξατο.

* Καταμύω, f. μύσω, *nicto*. Th. μύω.

* Καταμωκάομαι, -ῶμαι, *derideo*, f. m. -κήσομαι· Vide μωκάω.

Καταναγκάζω, εις, ε, *cogo, adigo*, idem quod ἀναγκάζω, f. σω. Th. ἀνάγκη, *neceſſitas*.

Κατα-

Καταναθεμα, ατος, τὸ, *anathema adverſus quempiam*: ex κατὰ, & ἀνάθεμα. Th. ἀνατίθημι, *ſepono*: undè &

Καταναθεματίζω, *devoveo*: f. ίσω.

* Καταναλείχω, *lambendo conſumo*, ut *ignis*; Sap. xvi. 16.

Καταναλίσκω, *conſumo*: f. καταναλώσω, a. 1. κατανήλωσα, p. κατανήλωκα. Ex κατὰ, & ἀναλίσκω, *abſumo*: quod ex ἀνὰ, & ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, a. 2. ἧλων.

Καταναρκάω, ῶ, *obtorpeo, torpidum reddo*: f. ήσω, a. 1. κατεναρκησα, cum gen. ex καὶὰ, & ναρκάω, *torpore afficio*. Th. νάρκη, *torpor veternus*.

Κατανάω, inuſitat. undè a. 1. καὶέναασα, *habitari feci, habitandum dedi*: ex κατὰ, & νάω, quod pro ναίω, *habito*.

Κατανέμω, *diſtribuo, partior*; item *centurio, decurio, in numeros militares refero*. Th. νέμω, f. μῶ, a. 1. ἔνειμα, p. νενέμηκα.

Κατανεῦσαι, a. 1. inf. act. &

Κατάνευσον, *annue*: a. 1. imperat. act. à

Κατανεύω, *annuo*: a. 1. κατένευσα, p. κατανένευκα. Th. νεύω, *annuo*.

* Κατανίςημι, *contra aliquem inſurgo*: ex κατὰ, ἀνὰ, & ἵςημι, a. 2. κατανέςην.

Κατανοεῖν, preſ. inf. κατανοήσας, a. 1. part. act. à

Κατανοέω, *animadverto, conſidero*, imperf. κατενόουν, ῶν, f. ήσω, p. κατανενόηκα. a. 1. κατενόησα, a. 1. imperat. act. κατανόησον, άτω. a. 1. inf. κατανοῆσαι, a. 1. part. act. κατανοήσας, αντος. Ex κατὰ, & νοέω, *cogito*, Th. νόος, νῶς, ὁ, *mens*.

Κατανος, *CATINUS*.

Κάταντα, τὰ, *declivia*, Poët. pro κατάντη, à κατάντης, εος, ὁ ἡ ὄ, *declivis*, Iliad. ψ, ver. 116. Eſt & κάταντα, adv. *ſurſum, deorſum*: ex κατὰ, & ἀντὶ, *pro, contrà*.

Καταντάω, *pervenio*: f. ήσω, p. κατάντηκα. Ex καὶὰ, & ἀνὰ. *obviam venio*. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Κατάντημα, ατος, τὸ, *circuitus*: à præced.

Καταντίον, Ion. *è regione*. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Κατανυγῆς, 2. ſing. a. 2. ſub. paſſ. κατανύγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi κατανύσσω.

Κατανύγητε, 2. pl. a. 2. imperat. paſſ. ejuſd.

Κατάνυξις, εως, ἡ, *compunctio, moleſtia, dolor*, quo quis qu. lancinatur: item *ſopor, ſtupor*: à

Κατανύσσω, *compungo*: f. ξω, a. 1. κατένυξα, a. 2. act. κατέπυγον, a. 2. paſſ. κατανύγην, ης, η, *compunctus fui*, & in 3. pl. κατανύγησαν, a. 2. inf. paſſ. κατανυγῆναι, perf. paſſ. κατανένυγμαι, ξαι, ται. Ex κατὰ, & νύσσω, *pungo*.

Κατανυγθντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. præced.

Κατανύω, *conficio, perago*. Th. ἀνύω, f. σω.

* Καταξαίνω, *lacero, percutio*, f. -ξανῶ. p. κατάξαγκα.

Καταξέμεν, Ion. pro καταξειν, f. 1. inf. act. verbi κατάγω, *deduco, reduco*. Th. ἄγω *duco*: f. ἄξω.

Καταξέω, *derado, radendo & ſcalpendo polio*. Th. ξέω, f. ξέσω.

* Κατάξηρος, ν, ὁ ἡ ὄ, *peraridus, ſiccus*. Th. ξηρός.

Καταξιόω, ῶ, *dignum judico*: f. ώσω, p. κατηξίωκα, a. 1. paſſ. κατηξιώθην, ης, η, *dignus habitus fui*: a. 1. ſub. paſſ. καταξιωθῶ, a. 1. inf. paſſ. καταξιωθῆναι. a. 1. part. καταξιωθεὶς, έντος. Ex κατὰ, & ἄξιος, *dignus*.

Καταξύω, *derado, abrado*; item *incido, & ſcarifico*: ex κατὰ, & ξύω, f. ύσω, quod pro ξέω, *rado*.

* Καταπαίζω, *illudo*, f. ξω, p. καταπέπαιχα.

Καταπακτὸς, Ion. pro καταπηκτὸς, *compactus*: à πηγνύω, *compingo*.

* Καταπάομαι, *conſpergo*.

* Καταπάσσω, f. ξω, p. χα. *ſpergo, conſpergo*.

Καταπατέω, *conculco*: f. ήσω, p. καταπεπάτηκα, a. 1. κατεπάτησα, a. 1. part. καταπατήσας, αντος, a. 1. ind. paſſ. κατεπάλήθην, ης, η. Th. πατέω, *calco*.

* Καταπάτημα, ατος, τὸ, *conculcatio*: ab eod.

* Καταπάτησις, εως, ἡ, idem.

Κατάπαυμα, ατος, τὸ, idem quod

Κατάπαυσις, εως, ἡ, *requies*: à καταπαύω.

Καταπαύσομεν, 1. pl. f. 1. act. à

Καταπαύω, *compeſco, requieſco*: f. αύσω. a. 1. κατέπαυσα, a. 2. κατέπαυον, p. καταπέπαυκα, p. paſſ. καταπέπαυμαι, σαι, ται. Th. παύω, *ceſſo*.

* Καταπειράζω, f. σω, *tento, conor*, à πειράζω.

Καταπειρητηρίη, ης, ἡ, *nauticum inſtrumentum*, quo nautæ maris altitudinem explorant: à καταπείρω, *tento*. Th. πεῖρα.

* Καταπελματόω, -ῶ, *pittaciis conſuo, reſarcio*, f. ώσω, p. -πεπελμάτωκα. Th. πέλμα, *planta pedis*.

Καταπέλτης, ν, ὁ, *CATAPULTA*, machina bellica: ex κατὰ, & πέλτη, *ſcutum*. Vel ut alii à πάλλω, *vibro*.

* Κατατεγθέω, -ῶ. f. ήσω, *defleo, lugeo*. Th. πένθος.

Καταπεπτηυῖα, *exterrita*, p. part. act. f. g. per Sync. pro καταπεπτηκυῖα, verbi καταπλάω, idem quod καταπτήσσω, *perterrefio*. Th. πτοέω, *exterreo*. Alii volunt per Sync. dici pro καταπεπτηχυῖα, à καταπτήσσω, f. ξω, p. καταπέπτηχα: ejuſd. Th.

Κατάπερ, Ion. pro καθάπερ, *quemadmodum*.

Καταπεσὼν, όντος. a. 2. part. act. à καταπίπτω, *decido*.

Καταπετάζω, καταπετανύω, vel καταπετάννυμι, f. άσω, *expando, explico, extendo*: item *obtego, velo*. Th. πετάω, *pando*.

Καταπέτασμα, ατος, τὸ, *aulæum, velum quod rei cuipiam obtenditur*: à καταπελάννυμι, *expando*: quod à πετάω, ſeu πέλάννυμι, *pando*: f. άσω.

* Καταπέτομαι, *pervolvo, devolvo*. Vide πέτομαι.

Καταπεφεύγασι, 3. pl. m. verbi καταφεύγω, *fugio*. Th. φεύγω, idem: f. ξω, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφευγα, pro πέφυγα.

Καταπέφνω, *occido*: ex κατὰ, & πέφνω, idem: quod eſt verbum Poët. Th. φένω, *occido*.

Καταπέφν, Iliad. α. ver. 81. 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi καταπέπτω, idem quod πέπτω,

τω, *coquo*: f. πέψω. Hinc καταπέψαι μέγαν ὄλβον, *concoquere magnam felicitatem*, id eſt, *frui magnâ felicitate ita ut in officio contineamur.*

* Καταπήγνυμι, -γνύω, *defigo*: f. πήξω, vel πηγνύσω, p. πεπέγνυκα.

* Καταπηδάω, -δῶ, *deſilio*: ex πηδάω, *ſalio*, f. ήσω, p. καταπεπήδηκα.

Καταπημήνειε, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. καταπημηνεια, ας, ε, verbi καταπημαίνω, idem quod πημαίνω, *noceo*. Th. πῆμα.

* Καταπικρος, α, ον, *amarus*: ex πικρός.

Καταπίμπρημι, f. πρήσω, *incendo, inflammo, comburo*: ex κατὰ, & πίμπρημι, idem quod πρήθω, *incendo*.

Καταπίνε, *deglutiebat*, 3. ſing. imp. Ion. act. à

Καταπίνω, *deglutio*, f. m. καταπίομαι, pro -πιοῦμαι, a. 2. act. κατέπιον, a. 2. ſub. act. καταπίω, ῃς, ῃ. perf. act. καλαπέπωκα, a. 1. paſſ. κατεπόθην, ης, η, a. 1. ſub. paſſ. καταπόθω, a. 1. inf. καταποθῆναι: ex κατὰ, & πίνω, *bibo*.

Καταπίομαι, η, εται, f. 1. m ejuſd.

Καταπίπτω, *decido*: inf. præſ. καταπίπλειν, a. 2. act. κατέπεσον, a. 2. part. καταπεσών. Th. πίπλω, *cado*, f. 2. m. πεσοῦμαι, p. act. πέπλωκα, a. 2. ἔπεσον.

* Καταπιστεύω, f. εύσω, *committo, trado*: ex πιστεύω.

Καταπλαγείς, έντος, a. 2. part. paſſ. verbi καταπλήσσω, *percello*. Th. πλήσσω, *percutio*, f. πλήξω, a. 2. ἔπληγον & ἔπλαγον, p. m. πέπλαγα.

* Καταπλάσσω, πλῶ, *cataplaſmate curo, medeor*, f. άσω. a. 1. κατέπλασα, p. καταπέπλακα: ex πλάσσω, *fingo*.

Καταπλέκειν τὴν ζωὴν, *vitam finire*. Th. πλέκω, *complico*. Sic καταπλέκειν ῥῆσιν, *concionem habere*.

Καταπλέω, *navigo*: f. εύσω, a. 1. κατέπλευσα. Th. πλέω, idem.

Καταπληκτικὸς, κῆ, *formidabilis*: &

Καταπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, ἡ, *perculſus, conſternatus, pavidus, attonitus, ſtolidus*: à καταπλήσσω.

* Καταπλῆξαι, a. 1. inf. à

Καταπλήσσω, *percello, obſtupefacio*: f. ξω. Th. πλήσσω, quod vide.

Καταπλώειν, Ion. pro καταπλέειν, *navigare*.

Καταπνοὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro καταπνοὴ, ῆς, ἡ. *flatus*. Th. πνέω, *ſpiro*.

* Καταπόδας, Xen. *cominùs*, adv. αἰρεῖν, i. e. *veſtigia in ſequendo capere*.

Καταποθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. à καταπίνω, *deglutio*.

Καταπονέω, *labore conficio, fatigo*: f. ήσω, p. καταπεπόνηκα, præſ. ind. paſſ. καταπονέομαι, *opprimor*: ex κατὰ, & πόνος, *labor*. Th. πένομαι, *laboro*, p. m. πέπονα.

Καταποντίζω, *demergo*: f. ίσω, p. καταπεπόντικα, præſ. paſſ. καταποντιζομαι, *demergor*: a. 1. paſſ. κατεποντίσθην, a. 1. ſub. paſſ. καταποντισθῶ, ῇς, ῇ. Th. πόντος.

Καταποντισμὸς, ῦ, ὁ, *demerſio*: à præced.

* Καταπορεύομαι, *redeo*, f. -εύσομαι, p. -πεπόρευμαι, a. 1. κατεπορεύθην: ex πορεύομαι, *eo*.

Καταπορνεύειν, *proſtituere*: à πορνεύω, *ſcortor*.

* Καταπόσις, εως, ἡ, *devoratio, vorago*: ex καταπίνω.

Καταπότιον, ου, τὸ, CATAPOTIUM, *medicamentum quod deglutiendo ſumitur*: à καταπίνω, *deglutio*.

Καταπραΰνω, *mitigo, lenio, demulceo, compeſco*: ex κατὰ, & πραΰνω, *mitigo*. Th. πρᾶος, *lenis*.

Καταπρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, *pronus*.

Καταπρησθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. à καταπρήθω, *comburo, incendo*. Th. πρήθω, f. σω.

Καταπροδιδόναι, *prodere*, præſ. inf. ex κατὰ, & προδίδωμι, *prodo*. Th. διδωμι, *do*.

Καταπροΐσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi καταπρίημι, *projicio, elabi ſino*: a. 2. infin. m. καταπροέσθαι: ex κατὰ, πρὸ, & ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.

Καταπροΐξάμην, ω, ατο, a. 1. m. à καταπροΐζομαι, *impunè relinquo*: f. ίξομαι: ex κατὰ, & πρόϊξ, ικος, ἡ, *dos*.

* Καταπρονομεύω, *in partem prædæ abduco*.

Καταπτὰς, άντος, a. 2. part. act. καταπτῆναι, a. 2. infin. act. verbi καθίπτημι, *devolo*. Th. ἵπταμαι, *volo*.

Κατάπτεσθαι, Ion. pro καθάπτεσθαι, *perſtringere, levitèr attingere*: ex κατὰ, & ἅπτομαι, *tango*.

* Καταπτέω, -ῶ, *terreo, conſterno*: f. πτήσω, p. κατέπτηκα.

* Καταπτήξας, Iliad. χ. ver. 191. *metu perculſus*: à πτήσσω.

Καταπτήσομαι, *devolabo*: f. verbi καθίπταμαι. Vide in

Καταπτὴτην, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. à κατέπτην, verbi καθίπτημι, ſeu καθίπταμαι, *devolo*: quod ex κατὰ, & ἵπτημι, ſeu ἵπταμαι, *volo*, -as, f. πτήσομαι, ῃ, εται. a. 2. m. ἐπτάμην.

Καλαπλυχὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, *ſinuoſus*, & *multas plicas habens*: ex κατὰ, & πλύσσω, *plico*.

Καλαπλύω, *deſpuo, reſpuo, rejicio*. Th. πλύω.

* Καλάπλωμα, αλος, τὸ, *ruina, lapſus*: ex καλαπίπλω.

Καλαπλώσσειν, *timere*, præſ. inf. act. καλαπλώσσουσι, 3. pl. præſ. act. à πτώσσω, *expaveſco*. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Καλαπύγων, *obſcænus*, ex καλὰ, & πυγὴ, *nates*.

Κατάρα, ας, ἡ, *execratio*: ex κατὰ, & ἀρὰ, *diræ, preces*.

Καταράκτης, ου, ὁ, CATARACTA, *locus abruptus & præceps in flumine, undè aqua ruit potiùs quàm fluit*: item *vectis, porta*. Eſt etiam nomen *avis* cujuſdam: à καλαράσσω, *impetuosè deturbo*. Th. ῥάσσω, f. ξω, *allido*.

Καταράομαι, -ῶμαι, *execror, devoveo*: p. paſſ. κατήραμαι, p. part. κατηραμένος, a. 1. m. κατηρασάμην, ω, ατο, καταρᾶσθαι, præſ. infin. paſſ. Th. ἀρὰ, *præces diræ*.

* Κατάρασις, εως, ἡ, *execratio*.

Καταράσσω, vel -τλω, vel καταῤῥάσσω, *frango, rumpo, impetuosè deturbo, erumpo, defluo*. Th. ῥάσσω, f. ξω, *allido*.

* Κατάρατος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, *maledictus*.

Καταργέω, *inanem & inutilem reddo, aboleo, facio ceſſare*: f. ήσω, p. καλήργηκα. a. 1. act. κατήργησα, præſ. ind. paſſ. καταργέομαι, *deſtruor, abolior*: p. paſſ. καλήργημαι, a. 1.

a. 1. pass. κατηργήθην, *evanui, liberatus sum*: f. 1. pass. καταργηθήσομαι, ῆ, ε͡ι· ex κατὰ, & ἀργέω, *cesso*: hoc ab ἀργὸς, per Crasin pro ἀεργὸς, *otiosus*: quod ab α priv. & ἔργον, *opus*.

Καταργυροῦν, *inargentare*: ab ἀργυρόω, *argento obduco*. Th. ἄργυρος, *argentum*.

Καταρίζω, *demulceo, manibus tracto*: f. ξω. pro quo & καρρίζω. Th. ῥίζω, *facio*.

Καταρθεὶς, Ion. pro καθαρθεὶς, έντος, *purgatus*: a. 1. part. pass. à καθαίρω, *purgo*.

Καταριθμέω, *annumero*: f. ήσω. p. κατηρίθμηκα. p. pass. κατηρίθμημαι, p. part. κατηριθμημένος, η, ον, *annumeratus*: a. 1. m. κατηριθμησάμην, a. 1. opt. m. καταριθμησαίμην, & in 1. pl. καταριθμησαίμεθα. Th. ἀριθμὲς, *numerus*.

Καταρκέω, idem quod ἀρκέω, *sufficio*.

Καταρραγῆναι. a. 2. inf. pass. verbi καταρρήγνυμι, *cum impetu defero*. Th. ῥήσσω, *frango*: f. ξω. a. 2. ἔρραγον. p. m. ἔρρηγα.

Καταρράκτης, ου, ὁ, vide καταράκτης.

Καταῤῥέον, *defluens*: præs. part. n. g. &

Καταῤῥεῦσαν, *defluens*: a. 1. part. act. n. g. à καταῤῥέω, *defluo*. Th. ῥέω, *fluo*.

* Καταῤῥεμβεύω, *circumduco, vago errore*.

Καταῤῥήγνυμι, *decido, delabor, ruo cum impetu*: ex κατὰ, & ῥήγνυμι, idem quod ῥήσσω, *frango*.

* Καταῤῥίπτω, *projicio*, f. ψω. a. 1. κατέῤῥιψα, p. κατέῤῥιφα, p. pass. κατέῤῥιμμαι, ψαι. Th. ῥίπτω.

Καταῤῥοος, ου, ὁ, contractè καταῤῥους, *defluxus, destillatio*, CATARRHUS: &

* Καταῤῥυέω, -ῶ, *defluo*, f. ῥυήσω, p. κατερρύηκα. Th. ῥέω, *fluo*.

* Καταῤῥυτὸν, ου, τὸ, *locus in quem defluit humor*; *copia, affluentia*.

Καταῤῥυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *irriguus*: à καταῤῥέω, *defluo*. Th. ῥέω, *fluo*. f. ῥεύσω.

Καταῤῥωδέω, *non metuo*: ex κατὰ, & ἀῤῥωδέω. idem; cum α priv. vel pro ὀῤῥωδέω, *metuo*. Th. ὄῤῥος, *linea quæ scrotum intersecat*.

Καταρτᾶν, *aptare*: ab ἀρτάω, *appendo*.

Καταρτίζω, propriè, *luxata membra in locum suum repono*: item *perficio, sarcio, coagmento*: f. ίσω. a. 1. ind. act. κατήρτισα, ας, ε, a. 1. opt. act. καταρτίσαιμι, αις, αι. a. 1. inf. καρτίσαι, perf. pass. κατήρτισμαι, perf. inf. pass. κατηρτίσθαι, perf. part. κατηρτισμένος, η, ον, *coagmentatus*: a. 1. m. κατηρτισάμην, ω, ατο, *aptavi*. Th. ἄρτιος, α, ὁ ἡ ὁ, *par*, de numero.

Κατάρτισις, εως, ἡ, *instauratio*: &

Καταρτισμὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, *coagmentatio*: à καταρτίζω.

Καταρτιστὴρ, ῆρος, ὁ, *compositor, moderator*, ab eod.

Καταρχυσα, præs. part. f. g. à

Καταρχω, *primus facio, imperito*: f. ξω. Th. ἀρχὴ, *principatus, initium*.

Καταρώμενος, η, *execrans*: præs. part. &

Καταρῶνται, *imprecantur*: 3. pl. ind. pass. à καταράομαι.

* Κατασβέννυω, -σβεννυμι, *extinguo, compesco*, f. σβέσω· ex σβεννυμι, id.

Κατασείω, propriè, *deorsum moveo, manu silentium facio, signum do manu*: f. είσω. P. κατασέσεικα, a. 1. ind. act. κατέσεισα, ας, ε, a. 1. part. act. κατασείσας, αντος. Th. σείω. *quatio*.

Κατασημαίνω, *annoto, observo*; item *obsigno sigillo*: ex κατὰ, & σημαίνω, fut. ανῶ, *significo*. Th. σῆμα. τὸ, *signum*.

* Κατασιγάω, -ῶ, *conticesco*, f. ήσω. p. -σεσίγηκα· ex σιγάω, *sileo*.

Κατασιωπᾶτε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. act. à

Κατασιωπάω, *conticesco*: Th. σιωπάω, *sileo*.

* Κατασκαμμάτων, τὰ, pl. *ruinæ*. Th. σκάπτω.

Κατασκάπτω. *diruo*: fut. ψω. a. 1. κατέσκαψα. perf. κατέσκαφα, perf. pass. κατέσκαμμαι. perf. part. pass. κατεσκαμμένος, *dirutus*. Th. σκάπτω, *fodio*.

Κατασκαφὰς, acc. pl. à

Κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, *eversio*: à κατασκάπτω.

Κατασκεδάζω, f. άσω, *dispergo, dissipo*: à σκεδάζω, idem.

*Κατασκελετεύω, *exsicco*; pass. -τεύομαι, *aridus sum*; κατασκελέω, id. Th. σκέλλω.

Κατασκέπτομαι, fut. ψομαι, *speculor, provideo*. Th. σκεπτομαι, *video*.

Κατασκευάζω, *præparo*: f. άσω. p. κατεσκεύακα. a. 1. act. κατεσκεύασα, ας, ε. a. 1. inf. act. κατασκευάσαι. a. 1. part. κατασκευάσας, αντος. perf. pass. κατεσκεύασμαι. perf. part. pass. κατεσκευασμένος, a. 1. ind. pass. κατασκευάσθην, ης, η. Th. σκεῦος, τὸ, *vas*.

Κατασκευαῖς, dat. pl. à κατασκευὴ, ῆς, ἡ, *extructio, apparatus*: præced. verbi & Th.

Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, *præparatio*: ab eod.

Κατασκευαστικὰ, τὰ, *ad assertionem facientia*: n. pl. n. g. à

Κατασκευαστικὸς, ὴ, *astruendi vim habens*: &

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, *extructio, apparatus, descriptio*; gen. pl. κατασκευων. à κατασκευάζω, q. v.

Κατασκηνόω, *nidulor, nidum struo, habito*: f. ώσω. a. 1. κατεσκήνωσα. &

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, *nidus*. Th. σκηνὴ, *tabernaculum*.

Κατασκίπτειν, *irgruere, grassari*. Th. σκίπτω, *ruo*: f ψω.

Κατασκιάζω, *obumbro*: f. άσω. p. κατεσκίακα. hinc

Κατάσκιος, ου, ὁ ἡ ὁ, *opacus, obscurus*. Th. σκιά.

Κατασκοπέω, ῶ, & κατασκοπεύω, *exploro*: f. ήσω. præt. κατεσκόπηκα. a. 1. inf. act. κατασκοπῆσαι. Ex κατὰ, & σκέπτομαι, *circumspicio*: fut. ψομαι. perf. pass. ἔσκεμμαι. præt. med. ἔσκοπα.

Κατάσκοπος, ου, ὁ ἡ ὁ, *explorator*: à κατασκέπτομαι, *specul.r*: vide κατασκοπέω.

* Κατασκώπτω, *cavillor*: à σκώπτω.

* Κατασμικρύνω, *imminuo, deprimo*, f. υνῶ, p. κατεσμικρυγκα· ex σμικρύνω.

Κατασμύξαι, Iliad. ι. ver. 649. 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à

Κατασμύχω, *comburo*: fut. ξω. Th. σμύχω, *attero*.

Κατασοφίζω, *sophismatis & argutis fallaciis*

utor adverſus aliquem : fut. ίσω. perf. κατασεισφικα. præſ. part. paſſ. κατασφιζόμενος. a. 1. m. κατεσφισάμην, ω, ατο. a. 1. p. m. κατασφισάμενος. ex κατὰ, & σοφὸς, ſapiens.

* Κατασπαταλάω, -ῶ, delicior, delicatè vivo f. άσω. p. κα.

* Κατασπάω, -ῶ, diſtrabo, divello, f. άσω. p. κατέσπακα · ex σπάω, trabo.

Κατασπείρω, ſpargo : ex κατὰ, & σπείρω.

Κατασπεύδω, accelero, urgeo. Th. σπεύδω.

* Κατάσπευσις, εως, ἡ, feſtinatio, acceleratio.

Κατασπυδάζειν, rebus ſeriis operam dare : à σπυδάζω, ſedulò ago, ab eodem Th.

Καταςάζω, diſtillo, inſtillo. Th. ςάζω, ſtillo.

Καταςαθείς, a. 1. part. paſſ. &

Καταςαθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. verbi καθίςημι, conſtituo ; quod vide.

Καταςάντος, gen. ſing. à

Καταςάς, a. 2. part. f. g. καταςᾶσα. n. g. -ὰν, à καθίςημι, conſtituo : f. καταςήσω. a. 1. inf. act. καταςῆσαι. a. 2. inf. act. καταςῆναι. Th. ἵςημι, ſto.

Καταςασιάζω, f. άσω, ſeditione opprimo & affligo, ſeditione circumvenio : præſ. paſſ. καταςασιάζομαι, factione vincor, ſeditionibus premor : à ςασις, factio ; qu. ab ἵςημι, ſto.

Κατάςασιν, acc. ſing. à

Κατάςασις, εως, ἡ, conſtitutio : à καθίςημι. Vide in καταςὰς.

Καταςεγάζω, idem quod Th. ςίγω, tego.

Καταςείλαι, a. 1. inf. act. à

Καταςείλας, quum repreſſiſſet : a. 1. part. act. à

Καταςίλλω, reprimo, ſedo, compono, orno : cum acc. f. 1. καταςελῶ. f. 2. καταςαλῶ. a. 1. κατέςειλα. a. 1. part. καταςείλας. p. κατέςαλκα. perf. paſſ. κατέςαλμαι perf. part. paſſ. κατεςαλμένος, ſedatus : p. m. κατέςολα, demiſi, ornavi. Th. ςέλλω.

* Καταςεναζω, ingemiſco, f. άξω, p. -εςενάκα. ex ςεναζω, id.

Κατάςημα, ατος, τὸ, habitus, ſtatus, conſtitutio : à καθίςημι, conſtituo, quod vide.

Καταςῆναι, evadere, exitum habere, fieri, a. 2. inf. act. καταςῆσαι, a. 1, inf. act. ejuſd. verbi.

* Καταςηρίζω, confirmo. f. ίξω, p. κατεςήρικα · ex ςηρίζω, firmo.

Καταςολὴ, ῆς, ἡ, veſtis promiſſa : propriè verò actus τῦ καταςέλλειν. id eſt, demittendi, ſedandi, cohibendi. Tum modeſtia in veſtitu : à καταςέλλω, vel καταςέλλομαι, amicio : præt. m. κατέςολα.

Καταςορέω, ſterno humi ; item obſirmo : a. 1. κατεςόρεσα. Th. ςορέω, ſterno : f. ήσω & ήσω.

* Καταςραγίζω, diſtillare facio, guttatim perfluo, f. ίσω, p. ικα, ex ςραγίζω.

Καταςρατηγέω, fut. ήσω, ſtratagemate ſupero, bellicâ aſtutiâ decipio : ex κατὰ, ςρατὸς, exercitus, & ἄγω, duco.

Καταςρατοπεδεύομαι, vel δεύω, caſtra meto. a. 1. m. κατεςρατοπεδευσάμην, α, ατο. ex ςρατοπεδεύω.

Καταςρέφω, ſubverto : fut. ψω, p. κατέςροφα. a. 1. κατεςρεψα. p. m. κατέςροφα. Th. ςρέφω, verto.

Καταςρεψάμενος, a. 1. part. m. &

Καταςρέψασθαι, a. 1. inf. m. à καταςρέφω.

Καταςρέψωντι, Dor. pro καταςρέψασι. 3. pl. f. 1. ejuſd. verbi.

Καταςρηνιάζω, laſcivio : f. άσω. p. κατεςρηνιακα. a. 1. ſub. act. καταςρηνιάσω, ης, ἡ, Th. ςρῆνος, τὸ, luxus, deliciæ : indè ςρηνιάω, luxurior,

Καταςροφὴ, ῆς, ἡ, CATASTROPHE, ſubverſio : à καταςρέφω, quod vide.

Καταςρώννυμι, proſterno : f. ςρώσω. p. κατέςρωκα. a. 1. paſſ. κατεςρώθην, ης, η. Th. ςορέω, ſterno,

Καταςυγέω, averſor, odio proſequor : a. 2. κατέςυγον. Th. συγέω, odio : f. ξω. q. à ςύγω.

Καταςυφελὸς, valdè durus : à ςυφελὸς, durus, aſper. Th. στύφω, adſtringo : f. ψω.

Κατασύω pertrabo : f. συρῶ. p. κατασίσυρκα. Th. σύρω, trabo.

* Κατασφαλίζω, munio, roboro : f. ίσω, p. κατεσφάλικα. p. paſſ. -εσφάλισμαι part. -εσφαλισμένος.

Κατασφάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à

Κατασφάττω, jugulo : f. ξω. a. 1. κατέσφαξα. a. 1. imperat. act. κατάσφαξον, άτω. Th.

Κατασφραγίζω, obſigno : f. ίσω. p. κατεσφράγικα. perf. paſſ. κατεσφράγισμαι. perf. part. paſſ. κατεσφραγισμένος, obſignatus. Th. σφραγὶς, ίδος, ἡ ſigillum.

Καταχεθήτω, 3. ſing. a. 1. imperat. paſſ. verbi κατέχω, quod vide.

Καταχεῖν, occupare, appellare : a. 2. inf. verbi κατέχω, quod vide. Alii volunt eſſe præſ. inf. verbi καταχέω. Th. ἔχω, habeo.

Κατάχεσις, εως, ἡ, poſſeſſio, occupatio : ab eod.

Κατάχῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. κατάχω, ης, η. &

Καταχοῖσα, ας, ά, Dor. pro Κατεχοῦσα, ης, ἡ, quæ cohibuit & retinuit : a. 2. part. act. f. g. &

Καταχόμενος, Poët. pro θελγόμενος, delinitus : a. 2. part. m. &

Κατάχωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. &

Καταχὼν, a. 2. part. act. omnia à κατέχω.

Κατατηξεῖς, Dor. pro κατατήξεις, contabefacies : 2. ſing. f. 1. act. verbi κατατήκω. Th. τήκω, liquefacio.

Κατατάττω in ordinem refero, colloco, deligo, comparo, inſtruo. Th. τάττω, ordino : f. ξω. a. 2. ἔταγον.

Κατατείνω, extendo. Th. τείνω, tendo : f. γῶ.

Κατατέμνω, concido, ſeco. Th. τέμνω, id.

* Κατατίρπω, gaudio afficio.

Κατατιθέσθαι, κλέος, gloriam adipiſci : Herodot. à

Κατατίθημι, depono : f. θήσω. p. κατατέθεικα. a. 1. κατέθηκα. a. 2. m. κατεθέμην, σο, το, a. 2. inf. m. καταθέσθαι. Th. τίθημι, pono : 2 ἔθην.

* Κατατολμάω, -ῶ, audeo, aggredior : f. ήσω, p. -τετόλμηκα.

Κατα-

Καταλομὴ, ῆς, ἡ, *concisio*: à p. m. κατατέτομα. verbi κατατέμνω, *concido*. Th. τέμνω. *seco*.

Κατατοξεύω, *sagittâ trajicio, tela configo*: f. εὐσα. p. κατατετόξευκα. f. 1. pass. κατατοξευθήσομαι. Th. τόξον, *arcus*.

Κατατρέχω, *incurro, insector*: a. 2. κατέδραμον. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα.

Κατατρίβω, *tero, attero, consumo*: vide

Κατατρίψεις, 2. sing. f. 1. act. verbi κατατρίβω, *contero*: Th. τρίβω, *tero*: f. ψω. p. φα.

Κατατρύχω, *exhaurio, affligo*. Th. τρύχω, idem quod τρύω, *tero, attero*.

Καταυλίω, f. ήσω, *tibiâ modulor*: ex κατὰ, & αὐλέω, idem Th. αὐλὸς, *tibia*.

Καταυτίκα, pro αὐτίκα, *statim*.

Καταφάγω, *devoro*: f. 2. m. καταφάγομαι pro καταφαγοῦμαι, a. 2. act. κατέφαγον. a. 2. part. act. καταφαγὼν, όντος. Th. φάγω, *comedo*.

Καταφαίνομαι, ῃ, εῖ, *videor esse*: καταφανὴς, 3. sing. a. 2. sub. pass. Th. φαίνω, *ostendo*.

Καταφαμίζω, & καταφαμίσδω, Dor. pro καταφημίζω, *divulgo, celebro*: f. ισω & ίξω. Vide in φημίζω.

Καταφανῆ, acc. sing. à καταφανὴς, *conspicuus*: vel, ι subscripto, est 3. sing. a. 2. sub. pass. à καταφαίνομαι, quod vide

Καταφανὴς, έος, ὁ ἡ, *conspicuus, apertus*: in nom. pl. καταφανεῖς· ex κατὰ & φαίνω.

* Καταφερὴς, έος, ὁ ἡ *proclivis, declivis*: ex

Καταφέρω, f. 1. κατοίσω. a. 1. κατήνεγκα, *tuli*: præs. pass. καταφέρομαι, *deorsum fero, mergor*: a. 1. ind. pass. κατηνέχθην. a. 1. part. pass. κατηνεχθεὶς. Th. φέρω, *fero*.

Καταφεύγω, *perfugio, aufugio, perfugium habeo ad aliquem*: f. φεύξομαι. a. 2. act. κατέφυγον, ες, ε. a. 2. part. act. καταφυγὼν, όντος. Th. φεύγω, *fugio*.

Καταφεύξις, εως, ἡ. *perfugium*: ab eod.

* Καταφθάνω, *prævenio*: f. -φθάσω, p. κατέφθακα, ex φθάω.

Καταφθαίσονζ 3. pl. f. 2. pass. à seq.

Καταφθείρω, *corrumpo, depravo*: f. καταφθερῶ. p. κατέφθαρκα, a. 2. κατέφθαρον. perf. pass. κατέφθαρμαι. a. 2. pass. κατεφθάρην. f. 2. pass. καταφθαρήσομαι, ῃ, εται, *corrumpar*: καταφθεῖραι, a. 1. inf. act. comp. ex κατὰ, & φθείρω, *corrumpo*. Th. φθέω, idem.

Καταφθιμένοισιν, *mortuis*: dat. pl. perf. part. pass. Ion. verbi φθίω, *corrumpo*: f. ίσω. p. ἔφθικα. perf. pass. ἔφθιμαι. hinc perf. part. φθίμενος, pro ἐφθιμένος. Vel per Sync. dicitur in præs. part. pass. pro φθιόμενος. Sic φθίσθαι, perf. inf. pass. pro ἐφθίσθαι, Ion. Vel per Sync. pro φθίεσθαι. à φθίω. ab eod. Th.

* Καταφθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio*: ex καταφθείρω, p. m. κατέφθορα.

Καταφιλέω, *deosculor*: imperf. κατεφίλεον, ων, εες, εις. præs. part. καταφιλέων, -ῶν, έουσα, οῦσα. f. καταφιλήσω. a. 1. ind. act. κατεφίλησα, perf. act. καταπεφίληκα, quod à φιλέω, id. Th. φίλος, *amicus*.

Καταφλέγω, f. ξω. p. ιχω, *comburo*: ex κατὰ & φλέγω.

Καταφλέξαι, *combussisset*; 3. sing. a. 1. opt. act. &

Καταφλεξις, εως, ἡ, *conflagratio*: à perf. pass. ejusd. Th.

Καταφλογίζω, f. ίσω. a. 1. καπεφλόγισα, *comburo*: à φλογίζω, *ustulo*: Th. φλέγω.

* Καταφοβος, ε, ὁ ἡ, *timidus, formidolosus*. Th. φόβος.

Καταφοιτέεσν, εῖν, Ion. pro καταφοιτᾶν, *venire, discedere*: ex κατὰ, & φοιτάω, *vento*.

Καταφονεύω, *trucido*: idem cum φονεύω. Th. φένω, *occido*.

Καταφορὰ, ᾶς, ἡ, *lapsus, ictus, gravis somnolentiâ, invectiva*: ex κατὰ & φέρω.

Καταφορεῖν, Ion. pro καταφέρειν, *deferre*: q. v.

Καταφράζεσθε, 2. pl. præs. imperat. pass. à

Καταφράζομαι, *considero*. Th. φράζω, *dico*: f. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

* Καταφράσσω, -πτω, *munio, tego, operior*, f. ξω, p. πέφραχα. p. pass. πέφραγμαι, ξαι, κται.

Καταφρονέω, propriè, *sentio contra aliquem*: item *despicio, sperno*: cum gen. præs. imperat. καταφρόνει, ει, & in 3. pl. εέτωσαν, είτωσαν. f. ήσω. a. 1. act. καπεφρόνησα. a. 1. sub. καταφονήσω, ῃς, ῃ. a. 1. Inf. καταφρονῆσαι. perf. act. καπεπεφρόνηκα. Th. φρὴν, *mens*.

Καταφρόνησις, εως, ἡ, *contemptus*: &

Καταφρονητὴς, οῦ, ὁ, *contemptor*: &

Καταφρονῆντας acc. pl. præs. part. act. à Καταφρονέω, quod vide.

Καταφυγὴ, ῆς, ἡ, *refugium*. Th. φεύγω, *fugio*.

Καταφυγῆσαν, acc. sing. f. g. part. a. 2. act. verbi καταφεύγω, *perfugio*: quod vide.

Καταφυλλορροεῖν, vel καταφυλλορρόειν, propriè *de arboribus, quarum folia humi fluunt*, i. e. *cadunt*, & delapsa marcescunt; ex κατὰ, & φύλλον, *folium*, & ῥέω, *fluo*.

* Καταφυτεύω, *planto, transplanto*, f. εύσω, p. -πεφύτευκα.

* Καταχαλάζω, id. quod

Καταχαλάω, f. άσω, *demitto per funem*. Th. χαλάω, *laxo*.

Κατάχαλκος, *æratus*: &

Καταχαλκῦν, *ære* vel *ferro tegere*: præs. inf. à χαλκος, *æs*.

Καταχαρμα, άτος, τὸ, *ludibrium*: à χάρμα, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

Καταχεύετ' pro καταχεύετο, 3. sing. imperf. Ion. à

Καταχεύομαι, *effundo*. Th. χέω, *fundo*.

Καταχέω, *effundo*: f. εύσω, a. 1. act. κατέχεα, ας, ε, ab eod. Th.

Καταχήνη, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καταχαίνω, *biscо, derideo*. Th. χαίνω, *biscо*; f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα.

Καταχὴς, ῆος, ὁ ἡ, *resonans*: ex κατὰ, & ἦχος, *sonus*.

Κατάχθομαι, *rei alicujus molestiâ afficior*: quod ab ἄχθομαι, *ægrè fero*. Th. ἄχθος, *pondus*.

Καταχθόνιος, ν, ὁ ἡ, *subterraneus, infernus*: à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra*.

Καταχορδεύω, *rescindo, lanio*. Th. χορδὴ, *intestinum*,

teſtinum, chorda.

Καταχεῦν, præſ. inf. καταχῶσαι, a. 1. inf. *humo congeſtâ tegere* verbi χόω ſeu χώννυμι. f. χώσω. Vide in χῶσαι.

Καταχρᾶν, *ſatis eſſe alicui.* Vide ἀποχρᾶν.

Καταχράομαι, -ώμαι, *abutor*: f. ήσομαι, a. 1. m. κατεχρησάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. καταχρήσασθαι, *abuti*, cum dat. Th. χράομαι ſeu χράω, *commodo.*

Καταχρησθαι, *interficere*: præſ. inf. Sic καταχρῆσασθαι, *interfeciſſe*: a. 1. inf. m. à καταχράομαι, q. v. καταχρησθῆναι, a. 1. infin. paſſ.

Κατάχρησις, εως, ἡ, *abuſio, abuſus*: item *CATACHRESIS*, figura: &

Καταχρησικός, ἡ, *abuſivus*: &

Καταχρησικῶς, adv. *abuſivè*: à καταχράομαι, quod vide.

Κατάχρισις, εως, ἡ, *inunctio*: &

Κατάχρισμα, ατος, τὸ, *unguentum.*

Καταχρισος, ὁ, ἡ, ὁ, *inunctus*: &

Καταχρίω, *inungo, illino.* Th. χρίω, *ungo.*

Κατάχρυσος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, *inauratus*: &

Καταχρυσῶν, *inaurare*: præſ. inf. à χρυσόω. Th. χρυσὸς, *aurum.*

* Κατάχυσις, εως, ἡ, *effuſio, diffuſio.*

* Καταχαρίζω, *divido, diſpono.*

Καταχῶσαι. Vide in χῶσαι.

Καταψᾶν, *attrectare.* Th. ψάω, *lenitèr tango.*

Καταψεύδομαι, ῃ, εται, *mentior*: f. σομαι. p. κατέψευσμαι. Th. ψεύδω, *fallo.*

* Καταψευσμὸς, ὁ, *mendacium.*

Καταψηφίζομαι, f. ίσομαι. p. ισμαι, *damno, cenſeo, ſententiam fero negativam*: ex κατὰ & ψηφίζομαι. Th. ψῆφος, *lapillus.*

Καταψύξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. καταψύξατε, 2. pl. a. 1. imperat. à

Καταψεύχω, *refrigero*: f. ύξω, p. κατέψυχα. a. 1. κατέψυξα. a. 1. ſub. καταψύξω, ῃς, ῃ. Th. ψύχω, *frigefacio.*

Κατεαγεὶς, a. 2. part. paſſ. &

Κατεαγῆναι, perf. ind. m. à κατάγνυμι, *frango.* Th. ἄγνυμι, vel ἄγω, idem, f. ἄξω. p. m. ῆγα, & per ſolut. ἔαγα. Sic a. 1. ἦξα & ἔαξα. a. 2. paſſ. ἤγην & ἐάγην· hinc κατεαγεὶς.

Κατεαγὼς, υῖα, -ὸς, -ότος, *fractus*: part. præt. m. ſup. verbi.

Κατέαξα, ας, ε, a. 1. ind. &

Κατεάξω, εις, ει, f. 1. ind. act. per Att. ſolut. pro κατάξω, à κατάγω, quod vide; vel in κατεαγῆναι.

Κατέαται, *ſedent*: Ion. pro κάθηνται, 3. pl. à κάθημαι, *ſedeo.*

Κατέβα, Dor. pro κατέβη, 3. ſing. a. 2. act. verbi καταβαίνω, *deſcendo*, quod vide.

Κατεβάλλευ, Dor. pro κατεβάλλε, *conjiciebaris*: 2. ſing. imperf. paſſ. à βάλλω, *jacio*, quod vide.

Κατέβην, ης, η, *deſcendi*: a. 2. ind. act. verbi καταβαίνω, *deſcendo*: f. βήσομαι, p. βέβηκα. a. 2. imperat. κατάβηθι. a. 2. part. act. καταβὰς, άντος· ex κατὰ, pro κάτω, *deorſum*, & βαίνω, *eo.*

Κατεβιάσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi βιάζω.

Κατεβλήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi καταβάλλω, *dejicio*: f. αλῶ. p. βέβλημαι. p. m. βέβολα. Th. βάλλω, *jacio.*

Κατεγγυάω, -ῶ, f. ήσω, *vadimonio*, vel *ſponſione*, vel *ſatisdatione obſtringo.* Th. ἐγγύη, *ſponſio.*

Κατεγέλων, imperf. act. κατεγέλαον, -ων, -ας, -ας. à κατεγελάω, *derideo*, f. ήσω, quod vide.

Κατέγνωσαν, 3. pl. a. 2. act. &

Καταγνώσθην, ης, η, *damnatus ſum*: a. 1. ind. paſſ. κατεγνώσθαι. perf. inf. paſſ. à καταγινώσκω, *condemno.* Th. γινώσκω, *cognoſco*: f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων. perf. paſſ. ἔγνωσμαι.

Κατεδάην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. à κατὰ & δαίω, *divido, diſco.*

Κατεδαίσατο, 3. ſing. a. 1. m. à καταδαίομαι, quod vide.

Κατέδαρθεν, ες, ε, a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, *obdormio.* Th. δαρθάνω, *dormio.*

Κατέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à δείκνυμι, *oſtendo*: f. δείξω, p. δέδειχα.

Κατέδευσας, *irrigaſti*: 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi καταδεύω. Th. δεύω, *rigo*: f. δεύσω.

Κατεδήδοκα, ας, ε, Att. pro κατήκα, perf. act. Hinc

Κατεδηδοκὼς, ότος, part. act. &

Κατεδηδομένος, part. paſſ. ejuſd. Th. ἔδω, *edo.*

Κατεδιώκειο, 3. ſing. imperf. paſſ. à καταδιώκομαι, idem quod διώκω, *perſequor.*

Κατεδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi καταδιώκω, *perſequor.* ab eod. Th.

Κατεδόκεον, imperf. verbi δοκέω, *videor.*

* Κατέδομαι, *comedo, conſumo*, f. ήσω. p. κατήκα vel κατέδηκα, & per Epenth. κατεδήδηκα.

Κατεδουλοῦτο, 3. ſing. imperf. paſſ. à καταδουλόω, idem quod δουλόω, *in ſervitutem redigo.* Th. δοῦλος, *ſervus.*

Κατεδραθες, 2. ſing. a. 2. act. per Metath. pro κατέδαρθες. Vide κατέδαρθον.

Κατέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταδρέχω, *decurro*: quod vide.

Κατέδυ, *occidit*: 3. ſing. a. 2. act. κατέδυνον, 3. ſing. imperf. verbi καταδύνω, δῦμι, vel δύω, *ſubeo*: f. δύσω. a. 2. ἔδυν, υς, υ.

Κατεηγὼς, ότος, *fractus*: Ion. pro κατεαγὼς, perf. part. m. Vide in κατεαγηναι.

Κατεθαῤῥησεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi καταθαῤῥέω, *fidenti animo ſum*: f. ήσω. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia.*

Κατέθετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi καταθίθημι, *depono*, quod vide.

Κατεθοινήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi καταθοινάω, *abſumo, comedo.* Th. θοίνη, *epulum.*

Κατείβω, Æol. & Ion. pro καταλείβω, *effundo.* Th. λείβω, *libo, fundo*: f. ψω.

Κατεῖδε, *vidit*: 3. ſing. a. 2. ind. act ab εἶδω, *video*: f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον.

Κατειδωλος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, *idolis refertus*: ab εἴδωλον, *idolum.* quod ab εἶδος, εος, τὸ, *ſpecies.* Th. εἴδω, *video.*

Κατεῖεν, *deſcendebat*: 3. ſing. perf. m. κατεῖα, ας, ε· à κάτειμι, quod ex κατὰ, pro κάτω, *deorſum*, & εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον. p. m. εἶα.

Κατεικάζειν, idem quod εἰκάζειν, *conjecturis aſſequi.* Th. εἴκω, *ſimilis ſum.*

Κατειλέω, idem ferè quod εἰλέω, *involvo*.
Κατειλημμένος, η, ον, *deprehensus*: perf. part. Att. à καταλαμβάνω, *deprehendo*: f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον. p. εἴληφα. indè κατειληφέναι, perf. infin.
Κατειλίσσω, Ion. & Æol. pro καθειλίσσω, *involvo*: ab εἰλίσσω, vel -τίλω.
Κατειλίχατο, Ion. pro καθειλίχατο, vide in εἰλίχατο.
Καλείλοχε, *recensuit*: Att. pro καταλέλεχε. 3. sing. perf. act. ex καλὰ & ἔπω, *dico*.
Κάτειμι, *descendo*, *revertor*. Th. εἶμι, *eo*.
Κατεῖναι, *demisisse*: Ion. pro καθεῖναι, a. 2. infin. verbi καθίημι, quod vide.
Κατεῖπαι, *accusare*: a. 1. inf. κατειπεῖν, *denuntiare*: a. 2. inf. ex καλὰ & ἔπω, *dico*.
* Κατειπῶν, όντος, ὁ, *refragator*; Hesych.
Κατειργάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατεργάζομαι, *operor*: f. άσομαι. a. 1. ind. pass. κατειργάσθην, perf. pass. κατείργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.
Κατειργνῦναι, *coercere*, *concludere*: præs. inf. ab εἴργνυμαι. Th. εἴργω, *arceo*.
Καλείρεικον, *rescindebant*: imperf. verbi καλερείκω. Th. ἐρείκω, *frango*.
Κατείρυσε, *deduxit*: a. 1. ind. &
Καλείρυσθαι, *deduci*: à κατερύω, *deduco*. Th. ἐρύω, *trabo*.
Κάτεισιν, 3. sing. vel pl. ind. præs. a καλειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*.
Κατεκάην, ης, η, *exustus fui*: a. 2. pass. verbi κατακαίω, *exuro*. Th. καίω, *uro*.
Κατέκανε, 3. sing. a. 2. act. verbi κατακαίνω, idem quod καίνω, *perimo*, *occido*.
Κατέκαυτα, ας, ε, *exussi*: a. 1. ind. act. verbi κατακαίω, *exuro*. Th. καίω, *uro*.
Κατεκείμην, *jacebam*: imperf. ex κατὰ & κεῖμαι, *jaceo*.
Κατέκηε, 3. sing. a. 1. act. à κατακαίω, *exuro*. Th. καίω, *uro*: f. καίσω, a. 1. ἔκηα.
Κατέκηλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καλακηλέω, idem quod κηλέω, *permulceo*: f. ήσω.
Κατεκλάξατο, *concussit*: Dor. pro κατεκλείσατο. a. 1. m. &
Κατεκλάσθης, Dor. pro κατεκλείσθης, 2. sing. a. 1. pass. &
Κατεκλασθῆς, Dor. pro κατεκλεισθῆς, *inclusus eras*: 2. sing. a. 1. sub. pass. à κατακλείομαι. Th. κλείω, *claudo*, quod vide.
Κατεκόπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. &
Κατέκοψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατακόπτω, *amputo*, *concido*. Th. κόπτω.
Κατεκρίθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καλακρίνω, *condemno*. Th. κρίνω, *judico*.
Κατέκρινα, ας, ε, a. 1. act. ejusd. verbi.
Κατεκρύβην, ης, η, *absconditus est*: a. 2. pass. à κατακρύπτω. Th. κρυπτω, *abscondo*: a. 2. ἔκρυβον.
Κατέκτα, 3. sing. a. 2. act. Dor. pro καλέκτη, verbi κατάκτημι, seu κατακτείνω, *interficio*: à κτῆμι. a. 2 ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, a. a. 2. m. ἐκτάμην. part. κλάμενος. Th. κτείνω, *interficio*. Alii dicunt per Apoc. dici pro κατέκτανε, 3. sing. a. 2. ejusd. verbi.
Κατέκλαθεν, Iliad. ε. ver. 558. *interfecti sunt*: Ion. seu Bœot. pro καλεκλάθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κατακτείνω. Th. κτείνω, *occido*: f. νῶ. p. ἔκτακα, & Poët. ἔκταγκα. a. 2. ἔκτανον.
Κατέκτανθεν, Bœot. Sync. pro κατεκτάνθησαν, 3. plur. aor. 1. pass. ex κατὰ & κτείνω, *occido*: fut. νῶ. perf. ἔκταπα. & Poët. ἔκταγκα. hinc perf. pass. ἔκταμμαι, ανσαι, ανται. a. 1. pass. ἐκτάνθην. &
Κατέκτανον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejusd.
Κατέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταλαμβάνω, *deprehendo*. Th. λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. p. εἴληφα. a. ἔλαβον.
Κατελάλεις, 2. sing. imperf. act. à καταλαλέω, *obloquor*: imperf. -εον, -ειν, &c. Th. λαλέω, *loquor*.
Κατελαύνω, *depello*, *comminuo*. Th. ἐλαύνω, f. άσω, *agito*.
Κατελεγχέτω, *redarguat*: 3. sing. præs. imperat. act. à
Κατελέγχω, *redarguo*, *convinco*. Th. ἐλέγχω, *argus*: f. ξω.
Κατελεῖν, *demoliri*: Ion. pro καθελεῖν, a. 2. infin. verbi καθαίρεω. Th. αἱρέω, *capio*: a. 2. εἷλον.
Κατελείφθην, ης, η, *relictus sum*: a. 1. ind. pass. verbi καταλείπω. Th. λειπω, *linquo*.
Κατέλεκτο, Ion. pro καταλέλεκτο, 3. sing. pluſq. p. pass. verbi λέγομαι, *cubare facio*. Th. λέγω.
Καταλέλειπτο, 3. sing. pluſq. p. pass. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λειπω, *linquo*: f. ψω. a. 2. ἔλιπον.
Καλελεξάμην, ω, ατο, *cubuit*: a. 2. m. à λέγομαι, *cubare facio*. κατέλεξας, 2. sing. a. 1. act. Th. λέγω, *dico*.
Καλέλεξε, *recensuit*: 3. sing. a. 1. act. à καταλέγω. ab eod. Th.
Καλελήφθην, ης, η, a. 1. ind. pass. καταλαμβάνω, *deprehendo*: quod vide.
Κάτελθε, *descende*: a. 2. imperat. &
Κατελθέμεν, *descendere*: a. 2. inf. Ion. pro κατελθεῖν, verbi κατέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, ες, ε.
Κατέλθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. &
Κατελθών, a. 2. part. act. ejusd. verbi.
Καλέλιπε, 3. sing. a. 2. act. verbi καλαλείπω, *relinquo*: f. ψω. Th. λειπω, *linquo*: a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.
Κατελίσσω, idem quod κατειλίσσω, quod vide.
Κατελόμενος, Ion. pro καθελόμενος, *qui detraxit*: a. 2. part. m. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*: a. 2. εἷλον.
Κατελοῦσι, Ion. pro καθελοῦσι, dat. pl. aor. 2. part. ejusd. verbi.
Κατελπίζω, id. q. ἐλπίζω, *spiro*: q. v.
Κατέλυεν, 3. sing. imperf. κατέλυσε, *dissolvit*: 3. sing. a. 1. act. Th. λύω, *solvo*.
* Κατελύθησαν, *corruerunt*: 3. pl. a. 1. pass. ejusd. verbi.
Κατεμάνθανον, ες, ε, imperf. act. à μανθάνω.
Καλέμαρπτε, *cepit*: 3. sing. imperf. κατέμαρψε, 3. sing. a. 1. ind. ex καλὰ & μάρπτω, *capio*: f. ψω. a. 2. ἔμαρπον.
Καλεμήσαλο, *excogitavit*: 3. sing. a. 1. med. verbi καλαμήδομαι. fut. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. Alii exponunt

nunt pro *accumulabat*: & volunt esse a. 1. m. verbi καταμάομαι, *accumulo*. Th. ἀμάω, fut. ήσω, *meto*.

Κατεμματέω, *manum immitto in guttur, vomitus ciendi causâ*: tanquam ab ἐμέω, *vomo*.

Κατέναντι, κατεναντία, & κατεναντίον, vel καθ' ἐναντίον, adv. cum gen. *ex adverso, è regione, coram, in conspectu, adversus*: ex κατὰ, ἐν, & ἀντὶ, necnon à n. g. ἐναντίος, pro ἀντίος, *oppositus*. Th. ἀντὶ, *pro*.

Κατένασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. pro καθέγχσε. ab inusit. verbo καθανάω, *habitandum do*. Th. ναίω, *habito*.

Κατένεικε, *detulit*: 3. sing. aorist. 1. activ. Poët. & Ion. pro κατήνεγκα, ας, ε, verbi καθαφέρω. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, ας, ε.

Καθένευσε, *annuit*: 3. sing. a. 1. ind. act. à καθανεύω. Th. νεύω, *innuo*: f. νεύσω.

Κατενεχθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi καταφέρω.

Κατενήνεκλαι, 3. pers. sing. perf. pass. per Att. reduplicationem pro καθήνεκται· ab eodem.

Κατενήνοθεν, *constraverat*: 3. sing. præt. m. à καθενθέω, quod ab ἐνθέω, per Metath. pro ἐνέθω, præt. m. ἔνοθα, & per redupl. Att. ἐνήνοθα. Alii dicunt κατενήνοθα esse præt. m. & carere præsenti. Scotus dicit quòd ἀνέθω per Metath. fiat ex ἀνθέω, *floreo*: quamvis sit trisyllabum, tamen mutet penultimam ε in ο, ἤνοθα.

Κατενήρατο, 3. sing. a. 1. m. verbi καθεναίρω, idem quod ἐναίρω, f. ἀρῶ, *occido*.

Καθενθειν, Dor. pro καθελθεῖν, *descendere*: a. 2. infin. à καθέρχομαι.

* Καθεντευκτὴς ῆ, ὁ, *oblocutor, accusator*.

Καθενύγην, ης, η, *compunctus est*: & in pl.

Κατενύγησαν, 3. pl. a. 2. pass. verbi καθανύσσω, *compungo*: fut. ξω. Th. νύσσω, *pungo*: a. 2. ἔνυγον.

Καθενώπα, vel κατένωπα, per Sync. pro κατενώπια, à

Κατενώπιον, idem quod ἐνώπιον, *in conspectu, coram*: ex καθὰ, ἐν, & ὠψ, *vultus*. Th. ὄπλομαι, *video*.

Καθεξουσιάζω, cum gen. *potestatem exerceo in aliquem*: quod ab ἐξουσία, *potestas*: hoc ab ἔξεσι, *licet*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Κατεπαγγέλλομαι, *promitto*: ex καθὰ, ἐπὶ, & ἀγγέλλω, *nuntio*: f. λῶ, p. ἤγγελκα.

Καθεπαίρομαι, *insurgo, extollor*: a. 1. m. -επήραμεν, p. pass. -επῆρμαι, a. 1. -επήρθην. ex ἐπαίρω. Th. αἴρω.

Καθεπάλμενος, *insiliens*: ex καθὰ & ἐπάλμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, quod ab ἐπὶ & ἄλλομαι, *salio*.

Καθεπαλήθην, ης, η, *conculcatus est*: a. 1. pass. &

Καθεπάτησεν, 3. sing. a. 1. act. verbi καταπαλέω, *conculco*: f. ήσω. Th. παλέω, *calco*.

Καθέπαυσε, *diremit, sedavit*: 3. sing. a. 1. act. verbi καθαπαύω. Th. παύω, *cesso*, f. σω, a. 2. ἔπαυν.

Κατεπείγοντα, τὰ, *negotia urgentia*: &

Κατεπείγοντος, gen. sing. part. præs. à

Κατεπείγω, f. ξω, *urgeo, incito, festino*. Th. ἐπείγω, *urgeo*.

Καθέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καθαπίπτω, *decido*. Th. πίπτω, *cado*: fut. 2. med. πεσοῦμαι.

Κατεπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κατεφίστημι, *insurgo*: ex καθὰ, ἐπὶ, & ἵστημι, *sto*: fut. στησω. a. 2. ἔστην.

Κατέπεφνεν, *occidit*: per Syncop. pro κατεπέφονεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ex καθὰ & ἐπιφονάω. Alii formant à φῶ, τὸ κλεῖνω, fit φένω, per reduplic. πεφένω, & per Sync. πέφνω, inde a. 2. ἔπιφνον. Vel à φένω, est aor. 2. ἔφενον, & per Syncop. ἔφνον, per Anadiplasiasm. ἔπεφνον. Vel est imperf. à πέφνω, idem quod φένω.

Καθεπήδησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πηδάω, *salio*.

Καθέπηξεν, *defixit*: 3. sing. a. 1. act. verbi καθαπήγνυμι, f. ξω, p. m. πέπηγα. Th. πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo, struo*.

Καθεπιάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καθαπιαίνω, id. quod πιαίνω, *pinguefacio*: f. ανῶ. Th. πίων, ονος, *pinguis*.

* Καθεπιθυμος, ς, ὁ ἡ, *concupiscens*: ex ἐπιθυμέω.

* Καθεπιλαμβάνω, *accipio*: a. 2. καθεπέλαβον· ex λαμβάνω, *capio*.

Κατέπλευσα, ας, ε, & in 3. pl. κατέπλευσαν. a. 1. ind. act. verbi καταπλέω, *navigo*: f. πλεύσω. Th. πλέω, idem.

* Κατεπλήγη, *perculsus est*, Iliad. γ. ver. 31.

Κατεπόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταπίνω, *deglutio*: perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. Th. πίνω, *bibo*.

Κατεπραύνα, a. 1. ind. act. verbi καταπραύνω, *demulceo*. Th. πρᾶος, *mitis*.

Κατερᾶσαι, *defundere, decapulare*: ab ἐράω, *depleo*. Th. ἴρα, *terra*.

Κατεργάζομαι, *efficio, operor, confero, interficio*: f. άσομαι. a. 1. m. κατειργασάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. κατειργάσασθαι. a. 1. part. m. κατεργασάμενος, qui *confecit, superavit*: a. 1. ind. pass. κατειργασθην, ης, η. ex κατὰ & ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Κατεργασία, ας, ἡ, *confectio, opificium, cultura, concoctio*: à sup. verbo & Th.

Κατεργασμένος, η, ον, Ion. pro κατειργασμένος, *confectus, paratus*: perf. part. pass. verbi κατεργάζομαι, quod vide.

Κατέργειν, Ion. pro καθείργειν, *coercere, concludere*. Th. εἴργω, *includo*.

* Κάτεργον, ς, τὸ, *opus, effectum*: &

Κάτεργος, ς, ὁ ἡ, *excultus*: ab ἔργον, *opus*.

Κατέρεξεν, Iliad. σ. ver. 361. *demulcebat*: a. 1. ind. act. verbi καταρέζω, fut. ξω. Th. ῥέζω, *facio*, præt. ἐῤῥέχα.

Κατερέφω, -ῶ, idem quod. Th. ἐρέφω, *tego*: f. ψω.

Κατερέω, -ῶ, *obloquor, accuso, dico*: ab ἐρέω, quod ab εἶρω, *necto, dico*.

Κατερήτυον, 3. pl. imperf. à

Κατερητύω, *detineo*. Th. ἐρητύω, *inhibeo*.

Κατερρύω, pro κατερύω, *detrabo*. Th. ἐρύω, *trabo*: f. ὑσω.

Κατερρωγὼς, ότος, *ruptus*: part. præt. med. à κα-

à καταῤῥήγνυμι, *confringo*: p. m, κατέῤῥωγα. Th. ῥήσσω, *frango*.

Κατέρυκε, 3. sing. imperf. act. Ion. vel præs. imperat. act. ex κατὰ & ἐρύκω, *inhibeo, contineo*: f. ξω.

Κατέρχομαι, *descendo*: fut. κατελεύσομαι, a. 1. κατῆλθον, ες, ε, a. 2. inf. κατελθεῖν. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Κατέσβη, 3. sing. a. 2. verbi καταζέννυμι, *extinguo*. Th. σβέννυμι, idem. f. σβέσω. a. 2. ἔσβην, tanq. à σβῦμι.

Κατέσεις, 3. sing. imperf. act. verbi κατασείω, *decutio*. Th. σείω, *moveo*.

Κατεσθίω, *devoro*: imperf. κατήσθιον, ες, ε. hinc κατεσθίοντα, acc. sing. præs. part. Th. ἐσθίω, *edo*.

Κατεσκαμμένα, *ruinæ*: perf. part. pass. neut. gen. pl. &

Κατέσκαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κατασκάπτω, f. ψω, *diruo*. Th. σκάπτω, *fodio*.

Κατεσκεύασε, 3. sing. a. 1. ind. act. &

Κατεσκευασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi κατασκευάζω, *instruo, assero*: f. άσω, p. κατεσκεύακα. Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas*.

Κατέσταθεν, *oppositi sunt*, pro κατεστάθησαν, Æol. 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καθίστημι, *constituo*. Th. ἵστημι, *sto*: f. στήσω. a. 2. ἔστην, a. 1. ind. pass. ἐστάθην.

Κατεστάθησαν, vide in κατέσταθεν.

Κατέστασαν, Ion. pro κατέστησαν, 3. pl. a. 2. vide κατέστην.

Κατεστεὼς, ῶτος, Ion. pro καθεστηκὼς, *constitutus*: perf. part. act. verbi καθίστημι, q. v.

* Κατεστήκει, Ion. pro καθεστήκει, *institutum est*, 3. sing. pluſq. perf. act. &

Κατεστήκεναι, Ion. pro καθεστηκέναι, *constitui*: perf. inf. &

Κατέστην, ης, η, & in 3. pl. κατέστησαν, a. 2. ind. act. verbi καθίστημι, *constituo*. Th. ἵστημι.

* Κατεστόρεσαν, Iliad. ω. ver. 798. *straverunt*: 3. pl. a. 1. act. à καταστορέω.

Κατεστράφαται, Ion. pro κατεστραμμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. pass. verbi καταστρέφω, *subigo*. Th. στρέφω, *verto*.

Κατεστρέφετο, 3. sing. imperf. pass. ejuſd. verbi, & ab eod. Th.

Κατέστρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Κατεστρώθησαν, *proſtrati fuerunt*: 3. pl. a. 1. pass. verbi καταστρώννυμι, *proſterno*: f. ώσω. p. κατέστρωκα, a. 1. pass. κατεστρώθην, ης, η. ex κατὰ & στρώννυμι, *sterno*. Th. στορέω.

Κατέσυγε, Iliad ρ. ver. 694. 3. sing. a. 2. act. verbi καταςυγέω, idem quod συγέω, *horreſco, odio proſequor*: f. ήσω & ξω, tanq. à σύγω.

Κατεχέθε, *tenebat*, 3. sing. imperf. verbi κατεχέω, pro κατέχω, quod vide. &

Κάτιχεν, 3. sing. a. 2. act. verbi κατέχω, *retineo*. Th. ἴσχω, *teneo*: f. ἕξω, a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Κατετάκετο, *contabeſcebat*: Dor. pro κατετήκετο, 3. sing. imperf. à κατατήκομαι. Th. τήκω, *liqueſacio*.

Κατετόξευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω, *ſagittâ trajicio*: f. εύσω. p. κατατετόξευκα. Th. τόξον, *arcus*.

Κατέτριζον, *otterebant*: 3. pl. imperf. act. verbi κατατρίζω. Th. τρίζω, *tero*: fut. ψω. p. τέτριφα.

Κατέτριζε, *ſtridebat*: imperf. à κατατρίζω. Th. τρίζω, *ſtrideo*.

Κατέτραξαν, *comederunt*: 3. pl. a. 1. act. à τρώγω, *comedo*: f. ξομαι, a. 2. ἔτραγον.

Καλλίρροσαλο, 3. sing. a. 1. m. verbi καλλίτρώσκω, *vulnero*. Th. τιλρώσκω, idem. fut. τρώσω.

* Καλευθικλίω, -ῶ, *certo ictu vulnus infero*.

Καλευθὺ, vel κατ' εὐθὺ, adv. *rectà*.

Καλευθύνω, *dirigo, rego, conſtituo, mulceo*: f. νῶ. a. 1. καλεύθυνα. a. 1. opt. act. κατευθύναιμι. a. 1. inf. act. καλευθῦναι· ex κατὰ & εὐθύνω, *dirigo, corrigo*. Th. εὐθὺς, *rectus*.

* Κατευλογίω, -ῶ, *prædico, extollo*: f. ήσω, p. -ηκα, pass. -ημαι. Ex εὐλογίω.

Κατευοδοῖ, *proſperè ſuccedat*: præſ. opt. act. &

Κατευοδόομαι, -ῶμαι, f. ώσομαι, *proſperor*: ex κατὰ & εὐοδῶμαι, quod ab εὖ & ὁδοῦμαι. Th. ὁδὸς, *via*.

* Κατευτρεπίζω, *compono*: ex εὐτρεπίζω.

Κατεύχομαι, *imprecor, precor, opto, inſulto*. Th. εὔχομαι, quod vide.

Κατευωνεῖσθαι, *epulari*: præſ. inf. ab εὐωχέομαι. Th. εὐωχία, *convivium*.

Κατέφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφάγω, *devoro*: quod vide.

Κατεφαίνετο, 3. ſing. imperf. pass. verbi καταφαίνομαι, *videor*: a. 2. ind. pass. κατεφάνην, ης, η. ex κατὰ & φαίνω, *oſtendo*.

Κατεφάμιξεν, Dor. pro κατεφήμιξεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi καταφαμίζω, quod vide.

Κατεφάνην, ης, η, a. 1. ind. pass. Vide καταφαίνετο.

Κατεφθαρμένοι, perf. part. pass. à καταφθείρω, *corrumpo*: f. ερῶ, p. κατέφθαρκα, p. 2. κατέφθαρον, perf. pass. κατέφθαρμαι· ex κατὰ & φθείρω. Th. φθίω, *corrumpo*.

Κατέφθειρα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab eod.

Κατεφίςημι, *inſurgo*: f. κατεπιςήσω. p. κατεφέςηκα, a. 2. act. κατεπῆςην, ης, η. quod ex κατὰ, ἐπὶ, & ἵςημι, *ſto*.

Κατεφόνευσε, 3. ſing. a. 1. act. verbi καταφονεύω, *trucido*: f. εύσω, p. κατεπεφόνευκα. Th. φένω, *occido*.

Κατέφυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφεύγω, *perfugio*: f. εύξομαι, a. 2. part. καταφυγὼν, όντος. Th. φεύγω, *fugio*.

Κάτεχε, 3. ſing. imperf. act. Ion. verbi κατέχω, *detineo*. hinc κατέχη, 3. ſing. præſ. ſub. Th. ἔχω, *habeo*.

Κατέχευεν, 3. ſing. a. 1. act. κατέχεα, verbi καταχέω, *effundo*. Th. χέω, *fundo*: fut. χεύσω, a. 1. ἔχευτα, ἔχευα, & ἔχεα.

Κατέχευα, ας, ε, a. 1. act. Vide ſup.

Κατέχευσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſdem.

Κατεχόμενος, ν, præſ. part. pass. à

Κατέχω, *retineo, obſto, detineo*: imperf. κατεῖχον. f. καθέξω. p. κατέσχηκα, a. 2. act. κατέσχον, ες, ε, a. 2. ſub. καθάχω, & in 1. plur. καταχωμεν, imperf. pass. κατεχόμην, ω, ετο. Th. ἔχω, *habeo*.

Κατήγαγον,

Κατήγαγον, a. 2. ind. act. Att. verbi κατάγω, *reduco*. Th. ἄγω, *duco*: f. ξω. a. 2. ἤγαγον, & Att. ἦγαγον.

Κατηγεμών, όνος, ὁ ἡ, *dux viæ, autor, præceptor*: Ion. pro καθηγεμών. à

Κατηγέομαι, I n. pro καθηγέομαι, *viæ dux sum, narro*. Th. ἡγέομαι, *duco*.

Κατηγορεῖν, præſ. inf. act. κατηγορεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. à

Κατηγορέω, -ῶ, *accuſo, reprehendo*: cum gen. item *indico, arguo, dico* vel *prædico*: f. ήσω. præt. κατηγόρηκα, imperf. act. κατηγόρεον, -ουν, a. 1. inf. κατηγορῆσαι· ex κατὰ, *contrà*, & ἀγορέω, ſeu ἀγορεύω, *loquor*. Th. ἀγορά, *forum*.

Κατηγορηθέν, a. 1. part. paſſ. n. g. ab eodem verbo & Th.

Κατηγόρημα, ατος, τὸ, *accuſatio, prædicatum*: à 1. perſ. perf. paſſ. ejuſd. verbi

Κατηγορία, ας, ἡ, *accuſatio, prædicamentum*: gen. pl. κατηγοριῶν. ab eod. verbo.

Κατηγορικὸς, ὴ, ὸν ἡ, *accuſatorius*; item *delator*: &

Κατήγορος, ου, ὁ ἡ, *accuſator*: à κατηγορέω.

Κατηγορούμενος, η, præſ. part paſſ. ejuſd.

Κατηγωνίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi καταγωνίζομαι, *debello*: ſ. ίσομαι. quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγών, ῶνος, ὁ, *certamen*.

Κατηδέσω, ας, ε, a. 1. act. verbi καταιδέω, *erubeſcere facio*: ex κατὰ & αἰδὼς, *pudor*.

Κατηθαλωμένη, perf. part. paſſ. f. g. à καταιθαλόω, idem quod αἰθαλόω, *uro*: fut. ώσω. Th. αἴθω, *incendo*.

Κατῆιεν, *deſcendit*: 3. ſing. præt. med. Att. pro κατεῖε. ab εἶμι, *eo*: p. m. εἶα, ας, ε.

Κατήκει, Ion. pro καθήκει, *convenit*: à καθήκω, *pertineo*: &

Κατῆκον, ουσα, Ion. pro καθῆκον, *id quod ad nos pertinet*: ex κατὰ & ἵκω, *venio*: fut. ξω.

Κατήκιζον, imperf. act. verbi κατακίζω, *contumelioſè fædo*. Th. αἰκία, *indigna verbera, injuria*.

Κατήκοος, ὁ, *morigerus, attentus*; *explorator, ſubditus*: ex κατὰ & ἀκούω, *audio*: p. m. ἤκοα, & Att. ἀκήκοα.

Κατήκω, *pertineo*: Ion. pro καθήκω· ab ἵκω.

Κατήλασα, *ſubegi, percuſſi*: a. 1. ind. act. verbi κατελαύνω, f. ασω. Th. ἐλαύνω, *agito*.

Κατηλθεν, ε, ε, a. 2. act. verbi κατέρχομαι, *deſcendo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι.

ΚΑΤΗΛΙΨ, πος, vel φος, ἡ, *tabulatum, trabs ſcalæ*.

Κατηλλάγην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi καταλλάσσω, *reconcilio*: f. ξω. a. 1. κατήλλαξα. a. 1. part. act. καταλλάξας, αντος· ex κατὰ & ἀλλάσσω, ſeu -ττω, *muto*.

Κατηλογέω, *contemno, nihili facio*: in comp. α in η vertitur, ut in καταγορέω· ex κατὰ & ἀλογέω, *contemno*.

Κατηλοχίζω, f. ίσω· idem quod ἀλοχίζω, ſeu αὐλαχίζω, *ſulco*. Th. αὖλαξ, ακος, ἡ, *ſulcus*.

Κατηλόχισαι, 3. ſing. perf. paſſ. ejuſd. verbi

Κατηλωχυῖα, Ion. pro καθηλωχυῖα, perf. part. act. f. g. à καθαλωμι, quod ex κατὰ & ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω. p. ἥλωκα. a. 2. ἥλων, q. ab ἄλωμι.

Κατημύχθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi καταμύσσω, *lacero*. Th. μύσσω, f. ξω. *mungo*.

Κατηναλωμένα, perf. part. paſſ. n. g. pl. à καταναλίσκω, *abſumo*: ex κατὰ, & ἀναλίσκω, idem. f. ἀναλώσω. p. ἀνήλωκα, & ἠνάλωκα. hinc perf. paſſ. ἠνάλωμαι, σαι, ται. Th. ἀναίσκω, *capio*: f. αλώσω.

Κατήναρε, 3. ſing. a. 1. act. verbi κατεναίρω, idem quod ἐναίρω, *interficio*: f. ἐναρῶ. a. 1. ἤναρα.

Κατηνεγκα, ας, ε, *detuli*: a. 1. ind. act. verbi καταφέρω. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, præt. m. Att. ἐνήνοχα.

Κατήνοχα, præt. m. verbi καταφέρω. vide præced.

Κατηντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à καταντάω, *pervenio*: f. ήσω. ex κατὰ, & ἀντάω, *obviam venio*. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Κατηξιώθησαν, *digni ſunt habiti*: 3. pl. a. 1. ind paſſ. verbi καταξιόω, f. ώσω. p. κατηξίωκα. Th. ἄξιος, *dignus*.

Κατηρεων, imperf. act. verbi καταιονάω, idem quod Th. αἰονάω, *aſpergo, perfundo*.

Κατηπιάω, *mitigo, placo*: f. άσω, vel ήσω. Th. ἤπιος, α, ὁ ἡ, η, *clemens, mitis*.

Κατηπόωντο, 3. pl. imperf. ejuſd. verbi, Poët. pro κατηπιῶντο.

Κατηρασάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi καταράομαι, quod ab ἀράομαι. Th. ἀρά, ᾶς, ἡ, *preces, diræ*.

Κατῆρατο, *imprecatus eſt*: 3. perſ. ſing. imperf. verbi καταράομαι.

Καλήργησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καλαργέω, *inanem reddo, aboleo*: f. ήσω. p. κατήργηκα· ab ἀργὸς, idem quod ἀεργὸς, *otioſus*. Th. ἔργον, *opus*.

Κατηρε, 3. ſing. a. 1. act. verbi καταίρω, *appello, advenio*. Th. αἴρω, *tollo*: f. ρῶ, p. ῆρκα.

Κατήρες, Ionicè pro καθήρεε, 3. perſ. ſing. imperf. verbi καθαιρέω, *dejicio, everto*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω, præt. ῆρηκα, aoriſt. 2. εἷλον.

Κατηρέθετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi καλερέθω. Th. ἐρέθω, *irrito, laceſſo*.

Κατηρεφέ, pro κατηρεφέα, acc. ſing. κατηρεφέσι, dat. pl. I n. à

Κατηρεφὴς, έος, ὁ ἡ, η, *tectus*. Th. ἐρέφω, fut. ψω, *tego*.

Κατήριπε, *diruit*: 3. ſing. a. 2. verbi κατερείπω. Th. ἐρείπω, *everto*: f. ψω.

Κατήρραξαν, *compulerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi καταῤῥάσσω, *impetuoſè dejicio*: ex κατὰ & ῥάσσω, ſeu ἀῤῥάσσω, *dejicio*: f. ξω.

Κατηρτισάμην, ω, ατο, a. 1. m. &

Κατηρτίσθαι, perf. inf. paſſ. verbi καταρτίζω, *luxata membra in ſuum locum repono, perficio*: f. ίσω, perf. paſſ. κατήρτισμαι. Th. ἄρτιος, α, ὁ ἡ, ον, *par*: propr è de numero.

Κατηρτισμένος, η, ον, part. perf. paſſ. ſuperioris verbi.

Κατηρτίζω, 2. ſing. aor. 1. m. verbi καταρτίζω· vide κατηρτίσθαι.

Κατήσθιον, ες, ε, imperf. act. verbi καίεσθίω, *comedo*. Th. ἔσθω, *edo*. hinc ἐσθίω, idem, fut. ίσω.

Κατηχύνθην,

Κατηχύθην, ης, ῃ, a. 1. ind. paſſ. verbi καταιχύνω, *pudefacio*: f. υνῶ, p. κατήχυνκα. Th. αἶχος, εος, τὸ, *turpitudo*.

Κατήχυνον, ες, ε, imperf. act. ejuſd. verbi.

Κατηφεία, ας, ἡ, & Ion. κατηφείη, *vultus demiſſus, ſeu pudor cum mœrore*: à

Κατηφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſubtriſtis, qui eſt vultu demiſſo ex pudore*, ἀπὸ τῦ κάτω τὰ φαβάλλειν. Th. φάω, *luceo*.

Κατηφήσας, Iliad. χ, ver. 293. *mœſtus*: a. 1. part. act. à κατηφέω, *ſum vultu demiſſo*: à κατηφὴς, quod vide.

Κατηφόνες, *infames*. Iliad. ω. ver. 253. à verbo καταφάω, *increpo, taxo*.

Κατηχέω, *inſtituo, ſono, inſono*: fut. ήσω, præt. κατήχηκα, perf. paſſ. κατήχημαι, σαι, ται, cum accuſat. ex κατὰ & ἦχος, *ſonus*.

Κατηχέων, -ῶν, -έοντος, -ᾶντος, *qui tradit elementa religionis*: κατηχόμενος, -ώμενος, *qui ea diſcit*, *CATECHUMENUS*: part. præſ. ſuperioris verbi.

Κατήχησις, εως, ἡ, *CATECHESIS, inſtitutio, quâ prima rudimenta alicujus ſcientiæ traduntur*: à 2. perſ. perf. paſſ. κατηχέω, *inſtituo*.

Κατήχθην, ης, ῃ, & in 1. pl. κατήχθημεν, a. 1. ind. paſſ. verbi κατάγω, *deduco*: f. ξω. p. κατῆχα, a. 2. ind. act. κατήγαγον, a. 2 inf. καταγαγεῖν, perf. paſſ. κατῆγμαι, ξαι, κται. Th. ἄγω, *duco*.

Κατηχίζω, idem quod κατηχέω, & ab iiſdem. fut. ίσω. perf. paſſ. κατηχισμαι. Angl. to catechize.

Κατηχισμὸς, οῦ, ὁ, *CATECHISMUS*: id. q. κατήχησις, Angl. Catechiſm.

Κατηχιστὴς, ου, ὁ, *CATECHISTA*: idem quod κατηχέων· à perfect. paſſ. ſuperioris verbi.

* Κατηχούμενος, ου, ὁ, *qui prima elementa diſcit*.

Κατηωρεῦντο, *ſuſpenſi erant*: 3. pl. imperf. paſſ. Dor. pro κατηωρεῦντο, verbi καλαιωρέομαι, *dependeo*: ex κατὰ, & αἰωρέω, *in ſublime tollo*: f. ήσω.

Κάτθαν, & κάτθανε, *mortuus eſt*: per Sync. Æol. pro κατέθανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi καταθνήσκω. Th. θνήσκω, *morior*. fut. 2. m. θανεῦμαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Κατθέμεν, per Æol. Syncop. pro καταθέμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro καταθεῖναι, verbi κατατίθημι, *depono*. Th. τίθημι, *pono*: f. θησω, præt. τέθεικα. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Κάτθεο, *depone*: itidem pro κατάθεο, Ion. pro κατάθεσο, vel κατάθε, a. 2. imperat. m. ejuſd. verbi

Κατίασι, *deſcendunt*: 3. pl. ind. præſ. verbi κάτειμι. Th. εἶμι, *eo*: at καθιᾶσι, *dimittunt*: 3. pl. ind. à καθίημι· ab ἵημι, *mitto*. Th. ἴω.

Κατιδεῖν, a. 2. inf. act. à κατείδω, *perſpicio*. Th. εἶδω, *ſcio*: fut. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον.

Κατιδόντες, nom. pl. a. 2. part. κατιδὼν, όντος, ab eod. verbo.

Κατιέναι, *redire*: præſ. inf. ex κατὰ & ἵημι. pro εἶμι, *eo*.

Κατίζειν, Ion. pro καθίζειν, *collocare*. Th. ἵζω, *ſedere facio*. hinc κάτισεν, *collocavit*: a. 1. ind. act. Ion.

Κατιθὺ, *rectà, è regione*. Th. ἰθὺς, *rectus*, q. ab εὐθὺς, εῖα, ύ, idem.

Κατικετεύειν, Ion. pro καθικετεύειν, idem quod ικετεύω, *ſupplico*. Th. ικέτης, *ſupplex*.

Κατιόντα, acc. ſing. vel pl. n. g. part. a. 2. act. ab εἶμι, *eo*: a. 2. ἰὼν.

Κατιόω, *rubigine vitio & conſumo*: f. ώσω. p. κατίωκα. perf. paſſ. κατίωμαι, σαι, ται. Th. ἰὸς, ῦ, ὁ, *rubigo*.

Κατιππάζεσθαι, Ion. pro καθιππάζεσθαι, *pere, uitare*. Th. ἵππος, *equus*.

Κατιρᾶν, Ion. pro καθειρᾶν, *conſecrare*: ab ἱρόω, idem. Th. ἱρὸν, *ſacer*.

Κατίσασθαι, Ion. pro καθίσασθαι, *conſtitui eſſe*. Th. ἵστημι, *ſtatuo*.

Κατισέατο, Ion. pro καθίσαντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi καθίζημι.

Κατλέειν, Ion. pro καταλέειν, *appellere*, q. v.

Κατιχύσασι, 3. pl. f. 1. act. à

Κατιχύω, *invaleſco, prævaleo*: cum gen. imperf. κατίχυον, ες, ε, f. ύσω. p. κατίσχυκα. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur*.

Κατιὼν, όντος, *deſcendens, revertens*, part. a. 2. act ab εἶμι, *eo*: a. 2. ἰὼν.

Κατίωται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi κατιόω, quod vide.

Κάτοδος, ε, ἡ, Ion. pro κάθοδος, *reditus*. Th. ὁδὸς, ἡ, *via*.

* Κατοικεσία, ίας, ἡ, *habitatio*: ex

Κατοικέω, *habito, commoror*: f. ήσω. p. κατῴκηκα, a. 1. κατῴκησα. a. 1. inf. act. κατοικῆσαι, cum acc. vel ſeq. ἐν, ἐπὶ, καλοικησάτω. 3. ſing. a. 1. imperat. act. ab οἰκέω. Th. οἶκος, *domus*.

Κατοικίν, Dor. pro καλοικεῖν, *incolere*, ejuſd. præſ. inf.

Καλοίκησις, εως, ἡ, *domicilium*: à καλοικέω.

Κατοικητήριον, ου, τὸ, idem: &

Κατοικία, ας, ἡ, *habitatio*: ab eod.

Καλοικίδιος, *domeſticus*: ab eod.

Κατοικίζω, f. ίσω, *habitare facio*: ab οἰκίζω, idem. Th. οἶκος, *domus*.

Κάτοικος, ε, ὁ ϗ ἡ, *incola*: ab eod.

Καλοικτείρω, idem quod οἰκτείρω, *miſereor*: Th. οἶκτος, *miſericordia*.

Καλοικτίζω, idem quod καλοικτείρω, & ab eod. Th.

* Καλοίκτισις, εως, ἡ, *miſericordia*.

Κατοίομαι, *arroganter de me ſentio*. Th. οἶος.

Καλοιχόμαι, *morior*. Th. οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι. p. ῷχημαι.

Κατοιχόμενος, ε, *mortuus*: ejuſd. præſ. part.

Κατόκνει, præſ. imperat. act. à

Κατοκνέω, *tergiverſor, piget me, timeo*. Th. ὄκνος, *pigritia*.

Κατομνυμι, *dejuro*. Th. ὄμνυμι, *juro*.

Κατοπάζω, *perſequor, expello*: κ.λοπάζη, 3. ſing. ſub. ab οπάζω, *perſequor*: f. σω.

Κατόπιν, adv. *in poſterum, à tergo, poſt*. Th. ὀπίσω, *retrorſum*.

Κατόπισθεν, & -ισθε, Poëtis etiam, *à tergo, poſt*, ab eod. Th.

Καλοπλεύω, *aſpicio, animadverto*: &

Καλόπλης, υ, ὁ, *ſpeculator, explorator:* ab ὄπτομαι, *video.*

Κάτοπλος, *conſpicuus:* ab eod. Th. ſed *pertoſtus*, ab ὀπτὸς, *aſſus*, cujus. Th. ὀπλάω, *torreo.*

Καλοπλρίζω, *imagines ſeu reflectiones facio in modum ſpeculi:* f. ίσω. p. καλοπλρικα. præſ. m. καλοπλρίζομαι, *intueor tanquam in ſpeculo*, cum acc. &

Καλοπλρικὸς, ὴ. *ſpecularis:* καλοπλρικὴ. (ſcil. τέχνη) *CATOPTRICA*, pars optices, quæ reflectiones deprehendit: à

Κάτοπλρον, υ, τὸ, *ſpeculum.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Καλορθῶσαν, acc. ſing. f. g. part. præſ. act. καλορθῶν, præſ. inf. act. καλορθῶσιν, 3. pl. præſ. ind. act. à

Καλορθόω, *erigo, cum virtute aliquid gero, corrigo:* f. ώσω. p. καλώρθωκα. Th. ὀρθός.

Καλόρθωμα, ατος, τὸ, *officium præclarum, aliquod facinus*, in dat. pl. καλορθώμασι, quod &

Κατόρθωσις, εως, ἡ, *recta effectio, correctio:* à p. paſſ. verbi καλορθόω.

Καλορρωδέω, *vehementèr timeo:* ab ὀρρωδέω, *metuo.* Th. ὀρρὸς, *ſerum lactis.*

Καλορύσσω, *perfodio, defodio, obruo.* Th. ὀρύσσω, *fodio*, f. ξω. p. ὤρυχα, & Att. ὀρώρυχα. a. 2. ὤρυγον.

Καλορωρύχθαι, ejuſd. pluſq. p. inf. paſſ. Att.

* Καλοχεύω, *fanaticus ſum, numine ſum afflatus*, f. εύσω, p. ώχευκα.

Καλοχὴ, ῆς, ἡ, *detentio*; à κατέχω.

* Καλόχμας, υ, ὁ, *numine afflatus.*

* Κάτοχος, υ, ὁ, id. *retentus.*

Καλίτερος, υ, ὁ, Att. pro καλίτερος, & καλσιτέροιο, Iliad. χ. ver. 25. *ſtannum:* à κάσσω, *meretrix*, argentum enim videtur & non eſt.

Καλύπλεσθαι, *plangere, & præ mœrore corpus percutere*, Poët. per Sync. pro καλατύπτεσθαι. Th. τύπλω, *verbero, pulſo.*

Καλτῶ, Dor. pro κατὰ τῦ, *contrà*, &c.

Κατύπερθε, Ion. pro καθύπερθε, *ſuper, ſupra*, quod vide. hinc καλυπέρλερος, Ion. pro καθυπέρλερος, *ſuperior.*

Καλυπνῶσαι, *obdormiviſſe*, a. 1. inf. verbi καλυπνόω, Ion. pro καθυπνόω. Th. ὕπνος.

ΚΑΤΩ, adv. *infrà, deorſum, infernè:* cum articulo per nomen exponitur, ut ἡ κάτω, *inferior:* compar. καλωτέρω, *inferius.*

* Καλαδυνάω, -ᾶ, *dolore*, vel *triſtitiâ afficio*, f. ήσω.

Καλάδυνος, υ, ὁ ἡ, *dolore affectus, triſtis.* Th. ὀδύνη, *dolor.*

Κάτωθεν, *ab imo.* Th. κάτω.

Καλώκαρα, adv. *in caput.*

Καλῴκει, 3. ſing. imperf. καλῴκησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. καλῳχῦν, 3. pl. imperf. act. verbi καλοικέω, *habito*, quod vide. &

Κατώκισθεν, Ionic. Sync. pro καλοκίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi καλοικίζω, *condo*, f. σω. p. κικα. Th. οἶκος, *domus.*

Καλοκοδομημέναις, dat. pl. fœm. g. perf. part. paſſ. verbi καλοικοδομέω· vide οἰκοδομέω.

Κάλαμωδὸν, Iliad. ο. ver. 352. adv. *humeris.* q. καλὰ τὸ ὦμον· ab ὦμος, *humerus.*

Καλώμνυσθαι, vel καλόμνυσθαι, *dejurare:* ab ὄμνυμι, *juro.*

Καλωμοσίη, ὴ, *jusjurandum*: ab eod.

Καλωνάκη, ης, ἡ, vel καλωνάκης, υ, ὁ, *veſtis ſervilis, cui aſſutus erat limbus è pelle ovillâ:* à κάτω & νακος, *ovilla pellis.*

Καλώνοντο, 3. pl. imperf. verbi ὀνομαι, *vitupero, carpo.* Th. ὄνυμι, *juvo*, &c. q. v.

Κατώρα, *aſpiciebat:* 3. ſing. imperf. act. Ion. pro καθώρα, verbi ὁράω, *video.*

Κατώρυξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi καλορύσσω, *terrâ obruo:* f. ξω. p. χα. Th. ὀρύσσω, *fodio.*

Καλωρχέοντο, *ſaltabant*, 3. pl. imperf. verbi ὀρχέομαι, *ſalto.*

Κατώτατος, υ, *infimus:* ſuperl. &

Κατώτερος, υ, *inferior:* &

Καλωτέρω, adv. *inferiùs*, comparat. à κάτω, quod vide.

Καυαξ vel καυήξ, *larus.* Eſt & κάζηξ.

Καυάξαις, *confregeris*, 2. ſing. a. 1. opt. act. pro καλάξαις, ſublato τ, & abjecto υ, Æol. (ut in αὖηρ pro ἀνηρ) verbi καλάγνυμι, f. αξω. Th. ἄγω, vel ἄγνυμι, *frango.* Alii à καυάζω, *contero*, formant.

Καυθήσομαι, ῆ, εἶαι, f. 1. paſſ. verbi καίω, *uro*, f. καύσω. perf. paſſ. κέκαυμαι. a. 1. paſſ. ἐκαύθην. a. 2. paſſ. ἐκάην. f. 1. paſſ. καυθήσομαι.

Καυκάλιον, *vas quoddam:* q. à καυκίον.

ΚΑΥΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, *CAUCALIS*, herba quædam, *daucus ſylveſtris.* An ergò quaſi δαυκαλίς;

Καυκίον, υ, τὸ, *calix.*

ΚΑΥΚΙΣ, ίδος, ἡ, *calceamenti genus*, alitèr βαυκός.

ΚΑΥΛΟΣ, ῦ, ὁ, *CAULIS*, *ſcapus in herbâ: haſtæ extremitas, quæ cuſpidi immittitur*, Iliad. ν. ver. 162. & *enſis pars quæ manubrio inditur*, Iliad. π. ver. 338. *penis.*

Καῦμα, ατος, τὸ, *æſtus, incendium:* à καίω, f. καύσω, *uro.*

Καυματίζω, *torrefacio*, f. ίσω. a. 1. ἐκαυμάτισα. a. 1. inf. act. καυματίσαι. a. 1. ind. paſſ. ἐκαυματίσθην, ης, η, *torrefactus ſum.* Th. καίω, *uro.*

Καυνάκη, ης, ἡ, *veſtis ſtragula*, vel *veſtimentum ab alterâ parte villoſum.* Alii leg. καυδάκη. Th. νάκος, *pellis cum ſuo villo.*

ΚΑΥ̃ΝΟΣ, υ, ὁ, *ſors:* κλῆρος· ſed

Καυνὸς, *malus:* q. à κενὸς, *vanus.*

Καυρὸς, ῦ, ὁ, *malus:* q. à καυνός.

Καυσία, ας, ἡ, *CAUSIA*, pileus latos margines habens ad prohibendum ſolis æſtum: &

Καῦσις, εως, ἡ, *exuſtio.* Th. καίω, *uro*, f. καύσω.

Καῦσος, υ, ὁ, *æſtus, febris ardens:* & indè

Καυσόω, -ῶ, *inflammo:* f. ώσω. perf. κεκαύσωκα. præſ. paſſ. καυσόομαι, -ῦμαι. Th. καίω, *uro.*

Καυσειρὸς, *ardens, fervens:* ab eod. Iliad. δ. ver. 342.

Καυσικὸς, οῦ, *urendi vim habens, CAUSTICUS*, Plin. &

Καυσὸς, οῦ, *cremabilis, crematus:* ab eod.

Καύσω, *incendam*, f. 1. act. à καίω, *uro.*

Καύσων, ωνος, ὁ, *æſtus:* ab eod.

Καύτας,

Καύτας, ᾶ, ὁ, Dor. pro καύτης, υ, ὁ, *combustor*: ab eod. Th.

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, *CAUTER, cremator*: ab eod.

Καυτηριάζω, *cauterio amputo, reseco*: f. άσω, p. κεκαυτηρίακα, p. pass. κεκαυτηρίασμαι. perf. part. pass. κεκαυτηριασμένος, *cauterio resectus*: à

Καυτήριον, υ, τὸ, *CAUTERIUM*, quod urendi vim habet. Th. καίω, f. καύσω, *uro*.

Κἀτὰς, pro κὴ αὐτὸς, *& ipse*.

Καύχα, ας ἡ, Dor. pro καύχη, ης, ἡ, *jactantia, gloriatio*. Th. καυχάομαι.

Καυκάεσαι, άαι, *gloriaris*, pro καυκᾷ, καυχᾷ, 2. sing. præs. pass. seq.

ΚΑΤΧΑΌΜΑΙ, ῶμαι, *glorior*: καυχᾶσαι, 2. sing. præs. ad formam ἵσταμαι, σαι, f. καυκήσομαι, a. 1. m. ἐκαυχησάμην, ω, ατο. a. 1. sub m. καυχήσωμαι, ῃ, ηται.

Καυχᾶσαι, *gloriaris*, 2. sing. præs. præced.

Καυχέομαι, Dor. pro καυχάομαι.

Κάυχινα, *cervicem*, acc. sing. pro κὴ αὐχένα: ab αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*.

Καύχημα, ατος, τὸ, *gloriatio*; item *id de quo gloriatur quispiam*: &

Καυχησις, εως, ἡ, *gloriatio, ostentatio*: à perf. pass. verbi καυχάομαι.

Καφίω, *spiro*: f. ήσω. à κάπτω, *flo*: f. ψω. p. κέκαφα, indè καφέω, perf. part. κεκαφηκώς, & per Crasin, κεκαφὼς, ότος, *spirans*, Iliad. ε. ver. 698. Indè Angl. **to gape**.

Καφήσιος, υ, ὁ, Dor. pro Κηφήσιος, ὁ, *CEPHESIUS*: à Κηφισὸς, τ' Ὀρχομενοῦ ποταμός.

Καφισὸς οῦ ὁ Dor. pro Κηφισὸς, οῦ, ὁ, *Bœotiæ fluvius*.

Κάφυρα, ας, ἡ, *CAPHURA*: quæ vulgo *camfora*: ab Heb. כפר idem.

Καχάζω, f. σω, & Dor. ξω, *CACHINNOR*: idem quod καγχάζω, extrito γ, per onomatopœam factum.

Καχαξῶ, Dor. pro καχάζω, *cachinnos edam*: f. 1. ejusd.

Καχεκτάω, *malo corporis habitu laboro*: &

Καχέκτης υ, ὁ& κάχεκτος, υ, ὁ κὴ ἡ, *malè habitus, tabidus*: &

Καχεξία, ας, ἡ, *mala corporis habitudo*: à κάκος, *malus*, & ἕξις, *habitus*, cujus Th. ἔχω, *habeo*.

Καχεταιρεία, ας, ἡ, *malum consortium*: ex κακὸς, *malus*, & ἑταιρία, *sodalitas*. Th. ἑταῖρος, *sodalis*.

Καχεταιρείης, ejusd. sing. gen. Ion.

Καχλάζουσα, ας ά, Dor. pro καχλάζουσα, ὴ, *bulliens*, præs. part. f. g. à

Καχλάζω, *strepito, resono*, undè Angl. to **cack le** là

ΚΑ΄ΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, *lapillus, calculus*.

ΚΑ΄ΧΡΥΣ, seu κάγχρυς, υος, ἡ, *bordeum in furno tostum*; item *rorismarini semen*: quasi à κάω & χρὼς, *ob ustum colorem*. Est & κάχρυς, quod *pilulæ ferè forma, in quibusdam nascitur arboribus*: ut robore, nuce, abiete, &c.

Κάψα, ης, ἡ, *capsa*, quod Græci posteriores à Latinis acceperunt: q. κάμψα, à κάμπτω, quod ex lignis flexis fiat.

Καψάχη, ης, ἡ, idem.

Κάω (undè a. 1. ἔκηα, & a. 2. pass. ἐκάην, & f. 2. καήσομαι) idem quod καίω, *uro*.

ΚΕ', & sequente vocali κέν, in carmine idem valet quod in prosâ ἄν potentiale.

Κεάζω, *findo*: f. άσω. hinc κεάσσε, 3. sing. a. 1. Ion. & Poët. pro ἐκέασε. Th. κέω, *findo*.

ΚΕΆΝΩΘΟΣ, *spina quædam*: an quia κέαι ἄνωθεν, suprema parte pungit?

ΚΕ΄ΑΡ, ἄτος, τὸ, *cor, animus*: contractè κῆρ, quasi à καίω· quia cor fons caloris.

Κέασσε, Iliad. π. ver. 347. Ion. pro ἐκέασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κεάζω, *findo*: hinc κεάσσας, a. 1. part. act. gem. σ. Th. κέω, idem.

Κέαται, seu κεῖαται, *jacent*: Ion. pro κεῖνται, 3. pl. præs. κείμαι, undè κέατο, pro ἔκειντο, 3. pl. imperf.

Κέατο, *jacebant, erant*, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. à κεῖμαι, *jaceo*: sic κέαται, Ion. pro κεῖται, *jacet*: 3. sing. præs.

Κέζλη, ης, ἡ, *caput*: Maced. pro κεφαλή.

ΚΕΒΡΙΟ΄ΝΗΣ, ου, ὁ, avis nomen. Est & nomen gigantis.

Κεγχρεαὶ, ῶν, αἱ, nomen portûs Corinthiaci, Gr. Κέγχρος, *milium*.

ΚΕ΄ΓΧΡΟΣ, υ, ὁ, *milium*: dat. pl. Ion. κέγχροισι, κεγχρώδης εως ὁ κὴ ἡ, *milio similis*: q. à κέρχνον, *ficcum*.

Κιδασθέντες, a. 1. part. pass. à κεδάζω, vel κιδάω, pro σκεδάω, *dispergo*.

Κεδάω, pro σκεδάω, quod vide.

ΚΕ΄ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, *diuturni ex defluxione affectus*.

Κεδνῇ, *casiæ, prudenti*: dat. sing. à κεδνὸς, ὴ, ὸν, *dignus cujus cura habeatur*. Th. κῆδος, ους, τὸ, *cura*.

Κεδνὸς, ὴ ὸν *venerandus, inclytus*: superl. κεδνότατος. Iliad. ι. ver. 582. Th. κῆδος.

Κέδρινος, υ, *CEDRINUS*: à

ΚΕ΄ΔΡΟΣ, υ, ἡ, *CEDRUS*: qu. à κέω, *uro*, & ἱδρῶ, *sudo*: quod inter urendum sudet.

Κέδρων, ὁ, nomen torrentis, indecl. Hebr. Lat. *opacus*.

Κέδρωστις, εως, *vitis alba*, quæ *bryonia*.

Κέεται, Ion. pro κεῖται, *jacet*.

Κέηται, 3. sing. præs. sub. à κέωμαι, κέη, à κέμαι inus. pro κεῖμαι, *jaceo*.

Κείαντες, a. 1. part. act. pro καύσαντες, dici volunt: ut & κειάμενος, pro καυσάμενος, a. 1. part. m. à καίω, *uro*.

Κείαται, Ion. pro κεῖνται. 3. pl. ind. præs. κείατο, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. verbi κεῖμαι, *jaceo*.

Κεῖν, Dor. pro κὲ τὴν.

Κεῖθεν, Ion. pro ἐκεῖθεν, *illinc*.

Κεῖθι, Iliad. γ. ver. 402. *illic*, & κεῖσε, *illuc*, adv. Th. ἐκεῖνος.

ΚΕΙ΄ΜΑΙ, σαι, ται, *jaceo, positus sum, pendeo, defideo*: f. κείσομαι, imperf. ἐκείμην, σο, το, præs. part. κείμενος, η, ον.

Κείμενος, η, ον, præs. part. κείμενα, τὰ pl. n. g. à præced.

Κειμηλάρχιον, *locus in quo res pretiosæ reconduntur*: à

Κειμήλιον, υ, τὸ Iliad. ζ ver. 47. *supellex deposita, pretiosa supellex*. Th. κεῖμαι

Κείνη,

Κεῖνη, Poët. adv. *illo modo*, pro ἐκεῖ, *illic*.

Κεῖνος, contract. Ion. pro ἐκεῖνος, *ille*, in dat. pl. κείνοισι. Sic κείνῳ, pro ἐκείνῳ, dat. ſing.

Κεινὸς, ὴ, Poët. pro κενὸς, *vacuus*.

Κείνῳ, *illi*, pro ἐκείνῳ, dat. ſing. à κεῖνος.

Κείνως, Ion. pro ἐκείνως *illo modo*.

• Κειράδας, acc. pl. ex κειρὰς, *tonſus*.

Κειράμεναι, *detonſæ*, nom. pl. f. g. a. 1. part. m. à κείρω, *tondeo* : f. ερῶ, p. κέκαρκα, a. 1. ἔκειρα.

Κειρα'ς, άδος, Jerem. xlviii. 36. ἀνθρώπους κειράδας, *viros tonſos*. Sed meliores editiones habent, Κειρ ἀράς.

Κεῖρε,, *tonde*. præſ. imperat. act. κεῖρεν, Dor. pro κείρειν, *tondere*, præſ. inf. κείρεται, 3. ſing. præſ. paſſ. à κείρω, *tondeo*.

Κειρία, ας, ἡ, *faſcia, quâ mortuus involvitur* : *faſcia ſepulchralis*. Eſt & κηρία, à κὴρ, *mors*.

ΚΕΙΡΩ, *tondeo, abſcindo, vaſto*, præſ. part. κείρων, *tondens, tonſor* : f. κερῶ, a. 1. ἔκειρα, hinc a. 1. inf. act. κεῖραι ὁ. 1. m. ἐκειράμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. κεῖραι, άσθω, a. 1. inf. m. κείρασθαι. *tondere* : κεκάρσθαι, perf. inf. paſſ.

Κεῖς, Dor. pro κὴς εἰς.

Κεῖσι, *illuc*, adv. pro ἐκεῖσε. Th. ἐκεῖνος.

Κεῖσθαι, præſ. inf. à κεῖμαι, *jaceo*.

Κεισεμαι, & κεισεῦμαι, Dor. pro κείσομαι, f. 1. verbi κεῖμαι.

Κεῖτ' & κεῖτο, pro ἔκειτο, 3. ſing. imperf. κεῖσαι, *jacet* : 3. ſing. præſ. ejuſd.

Κείω, *jacere cupio* : ex κέω, undè κεῖμαι. Iliad. ξ. ver. 340.

Κεκαδήσομαι, & in 1. pl. κεκαδησόμεσθα, Iliad. χ. ver. 353. f. 2. paſſ. à κεκάδην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi χάζω, *concedo, capio, anxiè ſolicitus ſum* : f. ξω. a. 2. ἔχαδον, Poët. κέχαδεν, & Ion. κίκαδον, *privavi*, a. 2. part. κικαδὼν, *privans*, Iliad. λ. ver. 334. a. 2. m. κικαδόμην. Alii dici volunt : κεκαδήσομαι, pro κεκηδησομαι. *curabo*, paulo poſt fut. verbi κήδομαι, *curo*. Sunt qui per reduplicat. pro καδήσομαι poſitum dicant, & correpta prima ſyllaba κεκαδήσομαι, q. à καδέω, verbo facto : ex ἔκαδον. a. 2. verbi χάζω.

Κεκαδμένον, *exornatum*, Dor. pro κεκασμένον, perf. paſſ. à κάζω, *orno* : f. ξω.

Κίκαδον, *privavi*, a. 2. Ion. pro ἔχαδαν· &

Κεκάδοντο, pro ἐχάδοντο. 3. pl. Ion. a. 2. m. verbi χάζω, *recedo*, Iliad. δ. ver. 497.

Κεκαθαρισμένος, η, ον, part. perf. paſſ. à καθαρίζω, *purgo* : &

Κεκαθαρμένος, part. perf. paſſ. à Th. καθαίρω, *purgo*.

Κεκαθίκα, perf. act. verbi καθίζω, *colloco*, quod vide. Th. ἵζω, *ſedere facio*.

Κεκάλυμμαι, *tectus ſum*, perf. paſſ. ind. & κεκαλυμμένος, η, ον, ejuſd. perf. paſſ. part. verbi καλύπτω, *operio, tego* : f. ψω, p. κεκάλυφα, a. 2. ἐκάλυβον.

Κεκάμω, *laboraverim*. Iliad α. ver. 168. per redupl. pro κάμω, a. 2. ſub. act. verbi καίμνω, f. μῶ p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κεκάρθαι, perf. inf. paſſ. à κείρω, *tondeo*.

Κέκαρκα, *totondi*, p. act. κεκάρκει, Ion. pro ἐκεκάρκει, 3. ſing. pluſq. p. à κειρῶ, f. ερῶ, p. paſſ. κέκαρμαι.

Κεκαρωμένων gen. pl. perf. part. paſſ. verbi καρόω, *veternum induco* : f. ώσω. Th. κάρος, *ſopor profundus*.

Κεκάσθαι, Iliad. ω. ver. 546. perf. inf. paſſ. à κάζω, *orno* : f. σω. perf. paſſ. κέκασμαι. perf. paſſ. κεκασμένος.

Κεκασμένος, vide in κεκάσθαι.

Κεκαῦθαι, præſ. inf. paſſ. verbi καίω, *uro* : f. καύσω, p. κέκαυκα. a. 2. ἔκαον.

Κεκαυμένῳ, dat. ſing. perf. part. paſſ. ejuſd.

Κεκαφηὼς, ότος, Iliad. ε. ver. 698. *qui expiravit*, Ion. pro κεκαφηκὼς, perf. part. act. qu. à καφέω. Th. κάπω, *ſpiro*, f. ψω, p. κέκαφα.

Κεκέρακα, *miſcui* : &

Κεκερασμένος, *mixtus* : part. perf. paſſ. à κεράννυμι, *miſceo*.

Κέκευθα, ας, ε, Iliad. χ. ver. 118. *texi*, perf. m. Sic κεκεύθει, *occultabat*, 3. ſing. pluſq. p. m. Ion. verbi κεύθω, *occulto*, f. ξω. perf. κέκευκα. Sunt qui κέκευθα a. 2. eſſe velint pro ἔκυθε, Ion. redupl.

Κέκηα, *accendi*, p. m. verbi καίω, *uro*, f. καύσω, a. 2. ἔκαον.

Κεκέρυκται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi κηρύσσω, *prædico*, f. ξω. p. χα. Th. κήρυξ, υκος. ὁ.

Κεκινδυνευμένον πρᾶγμα, *facinus cum periculo*. perf. part. paſſ. à κινδυνεύω. Th. κινδύνος, ὁ, *periculum*.

Κεκινηται, *moti ſunt*. Ion. pro κεκίνηνται, 3. pl. perf. paſſ. verbi κινέω, *moveo*, f. ήσω. p. κεκίνηκα.

Κεκλάγξω, Poët. reduplicat. pro κλάγξω, f. 1. verbi κλάζω, *clamo*, a. 2. ἔκλαγον. p. m. κέκληγα.

Κέκλαμμαι, *furto ſum ablatus*, pro κέκλεμμαι, verbi κλέπτω. *furor*, f. ψω. p. φα.

Κεκλαμμένων, Varin. affert pro κεκλασμένων, gen. pl. perf. part. paſſ. verbi κλάω, *frango*.

Κέκλαγο, *fracti erant*, Ion. pro ἐκέκλαγο, 3. ſing. pluſq. p. ejuſd.

Κεκλειμένος, *clauſus*, pro κεκλεισμένος, perf. part. paſſ. verbi κλείω, *claudo*, f. ξω. p. κα. perf. paſſ. κέκλειμαι, & κέκλεισμαι. Malim à κλείω, *celebro*, formare : undè & κλειτός.

Κεκλεμμένον *furto ablatum*, perf. part. paſſ. à κλέπτω, *furor*, f. ψω.

Κίκλεω, Ion. pro κίκλω, præſ. imperat. verbi κέκλομαι, idem quod κέλομαι, *hortor*.

Κεκλήαται, & κεκλήατο, Ion. pro κέκληνται, & κέκλητο, quorum illud 3. pl. perf. paſſ. hoc pluſq. p. verbi καλέω, *voco*, p. κέκληκα, p. paſſ. κέκλημαι.

Κέκληγα, *clanxi*, p. m. verbi κλάζω, *clango*, f. ξω. a. 2. ἔκλαγον· hinc κεκληγυῖα, perf. part. m. f. g.

Κεκληγόντες, *clamantes*, Sunt qui velint Æol. poni pro κεκληγότες, nom. pl. part. p. m. verbi κλάζω, *clamo*. Alii verò ſtatuunt eſſe præſ. part. act. à

Κεκλήγω, *clango, fremo*, ex præt. m. κέκληγα, verbi κλάζω, *clamo*. Sed κεκληγὼς, ὼσα, *vociferans*, part. præt. m. à κέκληγα.

Κέκληκα, *vocavi*, perf. act. κεκληκὼς, perf. part.

part. act. κέκλημαι, perf. paſſ. & hinc
Κεκλημένος, η, ον, *vocatus*, perf. part. paſſ. &c
Κεκλῆσθαι, *vocari*, perf. inf. paſſ. à καλέω.
Κεκλίσομαι, paulo poſt fut. ind. paſſ. ejuſd. verbi.
Κεκλίαται, *inclinati ſunt*, Ion. pro κέκλινται, 3. pl. perf. paſſ. verbi κλίνω, *inclino*. Sic κεκλίατο, Ion. pro ἐκέκλιντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ejuſd. verbi. Sunt qui velint κεκλίαται per Syſtol. dici pro κεκλείαται, *incluſi ſunt*, idque Ion. pro κεκλεῖνται, 3. pl. perf. paſſ. verbi κλείω, *claudo*. Sic & κεκλεμένος, pro κεκλειμένος, perf. part.
Κεκλιμένη, perf. p. paſſ. f. g. à κλίνω, *inclino*, f νῶ, p. κέκλικα.
Κέκλομαι, idem quod κέλομαι, *hortor*, indè κεκλόμενος, præſ. part.
Κέκλοφα, *furatus ſum* (undè κεκλοφὼς. part. *furatus ſi*) Att. pro κέκλιφα, perf. act. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω perf. paſſ. κέκλεμμαι. p. m. κέκλοπα.
Κέκλυθι, Dor. vel Poët. pro κλῦθι, *audi*, præſ. imperat. act. à κλῦμι, ſeu κλύω, *audio*, Sunt qui velint perf. imperat. eſſe pro κέκλυκε.
Κεκλυσμένος, η, *colluſus*, *oblitus* perf. part. paſſ. à κλύζω, *eluo*.
Κέκλυτε, *audite*. Poët. reduplic. pro κλῦτε, 2. pl. præſ. imperat. κλῦθι, verbi κλῦμι, ſeu κλύω, *audio*.
Κέκλωσμαι, *fatatus ſum*, *fato deſtinatus*, perf. paſſ. verbi κλώθω, *neo*, f. σω.
Κεκμακὼς, Dor. pro κεκμηκὼς, *defeſſus*, *defunctus*, perf. part. act. verbi κάμνω, *laboro*, *ægroto*, f. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.
Κεκμηῶτι, *laſſo*, Poet. metri gratiâ pro κεκμηότι, dat. ſing. Ion. perf. part. κεκμηκὼς, & ſublato κ. Ion. κεκμηὼς ότ⊙, verbi κάμνω, *laboro*.
Κέκναισμαι, *excitatus ſum*, perf. paſſ. verbi κναίω, idem quod κνάω, *ſcindo*.
Κεκοίμηται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi κοιμάω. *ſopio* ; f. ήσω. p. κεκοίμηκα.
Κεκολᾶσθαι, perf. inf. paſſ. verbi κολάζω, *punio*, f. άσω, p. κεκόλακα.
Κέκομμαι, perf. paſſ. verbi κόπτω, *ſcindo*, f. ψω. p. κέκοφα. p. m. κέκοπα.
Κέκοφα, *occidi*, Poet. pro ἔκτονα, præt. m. ſublato primùm τ, & præpoſito κ. à κτείνω, *occido*, f. κτενῶ. p. m. ἔκτονα, ἔκτανα, & κέκονα.
Κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus*, perf. part. paſſ. à κονιάω, *dealbo*, f. άσω. à κονία, *calx*, Th. κόνις, εως, ἡ, *pulvis*.
Κεκονιμένος, *pulverulentus*, Att. pro κεκονισμένος, perf. part. paſſ. à κονίζω, *pulvere impleo* : ab eod. Th.
Κεκονισμένος, per Sync. pro κεκονιασμένος, quod vide, vel κεκονιμένος.
Κεκόπακα, ας, ε, perf. act. verbi, κοπάζω, *quieſco*.
* Κεκοπανισμένος *tuſus*, perf. part. paſſ. Vide κοπανίζω.
Κεκοπίακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπιάω, *laboro*, f. άσω. Th. κόπτω, *ſcindo*.
Κεκοπὼς, perf. part. m. verbi κόπτω, *tundo*, *ſcindo*, f. ψω. p. κέκοφα, præt. m. κέκοπα.
Κεκορεσμένος, perf. part. paſſ. à κορέννυμι, *ſatio*, f. έσω. Th. κορέω. idem.
Κεκορημένος, *ſatiatus*, perf. part. paſſ. à κορέω, *ſatio*, f. ήσω & έσω, p. κεκόρηκα.
Κεκορηὼς, Ion. pro κεκορηκὼς, præſ. part. act. ejuſd.
Κεκορυθμένος, *galeâ armatus*, per Sync. pro κεκορυθημένος, verbi κορυθέω. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. Sunt qui dictum velint pro κεκορυσμένος, perf. part. verbi κορύσσω, ab eod. Th.
Κεκοτηότα, *iratum*, acc. ſing. p. part. act. Ion. verbi κοτέω, *iraſcor*, f. ήσω. p. κεκότηκα. hinc p. part. κεκοτηκὼς, ότος, & Ion. κεκοτηώς. Th. κότος, *ſimultas*, *ira vetus*.
Κεκόφθαι, *ſciſſum eſſe*, perf. inf. paſſ. à κόπτω, *ſcindo*, f. ψω. p. paſſ. κέκομμαι.
Κεκράαντο, *abſoluti fuerant*, Poët. & Ion. pro ἐκέκραντο, 3. pl. paſſ. pluſq. p. verbi κραίνω, *efficio*, f. ανῶ. p. κέκρασμαι. perf. paſſ. κέκραμαι.
Κέκραγα, ας, ε, *clamavi*, perf. m. verbi κράζω, f. ξω, *clamo*.
Κεκράγω, *clamo*, f. ξω, a. 1. ἐκέκραξα, quod formant à κέκραγα, p. m. verbi κράζω.
Κέκρακα, *miſcui*, per Syne. pro κεκέρακα, perf. act. verbi κεράννυμι, *miſceo*, f. κεράσω, & per Sync. κράσω. p. paſſ. κέκραμαι, perf. part. paſſ. κεκραμένος, a. 1. part. paſſ. κραθείς.
Κεκράξομαι, *mox clamabo*, paulo poſt fut. verbi κράζω, *clamo*, f. ξω, p. m. κέκραγα.
Κεκράχατον, Ion. pro κεκραγμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. ejuſd.
Κέκραχθι, *clamato*, per Sync. pro κεκράγηθι, imperat. verbi κεκράγομαι, idem quod κράζω, *clamo*. Alii pro κέκραχε dici volunt.
Κέκρηγα, pro κέκραγα, præt. m. verbi κράζω, *clamo*.
Κέκρητο, Ion. pro ἐκέκρατο, 3. ſing. pluſq. p. verbi κεράω, *miſceo*, f. κεράσω, & per Sync. κράσω. p. κέκρακα.
Κεκριγότες *incertè loquentes*, nom. pl. perf. part. m. à κρίζω, *ſtrido*, f. ξω, pl. m. κεκριγα, hinc κεκριγυῖα, p. m. part. f. g. & in a. 2. act. ἔκριγον pro ἔκριγον.
Κεκριμένην, *diverſam*, acc. ſing. perf. part. paſſ. à κρίνω, *ſecerno*, f. νῶ p. κέκρικα.
Κέκριται, *judicatum eſt*, 3. ſing. perf. paſſ. ejuſd.
Κεκροταμένος, Dor. pro κεκροτημένος, p. part. paſſ. verbi κροτέω, *pulſo*, f. ήσω. Th. χρότος, *pulſus*.
Κέκροψ, οπος, ὁ, *impoſtor* ; aut *ſimia*, per Metath. à κέρκωψ, quod vide.
Κέκρυβα, p. m. verbi κρύπτω, *occulto* : f. ψω. p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον.
Κεκρυμμένος, η, ον, *occultus*, perf. part. paſſ. ejuſd.
Κεκρύφαλος, ου, ὁ *reticulum*, *quo mulieris crines compeſcunt*, aut ſimile quid, à κρύπτω, cujus præt. κέκρυφα.
Κεκρύφαται, *latent*. Ion. pro κεκρυμμένοι εἰσὶ, 3. pl perf. paſſ. verbi κρύπτω, *abſcondo*.
* Κέκρωψ, οπος, ὁ, *impoſtor*.

Κέκτημαι, *possidi*, perf. pass. κεκτῆσθαι, perf. inf. &c

Κεκτημένος, perf. part. pass. à κτάομαι, *acquiro*: f. ήσομαι. a. 1. m. ἐκτησάμην.

Κεκτῆσθαι, vide in κέκτημαι.

Κεκύθωσι, Ion. & Poët. reduplic. pro κύθωσι, 3. pl. a. 2. sub. verbi κεύθω, *occulto*, f. σω.

Κελαδεῖν, Poët. pro ὑμνεῖν, *celebrare, carminibus cantare*: κελαδεῖσθαι, idem. Att. Th. κέλαδος, quod vide.

Κελαδεινὸς, ἡ, ὸν, *obstreperus, tumultuosus*. Th. κέλαδος, *strepitus*.

Κελαδεννὸς, ὴ, *canorus, clarus*: Poët. pro præced. Hinc gen. pl. κελαδεννᾶν, Dor. pro κελαδεινῶν.

Κελαδέοντι, *resonanti*, Dor. pro κελαδέουσι, p. pl. præs. act. à

Κελαδέω, *strepo, clamo, resono*: f. ήσω. Th. κέλαδος, *strepitus*.

Κελαδητὶς, ίτιδος, ἡ, *decantatrix, celebratrix*: ab eod. Th.

Κελαδοῖο, gen. Ion. pro κελάδου. à

ΚΕΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, *strepitus, tumultus, clamor*: q. à καλέω, vel κέλω ἄδω.

Κελαδὼν, οντος, Poët. idem ac κελαδέων, præs. particip. à κελαδέω, *strepo*: quod à præced.

Κελαινεγχὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, *qui nigram ac funestam hastam habet*: Epith. Martis, qui, propter cædes quas facit, homines *atratos* incedere cogit. Ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, & ἔγχος, τὸ, *hasta*.

Κελαινεφείῃ, dat. sing. à

Κελαινέφὴς, ές, ὁ ἡ ὴ, *nubium obfuscator*: ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, & νέφος, τὸ, *nubes*.

Κελαινῇ, *nigræ*, dat. sing. f. g. à

Κελαινὸς, ὴ, ὸν, *niger*: qu. μελαινὸς, ὴ, ὸν, Th. μέλας, *niger*.

Κελαινότης, ητος, ἡ, *nigredo*: à præced.

Κελαίνωψ, ωπος, ὁ, *qui nigrum vultum* vel *corpus habet*, vel *formidabilem aspectum*. Ex κελαινὸς, *niger*, & ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΚΕΛΑΡΥ'ΖΩ, *cum strepitu fluo*: f. σω. p. κεκελάρυγα. q. à κέλαδος, *strepitus*, & ῥύω, seu ῥέω, *fluo*: hinc

Κελαρυγὴ, ῆς, ἡ, *murmur, strepitatio*.

Κελαρύσδεν, Dor. pro κελαρυζειν, *murmurare*, præs. inf. præced.

Κέλεαι, *jubes*, Ion. pro κέλῃ, 2. sing. præs. à κέλομαι, *hortor*: f. ήσομαι.

Κελέζη, ης, ἡ, & Dor. κελέβα, *poculum*: an à χέειν λείβην, id est, *libamen fundere*?

ΚΕΛΕΟ'Σ, ου, ὁ, *avis pernicissima, galgulus*: qu. à κέλλω, *celeriter curro*.

Κέλεσθε, *jubete*. 2. pl. præs. imperat. verbi κέλομαι.

Κέλευ', pro κέλευε, *jube*, præs. imperat. act. vel 3. sing. imperf. Ion. verbi κελεύω, quod vide.

Κέλευθα, in pl. pro κέλευθοι, *viæ*, Poët. per Metaplasm. à

ΚΕΛΕΥΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *via*: qu. ab ἐλεύθω.

Κέλευσε, 3. sing. a. 1. act. Ion. à κελεύω.

Κέλευσμα, ατος, τὸ, *CELEUSMA, clamor adhortatorius nautarum, mandatum*, &

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, *mandatum*: à κελεύω, quod vide.

Κελευστὴς, οῦ, ὁ, *hortator*; peculiariter *qui κέλευσμα, canit*: ab eod. verbo.

Κελευτίδαω, Poët. pro κελευστιάω, idem quod

Κελεύω, *jubeo, hortor*: f. εύσω. p. κεκέλευκα. a. 1. ἐκέλευσα. a. 1. imperat. κέλευσον, έτω, a. 1. part. act. κελεύσας, αντος. Th. κέλω, *hortor*.

ΚΕ'ΛΗΣ, ητος, ὁ, (scil. ἵππος) *CELES, equus desultorius*. Est & *navis minoris* genus quam *CELOCEM* vocant. utrumque qu. à κέλλω, *celeriter moveo*.

Κελήσατο, Ion. pro ἐκελήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi inus. κελήομαι, idem quod κέλω.

Κελήσομαι, ῆ, εται, f. 1. m. ejusd.

Κελητίζω, *equito, celete equo vehor, equum desultorium ago*. Th. κέλης, ητος, ὁ.

ΚΕ'ΛΛΩ, f. λῶ, Æol. σω, *appello, pervenio ad portum*: a. 1. ἔκελσα, Æol. pro ἔκειλα, sic in a. 1. inf. Æol. κέλσαι, pro κεῖλαι.

Κελοίμην, *hortarer*, præs. opt. &

Κελόμην, imperf. Ion. pro ἐκελόμην, à κέλομαι, *hortor*.

Κέλονθ', pro ἐκέλοντο, 3. pl. imperf. ejusd. verbi.

Κέλσαι, *appulisse*, a. 1. inf. act. Æol. verbi κέλλω, quod vide.

Κελύφη, τὰ, nom. pl. à

Κέλυφος, ους, τὸ, *putamen, cortex*. Th. καλύπτω, *tego*.

ΚΕ'ΛΩ, seu κέλομαι, *jubeo, hortor*: f. κελήσομαι, ab inus. καλέομαι. q. à καλῶ, *voco*.

Κεμὰς, άδος, ὁ, *hinnulus cervi*: qu. ἀπὸ τοῦ κοιμᾶδζ, *quòd adhuc in spelunca dormiat*.

ΚΕ'ΝΑΤΛΑ, ης, ἡ, *incurva securis ad naves fabricandas*: qu. à κέειν, *secare*.

Κενεαυχὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, *vana jactans*: à κενὸς, *vacuus*, & αὐχέω, *glorior*.

Κενεὴν, Poët. pro κενὸν, acc. sing. f. g. à

Κενεὸς, Poët. & Dor. pro κενὸς, οῦ, *inanis*: κενεὰ πνεῖν, *inania spirare*; id est, *inanem & gloriâ vacuam vitam degere*.

Κενεόφρονι, dat. sing. à

Κενεόφρων, ονος, ὁ ἡ ὴ, *stultus*: à κενὸς, *inanis*, & φρὴν, *mens*.

Κενεῶνα, acc. sing. à κενεὼν, ῶνος, ὁ, *venter*. Th. κενὸς, *vacuus*.

Κενεώτερον, *vanius*, compar. à κενὸς, *vanus*.

Κενοδοξία, ας, ἡ, *vana gloria*: &

Κενόδοξος, ου, ὁ ἡ ὴ, *inanis gloriæ cupidus*: ex κενὸς, *inanis*, & δόξα, *gloria*. Th. δοκέω.

* Κενολογέω, -ῶ, *garrio, inaniter loquor*, f. ήσω. p. κεκενολόγηκα.

ΚΕΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *vacuus, inanis*: εἰς κενὸν, *frustrà*: qu. ab ἰνέω.

Κενοτάφιον, ου, τὸ, *CENOTAPHIUM, inane* sive *honorarium sepulchrum*: expon. etiam *simulacrum* seu *imago*, 1 Reg. xix. 13. Ex κενὸς, *inanis*, & τάφος, *sepulchrum*. Th. θάπτω, *sepelio*: f. ψω. a. 2. ἔταφον.

Κενότης, ητος, ἡ, *vanitas*: fœm. à κενός.

Κενόφρων, ονος, ὁ ἡ ὴ, Poët. *vana cogitans*, ὁ κενὰ φρονεῶν. Th. φρὴν, *mens*.

Κενοφωνία, ας, ἡ, *clamor de rebus inanibus*: à κενὸς, *vanus*, & φωνὴ, *vox*.

Κενόω, -ῶ, *exinanio*: f. ώσω. a. 1. ἐκένωσα. perf. pass. κεκένωμαι. a. 2. pass. ἐκενώθην,

ης,

ῆς, ῆ, a. 1. ſub. paſſ. κενωθῶ, ῇς, ῇ. Th. κενὸς, *inanis.*

Κένσαι, *ſtimula*, per Sync. pro κέντησαι, a. 1. imperat. m. verbi κεντέω. Sic & κένσαι, *ſtimulare*, eodem modo pro κεντῆσαι, a. 1. inf. act. Sunt qui velint pro κέντησαι poni, a. 1. imperat. m. à κεντίζω, idem quod κεντέω. Alii à κέντω formant: f. ένσω. a. 1. ἔκενσα, idem quod κεντέω.

Κέντασε, Dor. & Ion. pro ἐκέντησε, *punxit.* Th. κεντέω, *pungo*: f. ήσω.

Κένταυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *CENTAURUS*; item *ſignum cœleſte*: ex κεντέω, & ταῦρος, *taurus.*

ΚΕΝΤΕ'Ω, *pungo, ſtimulo*: f. ήσω. p. κεκέντηκα. Dicitur & κεντόω· q. à κίω, *findo*, & ἐντὸς, *intus.*

Κέντορες, *ſtimulatores*: à κέντωρ, ορος, ὁ, à præced.

Κεντρηκέας, acc. pl. à

Κεντρητικὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, *ſtimulis agitatus*: ex κέντρον, *ſtimulus*, quod à κεντέω, *pungo*, & εἴκω, *cedo.*

Κέντρον, ου, τὸ, *ſtimulus, calcar*; item *CENTRUM.* Th. κεντέω, *pungo.*

Κέντρων, ωνος, ὁ, *CENTO, veſtis è variis panniculis ac diverſis coloribus conſarcinata*: ab eod. Th.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, *centurio*, vox origine Lat. à *centum* ducta.

Κεντῶν, *pungens*, præſ. part. act. à κεντέω.

* Κένωρα, ατος, τὸ, *evacuatio, exinanitio.*

Κέονται, *jacent*, Ion. vel Poët. pro κεῖνται, 3. pl. præſ. Sic κέοντο, Ion. pro ἐκεῖντο, 3. pl. imperf. & κέοιτο, 3. ſing. opt. q. à κέομαι, pro κεῖμαι, *jaceo.*

ΚΕΠΦΟΣ, ου, ὁ, *avis quædam marina leviſſima*; item *homo levis, ſtolidus.*

* Κεπφωθείς, Prov. vii. 22. *ſubitò & levitèr allectus.*

Κεράατα, τὰ, Ion. pro κέρατα, *cornua.* Th. κέρας.

Κεράεσσιν, *cornibus*, dat. pl. Ion. pro κέρασι· à κέρας, ατος, τὸ, *cornu.*

Κερκία, ας, ἡ, *cornu, antenna*; item *virgula inflexa*: tum *punctulum ſuprà literam*: κερκίδες etiam ſunt *apices eminentes in aliquâ re.* Th. κέρας, *cornu.*

Κερκίζετον, *ſcindebant*, 3. perſ. dual. imperf. Ion. à

Κερκίζω, f. ίσω, *cornibus diſſipo*; item *vaſto, exſcindo, deleo.* Th. κέρκος, quod vide.

Κέρκιρε, *miſce*, præſ. imperat. à

Κερκίρω, idem quod κεράννυμι, quod vide.

Κερκὶς, ίδος, ἡ, *perditrix, vaſtatrix*; peculiariter verò *vermis cornu infeſtans*: à κερκίζω,

Κερκμεῖ, dat. ſing. à κερκμεὺς, quod vide.

Κερκμεία, ας, ἡ, ſubintell. τέχνη, *ars figuli, figulina.* Th. κέρκμος, quod vide.

* Κερκμεῖον, ου, τὸ, *figuli officina*: &

* Κερκμεῖος, *figulinus*: &

Κερκμεὺς, έος, & Att. έως, ὁ, *figulus.* Th. κέρκμος.

Κερκμεύω, *fingo*: ab eod.

Κερκμήϊος, Ion. pro κερκμεῖος, *figulinus*: ab eod.

Κερκμικὸς, ὴ, ὸν, *fictilis, e*: &

Κερκμίον, ου, τὸ, *amphora, urceus fictilis*; &

* Κερκμὶς, ίδος, ἡ, *tegula*; à

ΚΕ'ΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, *terra figularis*; *teſta, tegula*; *vas fictile vel aliud*; *crater lapideus*: à κέω, *uro*, & ἔρα, *terra.*

Κεράμω, dat. ſing. à præced.

ΚΕΡΑ'ΝΝΥΜΙ, ſeu κερανύω & κεράω, *miſceo*: f. άσω. præſ. part. κεραννὺς, ύντος. p. κεκέρακα. a. 1. ἐκέρασα. a. 1. imperat. act. κέρασον, άτω. p. paſſ. κεκέρασμαι, per Sync. κέκραμαι, a. 1. paſſ. ἐκεράσθην, & ἐκράθην, f. 1. paſſ. κεκρασθήσομαι, & κραθήσομαι. Hinc ἄκρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, *purus, impermixtus*: εὐκρασία, ας, ἡ, *bona temperies.* Euſt. à κέρας deriv.

Κεραὶ, *cornuæ*, nom. pl. à

Κεραὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *cornutus*: à

ΚΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, *cornu*: q. à κάρα, *caput*, cujus eſt ornamentum. Hinc βύκερως, -ω, ἡ -ωτος, ὁ ἡ ἡ, *bubulis cornibus præditus.*

Κέρασμα, ατος, τὸ, *mixtura.* Th. κεράννυμι, *miſceo.*

ΚΕ'ΡΑΣΟΣ, ου, ὁ, *CERASUS, arbor*, & Ceraſunte urbe: τὰ κεράσια, *fructus ceraſi.* Hinc Angl. Cherries.

Κεράστης, ου, ὁ, *CERASTES, ſerpentis genus*: à *cornibus* dictum: item *vermiculus ficus infeſtans.* Th. κέρας, *cornu.*

Κεράσω, *miſcebo*, & per Sync. κράσω, f. 1. act. verbi κεράννυμι, *miſceo.*

* Κερατίζω, *cornu peto*, f. ίσω, p. κεκεράτικα.

* Κερατίνη, ης, ἡ, *buccina.*

Κερατίον, ου, τὸ, *ſiliqua, corniculum*; à κέρας, quia eſt *corniculata.* Sic κεράτια, ων, τὰ, *ſiliquæ*, ſeu *folliculi fabarum*, &c.

* Κερατίνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *corneus, ex cornu factus.*

Κερατιῶμεν, Att. pro κερατίσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi κερατίζω, *cornu peto*: f. ίσω. Th. κέρας, *cornu.*

* Κερατώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *cornutus.*

Κεράτων, gen. pl. à κέρας, ατος, τὸ, *cornu.*

Κεραυνόβλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *fulmine ictus*: à κεραυνὸς, *fulmen*, & βλητὸς, quod à βάλλω.

ΚΕΡΑΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fulmen*: q. à κείρειν ἡ αὔειν, quia *ſcindit* & *urit.* Hinc

Κεραυνόω, f. ώσω, *fulmino.*

Κεραυναθέντος, gen. ſing. ejuſd. à 1. part. paſſ.

Κεράω, *miſceo*, Poët.

Κέρβερος, ου, ὁ, *CERBERUS, canis infernus* q. κρεοβόρος, à κρέας, *caro*, & βορὸς, *vorax.*

Κερδαίνω, *lucror, quæſtum facio, lucrifacio*: præſ. part. κερδαίνων, ουτος. f. κερδανῶ, & κέρδήσομαι. perf. κεκέρδηκα. a. 1. ἐκέρδησα. a. 1. inf. act. κερδῆσαι. a. 1. ind. paſſ. ἐκερδήθην, ης, η. f. 1. paſſ. κερδηθήσομαι, Th. κέρδος, τὸ, *lucrum.*

Κερδαλέη, ῆς, ἡ, *vulpina pellis*: à κερδὼ, *vulpes*, quod vide: ſed

Κερδαλέος, ου, *lucroſus, quæſtuoſus, utilis.* Th. κέρδος, τὸ, *lucrum.*

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *vulpinâ mente præditus*: à κερδαλέος, *aſtutus*, & φρὴν. Vel à κερδὼ, οῦς, ἡ, *vulpes* & λέων, *leo*, & φρὴν.

Κερδαλεώτερον, *quæſtuoſius, utiliùs.* compar. à κερδαλέος.

Κερδανέομεν, Ion. pro κερδανοῦμεν, *quæſtum faciemus*, 1. pl. f. 1. verbi κερδαίνω, *lucror*: f. κερδανῶ. Th. κέρδος, τὸ, *lucrum.*

Κερδήσας,

Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. &
Κερδήσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi κερδαίνω, *lucror*, quod vide.
Κέρδιον, *utilius*: à
Κερδίαν, ονος, ὁ ἡ ὴ, *quæſtuoſior*, *utilior*; item *verſutior*: &
Κέρδιστος, η, ſuperlat. *utiliſſimus*; item *verſutiſſimus*: à
ΚΈΡΔΟΣ, εος, τὸ, *lucrum*: q. κῆαρ ἥδει, *cor oblectat*: item *aſtutia*, *verſutia*.
Κερδοσύνη, ης, ἡ, *aſtutia*, *callliditas*, *dolus*: &
Κερδώ, οῦς, ἡ, *vulpes*: à κέρδος.
Κέρεα, Ion. pro κέραλα, vel κέραϊ, *cornua*: &
Κέρεος, Ion. pro κέρατος, gen. à κέρας, ατος, -αος, -ως, τὸ, *cornu*.
Κερθείς, έντος, a. 1. part. paſſ. à κείρω, *tondeo*: f. ερῶ. a. 1. ἔκειρα.
Κερκίς, ἡ, nomen mulieris.
ΚΕΡΚΙΣ, ίδος, ἡ, *radius textorius*, vel *tela*; quia ad *pulſandum* idonea. q. à κέρκω.
Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, *CERCOPITHECUS*, *ſimia caudata*: πίθηκος κέρκον ἔχων, *clunem ſimia*: à clunibus tritis ſic dicta.
ΚΈΡΚΟΣ, ου, ὁ, *cauda*; it. *membrum virile*.
Κερκυρᾶῖος, ου, *CORCYRÆUS*.
Κέρκυρος, ου, ὁ, *genus navigii brevioris*; dicti ἀπὸ τ Κερκύρας, à *Corcyrâ* inſulâ: vel pro κέρκουρος, ut potiùs ſcribitur: q. d. *caudata navis*: ex κέρκος, & οὐρὰ, *cauda*.
Κέρκω, idem quod κρέκω.
Κέρκωψ, ὁ, *caudatus*, *verſutus*. Κέρκωπας enim improbos homines fuiſſe aiunt. Th. κέρκος, *cauda*.
Κέρμα, ατος, τὸ, *ſegmentum æris*, *nummulus*: à κείρω, *ſeco*.
Κερματιστὴς, οῦ, ὁ, *nummularius*, *collybiſta*: à præced.
Κέρνος, *vas fictile*, multos cotyliſcos in ſe continens, quos feſto die fructibus omne genus implebant, & ex religionis avitæ ritibus ad ſacra deferebant: quos ob id *cernophoros* vocabant. Ergo κέρνος dici potuit à κερανύω, quòd varia in eo *miſcerentur*.
Κεροΐαξ, ακος, ὁ, *antennæ extremitas*, *antennæ cornu*: ex κέρας, *cornu*, & οἴαξ, *temo navis*.
Κερυχὶς, ίδος, ἡ, *cornigera*: ἡ κέραλα ἔχουσα.
Κερόαντο, *miſcebant*, Ion. & Poët. pro ἐκερῶντο, 3. pl. imperf. verbi κεράω, ſeu κεράννυμι, *miſceo*: f. άσω.
Κέρσαι, *totondiſſe*: a. 1. inf. Æol. à κείρω, *tondeo*: f. κερῶ, & Æol. κέρσω. a. 1. ἔκειρα, & Æol. ἔκερσα. p. κέκαρκα.
Κέρσε, 3. ſing. a. 1. Ion. pro ἔκερσε. Vide præced.
Κέρτομα, *convitia*, nom. pl. n. g. à κέρτομος, ου, ὁ ἡ ὴ, *mordax*, *cavillatorius*: &
Κερτομέω, f. ήσω, *convitior*: ex κείρω, *tondeo*, vel potiùs κῆαρ, *cor*, & τέμνω, *ſcindo*: p. m. τέτομκα.
Κερτομίοισι, dat. pl. Ion. à
Κερτόμιος, ου, *cor ſcindens*, *mordax*: vide κερτομέω.
Κέρχνος, ου, ὁ, *aſperitas quædam gutturis quæ inſtar granorum milii ſentitur*, item apud Ion. *milium*: vide κέγχρος. At
Κερχνὸς, ὴ, ὸν, *durus*, *aſper*; qu. à
ΚΈΡΧΩ, *exaſpero*: κέρχνος, ου, ὁ, *aſperitas gutturis*; item *milium*; κέρχνη, *puls è milio*.
Κερῶ, *tondebo*, f. verbi κείρω· unde inf. Poët. κερέειν, pro κερεῖν. Vide κέρσαι.
Κέσκετος Ion. & Poët. pro ἔκειτο, 3. ſing. imperf. à κέσκομαι, pro κεῖμαι, *jaceo*.
Κεστὸς, ὴ, *acu pictus*: à κεντέω, *pungo*.
ΚΈΣΤΡΑ, ας, ἡ, eſt *genus teli militaris*, *ſudes*: qu. à κέω, *uro*; item *ſudes* piſcis. Sunt qui exponunt *malleum*.
Κεστρεὺς, *mugil*: quod teli modo intret adulteros: qu. à κέστρα. Juvenal. Sat. x.
ΚΈΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, *herba quædam*, *betonica*.
Κεστρωτὸν ξύλον, *lignum urendo acuminatum ſine ferreo cuſpide*: an à κέω, *uro*? Th. κέστρα, *teli genus*.
Κευθάνω, idem quod κεύθω, *occulto*, *tego*: in imperf. ἐκεύθανον.
Κεῦθε, præſ. imperat. κεύθει, 3. ſing. præſ. à κεύθω, *occulto*.
Κεύθεα, acc. pl. κεύθεσι, dat. pl. à κεῦθος, εος, τὸ, *caverna profunda*, *penetrale*: ab eod.
Κεύθῃς, 2. ſing. præſ. ſub. à κεύθω, *occulto*.
Κεύθμασι, *latebris*, dat. pl. à
Κεῦθμα, ατος, τὸ, ejuſd. Th.
* Κευθμὸς, ὁ, Iliad. ν. ver. 28. *latebra*, *latibulum*.
Κευθμών, ῶνος, ὁ, *locus qui occultat*; *latibulum*, *latebra*: &
* Κεῦθος, τὸ, *latebra*, *latibulum*: à
ΚΕΎΘΩ, *occulto*, *abſcondo*: f. σω, p. κέκευκα. q. à κέω, *jaceo*. Hinc
Κεφάλαιον, ου, τὸ, *caput*, *capitulum*: item *ſumma*, *vertex*. Th. κεφαλὴ, *caput*.
Κεφαλαιόω, -ῶ, *in ſummas redigo*, *ſummatim repeto* vel *attingo*: item *caput ferio*, *vulnero*: f. ώσω. p. κεκεφαλαίωκα, a. 1. ἐκεφαλαίωσα.
* Κεφαλαιώδης, εος, ὁ ἡ ὴ, *ſummarius*, *capitalis*.
* Κεφαλαιωδῶς, *ſummatim*. Th. κεφαλὴ.
Κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, *ſumma*: à
ΚΕΦΑΛΉ, ῆς, ἡ, *caput*: gen. pl. Ion. κεφαλέων, dat. pl. κεφαλῆσι. Hinc Βυκέφαλος, ου, ὁ, *equus Alexandri magni*.
Κεφαλὶς, ίδος, idem quod εἴλημα, ατος, τὸ, *volumen*: à præced.
Κέφαλος, ου, ὁ, *CEPHALUS* piſcis, à capitis magnitudine. Th. κεφαλὴ, *caput*.
Κεφαλῷ, dat. ſing. à κέφαλος, ὁ, nom. viri.
Κέχαδα, ας, ε, p. m. ver. χάζω, *recedo*: item *bio*, *capax ſum*: a. 2. ἔχαδον. f. 2. χαδῶ.
Κεχάδοντο, Ion. Diaplaſiaſm. pro ἐχάδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejuſd.
Κεχανδότα, *hiantem*, *capientem*, acc. ſing. præſ. part. m. Poët. Pleonaſm. à κέχανδα, p. m. pro κέχαδα, p. m. part. κεχανδὼς, pro κεχαὼς, verbi χάζω, quod vide.
Κέχαρα, *gavi us ſum*: præt. m. verbi χαίρω, *gaudeo*: f. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 2. ἔχαρον.
Κεχαραγμένος, ου, *inſen us*, perf. part. paſſ. à χαράσσω, *ſculpo*: f. ξω. p. χα.
Κεχάρηκα, *gaviſus ſum*, perf. act. nam à χαίρω, f. χαρῶ, fit præſens χαρέω, f. ήσω, perf. part. paſſ. κεχαρημένος, *lætus*.
Κεχαρηότα, *gaviſum*: qu. à χαρέω, f. ήσω, p. κεχάρηκα, unde fit. part. κεχαρηκὼς, & per Crafin Ion. κεχαρηὼς, ότος. refertur ad χαίρω.

Κεχα-

Κεχαρησίμην, Ion. Diaplasiasm. pro χαρήσειν, f. 1. inf. act. à χαρίω, pro χαίρω, *gaudeo.*

Κεχάρητο, *lætatus est*, 3. sing. pluſq. p. Ion. ab ἐκεχαρήμην, σο, το, ab eod.

Κεχαρηώς, ότος, *gaviſus.* Vide κεχαρότα.

Κεχαρισμένος, η, perf. part. paſſ. unde κεχαρισμένε, *chariſſime*; voc. ſing. à χαρίζομαι, *gratificor*: f. ίσομαι, perf. paſſ. κεχάρισμαι. Th. χάρις, *gratia.*

Κεχαρισμένως, adv. *gratè, acceptè, jucundè.* vel *ad gratiam, ad voluptatem*: à præced.

Κεχάρισαι, 3. ſing. perf. paſſ. Vide κεχαρισμένος.

Κεχαριτωμένος, η, ον, *gratiâ donatus, gratiâ ornatus*: à χαριτόομαι, *gratiâ afficior, gratiam accipio.* Th. χάρις, ιτος, η, *gratia.*

Κεχαρίατο, *gaviſi fuiſſent*, 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro χαροιντο. Tum Poëtæ etiam perfecti augmentum aoriſtis ſecundis præcipuè tribuunt: & formant Iones 3. pl. à 3. ſing. ante το, vel ται, α inſerentes. Eſtque à χαίρω, *gaudeo*: f. αρῶ. a. 2. ἔχαρον. a. 2. m. ἐχαρόμην.

Κεχαρόμην, *gaviſus ſum*: a. 2. m. Ion. pro ἐχαρόμην. Vide præced.

Κεχείμανται, *fluctuant*, 3. pl. perf. paſſ. verbi χειμαίνω, *fluctibus agito*: f. ανῶ. p. κεχείμακα. perf. paſſ. κεχείμαμμαι, νται.

Κέχηνα, *biavi*, p. m. ind. & hinc

Κεχηνὼς, ότος, part. præt. med. *hians, biſcens, os aperiens*: in nom. pl. κεχηνότες, *hiantes*, ſive *ſtulti*, qui frequentèr *hiare* ſolent: à χαίνω, *biſco*, quod vide.

Κέχλαδα, præt. m. &

Κεχλαδὼν, όντος, a. 2. part. act. à χλάζω, *ſibilo*: f. σω. a. 2. ἔχλαδον, ἡ ἀναδιπλασιασμῷ, κέχλαδον.

Κεχλίακα, perf. act. ind. verbi χλιαίνω, *tepefacio*: f. ανῶ.

Κεχλιδὼς, ότος, *deliciis abundans*: perf. part. m. verbi χλιδάω, *luxui deditus ſum.* Th. χλίω, *deliciis frango.* Angl. to cloy.

Κεχολωμένος, *iratus*: perf. part. paſſ. Vide κεχολώσεται.

Κεχολώσεαι, *mox ſuccenſebis*: Ion. pro κεχολώσῃ, 2. ſing. paulò poſt fut. &

Κεχολώσεται, *mox ſuccenſebit*: 3. ſing. paulò poſt fut. verbi χολόω, *iraſcor*: f. ώσω. p. κεκόλωκα. perf. paſſ. κεχολωμαι, σαι. Th. χολὴ, *bilis.*

Κεχολῶσθαι, *iratum eſſe*, perf. inf. paſſ. ejuſd.

Κέχρημαι, σαι, ται, *mutuatus ſum*: perf. ind. paſſ. χράομαι.

Κεχρηματισμένος, η, ον, *divinitus promiſſus*: p. part. paſſ. à χρηματίζω, *Dei nomine loquor, divinitus admoneo*: f. ίσω. a. 1. ἐχρηματισα, ας, ε, *nominatus fui*: a. 1. inf. act. χρηματίσαι. perf. paſſ. κεχρημάτισμαι, σαι, σται. a. 1. ind. paſſ. ἐχρηματίσθην, ης, η, a. 1. part. χρηματισθεὶς, έντος. Th. χρῆμα, τὸ, *res, negotium, oraculum.*

Κεχρημένος, η, perf. part. paſſ. *ab oraculo prædictus*; *egens*: à χράομαι, -ῶμαι, f. χρήσομαι, *utor, oraculum conſulo.* Th. χρέα, *commodo, oraculum edo.*

Κεχρῆσθαι, 3. ſing. paulò poſt. fut. à χρήζω, *indigeo*: f. σω. perf. paſſ. κέχρησμαι, σαι. Th. χρεία, *indigentia.*

Κέχρησθε, 2. pl. perf. paſſ. verbi ejuſd.

Κέχρισμαι, perf. paſſ. à χρίω, *ungo*: f. ίσω. p. κέχρικα.

Κέχυμαι, 1. ſing. & κέχυνται, *confunduntur*: 3. pl. perf. paſſ. κέχυντο, Ion. pro ἐκέχυντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. κεχυμένος, η, *effuſus*: perf. part. paſſ. à χύνω vel χύω, *fundo.* Th. χέω, idem.

Κέχυτ᾽ pro ἐκέχυτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. vel pro

Κέχυται, 3. ſing. perf. Vide κέχυμαι.

Κεχωρήκεσαν, *ceſſerant*: Att. pro ἐκεχωρήκεισαν, 3. pl. pluſq. p. act. verbi χωρέω, *cedo, eo*: f. ήσω. p. κεχώρηκα.

Κεχωρίδαται, *ſejuncti ſunt*: Ion. pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. à κεχώρισμαι, verbi χωρίζω, *ſeparo.* Th. χωρὶς, *ſeorſum.*

Κεχωρισμένος, η, ον, *ſeparatus, diſtans*: perf. part. paſſ. ejuſd. verbi.

Κεχωσμένος, η, ον, *aggeſtus, defoſſus*: part. præt. paſſ. verbi χωννυμι.

ΚΕΊΩ, & per Epenth. κείω, *findo, jacere cupio*: unde & κείμαι, *jaceo.* eſt & κίω, *uro*: vide καίω.

Κῆ, Ion. pro πῆ, *quo.*

Κῆαι, *accendiſſe*: a. 1. inf. act. ab a. 1. ἔκηα, verbi καίω, *uro*, quod vide.

Κήαντο, 3. pl. a. 1. m. κήας, a. 1. part. act. κήαμενος, a. 1. part. m. ejuſd. verbi.

ΚΗ῎ΒΟΣ, ε, ὁ, *animal è ſimiarum genere.*

Κήγω, ut & κήγών, Dor. pro κἠγώ.

Κηδὰρ, locus in Arabiâ deſertâ, ubi *Cedar* Iſmaëlis filius habitavit.

Κῆδε, pro ἔκηδε, *torquebat*: 3. ſing. imperf. Ion. verbi κήδω, quod vide.

Κήδε pro κήδεα, κήδη, nom. pl. à κῆδος, *cura.*

Κήδει, *lædit*: 3. ſing. præſ. act. à κήδω, *ango*: præſ. inf. κήδειν. Th. κῆδος, τὸ, *cura.*

Κηδεία, ας, ἡ, *funeratio, parentatio, ſepultura.* Th. κῆδος, *exequiæ, cura.*

Κήδειος, ε, *cujus curam gerimus, charus, amicus*: ab eod. Th.

Κηδεμόναε, acc. pl. à

Κηδεμων, όνος, ὁ, *curator, ſolicitus*: ab eodem.

Κηδεὸς, ῦ, idem quod κήδειος, quod vide.

Κήδεσθε, 2. pl. præſ. à κήδομαι, *curam gero.* κήδετο pro ἐκήδετο, 3. ſing. imperf. ejuſd.

Κήδεσι, dat. pl. à κῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Κηδεστὴς & κηδευτὴς, ῦ, ὁ, *qui curam alicujus gerit*; item *gener, ſocer, frater uxoris*: ab eod.

Κηδεύω, f. εύσω, *curo, funero.* &

Κηδέω, *curam gero*: f. ήσω & ήσω. Th. κῆδος, *cura, exequiæ.*

Κήδιστος, η, *familiariſſimus*: ſuperl. ab eodem.

Κήδομαι, f. ήσομαι, *curo, ſolicitus ſum de aliquâ re, ſatago*: item *mœreo, moleſtiâ afficior*: item *exequias alicujus curo.* &

Κηδομένη, *curans*: præſ. part. f. g. vel præced. à

ΚΗ῎ΔΟΣ, εος, τὸ, *cura, ſolicitudo, affinitas.* hinc κηδωλὸς, ῦ, *ſolicitus, anxius.*

Κήδω, *mœrore afficio, ango, lædo.* inde κήδων, *affligens:* præſ. part. à præced.

Κήδωκε, *& dedit:* pro κῆ ἔδωκε.

* Κηδωλὸς, ὴ, *ſolicitus, anxius.*

* Κήδων, *affligens:* præſ. part. à κήδω.

ΚΗΊΘΙΟΝ & κηθάριον, ὐ, τὸ, *vaſculum in quod ſuffragia ſeu ſortes conjiciebantur:* Ion. pro χήτιον, à χεῖσθαι. ſic κιθὼν, Herodot. pro χιτὼν, &c. Eſt ergò à χῶ, *capio.*

Κῆκ, Dor. pro κῆ ἐκ.

Κήκα μὰπιθανω, Dor. pro κῆ εἶκε μὴ ἀποθάνω, *etſi non moriar.*

Κήκιε, Poët. Anadiplaſiaſmo, pro κέκιε, & hoc pro ἔκιε, verbi κίω vel κίω, a. 2. ἔκτον, ες, ε. Alii volunt eſſe imperf. à κηκίω, *ſalio.* Th. κίω, *eo, vado.*

Κηκὶς, ίδος, ἡ, *nidor,* in altum velut ſaliens; item *galla,* quæ è quercu ſubitò κηκίει, i. e. *proſilit:* ab eod. Th.

Κῆλα, nom. pl. à κῆλον, ὐ, τὸ, *telum;* Ion. pro κᾶλον, *lignum.*

Κηλὰς, *byberna dies, nubes, capra, vulpes.*

ΚΗΛΑΣΤΟΣ, *arbor, ex iis quæ tardiſſimè ſuos fructus perficiunt,* ut *Juniperus, Ilex,* &c. κηλάστραι, *arbores quædam agreſtes;* item *vaſa paſtoralia.*

Κήλεος & κήλαος, *urens, ſplendens:* q. à καίω.

ΚΗΛΕΩ, *mulceo, decipio:* f. ήσω· ſed

Κηλέῳ, dat. ſing. à κήλεος, ὐ, *calidus.* Th. præced.

ΚΗΛΗ, ης, ἡ, *tumor ſcroti, ramex.*

* Κηλιδόω, -ῶ, f. ώσω, *maculo, conſpurco,* à

ΚΗΛΙΣ, ίδος, ἡ, *macula, nævus, ulcus;* quaſi *uſtione facta macula,* à καίω, *uro.*

Κῆλον, ὐ, τὸ, *jaculum è ligno:* Ion. pro κᾶλον.

Κηλὸν, *ſiccum:* à κίω, *uro.*

Κηλόω, *precor;* puto Poëticum eſſe pro κηλέω, ut fit Deum *mulcere precibus.*

Κηλώνιον, ὐ, τὸ, *inſtrumentum quo aqua è puteis hauritur.*

Κήμαυτὸν, Doricè ponitur pro κῆ ἐμαυτὸν, *& meipſum.*

Κήμὲ, Dor. pro κῆ ἐμέ.

ΚΗΜΟΣ, ῦ, ὁ, *CAMUS, fræni genus, piſcella è viminibus plexa.* Haud male à κάμπτω, quia eſt *flexilis.*

Κῆν, Dor. pro κῆ ἐν. ſed κ' ἂν, Dor. pro κῆ ἄν.

Κῆνσος, ὐ, ὁ, *cenſus,* hoc eſt, *æſtimatio bonorum:* vox origine Lat.

ΚΗΞ vel κήϋξ, *avis quædam, larus:* quidam κέπφον exponunt.

Κήξαπίνης, Ion. & Dor. ex κῆ ἐξαπίνης, pro ἐξαίφνης, *repentè.*

Κῆπε, Dor. pro κῆ εἶπε.

Κῆπει, Dor. pro κῆ ἐπεὶ, & *poſtquam.*

Κῆπειτα, Dor. pro κῆ ἔπειτα, & *poſtea.*

ΚΗΠΟΣ, ὐ, *hortus, pecten, pubes muliebris:* Eſt & *animal ſimile ſimiæ.* hinc

Κηπυρέω, *hortum colo:* &

Κηπυρὸς, *hortulanus,* ex ὄρος, *cuſtos,* & κῆπος, *hortus.*

ΚΗΡ, ρὸς, ἡ, *ſors, fatum, mors fatalis.* at

Κῆρ, contractè pro κέαρ, ατος, τὸ, *COR.*

Κῆρα, acc. ſing. &

Κῆρας, acc. pl. à κὴρ, *ſors.*

Κηρεία, ας, ἡ, *faſcia* propriè *ſepulchralis,* quæ κειρία & κερεία. Th. κὴρ, *mors.*

Κηρεαυεφόρητος, ὐ, ὁ κῆ ἡ, *fatis agitatus* vel *advectus:* à φορέω, *agito, fero,* & κὴρ, *ſors.*

* Κήρινος, ὐ, *cereus:* &

Κηρίον, ὐ, τὸ, *favus:* à κηρὸς, *cera.*

Κηριτρεφέων, gen. pl. à

Κηριτρεφὴς, έος, ὁ κῆ ἡ, *morti obnoxius:* q. d. *fato nutritus:* à κὴρ, *fatum,* & τρέφω, *alo.*

Κηρόδετος, ὐ, ὁ κῆ ἡ, *cerâ ligatus & compactus:* ex κηρὸς, *cera,* & δέω, *ligo.*

Κηροδομῦσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. à κηροδομέω, *cellas cereas ſtruo.* qu. ex κηρὸς, *cera,* & δομέω, idem quod Th. δέμω, *ſtruo.*

Κηρόθι, *ex corde:* adv. à κέαρ, contractè κῆρ.

ΚΗΡΟΣ, ὐ. ὁ, *CERA:* quia καιόμενος ῥεῖ. hinc

Κηρόω, *cerâ obduco.*

ΚΗΡΥΊΒΙΑ, ων, τὰ, *folliculi fabarum.* q. à κείρω, quia *reſecantur.*

Κήρυγμα, ατος, τὸ, *prædicatio:* à 1. p. paſſ. verbi κηρύσσω. Th. κήρυξ, *præco.*

Κήρυκε, nom. dual. κηρυκέσσι, dat. pl. Ion. &

Κηρύκειος, ὐ, *ad præconem pertinens.* Th. κήρυξ, *præco.*

Κηρυκὴη, ἡ, Ion. pro κηρυκεία, ἡ, *præconis munus:* à præced.

Κήρυνθος, *CERYNTHUS:* nomen proprium.

ΚΗΡΥΞ, υκος, ὁ, *præco:* q. à κράζω, *clamo,* vel à γῆρυς, *vox.* hinc

Κηρύσσω, *prædico, publico, celebro:* imperf. ἐκήρυσσον, ες, ε, f. υξω. p. κεκήρυχα. a. 1. ἐκήρυξα. perf. paſſ. κεκήρυγμαι, ξαι, κται. a. 1ον paſſ. ἐκηρύχθην. a. 1. part. paſſ. κηρυχθεὶς, έντος, f. 1. paſſ. κηρυχθήσομαι, ῆ, εται. Th. κήρυξ.

Κηρυχθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. &

Κηρυχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. à κηρύσσω, q. v.

Κηρῶ, gen. Dor. pro κηρῦ· à κηρὸς, ὁ, *cera.*

* Κηρωτὸς, ὴ, *ceratus.*

Κήτειος, ὐ, *cetaceus:* exponitur & *magnus:* qu. à

ΚΗ̃ΤΟΣ, εος, τὸ, *CETUS, balæna:* qu. à κεῖμαι, quia *jacet* ut moles. κητεῖα, *locus ubi tales piſces capiebant.*

Κητὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.

Κηῦ, Dor. pro κῆ εὖ, & *benè.*

Κήϋκα, acc. ſing. à

Κήϋξ, υκος, ὁ, nomen regis.

Κῆφ' ὅτι, Dor. pro κῆ εἶφ' ὅτι, & εἶφ' pro εἶπε, *dixit.*

Κῆφα, Dor. pro κῆ ἔφη, vel εἶπα.

Κηφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Apoſtoli, Syr. *Petrus.*

ΚΗΦΗΝ, ῆνος, ὁ, *fucus:* ex apum genere. dat. pl. κηφήνεσσι pro κηφῆσι.

Κῆφθα, Dor. Ion. & Æol. pro κῆ ἤφθη, *accenſa eſt:* 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi ἅπτω, *accendo;* quod vide.

Κηφισσίδι, dat. ſing. à Κηφισσὶς, ίδος, ἡ, *Cephiſis,* lacus.

Κῆχος, Dor. pro πῆχος, à πῆ, *quo?*

Κηώδης, εος, ὁ κῆ ἡ, &

Κηώεις, εντος, *benè olens, fragrans:* à καίεσθαι, quia odoris causâ *accenduntur.*

ΚΙΒΔΗΛΟΣ, ὐ, ὁ κῆ ἡ, *cui ſcoria immixta eſt,*

Metaph.

Metaph. *non ſincerus, fucatus*: q. à κίβδης, quod vide. ſuperl. κιβδηλότατος. εἰκίβδηλος, ε, ὁ ἡ ἥ, *purus, ſincerus.*

Κίβδης, *lutum*, nempe *metallorum ſcoria*; item *improbus.*

ΚΙ'ΒΙΣΙΣ, ιος, ἡ, *pera, ſacculus*; q. à κεῖται βόσις, ubi *victus reconditur*: hinc & κίβος, *arca.*

ΚΙΒΩ'ΡΙΟΝ, ε, τὸ, *fructus fabæ Ægyptiacæ, & genus poculi*, quod ex illo fructu fieri ſolitum.

ΚΙΒΩΤΟ'Σ, ῦ, ἡ, *arca ciſta, capſa*: q. à κίβος· vide in κίβισις.

Κιγκλίζευ, 2. ſing. imperf. Dor. pro ἐκιγκλίζε, *movebaris*: à

Κιγκλίζω, *agito*: Dor. pro κινέω· κίγκλος.

Κιγκλὶς, ίδος, ἡ, *cancelli*, vel *foramen per quod immittitur clavis.* Th. κλείω, *claudo.*

ΚΙ'ΓΚΛΟΣ, ε, ὁ, *avis quædam*, quæ & κίγκαλος, quia crebrò caudam κινεῖ, *movet.*

ΚΙ'ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, *pileus regius*: ſcribitur & κίταρις.

ΚΙΔΑ'ΦΗ, ης, ἡ, *vulpes*; alitèr κίδαφος & κίναδος.

Κίε, Ion. pro ἔκιε, imperf. vel a. 2. verbi κίω, *eo, accurro*: per Metath. pro ἴκω.

ΚΙΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *CITHARA*: κίθαρις, εως, ἡ, idem, *lyra*: κιθαρίζω, *citharâ ludo*: κιθαριστὴς, ε, ἡ, *citharista*, & hinc Angl. **Gittern & Cittern.**

Κιθάριζεν, *perſonabat*: 3. ſing. imperf. Ion. à

Κιθαρίζω, *citharâ cano*: f. ίσω. a. 1. imperat. κιθάριζον. Th. κιθάρα, *cithara.*

Κίθαρις, &

Κιθαριστὴς, ῦ, ὁ, *CITHARISTA*: in pl. οἱ κιθαριστα. &

Κιθαριστὺς, ύος, ἡ, *ars pulſandi citharam*: &

Κίθαρος, ε, ὁ, *piſcis citharis*, Apollini ſacer: omnia à κιθάρα, quod vide.

Κιθαρῳδὸς, ῦ, ὁ, *CITHAROEDUS*: quod ex κιθάρα & ᾠδὸς, *cantor.* Th. ἀείδω, *cano.*

Κιθάω, *citharœdum facio*: comicè ficta vox, à κιθάρα.

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro χιτὼν, ῶνος, q. v.

ΚΙ'ΚΙ, εως, τὸ, *CICI*: plantæ nomen Lat. *ricinus.*

ΚΙ'ΚΙΝΝΟΣ, ε, ὁ, *CINCINNUS, cirrus*: qu. à κυκᾶν, *confundere.*

ΚΙΚΚΑΒΑΥ, *vox noctuarum.*

Κικκαβὴ, κόραξ, *noctua, CICUMA*: à præcedente.

Κικκὸς, ῦ, ὁ, *gallus*: videtur à ſono ita dici, & Angl. **Chick.**

Κικλήσκυσ', pro κικλήσκυσα, *vocans*: præſ. part. f. g. à

Κικλήσκω, Poët. pro καλέω, *voco.*

ΚΙ'ΚΥΣ, υος, ἡ, *vires, robur*: quod à κίω, *moveo.*

Κιλικία, ας, ἡ, nomen regionis, à *Cilice*, filio Phœnicis: à

Κιλίκιον, ε, τὸ, *CILICIUM, veſtis ex hirtis Ciliciæ villoſioribus*: à

ΚΙ'ΛΙΞ, ικος, ὁ ἡ, *Ciliciâ oriundus.*

Κίλλα, ης, ἡ, nom. propr. regionis.

ΚΙΛΛΙΒ'ΑΝΤΕΣ, *ligna, quibus deſeſſi clypeos ſuſtentabant*: à κιλλὸς, quod vide, & βάσις, *aſinina baſis*, quæ aliquid ſuſtinet inſtar aſini.

ΚΙΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *aſinus*: apud Dores.

* Κίλυφος, εος, τὸ, *cortex.*

ΚΙΜΒΕ'ΡΙΝΟΝ, ε, τὸ, vel ut alii κιμβαρικὸν & κιμβερικὸν, *veſtimenti pretioſi genus*: an à *Cimbriâ* vel *Cimmerio*, oppido Aſiæ?

ΚΙ'ΜΒΗΞ, ſeu κίμβιξ, κος, ὁ, *animalculum è veſparum* vel *apum genere*: item *parcus, ſordidus.*

ΚΙΜΟΛΙ'Α, ας, ἡ, *CIMOLIA terra*: ex inſulâ Cimole.

ΚΙΝΑ'ΒΡΑ, ας, ἡ, *canum cibus*; item *fœtor quam caprarum alæ reddunt*, & generalitèr *fœtor*, q. κυνῶν βρῶσις.

Κιναζράω, *oleo, fœteo*: à præced.

ΚΙ'ΝΑΔΟΣ, εος, τὸ, & -ε, ὁ, *vulpes*: apud Siculos: *aſtutus*: qu. à κινεῖσθαι ἄδην. Eſt & κίνδαφος, *vulpes*: & κιδάφη, & κίδαφος.

Κινάμωνον, ε, τὸ, *cinnamomum*: vide κιννάμωμον.

ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, ε, ὁ, *clavus, paxillus*: qu. à κινεῖν, quoniam *mobilis.*

Κίνδαξ, *agilis, mobilis*: à κινέω, *moveo.*

Κινδύνευμα, ατος, τὸ, *periculum, facinus audax*; à perf. paſſ.

Κινδυνεύω, *periclitor*: f. εύσω. p. κεκινδύνευκα. à

ΚΙ'ΝΔΥΝΟΣ, ε, ὁ, *periculum*: quod à κινῶ & δῖος, vel δύω, *movet* enim *metum & mergi facit*: vel ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰς ὀδύνας, *dolores*, ſc. *excitans.*

Κινδυνώδης, εος, ὁ ἡ ἥ, *periculoſus.*

Κινείσθω, *moveatur*: 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. à

Κινεῦ, Dor. & Æol. pro κινοῦ, *move*: præſ. imperat. paſſ. à

ΚΙΝΕ'Ω, *moveo*: f. ήσω, p. κεκίνηκα. a. 1. ἐκίνησα. a. 1. paſſ. ἐκινήθην, ης, η. Hinc

* Κινέων, ουσα, ον, *movens*: præſ. part. &

Κινηθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ.

Κινηθμὸς, ῦ, ὁ, *motus*: Poët. pro κίνησις. ab eod. Th.

* Κίνημα, ατος, τὸ, *motus.* Th. κινέω.

Κινήσας, αντος, a. 1. part. act. ejuſd.

* Κίνησις, εως, ἡ, *motus*: à κινέω.

Κινητὴρ γᾶς, *quaſſator terræ*: Periphraſis Neptuni.

* Κινητὴς, ῦ, ὁ, *motor*: à κινέω, unde &

* Κινητικὸς, ὴ, *movendi vi præditus.*

Κινητικώτατα, pl. num. neut. gen. ſuperl. grad. à κινητικὸς. Th. κινέω.

ΚΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *genus graminis in Ciliciâ.*

ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως, τὸ, *CINNABARI*; item *coloris genus*, vulgò κόκκινον, *rubia.*

ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, ε, ὁ, *exemplar, quod plaſtes ſibi proponit, proplaſma recens editum.*

ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ε, τὸ, *CINNAMOMUM.*

Κινούσης, gen. ſing. f. g. κινέων.

Κίνυμι, idem quod κινέω, *moveo, agito*: in præſ. part. κίνυμαι, *moveor*: unde κίνυντο, in 3. pl. imperf. Ion.

Κίνυρα, ας, ἡ, *cithara*: qu. ἀπὸ τῦ κινεῖν τὰ νεῦρα. à

ΚΙΝΤΡΟΜΑΙ, *lamentor, lugubri voce queror.*

Κινυρὸς, ὰ, ὸν, *lamentabilis, querulus, funeſtus*: à præced.

Κιοίτην, *irent*: 3. dual. opt. à κίω, *vado.*

Κίον' pro κίονα, acc. ſing. &

Κίοντι,

Κίοσιν, *columnis*: dat. pl. à κίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *columna*.

Κιῶσαι, *euntes*: nom. pl. part. præſ. f. g. à κίω, *eo*. Sunt qui a. 2. eſſe velint pro ἰών, ἰοῦσα, ab εἶμι, *eo*.

ΚΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen.

Κίρκη, ης, ἡ, & Dor. Κέρκα, *CIRCE*: nomen ſagæ.

ΚΙ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, *CIRCUS, CIRCULUS, locus in orbem rediens*. Eſt & *ſpecies accipitrum*. unde fort. Angl. **Quirk**.

Κίρνα, Ion. pro ἐκίρνα, 3. ſing. imperf. à

Κιρνάω, *miſceo*: f. ήσω. Th. κεράννυμι ſeu κεράω, idem.

Κίρνη pro ἐκίρνη, 3. ſing. imperf. à κίρνημι, quanquam nonnulli Doricum eſſe malint pro ἐκίρνα, verbi præced.

Κίρναν, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. verbi κιρνάω, quod vide.

Κίρραθεν, ἐκ τῆς Κίρρας, è *Cirrhâ*.

Κίρρις, *ſpecies accipitris & piſcis*: à κιρρῶ, *colore*.

ΚΙ'ΡΡΟ'Σ, ῦ, *fulvus* ſeu *gilvus*: q. à καίω, *uro*.

ΚΙΡΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *varix*, cùm vena à multo ſanguine dilatatur: qu. à κιρρῶ, *colore*. dicitur & κριασός.

ΚΙ'Σ, κισός, ὁ, *vermis, qui in ligno frumentove naſcitur*. Hinc ἄκιτος, *non corroſus à vermibus* Eſt &

Κὶς, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *durus*.

ΚΙ'ΣΣΑ, & Att. κίττα, ης, ἡ, *pica, avis garrula, guloſa*, &c. Et ſumitur pro *faſtidio ciborum & appetitu abſurdorum*, & pro *malacia*.

Κισσάω, f. ήσω, *picâ laboro, cupio, concipio*: à præced.

• Κισσήρης, *hederâ redimitus*.

Κίσσηρις, εως, ἡ, *pumex*, lapis tanquam à verme perroſus. Th. κὶς, *vermis*.

ΚΙΣΣΟ Σ, & Att. -ττὸς, ῦ, ὁ, *hedera*.

Κισσοφερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *qui capite geſtat hederam*.

Κισσύβιον, ου, τὸ, *poculum è ligno hederaceo*: ab eod. Th.

ΚΙ'ΣΤΗ, ης, ἡ, *CISTA, capſa ex vimine* propriè: q. à κεῖσθαι.

ΚΙ'ΣΤΟΣ, ου, ὁ, vel κίσθος, *fruticis genus*.

ΚΙΤΡΙ'Α, ας, ἡ, *CITRIA arbor*, ſeu *malus Medica*.

Κίτριον, ſc. μῆλον, *pomum citrium*: à præced.

Κιττὸς, *hedera*: vide κισσός. at

Κιτλὸς, ὴ, ὸν, *bonus, a, um*, Laconicè.

Κιτλῶνα, acc. ſing. Dor. pro χιτῶνα, à χιτὼν, quod vide.

Κιχάνω, idem quod κιχέω, *invenio, aſſequor*: quod vide.

Κιχεῖη, *deprehendat*: 3. ſing. præſ. opt. à κίχημι, ut τιθεῖη, à τίθημι· unde & κιχείη. Sunt qui velint eſſe 3. ſing. ſub. à κιχείω, Poët. pro κιχέω, *deprehendo*: ſed tum ι deberet ſubſcribi.

Κιχείμεν, εἶτε, εἶεν, in pl. præſ. opt. per Sync. Att. pro κιχείημεν, εἴητε, εἴησαν, verbi κίχημι, *aſſequor*.

ΚΙΧΕ'Ω, κιχάνω, & κίχημι, *invenio, aſſequor, comprehendo*: q. à χέω, *capio*, & κίω, *eo*: f. ήσω. p. ηκα. a. 2. ἔκιχον. a. 2. inf. κιχεῖν. hinc

Κίχῃ, *apprehendat*: 3. ſing. a. 2. ſub ejuſd.

Κιχήμεναι, a. 2. inf. Dor. pro κιχεῖν, verbi κιχάνω, vel κιχέω, *invenio*: f. ήσω. a. 2. ἔκιχον. a. 2. inf. κιχεῖν, Dor. κιχέμεναι, & Ectaſi Poët. κιχήμεναι.

Κιχήμενος, η, ον, *aſſecutus*: præſ. part. paſſ. verbi κίχημι, idem quod κιχέω.

Κιχήσας, *aſſecutus*: a. 1. part. &

Κιχήσατο, 3. ſing. a. 1. m. Ion. verbi κιχέω, *aſſequor*.

Κιχήσομαι, *aſſequar, deprehendam*: f. à κιχέομαι, idem quod κιχέω.

Κιχήτην, per Sync. & Ion. pro ἐκιχησάτην, 3. dual. a. 1. act. verbi κιχέω.

ΚΙ'ΧΛΗ, ης, ἡ, *turdus, avis*: Dor. κιχήλα.

Κιχλίζω, *pinguibus κίχλαις ſeu turdis veſcor*: hinc *delicior, immoderatè rideo*, affine eſt καχλάζω.

Κίχραω, & κίχρημι, *commodo, utendum do*: à χράω, idem.

Κιχὼν, *aſſecutus, nactus*: a. 2. part. act. à κιχέω, *aſſequor, deprehendo*: a. 2. ἔκιχον.

ΚΙΧΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vel

Κιχώριον, ου, τὸ, *intubum*, *CICHORIUM*: q. à κίειν & χωρίον, quòd *per agros ſerpit*.

ΚΙ'Ω, *vado, eo*: qu. ab ἴω, quod ex ἴω, ſeu εἶμι, *eo*.

ΚΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ἡ ἡ, *columna, columella*: dict. quòd in altum κίει. at

Κιὼν, ῶσα, *vadens*: dicitur præſ. part. licèt in ultimâ acuatur: à κίω. vel a. 2. pro ἰών, ab εἶμι, *eo*.

Κλαγξεῦντι, Dor. & Æol. pro κλαγξοῦσι, 3. pl. præſ. q. à κλαγξέω, -ῶ. Th. κλάζω, *clamo*: fut. κλάγξω.

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, *CLANGOR*: ab eod. Th.

Κλάγξω, f. 1. ejuſd. verbi.

Κλάδα, & Æol. κλάϐα, *CLAVA*.

Κλᾶδας, Dor. pro κλεῖδας.

Κλαδὶ, per Metaplaſmum pro κλάδῳ, dat. ſing. à

ΚΛΑ'ΔΟΣ, ου, ὁ, *ramus tener*: qu. à κλάω, *frango*: hinc *CLADES*, Metaph. &

Κλάειν, Att. & Dor. pro κλαίειν, à κλαίω, *ploro*: f. κλαύσω.

Κλάζοντε, dual. num. part. præſ. à

ΚΛΑ'ΖΩ, *CLAMO, clango*, de anſeribus, gruibus, &c. f. κλάγξω. a. 2. ἔκλαγον. p. κέκληγα. hinc κλαγγὴ, ἡ, *clangor*. Dicitur &

Κλάζω, pro κλάω, *frango*, &

Κλάζω, *claudo*: Dor. pro κληίζω, à κλαὶς, i. e. κλεὶς, *clavis*.

Κλαῖ', pro κλαῖε, quod Ion. pro ἔκλαε, 3. ſing. imperf. &

Κλαίεσκε, 3. ſing. imperf. Ion. pro ἔκλαε, verbi κλαίω, *ploro*: fut. κλαύσω, præt. κέκλαυκα.

Κλαίοισθα, Æol. Paragoge pro κλαίοις, 2. ſing. opt. act. ejuſd. verbi.

Κλαίουτα, *flentem*: acc. ſing. part. præſ. &

Κλαίουσι, 3. pl. præſ. ind. verbi κλαίω.

Κλαὶς, ίδος, ἡ, Dor. pro κλεὶς, *CLAVIS*: nam hinc Ion. κληὶς, unde & κλαὶς.

Κλαῖστρον, ου, τὸ, Dor. & Æol. pro κλεῖθρον, ου, τὸ, *CLAUSTRUM*. Th. κλείω, *claudo*.

ΚΛΑΙ'Ω, *lacrymor, ploro, fleo*: imperf. ἔκλαιον,

λαιον, f. κλαύσω, p. κέκλαυκα, qu. à κλάω, *frango* : luctu enim & lachrymis *frangitur* animus.

ΚΛΑΜΒΟ'Σ, ῦ, *mutilatus* : q. à κλάω.

Κλαΐνιον, *βραχιόλον γυναικὸς, armilla.*

Κλαὶξ, ἰδ, Dor. pro κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, *clavis.*

Κλάξω, vel ut alii κλᾰξῶ, f. 1. Dor. pro κλείσω ex κλᾰΐζω, *claudo.* Th. κλείω, *claudo* : f. κλείσω. & Dor. κλᾰξῶ, ει verſo in α. hinc a. 1. ἔκλᾰξα. Sic κλᾶξον, Dor. pro κλεῖσον, a. 1. imperat.

Κλάοισα, Dor. pro κλαίουσα, præſ. part. f. g. verbi κλαίω, *fleo.*

Κλαπεὶς, έντος, a. 2. part. paſſ. verbi κλέπτω, *furor* : f. ψω. a. 2. ἔκλαπον.

Κλαρονόμως, acc. pl. Dor. pro κληρονόμους, *hæredes.*

Κλᾶρος, Dor. pro κλῆρος, ου, ὁ, *ſors, hæreditas.*

Κλάρωσε, *conciliavit* : Ion. & Dor. pro ἐκλήρωσε. a. 1. verbi κλαρόω pro κληρόω. Th. κλῆρος, *ſors.*

Κλάσας, αντος, a. 1. part. act. & κλᾶσαι, a. 1. inf. &

Κλασθείσης, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. fœm. gen. à κλάω, *frango* : f. άσω. a. 1. paſſ. ἐκλάσθην.

Κλάσις, εως, ἡ, *fractio* : &

Κλάσμα, ατος, τὸ, *fragmentum* : à perf. paſſ. verbi κλάω, *frango.*

Κλᾰσῶ, *claudam* : Dor. pro κλείσω, f. 1. à κλείω, *claudo.*

Κλαῦδη, ης, ἡ, nomen inſulæ : Græcè, *vox infracta.*

Κλαυδία, ας, ἡ, nomen mulieris : Latinè quaſi *clauda.*

Κλαυθμὸς, ῦ, ὁ, *fletus, ploratus* : à κλαίω, *fleo* : f. κλαύσω.

Κλαυθμυρίζω, f. ίσω, *fleo, vagio,* & *in fletum adduco* : ab eod. Th.

Κλαυθμυρισμὸς, ῦ, ὁ, *ejulatus* : à præced.

Κλαυθμὼν, *fletus, locus fletûs.* Th. κλαίω, *fleo* : f. κλαύσω.

Κλαυσεῖται, 3. ſing. f. 1. m. Dor. verbi κλαίω, *fleo* : f. κλαύσω, Dor. κλαυσῶ, f. 1. m. κλαυσοῦμαι, Dor. pro κλαύσομαι.

Κλαύσετε, 2. pl. f. 1. act. verbi præced.

Κλαυσῶ, f. 1. Dor. pro κλαύσω, vide κλαυσεῖται.

ΚΛΑ'Ω, *frango, mutilo* : f. 1. κλάσω. p. κέκλακα. a. 1. ἔκλασα. a. 1. inf. κλάσαι. a. 1. part. κλάσας, αντος. perf. paſſ. κέκλασμαι. a. 1. paſſ. ἐκλάσθην. præſ. part. paſſ. κλαόμενος, η, ον. Hinc Angl. Clafh & Crafh, (l & r liqueſcente) & to claw.

Κλεάριϛε, voc. ſing. à

Κλεάριϛος, ου, ὁ, nomen proprium.

Κλεεννὸς, οῦ, *inclytus, glorioſus.* Th. κλείω, *celebro.*

Κλεηδὼν, όνος, ἡ, vide in κληδὼν.

Κλεθήσεται, f. 1. verbi καλέω, Gen. xxxii. 28. mel. edit. κληθήσεται.

Κλεῖα, pro κλέα, & hoc ex κλέεα, *res præclarè geſtæ,* à κλέος, εος, τὸ, *gloria.* Th. κλείω, *celebro.*

Κλειδόω, *CLAUDO, obſero,* à κλεὶς, -δὸς, ἡ, *clavis.* Th. κλείω, *claudo.*

Κλείετε, *celebrate* : 2. pl. præſ. imperat. act. verbi κλείω, *celebro.*

Κλειθρία, ας, ἡ, *rima* : &

Κλεῖθρον, τὸ, *clauſtrum, ſera* ; *CLATHRUM* : à κλείω, *claudo.*

Κλειτὸς, ἡ, ὑ, Poët. *celebris* : à κλείω, *celebro.*

Κλείξαι, Dor. pro κλεῖσαι, a. 1. inf. act. à κλείω, *celebro, glorifico.* Vel à κλεΐζω, f. ίσω. Dor. κλειξῶ. Sic κλεῖξιν, f. 1. inf. Dor. pro κλεῖσειν,

Κλείσαι, *celebres* nom. pl. part. præſ. f. g. à κλείω, *celebro.* Sunt qui velint Ion. & Poët. dici pro κλέουσαι, à κλέω, pro κλείω.

Κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, *CLAVIS* : acc. pl. κλεῖδας, & per Sync. κλεῖς. Th. κλείω, *claudo.*

Κλεῖσαι, a. 1. inf. act. &

Κλεισθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. ſub. paſſ. à κλείω.

Κλειτὰς, acc. pl. κλειτὰν, acc. ſing. f. g. à

Κλειτὸς, οῦ, *celebris.* Th. κλείω, *celebro.*

Κλειτορὶς, ίδος, ἡ, *myrtus* in naturâ mulebri. à κλείω, *claudo.*

Κλειτὸς, ἡ, ὸν, *celebris, inclytus* : à

ΚΛΕΙ'Ω, *claudo* ; item *celebro, memoro* : f. σω. p. κέκλεικα. a. 1. ἔκλεισα. a. 1. ſub. κλείσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. κλεῖσαι. perf. paſſ. κέκλεισμαι, & κέκλειμαι. perf. part. paſſ. κεκλεισμένος, η, ον. a. 1. ind. paſſ. ἐκλείσθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. κλεισθῶ, ῇς, ῇ. Hinc ἐπικλεὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *glorioſus, celeber* : at

Κλειὼ, όος, ἡ, nomen mul. & Muſæ.

Κλεῖμαξ, ακτος, τὸ, *furtum* : à κλέπτω, *furor* : perf. paſſ. κέκλεμμαι.

Κλεισμὺς χελώνη, *teſtudo* : quia ſe ſub teſtâ veluti κλέπτει, i. e. *occultat.*

Κλέοβις, nom. propr. acc. ſing. Κλέοβιν.

Κλέομαι, Poët. pro κλείομαι, *celebror.* Th. κλείω, idem.

Κλέοπας, α, ὁ, *CLEOPAS*, nom. viri Gr. qu. interpret. *omnis gloria.*

Κλεοπάτρη, dat. ſing. Ion. à Κλεόπατρα, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κλέος & κλεῖος, εος, τὸ, *gloria.* Th. κλείω, *celebro.*

Κλέπτας, α, ὁ, Dor. pro κλέπτης, ου, ὁ, *fur.*

Κλέπτε, *falle* : præſ. imperat. act. &

Κλέπτειν, præſ. inf. à κλέπτω, quod vide.

Κλέπτης, ου, ὁ, *fur* : ab eod. Th.

Κλεπτικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, *ars furandi.* Th. κλέπτω, *furor,* quod vide.

Κλέπτουσα, Dor. pro κλέπτουσα, *celans, occultans* : præſ. part. f. g. ab eod.

Κλεπτόμενος, præſ. part. paſſ. à κλέπτω.

* Κλεπτρία, ας, ἡ, *fur.* Th. κλέπτω.

ΚΛΕΠΤΩ, *furor, CLEPO, occulto, clam facio* : f. ψω. p. κέκλεφα. a. 2. ἔκλεψα. a. 1. ſub. κλέψω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. κλέψωσι. a. 2. ἔκλαπον. perf. paſſ. κέκλεμμαι. p. m. κέκλοπα. Quidam à καλύπτω, κλέπτω, dict. volunt. Hinc Angl. to clip, i. e. *numiſmata, &c.* quidpiam præcedendo *ſuffurari.*

Κλέτας, τὸ, *rupes* : quod à κλίνω, quia ſcil. *acclivis.*

Κλεύνικος, υ, Dor. pro κλεόνικος· ex κλέος, *gloria,* & νίκη, *victoria.* Th. νικάω, *vinco.*

Κλέψας, *furatus* : a. 1. part. act. &

Κλέψεις,

Κλέψει, 2. sing. f. 1. κλέψω, 3. pl. a. 1. sub. verbi κλέπτω, *furor*; quod vide.

Κλεψύδρα, ας, ἡ, *CLEPSYDRA*, instrumentum horologicum: ex κλέπτω, *furor*, & ὕδωρ, *aqua*.

Κλέων, ωνος, ὁ, *CLEON*, nomen propr.

ΚΛΕΩΝΙ'Α, ας, ἡ, *belenium*, herba.

Κλήδην, *nominatim*: adv. à καλέω, *voco*.

* Κληδονίζομαι, *vaticinor*, *vates consulo*: f. -ίσομαι· hinc

* Κληδονισμὸς, οῦ, ὁ, *vaticinium*.

Κλῆδος, εος, τὸ, *sepes*; à κλείω, quia horti iis *clauduntur*.

Κληδὼν, όνος, ἡ, *fama bona*, *gloria*, *omen bonum*: Poët. κλεηδὼν, ex κλείζω. Th. κλείω, *celebro*, peculiariter κληδονίζεσθαι, *de augurio* dicitur, *hariolari*. at

Κληδὼν, 2 Reg. i. 10. exponitur *armilla*. Sed pro τὴν κληδόνα, rectiùs legitur χλιδῶνα.

Κλῆειν, Ion. pro κλεῖειν, *claudere*.

* Κλήζω, pro κληίζω, *claudo*.

Κληθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. &

Κληθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. &

Κληθῆτε, 2. pl. a. 1. sub. pass. à καλέω, *voco*.

Κλήθρα & κλῆθρος, ου, ἡ, *alnus*: qu. à κλάω, *frango*

Κληθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. verbi καλέω, *voco*.

Κληΐζω, f. ίσω, *claudo*; item *celebro*. Th. κλείω, idem.

Κληὶς, ίδος, ἡ, *clavis*, ut κλεὶς· vel *aliquid clavi simile*, *sedes nautica*, *transtrum*, ab eodem Th.

Κληΐσαι, Ion. pro κλεῖσαι, a. 1. inf. act. verbi κληΐζω, vel

Κληΐω, pro κλείω, *claudo*, *celebro*.

ΚΛΗ̃ΜΑ, ατος, τὸ, *palmes*, *virga vitea*, quia fragilis. à κλάω, *frango*. Et κλῆμα est ὑπόδημα, Hesych. Hinc

Κληματὶς, ίδος, ἡ, &

Κλημάτιον, τὸ, pro *vite*, & pro *sarmentis aridis*.

Κληματόομαι, *pampinis* & *sarmentis opacor* & *sylvesco*.

Κλήμης, εντος, ὁ, nomen viri Lat. *clemens*.

* Κληροδοσία, ας, ἡ, *hæreditatis divisio*.

* Κληροδοτέω, f. ήσω, *sorte divido*.

Κληροδότης, ου, ὁ, *qui per sortem dat*, q. d. διδόναι ἐν κλήρῳ.

Κληρονομέω, -ῶ, *hæreditatem adeo*, *hæreditatis jure obtineo*, *possideo*: f. ήσω. p. κεκληρονόμηκα. a. 1. sub. act. κληρονομήσω, ῃς, a. 1. inf. act. κληρονομῆσαι. ex κλῆρος, *sors*, & νέμω, *tribuo*.

Κληρονομησάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi κληρονομέω, quod vide.

Κληρονομία, ας, ἡ, *hæreditas*: actio κληρονόμ. ab eod.

Κληρονόμος, ου, ὁ, *hæres*: qui κλῆρον νέμει, *dividit*.

ΚΛΗ̃ΡΟΣ, ου, ὁ, *sors*, *patrimonium*, *sortitio*: quasi ἀπὸ τῦ κλάειν τὰς ἔρεις, *frangit*, sive *dirimit lites*. Est & κλῆρος, *vermiculus qui in favo nascitur*. Plin. lib. ii. 11. 16.

* Κληρυχία, *hæreditatis aditio*: à

Κληρύχος, ου, ὁ, qui κλῆρον ἴχει, *aliquid sorte sibi attributum tenet*.

Κληρόω, *sorte lego*, *sorte deligo*: f. ώσω. p. κεκλήρωκα. præs. pass. κληρόομαι, -οῦμαι, *in sortem adsciscor*: a. 1. pass. ἐκληρώθην, *in sortem adscitus sum*. Th. κλῆρος, *sors*.

Κληρώσομαι, *sortiar*: f. 1. m. præced.

Κληρωτὶ, *sortitò*, *in sorte*, adverb. Th. κλῆρος, *sors*.

Κλῆσις, εως, ἡ, *vocatio*, *officium*. Th. καλέω, *voco*.

Κλῆσον, pro κλῆϊσον, per Synær. a. 1. imperat. act. verbi κληίζω, *claudo*, *celebro*. Th. κλείω, idem. at

Κλῆσον, sine ι subscripto, per Sync. pro κάλεσον, a. 1. imperat. act. verbi καλέω, *voco*: a. 1. ἐκάλεσα.

Κλητέος, α, adj. verbal. *vocandus*: à 3. sing. præt. pass. verbi ejusd.

Κλητεύω, *in jus voco*: ab eod.

Κλητικῆς, gen. sing. f. g. à

Κλητικὸς, ἡ, ὸν, *appellativus*, *a*, *um*: à καλέω.

Κλητὸς, ἡ, ὸν, *vocatus*, *a*, *um*; *inclytus*: ab eodem Th.

ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ. *herbæ genus*.

ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, *CLIBANUS*: qui & κρίβανος, in quo hordeum coquitur: ex κριθὴ, *hordeum*, & βαῦνος, *fornax*.

Κλίμα, ατος, τὸ, *regio*, *plaga*, *tractus*, *CLIMA*: à κλίνω, *clino*.

* Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, *scalæ gradus*; *annus scansilis*: à

ΚΛΙ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, *scala*, *gradus*, *CLIMA*: qu. à κλίνω. Hinc Angl. to climb.

* Κλιματὶς, ίδος, ἡ, *vitis*. Th. κλῆμα.

Κλίνη, ης, ἡ, & Dor. κλίνα, *lectus*: à κλίνω, *reclino*.

Κλινηθήτην. Ion. pro ἐκλινήτην, 3. dual. a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, quod vide.

Κλινίδιον, ου, τὸ, *lectulus*: ab eod. Th.

Κλινικὸς, οῦ, *CLINICUS*, *in lecto decumbens*, *ægrotus*, *lecto affixus*: &

Κλίνομεν, 1. pl. præs. ind. act. &

Κλινόμενος, *inclinans*: præs. part. pass. à κλίνω.

* Κλινοποιὸς, *lectorum faber*; à κλίνη, *lectus*.

Κλινοῦμεν, 1. pl. f. 2. ind. act. à κλίνω.

* Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, *lectus*, *lectica*, *currus clausus*: à

ΚΛΙ'ΝΩ, *inclino*, *reclino*: fut. νῶ. præt. κέκλικα. aor. 1. ἔκλινα. perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται. unde est κλίμα, ατος, τὸ, *regio*, *cæli inclinatio*, *tractus*: præt. med. κέκλινα, unde κλίνη, ης, ἡ, *lectus*. Hinc &

Κλισία, ας, ἡ, locus ubi *discumbitur*, *discubitus*, *tabernaculum*, *tentorium*, *casa*: &

Κλισιάδες, αἱ, *januæ bifores*. Th. κλίνω.

Κλισίη, ης, ἡ, Ion. pro κλισία, quod vide. &

Κλισίηθεν, *ex tentorio*: adv. de loco. κλισίηνδε, *ad tentorium*: à præced.

Κλίσιον, ου, τὸ, idem quod κλισία, vel *ovile*, *caula*, *stabulum*. Th. κλίνω, *reclino*.

Κλίσις, εως, ἡ, *flexio*: acc. κλίσιν, ab eod.

Κλισμὸς, οῦ, ὁ, *torus discubitorius*, *sella recubitoria*, dat. pl. Ion. κλισμοῖσι. &

Κλισμῷ,

Κλισμῷ, *solio*: dat. sing. &
Κλίτος, εος, τὸ, *devexitas*: latus in quod res aliqua κλίνεται. Th. κλίνω, quod vide.
Κλίτυς, ύος, ἡ, *vallis, montis declivitas*: à præced. Th.
Κλοιὸς, *collare, vinculum*, quo collum κλίνεται, Th. κλείω, *claudo*.
Κλονέοντο, *turbabantur*: 3. pl. imperf. Ion. à
Κλονέομαι, *turbor, concutior*. Th. κλόνος.
* Κλονέω, ῶ, f. ήσω, *commoveo, concutio*: qu. à κλᾶν, *frangere*. Undè
* Κλόνησις, εως, ἡ, *motus, agitatio, ira*.
Κλονιςὴρ, *gladiolus ad femora ſuſpenſus*: à κλόνιον, *ſpina dorſi, coxendix*. q. à
ΚΛΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *tumultus, ſtrepitus, perturbatio*. Hinc Angl. a Clown.
Κλοπὴ, ῆς, ἡ, *furtum*: à p. m. κέκλοπα, verbi κλέπτω, *furor*.
Κλόπιμος, η, ον, *furtivus, a, um*, ab eodem Th.
Κλοπίμως, adv. *furtivè*: à præced.
Κλοτοπεύειν, *verba dare, decipere*: q. κλύτα ἔπεα λέγειν, *elegantia verba dicere*: i. e. *tempus inanitèr producere*. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.
Κλοῦζον, *ſigillum*. Hinc σφρικλουζίζω
Κλύζατις, *herba* quæ ἐλξίνη, Latinis *parietaria*.
Κλύδων, ωνος, ὁ, *fluctus, unda, æſtus*. Th. κλύζω, *abluo*.
Κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor, fluctuo*: f. ίσομαι. a. 1. paſſ. ἐκλυδωνίσθην, ης, η. ab eod.
Κλύει, *audivit*: 3. ſing. imperf. Ion. à κλύω, *audio*.
Κλύζεσκεν, *abluebat*: 3. ſing. imperf. Ion. pro ἐκλυζε. &
Κλυζομένῳ, *inundanti*: dat. ſing. part. præſ. paſſ. à
ΚΛΥ'ΖΩ, *abluo, eluo, purgo*: hinc καταϰλυσις, εως, ἡ, *diluvium, inundatio*,
Κλῦθι, *audi*: præſ. imperat. à κλῦμι· vel ut alii volunt, pro κλύε, à κλύω, *audio*.
Κλυμένη, ης, ἡ, nomen mulieris. à
Κλύμενος, ου, *clarus*.
Κλύοιμι, *audirem*: præſ. opt. à κλύω, q. v.
Κλύον, Ion. pro ἔκλυον, *audiverunt*: 3. pl. imperf. ejuſd. verbi.
Κλυσὴρ, ῆρος, ὁ, *CLYSTER, id quo alvus eluitur*, item *ipſum inſtrumentum quo medicamentum injicitur*. Th. κλύζω, *abluo*.
Κλυτὰ, nom. pl. n. g. à κλυτὸς, *inclytus*. Th. κλύω, *audio*.
Κλυταιμνήςρη, ης, ἡ, *CLYTÆMNESTRA*, nomen mulieris.
Κλυτόκαρπος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *qui fert inclytum fructum*: ex κλυτὸς, *inclytus*, & καρπὸς, *fructus*.
Κλυτοπώλω, dat. ſing. à κλυτόπωλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *inclytus equis*: à κλυτὸς, *inclytus*, & πῶλος, *pullus equinus*.
Κλυτὸς, οῦ, ὁ, *qui auditur, inclytus*: κλυτὴ, *alma*: à κλύω, *audio*.
Κλυτοτέχνης, ε, ὁ, *inclytus, artifex*: ex κλυτὸς, *inclytus*, & τέχνη, *artificium*.
ΚΛΥ'Ω, *audio, morem gero*. Hinc ἐπικλυτὸς, οῦ, *celebris*.

ΚΛΩΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, *cavea avium*.
ΚΛΩ'ΖΩ, f. ξω, *clamo more graculorum*; item *explodo è theatro*. Hinc Angl. to cluck, ſive clock, gallinarum vox.
ΚΛΩ'ΘΩ, f. ώσω, *neo, torqueo, glomero*; & *fatalitèr deſtino*: undè κεκλωσμένα dicuntur *fato deſtinata*. κλωςὴρ, *fuſus*. Hinc Angl. to clothe, cloth, &c.
Κλωθὼ, οος, ἡ, *CLOTHO*, una è Parcis.
Κλομακίεις, εντος, *aſper*: locus in quo ſunt κλίμακες. quod à κλίμαξ, quaſi κλιμακόεις, *ſcalâ egens, aſcenſu difficilis*: vel ut alii à κλάω, *frango*.
ΚΛΩ'Ν, ωνος, ὁ, *ramus*, vel *ſurculus*, qui deputari ſolet: accuſ. ſingul. κλῶνα. accuſ. plur. κλῶνας. Hinc
Κλωνίων, *ramulus*: qu. ab eod. Th.
Κλωπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri contract. ex Κλεόπας, *omnis gloria*.
Κλῶπες, *fures*: nom. pl. à κλὼψ, ωπὸς, ὁ, *fur*. Th. κλέπτω, *furor*.
Κλωπεύω f. εύσω, *furor*, ab eod.
Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ, *ex fure patre natus*: ex κλὼψ *fur*, & πατὴρ, *pater*.
* Κλῶσμα, ατος, τὸ, *filum*: à κλώθω, *neo*.
Κλωςὴρ, ῆρος, ὁ, *fuſus*: ab eod.
Κλὼψ, ωπὸς, ὁ, *fur*: vide κλῶπες.
Κμέλεθρα, *trabes*: αἱ δοκοί.
Κμητὸς, ὴ, ὸν. *elaboratus, factus*: à κάμνω, *laboro, facio*.
Κναικὸς, Dor. pro κνηκὸς, *flavus, albus*. Th. κνῆκος, ε, ἡ, *ſpecies ſeminis*.
Κναίκων, *caper*: à colore κναικῷ.
Κνάμα, ας, ἁ, Dor. pro κνήμη, ης, ἡ, *crus*.
Κνάπτω, id. q. κάμπτω, *flecto*.
Κναμῶς, acc. pl. Dor. pro κνημὰς, *colles*: vide κνημός.
ΚΝΑ'ΠΤΩ ſeu γναπτω, f. ψω. p. φα. *carmino, carpo*: proprium fullonum. undè κναφος ſeu γναφος, ε, ὁ, *carduus fullonius*. κναφεὺς ſeu γναφεὺς, έος, ὁ, *fullo*. Angl. the Map of Cloth, & to knap, id eſt arrodere.
Κνᾶσαι. Dor. pro κνῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi κνάω, *ſcindo, rado*.
* Κναφεὺς, έος, ὁ, *fullo*.
Κναφήϊον, ε, τὸ, Ion. pro κναφεῖον, *officina fullonica*. Th. κνάπτω, quod vide.
ΚΝΑ'Ω, κνέω, item κνῆμι, *ſcindo, rado, ſcalpo, pruritum excito*. Hinc Angl. gnaw & gnaſh.
ΚΝΕ'ΦΑΣ, ατος, τὸ, *caligo, tenebræ, crepuſculum*: κνεφαῖος, ε, *tenebroſus, obſcurus*.
Κνέωσον, herba quædam, quæ & κνῆςρον, Plin. lib. 13. 21. qu. à κνάω, *rado*: quod linguam mordet.
Κνῇ, *ſcalpſit*: Ion. pro ἔκνη, 3. ſing. aor. 2. vel imperf. verbi κνῆμι. Th. κνάω, *ſcindo*.
Κνήθω, *ſcalpo, frico, titillo, uro, pruritum moveo*: f. κνήσω. p. κέκνηκα. præſ. part. κνήθομαι, *prurio*. Th. κνάω, *ſcindo*.
Κνηκίας, *lupus*: à κνηκὸς, *flavus*: quia tali colore ſunt lupi.
Κνηκὶς, ίδος, ἡ, *parva nubecula*: quia κνηκὴ. vide κνηκός.
ΚΝΗ'ΚΟΣ, ε, ἡ, *ſpecies quædam ſeminis*, vel *herba croco ſimilis*. Hinc

Κνηκὸς,

Κνηκὸς, ὴ, ὸν, *flavus, inclinans in candidum.*
Κνῆμα, ατος, τὸ, *ramentum*; item *pruritus.* Th. κνάω, *rado.*
Κνήμαρχος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *cruribus albis præditus:* ex κνήμη, *tibia*, & ἀργὸς, *albus.*
ΚΝΗ΄ΜΗ, ης, ἡ, *tibia, crus.* Hinc Angl. **Knee.** Ejus prior pars ἀντικνήμιον, posterior γαστροκνήμιον, q. à κινεῖν, *movere*, quia eſt motûs cauſa. Et *rotæ radius.*
Κνήμῃσι, dat. plur. Ion. pro κνήμαις, à κνήμη, *tibia.*
Κνημία, ας, ἡ, *radius rotæ.* Th. κνήμη.
Κνημίδας, acc. plur. à κνημὶς, ίδος, ἡ, *ocrea:* ab eod. Th.
Κνημιδοφόρος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *ocreis armatus:* ex κνημὶς, ίδος, ἡ, *ocrea:* qu. à κνήμη, & φέρω, *fero.*
Κνημὶς, ίδος, ἡ, *tibiale, ocrea.* &
Κνημὸς, ῶ, ὁ, *pars montis, quæ à pede ipſius aſcendit.* Th. præced.
Κνησέρα, ας, ἡ, *pannus rarus, per quem aliquid colatur,* & q. raditur; à κνάω, *rado.*
Κνησθεῖην, a. 1. opt. paſſ. verbi κνάω, *ſcalpo, frico:* f. σω. p. κα. Th. κνάω, *ſcindo.*
Κνηστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui radit, occiſor, radula:* ab eod. Th.
Κνηστήριον, & κνῆστρον, *inſtrumentum quo raditur, radula.* à præced.
Κνῆστις, εως, ἡ, *culter.* Th. κνάω, *ſcindo.*
Κνίφη, ης, ἡ, *urtica:* quia κνᾶ. Vide κνίδη.
Κνίδειος, κόκκος, *granum CNIDIUM:* fructus thymelææ, Theophraſt. l. 9. c. 22. Th. κνίδιον, ᾱ, τὸ, idem.
Κνίδη, ης, ἡ, *urtica:* quia κνίζει, *cum pruritu*, q. *mordet.* Th. κνάω.
ΚΝΙ΄ΔΙΟΝ, ᾱ, τὸ, *grani ſpecies.*
Κνίδος, *quædam regio in Doride*, & nomen fluvii.
Κνιζομένα, ας, ἁ, præſ. paſſ. f. g. Dor. pro κνιζομένη, ἡ, *puncta, dolore affecta:* à
Κνίζω, *feco, rado, pruritum excito, perdo.* Th. κνάω, *rado.*
Κνιπολόγος, avis quæ κνίπας λέγει, id eſt, *legit & edit vermes qui ligna erodunt.* Alii ſcribunt κνιποκόχος, quòd κνεφὶν *inſidietur:* à λοχεύειν, *inſidiari.*
Κνιπὸς, *parcus:* qui de neceſſariis quoque aliquid κνάει. &
Κνιπότης, *pruritus:* à κνάω.
Κνὶς, κνιδὸς, *urtica:* pro κνίδη, quod vide.
Κνισάντι, Dor. per Craſin ex κνισάεντι, pro κνισήεντι· à κνισὴεις, εντος, *nidore plenus.* Th. κνίσα ſeu κνῖσα, *nidor.*
Κνισδειν, Doricè pro κνιζειν. *pungere:* vide κνίζω.
Κνισμὸς, ῶ, ὁ, *pruritus, prurigo:* à κνίζω, *prurito excito.* Th. κνάω, idem.
ΚΝΙ΄ΣΣΑ, ſeu κνῖσα, ης, ἡ, *nidor, pinguedinis incenſæ fumus:* quia nares κνίζει, i. e. *pruritum excitat.* Hinc κνισσὸς, οῦ, ὁ, *catillo*, qui κνίσσαν ſectatur.
Κνίσσαι, *pupugiſſe:* Poët. pro κνίσαι, a. 1. inf. act. verbi κνίζω, *ſcalpo.* fut. ίσω. Th. κνάω, *ſcindo.*
Κνισσάω, f. ήσω, *nidore inficio*, ſeu *repleo*; item *vapore, ſuffio.* Th. κνίσσα, *nidor.*
Κνισσοδάκτης, ᾱ, ὁ, *nomen muris:* ex κνίσσα, *nidor*, & διώκω, *perſequor.*
Κνισσὸς, οῦ, ὁ, *catillo*, qui κνίσσαν ſectatur.
Κνὶψ, ῖπος, ὁ, *culex, vermiculus ex iis qui lignum vorant*, quia illud κνᾷ.
Κνοῦς, *gemitus axis in rotâ:* quum ſcil. κνᾷ).
Κνόφος, idem quod γνόφος & κνέφας, q. v.
Κνῦ, *res minima:* q. κενόν τι.
Κνύζα, ης, ἡ, *ſcabies, prurigo:* à κνύζω, idem q. κνάω, *ſcabo, ſcalpo, rado.*
Κνυζάομαι, ῶμαι, *gannio:* à κνύω, idem quod Th. κνάω, *rado.*
Κνυζεῦνται, Dor. pro κνυζεῦνται, 3. plur. præſ. paſſ. à
Κνυζέω, *gannio:* f. ήσω. dict. de canibus. Th. κνάω, *ſcindo.*
Κνύζω, & κνύω, *rado, ſcalpo:* ab eod. Th.
ΚΝΩ΄ΔΑΛΟΝ, ᾱ, τὸ, *beſtia, animans:* à κινεῖσθαι ἐν ἁλὶ, ſi intelligas *marina:* vel à κνώσσειν ἐν δαλοῖς, ſi *aves:* vel à κυσὶν, ἁλίσκεσθαι, ſi *terreſtria.*
Κνώδων, οντος, vel κνώδης, ὁ, *mucro*, ſeu *acies gladii.* παρὰ τὸ καινειν ὠς ὀδοὺς, Th. ὀδοὺς.
Κνώσσω, *profundè dormio, ſterto:* qu. à κενὼ & ὄσσε, *quum vacui ſunt oculi, nec occupati videndo.* derivatur ex ὄσσομαι pro ὄπτομαι, *video.*
Κνὼψ, *cæcus:* qu. κενὸς ὠπὶ *vacuus viſu:* ponitur per Pleonaſm. τοῦ κ, pro νὼψ, quod ex νη, particula negativa, & ὤψ, *oculus.* Th. ὄπλομαι, *video.*
ΚΟΑ΄ΛΕΜΟΣ, ᾱ, *ſtolidus, amens.*
ΚΟ΄ΑΞ, *rana:* à ſono κοάξ, *quæ vox ranæ.*
Κοάω, *audio:* quod ex ἀκούω· aut à κοέω, quod vide.
ΚΟ΄ΒΑΛΟΣ, ᾱ, *vafer, maledicus, loquax, adulator:* qu. à κακόβουλος.
Κόβειρος, ου, *ridiculus.*
ΚΟ΄ΒΥΛΙΣ, εως, ἡ, *radula, quâ caſeus raditur.*
ΚΟΓΧΗ, ης, ἡ, *CONCHA*, κόγχος, ου, ὁ, ϰ᾽ ἡ, idem. κογχύλιον, ου, τὸ, idem. κογχύλη, à præced.
Κογχίτης, *lapis albus & mollis*, in quo κόγχοι, à præced.
Κόγχος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *concha*, propriè *turbinata:* idem quod κόγχω ſimile, ut *umbo clypei, cavitas oculi*, &c.
Κογχύλη, ης, ἡ, *oſtreum, purpura:* &
Κογχύλιον, ᾱ, τὸ, *CONCHYLIUM, conchylii cruor, qui expetitur ad infecturas*; & *ipſa lana aut veſtis eo cruore infecta.* Th. κόγχη.
Κόδαλον, *piſcis mugil*, κεφαλὺς. Puto à κέω, *ſeco.*
ΚΟΔΟΜΕΤΩ, *hordeum frigo*, ſeu *torreo:* qu. à κοέω, *uro.*
Κοδράντης, à *quadrante* Latino factum eſt, *quarta pars aſſis.*
Κοέω, *intelligo, ſentio*, pro νοέω· aut ex κοάω, pro κραίω, quod vide.
ΚΟ΄ΘΟΡΝΟΣ, ᾱ, ὁ, *COTHURNUS, calceus utrique pedi aptus & altus.*
Κοθοῦρις, *vulpes*; &
Κοθοῦρος, *fucus, fur, iners:* παρὰ τὸ κεύθειν τὴν οὐρὰν, *quod occulat caudam*, nec aculeum exerat, ut aliæ apes.
ΚΟΙ΄, κοῖ, *vox porcellorum.*
Κοίη, Ion. pro ποίᾳ, ſcil. ὁδῷ, *quâ viâ, quâ ratione?* Sic & κοῖος, η, ον, Ion. pro ποῖος, *qualis?*
Κοικύλλω, *circumplicio:* ut ſit κύκλω βλίπειν.

Κολάδος,

Κοιλάδος, gen. ſing. à κοιλὰς
Κοιλαίνω, vide in
Κοιλᾶναι, a. 1 inf. act. verbi κοιλαίνω, *cavo, exenthero, detrabo* : a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, *cavus.*
Κοιλὰς, άδος, ἡ, *vallis*, quia cavi inter montes : ab eod. Th.
Κοίλη, ης, ἡ, *concavum, pars navis* : à præced. Hinc Angl. a Keel.
Κοιλήναντα, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi κοιλαίνω, *cavo.* Vide in κοιλᾶναι.
Κοίλῃς & κοίλῃσιν, dat. pl. Ion. pro κοίλαις, à κοῖλος, *cavus.*
ΚΟΙΛΙΑ, ας, ἡ, *venter, uterus* : qu. à κοῖλος, *cavus.* Tum & *canalis, per quem aqua ducitur.*
Κοιλιακὸς, *laborans morbo fluidæ* κοιλίας, *COELIACUS* : à præced.
Κοιλιοδαίμων, ονος, ὁ ἡ, *paraſitus*, qui κοιλίᾳ ſervit, ut δαίμονι, cujus *venter Deus* eſt.
Κοιλιόδεσμος, ου, ὁ, *ventrale* : qu. *vinculum ventris* : quod ſupra κοιλίαν δεῖται.
Κοιλόπεδος, ου, ὁ ἡ, Epithetum loci *qui cavam planitiem habet* : ὁ κοῖλον πεδίον ἔχων.
ΚΟΙΛΟΣ, ου, *cavus, concavus, depreſſus* : κοῖλος ἄργυρος, *argentum vivum*, quia tangenti ſe aperit & *cavum* exhibet : niſi potiùs ſit *argentum excavatum ſive cœlatum* : κοῖλον, *vola, cavum pedis.* Hinc *COELUM*, apud Lat. à concavitate : & hinc Angl. to coil up, i. e. ita convolvere, ut in medio relinquatur κοιλότης. Id quod in funibus nauticis & anguibus convolutis videre eſt.
Κοιλοςαθμέω, *facio* : *fornico, camero* : f. ήσω. a. 1. ἐκοιλοςάθμησα, ας, ε. Ex κοῖλος, *cavus*, & ςαθμὸς, *ſtabulum, manſio.* Th. ἵςημι, *ſto.* Hinc
* Κοιλόςαθμος, ου, ὁ ἡ, *laqueatus, contignatus.*
Κοιλοςομία, ας, ἡ, *vitium illud quo vox in ore quaſi in ſpecu obſcuratur, & velut in receſſu auditur*, Quint. *l.* 1. *c.* 9. Ex κοῖλος, *concavus*, & ςόμα, τὸ, *os.*
Κοιλοσυρία, ας, ἡ, *COELOSYRIA*, regio ſic dicta, Syriæ pars.
* Κοιλότης, ητος, ἡ, &
* Κοίλωμα, ατος, τὸ, *cavitas.*
Κοιμᾶθ', pro ἐκοιμᾶτο, *dormiebat*, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. à
ΚΟΙΜΑ'Ω, -ῶ, *facio dormire, ſopio* : f. ήσω. p. κεκοίμηκα. præſ. paſſ. κοιμάομαι, *dormio* : præſ. part. κοιμαόμενος, -ώμενος. perf. part. κεκοίμημαι. perf. part. κεκοιμημένος, η, ον, *qui obdormit* : a. 1. paſſ. ἐκοιμήθην, ης, η. f. 1. paſſ. κοιμηθήσομαι. Hinc
Κοιμηθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. paſſ. &
Κοιμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. &
Κοιμηθήτω, a. 1. imperat. paſſ. verbi κοιμάω.
Κοιμήσαντο, 3. pl. paſſ. Ion. a. 1. m. &
Κοιμήσασθε, *cubate*, 2. pl. a. 1. imperat. m. ejuſd.
Κοίμησις, εως, ἡ, *dormitio* : &
Κοιμητήριον, ου, τὸ, *COEMETERIUM, locus in quo dormitur* vel *ſepelitur* : à κοιμάω, *dormire facio.*
Κοιμίζω, idem quod κοιμάω, quod vide.
Κοινάομαι, -ῶμαι, Pind. pro κοινόομαι. Th. κοινὸς, *communis.*
Κοινάσαντες, Dor. pro κοινώσαντες, vel pro κοινήσαντες, ut alii : nom. pl. a. 1. part. act. verbi κοινέω, vel κοινόω, *communico* : f. ώσω, ab eod. Th.
Κοινῇ, *communiter*, adv. ab eod.
Κοινοῖ, dicitur in 3. ſing. præſ. ind. act. & in 3. ſing. præſ. opt. & ſub. act. Et in 2. ſing. præſ. ind. paſſ. & in 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. verbi κοινόω, quod vide.
Κοινολογεῖσθαι, *aliquid cum aliquo communicare* : ex κοινὸς & λέγω, *dico.*
Κοινολογία, ας, ἡ, *collocutio* : expon. & *conjuratio* : ex iiſd.
* Κοινολογίζομαι, *colloquor.*
ΚΟΙΝΟ'Σ, ή, *communis* ; *pollutus, impurus.*
Κοινότης, ητος, ἡ, *communitas, participatio* : à præced.
Κοινόω, -ῶ, *communico, commune reddo* ; item *polluo, inquino, pro impuro habeo* : f. ώσω. p. κεκοίνωκα. a. 1. ἐκοίνωσα. a. 1. inf. act. κοινῶσαι. ab eod. Th.
Κοινῷ, dat. ſing. à κοινός.
Κοινῶν, ῶνος, ὁ, Poët. pro κοινωνὸς, *ſocius*, quod vide.
Κοινωνέω, -ῶ, *communico, impertio, particeps ſum* : f. ήσω. p. κεκοινώνηκα. a. 1. ἐκοινώνησα. Th. κοινος, *communis.*
Κοινωνήσασι, dat. pl. a. 1. part. act. κοινωνήσας, αντος, verbi præced.
Κοινωνία, ας, ἡ, *communio* ; *beneficentia* ; *eleemoſyna.* Th. κοινός.
Κοινωνικὸς, ὴ, ὸν, *ſociabilis, non difficilis, non faſtuoſus, qui eſt facilis convictus* : à
Κοινωνὸς, ῦ, ὁ ἡ, *ſocius, particeps* : in dat. pl. κοινωνοῖς. Th. κοινός.
Κοινωνοῦσιν, 3. pl. præſ. ind. verbi κοινωνέω.
* Κοινῶς, adv. *communiter, uno animo.*
Κοινώτερος, α, compar. grad. à κοινός.
ΚΟΊΞ, ικος, ὁ, *palmæ arboris quædam ſpecies.*
Κοιόλης, *ſacerdos.* qui & κοίης.
Κοῖος, *qualis*, Æol. pro ποῖος. Eſt &
Κοῖος, ου, ὁ, nomen viri.
Κοισφόρος, *gravida* : quia κοῖος, id eſt, κύος φέρει.
Κοιρανέοντα, acc. ſing. part. præſ. verbi κοιρανέω.
Κοιρανέοντι, Dor. pro κοιρανέουσι, *regunt, gubernant* : à
Κοιρανέω, *impero, princeps ſum* : f. ήσω. p. κεκοιράνηκα· à
ΚΟΙΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, *princeps, dominus* : qu. à κῦρος, *auctoritas*, quam dominator habet in ſubditos : hinc κοιρανέω, *dominor, impero.* Eſt &
Κοίρανος, ου, ὁ, nom. propr. viri.
ΚΟΙΣΤΥΡΑ, *uxor Alcmæonis Athenienſis, nobilis ea & opulenta, ſed luxurioſa.*
Κοιταῖος, ου, *qui it cubitum, qui lectum petit* : κοιταῖον γίνεσθαι, *cubare, noctu jacere.* Th. κοίτη, *lectus.*
* Κοιτάζω, *colloco* : f. άσω, & præſ. m. κοιτάζομαι, *jaceo, in lecto cubo.*
Κοιτάξατο, Dor. pro ἐκοιτάσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi κοιτάω, vel κοιτάζω, *dormio* :

f. σω, & Doric. ξω. Hinc a. 1. ἐκοίταξα. à

ΚΟΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *cubile*, *lectus*, *proles* : κοῖται, ῶν, αἱ, *libidines* : qu. à κεῖμαι, *cubo*. Hinc

Κοιτίον, υ, τὸ, *dormitorium*, *cubiculum*.

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, *parva* κοίτη, *lectulus* ; ſpecialiter *capſula in quâ mundus muliebris ſervatur* : à præced.

Κοῖτον, acc. ſing. à

Κοῖτος, υ, ὁ, *cubile* ; *ſomnus in cubili*. Th. κοίτη· item

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, *cubiculum* : &

Κοιτωνίτης, υ, ὁ, *cubicularius* : ab eod.

Κόκαλον, ος. Corona pretioſa κόκαλα ὀςέα.

Κόκκινος, η, ον, *COCCINUS*, *cocco tinctus* : à

ΚΟ'ΚΚΟΣ, υ, ὁ, *granum*, *bacca*, *COCCUS*, *color* ex cocco factus *puniceus*, undè etiam pro *purpura* ſumitur.

ΚΟΚΚΥ'ΑΙ, & κοκύαι, ῶν, οἱ ϰῆ ἡ, *avi*, *majores*.

Κοκκύζει, *canit*, 3. ſing. præſ. ind. à

Κοκκύζω, *COCCYZO* ; *canto ut cuculus vel gallus* ; à κόκκυξ, quod vide.

Κοκκύμηλον, *prunum præcox*, *malum quod coccygis vocant* : ex κόκκυξ, quod vide, & μῆλον, *malum*. Th. μηλέα, *malus* arbor.

ΚΟ'ΚΚΥΞ,, υγος, ὁ, *CUCULUS*, à ſono ; unde & κύκκος, Angl. **Cuckow**, vel quòd ſit κόκκινος, colore : hinc κοκκύζειν, *cucurire*.

Κοκκύσδειν, Dor. pro κοκκύζειν, *cucurire*. Th. præced.

Κόκυ, *celeritèr*, Att. unde fort. Angl. **quick**.

Κόλα, ἡ, *venter*. Suid. ſive quia κόλον, id eſt, *eſcam* capit : ſive quia κοίλη.

Κολαβος, *offula*, *buccea parva* : à κόλον, *cibus*.

Κολαβρίζω, Græcis σκιρτάω, *laſcivè ſalto*. Inde genus ſaltationis petulantis & laſcivæ κολαβρισμὸς eſt dictus. Sic Job. v. 4. κολαβρισθείησαν, vertitur κατεκλάσθησαν, à Sym. ταπεινωθήτωσαν.

Κόλαβρος, *obſcæna cantio*.

ΚΟΛΑ'ΖΩ, *punio*, *caſtigo* : f. σω. p. κεκόλακα, præſ. paſſ. κολάζομαι, *punior*, *pœnas do* : a. 1. m. ἐκολασάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. m. κολάσωμαι, ῃ, ηται. p. paſſ. κεκόλασμαι, σαι, ται.

Κόλακας, acc. pl. à κόλαξ, ακος, ὁ, *adulator*.

Κολακεία, ας, ἡ, *adulatio*, *aſſentatio* : à κολακεύω, *adulor*. Th. κόλαξ.

Κολακεύσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi κολακεύω.

Κολακευτέος, adj. verbale : à

Κολακεύω, *adulor*, *aſſentor* : f. εύσω, p. κεκολάκευκα. a. 1. ἐκολάκευσα. Th. κόλαξ.

* Κολακὶς, ίδος, ἡ, *aſſentatrix*.

Κολακρίται, vel κολακρέται, & κωλακρέται, *civilium pecuniarum quæſtores*.

ΚΟ'ΛΑΞ, ακος, ὁ, *adulator*, *paraſitus* : à κόλον, *cibus*, quem quærit.

ΚΟΛΑ'ΠΤΩ, *tundo*, *tundendo excavo* : qu. à κοῖλος, *cavus*.

ΚΟ'ΛΑΡΙΣ, ιδος, ὁ, *animal ululæ inimicum*.

Κόλασις, εως, ἡ, *ſupplicium*, *cruciatus*, *punitio* : à κολάζω, *punio*.

Κόλασμα, ατος, τὸ, *animadverſio*, *cruciatus*, *pœna* : &

Κολασμὸς, ῦ, ὁ, *pœna*, *punitio* : &

Κολαστήριον, υ, τὸ, *carcer*, *locus ſupplicii*, *tormentum* : à κολάζω, *punio*.

Κολάσανται, 3. pl. a. 1. ſub. m. verbi κολάζω, *punio*.

Κολαφίζω, *alapam alicui infringo*, *colaphum infligo* : f. ίσω. p. κεκολάφικα. Hinc præſ. paſſ. κολαφίζομαι, *colaphis cædor*. Th. κολάπτω, *tundo*.

Κόλαφος, υ, ὁ, *COLAPHUS*, *alapa*. Th. κολάπτω, quod vide.

Κολεοῖιν, gen. dual. Poët. pro κολεοῖν, à κολεὸς, οῦ, ὁ, *vagina*.

Κολεοῖο, gen. Ion. à

ΚΟΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, & Ion. κυλεὸς, *vagina*, *CULEUS* : q. κοιλέος, à κοῖλος, *cavus*.

ΚΟΛΕΡΟ Σ, οῦ, *glaber* : Hinc

Κολεραὶ, ῶν, αἱ, *glabræ*.

ΚΟΛΕΤΡΑ'Ω, *proculco*.

Κολίκα, *ſaltatio quædam*. Puto à ventris circumactu : vide κοιλία.

ΚΟΛΙ'ΑΣ, υ, ὁ, *piſcis quidam* : ſic dictus quod κοιλίαν habeat notabilem.

Κολιάω, *ſalto* : Heſych.

ΚΟ'ΛΛΑ, & κόλλη, ης, ἡ, *gluten*. quaſi à κλείω, *claudo*. Hinc κολλητὴς, *glutinator*.

Κόλλαβος, υ, ὁ, *epitonium chordarum* ; *verticillus citharæ*, *lyræ*, &c. qui eſt clavicula, quâ fides vertuntur & intenduntur. Eſt &

Κόλλαβος, υ, ὁ, *panis genus*. Th. κόλλοψ.

Κολλάω, *glutino* : f. ήσω. p. κεκόλληκα. præſ. paſſ. κολλάομαι, -ῶμαι, *agglutinor*, *adhæreo*, cum dat. a. 1. paſſ. ἐκολλήθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. κολληθεὶς, έντος. Th. κόλλα, *gluten*.

Κολλέψῃς, qui κόλλαν ἑψεῖ, *glutinum coquit*.

Κόλλη, ης, ἡ, *gluten* : vide κόλλα.

Κολλήσυτα, *ferruminata*, nom. pl. n. g. à κολλήσεις, εσσα, εν, *glutinatus*. Th. κόλλα, *gluten*.

Κολλήθητι, *adjunge*, a. 1. imperat. paſſ. verbi κολλάω, quod vide.

Κόλλησις σιδήρου, *ferruminatio* : à κόλλα.

Κόλλησοι, *panis Ægyptius*.

* Κόλλητης, *glutinator*.

Κολλητὸς, οῦ, *conglutinatus*, *benè compactus* : acc. pl. f. g. κολλητὰς, à κόλλα, *gluten*.

Κόλλιξ, quod & κόλιξ, *panis rotundus*, *paſtellus* : à κόλον, *eſca*.

Κολλούριον, υ, τὸ, *collyrium*, idem quod κολλύριον.

ΚΟ'ΛΛΟΨ, οπος, ὁ, *corium durius*, *in cervicibus & dorſis boum*, &c. quia inde κόλλα ἑψεῖται. in pl. κόλλοπες dicuntur *verticilli citharæ*, quibus chordæ intenduntur. Hinc Anglicè forſan **Collops**.

Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, *numularius*, *trapezita* : à

ΚΟ'ΛΛΥΒΟΣ, υ, ἡ, *COLLYBUS* ; *ſpecies numiſmatis* ; bos in numiſmate parvo ſculptus quaſi κολλώμενος βοῦς. Sumitur & pro *permutatione* : hinc vox præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *panis parvus*, *cruſtum COLLYRA*.

Κολλυρίζειν, *opus piſtorium facere*, 2 Reg. xiii. à præced.

ΚΟΛΛΥ-

ΚΟΛΛΥ'ΡΙΟΝ, sive κολλούριον, υ, τὸ, *COLLYRIUM, genus medicamenti*: q. à κωλύειν τὸ ῥεῖν, quòd oculorum *fluxum sistat*. Sed vox generalis & nomen à figurâ inditum: qu. κολοβούριον, h. e. κολοβὸν τὴν οὐράν, quia sit instar *caudæ mutilatæ*.

ΚΟΛΛΥΡΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, *avis nomen*.

Κολόβιον, υ, τὸ, *COLOBIUM, subucula*: quia κολοβὸν, *sine manicis*.

Κολοβόκερκος, *caudâ truncatus*: ex κολοβὸς, *mutilus*, & κέρκος, υ, ἡ, *cauda*.

Κολοβὸς, ὄ, ὁ ϗ ἡ, *mutilus*: hinc κολοβόω, *mutilo, brevio*. Th. κολούω, *amputo*.

Κολοβόω, -ῶ, *contraho, decurto*: f. ώσω. p. κεκολόβωκα. a. 1. pass. ἐκολοβώθην, ης, η. f. 1. pass. κολοβωθήσομαι, ῃ, εται. à κολοβὸς, *mutilus*. Th. κολούω, *amputo*.

Κολοβωθήσονται, 3. pl. f. 1. pass. verbi præced.

ΚΟΛΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *graculus, monedula*: hinc κολοιάω, *graculorum more vocem edo*, κολοιὸς, *tumultus*.

ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, &

Κολοκάσιον, υ, τὸ, *fabæ Ægyptiæ radix*.

ΚΟΛΟΚΥ'ΝΘΗ, sive κολοκύντη, ης, ἡ, *cucurbita*.

Κολοκυνθὶς, *cucurbita caprina*, vel *Alexandrina*, vel *cutumer amarus*: à præced.

Κολοκύντη, ης, idem quod κολοκύνθη.

ΚΟ'ΛΟΝ, υ, τὸ, *cibus*. Hinc βουκολεῖον, υ, τὸ, *locus* seu *sedes boum*.

Κόλος, υ, ὁ ϗ ἡ, *mutilus, truncatus*: à κολούω, *amputo*. Est etiam κόλος Athenæo *facilis*: undè εὔκολος & δύσκολος.

Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, nomen civitatis. Gr. *Colossus*: &

Κολοσσαῖος, υ, *qui Colossum æquat, Colosso par*: à

ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, ου, *COLOSSUS, statua immensæ magnitudinis*.

Κολοσυρτὸς, οῦ, ὁ, *strepitus sarmentorum quum trahuntur*: ex σύρω, *trabo*, & κᾶλον, *lignum*, seu potiùs κόλος, *mutilus*. Est enim sarmentum lignum *defractum*.

Κόλουροι, οἱ, *COLURI*, sic in sphæricâ doctrinâ vocantur *duo circuli majores, quorum alter transit puncta Æquinoctiorum, alter Solstitiorum, mutuò se secantes in polis mundi ad angulos rectos sphæricos*: ita dicti quod semper altera eorum pars sub horizonte lateat: à

Κόλουρος, *caudâ mutilus, truncus*: qu. κόλος οὐρά.

ΚΟΛΟΥΤΕ'Α, ας, ἡ, *COLUTEA arbor*. Si quis eam *mutilet*, ipsa moritur: ergo à

ΚΟΛΟΥ'Ω, *amputo, decurto*: f. σω. p. κα. Hinc κόλος, υ, ὁ ϗ ἡ, *mutilus*: κολοβὸς, ὄ, ὁ ϗ ἡ, idem. κολοβόω, *mutilo*: κολόβιον, υ, τὸ, *tunica*.

ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *fastigium summa manus, finis*. Hinc κολοφῶνα ἐπιτιθέναι, *COLOPHONEM*, seu *ultimam manum imponere*.

ΚΟ'ΛΠΟΣ, υ, *sinus, gremium*: à κοῖλος, quia *cavus*: hinc ἐγκολπίζω, *in sinum recipio*: & Angl. **Gulf**, de maris *sinu*.

Κόλπω, Dor. pro κόλπυ, gen. sing. à præced.

Κόλπωμα, ατος, τὸ, *loculus sinuosus, vestis sinuosa*.

ΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, -ῶ, *nato, aquas subeo*: f. ήσω. p. κεκολύμβηκα. qu. κολυμφάω, à κόλος, *mutilus*, & φάω, *appareo*: nantes enim *mutili apparent*. Hinc

Κολυμβήθρα, ας, ἡ, *piscina, locus ubi natare possumus*: à præced.

ΚΟΛΥΤΕ'Α, ας, ἡ, *arbor quædam Idæa*, diversa à κολουτέα, de quâ supra.

ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, ου, τὸ, *COLCHICUM, herba quædam venenata*, à regione *Colchorum*.

Κολχοὶ, ῶν, οἱ, *Cholchi*, Asiæ populi.

Κολωνία, ας, ἡ, nom. urbis, Lat. *Coloniæ*.

Κολώνη, ης, ἡ, idem quod

ΚΟΛΩΝΟ'Σ, ου, ὁ, *tumulus, collis*: qu. κολωνὸς. à κωλύω, qui celeriorem progressum itinerantium *impedit*.

Κολωὸς, ου, ὁ, *strepitus, tumultus*. Th. κολοιὸς, *parva cornix*.

ΚΟ'ΜΑΡΟΣ, υ, ὁ ϗ ἡ, *arbutus*. Est & κόμαρος, vel κόμμαρος, pro κάμαρος, *piscis*.

Κομάσαι, Dor. pro κομήσαι, *comam ferat*, 3. sing. a. 1. opt. act. à

Κομάω, -ῶ, *comatus sum, comam alo*: f. ήσω. p. κεκόμηκα. Hinc κομᾶν ἐπὶ τυραννίδι, *tyrannidem affectare*: Herod. Th. κόμη.

Κομβέω, *sonum edo*, puto crepitu molarum.

ΚΟ'ΜΒΟΣ, υ, ὁ, *nodus*: hinc

Κομβόω, *nodum necto*: à præced.

Κομεῖν, præs. inf. verbi κομέω.

Κομείτην, Ion. pro ἐκομείτην, 3. dual. imperf. act. à

ΚΟΜΕ'Ω, *curam gero*; *nutrio, alo*: f. κομίζω, idem: & *porto, fero, eo*.

ΚΟ'ΜΗ, ης, & Dor. κόμα, ἡ, *COMA, cæsaries culta*: quod à κόπτω, *seco*: ut *cæsaries* dicitur à *cædendo*: vel à κομέω, *curam gero, alo, orno*: Hinc Angl. **a Comb, to comb**, &c.

Κόμης. *comes, præfectus*: à Lat. *comes*.

Κομήτης, υ, ὁ, *comatus, crinitus*: dicitur κομήτης, sub. ἀστὴρ, *stella crinita, COMETA*. Th. κόμη, *coma*.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, *actio τῶ κομίζοντος, cura, diligentia, advectio; receptio*: à κομίζω, q. v.

Κομιεύμεθα, Ion. & Dor. pro κομιούμεθα, 1. pl. f. 1. m. Att. verbi

Κομίζω, *curo, fero, repeto*: præs. imperat. κόμιζε. f. ίσω. κομίζειν τινὰ ἐκ θανάτου, *aliquem à morte reducere*: p. κεκόμικα. a. 1. ἐκόμισα. præs. m. κομίζομαι, *reporto, proficiscor*: imperf. ind. pass. ἐκομιζόμην, υ, -ετο, *ferebar, -aris, -atur*: f. 1. m. κομίσομαι, & Att. κομιοῦμαι. a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ατο, *obtinui*: a. 1. m. imperat. κόμισαι. Th. κομέω, *curo*.

Κομίξαι, Dor. pro κομίσαι, *reducere*, a. 1. inf. act. &

Κομίξας, αντος, Dor. pro κομίσας, a. 1. part. act. à κομίζω.

Κομιοῦμαι, ῆ, εται, f. 1. m. Att. pro κομίσομαι, & κομιῶ, f. 1. act. pro κομίσω, verbi ejusd.

Κόμισαι, κομισάσθω, a. 1. imperat. m. in 3. pl. κομισάσθωσαν. &

Κομίσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m. &

Κομίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi κομίζω, q. v.

Κομίσηται, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd.

Κομι-

Κομισθῆναι, *allatum fuisse*, a. 1. pass. inf. ab eod.

Κομιῶ, Att. pro κομίσω, f. 1. act. ejusd.

* Κόμμα, ατος, τὸ, *pars minima & orationis fragmentum*; accipitur & pro *moneta*: à κέκομμαι, perf. pass. verbi κόπτω, *scindo*.

ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, *GUMMI, lacryma arborum quarundam siccata.*

ΚΟΜΜΟΣ, ὁ, *ornatus accuratior & fucatior*: q. à κομέω, *orno*. Hinc κομμόω, *fuco*: κομμωτὴς, οῦ, ὁ, *comptor, mango*: & fort. Angl. comely.

Κομμὸς, οῦ, ὁ, *planctus*: sed κόμμος, *dens molaris*: utrumque à κόπτω, quia præcipuè *cædit*, & mollit cibum.

* Κομμόω, *fuco*. Th. κομμὸς, *ornatus, fucatus.*

* Κομμωτὴς, οῦ, ὁ, *comptor, mango.*

Κομόωντι, *comam habent*: Dor. pro κομῶσι, 3. pl. præs. verbi κομάω.

* Κομπάζω, *crepito, glorior, jactito*: &

* Κομπασμὸς, οῦ, ὁ, *jactantia*: &

Κομπαστὴς, οῦ, ὁ, *jactator*: à κομπάζω, &

* Κομπέω, *crepito, glorior, jactito*: &

ΚΟ'ΜΠΟΣ, ου, ὁ, *crepitus*, propriè *apri dentes acuentis, sonitus, jactantia.*

Κόμψευμα, ατος, τὸ, *scitamentum, speciosus sermo*: à

Κομψεύω, seu potiùs κομψεύομαι, *scitè dico* aut *facio, scitè cavillor*: à

ΚΟΜΨΟ'Σ, ὴ, ὁ, *scitus*; *elegans*; *loquaculus*; *vafer*: compar. κομψότερος, α, ον, *elegantior*. Hinc

Κομψότης, ητος, ἡ, *elegantia*: quod à κομέω, *orno.*

* Κοναβέω & κοναβίζω, *strepitum facio.* Th. κόναβος, *sonitus.*

Κοναύησε, *edidit fragorem*: a. 1. ind. act. Ion. verbi κοναβέω, *resono*: à

ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, *sonitus, strepitus*: παρὰ τὸ βοὴν κινεῖν.

Κονδὸς, *curtus, parvus*, Gl. Cyr.

ΚΟ'ΝΔΥ, τὸ, *poculum Persicum*, vel *Asiaticum.*

* Κονδύλη, ης, ἡ, *ictus*: &

* Κονδυλίζω, *cædo pugno*, vel *nodo digiti percutio*. Th. κόνδυλος. undè &

* Κονδυλισμὸς, οῦ, ὁ, *ictus pugni* vel *nodus digiti*, à κεκονδύλισμαι, perf. pass. verbi κονδυλίζω.

ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, *digiti articulus & junctura, pugnus.*

Κονδύλω, *cædo.*

ΚΟΝΕ'Ω, *festino, curro*; *ministro, famulor*: q. à κόνις, *pulverem*, sc. *excitans currendo.*

Κονία, ας, ἡ, *pulvis, calx*. Hinc κονιάω, *dealbo*: f. άσω. p. κεκονίακα. p. pass. κεκονίαμαι. p. part. pass. κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus*. Th. κόνις, *pulvis.*

Κονία, ας, ἡ, adjectivè positum Att. & Poët. pro κονιακὴ, ῆς, ἡ, pro κονιώδης, εος, ἡ, *pulverulentia*: ab eod. Th.

Κονιάω, *dealbo*; *pulvere impleo* vel *aspergo*: vide in κονία, *pulvis.*

Κονίῃσι, dat. pl. Ion. pro κονίαις, à κονία, ab eod.

Κονίζω, seu κονέω, *pulvere impleo*: ab eod.

ΚΟΝΙΑΗ, ης, ἡ, *CUNILA herba, thymbra.*

Κονίοντες, *pulverem excitantes*: præs. part. act. à κονίω. Th. κόνις.

Κονιόπους, οδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *calceamentum multifidum*: quod totum pedem non tegit, sed à pulvere aspergitur. ex κόνις & πούς.

Κονιορτὸς, οῦ, ὁ, *pulvis*: ex κόνις, idem, & ὄρω, *excito.*

*Κονιορτώδης, ὁ ϰ᾽ ἡ, *pulverulentus.* Th. κόνις.

Κονίπους, idem quod κονιόπους.

ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, *pulvis, cinis*: sed

Κόνις, ιδος, ἡ, *lens* aut *furfur capitis.*

Κονίσαλος, ου, ὁ, *pulvis motus*: κόνις σαλευομένη· vel ab ἄλλομαι, *salio.*

Κονίω, *pulvere impleo, pulvere fœdo, pulverem moveo* vel *excito*. Th. κόνις, *pulvis*. Undè &

Κονιώδης, εος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *pulverulenta.*

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ου, ὁ, *arbor apud Alexandrinos.* Athen. l. 14. c. 16.

Κόννις, ὁ, *CONNIS*, nomen viri.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, *barba*: hinc

Κοννοφερὼν, qui *villosam barbam* φέρει. Sic

Κοννόφερων, *qui barbâ sapiens est.*

ΚΟΝΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *CONTUS, nautica hasta longa & robusta*: qu. à κεντέω, *pungo.*

Κόνυζα, & κνίζα, *herba quædam coronaria.* Plin. lib. 21. cap. 9, 10.

Κόναναι, acc. sing. à Κόνων, ωνος, ὁ, *CONON*, Athenienſis.

Κοπάζω, *desino, quiesco*: f. άσω. p. κεκόπακα· à κόπος, *labor, lassitudo*. Th. κόπτω, *scindo*, &c. f. ψω. p. m. κέκοπα.

* Κοπανίζω, *tundo*, f. ίσω. p. pass. κεκοπάνισμαι. part. -πανισμένος, *tusus.*

Κόπανον, ου, τὸ, *pistillum*, quo aliquid κόπλομεν, id est, *tundimus* in mortario. Th. κόπτω, *pulso.*

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. à κόπλω, *scindo*: f. ψω. a. 2. ἔκοπον. a. 2. part. pass. κοπεὶς, *cæsus*: p. m. κέκοπα.

Κόπειον, vel κόπαιον, ου, τὸ, *frustum ab aliquo integro defectum*: &

Κοπετὸς, οῦ, ὁ, *planctus*: à κόπλομαι, *plango*: &

Κοπεὺς, έος, ὁ, *cœlum, quo lapides, &c. cœlamus*: &

Κοπὴ, ῆς, ἡ, *sectio, incisio, cædes, strages*: à p. m. κέκοπα· omnia à κόπτω, *cædo.*

Κοπῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κόπτω, q. v.

Κοπιάω, *laboro*: f. άσω. p. κεκοπίακα. perf. part. κεκοπιακὼς, ότος, *defatigatus*: à κόπος, *labor*: ab eod. Th.

Κοπὶς, ίδος, ἡ, *gladius*, seu *culter aptus ad cædendum*; item *securis*, ab eod.

Κοπιῶντες, præs. part. act. pl. num. κοπιώντων, in gen. pl. ex κοπιάω.

Κόπος, ου, ὁ, *labor, negotium, molestia*. Th. κόπτω.

Κοπόω, *lasso*: hinc κόπωσις. ab eod.

Κοπρεύω, *stercoro*: hinc *planto*, quia id fit *lætamine* adhibito.

Κοπρία, ας, ἡ, *stercus*. Th. κόπρος, ὁ, idem.

* Κοπρίζω, *stercoro, stercore saturo.*

* Κοπρικὸς, ὴ, ὁ, *stercoreus.*

* Κόπριος, α, ὁ, id. *vilis*: undè κόπριος ἀνὴρ, *plebeius homo.*

* Κοπρισις, εως, ἡ, &

* Κοπρισμὸς, οῦ, ὁ, *stercoratio.*

Κοπριώδης, εος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *stercorosus.*

Κοπρ.ῶν,

Κοπριών, ῶνος, ὁ, *ſcarabæus quidam* : ita dictus quòd ſtercoreas pilas provolvat. à

ΚΟ'ΠΡΟΣ, ου, ὁ, *ſtercus, fimus* : hinc

Κοπρόω, -έω, & κοπρίζω, *ſtercoro.*

Κοπρών, ῶνος, ὁ, *ſterquilinium.*

* Κοπρώνης, ου, ὁ ἡ ὁ, *plebeius, ultimæ ſortis,* qu. *ſterquilinarius.*

Κοπτὴ, ῆς, ἡ, *COPTA, placenta,* tundendo facta. &

Κόπτουσα, Dor. pro κόπτουσα, *cædens, tundens:* &

Κοπτομένη, *excitata* : præſ. part. paſſ. f. g. à

ΚΟ'ΠΤΩ, *cædo, ſcindo* ; *pulſo, plango* : imperf. ἔκοπτον, ες, ε. f. κόψω. p. κέκοφα. præſ. m. κόπτομαι, *plango* : cum acc. a. 1. m. ἐκοψάμην, ω, ατο. p. m. κέκοπα. hinc Angl. a Copſe, id eſt, *ſylva cædua.*

* Κόπωσις, εως, ἡ, *laſſitudo, defatigatio* : à κοπόω.

Κόρα, ας, ᾶ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, *puella.*

Κοράκεσσι, dat. pl. Ion. pro κόραξι, à κόραξ, ακος, ὁ, *corvus.*

Κόρακι, dat. ſing. ab eod.

ΚΟΡΑ'ΛΛΙΟΝ, ſeu κυράλιον, τὸ, *CORALLIUM* ſeu *CURALIUM,* lapis marinus rubens.

Κοράμβλη, ης, ἡ, *braſſica* : quia κόρας ἀμβλύνει, *pupillas hebetat.*

ΚΟ'ΡΑΞ, κος, ὁ, *CORVUS* : dat. pl. κόραξι, & Ion. κορώκεσσι. Sic dictus quia κόρος, *ater* colore. Hinc Angl. a Crow, to croak, &c.

Κοραξαι, *efflagitāſſe* : a. 1. inf. act. verbi κοράσσω, vel -τίω, *precibus inſto* : f. ξω. à præcedente.

Κοράσιον, υ, τὸ, *puella* : à κόρος, *juvenculus.* Th. κορέω, *verro, purgo.*

Κορβᾶν, Hebraicè, *oblatio, donum.* Syriacè κορβανᾶ.

ΚΟ'ΡΔΑΞ, κος, ὁ, *ſaltatio quædam ridicula,* q. à χορέω, *ſalio.*

ΚΟΡΔΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *clavæ caput,* quæ craſſior pars, *ipſa clava,* & quicquid ſimile, *tuber* : κόρδυλος, piſcis nomen.

Κορὲ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *Calvus.*

Κορέει pro κορέσει, per Sync. κορέεις pro κορέσεις, f. 1. Th. κορέω, *ſatio.*

Κορέννυμι, f. κορέσω, *ſaturo* : idem quod κορέω, *ſatio.*

Κορέσασθαι, *ſaturato* : a. 1. inf. m. pro imperat. κορέσατο, 3. ſing. a. 1. m. Ion. à præcedente verbo.

Κορέσειεν, *ſaturaverit* : 3. ſing. a. 1. opt. Æol. ab eod.

Κορεσθεὶς, *ſatiatus* : a. 1. part. paſſ. &

Κορεσθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab a. 1. paſſ. ἐκορέσθην, à

ΚΟΡΕ'Ω, *verro, purgo* ; item *ſatio* : f. έσω, & ήσω. hinc

Κόρη, ης, ἡ, *pupa, puſilla oculi, puella, pulchra mulier.*

Κόρηθρον, υ, τὸ, *ſcopæ* : ab eod.

Κορθύεται, *faſtigiatur* : 3. ſing. præſ. κορθύομαι, *in acervum colligor.* Th. κόρθυς, υος, ἡ, *acervus.*

Κόρθυνεν, *collegit* : 3. perf. ſing. imperf. act. Ion. à

Κορθύνω, vel κορθύω, *coacervo, colligo* : à

ΚΟ'ΡΘΥΣ, υος, ἡ, *acervus, agger, tumulus* : hinc verbum præced.

Κορθύω, *accumulo, elevo,* vide κορθύνω.

Κορίαννον, υ, τὸ, *CORIANDRUM.* Idem & κορίανον & κόριον. Th. κόρις, *cimex.*

Κορίζομαι, *blandior, blandè appello* κόρον aut κόρην. Th. κορέω, *purgo.*

Κορινάιος, υ, *è clanculario concubitu conceptus* : ex eâ ſcilicet quæ κόρη ſeu *virgo* eſſe putabatur.

Κορίνθιοι, ων, οἱ. *CORINTHII* ; à

Κόρινθος, υ, ἡ, *CORINTHUS* : urbs Achaiæ.

Κόριον, υ, τὸ, *parva* κόρη, *puellula* ; item *ſacrificium* pro κόροις, *pueris* : &

Κόριον, υ, τὸ, eſt *Coriandrum.* Vide κορίαννον.

ΚΟ'ΡΙΣ, εως, ὁ ἡ ὁ, *cimex* : q. à κείρω, *ſcindo.*

Κορμὸς, ὁ, ὁ, *truncus* : κορμὸς ξύλου, *caudex.* ab eod. Th.

Κορυήλιος, υ, ὁ, nomen viri. Latinè à *cornu* dictus.

Κόροιβος, υ, ὁ, *ſtultus* : à quodam *Coræbo, ſtulto* viro.

Κόροιο, *ſatietatis* : gen. Ion. à κόρος, q. vide.

Κοροπλάθος, υ, ὁ ἡ ὁ, *qui pupas effingit* : ex κόρος, & πλάσσω, *fingo.*

Κόρος, υ, ὁ, *puer, pullus, ſcopæ, ſatietas,* & pro *inſolentia & petulantia,* quæ à ſatietate. item *CORUS, menſura aridorum.* Th. κορέω, *purgo, curo,* & *ſatio.*

Κόρρα, & κόρσα, ας, ᾶ, Dor. pro

Κορση, & Att. κόρρη, ης, ἡ, *crinis* ; item *caput.* Th. κείρω, *tondeo.*

Κορυβαντιάω, *inſanio more Corybantum* : vide in ſequent.

ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *CORYBAS, ſacerdos Rheæ ſeu Veſtæ* : ἀπὸ τὸ κορυπτοντας βαίνειν ὀρχηστικῶς. hinc

Κορυβαντισμὸς, ῦ, ὁ, *luſtratio,* ſeu *expiatio, quæ fit à Corybante ære canoro* : *inſanus furor.*

Κορυδαλλὶς, *herba, fumaria bulboſa, alauda.* Th. κόρυς, *galea* ; item *galerita.*

Κορυδαλλῶ, Dor. pto κορυδαλλῆ, gen. à κορυδαλλὶς, *alauda.* ab eod. Th.

Κορυδὸς & κορυδαλὸς, *alauda,* avis *galerita, caſſita* : à κόρυς, *galea* ; item *galerita.*

ΚΟ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *gravedo, humor à capite fluens, mucus* qu. ex κάρα, & ζέω, quia velut *è capite ebullit.*

Κορυθαὶξ, *qui* κόρυθα αἴσσει, *galeam movet* ; *bellator.*

Κορυθαίολος, υ, ὁ ἡ ὁ, *qui habet galeam variegatam* : lege κορυθαίολος, ex κόρυς, υθος, ἡ, *galea,* & αἴολος, *varius.*

Κόρυθος, gen. ſing. à κόρυς, υθος, ἡ, *galea.* Eſt &

Κόρυθος, *fruſtum maſſæ* : qu. à κορεῖν, *ſatiare.*

Κόρυκος, υ, ὁ, vide in κώρυκος.

ΚΟ'ΡΥΜΒΟΣ, υ, ὁ, & κόρυμβον, υ, τὸ, *vertex, cacumen, cincinnus* : & hinc κόρυμβα, *roſtra.*

ΚΟΡΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *clava,* quia *capitata* fuſtis : à κάρα, *caput.*

Κορυνήτης, υ, ὁ, *qui clavâ pugnat* : à præcedente.

Κορυνηφόρος, υ, ὁ ἡ ὁ, *ſatelles clavam geſtans* : ex κορύνη, & φέρω, *fero.*

Κορυπ

Κορυπτίλος, ᾱ, *cornupeta*: à
Κορύπτω, *caput jacto, cornu ferio.* Th. κέρας.
ΚΟ'ΡΥΣ, υθος, ὁ, *galea, caſſis*: acc. ſing. κόρυθα & κόρυν, quod à κάρα quia *capitis* tuendo imponitur. Eſt &
Κόρυς, *alauda, galerita.*
Κορυσσέμεν, Ion. & Dor. pro κορύσσειν, præſ. inf. à
Κορύσσω, *galeâ armo*; *armo, orno, urgeo, augeō*: præſ. inf. κορύσσειν, præſ. part. f. g. κορύσσουσα. Th. κόρυς, *galea.*
* Κορυσσήτης, ου, ὁ, *armiger.*
Κορυσσός, ή, όν, *auctus*: à præced.
Κορυφαῖος, ᾱ, ὁ, *verticalis, ſupremus, præcipuus, CORYPHÆUS.*
ΚΟΡΥΦΗ, ῆς, ἡ, *vertex, ſummum in quavis re*: dat. pl. Ion. κορυφῆσιν, hinc
Κορυφόω, *erigo, attollo, impleo.*
ΚΟ'ΡΧΟΡΟΣ, ᾱ, ὁ, *olus quoddam ſylveſtre vile*: Scribitur & κόρκορος.
ΚΟΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *CORNIX*: Angl. a Crow. item *malleus ferreus quo fores pulſantur*, vel *annulus quo fores attrahuntur*: item *ſummitas in curvamine arcûs*, & generalitèr, quævis *ſummitas.* Hinc
Κορωνίζω, *cornicis ſtipem colligo.*
Κορωνιάω, vide in
Κορωνιόωντα, pro κορωνιῶντα, acc. ſing. part. præſ. Poët. verbi κορωνιάω, *incurvus & lunatus ſum.* Th. κορώνη, quod vide.
Κορωνίς, ίδος, ἡ, *navis roſtrata*: dat. pl. κορωνίσι. item *faſtigium, ſummitas & apex in re aliquâ, finis.*
Κορωνόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, *herba*: quæ & κορακόπους, à *cornicis pede* ſic dicta. Th. πῦς, *pes.*
Κορωνὸς, ὕ, *altus, cervicem attollens, elatus.* Th. κορώνη, *ſummitas.*
Κόσιοι, αι, α, eſt μετάληξις, ſeu *finis numeri poſt centum uſque ad mille*: ut διακόσιοι, αι, α, i. e. δὶς ἑκατὸν, &c. & videtur κόσιοι dici, qu. ἑκατόσιοι.
Κοσκινόμαντις, ιος, ὁ ἡ ἡ, *vates qui cribro utitur ad vaticinandum.* Ex κόσκινον, *cribrum*, & μάντις, εως, ὁ, *vates.*
ΚΟ'ΣΚΙΝΟΝ, ᾱ, τὸ, *cribrum*: κοσκινοποιὸς, -ῶ, *cribrarius.*
ΚΟΣΚΥΛΜΑ'ΤΙΑ, τὰ, *corii minuta præſegmina*, quæ abjiciuntur. An à κώς, *pellis*, & κολούω, *mutilo?*
Κοσμέω, *orno, ordino, compono, inſtruo*: f. ήσω. p. κεκόσμηκα. a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε, & Ion. κόσμησα, ας, ε, a. 1. part. κοσμήσας, αντος. perf. paſſ. κεκόσμημαι. a. 1. paſſ. ἐκοσμήθην. Th. κόσμος, *ordo.*
Κόσμηθεν, *ornati ſunt*: Bœot. per Sync. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Ion. verbi præced.
Κόσμημα, ατος, τὸ, *ornamentum*: à κοσμέω.
Κοσμῆν, Dor. pro κοσμεῖν, *ornare, inſtruere*: vide κοσμέω.
Κοσμήσαις, Æol. pro κοσμήσας, αντος, a. 1. part. act. ejuſd. verbi.
Κοσμήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. &
Κόσμησε, 3. ſing. a. 1. Ion. ejuſd. verbi.
Κοσμήτορε, *principes*: nom. dual. à κοσμήτωρ.
* Κοσμητὴς, οῦ, ὁ, *ornator, moderator, ordinator.*
Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, *dux, princeps.* Th. κόσμος.
Κοσμικὸς, ὴ, όν, *mundanus, a, um*, ab eod.
Κόσμιος, ᾱ, *benè compoſitus, moderatus, modeſtus*: undè
Κόσμιον, ᾱ, τὸ, *dignitas, æquitas, modeſtia*, &
Κοσμιότης, ητος, ἡ, *moderatio, modeſtia, venuſtas.* Th. κόσμος, *ordo, ornatus.*
Κοσμίως, adv. *compoſitè, decenter*; *ritè, modeſtè*; à κόσμιος, *ornatus.* Th. κόσμος, *ornamentum.*
Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, *princeps mundi*, pro Satana. Ex κόσμος, *mundus*, & κρατέω, *imperium obtineo.* Th. κράτος, τὸ, *robur.*
Κόσμον, *jumentum*, Græcis barbaris.
ΚΟ'ΣΜΟΣ, ᾱ, ὁ, *ordo*; item *mundus, ornatus, pulchritudo.*
Κόσμῳ φέρειν τι, Poët. loquendi genus pro κοσμίως ἢ μετρίως φέρειν τι, *aliquid moderatè ferre.*
Κόσος, *quantus*, pro πόσος, Ionicè.
ΚΟ'ΣΣΥΦΟΣ, & Att. κότυφος, ᾱ, ὁ, *merula.*
Κόσῳ ἀκόσῳ, *hordeum.*
ΚΟ'ΣΤΟΣ, ᾱ, ὁ, *COSTUS, planta aromatica*, cujus radix eximio odore.
Κόσυμβος, ᾱ, ὁ, *nodus*: qu. à κόμβος. Legitur & κοσύμβη & κοσσύμβη.
* Κοσυμβωτὸς, ὸν, ὁ, *fimbriatus, nodatus.*
Κοτὲ, Ion. pro ποτὲ, *quondam, interdum*: κότερα, Ion. pro πότερα.
Κοτέει, *infeſtus eſt*, 3. ſing. præſ. à κοτέω, *iraſcor.* Th. κότος, *ira vetus.*
Κοτέσσεται, *iraſcetur*, f. 1. m. gem. σ, à
Κοτέω, *iraſcor*: f. έσω & ήσω. p. κεκότεκα. & -ηκα. præſ. part. f. g. κοτέουσα, κοτέουσε, nom. dual. part. præſ. κοτέοντ, οντος. Th. κότος, *ira vetus.*
Κοτήεις, εντος, *iratus*: ab eod. Th.
Κοτινηφόρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *qui fert oleaſtros*: ex κότινος, & φέρω, *fero.*
ΚΟ'ΤΙΝΟΣ, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, *oleaſter*: & *corona ex oleaſtro.*
Κοτὶς, ίδος, ἡ, *occiput*: à κότυλη, *caput.*
ΚΟ'ΤΟΣ, ᾱ, ὁ, & κότον, τὸ, *vetus ira*, qu. à κεῖμαι, *jacio.*
Κοτταβίσις, εος, ἡ, *luſus cottabi, actio ludendi cottabo*: à
ΚΟΤΤΑΒΟΣ, & κόσσαβος, ᾱ, ὁ, *genus luſûs convivalis*, reliquiarum ſc. vini elegans cum ſonitu effuſio: à κοπτεῖν, quod vide.
Κοπτεῖν, *vehementèr verberare*, pro κόπτειν.
ΚΟ'ΤΤΗ, ης, ἡ, *caput.*
Κόττος, *alea*, fort. à κοπτεῖν, *jacere*: κοττίζω, *aleâ ludo*: κοττιστὴς, *aleator.* Eſt & κόττος, *gallus.* item *nomen viri* ſeu *gigantis.*
ΚΟΤΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *cavitas*; *acetabulum*; *cavitas coxæ, in quâ femoris cavitas vertitur, bemina.*
Κοτυληδὼν, όνος, ἡ, idem quod κοτύλη. hinc
κοτυληδονοφὺν, idem indeclinab.
Κοτυλήρυτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *in poculum fluens*: à κοτύλη, *poculum*, & ῥέω, *fluo.*
Κότυλος, ᾱ, ὁ, *poculum capiens quantum* κοτύλη, menſura unciarum quatuor.
Κότυς, υος, ἡ, *COTYS, dæmon turpitudinis præſes.* Hinc *ſacra turpia* κοτύττια.
Κοῦ, Ion. pro πού.
Κούαρτος, ᾱ, ὁ, nomen viri. Lat. *Quartus.* Sic κοιαίσωρ, ωρος, ὁ, *quæſtor.*

Κυζαρὶς, *asellus, qui sub aquariis vasis stabulatur, cutio*: animalculi genus.

Κοὐκ pro κ᾽ οὐκ, *& non.*

Κουκέθ᾽ pro κ᾽ οὐκέθι, *nec jam.* Th. ἔτι, *adhuc.*

Κοῦκι, *fructus arboris.*

Κυλεὸς, *vagina.* Ion. pro κολεὸς, quod vide.

Κοῦμι, est verbum Hebræum. Marc. v. 41. *surge.*

Κυρὴ, ᾶς, ἡ, *tonsura*: q. à κείρω, *tondeo*, Hinc

* Κυρεὺς, ἑος, ὁ, *tonsor*: &

Κυρεύτρια, ας, ἡ, *tonstrix.*

Κώρη, ης, ἡ, *puella*, Ion. pro κόρη, dat. pl. Ion. κούρησι. Th. κορέω, *verro.*

Κυρῆτες, ων, οἱ, *CURETES, Corybantes*: dat. pl. Ion. κυρήτεσσιν.

Κυρίας, ᾳ, ὁ, *tonsus.* Th. κείρω, *tondeo.*

Κυριδία, ας, ἡ, *quæ virum duxit*, seu *quæ virgo nupsit*: à κῦρος pro κόρος, *juvenculus.* Th. κορίω, *verro.*

Κυρίδιαι, gen. sing. Ion. à κυριδία.

Κυρίδιος, ᾳ, *qui juvenili ætate uxorem duxit.*

Κυρίζουσιν, *à teneris educant*, 3. pl. præs. act. à

Κυρίζω, *juvenilem ætatem ago, juvenilia sapio*; item *à puerili ætate educo*: à κοῦρος, quod vide.

Κυρίξ, adv. *per comam, comâ.* Th. κείρω, *tondeo.*

Κουρίον, *tonstrina*: ab eod. verbo.

ΚΟΥΡΜΙ, *CURMI, potionis genus*, ut *cerevisia.* Ducamus à κεράω, *misceo.*

Κοῦρος, Ion. pro κόρος, *juvenculus*: ut & κώρη, pro κόρη, *juvencula.* Th. κορέω, *purgo.*

Κωτότερος, *junior*: à κοῦρος pro κόρος, *juvenculus.* Th. κορέω, *verro.*

Κυροτρόφος, ᾳ, ὁ ἡ ᾳ, *juvencularum nutritor*: à κούρη pro κόρη, *juvencula*, quod à κορέω, & τρέφω, *alo.*

Κυ-ωδία, ας, ἡ, *custodia*: vox origine Latina.

Κάφα pro κούφως, *levitèr*, adv. à κοῦφος, *levis.*

Κουφίζουσαν, acc. sing. f. g. præs. part. act. à

Κουφίζω, *levo, allevo, sublevo*, imperf. ἐκούφιζον. f. ίσω. p. κεκούφικα. a. 1. ἐκούφισα. à

ΚΟΥΦΟΣ, ᾳ, *levis, facilis, inanis.*

Κουφότερος, compar. *levior.*

Κουφόω, & κουφίζω, q. v. *levo, sublevo.*

* Κούφως, *levitèr*; adv.

ΚΟΦΙΝΟΣ, ᾳ, ὁ, *COPHINUS, corbis, vas vimineum.* Hinc fort. Angl. Coffin.

ΚΟΧΛΑΞ, ακος, ὁ, *calculus, lapillus.*

Κοχλιάριον, ᾳ, τὸ, *COCHLEARE*: à κόχλος, *gyro.*

Κοχλίας, ᾳ, ὁ, *COCHLEA*, gen. pl. κοχλίων. ab eod. Th.

Κόχλος, ᾳ, ὁ, *concha.* hinc Angl. a Cockle. à

ΚΟΧΛΩ, *gyro, roto.*

ΚΟΧΟΣ, ᾳ, ὁ, *humor abundè fluens.*

Κοχύδεσκον, Ion. pro ἐκοχύδουν, imperf. verbi κοχυδέω, *superfundo*, à præced.

Κοχύισκεν, *stillabat*: 3. sing. imperf. Ion. pro ἐκόχυε, per Epenth. τεύ εσκ· verbi κοχύω, *magnâ cum copiâ defluo.* Th. κόχος, quod vide.

ΚΟΧΩΝΗ, ης, ἡ, &

Κόχωνον, ᾳ, τὸ, *coxendicis commissura.*

Κόψας, αντος, a. 1. part. &

Κόψεν, Ion. pro ἔκοψεν, 3. sing. a. 1. act. à κόπτω, *scindo*: f. ψω, κόψασθαι, a. 1. inf. m.

ΚΟΨΙΜΟΣ, ᾳ, ὁ, *arbor mespilo similis.*

ΚΟΨΙΧΟΣ, seu κόψυχος, ᾳ, ὁ, *avis quædam, merula*: idem quod κόσυφος,

Κράανον, pro κρᾶνον, vel κρῆνον, a. 1. imperat. verbi κραίνω, *perficio*: f. κρανῶ. a. 1. act. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, hinc a. 1. imperat. κρῆνον & κρῆννον.

Κράατ᾽ pro κράατα, nom. pl. à κράατ, ατος, τὸ, κάρηνον, idem.

ΚΡΑΒΑΤΟΣ, seu κράββατος, ᾳ, ὁ, *GRABBATUS, lectus humilis*: q. à κάρα & βάω.

Κράγλη, κραίγων, vel κράγων, *piscis è squillarum genere.*

Κραγεῖς, *clamatus*: a. 2. part. pass. κραγῆναι. a. 2. inf. pass. verbi κράζω, *clamo*: f. ξω. a. 2. act. ἔκραγον. a. 2. pass. ἐκράγην.

Κραγέτης, ᾳ, ὁ, *vociferator, clamator*, Th. κράζω, *clamo*: p. m. κέκραγα.

Κραδαίνω, seu κραδάω, *vibro, quatio*: à

ΚΡΑΔΗ, ης, ἡ, *ramus ficulnus, folium*; *ficus sylvestris*: q. à κλαδὸς, λ in ρ mutato.

Κραδηφορία, ας, ἡ, *gestatio ramorum*, propriè *ficulnorum*: à κράδη & φέρω, *fero.*

Κραδία, ας, ἡ, *cor*: pro καρδία, per Metath. sic

Κραδία, ας, ἡ, *cor*: Ion. pro præced.

Κραδίην, acc. præced.

* Κράδος, ᾳ, ὁ, *ramus ficulnus, ficus sylvestris.*

ΚΡΑΖΩ, *clamo, CROCITO*: imperf. ἔκραζον. f. ξω. a. 1. κράξω. a. 1. ἔκραξα, & per redupl. ἐκέκραξα. paulo post f. κεκράξομαι. p. m. κέκραγα. hinc Angl. crack & crash.

Κραθεὶς, έντος, v. 1. part. pass. verbi κεράννυμι, *misceo*: f. κεράσω, & per Sync. κράσω. perf. pass. κέκραμαι. a. 1. pass. ἐκράθην.

Κραθῆναι, *vinci*: per Sync. pro κρατηθῆναι. a. 1. inf. pass. verbi κρατέω, f. ήσω, *vinco.* Th. κράτος, τὸ, *robur.*

ΚΡΑΙΝΩ, *perficio, effectum reddo, CREO*: f. ανῶ.

ΚΡΑΙΠΑΛΗ, ης, ἡ, *CRAPULA, commessatio*: q. ex κάρα, τὸ, *caput*, & πάλος, *agitatio*: q. à πάλλω, *vibro*: p. m. πέπαλα.

Κραιπαλίζω, f. ίσω, *crapulor*: à præced.

Κραιπνὰ, *velocitèr*: adv. pro κραιπνῶς. à

ΚΡΑΙΠΝΟΣ, οῦ, *velox, celer.*

ΚΡΑΙΡΑ, ας, ἡ, *caput*: q. à κάρα, & aliquando idem est quod κέραια, *antenna.*

Κραλης, *rex*: κράλαινα, *regina.*

Κράμα, ατος, τὸ, *mixtura, mixtum*: peculiariter *vinum aquâ mixtum.* Th. κεράννυμι, *misceo.*

ΚΡΑΜΒΗ, ης, ἡ, *brassica, caulis, CRAMBE*, gen. pl. κραμβῶν. q. à κάρα, quia *capitata*: vel per Sync. pro κεράμβη, vel κοράμβη, quod vide.

Κράμβος, ᾳ, *aridus, torridus*; & Subst. *vitium in uvis ex adustione*: ex καίω, *uro.*

Κραμβοφάγος, ᾳ, ὁ ἡ ᾳ, nom. Ranæ: ex κράμβη, *brassica*, & φάγω, *comedo.*

Κράνα,

Κράνα, ας, Dor. pro κρήνη, ης, ἡ, *fons*: hinc κρανιάδες, ων, ται, Dor. pro κρηνιάδες, ων, αἱ, *fontium Deæ*, quæ & *Naiades*, & *Nymphæ* vocantur; etiam κρανίδες, dictæ pro κρηνίδες.

Κραναὸς, οῦ, *asper*, *sterilis*, *montanus*: à κάρηνον, *vertex*, *caput*.

Κρανέεσθαι, *absolutum iri*: pro κρανεῖσθαι, verbi κραίνω, *perficio*: f. κρανῶ. f. 2. m. κρανοῦμαι. f. 2. inf. m. κρανεῖσθαι, & Dialyſi Poët. ſeu Ion. κρανέεσθαι.

ΚΡΑΝΕΙΑ, ας, ἡ, *CORNUS*, *arbor*: à κράνον, quia *capitatum* fructum fert.

Κρανιάδων, gen. pl. Dor. pro κρηνιάδων, Νύμφαι κρηνίδες. Th. κρήνη, *fons*.

Κράνειον, ου, τὸ, *galea*: à κράνον, quia *capitis* tegumentum.

Κρανίον, ου, τὸ, *CRANIUM*, *calvaria*, *caput*, item *poculi genus*. Th. κάρηνον, *caput*.

Κράνον, ου, τὸ, *caput*: &

Κράνος, εος, τὸ, *galea*: ab eod. Th.

* Κραντὴρ, ῆρος, ὁ, *effector*: &

* Κράντωρ, ορος, ὁ, *rex*, *princeps*. Th. κραίνω.

Κράξας, αντος, a. 1. part. act. à κράζω, *clamo*: f. κράξω. p. m. κέκραγα.

Κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, κράας, κράατος, ὁ, vel τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

Κράσις, εως, ἡ, *CRASIS*, *mixtura*, *temperamentum*. Th. κεράννυμι, *miſceo*.

Κράσπεδον, ου, τὸ, *fimbria*: qu. à κράσει πέδου, quia *miſcetur* velut *ſolo*, deorſum pendens: vel à κρέμαμαι, *pendeo*, & τὸ πέδον, *ſolum*. Hinc ducamus Angl. to graſp, i. e. circuire ut *fimbria*: à præced.

ΚΡΆΣΤΙΣ, εως, ἡ, *gramen*, *fœnum*: idem quod γρᾶσις. Hinc Angl. Graſs.

ΚΡΑΤΑΙΓΟΣ, ου, ὁ, ſeu κραταιγὼν, όνος, ὁ, *arboris ſpecies*.

Κραταιγύαλος, pro κραταιογύαλος, *firmus*, *fortis*: ex κραταιὸς, *fortis*, & γύαλον, *cavitas*, *vola*.

Κραταιὸς, ὰ, ὸν, *potens*, *fortis*, *robuſtus*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.

Κραταιότης, ητος, ἡ, *vis*, *robur*, *fortitudo*: à præced.

Κραταιόω, ῶ, *corroboro*: f. ώσω, præt. κεκραταίωκα. imperf. paſſ. ἐκραταιούμην, -ώμην, -όκ, -οῦ, -όετο, -οῦτο. præſ. imperat. paſſ. 2. pl. κραταιοῦσθε, *fortes eſtote*: a. 1. ind. paſſ. ἐκραταιώθην· inf. κραταιωθῆναι. Th. κράτος, *robur*.

Κραταίποδες, ων, σι, *qui pedes robuſtos habent*, nom. pl. à

Κραταίπους, οδος, ὁ ἡ, per Sync. pro κραταιόπους, Epithet. *tauri*, qui *validos* & *firmos pedes habet*: qu. ex κραταιὸς, *validus*, & πούς, *pes*.

Κραταίωμα, ατος, τὸ, *firmamentum*: à κραταιὸς, *firmus*. Th. κράτος, *robur*.

Κραταιῶς, adv. *potenter*, *fortiter*.

* Κραταίωσις, εως, ἡ, *fundatio*, *corroboratio*.

Κρατέει, *dominatur*: 3. ſing. præſ. ind. verbi κρατέω, quod vide.

Κρατεῖ, *imperio*: dat. ſing. à κράτος, εος, τὸ.

Κρατεῖ, 2. ſing. præſ. imperat. ſed

Κρατεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi κρατέω.

Κρατερᾶν, pro κρατερῶν, gen. pl. Æol. f. g. à

Κρατερὸς, ὰ, ὸν, *fortis*, *validus*: in dual. κρατερώ. Th. κράτος, *robur*.

Κρατερόφρον, dat. vel acc. ſing. à

Κρατερόφρων, ονος, ὁ ἡ, *infracto animo ſum*: ex κρατερὸς, *validus*, & φρὴν, *animus*.

Κρατερώνυχας, *ſolidas ungulas habentes*, acc. pl. à κρατερωνυξ, υχος. Ex κρατερὸς, *fortis*, (quod à κράτος) & ὄνυξ, *unguis*.

Κρατερῶς, adv. *validè*, *fortiter*, *ſtrenuè*, *totis viribus*: à κρατερὸς, *validus*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.

Κρατευταίων, gen. pl. Æol. pro ῶν, à κρατευταὶ, αἱ, *veruum fulcra ac baſes*: ab eod. Th.

Κρατέω, ῶ, *teneo*, *apprehendo*; *fortiter impero*: f. ήσω. a. 1. ἐκράτησα. a. 1. imperat. κράτησον, άτω. a. 1. ſub. κρατήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. κρατῆσαι. a. 1. part. κρατήσας, αντος. perf. act. κεκράτηκα. perf. inf. act. κεκρατηκέναι, cum gen. *fieri compotem*: imperf. paſſ. ἐκρατεόμην, εύμην. 3. pl. έοντο, εῦντο. perf. paſſ. κεκράτημαι, & in 3. pl. κεκράτηνται. Th. κράτος, *robur*.

Κρατηθείς, a. 1. part. paſſ. præced.

Κρατὴρ, & Ion. κρητὴρ, ῆρος, ὁ, *CRATER*: à κεράννυμι, *miſceo*.

Κρατῇς, κρατῇ, 2. & 3. ſing. præſ. ſub. κρατήσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. κρατήσασι, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi κρατέω, q. vide.

Κρατῆσαι, a. 1. inf. act. κράτησον, a. 1. imperat. &c. Vide in κρατέω.

Κρατησίμαχος, ου, ὁ ἡ, *qui victoriam in præliis obtinet*: ex κρατέω & μάχομαι, *pugno*.

Κρατησίπους, οδος, ὁ ἡ, *qui pedibus*, *curſuque pedum vicit*: ὁ τοῖς ποσὶ κρατήσας.

Κρατήσιππος, ου, ὁ ἡ, *qui vicit equis*: ὁ τοῖς ἵπποις κρατήσας.

* Κράτησις, εως, ἡ, *retentio*, *captio*: à κραταίω.

Κρατὶ, *capiti*, dat. ſing. à κρὰς κρατὸς, ὁ, vel τό. Th. κάρηνον, idem.

Κράτιστα, adv. *optimè*: à

Κράτιστος, η, ον, *validiſſimus*, *a*, *um*, *præſtantiſſimus*, ſuperl. grad. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*.

ΚΡΆΤΟΣ, ους, τὸ, & per Metath. κάρτος, *robur*, *potentia*, *imperium*.

Κρατὸς, *capitis*, gen. ſing. à κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

Κρατοῦντας, acc. pl. part. præſ. verbi κρατέω.

Κρατύνω, *confirmo*, *munio*: à

Κρατὺς, έος, *fortis*: à κράτος, *robur*.

Κραυγάζω, *vociferor*; *vagio*: f. άσω. p. κεκραύγακα. à κραυγὴ, *clamor*. Th. κράζω, *clamo*: f. ξω.

* Κραυγάνομαι, pro κραυγάζομαι, &

* Κραυγάνω, pro κραυγάζω, q. v.

Κραυγασίδης, ου, ὁ, nomen Ranæ: à

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, *clamor*. Th. κράζω, præt. m. κεκραγα· undè per Pleonaſm. τοῦ υ fit κραυγή.

ΚΡΑΎΡΟΣ, ου, *aridus*, *ſiccus*: qu. καύαρος, à καίω, *uro*.

Κρέα, nom. vel acc. pl. contractè pro κρέατα· à κρέας.

Κρεάγρα, ας, ἡ, *fuſcina*, *harpago*: ex κρέας, & ἄγρα, *captura*.

* Κρεανομέω, -ῶ, *carnes diſtribuo*, f. ήσω· ex νέμω.

ΚΡΕΑΣ, ατος, (Ion. κρέαος, & Att. κρίως) τὸ, *CARO*: in pl. κρέατα, κρίατα, κρέα. gen pl. κρεάτων & κρεῶν. Indè

Κρείουσα, Dor. pro κρέκουσα, *regina*, præſ. part. à κρέω, *impero*: Poët. κρείω.

Κρεῖον, ν, τὸ, *vas carnarium, abenum*: à κρέας, *caro*. Eſt & κρεῖον, acc. ſing. à

Κρεῖος, ν, ὁ, nom. viri.

Κρείοντα, acc. ſing. à Κρείων, οντος, ὁ, nom. viri: q. à κραίνω, *impero*.

Κρείσσονα, nom. pl. n. g. κρείσσονες, nom. pl. m. & f. g. &

Κρείσσοσιν, *præſtantioribus*, dat. pl. à

Κρείσσων, vel -τίων, gen. ονος, ὁ ἡ ν, *præſtantior, potentior, melior*, & τὸ κρεῖσσον, comparat. ab ἀγαθὸς, *bonus*. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Κρείττοσιν, dat. pl. à

Κρείττων, ονος. Vide κρείσσων.

Κρείω, Poët. pro κρέω, *impero*: hinc

Κρειών, οντος, ὁ, *regnator*: à κραίνω, *impero*. Eſt &

Κρείων, οντος, ὁ, nom. prop.

Κρειῶν, Poët. pro κρεῶν, gen. pl. à κρίας, ατος, τὸ, *caro*.

ΚΡΕΊΚΩ, *pectine ſeu radio pulſo*; *pulſo*; item *ſtrepitum*, ſeu *ſtridulum edo ſonum*: f. ξω. p. χα, qu. à κρέκω, *pulſo*; vel à ſono factum. κρέκειν ἰστὸν, *texere telam*: hinc Angl. **to creak, ſcreak, & a Creek**; ibi quippe aquæ ſtrepitum faciunt.

Κρεμάσασθαι, a. 1. inf. m. à κρέμαμαι. Th. κρεμάω, *ſuſpendo*: a. 1. part. κρεμάσας, αντος.

Κρεμασθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. κρεμασθῆ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. κρεμασθῆναι, a. 1. inf. paſſ. à κρεμάω.

Κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui ſuſpendit*: &

Κρημάστριος, ν, ὁ ἡ ν, *penſilis*: &

Κρεμαστὸς, οῦ, idem: omnia à

ΚΡΕΜΆΩ, -ῶ, κρεμαννύω, & κρεμάννυμι, *ſuſpendo*: f. άσω. a. 1. ἐκρέμασα. præſ. paſſ. κρέμαμαι, σαι, ται, *pendo, ſu pendor*: part. κρεμάμενος, *pendens*: a. 1. paſſ. ἐκρεμάσθην. a. 1. ſub. paſſ. κρεμασθῶ. a. 1. part. κρεμασθείς.

ΚΡΈΜΒΑΛΟΝ, ν, τὸ, *CREMBALUM*, *crepitaculum*.

ΚΡΈΜΥΣ, quidam piſcis: vide Athen. lib. 7. cap. 15.

Κρὲξ, κος, ἡ, *CREX*, *avis pugnax*: eadem & κρέκας, à κρέκω, *ſono*: eſt & κρὲξ, *capillus*.

Κρέουσα, ας, ἁ, Dor. pro κρέουσα, ης, ἡ, Nymphæ nomen proprium: *CREUSA*, vel *Regina*.

Κρεουργὸν, adv. *in parva fruſta diſſectum*: à κρεουργὸς, *lanius*: quod à κρέας, *caro*, & ἔργον, *opus*.

Κρέσσονες, *præſtantiores*; nom. plur. gen. pl. κρεσσόνων. à

Κρέσσων, Dor. vel Ion. pro κρείσσων, *præſtantior*. Th. κράτος, *robur*.

Κρέω, *impero, regno*, Poët. κρείω.

Κρέων, οντος, ὁ, *Rex*: à κρέω, *impero*. hinc κρέουσα, *Regina*.

Κρεωπώλης, ν, ὁ, *lanio, macellarius*: &

Κρεωπώλιον, ν, τὸ, *macellum, laniena*: à κρέας, *caro*. & πωλέω, *vendo*.

Κρεωφάγος, ν, ὁ ἡ ν, *qui carnes edit*: ex κρέας, *caro*, & φάγω, *edo*.

ΚΡΗΤΥΣ, ν, *bonus, placidus, jucundus*: q. κηρὶ ἡδὺ, *cordi jucundum*. undè κηρέδυον, & per Sync. κρήδυον, & δ in γ mutato κρήγυον.

ΚΡΗΔΕΜΝΟΝ, ν, τὸ, *capitis ligamentum, vitta*; item *pinnæ murorum*; item *vaſis operculum*. q. καρηδέμνον· ex κάρα, *caput*, & δέω, *ligo*.

Κρήγυνε, *perficite*, 2. pl. &

Κρήγυνον, *perficio*: 2. ſing. a. 1. imperat. act. κρηῆναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω, *perficio*. f. κρανῶ. a. 1. ἔκρηνα. à quo a. 1. imperat. κρήηνον, Poët. Pleonaſm. tanq. à κραιαίνω.

Κρηθεΐδας, α, ὁ, Dor. pro Κρηθείδης, ν. ὁ. τοῦ Κρηθέως παῖς Αἴσων, *Crethei filius Æſon*.

Κρῆθεν, adv. à *capite*: ex κρὰς, ατος, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

ΚΡΉΜΟΝ, ν, τὸ, *herbæ genus*.

Κρηθὼν, ὁ, *CRETHON*, nom. propr.

Κρηΐδιον, *placenta qui carnes immiſtas habet*: à κρέας vel κρῆς.

Κρημνάω, & κρήμνημι, *præcipito*: præſ. inf. κρημνάναι· part. κρημνὰς, άντος, &

Κρήμνη, *præcipita*, per Apoc. pro κρημνηθι, præſ. imperat. verbi κρήμνημι, imperf. ἐκρήμνην, ης, ἡ. ita ut κρήμνη poſſit eſſe imperf. Ion. Th. κρημνὸς, *præcipitium*.

Κρημνίζω, *præcipito*: à

ΚΡΗΜΝΌΣ. ῆ, ὁ, *præcipitium*. qu. κρεμάμενος, id eſt, *pendens locus*, à κρεμάω, *ſuſpendo*.

* Κρημνότης, ν, ὁ, *fons*.

Κρημνώδης, εος, ὁ ἡ ν, *præruptus, arduus*: à κρημνὸς.

Κρῆναι, a. 1. inf. act. κρῆνον, *perfice*, a. 1. imperat. act. verbi κραίνω. quod vide.

Κρηνάων, gen. pl. Æol. pro κρηνῶν· à

ΚΡΉΝΗ, ης, ἡ, *fons*. qu. à κεράω, κερῶ, *miſceo*, & per Sync. κρῶ.

* Κρηπιδόω, -ῶ, propriè *crepidas* ſeu *calceos induo*; it *fundo*, f. ώσω. Hinc

* Κρηπίδωμα, ατος, τὸ, propriè *crepidarum indutus*; it. *effuſio*. Th.

ΚΡΗΠΙΣ, ίδος, ἡ, *CREPIDA*, *baſis, fundamentum*. qu. à κρεμῶ & πούς, ut ſit pes, qui aliquid ſuſtinet ſupra ſe pendens.

Κρῆς, Dor. pro κρέα, ατος, τὸ, *caro*.

Κρὴς, ητος, ὁ, *CRES*, *Cretenſis*. οἱ Κρῆτες, *Cretenſes*: &

Κρῆσσα, ας, ἡ, *Cretenſis fœmina*.

ΚΡΗΣΈΡΑ, ας, ἡ, *cribrum*, ſeu *lineus ſaccus per quem aliquid colatur*. Ducamus à κρίνω, *ſecerno*.

Κρήσκης, εντος, ὁ, nom. viri, Lat. *Creſcens*.

Κρησφύγετον, ν, τὸ, *aſylum, refugium*, q. à Κρὴς, *Cretenſis*, ſc. Minois, & φεύγω.

Κρήτη, ης, ἡ, *CRETA*, nomen Inſulæ. Inde Κρῆτες.

Κρητῆρος, g. n. ſing. κρητῆρσι, dat. plur. à κρατὴρ, Ion. pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, *crater*. Th. κεράννυμι, f. άσω, *miſceo*.

Κρητίζειν, *creſſare, Creten es imitari*.

Κρῖ, contract. ex κριθὴ, ῆς, ἡ, *hordeum*. Alii per Apoc. pro κρίμνον dici volunt.

Κριαδέω, *RIDEO*, Heſych. q. κηρὶ ἀδεῖν, *cordi placere.*

Κρίγε, Ion. pro ἔκριγε, 3. ſing. a. 2. verbi κρίζω, *ſtrideo.*

Κριγμὸς, οῦ, ὁ, & κριγὴ, ῆς, ἡ, *ſtridor*: à

ΚΡΙ΄ΖΩ, *ſtrideo, ſtridorem edo*: f. ξω. p. χα. p. m. κέκριγα, à ſono fictitium.

Κριθεν, Bœot. Syncop. pro ἐκρίθησαν, *alii ab aliis ſeparati ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi κρίνω, *ſecerno.*

ΚΡΙΘΗ΄, ῆς, ἡ, *hordeum*, κρίθινος, η, ον, *hordeaceus.* κριθώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, idem.

Κριθῆναι, a. 1. inf. paſſ. κριθησομαι, f. 1. ind. paſſ. à κρίνω, *judico, decerno.*

Κριθινος, η, *hordeaceus*: à κριθὴ, *hordeum.*

Κριθώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, idem, & ab eod. Th.

Κριθῶν, gen. pl. à κριθὴ, quod vide.

Κρίκεν, *reſonuit, ſtridebat*, vel eſt perf. Ion. pro κέκρικε, verbi κρίζω, *ſtrideo*, f. σω, & ξω. vel eſt a. 2. Ion. & Poet. pro ἔκριγον, ες, ε. Si cum ſenſu conveniret, poſſet etiam eſſe perf. Ion. verbi κρίνω, *diſcerno.*

Κρίκος, idem quod κίρκος, *circus, annulus.*

Κρίμα, vel κρῖμα, ατος, τὸ *judicium, pœna, damnatio, vindicta*: τὰ κρίματα, *lites.* inde Lat. *CRIMEN*, & Angl. a **Crime**, quia ob crimen aliquis judicatur & damnatur. Th. κρίνω, *judico.*

ΚΡΙ΄ΜΝΟΝ, ου, τὸ, *farina craſſior, mica.*

Κρῖναι, a. 1. inf. κρίναι, a. 1. part. act. à κρίνω.

Κρινάμενος, *qui delegit*, a. 1. part. m. κρίναντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. κρῖναι, a. 1. inf. act. verbi κρίνω, quod vide.

Κρίνε, 3. ſing. imperf. Ion. pro ἔκρινε· κρίνετε, 2. pl. imperat. præſ. ejuſd. verbi.

Κρινέεσι, Poet. pro κρίνωσι, 3. pl. præſ. ſub. verbi κρίνω.

ΚΡΙ΄ΝΟΝ, ου, τὸ, *lilium.* Dicitur &

Κρίνος, εος, τὸ, *lilium.* Eſt &

Κρίνον, *judicavi*, imperf. vel a. 2. Ion. κρῖνον, a. 1. imperat. act. verbi κρίνω, *judico.*

ΚΡΙ΄ΝΩ, *judico, CERNO, diſcerno, ſentio, accuſo, examino, punio, culpo, condemno.* f. κρινῶ. a. 1. ἔκρινα, a. 1. imperat. κρῖνον, -άτω. a. 1. inf. act. κρῖναι, a. 1. part. κρίνας, -ανθ-ος. præt. act. κέκρικα. præſ. paſſ. κρίνομαι, *in judicium vocor.* perf. paſſ. κέκριμαι. a. 1. paſſ. ἐκρίθην. a. 1. ſub. paſſ. κριθῶ, ῇς, ῇ, f. 1. paſſ. κρίθησομαι. Hinc κατάκριτος, *damnatus.*

ΚΡΙΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *aries*, q. à κέρας, quia *cornutus.*

Κριοπρόσωπος, *arietis vultu præditus.*

Κρισίη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κρίσις, εως, ἡ, *judicium, damnatio, accuſatio, diſceptatio.* Th. κρίνω.

Κρίσκρανα, ων, τὰ, *regis ſcrinia*, Cteſias.

Κρίσπος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. origine *Criſpus.*

Κριτήριον, ου, τὸ, *vis & inſtrumentum judicandi, tribunal, controverſia, nota ex quâ judicium facimus*: à κρίνω, *judico.*

Κριτὴς, οῦ, ὁ, *judex*: &

Κριτικὸς, ὴ, ὸν, *CRITICUS, aptus ad dijudicandum*; item *qui dijudicat.* hinc Angl. **Critick.**

Κριτὸς, ὴ, Poet. pro ἔκκριτος, *eximius*: à 3. perf. perf. paſſ. Th. κρίνω, *ſecerno.*

Κρίω, οῦς, nomen mulieris.

Κροαίνω, f. ανῶ. p. αγκα, *pulſo pedibus, cum ſtrepitu cano.* q. κραιαίνω. Th. κραίω, *pulſo.*

Κρόβυλος, idem quod κορύβυλος.

Κροῖσος, ου, ὁ, *CROESUS*, Lydorum rex.

Κροκα, *tramam*, per Syncop. pro κροκίδα, acc. ſing. à κροκὶς, *ἰδός*, ἡ, vel tanq. à κρόκη. Th. κρόκη, ης, ἡ, *trama.*

ΚΡΟ΄ΚΗ, ης, ἡ, *trama, ſubtegmen*, id quod ſtamini inſeritur τῷ κρικειν, *pulſando.* Eſt & κρόκη, *littus*, quòd κρέκει vel κροῦει, *fluctus.*

Κροκὶς, *ἰδος*, ἡ, idem quod κρόκη, *trama.*

ΚΡΟΚΟ΄ΔΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, *CROCODILUS*, qui κρόκον δειλιᾶ, *crocum metuit.* Vel quia eſt animal timidum, δειλὸν, & colore κρόκον imitatur. Hinc Angl. **Crocodile.**

Κροκόεις, οεσσα, εν, *croceus, a, um*: à κρόκος.

Κροκόπεπλος, ου, ὁ ϰ ἡ, *croceo peplo*: à κρόκος, ου, ὁ, *crocus*, & πέπλος, ου, τὸ, *veſtis muliebris.*

ΚΡΟ΄ΚΟΣ, ου, ὁ, & τὸ κρόκον, *CROCUS*, & *CROCUM.* hinc

Κρόμμυον, & Poet. κρόμυον, ου, τὸ, *cepa*: q. à κάρα, *caput.*

Κρονίδης, ου, ὁ, filius τοῦ Κρόνου, ſeu *Saturni, Jupiter.* gen. Ion. Κρονίδεω, voc. ὦ Κρονιδὴ.

Κρονικὸς, ὴ, *Saturnius, præ ſenio delirus*: &

Κρόνιος, η, ον, idem: à Κρόνος.

Κρονίων, ωνος, ὁ, idem quod Κρονίδης. à

ΚΡΟ΄ΝΟΣ, ου, ὁ, *Saturnus*, qu. χρόνος, quia plurimum temporis conficit in emetiendo ſuo orbe: vel quòd author ſit temporis.

Κροσσαὶ, *ſunt pinnæ murorum & turrium.* Alii κρόσσας legunt, & pro *ſcalis* accipiunt. Th. κροσσὸς, *fimbria.*

ΚΡΟΣΣΟ΄Σ, ου, ὁ, *extrema veſtis ora, fimbria, limbus, villus.*

Κροσσωτὸς, οῦ, (ſub. χιτὼν) *tunica fimbriata*, ſeu *villis prætexta*: à præced.

ΚΡΟ΄ΣΦΟΣ, ου, ὁ, *cuſpis ferrea, pilum*: vide γρόσφος.

Κροταλίζω, f. ίσω, *pulſo, crepitare facio*: à κρόταλον, quod à κροτέω, *pulſo.* Th. κρότος, *pulſus.*

Κρόταλον, ου, τὸ, *CROTALUM, crepitaculum*, quod &

Κρόταλος, ου, ὁ, *homo garrulus*: ab eod.

ΚΡΟ΄ΤΑΦΟΣ, ου, ὁ, *tempus, pars capitis*, παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἀφὴν, quòd ibi evidens ſit venarum *pulſus.* dat. pl. κροτάφοισιν· κροτάφως, acc. pl. Dor.

Κροτέω, *pulſo, verbero, plaudo*, f. ήσω. p. ήκα. à ſeq.

ΚΡΟ΄ΤΟΣ, ου, ὁ, *pulſus, plauſus*: q. à κρύω.

ΚΡΟ΄ΤΩΝ, ωνος, ὁ, *ricinus, muſca canina.*

ΚΡΟΤΩ΄ΝΗ, ης, ἡ, *vitium in oleâ arbore.* tanq. κρότων.

* Κροῦμα, ατος, τὸ, *ſonitus ex pulſatione inſtrumentorum.* Th. κρούω.

* Κρουνὸν, *inſtar torrentis*: à

ΚΡΟΥΝΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *ſcatebra, ſaliens fons*, qu. à κρύνη.

Κρουπαλα, *lignei calcei.* quaſi à κρούω & πάλλω, quòd *vibrent* quæ illis *pulſantur* calcata. Eadem & κρύπεζα, tanq. κρύπτα πέζα.

Κρύσας,

Κρούσας, a. 1. part. act. à κρούω, *pulso.*
Κρουῦσις, εως, ἡ, *pulsatio*, à 2. perf. perf. paſſ. ſeq.
ΚΡΟΤΩ, *pulso*, f. κρούσω, p. κέκρουκα. a. 1. ἔκρουσα.
Κρύβδα, & κρύβδην, & Dor. κρύβδαν, *clam.* adv. à κρύπτω, *occulto.*
Κρυβεὶς, έντος, *abſconditus*, a. 2. part. paſſ. κρυβῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κρύπτω, *abſcondo.* f. ψω, a. 2. ἔκρυβον. f. 2. paſſ. κρυβήσομαι. a. 2. paſſ. ἐκρύβην.
Κρυερὸς, ᾶ, & Ion. κρυεροὶος, *frigidus.* Th. κρύος, εος, τὸ, *frigus.*
Κρυμὸς, οῦ, ὁ, *frigus, glacies.* Th. κρύος.
Κρυόεις, εντος, Poëtis idem, & ab eodem Th.
Κρυόεσσα, ης, ἡ, *horribilis*, fœm. gen. à κρυόεις, εντος, *formidandus*, à
ΚΡΥ'ΟΣ, εος, τὸ, *frigus, algor.*
Κρυπταδίης, gen. ſing. f. g. à
Κρυπτάδιος, α, apud Poetas idem quod κρυπτὸς, *clandeſtinus.* à κρύπτω, *abſcondo.*
Κρυπτάσκω, *cooperio*: à κρύπτω, idem.
Κρύπτε, imperf. Ion. vel præſ. imperat. verbi κρύπτω, *abſcondo.*
Κρυπτικὸς, οῦ, *CRYPTICUS, occultativus, celandi peritus*: &
Κρυπτὸς, ὴ, ὸν, *occultus*, & *abditus, a, um*: ἐν κρυπτῷ, *in occulto.* Th. κρύπτω.
Κρύπτυσ' pro κρύπτουσι, *occultant*, 3. pl. ind. præſ. verbi κρύπτω.
ΚΡΥ'ΠΤΩ, *abſcondo*; *occulo, tego*; *celo*: q. à καλύπτω. f. ψω. a. 1. ἔκρυψα. hinc κρύψης, 2. ſing. a. 1. ſub. κρύψας, αντος, & in f. g. κρυψασα, a. 1. part. act. p. κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον. perf. paſſ. κέκρυμμαι. a. 1. paſſ. ἐκρύφθην. a. 2. paſſ. ἐκρύβην. a. 2. inf. paſſ. κρυβῆναι. a. 2. part. κρυβεὶς. Hinc
* Κρυπτῶς, adv. *occultè, clam, abditè.*
Κρυσαλλίζω, *inſtar cryſtalli ſplendeo*: à κρύσαλλος.
Κρυσάλλινος, η, *CRYSTALLINUS*: à
ΚΡΥ'ΣΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ ἡ, ἡ, *glacies, gelu*: item *CRYSTALLUS* lapis qu. κρύει ςέλλεται, *frigore contrahitur.*
Κρυφᾶ, *latenter, clam*: Dor. pro κρύφα, à κρυπτω, *abſcondo*: f. ψω. p. κέκρυφα.
Κρυφαῖος, αία, αῖον, Poet. idem ac κρύφιος, -ία, -ίον, *occultus, a, um*, ab eod.
Κρυφᾷ, *occultè*, adv. à κρύφος, *occultus.* Th. κρύπτω, *occulto.*
Κρυφηδὸν, idem, & ab eod.
Κρύφιος, α, *occultus*: dat. pl. Ion. κρυφίοισι, κρύφιον, κρυφίοις, *occultè, clam.* Th. κρύπτω, *abſcondo*: f. ψω.
Κρυφος, α, ὁ, Poet. pro κρύψις, εως, ἡ, *occultatio, tenebræ*: ab eod.
Κρύψαι, *celare*: a. 1. inf. act. κρύψας, αντος, & in f. g. κρυψασα. a. 1. part. act. &
Κρυψε, 3. ſing. a. 1. act. Ion. pro ἔκρυψε, κρύψης, ἡ, 2. & 3. ſing. a. 1. act. ſub. verbi κρύπτω, *occulto.*
Κρύψις, εως, ἡ, *occultatio*: à 2. perf. perf. paſſ. verbi ejuſd.
ΚΡΥ'ΒΥΛΟΣ, ου, ὁ, *crinis retortus, cincinni puerorum.* Scribitur & κρόβυλος.
* Κρωγμὸς, οῦ, ὁ, *crocitatio*: à
ΚΡΩ'ΖΩ, *crocito, garrio*: κρώζη, 3. ſing. præſ. ſub. qu. à κράζω. vel à ſono corvi factum; ut plerumque aliarum avium propria.
ΚΡΩΜΑΞ, ακος, ὁ, *acervus lapidum*: alitèr κλώμαξ.
ΚΡΩ'ΠΙΟΝ, ου, τὸ, *falx.*
ΚΡΩΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *hydria, urceus.*
Κτὰ, Ion. pro ἔκτα, quod per Apoc. pro ἕκταις. Alii verò formant ab a. 2. ἔκτην, τροπὴ τοῦ η, (ut ἔβα pro ἔβη) verbi κτείνω, *occido*, vel κτῆμι.
Κταμεν, Ion. & Dor. κτάμεναι pro κτεῖναι. 1. inf. act. à κτείνω, *occido*; vel κτάμεν, Ion. & Dor. κτάμεναι pro κτάναι, à κτῆμι, idem cum κτείνω.
Κταμένοιο, gen. Ion. à
Κτάμενος, *qui interemit, aut interemptus eſt*: a. 2. part. m. verbi inuſit. κτῆμι, id. quod κτείνω, *interficio*: a. 2. ἔκτην. a. 2. m. ἐκτάμην. Alii volunt κτάμενος dici pro κτεινάμενος· ſic ἐκτάμην, pro ἐκτεινάμην, verbi κτείνω.
Κτᾶν, *poſſiderunt*: 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κτῆμι, *poſſideo*: a. 2. ἔκτην, & in 3. pl. ἔκτησαν, & per Sync. ἔκταν, & depoſito augmento κτάν. Th. κτάομαι. Poſſet etiam eodem modo derivari à κτῆμι, pro κτείνω, *occido*, a. 2. ἔκτην,
Κτάνε, Ion. pro ἔκτανε, *interfeciſſet*: 3. ſing. à 2. ind. act. verbi κτείνω, f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον.
Κτανέεσθαι, per Dialyſin pro κτανεῖσθαι, f. 2. inf. m. verbi κτείνω, *interficio*: f. 2. m. κτανοῦμαι.
Κτανέοντες, Ion. Dialyſi pro κτανοῦντες, nom. pl. f. 2. part. act. ejuſd.
Κτανέουσι, pro κτανοῦσι, 3. pl. f. 2. act. ejuſd. verbi.
Κτάνθεν, Boœt. Syncop. & ſimul Ion. pro ἐκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi κτείνω, *interficio.*
Κτάντας, α, ὁ, Dor. pro κτάντης, ὁ, *interfector.* Th. κτείνω.
ΚΤΑ'ΟΜΑΙ, -ῶμαι, *acquiro, comparo, poſſideo*: fut. κτήσομαι. præt. κέκτημαι, (ora quo & ἔκτημαι) part. κεκτημένος, *poſſeſſor, dominus*; & -μένα, *domina*: a. 1. ἐκτήθην, ης, η, a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο. Hinc
Κτᾶσθαι, præſ. inf. verbi præced.
Κτάσθαι, a. 2. inf. m. verbi κτῆμι pro κλείνω, *interficio*: a. 2. ἔκτην. a. 2. m. ἐκτάμην.
Κτατο, Ion. pro ἐκτᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi κτάομαι, *poſſideo*: ſed
Κτάτο, Ion. pro ἐκτάτο, 3. ſing. a. 2. m. ἐκτάμην, verbi κτῆμι, pro κτείνω, *interficio.*
Κτάω, *cædo, occido*: ſic & κτάω, pro κτάομαι, *poſſideo.*
Κτέανον, ου, τὸ, *poſſeſſio*: Poet. idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, & ab eod.
Κτεάνων & κτεάνοις, ejuſd. gen. & dat. pl.
Κτέαρ, ατος, τὸ, idem, & ab eod.
Κτεάτεσσι, *poſſeſſionibus*: dat. pl. Ion. & Poet. pro κτέασιν & κτέασιν, à κτέαρ, ατος, τὸ, idem quod κλῆμα. Th. κλάομαι, *poſſideo.*
Κτεατίζω, *acquiro, poſſideo*: fut. ίσω. Poeticum: à κλεατὸς, penit. à κλάω. ab eod. Th.
Κτεάτισσε, Ion. & Poet. pro ἐκτεάτισε, 3. ſing. a. 1. act. ejuſd.

Κτεῖναι,

Κτεῖναι, a. 1. inf. act. &
Κτείνας, ασα, αν, -άντος, & in acc. κτείναντα, a. 1. part. act. verbi κτείνω, *occido*: f. κτενῶ. a. 1. ἔκτεινα. p. ἔκτακα. a. 1. ἔκτανον. a. 2. ἔκτανον. p. pass. ἔκταμαι. a. 1. pass. ἐκτάνθην. f. 1. pass. κταν θήσομαι. præt. m. ἔκτονα. Ἀποκτείνω, idem: ἀνθροποκτόνος, ος, ὁ ἡ ἡ, *homicida*: πατροκτόνος, ος, ὁ ἡ ἡ, *parricida*. Legitur & κτένω & κτίννυμι.
ΚΤΕΙΣ, ενὸς, ὁ, *pecten*. hinc
Κτενίζω, *pecto*: f. ίσω. à κτείς.
Κτενῶ, f. 1. act. verbi κτείνω.
Κτέρας, ατος, τὸ, *res possessa, donum*. Th. κτάομαι, *possideo*.
ΚΤΕΡΕΑ, ων, τὰ, *exequiæ, inferiæ, justa*, q. à κτάω, *occido*. hinc
Κτερείζω, & κτερίζω, *exequias celebro*.
Κτερισσιαν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. &
Κτεριοῦσι, pro κτερίσωσι, Att. 3. pl. f. 1. verbi κτερίζω· à κτέρεα, quod vide.
Κτέω, idem quod κτάω, *occido*. Hinc
Κτέωμεν, *possideamus*: Ion. pro κτῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi κτῆμι, vel κτάω. Alii volunt deduci à κτημι pro κτείνω, *occido*, eodem tempore & modo.
Κτηδών, όνος, ἡ, *venarum cursus in arboribus, quasi pectines*. Th. κτείς, *pecten*.
Κτῆμα, ατος, τὸ, *possessio*.
Κτήματα, των, τα, *bona, facultates, opes*: dat. pl. κτήμασ' pro κτήμασι. Th. κλάομαι, *possideo*.
Κτῆμι, *occido*: inus. cujus fut. κτήσω. perf. ἔκτηκα. a. 2. ἔκτην. a. 2. part. κτάς. Th. κτείνω, idem.
Κτήνη, κτηνῶν, nom. & gen. pl. à
ΚΤΗΝΟΣ, εος, τὸ, *jumentum, pecus*: qu. possessio, à κτάομαι· hinc κτηνηδὸν, *pecudum more*, adv. & Angl. neat. de *pecore*.
Κτηνοτρόφος, ος, ὁ, *jumentorum pastor*: à κτῆνος, & τρέφω, *alo*.
* Κτηνώδης, ος, ὁ ἡ ἡ, *belluinus*: ab εἶδος, *species*, & κτῆνος.
Κτήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. κτήσασθαι, a. 1. inf. κτήσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med. sed κτήσησθε, 2. pl. a. 1. sub. med. verbi κτάομαι.
Κτησίας, ου, ὁ, *CTESIAS*, nom. propr.
Κτῆσις, εως, ἡ, *possessio*: &
Κτήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. &
Κτητὰ, n. g. nom. pl. à κτητος, ου, *acquisibilis*. Th. κτάομαι.
Κτητὴ, ῆς, ἡ, *famula*: à κτητὸς, ab eod. Th.
Κτητικὸς, οῦ, ὁ, *acquirendi peritus*; *possessivus*: &
Κτητὸς, οῦ, *acquisibilis, acquisitus*: &
Κτήτωρ, ορος, ὁ, *possessor*: à 3. pers. perf. pass. verbi κτάομαι.
Κτίδεος, ὁ, per Aphær. pro ἰκτίδεος, *è mustelâ confectus*: à κτὶς, ἰδος, ἡ, *mustela*.

ΚΤΙΖΩ, *condo, creo, fabricor*: f. κτίσω, a. 1. ἔκτισα. a. 1. imperat. κτίσον, άτω. a. 1. inf. κτίσαι. a. 1. part. κτίσας, αντος. p. ἔκτικα. perf. pass. ἔκτισμαι. a. 1. pass. ἐκτίσθην. & part. κτισθεὶς, έντος, *conditus*.
ΚΤΙΛΟΣ, ου, ὁ, *aries*: qu. à κτίλλω, *vello*. & pro *familiari*, & *cum quo quis nutritus est*. hinc
Κτιλόω, *demulceo*.
Κτίμενος, Poët. pro ἐκτισμένος, perf. part. pass. à κτίζω, *condo, creo*.
Κτὶς, idem quod ἰκτὶς, *viverra*; quæ est ex mustelis sylvestribus.
Κτισάσθαν, Dor. & Ion. pro ἐκτισάσθην, dual. num. a. 1. m. verbi κτίζω, *condo*: f. ίσω.
Κτίσις, εως, ἡ, *creatio, creatura, structura, res conditæ*, & pro *quovis opere*; *magistratus, homo*: quod &
Κτίσμα, ατος, τὸ, *creatura, opus, structura*: à perf. pass. verbi κτίζω, *condo*.
Κτίσον, *crea*: a. 1. imperat. ejusd. verbi.
Κτίστης, ου, ὁ, *creator*, κτίτης, ου, ὁ, idem, extrito σ, & retracto accentu: quod &
Κτιστὸς, οῦ, *creatus, conditus*: &
Κτιστὺς, ύος, ἡ, *ædificatio*: à 3. pers. perf. pass. verbi κτίζω, *creo*.
Κτυπίω, *strepo, strepitò*: f. ήσω. Th. τύπτω, *pulso*.
Κτύπημα, ατος, τὸ. &
Κτύπος, ου, ὁ, *sonitus, strepitus*: à κτυπέω, cujus Th. τύπτω.
ΚΥΆΘΟΣ, *CYATHUS, cotula*: quod à χύω, *fundo*.
Κυαμευτὴς, οῦ, ὁ, *qui fabis eligit*; *sortilegus*: &
Κυαμευτὸς, οῦ, *fabis* vel *sorte electus*: à perf. pass. seq.
Κυαμεύω, *fabis eligo, sortior*: à Th. κύαμος.
Κυαμοβόλος, *judex*: à
ΚΎΑΜΟΣ, ου, ὁ, *faba*; *calculus*: hinc
Κυαμαρτρωξ, quia κυάμους τρώγει, *judex*.
Κυανάιγὶς, ίδος, ἡ, Poët. *nigram ac formidabilem ægidem gestans*: ex κύανος, *cæruleus*, & αἰγὶς. Td. αἴξ, ἡ, *capra*.
Κυανέων, Dor. pro κυανεῶν, sc. νήσων, *CYANEÆ insulæ*.
Κυανέη, ης, ἡ, *nigra*: dat. pl. Ion. κυανέῃσι, gen. pl. Æol. κυανεάων· à
Κυάνεος, ος, idem (exempto ι) quod
Κυάνεος, ος, *CYANEUS, cæruleus, niger*. Th. κύανος, seu κυανὸς, *color cæruleus*.
Κυανοθρὶξ, ιχος, ὁ ἡ ἡ, *cæruleos habens pilos*: equi Epithet. ex κύανος & θρὶξ.
Κυανόπεζα, de mensâ. & κυανόπεζος, *nigros pedes habens*: ex κύανος, *niger*, & πούς, *pes*.
Κυανόπεπλος, ος, ὁ ἡ ἡ, *cæruleo peplo utens*; à κύανος, *cæruleus*, & πέπλον, *peplum*.
Κυανόπρωρος, *cæruleam habens proram*: ex κύανος, & πρώρα, ας, ἡ, *anterior pars navis*.
ΚΎΑΝΟΣ, ος, ὁ, & κυανὸς, οῦ, ὁ, *color cæruleus*: hinc
Κυανόφρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, *nigrum habens supercilium*: ex κύανος, & ὀφρὺς, ύος, ἡ, *supercilium*.
Κυανοχαίτης, ος, ὁ, *qui est nigricantibus setis*: ex κύανος & χαίτη, *juba, coma*.
Κυανῶπιν, *nigroculam*: acc. sing. à

Κυανῶ-

Κυανῶπις, ιδος, ἡ, *cærulea aſpectu*: ex κύανος, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπλομαι, *video*: p. m. ὦπα.

ΚΥ'ΑΡ, ατος, τὸ, *foramen acûs*; item, *pars auris interna*: q. à κέω, *findo*.

Κύββα, *poculum*, *CUPPA*, quia κυφόν. hinc Angl. Cup.

Κυβδα, *inclinato capite*: à κύπτω.

Κυβεία, ας, ἡ, *luſus aleæ*: item *aſtutia & fraus*: à κύβος, *teſſera*. hinc κυβεύω, *aleâ luſito*.

Κυβέλη, ης, ἡ, *CYBELE*, mater Deûm.

Κυβέρνασις, ἡ, Dores legunt pro κυβέρνησις.

Κυβερνάτας, α, ὁ, Dor. pro κυβερνήτης, quod vide. ſic

Κυβερνητὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro κυβερνάτωρ, & comm. κυβερνήτωρ, *GUBERNATOR*.

ΚΥΒΕΡΝΑ'Ω, -ῶ, -άεις, -ᾷς, -άει, -ᾷ, *GUBERNO*; propriè *navem rego*: f. ήσω. quaſi κῦμα ἐρευνῶ, *fluctus ſcrutor*. vel à ⁿבר, *prævalere*, *gubernare*. Hinc Angl. to govern.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, *gubernatio*. Th. κυβερνάω.

Κυβερνήσαντος, gen. ſing. f. 1. part. act. ejuſd. verbi.

Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, *gubernatrix*: &

Κυβερνητὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac

Κυβερνήτης, ου, ὁ, *gubernator*: quod &

Κυβερνητικὸς, ἡ, *ad gubernatorem pertinens*: κυβερνητικὴ (ſub. τέχνη) *gubernandi facultas*: à perf. paſſ. verbi κυβερνάω.

* Κυβερνισμὸς, ὁ, *gubernatio*.

Κυβευτὴς, ου, ὁ, *aleator*: &

Κυβευτικὸς, ἡ, *aleatorius*, *peritus aleator*: à perf. paſſ. ſeq.

Κυβεύω, f. εύσω, *aleâ* ſeu *teſſeris ludo*, *periclitor*. Th. κύβος, *teſſera*.

ΚΥ'ΒΗ, ης, ἡ, *caput*: quia κυφὴ, *curva*; à κύπτω. Hinc κυβιστάω, *in caput me dejicio*.

Κυβήβη, ης, ἡ, *Cybele*, quæ ſuos miniſtros facit κυβηβεῖν, id eſt, κύπτειν, vel κυβιστᾶν.

ΚΥ'ΒΗΛΙΣ, ιδος, ἡ, *ſecuris*: hinc

Κυβηλίσαι, *ſecuri percutere*.

Κυβικὸς, ἡ, *CUBICUS*: à κύβος.

Κυβιστάω, f. ήσω, *in caput me conjicio*, *in caput ſalto*: à κύβη, *caput*.

Κυβίστημα, ατος, τὸ, & κυβίστησις, ιος, ἡ, *ſaltatio in caput*: &

Κυβιστὴρ, ῆρος, ὁ, *ſaltator*, *qui ſe in caput dejicit*: à κυβιστάω.

ΚΥ'ΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, *CUBITUS*, *nodus brachii*: κύβαλον, ου, τὸ, idem. qu. à κυβῶ, *converto*. Vel ut alii volunt à κύπτω, *inclino*.

ΚΥ'ΒΟΣ, ου, ὁ, *CUBUS*, *teſſera*; vel *aliquid habens figuram quadratam*.

ΚΥΓΧΝΙΣ, ίδος, ἡ, *crater magnus*. Martinius ex Galeno probat eſſe *parvum calicem & doliolum medicum*.

ΚΥΓΧΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, *CYNCHRAMUS*, *dux coturnicum*.

Κυδάζω, f. άσω, *convitior*, *maledico*: à κύδος, ὁ, *convitium*.

Κυδαίνω, *celebro*, *decoro*, *laudo*: imperf. Ion. κύδαινον. f. ανῶ. Th. κύδος, εος, τὸ, *gloria*, *decus*.

Κυδάλιμος, ος, *glorioſus*: ab eod. Th.

* Κύδαρις, *CYDARIS*, *corona*.

* Κυδάρις, εντος, *glorioſus*.

Κυδαθῆναι, *decoratum eſſe*: a. 1. inf. paſſ. ab ἐκυδάθην, a. 1. ind. paſſ. verbi κυδάω. à præced. Th.

Κυδιάνειρος, α, ον, *honeſtans viros*, *claros viros continens*: à κῦδος, & ἀνὴρ, *vir*.

Κυδιάω, *glorior*, *jactito*. Th. κῦδος, *gloria*.

Κυδιμος, ου, *glorioſus*: ab eod.

Κυδιόων, *exultans*: Poet. pro κυδιῶν, præſ. part. à κυδιάω, quod vide.

Κύδιστος, η, ον, *glorioſiſſimus*, *a*, *um*: ſuperl. &

Κυδίων & κυδότερος, *glorioſior*: compar. à κῦδος, *gloria*.

Κυδνὸς, ή, όν, *inclytus*: ab eod. Th.

Κυδοιδοπᾶν, *tumultuari*: qu. à κυδοιμὸς, & δαπεῖν,

Κυδοιμέω, -ῶ, *turbas excito*: à

ΚΥΔΟΙΜΟ'Σ, ου, ὁ, *turba*, *tumultus*: qu. à κύειν δεῖμα, *parere timorem*.

ΚΥ'ΔΟΣ, εος, τὸ, *gloria*, *decus*. At

Κύδος, ου, ὁ, *convitium*, *probrum*: à κῦδος.

Κυδρὸς, ή, *glori ſus*: à præced.

Κύδων, ωνος, ἡ, *CYDON*, urbs Cretæ.

ΚΥΔΩ'ΝΙΟΣ μηλέα, vel κυδωνία μηλέα, ας, ἡ, *cotonea malus*. κυδώνιον μῆλον, ου, τὸ, *cotoneum* ſeu *CYDONEUM malum*. à Κύδων, unde iſtiuſmodi mala.

Κύει, *in utero fert*: 3. ſing. præſ. verbi κύω.

Κυεὶς, *conceptus*: a. 2. part. paſſ. ab ἐκύην, a. 2. ind. paſſ. verbi κύω, f. σω, *in utero geſto*.

Κυέω, idem quod κύω, quod vide.

Κύημα, ατος, τὸ, *quod in utero geſtatur*, *fœtus*: &

Κύησις, εως, ἡ, *graviditas*, *prægnatio*, *conceptus*: à perf. paſſ. verbi κυέω, idem quod κύω. *in utero geſto*.

Κυθέρεα, *CYTHEREA*, *Venus*: ὅτι κεύθει τοὺς ἐραστὰς, *occultat amores* venereos.

Κυθηοισι, dat. pl. Ion. à κύθηρος, ου, ὁ. Th. κυθήρα, urbs Cypri.

ΚΥ'ΙΞ, κος, *CYIX*, *bulboſa quædam planta*, Theophr. lib. 7. 13.

ΚΥ'ΚΑΣ, *Æthiopicum palmarum genus*. Theophraſt. lib. 2. 8.

ΚΥΚΑ'Ω, f. ήσω, *miſceo*: propriè de liquoribus, *perturbo*. hinc

Κυκεία, ας, ἡ, & κύκημα, ατος, τὸ, *permixtio*, *confuſio*; à præced.

Κυκεὼ, per Apoc. pro κυκεῶνα, acc. ſing. à

Κυκεὼν, ῶνος, ὁ, *miſcellanea potio*; *cinnus*. Th. κυκάω.

Κυκηθήτην, Ion. pro ἐκυκηθήτην, 3. perſ. dual. a. 1. ind. paſſ. verbi κυκάω, *miſceo*.

Κυκλα, per Metaplaſm. pro κύκλοι, *rotæ*: à κύκλος, quod vide.

Κυκλὰς, άδος, ἡ, *CYCLAS*, veſtis genus, vel *libus*; item adj. *orbiculata*. Th. κύκλος.

Κυκλεύω, idem quod κυκλόω.

Κυκλέω, *verſo*, *duco*; vel *rotâ veho*: à κύκλος, *circulus*.

Κυκληδὸν, adv. *inſtar circuli*; *undequaque*: &

Κυκλικὸς, ἡ, & κύκλιος, & κυκλωτὸς, item

Κυκλόεις, εντος, *orbiculatus*: &

Κυκλόθεν, adv. *in circuitu*: omnia à

ΚΥ'ΚΛΟΣ, ου, ὁ, *circulus*, *orbis*; item *corona hominum*:

hominum: κύκλῳ pro ἐν κύκλῳ, *in circuitu*.

Κυκλόσε, adv. *circulatim*: à præced.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *tornando rotundus factus*: ex κύκλος, *circulus*, & τερέω, *terebro*.

Κυκλόω, *cingo, circumdo*; *in orbem ago*: f. ώσω. p. κεκύκλωκα. a. 1. paſſ. ἐκυκλώθην, ης, η. Th. κύκλος.

* Κύκλῳ, pro ἐν κύκλῳ, *circum, in orbem, in circuitu*.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, & οἱ Κύκλωπες, *CYCLOPES*: ex κύκλος, *orbis, circulus*, & ὤψ. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΚΎΚΝΟΣ, ου, ὁ, *CYGNUS, olor*: eſt & nom. propr.

Κυκόωντι, Poët. pro κυκῶντι, *miſcenti*: dat. ſing. part. præſ. à κυκάω, f. ήσω, *miſceo*.

ΚΎΑΑ, ων, τὰ, *cavitates oculorum*.

Κυλίκων, gen. pl. à κύλιξ, ικος, ἡ, *calix*. Th. κυλίω, *volvo*.

Κυλίνδεται, 3. ſing. præſ. paſſ. κυλίνδετο, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. à κυλινδω, idem quod κυλίω, *volvo*.

Κύλινδρος, ου, ὁ, *CYLINDRUS*: lapis teres in modum Columnæ. à

Κυλίνδω, idem ac Th. κυλίω, *volvo*.

Κύλιξ, ικος, ἡ, *CALIX*: quod ab eod. Th.

Κύλισις, εως, ἡ, *volutatio*: &

Κύλισμα, ατος, τὸ, *volutabrum*: à perf. paſſ. Th. κυλίω.

* Κυλισμὸς, ῦ, ὁ, *volutatio*: à κυλίω.

Κυλίχναι, αἱ, *caliculi*, ſeu *parva vaſæ potoria oris compreſſioris*; item *cucurbitulæ*: à κύλιξ.

ΚΥΛΙΩ, *volvo, voluto*: f. ίσω. Hinc κυλίνδω, κυλινδέω, & καλινδέω, idem.

Κυλλοπεδίων, *qui diſtortis pedibus eſt, loripes*: Vulcani Epithet. à κυλλὸς, *claudus*, & πούς.

ΚΥΛΛΟΣ, ὸν, *claudus, curvus*: qu. à κόλος, *mutilus*.

Κυλοιδιάω, *ſum oculis tumentibus*: à κῦλον, pro κοῖλον, *cavitas oculi*, & οἰδάω, *tumeo*.

Κυλοιδιῶντες, nom. pl. part. præſ. à κυλοιδιάω, quod vide.

Κύλων, ωνος, ὁ, *CYLO*.

Κυλώνειον, *CYLONIUM*.

ΚΥ̂ΜΑ, ατος, τὸ, *fluctus, unda*; *magna lues*: qu. κύκημα, à κυκάω, *miſceo*. Eſt & κῦμα pro κύημα, τὸ, *fœtus*: à κύω, *in utero geſto*: Hinc

Κυμαίνοντος, gen. ſing. part. præſ. act. κυμαίνων, & in f. g. κυμαίνουσα· à

Κυμαίνω, *fluctuo, ferveo, turgeo*: f. ανῶ. p. γκα. Th. κῦμα.

Κύματ' pro κυματα, nom. pl. κύματσι, dat. pl. à κῦμα, quod vide.

* Κυματίη, ης, ἡ, *tempeſtas*.

Κυματίης, ω, Ion. pro κυματίας, ω, ὁ, *undoſus*: ab eod. Th. Hinc κυματίης ἄνεμος, *ventus impetuoſus*.

Κυματίζω, f. ίσω, *undis agito, fluctuare facio*. Th. præced.

* Κυμάτιον, ου, τὸ, *modicus fluctus*.

* Κυματόω, -ῶ, id. ac κυματίζω.

Κυματολήγη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυματώγη, ης, ἡ, & legitur κυματωγὴ, *littus*: ad quod undæ feruntur ac franguntur: ex κῦμα, & ἄγω, ſeu ἄγνυμι, *frango*.

Κυματώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *fluctuoſus*: ab eod.

Κυματωθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. paſſ. fœmg. à κυματόομαι, *reſtagno*. Th. κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus*.

Κυμβαλίζω, *cymbalum pulſo*: à

Κύμβαλον, ου, τὸ, *CYMBALUM*: &

Κύμβαχος, ου, ὁ, *pronus in caput*: à

Κύμβη, ης, ἡ, *CYMBA*; item *poculi genus*: & *caput*. à κύμβος.

* Κυμβίον, ου, τὸ, &

* Κύμβον, ου, τὸ, *acetabulum*: à

ΚΎΜΒΟΣ, ου, ὁ, *cavus receſſus*; item *oliæ fundum*: qu. à κυφὸς, *curvus*.

Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis.

ΚΎΜΙΝΔΙΣ, εως, vel ιδος, ἡ, *avis quædam nocturna*.

ΚΎΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, *CYMINUM*: herba & ſemen.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυμοθόη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυμοπόλεια, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κυμὼ, nomen mulieris.

Κυναγέτας, α, ὁ, Dor. pro κυναγέτης, q. v.

Κυναγχη, ης, ἡ, qu. κυνὸς ἄγχος, *canum ſuffocatio*; *angina*.

Κυναγὼς, ῶ, ὁ, Dor. pro κυνηγὸς, ῦ, *venator*: ex κυων, *canis*, & ἄγω, *duco*.

Κυναδὲες, ων, αἱ, *canum pili*: quod à κύων, *canis*.

Κυνάμυια, vide κυνόμυια.

Κυνάνθρωπος, *verſipellis, impudens*: qu. canis: ex κύων, *canis*, &c.

Κυνάριον, ου, τὸ, *catellus*: diminut. ab eod. Th.

Κύνας, acc. pl. κύνες, nom. pl. à præc. Th.

Κυνέη, ης, ἡ, *galea*: &

Κυνεὴ, ης, ἡ, *caninus*: ab eod. Th.

Κυνέων, Ion. & Poet. Pleonaſm. του ε, pro ἐκύνων, imperf. act. verbi κυνέω, idem quod κύω, *oſculor*.

Κυνέες, nom. pl. κύνεσσιν, *canibus*, dat. pl. Ion. pro κυσὶν, à κύων, κυνος, *canis*.

Κυνέω, *oſculor, blandior, adoro*: προσκυνέω, idem. Th. κύω.

Κυνηγέσιον, ου, τὸ, *canes venatores*, & *inſtrumenta venationis*: ex κύων & ἄγω.

Κυνηγέτης, ου, ὁ, *venator*: &

Κυνηγέω, *venor*: f. ήσω. &

Κυνηγὸς, ῦ, ὁ, *venator*: à præced. Th.

Κυνίδιον, ου, τὸ, *catellus*. Th. κύων, κυνὸς, ὁ ἡ ἡ, *canis*.

Κυνικὸς, ῆ, ὁ, *CYNICUS*: ab eod. Th.

Κυνόδους, οντος, ὁ, *dens caninus*: à κύων, κυνος, *canis*, & ὀδοὺς, *dens*.

Κυνοθαρσὴς, έος, *impudens*: ex κύων, *canis*, & θάρσος, *fiducia*.

Κυνόμυια, ας, ἡ, *muſca canina*: Metaph. pro *impudente*: à κύων, & μυῖα, *muſca*. Alii legunt κιναμυια.

Κυνοπρόσωπος, ου, *qui caninâ facie eſt*: ex κύων, *canis*, & πρόσωπον, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Κυνόσυρα, *CYNOSURA*: qu. κυνὸς οὐρὰ, *cauda canis*, pro *aſtro* ſumitur.

Κύντερος, α, *impudentior*: ſuperl. κύντατος. Th. κύων, *canis*.

Κυνῶπα, voc. ſing. à

Κυνώπης, ω, ὁ ἡ ἡ, *habens canis vultum*; item *impudens*:

impudens, quod ex κύων, *canis*, & ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Κυνώπιδος, gen. ſing. à

Κυνῶπις, ιδος, ἡ, *inverecunda* : à κυνώπης.

Κύος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. κύω, *in utero geſto*.

Κυούμενα, nom. pl. n. g. part. præſ. paſſ. à κυέω, idem quod κύω, quod vide.

Κυοφορέω, f. ήσω, *in utero fero*, *prægnans ſum* : à κύος, *fœtus*, & φορέω, idem quod φέρω, *fero*.

* Κυπαρίσσινος, η, ὁ, *cupreſſinus*, *ex cupreſſo factus* : à

ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ, ου, ἡ, *CUPRESSUS*, arbor.

ΚΥΠΑΡΟΣ, ου, ὁ, *vas magnum concavum & capax*.

ΚΥΠΑΣ, άδος, ἡ, *pallium & lecti ſtragulum*.

ΚΥΠΑΣΣΙΣ, & κύπασις, ιδος, ὁ ἡ, *ſuperparum*, *ſpecies tunicæ*.

ΚΥΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *Cyperus*, herba ex juncorum genere.

ΚΥΠΕΛΛΟΝ, ου, τὸ, *poculi genus* : defluxum à κύφελλον, quia *cavum*.

* Κυπριάρχης, ου, ὁ, *CYPRI præfectus*.

Κύπριδα, acc. ſing. à Κύπρις, *Venus*.

Κυπρίζω, *germino*, *floreo*. Th. Κύπρος.

* Κυπρινον, ου, τὸ, *unguentum Cyprinum* : &

Κυπρῖνος, *CYPRINUS* : &

Κύπριος, ου, *CYPRIUS* : ab eod. Th.

Κύπρις, ιδος, ἡ, *Venus* : acc. Κύπριδα, & Κύπριν. Th. Κύπροι, *Cyprus*.

* Κυπρισμὸς, οῦ, ὁ, *efflorescentia* : à κυπρίζω.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, Epithet. *Veneris*, quæ *nata* dicitur in inſulâ *Cypro*. Dicitur &

Κυπρογενὴς, έος, ὁ ἡ, idem : à Κύπρος, & γείνομαι, *naſcor*.

ΚΥΠΡΟΣ, *CYPRUS*, arbor & inſula.

Κυπτάζω, f. άσω, *immoror*, *cunctor*, *temporo* : à κύπτω.

* Κυπτὸς, ὴ, *inclinatus* ; *ſupplex*. Th.

ΚΥΠΤΩ, *pronus ſum*, *incurvo me ad videndum* : f. ψω. a. 1. ἔκυψα. a. 1. part. κύψας, -αντος· ἐγκύπτω, *inclino ad videndum aliquid*.

Κυρανα, ας, ἁ, Dor. pro Κυρήνη, ἡ, *CYRENE*. Vide Pindar. Pythior. Od. 9. ver. 298, &c.

Κυρβαῖος, αία, ον, *ſublimis*, -*e* : à κύρβις, quod vide.

ΚΥΡΒΑΣΙΑ, ας, ἡ, *criſta gallinacei* ; *tiara* : à κάρα & βαίνω.

ΚΥΡΒΙΣ, εως, ἡ, *tabula triangula*, *cui leges ſcribebantur*.

Κῦρε, Ion. pro ἔκυρε, imperf. verbi κύρω, *incido*, *nanciſcor*.

* Κυρείη, ας, ἡ, (per Syncop. pro κυριείη) *donatio*.

Κυρέω, f. ησω, *incido*, *aſſequor*. Th. κύρω, idem.

Κύρη, ἡ, *Ceres* : ſic dicta, quia κυρίη τῆ ζῆν, *domina vitæ*.

ΚΥΡΗΒΑΩ, *cornibus pugno* : f. άσω. qu. à κέρας, *cornu*.

ΚΥΡΗΒΙΑ, ων, τὰ, *acera & glumæ hordei*. Vide κηρύβια.

Κύρημα, & per Sync. κύρμα, ατος, τὸ, *id in quod aliquis incidit*, *præda*. Th. κύρω, *incido*.

Κυρήνη, ἡ, *CYRENE*, urbs. Hebr. *murus*.

Κυρήνιος, ου, ὁ, *Quirinus*, nomen viri.

Κυρῆσαι, a. 1. inf. &

Κυρήσας, αντος, a. 1. part. act. à κυρέω, idem quod κύρω, *incido*.

Κυρθεὶς, *adeptus*, a. 1. part. paſſ. verbi κύρω. a. 1. ind. paſſ. ἐκύρθην.

Κυρία, ας, ἡ, *domina* : &

Κυριακὸς, ἡ, ον, *dominicus*, *a*, *um*. Th. κῦρος, τὸ, *auctoritas*.

Κυριεύω, *dominor*, cum gen. f. εύσω, p. κεκυρίευκα. à κύριος, *dominus*. Th. κῦρος.

Κυρίζω, vel κυρίσσω, *cornibus peto* : qu. à κέρας, *cornu*.

Κύριος, ου, ὁ, *dominus*, *herus*, *qui auctoritate valet*, *præſtans* ; it. *proprius*. Th. κῦρος, *auctoritas*.

Κυρίστης, ητος, ἡ, *dominatio* : à κῦρος.

Κυρίσσω, vide κυρίζω.

Κυρκανᾶν, *miſcere* : qu. à κυκᾶν, ρ interjecto.

Κύρμα, ατος, τὸ, per Sync. pro κύρημα, *id in quod aliquis incidit*, *præda* : à κυρέω, vel κύρω, quod vide.

Κύρν' pro Κύρνε, vocat. à

Κύρνος, ου, ὁ, *CYRNUS*, nom. propr.

ΚΥ῞ΡΟΣ, εος, το, *auctoritas*, *edictum*, *cardo rei*. Eſt &

Κύρος, ου, ὁ, *CYRUS*, Perſarum rex.

Κυρσᾶν, præſ. inf. act. &

Κυρσᾶσα, præſ. part. f. g. à

Κυρόω, -ῶ, *ſancio*, *auctoritatem do*, *ratum facio* : f. ώσω. p. κεκύρωκα. perf. paſſ. κεκύρωμαι. Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas*.

Κύρσαι, *incidere* : a. 1. inf. &

Κύρσας, a. 1. part. act. à κύρω, *incido* : f. Æol. κύρσω.

Κύρσω, *adipiſcar* : vide in præced.

ΚΥΡΤΟΣ, ὴ, Æol. κυρπὸς, *CURVUS*, *gibboſus* : ἀμφίκυρτος, ου, ὁ ἡ, *utrinque incurvus* : at

Κύρτος, ου, ὁ, *ſagena*, *naſſa* : dicitur & κύρτη, & κυρτὶς, quia *cava* ſeu *gibboſa* : ſub. præced.

* Κυρτόω, -ῶ, *curvo*, *incurvum reddo*. Th. κυρτός,

Κύρτωμα, ατος, τὸ, *quod eſt incurvatum*, *gibbus* : item *tumor omnis præter naturam*. Th. κυστὸς, *curvus*.

ΚΥΡΩ, *ſum*, *incido*, *conſequor* : f. 1. Æol. κύρσω. κυρέω, idem quod κύρω.

Κύσαι, αντος, *oſculatus*, a. 1. part. act. à κύω, *oſculor*.

Κῦσε, ſeu κῦσεν, Ion. pro ἔκυσεν, 3. ſing. a. 1. act. κῦσον, a. 1. imperat. act. ejuſd. verbi ; inf. κύσαι. unde Angl. to kiſs.

ΚΥΣΘΟΣ, & κύσος, ου, ὁ, & κυσὸς, οῦ, ὁ, *nates*, *podex* ; item *pro muliebri pudendo*.

Κυσὶ, dat. pl. à κύων, *canis*, quod vide.

Κυσσαμένη, a. 1. part. m. f. g. pro κυσαμένη, *quæ concepit*, verbi κύω, quod vide.

Κύσσε, Ion. & Poët. pro ἔκυσε, 3. ſing. a. 1. ejuſd. verbi.

ΚΥΣΤΙΣ, εως, ἡ, *veſica* : acc. κύστιν.

ΚΥΤΙΝΟΙ, ων, οἱ, *flores mali Punici*.

ΚΥΤΙΣΟΣ, ου, ὁ, *CYTISUS*, nomen herbæ.

ΚΥΤΟΣ, εος, τὸ, *cavitas*, *ſinus* : ubi aliquid κεῖται.

Κύτραν,

Κύτραν, Dor. pro κύτρην, acc. ſing. à κύτρα, *olla*: idem quod κύτρος, quod vide.

Κύτλαρος, ᾰ, ὁ, *loculamentum apum & veſparum*: à κύτος, *cavitas*.

Κύφελλα, τὰ, *nubes*, & *omnia cava*: q. à κυφὸς, *incurvus*.

ΚὙΦΙ, *ſuffimenti genus*.

Κυφὸς, ὴ, *incurvus*, GIBBOSUS: q. à κύπτω, *flecto*.

* Κύφος, εος, τὸ, *gibbus*. Th. κύπτω.

Κυφων, ωνος, ὁ, *locus teſtudinatus*, *baculus incurvus*, *ſtiva*: item *inſtrumentum quo vinciebantur nocentes* aut *torquebantur*; *cataſta*, *numella*: à κυφὸς, *curvus*. Th. κύπτω, *pronus ſum*.

Κύφων' pro κύφωνα, acc. ſing. præced.

Κύψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à κύπτω, f. ψω, *incurvo me*: κύψαι, a. 1. inf.

ΚΥΨΈΛΗ, ης, ἡ, *alveare apum*: hinc κυψελὶς, ίδος, ἡ, *alveus*. Eſt & κυψέλη, *auris foramen*, *ejuſque ſordes*.

Κυψέλλιζον, nom. propr.

Κύψελος, ᾰ, ὁ, CYPSELUS: hirundinum ſpecies, ſic dicta ἀπὸ τ῀ κυψελίδων, *ab alveolis*: quos è luto ſibi conſtruit. Item nom. propr. Eëtionis filii ἀπὸ τ῀ κυψέλης, in quâ latens ex periculo mortis evaſerat.

ΚὙΩ, *in utero*, *geſto*, *oſculor*: f. σω. p. κα. κυέω, idem.

ΚὙΩΝ, κυνὸς, ὁ ϗ ἡ, CANIS: acc. κύνα, dat. pl. κυσὶ. Hinc κύνειος & κύνεος, *caninus*.

Κώας, an κῶας, τὸ, *pellis ovilla*. Vide κώς.

ΚΟΒΙΟ῀Σ, ῐ, ὁ, GOBIUS ſeu GOBIO piſcis: & Angl. Gudgeon.

ΚὨΔΕΙΑ, & κωδία, ας, ἡ, *caput papaveris*, *globulus*: κώδη, *fructus papaveris*.

Κῴδιον, ᾰ, τὸ, CORIUM, *ovium vellus*: contract. pro κωίδιον. Th. κώς, τὸ, *pellis ovina villoſa*.

ΚὨΔΩΝ, ωνος, ὁ, *tintinnabulum*, *nolu*.

Κώια, nom. pl. à κώς, εος, τὸ, *pellis agnina*, *ſtragulum*.

ΚὨΘΩΝ, ωνος, ὁ, *poculum quoddam*, *compotatio*; *ebrioſus*.

Κωθωνίζω, *poto*, *compoto*: à præced.

ΚΩΚΆΛΙΑ, ων, τὰ, *animalia quædam teſtis tecta*. An q. κογχάλια.

Κωκαλὸς, ῶ, ὁ, Rex Sicanorum.

ΚΩΚΎΩ, f. ύσω, *fleo*, *ploro*: hinc κώκυμα, ατος, τὸ, & κωκυτὸς, ῦ, ὁ, *fletus*, *ululatus*.

ΚΩΛΑΚΡΈΤΑΙ, οἱ, qui τὰ κῶλα, *quæ ex ſacrificiis ſupererant*, *ſacerdotibus diſtribuebant*: *quæſtores*.

* Κωλεὰ, ᾶς, ἡ, *fœni faſciculus*: it. *perna*.

Κῶλεος, idem quod κῶλον, quod vide.

Κώληψ, ηπος, ἡ, *talus*, *ſura*. Th. κῶλον.

Κωλικὸς, ὴ, COLICUS, *ad coli dolorem pertinens*: à

ΚὨΛΟΝ, υ, τὸ, *membrum*, *periodi pars*: *inteſtinum craſſum*, COLON ſeu COLUM.

Κωλυέτω, *caſtiget*, 3. ſing. imperat. act. à κωλύω, quod vide.

Κώλυμα, ατος, τὸ, *impedimentum*, *prohibitio*: &

Κώλυσις, εως, ἡ, idem: &

Κωλυτὴρ, τῆρος, ὁ, *qui impedit*: &

ΚΩΛΎΩ, *prohibeo*, *impedio*, *arceo*: f. ύσω. p. κεκώλυκα. a. 1. inf. act. κωλῦσαι. a. 1. paſſ. ἐκωλύθην.

ΚΩΛΩΤΗΣ, ου, ὁ, *ſtellio*.

ΚὨΜΑ, ατος, τὸ, *somnus profundus*: *vetternus*: qu. à κῶ pro κέω, *jaceo*.

Κώμαζον, imperf. Ion. &

Κωμάζοντα, acc. ſing. part. præſ. à

Κωμάζω, COMESSOR, *hymnis celebro*: item *ſalto*, *choreas ago*: κωμαζειν εἴς τινα, *hymnum in alicujus laudem canere*. Th. κώμος, *comeſſatio*.

ΚΩΜΑΚΌΝ, ᾰ, τὸ, *fructus quidam aromaticus*.

Κώμαξ, ακος, ὁ, *petulans*, *nugator*.

Κωμάξατε, Dor. pro κωμάσατε, *hymno celebrate*, a. 1. imperat. act. à κωμάζω, quod vide.

* Κωμάρχης, ου, ὁ, *vici præfectus*: à κώμη, & ἄρχω.

Κωμασδεῖν, Dor. pro κωμάζειν, *comeſſari*, inf. ejuſd. verbi.

Κωμασία, ας, ἡ, à κῶμος, *comeſſatio*.

ΚΏΜΗ, ης, ἡ, *pagus*, *vicus*. Hinc

Κωμηδὸν, *vicatim*.

Κωμήτης, ου, ὁ, *paganus*.

Κωμόπολις, εως, ἡ, *oppidulum*: qu. ex κώμη & πόλις, *urbs*.

ΚὨΜΟΣ, ου, ὁ, COMESSATIO, *laſcivum convivium*, *laſcivia*: q. *luxuria ſoporifera*, à κῶμα, *ſomnus*; item *genius comeſſationum præſes*. Κώμου δεσπότης appellatur is, *in cujus laudem hymnus eſt ab aliquo ſcriptus*.

ΚὨΜΥΣ, υθος, ἡ, *laurus quæ ante fores ſtatuitur*, *faſciculus fœni*.

Κώμῳ, dat. ſing. à κῶμος.

Κωμῳδία, COMOEDIA, &

Κωμῳδὸς, ῦ, ὁ, COMOEDUS, qui διὰ τὰς κώμας ᾄδει, *per vicos canit*: ex κώμη, *pagus*, & ᾄδω, *cano*.

Κώνειον, ου, τὸ, *cicuta*, *venenata potio*: à

ΚὨΝΟΣ, ου, ὁ, CONUS, *turbo*, *involucrum nucis pineæ*.

Κωνωπεῖον, ου, τὸ, CONOPEUM *ad culices arcendos*, *velum tentorii militaris*. Th. κώνωψ, *culex*: vel κώνος, ob ſimilitudinem figuræ. Angl. Canopy.

Κώνωπες, nom. pl. à

ΚΏΝΩΨ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, *culex*.

Κωπέες, οἱ, *remiges*, nom. pl. à

Κωπεὺς, έος, ὁ, *remex*: à

ΚὨΠΗ, ης, ἡ, *remus*, *manubrium*: q. à κόπτω, quia *tundit* aquam. Hinc

Κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *ſcalmus*, *cui alligantur remi*.

Κωπρίον, ου, τὸ, *remulus*.

Κώρα, ας, ἁ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, ſive κούρη, *puella*, *oculi pupilla*.

Κῶρον, Dor. pro κοῦρον, quod vide.

Κωροσύνα, ας, ά, Dor. pro κωροσύνη, ης, ἡ, *pueritia*: à κόρος, in κορέω.

Κωρύκιον, ου, τὸ, *crumenula*, *ſacculus*, *folliculus*: diminutiv. à

ΚΏΡΥΚΟΣ, ου, ὁ, *pera*, *ſactus coriaceus*.

ΚὨΣ, ῶος, τὸ, *ovium vellus*, *ſtragulum*. Κῶος, εος, τὸ, idem. q. à κέω, *jaceo*. Eſt &

Κῶς, ῶ, ἡ, COS, nomen inſulæ.

Κωσὰμ, ὁ, nomen viri. Hebr. *divinans*.

Κώταλις

Κώταλις, hodiè κοτάλι, *tudicula, cochleare majus.* An à κοτύλη, quia *cava?*

ΚΩΤΙΛΛΩ, f. ιλῶ, p. ιλκα, *fabulor, garrio:* hinc κωτίλλοντα, acc. ſing. part. præſ. κωτίλλουσα, præſ. part. f. g.

Κωτίλος, ε, *loquax, garrulus:* à κωτίλλω.

* Κωφεύω, (pro κωφεύω) *allevo:* it. *quieſco.*

ΚΩΦΟ'Σ, οῦ, *ſurdus*; item *fatuus, mutus:* hinc

Κωφόω, -άω, & -έω, *exſurdo, ſurdum reddo, ſurdeſco.*

Κῶχεθ' pro κὴ ᾤχετο, & *abiit*, 3. ſing. imperf. ab οἴχομαι, *abeo.*

Κωχεύω, *ſuſtollo.* Heſych.

Λ

Λ, Undecima litera Græcorum, in numeris *triginta* deſignat.

Λα, particula, *per ſe* nihil ſignificans, verùm in *compoſitione* auget ſignificationem.

ΛΑ̃ΑΣ, λάαος, ὁ, *LAPIS, ſaxum:* qu. ex λα, & ἄζω, *ſicco:* λᾶς, λαὸς, idem quod λαᾶτ.

Λάβα, Dor. pro Λάβᾳ, gen. à Λάβας, pro Λάβης, viri nom.

Λάβε, Ion. pro ἔλαβε, 3. ſing. a. 2. ind. act. ſed

Λαβὲ, *cape*, & in pl. λάβετε, eſt a. 2. imperat. act. verbi λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον, a. 2. inf. λαβεῖν, perf. λέληφα, Att. εἴληφα, a. 2. inf. m. λαβέσθαι.

Λαβεῖν, Dor. pro λαβεῖν, vide in præced.

Λάβη, ης, ἡ, *prehenſio, anſa, manubrium, occaſio.* Th. λαμβάνω, *capio.*

Λαβῆν, Dor. pro λαβεῖν, a. 2. inf. act. vide in λαβέ.

Λάβῃς, 2. ſing. & λάβῃσι, Ion. Paragoge pro λάβῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. à λαμβάνω, *capio*; a. 2. ἔλαβον.

Λάβιρος, *fovea.* Heſych.

Λαβὶς, ίδος, ἡ, *anſa, manubrium:* dimin. à λαβὴ.

Λάβοιμεν, *ceperimus*, 1. pl. a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, verbi λαμβάνω, a. 2. ἔλαβον.

Λαβοῖσα, Dor. pro λαβοῦσα, a. 2. part. f. g. ab eod. verbo.

Λαβόμην, Ion. pro ἐλαβόμην, ε, ετο, a. 2. m. λαβόμενος, a. 2. part. m. à λαμβάνω, *capio:* a. 2. ἔλαβον.

Λάβον, Dor. pro λαβε, a. 2. imperat. act. à

Λαβουσα, a. 2. part. act. f. g. ejuſd. verbi.

* Λάβρα, *lupus piſcis:* à λαβρος.

Λαβραγόρης, ε, ὁ, *procacitèr loquax:* à λάβρος, *vorax*, & ἀγορέω, *loquor.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Λαβρεύομαι, *præceps ſum in loquendo:* à

ΛΑ'ΒΡΟΣ, ε, *valdè vorax, avidus:* q. ex λα vel λίαν, & βόρος, *vorax.* Hinc

Λαβρότης, *voracitas.*

Λαβράνιον, *poculum quoddam latum:* q. à λάβρος.

ΛΑΒΥ'ΡΙΝΘΟΣ, ε, ὁ, *LABYRINTHUS, locus multis viarum ambagibus inflexus.*

Λαβυρινθώδης, εος, ὁ ἡ ἡ. *labyrinthæus, tortuoſus, flexuoſus:* à præced.

ΛΑΓΑΝΟΝ, ε, τὸ, *LAGANUM, placentæ genus.*

Λαγαρὸς, ὰ, ὸν, *laxus, non diſtentus, non plenus:* in quo ſc. eſt λαγὼν, ſeu κενότης. hinc λαγαροὶ, *homines graciles, non ventricoſi.*

Λαγεύω, *fugio:* περιφεύγω.

Λαγέω, *pigror* ex fatigatione. Hinc Latin. *LANGUEO*, Angl. to lag or tire.

Λαγέτας, α, ὁ, Dor. pro

Λαγέτης, *dux & ductor populi:* q. λαῦ ἡγέτης.

ΛΑ'ΓΗΝΟΣ, ε, ἡ, *LAGENA*, poculi genus, à cavitate, quæ λαγὼν. Scribitur & λάγυνος. Angl. Flagon.

* Λαγιδῆς, *cuniculus.*

Λαγνεία, ας, Ion. ης, ἡ, *ſalacitas.* Th. λάγνης, *libidinoſus.*

ΛΑ'ΓΝΗΣ, ſive λάγνος, ε, ὁ, *libidinoſus, laſcivus:* ſuperl. λαγνίστατος· qu. λάγυνος, *valdè mulieroſus:* ex λα & γύνη· vel à λίγω, *cubo.*

Λαγόνεσσιν, *ilibus*, dat. pl. Ion. à λαγὼν, όνος, ἡ, *ilia.*

Λάγος, ε, ὁ, *LAGUS*, nom. propr.

Λαγὸς, acc. pl. Dor. pro λαγῆς, *lepores:* &

Λαγὸς, ῦ, ὁ, Ion. pro λαγῶος· à λαγωὸς, ῦ, ὁ, *lepus*, Atticè λαγὼς, ω. Ex λα, & οὖς, *auris.*

* Λᾶξις & λῆξις, εως, ἡ, *ſortitio.*

ΛΑΓΧΑ'ΝΩ, *ſortior, ſorte accipio, conſequor, tribuo*; cum gen. & acc. f. λήξεμαι, λάξομαι, & κληρώσομαι, p. εἴληχα, pro λέληχα. part. εἰληχὼς, & λεληχὼς. a. 2. ἔλαχον. a. 2. ſub. λάχω, ῃς, ῃ. a. 2. part. λαχὼν, όντος. p. m. λέλογχα. a. 1. med. inf. λῆξασθαι. p. paſſ. εἴλημμαι. part. εἰλημμένος.

* Λαγὼ, *leporem*, acc. ſing. à λαγὼς.

ΛΑΓΩ'Ν, όνος, ἡ, *ilia, lateris cavitas laxior & exoſſis.* Hinc λαγαρὸς, οῦ, *laxus, vacuus.*

ΛΑΓΩ'Σ, οῦ, ὁ, *lepus.* Vide λαγώς.

Λαγῶος, ε, *leporinus:* à præced.

* Λαγὼς, ώ, ὁ, *lepus*, qu. ex λα, & οὖς, *auris:* alii ex λα, & γάω, *multùm gemere.*

* Λαγὼς, acc. pl. Dor. pro λαγοῦς, *lepores.*

Λάδων, ωνος, ὁ, *pater Daphnes:* acc. Λάδωνα. Eſt & nom. fluvii.

Λαέρτης, ε, ὁ, *LAERTES*, pater Ulyſſis.

Λαερτιάδης, ε, ὁ, *LAERTIADES*, nom. proprium, filius vel nepos Laërtis.

Λᾶες, ων, οι, *lapides:* à λᾶς, λᾶος, idem quod λᾶας, ὁ, *lapis.*

Λάζαρος, ε, ὁ, per Aphær. pro Ἐλεάζαρ.

Λάζεο, Ion. & λαζεῦ, Dor. pro λάζυ, præſ. imperat. paſſ. λάζετο, 3. ſing. imperf. Ion. verbi λάζομαι, *capio.*

Λαζεῦ, Dor. pro λάζυ, vide λάζεο.

Λαζοίατο, Ion. pro λάζοιντο, 3. pl. opt. paſſ. ejuſd.

ΛΑ'ΖΟΜΑΙ, *capio, prehendo:* (Poëticum eſt, idem quod in proſâ λαμβάνω) q. à λαβὴ, aut λαβάζομαι. Dicitur & λαζυμαι.

Λαζὼν, abjecto α, pro ἀλαζὼν, *mendax, vanus, ſuperbus.*

Λαήμεναι, Dor. pro λάειν. Heſych. exponit. φθέγξεσθαι. Sic λάε, Ion. pro ἔλαε verbi λάω, quod tamen & alias habet ſignificationes.

Λάθα, ας, ἡ, Dor. pro λήθη, ης, ἡ, *oblivio.*

Λάθαργος, q. λαθάδαν, ſeu λήθει ἀργὸς, *clam malus & mordens, clandeſtinus.*

Λάθε, a. 2. imperat. act. vel 3. ſing. a. 2. ind. Ion. λάθεσθε, 2. pl. a. 2. imp. m. verbi λανθάνω, *obliviſcor*, ſeu λαθω, f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον. a. 2. inf. λαθεῖν. perf. paſſ. λέλησμαι. p. m. λέλησθα.

Λαθέμεν, Ion. & Dor. pro λαθεῖν, a. 2. inf. act. vide λάθε.

Λάθετ' ſeu λαθετο, 3. ſing. a. 2. m. Ion. ejuſd.

Λαθικήδης, ες, ὁ, *immemor juventæ, ſenex:* ex λήθω, a. 2. ἔλαθον, & ἥβη, *juventus.*

Λάθητε, 2. pl. a. 2. ſub. act. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, *obliviſcor*, a. 2. ἔλαθον.

Λαθικηδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, *curas oblivione tegens:* à λήθω, & κῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Λαθιφθόγγοιο, gen. Ion. à

Λαθίφθογγος, ὁ, *vocis oblivionem inducens:* ex λήθω, *lateo*, & φθόγγος, *ſonus.* Th. φθέγγομαι, *loquor.*

Λαθόμεθα, *obliviſcimur*, Dor. pro ληθόμεθα, 1. pl. præſ. à λάθομαι, Dor. pro λήθομαι, quod à λήθω, *lateo.*

Λᾶθος, εος, Dor. pro λῆθος, εος, τὸ, idem quod λήθη, *oblivio.*

Λάθρα, adv. *clam, latentèr:* &

Λαθραῖος, ὁ, *clandeſtinus:* &

Λαθραίως, *clam*, adv. à λήθω, Dor. λάθω, *lateo.*

Λάθρη, Ion. pro λάθρα, *clam*, quod vide.

Λαθριδίοισιν, dat. pl. Ion. à

Λαθρίδιος, ὁ, *occultus.* Poëticum. Th. λήθω, *lateo.*

Λάθριος, *occultus:* ab eod.

Λαθυρὶς, *herba è genere tithymallorum.* Plin. 27. 11.

ΛΑΘΥ'ΡΟΣ, ὁ, ὁ, *cicerula*, genus leguminis.

Λαθὼν, *qui latuit*, a. 2. part. act. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, *lateo, obliviſcor.* f. λήσομαι, a. 2. ἔλαθον.

Λαιὰ, ᾶς, ἡ, *LÆVA*; à λαιὸς, quod vide.

* Λαΐγξ, ιγγος, *lapillus, calculus:* à λᾶας, *lapis.*

ΛΑΙΔΡΟ'Σ, ᾶ, ὁ, *ſiniſter, impudens, procax.*

Λαικάζω, *decipio.* Puto ex λαι, vel λαιὼς, *ſiniſtrè*, & κάζω, *orno.*

* Λαιλαπέω, -ῶ, & λαιλαπίζω, f. ίσω, *per procellam aufero:* ex

ΛΑΪ'ΛΑΨ, απος, ἡ, *LÆLAPS, turbo, ventus, procelloſus*, à λαι, vel λα, & λαπτω, *lambendo bibo.*

Λαίμαργος, *gluto, guloſus:* ex λαὶ & μάργος.

Λαιμάσσω, ἀμέτρως ἐσθίω, Suidas. à λαιμῶ.

ΛΑΙΜΟ'Σ, ᾶ, ὁ, *guttur, gula.* q. à λαύω, *fruor.* Sic & *frumen* tractus gulæ, à *fruor.* undè Metaph. *LAMA*, & *LAMIÆ*, i. e. puerorum voratrices.

Λαιμοτομέω, *jugulo:* à λαιμὸς, *jugulus*, & τέμνω, *ſcindo.*

Λαιμόχατον, præmium ob λαιμοῦ χάσιν, *merces athletici homicidii.*

Λαίνεος & λαΐνος, ᾶ, *lapideus.* Th. λᾶς, *lapis.*

Λαῖον, ᾶ, τὸ, *ſeges*, quâ frui poſſumus, à λαύω. ſic *fruges*, à fruendo. Vide λεῖον & λῆϊον.

ΛΑΙΟ'Σ, οῦ, *LÆVUS, ſiniſter.*

Λαιοτομεῖν, *ſegetem ſecare:* à λαῖον, ᾶ, τὸ, *ſeges*, & τεμνω, *ſeco.*

Λαίπος, *impudicus.* An ex λαι & πέος.

Λαισήϊον, ᾶ, τὸ, *breve ſcutum, parmula:* à λάσιος, *hirſutus*, qu a ex crudo corio: Vel à λαιὸς, *ſiniſter*, quia in ſiniſtrâ geſtabatur.

Λαίσθη, ης, ἡ, *turpitudo.* q. à λάζω.

Λαισὸν, *oneroſum, moleſtum:* an à λα & οἶσὸν, quòd in eo ferendo valdè laborandum?

Λαῖτμα, ατος, τὸ, *trajectus, latitudo, æquor*, Poëticum à λα & ἰέναι, *quod in amplum eat* ſeu *extendatur:* vel qu. λαίτμημα, i. e. λαιὸν τμῆμα.

ΛΑΪ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *veſtis, velum.* Dicitur & λαίφη, q. λεῖον ὕφος.

Λαιψηροκέλευθος, ᾶ, ὁ ἡ ἡ, *rapidus:* ex λαιψηρὸς, & κέλευθος, ᾶ, ἡ, *via.*

Λαιψηρὸς, ᾶ, *velox:* ex λα, & αἰψηρὸς, *celer, rapidus, velox.* Th. αἶψα, *ſtatim.*

ΛΑΚΑΘΗ, ης, ἡ, *LACATHA, arbor campeſtris.*

Λάκαινα, *LACÆNA*, nom. propr.

ΛΑ'ΚΑΦΟΝ, ᾶ, τὸ, *ſpecies quædam aromatis.*

Λάκε, *crepitabat*, 3. ſing. a. 2. act. Ion. pro ἔλακε, verbi λακέω, *crepitum cieo.* a. 2. ἔλακον. p. m. λέλακα.

Λακεδαίμων, ονος, *LACEDÆMON*, nom. propr. Hinc

Λακεδαιμόνιοι, ων, οἱ, *LACEDÆMONII.*

ΛΑΚΕ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *loquax, garrula:* hinc

Λακερύζομαι, *garrio.* q. ex λα, & κράζω, *clamo.*

Λακέω, vide in ληκέω, inde *LOQUOR.*

Λακὶς, ίδος, ἡ, *fiſſura*, propriè cum crepitu facta. à ληκέω, *crepo.* hinc λακίζω, *findo.*

ΛΑ'ΚΚΟΣ, ᾶ, ὁ, *foſſa, fovea, LACUS.*

Λακτίζουσα, Dor. pro λακτίζᾶσα ἢ πλήττᾶσα, præſ. part. f. g. à

Λακτίζω, *calcitro*, f. ίσω. p. λελάκτικα. præſ. paſſ. λακτίζομαι, *calcibus petor.* Th. λάξ, adv. *calce.* hinc

Λακτιστὴς, οῦ, ὁ, *calcitro.*

ΛΑ'ΚΩΝ, *LACON, qui è Laconiâ.* unde

Λακωνικὴ, *regio Peloponneſi.*

Λακωνικῶς, adv. *Laconicè, brevitèr.* &

Λακωνισμὸς, οῦ, ὁ, *LACONISMUS, breviloquentia:* à præced.

Λάλα, *LALA* unde *lallare* dicuntur infantes, quos nutrix carmine ſopit.

Λαλαγοῦντες, *canentes*, Dor. pro λαλαγῶντες. Sic λαλαγοῦντι pro λαλαγῶσι, *garriunt*, 3. pl. præſ. à

Λαλαγέω, *vociferor, cano, tumultuor verbis:* à λάλαξ, αγος. Th. λαλέω, *loquor, narro.*

Λαλάζω, *vociferor:* à λαλέω.

Λάλαξ, ακος, *clamor, ſonitus*, λαλαγή. Th. λαλέω, *loquor.*

Λαλέοντι, Dor. pro λαλοῦσι, *loquuntur* : à λαλέω.

Λαλεῦμες, Dor. pro λαλοῦμεν, 1. pl. ab eod.

Λαλεῦνται, Dor. pro λαλοῦσαι, 3. pl. præſ. ab eod.

ΛΑΛΕ'Ω, ῶ, *loquor.* f. ήσω, p. λελάληκα. a. 1. ἐλάλησα. a. 1. ſub. act. λαλήσω, perf. paſſ. λελάλημαι, *dictus fui.* aor. 1. paſſ. ἐλαλήθην. f. 1. paſſ. λαληθησομαι. Hinc compar. λαλίτερος.

Λάλημα, ατος, τὸ, *ſermo, loquacitas* : à. 1. perf. perf. paſſ. præced.

Λάλησον, a. 1. imperat. act. verbi λαλέω, quod vide.

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, *loquela, ipſa pronunciatio.* Th. λαλέω.

* Λαλίτερος, compar. *loquacior* ; à λάλος.

Λαλίτατος, η, *loquaciſſimus*, ſuperl. à

Λάλος, η, ὁ ϗ ἡ, *loquax, vocalis* : à λαλέω.

Λάμα. adv. interrogandi. Hebr. vertitur Græcè ἱνατί ; Lat. *quare?*

ΛΑΜΒΑΝΩ, *capio, conſequor, convinco, damno.* f. λήψομαι. perf. λέληφα. Att. εἴληφα. cujus inf. εἰληφέναι, & part. perf. λελημφὼς, υῖα, ὸς, & Att. εἰληφώς. a. 2. ind. ἔλαβον. aor. 2. imperat. λάβε, & Att. λαβὲ, & in 2. pl. λάβετε. a. 2. opt. act. λαβοιμι, οις, οι. a. 2. ſub. λάβω, ης, ῃ. a. 2. inf. λαβεῖν. a. 2. part. λαβὼν, όντος, perf. paſſ. Att. εἴλημμαι, ψαι, πται, & part. εἰλημμένος, pro quo apud Poët. λελημμένος. a. 1. paſſ. ἐλήφθην, ης, η, inf. ληφθῆναι, & part. ληφθεὶς.

Λάμεχ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *pauper.*

ΛΑ'ΜΙΑ, ſeu λαμία, ας, ἡ, *piſcis quidam galeorum maximus* : dictus à λαιμοῦ, id eſt, *gulæ amplitudine.* Significat & *dæmonium alios vorare exiſtimatum.*

Λάμνα, lamella. Ex Lat. *lamina.*

Λαμνιὰς, άδος, Dor. pro Λημνιὰς, ἡ, *Lemniaca.* Λαμνόθεν, Dor. pro Λημνόθεν, ex *Lemno.* Vel ἀντὶ τοῦ Λημνόσε.

Λαμπαδηφορία, ας, & Ion. ίη, ίης, ἡ, *lampadum geſtatio* ; ex λαμπὰς, *fax*, (quod à λάμπω, *luceo*) & φέρω, *fero.*

Λαμπάδιον, η, τὸ, *facula*, dimin. à

Λαμπὰς, άδος, ἡ, *LAMPAS, fax* : à λάμπω. *luceo* Angl. a Lamp.

Λάμπεν, *collucebat*, impert. Ion. act. λάμπετο, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. verbi λάμπω, *luceo.*

Λαμπετάω, ω, id quod Th. λάμπω, *luceo.*

Λαμπετόωντα. *fulgentia*, pro λαμπετῶντα, Poët. acc. ſing. præſ. part. Sic λαμπετόωντι, Poët. pro λαμπετῶντι, dat. ſing. part. præced.

Λαμπήνε, ης, ἡ, *vehiculi genus regium & περιφανὲς*, qu. à λάμπω, *ſplendeo.*

* Λαμπηνικὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *ad currum* aut *lecticam pertinens.*

Λαμπομένοισι, dat. pl. Ion. part. præſ. paſſ. à λάμπω, *luceo.*

Λαμπριάδα, gen. Dor. à Λαμπριάδης, η, ὁ. nom. prop.

Λαμπρὸς, ὰ, ὸν, *ſplendidus, a, um, clarus* : compar. λαμπρότερος, ſuperl. λαμπρότατος. Th. λάμπω.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, *ſplendor.* ab eod.

Λαμπρύνω, f. υνῶ, *clarum reddo.* Th. λάμπω, *luceo.*

Λαμπρῶς, *ſplendidè, clarè*, adv. à λαμπρὸς, quod vide.

Λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, *fax fulgens* : à 3. perſ. perf. paſſ. verbi

ΛΑ'ΜΠΩ, *luceo, ſplendeo* : q. à λίαν φῶ. fut. λάμψω. p. φά. a. 1. ἔλαμψα· a. 1. imperat. λάμψον, άτω. a. 2. inf. λάμψαι.

Λαμυρία, ας, ἡ, *facundia, lepores* ; *loquacitas, impudentia* ; *limpiditas* : à

ΛΑΜΥΡΟ'Σ, vel λάμυρος, *diſertus, facetus, ſcurrilis* ; q. ex λα & μύρος, *cui valdè fluit oratio.* Vel à λαιμῶ, *qui valet gutture.*

Λαμφθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. Ion. pro ληφθείην. Sic λαμφθῆναι, p. ληφθῆναι, a. 1. inf. λαμφθεὶς pro ληφθεὶς, a. 1. part. paſſ. Ion. qu. à λάμβω, pro λαμβανω, *capio*, f. λήψομαι.

Λάμψαι, a. 1. inf. act. λαμψάνω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi λάμπω, *luceo.*

Λάμψακον, *LAMPSACUM*, nom. urbis.

Λάμψις, εως, ἡ, *ſplendor* : à 2. perſ. perf. paſſ. verbi λάμπω, *luceo.*

Λάμψομαι, η, εῖαι. Ion. & Dor. λαμψῆμαι, pro λήψομαι, f. 1. m. à λαμβάνω, *capio.*

Λανθάνεμος ὥρα, *anni tempeſtas tranquilla, qua latet ſiletque ventus.* Ex ſeq. & ἄνεμος, *ventus.*

Λανθάνω, ſeu λήθω, Dor. λάθω, *LATEO, ignotus ſum* : f. λήσω. a. 2. ἔλαθον, perfecto activ. caret : ſed format paſſ. λέλησμαι. a. 1. paſſ. ἐλήσθην & ἐλήθην. p. m. λέλαθα. videas Th. λήθω.

Λανὸς, ῶ, ὁ, Doricè pro ληνὸς, οῦ, ὁ, *torcular.*

ΛΑ'Ξ, adv. *calce* ſeu *calcibus.* Hinc Lat. *CALX* addendo *c.*

Λαξασθαι, Dor. pro λήξασθαι, a. 1. inf. m. ab inuſit. λήχω, pro λαγχάνω, *ſortior*, a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

* Λαξευτήριον, η, τὸ, *aſcia. cælum.*

Λαξευτὴς, *lapicida* : &

Λαξευτὸς, η, ὸν, *in ſaxo inciſus* : à

Λαξεύω, *lapides polio* : ex λᾶς, λαὸς, *lapis*, & ξέω, *polio, ſculpo.*

Λᾶξις, ιος, ἡ, *ſors, portio*, pro λῆξις, vel à λάχεσις, per Sync. λῆξις, vide in λαγχάνω, *ſortior.*

Λαοδίκεια, ας, ἡ, *LAODICEA*, nomen urbis. Gr. *jus populi.* Hinc

Λαοδικεὺς, έος, ὁ. *Laodicenſis* : à præced.

Λαοδίκη, ης, η, *Laodice*, nomen virginis.

Λαοὶ, nom. pl. à λαὸς, quod vide.

* Λαοκατάρατος, *maledictus à populo, inviſus populo.*

Λαομέδεια, nom. propr. mulieris.

Λαομεδοντιάδης, η, ὁ, *filius Laomedontis.*

Λαομέδων, οντος, ὁ, *LAOMEDON*, nomen propr.

ΛΑΟ'Σ, οῦ, ὁ, Att. λεὼς, ῶ, ὁ, *populus, turba.*

Λαοσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *à populo cultus.* Ex λαὸς, *populus*, & σέβομαι, *colo.*

Λαοσσόος, *populorum defenſor*, vel *agitator.*

Ex

Ex λαὸς, *populus*, & σόω, *ſervo*. Th. σός, *ſalvus*, Vel à σείω, *moveo*.

Λαοτρόφος, ὁ ἡ, *qui populum alit*. Et

Λαότροφος, ὁ, *à populo nutritus*: ex λαὸς, & τρέφω, *alo*: f. ψω. p. m. τέτροφα.

Λαοφθόρος, ὁ, ὁ ἡ, *populi corruptor*: ex λαὸς, *populus*, & φθείρω, *corrumpo*. p. m. ἔφθορα.

Λαοφόνος, ὁ, ὁ, Poët. pro λαοκτόνος, *populum cædens*: ex λαὸς, & φένω, *occido*.

ΛΑΠΑ'ΖΩ & λαπάσσω, ſive -άπτω, f. ξω, *evacuo*, *mollio*: hinc

Λάπαθος, ὁ, ἡ, & λάπαθον, ὁ, τὸ, *foſſa*, *terræ ſulcus*: item *LAPATHUM* herba, à præced.

Λαπάρη & λαπάρον, *pars inter coſtas nothas & oſſa quæ ad illa pertinent*, quia λαπαρὰ, i. e. *inanita*: &

Λαπαρὸς, οῦ, *vacuus*, *inanis*. Th. λαπάζω, *evacuo*.

ΛΑ'ΠΗ, ης, ἡ, *pituita*: quæ λαπάζεται, è corpore.

Λαπῆναι, a. 2. inf. paſſ. à λάπτω, f. ψω. *lambendo bibo*.

ΛΑΠΙ'ΖΩ, f. ίσω, *inſolentiùs me effero*, *jacto me*. q. ex λα & ἔπος. Hinc λαπιστὴς, ὁ, ὁ, *jactator*, *nugax*.

Λαπιθάων, gen. pl. Dor. pro Λαπιθῶν. à

Λαπίθης, ὁ, ὁ, *LAPITHA*: qui cum Centauris congreſſi.

Λάπισμα, ατος, τὸ, *jactantia*: à 1. perf. perf. paſſ. verbi λαπίζω.

* Λαπιστὴς, οῦ, ὁ, *temerarius*, *mendax*, *voluptuoſus*; *jactator*, *nugax*: à λαπίζω, vel

ΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, p. φα, *lambendo bibo*, *more canum*; *ingurgito me*. undè per Apocopen. fit Anal. το λαψ.

Λάρδος, *lardus*. Gl. Cyr. Vide *laridum*.

ΛΑΡΙΝΟ'Σ, ὴ, *ſaginatus*: λαρινεύω, *ſagino*.

ΛΑΡΚΟ Σ. ῆ, ὁ, *corbis è vimine plexus*.

Λαρνακόγυιος, ὁ, ὁ, quid ſignificet, & ut Pani tribuatur, vide notas in Theocr.

ΛΑ'ΡΝΑΞ, ακος, ἡ, *capſa*, *loculus*, in quo λαρινὰ ſeu *pinguia* reponuntur.

ΛΑ'ΡΟΣ, ὁ. ὁ, *LARUS*, avis vorax. qu. à λάω, *appeto*. Sed

Λαρὸς, ῆ, *jucundus*, *gratus*, compar. λαρώτερος. ſuperl. λαρώτατος. παρὰ τὸ ἱλαρόν.

Λαρυγγίζω, f. ίσω. & Att. ιῶ, *vocem dilato*: à

ΛΑΡΥΓΞ, ὁ, *guttur*, *gula*.

Λαρύζω, *clamo*: à λάρυγξ, quod clamoris organum.

Λας, λαὸς, ὁ, *lapis*, contractè à λᾶας,

Λασαία, ας, ἡ, nom. urbis. Gr. *birſuta*, *herbida*.

Λασάμενος, Dor. pro λησάμενος, ὴ, ον, *oblitus*, *a*, *um*, a. 1. part. m. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, *lateo*. f. λήσω.

ΛΑ'ΣΑΝΟΝ, ὁ, τὸ, *LASANUM*, *vaſculum*, *olla*; item *cloaca*, *ſella familiaris*.

Λάσδεο, *accipe*. Dor. pro λάζυ, præſ. imperat. λάσδομαι, Dor. pro λάζομαι, *capio*. quod vide.

Λασεύμεθ', Dor. pro λησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi λανθάνω, *obliviſcor*: f. m. λήσομαι, & Dor. λασεῦμαι, & λασεῦμαι, ῆ, εῖται.

Λασθήμεν, a. 1. inf. paſſ. Dor. pro λαθῆναι, verbi λήθω, & Dor. λάθω, *lateo*. p. paſſ. λέλησμαι, Dor. λέλασμαι, a. 1. paſſ. ἐλάσθην.

ΛΑ'ΣΘΗ, ης, ἡ, *ſanna*, *contumelia*, *ſub annatio*, *irriſio*.

ΛΑ'ΣΙΟΣ, ὁ, ὁ ἡ, *birſutus*, *hiſpidus*, *calidus*, *animoſus*. q. ex λα, & σείω, pro ὁρμῶ.

Λασιόκωφος, *qui ſurdus ex birſutiâ*, κωφὸς διὰ τὸ λάσιον.

ΛΑ'ΣΚΩ, *loquor*: qu. à λαλῶ.

Λάσαυρος, *birſutus in parte virili*: cujus ταῦρος eſt λάσιος.

Λασῶ, Dor. pro λήσω, f. 1. à λήθω, *lateo*.

ΛΑ'ΤΑΞ, αγος, ἡ, *humor excidens è poculo*, & *ſtrepitus ille*. Eſt & *nomen animalis quadrupedis*.

Λατῖνος, ὁ, *LATINUS*, nomen viri.

Λατοΐδας, ὁ, ὁ, Dor. Λητοΐδης, ὁ, ὁ, *LETOIDES*, *Apollo*, *Latonæ filius*: à Λητώ.

Λατομέω, *exſcindo*. *excido*, cum acc. f. ήσω. a. 1. ἐλατόμησα. perf. λελατόμηκα. perf. paſſ. λελατόμημαι. perf. part. λελατομημένος, ὴ, ον. à λατόμος.

* Δατομητὸς, ὴ, ὁ, *exciſus*, *excavatus ex lapide*: à

Λατόμος, ὁ, ὁ ἡ, *lapicida*: quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis*, & τόμος, *fruſtum abſciſſum*, ex p. m. τέτομα, verbi τέμνω, *ſcindo*.

ΛΑ'ΤΟΣ, ὁ, ὁ, *LATUS*, nom. piſcis delicati, Athen. l. 6. 17.

Λατρεία, ας, ἡ, *ſervitus*, *cultus*; it. *cultus religioſus*. Et pro δούλη, *ſerva*. Th. λάτρις.

Λατρευτὴς, ὴ, ὁ, *cultor*: à 3. perſ. perf. paſſ. ſeq.

Λατρεύω, *ſervio*, *famulor*, *religiosè colo*, *ſacrifico*, cum. dat. f. σω. p. λελάτρευκα, a. 1. ἐλάτρευσα, à λάτρις. al. à λα part. intenſ. & τρέω, *tremo*.

Λάτριν, acc. ſing. λάτρισι, dat. pl. à λάτρις, ιος, *ſervus*.

Λάτριος, α, ον, *famularis*. Th.

ΛΑ'ΤΡΙΣ, ιος, ὁ ἡ, *ſervus*, *famula*, qui pro mercede ſervit. qu. à

Λάτρον, ὁ, ὁ, *merces*, quæ ſervienti datur, quaſi à λαύω, *fruor*. Eſt enim id quo quis fruitur pro labore.

Λάτυμνον, ὁ, τὸ, nomen urbis.

ΛΑΥΚΑΝΙ'Α, vel λευκανία, ας, ἡ, *guttur*, *gula*: q. à λαύω, *fruor*,

Λαῦρα, ας, ἡ, *platea lata*, *vicus*: q. λαῦρα ὁδός. à

ΛΑΥ'ΡΟΣ, ὁ, *LARGUS*, *latus*, *multus*, *copioſus*: q. à λα, & εὐρυς, *latus*.

Λαύρως, adv. *latè*, *abundè*: à præced.

Λαύω, *fruor*: undè uſitatum ἀπολαύω, in λάω, *volo*.

Λάφυρα, τὰ, *ſpolia quæ vivis detrahuntur*. Th. λαφύσσω.

* Λαφυρέω, -ῶ, f. ήσω, *ſpolio*.

ΛΑΦΥ ΣΣΩ. vel λαφύττω, f. ξω, *avidè deglutio*, *belluor*, *evacuo*: qu. à λάπτω.

ΛΑΧΑΙ'ΝΩ, *fodio*: f. ανῶ. p. αγκα.

* Λαχανεία, ας, ἡ, *olerum collectio*: à

Λαχανεύομαι, f. εύσομαι, *olera produco*: à

Λάχανον, ὁ, τὸ, *olus*: à λαχαίνω.

Λάχεια, ας, ἡ, *foſſu facilis*: it. nomen inſulæ: à λαχαίνω, *fodio*.

Λαχεῖν, *ſortiri*, a. 2. inf. act. λάχε, a. 2. imperat. act. verbi λαγχάνω, *ſortior*: ſ. λήξω.

ξω. p. λέλαγχα, & Att. εἴληχα. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα. λαχεῖν αἶσαν, *mori.* Pindar.

Λάχεσις, εως, ἡ, *LACHESIS*: nom. Parcæ. à λαγχάνω, *fortior.*

Λάχη, ης, ἡ, idem quod λάχος, εος, τὸ, *ſors*: ex eod.

Λαχήνας, a. 1. part. act. à λαχαίνω, *fodio*: f. ανῶ. a. 1. ἐλάχηνα.

Λαχμὸς, οῦ, ὁ, *micatio, ſors*: à λαγχάνω, *ſortior, mico digitis.*

Λαχνάεις, εντος, Dor. pro λαχνήεις, *villoſus, biſpidus*: à

ΛΑΧΝΗ, ης, ἡ, *lanugo*: ex λα & χνῆς. hinc

Λαχνήεις, εντος, *piloſus*: à præced.

Λαχοίην, ης, η, *ſortiar*, Att. pro λάχοιμι. οις, οι, a. 2. opt. act. à λαγχάνω, *ſortior*: a. 2. ἔλαχον.

Λάχος, εος, τὸ, *ſors*: à λαγχάνω, *ſortior*: a. 2. ἔλαχον.

Λαχοῦσα, *ſortita.* a. 2. part. act. f. g. à

Λαχὼν, οῦσα, όν, *ſortitus, ſortis particeps*: a. 2. part. verbi λαγχάνω, *ſortior*, quod vide. a. 2. ἔλαχον.

Λαψάνη, ης, ἡ, *LAPSANA*, ſylveſtris braſſicæ genus; à λάπτω.

Λαψεῦμαι, ſeu λαψοῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro λήψομαι, η, εται, f. 1. m. verbi λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λαψῇ, *ſumes*, Dor. pro λήψῃ, 2. ſing. f. 1. m. vide λαψεῦμαι.

Λαψοῦμαι, vide in λαψεῦμαι.

ΛΑ΄Ω, *video, fruor, volo.* Hinc λαύω, Pleonaſmo τοῦ υ, unde uſitatum ἀπολαύω, idem; quod vide.

Λαῳδὸν, εος, ὁ ἡ ἡ, *popularis*: à λαὸς, *populus.*

Λία, *lapis, quem textor ſtamini inter texendum appendit*: à λᾶς contractè pro λᾶας, ὁ, *lapis.*

Λίαινα, ας, ἡ, *LEÆNA*: à λέων, *leo.*

Λιαίνω, idem quod λειαίνω, *lævigo*; item *comminuo*: f. ανῶ. a. 1. ἐλέηκα. Th. λεῖος, *lævis, non aſper.*

Λιάναι, a. 1. inf. act. præced. verbi.

Λίανδρος, ου, ὁ, *LEANDER*, nomen proprium.

Λιββαῖος, ου, ὁ, nom. Apoſtoli. Hebr. *cordatus.*

ΛΕΒΗΡΙΣ, ίδος, ἡ, *exuviæ, pellis depoſita*: qu. à λέπω, *exuo.*

ΛΕΒΗΣ, ητος, ὁ, *LEBES, pelvis*: qu. à λείβω, *fundo, libo.*

Λεβωνὰ, nom. oppidi. *Jud.* xxi. 19.

Λέγειν, præſ. inf. à λέγω, *dico.*

Λεγεὼν, ὁ, *legio*: à Latinis ſumpta vox.

ΛΕΓΝΟΝ, ου, τὸ, ſeu λέγνη, ης, ἡ, *fimbria, quæ aſſuitur extremæ veſtis oræ.*

Λεγόμεθεν, *dicimur*, Æol. pro λεγόμεθα, 1. pl. præſ. paſſ. verbi λέγω, *dico.*

Λέγομες, Dor. pro λέγομεν, *dicimus*: &

Λέγοντι, *dicunt*, Dor. pro λέγουσι· à

ΛΕΓΩ, *LEGO, colligo*; *numero*; *dico, loquor*; *cubare facio*: f. λέξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα. a. 2. ἔλεγον. perf. paſſ. λέλεγμαι. p. m. λέλογα.

Λεηλασία, ας, ἡ, *prædatio*: actio ejus qui λεηλατεῖ, id eſt, *prædam agit*, qu. λειαν ἐλαύνει.

Λεηλατέω, f. ήσω, *depopulor, prædor*: q. λαὸν λατέω· à λεὼς pro λαὸς, & ἄτω, *noceo.*

ΛΕΙΑ, ας, ἡ, *præda*: qu. à λάω, *cupio.* Sed λεία, *lævigata*: vide in λεῖος.

Λειαγόρη, ης, ἡ, nomen proprium mulieris: *ſuaviloqua*, ex λεῖος, *lævis*, & ἀγοράομαι, *concionor.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Λειαίνω, *LINO, lævigo, pollio*: f. ανῶ. a. 1. ἐλείηνα. Th. λεῖος, *lævis.*

Λείβεται, *ſtillat*, 3. ſing. præſ. paſſ. à

ΛΕΙΒΩ, *LIBO, fundo*: f. ψω. p. λέλειφα. Dicitur & εἴβω, Ion. & Æol.

Λειεῦμαι, Dor. pro λειοῦμαι, præſ. paſſ. verbi λειόω, f. ώσω, *lævigo.* Th. λεῖος, *lævis.*

Λείηναν, *explanârunt*, 3. pl. Ion. a. 1. act. verbi λειαίνω, quod vide.

Λεῖκνον, vel λίκνον, ου, τὸ, *ventilabrum*: hinc λικνίζω, *vanno.*

Λεῖμμα, ατος, τὸ, *reſervatio, reliquiæ*: idem quod λείψανον, ου, τὸ. Th. λείπω, *linquo.*

ΛΕΙΜΩ΄Ν, ῶνος, ῶνι, ὁ, *pratum*: quaſi λείβω, quia *rigatur*: hinc

Λειμώνιος, α, *pratenſis*: &

Λειμωνόθε, *ex prato*: à λειμών.

Λειογένειος, ου, ὁ ἡ, *læves malas habens*: ex λεῖος, *lævis*, & γένειον, *mentum.*

* Λειόγλωσσος, *lævis linguâ, ſubdole blandiens*: à λεῖος, *lævis*, & γλῶσσα, *lingua.*

ΛΕΙΟΣ, εία, εῖον, *LÆVIS, non aſper*; item *planus, a, um, lubricus*; *lenis, perfectus.* Duci poſſit à λα, & ἶσος, *æqualis*: hinc

Λειότης, ητος, ἡ, *lævitas*: à præced.

Λειόω, f. ώσω, *lævigo.* Th. λεῖος.

Λείουσιν, *leonibus*, pro λέουσιν, per Ectaſin Poët. dat. pl. à λέων, οντος, ὁ, *leo.*

Λεῖπ' & λείπε, Ion. pro ἔλειπε, 3. ſing. imperf. act. vel præſ. imperat. λίπεσθ' pro λείπεσθαι, præſ. inf. paſſ. λείπτθ', pro ἐλείπετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi λείπω, *linquo.*

Λείπεθ', vide in præced.

Λείπομαι, η, εται, præſ. ind. paſſ. λειπόμενος, præſ. part. paſſ. ejuſd.

Λειποστρατία, ας, ἡ, *militiæ deſertio*: ex λείπω & στρατὸς, *exercitus.*

Λειποψυχέω, *animam linquo*: f. ήσω. ex λείπω, & ψυχὴ, ἡ, *anima.*

Λειποψυχοῦντα, acc. ſing. part. præſ. præc. verbi.

ΛΕΙΠΩ, *LINQUO, relinquo*; *deſum, deficio*: f. ψω. p. λέλειφα. a. 1. ἔλειψα. a. 2. ἔλιπον. perf. paſſ. λέλειμμαι. præt. med. λέλοιπα. Hinc Angl. to leave.

Λείπωσα, Dor. pro λείπουσα, præſ. part. f. g. à λείπω, *linquo.*

Λείριος, necnon λίριος, idem quod ſequens.

Λειριόεις, εντος, & in f. g. λειριόεσσα, ης, *liliaceus*; *ſuavis*; *florida.* Th. λείριον, *lilium.*

Λειριοέσσῃ, dat. ſing. f. g. à λειριόεις, quod vide.

ΛΕΙΡΙΟΝ, ου, τὸ, *LILIUM*, pro quo & λίριον. Eſt folio λεῖον.

Λειὸς, *gracilis, pallidus*: q. à λεῖος, *minutus.*

Λεῖσὸς, ἡ, όν, *prædabilis, prædativus, a, um*; à λεία, ας, ἡ, *præda.*

Λειτὸς, ἡ, όν, *publicus, a, um*: à λαὸς, Att. λεως,

λεως, *populus*. Ion. resolut. λῑ̈τος, pro λειτός.

Λειτουργέω, ῶ, *ministro*, *munus publicum obeo* : f. ήσω. p. λελειτούργηκα. a. 1. ἐλειτούργησα. a. 1. inf. act. λειτουργῆσαι. Ex λῑ̈τος, *publicus*, & ἔργον, *opus*.

Λειτουργία, ας, ἡ, *servitus*, *ministerium publicum* : *LITURGIA* : & hinc Angl. **Liturgy** : &

Λειτουργικὸς, ἡ, ὸν, *ministratorius*, *a*, *um* : ab iisd.

Λειτουργὸς, ὁ, ὁ, pro λῑ̈τουργὸς, & hoc pro λῑτοεργὸς, *minister publicus* : ab iisd.

ΛΕΙΧΗΝ, ῆνος, ἡ, *LICHEN*, *summæ cutis asperitas*. Est etiam herbæ species.

Λειχήνωρ, nom. muris : à λείχω, & ἀνήρ.

Λειχομύλη, ης, ἡ, nomen propr. muris : ex λείχω, *lambo*, & μύλη, *molæ frumentariæ*.

Λειχοπίναξ, nomen muris : à λείχω, *lambo*, & πίναξ, *tabula*.

ΛΕΙΧΩ, *lambo*, *LINGO* : f. ξω. p. χα.

Λεῖψαν, Ion. pro ἔλειψαν, 3. pl. a. 1. act. verbi λείπω, *linquo* : f. ψω.

Λείψαν' pro λείψανα, τὰ, *reliquiæ* : nom. pl. à

Λείψανον, ου, τὸ, *reliquiæ* : Th. λείπω, *linquo*.

Λείψω, f. 1. act. ejusd.

Λειων, Poët. pro λέων, οντος, ὁ, *leo*.

Λείωσις, εως, ἡ, *lævigatio* : à 2. perf. perf. pass. verbi λειόω. Th. λεῖος, *lævis*.

ΛΕΚΑΝΗ, ης, ἡ, *pelvis*, *catinus*, *patina* : Att. pro λακάνη. Ex λα & χαίνω, quod valdè pateat.

Λεκάνιον, ου, τὸ, *parva pelvis* : dim. à præced.

ΛΕ'ΚΙΘΟΣ, ου, ὁ, *vitellus*, *ovi luteum* : at m. g. *pisum*.

Λεκὸς, *scutella* : indè λεκίς, & dimin. λεκίσκος.

Λεκτέον, *legendum* : adj. verbale : à λέγω, *lego*.

* Λεκτικὸς, *eloquens* : undè

* Λεκτικώτατος, superlat.

Λέκλω, Poët. pro λέλεκλο, Ion. pro ἐλέλεκλο, 3. sing. plu'q. p. pass. verbi λέγω.

Λεκτὸς, ὴ, *dicendus*, *dictus*, *selectus* : à 3. perf. perf. pass. ejusd.

Λέκτρον, ου, τὸ, *LECTUS*. Th. λέγω, *cubare facio*.

Λέκυθος, idem ac λήκυθος, quod vide.

Λελαβέσθαι, Poët. pro λαβέσθαι, a. 2. inf. m. verbi λαμβάνω, *capio* : f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λελάβῃσι, Ion. Anadiplasiasmo & Paragoge τοῦ σι, pro λάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Λελαβόμην, Poët. pro ἐλαβόμην, a. 2. m. ejusd.

Λέλαθα, Dor. pro λέληθα. præt. med. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo* ; f. λήσω. a. 2. ἔλαθον.

Λελαθέσθαι, pro λαθέσθαι, a. 2. inf. m. &

Λελάθῃ, pro λάθῃ, 2. perf. a. 2. sub. m. &

Λέλαθον, pro ἔλαθον, a. 2. ind. act. &

Λελαθόμην, Anadiplas. Ion. pro ἐλαθόμην, a. 2. m. ejusd.

Λέλακα, ας, ε, *strepo*, præt. m, sed præsentis significationem habet : hinc λελακυῖα, præt. part. m. f. g. verbi ληκέω, *resono*, *crepo* ; a. 2. ἔλακον.

Λελακυῖα, vide in λέλακα. Alii formant à λαλέω, *vociferor* : perf. part. λελακηκὼς, υῖα, & per Sync. λελακὼς, λελακυῖα.

Λελάληκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi λαλέω, *loquor*.

Λελάμπρυνται, *resplenduit* : 3. sing. perf. ind. pass. verbi λαμπρύνω, f. υνῶ. p. λελάμπρυγκα. p. pass. λελάμπρυμμαι. à λαμπρὸς, *splendidus*. Th. λάμπω, *luceo*.

Λελάσμεθα, Dor. pro λελήσμεθα, 1. pl. perf. pass. Sic

Λελασμένος, Dor. pro λελησμένος, perf. part. verbi λανθάνω, seu λήθω, *lateo*.

Λέλασται, *oblitus est*, Dor. pro λέλησται, 3. sing. perf. pass. verbi λανθάνω, seu λήθω.

Λελάχοιμι, pro λάχοιμι, a. 2. opt. &

Λελάχωσι, *sortiti fuerint*, Ion. Anadiplasiasm. pro λάχωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi λαγχάνω, *sortior*, a. 2. ἔλαχον.

* Λελειμμένος, perf. part. pass. verbi λείπω.

Λέλειπται, *relicta est*, 3. sing. perf. pass. λέλειμμαι, ψαι, πται · à λείπω, *linquo* : f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λελειχότες, *lambentes*, perf. part. act. per Sync. & Epenth. τᾶ ε, pro λελιχμακότες, verbi λιχμάω. Th. λειχω, *lingo*, f. ξω. p. λέλιχα. vide Hesiodi Theogon.

Λελέχθαι, perf. inf. pass. à λέγω, *dico*, a. 1. pass. ἐλέχθην.

Λέληθα, ας, ε, *latui*, præt. m. verbi λανθάνω, seu λήθω. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

* Λεληθότως, adv. *furtim*, *latenter*.

Λέληκα, *locutus sum*, perf. act. verbi λαλέω, f. ήσω. p. λελάληκα, & per Sync. λέληκα. An potiùs dicendum esse p. m. verbi ληκέω, pro βοάω ; undè p. m. λεληκα, ας, ε. &

Λεληκὼς, ότος, ejusd. p. part.

Λέλημμαι, *captus sum* perf. pass. verbi λαμβάνω, *capio*, f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λελημμένος, ejusd. p. part.

Λελησθαι, *oblitum esse*, perf. inf. pass. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo*, perf. pass. λέλησμαι · sed

Λελῆσθαι, cum ι subscripto, est à verbo λῑ́ζομαι seu λῑ́ζομαι, *prædor*. Th. λείω, *prædor*.

Λέλησμαι, perf. ind. pass. λελησμένος, perf. part. verbi λήθω, seu λανθάνω.

Λέληφα, *cepi*, perf. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio* ; quod vide.

Λελιημένος, *charus*, *promptus*, perf. part. pass. verbi λιλέω, -ῶ, *volo*, perf. λελίληκα. perf. pass. λελίλημαι, & Euphoniæ gratiâ λελίημαι.

Λέλογα, p. m. verbi λέγω, *dico*, f. ξω, p. λέλεχα.

Λελογίσμεθα, *reputatæ fumus*, 1. pl. perf. pass. verbi λογίζομαι, quod vide.

Λελογισμένως, *prudenter*, adv. ab eod.

Λέλογχα, ας, ε, *sortitus sum*, p. m. &

Λελοίχωσι, p. part. m. verbi λαγχάνω, *sortior*, f. κληρώσομαι. a. 2. ἔλαχον.

Λέλοιπα, ας, ε, *reliqui* : p. m. &

Λελοιπὼς, ότος, p. m. part. verbi λείπω, *linquo*.

Λελουμένος, *lotus*, perf. part. paſſ. verbi λούω, *lavo*: f. λούσω. p. λέλυκα.

Λέλοχα, vel ἴλοχα, perf. ind. act. Att. pro λίλεχα. Hinc.

Λελοχυῖα, *enixa*, p. part. f. g. verbi λέγω, *dico*, quod tamen à λέχομαι, *peperi*, derivatum volunt.

Λέλυκα, ας, ε, *ſolvi*, præt. ind. act. verbi λύω.

Λελύμμσμαι, perf. paſſ. Att. pro λελύμαμμαι. & hinc

Λελυμασμένος, *labefactus*: p. part. paſſ. Att. verbi λυμαίνω, *corrumpo*: f. ανῶ, p. λελύμακα. Th. λύμη, *lues, noxa*.

Λελυμένος, ε, *ſolutus*: p. part. paſſ. &

Λέλυϑ, 3. ſing. perf. paſſ. λέλυντο, 3. pl. pluſq. paſſ. Ion. verbi λύω *ſolvo*: f. σω, p. λέλυκα. p. paſſ. λέλυμαι. p. inf. paſſ. λελύσθαι.

ΛΕ΄ΜΒΟΣ, ε, ὁ, *LEMBUS, parvum navigium*.

* Λέμμα, ατος, τὸ, *cortex*. Th. λέπω.

Λίμφως, *mucus concretus*. Sed

Λίμφος, adj. *mucoſus, ſtultus*.

Λέντιον, ε, τὸ, *linteum*: vox Lat. Gr. ὀθόνιον, ε, τό.

Λέξατο, *recenſuit, numeravit*: Ion. pro ἐλέξατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi λέγω, *dico*.

Λέξεο, *cubato*, Ion. pro λέξε, præſ. imperat. paſſ. verbi λέξομαι, quod à fut. formatum verbi λέγω, *dico*: f. ξω.

Λεξίδιον, ε, τὸ, *dictiuncula*: dim. à λέξις. Th. λέγω.

Λεξικὸν, οῦ, τὸ, (ſcil. βιβλίον) *LEXICON, dictionarium*: ab eod. nom. & Th.

Λέξις, εως, ἡ, *dictio*: acc. λέξιν. Th. λέγω, *dico*.

Λεξοῦντι, *dicunt*: Dor. pro λέξωσι, 3. p. f. 1. act. ejuſd.

Λέοντα, acc. ſing. à λέων, οντος, ὁ, *leo*, in pl. λέοντες. dat. pl. λέυσι.

Λεοντείη, & λεοντῆ, ῆς, ἡ, *pellis leonis*: à λέων.

* Λεοντηδὸν, adv. *leonum more*.

Λέπαδνον, ε, τὸ, *lorum latum jumentarium, capiſtrum*: in pl. τὰ λέπαδνα. Th. λέπω, *decortico*.

Λίπαργος, ε, ὁ ϗ ἡ, *albus*. Euſtath. q, ex λιπὶς & ἀργὸς, *albus*.

Λέπαι, τὸ, *rupes, promontorium*. Th. λέπω.

Λεπὰς, άδος, ἡ, *LEPAS, concha petræ adhærens*: à præced. &

Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, *LEPISTA, genus calicis inſtar conchæ*: à præced.

Λεπίδιον, parvi, λέπις.

Λεπίζω, f. ισω, *decortico*: à λέπος, *cortex*. Th, λέπω.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, *ſquama, cortex*: &

Λέπισμα, ατος, τὸ, idem; & *decorticatio*: &

Λέπος, εος, τὸ, *cortex, ſquama*. Th. λέπω, *decortico*.

Λέπρα, ας, ἡ, *LEPRA, vitiligo*. Th. λεπρὸς, *ſcaber*.

Λεπρὰς, άδος, ἡ, *aſpera*: petræ Epithet. &

Λεπρὰς, acc. pl. f. g. à λεπρὸς, *ſcaber*.

* Λεπράω, -ω, f. ήσω, *ſcaber*, ſeu *leproſus fio*: eb eod.

* Λεπρὸν, οῦ, τὸ, *lepra*.

* Λεπρόομαι, οῦμαι, *leproſus ſum*.

ΛΕΠΡΟ΄Σ, οῦ *ſcaber*; item *leproſus*. Hinc λέπρα, ας, ἡ, *lepra*.

Λεπταλέος, idem quod λεπτός.

Λεπτῇ, *macilentæ*, dat. ſing. f. g. à λεπτός.

* Λεπτολογία, ας, ἡ, *tenuis & inanis ſermo*: à λεπτὸς, *tenuis*, & λόγος.

Λεπτὸν, οῦ, τὸ, *minutum quoddam nummi genus*: n. g. à

ΛΕΠΤΟ΄Σ, ῆ, οῦ, *tenuis, gracilis, rarus*: in f. g. λεπτή.

Λεπτότης, ητος, ἡ *tenuitas*: à λεπτός.

Λεπτύνω, f. υνῶ, *attenuo, extenuo*: à λεπτὸς.

* Λεπύριον, *parvus cortex*.

* Λεπυρὸν, οῦ, τὸ, *putamen ovi, teſta*: dimin. à λέπος, *cortex*. Th. λέπω.

Λεπυρὸς, ὰ, ὸν, *corticoſus, ſquamâ tectus*.

ΛΕ΄ΠΩ, f. ψω, *decortico, exuo*.

Λερία, *LERIA*, inſula: cujus incolæ Λίριοι, ii malè audiebant ob malitiam.

Λερναίη, ης, ἡ, nomen *hydræ*, à Λέρνη, *palude*, in quâ verſata fuerit.

ΛΕ΄ΡΝΗ, ης, ἡ, *palus Argivorum*, ubi ſordium confluges. Hinc

Λέρνη κακῶν, *LERNA malorum*.

Λεσβίδας, acc. pl. à Λεσβὶς, ίδος, ἡ, *Leſbis*.

Λεσβίζειν, & Λεσβιάζειν, *Leſbios imitari*, ob ſcœnis moribus: &

Λεσβὶς, *Leſbis, fœm.* &

Λεσβόθεν, adv. *è Leſbo*. à

ΛΕ΄ΣΒΟΣ, *LESBUS*, inſula.

Λεσχάζοντες, *garrientes*, nom. pl. præſ. part. verbi λεσχάζω, quod à

ΛΕ΄ΣΧΗ, ης, ἡ, *ſermocinatio, confabulatio*. Hinc

Λεσχηνεύειν, *celebrare*.

Λευγαλέης, dat. pl. Ion. f. g. pro λευγαλέαις. &

Λευγαλέϊσιν, dat. pl. Ion. m. g. pro λευγαλέοις· à

Λευγαλέος, ε, *perniciosus, gravis, triſtis*: q. λοιγαλέος. à Th. λοιγὸς, *pernicies*.

Λευὶ, & Λευὶς, ὁ, *Levi*: nomen viri, gen. τοῦ Λευΐ, acc. Λευὶν. Heb. *additus*.

Λευΐτης, ε, ὁ, *Levita*: &

Λευϊτικὸς, ὴ, ὸν, *Leviticus*: à Λευΐ.

Λεύκ', pro Λευκὰ, *alba*: à λευκός.

Λευκαίνω, *dealbo*: f. ανῶ. a. 1. ἐλεύκηνα. a. 1. inf. λευκᾶναι. a. 1. ind. paſſ. ἐλευκάνθην. Th. λευκὸς, *albus*.

Λευκᾶναι, a. 1. inf. act. &

Λευκάνας, a. 1. part. à λευκαίνω, *dealbo*: quod vide.

Λευκανθέαν, legitur apud Pindarum, *candore florentem*: an λευλανθέσι legend. an à λευκαίνω. Th. λευκὸς, *albus*, an etiam ab ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Λευκανθεὶς, a. 1. part. paſſ. à λευκαίνω, q. v.

Λευκανθίζω, *albico, candidus ſum*. Th. λευκὸς, *albus*.

Λεύκη, ης, ἡ, *populus alba*; item *vitiligo alba*. ab eod. Th.

Λευκίππος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui candidos equos habet*: qu. λεύχιππος· ex λευκὸς, *albus*, & ἵππος, *equus*.

Λευκίτας, α, ὁ, Dor. pro λευκίτης, idem quod λευκὸς, *candidus*.

Λευκίτη, *creta*, ejuſd. Th.

Λευκό-

Λευκόγειος, ᾱ, *creta, cretifodina* : ex λευκὸς, *albus*, & γῆ, *terra*.

Λευκοθέα, *LEUCOTHEA, Albunea mater, Matuta* : q. λευκὴ θεὰ, lux enim eſt alba.

Λευκόϊον *caltha, viola* : q. λευκὸν ἴον, *viola alba*.

Λευκοῖσιν, dat. pl. Ion, à λευκὸς, *albus*.

Λευκόλινον, ᾱ, τὸ, *album linum* : ex λευκὸς & λίνον, *linum*.

Λευκομέτωπος, ᾱ, ὁ ἡ ἤ, *candidus, habens frontem albam* : ex λευκὸς & μέτωπον, *frons*. Th. ὄπλομαι, *video*.

Λευκοπάρῃος, ᾱ, ὁ ἡ ἤ, *candidas habens genas* : ex λευκὸς, *albus*, & παρειὰ, Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, *gena*.

Λευκόπωλος, ᾱ, ὁ ἡ ἤ, *qui albis equis utitur, & vehitur* : ex λευκὸς, *albus* & πῶλος, *pullus equinus*.

ΛΕΥΚΟΣ, ῆ, *albus, candidus, ferenus* : qu. à λεύσσω, *video* : Hinc

Λευκότης, ητος, ἡ, *albedo* : &

Λευκόω, & λευκαίνω, *dealbo*.

Λευκότερος, ρα, ον, *candidior* : comp. à λευκὸς, *albus*.

Λευκόφρυς, ᾱγρὴ, *cana fori facies* ex λευκὸς, & ὀφρὺς, *ſupercilium*.

Λευκοχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἤ, *candidam tunicam gerens* : ex λευκὸς & χιτὼν, *tunica*.

Λευκόχρως, *albicans, albus colore* : ex λευκὸς, & χρόα, *color*.

Λευκόχρως, ῶτος, *candido corpore decorus* : ex λευκὸς, & χρῶς, χρωτὸς, ὁ, *corpus*. Th. χρόα, *color*.

* Λευκόω, id. ac λευκαίνω.

Λεῦκτρα, pl. tantùm, *LUCTRA*, urbs Bœotiæ.

Λευκώλενος, ᾱ, ὁ ἡ ἤ, *pulchris ulnis*, ſeu *brachiis* : ex λευκὸς & ὠλένη, *ulna*.

Λεύκωμα, ατος, τὸ, *tabula albo colore inducta, album*. Th. λευκὸς.

Λευρὸς, ᾶ, Poët. pro ὁμαλὸς, *æqualis, planus*.

Λεύσσετε, *videtis* : 2. pl. præſ. ind. act. à

ΛΕΥΣΣΩ, *video* : Poët. pro βλέπω, in 3. pl. λεύσσουσιν.

Λευστὴρ, ῆρος, ὁ *dignus qui lapidibus obruatur* : à λεύω, *lapido*, quod vide.

Λευχείμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, *candidatus* : qui λευκὸν εἶμα, geſtat.

Λεύω, *lapido* : à λᾶς, *lapis*.

Λεχέεσσιν, dat. pl Ion. à λέχος, εος, τὸ, *lectus*, quod vide.

Λεχεποίης, ᾱ, ὁ, *berboſus* : à πόα, Ion. ποίη, *herba*, & λέχος, εος, τὸ, *lectus*. Th. λίγω, *cubo*.

Λεχθὲν, *dictum* : a. 1. part. paſſ. n. g. λέγω, *dico* : f. ξω. a. 1. paſſ. ἐλέχθην.

Λέχος, εος, τὸ, *lectus* : gen. pl. λεχέων dat. pl. λέχεσσι. Th. λέγω, vel λίγομαι, *cubo, cubare facio*.

Λεχόωντο, Ion. & Poët. pro ἐλεχῶντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi λεχάομαι. apud Heſych.

ΛΕΧΡΙΟΣ, ᾱ, *obliquus*.

Λεχὼ, ῆ, *puerpera* : à λέχος, εος, τὸ, *lectus* : quo decumbit. Th. λέγω, *cubare facio*.

Λεωδάμας, αντος, ὁ *LEODAMAS*, nomen Philoſophi.

Λεῶμι, *vellem* : præſ. act. opt. à λεάω, -ῶ, pro θέλω.

ΛΕΩΝ, οντος, ὁ, *LEO* : λέαινα, ης, ἡ, *LEÆNA*. q. à λάω, quia viſu *valet*.

Λεωπέτρα, an λειοπέτρα, *lævis*, ſeu *plana petra*.

* Λεωπετρία, ας, ἡ, Suidas, id. *locus arduus petræ* : Ezek. xxiv. 7.

Λεωργὸς, ὄν, *audax, temerarius*.

Λεωσφέτερος, ᾱ, *quem ſuæ civitatis jure donant, civemque faciunt* : ex λαὸς & λεὸς, ὁ, Att. *populus*, & σφέτερος, *ſuus*. Th. ἕ, *ſe*.

Λεωφόρος, ᾱ, ὁ ἡ ἤ, ὁδὸς, Ion. & Att. pro λαοφόρος, *via publica*. ex λεὼς pro λαὸς, *populus*, & φέρω, *fero*.

Λῇ, *velit* : Dor. pro θέλῃ, 3. ſing. præſ. ſub. θέλω, ῃς, ῃ, Dores dicunt λῶ, λῇς λῇ. Alii malunt λάω deducere, in ſubj. λάω, λάῃς, λάῃ, Craſi λῶ, λᾷς, λᾷ, & Dor. λῶ, λῇς, λῇ, *velim, -is, -it*.

Λάβω, inuſit. pro λαμβάνω, *capio* : f. λήψομαι.

Λᾶγ' pro Λᾶγε, *quieſce* : præſ. imp. &

Λαγέμεναι, Dor. pro λήγειν, præſ. inf. verbi λήγω, *ceſſo*.

Λήγοιμεν, 1. pl. præſ. opt. à

ΛΗΓΩ, εις, ει, *ceſſo, deſino, quieſco*.

ΛΗΔΟΝ, ᾱ, τὸ, *frutex*, ciſti ſpecies.

ΛΙΓΔΟΣ, εος, τὸ, *veſtis ex panno raro ac detrito*.

Ληθαῖος, & λήθαιος, *LETHÆUS*, adject. à λήθη, *oblivio* Th. λήθω, *lateo*.

Λήθαργος, ᾱ, ὁ, *LETHARGUS, veternus morbus, marcor, & inexpugnabilis penè dormiendi neceſſitas* : ex λήθη, *oblivio*, & ἀργὸς, *ignavus*, item *velox*. Th. ἐργάζομαι, *operor*.

Λήθεαι, *obliviſceris* : Ion. pro λήθῃ, 2. ſing. præſ. verbi λήθομαι, ſeu λήθω, quod vide.

Λήθει, *latet* : 3. ſing. præſ. act. verbi λήθω, qu. vide.

Λήθετ' & λήθητο, *oblita eſt* : 3. ſing. imperf. paſſ. Ion, pro ἐλήθετο, ejuſd. verbi.

Λήθη, ης, ἡ, *oblivio* : hinc Lat. *LETHUM*. Th. λήθω, *lateo*.

Λήθουσα, præſ. part. f. g. à

ΛΗΘΩ, ſeu λανθάνω, Dor. λαθῶ, *LATEO, celo* : f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέλαθα.

Ληϊδ' pro λείδα, acc. ſing. à ληΐς, ΐδος, ἡ, *pecus*. Th. λεία, *præda*.

Ληΐζετ' pro ληΐσατο, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. verbi ληΐζομαι, *ſortior, nanciſcor* : f. ίσομαι : p. paſſ. λελῄσμαι. Th. λεία, *præda*.

Ληΐζομαι, *prædor* : vide in ληΐζετ'.

* Ληΐζω, idem.

Ληΐη, Ion. Dialyſi pro λεία, ας, ἡ, *præda*.

ΛΗΙΟΝ, ᾱ, τὸ, *ſeges* : in pl. τὰ ληΐα.

Ληΐς, ΐδος, ἡ, idem quod λεία, *præda*.

Ληΐσατο, Poët. & Ion. pro ἐλῄσατο, 3. ſing. a. 1. m. &

Ληΐσσεται, 3. ſing. f. 1. m. verbi ληΐζομαι, *nanciſcor* : f. ίσομαι. &

Ληϊστὸς, ᾱ, *bello captus, prædativus* : à ληΐη, Ion. pro λεία, ας, ἡ, *præda*.

Ληϊστὴρ, ῆρος, ὁ, *prædator, prædo furtivus* : à ληΐζομαι, *prædor* : ab eod. Th.

Ληϊτις,

Λῃτις, *prædatrix*, Epithet. Minervæ : à præced. Th.

Λῃτος, *publicus* : Ion. Dialyſi pro λεῖτος. hinc λῃΐτον, ου, τὸ, *curia*.

ΛΗΚΕ'Ω, vel Dor. λακέω, *ſono, crepo, LACERO* : f. ήσω. a. 1. ἐλάκησα. a. 2. ἔλακον, ες, ε, p. m. λέλακα & λέληκα. hinc λακίς, ίδος, ἡ, *fiſſura*, ſeu *ſciſſura cum crepitu*, λακίζω, *lacero*.

ΛΗΚΥΘΟΣ, ου, ὁ, *LECYTHUS, ampulla olearia*.

Λήλαντος, ου, ὁ, nomen propr.

ΛΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, *propoſitum animi, virilis fortiſque animus* : qu. à λάω, *volo*.

Λημαλέος, α. *gramioſus, lippus*. Th. λήμη, *gramia, lippientes oculi*.

Λημάω, -ῶ, *lippio, gramioſos oculos habeo* : à

ΛΗ'ΜΗ, ης, ἡ, *lippientes oculi, ſordes oculorum* : idem quod γλήμη, quod à λα & μύω, *claudo*.

Λῆμμα, ατος, τὸ, *res quæ accipitur* ; item *munus quo aliquis corrumpitur, lucrum, reditus, ſumptio, aſſumptio, argumentum*. Th. λαμβάνω, *ſumo*.

Λήμνια, ἔργα, *Lemnia facinora* : &

Λημνιᾶν, Dor. pro Λημνίων, *Lemniarium* : vide in λήμνος.

ΛΗΜΝΙ'ΣΚΟΣ, ου, ἡ, *LEMNISCUS, faſciola è coronis dependens*.

Λήμνος, dat. ſing. à Λῆμνος, *LEMNUS*, inſula.

Ληναί, ῶς, αἱ, Poët. pro βάκχαι. Alii ſcribunt Ληΐδαι, quas dicunt eſſe *Nymphas torcularium*. Vide ληνός.

Ληναῖος, ου, *LENÆUS*, cognomen *Bacchi* : ab eod. Th.

Ληναιῶνα, acc. ſing. à

Ληναιών, ῶνος, ὁ, *Januarius*, quo Ethnici vina lababant Baccho. Th. ληνός, *lacus torcularii preli*.

ΛΗΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *lacus preli torcularii*, ubi uvæ prelo exprimuntur : qu. à λεαίνω, *commimo* : ſed

Λῆνος, εος, τὸ, *lana* : quia λεῖον, i. e. *molle*.

Λῆξαν, Ion. pro ἔληξαν, 3. pl. a. 1. act. λῆξαι, *deſiiſſe* : a. 1. inf. λήξασθαι. a. 1. inf. med. &

Λήξεια, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. verbi λήγω, *ceſſo* : f. ξω.

* Λῆξις, εως, ἡ, *ceſſatio*. Th. λήγω.

Ληρέω, *nugo* : quod à λα & ῥέω.

ΛΗ'ΡΟΣ, ου, ὁ, vel ληροι, ῶν, οἱ, *nugæ, ineptiæ, tricæ*. hinc

* Ληραιδης, ἐως, ὁ ἡ, *nugator*.

Λῆτ, Dor. pro θέλῃς, vide in λῆ.

Λῆσεις, 2. ſing. f. 1. act. &

Λήσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi λήθω ſeu λανθάνω, *lateo* : f. λήσω, a. 2. ἔλαθον.

Λησιπαίγμων, ονος, ὁ ἡ, *qui ludi oblivionem inducit* : Epithet. *Bacchi*. ex λήθω, *lateo*, & παῖγμα. Sunt qui legunt λυσιπαίγμων, à λύω, *ſolvo*, & τὸ παῖγμα, *ludus*.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio* : &

Λήσομαι, *obliviſcor* : f. 1. m. &

Λήσομεν, 1. pl. f. 1. act. à λήθω, ſeu λανθάνω, *lateo* : f. λήσω.

* Λῃστεύω, f. εύσω, *latrocinor* : &

* Λῃστήριον, ου, τὸ, *agmen latronum* : à

Λῃστὴς, οῦ, ὁ, pro λειστὴς, *latro*. Th. λεία, ας, ἡ, *præda*.

* Λῃστικὸς, &

* Λῃστρικὸς, ὴ, ὸν, *prædatorius, ex prædâ vivens*.

* Λῃστρὶς, ίδος, ἡ, *prædatrix*.

Λῃστρων, *latrina* : puto, ubi latent λῃσταί.

Λησῶ. Dor. pro λήσω. f. 1. act. à λαῶ, ῶ, *volo* ; vel à λήθω, *lateo*.

Λητοΐδης, ου, ὁ, *Latonæ filius* : à

ΛΗΤΩ', όος, οῦς, ἡ, *LATONA*, mater Apollinis, acc. Λητόα, ώ.

Ληφθεὶς, εῖσα, ἐν, *captus* : a. 1. part. paſſ. ληφθέντα, acc. ſing. m. g. &

Ληφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. à λαμβάνω, *capio* : f. ληψομαι. a. 2. ἔλαβον, a. 1. ind. paſſ. ἐλήφθην. a. 2. inf. m. λαβέσθαι.

Ληφθήτω, 3. ſing. a. 1, imperat. paſſ. ab eod. verbo,

Λήχω, inuſit. pro λαγχάνω, *ſortior*.

* Λῆψις, εως, ἡ, *acceptum, acceptio*. &

Λήψομαι, ῃ, εται, & in 1. pl. ληψόμεθα, f. 1. m. verbi λαμβάνω, quod vide. f. 1. m. inf. λήψεσθαι.

Λία pro λεία, *præda*, Gl. Cyr.

ΛΙΑ'ΖΩ, *agito, jacto, ſepero, turbo* : f. άσω, p. κα. q. à λίαν. vid. αλίαζω.

ΛΙ'ΑΝ, *valdè, admodum* : q. à λάω, *volo*.

Λιαρὸς, ὰ, ὸν, *tepidus* : pro χλιαρός.

ΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, *LIBANUS*, nomen montis : *thus*.

Λιβανωτὸς, οῦ, ὁ, & λιβανωτὸν, οῦ, τὸ, *thus, thuribulum* : à præced.

Λιβὰς, άδος, ἡ, *gutta*. Th. λείβω, *fundo*.

Λιβερτῖνος, ου, ὁ, *Libertinus*, nomen ſectæ.

Λιβόνοτος, ου, ὁ, *LIBONOTUS*, ventus qui ſpirat inter Africum & Auſtrum : ex λίψ, βὸς, ὁ, *libs*, q. à λείβω, *fundo*, & νότος, *notus*.

Λιβύαθεν, adv. ἀπὸ τῆ Λιβύης, Dor. pro Λιβύηθεν.

Λιβύη, ης, ἡ, *LIBYA*. Λίβυσσα, *LIBYSSA*.

Λίβυρνον, ου, τὸ, *Liburnum*, ſpecies, *navigioli* : à *Liburnis*, Illyridis populo.

Λίβυς, ανὴρ, *vir ex Libyâ, Afer, Pœnus*.

Λίγα, *ſtridulè, argutè* : pro λιγέα, Heſych.

Λιγαίνω, *oblecto*, propriè *argu:o ſono. vocis acutum edere ſonum*. Th. λίγυς.

ΛΙΓΙΩ, *ſtrideo, ſtridorem edo* : f. ξω.

Λίγδα, *cos, pulvis*, q. à λεῖος, *glaber*.

ΛΙΓΔΗΝ, *ſtrictim* : adv. à λίγχα.

ΛΙ'ΓΔΟΣ, *pila, mortarium* ; item *fornacula, in quâ conflant metalla*.

Λιγέα, acc. pl. n. g. à λιγὺς, εῖα, ύ.

Λιγεᾶν, Dor. pro λιγειῶν, gen. pl. &

Λιγείη, *canoræ* : dat. ſing. f. g. à λιγύς, εῖα, ύ, *ſtridulus, a, um*. Th. præced.

Λιγέως, *ſtridulè* : adv. ab eod.

ΛΙΓΝΥ'Σ, ύος, ἡ, *fuligo, fumus, flamma*.

ΛΙΓΝΩΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *pingui ſimilis*.

Λίγξι, *ſonuit* : pro ἔλιγξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi λίγξω, *ſtrideo* : f. ξω.

Λιγυρ' pro λιγυρῇ, *ſuavi* : dat. ſing. f. g. &

Λιγυρῇσι, dat. pl. f. g. Ion. à λιγυρός.

* Λιγύριον, & λίγυρον, ου, τὸ, *lapis ligurius, aut lyncurius*.

Λιγυρὸς, ὰ, ὸν. idem quod λιγὺς, *ſtridulus*. Th. λίγξω, *ſtrideo*.

ΑΙΓΥΣ, υος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *Ligur, qui ex Liguriâ:* ſed
Λιγὺς, εῖα. ὺ, *ſtridulus, a, um, ſonorus, ſuavis.* Th. λίγ-ſω, *ſtrideo.*
Λιγυϛικὸς, οῦ, *Liguſticus:* à Λίγυς, *Ligur.*
Λιγυφθόγ-ſοισι, *ſonorâ voce præditis,* dat. pl. Ion. à
Λιγύφθογ-ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *ſtridulum* vel *ſuavem vocem habens, argutus:* ex Λιγὺς, *ſtridulus:* quod ex λίγ-ω, *ſtrideo,* & φθόγ-η, *ſonus.* Th. φθέγ-ομαι, *loquor:* p. m. ἔφθογ-α.
Λιγύφωνος, ὁ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *argutus:* ex Λιγὺς & φωνὴ, *vox.*
Λίην, Ion pro λίαν, *valdè,* adv.
Λιθάζω, cum acc. *lapido:* f. άσω. a. 1. ἐλίθασα. a. 1. ſub. λιθάσω, ᾷς, ᾷ. a. 1. inf. λιθάσαι. perf. act. λελίθακα. perf. paſſ. λελίθασμαι. a. 1. paſſ. ἐλιθάσθην. Th. λίθος, *lapis,*
Λίθαξ, ακος, ὁ, *lapillus, petra aſpera:* item adj. *lapido ſus.*
Λιθὰς, άδος, ἡ, *lapillus, lapis,* Th. λίθος.
Λιθάσαντος, a. 1. part. act. &
Λιθασθῶσιν, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. verbi λιθάζω, quod vide.
Λιθάσωσιν, 3. pl. a. 1. ſub. act. ejuſd. verbi.
Λιθέα, vel λιθία, *maſſa auri, precioſitas auri:* &
Λίθεια, *luxus, luxuries, ubertas:* q. ex λίαν, & θὶς, *acervus.*
Λιθίνος, η, ον, *lapideus, a, um.* Th. λίθος, *lapis.*
Λιθοβολίω, *lapido:* cum acc. imperf. ἐλιθοβόλεον, ων. f. ήσω. a. 1. ἐλιθόβολησα. a. 1. inf. λιθοβολῆσαι. a. 1. part. act. λιθοβολήσας, αντος, perf. act. λελιθόβοληκα. f. 1. paſſ. λιθόβολη-θήσομαι: ex λίθος, *lapis,* & βάλλω, *jacio:* p. m. βέβολα.
* Λιθοβόλον, ου, τὸ, *tormentum ad jaciendos lapides.*
Λιθόλευϛος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *lapidibus obrutus:* ex λίθος & λεύω, *lapido.* Th. λᾶας, *lapis.*
Λιθοξόος, ου, ὁ *lapicida. ſtatuarius, qui lapides polit:* ex λίθος & ξέω, *rado, polio.*
Λίθος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *lapis, ſaxum:* dat. pl. Ion. λίθοισι. hinc λίθεος, *lapideus.* λιθάζω, *lapido.*
Λιθόϛρωτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *lapidibus ſtratus:* ex λίθος, *lapis* & ϛρωτὸς, *ſtratus:* quod à ϛρώννυμι. Th. ϛορέω, *ſterno.*
Λιθοτομίαι, αι, *lapicidinæ:* ex λίθος & τέμνω, *ſeco:* p. m. τέτομα.
Λιθουργίζω, f. ίσω, *lapidem ſcindo, incido.*
* Λιθώδης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, *lapidoſus.*
Λιθωμότης, ου, ὁ, *qui ad lapidem jurat;* ex λίθος & ὄμνυμι, ſeu ὀμόω, *juro.*
Λίθωσις, εως, ἡ, *mutatio in naturam ſaxeam:* ex λίθοω, *in lapidem verto.* Th. λίθος.
Λικερτίζω, *ſalto immodeſtè:* ex λίαν & σκιρτῶ.
ΛΙΚΙΓΞ, *minima & exiliſſima avis vox:* q. ex λίγ-ω, *ſtrideo.*
Λικμάω, *ventilo, diſſipo:* f. ήσω. p. λελίκμηκα. Th. λικμὸς, *ventilabrum.*
Λικμήσει. 3. ſing. f. 1. verbi præced.
Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, & λικμητὴς, οῦ, ὁ, *ventilator:* ab eod.
ΛΙΚΜΟΣ, ου, ὁ, *ventilabrum, vannus.*
Λικμώντων, gen. pl. part. præſ. act. verbi λικμάω, quod vide.
Λίκνον, ου, τὸ, idem quod λικμὸς, *vannus:* qu. λεῖον, κανοῦν, *plana corbis:* vel à λίαν κινεῖν, *quia valdè agitatur.*
Λικριφὶς, adv. *oblique:* à λέχριος, *obliquus.*
Λικρὶ, ὶ, *rami cervinorum cornuum:* ex λίξ, & κέρας.
Λίκλης, *linctor:* qu. λείκλης, à λείχω, *lingo.*
ΛΙΛΑΙΟΜΑΙ, Poët. *cupio, feſtino:* λιλαίναι, Ion. pro λιλαίη.
Λιμαγχονάω, & έω, *fame neco, angó & affligo fame:* ex λιμὸς, *fames,* & ἀγχονάω. Th. ἄγχω, *ſtrangulo.*
Λιμαίνω, f. ανῶ, *fame laboro.* Th. λιμὸς, *fames.*
ΛΙΜΗΝ, ένος, ὁ, *portus:* acc. λιμένα, quaſi λίαν μένει, quòd ibi naves tutæ *conquieſcant:* hinc λιμενάρχης, *portitor, qui portui præeſt.*
Λιμηρὸς, οῦ, *famelicus.* Th. λιμὸς, *fames.*
Λιμνὰς, άδος, ἡ, & λιμνῆτις, ιδος, ἡ, *lacuſtris, paluſtris.* Th. λίμνη, *palus.*
Λιμνᾶτις, Dor. pro λιμνῆτις, vide præced.
ΛΙΜΝΗ, ης, ἡ, *ſtagnum, palus:* qu. à λίαν μένει, ſcil. τὸ ὕδωρ, ubi aqua *manet,* & non movetur.
Λιμνήσιος, ου, ὁ, nomen Ranæ: à λίμνη, *lacus.*
Λιμνόχαρις nomen Ranæ: ex λίμνη & χαίρω, *gaudeo.*
* Λιμοκλονίω, *fame neco:* ex κλείνω, *occido.*
ΛΙΜΟΣ, οῦ, ὁ, & Dor. ἁ, *fames;* homo *ſordidus:* q. à λείπω, *deficio.* hinc βούλιμος, ου, ὁ, & βουλιμία, ας, ἡ, *ingens fames.*
Λιμπάνω, *linquo:* à λείπω, idem.
Λιμφεύειν, *decipere:* à
Λιμφὸς, *ſycophanta.*
Λιμώττω, f. ώξω, p. ωχα, *eſurio.* Th. λιμὸς.
Λιμώττων, οντος, præſ. part. præced.
Λινοθώρηξ, ηκος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *thoracem habens lineum:* ex λίνον, & θώρηξ, Ion. pro θώραξ,
Λινοκαλάμη, *lini ſtipula,* λινοκάλαμη, Joſ. ii. 6.
ΛΙΝΟΝ, ου, τὸ, *LINUM, chorda:* q. λεῖον. hinc λίνιος, ου, λινέη, ης, λίνεος, ου, *LINEUS, a, um,* λινοῦφος, *lini textor.* & hinc Angl. **Line** & **Linen.**
Λῖνος, ου, ὁ, *LINUS,* nomen viri.
Λίξ, *obliquus:* Heſych. à λίγω.
Λίπ᾽ pro λίπα, indeclinabilis. Alii ex λίπαρω per Apoc. factum tradunt. Sunt qui pro λίπα, indecl. ponunt, & hoc pro λιπαρόν. Th. λίπος, *adeps.* Ponitur &
Λίπ᾽ pro λίπε, 3. ſing. a. 2. ind. Ion. vel 2. ſing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo:* a. 2. ἔλιπον.
Λιπαίνω, f. ανῶ, *pinguefacio:* a. 1. ἐλίπηνα, & apud LXXII. ἐλίπανα, ας, ε. Th. λίπος.
Λιπαραύμπυξ, υκος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *qui ſplendidis vittis eſt ornatus:* qu. à λιπαρῷ ἄμπυκι κεκοσμημένος.
Λιπαρὰς, *abundantes:* acc. pl. f. g. à λιπαρὸς, ὰ, όν, quod vide.
Λιπαρέω, f. ήσω, *aſſiduus ſum, præſto, perſevero;* item *aſſiduè rogo,* & *inſtanter rogo.* Vide in λιπαρὴς.

Λιπαρὴ,

Λιπαρὴ, Ion. pro λιπαρὰ, *splendida*: λιπαρῆσι, dat. pl. Ion. à λιπαρὸς, *pinguis*: quod vide.

ΛΙΠΑΡΗ'Σ, έος, ὁ ἡ ἡ, *assiduus, sedulus.* λιπαρέως, & -έως, *assiduè, jugiter.* λιπαρία, *assiduitas.* λιπαρέω, *assiduus sum*: q. à λίαν παρεῖναι, *valdè adesse.*

Λιπαροκρήδεμνος, ε, ὁ ἡ ἡ. *pulchram habens vittam*: ex λιπαρὸς, *splendidus*, & κρήδεμνον, *vitta.*

Λιπαρὸς, ὰ, όν, *pinguis, obesus, nitidus.* Th. λίπος, τὸ, *pinguedo.* Hinc ἀλιπτὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *macilentus.*

Λιπαρόχροος, -ᾶς, -όε, -ῦ, ὁ ἡ ἡ, *nitido corpore præditus.* λιπαρόχρων, acc. Dor. à λιπαρόχρως pro λιπαρόχρους, quod ex λιπαρὸς, & χρόος, *corpus.* Th. χρόα, *color.*

* Λίπασμα, ατος, τὸ, *pinguefactio, saginatio*: ex λιπαίνω.

* Λιπάω, *pinguis sum.* Th. λίπος.

Λίπε pro ἔλιπε, 3. sing. a. 2. ind. act. vel 2. sing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo*: f. λείψω. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Λιπέειν, Dialysi Poët. pro λιπεῖν, a. 2. inf. act. ejusd. verbi.

Λιπερνὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *qui ex agro in urbem fugit*: ὁ λιπὼν τὰ ἔρνη.

Λιπεσύνορας, κούρας. Stesichorus vocat τὰς νεογάμους παῖδας, τὰς λιπούσας τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας, id est, *puellas recens nuptas, quæ suos maritos deseruerant.*

Λιπέσθαι, a. 2. inf. m. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λίποι, 3. sing. a. 2. opt. act. λιποίμην, a. 2. opt. m. λιποῦσα. Dor. pro λιποῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Λίποιεν, 3. pl. a. 2. opt. act. λίποιμι, ejusd. verbi.

Λίπον pro ἔλιπον, a. 2. act. Ion. ab eodem verbo.

Λιποναύτας, Dor. pro λιποναύτης, ε, ὁ, *navis desertor*: ex λείπω, *linquo*, & ναῦς, *navis.*

ΛΙ'ΠΟΣ, εος, τὸ, *pinguedo, adeps.*

Λιποφεγγέα, acc. sing. à

Λιποφεγγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *linquens lucem*: ex λείπω, & φέγγος, τὸ, *lumen,*

Λιπόων, Poët. pro λιπὼν, præs. part. verbi λιπάω, *pinguis sum.* Th. λίπος, εος, τὸ, *pinguedo.*

Λιπὼν, οὖσα, ὸν, a. 2. part. act. verbi λείπω. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

ΛΙ'ΠΤΩ, *cupio, desidero.* Th. λάω, *vado.*

ΛΙ'ΡΟΣ, seu λιρὸς, οῦ, *impudens, audax*: qu. à λίαν ὁράω, *valdè videre.*

ΛΙ'Σ, λιτὸς, ὁ, *tenue & subtile linteum.* Est etiam

Λῖς, *leo*: Poët. cujus acc. λῖν. Th. λέων, *leo.* Est &

Λὶς, per Apoc. pro λισσὸν, *lævis.*

Λίσαι, *precare*: a. 1. imperat. m. verbi λίσσομαι, *supplico*: f. λίσομαι.

ΛΙ'ΣΠΗ, ης, ἡ, *animalculum quoddam gracile*: qu. à λὶς pro λισσὸν.

Λίσπος, ε, *attritus usu, gracilis.* Th. λίσπη.

Λίσσεσθαι, præs. inf. &

Λισσέσκετο, *supplicabat*: 3. sing. imperf. Ion. pro ἐλίσσετο. &

* Λισσίσκεσθαι, præs. infin. verbi λίσσομαι, quod vide.

Λίσσομ' pro λίσσομαι, *precor*: præs. ind. vel f. 1. Poët. pro λίσομαι, omnia à

ΛΙ'ΣΣΟΜΑΙ, *supplico, precor, oro*: part. λισσόμενος, η. Dicitur etiam λίτομαι.

ΛΙΣΣΟ'Σ, οῦ, *lævis, glaber*: q. λίαν ἴσος.

ΛΙ'ΣΤΡΟΝ, ε, τὸ, *scapbula seu ventilabrum ferreum ad complanandum solum.*

Λιτὰ, acc. sing. à λὶς, λιτὸς, ὁ, *tenue linteum.* Alii volunt esse pl. à λῖτον, τό.

Λιταὶ, αἱ, *preces, Deæ præsides supplicationum.* Th. λίσσομαι, *precor.*

Λιταῖσι, *frugalibus*: dat. pl. f. g. à λιτὸς, οῦ, *vilis, tenuis.*

Λιτανεία, ας, ἡ, *supplicatio, supplices preces, preces*: à λίτομαι, pro λίσσομαι, *precor.* Hinc Angl. **Litany.**

Λιτάνευε, 3. sing. imperf. Ion. &

Λιτανεύσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à

Λιτανεύω, f. εύσω, idem quod λίσσομαι, *precor, oro.*

Λιτάων, *precum*: gen. pl. Æol. pro λιτῶν, à

Λιτὴ, *preces*, ab eod. Th.

Λιτοίμην, 1. sing. præs. opt. à

Λίτομαι, idem quod λίσσομαι, *oro.*

ΛΙΤΟ'Σ, οῦ, *simplex, nudus, vilis*: &

Λιτὸς, ὴ, όν, *simplex*: q. à λίσσομαι, *supplico.*

ΛΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *LIBRA, mensuræ & ponderis nomen.*

Λίτρον pro νίτρον, Att.

ΛΙΧΑΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *index digitus*: q. à λίχα χαίνειν, nam inter hunc & pollicem *magnus* est *hiatus*, sive intervallum: vel à λείχω, *lingo*: hinc λιχὰς, mensura interstitii inter pollicem & indicem distentos, λίχνος, ε, ὁ, *liguritor.* λιχνεύω, *ligurio*: f. σω.

Λίχμαζον, imperf. Ion. à

Λιχμάζω, *lingo, lambo.* Th. λείχω, idem: f. ξω.

Λιχμάομαι, -ῶμαι, *lingo.* ab eod. Th.

Λιχνεία, ας, ἡ, *liguritio, gulositas.* Th. λιχανὸς, quod vide.

Λίψ, λιβὸς, ἡ, *petra*, undè aqua stillat: à λείβω, *stillo.* Est & *venti* nomen, masc. gen. *LIBS.*

Λίω, *promptus sum, cupio.*

ΛΟΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ima auris pars*, quæ *prehendi potest*, *LOBUS*; q. à λαβῶ pro λαμβάνω.

Λογὰς, άδος, ὁ ἡ ἡ, *electus*: οἱ λογάδες, *delecti*: à λέγω, *eligo.* Est & *album in oculo.*

* Λογεῖον, ε, τὸ, *oraculum*: à λόγος.

Λογία, ας, ἡ, *collectio, collecta*: à λέγω, *colligo*: p. m. λέλογα.

Λογίζεσθαι, præs. inf. à

Λογίζομαι, *colligo, statuo, cogito*: imperf. ἐλογιζόμην, fut. ίσομαι. p. λελόγισμαι. a. 1. pass. ἐλογίσθην, f. 1. pass. λογισθήσομαι. Th. λέγω, *dico.*

Λογικὸς, ὴ, όν, *rationalis, verbalis*, dat. pl. f. g. λογικαῖς. ab eod. Th.

Λόγιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod λόγιος.

* Λόγιοι, *scriptores historici.*

Λόγιος,

Λόγον, ε, τὸ, *oraculum, responsum divinum.* τὰ λόγια, *eloquia.* à λέγω, *dico.*

Λόγιος, ᾱ, *disertus, facundus, eloquens,* & *orationis solutæ scriptor* : à λόγος, quod vide.

Λόγισαι, *consulta* : a. 1. imperat. m. verbi λογίζομαι, *rationem ineo.* Th. λέγω, *dico.*

Λογισμὸς, οῦ, ὁ, *ratiocinatio, cogitatio* : ab eod. verb. & Th.

Λογογραφέω, f. ήσω, *scribo orationes forenses, scribo historiam* : ex λόγος & γράφω.

Λογογράφος, ᾱ, ὁ, *qui orationes conscribit, orator* ; item *fabula,* ex iisd.

Λόγοισι, dat. pl. Ion. à λόγος, *verbum,* quod vide.

Λογομαχέω, *verbis pugno* : f. ήσω, p. λελογομάχηκα· ex λόγος, *verbum* (quod à λέγω) & μάχομαι, *pugno.*

Λογομαχία, ας, ἡ, *verborum pugna* : à

Λογομάχος, *qui verbis pugnat* : ex iisd.

Λόγον ἑαυτῷ διδόναι, *secum aliquid reputare.*

Λογοποιέω, f. ήσω, *fabulas condo.* &

Λογοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, *fabularum & historiarum conditor* : ex λόγος, & ποιέω, *facio.*

Λόγος, ᾱ, ὁ, *verbum, ratio, jussum, negotium, rumor, versus, carmen,* &c. κατὰ λόγον, *quantum æquum est,* à p. m. λέλογα, verbi λέγω, *dico.*

Λόγχαισι, dat. pl. Ion. à

Λόγχη, ης, ἡ, *sors,* LANCEA : à λαγχάνω, *sortior,* & *assequor* : aor. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

Λογχωτὰ ἔγχεα, *hastæ cuspidem habentes* : à λογχόω, *cuspide munio* : q. à λόγχη.

Λόγῳ, Dor. pro λογᾳ.

Λοεσσάμενος, η, ον, *lotus* : a. 1. part. m. Poët. pro λουσάμενος. qu. à λοέω pro λούω, Dialysi σ in οε. hinc λόεσσαν, a. 1. ind. act. Ion. abjecto augmento, & Poët gem. σσ. a. 1. ind. act. λοεσσαι· & sic porrò

Λόετρον pro λοῦτρον, ᾱ, τὸ, *lavacrum* ; *balneum* : à λούω, *lavo.*

Λοετροχόος, -ου, -ον, -οῦ, ὁ ἡ, *aptus ad lavacrum* : ex præced. & χέω, *fundo.*

Λοέω, Poët. pro λούω, *lavo.*

Λοιβῇ, *libationi* : dat. sing. à

Λοιβὴ, ῆς, ἡ, *libatio.* Th. λείβω, *libo, stillo.*

Λοίγια, *exitialia* : nom. pl. n. g. à

ΛΟΙΓΟΣ, ου, ὁ, *pernicies, exitium* : q. à λύγω, *defino.* hinc λοίγιος, λοιγήεις, & λοιγαῖος, *perniciosus.*

Λοιδορέω, -ῶ, *convitior, maledico* : f. ήσω. p. λελοιδόρηκα. præs. inf. pass. λοιδορεῖσθαι. aor. 1. part. pass. λοιδορηθεὶς, έντος, præs. part. pass. λοιδορούμενος. Th. λοίδορος, *convitiator.*

Λοιδόρημα, ατος, τὸ, *probrum, convitium* : à præced.

Λοιδόρησις, εως, ἡ, idem.

Λοιδορία, ας, ἡ, *convitium* : à

ΛΟΙΔΟΡΟΣ, ᾱ, ὁ, *convitiator, maledicus* : qu. λαὸν δέρων.

Λοιμοῖ, gen. Ion. à

ΛΟΙΜΟΣ, οῦ, ὁ, *pestis, contagium* : per Metaph. de re aut homine pestilente & exitiali dicitur.

Λοιμώττειν, *peste laborare, peste infestari* : à præced.

Λοιπὸς, ὴ, όν, *reliquus,* ᾱ, *um.* τὸ λοιπὸν, *quod superest.* λοιπὸν, *alioquin.* τῷ λοιπῷ, *de cætero.* Th. λείπω, *linquo* : p. m. λέλοιπα.

ΛΟΙΣΘΙΟΣ & λοῖσθος, ᾱ, *ultimus, postremus* : quod à λειπω, *relinquo.* Hinc λοισθία, *præmia quæ ultimò dantur.* τὰ λοίσθια, *postremò, tandem.*

Λοισθοτάτην, *postremam* : acc. sing. f. g. superl. à λοισθος, *postremus.*

Λοκροὶ, *LOCRI,* nomen nationis.

Λοξὰ, *obl què* : adv. à λοξός.

Λοξίης, Ion. pro Λοξίας, ᾱ, ὁ, *APOLLO,* ab eod. Th.

Λοξοβάται, *obliquè ingredientes* : nom. pl. à

Λοξοβάτης, ᾱ, ὁ, *obliquè incedens* : ex λοξὸς, *obliquus,* & βαίνω, *eo.*

ΛΟΞΟΣ, ὴ, *obliquus.*

Λοξότης, ητος, ἡ, *obliquitas* : à præced.

Λοπὰς, άδος, ἡ, *patella, patina* : q. à λέπω.

Λόπιμος, η, ον, quod potest λέπεσθαι, id est, *decorticari.*

Λοπὸς, οῦ, ὁ, *cortex* : à λέπω, *decortico.*

ΛΟΡΔΟΣ, ᾱ, *curvus, cernuus.*

Λαγὸς, *corvus,* Celtis.

Λαδοτρόφος, ᾱ, ὁ ἡ, *lanista* : q. λᾶδον τρέφων, *ludum alens.*

Λαικᾶς, ᾶ, *LUCAS,* nomen viri. &

Λούκιος, ᾱ, ὁ, *Lucius,* nomen Prophetæ, à luce sic dictum.

Λουμαι, Att. Sync. pro λούομαι, *lavor* : imperf. ἐλούμην pro ἐλαομην, præs. inf. λοῦσθαι pro λουεσθαι. Th. λουω.

Λαυὸς, ὴ, όν, *splendidus, a, um.* Hesych.

Λοῦσεν pro ἔλασεν, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi λούω, *lavo,* f. σω.

ΛΟΥΣΣΟΝ, *LUSSUM, album quiddam in abiete nascens* : an à λευσσω, *video?*

Λαυσω, *lavabo* : Dor. pro λούσω, fut. 1. à λούω.

Λαυτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis, vas ad lavandum.* ab eod. Th.

Λαυτρὸν, οῦ, τὸ, *balneum, lavacrum.* sed

Λοῦτρον, ᾱ, τὸ, *aqua sordida, quâ nos lavimus.* à præced. Th. λούω, *lavo.*

Λαυτρῷ, dat. sing. à λαυτρὸν, *balneum.*

Λαυτρὼν, ῶνος, ὁ, *balneum* : à

ΛΟΥΩ, *LAVO* ; f. σω. p. λέλαυκα. a. 1. ἔλασα. a. 1. part. act. λούσας, αντος. perf. part. pass. λελαμένος, η, ον. a. 1. m. ἐλασάμην, ω, ατο. hinc λαυτρὸν, *lavacrum.* ἀπολούω, *abluo.*

Λοφιᾷ, *dorso* : Ion. pro λοφιᾷ, dat. sing. à λοφιὰ, ᾶς, ἡ, *cervix, juba leonum,* &c. Th. λόφος, idem.

Λοφνία, ας, ἡ, & ἡ λοφνὶς, ίδος, *fax monoxyla,* tanq. fit *fax ex arboreo cacumine.* à

ΛΟΦΟΣ, ᾱ, ὁ, *cervix in jumentis* ; item *crista galeæ* : item λόφοι, *colles, tumuli* : hinc Angl. loft.

Λόφυρα, τὰ, *animalia, quæ habent setas in cervice erectas in modum cristæ* : à λόφος, & ὐρὰ, *cauda.*

Λόφυρος, *crista insignis, superbus.* Th. λόφος.

Λοχαγωγὸς, ᾶ, ὁ, *ductor χολὰς,* i. e. *turmæ.* Th. ἄγω, *duco.*

Λοχᾶν & λοχᾶσθαι, *insidias collocare.* hinc ἐλόχησαντο, 3. pl. a. 1. m. Th. λόχος.

Λοχεῖο, gen. Ion. à
Λοχεὸς, ὅ, ὁ, idem quod λόχος, *insidiæ.*
Λοχεύομαι seu λοχεύω, *parturio.* Th. λοχὸς, ἡ, *gravida.*
Λοχηγετεῖν pro λοχαγεῖν, *cohortis ducem esse:* ex λόχος, *cohors,* & ἄγω, *duco.*
Λοχήσομαι, f. 1. m. verbi λοχάομαι, *insidiis peto, insidias pono.* Th. λόχος, *insidiæ.*
Λοχίζειν pro εἰς λόχους διαιρεῖν, *in cohortes dividere;* item pro *dividere.* à
ΛΟ'ΧΟΣ, υ, ὁ, *cohors, agmen;* item *insidiæ:* qu. à λέγομαι, *cubo, insideo.* hinc λοχάω & λοχάζω, *insidior.*
Λοχὸς, ὅ, ἡ, *puerpera, gravida:* sub præced.
Λύα, Dor. vel λύη, ης, ἡ, *seditio, LUES:* à λύω, *solvo.*
Λυγμὸς, *singultio:* à λύζω.
Λυγμῶνος, genit. Ion. à λυγεὺς, έος, ὁ, nomen gentis.
Λύγδινος, υ, *lævis, politus, candidusque marmoris Parii instar.* à
ΛΥ'ΓΔΟΣ, υ, ἡ, lapidis genus, candoris eximii.
ΛΥ'ΓΗ, ης, ἡ, *obscuritas, tenebræ:* q. à λύκη. hinc λυγαῖος, *obscurus, tenebrosus.* ἠλυγαῖος, υ, *umbrosus, opacus.* ἠλυγάζω & ἠλυγίζω, *obumbro.*
Λυγίζω, f. ίσω, *flecto, torqueo, circumago;* item *supero, vinco.* Th. λύγος.
Λυγιξεῖν, Dor. pro λυγίσειν, f. 1. inf. act. verbi præced.
Λυγκεὺς, έως, ὁ, *LYNCEUS.* Hic fertur acutissimâ oculorum acie præditus fuisse. à
ΛΥ'ΓΞ, λυγκὸς, ὁ ϰ᾽ ἡ, *LYNX, acutissimi visûs:* sed
Λυγξ, λυγγὸς, ἡ, *singultus:* λυγμὸς, ὅ, ὁ, idem. à λύζω.
ΛΥ'ΓΟΣ, υ, ἡ, *vitex, virga, bacillus.* Hinc λυγέω & λυγίζω, *flecto:* sed
Λυγὸς, *prelum quoddam:* quia λυγίζεσθαι, seu *torqueri* potest.
Λυγρὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro λυγρὰ, *tristis, odiosa.* à
ΛΥΓΡΟ'Σ, οῦ, *gravis, difficilis, funestus.*
Λυγρῶς, adv. *gravitèr:* à præced.
Λύδδα, ης, ἡ, nomen urbis in Judæâ.
Λυδία, ας, ἡ, nomen mulieris è Lydiâ regione. Λυδία μίτρα, *præclarus hymnus,* quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.
Λυδοπαθὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *qui Lydorum more delitiis & voluptatibus indulget:* qu. ἡδυπαθής.
Λυδὸς, ὅ, ὁ, *LYDUS,* pl. Λυδοί.
Λύειν, *solvere:* præs. infin. à λύω.
ΛΥ'ΖΩ, *singultio:* f. ξω. hinc λυγμὸς, *singultus:* λυγξ, γγος, ἡ, idem.
Λύθεν, *saluti sunt:* Bœot. Sync. & Ion. pro ἐλύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi λύω, *solvo:* f. λύσω. a. 1. pass. ἐλύθην.
Λυθη, Ion. pro ἐλύθη, 3. sing. a. 1. pass. vide λυθεν.
ΛΥ'ΘΡΟΝ, υ, τὸ, *cruor, sanguis pulveru lentus:* quod à λύω, quia indiget purgatione.
Λυθρόω, f. ώσω. p. ωκα, *cruento sanguine cum pulvere permisto fœdo.* à præced.
* Λυθρώδης, *sanioſus.*
ΛΥΚΑ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *annus:* à λύκη, id est, *solis,* & βάσει, id est, *progressu.*
Λυκαίης Διὸς βωμὸς, *LYCÆI Jovis ara.*
Λυκαονία, ας, ἡ, nomen regionis in Asia. Gr. *lupina.*
Λυκαυγὲς, τὸ, *crepusculum matutinum.* Th. αὐγὴ, *splendor.*
Λυκάων, ονος, ὁ, *LYCAON,* nomen proprium.
Λυκη, ης, ἡ, *LUX,* quia *lux* λευκὴ, id est, *alba.* hinc λυκόφως, *crepusculum.*
Λυκιδεῖς, οἱ, *luporum catuli.* Th. λύκος, *lupus.*
Λυκίηθεν, adv. *ex Lyciâ.* à Λυκία, *Lycia.*
Λύκιοι, *LYCII,* acc. pl. Λυκίους. ab eod. Th.
Λυκοεργὴς, έος, παρὰ τοὺς λύκους ἔργειν seu εἴργειν, à lupis arcendis.
Λυκομήδεα, acc. sing. à Λυκομήδης, εος, ὁ, *LYCOMEDES,* nomen viri.
ΛΥ'ΚΟΣ, υ, ὁ, *LUPUS,* est & λύκος, acc. pl. Dor. hinc λύκειος, *lupinus.* Est & λύκος, *Sol,* à λύκη, *lux.*
Λυκόργος, υ, ὁ, *LYCURGUS,* nomen viri.
Λυκόφρων, ονος, ὁ, *qui est lupini animi:* ex λύκος, *lupus,* & φρὴν, *animus.*
Λύκτος, υ, ἡ, nomen urbis in Cretâ.
ΛΥ'ΜΑ, ατος, τὸ, *purgamentum, sordes:* q. à λύω, *eluo.*
Λυμαίνω, *purgo:* à λῦμα, item *perniciem affero, vasto, corrumpo:* f. ανῶ. a. 1. ἐλύμηνα. præs. m. λυμκίνομαι, idem. f. λυμανοῦμαι. a. 1. m. ἐλυμηνάμην, υ, ατο, cum acc. Th. λύμη, ης, ἡ, *exitium.*
Λύματ᾽ pro λύματα, nom. pl. à λῦμα, quod vide.
ΛΥ'ΜΗ, ης, ἡ, *lues, noxa, exitium:* q. à λύω.
Λύμην, λῦο, λῦτο, *redimerer:* Poët. pro λελυμένος εἶην, pluſq. p. opt. pass. à λύω. Alii volunt esse a. 2. opt. m. à λῦμι.
Λυμηνάμενος, a. 1. part. m. verbi λυμαίνω, *purgo, vasto,* quod vide.
Λῦντο, Ion. & Poët. pro ἐλέλυντο, 3. pl. pluſq. p. pass. verbi λύω.
Λυ μαι, præs. pass. verbi λύω.
Λυπέω, *tristem reddo, dolore afficio:* f. ήσω. p. λελύπηκα. a. 1. ἐλύπησα. præs. pass. λυπέομαι, *contristor:* a. 1. pass. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. sub. pass. λυπηθῶ, ῆς, ῇ, a. 1. infin. λυπηθῆναι. a. 1. part. pass. λυπηθεὶς, έντος. Th. λύπη, *dolor.*
ΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, *dolor, ægritudo.*
Λυπὴν, Dor. pro λυπεῖν.
Λυπηρὸς, ὰ, *molestus, tristis:* compar. λυπηρότερος, & superl. λυπηρότατος· & inde
Λυπηρῶς, adv. *molestè.* à λύπη.
Λυπᾶς, *molestus sis:* 2. sing. præs. sub. act. verbi λυπέω, quod vide: f. λυπήσω, εις, ει.
Λυπᾶ, *luge:* præs. imperat. pass. λυπαμένοις, dat. plur. præs. pass. verbi λυπέω. Th. λύπη, *dolor.*
Λυ ρὸς, ἡ, όν, idem ac λυπηρὸς, (ex quo per Sync. fit) *molestus, a, um.* Est & *gracilis, jejunus, asper.* ab eod. Th.
ΛΥ'ΡΑ, ας, & Ion. ης, ἡ, *LYRA,* inde

Λυρίζω,

Λυρίζω, f. ίσω, *lyrâ cano, & ludo:* & λυριστής. item

Λυρικὸς, ή, ὸ, *LYRICUS:* à λύρα.

Λυροκτύπης, ου, ὸ, *Lyricus, qui lyram pulsat.* λυροκλυπος, ὸ, ufitatius eſt. ex λύρα, *lyra,* & τύπτω, *pulſo.*

Λῦσαι, a. 1. inf. act. λύσασ' pro λύσασα, a. 1. part act. f. g. λύσαν pro ἔλυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. λύσαιτε, 2. pl. a. 1. opt. act. λύσατο, 3. ſing. aor. 1. m. Ion. verbi λύω, *ſolvo:* undè fort. Angl. to looſe.

Λύσαις, Æol. pro λύσας, *qui ſolvit, liberavit:* a. 1. part. act. maſc. g. ab eod. Th.

Λυσανίας, ου, ὸ, *qui ſolvit dolores:* à λύω, & ἀνία, ας, ἡ, *mœror.* Eſt & nomen Præfecti Romani.

Λῦσε pro ἔλυσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Ion. λυσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi λύω.

Λύσει, dat. ſing. à λύσις, quod vide.

Λυσιάνασσα, ἡ, nomen mulieris.

Λυσίας, ου, ὸ, *LYSIAS,* nomen viri, Gr. *diſſolvens.* à λύω.

Λυσιζωνος, ου, ὸ ἡ ἡ, *qui* vel *quæ ſolvit zonam:* ex λύω, *ſolvo,* & ζώνη, *zona.* Th. ζωννύω, *cingo.*

Λυσίκακος, *ſedator malorum:* ex λύω, *ſolvo,* & κακὸν, *malum.*

Λυσιμελὴς, ές, ὸ ἡ ἡ, *ſolvens membra,* ſomni Epith. eſt. Hinc Λυσιμέλεια, fuit palus in Siliciâ: à λύω, & μέλος, εος, τὸ, *membrum.*

Λύσιν, *ſolutionem:* acc. ſing. à λύσις εως, ἡ. Th. λύω, *ſolvo.*

Λύσιος, ου, *ſolvendi vim habens:* Epith. Bacchi ab eodem.

Λυσίπονος, ου, ὸ ἡ ἡ, *ſolvens labores.* λυσίπονοι θεράποντες, *famuli, qui labores dominorum abſolvunt, hiſque dominos liberant:* ex λύω, & πόνος, *labor:* quod à πένομαι, *laboro;* p. m. πέπονα.

Λύσις, εως, ἡ, *ſolutio, diſſolutio:* acc. λύσιν. Th. λύω, *ſolvo.*

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, *utilitas,* vide

Λυσιτελέω, f. ήσω, *utilis ſum, proſum:* cum dat. hinc λυσιτελεῖ, *expedit:* à λυω, *ſolvo,* & τέλος, *vectigal.*

Λυσιτελὴς, ές, ὸ ἡ ἡ, *utilis, frugifer:* in comp. λυσιτελέστερος, ſuperlat. λυσιτελέστατος. ab iiſd. Th.

Λῦσον, άτω, aor. 1. imperat. act. λύσονται. 3. pl. fut. 1. m. λυσόμενος, fut. 1. med. part. verbi λύω.

ΛΥ'ΣΣΑ, ſive λύσσα, ης, ἡ, *rabies,* propriè canum: q. à λύω. hinc

Λυσσαω, ſeu -σσάω, *furo:* λυσσόω, Poët. *in rabiem ago:* à λύσσα.

Λυσσᾶν, Dor. pro λυσσᾶν, præſ. inf. act. verbi λυσσάω, *furo.* ab eod. Th.

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὸ, *rabidus, rabioſus.* à præced. Th.

Λυσσόων, Poët. vel Ion. pro λυσσῶν, præſ. part. act. verbi λύσσάω, quod vide.

Λυσσωδὴς, εος, ὸ ἡ ἡ, *rabidus, rabioſus.* Th. λύσσα.

Λυσσωθείης, *rabioſus fias:* 2. ſing. a. 1. opt. paſſ. verbi λυσσόω, quod vide in λυσσάω.

Λυσσᾶσι, 3. plur. præſ. ind. vel ſub. act. verbi λυσσάω, *furo.* Th. λύσσα.

Λύστρα, ας, ἡ, *LYSTRA,* nomen urbis. &

Λύστρα, ων, τὰ, idem. hinc

Λύστρος, *Lyſtrenſis.*

Λυτήριον, ου, *remedium, quod aliquo malo nos liberat:* n. g. à

Λυτήριος, ου, *liberatorius, expiatorius:* à λύω, *ſolvo.*

Λύτο, Ion. & Poët. pro ἐλέλυτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ejuſd.

Λυτὸν, *juſtitium:* quum λύεται dictio juris.

Λύτρον, ου, τὸ, *redemptionis ſeu ſolutionis pretium.* Angl. Ranſom. Th. λύω.

Λυτρόω, *redimo:* f. ώσω. p. λελύτρωκα. p. paſſ. λελύτρωμαι, σαι, ται, a. 1. paſſ. ἐλυτρώθην, ης, η. a. 1. m. ἐλυτρωσάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. m. λυτρώσωμαι, ῃ, ηται, ab eod. Th.

* Λυτρωδὴς, vide λυθροώδης, *ſanioſus.*

Λύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio,* &

Λυτρωτὴς, οῦ, ὸ, *redemptor:* à perf. paſſ. verbi λυτρόω.

Λυτλάω, vide in λυσσάω.

Λυχνεῖον, ου, τὸ, & λύχνιον· necnon

Λυχνία, ας, ἡ, *candelabrum:* à λύχνος.

Λυχνίδιον, ου, τὸ, *lucernula:* à λυχνὶς, ίδος, ἡ, idem: ab eod. Th.

* Λυχνοκαΐα, *dies feſtus, in quo noctu lampades accenduntur:* ex λύχνος & καίω, *uro.*

ΛΥ'ΧΝΟΣ, ου, ὸ, *LYCHNUS, lucerna:* q. à λύειν νύχος, *ſolvere noctem.* Hinc Angl. a Link.

ΛΥ'Ω, *SOLVO,* imperf. ἔλυον, ες, ε. f. λύσω. p. λέλυκα. a. 1. ἔλυσα. a. 1. ſub. λύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. λῦσαι. imperf. paſſ. ἐλυόμην, ου, ετο. p. paſſ. λέλυμαι. a. 1. paſſ. ἐλύθην, ης, η, f. 1. paſſ. λυθήσομαι. Hinc λύσις, *ſolutio.* λύτρον, *redemptionis pretium.* λυτρόω, *redimo.* ἀπολυτρόω, *redimo.* ἀπολύτρωσις, *redemptio.* παραλύω, *reſolvo.* παράλυσις, *reſolutio,* pecuriaritèr *reſolutio membrorum.*

ΛΩ, λῶ, *volo:* Dor. pro ἐθέλω. hinc λωΐων, *melior,* quem magis volumus. λῶϊστος, η, ον, *optimus.* Indè forſan Angl. I liſt.

Λωβάομαι, *injuriam infero, contumeliâ afficio:* f. λωβήσομαι. indè λωβάσησθε, Dor. pro λωβήσησθε, 2. plur. a 1. ſub. m. ἐλωβήθην, a. 1. paſſ. Th. λώβη, *injuria.*

Λωβεύω, f. εύσω, idem, & ab eod. Th.

ΛΩΒΗ, ης, ἡ, *injuria, contumelia, dedecus.*

Λωβηθείς, *læſus:* a. 1. part paſſ. verbi λωβάομαι, quod vide.

Λωβήσαιο, 2. ſing. a. 1. opt. m. λώβησον, a. 1. imperat. act. verbi λωβάω vel λωβάομαι, *injuriam affero.* Th. λώβη.

Λωβητὴς, ῆ, ὸ, & λωβητὴρ, ῆρος, & λωβήτωρ, ορος, ὸ, *contumelioſus.* &

Λωβητὸς, οῦ, *infâmiâ notatus:* à 3. perſ. perf. paſſ. ejuſd. verbi, & ab eod. Th.

Λωΐων, *melius:* compar. n. g. à λωΐων, & contract. λώων, ονος, ὸ ἡ ἡ, *melior:* comp. & λώϊστος vel λῷστος, ſuperl. ab ἀγαθὸς, *bonus.* Th. λῶ, *volo.*

Λωὶς, ίδος, ἡ, nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia. Gr. *melior.*

Λώϊστος & contractè λῷστος, *optimus:* vide in λωΐων.

Λωΐτερος, idem ac λωΐων, & ab eod. Th.
Λωλὸς, *ſtultus* : Græcis barbaris.
ΛΩ̃ΜΑ, ατος, τὸ, *fimbria, inſtita.* An q κλῶμα, à κλάθω, *glomero.*
Λώντι, Dor. pro λῶσι. 3. pl præſ. ind. verbi λάω, idem quod θέλω, *volo* : præſ. part. f. g. λῶσα.
Λῴονα, acc. plur. à λῴων, contractè pro λωΐονα, quod vide.
ΛΩ̃ΟΣ, vel λῶος, *menſis Auguſtus.*
Λωποδυτέω, f. ήσω, *furor, veſte exuo* &
Λωποδύτης, ου, ὁ, *fur veſtium, graſſator* : qu. à λῶπος, & δύω, *induo.*
Λώπος, εος, τὸ, & λωπη, ης, ἡ, & λωπὰς, άδος, ἡ, *veſtimentum tenue* : à λοπὸς, *cortex*, per Ectaſin factum vult Euſtath. Th. λέπω, *decortico.*
Λῷστα, *optima* : ſuperl. n. g. plur. nom. vide in λωΐων.
Λὼτ, ὁ, nomen viri, indecl. *abſconditus.*
Λωτεῦντα, acc. ſing. Dor. pro λωτόεντα, Att. λωτοῦντα. à λωτόεις, εντος, *loto abundans* : Th. λωτὸς, *lotus.*
Λωτίζω, *lotum carpo, decerpo.* à
ΛΩΤῸΣ, οῦ, ὁ, *LOTUS* : arbor, cujus fructus adeò dulcis, ut externi eo deguſtato patriæ ſuæ obliviſcantur : undè proverb. λωτὸν φαγεῖν, de iis dicitur *qui regionem externam præponunt ſuæ.* Eſt etiam herbæ genus. λωτῶ, Dor. pro λωτοῦ, gen.
Λῶφαρ, λώφημα, *laxamentum,* à
ΛΩΦΆΩ, *reſpiro, interquieſco, ceſſo* ; item tranſitivè *ſedo* : f. ήσω. q. à λόφος, *collum* : propriè de jumentis, è quorum collo jugum deponitur.
Λώφησις, εως, ἡ, *quies, reſpiratio* : à perf. paſſ. ſuper. verbi.
Λῴων, ονος, ὁ ἡ, contractè pro λωΐων, *melior,* quod vide in λωΐων.

M.

M eſt duodecima litera, μῦ dicta, & in numeris quadraginta denotat. Et pro μὲ vel ἐμέ· ab ἐγὼ, *ego.*
ΜᾺ, *jurandi* adv. ferè negare ſolet : nonnunquam affirmat : undè οὐ & οὔ, adv. jungitur.
Μαὰθ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. *vacillans.*
Μάγαδις, ἡ, & μάγαδος, ου, ὁ, *inſtrumentum muſicum quoddam.* à
ΜΑΓᾺΣ, άδος, ἡ, *tabulatum citharæ* vel *teſtudinis chordas ſuſtinens* : hinc μαγάζω, *fides pulſo.*
Μαγγανεία, ας, ἡ, *veneficium* : &
Μαγγανεύω, f. εύσω, *præſtigiis utor* : à
ΜΆΓΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *machinamentum, peſſulus feræ, venenum,* quo quis mortem machinatur. à μηχανὴ vel μάγος quatenus veneficus.
Μαγδαλὰ, nomen loci ; Hebr. *turris.*
Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, nomen mulieris. Syr. *magnifica.*
Μαγδαληνὸς, ὴ, ὸν, è *Magdalâ, Magdalenſis.*
Μαγεία, ας, ἡ, *MAGIA, ars magica, incantrix* : à μάγος, ου, ὁ.
Μαγειρεῖον, ου, τὸ, *culina.* à μάγειρος, quod vide.
* Μαγειρεύω, *coquo, artem coquinariam exerceo* : f. εύσω.
* Μαγειρικὴ, ῆς, ἡ, *coqua.*
ΜΆΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, *coquus* : qui cibos μάσσει.
Μαγεύω, *artem magicam exerceo, ſum magus* : f. εύσω. p. μεμαγεύκα. Th. μάγος.
Μαγικὸς, ὴ, *MAGICUS, veneficus* : ab eod. Th.
Μαγὶς, ίδος, ἡ, *vas ubigendæ farinæ, lanx* : à μάσσω, *ſubigo.*
ΜΆΓΝΗΣ, ητος, ἡ, *MAGNES.* Eſt & *Magnes, Magneſiæ habitator,* ea eſt urbs Aſiæ ad Mæandrum. Hinc
Μαγνησία, ας, ἡ, *Magneſia.*
Μάγνητας, acc. pl. à μάγνης, quod vide.
ΜΆΓΟΣ, ου, ὁ, *Magus, ſapiens, præſtigiator* : vocabulum Perſicum.
ΜΑΓΤ'ΔΑΡΙΣ, ιος, ἡ, *radix laſerpitii.*
Μαγὼγ, ὁ, nomen proprium. Hebr. *munimentum.*
* Μαδαρόω, -ῶ, *glabrum & calvum facio* : f. ώσω, p. ώκα.
* Μαδάω, -ῶ, *debilem reddo, glaber ſum* : f. ήσω.
Μαδιὰν, ὴ, nomen regionis, indecl. Hebr. *judicium.*
* Μαδίζω, *glabrum reddo, vello* : f. ίσω.
Μαδμαρίτις, *ad deſertum* : Joſ. xviii. 12. alii legunt Μαβδαρίτις.
ΜΑΔῸΣ, ῆ, *lævis, glaber* : μαδαρὸς, ᾶ, idem. Hinc μαδάω & μαδίζω, *depilem reddo.*
* Μασλὲθ, *inſtrumentum pneumaticum,* Pſal. liv. 1.
ΜΆΖΑ, ης, ἡ, *MAZA, libum* : q. à μάσσω, *ſubigo* : hinc Lat. *maſſa.*
ΜΑΖῸΣ, ῆ, ὁ, *mamma, nutrix* : μαστὸς, οῦ, ὁ, *mamma, tumulus.*
Μαζαρὼθ, *ſigna cœleſtia,* Job. xxxviii. 32.
Μαθὲ, έτω, *ſcias,* 2. ſing. a. 2. imperat. act. μαθεῖν, a. 2. inf. verbi μανθάνω, *diſco.* f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Μαθεῦμαι, f. 2. m. Dor. pro μαθοῦμαι, verbi ejuſd.
Μάθημα, ατος, τὸ, *diſciplina, documentum* ; τὰ μαθήματα, *doctrinæ* : &
Μαθηματικὸς, ὴ, (q. d. *diſciplinarius*) *ad diſciplinas pertinens,* ſeu *aptus* ; *MATHEMATICUS* ; item
Μάθησις, εως, ἡ, ipſa *diſcendi actio, cognitio* ; à perf. paſſ. verbi μανθάνω, *diſco.*
Μαθήσεαι, *diſces,* Ion. pro μαθήσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi μανθάνω, f. 1. m. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Μαθητεύω, *doceo,* cum acc. *ſum diſcipulus* : f. εύσω. p. μεμαθήτευκα. a. 1. part. paſſ. μαθητευθεὶς, έντος· à
Μαθητὴς, οῦ, ὁ, *diſcipulus.* Th. μανθάνω, *diſco.*
Μαθοῦσα, Dor. pro μαθοῦσα, *quæ didicit,* a. 2. part. act. verbi μανθάνω, a. 2. ἔμαθον.

Μαθυσάλα, ὁ, nom. filii Enochi. indecl. Hebr. *mortem pellens.*

Μάθυια, ας, ἡ, *maxilla.* Heſych. μάθυιαι, legend. cenſeo pro ματαίως, Pſal. iii. ſub finem.

Μαθὼν, όντος, & in nom. pl. μαθόντες, a. 2. part. act. verbi μανθάνω, *diſco* : a. 2. ἔμαθον.

ΜΑΙΑ, ας, ἡ, *obſtetrix, nutrix, avia* ; hinc μαιεύω, *obſtetricem ago* : μαιόομαι, idem.

ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, *MÆANDER*, vel *MÆANDRUS, Phrygiæ fluvius ſinuoſus, flexus.*

Μαίη, Ion. pro Μαῖα, quod vide. Eſt & *ſoror Atlantis.*

* Μαιμάζω, *cupio, ſalio, ſtrepo*, f. άσω.

* Μαιμάσσω, *cupio, pinſo, abſtergo*, f. ξω, p. χα.

Μαιμάω, *vehementèr cupio* : f. ήσω. pro quo Poët. μαιμώω. Th. μάω, idem.

Μαίμησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. ejuſd.

Μαιμώωσα, *prompta*, præſ. part. act. f. g. verbi μαιμώω, Poët. pro μαιμάω, quod vide.

Μαΐνάν, nom. viri, indecl. Hebr. *præparatus.*

Μαινάς, άδος, ἡ, *furioſa, inſana.* Vel *quæ facit alios inſanire.* Th. μαίνομαι.

Μαινόλης, q. ὁ μαινόμενος ὅλος, *qui totus inſanit ac furit.*

ΜΑΙΝΟΜΑΙ, *inſanio, furo*. f. μανοῦμαι. præſ. part. μαινόμενος, υ. præt. m. μέμηνα. hinc μανία, ας, ἡ, *furor.* ἱππομανὲς, έος, τὸ, *equina cupido coïtûs.*

Μαίομαι, *cupio, quæro* : præſ. part. μαιόμενος, *inquirens* : ex μάω, idem.

Μαῖρα, *canicula, ſidus* ; *æſtus intenſiſſimus* : à Μαίρω, *luceo.*

ΜΑΚΑΡ, αρος, ὁ ϗ ἡ, & μάκαιρα, Poët. *beatus, felix* : in nom. pl. μάκαρες, dat. pl. μάκαρσι, & Ion. μακάρεσσι. Hinc μακάριος, idem. μακαρίτης, ου, ὁ, ἐν τοῖς ἁγίοις, μακαριότης, ητος, ἡ, *beatitudo.*

Μακαρίζω, *beatum prædico* : f. ίσω, & Att. μακαριῶ, p. μεμακάρικα. perf. paſſ. μεμακάρισμαι. undè μακαρισμὸς, *beatitudo.* Th. μάκαρ.

Μακάριος, α, ον, *beatus, a, um* : comp. μακαριώτερος, α, ον. Th. μάκαρ, *beatus.*

Μακαριότης, ητος, ἡ, *beatitudo* : ab eod. Th.

Μακαρισμὸς, ῦ, ὁ, *beatitudo* : &

Μακαριστὸς, ῆ, *beatus* : à perf. paſſ. verbi μακαρίζω. Th. μάκαρ.

Μακαρίτης, ου, ὁ, & ἡ μακαρῖτις, *felix*, de vitâ functis, qu. beatis : ab eod.

Μακαριῶ, Att. pro μακαρίσω, f. 1. act. verbi μακαρίζω, *beatum prædico.* Th. μάκαρ, *beatus.*

Μακαρτάτη, ης. ἡ, *felicissima*, f. g. à

Μακάρτατος, *beatissimus*, ſuperlat. à μάκαρ, *felix* : comparat. μακαριώτερος, & μακάρτερος.

Μακεδονία, ας, ἡ, nom. regionis, *Macedonia.*

* Μακεδονικὸς, ἡ, όν, *MACEDONICUS* : à

Μακεδὼν, όνος, ὁ, *MACEDO* : in pl. Μακεδόνες. q. ex μᾶκος, Dor. pro μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*, & ἕδος, εος, -ους, τὸ, *ſedes* : quòd regio illa fuerit oblonga.

Μακέλη, ης, ἡ, *ligo*, Poët. & Ion. pro μάκελα, ſeu μάκελλα, quod vide.

Μάκελλα, ης, ἡ, *ligo* : à μία, & κέλλω, *moveo.*

Μάκελλον, ου, τὸ, *macellum* : vox Lat. Græcè κρεωπώλιον, ου, τὸ.

ΜΑΚΕΡ, *cortex, qui ex Indiâ advehitur.*

ΜΑΚΚΟΑΩ, *deſipere, fatuè & ſtultè ſe gerere* : q. μὴ νοεῖν, *non ſapere.*

Μᾶκος, Dor. pro μῆκος· adverbialitèr poſitum, pro *in longitudinem, longè, procul.*

Μακραγορία, ας, ἡ, Dor. pro μακρηγορία, ἡ, *prolixitas orationis* : à μακρὸς, *longus*, (quod à μῆκος, *longitudo*) & ἀγορὰ, *forum, concio.*

Μακρὰν, adv. *longè, procul* : à μακρὸς. Th. μῆκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Μακρὴν, acc. Ion. pro μακρὰν. μακρῇσι, dat. pl. Ion. pro μακραῖς· à μακρὸς.

* Μακρόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *longævus, vivax* : ex μακρὸς, *longus*, & βίος, *vita.*

* Μακροβιότης, ητος, ἡ, *vivacitas, longævitas, vita longa.*

* Μακροημέρευσις, εως, ἡ, *diei prolongatio* ; ex ἡμερεύομαι, *diem duco.*

Μακρόθεν, adv. *eminùs, procul.* à μακρὸς, cujus Th. μῆκος.

Μακροθυμέω, -ῶ, *iram differo, patientèr fero* : f. ήσω, p. μεμακροθύμηκα. a. 1. ἐμακροθύμησα. a. 1. imperat. act. μακροθύμησον. Ex μακρὸς, *longus*, (quod à μῆκος, *longitudo*) & θυμὸς, *animus.*

Μακροθυμία, ας, ἡ, *lenitas* : à

Μακρόθυμος, ου, *longanimis* : & indè

Μακροθύμως, adv. *patientèr* : ab iiſd. Th.

Μακρολογέω, f. ήσω, *prolixè loquor* : hinc μακρολογώμεν, 1. pl. præſ. ſub. ex μακρὸς, quod vide, & λέγω, *dico.*

Μακρολογία, ας, ἡ, *ſermonis prolixitas* : &

Μακρολόγος, *prolixus in ſermonibus* : ab iiſd. Th.

Μακροπτόλεμος, υ, ὁ, idem ac Τηλέμαχος, υ, ὁ, *Telemachus*, Ulyſſis filius.

Μακρὸς, ὰ, ὸν, *longus, a, um.* Sed μακρὴν, & μακρῷ, dat. & μακρὰ, n. g. pl. num. ſæpè ſumuntur adverbialitèr pro *longè, multò* : comp. μακρότερος, α, ον. Th. μῆκος, & Dor. μᾶκος, εος, τὸ, *longitudo.*

* Μακρονίζω, maximè *inveteraſco, in longum tempus differo.*

* Μακρότης, ητος, ἡ, *longitudo.*

Μακροχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *longævus* : ex μακρὸς, *longus*, (Th. μῆκος) & χρόνος, *tempus.*

* Μακρύμα, τος, τὸ, *elongatio* : à

* Μακρύνω, f. νῶ, p. κα, *longè ſummoveo* : à μακρὸς, *longus* ; quod à μῆκος, *longitudo.*

Μακρὼ, *longè*, vide in μακρός.

Μακρῶς, adv. *longè, prolixè* : à μακρὸς, quod vide.

Μακύνω, Dor. pro μηκύνω, *produco* : à μῆκος, quod vide.

Μακὼν, *in longum protenſus, vociferatus*, a. 2. part. act. à μηκάω, vel μηκέω. Th. μῆκος, Dor. μᾶκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Μάκων, ωνος, ἡ, Dor. pro μήκων, ἡ, *papaver.*

ΜΑ΄ΛΑ, adv. *valdè, multùm, admodum,* comp. μᾶλλον, ſuperl. μάλιϛα.

Μάλαγμα, ατος, vide in μαλάσσω.

Μαλακαίπους, οδος, ὁ ἡ ὑ, *molles & teneros pedes habens.* Metri causâ pro μαλακόπους ex μαλακὸς, *mollis,* (quod à μαλάσσω, *mollio*) & πῦς, *pes.*

Μαλακῇ, dat. ſing. μαλακῇσι, dat. pl. Ion. f. g. à μαλακος, ὴ, ὸν, *mollis.* Th. μαλάσσω, *mollio.*

Μαλακία, ας, ἡ, *mollities, languor corporis.* Sumitur & pro κίτλα, ης, ἡ, *pica,* ſtomachi ignavia: &

Μαλακίζω, f. ίσω, *mollio:* à μαλακὸς, quod à μαλάσσω.

Μαλακισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ejuſd.

Μαλακὸς, ὴ, ὸν, *MOLLIS:* comp. μαλακώτερος, α, ον. Th. μαλάσσω, *mollio.*

Μαλακότης, ητος, ἡ, *mollities:* ab eod.

Μαλακόχειρ, ρος, Poët. *qui mollem habet, vel admovet manum:* à μαλακὸς, *mollis.* (Th. μαλάσσω, *mollio*) & χειρ, ἡ, *manus.*

* Μαλακύνω, *emollio, molle facio:* f. υνῶ.

Μαλακῶ, gen. Dor. pro μαλακοῦ.

* Μαλακῶς, adv. *languidè, incommodè.*

Μάλαπερ, adv. *quantumlibet.* Th. μάλα, *valdè.*

ΜΑΛΑ΄ΣΣΩ, ſeu μαλάτ͡τω, *mollio:* f. άξω, p. χα. perf. paſſ. μεμάλαγμαι. hinc μάλαγμα, ατος, τὸ, *quod ad molliendum adhibetur.* μαλακὸς, *mollis.* μαλακία, *mollities:* &

Μαλάχη, ης, ἡ, *MALVA,* quia alvum mollit, gen. pl. μαλαχῶν. Th. μαλάσσω.

Μαλελεὴλ, ὁ, nomen viri. Hebr. *laudans Deum.*

Μαλερὸς, ὸν, *uſtivus, perniciosus,* dat. ſing. μαλερῷ. Th. μαλὸς, *tener:* id. quod ἁμαλός.

ΜΑ΄ΛΗ, ης, ἡ, *ala, axilla:* vide μασχάλη.

Μαλθα, ης, ἡ, *cera emollita.* Th. μαλάσσω.

Μαλθακὸς, ὴ, *mollis;* à μαλθάσσω, idem quod μαλάσσω.

Μαλθακόφωνος, ὸ, ὁ ἡ ὑ, *qui mollem ac ſuavem habet vocem:* ex μαλθακὸς, quod vide, & φωνὴ, *vox.*

Μάλιμον, ὸ, τὸ, proprium loci nomen videtur: vel Siciliæ mons pomis refertus. Sed Portus legendum cenſet, ϛομάλιμνον ex ϛόμα & λίμνη.

ΜΑ΄ΛΙΣ, & μαλὶς, *morbus jumentorum.*

Μαλὶς, ίδος, ἡ, Dor. pro μηλὶς, ίδος, ἡ, quod & μηλέα, ας, *MALUS arbor:* Eſt &

Μαλὶς, ίδος, ἡ, Nymphæ nomen.

Μάλιϛα, *maximè,* adv. ſuperl. grad. à μάλα, *valdè:* comp. μᾶλλον.

Μαλκέω, -ῶ, & μαλκεῖω, Ion. & Poët. *frigore contrabor:* à

ΜΑ΄ΛΚΗ, ης, ἡ, *manuum pedumve contractio, & ſtupor ex frigore.*

Μαλλοῖϛ, *vellеribus,* dat. pl. à μαλλὸς, *vellus.*

Μᾶλλον, *magis,* comp. à μάλα, *valdè:* ſuperl. μάλιϛα.

ΜΑΛΛΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *vellus, lana promiſſa.*

Μαλλωτὸς, ὴ, *villoſus:* à præced.

Μᾶλον, ω, τὸ, Dor. pro μῆλον, ὑ, τὸ, *ovis:* &

Μᾶλον, Dor. pro μῆλον, ὑ, τὸ, *MALUM, pomum.*

Μαλοπάρηος, ὑ, ὁ ἡ ὑ, *teneras ac molliculas genas habens.* Ex μαλὸς, ὴ, *tener,* & παρειὰ, *gena.* Vel derives ex μᾶλον, pro μῆλον, τὸ, *pomum,* (quod à μηλέα, *malus arbor*) & παρειὰ, *gena,* quod de rotunditate & de colore pomorum intelligendum.

ΜΑΛΟ΄Σ, ὴ, *tener:* q. ἁμαλὸς· & pro μαλλωτὸς, *villoſus.*

Μαλοφορέω, Dor. pro μηλοφορέω, *poma fero:* ex μῆλον, *malum,* & φέρω, *fero.*

Μάλχος, ὑ, ὁ, nomen ſervi. Hebr. *regius.*

ΜΑΜΗΡΑ΄, ſeu μαμιρὰ aut μαμιρᾶς, *medicamenti genus.*

Μαμία, ας, ἡ, *mater & avia:* à

ΜΑ΄ΜΜΑ, & μάμμη, ης, ἡ, & μαμμαία, ας, ἡ, *voces puerulorum ad matrem: avia.*

Μαμμάκυθος, ὑ, ὁ ἡ ὑ, *ſtultus:* q. à μάμμη, *avia,* & κεύθω, *occulto.*

ΜΑΜΜΑ΄Ν, vox eſt puerilis, ſignificans *panem:* hinc μαμμάω, *panem peto.*

Μαμμῶνα, *Mammona,* τὸ, indecl. vox Syr. *ſubſtantiæ, divitiæ.*

Μαν, Dor. pro μὴν, μηνὸς, ὁ, *menſis:* &

Μὰν, pro μάννα, *manna:* &

Μὰν, Dor. pro μὴν, *tamen, certè:* ut ἀλλὰ μὴν, &c.

Μαναὴν, ὁ, nom. viri, indecl. Syr.

Μανασσῆς, filius primogenitus Joſephi. Hebr. *faciens oblivisci.*

ΜΑΝΔΑ΄ΚΗ, ης, ἡ, *corium, pellis.*

ΜΑΝΔΑΛΩΤΟ΄Ν, οῦ, τὸ, *oſculi genus immodeſtum.*

ΜΑ΄ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *ſtabulum, caula.*

ΜΑΝΔΡΑΓΟ΄ΡΑΣ, ὰ, ὁ, *planta, cui ineſt vis ſomnifica.*

Μανδύη, ης, aut μανδύας, ὁ, *veſtimenti militaris genus apud Perſas.*

Μανεῖσα, *furore percita,* a. 2. part. paſſ. f. g. verbi μαίνομαι, *inſanio:* f. μανοῦμαι. a. 2. paſſ. ἐμάνην. Hinc μανείς.

ΜΑΝΘΑ΄ΝΩ, *diſco, intelligo:* f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον. a. 2. imperat. μάθε, έτω, & 2. pl. μάθετε. a. 2. part. act. μαθὼν, όντος, perf. ind. act. μεμάθηκα. perf. paſſ. μεμάθημαι. indè μάθημα, *diſciplina:* μαθητὴς, *diſcipulus:* μάθησις, *cognitio, diſcendi actio:* ἀμαθὴς, *indoctus:* ὀψιμαθὴς, *qui ſerò diſcere cœpit:* φιλομαθὴς, *diſcendi cupidus.*

Μανία, ας, & Ion. μανὶη, ης, ἡ, *furor.* Th. μαίνομαι, *inſanio.*

Μανιάκης, ὰ, ὁ, *torques.* Gl. Cyr. μανίαξ, *tortile, circulus,* Dan. v. 7, 29. q. μήνη, *Luna,* Dor. μάνα.

Μᾶνις, ιδος, ἡ, Dor. pro μῆνις, ιος, ἡ, *ira permanens & diuturna.*

ΜΑ΄ΝΝΑ, τὸ, *manna,* indecl. vox Hebr. q. d. *cibus paratus.*

ΜΑ΄ΝΝΟΣ, ſeu μάνος, ὰ, ὁ, *ornamentum colli vel manuum.* q. à μήνη, Dor. μάνα, *Luna.*

ΜΑΝΟ΄Σ, οῦ, *rarus, laxus.* hinc μανάκις, *rarò.*

Μανότης, ητος, ἡ, *raritas, laxitas:* à præced.

Μανοῦμαι, f. verbi μαίνομαι, *inſanio.*

Μαντεία, ας, ἡ, *divinatio, vaticinium*: &
Μαντεῖον, ου, τὸ, *vaticinium*: *locus ubi editur oraculum*: &
Μαντεῖος, α, ον, *vaticinans, fatidicus*: à Th. μάντις, *vates.*
Μάντεσιν, *vatibus*, dat. pl. à μάντις, εως, ὁ, *hariolus.*
Μαντεύομαι, *vaticinor, auguror*; *conjicio*; *oraculum consulo*: præſ. inf. μαντεύεσθαι. f. μαντεύσομαι. a. 1. m. ἐμαντευσάμην, ω, ατο. Th. μάντις, *vates.*
Μαντῆϊον, ου, τὸ, Ion. pro μαντεῖον, τὸ, *oraculum.* Sic μαντῆϊος, pro μαντεῖος. Th. μάντις,
Μαντικὴ, ῆς, ἡ, (ſub. τέχνη) *ars divinandi*: ab eod.
ΜΑ΄ΝΤΙΣ, εως, ὁ, *vates, hariolus.* q. à μαίνομαι. hinc μαντεύομαι, *vaticinor.* μαντεία. *vaticinatio.* Ψεύμαντις, εως, ὁ ἡ, *qui Dei inſtinctu vaticinatur.* νεκρομαντεία, ας, ἡ, *vaticinium evocatis mortuis.*
Μαντοσύνη, ης, ἡ, *vaticinium.* Th. μάντις.
Μάνυε, Ion. & Dor. pro ἐμήνυε, 3. ſing. imperf. ſic μανεύει, Dor. pro μηνύει, *indicat*: verbi μηνύω, *indico.*
Μάνυσον, Dor. pro μήνυσον, a. 1. imperat. act. verbi μηνύω, *indico*: f. ήσω.
Μανυτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μηνυτὴς, οῦ, ὁ, *index, qui rem aliquem indicat.* Th. μηνύω, *indico.*
Μαπέειν, *apprehendere*, per Syncop. τῦ ρ, pro μαρπεῖν, & Poët. μαπεῖν, Ionicaque Diæreſi μαπέειν, & Poët. redupl. μεμαρπέειν, a. 2. verbi μάρπτω, *capio*, p. m. μέμαρπα.
Μὰ 'ποθάνω, pro μὴ ἀποθάνω. præſtaret ſcribere μ' ἀποθάνω.
ΜΑ΄ΡΑΓΔΟΣ, ου, ὁ, *gemma*, quæ & σμάραγδος appellatur.
ΜΑΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, *flagellum, ſcutica.*
ΜΑ΄ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *MARATHRUM, fœniculum.*
Μαραθὼν, ῶνος, nomen propr. Μαραθὼν λιπαρὰ, *MARATHON opulenta.*
ΜΑΡΑΙΝΩ, f. ανῶ, *marceſcere facio, flaccidum reddo*: p. αγκα. μαραίνομαι, *marceſco*, perf. paſſ. μεμάραμμαι, νσαι, νται. Att. μεμάρασμαι. (undè μαρασμὸς, οῦ, ὁ, *marcor, tabefactio*) a. 1. paſſ. ἐμαράνθην. f. 1. μαρανθήσομαι. Hinc ἀμάραντος, & ἀμαράντινος, ὁ ἡ, *immarceſſibilis.*
Μαρὰν ἀθὰ, Hæc ſunt Syriaca. Suidas vertit, ὁ Κύριος ἐλεύσεται, *Dominus veniet* ad judicium.
Μαρανθῆναι, *tabefactum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. μαρανθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. paſſ. verbi μαραίνω. quod vide.
Μάρανσις, εως, ἡ, &
Μαρασμὸς, οῦ, ὁ, *tabes, MARASMUS, ſenium*: vide in μαραίνω. Angl. Wurtain.
Μαργαίνω, f. ανῶ, *inſanio.* Th. μάργος, *inſanus.*
Μαργαρίτης, ου, ὁ, *MARGARITA, unio*: à
ΜΑ΄ΡΓΑΡΟΝ, ου, τὸ, *unio*: pl. τὰ μάργαρα.
Μαργέλλη, *coralium*, ſpecies anagallidis, *lapis corallium.*
ΜΑ΄ΡΓΟΣ, ου, *inſanus, ſtolidus, vecors*: q. ab ἀργὸς, *otioſus.* Hinc μάργη· &
Μαργοσύνη, ης, ἡ, *inſania*: à præced.
Μαρδόνιος, ου, ὁ, *Mardonius Perſa.*
* Μαρδοχαικὴ ἡμέρα. *dies Mardochæi.*
ΜΑ΄ΡΗ, ης, ἡ, vel pl. μάραι, antiquâ voce *manus*: quibus dividimus & componimus: q. à μείρω. hinc δυσμαρὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, *difficilis.* εὐμαρὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, *facilis.*
Μάρθα, ης, ἡ, nomen mulieris. Hebr. *magiſtra.*
Μαρία, ας, ἡ, *MARIA*, B. V. nomen: &
Μαριὰμ, ἡ, nomen indecl. Hebr. *amara.*
Μαριανδυνοὶ, *mancipia* à gente ſubactâ.
ΜΑΡΙ΄ΛΑ, ſeu μαρίλη, ης, ἡ, *pulvis carbonum, favilla*: qu. à μαραίνω.
ΜΑ΄ΡΙΣ, εως, ὁ, *MARIS, menſura quædam cotylarum ſeu capax.*
Μάρκος, ου, ὁ, nomen viri.
ΜΑΡΜΑΙΡΩ, f. αρῶ, *rutilo, reſplendeo*: μαρμαίρουσα, præſ. part. f. g. q. à μαίρω.
Μαρμάρεαι, *ſplendidæ*, f. g. pl. num. à
Μαρμάρεος, necnon, μαρμάρειος, ου, *MARMOREUS*: & *marmoris more candens*: item
Μαρμάρινος, η, & μαρμαρόεις, εντος, idem. à μαρμαίρω.
Μάρμαρον, ου, τὸ, &
Μάρμαρος, ου, ὁ, ſubſtantivè pro μάρμαρος λίθος, *MARMOR*; item
Μάρμαρος, ου, *albus, candidus*; à μαρμαίρω.
Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, *ſplendor*: ejuſd. Th.
ΜΑ΄ΡΝΑΜΑΙ, *pugno*, Poët. & in 1. pl. μαρνάμεθα. q. à μάρη, *manus*, quia manu fit pugna.
Μαρναμένοιϊν, *depugnantes*, Ion. pro μαρναμένοιν, gen. dual. part. præſ. μαρναμένων, gen. pl. verbi μάρναμαι.
Μάρνανθ' Ion. pro ἐμάρναντο, 3. pl. imperf. μάρνασθαι, præſ. inf. ejuſd.
Μαρνάμεσθ' ſeu μαρνάμεσθα, Ion. pro μαρνάμεθα· 1. pl. præſ. ſub. verbi μάρναμαι, *pugno.*
Μαρον, *MARUM*, herba: ab Hebr. מָר. *amarus.*
Μαρπέειν, Ion. reſol. pro μαρπεῖν, a. 2. inf. act. verbi μάρπτω, *prehendo.*
Μαρπίσσης, ης, ἡ, nom. mulieris.
ΜΑ΄ΡΠΤΩ, *capio, prehendo, aſſequor, attingo ſcopum*: f. ψω. p. φα. a. 2. ἔμαρπον. p. m. μέμαρπα. q. μάρη ἅπτομαι, *manu tango.* μάρπτειν σθένος, *vires aſſumere.*
* Μαρσιππεῖον, ου, τὸ, &
ΜΑ΄ΡΣΥΠΟΣ, μάρσιπος, & μάρσιππος, ου, ἡ, item μαρσύπιον & ἴππον, ου, τὸ, *MARSUPIUM, crumena*: q. μάρης σικύη, *manus arcula.*
Μαρτιχόρα, nomen Indicum, animal eſſe ex Cteſiâ videtur.
ΜΑ΄ΡΤΥΡ, υρος, ὁ ἡ, *teſtis, MARTYR*: hinc μαρτυρία, *teſtimonium*: μαρτυρέω, *teſtor.*
Μάρτυρα, præcedentis acc. ſing.
Μαρτυρέω, -ῶ, *teſtor*; imperf. ἐμαρτύρεον, -ουν. f. ήσω. p. μεμαρτύρεκα. perf. paſſ. μεμαρτύρημαι, *teſtimonium obtinui.* Th. μάρτυρ, *teſtis.*
Μαρτυρία, ας, ἡ, *teſtimonium*: ejuſd. Th.

Μαρτυρίμσι, dat. pl. Ion. pro μαρτυρίαις, à μαρτυρία, & Ion. μαρτυρίη, ης, ἡ, *teſtimonium.*

Μαρτύριον, ου, τὸ, *teſtimonium, MARTYRIUM.* Th. μάρτυς.

Μαρτύρομαι, *teſtor, obteſtor,* ejuſd. Th.

Μάρτυρος ου, ὁ, Poëticum, idem ac Th. μάρτυρ, *teſtis.*

Μάρτυς, υος, ὁ idem cum præced. (ex quo per Sync. fit) acc. μάρτυν, dat. pl. μάρτυσι.

Μαρύεται, Dor. pro μηρύεται, *inneditur,* 3. ſing. præſ. paſſ. verbi μηρύω, *revolvo, glomero:* hinc inf. Dor. μαρύεσθαι, *volvi.*

Μαρυκᾶται, *ruminat,* Dor. pro μηρυκᾶται, 3. ſing. à μηρυκάομαι. Vide μηρύκω.

Μάρψαις, *corripiens,* a. 1. part. act. pro μάρψας, verbi μάρπτω, quod vide.

Μάρψης, *corripueris,* 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi μάρπτω, quod vide.

ΜΑΣΑ'ΟΜΑΙ, ſeu μασσάομαι, -ῶμαι, *mando, manduco:* imperf. ἐμασσαόμην, -ώμην, & in 3. pl. -άοντο, -ῶντο. q. à μάσσω, *ſubigo:* hinc μάσαξ, -ακος, ἡ, *mandibula, os.*

Μάσδα, ας, ἡ, Dor. pro μάζα, ἡ, *placenta.*

μασδὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro μαζὸς, οῦ, ὁ *mamma, ſinus.*

ΜΑ'ΣΘΛΗ, ης, ἡ, & μάσθλης, ητος, ὁ, *lorum emollitum, pellis:* q. à μάσσω, *ſubigo.*

ΜΑ'ΣΠΕΤΑ, ων, τὰ, *prima ſilphii folia.*

Μασσαγέται, *Maſſagetis,* nom. propr.

ΜΑ'ΣΣΩ, vel μάττω, f. ξω, p. χα, *pinſo, ſubigo; abſtergo,* item *tango,* in quâ ſignif. format. f. in σω. hinc μάκτρα, ας, ἡ, *vas in qua ſubigitur farina:* μαγὶς, ίδος, ἡ, idem: μαγεὺς, έος, ὁ, *piſtor.*

Μάσσων, -ονος, ὁ ἡ, idem ac μακρότερος, *longior, major:* (& μᾶσσον, *plus,* Heſych.) q. à μακρὸς, *longus,* compar. μακρότερος, μακίων & μάσσων ſuperl. μακρότατος, & μάκιστος, hinc μήκιστος. Th. μῆκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Μάσαν' pro μάσαχα, *eſcam,* acc. ſing. à

Μάσαξ, ακος, ὁ *mandibula, os; eſca.* Th. μασάομαι, *mando.*

Μασιυτὴς, vide in

ΜΑΣΤΕΥ'Ω, f. εύσω, *quæro, indago:* à μάω, *quæro:* hinc μασευτὴς, οῦ, ὁ, *inquiſitor:* &

Μασὴρ, ῆρος, & μάσωρ, ωρος, ὁ idem.

Μάσιγα, acc. ſing. à μάστιξ ιγος, ἡ, *flagellum.*

Μασιγεῖν Ion. pro μασιγοῦν, præſ. inf. vide μασιγούσθω.

Μασιγεὺς, έος, ὁ, *flagellator:* vide in μάστιξ.

Μασιγίας, ου, ὁ, *MASTIGIA, flagrio.* Th. μάστιξ.

Μασιγούσθω, *flagelletur,* 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. à

Μασιγόω, *flagello,* f. ώσω, p. μεμαστίγωκα a. 1. ἐμαστίγωσα. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ.

Μασιέτην, *flagellaverunt,* 3. dual. imperf. vel a. 2. act. Ion. verbi μαστίω, Poët. pro μασιγόω, *flagello:* hinc μασιόων, per Sync. pro μασιγόων. Th. μάστιξ, *flagellum.*

Μαστίζω, *flagello:* f. ξω. p. μεμάστιχα. hinc μαστίζοντες, nom. pl. part. præſ. à

ΜΑ'ΣΤΙΞ, ιγος, ἡ, *flagrum, ſcutica,* & per Metaph. *morbus:* hinc μαστιγίας, *flagrio:* μαστιγόω, *flagello:* μαστιγεὺς, έος, ὁ *flagellator.* Ὁμηρομάστιξ, *ſic dictus fuit* Zoilus, *quòd Homeri carmina reprehenderet.*

Μάστιξεν, *flagellavit,* 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. verbi μαστίζω, f. ξω, quod vide.

Μαστίσδειν, Dor. pro μαστίζειν.

Μαστίσδοιεν, Dor. pro μαστίζοιεν, 3. pl. præſ. opt. ejuſd. verbi & Th.

ΜΑΣΤΙ'ΧΗ, ης, ἡ, *MASTICHE,* lentiſcina reſina.

Μαστιχόωντι, *mandenti.* Poët. pro μαστιχῶντι, dat. ſing. part. præſ. verbi μαστιχάω, -ῶ, Sed de hac voce altum ſilentium in Lexicis.

Μαστὸς, οῦ, ὁ, vel μαστὸς, *uber, mammâ.* Eam fœtus μάει & μάσσει. Th. μαζὸς, οῦ, ὁ, *mamma.*

Μαστροπεΐα, ας, ἡ, *lenocinium:* &

Μαστροπεύω, ſeu -σπεύω, f. εύσω, *perduco* ſeu *produco, proſtituo:* à

ΜΑΣΤΡΩΠΗΣ, ſeu μαστροπὸς, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, *leno, lana:* q. ματρὸς ὄπα, habens blandiendo, indè fortaſſe per Metath. Angl. Strumpet.

ΜΑΣΧΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *ala, axilla.*

Μασχαλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Μάταια, *vana,* n. g. pl. à μάταιος, qu. v.

Ματαιοβελία, ας, ἡ, *inane conſilium:* ex μάταιος, *vanus,* & βελὴ, *conſilium.*

Ματαιολογία, ας, ἡ *vaniloquentia:* à

Ματαιολόγος, ος, ὁ ἡ, ἡ, *vaniloquus:* ex μάταιος, *vanus,* (quod à μάτην, *fruſtrà*) & λέγω, *dico:* p. m. λέλογα.

Μάταιος, αία, αιον, & μάταιος, ος, ὁ ἡ, ἡ, *vanus, a, um.* Th. μάτην.

Ματαιοτάτη, ἡ, *vaniſſima,* ſuperl. à μάταιος, *vanus,* compar. ματαιότερος, ſuperl. ματαιότατος, ejuſd. Th.

Ματαιότης, ητος, ἡ, *vanitas:* ab eod. Th.

Ματαιόω, *vanum reddo:* f. ώσω. p. μεματαίωκα, præſ. paſſ. ματαιόομαι, οῦμαι, *vanus fio:* a. 1. paſſ. ἐματαιώθην. Th. μάτην, *fruſtrà.*

Μάταν, Dor. pro μάτην, *fruſtrà.*

Ματαύω, *torpeſco, vanè tempus contero:* f. ματήσω. Th. μάτην.

Ματεύω, f. εύσω, *quæro, indago;* per Elliſin. pro μασεύω, idem.

ΜΑ'ΤΗΝ, adv. *fruſtrà, incaſſum:* hinc μάταιος, ος, *vanus, inanis:* ματαιότης, ητος, ἡ. *vanitas.*

Μάτηρ, έρος, ἁ Dor. pro μήτηρ.

Ματῆς, Æol. & Dor. pro ματεῖς, 2. ſing. verbi ματέω, undè Poët. inſerto υ, ματεύω, & inſerto σ, μαστεύω, *quæro, inveſtigo:* quod vide.

Ματήσετον, *inertes ſunt:* dual. f. 1. verbi ματάω, quod vide.

Ματθαῖος, ος, ὁ, nomen Apoſtoli: Hebr. quod interpret. Lat. *à Deo datus.*

Ματθὰν, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *donum.*

Ματθίας, ου, ὁ, nomen Apoſtoli. Hebr. quod interpret. Lat. *donum Dei.*

Ματία, ας, ἡ, *vanitas.* Th. μάτην.

Μάτος, *inquiſitio.* Th. μάω, *quæro.*

Ματραδελφὸς, οῦ, ὁ, Poët. & Dor. pro μητρὸδελφος,

τράδελφος, ὁ τ̃ μητρὸς ἀδελφὸς *matris frater, avunculus.*

Ματρυδόχος, ε, ὁ, & ἡ, Poët. & Dor. pro μητροδόχος, pro *femine quod mater à viro in matricem recipit.* Vel *qui matrem ſuam recipit ac fovet* : ex μήτηρ, & δέχομαι, *accipio.*

Ματρομάταρ, ορος, ἡ, Dor. pro ματρομήτωρ, ὴ, μητὸς μήτηρ, *mater matris, avia.*

Ματροπόλις ιος, ἡ, Dor. pro μητρόπολις, *Metropolis*, i. e. *mater urbs.* Th. πόλις *urbs.*

Ματροτόλος, ε, ἡ, Dor. pro μητροπόλος *quæ cum matribus verſatur*, ἡ σὺν τ̃ μητράσι πολοῦσα.

ΜΑΤΡΥ'ΛΛΗ, ης, ἡ *lena*, quæ ſe *matrem* fingit : à μήτηρ· hinc ματρυλλεῖον, *lupanar.* & Angl. per Aphær. **Trull.**

Μάτρεως, ων, οἱ, Dor. pro μητρεες, *matris fratres, avunculi* : item *majores* : nom. pl. à

Μάτρως, ωος, ὁ Dor. pro μήτρως, *maternus avunculus, maternus avus.*

Ματ'αιόφρων, ε, *ſtultus, fatuus* : ex μάταν, & βοάω, *inaniter clamare.*

Ματ'αθιᾶς, ε, ὁ, idem.

Ματ'ύα, vel η, ἡ *lautitiæ.* Th. μάσσω, *pinſo.*

Μά'τλω, *pinſo, ſubigo* : id. q. μάσσω, q. v.

Μαυλίας, ε, ὁ, pro μάχαιρα, *gladius.* Th. ἀ'λλω, *ſtabulum.*

Μαυλὶς, ίδος, ἡ, *culter* : q. à μαυλίας· item *quæ mercede aliquid facit*, μαυλίζω, *mercede proſtituo.*

Μαυρῶσι, *obſcurant*, 3. pl. præſ. ind. act. per Aphæreſ. pro ἀμαυρῶσι. Sic μαυρῶσθαι, præſ. inf. ab ἀμαυρόω, *obſcuro.* Th. ἀμαυρὸς, *obſcurus.*

Μάχαι, pl. num. à μάχη, ης, ἡ, *pugna.* Th. μάχομαι.

Μάχαιρα, ας, ἡ, *MACHÆRA, gladius, ſica, culter.* &

Μαχαιρίδιον, ε, τὸ, *gladiolus.* &

Μαχαίρις, ίδ'ος, ἡ, *novacula, culter tonſorius* : ab eod. Th.

Μαχανὰ, ᾶς, ἡ, Dor pro μηχανὴ, ἡ, *MACHINA, molimen* ; *res, opus* ; *facultas, vires.*

Μαχατὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μαχητὴς, ε̃, *pugnax, bellicoſus.* Th. μάχομαι.

Μαχεισμενος, ε, præſ. part. verbi

Μαχείομαι, Poët. Epentheſi pro μαχέομαι, idem quod μάχομαι, *pugno.*

Μαχέοιτο, præſ. opt. in 3. pl. μαχέοιντο, verbi μαχέομαι, Poët. pro μάχομαι, *pugno.*

Μαχεσσίμην, a. 1. opt. m. &

Μαχέσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μάχομαι, ſeu μαχέομαι. f. 1. μαχέσομαι & ἔσομαι.

Μάχεσθαι, præſ. inf. μαχέσθην, 3. du. imperf. Ion. μάχεσθε, 2. pl. præſ. imperat. verbi μάχομαι, *pugno.*

Μαχέσομαι, & ήσομαι, f. 1. m. vide in μαχέσασθαι.

Μαχέσσασθαι, *pugnare* : a. 1. inf. m. gem. σ. Sic μαχεσσαμένω, nom. dual. a. 1. part. m. ejuſd. verbi.

Μάχη, ης, ἡ, *pugna* : in pl. μάχαι. Th. μάχομαι, *pugno*, indè fort. Angl. **Matth.**

Μαχήμων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, *pugnax* : ab eod. Th.

Μαχήσομαι, fut. 1. m. in 1. pl. μαχησόμεθ', pro μαχησόμεθα. &

Μαχησόμενος, fut. 1. part. m. verbi μάχομαι, *pugno* : f. μαχήσομαι vel ἔσομαι, tanquam ex μαχέομαι.

Μαχητὴς, ε̃ ὁ, *pugnax, bellator* ; acc. pl. μαχητὰς. Th. μάχομαι.

Μάχιμος, ε, *pugnax.* ab eod. Th.

ΜΑ'ΧΛΟΣ, ε, ὁ, ἡ, ἡ, *incontinens, libidineſus.*

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, *laſcivia.* à præced.

Μαχλόταται, *ſalaciſſimæ* : nom. pl. g. ſuperl. μάχλος.

Μάχοιτο, 3. ſing. præſ. opt. à

ΜΑ'ΧΟΜΑΙ, *pugno, rixor, litigo* : f. 1. μαχήσομαι, & ἔσομαι, f. 2. m. μαχοῦμαι. imperf. ἐμαχόμην, ε, ετο, perf. μεμάχημαι. a. 1. m. ἐμαχησάμην, ω, ατο, hinc

Μαχόμην, pro ἐμαχόμην, imperf. Ion. μαχόμεσθα. Poët. pro μαχόμεθα, 1. pl. præſ. ind. verbi præced.

Μάχος, εος, τὸ. Dor. pro μῆχος, & hoc pro μηχανὴ, *machina.*

Μαχοῦμαι, f. 2. m. verbi μάχομαι.

ΜΑ'Ψ, *fruſtrà* : Poët. pro μάτην.

Μαψαῦραι, αἱ, *leves venti, auræ leves* : ex μαψ, & αὔρα, *aura.*

* Μαψίδιος, *ſtultus* : &

Μαψιδίως, *incaſſum* : *ſtultè* : Th. μάψ.

Μαψιλάκας, α, ὁ, ſeu μαψυλάκας, Dor. pro μαψυλάκης, ε, ὁ, *garrulus, qui nugas effutit, qui fruſtrà garrit* : ex μαψιδίως, *ſtultè* (qui ex μαψ) & λακέω, Dor. pro λεκίω, *ſono, crepo.*

ΜΑ'Ω, ῶ, *vehementèr cupio, quæro.*

Μὲ & μ' pro ἐμὲ, acc. ab ἐγώ, *ego.*

Μέγα, vel n. g. à μέγας, *magnus* : vel Ion. adv. *valdè, vehementèr, magnoperè, multùm*, pro μεγάλως.

Μεγαθαρσεῖ, έος, ὁ, ἡ, ἡ, *magnâ fiduciâ præditus* : ex μέγας, & θάρσος, εος, τὸ, *fiducia.*

Μεγάθεες, Ion. pro μεγάλοι, *magni.*

Μέγαθος, Ion. pro μέγεθος, quod vide.

Μεγάθυμος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, *magnanimus* : gen. pl. μεγαθύμων· ex μέγας, & θυμὸς, *animus.*

Μέγαιρα, ας, ἡ, *MEGÆRA*, una ex Furiis. ex

ΜΕΓΑΙ'ΡΩ, *invideo* ; item *curo, reſpecto* : quaſſ. παρὰ τὸ μέγα, quia magnis invideri ſolet.

Μεγακήτης, εος, ὁ, ἡ, ἡ, *magnus, inſtar ceti*, acc. ſing. μεγακήτεα· ex μέγας, & κῆτος, τὸ, *cetus* vel *cete.*

Μεγάλα, adv. *abundè, valdè* ; vel *magna*, nom. pl. n. g. à μέγας, μεγάλη, μεγάλα,

Μεγάλαν, Dor. pro μεγάλων· ab eod.

Μεγαλανορία, ας, ἡ, Dor. pro μεγαλητορία, *ſuperbia.* &

Μεγαλάνωρ, ορος, ὁ, Dor. pro μεγαλήτωρ, *magnâ fortitudine præditus* : ex μέγας, *magnus*, & ἀνὴρ, *vir.*

Μεγαλαυχέω, ῶ, *magnificè me effero, jactito me* : ex

Μεγαλαυχὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, vel μεγάλαυχος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, *qui valdè gloriatur, oſtentatur* : ex μέγα, in pl. μεγάλα, & αὐχέω, *glorior.*

Μεγαλεῖα,

Μεγαλῆα, τὰ, *magnifica.* &
Μεγαλεῖος, ου, *magnificus.* &
Μεγαλειότης, ητος, ἡ, *majestas, magnifica Dei virtus.* &
Μεγαλείωμα, ατος, τὸ, *magnificentia:* ex μέγας,
Μεγαληγορίη,, dat. Ion. μεγαληγορίᾳ, ας, ἡ, *magniloquentia:* ex μέγα, & ἀγορεύω, *loquor.* Th. ἀγορὰ, *forum.*
Μεγαληγόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, *grandiloquus, jactabundus.* ab iisdem.
Μεγαλήτορα, acc. sing. ex
Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ *magnanimus, superbus:* ex μέγα, & ἦτορ, *cor, animus.*
Μεγαλίζεο, pro -ου, præs. imperat. pass. Ion. verbi
Μεγαλίζω, f. ίσω, *magnificè effero.* Th. μέγας, *magnus.*
Μεγαλόδοξος, ος, ὁ ἡ ἡ, *magnum habens* vel *afferens gloriam:* ex μέγας, άλη, α, *magnus, a, um,* & δόξα, *gloria.* Th δοκέω, *videor.*
Μεγαλοδωρεὰ, ᾶς, ἡ, *magnifica donatio, largitio:* ex μέγας, & δωρεὰ, *donum.* Th. δῶρον.
* Μεγαλόθυμος, ος, ὁ ἡ ἡ *magnanimus.* Th. θυμὸς, *animus.*
Μεγάλοιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *valdè miser, infelix:* ex μέγας, & οἶτος, *ærumna.*
Μεγαλοκευθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *qui magna penetralia, seu latibula habet:* ex μέγας, & κεῦθος, τὸ, *latibulum.* Th. κεύθω, *occulto.*
Μεγαλόμισθος, ος, ὁ ἡ ἡ, *magnâ conductus mercede:* ex μέγας, & μισθὸς, *merces.*
* Μεγαλόμματος, ος, ὁ ἡ ἡ, *magnos oculos habens:* ex μέγας, & ὄμμα, *oculus.*
Μεγαλόνοια, ας, ἡ, *ingens animus, superbia:* ex μέγας, & νόος, νῦς, *animus.*
* Μεγαλόνυμος, ὁ, *celebris, magni nominis:* ex ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, *nomen.*
* Μεγαλοποιέω, ῶ, *magnifico, magni facio:* f. ήσω, p. μεμεγαλοποιηκα.
Μεγαλοπόλιες Συράκυσαι, *grandiurbes, Syracusæ:* ex μέγας, & πόλις, *urbs.*
Μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *magnificus.* hinc
Μεγαλοπρέπεια, *magnificentia:* ex μέγας, & πρέπω, *convenio.*
* Μεγαλοπρεπῶς, adv. *magnificè.*
* Μεγαλοπτέρυγος, *magnis alis præditus.*
Μεγαλορρήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *magniloquus:* ex μέγας, & ῥέω, *loquor.*
* Μεγαλορρημωνέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *magna loquor, jacto.*
* Μεγαλόσαρκος, *corpulentus, carnosus.*
* Μεγαλυς, acc. pl. m. g. à μέγας, *magnus:* gen. μεγάλυ.
* Μεγαλοφρόνως, adv. *fortitèr, magnanimitèr.*
Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, *animi magnitudo:* à
Μεγαλόφρων, ονος, ὁ ἡ ν, *magnanimus:* acc. pl. μεγαλόφρονας. ex μέγας, & φρὴν, *mens.*
Μεγαλόψυχία, ας, ἡ, *magnanimitas.* ex
Μεγαλόψυχος, ος, ὁ, ἡ ἡ, *magnanimus:* ex μέγας, & ψυχὴ, *anima.*
Μεγαλυνθήτω, vide in seq.
Μεγαλύνω, *prædico, verbis extollo, magnifico:* imperf. ἐμεγάλυνον, ες, ε. f. μεγαλυνῶ. a. 1. ἐμεγάλυνα. p. μεμεγάλυγκα. p. pass. μεμεγάλυμμαι, a. 1. pass. ἐμεγαλύνθην, & imperat. μεγαλύνθητι, ήτω. f. 1. pass. μεγαλυνθήσομαι. Th. μέγας.
Μεγάλως, *magnoperè:* adv. &
Μεγαλωστὶ, Ion. pro μεγάλως, *valdè:* ab eod. Th.
Μεγαλωσυνη, ης, ἡ, *majestas:* ab eod.
Μεγάνωρ, ορος, ὁ, *superbus* ex μέγας, & ἀνὴρ, *vir.*
Μεγαῤρεσσιν, pro Μεγάροισιν, dat. pl. à
Μέγαρα, ων, τὰ, *Megara* urbs.
Μεγαρέως, *Megarensis.*
Μεγάροισιν, *domibus:* dat. pl. à
Μέγαρον, ου, τὸ *domus, domicilium, ædificium magnum,* tanquam *invidiæ* obnoxium: ex μεγαίρω, vel μέγας, *magnus.*
ΜΕΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, *MAGNUS, a, um:* gen. μεγάλου, acc. μέγαν. in pl. οἱ μεγάλοι, *magnates:* in compar. μείζων, & μείσσων, *major:* in superl. μέγιστος, *maximus.*
Μεγασθενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ *qui magnam potentiam habet, præpotens* ex μέγα, & σθένος, τὸ, *robur, potentia.* Th. σθένω, *valeo.*
Μεγαφρονέω, seu μεγαλοφρονέω, *magnificè de me sentio:* ex μέγας, & φρὴν, *mens.*
Μέγεθος, εος, ους, τὸ *magnitudo:* dat. sing. μεγέθει Th. μέγας.
Μεγέρα, ας, ἡ, Æl. pro Μεγάρα, *Megara,* Creontis filia..
Μεγήρατα τέκνα, *perquam amabiles liberi:* ex μέγα, *valdè,* & ἐράω, *amo.* Sunt qui legunt μεγήρεια.
Μέγης, *MEGES,* nomen propr.
Μεγισᾶν, ᾶνος, ὁ, *magnas, -atis.* &
Μεγισᾶνες, ων, οἱ, *proceres:* dat. pl. μεγισᾶσι. à μέγιστος, quod vide.
Μεγισόπολις ἡσυχία, *pax, quæ reddidit urbes maximas.* Concordiâ enim res parvæ crescunt, &c.
Μέγιστος, η, ον, *maximus, a, um:* superl. ex μέγας, quod vide.
Μεδέεσα, præs. part. f. g. verbi μεδέω, pro μέδω, *impero:* hinc μεδέειν, Poët. cum dat.
Μεδέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi μέδω, *curam gero, impero.*
Μεδέω, *rego, curo:* vide in μεδέεσα.
Μεδήσομαι, *curabo:* f. 1. m. verbi μεδέω-μαι, seu μέδομαι. Th. præced.
ΜΕΔΙΜΝΟΣ, ου, ὁ, *MEDIMNUS,* mensuræ genus.
Μεδοίατο, Ion. pro
Μεδοιντο, *curarent:* 3. pl. præs. opt. m. verbi μέδομαι, *curo, impero.*
Μέδουσα, ας, ά, Dor. pro Μέδουσα, ης, ἡ, *Medusa.*
Μέδοντες, *principes:* pl. part. præs. act. à μέδω, *impero.*
Μεδουσα, ης, ἡ, *MEDUSA,* nomen mulieris: ab eod. Th.
Μεδώμεθα, *curemus:* 1. pl. præs. sub. pass. à
ΜΕΔΩ, *impero, curam gero:* μεδέω, idem: ut & μέδομαι.
Μέζεα, τὰ, *genitalia:* à μέσσον, quia in *medio* corpore.
Μεζονας, *prolixiùs, majorem in modum:* à
Μέζων, Ion. pro μείζων, *major:* quod vide.

Μεθ',

Μεθ' ſequente aſpiratâ, & μετ', ſequente leni, pro μετὰ, *trans, cum, poſt.*

Μεθαρμόζω, vel μεθαρμόττω, f. σω, *transmuto adaptando aliter, apto, accommodo, commuto, transfero*; item *emendo*: ex μετὰ, & ἁρμόζω, vel -ττω, *adapto.* Th. ἄρω, *apto.*

Μεθέηκεν, Ion. pro μεθῆκεν, 3. ſing. a. 1. verbi μεθίημι, *dimitto*: vide μεθείς.

Μεθεῖλε, 3. ſing. a. 2. act. verbi μεθαιρέω, quod ex μετὰ, & αἱρέω, *capio*: f. ήσω, p. ῄρηκα. a. 1. εἷλον, ες, ε.

Μεθειμένος, perf. part. paſſ. verbi μεθίημι, *dimitto*: perf. paſſ. μεθεῖμαι. Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto.*

Μεθεῖναι, a. 2. inf. act. ejuſd. verbi.

Μεθείς, *relinquens*: a. 2. part. act. verbi μεθίημι· ab iiſdem.

Μεθεῖτε, per Sync. pro μεθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi ejuſd.

Μεθείω, Ion. vel Poët. pro μεθῶ, a. 2. ſub. act. ejuſd. verbi.

Μεθελεῖν, a. 2. inf. act. verbi μεθαιρέω, inuſitat. quod ex μετὰ, & αἱρέω, *capio*: a. 2. εἷλον.

Μεθέμεν, *prætermiſiſſe*: a. 2. inf. act. Ion. pro μεθεῖναι, Dor. μεθέμεναι, verbi μεθίημι. Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto.*

Μεθέξομαι, *partem capiam*: f. 1. m. verbi μετέχω, *particeps ſum*: f. μεθέξω. Th. ἔχω, *habeo.*

Μέθεπε, *inveſtigabat*: 3. ſing. imperf. Ion. pro μέθειπε. à

Μεθέπω, *inveſtigo*: ex μετὰ, & ἕπω ſeu ἕπομαι, *ſequor.*

Μεθερμηνεύω, *interpretor*: f. εύσω. p. μεθηρμήνευκα· ex μετὰ, & ἑρμηνεύω, quod ab ἑρμηνεὺς, *interpres.*

Μέθες, *dimitte*: & in 2. pl. μέθετε, a. 2. imperf. act. verb. μεθίημι, *prætermitto*: ex μετὰ & ἵημι ſeu ἕω, *mitto.*

Μεθεσαναι, per Sync. pro μεθεσακέναι, perf. inf. act. verbi μεθίστημι, *amoveo*: ex μετὰ, & ἵστημι, *ſto.*

Μεθέστηκα, perf. ind. act. &

Μεθεστηκὼς, ότος, per Craſin μεθεστὼς, ab eod. verbo & Th.

Μέθη, ης, ἡ, *ebrietas, vinolentia.* Th. μέθυ, τὸ, *vinum.*

Μεθῆκα, *dimiſi*: a. 1. ind. act. verbi μεθίημι, f. μεθήσω. Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto.*

Μεθημερινὸς, οῦ, *diurnus*: ex μετὰ, & ἡμέρα, *dies.*

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, *ceſſatio, negligentia*: ex

Μεθήμων, ονος, ὁ ἡ ον *remiſſus, negligens*: à μεθίημι, *prætermitto.* Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto.*

Μεθημερινῶν, *diurnis*: gen. pl. à μεθημερινὸς, pro μεθημερινός, ex μετὰ, & ἡμέρα, *dies.*

Μεθῆς, 2. ſing. a. 2. ſub act. μεθήσω, εις, ει, *dimittam*: f. 1. ind. act. verbi μεθίημι· quod ab ἵημι ſeu ἕω, *mitto.*

Μεθησεμεν, Ion. pro μεθήσειν, f. 1. inf. act. ejuſd. verbi.

Μεθίει, pro μεθίη. 3. ſing. imperf. q. à μεθιέω, verbi μεθίημι, quod vide,

Μεθιέμεναι, Dor. pro μεθίεναι, præſ. inf. act. ejuſd. verbi.

Μεθίεν, *prætermittebant*: Bœot. Sync. pro μεθίεσαν, 3. pl. imperf. μεθίην· à

Μεθίημι, *ceſſo, negligens ſum, dimitto*: f. μεθήσω· ex μετὰ, & ἵημι ſeu ἕω, *mitto*: p. εἷκα. a. 2. ἧν.

Μεθιστάνω, *transfero, loco moveo, traduco*: f. μεταστήσω. p. μεθίστηκα. a. 1. μετέστησα. a. 1. paſſ. μετεστάθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. μετασταθῶ· ab ἵστάνω, idem quod ἵστημι, *ſto.*

Μεθίστημι, *amoveo*: f. μεταστήσω. p. μεθίστηκα. a. 1. μετέστησα. a. 2. μετἔστην, a. 1. ind. paſſ. μετεστάθην, *amotus fui*: ex μετὰ & ἵστημι, *ſto.*

Μεθοδεία, ας, ἡ, *fraudulenta circumventio, inſidiæ*: à

Μεθόδευω, *machinor*: f. εύσω. p. μεθώδευκα. Hinc μεθοδεύοιντο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. deriv. à

Μέθοδος, ου, ἡ. *METHODUS, via, compendium, ratio & via docendi & diſcendi, ratio tractandi de re aliquâ*: ex μετὰ, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via.*

Μεθομίλεον, ουν, *converſabar*: imperf. act. Ion. qu. à

Μεθομιλέω, f. ήσω, *converſor, commercium habeo cum*: ex μετὰ, & ὁμιλος, *turba.*

Μεθόριος, ου, ὁ ἡ, *conterminus*: μεθόριον, ου, τὸ *confinium*: & in pl. μεθόρια, ων, τὰ, *confinia*: ex μετὰ, & ὅρος, *terminus.*

ΜΕΘΥ, τὸ, *vinum*, à μεθίημι, quod nos μεθήμονας, i.e. *negligentes* reddat: hinc μέθη, ης, ἡ, *ebrietas*: μεθύω. *ebrius ſum*: μεθύσκω, *ebrium reddo, inebrio.*

Μεθυδότας, α, ὁ, Dor. pro μεθυδότης, ου, ὁ, *vini dator*: Bacchi Epithet. Ex μεθύ, τὸ, *vinum*, & δίδωμι, *do.*

Μεθύοντα, acc. ſing. part. præſ. &

Μεθύσι, 3. pl. præſ. ind. vel dat. pl. part. præſ. verbi μεθύω, *ebrius ſum.* Th. μέθυ, *vinum.*

Μεθυσθείς, a. 1. part. paſſ. à

Μεθύσκω, *ebrium reddo*: f. ύσω. a. 1. ἐμέθυσα, præſ. paſſ. μεθύσκομαι, *inebrior*: a. 1. paſſ. ἐμεθύσθην. a. 1. ſub. paſſ. μεθυσθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. paſſ. μεθυσθήσομαι. Th. μέθυ, τὸ, *vinum.*

Μέθυσος, ου, ὁ ἡ, *ebrius*: μέθυσις, *inebriatio*: ab eod. Th.

Μεθύω, *ebrius ſum*: ab eod.

ΜΕΙΔΑ'Ω ſeu μειδιάω, *rideo, ſubrideo*: f. ήσω, a. 1. ἐμείδησα. p. μεμείδηκα. hinc μειδιάω ſeu μειδιόω, Poët. idem.

Μείδημα, ατος, τὸ, & in pl. μειδήματα, *riſus.* Th. μειδάω.

Μείδησα, ας, ε, & in 3. pl. μείδησαν, a. 1. ind. act. Ion. &

Μειδήσας, in f. g. μειδήσασα, a. 1. part. act. verbi μειδάω, *rideo.*

* Μειδάω, -ῶ, f. άσω ſeu μειδιόω, Poët. *rideo, ſubrideo*, Th. μειδάω.

Μεῖζον, n. g. à μείζων, *major*, quod vide: dicitur &

Μειζότερος, ου, idem quod μείζων, 3. Ep. Joh. 4.

Μείζω, nom. vel acc. pl. n. g. μείζονα, μείζοα, μείζω.

Μείζων, ονος, ὁ ἡ ὁν, & τὸ μεῖζον, *MAJOR*

& *majus*: comparat. à positivo μίγας, *magnus*: superl. μέγιστος.

Μειλανίων, ωνος, ὁ, nom. propr.

Μείλιγμα, ατος, τὸ, *lenimentum, placamentum.* Th. μειλίσσω, *verbis demulceo.*

Μείλινος, ᾱ, *fraxineus*, Poët. pro μέλινος · à μελίη, *fraxinus.*

Μειλισσέμεν, præs. inf. Ion. pro μειλίσσειν. &

Μειλίσσω, præs. imperat. pass. Ion. pro μειλίσσω · à

ΜΕΙΑΙΣΣΩ, f. ξω, *mellitum reddo, gratificor, verbis demulceo*: qu. ex μελι, *mel.*

Μειλιχίοισιν, dat. pl. Ion. à

Μειλιχιος, ᾱ, ὁ ᾗ ιον, idem cum μείλιχος, ᾱ, ὁ ᾗ ον *blandus, mellifluus, suavis, jucundus*: à verbo præced.

Μεῖναι, a. 1. inf. act. &

Μείνας, αντος, in pl. μείναντες, a. 1. part. act. verbi μένω, *maneo*: f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. ἔμεινα.

Μείνατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. &

Μεινάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. à μένω, *maneo*, f. νῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μείνῃς, ῃ, *maneas, at*: 2. & 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Μείονα, acc. ex μείων, ονος, ὁ ᾗ ον, *minor*: & τὸ μεῖον, comparat. irregularis à μικρός, *parvus.*

Μειονεκτέω, f. ήσω, *minus habeo, deterior sum conditione, inferior sum*: ex μεῖον, *minus*: qu. à μείων & ἔχω, *habeo.*

* Μειονεξία, ας, ἡ, *diminutio, deterior conditio, contemptus, injuria.*

* Μείους, pro μείονες, aut μείονας, pl. ex μείων, *minor.*

* Μείωθαι, *minus fieri*, inf. pass. ex μειόω, *minus*: f. ώσω, p. ωκα, pass. μεμείωμαι.

* Μειόω, -ῶ, f. ωσω, *minuo.* Th. μείων.

Μειρακίσιον, ᾱ, τὸ, *adolescens*: à

ΜΕΙΡΑΞ, ακος, ὁ ᾗ ἡ, *adolescens, puer, puella*: qu. ab ἰμείρω, quia eâ ætate *concupiscit.*

Μειρεσθε, *partire*: præs. imperat. pass. Ion. μείρω, verbi μείρομαι, seu -ομαι.

Μείρεται, *partitur*: 3. sing. præs. verbi μείρομαι, idem quod μείρω. dicitur &

Μείρεται, *desideratur*: per Aphær. pro ἰμείρεται, 3. sing. præs. pass. verbi ἰμείρω, *desidero.*

Μειρόμεναι, pl. num. fœm. gen. part. præs. pass. à

ΜΕΙΡΩ, vel potiùs μείομαι, *divido, partior, privor*: perf. pass. μέμορμαι, & Att. εἵμαρμαι. præt. med. ἔμμορα.

Μείς, μηνὸς, ὁ, *mensis*: Æol. pro μήν, idem.

ΜΕΙΩΝ, ονος, ὁ ᾗ ὁν, *MINOR*, comparat. irregularis à μικρός, *parvus.* Hinc Angl. **mean.**

Μείωσις, εως, ἡ, *imminutio, extenuatio*: ab eod. Th.

Μελάγγειος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, *qui nigram habet terram*: ex μέλας, *niger*, & γαῖα seu γῆ, *terra.*

Μελαγχαίτην, acc. sing. à

Μελαγχαίτης, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, *nigram cæsariem habens*: ex μέλας, μέλαινα, *niger*, -*gra*, & χαίτη, *juba, cæsaries.*

Μελαγχολία, ας, ἡ, *MELANCHOLIA, atra bilis*: ex μέλας, αινα, αν, *niger*, *a*, *um*, & χολὴ, *bilis, fel.*

Μελάγχροος, ας, ον, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, *qui nigri coloris est*: ex μέλας & χρόα, *color.*

ΜΕΛΑΘΡΟΝ, ᾱ, τὸ, *domus*, Poët. & *medium tecti lignum.*

Μέλαινα, ης, ἡ, *nigra*; gen. pl. Æol. μελαινάων. dat. pl. μελαίνῃσι, Ion. in m. g. μέλας, quod vide.

Μελαίνετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi μελαίνομαι, *nigresco.* à

Μελαίνω, *nigrum reddo.* Th. μέλας, *niger.*

Μέλαν, τὸ, n. g. à μέλας, *niger*, & sumitur pro *atramento.*

Μέλαμπος, οδὸς, ὁ, Poët. pro Μελάμπους, οδος, ὁ nom. propr. viri.

Μελάμφυλλος, ου, ὁ ᾗ ὁν, *qui nigra folia habet*: ex μέλας & φύλλον, *folium.*

Μελάνδετον, ου, τὸ, *vaginâ inclusum nigrâ*: ex μέλας & δέω, *ligo.*

Μελάνθησαν, *nigrescebant*: 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi μελαίνω, *denigro*, f. 1. ανῶ. Th. μέλας.

* Μελάνθιον, ου, τὸ, *papaver niger*: ex μέλας, *niger*, & ἄνθος, *flos.*

Μελανέχροως, ωτος, vel μελανεχρὼς, ῶτος, ὁ ᾗ ὡς, *nigrum habens corpus*, vel potiùs *fusco colore præditus*; *niger*: ex μέλας & χρὼς, ὁ, *corpus.* Th. χρόα, *color.*

* Μελανότης, ητος, ἡ, *nigredo*: &

* Μελανόω, ῶ, *denigro*: à μέλας, ανος,

Μελαντιχὴς ἰος, ὁ ᾗ ὑν, *qui nigrum murum habet*: ex μέλας & τεῖχος, τὸ, *murus.*

Μελάνυδρος, ου, ὁ ᾗ ὁν, *profundus*: ex μέλας & ὕδωρ, τὸ, *aqua.*

ΜΕΛΑΣ, ανος, ὁ, *niger, ater*; Metaph. *MALUS*: in f. g. μέλαινα. n. g. μέλαν.

Μελαδόμενος, *tabescens*: præs. part. pass. à

ΜΕΛΔΩ, *liquefacio*: qu. μέλη ἔω, *membra edo*: unde Angl. **to melt.**

Μελεὰ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. p. interpret. Lat. *plenus.*

ΜΕΛΕΑΓΡΙΔΕΣ, *MELEAGRIDES, gallinarum Africanarum genus.*

Μελέαγρος, ου, ὁ, *MELEAGER*, nomen propr. viri.

ΜΕΛΕΔΑΙΝΩ, εις, ει, *curo, desidero*: quod ex μέλει. Undè.

Μελέδημα, ατος, τὸ, *cura*: &

Μελεδὼν, όνος, ὁ, *curator*: &

Μελεδώνη, ης, ἡ, *cura.*

Μελέεσσιν, & μιλεσσιν, *membris*: dat. pl. Ion. & Poët. à μέλος, εος, τὸ, *membrum.*

ΜΕΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, *pedica, funis*: an ab eod. Th.

ΜΕΛΕΙ, (imperson.) *curæ est*: imperf. ἔμελε, Att. ἤμελε, præt. imperat. μελέτω. f. μελήσει. perf. act. μεμέληκε. perf. m. μέμηλε. Hinc μέλομαι, *curo*: ἀμελὴς, ὁ ᾗ ὲς, *negligens.*

Μελεϊστὶ, *membratim*: adv. à μέλος, τό.

ΜΕΛΕΟΣ, ου, *inanis, fluctus*; *infelix*: dat. pl. μελέοισι. q. μὴ λάων, id est ὄσων.

Μέλεται, *oneri est*: à μέλομαι, *curo.* Th. μέλει, *curæ est.*

Μελετᾶς, 2. sing. præs. ind. à

Μελετάω, *MEDITOR, curo*: præs. imperat.

rat. μελέτας, a. f. ήσω. p. μεμελέτηκα. a. 1. ἐμελέτησα. Th. μέλ.

Μελέτη, ης, ἡ, *meditatio, cura* : ab eod.

Μελέτημα, ατος, τὸ, *meditatio* : à μελετάω.

* Μελετικός, ή, ὸν, ὁ ἡ ὴ, *meditativus.*

Μελέτα, 3. ſing. præſ. imperat. verbi μέλει, *curæ eſt.*

* Μελετῶσαι, *curantes*, nom. pl. fœm. præſ. part. à μελετάω.

Μέλημα, ατος, τὸ, *cura, ſolicitudo* : à Th. μέλει.

Μελήσει, *curæ erit* : f. 1. imperſ. ab eod.

Μεληήσεται, f. 1. m. μελήσουσι, *curæ erunt*, 3. pl. f. 1. act. ejuſd.

Μεληςίμβροτος, ος, ὁ ἡ ὸν, *qui curæ eſt mortalibus* : à f. μελήσει, verbi μέλει, *curæ eſt*, & βροτὸς, *mortalis*, quod vide.

Μέλεται, *curæ eſt*, Poët. pro μέλει, vel eſt 3. ſub. à μέλομαι, ῃ, εται : vel eſt 3. præſ. à μέλημαι.

ΜΈΛΙ, ιτος, τὸ, *MEL* : hinc μελιτόεις, εντος, ὁ, *melleus.*

ΜΕΛΊΑ, ας, ἡ, *fraxinus* ; *haſta fraxinea* : hinc Μελίαι, pro Nymphis in tales arbores converſis.

Μελιαδὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, Dor. pro μελιηδὴς, q. v.

Μελιᾶν, Dor. pro μελιῶν, gen. pl. à μελία, ας, ἡ, *fraxinus.*

Μελίγαρυς, υος, ὁ ἡ ὺ, Poët. & Dor. *ſuaviloquus, qui mellis inſtar vocem fundit* : ex μέλι, *mel*, & γῆρυς, υος, ἡ, *vox* : Dor. γᾶρυς. Hinc μελιγάρυες ὕμνοι, *ſuaviloqui hymni.*

Μελίγδουπος, ος, ὁ ἡ ὸν, Poët. *dulciſtrepus* : ex μέλι, *mel*, & δοῦπος, *ſtrepitus.*

Μελίγηρυς, υος, ὁ ἡ ὺ, *ſuaviloquus* : vide μελίγαρυς.

Μιλιδῶν, όνος, ἡ, Poet. pro μελεδῶν, q. v.

Μελιζέμεν, Ion. & Dor. pro μελίζειν, *modulari, celebrare, canere* : præſ. inf. vide μελίσδειν.

* Μελίζω, *modulor, mellitum facio*. f. ίσω, p. μεμέλικα. Th. μέλι, *mel.*

Μελιηδέα, *dulcem*, acc. ſing. &

Μελιηδέϊ, dat. ſing. à

Μελιηδὴς, έος, ὁ ἡ ὺ, *dulcis inſtar mellis* : ex μέλι, *mel*, & ἡδὺς, *ſuavis.*

Μελίκηρον, ος, τὸ, & in pl. μελίκηρα, *favus* : à μέλι, *mel*, & κηρὸς, *cera.*

Μελίκομπος, ος, ὁ ἡ ὸν, *qui mellis inſtar ſuavem vocem habet* : vel *qui voce mellis inſtar dulci gloriatur* : ex μέλι, το, *mel*, & κόμπος, *crepitus, jactantia.*

Μελικὸς, ή, *qui cantilenas ſcribit* : Epithet. Poët. præſertim Lyrici. Th. μέλος, τὸ *carmen.*

Μελικλᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Μελικτὴτ, οῦ, ὁ, *ſuavis, cantor.* Th. μέλος, τὸ, *carmen.*

Μελίνη, ης, ἡ, *panicum* : à μέλι, *mel.*

Μηλίπνοος, ους, ὁ ἡ ὸν, *ſuavitèr ſpirans* : ex μέλι, *mel*, & πνέω, *ſpiro.*

Μελίσδεις, 2. ſing. præſ. ind. Dor. pro μελίζεις · μελίσδιε, 2. ſing. imperf. Dor. & Ion. pro ἐμελίζον, μελίσδεται, *modulatur*, pro μελίζεται, à μελίζω, *modulor.* Th. μέλος, τὸ, *carmen.*

Μέλισμα, ατος, τὸ, *cantus* : à μελίζω.

ΜΈΛΙΣΣΑ, ſeu μέλιττα, ης, ἡ, *apis*, gen. pl. Dor. pro μελισσάων, μελισσᾶν, Dor. pro μελισσῶν, q. à μέλι, cujus effectrix.

Μελίσσιος, ου, ὁ, *apiarius* : à præced.

Μελισσὺς, ύ, ὁ, Poët. pro ἀοιδὸς vel Λυρικὸς, *cantor*, vel *Lyricus Poeta*, à μελίζω, *modulor.*

Μελίτη, ης, ἡ, nomen inſulæ, & mulieris. Gr. *melliflua.*

Μελιτόεσσα, ης, ἡ, *mellea, mellita*, & Ion. per contract. μελιτᾶττα, *placentæ genus melle conditæ*, à μελιτόεις, εσσα, *melleus*, a. Th. μέλι.

Μέλιτος, gen. ſing. à μέλι, ιτος, τὸ, *mel*, hinc μελιτώδης, *dulcis, gratus.*

Μελιτουργειον, ου, τὸ, *alveare* : ab ἔργον & μέλι, *mel.*

Μελιτουργὸς, οῦ, ὁ, *mellarius* : ex iiſd.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, *dulciarium.* Th. μέλι.

Μελίφθογγος, ου, ὁ ἡ ὸν, *melliſonus, dulcia verba fundens* : ex μέλι, *mel*, & φθόγγος, *ſonus.* Th. φθέγγομαι, *loquor.*

Μελίφρονα, *dulcem*, acc. ſing. à

Μελίφρων, ονος, ὁ ἡ ὸν, *qui melleâ dulcedine animum perfundit* : à μέλι, *mel*, & φρὴν, *animus.*

Μελίχλωρος, ου, ὁ ἡ ὸν, *pallidula inſtar mellis*, ex μέλι & χλωρὸς, *viridis, in pallorem vergens.*

Μελιχρὸς, ὰ, ὸν, *mellis inſtar flavus* : ex μέλι, *mel*, & χρόα, *color.*

Μέλκα, *lac.* q ab ἀμέλγω, *mulgeo.* Hinc fort. Angl. Milk.

Μίλλησα, a. 1. ind. Ion. an potiùs legend. μέλλουσα, præſ. part. f. g. à μέλλω, f. μελλήσω, *futurus ſum.*

Μελλήσω, f. 1. act. verbi μέλλω.

Μελλόγαμος, ου, ὁ ἡ ὸν, *qui vel quæ brevi nuptias contrahet* : ex μέλλω, & γαμέω, *uxorem duco.*

Μέλλοντα, vide in μίλλω.

ΜΈΛΛΩ, *futurus ſum, cunctor*, imperf. ἔμελλον, f. μελλήσω, vel σομαι. præſ. part. μέλλων, ουσα, ον, τὰ μέλλοντα, *futura*, μελλόντων, g. pl.

* Μέλομαι, *curo.* Th. μίλει.

Μελόντων, *curæ ſint*, Att. pro μελέτωσαν, 3. pl. præſ. imperat. verbi μέλει, *curæ eſt.*

ΜΈΛΟΣ, ους, τὸ, *membrum* ; item *MELOS*, *carmen*, ſuis membris conſtans.

Μέλουσι, *curæ ſunt*, 3. pl. præſ. ind. verbi μέλει.

Μέλπηθρον, ου, τὸ, *ludibrium* : à μέλπω, *ludo, tripudio.*

Μελπομένη, ης, ἡ, nomen Muſæ. Hinc Μελπομενᾶν, Dor. pro Μελπομενῶν, gen. pl. à μέλπομαι, *cano.*

Μέλποντι, dat. ſing. part. præſ. à μέλπω, *canto.* hinc part. μέλπων, ονος. Sed &

Μελπουτι, Dor. pro μέλπουσι, *canunt*, præſ. ind. act.

ΜΈΛΠΩ, *canto, cantu celebro*. f. ψω. p. φα. p. m. μέμολπα. Hinc μολπὴ, *cantus*, q. μέλος ἔπω, *carmen dico.*

Μελύδριον, ου, τὸ, diminut. à μέλος, *carmen.*

Μέλχι, ὁ, nom. viri indecl. Heb. q. interpret. Lat, *rex meus.*

Μελχισεδὲχ, ὁ, nom. filii Dei indecl. Hebr. q, interpret. Lat. *rex juſtitiæ.*

Μελῳδία, ας, ἡ, *MELODIA, barmonia, modulatio:* ex μέλος, *carmen*, & ᾠδή, *cantilena*. Th. ἀείδω, *cano*. Angl. Melody.

Μελῳδὸς, οῦ, ὁ, *modulator:* ex iisd.

Μέμαα, *promptus fui*, perf. act. Ion. Sync. pro μέμηκα. Siquidem Iones è præteritis subtrahunt κ, & penultimam corripiunt. Sic μέμαμεν, pro μεμήκαμεν, 1. pl. perf. act. & in 3. pl. μιμάασι, verbi μάω, *cupio*.

Μεμάθηκα, *didici*, perf. act. verbi μανθάνω, *disco*. f. μαθήσω. a. 2. ἔμαθον.

ἐμαχυῖα, Dor. pro μεμηκυῖα, part. perf. m. f. g. à μηκάομαι. vide μίμηκα.

Μεμαλὼς, ότος, Dor. pro μεμηλὼς, quod vide. Sic μίμαλε, Dor. pro μέμηλε.

Μέμαμεν, *cupimus*, 1. pl. perf. act. per Sync. pro μεμήκαμεν, verbi μάω, *cupio*, vide μίμαα.

Μεμάνημαι, perf. pass. à μανέομαι, *insanio*, f. ήσομαι. Th. μαίνομαι, idem.

Μεμάποιεν, *corripuissent*, 3. pl. a. 2. opt. act. Poet. redupl. pro μάποιεν, & hoc pro μάρποιεν, verbi μάρπω, *apprehendo*, f. ψω. a. 2. ἔμαρπον, p. m. μήμαρπα. vide & μαρπέειν.

Μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι, perf. pass. verbi μείρω, *divido*.

Μίμαρπον, Ion. pro ἔμαρπον, a. 2. act. &

Μεμαρπὼς, ότος, p. m. part. verbi μάρπτω, *corripio*. vide in μεμάποιεν.

Μέμασαν, per Sync. Ion. pro μεμήκεισαν, 3. pl. pluſq. p. act. Ion. verbi μάω, *cupio*. vide μέμαα.

Μεμαυῖ pro μεμαυῖα, ας, ἡ, & in m. g. μεμαὼς, ότος & ῶτος, præſ. part. act. Ion. pro μεμηκὼς, υῖα, verbi μάω, *incito*. vide & μέμαα.

Μεμαὼς, ότος, Poët. ῶτος. & in dual. μεμάῶτε, *prompti*. vide in præced.

Μίματον, per Sync. pro μεμήκατον, dual. perf. act. μέμηκα. verbi μάω, *promptus ſum*.

Μέμβλεῖαι, pro μεμέλησαι. &

Μίμβλετο, pro μεμέλητο, per Sync. & Pleonaſm. τῦ β. aut ex μίμβλομαι, idem quod μέλομαι, *curo*.

Μίμβλοκα, ας, ε, *veni, cucurri, curavi*, per Sync. pro μεμόλικα, perf. act. à μολέω· vel pro μεμίλικα· à μελέω, id. quod μέλω, *curo*.

Μεμβράνα, ης, ἡ, *membrana:* ex Lat.

Μεμβρὰς, άδος, ἡ *apuæ ſpecies quædam*.

Μεμέληκε, *curæ fuit:* 3. ſing. præt. act. à μέλει, *curæ eſt:* q. à μελέω, inuſit.

Μεμένηκα, *manſi*, perf. act. &

Μεμενήκεσαν, 3. pl. pluſq. p. Ion. verbi μένω, *maneo*. f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μεμεϛωμένοι, *pleni ſunt*, perf. part. pass. verbi μιϛόω, *impleo*. Th. μεϛὸς, *plenus*.

Μεμετιμένος, η, ον, Ion pro μεθειμένος, *dimiſſus:* à μετίεμαι, Ion. pro μεθείμαι, *dimittor*. vel à μετίω, pro μεθίω, *dimitto*. Th. ἵημι, vel ἴω, *mitto*.

Μεμετρέαται, *menſurati ſunt*, 3. pl. perf. pass. Ion. pro μεμέτρηνται, verbi μετρέω, f. ήσω, p. μεμέτρηκα. Th. μέτρον, *menſura*.

Μέμηκα, ας, ε, perf. m. verbi μηκάομαι, *balo*. perf. part. m. μεμηκὼς, & μεμακὼς.

Μέμηλε, vel μέμηλεν, *curæ eſt*, perf. act. per Sync. pro μεμέληκε. Alii volunt eſſe præt. m. Hinc μεμηλὼς, ότος, acc. μεμηλότα, pro μεμεληκὼς, perf. part. à μέλει, *curæ eſt*.

Μεμήλη, *curæ fuerit*, perf. ſub. act. &

Μεμηλὼς, ότος, per Sync. pro μεμεληκὼς. Vide μέμηλε.

Μέμηνα, ας, ε, præt. m. verbi μαίνομαι, *inſanio*.

Μεμηχανημένος, η, ον, perf. part. pass. verbi μηχανάω, *molior, ſtruo*. f. ήσω. Th. μηχανὴ, *artificium*.

Μεμίασμαι, *conſpurcatus ſum*, perf. pass. verbi μιαίνω, *conſpurco, fœdo*. f. ανῶ, perf. part. pass. μεμιασμένος.

Μέμιγμαι, *mixtus ſum*, perf. ind. pass. &

Μεμιγμένος, η, perf. part. pass. verbi μίγνυμι, *mi ceo*. f. μιξω. p. χα.

Μεμιμημένος, *effictus ſum*, perf. part. pass. verbi μιμέομαι, *imitor*. f. ήσομαι. p. μεμίμημαι.

Μεμίξεται, 3. ſing. paulo poſt f. verbi μίγνυμι, *miſceo*, f. ξω. p. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Μεμίσθωμαι, perf. ind. pass. verbi μισθόω, *mercede loco*. hinc μεμισθωμένος, perf. part. Th. μισθὸς, *merces*.

Μεμισημένος, η, *inviſus, exoſus:* part. præt. pass. à μισέω, *odi*. f. ήσω.

Μεμίχθαι, perf. ind. pass. à μίγνυμι, *miſceo*. f. ξω. p. χα.

Μέμνημαι, Dor. pro μέμνησαι, perf. pass. à μνάομαι, *recordor*. f. μνήσομαι. perf. μέμνημαι.

Μεμναμένος, *memor*, Dor. pro μεμνημένος, η, part. præced. præt. pass. μεμναμένω, gen. Dor.

Μέμνανται, *meminerunt*, Dor. pro μέμνηνται, 3. pl. perf. vide μέμναμαι.

Μέμνασαι, Dor. pro μέμνησαι, 2. ſing. perf. ejuſd.

Μεμνέωτο, *memor eſſet*, pro μεμνέοιτο, per Ecta ſin: hoc autem per Dialyſin pro μεμνοῖτο, quod pro μεμνῆτο, 3. ſing. perf. opt. pass. pro quo etiam legitur μεμιῆτο, & Dor. μεμναίατο, verbi μνάομαι, *recordor*. f. μνήσομαι. p. pass. μέμνημαι. hinc perf. opt. μεμνήμην, μεμνῆο, μεμνῆτο.

Μέμνῃ, *meminiſti*, 2. ſing. perf. pass. Att. pro μέμνησαι, & Ion. μέμνηαι & μέμνεαι, à μνάομαι, *recordor*. f. μνήσομαι. p. μέμνημαι. a. 1. pass. ἐμνήσθην.

Μέμνηκα, *manſi*, per Sync. pro μεμένηκα, perf. act. verbi μένω, *maneo*. f. μενῶ.

Μέμνημαι, σαι, ται, perf. pass. hinc μέμνησο, perf. imperat. pass. μεμνημένος, perf. part. verbi μνάομαι. vide μέμνη.

Μεμνῆο, ῆτο, *memor eſſes, eſſet:* 2. & 3. ſing. p. opt. pass. μεμνήμην, verbi ejuſd.

Μέμνησο, *recordare*, perf. imperat. pass. vide μέμνημαι. perf. inf. pass. μεμνῆσθαι.

Μεμνηϛευμένη, perf. part. pass. f. g dat. caſ. à μνηϛεύω, quod vide.

Μέμνονα, acc. ſing. à Μέμνων, nomen viri. Eſt & μέμνων, *almus*. q. à μίμνω, *maneo*.

Μέμνω, Ion. pro Μέμνησο, quod vide.

Μέμνων, vide in Μέμνονα.

Μεμνῆτο, Att. pro μεμνῆτο, *memor eſſet*, perf. opt. paſſ. vide μεμνῆο.

Μεμοίραται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi μοιράομαι, *ſortitò partem capio*. hinc perf. part. μεμοιραμένος· à μοῖρα, *portio*. Th. μείρω, *divido*.

Μέμον' pro μέμονα, *manſi, cupio, volo*, p. m. verbi μίμνω vel μένω, *maneo*. f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. ἔμεινα.

Μέμορα, *partitus ſum*, p. m. verbi μείρω, *divido*, f. ρῶ.

Μέμορμαι, σαι, ται, Æol. pro μέμαρμαι, σαι, ται, *ſortitus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi μείρω, *partior*, f. ρῶ.

Μεμπτὸς, ὴ, *incuſandus*; pl. μεμπτοί. Th. μέμφομαι, *accuſo*, f. ψομαι. p. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Μεμυθολογήκασιν, 3. pl. perf. act. verbi μυθολογέω, *fabulor*, f. ήσω· ex μῦθος, *fabula*, & λέγω, *dico*.

Μέμυκα, ας, ε, *mugii*, p. m. verbi μυκάω, -ῶ, *mugio*: a. 2. ἔμυκον.

Μέμφεαι, *accuſas*, 2. ſing. Ion. pro μέμφῃ, verbi ſeq.

ΜΕ'ΜΦΟΜΑΙ, *conqueror, expoſtulo, incuſo, vitupero*, cum dat. f. μέμψομαι. perf. paſſ. μέμεμμαι, ψαι, πται, a. 1. m. ἐμεμψάμην, ω, ατο. Hinc

Μεμφωλὴ, *queſtus, querimonia*.

Μεμψάμενος, ε, a. 1. part. m. &

Μέμψῃ, 2. ſing. a. 1. ſub. m. verbi μέμφομαι.

Μεμψιμοιρέω, f. ήσω, *conqueror*: &

Μεμψίμοιρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *querulus*. Ex

Μέμψις, εως, ἡ, *querula*, & μοῖρα, *fatum*. Th. μείρω, *ſortior*.

Μεμὼς, ῶτος, *incitatus*, per Sync. pro μεμηκὼς, & Ion. μεμαὼς, perf. part. act. verbi μάω, *promptus ſum*.

ΜΕ'Ν, *quidem*, conjunct. diſcret. Solet hanc particulam excipere δέ· μὲν νῦν, *tamen*.

Μέναλδρος, ε, ὁ, *MENANDER*, nomen Poëtæ.

Μένγαρ, *enim*. Ex μὲν, *quidem*, & γὰρ, *enim*.

ΜΕ'ΝΔΗΣ, *hircus*, ſeu *caper*, Ægyptiorum linguâ. Et *capripes Pan*.

Μενεαινέμεν, Ion. pro μενεαίνειν, præſ. inf. à

Μενεαίνω, *cupio, iratus ſum*: f. ανῶ. a. 1. ἐμενίηνα. Th. μένος, τὸ, *animus*.

Μενεδήϊος, ε, ὁ ἡ ἡ, *audax, bellicoſus*: qu. μένειν ἐν τῇ δηΐδι, *in pugnâ perſeverans*. Vel à μένος, εος, τὸ, *animus*, & δήϊος, *hoſtilis*, à δαίω, *vaſto*.

Μενέηνα, vel μενέηνα, & in 1. pl. μενεήναμεν, a. 1. ind. act. Ion. verbi μενεαίνω, q. v.

Μένει, 3. ſing. ind. præſ. μένειν, præſ. inf. μένῃ, 3. ſing. præſ. ſub. verbi μένω, *maneo*: f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μενέλαε, α, ὁ, Dor. pro Μενέλαος, ε, ὁ, *Menelaus*.

Μενεμεν, Ion. pro μένειν, præſ. inf. ejuſd. verbi.

Μένεος, gen. ſing. à μένος, τὸ, *animus, ira*.

Μενεπτόλεμος, ε, ὁ ἡ ἡ, *conſtans in bello, fortis*: à μένος, εος, τὸ, *animus*, & πόλεμος, *bellum*.

Μενέσθην, acc. ſing. à

Μενέσθης, ε, ὁ, nom. propr.

Μενεσθὼ, όος, -ὼς, ἡ, nom. mulieris.

Μενεχάρμαι, *pugnaces*, nom. pl. à

Μενεχάρμης, ε, ὁ, & μενέχαρμος, ε, ὁ ἡ ἡ, *promptus in bello*. Ex μένος, εος, τὸ, *animus*, & χαίρω, *gaudeo*: f. αρῶ, perf. paſſ. κέχαρμαι, undè χάρμα, *gaudium*.

Μενέω, Ion. Dialyſi pro μενῶ, f. verbi μένω, *maneo*.

Μενίππη, ης, ἡ, nom. mulieris.

Μενοεικέα, acc. ſing. à

Μενοεικὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *animo gratus*: à μένος, εος, τὸ, *animus*, & εἴκω, *cedo*.

Μενοινάω, -ῶ, -ᾷς, -ᾷς, -ᾷ, -ᾷ, *impetu quodam animi concitatus cupio*: μένοινα, præſ. imperat. act. Dicitur & μενοινέω, & -ώω. à

Μενοινὴ, ῆς, ἡ, *impetus animi*. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*.

Μενοιτιάδης, ε, ὁ, *MENOETIADES*: à

Μενοίτιος, ε, ὁ, nom. propr.

Μένοντε, nom. dual. part. præſ. à μένω, *maneo*: præſ. part. μένων, οντος.

Μένοντι, Dor. pro μένασι, 3. pl. præſ. ind. act. vel dat. ſing. part. præſ. verbi μένω, *expecto*.

Μενοπτόλεμος, ε, ὁ ἡ ἡ, nomen prop. Eſt & *bellicoſus, conſtans in bello*: ex μένος, & πόλεμος, *bellum*.

ΜΕ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *animus, ardor animi, ira*; item *vis, robur*: undè Angl. Wan. qu. à μένω, *maneo*.

Μενοῦν, *imò, verò*: ex μὲν, *quidem*, & ἂν, *igitur*.

Μενοῦνγε, *imò, verò*: ex iiſd.

Μένουσα, præſ. part. f. g. à μένω, *maneo*: 3. pl. μένουσι.

Μέντοι, *tamen*, conjunct. diſcret.

ΜΕ'ΝΩ, *MANEO, habito, expecto*: imperf. ἔμενον, ες, ε. f. μενῶ. p. μεμένηκα. pluſq. p. ἐμεμενήκειν, & in 3. pl. Ion. μεμενήκειταν. a. 1. ἔμεινα, ας, ε. a. 1. imperat. μεῖνον, άτω. a. 1. ſub. μείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. μεῖναι, a. 1. part. μείνας, αντος. p. m. μέμονα.

Μεραρχὴς, ε, ὁ, *qui parti imperat*: μέρος ἄρχει.

ΜΕ'ΡΑΩ, f. σω. *privo*; item *intueor, video*.

Μερίδα, acc. ſing. à μερὶς, quod vide.

Μεριδάρπαξ, αγος, ὁ ἡ ἡ, nomen muris: à μερὶς, ίδος, ἡ, *pars*, vel μερίδας, *fercula*, quod à μείρω, *divido*, & ἅρπαξ, *rapax*. Th. ἁρπάζω, *rapio*.

Μεριδάρχης, ε, ὁ, *qui particeps eſt principatûs*: à μερὶς, ίδος, ἡ, *pars*, & ἀρχὴ, *imperium*.

* Μεριδαρχία, ας, ἡ, *participatio principatûs*.

Μερίζειν, Dor. pro μερίζειν, à

Μερίζω, *partior, divido*, f. ίσω. p. μεμέρικα, a. 1. ἐμέρισα. præſ. paſſ. μερίζομαι, *diſſideo*: perf. paſſ. μεμέρισμαι. a. 1. paſſ. ἐμερίσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. μερισθεὶς, εῖσα, ἐν. a. 1. m. ἐμερισάμην, ω, ατο. Th. μείρω, *divido*.

ΜΕΡΙΜΝΑ, ης, ἡ, *cura, ſolicitudo*: quia μερίζει νοῦν. gen. pl. Æol. μεριμνάων.

Μεριμνάω, *curo, ſolicitè cogito, ſolicitus ſum*: f. ήσω. p. μεμερίμνηκα. a. 1. ἐμερίμνησα, ας, ε. a. 1. ſub. μεριμνήσω, ης, ῃ. à præced.

Μεριμνήσητε, 2. pl. a. 1. ſub. act. verbi μεριμνάω.

Μερὶς, ίδος, ἡ, *pars, portiuncula*: acc. μερίδα. Th. μείρω, *divido*.

Μερίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μερίζω, *divido*, quod vide.

Μερισμὸς, οῦ, ὁ, *diviſio, diſtributio*; à μερίζω, f. ίσω. perf. paſſ. μεμέρισμαι. Th. μείρω, *divido*.

Μεριστὴς, οῦ, ὁ, *partitor*: ab eod. verbo & Th.

ΜΕΡΜΑΙΡΩ, μερμέρω, & μερμηρίζω, *anxiè cogito, curo*. Hinc

Μέρμερα, *ſolicita*, acc. pl. à

Μέρμερος, ος, *anxius*. Th. μερμαίρω, *curo*.

* Μέρμηρα, ἡ, *ſolicitudo, cura ſolicita & anxia*; it. *ſomnus levis*, qui occupat hominem ſub Auroram: Schol. Ariſtoph.

Μερμηράων, gen. pl. Æol. pro μερμηρῶν, à μέρμηρα, ας, ἡ, *cura*. Th. μερμαίρω.

Μερμερίζω, *cogito*, vide in ſeq.

Μερμήριξεν, *cogitavit*, 3. ſing. a 1. ind. act. Ion. verbi μερμηρίζω, f. ξω, idem quod μερμαίρω, *curo*.

ΜΕΡΜΙΣ, ῖδος, ἡ, *funiculus, filum*.

Μερόπεσσιν, *hominibus*, dat. pl. Ion. pro μερόψι, à μέροψ, οπος, *diviſam vocem habens*: gen. pl. μερόπων. ex μέρος, *pars*. Th. μείρω, *divido*, & ὄψ, *vox*.

Μερόπων, vide in præced.

Μέρος, εος, τὸ, *pars*. ἀπὸ μέρους, *ex parte*. ἀνὰ μέρος, *viciſſim*. κατὰ μέρος, *ſingulatim*. Th. μείρω, *divido*.

Μέροψ, οπος, ὁ, *homo*: à μείρω, *divido*, & ὄψ, *vox*, quia *vocem* habet in diverſos articulatos & ſignificantes ſonos *diviſam*.

Μέσαδον, ου, τὸ, *medium lignum inter boves*: dat. ſing. μεσάδῳ· ex μέσος, *medius*, & βοῦς, *bos*.

Μεσαιπόλιος, ου, ὁ ἡ ῃ, *ſemicanus, qui medium canæ ætatis attigit*: ex μέσος, *medius*, & πολιὸς, *canus*.

Μεσαίτατος, η, ον, *maximè medius*, ſuperl. pro inuſitato μεσάτατος. Th. μέσος, α.

Μεσαμβρινὸς, Dor. pro μεσημβρινὸς, q. v.

Μεσαμέριος, α, ον, Dor. pro μεσημέριος, & hoc pro μεσημβρινὸς, *meridianus*: quod vide.

Μεσάραιον, ου, τὸ, *meſenterium*: à μέση, *media*, & ἀραιὰ, *venter*.

Μέσατος, η, ον, Poët. per Sync. pro μεσώτατος, ſuperl. à μέσος, *medius*.

Μέσαυλος, ου, ὁ, vel μέσαυλον, ου, τὸ, *locus in medio ſtabulo* vel *caulâ, locus in mediâ casâ*: aliis *janua media inter duas aulas*: ex μέσος, & αὐλὴ, *aula, ſtabulum*.

Μεσεγγυάομαι, -ῶμαι, *apud ſequeſtrem pecuniam deponendam ſtipulor, vel contendo*: item paſſ. *apud ſequeſtrem deponor*: ex μέσος, & ἐγγύη, *ſponſio*.

Μεσηγὺς, & μεσηγὺ, adv. *in medio, inter*: à μέσος, *medius*.

Μεσήεις, έντος, Poët. *mediocris*: ab eod. Th.

Μεσημβρία, ας, ἡ, *meridies*: q. medius dies. à μέση & ἡμέρα.

Μεσημβρινὸς, ὴ, όν, *meridianus*: à præced.

Μεσιτεύω, *ſum mediator, intervenio, fide jubeo*: f. εύσω. p. μεμεσίτευκα. à

Μεσίτης, ου, ὁ, *mediator, internuntius*: Th. μέσος, *medius*.

Μεσόγαια, ας, ἡ, *loca mediterranea*: ex μέσος, & γαῖα, *terra*.

Μεσόγειος, α, ον, *mediterraneus, a, um*: μεσόγειον, *mediterraneum mare*: 2 Mac. viii. 35. mendosè legitur μεσόδειον. ex iiſdem cum præcedente.

Μεσόδμη, ης, ἡ, *trabs per mediam domum trajecta*: accipitur etiam pro *foramine in mediâ navi, cui malus inſeritur*, aut potiùs *trabs tranſverſa pertuſa, per quam demittitur, & à quâ retinetur*: à μέσος, & δόμος, *domus*, quod à δέμω, *ſtruo*.

Μεσόμφαλος, ος, ὁ ἡ, *umbilicum in medio habens*: ex μέσος, *medius*, & ὀμφαλὸς, *umbilicus*.

Μεσονύκλιον, ου, τὸ, *media nox*: q. d. μέση νύξ.

Μεσοπορεῖν, *medium iter tenere*: ex μέσος, *medius*, & πόρος, *tranſitus*. Th. πείρω, *tranſeo*: p. m. πέπορα.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, *MESOPOTAMIA*, nomen regionis. Gr. *interamnis*.

ΜΕΣΟΣ, ου, *MEDIUS*: in f. g. μέση. Sed μέσον, ου, τὸ, ſubſtantivè, *medietas, dimidium*. Hinc

Μεσότης, ητος, ἡ, *medietas, medium*: μεσόω, *ſum in medio*.

Μεσότοιχον, ου, τὸ, *intergerinus paries*: ex μέσος, *medius*, & τοῖχος, *paries*.

Μεσουράνημα, ατος, τὸ, *medium cœli*: à μεσουρανέω, *ſum in medio cœli*: ex μέσος, & οὐρανὸς, *cœlum*.

Μεσούσης, gen. ſing. præſ. part. f. g. à

Μεσόω, *ſum medius*: præſ. part. μεσόων, -ῶν, -όουσα, -ῶσα, -όον, -οῦν. Th. μέσος.

ΜΕΣΠΙΛΗ, ης, ἡ, *MESPILUS, arbor*.

Μέσπιλον, ου, τὸ, *MESPILUM, fructus meſpili*: à præced.

Μεσσάνιος, ω, ὁ, Dor. pro Μεσσήνιος, ου, ὁ, *Meſſenius*.

Μέσσατος, pro μέσατος, Poët. idem quod μέσος, *medius*.

Μεσσηγὺς vel μεσσηγὺ, *inter*. Th. μέσος.

Μεσσίας, ου, ὁ, *Meſſias*: vox Hebr. q. interpret. Lat. *unctus*. Gr. Χριστός. Angl. Chriſt.

Μέσσοισιν, dat. pl. Ion. & Poët. à

Μέσσος, Poët. pro μέσος, ου, *medius*: dat. μέσσῳ, pro μέσῳ.

Μεσσῖ, dat. ſing. f. g. à

ΜΕΣΤΟΣ, ὴ, όν, *plenus, a, um, refertus*, cum gen.

Μεστόω, -ῶ, *repleo, refercio*: f. ώσω, p. μεμέστωκα, præſ. paſſ. μεστόομαι, -οῦμαι, *plenus ſum, impleor*: p. paſſ. μεμέστωμαι. perf. part. paſſ. μεμεστωμένος. Th. μιστὸς, *plenus*.

ΜΕΣΦΑ, Poët. pro μέχρι, *dum, donec*.

Μέσως, adv. *mediocritèr, intra modum*. Th. μέσος, *medius*.

Μετ' pro μετὰ, quod vide.

ΜΕΤΑ, cum gen. *cum, per, inter*. cum acc. poſt,

poſt, ſecundum, in, propter: cum acc. Poët. pro πρὸς vel ἐπὶ. Μετὰ ſine caſu apud Poëtas eſt *poſtea, deinde.* Æolicum eſt κατὰ uſurpare pro μετά. In compoſitione ſignificat mutationem: interdum otioſum eſt. Notetur Metatheſis, Luc. xv. 13. μετ' ὀ pro ὀ μετὰ, at

Μετά, retracto accentu eſt, μέτεσι, *ſimul eſt.*

Μεταβαίνω, *digredior:* f. μεταβήσομαι. perf. μεταβέβηκα. a. 2. μετέβην, ης, η. a. 2. imperat. μετάβηθι, a. 2. ſub. μεταβῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. μεταβὰς, αντος, *digreſſus:* ex μετὰ, & βαίνω, *eo.*

Μεταβαλεῖν, a. 2. inf. act. à

Μεταβάλλω, *muto:* f. μεταβαλῶ. p. μεταβέβληκα. a. 2. μετέβαλον. p. m. μεταβέβλημαι, undè μεταβολὴ, *mutatio:* εὐμεταβολος, ος, ὁ ἡ ὀ, *facilis mutatu.* Th. βάλλω, *jacio.*

Μεταβὰς, άντος, *digreſſus,* a. 2. part. act. verbi μεταβαίνω, *digredior:* quod vide.

Μεταβᾶσαι, Dor. pro μεταβῆσαι, a. 1. inf. act. verbi μεταβαίνω, *digredior:* f. ήσω, à βαίνω, *eo:* vel Poët. à μεταβιβάζω, *transfero:* f. άσω.

Μεταβεβήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi μεταβαίνω, *digredior:* quod vide.

Μεταβῆ, 3. ſing. a. 2 ſub. act. &

Μετάβηθι, a. 2. imperat. act. verbi μεταβαίνω, *digredior:* quod vide.

Μεταβήσεται, 3. ſing. f. 1. m. ejuſd.

Μεταβλαβὴς, έος, ὁ ἡ ὀ, *damnoſus:* à βλάπτω, *noceo:* f. ψω.

Μεταβληθῶσι, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. verbi μεταβάλλω, *muto,* quod vide.

Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, *mutatio:* à μεταβάλλω, *muto:* p. m. μεταβέβλημαι. Th. βάλλω, *jacio.*

* Μεταβολία, ας, ἡ, *trajectio, permutatio,* &

* Μετάβολος, ος, ὁ ἡ ὀ, *mutabilis:* ab eod.

Μεταβουλεύεσθαι, *conſilium* vel *ſententiam mutare:* ex μετὰ, & βουλεύω, *conſulto.* Th. βουλή.

Μετάγγελος, ος, ὁ ἡ ὀ, *internuntius, nuntius.* Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

Μεταγειτνιῶν, ῶνος, ὁ, *menſis ſecundus Athenienſium,* in quo Apollini μεταγειτνίῳ, ſacrificabant. γειτνία eſt *vicinia.*

* Μεταγενὴς, έος, ὁ ἡ ὀ, *poſterior:* à

* Μεταγίνομαι, *poſterior ſum:* ex γίνομαι.

Μεταγινώσκειν, *pœnitentiâ duci:* & *ſententiam mutare:* ex μετὰ, & γινώσκω, *cognoſco:* f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων.

Μετάγνωσις, εως, ἡ, *pœnitentia:* à præced.

Μεταγράφω, *muto ſcriptum: exſcribo, tranſcribo;* ex μετὰ, & γράφω, *ſcribo:* f. ψω. p. φα.

Μετάγω, *circumago:* f. μεταξω. præſ. paſſ. μετάγομαι, ῃ, εται. Th. ἄγω, *duco.*

Μεταδήμος, ος, ὁ ἡ ὀ, *qui in populo verſatur, præſens in populo.* Th. δῆμος, *populus.*

Μεταδιδωμι, *impertio:* f. μεταδώσω. p. μεταδέδωκα. a. 2. μετέδων, ως, ω. a. 2. imperat. μετάδος, ότω. a. 2. ſub. act. μεταδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. μεταδοῦναι. a. 2. part. μεταδοὺς, όντος, præſ. inf. μεταδιδόναι. præſ. part. act. μεταδιδοὺς, όντος. Th. δίδωμι, *do.*

Μεταδοίην, ης, η, a. 2. opt. act. præced. verbi.

Μεταδοκεῖν, *ſententiam mutare.* Th. δοκέω, *cenſeo.*

Μεταδουν' pro μεταδῦναι, *participem facere:* a. 1. inf. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.

Μετάδουποι, *intermediæ, incertæ:* nom. pl. à

Μετάδουπος, ος, ὁ ἡ ὀ, *intercidens,* i. e. inter alios medios cadens: ex μετὰ, & δοῦπος, *ſonus aquarum.*

Μεταδρομάδην, *curſim,* adv. &

Μεταδρομὴ, ῆς, ἡ, *diſcurſio, tranſcurſus:* à μεταδρέχω, *tranſcurro.* Th. τρέχω, *curro:* f. δραμοῦμαι. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Μεταδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. ſub. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.

Μεταείσεσθαι, Poët. pro μετείσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi μέτειμι, *interſum:* quod vid.

* Μεταθεῖν, *currere poſt,* inf. à μεταθέω.

Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. μεταθεὶς, a. 2. part. verbi μετατίθημι, *tranſfero,* quod vide.

Μετάθεσις, εως, ἡ, *mutatio, tranſlatio, amotio, METATHESIS,* ſeu *tranſpoſitio,* figura: ab eod.

* Μεταθέω, -ῶ, *tranſcurro, curſu inſequor.*

Μεταΐξας, a. 1. part. act. à μεταΐσσω, *irruo:* Th. αἴσσω, *ruo.*

Μεταίρω, *ſolvo, navi proficiſcor:* f. μεταρῶ, a. 1. act. μετῆρα, ας, ε. ex μετὰ, & αἴρω, *tollo.*

Μεταιτέω, *aliquid affecto, unà cum alio vel aliis peto.* Th. αἰτέω, f. ήσω, *peto.*

Μεταίτιος, *ejuſdem cauſæ, culpæve particeps,* vel *auctor.* Th. αἰτία.

Μεταίχμιον, ου, τὸ, *campus,* ſeu *ſpatium inter duas acies.* Th. αἰχμὴ, *cuſpis, bellum.*

Μεταμαλέομαι, -οῦμαι, *accerſo:* cum acc. f. 1. m. καλέσομαι, ῇ, εται. a. 1. m. μετακαλεσάμην, ω, αῖο. a. 1. imperat. m. μετακάλεσαι, *accerſe:* ex μετὰ, & καλέω, *voco.*

* Μετακιάθω, *abeo indè ad, tranſeo:* imperf. μετεκίαθον, ες, ε. ex μετὰ, & κίω, *eo.*

Μετακινέω, *dimoveo:* f. ήσω. p. μετακεκίνηκα. a. 1. μετεκίνησα. ex μετὰ. & κινέω, *moveo.*

* Μετακίνησις, εως, ἡ, *dimotio, tranſpoſitio.*

* Μετακιρνάομαι, -ῶμαι, *mixtione temperor.*

Μετακλαίω, *lacrymis & fletu proſequor:* f. 1. inf. m. μετακλαύσεσθαι. Th. κλαίω, *fleo,* f. κλαύσω.

Μετακλαύσεσθαι, in præced.

* Μετακομίζω, f. ίσω, *trajicio, tranſfero:* ex κομίζω.

Μετακυλινδεῖν, *inflectere,* præſ. inf. act. ex μετὰ & κυλινδέω. Th. κυλίω, *volvo.*

Μεταλαβεῖν, a. 2. inf. act. μεταλάβῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ſeq.

Μεταλαμβάνω, *capio, percipio, particeps ſum, cummuto,* cum gen. imperf. μετελάμβανον, ες, ε. f. 1. μεταλήψομαι. a. 2. μετέλαβον, ες, ε. *nactus ſum,* cum acc. Th. λαμβάνω, *capio.*

Μεταλήξαντι, *ceſſanti,* dat. ſing. a. 1. part. act. verbi μεταλήγω. Th. λήγω, *ceſſo,* f. ξω.

Μετάληψις, εως, ἡ, *participatio, commutatio, transſumptio* ; item *METALEPSIS* figura : ex μεταλαμβάνω, quod vide.

Μεταλλα, *perſcrutare*, præſ. imperat. act. verbi μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλαγὴ, ῆς, ἡ, &c

Μετάλλαξις, εως, ἡ, *mutatio, immutatio* : à μεταλλάττω, quod vide.

Μεταλλάσοντας, Dor. pro μεταλλήσοντας, acc. pl. f. 1. part. act. verbi μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλατὸς, οῦ, Dor. pro μεταλλητὸς, *qui indagari poteſt* : à μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλάττω, *tranſmuto* : f. ξω. p. μετήλλαχα. a. 1. μετήλλαξα, ας, ε. Th. ἀλλάσσω, vel -τίω, *muto* : f. ξω.

Μεταλλάω, *ſcrutor, diligenter inquiro* : f. ήσω. μεταλλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. Th. μέταλλον.

Μεταλλευτικὸς, οῦ, *metallicus* : à

Μεταλλεύω, f. εύσω, *metalla eruo* ; & per Metaph. *ſcrutor*. Th. μέταλλον

Μεταλλικὸς, οῦ, *METALLICUS* : à

ΜΕ'ΤΑΛΛΟΝ, ν, τὸ, *METALLUM* ; *fodina* : ex μετὰ, & ἄλλα, *quia aliud poſt aliud eruitur.*

Μετάλμενος, *tranſiliens*, per Syncop. pro μεθαλλόμενος, præſ. part. ex μετὰ, & ἄλλομαι, *ſalio.*

Μεταμάζιος, ν, *quod medium eſt inter mamillas* : μεταμάζιον, n. g. *pectus* : ex μετὰ, *inter*, & μαζὸς, οῦ, ὁ, *mamilla.*

Μεταμαίεσθαι, Poët. pro μεταζητεῖν. Vide ſimplex μαίομαι, *quæro, veſtigo.*

Μεταμανθάνω, *addiſco*, vel *relicto priore aliud diſco* ; *dediſco* : præſ. part. μεταμανθάνων, οντος. Th. μανθάνω, *diſco* : f. μαθήσω, p. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.

Μεταμέλει, *pœnitet*, imperſ. à μέλει, *curæ eſt.*

Μεταμέλεια, ας, ἡ, *pœnitentia, mutatio conſilii* : à præced.

Μεταμεληθεὶς, έντος, *pœnitentiâ ductus*, a. 1. part. paſſ. μεταμεληθῆναι, a. 1. inf. act. à μεταμέλομαι, quod vide.

Μεταμελίη, Ion. pro μεταμέλεια, *pœnitentia.*

Μεταμέλομαι, & -έομαι, -οῦμαι, *pœnitentiâ ducor, pœnitet me* : imperf. μετεμελόμην, & -εόμην, -όμην. perf. paſſ. μεταμέλημαι. a. 1. paſſ. μετεμελήθην. a. 1. part. paſſ. μεταμεληθεὶς. f. 1. paſſ. μεταμεληθήσομαι, ῆ, ῆται, *pœnitebit me* : ex μετὰ, *poſt*, & μέλομαι, *curo.* Th. μέλει, *curæ eſt.*

* Μετάμελος, ν, ὁ, ἡ, *pœnitens* : item *pœnitentia.*

Μεταμορφόω, *tranſformo* : f. ώσω. p. μεταμεμόρφωκα. a. 1. paſſ. μετεμορφώθην, ης, η. Ex μετὰ, *trans*, & μορφὴ, *forma.*

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, *METAMORPHOSIS, tranſformatio* : à 2. perf. p. paſſ. præced.

Μεταμώλιος, ν, ὁ ἡ, Att. pro

Μεταμώνιος, ν, ὁ ἡ, *vanus, irritus* : q. ab ἄνεμος. *ventus* : vel à μετὰ, particula negativa μὴ, & ὀνῶ, *juvo.*

Μεταναίεται, *cohabitatores*, acc. pl. à

Μεταναίτης, ν, ὁ, *incola* : & idem quod μετανάστης. Th. ναίω, *habito.*

Μεταναστεύω, f. εύσω, *migro, migrare facio* : à

Μετανάστης, ν, ὁ, quod & μετανάστιος, *pulſus patriâ, exul, peregrinus* : à μετὰ, & ναίω, ſeu ναίω, *habito.*

Μετανείσσομαι, *mutato loco vado, tranſeo* : à νείσσομαι ſeu νέσσομαι, idem quod νέομαι, *eo, redeo.* Th. νέω, idem.

Μετανεύμενος, Dor. pro μετανώμενος, *accedens* : perf. part. verbi μετανέομαι· à νέομαι ſeu νέω, *eo, redeo.*

Μετανίσσεαι, Ion. pro μετανίσῃ, *adis, perſequeris, exerces*, 2. ſing. præſ. ind. à μετανίσσομαι. Vide μετανείσσομαι.

Μετανίστημι, *ſedibus pello, migrare facio* : ex μετὰ, ἀνὰ, & ἵστημι.

Μετανοέω, *poſt factum ſapio, reſipiſco* : f. ήσω. p. μετανενόηκα. a. 1. μετανόησα, ας, ε. a. 1. imperat. act. μετανόησον, άτω. a. 1. ſub. μετανόησα, ης, η. & in 3. pl. μετανόησωσι. ex μετὰ, & νοέω, *cogito.* Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens.*

Μετάνοια, ας, ἡ, *reſipiſcentia, pœnitentia* : ab iiſd.

Μετανοοῦνται, acc. pl. part. act. verbi μετανοέω, quod vide.

ΜΕ'ΤΑΞΑ, ης, ἡ, *ſericum.*

Μεταξὺ, *inter*, cum gen. Th. μετὰ, præpoſ.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, *interlocutio* : à μεταξὺ, *inter.* Th. μετὰ, & λέγω, *dico* : p. m. λέλογα.

Μεταπεισθεῖεν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. per Sync. pro μεταπεισθείησαν, verbi μεταπείθομαι, *in diverſam ſententiam traducor.* Th. πείθω, *perſuadeo* : f. πείσομαι. a. 2. ἔπιθον. p. paſſ. πέπεισμαι. p. m. πέποιθα.

Μεταπέμπομαι, *accerſo* : cum acc. f. ψομαι. a. 1. m. μεταπεμψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. μετάπεμψαι. a. 1. ſub. m. μεταπέμψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. μεταπέμψασθαι. a. 1. ind. paſſ. μεταπέμφθην. a. 1. part. paſſ. μεταπεμφθεὶς, έντος, *accerſitus* : ex μετὰ, & πέμπω, *mitto.*

Μεταπεμπτὸς, ν, ὁ ἡ, *accerſitus* : à μεταπέμπομαι.

Μεταπηδάω, f. ήσω, *tranſilio* : à πηδάω, *ſalio.*

Μεταπίπτω, *recido* ; *dilabor* ; *tranſeo.* Th. πίπτω, f. m. πεσοῦμαι, *cado.*

Μεταπλασμὸς, οῦ, ὁ, *transformatio, METAPLASMUS* figura : à 1. perf. perf. paſſ. ſeq.

Μεταπλάσσω, *tranſformo* : præſ. part. μεταπλάσσων, οντος. Th. πλάσσω, ſeu -τίω, *fingo* : f. ξω. p. χα.

Μεταπρέπει, *eminet* : 3. ſing. præſ. à

Μεταπρέπω, *decorus ſum inter* : μετέπρεπον, imperf. Th. πρέπω, *decorus ſum.*

Μεταρρυθμίζω, f. ίσω, *apto, corrigo.* Th. ῥυθμὸς, *rythmus.*

Μετάρσιος, ν, ὁ ἡ, *ſublimis, in alto ſtans* : & hinc

Μεταρσιόω, *in altum elevo* : à μεταίρω, *tranſfero.* Th. ἄειρω, *tollo.*

* Μετασκευάζω, *tranſmuto*, f. άσω. p. μετεσκεύακα. Th. σκεῦος, τὸ, *vas.*

Μετά-

Μετάστασις, εως, ἡ, *transmutatio, migratio, exilium, mors* : à μεταστῆναι, q. v.

* Μεταστενω, f. νῶ, *ingemiſco ob* : ex μετὰ, & στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *anguſtus*.

Μεταστῆναι, a. 2. inf. act. μεταστῆσαι, a. 1. inf. act. μεταστήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μεθίστημι, *amoveo* : f. μεταστήσω. Th. ἵστημι, *ſto*.

Μετεστοναχίζετ', *ingemiſcebat*, 3. ſing. imperf. m. à

Μεταστοναχίζομαι, idem quod μεταστένω, *ingemiſco*. Th. στενὸς, *anguſtus*.

* Μεταστραφεὶς, *converſus*, a. 2. part. paſſ. verbi

Μεταστρέφω, *converto, muto* : f. ψω, p. μεστέστροφα, a. 1. μετέστρεψα. a. 2. μεστέστραφον. a. 2. paſſ. μετεστράφην, ης, η. a. 2. imperat. paſſ. μεταστράφηθι, ήτω. f. 2. paſſ. μεταστραφήσομαι. Ex μετὰ, & στρέφω, *verto*. Undè

* Μεταστροφὴ, ῆς, ἡ, *converſio, mutatio*.

Μετασχεῖν, a. 2. inf. act. verbi μετέχω, *particeps ſum* : f μεθέξω. a. 2. μετέσχον. Th. ἔχω, *habeo*.

Μεταχηματίζω, *transfiguro* : f. ίσω. a. 1. μετεχημάτισα. p. μετεχημάτικα. Ex μετὰ, & χηματίζω, *effingo*, quod à χῆμα, ατος, τὸ, *figura*. Th. ἔχω, *habeo*.

Μεταχηματισμὸς, ῦ, ὁ, *transfiguratio* : à præced.

Μετατίθημι, *transfero* : præſ. part. μελατιθεὶς, έντος. f. 1. μεταθήσω. p. μελατέθεικα. a. 1. μετέθηκα. a. 1. paſſ. μετετέθην, ης, η, *tranſlatus fui*. Th. τίθημι,

Μετατρέπεται, *commovetur*, 2. & 3. ſing. præſ. paſſ. à

Μετατρέπω, *converto*. Th. τρέπω, *verto* : f. ψω.

Μετατροπαλίζω, idem quod præced.

Μετατροπία, ας, ἡ, *mutatio* : vide μετάτροπος.

Μετάτροπος, ῠ, ὁ ἡ ἡ, *qui poteſt converti, mutabilis* : hinc μετάτροπα ἔργα τελεῖσι, *res in integrum reſtituunt*. Th. τρέπω, *verto*.

Μεταυδάω, f. ήσω, *interloquor, alloquor* : ex μετὰ, & αὐδὴ, *vox*.

Μεταύριον, adv. *perendie*. Th. αὔριον, *cras*.

Μεταυτίκα, idem quod αὐτίκα, *ſtatim* ; *poſt*. Th. αὐτός.

Μεταῦτις, Ion. pro μετὰ ταῦτα, *poſtea*.

Μεταφερόμενος, *tranſpoſitus*, præſ. part. à

Μεταφέρω, εις, ει, *tranſfero, traduco* : f. μεληοίσω. a. 1. μετήνεγκα. Th. φέρω, *fero*.

Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, *tranſlatio, METAPHORA*, tropus Rhetor. & inde

Μεταφορὸς, ῦ, *METAPHORICUS, tralatitius* : & inde

Μεταφορικῶς, adv. *METAPHORICE* : omnia à præced. μεταφέρω.

Μεταφραζομαι, *poſt delibero* : &

Μεταφράζω, f. άσω, *tranſfero, interpretor*. Th. φράζω, *dico*.

Μετάφρασις, εως, ἡ, *METAPHRASIS, tranſlatio, interpretatio* : à 2. perſ. perſ. paſſ. præced.

Μεταφρασομεσθα, Dor. pro μεταφρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μεταφράζομαι, *poſt delibero* ; vel à μεταφράζω, *interpretor*. Th. φράζω, *dico* : a. 2. ἔφραδον.

Μεταφραστὴς, ῦ, ὁ, *interpres* : &

Μεταφραστὸς, ὴ, *qui habet metaphraſin* : à 3. perſ. p. paſſ. verbi μεταφράζω.

Μετάφρενον, ῠ, τὸ, *tergum, interſtitium quod eſt inter lumbos & ſcapulas* : in dat. μεταφρένῳ. Ex μετὰ, *poſt*, & φρὴν, ἡ, *mens*.

* Μεταφυτέω, f. εύσω, *tranſplanto*.

Μεταφωνέω, *interloquor, compello* : quod ex μετὰ, & φωνέω, *loquor*. Th. φωνὴ, *vox*.

Μεταχειρίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, *adminiſtro, gero, rego* : ex κατὰ, & χειρίζω, *tracto*. Th. χειρ, *manus*.

Μεταχρόνιαι, *in cœlo degentes* : à

Μεταχρόνιος, quod à μετὰ, *trans*, & χρόνος, *cœlum, tempus*.

Μετέβαλεν, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi μεταβάλλω, *muto* : f. μεταβαλῶ. p. μεταβέβληκα. Th. βάλλω, *jacio*.

Μετέβην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi μεταβαίνω, *digredior* : f. μεταβήσομαι. Th. βαίνω, *eo*.

Μετέειπε, Poët. pro μετεῖπε, *interlocutus eſt*, 3. ſing. a. 1. vel 2. act. verbi μετέπω. Ex μετὰ, *inter*, & ἔπω, *dico* : a. 2. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Μετέῆσι, Ion. & Poët. pro μετῆσι, *interfuerit*, Poët. Paragoge pro μετῆ, 3. ſing. ſubj. præſ. verbi μέτειμι, quod ex μετὰ, & εἰμὶ, *ſum*.

Μετέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act, verbi μετατίθημι, *tranſpono*. Th. τίθημι, *pono* : f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Μετεῖην, ης, η, *intereſſem*, præſ. vel a. 2. opt. verbi μέτειμι. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Μετείληφα, *accepi*, perf. verbi μεταλαμβάνω.

Μέτειμι, *eo poſt* ; *perſequor* ; *molior* ; *tranſeo* ; *redeo* : ex μετὰ, & εἶμι, *eo*.

Μέτειμι, *interſum* : ex μετὰ, & εἰμὶ, *ſum*.

Μετεῖναι, *intereſſe*, præſ. inf. cum dat. μέτεστι, *adeſt*, 3. ſing. verbi præced.

Μετεὶς, Ion. pro μεθεὶς, a. 2. part. à μεθίημι.

Μετεῖχες, *adeptus es*, 2. ſing. imperf. act. verbi μετέχω, quod vide.

Μετεκίαθεν, *adibat*, 3. ſing. imperf. verbi μετακιάθω. Ex μετὰ, & κίω, *vado*.

Μετελάμβανεν, 3. ſing. imperf. act. verbi μετελαμβάνω, *particeps ſum* : f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. Th. λαμβάνω, *capio*.

Μετελθε, *perſequere*, a. 2. imperat. act. μετελθὼν, a. 2. part. verbi μετέρχομαι, *accedo*. Th. ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετεμελήθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ. μετεμελήθην, verbi μεταμέλομαι, ſeu -έομαι, *pœnitet me* : imperf. μετεμελόμην, quod ex μετὰ, & μέλομαι, *curo*. Th. μέλει, *curæ eſt*.

Μετέμμεναι, Ion. & Dor. pro μετεῖναι, *converſari*, præſ. inf. ab εἰμὶ, *ſum*.

Μετεμόρφωσε, 3. ſing. a. 1. act. verbi μεταμορφόω, *transformo* : f. ώσω. Th. μορφὴ, ης, η, *forma*.

Μετεμψιχόω, f. ώσω, *animam ex uno corpore in aliud traduco* : ex μετὰ, ἐν, & ψυχὴ, *animo*. Th. ψυχὴ.

Μετεμ-

Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, *animæ ex uno corpore in aliud transmigratio* : à præced.

Μετενήνοχα, ας, ε, perf. m. verbi μεταφέρω, *traduco*. Th. φέρω, *fero* : f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. p. m. Att. ἐνήνοχα.

Μετεξέτεροι, Ion. pro ἔνιοι, *nonnulli* : à μετὰ, ἐξ, & ἕτερος, *alter*.

Μετεὸν, Ion. pro μετὸν, ὄντος, τὸ, τὸ ἐξόν.

Μετέπειτ', & μετέπειτα, *poſteà*, adv. ex μετὰ, ἐπὶ, & εἶτα, *deinde*.

Μετέχεο, *exerce*, præſ. imperat. Ion. pro μετέρχω, à

Μετέρχομαι, *adeo* ; *tranſeo* ; *accerſo* ; *obſecro* ; *alloquor* : *ulciſcor* ; *conſector*. Th. ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Μετεσταώσης, *converſæ*, Ion. pro μεθεσταώσης, gen. ſing. p. part. act. f. g. per Craſin, ab ἵστημι, *ſto* : f. στήσω. p. part. ἑστακώς.

Μέτεσι, *adeſt* : 3. ſing. à μέτειμι. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Μετέσχηκα, ας, ε, perf. act. verbi μετέχω, *particeps ſum*, cum gen. f. μεθέξω. a. 2. μετέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

Μετετέθην, ης, η, & in 3. pl. μετετέθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi μετατίθημι, *transfero*. Th. τίθημι, *pono* : f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Μετετίθει, 3. ſing. imperf. qu. à τιθέω, pro μετετίθη, verbi μετατίθημι, *transfero*.

Μετέφην, ης, η, a. 2. vel imperf. verbi μετάφημι, *interloquor* : ex μετὰ, & φημὶ, ſeu φάω, *dico*.

Μετεφώνεεν, *allocutus eſt*, 3. ſing. imperf. act. verbi μεταφωνέω. Th. φωνὴ, *vox*.

Μέτεχε, præſ. imperat. μετέχειν, præſ. inf. à

Μετέχω, *particeps ſum*, cum gen. f. μεθέξω. p. μετέσχηκα. a. 2. μετέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

* Μετέωρα, ων, τὰ, *METEORA, quæ in aëre fiunt* : à μετέωρος.

Μετεωρίζω, *in ſublime tollo* : f. ίσω. p. μεμετεώρικα. Th. μετέωρος, *ſublimis*.

Μετεωρισμὸς, οῦ, ὁ, *elevatio in ſublime* ; *ſublimitas* : à 1. perf. p. paſſ. præced.

ΜΕΤΕΩΡΟΣ, ου, ὁ ἡ οὐ, *ſublimis, editus, erectus*. Hinc

Μετεωρότερος, *ſublimior*.

Μετεωρότατος, *altiſſimus* : μετέωρα, ων, τὰ, *METEORA, quæ in aëre fiunt* : qu. ex μετὰ, & ἀείρω, *tollo* : q. d. εἰς ἀέρα αἴρω, *in aërem tollo*.

Μετῆϊσαν, Ion. pro μετεῖσαν, *proſecuti ſunt* : 3. pl. a. 1. act. ex μετὰ, & εἶμι, *eo* : a. 1. εἶσα, Att. ἦσα. Ion. ἧϊσα.

Μετῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. verbi μετέρχομαι, quod vide.

Μετήλλαξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μεταλλάττω, *tranſmuto* : quod vide.

Μετήλυθεν, *adivit*, 3. ſing. a. 2. verbi ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, & per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετήορος, Poët. pro μεταίωρος, idem quod μετέωρος.

Μετῆσεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi μεταίρω, *ſolvo, navi proficiſcor* : f. ἀρῶ. Ex μετὰ, & αἴρω, *tollo*.

Μετήϊσθαι, Ion. pro μεθήϊσθαι, f. 1. inf. m. à μεθίημι, *dimitto*.

Μετηύδα, 3. ſing. imperf. verbi μεταυδάω, f. ήσω, quod vide.

Μετιέιν, Ion. pro μεθιέιν & μεθιέναι, *remittere, emittere, relinquere*, præſ. inf. à μεθίημι, *ſino*.

Μετιέναι, Ion. pro μεθιέναι, præſ. inf. ut & μετίεσθαι, pro μεθίεσθαι & μεθιέναι, *remittere* : à

Μετίημι, pro μεθίημι, *dimitto, permitto* ; *emitto* : ex μετὰ, & ἵημι, ἕω, *mitto*.

Μέτιθι, præſ. imperat. à μέτειμι, *perſequor, tranſeo* : quod ex μετὰ, & εἶμι, *eo*, præſ. imperat. ἴθι, ἴτω.

Μετίσχειν, pro μετέχειν, quod vide.

Μετοικεσία, ας, ἡ, *deportatio, tranſmigratio* : ex μετὰ, & οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Μετοικέω, -ῶ, f. ήσω, *incolo, ſum inquilinus* : ab iiſd.

Μετοίκησις, εως, ἡ, *incolatus, migratio* : à p. paſſ. præced.

Μετοικία, ας, ἡ, *colonia* : &

Μετοικίζω, *tranſfero* : f. ίσω, & Att. μετοικιῶ. a. 1. ind. μετῴκισα. p. μετῳκικα. Ex μετὰ, & οἰκίζω, *coloniam in aliquem locum mitto* ; item *ſtruo*. Th. οἶκος, *domus*.

Μέτοικος, ου, ὁ, *inquilinus* : ab eod.

Μετοκλάζω, *flexis genibus ſuccumbo* : ex μετὰ, & ὀκλάζω, *in genua procumbo*.

Μετονομάζεσθαι, *mutato nomine priori, alio nomine nominari*, præſ. inf. ab ὄνομα, *nomen*.

Μέτοπις, ιδος, ἡ, idem quod ὄπις, *ultio*.

Μετόπισθε & -σθεν, *poſteà, ponè, pòſt*, adv. ex μετὰ, & ὀπίσω, *retrorsùm*.

Μετοπωρινὸν, adv. *in autumno* : &

Μετοπωρινὸς, ὴ, *autumnalis* : &

Μετόπωρον, ου, τὸ, *ultima pars autumni* : ex μετὰ, & ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*.

* Μετουσία, *communicatio, conſortium*.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, *communio, conſortium* ; & *participium*, apud Grammat. à μέτοχος, *particeps*, quod à μετέχω.

Μετοχλίζω, *refero, tranſmoveo, tranſfero*. Th. ὀχλεύω, *moveo*.

Μέτοχος, ου, ὁ ἡ οὐ, *ſocius, conſors* : à μετέχω, *particeps ſum*, quod vide.

Μέτρα, τὰ, nom. pl. à μέτρον.

Μετρεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. μετρεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. &

Μετρέω, -ῶ, *METIOR* : f. ήσω. p. μεμέτρηκα. a. 1. ἐμέτρησα, a. 1. imperat. act. μέτρησον, άτω, *metire* : perf. paſſ. μεμέτρημαι. a. 1. paſſ. ἐμετρήθην, ης, η, f. 1. paſſ. μετρηθήσομαι. Th. μέτρον, *menſura*,

Μέτρημα, ατος, τὸ, *dimenſum* : &

Μέτρησις, εως, ἡ, *menſio* : &

* Μετρητὴς, ῆς, ὁ, *menſura* : à

Μετρητὴς, οῦ, ὁ, *menſor* ; item *amphora Attica*, continens tres urnas : urnæ viginti conſtituunt culeum. à perf. paſſ. verbi μετρέω.

Μετριάζω, *ſum μέτριος*. Th. μέτρον.

Μετρικὸς, ὴ, *METRICUS* : ab eod. Th.

Μετριοπαθέω, -ῶ, idem quod συμπαθέω. *condoleo* ;

doleo; vel *condoleo quantum satis est*: f. πσω. p. μετριοπάθηκα. à

Μετριοπαθής, ες, ὁ ἡ τό, *modum tenens in affectibus, moderatus*: ex μέτριος, *modicus*; quod à μέτρον, *mensura*, & πάθος, ους, τὸ, *affectus*. Th. πάσχω, *patior*.

Μέτριος, α, ον, *mediocris, moderatus*: μετρίως, dat. pl. f. g. indè μετρίως, *mediocriter, moderatè*: adv. Th. μέτρον.

Μετριότης, ητος, ἡ, *moderatio, modestia, mediocritas*: ab eod. Th.

Μετριοφρονέω, *modestè sentio*. ex μέτρον, *modus*, & φρονέω, *sentio*. Th. φρὴν, *mens*.

Μετρίως, *modicè*; à μέτριος.

ΜΕΤΡΟΝ, ου, τὸ, *mensura, modus*, *METRUM*: fort. ab Hebr. מדה, *mensura*: vel ex usu Chald. מדה, *dimensio*, vel *mensura*. Hinc Angl. Metre.

Μετωνομάζεσο, 3 sing. imperf. pass. verbi μετονομάζομαι, *vocor*: f. ασομαι ex μετὰ, & ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

Μετωνυμία, ας, ἡ, *transnominatio*, *METONYMIA*, Tropus Rhetor. & indè

Μετωνυμικὸς, *ad Metonymiam pertinens*: &

Μετωνυμικῶς, adv. *METONYMICE*: ex μετὰ, & ὄνομα, *nomen*.

Μετωπηδὸν, adv. *adversâ fronte*: ex μετὰ & ὄπτομαι, *video*.

Μέτωπον, seu μετώπιον, ου, τὸ, *frons, pars faciei quæ post, seu supra oculos*: μετώπω, gen. sing. Dor. ex μετὰ, & ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Μετωποσκοπος, ου, ὁ ἡ ὀν, *frontis inspector*: indeque futura augurans, *METOPOSCOPUS*: ex μέτωπον, & σκοπὸς, q. à σκεπτομαι, *video*: p. m. ἔσκοπα.

Μετώχετο, *cursu petebat*: 3. sing. imperf. μετωχόμην, ου, ετο· ex μετὰ, & οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι.

Μεῦ pro μοῦ, *mei*: g. n. Dor. ab ἐγώ.

ΜΕΧΡΙ seu μεχρις, sequente vocali, *usque, ad*, adv. cum gen. Aliquando sine casu *donec*. Ἄχρι seu ἄχρις, idem.

ΜΗ, adv. prohibendi; *ne, non, nisi, num quid? ἢ μὴ, nequaquam*: εἰ μὴ, *nisi*: μὴ ὄντα, *absit*.

Μήγε, *aliquin*: ex μὴ, *non*, & γε, *quidem*: εἰδὲ μήγε, *cæteroquin*.

Μηδαμῆ, & Ion. μηδαμᾶ, *nusquam*; & indè μηδαμήγε, idem. item

Μηδαμόθεν, adv. *nullâ ex parte*: &

Μηδαμόθι & μηδαμόσε, *nusquam*: à seq.

Μηδαμὸς, *nullus*: ex μὴ, *non*, δὲ, & ἁμὸς, *aliquis*.

Μηδαμῶς, adv. *nusquam, nullo modo*: &

Μηδαμωῖς, adv. *nequaquam, nullatenus*: à μηδαμὸς.

Μηδ', μηδὲ, *neque, ne quidem*, conjunct. Th. μὴ, *non*.

Μήδεα, *consilia, genitalia*: à μῆδος, ους, τὸ.

Μηδεία, ας, ἡ, *MEDEA*, nomen proprium mulieris.

Μήδειοι, ων, οἱ, pro Μῆδοι, *MEDI*.

Μήδειος, ου, ὁ, *MEDEUS*, filius Jasonis & Medeæ.

Μηδείς, ενὸς, ὁ, *nullus, nemo*: μηδεμία, ας, ἡ, *nulla*: μηδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum, nihil*: q. μηδὲ εἷς, ex μὴ, δὲ, & εἷς, *unus*.

Μηδεμία, ας, & Ion. -ης, ἡ, *nulla*: vide in μηδείς.

Μηδὲν, n. g. à μηδεὶς, quod vide: μηδὲν ἀλλὰ, *duntaxat*: μηδὲν ἧττον, *nihilo minus*: μηδὲν μᾶλλον, *nihilo magis*: μηδὲν ὅτι, *nihil nisi*.

Μήδεο, Ion. pro μήδκ, præs. imperat. verbi μήδομαι, *curam gero*.

Μηδέποτ' & μηδέποτε, *nunquam*: adv. ex μηδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quando*.

Μηδέπω, *necdum, nondum*: ex μὴ, *non*, & πω, enclitic. *aliquatenus*. Th. ὃς, *qui*.

Μηδέτερος, έρα, ερον, *neuter, a, um*, q. μηδὲ ἕτερος. ex μὴ, δὲ, & ἕτερος, *alter*.

Μηδετο pro ἐμήδετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi μήδομαι, *curo*: f. μησομαι. Th. μηδος, εος, τὸ, *cura*.

Μηδόλως, μηδὲ ὅλως, *haudquaquam*. Th. ὅλος.

Μήδομαι, *curam gero, delibero, meditor, consulo*: f. μήσομαι a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο, cum dat Poët. *provideo, prospicio*: à

ΜΗΔΟΣ, εος, τὸ, *cura, consilium, pudenda*.

Μήδος, ου, ὁ, *MEDUS*, nomen gentile. *dimensio*.

Μηδοτιοῦν, adv. *nullo pacto*: ex μηδὲ, ὅστις, & οὖν.

Μηθ' pro μήτε, *neque*. Th. μή.

Μηθεὶς, *nullus*: ex μήτε, & εἷς, *unus*.

ΜΗΚΑΟΜΑΙ, *balo*: μηκάζω, idem. propriè est caprarum; à sono.

Μηκὰς, άδος, ἡ, *capra*: à præced.

Μηκέτι, *non amplius, ne posthac*: ex μὴ, non, & ἔτι, *adhuc*.

Μηκίστα, *longissimè, tandem*: à

Μήκιστος, η, ον, *longissimus, procerissimus*: superl. à μακρὸς.

ΜΗΚΟΣ, εος, τὸ, *longitudo, prolixitas, proceritas*: qu. à μέγα, *magnum*. Et μῆκος, Ion. pro μῆχος, *remedium*. Hinc

Μηκύνω, *prolongo, produco*: f. υνῶ. a. 1. ἐμήκυνα. præs. pass. μηκύνομαι, *prolongor, succresco*. Th. μῆκος.

ΜΗΚΩΝ, ωνος, ἡ, *papaver*: fort. à capitis μηκεῖ.

Μῆλα, *oves, mala*: nom. pl. à μῆλον, ου, τὸ. Ἴδε & μήλον, Dor. μᾶλον, τὸ, *pomum*; item *malæ*, *suæ genæ*. Th. μηλέα, *malus* arbor.

ΜΗΛΕΑ, ας, ἡ, *malus* arbor. μῆλον, ου, τὸ, *pomum*; *pecus*: χρυσόμηλον, τὸ, *malum aureum*.

ΜΗΛΗ, ης, ἡ, *specillum*, instrumentum chirurgicum, hinc μηλόω, *specillum demitto, specilli demissione pertento*. Puto à μάω, *quæro*: quia eo vulnerum altitudo inquiritur.

Μήλιος, ου, ὁ, *MELIUS*: qui est ex insulâ quæ Μῆλος dicitur, q. vide: & Ion. pro προβάτειος, *ovillus*.

Μηλόβοσις, ἡ, nomen mulieris, q. d. *ovium custos*.

Μηλοβόται, ων, ὁ, Dor. pro

Μηλοβότης, ου, ὁ, & μαλοβοτὴρ, ῆρος, ὁ, *ovium*

um paſtor, opilio: ex μῆλον, *ovis*, & βόσκω, *paſco*.

Μηλόβοτος χώρα, *regio quæ pecudes alit*: ab inſd.

Μηλοδόκος, ος, ὁ ἡ, *qui oves recipit*: ex μῆλον, *pecus*, & δέχομαι, *capio*.

Μῆλον, ου, τὸ, *MALUM, pomum*; item *ovis, pecus*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus arbor*.

ΜΗ῎ΛΟΣ, ου, ὁ, *MELUS, inſula una ex Cycladibus*.

Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, δορὰ, ſcil. *ovina pellis*: à μῆλον, *ovis*.

Μηλωτρὶς, *auriſcalpia*: Gl. Cyr.

Μήλωψ, *pomacei coloris*: à μῆλον, *pomum*: quod vide.

ΜΗΝ, *tamen, quidem*; aliis particulis jungitur.

ΜΗΝ, μηνὸς, ὁ, *menſis*: à μήνη, quæ menſem deſcribit curſu ſuo: acc. pl. μῆνας.

Μήνατο, Ion. pro ἐμήνατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi μαίνομαι, *inſanio*: f. μανοῦμαι. p. m. μέμηνα.

ΜΗΝΗ, ης, ἡ, *Luna*: Dor. μάνα. Hinc νεομηνία, *nova Luna*, vel *novus menſis*: διχομηνὶς, *plenilunium*, & fort. Angl. **Moon, Month**, &c.

Μήνι, ρο μῆνις, *irascere*: præſ. imper. act. verbi μηνίω. Th. μῆνις, ιος, ἡ, *ira*.

ΜΗ῎ΝΙΓΞ, ιγγος, ἡ, *membrana, maximè quæ cerebrum ambit*, dicta *pia mater*.

Μηνιθμὸς, ὁ, ἡ, *ira divina, ira*. Th. μῆνις, idem.

Μήνιμα, ατος, τὸ, idem. à

ΜΗ῎ΝΙΣ, ιος, ἡ, *ira permanens*: acc. ſing. μηνν, q. à μένω, *maneo*.

Μηνίσας, αντος, a. 1. part. act. à μηνίω, *iraſcor*. Th. μῆνις.

Μηνίσκος, *lunula*, ornamentum à μήνη, *luna*.

Μηνίω, *iraſcor, iram exerceo*: f. ίσω. p. κα. Th. μῆνις.

Μηνοειδὴς, έος, ὁ, *lunatus*: ex μήνη, *luna*, & εἶδος, *ſpecies*. Th. εἴδω, *video*.

ΜΗΝΥΩ, *indico, ſignifico*: f. ύσω. p. μεμήνυκα. a. 1. ἐμήνυσα. a. 1. ſub. act. μηνύσω, ης. η. a. 1. part. μηνύσας, αντος. a. 1. paſſ. ἐμηνύθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. μηνυθεὶς, εῖσα, έν. hinc μήνυσις, εως, ἡ, *ſignificatio*.

Μὴ πιδάλῃς pro μὴ ἐπιδάλῃς.

Μὴ πιτάμῃς pro μὴ ἐπιτάμῃς, *ne incidas*: a. 2. ſub. act. à τέμνω, *ſeco*.

Μήποτε, *ne quando, ſi fortè*: ex μὴ, *ne*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε.

Μήπω, *nondum*: μήπως *ne quando*: ex μὴ, *ne*, & πως, *quomodo*?

Μὴρ pro μηρὰ. nom. pl. à μηρὸς, quod vide.

Μηρί pro μηρία, nom. pl. à μηρίον, *femur*. Th. μηρὸς, idem.

ΜΗ῎ΡΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, *funiculus*: qu. à μηρύω, *glomero*.

Μηρίον, ου, τὸ, idem quod Th. μηρός.

Μηριόνης, ου, ὁ, *MERIONES*, nom. propr.

ΜΗΡΟ῎Σ, οῦ, ὁ, *femur, crus, coxa*: in pl. μηροὶ, & τὰ μηρά.

* Μηρυκισμὸς, οῦ, ὁ, *ruminatio*.

Μηρυκάω, μηρυκάζω & μηρυκάομαι, *rumino*: qui μηρύω, quia *ruminare* eſt revolvere cibum: aut à μείρω, *divido, ſeco*.

Μηρύμα, ατος, τὸ, *filum agglomeratum*. Th. μήρυω.

Μηρύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μηρύω, quod vide.

ΜΗ῎ΡΥΩ, *revolvo, glomero*: f. ύσω. p. κα.

Μήσαο, Ion. pro μήσω, 2. ſing. a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο, & Ion. μησω, μήσατο, verbi μηδομαι, *ſtruo, curo*: f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, το, *cura*.

Μήσαι, Ion. pro μῆσαι, 2. ſing. f. 1. med. verbi μήδομαι. vide in μήσαο.

Μῆς, Dor. pro μή ἐς.

Μες, Ion. pro μέμηκα, ſeu ἐμέμηκα, 3. ſing. pluſq. p. verbi μήκομαι.

Μ ςων, ωρος, ὁ, *conſultor, conſiliarius*: *peritus*. Th. ηδος, εος, τὸ, *cura*. Hinc Angl. **Maſter**.

Μήσσαρε, ejuſd. nom. dual.

Μήτ' & μήτε, *neque*: conjunct. ex μὴ, *non*, & τε, *que*.

ΜΗ῎ΤΗΡ, & Dor. μάτηρ, ἡ, *MATER*: gen. έρος, & per Sync. -τρὸς. acc. μητέρα tantùm. dat. pl. μητράσι, voc. ſing. ὦ μῆτερ.

Μήτι, *num*? μήτε, *nequid*: à μὴ, *non*, & τὶ, *aliquis*: μητιγε, *nedum*.

Μητιάασθε pro μητιᾶσθε, 2. pl. imperat. paſſ. à ſeq.

Μητιάω, *conſulto, delibero*: verb. Poët. Th. μητις, ιος, ἡ, *conſilium*.

Μητίετα, voc. ſing. à

Μητιήτης, ου, ὁ, *conſiliarius, prudens, conſultor*: à Th præced.

Μητίζομαι, & μητίομαι, *machinor, concito*: ab eod. Th.

Μῆτιν, acc. ſing. à μῆτις, *conſilium*. Eſt & nomen mulieris.

Μητιόεις, εντος, *conſultus*. Th. μῆτις.

Μητιόωσι, Poët. pro μητιῶσι, 3. pl. præſ. act. verbi μητιάω, *conſulto, delibero*. ab eod. Th.

ΜΗ῎ΤΙΣ, ιδος, ἡ, *conſilium, prudentia*: hinc ἀγκυλόμητις, ιος, ὁ ἡ, *verſutus*.

Μήτρα, ας, ἡ, *matrix, uterus, vulva*. Th. μήτηρ, *mater*.

Μητραλοίης, ου, ὁ, Att. pro μητραλοίας, ου, ὁ, *matricida*: ex μήτηρ, *mater*, & ἀλοάω, -ῶ, *percutio*. Sic πατραλοίης, *patris percuſſor*, dicitur.

Μητρόθεν, adv. *materno genere*. Th. μήτηρ.

Μητροκτονέω, -ῶ, *matrem occido*: &

Μητροκτονία, ας, ἡ, *matris cædes*: &

Μητροκτόνος, ου, ὁ ἡ, *matricida*: à μήτηρ, & κτείνω, *occido*: p. m. ἔκτονα.

Μητροπάτωρ, *matris pater, avus maternus*: ex πατὴρ & μήτηρ.

Μητρόπολις, εως, ἡ, *METROPOLIS*: q. d. μήτηρ τῶν πολέων, *mater urbium*: quia ſic ſe habet ad coloniam ex eâ deductam, ut mater ad filiam.

Μητροπολίτης, ου, ὁ, *qui ex matrice urbe eſt*: & *METROPOLITANUS*: à præced.

Μητρόριπτος, ος, ὁ, *à matre abjectus*, de Paride dicitur: ex μήτηρ, & ὀίπτω, *projicio*.

Μητρυιὰ, ᾶς, & Ion. μητρυιὴ, ἡ, *noverca*. Th. μήτηρ.

Μητρῷος, ᾱ, *maternus* : &
Μήτρως, ω, -ωος, ὁ, *avunculus maternus* : ab eod. Th.
Μηχανάεται, Poët. pro μηχανᾶται, *machinatur* : 3. fing. ind. paſſ. à
Μηχαναάω, f. ήσω, *machinor* : à μηχανὴ, qu. vide.
* Μηχανεύομαι, idem : *excogito, comminiſcor*, f. 1. m. εύσομαι, p. paſſ. μεμηχάνευσμαι. Th. μηχανή.
ΜΗΧΑΝΗ, ης, ἡ, *artificium, ſolertia, MACHINA* : hinc μηχαναάω. & Ion. μηχανέω, *machinor, molior* : ἀμήχανος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *ſimplex, minimè ſolers*,
Μηχανημα, ατος, τὸ, *machinamentum, fraus* : &
Μηχανικὸς, ῆ, *MECHANICUS, opifex* : &
Μηχανίατο, Ion. pro μηχανῶντο, 3. pl. præſ. opt. à μηχανέομαι pro μηχαναόμαι. Th. μηχανή.
Μηχανώμενος, præſ. part. paſſ. verbi μηχαναόμαι, *machinor*, ab eod. Th.
Μῆχος, εος, τὸ, *conſilium, remedium, commentum* : à præced. Th.
Μήων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Dor. & Æol. pro μείων, *minor* : quod vide.
Μήων, ωνος, ὁ, nom. propr. viri.
Μία, ᾶς ἡ, *una* : dat. μιᾷ, & Ion. μιῇ, à maſc. εἷς, *unus*.
ΜΙΑΙ'ΝΩ, *inquino, polluo, conſpurco* : f. ανῶ. a. 1. ἐμίηνα. p. μεμίαγκα. p. paſſ. μεμίαμμαι, & Att. μεμίασμαι. p. part. paſſ. μεμιασμένος. a. 1. paſſ. ἐμιάνθην, ης, η, a. 1. ſub. paſſ. μιανθῶ, ῇς, ῇ.
Μιαιφονέω, *cæde me polluo* : f. ήσω. à
Μιαιφόνος, ᾱ, ὁ, *homicida* ; qui cæde ſe polluit. in voc. ὦ μιαίφονε· ex μιαίνω, *polluo*, & φόνος, *cædes*. Th. φένω, *occido* : p. m. πέφονα.
Μιάνθην, Poët. pro ἐμιάνθεν, Bœot. pro ἐμιάνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Vel per Sync. pro μιανθήτην, 3. dual. a. 1. paſſ. verbi μιαίνω, *polluo* : hinc a. 1. ſub. paſſ. μιανθῶ, & in 3. pl. μιανθῶτι.
Μίανσις, εως, ἡ, *pollutio* : à μιαίνω.
Μιανῶ, f. 1. act. ejuſd. verbi.
Μιαρὸς, ᾱ, *pollutus, ſceleſtus* : ab eod. Th.
Μίασμα, ατος, τὸ, *inquinamentum, ſcelus* : &
Μιασμὸς, ῦ, ὁ, *impuritas* : &
Μιάστωρ, ορος, ὁ, *coptaminator*, à p. paſſ. verbi μιαίνω.
Μιγὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *miſtus*.
Μίγδα, *mixtim, promiſcuè* : adv. pro
Μίγδην, idem. à μίγνυμι, *miſceo*.
Μιγείην, ης, η, a. 2. opt. paſſ. & μιγεὶς, έντος, in fœm. gen. μιγεῖσα, a. 2. part. paſſ. ab ἐμίγην, a. 2. paſſ. verbi μίγνυμι, *miſceo* : f. μίξω.
Μίγεν, Bœot. Sync. pro ἐμίγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi ejuſd.
Μιγέωσι, per Ectaſin pro μιγῶσι, 3. pl. a. 2. ſub. paſſ. &
Μίγη pro ἐμίγη, 3. ſing. a. 2. paſſ. Ion. &
Μιγήμεναι, Att. & Dor. pro μιγῆναι, *congreſſum fuiſſe* : a. 2. inf. paſſ. &
Μιγήσομαι, f. 2. paſſ. &
Μῖγμα, ατος, τὸ, *mixtura* : à 1. perf. paſſ. omnia à
ΜΙ'ΓΝΥΜΙ, ſeu μιγνύω, *miſceo*, f. ξω. p. μέμιχα. a. 1. ἔμιξα. perf. paſſ. μέμιγμαι, ξαι, κται. p. part. μεμιγμένος, η, ον. a. 2. paſſ. ἐμίγην. a. 2. inf. μιγῆναι. Dor. μιγήμεναι. a. 1. paſſ. ἐμίχθην. paulo poſt f. μεμίξομαι. Hinc ἄμικτος, ᾱ, & ἀμιγὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *immixtus*.
Μιγνυναι, præſ. inf. act. à præced.
Μίδας, *beſtiola, quæ fabas peredit* : q. à μίω, *edo*. Eſt & *jactus teſſerarii*. Fuit & rex Phrygiæ ditiſſ. iſtius nominis.
Μιζρακὼθ, *crater*, Jer. lii. 19. μασμαρὼθ, legend. ex nonnullis Editionibus.
Μιθριδάτης, ᾱ, ὁ, *MITHRIDATES*, Ponti & Bithyniæ rex : à quo, excogitatum eſt, nomenque traxit ἀντίδοτον, quod dicitur Mithridate.
Μικκὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro μικρὸς, ὰ, ὸν. hinc μικκύλος, diminut. à μικκὸς, *parvulus*.
Μικρῆς, gen. Ion. f. g. à μικρός.
Μικροθυμέω, f. ήσω, *animo ſum puſillo* : &
Μικροθυμία, ας, ἡ, *puſillanimitas* : &
Μικρόθυμος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *puſillanimus* : à μικρὸς, & θυμὸς, *animus*.
Μικρολόγος, ᾱ, ὁ, *reſtrictus, ſordidus* : à μικρὸς, & λόγος, *verbum, ratio*.
ΜΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, & Att. σμικρὸς, *parvus* : compar. μικρότερος, ſuperlat. μικρότατος, vel irreg. ἐλάσσων, ἐλάχιστος· κατὰ μικρὸν, *paulò poſt* : μικρὸν, *parum* : μικρῦ, *ferè*.
Μικρότης, vel σμικρότης, ητος, ἡ, *parvitas* : à præced.
Μικρόψυχος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *puſillanimis*. Th. ψυχή.
* Μικρῶς, adv. *tenuiter*.
Μίκτο, Ion. vel Poët. pro ἐμέμικτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi μίγνυμι, *miſceo*.
Μικτὸς, ὴ, *mixtus* : in pl. n. g. τὰ μικτὰ, ab eod. Th.
Μίλητον, ου, τὸ, & -ος, ὁ, nomen urbis. Gr. *coccinea* : à μίλτος, *minium*.
ΜΙ'ΛΙΓΔΟΣ, ου, ὁ, *inſtrumentum quoddam artis plaſticæ*.
Μίλιον, ου, τὸ, *milliare* : ſpatium mille paſſuum : vox Lat.
Μιλτοφερὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *minio tinctus, miniatus* : quod ex μίλτος, ου, ὁ, *minium*, & ἀλείφω, *ungo*.
Μιλτοπάρῃος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rubras habens proras* : ex μίλτος, & παρῄα pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, *gena*, Poët. *prora navis*.
ΜΙ'ΛΤΟΣ, ου, ὁ, *minium*. An à *mullo* piſce, qui iſtius coloris?
Μιλτόω, -ῶ, *minio inficio* : à præced.
ΜΙ'ΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, & μίλφωσις, *defluvium palporum palpebræ*.
Μίλω, Dor. per Apocopen pro Μίλωνι, *Miloni*.
ΜΙΜΑΙ'ΚΥΛΟΝ, ου, τὸ, *fructus arbuti*.
Μίμαντα, acc. ſing. à Μίμας, αντος, ὁ, nomen viri.
ΜΙ'ΜΑΡΚΙΣ, *farciminis genus*.
ΜΙ'ΜΕΟΜΑΙ, -ῶμαι, *imitor* : cum acc. præſ. inf. μιμεῖσθαι. f. μιμήσομαι. p. μεμίμημαι, σαι, ται. hinc
Μιμήσαιντο, *imitentur* : 3. pl. a 1. opt. m. μιμήσασθαι. a. 1. inf. m. verbi μιμέομαι

f. 1. μιμήσομαι. & in pl. μιμησόμεθα.
Μίμημα, ατος, τὸ, *imitamentum* : &
Μίμησις, εως, ἡ, *imitatio* : &
Μιμητὴς, οῦ, ὁ *imitator* : &
Μιμητικὸς, ἡ, *imitandi peritus* : &
Μιμητὸς, ὴ, *imitabilis* : omnia à p. paſſ. verbi μιμέομαι.
Μιμνάζω, idem cum μίμνω ſeu μίνω, *maneo*.
Μιμνάσκετο, Dor. Ion. pro ἐμιμνήσκετο, *recordabatur* : 3. ſing. imperf. paſſ. verbi μιμνήσκω, quod vide.
Μίμνει, *manet* : 3. ſing. præſ. ind. μίμνω, Poët. pro μένω, *maneo*.
Μιμνήσκω, *facio recordari, moneo* : præſ. imperat. μίμνησκε, mutuatur ſua tempora à Th. μνάομαι, f. μνήσω. p. μέμνηκα. præſ. paſſ. μιμνήσκομαι, *recordor* : perf. paſſ. μέμνημαι, *memini* : a. 1. paſſ. ἐμνήσθην, & in 1. pl. ἐμνήσθημεν, a. 1. med. ἐμνησάμην, ω, ατω. Hinc ἀναμιμνήσκομαι, *recordor* : ἀνάμνησις, ἐως, ἡ, *recordatio*.
Μίμνον, *manebant* : 3. pl. imperf. act. Ion, μίμνοντι. Dor. pro μίμνησι. 3. pl. præſ. verbi μίμνω, idem quod μένω, *maneo* : præſ. part. μίμνων.
Μιμνόντεσσι, dat. pl. Poët. & Ion. pro μίμνουσι· præſ. part. μίμνων, οντος, à
Μίμνω, idem quod μένω, *maneo*.
Μῖμος, ου, ὁ, *MIMUS, imitator, biſtrio*, Th. μιμέομαι, *imitor*, Angl. **mimic**.
Μιμὼ, οῦς, ἡ, *ſimia* : quia μιμεῖται, actiones hominum.
ΜΙΝ, *ipſum, -am* : acc. Dor. pro αὐτὸν, αὐτὴν, vel ἑ. Sic αὐτὸν μὶν, pro ἑαυτὸν, *ſe-ipſum*. interdum ſignificat αὐτοῦ vel αὐτῆς.
ΜΙΝΘΑ ſeu μίνθη, ης, ἡ, *MENTHA*, herba. An quia ἐν μίνθῃ, in *ſtercore* naſcitur ? at
Μίνθος & μίνθη, *ſtercus*.
Μινυᾶν, gen. Dor. pro Μινυῶν, à Μινύα, nom. propr. *urbis Theſſaliæ*. Et *Minyæ* Argonautæ dicuntur.
Μινύεια, ας, ἡ, eadem quæ & Μινύα· vide præced.
Μινύθη, *minuit* : 3. ſing. præſ. &
Μινύθῃ, 3. ſing. ſub. præſ. à
Μινύθω, *minuo*. Th. μινυὸς, οῦ, *parvus* : Angl. **to wince**.
Μίνυνθα, adv. *paululum* : & hinc
Μινυνθαδίως, ες, ὁ ἢ ὦ, *brevi tempore durans* : ex
ΜΙΝΥΣ, υος, Euſtath. Att. dici vult pro μικρὸς, *parvus, exilis* : hinc μινύθω, *minuo*.
Μινύριζε, præſ. imperat. act. à
Μινυρίζω, *exili voce lamentor* : à μινυρὸς, idem quod Th. μινυὸς, *parvus*.
Μινύρομαι, *querulâ voce cantillo* : qu. ab eod.
Μινυώριος, ος, ὁ ἢ ὦ, *qui brevis eſt temporis, fluxus*, ex μινυὸς, & ὥρα, *tempus*.
Μινως, ωος, ὁ, *MINOS*, nomen viri.
Μῖξις, εως, ἡ, *concubitus, miſtio*. Th. μίγνυμι, *miſceo*.
Μιξοπάρθενος, ος, ὁ, ἢ ὦ, *naturam habens virginis & animalis* : à μίγνυμι, *miſceo*, & παρθένος, ἡ, *virgo*.
Μίξω, *miſcebo* : f. 1. act. verbi μίγνυμι, q. v.
Μισάνθρωπος, ος, ὁ ἢ ὦ, *oſor hominum, inhumanus* : ex μισέω, *odi*, & ἄνθρωπος, *homo*.
* Μισάρχης, ου, ὁ, *præfectus inviſus* : 2 Machab. v.
Μισγάγκεια, ας, ἡ, *locus in convalle, in quâ fit miſtio aquarum* : ex μίσγω ſeu μίγνυμι, & ἄγκος, εος, το, *vallis*.
Μίσγεαι, Ion. pro μίσγῃ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. verbi μίσγω, idem quod μίγνυμι, *miſceo*.
Μίσγειν, perf. inf. à μίσγω, *tempero*, Th. μίγνυμι.
Μίσγετο *miſcebatur* : 3. ſing. imperf. Ion. verbi μίσγομαι, ῃ, εῖ. ab eod. Th.
Μίσγοισαι, Dor. pro μίσγουσι, *miſcentes* : præſ. part. f. g. à μίσγω, idem quod μίγνυμι, *miſceo*.
Μισγόμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. ejuſd. verbi & Th.
* Μίσγω, *miſceo, tempero* : f. ξω. p. μέμιχα. (tanquam à μίγω.)
Μισεῖ, 3. ſing. præſ. act. ſed
Μίσει, præſ. imperat. act. à
Μισέω, ῶ, *odi, minus amo* : imperf. ἐμίσεον, ων. f. ήσω. p. μεμίσηκα. a. 1. act. ἐμίσησα, a. 1. ſub. μισήσω, ης, ῃ, & in 3. pl. μισήσωσι, præſ. paſſ. μισέομαι, *odio habeor* : perf. paſſ. μεμίσημαι. perf. paſſ. μεμισημένος, η, ον, *exoſus, a, um*. Th. μῖσος, εος, τὸ, *odium*.
Μισηθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. præced.
Μισήσῃ, *oderit* : 3. ſing. a. 1. ſub act. à μισέω, quod vide.
Μισητὴ, ῆς, ἡ, *odioſa, libidinoſa, ſalax* : à
Μισητὸς, οῦ, *odioſus, libidinoſus*. Th. μῖσος, τὸ, *odium*.
Μισθαποδασία, ας, ἡ, *mercedis perſolutio, præmii retributio, pœna* : ex μισθὸς, *merces*, & ἀποδίδωμι, *reddo*. Th. δίδωμι, *do*,
Μισθαποδότης, ου, ὁ, *qui mercedem perſolvit, præmiorum largitor* : ab iiſd.
* Μισθαρνέω, -ῶ, *quæſtum facio* : ab ἄρνυμαι, *capio*, & μισθός.
Μίσθιος, ου, *mercenarius*. Th. μισθός.
Μισθοδότας, α, ὁ, Dor. pro
Μισθοδότης, ου, ὁ, *mercedes dator* : ex μισθὸς, & δίδωμι, *do*.
Μισθοδοτῶ, f. ώσω, *do mercedem* ; ex iiſd. Th.
ΜΙΣΘΟΣ, οῦ, ὁ, *merces, præmium laborum* : hinc
Μισθοῦμαι, *mercede conduco*.
Μισθοφόρος, ος, ὁ ἢ ὦ, *miles* : ex μισθὸς & φέρω, *fero*.
Μισθόω, f. ώσω, *mercede loco*. Th. μισθὸς, *merces*.
Μίσθωμα, ατος, τὸ, *merces ſumptus* : ab eod. Th.
* Μισθωτὸς, οῦ, *mercede conductus, mercenarius*. Th. μισθός.
* Μίσκελος, ου, ὁ, ſc. οἶνος, *vile & nigrum vinum* : &
* Μίσκελος, ου, *ſordidus, præparcus, qui fruſta etiam colligit* : à
ΜΙΣΚΟΙ, ων, οἱ, *fruſta & rejectamenta cœnarum, quæ everri ſolent*.
Μισολογέω, *bonas literas odi, per conſequens, imperitus ſum* : ex μῖσος, & λόγος, in pl. λόγοι,

λόγοι, *ſtudia literarum*. Th. λέγω.

Μισολογία, ας, ἡ *odium literarum* : ex ſeq.

* Μισοξενία, ας, ἡ, *inhoſpitalitas* : ex

* Μισόξενος, ος, ὁ, *inhoſpitalis* : a ξένος & μῖσος.

* Μισοπολέω, ῶ, *inimica ſeu hoſtilia facio* ; *quæ alius odit, facio* : hinc

Μισοπόλιος, ου, ὁ, *inimicus, infeſtus, hoſtilia faciens*.

* Μισοπονηρέω, ῶ, *malos odi & deteſtor*, f. ήσω. &

* Μισοπονηρία, ίας, ἡ, *odium in ſceleratos* : à πονηρός, *improbus*, &

ΜΙ῎ΣΟΣ, εος, ους, τὸ, *odium* : qu. à μὴ ἴσον, quia *odium* eſt quædam *inconvenientia*.

Μίσυλλον, ης, ε, imperf. Ion. à

ΜΙΣΤΎΛΛΩ, *in minutas partes ſeco*.

ΜΙ῎ΣΥ, *ſuccus in metallis concretus*.

ΜΙΣΧΟΣ, ος, ὁ *pediculus, quo fructus & folia plantæ appenduntur* : qu. ab ἴσχω, *teneo*.

ΜΙ῎ΤΟΣ, ος, ὁ, *licium, filum quod ſtamini implicatur*.

Μί῎ΤΡΑ, ας, ἡ, *MITRA, cingulum, baltheus* : acc. Ion. μίτρην.

Μιτροχίτων, ωνος, ὁ ἡ, *mitra tunicam cingens* : ex μίτρα & χίτων, *tunica*,

ΜΙ῎ΤΥΛΟΣ & μύτιλος, ου, ὁ, *MUTILUS, cornibus carens* : qu. cui μείων τυλος.

Μιτυλήνη, ης, ἡ, nomen inſulæ. Gr. μίτυλος, *mutilus*.

ΜΙ῎ΤΥΣ, υος, ἡ, *purgamentum ceræ* : vox rei apiariæ.

Μιχαήλ, nomen proprium angeli, ἄκλιτον : item viri.

Μιχθείς, a. 1. part. paſſ. à μίγνυμι, *miſceo*, qu. vide.

ΜΝΑ῀, ᾶς, ἡ, *MINA, libra* : varii ponderis, apud diverſos.

Μνάα, *ſpondes* : Poët. Pleonaſm. τοῦ α, pro μνᾷ, 2. perſ. ſing. ind. verbi μνάομαι, *memoro, recordor*.

Μναμήϊον, ου, τὸ, Dor. pro μνημεῖον, quod vide.

Μναμονεύθημεν, Dor. pro ἐμνεμονεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi μνημονεύω, *memini*. Th. μνάομαι.

Μναμοσύνα, ας, ἡ Dor. pro μνημοσυνη, ης, ἡ, quod vide.

ΜΝΑΟΜΑΙ, *memoro, mentionem facio, recordor, memor ſum* : f. 1. μνήσομαι. a. 1. ἐμνησάμην, ατο. perf. μέμνημαι. a. 1. paſſ. ἐμνήσθην, η, ν. Hinc μεμνήκομαι, *recordor* : ἀναμιμνήσκομαι, idem.

Μνάσειεν, *in memoriam reduceret* : 3. ſing. a. 1. opt Æol. & Dor. pro μνήσειεν, & hoc pro μνήσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi μιμνήσκω, ſeu μνάομαι, *recordor*.

Μνάσῃς, *memores* : 2. ſing. a. 1. ſub. Dor. pro μνησῃς, à μιμνήσκω, f. μνήσω.

Μνᾶσθαι, *ambire* : præſ. inf. Ion. à μνάομαι.

Μνάστειρα, ας, ἡ, Dor. pro μνήστειρα, ης, *monitrix* : à μνηστὴρ, *monitor*. Th. μνάομαι. *memor ſum*. Sic & μνάστωρ pro μνηστὴρ, *qui memor eſt alicujus rei, ſtudioſus*.

Μναστέω, Dor. pro μνηστέω, quod pro μνηστεύω, quod vide.

Μναστήσας, αντος, a. 1. part. Dor. pro μνηστήσας : à μναστέω.

Μνᾶστις, ιος, ἡ, Dor. pro μνῆστις, quod pro μνήμη, *memoria*.

Μνάσων, ωνος, ὁ, nomen viri.

Μνάω, *memini*ſſe facio* : vide μνάομαι.

Μνάεσθα, Ion. pro μνᾶσθαι, *commemorare* : μνώμενος, *ambiens* : præſ. part. Ion. ab eod. Th.

Μνεία, ας, ἡ, *mentio, memoria* : à præced. Th.

Μνημα, ατος, τὸ, *monumentum, ſepulchrum* : à præt. paſſ. præced. verbi.

Μνημεῖον, ου, τὸ, idem quod μνῆμα, q. v.

Μνήμη, ης, ἡ, *mentio* : à perf. μέμνημαι, verbi μνάομαι.

Μνημονεύω, *memoriâ teneo, memini* : f. εύσω. μνημονεύομαι, 2. ſing. præſ. ſub. μνημονεύομαι, *memoror* : &

* Μνημονικὸς, ὴ, ὸν, *memoriâ valens* : it. *ad memoriam pertinens* : à μνάομαι.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, *memoria*. Eſt & nom. Deæ. &

Μνημόσυνον, ου, τὸ, *quod nobis alicujus rei memoriam renovat, monimentum, recordatio, memoria* : &

Μνήμων, ονος, ὁ ἡ, *memor* : &

Μνησαιατο, Ion. pro μνησαίνλο, 3. pl. opt. a. 1. m. &

Μνήσαμα, *recordata* : a. 1. part. act. f. g. &

Μνησάσκετο, Ion. pro ἐμνήσατο, 3. ſing a. 1. m. omnia à μνάομαι.

Μνήσαι, *memineris* : Ion. pro μνήσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi μνάομαι.

Μνηθείς, a. 1. part. paſſ. ab ἐμνήσθην, verbi præced.

Μνησθῆς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. μνήσθητι, & in 2. pl. μνήσθητε, a. 1. imperat. μνησθῆναι, a. 1. inf. μνησθήσομαι, f. 1. paſſ. verbi ejuſd.

Μνησικάκιον, *mali, vel injuriarum acceptarum memorem eſſe* : ex μνάομαι, 1. μνήσομαι, & κακὸς, *malus*.

Μνησικακία, ας, ἡ, *injuriarum memoria* : ex iiſdem.

Μνησομαι *memor ero* : f. 1. m. &

Μνησομεθ' pro μνησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μνάομαι.

Μνηστεύω, *nuptias ambio, ſum procus* : f. εύσω. p. με-νημαι. præſ. paſſ. μνηστεύομαι, *deſpondeor*, quod eſt mulieris, cum dat. perf. paſſ. μεμνηστευμαι. perf. part. f. g. μεμνηστευμσθυνη, ης, ἡ, *deſponſata*, a. 1. paſſ. ἐμνηστεύθην. a. 1. part paſſ. μνηστευθείς, εῖσα, έν. à μνηστος, *ſponſus*.

* Μνηστέω, id. ac μνηστεύω, q. v.

Μνηστὴ, ῆς, ἡ, *ſponſa* : in dat. μνηστῇ. &

Μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, *procus* : acc. pl. μνηστῆρας, Th. μνάομαι, *ambio*.

Μνηστις, ιδος, ἡ, Ion. pro μνήμη, *memoria*, qu. vide.

Μνηστὸς, ὴ, *deſponſatus*, &

Μνηστὺς ύος, ἡ, *petitio mulieris in uxorem*. Th. μνάομαι, *ambio*.

ΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, *muſcus, alga*.

Μνίω, vel μίω, *edo*.

ΜΝΟΥΣ, μνὸς, *prima lanugo, pilus tener* : à μνίον, quia eſt ut *muſcus*.

Μνώεο, Ion. pro μνῶ, præſ. imperat. paſſ. ex

Μνώομαι,

Μνάομαι, Poët. pro μνάομαι, *recordor.*
Μνώοντο, Ion. & Poët. pro ἐμνῶντο, 3. pl. imperf. verbi præced.
ΜΟΓΟ Σ, ὅ, *qui obtusâ est voce.*
* Μογερος, ᾱ, *laboriosus, ærumnosus.*
Μογεῦμέν, Dor. pro μογοῦμεν, *laboramus*: 1. pl. præs. à
Μογεύω, & Μογέω, *ærumnas patior*: fut. ήσω. Th. μόγος, *labor.*
Μογήσας, αντος, a. 1. part. act. præced. verbi.
Μογιλαλία, ας, ἡ, *hæsitantia in verbis, difficultas loquendi.* &
Μογιλάλος, ὁ, ἡ, ὁ, *difficultèr loquens, balbus, cui est lingua impedita*: ex μόγις, *ægrè*, & λαλέω, *loquor.*
Μόγις, adv. *vix, ægrè.* à
ΜΟ ΓΟΣ, ου, ὁ, *labor, ærumna.* Poët.
Μογοστόχος, ου, ὁ, ἡ, *parturit laborem suscipiens, circa partum laborans*: Epith. Lucinæ, circa τόκους μογοῦσα, *ut quæ parturientibus adsit*: à μόγος, & τίκτω, *pario.*
ΜΟ ΔΙΟΣ, ου, ὁ, *modius*: mensura aridorum: à Lat. *modius.*
ΜΟ ΘΑΞ, ακος, ὁ *verna.* μόθων, ωνος, ὁ, idem; quia ad μόθον adhibetur.
ΜΟ ΘΟΣ, ου, ὁ *labor*; item *bellum, pugna, tumultus.*
Μόθων, ωνος, ὁ, *verna*: vide in μόθαξ.
Μοθωνικὸς, οῦ, *insolens, superbus*: à præced.
Μοὶ pro ἐμοὶ, *mihi*: dat. sing. ab ἐγὼ, *ego.*
Μοιμυᾶν & μοιμύλλειν, *contrahere labia*: à μύω.
Μοῖρ' pro μοῖρα, ας, & Ion. ης, ἡ, *pars, portio, fatum*: gen. pl. Æol. μοιράων. Th. μείρω, *divido, sortior*: p. m. μέμορα.
Μοιράω, fut. ήσω, *distribuo, partior*: à præcedente.
Μοιρηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, *felici fato natus*: à μοῖρα, *fatum, felicitas*, & γίνομαι, *nascor*
Μοιρίδιος, ία, ον, Poët. pro εἱμαρμένος, pro quo & πεπρωμένος, *fatalis*: à μοῖρα, quod vide.
Μοῖσα, ας, ἡ, Dor. pro μοῦσα, ης, ἡ, *Musa.*
Μοισᾶν, gen. pl. Dor. pro Μουσῶν.
Μοισαῖος, α, ον, Poët. & Dor. pro Μουσαῖος, *à Musis factus & paratus*: Hinc Μοισαίαισι, dat. pl. f. g. Dor.
Μοιχάγρια, τὰ, *quæ persolvit qui in adulterio comprehensus est, vel quæ pro comprehensione mœchorum persolvuntur*: ex μοιχὸς, & ἄγρα, *captura.*
Μοιχὰλι, ιδος, ἡ, *adultera, adulterium.* Th. μοιχός.
Μοιχᾶσθαι, ῶμαι, *fum adulter, adulterium committo*: f. ήσομαι. p. μεμοιχημαι. ab eod Th.
* Μοιχὰς, άδος, ἡ, *adultera*: à μοιχός.
Μοιχεία, ας, ἡ *adulterium.* ab eod. Th.
Μοιχευθὶς, έντος, *adulteratus*: a. 1. part. pass. ex
Μοιχεύω, *stupro, vitio, adulter sum, mœchor*: f. εύσω. p. μεμοίχευκα. a. 1. ἐμοίχευσα. à Th. præced.
Μοιχίδιος, α, *adulterinus, spurius.* &
Μοιχικὸς, ὴ, ὸν, *adulterinus.* a
ΜΟΙΧΟ Σ, ου, ὁ, *MOECHUS, adulter*: q. à μὴ, & εἶκω. Hinc μοιχὰς, άδος, ἡ, *adultera.*

ΜΟΛΓΟ Σ, οῦ, ὁ, Æol. Βολγὸς, *BULGA, saccus coriaceus,*
ΜΟΛΕ Ω, seu μόλω, *venio, vado, curro*: hinc μολὼν, a. 2. part. act.
Μολίζδαινα seu μολύζδαινα, ης, ἡ, *pila, seu massa plumbea*: &
Μολίζδεος, & μολίζδινος, seu μολύζδινος, η, ον, *plumbeus*: à
ΜΟ ΛΙΒΔΟΣ, seu μόλυζδος, υ, ὁ, *plumbum*: q. à μολεῖν εἰς ζάθος.
Μόλιζος, seu μόλυζος, υ, ὁ, idem quod μόλιζδος.
Μόλις, adv. *vix*: idem quod μόγις. Th. μόγος, *labor.*
ΜΟΛΟΒΡΟ Σ, οῦ *vorax, gulosus*: q. μολὼν, ἐπὶ, βοράν.
ΜΟΛΟ ΘΟΤΡΟΣ, herbæ nomen.
Μολοῦσα, *perfecta*: Dor. pro μολοῦσα, a. 2. part. f. g. à μολέω, quod vide.
ΜΟ ΛΟΣ, υ, ὁ, *labor, pugna, fremitus.*
ΜΟΛΟΣΣΟ Σ, υ, *MOLOSSUS*: pes metricus, tribus syllabis longis constans.
Μολὸχ, ὁ, nomen Idoli, ἄκλιτον. Heb. *regnans,*
Μολπὴ, ῆς, ἡ, *cantilena*: dat. sing. μολπῇ, à μέλπω, *cano.* 1. m. μέμολπα.
Μολύζδαινα, & μόλυζδος, vide μολίζδαινα.
ΜΟΛΥ ΝΩ, *inquino, contamino, polluo*: f. υνῶ, a. 1. ἐμόλυνα, p, μεμόλυγκα, p. pass. μεμόλυμμαι, & Att. μεμόλυσμαι, a. 1. pass. ἐμολύνθην, ης, ἡ.
* Μόλυνσις, ἡ, &
Μολυσμὸς, οῦ, ὁ, *contaminatio*: à μολύνω.
Μολὼ, *venio*, &
Μολὼν, a. 2. part. act. à μολέω.
Μομφὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro
Μομφὴ, ῆς, ἡ, *querela, reprehensio*: à p. m. μέμομφα, verbi μέμφομαι, *incuso.*
Μοναμπυκία, ας, ἡ, Poët. *unicum equi frænum*: ex μόνος, *solus*, & ἄμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, ὁ, *reticulum muliebre.*
Μοναρχέω, *Monarchiam obtineo, regno.* &
* Μονάρχης, ου, ὁ, *monarcha, rex.* &
Μοναρχία, ας, ἡ, *MONARCHIA, unius dominatus*: ex μόνος, & ἀρχὴ, *imperium.*
Μόναρχος, υ, ὁ, Poet. pro Μοναρχικὸς, *MONARCHICUS, ad monarchiam pertinens*: ex iisdem.
* Μόνας, άδος, ἡ, *unitas.*
* Μοναστήριον, ου, τὸ, *monasterium*: Angl. **Monastery.**
Μοναχὸς, ὴ, ὸν, *solitarius, unicus*: *MONACHUS*: Angl. contractè **Mouk** Th. μόνος, *solus.*
Μονὴ, ῆς, ἡ, Dor. pro μόνα, *mansio, habitatio*: Th. μενω, sed
Μόνη, ης, ἡ, *sola*: à μόνος.
Μόνιμος, η, ὁ, ἡ, *stabilis*: à μένω, *maneo*: p. m. μέμονα.
Μονὶὰς, ᾶδος, ἡ, *solitarius, solitudini captans*: & sumitur pro *porco agresti.* Th. μόνος, *solus.*
Μονιζώνων, ονος, Dor. pro μονοζωνων, ὁ, ἡ, ὁ, *qui singulare habet necessum*: ex μόνος, & ζώνη, *ea.*
Μονογενὴς, έος, ὁ, ἡ, ὁ, *unigenitus*: ex μόνος, *solus*, & γένος, *familia.* Th. γίνομαι, *nascor.*

Μονόδρεπον φυτὸν, *planta unicum habens truncum*: ex μόνος, & δρέπω, *decerpo*.

Μονοειδὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, *uniformis, uniusmodi*: ex μόνος, & εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἶδω, *video*.

* Μονόζωνος, ε, ὁ, *excellens bello, turmarius*.

Μονοήμερος, ε, ὁ ἡ ὁ, *uno die durans*: ex μόνος, & ἡμέρα, *dies*.

* Μονοκέρως, ωτος, ὁ ἡ ὁ, *unicornis, animal unius cornu*.

Μονοκρηπὶς, ίδος, ὁ ἡ ὁ, *qui unicam crepidam seu calceum habet*. ὁ μόνην κρηπίδα ἔχων. à κρηπὶς, ἡ, *basis, pes*, &c.

Μονομαχέω, fut. ήσω, *singulari certamine pugno*. &

Μονομαχία, ας, ἡ, *singulare certamen, duellum, gladiatoris cum gladiatore congressus*. à

Μονομαχος, ε, ὁ ἡ ὁ, *singulari certamine pugnans, gladiator*: ex μόνος, & μάχομαι, *pugno*.

Μόνον, adv. *solùm, solummodò*. à

ΜΟ'ΝΟΣ, η, ον, *solus, a, um*: quod à μένω.

Μονότροπος, ε, ὁ ἡ ὁ, *qui vitam solitariam degit*: ex μόνος, & τρέπω, *verso*.

Μονόφθαλμος, ε, ὁ ἡ ὁ, *luscus, altero oculo captus*: ex μόνος, & ὀφθαλμὸς, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Μονόψαφος, Dor. pro μονόψηφος, ε, ὁ ἡ ὁ, *qui solus suum suffragium cum aliorum suffragiis consentiens non habet*. Th. ψῆφος, ε, ἡ, *calculus, suffragium*.

Μονόω, *solum relinquo, destituo*: f. ώσω, p. μεμόνωκα. perf. part. pass. f. g. μεμονωμένη, *sola relicta*. a. 1. pass. ἐμονώθην. Th. μόνος.

Μονωθεὶς, έντος, *solus, relictus*: a. 1. part. pass. &

Μονωθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi μονόω.

Μονώκυξ, χος, sive μώνυξ, ὁ ἡ ὁ, *solidas habens ungulas*: ex μόνος, *solus*, & ὄνυξ, *unguis, ungula*.

Μονώτατος, ε, *maximè solus*: superlat. à μόνος, *solus*.

ΜΟΡΕ'Α, ας, ἡ, *MORUS*, arbor.

Μορέω, f. ήσω, Poët. pro *interficio*: à μόρος, *mors*: quod vide.

Μόριμος, idem quod μόρσιμος, ε, ὁ ἡ ὁ, *fatalis*, quod vide.

Μόριον, ε, τὸ, *particula, portiuncula*; item *membrum genitale*; seu *pars quæpiam corporis*: à μόρος, *portio*. Th. μείρω, *divido*: præt. m. μέμορα.

Μορμολύκειον, vel -εῖον, ε, τὸ, *larva*. Th. μορμὼ, οῦς, ἡ, *mulier horrenda*.

* Μορμολύττομαι, *terreo*: à μορμώ.

Μόρμος, *terrificus, terror inanis*. Hes.

Μορμύροντα, *fervescentem*: acc. sing. part. præs. ex

ΜΟΡΜΥ'ΡΩ, *MURMURO, inundo*: qu. à μύρω, *fluo*.

ΜΟΡΜΩ', ῦς, ἡ, *strix, mulier horrendâ facie, larva*. Est etiam

Μορμὼ, adv. pro φεῦ.

Μόρξαι, a. 1. inf. act. &

Μόρξω, *abstergam*: f. 1. act. verbi μορχνύω, seu μόρχνυμι, pro ὀμόρχνυμι, *abstergo*.

Μορόεις, εντος, *fatalis, exitiosus*. à μόρος.

* Μόρον, ε, τὸ, *morum*, fructus quidam.

Μόρος, ε, ὁ, *portio, fatum, morbus, MORS*. Th. μείρω, *divido, sortior*: p. m. ἔμμορα. Μόρον διδόναι τινι, *necem alicui inferre*.

ΜΟ'ΡΟΧΘΟΣ, ε, ὁ, *lapis quidam Ægyptius ad vestes dealbandas*.

Μόρσιμος, ε, ὁ ἡ ὁ, *fatalis*: legitur & μορίμος: à μόρος, *fatum*. Th. μείρω, *sortior*.

ΜΟΡΥ'ΣΣΩ, *inquino, fœdo*: f. ξω. p. χα. qu. à μολύνω.

Μορφὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro μορφή. &

Μορφάεις, Dor. pro μορφήεις, εντος, *formosus*.

ΜΟΡΦΗ', ῆς, ἡ, & Dor. μορφὰ, ᾶς, ἁ, *FORMA, species, statura corporis*.

Μορφνοῖο, gen. Ion. à

Μορφνὸς, οῦ, idem quod ὀρφνὸς, *obscurus, tenebrosus*. Th. ὄρφνη, *tenebræ, obscuritas*.

Μορφόω, -ῶ, *FORMO*: fut. ώσω. præt. μεμόρφωκα. perf. pass. μεμόρφωμαι. a. 1. pass. ἐμορφώθην. a. 1. sub. pass. μορφωθῶ, ῆς, ῇ. Th. μορφή.

* Μόρφωμα, ατος, τὸ, *figura, formatio*: &

Μόρφωσις, εως, ἡ, *informatio, formatio, species*: ab eod. Th.

ΜΟ'ΣΣΥΝ, υνος, ὁ, *turris, propugnaculum*.

* Μοσχάριον, ε, τὸ, *vitulus*. &

Μόσχειος, ε, ὁ ἡ ὁ, *vitulinus*. &

* Μόσχευμα, ατος, τὸ, *vitulus*; it. *planta, surculus*. &

Μοσχίον, ε, τὸ, diminut. à μόσχος, *vitulus*.

Μοσχοποιέω, -ῶ, *vitulum conflo*: f. ήσω, p. μεμοσχοποίηκα. a. 1. ἐμοσχοποίησα. ex μόσχος, & ποιέω, *facio*.

ΜΟ'ΣΧΟΣ, ε, ὁ ἡ ὁ, *vitulus*; item *ramus novellus*: item *MOSCHUS*, vel *MUSCUS*, odoramenti genus. μόχω, Dor. pro μόχε, & μόχως, Dor. pro μόχις. Est &

Μόχος, ε, ὁ, *MOSCHUS*, nom. propr.

ΜΟΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *linteum quod vulneribus inditur*.

Μοτόω, *indo linamentum vulnerarium*: à præced.

* Μότωσις, εως, ἡ, *linamentum vulneri inditum*.

Μοναῖξ, adv. *seorsim, singulatim, solùm*: ex μοῦνος pro μόνος, *solus*.

Μόναρχος pro μόναρχος, *qui solus imperat*: hinc

Μοναρχία, & Ion. -η, *monarchia*: ex μόνος, *solus*, & ἄρχω, *impero*. Th. ἀρχὴ, *imperium*.

Μονογενὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, *unicus, unigenitus*: à μοῦνος pro μόνος, & γείνομαι, *nascor*.

Μονόκωλον οἴκημα, *domus unius contignationis*: ex μοῦνος, & κῶλον, *membrum*.

Μονόλιθος, ε, ὁ ἡ ὁ, *ex unico saxo factus*. Th. λίθος, *lapis*.

Μονομαχέω, *singulari prælio dimico*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Μοῦνος, ε, Poët. pro μόνος, *solus*: nom. pl. μοῦνοι.

Μονοφυὴς, έος, -οῦς, ὁ ἡ ὁ, *qui unius est naturæ, simplex*: ex μοῦνος, quod vide, & φύω, *nascor*.

Μονόω, -ῶ, *ad unum solum redigo*: à μῶνος, quod vide.

ΜΟΥΝΥΧΙ'Α, ας, ἡ, *MUNYCHIA, portus Athenienſium*: a Munychiâ, quod Dianæ cognomen.

Μουνυχιὰν,

Μυηχιὼν, ῶνος, ὁ, *mensis primus vernus Athenienſibus*: quia in eo ſacra fiebant Dianæ: à præced.

ΜΟΥ̓ΣΑ, ης, ἡ, *MUSA*: qu. à μώω, *inquiro*. μωσάων, gen. pl. Æol. & μωσᾶν, Dor. pro μωσῶν. Hinc

Μωσεῖον, ου, τὸ, *MUSÆUM, locus muſis & ſtudiis deſtinatus*: à præced.

Μωσικὴ, ῆς, ἡ, *MUSICA*, ſc. τέχνη, *ars*. à

Μωσικὸς, ὴ, ὸν, *MUSICUS*. Th. μουσα.

Μωσικῶς, *muſicè, elegantèr*: à præced.

Μωσίζδειν, Poët. & Dor. pro μωσίζειν, *canere*. Th. μοῦσα.

Μούζιν, Attici dicunt pro μοῦ ἐζίν.

Μοχθεύνται, Dor. pro μοχθοῦντας, acc. pl. part. præſ. à

Μοχθέω, *laboro*: f. ήσω. præſ. infin. μοχθεῖν. Th. μόχθος, *labor*.

Μοχθηρὰ, plur. num. n. g. à μοχθηρὸς, ά.

Μοχθηρία, ας, ἡ, *malitia, improbitas*. Th. μόχθος.

• Μοχθηρόομαι, -οῦμαι, *laboro*. &

Μοχθηρὸς, οῦ, *laborioſus, calamitoſus, malus, improbus*. ab eod. Th.

Μοχθήσαντι, dat. ſing. a. 1. part. act. verbi μοχθέω, *laboro*.

Μοχθίζοντι, *laborant*: Dor. pro μοχθίζωτι, 3. pl. præſ. ind. à

Μοχθίζω, idem quod μοχθέω, *laboro*: à

ΜὈΧΘΟΣ, ου, ὁ, *labor, moleſtia*.

Μοχλεύω, μοχλέω, & -όω, *vectibus avello*, vel *moveo*: à

Μοχλὸς, οῦ, ὁ, *vectis*: idem quod ὀχλεὺς. Th. ὀχλεύω, *moveo*.

Μόψος, ου, ὁ, nomen viri.

ΜΥ̓, *flebilis vocula*.

Μύαξ, ακος, *mytilus*. Th. μῦς, μυὸς, ὁ, *mus*.

Μύας, acc. pl. à μῦς.

Μυγαλέη, vel μυγαλῆ, vel μυογάλη, ἡ. *mus araneus*: qui ἐκ μυὸς καὶ γαλῆς γίνεται. Th. γαλέη vel γαλὴ, *felis*, item *muſtela*.

• Μυγμὸς, οῦ, ὁ, *ſonus, qui labris occluſis è naribus emittitur*. Th. μυζω.

ΜΥΔΆΖΟΜΑΙ, *averſor, abhorreo*; q. claudendo oculos: à μύω.

Μυδαλέος, ου, *madidus*: à

ΜΥΔΆΩ, *MADEO, nimio madore & uligine vitior, putreſco*: f. ήσω. p. κα. Hinc per Apocopen fit. Angl. Mud.

Μυδήσις, εως, ἡ, *putrefactio ex nimio humore*. à præced.

Μύδις, *MUTUS*: à μύω, *labra claudo*.

Μυδώσαν, Poët. pro μυδῶσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. verbi μυδάω, quod vide.

ΜΥΔΡΙΆΣΙΣ, εως, ἡ, *oculi vittum*: ducamus à μυδᾶν.

ΜΥ̓ΔΡΟΣ, ου, ὁ, *ferrum ignitum*.

ΜΥΔΏΝ, ῶνος, ὁ, *caro fungoſa in ulcere fiſtuloſo*: à μυδᾶν, *putreſcere*. ſed

Μύδων, ωνος, ὁ, *MYDON*, nomen propr. acc. Μύδωνα.

ΜΥΕΛΌΣ, οῦ, ὁ, *MEDULLA*: hinc

Μυελόεις, *medulloſus*.

• Μυελόω, -ῶ, f. ώσω, *medulla impleo*.

Μύες, nom. pl. à μυς, -ὸς, ὁ, *mus*. voc. ὦ μῦ. gen. pl. μυῶν. dat. pl. μύεσσιν.

ΜΥΈΩ, *inſtituo in ſacris, initio*: f. ήσω. p. κα.

• Μυζάω, & μυζέω, *ſugo*, à μύζω.

ΜΥ̓ΖΩ, f. ύσω, *MUSSO, clauſis labris ſonum à naribus emitto*: item *ſugo*.

Μύθαι, Ion. pro μυθῇ, 2. ſing. præſ. ſub. verbi μύθομαι pro μυθέομαι, *dico*. Th. μῦθος, *verbum*.

Μυθεῖσθε, 2. pl. μαθεῖται, 3. ſing. præſ. m. μυθεῖσθαι, præſ. infin. a

Μυθέομαι, *loquor*. Th. præced.

Μυθεύω, f. εύσω, *fabuloſè narro, fingo*. ab eod. Th.

Μυθήσαίμην, *dixero*: a. 1. opt. m. &

Μυθήσασθαι, a. 1. infin. m. &

Μυθήσατο, 3. ſing. a. 1. med. Ion. ab ἐμυθησάμην, ω, ατο, verbi μυθέομαι, *loquor*, quod vide.

Μυθίζοισα, Dor. pro μυθίζουσα, *dicens*: præſ. part. f. g. à

Μυθίζω, *dico*: item *muſſito*. Th. μῦθος, *verbum*.

Μυθικὸς, ὴ, ὸν, *fabuloſus, a, um*: ab eodem Th.

Μυθόγραφος, υ, ὁ ϗ ἡ, *fabulæ auctor*: ex μῦθος & γράφω, *ſcribo*.

Μυθολογεύω, *fabulor, loquor*: &

Μυθολογέω, f. ήσω, *fabulas narro, fabuloſè narro*. &

Μυθολογία, ας, ἡ, *fabula*: ex μῦθος, *verbum, fabula*, & λόγος, *ſermo*, quod à λέγω, *dico*: p. m. λέλογα. Hinc Angl. Mythology.

Μυθοπαίστ, ου, ὁ ϗ ἡ, *fabulæ conditor*: ex μῦθος, *fabula*, & ποιέω, *facio*.

ΜΥ̓ΘΟΣ, ου, ὁ, *verbum, oratio, ſermo*; *fabula, ſeditio*: qu. à μυέω. Hinc Angl. Mouth.

Μυιωδες-τος, υ, ſuperl. à

Μυθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fabuloſus*. à μῦθος.

ΜΥἸΑ, ας, ἡ, *MUSCA*: q. à μύζω, *murmuro*: gen. pl. μυιάων, Dor. pro μυιῶν.

ΜΥΚΆΩ, *MUGIO, boo*: f. άσω & ήσω. a. 2. ἐμυκον, & Ion. μύκον· à ſono boum factum, qui eſt μυ.

Μύκε pro ἐμυκε, 3. ſing. a. 1. & Ion.

Μύκημα, ατος, τὸ, *mugitus*: à μυκάω, *mugio*.

Μυκήνηθεν, adv. *ex Mycenis*.

• Μυκηθμὸς, *mugitus*: à μυκάω.

Μύκηρος, vel μούκηρος, *amygdala*.

ΜΥ̓ΚΗΣ, ητος, vel υ, ὁ, *fungus*; item *ſumma gladii pars, quæ eſt in ipſo manubrio*.

• Μύκησις, ἡ, *mugitus*: à μυκάω.

Μυκητᾶν, *mugientium*: gen. Dor. pro μυκητῶν· vel à μυκητης, οῦ, ὁ, vel à μυκηλὸς, οῦ. Th. μυκάω.

ΜΥ̓ΚΛΑΙ, ων, αἱ, ſeu μύκλοι, οἱ, *liveæ nigræ, quæ in aſinorum collis & pedibus ſunt*.

Μυκον, Ion. pro ἐμυκον, *crepuerunt*, 3. pl. a. 2. act. verbi μυκάω, quod vide.

ΜΥΚΤΉΡ, ῆρος, ὁ, *naris, naſus, proboſcis*. q. à μυσσω, *emungo*. hinc

Μυκτηρισμὸς, οῦ, ὁ, *ſubſannatio*.

Μυκτηριστὴς, οῦ, ὁ, *ſubſannator*.

Μυκτηρίζω, *nares attrabo, irrideo*: f. ίσω. p. μεμυκτήρικα. a. 1. ἐμυκτήρισα. Th. μυκτὴρ, *naſus*.

Μύλαξ, ακος, ὁ, *lapis molaris*. Th. μύλη.

ΜΥ̓ΛΗ, ης, ἡ, *MOLA*: μύλος, υ, ὁ, idem q. à

q. à μειῶν λείαν, *quod valdè minuat*. hinc μύλων, ωνος, ὁ, *pistrinum*: μυλωθρὸς, οῦ, ὁ, *molitor, pistor*; & Angl. Mill.

Μυλιάω, *dentes concutio præ frigore, stridò dentibus*: à præced.

Μυλικὸς, ἡ, ὸν, *molaris, -e*. Th. μύλη, *mola*.

Μυλίδαντες, Poët. pro μυλιῶντες, nom. pl. præs. part. act. verbi μυλιάω, quod vide.

Μυλλὰς, άδος, ἡ, *meretrix*: qu. à μύλλω, *permolo*.

ΜΥΛΛΟΣ, ὄς, ὁ, *curvus, tortuosus*: q. à κυλλός. Est verò

Μυλλὸς, ὸς, ὁ, *MULLUS*, piscis, qui & τρίγλα.

Μύλλω, *ore aliquid fignifico* & velut *innuo*: & Poët. pro *molo* & *subagito*, sumitur. Th. μύλη.

Μυλοειδὴς, έος, ὁ ἡ, *similis lapidi molari*: à μύλος, vel μύλη, *mola*, & εἶδος, τὸ, *species*. Th. εἶδω, *video*.

Μύλος, ὸς, ὁ, idem quod μύλη, *mola*. in pl. μύλοι, *dentes molares*.

Μύλων, ωνος, & μυλὼν, ῶνος, ὁ, *pistrinum*. Th. μύλη.

Μῦμα, ατος, τὸ, *edulium ex carnibus & sanguine*.

Μῦν, *murem*, accus. sing. à μῦς, μυὸς, ὁ, *mus*.

Μυνδὸς, ὸν, *mutus*. ὁ μὴ αὐδῶν. Etym. malim à μυω.

Μύνη, ης, ἡ, πρόφασις, *excusatio, prætextus, mora*: à

ΜΥΝΟΜΑΙ, *prætexto, prætendo*.

ΜΥΞΑ, ας, ἡ, *MUCUS, MUCOR*: nom. pl. οἱ μύξαι, quia μύασεται, è naribus.

* Μυξωτὴρ, ῆρος, ὁ, *nasus*.

Μυοκτόνος, ὸς, ὁ ἡ, *murium occisor*: ex μῦς, *mus*, & κτείνω, *interficio*.

Μυρα, ων, τὰ, oppidi nomen. Gr. *fundens*: à μύρω, *stillo, fundo*.

Μυραινα, ης, ἡ, *MYRÆNA*, piscis. Th. μύρω, quod vide.

Μύρετο, *lugebat*, 3. sing. imperf. Ion. verbi μύρομαι, *lugeo*. Th. μύρω, *fluo*.

* Μυρεψικὸς, οῦ, ὁ, *unguentarius, aromatorius*.

* Μυξεψὸς, οῦ, ὁ, idem.

Μυρί' pro μυρία, nom. vel accus. pl. n. g. à μυρίος, ος, *innumerus, infinitus*.

Μυριάδες, nom. pl. à

Μυριὰς, άδος, ἡ, *decem millium numerus*.

Μυριάκις, *sæpius*. Th. μυρίος.

Μυρίζω, *ungo*. f. ίσω. p. μεμύρικα, a. 1. ἐμύρισα. n. 1. inf. μυρίσαι. Th. μύρον.

ΜΥΡΙΚΗ, ης, ἡ, *MYRICA* arbor.

Μυρίκινος, η, *MYRICINUS*, à præced.

ΜΥΡΙΟΣ, α, *infinitus, ingens, extremus*. in pl. μυρίοι, *innumerabiles*. Sed

Μύριοι, αι, α, *decem mille*: qu. à μείρω, *divido*.

* Μυριοπλάσιος, α, ὁ, *infinitè multiplicatus*.

Μυριότητα, acc. sing. à μυριότης, ητος, ἡ, *infinitus numerus*. Th. μυρίος. Quidam hìc, sed malè, legunt μυριότητα.

* Μυρισμὸς, οῦ, ὁ, *aspersio unguentorum, unguentorum illitus*: à μυρίζω.

Μῦμαξ, Dor. pro

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, idem cum μῦρμος, & Æol. βύρμαξ· undè *FORMICA*.

Μυρμιδόνεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. à

Μυρμιδὼν, όνος, ὁ, undè plur. μυρμιδόνες, *MYRMIDONES*, nomen propr. militum Achill. fortiss. gen. pl. Μυρμιδόνων. q. à

ΜΥΡΜΟΣ, ος, ὁ, & μύρμηξ, ηκος, ὁ, *formica*: μυρμηδὼν, όνος, ὁ, *formicarum contubernium*.

Μυρον, Ion. pro ἔμυρον, 3. pl. imperf. verbi μύρω, *fluo, stillo*.

ΜΥΡΟΝ, ου, τὸ, *unguentum liquidum*: q. à μύσω, *fluo*. hinc μυρίζω, *ungo*. μυρόω, idem. & Angl. mire, smeer, &c.

ΜΥΡΟΣ, ος, ὁ, vel μύραινος, *MURUS* piscis. μύραινα, *muræna*.

Μύρρα, ας, ἡ, *MYRRHA*. Th. μύρον, *unguentum*.

Μυσίνη, ης, ἡ, idem quod

ΜΥΡΤΟΣ, ος, ἡ, *MYRTUS*.

ΜΥΡΩ, *fluo, stillo, fundo*. μύρομαι, *fluo, ploro*.

ΜΥΣ μυὸς, ὁ, *MUS*. voc. ὦ μῦ. dat. pl. Ion. μύεσι.

Μῦσαν, *clauserunt*, Ion. pro ἔμυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μύω, *claudo*.

* Μυσαρὸς, οῦ, ὁ; *sceleftus*. &

Μυσάττομαι, *abominor, averfor*: f. ξομαι, p. μεμύσαγμαι à μῦσος.

Μυσία, ας, ἡ, nomen regionis Gr. μῦσος, τὸ, *scelus*.

ΜΥΣΟΣ, εος, τὸ, *scelus*.

Μυσὸς, οῦ, ὁ, *detestandus, abominandus*.

ΜΥΣΣΩ, vel -ττω, Att. *MUNGO*, *emungo*.

Μύσαξ, ακος, ἡ, *MYSTAX, superius labrum, & in eo nati pili*. Angl. Muſtaches pro μάσαξ, *mandibula*, &c. quod à μασάομαι, *manduco*.

Μυστήριον, ου, τὸ, *MYSTERIUM, res arcana*: à

Μύστης, ου, ὁ, *sacris initiatus, MYSTA*. Th. μυέω, *instituo in sacris*.

* Μυστικὸς, οῦ, *mysticus, cui subest mysticum*.

ΜΥΣΤΙΛΗ, ης, ἡ, *buccea panis excavata, quâ pulmentum aut jus hauritur, cochlear*.

Μυστύλλω, *in parva frusta*: q. εἰς μῦν στέλλω. vide μιστύλλω.

Μύστρον, ου, τὸ, *cochlear*: à μυστίλη.

ΜΥΤΙΣ, ιδος, ἡ, *nasus*, propriè de magnis piscibus.

Μυτίλος, οῦ, quod & μύτης, *mutus*: q. à μύω, quia os ei clausum.

Μυτίλω, idem quod μύσσω.

Μυττωτὸν, οῦ, τὸ, *edulium quoddam ex acribus condimentis, alliatum*.

Μύχαται, ης, Poët. idem quod μύχιος, *abstrusus*. Th. μυχὸς, *penetrale*.

* Μυχθίζω, *suspiro, ingemisco*: à μύζω.

Μυχάτατος, η, *penitissimus*, superl. à

ΜΥΧΟΣ, οῦ, ὁ, *penetrale, locus intimus*: ἐνδόμυχος, ος, ὁ ἡ, *abditus, occultus*.

ΜΥΩ, *claudo, occludo*; *conniveo oculis*: f. σω. a. 1. ἔμυσα.

Μυὼν, ῶνος, ὁ, *musculus*; item *pars quæ præcipuè habet musculos*. Th. μῦς, *mus*.

Μυωπάζω, f. άσω, *nihil procul cerno*: à

Μύωψ, ωπος, ὁ ἡ, *connivens*: q. d. μύων ὄπας, *claudens oculos, luscitiosus*.

* Μακά-

* Μωκάομαι, &c. -ῶμαι, *irrideo, illudo.* Th. μώκος.
* Μτκάω & μωκίζω, idem : à
ΜΩ῎ΚΟΣ, ε, ὁ, *fatuus, irrisor* : q. à μῶ, *quæro*, quod in aliena semper *inquirat*. Hinc Angl. **Mock.**
ΜΩ῎ΛΟΣ, ε, ὁ, *bellum, pugna, tumultus* : hinc μωλέω, *pugno* : & Angl. **moil.**
ΜΩ῎ΛΥ, υος, τὸ, *MOLY*, herbæ nomen.
ΜΩ῎ΛΥΖΑ, ης, ἡ, *caput allii.*
ΜΩ῎ΛΥΣ, υος, seu μωλυξ, υκος, *indoctus.*
Μωλύω, seu μωλύνω, *bebeto* : à μωλυς.
ΜΩ῎ΛΩΨ, ωπος, ὁ, *vibex*, verberum in cute vestigium.
Μωμασατο, Dor. Ion. pro ἐμωμήσατο, 3. sing. a. 1. m. seq.
Μωμέομαι, vel μωμάομαι, *vitupero, reprehendo, derideo* : f. ήσομαι, a. 1. m. ἐμωμησάμην. a. 1. infin. m. μωμήσασθαι. a. 1. pass. ἐμωμήθην. a. 1. sub. μωμηθῶ, ῆς, ῆ, a. 1. sub. m. μωμήσωμαι, η, ηται. Th. μῶμος.
Μωμεύμενος, *invidus* præs. part. pass. Dor. pro μωμούμενος. Sic μωμεῦνται, Dor. pro μωμοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi μωμέομαι, quod vide.
Μωμεύω, f. εύσω, *carpo, reprehendo* ; idem cum μωμέομαι, & ab eod. Th.
Μώμημα, ατος, τὸ, *dictum, quo reprehendimus* seu *irridemus* ; *reprehensio, irrisio* : à 1. pers. p. pass. verbi μωμέομαι.
Μωμησατο, 3. sing. a. 1. opt. m. μωμήσασθαι, a. 1. infin. m. μωμήσομαι, η, ηται. a. 1. sub. m. ejusd. verbi.
Μωμητὴς, οῦ, ὁ, *vituperator, reprehensor, irrisor* : &
Μωμητὸς, οῦ, *vituperabilis* : à 3. pers. p. pass. ejusd.
ΜΩ῎ΜΟΣ, ε, ὁ, *dedecus, probrum, macula, labes, infamia.* Item *MOMUS*, deus quidam reliquorum deorum irrisor : & pro *homine cavillatore.*
ΜΩ῎Ν, *num, nunquid, an, utrum* : & sequente μὴ vel οὐ, *nonne, annon.*
Μῶνος, α, ον, Dor. pro μονος, η, ον, *solus.*
Μώνυξ, υχος, per Sync. pro μονώνυξ, *soli das ungulas habens* : ex μόνος, *solus*, & ὄνυξ, υχος, ὁ, *ungula.*
Μώνυχας, ejusd. acc. pl.
Μωραίνω, *infatuo, stultè ago* : f. μωρανῶ. a. 1. act. ἐμώρανα. Att. ἐμώρηνα. p. μεμώρωγκα. præs. pass. μωραίνομαι, *infatuor, stultè fio* : p. pass. μεμώραμμαι. a. 1. pass. ἐμωράνθην, ης, η, & in sub. μωρανθῶ, ῆς, ῆ. a. 1. part. pass. μωρανθείς.
Μωρανθεις, a. 1. part. pass. μωρανθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. præced.
Μωρία, ας, ἡ, *stultitia.* Th. μωρὸς, *stultus.*
Μωρολογία, ας, ἡ, *stultiloquium* : à
Μωρολόγος, ε, ὁ ἡ, *stulta loquens* : ex μωρὸς, & λόγος, *sermo.* Th. λεγω, *dico.*
Μωρὸν, τὸ, substantivè, *stultitia* : à
ΜΩΡΟ῎Σ, ὰ, ὸν, vel μωρος, Att. *stultus, fatuus* : q. μὴ ὁρῶν, *nihil videns.* Hinc
Μῶρος, adv. *stultè* : à præced.
Μῶσα, αι, ά, Dor. pro Μοῦσα, ης, ἡ, *Musa.*
Μωσῆς, οῦ, ὁ, & Μωσεὺς, έως, ὁ, dat. μωσῇ & μωσεῖ, acc. μωσῆν, nom. Prophetæ, Μῶσθαι, per Sync. pro μώσασθαι, dicitur esse Lacon cum pro ζητεῖν. à μαω, *quæro*
Μωῦ, τὸ ὕλωρ, Hesych.
Μωῦσὴς, οῦ, & Μωῦσεὺς, έος, ὁ, idem quod Μωσῆς, *Moses*, nom. Prophetæ.

N.

N Litera decima tertia apud Græcos in numeris est quinquaginta.
Ναασσὼν, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans.*
* Νᾶϊν, *cubiculum, thalamus* : indecl.
ΝΑ῎ΒΛΑ, ων, τὰ, *NABLIA*, instrumentum musicum.
* Νᾶϐλη, ης, ἡ, idem.
Ναγλαὶ, οἱ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans.*
Νᾶες, Dor. & Ion. pro νῆες, nom. pl. à ναῦς, νεὸς, ἡ, *navis.*
Ναϊτης, seu ναιέτης, ου, ὁ, *incola.* Th. ναίω, *habito.*
Ναζαραίος, ε, & Ναζαρηνὸς, οῦ, *NAZARENUS* ; item Ναζωραῖος, ε, Act. xxvi. 9.
Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *furculus.*
Ναζωραῖος, *NAZARÆUS.*
Ναθὰν, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *dedit.*
Ναθαναὴλ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *Deus dedit.*
ΝΑΙ᾽, adv. *NÆ, profectò, imò, etiam* : ναὶ μὰ τὸν, &c. *certè per*, &c.
Ναῖε, pro ἔναιε, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, *habito.*
Ναίει, *incolit*, 3. sing. ind. præs. verbi ναίω, quod vide.
Ναίουσα, *habitat*, Poët. vel Ion. Epenth. pro ἔναιε, 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, *habito.*
Ναιεταασκον, ες, ε, per Epenth. Ion. pro ἐναιέταον, ες, ε, verbi ναιεταω, idem quod ναιω, *habito.*
Ναιετάουσα, præs. part. f. g. ejusd. verbi & Th. fic ναιετάουσ᾽ pro ναιετάουσι, 3. pl. ind. præs. act.
Ναιετάω, idem quod ναίω, *habito.*
Ναιετάωσι, Poët. vel Ion. pro ναιετῶσι, 3. pl. præs. ind. vel, ut alii, Dor. pro ναιέουσι, ejusd. verbi.
Ναὶη, ἡ, nomen urbis, indecl. Syr. *amœni, sc. agri.*
Ναίουσα, Dor. pro ναίουσα, *habitans*, præs. part. à ναω. ναίουσι, Dor. & Æol. pro ναίουσι, *habitant*, 3. pl. præs.
Ναῖον, Ion. pro ἔναιον, *habitabant*, 3. pl. imperf. act. verbi ναίω.
ΝΑΪ῎ΡΟΝ, ου, τὸ, *odoramentum quoddam*, quod immiscent unguentis : an à ναίω, *fluo* ?
ΝΑΪ᾽Ω, *habito, incolo, fluo* : ναιετάω, -ῶ, idem.
Νάκη, ης, ἡ, idem cum
ΝΑ῎ΚΟΣ, εος, τὸ, *pellis cum suo villo, vellus*

lus: qu. à νάσσω, quia eſt aliquid ναστὸν id. eſt *densè compactum.*

Νᾶμα, ατος, τὸ, *fluentum, latex:* dat. pl. νάμασι· à νάω, ſeu ναίω, *fluo.*

Νᾶν, Dor. pro ναῦν, *navem.*

NANNH, ης, ἡ, *patris, matrísque ſoror.* Angl. **Maunt** pro **Aunt.**

ΝΑΝΟ῞Σ, οῦ, ὁ, *NANUS, pumilio:* qu. à νὴ & ἄνω, *ſurſum non crevit:* hinc

Ναναΐδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *pumilionis formam habens:* à præced.

Ναοὶ, nom. pl. à ναὸς, οῦ, ὁ, *templum.*

ΝΑΟ῞Σ, οῦ, ὁ, & Att. νεως, ὁ, *templum:* q. à ναίω, *habito:* hinc πρόναος, ὁ, ὁ, *templi veſtibulum.*

Ναοῦμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *verbum majeſtatis.*

ΝΑ῎ΠΟΣ, εος, τὸ, ſeu νάπη, ης, ἡ, *ſaltus, clivus montis, locus cavernoſus:* q. ex νὴ & φάος, quòd *locus tenebroſus ſit.* Vel à νάω, *fluo.*

ΝΑ῎ΠΥ, υος, τὸ, *ſinapi,* q. à νὴ & πάω, quòd *parum paſcat.*

ΝΑ῎ΡΔΟΣ, ου, ἡ, *NARDUS,* frutex.

Νάρη, *ſtulta:* ἡ ἄφρων ᾗ μωρά.

Ναρθήκιον, ου, τὸ, *NARTHECIUM, liber medicamentorius,* vas *medicamentarium:* à

νάρθηξ.

* Ναρθηκοφόροι, αν, οἱ, *ferulígeri:* à φέρω, &

ΝΑ῎ΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, *arbor quædam, ferula, bacillus:* dat. ſing. νάρθηκι.

ΝΑ῎ΡΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, *odoramenti genus,* q. à νάρδος & καίω.

Ναρκάω, & -έω, f. ήσω, *torpeo, obtorpeſco:* à

ΝΑ῎ΡΚΗ, ης, ἡ, *torpedo,* piſcis genus: item *torpor, veternus.*

Νάρκημα, ατος, τὸ, &

Νάρκησις, εως, ἡ, *torpor:* à p. paſſ. verbi ναρκάω, quod videas.

Νάρκισσος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *NARCISSUS:* & in f. g. pro *flore* ſumitur: à νάρκη, i. e. *torpore,* quem ſuo odore affert.

Ναρκόω, f. ωσω, *torpore afficio.* Th. νάρκη, *torpor.*

Ναρκώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *torpidus:* ab eod.

Νάρκωσις, εως, ἡ, *torpefactio:* &

Νάρκωτικος, οῦ, *torpefaciendi vim habens:* à p. paſſ. verbi ναρκόω, quod vide.

ΝΑ῎ΡΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, *vaſis genus.*

ΝΑ῎ΡΤΗ, ης, ἡ, *NARTA, planta odorata:* an à νάρδω?

Νάσατο, Ion. & νάσσατο, Poët. 3. ſing. a. 1. m. pro ἐνάσατο, verbi νάω, *habito,* a. 1. infin. m. νάσασθαι. Th. ναίω, idem.

Νάσθην, ης, η, Ion. pro ἐνάσθην, &c. a. 1. ind. paſſ. verbi νάω pro ναίω, *habito.*

Νασιώτας, α, ὁ, Dor. pro νησιώτης, ου, ὁ, *inſulanus, inſulæ incola.* Th. νῆσος, ου, ἡ, *inſula.*

Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ου, ἡ, *inſula.*

Νάσσα, Ion. & Poët. pro ἔνασα, a. 1. ind. act. verbi νάω pro ναίω, *habito.*

Νάσσατο, vide in νάσατο.

ΝΑ῎ΣΣΩ, f. νάσω, & νάξω, *æquo, complano, premo.*

Ν ς, οῦ, *confertus, denſus:* à præced.

Ναυαγέω, q. d. τὴν ναῦν ἄγω, *navem frango:* f. ήσω. p. νεναυάγηκα. a. 1. ἐναυάγησα.

Ναυαγήσασι, *naufragis:* dat. pl. a. 1. part. act. ναυαγήσας, αντος, verbi ναυαγέω.

Ναυαγία, ας, ἡ, *naufragium:* &

Ναυάγιον, ου, τὸ, idem, & *fragmentum navis, tabulæ ex naufragio:* quod ex

Ναυαγὸς, ὁ, *naufragus:* ex ναῦς, *navis,* & ἄγω, *frango.*

Ναυαρχέσιν, *claſſi præeſſe:* ex ναῦς, *navis,* & ἀρχὴ, *imperium.*

Ναυαρχία, ας, ἡ, *præfectura claſſis:* &

Ναύαρχος, ου, ὁ, *NAVARCHUS:* ex iiſd. Th.

Ναυάτης, ου, ὁ, *NAVITA,* vide in ναύτης, & ſeq.

Ναυβάτης, Ion. & Poët. pro quo & ναυάτης, &

Ναύτης, *nauta, vector:* q. ex ναῦς & βαίνω, *eo.*

Ναυηγεῖν, Ion. pro ναυαγεῖν, &

Ναυηγία, Ion. pro ναυαγία, *naufragium, calamitas:* &

Ναυήγιον, Ion. pro ναυάγιον, &

Ναυηγὸς, Ion. pro ναυαγὸς, *naufragus:* ex

Ναῦς, *navis,* & ἄγω, *frango.*

Ναύκληρος, ου, ὁ, *NAUCLERUS, navis dominus:* ex ναῦς, *navis,* & κλῆρος, *ſors, hæreditas.*

Ναυκράρων, gen. pl. à Ναύκραροι, *Reipub. principes & magiſtratus:* q. d. οἱ τὴν κάρην ᾗ τὴν κεφαλὴν ἐν τῇ νηὶ αἴροντες.

Ναυκράτης, εος, ὁ ᾗ ἡ, & ναυκράτωρ, idem; *qui* ſcil. *claſſe pollens maris imperium obtinet,* ᾗ ὁ ταῖς ναυσὶ κρατῶν.

Ναύλη, idem quod νάῦλα.

Ναῦλον, ου, τὸ, *NAULUM, merces quæ* pro *navigatione perſolvitur.* Th. ναῦς.

Ναυλοχέω, f. ήσω, *in portu maneo:* à

Ναύλοχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *portuoſus, naves continens:* ex ναῦς, *navis,* & λέχος, *lectus;* (quod à λέγω, *cubo:*) vel λόχη, *inſidiæ.*

Ναυμαχέω, *navale prælium committo:* &

Ναυμαχία, ας, ἡ, *navale prælium:* &

Ναύμαχος, ου, ὁ, *navali prælio aptus:* ex ναῦς & μάχομαι, *pugno.*

Ναῦν, *navem,* acc. ſing. & Poët. νηυν, νῆα, vel νέα, à ναῦς, *navis.*

Ναύπακτος, ου, ἡ, *NAUPACTUS,* urbis nom.

Ναυπηγεύμενος, Dor. pro ναυπηγούμενος, præſ. part. à

Ναυπηγέω, f. ήσω, *naves fabricor:* &

Ναυπηγήσιμος, ου, *fabricandis navibus aptus:* &

Ναυπηγία, ας, ἡ, *navium fabricatio:* item

Ναυπηγικὸς, ὴ, ὸν, *ad navium fabricationem pertinens:* &

Ναυπήγιον, ου, τὸ, *locus ubi naves compinguntur:* à

Ναυπηγὸς, οῦ, ὁ, *navium fabricator:* ex ναῦς, *navis,* & πηγνύω, ſeu πήγνυμι, *compingo,* p. m. πέπηγα.

ΝΑΥ῞Σ, ναὸς ἡ, *NAVIS,* Ion. νηῦς, νηὸς, dat. νηΐ. q. à νάω, *fluo.*

Ναυσίθοος, ου, ὁ, nom. viri, q. *qui navi curvit:* ex ναῦς, & θέω, *curro.*

Ναυσίνοος, ου, ὁ, nomen viri, q. *cujus animus eſt in navibus:* ex νόος, *mens,* & ναῦς, *navis.*

Ναυσί-

Ναυολιγωσι ὕβρις, *ignominia quæ propter cladem acceptam classis gemitum & luctum adfert* : à ναῦς, *navis*, & στόνος, *gemitus*. Th. στενὸς, *arctus*.

Ναυσιφόρητος, ε, ὁ, Pind. *qui navibus vehitur* : ex ναῦς, & φέρω. *fero*.

Ναύσταθμον, ε, τὸ, necnon.

Ναύσταθμος, ε, ὁ, *navium statio, navale* ; *navales copiæ* : à ναῦς, *navis*, & στάθμος, *statio*, quod ab ἵστημι, *statuo*.

Ναυστολεῖν, *navem mittere, ducere, ferre*, q. τὸ ναῦ στέλλειν, à στέλλω, *mitto*.

Ναύτης, ε, ὁ, *NAUTA* ; pro quo Poëtæ, præsertim Tragici, ναυβάτης, ε, ὁ, *NAVITA*. Th. ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis*.

Ναυτία, & Ion. ναυσία, ας, ἡ, *NAUSEA*, ναυτίησις, & ναυσίασις, εως, ἡ, idem. Th. ναῦς, *navis*.

Ναυτιάω, & ναυσιάω, & όω, *NAUSEO* : à præced.

Ναυτικὸς, ή, *NAUTICUS* : *rei nauticæ peritus* : τὸ ναυτικὸν, *res nautica* ; *classis*. Th. ναῦς, *navis*.

Ναυτιλία, ας, & Ion ης, ἡ, *navigatio* : ab eod. Th.

Ναυτίλλεσθαι, Ion. & Poët. pro πλεῖν, *navigare*.

Ναυτίλος, ε, ὁ, idem quod ναυτικὸς, ή, ὁ, *nauticus*, vel *nauta* : item *NAUTILUS*, piscis. Th. ναῦς, *navis*.

* Ναυτιώδης, ες, ης, *nauseam faciens, fastidiosus*. Th. νεῦς.

ΝΑΦΘΑ, ης, ἡ, *NAPHTHA, oleum Medeæ, bitumen*.

Νάω pro ναίω, *habito* : a. 1. ἔνασα, & Poët. ἔνασσα. a. 1. pass. ἐνάσθην. a. 1. m. ἐνασσάμην, Poët. Eft & νάω, *fluo*.

Ναῶν μάχη, ἡ, Poët. pro ναυμαχία, ἡ, *navalis pugna*.

Νὲ. in compositione negat. *NE* brevis Lat.

Νέα, & νῆα, Ion. & Poët. pro ναῦν acc. sing. à ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis*. Eft etiam

Νέα, f. g. à νέος, quod vide.

Νεάζει, *juvenis eft*, 3. sing. ind. præs. à

Νεάζω, f. άσω, *juveneſco*. Th. νέος, *novus, juvenis*.

Νεᾶν, ᾶνος, ὁ · item

Νεανίας, ε, ὁ, *adoleſcens, audax, validus*. Th. νέος, *novus, juvenis*.

Νεανικὸς, ή, *juvenilis* ; *ſtrenuus* ; *audax* ; *vehemens* : comp. νεανικώτερος, ſuperl. ώτατος · & indè

Νεανικως, adv. *juvenilitèr* ; *ſtrenuè* ; *lautè*. Th. νεὸς, *juvenis*.

Νεανιεύω, *juveneſco* : à νεανίσκος. Th. νέος, *juvenis*.

Νεανὶς ſeu νεᾶνις, ἡ, ίδος, *juvencula* : &

Νεανίσκος, ε, ὁ, *juvenis adoleſcentulus* : ab eod.

Νεάπολις, εως, ἡ, nom. urbis ; Gr. quod interpret. Lat. *nova urbs*.

Νεαρὸς, ᾶ, *juvenis, juvenilis*. Th. νέος, *novus*.

Νέας, *naves*, pro νῆας, accuſativ. pl. Ion. à ναῦς.

Νέαται, *habitantur, ſtructa ſunt*, detracto augmento pro ἐνέαται, Ion. pro ἐνέηνται, 3. pl. perf. paſſ. verbi νέω, *ſtruo* : vel à νέω, Ion. pro νάω, vel ναίω, *habito*.

Νέατος, Ion. Sync. pro νεώτατος, *noviſſimus*. Th. νέος, *novus*.

Νέβελ, *uter, amphora*. Vox Hebræa, retenta à Lxx. 1. Sam. i. 24.

Νεβρὸς, ίδος, ἡ, *NEBRIS, hinnuli* aut *cervi pellis* : & indè

Νέβρισσα, ſerpentis genus à maculis ſic dictum : à præced.

Νεβρὸς, ᾶ, ὁ, *hinnulus, pullus cervi* : νεβρεῖν, Dor. pro νεβρᾶν, & νεβρεὲς pro νεβρούς.

Νεελάσσα, *exultat, læta eſt* : vox Hebr. Job xxxix. 13.

Νεεμὰν, nomen viri, indecl. Syriac. q. interpret. Lat. *amœnus*.

Νέεσθαι, *redire*, præs. inf. à νέομαι, vel νίω, *eo, redeo*.

Νέηαι, Ion pro νέῃ, *eas*, 2. ſing. præs. ſub. verbi νέομαι, vel νέω, *eo, redeo*.

Νεήκεσσι, dat. pl. Poët. à

Νεήκης, εος, ὁ ἡ, ές, *recentèr acutus* : ἀ νέος, *novus*, & ἀκὴ, *cuſpis*.

Νέηλυς, υδος, ὁ ἡ, ὑ, *qui nuper advenit* : à νέος, *novus* & ἐλεύθω ſeu ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι · a. 2. ἦλυθον.

Νεηνίας, Ion. pro νεανίας, *juvenis* : &

Νεηνὶς, Ion. pro νεᾶνις, ίδος, ἡ, *juvencula*. Th. νέος, *novus*.

Νεῖ, *net* : 3. ſing. ind. præs. verbi νέω, *neo* : f. νήσω.

Νειαίρη, ης, ἡ, *pars extrema ventris, venter inferior* : à

Νειαρὸς vel νεαρὸς, *novus ultimus*. Th. νέος, idem.

Νείατος, *infimus, ultimus* : per Syncopen pro νειότατος, ſuperl. à νεῖος pro νέος, *novus, recens*.

Νείκεα, ut & νείκε, acc. pl. à νεῖκος, εος, τὸ, *rixa*.

Νεικεῖ, *contendit* : 3. ſing. præſ. ind. à νεικέω. Th. νεῖκος.

Νεικείεσκεν, Ion. Paragoge pro ἐνείκεις, 3. ſing. imperf. act. verbi νεικείω, Poët. pro νεικέω, *rixor* : ab eod. Th.

Νεικείη, & Ion. Paragoge νεικείησι, *vincat, probris affecerit* : 3. ſing. præſ. ſub. act. ejuſd. verbi & Th.

Νεικεσίφορος, ὄρος, ὁ, *objurgator, convitiator* : à 3. perf. perf. paſſ. verbi

Νεικέω, & Poët. νεικείω, *rixor, objurgo* : f. ήσω & έσω. Th. νεῖκος.

Νείκησεν & νείκεσσεν, Ion. pro ἐνείκεσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi præced.

ΝΕΙΚΟΣ, εος, τὸ, *rixa, jurgium, contentio* ; *bellum* : q. à νὲ & εἶκειν.

Νεῖλος, ε, ὁ, *NILUS*, Ægypti fluvius.

Νείμας, αντος, *qui tribuit* : a. 1. part. act. νείματο, 3. ſing. a. 1. m. Ion. verbi νέμω, *tribuo* : a. 1. ἔνειμα.

Νεῖμεν vel νεῖμας, *tribuit* : 3. ſing. a. 1. Ion. pro ἔνειμεν. ejuſd. verb.

Νειόθεν, per Sync. pro νειατόθεν, adverb. *ex imo* : &

Νειόθι, adv. per Sync. pro νειατόθι, *in imo fundo* : à νεῖος. &

Νεῖον, ε, τὸ, Ion. pro νέον, ε, τὸ, *navale* ; item adv. pro *nuper* : &

Νεῖος,

Νεῖος, ᾱ, ὁ, & νειὸς, οῦ, ἡ, Ion. pro νέος, (sub. ἀγρὸς) & νεος, *ager renovatus*: &

Νεος, ᾱ, Ion. pro νέος, *recens, novellus*: superl. νειότατος, *novissimus, infimus*: omnia à Th. νέος, *novus*.

Νείσσεαι, Ion. pro νείσσῃ, 2. sing. præs. sub. νείσσεο, Ion. pro νείσσα, præs. imperat. à

Νείσσομαι, *eo, navigo*. Th. νέω, *eo*.

Νείσσονται, 3. pl. præs. ind. præced. verbi.

Νεῖται, *redit*: 3. sing. præs. verbi νέομαι. Th. νεω, *eo, redeo*.

* Νειφω, *ninguo*, perf. med. νενόφα.

Νειχθεις, *reversus*: a. 1. part. pass. à νείσσομαι, *redeo*. Th. νέω. Verùm vix verisimile inde derivari posse, & potiùs ad ἐνείκω, vel φέρω, referendum. Vide Scoti Granim. Gr.

Νεκαδεσσιν, dat. pl. Ion. à

Νεκυς, ά(δ)ος, ἡ, *cadaverum acervus*. Th. νεκρὸς, *mortuus*.

Νεκυικὸς, οῦ, *mortualis, funebris*: ab eodem Th.

Νεκρομαντεία, ας, ἡ, *vaticinatio quæ fit evocatis mortuis* NECROMANTIA, barbarè *nigromantia*, quo vocabulo nos perinde ac cæteræ gentes decepti, itidem appellamus **Black Art**. à νεκρὸς, *mortuus*, & μάντις, *vates*.

Νεκρομαντεῖον, ου, τὸ, *vaticinium ex evocatis mortuis*: ab iisd. Th.

ΝΕΚΡΟΣ, ᾱ, ὸν, *mortuus, cadaver ipsum*: inde νεκρόω, *eneco*. νέκυς, υ(δ)ος, ὁ, *mortuus, defunctus*: unde *NEX, NECO*.

Νεκροα, *mortifico, interimo*: f. ώσω. p. νενέκρακα. a. 1. ἐνέκρωσα. a. 1. imperat. act. νέκρωσον, άτω. perf. pass. νενέκραμαι. perf. part. pass. νενεκρωμένος, η, ον. Th. νεκρὸς.

Νεκροθεις, έν(δ)ος, *neci datus*: a. 1. part. pass. ab ἐνεκρώθην. a. 1, pass. verbi νεκρόω, q. v.

Νεκρωσις, εως, ἡ, *mortificatio*: à 2. perf. perf. pass. verbi ejusd.

ΝΕΚΤΑΡ, αρος, τὸ, *NECTAR, potus Deorum*.

Νικτάρεος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *NECTAREUS, nectaris suavitatem referens*: ab eod. Th.

ΝΕΚΤΥΔΑΛΟΣ, *insectum quoddam*.

Νέκυες, *defuncti, manes*: νεκύεσσι, dat. pl. Ion. νεκύων, gen. pl. à νέκυς, υ(δ)ος, idem cum νεκρὸς, *mortuus*.

Νεκυομαντεία, ας, ἡ, id. ac νεκρομαντεία.

Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, &

Νεκυομαντήϊον, ου, τὸ, Ion. pro νεκυομαντεῖον, idem ac νεκρομαντεῖον, *oraculum, in quo mortui de re aliquâ consuluntur*: ex νέκυς, & μάντις, *vates*.

Νέκυς, υ(δ)ος, *defunctus*: gen. pl. νεκύων. Th. νεκρός.

Νεμεαὶ, ά(δ)ος, ἡ, quod Poët. pro Νεμεαία, *NEMEÆA*.

Νέμει, *tribuit*: 3. sing. præs. νέμειν, præs. inf. à νέμω, quod vide.

Νεμεαῖος, ᾱ, *NEMEÆUS*: à Νεμέα, ας, ἡ, nomen regionis.

Νεμείη, ης, ἡ, Ion. pro Νεμέα, ἡ, nomen regionis: à νέμος, εος, τὸ, *nemus*. Th. νέμω, *pasco*.

Νέμειον ἄγαλμα, *Nemæum ornamentum*.

Νεμεσάσαι, Dor. pro νεμεσήσῃ, 3. sing. aor. 1. opt. act. à

ΝΕΜΕΣΑΩ, -ῶ, *indignor, irascor, invideo*: f. ήσω. p. νενεμέσηκα. a. 1. ind. pass. ἐνεμεσήθην.

Νεμεσητικὸς, *ad indignationem propensus*: &

Νεμεσητὸς, ὴ, *reprehensibilis*: Poët. νεμεσσητός· à νεμεσάω, *irascor*.

Νέμεσθαι, præs. inf. pass. à νέμω, *pasco*.

Νεμεσίζη, *vitio vertes*: 2. sing. præs. subj. pass. à

Νεμεσίζω, vel -ομαι, *indignor, revereor*. Th. νεμεσάω.

Νέμεσις, εως, ἡ, *indignatio, reprehensio cum quadam invidiâ, ultio*: item *NEMESIS*, nomen Deæ insolentiam hominum reprimentis. Th. præced.

Νεμεσσᾶ, Poët. pro νεμεσᾷ, *indignè fert*: 3. sing. præs. ind. verbi νεμεσάω, *indignor*.

Νεμεσσατὸς, Dor. pro νεμεσσητὸς, qu. vid.

Νεμέσσηθεν pro νεμεσσήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic νεμεσσήθην, Ion. pro ἐνεμεσσήθην, a. 1. pass. verbi νεμεσάω, *indignor*.

Νεμεσσητὸς, ὴ, ὸν, Poët. pro νεμεσητὸς, ὴ, ὸν, *reprehendendus, a, um*: ab eod. Th.

Νεμηθεις, *tributus*: a. 1. part. pass. verbi νέμω, *tribuo*: f. νεμῶ, perf. pass. νενέμημαι, a. 1. pass. ἐνεμήθην.

Νέμονται, *fruuntur*: 3. pl. præs. ind. pass. νέμομαι. &

Νέμος, εος, τὸ, *NEMUS, locus arboribus densus*: à

ΝΕΜΩ, *tribuo, distribuo*; *colo, habito*; *pasco*; *rego, guberno*: f. νεμῶ. p. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα. p. m. νένομα.

Νένασται, Dor. pro νένησαι, perf. ind. pass. verbi νάω, *scaturio*: qu. à νέω.

Νενέαλαι, Ion. pro νένηνται, *collecti sunt*: 3. pl. perf. ind. pass. verbi νέω vel νάω, *struo, habito*: fut. νήσω. p. νένηκα. perf. pass. νένημαι, σαι, ται.

Νενέμηκα, *distribui*: perf. act. verbi νέμω, qu. vide.

Νένηκα, *nevi*: perf. act. verbi νήθω, *neo*: f. νήσω. perf. pass. νένημαι & νένησμαι. p. part. pass. νενημένος & νενησμένος. Th. νέω, *neo*.

ΝΕΝΗΛΟΣ, *cæcus, attonitus, vecors*: qu. à νεννός.

Νενίκανται, Dor. pro νενίκηνται, 3. pl. perf. pass. verbi νικάω, *vinco*.

Νενίκημαι, perf. pass. νενικημένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.

ΝΕΝΝΟΣ, ᾱ, ὁ, *patruus, avunculus*.

Νεννὸς, ὴ, ὸν, *stolidus*: quod à νε & νόος, *mens*.

Νενόμισμαι, perf. ind pass. &

Νενομισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi νομίζω, *puto, moribus instituo*. Th. νέμω.

Νενοσευμένα, legendum νενοσσευμένα, perf. part. pass. à νοσσεύω, *nidifico*. Th. νοσσὸς, *pullus*.

Νένοται, per Sync. pro νενόηται, *excogitatum est*: 3. sing. perf. pass. verbi νοέω, *cogito*. Th. νόος, *mens*.

Νένοφα, perf. m. verbi νέφω.

Νενώμεθα, per Synæresin Ion. pro νενοήμεθα.

Et

Ἐπ νένοιλα, pro νενόηκα, 1. pl. & 3. singul. perf. paſſ. verbi νοέω, *cogito*. Th. νοος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Νεαρδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *nuper irrigatus* : ex νέος, *novus*, & ἄρδω, *irrigo* ; f. σω.

Νεόγαμος, ε, ὁ ἡ, ἡ, *qui recens uxorem duxit*, vel *recens nupta*. Th. γαμέω, *uxorem duco*.

Νεογενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, &

Νεογελὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, &

Νεογιλὸς, ἡ, ὸν, *recens natus* : q. νεογενός. ex νέος, & γείνομαι, *nascor*.

Νεόγραπτος, *nuper pictus*. Th. γράφω, *scribo*.

Νεηγὺς, ύος, ὁ ἡ ἡ, *qui juvenilia membra habet, juvenis* : ex νέος, *juvenis*, & γυῖον, ε, τὸ, *membrum*.

Νεόδματος, ω, ὁ, Dor. pro

Νεόδμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, *recens ſtructus* ; item *nuper domitus, recens nupta*, i. e. νεοδάμαστος· ex νέος, *novus*, & δέμω, *ſtruo* : fut. μῶ. perf. paſſ. δέδμημαι, σαι, ῆ· item à δαμάω, *domo*.

Νεόδρεπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *recens decerptus*. Th. νέος, & δρέπω, *decerpo* : f. ψω.

Νεοθαλὴς & νεοθηλὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *nuper virens & pullulans* ; item *recens* : ex νέος, & θαλλω, *floreo*.

Νεοίη, ας, ἡ, *juvenilis ætas* : à νέος, *juvenis*.

Νέοικος, ε, ὁ ἡ ἡ, *recens conditus & habitatus* : ex νέος, & οἶκος, *domus*.

Νεοκηδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *recentem dolorem habens* : dat. ſing. νεοκήδεϊ, ex νέος, & κῆδος, έος, τὸ, *cura*.

Νεόκλωστος, ε, ὁ ἡ ἡ, *recens contextus* : ex νέος, & κλώθω, *neo*.

Νεόκτιστος, ε, *recens conditus* : νεοκτίστα, Dor. pro νεοκτίστη, ης, ἡ· ex νέος, & κτίζω, *condo, creo*.

Νεόκλονος, ε, ὁ ἡ ἡ, Poët. *recens imperfectus* : ex νέος, *novus*, & κλείνω, *interficio* : præt. med. ἔκτονα.

Νεολαία, ας, ἡ, *juvenum cœtus* : idem cum νεότης. Th. νεος, *juvenis*.

Νίομαι, *neo, nato, vado*. Th. νέω, idem.

Νεομηνία, contractè νουμηνία, ας, ἡ, *nova luna*, vel *novus menſis*, aut *prima dies menſis, calendæ* : ex νέος, *novus*, & μήνη, *luna* ; item à μὴν, *menſis*.

Νέον, *nuper*, adv. νεοσσὶ, Att. idem Th. νέος, *novus*.

Νεόπηκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *nuper preſſus* : ex νέος, & πήγνυμι, *compingo*.

Νεόπλυτος & νεοπλύντος, ε, ὁ ἡ ἡ, *recens lotus* : ex νέος, & πλύνω, *lavo*.

ΝΕΟΣ, νέα, νέον, *NOVUS, juvenis* : qu. à νῦν, *nunc* : comp. νεώτερος, α, ον, *junior* : pl. num. οἱ νεώτεροι, *juvenculæ, minores natu*. Hinc Angl. **new**,

Νεοσιγαλος, ω, ὁ, Dor. pro νεοσίγηλος, ὁ, *modus propter rei novitatem & excellentiam admirandus* ; adeò ut eum audienti ſilentium præ admiratione pariat. Homerus σιγαλόεν appellaret. ex νέος, & σιγάω, *fileo*.

Νεοσμηκτος, ε, *nuper terſus*, vel *politus* : ex νέος, & σμάω, vel σμήχω, *abſtergo, purgo*.

Νεοσσεύω, & Att. νεοττεύω, *nidifico*. Th. νεοσσὸς, οῦ, ὁ, *pullus*.

Νεοσσιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus avium* : gen. pl. Ion. νεοσσιέων, à νεοσσός.

* Νεοσσίον, ε, τὸ, *parvus pullus* ; *dimin.* à

ΝΕΟΣΣΟ'Σ, & Att. νεοττὸς, οῦ, ὁ, *pullus, avicula, vitellus* : dat. pl. νεοσσοισι.

Νεοσσὸς, Dor. pro νεοσσός.

Νεόσται, alos, αἱ, Dor. leg. pro νεότης, q. v.

Νεοτευχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *nuper factus* : ex νέος, & τεύχω, *fabrico*.

Νεότης, ητος, ἡ, *juventus* ; acc. ſing. νεότητ' pro νεότητα. Th. νέος, *juvenis*.

Νεοτήσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, *juvenilis* : ab eod. Th.

Νεότμηλος, Dor. pro νεότμητος, ε, *recens ſectus* : ex νέος, & τέμνω, *ſeco* : perf. paſſ. τέτμημαι.

Νεοτριβὴς, ἐος, τὸ, *recens extritum* : ex νέος, & τρίβω, *tero*.

Νεοττία, ας, ἡ, Att. pro νεοσσία.

* Νεοττίον, ε, τὸ, id. qu. νεοσσίον, q. v.

Νεοττοποιέομαι, οῦμαι, *pullos gigno* : f. ήσομαι. Hinc a. 1. part. med. νεοττοποιησάμενος, ε. Ex νεοσσὸς ſeu -ττὸς, ὁ, *pullus*, & ποιέω, *facio*.

Νεοττὸς, οῦ, ὁ, Att. pro νεοσσὸς, *pullus*.

Νεηρέω, *ſecundo vento utor* : ex ναῦς, & ἔρος, *ventus ſecundus*.

Νεήτατος, ε, ὁ ἡ ἡ, *recens vulneratus* : ex νέος, & ἀτάω, f. ήσω, *vulnero*.

Νεόφυτος, *nuper conſitus*, ſeu *plantatus* ; q. d. νέον φυτὸν, *nova planta*, per Metaphor, pro *novitio*.

Νεοχμὸς, ὸν, *novus, qui integris eſt viribus*. & hinc

Νεοχμόω, *res novas molior* : qu. ex Th. νέος, *novus*.

Νεω, -ῶ, fut. ώσω, *novo, innovo* : ab eod. Th.

* Νῆξις, εως, ἡ, *natatio* : à νέω, *nato*.

Νέπας, αδος, ὁ ἡ ἡ, *pedibus carens, piſcis, NEPOS* : ex νὴ, & πῦς, *pes*.

Νέρθε & νέρθεν, per Aphær. pro ἔνερθεν, *infra* : adv. & hinc

Νέρτερος, *inferior* : pro ἐνέρτερος· ab ἔρα, ας, ἡ, *terra*.

Νέσσομαι, acc. ſing. à νέσσω.

Νεσσορίδης, ε, ὁ, *NESTORIDES* : patronym. à

Νέσσωρ, ορος, ὁ, *NESTOR*, nomen propr.

Νεῦμα, ατος, τὸ, *nutus, preſſus* : dat. pl. νεύμασι. Th. νεύω, *innuo*, vel à νεω, νεύσω, *nato*.

Νεῦμαι, Dor. vel Ion. pro νέομαι, -ῆμαι, pro fut. νεύσομαι.

Νεύμεθα, Dor. pro νεόμεθα, quod per Enallagen pro fut. νευσόμεθα, *redibimus* : à νέω, *redeo*.

Νεύοιεν, *nutabunt, vergent* : 3. pl. opt. præſ. à νεύω, *innuo* : præſ. part. νεύων, υσα, ον.

Νευρὰ, ᾶς, ἡ, & Ion. ῆς, *nervus arcûs*. Th. νεῦρον, ε, τὸ, *nervus*.

Νευρὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro præced.

Νευρὴς, gen. Ion. ab eodem.

Νευρὶς, ίδος, ἡ, idem cum νεῦρον, *nervus*.

* Νευροκοπέω, -ῶ, *enervo, nervis præcido* : ex νεῦρον, & κόπτω, *ſcindo*.

ΝΕΥ'ΡΟΝ, ε, τὸ, *NERVUS, robur* : νευρὰ, ᾶς, ἡ, idem.

Νευρόσπαστα ἀγάλματα, *simulachra quæ nervis occultis trahuntur*: ex νεῦρον, *nervus*, & σπάω, *trabo*.

Νεῦσ', & νεῦσε, Ion. pro ἔνευσε, *annuit*: 3. ſing. a. 1. act. verbi νεύω, *innuo*: f. σω p. νένευκα. a. 1. part. νεύσας, αντος.

Νεῦσις, εως, ἡ, *nutus*: à 2. perſ. perf. paſſ. verbi præced.

Νευσάζω, fut. άσω, *nuto*, *caput concutio*: ab eodem Th.

Νευστικὸς, ἡ, idem cum

Νευστὸς, ὴ, *natatilis*. Th. νέω, f. εύσω, *no*.

ΝΕΥ'Ω, *NUO*, *innuo*, *annuo*; *promitto*; *vergo*: f. σω. p. κα.

Νέφεα, nom. pl. νεφέεσσι, dat. pl. Ion. à νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Νεφέλη, ης, ἡ, & Dor. νεφέλα, *NEBULA*, *nubes*: à Th. eod.

Νεφεληγερέταο, gen. Æol. à

Νεφεληγερέτης, ω, ὁ, *nubicogus*: Jovis Epithet. voc ὦ νεφεληγερέτα· ex νέφος, & ἐγείρω, *excito*.

Νεφέλιον, ω, τὸ, *nubecula*: dimin. à νεφέλη. Th. νέφος.

Νεφίλησιν, dat. pl. à νεφέλη.

Νεφθαλείμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *lucta*.

ΝΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *NUBES*, *Nebula*: per Metaph. *magna multitudo*: νεφέλη, ης, ἡ, idem.

Νεφρίτις, ιδος, ἡ *morbus*, ſeu *affectus renum*: à ſequente.

ΝΕΦΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ren*: qu. à νέω, *fluo*, & φέρω, renes enim deferunt humores quoſdam.

ΝΕ'Ω, fut. νήσω, & νεύσω, *NO*, *nato*; item *eo*, *redeo*; & *neo*.

Νεωκόρος, ω, ὁ, *ædituus*: ex νεὼς, ὠ, ὁ, Att. pro ναὸς, *templum*, & κορέω, *ſcopis purgo*.

Νεώμεθ' pro νεώμεθα, *redeamus*: 1. pl. ſub. paſſ. νέομαι, ſeu νέω, *redeo*.

Νεημένη, *iterata*: ſcil. γῆ, præſ. part. f. g. à νεάω, *renovo*. Th. νέος, *novus*.

Νεως, adv. *nuper*: ab eod. Th.

Νεὼς, ὠ, ὁ, Att. pro ναὸς, ὸ, ὁ, *templum*: hinc νεῶς, gen. pl. pro ναῶν.

Νεώσοικοι, οἱ, *navalia*, q. d. *navium ædes*: ex νηῦς, gen. Ion. νηὸς, Att. νεὼ, & οἶκος, ω, ὁ, *domus*.

Νεωσὶ, adv. *nuper*. Th. νέος, *novus*.

Νεωτερίζεσθαι, *renovari*, *inſtaurari*, *refici*: præſ. inf. à

Νεωτερίζω, *res novas molior*. Th. νέος.

Νεωτερικὸς, ὴ, ὸν, *juvenilis*: à præced. Th.

Νεώτερος, ω, *junior*, *minor natu*: ſuperl. νεώτατος. ab eod. Th.

ΝΗ', *per*: adv. affirmantis & jurandi, cum acc. νὴ Δία, *per Jovem*: in compoſ privativa eſt particula; interdum intenſiva.

Νῆ pro νῆα, acc. Poët. pro νηῦν, *navem*: à nom. ναῦς, Ion. νηῦς, νεὸς, dat. pl. νήεσσι.

Νήαιθος, ω, ὁ, *NE ÆTHUS*: nom. fluvii.

ΝΗΓΑ'ΤΕΟΣ, ω, ὁ ἡ ὸ, *novus*, *nuper factus*: q. à νέον, & γάω, *fio*.

Νήγρετος, ω, ὁ, *ex quo quis excitari nequit*: ex νὴ, & ἐγείρω, *excito*.

Νηδύϊα, τὰ, *inteſtina* à νηδὺς, ὑος, ἡ, *venter*.

Νήδυμος, ω, ὁ, *ſuavis*: per Pleonaſm. τοῦ ν, pro ἥδυμος. Th. ἡδὺς, *ſuavis*.

Νηδυόφιν, Poët. adv. *ex utero*. Th. νηδὺς, ὑος, ἡ, *venter*.

ΝΗΔΥ'Σ, υος, ἡ, *venter*, *uterus*.

Νήεσσ' pro νήεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. à ναῦς, Ion. νηῦς, *navis*.

Νηέω, *congrego*, *accumulo*: fut. ήσω. hinc νηησάσθω, a. 1. imp. m. Th. νέω, *glomero*, *neo*: f. νήσω. a. 1. part. νησας, & Pleonaſm. τᾶ, ν, νηήσας.

Νηήσας, *onerans*: a. 1. part. act. νηήσασθαι, a. 1. inf. med. νηησάσθω, a. 1. imperat. med. Sic νήησαν pro ἐνησαν, a. 1. Ion. ſup. verbi νηέω.

Νήθω, *neo*, *filum è colu duco*: f. νήσω. p. νένηκα. part. paſſ. νένησμαι. Th. νέω, *neo*, *glomero*.

Νηΐ, dat. ſing. à ναῦς, Ion. νηῦς, *navis*.

Νήια, τὰ, *navalia*: à

Νήϊος, ω, *navalis*: à præced. Th.

Νήϊς, ιδος, ὁ ἡ ὶ, *inſcius*, *rudis*, *timidus*: ex νὴ, priv. & εἴδω, *ſcio*.

Νήκεστον, *inſanabiliter*; adv. ex νὴ, negandi particulâ, & ἀκέω, *ſano*.

Νηκουέω, pro ἀνηκουέω, *non audio*: ex νὴ, & ἀκούω, *audio*.

* Νηκτὸς, οῦ, ὁ, *natatilis*, *natans*: à νέω, *nato*.

Νηλεγὲς, ές, ὁ ἡ ὸ, *ſævus*: q. ex νὴ, & ἀλέγω, *curo*.

Νηλεὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, & τὸ νηλιὲς, *crudelis*, *-le*, *ſævus*, *immiſericors*; *firmus*, Dicitur & νηλεὴς, & νηλὴς, ές· dat. ſingul. νήλεϊ. ex νὴ, priv. & ἐλεέω, *miſereor*. Alii ab ἵλαος, *propitius*.

Νηλεῖ, *immiti*: dat. ſing. à νηλὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, *immitis*: vel per Sync. pro νηλεέϊ, dat. à νηλεὴς, quod vide.

Νηλειὴς, idem quod νηλεὴς, quod vide.

Νηλεόποινος, ω, ὁ ἡ ὸ, *immitis*, *crudeli ſupplicio puniens*: ex νηλεὴς, *immitis*, & ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna*.

Νήλεσος, ω, ὁ ἡ ὸ, pro νήλευσος, *inviſibilis*: ex νὴ, & λεύσσω, *video*.

Νηλήϊος, poſſeſſivum à Νηλεύς. Vide Πηληϊάδης.

Νηλὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, pro νηλεὴς, quod vide.

Νήλιπος, *diſcalceatus*: q. ex νὴ, & ἦλιψ, *calceus*.

Νηλιτὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, *peccati expers*: ex νὴ, & ἁλιτέω, *pecco*.

Νῆμα, ατος, τὸ, *filum*: nom. pl. νήματ' pro νήματα. Th. νέω, *neo*.

Νημερτὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, *verus*: ex νὴ, & ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ήσω. a. 2. ἥμαρτον. Eſt &

Νημερτὴς, nomen propr. mulieris.

Νηνεμία, ας, ἡ, *tranquillitas venturum*: à

Νήνεμος, *ventos non habens*: ex νὴ, & ἄνεμος, *ventus*.

Νηνεμίης, gen. Ion. à præced.

Νήξει, dat. ſing. νήξεις, acc. pl. à

Νῆξις, εως, ἡ, *natatio*. Th. νέω, vel νήχω, *nato*.

Νήξομαι, *navigabo*: f. 1. m. verbi νήχομαι· ab eodem Th.

Νηοῖς, *templis* : Ion. pro ναοῖς, à ναὸς, οῦ, ὁ, *templum*. Sic νηὸν pro ναόν.

Νηοπόλος, ε, ὁ, *ædituus, qui circa templum versatur* : à præcedente Th. & πολέω, *versor*.

Νηὸς, *navis* : gen. Ion. pro ναὸς, à ναῦς, ὑ, dat. pl. νήυσι. &

Νηὸς, Ion. pro ναὸς, ὁ, *templum*.

Νηπεδανὸς, οῦ, *firmus* : à νὴ, & ἠπεδανὸς, *debilis, infirmus* : q. ἀπεδανὸς ex α priv. & πέδον, ε, τὸ, *solum, terra*.

Νηπιάω, *infantilitèr ago, infans sum* : f. ἀ-σω, p. νενηπίακα. a. 1, ἐνηπίασα. Th. νήπιος, *infans*.

Νηπιαχεύω, *puerilitèr me gero, instar vagientis doleo* : ex νήπιος, & ἀχεύω, *doleo*. Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor*.

Νηπίαχος, ε, ὁ, idem quod νήπιος, *infans*.

Νήπιε, voc. sing. ab eodem.

Νηπιέη, ης, ἡ, *infantia* : dat. sing. νηπιέῃ. &

Νήπιον, ε, τὸ, *infans, infantia* : à

ΝΗΠΙΟΣ, ε, *infans*, per Metaph. *imprudens, stultus* : ex νὴ priv. & ἔπος, *verbum*.

* Νηπιότης, ητος, ἡ, *infantia*. à præced.

Νήπλεκτος, *incomptus, inornatus* : ex νὴ, & πλέκω, *plico*.

Νήποινος, ε, ὁ ἡ ὀ. *impunitus* : interdum ἄ-μοιρος, ἀτιμώρητος· ex νὴ, σερητικὴ, particula, & ποινὴ, *pœna*.

Νηπύτιος. ε, *stultus, infans*. Th. νήπιος, idem.

Νηρεῦς, ῆος, & έος, ὁ, nomen viri. Gr. νηρὸς, *humilis*.

Νηρὶ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *lucerna*.

Νήριθμος, ε, *innumerabilis* : ex νὴ, & ἄριθ-μος, ε, ὁ, *numerus*,

ΝΗ'ΡΙΟΝ, ε, τὸ, *fruticis species* : circa amnes nascens. q. à νηρὸς, *humidus*.

Νηρίτης, ὁ, *NERITA, concha quædam natatilis* : à νέω, πο. Vide Ἀναρίτης.

Νήριτος, vel νήρισος, ε, *de quo non est contentio* : quod ex νὴ, & ἐρίζω, *contendo*. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*.

ΝΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *humidus, cavus* : quod à νέω. πο. Est &

Νερὸς, pro νεαρὸς, *recens* : à νέος, *novus*.

Νῆσαι, *cumulare* : a. 1. inf. act. νήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. verbi νήθω, seu νέω, *glomero, neo*.

Νησαίη, ης, ἡ, nomen mulieris : à νῆσος, *insula*.

Νησίον, ε, τὸ, *parva insula* : ab eod.

ΝΗ'ΣΟΣ, ε, ἡ, *insula* : dat. pl. νήσοισι· à νέω, πο.

ΝΗ'ΣΣΑ, seu νῆττα, ης, ἡ, *ANAS* : qu. à νέω, *quia* natare amat.

Νηστεία, ας, ἡ, *jejunium, inedia* : à νῆστις, *jejunus*.

Νηστεύω, *jejuno* : f. εύσω, p. νενήστευκα. aor. 1. ἐνήστευσα. a. 1. part. νηστεύσας, αντος. Th. νῆστις.

ΝΗ'ΣΤΙΣ, εως, ὁ, ὁ ἡ ὀ, *jejunus* : qu. ex νὴ priv. & ἐσθίω, *edo*.

Νησω, ὴ nomen mulieris.

Νήτην, adv. *frustrà, inutilitèr* : à

Νήτος, *ultimus* : contractè à νέατος, ε, *novissimus*. Th. νέος, *novus*.

Νητρεκὴς, έος, ὁ ἡ ὀ, *verus, certus* : ex νὴ, *valdè*, & ἀτρεκὴς, *verus*.

Νηῦν, acc. sing. Ion. pro ναῦν, *navem*, à ναῦς, ὑ, *navis*.

Νηυσὶ, dat. pl. Ion. ab eod.

Νήϋτμος, ε. ὁ ἡ ὀ, *animæ expers* : ex νὴ priv. & ἀϋτμὴ, *spiritus*.

* Νηφαίνω, *sobrius fum*. Th. νήφω.

Νηφάλιος, & νηφάλεος, ε, ὁ ἡ ὀ, *sobrius*. Th. νήφω.

* Νηφαλιότης, ητος, ἡ, *sobrietas*. Th. νήφω.

Νήφουσι, dat. pl. part. præs. act. vel 3. pl. præs. ind. à

ΝΗ'ΦΩ, *sobrius sum, vigilo* : f. ψω. p. νένη-φα. a. 1. ἔνη-ψα. a. 1. imperat. νῆψον, άτω, & in 2. pl. νῆψατε, q. ex νὴ, & φίω, *non bibo*.

Νήχετο, *natabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi νήχομαι, seu νήχω. Th. νέω, *nato*.

Νῆχον, *natabant*, 3. pl. imperf. act. Ion. verbi νήχω, *nato*. νηχόμενος, præs. part. m. Th. νέω, *nato*.

Νήχυτος, ε, ὁ ἡ ὀ, *latè fluens, effusus* : à νὴ, & χύω, seu χέω, *fundo*.

Νήχω, *nato*, f. νήξω, idem cum νέω.

Νήω, *accumulo*, Th. νέω, idem.

Νηὼς, Dor. & Ion. νηοὺς pro ναοὺς, acc. pl. ναὸς, *templum*.

Νίγερ, ὁ, cognomen Prophetæ. Lat. *niger*.

ΝΙΓΛΑΡΟ'Σ, *musici modulaminis genus; musicus*.

Νίζω, Tarentinorum linguâ pro νίπτω, *lavo*, propriè de manibus.

Νικᾷ, 2. sing. præs. sed

Νίκα, *vince*, præs. imperat. act. à νικάω, *vinco*.

Νικᾶν,, præs. inf. ab eod.

Νικάνωρ, ορος, ὁ, nomen Diaconi. Gr. *vir victoriæ*.

Νικαξῶ, εῖς, εῖ Dor. pro νικασῶ, & hoc pro νικήσω, *vincam*. f. 1. à νικάω, *vinco*.

Νικᾶσαι, Dor. pro νικῆσαι, a. 1. inf. act. &

Νικάσαις, Æol. pro νικήσας, a. 1. part. act. *qui vicit, victor*. Sic &

Νικάσας, Dor. pro νικῆσας, αντος, a. 1. part. à νικάω, *vinco*.

Νικασεῖν, f. 1. inf. Dor. pro νικήσειν, verbi ejusd.

Νικάτω, *vincat*, 3. sing. præs. imperat. act. à νικάω, quod vide.

Νικαφορία, ας, ἁ, Dor. pro νικηφορία, ἡ, *victoriæ reparatio*, vel *adeptio*. Sic

Νικαφόρος, Dor. pro νικηφόρος, ε, ὁ ἡ ὀ, *victor*. Ex νικάω, *vinco*, & φέρω, *fero*.

ΝΙΚΑ'Ω, *VINCO, supero* : q. ex νὴ, & εἴκω, *cedo* : f. ήσω. p. νενίκηκα, a. 1. ἐνίκησα. a. 1. sub. νικήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. νικῆσαι.

Νίκη, ης, ἡ, *victoria* : à præced.

Νικῇ, Dor. pro νικᾷ, *vincit*, 3. sing. præs. act. verbi νικάω.

Νικηθεὶς, έντος, *victus*, a. 1. part. pass. ejusd.

* Νίκημα, ατος, τὸ, *victoria*.

Νίκημι, pro νικάω, *vinco*.

Νικήσας, νικήσασα, *superans*, a. 1. part. act. m. & f. g. à νικάω.

Νικητήριον,

Νικητήριον, ε, τὸ, *victoriæ præmium, palma* : &c

Νικητὴς, οῦ, ὁ, *victor* : &c

Νικητικὸς, ἡ, *vincendi peritus* ; *cui sæpè contingit vincere* ; *qui magni est ad victoriam momenti*. Th. νικάω, *vinco*.

Νικόδημος, ε, ὁ, nom. viri Gr. *populi domitor*.

Νικόκλης, εος, nom. prop.

Νικολαΐτης, ε, ὁ, *NICOLAITA*, assecla Nicolai : à

Νικόλαος, ε, ὁ, vel Att. Νικόλεως, ω, ὁ. nomen viri Gr. *populi victor*.

* Νικοποιέω, -ῶ, *victoriam facio*.

* Νικοποιὸς, ε, ὁ, *victoriam faciens*.

Νικόπολις, εως, ἡ, nom. urbis. Gr. *civitas victrix*.

Νῖκος, εος, τὸ, *victoria* ; *æternitas* : εἰς νῖκος, *in perpetuum*. Th. νικάω, *vinco*.

Νικῶεν. Att. contract. pro νικάοιεν, 3. pl. præf. opt. à νικάω, *vinco*.

Νιν, Poët. & Dor. *ipsum, am, um*, pro ἑ vel αὐτὸν. ut μιν, quod vide. Alii νιν sumunt pro αὐτῶ.

Νινευὲ, ἡ, *Nineve*, nom. urbis, indecl. Heb. *amœna habitatio*.

Νινευΐτης, ε, ὁ, & in pl. Νινευῖται, οἱ, *Ninevitæ* : à præced.

Νιόβη, ης, ἡ, *NIOBE*, nom. mul.

Νιπλὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis, malluvium* : à

ΝΙ'ΠΤΩ, *lavo*, propriè de manibus : f. ψω. p. νένιφα, a. 1. ἔνιψα. a. 1. sub. νίψω, ῃς, ῃ, præf. m. νίπλομαι, *abluo* : f. 1. m. νιψομαι. a. 1. m. ἐνιψάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. νίψαι, ασθω. a. 1. sub. m. νίψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. νίψασθαι. a. 1. part. m. νιψάμενος.

Νίσσομαι, vel νείσσομαι, εο, *vado*. Th. νέω, εο.

Νισσομένης, gen. sing. part. præf. f. g. à præced.

Νίσσοντ' pro νίσσοντο, *revertebantur*,, 3. pl. imperf. Ion. verb. νίσσομαι, quod vide.

ΝΙ'ΤΡΟΝ, ε, το, *NITRUM*, sali simile.

Νίφα, per Apocopen pro νιφάδα, acc. sing. &

Νιφάδεσσι, dat. pl. Ion. pro νιφᾶσι, à

Νιφὰς, άδος, ἡ, *nix acervatim & cum vehementi impetu decidens*. Th. νίφω, *ningo*.

Νιφετὸς, οῦ, ὁ Idem quod præced.

Νιφόεις, εντος, *nivosus* : à

ΝΙ'ΦΩ, & νείφω, *NINGO, madefacio*.

Νίψαι, a. 1. imperat. m. à νίπλω, *lavo* : f. ψω.

Νίψάμενος, ε, *lotus*, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Νιψάτασαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi νίπλω, *lavo*.

Νοΐν, νοῦν, *sapit*, 3. sing. præf. sub. à νοέω, *cogito*. Th. νόος.

Νόει, *cogito*, præf. imperat. act. à νοέω.

Νοεις, præf. part. pro νοεὶς, Æolic. retracto accentu à νόημι, pro νοέω, *cogito*.

Νοέαντι, Dor. pro νοέωσι, *cogitant* : vide νοέω.

Νοέασ', pro νοέωσι, 3. pl. præf. ind. act. á νοέω, *cogito*.

Νοεύσῃ, dat. sing. part. præf. f. g. à νοέω, *cogito*, præf. part. νοέων, ῶν, νοέουσα, ῦσα, Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

* Νοερὸς, ᾶ, ὁ, *intelligens, rationis capax*.

Νοεῦντες, Dor. pro νοοῦντες, *cogitans*, nom. pl. præf. part. act. à

Νοέω, *cogito, intelligo* : præf. imperat. νόεε, νόει, νοείτω, νοείτων. f. νοήσω. p. νενόηκα. a. 1. ἐνόησα, a. 1. sub. νοήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. νοῆσαι · p. pass. νενόημαι. Th. νόος, νοῦς, ὁ *mens*.

Νοηθὲν, έντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. à præced.

Νόημ' pro νόημα, ατος, τὸ, *intellectus, cogitatio* : à νοέω. Th. νόος.

Νοήμων, ονος, ὁ ἡ, *mentis compos, prudens* ; Poët. item nom. propr. acc. sing. Νοήμονα.

Νοήσας, αντος, a. 1. part. act. νοῆσαι, a. 1. inf. à νοέω. Th. νόος.

Νοήσε, Ion. pro ἐνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. &

Νοήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à νοέω, f. ήσω.

* Νόησις, εως, ἡ, *cogitatio, intelligentia*. Th. νόος.

Νοητικὸς, οῦ, *intelligendi facultate*, seu *vi, præditus* : à νοέω, *intelligo*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

* Νοητὸς, ἡ, *intelligibilis*.

* Νοητῶς, adv. *intelligibiliter*.

* Νοθεία, ας, ἡ *spuritas* : &c

* Νοθεύω, *nothum reddo, adultero* : à

ΝΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *NOTHUS, spurius, non legitimus*.

Νομαδικὸς, οῦ. *pascuis vivens, pastoralis*. Th. νέμω, *pasco*.

Νόμαιον, ου, τὸ, Ion. pro νόμος, *mos, ritus*.

* Νομαῖος, *in pascuis degens*.

Νομαρχὴς, ου, ὁ, *provinciæ præfectus* : ex νομὸς, *præfectura*, quod à νέμω, *regno, administro*, & ἄρχω, *impero*. Th. ἀρχή.

* Νομὰς, άδος, *in pascuis degens*.

Νομέες, εἷς, οἱ, pro *navium costis* : Herodot.

Νομέεσθαι, pro νέμεσθαι, *dilaniare*.

Νομεὺς, έος, ὁ, *pastor, dator, tributor*. Th. νέμω, p. m. νένομα, *pasco, tribuo*.

Νομευσῶ, Dor. pro νομεύσω, *pascam*, f. 1. ind. act. verbi νομεύω, *pasco*. Th. νέμω.

* Νομέω, *possideo, acquiro*.

Νομὴ, ῆς, ἡ, *pabulum* ; *distributio* ; *possessio* ; à νέμω, *pasco, tribuo*.

Νομίζω, *lege sancio* ; item *existimo* : imperf. ἐνόμιζον, ες, ε, f. ισω, perf. νενόμικα. a. 1. ἐνόμισα, a. 1. sub. νομίσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. act. νομίσας, αντος, imperf. m. ἐνομιζόμην, ου, ετο, *putabar* ; *solebam* : à νόμος, *lex*. Th. νέμω, *tribuo*.

Νομικὸς, οῦ, *legis interpres, jurisconsultus, legalis* : &c

* Νόμιμον, ου, τὸ, *consuetum jus* : &c

Νόμιμος, ου, ὁ ἡ *legitimus* : à νόμος, *lex*.

Νομίμως, adv. *legitimè* : à præced.

Νομιοῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. act. Att. Vide νομιῶ.

Νομίσαι, a. 1. inf. act. &

Νομίσας, αντος, a. 1. part. &

Νομίσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi νομίζω, *existimo*, quod vide.

Νόμισμα, ατος, τὸ, *NUMISMA, nummus legitimus*, cujus valor νενόμισαι, hoc est *lege sanitus est*, Th. νόμος, *lex*.

* Νομι-

Νομιστέος, *existimandus*, verb. ex νομίζω, *puto*. Th. νόμος, *lex*.

Νομιῶ, *existimabo*, f. Att. pro νομίσω verbi νομίζω, *puto*. Th. νόμος, *lex*.

Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *legis doctor, professor juris*: à διδάσκω, *doceo*, & νόμος, *lex*.

Νομοθεσία, ας, ἡ, *legis constitutio*: *legislatio*: &

Νομοθέτης, ου, ὁ, *legislator*: ex iisd.

Νομοθετήσειας, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi νομοθετέω, *leges sancio*, quod vide.

ΝΟ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *lex*, quia suum cuique νέμει, *consuetudo, cantilena*. at

Νομὸς, ου, ὁ, idem quod νομὴ, *pabulum*; *regio, præfectura, provincia*.

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ, *legum custos*; in pl. νομοφύλακες, *legum custodes*, seu *præsides*; à νόμος, *lex*, & φυλαξ, *custos*. Th. φύλασσω, *custodio*.

ΝΟ'ΟΣ, νόος, ὁ, *mens, cogitatio, prudentia*: gen. νόος, νοῦ. dat. νόῳ, νῷ. acc. νόον, νοῦν. voc. νόος, νοῦ. nom. Att. νοῦς. gen. νοὸς. dat. νοΐ.

Νοσέοντι, *laborant, ægrotant*, Dor. pro νοσοῦσι. 3. pl. à νοσέω.

* Νοσερὸς, ὰ, ὸν, *morbidus, morbosus*. Th. νόσος.

Νοσέω, *ægroto, insanio*: præs. inf. νοσεῖν. f. ήσω. p. νενόσηκα. a. 1. part. νοσήσας, αντος. Th. νόσος.

Νοσηλεύω, f. εύσω, *ægrotantem curo*. à νοσηλεία, ας, ἡ, *ægrotatio, morbus*: à νόσος, *morbus*.

Νόσιμος, ον, τὸ, *ægritudo*: &

Νοσηματικὸς, ὴ, όν, *valetudinarius, morbosus*, à νόσος, *ægrotatio*: quod à νόσος.

* Νοσοκομεῖον, ου, τὸ, *locus in quo ægroti curantur*: &

* Νοσοκομέω, -ῶ, *ægrotos curo*: &

* Νοσοκόμος, ου, ὁ ἡ, *qui vel quæ ægrotos curat*: à νόσος & κομέω.

ΝΟ'ΣΟΣ, ου, ἡ, *morbus, vitium, pestis*: qu. à νὴ & σόος, *sanus*.

Νοσσάδας, ὄρνις, pro νεοσσάδας ὄρνιθας. Vide νεοσσὸς, *pullus*.

* Νοσσεύω, f. εύσω, *nidulor*.

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, *pullities, mansiuncula*, per Sync. pro νεοσσιά. Th. νεοσσὸς, *pullus*.

Νοσσίον, ου, τὸ, *pullulus*: à νοσσὸς, per Sync. pro νεοσσὸς, *pullus*.

* Νοσσοποιέω, ῶ *nidum struo*,

* Νοσσὸς, pro νεοσσὸς, *pullus*,

ΝΟΣΤΕΩ *redeo, eo, proficiscor*: hinc ἀ'νόστος, *unde redire nequit*.

Νοστήσω, *redibo*, f. 1. à νοστέω, *redeo*, hinc νοστήσας, a. 1. part. act.

Νόστιμος, ον, ὁ, ἡ ἡ, *rediturus*, vel *qui redire potest*: undè

Νόστιμον ἦμαρ, *dies reditûs*. Th. νοστέω, *redeo*.

Νόστος, ου, ὁ, *reditus*; item *dulcedo* ab eod. Th.

ΝΟ'ΣΦΙ, *feriùm, sine*: νόσφι θεῶν, *exceptis Diis*. hinc

Νοσφίζομαι, *interverto, surripio*: f. ίσομαι. a. 1. m. ἐνοσφισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. νοσφίσασθαι. &

Νοσφίζω, *separo, segrego*.

Νοσφισθεὶς, έντος, *separatus*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi & Th.

Νοσῶν, *ægrotans*, præs. part. act. à νοσέω. Th. νόσος, *morbus*.

* Νοτερὸς, ὰ, ὸν, *humidus*: à νοτὶς.

Νοτία, ας, ἡ, idem quod νοτὶς, ίδος.

Νοτίζω, *humecto*, item *humore madeo*: à νοτὶς, *humor*.

Νότιος, ου, *humidus*: à νοτὶς, *humiditas*: item *australis, australinus*: à νότος, *auster*.

ΝΟΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, *humor, humiditas*: qu. à νέω, *no, fluo*.

Νότοιο, gen. Ion. à

ΝΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *NOTUS, auster*: qu. à νέω, *fluo*.

Νεβυσχὴς, ὴ, ὸν, *prudens, mentis plenus*; vox jocularis: à νοῦς, *mens*, & βύω, *impleo*.

Νουθεσία, ας, ἡ, *admonitio*: ex νόος, νοῦς, ὁ, *mens*, & τίθημι, *pono*: f. θήσω.

Νουθετέω, *admoneo, commonefacio*: f. ήσω. p. νενουθέτηκα, a. 1. ἐνουθέτησα. a. 1. inf. act. νουθετῆσαι. ab iisd. Th.

* Νουθέτημα, τος, τὸ, *admonitio, commonefactio*.

Νουθετικὸς, ὴ, ὸν, *admonitorius, a, um*: à νουθετέω.

Νουμηνία, ας, ἡ, *novilunium*, qu. νεομηνία. Ex νέος, *novus*, & μὴν, ὁ, *mensis*.

Νοῦμμος, ου, ὁ, *nummus*: Lat.

Νουνεχὴς, *cordatus, intelligens*, qui νοῦν ἔχει.

Νουνεχῶς, adv. *cordatè, sapienter*: νουνεχόντως, idem: à præced.

Νοῦς, vide νόος.

Νοῦσος, Poët. pro νόσος, ου, ἡ, *morbus, pestis*.

Νὺ, expletiva particula, Poët.

Νυγείς, a. 2. part. pass. verbi νύσσω, *pungo*: f. ξω. a. 1. ἔνυξα. a. 2. pass. ἐνύγην.

* Νυγμὴ &

* Νυγμὸς, *punctus, stimulus*.

Νύκτ' pro νύκτα, *noctem*, acc. sing. à νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*.

Νυκτερινὸς, οῦ, *nocturnus*: &

Νυκτερὶς, ίδος, ἡ *vespertilio*. Th. νὺξ, *nox*.

* Νύκτερος, ου, ὁ ἡ ὸν, *nocturnus*: à νὺξ.

* Νυκτικόραξ, ακος, ὁ, *nycticorax, corvus nocturnus*.

Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *qui noctu lucet*; ex νὺξ, *nox*, & λάμπω, *luceo*.

Νυκτίνομος, & νυκτινόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui noctu pascitur*: ex νὺξ, & νόμος, à νέμω, *pasco*.

Νυκτομαχία, ας, ἡ, *prælium nocturnum*: ex νὺξ & μάχομαι, *pugno*.

Νύκτωρ, adv. *noctu*. Th. νὺξ.

Νυμφαγωγὸς, ὸν, ὁ ἡ ὸν, *dux ponsæ*: ex νύμφη, *sponsa*, & ἄγω, *duco*.

* Νυμφαῖος, ου, *ad nymphas pertinens*.

Νυμφὰς, ὰ, ὁ, nom. viri. Gr. *sponsus*.

Νυμφεῖος, ος, ον, *sponsalis, ad sponsam pertinens*. Th. νύμφη.

Νυμφεύειν, τινὶ τὴν θυγατέρα τινὲς, *alicujus*

filiam alicui despondere, sponsam dare ; ab eod. Th.

* Νύμφευσις, εως, ἡ, *desponsatio.*

* Νυμφεύω, f. σω, *nuptum do.*

ΝΥ ΜΦΗ, ης, ἡ, *sponsa, nova nupta, NYMPHA* : gen. pl. νυμφίων, Ion. pro νυμφῶν.

Νυμφίδιος, ία, ον, Poët. *sponsalis, ad sponsam pertinens.*

* Νύμφικος, ε, &

* Νύμφιος, ε, *sponsalis* : sed

Νυμφίος, ε, ὁ, *sponsus.* Th. νύμφη.

Νυμφοκόμοιο, gen. Ion. à

Νυμφοκόμος, ε, ὁ, ἡ, *sponsam ornans* : ex νύμφη, *sponsa,* & κομέω, *erno, curam gero.*

Νυμφόληπτος, ε, ὁ ἡ, *lymphatus, nympharum spiritu correptus, fanaticus* ; qu. qui speciem nymphæ in fonte viderit : ex νύμφη, & λαμβάνω, *capio* : f. λήφομαι.

Νυμφοστόλος, ε, ὁ ἡ, *sponsam ornans* : à νύμφη, *sponsa,* & στέλλω, *orno.*

Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, *thalamus, cubile sponsi.* Th. νύμφη.

ΝΥ ΝΝ, vel Att. νυνὶ, *NUNC* ; ὁ ἡ, τὸ νῦν, sc. ὤν, οὖσα, ὄν, *præsens* : ἄρχι τᾶ νῦν, sc. καιροῦ, *ad hoc usque tempus* : ἀπὸ τᾶ νῦν, sc. χρόνε, *ab hoc tempore, post hoc tempus.* hinc Angl. now. at

Νὺν' *igitur,* enclit. idem quod νύ.

ΝΥ ΞΞ, υκτὸς, ἡ *NOX* ; acc. νύκτα. Et Metaph. pro *tempore ignorantiæ.* Hinc Angl. Night. at

Νύξ' pro νύξε, Ion. pro ἔνυξε, 3. sing. a. 1. act. verbi νύσσω, *pungo, vulnero.* f. ξω. p. νένυχα. a. 1. inf. νύξαι. part. νύξας.

Νυξω, *pungam,* f. 1. act. ejusd.

ΝΥ ΣΣΩ, seu -τλω, *pungo, fodico* : f. ξω. p. νένυχα. a. 1. ἔνυξα, perf. pass. νένυγμαι. Hinc κατανύτλω, *cumpungo.*

* Νύσαγμα, ατος, τὸ, &

* Νυσαγμὸς, οῦ, ὁ, *dormitatio* : à

ΝΥ ΣΤΑ ΖΩ, *dormito, præ somno capite nutare* : f. ξα. p. νενύσταχα. a. 1. ἐνύσταξα. Dicitur νυσάζω, pro νενσάζω, à νεύω, *nuo.*

Νύτλω, vide in νύσσω, *pungo.*

* Νύχα, adv. *noctu.* Th. νύξ.

Νυχεία, ας, ἡ, Nymphæ nomen.

Νυχθημερον, *spatium 24 horarum, ex die & nocte* : ex νὺξ *nox,* & ἡμέρα, *dies* : κὶ mutantur in χθ, ob sequentem aspirationem.

Νύχιος, ἡ, ον, *nocturnus, a, um.* Th. νύξ.

Νύχι, εος, τὸ, *nox, tenebræ.* Th. νύξ.

ΝΩ ΤΑΛΑ, ων, τὰ, *edulia suavia & delicata* ; qu. νέον γάλα.

Νώδὸς, οῦ, *edentulus* : ex νὴ, & ὀδὼς, *dens.*

Νώδυνος, ε, ὁ ἡ, *expers doloris* ; ex νὴ, & ὀδύνη, *dolor.* Hinc νωδυνία, *indolentia.*

Νῶε, ὁ, nomen viri, ind. Hebr. *requiescere.*

Νώῃ' pro νῶτα, ob seq. aspirat. nom. pl. à νῶτος, ε, ὁ, *dorsum* ; in pl. τὰ νῶτα.

Νωθεία, ας, ἡ, & Ion. νωθείη, *tarditas, segnities* : τὰ

ΝΩΘΗΣ, εος, ὁ ἡ, *tardus, piger* : νωθρότης, ητος, ἡ, *tarditas, segnities* : ex νῶ part. priv. & θέω, *curro.*

Νώθητι, Synæresi Ion. pro νοήθητι, a. 1. imperat. pass. à νοέω, *cogito.* Th. νόος, νῦς, ὁ, *mens.*

* Νωθροκάρδιος, ε, ὁ, ἡ, *excors, stupidus* : ex νωθρὸς, & καρδία, *cor.*

Νωθρὸς, ὸν, *tardus, piger.* Th. νωθὴς.

Νῶϊ, νῷν, *NOS* : & νῶϊν, νῷν, nom. & dat. dual. ab ἐγὼ, *ego.*

Νῶκαρ, *torpor* : à νὼ pro νὴ, & σκαίρω, *salto.*

Νωλεμέως, *indesinenter,* adv. à

ΝΩΛΕΜΗΣ, ες, ὁ ἡ, & τὸ νωλεμὲς, *indesinens, assiduus* : qu. ex νὴ, & λείπω, seu λεῖμμαι.

Νωμᾶν, Poët. *regere, gubernare,* præs. inf. act. à νωμάω. Hinc

Νωμάσας, Dor. pro νωμήσας, a. 1. part. act. &

Νωμάσοισιν, Dor. pro νωμήσωσιν, 3. pl. f. 1. act. verbi ejusd.

Νωμάω, *distribuo, moveo, vibro* ; *considero.* Th. νέμω, *divido, pasco.*

Νώμησαν, *distribuerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. &

Νωμήσας, αντος, *vibrans,* a. 1. part. act. à νωμάω, quod vide.

Νωμῶ, Dor. pro νέμω.

Νώνυμος, & νωνυμος, Poët. pro ἀνώνυμος, ε, ὁ ἡ, *obscurus, ignobilis, nomine carens* : ex νὴ, & ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen.*

Νώρεφ, οπος, ὁ ἡ, *splendidus* : ex νὼ pro νὴ, & ὄψις, εως, *visus,* hoc ab ὄπλομαι, *video,* quod *obscuret visum.*

Νώσαι, Synæresi Ion. pro νοῆσαι, a. 1. inf. act. &

Νώσατο, *excogitavit,* pro νοήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. Sic νώσασθαι, pro νοήσασθαι, a. 1. inf. m. & sic in aliis ; à νοέω, *cogito.* Th. νόος, νῦς, ὁ, *mens.*

Νῶτ' pro νῶτα, nom. pl. à νῶτος, ε, ὁ, *dorsum.*

Νωτάκμονες, nom. pl. à

Νωτάκμων, ονος, ὁ ἡ, *incudem gerens in tergo* : ex νῶτος, *tergum,* & ἄκμων, ονος, ὁ, *incus,* qu. ἀκάμων, *quod nullis ictibus fatigetur* : ex α priv. & κάμνω, *lacesso.*

* Νωτοπέπεω, ῶ, *terga ferio.*

ΝΩ ΤΟΣ, υ, ὁ, *dorsum, tergum* : in pl. τὰ νῶτα, dat. pl. νώτοισι. gen pl. νώτων, q. à νεύω, *moveo.*

* Νωτοφόρος, ε, ὁ ἡ, *humeris* seu *tergo gerens* : ex φέρω, *porto.*

* Νωχελεύομαι, *piger & tardus sum in opere.*

Νωχελὴς, ές, ὁ ἡ, & τὸ, -ὲς, *tardus, segnis* : ex νὴ, & κέλλω, *moveo, curro.*

Νωχελία, ας, ἡ, *ignavia* : à præced.

Ξ.

Ξ, Decima quarta litera apud Græcos, in numeris ſexaginta denotat. ξ pro σ, Dor. in fut. & a. 1.

ΞΑΙ'ΝΩ, *carmino, carpo, cædo, percutio* : f. ξανῶ. p. ἔξαγκα. Hinc ξάϊνον, τὸ, *pecten.*

Ξάνθη, ης, ἡ, nom. mul.

Ξανθῆσιν, dat. pl. Ion. f. g. pro ξανθαῖς, à ξανθὸς, *flavus.*

Ξανθίζω, f. ίσω, *flavum reddo*, ſeu *fulvum* : item *flaveo, flavus ſum.* Th. ξανθὸς, *flavus.*

Ξανθόθριξ, ιχος, ὁ ἡ ἡ, *flavicomus* : ex ξανθὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus.*

Ξανθοκομᾶν, gen. pl. Dor. à

Ξανθοκόμης, ου, ὁ ἡ ἡ, *flavicomus.* &

Ξανθοκόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem: ex ξανθὸς, & κόμη, *coma.*

ΞΑΝΘΟ'Σ, ὴ, ὸν, *flavus, a, um* ; *luteus* ; q. ab ἄνθος, εος, τὸ, *flos.* Eſt &

Ξάνθος, ου, ὁ, nom. fluvii.

Ξανθόχροος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui flavam cutem habet*: ex ξανθὸς, & χρόος, *cutis.* Th. χρόα, *color.*

Ξανθῶ, gen. Dor. pro ξανθῆ, à ξανθός.

Ξανῶ, f. 1. act. verbi ξαίνω, quod vide.

Ξεινήϊα, *hoſpitalia* : nom. pl. à

Ξεινήϊον vel ξείνιον, Poët. pro ξένιον, ου, τὸ, *munus quod datur hoſpiti.* Th. ξένος, *hoſpes.*

Ξεινίζω, *hoſpitem accipio* : à ξεῖνος, Poët. pro ξένος, *hoſpes.*

Ξεινικὸς, *peregrinus* : Ion. pro ξενικὸς, ῆ. ab eod. Th.

Ξείνιος, pro ξένιος, ου, *hoſpitalis, ad hoſpites pertinens* : ab eod.

Ξεινόδοκος & ξεινοδόχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *hoſpitium præbens* : dat. ξεινοδόκῳ, *hoſpiti* : at

Ξεινόδοχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *cui hoſpitium præbetur*: à ξεῖνος pro ξένος, *hoſpes*, & δέχομαι, *accipio.*

Ξεινοκτονέω, Ion. pro ξενοκτονέω, *peregrinos interficio* : ex ξένος, & κτείνω, *interficio.*

Ξεῖνος, Ion. pro ξένος, *hoſpes.*

Ξεναγέτης, ου, ὁ, *qui eſt hoſpitum dux & acceptor* : ex ξένος, & ἄγω, *duco.*

Ξεναγέω, f. ήσω, *duco hoſpites ad ea quæ viſenda ſunt* : ex iiſd.

Ξεναγωγέω, -ῶ, *duco hoſpites ad ea quæ viſenda ſunt* ; item *hoſpitio ſuſcipio* ; ex iiſd.

Ξεναπάτας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro

Ξεναπάτης, ου, ὁ, *hoſpitum deceptor* : ex ξένος, & ἀπατάω, *decipio.*

Ξεναρκὲς δίκη, *hoſpitalium jus.* Sed ita vocatur ἡ δίκη, ἡ τοῖς ξένοις ἀρχοῦσα καὶ βοηθοῦσα, καὶ πᾶσαν ὕβριν ἀπ' αὐτῶν ἀπαθῆ σα, id eſt, *juſtitia, quæ peregrinis & hoſpitibus opem fert, &c.*

Ξενία, ας, & Ion. ης, ἡ, *hoſpitium.* Th. ξένος, *hoſpes.*

Ξενίζω, *hoſpitio accipio* ; item *novitate quaſi peregrinâ turbo* : hinc part. præſ. τὰ ξενίζοντα, *peregrina, à vulgi ſententiâ abhorrentia* : f. ίσω. p. ἐξένικα. a. 1. ἐξένισα præſ. paſſ. ξενίζομαι, ῆ, εται, *diverſor* ; item *re peregrinâ percellor* : a. 1. paſſ. ἐξενίσθην. a. 1. ſub. paſſ. ξενισθῶ. à præced. Th.

Ξενικὸς, οῦ, *peregrinus, exterus*, item *hoſpitalis* : ab eod. Th.

* Ξένιον, ου, τὸ, *munus quod hoſpiti datur, xenium, quodlibet munus.*

* Ξένιος, ου, ὁ, *hoſpitalis, hoſpitio accipiens.*

Ξενισθεὶς, *hoſpitio ſuſceptus* : a. 1. part. paſſ. &

Ξενισθῶμεν, 1. pl. a. 1. ſub. paſſ. à ξενίζω, quod vide.

* Ξενισμὸς, οῦ, ὁ, *novitas cibi & pabuli.*

* Ξενιτεία, ας, ἡ, *peregrinatio, hoſpitium.*

Ξενιτεύω, f. εύσω, *peregrè dego, peregrinor* : præſ. med. ξενιτεύομαι, idem. exponitur & *in alieno ſolo mercede milito.* Th. ξένος, *hoſpes.*

Ξενοδοχέω, -ῶ, *hoſpitalis ſum* ; *hoſpitio alios accipio* : ex ξένος, & δέχομαι, *recipio* : p. med. δέδοχα· undè δοχὴ, ῆς, ἡ, *convivium.*

* Ξενολογέω, -ῶ, *externos colligo* : f. ήσω. p. ἐξενολόγηκα.

Ξενόλογος, ου, ὁ, *Xenologus* : nomen propr.

ΞΕ'ΝΟΣ, & Poët. ξεῖνος, ου, *hoſpes, peregrinus.* hinc πρόξενος, ου, ὁ ἡ ἡ, *publicus hoſpes* : προξενέω, *ſum publicus hoſpes, hoſpitio accipio nomine civitatis* : προξενητὴς, οῦ, ὁ, *proxoneta, pararius, conciliator.*

* Ξενοτροφέω, -ῶ, f. ήσω, *peregrinos & hoſpites alo* : ex τρέφω, *nutrio.*

Ξενοῦμαι, *hoſpitio ſive hoſpitii neceſſitudine jungor* : à præced.

Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, *XENOPHON.*

* Ξενόω, id. ac ξενίζω, q. v.

Ξένως, adv. *peregrinè, peregrinorum more* : à ξένος, *peregrinus.*

Ξέρξης, *Xerxes* : Perſicum eſt nomen, Gr. Ἀρήϊος, *Martius.*

Ξεσθεὶς, *raſus* : a. 1. part. paſſ. à ξέω, *rado*, quod vide.

* Ξέσις, εως, ἡ, *raſura.*

Ξέστης, ου, ὁ, *ſextarius*, nomen menſuræ, gen. pl. ξεστῶν. ex Latinâ voce *ſextus.*

Ξεστὸς, οῦ, & Ion. ξεστοῖο, *raſus, ſcalptus, dolando politus* : in pl. ξεστοὶ. à

ΞΕ'Ω, *rado, polio, ſcalpo, dolo* : f. ἑσω. p. paſſ. ἔξεσμαι, a. 1. paſſ. ἐξέσθην.

Ξηρὰ, ᾶς, ἡ, *terra* : à ξηρὸς, *aridus.*

Ξηραίνω, *arefacio, ſicco* : f. ανῶ. p. ἐξήρακα. a. 1. ἐξήρανα. perf. paſſ. ἐξήραμμαι. perf. part. paſſ. ἐξηραμμένος, η, ον, a. 1. paſſ. ἐξηράνθην, ης, ἡ, f. 1. paſſ. ξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, *aridus.*

Ξηρανθεὶς, *ſiccatus* : a. 1. part. paſſ. &

Ξηρανθῶ, a. 1. ſub. paſſ. à ξηραίνω, quod vide.

* Ξηρασία, ας, ἡ, *ariditas, ſiccitas.*

* Ξήρασις, εως, ἡ, idem.

ΞΗΡΟ'Σ, οῦ, *aridus, ſiccus, tabidus* : qu. à ξίω. Hinc

Ξηρότης, ητος, ἡ, *ſiccitas.*

ΞΙ'ΡΙΣ, ſeu ξυρὶς, *herba quædam.*

* Ξιφίας, ου, ὁ, piſcis nomen: the Sword-fiſh : à ξίφος, *gladius.*

* Ξιφίδιον,

* Ξιφίδιον, ὑ, τὸ, *gladiolus, pugio:* dimin. à ξίφος.
Ξιφιστὴρ, ῆρος, ὁ, *balteus*; item *vagina.* à
ΞΙΦΟΣ, εος, τὸ, *enſis, gladius:* dat. τῷ ξίφει. hinc Angl. **Knife.**
Ξανθὸς, σῦ, *flavus, albus, rufus, celer, ſuavis.*
Ξυγκάτθανε, Poët. Sync. pro συγκατέθανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. ex σὺν, κατὰ, & θνήσκω, *morior*, a. 2. ἔθανον, ες, ε.
* Ξυλὶη, ης, ἡ, *dolabra, radula.* à ξέω.
Ξύλα, τὰ, *ligna:* pl. à ξύλον.
* Ξυλάριον, ὑ, τὸ, *ſurculus, parvum lignum.*
* Ξυλεύομαι, *lignor, ligna convebo.*
Ξύλινος, η, ον, *ligneus, a, um:* ab eod.
Ξυλλαμβάνω, *corripio*; item *opem fero:* pro συλλαμβάνω. Th. λαμβάνω, *capio.*
* Ξυλοκόπος, ὑ, ὁ, *lignarius*, & *lignator:* ex κόπτω, *ſcindo*, &
ΞΥ'ΛΟΝ, ὑ, τὸ, *lignum:* qu. à ξύω, *rado.* hinc ξυλεύομαι, *lignor, ligna convebo.*
Ξυλουργέω, *artem fabrilem exerceo:* ex ξύλον, & ἔργον, *opus.*
Ξυλουργικὰ, τὰ, *fabrilia.* ex iiſd.
* Ξυλοφορία, ας, ἡ, *portatio ligni:* &
* Ξυλοφόρος, ὑ, ὁ, *lignifer, calo:* ex φέρω, *porto*, & ξύλον, *lignum.*
Ξυλοχίσδεσθαι, Dor. & Poët. pro ξυλοχίζεσθαι, idem ferè quod ξυλεύεσθαι, *ligna ſecare & findere*, vel *colligere*, &c. à
Ξύλοχος, ὑ, ὁ, *locus arboribus conſitus, ſylva:* à ξύλον, *lignum, materia*, & ἔχω, *habeo.*
Ξυμβαίη, *contingat:* Att. vel Dor. pro συμβαίη, a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω. Th. βαίνω, *eo.*
Ξυμβάλλειν, *obviam ire:* præſ. inf. &
Ξυμβλητο, Ion. & Att. pro συνεβέβλητο, *occurrebat:* 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi συμβάλλω, *conjicio, committo:* quod ex σὺν, & βάλλω, *jacio.*
Ξύμπαντας, *univerſos:* accuſ. plur. maſc. gen. Att. &
Ξυμπασα, f. g. Att. à σύμπας. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e.*
Ξὺν, Att. & Ion. pro σὺν, *cum:* præpoſit. regens dat.
Ξύναγον, *coegerunt:* 3. pl. a. 2. vel imperf. Ion. & Att. à
Ξυναγω, *congrego, committo, ineo:* Att. pro συνάγω. ξυνάγοντες, nom. pl. part. præſ. à σὺν, & ἄγω, *duco.*
Ξυναείδε, *concine:* præſ. imperat. act. Att. à συναείδω. Th. ἀείδω, *cano.*
Ξυνὰν παναγυρίαν, Dor. pro ξυνῶν, εἴτε κοινῶν πανηγυρίων.
Ξυνάων, ονος, ὁ ἡ ἡ, Poët. pro κοινωνὸς, q. d. ξυνὰν, ὄντες, *qui cum aliquo eſt & verſatur, ſocius alicujus, particeps.*
Ξυνδιδέατο, Ion. & Att. pro συνδέδεντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi συνδέω, *conſtringo.* Th. δέω, *ligo.*
Ξυνδῆσαι, *colligare:* a. 1. inf. Att. ejuſdem verbi & Th.
Ξυνεείκοσι, *ſimul viginti:* à ξὺν pro σὺν, Att. & εἴκοσι, Poët. per Pleonaſm. pro εἴκοσι, *viginti.*
Ξυνέηκα, ας, ε, Ion. diſſolutione & Att. pro ξυνῆκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi συνίημι, *committo*; item *intelligo:* ex σὺν, & ἵημι, ſeu ἵω, *mitto:* imperf. ἵην. perf. εἶκα. a. 1. ἦκα. a. 2. ἦν. imperat. ἕς, fut. ἥσω.
Ξύνειργε, *contrabebat:* 3. ſing. imperf. Ion. & Att. pro συνεῖργε, verbi συνείργω· ex σὺν, & εἴργω, *includo.* f. ξω.
Ξύνες, *intellige:* a. 2. imperat. act. Att. verbi συνίημι. ξύνετο, 3. ſing. a. 2. m. Att. vide ξυνέηκα.
Ξυνετὰ, acc. pl. n. g. à
Ξυνετὸς, σὺ, *intelligibilis:* Att. à præcedente verbo.
Ξυνεῦνα, ης, ἡ, *σύν τινι εὐναμένη, quæ cum aliquo dormit.* ἡ συνευνέτις, ιδος, ἡ, ἄκοιτις, ἄλοχος, *ejuſdem cubilis & lecti conſors, uxor.*
Ξυνήϊον, ὑ, ὁ ἡ ἡ, *communis.* &
Ξυνήονας, acc. pl. à
Ξυνήων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *particeps.* Th. ξυνὸς, *communis.*
Ξυνίασι, 3. pl. præſ. ind. à ξύνειμι, Att. *convenio, congredior:* ex σὺν, & εἶμι, *eo.*
Ξύνιεν pro ξυνίεν, quod pro ξυνίσαν, 3. pl. imperf. act. verbi συνίημι, vel συνίημι, *intelligo.* Vide ξυνέηκα.
Ξυνιόντων, *conſligentium:* gen. pl. a. 2. part. act. à ξυνίημι, vel ξύνειμι, *congredior:* ex σὺν, & ἵημι vel εἶμι, a. 2. ἰὼν, ἐς, ε.
Ξυνεσοφυῖαν, acc. ſing. perf. part. act. f. g. Att. verbi ξυνέφω, quod in perf. Att. ξυννένοφα, Atticâ mutatione ε in ο. Th. νέφος, τὸ, *nubes.*
Ξυνοίσειν, 2. ſing. f. 1. act. verbi ξυμφέρω, *ſimul fero, confero:* ex σὺν, & φέρω, *fero:* f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.
Ξυνομήλικι, *æquali:* dat. ſing. à
Ξυνομήλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, *coætaneus:* ex ξὺν, Att. pro σὺν, & ὁμήλιξ, idem. quod & ὁμὸς, *ſimilis*, & ἡλικία, *ſtatura.*
Ξυνὸς, νὴ, *communis:* Att. pro κοινός.
Ξυνοχὴ, ῆς, ἡ, Att. pro συνοχὴ, *coarctatio, in anguſtiam contractio:* à συνέχω, *conſtringo.* Th. ἔχω.
Ξυνόω, -ῶ, *conjugo, conſocio:* à ξυνός.
Ξυναὼν, præſ. part. act. pro συναὼν, ὄντος, à σύνειμι, *ſum cum alio.* Th. εἰμὶ, *ſum.*
* Ξυναρὶς, Att. pro συναρὶς, ἰδος, ἡ, *biga:* à συνείρω, *connecto.*
Ξυομένη, ης, ἡ, præſ. part. paſſ. f. g. à ξύω, idem quod ξέω, *rado, ſcalpo.*
Ξυράω, ſeu -έω, *rado, tondeo ad cutem:* præſ. paſſ. ξυράομαι, -ωμαι, *tondeor:* præſ. inf. ξυρᾶσθαι, perf. paſſ. ἐξύρημαι· unde perf. part. ἐξυρημένος, η, ον, *tonſus, a, um:* a. 1. m. ἐξυρησάμην, ω, ατο, a. 1. m. ſub. ξυρήσωμαι, η, ηται, & in 3. pl. ξυρήσωνται· à ξυρὸς, *novacula*, qu. à ξύω, pro ξέω, *rado.*
* Ξύρησις, εως, ἡ, *raſura, tonſura.*
Ξύρομαι, *rador*, vel *me rado:* propriè *novacula.* &
* Ξυρὸν, οῦ, τὸ, &
* Ξυρὸς, οῦ, ὁ, *novacula:* à ξύω.
Ξυρὸς, ὰ, ὸν, *acutus, a, um.* Subſtantivè pro *novacula:* à Th. præced.
Ξυσθεὶς, *raſus:* a. 1. part. paſſ. ab a. 1. ind. paſſ. ἐξύσθην, verbi ξύω, *rado novacula:* ab eod. Th.

Ξυστὸς, ὕ, ὁ, *raſus, ſcalptus.* ξυστὰ, τὰ, *baſtilia radendo polita.* eſt &
Ξυστὸς, ᾶ, ὁ, ſeu ξυστὸν, ὕ, τὸ, *locus ubi athletæ exercentur :* à ξύω, quia *raſus & planus.* Th. præced.
* Ξύστρα, vel
Ξυστρὸν, *pala ferrea ad radendum :* qu. à
Ξύω, idem quod ξέω, *rado, polio :* f. ύσω, p. ἔξυκα, p. paſſ. ἔξυσμαι.

Ο.

O, Decima quinta apud Græcos litera, in numeris eſt ſeptuaginta. Veteres autem υ pro ο dicebant. Doricè vertitur in ε, Æolicè in υ, ut Ἀπέλλων pro Ἀπόλλων, ὄνυμα pro ὄνομα.

Ὁ, ὑ, τὸ, *hic, hæc, hoc,* articuli præpoſitivi: ſic dicti quòd nominibus præponantur. Sed ὅ, neutrum ex ὅς.

Ὄα, *pellis ovilla :* ab ὄϊς, *ovis.* Eſt &

Ὄα, *ſorbus,* & ὄον, *ſorbum :* q. ab ἐάω, *linquo,* quòd ob infuavitatem *relinquatur.*

ΟΑΡ, αρος, ὑ, *uxor :* in pl. ὄαρες, & contract. ἆρες, gen. pl. ὀάρων, dat. pl. ἄρεσσι, Poët. pro ἄρσι. Dictum ὄαρ, q. ὁμόαρ, ab ὅμου ἄρειν, qu. *conveniat* viro. Hinc

Ὀαρίζω, *colloquor familiariter, ſicut cum conjuge.*

Ὀαριστὴς, *confabulator, familiaris.*

Ὀαριστὺς, ὑ, *confabulatio, commercium.*

Ὀαρισμὸς, οῦ, ὁ, *confabulatio, colloquium :* ab eodem.

Ὀάρες, *confabulationes :* accuſat. plur. ὀάρας, genit. plural. ab ὄαρος pro ὄαρες, ex eod. Th.

* Ὀβελίζω, *obelo noto.* Th. ὀβελός.

Ὀβελίσκος, ὑ, ὁ, *OBELISCUS, lapis pyramidis formâ, veruculum.* Th. ὀβελός.

Ὀβελοῖσιν, dat. pl. Ion. ab

ΟΒΕΛΟΣ, οῦ, *veru ;* item *nota, certis ſcriptorum locis apponi ſolita :* q. βέλος, *telum.*

ΟΒΟΛΟΣ, οῦ, *OBOLUS, ſexta pars drachmæ.* hinc τριώβολον, ὑ, τὸ, *tres oboli.*

Ὄβρια & ὀβρίκαλα, *leonum, luporum,* &c. *catuli :* fort. quia ὄβριμα, ex ὀβρίμοις nata, i. e. *fortibus.*

Ὀβριμεργὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *fortium facinorum patrator, ardua patrans :* ex ὄβριμος, *robuſtus, potens,* & ἔργον, *opus.*

Ὀβριμόθυμος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, *forti animo præditus :* ab ὄβριμος, *fortis.* Th. βριάω, *robuſtum reddo,* & θυμὸς, *animus.*

Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, *forti patre genita :* ab ὄβριμος, *fortis.* Th. βριάω, *robuſtum reddo,* & πατὴρ, *pater.*

Ὄβριμος, ὑ, ὁ, *fortis, potens.* Th. βριάω, *robuſtum reddo.*

ΟΒΡΥΖΟΝ χρυσίον, ὑ, τὸ, *aurum OBRYZUM, purum.*

Ὀγδοὰς, άδος, ἡ, *numerus octonarius.* Th. ὀκτὼ, *octo.*

Ὀγδοάτη, dat. f. g. ab

Ὀγδόατος, υ, Poët. pro

Ὄγδοος, υ, *OCTAVUS.* Th. ὀκτὼ. Unde

* Ὀγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *octoginta :* &

* Ὀγδηκοστὸς, οῦ, ὁ ἡ ὑ, *octogeſimus :* &

Ὀγδώκοντα, Ion. pro ὀγδοήκοντα, *OCTOGINTA,* οἱ, αἱ, τὰ, indecl. omnia ab ὄγδοος.

Ὄγε, maſc. gen. ab ὁ, ὑ, τό.

ΟΓΚΑΌΜΑΙ, *rudo :* propriè de aſinis. ὀγκωμένη, gen. fing. præſ. part. Hinc

Ὄγκαθμὸς, οῦ, ὁ, *ruditus.*

* Ὄγκηρὸς, οῦ, *tumidus :* ab ὄγκος.

Ὀγκίον, ὄγκιον, υ, τὸ, *vas in quo aliqua reponuntur.* ab

ΟΓΚΟΣ, υ, ὁ, *tumor, faſtus ;* item *gravitas, pondus, moles, eminentia.* Hinc

Ὀγκόω, *tumidum reddo :* f. ώσω, p. ὄγκωκα.

ΟΓΜΟΣ, υ, ὁ, *ſulcus, via.*

Ὀγχήστιος, ία, ον, nomen adject. à Subſtantivo Ὄγχηστὸς, οῦ, ὁ, *Onceſti urbis incola.* Apud Pindar. Iſthm. Od. 1. 439. 3. vitiosè legitur Ὀρχηστίαις pro Ὀγχηστίαις.

ΟΓΧΝΗ vel ὄχνη, *pyrum ſylveſtre.*

Ὅδ' pro ὁδὸς, *hic, hæc, hoc,* quod vide.

Ὁδαῖος, υ, *venalis ;* item *ad iter conficiendum idoneus.* Th. ὁδὸς, *via.*

Ὀδάξ, adv. *mordicus.* Th. ὀδοὺς, *dens.*

ΟΔΕ, ήδε, τόδε, *hic, hæc, hoc.* hinc ὧδε, adv. *hoc modo :* ex ὁ & δέ.

Ὀδελὸς, Dor. pro ὀβελός.

Ὁδεύω, *iter facio, eo :* præſ. part. ὁδεύων, οντος, fut. εύσω. præt. ὥδευκα. Th. ὁδὸς, *via.*

Ὁδήγει, *in viam duc :* præſ. imperat. act. ab

Ὁδηγέω, *ſum dux itineris :* f. ήσω. p. ὡδήγηκα· ex ὁδὸς, *via,* & ἄγω, *duco.*

Ὁδηγὸς, οῦ, ὁ ἡ ὑ, *dux viæ :* ab iiſd.

Ὀδίος, α, ὁ, nomen propr. viri.

Ὁδίτας, α, ὁ, Dor. pro

Ὁδίτης, ου, ὁ, *viator.* Th. ὁδός.

Ὀδμὴ, ῆς, ἡ, *odor.* Th. ὄζω, *oleo.*

Ὁδοιπορέω, -ῶ, *iter facio, viam emetior* ex ὁδὸς, *via,* & πείρω, *tranſeo :* præt. med. πέπορα.

Ὁδοιπορία, ας, ἡ, *iter.* &

Ὁδοιπόρος, υ, ὁ ἡ υ, *viator :* ab iiſdem.

Ὀδόντα, *dentem :* acc. ſing. ab ὀδοὺς, όντος, ὁ, *dens.*

Ὁδοποιέω, f. ήσω, *viam facio* ſeu *munio ;* *viam* ſeu *aditum patefacio ;* item *ad methodum redigo :* ex ὁδὸς & ποιέω.

* Ὁδοποιὸς, οῦ, ὁ, *qui facit viam :* ab iiſd.

ΟΔΟΣ, οῦ, ἡ, *via, auxilium, inſidiæ.*

Ὁδοῦν, *viam oſtendere, ducere ;* præſ. inf. verbi ὁδόω. Th. ὁδὸς.

ΟΔΟΥΣ, όντος, ὁ, *DENS,* accuſ. ſing. ὀδόντα. dat. pl. ὀδοῦσι.

Ὁδοφύλαξ, ακος. ὁ ἡ ὑ, vel ὁδοφύλακος, υ, ὁ ἡ ὑ, *viarum cuſtos :* ab ὁδὸς, & φυλάσσω, *cuſtodio.*

* Ὀδυνάομαι, -ῶμαι, *crucior.* Th. ὀδύνη.

Ὀδυνηρὸς, ὼ, ὁ, Dor. pro ὀδυνηρὸς, οῦ, *dolorificus, dolorem adferens,* ὁ ὀδύνην ἡ λύπην φέρων.

Ὀδυνᾶσαι, *cruciaris :* contractum, pro ὀδυνάεσαι,

νέεσαι, ad formam verborum in μι. Regulariter diceretur ὀδυνᾶ, 2. perf. ſing. ind. paſſ. verbi ὀδυνάομαι, *crucior*. Th. ὀδύνη, *dolor*.

Ὀδυνέων, gen. pl. Æol. pro ὀδυνῶν. ab

ΟΔΥΝΗ, ης, ἡ, *dolor* : gen. pl. Æol. ὀδυνάων, dat. pl. Ion. ὀδύνηϲιν, q. ab ἔδω, *rodo*.

* Ὀδυνηρὸς, οῦ, ὁ, *dolorem afferens*.

Ὀδυνήφατος, ε, ὁ ἡ ἡ, *dolorem mitigans* : in pl. n. g. τὰ ὀδυνήφατα. ab ὀδύνη, *dolor*, & φάω, *occido*.

Ὀδύρεο, *luge* : Ion. pro ὀδύρυ, præſ. imperat. ab ὀδύρομαι.

Ὀδυρειὸς, οῦ, ὁ, *ejulatus, lamentatio* : &

* Ὀδυρμα, ατος, τὸ, *luctus, lamentum* : Angl. a Dirge. &

* Ὀδυρμὸς, οῦ, ὁ, *ejulatus, lamentatio* : ab

Ὀ ΑΥΡΟΜΑΙ, *lamentor, ploro* : ὀδύρονται, 3. pl. præſ. ſub. præſ. part. ὀδυρόμενος, f. ὀδυροῦμαι. p. ᾄδυρμαι.

Ὀδυσῆϊ, dat. ſing. Ion. ab ὀδυσσεὺς, ἑως, ὁ, *Ulyſſes*.

Ὀδυσσάμενος, ε, *iratus* : a. 1. m. part. &

Ὀδύσσατο, *iratus fuit* : 3. ſing. a. 1. m. verbi ὀδύζομαι, f. ὐσομαι. a. 1. m. ᾀδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, *iraſcor*.

Ὀδυσσείᾳ, ας, ἡ, *ODYSSEA* : ab

Ὀδυσσεὺς, έος, ὁ, & Æol. Ὑδύσσευς, *ULYSSES*, acc. ſing. Ὀδυσσέα vel -ῆα.

ΘΑΥ΄ΣΣΩ, *iraſcor, ſuccenſeo* : qu. ab ὀδύνη, *dolor*.

Ὄδωδα, Att. pro ὤδα, *olui* : perf. m. verbi ὀζω, *oleo* : f. ὀζήσω. p. m. inf. ὀδωδέναι, perf. part. m. ὀδωδὼς.

Ὀδώδη, *oluerat* : Att. & Ion. pro ὠδώδει, 3. ſing. pluſq. p. m. verbi ejuſd.

Ὀδώδυϲαι, Att. redupl. pro ᾄδυϲαι, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ὀδύσσω, *iraſcor* : f. ύσω.

Ὀεσσι, Ion. & Æol. pro ὄϊσι, ab ὄϊς, contracte οἷς, *ovis* : gen. οἰὸς, vel ὄϊος.

Ὄζειν, *olere* : præſ. inf. ab ὄζω.

* Ὄζη, ης, ἡ, *fœtor pedis*.

Ὀζήσω, *olebo* : f. 1. ejuſd. verbi.

Ὀζίας, ε, ὁ, nomen viri, Hebr. quod interpret. Lat. *robur à Domino*.

ΟΖΟΣ, ε, ὁ, *nodus arboris, ramus*. Metaph. *homo bellicoſus*.

ΟΖΩ, *OLEO* : f. ὀζήσω & ἔσω. p. ὤζηκα. p. m. ὦδα & Att. ὄδωδα. hinc

Ὀζώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *olidus, fœtidus* : εὐ.σμέω, *benè oleo* : εὔοσμος, ε, ὁ ἡ ἡ, *benè olens* : εὐοσμία, *bonus odor*.

Ὅθ' pro ὅτε, *quando, quum*.

Ὅθεν, *unde, ex quâ causâ* : adverb. ab ὅς, *qui*.

Ὄθετ' pro ὄθετο, *curabat* : 3. ſing. imperf. m. Ion. verbi ὄθομαι. ab

ΟΘΗ, ης, ἡ, *cura, ratio* : q. cura conſueta: ab ἔθω, *conſuevi*.

Ὅθι, *ubi* : adv. ex ὅς.

Ὀθνείος, *peregrinus* : pro νοθεῖος. hinc gen. pl. ὀθνείων. Th. νόθος, *ſpurius*.

Ὄθομαι, *curo*. Th. ὄθη, *cura*.

ΟΘΟΝΗ, ης, ἡ, *linteum* ; item *velum nauticum*.

Ὀθόνιον, ε, τὸ, *linteolum* : diminutiv. à præcedente.

Ὀθόννα, ης, ἡ, *herba quædam & ſuccus oculis conveniens*.

Ὀθριξ, ὄτριχος, ὁ ἡ ἡ, per Sync. pro ὁμοιόθριξ, *qui eſt ejuſdem capilli* : ex ὁμὸς, *ſimilis*, & θριξ.

Ὄθρυϊ, ύος, ἡ, nomen montis : q. ab ὀθρέω, *conſpicor*.

Ὄθω, *moveo* : vide ὠθέω.

Οἰ, *hei, heu*, lamentandi vocula. hinc οἰ μώζω. f. ξω, *ploro, ejulo*.

Οἱ, *bi* ; artic. præpoſit. Vide ὁ. at

Οἱ, *qui* : vide in ὅς.

Οἱ, adv. *quo, ubi* : ab eod. &

Οἷ, pronomen. dat. caſ. Vide ἑ, Ion. οἱ, pro ἑαυτῷ.

Οἷ' pro οἷα, *qualia* : ab οἷος, α, *qualis* : &

Οἷα, adv. *ceu, tanquam* : ab eod.

Οἰακίζω, f. ίσω, *guberno, rego*, propriè *navem* : ab

ΟΙ΄ΑΞ, ὁ, *gubernaculum, clavis navis* : q. ab οἴω, *fero*.

Οἶγε, *aperi* : præſ. imperat. act. ab οἴγω, quod vide.

Οἰγήσομαι, *aperiar* : f. 2. paſſ. ab

ΟΙ΄ΓΩ, ſeu οιγνύω, & οἴγνυμι, *aperio* : f. οἴξω, p. ᾦχα & ἔωχα. p. m. ἔωγα.

Οἶδ' pro οἶδα vel οἶδε, vide ſeq.

Οἶδα, ας, ε, *novi* : & in pl. οἴδαμεν, -δατε, -δασι. p. m. verbi εἰδω, *ſcio*.

Οἰδαίνω, ſeu οἰδάνω, & οἰδάω, *tumefacio* : præſ. paſſ. οἰδάνομαι, η, εται, *tumefio*. Th. οἰδέω.

Οἴδασθαι, *noſti* : Æol. Paragoge & per Sync. οἶσθα pro οἶδας, 2. ſing. p. m. verbi εἶδω, vel εἴδημι, *ſcio*.

ΟΙΔΑΕΩ & οἰδάω, *tumeo, inflatus ſum* : an ab εἶδω, *video*, quia *tumida* depreſſis *viſibiliora* ?

Οἴδημα, ατος, τὸ, *tumor* : &

* Οἴδησις, εως, ἡ, *tumor, inflatio* : à præced.

Οἰδιπόδας, α, ὁ, Dor. pro

Οἰδιπόδης, ε, ὁ, *OEDIPUS, Thebarum Rex*. Dicimus & Οἰδίπους, οδος, ὁ, & Οἴδιπος, ε, ὁ.

* Οἰδίσκω, *tumeſacio, intumeſco* : ab οἰδέω.

Οἴδμα, ατος, τὸ, per Sync. pro οἰδημα, ατος, τὸ, *tumor*. Th. οἰδέω, *tumeo*.

Οἴεαι, Ion. pro οἴῃ, *putas* : 2. ſing. præſ. verbi οἴομαι, *puto* : f. οἰήσομαι. p. ᾠημαι. Th. οἴω, ſeu οἴω, *puto*.

Οἴει, *putas* : Att. pro οἴῃ, 2. ſing. præſ. ind. &

Οἴεσθαι, præſ. inf. verbi ejuſd.

Οἰέσσι, dat. pl. Ion. ab οἷς, οἰὸς, vel ὄϊος, ὁ, *ovis*.

Οἰέτης, εος, ὁ ἡ ἡ, *ejuſdem ætatis* : pro ὁμοέτης, ex ὅμοιος, *ſimilis*, & ἔτος, *annus*.

Ὀϊζυος, ε, ὁ ἡ ἡ, *miſer, calamitoſus*. Th. οἰζύς.

Οἰζυρῇ, dat. ſing. Ion. f. g. ab

Οἰζυρὸς, ά, όν, *calamitoſus* : ab

ΟΙ΄ΖΥΣ, ύος, ἡ, *ærumna, miſeria* : acc. ſing. οἰζύν. q. ab οἴ, *hei*.

Ὀϊζύω, f. ύσω, *ærumnas & miſerias perpetior* : à præced.

Οἴη, *ſoli* : dat. ſing. gen. fœm. ab οἷος, α, *ſolus*.

Οἰηθῆναι,

Οἰκθῆναι, *putâſſe* : a. 1. inf. paſſ. ab οἶω, ſeu οἴομαι, *puto* : f. οἰθήσομαι. perf. paſſ. ᾠ̓μαι a. 1. paſſ. ᾠ̓κθην.

Οἰκίον, ου, τὸ, *gubernaculum, clavus navis* ; ab οἴαξ, idem.

Οἴηκες, vide οἴηξ.

Οἰηκίζειν, Ion. pro οἰακίζειν, *regere, gubernaculum regere* : ab

Οἴηξ, Ion. pro οἴαξ, ακος, ὁ, *gubernaculum* : οἰηκης etiam dicuntur *annuli, per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur.*

* Οἴησις, εως, ἡ, *opinio.* Th. οἶω.

Οἰήσομαι, *putabo* : f. 1. m. verbi οἴομαι ſeu οἶμαι. Th. οἶω, *puto.*

Οἴϊδα, acc. ſing. ab ὄϊς, ιδος, ἡ, vel οἶς, οἰϊδος, *ovicula.* Th. ὄϊς, *ovis.*

Οἶκα, præt. m. verbi εἴκω, *cedo, ſimilis ſum* : ſed frequentiùs pro eo uſurpatur ἔοικα.

Οἴκαδ' pro οἴκαδι, & Dor. εἴκαδε, *domum* : adv. ad locum : ab οἶκος, ου, ὁ, *domus.*

Οἴκασι, & Attici ἐοίκασι, *videntur* : 3. pl. perf. m. Sic εἴκατε, Att. ἐοίκατε, verbi εἴκω, *ſimilis ſum.*

Οἶκε, & Att. ἔοικε, *videbatur* : 3. ſing. perf. m. ejuſd. verbi.

Οἰκεῖν, *vivere* : præſ. inf. act. verbi οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, *domeſticus, a, um* : item *proprius* : οἱ οἰκεῖοι, *domeſtici* : in ſuperl. οἰκειότατος, *familiariſſimus* : ab eod.

Οἰκειότης, ητος, ἡ, *domeſticus uſus & conſuetudo, familiaritas, amicitia* ; item *propinquitas, cognatio.* à præced.

Οἰκοιφάνος, *ſuâ voce* : ex οἰκεῖος, *proprius*, & φωνὴ, *vox.*

Οἰκειόω, *mihi vendico.* Th. οἶκος, *domus.*

Οἰκείτωσαν, 3. pl. præſ. imperat. act. verbi οἰκέω, *habito.*

Οἰκείων, *habitans* : Poët. pro οἰκίαν, præſ. part. act. verbi ejuſd.

Οἰκείως, adv. *domeſticè, propriè.* Th. οἶκος, *domus.*

Οἴκεντι, *habitant* : Æol. pro οἰκεῖσι. 3. pl. præſ. verbi οἴκημι, ab οἰκέω, *habito* : qu. ab eod. Th.

Οἰκέοισι, Dor. & Æol. pro οἰκέουσι, *habitant* : 3. pl. præſ. ind. act. ab eod. verbo & Th.

Οἰκέοιτο, Ion. pro οἰκεῖτο, 3. ſing præſ. opt. paſſ. ejuſd. verbi.

Οἰκέτης, ου, ὁ, *domeſticus* ; item *ſervus* : gen. pl. οἰκητῶν. in nom. pl. οἰκέται. &

Οἰκέτις, ιδος, ἡ, *domeſtica.* Th. οἶκος, *domus.*

Οἰκεῦντες, *habitantes* : Dor. pro οἰκοῦντες, præſ. part. verbi οἰκέω.

Οἰκεὺς, έος, ὁ, *domeſticus ſervus* : acc. pl. Ion. οἰκῆας. Th. οἶκος, *domus.*

Οἰκέω, -ῶ, *habito* : f. ήσω. præt. ᾠ̓κηκα. a. 1. ᾠ̓κησα. præſ. paſſ. οἰκέομαι, -οῦμαι, *incolor* : præſ. part. paſſ. οἰκεόμενος, ὁμενος, οἰκεομένη, -μένη, ης, ἡ, *orbis terrarum habitabilis* : οἰκουμένη, ſc. γῆ, *terra quæ incolitur.* Th. præced.

Οἰκῆας, acc. pl. ab οἰκεὺς. quod vide.

Οἰκηία, τὰ, *res domeſticæ* : &

Οἰκηίη, ης, ἡ, *familia* : ab

Οἰκήϊος, Ion. pro οἰκεῖος, α, *domeſticus*, Th. οἶκος.

Οἰκήϊσθαι, Ion. pro οἰκειοῦσθαι, *ſuum facere* ; ab οἰκειόω, quod vide.

Οἴκημα, ατος, τὸ, *habitaculum, carcer* : ab οἰκίω, *habito* : &

Οἰκημένος, Ion. pro ᾠκημένος, η, *qui habitat* : perf. part. paſſ. &

Οἰκῆσαι, *habitâſſe* : a. 1. inf. act. οἴκησον, a. 1. imperat. verbi οἰκίω, f. ήσω, a. 1. ᾠ̓κησα. &

Οἴκησις, εως, ἡ, *ſedes, habitatio* ; ab οἰκίω, *habito* : quod &

Οἰκητήριον, ου, τὸ, *domicilium* : &

* Οἰκητὸς, ὴ, ὸν, *habitabilis* : &

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, *habitator* : omnia ab οἶκος, *domus.*

Οἰκία, ας, ἡ, *domus* : ab eod. Th.

Οἰκιακὸς, ὴ, ὸν, *domeſticus, a, um* : à præced. Th.

* Οἰκίδιον, ου, τὸ, *ædicula* : ab eod.

Οἰκίζω, vide in οἰκίσαι.

Οἰκίον, ου, τὸ, idem quod οἶκος.

Οἰκίσαι, *habitare feciſſe*, a. 1. inf. act. verbi οἰκίζω, f. ίσω, a. 1. ᾠ̓κισα. Th. οἶκος.

* Οἰκίσκος, ου, ὁ, *domuncula, cellula, avium cavea.*

Οἰκισσαὶ, nom. pl. ab οἰκισσὴς, quod vide.

Οἰκισσὴρ, ῆρος, ὁ. Poët. idem ac.

Οἰκισσὴς, οῦ, ὁ, *ædificator, conditor, coloniæ deductor.* Th. οἶκος, *domus.*

Οἰκογενεῖς, nom. vel acc. pl. ab

Οἰκογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vernaculus* : ab οἶκος, *domus*, & γείνομαι, *naſcor.*

Οἰκοδεσποτέω, *domum adminiſtro* : f. ήσω. p. ᾠκοδεσπότηκα : ab οἶκος, *domus* : & δεσπότης, *dominus.* Th. δεσπόζω, *dominor.*

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, *herus, paterfamilias* : οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, *hera, materfamilias* : ex iiſd. Th.

Οἰκοδομέω, -ῶ, *ædifico* ; *doceo, emendo* : f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα, a. 1. ᾠκοδόμησα. perf. paſſ. ᾠκοδόμημαι. pluſq. p. paſſ. ᾠκοδομήμην. σο, το, a. 1. paſſ. ᾠκοδομήθην, ης, η, f. 1. paſſ. οἰκοδομηθήσομαι, *inſtruar* : ab οἶκος, *domus*, & δέμω, *ſtruo*, p. m. δίδομα.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium, ſtructura* ; item *emendatio* : &

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, idem : ab οἶκος, & δέμω, *ſtruo.*

Οἰκοδόμια, ας, ἡ, *ædificatio* ; *incrementum in cognitione Dei* : &

Οἰκοδόμος, ου, ὁ, *ædificator* : ab iiſd. Th.

Οἴκοθεν, οἰκαδε, *de domo in domum.*

Οἴκοθι, *domi* : οἴκοι, idem. Th. οἶκος.

Οἰκοισιν, dat. pl. Ion. ab οἶκος, ου, ὁ, *domus.*

Οἰκόνδε, *domùm*, adv. ab οἶκος.

Οἰκονομέω, *ſum diſpenſator, rem familiarem miniſtro* : f. ήσω. p. ᾠκονόμηκα· ex οἶκος, *domus*, & νέμω, *tribuo, rego, paſco.* p. m. νένομα.

* Οἰκονομητικὸς, *ad privatam adminiſtrationem pertinens* : ab οἶκος, *domus*, & νέμω, *diſtribuo.*

* Οἰκο-

* Οἰκονομητικώτερος, τερα, τερον, Xenoph. p. 28, 40. *ad privatam administrationem magis idoneus*: comparat. ab οἰκονομήτικος.

Οἰκονομία, ας, ἡ, *dispensatio rei familiaris*: &

Οἰκονόμος, ου, ὁ *dispensator rei familiaris*: ab iisd. Th.

ΟΙΚΟΣ, ου, ὁ, *domus, familia*: οἰκία, ας, ἡ, idem.

Οἰκόσιτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *qui suo cibo vescitur, & ex suis facultatibus vivit*: ab οἶκος, *domus*, & σῖτος, *frumentum*.

Οἰκοτρίβης, ου, ὁ, *verna, servus vernaculus, diu domi nostræ versatus, aut ex parentibus servis natus*: ex οἶκος & τρίβω, *tero*.

Οἰκουμένη, ης, ἡ, (subaudi γῆ) *terra habitabilis*.

Οἰκουρέω, f. ήσω, *domum custodio, domi me contineo*; item *domi latito, vel defideo*: ex οἶκος, *domus*, & οὖρος, *custos*.

Οἰκουριᾶν, gen. pl. 2. declin. pro οἰκουρίων, ab

Οἰκούριος, ία, ιον, ὁ τοῦ οἶκος οὖρος ϰ᾽ φύλαξ, *domûs custos, domesticus*.

Οἰκουρὸς, ὄυ, ὁ, *domi manens, domûs custos*: q. d. οὖρος, τῦ οἴκου. Th. οὖρος, *custos*.

Οἰκοφθορεῖν, *rem familiarem perdere*: ab οἶκος, & φθείρω, *corrumpo*.

Οἰκοφυλακέω, *domum custodio*: ex οἶκος, & φυλάσσω, *custodio*: f. ξω.

Οἰκτείρας, αντος, a. 1. part. act. ab οἰκτείρω, *miseror*, quod vide.

* Οἰκτείρημα, ατος, τὸ, *miseratio, commiseratio*.

Οἰκτειρήσω, f. 1. ind. act. ab

Οἰκτείρω, *miseror, commiseror*: f. οἰκτερῶ, & οἰκτερήσω. a. 1. ᾠκτειρα, a. 1. imperat. act. οἴκτειρον, *miserere*. Th. οἶκτος, *misericordia*.

* Οἰκτηρίζω,, *misereor*.

Οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ *commiseratio*: ab eod.

Οἰκτίρμων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ *misericors*: sed

Οἰκτιρμῶν, gen. pl. ab οἰκτιρμὸς, οῦ. Th. οἶκτος.

Οἰκτιστος, η, superl. *valdè miserabilis, miserrimus*. Vide οἰκτρός.

Οἰκτιῶ, *miserebor*: f. 1. Att. pro οἰκτίσω. verbi οἰκτίζω. Th. οἶκτος.

ΟΙΚΤΟΣ, ου, ὁ, *misericordia, commiseratio*.

Οἰκτότερος, Ion. pro οἰκτρότερος, *miserabilior*, compar. ab

Οἰκτρὸς, ᾶ, *miserabilis*: in superl.

Οἰκτρότατος, & οἴκτιστος, Th. οἶκτος.

Οἰκῶ, præs. ind. contractè pro οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκὼς, ότος, & Att. ἐοικὼς, *similis*: præs. part. m. ab οἴκω.

Οἰκωφελὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, *qui domum & rem domesticam juvat*: ex οἶκος, *domus*, & ὠφελέω, *juvo*.

Οἰκωφελία, ας, ἡ, Ion. οἰκωφελίη, *frugalitas, rei familiæ utilitatem afferens*: ex iisd.

Οἶμαι, ατες, τὸ, *impetus*: per Sync. pro οἰμάμα, ab οἰμάω, *impetu feror*. Th. εἶμι, *vado*.

Οἶμαι, *puto*, contract. ex οἴομαι. f. οἰήσομαι. p. ᾠημαι.

Οἰμάω, f. ήσω, *impetum do, irruo*: propriè *recta via*. Th. οἶμη, *via*.

Οἰμεῖν, Ion. pro ἐλθεῖν, *venire*.

ΟΙΜΗ, ης, ἡ, *via, semita, cantus, vox*: οἶμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem. οἰμάω, *impetum do*: παροιμία, ας, ἡ, *proverbium*: προοίμιον, ου, τὸ, *exordium*: εἶμι, ergo, q. ab οἴω, *fero*: vis *fert* euntes.

Οἴμοι & τῶμοι, *heu mihi*, adv. dolentis.

Οἶμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *semita, virga*. Th. εἶμι.

Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, *ejulatus*: ab

Οἰμώζω, *ploro, ejulo*: f. ξω. Th. οἴ, *hei, heu*, adv. ægrè ferentium.

Οἰμώξας, *plorans*, a. 1. part. act. à præcedente.

Οἰμωχθεὶς, έντος, a. 1. part pass. ab eod. verbo.

Οἶν, *ovem*, acc. sing. ab οἶς, ὁ, ἡ, *ovis*.

Οἰνάνθα, ας, ἁ, Poët. & Dor. pro οἰνάνθη, ης, ἡ, *vitis florens*. Sic Οἰνανθὶς, ίδος, ἡ, diminutivum ab οἰνάνθη, εἶνα ἡ ἀνθοῦσα, *vitis*. Apud priscos οἰνη, ης, ἡ, apud recentiores appellatur ἄμπελος. Th. ἄνθος, *flos*.

Οἰνάρεον, ου, τὸ, idem ac οἴναρον pro quo & οἰναρὶς, ίδος, ἡ, *vitis pampinus*. Th. οἶνος.

Οἰνάριος, ᾶ, *pampineus*, ab eod.

Οἰνειδαω, gen. Ion. pro Οἰνειδᾶ, ab

Οἰνειδης, ου, ὁ, nom. propr. Patronymic. ab

Οἰνεὺς, έος, ὁ, *Oeneus*.

Οἰνέων, gen. pl. Ion. pro οἰνῶν, ab

Οἶνη, ης, ἡ, *vitis*. Th. οἶνος, *vinum*.

Οἰνηραὶ, φιάλαι, *vinariæ phialæ*: ab eod.

Οἰνήρυσις, εος, ἡ, *trulla vinaria*: ab οἶνος, & ἀρύω, *haurio*.

Οἰνιεῖδαι, ῶν, οἱ, *Oenidæ*: τυτέστιν οἱ τοῦ Οἰνέως παῖδες. Ab Οἰνεὺς, Οἰνείδης, & inserto ι, Οἰνιείδης, ου, ὁ.

Οἰνίζω, *vinum emo*, vel *vinosum saporem refero*: ab οἶνος, *vinum*.

Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *vino gravis*, in vocat. sing. οἰναβρὲς, ab οἶνος, *vinum*, & βαρὺς, *gravis*.

Οἰνοδόκος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *vino exceptrix*, Ion. pro οἰνοδόχος, παρὰ τὸ ἐν οἶνον δέχεσθαι.

Οἰνοδότας, α, ὁ, Dor. pro

Οἰνοδότης, ου, ὁ, *vini dator*, Bacchi Epithet. ab οἶνος, *vinum*, & δίδωμι, *do*.

Οἰνόμαος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Οἰνοπα, acc. sing. οἰνοπι, dat. sing. ab οἰνοψ, quod vide.

Οἰνοπέδοιο, gen. Ion. pro ου, ab

Οἰνόπεδος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *vinifer*: ab οἶνος, & πέδον, *solum, terra*.

Οἰνοπίδης, ου, ὁ nom. propr.

Οἰνοπλήθης, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *vino plenus, vini ferax*: ex οἶνος, & πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Οἰνοποτάζω, idem quod

Οἰνοποτέω, *vinum bibo*: ex οἶνος, *vinum* & πίνω, *bibo*.

Οἰνοπότης, ου, ὁ, *vini potor*: ex iisd.

ΟΙΝΟΣ, ου, ὁ, *VINUM*: q. ab ὀνέω, *juvo*.

Οἰνοφλυγέω, ῶ, *vinosus sum, vino me ingurgito, inebrior*: &

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, *vinolentia, compotatio*; ab

Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *vinosus*: qu. οἶνα φλύζει-

ζει, *vino ferwet*: vel à φλύσω, *eructo*: f. ξω. Th. φλίω, *nugor*.

Οἰνοχοείτο, *miſceat*, 3. ſing. præſ. imperat. act. ab

Οἰνοχοέω, ſeu οἰνοχούω, *infundo vinum, potum miniſtro*: ab

Οἰνοχόος, *pincerna, pocillator*: quod ab οἶνος, *vinum*, & χέω, *fundo*.

Οἰνοχόη, ης, ἡ, *patina libatoria*: ex οἶνος & χέω, *fundo*.

* Οἰνοχοῶν, όντος, ὁ, *pocillator, pincerna*.

Οἰνοψ, οπος, ὁ ἡ, *niger vinei coloris*, dat. pl. οἰνοψι: ab οἶνος *vinum*, & ὄψις, *viſus*. Th. ὄπλομαι, *video*.

* Οἰνόω, -ῶ, *ebrio, inebrio*.

Οἰνώνη, ης, ἡ, ἡ Αἴγινα πρότερον οὕτως ωνομαλεῖτο.

Οἴξασα, a. 1. part. act. f. g. verbi οἴγω, *aperio*. f. ξω.

Οἴοθεν, adv. *ſeorſum*, οἴοθεν οἷος, *cum ſolo ſolus*. Th. οἷος, *ſolus*.

Οἴομαι, vel οἶμαι, *opinor, exiſtimo*: præſ. imperat. οἴου, οἰέσθω, f. οἰήσομαι. p. paſſ. ᾠημαι. a. 1. paſſ. ᾠήθην. q. ab οἴομαι. Th. οἴω, *puto*,

Οἷον, adv. *ſolùm*: vide in οἷος.

Οἷον, adv. *ſicut, fermè*: ab οἷος.

Οἰονόμος, ου, ὁ ἡ, Poët. ὁ ἶσος ἡ μόνος νεμόμενος, *qui ſolus paſcitur*. Vel ὁ τὰς ὄϊας νέμων, τουτέστιν ὁ ποιμήν, id eſt, *qui oves paſcit*.

Οἷόν τε, cum infinitivo idem quod δυνατὸν, *poſſibile*: ab οἷος, quod vide.

Οἰοπόλος, ου, ὁ, ἡ, Poët. ὁ οἷος ἡ μόνος πολῶν, εἴτε πολεύων ἔν τινι τόπῳ, *qui ſolus vagatur, & in aliquo loco verſatur*; item *qui circa oves verſatur*: ab ὄϊς, *ovis*. Th. πολίω, *verſo*.

Οἶ᾽ΟΣ, η, *ſolus*, in f. g. οἴη, neut. οἷον, *ſolum*, quod & adverbialiter ſumitur.

Οἷ᾽ΟΣ, η, *qualis*; item pro ὅμοιος *ſimilis*; item pro δυνατὸς, *potens, poſſibilis*: ἀχ οἷόν τε, pro δυνατὸν, *non impoſſibile*.

Οἰὸς, vel ὄϊος, gen. ſing. ab οἷς, vel ὄϊς, ἡ, *ovis*.

Οἰοχίτων, ωνος, ὁ ἡ, *indutus unicâ tunicâ*, vel *qui tunicam ex ovis lanâ geſtat*: ex οἷος, *ſolus*, vel οἷς, οἰὸς, ἡ, *ovis*, & χιτὼν, *tunica*.

Οἰόω, *deſolo, vaſto*; *ſolum facio*. Th. οἷος, *ſolus*.

Οἶ᾽Σ, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *OVIS*, vel ὁ, *aries*.

Ὄϊς, ιδος, ἡ, *ovicula*: à præced.

Οἴσατο, & οἰήσατο, *putavit*: 3. ſing. a. 1. m. Poët. pro ᾠήσατο, factâ Syncope & rejecto augmento verbi οἴομαι, vel οἶμαι, *puto*, f. οἰήσομαι, a. 1. m. ᾠησάμην, α, ατο.

Οἶσε, *ferto*, præſ. imperat. verbi οἴω, factum ex f. verbi οἴω, pro φέρω, *fero*, f. οἴσω. hinc οἴσετον, *ferent*, dual. f. 1. act. οἴσει, 3. ſing. f. 1.

Οἴσεσθαι, f. 1. inf. m. ab οἴω, pro φέρω, *fero*, f. οἴσομαι, η, εἶαι.

Οἰσύμες, *feremus*, Dor. & Æol. pro οἴσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Οἰσῆ, Dor. pro οἴσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi φέρω, *fero*, f. οἰήσομαι.

Οἶσθα, *nôſti*, per Sync. pro οἴδασθα, 2. ſing. præt. m. Æol. pro οἶδας, verbi εἴδω, *ſcio*, p. m. οἶδα, ας, ε.

Ὀϊσθεὶς, *ſuſpicatus, indignatus*, a. 1. part. paſſ. Poet. verbi ὀίομαι, a. 1. paſſ. ὠίσθην, Alii volunt eſſe a. 1. part. paſſ. ab ὄἴω. *fero*, f. οἴσω.

Οἰσία, ας, ἡ, *ſalix*: q. ab ἴω, *eo*, quia *it* celeritèr creſcendo.

Οἴσομαι, & Dor. οἰσοῦμαι, f. 1. m. verb φέρω, *fero*. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Οἰσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. Vide οἴσομαι.

Οἶσον, ου, τὸ, *funis*, q. ab οἴω, quia fit ad *ferendum* aliquid.

Οἶσαι, 3. plural. f. 1. activ. verbi φέρω, *fero*.

Οἰωσάμενος, η, ον, *ratus*: a. 1. part. m. &

Ὠίσατο, 3. ſing. a. 1. m. gem. σ. & Poët. verbi ὀίομαι, f. ὀἴσομαι, *puto*, pro οἴομαι, p. οἰωσομαι. Th. οἴω.

Οἰστέον, *ferendum*; verbale ab οἴω, pro φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Ὀϊστεύω, *ſagittâ peto*: ab

Ὀϊστὸς, οῦ, ὁ, *ſagitta*; in pl. ὀϊστοὶ, οἱ, ab οἴω, *fero*, f. οἴσω.

Οἰστρηθεὶς, *furore percitus*: a. 1. part. paſſ. verbi οἰστρίω, f. ήσω, *æſtro agitor*: a. 1. paſſ. ὠἰστρήθην. ab οἶστρος.

* Οἰστράω, & -έω, *æſtro agitor*: &

*Οἰστρημα, ατος, τὸ, *ſtimulus*: &

* Οἰστρήεις, εντος, *furioſus, æſtro percitus* ab

Ο᾽ΙΣΤΡΟΣ, ου, ὁ, *OESTRUS, tabanus, ſtimulus*. hinc Angl. to ſtir.

Ο᾽ΙΣΥ᾽Α, ας, ἡ, *ſalix*. vide οἰσία. hinc Angl. Oſier.

Οἰσυπος, ου, ὁ, *ſordes ovium*: q. ab οἷς, *ovis*, & σύπω, *putrefacio*.

Οἴσω, *feram*, f. 1. act. verbi φέρω, *fero*, a. 1. ἤνεγκα.

Οἰσῶ, *feram*, Dor. pro præced.

Οἰσῶν, Dor. pro οἰσών, *allaturus*, f. 1. part. verbi φέρω.

Οἵτ᾽ pro οἵτε, *qui*, nom. pl. ab ὅς, & τε.

Οἴτη, ης, ἡ, *OETA, mons Theſſaliæ*.

Οἱτινες, *quicunque*, nom. pl. ab ὅστις, genit. οὑτινος, in f. g. ἥτις, neut. ὅ, τι.

Ο᾽ΙΤΟΣ, ου, ὁ, *ærumna, calamitas*: q. ab οἶ.

Οἰτόσυρος, Scythicè vocatur *Apollo*.

Ο᾽ΙΦΩ᾽Ω, ſeu άω, *coeo*.

* Οἶφι, *Ephi menſura*.

Οἰχέοντι, Dor. pro οἰχέουσι, οῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi οἰχέω, *vebo, fero*: pro quo uſitat. οἴχομαι. Alii formant ab ὄχος, ου, ὁ, vel ὄχη, ης, τὸ, *currus*.

Οἴχεσθαι, *abire*: præſ. inf. ab οἴχομαι, ῆ, ἔναι, f. οἰχήσομαι. p. paſſ. ὤχημαι.

Οἴχηνται, Ion. pro ὤχηνται, 3. pl. p. paſſ. &

Οἰχήσομαι, *abibo*. f. 1. m. verbi οἴχομαι.

Οἰχθεὶς, *apertus*, a. 1. part. paſſ. verbi οἴγω, *aperio*, f. ξω. a. 1. paſſ. ὤχθην.

Οἴχνεσκον, Ion. inſerto σκ, pro ὤχνεον, imperf. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo*. Alii ab οἰχνέσκω, pro οἰχνέω, derivari malunt.

Οἰχτῦσι, Dor. pro οἰχτῦσι, 3. pl. præſ. ind. ab.

Οἰχτέω, idem quod οἴχομαι, *abeo.*

Οἰχοίατο, Ion. pro οἴχοιντο, 3. pl. præſ. opt. ab

Ο'ΙΧΟΜΑΙ, ῶμαι, εἶμι, *abeo, diſcedo, proficiſcor, pereo:* f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι. a. 1. paſſ. ᾠχήθη. præſ. part. οἰχόμενος.

Οἴχωκα, detracto augmento pro ᾤχωκα, Attic. pro ᾴχηκα, perf. act. verbi οἴχομαι, *abeo.*

Οἰχώκει, *ivit*, Ion. Dialyſi & Att. pro ᾠχώκει, 3. ſing. pluſq. p. act. &

Οἰχωκὰς, υῖα, ὸς, perf. part. Attic. verbi οἴχομαι, *abeo:* vide οἴχωκα.

Ο'ΙΩ, ſeu οἴω, *puto, exiſtimo*; item *fero, porto:* f. οἴσω. Sic οἶμαι, & οἴμαι, *puto.*

Οἰών, *ovium*, gen. pl. ab οἶς, ſeu οἷς, ὁ, *ovis.*

Οἰωνίζομαι, *auguror*, f. ίσομαι, a. 1. ᾠωνισάμην. Th. οἰωνὸς, *avis.*

Οἰωνισαίμην, a. 1. opt. m. verbi οἰωνίζομαι, *auguror.* Th. οἰωνὸς, *avis.*

Οἰώνισμα, ατος. τὸ, *augurium.* &

Οἰωνισμὸς, ῦ, ὁ, *auſpicium.* &

Οἰωνιστὴς, οῦ, ὁ, *augur:* ab οἰωνὸς, *avis*; item *augurium.*

Οἰωνοπόλος, ᾰ, ὁ ἡ ᾰ, *vates per cantum avium:* ab οἰωνὸς, *avis*, & πολέω, *verſor.*

Ο'ΙΩΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *avis, volucris*; propriè *vultur*, yel *avis carnivora*; item *augurium, omen.*

Οἷος, adv. *qualitèr*; *quemadmodum, quomodo* Th. οἷος, *qualis.*

Ὅκα, Dor. pro ὅτε, *quando.*

Ὀκείλαντες, *appellantes*, nom. pl. a. 1. part. act. ab

Ὀκέλλω, *appello, accedo:* f. ελῶ a. 1. ὤκειλα. Th. κέλλω, idem.

Ὅκκα, Dor. pro ὅτε, *quando.* &

Ὅκκα, pro ὁπότε, Dor.

Ὄκκος, *OCULUS*, Dor. ab ὄπλομαι.

Ὀκλάζω, *in genua ſuccumbo, labaſco, deficio:* q. à κλάω, genua *frango.*

Ὀκναλέως, *pigrè*, adv. ab ὀκνηρὸς, *pigritia.*

Ὀκνηία, idem quod ὀκνέω, *pigreſco.*

Ὀκνίω, *piger & ſegnis ſum, cunctor, tergiverſor:* f. ήσω. p. ὤκνηκα. a. 1. ὤκνησα, a. 1. inf. ὀκνῆσαι. f. 1. inf. ὀκνήσειν. Th. ὄκνος.

Ὀκνηρία, ίας, ἡ, *pigritia:* &

Ὀκνηρὸς, οῦ, *cunctator, timidus:* in neut. gen. ὀκνηρὸν, *moleſtum, tædioſum:* &

Ὄκνος, ᾰ, ὁ, *pigritia, metus, ignavia:* q. ab οὐ κινεῖν, *non movere.*

Ὀκνοῦσιν, *tergiverſantur*, 3. plur. præſ. indic. &

Ὀκνῶσιν, 3. pl. præſ. ſub. verbi ὀκνίω, quod vide.

Ὁκοῖα, Dor. pro ὁποῖα, *qualia, qualitèr:* vide ὁποῖος.

Ὄκριας, *ſumma cacumina:* acc. plur. à nom. ὄκρις, quod vide.

Ὀκρίβας, αντος, ὁ, *pulpitum, ſcala:* q. ab ἄκρον & βάω.

Ὀκριόεις, εντος, *longas prominentias habens:* ab

Ὄκρις, ιος, ὁ, idem quod ἄκρις, *ſummitas montis, cacumen.* Th. ἄκρος, *ſummus.*

Ὀκρυόεις, εντος, *horrendus, dirus:* pro κρυόεις. Poët. idem quod κρυερὸς, ᾶ, *frigidus, horrendus.* Th. κρύος, εος, το, *frigus.*

Ὀκρυοίσσης, gen. ſing. f. g. ab adject. præced. nom. f. ὀκρυόεσσα,

Ὀκλάβλωμος, ᾰ, ὁ, *octo morſuum, ex octo quadris:* ex ὀκλὼ, *octo*, & βλωμὸς, *buccella.*

Ὀκταήμερος, ᾰ, ὁ ἡ ᾰ, *octo dies natus, qui ſit octavo die:* ex ὀκλὼ, & ἡμέρα, *dies.*

* Ὀκλάκις, *octies*, adv. ab ὀκλὼ, unde &

* Ὀκλακισχίλιοι, λιαι, λια, *octo millia.*

Ὀκλάκνεμος, ᾰ, ὁ ἡ ᾰ, *octo radios habens*, proprium rotæ: ex ὀκλὼ, & κνήμη, *radius rotæ.*

* Ὀκλακόσιοι, σιαι, σια, *octingenti.*

* Ὀκλάπηχυς, εος, ὁ ἡ ᾰ, *octo cubitorum:* ab ὀκλὼ, & πῆχυς, *cubitus.*

Ὀκλαπόδην, *octopedalem*, acc. ſing. ab

Ὀκλαπόδης, ᾰ, ο, idem quod ὀκλάπους, *octipes:* ex ὀκλὼ, *octo*, & πούς, *pes.*

Ὀκτὼ', *OCTO*, οἱ, αἱ, τὰ, indecl.

* Ὀκλωκαιδέκα, *octodecim.*

* Ὀκλωκαιδέκατος, ᾰ, ὁ, *decimus octavus.*

Ὅκχ', ᾰ, Dor. pro ὅτε, ἡ, *quum*, &c. ὅκχ' pro ὅκκα, quod vide.

Ὄκχος, ᾰ, ἡ, Poët. metri gratiâ pro ὄχος, *vehiculum, currus.*

Ὅκως, *ut, poſtquam*, pro ὅπως, Ion.

Ὀλβιοδαίμων, -ονος, ὁ ἡ ᾰ, *felix:* ab ὄλβιος, *felix, dives:* Th. ὄλβος, *felicitas*, & δαίμων, *felix.*

Ὄλβιος, ᾰ, *beatus, dives, locuples:* ab.

Ὄλβος, ᾰ, ἡ, *felicitas, opes:* ὄλβω, gen. Dor. qu. ὅλος βίος.

Ὀλέεσκον, pro ὀλεσκον, Pleonaſmo τοῦ ε, imperf. act. verbi ὀλέσκω, idem cum ὀλέκω, *perdo.* Th. ὄλλυμι, idem.

Ὀλέθριος, ᾰ, ὁ ἡ ᾰ, *exitialis, perniciosus, lethalis:* ab

Ὄλεθρος, ᾰ, ὁ, *pernicies, interitus, peſtis, mors.* Th. ὄλλυμι, *perdo.*

Ὀλεῖται, *peribit.* 3. ſing. f. 2. m. verbi ὄλλυμι, f. 2. m. ὀλεῦμαι, ὀλῇ, ὀλεῖται.

Ὄλεκον, *peribam*, imperf. act. Ion. &

Ὀλέκοντας, acc. pl. part. præſ. act. &

Ὀλέκοντο, 3. pl. imperf. paſſ. ab

Ὀλέκω, idem quod ὄλλυμι, *perdo.*

Ὀλέσειε, *perdat*, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. verbi ὄλλυμι, *perdo*, f. ολέσω.

Ὀλεσήνορας, acc. pl. ab

Ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ ἡ ᾰ, *viros perdens:* ab ὄλλυμι, *perdo*, & ἀνὴρ, *vir.*

Ὀλέσῃς, *perdas*, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ὄλλυμι, f. ολέσω.

Ὀλέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ejuſd.

Ὄλεσσα, ας, ε, *perdidi*, a. 1. ind. act. Ion. & Poët. pro ὤλεσα: &

Ὀλέσσαι, a. 1. inf. Poët. &

Ὀλέσσας, αντος, *qui deſtruxit:* a. 1. part. act. Poët. verbi ὄλλυμι, f. ολέσω.

Ὀλέσσῃ, *perdat*, Poët. pro ὀλέσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub act. ejuſd.

Ὀλέσσω, f. 1. ind. act. vel a. 1. ſub. Poët. ab ὄλλυμι.

Ὀλέτειρα, ας, ἡ, *perditrix:* &

Ὀλετὴρ,

Ὀλετηρ, ῆρος, ὁ, *perditor, interfector* : ab ὄλλυμι, *perdo.*

Ὄλναι, *pereas*, Ion. pro ὄλῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην, p. m. ὤλα.

Ὀλίγα, pl. n. g. &

Ὀλίγαι, αἱ, pl. f. g. ab ὀλίγος, *paucus.*

Ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ, *paucitas raritaſque hominum, hominum infrequentia* : &

Ὀλιγάνθρωπος, ν, ὁ ἡ ν, *paucos homines habens, non frequens hominibus* : ex ὀλίγος, *paucus*, & ἄνθρωπος.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, *OLIGARCHIA, paucorum potentia* : gen. pl. ὀλιγαρχιῶν· ab ὀλίγος, *paucus*, & ἀρχή, *imperium.*

Ὀλιγαρχούμενος, ν, ον, *paucorum dominatui ſubditus* : ab ὀλίγος, *paucus*, & ἄρχομαι, *impero.* Th. ἀρχή.

Ὀλιγαχόθεν, adv. *ex paucis locis, alicundè* : q. ἐξ ὀλίγων τόπων.

Ὀλιγηπελέω, idem quod ὀλιγοπελέω, quod vide.

Ὀλιγηπελίη, ης, ἡ, *virium defectus, imbecillitas*, Poët. pro ὀλιγοπελία, ex ὀλίγος, *parvus*, & πέλω, *ſum.*

Ὀλίγιστος, ν, *pauciſſimus*, ſuperl. ab ὀλίγος, *paucus.*

* Ὀλιγοβιος, ν, ὁ ἡ ν, *parumper vivens, minus durabilis.*

Ὀλιγογονος, ν, ὁ ἡ ν, *qui parum eſt fœtuoſus* : ex ὀλίγος, *paucus*, & γόνος, *ſoboles.* Th. γείνομαι, *naſcor*, p. m. γέγονα.

Ὀλιγοδρανέω, *languco* : ab

Ὀλιγοδρανὴς, idem quod ἀδρανὴς, ἐος, ὁ ἡ ν, *faciendi facultate deſtitutus* : ab ὀλίγος, & δράω, *facio.*

Ὀλίγον, adv. *parùm, propemodùm.* Th. ὀλίγος.

Ὀλιγοπελέω, & ὀλιγηπελέω, *parva res ſum, infirmus ſum & ferè mortuus* : ex ὀλίγος, & πέλω, *ſum.*

Ὀλιγόπιστος, ν, ὁ ἡ ν, *exiguâ fide præditus* : ex ὀλίγος, & πίστις, *fides.* Th. πείθω, *perſuadeo.*

* Ὀλιγοποιέω, -ῶ, *ad paucitatem redigo* : à ποιέω, &

ΟΛΙΓΟΣ, ν, *paucus, parvus* : ὀλίγον, *pauxillum*, adv. in ſuperl. ὀλίγιστος.

Ὀλιγότητι, dat. ſing. ab ὀλιγότης, ητος, ἡ, *paucitas.* Th. ὀλίγος.

Ὀλίγου, adverbialiter, *ferè, propemodùm* : ab eod. Th.

Ὀλιγοχρόνιος, ν, *brevis temporis, exiguo temporis ſpatio durans* : ex ὀλίγος, & χρόνος, *tempus.*

* Ὀλιγοψυχέω, -ῶ, f. ήσω, *puſillanimis ſum* : &

Ὀλιγοψυχία, ας, ἡ, *puſillanimitas* : &

Ὀλιγόψυχος, ν, ὁ ἡ ν, *puſillanimis* : ex ὀλίγος, *exiguus*, & ψυχή, *anima.*

Ὀλιγωρέω, *parvi pendo, negligo* : cum gen. præſ. inf. ὀλιγωρεῖν· ab

Ὀλίγωρος, ν, ὁ ἡ ν, *negligens* : ab ὀλίγη ὠρα, id eſt, *parvâ curâ.*

Ὀλιγώρως, adv. *negligentèr, contemptim* : à præced.

Ὀλίζων, ονος, ὁ ἡ ν, *minor* : ab ὀλίγος.

ΟΛΙΣΒΟΣ, ν, ὁ, *penis coriaceus.*

Ὀλισθάνει, *delabitur*, 3. ſing. præſ. ind. act. ab

Ὀλισθάνω, vel -αίνω, *labor, prolabor, cado* : Th. ὄλισθος, *lapſus.*

Ὀλισθέω, *cado, labor.* Hinc ὀλισθεῖν, præſ. inf. act. vel ut quidam volunt, a. 2. inf. ab ὤλισθον, & Ion. ὄλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. Th. ὄλισθος, *lapſus, caſus.*

* Ὀλίσθημα, τος, τὸ, *caſus, lapſus.*

Ὀλισθηρὰς, gen. ſing. f. g. ab

Ὀλισθηρὸς, ὰ, ὸν, *labilis, lubricus* : ab eod. Th.

Ὀλισθήσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὀλισθέω, quod vide.

ΟΛΙΣΘΟΣ, ν, ὁ, *lapſus, caſus* : q. ab ὀλέω, *perdo*, & θέω, *curro.*

Ὁλκάς, άδος, ἡ, *navis oneraria* : Anglic. Hulk. ab

Ὁλκή, ης, ἡ, *tractio, tracti inclinatio, pondus inclinatum.* Th. ἕλκω, *trabo, pendeo.*

* Ὅλκιον, ν, τὸ, *pelvis, vas æreum.*

Ὅλκοι, οἱ, *inſtrumenta, quibus naves in terram ex mari ſubducuntur, & ex terrâ in mare deducuntur* : ab ἕλκω, *trabo.*

Ὁλκὸς, ὁ, *tractus, SULCUS* : ab eod. Th.

Ὄλληαι, Ion. pro ὄλλῃ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. ὄλλωμαι· ab ὄλλω pro ὀλλυμι, *perdo.* Sic ὄλῃαι, Ion. pro ὀλῇ, a. 2. ſub. m. ab ὄλλυμι, quod vide.

Ὀλλυμένοιο, *pereuntis* : gen. ſingul. Ion. part. præſ. paſſ ab

ΟΛΛΥΜΙ, ſeu ὀλλύω, *perdo* : f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὤλα, & Att. ὄλωλα. a. 2. m. ὠλόμην, a. 2. inf. m. ὀλέσθαι.

Ὁλμειὸς, ῆ, ὁ, *fluvius in Helicone Bœotiæ* : ab *Helmeio* Siſyphi filio ſic dictus.

ΟΛΜΟΣ, ν, ὁ, *mortarium* ; *tripus* ; *truncus corporis.*

Ὁλογραφέω, f. ήσω, *integrum ſcribo* : ex ὅλος, & γράφω, *ſcribo.*

Ὀλοὴ, ῆς, ἡ, *perniciosa* : dat. pl. ὀλοῇσι, ab ὀλοὸς, ὴ, ὸν. Hinc & ὀλοΐος, idem. Th. ὄλλυμι, *perdo.*

ΟΛΟΘΟΥΡΙΟΝ, ν, τὸ, *ſpecies marinorum piſcium.*

* Ὀλόθρευσις, εως, ἡ, *exterminatio* : &

Ὀλοθρευτὴς, οῦ, ὁ, *exterminator* : ab

Ὀλοθρεύω pro ὀλεθρεύω, ab ὄλεθρος, qu. vide : f. εύσω, *exitium affero, noſco, perdo* : p. ὠλόθρευκα. perf. paſſ. ὠλόθρευμαι, σαι, ται. Th. ὄλλυμι, *perdo.*

Ὀλοίατο, *pereant* : Ion. pro ὄλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ὄλλυμι, *perdo* : f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην. a. 2. opt. m. ὀλοίμην, οιο, οιτο. p. m. ὤλα, & Att. ὄλωλα.

Ὁλοίτροχος, *omni ex parte rotundus* : ab ὅλος, & τροχὸς, *rota.* Th. τρέχω, *curro.*

Ὁλοκαυτόω, *totum adoleo* : &

* Ὁλοκάρπωμα, ατος, τὸ, *ſacrificium, holocauſtum* : id. q.

Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, *holocauſtum* : ex ὅλος, *totus*, & καρπὸς, *fructus.*

* Ὁλόκαυστον, ν, τὸ, *holocauſtum*, genus ſacrificii ubi tota victima cremabatur. Hinc

* Ὁλόκαυτος, pro ὁλόκαυστος, *totus combuſtus*, ſeu, ſacrificii genus quo tota victima cremebatur, &

Ὁλοκαυτόω,

Ὁλοκαυτόω, pro ὁλοκαυ͜τόω, -ῶ, *totum comburo, cremo*: f. ώσω, p. ὡλοκαύτωκα, perf. pass. ὡλοκαύτωμαι· unde

Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, *victima, seu hostia quæ tota comburebatur, holocaustum*: ex ὅλος, & καυ͜τὸν, *combustum*. Th. καίω, *uro, comburo*: f. καύσω. p. pass. κέκαυμαι, σαι, ται.

Ὁλοκαύτωσις, εως. ἡ, idem.

Ὁλοκληρία, ας, ἡ, *integritas, sanitas*: ab

Ὁλόκληρος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, propriè, *hæres ex asse, qui omnia possidet, quæ sortitò ei obtigerunt*; item *integer, totus*: ex ὅλος, *totus*, & κλῆρος, *sors, sortitio*.

ΟΛΟΚΩΝΙΤΙΣ, ιδος, ἡ, *olus quoddam sylvestre*.

Ὁλολυγὴ, ῆς, ἡ, *ejulatus*. &

Ὁλόλυγμὸς, ᾱ, ὁ, idem. ab

ΟΛΟΛΥ͜ΖΩ, *ULULO, ejulo, ploro*: f. ξω. a. 1. ὡλόλυξα. a. 1. imperat. ὀλόλυξον, -άτω. perf. ὡλόλυχα. p. pass. ὡλόλυγμαι.

Ὅλοντο, *perierunt*: 3. pl. a. 2. m. Ion. pro ὤλοντο, verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω, p. ὤλεκα. a. 2. m. ὡλόμην.

Ὁλοόϊτροχος, Poët. pro ὁλοίτροχος, *omni ex parte rotundus*: ab ὅλος, & τροχὸς, *rota*. Th. τρέχω, *curro*: aut ὁλοόϊτροχος, *perniciosus currenti*: ab ὀλοὸς, quod ab ὄλλυμι.

Ὁλοὸς, ή, όν, *perniciosus, a, um*: ab eodem Th.

Ὁλοόφρενα, *perniciosum*: acc. sing. ab

Ὁλοόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cui mens est perniciosa, perniciosus*: ab ὀλοὸς, & φρὴν, *mens*.

Ὁλοπόρφυρος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *totus purpureus*: ex ὅλος, *totus*, & πορφύρα, *purpura*.

ΟΛΟΠΤΩ, *vello, decortico*: qu. à λέπω, idem. Hinc fort. Angl. to lop.

Ὁλόῤῥιζος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *cum totâ radice*: ex ὅλος, & ῥίζα, *radix*.

ΟΛΟΣ, ᾱ, *totus, solidus, universus*: Angl. whole.

Ὁλος, ᾱ, ὁ, idem quod Θόλος, *atramentum sepiæ*.

Ὁλοσφύρατος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *solidus, non conflatus*.

Ὁλοχερὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *integer, perfectus*: q. ὅλῃ χειρὶ, *manu factus*: quod ex ὅλος, & χεὶρ, ἡ, *manus*.

Ὁλοχερῶς, adv. *planè, integrè*.

ΟΛΟΣΧΟΙ, *pediculi pomorum*: quia ab ὄχνη ὄλλυνται, quum decerpuntur.

Ὁλοτελὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *totus, perfectus*: ex ὅλος, *totus*, & τελέω, *absolvo*. Th. τέλος, το, *finis*.

Ὄλῶμαι, f. 2. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*: q. v.

Ὁλοφλυδὼν, όνος, ἡ, *pustula*: à φλύω, *ferveo*. Th. φλέω, *nugor*.

Ὁλοφυδνὸς, ᾶ, *luctuosus, lugubris*. &

ΟΛΟΦΥ͜ΡΟΜΑΙ, *lamentor, ejulo*: q. ὀλοῶς φέρομαι. præs. part. ὀλοφυρόμενος, η, ον. Hinc

Ὁλοφυρμὸς, ᾶ, ὁ, &

Ὁλόφυρσις, εως, ἡ, *lamentatio, ejulatus, luctus*.

Ὁλοφῷος, *exitialis*: q. ὀλλύων φῶτας.

Ὅλπη, ης, ἡ, & Dor. ὅλπα, *lecythus, ampulla olearia, vas*: q. ab ἐλαὶα ὀπὸς, *olei succo*. ὁλπὶς, ίδος, ὁ, idem.

Ὁλπὶς, Dor. idem quod ἁλιεύς.

Ὁλυμπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *cœlestis*.

Ὁλυμπία, ας, ἡ, *OLYMPIA, urbs Achaiæ*: at

Ὁλύμπια, τὰ, *Olympiaca certamina in honorem* Jovis *celebrari solita*: ab Ὄλυμπος.

Ὀλυμπιάδες, αι, *Musæ, tanquam Olympiæ domos inhabitantes*: ab eod. Th. Ὀλυμπιάδας ἐλαίας, *Olympiacas oleas*.

Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, *OLYMPIAS, quadriennium, quatuor annorum spatium*, vel *Olympici certaminis victoria*: in plur. Ὀλυμπιάδες. Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ & ἐν Ὀλυμπιάδι, qu. pro ἐν τῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι. ab Ὄλυμπος.

Ὀλυμπικὸς, ή, *OLYMPICUS*. Th. Ὄλυμπος.

Ὀλυμπιονίκας, α, ὁ, Dor. pro

Ὀλυμπιονίκης, ᾱ, ὁ, *victor in Olympici ludis*. &

Ὀλυμπιόνικος, ᾱ, ὁ, idem: ex νικάω, *vinco*, & Ὀλύμπια.

ΟΛΥΜΠΟΣ, ᾱ, ὁ, *OLYMPUS, Thessaliæ* vel *Macedoniæ mons altissimus*; item *cœlum*: q. ab ὅλος, & λάμπω, *luceo*.

ΟΛΥΝΘΟΣ, ᾱ, ὁ, *grossus, ficus immatura*.

ΟΛΥΡΑ, ας, ἡ, *species frumenti, affinis zeæ*,

Ὀλυρίτης, ᾱ, ὁ, *panis ex olyrâ*.

Ὀλώϊος, *perniciosus, exitialis, noxius*. Th. ὄλλυμι.

Ὤλωλα, ας, ε, *perdidi*: Att. pro ὤλα, p. m. Hinc

Ὀλώλη, 3. sing. sub. p. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. a. 2. m. ὡλόμην.

Ὅλως, adv. *omninò, in summâ*: item *sanè*. Th. ὅλος.

Ὁμά, *similia*: nom. pl. n. g. ab ὁμὸς, ή, *similis*.

Ὁμάγυρις, ιος, ἡ, Dor. pro ὁμήγυρις, *congregatio, concilium*: quod vide.

Ὁμαγερύω, *congrego*. &

Ὁμαδέω, f. ήσω, *tumultuor*: ab

Ὅμαδος, ᾱ, ὁ, *multitudo*. Th. ὁμὲς, *similis*.

Ὁμαίμιος, seu Ὅμαιμος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ. &

Ὁμαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui est ejusdem sanguinis, consanguineus*: ex ὁμὸς, & αἷμα, τὸ, *sanguis*.

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, *belli societas*: ab ὁμὸς, & αἰχμὴ, *cuspis*.

Ὁμαλὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, id. ac ὁμαλὸς, quod vide.

Ὁμαλίζω, f. ίσω, *planum reddo, ad æqualitatem redigo, adæquo*. ὁμαλίζομαι, *ad æqualitatem redigor*. ab

ΟΜΑΛΟΣ, ή, *planus, lævis*; item *SIMILIS, æqualis, æquabilis*. ἀνώμαλος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *asper, inæqualis*. ἀνωμαλὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ὁμάρτῃ, *sequere*: præs. imperat. act. ab

Ὁμαρτέω, *sequor*: f. ήσω. ab

ΟΜΑΡΤΗ͂, Poët. idem quod ὁμῆ, *simul, unà*.

Ὁμαρτήσας, αντος, *secutus*: a. 1. part. act. ab ὁμαρτέω, *sequor*. quod vide.

Ὁμὼ, άδος, *universitas, multitudo*. Th. ὁμὴ, *similis, par*.

Ὁμβρέω, *pluo*: vide in ὄμβρος.

Ὄμβρημα,

* Ὄμβρημα, ατος, τὸ, *imber*: &c
Ὀμβρηνὸς, ὴ, ὸν, seu
Ὀμβρηρὸς, ὴ, ὸν, *pluvioſus*: &c
Ὀμβρήσαντος, gen. ſing. a. 1. part. ab ὀμβρέω, *pluo*. Th. ὄμβρος, *imber*.
Ὀμβριμόπατρος, ου, ὁ ἡ ὄν, *forti patre genitus*: ex ὄμβριμος, pro ὄβριμος, *robuſtus* (quod vide) & πατὴρ, *pater*.
Ὄμβριμος, ου, ὁ ἡ ὄν, *robuſtus*: ex ὄβριμος, idem. Th. βριάω, *robuſtus ſum, impetuoſus, vehemens*. Th. ὄμβρος.
Ὄμβριος, ου, ὁ ἡ ὄν, *pluvius pluvialis*: ab
Ὄμβρος, ου, ὁ, *IMBER, pluvia*: qu. ab ὀμᾶ ῥεῖν, *ſimul fluere*. Hinc ὀμβρέω, *pluo*: a. 1. part. ὀμβρήσας, αντος.
Ὀμεῖ), *jurabit*: 3. ſing. f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω. p. ὄμοκα, f. 2. m. ὀμώμαι, ῇ, οῖ).
Ὀμευνέτης, ου, ὁ, *maritus*: &c
Ὀμευνέτις, ιδος, ἡ, *uxor*: &
Ὄμευνος, & ὀμευναῖος, ου, ὁ ἡ ὄν, *conjux, eodem cubili utens*: ex ὁμὸς & εὐνή.
Ὀμηγερής, ὲος, ὁ ἡ ὲς, *ſimul congregatus*: in nom. pl. ὀμηγερέες. ab ὁμοῦ, *ſimul*. Th. ὁμὸς, & ἀγείρω, *congrego*.
Ὀμηγυρὴς, ὲος, ὁ ἡ ὲς, Poët. & Æol. pro præcedent.
Ὀμήγυρις, εως, ἡ, *cœtus, multitudo hominum congregatorum*: ab ὁμοῦ, *ſimul*, & ἄγυρις, εως, ἡ, *cœtus*.
Ὀμήλικας, *coætaneos*: acc. pl. ab ὁμήλιξ, ικος, ὁ ἡ ὲς, ex ὁμὸς, *ſimilis*, & ἡλικία, *ſtatura*.
Ὁμηλικία, ας, & Ion. ης, ἡ, *ætatis æqualitas*: ex iiſdem.
Ὁμήρεμα, ατος, τὸ, *pignus, obſes*. Th. ὄμηρος, *obſes*.
Ὁμηρεῦσαι, Dor. pro ὁμηρεῦσαι, nom. pl. præſ. part. f. g. ab
Ὁμηρέω, *in unum convenio*: f. ήσω, à præced. Th.
Ὁμηριδαὶ, ῶν, οἱ, *HOMERIDÆ*. Quinam dicerentur; conſule Græca ſcholia Pind. Nem. Od. 2. 341. 1.
* Ὄμηρον, ου, τὸ, *pignus quod eſt obſidis vice*.
Ὄμηρος, ου, ὁ, *obſes*: qu. ab ὁμοῦ εἴρειν, *ſimul nectere*. Eſt &
Ὄμηρος, ου, ὁ, *HOMERUS*, nomen Poëtæ celeberrimi Græci.
Ὁμίλει, *converſare*: præſ. imperat. act. &
Ὁμιλεῖν, *converſari*: ὁμιλεῖν τισι τύχαις, *in aliquos caſus incidere, variam fortunam experiri*: præſ. inf. act. ab
Ὁμιλέω, -ῶ, *colloquor, converſor*: cum dat. imperf. ὡμίλεον, ες, ε. 3. ſing. opt. præſ. ὁμιλέοι. f. ήσω. p. ὡμίληκα. a. 1. ὡμίλησα. a. 1. part. act. ὁμιλήσας, αντος. præſ. part. act. ὁμιλῶν. ab ὅμιλος, *turba, cœtus*.
Ὁμιληδὸν, adv. *turmatim*: ab eod. Th.
Ὁμιλητικὸς, ὴ, ὸν, *qui benè ſcit converſari*: à præcedent.
Ὁμιλία, ας, ἡ, *commercium, converſari, colloquium*. Hinc Angl. **Homily**. ab
Ὄμιλος, ου, ὁ, *cœtus, turba*: qu. ab ὁμᾶ εἰλεῖσθαι, *quod unà cogatur*.
Ὀμίχε῾Ω, *meio, mingo*: qu. ὁμοῦ χέω, *ſimul fundo*.
Ὀμίχλη, & Ion. ὁμίχλη, ης, ἡ, *nebula, ſuffitus*: ab ὁμοῦ, & ἀχλὺς, *caligo*.
Ὄμμα, ατος, τὸ, *oculus, aſpectus, facies*: nom. pl. ὄμματα. dat. pl. ὄμμασι· ab ὄπ῎ομαι, *video*: f. ὄψομαι. præt. ὤμμαι.
Ὄμματ᾽ pro ὄμματα· vide præced.
Ὄμνυ, *jura*: præſ. imperat. act. pro ὄμνυθι. &
Ὀμνύεις, 2. ſing. præſ. ind. ab
Ὄ῎ΜΝΥΜΙ, ſeu ὀμνύω, *juro*; f. ὀμόσω. præt. ὤμοκα, & Att. ὀμώμοκα. a. 1. ὤμοσα. a. 1. ſub. ὀμόσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. ὀμόσας, αντος.
Ὁμογάστριος, ου, ὁ, *frater, qui ex eodem ventre prodiit, uterinus*: ab ὁμοῦ, *ſimul*, (Th. ὁμὸς) & γαστὴρ, *uterus*.
Ὁμογενὴς, ὲος, ὁ ἡ ὲς, vide ὁμόγονος.
Ὁμόγλωσσος, ου, ὁ ἡ ὸν, *qui eâdem linguâ utitur*: ex ὁμὸς, & γλῶσσα, *lingua*.
Ὁμογνωμονέω, *ejuſdem ſum ſententiæ*: ab ὁμὸς, & γνώμη, *ſententia*. Th. γινώσκω, *cognoſco*.
Ὁμόγονος, ου, ὁ ἡ ὸν, Poët. pro ὁμογενὴς, *conſanguineus, cognatus*: ab ὁμὸς, *ſimilis*, & γείνομαι, *naſcor*.
Ὁμόδαμος, ου, ὁ ἡ ὰ, Dor. pro.
Ὁμόδημος, ου, ὁ ἡ ὸν, q. d. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δήμου ὤν, *qui eſt ex eodem populo*: ex ὁμὸς, & δῆμος, *populus*.
Ὁμοδίαιτος, ου, ὁ ἡ ὸν, *qui eodem victu, ſeu vitæ genere utitur*; item *victor, contubernalis, ſodalis*: ex ὁμὸς, & δίαιτα, *vivendi mos*.
Ὁμοδρομέω, ῶ, *ſimul curro, concurro*: ex ὁμοῦ, *ſimul*: (quod ab ὁμὸς, *ſimilis*) & τρέχω, *curro*: a. 2. ἔδραμον, præt. med. δέδρομα.
* Ὁμοεθνὴς, ὲος, ὁ ἡ ὲς, *gentilis, popularis*: ex ἔθνος, *gens*, & ὁμὸς, *ſimilis*.
Ὁμοθάλαμος, ου, ὁ ἡ ὸν, ὁμοῦ ἢ ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, *qui ſimul & in eodem thalamo habitat*.
Ὁμοῦθεν, *ſimul*: ab ὁμοῦ, idem. Th. ὁμὸς, *ſimilis*.
Ὁμοθρονος, ου, ὁ ἡ ὸν, *qui eidem ſolio inſidet, & ejusdem particeps eſt*: ab ὁμὸς, & θρόνος, *thronus*: quod vide.
Ὁμοθυμαδὸν, adv. *concorditèr, uno animo*: ab
Ὁμόθυμος, ου, ὁ ἡ ὸν, *unanimus, concors*: ab ὁμὸς, & θυμὸς, *animus*.
Ὁμοῖ῎ς, pl. num. n. g. ὁμοίας, gen. ſing. f. g. ab ὅμοιος.
Ὁμοιάζω, *ſimilis ſum*: f. άσω. p. ὡμοίακα. ab ὅμοιος, idem quod ὁμός.
Ὁμοίην, acc. ſing. Ion. f. g. ab eod.
Ὁμοῖος, Poet. pro ὅμοιος, *ſimilis*, Th. ὁμὸς, idem.
Ὁμοιοπαθὴς, ὲος, ὁ ἡ ὲς, *iiſdem affectibus obnoxius*: ab ὅμοιος, & πάθος, τὸ, *affectus*. Th. πάσχω, *patior*.
Ὅμοιος, οία, ον, *ſimilis*. e. Th. ὁμὸς, id. hinc ὁμοίως, *ſimilitèr*, adv.
Ὁμοιότης, ητος, *ſimilitudo*: à præced.
Ὁμοιόω, ῶ, *aſſimilo, comparo*: f. ώσω. perf. ὡμοίωκα, a. 1. ὡμοίωσα. a. 1. ſub. ὁμοίωσω,

σω, ῃς, ῃ, & in 1. pl. ὁμοιώσωμεν. p. paſſ. ὡμοίωμαι. a. 1. paſſ. ὡμοιώθην, a. 1. ſub. paſſ. ὁμοιωθῶ, ῆς, ῇ. a. 1. inf. ὁμοιωθῆναι. a. 1. part. ὁμοιωθείς, έντος · ab ὅμοιος, *ſimilis*, Th. ὁμὸς, idem.

*Ὁμοιωθήμεναι, Dor. pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ὁμοιωθείς, a. 1. part. paſſ. &

*Ὁμοιωθησόμεθα, 1. pl. f. 1. paſſ. ab ὅμοιόω, *aſſimilo* : quod vide.

*Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, *ſimilitudo, ſimulachrum* : &

*Ὁμοίως, adv. *ſimiliter, perindè* : ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς.

*Ὁμοίωσις, εως, ἡ, *ipſa aſſimilatio, ſimilitudo* : ab eod. Th.

*Ὁμόκληρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, Dor. pro ὁμόκληρος, *qui ejuſdem ſortis cum aliquo eſt particeps, conſors* : ex ὁμοῦ & κλῆρος.

*Ὁμοκλέω, ſeu -ίω, *hortor vociferando, increpo* : ab ὁμοκλὴ, *increpatio* : quod ab ὁμοῦ, *ſimul*, & κέκλομαι, idem quod κέλομαι. ſeu κέλω, *hortor*.

*Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, *hortamentum, comminatio*. hinc

*Ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, *increpator, objurgator*.

*Ὁμοκλήσας, αντος, *minans* : a. 1. part. act. ab eod. verbo.

*Ὁμόκλινος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, *qui eſt in eodem lecto*, vel *toro* : ex ὁμὸς & κλίνη. Th, κλίνω, *reclino*.

*Ὁμολογέω, ῶ, *conſentio, aſſentior, confiteor, profiteor, ſpondeo*. f. ήσω. perf. ὡμολόγηκα. a. 1. ὡμολόγησα. ex ὁμὸς, *ſimilis*, & λόγος, *verbum*. Th. λέγω, *dico* : præt. med. λέλογα.

*Ὁμολογηθέντα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. &

*Ὁμολογήσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὁμολογέω, quod vide.

● *Ὁμολογήτεον, *confitendum eſt* : nomen verbale ab eod.

*Ὁμολογία, ας, ἡ, *confeſſio, conſenſus offenſus* : item *convenientia, pactum, pactio, compoſitio* : ab

*Ὁμολόγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, *iiſdem verbis utens, conſentiens* : ab ὁμὸς & λέγω,

*Ὁμολογημένος, adv. *ex confeſſo, ſine controverſia*, à præſ. part. paſſ. ὁμολογέομαι, οῦμαι, verbi ὁμολογέω · quod vide.

*Ὁμολόγως, adv. *congruenter* ; item *apertè, ſine ullâ dubitatione* : ab ὁμολόγος, quod vide.

*Ὁμομήτριος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, *qui eſt ex eâdem matre natus* : ex ὁμὸς, & μήτηρ, *mater*,

*Ὁμὸν, *eundem, ſimilem* : acc. ſing. ab ὁμὸς.

● *Ὁμονοέω, -ῶ, f. ήσω, p. ὡμονόηκα, *conſentio* : ex ὁμὸς, *ſimilis*, & νόος, *mens*.

*Ὁμόνοια, ας, ἡ, *concordia, unanimitas* : ab ὁμὸς, & νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

*Ὁμοούσιος, ſeu ὁμώσιος, *ejuſdem eſſentiæ, conſubſtantialis* : ab ὁμὸς, & οὐσία, *eſſentia* : ab ὤν, οὖσα, ὄν, verbi εἰμὶ, *ſum*.

● *Ὁμοπάτριος, ᾱ, ὁ, *eodem patre genitus*, vel *eundem patrem habens*.

*Ὁμόργνυ, *abſterſit* : 3. ſing. imperf. act. Ion. ab

*ΟΜΟΡΓΝΥΜΙ & μόργνυμι, *abſterſo, imprimo, inuro* : f. ὁμόρξω, a. 1. ind. act. ὥμορξα. a. 1. ind. med. ὡμορξάμην, præt. ὤμορχα.

● *Ὁμορέω, -ῶ, f. ήσω, *confinis ſum* : ab ὅμορος.

*Ὁμόρξα, *tergam* ; f. 1. act. verbi præced.

*Ὁμορος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, *finitimus, confinis* ; *adfinis, amicus* : gen. pl. ὁμόρων. &

*Ὁμορῶ, *confinis ſum* ; ex ὁμὸς, & ὅρος, *terminus*.

*ΟΜΟΣ, οῦ, *ſimilis, par* : hinc

*Ὁμόσε, adv. *eundem in locum, eòdem*. à præced. nt

*Ὁμοσσε, 3. ſing. a. 1. Ion. ab ὁμόω, *unio* ; f. ὁμόσσα. Th. ὁμὸς.

*Ὁμόσαι, *jurare* ; a. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι, *juro* ; f. ὀμόσσω. p. ὤμοκα. ὄμοσον, a. 1. imperat. act.

*Ὁμόσῃς, ῃ, 2. & 3. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſd. verbi.

*Ὁμοσιτέω, *ſimul edo* : &

*Ὁμόσιτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, *qui cum aliquo edit* : ex ὁμὸς, & σῖτος, *frumentum*.

● *Ὁμοσκηνία, ίας, ἡ, *contubernium*, item *tentorium* : &

● *Ὁμοσκηνόω, -ῶ, *in eodem ſum tabernaculo* : ex σκηνὴ, ῆς, ἡ, *tabernaculum*, & ὁμὸς.

*Ὁμόσπορος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, *qui eſt ex eodem ſemine & genere* : ex ὁμὸς, & σπείρω, *ſemino*.

*Ὁμόσσῃ, *juraverit* : 3. ſing, a, 1. ſub act. Poët. gem. σ. ut & ὁμοσσας pro ὀμόσας. a. 1. part. verbi ὄμνυμι, *juro* : f. ὀμόσω.

*Ὁμοσσον, *jurato* : a. 1. imperat. act. gem. σ. ejuſd. verbi.

*Ὁμοσιχάω, ſeu ἔω, *ſimul procedo, unà eo, comitor* : ex ὁμὸς, & σείχω, *eo*.

*Ὁμόστοιχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, *in eodem verſu* ſeu *ordine locatus, comes* : ex ὁμὸς, & στοῖχος, *ordo, verſus*. Th. στείχω, *eo, vado*.

*Ὁμόσω, *jurabo* : f. 1. ind. act. verbi ὀμόω, ſeu ὄμνυμι. a. 1. ὤμοσα.

*Ὁμότεχνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, *qui ejuſdem artificii* : ex ὁμὸς, & τέχνη, *ars*.

*Ὁμότιμοι, *qui ſunt in pari honore* : ex ὁμὸς, & τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

*Ὁμοτράπεζος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, *commenſalis* : ab ὁμὸς, & τράπεζα, *menſa*.

*Ὁμότροπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, *ſimilis*, tam de ingenio quàm moribus ; item *conſentaneus* : ex ὁμὸς, & τρόπος, *mores, ingenium*. Th. τρέπω, *verto*.

*Ὁμοῦ, *ſimul* : ab ὁμὸς.

*Ὀμοῦμαι, *jurabo* : f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro* : f. ὀμόσω.

*Ὅμουρέω, *finitimus ſum* : ab ὅμουρος, Ion. pro ὅμορος, *finitimus*, quod vide.

*Ὁμόφοιτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, *comes, qui cum aliquo it* : ex ὁμοῦ, & φοιτάω, *eo*.

*Ὁμόφρονα, & ὁμόφρονας, acc. ſing. & pl. ab ὁμόφρων, quod vide.

*Ὁμοφρονέω, *conſentio, concors ſum* : &

*Ὁμόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *concors* : ex ὁμὸς, & φρὴν, *mens, animus*.

● *Ὁμόφυλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, Xen. *ejuſdem ſpeciei, ejuſdem generis, contribulis, ex eâdem tribu* : ex ὁμὸς, & φυλὴ, *tribus*.

*Ὁμοφωνέω, *eâdem voce* vel *linguâ utor* : ab ὁμὸς, & φωνὴ, *vox*.

*Ὁμό-

Ὁμόφανος, ος, ὁ ἡ ὁ, *qui eâdem linguâ utitur, cujus eadem vox est* seu *idem sonus, consonus, consentiens:* ex iisd.

Ὁμοχροΐη, Ion. pro ὁμόχροια, *coloris similitudo:* ab ὁμὸς & χρόα, *color.*

Ὁμόψηφος, ος, ὁ ἡ ὁ, *suffragii ferendi socius:* ab ὁμὸς, & ψῆφος, *calculus.*

Ὁμόω, *unio, coire facio:* ab ὁμὸς, *similis, par:* sed

Ὄμοω, idem quod ὄμνυμι, *juro.*

Ὀμφακες, nom. pl. ab ὄμφαξ, quod vide.

Ὀμφακίη, ος, ὁ, *acerbus, acerbitate fructûs immaturi referens,* seu *ex uvis immaturis confectus:* ab eod. Th.

Ὀμφακίζω, *sum acerbus,* f. ίσω, p. ὠμφάκικα: ab eod.

Ὀμφάκιον, ος, τὸ, *omphacium, succus uvæ acerbæ.*

Ὀμφαλόεις, εσσα, εν, *umbilicatus, a, um.* Eustath. *fructi:* ab

ΟΜΦΑΛΟΣ, ος, ὁ, *UMBILICUS, umbo, media pars abdominis:* quod ab ἀμφελίσσω, *circumvolvo.*

ΟΜΦΑΞ, ακος, ἡ, *uva acerba, nondum matura:* quia ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν, *crudus ad vescendum.*

ΟΜΦΗ, ῆς, ἡ, *vox divina, responsum à Deo datum.*

Ὁμωθῆναι, *similem factum esse* vel *unitum* a. 1. inf. pass. ab ὁμόω, *unio.* Alii volunt per Sync. dici pro ὁμοωθῆναι. a. 1. inf. pass. ab ὁμοιόω, *similem facio:* quod ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, *similis.*

Ὀμώμοκα Att. pro ὤμοκα, *juravi:* perf. act. verbi ὄμνυμι, *juro.*

Ὁμώνυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, *idem nomen habens, cognominis:* ex ὁμὸς & ὄνομα, *nomen.*

Ὅμως, *tamen, similiter, æquè pariter,* conjunct. discret. ὅμως μέντοι, *veruntamen;* seu

Ὁμῶς, *simul;* Poët. pro ἁμᾶ, vel ὁμοίως. Th. ὁμὸς, *similis.*

Ὅν, Ὅντε, *quem;* acc. sing. ab ὃς, *qui.*

Ὄν, præt. part. neut. g. ab ὤν, οὖσα, ὄν, ab εἰμὶ, *sum.*

Ὀναγρος, ος, ὁ ἡ ὁ, ὄνος ἄγριος, *ONAGER.* Th. ἀγρὸς, *ager.*

Ὀναίμην, αιο, αιτο, *adjutus fuerim;* per Sync. pro ὀνησαίμην. a. 1. opt. m. verbi ὄνημι, *juvo, prosum:* f. ὀνήσω, a. 1. med. ὠνησάμην.

Ὄναμαι, *vitupero; fruor:* ab eod. Th.

Ὀνάμενος, ος, *qui fructum percepit;* per Sync. pro ὀνησάμενος, a. 1. part. m. verbi ὄνημι, *juvo.* Alii volunt esse præs. part. ab ὄναμαι, præced.

ΟΝΑΡ, τὸ, *somnium:* indecl. κατ' ὄναρ, *in somnio:* hinc ὄνειρος, ος, ὁ, idem

Ὀνάριον, ος, τὸ, *asellus,* dimin. ab ὄνος, *asinus.*

Ὀνασεῖ, *juvabit:* Dor. seu Æol. pro ὀνήσει, ab Æol. f. ὀνησῶ: deinde ὀνασῶ, verbi ὄνημι, *prosum.*

Ὀνασθαι, *frui:* præs. inf. ab ὄναμαι, quod vide: vel a. 1. inf. per Sync. pro ὀνήσασθαι, verbi ὄνημι, *juvo.*

Ὄνασις, ιος, ἡ, Dor. pro ὄνησις, *usus, utilitas;* ab eod.

Ὀνάσσης, Dor. pro ὀνήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Ὀνειαθ' quod pro ὀνείατα, τὰ, *cibaria, commoda:* ab

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, *utilitas, emolumentum:* à Th. præced.

Ὀνείδεα, & contractè ὀνείδη, nom. pl. ab ὀνειδος, εος, τὸ, *probrum.*

Ὀνείδειος, ος, *probrosus, contumeliosus:* ab eod. Th.

Ὀνειδίζω, *exprobro, convitior;* imperf. ὠνείδιζον, f. 1. ισω, p. ὠνείδικα. a. 1. ὠνείδισα; a. 1. sub. ονειδίσω, ῃ, ῃ· præt. pass. ὀνειδίζομαι, *convitiis laceror;* præt. pass. ὠνείδισμαι. Th. præced.

Ὀνείδιζε, αντος, a 1. part. act. at

Ὀνείδισαι, 2. sing. a. 1. imperat. act. Ion. ὀνείδισσον, a. 1. imperat. act. a ὀνειδίζω, quod vide.

Ὀνείδισεις, 2. sing. f. 1. act. ejusd. verbi.

Ὀνείδισμα, ατος, τὸ, *contumelia, probrum:* &

Ὀνειδισμὸς, ος, ὁ, *convitium;* ab ὀνειδίζω, *exprobro.* Th. ὀνειδος, τὸ, *probrum.*

Ὀνείδισσαι, 3. pl. a. 1 sub. act. &

Ὀνείδισσε, f. 1. Att pro ὀνείδισον, verbi ὀνειδίζω, *exprobro:* ισσω. ab

ΟΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, *probrum, dedecus.*

Ὄνεος, ος, *utilis:* ab ὄνημι.

Ὀνείρατα, ων, τὰ, *insomnia:* in prosâ pro ὄνειρος, ab ὄνειρον, idem quod ὄναρ, *somnium.*

Ὀνειρείαι, ος, ὑτ ὀνείρειαι πύλαι, *somni* vel *insomniorum portæ;* ab ὄνειρος, quod vide.

Ὀνειροκρίτας, α, ὁ, Dor. pro

Ὀνειροκρίτης, ου, ὁ, *somniorum interpres:* ab ὄνειρος, *somnium,* & κρίνω, *judico.*

Ὀνειροπόλος, ος, ὁ ἡ ὁ, *somniorum interpres:* ab ὄνειρος, *somnus.* Th. ὄναρ, *somnium,* & πολέω, *versor.*

Ὄνειρος, ου, ὁ, *somnium.* Th. ὄναρ, idem.

Ὀνείρῳ, dat. sing. ὀνείρου, gen. pl. præced.

Ὀνηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi.

Ὄνημαι, idem quod ὄναμαι.

Ὀνημένος, ος, præs. part. pass. ab ὄνημαι, quod ab

ΟΝΗΜΙ, sive ὀνίνημι, *juvo, prosum;* item *vitupero,* cum acc. f. ὀνήσω, a. 1. ὤνησα. p. ὤνηκα. præs. pass. ὤνημαι, seu ὄναμαι, *juvor, fruor:* cum gen. f. 1. ὀνήσομαι, a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο. a. 1. m. opt. ὀνησαίμην, αιο, αιτο, & contract. ὀναίμην. Hinc

Ὄνησα, Ion. pro ὤνησα, a. 1. ind. act. &

Ὀνῆσαι, *fruere,* a. 1. imperat. m. verbi ὄνημι.

Ὀνήσεαι, *juvaberis,* Ion. pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. ὀνήσομαι, verbi ejusdem.

Ὀνησαι, *erit emolumentum,* 3. sing. f. 1. act. Sunt qui exponunt per *reficieris,* & volunt Att. dici pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. ab ὄνημαι. Th. ὄνημι.

Ὀνήσιμος, ος, ὁ. propr. nom. Gr. *utilis:* ab ὄνημι.

Ὄνησις, εως, ἡ, *fructus, utilitas.* Th. ὄνημι, *juvo.*

Ὀνησιφόρος, ος, ὁ, nomen propr. Lat. *ferens opem, opitulator.*

Ὄνησος

Ὄνησο, præſ. imp. paſſ. ab ὄνημαι, *fruor.*

* Ὀνη ὸ ς, ὸν, *vituperabilis* : ab ὄνημι.

Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, *ONETOR*, nom. propr.

Ὀνθηλεύω, *ſtercore bovino inquino, ſimo jumentorum aſpergo* : ab

Ὄνθος, υ, ὁ, *ſtercus*, ſeu *fimus jumentorum.* Hinc

Ὀνθυλεύω, *cibos condio exquiſitè, indo impenſam* ſive *farctum*, à colore ὄνθος.

Ὀνικὸς, ὴ, ὸν, *aſinarius, a, um* : ab ὄνος, *aſinus.*

Ὀνίνησιν, *juvat*, 3. ſing. præſ. ind. verbi ὀνίημι, idem quod ὄνημι, f. ὀνήσω.

Ὄνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. verb. ὄνομαι, quod vide : vel ut alii volunt a. 2. opt. m. verbi ὀνόομαι, *vitupero, carpo.* Th. ὄνημι, *vitupero.*

* Ὀνοκένταυρος, υ, ὁ, *oncentaurus.*

Ὄνομ', pro ὄνομα, quod vide.

Ὄνομα, Poët. οὔνομα, Æol. ὄνυμα, ᾶλος, τὸ, *NOMEN, fama, celebritas, prætextus* : κατ' ὄνομα, *nominatim*, adv. τὄνομα, *nomine.*

Ὀνόμαζε, *nominabat*, Ion. pro ὠνόμαζε, 3. ſing. imperf. act. ab

Ὀνομάζω, *nomino* : 3. ſing. præſ. opt. ὀνόμαζοι. præſ. inf. ὀνομάζειν, f. άσω. p. ὠνόμακα. præſ. paſſ. ὀνομάζομαι, *nominor* : p. paſſ. ὠνόμασμαι. a. 1. paſſ. ὠνομάσθην, ης, η, præſ. part. paſſ. ὀνομαζόμενος. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen.*

Ὄνομαι, *vitupero* : f. ὀνόσομαι. a. 1. ὠνησάμην. ab ὄνημι, idem.

Ὀνομαίνω, *nomino* : f. ανῶ. a. 1. ὠνόμηνα. a. 1. ſub. act. ὀνομήνω, quod quidam Att. dici credunt pro ὀνομαίνω. Th. ὄνομα, *nomen* :

Ὀνομάκριτος, υ, ὁ, nom. propr.

Ὀνόμασθεν, Æol. & Bœot. pro ὠνομάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. ab ὀνομάζω, quod vide.

Ὀνόμασι, dat. pl. ab ὄνομα, quod vide.

* Ὀνομασία, ίας, ἡ, *nominatio, appellatio.*

Ὀνομαστὶ, adv. vide in ὀνομαστός.

Ὀνομαστικὸς, ὴ, ὸν, *nominativus* : &

Ὀνομαστὸς, οῦ, *celebris, clarus* : in pl. ὀνομαστοὶ, ὀνομαστὶ, Poët. adv. *nominatim.* Th. ὄνομα, *nomen.*

Ὀνόμηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ion. &

Ὀνομήνω, a. 1. ſub. act. verbi ὀνομαίνω, quod vide.

Ὄνος, υ, ὁ, ἡ, υ. *aſinus, a* : q. ab. ὄνημι, *juvo* : item beſtiola multipes dicta *multipeda, porcellio*, item *ſuperior molæ lapis.*

Ὀνόσεται, *vituperabit*, 3. ſing. f. 1. med. gem. σ, verbi ὀνόω, idem quod ὄνημι, *vitupero.*

Ὀνοσὸς, οῖ, *vituperandus* : in pl. n. g. ὀνοσὰ, ab ὄνημι, *vitupero.*

Ὀνοτάζω, *carpo, convitior* : ab ὀνόω, idem quod ὄνημι, *vitupero.*

Ὀνοτὸς, οῦ, Poët. *vituperabilis, contemptibilis*, ab eod.

Ὀνοφορβὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ὸ, *qui aſinos paſcit ac nutrit* : ab ὄνος & φέρβω, *paſco* : 1. m. πέφρβα.

Ὀνόω, f. όσω, idem quod ὄνημι, *vitupero.*

Ὄντα, *exiſtentem*, acc. ſing. part. præſ. ὤν ὄντος. ab εἰμὶ, *ſum.*

Ὁντινα, *quemcunque*, acc. ſing. ab ὅστις, οὑτινος, ὅτινι, ab ὅς & τὶς, *quis.*

Ὄντως, *verè*, adv. ab ὤν, ὄντος, præſ. part. verbi εἰμὶ, *ſum.*

Ὄνυμα, ατος, τὸ, Æol. pro ὄνομα, *nomen.*

Ὀνύμαξα, ας, ε, Æol. & Poet. pro ὠνόμασα. a. 1. ind. act. verbi ὀνομάζω, *nomino*, quod vide.

Ὀνυμάξομαι, f. 1. m. Æol. vide præced.

Ὄνυξ, υχος, ὁ *UNGUIS, unguis*; *ONYX*, gemma : in dat. pl. ὄνυξι. Hinc

Ὄνυχες, *ungues*, nom. pl. &

Ὀνύχεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis.*

* Ὀνυχίζω, *ungues facio, divido ungulam penitùs, ungues reſeco*, f. p. ίσω, p. ὠνύχικα· ab ὄνυξ, *unguis.*

Ὀνύχιον, υ, τὸ, *unguiculus* ; item pro *lapide onychite.* Th. ὄνυξ.

Ὀνυχισμὸς, *fiſſura ungularum.*

Ὄνωνις, ιδος, ἡ, *herbæ genus.*

Ὀξάλμη, ης, ἡ, *muria acida*, ὀξεῖα ἅλμη.

Ὀξεῖα, ας, ὑ, *acuta*, nom. f. g. ab ὀξὺς. at

Ὀξεία, exponitur per *acutam*, in pl. n. g. pro ὀξέα, metri gratiâ, quod pro ὀξέως, ab eod.

Ὀξεῖ, dat. ſing. ab ὀξὺς, έος, ὁ, *acutus.*

Ὀξειῶν, gen. pl. f. g. Dor. pro ὀξειῶν· ab

Ὀξείαισι, dat. pl. Ion. pro ὀξείαις, ab ὀξεῖα, f. g. ab ὀξὺς, *acutus.*

* Ὀξέως, adv. *celeritèr, velocitèr* : ab eod.

Ὀξὺς, εος, τὸ, *acetum* : & pro *viro iracundo*, Th. ὀξὺς, *acutus.*

Ὀξὺ, ſubſtantivè *acumen, mucro, acies* ; item *celeritas* : adv. etiam acutè, *celeritèr.* Th. ὀξύς.

Ὀξυλελὴς, έος, ὁ ϗ ὑ, *acutam cuſpidem habens, acutus, celeritèr emiſſus* : ab ὀξὺς, *acutus*, & βέλος, τὸ, *telum.*

* Ὀξυγαρον, υ, τὸ, *garum aceto conditum* : ex ὀξὺς & γάρον.

Ὀξύγιον, υ, τὸ, *axungia, arvina*, Græc. à Lat.

* Ὀξυγράφος, υ, ὁ ϗ ὑ, *celeritèr ſcribens* : ex ὀξὺς & γράφω, *ſcribo.*

Ὀξυηκοΐα, ας, ἡ, *auditûs acumen* : ex ὀξὺς, *acutus*, & ἀκοὴ, *auditus.* Th. ἀκούω, *audio.*

Ὀξύθυμος, υ, ὁ ϗ ὑ, *qui acerbo eſt animo, iracundus*, Hinc ὀξυθυμία, *animi acerbitas, ſordes* : ab ὀξὺς & θυμὸς, *animus.*

Ὀξυκίνητος, υ, ὁ ϗ ὴ, *ad motum ſubitus & præceps, qui ſubitò vel celeritèr movetur* ; item ὀργίλος, *qui ſubitò irâ commovetur* : ab ὀξὺς & κινέω, *moveo.*

Ὀξυντῆρες, *in acutum deſinentia ferramenta.*

Ὀξύνω, *acuo* ; item *acidum reddo* : f. υνῶ. p. ὤξυγκα. a. 1. ὤξυνα. Th. ὀξὺς.

Ὀξυόεντι, dat. ſing. ab ὀξύοεις, εντος, *acutus, ſpinoſus.* Th. ὀξὺς.

Ὀξυρεπὴς, έος, ὁ ϗ ὑ, vel ὀξυῤῥεπὴς, &

Ὀξυῤῥοπος, υ, ὁ ϗ ὑ, *qui celeritèr repit* ac *movetur* ; *celer, velox* : ab ὀξὺς, *velox*, & ῥέπω, *repo, vergo.*

Ὀξυς, εῖα, ὺ, *acutus, a, um, velox* : gen. ὀξέος.

Ὀξύχοινος, υ, ὁ, *acutus, juncus* : ex ὀξὺς, *acutus*, & χοῖνος, υ, ὁ ϗ ἡ, *juncus.*

Ὀξ-

Ὀξύτερος, α, & in f. g. Ion. ὀξυτέρη, *acutior*. comparat. ab ὀξὺς, *acutus*.

Ὀξύτης, ητος, ἡ, *acumen, acies, acrimonia*; item *celeritas*. Th. ὀξύς.

Ὀξύτομος, ε, ὁ ἡ ὄ, *acutè secans, acutus* : ab ὀξύς, & τέμνω, *seco* : p. m. τετόμηα.

Οὗ, Poët. pro οὗ, *cujus* : ab ὅς, *quis*.

Ὄπ' pro ὄπα, *vocem, sonum* : acc. fing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.

Ὅπα, Dor. pro ὅπη, vel ὅπος, *ubi* : quod vide

Ὀπαδέω, pro quo Hom. ὀπηδέω, *sequor* ; *adsum, procedo, opitulor* : &

Ὀπαδὸς, οῦ, ὁ, *assecla, comes* : quod & ὀπηδὸς, ab ὀπάζω.

Ὀπαζόμενος, η, *auctus*, præs. part. pass. ab

ΟΠΑΖΩ, *persequor, sequi jubeo, comitem do* ; *præbeo* : q. ab ἕπομαι, *sequor*. ὀπάζομαι, *à persequente urgeor* ; *comitem accipio*.

Ὀπαῖον ι, τὸ, *foramen ollæ* ; item *foramen per quod fumus è furno aut camino exit*. Th. ὀπὴ, *foramen*.

Ὀπανίκα, Dor. pro ὁπηνίκα, quod vide.

Ὄπασα, ας, ε, Ion pro ὤπασα, 2. 1. ind. act. &

Ὀπάσαι, a. 1. inf. act. &

Ὀπάσαις, Æol. pro ὀπάσας, a. 1. pass. ab ὀπάζω, *præbeo*.

Ὀπάσαις, *præbeas*, a. 1. opt. act. gem. σ, sic. ὀπάσειε, 3. sing. f. 1. act. ὀπάσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ὀπάζω.

Ὁπατρος, ε, ὁ ἡ ὄ, per Syncop. pro ὁμόπατρος, *eodem patre genitus* : ab ὁμὸς, *similis*, & πατὴρ.

Ὀπάων, ονος, ὁ ἡ ὤ, *minister, assectator, comes*. Th. ὀπάζω, *sequi jubeo*. Alii ὀπάων leg. qu. ab ἕπω, *sequor*.

Ὅπερ, *quod* : ex ὃ & περ.

Ὀπίων, ωνος, ὁ, Ion. pro ὀπάων, quod vide.

ΟΠΗ, ῆς, ἡ, *foramen*, per quod *videri* potest : q. ab ὄπτομαι, *video*.

Ὅπη, *ubi? quo? quomodo?* q. ab ὅς, *qui*.

Ὀπηδεῖ, *comitatur*, 3. sing. præs. act. ab

Ὀπηδέω, *comitor, comes sum, assector*. Th. ὀπάζω, *comitem do*.

Ὁπηνίκα, *quando* : ex ὅπη, & ἡνίκα, *quum, quando*.

Ὄπτιον, ωνος, τὸ, *fabula*. Th. ὀπή.

Ὀπὶ, *voci*, dat. fing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.

Ὀπιδνὸς, *reverendus*. Th. ὄπις.

Ὀπίζετο, *curabat*, 3. fing. imperf. Ion. ab

Ὀπίζομαι, *curo, revereor* ; item *caveo, retundo*. Hinc

Ὀπιζόμενος, præs. part. Th. ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio, cura*.

Ὄπιθεν, *retrò, post*, Ion. & Dor. pro ὄπισθεν. Th. ὀπίσω, *retrorsùm*.

Ὄπιν, acc. fing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio*.

Ὄπιον, ου, τὸ, *OPIUM*, *succus lacteus qui papaveris scapo inciso emanat*. Th. ὀπὸς, *succus*.

Ὀπιπλεύοντ' pro ὀπιπλεύοντα, *spectantem*, acc. fing. part. præs. ab

Ὀπιπλεύω, *circumspicio*, per reduplic. ab inusitat. ἐπλεύω. Th. ὄπλομαι, *video*.

ΟΠΙΣ, ιδος, ἡ, *ultio, vindicta divina, cura* : q. ab ἕπομαι, *sequor*.

Ὀπισαμβὼν, *itio retrograda* : ab ὀπίσω ἀμβαίνειν, id est ἀναβαίνειν.

Ὄπισθεν, *ponè, à tergo* : adv. Th. ὀπίσω, *retro*.

* Ὀπίσθιος, α, ὁ ἡ ὄ, *posterior, à tergo sequens*.

* Ὀπισθίως, adv. *post, retrorsùm*.

Ὀπισθόδετος, α, ὁ ἡ ὄ, *à tergo revinctus* : ex ὄπισθεν & δέω, *ligo*.

Ὀπισθόμοιρον κῦδος ἕξει, *retrò mortales sequens gloriatio laudis*. Post mortem nihil remanet præter famam, quæ circumfertur apud posteros.

Ὀπισθονόμοι βόες, *boves præpostèrè pascentes* : ab ὄπισθεν & νέμω, *pasco*.

* Ὀπισθότονος, ε, ὁ, *in adversum tendens*.

Ὀπισθοφανὲς, *retrorsùm*, adv. ex ὀπίσω & φαίνω.

Ὀπίσσω, Poët. pro ὀπίσω, *retrò*.

Ὀπίστερος, α, *posterior* : ὀπίστατος, *postremus* : ab

ΟΠΙΣΩ, *retrorsùm, retrò, pòst*. adv. cum gen. item fine casu. τὰ ὀπίσω, scil. ὄντα, *quæ retrò sunt*.

Ὅπλα, τὰ *instrumenta* : ab ὅπλον, α, τὸ, *arma*.

Ὁπλία, acc. fing. ab Ὁπλεὺς, έος, ὁ, nomen propr. viri.

Ὁπλεσθαι, præs. inf. ab ὅπλομαι, *armor*. Th. ὅπλον, *arma*.

* Ὁπλέω, vide ὁπλίζω, q. idem est.

Ὁπλέων, Ion. pro ὁπλῶν, gen. pl. ab

Ὁπλὴ, ἧς, ἡ, *ungula*. Th. ὅπλον.

Ὁπλίζω, *armo* : f. ίσω. p. ὥπλικα. præs. pass. ὁπλίζομαι, *armor* ; item activè *instruo, paro* : præs. int. ὁπλίζεσθαι. a. 1. m. ὡπλισάμην, ω, ατο. imperativ. a. 1. m. ὅπλισαι. άσθω, & in 2. plur. ὁπλίσασθε. Th. ὅπλον.

* Ὅπλισμα, ατος, τὸ, *armatura* : &

* Ὁπλισμὸς, οῦ, ὁ, id.

Ὁπλισόμεθα, *armemur*, 1. pl. f. 1. m. Poët. à præced.

Ὁπλιστὴς, & ὁπλίτης, α, ὁ, Poët. pro ὁπλιτικὸς, ὴ, vel ὡπλισμένος, *armatus*. Th. ὅπλον.

* Ὁπλοδοτέω, ῶ, *arma distribuo*.

* Ὁπλοθήκη, ης, ἡ, *armamentarium* : ex ὅπλον, *arma*, & θήκη, *vagina*.

* Ὁπλολογέω, ῶ, *arma lego, colligo*.

Ὁπλομαχέω, f. ήσω, *armis decerto* vel *pugno* : &

Ὁπλομαχία, ας, ἡ, *pugna* seu *certamen quo armis decertatur* : &

Ὁπλομάχος, α, ὁ ἡ ὄ, *qui armis pugnat* : ex ὅπλον & μάχομαι, *pugno*.

ΟΠΛΟΝ, α, τὸ, vel τὰ ὅπλα, *arma, instrumenta quævis*.

Ὁπλοτεράων, *juvenum*, gen. plur. f. g. Æol. pro ὁπλοτέρων. ab

Ὁπλότερος, α, *junior, posteri*. ὁπλότατος, *minimus natu*. Dicitur de iis qui *arma* ferre possunt. Th. ὅπλον *arma*.

Ὁπλοφορέω, *arma gesto* ; item *armatus stipo alicujus latus* : in pass. ὁπλοφορέομαι, ab *armatis stipor*.

Ὁπλοφόρος, ᾱ, ὁ ἡ, ἡ, *qui arma gestat, armiger*: ex ὅπλον & φέρω.

Ὁποδαπὸς, ῆ, *cujas, ex quâ regione*: ex ὁπο, *ubi*, & δάπεδον, *solum*.

Ὁπόθεν, & Poët. ὁππόθεν, *undè?* à πόθεν, idem. Th. ὅς, *qui*.

Ὅποι, *quo*: vide ποῖ.

Ὁποῖος, οία, οῖον, *qualis, e*: idem quod οἷος, citra interrogationem.

ΟΠΟΣ, ου, ὁ, *succus, humor*; *coagulum*: qu. ab ὀπή, unde fluit. Est autem ὀπὸς, *succus sponte manans*: χυλὸς, *expressus succus*.

Ὁπόσην, acc. sing. f. g. ὁπόσα, plur. n. g. ab ὁπόσος.

* Ὁπισονῦν, adv. *aliquantulum, quantumcunque*: ex ὁπόσος, & ὄν.

Ὁμόσος, & Poët. ὁππόσος, ᾱ, *quantus*: à πόσος, & hoc ab ὅσος, *quantus*.

Ὁπόταν, *quum*, pro ὁπότε, & ἄν, *ubi*.

Ὁπότε, & Poët. ὁππότε, *quando*, citra interrogationem, adv. idem quod ὁτε.

Ὁπότερος, ᾱ, *uter*, infinitè; ut πότερος, *uter*, interrogativè: à πῶς, *quomodo?* Hoc ab ὡς, quod ab ὅς, *qui*.

Ὅπᾳ, *ubi*, infinitè, idem quod ᾗ, *ubi, quo, quum*: ab eod.

Ὅππα, Dor. pro ὅππη, & hoc pro ὁπόθεν, *unde*. Th. ὅτε, *quando*.

Ὅππη, Poët. pro ὁπη ἡ ὅπᾳ, *quo*. Vide præced.

Ὁππόκα, Dor. pro ὁππότε, *quando*, quod vide.

Ὁππόσι, adv. *quocunque*.

Ὁππότ' pro ὁππότε, vide ὁπότε.

Ὁπποτέρην, *utram*, acc. sing. f. g. Ion. & Ὁπποτέροισι, dat. pl. Ion. & Poët. ab Ὁπποτερος, ᾱ, *uter*; Poët pro ὁπότερος, Th. πότερος, *uter*.

* Ὁπλάζομαι, *videor, conspicior*.

* Ὁπλάζω, *video*.

Ὁπλαλέος, ᾱ, *assatus*. Th. ὁπλάω, *asso*.

Ὁπλανόμενος, ᾱ, *visus, versans in conspectu*, part. præs. pass. ab

Ὁπλάνω, *video*: ex ὅπλομαι, idem.

Ὁπλασία, ας, ἡ, *apparitio, visio*: quæ fit καθ' ὕπαρ, vigilanti: à præced.

ΟΠΤΑ'Ω, *torreo, asso*: f. ήσω. p. ὤπληκα. p. pass. ὤπλημαι, σαι.

Ὁπλεύμενος, Dor. pro ὁπλύμενος, q. ab ὁπλέομαι pro ὁπλάομαι, præs. part. ab ὁπλάω, *torreo*.

Ὁπλῇ, Dor. pro ὁπλᾷ, 3. sing. præs. ind. ab ὁπλάω, *torreo*.

Ὁπληθείς, εντος, a. 1. part. pass. ab ὁπλάω, *torreo*.

Ὁπλητὴρ, ῆρος, ὁ, *speculator*. Th. ὅπλομαι.

* Ὁπλησις, εως, ἡ, *ipsa torrendi actio*: ab ὁπλάω.

Ὁπλίσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. verbi ὁπλάω, quod vide.

* Ὁπλικὸς, ἡ *visorius*. Th. ὅπλομαι. Hinc Angl. Optick.

Ὁπλίτης, ου, ὁ, *miles gravis armis*: ab

Ὁπλον, ου, τὸ, *arma*: ab

ΟΠΤΟΜΑΙ, *video*: f. ὄψομαι. p. ἔμμαι, ψαι, ται. a. 1. pass. ὤφθην, ης, η, f. 1. pass. ὀφθήσομαι. a. 1. m. ὁψάμην. a. 1. sub. m. ἐσόψομαι.

Ὁπλὸς, ἡ, ὁν, *assus, a, um*; *tostus*. Th. ὁπλάω, *asso*.

Ὁπλῶν, Dor. pro ὁπλοῦν, gen. sing. ab ὅπλον.

Ὁπυίω, *ineo, coeo, uxorem habeo*: imperfect. ὡπύιον, ες, ε. præs. pass. ὁπυίομαι, *ineor, in matrimonio habeor*.

Ὁπωπα, *vidi*, p. m. Att. pro ὦπα. Hinc ὁπώπειν, εις, ει, plusq. p. m. ab ὅπλομαι, *video*.

Ὁπώτει, Ion. pro ὁπωπει, 3. sing. plusq. p. m. Vide præced.

Ὁπώπεσαν, Ion. pro ὁπώπεισαν, 3. pl. plusq. p. m. ὁπώπειν. Vide in ὅπωπα.

Ὁπωπὴ, ῆς, ἡ, *conspectus, aspectus, visus*. Th. ὅπλομαι, *video*.

Ὁπωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *speculator*: à præced. quod vide.

ΟΠΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *autumnus, fructus autumnalis*; *ætas maturior*: qu. ὁπῶν ὥρα, seu ὥρα, *tempus & cura fructuum*.

Ὁπωρίει, Att. pro ὁπωρισει, 3. sing. f. 1. act. ab ὁπωρίζω. *fructus autumnales* seu *poma colligo*. Th. ὁπώρα.

Ὁπωρισαντες, Dor. seu Æol. pro ὁπωρισθντες, quod Atticum est pro ὁπωρίσαντες, nom. pl. f. 1. part. act. ejusd. verbi.

Ὁπωρίζω, f. ίσω, & Att. ιῶ, *fructus autumnales* seu *poma decerpo & colligo*: *pomis vescor* seu *fructibus autumnalibus*. Th. ὁπώρα, *fructus autumnales, autumnus*.

Ὁπωρινὸς, ἡ *autumnalis*: ab ὁπώρα, ας, ἡ. *autumnus*.

Ὁπως, *ut, quomodo*: conjunct. ex Themate πῶς, adv. *quomodo?*

Ὁπωσοῦν, *quomodocunque*: à præced.

Ὁρᾷ, *videt*, 3. sing. præs. ab ὁράω. sed

Ὅρα, præs. imperat. act. ὁρᾶν, præs. infin. ὁρᾶσθαι, præs. inf. pass. ab eod.

Ὅραμα, ατος, τὸ, *visio, visus*: quæ fieri solet κατ' ὄναρ, *spectaculum*: ab ὁράω, *video*.

* Ὁραματισμὸς, ῆ, ὁ, idem.

Ὅραμνος, *frons*, *RAMUS*: qu. contractè pro ὁρόδαμνος. Th. ῥάμνος, ᾱ, ἡ, *spinosus frutex*.

Ὁρᾶν, ἀλκὰν, Dor. pro ὁρᾶν ἀλκὴν, ἤγων βλέπειν ἀνδρείαν, *spectare fortitudinem*. Pro quo in prosâ diceretur πρόσωπον ἀνδρεῖον ἔχειν, *bellicum robur adspectu præ se ferre, oculis vultuque Martem spirare*.

Ὁρανὸς, ῶ, ὁ, Æol. pro οὐρανος, οῦ, ὁ, *cælum*.

Ὁραται, *spectat*, 3. sing. præs. m. &

Ὁρᾶτο, 3. sing. imperf. m. Ion. pro ὡρᾶτο, verbi ὁράω, *video*.

* Ὁρατὴς, οῦ, ὁ, *spectator*: &

* Ὁρατικὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, *videndi potentiâ præditus*: &

Ὁρατὸς, ἡ, ὸν, *visibilis, e*, ab

ΟΡΑ'Ω, *video, cerno, intelligo*, præs. imperat. ὅρᾱε, ὅρᾱ. imperf. Att. ἑώρων, ἑώρᾱν, f. ὄψω. p. ὧρακα, & Att. ἑόρακα. perf. inf. ἑωρακέναι. pluſq. p. ind. act. ἑωρακείην, εις, ει. perf. pass. ἑώραμαι, σαι, ται.

Ὁργὰ, ας, ᾱ, Dor. pro ὀργὴ, quod vide.

Ὁργάζω, vide in ὀργάω.

Ὀργάνη, ης, ἡ, *Minerva*, quæ & ἐργάνη, ab ἔργον, quia *textrix*.

Ὀργανικὸς, ἡ, *inſtrumentalis* : ab

ΟΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *inſtrumentum*, vel *opus ORGANUM* : qu. ἔργανον, ab ἔργον, *opus*, ſeu ab ἔοργα, p. m. verbi ῥέζω, *facio*. Hinc Angl. **Organ.**

Ὄργας, άδος, ἡ, *locus*, vel *lucus Deo ſacer*, *vinea*.

Ὀργάω, *appeto impatienter* : f. ήσω, qu. ab ὀργή, *impetus*. Hinc ὀργάζω, *inſtigo*, *incito* ; item *ſub go*, *mollio*.

Ὀργή, ῆς, ἡ, *ira*, *pœna*, *animi inclinatio*, *ſtudium* ; qu. ab ὀρω, *incito*, & ἄγω, *impello*, quia eſt *impulſus* quidam animi. Hinc ὀργίζομαι, *iraſcor* : &

Ὀργὴ, etiam Ionibus ſignificat *picem*.

ΟΡΓΙΑ, αν. τα, *ſacra Liberi*, & *cujuſvis Dei*, *ORGIA*, qu. ab ὀργη, *impetus*.

Ὀργιάζω, *orgia celebro* : à præced.

* Ὀργίζομαι, paſſ. ab

Ὀργίζω, *ad iram incito*, *laceſſo*, *facio iraſci* : f. ίσω, p. ὤργικα. præſ. paſſ. ὀργίζομαι, *iraſcor* : cum dat. præſ. inf. ὀργίζεσθαι. a. 1. paſſ. ὠργίσθην, ης, ἡ. a. 1. part. paſſ. ὀργισθεὶς, έντος, f. 1. paſſ. ὀργισθήσομαι. Th. ὀργὴ, *ira*.

Ὀργιζώμεθα, 1. pl. præſ. ſub. paſſ. à præc.

Ὀργίλος, ἡ, *iracundus*, &

Ὀργιλότης, ητος, ἡ, *iracundia*. Th. ὀργή.

Ὀργισθῆς, *iratus fueris* ; 2 ſing. a. 1. ſub. paſſ. ab ὀργίζομαι, *iraſcor* : p. ὤργισμαι. ab eod. Th.

Ὀργυιὰ, ᾶς, ἡ, *menſura ſex pedum*, *paſſus*, *ulna* : ab ὀρέγω, *extendo*, & γυῖον, *pes*. Eſt enim *extenſorum pedum* menſura.

Ὀρέγεσθαι, præſ. inf. paſſ. ὀρεγόμενος, præſ. part. paſſ. ab ὀρέγω, *extendo*.

Ὄρεγμα, ατος, τὸ, *quod porrigitur aut extenditur* ; item *paſſus* : ab eod.

Ὀρεγνὺς, υντος, *porrigens* : præſ. part. act. ab ὀρεγνυμι, ſeu ὀρεγω, *porrigo*.

ΟΡΕΓΩ ſeu ὀρέγνυμι, *porrigo*, *extendo* : f. ξω. p. ὤρεχα. a. 1. ὤρεξα. præſ. m. ὀρέγομαι, *appeto* : cum gen. f. 1. m. ὀρέξομαι. a. 1. paſſ. ὠρέχθην, ης, ἡ. a. 1. m. ὠρεξάμην, ω, ατο. Hinc Angl. **to reach**, **ſtretch**.

Ὀρειᾶν, Dor. pro ὀρείων, gen. pl. ab ὄρειος, -εία, -ειον. vel ab ὀρεῖος, -εία, -ειον, *montanus* : ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*.

Ὀρειβατέω, *montes ſcando*, vel *pererro*. &

Ὀρειβάτης, ου, ὁ, *montes ſcandens* : ex ὄρος, εος, το, *mons*, & βαίνω, *eo*.

ΟΡΕΙΤΑΝΟΝ, ſeu ὀρίγανον, ου, τὸ, *ORIGANUM*, herbæ nomen. quod ab ὄρος, *mons*, & γάνος, *gaudium*.

Ὀρεινὸς, ἡ, ὸν, *montanus*, *a*, *um* : hinc ὀρεινὴ, ῆς, ἡ, ſc. χώρα, *montana regio*. Th. ὄρος, εος, τὸ, *mons*.

Ὀρείται, 3. ſing. f. 2. m. ὀρεῖται, ῇ, εῖται· ab ὄρω, *excito* : f. ὀρῶ. & Æol. ὄρσω.

Ὀρειχάλκοιο, gen. Ion. an

Ὀρείχαλκος, ου, ὁ, *ORICHALCUM*, *æs montanum* : interdum adjectivè ſignificat, *confectus ex oricbalco* ; ὁ ϰῇ ἡ, q. ab ὄρος, *mons*, & χάλκος, *æs*.

Ὀρεκτὸς, ἡ, *porrectus*, &

Ὀρέξαι, *porrigere* : a. 1. inf. act. &

Ὀρέξασθαι, a. 1. inf. m. ορεξάμενος, η, ον a. 1. part. m. &

Ὀρέξη, 3. ſing. a. 1. ſub. act. omnia ab ὀρέγω, *porrigo*.

Ὄρεξις, εως, ἡ, *libido*, *appetentia*, *appetitus*, *OREXIS*. Th. ὀρέγομαι, ſeu ὀρέγω, quod vide.

Ὀρέατο, *ruebant*, Ion. & Poet. Pleonaſm. τῶ ε, pro ὦρντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ὄρω, *excito*.

Ὀρεπολέω, -ῶ, *in montibus verſo* vel *erro* : ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, & πολέω, *verſo*.

Ὄρεος, gen. ſing. ab ὄρος.

Ὀρεσκῴοις, *montanis* : dat. pl. ab

Ὀρεσκῷος, per Sync. pro ὀρεσίκοιος, ἡ, *in montibus degens* : ab ὄρος, & ϰέω, ſeu ϰεῖμαι, *jaceo*.

Ὀρεσσι, *montibus* : dat. pl. Poët. ab ὄρος, εος, το, *mons*.

Ὀρεσσίνομος, ἡ, ὁ ϰῇ ἡ, *in montibus paſcens*, *monticola* : ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, & νέμω, *paſco* : p. m. νένομα.

Ὀρέστης, ου, ὁ, *ORESTES* : nomen propr. acc. ſing. Ὀρέστην.

Ὀρεστιὰς, άδος, ἡ, *montana*, *monticola* : Th. ὄρος, *mons*.

Ὀρεὺς, Ion. ὀρεὺς, έος, ὁ ϰῇ ἡ, *mulus*, *mula* : ab ὄρος, *mons*, quòd ad opera montana ſit idoneus, ſed

Ὄρευς, Dor. pro ὄρος, τῦ, gen. ſing. ab ὄρος, *mons*.

Ὀρέω, Ion. pro ὁράω, *video* : ſic ὀρέει pro ὁρᾷ, 3. ſing. ind. præſ.

Ὄρη, Dor. pro ὄρα, *vide* : præſ. imperat. ab ὁράω.

Ὄρηαι, *moveris* : Ion. pro ὄρῃ, 2. ſing præſ. ſub. paſſ. verbi ὄρομαι, in ſub. ἐὰν ὄρωμαι, ἡ. Th. ὄρω, *excito*.

Ὀρῆε, Dor. pro ὁρᾶς, ſic ὁρῆτε pro ὁρᾶτε, 2. perſ. ſing. & pl. præſ. ind. act. verbi ὁράω, *video*.

Ὄρηται, *orta fuerit* : 3. ſing. ſub. paſſ. vel ut alii a. 2. ſub. m. verbi ὄρομαι. Th. ὄρω, *excito*.

Ὀρῆτε, *videtis* : Dor. pro ὁρᾶτε, 2. pl. præſ. ind. verbi ὁράω, *video*.

Ὄρθαι, *motum eſſe* : per Syſtolen Ion. pro ὦρθαι, perf. inf. paſſ. verbi ὄρω, f. ὁρῶ, p. paſſ. ὦρμαι, σαι, ται. at

Ὀρθαὶ, nom. pl. f. g. ab ὀρθὸς, ἡ, ὸν, *rectus*, *a*, *um*.

Ὀρθεῦν, Dor. ſeu Æol. pro ὀρθῦν, præſ. inf. act. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

Ὀρθιᾶν, Dor. pro ὀρθίων, *procerorum*, gen. pl. ab

Ὀρθιος, ἡ, *arduus*, *in altum tendens* : hinc ὄρθιον φωνεῖν, *altum clamare* : ὄρθιον ὠυσασθαι, *vehementèr vociferari*. Th. ὀρθὸς.

Ὀρθόβολος, ου, ὁ ϰῇ ἡ, *qui rectum conſilium ſuppeditat* : ab ὀρθὸς, & βουλὴ, *conſilium*.

Ὀρθογραφέω, -ῶ, *rectè ſcribo*. &

Ὀρθογραφία, ας, ἡ, *ORTHOGRAPHIA*, *recta ſcriptura*, ſeu *rectè ſcribendi ſcientia* : ex ὀρθὸς, & γράφω, *ſcribo*.

* Ὀρθογώνιος, *rectangulus*.

Ὀρθοδίκας, ου, ὁ, Dor. pro

Ὀρθοδίκης,

Ὀρθοδίκης, ου, ὁ, *recta judicia dans, veridicus* : ab ὀρθὸς, & δίκη. *jus.*

Ὀρθόθριξ, ὁ ἡ ὄν, gen. ὀρθότριχος, *qui erectos habet crines* : ab ὀρτὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus.*

Ὀρθοκραιράων, gen. pl. fœm. gen. Dor. pro ῶν. ab

Ὀρθόκραιρος, ον, *cornua erecta habens* : ab ὀρθὸς, *rectus*, & κραῖρα, ας, ἡ, *caput, antenna, cornu.*

Ὀρθολογέω, ῶ, *rectè loquor & propriè* : ex ὀρθὸς, & λέγω.

Ὀρθόμαντις, εως, ὁ ἡ, *qui vera vaticinatur, veridicus vates* : ab ὀρθὸς, & μάντις, *vates.*

Ὀρθοποδέω, ῶ, *recto pede incedo, non claudico* : ab ὀρθόπους, οδος, ὁ ἡ, *recto pede progrediens* : ex ὀρθὸς, & πὰς, *pes.*

Ὀρθόπολις, ιος, ὁ, *erigens urbes*, vel *erectas incolumesque conservans* : Epithet. boni Principis, *quia suâ sapientiâ servat civitates* : ab ὀρθὸς, & πόλις, *civitas.*

Ὀρθὸς, ἡ, όν, *rectus, a, um, erectus* : q. ab ὄρω, *excito.*

Ὀρθοτομέω, ῶ, *rectè seco, divido, distribuo* : f. ήσω, p. ὠρθοτόμηκα. ab

Ὀρθοτόμος, ου, ὁ ἡ ὄν, *rectè secans* : ab ὀρθὸς, & τέμνω, *seco* : p. m. τέτομα.

* Ὀρθοτριχέω, -ῶ, *crines erectos habeo* : &

Ὀρθοτριχία, ας, ἡ, *affectio quâ quis erectos habet crines* : ab ὀρθὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus.*

Ὀρθοῦν ὕμνον, *erigere hymnum* : pro Carmen in alicujus laudem componere, quod altâ voce canatur.

Ὀρθόω, f. ώσω, *erigo, dirigo* ; *rectum facio.* Th. ὀρθὸς.

Ὀρθρεύω, *mane surgo* : ab ὄρθρος, *diluculum* : ὄρθρευσα, Dor. pro ὠρθρευσάτω, *mane vigilanti* : dat. sing. part. præs. f. g.

Ὀρθρίζω, *diluculo venio* : imperf. ὤρθριζον, f. ίσω, p. ὤρθρικα, a. 1. ὤρθρισα, a. 1. imperat. ὄρθρισον, *surge mane.* Th. ὄρθρος.

Ὀρθρινὸς, ὴ, ὸν, *matutinus, a, um.* Th.

Ὄρθριος, α, ον, *matutinus, summo mane veniens* : ejusd. Th.

Ὀρθρίσαντες, a. 1. part. verbi ὀρθρίζω, quod vide.

Ὀρθρῶ, *vigilabo* : Att. pro ὀρθρίσω, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὀρθρογόη, ης, ἡ, *mane lugens* : ab ὄρθρος, *tempus matutinum*, & γοάω, f. ήσω, *gemo.*

ΌΡΘΡΟΣ, ου, ὁ, *diluculum* : quia nos ad opera ὀρθοῖ, *erigit.*

Ὄρθω, dat. sing. ab Ὄρθος, ου, ὁ, nom. viri.

Ὀρθωθῆ, *felicitèr succedat* : 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ὀρθόω, quod vide.

Ὀρθῶς, adv. *rectè, ut par est & decet.* Th. ὀρθὸς, *rectus.*

Ὀρθώσαις. Æol. pro

Ὀρθώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὀρθόω, *erigo.* Th. præced.

Ὀρθωτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. *erector* : qui jacentem erigit : ab ὀρθόω, *erigo*, ejusd. Th.

Ὀρινάσασθαι, ωμαι, idem quod ὀρέγομαι, *desidero* ; item *pugno, decerto.* Th. ὀρέγω *porrigo.*

Ὀρίζω, *definio* : f. ίσω, & Att. ιῶ, a. 1. ὥρισα, *constitui* : præs. pass. ὁρίζομαι, p. pass. ὥρισμαι. perf. part. ὡρισμένος, η, ον, *definitus, decretus*, a. 1. pass. ὡρίσθην, a. 1. part. pass. ὁρισθεὶς, έντος, *declaratus.* Th. ὅρος, *terminus.*

Ὀρίκτιτος, ου, ὁ ἡ ὄν, pro ὀρεόκλιτος, *in monte constructus* ; sive ὁ ἐν ὄρεσι τεθραμμένος, *in montibus enutritus* : ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*, & κτίζω, *condo.*

Ὀρειμαλίδες, ων, αἱ, *montana poma* : ab ὄρος & μᾶλα. Dor. pro μῆλα, *poma.* Th. μηλέα, *malus.*

Ὀρίναις, *moveres* : 2. sing. a. 1. opt. act. &

Ὀρίνετον, *commovent* : dual. præs. ind. act. ab

Ὀρίνω, *excito, commoveo* : f. νῶ, præs. inf. ὀρίνειν. Th. ὄρω, *excito* : f. ὀρῶ & ὄρσω, Æol.

Ὅριον, ου, τὸ, *finis, terminus* : in pl. τὰ ὅρια, ων, *fines.* Th. ὅρος, *terminus.*

Ὅριος, α, *terminalis* : ab eod. Th.

Ὁρίσαι, 3. sing. a. 1 opt. act. vel a. 1. inf. act. verbi ὁρίζω, *definio*, quod vide.

Ὁρισμὸς, οῦ, ὁ, *finitio, definitio* : &

Ὁριστὴς, οῦ, ὁ, *finitor, constitutor juris & arbiter conditionum* ; ab ὁρίζω, *termino, definio.* Th. ὅρος.

Ὀριχάομαι, *appeto* : ab ὀρίγομαι.

Ὁριῶ, *definiam* : Att. pro ὁρίσω, f. 1. verbi ὁρίζω, quod vide.

Ὁρίων, gen. pl, ab ὅριον, *finis*, qnod vide.

Ὀρκάνη, ης, ἡ, idem quod ἑρκάνη, *septum* : ab εἴργω, *includo.*

Ὄρκη, ης, ἡ, *vas olearium* : ab eod.

Ὀρκήσομεν, Gen. xxxiv. ver. 16. leg. ἀρκήσομεν, vide ἀρκέω, an οἰκήσομεν, f. 1. ab οἰκέω, *habito.*

Ὀρκίζω, *jurejurando obstringo* : f. ίσω. p. ὤρκικα. a. 1. ὤρκισα. Th. ὅρκος, *juramentum.*

Ὅρκιον, ου, τὸ, *fœdus juramento sanctitum* : ab ὅρκος.

* Ὁρκισμὸς, οῦ, ὁ, *juramentum* : ab ὁρκίζω.

ΌΡΚΟΣ, ου, ὁ, *jusjurandum* : ab εἴργω, *coerceo*, hinc ἐπιορκία, ας, ἡ, *perjurium.*

Ὀρκόω, f. ωσα, p. ωκα, *ad jusjurandum adigere, jusjurandum exigo.* Th. ὅρκος.

Ὀρκομοσία, ας, ἡ, *jusjurandum* : qu. d. ὅρκου ὄμοσις, *juramenti juratio.* Th. ὄμνυμι, *juro.*

Ὀρκωμότης, ου, ὁ, *jurejurando adstrictus* : vide præced.

Ὁρκωτὴς, οῦ, ὁ, *qui jurejurando alium adstringit* : ὁρκωταὶ, dicebantur *legati qui ad exigendum jusjurandum missi sunt* : à præced.

ΌΡΜΑΘΟΣ, οῦ, ὁ, *ordo, series, catena, latibulum* : ab ὁρμίζω, *apto.*

Ὀρμαίνω, *in animo cogito, impetu feror, ruo* : f. ανῶ. p. ὤρμαγκα. Th. ὁρμὴ, *impetus.*

Ὁρμᾷ ποτὶ πελώριον κλέος, Θεοῦ σὺν καλάμᾳ, *evehere ad ingens decus, Dei cum auxilio.* Pindari loquendi genus.

Ὀρμάομαι, idem ferè quod ὁρμάω, & significat *profici cor.*

Ὁρμασται, *adaptatum est* : 3. sing. p. pass. per Metath. pro ἄρμοσται, Ion. pro ἠρμοσται, verbi ἁρμόζω, f. σω, *quadro, con-*

venio,

venio, apto: perf. ἥρμοκα, p. paſſ. ἥρμοσμαι, σαι, σται. Th. ἄρω, apto.

Ὁρμάω, ῶ, ruo, irruo, impetu feror, prorumpo: f. ήσω, p. ὥρμεκα, a. 1. ὥρμησα, p. paſſ. ὥρμημαι. Th. ὁρμή.

Ὁρμίατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi ὁρμάω, quod vide.

Ὁρμενίδαο, gen. Æol. pro -ου. ab

Ὁρμενίδης, ου, ὁ, nomen viri.

Ὁρμενος, per Sync. pro ὁρόμενος, *qui citato impetu fertur, concitatus*: præſ. part. paſſ. verbi ὄρω, *excito*: item *caulis braſſicæ*.

Ὁρμέω, -ῶ, *ſtationem habeo*: it. *appello*. Th. ὅρμος.

Ὁρμεώμενος, *ruens*, Ion. pro ὁρμώμενος, præſ. part. paſſ. ab ὁρμάω.

ΟΡΜΗ, ης, ἡ, *impetus, appetitus animi*: q. ab ὄρομαι, *cum impetu feror*.

Ὁρμηθείς, έντος, a. 1. part. paſſ. ὁρμηθήτην, dual. a. 1. ind. paſſ. Ion. &

Ὁρμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. præcedentis verbi.

Ὁρμη τ, ατος, τὸ, *impetus*. Th. ὁρμή.

Ὁρμήσασι, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi ὁρμάω, *impetu feror*: f. ήσω. ejuſd. Th.

Ὁρμητήριον, ου, τὸ, *incitamentum, ſuſcitabulum; locus è quo prodimus ad bellum inferendum, & quem pro perfugio habemus, ſedem belli*. Th. ὁρμη, *motus bellicus*.

ΟΡΜΙΑ, ας, ἡ, *tenuis funiculus, linum, hamus, arundo piſcatoria*.

Ὁρμίζω, *naves in ſtationem ſubduco*: ab ὅρμος, *ſtatio navium, monile*.

ΟΡΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, *herba marrubio ſimilis*.

Ὁρμισις, εως, ἡ, *quies in portu*. Vide in ὁρμίζω.

Ὁρμίσκος, ου, ὁ, *parvum monile*: ab

ΟΡΜΟΣ, ου, ὁ, *monile, colli ornamentum*; item *ſtatio navium*: q. ab εἴρω, *necto*, vel ab ἕρμα, *ſtabilimentum*.

Ὄρνεον, ου, τὸ, *volucris, avicula*, dimin. ab ὄρνις, ιθος, ὁ ἡ ὄ.

Ὀρνιθας, acc. pl. ab ὄρνις, ιθος, ὁ ἡ ὄ, *avis*: acc. ſing. ὄρνιθα.

Ὀρνίθιον, ου, τὸ, *avicula*.

Ὀρνιθεύρα, ας, ἡ, *aucupium, venatio avium*: ab ὄρνις, & θήρα, *venatio*, Th. θήρ, *fera*.

Ὀρνιθοσκοπέω, -ῶ, *auſpicor*: f. ήσω, p. ὠρνιθοσκόπηκα, *ex avibus augurer*.

Ὀρνιξ, χος, ὁ ἡ ὄ, Dor. pro

ΟΡΝΙΣ, ιθος, ὁ ἡ ὄ, *avis, ales, gallina*; item *augurium*.

Ὄρνισι, dat. pl. à ſup.

Ὄρνιχα, Dor. pro ὄρνιθα, acc. ſing. ab ὄρνιξ, qu. vide.

Ὀρνιχολόχος, ου, ὁ ἡ ὄ, Poët. & Dor. pro ὀρνιθολόχος, *qui avibus inſidias ſtruit*, ὁ ταῖς ὄρνισι λόχον ἴζων· ab ὄρνις, & λόχος, *inſidiæ*.

Ὄρνυμαι, *excitor, ſurgo*: ab ὄρνυμι, id. quod ὄρω, *excito*.

Ὀρνύμεν, & ὀρνύμεναι, *movere*: Dor. pro ὀρνῦναι, præſ. inf. act. &

Ὀρνυμένοιο, pro -ου, gen. Ion. part. præſ. paſſ. verbi ejuſd.

Ὄρνυσθε, *concitamini*: 2. pl. præſ. imperat. paſſ. verbi præced.

Ὀρνύω, Poët. *moveo, incito*: idem quod ὄρω.

ΟΡΟΒΟΣ, ου, ὁ, *ERVUM, leguminis genus*, q. ab ἐρέπτω, *edo*.

Ὀρογυῖα, *quæ porrexit*: perf. part. m. f. g. verbi ὀρέγω, *porrigo*: præt. med. ὄρεγα, perf. part. med. ὀρεγώς, υῖα, & per Syſtol. Ion. ὀρογυῖα.

ΟΡΟΔΑΜΝΟΣ. ου, ὁ, *ſurculus, ramuſculus*. hinc

Ὀροδαμνίς, ίδος, ἡ, idem.

Ὀροδεμνιάδες, *nymphæ & apes*: quia ἐν ὄρεσι δέμνιον, habent; aut ab ὀρόδαμνος.

Ὀροθέσια, ας, ἡ, *terminus poſitus*: q. d. θέσις τοῦ ὅρου, *poſitio termini*.

Ὀροθύνω, idem quod ὄρω.

Ὀρομαλίδες, Dor. pro ὄρεια μῆλα.

ΟΡΟΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, herbæ nomen. an quod amet ὄρη, *montes*?

ΟΡΟΣ, εος, τὸ, *mons*: ab ὄρω, *excito, erigo*: eſt enim *erecta* in tumorem terra. at

ΟΡΟΣ, ου, ὁ, *terminus, limes, meta*: ab ὁράω, *video*. Termini enim ſignari ſolent, ut ſint ὁρατοί.

Ὀρσάγαι, Perſarum linguâ vocantur *homines de rege bene meriti*.

Ὄρσαν, *irruerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ὦρυσαν. Sed ὀρῶσα, *præcipitans*, pro ὀρυσσα. a. 1. part. act. f. g ab

Ὀρύω, *IRRUO, gradu concitato fero*: f. ύσω, p. ὄρυκα. Th. ὄρω, *concito*.

Ὀροεῦ, ῆς, ἡ, *faſtigium, culmen, lacunar, contignatio, tectum*. Hinc Angl. Roof, &

Ὄροφος, ου, ὁ, *tectum*. Th. ἐρέφω, *tego* f. ψω.

Ὀροφόω, ῶ, *concamero, tego*, f. ώσω, p. ωκα.

Ὀρόφωμα, ατος, τὸ, *tectum*.

Ὀρόων, Poët. pro ὁρῶν, & in pl. ὀρῶοντες pro ὁρῶντες, præſ. part. act. verbi ὁράω, *video*: f. όσω. p. ὦπκα, & Att. ἑώρακα.

Ὀρόωντι, Dor. pro ὁρῶσι, ſeu ὀρῶσι, *vident*: 3. pl. præſ. ind. act. ejuſd. verbi.

Ὀρόωτε, *videretis*: Poet. pro ἰδῆτε, 2. pl. præſ. opt. act. verbi præced.

Ὀρτάλον, ου, τὸ, idem ac ὄρνεον, *avis*.

Ὄρτηκα, *ſtimulum*: acc. ſing. ab

ΟΡΠΗΞ, ηκος, Dor. ὄρπαξ, ὁ, *ſtolo, ramus, ſurculus ex radice arboris enatus*: qu. ab ἕρπω, quia ex arbore *proſerpit*.

Ὀρρ' οἱ, Poët. pro ὁ ῥα αὐτῷ.

Ὀρρώπυγιον, vel ὀροπύγιον, ου, τὸ, *ultima pars ſpinæ*. ex ὄρρος, q. vide, & πυγή, *nates*.

ΟΡΡΟΣ, ου, ὁ, *ſerum lactis*. Dicitur & ὀρός, οῦ, ὁ, q. ab ἔρεω, ſeu ῥέω, *fluo*. Sed

Ὄρρος, ου, ὁ, *linea, quæ ſcrotum medium interſecat*: & *ſacri oſſis extremum*: ſcribitur & ὄρος.

Ὀρρωδέω, *metuo*: ſumpta Metaph. ab animalibus, quæ in metu caudam ſubter femora contrahunt. Th. ὄρρος, quod vide. ſcribitur & ὀρωδέω.

Ὀρρωδία, ας, ἡ, *timor, metus*: vide in præcedente.

Ὄρσαι, Æol. pro ὄραι, a. 1. inf. act. verbi ὄρω, *concito*.

Ὄρσεο,

Ὄρσεο, *surge*: Ion. pro ὄρσυ, præs. imperat. verbi ὄρσομαι, qu. Poëtæ finxerunt à t. Æol. ὄρσω, verbi ὄρω, *excito*.

Ὄρσης, *prosvoces*: 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Ὀρσίκτυπος, ος, ὁ ἡ ὄ, Poët. *horrisonus*, vel *qui strepitum excitat*, ὁ ὄρων κλύπον· ab ὄρω, κλύπος, *sonitus*. Th. τύπλω.

Ὀρσίλοχος, ου, ὁ, *ORSILOCHUS*: nomen proprium.

Ὀρσινέφης, ους, ὁ ἡ ὄ, *excitator nubium*: Jovis Epithet. ab ὄρω, *excito*, f. Æol. ὄρσω, & νέφος, *nubes*.

Ὀρσίπαδος, ος, ὁ ἡ ὄ, *quatiens solum*: ab ὄρω, & πέδον, *solum*.

Ὄρσο, per Syn. pro ὄρσεο, & hoc Ion. pro ὄρσυ, præs. imperat. pass. à præs. act. verbi ὄρσω, quod à fut. 1. formatum verbi ὄρω, *excito*.

Ὀρσοθύρα, ας, ἡ, & Ion. ὀρσοθύη, *magna & alta janua*: ex ὄρω, f. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, & θύρα, *janua*.

Ὀρσατριαίνα. nom. Æol. pro com. ὀρσοτριαίνης, & Dor. ὀρσοτριαίνας, gen. ὀρσοτριαίνα, pro com. ὀρσοτριαίνης, *agitator tridentis*. Epithet. Neptuni. ab ὄρω, & τρίαινα, ης, ἡ, *tridens*. Th. τρεῖς.

Ὄρσω, *concitabo*: fut. Æol. verbi ὄρω, fut. ὀρῶ.

Ὀρτάζω, Ion. pro ἑορτάζω, *diem festum celebro*. Th. ἑορτή.

Ὀρταλίζω, *incipio alas quatere & volatum tentare*: ab

Ὀρταλίς, ίδος, ἡ, *pullastra, gallina*: q. ab ὄρω, *in altum erigo*. Hinc

Ὀρταλίχος, ου, ὁ, *avis pullus*.

Ὀρτή, ῆς, ἡ, Ion. pro ἑορτή, *dies festus*.

Ὀρτυγία, ας, ἡ, olim insula, postea facta continens.

Ὄρτυξ, υγος, ὁ, *COTURNIX*: qu. ab ὄρω, quòd facilè ad pugnam *concitatur*.

* Ὄρυγμα, ατος, το, *fossa, fovea*: ab ὀρύσσω.

Ὄρυζα, ης, ἡ, *ORYZA*, Angl. Rice.

Ὀρυκτός, ὴ, όν, *defossus, a, um*: ab ὀρύσσω, *fodio*.

Ὀρυγμαγδός, ὁ, *strepitus, fragor, tumultus*.

Ὄρυξ, *capra quædam sylvestris*: ab ὀρύσσω, *fodio*, quia pedibus prioribus terram *effodit*.

* Ὄρυξις, εως, ἡ, *fossio, fossura*: ab

Ὀρύσσω, seu ὀρυττω, fut. ξω, *fodio*: perf. ὤρυχα, a. 1. ὤρυξα, a. 2. ὤρυγον. perf. pass. ὤρυγμαι, ξαι. Hinc.

Ὀρυχή, ῆς, ἡ, *fossio, fossura*: &

Ὀρυχμός, οῦ, ὁ, *fossor*.

Ὀρφανὰ τέκνα, *orphani*: quod ab ὀρφανός, *pupillus*.

Ὀρφανία, ας, ἡ, *orbitas liberorum*: &

Ὀρφανίζω, *orbo, privo*: cum gen. ὀρφανίζεσθαι, *parentibus orbari, orbum esse*. Th. ὀρφανός, *pupillus*.

Ὀρφανικός, ὴ, *pupillaris*: ab

Ὀρφανός, ὴ, *ORPHANUS, pupillus, orbus parentibus, desertus, privatus*: q. ab ὀρφνός, *obscurus*: negligitur enim & veluti in tenebris versatur. Hinc Angl. Orphan.

Ὀρφεύς, έως, ὁ, *ORPHEUS*. Quis fuerit Orpheus doce Pindar. Pythior, Od. 4. 253.

Ὀρφναία, seu *ain*, substantivè pro ὄρφνη, f. g. à seq.

Ὀρφναῖος, α, ον, item ὄρφνινος, η, & ὀρφνός, ὴ, *tenebrosus, a, um, obscurus, acer*: à seq. Th.

Ὄρφνη, ης, ἡ, & Dor. ὄρφνα, *tenebræ, obscuritas*: qu. ab

Ὀρφός, ὴ, ὁ, *lucis expers*: *orbus aliis quoque rebus*. Est &

Ὀρφώς, vel Att. ὀρφώς,, ὁ, *ORPHUS* piscis.

Ὄρχαμος, *princeps*: pro ἀρχός, idem quod ἄρχαμος. Th. ἀρχή, *principatus*.

Ὄρχατος, ου, idem quod ὄρχος, ου, ὁ.

Ὀρχέομαι, *salto, tripudio*: f. ήσομαι, a. 1. m. ὠρχησάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. ὀρχησάμενος, η, ον, q. ab ἔρχομαι, *incedo*.

Ὀρχεῦνται *tripudiant*: Dor. pro ὀρχοῦνται, 3. Pl. præs. ind. sup. verbi.

Ὀρχηδόν, vel ὀρχηδίν, *viritim*: adv. q. d. κατ' ὄρχεις. Th. ὄρχις, εως, ὁ, *testiculus*.

Ὀρχηθμός, οῦ, ὁ, *saltatio*: gen. Ion. ὀρχηθμοῖο. &

Ὄρχησις, εως idem. &

Ὀρχήσομαι, f. 1. m. &

Ὀρχηστήρ, ῆρος, ὁ, &

Ὀρχηστής, οῦ, ὁ, *saltator*. &

Ὀρχηστικός, ὴ, *saltatorius*. &

Ὀρχήστρα, ας, ἡ, *ORCHESTRA, locus in theatro ubi chorus saltabat*, vel *senatorum erant subsellia*: quod &

Ὀρχηστύς, ύος, ἡ, *saltandi ars*: omnia ab ὀρχέομαι, *salto*: quod vide.

Ὄρχις, εως, ὁ, *testis, testiculus*; item nomen herbæ, & piscis: q. ab ὀρέγομαι *appeto*, hinc τριόρχης, ες, ὁ, *habens tres testiculos*.

Ὀρχόμενος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

Ὄρχος, ου, ὁ, *plantarum series, vitium ordo, hortus*: hinc ὄρχατος, acc. pl. Dor. ex quo communi videtur, una cum Jard Angl. Orchard.

Ὀρῶ, *excito, concito*: f. ὀρῶ & ὄρσω, p. ὦρκα, p. m. Att. ὄρωρα. hinc ὀρώρω, *excito*: κατορτὼς, *pulvis excitatus*.

Ὀρῶ, contract. ex ὁράω, *video*.

Ὀρῶατο, Ion. pro ὀρῶντο, 3. pl. opt. ab ὁράομαι, *video*.

Ὀρῶμι, -ῶμις, ῶμι, *videam*: præs. opt. Att. pro ὁράοιμι, ῳμι, verbi ὁράω, quod vide.

Ὀρῶμαι, contractè ab ὁράομαι: sic in pl. ὀρώμεθα, præs. ind. pass. ὀρῶνται, pl. part. præs. act.

Ὀρῶσι, 1. pers. pl. ind. act. verbi ὁράω, *video*.

Ὀρῶν, gen. pl. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*. Sed

Ὀρῶν, præs. part. à præced.

Ὀρώρεα, Att. pro ὦρα, p. m. verbi ὄρω, *excito*: pluſq. p. m. ὀρώρειν, & ὠρώρειν, εις, ει.

Ὀρωρέχατο, 3. pl. pluſq. p. pass. Ion. pro

Ὀρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω, *porrigo, extendo*: f. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὀρώρεχα.

Ὀρώρη, *moveatur*: 3. sing. præt. sub. m. vide ὄρωρα.

Ὀρώρηκα

Ὀρώρηκα, perf. act. Att. redupl. pro ὄρωκα, verbi ὀρίω, -ῶ, f. ήσω. undè p. paſſ. ὀρώρημαι. Niſi malis eſſe præſ. ſub. paſſ. 3. ſing. verbi ὀρώρω, quod factum ex p. m. ὄρωρα, verbi ὄρω, *excito*, quod vide.

Ὄρωρον, *extuli* : Att. pro ὦρον, a. 2. vel imperf. act. verbi ὄρω.

Ὀρώρυχα, *fodi* : Att. pro ὤρυχα, perf. act. verbi ὀρύσσω, *fodio* : f. ξω.

Ὀρῶσαι, *videntes*, præſ. part. f. g. pl. n. contract. verbi ὁράω, *video*.

Ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod* : Artic. poſtpoſ. variis partic. jungitur, ut ὁσδὲ, ὅσπερ, ὅσε, ὅσκε, interdum uſurpatur pro τίς, *quis?* & pro τις, *aliquis* ; item pro οὗτος, vel ἐκεῖνος, *hic* vel *ille*. Hinc οὗ, *ubi?* πῆ, *ubi? ubinam?* ὅθεν, *undè?* πόθεν, idem.

Ὅσα, *quanta* : nom. pl. n. g. ab ὅσος, *quantus*, adverbialitèr *quantum*.

Ὁσάκις, & ὁσάκι, *quoties* : adv. citra interrog. Th. ὅσος.

Ὁσαπλάσιος, α, & ὁσαπλασίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *quantuplus, quotuplex*, (indefin.) ab eod. Th.

Ὁσαχοῦ, adv. *ubicunque* : à præced. Th.

Ὅσγε, ἥγε, ὅγε, *qui quidem, quæ quidem*, &c. ab ὅς, *qui*, & γε.

Ὁσδοντι, *olent* : Dor. pro ὄζουσι, 3. pl. præſ. ind. verbi ὄζω, *oleo* : f. ήσω. Sic ὀσδω, pro ὄζω.

Ὁσημέραι, *quotidiè* : pro ὅσαι ἡμέραι.

Ὅσια, ων, τὰ, *juſta, parentalia* ; item *beneficentiæ*. &

Ὁσία, ας, Ion. ὁσίη, ης, ἡ, *fas, expiatio, juſta funebria*. &

Ὁσίην, acc. ſing. Ion. f. g. ab

ΟΣΙΟΣ, ία, ον, *ſanctus, a, um, juſtus*, dat. pl. ὁσίοισι. hinc

Ὁσιότης, ητος, ἡ, *ſanctitas, pietas*. &

Ὁσιόω, -ῶ, f. ώσω, *ſanctum reddo* ; item *pio, expio* : ab ὅσιος, *ſanctus*.

Ὁσίως, adv. *ſanctè* : ab eod. Th.

Ὅσκεν, *quicunque* : Poët. pro ὅς ἄν.

Ὁσμὴ, ῆς, ἡ, *odor* : ab ὄζω, Dor. ὄσδω, *oleo*.

Ὅσον, adverbialitèr, *quantum, quatenus* : &

Ὅσουπερ, idem ac ὅσουτε, *circitèr, firmè* : quod &

Ὁσονῶν, Ion. pro ὁσονῦν, *quantulumcunque* : ab

ΟΣΟΣ, η, ον, & Poët. ὅασος, *quantus, a, um*, citra interrog. in pl. ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, *quicunque*, &c. ἐφ' ὅσον, *quamdiu*. καθ' ὅσον, *quatenus*.

Ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui, quæ, quod*. Th. ὅς.

ΟΣΠΡΙΟΝ, ου, τὸ, *legumen* : quod à σπείρω, *ſemino*.

Ὄσσ', *oculos* : dual. num. pro ὄασε vel ὄᾶσε, ab ὄασος, εος, τὸ, *oculus*. Th. ὁπλομαι, *video*.

Ὅσσ', pro ὅασα, *quæcunque* : ab ὅσος & Poët. ὅασος, *quantus*.

ΟΣΣΑ, ης, ἡ, *vox, fama, rumor, omen* : qu. ab ὄψ, *vox*.

Ὅσσα, Poët. pro ὁσάκις, *quoties*. &

Ὅσσαι, Poët. pro ὅσαι, *quotquot* : pl. num. f. g. ab ὅσος, & Poët. ὅασος, *quantus*.

Ὁσσάτιον pro ὅσον, *quantum*.

Ὄσσε, τὼ, *oculos*, dual. num. pro ὄασε, per Apocopen τῦ ε, vel per Metaplaſm. pro ὄσσω, ab ὄσσος, ου, ὁ, vel ὄσσος, εος, τὸ, *oculus* : ab ὄσσομαι, quod pro ὄπτομαι, *video*.

Ὄσσετο, *prævidebat*, 3. ſing. imperf. Ion. verbi ὄσσομαι, *video*, Æol. pro ὄπτομαι. f. ὄψομαι, p. ὄμμαι.

Ὄσσα, ης, ἡ, *OSSA*, mons Theſſaliæ.

Ὁσσίχον, Dor. pro ὅσον, *quantum*.

Ὅσσοι, Poët. pro ὅσοι, *quicunque* : ab ὅσος.

Ὄσσομαι, *video*, Æol. pro ὄπλομαι. hinc ὀσσόμενος, præſ. part. Eſt & ὄσσομαι, *prædico, augurer, vaticinor* : ab ὄσσα, *omen*.

Ὅσσον & ὄσσοντ', pro ὅσον, *quantum*.

Ὄσσος, η, ὁ, & ὅσσος, εος, τὸ, *oculus* : in dual. τὼ ὄσσε, per Apocop. pro ὄσσοε, vel per Metaplaſm. pro ὄσσω, in dat. pl. ὄσσοις. ab ὄσσομαι, Æol. pro ὄπτομαι, *video*.

Ὀστὰ, pl. ab ὀστὸν, οῦ, τὸ. *teſta*. Sed ὀστᾶ, contractè pro ὀστέα, *oſſa*, pl. num. ab ὀστέον, -οῦν, *os*.

Ὀσφὸς, idem quod ἀσφαλὲς, quod vide.

Ὀστέα, -ᾶ, *OSSA*, pl. num. ab ὀστέον, *os*; *oſſis*.

Ὀστέϊνος, & ὄστινος, item ὀστώδης, τος, ὁ ἡ ἡ, *oſſeus* : ab

ΟΣΤΕΟΝ, -οῦν, gen. -έυ, -ῦ, τὸ, *os, oſſis* : q. ab ἱσᾶν, quia *ſtabilit* corpus : undè *coſta*.

Ὅστις, ἥτις, ὅτι, gen. ὅτινος, ἥστινος, &c. *quis, quiſnam, quicunque* ; ab ὅς, *qui*, & τίς.

ΟΣΤΑΛΙΞ, γος, ἡ, *ſcintilla* ; item *circus, cincinnus*.

* Ὀστοῦν, οῦ, τὸ, *os, oſſis*.

Ὀστουεῖς, nom. vel acc. pl. ab

Ὀστόφυης, έος, ὁ ἡ ἡ, *oſſeus naturâ* ; ab ὀστέον, -οῦν, τὸ, *os*, & φυσις, *natura*. Th. φύω, *nascor*.

Ὀστρακίζειν, inf. ab

* Ὀστρακίζω, *teſtulis in urnam conjectis damno, relego* : ab ὄστρακον.

Ὀστράκινος, η, ον, *teſtaceus, a, um* : ab ὄστρακον, ου, τὸ, *teſta*.

Ὀστρακισμὸς, οῦ, ὁ, *OSTRACISMUS, relegatio per teſtulas in urnam miſſas* : ab eod. Th.

Ὀστρακόδερμος, η, ὁ, *oſtripellis* : ab ὄστρακον, ου, τὸ, *teſta*, & δέρμα, ατος, τὸ, *pellis*, quod à δειρω, *excorio*. Th. δέρας, ατος, τὸ, *pellis*.

ΟΣΤΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, *teſta*, etiam *ea, quæ de piſce dicitur* : qu. ab ὀστέον, *os*.

ΟΣΤΡΕΟΝ, ſeu ὄστρειον, ου, τὸ, *OSTREUM* ; & *OSTRUM*, color oſtrinus : qu. ab ὀστέον, *os*.

ΟΣΤΡΥΣ, υος, vel ὀστρύα, ας, ἡ, *OSTRYA*, vel *OSTRYS*, arbor.

ΟΣΦΡΑΙΝΟΜΑΙ, f. ανῶμαι, *odoror, olfacio*. ὀσφήσομαι, idem, f. ὀσφρήσομαι, perf. paſſ. ὤσφρημαι, σαι, ται.

Ὀσφρασία, ας, ἡ, *odor* : &

Ὀσφρησις, εως, ἡ, *odoratus* : à præced. ὀσφραίνομαι.

Ὀσφρόμενος, *qui odoratur*, per Syncop. pro ὀσφρα-

ὀσφραινόμενος, præſ. part. ab ὀσφραίνομαι, quod vide.

ΟΣΦΥΣ, ύος, ἡ, *lumbus, ilia*: accuſ. ὀσφύν. Alii ὀσφῦος, ὀσφῦν.

Ὄχος, ου, & ὄχεος, ους, ὁ, & ὄχεον, ου, τὸ, item ὀχέα, ας, ἡ, necnon ὄχη, & ὠχή, ῆς, ἡ, *ramus, novellus palmes*: & pro *ſcroto* ſumitur. Th. μόχος, *vetulus, ramulus.*

Ὅτ' ut ὅθ', pro ὅτε, *quando.*

Ὅταν, ſeu ὅτ' ἂν, *quum*, conjunct. item *quamdiù*: ex ὅτε, & ἄν.

ΟΤΕ, *quando, quum*; *quandoque*: *quoniam*, Poët. ὅτλε, Dor. ὅκκα. Sed πότε, *quando?* τότε, *tunc.* ὅτε ἔν, *quandoquidem.*

Ὅτευ, Ion. & Dor. pro ὅτου, pro ὅτινος, quod vide.

Ὅτεω τρόπῳ, Ion. pro ὁτίνι τρόπῳ, *quomodo.*

Ὁτεῳδή, Ion. pro ὁτινιδὴ, *cuicunque.* Sed ὅτεων, pro ὧν τινων, *quorum.*

ΟΤΙ, & Poët. ὅτλι, *quòd, quia*, conjunctio. Sed ὅ, τι, *quicquid*, pronom. n. g. ab ὅστις. Sed διότι, *quare? quamobrem?*

Ὅτιοὖν, *quis igitur?* ab ὅς, *quis*, & ἔν, *ergo.*

Ὀτλέω, f. ήσω, & ὀτλεύω, f. εύσω, *ærumnas fero*; *ſuſtineo*: à ſeq. ὄτλος. Indè nonnulli Angl. Toil ortum ducunt.

Ὄτλος, ου, ὁ, *ærumna*: à τλάω, per Pleonaſm. τῦ ὁ quod à ταλάω, *ſuffero*: ex quo per Syncop. fit τλάω.

Ὀτοβέω, & ὀτλοβέω, -ῶ, *ſtrepito*: ab

ΟΤΟΒΟΣ, & ὄτλοβος, ου, ὁ, *ſtrepitus, tumultus, ſonitus*: qu. ab ὄθω, *moveo*, & βοή, *clamor.*

Ὅτε, Att. pro ὅτινος, gen. ſing. ab ὅστις, *qui*: quod ab ὅς, & τίς.

Ὀτραλέως, *celeritèr, ocyſſimè, accuratè*: adv. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, *incito.*

Ὀτρηρὸς, ᾶ, *celer, citatus, impiger, diligens*: in nom. dual. ὀτρηρὼ, ab ὀτρύνω, *incito, hortor.*

Ὀτριχὰς, pro ὁμοιότριχας, *ejuſdem pili*: nam ὅμοιος patitur hanc Syncopen, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus.*

Ὀτρύνομεν, 1. pl. præſ. ind. act. verbi ὀτρύνω, quod vide.

Ὀτρυντὺς, ύος, ἡ, *hortatio, inſtigatio.* Th. ὀτρύνω.

ΟΤΡΥΝΩ, *incito, inſtigo, adhortor*: fut. υνῶ, & Ion. ὀτρυνέω, in paſſ. ὀτρύνομαι, *incitor.*

Ὅτλα, vide ὅσσα.

Ὅτλι, *quia, quoniam*, Poët. pro ὅτι, *quod.*

Ὁτλιχεν, Poët. pro ὅ, τι & κεν, *quicunque.*

Ὄτλοβος, vide in ὀτροβος.

Ὀτλοτοῖ, *hei, heu, ah!* hinc

Ὀτλύζω, *lamentor.*

Ὅτῳ, Att. pro ὅτινι, *cui*: ab ὅστις, *quicunque*: ex ὅς, & τις, *quis.*

ΟΥ', ſeq. conſon. οκ, ſeq. vocali tenui, & οχ, ſeq. vocal. aſpirat. adv. Att. οὐχὶ, *non.* Duplex negatio apud Græcos fortiùs negat, & vertitur *nequaquam.*

Οὗ, pro ὅπου, *ubi*, adv. Sed πῦ, *ubi?*

Οὗ, *ſui*, gen. ab ὅς, οὗ, *quis, cujus*: & Οὗ, pro οἷ, *quò*, Joſ. 1. 9, 16.

Οἷ, *miſiſti*, pro ἔσο vel ἴω, contract. οῦ, 2. ſing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Οὐὰ, *vah!* adv. Marc. xv. 29.

Οὐαὶ, *VÆ*, adv. cum dat. ἡ οὐαὶ, *miſeria.*

ΟΥΑΣ, ατος, τὸ, *auris*: Poët. pro οὖς, ὠτὸς, τὸ, idem: dat. pl. οὔασιν.

Οὔατα, *aures, vaſorum anſæ*: nom. pl. ab οὖας, οὔατος, τὸ, *auris*, & contractè οὖς, ὠτὸς, τὸ, idem.

Οὐγγία, vel οὐγκία, *UNCIA, pars una aſſis*: q. ab ἑνός, vocab. Sculum.

Οὐδαμῆ, & Dor. οὐδαμᾶ, *nuſquam, nullatenus*: adv. ab οὐδαμός.

Οὐδαῖος, ᾶ, *humilis, terreſtris*: ab οὖδος, *ſolum.*

Οὐδαμινὸς, *nihili, nugatarius, gerro*: ab

Οὐδαμὸς, *nullus*: quod ex οὐδὲ, *neque*, & ἁμὸς, *unus, aliquis*, Dor. *noſter*; q. d. οὐδ' ἁμὸς, *ne unus quidem.*

Οὐδαμῶς, *nequaquam*, adv. à præced.

Οὖδας, ατος, τὸ, *pavimentum*, idem quod οὖδος, εος, τὸ, *ſolum.*

Οὐδὲ, *neque*, conjunct. ex οὐ, *non*, & δὲ, *verò.*

Οὐδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus*, οὐδεμία, ᾶς, ἡ, *nulla*, οὐδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum*: ex οὐδὲ, *neque*, & εἷς, *unus.*

Οὐδέκοτε, Ion. pro οὐδέποτε.

Οὐδεμιᾶ, dat. ſing. f. g. ab οὐδεμία. Vide in οὐδείς.

Οὐδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum, nihil*: οὐδὲν ἧττον, *nihilominus*: οὐδὲν, μᾶλλον, *nihilo magis.* Vide οὐδείς. Sic οὐδένες, *nulli*, nom. pl. m. g.

Οὐδενόσωρος, *nullâ curâ dignus, contemnendus*: ab οὐδεὶς, & ὥρα, *cura.* Vel *qui ne quidem momento durat*: quod ab ὥρα, *tempus.*

Οὐδεπωτ' pro οὐδέποτε, *nunquam*, adv. ex οὐδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando.*

Οὐδέπω, *nondum, nunquam*, adv.

Οὐδέτερος, ᾶ, *neuter*: ex οὐδὲ, & ἕτερος, *alter.*

Οὐδετέρωθεν, adv. *neutrâ ex parte*: &

Οὐδετέρωσε, *neutram in partem*: ab

Οὐδετέρως, *neutro modo*: quod ab οὐδέτερος, pro οὐδὲ ἕτερος, *neuter, neque alter.*

Οὐδέτι, *neque ullum*: ex οὐ, *non*, & τι, *quid.*

ΟΥΔΟΣ, εος, τὸ, *ſolum, pavimentum*: q. ab ὁδὸς, ἡ, *via.* Sed

Οὐδὸς, οῦ, ὁ, *limen.* Eſt &

Οὐδὸς, οῦ, ἡ, Ion. pro ὁδὸς, *iter.*

Οὐδοτιοὖν, *nemo igitur*; item *nequaquam*: ex οὐδεὶς, *nullus*, & οὖν, *igitur.*

ΟΥΘΑΡ, ατος, τὸ, *UBER, mamma*; *abundantia, ubertas*: hinc Angl. Udder.

Οὐθεὶς, οὐθεμία, οὐθὲν, *nullus, a, um*: ex οὔτε, & εἷς, *unus.*

Οὔθην, *non equidem.* Th. οὐ, *non.*

Οὐκ, *non*, ſequente tenui. Vide οὐ.

Οὐκέτι, *non amplius*: ex οὐκ, *non*, & ἔτι, *adhuc.*

Οὐκὶ, Poët. pro οὐχὶ, hoc autem pro οὐκ.

Οὐκοῦν, *nonne igitur?* ex οὐκ, & οὖν, *ergo.*

Οὔκω, Ion. pro οὔπω, *nondum*: ſic οὔκωνν, Ion. pro οὐκ' vel οὔκουν, *non igitur.*

Οὐκως, Ion. pro οὔπως, *nullo modo.*

Οὐλαὶ,

Οὐλαὶ, *hordeum*, quod οὖλον, id est, *integrum* ederetur cum sale, ante molas inventas.

Οὐλαμὸς, οῦ, ὁ, *confertum agmen, cohors*: q. ab οὖλος, *integer*: vel ex ὁμοῦ, & εἰλεῖσθαι, *simul cogi*.

Οὐλαφὸς, *mortuus*: ab οὖλον, seu ὀλοὸν ἀφῆ, *quem res mortifera tetigit*.

Οὐλὴ, ῆς, ἡ, *cicatrix*: q. ex οὖλω, *valeo*. Th. οὖλος, *integer*.

Οὖλιος, οὔλιμος, & οὐλοὸς, idem quod ὀλοὸς, *pernicioſus*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Οὐλίας, α, ὁ, Dor. pro Οὐλίξ, υ, ὁ, nomen viri proprium.

Οὐλοδέτης, *merges, faſciculus hordei collecti*: ab οὖλος, *faſcis*, & δέω, *ligo*: vel ab οὐλαὶ, *hordea*. Hinc

Οὐλόδετον, *funis*, quo οὖλος δεῖται, id eſt *faſciculus colligatur*.

Οὐλόθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, τὸ, *qui criſpos habet capillos*; ex οὖλος, *criſpus*, & θρὶξ, *capillus*.

Οὐλοθυτέω, *immolo*. q. οὐλὰς θύω.

Οὐλοκάρηνος, *criſpo capite*: ex οὖλος, *contortus*, (q. ab εἴλω, *conterqueo*) & κάρηνον, *caput*.

Οὐλομένη, ης, *pernicioſus*, Poët. pro ὀλομένη, a. 2. part. m. f. g. &

Οὐλομένοιο, gen. Ion. m. g. ejuſd. temporis & modi verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. p. m. ὤλα, Att. ὄλωλα. a. 2. m. ὠλόμην. hinc a. 2. part. m. ὀλόμενος, η, ον.

Οὖλον, υ, τὸ, *gingiva*: ab οὖλος, *tener*.

Οὐλόπους, *integer pedibus*: ab οὖλος, *integer*, & πούς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

ΟΥ῾ΛΟΣ, υ, *integer, ſanus, perfectus, mollis, tener, criſpus*; item *manipulorum collectorum faſcis*. Tum etiam οὖλος, pro ὀλοὸς, *pernicioſus*, quod vide in ὄλλυμι. Ab οὖλος, *tener*, eſt οὖλον, *gingiva*. ἴουλος, *prima lanugo ex puberum genis efflorescens*: οὖλος, per Epenth. Ion. τοῦ υ, pro ὅλος, undè Angl. **whole**, pro integro & ſano manâſſe videatur.

Οὐλοχύτας, acc. pl. ab

Οὐλοχύτης, υ, ὁ, *mola*. q. ab οὐλαὶ, *hordeum*: hoc ab οὖλος, pro ὅλος, *integer*, & χέω, ſeu χύω, *fundo*.

Οὐλύμπιος, υ, Poët. pro ὀλύμπιος, *OLYMPIUS*; *cœleſtis*. à ſeq.

Οὔλυμπος, υ, & gen. Ion. οὐλύμποιο, ὁ, Poët. pro ὄλυμπος, *OLYMPUS*, q. ὀλόλαμπος, *totus lucens*. ῾Ολυμπόνδε, *ad Olympum*, q. εἰς οὔλυμπον.

Οὔλω, *VALEO, ſum ſanus*. Th. οὖλος, *integer*. indè Angl. **to avail**.

Οὑμὸς, per Synæreſin, pro ὁ ἐμὸς, *meus*. Sic τουμὸν, pro τὸ ἐμόν.

ΟΥ῾Ν, *igitur, itaque, ergo*, conjunct.

Οὕνεκα, & οὔνεκ', ἕ ἕνεκα, *cujus rei gratiâ, propter, quoniam*. Sic τούνεκα, pro τοῦ ἕνεκα.

Οὔνεσθε, Poët. pro ὄνεσθε, 2. plur. ind. paſſ. verbi ὄνομαι, idem quod ὀνόω, *vitupero*. Th. ὄνημι, idem.

Οὔνομα, ατος, τὸ, Poët. pro ὄνομα, *nomen*: & Οὐνομάζω. pro ὀνομάζω, itidem.

Οὐνομαίνειν, Ion. pro ὀνομαίνειν, *nominare*.

Οὐνομάκλυτος, υ, Poët. τῷ ὀνόματι κλυτὸς, *nomine clarus, inclytus*.

Οὐνομάρχης, υ, ὁ, *provinciæ præfectus*: Ion. pro ὁ νομάρχης· ex νόμος (à νέμω, *rego*) & ἀρχὴ, *imperium*.

Οὐνομαστὸς, *celebris*, Ion. pro ὀνομαστὸς, q. v.

Οὖξ, Dor. pro ὁ ἐξ.

Οὔπερ, gen. ſing. ab ὅστις, ἥπερ, ὅπερ, *qui, quæ, quod*.

Οὔποτε, *nunquam*: ex οὐ & πότε, & hoc ab ὅτε, *quando*.

Οὔπω, *nondum*: ex οὔ & πω, (inclit.) *quodammodo*; hoc ab ὅς.

ΟΥ῾ΡΑ, ᾶς, ἡ, *cauda, extremum agmen, prora*: q. ab ὅρος, *terminus*. hinc οὐραῖος, *ad caudam pertinens*. αἴλουρος, *catus, felis*. ἀρκτοῦρος, *ſtella poſt caudam majoris urſæ: Arcturus*. μείουρος ſeu μύουρος, *cui cauda truncata eſt, mutilus*. μελαίνουρος, *nigram caudam habens*. σκίουρος, *ſciurus*, cui cauda loco umbræ eſt.

Οὐραγία, ας, ἡ, *extremum agmen*: &

Οὐραγὸς, οῦ, ὁ, *extremi agminis dux*: ab οὐρὰ, & ἄγω, *duco*.

Οὐραῖος, α, *caudatus, ad caudam pertinens*; *poſtremus*: ab οὐρά.

Οὐράνη, ης, ἡ, & οὐρήθρα, ας, ἡ, *meatus, per quem urina defertur è renibus in veſicam*; ab οὖρον, *urina*.

Οὐρανία, ας, ἡ, & Ion. οὐρανίη, ης, ἡ, *URANIA*, una ex Muſis.

Οὐρανίδας, α, ὁ, Dor. pro Οὐρανίδης, υ, ὁ, ὁ τοῦ οὐρανοῦ παῖς, *Cœli filius*.

Οὐρανίδης, υ, ὁ ἡ, *cœleſtis*, in nom. pl. οὐρανίδαι. Th. οὐρανὸς, *cœlum*.

Οὐράνιος, υ, ὁ ἡ, *cœleſtis*: ab eod.

Οὐρανίων, ονος, ὁ, *cœlicola, cœleſtis*: in nom. pl. οὐρανίωνες, gen. pl. οὐρανιώνων. Th. οὐρανὸς, οῦ, *cœlum*.

Οὐρανόθεν, adv. *è cœlo, cœlitus*: &

Οὐρανόθι, adv. *in cœlo*. Th. οὐρανὸς, *cœlum*.

Οὐρανομήκης, ους, ὁ ἡ, *altiſſimus*: ab οὐρανὸς, *cœlum*, & μῆκος, ους, τὸ, *longitudo*.

ΟΥ῾ΡΑΝΟΣ, οῦ, & Dor. ὠρανὸς, ῶ, ὁ, *cœlum, aër, palatum*: q. ab ὅρος, *terminus*, vel ὁράω, *video*. Hinc οὐράνιος, *cœleſtis*, οὐρανόθεν, *cœlitùs*.

Οὐρανόσε, *in cœlum*. adv. à præced. Th.

Οὐρανοσκόπος, υ, ὁ, *cœli contemplator*; item piſcis ſic dictus ab oculo in capite, quem dum natat, ſurſum tollit. Ab οὐρανὸς & σκοπὸς, quod à p. m. verbi σκέπτομαι.

Οὐρανῶ, gen. Dor. & Æol. pro οὐρανοῦ. ab οὐρανος.

Οὐρὰς, acc. pl. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Οὐρβανὸς, οῦ, ὁ, *Urbanus*, nomen viri Lat.

Οὔρεα, Ion. pro ὄρεα, vide οὔρεος.

Οὐρεῖν, præſ. inf. pro imperat. ab οὐρέω, *urinam reddo*. Th. οὖρον, *urina*.

Οὔρεος. Poët. pro ὄρεος, *montis*, gen. ſing. Sic οὔρεα, pro ὄρεα, nom. pl. οὔρεσι, dat. pl. ab ὄρος, εος, *mons*.

Οὐρεὺς, έος, ὁ, Ion. pro ὀρεὺς, *mulus*. q. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*. Eſt &

Οὐρεὺς, *cuſtos*, ab οὖρος.

Οὐρέω, f. ήσω, *urinam reddo, meio.* Th. οὖρον, *urina.*

Οὐρῇ, Ion. pro οὐρᾷ, dat. ſing. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda.*

Οὐρῆας, *mulos*, acc. pl. Ion. ab οὐρεὺς, έος, & Ion. -ῆος, ὁ, *mulus.*

Οὐρήθρα, vide in οὐραν.

Οὔρημα, ατος, τὸ, *urina*: à 1. perſ. perf. paſſ. verbi οὐρέω, *mitio.*

Οὐρὴν, acc. ſing. Ion. pro οὐρὰν, ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda.*

Οὐρήσας, *meias*, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi οὐρέω, *meio.* f. ήσω. Th. οὖρον, *urina.*

Οὔρησις, εως, ἡ, *mingendi actus*; *urina*: & Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, *URETER, meatus urinarius*: Hinc Angl. Ureter. &

Οὐρητικὸς, ὴ, ὸν, *urinarius, urinam ciens*; *meiendi facultatem habens*: omnia à perf. paſſ. verbi οὐρέω, *meio.*

Οὐρίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *lux Domini.*

Οὐρίζω, Ion. pro ὁρίζω, *conterminus ſum, finio.* Sic οὔρισμα, Ion. pro ὅρισμα.

Οὐρία (ſub. πυὸ) f. g. ab

Οὔριος, α, *ſecundus, proſper*: ab οὖρος.

Οὔριος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

ΟΥ῾ΡΟΝ, ου, τὸ, *URINA.* quia ἐρεύει, ex veſica. Hinc οὐρέω, *urinam reddo*: δυσουρία, ας, ἡ, *urinæ difficilis excretio.*

ΟΥ῾ΡΟΣ, ου, ὁ, *ventus ſecundus, proſper ſucceſſus*; item *cuſtos, inſpector*: q. ab ὄρω, *incito*, vel ὁράω, *video.* (Eſt & οὖρος, Ion. pro ὅρος, *finis, terminus*, & pro ὄρος, *mons.*) Hinc Angl. a Mark, Marken, &c.

Οὐρὸς, οῦ, ὁ, *alveus* ſeu *foſſa per quam deducitur navis in mare*: à præced. Eſt & οὐρὸς, *ſerum lactis & ſanguinis*: ex ὀρρός.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*, in pl. τὰ ὦτα, *aures.* Th. οὖατ, ατος, τὸ, idem.

Οὓς, *quos*, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ. At οὗς, *ſuos*, ab ὅς, ἥ, ὅν.

Οὖσαν, acc. ſing. ab οὖσα, ης, præſ. part. ab εἰμὶ, *ſum.*

Οὐσία, ας, ἡ, *eſſentia, natura, ſubſtantia, facultates*: ab ὤν, οὖσα, *ens*, præſ. part. ab εἰμὶ, *ſum.*

Οὐσιωδῶς, adv. *ſubſtantialiter, eſſentialiter*: à præced.

Οὔτ' ἄρ', pro οὔτι ἄρα, *neque.*

Οὔτα, *vulneravit*, per Apocop. pro οὔτασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω, *vulnero.* f. άσω. Alii volunt eſſe 3. ſing. imperf. act. verbi οὐτάω, imperf. ὔτεον, -ων, -ασι, -ας, -αι, -α.

Οὐτάζω, f. ασω, idem cum Th. οὐτάω, *vulnero.*

Οὐτάμεν, Ion. pro οὐτάναι, Dor. οὐτάμεναι, præſ. inf. act. verbi οὔτημι, id. quod οὐτάω, *vulnero.*

Οὐτάμενος, *vulneratus*, præſ. part. paſſ. ab οὔταμαι. quod ab οὔτημι, pro οὐτάω. vel per Sync. pro οὐτασάμενος, a. 1. part. m. ab οὐτάζω, idem cum οὐτάω.

Οὔτασ' pro οὔτασε, *vulneravit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω. Th. οὐτάω, *vulnero.*

ΟΥ῾ΤΑ΄Ω, *vulnero, vulnus infligo*: f. ήσω, p. ηκα. Hinc οὐτάζω, οὐτάσκω, & οὔτημι, idem.

Οὔτε, & οὐτ', ut & οὔθ', *neque*; ex οὔ, & τὲ, *que.*

Οὔτερος, Ion. pro ὁ ἕτερος, *alter.*

Οὔτησις, εως, ἡ, *vulneratio*: à 2. perſ. perf. paſſ. verbi οὐτάω.

Οὐτιδανὸς, οῦ, *vilis, nullius pretii*: q. οὔτινος, gen. ab οὔτις, *nullus*, & δάνος, ους, τὸ, *munus.*

Οὔτιν' pro οὔτινα, acc. ſing. ab οὔτις, *nullus*; gen. οὔτινος· ex οὐ, *non*, & τὶς, *quis.*

Οὔτινος, gen. ſing. ab ὅς-τις, *quicunque*: pro οὔτινος, Attici dicunt ὅτου, Ion. ὅτεο, Dor. ὅτευ, Æol. & Poët. ὅτευ & ὅτεν. Pro ὅτῳ, Attici ὅτῳ, Ion. ὅτεῳ. Pro ὧντινων, Attici ὅτων, Ion. ὅτεων. Pro οἵστισι, Attici ὅτοις, Ion. ὅτεοισι & ὁτέοισι. Ex ὅς, & τὶς, *quis.*

Οὔτιπα, Dor. pro οὐδαμῶς, *nullo modo.*

Οὔτις, *nullus*, gen. οὔτινος, acc. οὔτιν' & οὔτινα· ex οὐ, *non*, & τὶς, *quis.*

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc.* gen. τούτου, ταύτης, nom. pl. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. gen. τούτων. q. ex ὁ, & αὐτός. Sic οὗτος, in voc. caſu, pro *heus tu.*

Οὑτοσὶ, Att. pro οὗτος.

Οὕτω, & οὕτως, ſeq. vocali, *ſic, itanè? tantoperè*: Att. οὑτωσί.

Οὐχ, ante aſperam; οὐκ, ante vocalem; οὐ, ante conſonantem, *non.*

Οὐχὶ, *nonne?* adv. interrogandi: item Atticè, *non*, adv. negandi. Th. οὐ.

Ὀφειλέτης, ου, ὁ, *debitor*, acc. pl. ὀφειλέτας· ab ὀφείλω, *debeo.*

Ὀφειλὴς, ῆς, ἡ, &

Ὀφείλημα, ατος, τὸ, *debitum*: ab

Ὀ΄ΦΕΙΛΩ, *debeo, reus ſum*: imperf. ὤφειλον· f. ὀφειλήσω. p. ὠφείληκα. a. 2. ὤφελον. præſ. paſſ. ὀφείλομαι. præſ. part. paſſ. ὀφειλόμενος, η, ον, *debitus, a, um*, perf. paſſ. ὠφείλημαι.

Ὄφελες, vide in ὄφελον, *utinam.*

Ὄφελλεν, Poët. pro ὄφελεν, quod Ion. pro ὤφελεν, 3. ſing. a. 2. verbi ὀφείλω, *debeo.*

Ὀ΄ΦΕΛΛΩ, εις, ει, *augeo, adjuvo* (uſurpatur & pro ὀφείλω, *debeo*) f. ὀφελῶ, p. ὤφελκα, a. 2. ὄφελον.

Ὀφέλλωσιν, *augeant*, 3. pl. præſ. ſub. verbi ὀφέλλω, *augeo.*

Ὄφελον, ες, ε, a. 2. verbi ὀφείλω, *debeo.* Et uſurpatur ut adverb. optandi *utinam*, in primâ, ſecundâ, & tertiâ perſonâ; ut αἴθ' ὄφελες ἧσθαι, *utinam ſederes*: αἴθ' ὄφελον ἄγαμός τε μένειν, *utinam cœlebs eſſem*: ὡς ὄφελον θανάτοιο μοι ἆδινα, *utinam mihi mors placuiſſet.*

Ὄφελος, εος, τὸ, *utilitas, uſus*: ὀφέλλω, *juvo, mulctor, perſolvo.*

Ὄφεως, gen. Ion. ab ὄφις, εος, ὁ, *anguis.*

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, *oculorum morbus*: & indè

Ὀφθαλμιάω, *oculorum morbo laboro*: ab ὀφθαλμὸς, quod vide.

Ὀφθαλμοδουλία, ας, ἡ, *obſequium* (vel *ſervitus*) *ad oculos heri præſentis exhibitum.* ab

Ὀφθαλμόδουλος, ου, ὁ ἡ, *ſervus qui inſpectante hero ſe gnavum præſtat*: ab ὀφθαλμὸς, *oculus* (quod ab ὄπτομαι, *video*) & δοῦλος, *ſervus.*

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, *oculus*, per Metaph. *vir illuſtris,*

haſtris, vel *qui res futuras ſuâ prudentiâ prævidere poteſt* : dat. pl. Ion. ὀφθαλμοῖ-σιν, ὀφθαλμοῖς, Dor. pro ὀφθαλμοῖς. Th. ὄπλομαι, *video*.

* Ὀφθαλμοφανῶς, adv. *ad oculum, liquidò*.

Ὀφθείς, έντος, *viſus*, a. 1. part. paſſ. ὀφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ὀφθήνη, 2. ſing. f. 1. paſſ. verbi ὄπτομαι, *video*.

Ὀφθῆναι, ὀφθήσῃ, vide in præced.

* Ὄφιν, acc. ſing. ab ὄφις.

Ὀφιοδάκελος, ε, ὁ ἡ ὑ, *à ſerpente morſus*, : ab ὄφις, & δηκέλος, quod à 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δάκνω.

* Ὀφιομάχης, ε, ὁ, *lacerta, locuſtæ ſpecies* : ex μάχομαι, *pugno*, & ὄφις, *ſerpens*.

Ὄφιος, gen. ſing. ab ὄφις, ὁ, *ſerpens* : acc. ὄφιν.

* Ὄφιρ, indecl. *Ophir*, nomen regionis.

ΟΦΙΣ. ιος, & εος, ὁ, *ſerpens*, nom. pl. ὄφιες. ὄφεις, ὄφις, qu. ab ὄπλω, pro βλέπω, *video*. Hinc Angl. a Fiend.

Ὀφιώδης, εος, ὁ ἡ ὑ, *ſerpentinus, anguinus* : à præced.

Ὀφλεῖν, a. 2. inf. act. per Syncop. pro ὀφειλεῖν, verbi ὀφείλω, *debeo*, & per Syncop. ὄφλω, f. ὀφειλήσω, & per Syncop. ὀφλήσω, p. ὤφληκα, a. 2. ὤφλον.

Ὄφλημα, ατος, τὸ, *mulcta impoſita* ; *debitum*.

* Ὄφλησις, εως, ἡ, *debitum, quod publico ærario debetur*.

Ὀφλήσω, per Syncop. pro ὀφειλήσω, f. 1. act. vide ὀφλεῖν.

Ὄφλω, f. ήσω, idem quod ὀφείλω (ex quo per Syncop. fit) *mulctor*.

ΟΦΡΑ, & ὄφρ', *ut, quò*, adv. Poet. pro ἵνα, ὅπως, · ei reſpondet τόφρα, *tunc*.

Ὀφρύη, id. quod ὀφρύς.

Ὀφρυόεις, εντος, & in f. g. ὀφρυόεσσα, ης, *excelſus, a. ſupercilioſus* : à ſeq. Th.

ΟΦΡΥΣ, ύος, ἡ, *ſupercilium, faſtus, tumulus* dat. pl. ὀφρύσι.

Ὀχ' pro ὄχα, *valdè, præ cæteris, longè*, ponitur pro ſuperl. ab ἔχω, *habeo*. uſitatius eſt ἔξοχον & ἔξοχα, ab ἐξέχω, *emineo*.

Ὀχάνη, ης, ἡ, &

Ὄχανον, ε, τὸ, *anſa elypei*, quâ ille tenetur : ab ἔχω, *teneo*.

* Ὄχεία, ας, ἡ, *coitus*.

Ὄχεσκον, Ion. pro ὄχεον, imperf. act. verbi ὀχέω, *veho, porto*. f. ήσω.

Ὀχεσφιν, *curribus*, dat. pl. Ion. pro ὄχεσιν; dicitur & ὀχέεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄχος, εος, τὸ. *currus*.

Ὀχετηγὸς, ῦ, ὁ, *aquæ ductor* : ab ὀχετὸς, *canalis*.

Ὀχετεύω, f. εύσω, *rivos duco, diduco* : ab

ΟΧΕΤΟΣ, ε, ὁ, *canalis, aquæ ductus* ; item *cloaca* : qu. ab ὀχέω, *veho*, ὀχετὸς ἄτας, *canalis calamitatis* pro *perpetuâ calamitate*.

Ὀχιὸν, ίος, ὁ, *retinaculum, vectis*. in pl. ὀχῆες · ab ἔχω, *teneo*.

ΟΧΕΤΩ, *admiſſarium admitto*. f. εύσω, p. ὤχευκα. hinc ὄχεία, ας, ἡ, *coitus*. q. ab ὀχέω, *veho*.

Ὀχέω, f. ήσω, *veho, porto*, præſ. part. ὀχέων, *moderans*. Th. ὄχος, *currus*.

Ὀχὴ, ῆς, ἡ, *cibus* : ab ἔχω, *ſuſtento*.

Ὄχημα, ατος, τὸ, *vehiculum* : à 1. perf. perf. paſſ. verbi ὄχέω, *veho*.

Ὀχήσιος, ε, ὁ, *OCHESIUS*, nom. propr.

Ὀχθέομαι, *ingemo*. Heſych.

Ὄχθαι, acc. pl. ab ὄχθη, ης, ἡ, *ripa* : dat. pl. ὄχθαις, & Ion. ὄχθῃσιν, & ὄχθαισι, Poet.

ΟΧΘΕΩ, fut. ήσω, *indignor, gravatè fero* : ab ἄχθομαι.

ΟΧΘΗ, ης, ἡ, *ripa* : intra quam ἴσχει, ſeu ὀχεῖται, *aqua*. ὄχθος, ε, ὁ, *ripa, tumulus, labor*.

Ὀχθήσαι, αντος, a. 1. part. act. ab ὀχθέω, *gravatè fero*.

Ὀχθῃσιν, dat. pl. Ion. &

Ὀχθοισι, *limbus, fimbria* : Suidæ eſt ὀχθος· &

Ὄχθος, ab ὄχθη, quod vide.

* Ὀχλαγωγέω, ῶ, *turbam* ſeu *plebem duco*, f. ήσω, pro ὠχλαγώγηκα.

Ὀχλεῦνῃ, *turbantur* ; Dor. pro ὀχλοῦνῃ, 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi ὀχλέω, *turbo*. Th. ὄχλος, *turba*.

ΟΧΛΕΤΩ, *moveo* : f. σω. ὀχλευὺς, έος, ὁ, *vectis*. μοχλὸς, ῦ, ὁ, idem μοχλεύω, *vectis moveo*.

Ὀχλέω, *turbo, commoveo* ; *moleſtiâ afficio* : fut. ήσω. p. ὤχληκα. præſ. paſſ. ὀχλέομαι, -οῦμαι, *vexor*.

* Ὀχλυρία, ας, ἡ, *moleſtia, turbulentia*.

Ὀχλυρὸς, ά, όν, *turbulentus, a, um, moleſtus*. &

Ὄχλησις, εως, *moleſtia, perturbatio* : ab ὀχλέω. Th. ὄχλος, *turba*.

Ὀχλικὸς, ῦ, *popularis, turbulentus* : ab eod.

Ὀχλοποιέω, -ῶ, *cogo turbam* : f. ήσω. p. ὠχλοποίηκα. a. 1. ὠχλοποίησα · ab ὄχλος, & ποιέω, *facio*.

ΟΧΛΟΣ, ε, ὁ, *turba, motus, multitudo, populus* ; *moleſtia*.

Ὄχμα, ατος, τὸ, & ἔχμα, *retinaculum, πόρπημα* · ab ἔχω, *retineo*, hinc

Ὀχμάζω, *inhibeo* : f. άσω · à præced.

Ὄχμος, *ſeries, ordo* : ubi una res ἔχει ἄλλην, id eſt, *adhæret alii*.

Ὀχοῦσα, ας, ἡ, Poët. & Dor. pro ὀχοῦσα, ὑ, *vehens, ferens* : præſ. part. f. g. ab ὀχέω, *veho, ſuſtineo*. Th. ὄχος, *currus*.

ΟΧΟΣ, ε, ὁ, & εος, τὸ, *currus, vehiculum* : ab ἔχω, *contineo*, vel ἄγω, *impello*. Hinc ὀχέω, *veho, porto*. ὑποχέω, *inveho*. πάροχος, ε, ὁ, *qui à latere alterius vehitur*.

Ὀχυρὸς, idem quod ἐχυρὸς, *munitus, firmus*. ἐχυρόω, *munio, fulcio*.

Ὀχυρόω, f. ώσω, *munio* : ab ὀχυρὸς, *munitus*. Th. ἔχυρος, idem.

Ὀχύρωμα, ατος, τὸ, *munitio* : à 1. perf. p. paſſ. verbi præced.

* Ὀχυρωμάτιον, ε, τὸ, *munimentum*.

* Ὀχύρωσις, εως, ἡ, *munitio*.

ΟΨ, ὀπὸς, ἡ. *vox, cantus* : ab ἔπω, *loquor*. Sed ὄψ, *oculus*, ab ὄπλομαι, *video*. Ab ὀψ, *vox*, eſt ἔλλοψ, οπος, *mutus* ; item *piſcis acipenſer*. ἠπεροπεύω, *decipio*. μέροψ, οπος, *diviſam* ſeu *articulatam vocem habens* Epithet. *hominis*. Eſt & *avis* nomen. σκώψ, ωπὸς, ὁ, *avis nomen ex genere noctuarum*.

Ὀψαμάτης,

Ὀψαρτυτὴς, ύ, ὁ, *qui serò metit* : ex ὀψὲ, *serò*, & ἀμάω, *meto*.

* Ὀψάομαι, *obsonor, vescor cum pane* : ab ὄψον, q. v.

Ὀψάριον, ύ, τὸ, *piscículus*. Th. ὄψον, ύ, τὸ, *quicquid cum pane comeditur* per Synecdoch. gen. *pisces*.

Ὀψαρότης, ύ, ὁ, *qui serò arat* : ab ὀψὲ, *serò*, & ἀρόω, *aro*.

Ὀψὲ, *serò ; vesperi ; post* ; ab ὀπίσω, *post* : in compositione ς in ι mutatur. Hinc ὄψιμος, ος, ὁ ἡ, *serus, serotinus*. ὀψίζω, *serò aliquid facio*. ὄψιγονος, *posteri*.

Ὄψει, *videbis* : Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1, m. verbi ὄπλομαι, *video* : f. ὄψομαι. p. pass. ὤμμαι, a. 1. ὤφθην.

Ὄψει, *videbis* : Atticè pro ὄψῃ, 2. perf. sing. fut. 1. med. ejusdem verbi. Est & ὀψεῖ, dat. sing. ab ὄψις, εως, ἡ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὀψείω, *videre cupio, desidero* : ab eod. Th.

Ὄψεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi ejusd.

* Ὄψηαι, *videbis*, Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ὄπλομαι, *video*, f. ὄψομαι ; perf. pass. ὤμμαι. a. 1. ὤφθην.

Ὀψία, ας, ἡ, *vespera, serum diei*. Them. ὀψέ.

Ὀψίγονος, ύ, *serò natus, posteri* ; ab ὀψὲ, & γείνομαι, *nascor* : p. m. γέγονα.

Ὀψίζω, f. ίσω, *serò aliquid facio, vel sub vesperam facio*. Th. ὀψέ.

Ὀψιμαθῆ, acc. sing. ab

Ὀψιμαθὴς, ές, ὁ ἡ, *serò doctus* : ab ὀψὲ, & μανθάνω, *disco*.

Ὄψιμος, ος, ὁ ἡ, *serotinus, serus*. Th. ὀψέ.

Ὀψίνοος, ος, *qui serò sapit* : ab ὀψὲ, & νόος, *mens*.

Ὄψις, εως, ἡ, *vultus, facies, species, visus* : ex 2. perf. sing. perf. pass. ὤψαι, verbi ὄπτομαι, *video*.

Ὀψίσκη, *advesperascit* : 3. sing. a. 1. sub. act. ὀψίζω. Th. ὀψέ.

Ὀψιτέλεσος, ος, ὁ ἡ, *imperfectus* : ab ὀψὲ, & τελέω, *perficio*.

Ὄψομαι, ομαι, εῖ, fut. 1. m. verbi ὄπλομαι, *video*, quod vide.

Ὄ ΨΟΝ, ύ, τὸ, *obsonium, quicquid cum pane comedimus, pisces*. Hinc ὀψάομαι, *obsonor, vescor cum pane*. Alii ducunt ab ἕψω, *coquo*, ut *sit coctum quid cum pane*. Alii ab ὀπλάω, *asso*. Alii, ab ὀψὲ, *serò*, quòd non mane sed vesperi ea alimenta sumerent.

Ὀψοφάγος, ος, *gulosus, edax* : ab ὄψον, & φάγω, *comedo*.

Ὀψώνης, ου, ὁ, *obsonatur* : quod ab ὠνέομαι, -ῆμαι, *emo*, & ὄψον, ύ, τὸ, *quicquid cum pane comeditur*.

Ὀψώνιον, ύ, τὸ, *OBSONIUM, stipendium* : ab ὀψώνης.

Π

Π, Seu π, decima sexta Græcorum litera, octoginta denotat : majusculum verò Π significat *quinque*.

Πα, nullo accentu notata, Enclitica est.

Πᾶ, Dor. pro ποῦ, & sæpè πῆ, quod & πόθι, dicitur *ubi ?* & πῆ, pro ποῖ, *quonam ? quem in locum ?*

Παγαὶν, Dor. pro πηγὴν, acc. sing. sed παγᾶν, gen. plur. Dor. pro πηγῶν • à πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons* : παγαῖαι, Dor. dat. pl.

Παγασσίω, gen. sing. Dor. pro Πηγασσίου, à

Πάγασσ, Dor. pro Πήγασος, ύ, ὁ, *PEGASUS, alatus Persei equus*. Th. πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, pro λαλία, *nimia loquacitas*, παρὰ τὸ πᾶν κῆ τὴν γλῶσσαν

Παγεὶς, έντος, *concretus* : a. 2. part. pass. παγείην. a. 2. opt. pass. à πήγνυμι seu πηγνύω, *compingo, concrescere facio* : f. ξω. p. πέπηχα. a. 2. pass. ἐπάγην. f. 2. pass. παγήσομαι. præt. m. πέπηγα.

Πάγεν, Ion. pro ἔπαγε. 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, *compingo*.

Παγετὸς, οῦ, ὁ, *glacies*, compacta aqua. Th. πηγνύω, *compingo*.

Πάγη, *defixum est* : Ion pro ἐπάγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. hinc παγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi præced.

Πάγη, ης, ἡ, *laqueus, decipulum* : ab eodem Th.

Παγιδεύω, *illaqueo, irretio* : f. εύσω, p. πεπαγίδευκα • à παγὶς, quod vide.

Πάγιος, ος, *firmus, stabilis* : à πηγνύω, *compingo*.

Παγὶς, ίδος, ἡ, *laqueus in terram depactus, decipulum* : acc. sing. παγίδα. ab eod.

Πάγκακος, ος, *omninò malus, infaustissimus* : ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, ε, & κακὸς, *malus*.

Πάγκαλος, ος, *perpulcher, honestissimus* : & indè

Παγκάλως, *pulchrè, honestissimè* : adv. à πᾶς, & καλὸς, *bonus pulcher*.

Πάγκαρπος, ος, ὁ ἡ, *qui fructuum omne genus fert* : à πᾶς, & καρπὸς, *fructus*.

Πάγκοινος, ος, *omnibus communis* : à πᾶς, & κοινὸς, *communis*.

Παγκρατὴς, έος, ὁ ἡ, *omnipotens* : ut παγκρατὴς πῦρ, *ignis omnia vincens & absumens* : ex πᾶν, & κρατέω, *vinco*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.

Παγκράτιον, ύ, τὸ, *athletici certaminis genus*, ad quod πᾶν κράτος adhibendum erat ; *pugilatus & luctа*.

Πάγος, ος, ὁ, *tumulus, collis* ; *glacies, sal*. Th. πηγνύω.

Παγχάλκεος, ος, *ex solido ære* : ex πᾶς, & χαλκὸς, *æs*.

Παγχρύσεα, *prorsus aurea* : q. πάντως χρύσεα. à χρυσὸς, *aurum*.

Πάγχυ, *penitùs* ; adv. Poët. pro πάνυ. à πᾶς, *omnis*.

Παδῆτε,

Παῦτε, *saltavis*: Dor. pro πηδᾶτε, 2. pl. præſ. verbi πηδάω, *ſalio*.

Πάθα, ας, ά, Dor. pro πάθη, ης, ἡ, Poët. *caſus, clades*: à πάθος, τὸ, *paſſio*. Th. πάσχω, *patior*.

Παθαίνομαι, *afficior vehementèr & concitor*; item *afficior morbis animi*: à πάθος, quod vide.

Πάθε, a. 2. imperat. act. vel 3. ſing. a. 2. ind. Ion. pro ἔπαθε, &

Παθέειν, Ion, reſolut. pro παθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω, *patior*, f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέποιθα.

Πάθει, dat. ſing. à πάθος, εος, τὸ, *affectus, paſſio*. Th. præced.

Παθεῖν, a. 2. inf. act. vide παθέειν.

Πάθεσιν, dat. pl. à πάθος, εος, τὸ, *affectus*. Th. πάσχω.

Πάθη, *paſſiones*: nom. pl. ejuſd. at

Πάθη, 2. ſing. a. 2. ſub. med. vel 3. ſing a. 2. ſub. act. verbi πάσχω, *patior*: a. 2. ἔπαθον.

Πάθημα, ατος, τὸ, *affliction, vitioſus affectus*: in pl. τὰ παθήματα, *paſſiones*. &

Παθητικὸς, ἡ, ὸν, *paſſivus, a, um*: à πάθος, Th. id. Angl. **Pathetical.**

Παθητὸς, ὴ, *paſſibilis, qui pati poteſt*: ab eod. Th.

* Παῖσιτε, 2. pl. a. 2. opt. &

Πάθον, *paſſus ſum*, Ion. pro ἔπαθον, a. 2. ind. act. &

Παθόντες, nom. pl. a. 2 part. act. verbi πάσχω, *patior*.

Παθοποιΐα, ας, ἡ, *commotio affectuum*: ex πάθος, εος, τὸ, *affectus* (quod vide) & ποιέω, *facio*.

Πάθος, εος, ους, τὸ, *affectus, paſſio, morbus, mollities*: dat. pl. πάθεσι • à πάσχω, *patior*: a. 2. ἔπαθον.

Παθοῦσι, a. 2. part. act. f. g. à

Παθὼν, όντος, aor. 2. part. act à præcedente Th.

Παῖ, voc. ſing. à παῖς, *puer*.

ΠΑΙΑΝ, ᾶνος, ὁ, *PÆAN, hymnus in laudem Apollinis, pes metricus, Apollo* ipſe ſic dictus à παύω, quia mala *ſedat*; vel à παίω, *ferio*. Hinc

Παιανιεὺς δῆμος, *Pæanienſis populus*.

Παιανίζω, fut. ίσω, *pæanem ſeu pæanas cano*: à præced.

Παιάνων, gen. pl. à παιὰν, quod vide.

Παιγμοσυνη, ης, ἡ, *luſus, oblectatio*. Th. παίζω, *ludo*.

Παιγνιήμων, ονος, ὁ ἡ, *vir qui jocis delectatur, jocoſus*. &

Παίγνιον, ου, τὸ, & παιγνίη, ης, ἡ, Ionicè gen. plur. παιγνιέων, *ludus, res ludicra*: à παίζω, *ludo*.

Παῖδ' pro παῖδα, acc. ſing. à παῖς, παιδὸς, παιδὶ, *puer*.

Παιδαγωγεῖον, ου, τὸ, *ſchola, ludus literarius*. &

Παιδαγωγέω, f. ήσω, *inſtituo pueros*, vel *tanquam puerum*; *moderor, rego*. &

Παιδαγωγὸς, οῦ, ὁ, *PÆDAGOGUS, puerorum cuſtos & informator*: à παῖς, & ἀγωγὸς, *dux*. Th. ἄγω Angl. **Pedagogue.**

Παιδάριον, ου, τὸ, *puerulus*: dimin. à παῖς, *puer*.

Παιδεία, ας, ἡ, *inſtitutio, caſtigatio*: à παιδεύω, *erudio*. Th. id.

Παίδειος ὕμνος, *hymnus pueris conveniens*, vel *qui inter pueros canitur*: ab eod.

Παιδέρως ἄκανθος, *acanthus ſativus*: q. παίδων ἔρως. Th. ἐράω, *amo*.

Παιδεύετε, 2. pl. præſ. ind. act. verbi παιδεύω, quod vide.

* Παίδευμα, ατος, τὸ, Xen. &

Παίδευσις, εως, ἡ, *inſtitutio, diſciplina, ipſa actio docendi*.

Παιδευτὴς, οῦ, ὁ, *eruditor, præceptor, magiſter, caſtigator*. à

Παιδεύω, *erudio, doceo, caſtigo*: imperf. ἐπαίδευον. f. εύσω. perf. πεπαίδευκα. a. 1. ἐπαίδευσα. p. paſſ. πεπαίδευμαι. hinc p. part. πεπαιδευμένος, η, *inſtitutus*, a. 1. paſſ. ἐπαιδεύθην, ης, η, a. 1. ſub. paſſ. παιδευθῶ, ῆς, ῆ. Th. παῖς.

Παιδια, ᾶς, ἡ, *luſus*; item *jocus*. Th. παίζω, *ludo*. at

Παιδία, α, ἡ, *pueritia, puerilis ætas*. Th. παῖς.

Παιδιόθεν, adv. *ab incunabulis, ab ineunte ætate*, vel *à pueritiâ*: eb eod. Th.

Παιδίον, ου, τὸ, *infans, puerulus*: diminut. à præced Th.

Παιδίσκη, ης, ἡ, *ancilla*. &

Παιδίσκος, ου, ὁ, *puellus*: diminut. ab eod. Th.

Παιδογόνος, ου, ὁ ἡ, ἡ, *liberorum procreator*: ex παῖς & γείνομαι, *fio*.

Παιδόθεν, adv. ἀπὸ τοῦ vel ἐκ παιδὸς, *à puero, à pueritiâ*. Th. παῖς.

Παιδοποιέω, *liberos procreo*: hinc παιδοποιητέον, verbale. ex παῖς & ποιέω, *facio*.

Παιδοποιΐα, ας, ἡ, *liberorum procreatio*: ex iiſd. Th.

Παιδοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, ἡ. *liberos procreans*: vide παιδοποιέω.

Παιδὸς, gen. ſing. à παῖς, *puer*: dat. pl. παισί.

Παιδοτριβέω, *pueros exerceo* vel *inſtituo, educo*: &

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, *ludimagiſter*: ex παῖς & τρίβω, *tero*.

Παιδῶν, Dor. pro παίδων, gen. plur. παῖς, παιδός.

ΠΑΙΖΩ, contractè pro παιδίζω, *more puerorum luſito, ludo, ſalto*: f. ξω, & σω. p. πέπαιχα. a. 1. ἔπαιξα.

Παιήονα, *hymnum*: acc. ſing. à

Παιήων, ονος, ὁ, idem cum παιὰν, ῶνος, ὁ, quod vide.

Παίονες, οι, *Macedones*.

ΠΑΙΠΑΛΑ, ων, τὰ, *loca præcipita & ſalebroſa*: ob παιπάλην, h. e. *pulverem*. euntium remoram. Hinc παιπαλόεις, *præruptus*.

Παιπαλη, ης, ἡ, *farina tenuiſſima, pulvis*: qu. ex παιπάλλω, *concutio*. Th. πάλη, ης, ἡ, *idem*.

Παιπάλημα, ατος, τὸ, idem, & ab eodem Th.

Παιπάλλω, fut. αλῶ, *quatio*: idem qu. σείω, quod vide.

Παιπαλόεις,

Παιπαλόεις, εντος, ὁ, in f. g. παιπαλόεσσα, *præruptus, salebrosus, asper* : à παίπαλα, τὰ, quod vide. expon. & *pulverulentus* : à παιπάλη, *pulvis, flos farinæ*. Th. πάλη, *lucta* ; item *tenuissima farina, cinis*.

Παιπαλοέσσης, dat. pl. Ion. f. g. pro παιπαλοέσσαις, à præced.

ΠΑΙ͂Σ, παιδὸς, ὁ ἡ, *puer*, vel *puella* ; *servus, filius* : quod à πάομαι, *acquiro* : vel παίω, *expeditè facio* ; pro παῖς, Cret. & Lacon. legunt πόϊρ, undè *PUER*.

Παίσας, αντος, a. 1. part. act. παίσης, 2. fing. a. 1. ſub. act. verbi παίω, *percutio* : f. παίσω. p. πέπαικα.

Παίσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi παίσω, *ludo* : fut. ξω & σω. a. 1. ἔπαισα. Th. παῖς, *puer*.

Παῖσδα, Dor. pro παῖδα, accuſ. ſing. ejuſd. Th.

Παίσδῃ, Dor. pro παΐζῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi.

Παῖσδω, pro παΐζω, *ludo*.

Παίσῃς, vide in παίσας.

Παιστὸς, οῦ, ἡ, dat. Παιστῷ, nomen proprium regionis.

Παιφάσσω, *oculos circumquaque verto* : qu. à παίω φάη, *quatio* ſeu *vibro oculos*.

Παιχθεὶς, έντος, *illuſus*, a. 1. part. paſſ. παίζω, *ludo* : fut. ξω. p. paſſ. πέπαιγμαι. a. 1. paſſ. ἐπαίχην.

ΠΑΙ'Ω, ſ. αίσω, p. αἶκα, *percutio, ferio, pulſo* : hinc Angl. to pay. id eſt, *ferire*.

Παιὼν. ὼνος, ὁ, *Deus medicinæ, hymnus*. Th. παιὰν, ᾶνος, ὁ, *hymnus*.

Παϰτὶς, vide in

Παϰτὸς, Dor. pro πηϰτὸς, οῦ, *compactus* : παϰτὶς, ίδος, ἡ, Dor. pro πηϰτὶς, ἡ, *pectis* ; muſicum inſtrumentum. hinc παϰτόω, *compingo*. Th. πήγνυμι, idem.

ΠΑΛΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *maſſa ficorum* aut *caricarum*.

ΠΑ'ΛΑΙ, adv. *olim, quondam, pridem*.

Παλαιγενὴς, έος, ὁ ἡ, *ſenex, annoſus, vetulus, olim genitus* : gen. pl. παλαιγενέων· ex πάλαι, & γείνομαι, *naſcor*.

Παλαίγονος, ε, ὁ ἡ, idem ac παλαιγενὴς· in pl. παλαγόνοι, *majores*. Παλαιγόνον ergo accipe pro eo, *qui aliquem olim genuit & procreavit*. Παλαίγονον verò eſt pro eo, *qui olim eſt genitus, & qui eſt antiquus* : ex πάλαι, & γείνομαι, *naſcor*.

Παλαίει, *luctatur* : 3. ſing. præſ. ind. act. à παλαίω, *luctor*. Sic παλαίειν φόνω, *cum cæde luctari*. Th. πάλη, *lucta*.

Παλαιμονεῖν, Poët. pro παλαίειν, *luctari, certare* : vide præced.

Παλαίμων, *PALEMON, Portumnus*.

Παλαιομώλῳ, *veterator, verbero*.

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, *antiquus, a, um* ; *vetus* : in compar.

Παλαιότερος, α, ον, *antiquior*. Th. πάλαι, *olim*. adv.

Παλαιοτέρα, ας, ἡ, *vetuſtior* : compar. fœm. gen. &

Παλαιότης, ητος, ἡ, *vetuſtas, antiquitas* : à παλαιὸς, *antiquus*.

Παλαιόω, ῶ, *antiquo, aboleo* : f. ώσω. p. πεπαλαίωκα. præſ. paſſ. παλαιόμαι, οῦμαι, *veteraſco* : fut. 1. paſſ. παλαιωθήσομαι, ῇ, ῆται, ab eod. Th.

Παλαισμα, ατος, τὸ, *lucta, artificioſa luctatio*. Th. πάλη, *lucta*.

Παλαισμάτεσσι, Ion. pro παλαίσμασι, dat. pl. à præced.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, idem quod πάλη, *lucta*.

ΠΑΛΑΙΣΤΗ, ῆς, ἡ, *palmus, menſura quatuor digitorum* : q. à παλαίω, *luctor* : opus enim eſt παλαιςῇ, in luctâ : aut à πάλλω, *vibro, quatio* ; undè & παλάμη, *palma manûs*.

* Παλαιςὴς, οῦ, ὁ, *luctator*.

Παλαιςιαῖος, α, ον, *uniuſ palmi longitudinem, vel craſſitiem habens* : à præced.

Παλαίςρα, ας, ἡ, *PALESTRA, lucta, luctæ locus*. Th. πάλη, *lucta*.

Παλαίτερος. Ion. & Att. pro παλαιότερος, α, *antiquior*, vide παλαιότ.

Παλαίφατον, Poët. pro παλαιφάτως, *ſecundùm priſcam famam*. Ex πάλαι, *olim*, & φάτις, ſeu φάσις, ἡ, *rumor*. Th. φάω ſeu φημὶ, *dico*.

Παλαίφατος, ε, ὁ, *PALÆPHATUS*, peripateticus : in dat. ſing. Παλαφάτῳ. Significat & *antiquitùs celebratus, priſcus, antiquus*. Vide ſup.

Παλαίων, *luctor* ; à πάλη, *lucta*.

* Παλαίωμα, ατος, τὸ, &

* Παλαίωσις εως, ἡ, *vetuſtas* : à παλαιόω.

Παλάμαις, *manibus*, dat. pl. παλαμάων, gen. pl. Æol. παλαμῶν. &

* Παλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *manu tracto, ſtruo, molior* : à

ΠΑΛΑ'ΜΗ, ης, ἡ, & Dor. παλάμα, ᾶ, *manus, PALMA* ; *ars* ; quia palmâ *exercetur*. q. à πάλλω, *vibro, agito*. παλάμησι, dat. pl. Ion. pro παλάμαις.

Παλαμήδης, ους, ὁ, *PALAMEDES*, filius Nauplii.

Παλαξέμεν, Ion. ſeu Æol. pro παλάξειν, f. 1. inf. &

Παλάσσετο, *polluebatur*, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. à

Παλάσσω, *ſartior*, item *inquino, fœdo, contamino* ; *contundo* : f. ξω. p. πεμάλαχα. a. 1. ἐπάλαξα Th. πάλλω, *vibro, quatio*.

ΠΑΛΕΤΩ, *allicio, fallo, protrabo in retia* : f. σω. hinc παλεύτρια, *illex columba* : qu. ab eod. Th.

ΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *lucta*, quæ fit τῷ πάλλειν, *movendo manus*, & *POLLEN*.

Παλήσειε, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. à παλέω, pro παλαίω, *luctor*. Sed verbum de mendo ſuſpectum. Vide Æ. Porti Dictionar. Æol.

Πάλι pro πάλιν, *rurſus*, adv.

Παλία, *ſecundus nuptiarum dies, repotia* : qu. à πάλιν ἰέναι, quòd tunc *redeant* ad convivium.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, *regeneratio* : ex πάλιν, & γένεσις, *generatio*. Th. γείνομαι, *naſcor*.

Παλίγλοσσος, ε, ὁ ἡ, *diverſilinguis*. παλίγλωσσος πόλις, *urbs quæ linguâ contrariâ utitur*, ex πάλιν, *rurſus, è diverſo, è contrario*, & γλῶσσα, *lingua*.

Παλίγνοτος,

Παλίγκοτος, ε, ὁ ἡ ὀ, *qui vicissim alicui irascitur, iracundus.* &
Παλιγκότως, *animo vicissim irato, iracundè*: adv. ex πάλιν, *iterùm*, & κότος, *ira vetus.*
Παλιλλογέω, *iterùm narro*: ex πάλιν, & λέγω, *colligo*: præt. med. λέλογμαι.
Παλίλλογος, ε, ὁ ἡ ὀ, *rursùs numeratus*, vel *collectus.*
Παλίμβακμος, ε, ὁ ἡ ὀ, Dor. pro παλίμβαιμος, *retrogradus, reciprocus.* ὁδὸς παλίμβακμος, ἡ πάλιν βαίνουσα ἡ πορευομένη. Est *itus redituſque manuum & texentis instrumenti, quo mulieres in texendis telis utuntur*: ex πάλιν, & βαίνω, *eo.*
Παλιμπετὲς, adv. *retrò*: &
Παλιμπετὴς, έος, ὁ ἡ ὀ, *relapſus*: ex πάλιν, & πίπτω, *cado.*
* Παλίμπηγος, ε, ὁ ἡ ὀ, *iterùm compactus.*
Παλιμπλαγχθεὶς, έντος, *errans*: a. 1. part. paſſ. à
Παλιμπλάζομαι, *aberro, vagis erroribus retrò agor*: ex πάλιν, & πλάζω, *errare facio, ſeduco.* f. γξω.
ΠΑ'ΛΙΝ, adv. *iterùm, rursùs, è contrario*: q. à πάλλω, *moveo.*
Παλινάγρετος, ε, ὁ ἡ ὀ, pro παλιναγείρελος, *revocabilis, rursùs congregatus*: ex πάλιν, & ἀγείρω, *congrego.*
Παλινδρομεῖν, *recurrere*: ex πάλιν, *rursùs*, & τρέχω, *curro*: f. δρέξω. perf. med. δέδρομα.
Παλίνορσος, ε, ὁ ἡ ὀ, *reſiliens*: ex πάλιν, *rursùs*, & ὄρω, *excito*: fut. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.
Παλίντιτος, ε, ὁ ἡ ὀ, *qui rependitur vicissim punitus*: ex πάλιν, & τίω, *punio.*
Παλίντονος, ε, ὁ ἡ ὀ, *reflexus*: ex πάλιν, & τείνω, *tendo.*
Παλινῳδέω, -ῶ, *recanto, retracto*: &
Παλινῳδία, ας, ἡ, *retractatio, recantatio, PALINODIA*: ex πάλιν, & ᾠδὴ, *cantus*, ex ἀείδω, *cano.*
Πάλιον, ε, τὸ, Dor. pro Πήλιον, *Theſſaliæ mons.*
Παλιῤῥόθιος, ε, *reſluentes* ſeu *reciprocantes habens fluctus.* Κῦμα παλιῤῥόθιον, *unda reſlua*: ex πάλιν, *rursùs, vicissim*, & ῥόθος, *undarum ſtrepitus.*
Παλίουρος, *PALIURUS*, frutex ſpinoſus.
Παλίωξις, legitur pro παλιδίωξις, εως, ἡ, *inſecutio*: ex πάλιν, *rursùs*, & διώκω, *perſequor.*
Πάλλα, *PILA*, idem quod σφαῖρα. Hinc fort. Angl. a Ball.
Παλλάδ' pro Παλλάδα, acc. ſing. à Παλλὰς, άδος, ἡ, *Pallas, Minerva.*
Παλλάθη, idem quod παλάθη, quod vide.
Παλλακεύεσθαι, *pellicem habere*: &
Παλλακὴ, ῆς, ἡ, -ίς. *PELLEX, puella, concubina.* Th. πάλλαξ, quod vide.
Παλλακίοισι, dat. pl. Ion. à
Παλλάκιον, ε, τὸ, *adoleſcentulus*: à præced. Th.
Παλλακὶς, ίδος, ἡ, idem quod παλλακή.
ΠΑ'ΛΛΑΞ, ακος, ὁ, *juvenis, adoleſcens*: q. jam idoneus ad τὸ πάλλειν haſtam. Hinc παλλακὴ, ῆς, ἡ, vel παλλακὶς, ίδος, ἡ, *puella, pellex, concubina.*
Παλλὰς, άδος, ἡ, *PALLAS*, ſapientiæ Dea, quæ & *Minerva* dicitur: à πάλλω, quòd ſcil. haſtam *vibret* ut bellicoſa.
Πάλλε, *jactabat*: Ion. pro ἔπαλλε, 3. ſing. imperf. act. &
Πάλλετ', pro ἐπάλλετο, 3. ſing. imperfect. paſſ. Ion. verbi πάλλω, *vibro.*
Παλλήνη, ης, ἡ, *PALLENE*, nomen propr.
Παλλομένων, gen. pl. part. præſ. paſſ. à πάλλομαι, *ſortior, moveo ſortes*: quod à
ΠΑ'ΛΛΩ, *vibro, agito, quatio, PELLO*; *PALPITO, ſortior*: f. αλῶ. p. αλκα. perf. paſſ. πέπαλμαι, σαι, ται. Hinc fort. Angl. to pelt.
Πάλος, *concuſſio*; *ſors*: à πάλλω, *ſortior.*
Παλτὸν, οῦ, τὸ, *telum*, quod πάλλεται.
Πάλτο, *impactus fuerat*, 3. ſing pluſq. perf. paſſ. ἐπεπάλμην, σο, το, & Ion. ſublato utroque augmento πάλτο, verbi πάλλω, *agito*: f. αλῶ. p. αλκα. perf. paſſ. πέπαλμαι.
Πάλυντὴ, & Æol. πολυντὴ, ῆς, ἡ, *POLENTA*: à
Παλύω, *aſpergo, albefacio*: propriè de *farina*: à παλη, *tenuiſſima farina.*
* Παμβασιλεὺς, έος, ὁ, *omnium rex*: ex πᾶς, *omnis*, & βασιλεὺς, *rex.*
Παμβίας, ε, ὁ, Poët. *qui vim adverſus omnia habet. Adverſus omnia violentus.* Ex πᾶς, *omnis*, & βία, *vis.*
Παμβοτανὲν τοῦ ἀγροῦ, expon. *herba agri*: ex πᾶς, & βοτάνη, *herba.* Th. βόω, *paſco.*
Πάμμα, ατος, τὸ, *poſſeſſio*: à πάω, *poſſideo.*
Παμμεγέθης, εος, ὁ ἡ ὀ, *omninò magnus*, in pl. n. g. παμμεγέθη. ex πᾶν, *omne*, & μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo.* Th. μέγας, μεγάλη, *magnus.*
* Παμμιγὴς, ἐας, ὁ ἡ ὀ, *mixtus, ex omnibus compoſitus.* Th. μίγνυμι, *miſceo.*
Πάμπαν, adv. *prorsùs*: q. d. πάντως. Th. πᾶς, *omnis*, gen. παντός.
Παμπειθὴς, ἑος, ὁ ἡ ὀ, *qui omnia perſuadet.* Ex πᾶν, *omne*, & πείθω, *perſuadeo.*
Παμπήδην, *funditùs, omninò*, Poët. adv. &
Παμπησία, ας, ἡ, *univerſa poſſeſſio.* Ex πᾶς, *omnis*, & πάω, ſeu πάομαι, *poſſideo*: perf. πέπαμαι.
Παμπληθεὶ, adv. quod fit *à toto populo*: ex πᾶς, *omnis*, & πλῆθος, τὸ, *multitudo.* Th. πλέος, *plenus.*
* Παμπληθὴς, έος, ὁ ἡ ὀ, *permultus.*
Παμποίκιλος, ε, ὁ ἡ ὀ, *variè pictus*: ex πᾶς, *omnis*, & ποικίλος, *varius.*
Πάμπολλα, pl. n. g. &
Πάμπολλοι, pl. m. g. παμπόλλων, gen. pl. à
Πάμπολυς, gen. παμπόλλυ, *omninò multus, permultus*: ex πᾶς, *omnis*, & πολὺς, *multus.*
Παμπόρφυρος, ε, ὁ ἡ ὀ, Poët. παντελῶς πορφυρεος, *omninò purpureus*: ex πᾶς, *omnis*, & πορφύρα, *purpura.*
Πάμπρωτος, ε, *omnium primus*: ex πᾶς, *omnis*, & πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*
Παμφαίνητι, *totus ſplendeat*, 3. ſing. præſ. ſub. act. Ion. à

Παμφαίνω

Παμφαίνω, id. quod ſeq.

Παμφανάω, *undecunque appareo, totus luceo*: hinc παμφανόωντα, pro παμφανῶντα, pl. n. g. præſ. part. act. ut & παμφανόωσαν, pro παμφανῶσαν acc. ſing. part. præſ. f. g. Ex πᾶς, *omnis*, & φαίνω, *appareo*: f. ανῶ. p. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.

Παμφανόωντα, & παμφανόωσαν, vide in præced.

Παμφάρμακος, ᾱ, ὁ ἡ ᾰ, ὁ πάντων φαρμάκων ἔμπειρος, *omnium venenorum peritus*. Ex πᾶς, & φάρμακον, *venenum*.

Παμφόρος, ᾱ, ὁ ἡ ᾰ, *omnia rapiens ac trahens*. Ex πᾶς, *omnis*, & φέρω, *fero*.

Παμφυλία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. *cujuſlibet gentis*, ſeu *nationis*: ex πᾶν, & φῦλον, *gens, natio*.

* Πάμφυλοι, αν, οι, *populi ex quibuſcunque tribubus*: ab eod.

ΠΑ᾽Ν, πανὸς, ὁ, *PAN, Paſtorum Deus*, q. à πάω, *paſco*: hinc πάνικος φόβος, vel δόρυβος, *panicus terror*: at

Πᾶν, *omne*, n. g. à πᾶς, πᾶσα, quod vide: & τὸ πᾶν, *vulgus*.

Παναίγριος, ᾱ, ὁ ἡ ᾰ, *ferox*: ex πάνυ, *omninò*, quod à πας, *omnis*, & ἄγριος, *ferus*. Th. ἀγρὸς, *rus*.

Πάναγρον, ᾱ, τὸ, *rete*, quòd *omnia capiat*: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e*, & ἄγρα, *præda*.

Παναγυρις, ιος, ἡ, Dor. pro πανήγυρις, quod vide.

Πανάθλιος, ᾱ, *omninò miſer, miſerrimus*: ex πᾶς, *omnis*, & ἄθλιος, *miſer*. Th. ἆεθλος, *certamen*.

Πάναιθος, ᾱ, ὁ ἡ ᾰ, *totus lucidus, ſplendidus*: ex πᾶς, *omnis*, & αἴθω, *luceo, uro*.

Παναίολος, ᾱ, ὁ ἡ ᾰ, *omninò varius*: ex πᾶς, & αἰόλος. *varius*.

Πανάκεια, ας, ἡ, *omnium morborum curatio*: item *PANACEA*, herba ſic dicta qu. *omnia ſanans*: à πᾶς, in n. g. πᾶν, & ἀκέομαι, *ſano*.

Πανάκης, ος, ὁ ἡ ᾰ, *omnia ſanans, omnibus morbis medens*: ex iiſd.

Πανάπαλος, *totus tener*: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, & ἁπαλὸς, *tener*.

Παναπήμων, ονος, ὁ ἡ ᾰ, *prorſus innoxius* vel *-ia*: ex πᾶς, & ἀπήμων, *illæſus*. Th. πῆμα, τὸ, *damnum*.

Πανάποτμος, ᾱ, ὁ ἡ ᾰ, *miſerrimus*: ex πᾶς, *omnis*, & ἄποτμος, *miſer*: quod ab α, & πότμος, *ſors, fatum*.

Πανάριστος, ᾱ, *longè præſtantiſſimus*: ex πᾶς, & ἄριστος, *optimus*. ſuperl. ab ἀγαθὸς, *bonus*. Th. Ἄρης, *Mars*.

Παναφήλιξ, ικος, ὁ ἡ ᾰ, *qui caret æqualibus & ſociis*: ex πᾶν, & ἀφήλιξ, *impuber*, quod ab ἥλιξ, *coætaneus*. Th. ἡλικία, *ſtatura*.

Παναώριος, ᾱ, ὁ ἡ ᾰ, *omninò intempeſtivus*; *qui immaturâ morte moriturus eſt*. Ex πᾶς, & ἀώριος, idem quod ἄωρος, *intempeſtivus, præcox*: quod ab α priv. & ὥρα, *hora*.

Παιδαισία, ας, ἡ, *lautum convivium*: ex πᾶς, & δαὶς, ἡ, *epulum*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Παιδαμάτωρ, ορος, ὁ ἡ ᾰ, *omnidomitor*: ex πᾶς, & δαμάω, *domo*.

Πάνδαρος, ᾱ, ὁ, *PANDARUS*, nomen propr.

Πάνδεινος, ᾱ, *omninò* ſive *omnibus modis gravis, graviſſimus*: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, & δεινὸς, *gravis*.

ΠΑΝΔΕΛΕ᾽ΤΕΙΟΣ, ᾱ, *improbus, veteratorius*: à Pandeleto deceptore quodam.

Παυδημεί, adv. *cum omni populi totius frequentiâ*. Th. δῆμος, *populus*.

Παυδήμιος, ᾱ, ὁ ἡ ᾰ, *popularis, publicus*: ex πᾶς, *omnis*, & δῆμος, *populus, plebs*.

Πάνδημος, ᾱ, ὁ ἡ ᾰ, *ad univerſum populum pertinens, publicus*: ex iiſd.

Παυδιονὸς, *fabula de filiâ Pandionis*.

Πανδοκεύω, *cauponor*: q. d. *omnes excipio*: à πανδοκεὺς, Ion. pro πανδοχεὺς, *caupo*: &

Πάνδοκος, ſeu πανδόκος, ᾱ, ὁ ἡ ᾰ, Poët. ὁ πάντας δεχόμενος, *omnes excipiens*: ex πᾶς, & δέχομαι, *capio*.

ΠΑΝΔΟΥ᾽ΡΑ, ας, ἡ, ſeu πανδηρὶς, ίδος, ἡ, *PANDURA*, muſicum inſtrumentum. Hinc Angl.

Πανδοχεῖον, ᾱ, τὸ, *diverſorium, publicum hoſpitium*: ex πᾶς, *omnis*, & δέχομαι, *excipio*: præt. m. δέδοχα, (quod tamen inuſitat.) undè δοχεῖον, *receptaculum*.

Πανδοχεὺς, έος, ὁ, *publicus hoſpes*: ab iiſd.

Πανδώρα, ας, ἡ, nomen mulieris: videtur etiam Epitheton telluris: *quæ omnis generis fruges profert*: ex πᾶν, & δῶρον.

Πανέλλανες, Dor. pro πανέλληνες· &

Πανελλήνεσσι, *omnibus ad unum Græcis*, dat. pl. Ion. à πανέλληνες, quod ex πᾶς, & Ἕλλην, ηνος, ὁ, *Græcus*.

* Πανεπίσκοπος, ᾱ, ὁ, *omnia luſtrans*.

Πανέσιος, ᾱ, ὁ ἡ ᾰ, *cum totâ domo* ſeu *familiâ*: ex πᾶς, & ἑστία, *focus*.

Πάνετες, Poët. adv. idem ac τὸ πᾶν ἔτος. κατὰ πᾶν ἔτος, *per totum annum*.

Πανευδαίμων, ονος, ὁ ἡ ᾰ, *omni ex parte beatus, felicisſimus*: ex πᾶς, n. g. πᾶν, & εὐδαίμων, *felix*. Th. δαίμων, *Deus*.

Πανέφθης, gen. ſing. à πάνεφθος, ος, ὁ ἡ ᾰ, *omni ex parte coctus*. Th. ἕψω, *coquo, elixo*: f. ἑψήσω.

* Πανηγυρέω, -ῶ, *exulto, panegyrim celebro*.

Πανηγυρικὸς, ᾱ, *PANEGYRICUS, celebris, feſtus*: & indè

Πανηγυρικῶς, adv. *panegyricè, pomposè, ſplendidè*: à

Πανήγυρις, εως, ἡ, *conventus univerſalis*; *ſolemnitas*; *cœtus*: ex πᾶς, & ἄγυρις, *cœtus*.

Πανηγυρισμὸς, ῦ, ὁ, *feſti panegyrici celebratio*; *panegyrica pompa*: à præced.

Πανημέριος, ᾱ, ὁ ἡ ᾰ, *per totam diem, toto die*: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, & ἡμέρα, *dies*.

Πανημερὸν, ſeu πανήμερον, idem quod τὸ πανήμαρ, *toto die*: ex iiſd.

* Πάνθηρ, θήρος, ὁ, *panthera*.

Πανίσδεται, Dor. pro πανίζεται, *conglomerat*, 3. ſing. f. 1. m. verbi πανίζω. Th. πῆνος, ſeu πάνη, *tela*.

Πανιώνιον, τὸ, *locus erat, in quem omnes Ioues communitèr de rebus communibus conſultaturi conveniebant*, *PANIONIUM*. Fanum erat à 12 Ioniæ civitat. extructum & denominatum:

nominatum: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, & Ἴων, nomen propr. viri, à quo Ἴωνες dicti.

Παννυχίζω, *lucubro, pernocto*: &

Παννύχιος, & πάννυχος, ος, ὁ ἡ ὄ, *per totam noctem*; *pernox*: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e*, & νύξ, *nox*.

Παννυχίς, ίδος, ἡ, *festum quod per totam noctem celebratur*; *vigiliæ*; qu. διὰ πᾶσαν νύκτα· ex iisd.

Πανοικὶ, adv. q. d. σὺν παντὶ οἴκῳ, *cum totâ domo*. Scribitur & πανοικεῖ.

* Πανοικία, ας, ἡ, *tota familia, tota domus*.

Πανόλβιος, ος, *ex omni parte beatus*: ex πᾶς, *omnis*, & ὄλβιος, *beatus*. Th. ὄλβος, *beatitudo*.

* Πανόλεθρος, *prorsus exitialis*.

Πανομφαῖος, ος, ὁ, *PANOMPHÆUS*, epithet. Jovis: à πᾶς, *omnis*, & ὀμφὴ, *divina vox, responsum à Deo datum*: vel sic dictus, quòd *omni voce* & linguâ colatur.

Πανόπη, ης, ἡ, nom. mulieris: q. d. *pro omnibus loquens*.

Πανοπλία, ας, ἡ, *universa armatura, totum corpus tegens*: ex πᾶν, *omne*, & ὅπλον, *arma*.

Πάνοπλος, ος, ὁ ἡ ὄ, *omni ex parte armatus*.

Πανὸς, *PANIS*, Messapiis: qu. à πάω, *pasco*. Est &

Πανὸς, ῦ, ὁ, *lucerna*, pro φανὸς, & à φαίνω· &

Πᾶνος, *FAUNUS*, pro πάν, Æol.

* Πανύργευμα, ατος, τὸ, *calliditas*: à

* Πανυργεύομαι, *dolosus sum, callidè ago*:

* Πανυργέω, -ῶ, *callidè ago*: &

* Πανύργημα, ατος, τὸ, *calliditas*: &

Πανυργία, ας, ἡ, *calliditas*: à

Πανοῦργος, ος, ὁ ἡ ὄ, *callidus, astutus*: q. d. παντόεργος, per Sync. τὸ τ', παυόεργος, & factâ Crasi πανοῦργος, ex πᾶν, *omne*, & ἔργον, *opus*.

Πανούργως, adv. *versutè, dolosè, callidè*: à præced.

Πανόψιος, ος, *qui omnium oculis cernitur*: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, & ὄψις, *aspectus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Πανσέληνος, ος, ὁ ἡ ὄ, sub. σελήνη· q. d. *plenilunis luna, cum est in plenilunio*: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, & σελήνη, *luna*. Th. σέλας, *lumen*.

Πανσπερμία, ας, ἡ, *omnifaria seminum mixtio, semina omnis generis permixta*: ex πᾶς, n. g. πᾶν, & σπέρμα, *semen*. Th. σπείρω, *semino*.

Πανστρατιῇ, Ion. *cum frequentibus copiis*: ex πᾶς, *omnis*, & στρατὸς, *exercitus*.

Πανσυδίῃ, & πανσυδεὶ, *omni impetu, festinantissimè*; vel *cum toto exercitu*: ex πᾶν, & σύδην, *celeriter*; quod à σεύω, *concito, impello*. Th. σεύω, *quatio*.

Πάντ', pro πάντα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e*: gen. παντός.

Παντᾷ, Dor. pro παντᾳχόσε, vel παντῇ, *quoquoversum, in omnes partes, ubique*. Th. πᾶς, *omnis*.

Παντακῇ, Ion. pro πανταχῇ, adv. *quoquoversus*. Th. πᾶς.

Παντάπασιν, dat. pl. à πάνταπας, *universus*. Th. πᾶς, *omnis*.

* Πανταχῇ, adv. *ubique*.

Πανταχόθεν, adv. *undique*: &

Πανταχόσε, idem: &

Πανταχῦ, *ubique, ubivis terrarum*, adv. Th. πᾶς, *omnis*.

Παντελὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, *plenus, ad finem perductus*. εἰς τὸ παντελὲς, *in perpetuum, prorsus*: q. d. πᾶν τέλος ἔχων, *omnem adeptus finem*.

Παντελῶς, & παντελέως, Ion. *totâlitèr*, adv. à præced.

Πάντεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. pro πᾶσι, à πᾶς, *omnis*, gen. παντός.

Πάντη, adv. *prorsùs, semper*: à πᾶς, *omnis* a at

Πάντῃ, παντᾳχῇ, *ubique*: ab eod.

Παντοδαπὴ, ἡ, *omnis generis*, nom. fing. fœm. gen. &

Παντοδαπῇσι, *omnigenis*, dat. pl. m. g. à

Παντοδαπὸς, ὴ, *quod est ex omni solo, omnigenus*: ex πᾶς, & δάπεδον, *solum*.

* Παντοδαπῶς, adv. *omnifariàm*.

* Παντοδύναμος, ος, ὁ, *omnipotens*.

Πάντοθεν, *ubique, undiquaque*, adv. à πᾶς, *omnis*.

Παντοίην, acc. fing. f. g. Ion. à

Παντοῖος, ος, *omnigenus, varius*. Th. πᾶς, *omnis*.

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ ἡ ὠ, *omnipotens*: ex πᾶς, παντὸς, *omnis*, & κράτος, τὸ, *robur, potentia*.

Παντορέκτης, ος, ὁ, Poët. ὁ πάντων ὀρεγόμενος, *omnium appetens, qui res omnes concupiscit*: ex πᾶς, *omnis*, & ὀρέγω, *porrigo*.

Παντὸς, παντὶ, gen. & dat. à πᾶς, *omnis*.

Πάντοσ' pro παντοσε, *undique*, adv. &

Πάντοτε, adv. *semper*. Th. πᾶς, *omnis*.

* Παντοτρόφος, ος, ὁ, *omnes nutriens*: à τροφὸς, ὁ, ἡ, *nutritor*.

Παντῶν, Dor. pro πάντων, gen. pl. à πᾶς, *omnis*.

Πάντως, adv. *omninò*: &

Πάντυ, adv. *omninò*: ejusd. Th.

Πάντυσσα, *nutrix*, Hesych. Puto à πάω, *pasco*.

* Πανωδύνος, ος, ὁ ἡ ὄ, *omninò dolorem adferens*: ex πᾶν, & ὀδύνη, *dolor*.

* Πανωλέθρια, ας, ἡ, *internecio, exitium, quæ res aliquid prorsùs perit*: à

* Πανώλεθρος, ος, ὁ ἡ ὄ, *planè perditus, prorsùs exitialis & pernicioſus*: ex πᾶν, & ὄλεθρον, *exitium*.

Πανωλέθρως, *omninò, prorsùs*: q. dicas, *penitùs cum pernicie*: idem cum παντελῶς. Ex πᾶς, in n. g. πᾶν, & ὄλεθρος, *pernicies*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

* Πανώλης, ους, ὁ ἡ ὄ, *qui prorsùs periit, omninò pernicioſus*: ex πᾶν, & ὄλλυμι, *perdo*.

* Πανωπήεις, *omnibus conſpicuus*: ex πᾶς, & ὤψ, *oculus*.

* Πάνωρος, ος, ὁ, *omni tempore creſcens*: ex πᾶν, & ὥρα, *tempus*.

Παῦ, *mirantis & interpellantis*, adv.

Παῦαι, Dor. pro πῆξαι, *premere*, a. 1. inf. Sic παύαιμι, pro πήξαιμι, a. 1. opt. act. πάυε, Dor. & Ion. pro ἔπηξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. πάυας, Dor. pro πήξας, a. 1.

part. act. πάξομεν, Dor. pro πήξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi πήγνυμι, *figo* : f. ξω.

Πάξαιθ', Dor. pro πήξαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. m. Vide præced.

Πάομαι, ſeu πάω, *poſſideo, guſto, veſcor.*

Παὸς, ῦ, ὁ, *affinis, acquiſitus affinitate* ; à πάομαι, *acquiro.*

Παπαὶ, *PAPÆ, atat!* an à πόποι.

Παπαῖος, Scythicè, *Jupiter* appellatur.

Πάποχ' ὅλως, pro πάποκα ὅλως, Dor. pro πώποτε ὅλως, *nullibi unquam omninò.*

Παπταζωσιν, *patrem appellant*, 3. pl. præſ. ind. à

Παππάζω, *adblandior patri vocando pappam.* Th. πάππας, ου, ὁ, *pater.*

ΠΑΠΠΑΞ, *vox imitans crepitantem alvum.*

ΠΑΠΠΑΣ, ου, ὁ, *PAPPA, pater* ; vox liberorum.

Πάππος, ου, ὁ, *avus* ; item *flos lanuginoſus* : à præced.

Παπποφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *avi interfector* : ex πάππος, *avus*, quod vide, & φόνος, *cædes.* Th. φένω, *occido.*

Παππῶος, α, *avitus* : à πάππος, *avus.* Th. πάππας, *pater.*

Παπταίνοισα, Dor. pro παπτοίνυσα, præſ. part. f. g. à

ΠΑΠΤΑΙ'ΝΩ, *circumſpicio, oculis luſtro* : f. ανῶ, a. 1. ἐπτάπτηνα, a. 1. part. act. παπτήνας.

ΠΑ'ΠΥΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *PAPYRUS, charta*, res & vox Ægyptiaca.

Παρ', per Apoc. Poët. pro παρὰ, *à, ab, juxtà, propè*, &c. ſed

Πάρ' pro πάρα, ſeu πάρεσι, *adeſt* : ex παρὰ, & εἰμὶ, *ſum*, &

Πὰρ, Dor. pro παρὰ, cum gen. *à, ab ante* : cum acc. *juxtà, propè.*

ΠΑΡΑ', præpoſit. cum gen. *à, ab* ; cum dat. *apud* ; cum acc. *præter, contra, ſupra, juxta.* In compoſitione valet *trans, præter, apud.* Et ſæpè in malam partem accipitur, & vertitur *perperam, vitiosè, malè* : at

Πάρα, pro πάρεσι vel πάρεισιν, *adeſt*, vel *adſunt* : à πάρειμι. Th. εἰμὶ, *ſum.*

Παραβαίνω, *tranſgredior, tranſcendo, violo* : præſ. part. act. παραβαίνων, ουσα. f. παραβήσομαι. p. παραβέβηκα. a. 2. παρέβην. perf. paſſ. παραβέβημμαι, σαι, ται. Ex παρὰ & βαίνω, *eo.*

Παραβαλεῖ, 3. ſing. f. 1. act. verbi παραβάλλω, quod vide.

Παραβαλλόμενος, *trajiciens, conferens*, præſ. part. paſſ. à

Παραβάλλω, *confero, adjicio, objicio* : f. παραβαλῶ. p. παραβέβληκα. a. 2. παρέβαλον, *appuli* : a. 2. ſub. παραβάλω, ῃς, ῃ. p. m. παραβέβολα. Ex παρὰ & βάλλω, *jacio.*

Παραβαλόμενος, ου, a. 2. part. m. à præcedente.

Παράβασις, εως, ἡ, *tranſgreſſio* : à παραβαίνω.

Παραβάσκω, *pugno ex curru*, pro παραβάτης εἰμὶ. Ex παρὰ & βάσκω, idem quod βαίνω, *eo.*

Παραβάτης, ου, ὁ, *tranſgreſſor, violator legis* ; item *qui è curru pugnat* : pro quo legitur & παραιβάτης. Ex παραβαίνω, qu. vid.

Παραβᾶς, *tranſilias*, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ejuſd.

Παραβιάζομαι, *adigo, cogo* : f. άσομαι. a. 1. m. παρεβιασάμην, ω, ατο. Ex παρὰ & βιάζω, *vim affero.* Th. βία, *vis.*

* Παραβιβάζω, *abire facio, aufero.*

Παραβλέπω, *limis oculis intueor*, ſtraborum more ; item *negligentèr aſpicio* : ex παρὰ & βλέπω, *video.*

Παραβλήδην, adv. *comparatè, ſimulatè* ; à παραβάλλω, *comparo*, quod vide.

Παράβλημα, ατος, τὸ, *quod comedendum objicitur, pabulum* : ab eod. verbo.

Παραβλωψ, ῶπος, ὁ ϗ ἡ, *ſtrabus* : in pl. παραβλῶπες. à παραβλέπω, *oculis obliquis aſpicio.* Th. βλέπω, *video.*

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, *PARABOLA, obſcura ſententia, typus, exemplar, adagium* ; *ſimilitudo.* Hinc Angl. **Parable.**

Παράβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui temerè cuivis periculo caput objicit, præceps, incautus* : ex παραβάλλω, quod vide.

Παραβουλεύομαι, *perperam conſulo* : a. 1. m. part. παραβουλεύσαμενος, ου, *non habitâ ratione* : ex παρὰ & βουλεύω, *delibero.* Th. βουλὴ, *conſilium.*

Παραβώμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui apud aram eſt, qui à latere aræ eſt* : ex παρὰ, & βωμὸς, *ara.*

Παραγαγεῖν, *producere*, a. 2. inf. Att. &

Παραγαγέσθαι, Att. a. 2. part. f. g. à

Παραγαγὼν, όντος, a. 2. part. Att. verbi παράγω, *traduco*, quod vide.

Παραγγελία, ας, ἡ, *mandatum* : à

Παραγγέλλω, *præcipio, denuntio, accerſo* ; imperf. παρήγγελον. f. παραγγελῶ. p. παρήγγελκα. a. 1. ind. act. παρήγγειλα. a. 1. part. παραγγείλας, άντος. p. m. παρήγγειλαι. ex παρὰ & ἀγγέλλω, *nuncio.*

Παράγγελμα, ατος, τὸ, *præceptum* : à præced.

Παράγγελσις, εως, ἡ, *præceptum, mandatum, præceptio* : ab eod.

Παραγέγονα, ας, ε, p. m. verbi παραγίνομαι, quod vide.

Παράγει, *protrudit* : 3. ſing. præſ. ind. verbi παράγω, quod vide.

Παραγενόμενος, ου, a. 2. part. m. &

Παραγένωμαι, ῃ, ηται, a. 2. ſub. m. verbi παραγίνομαι, quod vide.

Παραγεύω, *guſtum aliquem præbeo, obitèr guſtare facio* : ex παρὰ, & γεύω, *guſtum præbeo.*

Παραγηράω, *deliro præ ſenectute.* παραγήραμα, *deliramentum, ſilicernium* : ex παρὰ & γῆρας, ατος, τὸ, *ſenectus.*

Παραγίνομαι, ῃ, εται, *advenio, adſum* : imperf. παρεγινόμην, ου, ετο. f. 2. paſſ. παραγενήσομαι. a. 2. m. παρεγενόμην, ου, ετο, a. 2. ſub. m. παραγένωμαι, ῃ, ηται. a. 2. part. m. παραγενόμενος, η, ον· ex παρὰ & γίνομαι, *ſum, fio.* Th. γείνομαι, *naſcor.*

Παραγινώσκω, *præter jus & æquum ſtatuo, perperam judico* : ex παρὰ, & γινώσκω, *cognoſco.*

Παράγοισα, ας, ά, Dor. pro παράγουσα, ας, ἡ, ab-

ὴ, *abducens*: præſ. part. g. à παράγω, quod vide.

Παραγορεῖτο, Dor. pro παρηγορεῖτο, *conſolabatur*, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi παρηγορέω, quod vide.

* Παραγράφω, f. ψω, *adſcribo, juxtà ſcribo*: ex παρὰ & γράφω, *ſcribo*.

Παραγυμνόω, *denudo*. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Παράγω, *produco, profero, in medium adduco*; *deduco*; item *diſſerendo fallo, à præpoſito ſubdolè oratione abduco, traduco, progredior, prætereo*, f. παράξω, p. παρῆχα, a. 2. act. παρῆγον, ες, ε, & Att. παρήγαγον, cujus part. παραγαγὼν, ὖσα. præſ. m. παράγομαι, idem; ex παρὰ & ἄγω, *duco*.

* Παραγωνίσκος, ε, ὁ, *angularis*.

Παραδαρθάνω, *concumbo*; à δαρθάνω, *dormio*: a. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον· undè fut. 2. δραθῶ, per Metaph. lit. q. à δαρθάω.

Παραδεδώκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. &

Παραδεδώκειν, pluſq. p. act. &

Παραδεδῶμαι, perf. ſub. paſſ. à παραδίδωμι, *trado*, quod vide.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, *exemplar*: in dat. pl. παραδείγμασι, à παραδείκνυμι, *juxtà oſtendo, confero*; ex παρὰ & δείκνυμι, *oſtendo*. f. ξω.

Παραδειγματίζω, *ignominiæ expono*: f. ίσω. p. παραδεδειγμάτικα. Ex παρὰ & δειγματίζω, *oſtendo in exemplum*. Th. δείκνυμι, *oſtendo*.

* Παραδείκνυμι, *manifeſto, oſtendo*.

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ, ε, ὁ, *hortus, viridarium*: *PARADISUS*; *locus beatorum*: à פרדס *pomarium, hortus irriguus*. Angl. Paradiſe.

Παραδέχομαι, *excipio, recipio*: f. παραδέξομαι. p. paſſ. παραδέδεγμαι· ex παρὰ & δίχομαι, *capio*.

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, *perverſa exercitatio, perverſa litigia*, in quibus tempus *præpoſterè teritur*: ex παρὰ, *perperam*, & διατριβὴ, *opera, quæ alicui rei impenditur*; à διατρίβω, *verſor*. Th. τρίβω, *tero*.

Παραδίδοσθαι, præſ. inf. paſſ. &

Παραδιδὰς, όντος, præſ. part. act. à

Παραδίδωμι, *trado*; imperf. παρεδίδουν. tanq. à παραδίδοω. f. παραδώσω. f. part. act. παραδώσων, a. 1. ind. act. παρέδωκα. a. 2. παρέδων, ως, ω, a. 2. ſub. act. παραδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. παραδοῦναι. a. 1. part. παραδὰς, άντος. p. perf. παραδέδωκα. pluſq. p. παραδεδώκειν, εις, ει, pro παρεδεδώκειν, Att. Marc. xv. 10. præſ. paſſ. παραδίδομαι, *prodor*, p. paſſ. παράδομαι, *traditus ſum* ac *commendatus*. a. 1. paſſ. παρεδόθην, ης, η. f. 1. paſſ. παραδόθησομαι.

Παραδόντα, acc. ſing. a. 2. part. act. παραδὰς, άντος, verbi præced.

Παραδόξαζω, fut. άσω, *dehoneſto, defamo*; item contr. *valdè honoro, illuſtro, mirabile reddo*; à

Παράδοξος, ε, ὁ ἡ, quod eſt παρὰ δόξαν, *præter opinionem, inopinatus*; item *admirabilis, incredibilis*. Th. δοκέω, *videor*.

Παράδοσις, εως, ἡ, *traditio*; à παραδίδωμι, quod vide.

Παραδοῦναι, a. 2. inf. act. &

Παραδοὺς, όντος, a. 2. part. act. verbi παραδίδωμι, quod vide.

Παραδράω, *adminiſtro*; ex παρὰ & δράω, *famulor*.

Παραδύω, & παραδύομαι, *irrepo, obrepo*; ex παρὰ & δύω, *ſubeo*.

Παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. ſub. act. &

Παραδώσω, f. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, quod vide.

Παραείδω, *cano propè* vel *apud aliquem*. Th. ἀείδω, *cano*.

* Παραζεύγνυμι, *adjungo, adnecto*.

Παραζηλόω, ῶ, *ad æmulationem provoco*: f. ώσω. p. παραζήλωκα· ex παρὰ & ζῆλος, *æmulatio*.

* Παραζήλωσις, εως, ἡ, *æmulatio*.

Παραζώνη, ης, ἡ, *balteus*; à ζώνη, *cingulum*. Th. ζωννύω, *cingo*.

Παραθαλάσσιος, ε, ὁ ἡ, *maritimus*, & ἡ, παραθαλασσία· ex παρὰ & θάλασσα, vel -τία, *mare*,

Παραθαῤῥύνω, & παραθαρσύνω, *fiduciam addo, confirmo*; ex παρὰ & θαῤῥύνω, vel θαρσύνω, *animum addo*. Th. θάρσος, τὸ, *fiducia*,

Παραθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi παρατίθημι, *appono*, Th. τίθημι, *pono*,

Παράθημα, ατος, τὸ, *depoſitorium, repoſitorium*: quod ex παρατίθημι, *appono*: ab eod. Th.

Παραθέμενος, η, ον, a. 2. part. m. παρατίθημι.

Παραθερμαίνω, *calefacio*, f. ανῶ, p. παρατεθέρμαγκα.

Παραθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι.

Παραθεσις, εως, ἡ, *appoſitio*: &

Παραθέτης, ου, ὁ, *ſtructor, inſertor*: qui dapes apponit: ex præcedentibus.

Παραθέω, *juxtà curro, cominùs ſequor*; item *prætercurro*: ex παρὰ & θέω, *curro*: f. θεύσομαι.

Παραθεωρέω, -ῶ, *deſpicio*: fut. ήσω. perf. παρατεθεώρηκα. imperf. ῤpaſſ. παρεθεωρέμην, -ούμην· ex παρὰ & θεωρέω, *ſpecto*. Th. θεωρὸς, *ſpectator*.

Παραθύνειν, *incitare, movere*: præſ. inf. ex παρὰ & θύνω, *inſtigo*.

Παράθηκη, ης, ἡ, *depoſitum*: à παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*.

Παραθήσει, 3. ſing. f. 1. act. &

Παραθήσομαι, f. 1. m. &

Παραθησόμενος, η, f. 1. part. m. à παρατίθημι, *appono*, quod vide.

* Παραθλίβω, *premo, opprimo*, f. ψω, p. τέθλιφα.

Παράθω ἡ παράθεσο, a. 2. imperat. m. verbi ejuſd.

Παραθύρα, ας, ἡ, *poſticum*, qu. *falſa θύρα, janua*. ita ut παρὰ notet *perverſionem*.

Παραὶ, per Ecteſin. Poët. pro παρὰ, quod vide.

Παραιβασία, ας, ἡ, *delictum, tranſgreſſio*: idem quod παράβασις· ex παραβαίνω, *tranſgredior*. Th. βαίνω, *eo*.

Παραιβάτης, ου, ὁ, pro παραβάτης, *tranſgreſſor legis*, tum *qui è curru pugnat*: in pl. παραιβάται. ex παρὰ & βαίνω, *eo*.

Παραιβάτις,

Παραιζάτις, ιδος, ἡ, *mulier mercede conducta*: ex iiſd.

Παραιθύσσειν, præſ. inf. à παραιθύσσω, *excito, incendo, moveo, prorumpo*: ex παρὰ & αἰθύσσω, *moveo, quaſſo*. Th. αἴθω, *uro*.

Παραίνεσις, εως, ἡ, *admonitio*: acc. ſing. παραίνεσιν. &

Παραινετικὸς, οῦ, *admonitorius, adhortatorius, ſuaſorius*: à

Παραινέω, ῶ, *admoneo*: imperf. παρήνεον, ων, εες, ει. f. έσω. p. παρήνεκα. a. 1. παρήνεσα. ex παρὰ & αἰνέω, *laudo*. Th. αἶνος, *laus*.

Παραινοῦντος, gen. ſing. παραινοῦντας, acc. pl. part. præſ. verbi præced.

Παραιρεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. à

Παραιρέομαι, *adimo, aufero*: ex παρὰ & αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Παραισθάνομαι, *inſenſu fallor, non ſum ſatis compos exacti ſenſûs*; item *percipio*: ex παρὰ, *perperam*, & αἰσθάνομαι, *ſentio*.

Παραίσιος, α, ον, *dirus, a, um, infauſtus*: ex παρὰ & αἶσα, *fatum, ſors*.

Παραίσσω, *prætereo, propio me raptim*: ex παρὰ, & αἴσσω, *ruo*: f. ξω, p. ᾔχα.

Παραιτεῖσθαι, præſ. inf. m. à

Παραιτέομαι, οῦμαι, *recuſo, excuſo*: præſ. imperat. παραιτέω, -οῦ, *averſare*: f. ήσομαι. a. 1. m. παρητησάμην, ω, ατο, *deprecatus ſum*: a. 1. part. m. παραιτησάμενος, *averſatus*: perf. paſſ. παρῄτημαι, unde part. παρῃτημένος, η, *excuſatus*: ex παρὰ & αἰτέομαι ſeu αἰτέω, *peto*.

Παραίτησις, εως, ἡ, *deprecatio, veniæ petitio, venia, excuſatio*; à præced.

Παραιτητέον, *fugiendum*: verbale ab eod.

* Παραίτιος, α, ὁ, *auctor*.

Παραιτώμεθα, 1. pl. præſ. ind. m. verbi παραιτέομαι, quod vide.

Παραιφάμενος, -α, *admonens, appellans*: a. 2. part. med. per Epenth. Poët. à παράφημι, *hortor*. Th. φημὶ ſeu φάω, *dico*.

Παραίφασις, εως, ἡ, *admonitio, conſilium, adhortatio, conſolatio*: ab eod. verbo & Th.

Παραιφρονέειν, *exanimatum eſſe, dementem eſſe*: vide in παραφρονέω.

Παραιωρεύμενος, Ion. pro παραιωρώμενος, α, *juxtà pendens*: præſ. part. à

Παραιωρώμαι, *juxtà pendeo*: ex παρὰ & αἰωρέω, *ſurſùm tollo*.

* Παρακαθεύδω, *dormio apud, accubo*.

Παρακαθίζω, *ſedeo, aſſideo*: præſ. part. παρακαθίζων, ουσα, ον. f. ίσω. p. παρεκάθικα. ex παρὰ & καθίζω, *ſedere facio*: q. ex κατὰ & ἵζω, idem. f. ἵσω.

Παρακαθίστημι, *juxtà colloco: altrinſecùs colloco*: ex παρὰ, κατὰ, & ἵστημι, *colloco*.

Παρακαίριος, ſeu παράκαιρος, α, ὁ ἡ ὐ, *intempeſtivus*: ex παρὰ & καιρὸς, *opportunitas temporis, occaſio*.

Παρακαίρως, adv. *intempeſtivè*: vide præced.

Παρακαλέω, ῶ, *rogo, precor, hortor, conſolor, advoco*: imperf. παρεκάλεον, ων, εις, εις, ει. f. έσω. p. παρακέκληκα. a. 1. ind. act. παρεκάλεσα. præſ. paſſ. παρακαλέομαι, οῦμαι, *conſolatione erigor, fruor*: a. 1. paſſ. παρεκλήθην, *rogatus ſum*: a. 1. inf. paſſ. παρακληθῆναι, *conſolationem admittere*; f. 1. paſſ. παρακληθήσομαι, ή, εται, *conſolatione reficiar*: ex παρὰ & καλέω, *voco*.

Παρακάλυμμα, ατος, τὸ, *quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam, velum, aulæum*; item Metaph. *obtentus, prætectus*: à

Παρακαλύπτω, *occulto*: f. ψω. p. παρακεκάλυφα, p. paſſ. παρακεκάλυμμαι, ψαι, πται. Th. καλύπτω, idem,

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, *depoſitum*: ex παρὰ, κατὰ & τίθημι, *pono*.

Παρακατακλίνομαι, *adcubo, cubo*: ex παρὰ κατὰ, & κλίνομαι, *cubo*.

Παρακατατίθημι, vide

Παρακατατιθώμεθα, *committamus*: 1. pl. præſ. ſub. paſſ. verbi παρακατατίθημι, *depono apud, fidei alicujus committo, cuſtodiendum trado, depono tanquam apud ſequeſtrem*: ex παρὰ, κατὰ, & τίθημι, *pono*.

Παρακεκλείκλο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. per Sync. pro παρακατακλέκλιτο, verbi παρακατακλίνομαι, quod vide.

Παράκειμαι, σαι, ται, *adjaceo*: f. εἴσομαι, ex παρὰ & κεῖμαι, *jaceo*.

Παρακέκλημαι, σαι, ται, p. paſſ. verbi παρακαλέω, *hortor*, quod vide.

Παρακειμένος, η, *depoſitus*: p. part. paſſ. verbi παρακρίνω, *comparo*; item *perperam judico*: ex παρὰ & κρίνω, *judico*.

Παρακεκρόανται, *inſaniverunt*: 3. pl. p. paſſ. Ion. pro παρακεκρουσμένοι εἰσὶ, verbi παρακρούομαι, *decipio*. Th. κρούω, *pulſo*.

Παρακέλευσις, εως, ἡ, *adhortatio*: acc. ſing. παρακέλευσιν · à

Παρακελεύω, *adhortor*: f. εύσω, παρακελεύομαι, idem. ex παρὰ & κελεύω, *jubeo, hortor*. Th. κέλω. idem.

Παρακεχειμακότι, dat. ſing. p. part. act. verbi παραχειμάζω, idem quod χειμάζω, *hyberno*: f. άσω. Th. χεῖμα, ατος, το, *hyems*.

Παρακεώμεθα, 1. pl. præſ. ſub. verbi παρακέομαι, *adjaceo, accubo*: ex παρὰ & κέομαι, pro κεῖμαι, *jacio*.

Παρακλαίοντι, *juxtà flenti*: dat. ſing. part. præſ. à

Παρακλαίω, *ſine cauſâ fleo, juxtà fleo*: ex παρὰ & κλαίω, *ploro*.

* Παρακλείω, *excludo*, f, είσω. p. κέκλεικα, q. ex παρὰ & κλείω, *claudo*.

Παρακλήειν, *excludere*: Ion. pro παρακλείειν, præſ. inf. verbi παρακλείω, quod ex παρὰ & κλείω, *claudo*: f. κλαύσω.

Παρακληθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. παρακαλέω.

Παράκλησις, εως, ἡ, *conſolatio, exhortatio*: à παρακαλέω, quod vide.

* Παρακλητικὸς, οῦ, ὁ ἡ ὐ, *conſolatorius, adhortatorius*: &

Παράκλητος, ε, ὁ ἡ ὐ, *advocatus*; item *conſolator*: ſic vocatur *Chriſtus* & *Spiritus Sanctus*: &

Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, *exhortator, deprecator, conſolator*: ab eod. Th.

Παρακλῶν, præſ. part. act. verbi παρακλάω, *confringo*: ex παρὰ & κλάω, *frango*.

* Παρακμάζω, *ſeneſco, florere deſino*, f. άσω, p. παρήκμακα · ex παρὰ & ἀκμάζω, *floreo*.

Παρακοὴ,

Παρακοή, ῆς, ἡ, *contemptus, inobedientia*: à παρακούω, quod vide.

Παρακοίτης, ου, ὁ, *maritus*: &

Παράκοιτις, ιδος, ἡ, *uxor*: ex παρὰ, *juxtà*, & κοίτη, *cubile, lectus.*

Παρακολουθέω, ῶ, ήσεις, εῖς, *sequor, comitor*: cum dat. fut. ήσω. perf. παρηκολούθηκα, ας, ε, *sectatus sum, perscrutatus sum*: ex παρὰ, & ἀκολουθέω, *sequor*. Th. ἀκόλουθος, *pedisequus, comes.*

Παρακολουθηκότι, *assecuto*, dat. p. part. paſſ. Ex παρὰ, & ἀκολουθέω, *sequor*. Th. ἀκόλουθος, *pedisequus, comes.*

Παρακομίζω, *affero, impello*: f. ίσω, p. παρακεκόμικα · ex κομίζω, *fero.*

Παρακονάω, -ῶ, *acuo*: ex ἀκονάω, idem. Th. ἀκόνη, *cos.*

Παρακούσας, αντος, a. 1. part. act. à

Παρακούω, *negligo audire, perperam audio, oſcitanter seu negligenter audio*; qu. *non audierim*; item *dicto audiens non sum, & clam audio*: f. ούσω. p. παρήκουκα. a. 1. παρήκουσα. a. 1. ſub. act. παρακούσω, ῃς, ῃ, p. m. παρήκοα · ex παρὰ, & ἀκούω, *audio.*

Παρακρούω, *vacillo, seduco, errare facio*: f. -ούσω, p. -κέκρουκα.

Παρακλᾶσθαι *aſciſere*; præſ. inf. verbi παρακλάομαι, quod ex παρὰ, & κλάομαι, *poſſideo.*

Παρακύπτω, *incurvo me ut videam*: f. ψω. p. παρακέκυφα. a. 1. παρέκυψα. a. 1. inf. act. παρακύψαι, *introſpicere*: a. 1. part. act. παρακύψας, αντος · ex παρὰ. & κύπτω, *pronus sum, inclino me.*

Παρακύψας, αντος, a. 1. part. à παρακύπτω, quod vide.

Παράλαβε, a. 2. imperat. act. παραλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi παραλαμβάνω, *assumo*, quod vide.

Παραλαβὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi

Παραλαμβάνω, *accipio, assumo, adduco*: f. παραλήψομαι. p. παρειλήφα. a. 2. παρέλαβον, ες, ε, *accepi*: a. 2. part. act. παραλαβὼν, όντος, a. 1. ind. paſſ. παρελήφθην, f. 1. paſſ. παραληφθήσομαι, *assumar*: ex παρὰ, & λαμβάνω, *capio.*

Παραλέγεσθαι, Poët. pro παρακοιμᾶσθαι, *juxtà dormire, concumbere.*

Παραλέγομαι, *præterlego, præternavigo*: imperf. παρελεγόμην, ου, ετο · ex παρὰ, & λέγω, *lego, colligo.*

Παραλείπω, *prætermitto, omitto, silentio prætereo*: cum acc. Hinc τὰ παραλειπόμενα, *prætermissa.* ex παρὰ, & λείπω, *linquo*: f. ψω. p. λελείφα. a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Παραλελειμμένος, η, ον, p. part. paſſ. παραλείπω, 3. ſing. perf. ind. paſſ. παραλελεῖφθαι. p. inf. paſſ. verbi ſup.

Παραλία, ίας, ἡ, *regio maritima*: ex

Παράλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *maritimus*: ex παρὰ, *apud*, & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare.*

Παραλιπεῖν, a. 2. inf. act. παραλίπω, 3. ſing. aor. 2. ſub. act. verbi παραλείπω, q. v.

Παραλλαγὴ, ῆς, ἡ, *transmutatio*: &

Παραλλὰξ, *vicissim, alternatim*: &

Παραλλαξις, εως, ἡ, *differentia*: à

Παραλλάττω, f. ξω, *transmuto differo, prætereo*: p. med. παρήλλαγα · ex παρὰ & ἀλλάττω, *muto.*

Παράλληλα, *inter se ex adverso posita*: n. g. pl. num. à

Παράλληλος, *æquidistans*: ex παρὰ, & ἀλλήλων, *invicem.* Th. ἄλλος, *alius.*

Παραλογίζομαι, *argumentando subdolâ supputatione fallo*: fut. ισομαι. aor. 1. med. παρελογισάμην, ω, ατω, perf. paſſ. παραλελόγισμαι · ex παρὰ, *perperam*, & λογίζομαι. Th. λόγω, *dico*: p. m. λέλογα.

Παραλογισμὸς, οῦ, *falsa ratiocinatio.* &

Παραλογιστὴς, οῦ, ὁ, *fallax ratiocinator, deceptor.* &

Παραλογιστικὸς, ὸν, *fallacibus rationibus decipiendi peritus, captiosus*: à perf. paſſ. verbi παραλογίζομαι.

Παρέλογος, ου, *inopinatus, inexpectatus, absurdus*: ex παρὰ, & λόγος. Th. λέγω. p. m. λέλογα.

Πάραλοι, οἱ, *qui maritimam incolunt oram*: à

Πάραλος, ὁ ἡ ἡ *marinus*: ex παρὰ, & ἅλς, *mare.*

Παραλύειν δυσφρόνων, Poët. & Pindar. pro δυσκόλων φροντίδων ἀπολύειν, *molestis curis liberare.* Vide παραλύω.

Παράλυσις, εως, ἡ, *resolutio, laxatio*; *PARALYSIS*; seu *resolutio nervorum.* &

Παραλυτικὸς, ὸν, *PARALYTICUS*: à p. paſſ. ſeq. Hinc Angl. **Paralitick.**

Παραλύω, *resolvo*; *dissuo*; *debilito*: f. ύσω. p. παραλέλυκα, p. paſſ. παραλέλυμαι, undè p. part. paſſ. παραλελυμένος, η, ον, propriè *resolutus*: item *laborans paralysi*: à λύω.

Παραμείβῃ, *prætereat*: 3. ſing. præſ. ſub. paſſ. à

Παραμείβω, *prætereo, permuto.* Th. ἀμείβω, f. ψω, *commuto.*

Παραμείψεται, *transierit*: 3. ſing. f. 1. m. præced. verbi.

Παραμελέω, *negligo, contemno*: ex παρὰ, & ἀμελέω, *curam non habeo*: quod ex α priv. & μέλει, *curæ est.*

Παραμέμνημαι, vide in μέμνημαι.

Παραμένω, *permaneo*: fut. -μενῶ. perf. -μεμένηκα. a. 1. παρέμεινα · quod ex παρὰ, & μένω, *maneo.*

Παραμερος, ου, ὁ, Dor. pro παρήμερος, *quotidianus*; ut τὰ παράμερα πράγματα, *res quæ singulis diebus geruntur*: ex παρὰ, & ἡμέρα, *dies.*

Παραμυθοῦμαι, Poët. pro παραμυθέομαι, *prætereo, supero.* Th. ἀμυθέω, *vado, vinco.*

Παραμίκρον, *propemodùm, ferè*: ex παρὰ, & μικρός.

Παραμυθέομαι, οῦμαι, *consolor, hortor*: f. ήσομαι · a. 1. m. παρεμυθησάμην, ω, ατο, a. 1. ſub. m. παρεμυθησωμαι, η, ηται, & in 3. pl. παραμυθήσωνται · ex παρὰ, & μυθέομαι, *dico.* Th. μῦθος, *verbum.*

Παραμυθέω, *hortor, commonefacio*; item *consolor.*

Παραμυθησάμην, *consolatus fuero*: a. 1. opt. m. παραμυθήσασθαι, aor. 1. infin. med. παραμυθέομαι, *consolor.*

Παραμυθητικὸς, ὴ, ὸν, *consolationem adferens*: à παραμυθέομαι, quod vide.

Παραμυθία,

Παραμυθία, ας, ἡ, *consolatio, exhortatio* : ex παρὰ, & μῦθος, *sermo.*

Παραμύθιον, υ, τὸ, *consolatio* : quod ex iisd. Th.

Παραμυθημένοις, dat. pl. part. præs. pass. παραμυθοῦνται. 3. pl. præs. ind. verbi παραμέθεομαι, quod vide.

* Παρακλίνω, *reclinare facio ad.*

* Παραναλίσκω, *obitèr impendo, perperam consumo* : f. ἀλώσω, p. -ήλωκα. Th. ἀλίσκω.

Παρανομέω, ῶ, *legem transgredior* : f. ήσω. p. παρανενόμηκα · ex παρὰ, & νόμος, *lex.*

Παρανομία, ας, ἡ, *transgressio* : à

Παράνομος, υ, ὁ ϗ ἡ, *impius, violator legis* : & hinc

Παρανόμως, adv. *impiè* : à παρὰ, *contra*, & νόμος, *lex.*

* Παρανοχλέω, *obturbo, molestiam adhibeo.*

* Παράνυμφος, υ, ὁ, *pronubus.*

* Παραξιφὶς, ίδος, ἡ, *pugio, sica.*

Παραπειρᾶσθαι τινὲς, *periculum alicujus rei facere, explorare aliquid.* Th. πεῖρα, *conatus, experientia.*

Παραπέμπω, f. ψω, *prætermitto* ; *transmitto* ; *deduco*; *comitor* ; *importo* ; *sperno.* Th. πέμπω, *mitto.*

Παραπεπήχασι, 3. pl. pers. ind. act. verbi παραπήγνυμι, *configo* : f. ξω. ex παρὰ, & πήγνυμι, *figo.*

Παραπεσόντας, acc. pl. aor. 2. part. act. verbi παραπίπτω, *prolabor* : quod vide.

Παραπικραίνω, *exacerbo* : fut. ανῶ. a. 1. παρεπίκρανα · ex παρὰ & πικραίνω, *amarum reddo, exacerbo.* Th. πικρὸς, ὰ, ὸν, *amarus.*

Παραπικρασμὸς, οῦ, ὁ, *exacerbatio* : a. 1. pers. perf. pass. sup. verbi.

Παραπίπτω, *prolabor* ; *incido* ; *accido* ; *pecco* ; *interfero* : fut. παραπεσοῦμαι. præt. παραπέπτωκα. a. 2. παρέπεσον. a. 2. part. παραπεσὼν, όντος, *prolapsus* : ex παρὰ, & πίπτω, *cado.*

Παραπλάζω, *seduco* : hinc a. 1. part. act. παραπλάξας, in 3. sing. opt. præs. pass. παραπλάζοιτο · ex παρὰ, & πλάζω, *errare facio* : f. πλάγξω.

Παραπλέοντας, & in acc. pl. παραπλέοντας, præs. part. act. verbi.

Παραπλέω, *prætervehor* : f. πλεύσω · a. 1. παρέπλευσα, a. 1. inf. act. παραπλεῦσαι · ex παρὰ, & πλέω, *navigo* : f. πλεύσω.

* Παράπληκτος, υ, ὁ, *vecors, stupidus, insanus.*

* Παραπληξία, ας, ἡ, *insania.*

Παραπλησίων, adv. *proximè, tantundem* : à eq.

Παραπλήσιος, υ, *proximè ad aliquem accedens, affinis, similis* : in pl. n. g. παραπλήσια, *similia.* & hinc.

Παραπλησίως, adv. *similitèr* : ex παρὰ & πλησίος, *propinquus.* Th. πέλας, *propè.*

Παραποιέω, *falsò assimulo, adulteror* : ex παρὰ, & ποιέω.

* Παραπομπὴ, ῆς, ἡ, *importatio, advectio, pompa.*

Παραπορεύομαι, *transeo, prætereo, ad latus incedo* : imperf. παρεπορευόμην, υ, ετο. f. εύσομαι · quod ex παρὰ, & πορεύομαι, *eo, proficiscor.* Th. πείρω, *transeo* : p. m. πέπορα.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, *malè gesta legatio* ; ex παρὰ, *perperam*, & πρεσβεία · quod à πρέσβυς, υος, ὁ, *legatus, senex.*

Παραπρεσβεύειν, & εὐεσθαι, *falsam legationem obire* : ab iisd.

Παραπροσποίησις, εως, ἡ, *dissimulatio* : à 2. pers. perf. pass. verbi

Παραπροσποιοῦμαι, *dissimulo, cohibeo* : ex παρὰ, πρὸς, & ποιέω, *facio.*

Παράπτωμα, ατος, τὸ, *lapsus, offensio, delictum* : à παραπίπτω, *offendo* ; quod vide.

Παραπύλιον, ου, τὸ, *portella* : q. portula juxta portam, à πύλη, *porta.*

Πάραρος, υ, *qui non est mentis compos* ; *inutilis* ; ex παρὰ, quæ & vim privationis habet, & ἄρω pro ἁρμόζω, *apto.*

Παῤῥέοντος, gen. sing. præs. part. act. à

Παραῤῥέω, *præterfluo.* Th. ῥέω, *fluo* : fut. ῥεύσω, p. ἔῤῥευκα.

Παραῤῥητὸς, οῦ, *qui verbis flecti potest, adhortatorius* : ex παρὰ, & ῥέω, *dico* : fut. ῥήσω, perf. ἔῤῥηκα.

Παραῤῥύω, vel παραῤῥέω, *præterfluo* : ab illo est a. 2. act. παρέῤῥυον, & hinc a. 2. pass. παρεῤῥύην, ης, η, a. 2. sub. pass. παραῤῥυῶ, ῇς, ῇ, & in 1. pl. παραῤῥυῶμεν · ex παρὰ, & ῥυω. Th. ῥέω, *fluo.*

Παραρτέειν, -εῖν, Ion. pro παραρτᾶν, *parare, instruere.* Th. ἀρτάω, *suspendo*, vel ἀρτέομαι, *paro.*

* Παράρτημα, ατος, τὸ, *amuletum, appendix quælibet.*

* Παράρυμα, ατος, τὸ, *funis.*

ΠΑΡΑΣΑΓΓΑΣ. seu παρασάγγης, ου, ὁ. *PARASANGA, apud Persas mensura est viarum triginta stadia continens.*

Παρασημαίνω, fut. ανῶ, *obsigno, adnoto, adscribo* : item

Παράσημον, ου, τὸ, *insigne.* &

Παράσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insigni notatus* : ex παρὰ, & σῆμα, ατος, τὸ, *signum.*

Παράσιτος, ου, ὁ, *PARASITUS.* Th. σῖτος, *frumentum.* Angl. Parasite.

Παρασιωπάω, fut. ήσω, *reticeo.* Th. σιωπάω, *sileo.*

Παρασιώπησις, εως, ἡ, *reticentia* : à 2. pers. perf. pass. ejusd. verbi.

Παρασκευάζω, *præparo, apparo, compono* : f. άσω. perf. παρεσκεύακα. p. pass. παρεσκεύασμαι, *paratus sum* : f. 1. m. παρασκευάσομαι · ex παρὰ, & σκευάζω, *paro.* Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas.*

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, *præparatio, PARASCEUE* : ab eod. Th.

Παρασπονδέω, *fœdus frango* : fut. ήσω. præt. παρεσπόνδηκα · ex παρὰ, *contrà*, & σπονδὴ, *fœdera.* Th. σπένδω, *libo* : fut. σπείσω. p. pass. ἔσπεισμαι. a. 1. pass. ἐσπείσθην. præt. med. ἔσπονδα.

Παρασπονδηθεῖσιν, dat. pl. a. 1. part. pass. παρασπονδοῦντες, nom. pl. part. perf. act. verbi sup.

Παρασταδὸν, *adstando* : verbale à παρίστημι, *sisto propè* : quod ex παρὰ, & ἵστημι, βω.

Παρασταθ-

Παραςαθμίζω, *perpendo, interrado, præpondero*: quod ex παρὰ & ςαθμὸς, ὕ, ὁ, *ſtatera, libra*. Th. ἵςημι, *appendo, ſto.*

Παραςὰς, άδος, ἡ, *peſtis, porticus*: &

Παράςασις, εως, ἡ, *repreſentatio, animi præſentia; exilium & fuga* extorris: à παρίςημι, quod ex παρὰ & ἵςημι, *ſtatuo.*

Παραςατέω, f. ήσω, *adſiſto, adſum, auxilior*; &

Παραςάτης, ὐ, ὁ, *qui à latere ſtat, auxiliarius; opitulator, ſocius*: ab iiſd.

Παραςῆναι, *adeſſe, opem ferre, ſe dedere*: a. 2. inf. à παρίςημι.

Παραςῆσαι, a. 1. inf. act. &

Παραςησάμενος, a. 1. part. m. &

Παραςήσεται, 3. ſing. f. 1. m. verbi παρίςημι, *adſto*: quod vide.

Παραςήσασθαι, *adſtare, opitulari, adſtipulari*: a. 1. inf. m. παρίςημι, quod vide.

Παραςῆτε, 2. pl. a. 1. ſub. act. παραςῶ, ῆς, ῇ, ejuſdem verbi.

Παραςρέφα, *perverto, reddo*: f. ψω. Ex παρὰ & ςρέφω, *verto*. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔςραφον.

* Παρασυμβάλλω, *aſſimilo, comparo.*

Παρασύνθετον, (ſc. ὄνομα) *decompoſitum*, ex παρὰ, σὺν & τίθημι.

Παρασύρω, f. υρῶ, *diſtrabo, diſtorqueo*. Th. σύρω, *trabo.*

* Παρασφαλίζω, *munio, firmitèr ligo*: f. ίσω, p. παρασφάλικα.

Παρασφάλλω, *errare facio, diverto*: ex παρὰ, & σφάλλω, *everto, ſupplanto*: f. αλῶ. p. ἔσφαλκα.

Παρασφραγίζω, *præſigno*: *adulterino ſigno noto*: ex παρὰ & σφραγὶς, ίδος, ἡ, *ſignum.*

Παραχεῖν, *effeciſſe, præſtitiſſe, exhibuiſſe, præbuiſſe*: a. 2. inf. à παρεχω. παρειχον, imperf. act. ex παρὰ & ἔχω, *habeo*, f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Παράσχοις, *præbueris*, 2. ſing. a. 2. opt. act. παράσχω, *exhibe*, a. 2. imperat. m. ab eod. verbo & Th.

Παράσχω, vide in παράσχοις.

Παραχὼν, όντος, *qui præbuit*, vel *præſtitit*, part. a. 2. verbi παρέχω, quod vide.

Παράταξις, εως, ἡ, *inſtructio aciei*; *inſtructa acies*: à παρατάσσω, *aciem inſtruo*: ex παρὰ & τάσσω, *ordino*. f. ξω. p. χα.

Παράτασις, εως, ἡ, *extenſio, productio*; à παρατείνω, *protendo*. Th. τείνω, *tendo*. f. τενῶ. p. τέτακα. a. 1. ἔτεινα.

Παρατατικὸς, *extenſivus*; παρατατικῶς, ſc. χρόνος, *imperfectum tempus*, quod adhuc παρατείνεται, *protenditur* in futurum. Th. τείνω, *tendo.*

Παρατατικῶς, adv. *extenſivè*; *laxè, ſolutè*; à præced.

Παρατάττω, vel -άσσω, *in acie colloco, aciem inſtruo*: ex παρὰ & τάσσω, vel -ττω, *ordino.*

Παρατείνω, *produco, extendo, prorogo, detineo, conficio*: f. ενῶ. p, παρατέτακα. a. 1. παρέτεινα. Th. τείνω, *tendo.*

Παρατηρέω, -ῶ, *ob ervo.* imperf. παρετήρεον, -ουν. f. ήσω. p. παρατετήρηκα, a. 1. παρῆρησα. a. 1. part. act. παρᾱληρήσας, ᾶσα, & in f. g. παρατηρήσασα, præſ. m. παρατηρέομαι, idem. Th. τηρέω, *ſervo.*

Παρατηρήσασα, a. 1. part. f. g. vide in παρατηρέω.

Παρατήρησις, εως, ἡ, *obſervatio*: ab eodem verbo.

Παρατίθημι, *appono, propono, commendo, confero*: f. παραθήσω. a. 1. παρέθηκα. a. 2. act. παρέθην, ης, η. a. 2. ſub. παραθῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. παραθεῖναι. perf. παρατέθεικα. præſ. paſſ. παρατίθεμαι, *apponor*; item in mediâ formâ, *ob oculos pono, demonſtro, commendo*: f. 1. m. παραθήσομαι, a. 2. m. παρεθέμην, σο, το, *commendavi*: a. 2. imperat. m. παράθες, pro παράθεσο, *committe*: ex παρὰ & τίθημι, *pono.*

Παρατίλλω, *depilo, vellellâ pilos extrabo*: παρατίλτρια, *tricula*; quæ τρίχας evellit.

* Παρατράγωδος, ὐ, ὁ ἡ, *tragicus*: ex παρὰ & τραγῳδὸς, quod idem ſignificat.

Παρατρέπω, *diverto, deflecto*. Th. τρέπω. f. ψω, *verto.*

Παρατρέχω, *à latere curro*; *prætercurro*: *prætereo, præterlabor*. Th. τρέχω, *curro*, a. 2. ἔδραμον.

Παρατρίβομαι, *atteror*, præſ. ind. paſſ. ex παρὰ & τρίβω, *tero*, f. ψω. p. τέτριφα. perf. paſſ. τέτριμμαι.

Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, *deflexio*: &

Παράτροπος, ὐ, ὁ ἡ, *qui à rectâ viâ eſt averſus*: Metaph. pro *illicito*: ex παρὰ & τρόπος, *mores, ratio*. Th. τρέπω, *verto.*

Παρατραπάω, *diverto, deflecto*: ex παρὰ & τραπάω, quod à τρέφω, *verto.*

Παρατραπῶσι pro παρατραπῶσι, *convertunt*, 3. pl. præſ. ind. vel ſub. ſuperior. verbi.

Παρατυγχάνω, *obvius fio*; *adſum, intervenio*: f. παρατεύξομαι. a. 2. παρέτυχον. a. 2. part. act, παρατυχὼν, όντος, *obvius quilibet*. Th. τυγχάνω, *ſum.*

Παρατυχὸν, *oblatum, quum liceat*: n. g. part. a. 2. act. præced. verbi.

Παρατυχόντα, acc. ſing. m. g. a. 2. part. act. à παραὶυγχάνω, *obvius fio*, quod vide.

Πάραυλος, ὐ, *malè ſonans ad tibiam*: ex παρὰ, *malè*, & αὐλὸς, *tibia.*

Παραυτίκα, adv. *confeſtim, in præſentiâ*: ex παρὰ & αὐτίκα, *ſtatim.*

Παραφέρω, *tranſfero, profero, prætereo*: f. παροίσω. a. 2. παρήνεγκον. a. 2. imperat. act. παρένεγκε. a. 2. inf. παρενεγκεῖν. quod ex παρὰ & φέρω, *fero.*

Παραφημι, *perſuadeo, hortor*. Th. φημὶ, ſeu φάω, *dico.*

Παραφθαίησι, *ſuperet, prævertat*, 3. ſing. a. 1. opt. act. per Paragogen, σι, pro παραφθαίη, à

Παραφθάνω, *præcurro, prævenio, vinco*: f. φθάσω. a. 2. ἔφθην. q. à φθῆμι. Th. φθάνω, *prævenio.*

* Παραφορὰ, ᾶς, ἡ, *tranſlatio, fraus, error.*

Παραφορέω, Ion. & Poët. pro προσφέρω, *affero.*

Παραφράζω, *interpretor*: quod ex παρὰ & φράζω, *dico*. f. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. p m. πέφραδα.

Παράφρασις, εως, ἡ, *PARAPHRASIS, circumlocutio*:

circumlocutio: dat. παραφράσαι, ab eodem verbo & Th. Angl Paraphrase.

Παραφραστὴς, οῦ, ὁ, *PARAPHRASTES, interpres.* &

Παραφραστικὸς, ἡ, ὸν, *expositorius*: à παραφράζω, quod vide.

Παραφρονέω, -ῶ, *demens sum, deficio*: f. ήσω. p. παραπεφρόνηκα. Ex παρὰ, *contrà*, & φρὴν, ενὸς, ὁ, *mens.*

Παραφρονία, ας, ἡ, *dementia*, à

Παράφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *amens.* q. d. παρὰ τὴν φρένα, *contra mentem.*

Παραφυὰς, άδος, ἡ, *propago, stirps*: nom. pl. παραφυάδες· à παράφυμι. Th. φύω.

Παραφυλακτέον, *cavendum*: verbale. à

Παραφυλάττω, idem quod Th. φυλάσσω, *custodio, observo*: f. ξω. p. χα.

Παραχειμάζω, *hyberno.* f. άσω. p. παραχεχείμακα. a. 1. παρεχείμασα. a. 1. inf. act. παραχείμασαι. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems.*

Παραχειμασία, ας, ἡ, *hybernatio, hyematio*: à παραχειμάζω, quod vide.

Παραχορδιεῖς, Att. pro παραχορδίσεις, 2. sing. f. 1. act. à seq.

Παραχορδίζω, *à chordâ aberro.* Th. χορδὴ, ῆς, ἡ, *chorda, fides.*

Παραχρῆμα, adv. *actutum, ex tempore, illicò.* q. d. *in ipsâ re*: à παρὰ & χρῆμα, ατος, τὸ, *res.*

Παραχρῆσθαι, *abuti, contemnere*: cum dat. gen. & acc. Th. χράω, vel χράομαι, *utor.*

Παραχύτης, ου, ὁ, *medioastinus, perfusor.* Hic est servus in balneis, qui aquâ aut oleo lavantes perfundit. à χέω, *fundo.*

Παραχωρέω, f. ήσω, *cedo, concedo.* Th. χωρέω, *eo.*

Παραψυχᾶσθαι, Poët. pro παραμυθεῖσθαι, *consolari.* Th. ψυχὴ, *anima.*

ΠΑΡΔΑΚΟ῾Σ, ῆ, *humidus, uvidus*: q. ab ἄρδω, *irrigo.* aut potiùs à παρὰ & δεύω.

Παρδαλέη, & Dor. παρδαλέα, scil. δορὰ, *pantherina pellis.* à

Παρδάλεος, quod & παρδαλείος, *pantherinus*, quod à πάρδαλις, *pardalis*, seu *panthera.* Th. πάρδος, *pardus*, fera.

Πάρδαλις, vide in πάρδος.

ΠΑΡΔΟΣ, ου, ὁ, *PARDUS*, fera. Græcis est πάρδαλις, εως, ἡ, *PARDALIS*, mas; fœmina παιθηρ, *PANTHERA.*

Παρίασι, *adsunt*, Ion. pro πάρεισι, 3. plur. præs. ind. πάρειμι, *adsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Παρεβάλομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi παραβάλλω, *confero adjicio.* Th. βάλλω, *jacio.* f. αλῶ. p. βέβληκα. a 2. ἔβαλον.

Παρέβασκον, ες, ε, imperf. verbi παραβάσκω, *transgredior*: ex παρὰ & βάσκω, Poët. pro βαίνω, *eo.*

Παρέβην, *transgressus sum.* a. 2. ind. act. verbi παραβαίνω, *transgredior.* f. βήσομαι. Th. βαίνω, *eo.* a. 2. ἔβην.

Παρεβιάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi παραβιάζομαι, *vi adigo.* f. άσομαι. Ex παρὰ & βιάζω, *vim adfero.* Th. βία, *vis.*

Παρεγγεγραμμένος, παρέγγραπτος, & παρέγγραφος, ου, *adscriptitius.* Th. γράφω, *scribo.*

Παρεγγυάω, -ῶ, f. ήσω, *per manus trado, adhortor; jubeo; nuntio*: ab ἐγγυάω, *in manus trado.* Th. ἐγγύη, *sponsio.*

Παρεδόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. &

Παρέδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado*, quod vide.

Παρέδραμον, ες, ε, a. 2. act. à παρατρέχω, *prætereo*, quod vide.

Παρεδρεύω, εις, ει, *assideo, assiduus sum in aliquâ re*: ex παρὰ & ἕδρα, *sedes.* Th. ἕζομαι, *sedeo*: f. ἑδοῦμαι.

Πάρεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *assessor*: vide in παρεδρεύω.

Παρέδωκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado*: a. 2. παρέδων. Th. δίδωμι, *do*: f. δώσω.

Παρέζεσθαι, *sedere*, præs. inf. &

Παρέζεο, *assides*, Ion. pro παρέζε, præs. imperat. &

Παρέζετο, 3. sing. imperf. à seq.

Παρέζομαι, *assideo*: ex παρὰ & ἕζομαι, *sedeo*: f. ἑδοῦμαι.

Παρεζόμενος, præs. part. ejusd. verbi.

Παρεθέμην, σο, το, & in 3. pl. παρέθεντο, a. 2. ind. m. verbi παρατίθημι, *appono*: quod vide.

Παρεθείς, έντος, *labefactatus*; a. 1. part. pass. à παρέθην, seu παρείθην, a. 1. pass. verbi παρίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Παρεθεωροῦντο, *despiciebantur*, 3. pl. imperf. à παραθεωρέομαι, -εῖμαι, *despicior*: quod ex παρὰ & θεωρέω, *specto.* Th. θεωρὸς, *spectator.*

Παρέθην, vel a. 2. ind. act. à παρατίθημι, *appono*: vel a. 1. pass. à παρίημι. Vide in παρεθείς.

Παρέθρισαν, per Sync. pro παρεθέρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παραθερίζω, *demeto, amputo*: ex παρὰ & θέρος, εος, τὸ, *æstas, messis.*

Πάρει, *ades*, præs. imperat. Est & πάρεις, 2. sing ind. verbi πάρειμι. Th. εἰμὶ, *sum*: præs. imperat. ἴσθι, pro quo & εἶ, invenitur.

ΠΑΡΕΙΑ῾, & Æol. παρϊὰ, ᾶς, ἡ, *gena, maxilla*: gen. pl. παρειῶν. Hinc παρειὸς, οῦ, *genis laxioribus præditus.*

Παρείατο, *assidebant*, Ion. pro παρεῖντο, 3. pl. plusq. p. ex præt. πάρεῖμαι. Th. ἕω, *sedeo, induo*: perf. pass. εἷμαι.

* Παρείδω, *negligo*: q. *videndo prætereo.*

Παρείθην, ης, η, *dimissus sum*: a. 1. ind. pass. à παρίημι, quod vide in παρεθείς.

Παρεῖκα, *dimisi*, perf. act. verbi παρίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Παρεῖκω, *cedo, concedo*: ab εἴκω, *cedo.*

Παρεῖλον, ες, ε, a. 2. act. &

Παρείλετο, 3. sing. a. 2. m. verbi παραιρέω, *diruo, adimo.* Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω. a. 2. εἷλον. p. ᾕρηκα.

Παρειλήφατε, 2. pl. perf. act. verbi παραλαμβάνω, id. quod λαμβανω, *accipio*: f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Παρειληφὼς, ότος, part. perf. act. ejusdem verbi.

Παρεῖμαι, perf. pass. *dissolutus sum*: à παρίημι. item pro παρεῖκα, *admisi*, f. παρέσομαι. Th. ἵημι, *mitto.*

Παρειμένος, η, ον, *remissus, dimissus*: perf. part.

part. paſſ. Hinc παρειμένας, acc. pl. f. g. ejuſd. temporis, verbi παρίημι, quod vide.

Πάρειμι, *adſum*, πάρει, πάρεσι, πάρεσμεν, πάρεστε, πάρεισι. præſ. inf. παρεῖναι. part. παρὼν, όντος, *præſens*: imperf. παρῆν, *aderam*: f. παρέσομαι, ῃ, εται, & πάρεσται. Ex παρὰ & εἰμὶ, *ſum*.

Πάρειμι, *advenio, prodeo, progredior*: in 2. & 3. ſing. πάρεις, πάρεισι. a. 2. act. παρῆν, ῆς, ῆ, a. 2. part. παρὼν, όντος, quod ex παρὰ & εἶμι, ſeu ἴημι, *vado, eo*.

Παρεῖναι, præſ. inf. à πάρειμι, *adſum*; quod vide.

Παρείπῃ, *perſuadeat, ſeducat*: 3. ſing. a. 2. vel a. 1. ſub. à παρέπω, *moveo, ſeduco*. Th. ἔπω, *dico*; quod videas.

Παρεὶς, έντος, a. 2. part. act. verbi παρίημι, *omitto*; quod vide.

Παρεισάγω, *introduco*: f. άξω p. παρεισῆχα. perf. paſſ. παρεισῆγμαι, ξαι, κται. Ex παρὰ, εἰς & ἄγω, *duco*.

Παρεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio*: à παρεισάγω, quod vide.

Παρείσαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi παρίημι, quod vide.

Παρείσακτος, ὁ, ἡ, ὸ, *irreptitius, clam ſe inſinuans*: à παρεισάγω, quod vide.

Παρεισδύω, *ſubrepo*: f. ύσω. a. 1. παρεισέδυσα. Ex παρὰ, εἰς vel ἐς, & δύνω, vel δύω, *ſubeo*: f. δύσω.

Παρεισενέγκαντες, *conferentes*: a. 1. part. à παρεισφέρω, quod vide.

Παρεισέρχομαι, *irrepo, prætereo, introeo*: f. παρεισελεύσομαι. a. 2. παρεισῆλθον, ες, ε. Ex παρὰ, εἰς, & ἔρχομαι, *venio*.

Παρείσθω, 3. ſing. perf. imperat. paſſ. πάρεισω, σθω, verbi παρίημι, *omitto*; quod vide.

Πάρεισι, 3. ſing. à πάρειμι, *advenio*; quod ab εἶμι, *eo*: & 3. plur. à πάρειμι, *adſum*: quod ab εἰμὶ, *ſum*.

* Παρισπορεύομαι, *clanculùm ingredior*.

Παρεισφέρω, *confero*: f. παρεισοίσω. a. 1. ind. act. παρεισήνεγκα. a. 1. part. act. παρεισενέγκας, αντος, quod ex παρὰ, εἰς, & φέρω, *fero*: f. οἴσω.

Παρεῖχε, 3. ſing. imperf. act. verbi παρέχω, *exhibeo*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον, f. ἕξω, & σχήσω.

Παρὲκ, vel παρὲξ, *extrà, foris*: à παρὰ, & ἐκ, vel ἐξ. regit gen. vel acc.

Παρεκάθηντο, 3. pl. imperf. verbi παρακάθημαι, *aſſideo*: ex παρὰ, & κάθημαι, *ſedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Παρεκάλεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακαλέω, *hortor, conſolor*: f. έσω, p. κέκληκα. Th. καλέω, *voco*.

Παρεκάλων, contractè pro παρεκάλεον, imperf. verbi ejuſd.

Παρεκβάνσι, *exorbitant*, 3. plur. præſ. ind. à

Παρεκβαίνω, *digredior, tranſgredior, degenero*: ex παρὰ, ἐκ vel ἐξ, & βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Παρέκβασις, εως, ἡ, *digreſſio, tranſgreſſio*; dat. plural. παρεκβάσεσι. à παρεκβαίνω, quod vide.

Παρεκελεύστο, *admonebat*, 3. ſing. imperf. m. Ex παρὰ, & κελεύω, *jubeo*. Th. κέλω, idem.

* Παρεκλείπω, *deficio*. Th. λείπω.

Παρεκλήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi παρακαλέω, *rogo, hortor, conſolor*. Th. καλέω, *voco*: f. έσω. p. κέκλημαι. perf. paſſ. κέκλημαι, a. 1. paſſ. ἐκλήθην.

Παρεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi παρακρίνω, *diſcerno*.

Παρεκρούσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi παρακρούω, *decipio*. Th. κρούω, *pulſo*.

* Παρεκτείνω, *extendo, produco*: f. -κτενῶ, p. -τέτακα. a. 1. παρεξέτεινα. ex κτείνω, παρὰ & ἐκ.

* Παρεκτέον, *exhibendum*, verbale: à παρέχω.

Παρεκτικὸς, ὴ, ὸν, *ſuppeditans*, adj. verbale, à παρέχω, *præbeo*: quod ex παρὰ, & ἔχω, *habeo*.

Παρέκτοπος, *devius*: à παρὲκ, & τόπος, *locus*.

Παρεκτὸς, *extrà, excepto, extrinſecus*: cum genit. ex παρὰ & ἐκτὸς, *extrà*. Th. ἐκ vel ἐξ.

Παρέκυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακύπτω, *incurvo me*. Th. κύπτω, *pronus ſum, inclino me*: f. ψω. p. κέκυφα.

Παρέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω, *aſſumo*. Th. λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. p. Att. εἴληφα.

Παρελαύνω, *avebo, prætervehor*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω. p. ἤλακα.

* Παρελεγχέω, -ῶ, *arguo, probo, argumento*: f. -ήσω, p. -ηλέγχηκα. Th. ἐλέγχω, *arguo*.

Παρελέξατο, *concubuit*, 3. ſing. a. 1. m. Ex παρὰ & λέγομαι, *cubo*: f. λέξομαι.

Παρελεύσεαι, *præteribis*, Ion. reſolut. pro παρελεύσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi παρέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 1. ἦλθον. p. m. ἦλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Παρεληλυθέναι, infin. præt. m. &

Παρεληλυθὼς, ότος, & in n. g. παρεληλυθὸς, perf. part. m. Att. Hinc παρεληλυθότα, accuſ. ſingul. m. g. ejuſd. temporis, verbi παρέρχομαι, *prætereo*: vide in παρελεύσεαι.

Παρελθεῖν, a. 2. infin. act. &

Παρελθέτω, a. 2. imperat. ejuſd. verbi.

Παρελθόντας, acc. pl. m. g. a. 2. part. act. παρελθόσαν, accuſ. ſingul. f. g. ejuſdem temp. à

Παρελθὼν, όντος, part. a. 2. à παρέρχομαι, *tranſeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον.

Παρέλθωσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. ab eodem verbo.

Παρέλκοντα, acc. ſing. part. præſ. à παρέλκω, *attrabo*. Th. ἕλκω, *trabo*: f. ξω.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, *protractio*: &

Παρελκυστὴς, οῦ, ὁ, *protractator*: & in f. g. παρελκύστρια. à

Παρελκύω, *remoror*. Th. ἕλκω, *trabo*.

Παρέλκω, *protrabo*; & freq. pro *abundare, ſupervacuum eſſe*. Th. ἕλκω, f. ξω, *trabo*.

Παρελογίζω, 2. ſing. 1. m. verbi παραλογίζομαι, quod vide.

Παρεμβάλλω, *immitto, clàm immiſceo; ordine colloco; caſtra loco.* Hinc

Παρεμβάλλωμεν, 1. pl. præſ. ſub. act. perf. παρεμβέβληκα, a. 2. παρενέβαλον, p. m. παρεμβέβολα. Ex παρὰ, ἐν, & βάλλω, *jacio*: p. βεβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Παρεμβεβληκυῖαν, acc. ſing. f. g. perf. part. act. παρεμβάλλω, *immitto*: quod vide.

* Παρέμβλησις, εως, ἡ, &

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, *interjectio; coſtra*; item *exercitus*: à παρεμβάλλω, quod vide.

* Παρεμπίπλω, *intercido, interlabor*: f. 1. m. παρεμπεσοῦμαι. Th. πίπτω.

Παρενέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παρεμβάλλω, quod vide.

Παρένεγκε, a. 2. imperat. &

Παρενεγκεῖν, a. 2. infin. à παραφέρω, *transfero*. Th. φέρω, f. οἴσω. a. 2. ἤνεγκον.

Παρενθεῖν, Dor. pro παρελθεῖν, a. 2. infin. & παρένθες, Dor. pro παρέλθης, *prætereas*, a. 2. ſub. act. à παρέρχομαι.

Παρενθέσις, εως, ἡ, *inſertio*: *PARENTHESIS*: &

Παρενθήκη, ης, ἡ, *interjectio*; *additamentum*; à παρεντίθημι, *interſero*: ex παρὰ, ἐν, & τίθημι, *pono*.

Παρενοχλέω, *obturbo*: cum dat. f. ήσω, p. παρενώχληκα. Ex παρὰ, ἐν, & ὀχλέω, *turbo*. Th. ὄχλος, *turba*.

Παρεντίθημι, *interſero*: ex παρὰ, ἐν, & τίθημι.

Παρὲξ, vel παρὲκ, *extrà, foris*; *præter*; ex παρὰ, & ἐξ, vel ἐκ.

Παρέξειν, f. 1. infin. act. à παρέχω, *præbeo*: f. ξω. Ex παρὰ, & ἔχω.

Παρεξελαλάκεε, Ion. pro παρεξηλάκει, & Att. παρεξελαλάκει, 3. ſing. pluſq. p. act. verbi παρεξελαύνω, *prætereo*. Th. ἐλαύνω.

Παρεξῆιε, 3. ſing. perf. m. Ion. verbi παρέξειμι, *prætereo*. Th. εἶμι, *eo*.

Παρεξῆκε, *ſuperſedit*, 3. ſing. perf. vel a. 1. verbi παρεξίημι, quod ex παρὰ, ἐξ, & ἵημι, *mitto*.

Παρεξιέναι, *præterire*, præſ. infin. Ex ἴημι, pro εἶμι, *eo*.

* Παρεξίσημι, *degenero, corrumpo, immuto*: f. παρεκστήσω, a. 2. παρεξέστην, p. -εξέστηκα.

Παρέξομαι, *dabimus*, 1. pl. f. 1. act. verbi παρέχω.

Παρεοῦσα, Dor. pro παρεοῦσα, Ion. pro παροῦσα, *præſens*: quod ex παρὰ, & εἰμὶ, *ſum*.

Παρεόντα, acc. ſing. part. præſ. à παρεών, όντος, Ion. pro παρών, verbi πάρειμι, *adſum*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Παρεσσι, *præſentibus*, dat. pl. part. præſ. pro παρᾶσι, Ion. à παρεών, Vide παρεόντα.

Παρέπεισεν, *perſuaſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παραπείθω, idem quod πείθω, *perſuadeo*: f. σω. p. κα. a. 2. ἔπιθον.

* Παρεπιδείκνυμι, *oſtendo, demonſtro*: f. ξω. p. παρεπιδέδειχα. Th. δείκνυμι, idem.

Παρεπίδημος, ου, ὁ, *advena, hoſpes*: ex παρὰ, & ἐπίδημος, ου, ὁ, *verſans in populo*: quod ex ἐπὶ, & δῆμος, *populus*.

Παρεπίκρανα, a. 1. ind. act. verbi παραπικραίνω, *exacerbo*: f. ανῶ. Ex παρὰ, & πικραίνω, idem quod πικρόω, *exacerbo, amarum reddo*. Th. πικρὸς, *amarus*.

Παρέπλαξαν, Dor. pro παρέπληξαν, *in errorem impulerunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi παραπλήττω, f. ξω. Vide πλήττω, *percutio*.

Παρέπλων, ας, α, a. 2. act. verbi παραπλέω, *prætervolo*: ex παρὰ, & πλέω, *volo*: f. πλεύσομαι. a. 2. m. ἐπλεύσαμην.

Πάρεργον, ου, τὸ, *acceſſio, appendix*; *perfunctoriè factum*: ex παρὰ, & ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

* Πάργος, ου, ὁ, *otioſus*: ab iiſd.

* Παρερεθίζομαι, *malè irritor, ad invidiam accendor*: ex act. παρερεθίζω.

Παρέρπειν, *doloſè ſubire*. Th. ἕρπω, *ſerpo*.

Παρέῤῥευκα, ας, ε, perf. ind. act. à ſeq.

Παρερρέω, *prætereo, prodeo*; *progredior*: f. παρελεύσομαι. a. 2. παρῆλθον. a. 2. imperat. πάρελθε. a. 2. ſub. παρέλθω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. παρέλθωσι. a. 2. infin. act. παρελθεῖν. a. 2. part. παρελθὼν, όντος, *adveniens*: præt. m. παρελήλυθα. Hinc παρελληλυθὼς χρόνος, *tempus prætereunte*.

Πάρες, *remitte, dimitte, permitte*: a. 2. imperat. à παρίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Παρεσημειωσάμεθα, 1. pl. a. 1. m. verbi παρασημειόομαι, *annoto*: ex παρὰ, & σημειόω, *noto*: f. ώσω. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *ſignum, nota*.

Πάρεσις, εως, ἡ, *remiſſio*: à παρίημι, *prætermitto*: ex παρὰ, & ἵημι, ſeu ἕω, *mitto*.

Παρεσιώπα, 3. ſing. imperf. act. verbi παρασιωπάω. Th. σιωπάω, *ſileo*.

Παρεσκευάδατο, Ion. pro παρεσκευασμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. &

Παρεσκευάζοντο, 3. pl. imperf. paſſ. à παρασκευάζω, *præparo*: f. άσω. a. 1. παρεσκεύασα, ας, ε. Ex παρὰ, & σκεῦος, εος, τὸ, *vas*.

Παρεσκευάσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab eod. verbo & Th.

Παρέσπαρται, 3. ſing. perf. paſſ. à παρασπείρω, *ſemino juxta*. Th. σπείρω, *ſero, ſemino*: f. ρῶ. a. 1. ἔσπειρα. p. ἔσπαρκα. p. m. ἔσπορα.

Παρέσῃ, *aderis*, Poët. pro παρέσῃ, 2. ſing. f. 1. Sic παρέσεται, pro παρέσεται, verbi πάρειμι. Ex παρὰ, & εἰμὶ, *ſum*: f. ἔσομαι, ῃ, εται, & per Sync. ἔσαι.

Παρέσται, *aderit*, 3. ſing. f. ejuſd. verbi. Vide præced.

Παρεστάμεν, *adeſſe, adſtare*, Ion. pro παρεστάναι, præſ. infin. act. a παρέστημι, pro παρίστημι. Ex παρὰ, & ἵστημι, ſeu ἵσημι, f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Παρέστασαν, *adſtiterunt*, Poët. Sync. pro παρέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, *adſto*. Th. ἵστημι, *ſto*.

Παρέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, *ſiſto*, quod vide.

Παρεστήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ejuſd.

Πάρεστιν, *adeſt*; & cum infin. *licet*, 3. ſing. à πάρειμι, *adſum*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Παρεστὼς, ῶτος, *adſtans, qui præſtò eſt*, part. perf. act. contractè pro παρεστηκὼς, ότος, verbi παρίστημι, quod vide.

Παρεστῶτες,

Παρεσ̃τες, *adſtantes*, ejuſd. nom. pl.

Παρέχω, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi παρέχω, *obtineo*.

Παρέχεθεν, *appoſuit*, 3. ſing. imperf. act. à παραχέθω, idem quod παρέχω, *præbeo*. Th. ἔχω, *habeo* : imperf. εἶχον.

Παρετάξαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi παρατασσω, *aciem inſtruo*, Th. τάσσω, *ordino*.

Παρέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρατείνω, *produco* : f. ενῶ. p. παρετέτακα. Th. τείνω, *tendo*.

Παρέτραπε, *deflexit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. à παρατρέπω, *diverto* : f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραπον, præt. med. τέτροπα. Th. τρέπω, *verto*.

Παρέτρεσαν, *trepidârunt* : 3. pl. a. 1. Poët. gem. σ, verbi παρατρέω. Th. τρέω, *tremo*, fut. τρέσω.

Παρευρίσκειν, *excogitare*. Th. εὑρίσκω, *invenio*.

Παρεύσας, Dor. pro παρέσης, gen. ſing. præſ. part. f. g. à πάρειμι, *adſum*.

Παρεχάλκευσε, 3. ſing. a. 1. act. verbi παραχαλκεύω, *ago fabrum ferrarium, cudo* : quod à χαλκεύω, *ærariam artem tracto*. Th. χαλκὸς, *æs*.

Παρεχέμεν, Ion. pro παρέχειν, præſ. inf. verbi παρέχω, *exhibeo*, quod vide.

Παρέχοντι, Dor. pro παρέχουσι, *permittunt, præbent* : 3. pl. præſ. verbi ejuſd.

Παρέχυ, *præbe* : præſ. imperat. paſſ. à verbo ſequent.

Παρέχω, *exhibeo, præbeo* : imperf. παρεῖχον f. παρέξω. p. παρέχηκα. a. 2. παρέχον, a. 2. part. act. παραχών, όντος, præſ. m. παρέχομαι, *præbeo* : imperf. παρειχόμην, ω, ετο. ex παρὰ, & ἔχω, *habeo*.

Παρεὼν *præſens* ; Poët. vel Ion. pro παρὼν, præſ. part. à πάρειμι, *adſum*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Παρῇ, 3. ſing. præſ. ſub. ab eodem verbo & Th.

Παρηγγειλε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω, *præcipio* : fut. ελῶ. perf. παρήγγελκα. a. 1. παρήγγειλα, ας, ε, a. 2. παρέγγελον, ες, ε. p. m. παρήγγελα· ex παρὰ, & ἀγγέλλω, *nuntio*.

Παρηγορέισκε, *conciliabat* : 3. ſing. imperf. Ion. pro παρηγόρει. à

Παρηγορέω, *conſolor* ; *hortor* ; *lenio* : præſ. part. παρηγορέων, παρηγορεμένη, f. pl. præſ. ind. παρηγορέατο. Ion. pro παρηγόρηντο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Ex παρὰ, & ἀγορέω, f. ήσω, idem cum ἀγορεύω, *verba facio pro concione*. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum*.

Παρηγορία, ας, ἡ, *ſolatium* : à

Παρήγορος, ω, ὁ ἡ, ἡ, *conſolator, conſolatorius* : à παρηγορέω, à præced. Th.

Παρηέρθη, *ſuſpenſum eſt* : 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. à παραείρομαι· ex παρὰ, & ἀείρω, *attollo* : f. ἀερῶ. p. ἤερμαι, a. 1. paſſ. ἠέρθην, a. 1, ſub. paſſ. ἀερθῶ.

Παρήϊξε, *perrexit* : 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παραίσσω, *prætereo* Th. ἀίσσω, *ruo* : fut. ξω.

Παρήϊον, ω, τὸ, Poët. pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, *gena* : &

Παρήϊον, ω, τὸ, *ornamentum equorum, maxillis apponi ſolitum* : à

Παρηΐος, *ad genam pertinens* : à præcedente Th.

Παρῆκα, a. 1. ind. act. verbi παρίημι, *omitto*, quod vide.

Παρηκολούθηκα, ας, ε, *ſectatus ſum* : perf. ind. act. verbi παρακολουθέω, f. ήσω, *ſequor*. Th. ἀκόλουθος, *pediſſequus*.

Παρήκω, f. ήξω, p. ῆχα, *pertineo, pertranſeo, pervenio*. Th. ἵκω, *venio*.

Παρῆλθο, a. 2. verbi παρέρχομαι, quod vide. &

Παρήλθοσαν, Bœot. pro παρῆλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρέρχομαι, *prætereo* : quod vide.

Παρήλιος, ω, ὁ, *ſol geminatus, gemini ſoles*. Th. ἥλιος, *ſol*.

Παρήμαι, *aſſideo* : ex παρὰ, & ἧμαι, *ſedeo*.

Παρημελήκεε, Ion. pro παρημελήκῃ, *neglexit* : 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi παραμελέω, quod vide.

Παρῆμεν, Dor. pro παρεῖναι, *adeſſe* : præſ. inf. à πάρειμι, *adſum*.

Παρήμενος, *aſſidens* : ejuſd. præſ. part.

Παρήνει, 3. ſing. imperf. act. verbi παραινέω, *admoneo* : p. ήνεκα, f. ήσω & έσω. Th. αἶνος, ω, ὁ, *laus*.

* Παρηορία, ας, ἡ, *lorum exterius*. παρηορίαι, *habenæ*. à

Παρήορος, *protenſus, extenſus* ; *ad jugum devinctus* : ex παρὰ, & εἴρω, *lego*, vel ἀείρω, *attollo*. Item *ſtolidus* : ex παρὰ, *male*, & ἄρω, *congruo*.

Παρήπαφε, a. 2. ind. act. à παραπάφω, *decipio* : ex παρὰ, & ἀπάφω, Poët. idem quod ἀπατάω.

Παρημμένα, nom. pl. perf. part. paſſ. neut. g. verbi παραιρῶμαι, *adimo, aufero*. Th. αἱρέω, *capio*.

Παρήοτητο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ἀρτάω, *ſuſpendo* ; vel ἀρτέομαι, *apparo*.

Παρῆσαν, 3. pl. imperf. verbi πάρειμι, *adſum*. Th. εἰμὶ.

Παρήσθευ, *ſenſiſti*, Dor. pro παρήδθα, 2. ſing. a. 2. m. ex παρὰ, & αἰσθάνομαι, *ſentio* : f. αἰσθήσομαι, a. 2. m. ἠσθόμην, ω, ετο.

Παρήσονται, 3. pl. fut. 1. m. verbi παρίημι, *omitto*. Alii leguut παρέσονται, *aderunt* : à πάρειμι.

Παρήσωσι, ſi codex mendo caret, eſt 3. pl. a. 1. ſub. verbi παρίημι, *permitto* ut intret : f. παρήσω. Fortè legendum παρῆσωσι, 3. pl. fut. ejuſd.

Παρητημένος, *excuſatus* : p. part. paſſ. à παραιτέομαι, οῦμαι, *excuſo* : quod à Th. αἰτέω, *peto*.

Παρθέμενος, *apponens* : Poët. ſeu Ion. Sync. pro παραθέμενος, a. 2. part. m. verbi παρατίθημι, *appono* : f. παραθήσω, a. 2. παρέθην. Th. τίθημι, *pono*.

Παρθενείη, τὰ, *ſtatus virginitatis*. Th. παρθένος, *virgo*.

Παρθενεῶν, ῶνος, ἡ, Ion. pro παρθενῶν, *conclave virginum* : &

Παρθένια, τὰ, *ſigna virginitatis* : &

Παρθενία, ας, ἡ, *virginitas*, à παρθένος, ω, ἡ, *virgo*.

Παρθε-

Παρθενικῶν, gen. pl. Æol. pro παρθενικῶν, dat. pl. Ion. παρθενικῇσιν. à

Παρθενικός, ή, όν, *virgineus, a, um.* Th. παρθένος, ς, ἡ, *virgo.*

Παρθενιῶν, ῶνος, vel παρθενεών, Ion. pro παρθενών, ῶνος, ὁ, *conclave virginum* : ab eod. Th.

Παρθενοθίπης, ς, ὁ, *virginum nimis avidus inſpectator*, aut *obſervator* : à παρθένος, ς, ἡ, *virgo*, & ὀπιπεύω, quod ab inuſit. ὀπτεύω, *inſpicio, obſervo.* Th. ὄπλομαι, *video.*

ΠΑΡΘΕ'ΝΟΣ, ς, ἡ, *virgo* : interdum adject. ὁ ϗ ἡ, & παρθένιος, acc. pl. Dor. pro παρθένυς. hinc παρθένειος, ſeu παρθένιος, & παρθενικὸς, *virgineus,*

Παρθενών, ῶνος, ὁ, vide παρθενιών.

Πάρθος, ς, ὁ, *Parthus* : nomen gentile.

Παριαύων, *fruens, juxtà dormiens* : præſ. part. à παριαύω. Th. ἰαύω, *commoror, diverſor.*

Παρίεναι, *tranſire, introire, permittere, exporrigere* ; præſ. inf. ex παρὰ, & ἴημι, pro εἶμι *eo* : vel ab ἴημι, *mitto.*

Παρίεσαν, *præteribant* : 3. pl. imperf. à παρίημι, quod ab ἴημι, pro εἶμι, *eo* : imperf. ἴην, ης, η.

Παρίζειν, Ion. & Poet. pro παρέζεσθαι, *aſſidere* : ex παρὰ, & ἵζω, *ſedere facio.*

Παρίημι, *omitto, prætermitto, admitto, permitto, dimitto, remitto, laxo, languidum reddo* : f. παρήσω, p. παρεῖκα, præſ. paſſ. παρίεμαι, *remiſſus fio* : perf. paſſ. παρεῖμαι, σαι, ται. p. part. παρειμένος, η, ον, *remiſſus* : qu. ex παρὰ, & ἵημι, ſeu ἴω, *mitto.*

* Πάριος, ς, ὁ, id. quod.

ΠΑ'ΡΙΟΣ, & πάρειος, ς, *PARIUS lapis* : à *Paro* inſulâ.

Πάρις Σιμιχίδας, *PARIS, Simichi filius.*

Παρισόω, *adæquo, æquiparo* : ex παρὰ, & ἰσόω, *æquo.* Th. ἴσος, *par, æqualis.*

Παριστάνω, ſeu. παρίστημι, *ſiſto* : f. παραστήσω. Th. ἵστημι, *ſto.*

Παριστὰς, άντος, præſ. part. act. &

Παρίστασαν, præſ. imperat. paſſ. &

Παρίστατο, 3. ſing. imperf. paſſ. à

Παρίστημι, *ſiſto, in medium produco, exhibeo, inhibeo* ; *confero res inter ſe* : fut. παραστήσω, p. παρέστηκα. perf. part. act. παρεστηκὼς, ότος, & contractè παρεστὼς, ὥτος, *adſtans* : pluſq. perf. ind. act. παρειστήκειν. a. 1. act. παρεστήσα, *ſtiti* : a. 1. imperat. act. παράστησον. & in 2. pl. παραστήσατε, *ſiſtite* : a. 1. inf. act. παραστῆσαι, *probare* : a. 2. παρέστην, ης, η, *adſtiti* : f. 1. m, παραστήσομαι, *ſiſtar* : ex παρὰ, & ἵστημι, *ſto.*

Παρίσχειν, præſ. inf. pro παρέχειν. &

Παρίσχομεν, 1. pl. præſ. ind. à παρίσχω, *præbeo* : idem quod παρέχω : q. ex παρὰ, & ἔχω, *habeo.*

Παριὼν, όντος, & in acc. pl. παριόντας, a. 2. part. verbi πάρειμι, *prætereo, pervenio* : ex παρὰ, & εἶμι, *eo* : a. 2. ἴον, ες, ſ. a. 2. part. ἰὼν.

Παρκατέλεκτο, *accubabat.* 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. per Sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι : qu. ex παρὰ, κατὰ, & λέγομαι, ſeu λέχω, *cubare facio.*

Παρκείμενος per Sync. Poët. pro παρακείμενος, *adjacens, vicinus* : vide παράκειμαι.

Παρκλίνουσι, *deflectunt* : per Sync. pro παρακλίνουσι, 3. pl. præſ. ind. verbi παρακλίνω. Th. κλίνω, *reclino* : f. νῶ. p. κα.

Παρκύπτουσα, *procumbens* : Dor. & Poet. pro παρακύπτουσα, præſ. part. f. g. à παρακύπτω. Th. κύπτω, *incurvo me.*

Παρμέμβλωκε Æol. per Sync. pro παραμέμβλωκε, *curavit, advenit, adſtitit* : 3. ſing. perf. act. ex παρὰ, & μίμβλωκε, factum ex μεμόληκε, 3. ſing. perf. per Sync. τῦ ο, & euphoniæ gratiâ inſerto β, & η, verſo in ω. à Th. μολέω, *venio, advenio* : f. ήσω. p. μεμόληκα, ας, ε.

Παρμενᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Diaconi, apud Paul.

Παρμονώτερος, ς, Poet. Sync. pro παραμονιμώτερος, *durabilior & conſtantior* : quod à poſitivo παραμόνιμος deductum ; hoc à παραμένω, *perſevero, conſtans ſum.* Th. μένω, *maneo.*

Παρνήσσοιο, gen. Ion. & Poet. à

Πάρνησσος, ὁ, nomen montis in Delphis.

ΠΑ'ΡΝΟΠΕΣ, ων, οι, *genus locuſtarum.*

Παροδεύω, fut. εύσω, *prætereo, prætergredior* : q. à

Πάροδος, ς, ἡ, *aditus, ingreſſus, tranſitus* : ὡς ἐν παρόδῳ, *velut in tranſitu* : proverb. ex παρὰ, & ὁδὸς, ς, ἡ, *via.*

Πάροιθε & πάροιθεν, *ante, antea, coram* : cum gen. Th. πάρος, Poët. *ante.*

* Παροικεσία, ας, ἡ, *incolatus* : à

Παροικέω, -ῶ, *commoror, habito* : f. ήσω. p. παρῴκηκα. a. 1. παῴκεσα. a. 1. inf. act. παροικῆσας. ex πάρος, & οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*

Παροικία, ας, ἡ, *commoratio, cohabitatio* : &

* Παροικίζω, *habitationis causâ migro* : f. ίσω. p. ῴκικα : &

Πάροικος, ς, ὁ ϗ ἡ, *accola, advena* : ex iiſd.

Παροιμία, ας, ἡ, *proverbium* : ex παρὰ, & οἶμη, ſeu οἶμος, ς, ὁ ϗ ἡ, *via.*

Παροιμιάζω, *ſimilis ſum*, f. -άσω, p. -ωμίακα.

Παροιμιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *proverbialis* : à præcedente.

Παροινέω, vide in παροινούμενος.

Παροινία, ας, ἡ, *abuſus vini, petulantia quæ abuſum vini comitatur* ; &

Πάροινος, ς, ὁ ϗ ἡ, *vinoſus, ebrius* : ex παρὰ, & οἶνος, *vinum.*

Παροινούμενος, ς, præſ. part. paſſ. à παροινοῦμαι, *inebrior* : quod à παροινέω, *pecco per vinolentiam* : ex iiſd.

Παροισθέντι, dat. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi παραφέρω, *transfero* : fut. 1. παροίσω. Th. οἴω, inuſ. *fero.*

* Παροισρέω, *inſanio, erro*, f. ήσω, a. 1. παρῴσρησα, p. -ῴσρηκα. Th. οἶστρος, *ſtimulus.*

Παροίτερος, ς, *prior*, ratione *temporis* vel *loci* : à πάρος, *ante.*

Παροίχομαι, *prætereo* : imperf. παρῳχόμην, ς, ετο. f. παροιχήσομαι. p. paſſ. παρῴχημαι, *præterivi* : p. part. paſſ. παρῳχημένος, η, ον, *præteritus* : ex παρὰ, & οἴχομαι, *eo, abeo* : f. οἰχήσομαι.

Παροιχομέοισι, *præteritis*: dat. pl. part. præſ. &

Παροιχώκει, Ion. & Poët. pro παρωχώκει, *præterierat*: 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi παροίχομαι, quod vide.

Παρολισθαίνω, *prolabor, lubricè oberro*: ex παρὰ, & ὀλισθαίνω, *laboro*. Th. ὄλισθο, *lapſus*.

Παρομαρτέω, *comitor, aſſequor*: ex παρὰ, & ὁμαρτέω, *unà eo cum, ſequor*. Th. ὁμαρτῆ, adv. *ſimul*.

Παρομαρτῆντα, acc. ſing. part. præſ. à præced.

Παρομοιάζω, *ſimilis ſum, aſſimilo*: f. άσω. p. παρωμοίακα. à

Παρόμοιος, α, ον, *ſimilis*: ex παρὰ, & ὅμοιος, *ſimilis*. Th. ὁμὸς, idem.

Παροξύναι, a. 1. inf. act. &

Παροξυνθείην, ης, η. a. 1. opt. paſſ. à

Παροξύνω, εις, ει, *acuo, ad iram concito, exacerbo*: f. υνῶ. a. 1. παρώξυνα. p. παρώξυγκα. imperf. paſſ. παρωξυμμην, ω, ετω. p. paſſ. παρώξυμμαι, & Att. παρώξυσμαι· ex παρὰ, & ὀξύνω, *acuo*. Th. ὀξὺς, *acutus*.

Παροξυσμὸς, ὁ, *exacerbatio, incitamentum*: à præced.

* Παρόρασις, εως, ἡ, *deſpectio*: ex verbo.

Παροράω, *limis oculis aſpicio, tranſversùm intueor*; item *videre me diſſimulo, negligo, condemno*: *perperam video*: ex παρὰ, & ὁράω, *video*: fut. med. ὄψομαι. perf. act. Att. ἑώρακα.

Παροργίζω, *ad iram provoco*: f. ίσω, & Att. ιῶ. p. παρόργικα. p. paſſ. παρωργισμαι. ex παρὰ, & ὀργὴ, *ira*.

Παρόργισμα, ατος, τὸ, &

Παροργισμός, ὁ, *irritatio ad iram, iracundia*: à παροργίζω, quod vide.

ΠΑ'ΡΟΣ, *antè*: adv. cum gen. Hinc πάροιθε & προπάροιθε, idem.

Παροτρύνω, *exſtimulo*: f. υνῶ. p. παρώτρυγκα. a. 1. παρώτρυνα· ex παρὰ, & ὀτρύνω, *inſtigo, incito*.

Παρῶσης, gen. ſing. à παροῦσα. præſ. part. f. g. à πάρειμι, *adſum*: q. ex παρὰ, & εἰμὶ, *ſum*: præſ. part. ὤν, οὖσα, ὄν.

Παροῦσι vel παροῦσιν, *præſentibus*: dat. pl. præſ. part. παρὼν, όντος, ejuſd. verbi & Th.

Παρουσία, ας, ἡ, *adventus, præſentia*: à πάρειμι, *adſum*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Παροχετεύω, *per alios canales deduco, mutatis canalibus derivo*: ex παρὰ, & ὀχετεύω, *derivo*, T. ὀχετὸς, *canalis*.

* Πάροχος, ὁ, *qui à latere alterius labitur*.

Παροψὶς, ίδος, ἡ, *PAROPSIS, patina* in quâ *opſonia ponuntur*: ex παρὰ, & ὄψον, *opſonium*.

Παρπεπιθεῖν, & παρπεπιθὼν, per Sync. pro παραπεπιθεῖν & παραπεπιθὼν. quæ Anadiplaſiaſmo Ion. dicuntur pro παραπιθεῖν & παραπιθὼν a. 2. inf. & part. verbi παραπείθω, *arte pellicio, fallo*. Th. πείθω, *perſuadeo*: f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Παρπόδιος, ία, ον, *ante pedes exiſtens*: Poët. pro ὁ παρὰ ποδὶ ὤν.

Παῤῥησία, ας, ἡ, *libertas, loquendi fiducia*: hinc παῤῥησία, *apertè, palam*: ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι, *celebrem eſſe, & in omnium ore verſari*: q. d. παιρησία, vel πᾶσα ῥῆσις. Th. ῥέω, *dico*.

Παῤῥησιάζομαι *liberè loquor*: imperf. ἐπαῤῥησιαζόμην, ω, ετο, f. άσομαι. f. inf. m. παῤῥησιασεσθαι, a. 1. m. ἐπαῤῥησιασάμην, ω, ατο. à præced.

Παρτιθεῖ, *apponit*: Sync. Æol. pro παρατιθεῖ, 3. ſing. præſ. qu. à παρατιθέω pro παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι.

Παρτιθῖτα. Æol. Sync. pro παρατιθέτω, 3. ſing. præſ. imperat. verbi ejuſd. & Th.

Παρυφαίνω, *attexo*: ex παρὰ, & ὑφαίνω, *texo*. Th. ὑφαω, idem.

Παρυφάω, *attexo*: ex παρὰ, & ὑφάω, *texo*.

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, *præclava, prætexta*: qu. à præcedente.

Παρφάμεν Æol. Sync. pro παραφάμεν, quod Ion. pro παραφαναι, a. 2. inf. act. &

Παρφάμενος, ω, *malè ſuadens*: pro παραφάμενος, a. 2. part. m. παιφαμίνα, Dor. pro παρφαμένη, *adhortans*: &

Παρφᾶσθαι, a. 2. inf. m. verbi παράφημι, *ſuadeo, hortor*: ex παρὰ, & φᾶμι, *dico*. a. 2. act. ἔφην. a. 2. m. ἐφάμην.

Πάρφασις, εως, ἡ, per Sync. pro παραίφασις, *oratio, quâ quis decipitur, impoſtura, fraus*, ab eod. verbo & Th.

Παρφυκὶον, ω, τὸ, Poët. Sync. pro παράφευκτον, *quod vitari poteſt*: ex παρα & φεύγω, *fugio*.

Παρωθέω, *expello, ejicio, domo exſpello*; item *rejicio, aſpernor, negligo*; *procraſtino*, ex παρὰ, & ὠθέω, *pello*.

Παρῴκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παροικέω, *commoror*: fut. ήσω. perf. παρῴκηκα· ex παρὰ, & οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος *domus*.

Παρῴκισμαι, p. ind. paſſ. verbi παροικίζω, *juxtà habitare facio*: f. ίσω, ex παρὰ, & οἰκίζω, *condo, loco*: ab eod. Th.

Παρῳκοδόμην, 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi παροικοδομέω, *ædifico juxtà*: ex παρὰ, & οἰκοδομέω, *ædifico* fut. ήσω. perf. ᾠκοδόμηκα. ab οἰκὸς, *domus*, & δέμω, *ſtruo*: præt. med. ᾠδόμην.

* Παρώνυμος, ω, ὁ ἢ ἡ, *ab alio denominationem habens*.

Πάρρος, ω, *præditus colore inter cinereum & rufum medio*: à πυῤῥὸς, *rufus*. Th. πῦρ, *ignis*.

Παρῶτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi παροράω, *negligo*. Th. ὁράω, *video*: f. ὄψομαι, p. paſſ. ὦμμαι.

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, *tumor glandularum ſub auribus*: quia παρὰ ὠσί.

Παρώτρυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παρότρύνω *exſtimulo*: f. υνῶ. p. παρώτρυγκα· ex παρὰ, & ὀτρύνω, *inſtigo*.

Παρῴχηκε *præteriit*: præt. ind. act. &

Παρῳχηκὼς, ότος, *præteritus*: part. perf. act. &

Παρῳχημένος, ω, p. part. paſſ. verbi παροίχομαι, *prætereo*: f. 1. m. παροιχήσομαι. Th. οἴχομαι, *eo*: p. act. ᾤχηκα.

ΠΑ'Σ,

ΠΑΣ πᾶσα, πᾶν, gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, *omnis, e : quivis, totus* : in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν· gen. pl. f. gen. Ion. πασέων, pro πασῶν· dat. pl. πᾶσιν, & Ion. πάντεσσιν, & in f. g. Ion. πάσῃσιν, pro πάσαις. Eſt &

Πᾶτ, *pater* : vocula infantum ; qu. à πάω, *paſco*.

Πασᾶν, Dor. pro πασῶν, *omnium* : gen. pl. f. g. à πᾶς, πᾶσα.

Πάσασθαι, *guſtâſſe* : a. 1. inf. m. à πάω, vel πάομαι, *edo, guſto* : hinc παασάμενος, a. 1. part. m. Poët.

Πασιθέη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Πασιθόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *quæ ad omnes currit*.

Πάσακα, acc. ſing. à

Πάσαξ, κος, ὁ, *paxillus* : diminut. à

ΠΑ'ΣΣΑΛΟΣ, & Att. πάτταλος, ου, ὁ, *PESSULUS, clavus ligneus, PAXILLUS* : à Dor. πάσσω, pro πήσσω, *figo, infigo*.

Παασάμενος, ου, *adeptus* : a. 1. part. m. gem. σ, à πάομαι, *poſſideo* : p. πέπαμαι. Th. πάω.

Πάσσε, Ion. pro ἔπασσε, *conſpergebat* : 3. ſing. imperf. act. verbi πάσσω· eſt & præſ. imperat.

Πασσυδίη, idem quod πανσυδίη, *omni impetu, catervatim* : adv. invenitur & πασσυδεί, *funditùs* : ex πᾶς, *omnis*, & σύομαι, inuſ. idem quod Th. σεύω, *quatio*.

ΠΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *inſpergo, conſpergo* ; *ſuperinjicio* ; item *variego* ; f. άσω. p. ακα. Dicitur &

Πάσσω, pro πήσσω, Dor. *infigo*.

Παστὰς, άδος, ἡ, *thalamus* : à πάσσω, *variego*, quia *variegatus*, & artificiosè factus : exponitur etiam *porticus, atrium, locus convivii*, qu. à πάομαι, *edo*.

Παστὸς, ὁ, *conſperſus* ; item ſubſt. *thalamus* : Pſal. xix. 5. à πάσσω, *conſpergo*.

* Παστοφόριον, ου, τὸ, *locus ubi eſt thalamus*,

Πάσχα, τὸ, indecl. *paſcha* : vox origine Hæbræa, Lat. *tranſitus*.

Πασχέμεν, Ion. pro πάσχειν præſ. inf. à

ΠΑ'ΣΧΩ, εις, ει, *PATIOR, afficior* : f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. a. 2. inf. παθεῖν. a. part. παθὼν p. act. πεπάθηκα. p. m. πέπονθα· hinc πάθημα, ατος, τὸ, *caſus, affectio*, πάθος, εος, τὸ, *animi perturbatio, affectus concitatus*. ἀντιπάθεια, ας, ἡ, *repugnantia, contraria affectio*. Συμπάθεια, ας, ἡ. *convenientia affectuum* ; item *commiſeratio*.

* Παταγέω, ῶ, f. ήσω, *ſtrepo, ſtrepito, fragorem edo* : à

Πάταγος, ου, ὁ, *ſtridor, fragor* : à πατάσσω, quod vide.

Πάταικοι, *ſimulacra Deorum in puppibus navium, Phœnicibus*.

Πατάνη, ης, ἡ, *PATINA, patella* : à πετάω, *pando, aperio*.

Παταξαι, a. 1. inf. act. &

Παταξας, αντος, *percutiens* : aor. 1. part. act. &

Παταξεις, 2. ſing. fut. 1. act. verbi πατάσσω, *percutio* : παταξη, 3. ſing. a. 1. ſubact.

Πάταρα, ων, τὰ, *nomen urbis Lyciæ in Aſiâ* : à *Pataro* conditore ſic nominata.

ΠΑΤΑ'ΣΣΩ, *cum ſtrepitu palpito, percutio* : f. ξω. p. πεπάταχα. a. 1. ἐπάταξα, · hinc πάταγος, *fragor, ſtrepitus*.

Πατέεσθαι, idem quod πάσασθαι, *guſtâſſe*. Herodot. à πάομαι, *guſto*.

Πατέουτι, Dor. pro πατέουσι *calcant*, 3. pl. præſ. ind. à πατέω.

Πάτερ, vocat. ſing. ſed

Πατέρ', pro πατέρα, acc. ſing. à πατὴρ, quod vide.

ΠΑΤΕ'Ω, *calco, conculco, protero* : f. ήσω. p. πεπάτηκα. a. 1. paſſ. ἐπατήθην. Hinc περιπατέω, *obambulo*.

ΠΑΤΗ'Ρ, έρος, ρὸς, ὁ, *PATER, tutor, curator* ; πατέρι, πατρὶ· acc. πατέρα, tantùm, voc. ὦ πάτερ· qu. à πάω, *paſco*. Angl. Father.

Πατησας, αντος, a. 1. part. act. &

Πατησῖς, Dor. pro πατησεις, 2. ſing. fut. 1. à πατέω, *calco*.

Πάτμος, ου, ἡ, nomen inſulæ in Ægeo mari.

Πάτος, ου, ὁ, *calcata* ſeu *trita via, callis*. Angl. a Path. à πατέω, *calco*.

Πάτρα, ας, ᾱ ion. πάτρη, ης, ἡ, *familia*. & idem quod πατρὶς, *patria*. Th. πατὴρ, *pater*.

Πατραδελφεὸς, οῦ ὁ, Poët. pro

Πατραδελφὸς, οῦ, ὁ, *patris frater, patruus* : ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφος.

Πάτραθε, *ex familiâ* : ἐν τ' πάτρας καὶ φρατρίας. Vide πάτρα.

Πατραλοίας, ου, ὁ, vel

Πατραλώης, ου, ὁ, *parricida* : ex πατὴρ, & ἀλοάω, ſeu ἀλοιάω, -ῶ, *tritura, multis ictibus contundo, verbero*.

* Πατράσι, dat. pl. à πατὴρ.

Πατρια, ᾶς, ἡ, *familia, parentela, tribus*. Th. πατὴρ.

Πατριάρχης, ου, ὁ, *PATRIARCHA* : q. τ' πατριᾶς ἄρχων, *familiæ princeps*. Hinc Angl. Patriarch.

Πατρικὸς, ὴ, ὸν, *paternus, a, um* : &

Πάτριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *PATRIUS, hæreditarius, à patre* vel *patribus traditus*. Th. πατὴρ, *pater*.

Πατρὶς, ίδος, ἡ, *PATRIA* : in acc. πατρίδα· ab eod. Th.

Πατριώτης, ου, ὁ, *qui ejuſdem eſt patriæ, conterraneus, popularis*. Hinc Angl. Patriot. &

Πατριῶτις, in f. gen. idem. Th. πατὴρ, *pater*.

Πατροβίας, α, ὁ, nomen viri.

Πατροκασίγνητος, ου, ὁ, *patruus* : ex πατὴρ, & κασίγνητος, *frater* : quod ex κάσις, idem, & γείνομαι, *naſcor*.

Πατροκλέης, -ῆς, gen έεος, έος, ῆος, dat. έϊ ῖ, εῖ. accuſ. έεα, ῆ, ῆν, voc, εες. εις. Dicitur &

Πάτροκλος, ου, ὁ, *PATROCLUS* : ex πατὴρ, & κλέος, εος, τὸ, *gloria* ; quod à κλείω, *celebro*.

Πατροκλέους,

Πατροκτόνος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *parricida, patris interfector*: ex πατὴρ, & κτείνω, *neco*.

Πατροπαράδοτος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *à parentibus traditus*: ex πατὴρ, παρὰ, & δίδωμι, *do*.

Πατροτάτωρ, ορος, ὁ, ὁ πατρὸς πατὴρ, *pater patris, paternus avus*.

Πατροτύπτης, ᾱ, ὁ, *qui patrem verberat*: ex πατὴρ, & τύπτω, *verbero*.

Πατρῦχος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *patris bona possidens*: ut πατρῦχος παρθένος, *virgo pupilla, ad quam solam patris hæreditas pertinet*: à πατὴρ, & ἔχω, *habeo*.

Πατροφονεὺς, έος, ὁ, *parricida*; item *qui alterius patrem occidit*: ex πατὴρ, & φονεὺς, *homicida*. Th. φένω, *interficio*.

Πατρῷα, ας, ἡ, *paterna*. Th. πατρῶος.

Πατρώϊος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, seu

Πατρῷος, ᾶα, ῶον, *patrius, a, um*. Th. πατὴρ, *pater*.

Πάτταλος, ᾱ, ὁ, vide in πάσσαλος.

* Πάττω, Atticè, pro πάσσω, *infigo*.

Παῦε, *cessa, desiste*: præs. imperat. act. &

Παῦθη, *remisit*: 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἐπαύθην, ης, η, verbi παύσω, *cesso*: quod vide.

Παῦλος, ᾱ, ὁ, nomen propr. Apostoli Gentilium, & interpret. Lat. *pusillus*.

Παυρίδιος, ᾱ, *pauxillus, pauculus*: &

Παῦρος, adv. *PARUM*: &

Παυρότερ, *PARUMPER*: à

Παῦρος, ᾱ, Poët. *paucus, non multus, PARVUS*, in compar. παυρότερος. Th. παύω, *cesso*.

Παῦσαι, a. 1. inf. act. &

Παυσάμενος, a. 1. part. m. παύσασθαι, a. 1. inf. m. παύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. &

Παύσασα, a. 1. part. act. f. g. pl. à παύω, *cesso*: f. σω.

Παύσειεν, *sedaret*: 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi.

* Παῦσις, εως, ἡ, *cessatio, quies*: à παύω.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, *cessatio*: &

Παυσώμεσθα, Poët. pro παυσώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. à

ΠΑΥ΄Ω, *facio cessare, finio, coerceo, cesso*: Angl. to pause. fut. σω. p. πέπαυκα. a. 1. ἔπαυσα. a. 1. imperat. παῦσον, άτω, a. 2. ἔπαον, a. 2. pass. ἐπάην. præs. med. παύομαι, *cesso, desisto*. imperf. ἐπαυόμην, ω, ετο, & in 3. pl. ἐπαύοντο. a. 1. med. ἐπαυσάμην, ω, ατο. p. pass. πέπαυμαι, *desisti*.

Παφλαγὼν, όνος, ὁ, *Paphlagon*: nom. prop. gent. Παφλαγόνων, gen. pl.

Πάφλαζεν, *fervebat*: 3. pers. sing. imperf. Ion. &

Παφλάζοιτο, 3. sing. opt. præs. pass. à

Παφλάζω, *ferveo, æstuo*: ex Th. φλάζω, *ferveo*.

Πάφος, ᾱ, ἡ, nomen urbis, Gr. vocata à *Papho* conditore.

Παχεῖα, ας, ἡ, *densa*: nom. sing. f. g. &

Παχείη, dat. f. g. Ion. à παχὺς, έος, ὁ, *crassus*. παχέες, οἱ, *crassi, locupletes*.

Παχθῇ, Dor. pro πηχθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à πήγνυμι, *compingo*, quod vide.

ΠΑΧΝΗ, ης, ἡ, *pruina, ros glaciatus*: ab eod. Th.

Παχνώεντος, gen. sing. à παχνώεις, εντα, *pruinosus*. Th. πάχνη.

Παχνόω, *congelo, gelu constringo*, expon. & *contristo*: ab eod. Th.

* Πάχος, εος, τὸ, *crassities, pinguedo*.

Παχύδερμος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *crassipellis, crassam cutem habens*; item *fatuus, rudis*: ex παχὺς, *crassus*, & δέρμα, *cutis*. Th. δέρας, ατος, τὸ, *pellis*.

Παχυνθεὶς, ῆντος, *pinguefactus*: a. 1. part. pass. à

Παχύνω, *pinguefacio*: f. υνῶ. p. πεπάχυγκα. p. pass. πεπάχυμμαι. a. 1. pass. ἐπαχύνθην, *pinguefactus sum*: à

ΠΑΧΥΣ, έος, ὁ, *crassus, spissus, densus, PINGUIS, dives*: in f. g. παχεῖα, ας, ἡ, in n. g. παχὺ· q. à πήσσω, *compingo*.

Παχύτης, ητος, ἡ, *crassities*: à præced.

ΠΑ΄Ω. vel potiùs πάομαι, *gusto, vescor, PASCO*; item *possideo, acquiro*: f. άσομαι. p. πέπαμαι· hinc παὸς, *affinis, propinquus*.

Πέδα, præpos. Æol. pro μετὰ, *post*: acc. regit. qu. à ποὺς. hinc πεδαμείβομαι pro μεταμείβομαι.

Πεδάα, Ion. Pleonasmo pro πεδᾷ, 3. sing. præs. ind. act. &

Πεδάαν pro πεδᾶν, inf. act. Ion. verbi πεδάω, *irretio, compedibus adstringo*. Th. πέδη, *pedica*.

Πεδάασκον, *impediebant*: Ion. pro ἐπέδασον, -ων, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Πεδάγρετος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *reprehensus ex fugâ*, à persequentibus. qu. à πέδα pro μετὰ, & ἀγρέω, *venor*, vel ἀγείρω, *congrego*.

Πεδαίρω, *è solo in sublime tollo*: à πέδα pro μετὰ, & αἴρω, *tollo*.

Πεδαμείβειν, Æol. pro μεταμείβειν· ex πέδα pro μετὰ, & ἀμείβειν, *mutare*.

Πεδαῖος, ᾱ, *firmus, humilis*. Th. πέδον, *solum, terra*.

Πεδαόσιος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, Poët. pro μετάρσιος, *sublimis*, quod vide, Æol. pro ματά.

Πέδας, acc. pl. à πέδη, ης, ἡ, *pedica*.

Πεδᾶσαι, Dor. pro πεδῆσαι, a. 1. inf. act. &

Πέδασον, Dor. pro πέδησον, a. 1. imperat. act. à πεδάω, *impedio, vincio pedicis*. Th. πέδη, *pedica*.

Πεδάφρων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *mentem victam habens, mente captus, fatuus*: à πέδη, *pedica*, & φρὴν, *mens*.

Πεδάω, *pedicis vincio*: Th. πέδη, *pedica*.

Πεδέρχομαι, Æol. pro μεϊέρχομαι· ex πέδα Æol. pro μετὰ, & ἔρχομαι, *accedo*.

* Πεδέω, -ῶ, *pedicis vincio*: f. ήσω, p. πεπέδηκα. Th. πέδη.

ΠΕ΄ΔΗ, ης, ἡ, *pedica, compes*: quod à πῶς, *pes*. hinc πεδάω, *sup.*

Πέδησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ejusd. verbi.

ΠΕ΄ΔΙΛΟΝ, ᾱ, τὸ, *calceus, talare*: qu. à ποὺς, & εἰλέω, quia circa *pedem volvitur*.

Πεδινὸς, ὴ, ὸν, *campestris*, -e. Th. πέδον, *solum, terra*.

Πεδίον, ᾱ, τὸ, *campus, planities*: gen. Ion. πεδίοιο. Th. præced. Sed

Πέδιον,

Πέδιον, ν, τὸ, *parvum vinculum.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδόθεν, adv. *ex fundo, è terrâ:* à

ΠΕ΄ΔΟΝ, ν, τὸ, *solum, terra, humus:* qu. à πᾶς, quia *pede* calcatur.

ΠΕΖΑ, ης, ἡ, *malleolus,* seu *planta pedis, fimbria:* qu. à ποῦς, quia pars *pedis.*

Πεζεύω, *pedibus iter facio:* f. εύσω. p. πεπέζευκα. Th. πέζα.

Πεζῇ *pedibus:* πεζῇ, sc. ὁδῷ, *pedestri itinere,* ab eod. Th.

Πεζικὸν, οῦ, τὸ, *peditatus, exercitus terrestris:* qu. à

Πεζικὸς, ἡ, ὸν, *pedestris.* πεζικὴ δύναμις, *peditatus, pedestris exercitus.* Th. πέζα, *planta pedis.*

Πεζοβόας, ου, ὁ, *qui pedestrem pugnam committit; pedes:* Poët. ex πεζὸς, *pedestris,* & βοὴ, *clamor, bellum.*

Πεζομάχας, α, ὁ, Dor. pro πεζομάχης, ου, ὁ, vel πεζομάχος, ου, ὁ ἡ ὸν, *qui pedestre prælium committit:* &

Πεζομαχέω, *pedestre prælium committo:* &

Πεζομαχία, ας, ἡ, *pedestre prælium:* ex πέζα, *planta pedis,* & μάχομαι, *pugno.*

Πεζοὶ, ῶν, ὁ, *pedes,* item adjectivè *pedestris,* vel *pedibus iter faciens.* Th. πέζα, *planta pedis.*

Πεῖ, Dor. pro πῦ, *ubi.*

Πειδ' pro ἔπειθε, *persuasit,* 3. sing. imperf. act. Ion. verbi πείθω, *persuadeo.*

Πειθαρχέω, *principi obedio, obtempero, pareo:* f. ήσω. p. πεπειθάρχηκα. a. 1. ἐπειθάρχησα, q. d. πείθομαι ἄρχοντι. Th. ἄρχω, *impero.*

Πειθαρχία, ας, ἡ, *obtemperatio magistratûs:* à præced.

Πείθε, fort. legend. πρῆθε.

Πειθέμεν, *persuadere,* Ion. & Dor. pro πείθειν, præs. inf. act. verbi πείθω, quod vide.

Πείθεο, *obtempera,* Ion. pro πείθυ, præs. imperat. pass. &

Πείθεσθαι, præs. inf. pass. πείθηται, 3. sing. præs. sub. pass. à πείθω, *persuadeo.*

Πειθέω, -ῶ, Poët. & Att. pro quo & πιθέω, pro

Πείθομαι, *pareo, morem gero:* quod &

Πειθόμενος, ν, præs. part. pass. à πείθω.

Πείθοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. à πείθω, *persuadeo.*

Πειθὸς, ἡ, ὸν, pro πιθανὸς, *persuasorius.* Th. πείθω, *persuadeo.*

Πείθυ, præs. imperat. pass. à πείθω.

Πειθῦς, *persuasionis,* gen. sing. à

Πειθὼ, όος, -ῦς, ἡ, *Suada, suadela:* à

ΠΕΙ΄ΘΩ, *persuadeo,* cum acc. imperf. ἔπειθον. f. πείσω, *securum reddam.* a. 1. ἔπεισα. a. 2. ἔπιθον. perf. πέπεικα. præs. m. πείθομαι, *persuadeor, assentior:* it. cum dat. *obedio, pareo, credo.* imperf. ἐπειθόμην, ν, εἶο. perf. pass. πέπεισμαι, *persuasus sum.* perf. part. πεπεισμένος, η, ον. a. 1. pass. ἐπείσθην, ης, η, *assensus sum, credidi.* f. 1. pass. πεισθήσομαι. p. m. πέποιθα, *confido.* præt. inf. m. πεποιθέναι, *confidere.* perf. part. m. πεποιθὼς, ότος, *fretus.* pluſq. p. m. ἐπεποίθειν, εις, ει. Hinc πίστις, εως, ἡ, *fides.* πιστεύω, *fidem habeo, credo.* πιστὸς, ὴ, ὸν, *fidus, fidelis.* ἀπειθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *inobediens.* εὐπειθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *qui facilè paret.* ἀξιόπιστος, ν, ὁ ἡ ἡ, *fide dignus.* ἄπιστος, ν, ὁ ἡ ἡ, *incredulus;* item *infidus.* ἀπιστία, ας, ἡ, *infirmitas fidei.*

Πειθώμεθα, *pareamus,* 1. pl. præs. sub. m. à πείθω.

ΠΕΙΚΩ, vel πέκω, *PECTO, carmino, carpo:* f. ξω. p. πέπεχα. a. 1. pass. ἐπέχθην. p. m. πέποκα. Hinc πόκος, ν, ὁ, *vellus.*

ΠΕΙ΄ΝΑ, & Ion. πείνη, ης, ἡ, *fames, e uritio.* q. à πένομαι, *pauper sum.* Hinc πεινάω, vel πεινέω, f. άσω, vel ήσω. p. πεπείνακα, *esurio, fame premor.* Hinc Angl. **to pine.**

Πεινάλεος, ν, *famelicus.* Th. πεῖνα.

Πεινᾶντι, *esurienti,* Dor. pro πεινῶντι, dat. sing. part. præs. &

Πεινᾶσαι, a. 1. inf. act. à

Πεινάω, vide in πεινα.

Πεινῆν, Dor. pro πεινᾶν, inf. à πεινάω, *esurio;* & πεινήμεναι, Dor. & Æol. pro πεινῆν, vel ut alii volunt pro πεινῆναι, qu. ex πείνημι, idem quod πεινάω, quod vide.

ΠΕΙΡΑ, ας, ἡ, *conatus, inceptum, tentatio, experientia, dolus:* qu. à πείρω, *transeo.* Hinc πειράω, f. άσω, & ήσω, *conor, niter;* item *tento.* πείρασις, εως, ἡ, *tentatio.* πειρασμὸς, οῦ, ὁ, idem. πειρατὴς, οῦ, ὁ, *tentator.* πρωτόπειρος, ν, ὁ ἡ ἡ, *primum esse exercens.*

Πειράζω, *tento, exploro.* f. άσω. p. πεπείρακα. a. 1. ἐπείρασα. a. 1. inf. πειράσαι. præs. pass. πειράζομαι, *tentor, ad peccandum solicitor.* perf. pass. πεπείρασμαι. a. 1. pass. ἐπειράσθην. a. 1. sub. pass. πειρασθῶ. a. 1. infin. pass. πειρασθῆναι, *tentari.* Th. πεῖρα.

Πειραθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. &

Πειραθῶ, in 3. pl. πειραθῶσιν, a. 1. sub. pass. verbi πειράω, quod vide.

Πειραίνειν δίκας τισὶ, *lites aliquibus finire, jus aliquibus dicere.* Πειραίνω, dictum à περαίνω, quod à περάω, *supero.*

Πεῖρας, seu πέρας, ατος, τὸ, *finis.* Th. πέρας, ατος, τὸ, idem.

Πείρας, αντος, *qui figit,* a. 1. part. act. à πείρω, *transadigo, transfigo:* f. περῶ. a. 1. ἔπειρα.

Πειράσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. &

Πειρᾶσαι, a. 1. inf. act. &

Πείρασαι, a. 1. imperat. m. verbi πειράζω, *tento.* Th. πεῖρα.

Πειρασθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Πείρασις, εως, ἡ, *tentatio, solicitatio:* &

Πειρασμὸς, οῦ, ὁ, *tentatio:* à πειράζω, quod vide.

* Πειρατὸς, οῦ, ὁ, *tentator.* Th. πεῖρα.

Πειρατικὸς, ὴ, *tentandi peritus;* item *qui inani conatu utitur:* à πειράζω.

Πείρατ', pro πείρατα, nom. plur. à πεῖρας, ατος, pro πέρας, ατος, τὸ, *terminus, finis.*

Πειρατέον, nomen verbale à πειράω, *conor.* Th. πεῖρα.

Πειρατεύω, f. εύσω, *piraticum exerceo.* Gen. xlix. expon. *apprehendo:* à πειρατὴς, q. v.

Πειρατήριον,

Πειρατήριον, ν, τὸ, *ſedes piratarum, locus piratis infeſtus:* à

Πειρατὴς, οῦ, ὁ, *prædo marinus, PIRATA:* Angl. Pirate, dat. pl. πειραταῖς. Th. πεῖρα, *dolus.*

Πειράτω, *tentet*, 3. ſingul. præſ. imperativ. act. à

Πειράω, -ῶ, *conor, nitor*; item *tento:* f. άσω, vel ήσω. p. πεπείρακα, imperf. m. ἐπειρᾰόμην, -ώμην, -ᾶν, -ῶ, -άεῖο, -ᾶτο. 3. pl. -άονῖο, -ῶνῖο. Th. πεῖρα, *experientia, conatus.*

Πειρηθῆναι, *periculum feciſſe*, a. 1. inf. paſſ. &

Πείρησαι, *experire*, a. 1. imperat. m. verbi πειράω, quod vide.

Πειρητίζω, *experior, periculum facio*; à πειράω, idem. Th. πεῖρα.

Πειρίθοος, ν, ὁ, nomen viri.

Πείρινς, θος, ἡ, *crates*, vel *alveus ex viminibus in curru.*

ΠΕΙ'ΡΩ, *tranſadigo, tranſfodio:* item *tranſeo.* f. ερῶ. p. κα. a. 1. ἔπειρα. a. 2. ἔπαρον. perf. paſſ. πέπαρμαι. a. 1. paſſ. ἐπάρθην. p. m. πέπορν.

Πειρῶ, *tenta*, præſ. imperat. paſſ. πειράυ, -ῶ, &

Πειρῶατο, Ion. pro πειρῶῖο, 3. pl. opt. paſſ. à πειράω, *conor.* Th. πεῖρα, *conatus.*

Πειρώμεθα, *experimur*, 1. plur. præſ. indic. m. &

Πειρώμενος, ν, præſ. part. verbi πειράομαι, *conor, periculum facio*; it. paſſiv. *tentor, exerceor.* Th. πεῖρα, *conatus, tentatio.*

Πείσαι, pro πῖσαι, *irrigare*, a. 1. inf. act. à πίνω, *potum do*, inuſit.

Πείσαις, Æol. pro πείσας, αντος, quod vide. &

Πείσαισα, Æol. pro πείσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. à πείθω, vide præced.

Πείσας, ᾶντος, *per uadens*, a. 1. part. act. à πείθω, *perſuadeo*, f. σω.

Πεισαχάλινα ἅρματα, *currus habenis obedientes*: τὰ τοῖς χαλινοῖς πειθόμενα. Virg. *Fertur equis auriga, neque audit currus habenas*: ex πείθω, & χαλινὸς, οῦ, ὁ, *frænum.*

Πείσεαι, *obedies*, Ion. pro πείσῃ, 2. ſing. f. 1. m. &

Πείσεις, 2. ſing. f. 1. act. &

Πεισέμεν, *perſuaſurum eſſe*, Ion. pro πείσειν, f. 1. inf. act. à πείθω, f. σω, *perſuadeo.*

Πείσεσθαι, f. 1. inf. m. &

Πείσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. vel 2. ſing. f. 1. m. à πείθω, *perſuadeo*, f. σω.

Πεισθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. à πεισθεὶς, έντος, έντι, ab eod. verbo.

Πεισθῆναι, a. 1. infin. paſſ. &

Πεισθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. à πείθω, quod vide.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, *perſuaſio*, ab eod. Th.

Πείσομαι, *patiar*, vel *parebo*: f. 1. m. à πάσχω, *patior*, vel πείθω, *pareo.*

Πεισος, vel πῖσος, εος, τὸ, *locus humectus, hortus, pratum*: qu. qui poſſit πῖσαι, i. e. *potum præbere*: à πιπίσκω, *potum præbeo*, f. πίσω. Th. πίνω, *bibo.*

Πειστὴρ, ῆρος, ὁ, *obediens, perſuaſor*: à πείθω.

Πέκω, idem quod πείκω, quod vide.

Πελάγεσσιν, dat. pl. Ion. à πέλαγος.

Πελαγίζω, *inundo, reſtagno*: à

ΠΕ'ΛΑΓΟΣ, εος, τὸ, *PELAGUS, mare*, in nom. plural. πελάγη. qu. πλοῖα ἄγων, *naves ducens.*

Πελάγων, *Pelagon*, nomen viri.

Πελάζω, *appropinquo, accedo*; item *appropinquare facio, admoveo, pertingo:* f. άσω. p. κα. præſ. infin. πελάζειν. Πελάζειν κράτει, *admovere victoriæ, dare victoriam.* Sic κράτει πέλεσσον, *victoriam mihi largire*, a. 1. imperat. act. Poët. Th. πέλας, *propè.*

ΠΕ'ΛΑΝΟΣ, ν, ὁ, *libum è polline farinæ.* q. à πάλη, *farina tenuis*, vel παλύνω, *miſceo.*

ΠΕΛΑΡΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ciconia*; q. à πελὸς, & ἀργὸς, quia *nigris & albis* pennis. Hinc ἀντιπελαργέω, *gratiam refero, beneficium rependo.* ἀντιπελαργία, ας, ἡ, *mutua gratiarum actio.*

ΠΕ'ΛΑΣ, adv. *propè*, q. à πέλω, *appropinquare facio.* Hinc πελάω, & πελάζω, *propinquo.* πλησίος, ν, *propinquus, proximus.* πλησίον, adv. *propè.* πλησιάζω, *propinquo.* ἐμπελάζω, *pervenio ad aliquem locum.* ἐμπυρίπελας, ατος, τὸ, *ignis ſacer.*

Πέλασαν, *applicârunt*, Ion. pro ἐπέλασαν, 3. pl. a. 1. act. &

Πελάσας, ᾶντος, *accedens*, a. 1. part. act. πέλασαι, a. 1. infin. à πελάζω, *admoveo*, f. σω, p. πεπέλακα. Th. πέλας, *propè.*

Πελασθεὶς, έντος, *accedens*, a. 1. part. paſſ. &

Πελάσθη, *infixa eſt*, Ion. pro ἐπελάσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab eod. verbo & Th.

Πελάσσαις, Æol. pro πελάσας, a. 1. part. act. Poët. gem. σ, verbi πελάζω, quod vide.

Πελάτης, ν, ὁ, *qui appropinquat*; item *incola, cliens:* &

Πελάτις, ιδος, ἡ, *cliens, famula.* Th. πέλας, *propè.*

Πελάω, idem quod πελάζω, quod vide.

Πέλεθος, vide in σπέλεθος.

Πέλεθρον, pro πλέθρον, ν, τὸ, *jugerum.*

Πέλει, *eſt, contigit*, à πέλω, *ſum.*

Πέλεια, ας, ἡ, &

Πελειὰς, άδος, ἡ, *columba.* in ſeq.

Πελειάσιν, *columbis*, dat. pl. à πελειὰς, άδος, ἡ, vel πέλεια, *columbarum quædam ſpecies*: à πελὸς, *niger*, quia *nigro* erant colore.

Πελεκὰν, *PELECANUS*, Gl. πελεκάνος, θαλάσσιον ὀρνέον. Dicitur πελικὰν, ᾶνος, & -άνος. & πελεκὰς, ά. à πελεκάω, *ſeco.* quòd roſtrum habeat magnum & latum, *dolationi* aptum. Th. πέλεκυς, *ſecuris.*

Πελεκάω, *ſeco, ſecuri incido*: &

Πελέκημα, ᾶτος, τὸ, *fomes, id quod inter dolandum excidit, ſcobs, ramentum*, quod pro fomite eſſe poteſt. Th. πέλεκυς.

Πελεκίζω, *ſecuri ferio.* f. ίσω. p. πεπελέκικα, perf. paſſ. πεπελέκισμαι. perf. part. πεπελεκισμένος, η, ον, *ſecuri percuſſus.* Th. πέλεκυς, *ſecuris.*

Πελεκῖνος, *ſecuridaca*, herba, cujus ſemen eſt ut πέλεκυς, *ſecuris.*

Πελέκησεν, Ion. & Poët. pro ἐπελέκησεν. 3.

ſing. a. 1. ind. act. verbi πελεκάω, *ſeco.* quod vide.

Πέλεκκον, υ, τὸ, *manubrium*, ſeu *capulus bipennis*: à

ΠΈΛΕΚΥΣ, εως, ὁ, *ſecuris, bipennis.* in acc. πέλεκυν.

Πελεμίζετ', Ion. pro ἐπελεμίζετο, *contremuit, quaſſatus fuit*: 3. ſing. imperfect. paſſ. à

ΠΕΛΕΜΙΖΩ, *moveo, commoveo*: f. ξω. p. πεπελέμικα. perf. paſſ. πεπελέμιγμαι. a. 1. paſſ. ἐπελεμίχθην, ης, η.

Πελεμίχθη, *reverſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Ion. à πελεμίζω, quod vide.

Πέλεν, Ion. pro ἔπελεν, *exſtabat*, 3. ſingul. imperf. &

Πέλεσκε, Ion. pro ἔπελε, 3. ſing. imperf. verbi Poët. πέλω, *ſum.*

Πέλευ, Dor. pro πέλε, præſ. imperat. verbi πέλομαι, idem quod πέλω, *ſum.*

Πελιδνὸς, ᾶ, vel πελιτνὸς, *nigrorem plumbeum habens, ſanguine ſuffuſus, lividus*: &

Πελιδνόω, -ῶ, *lividum reddo, fugillo.* Th. πελὸς, *niger.*

Πέλιος, ᾱ, *niger.* ab eod. Th.

Πέλοντο, *erant*, 3. pl. imperf. Ion. verbi πέλομαι, *ſum*: à πέλω, idem.

ΠΈΛΛΑ, ης, ἡ, *mulctra.* πελλὶς, ίδος, ἡ, idem. q. à πλέος, *plenus*, quòd ſæpè lacte *impleri* ſoleat. Indè Angl. a Pail, i. e. mulctrale.

Πέλλα, ης, ἡ, *PELLA*, urbs Macedoniæ; unde Alexander Magnus *Pellæus* dictus.

Πέλλος, ᾱ, ſive πελλὸς, idem quod πελὸς, *niger.*

ΠΈΛΜΑ, ατὸς, τὸ, *planta pedis*; item *ſolea*, q. à πελὸς, quia *nigra.* aut à πηλὸς, *lutum*, quod eâ calcamus.

Πέλομαι, *ſum*: idem quod πέλω.

Πελόμεσθα, Dor. pro πελόμιθα, 1. plur. præſ. ind. præc. verbi.

Πελοπιάδαι, Ion. Dor. & Poët. pro Πελοπίδαι, οἱ, nom. pl. à

Πελοπίδης, ᾱ, ὁ, *Pelopis filius*: à Πέλοψ, οπος, nom. propr.

Πελοποννησιακὸς, ὴ, *Peloponneſiacus*: &

Πελοποννησιστὶ, adv. *Peloponneſiacè*: à

Πελοπόννησος, ᾱ, ἡ, *Peloponneſus.* regio Græciæ, infra mare Ionium & Ægæum.

Πέλοπος, gen. ſing. à Πέλοψ, οπος, ὁ, *Pelops*, nom. propr.

ΠΕΛῸΣ, ὴ, *niger.* πέλειος, ᾱ, idem.

Πελταστὴς, ὴ, ὁ, *PELTASTA, peltatus, cetratus*: &

Πελταστικὸς, ὴ, *ad peltaſtam pertinens*; item *qui peltâ ſe tueri in pugnâ novit*: à

ΠΈΛΤΗ, ης, ἡ, *PELTA, ſcutum brevius*: q. παλτὸν, quod *vibrari* poſſit.

Πέλυξ, υκος, ὁ, vel πέλυς, εως, ἡ, *PELVIS*, propriè *lignea*; facta τῷ πελεκᾶν.

ΠΈΛΩ, & πέλομαι, *ſum, venio, verto, admoveo, appropinquare facio.*

ΠΈΛΩΡ, ωρος, τὸ, *monſtrum.*

Πελώρη, *vaſta*, f. g. à πέλωρος, ᾱ, *monſtroſus, portentoſus*; item *ingens, immanis*: &

Πελώριος, ᾱ, *monſtroſus*; item *admirandus, ſuſpiciendus, mirus*; & *immanis, ingens*: q. à πέλας ὄρος, *propè accedens* ad magnitudinem *montis.* Th. πίλωρ.

Πέμμα, ατος, τὸ, *coctura, coctum aliquid*, peculiariter *genus quoddam placentæ*: à πέπτω, *coquo.*

Πεμπάρχος, *quincurio*; id. q. πενταδαρχος.

Πεμπάζω, ſeu πεμπάζομαι, f. άσω, & -άσομαι, per πεμπάδας, *numero*: à

Πεμπὰς, άδος, ἡ, idem quod πενταὰς, άδος, *numerus quinarius, quinque*: à

Πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque.* Eſt &

Πίμπε, pro ἔπεμπε, Ion. 3. ſing. imperf. verbi πέμπω.

Πέμπολος, ᾱ, ὁ, *ſenex*; q. jam *mittendus* in ſepulchrum: à πέμπω.

Πέμπουσα, ας, ἡ, Dor. pro πέμπουσα, ης, ἡ, *mittens*, præſ. part. f. g. à πέμπω, *mitto.* f. ψω.

Πέμπον, Ion. pro ἔπεμπον, ες, ε, imperf. Ion. ejuſd. verbi.

Πεμπλαῖον βρέφος, *infans quinque dies natus*: à πέμπτος, *quintus.* Th. πέντε, *quinque.*

Πεμπλάμερος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, Ion. & Dor. pro πεμφθήμερος, vel πενθήμερος, *quinque dies durans*, ſeu *à quinque diebus*: ex πέμπλος, ᾱ, *quintus*, vel πέντε, *quinque*, & ἡμέρα, *dies.*

Πέμπτης, ᾱ, gen. & dat. ſing. f. g. à

Πέμπτος, η, ον, *quintus, a, um*, dat. plural. πέμπτοισι. à πέμπτε, Æol. pro πέντε, *quinque*: at

Πεμπτὸς, ὴ, ὸν, *miſſus, a, um*: à

ΠΈΜΠΩ, *mitto, amando, dimitto, vebo, trajicio*: f. ψω. p. πέπεμφα. a. 1. ἔπεμψα. a. 1. imperat. act. πέμψον, άτω. a. 1. ſub. πέμψω, ῃς, ῃ, a. 1. infin. πέμψαι. a. 1. part. πέμψας, ανίος. præſ. paſſ. πέμπομαι, *mittor.* a. 1. paſſ. ἐπέμφθην. f. 1. paſſ. πεμφθήσομαι. præt. m. πέπομπα. Hinc πομπὴ, ῆς, ἡ, *miſſio*; item *pompa.* ἀποπέμπω, *dimitto.* προπέμπω, *mitto ante*; item *proſequor, comitor.*

Πεμπώβολον, ᾱ, τὸ, *veru cum quinque cuſpibus*: à πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*, & ὀβελὸς, *veru.*

ΠΈΜΦΙΞ, ιγος, ἡ, *flatus*; item *gutta, nubes, bulla*: qu. à πέμπω, ut fit quod *emittitur* è re aliquâ.

ΠΕΜΦΡΗΔΏΝ, όνος, ἡ, *inſectum è vesparum genere.*

Πέμψαν, Ion. pro ἔπεμψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. &

Πέμψας, αντος, a. 1. part. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω.

Πέμψει, 3. ſing. &

Πέμψασι, 3. pl. f. 1. act. ejuſd. verbi.

Πεμψῶ, Dor. pro πέμψω, fut. 1. verbi πέμπω, quod vide.

Πέμψωμεν, *mittamus*, 1. plur. a. 1. ſub. act. ejuſd. verbi.

Πένεσθαι, præſ. infin. à πένομαι, *laboro, ago*, quod vide.

Πενέστης, ᾱ, ὁ, *ſervus, famulus*: à πένομαι, *laboro.*

Πένηαι, Ion. pro πένῃ, 2. ſing. ſub. verbi πένομαι, *laboro, pauper ſum.*

Πένης, ητος, ὁ, *qui labore victum quærit, pauper*:

pauper : dat. pl. πένησι. à πένομαι, *laboro, egeo.*

Πένθει, *luge*, præf. imperat. à πενθέω, *lugeo* : fed

Πένθεϊ, dat. ſing. à πένθος, εος, τὸ, *luctus.*

ΠΕΝΘΕΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ſocer, uxoris meæ pater* : πενθερά, ᾶς, ἡ, *ſocrus, uxoris mater* : ut ἑκυρός, & -ρᾶ, *ſocer*, & *jocrus*, mariti pater & mater.

Πενθέω, -ῶ, *lugeo* : f. ήσω. p. πεπένθηκα. a. 1. ἐπένθησα. a. 1. infin. πενθῆσαι. Th. πένθος, εος, τὸ, *luctus.*

Πενθήμεναι, Dor. pro πενθῆναι, præſ. infin. à πένθημι, pro πενθέω. Alii pro πενθεῖν, præſ. infin. verbi πενθέω, *lugeo.* Th. πένθος.

Πένθιμος, ος, ὁ ἡ ὀ, *lugubris* : à

ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τὸ, *luctus, mœror* : q. πόνθος, à præt. m. πέπονθα, verbi πάσχω, *patior.* Hinc πενθέω, *lugeo.*

Πενία, ας, ἡ, & Ion. -η, ης, *paupertas* : à πένης, *pauper.* Th. πένομαι, *laboro, inops ſum.*

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, *pauperculus, a, um* : à

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, *facio, efficio* ; *pauper ſum* : πενόμενος, præſ. part. πέπονα. præt. m. Hinc πένης, ητος, ὁ, *pauper.* πενία, *paupertas.* πόνος, *labor.* πονέω, *laboro.* πονηρὸς, - *improbus, ſceleſtus.* φιλόπονος, ος, ὁ ἡ ὀ, *amans laborum, gnavus.* μισόπονος, *fugiens laborum.*

Πένοντο, Ion. pro ἐπένοντο, 3. pl. imperf. verbi præced.

* Πενταέαρχος, ος, ὁ, *quinturio* : ex πέντε, *quinque*, & ἀρχὴ, *principium.*

Πενταέθλον, ου, τὸ, *quinquertium* : &

Πενταέθλος ἀνὴρ, *quinquertio* : ex πέντε, *quinque*, & ἄεθλος, *certamen.*

Πενταετηρικὴ, *quinquennalis.*

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, *quinquennium luſtrum* ; vide πενταέτηρος. Sed Att. πενταετηρὶς ponitur pro adjectivo.

Πενταέτηρος, ος, ὁ ἡ ὀ, *quinquennis, quinquennalis* &

Πενταέτης, ſive πενταετὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, id. à πέντε, *quinque*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus.*

Πένταθλον, ου, το, *quinquertium, quinque certamina* : &

Πένταθλος, ος, ὁ, *quinquertio, qui quinque certaminibus victor evaſit* : ex πέντε, *quinque*, & ἆθλος, *certamen.* Th. ἄεθλος, idem.

Πεντακις, *quinquiès*, adv. à πέντε.

* Πεντακισχίλιοι, αι, α, *quinquies mille.*

Πεντακόσιοι, αι, α, *quingenti, æ, a* : ex πέντε, *quinque*, & κόσιοι.

* Πενταπηχυς, υος, ὁ ἡ ὀ, *qui eſt quinque cubitorum* : ex πηχυς.

* Πενταπλασίως, adv. *quintuplicitèr, quinque modis* : à

Πενταπλάσιος, Ion. pro πενταπλάσιος, ος, *quinquies major.* Th. πέντε, *quinque.*

* Πενταπλῆς, ῆος, ὁ, *quintuplex.*

Πένταχα, & πενταχῆ, *quinquefariàm, quinque modis* : à

ΠΕ'ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, *quinque.* Hinc πεντάκις, *quinquies.*

* Πεντεκαίδεκα, *quindecim.*

Πεντεκαιδέκατος, η, ον, *decimus quintus, a, um* : ex πέντε, & δέκατος, *decimus.* Th. δέκα, *decem.*

Πεντηκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *quinquaginta* : ex πέντε, *quinque.*

* Πεντηκονταετὴς, ές, ὁ ἡ, *quinquaginta annos habens.*

Πεντηκονταετία, ας, ἡ, *quinquaginta annorum* : ex πεντήκοντα, *quinquaginta*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus.*

* Πεντηκόνταρχος, ος, ὁ, *princeps quinquagenarius.*

Πεντηκόντερος, ὁ, *navis quæ quinquaginta remis agitur* : πεντηκόντορος, ος, idem.

Πεντηκοντόγυος, ος, ὁ ἡ ὀ, *qui quinquaginta jugerum eſt* : ex πεντήκοντα, quod vide, & γύη, ſeu γυῖα, *arvum, jugerum.*

Πεντηκοντοκάρηνος, ος, ὁ ἡ ὀ, *qui habet quinquaginta capita* : ex πεντήκοντα, quod vide, & κάρηνον, ος, τὸ, *caput.*

Πεντηκοσὸς ὴ, ὸν, *quinquageſimus, a, um.* Hinc πεντηκοσὴ, ſcil. ἡμέρα, *dies quinquageſimus*, à reſurrectione Domini. Angl. **Pentecoſt.** Th. πέντε.

Πεντόζοιο, gen. Ion. à

Πέντοζος, ος, ὁ ἡ ὀ, *qui in quinos ramos diſpergitur.* Sic vocatur etiam *manus* : ex πέντε, & ὄζος, *ramus.* Digiti ſunt veluti *quinque* ramuſculi.

Πέξαιτ' pro πέξαιτο, *tondeatur* : 3. ſing. a. 1. opt. med. verbi πέκω, ſeu πείκω, *pecto.* f. ξω.

Πεξῶ, Dor. pro πέξω, f. 1. verbi ejuſd.

ΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, *penis.*

Πεπάγασι, Dor. pro πεπήγασι, 3. plural. perf. m. verbi πήγνυμι, *compingo* : f. ξω, a. 2. ἔπαγον. p. m. πέπηγα.

Πεπαθυῖα, *paſſa* : per Sync. pro πεπαθηκυῖα. p. part. act. f. g. verbi παθέω, f. ήσω, pro πάσχω, *patior* : a. 2. ἔπαθον.

* Πεπαιδευνται, 3. pl. p. paſſ. &

* Πεπαίδευται, 3. ſing. Vide παιδεύω.

Πεπαίνω, *maturo, coquo.* Th. πέπτω, idem.

Πεπαισμένος, η, ον, p. part. paſſ. à παίζω, *ludo, illudo* : vel à παίω, *percutio* : fut. αίσω. p. paſſ. πέπαισμαι. Sunt qui à πεπαίνω derivari dicunt.

Πεπαίτερος, η, *maturior, mitior* : compar. à πέπων, *maturus*, quod vide.

Πεπαλαγμένος, η, *pollutus* : perf. part. paſſ. à παλάσσω, *inquino, fædo* : f. ξω. p. πεπάλαχα. a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, *vibro* : f. αλῶ. Alii à πηλὸς, *lutum.*

Πεπάλακτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Ion. ab eod. Th.

Πεπάλαχθε, 2. pl. p. imperat. paſſ. à παλάσσω, *ſortior* : q. à πάλος, *ſors* ; item *agitatio.* Th. πάλλω, *agito.*

Πεπαλὼν, *qui vibravit* : Ion. redupl. pro παλὼν. a. 2. part. act. verbi πάλλω, *vibro* : f. αλῶ. a. 2. ἔπαλον.

Πέπαμαι, perf. verbi πάομαι. f. άσομαι, *poſſideo.*

Πεπάνει, a. 1. infin. act. verbi πεπαίνω, *coquo* : a. 1. part. paſſ. πεπανθεὶς, εῖσα, ἐν, *coctus* : nom. pl. πεπανθέντες.

Πεπαρεῖν, per Anadiplaſ. pro παρεῖν, a. 2. infin. verbi πείρω, *tranſeo* : f. ρῶ. a. 2. ἔπαρον.

ἔπαρον. Portut legendum credit πεπορεῖν, a. 2. infin. pro πορεῖν, verbi πορῶ, vel περάω, *do, præbeo.*

Πεπάρθαι, perf. infin. paſſ. à

Πέπαρμαι, perf. ind. paſſ. &

Πεπαρμένος, η, ον, *trajectus, a, um, confixus:* p. part. paſſ. verbi πείρω, *tranſadigo:* f. ερῶ. p. πέπαρκα, p. m. πέπορα.

Πεπαροίνηκα, *debacchatus ſum:* p. act. Att. pro παροίνηκα. &

Πεπαροινημένος, ν, *ludibrio habitus;* p. part paſſ. Att. pro παροινημένος, verbi παροινέω, *pecco per vinolentiam.* Th. οἶνος, *vinum.*

Πέπασαι, *acquiſivit:* Poët. pro

Πέπαλαι, 3. ſing. p. paſſ. verbi πάομαι, *poſſideo:* f. ἀσομαι, p. πέπαμαι.

Πέπαυμαι, σαι, ται, *deſit:* p. ind. paſſ. &

Πεπαυμένοις, dat. pl. p. part. paſſ. &

Πέπαυσο, 2. ſing. p. imperat. paſſ. verbi παύω, *ceſſo:* fut. παύσω. præt. πέπαυκα, a. 2. ἔπαυον.

Πεπεῖσθαι, *perſuaſi ſunt;* Ion. pro πεπεισμένοι εἰσί, 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi πείθω, *perſuadeo:* fut. σω, a. 2. ἔπιθον, perf. paſſ. πέπεισμαι.

Πεπείθοῦλο, *paruerunt:* Ion. redupl. pro ἐπείθοῦλο, 3. pl. imperf. paſſ. ejuſd. verbi.

Πεπείραμαι, *expertus ſum:* Dor. pro πεπείρημαι, p. ind. paſſ. indè a. 1. paſſ. ἐπειράσθην, à πειράω, *tento:* f. ἀσω & ήσω. Th. πεῖρα, *conatus, experientia.*

Πέπειρος, ᾱ, ὁ ᾐ ὐ, *maturus, mitis:* à πέπαίνω, *coquo.* Th. πέπτω, idem.

Πεπείσθω, *perſuaſum habeat:* 3. ſing. p. imperat. paſſ. &

Πέπεισμαι, p. ind. paſſ. verbi πείθω, *perſuadeo:* f. σω.

Πεπελεκισμένος, ν, *decollatus, ſecuri percuſſus:* p. part. paſſ. verbi πελεκίζω, *ſecuri ferio.* Th. πελεκυς, *ſecuris.*

Πεπεραγκέναι, p. infin. act. verbi περαίνω, f. ανω, p. πεπέρακα, idem quod περατόω, *finio.* Th. πέρας, τὸ, *finis.*

Πεπερημένος, ν, *adveſtus & venditus:* à περάω, *vendo:* f. ἀσω & ήσω, p. πεπέρηκα, p. paſſ. πεπέρημαι.

ΠΕΠΕΡΙ. ιος, vel εως, τὸ, *PIPER:* Angl. Pepper. à πέπειρος, quòd calore ſuo *coctionem* juvet.

Πέπηγα, ας, ε, *contrevi:* p. m. &

Πεπηγὼς, ὁτος, *infixus:* p. part. m. verbi πήγνυμι, ſeu πήγω, *compingo.*

Πεπηδηκέναι, perf. infin. act. verbi πηδάω, *ſalto.*

Πεπιεσμένος, η, ον, *preſſus:* p. part. paſſ. verbi πιέζω, *premo:* f. σω, p. κα, p. paſſ. πεπίεσμαι.

Πεπιθεῖν, *inducere:* Ion. redupl. pro πιθεῖν, a. 2. infin. verbi πείθω, *perſuadeo:* f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πεπιθημένος, ν, p. part. paſſ. &

Πεπιθήσω, *perſuadebo:* Ion. redupl. pro πιθήσω, f. 1. verbi πιθέω, pro πείθω, *perſuadeo:* a. 2. ἔπιθον, undè πιθία.

Πεπιθμεν, per Sync. pro πεπίθομεν, Ion. redupl. pro ἐπίθομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi præced.

Πεπίθοιμεν, *ſuaſiſſemus:* & in 3. pl. πεπίθοιεν, Ion. redupl. pro πίθοιμεν, & πίθοιεν, a. 2. opt. act. verbi ejuſd.

Πέπιθον, Ion. redupl. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. &

Πεπιθὼν, a. 2. part. act. Ion. pro πιθὼν, ὀντος, verbi πειθω, *perſuadeo:* a. 2. ἔπιθον.

Πεπιστεύκαμεν, 1. pl. p. ind. act. verbi πιστεύω, *credo:* f. εύσω· à πίστις, εως, ἡ, *fides:* ex præced. Th.

Πεπιστεύκεισαν, *crediderant:* 3. pl. pluſq. p. Att. pro ἐπεπιστεύκεισαν, ab eod. Th.

Πεπιστευμένην, acc. ſing. f. g. p. part. paſſ. verbi πιστεύω, vide πεπιστεύκαμεν.

Πεπλανημένως, adv. *vagabundè:* à πλανάομαι, *erro.* Th. πλάνη, *error.*

Πέπλασται, 3. ſing. perf. paſſ. πεπλᾶσθαι, p. inf. paſſ. πεπλασμένος, ν, perf. part. paſſ. verbi πλάσσω, *fingo:* f. σω. p. κα.

Πεπλάτυνται, 3. ſing. p. paſſ. verbi πλατύνω, *dilato;* f. υνω, p. πεπλατυγκα. Th. πλατὺς, έος, *latus, amplus.*

Πέπληγα, *percuſſi:* p. m. verbi πλήσσω, f. ξω. a. 2. ἔπληγον.

Πεπληγέμεν, & πεπληγέμεναι, Ion. & Dor. pro πεπληγειν, verbi πεπλήγω, *percutio:* ex p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, in præſens abiit: unde & præt. imperf. πέπληγον, Ion. pro ἐπεπλήγον. niſi malis eſſe a. 2. act. verbi πλήσσω, a. 2. πέπληγον, Anadiplaſ. Ion. pro ἔπληγον.

Πέπληγον, *percuſſi:* vide præced.

Πεπλήθυνται, 3. ſing. p. paſſ. verbi πληθύνω, quod vide.

Πεπλήθως, υῖα, ος, *plenus, a, um:* perf. part. m. verbi πλήθω, *impleo:* f. πλήσω, p. m. πεπληθα.

Πέπληντο, 3. ſing pluſq. p. paſſ. Ion. verbi πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo:* f. πλήσω, p. paſſ. πέπλημαι.

* Πεπληροφορημένων, *eorum quæ impleta ſunt:* gen. pl. perf. part. paſſ. à πληροφορέω.

Πεπλήρωμαι, & in 3. pl. πεπλήρωνται, p. ind. paſſ. verbi πληρόω, *impleo:* f. ώσω, p. πεπλήρωκα. Th. πλέος, *plenus.*

Πεπλησιακὼς, ότος, p. part. act. verbi πλησιάζω, *approximo, ſector, accedo familiatèr ad aliquem:* f. ασω. p. κα, à πλησίον, *propè.* Th. πέλας, idem.

ΠΕΠΛΟΣ, ου, & Ion. πέπλοιο, ὁ, & πέπλον, ου, τὸ, *PEPLUS, -UM,* veſtis muliebris.

Πεπλύσθαι, Poët. p. infin. paſſ. verbi inuſ. πλύω, *lavo:* f. ύσω, p. paſſ. πέπλυμαι. Th. πλύνω, idem.

Πέπλων, vide in ἐπέπλων, ας, ω. &

Πέπλωι, acc. pl. Dor. pro πέπλους. Th. πέπλος.

Πεπνυμένος, η, ον, *prudens, ſapiens:* perf. part. paſſ. & in uſ. πεπνυμένος, à p. ind. πέπνυμαι, verbi πνῦμι, ſeu πνύω, f. σω. *ſpiro:* in paſſ. πνύμαι, *ſapio.* Th. πνέω, *ſpiro.*

Πεπνύσο, *ſapito:* p. imperat. paſſ. verbi πνῦμαι, *ſapio:* à πνῦμι, vel πνύω, id. quod præced. Th.

Πεποίηκα, ᾱ, ε, & in 3. pl. πεποιήκαντι, Dor. pro πεποιήκασι, p. ind. act. &

Πεποίημαι,

Πεποίημαι, & in 3. pl. πεπίηνται, p. ind. paſſ. πεποιησθαι, p. inf. paſſ. &

Πεπυιημένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi πυιέω, f. ήσω, *facio*.

Πέποιθ' pro πέποιθε, *confidit*: 3. ſing. p. m. πέποιθα, αι, ε· hinc πεποθώς, 2. ſing. p. m. ſub. &

Πεποιθέναι, p. inf. m. πεποιθώς, ότος, in pl. πεποιθότες, p. part. m. verbi πείθω, *perſuadeo*: f. σω, a. 2. ἔπιθον. πεποίθει, 3. ſing. pluſq. p. m. Ion.

Πεποίθησις, εως, ἡ, *fiducia*: à p. m. πέποιθα, verbi ejuſd.

Πεποίθομεν, 1. pl. præſ. ind. verbi πποίθω, qu. Siculo more factum ex p. m. πέποιθα, verbi præced.

* Πεποθότως, adv. *confidenter*.

Πεποιθώς, ότος, *fretus, confiſus*: vide in πεποιθέναι.

Πεποικιλμένος, η, ον, *variegatus, a, um*: perf. part. paſſ. verbi ποικίλλω, f. λῶ, *varieg.* Th. ποικίλος, *varii coloris*.

Πέπομφα, *miſi*: Att. pro πέπεμφα, p. ind. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω.

Πέπον, ῶ, *mollis, ignave*: voc. à nom. πέπων, ονος, ὁ, ἡ, η, *mitis, maturus*. Th. πέπω, *coquo*: f. ψω. p. paſſ. πέπεμμαι.

Πέπονα, p. m. à πονέομαι, *laboro*.

Πεπονημένος, Dor. pro πεποιημένος, ε, *elaboratus*: quod vide.

*Πέπονες, όνων, οἱ, αἱ, *pepones*, n. pl. à πέπων.

Πεπονημένος, ου, *elaboratus*: p. part. paſſ. verbi πονέω, *excolo, inſtruo*. Th. πένομαι, *laboro*.

Πεπονηρευμένος, ου, p. part. paſſ. verbi πονηρεύω, *improbus ſum, improbè ago*: à πονηρὸς, *malus*: ab eod. Th.

Πέπονθα, *paſſum um*: p. m. ind. &

Πεπονθὼς, ότες, p. m. part. verbi πάσχω, *patior*: f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον.

Πέπορδα, *pepedi*: præt. med. verbi πέρδω *pedo*.

Πεπορεῖν, Ion. Anadiplaſ. pro πορεῖν, a. 2. inf. act. verbi πόρω, fut. ρῶ, Poet. idem. quod πορίζω, *præbeo*. Th. πείρω, *tranſadigo*: p. m. πέπορα.

Πεπόρευσο, perf. impcrat. paſſ. verbi πορεύομαι, *eo*.

Πεπόσθαι, p. inf. paſſ. à πῶμι vel πίνω, *bibo*: f. πώσω. p. πέπωκα, p. paſſ. πέπομαι, a. 1. paſſ. ἐπόθην, a. 1. part. ποθείς.

Πέπουθε, *laboràſtis*: per Sync. pro πεπόνησθε, 2. pl. p. ind. paſſ. verbi πονέω, *labòro*: f. ήσω, p. πεπόνηκα, p. paſſ. πεπόνημαι. Th. πένομαι, idem. p. med. πέπονα. Sunt qui velint: per Sync. dici pro πεπόνθατε, Pleonaſm. inſerto σ, p. m. verbi πάσχω, *patior*: fut. πείσομαι.

Πεποτήαται, *volarunt*: Ion. pro

Πεπότηνται, 3. pl. p. paſſ. verbi ποτάομαι, *volo*: f. ήσομαι, p. πεπότημαι. Th. πέτομαι, vel πετάομαι, idem.

Πεπότητο, *volabat*: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Ion. ab liſd.

Πεπραγμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi πράσσω, vide πέπραχα.

Πέπρακα, *terminavi*: per Sync. pro πεπέρακα, p. ind. act. verbi περάω, *tranſeo*: f. άσω & ήσω. Alii à πράσσω formant, quod vide. Eſt &

Πέπρακα, perf. verbi πιπράσκω, *vendo*: fut. πρᾶσω.

Πεπρᾶσθαι, p. inf. paſſ. verbi πιπράσκω, *vendo*: f. πιάσω, f. 1. paſſ. πραθήσομαι, a. 1. paſſ. ἐπράθην, ν, η. Th. περάω, *vendo*.

Πέπραχα, perf. ind act. verbi πράσσω, *facio*: fut. ξω, perf. inf. act. πεπραχέναι, perf. ind. paſſ. πέπραγμαι, a. 1. paſſ. ἐπράχθην.

Πεπραχέναι, vide in præced.

Πεπρῆσθαι, Ion. pro πεπρᾶσθαι, quod vide.

Πεπρησμένος, ου, *incenſus*: perf. part. paſſ. verbi πρήθω. *incendo*: perf. paſſ. πέπρησμαι.

Πέπρωμαι, *fato deſtinatus ſum*: per Sync. pro πεπέρατωμαι, p. ind. paſſ. &

Πεπρωμένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi πεπρόω, per Sync. περόω, & πρόω, *deſtino*. Th. πέρας, ατος, τὸ, *terminus, finis*.

Πέπρωται, per Sync. pro πεπέρατται, 3. ſing. p. paſſ. &

Πέπρωτο, per Sync. pro πεπεράτωτο, 3. ſing. pluſq. p. Ion. Vide πέπρωμαι.

Πέπταμαι, per Sync. pro πεπέτασμαι, ſic in 3. pl. πέπτανται, *expanſa ſunt*: pro πεπτάνται, p. paſſ. verbi πετάζω, vel πετάομαι, *expando*. Sunt qui πέπταμαι exponunt *volavi*, & pro ἔπταμαι poni credunt. p. paſſ. verbi πτάμι.

Πεπτεῶτα, *lapſum*: acc. ſing. p. part. act. verbi πεπτεώς, quod Pleonaſm. τοῦς, pro πεπτώς, & hoc per Sync. pro πεπτωκώς, gen. -ῶτος vel -ότος, p. part. act. à πίπτω, *cado*: f. πτώσω, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Πεπτηώς, ῶτες, *terrefactus*: p. part. act. verbi πτήσσω, *metu contràho*: f. ξω, p. πέπτηχα, & ſublato χ, Ion. πίπτηκα. Hinc part. πεπτεώς, & in acc. πεπτηῶτα quod tamen per Ecteſin dici pro πεπτεῶτα quidam credunt, quod vide.

ΠΕΠΤΩ, *coquo, maturo, pinſo*: f. ψω, p. πέπεφα, Æol. πέσσω, Att. πέπτω.

Πέπτακα, *cecidi*: p. act. &

Πεπτηώς, ότος, perf. part. act. verbi πίπτω, *cado*: fut. πτώσω, a. 2. ἔπεσον, f. 2. m. πεσοῦμαι.

Πεπτῶτα, per Sync. pro πεπτωκότα, acc. ſing. perf. part. act. verbi ejuſd. Vide πεπτεῶτα.

Πεπύθοιτο, *audiat, intelligat*: 3. ſing. a. 2. opt. m. pro πύθοτο, Poet. &

Πεπυθῶνται, Ion. Anadiplaſ. pro πύθωνται, 3. pl. a. 2. ſub. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*: fut. πεύσομαι, perf. paſſ. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεπυκασμένος, ου, perf. p. paſſ. verbi πυκάζω, *denſo*. Th. πυκα, adv. *denſè*.

Πεπυρωμένος, ου, perf. part. paſſ. verbi πυρόω, *inflammo*: f. ώσω, p. πεπύρωκα. Th. πυρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*.

Πεπύσθην, Ion. pro ἐπεπύσθην, 3 dual. pluſq. perf. paſſ. verbi πυνθάνομαι. Vide πεπύθωνται.

Πέπυσμαι, *interrogavi*: p. paſſ. &

Πέπυσο, Ion. pro ἐπέπυσο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ejuſd.

Πέπωκα,

Πέπωκα, *bibi*: p. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πέπων, ονος, ὁ ἡ ὐ, *coctus a sole, maturus*, de *fructibus* dicitur; item *PEPO*, & *mollis, ignavis*: à πέπτω, *coquo*.

ΠΕΡ, particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annecti solet; & plerumque significat *quanquam, tametsi*: interdum respondet particulæ *cunque*. Sæpe etiam vacat. Æolibus πὲρ est περί.

ΠΈΡΑ, *ultrà*, πέρας, idem. περαίτερος, & περαῖος, ᾱ, *ulterior*, quasi à περάω, *transeo*.

Περάαν, *penetrare*: Ion. pro περᾶν, præs. inf. verbi ejusd.

Περαίη, ης, ἡ, Ion. pro περαία, scil. γῆ, vel χώρα, *terra quæ est ultra mare*. Th. πέρα, *ultra*.

Περαίνω, f. ανῶ, p. ᾱγκα, *finio, perficio, efficio*; item *ex concessis aliquid efficio*, i. e. *infero*, vel *concludo syllogisticè*; *prædico*. Th. πέρας, *finis*.

Περαιόομαι, ουμαι, *in ulteriorem partem trajicior, trajicio, transeo*. Th. πέρα, *ultra*.

Περαιτέρω, ac περαίτερον, *ulteriùs, ampliùs*: à περαίτερος, ᾱ, *transitu facilior*: ab eod. Th.

Πέραν, adv. *trans*: cum gen. item *cis, secus*: idem quod πέρα, *ultra*. Sed

Περᾶν, præs. inf. à περάω, *transeo*.

ΠΈΡΑΣ, ατος, τὸ, & πεῖρας, το, *finis, terminus*; item adv. *denique*.

Περάτεις, Æol. pro

Περάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi περάω, *transeo*.

* Πέρασις, εως, ἡ, &

* Περασμὸς, ὗ, τὸ, *transitus*: à περάω.

Πέρατα, τὰ, *fines*: nom. vel acc. pl. à πέρας, ατος, τὸ, *finis*.

Περάτη, ης, ἡ, *finis*: expon. etiam *extremitas horizontis orientem versus*. Th. πέρας.

Περατόω, *finio, termino*: f. ώσω, p. ωκα, præs. pass. περατοῦμαι, *finior, terminor*: p ind. πεπεράτωμαι, per Sync. πέπρωμαι, *fato destinatus sum*: cujus part. πεπρωμένος, η, ον, *fatalis, fato destinatus*: à præced. Th.

ΠΕΡΆΩ, *transeo, supero, transporto, vendo*: f. άσω & ήσω.

Περγαμία, ας, ἡ, Poët. pro

Πέργαμος, ου, ὁ, *urbs Asiæ insignis*; *Troja*, ita dicta, quòd *edita in rupe* sit sita. *Pergama* enim omnia *loca editiora* olim appellabantur.

Περγασίδην, *Pergasidem*, acc. sing. nom. patronym.

Πέργη, ης, ἡ, *Perga*: nomen metropoleos Pamphyliæ. Hebr. *velum*.

ΠΈΡΔΙΞ, ικος, ὁ ἡ ὐ, *PERDIX*, avis; Metaph. *astutus, libidinosus*: quod à περιδῶ, *circumedo*.

ΠΈΡΔΩ, *PEDO, crepitum ventris edo*: f. σω, p. κα, a. 2. ἔπαρδον, p. med. πέπορδα. hinc Angl. to fart.

Πέρην, Ion. pro πέραν, *ultra*: idem quod πέρα.

Περῆσαι, a. 1. inf. act. &

Περήσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi περάω, f. ήσω, vel άσω, *transeo*.

Περητὸς, Ion. pro περατὸς, οῦ. *qui transire potest*: ab eod. verbo.

Πέρθαι, Ion. pro πεπέρθαι, p. inf. pass. à

ΠΈΡΘΩ, *privo, vasto, perimo*; *PERDO, trucido*: f. σω. p. κα, a. 2. ἔπραθον, p. med. πέπορθα.

ΠΕΡΊ, præpos. cum gen. *de, pro, propter, contrà*: cum acc. *circa, circum, per, ex, de*, ut τὰ περὶ ἐμὲ, *res meæ*. In compositione sæpè auget significationem, ut περίεργος, *nimis occupatus*.

Περὶ δείματι φεύγειν, Poët. pro ἀπὸ φόβου φεύγειν, *præ metu fugere*.

Πέρι pro περίεστι, sicut ἔνι pro ἐνεστι. Vide περιεῖναι.

Περιάγω, *circumeo, circumago, circumduco*: in 3. pl. sub. περιάγωσιν, imperf. act. περιῆγον. f. περιάξω. a. 2. περιήγαγον, Att. pro περιῆγον· ex περὶ, *circum*, & ἄγω, *duco*.

Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, *circumactus, circumductio, conversio*: ex præced.

Περιαιρέω, -ῶ, *aufero*, q. d. *circumcirca tollo*: f. ήσω, p. περιῄρηκα, a. 2. περιειλον, ες, ε, a. 2. inf. περιελεῖν, præs. pass. περιαιρέομαι, οῦμαι, *tollor*: imperf. περιῃρεόμην, -οῦμην, -έου. -οῦ, -έιτο. -εῖτο. Th. αἱρέω, *capio*.

Περιαροῦσα, præs. part. f. g. verbi præcedentis.

Περίαλλος, ος, ὁ ἡ ὄ, *aliis præstans, eximius*: περίαλλα vel περιάλλως, *eximiè, supra modum*: ex περι, *supra*, & ἄλλος, *alius*.

Περιάπτω, f. ἅψω, *circumnecto, circumappendo, pro amuleto appendo*; item *comparo, acquiro, impono, injungo*: ex περὶ, & ἅπτω, *necto*.

* Περιάργυρος, ος, ὁ ἡ ὄ, *auro obductus, deauratus*: ex περὶ, & ἄργυρος, *argentum*. hinc

* Περιαργυρόω, -ῶ, *deauro*, f. ώσω, p. -ηργύρωκα.

Περιαστράπτω, *circumfulgeo*: f. ψω, p. περιέστραφα, a. 1. περιέστραψα, ex περὶ, & ἀστράπτω, *fulguro*.

Περιαυγὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, *circumquaque splendens, pellucidus*. Th. αὐγὴ, *splendor*.

Περίαυγος, ος, ὁ ἡ ὄ, *undiquaque splendidus*: ab eod. Th.

Περιαυτολογέω, -ῶ, *de me ipso loquor jactabundus, ostento me*: &

Περιαυτολογία, ας, ἡ, *sui ipsius prædicatio, ostentatio*: ex περὶ, αὐτὸς, & λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.

Περιαύω, *pernocto*. Th. ἰαύω, *commoror*: f. σω.

Περιαύων, *dormiens*: præs. part. act. à præcedente.

Περίαχε, *insonuit*: 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιηχέω, Dor. περιαχέω, *circumsono*: f. ήσω. Th. ἦχος, *sonus*.

Περιβαίνω, *circumeo*; item *circumeundo, protego, defendo*: f. βήσομαι, a. 2. ἔβην, a. 2. inf. act. βῆναι· ex περὶ, & βαίνω, *eo*.

Περιβαλέσθαι, a. 2. inf. m. à

Περιβάλλω, *circumdo, cingo, amicio*: f. βαλῶ, a. 2. -έβαλον, *amicui*: perf. βέβληκα, præs. pass. περιβάλλομαι, *vestor*, perf. pass. βέβλημαι, perf. part. pass. βεβλημένος, η, ον, *amictus, a, um*, fut. 2. med. βαλοῦμαι, a. 2. -εβαλόμην, ου, ετο, *vestitus fui*. a. 2. imperat.

imperat. m. βαλῦ, ίσθω, p. m. βέβολα. ex περὶ, *circum*, & βάλλω, *jacio*.

Περίβαρα, *genus calceamenti*. Suid. περίβαλλα, an à περιβάλλω, quod pedi *circumjiciatur* ?

Περιβῆναι, *protegere*: a. 2. infin. act. verbi περιβαίνω, quod vide.

* Περιβιῶ, *supervivo*, *superstes sum*: f. ώσω, p. -βέβιωκα.

Περίβλεπτος, ν, ὁ ἡ ὄν, *conspicuus*, *qui est admirationi*, *spectabilis*: à

Περιβλέπω, *circumspicio*: item *affecto*, *admiror*: f. ψω, p. -βέβλεφα, præs. m. περιβλέπομαι, idem. imperf. m. -εβλεπόμην, ν, στο. a. 1. m. -εβλεψάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. βλεψάμενος, η, ον. Th. βλέπω, *video*.

*. Περίβλημα, ατος, τὸ, *pallium*.

Περιβόητος, ν, ὁ ἡ ον, *clarus*, *celebris*: à βοάω, *clamo*.

Περιβόλαιον, ν, τὸ, *amictus*, *velamen*: &

Περιβολὴ, ῆς, ἡ, *vestitus*: à p. m. περιβέβολα, verbi περιβάλλω, *circumdo*, *amicio*.

* Περιβραχιόνιον, ν, τὸ, *brachiale*: ex περὶ, & βραχίων, ονος.

* Περιβώμιον, ν, τὸ, *simulacrum*, *statua*: ex περὶ, & βωμὸς, *ara*.

Περίβωτος, *celebris*, *famosus*: pro περιβόητος, quod vide.

Περιγίγνομαι, *supersum*, *supero*, *vinco*, *salvus evado*; *contingo*: præs. part. περιγιγνόμενος, ν, *superstes*: à γίγνομαι, seu γείνομαι, *sum*, *fio*, *nascor*.

Περιγίνομαι, ῦμαι, εἶναι, *consequor*: a. 2. m. περιγενόμην, a. 2. part. m. γενόμενος, a. 2. infin. m. γενέσθαι, ab eodem Th.

Περιγλαγὴς, έος, ὁ ἡ ές, *lacte plenus*, *lacte abundans*: ex περὶ. & γλάγος, Poët. pro γάλα, ακτος, τὸ, *lac*.

Περιγλαυκάομαι, -ῶμαι, *oculorum pupillis lustro*, *circumspicio*. Th. γλαύκη, *pupilla oculi*.

Περιγλαυκώμενος, ν, *collustrans oculis*, *circumspiciens*: à præced.

Περίγλωσσος, ν, ὁ ἡ ὄν, q. ὁ περισσὸς τὴν γλῶσσαν, *qui linguâ est eximius*, *disertus*, *eloquens*. Περὶ præpositio in compositione *excellentiam* denotat.

Περιγογγύζωσι, *murmurent*: 3. pl. præs. sub. verbi περιγογγύζω· quod ex περὶ, & γογγύζω, *murmuro*.

Περίγρα, ας, ἡ, *circinus*, quo rotarum περιγυρὶς, id est, *circumferentia* perficitur; q. à περιάγω, *circumago*, dict. παρὰ τὸ πέριξ γράειν ἢ γράφειν ἢ ξέειν τὰ ξύλα. Th. γράω.

* Περιγράφω, f. ψω, *circumscribo*.

Περιδδείσασα, *verita*: Ectasin Poët. pro περιδείσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi περιδείδω, *undiquaque metuo*, *pertimesco*: ex περὶ, & δείδω, *timeo*: f. είσω, a. 1. ἔδδεισα, a. 1. part. δείσας, δείσασα, p. m. δείδια.

Περιδεὴς, έος, ὁ ἡ ές, *meticulosus*: ex περὶ, & δέος, εος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Περιδείδια, p. m. à

Περιδείδω, *pertimesco*. Vide in περιδδείσασα, *verita*.

Περὶ δέξια, τὰ, *dextralia*, *armillæ*: à

Περιδέξιος, ν, ὁ ἡ ον, *ambidexter*: ex περὶ, & δεξιὸς, *dexter*. Th. δεξιὰ, ᾶς, ἡ, *dextra*.

* Περιδειπνέω, -ῶ, f. ήσω, *epulum funebre celebro*.

* Περίδειπνον, ν, τὸ, *epulum funebre*, *parentalia*: ex δεῖπνον, *convivium*.

Περιδέραιον, ν, τὸ, *collare*, *millum*; frequentiùs pro *ornatu collari* seu *monili*: &

Περιδέραιος, ν, ὁ ἡ ον, *circumcollaris*: ex περὶ, *circum*, & δέραιον, *collare*. Th. δέρη, *cervix*, *collum*.

Περιδέω, *circumligo*: fut. ήσω, p. περιδέδεκα, præs. pass. περιδέομαι, *obvincior*, p. pass. -δέδεμαι, pluſq. p. pass. -εδεδέμην, σο, το· ex περὶ, *circum*, & δέω, *ligo*.

* Περιδιπλόω, -ῶ, *circumduplico*.

Περιδραμόντες, nom. pl. a. 2. part. act. à περιτρέχω, *circumcurro*, *percurro*: f. δραμοῦμαι, a. 2. -έδραμον, ες, ε, a. 1. part. act. περιδραμὼν, όντος, p. ind. act. περιδεδράμηκα· ex περὶ, & τρέχω, *curro*.

* Περιδρομὴ, ῆς, ἡ, *circuitus*, *ambitus*.

Περίδρομος, ν, ὁ ἡ ον, *circumdatus*, *rotundus*, *velox*. Th. τρέχω, *curro*: f. δραμοῦμαι, a. 2. ἔδραμον, part. med. δέδρομα, undè δρόμος, ν, ὁ, *cursus*.

Περιδύω, *circumvestio*. Apud Hom. περίδυσε exponitur *spoliavit*; pro ἀπόδυσε. Th. δύνω, vel δύω, *jubeo*, *induo*.

Περιδώσομαι, f. 1. m. verbi περιδίδομαι, *depono*, seu *deposito pignore certo*, *paciscor*: ex περὶ, & δίδωμι, *do*.

Περιεβάλετε, 2. pl. a. 2. ind. act. &

Περιεβάλετο, 3. sing. a. 2. m. verbi περιβάλλω, *amicio*, quod vide.

Περιεγένετο, 3. sing. a. 2. m. verbi περιγίνομαι, *consequor*. Th. γείνομαι, seu γίνομαι, *sum*, *fio*.

Περιέδραμον, ες, ε, vide in περιδραμόντες.

Περιεζωσμένος, ν, *præcinctus*: perf. part. pass. verbi περιζώννυμι, *præcingo*, quod vide.

Περιέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi περιτίθημι, *circumpono*: f. -θήσω, a. 2. περιέθην. Th. τίθημι, *pono*.

* Περιείδω, *negligo*. Th. εἶδω.

Περιειλημμένος, ν, *involutus*, *indutus*: a. 1. part. pass. à περιειλέομαι. ex περὶ, & εἰλέω, *involvo*.

Περιείλησις, εως, ἡ, *circumvolutio*: qu. ex iisd.

Περιειλήφασι, 3. pl. perf. act. Att. verbi περιλαμβάνω, *complector*: quod ex περὶ, & λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι, perf. Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Περιειλίξαντες, *circumvolventes*: nom. pl. a. 1. part. act. à περὶ, & εἰλίσσω, vel -τλω, *volvo*. Th. εἰλέω, idem.

Περίειμι, *superior sum*, *supero*, *antecello*; item *supersum*, *abundo*, *resto*: ex περὶ, & εἰμι, *sum*. Th. ἔω, idem.

Περιεῖναι, præs. infin. à præced.

Περιείχετο, *circuibat*: 3. sing. imperf. pass. à περιέχω, quod vide.

Περιέκρυβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περικρύπτω, *occulto*: f. ψω, p. περικέκρυφα. Th. κρύπτω, *abscondo*.

Περίελαι, apud Hesych. pro ἀφελεῖ, quasi esset a. 1. imperat. m. verbi περιαιρέω, *aufero*: qu. vide. f. 1. ελῶ. ex inus. Th. περίλω. undè a. 1. -ειλα.

Περιέλασις,

Περιέλασις, εως, ἡ, *circumactio*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. άσω.

Περιέλειχε, 3. sing. imperf. act. verbi περιλείχω, *circumlingo*. Th. λείχω, *lambo*.

Περιελθών, όντος, a. 2. part. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Περιήλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. περιαλεῖν, a. 2. infin. act. &

Περιελόντες, nom. pl. a. 2. part. act. περιελών, όντος, in f. g. περιελῶσα, verbi περιαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Περιέπειν, *curare, officiosè tractare*: ab ἕπω, *tracto, sequor*.

Περιέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιπίπτω, *incido*, cum dat. f. περιπτώσω, præt. περιπέπτωκα· ex περὶ, & πίπτω, *cado*: a. 2. ἔπεσον.

Περιέπλεκε, 3. sing. imperf. act. verbi περιπλέκω, f. ξω, *circumplector*; item *sensum animi verbis obumbro*, vel *contego*: ex περὶ, & πλέκω, *necto*.

Περιεργάζομαι, *inaniter satago, & laboro*: f. άσομαι. a. 1. m. περιειργασάμην, ω, ατο. Ex περὶ, & ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Περιεργία, ας, ἡ, *curiositas, nimia accurata diligentia*: &

Περίεργος, ε, ὁ ἡ ἡ, *curiosus*; item *nimis exquisitus, supervacaneus*: Th. ἔργον, *opus*.

Περιέρχομαι, *circumeo*, cum acc. f. περιελεύσομαι. a. 2. περῆλθον, *oberravi*. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Περιέσπακα, ας, ε, *distraxi*, præt. ind. act. &

Περιεσπᾶτο, 3. sing. imperf. pass. verbi περισπάω, -ῶ, *distrabo*. quod vide.

Περίεσπε, 3. sing. a. 2. Ion. verbi περισπάω, *avello, distrabo*. a. 2. περίεσπον. Th. σπάω, *trabo*. Alii à περιέπω, *obeo, prosequor*, deductum volunt; quod ex περὶ, & ἕπω, *sequor*: a. 2. ἔσπον, ες, ε. Poët.

Περιέσσαυθαι, a. 1. infin. m. gem. σ, verbi περιέννυμι, *circuminduo*. Th. ἵω, *induo*, f. ἴσω, a. 1. εἶσα. a. 1. m. ἐσσάμην. Ion. & Poët. pro εἱσάμην.

Περιεσταλμένος, η, *obvolutus, circumcisa indutus*: part. præt. pass. verbi περιστέλλω. Th. στέλλω, *orno*, f. λῶ. p. ἔσταλκα, perf. pass. ἔσταλμαι.

Περιέστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περίστημι, *circumsto*. Th. ἵστημι, *sto*: f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Περιέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. περιέστην, ης, η, vel, ut alii volunt, a. 1. verbi περίστημι, quod vide.

Περίεστιν, 3. sing. præs. ind. verbi περίειμι, *superior sum, abundo*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Περιέστραψεν, pro περιέστραψαν, Act. ix. 3. *circumfulsit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi περιαστράπτω. Th. ἀστράπτω, *fulguro*.

Περιεστῶτα, acc. sing. perf. part. act. περιεστώς, ῶτος, contractè pro περιεστηκὼς, verbi περίστημι, *circumsto*, quod vide.

Περιέσχατος, η, *extremus*. Th. ἔσχατος, idem.

Περιέσχεν, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέχω, *occupo, contineo, circundo*. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Περιέτεμον, ες, ε, vel περιέταμον, a. 2. ind act. verbi περιτέμνω, *circumcido*. f. περιτεμῶ, præt. περιτέτμηκα, perf. m. περιτέτομα. Th. τέμνω, *seco*.

Περιετέτμητο, 3. sing. pluſq. p. pass. verbi ejuſd.

Περιέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιτυγχάνω, *adipiscor*. Th. τυγχάνω, *sum*. f. τύχομαι. a. 2. ἔτυχον.

Περιέφθησαν, *circumventi sunt*, Ion. pro περιεφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi περιέπω, *prosequor*. Th. ἕπω, *sequor*.

Περιέχω, *occupo, contineo, circundo, cingo*: περιέχει, pro περιέχεται, *continetur*. 1 Petr. ii. 6. a. 2. περιέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

Περιεώρα, 3. sing. imperf. act. verbi περιοράω, *circumspicio*. Th. ὁράω, *video*, imperf. Att. ἑώρων· & perf. ἑώρακα.

Περίζωμα, ατος, τὸ, *cingulum, ventrale, lumbare pallium*, Ruth iii. 15. à

Περιζώννυμι, *præcingo*, f. περιζώσω. p. περιέζωκα. a. 1. περιέζωσα, perf. pass. περιέζωσμαι. perf. part. pass. περιεζωσμένος, *præcinctus*. a. 1. m. περιεζωσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. περίζωσαι, ασθω. a. 1. part. m. περιζωσάμενος. Ex περὶ, & ζώννυμι, vel ζωννύω, *cingo*, f. ζώσω.

Περίζωσαι, *præcingere*, a. 1. imperat. m. verbi præced.

Περιζώστρα, ας, ἡ, *fascia, cingulum*: à περιζώννυμι, quod vide.

Περιηγέομαι, -οῦμαι, *circumduco*: ex περὶ, *circum*, & ἡγέομαι, *duco*. f. ήσομαι.

Περιηγηματικὸς, ἡ, *circumductus*, adject. verbale, à præced.

Περιήγησις, εως, ἡ, *circumductio*; item *expositio* vel *commemoratio rei alicujus quæ fit sigillatim & quasi per singula ducendo*: ab eod.

Περιῆγον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi περιάγω, *circumduco*. Th. ἄγω, *duco*, f. ἄξω. p. ἦχα. a. 2. ἤγον, & Att. ἦγαγον.

Περιῆειν, εις, ει, pluſq. p. m. verbi περίειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*. p. m. εἶα. pluſq. p. ᾔειν, in pl. ᾖεισαν, & Att. ᾔσαν.

Περιήκω, de illis dicitur, *qui ob virtutes suas ad summum laudis gradum pervenerunt*. Th. ἥκω, *venio*.

Περιῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per Syncopen ἦλθον.

Περιηλυτεύω, hinc 2. pl. præſ. m. περιηλυτεύεσθε, *circuite*: ex περὶ, & ἐλεύθω, pro ἔρχομαι, *venio*.

Περιηνεκέω, *iniquo animo fero*. Th. ἠμεκέω, idem.

Περιῆν, 3. sing. imperf. verbi περίειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Περιήνεικα, *circumtuli*, Ion. pro περιήνεγκα, a. 1. ind. act. verbi περιφέρω, quod vide.

Περιηργυρωμένοι, η, perf. part. pass. verbi περιαργυρόω, *argento tingo*: ex περὶ, & ἀργυρον, *argentum*.

Περιῃρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi περιαιρέομαι, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*. f. ήσω, p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Περιάστραπτε, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιαστράπτω, *circumfulgeo.* Th. ἀστράπτω, *fulguro.* f. ψω. p. ἤστραφα.

Περιθάλπω, *circumfoveo:* ex περὶ, & θάλπω, *foveo, calefacio:* f. ψω.

Περιθεὶς, ἐντος, a. 2. part. act. verbi περιτίθημι, *circumpono.* Th. τίθημι, *pono.* f. θήσω. p. τέθεικα, a. 2. ἔθην.

* Περίθεμα, ατος, τὸ, *quod circumponitur, tectorium:* à περιτίθημι.

Περίθεσις, εως, ἡ, *circumpositio:* à περιτίθημι, *circumpono.* Th. τίθημι, *pono.*

Περιθρηνεῖσθαι, *lamentis circumsonare:* ex περὶ, & θρηνέω, *lugeo.* Th. θρηνος, ου, ὁ, *luctus.*

Περιθωρηκόω, -ῶ, *circummunio loricâ aut septo:* ex περὶ, & θωρηκόω, *lorico, septo munio* aut *vallo.* Th. θωρηκὸς, *pinna murorum.*

Περίθυμος, ου, ὁ ἡ, *iratè valdè accensus.* Th. θυμὸς, *ira.*

Περιϊδέμεναι, & per Syncop. περιϊδμεναι, Dor. & Att. pro περιιδεῖν, a. 2. inf. verbi περιείδω, *scire suprà, excellere, circumspicere;* item *contemnere, negligere:* ex περὶ, & εἶδω, *video, scio,* a. 2. εἶδον & ἴδον.

Περιϊδὼς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi περιείδω. Vide præced.

Περιϊέναι, *circumire, devenire,* præs. inf. &

Περιϊοῦσα, a. 2. part. f. g. verbi περίειμι, *accedo.* Th. εἶμι, *eo.* a. 2. ἴον. a. 2. part. ἰὼν, ἰοῦσα.

Περιϊσάμενος, η, ον, præs. part. pass. à

Περιίστημι, *circumsto, circumpono, circundo, cingo, redigo.* f. περιστήσω. p. περιέστηκα. a. 1. περίστησα, perf. part. act. περιστηκὼς, ότος, & contractè περιστὼς, ῶτος, *circumstans.* præs. pass. περιΐσταμαι, *cohibeo.* περιΐστασο, *obsiste, cohibe,* præs. imperat. pass. cum acc. ex περὶ, & ἵστημι, *sto.* f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 2. inf. act. στῆναι. part. στὰς.

Περικαθαίρω, f. αρῶ, *circumquaque purgo, perpurgo:* exponitur etiam *circumcido:* ex περὶ, & καθαίρω, *purgo.*

Περικαθαριεῖ, 3. sing. f. 1. à

Περικαθαρίζω, f. ίσω, & Att. -ιῶ, *circumcirca purifico:* ex περὶ, & καθαρίζω, *purifico.* Th. καθαίρω, *purgo.*

Περικάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum, sordes undique collectæ:* à περικαθαίρω, quod vide.

* Περικάθημα, ατος, τὸ, *obsessio:* &

* Περικάθημαι, *obsideo:* quod à

Περικαθίζω, *hostilitèr circumsideo, obsideo:* ex περὶ, & καθίζω, *colloco, sedeo.* Th. ἵζω, idem. f. ἵσω.

Περικαλλέα, acc. sing. à

Περικαλλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *perpulcher.* in nom. pl. περικαλλέες. Ex περὶ, & καλὸς, *pulcher.*

Περικαλύπτω, *obvolvo, circumtego.* f. ψω. a. 1. περικάλυψα. p. περικεκάλυφα. perf. pass. περικεκάλυμμαι, perf. part. pass. περικεκαλυμμένος, η, ον, *circumtectus, a, um:* ex περὶ, & καλύπτω, *abscondo.*

Περικαρσισμὸς, οῦ, ὁ, q. d. *festucatio, quùm gallina ovo edito se festucâ aliquâ purificat, purificatio:* ex περὶ, & κάρφος, εος, τὸ, *festuca, palea.* Th. κάρφω, *sicco.*

* Περικατάληπτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *comprehensus, occupatus.* Th. λαμβάνω.

* Περικατέρρηγνυμι, *dilacero.* Th. ῥήσσω.

* Περικατέρρηξατο, 3. sing. a. 1. m. ejusd.

Περικάτησθαι, Ion. pro περικάθησθαι, præs. infin. Sic περικατημένῳ, Ion. pro περικαθημένῳ, dat. sing. part. præs. verbi περικάθημαι, *sedeo circum, obsideo:* ex περὶ, & κάθημαι, *sedeo,* quod vide.

Περίκειμαι, *circumjaceo, circumponor, circundor,* cum acc. περίκειται, 3. sing. *superest, restat.* imperf. περικείμην, σο, το. Th. κεῖμαι, *jaceo,* f. κείσομαι.

* Περικεντέω, -ῶ, *circumpungo.*

Περικεφαλαία, ας, ἡ, *galea.* qu. περὶ τὴν κεφαλὴν κειμένη. Th. κεφαλὴ, *caput.*

Περικήδεο, Ion. pro περικήδου, præs. imperat. pass. à

Περικήδομαι, idem quod κήδομαι, *curam gero.* Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Περίκηλος, ου, *valdè aridus, ambustus;* item *circumquaque fissus:* ex περὶ, & κήλεος, *caldus.* Th. καίω, *uro.*

Περικλασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. περικλασθεὶς. à

Περικλάω, *undique frango.* Th. κλάω, *frango.*

Περικλειόμενος, ου, *circumclusus,* præs. part. pass. à

Περικλείω, *circumcludo.* Th. κλείω, *claudo.*

Περικλήϊν, Ion. pro περικλείειν, infin. præced.

Περικλῆς, έος, ὁ, *PERICLES,* nomen proprium.

* Περικλύζω, f. ύσω, *circumluo.*

Περικλυτὸς, ὴ, *celebris:* ex περὶ, & κλυτός. Th. κλύω, *audio.*

* Περικνημὶς, ίδος, ἡ, *ocrea, tibialia:* ex περὶ, & κνήμη, *tibia.*

Περικνίδιον, ου, τὸ, *particula, quæ libando ambedi potest:* à

Περικνίζειν, *circumcarpere:* ex περὶ, & κνίζω, idem quod Th. κνάω, *rado.*

* Περικομπέω, -ῶ, f. ήσω, *increpo, circumstrepo:* ex κομπέω, *strepo.*

Περικοπὴ, ῆς, ἡ, *circumcisio, circumcisura;* item quævis *mutilatio,* & *lineamentum,* seu *corporis descriptio:* à

Περικόπτω, *circumcido;* item Metaph. *occido,* i. e. *vires alicujus & potentiam imminuo:* ex περὶ, *circum,* & κόπτω, f. ψω, *seco.*

* Περικοσμέω, -ῶ, f. ήσω, *exorno.*

Περικρατὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *compos,* cum gen. Ex περὶ, & κρατέω, *teneo.* Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Περικρύπτω, *occulto.* f. ψω, p. περικέκρυφα, a. 2. περιέκρυφον. ες, ε. Th. κρύπτω, *abscondo.*

Περικτίονες, vide in περικτίονες.

Περικτίτης, ου, ὁ, *circumvicinus, finitimus,* in plur. περικτίται. Ex περὶ, & κτίζω, *ædifico, struo.*

Περικτίων, ονος, ὁ, *finitimus habitator.* vide in seq.

Περικτίονες, ων, οἱ, pro περικτίονες, à περικτίων, ονος, *qui circum aliquem locum ædificia extruit:* ex περὶ, *circum,* & κτίζω, *ædifico.*

Περικυκλόω, -ῶ, *circumcingo*: f. ώσω, perf. περικεκύκλωκα. a. 1. περικύκλωσα. Th. κύκλος, *circulus*.

* Περικύκλῳ, adv. *circùm, circumcirca*.

Περικωνέω, *circumcirca illino*, propriè *pice*: ex περὶ & κώνος, *conus, turbo*.

Περιλαμβάνω, *complector, comprehendo*: ex περὶ & λαμβάνω, *capio*. f. λήψομαι.

Περιλάμπω, *circumfulgeo, colluſtro*: f. ψω. a. 1. περιέλαμψα. a. 1. part. act. περιλάμψας, ασα, αν. Th. λάμπω, *luceo*.

Περιλείπω, *reliquum facio*, f. ψω. præt. περιλέλειφα. præſ. paſſ. περιλείπομαι, *reliquus ſum*. perf. part. paſſ. περιλελειμένος, η, ον, *rel.ctus, reſiduus, a, um*. Ex περὶ, & λείπω, *linquo*. a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Περιλείχω, *circumlambo, circumcirca lingo*: ex περὶ, *circum*, & λείχω, *lingo*. f. ξω.

Περιλέπειν, *deliberare, decorticare*. Th. λέπω, *decortico*.

Περιλεχηνευτὸς, ὴ, ὸν, ῆ, *celebris*: ex περὶ, & λεχηνεύω, *ſermocinor*. Th. λέχη, *ſermocinatio*.

* Περιλήμμα, ατος, τὸ, *captio, res capta*: ex περὶ & λαμβάνω.

Περιληπτὸς, ὴ, *qui comprehendi poteſt*: *qui percipi poteſt*: a περιλαμβάνω, *comprehendo*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Περιλιχμάζω, & περιλιχμάω, vel -άομαι, idem quod περιλείχω, quod vide.

* Περίλοιπος, ὴ, ὸν, *relictus, reſiduus*.

* Περιλούω, f. ούσω, *ablue*.

Περίλυπος, ὴ, ὸν, ῆ, *valdè triſtis*. περὶ in compoſ. intendit. Th. λύπη, *dolor*.

Περιμαίνομαι, *valdè furo*: ex περὶ & μαίνομαι, *furo, inſanio*: f. μανοῦμαι.

Περιμένῃς, 2. ſing. præſ. ſub. à

Περιμένω, *exſpecto*, cum acc. f. περιμενῶ. perf. περιμεμένηκα. a. 1. περιέμεινα, ας, ε. Th. μένω, *maneo*.

* Περίμετρον, ὴ, τὸ, *ambitus, circumferentia*: à

Περίμετρος, ὴ, ὸ, ῆ, *orbicularis rotunditate dimenſus*. ἡ περίμετρος, ſc. γραμμὴ, *linea, quâ in orbem ductâ aliquid metimur*. *PERIMETER*. Th. μέτρον, *menſura*.

Περιμήδια, acc. ſing. à

Περιμήδης, εος, ὁ, nomen viri.

Περιμήκεες, nom. pl. à

Περιμήκης, εος, ὁ, ῆ, *prælongus*: ex περὶ, intenſ. & μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Περιναιετάωσι, 3. pl. præſ. ſub. verbi περιναιετάω, *circumhabito, accolo*. item paſſ. *circumhabitor*: ex περὶ & ναιετάω, idem quod Th. ναίω, *habito*.

Περίνεος, vel περίναιον, ὴ, τὸ, *PERINÆUM*, pars inter πρωκτὸν ῆ αἰδοῖον, puto, quod humore ſoleat, qu. περινῆν, id eſt, *circumnatare*.

Περίνεος, ὴ, *ſuperfluus in navi vector*: à περὶ, *ſupra*, & ναῦς, *navis*.

Περινισομένοιϊν, gen. pl. Æol. part. præſ. περινίσομαι, *circumeo*: ex περὶ & νίσομαι, idem quod Th. νέω, *eo, redeo*.

* Περινοέω, -ῶ, *maximè cognoſco*: f. ήσω, p. -νενόηκα.

Περινοστήσας, περινοστήσασα, a. 1. part. act. m. & f. g. à περινοστέω, *redeo*. Th. νοστέω, *redeo*.

Πέριξ, *circumcirca*. Th. περὶ, *circum*.

* Περιξύω, *circumrado, circumtondeo*: f. ύσω, p. -έξυκα.

* Περιοδεύω, & -εύσω, *circumeo, luſtro, periodum facio*, p. -ώδευκα.

Περίοδος, ὴ, ἡ, *circuitus, ambitus*, *PERIODUS*: ex περὶ & ὁδὸς, ἡ, *via*.

Περιοικέω, -ῶ, *accola ſum*: f. ήσω. perf. περιῴκηκα. Ex περὶ & οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Περιοικὶς, ίδος, ἡ, *circa urbem ſita, vicina*: ex iiſd. Th.

* Περιοικοδομέω, -ῶ, *domi includo*, f. ήσω, p. -ωκοδόμηκα.

Περίοικος, ὴ, ὁ ῆ, ἡ, *accola, qui circa nos habitat, qui nobis eſt vicinus*: ex περὶ & οἰκέω, *habito*.

Περιοπτέος, ὴ, *negligendus*, adj. verbale: à

Περιόπτομαι, *circumſpicio*; item *contemno*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Περιοραᾶν, præſ. inf. act. à

Περιοράω, *circumſpicio, negligo*. Th. ὁράω, *video*.

Περιορίζω, f. ίσω, *ſuis finibus limitibuſque circumſcribo*; item *extermino*: ex περὶ & ὁρίζω, *termino*. Th. ὅρος, *terminus*.

Περιορισμὸς, ῆ, ὁ, *circumſcriptio quæ fit limitibus*; item *ipſi limites agrorum*; & *exilium*: à præced.

Περιουσία, ας, ἡ, *abundantia, præſtantia*: à περίειμι, *abundo*. Th. εἰμὶ, *ſum*: part. ὤν, οὖσα.

Περιουσιασμὸς, οῦ, ὁ, *ſingularis poſſeſſio*: & q. actus τοῦ περιουσιάζοντος, ab eod. Th.

Περιούσιος, ὴ, ὁ ῆ, ἡ, *peculiaris, abundans, eximius*: à περιὼν, οὖσα, verbi περίειμι, *excello*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Περιοχὴ, ῆς, ἡ, *argumentum, complexio*: à περιέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Περιπαρῆναι, a. 2. inf. paſſ. περιπαρεὶς, έντος, *trajectus*, a. 2. part. paſſ. verbi περιπείρω, *circumcirca tranſigo*: ex περὶ, *circum*, & πείρω, *tranſigo*: f. ερῶ. aor. 1. ἔπειρα, a. 2. paſſ. ἐπάρην.

Περιπατέω, *obambulo, deambulo*. Metaph. *vitam dego, vivo*: f. ήσω, p. περιπεπάτηκα. Ex περὶ, *circum*, & πατέω, *calco*.

Περιπατητικὸς, οῦ, *PERIPATETICUS*, qui profitetur ſectam Ariſtotelis: Hinc Angl. **Peripatetick**: à præced.

Περιπατοίην, Attic. pro περιπατοῖμι, præſ. opt. act. à περιπατέω, quod vide.

Περίπατος, ὴ, ὁ, *ambulatio, deambulatio, locus in quo ambulamus*; it. *diſputatio Philoſophica quæ fit inter ambulandum, diſputatio ambulatoria*; it. *locus in quo Philoſophi ambulantes diſputabant*, peculiariter *ſchola ſeu ſecta Ariſtotelis*: à περιπατέω, quod vide.

* Περιπεδινὸς, οῦ, ὁ, *circumcampeſtris*.

Περιπείρω, *tranſigo*: f. περιπερῶ, a. 1. περιέπειρα, ας, ε, in paſſ. περιπείρομαι, ᾶσθαι, *tranſigor*: ex περὶ & πείρω, *tranſigo*.

Περιπέπταμαι, vide πέπταμαι.

Περιπεπλωκέναι, p. inf. act. verbi περιπίπλω, *incido, cado ſuper*: ex περὶ & πίπτω, *cado*,

do, f. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Περιπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. περιπεσεῖν, a. 2. infin. περιπέσητε, 2. plur. a. 2. ſub. act. ejuſd. verbi.

Περιπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui incidit.* Res verò περιπετεῖς dicuntur, *quæ in contrarium ſtatum ſunt lapſæ* : ex περὶ & πέτω, inuſ. pro quo fit πίπτω, *cado.*

Περιπεφλευσμένων, gen. pl. perf. part. paſſ. à περιφλευω, pro περιφλύω, *amburo.* quod à φλύω, *ferveo.* Th. φλέω, *nugor*, &c.

Περιπίπτω, *incido*, cum dat. f. περιπλώσω, p. πεπιπέπτωκα, a. 2. περιέπεσον, a. 2. inf. περιπεσεῖν. à περὶ & πίπτω, *cado.*

Περίπλεκτος, ὸ, ὁ ϗ ἡ, *implicitus, connexus* : verbale à

Περιπλέκω, *circumligo, circumplector*; item *involvo orationem verbis & ſenſum obumbro* : ex περὶ & πλέκω, f. ξω, *necto.*

Περιπλόμενος, ὸ, per Syncop. pro περιπελόμενος, *circumvolutus*, in gen. plur. περιπλομένων. hinc πέριπλόμενος ἐνιαυτὸς, *vertens annus* : à περιπέλω, *circumverto.* Th. πέλω, *ſum & verto.*

Περιπλόος, -ους, -όου, -ὸ, ὁ, *circumvectio, circumnavigatio*; item adject. *qui circumnavigari poteſt* : ex περὶ, *circum*, & πλέω, *navigo.* undè πλόος, -οὺς, ὁ, *navigatio.*

Περιποιέω, *ſervo, comparo.* f. ήσω. p. περιπεποίηκα, præſ. m. περιποιέομαι, -οῦμαι, *acquiro.* a. 1. m. περιποιησάμην, ω, ατο. hinc περιποιησώμεθα, 1. pl. a. 1. ſub. m. ex περὶ & ποιέω, *facio.*

Περιποίησις, εως, ἡ, *acquiſitio.* à præced.

Περιπολέω, *in orbem ago* ſeu *verſor, obeo, circumeo* : ex περὶ, *circum*, & πολέω, *verſor.*

* Περιπόλια, ων, τὰ, *civitates vicinæ.*

* Περιπόρφυρον, ὸ, τὸ, *prætexta, veſtis purpurea.*

Περιπρὸ, *ultrà*, q. *circum & antè*; à περὶ & πρὸ.

* Περίπτερος, ὸ, ὁ, *pinnatus, circumalatus.*

Περιπτύξασα, *complexa* : a. 1. part. f. g. à

Περιπτύσσω, *complector* : f. ξω. Ex περὶ, *circum*, & πτύσσω, *plico.*

* Περίπτωμα, ατος, τὸ, *caſus, prolapſus.*

Περίπυστος, ὸ, ὁ ϗ ἡ, *celebris, famâ notus* : ex περὶ & πυνθάνομαι, *audio, cognoſco.* f. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι.

Περιραίπτω, idem quod ῥάπτω, *ſuo.* f. ψω. p. ἔῤῥαφα.

* Περιῤῥαίνω, *circumaſpergo*; f. ῥανῶ. p. περιέῤῥαγκα. ex περὶ & ῥαίνω, *aſpergo.*

Περιῤῥαντήριον, ὸ, τὸ, *aſpergillum, aquiminale* : à περιῤῥαίνω, *circumaſpergo* : ex περὶ & ῥαίνω, *aſpergo.*

* Περιῤῥαντίζω, idem quod περιῤῥαίνω, q. v. f. ίσω, p. περιεῤῥάντικα.

Περιῤῥέω, *circumfluo, alluo*; ex περὶ, *circum*, & ῥέω, f. ῥεύσω, *fluo.*

Περιῤῥήγνυμι, *dirumpo* : f. περιῤῥήξω, perf. περιέῤῥηχα, a. 1. περιέῤῥηξα. a. 1. part. act. περιῤῥήξας, αντος. Ex περὶ & ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, *frango.*

Περίῤῥοος, ὸ, ὁ ϗ ἡ, *circumfluus* : &

Περίῤῥυτος, ὸ, ὁ ϗ ἡ, *circumfluus* : à περιῤῥέω, quod vide.

* Περισειλόω, -ῶ, *includo*, f. ώσω. p. περισεσείλωκα.

* Περισκελὲς, εος, τὸ, &

Περισκελὶς, ίδος, ἡ, *feminale, caliga, bracca, faſciola.* Th. σκέλος, εος, τὸ, *crus.*

Περίσκεπτος, ὸ, ὁ ϗ ἡ, *excelſus, altus* : à περισκέπτομαι, *circumſpicio.* Th. σκέπτομαι, *video.* f. ψομαι.

Περισκυλακίζω, *luſtro* per σκύλακα. Veteres ſe luſtrare & expiare ſolebant, *catulo* circa corpus ducto : quam luſtrationem vocabant περισκυλάκισμον. σκύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *canis, catulus.* Th. ὑλάω, *latro.*

* Περισκυτίζω, *cutem detrabo, excorio*; fut. ίσω. p. -εσκύτικα.

* Περισπασμὸς, ου, ὁ, *diſtractio, circumductio.*

Περισπάω, -ῶ, *diſtrabo* : f. άσω. p. περίσπακα, imperf. paſſ. περισπαόμην, -ώμην, -ᾶ, -ῶ, -ᾶτο, -ᾶτο. Th. σπάω, *trabo.* f. άσω. p. ἔσπακα.

Περισπέρχω, & Att. vel Ion. περισπερχέω, *ſtudiosè propero, gravitèr ſero*, vel *infenſus ſum.* Th. σπέρχω, *urgeo.*

* Περισπόσιον, ὸ, τὸ, *ſuburbium.*

Περισπουδαστὸς, ὴ, *ſtudiosè expetitus* : ex περὶ & σπουδάζω, *ſedulò ago, enitor.* Th. σπεύδω, *feſtino.*

Περισπωμένη, ης, (ſc. προσῳδία) *circumflexus* accentus, part. præſ. f. g. à περισπάω, -ῶ, quod vide ſupra.

Περισσὰ, *eximia*, nom. pl. n. g. vel pro περισσῶς, à περισσὸς, quod vide.

Περισσεία, ας, ἡ, *redundantia*, quod à περισσὸς, *excellens.* Th. περὶ.

Περίσσευμα, ατος, τὸ, *abundantia* : ab eod. Th.

Περισσεύω, vel περιττεύω, *abundo, ſuperſum, excello.* f. εύσω. a. 1. ἐπερίσσευσα, *feci exuberare.* περισσεύσαιμι, a. 1. opt. act. περισσεῦον, ουτος, τὸ, *quod ſupereſt, reliquiæ*, præſ. part. n. g. Sic τὸ περισσεῦσαν. ἄγλος, a. 1. part. act. n. g. quod à περισσὸς, *eximius.* Th. περὶ, *ſuprà*

Περισσὸν, οῦ, τὸ, ſubſtantiv. *præſtantia, excellentia, copia* ; n. g. ſeq.

Περισσὸς, & Att. περιττὸς, ὴ, ὸν, *excellens*; item *redundans* : q. d. περὶ ἄλλων ὤν, *aliis præſtans* : ἐκ περισσοῦ, *multò magis.* Th. περὶ, *ſuprà.*

Περισσότερος, ὸ, *præcellentior* : & indè

Περισσοτέρως, adv. *vehementiùs, magis* : compar. à περισσός.

Περισσῶς, adv. *ampliùs* : ab eod. Th. quod vide.

Περιστὰδὸν, adv. *circumſtando, circumcirca* : &

Περιστὰν, ὰς, ὰν, a. 2. opt. act. verbi περίστημι, *circumſto.* &

Περιστάντας, acc. pl. à

Περιστὰς, άντος, *circumſtans* : part. aor. 2. ejuſd. verbi, quod ex περὶ & ἵστημι, *ſto* : f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Περίστασις, εως, ἡ, *ſtatio, circumſtantia, circumſtantium corona, neceſſitas, viciſſitudo, occaſio* : acc. περίστασιν, ab iiſd.

Περίστατος, ὸ, *coronâ circumſtantium cinctus* : item *locus altus* : ab iiſd.

Περιστάσει,

Περιστείωσι, *circumſient*: Poët. pro περιστέωσι, & hoc Ion. pro περιστῶσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi περιίστημι, *circumſto*. Th. ἵστημι, *ſto*: f. στήσω, a. 2. ἔστην, a. 2. opt. σταίην.

Περιστέλλω, f. ελῶ, p. αλῶκα, *protego, diligenter obſervo, orno*, περιστέλλειν ἀοιδὰν, *carmen concinnare & componere*. Th. στέλλω, *orno*.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ, ᾶς, ἡ, *columba*: q. à περισσῶς ἐρᾶν. Sæpiùs enim parit anno: ideò Veneri ſacrabant eam. Vel à περιαὼς τρέειν, eſt enim *pavida valdè*.

Περιστερεών, ῶνος, ὁ, *columbarium*; it. herba ſic dicta: à ſup.

* Περιστερίδιον, ου, τὸ, dimin. *pullus columbinus*.

* Περιστεροειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *columbinæ ſpeciei*.

Περιστεφανόω, *coronâ cingo*: vide στεφανόω.

Περιστέφεται, *coronatur*: 3. ſing. præſ. ind. paſſ. qu. à

Περιστέω, *coronâ cingo*. Th. στέφω, *corono*: f. ψω.

Περιστήθιον, ου, τὸ, *pectorale*: ex περὶ, & στῆθος, *pectus*.

Περιστόμιον, ου, τὸ, *capitium*. Th. στόμα, *os*.

Περιστονάχιζε, *circumquaque ingemiſcebat*: 3. ſing. imperf. act. Ion. à

Περιστοναχίζω, id. quod περιστένω, *circumcirca gemo*. Th. στενὸς, οῦ, ὁ, *anguſtus*.

Περιστράπτω, pro περιαστράπτω, *circumfulgeo*: a. 1. περιέστραψα, ας, ε, Act. ix. 3. Th. ἀστράπτω, *fulguro*.

Περιστρέφομαι, ῃ, εται, *circumvertor*. &

Περιστρέφοντα, acc. ſingular. præſ. part. act. verbi

Περιστρέφω, *converto*. Th. στρέφω, *verto*. fut. ψω.

* Περιστροφὴ, ῆς, ἡ, *vertigo, converſio*.

* Περιστρώμα, ατος, τὸ, *tapes, aulæum*; qu. *circumſtratum*: ex

* Περιστρώννυμι, *proſterno*: f. στρώσω, p. περιέστρωκα.

Περιστρωφᾶσθαι, Ion. pro περιστρέφεσθαι.

Περισύλιον, ου, τὸ, περίσυλον, &

Περίσυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *locus columnis cinctus*. Th. σῦλος, *columna*.

Περισύρω, *circumcirca trabo, diſtrabo, divello*. Th. σύρω, f. ρῶ, *trabo*.

Περισφύριον, ου, τὸ, *fimbria, talaria, faſcia circa talos*: ex περι & σφύρα, *malleus*.

Περίσχεο, *auxiliare*: Ion. pro περίσχου, a. 1. imp. m. ex περὶ & ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, & σχήσω, a. 2. ἔσχον, a. 2. m. ἐσχόμην, a. 2. imperat. m. σχοῦ.

Περισχίζω, *circumcido*; *dirimo*: ex περὶ, & σχίζω, *findo*.

Περισταμνέμεν, *incidere*: Ion. pro περιτάμνειν, præſ. infin. act. à

Περισταμνω, Ion. pro περιτέμνω, *circumcido*. Th. τέμνω, *ſeco*: f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον, p. m. τέτομα. hinc perf. infin. med. περιτετομένναι.

Περιστέθεικα, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιτίθημι, *attribuo*. Th. τίθημι, *pono*: fut. θήσω, a. 2. ἔθην.

* Περιτειχίζω, *circumvallo, muro, includo*: f. ίσω. Th. τεῖχος, *murus*.

Περιτείχισις, εως, ἡ, item.

Περιτείχισμα, ατος, τὸ, &

Περιτειχισμὸς, ου, ὁ, *circumvallatio*: ex περὶ, *circum*, & τειχίζω, *murum ſtruo*. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

Περιτέλλομαι, Poët. pro ἀνατέλλω, *orior, exorior*.

Περιτέλλω, f. ελῶ, *circumvolvo, perficio*: ex περὶ & τέλλω, Poët. *ſum, impero*.

Περιτεμεῖν, a. 2. infin. act. à

Περιτέμνω, *circumcido, amputo*: f. τεμῶ. p. περιτέτμηκα, a. 2. περιέτεμον & -έταμον, a. 2. inf. act. περιτεμεῖν, p. paſſ. περιτέτμημαι, p. part. paſſ. περιτετμημένος, a. 1. paſſ. περιετμήθην, p. m. περιτέτομα. undè περιτομὴ, ῆς, ἡ, *circumciſio*: quod ex περὶ & τέμνω, *ſeco*.

Περιτέτμηνται, 3. pl. p. paſſ. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτίθημι, *circumpono*: 3. pl. περιτιθέασι, Ion. pro περιτιθεῖσι, f. περιθήσω. p. περιτέθεικα. a. 1. περιέθηκα. a. 2. περιέθην, ες, ε. a. 2. part. act. περιθεὶς, έντος. Th. τίθημι, *pono*.

Περιτμηθῆναι, a. 1. infin. paſſ. &

Περιτμηθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. paſſ. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περίτμητος, *circumciſus*. undè ἀπερίτμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *incircumciſus*: à 3. perſ. perf. paſſ. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτομὴ, ῆς, ἡ, *circumciſio*: à p. m. verbi ejuſd.

Περιτραπείσης, gen. ſing. f. g. aor. 2. part. paſſ. verbi

Περιτρέπω, *circumago, converto, redigo, impello*: f. ψω. p. περιτέτρεφα. a. 1. περιέτρεψα. a. 2. περιέτραπον· ex περὶ & τρέπω, *verto*. f. ψω, p. m. τέτροπα.

Περιτρέχω, *circumcurro, percurro*: f. περιδρέξω. a. 2. περιέδραμον, ες, ε. aor. 2. part. act. περιδραμὼν, όντος. p. περιδεδράμηκα, quaſi à δραμέω. Th. τρέχω, *curro*: fut. ξω. p. m. δέδρομα.

Περιτροπέων, *revertens*: Ion. pro περιτρωπάων. à περιτροπάω, *circumeo*. Th. τρέπω, *verto*.

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, *viciſſitudo, quâ aliquid per vices fit in orbem*: à περιτροπάω, *circumeo*. ab eod. Th.

Περιτυεύω, vide in περιστεύω.

Περιτὸς, ή, &c. vide in περιστός.

Περιτυγχάνω, *incido, fortè reperio*. Th. τυγχάνω, *ſum*, f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Περιτυχὼν, όντος, & in f. g. περιτυχοῦσα, a. 2. part. act. verbi præced.

Περιφαίνομαι, *circumquaque conſpicior*. Th. φαίνω, *in lucem profero, oſtendo*: fut. ανῶ, p. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.

Περιφάνεια, ας, ἡ, *proſpectus, ſplendor*: &

Περιφανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *conſpicuus, ſplendidus*: &

Περιφανῆ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. à περιφαίνομαι, quod vide.

Περιφανέως, adv. *ſplendidè*: à περιφανὴς, quod à præced. verbo & Th.

Περίφαντα, acc. ſing. à Περίφας, αντος, ὁ, *PERIPHAS*, nom. propr.

Περιφέρεια, ας, ἡ, *circumferentia*; item *hallucinatio*. &

Περιφερὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *rotundus, teres.* à
Περιφέρω, *circumfero:* f. περιοίσω, a. 2. περιήνεγκον. præſ. paſſ. περιφέρομαι, *circumferor.* præſ. part. paſſ. περιφερόμενος, η, ον, *circumactus.* Th. φέρω, *fero:* fut. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.
Περιφθὰς, a. 2. part. act. à περίφθημι, pro quo uſurpatur περιφθάνω. Th. φθάνω, *prævenio, anteverto:* fut. φθάσω, aor. 2. ἔφθην, tanquam à φθήμι.
Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, *circumlatio, circumactio;* *ferculorum miſſus;* *erratio:* à περιφέρω, quod vide.
Περιφοράριος, *regula.* An quia περιφέρεται, *circumfertur?* ſertur circa rem metiendam. Alioqui & περιφοράριος, *circumforaneus.*
Περιφορητὸς, ἡ, ὸν, *quoquoverſus, verſatilis:* à περιφέρω, quod vide.
* Περίφραγμα, ατος, τὸ, *circumſeptio, obex:* ex περιφράσσω.
Περιφραδέως, adv. *accuratè, peritè:* &
Περιφραδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *ſciens, peritus:* à
Περιφράζω, *circumloquor, conſidero.* Th. φράζω, *dico:* fut. σω, a. 2. ἔφραδον, præt. med. πέφραδα. Angl. **Paraphraſe.**
* Περίφρακτος, ὴ, ὸν ἡ ἡ, *circummunitus.*
Περίφρασις, εως, ἡ, *circumlocutio, PERIPHRASIS* figura: à præced.
* Περιφράσσω, -πτω, *circumſepio, circumvallo,* f. άξω, p. πέφραχα, paſſ. πεφράγμαι· ex φράσσω.
Περιφρονέω, *deſpicio:* f. ήσω, p. περιπεφρόνηκα. quod à περίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *valdè prudens:* ex περὶ, & φρὴν, *mens.*
Περίφρονος, gen. ſing. à
Περίφρων, ονος, vide in περιφρονέω.
* Περιφύομαι, *adnaſcor, adhæreo:* f. ύσομαι. p. paſſ. περιπέφυμαι.
Περιχαίρω, *ſummoperè lætor.* Th. χαίρω, *lætor:* f. ρῶ & χαιρήσω, a. 2. ἔχαρον, p. paſſ. κέχαρμαι.
* Περιχαλκόω, -ῶ, f. ώσω, *ære obduco.*
* Περιχαράκόω, -ῶ, *vallo, circummunio:* f. ώσω, p. περιχεχαράκωκα. Th. χώραξ, *ſulcus.*
Περιχαρὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *ſupràmodum lætus:* à præced.
Περίχωρος, ὺ, ὁ ἡ ὺ, *circumjacens regio:* ex περὶ, & χώρα, ας, ἡ, *regio.* Th. χῶρος, ὺ, ὁ, *locus.*
Περιψάω, *circumquaque abſtergo, defrico:* à περὶ, & ψάω, *tergo:* f. ψήσω, p. ἔψηκα.
Περίψημα, ατος, τὸ, *ſordes:* à 1. perf. perf. paſſ. præced. verbi.
Περιψιλοῦν, *circumcirca nudare, ſpoliare:* ex περὶ, & ψιλόω, *nudo.* Th. ψιλὸς, *nudus.*
Περιωθέω, -ῶ, *indignè trudo, pulſo,* aut *vexo.* Th. ὠθέω, f. ήσω, & ώσω, *trudo.*
Περιωπὴ, ῆς, ἡ, *ſpecula;* *ipſa circumſpiciendi actio:* ex περὶ, & ὤψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*
* Περιώσιον, adv. *magnoperè, ſupra modum;* *ſupra cætera:* ex
Περιώσιος, *admodùm ſanctus;* *eximius, nimius:* ex περὶ, & ὅσιος, α, *ſanctus.* Vel quaſi περιαύσιος, *qui facilè exaudiri poteſt:* quod à περιαύω, *admodùm clamo.*
* Περκάζω, *vario,* f. άσω, p. πεπέρκακα. Th. πέρκος.
ΠΈΡΚΟΣ, ος, ſeu περκνὸς, οῦ, *niger, nigris maculis variegatus.*
Περμησσὸς, ῦ, & Ion. -οῦς, ὁ, *fluvius Bœotiæ ex Helicone,* Phœbo & Muſis ſacer.
Πέρνα, ης, ἡ, *PERNA.* πλέρνα, ας, ἡ, *calx, pes ſuis ſale maceratus & infumatus:* ex quo per ejectionem τ fit πέρνα.
Περνὰς, præſ. part. act. à πέρνημι, *vendo.* πέρνασθαι, *vendi.* Th. περάω, idem.
Περνάσκω, περνάω, πέρνημι, *vendo:* à περάω, idem.
Περόνημα, ατος, τὸ, Dor. pro περόνημα, *opus:* ſed propriè *opus acu factum.* Th. περόνη, *fibula,* &c.
Περονᾶσθαι, Att. pro περονᾶ, *fibulâ nectere:* ab eod. Th.
Περονατρὶς, ίδος, ἡ, *peplum, veſtis quæ fibulâ ſuccingebatur.* Th. περόνη.
Περονάω, vide in
ΠΕΡΌΝΗ, ης, ἡ, *fibula, ſura:* q. à πείρω, *tranſadigo, figo.* hinc περονάω, fut. ήσω, *fibulâ ſubnecto, fibulo.*
Περπερεύομαι, *perperàm ago, temerè ago, præceps ſum:* f. εύσομαι. Th. πέρπερος, *vanus.*
Περπερία, ας, ἡ, *temeritas:* à
ΠΈΡΠΕΡΟΣ, ος, *PERPERUS, levis, vanus, temerarius:* qu. περφόρος, ἀπὸ τῦ περφέρεσθαι, *circumferri.*
Περῤῥεθήκαλο, metri gratiâ, pro περιεθήκατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi περιτίθημι, *circumpono.* Th. τίθημι, *pono;* f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην.
Περῤῥέχειν, pro περιέχειν, ὑπερέχειν. hinc verbale περίοχος, & per Sync. Poët. πέῤῥοχος.
Πέῤῥοχος, ος, ὁ, *excellens, eminens:* vide præced.
Πέρσαι, a. 1. infin. act. verbi πέρθω, *vaſto;* f. σω. Eſt & Πέρσαι, nom. plural. à
Πέρσης, ου, ὁ, *PERSA.*
Περσεὺς, έος, vel έως, ὁ, *PERSEUS,* nom. viri.
Περσεφόνεια, ας, ἡ, ſeu Περσεφόνη, ης, ἡ, *PROSERPINA,* filia *Jovis & Cereris,* quod à πέρθω, *vaſto,* & φένω, *occido:* vel quaſi φέρουσα φόνον.
Περσηΐς, ΐδος, ἡ, Poët. pro Περσηΐος, *PERSEIUS, ex Perſeo natus:* quod à Περσεὺς, έος, ὁ, *Perſeus.*
Περσὶς, ίδος, ἡ, nomen mulieris.
ΠΈΡΣΗΣ, ους, ὁ, *PERSA:* nom. pl. οἱ Πέρσαι. Fuit & frater Heſiodi ita appellatus. ὦ Πέρση, voc. caſus.
Περσὶς, ίδος, ἡ, nomen fœminæ. Heb. q. d. *ungula.*
ΠΈΡΥΣΙ, *anno præterito:* quod à περάω, *tranſeo.*
Περυσινὸς, *qui eſt anni ſuperioris:* à præced.
Περῶ, f. verbi πείρω, *tranſigo:* p. πέπαρκα, a. 1. ἔπειρα, a. 2. ἔπαρον, p. m. πέπορα. hinc πόρος, *meatus.*
Περῶν, *tranſiens:* præſ. part. act. à περάω, *tranſeo:* f. άσω & ήσω.
Πέσε, ſeu πέσεν, *cecidit:* Ion. pro ἔπεσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado:* f. πεσοῦμαι,

πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον. hinc a. 2. inf. πεσεῖν, a. 2. part. act. πεσών, οῦσα, όν, & in accuſ. m. g. πεσόντα.

Πεσέεσθαι, *caſurum*: diphthongi diſſolut. pro πεσεῖσθαι, f. 2. inf. m. verbi πίπτω, *cado*: vide πέσε.

Πεσεῖν, a. 2. inf. act. &

Πεσεῖται, 3. ſing. f. 2. m. πεσεῖσθαι, f. 2. infin. m. ejuſd. verbi.

Πεσέμεν, Ion. pro πεσεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Πεσέτωσαν, *decidant*: 3. pl. a. 2. imperat. act. verbi πίπτω, *cado*: a. 2. ἔπεσον, a. 2. imperat. act. πέσε, έτω.

Πεσεῦμαι, *cadam*: Dor. pro πεσοῦμαι, f. 2. m. verbi ejuſd.

Πέσησι, Ion. Paragogicè pro πέσῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi præced.

Πέσκος, idem quod πόκος, *pellis tondenda, vellus*: à πέκω, *tondeo*.

Πέσον, Ion. pro ἔπεσον, a. 2. ind. act. πεσόντα, acc. ſing. πεσόντες, nom. pl. part. a. 2. verbi πίπτω, *cado*.

Πέσος, εος, τὸ, *cadaver*, &

Πεσοῦμαι, f. 2. m. in 3. pl. πεσοῦνται, verbi ejuſd.

Πεσσέμεν, Ion. pro πέσσειν, præſ. inf. act. à πέσσω, Æol. pro πέπτω, *concoquo, digero*.

ΠΕΣΣΟΣ, ſeu πεσσὸς, οῦ, ὁ, *calculus*, vel *ſcrupulus luſorius*; *ipſe ludus*: quod à πεσεῖν, *cadere*. Eſt &

Πεσσὸς, *medicamentum molli lanâ compoſitum, quod fœminis ſubjicitur inter naturalia*: an à πέσσω, *mollio*? an à πέσκος, *pellis lanata*?

Πέσσω, Æol. pro πέττω, *coquo*: hinc præſ. part. πέσσων, *demulcens*.

Πεσών, όντος, *qui cecidit*: a. 2. part. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Πετάζω, *extendo, explico*: id. quod πετάω.

Πέταλ' pro πέτηλα, *folia*: nom. pl. à πέταλον, quod vide.

Πέταλοι, *vituli*: qui cornua habent inſtar πετάλων, id eſt, *foliorum* ſeu *ramorum*.

Πέταλον, & Ion. πέτηλον, ου, τὸ, *folium*; item *lamina, bractea*: dat. pl. πεταλοισι. Th. πετάω, *extendo*.

* Πέταμαι, vide πέτομαι.

Πετάννυμι, idem quod πετάω, *pando*.

Πετανὸς, ὰ, ὸν, Poët. & Dor. pro πετεινὸς, *volatilis, volucris*. Th. πέτομαι, *volo*, -*as*.

* Πετάομαι, id. q. πέτομαι, q. v.

Πέτασαν, & gem. σσ, πέτασσαν, Ion. pro ἐπέτασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πετάω, vel -άζω, f. άσω, *expando*.

Πετασθήσομαι, ήσῃ, εται, f. 1. paſſ. à πετάομαι, idem quod πέτομαι, *volo*: ubi videas.

Πέτασος, ου, ὁ, *PETASUS, pileus latior, galerus*: à πετάω, *expando*.

Πετάσω, *extendam*, f. 1. ind. act. verbi πετάννυμι, vel πετάω, *explico*.

Πετασῶν, *PETASO, coxa cum coſtis*: à πετάω, *extendo*.

Πέταυρον, *pertica, in quâ gallinæ dormiunt*; *gallinarium*. παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς πετάσθαι.

Πεταχνον, vel πέταχνον, ου, τὸ, *poculum amplum in modum folii expreſſum*: à

ΠΕΤΑΩ, πετάννυμι, -ύω, *pando, explico*; *aperio*: f. άσω.

Πετεινοῖς, *volucribus*: per Epenth. Poët. pro πετεινοῖς, dat. pl. à πετεινὸς, ὸν, ὁ, *volucris*. &

Πετεηνὸς, etiam dicitur pro πετεινὸς, *volatilis*: nam Poëtæ ſæpiſſimè ει in εε mutant, quorum unum in η vertunt. Th. πέτομαι, *volo*, -*as*.

Πετεινὸν, ὸν, τὸ, *volatile, avis*: πέτεινα, τὰ, *volucres*. &

Πετεινὸς, *volucris*: ab eod. Th.

Πετέσθην, *volabant*: Ion. pro ἐπετέσθην, 3. dual. imperf. verbi πέτομαι, *volo*, -*as*.

Πέτευ, Dor. pro πέτα, præſ. imperat. ab eod. Th.

Πέτευρον, ου, τὸ, *trabs, lignum*; *ſcandula*; *locus ubi gallinæ, aut aliæ aves, dormire ſolent*: Dictum quaſi πέτευδον, παρὰ τὸ τὰ πετεινὰ ἐν αὐτῷ εὕδειν, quod volucres in eo dormiant. Pro eodem dicitur & πέταυρον.

Πετεῶο, Att. pro πετεοῦ, gen. ſing. à πέτεως, ὁ, nom. propr.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα, nom. pl. à πέταλον, quod vide.

Πέτηται, 3. ſing. præſ. ſub. verbi

ΠΕΤΟΜΑΙ, -αμαι, & πετάομαι, *volo*, -*as*: q. à πελάω, volatus enim fit expanſis alis: præſ. part. med. πεταόμενος, -ώμενος, præſ. ſub. πέτωμαι, ῃ, ηται, a. 1. paſſ. ἐπετάσθην, ης, η, *volavi*. hinc πετεινὸς, οῦ, ὁ, *volucris*.

Πετόντεσσιν, Ion. & Poët. pro πέτησιν, dat. pl. part. præſ. act. vel, ut alii, a. 2. verbi πέτω, pro πίπτω, *cado*.

Πετοῦν, præſ. inf. act. idem valet ac ἐπιπίπτειν, ἐπιτυγχάνειν, *incidere in aliquid, nanciſci*: à verbo

Πετόω, f. ώσω, *incido in aliquid, nanciſcor*: à πέτω, inuſ. pro πίπτω, *cado*.

Πέτρα, ας, ἡ, *PETRA, ſaxum grande, rupes*. Th. πέτρος, ου, ὁ, *lapis, ſaxum*.

Πετρέεσσα, ας, ἁ, Dor. pro πετρήεσσα, ης, ἡ, *ſaxoſa*. vide πετρήεις.

Πετραίη, ης, ἡ, *ſaxatilis*: &

Πετραῖος, ου, *ſaxatilis, petroſus*. Th. πέτρος, *lapis*. item

Πετραῖος Ποσειδῶν. Cur & apud quos Neptunus *PETREUS* vocaretur & coleretur, conſule Cæca Scholia in Pindar. Pythior. Od. 4. 248. 12.

Πετράκης, ὁ, gemma quædam, à πέτρα.

Πέτρη, ης, ἡ, Ion. pro πέτρα, dat. pl. Ion. πέτρῃσι.

Πετρήεις, εντος, *ſaxoſus*: f. g. πετρήεσσα. n. g. πετρήεν. Th. πέτρος.

Πέτρήεσσι, dat. ſing. f. g. πέτρήεις, εντος, ὁ ἡ ἡ, πετρήεσσα, *petroſus, ſaxoſus*. ejuſd. Th.

ΠΕΤΡΟΣ, ου, ὁ, *lapis, ſaxum*, undè *PETRUS*, nomen Apoſtoli. hinc etiam

Πετρόω, *in ſaxum verto*.

Πετροφαὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *ſaxis adhærens*: ex πέτρος, & φύω, *naſcor*.

Πετρώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *petroſus, lapidoſus*: à πέτρος, *lapis*.

Πετὸς, *calculus*: vide in πεσσός.

Πετά-

Πετώμενος, η, contract. à πεταόμενος, verbi πεταόμαι, ſeu πέτομαι, *volo*, -as.

Πέτω, *cado*: inuſ. pro πίπτω, id. qu. à πέδον, *ſolum*. Eſt enim *ad ſolum moveor*.

Πεύθετο, 3 ſing. imperf. Ion. verbi πεύθομαι, quod vide.

Πευθοίατο, *audirent*: Ion. pro πεύθοιντο, 3. pl. opt. præſ. à

Πεύθομαι, idem ac πυνθάνομαι, *audio, intelligo*: f. πεύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεῦκαι, *abietes*: nom. pl. à πεύκη, ης, ἡ, *abies*.

Πευκάλιμος, η, ὁ ἡ, *amarus, prudens, cautus*. Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea*, vel *larix* arbor. Vel qu. à πύκω, nam & πυκνὸς eſt συνετός.

Πευκεδανὸς, ᾶ, *amarus*. Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea*; cujus lacryma amara.

Πευκείδας, acc. pl. à πευκείδης, ου, ὁ, nomen gentile.

ΠΕΥΚΗ, ης, ἡ, *picea, larix*: an à πεικὸς, *amarus*?

Πεύκινος, η, *piceus*: à præced.

Πευσεῖσθε, *audietis*: Dor. pro πεύσεσθε, 2. pl. f. 1. verbi πεύθομαι, ſeu πυνθάνομαι, *audio*.

Πευσόμενος, part. f. verbi ejuſd.

Πέφαμαι, *interii*: p. paſſ. pro πέφημαι· à φάω, *occido*. Alii volunt eſſe præſ. paſſ. verbi πέφημι, idem quod φάω. Hinc 3. ſing. perf. πέφαται, & in 3. pl. πέφανται, infin. πέφασθαι, paulo poſt f. πεφήσομαι.

Πέφαμμαι, *apparui*: & in 3. pl. πέφανται, p. paſſ. verbi φαίνω, *appareo*: f. φανῶ, p. πέφαγκα.

Πεφαργμένος, *obſtructus*: per Metatheſin pro πεφραγμένος, perf. part. paſſ. verbi φράγνυμι, idem quod φράσσω, *ſepio*: f. ξω, p. χα.

Πέφασμαι, *apparui*: perf. Att. pro πέφαμμαι, quod vide.

Πεφείδησαι, *parces*: Ion. pro πεφείδῃ, 2. ſing. paulo poſt f. verbi φείδομαι, *parco, remitto pœnam*: f. φήσομαι & φεισθήσομαι, p. paſſ. πεφείσμαι.

Πεφείσθαι, 3. ſing. paulo poſt f. verbi præced.

Πεφισμένος, perf. part. paſſ. ab eod. verbo.

Πεφυγέναι, p. infin. m. à φεύγω, *fugio*: f. ξω, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα.

Πεφυγοίην, Att. Metaplaſm. pro πεφεύγοιμι, præt. opt. m. verbi ejuſd.

Πέφηνα, *viſus ſum*: p. m. verbi φαίνω, *video, oſtendo*: f. ανῶ, p. πέφαγκα.

Πεφήσεαι, Ion. pro πεφήσῃ, 2. ſing. paulo poſt f. verbi φάω, *occido*: f. φήσω, paulo poſt f. πεφήσομαι.

Πεφήσεται, *apparebit*: 3. ſing. paulo poſt f. verbi φάω, quod eſt idem cum φαίνω, *appareo*.

Πεφιδέσθαι, Ion. per Anadiplaſiaſm. pro φιδέσθαι, a. 2. infin. m. verbi φείδομαι, *parco*.

Πεφιδήσεται, *parcet*: 3. ſing. paulo poſt f. verbi φιδέω. f. ήσω, perf. paſſ. πεφίδημαι, σαι. Vel eſt f. med. verbi πεφιδέω, factum ex præt. med. πέφιδα, quod à præced. verbo.

Πεφίδοιτο, *parcat*: Ion. Anadiplaſ. pro φίδοιτο, 3. ſing. a. 2. opt. m. verbi φείδω vel φείδομαι, *parco*: a. 2. ἔφιδον, & Ion. Anadiplaſ. πέφιδον.

Πεφιλαμένος, Dor. pro πεφιλημένος, η, ον, *amatus*: perf. part. paſſ. verbi φιλέω, quod vide.

Πεφύμωσο, ώσθω, *obmuteſce*: perf. imperat. paſſ. verbi φιμόω, *os occludo, ad ſilentium adigo*: f. ώσω, p. πεφίμωκα. Th. φιμὸς, ᾶ, vel φίμος, ου, ὁ, *camus, fiſcella*.

Πέφνε, *interemit*: vide ἔπεφνε, imperf. Ion. à πέφνω pro φένω, vel a. 2. quod in præt. med. πέφνα.

Πεφοβήατο, *territi erant*: Eſtaſi Poët. pro πεφοβέατο, qu. Ion. dicitur pro ἐπεφοβήμην, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi φοβέω, *terrefacio*: f. ήσω, p. πεφόβηκα, pluſq. p. paſſ. ἐπεφοβήμην, σο, το. Th. φέβομαι, *timeo*: p. m. πέφοβα.

Πεφόρητο, *ferebatur*: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Ion. verbi φορέω, *fero*: f. ήσω, p. πεφόρηκα. Th. φέρω, *ferio*: f. οίσω.

Πεφορτισμένος, η, *oneratus ſum*: p. part. paſſ. verbi φορτίζω, *onero*: f. ίσω, p. πεφόρτικα· ab eod. Th.

Πέφραδα, p. m. verbi φράζω, *loquor*: f. σω, p. πέφρακα, a. 2. ἔφραδον, perf. paſſ. πέφρασμαι.

Πεφράδαται, *locuti ſunt*: Ion. pro πεφρασμένοι εἰσὶ, 3. perſ. pl. perf. verbi φράζω, *loquor*.

Πεφράδατο, itidem Ion. pro πεφρασμένοι ἦσαν, 3. perſ. pl. pluſq. perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Πέφραδε, Ion. Anadiplaſiaſmo pro ἔφραδε, 3. ſing. a. 2. act. Hinc

Πεφραδέμην, a. 2. infin. act. pro πεφραδεῖν, per Anadiplaſi. pro φραδεῖν. Th. φράζω.

Πεφραδέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. pro ἐφραδέτην· ab eod.

Πέφραδμαι, Dor. pro πέφρασμαι, p. paſſ. verbi φράζω, *loquor*: f. σω, p. πέφρακα.

Πεφρηδὼν, όνος, ἡ, nomen mulieris: à πέφρακα. p. m. verbi præced.

Πέφρικα, *horrui*: perf. act. Ion. pro -χα, vel perf. med. verbi φρήσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα. Hinc

Πεφρίκαν, Chalcidicè dici volunt pro πεφρίκασι, 3. pl. perf. act. Th. φρὶξ, ικὸς, ἡ, *fluctuum fremitus*.

Πεφρίκων, οντος, præſ. part. à πεφρίκω, *horreo*. Quod præſ. à perf. formatum, ut & alia multa verba. Vide πέφρικα.

Πέφυα, *natus ſum*: p. m. verbi φύω, *naſcor*: a 2. ἔφυον vel ἔφυν· vel imperf. act. dicitur pro πέφυσα, Poët. Hinc

Πεφύασι pro πεφύκασι, 3. pl. perf. act. ejuſd. verbi.

Πεφυγμένος, *qui fugit*: perf. part. paſſ. pro πεφευγμένος, verbi φεύγω, *fugio*: f. ξω, a. 2. ἔφυγον.

Πεφυγών, præſ. à p. m. πέφυγα, factum more Syracuſano. Alioquin eſt p. med. ſub. verbi præced.

Πέφυζα, Ion. pro πέφυγα, p. m. & πεφυζὼς, itidem pro πεφυγὼς, πεφυζότες, *fugitivi*, pro πεφυγότες, p. part. m. verbi φεύγω, *fugio*.

fugio. Alii tamen malunt per Sync. dici pro πεφυζηκότες, ut & πέφυζα, pro πεφύζηκα, verbi φυζέω, -ῶ, f. ήσω, ejusd. verbi.

Πέφυκα, ας, ε, *extiti, naturâ comparatus sum:* & in 3. pl. πεφύκασι, perf. act. verbi φύω, *fum, nascor:* f. φύσω.

Πεφύκει, *nata est:* 3. sing. pluſq. p. act. Ion. ab eod. verbo.

Πέφυκεν, 3. sing. p. act. πεφυκέναι, p. infin. act. ejusd. verbi.

Πεφυκὼς, *innatus:* p. part. act. verbi ejusd.

Πεφυλαγμένος, *observans:* p. part. pass. verbi φυλάσσω, vel -τλω, f. ξω, *custodio, servo:* p. πεφύλαχα.

Πεφύλαξο, χθω, perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Πεφωρακὼς, ότος, *in furto deprehensus:* p. part. act. verbi φωράω, *in furto deprehendo:* f. άσω. Th. φώρ, φωρὸς, ὁ, *fur.*

* Πεφώρημαι, perf. pass. &

* Πεφωρημένος, p. part. pass. à φωράω, *in furto deprehendo:* f. άσω, præt. πεφώρακα, & Ion. πεφώρηκα.

Πεφωτισμένος, p. part. pass. à φωτίζω, *illumino:* f. ίσω, p. πεφώτικα· à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen.* Th. φάω, *luceo.*

* Πέψις, εως, ἡ, *coctio:* à πέπτω

Πη, sine accentu, incliticum est, pro ποτε. εἴπη, *ſicubi.* ἤπη, *utique igitur.* at

Πῆ, extrà interrog. *ullo modo, interdum.* πῇ; interrog. pro πῶ; *quî, quonam modo?* ab ἥ, *quatenus, quomodo.* Th. ὅς, *qui.*

Πηγάζω, f. άσω, *ſcaturio.* Th. πηγὴ, *fons.*

Πηγαὶ, pl. num. ejusd.

Πηγαῖος, α, *fontanus:* ab eod. Th.

* Πηγανίζω, f. ίσω, *rutam imitor:* à

Πήγανον, ν, τὸ, *ruta* herba, quia σπέρμα πηγνυσι, ſuo calore & ficcitate. Ideò caſtitatis herba. Th. πηγνύω, *compingo, concreſcere facio.*

Πηγὰς, άδος, ἡ, *glacies;* quia concreta aqua: acc. pl. πηγάδας. Th. πηγνύω.

Πήγασος, ν, ὁ, *PEGASUS,* equus Perſei alatus. Th. πηγή.

Πηγεσίμαλλος, ν, *villoſus;* vel *habens vellus nigrum,* vel *album:* à πηγὸς, *compactus, albus, niger.* à πήγνυμι, & μαλλὸς, *vellus.* Th. μῆλον, *ovis.*

ΠΗΓΗ, ῆς, ἡ, *fons, ſcatebra:* quia πηδᾷ ἐκ γῆς.

Πῆγμα, ατος, τὸ, *aliquid compactum, PEGMA:* à

ΠΗΓΝΎΩ, -υμι, & πήσσω, ſeu -τλω, *compingo, cogo, concreſcere facio, figo.* f. ξω. definentia in γνύω, vel γνυμι, formant ſua tempora à finitis in γω. Hinc πηξις. *coagmentatio.* πηκτὸς, *compactus.* πάγη, *laqueus.* παγὶς, ίδος, ἡ, idem. πηγιδεύω, *illaqueo.* ναυπηγὸς, *navium fabricator.* σκηνοπηγία, *tabernaculorum compactio;* feſtum apud Hebræos.

Πηγὸς, ὔ, *benè compactus, pinguis;* *albus:* ab eod. Th.

* Πηγριόω, -ῶ, *ſylveſtre reddo, exaſpero,* f. ώσω, p. πεπηγρίωκα.

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, *glacialis, glacies:* ex p. m. πέπηγε, *compactum eſt.* Th. πηγνύω.

Πήδαιος, ν, ὁ, *PEDÆUS:* nomen propr.

Πηδάλιον, ν, τὸ, *gubernaculum, clavus navis.* Th. πηδὸν, ὸς, τὸ, *remus;* vel πῆδος, ν, ὁ, *ligni ſpecies.*

Πήδασος, ν, *locus uliginoſus,* unde aqua πηδᾷ· item *PEDASUS,* nomen propr. regionis; eſt & equus Achillis ſic dictus.

ΠΗΔΆΩ, *ſalio, ſalto:* f. ήσω, p. πεπήδηκα. hinc

Πήδημα, ατος, τὸ, *ſaltus:* &

Πηδήσας, αντος, a. 1. part. act. &

Πηδήσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. verbi πηδάω, *ſalto.*

ΠΉΔΟΣ, ν, ὁ, *ligni ſpecies:* τὸ πηδὸν, ὸς, *remus,* præſertim ex eo ligno.

Πηδύω, f. ύσω, *aquis ſcateo, aquas ſalire facio.* πηδυλὶς, πέτρα, ἐξ ἧς ὕδωρ ῥέει, apud Heſych.

Πήθω, inuſit. *patior.* Th. πάχω.

Πηκτὶς, exponitur *gelu fictitium:* à πήγω, *compingo:* 2. *culter ad ſcindendas carnes;* qu. à πέκω, *vello, carpo:* 3. *inſtrumentum muſicum, magadis,* quia è lignis πηκτόν.

Πηκτίδες, αἱ, *fides, -ium:* vel muſicum inſtrumentum.

Πηκτὸς, ὸν, *compactus, concretus, congelatus.* Th. πηγνύω, *compingo.*

Πηλακίζω, f. ίσω, *probro afficio:* & hinc

Πηλακισμὸς, ὔ, ὁ, *contumelioſa injuria.* Th. πηλὸς, ὸν, ὁ, *lutum.*

Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, *PELAMIS,* genus piſcis: quia ἐν πηλῷ μύει. Th. πηλὸς, *lutum.*

Πήλας, *qui vibravit,* a. 1. part. act. &

Πῆλε, *vibravit,* Ion. pro ἔπηλε, a. 1. ind. verbi πάλλω, *vibro:* f. αλῶ, a. 1. infin. πάλαι, & πῆλε, pro ἔπηλε, a. 2. ind. act. Ion. à πάλλω, a. 2. ἔπηλον.

Πηλεῖ, dat. ſing. à Πηλεὺς, έος, ὁ, *PELEUS,* nomen viri.

Πηλείων, ονος, ὁ, *Pelida,* nom. propr. Eſt & ranæ nomen, à luto ſic dicta.

Πηληϊάδην, gen. Ion. per diſſolut. νϊ, pro ει, & εω pro ω, à

Πηληϊάδης, ω, ὁ, pro Πηλείδης, & per Craſin Πηλεΐδης, patronymicum à Πηλεὺς, έος, & Ionicè ῆος, ὁ, *Peleus.* Hinc Πηλεΐδες.

ΠΉΛΗΞ, ηκος, ἡ, *galea, caſſis:* q. à πάλλεσθαι, id eſt, κινεῖσθαι, quòd *vibrari* ſoleat.

Πηλίκος, η, ον, *quantus, a, um?* Th. ἡλίκος, *quantus,* citra interrogationem. Idem fit in ὅσος, πόσος, οἷος, ποῖος, *qualis.* ὅτε, πότε, *quando?* οὗ, πῆ, *ubi.* ὅθεν, πόθεν, *unde.* ὡς, πῶς, *quomodo,* &c.

Πηλικότης, ητος, ἡ, *quantitas:* à præcedentibus.

* Πήλινος, η, ον, ὁ ϰ ἡ, *luteus.*

Πήλιον, ν, *PELION,* mons Thraciæ.

Πηλοβάτης, ω, ὁ, nomen ranæ: ex πηλὸς, *lutum,* & βαίνω, *eo.*

Πῆλον, *vibravi,* a. 2. ind. act. Ion. pro ἔπηλον, verbi πάλλω, *vibro.*

ΠΗΛΌΣ, ὔ, ὁ, *lutum, cœnum,* item *mortarium:* qu. à πηλὸς, *niger.* Eſt &

Πηλὸς, *vinum,* Ion. propriè *fæculentum,* vel *vinum rubrum,* quod turbidum videtur.

Πηλούσιος, ω, ὁ, nomen ranæ: à πηλὸς, *lutum.*

ΠΗ̃ΜΑ, ατος, τὸ, *damnum, exitium, clades,* Hinc ἀπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *illæſus* : &

Πημαίνω, *noceo, lædo, pecco* : f. ανῶ, a. 1. ἔπημανα, Att. ἐπήμηνα, a. 1. paſſ. ἐπημάνθην, a. 1. infin. paſſ. πημανθῆναι. Th. πῆμα.

Πημανθῆναι, *oblæſum eſſe*, a. 1. infin. paſſ. verbi πημαίνω, quod vide.

Πημήνειαν, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro πημήναιμι, verbi ejuſd.

Πήμος, Dor. pro πηνίκα, *quando?* ab ἦμος, *quando?*

Πήνα, pro ἀπήνη, *rheda.*

Πηνειός, οῦ, ὁ, nomen viri, vel fluvius *PENEUS.*

Πηνελόπη, ης, ἡ, *PENELOPE*, uxor Ulyſſis.

Πήνη, ης, ἡ, *vela* : vide in πῆνος.

Πηνίκη, vel πηνίκη, *fucus* : à φηνάκη.

Πηνίκα, *quando?* ab ἡνίκα, idem.

Πήνιον, ου, τὸ, *ſtamen*, ſeu *filum quod è colu deducitur* : item inſectum ex erucarum genere. Th. πῆνος, *tela.*

ΠΗ̃ΝΟΣ, ου, ὁ, & πήνη, ης, ἡ, *tela, textum* : qu. à πένομαι, *operor.*

Πηξάμενος, η, *qui compegit*, a. 1. part. m. verbi πηγνύω, vel πήσσω, f. πήξω, a. 1. ἔπηξα, a. 1. part. act. πήξας, a. 1. infin. m. πῆξαθαι.

Πῆξεν, *infixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔπηξεν, verbi ejuſd.

Πῆξις, εως, ἡ, *coagmentatio, congelatio* : à πηγνύω, *compingo.*

Πήξω, *figam*, f. 1. act. verbi πηγνύω, vel -υμι, *compingo.*

Πηδὲς, ἦ, Ion. pro παὸς, οῦ, *affinis, cognatus* : in pl. πηοί. Th. πάω, vel πάομαι, *poſſideo.*

ΠΗ̃ΡΑ, ας, vel πήρη, ης, ἡ, Ion. *PERA, ſaccus* : qu. à φέρω, *fero.* Malim à πάω, *paſco*, ut ſit eſcaria pera.

Πηρίδιον, ου, τὸ, *perula*, dim. præced.

Πηρὶν, ῖνος, *teſticulus* : quia ὄχεον eſt, ceu πήρα.

ΠΗΡΟ̃Σ, ᾶ, *mutilus, mancus, mutus, cæcus* : hinc

Πηρόω, f. ώσω, *mutilo* : à præced.

Πήρωσις, εως, ἡ, *mutilatio* : à perf. paſſ. præced. verbi.

Πησόμενος, η, ον, *paſſurus* : an à πήθω, f. πήσω, *patior?* a. 2. ἔπαθον, pro quo magis uſitat. πάσχω.

Πήσσω, idem quod πηγνύω, *cogo, coagulo.*

Πητύα, ας, ἡ, *coagulum* : ab eod.

Πήχεε, *lacertos*, nom. dual. à πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus.*

Πῆχθεν, Bœot. Sync. & Ion. pro ἐπήχθησαν, *fixi ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi πηγνύω, vel -υμι, f. πήξω, p. πέπηγμαι, perf. paſſ. πέπηγμαι, a. 1. paſſ. ἐπήχθην.

Πηχυαῖος, & πήχυος, υ, *cubitalis, qui unius cubiti eſt* : à

ΠΗ̃ΧΥΣ, εως, ὁ, *cubitus, ulna* ; *norma fabrilis* : acc. πῆχυν, gen. pl. πηχέων, -ῶν.

Πιάζω, qu. Dor. pro πιέζω, *capio, prehendo* : f. άσω, p. πεπίακα, a. 1. ἐπίασα, & in 2. pl. ἐπιάσαλς. a. 2. ſub. πιάσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. πιάσαι, a. 1. part. πιάσας, αντος, a. 1. ind. paſſ. ἐπιάσθην, ης, η, *captus fui*, f. 1. paſſ. πιασθήσομαι, *capiar.*

Πιαίνω, *pinguefacio* : f. ανῶ, a. 1. ἐπίανα, a. 1. ſub. πιάνω, ης, ῃ. Hinc πιαίνειν πλοῦτον, pro τὸν πλοῦτον αὔξειν, *opes ſuas augere.* Th. πίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *pinguis.*

Πιαντάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. πίανον, άτω, præced. verbi πιαίνω, *pinguefacio.*

Πιάξας, Dor. pro πιάσας, a. 1. part. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πίαρ, αρος, τὸ, *pinguedo*, pro πιότης, ητος, ἡ, idem. Th. πίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *pinguis.*

Πιάσαι, a. 1. infin. act. &

Πιάσας, αντος, part. a. 1. act. &

Πιάσσωσιν, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πιγκέρνης, *pocillator.* Gl. Cyr.

Πιδακοεις, εντος, *aquis ſcatens* : à ſeq.

ΠΙΔΑΞ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *fons, ſcatebra* : qu. à πίω, *bibo* ; vel πηδάω, *ſalio.*

Πιδήεσσα, ης, f. g. adjectiv. πιδήεις, -ήεντος, per Syncop. pro πιδακόεις, εντος, *irriguus.* Th. πίδαξ, ακος, ὁ, *fons.*

Πίε, *bibe*, a. 2. imperat. ut & πῖθι, à πίνω, *bibo* : f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. Hinc πίεν, pro ἔπιεν, 3. ſing. Ion.

Πιέειν, *bibere*, Ion. Dialyſi pro πιεῖν, a. 2. infin. verbi ejuſd.

Πιέζεσκον, *premebant*, Ion. ſeu Dor. pro ἐπιέζεν, 3. pl. imperf. act. verbi πιεζέω idem quod πιέζω, *premo.*

ΠΙΕ̃ΖΩ, *premo, ſtringo* ; item *crucio* : fut. έσω, p. πεπίεκα, perf. paſſ. πεπίεσμαι. Dicitur & πιάζω, pro πιέζω.

Πιεῖν, a. 2. infin. act. verbi πίνω, *bibo* : f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πίειρος, α, ὁ ϗ ἡ, πίειρα, *pinguis, opulentus.* Th. πίαν, idem.

Πιερία, ας, & Ion. Πιερίη, ης, ἡ, *PIERIA*, regio Macedoniæ : quæ credita fuit Muſarum ſedes : hinc

Πιερίηθεν, *ex Pieriâ*, adv. è loco : &

Πιερὶς, ίδος, ἡ, & in pl. Πιερίδες, *PIERIDES*, Muſæ : à Πιερία.

Πίεσαι, pro πίῃ, *bibes*, Luc. xvii. 8. 2. ſing. f. 1. m. à πίνω, quod adi.

Πίετε, 2. pl. a. 2. imperat. πίε, *bibe*, verbi πίνω, quod vide.

Πίῃ, *abſorbeat*, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ejuſdem.

Πίησθα, Æol. Paragoge pro πίῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi πίνω, *bibo* : f. πωσω, a. 2. ἔπιον.

Πιθάκνη, ης, ἡ, *doliolum* & *poculum* inſtar dolii. Th. πίθος, υ, ὁ, *dolium.*

Πιθανολογέω, f. ήσω, *dico ad perſuadendum* : &

Πιθανολογία, ας, ἡ, *probabilitas ſermonis* : ex πιθανὸς, *perſuaſorius*, pro πειθανὸς, (quod à πείθω, *perſuadeo*) & λόγος, *ſermo.* Th. λέγω, *dico.*

Πιθανὸς, ἡ, ὸν, *probabilis, perſuaſorius* : in compar. πιθανώτερος, ſuperl. πιθανώτατος· & inde

Πιθανότης, ητος, ἡ, *probabilitas, perſuaſio.* Th. πειθω, *perſuadeo* : f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πίθισθ', pro πίθισθε, *perſuademini*, 2. pl.

ª. 2. imperat. m. πίθυ, verbi πείθω, fut. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πιθέσθων, *obediant*, 3. dual. a. 2. imperat. m. ejuſd. verbi.

Πιθέω, f. ήσα, *confido, obſequor*. Th. πείθω.

Πίθηαι, *perſuaſus ſis*, Ion. Paragog. pro πίθῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. à πείθω.

Πίθηκος, υ, ὁ, idem quod πίθηξ, ηκος, ὁ.

Πιθηκοφαγέω, *ſimiis veſcor* : ex πίθηξ, *ſimia*, & φάγω, *edo*.

ΠΙ'ΘΗΞ, ηκος, ὁ, & πίθηκος, υ, ὁ, *ſimia*, item *pumilio*.

Πιθήσας, *fretus*, a. 1. part. act. verbi πιθέω. Th. πείθω, *perſuadeo* : f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πίθηται, *paruerit*, 3. ſing. a. 2. ſub. m. πίθωμαι, ῃ, ηται, verbi ejuſd.

Πίθι, *bibe*, pro πῖς, ex quo fit per adjectionem ſyllabæ θι, undè πίεθι, & per Craſin πῖθι, a. 2. imperat. act. verbi πίνω, *bibo* : f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Πιθοίατο, *credant*, Ion. pro πίθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. πιθοίμην, οιο, οιτο. Th. πείθω, *perſuadeo*.

Πίθοιο, Ion. pro πίθου, gen. ſing. à πίθος, υ, ὁ, *dolium*.

Πιθόμην, *obedivi*, a. 2. ind. m. Ion. pro ἐπιθόμην, verbi πείθω.

Πίθον, Ion. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. verbi πείθω, *perſuadeo*.

ΠΙ'ΘΟΣ, υ, ὁ. *dolium* : q. ubi τῷ πιεῖν θέσις. Hinc πιθεών, *torcular, cella vinaria*.

Πίθω. Dor. pro πίθου, gen. ſing. à πίθος, υ, ὁ, *dolium*.

Πίθων, ωνος, ὁ, Poët. idem ac πίθηξ, *ſimia*.

Πιθὼν, part. a. 2. à πείθω.

ΠΙΚΕ'ΡΙΟΝ, υ, τὸ, *butyrum* : an πῖος κεραίων.

Πικραίνομαι, *exacerbor, ſum amarulentus* : a. 1. paſſ. ἐπικράνθην, ης, η. &

Πικραίνω, *amaritudinem affero* : f. ανῶ, a. 1. ἐπίκρανα, a. 1, infin. πικράναι. Th. πικρὸς, *amarus*.

Πικρὰν, acc. ſing. f. g. à πικρὸς, ὰ, ὸν, *amarus, a, um*.

Πικρία, ας, η, *amarulentia amaritudo*. Th. πικρός.

Πικρασμὸς, ῦ, ὁ, idem : à πικραίνω. Th. πικρός.

ΠΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *amarus, a, um* : hinc γλυκύπικρος, *dulcedinem amariori permixtam habens*.

Πικρότης, ητος, ἡ, *amaritudo* : à præced.

Πικρόω, -ῶ, *amarum reddo, exacerbo*. Th. πικρὸς.

Πικρῶς, adv. *amarè* : à πικρός.

Πιλάτος, υ, ὁ, nomen præſidis Romani : interpret. Lat. *telo armatus*. Angl. Pilate.

Πιλέω, -ῶ, & πιλόω, -ῶ, *cogo, coarcto, conſtipo*. Th. πῖλος. Hinc Angl. to pile.

Πιλῆμα, ατος, τὸ, *lana coacta* : a præced.

Πίλνᾷ, *dejicit*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi πιλνάω, idem. quod πελάω, *appropinquo*. Th. πέλας, adv. *propè*.

Πίλναμαι, paſſ. à πίλνημι, *appropinquo*, id. quod πιλνάω. Vide πιλνᾶ.

Πίλνατο, Ion. pro ἐπίλνατο, 3. ſing. imperf. paſſ. à πίλναμαι, quod vide.

Πιλνάω, -ῶ, idem quod πελάω, ſeu πελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *propè*.

ΠΙ'ΛΟΣ, υ, ὁ, *PILEUS*, ſeu *pileum* ; it. *PILA*, ſtrues : Angl. a Pile : hinc

Πιλόω, -ῶ, f. ώσω, & πιλέω, *cogo, coarcto* ; à præced.

ΠΙΜΕΛΗ', ῆς, ἡ, *pinguedo* : & hinc

Πιμελὴς, ἐος, ὁ ἡ, *pinguis, obeſus* : q. ἁ πῖος, *pinguedo*, & μελος, *membrum*.

Πιμπλάνεται, *impletur*, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi πιμπλάνομαι, perf. πέπλημαι, a. 1. paſſ. ἐπλήσθην. Th. πλέος, *plenus*.

Πίμπλαντ', *plena erant*, Ion. pro ἐπίμπλαντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi πίμπλημι, f. πλήσω, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πιμπλεῦσαι, *replentes*, Æol. pro πιμπλᾶσαι, nom. pl. part. præſ. f. g. à πιμπλὰς, ᾶσα, verbi πίμπλημι, f. πλήσω, idem cum πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πίμπλη, *imple*, Att. pro πίμπλαθι, præſ. imperat. à

Πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος.

Πιμπρὰς, ᾶσα, ὰν, præſ. part. act. à πίμπρημι, idem quod πρήθω, *incendo*.

Πίμπρημι, ſeu πρήθω, *incendo* : f. πιμπρήσω, & πρήσω, p. πέπρηκα, a. 1. ἔπρησα, præſ. paſſ. πίμπραμαι, *incendor, intumeſco* : præſ. infin. paſſ. πίμπρασθαι. Th. πρήθω.

Πιμπρήσω, *incendam*, fut. 1 à πίμπρημι, quod vide.

Πίν', pro πίνε, *bibe*, præſ. imperat. à πίνω, *bibo*.

Πινακίδιον, υ, τὸ, *tabella*. Th. πίναξ.

Πινάκιον, υ, τὸ, *tabella* : &

Πινακὶς, ίδος, ἡ, idem. à ſeq.

ΠΙ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *tabula, aſſer* ; *libellus, index*. Eſt & πίναξ *diſcus, quadra*.

Πινδόθεν, adv. ἐκ Πίνδου. *Pindus* autem *mons erat agri Pyrrhebæi* : vel ut alii etiam *urbs*.

Πίνεθ', pro πίνεται, ob ſeq. aſpirat. 3. ſing. præſ. paſſ. verbi πίνω, *bibo* : præſ. imperat. πίνε, *bibe*.

Πινέμεν, Ion. & πινέμεναι, Dor. pro πίνειν, præſ. infin. verbi πίνω, *bibo* : f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Πίνε το, *bibebatur*, Ion. pro ἐπίνετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ejuſd.

ΠΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *PINNA*, genus conchæ. Scribitur & πίννα. Hinc

Πίννιον, *marinum* propriè ad πίναν pertinens.

Πίνον, υ, τὸ, *vinum bordaceum* : à πίνω. Th. πίω.

Πινοντ', pro πίνοντα, *bibentem*, acc. ſing. part. præſ. verbi πίνω.

ΠΙ'ΝΟΣ, υ, ὁ, *ſordes*. Sed

Πίνος, ὁ, ἡ, *pinus* : qu. à πίων, *pinguis*, quia abundat reſinâ.

Πίνσσ', pro πίνσσι, *bibunt*, 3. pl. præſ. ind. act. verbi πίνω, f. πώσω.

Πινύσκω, ſeu πινύσσω, *moneo, ſapere facio* : à πνεύμαι, *ſapio* ; quod à πνέω, *ſpiro*.

Πινυτὴ, aliquandò ſubſtantivè ſumitur pro πινυτότης, *ſapientia, prudentia* ; quod à πινυτὸς, *prudens, conſultus* : hoc à πινύω,

vel πινύσσω, *moveo*, & *ad ſanam mentem reduco*: quod à πνῦμαι, *ſapio*. Th. πνέω, *ſpiro*.

Πινυτὸς, vide in πινυτή.

Πινυτῶς, adv. *prudentèr*: à præced.

ΠΙ'ΝΩ, *bibo*: imperf. ἔπινον, f. πίσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. a. 2. imperat. πίε, & πῖθι, a. 2. ſub. πίω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πιεῖν. a. 2. part. πιὼν, οῦσα, όν, f. 1. m. πίομαι, εσαι, pro πιοῦμαι, ῇ, εῖται. Hinc πόσις, εως, ἡ, *potio*. πότης, ου, ὁ, *potor*, *potator*. ποτίζω, *potum præbeo*. συμπόσιον, ου, τὸ, *compotatio*.

Πίνωσιν, 3. pl. præſ. ſub. verbi præced.

* Πίνωσις, εως, ἡ, *potio*.

Πίομαι, *bibam*, f. 1. vel 2. m. pro πιοῦμαι. Sunt qui velint eſſe præſens à πίω, f. πίσω, pro πίνω, *bibo*.

Πίονος, gen. ſing. à πίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *pinguis*: acc. πίονα, *pinguem*: hinc compar. πίοτερος, ſuperl. πίοτατος.

Πῖος, εος, τὸ, *pinguedo*. Th. πίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *pinguis*.

Πιότερος, & πιότατος, compar. & ſuperl. à πίων, *pinguis*.

Πιότης, ητος, ἡ, *pinguedo*. Th. πίων.

Πιοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi πίνω, *bibo*: f. πίσω, a. 2. ἔπιον. a. 2. part. πιὼν, οῦσα, όν.

Πιπίσκω, *potum præbeo*: à πίω. pro πίνω, *bibo*.

Πίπλημι, & πίμπλημι, *impleo*, idem quod πλήθω. Th. πλέος, *plenus*.

Πίπος, ου, ὁ, *PIPUS, avis marina*: q. à πίω, quòd frequentiùs *bibat*.

Πίππος, ου, ὁ, *PIPIO, pullus avis*: à ſono πιπίζειν, *pipire*.

Πιπράσκω, *vendo*, *venundo*: imperf. ἐπίπρασκον, ες, ε. f. πράσω, (qu. à πραω. pro περάω) p. πέπρακα. perf. paſſ. πέπραμαι, perf. part. πεπραμένος, *venditus*: a. 1. paſſ. ἐπράθην, a. 1. inf. paſſ. πραθῆναι, a. 1. part. πραθεὶς, εῖσα, έν. f. 1. paſſ. πραθήσομαι, *vendar*. Th. περάω, *vendo*.

Πίπρημι, f. πρήσω, vide πίμπρημι.

Πίπτε, *cadebat*, imperf. Ion. verbi πίπτω,

Πίπτουσαι, *incidentes*, pl. num. f. g. part. præſ. ſeq. verbi

ΠΙ'ΠΤΩ, *cado*, *procido*: f. πέσω, & Dor. πεσῶ. f. m. πεσοῦμαι, Dor. pro πέσομαι. præt. act. πέπτωκα. a. 1. ἔπεσα. a. 2. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω, & in 2. pl. πέσετε. a. 2. ſub. πέσω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πεσεῖν. a. 2. part. πεσὼν, ούσα, όν.

Πίπτωσι, 3. pl. præſ. ſub. à πίπτω.

Πίσαγας, α, ὁ, nomen Perſicum, quod *leproſum* ſignificat.

Πίσαι, *potum præbeo*, a. 1. inf. act. verbi πιπίσκω, f. πίσω. q. à πίω, pro πίνω, *bibo*.

Πισιδία, ας, ἡ, *PISIDIA*, nomen regionis.

Πίσον, ου, τὸ, *PISUM*: à πτίσσω, *tundo*.

Πίσος, & πεῖσος, εος, τὸ, *locus humectus*, *hortus*, *pratum*: qu. à πίσαι, *irrigare*, quod vide.

ΠΙ'ΣΣΑ, ſeu πίττα, ης, ἡ, *PIX*: Angl. Pitch. qu. à πῖος, quia *pinguis*: aut à πίτυς, *pinus*.

Πισσόω, ſeu πιττόω, ῶ, *pice oblino*: à præced.

Πίσσα, *pignora beneficentiæ*, nom. pl. n. g. à πιστὸς, ἡ, όν, *fidus*, *a*, *um*: quod à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *perſuadeo*.

ΠΙΣΤΑ'ΚΙΑ, ων, τὰ, *PISTACIA, nuculæ pineis nucibus ſimiles*.

Πίστεις, nom. pl. à πίστις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *perſuadeo*.

Πιστευθέντες, nom. pl. a. 1. paſſ. à ſeq.

Πιστεύω, *credo*: fut. εύσω, p. πεπίστευκα. pluſ. p. πεπιστεύκειν, Att. pro ἐπεπιστεύκειν. part. præt. act. πεπιστευκὼς, υῖα, ὸς. a. 1. ind. act. ἐπίστευσα, a. 1. imperat. πίστευσον, άτω. & in 2. pl. πιστεύσατε. a. 1. ſub. πιστεύω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. πιστεῦσαι. a. 1. part. πιστεύσας, ασα, αν. præſ. paſſ. πιστεύομαι, *credor*. perf. paſſ. πεπιστεύμαι, *concreditur mihi*. a. 1. paſſ. ἐπιστεύθην, ης, η, à πίστις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *perſuadeo*.

Πιστικὸς, ἡ, όν, *fidelis*, *ſalubris*: à πίστις, *fides*. Eſt &

Πιστικὸς, ἡ, όν, *potabilis*; *liquidus*, *a*, *um*: à πίω, vel πιω, *bibo*. Vel dicitur

Πιστικὸς pro σπικὸς, per Aphær. τοῦ σ, ab Ὄπις, ιος, ἡ, nomen urbis propè Babylonem, undè optima nardus.

Πίστις, εως, ἡ, *fides*, *fidelitas*, *perſuaſio*, *probatio* qu. πεῖσις παρὰ τὸ πεπεῖσθαι, *perſuaſum eſſe*. Th. πείθω, *perſuadeo*.

Πιστὸν, adverbialitèr ſero πιστῶς, 3. Epiſt. Joh. ver. 5. & τὸ πιστὸν, idem ac πίστις. à

Πιστὸς, ἡ, όν, *fidelis*; *fide dignus*. Eſt &

Πιστὸς, *Chriſtianus*, *credens in Chriſtum*: οἱ πιστοὶ, *credentes*: à πείθω. &

Πιστὸς, ἡ, όν, *potabilis*, *liquidus*: à πίω, *poto*. Th. πίνω, *bibo*.

Πιστότερος, compar. & πιστότατος, ſuperl. à πιστὸς, *fidelis*.

Πιστοῦται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi

Πιστόω, *fidem facio*, & *exigo*, *confirmo*, *ſtabilio*: f. ώσω, p. πεπιστωκα, p. paſſ. πεπιστωμαι, a. 1. paſſ. ἐπιστώθην· à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *perſuadeo*.

Πιστωθὲντος, ἐντος, *cui fides habita eſt*; a. 1. part. paſſ. πιστωθέντων, dual. num. a. 1. imperat. paſſ. πιστώθητι, verbi πιστόω, *fidem facio*.

Πιστῶς, adv. *fidelitèr*: à πιστὸς, q. à πίστις. Th. πείθω, *perſuadeo*.

ΠΙ'ΣΥΓΓΟΣ, ου, ὁ, *ſutor*, *cerdo*. Referamus ad πίσσα ὑγρὰ, *quia picem humidam* tractat.

Πίσυνος, *fretus*, *fidens*. Th. πείθω, *perſuadeo*: f. σω, p. κα, a. 2. ἔπιθον.

Πίσυες & πέσσαρες, Æol. pro τέσσαρες, *quatuor*.

Πίσω, *potabo*: f. 1. Poët. verbi πίω. Vide πίσαι.

ΠΙΤΑ'ΝΑ, ης, ἡ, *turma*, *cohors*; *tribus quædam*: ab urbe Æolidis Πιτάνη· indè

Πιτανάτης λόχος, *cohors Pitanete*.

Πίτνα, *cadebat*: imperf. Ion. pro ἐπίτνα, verbi πιτνάω, vel à πίτνημι, τροπῇ τοῦ η εἰς α, ut ἔβα pro ἔβη· hinc πιτνὰς, præſ. part. Th. πίπτω, *cado*.

Πίτναν, 3. pl. imperf. act. pro ἐπίτνασαν. Vide πίτνα.

Πίπτω, *cadere facio, jacio*: Att. πιπτέω. hinc πιπτεῖν. Th. πίπτω.

Πιτ[illegible]ακιον, ου, τὸ, *tabula, pugillares*; *PITTACIUM*. Th. πίτ[illegible], vel πίσσα, *pix*.

Πιτ[illegible]ακος Μιτυληναῖος, ὁ, *PITTACUS MITYLENÆUS*: unus è ſeptem Græciæ ſapientibus.

Πιτ[illegible]όω, vide in πισσόω.

ΠΙΤΥΤΟΣ, ου, ὁ, *ſtrepitus aquæ remo percuſſæ*.

ΠΙΤΥΡΟΝ, ου, τὸ, *furfur*: q. à πίτω. Eſt enim id quod πέττει, id eſt, excidit à frumento cum molitur.

ΠΙΤΥΣ, υος, ἡ, *picea, PINUS*: qu. à πῖος, quia pingui abundat. hinc πιτυόεις, εντος, ὁ, ἡ, *pinis abundans*. πιτυώδης, εας, ὁ ἡ, idem. πιτύϊνος, η, ὁ, *pineus*.

Πιφάσκαι, Ion. pro πιφάσκῃ, *loqueris*: 2. ſing. præſ. ſub. à

Πιφάσκομαι, pro φάσκω, *jactito, dico*. Th. φάω, vel φημὶ, *dico*.

Πιφαύσκειο, Ion. pro πιφαύσκου, præſ. imperat. paſſ. à

Πιφαύσκω, inſerto υ, pro πιφάσκω: q. per reduplic. pro φάσκω, idem quod φημὶ, *dico, loquor*. Th. φάω, idem. Eſt etiam πιφαυσκω, *in lucem profero*: à φάω, idem.

Πίω, inuſit. pro πίνω, *BIBO*. Eſt & a. 2. ſub. act. à πίνω, f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πίαμεν, 1. plur. aor. 2. ſub. act. verbi ejuſdem.

ΠΙΩΝ, ονος, ὁ ἡ, *pinguis, obeſus*: hinc πῖος, τὸ, *pinguedo*. πιαίνω, *pinguefacio*.

Πιὼν, *qui bibit*: a. 2. part. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πλαγὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro πληγὴ, ῆς, ἡ, *PLAGA*, quod vide.

Πλαγίαν, όνος, ὁ, *icuncula cerea, quaſillus*: à πλάσσω, *fingo*. Sunt qui πλαγίων exponunt *vagus*, voluntque eſſe a. 2. part. verbi πλάζω, f. 2. πλαγῶ, a. 2. ἔπλαγον, & Pleonaſmo τοῦ γ, ἔπλαγγον, undè a. 2. part. πλαγγὼν, όντος, ὁ. Verùm contrà morem participiorum flectitur per όνος, ut apud Heſych. πλαγγόνες κεκρύφαλοι, *retícula muliebria*.

* Πλαγιάζω, *obliquo, decipio, obliquè nuncio*: f. άσω, p. πεπλαγίακα.

Πλαγιάριος, α, ὁ, *plagiarius fragana*. Gloſſ. Cyr.

Πλαγίαυλος, ου, ὁ, *obliqua tibia*: ex πλάγιος, *obliquus*, & αὐλὸς, οῦ, ὁ, *tibia*.

* Πλαγίως, adv. *obliquè*.

ΠΛΑΊΟΣ, ου, ὁ ἡ, ὁ, *obliquus, tranſverſus*: q. à πλάζομαι, *erro*.

Πλαγχθέντες, *errantes*: nom. pl. a. 1. part. paſſ. ab a. 1. ind. paſſ. ἐπλάχθην, euphoniæ gratiâ interpoſito γ, ἐπλάγχθην, ης, η, *erravi*: verbi πλάζω, *errare facio*: f. πλάγξω.

Πλάγθην, ης, η, Ion. pro ἐπλάγχθην, a. 1. ind. paſſ. Vide πλαγχθέντες.

Πλάδαρος, α, *præbumidus, uvidus*; *flaccidus*: &

Πλαδάω, -ῶ, & -όω, ῶ, *humore nimio abundo*: qu. à

ΠΛΑΔΟΝ, ους, τὸ, & πλάδος, ους, ὁ, *humor ſuperfluus*.

Πλαζόμαι, *vagabundus factor, erro*: hinc part. præſ. πλαζόμενος. Th. πλάζω, *errare facio*.

ΠΛΑΖΩ, *errare facio*; *amoveo*; *diſturbo*; fut. πλάγξω, a. 1. ἔπλαγξα, p. χα, a. 1. paſſ. ἐπλάγχθην, ης, η. Ponitur & πλάζω, per Sync. pro πελάζω, *appropinquo, accedo*. Th. πέλας, *propè*.

* Πλαθαὶ, ῶν, αἱ, *ſtatuæ*.

Πλάθανον, ſeu πλαθανὸν, ὔ, τὸ, *orbis ſuper quo panes formant*: quod, ut puto, à πλάσσω, *formo*.

Πλαθω, f. ασω, *appropinquo, admoveo*: à πελάω. Th. πέλας, *propè*.

Πλαίσιον, ου, τὸ, *lateris forma*, vel *forma in quâ lateres formantur*: qu. à πλάσσω, *formo*.

Πλάκα, acc. ſing. à πλάξ, ἡ, *tabula lata*, &c. quod vide.

Πλακὶς, *involutus*: a. 2. part. paſſ. à πλέκω, *plecto, necto*: f. ξω, a. 2. paſſ. ἐπλάκην, a. 2. inf. paſſ. πλακῆναι.

Πλακία, ας, ἡ, *error*: à πλάζω, *erro*. ἀμπλακία, *error, peccatum*: quod ab ἀνὰ, & πλακία.

Πλακόεις, εσσα, εν, *latus & tenuis*: ut πλαξ, ἄρτος πλακοῦς, *placenta*. Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus*.

Πλακοῦς, οῦντος, *PLACENTA*: contract. à πλακόεις, εντος, ὁ, *panis latus & tenuis cruſtæ ſpeciem referens*. Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus, amplus, ſpatioſus*.

Πλᾶκτρον, ου, τὸ, Dor. pro πλῆκτρον, *plectrum, inſtrumentum quo citharæ fides pulſantur*: à πλήσσω, *percutio*.

Πλακὼ, *plicatus ſum*: aor. 2. ſub. paſſ. verbi πλέκω, *plecto*: quod vide.

Πλὰν, Dor. pro πλὴν, *niſi, præterquam quod*; & *præter, ſeorſum*.

Πλανάω, *facio errare, fallo, ſeduco*: f. ήσω, p. πεπλάνηκα, a. 1. ἐπλάνησα, præſ. paſſ. πλανάομαι, *ſeducor, erro*: perf. paſſ. πεπλάνημαι, perf. part. πεπλανημένος, η, ον, *ſeductus, a, um*: a. 1. paſſ. ἐπλανήθην, ης, η, *ſeductus fui*: à

ΠΛΑΝΗ, ης, ἡ, *error*: qu. à πλάζω.

Πλάνης, ητος, ὁ, *erro, vagabundus*: à præcedente.

Πλανήσας, αντος, *decipiens*: a. 1. part. act. à πλανάω, quod vide.

* Πλανήτης, ου, ὁ, *erro, -onis, erraticus*; & ſubaudit. ἀστὴρ, *ſtella erratica, PLANETA*: Angl. a Planet. Th. πλάνη.

Πλανητικὸς, οῦ, *erraticus, vagabundus*: à præcedente.

* Πλανῆτις, ιδος, ἡ, *vagabunda, erratica*.

Πλάνος, οῦ, ὁ, *ſeductor, impoſtor*; item *error*. Sed

Πλάνος, η, ον, *fallax, fraudulentus, BLANDUS*. Th. πλάνη, *error*.

Πλαξ, ακὸς, ἡ, *tabula lata, æquor, planities, cruſta*. Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus*.

Πλάξεν, Dor. & Ion. pro ἔπληξεν, *percuſſit*: 3. ſing. a. 1. verbi πλήσσω, vel πλάσσω, *percutio*: f. ξω.

Πλάξιππος, ω, ὁ ἡ, ά, Dor. pro Πλήξιππος, *equorum agitator*; παρὰ τὸ πλήττειν τοὺς ἵππους.

Πλάσαντι,

Πλάσαιτι, dat. ſing. à
Πλάσας, αντος, a. 1. part. act. à πλάσσω, *fingo*. f. σω.
Πλάσμα, ατος, τὸ, *figmentum* : ab eodem Th.
Πλασματίας, ου, ὁ, *fictus, fictitius*; item *fictor, fabulator* : à præced.
Πλάσε, *finxit* : Ion. & Poët. pro ἔπλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. à
ΠΛΑ΄ΣΣΩ, & Att. -ττω, *fingo, comminiſcor, ſimulo* : f. πλάσω, p. πέπλακα, p. paſſ. πέπλασμαι. hinc
Πλάστης, ου, ὁ, *fictor*.
Πλαστιγξ, ιγγος, ἡ, *lanx è jugo ſuſpenſa, cui pondus imponitur. tum tabula, in quâ cottabis ludebatur*. Th. πλατὺς, ὑος, ὁ, *latus*. Eſt &
Πλάστιγξ, Dor. pro πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, *ferula, flagellum* : à πλάσσω, *percutio*.
Πλαστικὴ, ſub τέχνη, *fingendi, ſeu fictorum ars, PLASTICE*. à
Πλαστικὸς, ἡ, ὸν, *ad fingendi artem aptus*; item *fingendi arte valens*. Th. πλάσσω, *fingo*.
Πλαστὸς, ἡ, ὸν, *fictus, a, um* : ab eod.
Πλαταγέω, f. ήσω, *crepito, crepitaculo ſonitum edo* : à
Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, *crepitaculum*. Th. πλατὺς, ὑος, ὁ, *latus*.
Πλατάγημα, ατος, τὸ, *ſtrepitus, ſonus* : à πλαταγέω, quod vide.
Πλαταγίζω, idem quod πλαταγέω, quod vide.
Πλαταιαὶ, ῶν, αἱ, *PLATÆÆ* : hinc
Πλαταιεὺς, έως, ὁ, *Platæenſis* : dat. plur. Πλαταιεῦσι.
Πλατάνιστος, ου, ἡ, idem quod
Πλάτανος, ου, ἡ, *PLATANUS* arbor, quia *lata diffuſa* ramis. Th. πλατὺς, *latus*.
Πλατέ' pro πλατέα, acc. ſing. m. & nom. vel acc. pl. n. g. πλατέων, gen. plur. ab eodem Th.
Πλατεῖα, ας, ἡ, ſubaud. ὁδὸς, *PLATEA* : ab eod.
Πλάτη, ης, ἡ, *palmula*, extrema & latior pars remi, vel ipſe *remus*. Th. πλατὺς.
Πλατίον, Dor. leg. pro πλησίον, *propè*, quod vide.
Πλάτος, εος, τὸ, *latitudo*. Th. πλατὺς.
Πλάττω, *fingo*, Att. pro πλάσσω, idem; quod vide.
Πλατυαστδοῖσαι, Dor. pro πλατυάζουσαι, *ore diducto pronuntiantes* : nom. pl. part. præſ. fœm. gen. à πλατυάζω. Alii πλατιάσδοισαι legunt, à πλατιάσδω, Dor. pro πλατιάζω, *ore in latum diducto liquor*. Th. πλατὺς, *latus*.
Πλάτυγξ, ſive potiùs πλάτιγξ, γγος, ἡ, *ſumma & lata pars remi, quâ percutitur aqua*. Th. præced.
Πλατύκερως, ωτος, ὁ, *qui latis cornibus eſt* : nom. propr. *animalis, quod cervorum generi* annumeratur. Gall. *Chamois*. Ex πλατὺς & κέρας, τὸ, *cornu*.
Πλατυνθήσομαι, f. 1. paſſ. à
Πλατύνω, *dilato* : f. υνῶ, p. πεπλάτυγκα, a. 1. ἐπλάτυνα, p. paſſ. πεπλάτυμμαι, aor. 1. paſſ. ἐπλατύνθην, a. 1. imperat. paſſ. πλατύνθητι, ήτω. Th. πλατὺς, *latus*.
Πλατυώλενος, ου, ὁ ἡ, *latum dorſum habens* ; quod ex πλατὺς, *latus*, & νῶτος, ου, ὁ, *tergum*.
ΠΛΑΤΥΣ, έος, ὁ, *LATUS, amplus* : in f. g. πλατεῖα, ας, ἡ, in n. g. πλατύ. Hinc Angl. **Plate, plat, platter.**
* Πλατύτμος, ου, ὁ, *latitudo*.
* Πλατύψυχος, *latus animo, inſatiabilis, avarus*.
Πλάτων, ωνος, ὁ, *PLATO*, magiſter Ariſtotelis.
Πλάω, per Sync. pro πιλάω, *appropinquo*. Th. πέλας, *propè*.
Πλέας, per Sync. pro πλέονας, acc. pl. & ſic πλέε; pro πλέονες, nom. pl. compar. à πολὺς, *multus* : compar. πλέων & πλείων. ſuperlat. πλεῖστος.
Πλέγμα, ατος, τὸ. & in pl. τὰ πλέγματα, *cincinni, crines intorti*. Th. πλέκω, *necto*.
Πλέθρα, τὰ, *humida & herboſa loca* : an quia πλαδαρά.
Πλεθριαῖος, α, *plethrum* ſeu *jugerum æquans*. à
ΠΛΕ΄ΘΡΟΝ, ου, τὸ, *jugerum* : apud Poët. πέλεθρον· fort. è πολεῖν, *vertere, arare*.
Πλεῖ, *naviga* : pro πλέε, præſ. imperat. act. vel 3. ſing. præſ. ind. à πλέω, *navigo* : fut. πλεύσω.
Πλειὰς, άδος, ἡ, *PLEIAS*, Sydus pluribus ſtellis conſtans, qu. à πλέω, *navigo* : quia utilis *navigantibus*, vel à πλείονες, quòd *plures* ſtellas habet. Th. πολὺς, *multus* : in compar. πλείων.
Πλείειν, Ion. ſeu Poët. Epentheſi pro πλεῖν, præſ. inf. verbi πλέω, *navigo* : fut. πλεύσω.
Πλεῖθι, per Pleonaſmum ſyllabæ θι, pro πλεῖ, vel πλέε, præſ. imperat. act. ejuſd. verbi.
Πλείη, Ion. pro πλεία, ας, ἡ, *plena* : à maſculino πλέος, *plenus* : Poët. πλεῖος, Att. πλέως.
Πλεῖν, præſ. infin. à πλέω, *navigo* : futur. πλεύσω.
Πλεῖον, vel πλέον, *plus* : comparat. n. g. gen. ſing. πλείονος, gen. pl. πλειόνων, nom. vel acc. pl. n. g. πλείονα, πλείοα, πλείω, *plura*. Th. πολὺς, *multus* : comp. πλείων & πλέων, ſup. πλεῖστος.
Πλεῖος, Poët. pro πλέος, α, *plenus*.
* Πλείυς, *plures*, n. vel acc. pl. pro πλείονες, compar.
Πλεῖσα, adv. Vide πλεῖστον.
Πλείσῃ, *plurima* : nom. ſing. f. g. & πλείσαις, dat. pl. f. g. à πλεῖστος, quod vide.
Πλειστηριάζω, *plurimi licitor* : à πλεῖστος, ſuperl. à πολὺς, *multus*.
Πλειστηριασμὸς, οῦ, ὁ, *licitatio ejus qui pluris licitatur quàm cæteri*; à præced.
Πλειστόμβοτοι ἑορτὴ, *celebritas, ad quam plurimi mortales conveniunt* : πρὸς ἣν πλεῖστοι βροτοὶ συνέρχονται.
Πλεῖστον & πλεῖα, adv. *plurimùm, maximè, longiſſimè*. τὸ πλεῖστον, *maximâ ex parte, ad ſummum, ut plurimum*. à

Πλεῖστος, η, ον, *plurimus, a, um:* ſuperl. à πολὺς, *multus.* comp. πλείων & πλέων.

Πλείω, contractè pro πλείονα, -ων, nom. vel acc. pl. n. g. à

Πλείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *major, amplior:* n. g. πλεῖον, *plus.* compar. à πολὺς, πολλὴ, πολὺ, *multus, a, um.*

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, *annus:* ſic dictus quaſi à πλέος, Poët. πλεῖος, quòd eo *compleantur tempora,* vel ἀπὸ τῆ πλειάδων, quia *Plejades* ſuâ revolutione annum complent. ab eod. Th.

Πλεκόω, *implicor,* contr: à πλέκω.

* Πλεκτάνη, ης, ἡ, *undoſus flammarum vertex.*

Πλεκτοῖσιν, *plicatis:* dat. pl. Ion. à

Πλεκτὸς, οῦ, *PLEXUS:* à

ΠΛΕΚΩ, *PLICO, PLECTO, necto, texo:* f. ξω. p. πέπλεχα. a. 2. ἔπλαγον. p. paſſ. πέπλεγμαι. a. 1. paſſ. ἐπλέχθην. p. m. πέπλεκα.

Πλέννα, ſeu βλέννα, *mucus.*

Πλέξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πλέκω, quod vide.

Πλέξῃς, 2. ſing. aor. 1. ſub. act. verbi ejuſdem.

Πλέον, ονος, τὸ, q. Poët. pro πλεῖον, *PLUS:* &c

Πλέονα pro πλείονα, vide πλεῖον.

Πλεονάζον, *abundans:* præſ. part. n. g. &

Πλεονάζουσι, 3. pl. ind. præſ. à

Πλεονάζω, *plus habeo, abundo;* item *facio abundans:* fut. άσω. a. 1. ἐπλεόνασα. Hinc a. 1. opt. πλεονάσαιμι, αις, αι. Th. πολὺς, quod vide.

Πλεοναάκις, adverb. *ſæpiùs:* à πλέον, quod vide.

Πλεονάσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à πλεονάζω, quod vide.

Πλεονασμὸς, ῦ, ὁ, *abundantia:* qu. ab eod. Th.

Πλεονεκλέω, -ῶ, *queſtui* vel *plus habeo, ſuperior ſum:* fut. ήσω. a. 1. ἐπλεονέκλησα, perf. πεπλεονέκληκα, aor. 1. paſſ. ἐπλεονεκλήθην, aor. 1. ſub. paſſ. πλεονεκληθῶ, ῆς, ῆ, & in 1. pl. πλεονεκληθῶμεν, *ſuperemur:* ex πλέον pro πλεῖον, *plus,* & ἔχω, *habeo.*

Πλεονέκλημι, ατος, τὸ, *melior conditio, partes ſuperiores, prærogativa:* à præced.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, *avarus:* q. πλέον ἔχειν βουλόμενος, *qui vult plus habere.*

Πλεονεξία, ας, ἡ, *avaritia:* ex πλέον & ἔχω, f. ἕξω, *habeo.*

Πλέονες, *plures:* nom. pl. &

Πλεόνεσσι pro πλεόνεσσι, *pluribus:* dat. pl. Ion. à πλέων, Poët. pro πλείων, *major:* compar. m. gen. à πολὺς, *multus,* ſuperlat. πλεῖστος, *plurimus.*

ΠΛΕΟΣ, ου, *PLENUS:* Poët. πλεῖος, & Att. πλέως · qu. à πολὺς, *multus.*

Πλεούσαις, *navigantes:* acc. pl. part. præſ. act. f. g. verbi πλέω, *navigo:* f. πλεύσω.

Πλέτο, Ion. pro ἔπλετο, quod per Syncopen pro ἐπέλετο, 3. ſing. imperf. verbi πέλομαι, *ſum.*

Πλεῦν pro πλέον, *plus,* &

Πλεῦνα pro πλέονα, acc. ſing. m. g. &

Πλεῦνας pro πλέονας, acc. pl. m. &

Πλεῦνες, οἱ, pro πλέονες, *plures.* &

Πλεύνων pro πλεόνων. &

Πλεύνως, pro πλεόνως, *plus:* Ion. hæc omnia à πλέων pro πλείων, quod vide.

ΠΛΕΥΡΑ, ᾶς, ἡ, *membrana ſuccingens coſtas, latus, coſta.*

Πλευρῖτις, ιδος, ἡ, *morbus lateris,* PLEURITIS. Angl. Pleuriſy. à præced.

Πλεύρον, ου, τὸ, idem quod πλευρά.

Πλεύσεαι, Ion. pro

Πλεύσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi πλέω, *navigo:* f. πλεύσω.

Πλευσοῦμαι, οῦμαι, εῖται, Dor. pro πλεύσομαι, f. 1. ejuſd. verbi.

Πλεύσω, *navigabo:* f. 1. act. à

ΠΛΕΩ, *navigo:* f. πλεύσω. p. πέπλευκα. q. à πελάω, *propinquo.*

Πλέω, *plura:* per Sync. & Craſin pro πλέονα, οα, nom. vel acc. pl. n. g. Poët. pro πλείονα, compar. à πολὺς *multus.* compar. πλείων, & Poët. πλέων, in neut. gen. πλέον, ονος, το.

Πλέω, *pleno:* dat. ſingul. à πλέος, ου, *plenus* eſt &

Πλέῳ, Att. pro πλέω, nom. pl. m. à πλέως, quod vide.

Πλέων, Poët. pro πλείων, quod vide.

Πλέως, Att. pro πλέος, ου, *plenus.*

Πλήγεὶς, έντος, *percuſſus:* & in fœm. gen. πληγεῖσα, a. 2. part. paſſ. à πλήσσω, vel πλάσσω, *percutio:* fut. ξω, a. 2. ἐπληγον, & ἔπλαγον.

Πλη ή, ῆς, ἡ, & Dor. πλαγὰ, *PLAGA, ictus, vulnus:* à p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, *percutio.*

Πληγῆναι, *percuſſum eſſe:* a. 2. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Πληγῶν, gen. pl. à πληγὴ, quod vide.

Πλήθει, dat. ſing. à πλῆθος, εος, τὸ, quod vide.

Πλῆθεν, *impleti erant:* Bœot. per Sync. pro ἐπλήθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ἐπλήθην, ης, η, à verbi πίμπλημι, *impleo:* f. πλήσω, ab inuſit. πλάω.

Πλήθοντι, dat. ſing. part. præſ. act. à πλήθω, q. vide.

Πλήθοντος ὄχλου ἐν ἀγορᾷ, *cum frequens eſſet turba in foro.* Quod aliàs dicitur πληθούσης ἀγορᾶς.

Πλῆθος, εος, τὸ, *multitudo, vulgus, PLEBS.* Th. πλέος, *plenus.*

Πλήθουσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi πλήθω, quod vide.

Πληθὺν, *multitudinem:* acc. ſing. à πληθὺς, quod vide.

Πληθυνθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. à

Πληθυνθῆναι, a. 1. inf. paſſ. à

Πληθύνω, *multiplico, creſco:* f. υνῶ, p. πεπλήθυγκα, præſ. paſſ. πληθύνομαι, *creſco.* p. paſſ. πεπλήθυμμαι, ῦσαι, ῦνται, a. 1. ἐπληθύνθην. Th. πλέος, *plenus.*

Πληθὺς, ύος, ἡ, *multitudo:* accuſ. πληθὺν · idem quod πλῆθος, εος, τὸ · ab eodem Th.

Πληθύω, *plenus ſum, abundo, frequens ſum:* præſ. paſſ. πληθύομαι, idem: à ſup. Th.

Πλήθω, *impleo, inundo:* f. πλήσω, a. 1. ἔπλησα, p. act. πέπληκα, a. 1. paſſ. ἐπλήσθην,

ης, ἡ, *impletus fui*, a. 1. ſub. paſſ. πλησθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. part. paſſ. πλησθεὶς, ἐντος, à præced. Th.

Πληθώρα, ας, ἡ, & Ion. πληθώρη, *omnium humorum æquabilis redundantia, & pro maximâ hominum frequentiâ* : ab eod.

Πλῆθωσι, 3. perſ. pl. præſ. ſub. act. verbi πλήθω.

Πληϊάδες, Poet. pro πλειάδες, *vergiliæ, fidus in dorſo tauri* : à πλειὰς, ἀδος, quod vide.

Πλήκτης, ου, ὁ, *percuſſor* ; item *pugnax* : à perf. paſſ. πέπληγμαι, ξαι, κλαι, verbi πλήσσω, *percutio*.

Πληκτίζομαι, *pugno, uſque ad plagas digladior* : ab eod. Th.

Πληκτικώτερος, α, ον, *vehementior* : comparat. grad. à πληκτικὸς, *qui percutiendi vel pungendi vim habet, mordax* : à præced. Th.

Πλῆκτρον, ου, τὸ, *PLECTRUM, ſcutica, flagellum quo fides pulſantur* ; item *calcar galli gallinacei* : ab eod. Th.

Πλημμὴ, ης, ἡ, vel πλήμμη, *æſtus maris* : à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλημμι, *appropinquo* : à πλάω, per Sync. pro πελάω, idem. Th. πέλας, *propè*.

Πλημμέλεια, ας, ἡ, *vitioſitas, improbitas, peccatum, erratum*. &

Πλημμελέω, -ῶ, *incompoſitè me gero*, ſive *improbè delinquo*. &

Πλημμέλημα, ατος, τὸ, *peccatum, delictum*. item *quod pro peccato penditur*. à

Πλημμελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, *inconcinnus, immoderatus, vitioſus* : à πλὴν, & μέλος, qu. *ſine modulatione* : aut à πλέον μέλος, *cum membrum abundat*.

* Πλημμέλησις, εως, ἡ, *delictum*.

Πλημμύρα, ας, ἡ, *maris æſtuantis acceſſus, inundatio* : à πλήμη, vel πλήμμη, *æſtus maris*, quod vide, & μύρω, *fluo* : cui opponitur ἄμπωτις, εως, ἡ, *maris æſtuantis receſſus* : pro ἄμπωσις, ex ἀναπωσις, quod ab ἀναπίνω, *reſorbeo*.

Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, idem quod præced.

Πλήμνη, ης, ἡ, *modiolus rotæ* : πλῆμναι ſunt *fiſtulæ, quæ axi inſeruntur, & circa eum volvuntur* : quod à πολῶμι, *verſor*, vel ἀπὸ τῦ πλησθαι ὑπὸ τῦ ἄξονος. Th. πλέος, *plenus*.

Πλημνόδεσμον, ου, τὸ, *ferramentum rotæ, quo radii modiolo colligantur* : à πλήμνη, ſup. & δέω, *ligo*.

Πλημοχόη, ης, ἡ, *vas quoddam* : à πλήθω, *impleo*, & χέω, *fundo*.

ΠΛΗ'Ν, adv. *præterquam, præter*, cum gen. *ſed, ſed tantùm, tamen, quinetiam, cæterùm, itaque, tantùm, maximè*.

Πλῆντο, *implebantur* : 3. pl. imperf. paſſ. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλῆξ', Ion. pro ἔπληξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πλήσσω, *percutio* : f. ξω.

Πλήξας, αντος, & in nominat. dual. πλήξαντε, a. 1. part. act. ejuſd. verbi.

Πληξαύρη, ης, ἡ, nomen muliebris. Gr. *quæ multiloquio aerem verberat*.

Πλῆξεν, *deterruit*, Ion. pro ἔπληξεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi præced.

Πλήξιππος, ε, ὁ ἡ ἡ, *equorum domitor, & ſtimulator* : ex πλήσσω, f. ξω, *percutio*, & ἵππος, *equus*.

Πλῆξις, εως, ἡ, *percuſſio, conſternatio*. Th. πλήσσω.

Πλήρης, n. g. à πλήρης, quod vide.

Πλήρη, acc. ſing. à

Πλήρης, εος, ὁ ἡ ἡ, & πλῆρες, *plenus, a, um*, cum gen. Th. πλέος, idem.

Πληροῖ, 3. ſing. præſ. ind. & opt. act. verbi πληρόω, *impleo*, ab eod. Th.

* Πληροῦσθε, *impleamini*, imperat. paſſ.

* Πληρόομαι, -ῶμαι, *impleor* : vid. πληρόω.

Πληροφορέω, -ῶ, *plenam fidem facio, plenum affero* : f. ήσω. p. πεπληροφόρηκα. a. 1. ἐπληροφόρησα, a. 1. imperat. πληροφόρησον. præſ. paſſ. πληροφορέομαι, -ῶμαι, *certus ſum, perſuaſiſſimum habeo*. Res enim πληροφορεῖσθαι dicitur, *quæ nobis plenè notificatur, ad plenum perſuadetur*. p. paſſ. πεπληροφορημαι. p. part. πεπληροφορημένος, η, ον, a. 1. ind. paſſ. ἐπληροφορήθην, ης, η, a. 1. part. paſſ. πληροφορηθεὶς, *plenè certioratus* : ex πλήρης, *plenus*, & φορέω, ſeu φέρω, *fero*.

Πληροφορία, ας, ἡ, *plena aſſenſio, certioratio, plena perſuaſio, certa fides* : à præced.

Πληρόω, -ῶ, *impleo* ; item *abſolvo, finio* : f. ώσω, *ſupplebo* : p. πεπλήρωκα. a. 1. ἐπλήρωσα. a. 1. opt. act. πληρώσαιμι, αις, αι. a. 1. ſub. act. πληρώσω, ῃς, ῃ, p. paſſ. πεπλήρωμαι. aor. 1. paſſ. ἐπληρώθην, ης, η, a. 1. ſub. paſſ. πληρωθῶ, ῇς, ῇ. p. part. paſſ. πεπληρωμένος, *impletus, conſummatus* : à πλήρης, idem quod Th. πλέος, *plenus*.

Πληρωθῶσι, 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. ejuſd. verbi.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, *ſupplementum, plenitudo, impletio* : à præced. verbo.

Πληρώσας, αντος, aor. 1. part. act. ejuſdem verbi.

* Πλήρωσις, εως, ἡ, *impletio* : à præc. πληρόω.

Πλησάμενος, η, ον, *cùm impleviſſet* : a. 1. part. m. &

Πλήσας, αντος, in pl. πλήσαντες, a. 1. part. act. verbi πλήθω, *impleo* : f. σω. a. 1. ἔπλησα. Th. πλέος, *plenus*.

Πλησθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. ejuſd. verbi & Th.

Πλησίαζε, *appropinqua* : præſ. imperat. act. à

Πλησιάζω, *converſor, appropinquo, ſector* : f. άσω, acc. pl. part. præſ. πλησιάζοντας· à πλησίον, quod vide.

Πλησιαίτερος, α, ον, *propinquior, propior* : compar. à πλησίος, quod vide.

Πλησιαιτέρω, Ion. adv. pro ἐγγύτερον, *propius* : à præced.

Πλησιέστερος, α, idem quod πλησιαίτερος, quod vide.

Πλησίον, adv. *propè*, ſed ὁ πλησίον, *propinquus* : &

Πλησίος, ία, ον, *propinquus, proximus, a, um*. Th. πέλας, *propè*.

Πλησιόχωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *alicujus agro vicinus* : ex πλησίος, & χῶρος, *ager, locus*.

Πλησίστιος,

Πλησίστιος, ᾱ, ὁ ἡ ὑ, *velum implens*; item pass. *qui prospero cursu navigat vento implente velum*: ex πλήθω, & ἱστίον, ᾱ, τὸ, *velum*. Th. ἵστημι, *statuo*.

Πλήσμιος, ᾱ, *implens, replens*, de cibo dicitur; item *delicatus, fastidiosus*. τὸ πλήσμιον, *fastidium, satietas*: à πλήθω, f. σω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, *satietas, securitas*: acc. pl. πλησμονὰς. ab eod. Th.

ΠΛΗΣΣΩ, seu -τ̃λω, *percutio, frango, percello, terreo*: f. ξω. p. πέπληχα. a. 2. ἔπληξα. a. 1. part. πλήξας, αντος, a. 2. ἐπλαγον, quod ad ictum corporis pertinet; & ἔπλαγον, quod ad consternationem animi: sic & in a. 2. pass. ἐπλήγην & ἐπλάγην, perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, ται. Compos. ἀποπλήσσω, *percutio*. ἀποπληξία, ας, ἡ, *stupor, corporis mentisque morbus*. ἀπόπληκτος, ᾱ, ὁ ἡ ὑ, & ἀποπληκτικὸς, ὴ, *qui laborat apoplexiâ*. ἐκπλήττω, *percello, perterrefacio*.

Πλῆτο, *implebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi πλήμι, idem quod πλήθω, *impleo*, f. ήσω. Sunt qui velint esse pluſq. p. pass. & Poët. seu Ion. poni pro ἐπέπλητο. Th. πλέος, *plenus*.

Πλήτιει, 3. sing. præs. ind. act. &

Πλήτλετε, 2. pl. præs. Ind. vel imperat. à πλήτλω, idem quod πλήσσω, quod vide.

Πλήων, ονος, ὁ ἡ ὑ, Dor. & Æol. pro πλείων, quod vide.

Πλινθεία, ας, ἡ, *laterum fictio, lateritium opus*, item *agmen militare sic dispositum ut ex omnibus lateribus quadrati formam repræsentet*. Th. πλίνθος.

Πλινθεύσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. à

Πλινθεύω, f. εύσω, *lateres fingo*; item *ex lateribus ædifico*: à πλίνθος.

Πλίνθινος, ᾱ, *lateritius*: à πλίνθος.

* Πλινθίον, ᾱ, τὸ, *laterculus*, dimin. à

ΠΛΙΝΘΟΣ, ᾱ, ἡ, *later*.

* Πλινθουργία, ας, ἡ, *confectio laterum, eorumque observatio*.

Πλίξ, *gradus, gressus, passus*; item *spatium inter pollicem & medium digitum*: à

ΠΛΙΣΣΩ, seu σσομαι, *tolutim incedo, gressus glomero, gradior*: tanq. terram πλήσσω, pedibus.

Πλιχὰς, άδος, ἡ, *cutis quæ pudendis subest, inter utrumque femur*: à præced.

Πλοιάριον, ᾱ, τὸ, *navigiolum*, dim. à

Πλοῖον, ᾱ, τὸ, *navigium*, à præt. m. inus. πέπλοα, verbi πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Πλοκαμὶς, ίδος, ἡ, *crines plexi, cincinni, coma*: &

Πλόκαμος, ᾱ, ὁ, *cincinni*, vel *cirri, crines plexi & intorti*; *complicatio, connectio*: à πλοκὴ, quod vide.

Πλοκερὸς, ὰ, όν, pro πλοκίμος, *textilis*. Th. πλέκω, *plico*.

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, *flexus, implicatio, contextus, compositio*; item *dolus*: &

Πλόκιος, ᾱ, τὸ, *inauris*: &

Πλόκιος, ᾱ, *nexilis*; *textilis*; item *perplexus, intricatus*: à πλέκω, *necto*.

Πλόκος, ᾱ, ὁ, Poët. *cirrus, flexus capillus, coma plexilis*: ab eod.

Πλόος, ῦς, ὁ, gen. όᾱ, οῦ, *navigatio, cursus navis*. Item πλοῦς, πλοὸς, πλοῖ. Th. πλέω, *navigo*, f. πλεύσω. a. 2. ἔπλεον. p. m. πέπλοα.

Πλοῦ, gen. contract. à πλόος, πλοῦς, q. v.

Πλουμάκιον, ᾱ, τὸ, *plumacium*. Gloſſ. Est *cervical*, à pluma.

* Πλουσιάζω, id. ac πλουτίζω, q. v.

Πλούσιος, ᾱ, *dives, locuples*. πλουσία πόλις, *urbs opulenta*. in comparat. πλουσιώτερος, α, ον. Th. πλοῦτος, *divitiæ*, quod vide.

Πλοῦτε, voc. ſing. à Πλοῦτος, ᾱ, ὁ, *Plutus*, Deus divitiarum præſes.

Πλουλεῖν, præs. inf. act. à πλουτέω, q. v.

Πλουλεῦνλα, Dor. pro πλουλοῦνλα, acc. ſing. præs. part. act. à

Πλουτέω, -ῶ, *dives sum, divitias possideo*: f. ήσω, p. πεπλούτηκα, a. 1. ἐπλούτησα. Th. πλοῦτος.

Πλουτίζω, *dito, locupleto, divitem reddo*, f. ίσω, p. πεπλούτικα, a. 1. ἐπλούτισα, a. 1. pass. ἐπλουτίσθην. ab eod. Th.

Πλουτοδότειρα, ας, ἡ, *divitiarum datrix*: ex πλοῦτος, & δότειρα, *datrix*: &

Πλουτοδότηρ, ηρος, ὁ, *divitiarum dator*: ex πλοῦτος, *divitiæ*, & δοτὴρ, *dator*. Th. δίδωμι.

Πλούτοιο, gen. Ion. pro πλούτου, à

ΠΛΟΥ̃ΤΟΣ, ου, ὁ, *divitiæ, PLUTUS*: qu. à πολὺ & εἶναι, undè ἔτον. Ergò πλοῦτος ſunt πολλὰ ἐτὰ, & πλούσιος, cui πολλὴ οὐσία.

Πλουλοῦντι, dat. ſing. præs. part. act. &

Πλουλοῦσι, dat. pl. part. præs. vel 3. plur. ind. præs. verbi πλουλέω, *dives sum*, q. v.

Πλουλὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, q. d. *opulenta*. Th. πλοῦτος.

Πλούτων, ωνος, ὁ, *PLUTO*. Th. πλοῦτος, *divitiæ*.

Πλοχμὸς, οῦ, ὁ, *crinis plexus, & intortus*, per Syncop. pro πλόκαμος, *crines plexi*. Th. πλέκω, *necto*.

Πλυθεὶς, έντος, *lotus*, a. 1. part. pass. verbi πλύνω, *lavo*, perf. pass. πέπλυμαι, qu. à πλύνω.

Πλύνεσκε, *lavabat*, Ion. pro ἔπλυνε, 3. ſing. imperf. act. verbi πλύνω, *lavo*.

Πλυνδὶ, οῦ, ἡ, *labrum ubi lavatur*. Th. πλύνω, *lavo*.

* Πλυνῆς, ου, ὁ, *qui vestimenta lavat, fullo*: à

ΠΛΎΝΩ, *lavo*, propriè *vestimenta*: ut λύω, *corpus*, νίπτω, *manus & pedes*. Significat & *maledictis proscindo, objurgo, contamino*: f. πλυνῶ, a. 1. ἔπλυνα. a. 1. imperat. πλῦνον, αἰτω. p. πέπλυγκα. Quidni hinc Angl. **to plunge**= Gall. *plonger*.

Πλῶε, *navigabat*, 3. ſing. imperat. act. Ion. Sic πλώεσκε, 3. ſing. imperf. Ion. &

Πλώειν, præs. inf. act. verbi πλώω, seu πλῶμι, Poët. pro πλέω, *navigo*.

Πλωεύσας, pro πλωούσας, acc. pl. f. g. part. præs. Ion. pro πλευσας, à πλωέω, quod à πλώω, pro πλέω, *navigo*.

Πλοΐζεσκε, 3. ſing. imperf. Ion. vel Poët. à

Πλωΐζω, *navigo*. Th. πλέω, idem.

Πλῶμι, seu πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*: f. πλεύσω,

Πλώουσα, *natans*, præs. part. f. g. à πλύω. vide præced.

Πλωτὴρ,

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πλώταρ, ορος, ὁ, *natator, navigator*: à πλώω, Poët. idem quod πλέω, *navigo*.

Πλωτικὸς, οῦ, *navigationi* vel *natationi aptus, qui nauticæ rei dat operam*; item *mercator*: &

Πλωτὸς, ὴ, ὸν, *navigabilis, natalis, natans in aquis*: à πλῶμι, quod vide.

Πλώτωρ, ορος, ὁ, vide in πλωτὴρ.

Πλώω, vide in πλῶμι.

Πνείοντες, *anhelantes*, nom. pl. paſſ. præſ. act. à

Πνείω, Poët. pro πνέω, *ſpiro*, fut. πνεύσω.

Πνέοισα, ας, ἁ, Dor. pro

Πνέουσα, ας, ἡ, *ſpirans*, præſ. part. f. g. à πνέω, *ſpiro*, quod vide.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, *ventus, ſpiritus*. Th. πνέω, *ſpiro*.

Πνευματικὸς, ἡ, ὸν, *ſpiritualis, e*: τὰ πνευματικὰ, *res ſpirituales*: Hinc Angl. Pneumatick, &

Πνευματικῶς, adv. *ſpiritualiter*: à πνεῦμα, quod vide.

* Πνευματοφορέομαι, ῦμαι, *ſpiritu portor, ducor*: præt. πεπνευματοφόρημαι · hinc

* Πνευματοφόρος, ὁ, ἡ, *ſpiritu ductus, afflatus*.

Πνεύμων, ονος, ὁ, Att. πλεύμων, *PULMO*, reſpirationis inſtrumentum: à πνεῦμα.

Πνεῦσαι, a. 1. inf. act. verbi πνέω, *ſpiro*: f. πνεύσω, a. 1. ἔπνευσα, a. 1. part. πνεύσας, αντος.

Πνεύσειεν, *ſpiraret*, 3. ſingul. a. 1. opt. act. Æol. ejuſd. verbi.

Πνεύσω, *ſpirabo*: f. 1. act. à

ΠΝΕ΄Ω, *flo, ſpiro*: f. πνεύσω, p. πέπνευκα, perf. paſſ. πέπνευμαι, Hinc ἀναπνέω, *reſpiro*.

Πνιγεὶς, -γέντος, *ſuffocatus*: a. 2. part. paſſ. &

Πνιγήσομαι, *ſuffocabor*: f. 2. paſſ. à πνίγω.

* Πνιγμὸς, οῦ, ὁ, *ſuffocatio*: &

* Πνῖγος, εος, τὸ, idem: à

ΠΝΙΓΩ, *ſuffoco, ſtrangulo*: f. ξω, imperf. ἔπνιγον. perf. πέπνιχα. a. 2. ἔπνιζα. a. 2. ἔπνιγον. imperf. paſſ. ἐπνεγόμην, ῦ, ετο. perf. paſſ. πέπνιγμαι, ξαι, κται, a. 2. ind. paſſ. ἐπνίγην. f. 2. paſſ. πνιγήσομαι.

Πνικτὸς, ὴ, ὸν, *ſuffocatus, a, um*: à Th. πνίγω.

Πνίξαντες, *ſuffocantes*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πνίγω, quod vide.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus, ſpiritus*: à πνέω, *ſpiro*: p. m. πέπνοα.

Πνοιὰς, *flatus*: acc. plur. πνοιῇσιν. dat. pl. Ion. à

Πνοιὴ, ῆς, ἡ, per Epentheſ. τοῦ ι, Dor. pro πνοὴ, quod vide.

Πνῦμαι, *ſpiro, ſapio, intelligo*: perf. πέπνυμαι. Th. πνέω, *ſpiro*: f. πνεύσω.

Πνὺξ, υκὸς, ὁ, *locus Athenis, ubi concio habebatur*: q. à πνεύω, *moneo*: aut ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι ἐκεῖ τοὺς ἐκκλησιάζοντας, vel ἀπὸ τοῦ πεπυκνῶσθαι ἢ καθέδραις. Th. πύκα, *denſè*.

Πνύτο, *ſpirabat, intelligebat*: 3. ſing. imperf. Ion. verbi πνύμαι, quod vide.

ΠΟ΄Α, ας, ἡ, Ion. ποίη, *herba, pabulum*: q. à πάω, vel πάομαι, *guſto, edo*.

Πόδα, acc. ſing. πόδας, acc. pl. à ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ποδαβρὸς, ὴ, *pedibus mollibus præditus*: ex ποῦς, *pes*, & ἁβρὸς, *mollis*.

Ποδάγρα, ας, ἡ, *pedicula, tendicula*; item *articularis morbus, PODAGRA*, q. d. πόδες ἀγρῶνται, *pedes capiuntur*. Ex ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*, & ἄγρα, ας, ἡ, *captura*.

Ποδαγρικὸς, ὴ, vel ποδαγρὸς, *PODAGER, qui podagrâ tentatur, PODAGRICUS*: τὰ ποδαγρικὰ, ſub. πάθη, *podagrici dolores*: à præced.

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis*: ex ποῦς, *pes*, & νίπτω, *lavo*.

Ποδάνιπτρον, ὴ, τὸ, vel ποδόνιπτρον, *aqua, quâ pedes abluuntur*: ex iiſd. Th.

Ποδαπὸς, ὴ, ὸν, *cujas*? q. ποίου δαπέδου.

Πόδαργε, voc. ſing. à

Πόδαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *albos vel celeres pedes habens*: ex ποῦς, *pes*, & ἄργὸς, οῦ, *albus, celer*.

Ποδαρκεῖν, Poët. τοῖς ποσὶν ἀρκεῖν, *pedibus valere, pedum velocitate præditum eſſe*. Vide ποδάρκης.

Ποδάρκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pedibus celer*: ex ποῦς, *pes*, & ἀρκέω, *ſufficio, par ſum*.

Ποδεκμάγιον, ου, τὸ, *pedala*: in quo πόδες ἐκμάσσονται, *pedes abſterguntur*. Th. μάσσω, *abſtergo*.

Πόδες, nom. pl. &

Πόδεσσιν, dat. pl. Ion. pro ποσὶ, à ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, *in utribus vocatur pediculus, è pellibus dependens*: & accipitur pro *rei alicujus figurâ in anguſtum deſinente, idque ad humani pedis ſimilitudinem*; necnon *calceamenti ruſtici genus*. Th. ποῦς, *pes*.

Ποδηνεκὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *uſque ad pedes dependens*: ex ποῦς, *pes*, & ἠνεκὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *porrectus in longitudinem*; item *perpetuus*.

Ποδάνεμος, ὁ ϗ ἡ, *pedibus velox, ventipes*: ex ποῦς, *pes*, & ἄνεμος, *ventus*.

Ποδήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, (ſcil. ἐσθὴς) *veſtis talaris*, ſive *ad pedes uſque dependens*: ex ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*, & ἄρω, *apto*.

Ποδίζω, vide in ποδιῶ.

Ποδίσκος, ὁ, ὁ μικρὸς ποῦς, *pediculus, parvus pes*.

Ποδισκῆρες, expon. *lebetes, cacabi*. Th. ποῦς.

Ποδιῶ, *compede vinciam*: Att. pro ποδίσω. f. 1. ind. act. verbi ποδίζω, *metior pede*; item *pede ligo, pedicis obligo*; f. ίσω. Th. ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ποδοῖϊν, Ion. pro

Ποδοῖν, gen & dat. dual. à ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ποδόκοιλον, ὑ, τὸ, *vola pedis*, ποδὸς κοῖλον.

Ποδόρτιον, ὑ, τὸ, *veſtis ad pedes demiſſa*. Ex ποῦς, & ἄρω, vel ὀρίζω, vel ὄρω.

Ποδὸς, gen. ſing. ποδῶν, gen. plur. à ποῦς, *pes*.

Ποδοστράζη, ης, ἡ, *inſtrumentum tortoreum*, quo torquetur aliquis manibus ligatis & pedibus: διὰ τὸ στρέφειν τοὺς πόδας. Item *inſtrumentum medicum, quo luxati artus reponuntur*: & *tendicula, quâ cervi capiuntur*.

Ποδόψελον, *pediculum*, Gl. Cyr. puto ποδῶν ψέλλιον, *pedicula*.

Ποδόψοφοι, ſunt *qui pede ſtrepitum excitant*, ποδὶ ψοφῶσι.

Ποδωκέα, acc. ſing. à

Ποδώκης, εος, ὁ ἡ, ἡ, *pedibus celer*: ex πῦς, ποδὸς, *pes*, & ὠκὺς, *celer*.

Πόεσμα, *pulpitum*, tanquam res *pedata*, pedibus ſulta. qu. à πους, ποδὸς.

Πόει, Att. pro ποίει, præſ. imperat. act. à

Ποέω, Att. pro ποιέω, *facio*.

Ποθ', ſequente aſpirat. pro ποτὲ, *aliquandò*, vide πότε, *quandò?*

Ποθέεσκε, *deſiderabat*, Ion. pro ἐπόθεε, ει, 3. ſing. imperf. verbi ποθέω, *deſidero*. Th. πόθος, *deſiderium*.

Ποθεινὸς, ὴ, ὸν, *deſiderabilis*. Th. πόθος, *deſiderium*.

Πόθεν, *undè?* adv. interrogativum. ab ὅθεν, *unde*. indefinit. Th. ὅς, *qui*.

Ποθέεσσαι, Dor. pro ποθέεσαι, *deſiderantes*, nom. pl. part. præſ. f. g. &

Ποθέοντε, *deſiderantes*, nominativ. dual. præſ. part. à ποθέω, *deſidero*, præſ. part. ποθέων, ουσα. Th. πόθος *deſiderium*. ποθέοντι, Dor. pro ποθέουσι, 3. pl. præſ. ind. act. ejuſd. verbi.

Ποθέρπειν, Dor. pro προσέρπειν, *ſerpendo accedere*: *accedere*: ex πρὸς, & ἕρπω, *ſerpo*.

Πόθεσαν, Ion. pro ἐπόθεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ποθέω, *deſidero*: quod vide.

Ποθέσπερα, *veſperi*, Dor. pro πρόσεσπερα. Th. ἕσπερος, *veſper*.

Ποθεῦντες, *amantes*, Dor. pro ποθοῦντες, nom. p l. part. præſ. &

Ποθεῦτι, Dor. pro ποθοῦσι, 3. pl. præſ. ind. à

Ποθέω, *deſidero*, *expeto*, *amo*: f. ήσω & έσω, a. 1. ἐπόθεσα. Th. ποθος, ὑ, ὁ, *deſiderium*.

Ποθὴ, ῆς, ἡ, *deſiderium*: ab eod. Th.

Ποθήμεναι, per Ectaſin pro ποθέμεναι, *deſiderare*, Dor. ſeu Ion. pro ποθεῖν, præſ. inf. à ποθέω, quod vide.

Πόθι, *ubi? quo?* ſed

Ποθὶ, *alicubi*, *aliquando*: ab ὅθι, *ubi*, indefin. Th. ὅς, *qui*.

Ποθορεῦσα, Dor. pro προσορῶσα, *aſpiciens*: præſ. part. f. g. &

Ποθορῇ, Dor. pro προσοραᾷ, *aſpicit*: 3. ſing. præſ. ind. verbi ποθοράω, Dor. pro προσοράω, *aſpicio*: ex ποτὶ, pro πρὸς, & ὁράω, *video*.

Ποθόρημι, Dor. pro προσόρημι, Poët. pro προσοράω, *aſpicio*.

Ποθορῇσθα, Dor. & Æol. pro προσοραᾷς, *aſpicis*, 2. ſing. præſ. ind. act. verbi ποθοράω, quod vide in ποθορῇ.

Ποθορῶσα, ας, ἁ, Dor. pro προσορῶσα, ης, ἡ, *aſpiciens*: præſ. part. f. g. ejuſd. verbi.

ΠΟ'ΘΟΣ, ὑ, ὁ, *deſiderium*: q. à πόθω, *deſidero*, inuſit. alii à p. m. πέποιθα, verbi πείθω, *perſuadeo*.

Ποθεῦμεν, *deſideramus*: 1. pl. præſ. ind. verbi ποθέω, quod vide.

Ποῖ, *quò*, *quorſum?* ab indefinit. οἷ, *quò*. Th. ὅς, *qui*.

Ποία, ας, ἡ, *qualis?* in m. g. ποῖος, quod vide.

Ποιάεσσ, άεσσα, άεν, *herboſus*, *a*, *um*, Dor. pro ποιήεις, quod vide.

Ποίαντος υἱὸς, pro *Philoctete*.

Ποιεῖ, *facit*: 3. ſing. præſ. ind. ſed

Ποίει, 2. ſing. imperat. præſ. act. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιῆ, *fac*, Dor. pro ποιῇ, præſ. imperat. paſſ. ποιεῦντι, *facienti*, Dor. pro ποιοῦντι, dat. ſing. part. præſ. act. ποιεῦντα, Dor. pro ποιοῦντα, acc. ſing. part. præſ. act. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιεύμην, Dor. & Ion. pro ἐποιούμην, 1. ſing. imperf. paſſ. ſic ποιεῦμεν, Dor. & Ion. pro ἐποιοῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιοῦντε, vide in ποιεῦ.

ΠΟΙΕ'Ω, *facio*, *factito*, *fabricor*: *carmina facio*, *pono*. f. ήσω, p. πεποίηκα, perf. part. πεποιηκὼς, a. 1. ἐποίησα, *conſtitui*, *lucrifeci*, *commoratus ſum*. a. 1. part. ποιήσας, αντος, præſ. paſſ. ποιέομαι, οῦμαι, *fio*. perf. paſſ. πεποίημαι, a. 1. paſſ. ἐποιήθην, a. 1. m. ἐποιησάμην, ω, ατο. Helleniſmus eſt εὖ ποιεῖν τινα, *alicui benefacere*. ποιεῖν τὴν ἀλήθειαν, *veritati operam dare*. Hinc θαυματοποιὸς, οῦ, ὁ, *præſtigiator*, *circulator*, ὀνοματοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, *vocabulorum fictor*.

Ποίη, ης, Ion. pro πόα, ας, ἡ, *herba*.

Ποιήεις, εντος, ὁ, *herboſus*, in f. g. ποιήεσσα, à præced.

Ποιήεσσα, ας, ἡ, vide præced.

Ποιηθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. verbi ποιέω, *facio*.

Ποίημα, ατος, τὸ, *POEMA*, opus Poetæ, *opus*. ποιήματα, ων, *res conditæ*, Th. ποιέω, *facio*, *verſus facio*.

Ποιήμενος, Ion. pro πεποιημένος, ὑ, *factus*. perf. part. paſſ. à ποιέω, *facio*.

Ποίησ', pro ποίησε, quod vide.

Ποιήσατω, 3. ſing. a. 1. m. Ion. &

Ποίησε, *fecit*, Ion. pro ἐποίησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio*.

Ποιῆσι, Ion. Paragoge pro ποιῇ, 3. ſing. præſ. ſub. act. ejuſd. verbi.

Ποίησις, εως, ἡ, *actio*; item *POESIS*; Angl. **Poeſy**: à ποιέω, *facio*: *carmina compono*.

Ποιήσομ', *faciam*, pro ποιήσομαι, f. 1. m. à ποιέω.

Ποιησῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro ποιήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ποιητέον, *faciendum*, nom. verbale: à ποιέω.

Ποιητὴς, οῦ, ὁ, *POETA*; item *effector*, *conditor*, *factor*: dat. pl. ποιηταῖς, fit à 3. ſing. perf. paſſ. verbi ποιέω.

Ποιητικὴ, ſcil. τέχνη, *ars faciendi carmina*, *POETICA*.

Ποιητικὸς, οῦ, *POETICUS*: Angl. **Poetick**. in pl. n. g. ποιητικὰ, à 3. ſing. perf. paſſ. verbi ποιέω.

Ποιητὸς, ὴ, ὸν, *factus*, *a*, *um*, adject. verbal. à ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, *POETRIA*: Angl. **Poetry**. ab eod. verbo.

Ποιηφαγεῖν, *herbas comedere*: ex ποίη, ſeu πόα, *herba*, & φάγω, *edo*.

Ποικιλάνιος, ω, Dor. pro

Ποικιλήνιος, ὑ, ὁ ἡ, ἡ, *qui variegatas habenas habet*

habet. ὁ ποικίλας ἡνίας ἔχων.

Ποικιλία, ας, ἡ, *varietas*: à ποικίλος, *varius*.

Ποικίλλω, *variego*, *variè fingo*. f. λῶ, præſ. infin. ποικίλλειν, præſ. part. ποικίλλων, οντος. Th. ποικίλος, *varius*.

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, *ornatus verſicolor*. ab eod. Th.

Ποικιλόβουλος, ος, ὁ ἡ ἡ, *verſutus, qui animo ſuo agitat varia conſilia*: ex ποικίλος, *varius*, & βουλὴ, *conſilium*.

Ποικιλόγηρυς, υος, ὁ ἡ ἁ, Dor. pro

Ποικιλόγηρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, *variam vocem ſonumque habens*. ὁ ποικίλην γῆρυν ἡ φωνὴν ἔχων.

Ποικιλόδειρος, ος, ὁ ἡ ἡ, *varium habens collum, verſicolor*. expon. & *canorus, varians vocem*: ex ποικίλος, *varius*, & δειρὴ, idem quod δέρη, ης, ἡ, *collum*, & per Met. cauſæ, *vox*.

Ποικιλομήτης, ου, ὁ, &

Ποικιλόμητις, ιος, ὁ ἡ ἡ, *varia & multiplicia habens conſilia, verſipellis*: ex ποικίλος, *varius*, & μῆτις, *conſilium*.

Ποικιλόνωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *qui tergum variis maculis diſtinctum habet*: ex ποικίλος, *varius*, & νῶτος, *dorſum*.

ΠΟΙΚΙΛΟΣ, η, ον, *varius, maculoſus*: item *qui varias artes callet, verſutus*, q. à πύκα λίαν, *prudenter valdè*.

Ποικιλοφόρμιγξ, γγος, ὁ ἡ ἡ, Epith. carminis *quod vario citharæ ſono canitur*: ex ποικίλος, *varius*, & φόρμιγξ, γγος, ἡ, *citharæ*.

Ποικιλτὴς, οῦ, ὁ, *qui variat, qui verſicolori ornatu veſtimenta elaborat*: à ποικιλλω, quod vide.

Ποικίλως, *variè, multis modis*. à ποικίλος.

Ποιμαίνοντ', pro ποιμαίνοντα, acc. ſing. part. præſ. act. &

Ποιμαίνοντι, Dor. pro ποιμαίνουσι, *paſcunt*, 3. pl. præſ. ind. à

Ποιμαίνω, *paſco, rego, curo, doceo*. f. ανῶ, a. 1. ἐποίμανα, a. 1. imperat. ποίμανον, άτω, & in 2. pl. ποιμανατε. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, *paſtor*.

Ποιμὰν, Dor. pro ποιμὴν, quod vide.

Ποιμάνατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ποιμαίνω, *paſco*, quod vide.

Ποιμαντέον, *paſcendum*, verbale à ποιμαίνω.

* Ποιμαντικὸς, οῦ, *paſtorius*. à ποιμὴν.

Ποιμανῶ, *paſcam*, f. 1. verbi ποιμαίνω.

Ποιμένι, dat. ſing. à ποιμην.

* Ποιμενικὸς, οῦ, ὁ, *paſtoralis*: à

ΠΟΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *paſtor*, q. à πάω, *paſco*, vel q. in πολῃ μένων, *in herbâ manens*. Hinc

Ποίμνη, ης, ἡ, *grex*, Dor. pro ποίμνα· &

Ποιμνήϊος, ος, ἡ, *ad ovium gregem pertinens*.

Ποίμνιον, ος, τὸ, *grex*. dimin. à ποίμνη, quod vide.

Ποινάω, -ῶ, *PUNIO, pœnas exigo*: à

ΠΟΙΝΗ', ῆς, ἡ, Dor. ποινὰ, *POENA, ultio*, & pro *præmio* etiam acci itur, tum pro *liberatione & ſolutione*. q. à πόνος, *moleſtia*.

Ποιοίην, ης, η, Att. vel Æol. pro

Ποιοῖμι, οῖς, οῖ, præſ. opt. act. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιολογεῦσα, Dor. pro ποιολογοῦσα, ης, ἡ, præſ. part. f. g. à

Ποιολογέω, -ῶ, *ſpicas lego*: ex ποίη, *herba*, pro πόα, Ion. & λέγω, *colligo*.

Ποῖος, οία, οῖον, *qualis, -e*. Th. οἷος, *qualis*, citra interrog.

Ποιότητα, *qualitatem*, acc. ſing. à

Ποιότης, ητος, ἡ, *qualitas*; à ποῖος, quod vide.

Ποιοῦ, præſ. imperat. paſſ. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιοῦμες, Dor. pro ποιοῦμεν, 1. pl. præſ. act. ejuſdem verbi.

Ποιούντων, *faciant*, Att. pro ποιείτωσαν. Nam imperativi tertiam plurálem Attici faciunt ſimilem genitivo pl. part. ejuſd. temporis. Th. ποιέω, *facio*.

Ποιπνὺς, οῦ, ὁ, *ſedulus miniſter*: à

Ποιπνύω, ſeu ποιπνεύω, *aliquid ſedulò ago, ſatago, expeto, miniſtro*. ἀπὸ τοῦ ποιεῖν & πνεύω, ſeu πνέω, *ſpiro*. nam qui *ſatagit*, & properantèr opus *facit, anhelat*.

Ποιρὶν, *ſcrotum, mentula*. Etym. à σπείρω. Vide πηρίν.

Ποίτινος, ος, ὁ ἡ ἡ, Poët. *remunerator, qui gratiam refert*. per Syncop. ἐκ τῆ ποινήτινος. ἡ ποινὴν τίνουσα, τούτεςιν ἡ ἀνταμοιβὴν ἀποτίνουσα, ἡ χάριν ἀντιδοῦσα.

Ποιῴην, Att. pro ποιοῖμι, præſ. opt. act. verbi ποιέω, *facio*.

Πόκα, Dor. pro ποτὲ, *quando*, quod vide.

Ποκίζω, vide in ſeq.

Ποκίξατο, Dor. & Ion. pro ἐποκίσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ποκίζω, *vello, tondeo*. f. ίσω. à

Πόκος, ος, ὁ, *vellus*. Th. πείκω, vel πέκω, *tondeo*.

Πόκως, Dor. pro πόκους, acc. pl. à πόκος.

Πολέας, Poët. pro πολλους, acc. pl. m. g. à πολὺς, *multus*: ſed

Πολέας, *urbes*, acc. pl. à πόλις, εως, ἡ, *urbs*.

Πολέες, Ion. ſeu Poët. pro πολλοὶ, &

Πολέεσ', pro πολέεσι, dat. pl. Poët. & Ion. pro πολλοῖς· à πολὺς, *multus*, quod vide.

Πόλει, dat. ſing. à πόλις, εως, ἡ, *urbs*.

Πολεῖν, præſ. infin. act. à πολέω, *verto*.

Πολέμαρχος, ος, ὁ, *Dux belli*: ex πόλεμος, *bellum*, & ἀρχὴ, *dux*. Th. ἀρχὴ, *principium*, item *principatus*.

Πολεμόω, -ῶ, *bello, prælior*. f. ώσω. p. πεπολέμηκα, a. 1. ἐπολέμησα, a. 1. infin. act. πολεμῆσαι. Th. πόλεμος, *bellum*.

Πολημαΐος, Ion. Dialyſi pro πολέμειος, ος, *bellicus*. ab eod.

Πολεμησει, *præliabitur*: 3. ſing. f. 1. act. verbi πολεμέω, quod vide.

* Πολεμὶς, ας, ἡ, (ſc. χώρα) *hoſtilis regio*.

Πολεμιζέμεν, & πολεμιζέμεναι, *pugnare*: præſ. inf. Ion. & Dor. pro πολεμίζειν, verbi πολεμίζω, quod vide.

Πολέμιζον, Ion. pro ἐπολέμιζον, 1. ſing. vel 3 pl. imperf. act. à

Πολεμίζω, *pugno, belligero*. f. ίσω, perf. πεπολέμικα. Th. πόλεμος, *bellum*.

Πολεμικὸς, ὴ, ὸν, *bellicus, bellicoſus*: hinc **Polemick.** &

Πολεμικῶς, adv, *bellicosè*. Th. πόλεμος, *bellum*.

Πολί-

Πολέμιος, ᾱ, *hostis, inimicus.* ejusd. Th.
Πολεμιστήριος, ᾱ, ὁ ἡ ὅ, *bellicosus* : &
Πολεμιστής, οῦ, ὁ, *bellicosus, bellator,* acc. sing. πολεμιστήν· à πόλεμος, *bellum.*
Πολεμοδόκος, ᾱ, ὁ ἡ ὅ, Poët. *bellum excipiens,* ὁ πόλεμον δεχόμενος.
Πολεμοῖσι, dat. pl. Ion. à πόλεμος, *bellum.*
Πολεμόκλονος, ᾱ, ὁ ἡ ὅ, *tumultuosus* : ex πόλεμος & κλόνος, *tumultus.*
ΠΟ'ΛΕΜΟΣ, ᾱ, & Ion. ου, ὁ, *bellum* : q. πολύαιμος· ex πολὺ, & αἷμα, *sanguis.* Vel qu. πολόλεμος, ex πολὺς, & ὄλλυμι, *perdo.* Vel q. πόλεις μειῶν, *civitates minuens.* Alii à πολέω, *everto.* Hinc
* Πολεμοτροφέω, -ῶ, *belligero, bellum nutrio* : &
Πολεμόω, -ῶ, *ad bellum excito.*
Πολέος, gen. sing. Poët. pro πολλοῦ· sic in gen. pl. πολέων pro πολλῶν· à πολὺς, *multus,* quod vide.
Πολέστκετο, Ion. pro ἐπολέτο, -εῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi πολέω, *verto.* Nisi ex πολέσκω derivare malis, idem quod πολέω.
Πόλεως, gen. sing. Dor. pro πόλιος, à πόλις, ἡ, *urbs.*
ΠΟΛΕΩ, *verto, versor* : f. ήσω, p. πεπόλημα. ut dè fort. Angl. to plough.
Πόλεως, & Poët. πόληος, gen. sing. à πόλις, ἡ, *urbs.*
Πολήων, gen. pl. Ion. pro πόλεων, *urbium* : ab eod.
* Πολιανομέω, -ῶ, f. ήσω, *præfectus urbis sum* : à
* Πολιανόμος, ᾱ, ὁ, *ædilis præfectus urbis* : ex πόλις, & νέμω, *rego.*
Πολιάοχος, ᾱ, ὁ ἡ ὅ, & per Crasin πολιοῦχος, *urbium conservator,* vel *præses.* παρὰ τὸ τὰς πόλιας, εἴτε πόλεις ἔχειν ἡ φυλάττειν.
Πολίαρχος, ᾱ, ὁ, *patriæ princeps.* τῆς πόλεως ἄρχος, εἴτε ἄρχων ἡ ἡγέμων.
Πολιάς, άδος, ἡ, *urbana* : Palladis Epithet. quæ urbis præses tutatrixque credebatur. Th. πόλις, *urbs.*
Πολιατᾶν, Dor. pro πολιητῶν, gen. pl. à πολιήτης, quod vide.
Πολίζω, *urbem condo, urbem statuo* : f. ίσω. perf. πεπόλικα. a. 1. ἐπόλισα. Th. πόλις, *urbs.*
Πολιῆς, gen. sing. f. g. à πολιὸς, ἡ, ὸν, *canus, a, um.*
Πολιήταις, dat. pl. πολιητῶν, gen. pl. à
Πολιήτης, ου, ὁ, Poët. pro πολίτης, *civis*; à πόλις.
Πολιοκρόταφος, ου, ὁ ἡ ὅ, *cana habens tempora* : ex πολιὸς, & κρόταφος, *tempus.*
Πολιορκέω, *urbem obsideo,* & *cingo obsidione* : præs. part. pass. πολιορκημένος· ex πόλις, & ἔρκος, εος, τὸ, *septum.* Th. εἴργω, fut. ξω, *includo.*
Πολιορκητὴς, οῦ, ὁ, *urbium obsessor* : ab eod.
Πολιορκία, ας, ἡ, *obsessio, obsidio* : ab eod.
ΠΟΛΙΟ'Σ, ᾶ, *canus, albus* : qu. à παλαιὸς, *vetusta* enim solent esse *cana.*
Πολιοῦχος, ου, ὁ ἡ ὅ, vide πολιάοχος.
ΠΟ'ΛΙΣ, εως, ἡ, *urbs, civitas* : ubi homines πολῶσιν, id est, *versantur.* vel potiùs à πολὺς, quòd sint πολλοὶ certis legibus juncti.
Πόλισμα, ατος, τὸ, *urbs.* à præced.
Πολισμάτιον, ου, τὸ, *oppidulum* : dimin. à præced.
Πολίσαμεν, Ion. & Poët. pro ἐπολίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi πολίζω, quod vide.
Πολῖται, nom. pl. à πολίτης, ου, ὁ, *civis.* Th. πόλις, *urbs.*
Πολιτάρχης, ου, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν πολιτῶν, *gubernator civium, urbis præfectus.* Th. ἀρχὴ, *principatus.*
Πολιτεία, ας, ἡ, & Ion. πολιτηΐη, *civitas, res publ. jus civitatis, reipublicæ status & administratio* : Angl. Polity. Th. πόλις, *urbs.*
Πολιτεύεσθαι, præs. infin. pass. à πολιτεύω, quod vide.
Πολίτευμα, ατος, τὸ, *vita civilis* : item id. ac πολιτεία· in pl. τὰ πολιτεύματα· &
Πολιτευτὴς, οῦ, ὁ, *magistratus* : à
Πολιτεύω, *rempubl. administro* : f. εύσω, p. πεπολίτευκα, præs. m. πολιτεύομαι, id. item *me gero* : p. pass. πεπολίτευμαι, *servivi.* cum dat. à
Πολίτης, ᾱ, ὁ, *civis* : in nom. pl. πολῖται, in gen. pl. πολιτῶν. Th. πόλις, *urbs.*
Πολιτικὸς, ὴ, ὸν, *POLITICUS, civilis.* Hinc Angl. Politick. & comparat.
Πολιτικώτερος, α, ον, & superlat. πολιτικώτατος, ᾱ, à præcedente πολιτικός.
Πολῖτις, ιδος, ἡ, *civis* fœmina : à πολίτης, quod vide.
Πολίχνη, ης, ἡ, *oppidulum.* Th. πόλις.
Πολλὰ, nom. vel acc. pl. n. g. vel adv. pro πολὺ, *multùm* : aliquando pro πολλάκις, *sæpè.* Th. πολὺς, *multus.*
Πολλάκι, Poët. pro
Πολλάκις, adv. *sæpè, multoties* : &
* Πολλαχῶς, adv. *multifariàm* : à præced.
Πολλαπλάσιος, ᾱ, &
Πολλαπλασίων, ονος, ὁ ἡ ὅ, *multiplex*; item *multo major, multo copiosior* : acc. sing. πολλαπλασίονα· ab eod. Th.
Πολλαχᾶ, & πολλαχῶς, & πολλαχῆ, *sæpè, variis modis* : ab eod.
Πολλὴ, ῆς, ἡ, *multa* : f. g. ejusd. Th.
Πολληπλάσιος, Ion. pro πολλαπλάσιος, quod vide.
Πολλὸν, Poët. pro πολὺ, *multùm, longè* : qu. à
Πολλὸς, ᾶ, Poët. pro πολὺς, *multus.*
Πολλοστημόριον, ᾱ, τὸ, *pars multesima, minima pars* : à
Πολλοστημόριος, ᾱ, *multesimus, unam ex multis partibus habens*; item *minimus* : ex πολλοστὸς, quod vide, & μόριον, *particula.* Th. μείρω, *divido.*
Πολλοστὸς, ὴ, *multesimus, unus è multis.* Th. πολὺ, *multus.*
Πολλῶ, πολλοῦ, gen. & dat. sing. πολλοῖς, dat. pl. ejusd. Th.
Πόλος, ᾱ, ὁ, *POLUS, vertex* seu *cardo mundi, cœlum.* Angl. Pole. à πολέω, *verto.*
ΠΟ'ΛΤΟΣ, ᾱ, ὁ, *PULS, pulmentum.* Angl. Pulse. ab eod.
Πολὺ, *multum* : n. g. vel adv. sumitur & vertitur *valdè.* ἐπὶ πολὺ, *diu.* Sic in pl. τὰ πολλὰ, *multùm, valdè,* à πολὺς.

Π. λυ-

Πολυαΐκος, gen. sing. à πολυαΐξ, quod vide.
Πολύαιν' pro πολύαινε, voc. à
Πολύαινος, ε, ὁ ἡ ἡ, *multùm laudatus, laudatissimus*: ex πολὺς, & αἶνος, *laus*. est & nomen propr.
Πολυαΐξ, ικος, ὁ, *impetuosus*: ex πολὺς, & αἴσσω, *ruo, cum impetu feror*.
Πολυάνδριον, ε, τὸ, *cœmeterium*, quod *multos viros* capiat, & eo ferantur: ex πολὺς, & ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir*.
Πολυάνθεμος, ε, ὁ ἡ ἡ, Poët. idem ac
Πολυανθὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, *multos habens flores, floribus abundans*: ex πολὺς, & ἄνθος, εος, τὸ, *flos*. hinc πολυανθέες αὖραι.
Πολυάρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, *multis votis exoptatus*: ex πολὺ, & ἀρητὸς, *precibus expetitus*. Th. ἀρὰ, *preces*.
Πολυαρκέστατος, ε, *copiosissimus, longè sufficientissimus*: superl. à
Πολυαρκὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, *ad multa sufficiens* vel *multùm sufficiens*; item *diu durans*: ex πολὺς, & ἀρκέω, *sufficio*.
Πολύαρι, ρνος, ὁ ἡ ἡ, *multos agnos habens*, & per consequ. *dives*: ex πολὺς, & ἄρι, ἀρνὸς, ὁ ἡ ἡ, *agnus & agna*.
Πολυάρχος, ε, ὁ, *multorum princeps*, ὁ πολλῶν ἀρχός. Alii leg. πολιαρχὸς, quod vid.
Πολυβενθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, *valdè profundus*: ex πολὺ, & βένθος, εος, τὸ, quod à βάθος, εος, τὸ, *profunditas*.
Πολύβοσκος, ε, ὁ ἡ ἡ, Epith. telluris, *quæ multos pascit*: ex πολὺς, & βόσκω, *pasco*. Th. βόω, idem.
Πολυβότειρα, ας, ἡ, & Poët. πολυβότειρα, *multorum altrix, quæ multos pascit*: ex πολὺς, & βόω, *pasco*.
Πολύβοτρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, *multas habens uvas*: ex πολὺς, & βότρυς, *uva*.
Πολύβουλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *valdè prudens*; à πολὺ, & βουλὴ, *consilium*.
Πολυβῶται, nom. pl. à
Πολυβούτης, ε, ὁ, *multas boves habens*: à πολὺς, & βοῦς, *bos*.
Πολυβῶτα, Dor. pro πολυβώτης, à præced.
Πολυγαθὴς, ές, ὁ ἡ ά, Dor. pro
Πολυγηθὴς, ἔος, ὁ ἡ ἡ, *multum lætitiæ adferens*: ex πολὺ, & γηθέω, *lætor*.
Πολύγναμπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui variis modis flectitur, qui multos habet flexus*: ex πολὺς, & γναμπτὸς, *inflexus*: qu. à γνάμπτω pro κάμπτω, *flecto*.
Πολύγνωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *valdè notus, celeberrimus*: ex πολὺ, & γνωτὸς, *cognitus*. Th. γινώσκω, *cognosco*.
Πολύγομφος, ε, ὁ ἡ ἡ, *multos clavos habens*: ex πολὺς, & γόμφος, *cuneus, clavus*.
Πολύγονος, ε, ὁ ἡ ἡ, *abundans fœtu, fœcundus*: ex πολὺ, & γονὸς, *fertilis*. Th. γείνομαι, *nascor*.
Πολυδαίδαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *multo artificio elaboratus*: ex πολὺς, & Δαίδαλος, *Dædalus*, ingeniosus ille artifex.
Πολύδακρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, *multùm lacrymans, lacrymosus*: acc. sing. πολυδάκρυν. ex πολὺς, & δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma*.
Πολυδειρὰς, άδος, ὁ ἡ ἡ, *cacuminosus*: ex πολὺς, & δειρὰς, άδος, ἡ, *jugum montis*. Th. δέρη, & δειρὴ, *cervix, jugum montis*.
Πολυδένδρεος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui multas arbores habet*: ex πολὺς, & δένδρον, *arbor*.
Πολυδερκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *multos intuens*: ex πολὺς, & δέρκω, *video*, a. 2. ἔδρακον.
Πολυδεύκης, *POLLUX*: nomen propr.
Πολυδίψιος, ε, ὁ ἡ ἡ, *multùm siticulosus*: expon. & *multùm desideratus*: ex πολὺς, & δίψα, *sitis*.
Πολυδώρη, ης, ἡ, nomen mul.
Πολύδωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *multa donans*; & *qui ingentem dotem attulit*: ex πολὺ, & δῶρον, *donum*. Est &
Πολυδώρος, ε, ὁ, nomen propr.
Πολυειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *multiplex*; *diversas habens species*; ex πολὺ, & εἶδος, εος, τὸ, *species*. Th. εἶδω, *video*.
Πολύειδος, ε, ὁ, nom. propr.
* Πολυέλεος, ε, ὁ ἡ ἡ, *multus misericordiâ*.
Πολυεργὸς, vel πολυεργὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, *multi operis homo, operosus*: ex πολὺ, & ἔργον, *opus*.
* Πολυετὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *annosus*. Ex ἔτος, *annus*.
* Πολύευκτος, *multis votis expetitus*: ex εὔχομαι, *capio*.
Πολυζυγος, ε, ὁ ἡ ἡ, *habens multa transtra*: ex πολὺς, & ζυγὸς, *jugum*: in pl. ζυγὰ, *transtra*. Th. ζευγνύω, *jungo*.
* Πολυήμερος, ου, ὁ ἡ ἡ, *multos dies habens*: ex ἡμέρα, *dies*.
Πολυήρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, *peroptabilis*: ex πολὺ, & ἐράω, -ῶ, *amo*. f. ἀσω.
Πολυηχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *multisonus*: acc. sing. πολυηχέα· ex πολὺς, & ἦχος, *sonus*.
Πολυθρύλλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, *multùm celebratus*. Th. Θρύλλος, *susurrus*.
Πολύθυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, Epith. quod & convivio tribuitur & epulo, *multis victimis mactatis instructo*: ex πολὺς, & θύω, *macto*.
Πολυΐδριν, *multiscium*: acc. sing. à
Πολυΐδρις, εως, ὁ ἡ ἡ, *multiscius, percallidus*: ex πολὺ, & ἴδρις, εως, ὁ ἡ ἡ, *sciens*. Th. ἴσημι, *scio*.
* Πολυΐσωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, *multiplici doctrinâ præditus*.
Πολυκαγκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *multùm aridus*: ex πολὺ, & καγχανος. Th. καγχαίνω, *arefacio*.
Πολυκάρανος, ε, ὁ, Dor. pro πολυκάρηνος, *multiceps, qui multa capita habet*: ex πολὺ, & κάρηνον, ε, τὸ, *caput*.
Πολύκαρπος, ε, ὁ ἡ ἡ, *fructuosus*. &
Πολυκαρπότατος, ε, *fructibus abundantissimus*: ex πολὺς, & καρπὸς, *fructus*.
Πολυκερδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, *quæstuosus*; *astutus*. Th. κέρδος, *lucrum*.
Πολύκεστος, ε, *multùm acu pictus & ornatus*: ex πολὺ, & κεστὸς, *acu pictus*. Th. κεντέω, *pungo*.
Πολυκήτης, εος, ὁ ἡ ἡ, *magnis piscibus abundans*: ex πολὺ, & κῆτος, εος, τὸ, *cete, balæna*.
Πολυκλαύτοιο, gen. Ion. à
Πολύκλαυτος, seu πολύκλαυστος, ου, *multùm defletus*: ex πολὺ, & κλαίω, *fleo*: fut. κλαύσω.
Πολύκλειστος, ου, *benè clausus*: ex πολὺ, & κλείω, *claudo*.
Πολυκλῖδα, acc. sing. à

Πολυκλῖς, ῖδος, ὁ ἡ ὁ, *multis transtris instructa*, vel *multâ compage juncta*: ex πολὺ, & κλὶς, *sedes nautica*: vel à κλὶς pro κλεὶς, δὸς, *clavis*. Th. præced.

Πολύκλητος, ὑ, *è multis locis evocatus*: ex πολὺ, & καλέω, *voco*.

Πολύκλυστος, ὑ, *undis agitatus*: ex πολὺ, & κλύζω, *abluo*: f. σω.

Πολύκμητος, ὑ, *multùm elaboratus*: ex πολὺ, & κάματος, *labor*. Th. καμὼ, *laboro*.

Πολύκνημος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, *multos habens colles, saltuosus*: ex πολὺ, & κνημὸς, *pars montis*, &c. Th. κνήμη, *tibia*.

Πολυκοιρανία, ας, ἡ, & Ion. -ίη, ης, ἡ, *multorum imperium*: à

Πολυκοίρανος, ὑ, *multorum dominus & rex*: ex πολὺς, & κοίρανος, ὑ, ὁ, *rex, princeps*.

Πολυκτέανος, ὑ, ὁ, *multarum possessionum dominus*: in gen. pl. πολυκτεάνων· ex πολὺ, & κτέανον, ὑ, τὸ, Poëtis idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, *res, possessio*. &

Πολυκτήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *dives*: ex πολὺ, & κτάομαι, *possideo*: fut. κτήσομαι, p. κέκτημαι.

Πολυκώκυτος, ὑ, *luctuosus*: ex πολὺ, *multùm*, & κωκυτὸς, *fletus*. Th. κωκύω, *fleo*.

• Πολύλαλος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, *garrulus, multiloquus, loquax*: ex λαλέω, -ῶ, *loquor*.

Πολυλεῖος, ὑ. *habens multas segetes*; *locuples*: ex πολὺ, & λεῖον, ὑ, τὸ, *campus, seges*.

Πολυλογία, ας, ἡ, *multiloquium, loquacitas*: qu. ex

Πολυλόγος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, *multiloquus*: ex πολὺς, & λόγος, *sermo*. Th. λέγω, *dico*: præt. med. λέλογα.

Πολυμαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *qui multa didicit, multiscius, eruditus*: ex πολὺ, & μανθάνω, *disco*. f. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Πολυμερὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *multipartitus, multifarius*: & indè

Πολυμερὼς, adv. *multifariàm*; *multis vicibus*: ex πολὺ, & μέρος, ἐος, τὸ, *pars*. Th. μείρω, *divido*.

Πολύμηλος, ὑ, *pecorosus*: ex πολὺ, & μῆλον, *ovis*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus* arbor.

Πολυμήτις, ιος, & πολυμήτης, ὑ, ὁ ἡ ὁ, *valdè prudens*: ex πολὺ, & μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*.

Πολυμήχαν, pro πολυμήχανε, voc. à

Πολυμήχανος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, *valdè artificiosus, industrius, acutus*: ex πολὺ, & μηχανὴ, ῆς, ἡ, *artificium*.

Πολυμνία, ας, ἡ, nomen Musæ: ex πολὺς, & ὕμνος, *hymnus, cantus*. Th. ὕδω, *celebro, canto*.

Πολύμοχθος, *laboriosus, ærumnosus*: πολυμόχθω, gen. Dor. pro -ῳ· ex πολὺς, & μόχθος, ου, ὁ, *labor*.

Πολυνεφέλας, α, ὁ, Dor. pro πολυνεφέλης, ου, ὁ, *qui multas habet nubes*: ὁ πολλὰς ἔχων νεφέλας.

Πολυξεινος, ου, *multorum hospes*: ex πολὺς, & ξεῖνος, Poët. pro ξένος, *hospes*.

Πολυξένα, ας, ἁ, Dor. pro πολυξένη, ης, ἡ, pro quo dicitur aliàs πολυξενος, ὁ, *qui, quæve multos habet hospites*: ex πολὺς, *multus*, & ξένος, *hospes*.

* Πολυοδία, ίας, ἡ, *multa itinera*: ex ὁδὸς, *via*.

Πολύολβος, ου, *perbeatus*: ex πολὺς, & ὄλβος, *beatitudo*.

* Πολύορκος, ου, ὁ ἡ ὁ, *multum jurans*. Th. ὅρκος, *juramentum*.

* Πολυοχλία, ας, ἡ, *multitudo turbulenta, multa turba*: ex ὄχλος, *turba*.

Πολυπαίδης, ου, ὁ, *POLIPÆDA*, nomen proprium.

Πολυπάμμαν, ονος, ὁ ἡ ὁ, *dives*: ex πολὺ, & πάμμα, ατος, τὸ, *possessio*. Th. πάω, *possideo*.

* Πολυπειρία, ίας, ἡ, *multa experientia*: ex

* Πολύπειρος, ου, ὁ ἡ ὁ, *multa expertus*: ex πεῖρα, *experientia*.

Πολυπενθὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, *luctuosus*: ex πολὺ, & πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

Πολυπήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *qui multa mala & damna dat, qui multas clades infert*, ὁ πολλὰ πήματα φέρων. Th. πῆμα, ατος, τὸ, *damnum*.

Πολυπίδαξ, ακος, *fontibus scatens*: ex πολὺς, *multus*, & πιδαξ, ακος, ὁ ἡ ὁ, *fons, scatebra*.

Πολύπλαγκτος, ου, *multivagus*: gen. pl. πολυπλάγκτων· ex πολὺ, & πλάζω, fut. πλάγξω, *errare facio*.

Πολυπλανέων, gen. pl. à

Πολυπλανὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, *multivagus*. πολυπλάνητος, *qui multum vagatur*: q. ab iisd. Th.

* Πολυπλασιάζω, *multiplico*, f. άσω, p. πεπολυπλασίακα.

* Πολυπλάσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, &

* Πολυπλασίων, ονος, *multiplex*.

Πολύπλεθρος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui multorum jugerum est*: ex πολὺς, & πλέθρον, *jugerum*.

Πολυπληθέω, -ῶ, *multus numero sum, cresco numero*. &

Πολυπληθὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, *multus numero*. &

Πολυπλήθεια, & πολυπληθία, ας, ἡ, *magna multitudo, frequentia*; item *copia*; omnia ex πολὺς, & πλῆθος, *multitudo*. Th. πλέος, *plenus*.

* Πολυπληθύνω, *summoperè multiplico*: ex πληθύνω, *multiplico*.

* Πολυπλήθω, f. πλήσω, *largitèr impleo*.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, *verjutia*. &

Πολύπλοκος, *implicitus*: in quo multæ sunt πλοκαὶ, seu *nexus*. πολύπλοκον, *multiplex*: ex πολὺ, & πλέκω, *necto*.

Πολυποίκιλος, ου, ὁ ἡ ὁ, *multiformis*: ex πολὺς, & ποικίλος, *varius*.

Πολύπους, οδος, *multipes*; item *POLYPUS* piscis, à multitudine pedum dictus: ex πολὺς, & ποῦς, ποδὸς, *pes*.

Πολυπραγμονέω, *curiosè perscrutor*: præs. inf. πολυπραγμονεῖν· ex πολὺ, & πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res*: quod à πράσσω, seu πρήσσω, *facio*: f. ξω, p. pass. πέπραγμαι.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, *curiositas, solicitudo inanis*. à

Πολυπράγμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *negotiosus, curiosus*: ab iisd.

Πολυπρόβατος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, *pecoris abundans*: ex πολὺ, & πρόβατον, ου, τὸ, *pecus*.

Πολύπτυχος, ὁ, *multiplicitèr duplicatus*: ex πολὺ & πτύσσω, *duplico*: f. ξω.

Πολύπτωτον, ὁ, τὸ, *POLYPTOTON*, figura. à

Πολύπλωτος, *multos habens casus*: à πολὺς, & πλωτὸς, quod à πλόω, inus. idem acc. Th. πίπτω, *cado*.

Πολυῤῥήμων, ονος, ὁ, *multiloquus*, *loquax*: à ῥέω, *dico*.

Πολύῤῥηνες, nom. pl. à

Πολύῤῥην, ηνος, ὁ ἡ ὁ, *multos agnos habens*, *dives*: quod pro πολύαρτ, αρνος, ὁ ἡ ὁ, idem; quod ex πολὺ, & ἄρτ, ἀρνὸς, ὁ ἡ ὁ, *agnus*, vel *agna*.

ΠΟΛΥΣ, πολλὴ, πολὺ, *multus*, *a*, *um*, *frequens*, *amplus*, *præstans*, *vehemens*: gen. πολλοῦ, ῆς, οῦ, acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ. hinc in comparat. πλείων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *amplior*, *copiosior*: superlat. πλεῖστος, η, *plurimus*.

Πολυσκαθμος, ὁ ἡ ὁ, *multùm agilis in saltu*: ex πολὺ, *multùm*, & σκαίρω, *salio*.

Πολυσπερέες, *dispersæ*, nom. pl. à

Πολυσπερὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, *multùm sparsus*. Th. σπείρω, *dissemino*.

Πολύσπλαγχος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, *intimâ misericordiâ abundans*: ex πολὺ, & σπλάγχνον, ὁ, τὸ, *viscus*.

Πολυσπέρχων, ὁ, *Polysperchon*, nomen proprium.

Πολυσταφυλος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, *uvis abundans*: ex πολὺ, & σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva*. Th. σταφὶς, ίδος, ἡ, *uva passa*.

Πολύστονος, ὁ, *multùm gemens*; item *luctuosus*: ex πολὺ, & στένω, *gemo*.

Πολυστροφάλιγξ, γγος, ἡ, *multarum vertiginum*: ex πολὺ, & στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, *conversio*, *vortex*. Th. στρέφω, *verto*.

Πολυσύνδετον, figura apud Grammat. ἀσυνδέτῳ, contraria, quæ fit per conjunctionem multiplicationem: à πολὺς, & σύνδετος, *colligatus*: quod à συν, & δέω, *ligo*.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, *fœcunditas pullorum*, vel *liberorum*: ex πολὺ, & τέκνον, *fœtus*, *proles*. Th. τίκτω, *pario*: f. τέξω, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα.

Πολυτέλεια, ας, ἡ, *magnificentia*: πολυτελειῶν, gen. pl. à

Πολυτελὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, *sumptuosus*, *pretiosus*, *exquisitus*: ex πολὺ, *multùm*, & τέλος, εος, τὸ, *impensa*, *sumptus*.

Πολυτελῶς, adv. *magnificè*: à πολυτελὴς, quod vide.

Πολυτίμητος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, *præclarus*, *pretiosus*: &

Πολύτιμος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, *valdè pretiosus*: ex πολὺ, & τιμὴ, ῆς, ἡ, *pretium*, *honor*. Th. τίω, *æstimo*, *honoro*.

Πολύτλας, αντος, ὁ ἡ ὁ, *multa passus*, *nobilis*: ex πολὺ, & τλάω, seu ταλάω, *tolero*.

Πολυτλήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *multùm patiens*; *multùm miser*: ab jisd. Th.

Πολυτόκος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, *partu fœcundus*. Th. τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Πολυτρήρων, ωνος, ὁ ἡ ὁ, *columbis abundans*: ex πολὺ, & τρήρων, ωνος, ἡ, *columba*. Th. τρέω, *tremo*.

Πολυτροπία, ας, ἡ, pro quo

Πολυτροπίη, ης, ἡ, Ion. *versutia*. &

Πολύτροπος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, *varius*, *cujus sunt multi modi*, *versutus*: à πολὺς, & τρόπος, *modus*. Th. τρέπω, *verto*, f. ψω, præt. m. τέτροπα.

Πολυτρόπως, adv. *multis modis*: à præced.

Πολυύμνητος, ὁ, ὁ ἡ ὁ *valdè celebratus*. Ex πολὺς, *multus*, & ὕμνος, ου, ὁ, *hymnus*, *carmen*. Th. ὑδέω, *celebro*.

Πολυφάρμακος, ου, ὁ ἡ ὁ, *multorum venenorum peritus*. Ex πολὺ, & φάρμακον, *venenum*, *medicamentum*.

Πολυφημος, ου, ὁ ἡ ὁ, *celebris*: ex πολὺ, *multùm*, & φημὶ, seu φάω, *dico*: &

Πολύφημος, ου, ὁ, nomen proprium.

Πολυφθόρος, ὁ, *qui multos perdit*, *& auctor est multorum interitûm*: ὁ πολλοὺς φθείρων. Th. φθέω, *corrumpo*.

Πολυφιλος, *multos habens amicos*. Th. φίλος.

Πολυφιλτρος, ου, *valdè amans*: ex πολὺς, & φίλτρον, ου, τὸ, *amoris illecebra*. Th. φίλος, *amicus*.

Πολυφλοίσβοιο, gen. Ion. pro -ου, à

Πολύφλοισβος, ου, ὁ ἡ ὁ, *magnum strepitum faciens*: ex πολὺς, & φλοισβος, *fremitus undarum*.

Πολύφοιτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *profusus*, *vagus*: ex πολὺ, & φοιτάω, *venio*, *ventito*.

Πολυφόρβη, ης, *multos pascens*: f. g. à

Πολύφορβος, η, ον, *multos nutriens*: ex πολὺς, & φέρβω, *pasco*: f. ψω, præt. m. πέφορβα.

Πολύφορτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui multas habet sarcinas*; *onustus*: ex πολὺς, & φόρτος, ου, ὁ, *onus*.

Πολυφραδέεσσι, *astutis*, dat. pl. à

Πολυφραδὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, *valdè consultus*. Th. φρέζω, *dico*: a. 2. ἔφραδον.

Πολυφρόντιδες βουλαὶ, *consilia multarum curarum plena*: à φροντὶς, ίδος, ἡ, *cura*.

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, *multiplex peritia*, *prudentia*: in dat. pl. πολυφροσύνῃς. Th. φρὴν, ενος, ἡ, *mens*.

Πολύφωνος, ου, nomen ranæ, à multo clamore sic dictæ.

Πολυχαλκος, *multum habens æris*, *solidus*, *firmus*. Ex πολὺ, & χαλκὸς, οῦ, ὁ, *æs*.

Πολυχορδία, ας, ἡ, *in fidibus chordarum multitudo*: à

Πολύχορδος, *multas habens chordas*: à χορδὴ, ἡ, *chorda*, *fides*.

Πολυχρόνιος, ου, *diuturnus*. Ex πολὺς, & χρόνος, *tempus*.

Πολυχρονιώτερος, έρα, ον, *diuturnior*, *-us*: comparat. & πολυχρονιώτατος, superl. à præced.

Πολύχρυσος, ου, ὁ ἡ ὁ, *affluens auro*. Th. χρυσὸς, *aurum*.

Πολυψηφὶς, ίδος, ὁ ἡ ὁ, *multis calculis* seu *lapillis abundans*. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *lapillus*.

Πολυώδυνος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui multos dolores affert*. Th. ὀδύνη, *dolor*.

Πολυώνυμος, ου, ὁ ἡ ὁ, *multa habens nomina*, *celebris*. Ex πολὺ, & ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

Πολυωπία,

Πολυωρέω, -ῶ, f. ήσω, *magnam turam gero; honoro; lautè & accuratè accipio*: à πολὺ, *multum*, & ὠρέω, *curo*, quod ab ὥρα, *cura*.

Πόμα, ατος, τὸ, *potus*. Th. πίνω, *bibo*.

Πομπαὶ, idem etiam ac πνοαὶ ταὶς ναῦσι πρὸς τὸν λιμένα πέμπουσαι.

Πομπαῖος ἄνεμος, *ventus secundus qui naves deducit, quò nautæ pervenire cupiunt*. Sic πόμπιμον τέλος, *secundus ac prosper finis*. Th. πέμπω, *mitto*.

Πομπεύσκειν, Dor. pro πομπεύειν, *in pompâ duci*: quod à πομπὴ, *pompa*. Th. πέμπω, *mitto*.

Πομπεὺς, *dux*, in pl. πομπῆες, *pomparum ductores*: &

Πομπεύω, f. εύσω, *transmitto, transveho, pompam duco*: à seq.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, *missio*; *POMPA, impulsus ac afflatus divinus*; *solenne spectaculum in modum triumphi*. Th. πέμπω, *mitto*.

Πομπὸς, οῦ, ὁ, *comes, dux viæ*: ab eodem Th.

Πομφόλυξ, γος, ἡ, *bulla*: à πομφὸς, quod videas.

Πομφολύσσω, f. ξω, *bullarum instar eo, mano*. Hinc πομφόλυξαν, 3. pl. a. 1. act. Ion. Vide πομφός.

Πομφὸς, οῦ, ὁ, *eminentia cutis tumida, & fimùl humore abundans*: q. emissum aliquid, à πέμπω. aut à πέμφ ξ, *flatus*. hinc & πομφόλυξ, *bulla*.

Πονεθῆ Dor. pro πονηθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi πονέω, *laboro*. Th. πένομαι, *facio*, p. m. πέπονα.

Πονεῖν, præs. inf. act. à πονέω, *laboro*; *vexo, fatigo*: f. ήσω. Th. πένομαι, *facio*, p. m. πέπονα.

Πονεῖτο, *laborabat*: Ion. pro ἐπονεῖτο, 3. sing. imperf. verbi πονέομαι. Th. πένομαι.

Πονέοντο, Ion. pro ἐπονέοντο, *laborabant*, 3. pl. imperf. ejusd. verbi & Th.

Πονεύμενος, Dor. pro πονούμενος, præs. part. pass. ejusd. verbi & Th.

Πονεῦμες, *laboramus*, Dor. pro πονοῦμεν, 1. pl. à πονέω, quod vide.

Πονεῦντας, *tractantes*, Dor. pro πονοῦντας, acc. pl. part. præs. act. à seq.

Πονέω, -ῶ, *laboro, tolero; fatigo; lassesco*: f. ήσω, cùm ad animum refertur; & έσω, cùm ad corpus, ut volunt nonnulli. Th. πένομαι, *facio*, p. m. πέπονα.

Πονηρεύομαι, ῃ, εῖαι, præs. ind. pass. πονηρεύωμαι, præs. sub. pass. à

Πονηρεύω, *improbè ago*: f. εύσω, à πονηρὸς, *improbus*, quod à πόνος, *labor*. Th. πένομαι, *ago*, p. m. πέπονα.

Πονηρία, ας, ἡ, *malitia, vitium, defectus*: &

Πονηρὸς, ὰ, ὸν, *de industriâ malus, malignus, improbus, sceleſtus, vitiosus, malus*, i.e. malè se habens: πονηρὸς, ὁ, *diabolus*, κατ' ἐξοχὴν. in compar. πονηρότερος, α, ον, superl. πονηρότατος. &

Πόνηρος, *laboriosus. miser, infelix, improbus, sceleſtus*, à πονέω, *laboro*, quod à πόνος. Th. πένομαι, *efficio*, p. m. πέπονα.

Πονηρότατον, superl. à πονηρὸς, οῦ, *malignus, sceleſtus*: ab eod. Th.

Πονηρῶς, adv. *improbè, sceleſtè*: à πονηρὸς. &

Πονήρως, adv. *miserè*: à πόνηρος, quod videas.

Πονήσαις, Æol. pro πονήσας, a. 1. part. act. verbi πονέω, *laboro*.

Πονησάμενος, *laborans*: a. 1. part. m. &

Πονήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. pro ἐπονήσατο, verbi πονέω, *laboro*: f. ήσω. Th. πένομαι, *ago*, p. m. πέπονα.

Πονητέον, *laborandum est*, verbale: &

Πονητικὸς, οῦ, *laboriosus*: ab eod. verbo & Th.

Πόνσιο, gen. Ion. pro πόνου, à seq.

Πόνος, ου, ὁ, *labor, dolor, molestia*, gen. pl. πόνων, à præt. m. πέπονα, verbi πένομαι, *laboro*.

* Ποντα πορεύω, *mare trajicio*: f. εύσω, p. πεπονταπόρευκα.

Ποντιᾶν, Dor. gen. pl. f. g. à πόντιος, ία, ον, *marinus*: ut ποντιᾶν Νηρηίδων. Th. πόντος.

Ποντιὰς, άδος, ἡ, Poët. pro ποντία, *marina*. Th. πόντος, *mare*.

Ποντικὸς, ἡ, *PONTICUS, marinus*: Angl. Pontic: item *PONTICUS*, incola Ponti: &

Πόντιος, ία, ον, *marinus*: item prænomen præsidis Romani, Πιλάτος, dictus: &

Ποντόθεν, *ex mari*: adv. è loco: à πόντος.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, Epith. Neptuni, *qui maris est rex*, seu *dominator*. Ex πόντος, *mare*, & μέδω, *impero*.

Ποντοπόρεια, ας, ἡ, nomen mul. Vide in ποντοπόρος.

Ποντοπορέω, *per pontum gradior, mare pervado*, seu *pererro*: &

Ποντοπορεύω, idem: à ποντοπόρος, quod vide.

Ποντοπόροιο, gen. Ion. à

Ποντοπόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *mare sulcans*. Ex πόντος, *mare*, & πορεία, *iter*: quod à πορεύω, *duco, ago*. Th. πείρω, *transeo*, p. m. πέπορα.

ΠΟ'ΝΤΟΣ, ου, ὁ, *PONTUS, mare*: hinc ποντικὸς, ἡ, *marinus*, & πόντιος, idem. Est &

Πόντος, nomen regionis, Asiæ minoris.

Πόπανον, ου, τὸ, *POPANUM, placenta lata, tenuis & rotunda*: à πέπω, *coquo*. Gl. Cyr. πόπανα, *liba*.

Πόπλιος, ου, ὁ, Lat. *Publius*.

ΠΟ'ΠΟΙ, *prob Dii!* Dryopum enim linguâ *Dii* dicebantur, quasi πάντα ὀπλεύοντες. Est & *vox admirantis*, vel *indignantis*.

ΠΟΠΠΥΖΩ, f. ύσω, *sibilo, blandè contrecto*, à sono.

Ποππυλιάσδειν, Dor. pro ποππυλιάζειν, quod pro ποππύζειν, *sibilare*.

Ποππύσδειν, Dor. pro ποππύζειν.

Πόππυσμα, ατος, τὸ, *sibilus*: &

Ποππυσμὸς, οῦ, ὁ, idem, à ποππύζω.

Πόρδαλις, idem quod πάρδαλις, εως, ἡ, *pardalis*. à πάρδος, ὁ, *pardus*.

Πόρε, *præbuit*, 3. sing. a. 2. act. Ion. pro ἔπορε, &

Πόρε, *da*, a. 2. imperat. act. verbi πόρω, Poët. pro πορίζω, *suppedito*: & πόρεν, pro ἔπορεν, & πόροι, 3. singul. a. 2. opt. act. ejusd. verbi πόρειν θανάτῳ, *dare morti*. Th. πείρω, *transadigo*. f. περῶ, præt. m. πέπορα.

Πορεία, ας, ἡ, *via, iter*, quod à πορεύω, *trajicio*; & hoc à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*, p. m. πέπορα.

* Πορεῖον, ου, τὸ, *quod legatis datur pro libertate commeandi*.

Πορευθῆναι, a. 1. inf. pass. &

Πορευθῶ, a. 1. sub. seq. verbi πορεύομαι.

Πορεύομαι, *proficiscor*; item in sacrâ paginâ *versor*. imperf. ἐπορευόμην, ῡ, στε, præs. inf. πορεύεσθαι. fut. m. πορεύσομαι. perf. pass. πεπόρευμαι, *versatus sum*. a. 1. pass. ἐπορεύθην, ης, η, *abivi*. a. 1. imperat. pass. πορευθητι. a. 1. subj. πορευθῶ, à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*, præt. m. πέπορα.

Πορεύσῃ, *ibis*, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusd. & Th.

* Πόρευσις, εως, ἡ, *iter, via*: &

* Πορευτὸς, ὕ, ὁ, *gressilis, ambulatilis*: à πορεύομαι, *proficiscor*.

Πορεύω, *trajicio, traduco, ire jubeo*; *facio ire*: *mitto*: f. εύσω. p. πεπόρευκα, à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα.

Πορέω, seu πόρω, *do, præbeo*, Poët. pro πορίζω, *auditum facio, comparo*; item *do*. Th. πείρω, *transadigo*.

Πορθέω, *vasto*. imperf. ἐπόρθουν, -οῦν. f. ήσω. p. πεπόρθηκα. a. 1. ἐπόρθησα. a. 1. part. act. πορθήσας, αντος. Th. πέρθω, *diruo, depopulor*: f. σω. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Πορθήσειν, *depopulaturum*. f. 1. inf. act. verbi πορθέω, quod vide.

Πόρθησις, εως, ἡ, *vastatio, depopulatio*: à 2. perf. perf. pass. verbi πορθέω, quod vide.

Πορθμεῖον, ου, τὸ, *fretum*, & *navis quâ fretum trajicitur*: à πορθμὸς.

Πορθμεὺς, έως, ὁ, *portitor, qui aliquem lintre per fretum transportat*: &

Πορθμεύω, f. εύσω, *transfreto, trajicio fretum, moveo, fero*: à πορθμὸς, quod vide.

Πορθμῖον, Ion. pro πορθμεῖον.

Πορθμὸς, ὕ, ὁ, *fretum, trajectus*: à πείρω, *transeo*: hinc & πορθμεὺς, *portitor*, in pl. πορθμῆες, & Ion. πορθμέες.

Πορθεμένη, ης, ἡ, *devastata*: præs. part. pass. f. g. verbi πορθέω, quod vide.

Πορίζεσθαι, præs. inf. pass. à seq.

Πορίζω, *transitum patefacio*; *paro, invenio, suppedito*: f. ίσω. p. πεπόρικα. perf. pass. πεπόρισμαι· quod à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα.

Πόριμα, *pervia*, nom. pl. n. g. à

Πόριμος, ὕ, ὁ ἡ ὑ, *pervius*; *transiens*; *abundans, quæstuosus*: à πόρος, *transitus*. Th. πείρω.

Πόρις, *vitulus*, vide πόρτις.

Πόρισμα, ατος, τὸ, *corollarium, theorema à* demonstratis obiter *resultans*: item

Πορισμὸς, οῦ, ὁ, *suppeditatio, reditus*: &

Πορισὴς, ῆ, ὁ, *suppeditator, quæstor*, omnia à perf. pass. verbi πορίζω, quod vide.

ΠΟ'ΡΚΗΣ, ευ, ὁ, *annulus*, seu *fibula, cujus complexu hastæ ferrum cum ligno coërcetur*.

Πόρκιος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. *piscator*.

ΠΟ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, *rete piscatorium, circulus quivis*: à περάω.

Πορνεία, ας, ἡ, *scortatio*: à πέρνη, *meretrix*. quod vide.

Πορνεύω, *scortor*, f. εύσω, a. 1. ἐπόρνευσα, p. πεπόρνευκα. Th. πιράω, *vendo*.

Πόρνη, ης, ἡ, *meretrix*, quæ corpus suum περνᾷ, id est, *vendit*, ac *prostituit*, quod à περνάω, seu πέρνημι, *vendo*. p. m. πέπορνα. Th. περάω, idem.

* Πορνικὸς, ου, ὁ, *meretricius*: à πόρνη.

* Πορνοκόπος, ου, ὁ, *lenocinator, fornicarius*.

Πόρνος, ου, ὁ, *scortator*. Vide πόρνη.

Πόρος, ου, ὁ, *transitus, meatus, via*; *ora maritima*; *via & ratio aliquid efficiendi*: undè πορίζω, *acquiro*. Th. πείρω, *transadigo*. p. m. πέπορα.

Πόρπαξ, κος, ὁ, idem ac ejus Th. πόρπη.

Πορπάω, vel -πέω, *fibulis astringo*: à

ΠΟ'ΡΠΗ, ης, ἡ, *fibula, annulus clypei*, à πείρω, *figo*, quia infigitur ut affigat.

Πόρρω, adv. *PORRO, procùl, longè, antè, in anteriorem partem*. Th. πρὸ, *antè*. Est autem idem πρόσω, πόρσω, & πόρρω, & his opponitur ὀπίσω. πρόσω καὶ ὀπίσω, *antè & retrò*. Hinc comparat. πορρώτερος, superl. πορρώτατος.

Πόρρωθεν, adv. *eminùs, procùl*: à πόρρω, quod vide.

* Πορρώτατος, superl. *longissimè distans, maximè procùl dissitus*: &

Πορρωτάτω, adv. superl. *longissimè*: &

* Πορρώτερον, adv. *longiùs*: &

* Πορρώτερος, *longiùs dissitus, magis procùl remotus*: &

Πορρωτέρω, adv. compar. *longiùs*: à πόρρω, quod vide.

Πορσαίνω, vel πορσύνω, *præbeo, paro, curo, molior*, &c. quod à πόρω, f. πόρσω, Poët. idem quod πορίζω, *præbeo*. Th. πείρω, *transadigo*. p. m. πέπορα.

Πόρσιον, Poët. adv. pro πορρώτερον, *longiùs, remotiùs*. Quod à πρόσω, adv. *longè*, &c. & per Metath. litt. πόρσω, hinc comparat. πόρσιον, & superl. πόρσιστα, *longissimè*. Th. πρὸ, *antè*.

Πόρσιστα, vide in πόρσιον.

Πορσυνέουσα, Ion. pro πορσυνοῦσα, f. part. f. g. verbi πορσύνω. Vide in πορσαίνω, *augeo, amplifico*.

Πορσύνω, *augeo, in pretio habeo, honoro*. Vide πορσαίνω.

Πόρσω, *longè*, compar. πόρσιον, *longiùs*. Vide πόρρω.

Πόρταξ, ακος, ὁ ἡ ὑ, idem quod seq. ejus Th.

ΠΟ'ΡΤΙΣ, ιος, ὁ ἡ ὑ, *vitulus, juvencus*, aut *vitula, juvenca*: idem & πόρις, quæ jam cœpit πορεύεσθαι.

ΠΟΡΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *PURPURA, genus conchæ nobilis*; item *pannus purpure liquore tinctus, vestis purpurea*, hinc πορφυρεὺς, ὁ, *qui purpurâ tingit*.

Πορφύρεος, -οῦς, gen. όου, *PURPUREUS.* Th. πορφύρα.

Πορφυρίων, ωνος, ὁ, *Porphyrio*, nomen avis aquaticæ, sic dictæ à colore roſtri & pedum.

Πορφυρόεις, εσσα, όεν, idem ac πορφύρεος.

Πορφυρόπωλις, εως, ἡ, *quæ purpuram vendit*: à πορφύρα, & πωλέω, *vendo.*

Πορφύρω, f. ρῶ, *purpureo colore perfundo, rubeo.* Et *mare fluctuans* πορφύρειν dicitur. Hinc & *animus* dicitur πορφύρειν, *cum æſtuat, ſed lenitèr.* Th. πορφύρα.

Πόρω, f. ρῶ, *ſuppedito, præbeo, do*, Poët. idem quod πορίζω. Th. πείρω, *tranſadigo.*

Πόσ' pro ποσὶ, *pedibus*, ſic & ποσσ' pro ποσσὶ, Poët. dat. pl. à πούς, *pes.*

Ποσάκις, *quoties?* adv. interrogandi. quod à πόσος, *quantus?* Th. ὅσος, *quantus*, citra interrog.

Ποσαπλάσιος, ου, & ποσαπλασίων, *quotuplex?* &

Ποσαπλῶς, adv. *multis modis*: à πόσος. Th. ὅσος.

Ποσαχῶς, adv. *quotupliciter.*

Πόσε, *quo? quem in locum?* à πόσος.

Πόσει, dat. ſing. à πόσος, εως, ὁ, *maritus.* Th. πίνω, *bibo.*

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, Dor. pro Ποσειδῶν, *Neptunus.* Hinc

Ποσειδάνιος, ία, ιον, Dor. pro Ποσειδώνιος, *Neptunius, a, um.* à

Ποσειδώϊον, per Sync. pro Ποσειδώνιον, ου, τὸ, *Neptuni templum*: à Ποσειδών, *Neptunus.*

ΠΟΣΕΙΔΩ̃Ν, gen. ῶνος, & Ion. Ποσειδέων, ὁ, *Neptunus, Deus maris.* Dicimus &

Ποσειδάων, άωνος, & -άονος, ὁ, Poët. & per Crasin pro Ποσειδῶν, ὁ, accuſ. Ποσειδάανα, Dor. ut & in vocat. Ποσείδαον, qù. πόσιν δοῦναι, *potum dare.*

Πόσεως, gen. ſing. à πόσις, ἡ, *potus*, idem quod πόμα. Th. πίνω, *bibo.*

Πόσθη, ης, ἡ, *pellis, quâ glans virilis tegitur*, q. πρόσθη, à προτίθεσθαι.

Πόσις, εως, ἡ, *potus*, idem quod πόμα, ατος, τὸ· &

Πάσις, ιος, vel εως, ὁ, *maritus.* Th. πίνω, *bibo.*

Πόσος, η, ον, *quantus, a, um? quotus? πόσα, quanti? πόσοι, quot?* Th. ὅσος, *quantus*, citra interrog. &

Ποσὸς, *aliquantus, quidam*: τὸ ποσὸν, *quantitas*: &

Ποσότης, ητος, ἡ, *quantitas.* ab eod. Th.

Ποσσίκροτος, ε, ὁ ἡ, *Terræ*, Epithet. quod *pedibus pulſatur*: ex πούς, *pes*, & κρότος, *pulſus.*

Ποσσὶν, *pedibus.* dat. plur. Poët. pro ποσὶν, à πούς, ποδὸς, ὁ, *pes*, voc. ὦ πούς.

Πόσσω, Dor. pro πόσσου, *quanti pretii?* à πόσος, & gem. σ, πόσσος.

Πόσσος, ου, *quotus*, qu. πόσατος. Ex πόσος. Th. ὅσος, *quantus.*

Ποσσῶς, *aliquantulùm, levitèr*: ab iiſd.

Ποτ' & ποθ', pro ποτὲ, *aliquando.*

Πόταγε, *admove*, Dores dicunt pro πρόσαγε, *age*, præſ. imperat. act. à Doricò verbo ποτάγω, pro προσάγω. Th. ἄγω, *duco.*

Ποτάγχυμεν, *appropinquamus*, Dor. pro προσάγχυμεν, 1. pl. præſ. indic. verbi προσάγχυμι, à πρὸς, pro quo Dores ποτὶ dicunt, & ἄγχυμι. Th. ἄγχι, adv. *propè, juxtà.*

Ποταείδω, *accino*, Dor. pro προσαείδω, f. ποταείσομαι.

Ποταῖσι, *nuperè*: &

Ποταίνιος, *recens, novus, peregrinus, primus*: à Dor. ποτὲ, *ad, propè.* Th. πρός.

Ποταμείβεσθαι, Dor. pro προσαμείβεσθαι, *reſpondere.*

Ποταμέλξομαι, ῃ, εται, Dor. pro προσαμέλξομαι, futur. 1. med. verbi ἀμέλγω, *mulgeo.*

Ποταμιαῖος, &

Ποταμίος, ία, ιον, *fluvialis.* Th. ποταμός.

Ποταμοῖο, gen. Ion. pro ποταμοῦ, à

ΠΟΤΑΜῸΣ, οῦ, ὁ, *fluvius.* q. à πότος, quia potulentam aquam continet, non ſalſam, ut mare.

Ποταμοφόρητος, ε, ὁ ἡ, ὁ, *qui* vel *quæ à flumine abripitur*: ex ποταμὸς, *fluvius*, & φορητὸς, *qui geſtari poteſt.* quod à φορέω, idem quod φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Ποτανὸς, ῶ, ὁ, *volucer, qui volat, volatilis*, Dor. pro ποτηνὸς, ῆ, ὁ, à ποτάομαι, *volo*, quod vide.

Ποτάομαι, *volo*, f. ποτήσομαι, p. πεπότημαι hinc 3. pl. Ion. πεποτήαται, pro πεπότηνται. Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Ποταπὸς, ἡ, ὸν, *qualis, -e?* à Th. δάπεδον, ου, τὸ, *ſolum, pavimentum.* hinc ποδαπὸς, *cujas?* indè ποταπὸς, mutato δ in τ.

Ποταυγάζειν, Dor. pro προσαυγάζειν τινὲς προσοράν, *aſpicere, intueri.* quod ex Dor. præpoſit ποτὶ pro πρὸς, & αὐγάζομαι, *video.* Th. αὐγὴ, ἡ, *ſplendor, lux.*

Ποταυλεῖ, *accinebat*, Dor. pro προσηύλει, 3. ſing. imperf. act. verbi αὐλέω, *tibiâ cano.* Th. αὐλὸς, οῦ, *tibia.*

Ποταωὶς, Dor. pro προσηῶος, *orientalis.* Th. ἠώς.

Πότε, *quando?* adv. interrogandi. ἕως πότε, *quouſque?* Sed

Ποτὲ, *aliquando*, eſt dictio enclitica, quæ particulis, δὴ, μὴ, μηδὲ, οὐδὲ, &c. annectitur. ut οὐδὲ ποτε, μηδέ ποτε, *nunquam.* Th. ὅτε, *quando*, citra interrog.

Ποτέδραμε, Dor. pro προσέδραμε, a. 2. à τρέχω, *curro.*

Ποτεκλεπτόμην, Doricè pro προσεκλεπτόμην, imperf. paſſ. verbi προσκλέπτομαι, *furtim ad aliquem ducor.* Th. κλέπτω, *furor.*

Ποτεμάξατο, Dor. pro προσεμάξατο, a. 1. m. à προσμάττομαι.

Ποτέομαι, f. ποτήσομαι, idem quod πέτομαι, *volo, -as.*

Ποτέοντο, *volabant*, 3. pl. imperf. Ion. præced. verbi.

Ποτερίσδειν, Dor. pro προσερίζειν, *cum aliquo certare.* Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἔρις, ιδος, ἡ, *lis.*

Ποτέροισι, dat. pl. à πότερος, quod vide.

Πότερον & πότερα, adv. *utrum, an*; à
ΠΟΤΕΡΟΣ, ποτέρα, πότερον, *uter, utra, utrum*, & interrogativè, ut πόσος.
Ποτέρχευ, Dor. & Æol. pro προσέρχυ, *accede*. præſ. imperat. ab ἔρχομαι, *venio*.
Ποτεφιετο, *adhærebat*, Dor. pro προσεφύετο, 3. ſing. impert. verbi ποτιφύομαι, pro προσφυομαι. Th. φύω, *naſcor*.
Πότεχ' & πότεχε, *adhibe*, Dor. pro πρόσεχε, præſ. imperat. act. à προσέχω, quod vide.
* Πότημα, ατος, τὸ, *potus*.
Ποτήμεν, Dor. pro προσεῖναι, præſ. infin. verbi πρόσειμι.
Ποτήριον, υ, τὸ, *poculum, calix*, à 3. perſ. perf. paſſ. verbi πίνω, *bibo*. Hinc quidam Angl. Pot deductum volunt.
Πότης, ου, ὁ, *potor, bibax*: &
Ποτὴς, ῆτος, ὁ, *potus, potio*. ab eod. Th.
Ποτὶ & ποτὶν, Dor. pro πρὸς, *ad*. ποτὶ χρόνος ἔρποι, *tempus adventat*, per Tmeſin & Dor. pro προσέρποι.
Ποτίβλεπεν, Dor. pro προσέβλεπεν, *aſpicere*, præſ. infin. Th. βλέπω.
Ποτιδαία, ας, ἡ, *POTIDÆA*, urbs Græciæ.
Ποτιδέγμεναι, Dor. pro προσδεχόμεναι, nom. pl. præſ. part. paſſ. vel potiùs pro προσδεδεγμέναι, nom. pl. perf. part. paſſ. fœm. gen. verbi προσδέχομαι, *expecto*: &
Ποτιδέγμενος, Dor. pro προσδεχόμενος, vel προσδεδεγμένος· ex πρὸς, & δέχομαι, *capio*: f. δέξομαι. p. δέδεγμαι.
Ποτιδεῖν, Dor. pro προσιδεῖν, *adpexiſſe*: a. 2. infin. ab εἶδω.
Ποτιδέρκεται, Dor. pro προσδέρκεται, 3. ſing. præſ. ind. verbi προσδέρκομαι, *aſpicio*. Th. δέρκω, *video*.
Ποτιδεύομαι, *indigeo*: Dor. pro ποσσεύομαι.
Ποτίδοι, Dor. pro προσίδοι, 3. ſing. a. 2. opt. ab εἶδω, *video*. Sic etiam ποτιδὼν pro προσιδων.
Ποτιδόρπιος, ος, ὁ ἡ ὄν, *ad cœnam utilis*: Dor. pro προσδόρπιος. Th. δόρπον, *cœna*.
Ποτίδω, Dor. pro προσίδω, a. 2. ſub. act. verbi προσείδα. Th. εἶδω, *video*.
Ποτίζω, *do potum, duco aquatum, rigo*: imperf. act. ἐπότιζον, ες, ε. f. ίσω, & Att. -ιῶ. p. πεπότικα, a. 1. ἐπότισα. a. 1. ſub. act. ποτίσω, ῃς, ῃ, a. 2. ind. act. ἐπότιδον. præſ. paſſ. ποτίζομαι. a. 1. ind. paſſ. ἐποτίσθην, ῃς, ῃ, *potionatus ſum*. ποτιζομένη, *irrigua*. Th. πίνω, *bibo*.
Ποτίθει, Dor. per Sync. pro ποτιτίθει, pro Attico προσίθει, *appone*: & hoc pro προσίθετι, præſ. imperat.
Ποτικάρδιος, Dor. pro προσκάρδιος, *qui in corde hæret*. Th. καρδία.
Ποτικεκλιμένος, ε, ὁ, Dor. pro προσκεκλιμένος, υ, ὁ, *inclinatus*: quod ex πρὸς, & κλίνω, *inclino*.
Ποτίκρανον, ω, τὸ, Dor. *pluvinarium*: ex ποτὶ pro πρὸς, & κάρηνον, *caput*.
Ποτιλέγειν, Dor. pro προσλέγειν, *alloqui*. hinc
Ποτιλέξατο pro προσελέξατο, 3. perſ. ſing. a. 1. m.
Ποτιμάξατο, Dor. & Ion. pro προσμάξαλο, 3. ſing. a. 1. m. verbi προσμάττω, *attingo*: ex πρὸς, & μάσσω, *tango*: f. ξω.
Πότιμος, ος, *potabilis*. Th. πίνω, *bibo*.
Ποτιμυθεῖσθαι, *alloqui*: Dor. pro προσμυθεῖσθαι. Th. μῦθος, *verbum*.
Ποτινίσσομαι, ῃ, εῖαι, *advehor*: Dor. pro προσνίσσομαι, *advenio*: præſ. ind. à ποτὶ, Dor. pro πρὸς, & νίσσομαι, *eo, venio*. Th. νέω, *eo*.
Ποτίολος, ου, ἡ, nomen urbis. Latin. *puteus*. hod. *Puteoli*.
Ποτιόσσεται, *adpicit*: 3. ſing. præſ. Dor. pro προσόψεται, quod ab ὄσσομαι, *video*: Æol. pro ὄπομαι, idem. perf. ὤμμαι, p. m. ὦπα, Att. ὄπωπα.
Ποτιρριπτεῖν, Dor. pro προσριπτεῖν, quod Att. formatum à gravitono, προσρίπτειν, *projicere*. Th. ῥίπτω, idem.
Ποτισδεῖν, Dor. pro ποτίζειν, *potum præbere*: quod vide, in ποτίζω.
Ποτίσῃ, *bibendum dederit*: 3. ſing. a. 1. ſub. act. & in 1. pl. ποτίσωμεν. πότισον, a. 1. imperat. act. verbi ποτίζω, quod vide.
* Ποτισμὸς, ὁ, *potio*: à ποτίζω.
Ποτιστάζω, Dor. pro προστάζω, *adſtillo, inſtillo*: ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, *ad*, & στάζω, *ſtillo*: f. ξω.
Ποτιστήριον, ου, τὸ, *canalis*: à 3. perſ. perf. paſſ. verbi ποτίζω, quod vide.
Ποτίφορος, ος, ὁ, Dor. pro πρόσφορος, *accommodatus, conveniens, aptus*.
Ποτιῶ, fut. 1. Att. & in 1. pl. ποτιῦμεν, verbi ποτίζω, quod vide.
ΠΟΤΜΟΣ, ου, ὁ, *ſors, fatum, mors*: quod à πέτω, *cado*. πότμω, Doricè genit. pro πότμου.
Πότνα, ας, α, Dor. pro πότνια, quod vide. Sic ποτνος pro πότνιος.
Πότνι', pro
Πότνια, ας, ἡ, & contractè πότνα, *veneranda*: à πότνιος, quod vide.
Ποτνιάνακτος, ος, ὁ ἡ, *dominatu venerandus*: ex πότνιος, & ἄναξ, *rex*.
ΠΟΤΝΙΟΣ, ία, ιον, *venerandus, bonorandus*: qu. à πέτω, *cado*: quòd coram iis, quibus veneratio debetur, ſoleat procidi.
Ποτοιὸ, gen. Ion. à
Ποτὸν, ὄν, τὸ, *potio, potus*: quod bibitur: quod &
Πότος, ου, ὁ, *potatio, compotatio*; *POTUS*: &
Ποτὸς, ὄν, *potulentus*. Th. πίνω, *bibo*.
Ποτόσδον, præſ. part. n. g. à ποτόσδω, quod vide.
Ποτόσδω, Dor. pro προσόζω, idem quod ſimplex ὄζω, *oleo*: f. ὀζήσω, & -ίσω, p. ὤζηκα. p. m. ὦδα & ὄδμαδα, Att.
Ποτᾶ, gen. ſing. à ποτὸν, quod vide.
Ποτᾶν, vel ποτ' ταὶν, pro ποτὶ ταὶν, Dor. pro πρὸς τὴν. Sic ποτὸν, Dor. pro ποτὶ τὸν, & hoc pro πρὸς τόν.
Ποτῶ, Dor. pro ποτὶ τῷ, vel ποτ' τῷ, & hoc pro πρὸς τοῦ.
Πᾶ, *ubi?* adv. Eſt & dictis enclitica: aliquandò vacat, ut in δήπᾶ, δήπαθεν· ab ὅς. Th. ὅς, *qui*.
Πᾶγκὴ, πᾶγκιον, *ſaccus, ſaccellus*.
Πᾶγκία, τὰ, vincula ex ſericis filis contexta, quæ ad ſuperſtitionem uſurpant.
Πᾶδης, ντος, ὁ, nomen viri, quod interpret. Lat. *pudens*.

Πολυζότειρα, ας, ἡ, *multorum alumna*: Epit. terræ: ex πολὺς, Poët. pro πολὺς, & βόσκω, *pasco*. Th. βόω, idem.

Πολὺς, Poët. pro πολὺς, *multus*: quod vid. acc. πολὺν.

ΠΟΥ̑Σ, ποδὸς, ὁ, *PES*: voc. ὦ πούς, dat. pl. ποσὶ, τοῖς ναὸς, pro ipso *gubernaculo*. κατὰ πόδα, *lentè*. πρὸς τοῖς ποσὶν, *apud pedes*. hinc ποδότης, ου, ὁ, *pedibus præditus*.

Ποχ' ά, Dor. pro ποτὶ ν, & hoc leg. pro ποκα.

Πόω, inusit. *bibo*: quod ex πίω, vel πίνω, idem.

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, *negotium, res, opus, administratio reipubl.* à πίπραγμαι, p. pass. verbi πράσσω, vel -τλω, *facio*. f. ξω.

Πραγματεία, ας, ἡ, *negotium*; *studium*; *tractatus*; *molestia*. αἱ πραγματεῖα, ῶν, *negotia*. ab eod. Th.

Πραγματεύομαι, ῡ, εται, *negotior*: f. εύσομαι, a. 1. m. ἐπραγματευσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. πραγμάτευσαι, άσθω, & in plur. πραγματεύσασθι. Th. πράσσω, *facio*.

Πραγματικὸς, ἡ, ὸν, *serius, a, um, solers in rebus tractandis*. Hinc Angl. **Pragmatick**. ab eod. Th.

Πραΐσι, dat. pl. à πρᾳΰς, έος, idem qu. πρᾶος, *lenis, mitis, mansuetus*.

Πραθέειν, Ion. diphthongi reduplicatione pro πραθεῖν, *vastare*: a. 2. inf. act. verbi πέρθω, *vasto*. f. πέρσω. f. 2. παρθῶ, & per Metath. πραθῶ. hinc a. 2. ἐπραθον.

Πραθείς, έντος, *venditus*: a. 1. part. pass. &

Πραθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi πιπράσκω, *vendo*: f. πράσω. Ex πραῶ, per Sync. pro περάω, ut suo loco dictum.

Πράθον, ες, ε, Ion. pro ἔπραθον, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, *vasto*: fut. σω. aor. 2. ἔπαρθον, & per Metath. ἔπραθον. præt. med. πέπορθα.

Πραιτώριον, ου, τὸ, *prætorium*: à nomine Latino *prætor*, sic dictus quasi *præitor*: à præeundo.

Πρακτέον, verbale à πράσσω, *facio*.

Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, & Ion. πρηκτὴρ, *exactor, coactor tributorum*. ab eod.

Πρακτικὸς, ἡ, όν, *tractabilis, opere pollens, efficax*. ejusd. Th.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, *exactor, perpetrator*. à præced. Th.

Πραμνείος, seu πράμνιος οἶνος, *vini genus*: sic dictum à Pramniâ rupe vel vite.

Πρὰν, Dor. pro πρόην, *nuper*: quod vide.

Πρανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem quod Th. πρηνὴς, *pronus*.

Πρανιχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi πρανίζω, Dor. pro πρηνίζω, *præcipito*. quod ex præced. Th.

Πράξαι, a. 1. inf. act. verbi πράσσω, quod vide.

Πράξαντας, acc. plur. a. 1. part. act. πράξας, αντος, & in n. g. πράξαν. ab eod. Th.

Πρᾶξις, εως, ἡ, *factum, actio, successus rerum*; acc. sing. πραξιν. nom. pl. πράξεις, dat. pl. πραξισι. à præc. Th.

Πράξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πράσσω.

* Πρᾴον, adv. *lenitèr, mansuetè*: item *leve, mansuetum*. n. g. ex

ΠΡΑΟΣ, & πρᾶος, ᾶ, *lenis, mitis, mansuetus*: comparat. πρᾴότερος, *mitior*. superl. πρᾴότατος, *mitissimus*. quod à περάω, *transeo*; ut sit εὐπρόσιτος, qui & facilè ad alios tranfit, & ad quem facilè transitur. Aut simplicitèr à παρὰ, *adest*.

Πρᾳότης, & πραΰτης, ητος, ἡ, *lenitas, & mansuetudo*. à præced.

ΠΡΑΠΙΔΕΣ, ων, αἱ, *præcordia*: dat. pl. πραπίδεσσι· ex πρὸ, & ἰδεῖν.

ΠΡΑΣΙΑ̑, ᾶς, ἡ, *areola in horto*. Fort. primò sic dicta est, areola porrorum: quod à πράσον.

* Πράσινος, ῃ, *porraceus, viridus*: à πράσον, ου, τὸ, *porrum*.

Πρᾶσις, εως, ἡ, *venditio*: à πιπράσκω, *vendo*. Th. περάω, idem.

ΠΡΆΣΟΝ, ου, τὸ, *porrum*: à πράω, *incendo*. est enim calidum.

Πρασσαῖος, ου, ὁ, nomen ranæ: à πράσον, *porrum*, in quo versatur.

Πράσσομες, Dor. pro πράσσομεν, 1. plur. præs. &

Πράσσοντι, Dor. pro πράσσουσι, *exigunt*: 3. pl. præs. ind. act. verbi πράσσω.

Πρασσοφάγος, ου, ὁ, nomen ranæ: ex πράσον, & φάγω, *comedo*.

ΠΡΆΣΣΩ, & -τλω, *facio, ago*; *administro, adjuvo*: *tracto, vivo, exigo*: f. ξω, præt. χα, perf. pass. πέπραγμαι. πράτλεν κλέος, *gloriam sibi parare*. Hinc δικαιοπραγία, ας, ἡ, *justa actio*.

Πράσσω, *vendo*: quod & πιπράσκω, à περάω, *transeo*, seu *circumeo*, vendendi aut emendi ergò. Hinc πράτης, *venditor*.

Πράσω, *vendam*: f. 1. verbi πιπράσκω.

Πράτιστος, α, ὁ, Dor. pro πρώτιστος, *primus* superl. à πρῶτος.

Πρᾶτος, α, ον, Dor. pro πρῶτος, *primus*. Th. πρό. Et πρᾶτον pro πρῶτον, *primum*.

Πράτλω, *facio*: vide πράσσω.

* Πραύθυμος, ου, ὁ ἡ ὁ, *mitis, lenis animo*: ex θυμὸς, *animus*. & πραΰς.

Πραΰμητις, ιος, ἡ, *quæ mite consilium habet, mitis*: ex πραΰς, idem quod πρᾶος, *lenis*, & μῆτις, ιδος, ἡ, *consilium*.

* Πραΰνω, *mitigo, lenio*, f. υ.ῶ, p. πεπράϋγκα. ex

Πραΰς, εῖα, ὺ, idem quod Th. πρᾶος, *mitis*: gen. πραέος. hinc

Πραΰτης, ητος, ἡ, *lenitas*: à præced.

Πρόω, inusit. pro *uro*, vel *vendo*; vide πιπράσκω. Th. περάω, *vendo*.

Πρᾳως *lenitèr*: adv. à πρᾶος, *lenis*.

ΠΡΈΜΝΟΝ,, ου, τὸ, *stipes, stirps*. αὐτόπρεμνος, *radicatus per se*. πρεμνίζω, *una cum radice evello*.

Πρέπει, *decet*; imperf. &

Πρέπει, *decet*: cum dat. imperf. ἔπρεπε, part. præs. τὸ πρέπον, *decorum*: præs. inf. πρέπειν. à πρέπω.

Πρεπέμεν, Ion. pro πρέπειν, præs. infin. à πρέπω vel πρέπει, *decet*.

Πρέποι, 3. sing. opt. præs. πρέποισι, 3. pl. præs. ind. πρέποντος, gen. sing. part. præs. à πρέπω.

Πρέχον,

Πρέπον, τὸ, *decens, decorum, congruum* : & Att. adv. *decenter* : part. præſ. n. g. &
* Πρεπόντως, adv. *decenter* : à
ΠΡΕΠΩ, *decorus ſum, conſpicuus ſum, excello.*
Πρέσβα, *antiqua, veneranda* : per Sync. pro πρέσβειρα, f. g. à πρέσβυς, υος, ὁ, *ſenex* : & in n. g. πρεσβυ.
Πρεσβεία, ας, ἡ, *legatio, honos auguſtior.* ab eod. Th.
Πρεσβεῖον, ε, τὸ, vide in πρεσβεῖον.
Πρέσβεις, nom. & acc. pl. contract. à πρέσβυς, εως, ὁ, *legatus.*
* Πρεσβεὺς, έως, ο, idem ac Th. πρέσβυς, quod vide.
* Πρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, *legatus, orator* : à
Πρεσβεύω, *legatione fungor* ; item *ſenior ſum* ; *in honore ut ſenex jum* ; *honore afficio ut grandævum* : f. εύσω. p. πεπρέσβευκα. a. 1. ἐπρέσβευσα, à πρέσβυς, *ſenex, legatus.*
Πρεσβῆες, *ſeniores* : nom. pl. Ion. à πρεσβεὺς, έως, ὁ, idem quod πρέσβυς.
Πρεσβήϊον, Ion. pro πρεσβεῖον, ε, τὸ, *honorarium* : *quod meretur is qui maximus eſt natu* vel in genere : *quo aliquis honoratur, veluti major natu.* Th. πρέσβυς, υος, vel Att. -εως, ὁ, *legatus, ſenex.*
Πρεσβηΐς, ΐδος, ἡ, *antiqua* ; acc. ſing. πρεσβηΐδα. Th. id.
Πρέσβις, εως, ἡ, *legatus* ; quod à πρέσβυς, *ſenex* : quia ſenes & prudentes ad legationem expetuntur.
Πρέσβιςος, & πρεσβύτατος, ſuperl. à πρέσβυς, *ſenex*, compar. πρεσβύτερος.
Πρεσβυγενείη, Ion. pro πρεσβυγένεια, *primogenitura.* vide in
Πρεσβυγενὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, *maximus natu* : ex πρέσβυς, & γείνομαι, *naſcor.*
Πρέσβυν, acc. ſing. m. g. à
ΠΡΕΣΒΥΣ, εια, υ, gen. υος, & Att. εως, &c. *ſenex* ; item *legatus* : Æol. dicitur πρεσγὺς, *PRISCUS* : qu. quia πέρας βίε, *terminum vitæ* attigit. Hinc
Πρεσβύται, acc. pl. à πρεσβύτης, ε, ὁ, *ſenex.*
Πρεσβύτατος, ε, *maximus natu, antiquiſſimus* : ſuperl. à πρέσβυς, *ſenex* : comp. πρεσβύτερος.
Πρεσβυτέρα, ας, ἡ, *natu grandior* : f. g. à πρεσβύτερος. ab eod. Th.
Πρεσβυτέριον, ε, τὸ, *PRESBYTERIUM, ſeniorum ordo, ſenatus Eccleſiaſticus.* à
Πρεσβύτερος, έρα, ερον, *PPESBYTER.* Hinc Angl. **Presbyter** : *ſenior* ; *antiquior* : οἱ πρεσβύτεροι, *ſeniores*, ſpecialitèr, *qui Eccleſiæ præſunt* ; item *legati.* à præc. Th.
Πρεσβύτης, ε, ὁ, *ſenex*, quod à Th. πρέσβυς, idem.
Πρεσβυτικὸς, ὴ, *ſenilis, antiquus* ; ab eod. Th.
Πρεσβύτιν, acc. ſing. à
Πρεσβύτις, ιδος, ἡ, *anus* : acc. ſing. πρεσβύτιδα, & -ύτιν. Th. πρέσβυς, *ſenex.*
Πρευμενὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, *placidus* : à πρᾶος, & εὐμενὴς, *benevolus.*
Πρέψαι, αντος, *qui convenit* : a. 1. part. act. verbi πρέπω, f. ψω, *decorus ſum.*
Πρῆγμ' pro πρῆγμα, Ion. pro πρᾶγμα, αντος, τὸ, *res, negotium, pretium.* πρήγματα ἔχειν, *moleſtias habere.* dat. plor. πρήγμασι. Th. πράσσω, *facio*, f. ξω.
Πρηγορεῶν, pro προγορεῶν, *gula, guttur.*
Πρηθῆναι, Ion. pro πραθῆναι, *venditum fuiſſe.* vide πραθεὶς.
ΠΡΗΘΩ, *incendo, inflammo* : f. ψω. p. πέπρηκα. quod à πράω.
Πρηκτῆρα, acc. ſing. à πρηκτὴρ, ῆρος, ὁ, Ion. pro πρακτὴρ, *actor.* Th. πράσσω, *facio.*
Πρημαίνω, *furenti impetu ſpiro.* à πρῆσαι, *ſpirare*, & μαίνεσθαι, *furere.*
Πρηνηδὸν, adv. *deorsùm.* à
ΠΡΗΝΗΣ, ίος, ὁ, ἡ, *PRONUS, præceps* : ex πρὸ, & νέω, *nuo.*
Πρῆξαι, *egiſſe* : a. 1. inf. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio* : f. ξω.
Πρῆξεις, *facies* : 2. ſing. f. 1. ind. act. πρήξῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω.
Πρήξεις, nom. pl. à πρῆξις, Ion. pro πρᾶξις, εως, ἡ, *utilitas, res* : acc. ſing. πρῆξιν· ab eod. Th.
Πρῆσαι, *incendiſſe* : a. 1. inf. act. verbi πρήθω, *incendo.* f. σω.
Πρῆσε, *incendit* : Ion. pro ἔπρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.
Πρῆσις, *venditio* : Ion. pro πρᾶσις, quod vide.
Πρῆσσε, præſ. imperat. act. Ion. à πρήσσω, pro πράσσω, *facio* : f. ξω.
Πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio* : fut. ξω. Eſt &
Πρήσσω, f. 1. à περάω, *tranſeo* : f. περήσω, & per Sync. πρήσσω.
Πρηςῆρ, ῆρος, ὁ, in gen. plur. πρηςήρων, & acc. πρηςῆρας, *valdè ſpirans* ; item ſerpentis genus ab *ardore* dictum : à πέπρησαι. 3. perf. ſing. perf. ind. paſſ. verbi πρήθω, f. σω, *incendo.*
Πρήσω, f. 1. act. ejuſd. verbi.
Πρήτην, *agnus*, vel *hœdus, ogniculus.*
Πρητήριον, ε, τὸ, *mercatus* : locus in quo res venduntur : à πρῆσις, *venditio*, Ion. pro πρᾶσις, quod vide.
Πρηΰνει, *mitigat* : Ion. pro πραΰνει, 3. ſing. præſ. ind. verbi πραΰνω. Th. πραὺς, vel πρᾶος, *lenis, mitis.*
ΠΡΗΩΝ, ῶνος, ὁ, *cacumen montis.* Dicimus & πρὼν & πρώων· ex πρὸ, & εἰμὶ.
Πρίατο, 3. ſing. præſ. opt. paſſ. à πρίαμαι, *emo.*
ΠΡΙΑΜΑΙ,, *emo, redimo* : ſeu *opus faciendum conduco* : qu. à περάω. hinc
Πριάμενος, præſ. part. πρίασθαι, præſ. inf.
Πριαμίδης, ε, ὁ, *PRIAMIDES* : voc. ὦ Πριαμίδη. à
Πρίαμος, ε, ὁ, *PRIAMUS* : nomen proprium.
ΠΡΙΑΠΟΣ, ε, ὁ, & Ion. πρίηπος, *PRIAPUS, hortorum cuſtos, idolum hortorum* : item *membrum virile.*
Πρίατο, Ion. pro ἐπρίατο, 3. ſing. impeſt. à πρίαμαι, quod vide.
Πρίζω, idem quod πρίω, *ſerrâ ſeco* : quod vide.
ΠΡΙΝ, *priuſquàm* : & pro πρὸ, cum gen. *antè*, adv. regit. inf. & ind. ut πρὶν φανῆσαι,

σαι, pro πρὸ τῶν φωνῆσαι, *antequàm cecinerit*. Elegantèr poſtponitur ἤ, ut πρὶν ἢ κατοικεῖν, *antequàm habitaret*. Cum aliis etiam articulis, ἄν, δὲ, γὲ, μὴ, jungitur. Interdum præponitur articulus, ut ὁ πρὶν, *priſtinus, anteactus*.

Πρινὴ, *priuſquàm* : pro quo ſæpiùs πρὶν ἤ.

Πρίνινον, *iligneum* : n. g. à

ΠΡΙ῎ΝΟΣ, ου, ἡ, *ilex* arbor : quod à πρίω, *ſerrâ ſeco* : quia ſerra ob duritiem fuerit ſecanda. Vel quia folia ei ſunt ſpinoſa, tanq. ſerrata & dentata.

Πρίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πρίω, vel πρίζω, *ſerrâ ſeco* : f. σω, p. πέπρικα, p. paſſ. πέπρισμαι.

Πριστθεὶς, *ſectus* : a. 1. part. paſſ. ab ἐπρίσθην, a. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Πρίσκας, ου, ὁ, nomen viri origine Latinum, qu. d. *Priſcus*.

Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris Latinum, qu. d. *Priſca*.

* Πριστροειδὴς, *habens formam ſerræ ſimilem*.

Πρίστης, ου, ὁ, *qui ſerrâ aliquid ſecat & findit* : item *PRISTIS* piſcis : & *genus poculi & navigii*. &

Πριστὸς, ἡ, ὸν, *ſerrâ diſſectus* : à 3. perſ. ſing. perf. paſſ. à

ΠΡΙ῎Ω, ſeu πρίζω, *ſerro, ſerrâ ſeco* ; *ſtringo, alligo* : f. σω, p. πέπρικα, perf. paſſ. πέπρισμαι, σαι, σται, a. 1. paſſ. ἐπρίσθην. Eſt &

Πρίω, Att. & Ion. pro ἐπρίασο, 3. ſing. imperf. vel eſt πρίω, *eme* : præſ. imperat. ut ἴστω, pro ἴστασο, verbi πρίαμαι, *emo*.

Πρίων, ονος, ὁ, *ſerra*. à πρίω, *ſerro*.

ΠΡΟ, *ante, coram, PRO, præ, propter* : gen. regit. In compoſitis *præ* modò *tempus* notans, modò *ordinem* : item *pro, ante, ex, ad, & augmentum* : interdum pro παρὰ ponitur. πρόσθεν & ἔμπροσθεν, idem.

Προάγω, 3. ſing. præſ. ſub. act. à προάγω, quod vide.

Προάγγελα, *prænuntia* : nom. pl. n. g. à προάγγελος, *prænuntius* : ex πρὸ, & ἄγγελος, *nuntius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Προαγορεύω, f. εύσω, *prædico, prænuntio, præcipio, denuntio, teſtor* : ex πρὸ, & ἀγορεύω, *concionor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Προάγω, *præcedo* ; cum acc. it. *deduco, incito, produco*. f. ἄξω, a. 2. ἤγαγον, ες, ε, *produxi*, a. 2. part. προαγαγὼν, όντος· ex πρὸ, & ἄγω, *duco*.

Προαγωγεύσας, *proſtituas* : 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi.

Προαγωγεύω, *produco, proſtituo* : à προαγωγὸς, *perductor*. Th. præced.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, *promotio, inſtitutio* : à προάγω. ab eod. Th.

* Προαδικέω, -ῶ, *antè lædo, loſſo*, f. ήσω. p. προηδίκηκα.

* Προαδικέομαι, -οῦμαι, *laceſſor* : p. part. paſſ. προηδικημένος, *laceſſitus*.

Προαιδεῖσθαί τινα, *alicui reverentiam ante alios debere*, quod ab αἰδέομαι, *revereor*. Th. αἰδὼς, *pudor*.

Προαιρέομαι, -οῦμαι, *præopto, præfero, præſtituo* : f. ήσομαι. a. 2. m. προειλόμην, ου, ετο, perf. paſſ. προῄρημαι, σαι. Th. αἱρέω, *eligo* : f. ήσω, a. 2. εἷλον. Hinc

Προαίρεσις, εως, ἡ, *propoſitum, voluntas, conſilium* : ἐκ προαιρέσεως, *conſultò*. &

Προαιρετικὸς, ὴ, ὸν, &

Προαίρετος, ος, ον, *arbitrarius* : à p. paſſ. verbi προαιρέομαι.

Προαιρημένοις, dat. pl. part. præſ. paſſ. ejuſdem verbi.

Προαιτιάομαι, -ῶμαι, *antè criminor* : fut. άσομαι, a. 1. med. προητιασάμην, ω, αῖο, *antè evici & demonſtravi* ; quod ab αἰτιάομαι, verbum forenſe, id eſt, *cauſari*. Th. αἰτία, ας, ἡ, *cauſa*.

Προακηκοῦσα, p. part. m. f. g. à

Προακούω, *prior audio, antè audio* : f. ούσω, p. προήκοα, a. 1. προήκουσα, p. m. προήκοα, & Att. προακήκοα· hinc p. part. m. προακηκοὼς, υῖα. Th. ἀκούω, *audio*.

Προβαλὴς, ές, ὁ ἡ ὴ, *promptus, declivis* : à προάλλομαι, *proſilio*. Th. ἅλλομαι, *ſalio*.

Προαμαρτάνω, *antè pecco* : f. προαμαρτήσω, p. προημάρτηκα, perf. part. act. προημαρτηκὼς, ότος. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*, fut. ήσω, a. 2. ἥμαρτον.

* Προαναμέλπω, *præcino, antè præcento* : f. ψω, p. προαναμέμελφα. Th. μέλπω, *cano*.

* Προαναπάτλω, *prætexto*. Th. πάτλω.

* Προαναπέλλω, *priùs orior*. Th. πέλλω, *orior*.

Προάξω, f. 1. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

* Προαπαγγέλλω, *prænuntio, palàm nuntio*. Ex πρὸ, ἀπὸ, & ἀγγέλλω.

Προαπελθεῖν, a. 2. infin. act. verbi

Προαπέρχομαι, *præbeo, diſcedo* : ex πρὸ, ἀπὸ, & ἔρχομαι, *venio*. fut. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, & per Sync. ἦλθον, aor. 2. infin. ἐλθεῖν,

Προαπῆλθον, a. 2. act. præced.

Προαποδείκνυμι, *priùs demonſtro* : ex πρὸ, ἀπὸ, & δείκνυμι, *oſtendo* : f. ξω, p. δέδειχα, perf. paſſ. δέδειγμαι, aor. 1. paſſ. ἐδείχθην, a. 1. part. paſſ. δειχθεὶς, έντος.

Προαποδειχθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. ejuſd. verbi.

Προαστεῖον, ου, τὸ, vel ut alii leg. προάστιον, *ſuburbium* : quod ex πρὸ, & ἄστυ, εος, τὸ, *urbs*.

Προαύλιον, & πρόαυλον, ου, τὸ, *aulæ veſtibulum*. πρὸ τῆς αὐλῆς, *ante aulam*. Th. αὐλὴ, *aula*. &

Προαύλιον, ου, τὸ, *præludium tibiarum cantu*. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Προβα, *progredere* : a. 2. imperat. à προβαίνω, ex πρὸ, & βαίνω, a. 2. ἔβην, a. 2. imperat. βᾶθι, pro quo βᾶ, & βάθι.

Προβάδην, adv. *in progrediendo* : à προβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, *eo* : f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 2. ἔβην.

Πρόβαινε, *progredere* : præſ. imperat. activ. à

Προβαίνω, *progredior, præcedo, præſum* ; *antegredior*, ſeu *antecello* : f. προβήσομαι, p. προβέβηκα, p. part. act. προβεβηκὼς, υῖα, ὸς, a. 2. ind. act. προέβην, ης, η, a. 2. part. προβὰς,

προβὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo*: f. βήσομαι.

Προβάλλω, *projicio, emitto, profero, propello, propono*: f. προβαλῶ. p. προβέβληκα. aor. 2. προέβαλον. a. 2. ſub. act. προβάλω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. προβάλωσι. præſ. part. paſſ. προβαλλόμενος. p. m. προβέβολα. Th. βάλλω, *mitto, jacio.*

Προβάλλεται, *proponat*: 3. ſing. a. 2. opt. m. verbi ſup.

Προβάλλοντο, Ion. pro προεβάλοντο, *projecerunt*: 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejuſd.

Προβάλωσι, 3. plur. aor. 2. ſub. act. ejuſd. verbi.

Προβὰς, άντος, a. 2. part. act. verbi προβαίνω, quod vide.

Προβάσει, Dor. pro προβήσει, hoc verò pro προβιβάσει. à προβαίνειν, *promovere.*

Πρόβασις, εως, ἡ, *progreſſio*, actio τῦ προβαίνοντος· tum *ipſa res quæ προβαίνει*, ut *pecus, proventus ex pecudibus*: à προβαίνω, quod vide.

Προβατικὸς, ἡ, ὸν, propriè *ovillus*, per Sync. ſp. *pecuarius, a, um.* προβατικὴ, ſc. πύλη, *pecuaria porta.* à

ΠΡΟΒΑΤΟΝ, ȣ, τὸ, *ovis, petus*: in plur. πρόβατα, dat. pl. προβάτοις, quia προβαίνειν, *procedere*, ſolet paſcendo.

Προβέβηκε, *anteſtat*: 3. ſing. ind. perf. act. & hinc

Προβεβηκὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi προβαίνω, *anteëo, ſupero*, quod vide.

Προβεβλημένος, ȣ, p. part. paſſ. verbi προβάλλω, quod videas.

Προβέβουλα, *prætuli, malui*: perf. med. verbi προβούλομαι, inuſit. à βούλομαι, *volo*: f. βουλήσομαι.

Προβήσεται, *progredietur*: 3. ſing. f. 1. m. verbi προβαίνω, quod vide.

Προβιβάζω, *produco*; item *priùs edoceo, informo*: f. άσω. a. 1. προεβίβασα. aor. 1. ind. paſſ. προεβιβάσθην. a. 1. part. paſſ. προβιβασθεὶς, εῖσα, *antè edocta, priùs monita.* Th. βαίνω, *eo.*

Προβλέπομαι, *provideo*: f. ψομαι. a. 1. m. προεβλεψάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. προβλεψάμενος, ȣ. à

Προβλέπω, *provideo, proſpicio.* Th. βλέπω, *video*: f. ψω. p. φα.

Προβλεψάμενος, ȣ, a. 1. part. m. verbi προβλέπομαι, quod vide.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, *propoſitio*, PROBLEMA, unde Angl. Problem, *propugnaculum, ſcutum*: à προβάλλω, *propono.* f. λῶ, perf. paſſ. προβέβλημαι. Th. βάλλω, *jacio.*

Προβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, *projectus, prominens*: dat. ſing. προβλῆτι· à προβάλλω· ab eod. verbo.

* Πρόβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem: ab eodem.

Προβοηθεῖν, *priùs opem ferre*: à βοηθέω, *auxilior.*

Προβόλαιον, ȣ, τὸ, ſeu πρόβολος, ȣ, ὁ, *propugnaculum*, vel *ſcopulus eminens qui æſtum maris frangit.* &

Προβολαῖος, α, ον, *objectus, a, um*: à προβάλλω. Th. βάλλω.

Προβολὴ, *objectus, actio quæ intenditur, propugnaculum, tutela, prætextus, ictus, plaga.* ab iiſdem.

Πρόβολος, vide προβόλαιον.

Πρόβοσκος, ȣ, ὁ, q. d. *vicarius paſtoris*, à βόσκω, *paſco*, quod vide.

Προβούλευμα, ατος, τὸ, *ſenatûs conſultum*: ex p. paſſ. verbi

Προβουλεύω, f. εύσω, *conſulo, proſpicio, provideo*; *deliberatione populum prævenio*, i. e. *prædelibero*: à πρὸ, & βουλεύω, *conſulto.* Th. βουλὴ, *conſilium.*

Πρόβουλος, ȣ, ὁ, *ſenator, princeps*: ab eod. Th.

Προγεγεννημένης, p. part. paſſ. verbi προγεννάω, *antegenero.* à γεννάω, f. ήσω, *genero.* Th. γείνομαι, *naſcor.*

Προγεγονότων, gen. pl. à

Προγεγονὼς, ότος, p. part. m. verbi προγίνομαι, *antecedo*, quod vide.

Προγένειος, ȣ, *qui barbam habet promiſſam*: à γένειον, ȣ, τὸ, *mentum, barba*, quod vide.

Προγενέστερος, ȣ, *major natu, antiquior*: comp. à προγενὴς, quod à προγίνομαι, *ſum antè, procedo.* Th. γείνομαι, *naſcor.*

Προγενομένων, gen. pl. a. 2. part. m. verbi προγίνομαι, quod vide.

Προγένοντ', pro προγένοντο, *procedebant*: Ion. pro προεγένοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi

Προγίνομαι, *antecedo, ſum antè*; f. προγενήσομαι. p. paſſ. προγεγένημαι. a. 2. m. προεγενόμην. a. 2. part. m. προγενόμενος. p. m. προγέγονα. Th. γείνομαι, *naſcor*, quod vide.

Προγινώσκω, *antè decerno*: f. προγνώσομαι. p. προέγνωκα. a. 2. προέγνων, ως, ω, perf. paſſ. προέγνωσμαι. p. part. paſſ. προεγνωσμένης, *prædecretus.* Th. γινώσκω, *cognoſco*: fut. γνώσομαι.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, *antè decretum.* à προγινώσκω, quod vide.

Προγνώστης, ȣ, ὁ, *futurorum præſcius, vates.* &

Προγνωστικὸν, ȣ̃, τὸ, *PROGNOSTICUM, rei futuræ ſignum*: undè Angl. Prognoſtick: à 3. ſing. p. paſſ. verbi προγινώσκω, quod vide.

* Προγονικὸς, ȣ̃, ὁ, *avitus, primitivus*: & ſeq.

Πρόγονοι, ων, οι, *majores*, οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι· οἱ ἔκγονοι, *poſteri.* à

Πρόγονος, ȣ, ὁ, *antè genitus, progenitor, author*; item adject. *avitus.* Eſt & πρόγονος, *privignus*, quòd fit loco filii, ubi πρὸ, id eſt, ἀντί. Ex πρὸ, & γόνος, ȣ, ὁ, *generatio.* à p. m. γέγονα. Th. γείνομαι, *naſcor.*

Πρόγραμμα, ατος, τὸ, *PROGRAMMA, ſcriptum publicè propoſitum*; *edictum*: à p. paſſ. verbi

Προγράφω, *anteſcribo, publicè propono*: f. ψω. p. προγέγραφα. a. 1. προέγραψα. a. 2. paſſ. προεγράφην, ης, ῃ, *coram deſcriptus fui*: p. paſſ. προγέγραμμαι, p. part. paſſ. προγεγραμμένος, η, ον, *priùs deſcriptus, prædecretus.* Th. γράφω, *ſcribo, decerno.*

Προγύμνασμα,

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, *præexercitatio, exercitium*: dat. pl. προγυμνάσμασι. q. à γυμνάζω, *exerceo*. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Προδαῆναι, vide in

Προδίδαε, 3. sing. p. m. verbi προδαίω, *prænosco*. Th. δαίω, *disco*: f. δαήσομαι. a. 2. ἐδάην, indè δαῆναι, & δαήμεναι. p. m. δίδαα, pro δέδηα, *novi*.

Προδεδομένος, η, ον. p. part. paſſ. &

Προδεδωκέναι, p. inf. act. &

Προδεδωκὼς, ότος, p. part. act. verbi προδίδωμι, *prior do*. qu. vide.

Προδείελος, *antè vesperam*. Th. δείλη, *pomeridianum tempus*.

Προδέκτωρ, ορος, *protector, patronus*. Th. δέχομαι, *capio*.

Προδελεισθαι, *antè lædere, auctorem esse cladis*. an à δῆλος.

Πρόδηλος, ε, idem quod δῆλος, *manifestus, perspicuus*. πρὸ, augmentum significans.

Προδήλως, adv. *perspicuè*: à præced.

Προδιδὰς, όντος, præſ. part. act. &

Προδιδοῦσιν, *produnt*, 3. plur. præſ. ind. à

Προδίδωμι, *do prior, prodo*. f. δώσω. p. προδέδωκα. a. 1. προέδωκα. a. 2. προέδων, ως, ω. Th. δίδωμι, *do*.

Προδικαστὴς, οῦ, ὁ, *præjudex*. Gl. Cyr. προδικάζειν, *præjudicare*. Th. δίκη, ης, ἡ, *jus*.

Προδικάζω, f. άσω, *expecto, observo*: & hinc

Προδικὴ, ῆς, ἡ, *locus insidiis aptus, insidiæ*. Th. δοκάζω, *observo*.

Πρόδομος, ε, ὁ, *vestibulum, anterior domûs pars*. à πρὸ, & δόμος, *domus*. Th. δέμω, *struo*.

Προδοσία, ας, ἡ, *proditio*: à προδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Προδότης, ε, ὁ, *proditor*. dat. προδότῃ, accuſ. pl. προδότας. ab eod. verbo & Th.

Προδῦναι, a. 2. infin. act. προδίδωμι, quod vide.

* Προδραμέω, -ῶ, *procurro, præcurro*: f. ήσω. p. προδεδράμηκα.

Πρόδρομος, ε, ὁ, *PRODROMUS, præcurſor, anteambulo*: ex πρὸ, & τρέχω, *curro*: f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Προδύντος ἡλίου, *ante Solis occaſum*. Sed credo legendum πρὸ δύντος, gen. ſing. a. 2. part. à δύνω, *ſubeo*, a. 2. ἔδυν.

Προέγνω, 3. ſing. a. 2. ind. act. &

Προεγνωσμένος, η, *prædecretus*, perf. part. paſſ. verbi προγινώσκω, quod vide.

Προεγράφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi προγράφω, *anteſcribo*, quod vide.

Προέγραψα, a. 2. ind. act. ejuſd. verbi.

Προέδραμον, a. 1. ind. act. verbi προτρέχω, *præcurro*. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω, p. δεδράμηκα. præt. m. δέδρομα.

Προεδρία, ας, ἡ, &

Προεδρὶη, ης, ἡ, Ion. *princeps locus, in ſedendo prærogativa*. Vide ἕδρα, *ſella*.

Προέηκε, *præmiſit*, 3. ſing. a. 1. Att. pro προῆκε, verbi προΐημι, *præmitto*. Th. ἵημι, *mitto*. f. ήσω. p. εἶκα. a. 1. ἦκα. a. 2. ἦν.

Προειδέναι, *expertum eſſe*, perf. infin. act. per Sync. pro προειδηκέναι. verbi εἰδέω, *ſcio*. f. ήσω. Th. εἶδω, *ſcio, video*.

Προείδω, *proſpicio, provideo, præſcio*: f. ὄψομαι. a. 2. προειδον, ες, ε. a. 2. part. προϊδὼν, ὄσα, όν. Th. εἶδα, *ſcio*.

Προειλόμην, ὐ, ετο, a. 2. ind. m. verbi προαιρέομαι, *præopto*. Th. αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρημα. a. 2. εἷλον. a. 2. infin. act. ἑλεῖν.

Πρόειμι, *procedo, proficiſcor*. Th. εἶμι, *eo*.

Προεῖπα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Προειπεῖν, a. 2. infin. &

Προεῖπον, ες, ε, & in 1. pl. προείπομεν. a. 2. ind. act. verbi πρόειπω, *prædico*, quod vide.

Προείρηκα, ας, ε, *prædixi*, perf. act. Sic in perf. paſſ. προείρημαι, σαι, ται, perf. part. paſſ. προειρημένος, η, ον, *prædictus, a, um*. verbi προρρέω. f. ήσω. p. προέρρηκα, & Att. προείρηκα. Th. ῥέω, *dico*.

Προειρημένος, η, ον, perf. part. paſſ. à προρρέω, -ῶ, *prædico*. quod ab ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem.

Πρόεισιν, 3. pl. præſ. verbi πρόειμι, *progredior*. Th. εἶμι, *eo*.

* Προεισπέμψας, a. 1. part. act. à

* Προεισπέμπω, *præmitto*. Th. πέμπω.

Προεῖχον, ες, ε, imperf. verbi προέχω, *prætendo, prætexto, promineo, præſto*. Th. ἔχω, *habeo*. f. ἕξω & σχήσω. imperfect. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Προεκβάλλω, *priùs emitto, antè ejicio*: ex πρὸ, & ἐκβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*.

Προεκμανθάνω, *antè diſco*. Ex πρὸ, ἐκ, & μανθάνω, *diſco*: f. μαθήσομαι. aor. 2. ἔμαθον.

* Προεκπέμπω, *priùs emitto*.

Προέκρινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προκρίνω, *antefero*. Th. κρίνω, *ſecerno, judico*. f. νῶ. p. κέκρικα.

* Προεκφέρω, *præfero*, f. προεξοίσω. Th. φέρω, *fero*.

Προέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προλαμβάνω, quod vide.

Προελήλατο, *præceſſiſſet*, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Ion. & Att. à προελαύνω, f. άσω. p. προήλακα, & Att. προελήλακα, & in perf. paſſ. προελήλαμαι. Th. ἐλαύνω, *agito*.

Προελεύσομαι, *præcedam*, f. 1. &

Προελήλυθει, 3. ſing. p. m. ind. Att. &

Προελθεῖν, a. 2. infin. &

Προέλθω, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi προέρχομαι, *prævenio*. Th. ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per Syncop. ἦλθον. p. m. ἦλυθα, & Atticè ἐλήλυθα.

Προελθὼν, ὄσα, ὸν, *prodiens, progreſſus*. part. a. 2. præc. verbi.

Προελοίμεθα, 1. pl. a. 2. opt. m. verbi προαιρέομαι, *præfero, conſtituo*. Th. αἱρέω, *capio*, f. ήσω. a. 2. εἷλον. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Προελπίζω, *prior ſpero, antè ſpero*: f. ίσω. p. προήλπικα. Ex πρὸ, & ἐλπίζω, *ſpero*. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, *ſpes*.

Προεμαντεύε, 2. ſing. imperf. paſſ. verbi προμαντεύομαι, *antè vaticinor*, quod à μαντεύομαι,

τεύομαι, *vaticinor*. Th. μάντις, εως, ὁ, *vates*.

Προέμεν, *promisisse*, Ion. seu Dor. pro προεῖναι. a. 2. infin. act. verbi προΐημι. Th. ἵημι, *mitto*, a. 2. ἧν.

Προενάρχομαι, *antè incipio*. f. ξομαι. a. 1. m. προενηρξάμην, ω, ατο, quod ex πρὸ, ἐν, & ἄρχομαι, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Προενεγκεῖν, a. 2. infin. act. verbi προφέρω, *propono, exhibeo*. Th. φέρω, *fero*, f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον. perf. pass. ἤνεγμαι. a. 1. pass. ἠνέχθην. a. 1. part. pass. ἐνεχθείς.

Προενεγκὼν, part. a. 2. ejusd. verbi.

* Προενέχεσθαι, *jam antè implicatum teneri*: ex πρὸ & ἐνέρχομαι. Th. ἔχω, *habeo*.

Προεξαΐσσειν, *proruere*. Ex πρὸ, ἐξ, & ἀΐσσω, *ruo*.

Προεξενίσασθαι, *antè alios surgere*: à πρὸ, ἐξ, & ἵστημι, *sto*.

Προξέδρη, *sedes prominens*. Th. ἕδρα, *sella*.

Προεπαγγέλλομαι, *antè promitto*, aor. 1. m. προεπηγειλάμην, ω, ατο. quod ex πρὸ, ἐπὶ, & ἀγγέλλω, *nuntio*.

Προερέω, -ῶ, *prædico*, vel *prænuntio*: ab ἐρέω, idem ac Th. εἴρω, f. ερῶ, *dico*.

Προέρυσσεν, *deduxit*, Ion. & Poët. gem. σ, pro προείρυσε, 3. sing. a. 1. act. verbi προερύω, *trabo*. Th. ἐρύω, *trabo*.

Προερύσσω, *deduxero*, a. 1. sub. act. Poët. gem. σ, ab eod. verbo & Th.

Προέρχομαι, *prævenio, progredior, egredior*, cum gen. imperf. προηρχόμην, ῡ, ετο. f. προελεύσομαι, *præcedam*, a. 2. προῆλθον, ες, ε. a. 2. sub. προέλθω, ῃς, *prior veniam*, a. 2. part. προελθὼν, όντος, *progressus*. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Πρόες, έτω, *præmitte*, a. 2. imperat. act. verbi προΐημι, *præmitto*. Th. ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. p. εἶκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν. & in 3. pl. ἕσαν.

Πρόεσαν, *præmiserunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi προΐημι. Vide πρόες.

Προεσάξαντο, Ion. pro ἐσάξαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi προεσάγω, *priùs importo*. Th. ἄγω, f. ξω, *duco*.

Προεσάναι, *præesse*, præs. infin. ab ἔστημι, pro ἵστημι.

Προεστέατε, *præestis*, per Syncop. Ion. pro προεστήκατε, 2. plur. perfect. activ. Vide προεστῶτες.

Προεστὼς, ότος, *præses*, part. perf. per Sync. pro προεστηκώς. &

Προεστῶτες, *præfecti*, ejusdem nom. pl. perf. part. Att. pro προεστηκότες, verbi προΐστημι, *præsum*. Th. ἵστημι, *statuo, sisto*, f. στήσω, p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Πρόεχον, ες, ε, a. 2. verbi προέχω, *antecello*. Th. ἔχω, *habeo*.

Προετοιμάζω, *antè præparo*. f. άσω. a. 1. προητοίμασα. quod ab ἑτοιμάζω, *paro*. Th. ἕτοιμος, *promptus, paratus*.

Προευαγγελίζομαι, *antè evangelizo*: a. 1. m. προευηγγελισάμην, ω, ατο. quod ex πρὸ, εὖ, & ἀγγέλλω, *nuntio*.

Προεφύτευον, ες, ε, imperf. προεφύτευσα, ας, ε, a. 1. indic. activ. verbi προεφυτεύω, *propheto, prophetas expono*, quod à πρόφημι, *prædico*. Th. φημι, seu φάω, *dico*.

Προέφθασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφθάνω, *prævenio*: f. προφθάσω, p. προέφθακα. Th. φθάω, *prævenio*, a. 2. ἔφθην.

Προέχω, εις, ει, & in 3. pl. προίχυσι, *præcello, prætendo*, f. προέξω. Th. ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

Προεχώρησαν, *pervenerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προχωρέω, *procedo*. Th. χωρέω, *eo, accedo*, f. ήσω.

Προηγαγον, a. 2. ind. act. verbi προάγω, *præcedo, produco*, f. ξω. a. 2. προῆγον. Th. ἄγω, *duco*.

Προῆγεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

Προηγέομαι, -οῦμαι, *præeo, arbitror*, cum accus. & in 3. sing. προηγεῖται, f. προηγήσομαι. p. προήγημαι. Th. ἡγέομαι, *duco*.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩΝ, ῶνος, ὁ, *gula*. vesica eminentior in avibus, ubi esca προαγείρεται, id est, *præcolligitur*.

Προήγορος, ου, ὁ, *prædicator*: à προαγορεύω, *prædico*. quod ab ἀγορεύω. *concionor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Προηγούμενος, η, ον, *antecedens*, part. præs. verbi προηγέομαι. προηγουμένη (sc. αἰτία) *causa interna*, ut προκαταρκτικὴ, *externa* dicitur. undè

Προηγουμένως, adv. *præcedenter, præcipuè, ex professo*.

Προηδυνθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass. verbi

Προηδύνω, *delecto antè*: quod ex ἡδύνω, *lætitiâ afficio*. Th. ἡδὺς, έως, *suavis*.

Προΐειν, εις, ει, *progrediebar*, pluſq. p. m. à πρόειμι. Th. εἶμι, *eo*: perf. m. εἶα, pluſq. p. m. ᾔειν.

Προΐκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. &

Προΐκατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προΐημι, *præmitto*. Vide προΐει.

Προΐκω, *procedo, progredior*; *antecello*: προΐκων, part. *provectus*. Th. ἵκω, fut. ξω, *venio*.

Προΐλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προέρχομαι, *prævenio*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, ες, ε, & per Sync. ἦλθον, ες, ε, p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προηλπικόταϛ, acc. pl. perf. part. act. verbi προελπίζω, *prior spero*. f. ίσω, p. προήλπικα. quod ab ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Προῆμαρ, pro πρὸ ἡμέραϛ, *ante diem*.

Προημαρτηκόσι, dat. pl. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, f. ήσω, *pecco*.

Πρόην, *projeci*, a. 2. ind. verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Προηνεγκα, ας, ε, *excellui*, a. 2. ind. act. verbi προφέρω, *excello*. Th. φέρω, *fero*. fut. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Προηρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προαιρέομαι, *præfero, constituo, tollor*. Th. αἱρέω, *capio, eligo*, f. ήσω, p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

* Προηρόσιος, ία, ιον, *arationem præcedens*. Undè προηροσία Δημήτης, *Ceres antè arationem invocata*: ex πρὸ & ἀρόω, *aro*.

Προήρχεῖο, 3. sing. imperf. verbi προέρχομαι, *prævenio*, cum gen. imperf. προηρχόμην, ω, ετο. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Προησκήσαῖο, 3. sing. a. 1. m. verbi προασκέω, *antè exerceo*. Th. ἀσκέω, *exerceo*: f. ήσω.

Προήσομαι, ῃ, εται, *profundam*, f. 1. m. verbi προΐημι, *projicio*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*: f. ἥσω.

Προητιασάμεθα, *antè demonstravimus*, aor 1. ind. m. verbi προαιτιάομαι, *antè criminor*. f. άσομαι. Th. αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Προήχθην, ης, η, *adductus um, processi*, a. 1. pass. verbi προάγω. Th. ἄγω, *duco*.

Προθέλυμνα, *funditùs, radicitùs*, adv. à

Προθέλυμνος, ε, ὁ ἡ ἡ, *è radice erutus, qui radicitùs extirpatur*. Aliquando idem quod ἐπ' ἀλλήλας. Ex πρὸ, & θέλυμνον, τὸ, *fundamentum*. Th. θέμελον, idem.

Προθέντα, acc. sing. a. 2. part. m. g. verbi προτίθημι, *propono*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω, a. 2. ἔθην. a. 2. part. θεὶς, έντος.

Προθέσσιν, *permittunt*, 3. pl. ind. præs. verbi προθέω. Th. τίθημι, *pono*.

Πρόθεσις, εως, ἡ, *propositum, propositio*: à προτίθημι. Th. τίθημι, *pono*.

Προθεσμία, ας, ἡ, scil. ὥρα, *tempus præfinitum*: ab adject. seq.

Προθέσμιος, *antè constitutus*: à προτίθημι, *antè constituo*. Th. τίθημι, *pono*.

Προθήκη, ης, ἡ, *propositio*: res proposita, πρόθεμα· ab eod. verbo & Th.

Προθορὼν, *prosiliens*, a. 2. part. act. verbi προθορέω. Th. θάρω, seu θορέω, *salio, insilio*.

Προθυμέομαι, -εῖμαι, *alacri sum animo, promptus sum*. undè

* Προθυμηθήσεσθαι, 3. sing. f. 1. pass. Th. θυμὸς, *animus*.

Προθυμία, ας, ἡ, *alacritas, animi promptitudo*. Th. θυμὸς, *animus*.

Πρόθυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, *promptus, a, um*: & hinc

Προθύμως, adv. *promptè, alacri animo*. Th. θυμὸς, *animus*.

Πρόθυρον, ε, τὸ, idem quod πρόθυραιον, *vestibulum quod est ante januam*. Th. θύρα, ας, ἡ, *janua, ostium*.

Προϊάπτω, *præmitto, procùl mitto*: f. ψω, a. 1. προΐαψα, ας, ε, f. infin. προϊάψειν. Th. ἰάπτω, *mitto*, f. ψω. unde

Προΐαψε, 3. sing. a. 1. verbi προϊάπτω.

Προϊδεῖν, a. 2. infin. act. &

Προϊδέσθαι, aor. 2. infin. m. verbi προείδω, *prævideo*. Th. εἶδω, *video*: f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον & ἴδον.

Προϊδὰν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. præced verbi.

Προΐει, contract. ex προΐεσε, Att. pro προΐη, 3. sing imperf. act. verbi προΐέω, seu προΐημι, *præmitto, largior*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*, imperf. ἵην, a. 2. ἧν.

Προϊέμεν, Ion. & προϊέμεναι, Att. seu Dor. pro προϊέναι, præs. inf. act. verbi προΐημι, *præmitto, negligo*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Προϊέμενος, *emittens*, præs. part. pass. προΐεται, 3. sing. præs. ind. verbi ejusd.

Προΐεναι, pro καθιέναι, *projicere, dejicere*: & pro ἐᾶσαι, *permittere, finere*.

Προΐζεσθαι, *ante alios sedere*: ex πρὸ, & ἵζομαι. Th. ἵζω, *sedere facio*.

Προΐηλε, *præmisit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προϊάλλω. Th. ἰάλλω, *mitto*, fut. ἰαλῶ.

Προΐημι, *præmitto*; *dimitto*; *immitto*; *projicio*: & interdum ut Th. ἵημι, *mitto*.

Προΐητι, *emittit, ministrat*, Dor, pro προΐησι, 3. sing. præs. ind. à προΐημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Προΐκα, adv. *gratis, gratuitò*. Th. προΐξ, *donum*.

Προικτης, ω, ὁ, *mendicus*, à πρὸ, & ικετεύω, *supplico*: vel quia προΐκα petit.

ΠΡΟΙ᾽ΞΙ, & προιξ, κος, ἡ, *donum, dos, gratia*, acc. προῖκα, sed adverbialitèr etiam usurpatur pro *gratis, sine mercede*, q. à προΐ, & ἴχω, *venio*, quia est donum quo quis alium *prævenit* ultrò. Aut à πρόεσις, *largitio*, quod à προΐεμαι, *effundo largitèr*.

Προΐξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi προϊκνέομαι, *advenio*. quod ex πρὸ, & ικνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι.

Προϊππεύω, *equito antè*: ex πρὸ, & ἱππεύω, *equito*. Th. ἵππος, *equus*.

Προΐστημι, *præficio*, f. προστήσω, præs. med. προΐσταμαι, σαι, ται, *propono, præpono, præme fero, præficio*; item *præsum*, cum gen. Th. ἵστημι, *sto*.

Προΐσχειν & προΐσχεσθαι, Ion. pro πρόβλεπειν, *prætendere*. Th. ἴσχω, vel ἔχω, *habeo*.

Προΐτος, *sordidus*, quia sæpè solet προΐεσθαι, *projici*.

Προϊὼν, όντος, in f. g. προϊοῦσα, aor. 2. part. verbi πρόειμι, *procedo*. Th. εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον.

Προΐωξις, εως, ἡ, *persecutio*, per Sync. pro προδίωξις, à προδιώκω. Th. διώκω, *persequor*: f. ξω, p. χα.

ΠΡΟ᾽ΚΑ, adv. *subitò, statim*: ut puto more προκὸς, i. e. *binnuli*, qui velox.

Προκαθεζευκυίας, gen. sing. f. g. perf. part. act. à προκαθίζημι, *antè constituo*.

* Προκαθηγοῦμαι, *ducem me præbeo, ducatum præsto*, f. ήσομαι, p. προκαθήγημαι. Th. ἡγέομαι, -οῦμαι, *dux sum*.

* Προκάθημαι, *præsideo, antè sedeo*; imperf. προεκαθέζμην· ex κάθημαι, *sedeo*.

Προκαθίζημι, *antè constituo*: ex πρὸ, κατὰ, & ἵζημι, *statuo*: f. σω, p. ἵζηκα, seu ἔζακα, a, 2. ἔζην.

Προκαλέομαι, *provoco, lacessio*; *in jus voco*; item *hortor*. Th. καλέω, *voco*: f. έσω, p. κέκληκα.

Προκαλίζετο, 3. sing. imperf. Ion. à

Προκαλίζομαι, *provoco*. Th. καλέω, *voco*.

Προκαμὼν, όντος, a. 2. part. act. à προκάμνω, *prælaboro*. Th. κάμνω, *laboro*: fut. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον,

Προκάρηνος, ε, ὁ ἡ ἡ, *præceps*. Th. κάρηνον, *caput*.

Προκαταγγέλλω, *prænuntio, antè denuncio*: f. ελῶ, p. προκατήγγελκα, a. 1. προκατήγγειλα, perf. part. pass. προκατήγγελμένος. Ex πρὸ, κατὰ, & ἀγγέλλω, *nuntio*.

Προκαταλαβεῖν, a. 2. infin. act. à

Προκα-

Προκαταλαμβάνω, *præoccupo, anticipo, anteverto* : ex πρὸ, κατὰ, & λαμβάνω, *capio* : f. λήψομαι, p. λέληφα, & Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον, perf. pass. εἴλημμαι.

Προκαταλύω, *antè dissolvo, antè everto, antè finio* : ex πρὸ, κατὰ, & λύω, *solvo*.

Προκαταρκτικὸς, οῦ, *principalis, primarius* : ex πρὸ, κατὰ, & ἄρχομαι, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Προκαταρτίζω, *priùs absolvo* : f. ίσω, a. 1. προκατήρτισα, a. 1. sub. act. προκαταρτίσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. προκαταρτίσωσι. Ex πρὸ, κατὰ, & ἀρτίζω, *perficio*. Th. ἄρτιος, *perfectus*.

* Προκατασκευάζω, *præparo* : ex πρὸ, & κατασκευάζω, *struo, paro*.

Προκατειλημμένη, ης. ῃ, perf. part. pass. f. g. verbi προκαταλαμβάνω, quod vide.

Προκατήγειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. & Προκατήγελκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προκαταγγέλλω, quod vide.

Προκατήμενος, Ion. pro προκαθήμενος, *antè sedens*, præs. part. verbi προκάθημαι, quod à κάθημαι, *sedeo* ; quod vide.

Προκατίζειν, Ion. pro προκαθίζειν, *propalàm sedere* ; quod ex πρὸ, & καθίζω, *sedeo*. Th. ἵζω, idem.

Προκατοψόμεναι νῆες, *naves quæ exploraturæ præmittuntur*, f. 1. part. m. pl. num. f. g. Th. ὄπτομαι, *video*.

Πρόκειμαι, σαι, ται, *proponor* ; *exponor* ; *projicior* : Hinc part. præs. προκείμενος, η, ον, *propositus* : f. προκείσομαι, præs. inf. προκεῖσθαι. Ex πρὸ, & κεῖμαι, *jaceo*.

Προκεκηρυγμένον, *prænuntiatum*, perf. part. pass. à προκηρύσσω, quod vide.

Προκεχειροτονημένοις, *priùs designatis*, dat. pl. perf. part. pass. à προχειροτονέω, quod ex πρὸ, & χειροτονέω, *decerno, creo*, elatis *manibus* ; ex χεὶρ, & τείνω, *tendo*.

Προκηρύσσω, vel Att. -ύττω, *antè prædico*, f. ξω, a. 1. προεκήρυξα, perf. προκεκήρυχα, perf. pass. προκεκήρυγμαι. à κηρύσσω, *prædico*. Th. κήρυξ, *præco*.

Προκινδυνεύω, f. εύσω, *periclitor pro* ; *propugno periclitando* : ex πρὸ, & κινδυνεύω, *periclitor*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

Προκλέης, έους, ὁ, *PROCLES*, nom. propr.

Προκληθεὶς, έντος, *provocatus*, aor. 1. part. pass. à προκαλέομαι. Th. καλέω, *voco*.

Πρόκλησις, εως, ἡ, *provocatio* ; item *conditio lata* : ab eod. verbo & Th.

Προκλυτὸς, ὴ, *præauditus, præcognitus*. Th. κλύω, *audio*.

Προκοπὴ, vide in seq.

Προκόπτω, *proficio, procedo* : imperf. προέκοπτον, f. ψω, perf. act. προκέκοφα, perf. m. προκέκοπα : undè προκοπὴ, ῆς, ἡ, *profectus*. Th. κόπτω, *scindo*.

Πρόκριμα, ατος, τὸ, propriè *prælatio*, quia alii alium *anteponimus* : à

Προκρίνω, εις, ει, *antefero, antepono* : præs. inf. προκρίνειν. Ex πρὸ, *antè*, & κρίνω, *judico*.

Πρόκροσσαι νῆες, dicuntur *naves aliæ post alias*. seu *super alias in continuâ serie* : à κροσσὸς, ὴ, ἡ, *fimbria* ; vel κροσσαὶ, *scalæ*. Vide Eustath. & Suidam.

Προκυρόω, -ῶ, *antè sancio* : f. ώσω, perf. προκεκύρακα, perf. part. pass. προκεκυρωμένος, η, ον, *priùs sancitus* : à κυρόω, *ratum habeo, autoritatem do*. Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas*.

Προκύων, *PROCYON*, five *antecanis* ; sidus quod *ante* majorem *canem* oritur : ex πρὸ, & κύων, κυνὸς, ὁ ἡ, *canis*.

Προκώμιον, ι, τὸ, Pindar. pro προοίμιον, τὸ τῷ κώμῳ γραφόμενον, quod ante κῶμον, hymnumque scribitur aut canitur : *hymni procœmium*.

Πρόκωπος, ι, ὁ ἡ, *remex, qui est ad remum*. Th. κώπη, *remus*.

Προλαμβάνω, *occupo, anteverto* : f. προλήψομαι, p. προείληφα, a. 2. προέλαβον, ες, ε, *præoccupavi*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Προλέγω, *prædico* : imperf. προέλεγον. Th. λέγω, *dico* : f. ξω, p. χα.

Προλείπω, *relinquo*. Vide in προλελοιπότες.

Προλελεγμένος, ου, *antè delectus*, perf. part. pass. verbi προλέγω, quod vide.

Προλελοιπότες, *relicti*, nom. pl. part. p. m. verbi προλείπω, *relinquo* : f. ψω. a. 2. προέλεπον. a. 2. m. προελιπόμην. p. m. προλέλοιπα. Th. λείπω, *linquo*.

Προλεχηνεύω. Vide λεχηνεύω.

* Προλήνιον, ι, τὸ, *antetorcular* : ex πρὸ, & ληνὸς, *torcular*.

Πρόληψις, εως, ἡ, *anticipatio, occupatio* ; *anticipata opinio* ; *præsumptio* : à προλαμβάνω, quod vide.

Προλίποντ', & προλιποντ', pro προλιπόντα, acc. sing. vel pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. act. verbi προλείπω, *relinquo* ; quod vide in προλελοιπότες.

Προλιπὼν, *relinquens* ; in f. g. προλιποῦσα, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Πρόλοχος, ι, ὁ, nomen viri, q. d. *primus insidiator*.

Προμάθεια, ας, ἡ, Dor. pro προμήθεια, q. vide.

Προμαθεῖν, *prædidicisse*, a. 2. inf. act. verbi προμανθάνω, quod vide.

Προμαθεὺς, έως, ὁ, Dor. pro Προμηθεὺς, q. vide.

Πρόμαλος, *plantæ species*. Th. μαλὸς, idem quod ἁμαλὸς, *tener*.

Προμανθάνω, *antè disco* : ex πρὸ, & μανθάνω, *disco*. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Προμαρτύρομαι, *antè testor, prænuntio*. f. ῦμαι, a. 1. m. προεμαρτυράμην, -ω, -αῖο. ἀμαρτύρομαι, *testor*. Th. μάρτυρ, *testis*.

* Προμαχέω, -ῶ, *propugno*, f. ήσω, p. προμεμάχηκα.

Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro προμαχὼν, q. v.

Προμαχίζω, *in primâ acie pugno* : f. ίσω. Th. μάχομαι, *pugno* : f. μαχήσομαι.

Προμάχοιτε, & Ion. προμάχοισι, *propugnatoribus*, dat. pl. à

Πρόμαχος, ι, ὁ ἡ, *antesignanus, propugnator* : contract. πρόμος. Th. μάχομαι, *pugno*.

Προμάχων, gen. pl. præced. at

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, *propugnaculum*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Προμι-

Προμελετάω, *præmeditor*. f. ήσω. perf. προμεμελέτηκα. a. 1. προεμελέτησα. à μελετάω, *curo, meditor*. Th. μέλω, *curæ eſt*.

Προμεριμνάω, -ῶ, *antè ſum ſolicitus*: f. ήσω. p. προμεμερίμνηκα, à μεριμνάω, *anxiè cogito*. Th. μέριμνα, ης, ἡ, *cura*.

Προμετωπίδιον, ου, τὸ, *frontale*: ex πρὸ, & μέτωπον, *frons*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προμήθεια, ας, ἡ, vel προμηθία, *providentia, prudentia, cautio*: à προμηθὴς, quod vide.

Προμηθείη, &c -ίη, Ion. pro præced.

Προμηθέομαι, *curam alicujus gero*: ex πρὸ, & μῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Προμηθεὺς, έως, ὁ, *PROMETHEUS*, nomen viri: qu. à

Προμηθὴς, έος, ὁ ἡ ὑ, *providus, circumſpectus*: ex πρὸ, *antè*, & μῆδος, εος, τὸ, *cura*.

* Προμηνύω, *præſignifico*, f. ύσω, p. προμεμήνυκα: ex μηνύω.

Προμιγῆναι, *miſceri*, a. 2. inf. paſſ. verbi προμίγνυμι. Th. μίγνυμι, *miſceo*: f. ξω. p. χα. a. 1. paſſ. ἐμίχθην. a. 2. paſſ. ἐμίγην.

Προμολέω, *progredior*: ex πρὸ, & μολέω, ſeu μόλω, *venio, eo*: præt. μέμβλωκα, pro μεμόληκα.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, *veſtibulum*: quia προμολῆμεν, id eſt, *prodimus* per illud.

Πρόμος, ου, ὁ ἡ ὑ, *anteſignanus*, contract. ex πρόμαχος. Th. μάχομαι, *pugno*. Niſi ex πρὸ, & μάω, ut ſit, *qui antè ruit* in hoſtem.

Προναυμαχεῖν, *prælio navali dimicare*: ex πρὸ, & ναυμαχέω, *navale prælium ineo*: ex ναῦς, & μάχομαι, *pugno*.

Προνέμω, ſeu προσνέμω, *tribuo*. Th. νέμω, idem.

Προνήϊον, ου, τὸ, Ion. pro πρόναον, *templi veſtibulum*. Th. ναὸς, *templum*.

Προνοέω, -ῶ, & -έομαι, -ᾶμαι, *antè mente percipio*; *provideo*; *procuro*: f. ήσω, perf. προνενόηκα, cum acc. præſ. inf. act. προνοεῖν, præſ. inf. paſſ. προνοεῖσθαι. à νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, *mens*.

Πρόνοη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Προνοήσας, αντος, a. 1. part. act. à προνοέω, quod vide.

Προνοητικὸς, ὴ, *providendi ſcientiam habens, providus*; ab eod. verbo.

Πρόνοια, ας, ἡ, & Ion. προνοίη, *cura, prudentia*: ab eod.

Προνομεύω, f. ευσω, *pabulatum egredior, prædationibus infeſto, captivum abduco*: præſ. paſſ. προνομεύομαι, *captivus abducor ab iis qui pabulatum egreſſi ſunt*. à

Προνομὴ, ῆς, ἡ, *pabulatio*; item *direptio*: à νομὴ, *paſtus*. Th. νέμω, *diſtribuo, paſco*.

Προνοοῦσι, 3. pl. præſ. ind. προνοοῦντος, gen. ſing. part. præſ. verbi προνοέω, quod vide.

* Προνυμηνία, ας, ἡ, *dies præcedens neomeniam*.

Προνὺξ, Poët. adv. idem valet cum πρὸ νυκτὸς, *ante noctem*.

ΠΡΟΞ, προκὸς, ὁ, *binnulus*; quod à πρὸ, & ἰάσσω.

Πρόξενος, &

Προξένος, ου, ὁ ἡ ὑ, *hoſpes publicus civitatis*. Th. ξένος, *hoſpis*.

Προξενέω, -ῶ, *ſum hoſpes publicus, hoſpitio excipio nomine civitatis*. Vide præced.

* Προξενητὴς, οῦ, ὁ, *proxeneta, pararius, conciliator*: à præced. verbo.

* Προοδηγὸς, ὸ, ὁ ἡ ὑ, *dux viæ*: ex πρὸ, & ὁδηγὸς, idem, quod vide.

Προοδοποιέω, *viam præſtruo, viam patefacio, præparo*; item *propenſus ſum*: ex πρὸ, ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*, & ποιέω.

Προοιμιάσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi προοιμιάζομαι, *exordior*: f. άσομαι, præſ. part. m. προοιμιαζόμενος, η, ον. à

Προοίμιον, ου, τὸ, *exordium, proœmium*. Th. οἶμη, *via, ſemita*.

Προοπτέον, *proſpiciendum*. &

Πρόοπτος, ος, ὁ ἡ ὑ, *prævius, manifeſtus*. Th. ὄπτομαι, *video*,

Προορᾶω, -ῶ, *antè me video, proſpicio*: imperf. m. προωρᾶόμην, -ώμην, p. act. προεώρακα. p. part. act. προεωρακὼς, ότος, *qui antèà vidit*. Th. ὁράω, *video*.

Προορίζω, *priùs definio*: f. ίσω, p. προώρικα, a. 1. προώρισα, *prædeſtinavi, decrevi, exequi*: a. 1. part. act. προορίσας, αντος, *qui prædeſtinavit*: ab ὁρίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*.

Πρόσ, *projice*: a. 2. imperat. m. πρόεσο, πρόες, ἡ πρόσ, verbi προΐημι. Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto*.

Προοφειλόμενος, η, ον, *antè debitus*. præſ. part. paſſ. à

Προοφείλω, *prior debeo*; item *debeo*. Th. ὀφείλω, *debeo*.

Πρόπαν, n. g. & πρόπας, m. g. *univerſus, a, um*. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e*.

Πρόπαρ, per Apoc. pro

Προπαροιθε, *antè, è regione*. à πάροιθε, idem quod Th. πάρος, *antè*, adv.

Προπάσχω, *antè patior*. a. 2. προέπαθον, a. 2. part. act. προπαθὼν, όντος. Th. πάσχω, *patior*: f. πείσομαι, p. m. πέπονθα, a. 2. m. ἐπαθόμην.

Προπάτωρ, ορος, ὁ, *ſecundus auctor*, qui *vicè patris* ſeu *auctoris* eſt: propriè *avus, progenitor, generis auctor*: ex πρὸ, & πατὴρ, *pater*.

Πρόπειρα, ας, ἡ, *periculum*: quod de re aliquâ fit, antequam aliquid aggrediamur, *prætentamentum*: ex πρὸ, *antè*, & Th. πείρα, *conatus*.

Προπεμπτὸν, *deduco, mitto antè*: item *proſequor, comitor*: f. ψω, a. 1. προέπεμψα, a. 1. imperat. act. πρόπεμψον, άτω, *deducendum cura*, a. 1. ſub. act. προπέμψω, ης, ῃ, *proſequar*: a. 1. paſſ. προεπέμφθην, ης, ῃ, a. 1. inf. paſſ. προπεμφθῆναι, a. 1. part. paſſ. προπεμφθεὶς, *deductus*: quod ex Th. πέμπω, *mitto*.

Προπεπυσμένος, vel προπεπυσμένος, η, *qui ante aliquid intellexit*: p. part. paſſ. verbi προπυνθάνομαι, *præſentiſco*: quod à πυνθάνομαι, *audio*: f. πεύσομαι.

Προπεπωκὼς, ότος, *qui propinavit*: p. part. act. verbi προπίνω, quod vide.

Προπεσόντα, acc. ſing. a. 2. part. act. à προπίπτω, *procido*. Th. πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι.

σῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Προπέτεια, ας, ἡ, *petulantia, præcipitantia, temeritas; protervia*; item *propensio*: à προπετὴς.

Προπετῆ, acc. fing. à

Προπετὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, *præceps, petulans, pronus, protervus, procax.* προπετὲς, *præcipitanter*, adverbialiter. Ex πρὸ, & πέτω, pro quo in usu est πίπτω, *cado.*

Προπετῶς, adv. *præcipitanter, temerè.* à præced.

Προπεφραδμένα, *prædeliberata*: Dor. pro προπεφρασμένα, nom. vel acc. pl. n. g. perf. part. pass. verbi προφράζομαι, *prædicor, prænuntior.* Th. φράζω, *dico*: f. σω, a. 2. ἔφραδον, p. pass. πέφρασμαι, p. m. πέφραδα.

Προπηλακίζω, vide in seq.

Προπηλακισθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi προπηλακίζω, *probro & ignominiâ afficio*: inde præs. part. pass. προπηλακιζόμενος, ὁ, quod à Th. πηλὸς, *lutum*: unde πηλακίζω, *contumeliâ afficio*; propriè per aspersionem *luti.*

Προπίνω, *PROPINO*: item *poculo provoco*: *propinando offero*; per Metaph. *in gratiam alicujus alium prodo* ac *porrigo perdendum*: ex πρὸ, & πίνω, *bibo*: f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Προπίπλοντες, *incidentes*: nom. pl. præs. part. à

Προπίπλω, *procido*: f. πλώσω, p. πέπλωκα. à πίπλω.

Προπορεύζω, *procedo, progredior*: à πορεύζω, *gradior*: f. ίσω. Th. πους, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Προποιέω, qu. πρότερον ποιέω,

Πρόπολος, ου, ὁ ἢ ἡ, ὁ ἀμφὶ τὸν ἑαυτῦ κύριον πολῶν, *qui circa dominum suum versatur, minister, servus.* Th. πολέω.

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, *præmissio, deductio*: à

Προπομπὸς, ὕ, ὁ ἢ ἡ, *anteambulo, præcursus deductor.* à προπέμπω, quod vide.

* Προπορεύομαι, *præcedo, præeo.* f. εύσομαι, p. προπεπόρευμαι· ex πορεύομαι.

* Προπράτίω, *antè facio*: ex πρατίω.

Προπρεὼν, ῶνος, ὁ, *promptus*: qu. πρόθυμος. Videtur compos. ex πρὸ, & πρηὼν ὁ, *cacumen montis*; & per Systol. πρεὼν, idemque valet ac

Προπρηνὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *præceps, pronus, proclivis, parotus, propensus.* Th. πρανὴς, idem.

Προπροκυλίνδομαι, majoris emphaseos gratiâ, pro προκυλίνδομαι, *provolvor ad pedes alicujus more supplicis.* à κυλίνδω, idem quod Th. κυλίω, *volvo.*

* Προπτύω, *ante me exspuo*: ex πτύω, *exspuo.*

* Πρόπτωσις, εως, ἡ, *procidentia, prolapsio* ex προπίπτω.

Προπύλαιον, & πρόπυλον, ου, τὸ, *vestibulum.* Th. πύλη, *porta.*

Προπώλης, ου, ὁ, *PROPOLA, venditor primarius.* Th. πωλέω, *vendo.*

Προρέει, *profluit*: 3. fing. præs. ind. &

Προρέοντι, *profluenti*: dat. fing. præs. part. à

Προρέω, vel πρόρρεω, *profluo*, ex πρὸ, & ῥέω, *fluo.* f. ῥυσω. at

Προρρέω, *prædico*: f. ήσω, p. προέρρηκα, & Att. προείρηκα, Th. ῥέω, *dico*, Hesych.

Πρόρρησις, εως, ἡ, *vaticinium*: dat. pl. προρρήσεσι. à præced.

Πρόρριζος, ος, ὁ ἢ ἡ, vel πρόρριξος, *unà cum radice, radicitùs.* Th. ῥίζα, ης, ἡ, *radix.*

ΠΡΟΣ, cum gen. *à, ab, ex, erga, cum*: cum dat. *ad, apud, usque*: cum acc. *in, apud, inter, ad, contra, propter, juxta, circiter.* Absolutè πρὸς, est προσέτι, *præterea.* πρὸς δὲ, *ad hæc verò.*

Προσάββατον, ου, τὸ, *dies qui sabbatum antecedit.*

Προσαγαγε, a. 2. imperat. act. &

Προσαγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. verbi προσάγω, *adduco*, quod vide.

* Προσαγγέλλω, *annuntio*, f. -γελῶ, p. προσηγγελκα. Th. ἀγγέλλω, idem.

Προσαγορευτικὸς, ὴ, ὸν, *compellativus, salutatorius*, à

Προσαγορεύω, *compello, saluto, cognomino*: f. εύσω. p. προσηγόρευκα. præs. pass. προσαγορεύομαι, ῃ, εται, *cognominor*: a. 1. ind. pass. προσηγορεύθην, ης, η. ab ἀγορεύω, *verba facio pro concione.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Προσάγω, *adduco*; item *accedo, appropinquo*: f. ξω. p. προσηχα. a. 2. προσήγαγον. a. 2. sub. προσαγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. part. προσαγαγὼν, όντος, *qui pertraxit.* Th. ἄγω, *duco.*

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, *aditus, accessus*, à præcedente.

Προσαιτέω, -ῶ, *mendico*: f. ήσω. p. προσῄτηκα. Th. αἰτέω, *peto.*

Προσαίτης, ου, ὁ, *mendicus.* Vide præced.

Προσακλέον, *adducendum*: verbale à προσάγω.

Προσαλείφω, *allino, illino*: ex πρὸς, & ἀλείφω, *ungo.*

Προσαμύνει, *tutatur*: 3. fing. præs. ind. act. verbi

Προσαμύνω, *insuper auxilior.* Th. ἀμύνω, *auxilior.* f. υνῶ. p. ἤμυνκα. a. 1. ἤμυνα.

Προσαναβαίνω, *ascendo*: a. 2. προσανέβην, ης, η. a. 2. imperat. προσαναβήθι, & Atticè προσαναβᾶθι, per Apoc. προσανάβα, ex πρὸς, ἀνὰ, & βαίνω, *eo, vado.* f. βήσομαι. p. βέβηκα.

* Προσανάβασις, εως, ἡ, *ascensio.*

* Προσαναλέγομαι, *præterea commemoro.*

Προσαναλίσκω, *impendo*: fut. προσαναλώσω. perf. προσανήλωκα. a. 1. act. προσανήλωσα. a. 1. part. act. προσαναλώσας, ασα, αν· ex πρὸς, & ἀναλίσκω, *consumo.* Th. ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλωσω, p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων. a. 2. part. ἁλὼς.

* Προσαναπαύομαι, *requiesco*, f. -αύσομαι, p. pass. -πέπαυμαι.

Προσαναπλήρω, -ω *suppleo*: f. ώσω. a. 1. ind. act. προσανεπλήρωσα. ex πρὸς, ἀνὰ, & πλήρω, *impleo.* Th. πλέος, *plenus.*

Προσανατίθεμαι, *confero*: præs. ind. pass. προσανατίθεμαν, σο, το. a. 2. ind. m. cum dat. ex πρὸς, ἀνὰ, & τίθημι, *pono.*

* Προσαναστρέφω, *prætereà subverto.*

* Προσαναφέρω, *affero, adnuntio.*

Προσανέρπω, *adrepo, irrepo, perrepo*: à πρὸς, ἀνὰ, & ἕρπω, *serpo.*

Προσανεσπάσθησαν, *convulsi fuerunt*: 3. pl. a. 1.

a. 1. ind. paſſ. verbi προσανασπάω. ex πρὸς, ἀνὰ, & σπάω, *trabo*: f. ἀσω. perf. paſſ. ἔσπασμαι.

Προσανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro προσηνὴς, qu. vide dat. προσανεῖ.

* Προσανείχω, *adaperio*.

* Προσανοικοδομέω, -ῶ, *in adverſum ædifico*: ex οἰκοδομέω.

Προσάντης, ες, ὁ ἡ ἡ, *acclivis*. κάλάνλης, *declivis*, ab ἄντα, *coram*. Th. ἀντὶ, *pro*.

Προσάπαξ, *ſemèl*, *duntaxat*. Th. ἅπαξ, *ſemèl*, *omninò*.

Προσαπειλέομαι, -οῦμαι, *addo minas*: f. ήσομαι. a. 1. m. προσηπειλησάμην, ω, ατο, *addidiſti minas*. aor. 1. part. m. προσαπειλησάμενος. Th. ἀπειλέω, *minor*, *minitor*.

* Προσαπέκλειτα, *interfeci*, a. 1. verbi προσαποκτείνω.

* Προσαποθνήσκω, *præterea morior*, *etiam morior*. Th. θνήσκω.

* Προσαποκτείνω, *occido*, *interficio*: ex ἀπὸ, & κτείνω, idem.

* Προσαπολέντες, nom. pl. f. 2. part. verbi προσαπόλλυμι, *præterea perdo*. Sunt qui velint eſſe nom. pl. præſ. part. act. verbi προσαπολέω. ex προς, ἀπὸ, & ὄλλυμι, *perdo*. f. ὀλέσω. q. ab ὀλέω. p. ὤλεκα. & Att. ὀλώλεκα. f. 2. ὀλῶ, indef. 2. part. act. ὀλὼν, οὔντος.

* Προσαπεσίλλω, *præterea ablego*.

Προσάπτω, *alligo*, *appendo*, *affigo*, *attribuo*. Th. ἅπτω, *necto*, f. ψω.

Προσαρήρεται, *adjungit*, *aptat*: 3. ſing. præſ. ind. paſſ. à προσαρήρομαι. A præterito enim medio formatur præſens, ſignificans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, *apto*, *congruo*: f. ἀρῶ. p. m. ἦρα, & Att. ἄρηρα, undè præſens hoc ἀρήρομαι.

Προσαρμότα, *adaptata*: nom. pl. n. g. vel acc. ſing. m. g. p. part. à προσάρω, *adapto*. Th. ἄρω, *apto*: fut. ρῶ. p. ἦρκα. p. m. ἦρα, & Att. redupl. ἄρηρα. inde p. m. part. ἀρηρὼς, ότος.

Προσαρμόζω, τλω, *adapto*, *accommodo*: ab ἁρμόζω, *congruo*. Th. ἄρω, *apto*.

Προσαρτάω, *appendo*. Th. ἀρτάω, fut. ήσω, idem.

Προσάρω, *adapto*: vide in προσαρμότα.

Προσαυδάω, -ῶ, *alloquor*, *compellor*: ex πρὸς, & αὐδάω, *loquor*. Th. αὐδὴ, *vox*.

* Προσαφοδεύω, *alvi profluvium rejicio*.

Προσβαίνω, *aſcendo*, *conſcendo*; item *accedo*. Th. βαίνω, εο. fut. βήσομαι. perf. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Προσβαλλόντων, gen. pl. præſ. part. act. à

Προσβάλλω, *adjicio*. Th. βάλλω, *jacio*, *mitto*: quod vide.

Προσβὰς, άντος, *adiens*: a. 2. part. act. verbi προσβαίνω, quod vide.

Πρόσβασις, εως, ἡ, *acceſſus*: ejuſd. verbi & Th.

* Προσβιβάζω, *promoveo*, *impello*: f. άσω, p. βεβίβακα.

Προσβλέπω, *obtuor*, *intueor*. Th. βλέπω, fut. ψω, idem.

Προσβολὴ, ῆς, ἡ, *oppugnatio*: à προσβάλλω, *adjicio*: p. m. βέβολα.

* Προσβόλωσις, εως, ἡ, *impetus*, *vis*.

Προσγελάω, *arrideo*. Th. γελάω, *rideo*.

Προσγίνεσθαι, *accedere ad aliquem*: q. à γίνομαι, *ſum*: f. γενήσομαι, a. 2. ἐγενόμην. Th. γείνομαι, *naſcor*.

Προσδαπανάω, -ῶ, *præterea inſumo*: f. ήσω. a. 1. προσεδαπάνησα. a. 1. ſub. act. προσδαπανήσω, ης, ῆ, Th. δαπανάω, *conſumo*.

Πρὸς δὲ, Ion. pro πρὸς δὲ τούτοις, *præterea*.

Προσδεὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *qui inſuper eget*, *indigus*. &

Προσδεῖ, *inſuper opus eſt*. Th. δέω, undè δεῖ, *opus eſt*.

* Προσδείκνυμι, *commonſtro*: f. δείξω. p. δέδειχα. Vide δείκνυμι.

Προσδέκομαι, Ion. pro προσδέχομαι, quod vide.

* Προσδεκὶὸς, ῦ, *acceptus*, *gratus*: à προσδέχομαι.

Προσδέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi προσδέχομαι. quod vide.

Προσδέομαι, *egeo*: cum gen. δεῖσθαι, præſ. inf. δεόμενος, præſ. part. verbi προσδεῖ.

Προσδέχομαι, *expecto*, *excipio*: προσδέχου, præſ. imperat. f. ξομαι, p. προσδέδεγμαι, a. 1. m. προσεδεξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. πρόσδεξαι, άσθω, & in pl. προδέξασθε, a. 1. med. part. προσδεξάμενος. Th. δέχομαι, *capio*.

* Προσδίδωμι, *addo*, *communico*: f. ώσω, a. 1. ἔδωκα. Vide δίδωμι, *do*.

Προσδοκάω, -ῶ, *expecto*; imp. προσεδόκαον, -ων, fut. ήσα, a. 1. προσεδόκησα, quod à δοκάω, idem quod Th. δοκάζω, *obſervo*, *exſpecto*.

Προσδοκίω, Ion. pro præced.

Προσδοκία, ας, ἡ, *expectatio*. &

Προσδόκιμος, ὁ ἡ ἡ, *qui expectatur*: à προσδοκάω, quod vide.

Προσδοκώμενος, η, præſ. part. paſſ. ab eod. Th.

Προσδοσία, ας, ἡ, *proditio*: à προσδίδωμαι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

* Προσδραμέω, *accurro*, f. ήσω, a. 1. -εδράμησα. p. προσδεδράμηκα.

Προσδραμὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προστρέχω, *accurro*. Th. τρέχω, *curro*: fut. δρέξω, perf. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, præt. m. δέδρομα.

Προσεάω, -ῶ, *permitto*: f. άσω, aor. 1. προσεάσα. Th. ἐάω, *ſino*, *permitto*: f. ἐάσω, p. εἴακα.

Προσεβήσατο, *acceſſit*: 3. ſing. a. 1. m. verbi προσβαίνω, quod vide.

Προσεγγελῶσιν, 3. pl. præſ. act. verbi προσεγγελάω, *arrideo*: quod à πρὸς, ἐν, & γελάω, fut. άσω, *rideo*.

Προσεγγίζω, *appropinquo*: fut. ίσω, p. προσήγγικα, aor. 1. προσηγγίσα, aor. 1. inf. act. προσεγγίσαι: ab ἐγγίζω, *appropinquo*. Th. ἐγγὺς, *propè*.

Προσεδεχόμεθα, 1. pl. imperf. verbi προσδέχομαι, *expecto*, quod vide.

Προσεδόκησα, a. 1. ind. act. verbi προσδοκάω, quod vide.

Προσεδόκων, imperf. act. προσεδόκαον, -ων, verbi ejuſd.

Προσέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προστρέχω, quod vide.

Προσεδρεύω, f. εύσω, *assideo.* à

Πρόσεδρος, ε, ὁ ἡ ὀ, *assessor*: ab ἕδρα, ας, ἡ, *sella.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

Προσείπε, *alloquebatur*: Att. vel Poët. Pleonasmo pro προσεῖπε. 3. sing. a. 1. vel 2. vel etiam imperf. verbi προσέπω. Th. ἔπω, *dico*, quod vide.

Προσίθηκα, ας, ε, *admovi*: a. 1. ind. act. προσεθέμην, σο, το. a. 2. ind. m. à προσίθημι, *appono.*

* Προσεθίζω, *assuefacio*: ex ἐθίζω, idem.

Προσίθω, 2. sing. a. 2. ind. m. à προσίθημι, *appono.* Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην, ἔθεσο. Ion. ἔθευ, & per Crasin. Att. ἔθου.

* Προσείδω, *video, aspicio*: f. 1. m. προσείσομαι · vide εἶδω, idem.

Προσεικάζω, *assimilo, comparo*: ab εἰκάζω, f. σω, idem. Th. εἴκω, *similis sum.*

Προσείκελος, ε, ὁ ἡ ὀ, *assimilis*: ab εἴκελος, *similis*, Poët. ab eod. Th.

Προσειλήφει, 3. sing. pluſq. p. act. Att. verbi προσλαμβάνω, *assumo.* Th. λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. p. λέληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Προσείλω, 2. sing. a, 2. m. verbi προσαιρέομαι, -οῦμαι, *allego.* Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ἥρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. m. εἱλόμην, ω, ετο.

Πρόσειμι, *accedo*: ab εἶμι, *eo*; item *insum, adsum*: ab εἶμι, *sum.* Th. ἔω.

Προσεῖναι, *adesse, juvare*: præſ. infinit. à πρόσειμι · vide præced.

Προσειπεῖν, *alloqui, affari*: a. 2. infin. act. verbi προσέπω. Th. ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

Πρόσεισι, 3. sing. præſ. ind. à πρόσειμι, *adeo.* Th. εἶμι, *eo.*

Προσείχον, ες, ε, imperf. act. verbi προσέχω, *animum adverto, caveo*: f. προσέξω. Th. ἔχω, *habeo*: a. 1. ἔσχον.

Προσεκέατο, Ion. pro προσέκειντο, 3. pl. imperf. &

Προσέκειτο, *inſtabat*: 3. sing. imperf. verbi πρόσκειμαι. Th. κεῖμαι, *jaceo.*

* Προσεκκαίω, *accendo, injupèr exuro*: fut. -καύσω a. 1. -εξέκαυσα. p. -εκκέκαυκα Vide ἐκκαίω.

Προσεκολλήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi προσκολλάω, *agglutino*: f. ήσω. p. προσκεκόλλημα. Th. κόλλα, ης, ἡ, *gluten.*

Προσέκοψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. à προσκόπτω, *offendo, impingo*; f. ψω. p. προσκέκοφα. a. 1. ſub. προσκόψω, ης, η. p. paſſ. προσκέκομμαι. Th. κόπτω, *ſcindo.*

Προσεκτήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προσκτάομαι, *acquiro.* Th. κτάομαι, *poſſideo*: f. κτήσομαι, p. κέκτημαι.

Προσεκύλισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσκυλίω, *advolvo.* Th. κυλίω, *volvo*: fut. ίσω. p. κεκύλικα.

Προσεκύνει, 3. sing. imperf. act. verbi προσκυνέω, *oſculor, adoro*: f. ήσω. p. προσεκύνηκα. a. 2. προσεκύνησα, ex πρὸς, & κυνέω, idem quod κύω, *oſculor.*

Προσέκυρσε, *appulit*: 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. verbi προσκύρω, *appropinquo.* Th. κύρω, *incido*: f. Æol. κύρσω.

* Προσεκχέω, *effundo, inſuper effundo*: f. -εύσω. a. 1. -εξέχευσα. p. -εκκέχευκα. Th. χέω, *fundo.*

Προσελαύνω, *advehor.* Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Προσέλεκτο, *alloquebatur*: 3. sing. pluſq. p. paſſ. Poët. pro προσελέλεκτο, verbi προσλέγομαι. Th. λέγω, *dico*: f. ξω. p. χα.

Προσελέξατο, *verſat*: 3. sing. a. 1. m. verbi ejuid. & Th.

Προσελεύσεται, 3. sing. f. 1. m. &

Προσελήλυθα, 1. sing p. m. &

Προσελθών, όντος, a. 2. part. act. verbi προσέρχομαι, *accedo.* Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον. per Sync. ἦλθον. p. m. ἦλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προσελκόμενος, ου, *attrahens*: præſ. part. verbi προσέλκομαι. Th. ἕλκω, *trabo*: f. ξω.

Προσεμβαίνω, *ingredior*; *inſulto*: ex πρὸς, ἐν, & βαίνω, *eo, vado*: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

* Προσεμβριμάομαι, -ῶμαι, *præterea infremo.*

Προσέμενον, imperf. act. verbi προσμένω, *permaneo.* Th. μένω, *maneo*: fut. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Προσέμιξε, *admiſcuit*: 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προσμιγνύω, quod vide.

Προσεμπικραίνομαι, *inſuper acerbor in aliquâ re*: ex πρὸς, ἐν, & πικραίνω, *exacerbo.* Th. πικρὸς, ου, *amarus.*

* Προσεμπρήθω, *adaccendo, præterea accendo.*

Προσεμφερὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, idem quod ἐμφερὴς, *ſimilis.* Th. φέρω, *fero.*

Προσένεγκε, Dor. pro προσένηνχε, 3. sing. imperf. à προσνήχω, *adnato*: f. ξω, à νήχω, idem qu. Th. νέω, *nato.*

Προσενεγκάτω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. προσένεγκον, άτω, προσενέγκας, a. 1. part. act. &

Προσενεχθέντος, gen. sing. a. 1. part. paſſ. à προσφέρω, *affero, offero.* Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Προσενήνοχα, ας, ε, p. m. Att. verbi προσφέρω · vide præced.

Προσενθυμεῖται, 3. sing. ind. præſ. paſſ. à

Προσενθυμέω, *intelligo*: f. ήσω. p. προσεντεθύμημα · ex πρὸς, ἐν, & θυμὸς, *animus.*

Προσεντείνω, *inſuper intendo.* προσεντείνειν πληγὰς, *verbera inſuper infligere*: ex πρὸς, ἐν, & τείνω, *tendo*, quod vide.

* Προσεξαποστέλλω, *præterea dimitto, exire jubeo*: à πρὸς, ἐξ, ἀπὸ, & στέλλω, *mitto.*

* Προσεξηγέομαι, *præterea enarro.* Th. ἡγέομαι.

* Προσεοίκα, *aſſimilis ſum, videor*: ab εἴκω.

Προσεοικότα, acc. ſing. à

Προσεοικὼς, ότος, *aſſimilis, decens*: præt. part. med. ex πρὸς & εἴκω, *ſimilis ſum*: præt. m. ἔοικα.

Προσέπαισε,

Προσίπαισι, Att. pro προσίπαιξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσπαίζω, *jocor*. Th. παίζω, *ludo, jocor*; f. ξω & σω.

Προσίπε, ον, a. 3. ind. act. verbi προσπίπλω, *accido ad pedes*: f. προσπλώσω. p. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπτεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προσπεσών, οῦσά, όν. Th. πίπλω, *cado*: f. 2. m. πεσοῦμαι.

Προσεπιδείξαιμι, a. 1. opt. act. verbi προσεπιδείκνυμι, *insuper ostendo*; ex πρὸς, ἐπὶ, & δείκνυμι. seu δεικνύω, fut. ξω, *monstro*, perf. δέδειχα.

Προσεπιμε[ί]ρέω, *ultra justum subindè admetior, ad cumulum addo*: ex πρὸς, ἐπὶ, & με[ί]ρέω, *metior*. Th. μέτρον, *mensura*.

* Προσεπιτιμάω, *adobjurgo*.

Προσεπιφύομαι, *insuper adnascor*: à πρὸς, ἐπὶ, & φύομαι. Vide ἐπίφυμι.

Προσεπλάκη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi προσπλέκω, *annecto*. Th. πλέκω, *necto*: f. ξω. a. 2. ἔπλακον.

Προσεποιεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προσποιέομαι, *fingo, simulo*. Th. ποιέω, *facio*.

Προσέπταισιν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσπλαίω, *impingo*. Th. πλαίω, idem: fut. σω. p. ἔπταικα.

Προσέπ[λ]υκλο, 3. sing. plusq. p. pass. à προσπλύσσομαι, *applicor, circumplicor*; item *amicè saluto*: f. ξομαι. p. pass. προσέπλυγμαι, ξαι, κλαι, *circumvolutus*, vel *adplicitus eram*: ex πρὸς & πλύσσω, *plico*.

Προσεργάζομαι, *aliquid operis addo, prætereà efficio, lucrifacio*: f. άσομαι. a. 1. m. προσειργασάμην, ω, ατο· ab ἐργάζομαι, *operor*: p. ἐργάσμαι, Th. ἔργον, *opus*.

Προσερεῖ, 3. sing. præs. ind. verbi προσερέω, *alloquor*: quod ab ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem.

Προσερείσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi προσερείδω, *affigo, alligo*. Th. ἐρείδω, *figo, firmo*: f. σω.

Προσερεύγω, *adructo*. Th. ἐρεύγω, *ructo*: f. ξω. a. 2. ἤρυγον.

Προσέρχομαι, *accedo*: cum dat. imperf. προσηρχόμην, ῡ, ετο, f. προσελεύσομαι, a. 2. προσῆλθον, ες, ε, aor. 2. imperat. πρόσελθε, aor. 2. part. act. προσελθὼν, οῦσα, όν, p. m. προσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Προσέσθε, 2. pl. a. 2. ind. vel imperat. m. verbi προσίημι, *admitto*: qu. ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν. a. 2. ἔμην. Th. ἔω, *mitto*.

Πρόσεσι, *adest, additur, accedit*: 3. sing. præs. verbi πρόσειμι, ab εἰμὶ, *sum*.

Προσέσχηκα, ας, ε, p. ind. act. verbi προσέχω, *adhibeo*: quod vide.

Προσεταιρίζεσθαι ἑαυτῷ τινα, *aliquem sibi socium adjungere*: præs. infin. à

Προσεταιρίζομαι, *fodalem adscisco*: ab ἑταιρίζω, *fodalis fio*: fut. ίσω. Th. ἑταῖρος, *fodalis*.

Προσέταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προστάσσω vel -τάττω, *mando, præcipio, ordino*: f. ξω. p. προστέταχα. perf. pass. προστέταγμαι. p. part. pass. προστεταγμένος, η, ον, Th. τάσσω, *ordino*.

Προστετέθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προστίθημι, *appono*, quod vide.

Προσέτι, adv. *adhuc, insuper, prætereà*. Th. ἔτι, idem.

Προσετίθει, 3. sing. imperf. act. quod à προστιθέω, pro προστίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*.

Προσετίθετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προστίθημι, quod vide.

Προσεύξουαι, f. 1. m. verbi προσεύχομαι, quod vide.

Προσευχὴ, ῆς, ἡ, *precatio, petitio*; item *locus precationis*: à

Προσεύχομαι, *precor*: imperf. προσηυχόμην, ῡ, ετο. Att. fut. προσεύξομαι, a. 1. m. προσηυξάμην, ω, ατο, Att. a. 1. imperat. m. πρόσευξαι, άσθω, a. 2. sub. m. προσεύξομαι, η, νται. a. 1. infin. m. προσεύξασθαι. Th. εὔχομαι, *precor*.

Προσέφερεν, 3. sing. imperf. act. verbi προσφέρω, *adfero*: Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προσέφην, ης, η, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi πρόσφημι, *alloquor*. Th. φημὶ, seu φάω, *dico*.

Προσεφώνεον, *alloquebantur*: 3. pl. imperf. act. à προσφωνέω. Th. φωνὴ, *vox*.

Προσεχὴς, έος, ὁ ἡ, *attentus*; item *contiguus, cohærens, proximus, vicinus*: à προσέχω, quod vide.

Προσέχοντος, gen. sing. præs. part. act. verbi προσέχω, quod vide.

Προσεχόντως, adv. *attentè*: à

Προσέχω, *adhibeo*: scil. τὸν νῦν, *animum adverto, caveo*; item *ausculto, obtempero*; *applico, appellor*; *permaneo*, imperf. προσεῖχον, ες, ε, præs. infin, προσέχειν, f. προσέξω, præt. προσέσχηκα. f. 1. sub. act. προσέξω, ης, η. Th. ἔχω, *habeo*.

Προσεῶντος, gen. sing. part. præs. verbi προσεάω, *permitto*. Th. ἐάω, *sino*; fut. άσω. p. εἷακα. a. 1. εἷασα.

Προσέωξε, ας, ε, *occlusit*: a. 1. ind. act. Att. verbi προσοίγω. Th. οἴγω, *aperio*.

Προσῇ, 3. sing. sub. verbi πρόσειμι, *adsum*. Th. εἰμί.

Προσήγισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσεγίζω, quod vide.

Προσῆγε, *accersivit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προσάγω, *adduco*, quod vide.

Προσηγόρευκα, ας, ε, perf. ind. act. & προσηγόρευσα, a. 1. ind. act. προσηγορεύθην, a. 1. ind. pass. verbi προσαγορεύω, *cognomino*, quod vide.

Προσηγορία, ας, ἡ, *appellatio*: ab eod. verbo.

Προσῄκται, *similis est*, 3. sing. perf. pass. Ion. dialysi pro προσεῖκται, verbi προσείκω, vel προσείσκω, *similis sum*: in perf. pass. προσεῖγμαι, ξαι, κλαι, & solutâ diphthongo, mutatoque augmenti gratiâ ε in η, προσηῖγμαι, ηἴξαι, ηἴκλαι. Th. εἴκω, *similis sum*, p. m. ἔοικα.

Προσήκατο, *admisit*, 3. sing. a. m. verbi προσίημι. Th. ἵημι, seu ἔω, *mitto*. a. 1. ἧκα.

Προσήκει, *pertinet, decet*: 3. sing. præs. vel impersonale, à

Προσήκω,

Προσήκω, *pertineo, convenio* : f. ήξω. p. m. προσῆκα. Th. ἥκω, *venio.*

Προσήκων, οντος, & το προσῆκον, *pertinens* : ἡ τὸ προσῆκον, *ut decet* : τὰ προσήκοντα, in pl. à præced.

Προσῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προσέρχομαι, *accedo*, quod vide.

Προσηλόω, -ῶ, *clavis affigo* : f. ώσω. p. προσήλωκα. a. 1. προσήλωσα. ab ἦλος, *clavis affigo.* Th. ἦλος, *clavus*,

* Προσηλύθευσις, εως, ἡ, *habitatio in gente cui insitus sis* : ex

* Προσηλυθεύω, *in gente cui insitus sum habito.*

Προσήλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *PROSELYTUS*, Angl. **Proselyte** : qui vel quæ ex paganismo ad Judaismum accedebat. q. d. *accessorius*, à προσέρχομαι, *accedo*, in præt. m. προσελήλυθα,

Προσημαίνειν, *antè significare* : vide σημαίνω.

Προσῆν, imperf. act. verbi πρόσειμι, *adsum*, ab εἰμί, *sum.*

Προσηνδραποδίσθαι, perf. infin. pass. verbi προσανδραποδίζομαι, *in ùpèr in servitutem redigo* : vide ἀνδραποδίζονται.

Προσήνεγκε, αι, ε, a. 1. ind. act. verbi προσφέρω, *affero*, quod vide.

Προσήνεπε, vide simplex ἤνεπον, *dixi.*

Προσηνέχθην, ῃς, η, a. 1. ind. pass. verbi προσφέρω, *affero.* Th. φέρω, *fero* : f. οἴσω. perf. pass. ἠνεγμαι.

Προσηνὴς, ἐος, ὁ ἡ ἠ, *benignus* : ex πρὸς & ἠὺς, *bonus.* Th. ἐὺς, idem.

Προσηρτημένος, ου, *appensus*, perf. part. pass. verbi προσαρτάομαι. Th. ἀρτάω, *appendo.*

Προσηύδα, *alloquebatur* : 3. sing. imperf. act. verbi προσαυδάω, f. ήσω, ab αὐδάω, *loquor.* imperf. ηὔδαον, -ων, -ας, -αι, -αις, -α. Th. αὐδή, *vox.*

Προσηυξάμην, ω, ατο, a. 1. m. Att. verbi προσεύχομαι, *precor*, quod vide.

Προσῆχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσάγω, *adduco.* Th. ἄγω, f. ξω. p. ἦχα. a. 1. ἤξα.

Πρόσθε, *antè* : à πρὸ. πρόσθε βαλὼν, *superans.*

Προσθεῖναι, a. 2. infin. act. &

Προσθεὶς, έντος, a. 2. part. act. &

Προσθείσης, gen. sing. f. g. a. 2. part. act. verbi προσίθημι, *addo*, quod vide.

* Πρόσθημα, ατος, τὸ, *additamentum, appositum* : ab eod.

Προσθέμενος, a. 2. part. m. verbi ejusd.

Πρόσθεν, *antèà*, & Poët. πρόσθε. Th. πρὸ, *ante.*

Πρόσθεσις, εως, ἡ, *additio* : à προσίθημι, qu. vide.

Πρόσθετος, η, ὸν, *appositus, apposititius* : scr. & προσθετός. ab eod. verbo.

Προσθήκη, ης, ἡ, *additamentum* : à προσίθημι, *addo.* Th. τίθημι, *pono.*

Προσθήσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ejusd. & Th.

* Προσθλίβω, *attero*, f. ψω. p. -έθλιφα. Th. θλίβω.

Προσιέναι, præs. infin. act. a

Προσίημι, *aggredior, admitto*, ab ἵημι, seu εἶμι. Th. ἴω, *eo*, seu ἔω, *mitto.*

Προσίησαν, per Ecta sin Poët. pro προσίεσαν, 3. pl. imperf. verbi προσίημι, *accedo* : qu. ab ἵημι, *eo.* Th. ἔω.

Προσιόντι, dat. sing. a προσιὼν, όντος, a. 2. part. verbi πρόσειμι, *accedo.* a. 2. πρόσιον, ες, *adivi* : ab εἶμι, *eo*, a. 2. ιον. Th. ἔω, *eo.*

Προσίστημι, *fisto, inhibeo, obicem oppono.* Th. ἵστημι, *fisto* : f. στήσω.

Προσίσχειν, *appellere, demovere.* Th. ἴσχω, vel ἔχω, *habeo.*

Προσιὼν, όντος, *accidens* : vide προσιόντι.

* Προσκαθήκω, *pertineo, advenio* : f. ήξω, a. 1. -εκάθηξα. p. -εκαθηχα : ex πρὸς, κατὰ, & ἥκω, *venio.*

Πρόσκαιρος, ε, ὁ ἡ ἠ, *temporarius* : q. d. *ad tempus durans.* Th. καιρὸς, *opportunitas.*

* Προσκαίω, *aduro*, f. καύσω. p. -κέκαυκα. Th. καίω.

Προσκαλεσάμενος, ου, a. 1. part. m. verbi προσκαλέομαι, οῦμαι, *advoco* : f. έσομαι. a. 1. m. προσεκαλεσάμην. a. 1. imperat. m. προσκάλισαι, άσθω. a. 1. sub. m. προσκαλέσωμαι, ῃ, ῶμαι. perf. pass. προσκέκλημαι. Hæc à

Προσκαλέω, -ῶ, *advoco, accerso, advoco in auxilium* ; item *in jus voco.* Th. καλέω, *voco.* f. έσω. p. κέκληκα.

Προσκαρτερέω, -ῶ, cum dat. *sempèr sum præstò, perduro* : f. ήσω. a. 2. προσεκαρτέρησα, à καρτερίω, *tolero* : hoc à καρτὸς, idem quod κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, *perseverantia* : à præcedente.

* Προσκαταλείπω, *dimitto, cesso* : f. λείψω, p. λέλειφα. Th. λείπω, *linquo.*

* Πρόσκαυμα, ατος, τὸ, *adustio* : ex προσκαίω.

Προσκείται, Ion. pro πρόσκειται. à

Προσκείμαι, *adjaceo* : præs. part. προσκείμενος, η, ον. hinc προσκεῖσαί τινι, *aliquem urgere, assentiri.* Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Προσκελησάμενος, ου, a. 1. part. m. à

Προσκέλομαι, *adhortor.* Th. κέλω, seu κέλομαι, *jubeo, hortor* : f κελήσομαι.

Προσκεφάλαιον, ου, τὸ, *cervical, pulvinar* : ex πρὸς, & κεφάλαιον, *caput.* Th. κεφαλὴ, idem.

* Προσκεφαλὴ, ῆς, ἡ, idem.

Προσκηδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἠ, *qui est affinis alicui* : à κῆδος, εος, τὸ, *affinitas, cura.*

* Προσκήνιον, ου, τὸ, *proscenium, vestibulum & aulæum scenæ* : à σκηνὴ, *tabernaculum.*

Προσκλῆ, όομαι, -ῶμαι, *consocior* : cum dat. a. 1. pass. προσεκληρώθην, ης, η. à

Προσκληρόω, -ῶ, *sorte allego*, seu *sorte lectum adjungo* : f. ώσω. præt. προσκεκλήρωκα. Th. κλῆρος, *sors.*

Πρόσκλισις, εως, ἡ, *inclinatio in alteram partem.* Metaph. à librâ. Ex πρὸς, & κλίνω, *reclino.*

Προσκολλάω, -ῶ, *agglutino* : f. ήσω. præt. προσκεκόλληκα. a. 1. pass. προσεκολλήθην,

με, η. f. 1. pass. προσκολληθήσομαι, *adhærebo*; cum dat. seq. πρὸς. Ex πρὸς, & κολλάω, *glutino*. Th. κολλα, *gluten*.

Προσκομίζω, *apporto, affero, adveho*: ex πρὸς, & κομίζω, *porto*: f. ίσω. Th. κομέω, *curo*.

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, *offendiculum*: à προσκόπτω, *offendo*, quod vide.

* Προσκοπέω, -ῶ, *provideo, prospicio*.

Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, *offensio*: à p. m. verbi προσκόπτω.

* Προσκόπησις, εως, ἡ, *contemplatio, prospectio*: à verbo προσκοπέω.

Προσκόπτω, *offendo, impingo*. cum dat. vel seq. πρὸς cum acc. f. ψω, præt. προσκέκοφα. a. 1. προσκέκοψα. a. 1. sub. προσκόψω, ῃς, ῃ perf. pass. προσκέκομμαι. præt. m. προσκέκοπα. Th. κόπτω, *scindo, ferio*.

Προσκρουσάσης, gen. sing. f. g. a. 1. part. act. à

Προσκρούω, *impingo, offendo*. Th. κρούω, *pulso*. f. σω. a. 1. ἔκρουσα.

* Πρόσκουσις, εως, ἡ, *vallum, obex*.

Προσκτάομαι, *acquiro, adjungo*: à κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Προσκυλίσας, αντος, a. 1. part. act. à

Προσκυλίω, *advolvo*. f. ίσω. p. προσκεκύλικα. a. 1. προσεκύλισα. Th. κυλίω, *volvo*.

Προσκυνέω, propriè, *osculor, adoro, veneror*: cum acc. & sæpè dat. f. ήσω. a. 1. προσεκύνησα. præt. προσκεκύνηκα. Ex πρὸς, & κυνέω, idem quod Th. κύω, *osculor*.

* Προσκύνημα, ατος, τὸ, &

* Προσκύνησις, εως, ἡ, *adoratio, osculatio*: &

Προσκυνητὴς, οῦ, ὁ, *adorator*: à præc.

Προσκυπτω, *inclino me admovendo alii*. Th. κύπτω, *inclino me*.

Πρόσκωπος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, ἡ, *qui est ad remum, remex*. Th. κώπη, *remus*.

Προσλαβόμενος, ου, a. 2. part. m. &

Προσλαβὼν, όντος, *addens*, a. 2. part. act. verbi προσλαμβάνω, quod vide.

Προσλαλέω, *alloquor*, cum dat. f. ήσω. p. προσελάληκα. a. 1. προσελάλησα. a. 1. infin. act. προλαλῆσαι, ex πρὸς, & λαλέω, *loquor*.

Προσλαμβάνω, *accipio prætereà, assumo, excipio, accipio*, cum acc. f. προσλήψομαι. a. 2. προσέλαβον. a. 2. infin. act. προσλαβεῖν. Sed προσλαβεῖν τροφῆς, *assumere aliquid cibi*, tanquam verbum desiderii, cum gen. Act. xxvii. 34. a. 2. m. προσλαβόμην, ου, ετο, a. 2. imperat. m. προσλαβὲ, έσθω, *recipe*. a. 2. part. m. προσλαβόμενος. Th. λαμβάνω, *capio*.

Προσλέγω, *insuper dico*. f. ξω. præs. med. προσλέγομαι, *alloquor*. Th. λέγω, *dico*.

Πρόσληψις, εως, ἡ, *assumptio*: à προσλαμβάνω.

* Προσλογίζομαι, *adnumero, computo, recenseo*: f. m. ίσομαι, p. pass. -λελογίσμαι, σαι, σται.

Προσλογιστέος, α, *adnumerandus*: à λογίζομαι, *computo*. Th. λέγω.

Προσμεῖναι, a. 1. infin. &

Προσμείνας, αντος, a. 1. part. act. &

Προσμινέτω, *expectet*, 3. sing. imperat. præs. act. à

Προσμένω, *permaneo, sustineo, expecto, persevero*: cum dat. f. προσμενῶ. a. 1. ind. act. προσέμεινα. Th. μένω, *maneo*.

Προσμιγνύω, vel προσμίγνυμι, *admisceo, confligo*: προσμίξαι, *appellere aliquò*. a. 1. infin. προσμιγνύναι τινα κράτει, *aliquem victoriæ compotem efficere*. præs. infin. act. Th. μίγνυμι.

Προσνέμω, *tribuo, attribuo*, προσνέμω ἐμαυτὸν, *permitto me, adjungo me*. cum dat. præs. pass. προσνέμομαι, *tribuor, attribuor*; item *adscribo*. Th. νέμω, *tribuo*: f. μῶ. p. νενέμηκα.

* Πρόσοδοι, *supplicationes ad Deorum templa*: &

Πρόσοδος, ου, ἡ, *accessus, aditus*. Th. ὁδὸς, ἡ, *via*.

* Προσοδύρομαι, *fleo ad*: cum dat. ex ὀδύρομαι, *lugeo*.

* Προσόζω, *oleo*: Theocrit. προσόσδω. Th. ὄζω, idem.

* Προσοίγω, *adaperio*, f. οἴξω, p. προσέῳχα, Atticè.

Προσοίσειν, f. 1. infin. act. verbi προσφέρω, *adfero*. Th. φέρω, *fero*. f. οἴσω. aor. 1. ἤνεγκα.

Προσοίσησθε, 2. pl. aor. 1. sub. m. verbi ejusd

Προσοίχομαι, *accedo, adeo*. Th. οἴχομαι, *abeo*. f. οἰχήσομαι.

Προσομέλλω, *appello, applico*; it. *impingo*, cum dat. ab ὁμέλλω, idem quod κέλλω, *appello*.

Προσομαρτέω, vide seq.

Προσομαρτῇ, *comitetur*, 3. sing. præs. sub. act. verbi προσομαρτέω, -ῶ, *comitor*, quod ex πρὸς, & ὁμαρτέω, f. ήσω, *sequor*. Th. ὁμαρτῇ, idem quod ὁμῇ, *simul*.

Προσομέλει, *conversare*: præs. imperat. act. à

Προσομιλέω, f. ήσω, *conversor*. Th. ὅμιλος, *turba*.

Προσομολογέω, *insuper fateor* vel *spondeo, fateor*. ab ὁμολογέω, *consentio, spondeo*. Th. λέγω, *dico*.

Πρόσομρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, *vicinus, confinis*: ex πρὸς, ὁμὸς, & οὖρος, Ion. pro ὅρος, *terminus*.

Πρόσον, όντος, τὸ, *quod supereſt*, præs. part. n. g. verbi πρόσειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

* Προσονομάζω, *cognomino*, f. άσω. p. -ωνόμακα· ex ὀνομάζω, *nomino*.

Προσορμίζομαι, *appello*, vel *pervenio in portum*, f. ίσομαι. p. pass. προσωρμισμαι. a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η· ab ὁρμίζω, *navem in stationem subduco*. Th. ὅρμος, *statio navium*.

Πρόσου, pro πρόσεσο, *admitte*, a. 2. imperat. m. verbi προσίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*. f. ήσω. a. 2. ἧν. a. 2. imperat. m. ἔσο, ἔο & οὗ.

Προσραδίζω, *humi allido*. Th. ὄζος, εος, τὸ, *solum*.

Πρόσυρος,

Πρόσουρος, ὁ ἡ ὄν, *vicinus*; ab οὖρος, Ion. pro ὅρος, *terminus*.

Προσσῶσαν, acc. ſing. part. præſ. f. à προσεἰμι, *adſum*. Th. εἰμί, ſeu ἔω, *ſum*. præſ. part. ὤν, οὖσα, ὄν.

Προσοφείλω, *inſuper debeo*. f. ήσω. p. προσωφείληκα. Th. ὀφείλω, *debeo*. f. ήσω.

* Προσοχή, ῆς, ἡ, *attentio, conſideratio*.

Προσοχθέω, idem quod ſeq.

Προσοχθίζω, *infenſus ſum*, cum dat. f. ίσω. p. προσωόχθικα. a. 1. προσώχθισα, ας, ε, ab ὀχθίζω, idem cum Th. ὀχθέω, *indignor*.

* Προσόχθισμα, ατος, τὸ, &

Προσοχθισμὸς, ῦ, ὁ, *offendiculum, offenſio*: à præced. verbo.

* Προσοχυρόω, -ῶ, *muniendo adjungo*.

Πρόσοψις, εως, ἡ, *facies, vultus*; item *color*: *ſpecies*: ab ὄψις, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προσπαίζω, ut προσπαίζω σοι, *jocor tecum*. Th. παίζω, *jocor, ludo*, f. ξω & σω.

ΠΡΟΣΠΑΙΟΣ, ᾱ, ὁ ἡ ὄν, *recens, ſubitus*: idem quod πρόσφατος.

* Προσπαρακαλέω, -ῶ, *adhortor*, f. έσω, p. -κέκλικα. Th. καλέω, *voco*.

Προσπασσαλεύω, *paxillis affigo*. Th. πάσσαλος, *paxillus, clavus ligneus*.

* Προσπάσσω, *inſpergo, adpergo*, f. άσω, p. προσπέπακα. Th. πάσσω, vel -τλω.

Πρόσπεινος, ᾱ, ὁ ἡ ὄν, *qui valdè eſurit, famelicus*: à πεῖνα, ης, ἡ, *fames*.

* Προσπέμπω, *accerſitum mitto, inſuper mitto*. f. ψω. p. προσπέπεμφα, paſſ. προσπέπεμμαι.

Προσπεριβάλλομαι, *circundo, circumplector*: item *ultrà modum amplector*: ex πρὸς, περὶ, & βάλλω, *jacio*.

Προσπεσοῦσαν, acc. ſing. f. g. à

Προσπεσὼν, όντος, *qui irruit, adortus*. a. 2. part. à προσπίπτω, quod vide.

Προσπήγνυμι, *affigo*. f. ήξω, p. προσπέπηχα. a. 1. προσέπηξα. a. 1. part. act. προσπήξας, αντος. Th. πηγνύω, ſeu πήγνυμι, *compingo*, f. ξω.

Προσπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi præced.

Προσπίλναμαι, *appellor, admoveor*. à πιλνάω. vel πίλνημι, *admoveo*. Th. πέλας, *propè*, adv.

Προσπίπτουσι, 3. pl. ind. præſ. à

Προσπίπτω, *accido ad pedes, incido*. cum dat. imperf. προσέπιπτον, ες, ε. f. προσπτώσω. p. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προσπεσὼν, οῦσα, όν. Th. πίπτω, *cado*.

Προσπλάζω, per Sync. pro προσπελάζω, id. quod ſimplex πλάζω, per Sync. pro πελάζω, *appropinquo, accedo*. Th. πέλας.

Προσπλωτος, ὴ, ὸν, *navigabilis, -e*. à πλῶμι, idem ac πλέω, *navigo*.

Προσποιέομαι, -ημαι, *ſimulo, præ me fero, acquiro, ſuborno*. imperf. προσεποιεόμην, -ώμην, -έω, -οῦ, -έεο, -εῖτο. Th. ποιέω, *facio*.

* Προσποιέω, -ῶ, idem: *adjungo, in rem meam verto*. Th. ποιέω, *facio*.

Προσποιῇ, 2. ſing. præſ. ind. vel ſub. paſſ. verbi præced.

* Προσποίησις, εως, ἡ, *vindicatio, ſimulatio*.

Πρόσπολος, ᾱ, ὁ ἡ ὄν, *famulus, -a*. Th. πολέω, *verſo*.

Προσπορεύομαι, *accedo*, cum dat. f. εύσομαι. p. προσπεπόρευμαι. à πορεύομαι, *eo, proficiſcor*: hoc à πόρος, *tranſitus*. Th. πείρω, *tranſeo*. f. ρῶ. p. κα. p. m. πέπορα.

Προσπταίω, f. σω, idem quod Th. πταίω, *offendo*.

Προσπτῆσαι, a. 1. inf. act. verbi προσπέτομαι, *advolo*, quod ab πέτημι, *volo*, -as. f. πτήσω. a. 2. ἐπτην. a. 2. m. ἐπτάμην, & ἐπτόμην.

Προσπτύσσω, f. ξω, *applico*; item *complector*. in paſſ. προσπτύσσομαι, *applicor, circumplicor*; item *amicè ſaluto, blandè compello, amicè excipio & complector*. Th. πτύσσω, *plico*.

* Προσπυρόω, -ῶ, *magis accendo*: à πρὸς, & πυρόω.

* Προσραίνω, *adſpergo, inſpergo, adjicio*, f. ρανῶ, a. 1. -έρρανα, p. προσέρραγκα· ex ῥαίνω.

Προσρεῖν, *affluere*. Th. ῥέω, *fluo*.

Προσρήγνυμι, *allido, illido*, f. ήξω. p. προσέρρηχα. a. 1. προσέρρηξα, ας, ε. Th. ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, *frango*.

Πρόσσω ἡ ὀπίσσω, *in ulteriorem & poſteriorem partem*. Poët. gem. σ, pro πρόσω. Th. πρὸ, *antè*.

Προσαγμάτων, gen. pl. à πρόσαγμα, ατος, τὸ, *mandatum*. à προσάσσω, quod vide.

Προσάξαι, a. 1. infin. act. &

Προσάξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. vel 2. ſing. a. 1. ſub. m. verbi προσάσσω, quod vide.

Πρόσαξις, εως, ἡ, *ordinatio, mandatum*. ab eod. verbo.

Προσάξομεν. 1. pl. f. 1. ind. act. verbi προσάσσω, quod vide.

* Προσταράττω, *præterea turbo*. Th. ταράσσω, vel -τλω.

* Προσὰς, άδος, ἡ, *porticus, poſtes oſtii, antæ*.

Προστασία, ας, ἡ, *præfecturæ dignitas*; it. *cura, tutela, patrocinium, auxilium*: à προΐστημι, *præficio*. Th. ἵστημι.

Προστάσσω, vel -τλω, *mando, præcipio*. f. ξω. p. προστέταχα. a. 1. προσέταξα, ας, ε. perf. paſſ. προστέταγμαι. perf. part. paſſ. προστεταγμένος, ὴ, ον. in pl. n. g. τὰ προστεταγμένα, *quæ præcepta ſunt*. Th. τάσσω, vel -τλω, *ordino*.

Προστατεία, ας, ἡ, *præfectura, procuratio*: item *patrocinium, defenſio*: &

Προστατεύω, f. εύσω. vel

Προστατέω, f. ήσω, *præſum, præſideo*; item *patrocinor, defendo*: à

Προστάτης, ᾱ, ὁ, *patronus, dux*. in acc. ſing. προστάτην, à προΐστημι, *præpono, præficio*. Th. ἵστημι, *ſtatuo*.

Προστάτις, ιδος, ἡ, *hoſpita*: ſic vocatur *Phœbe*, Rom. xvi. 1. quæ Chriſtianos hoſpitio excipere ſolita fuit. à præced.

Προστᾶντι, dat. ſing. part. præſ. à προστατέω, *præſum*, quod vide.

Προστάτω, vide προστάσσω.

Προστεθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. &

Προστεθήσομαι, ῇ, εται. *apponar*. fut. 1. ind. paſſ. verbi προστίθημι, quod vide.

Προστεταγμένος, ὴ, perf. part. paſſ. verbi

προσ-

προσάσσω, *mando*, quod vide.

Προσήκω, f. ξω, *liquefactum abundo*. hinc Metaph. *adhæreo, infideo*. Th. τήκω, *liquefacio*.

Προσῆναι, a. 1. infin. act. à προΐημι, *præpono, præficio*. Th. ἵημι, *ſtatuo*. f. ήσω. a. 2. ἧν.

Προσιθεῖς, έντος, præſ. part. act. προσιθέναι, præſ. infin. act. &

Προσίθεισιν, 1. pl. præſ. ind. act. &

Προσιθέμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. &

Προσίθημι, *appono, pergo*. imperf. act. προσετίθην, & in 3. ſing. προσετίθη, & προσετίθει, tanqu. à προσιθέω. f. προσιθήσω. p. προστέθεικα. a. 1. προσέθηκα, *adjeci*. a. 2. προσέθην, ης, η. a. 2. imperat. act. πρόσθες, *auge*. a. 2. inf. προσθεῖναι. a. 2. part. act. προσθείς, έντος, *pergens*, præſ. paſſ. προσίθεμαι, *adjungor*. imperf. προσετιθέμην, σο, το, a. 1. ind. paſſ. προσετέθην, ης, η. f. 1. paſſ. προστεθήσομαι, ῃ, εται, *apponar*. a. 2. m. προσεθέμην, σο, το, *perrexi*. Th. τίθημι, *pono*.

* Προσιμάω, -ῶ, f. ήσω, *mulcto*. Undè

* Προσίμημα, ατος, τὸ, &

* Πρόσιμον, ν, τὸ, *mulcta, pœna*.

Προσραπὼν, όντος, *qui evertit aliquid, & in ſuam poteſtatem redegit*, a. 2. part. act. à

Προσρέπω, *oro, obſecro, ad genua provolutus precor*. expon. & *everto*. Th. τρέπω, *verto*. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροπα.

Προσρέχω, *accurro*. in 3. pl. προσρέχουσιν. f. θρέξω. perf. προσδεδράμηκα. a. 2. προσέδραμον, ες, ε, a. 2. part. act. προσδραμὼν, όντος. præt. m. προσδέδρομα. Th. τρέχω, *curro*.

Προσρίζω, *attero, affrico, infrico*: præſ. paſſ. προσρίζομαι, *mihi affricatur* vel *infricatur*; item *affrico, incutio, inſtigo, impingo*. Th. τρίζω, *tero*, f. ψω.

* Προσυγχάνοντες, n. pl. præſ. part. ex

* Προσυγχάνω, *accedo*.

Προσυπεδείξαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. à

Προσυποδείκνυμι, *oſtendo*. à πρὸς, ὑπὸ, & δείκνυμι, *monſtro*.

* Προσυπομιμνήσκω, *prætereà in memoriam revoco*; *admoneo*, ex ὑπὸ, & μιμνήσκω.

* Προσυψόω, -ῶ, *attollor, inſuper extollo*. f. -υψωσω· ex ὑψόω.

Προσφάγιον, ν, το, (idem quod τὸ ὄψον) *quicquid cum pane comeditur*: ex πρὸς, & φάγω, *edo*.

Πρόσφατος, ν, ὁ ἡ ή, propriè *recens dictus*, vel *occiſus*. & in genere *recens*. ποσφατον, adv. pro νεωστὶ, *modò, nupèr, recentèr*. Th. φάω, *loquor*, vel *occido*. p. paſſ. πέφαμαι, σαι, ται.

Προσφάτως, adv. *nupèr*. ex præced.

Προσφερὴς, έος, ὁ ἡ ή, *ſimilis*: idem quod ἀμφερὴς, indè προσφέρειν, *ſimilem eſſe*. Th. φέρω, *fero*.

Προσφέρω, *effero*: præſ. imperat. act. πρόσφερε, έτω. imperf. προσέφερον. f. προσοίσω. a. 1. προσήνεγκα. a. 2. προσήνεγκον. a. 1. paſſ. προσενέχθην, ης, η, *oblatus*, ſeu *abductus fui*. præt. m. προσενήνοχα, ας, ε, *obtuli*, Att. pro προσήνεγκα. Th. φέρω, *fero*.

Προσφεύγω, *fugio ad, confugio, tranſfugio*. Th. φεύγω, *fugio*. f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον.

Προσφιλὴς, έος, ὁ ἡ ή, *amabilis, gratus*. Th. φίλος, *amicus*.

Προσφιλῶς, adv. *amicè, benevolè*, ex præced.

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, *oblatio*. &

Πρόσφορος, ν, ὁ ἡ ή, nomen pro participio προσφερόμενος, *allatus, advectus*; it. *accommodatus, aptus, conveniens*: à προσφέρω.

Προσφυῆ, acc. ſing. ex

Προσφυὴς, έος, ὁ ἡ ή, *accommodatus, adhærens*. (hinc προσφυέως, Ion. *aptè, ſcitè*) ex προσφύω.

* Προσφυλακὴ, ῆς, ἡ, *cantio, excubiæ, munitio*.

Προσφὺς, ῦσα, *adhærens*. a. 2. part. act. verbi πρόσφυμι, quod ex

Προσφύω, *agnaſci facio*. f. σω. p. προσπέφυκα, *agnatus ſum*; -item *annexus ſum, adhæreo*. Th. φυω, *naſcor*. a. 2. ἔφυν. a. 2. part. φὺς, ab inuſit. φῦμι.

Προσφωνέω, -ῶ, *acclamo, alloquor*. cum dat. imperf. προσεφώνεον, -ουν, -εες, -εῖς, -εε, -εῖ, f. ήσω. p. προσπεφώνηκα. a. 1. ind. act. προσεφώνησα. ex φωνέω, *vocem emitto*. Th. φωνὴ, *vox*.

Προσχέθομαι, *prætendo*, idem quod προσέχομαι. Th. ἔχω, *habeo*.

Πρόχειρος, ν, ὁ ἡ ή, *ad manum ſitus*: ex πρὸς, *ad*, & χεὶρ, χειρὸς, *manus*.

Προσχέω, *affundo, perfundo*. Th. χέω, *fundo*. f. χευσω.

Πρόσχημα, ατος, τὸ, *prætextus, color, ſpecies*: ex σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus, forma*. Th. ἔχω.

Πρόσχης, 2. ſing. a. 2. ſub. act. προσχεῖν, a. 2. infin. act. προσχέσθαι, a. 2. infin. m. προσχὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προσέχω, *obtendo, objicio*. Th. ἔχω, *habeo*. fut. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Προσχόντες, nom. pl. ex προσχὼν, όντος, quod vide in præced.

Πρόσχυσις, εως, ἡ, *affuſio*: ex

Προσχύω, *affundo*. f. ύσω. p. προσκέχυκα. perf. paſſ. προσκέχυμαι, σαι, ται· ex χύω, idem quod Th. χέω, *fundo*.

* Πρόσχωμα, ατος, τὸ, *locus in quem aquæ confluunt*.

Προχωρέω, *concedo*, ſive *me confero*: it. *dedo me, venio in fidem*, & *attribuo*. Th. χωρέω, f. ήσω, *accedo*.

Πρόχωρος, ν, ὁ ἡ ή, *vicinus, finitimus*. Th. χῶρος, *locus*.

Προσψαύω, *attingo*, cum dat. f. αύσω. præt. προσέψαυκα. ex πρὸς, & ψαύω, idem quod ψάω, *contingo*.

Πρόσω, adv. *in anteriorem partem, ultrà, longè, procùl*. Th. πρὸ, *antè*.

Προσωδὴς, εος, ὁ ἡ ή, *fœtidus*: ab ὄζω, *oleo*. f. ὀζήσω. p. m. ὤδα. ſed

Προσώδης, ους, ὁ ἡ ή, *inflatus*: ab οἰδέω, *tumeo*.

Προσῳδία, ας, ἡ, *accentus, PROSODIA*: hinc Angl. **Proſody**: ex πρὸς, & ᾠδὴ, *cantus*. Th. ἀείδω, *cano*.

Προσωθέω, *attero, collido*, f. ήσω, p. -ώθη-

χα.

χα. a. 1. -άθησα· ab ωθέω, *pello.*

Προσώπασι, per Metaplaſm. pro προσώποις, dat. pl. à πρόσωπον, τὸ, *vultus*, quod vide.

Προσωπολαμπτέω, -ῶ, *faciem reſpicio, perſonam reſpicio*: f. ήσω. &

Προσωπολάμπτης, ου, ὁ, *qui accipit faciem*, id eſt, movetur rebus externis, *qui reſpectum habet perſonarum.* à πρόσωπον, & λαμβάνω, *capio.* f. λήψομαι.

Προσωπολημψία, ας, ἡ, *faciei acceptio, perſonæ reſpectus.* Vide προσωπολημπτέω.

Πρόσωπον, ου, τὸ, *facies.* q. d. quod eſt circa oculos; item *perſona.* Hinc βλέπειν εἰς πρόσωπον. λαμβάνειν πρόσωπον, *reſpicere faciem*: πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, *à facie ad faciem*, hoc eſt, *coram*, 1 Cor. xiii. 12. Hebraiſmus. Et ſumitur pro *frontiſpicio domûs.* Ex ὤψ, *oculus.* Th. ὀπτομαι, *video.*

Προσωποποιΐα, ας, ἡ, *fictio perſonæ, PROSOPOPEIA* figura. à πρόσωπον, *perſona, facies*, quod vide, & ποιέω, *facio.*

Προσωρμίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi προσορμίζομαι, *appello in portum.* f. ίσομαι. p. paſſ. προσωρμισμαι. a. 1. paſſ. ωρμίσθην, ης, η. quod ab ὁρμίζω, *navem in ſtatione ſubduco.* Th. ὅρμος, *ſtatio navium.*

Προσώτατα, adv. *longiſſimè*, ſuperl. &

Προσώτατος, η, *longiſſimè progreſſus*: ſuperl. à πρόσω, *ante ſe.* Th. πρὸ, *antè.*

Προσωτάτω, adv. *longiſſimè*, vide præced.

Προσώτερος, α, *qui longiùs antè eſt*: &

Προσώτερω, adv. *longiùs antè, ulteriùs*, comp. à πρόσω, *ante ſe, longè.* Th. πρὸ, *antè.*

Προσώχθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσοχθίζω, *infenſus ſum*: f. ίσω. p. προσώχθικα. Th. ὀχθέω, *indigner.*

Προταιμοίην, a. 2. opt. m. verbi προτέμνω, *præſcindo.* Th. τέμνω, *ſeco, ſcindo.* f. 2. ταμῶ, a. 2. ἔταμον. p. m. τέτομα.

Προταμὼν, *præcidens*, a. 2. part. act. ejuſd.

Πρότασις, εως, ἡ, *propoſitio, initium, dramatis.* à προτείνω, *prætendo, præpono.* Th. τείνω, *tendo.*

Προτάσσω, vel -τίλω, *præſtituo*: f. ξω. p. προτέτακα. p. paſſ. προτέταγμαι. p. part. paſſ. προτεταγμένος, η. Th. τάσσω, *ordino*: f. ξω.

Προτεθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. verbi προτίθημι, *propono.* προτέθηκα pro προτέθεικα, p. act. Th. τίθημι, *pono.*

Προτείνω, *prætendo, diſtendo, propono*: f. ενῶ. a. 1. προέτεινα. a. 1. part. προτείνας, αντος, p. προτέτακα. Th. τείνω, *tendo.*

* Προτείχισμα, ατος, τὸ, *antemurale, propugnaculum, præmunitio*: à perf. paſſ. verbi.

* Προτειχίζω, *præmunio*, f. ίσω, p. paſſ. προτετείχισμαι.

Πρότερα, (ſc. ἡμέρα) *pridiè*: à πρότερος.

Προτεραίος, Ion. pro πρότερος, *prior.*

Προτερεῖ, 3. ſing. præſ. ind. à

Προτερέω, *prior ſum, præeo*: quod à præced.

* Προτέρημα, ατος, τὸ, *privilegium, prærogativa.*

Προτέρῃσιν, dat. pl. Ion. quod ab eod.

Πρότερον, adv. *priùs, potiùs*: quod à

Πρότερος, α, *prior*: dat. pl. Ion. προτέρῃσι. Th. πρὸ, *antè.*

Πρότερω, -ως, & -ωσι, adv. *antè, ulteriùs*: à præced.

Πρότι, idem quod πρὸς, Dor.

Προτιάπτω. Dor. pro προσάπτω, *alligo, appello, affigo*; item *attribuo, defero*: à πρὸς, & ἅπτω, *necto.*

Προτιβάλλεαι, *coërces*: Dor. & Ion. pro προσβάλλῃ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. verbi προσβάλλω, *aggredior, coërceo*: quod ex πρὸς, & βάλλω, *jacio*: f. αλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβλα.

Προϊδέγμενος, Dor. & Æol. pro προσδεξάμενος, p. part. paſſ. verbi προσδέχομαι, *admitto, expecto.* Th. δέχομαι, *capio*: f. ξομαι. Vide & ſimplex δέγμενος.

Προτιπίδειν, Dor. pro προσείδειν, *aſpicere.* præſ. infin. act. verbi εἶδω, *video.*

Προτιτιλεῖν, *propellite*: præſ. infin. pro imperat. Dor. verbi προτιτιλέω pro προσελέω. Th. ειλέω, *verto.*

Προτιτιλεῖν, eodem modo pro προσελεῖν, a. 2. inf. verbi προσαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Προτίθημι, *propono, objicio, præfero*: f. προθήσω. p. προτέθεικα. a. 2. m. προεθέμην, σο, το, *propoſui.* Th. τίθημι, *pono.*

Προτιμάσσω, Dor. pro προσμάσσω, *attingo.* Th. μάσσω, vel -τίλω, *pinſo, ſubigo, tango*: f. ξω.

Προτιμάω, -ῶ, f. ήσω, *pluris facio, præfero, curo*: quod à τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

Προτιμῶν, præſ. part. act. verbi præced.

* Προτίομαι, *antè honoror*: ex προτίω, *antè honoro*: à τίω.

Προτιόσομαι, *aſpicio, præſagio*; Dor. pro προσόσομαι, quod Æol. eſſe ferunt pro προσόψομαι. Th. ὄπλομαι, *video*: f. ψομαι. Alii volunt derivari ab ὄσομαι, *auguror.* Th. ὄσσα, ης, ἡ, *vox, omen.*

Προτμησις, εως, ἡ, *ipſa actio præſcindendi, id quod præſcinditur*: undè & *umbilicus* aſpidis πρότμησις dicitur, Hom. Iliad. λ quoniam ab ipſo ſtatim partu umbilicus infantibus præſcindi ſolet: aut quoniam juxta umbilicum in duo dividitur medius homo. quod ex πρὸ, & τέμνω, *ſeco*: p. τέτμηκα, p. paſſ. τέτμημαι, σαι.

* Προτομὴ, ῆς, ἡ, *ulcus*; item *ſumma* aut *prior pars.*

Προτόνοισι, dat. pl. à

Πρότονος, ου, ὁ, vel τὸ, *funis ille qui deducitur à malo ad proram.* Th. τείνω, *tendo*: p. m. τέτονα. undè τόνος, *tenſio.*

Πρωτῦ, *priùs, antè*: q. d. πρὸ τούτου τοῦ χρόνου.

Προτρέποντο, *revertebantur*: 3. pl. imperf. paſſ. Ion. Ex πρὸ, & τρέπω, *verto.*

Προτρεπτικὸς, ὴ, ὸν, *adhortatorius*: à

Προτρέπω, *ante me verto, ſubſiſtentem & cunctantem urgeo, adhortor*: f. ψω. p. τέτροφα. a. 1. m. -ετραπόμην, ῶ, ατο. Th. τρέπω, *verto*: p. m. τέτροπα.

Προτρέχω, *præcurro*: f. 1. m. δραμοῦμαι. f. 2. m. δρα-

m. δραμοῦμαι. a. 2. ἔδραμον. p. act. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα. Th. τρέχω, *curro*: f. Θρέξω.

Προτροπάδην φοβεῖσθαι, dicuntur, *qui cum maximâ celeritate fugiunt, hostibus tergo vertentes*: à προτρέπω, quod vide.

Προτροπὴ, ῆς, ἡ, *exhortatio*: à προτρέπω, *adhortor*. Th. τρέπω, *verto, verso*, præt. m. τέτροπα.

Προτυχὲν, όντος, τὸ, παρατυχὸν, *quicquid se nobis fortuitò offert*, vel *obvium est*. Th. τυγχάνω, *sum*, &c. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. indè a. 2. part. τυχὼν, όντος.

Προΐβαλεν, *projecit*: Atticâ Synæresi pro προέβαλεν, 3. sing. a. 2. act. verbi προβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*: f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Προΐδη, itidem pro προέβη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi προβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, *eo*; f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Προΐγραφε, Att. Synær. pro προέγραφε, 3. sing. imperf. act. verbi προγράφω, *antè scribo*. Th. γράφω, *scribo*: f. ψω.

Προϊδιδάξατο, itidem pro προεδιδάξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προδιδάσκω, *priùs doceo*. Th. δάσκω, *doceo*: f. ξω.

Προΐδωκας, itidem pro προέδωκας, 2. sing. a. 1. ind. act. à προδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Προΐθετο, itidem pro προέθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi προτίθημι. Vide in

Προΐθηκεν, itidem pro προέθηκεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προτίθημι, *propono*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἐθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Προΐκετο, *præpositus erat*: Att. pro προέκειτο, 3. sing. imperf. Ex πρὸ, & κειμαι, *jaceo*: f. κείσομαι.

* Προϊκεχωρέκεσαν, Att. pro προεκεχωρήκεισαν, 3. pl. pluſq. Th. προχωρέω, *abeo*.

Προϊκινδύνευεν, itidem pro προεκινδύνευεν, 3. sing. imperf. verbi προκινδυνεύω, *periculis me objicio pro aliquo*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

ΠΡΟΪΝΗ, ης, ἡ, *PRUNUS* arbor.

Προϊνικος, ου, ὁ, *mercenarius, homo turbulentus*: ex πρὸ, & ἐνείκω, *fero*: vel à νεῖκος, *rixa*.

Προϊξένησεν, *conciliavit*: Att. pro προεξένησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προξενέω, *sum hospes publicus, comparare cogor*. Th. ξένος, *peregrinus, hospes*.

Προϊπάρξις, εως, ἡ, *præ-existentia*: à

Προϋπάρχω, *antè existo*; item *liberalitate prævenio*; item *incipio*: imperf. act. προϋπῆρχον, ες, ε. f. ξω. p. προϋπῆρχα. q. ex πρὸ, & ὑπάρχω, *sum, existo*: quod ab ἄρχω, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Προυπειλήφασιν, 3. pl. perf. ind. Att. Ex πρὸ, ἐπὶ, & λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. p. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Προύπεμψαν, Att. Synæreſ. pro προέπεμψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προπέμπω, *mitto antè, deduco*. Th. πέμπω, *mitto*.

Προϋπηργμένα, τὰ, *beneficia in quempiam collata*. &c

Προϋπῆρκται, 3. sing. p. ind. paſſ. à προϋπάρχω, *prævenio*: ex πρὸ, & ὑπάρχω, *auter sum, existo*. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium*.

Προϋπῆρχον, ες, ε, imperf. act. verbi προϋπάρχω, quod vide.

Προῦπτον, *evidens*: pro πρόοπτον, ου, τὸ· ex πρὸ, & ὄπτομαι, *video*.

Προύπηρχεν, ες, ε, imperf. act. verbi προϋπάρχω, quod vide.

Προυργιαίτερον, *melius, utilis, antiquius*: quaſi πρὸ ἔργου αἱρετώτερον. quod à πρόργου, pro πρὸ ἔργου, *quod operæ pretium est & prævertendum*. Th. ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Προύργου, vide præced.

Πρωτίθει, Att. pro προέτιθει, 3. ſing. imperf. act. verbi προτιθέω, *propono*, pro προτίθημι. imperf. ἐτίθην, ης, η. Th. τίθημι, *pono*.

Πρωτρέπετο, Att. Synæreſ. pro προτρέπετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi προτρέπω, *impello, adhortor*. Th. τρέπω, *verto*.

Προυτυψαν, Att. itidem pro προέτυψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προτύπτω. Th. τύπτω, *verbero*: f. ψω.

Προΰφιλες, Att. pro προόφιλες, *debebas*: Ion. pro πρωφίλες, 2. ſing. imperf. quod à πρὸ, & ὀφείλω, *debeo*: f. ήσω.

* Προϋφίσαμαι, idem ac

* Προϋφίστημι, *antecedo, prior sum*, f. προϋποστήσω· ex ὑπὸ, & ἵστημι, *sto*.

Προύχειν, itidem pro προέχειν, præſ. infin. verbi προέχω, *emineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Προύχοντο, ſimilitèr pro προείχοντο. à

Προύχω, contractè pro προέχω, *præcello*. Th. ἔχω, *habeo*.

* Προφαγεῖν, *præcomedere*: ex πρὸ, & φαγεῖν, *edere*.

Προφαίνω, *præluceo, præmonſtro, oſtento*. Th. φαίνω, *appareo*: f. ανῶ. a. 1. ἔφηνα.

Πρόφανῇ, 3. perſ. ſing. a. 2. ſub. paſſ. præced.

Προφανὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, *perſpicuus*: ἐκ τοῦ πρὸ φανοῦς, *manifestè*: ex πρὸ, & φαίνω, *appareo*.

* Προφανία, ας, ἡ, *conſpicuitas*: à προφανὴς *perſpicuus*.

Πρόφαντον, ου, τὸ, *oraculum*. πρόφαντον γίνεσθαι, *declarare*: ab iiſd.

Πρόφαντος, ου, idem qu. προφανὴς, *manifeſtus, eximius, conſpicuus*: ex πρὸ, & φαίνω, *oſtendo*.

* Προφανῶς, adv. *apertè, perſpicuè*.

Προφασίζομαι, *cauſificor, excuſo*: f. ίσομαι. à προφάσις, εως, ἡ, *prætextus*: hoc à πρὸ, & φημί. Th. φάω, *dico*.

* Προφασίζω, *cauſas fingo, capio occaſionem*.

Πρόφασις, εως, ἡ, *prætextus, occaſio*. Vide præced.

* Προφασικὸς, ἡ, ὁ, *occaſionalis, cauſarius, excuſatorius*.

Προφάτας, α, Dor. pro Προφήτης, ου, ὁ, *Propheta*. Th. φάω, *dico*.

Πρόφερε, præſ. imperat. προφέρει, *promovet*: 3. ſing. præſ. ind. act. verbi προφέρω, quod vide.

Προφερὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, *præſtans*: in compar. προφερέστερος, in ſuperl. προφερέστατος· quod à προφέρω, *præſto*. Th. φέρω, *fero*: fut. οῖσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προφέρουσι,

Προφέρῃσι, *adferat*: 3. perſ. ſing. præſ. ſub. act. pro προφέρῃ, per Paragogen τῆσι, quod ex

Προφέρω, *PROFERO, exprobro, objicio, excello.* à præced.

Πρόφημι, *prædico, -cis*: a. 2. προέφην. ex πρὸ & φημὶ, *dico.*

Προφητεία, ας, ἡ, *PROPHETICA, vaticinium*: à præced.

Προφητεύω, *PROPHETO, prophetas exerceo*: imperf. προεφήτευον, ες, ε. f. εύσω. a. 1. προεφήτευσα, ας, ε. a. 1. imperat. act. προφήτευσον, άτω. quod à Th. φημὶ vel φάω, *dico.*

Προφήτης, ου, ὁ, *PROPHETA*, Angl. **Prophet**: *prophetiarum interpres.* à præced.

Προφητικός, ἡ, όν, *PROPHETICUS*, Angl. **Prophetick**: ab eod.

Προφήτις, ιδος, ἡ, *PROPHETISSA*: à præced.

Προφθάνω, *prævenio*: f. προφθάσω. perf. προέφθακα. a. 1. προέφθασα, *præveni*: cum acc. Th. φθάνω, *prævenio*: fut. φθάσω. a. 2. ἔφθην.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, *prolatio*: à προφέρω, *profero*, quod vide.

Προφορικὸς, ἡ, ὸν, *enunciativus*: quod à præced.

Προφράζειν, *prædicere.* Th. φράζω, *dico.*

Πρόφρασσα, ης, ἡ, *propenſa, benevolens*: à πρόφρων, *propenſus.* Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens.*

Προφρόνως, Poët. idem ac προφρονέως, *animo prompto, lubenter.* ab eod.

Πρόφρων, ονος, ὁ ἡ ὴ, *prudens, propenſus, promptus*: hinc adv. προφρονέως. à præc.

Προφυγεῖν, a. 2. inf. act. verbi προφεύγω, *effugio.* Th. φεύγω, *fugio*: f. φεύξω. a. 2. ἔφυγον. p. m. πέφευγα.

Προφύγοις, 2. ſing. a. 2. opt. act. ver. ejuſd.

* Προφύλαξ, ακος, ὁ, *primus excubitor, procubitor.*

Προφυλάσσειν, *ante aliquem locum excubias agere.* Vide φυλάσσω.

* Προφυλάττω, *caveo, proſpicio, cuſtodio, preſervo*, f. ξω. p. προπεφύλαχα· ex φυλάττω, *cuſtodio.*

Προχέειν, *infundere*: præſ. inf. act. à προχέω, *infundo.* Th. χέω, *fundo*: f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα & ἔχεα.

Προχειρίζομαι, propriè *manum admovere operi antequam fiat, deligo, deſigno*: f. ίσομαι. a. 1. m. προεχειρισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. προχειρίσασθαι· ex πρὸ & χεὶρ, ρὸς, ἡ, *manus.* hinc χειρίζω, *manu tracto.*

Πρόχειρος, ε, ὁ ἡ ὴ, *qui eſt in promptu, expeditus.*

Προχειροτονέω, *priùs deſigno, præ cæteris deſigno*: fut. ήσω. præt. προκεχειροτόνεκα. perf. paſſ. προκεχειροτόνημαι. perf. part. paſſ. προκεχειροτονημένος, η, ον, *priùs deſignatus, a, um.* quod ex πρὸ, & χειροτονάω, *manum protendo*: hoc ex χεὶρ, *manus*, & τείνω, *tendo*: f. τενῶ, p. τέτακα. p. m. τέτονα.

Προχείρως, adv. *facillimè*: à πρόχειρος.

Προχέουτι, Dor. pro προχέασι, *profundunt*: 3. pl. præſ. ind. act. Th. χέω, *fundo*: f. χεύσω.

* Πρόχευσις, εως, ἡ, *profuſio.* Th. χέω, *fundo.*

* Προχέω, f. εύσω, *profundo, effundo.*

Πρόχυν, *in genua*: adv. qu. per Sync. pro πρόγονυ, ἐπὶ γόνυ, *geniculatim.* Th. γόνυ, γόνατος, τὸ, *genu.*

Προχοὴ, *alveo, gutturno*, dat. ſing. à προχοὴν, ῆς, ἡ, quod ex πρὸ, & χέω, fut. χεύσω, *fundo.*

Πρόχορος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *præiens in choro.*

Προχόω, *alveo*: dat. ſing. à πρόχοος, ου, ὁ, *gutturnium.* ab eod.

Προχωρέω, f. ήσω, *procedo, ſuccedo*: ſæpè etiam impersonalitèr uſurpatur. Th. χωρέω. Hinc

* Προχώρημα, ατος, τὸ, *ſtercus.*

Προῶμαι, vel πρόωμαι, *deſeram, remittam*: & in 1. pl. προώμεθα, a. 2. ſub. m. verbi προΐημι. Th. ἵημι, ſeu ἴω, *mitto.*

Προωρισα, ας, ε, *prædeſtinavi, decrevi*, a. 1. ind. act. verbi προορίζω, *priùs definio*: f. ίσω. p. προώρικα. perf. paſſ. προώρισμαι. a. 1. paſſ. προωρίσθην. Quod ex πρὸ, & ὅρος, *terminus.*

Προωρώμην, imperf. m. verbi προοράω, -ῶ, *proſpicio*: imperf. m. προωρᾶμην, -ώμην. Th. ὁράω, *video.*

ΠΡΥΛΕ'ΕΣ, ων, οἱ, *propugnatores, pedites, multitudo in unum congregata*: dat. pl. Ion. πρυλέεσσ' pro πρυλέεσσι.

Πρύλις, ἡ, *ſaltatio armata, quam pedites ſaltant.* Th. πρυλέες.

Πρύμνα, Ion. -η, ης, ἡ, *puppis, poſterior pars navis.* Th. πρυμνὸς, *extremus*

Πρυμνήσι', pro πρυμνήσια, *retinacula*, nom. pl. n. g. à

Πρυμνήσιον, ου, τὸ, *funis, quo navis religatur ad terram*; quod à πρύμνα, ης, ἡ, *puppis.* Th. πρυμνὸς, *extremus.*

Πρυμνήτιος, ία, ιον, ad πρύμναν *pertinens*: à

ΠΡΥΜΝΟ'Σ, ἡ, όν, *extremus, ultimus*: qu. à πέρος, *finis, extremitas.* Eſtque qu. ad πείρατ μένει.

Πρυμνὼ, όος, ἡ, nom. mul. qu. *ultima.*

Πρυμνώρεια, ας, ἡ, *extrema pars montis.* qu. à πρυμνὸς, *extremus*, & ὄρος, εος, τὸ, *mons.*

Πρυτανεῖα, τὰ, *pecunia quam actor & reus diſceptaturi reponebant*: &

Πρυτανεῖον, ου, τὸ, *locus Athenis ubi alebantur publicè benè de republ. meriti*; item *ampla & magnifica domus*: &

Πρυτανεύω, *rego, moderor, adminiſtro*: à

ΠΡΥ'ΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, *præfectus, adminiſtrator: cuſtos*: in pl. πρυτάνεις, acc. ſing. πρύτανιν, & eſt nomen propr. qu. πυρὸ-ταμις, ut ſit propriè *frumentorum præfectus*; vel à πρῶτος.

Πρώαν, Dor. pro πρώην, quod vide.

Πρώην, adv. *paulò antè, nuper, quondam*: à πρωΐ, *manè.*

Πρωθήβης, ου, ὁ, & Πρώθηβος, ου, ὁ ἡ ὴ, *qui primos pubertatis annos agit, puber*: ex πρῶτος & ἥβη, *pubes.*

Πρωθύστερος, ου, *præpoſterus*, & πρωθύστερον, figura, quæ ὑστερότερον, ſive ὕστερον πρότερον appellatur.

ΠΡΩΙ', *manè*, adv. temporis, cui opponitur ὀψὲ, *veſperi.* ἅμα πρωΐ, *ſummo diluculo.*

Hinc

Hinc Poët. pro πρωΐ, πρωΐζα, & πρωϊζὸν, *nudiustertius*: vel, ut alii volunt, *bodiè, manè.*

Πρωία, ας, ἡ, ſubaudi ὥρα, *matutinum tempus.* Th. πρωΐ, *manè.*

Πρωΐζα, *præmaturè*: adv. à πρωΐ.

* Πρωΐθεν, adv. *de mane*: ab eod.

Πρωΐμος, ος, ὁ ἡ, ον, *matutinus, a, um.* Th. πρωΐ.

Πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, *matutinus, a, um*: ejuſd.

Πρωΐος, α, ον, *matutinus, a. um.* Th. πρωΐ.

ΠΡΩΚΤΟΣ, ὁ, *podex, nates.*

Πρὼν, ωνὸς, & πρώων, ωνος, ὁ, pro πρηὼν, ῶνος, ὁ, *cacumen montis.*

Πρώονες, οἱ, *montium vertices*: à πρώων. Vide πρὼν.

Πρῶξ, κὸς, ὁ, *gutta.* Th. πρωΐ.

ΠΡΩΡΑ, ας, ἡ, *PRORA, ſons, naves*: q. à πρὸ & ῥέω, *fluo*; vel ut alii volunt ὁράω, *video.*

Πρώρᾰθεν, adv. *è prorâ.* Th. πρώρα, *prora.*

Πρωρατεύω, *proreta ſum*: à

Πρωρᾰ́της, ου, ὁ, & πρωρεὺς, έως, ὁ, *PRORETA.* Th. πρώρα.

Πρῶτα, *primùm*, adv. τὰ πρῶτα, vel πρωτεῖα, *primæ partes*: à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ.

* Πρωταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *qui primas partes agit.*

Πρωτᾰ́ρχος, ου, ὁ, *militiæ princeps*: ex πρῶτος, & ἀρχή.

Πρωτεῖον, ου, τὸ, *principatus, primatus.* τὰ πρωτεῖα, i. e. πρῶτα, *primæ partes*: à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *antè.*

Πρωτεσίλας, ου, ὁ, Dor. pro Πρωτεσίλαος, ου, ὁ, *PROTESILAUS.*

Πρωτεὺς, έως, ὁ, *PROTEUS, deus marinus.*

Πρωτεύω, *primas teneo, ſum primus*: f. εύσω. p. πεπρώτευκα. quod à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *antè.*

Πρώτη, ης, ἡ, *prima.* f. g. à πρῶτος, quod vide.

Πρωτηρότῃ, dat. ſing. à

Πρωτηρότης, ητος, ὁ, *qui primus erat*: ex πρῶτος, *in primis*, & ἀρόω, *aro.* f. όσω.

Πρώτισ', pro πρώτιστα, quod & πρώτιστον, *primùm, in primis*, adv. ſuperl. à πρῶτον. Sic

Πρώτιστος, η, ſuperl. à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *antè.*

* Πρωτοβαθρέω, -ῶ, *ponere ſolium ſuum ſuprà*: fut. ήσω. a. 1. ἐπρωτοβάθρησα. p. πεπρωτοβάθρηκα. imperf. ἐπρωτοβάτρεον, -ουν.

* Πρωτοβολέω, -ῶ, *primò emitto*: f. ήσω. a. 1. ἐπρωτοβόλησα. p. πεπρωτοβόλημκα.

Πρωτογενήματα, τὰ, *primitiæ*: vide à πρωτόγονος.

Πρωτογενὴς, ους, ὁ, *PROTOGENES.* nom. propr. Sed

Πρωτογονὴς, έος, ὁ ἡ, ὸν, *primigenius*: &

Πρωτόγονος, ου, ὁ ἡ, ὸν, *primogenitus*: &

Πρωτογόνος, *primum pariens*: ex πρῶτος, *primus*, & γείνομαι, *naſcor.* p. m. γέγονα.

Πρωτογόνων, gen. pl. à πρωτογόνος, vide præced.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, *primus conſeſſus* q. d. ἡ πρώτη καθέδρα. quod ab ἕδρα *ſella.* Th. ἕζομαι, *ſedeo.*

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, *primus accubitus*: ex πρώτη, & κλισία, ας, *locus in quo accumbitur.* Th. κλίνω, *reclino.*

* Πρωτοκαρία, ας, ἡ, *prima tonſura*, quâ ſacrorum ordinum Candidati primò initiantur, & vocantur *Clerici* more Romano.

* Πρωτολογία, ας, ἡ, *primus ſermo, primæ partes agendi*: ex λόγος, *ſermo*, & πρῶτος.

Πρωτομίδεια, ας, ἡ, nomen mulieris, *quæ prior curat.*

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, adv. *primùm.* Th. πρὸ, *antè.*

Πρωτοπαγεῖς, nom. pl. à

Πρωτοπαγὴς, ές, -ῆς, ὁ ἡ, *recens compactus.* Ex πρῶτος, & πήγνυμι, *compingo.* f. ξω.

* Πρωτόπειρος, ος, ὁ ἡ, *primum ſeſe exercens.*

* Πρωτοπλάστης, ου, ὁ, *primus fictor*: &

Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, *qui primus formatus eſt*, ut Adam: ex πρῶτος, & πλάσσω, ſeu -τλω, *fingo.* hinc πλαστὸς, *fictus.*

Πρῶτος, η, *primus*; item pro comp. *prior, ſuperior.* πρῶτοι, *majores.* τὴν πρώτην, *primùm.* contractè ex πρόιλος pro πρότατος, ſuperl. à πρὸ, *antè.*

* Πρωτοστασία, ας, ἡ, *principatus*: ex πρῶτος, & στάσις, *ſtatio.*

Πρωτοστάτης, ου, ὁ, *qui primus ſtat in acie*; item *princeps, author*: ex πρῶτος, *primus*, & ἵστημι, *ſto.*

Πρωτοτόκια, ων, τὰ, *jura primigeniti.* Hebr. xii. 16. à

Πρωτοτόκος, ος, *primipara.* Sed

Πρωτότοκος, ος, ὁ ἡ, ὸν, *primogenitus*, q. d. πρῶτον τέκος, *prima proles*: à τίκτω, *pario*: f. τέξομαι. p. m. τέτοκα, *peperi.*

* Πρωτοτοκεύω, *primogenitum edo*: f. εύσω. p. πεπρωτοτόκευκα· à τίκτω, *pario.*

* Πρωτοτοκέω, -ῶ, *primùm pario*, f. ήσω. p. πεπρωτοτόκεκα.

Πρωτὼ, όος, ἡ, nom. mulieris, ἡ πρωτεύσα.

Πρώτως, adv. *primò, primariè*: à πρῶτος. Th. πρὸ, *antè.*

Πταίην, *volem*: a. 2. opt. act. verbi πτῆμι, *volo*, -*ai*, a. 2. ἔπτην. Th. ἵπταμαι, idem.

Πταίοισα, *offendens*: Dor. pro πταίουσα, præſ. part. f. g. à πταίω.

ΠΤΑΙ'ΡΩ, & πταρω, *ſternuto*: a. 2. ἔπταρον. Eſt *aliquid cadere facio, ſterno*: ut poſſit eſſe à πτόω.

Πταίσειν, f. 1. inf. act. à πταίσητε, 2. pl. a. 1. ſub. act. verbi πταίω, *impingo.*

Πταῖσμα, ατος, τὸ, *offenſio, lapſus*, à p. paſſ. ſeq.

ΠΤΑΙ'Ω, *impingo, offendo, laboro*: (q. à πέτω, *cado.*) f. πταισω. p. ἔπταικα. a. 1. ἔπταισα. a. 1. ſub. act. πταίσω, ῃς, ῃ. p. paſſ. ἔπταισμαι.

Πταμένος, η, ον, *volans*: præſ. part. paſſ. verbi πτῆμι, & in paſſ. πέτομαι. Alii malunt eſſe a. 2. part. m. verbi ἵπταμαι, *volo*; f. πτήσομαι. a. 2. m. ἐπτάμην.

* Πταρμὸς,

* Πταρμὸτ, ῦ, ὁ, *ſternutamentum*: ex πταίρω, *ſternuto*.

Πτάτο, *volabat*: Ion. pro ἔπταλο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πτάμαι, vel a. 2. m. ut dict. in πτάμενος.

Πτὲ, particula Poët. ex ποτέ.

ΠΤΕΛΈΑ, ας, ἡ, *ulmus*: qu. πεταλέα, à πέταλον, *folium*. Eſt ab imo ramoſa & folioſa.

Πτερὰ, nom. vel acc. pl. à πτερὸν, ῦ, τὸ, *ala*, πτερὰ νίκας, *alæ victoriæ*, id eſt, *victoria, quam quis celeritèr adipiſcitur*.

Πτέριε, ιδος, ἡ, *filix*: à πτέρυξ, *ala*, quia folia habet inciſa & explicata.

ΠΤΈΡΝΑ, ης, ἡ, *calx, calcaneum, cujuſvis rei extremitas, dolus*, qu. à πατεῖν τὴν ἔραν, *à calcandâ terrâ*. Hinc

Πτερνίζω, f. ίσω, *calce peto, calcitro, ferio, ſupplanto*. à præced.

Πτερνις, ίδος, ἡ, *calx pedis*; item *fundum & baſis pelvis*: à πτέρνα, *calx*.

* Πτερνισμὸς, ῦ, ὁ, *calcitratio, dolus*.

Πτερνοσλύφος, ου, ὁ, nomen muris: à πτέρνα, & γλύφω, *ſcalpo*. Th. γλάφω, *cavo*.

Πτερνοτρώκτης, gen. ſing. à πτερνοτρώκτης, ου, ὁ, nomen muris: à πτέρνα, & τρώγω, *rodo, comedo*. f. τρώξομαι. a. 2. ἔτραγον.

Πτεροφάγος, ου, ὁ, nomen muris: à πτέρνα, & φάγω, *comedo*: a. 2. ἔφαγον.

Πτερόεις, εντος, *alatus, celer*: acc. ſing. πτερόεντα, *velocem*. Aliquandò *ſagittis* tribuitur: aliquandò etiam *verbis*, quòd emiſſa ex ore revocari nequeant: à

ΠΤΕΡΌΝ, ῦ, τὸ, *ala*; item *penna, pinna*: qu. per Sync. pro πετερὸν, à πέταμαι, *volo*. Hinc πτερόεις, *alatus, celer*. πτέρυξ, *ala*. δίπτερος, *bipennis*. πτερύσσομαι, *alarum plauſu latera ferio*, ut galli gallinacei ante cantum; item *geſtio*.

* Πτεροφύω, *alas gigno*.

Πτερόω, -ῶ, f. ώσω, *alatum facio, alas addo*. Th. πτερὸν, ῦ, τὸ, *ala*.

Πτερύσσεσσι, dat. pl. Ion. pro πτέρυξι, à πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*: dat. ſing. πτέρυσι, à præced.

Πτερύγιον, ου, τὸ, *alula, pinna*, in piſcibus; & *pinna* ædificii diminut. à πτέρυξ, υγος, *ala*, ab eodem.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*; item *pinna*, ſive *penna*. ab eod.

Πτερύσσομαι, *alarum plauſu latera ferio*; ut galli gallinacei ante cantum: item *geſtio*: f. ύξομαι. Th. πτερόν.

* Πτεροτὸς, ὴ, ὸν, ἡ, *allatus, pennatus*.

Πτέσθαι, *volâſſe*: pro πτάσθαι. a. 2. inf. m. à πτέω, pro ἵπταμαι, *volo, -as*: f. πτήσομαι. a. 2. act. ἔπτην. a. 2. med. ἐπτάμην. a. 2. inf. m. πτάσθαι.

* Πτῆμα, ατος, τὸ, *volatus*.

* Πτημι (pro πτάω) *volare*, f. πτήσω, a. 2. ἔπτην, p. πέπτηκα.

* Πτηνὰ, ῶν, τὰ, *aves*.

Πτῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵπταμαι, *volo, -as*, quod vide.

Πτηνὸν, ῦ, τὸ, *volatile, avis*: ab eod.

* Πτηνὸς, ὴ, ὸν, *volucris*.

Πτῆξαι, *conſternare*: a. 1. inf. act. à

Πτίσσω, *metu contrahor, expaveſco*; *fugio*; *me abſcondo*; item activè *perterrefacio*. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Πτίσσω, f. 1. act. verbi πτῶμι, ſeu ἵπλημι, *volo, -as*. Th. ἵπταμαι, idem: f. πτήσομαι.

Πτίλον, ου, τὸ, *penna mollis, pinna, lanugo*. à ſeq.

ΠΤΊΛΟΣ, ου, ὁ, *cui ex ciliis pili periere*; *calvus*.

ΠΤΊΣΣΩ, ſeu -τίλω, f. ίσω, *PISO, PINSO, tundo, decortico*; convenit cum πατάσσω, *percutio*. hinc πίσον, ου, τὸ, *piſum*.

ΠΤΟΈΩ, *terrefacio, terreo*; item *obſtupefacio*: f. ώσω. præt. ἐπτόηκα. a. 1. paſſ. ἐπτοήθην. a. 1. ſub. paſſ. πτοηθῶ, ῆς, ῇ. & in 2. pl. πλοηθῆτε. a. 1. part. paſſ. πτοηθεὶς, έντος, *conſternatus, attonitus*. Hinc

Πτοηθῆτε, 2. plur. a. 1. ſub. paſſ. verbi πτοέω.

Πτοώμενος, *attonitus, admirans*, Ion. pro ἐπτοημένος, perf. part. paſſ. ejuſd.

Πτόησις, εως, ἡ, *conſternatio*. ab eod.

Πλοίμην, οῖο, οῖτο, *volem, es, et*, pro πλαίμην, αῖο, αῖτο, a. 2. opt. m. verbi ἵπταμαι, *volo*. f. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην.

Πτοιῶμαι, *conſternor*: præſ. paſſ. à πτοιέω, Poët. pro πτοέω, *exterreo*.

Πτολεμαῖς, ίδος, ἡ, nomen urbis. Gr. *bellatrix*.

Πτολεμίζειν, Poët. pro πολεμίζειν, præſ. inf. à πολεμίζω, *bello*: f. ίσω. Th. πόλεμος, *bellum*.

Πτόλεμος, ου, ὁ, Poët. pro πόλεμος, *bellum*.

Πτολίεθρον, ου, τὸ, *oppidulum*, dimin. à πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πολις, ἡ, *urbs*.

Πτολίεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. à πτόλις, εως, ἡ, *urbs*, Poët. pro πόλις, idem.

Πτολίπορθος, ου, ὁ, *urbium everſor*: quod à πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, *urbs*, & πέρθω, *vaſto*, p. m. πέπορθα.

Πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, *urbs*.

Πτόρθοιο, gen. Ion. à

Πτόρθος, ου, ὁ, *ramus*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

Πτυγμ', pro πτύγμα, ατος, τὸ, *plicatura, ſinus*. a. 1. perſ. perf. paſſ. verbi πτύσσω, *plico*, f. ξω.

ΠΤΥΓΙΞ, γὸς, ὁ, *avis genus*. Eadem cenſetur quæ ὖβρις.

* Πτύελον, ου, τὸ, *ſaliva*: à πτύω, *ſpuo*.

Πτυκτὸς, ὴ, *plicatus, complicatus*: quod à πτύσσω, *complico*, f. ξω.

Πτυξ, υχὸς, ἡ, *plica, cacumen montis*. Th. πτύσσω.

Πτύξας, αντος, a. 1. part. act. à πτύσσω, *complico*: f. ξω.

* Πτυξις, εως, ἡ, *plica, plicatura*.

Πτύον, ου, τὸ, *ventilabrum*, quo ſordes à frumentis veluti πτύονται, ſeu ἐκβάλλονται. Th. πτύω, *expuo*.

Πτυόφι, Poët. adject. v. à πτύον, *ventilabrum*, quod vide.

Πτύρω, *terreo*: f. πτυρῶ. p. ἔπτυρκα. præſ. paſſ. πτύρομαι, *perterrefio*, propriè de equis. Th. πτοέω, *terreo*.

Πτύσμα, ατος, τὸ, *ſputum*: à πτύω, *ſpuo*.

ΠΤΥΣΣΩ, *complico*, *plico*: f. ξω. p. πέπτυχα. a. 1. ἔπτυξα. q. à πτύσσω, *pando*. Hinc πτυκτὸς, *plicatus*. δίπτυχος, *duplex*, *duplicatus*: &

Πτύχες, *plicæ*: nom. pl. à πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, *plica*. Th. πτύσσω, *plico*. f. ξω.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, idem ac πτὺξ, *plica*. ab eod.

Πτυχθεὶς, έντος, *plicatus*, a. 1. part. paſſ. verbi πτυσσω, *plico*: f. ξω. a. 1. paſſ. ἐπτύχθην.

ΠΤΥΩ, f. ύσω, *SPUO*, *expuo*, *contemno*: q. à πέτω, *cado*. hinc πτύελον, υ, τὸ, *ſputum*. πτύσμα, ατος, τὸ, idem.

Πτωκαζέμεν, Ion. ſeu Dor. pro πτωκάζειν, præſ. inf. act. verbi πτωκαζω, idem cum πτώσσω, *trepido*. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Πτῶμα, ατος, τὸ, *cadaver*; item *caſus*, *lapſus*. Th. πίπτω, *cado*: f. πτώσω.

Πτωξ, κὸς, ὁ, *midus*; itidem ſubſtantivè pro *lepore*: quod à πτώσσω, *trepido*. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Πτώσις, εως, ἡ, *caſus*, *ruina*, *plaga*: à πίπτω, *cado*, f. πτώσω, quaſi à πτέω. f. 2. m. πεσοῦμαι. præt. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πτώσσῃς, 2. ſing. præſ. ſub. à πτώσσω, *mendico*, *trepido*. præſ. inf. πτώσσειν. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Πτώσσοντι, Dor. pro πτώσσουσι, *trepidant*, *formidant*, 3. pl. præſ. act. à

Πτώσσω, *trepido*, *trepidè oberro mendicans*: fut. ξω. hinc πτωξ, *trepidus*. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Πτώσω, f. 1. act. verbi πίπτω, *cado*. qu. à πτόω.

Πτωχεία, ας, ἡ, *mendicitas*, *inopia*: quod à πτωχὸς, *mendicus*: hoc à πτώσσω, *trepido*. Th. πτοέω.

Πτωχεύω, *pauper ſum*, *mendico*: f. εύσω. p. πεπτωχευκα. a. 1. ἐπτώχευσα. &

* Πτωχίζω, *pauperem facio*, *depaupero*, f. ίσω. p. πεπτώχικα. à

Πτωχὸς, ὴ, *mendicus*, *pauper*. χήρα πτωχὴ, *vidua pauper*. à πτώσσω, *trepido*. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Πυανέψια, ας, ἡ, *feſtum quoddam Athenis*: à πυάνων ἥψισει.

Πύανον, υ, τὸ, *faba*: al. πύαμος & πύαμον.

Πύαρ, *coagulum*, fort. quia eſt craſſum, ut πῦον.

Πυγαῖα, τὰ, dicuntur *clunes*. Th. πυγὴ, ῆς, ἡ, *nates*, *clunes*.

ΠΥΓΗ, ῆς, ἡ, & πὺξ, πυγὸς, ἡ, *nates*, *clunes*. q. à πύκα, quia denſa ibi caro. Hinc ὀσθοπύγιον, υ, τὸ, *pars ſuper clunes elata*.

Πυγίζειν, ad execrandam Venerem quidam referunt: al. ut ſit *ferire nates alicujus*. hinc

Πύγισμα, αλος, τὸ, pro *præpoſterâ Venere*. Vel pro *plagis*, *quas quis natibus alicujus infligit*. Th. πυγὴ, *clunes*.

Πυγμαῖος, υ, ὁ, *PYGMÆUS*: Anglic. Pygmy. à πυγμὴ, *menſura ſpatium continens quod eſt à cubito ad digitos clauſos*. Th. πὺξ, adv. *pugno*, vel *pugnis*.

Πύγμαλος, ἔχαλος, Heſych. pro πύμαλος.

* Πυγμαχέω, -ῶ, *pugilatu decerto*: &

Πυγμαχία, ας, ἡ, Poët. pro πυγμὴ, ἡ, *pugilatus*, *pugilum certamen*: à

Πυγμάχος, υ, ὁ, *pugil*, *luctator*: ex πυγμὴ, *pugnus*, & μάχομαι, *pugno*.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, *pugnus*, *pugilatus*. πατάσσειν πυγμῇ, *pugno percutere*. πυγμῇ, adverbialiter, *crebrò*, *enixè*. Sumitur & pro *menſurâ cubiti*, undè dicti ſunt *Pygmæi*, πυγμαῖοι, q. d. *cubitales*. Th. πὺξ, adv. *pugno*.

Πυγοστόλος, υ, ὁ ἡ, *qui nates veſtibus ornat*: à πυγὴ, *nates*, & στέλλω, *orno*. p. m. ἔστολα.

Πυγὼν, όνος, ἡ, *menſura à cubito ad extremam partem manûs*, *digitis inflexis*. Th. πὺξ, adv. *pugno*.

Πυδαρίζω, *ægrè fero*, *reſilio*: qu. à πηδάω, *ſalio*.

ΠΥΈΛΟΣ, υ, ὁ, *ſolium balneorum*, ſeu *ſella*, *alveus*: q. à πῦς, & λόω, *lavo*. Dicitur & πύαλος.

Πυθαγόρας, ὁ, *PYTHAGORAS*, philoſophus. Hinc

Πυθαγόρειος, *PYTHAGOREUS*. &

Πυθαγορικὸς, ὴ, ὸν, *PYTHAGORICUS*. &

Πυθαγοριστὴς, οῦ, ὁ, Dor. pro Πυθαγορικὸς, ὴ, ὸν, *Pythagoricus*.

* Πυθεθὼν, όνος, ἡ, *putredo*: à πύθω.

Πυθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*, *quæro*. f. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην. perf. paſſ. πέπυσμαι,

Πύθεῖ, 3. ſing. præſ. ind. m. verbi πύθομαι, *putreſco*. Th. πύθω, f. πύσω, *putrefacio*.

Πύθευ, Dor. pro πύθου, a. 2. imperat. med. verbi πυνθάνομαι. Vide πυθέσθαι.

Πύθῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi πύθω, *putrefacio*. Eſt & 2. ſing. a. 2. ſub. m. verbi πυνθάνομαι. Vide in

Πύθηαι, Ion. pro πύθῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. verbi πυνθάνομαι, *audio*, *intelligo*, *quæro*: f. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πυθία, ων, *PYTHIA*, *orum*, i. e. *Pythii ludi*. vel tempus ipſum τῶν Πυθίων· à Πύθιος.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Poët. idem.

Πυθικὸς, ὴ, ὸν, *PYTHICUS*: à Πύθιος.

Πυθιονίκας, α, ὁ, Dor. pro

Πυθιονίκης, υ, ὁ, *in ludis Pythiis victor*: ὁ ἐν τοῖς Πυθίοις νικήσας. &

Πυθιόνικος, υ, ὁ, idem. Hinc Πυθιόνικον ὕμνων θησαυρὸν vocat Pind. *theſaurum hymnorum de victoriâ Pythicâ*, i. e. copiam amplam carminum in laudem victoris Pythici: à

Πύθιος, υ, ὁ, *PYTHIUS*, cognomen Apollinis.

Πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum*, *ima pars*, *ramus*, *propago*. dat. ſing. πυθμένι, acc. πυθμένα, q. à πέδον, *ſolum*. Th. πύθω, *putrefacio*.

Πυθόθεν, *ex Pythone*, per Syncop. pro ἐκ τῆ Πυθωνόθεν. quod à Πυθὼν, όος, undè factum Πυθόοθεν, & per Sync. Πυθέθεν. i. e. ἐκ τῆς Πυθῶνος.

Πυθοῖ, *in Pytho*, dat. ſing. à Πυθὼ, όος, ἡ, nomen urbis. Πυθοῖ δὲ, *Pythum verſus*.

Hic

Hic δὲ postponitur dativo ; alioquin postponi solet accusativo, ut εἰκόνδε, &c.

Πυθοίατο, *rogavissent*, Ion. pro πύθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro, audio*, f. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην, a. 1. opt. m. πυθείμην, & in 1. pl. πυθοίμεθα.

Πυθόμενος, a. 1. part. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro*. Vide πυθοίατο.

Πύθοντο, *audiverunt*, Ion. pro ἐπύθοντο, 3 pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd.

ΠΎΘΩ, *putrefacio* : f. πύσω, qu. in πύον *redigo*, & πύθομαι, *putresco*. at

Πυθῶ, όος, ἡ, *PYTHO*, urbs Phocidis.

Πῦθων, ωνος, ὁ, id. m : at

Πύθων, ωνος, ὁ, *PYTHO, draco*, vel *serpens quem Apollo interemit, divinator* vel *dæmonium, cujus afflatu futura prædicebant*. Et sic dictus *Apollo*, δαιμόνιον μαντικὸν, παρὰ τὸ πυθέσθαι. Th. πύθω, *putrefacio*, vel πυνθάνομαι, *interrogo*.

Πυθωνά δε, Poët. pro εἰς Πυθῶνα, *in* vel *ad Pythonem*.

Πυθανόθεν, ἐκ τ Πυθῶνος, *ex Pythone*.

ΠΎΚΑ, *densè, spissè, accuratè, prudenter*. q. à πύγω, *compingo, cogo*. Hinc πυκάζω, *denso, stipo*. πυκνὸς, ὴ, *densus, spissus*. πυκνότης, ητος. ἡ, *densitas, spissitudo*. πυκνόω, *denso, spisso*. πύξος, ὑ, ἡ, *buxus*. πυξὶς, ίδος, ἡ, *pyxis*.

Πυκάζω, *denso, stipo*. f. άσω. Th. πύκα, *densè*.

Πυκάσαι, a. 1. inf. act. verbi πυκάζω, *munio, fulcio, condenso*. f. άσω. Th. πύκα, *densè*.

Πυκάσδεν, Dor. pro πυκάζειν, *ornare*. Sic πυκάσδη, Dor. pro πυκάζῃ, *ornaris*. Th. πύκα, *densè, accuratè*.

Πυκινῆς, gen. sing. f. g. à seq.

Πυκινὸς, ἡ, ὸν, id. quod πυκνὸς, *creber, densus, spissus, prudens*. Th. πύκα, *densè*, adv.

Πυκνὰ, *crebrò, prudenter*. &

Πυκνὸν, adverbialiter idem, à seq.

Πυκνὸς, ἡ, ὸν, *creber, a, um* ; *densus, a, um*, per Syne. pro πυκινὸς. Th. πύκα, *densè*.

Πυκνῶς, *sæpè, crebrò*, adv. in compar. πυκνότερον, *sæpiùs*. ab eod. Th.

Πύκτας, α, ὁ, Dor. pro πύκτης, quod vide.

Πυκτεύω, *pugil sum, pugilem ago*. f. εύσω. p. πεπυκτευκα. à

Πύκτης, ὑ, ὁ, *pugil, qui pugno certat*. Th πύξ, adv. *pugno*.

Πυλαγόραι, ων, οἱ, & Πυλαγόροι, dicebantur *legati*, qui à singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, & de republ. acturi, mittebantur, ex πύλη, *porta*, in pl. πύλαι, quod vide, & ἀγορὰ, *forum, cœtus*. Vide πυλαία, apud Suidam & alios.

Πύλαι, αἱ, nom. pl. *portæ* ; item πύλαι, sive πύλαι Κιλίκιαι, vel Θερμοπύλαι, *PYLÆ*, locus in Tauri montis parte, sic dict. quòd ibi *portæ* & fauces essent è Ciliciâ Syriam petentibus, gen. pl. Æol. πυλάων, pro πυλῶν, à πύλη, ης, ἡ, *porta*.

Πυλαία, Ion. pro πυλαία, ας, ἡ, *Amphictyonum concilium, quod ad Pylas*, sive *Thermopylas haberi solebat*. vide præced.

Πυλάρτης, ὑ, ὁ, *habens portas validas & bene compactas* : à πύλη, *porta*, & ἄρω, *apto*.

Πυλέων, gen. pl. Ion. pro πυλῶν, à

ΠΎΛΗ, ης, ἡ, *porta*, q. πόλη, à πόλις, quam claudit ; vel à πολέω. Πύλησ' pro πύλησι, dat. pl. Ion.

Πύλιγγες, *pili qui in sede corporis nascuntur*, ubi πύλη περιττωμάτων.

Πυλίων, gen. pl. à Πύλιος, ὑ, ὁ, *PYLIUS*, nom. propr. à

Πύλος, ὑ, ἡ, *PYLUS*, nomen oppidi in Peloponneso. Est &

Πύλος, ὑ, ὁ, idem quod πύλη, *porta*.

Πυλωρὸς, πυλουρὸς, & πυλαωρὸς, ὦ, ὁ ἡ ὦ, *portæ custos, urbis portarum custodiæ præfectus* : à πύλη, *porta*, & ὦρος, *custos*. Vel ab ὦρα, *cura*.

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, *atrium, vestibulum*. ; item *ipsa porta, janua*. Th. πύλη, *porta*.

Πυλωρὸς, ὦ, ὁ ἡ ὦ, *janitor*. Vide πυλωρός,

Πυμάτη, *ultimæ*, dat. fing. f. g. à

Πύματος, ὑ, Poët. *extremus, ultimus*. à πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum*. Th. πύθω, *putrefacio*.

ΠΎΝΔΑΞ, ακος, ὁ, *fundum, manubrium gladii*.

ΠΥΝΘΆΝΟΜΑΙ, seu πεύθομαι, *audio, cognosco, percontor, quæro*. præs. part. πυνθανόμενος, ὑ, f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην, ὑ, ετο. a. 2. inf. m πυθέσθαι. a. 2. part. m. πυθόμενος, ὑ, *quùm cognovisset*.

ΠΎΞ, adv. *pugno* vel *pugnis*. Est &

Πύξ, *assiduè, frequenter*. q. compactè à πύκα.

Πύξινος, ὑ, *buxeus*, &

Πυξίον, ὑ, τὸ, *tabella scriptura*, quæ olim *è buxo* fuit ; item *tabula scriptoris* : &

Πυξὶς, ίδος, ἡ, *PYXIS, vasculum è buxo*, aut etiam *è quâvis materiâ* : à

Πύξος, ὑ, ἡ, *BUXUS*, Angl. Box : à πυκάζω, *denso* : *densum* enim est ejus lignum.

Πύον, ὑ, τὸ, *pus, sanguis corruptus*. Th. πύθω, *putrefacio*.

Πύος, ὑ, ὁ, & πύος, εος, τὸ, *colostrum* ; item *PUS*, ab eod.

ΠΎΠΑΞ, *vox poppysmatis*.

ΠΎΡ, πυρὸς, τὸ, *ignis*. q. à πράω, inusit. *uro*, vel πρήθω, *incendo*.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, *rogus, PYRA*, à præced.

Πυράγρα, ας, ἡ, *forceps*, quo πῦρ ἀγρεύομεν· ab ἀγρεύω, *capto*. Th. ἄγρα, *captura*.

Πυραίθουσα, præs. part. f. g. à

Πυραίθω, *ignem facio* : ex πῦρ, & αἴθω, *uro*.

Πυράκνιος, ὑ, *ignifus*, idem quod πυρράκνης, quod vide. q. ex πῦρ, *ignis*, & ἄγω, Gen. xxv. 25 mel. edit. πυρράκης.

Πυρακτέω, & όω, *in igne verso, candefacio* : à πῦρ, & ἄγω.

Πυράμη, ης, ἡ, *falx*, quâ πυρὸς demetitur : ex πυρὸς, *triticum*, & ἄμη, *falx*. Th. ἀμάω, *meto*.

Πυραμὶς, ίδος, ἡ, *PYRAMIS, figura in canum attenuata* : Angl. a Pyramid. Πυραμίδες, apud Ægyptios dicuntur *regia granaria*

granaria, tanq. à πυρὸς, *triticum*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πύραυνον, ου, τὸ, *igniarium*, vas quo prunæ ardentes in menſam inferuntur: à πῦρ, & αὔω, *accendo*.

Πυργηδὸν, *in modum turris*: à πύργος.

* Πυργόβαρις, εως, ἡ, *turris munita, propugnaculum*. à πύργος, & βάρις, *domus turrita*.

ΠΥΡΓΟΣ, ου, ὁ, *turris*: q. πέρας γῆς, quòd ad fines territoriorum ſoleret fieri: aut à πῦρ, quia flammæ inſtar in acutum tendit.

Πυργόω, *turris inſtar erigo, turris inſtruo & munio*: à præced.

* Πυρεία, ας, ἡ, *fornax, caminus*.

Πυρεῖον, ου, τὸ, *igniarium, thuribulum*: quia in id πῦρ imponitur. Ion. πυρήϊον.

Πυρέσσω, vel -ττω, *febricito, febris laboro*: præſ. part. πυρέσσων. f. ξω. p. πεπύρεχα. a. 1. ἐπύρεξα. à

Πυρετὸς, οῦ, ὁ, *febris, igneus calor*. Th. πῦρ, *ignis*.

ΠΥΡΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *nucleus*: à πῦρ, quia *ignea vis* ſeminis in eo eſt.

Πυρηφόρος, pro πυροφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, *ferens triticum*: ex πυρὸς, & φέρω, *fero*.

Πυρία, ας, ἡ, *fotus, fudatio ſicca*, quia πυρὶ elicitur; tum *ipſum vas in quo* πυρία *peragitur, caldarium*. &

Πυριατήριον, ου, τὸ, *locus in quo ſudantes foventur, hypocauſtum*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πυρίεφθος, & πύρεφθος, ου, ὁ ἡ, ἡ, *igni coctus*: à πῦρ, & ἕψω, *coquo*.

Πύρινος, η, ον, *igneus, a, um*. Th. πῦρ, *ignis*. at

Πύρινος, ου, *triticeus, a, um*. Th. πυρός.

Πυρ.πνείοντας, *ignitas*: acc. pl. part. præſ. act. ex

Πυριπνεία, metri gratiâ pro πυριπνέω, *ignem ſpiro*: ex πῦρ, & πνέω, *flo*.

Πυριπνεύσοισι, dat. pl. à

Πυρίπνευστος, ου, ὁ ἡ, ἡ, *ardens*: ex iiſd.

Πυριφράκτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, *qui ignis inſtar cum quodam ſtrepitu lacerat & abſumit*: ex πῦρ, *ignis*, & φράκτος, *ſonus*.

* Πυρίτης, ου, ὁ, *lapis ignem emittens*.

Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, *rogus*: q. ex πῦρ, & καίω, *incendo*.

Πυρνὸς, ὸν, *maturus, edulis*: quod à πυρὸς, *triticum*.

Πύρνος, ου, per Sync. pro πύρινος, *triticeus*; item ſubſt. *fragmentum panis*. ab eod.

* Πυρόεις, εντος, *igneus*. à πῦρ.

* Πυρόπνοος, ου, ὁ ἡ, ἡ, *ignem ſpirans*: ex πνέω.

Πυροῖο, gen. Ion. pro πυροῦ. à

ΠΥΡΟ'Σ, ου, ὁ, *triticum, frumentum*: q. σπυρός, pro σπορὸς. à σπείρω, *ſemino*: p. m. ἔσπορα.

* Πυροφλεγὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, *ignis uſtus*: ex φλέγω, *uro*, & πῦρ, *ignis*.

Πυροφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, *ignem ferens*: pro quo & πυρφόρος: à πῦρ, & φέρω. &

Πυροφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, *triticum ferens*: ex πυρὸς, *triticum* & φέρω.

Πυρόω, ῶ, *igne injecto uro*: fut. ώσω. præt. πεπύρωκα. præſ. paſſ. πυρόομαι, ωμαι, *uror*: præſ. inf. paſſ. πυρόεσθαι, ἔσθαι. perf. paſſ. πεπύρωμαι. perf. part. paſſ. πεπυρωμένος, η, ον, *ignitus, a. um*; item *igni exploratus*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πυρπάλαμον βέλος, *fulmen*, à Pindaro dicitur, quòd Jovis *manu* tractetur. à

Πυροπάλαμος, ου, *verſutus, ignem protendens*: quod ex πῦρ, & παλαμάομαι, q. qui *ignem* poſſit *tractare manu*. Th. παλάμη, *manus*.

Πυρπολέειν, & ἔεσθαι, *incendere, flammis vaſtare*: inf. Πυρπολέων, οντος, *incendiis depopulans*: præſ. part. act. ex πῦρ, & πολέω, *impello*.

Πυρράζω, *rubeo*: f. άσω. p. πεπύρρακα. à πυρρὸς, *rufus*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πυρράκης, ου, ὁ, *rufus*: idem quod πυρρὸς. ab eod.

Πυρρίχη, ſub. ὄρχησις, *PYRRHICA, ſaltatio in armis*: à Πύρρος, *Pyrrhus*, hujus ſaltationis auctor.

Πυρρίχιζω, *Pyrrhicam ſalto*, ſeu *armatus ſalto*.

Πυρρίχιστὴς, οῦ, ὁ, *Pyrrhicæ ſaltator*: à præced.

Πύρριχος, Dor. idem quod πυρρὸς, *rufus*.

* Πυρρόομαι, -ῶμαι, *rufeſco*: ex

Πυρρὸς, ὰ, ὸν, *rufus, a. um*: colorem τῦ πυρὸς, habens. Sed

Πύρρος, ου, ὁ, *PYRRHUS*, fuit rex Epirotarum.

Πυρρότριχος, ου, ὁ ἡ, ἡ, *rufis capillis præditus*: ex πυρρὸς, *rufus*. Th. πῦρ, *ignis*, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

Πύρρω, gen. Dor. pro Πύρρου. à Πύρρος, *Pyrrhus*.

* Πυρσεύω, *ignem excito, præluceo*: f. εύσω, p. πεπύρσευκα.

Πυρσὸς, οῦ, ὁ, *fax*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πυρφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, *qui ignem fert, ſacrificulus*: à πῦρ & φέρω.

* Πυρωθὴς, εος, ὁ ἡ, ἡ, *ignitus*.

Πυρωθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. verbi πυρόω, *incendo*, quod vide.

Πύρωσις, εως, ἡ, *exploratio quæ fit per ignem*. ab eod.

* Πυρώτης, ου, ὁ, *aurifex*.

Πυτῇ, 3. ſing. f. 1. act. verbi πύθω, *putrefacio*: f. πύσω. a. 1. paſſ. ἐπύσθην.

Πυσθεὶς, έντος, *putrefactus*: a. 1. part. paſſ. ejuſd. verbi.

Πύσμα, ατος, τὸ, *quæſtio, ſciſcitatio*. &

Πυσματικὸς, ὴ, όν, *rationalis, e*: à πύθομαι, ſeu πυνθάνομαι, *quæro, interrogo*: f. πύσομαι.

Πύσω, *putrefaciam*: f. 1. act. à verbo πύθω.

ΠΥΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *lagena vimine obducta*; *vas vinarium*, ſeu πίθος quidam.

Πῶ, *quomodo?* Dor. pro πῆ, *ubi?* &

Πω, enclit. *quodammodò*. Dor. *alicundè*. Th. ὅς, *qui*.

Πῶ, *bibe*: præſ. imperat. verbi πῶμι, in imperat. πόθι, & per Ectaſin πῶθι. hinc per Apoc. πῶ. Th. πίνω, *bibo*.

ΠΩ'ΓΩΝ, ωνος, ὁ, *barba*: qu. πόα γενείου, *herba fruticans in mento*.

Πωγωνίας, ου, ὁ, *barbatus*: à præced.

Πωγωνοτροφέω, -ῶ, *barbam nutrio* ſeu *alo*: ex πώγων, ωνος, ὁ, & τρέφω, *alo*.

Πώεα,

Πώεα, acc. pl. à πῶϋ, εος, τὸ, *grex*: quod vide.

Πώλεαι, Ion. pro πωλῇ, 2. sing. præs. sub. pass.

Πωλέεσκε, Ion. pro ἐπώλεε, 3. sing. imperf. act. verbi πωλέω, *vendo*.

Πωλέσκετο, *versabatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐπολεῖτο, & o verso in ω. quod à πολέω, *versor, dego*: nam πωλέω, cum ω, est *vendo*. Vel est imperf. pass. verbi πωλέσκομαι, idem cum πωλέω, q. Poët. pro πολέω, *verso*.

Πωλεύμην, Ion. & Dor. pro ἐπωλούμην, imperf. pass. à

ΠΩΛΕΩ, *vendo*: imperf. ἐπώλεον, -ουν. f. ήσω. p. πεπώληκα. An à πῶλος, quòd olim esset *venditio pullorum*? An à πωλέω, quòd vendere sit *vertere* dominium rei? Hinc προπωλέω, *institoris munere fungor*.

Πωλῆσαι, a. 1. inf. act. &

Πωλήσας, αντος, a. 1. part. act. πώλησον, άτω, a. 1. imperat. act. &

Πωλήσεαι, Ion. pro πωλήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi πωλέομαι, *vendor*. Th. πωλέω, *vendo*.

Πωλικὸς, ή, *pullinus*. à

ΠΩ̃ΛΟΣ, ου, ὁ ἡ, *PULLUS*, plerumque *equinus*. à πολεῖν, *versare*, quòd sit agilis ad se *versandum*.

Πώλυψ, υπος, ὁ, *polypus*: à πολλοῖς ποσὶ, *multis pedibus*.

Πῶμ', pro

ΠΩ̃ΜΑ, ατος, τὸ, *operculum*; item *potus, poculum*: tanq. à πόω, *bibo*.

Πώμαλα, *baudquaquam*, vox Dorica. Sonat πῶ μάλα, *quomodò valdè*.

Πωμενικὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro ποιμενικὸς, ὴ, ὸν, *pastoralis*. Th. ποιμὴν, *pastor*.

Πώποτε, pro πότε, *unquam*, adv. ab ὅτε, *quando*.

ΠΩ̃ΡΟΣ, ου, ὁ, *luctus*. Est &

Πῶρος, ου, ὁ, *callus*. at

Πωρὸς, οῦ, *cæcus*.

Πωρόω, *facio cecalescere, obduro*: f. ώσω. p. πεπώρωκα, *obduravi*: præs. pass. πωρόομαι, -οῦμαι, *occalesco*: p. pass. πεπώρωμαι, a. 1. pass. ἐπωρώθην, ης, η, *ex callo obduruit, occalui*. Th. πῶρος, *callus*.

Πώρωσις, εως, ἡ, *obduratio*: à præced.

ΠΩ̃Σ, *quomodò? qui? &c.* at

Πῶς, (extra interrog.) enclitic. *quodammodo*. cum particulis εἰ, μὴ, ut εἴπως, εἶπεν πῶς, *si fortè*. μήπως, *ne fortè*.

Πώσω, *bibam*: f. 1. act. verbi πίνω, *bibo*: a. 2. ἔπιον, p. πέπωκα. à πόω.

Πωτάομαι, Poët. pro ποτάομαι, *volo, volito*: q. à πέτομαι, idem.

Πωτήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi præced.

Πωτῶ, Dor. pro πέτω.

Πῶϋ, εος, τὸ, *grex*: in nom. pl. πώεα. Th. πάω, vel πάομαι, *possideo*.

ΠΩ̃ΥΓΞ, γος, ἡ, *mergus quidam*. Scribitur & πώϋψ.

P.

P Litera decima septima apud Græcos in numerorum notis *centum* designat. Attici dictiones habentes communitèr ρ, σ, efferunt per duplex ρ, e. g. pro ἄρσην, leg. ἄῤῥην, &c.

'P', pro ῥα, vide.

'Ρα, (enclitica partic. apud Poëtas expletiva, sicut ἄρ, ex quâ facta per Metathesin) *certè, utique*. Cum accentu etiam invenitur, ut ἦ ῥὰ, *dixit quidem*, ut discernatur ab ἦρα, nom. pl. & ab imperf. ἤρα. tum ab ἦ ῥα, *aut profectò*, & ἦ ῥα, *certè quidem*.

'Ρὰ, vel potiùs ῥᾲ, pro ῥᾴδιον, *facilè*.

'Ρᾶ, τὸ, apud Medicos usit. *genus est radicis, RHA*.

'Ραάϐ, vel 'Ραχὰϐ, nomen hospitæ, indecl. Hebr. *latitudo*.

'Ραϐάτλω, *sursum* ac *deorsum eo*: an à ῥὰ & βάω.

'Ραϐϐὶ, vox Syriaca, ex Hebræo רב *rab, multus*; item *magister*: sic dictus à *multiplici* eruditione quâ præditus esse debet. ῥαϐϐ.νὶ, & ῥαϐϐωνὶ, eodem sensu dicuntur.

'Ραϐδίζω, *virgis cædo*: f. ίσω. p. ἐῤῥάϐδικα. a. 1. ἐῤῥάϐδισα. perf. pass. ἐῤῥάϐδισμαι. a. 1. pass. ἐῤῥαϐδίσθην, ης, η. ἐραϐδιζε pro ἐῤῥάϐδιζε, 3. pers. sing. imperf. act. Jud. vi. 11. à

'ΡΑΒΔΟΣ, ου, ἡ, *virga, bacillus, sceptrum, vena metallica*. q. à ῥέα βάϐδειν. hinc Lat. *RUDIS, RADIUS*, & Angl. a Rod.

'Ραϐδουχέω, -ῶ, *virgas gesto* seu *fasces, anteeo gestans fasces*: exp. *anteeo*. &

'Ραϐδουχία, ας, ἡ, *manus gestandi fasces*: à

'Ραϐδοῦχος, ου, ὁ ἡ, *qui virgas gestat*, aut *fasces, lictor, viator*. παρὰ τὸ ἔχειν ῥαϐδὸν, *quòd gestaret bacillum*: iis magistratibus utebatur vocandi & nuntiandi causâ.

'Ραϐδοφόρος, ου, ὁ ἡ, *lictor, viator*: ex ῥάϐδος, *virga, fasces*, & φέρω, *fero*.

'Ράγα, *vigor, vis, impetus*: q. à ῥαία.

'Ραγὰς, άδος, ἡ, *ruptura*: à ῥηγνύω, *rumpo*. Th. ῥήσσω, idem.

'Ραγαῦ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *proximus*.

'Ραγδαῖος, ου, *impetuosus, vi perrumpens*: à

'Ράγδην, adv. *abruptè*. &

'Ραγεὶς, έντος, *ruptus*: a. 2. part. pass. verbi ῥήσσω, vel ῥηγνύω, *frango*: f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον. a. 2. pass. ἐῤῥάγην, fut. 2. pass. ῥαγήσομαι.

'Ραγήσεσθαι, *rupturum esse*: f. 2. inf. pass. ejusd.

'Ραγίζειν, *uvæ grana*, vel *uvas legere*. hinc ῥαγίζουτι, Dor. pro ῥαγίζωσι, *comedunt*. Th. ῥάξ, ῥαγὸς, *acinus*.

'Ραδαλὸς, ὴ, *tener, mollis, delicatus*: à ῥάδιος, *facilis, tener*.

'Ραδάμανθυς, υος, ὁ, *RHADAMANTHUS*, judex

judex inferorum: in acc. Dor. Ῥαδάμανθα, pro -υν.

* Ῥάδαμνος, ᾱ, ὁ, *germen, ramus tener.*

Ῥαδίαι, *calcei quidam*, quòd ῥαδίως, *induerentur, sandalia.*

Ῥαδινάων, οἱ Πέρσαι καλέουσι τὸν ἔλαιον.

Ῥαδινῇς, *agilibus*: dat. pl. Ion. pro ῥαδιναῖς. à

Ῥαδινὸς, ἡ, ὸν, *gracilis, tenuis, mollis*: ἀπὸ τῦ ῥᾴον δινεῖσθαι, q. à δινέομαι, *verſor, circumagor.* Th. δίνη, *vortex.*

ΡΑ'ΔΙΞ, ικος, ἡ, *ramus.* Hinc Lat. *RADIX*, & Angl. **Radiſh.**

ΡΑ'ΔΙΟΣ, ᾱ, *facilis, proclivis*: in comparat. ῥᾴων, *facilior*: in ſuperl ῥᾷστος, *facillimus.* ῥηΐδιος, apud Poëtas idem quod ῥᾴδιος. Angl. **ready.**

Ῥαδιουργέω, -ῶ, in ſeq.

Ῥαδιουργημα, ατος, τὸ, *veteratorium facinus*: à ῥαδιουργέω, -ῶ, *facilè ad ſcelus perpetrandum prorumpo*: f. ήσω. p. ἐῤῥαδιούργηκα. q. &

Ῥαδιουργία, ας, ἡ, *ſcelus, maleficentia*: à

Ῥαδιουργὸς, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *maleficus, falſarius, cui non eſt religio turpe quid patrare*: ex ῥᾴδιος, & ἔργον, *opus.*

Ῥαδίως, adv. *facilè*: à ῥᾴδιος.

Ῥάζω, idem quod ῥαίνω, *adſpergo.* Eſt &

Ῥάζω, *latro*; puto *fractâ voce*: qu. à ῥήσσω, *frango.*

ΡΑ'ΘΑΓΟΣ, ου, ὁ, *ſtrepitus*: quod ex ῥόθος & ἄγω.

ΡΑΘΑ'ΜΙΓΞ, γος, ὁ, Poët. *gutta*: in pl. ῥαθάμιγες. q. ex ῥαίνω.

Ῥαθεὶς, *inſperſus*: a. 1. part. paſſ. ejuſd.

Ῥαθυμέω, -ῶ, *remiſſo ſum animo, deſes ſum*; item *quieſco, otio & quieti me trado.* &

Ῥᾳθυμία, ας, ἡ, *remiſſio animi, deſidia, negligentia*: à

Ῥᾴθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *remiſſus, piger, negligens*: cujus Θυμὸς τὸ ῥέα, ſeu ῥᾴων, conſectatur: *piger* enim *difficilia fugit.*

Ῥαθυμοῦντες, *ſegnitèr agentes*: n. pl. præſ. part. à ῥᾳθυμέω, quod ex ῥᾴδιος & Θυμὸς, *animus.*

Ῥᾳθύμως, adv. *ſegnitèr*: à ῥᾴθυμος, quod vide.

Ῥαΐα, *ſanitas*: à ῥώω, *roboro*, vel ῥέα. *Sanitas* eſt quædam *facilitas* virium.

ΡΑΙΒΟ'Σ, οῦ, *ineurvus, intortus*: q. ex ῥαίειν βάσιν, *corrumpere greſſum.*

Ῥαιχάνη, ης, ἡ, *flagellum*: à ῥαίω, *diſperdo.*

ΡΑΙΝΩ, *perfundo, aſpergo*: f. ανῶ. p. ἔῤῥαγκα. quod ex ῥέω. Ῥαίνειν τινὰ ὕμνῳ Poët. *conſpergere aliquem hymno*, pro *laudare.* Sic & ῥαινέμεν εὐλογίαις τινὰ, *laudibus ornare*, Hinc Angl. **to rain**

Ῥαῖσα, Poët. pro ῥᾷστα, *facillimè*: quod vide.

Ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ, *malleus*: à ῥαίω, *deſtruo.*

Ῥαίτερον, Poët. pro ῥᾷον, *facilius*: comp. ex ῥᾴδιος, *facilis.*

ΡΑΙΩ,, *profligo, corrumpo, deſtruo*: fut. σω. p. κα. Hinc Angl. **to raſe**

ΡΑΚΑ', vox convitii Syr. e Matt. *vanus, cerebro vacuus, ſtultus.* Evangel.

Ῥακὶς, ίδος, ἡ, *ſurculus, ramus*, quia facilè ῥηγνῦται.

Ῥακίσις, ισσα, ιν, *pannoſus, a, um*: à

Ῥάκος, εος, τὸ, *lacera veſtis, panniculus, linteolum*; inde Angl. **Rag.** Th. ῥήσσω, *frango.* f. ξω.

Ῥάκτος, *vallis, petra*: ab eod. Th. Sic *rupes*, à *ruptura.*

* Ῥακώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *fractus, attritus.*

Ῥαμᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. *celſa.*

Ῥαμμα, ατος, τὸ, *ſutura*, à ῥάπτω, *ſuo*: futur. ψω. perfect. ἔῤῥαφα. perfect. paſſ. ἔῤῥαμμαι.

ΡΑ'ΜΝΟΣ, ᾱ, ἡ, *ſpina alba*: ſpinoſus frutex: qu. ῥαῖον μένος, *corrumpens robur.*

Ῥαμνουσία, ας, ἡ *RAMNUSIA, Nemeſis*: à Rhamnunte, vico Atticæ, ubi ſepulchrum habuit.

ΡΑ'ΜΦΟΣ, εος, τὸ, *reſtrum avium.* ῥαμφὴ, *culter, gladius*: qu. à ῥαίω, *deſtruo.*

Ῥανθεὶς, εῖσα, ἐν, *rigatus*: a. 1. part. paſſ. verbi ῥαίνω, *perfundo*, quod vide.

Ῥανθὸς, ᾱ, *aſperſus.* &

Ῥανὶς, ίδος, ἡ, *ſtilla, gutta.* Angl. **Rain** &

Ῥαντίζω, *aſpergo*: f. ίσω, & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, p. ἐῤῥάντικα. a. 1. ἐῤῥάντισα. p. paſſ. ἐῤῥάντισμαι. p. part. paſſ. ἐῤῥαντισμένος, *conſperſus*: à ῥαντὸς, *aſperſus.* Angl. to **rant.** &

Ῥαντισμὸς, ᾱ, ὁ, *aſperſio.* Th. ῥαίνω, *perfundo.*

Ῥᾶξ, ῥαγὸς, ἡ, *acinus*: qu. à ῥήσσω.

Ῥᾷον, *facilius*: compar. n. g. à ῥᾴδιος, qu. vide.

Ῥαπάταυλος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, & ῥαπταύλης, ᾱ, ὁ, vel ῥαπταύλης, *calamum* vel *tibiam compingens* aut *inflans*: à ῥαπάτη, *calamus, ſtipula*: vel à ῥάπτω, *ſuo*: & αὐλὸς, *tibia.*

Ῥαπίζω, *bacillo cædo, percutio.* Angl. to **rap.** f. ίσω. p. ἐῤῥάπικα. a. 1. ἐῤῥάπισα, *bacillo cecidi.* perf. paſſ. ἐῤῥάπισμαι· qu. à

ΡΑΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *virga*: idem quod ῥαβδος.

Ῥαπίσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ῥαπίζω.

Ῥάπισμα, ατος, τὸ, *alapa*, & *ictus qui virgâ incutitur*: ab eod.

* Ῥαπισος, ᾱ, ὁ, *alapâ percuſſus*: ab eod.

* Ῥαπτης, ου, ὁ, *ſutor, conſarcinator.*

* Ῥαπτὸς, ᾱ, ὁ, *lacer fructus.*

ΡΑ'ΠΤΩ, *ſuo, conſuo, ſarcino*; *machinor*: f. ψω. p. ἔῤῥαφα. qu. ῥᾷον ἅπτω, *facilè necto.*

Ῥαπυ, & ῥάφυς, υος, ἡ, *RAPA*, Angl. **Rape.** inter radices.

Ῥαριὰ, άδος, ἡ, *Ceres*: quia alimoniâ *roborat* mortales: à ῥώω.

Ῥάριον, τὸ, *infans*, cui ſolus *venter* adhuc curatur. à

ΡΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *venter, robuſtus*: à ῥώω.

Ῥάσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ῥάζω pro ῥαίνω, *aſpergo*, quod vide.

* Ῥασὶμ, *Rhaſim*: vox Hebræa, quæ interpretatur Lat. *curſores, ſatellites.*

ΡΑ'ΣΣΩ, *allido, dejicio*: idem quod ἀράσσω, f. ξω. p. χα. Angl. **to raſe.**

Ῥᾶσα,

Ῥᾷστα, adv. *facillimè*: vel nom. pl. neut. g. & ſuperl. gr. à ῥᾴδιος, ᾱ, *facilis*: compar. n. g. ῥᾷον.

Ῥᾳστώνη, ης, ἡ, *facilitas, res ſecundæ, deſidia*: à ῥᾷστος, *facillimus*. Th. ῥᾴδιος.

Ῥᾳστωρ, *poculum, crater*: à ῥάζω, *irrigo*.

Ῥᾰ́ΦΑΝΟΣ, ου, ὁ, *radix*, ſeu *radicula, RAPHANUS*: dicitur & ῥαφανὶς, ίδος, ἡ, & ῥαφάνη, ης, ἡ, qu. à ῥάπυς ſeu ῥάφυς.

Ῥαφὴ, ῆς, ἡ, *futura*. Th. ῥάπτω, *ſuo*. f. ψω. p. φα.

Ῥαφεὺς, *ſutor*. &

Ῥαφιδευτὴς, οῦ, ὁ, idem. &

Ῥαφιδευτὸς, ή, *ſutus, conſutus*; item *acu pictus*: qu. à

Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, *acus*: à ῥάπτω, *ſuo, conſuo*: f. ψω. p. ἔῤῥαφα.

Ῥαχαὶ, *ſtagella in vitibus*, quia fragilia: à ῥήσσω, *frango*.

Ῥαχὴλ, ἡ, nomen mulieris, indecl. Hebr. *ovis*, qu. quæ inſtar ovis, oviculæ tenella.

Ῥαχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ῥάσσω, *allido, dejicio*, f. ξω.

Ῥαχία, ας, ἡ, *rupes in mare procurrens*. Ang. a Crag) quia ibi fluctus, ῥήσσονται. & *inundatio*.

Ῥάχις, ἰος, ἡ, *ſpina dorſi*: ac ῥάχιν, *lumbum*: à ῥήσσω, *frango*: qu. *ruſta* multis vertebris. hinc

Ῥαχίζω, *diſſeco ſpinam dorſi*.

Ῥαψῳδέω, ῶ, *verſus contexo, carminibus decanto, rhapſodias recito*. &

Ῥαψῳδία, ας, ἡ, *contextura carminum*, præſertim *heroicorum*: Angl. Rhapſody. ex ῥάπτω, *texo*, & ᾠδὴ, *canticum*. Th. ἀείδω, *cano*.

Ῥαψῳδὸς, ου, ὁ ἡ, *carminum contextor*, & quaſi *conſutor*. ex iiſd.

Ῥᾴων, *facilior*; compar. ex ῥᾴδιος, *facilis*.

Ῥέα, *facilè*: qu. ῥᾴδα, à ῥέζω. ut *facilè* à *facio*. ab eod.

Ῥεβέκκα, ἡ, nomen mulieris, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *ſaginata, craſſa*.

ΡΈΓΧΩ, vel ῥέγκω, *ſterto, ronchiſo*: f. ξω, q. ῥωὶ ἠχῶ.

Ῥέδη ης, ἡ, *rheda*, Apoc. xviii. 13.

Ῥέδω, *facio*. à ῥέζω, idem.

Ῥέε, & ῥέεν, *fluebat*: 3. ſing. imperf. Ion. pro ἔῤῥεεν, verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ῥέεθρα, *fluenta*: nom. pl. à

Ῥέεθρον, ου, τὸ, *fluentum*: à præced. Th. Dicitur & ῥεῖθρον.

Ῥέει, ῥεῖ, 3. ſing. ind. præſ. ejuſd. Th.

Ῥέζεσκε, *ſacrificabat*: Ion. pro ἔῤῥεζε, 3. ſing. imperf. act. &

Ῥίζεσαν, *facientem*: acc. ſing. part. præſ. act. f. g. à

ΡΈΖΩ, *facio, ſacrifico*: in 3. pl. ῥέζουσι, fut. ῥίζω, & ῥέξω. p. χα. hinc paſſ. ῥέζομαι, *fio*: p. m. ἔροχα, & per Metath. ἔοργα. Dicitur & ἔρδω pro ῥέζω.

Ῥέη, ης, ἡ, *Rhea*, nom. prop. mulieris: acc. Ῥέην.

Ῥεθμαλίδαι, *qui delicatâ ſunt cute*; quibus ῥέθη μαλακὰ.

ΡΈΘΟΣ, εος, τὸ, *membrum, corporis pars*; à ῥέζω.

Ῥεῖα, Poët. pro ῥέα, *facilè*. quod vide

Ῥείᾱ, ας, ἡ *Rhea*, nom. mul. Vide Ῥέη.

Ῥείῃ, 3. ſing. ſub. præſ. act. verbi ῥείω, Poët. pro ῥέω, *fluo*.

Ῥεκτὴρ, ῆρος, ὁ, *actor*: à ῥέζω, *facio*: f. ξω.

* Ῥεμβασμὸς, οῦ, ὁ, *circumagitatio, inconſtantia*: Sap. v.

* Ῥεμβεύω, *circumdo, fluctuo, vagor*: f. εύσω, p. ἐῤῥέμβευκα.

ΡΈΜΒΩ, *in gyrum ago*: an qu. ῥέα ἀμείβω, *facilè verto*?

Ῥεμβώδης, εος, ὁ ἡ, *animo vagabundo factus*, qualis eſt ejus cujus animus vagatur: à præcedente.

Ῥεμφὰν, ὁ, nomen Idoli, indecl. qu. interpr. Lat. *Saturnus*. Gr. Κρόνος, Act. vii. 43.

Ῥέξ' *ſacrificaverat*. pro ῥίξε, quod Ion. pro ἔῤῥαξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, *facio*: f. ξω.

Ῥέξαι, *facere*, a. 1. inf. act. &

Ῥέξας, αντες, a. 1. part. act. &

Ῥέξειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ῥέζω, *facio*: f. ξω.

Ῥέζω, f. 1. verbi ejuſd.

Ῥέον, pro ἔῤῥεον, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ῥέω, *fluo*: f. εύσω, præſ. part. ῥέων.

Ῥέοντε, *fluentes*, dual. num. præſ. part. act. &

Ῥέοντι, Dor. pro ῥέουσι, 3. pl. præſ. ind. verbi ῥέω. Vide ῥέον.

Ῥεύμενοι, *fluentes*: nom. plur. part. præſ. paſſ. ejuſd. verbi.

ΡΈΠΩ, f. ψω, *vergo, propendeo, inclino, propenſus ſum, pertineo*.

Ῥέοιφα, pro ἔῤῥιφα, perf. act. ῥέριμμαι, pro ἔῤῥιμμαι, *projectus ſum*, perf. paſſ. verbi ῥίπτω, *projicio*: f. ψω.

Ῥεῦμα, ατος, τὸ, *fluentum, fluctus*: expon. & *fluvius, fluvii impetus*: apud Medic. *fluxio, fluxus*: Angl. Rheum: in dat. pl. ῥεύμασιν. Th. ῥέω, *fluo*.

Ῥεύσεται, *fluet*: 3. ſing. f. 1 m. verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω

Ῥεύσῃς, *diffluas*: 2. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſd.

Ῥεύσω, *fluam*, in 3. pl. ῥεύσωσι, f. 1. ind. act. verbi ῥέω, *fluo*.

Ῥεχθὲν, ῥεχθέντος, τὸ, a. 1. part. paſſ. n. g. verbi ῥέζω, *facio*: f. ξω. a. 1. ind. paſſ. ἐῤῥέχθην, a. 1. part. ῥεχθεὶς.

ΡΈΩ, *fluo, fundo, evaneſco*: f. ῥεύσω, a. 1. ἔῤῥευσα. p. ἔῤῥευκα, perf. paſſ. ἔῤῥευμαι. Hinc ῥεῦμα, ατος, τὸ, *fluentum*, ῥέεθρον, ου, τὸ, & ῥοὴ, ῆς, ἡ, idem. διαῤῥόω, *per medium fluo*; item *diffluo*. διάῤῥοια, ας, ἡ, *fluxus*; item, *profluvium ventris*. Eſt &

Ῥέω, *dico*: ab ἐρέω· niſi à ῥέω, *fluo*: quòd ſermo ſit veluti *fluentum* è pulmonibus per os. f. ῥήσω. p. ἔῤῥηκα, & Att. εἴρηκα. perf. part. act. εἰρηκὼς, ότος. pluſq. p. ind. act. εἰρήκειν, εις, ει. perf. paſſ. ἔῤῥημαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. εἰρημένος, η, ον. κατὰ τὸ, εἰρημένον, *ſecundùm quod dictum erat*. a. 1. ind. paſſ. ἐῤῥέθην, ης, η. ſcribitur & ἐῤῥήθη, ſed rariùs

rlùs. a. 1. part. paſſ. ῥηθεὶς: εἶσα, ἐν, nunquam ῥεθείς· f. 1. ind. paſſ. ῥηθήσομαι, *dicar.*

'Ρηγῆναι, pro ῥαγῆναι, *ruptum eſſe*: a. 2. inf. paſſ. verbi ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, *frango*. f. ξω. a. 2. ind. paſſ. ἐῤῥάγην.

'Ρήγιον, ου, τὸ, nomen urbis, terræ motu ab Italiâ avulſæ. Gr. *ruptura.*

'Ρῆγμα, ατος, τὸ, *ruptio, ruina.* Th. ῥήσσω.

'Ρηγμὶν, ῖνος, ἡ, *littus*, quia ibi unda ῥήσσεται. Th. ῥήσσω, f. ξω, *frango.*

'Ρήγνυνται, *refringuntur*, 3. pl. ind. paſſ. à

'Ρηγνύω, ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, *frango*. f. ῥήξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. imperat. act. ῥῆξον, ατω. a. 1. ſub. act. ῥῆξω, ης, ῃ, & in 3. pl. ῥήξωσιν. a. 2. ind. act. ἔῤῥαγον. p. m. ἐῤῥηγα. præſ. paſſ. ῥήγνυμι, σαι, ται, & in 3. pl. ῥήγνυνται. perf. paſſ. ἔῤῥηγμαι, ξαι, κται. Vide ῥήσσω.

'Ρῆγος, εος, τὸ, *culcitra, ſtragulum.* à ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, *frango.*

'Ρηδίη, pro ῥηιδίη, *facilis*: f. g. à ῥηίδιος, quod vide.

'Ρηθεὶς, εῖσα, ἐν, *declaratus, a, um*, a. 1. part. paſſ. verbi ῥέω, *dico*, quod vide.

'Ρηθέον, verbale, à ῥέω, *dico.*

'Ρηιδίη, ης, ἡ, *facilis*: f. g. à

'Ρηίδιος, α, Ionic. vel Poët. pro ῥᾴδιος, *facilis.*

'Ρηϊδίως, *facilè*, adv. à præced.

'Ρήϊστος, η, *facillimus*, in ſeq.

'Ρηΐτερος, α, *facilior*. ῥηΐστος, *facillimus*. compar. & ſuperl. à ῥηϊδιος, quod vide.

'Ρῆμα, ατος, τὸ, *verbum, res, factum, carmen, mandatum, ſermo.* Th. ῥέω, *dico.*

'Ρήμασι, dat. pl. à præced.

'Ρῆμος, ου, ὁ, *inſtrumentum quo panes in furnum immittuntur, pala.*

'Ρὴν, ηνὸς, ὁ, *ovis*: ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus.*

'Ρῆξαι. a. 1. inf. act. &

'Ρήξας, αντος, in ſ. g. ῥήξασα, a. 1. part. act. &

'Ρηξάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, *frango*. f. ξω. p. ἔῤῥηχα. a. 1. ἔῤῥηξα.

'Ρηξε, *abrupit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔῤῥηξε, ejuſd.

'Ρηξήνορα, acc. ſing. à ῥηξήνωρ, quod vide.

'Ρηξηνορία, ας, ἡ, & Ion. ῥηξηνορίη, *fortitudo in perrumpendis hoſtium copiis*: à

'Ρηξήνωρ, ορος, ὁ, *qui virum frangere poteſt, ſtrenuus, bellicoſus*: à ῥήσσω, *frango*, f. ξω, & ἀνὴρ, *vir.*

'Ρήξω, *rumpam*, f. 1. ind. act. &

'Ρῆξωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi ῥήσσω, f. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. part. ῥήξας, ασα, αν.

'ΡΗΠΑΙ, ων, αι, *ſublicæ, tigilla ad ſubſtructiones apta.*

'Ρησὰ, ὁ, nomen viri. indecl. Syr. q. interpret. Lat. *aſperſus.*

'Ρησαντο, *dixerunt*: Ion. pro ἐῤῥήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ῥέω, *dico*: f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα, Att. εἴρηκα.

'Ρησειδιον, ου, τὸ, idem ac

'Ρησίδιον, ου, τὸ, βραχὺς λόγος, *breve dictum*: à

'Ρῆσις, εως, ἡ, *dictio, mandatum*: à ῥέω, *dico.*

'Ρῆσος, ου, nomen fluvii.

'ΡΗΣΣΩ, ῥήγνύω, ſeu ῥήγνυμι, *frango, rumpo*: f. ξω, p. ἔῤῥηχα. a. 1. ηξα. a. 2. αγον.

'Ρητῆρ', pro ῥητῆρα, acc. ſing. à

'Ρητὴρ, ῆρος, ὁ, *rhetor, orator*: à ῥέω, *dico.*

'Ρητίνη, ης, ἡ, *reſina.*

'Ρητοὶ, *clari*. ἄῤῥητοι, *ignobiles*: à ῥέω, *dico.*

'Ρητορεία, ας, ἡ, *actio dicendi*: &

'Ρητορεύω, *rhetorem ago*: f. εύσω, à ῥήτωρ.

'Ρητορικὴ, ῆς, ἡ, ſcil. τέχνη, *ars RHETORICA*: ab eod. Th.

'Ρήτορσι, dat. pl. ejuſd. Th.

'Ρητὸς, ὴ, ὸν, *dictus, certus, ratus, celebris*: à ῥέω, *dico.*

'Ρήτρα, ας, ἡ, *dicendi vices* ſeu *locus*; item *pactum, pactio, decretum, lex* propriè Lycurgi, ab eod. Th.

'Ρήτωρ, ορος, ὁ, *orator, RHETOR*: à præced.

'Ρητῶς, adv. *diſertè, palam*: à ῥητός.

'Ρηχὸς, οῦ, ὁ, *vallum.* Th. ῥήσσω, *frango.*

'Ριγεδανὸς, οῦ, *horribilis, quem omnes exhorrent.* Th. ῥῖγος, εος, τὸ *rigor.*

'Ριγέω, *RIGEO, FRIGEO, horreo, obſtupeſco*; &

'Ριγηλὸς, ὴ, *horrendus, horrificus*: à præcedente Th.

'Ριγήσῃν, f. 1. inf. act. verbi 'ριγέω, quod vide.

'Ρίγιστο, vide in

'Ρίγιστα, *maximè horrenda*: ſuperl. n. g. pl. compar. ῥίγιον, *magis horrendum, acerbius, deterius, durius.* à

'ΡΙΓΟΣ, εος, τὸ, *RIGOR, FRIGUS, vehemens.* quod à ῥήγνυμι, *frango.* Hinc **Rigour, rigid**

'Ριγόω, ῶ, *rigeo, frigeo*: à præced.

'ΡΙΖΑ, ης, ἡ, *radix*, qu. per quam ῥεῖ τὸ ζῆν, *fluit vita.*

'Ρίζῃσι, Ion. pro ῥίζαις, dat. pl. à præced.

'Ριζόω, ῶ, *radico, radicibus munio, ſtabilio*: f. ώσω, perf. ἐῤῥίζωκα. a. 1. ἐῤῥίζωσα. p. paſſ. ριζόομαι, ῶμαι, *radicor*. p. paſſ. ἐῤῥιζωμαι, σαι, ται. p. part. paſſ. ἐῤῥιζωμένος, η, ον, *radicatus.* Hinc

* Ρίζωμα, ατος, τὸ, *radix*,

'Ρικάω, *decipio*: quod fit inanitate propoſitâ pro veritate.

'ΡΙΕΝΟΣ, ὴ, *rugoſus, curvus.*

'Ρικνώσεαι, Ion. pro

'Ρικνωσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi ρικνόομαι, *indecenter me flecto.* Th. ρικνὸς, *curvus.*

'Ρίμφα, adv. *celeriter, facilè.* Th. ῥίπτω, *projicio.*

'Ριμφάρματος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, *qui celeriter curru fertur*: ex ῥίμφα, *celeriter*, qu. vide, & ἅρμα, ατος, τὸ, *currus.*

'ΡΙΝ, & ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, *naſus*: qu. à ῥεῖν, quia per eum *fluit* humor è capite. Hinc fortè Angl. **to grin.**

'Ρῖα, acc. ſing. à ſup.

'Ριναίω, *decipio*, propriè *nares*, ùt cum canes falluntur *olfactu.* ab eod.

'ΡΙΝΗ, ης, ἡ, *lima*: q. à ῥαίω, quia *lima*

ῥαίνομεν,

ῥαίνομεν, *tundimus* & radimus. Eſt & ῥίνη, *ſquatina* piſcis: ſquatinæ enim cutis pro *limâ* eſſe poteſt. Hinc ῥινέω, *polio*.

'Ριπο-πύλη, ης, ἡ, *portula, poſticum*: q. à ῥιπτέω, & πύλη, *oſtiolum*, quo quis elapſus *fefellit nares* inſequentium.

'PINO'Σ, ῆ, ὁ ἢ ἡ, *pellis, cutis*, per quam ſudores ῥέουσι.

'Ριποτόρος, *clypeos diffecanti*: dat. ſing. à ῥινοτόροι, ῆ, ὁ ἢ ἡ, *pellem perforans, transverberans*. Eſt & Martis Epithet. quod ex ῥινὸς, ῆ, ὁ ἢ ἡ, *pellis*, & per Synecd. *clypeus*, & τερέω, *perforo, terebro*.

'Ριγῶν, *narium*: gen. pl. ex ῥὶν, ῥινὸς, ἡ, *naſus*.

'PI'ON, ῆ, τὸ, *montis cacumen, promontorium*.

'Ριπαῖε ἀνέμων κλονεῖσθαι, *impetuoſis ventis agitari, turbari*. Vide

'Ριπὴ, ῆς, ἡ, *impetus ejus quod projicitur*; *ictus*, vel *jactus teli miſſi ſicut fulminis*. Th. ῥίπτω *projicio*.

'Ριπίζω, *ſtabello ventilo*: à

'Ριπὶς, ίδος, ἡ, *ſtabellum*: à ῥίπτω.

* 'Ριπιστὸς, ὴ, ὸν, *perflatus, ventu expoſitus*: à ῥιπίζω.

'Ρῖπος, εος, τὸ, & ῆ, ὁ, *cratis, reſegmina*: idem quod ῥίψ. &

'Ρίπλασκον ες, ε, imperf. Ion. verbi ῥιπλάσκω. qu. Poët. pro ῥιπάζω, *jacto, projicio, præcipitem do*: f. άσω, vel Ionicè dicitur pro ἐῤῥίπταζον, *abjiciebant*: 3. perf. pl. imperf. verbi ῥιπτάζω. Th. ῥίπτω, *projicio*.

'Ρίπτῃ, 3. ſing. præſ. verbi ejuſd. at

'Ρίπτεῖ, 3. ſing. præſ. verbi ῥιπτίω, Att. pro ῥίπτω,

'Ριπτῦμαι, Atticè pro 'ρίπτομαι, vel à præced. Th.

'PI'ΠΤΩ, fut. ψω, & 'ριπτέω. fut. ήσω, *projicio, præcipito*.

'Ρίσκος, ῆ, ὁ, *RISCUS, e ſtra pelle contecta*: à 'ρύσκω, *cuſtodio*.

'Ριφθεὶς, έντος, aor. 1. perf. Paſſ. verbi. ῥίπτω, *projicio*: f. ψω. p. ἔῤῥιφα, a. 2. ἔῤῥιφον, a. 1. paſſ. ἐῤῥίφθην.

'Ρίψ, 'ριπὸς, ὁ, *vimen flexile, ramus ſalignus*. Ducamus à 'ρίπω, quia *inclinari & flecti* poteſt. Th. 'ρίπτω, *projicio*.

'Ρίψαι, a. 1. inf. act. &

'Ρίψαις, Æol. pro

'Ρίψας, αντος, a. 1. part. act. à 'ρίπτω, *projicio*, f. ψω.

'Ρίψε, Ion pro ἔῤῥιψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſd.

'Ριψοκίνδυνος, ὁ ἢ ἡ, *qui ſe in pericula præcipitat*, ſeu *ad audendum projectus*: ex 'ρίπτω, *præcipito* & κίνδυνος, *periculum*.

'Ριψοκινδύνως, adv. *more eorum qui ſe in pericula præcipitant, projectâ quâdam audaciâ, audacter*, ex iiſd.

'Ρίψω, ης, ἡ, 1. ſub. act. verbi 'ρίπτω.

'POA', vel 'ροὰ, ᾶς, ἡ, *malus Punica*, vel *malum Punicum*.

'Ροαῖσι, dat. pl. &

'Ροὰς, acc. pl. à 'ροὴ, ῆς, ἡ, *fluentum*. Th. ῥέω, *fluo*.

'Ροβοὰμ, ὁ, nomen filii Solomonis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *anguſtus*.

'Ρογέω, *floreo*: à 'ρηγὴ, ut puto. Flos *erumpit* è germine.

'Ρογὸς, *horreum, granarium*, σιτοβόλιον, puto ab eod.

* 'Ρόγχος, ῆ, ὁ, *ronchus*. Th. 'ρίγχω.

'Ρόδα, *roſæ*; nom. pl. à 'ρόδον, quod vide.

'Ρόδαμνος, *germen*. Vide 'ραδαμνος.

'Ρόδανη, ης, ἡ, *trama, ſubtemen*: an quia 'ραδανὴ;

'Ρόδανος, ῆ, ὁ, *RHODANUS*, fluvius in Galliâ; ſic dictus ob velocitatem motûs; quod à 'ρέω, *fluo*.

'Ροδαρὸς, ὴ, ὸν, *roſeus, ſpecioſus*. τὸ, 'ροδαρὸν τῦ σώματος, *coloris bonitas in corpore*. Th. 'ρόδον, *roſa*.

'Ρόδη, ης, ἡ, nomen puellæ. Gr. *roſa*.

'Ρόδιος, ῆ, ὁ, nomen fluvii, à 'ρόδον, *roſa*.

'Ροδοδάκτυλος, ῆ, ὁ ἢ ἡ, *habens roſeos digitos*: ex 'ρόδον & δάκτυλος, *digitus*.

'Ροδοδάφνη, ης, ἡ, arboreſcens ſtirps, quam Apuleius *roſam lauream* appellat.

'Ροδοειδὴς, ές, ὁ, ἢ, ἡ, *roſeus*: ex 'ρόδον, *roſa*, & εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἶδω, *video*.

'Ροδόεις, εντος, *roſaceus*. Th. 'ρόδον, *roſa*.

'Ροδόμηλον, Dor. pro

'Ροδόμαλον, ῆ, τὸ, *roſea gena*: ex 'ρόδον, & μῆλον, *gena*. Th. μέλεα, ἡ, *malus arbor*.

'PO'ΔON, ῆ, τὸ, *roſa*. Angl. a Roſe, qu. ex ῥέω & ὀδμὴ, quia ex eâ *fluit odor*.

'Ροδόπαχυς, Dor. pro

'Ροδόπηχυς, εος, ὁ ἢ ἡ, *qui*, vel *quæ habet cubitus*: ex 'ρόδον, *roſa*, & πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

'Ρόδος, ῆ, ἡ, *RHODUS*. nomen Nymphæ, & Inſulæ; olim dicta videtur 'Ρόθος, ῆ, ἡ, ab *undarum ſtrepitu*.

'Ροδόχρως, ωτος, ὁ ἢ ἡ, Dor. pro 'ροδόχροος, *roſei coloris*: ex 'ρόδον, τὸ, *roſa*, & χρόα, ἡ, *color*.

'Ρόζω, *latro, ſterto* potiùs, 'ροιζῶ & 'ρυζῶ· à 'ροῖζος, *ſtridor*.

'Ροὴ, ῆς, ἡ, *fluentum, fluctus*: à 'ρέω, *fluo*.

'Ρόθιον, ῆ, τὸ, *impetus undarum*: à

'PO'ΘΟΣ, ῆ, ὁ, *undarum ſtrepitus, tumultus*: quod à 'ρέω, & θέω. Eſt ex *fluentis* aquæ curſu.

'Ροὰ, ᾶς, ἡ, vide 'ροά.

'Ροζοχ' pro 'ροίζασκε, *ſtridebat*: ob ſeq. aſpir. 3. ſing. Imperf. act. verbi 'ροιζάω, *ſtrideo*: imperf. ἐῤῥοίζεον, & Poët. ἐῤῥοίζεσκον, & pro ε, α. Th. 'ροῖζος, *ſtridor*.

'Ροιζέω, vide 'ροῖζος.

'Ροιζηδὸν, adv. *cum ſtridore*, 2 Pet. iii. 13. à

'ΡΟΙ'ΖΟΣ, ῦ ὁ, *ſtridor, impetus*: à 'ρέω, quia propriè aquæ *fluentis*. hinc 'ροιζέω, ῶ, *ſtridorem edo, ſtrido, latro*.

'Ροιὴ, ῆ, ἡ, Ion. pro 'ροιὰ, *malum granatum*.

'Ροικὸς, ὴ *incurvus*: à 'ρικνός.

'Ροϊσκος, qu. parva 'ροά. figura referens *malum Punicum*.

* 'Ρομάσρα, ας, ἡ, *haſta*.

'Ρόμβος. ῆ, ὁ, *RHOMBUS, turbo, -inis, impetus*: à ῥιμβῶ, *circumago*.

Ῥόμυξ, *vermis ligna corrodens.*

Ῥομφαία, ας, ἡ, *ROMPHÆA, gladius, framea:* à ῥέμβω, *in gyrum circumago:* vel à ῥίπτω, *vergo, propendeo:* undè

Ῥομφεῖς, *loræ,* quibus consuuntur calcei: an quia ῥέμβονται;

Ῥοον, acc. sing. à

Ῥόος, ου, ὁ, *fluxus:* à p. m. ἔῤῥοα, verbi ῥέω, *fluo,* f. ῥεύσω.

* Ῥοπαία, id. ac ῥομφαία, q. v.

Ῥόπαλον, ου, τὸ, *clava, sceptrum, virga, baculus:* à ῥέπω, *flecto.*

Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, *instrumentum, inclinatio lancis, momentum:* q. ab eod. Th.

Ῥοβὴν, ὁ. nom. viri, indecl. Hebr. *filius visionis.*

Ῥᾶθ, ᾗ, nomen piæ mulieris, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *tremor.*

Ῥούσιος, color, qualis est rubricæ Sinopicæ. *Russus* Lat. est: aut à ῥοὰ, cujus granum rubet.

Ῥουφὸς, ὄ, ὁ, nomen viri. Lat. *Rufus.*

ΡΟΦΕΩ & -αω, *sorbeo, exhaurio:* f. ήσω. p. ἐῤῥόφηκα.

Ῥοχθέω, *sonum edo:* f. ήσω· qu. à ῥόω ὄχθον, *quatio ripam.*

Ῥόω, *moveo, ruo:* à ῥέω.

* Ῥύαξ, ακος, ὁ, *rivus, fluctus:* ἡ ῥύω, *fluo.*

ΡΥΓΧΟΣ, εος, τὸ, *rostrum, rictus.*

Ῥυδὸν, adv. *fusè, affatim, abundè:* à ῥύω, idem quod ῥέω, *fluo.*

Ῥυεὶς, έντος, *qui fluit:* a. 2. part. pass. verbi ejusd.

Ῥύεο. *libera,* Ionicè pro ῥύου, est præs. imperat. &

Ῥύεται, *tuetur:* 3. sing. præs. ind. verbi ῥύομαι, *servo,* fut. ῥύσομαι, in 1. pl. ῥυσόμεθα, Th. ῥύω.

* Ῥυέω, -ῶ, *fluo* f. ύσω. p. ἐῤῥύηκα.

* Ῥιζὸν, adv. *fluenter, affluenter.*

Ῥύηθι, a. 2. imperat. pass. ex verbo præced.

Ῥυήσομαι, ῃ, εται, *fluam:* fut. 2. pass. ejusd.

Ῥυθῆναι a. 1. inf. pass. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, *libero.*

* Ρυθμίζω, *coeinno, ad numeros aptos redigo, tempero, moderor:* f. ίσω. p. ἐῤῥύθμικα. à

ΡΥΘΜΟΣ, ου, ὁ. *RYTHMUS,* Angl. Rime seu Rhythm; *concinnitas; quicquid certo modo & ratione fit;* à ῥύω, *trabo;* ut sit *tractus* æquabilis.

Ῥῦμα, ατος, τὸ, *fluentum:* pro ῥεῦμα. Th. ῥεω. Est &

Ῥῦμα, ατος, τὸ, *tractus:* à ῥύω, *trabo.*

Ῥῦμαι, *liberavi:* Ion. dempto augmento pro ἐῤῥυμαι. p. ind. pass. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, *libero.*

Ῥύματα. nom. pl. à ῥῦμα, quod vide.

Ῥύμβος, *turbo:* à ῥέμβω, *circumago.*

Ῥύμη ης, ἡ, *vicus, tractus in urbe:* à ῥύω, *trabo.*

Ῥυμνὸς, 2 Macc. xi. 5. ἐν ῥυμνῷ χορίῳ, al. & rect. ἐῤῥυμῷ, i. e. *forti, munito:* vet. interp. *angusto:* qu. ab ῥύμνη, *plateam,* retulerit:

Ῥυμὸς, ὑ, ὁ, *temo currûs, lignum inter equos quo currus* ῥύεται. i. e. *trahitur.* Th. ῥύω, *trabo.*

Ῥύονται, *tuentur:* 3. pl. ind. præs. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, *custodio.*

Ῥύοντο, *servabant,* Ion. pro ἐῤῥύοντο, 3. pl. imperf. ejusd. verbi.

Ῥυπαπαὶ, *nautica quædam acclamatio:* an qu. ῥὲ παπαί.

Ῥυπαρευθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. à

Ῥυπαρεύω, *sum sordidus:* f. εύσω. Th. ῥύπος, *sordes.*

Ῥυπαρία, ας, ἡ, *sordes.* &

Ῥυπαρὸς, ὰ, ὸν, *sordidus, a, um.* à

ΡΥΠΟΣ, ου, ὁ, *sordes:* per Metaph. *avaritia.*

Ῥυπόω, -ῶ, *sordesco:* præs. part. ῥυπόων, ῶν. f. ώσω. p. ἐῤῥύπωκα. a. 1. ἐῤῥύπωσα, a. 1. imperat. act. ῥύπωσον, άτω. Th. ῥῦπος.

Ῥύπλω, *sordes eluo, purgo.* Th. ῥύπος.

Ῥυσὰ, ἡ, γήρανσις, *senectus:* quum quis fit *rugosus* ob *senectam.* ῥυσὸς, & ῥυσὸς, *rugosus,* cum cutis veluti in sulcos ῥύεται, id est *trahitur. Ruga* enim est cutis in plicas contractio. Th. ῥύω, *trabo.*

Ῥυσαὶ, nom. pl. à ῥυσὰ, quod vide.

Ῥυσαι, άσθω, pro φύλαξαι, a. 1. imperat. m. &

Ῥύσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. &

Ῥύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ῥύομαι, *tueor:* f. ῥύσομαι. a. 1. m. ἐῤῥυσάμην, ω, ατο. Th. ῥύω.

Ῥυσάσθω, 3. sing. a. 1. imperat. m. verbi ejusd.

Ῥῦσθαι, Ion. pro ἐῤῥύσθαι, præs. inf. pass. verbi ῥύομαι, *libero.* Vel, ut alii volunt, ῥῦσθαι, per Sync. vel Synæresin dici pro ῥύεσθαι, præs. inf. verbi ῥύομαι.

Ῥυσθῶ, *liberer,* & in 1. pl. ῥυσθῶμεν, a. 1. sub. pass. verb ejusd.

Ῥυσίδιφρος, ὑ, ὁ ἡ ὑ, Epithet. aurigæ, *qui trahit, ac trahendo curam regit:* ex ῥύω, *trabo,* & δίφρος, *currus.*

Ῥύσιμον, ου, τὸ, *ruta;* quod à venenis ῥύεται, *liberat.* Vide ῥυτὴ.

Ῥύσιον, ου, τὸ, *quod pro* ῥύσει, *liberatione* datur; item *pignus, spolium.* Th. ῥύω, *trabo,*

Ῥύσις, εως, ἡ, *liberatio.* Th. ῥύω, vel ῥύομαι, *libero.* Est &

Ῥύσις, εως, ἡ, *fluxio, fluxus:* à ῥύω, pro Th. ῥέω, *fluo:* f. ῥεύσω. Luc. viii. 44.

Ῥύσκω, seu ῥύσκομαι, *custodio, tueor;* idem quod ῥύω.

Ῥυσμὸς, ὑ, ὁ, Poët. *rerum aliquarum series, tractus.* Th. ῥύω, *trabo.*

Ῥυσὸς, vel ῥυσὸς, ὑ, *rugosus:* à ῥυτὶς, ίδος, ἡ, *ruga.* Th. ῥύω, *trabo.*

Ῥυσότης, ητος, ἡ, *rugositas:* à præced.

Ῥυσάζω, *trahendo rapto.* Th. ῥύω, *trabo.*

* Ῥύστης, ου, ὁ, *liberator:* à ῥύω. *libero.*

Ῥυτὰ, τὰ *fræna:* à ῥύω, *trabo.*

Ῥυταίνω. *convitior, detrabo:* ab eod.

Ῥυτὴ, ῆς, ἡ, *RUTA:* Angl. Rue: scrib. & ῥύτη, à ῥύω *conservo;* quia valetudinem contra venena, &c. *conservat.*

Ῥυτὴρ,

Ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, *custos*: à ῥύομαι, *custodio*. Est & *tractor*, à ῥύω, *trabo*.

Ῥυτιδόω, f. ώσω, *corrugo, in rugas contrabo*: pr. pass. ῥυτιδόομαι, *in rugas contrahor*. à

Ῥυτὶς, ίδος, ἡ, *RUGA*: à ῥύω, *trabo*. Vide ῥυσά.

Ῥύτο, Ion. seu Poët. pro ἔῤῥυτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ῥύω, seu ῥύομαι, *libero, tueor*.

Ῥυτὸν, ῦ, τὸ, *RYTHUM, poculum corneum*, è quo potus tenuissimè fluit, & velut *trahendo* bibitur. Est & ῥυτὸν, *habena*, quia eâ equus ῥύεται, *trahitur*.

Ῥυτὸς, ὴ, ὸν, *tractus*. Th. ῥύω, *trabo*.

Ῥυφὸς, ὴ, *incurvus*, Æol. à ῥέπω, *inclino, curvo*.

ΡΎΩ, vel potiùs ῥύομαι, *trabo, tueor*; *libero*: ut ἐρυσ. Est &

Ῥύω, *fluo*: à ῥέω, idem.

Ῥωδικώτερος, qui vix literam ῥῶ pronunciare potest.

Ῥωγαλέος, ᾶ, *fissus, fractus*. &

Ῥωγὴ, ῆς, ἡ, *fissura*. Th. ῥήσσω, *frango*.

Ῥωγμὴ, ῆς, ἡ, *rima*. ab eod.

ΡΏΘΩΝ, ωνος, ὁ, *naris*, frequentiùs plur. ῥῶθωνες, *nares*: quasi à ῥὶς, vel ῥέω, *fluo*.

Ῥωμαῖος, αία, αῖον, *Romanus, a, um*: à Ῥώμη, *Roma*.

* Ῥωμαλέος, ᾶ, ὁ, *fortis, robustus*: à Ῥώμη.

* Ῥωμαλέως, adv. *fortiter*: ex eod.

Ῥώμη, ης, ἡ, *robur, vires*. à ῥωννύω. Est &

Ῥώμη, ης, ἡ, *ROMA*, Gr. *robur*.

Ῥώννυσι, 3. sing. præs. ind. à

ΡΩΝΝΎΩ, seu ῥώννυμι, *confirmo, corroboro*: f. ῥώσω· q. à ῥώω. p. ἔῤῥωκα. a. 1. ἔῤῥωσα. præs. pass. ῥώννυμαι, σαι, ται, *roboror, valeo*: perf. pass. ἔῤῥωμαι, σαι, ται, *valeo*: pluſq. p. ἐῤῥώμην, σο, το, *valebam*: perf. imperat. pass. ἔῤῥωσο, -ώσθω, *vale*; & in 2. pl. ἔῤῥωσθε, *valete*.

Ῥωξ, ωγὸς, ἡ, *RUPES, fissura*: à ῥήσσω, *frango*: f. ξω. Hinc Angl. a Rock.

Ῥώοντ', pro ἔῤῥώοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. ab inusit. ῥώομαι, *quatior, cum impetu feror*: à ῥωννύω, *confirmo*.

Ῥωπικὸν, ῦ, τὸ, *locus virgultis plenus*: à ῥώψ, *virgultum*. Th. ῥέπω, *vergeo, propendeo*.

* Ῥωποπώλης, ου, ὁ, *venditor rerum frivolarum*: qu. dicas, ῥῶπον πωλῶν, *viles & minutas merces vendens*.

Ῥωρὸς, ῦ, *vehemens*: à ῥώω, seu ῥώννυμι, *roboro*.

Ῥὼς, *caput, vertex*, 2 Sam. xvi. 16.

Ῥωσθεὶς, vide in ῥώσω.

Ῥώσω, *roborabo*; f. 1. act. verbi ῥωννύω, a. 1. pass. ἔῤῥώσθην. a. 1. part. ῥωσθεὶς.

Ῥωτάζω, *literam ῥῶ sæpè itero*.

Ῥωχμὸς, ῦ, ὁ, *scissura, rima, hiatus*: à ῥωγὴ, *fissura*; quod à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*.

Ῥωχω, *dentibus fremo*: qu. eos inter se ῥάσσων.

Ῥώψ, ωπὸς, ὁ, *merx non magni momenti*; *virgultum*: ex ῥῶπες, Æol. addendo β, fit βρῶπες, *VEPRES*: à ῥέπω, *vergeo, propendeo*.

Ῥώω, *ROBORO*: qu. ex ῥύω, *tueor*; pro eo inusitat. ῥωννύω, *roboro*, quod vide.

Σ, σ

Σ Decima octava Græcorum litera (Attici interdum pro eo habent ξ, item τ, & Dor. & Æol. in δ mutatur) in numeris denotat 200. Multarum vocum initio impunè σ adest, etiam abest; ut, σμικρὸς, μικρὸς, &c.

Σὰ, *tua*: ex σὸς, σὴ, σὸν, *tuus*. Th. σὺ. sed

Σᾶ, *salva*, contract. ex σάα, quod à σάος, idem quod σόος. ᾶ, *salvus*.

Σαβάζιος, ου, ὁ, *Bacchus*: à σαβάζειν, εὐάζειν.

Σάβανον, ου, τὸ, *pannus asperior desiccandis corporibus*.

Σαβάχθανι, Syr. ἐγκατέλιπές με, *deseruisti me*.

Σαβαὼθ, *exercitus*. Legitur & Σαββαώθ.

Σαββατισμὸς, ῦ, ὁ, *SABBATISMUS*: à σαββατίζω, *quiesco*. f. ίσω, & Att. ιῶ. a. 1. ἐσαββάτισα. quod à

Σάββατον, ου, τὸ, *SABBATUM, quies*. Synecd. *hebdomada*. in pl. n. est quintæ declin. simpl. σάββατα, ων, σάββασι.

Σαββαὼθ, idem quod Σαβαὼθ.

ΣΑΒΟΪ, *vox Bacchantium*: at

Σαβοὶ, ῶν, οἱ, *Baccho initiati*: à præced.

ΣΑΓΑΡΙΣ, εως, ἡ, *securis Amazonum, gladius Persicus*.

Σαγγάριος, ου, ὁ, nomen viri.

* Σάγη, ης, ἡ, *tegmen, stratum*.

Σαγηνεύω, *capio, diripio*: à

Σαγήνη, ης, ἡ, *SAGENA, verriculum*, genus retis piscatorii. qu. à σάττω, *onero*. *Oneratur* piscibus.

Σάγμα, ατος, τὸ, *onus jumenti farcinarii*. Th. σάττω, *onero*.

Σάγος, εος, τὸ, *SAGUM*. An à σάττω, quòd eo aliæ vestes *onerentur*?

Σαδδουκαῖος, ου, ὁ, *SADDUCÆUS*: sic dictus à sectæ illius autore *Zadoko*, q. d. *justitiarius*.

Σαδημὼθ, *campestria*. 4 Reg. xxiii. 4.

Σαδὼκ, nomen viri, indecl. Hebr. *justus*.

ΣΑΘΕΡΙΟΝ, ου, τὸ *animal quadrupes, ex mari victum quærens*.

ΣΆΘΗ, ης, ἡ, *pudendum virile*.

Σαθρὸς, ᾶ, id. quod σαπρὸς, *flaccidus, marcidus, putris*; item *debilis, futilis*: à σήπω, *putrefacio*.

Σαθρόω, f. ώσω, *debilito, marcidum seu flaccidum reddo*: à præced.

Σαὶν, acc. sing. à Σαὶς, ΐδος, ἡ, *Sais*, urbs Ægypti.

Σαίνει, *adulatur*, 3. sing. ind. præs. à σαίνω.

Σαίνουρος, *caudâ blandiens*. Ex σαίνω, & οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Σαίνω, idem quod σείω, *moveo, caudam moveo* (propriè de canibus, qui caudâ adblandiuntur) f. σανῶ. a. 1. ἔσηνα. præs. pass. σαίνομαι, *commoveor*.

ΣΑΙΡΩ, *scopis purgo, verro*; *ore sum hiantis*: f. αρῶ. p. σέσαρκα. p. pass. σέσαρμαι.

Σακίσπαλος,

Σακίσπαλος, ου, ὁ, *scuti vibrator*: à σάκος, εος, τὸ, *scutum* (quod à σάτλω, *onero*) & πάλλω, *vibro*.

Σακεσφόρος, *scutifer*: à σάκος, & φέρω.

Σακίταν, *stabularium*, acc. sing. à σακίτας, α, ὁ, Dor. pro σηκίτης, ου, ὁ. Th. σηκὸς, οῦ, ὁ, *stabulum*.

Σάκκος, ου, ὁ, *SACCUS*, *cilicium*. indè σακκέω, σακκίζω, vel σακκελίζω, *per saccum transmitto*. ab Hebr. שק quod à nobis Anglis a Sack etiam appellatur.

Σάκος, εος, τὸ, *scutum*, *clypeus*. σάκευς, Dor. pro σάκους, ex σάκεος. Dores enim mutant gen. ου in ευ. Th. σάτλω, *onero*. f. ξω. sed

Σακὸς, οῦ, ὁ, Dor. pro σηκὸς, quod vide.

ΣΑ'ΚΧΑΡ, αρος, vel σακχάριον, ου, τὸ, *SACCHARUM*.

Σακῶν, gen. pl. à Σακαὶ, *Sacæ*. Scythiæ pop.

Σαλὰ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *jaculum*.

Σαλαθιὴλ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *petivi à Deo*.

Σαλαΐζω, *lamentor*. à mentis turbatione σάλος.

ΣΑΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, *pauper qui opulentiam simulat*, *jactabundus*: q. à σαλεύω, *jacto*.

ΣΑΛΑΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *animal*, *lacerti figura*.

Σαλάμβη, foramen per quod σέλας βαίνει, Hesych.

Σαλαμὶς, ῖνος, ἡ, nomen insulæ, σάλος ἁμὶς, *matula sali*.

Σαλάτλω, *motus*, *concutio*, ut modium, *impleo largitèr*, ut diffluat.

Σαλείμ, τὸ, nomen loci, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *pupillus*, Joh. iii. 23.

Σαλεύω, *agito*, *fluctuo*: propriè de mari, ventorum vi agitato, per Synecd. *concutio*, *commoveo*, *concito*. f. εύσω. p. σεσάλευκα. a. 1. ἐσάλευσα. a. 1. inf. act. σαλεῦσαι præs. part. pass. σαλευόμενος, *qui agitatur*. τὰ σαλευόμενα, *res instabiles*. p. pass. σεσάλευμαι. perf. part. pass. σεσαλευμένος, *agitatus*. a. 1. pass. ἐσαλεύθην, ης, η, *concussus fui*. a. 1. inf. pass. σαλευθῆναι. f. 1. ind. pass. σαλευθήσομαι, ῃ, εται, *quassabor*. Th. σάλος, ου, ὁ, *salum*.

Σαλὴμ, ἡ, nom. urbis, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *pax*. Psal. lxxii. 3. Heb. vii. 1.

Σαλμὼν, ὁ, nom. abavi Davidis, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *pacificus*.

Σαλμώνη, ης, ἡ, nom. mulieris. Hebr. qu. interpret. Lat. *perfecta*, *pacifica*.

ΣΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *SALUM*, *maris ora*; item *jactatio ejus qui navigat*. ab ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*: hinc σαλεύω, *fluctuo*, *fluito*.

ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, *SALPA*, piscis. q. à σέλας, *splendor*, & φάω, *appareo*.

Σαλπίγγω, f. ξω, *tubâ cano*, *buccino*, *resono*: à

ΣΑ'ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ἡ, *tuba*, *buccina*. acc. pl. σάλπιγγας. Hinc

Σαλπιγτὴς, οῦ, ὁ, *tibicen*, *buccinator*.

Σαλπίζω, *tubâ cano*, *buccino*. f. ίσω, & Att. ιῶ, a. 1. ἐσάλπισα. a. 1. sub. act. σαλπίζω, ης, ῃ. a. 1. part. σαλπίσας. Th. σάλπιγξ.

Σαλπίσης, 2. fing. a. 1. sub. act. verbi σαλπίζω. Th. σάλπιγξ.

Σαλπιστὴς, οῦ, ὁ, *tubicen*. ab iisd.

Σᾶμα, ατος, τὸ, Dor. pro σῆμα, *signum*, *monumentum*, quod vide: etiam pro σῶμα, *corpus*.

Σαμαίνεται, Dor. pro σημαίνεται, 3. sing. præs. pass. verbi σημαίνω, *significo*. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Σαμάρεια, ας, ἡ, nom. urbis, montis, & regionis. Hebr. à viro *Schemar*. Lat. *fæx*. Hinc

Σαμαρείτης, ου, ὁ, *Samaritanus*. &

Σαμαρεῖτις, ιδος, ἡ, *Samaritana*: à Σαμάρεια.

Σάμβαλον, ου, τὸ, idem quod σάνδαλον· indè ἀσάμβαλος, *qui andalis caret*.

ΣΑΜΒΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *SAMBUCA*, instrumentum muficum; item *machina bellica*.

Σάμερον, Dor. pro σήμερον, *hodiè*, Att. τήμερον. Vide σήμερον.

Σάμη, ης, ἡ, insula sic dicta.

Σαμοθράκη, ης, ἡ, nomen insulæ, sic dictæ à *Samiis*, tractum illum occupantibus.

Σάμος, urbis & insulæ nomen.

Σαμουὴλ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *exauditus à Deo*.

Σαμφόρας, qui σὰν φέρει, id est, literam figma, ut equus cui impressum erat Σ.

ΣΑΜΨΥ'ΚΙΟΝ, *majorana herba*, vel *amaracus*.

Σαμψὼν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *Sol*.

Σὰν, nom. lit. σ, ex Phœnicio, *schin*, factum.

ΣΑΝΔΑ'ΛΙΟΝ, ου, τὸ, *SANDALIUM*, *calceamentum muliebre*: dicitur & σάνδαλον.

ΣΑΝΔΑΡΑ'ΧΗ, ης, ἡ, *succus concretus*. *SANDARACHA*.

Σάνδυξ, υκος, ἡ, *cerussa usta & rufa*: à præced.

Σανίδες, αἱ, *tabulæ*, *in quibus leges*, *aut ad judicium spectantia inscribebantur*; item *valvæ*: &

Σανίδιον, ου, τὸ, *tabella*: &

* Σανίδωτος, ου, ὁ, *asseribus tectus*: à

ΣΑΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, *tabula*, *asser*. q. τανῖς, à τείνω, *extendo*.

Σάννας, vel σάννος, ου, ὁ, *fatuus*.

Σάνταλον, ου, τὸ, *SANTALUM*, arbor.

Σάοι, *servet*, 3. sing. præs. opt. act. verbi σαω, Poët. pro σώζω, *servo*. Th. σόος, *salvus*.

Σάος, *SANUS*, idem quod σόος, *salvus*. & contract. σῶς, compar. σαώτερος.

Σαοὺλ, ὁ, nomen regis, item Apostoli, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *petitus*. Flectitur etiam Græcè Σαῦλος, ου, ὁ, Act. viii. 2.

Σαόφρασιν, *prudentibus*, dat. pl. à σαόφρων, quod vide.

Σαόφρων, & σώφρων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, *cui mens salva est*; item *prudens*: ex σάος, seu σόος, *salvus*, & φρὴν, *mens*.

Σάπαξ *tinea*, quia σήπει vestes. Th. σήπω, *putrefacio*.

Σαπείσης,

Σαπείσης, *putrefactæ*, gen. fing. f. g. a. 2. part. paſſ. verbi σήπω, *putrefacio*. f. ψω. a. 2. ἔσαπον.

Σαπείς, έντος, *putrefactus*, a. 2. paſſ. præc. verbi.

ΣΑΠΕΡΔΗΣ, ου, ὁ, *SAPERDA*, piſcis; accipitur etiam pro *homine ſapiente & aſtuto*. Varro *Saperdam* pro *ſapiente* ponit; ſed Lipſius *ſcurram* exponit.

• Σαπρία, ας, ἡ, *caries, putredo*.

• Σαπρίζω, *putreſco*, f. ίσω, p. σεσάπρικα.

Σαπρὸς, ὰ, ὸν, *putris, -e*; à σήπω, *putrefacio*.

Σάπφειρα, ας, ἡ, nom. mulieris. Gr. *Sappbirus*, gemma.

ΣΑΠΦΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *SAPPHIRUS*, gemma.

Σάπφικον, *SAPPHICUM*: à

Σάπφω, όος, ἡ, *poetria lyrica*.

Σαπφὼθ, *pelvis, limen*. Jerem. lii. 19. legend. puto σάπφωθ.

Σαπὼν, όντος, *qui putrefecit*, a. 2. part. act. verbi σήπω, *putrefacio*. a. 2. ἔσαπον. Sed σάπων, *ſapo*.

Σαράβαρα, *SARABARA, bracca*.

Σάραδος, αἰδοῖον γυναικεῖον, *generatio, familia*.

Σαργάνη, ης, ἡ, *ſporta, ciſta*; *vinculum*: idem quod σπυρὶς, ίδος, ἡ.

ΣΑΡΓΟΣ, *SARGUS, piſcis è mugilum genere*.

Σάρδεις, αι, nomen urbis, pl. num. tantùm. Syr. *clypeus*.

Σάρδινος, η, ὁ, & σάρδιος, ου, ὁ, ſubaudi λίθος, *SARDUS*, nomen *gemmæ*, ſic dictæ à Sardiniâ inſulâ, ubi laudatiſſ. naſcitur. Rabbini *rubinum*. F. J. *pyrapum vocat*.

• Σάρδιον, ου, τὸ, &

• Σάρδιος, ου, ὁ, idem ac σάρδινος.

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, *SARDONYX*, nomen gemmæ, compoſ. ex σάρδιος, ου, ὁ, *ſardius*, & ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis*; quòd colore ſuo unguem humanum imitetur.

ΣΑΡΔΩ, & Σαρδὼν, όνος, ἡ, *Sardinia*, inſula.

Σαρεῖ, *verret*, 3. ſing. f. 1. act. verbi σαίρω, *verro, ſcopis purgo*: f. αρῶ. Sed σαροῖ, eſt 3. ſing. optat. præſ. paſſ. verbi σαρόω, idem quod σαίρω, *verro*.

Σάρεπτα, τα, nom. urbis. Hebr. *officina aurifabri*. Vel eſt ſing. n. g. indecl. Vel f. ἡ.

ΣΑΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, *SARISSA, Macedonica haſta*.

Σαρκάζω, *carnes detrabo*; it. *diducto rictu irrideo*: à σάρξ.

Σαρκασμὸς, ου, ὁ, *SARCASMUS, irriſio amarulenta*: Hinc Angl. Sarcaſm: à p. paſſ. præced.

Σαρκίζειν, ſeu σαρκάζειν, inf. à σαρκάζω, quod vide, *carnes carpere ac vellere*. Th. σάρξ, *caro*.

Σαρκικὸς, ὴ, ὸν, *carnalis, -e*. à præced.

Σάρκινος, η, ον, *carneus, a, um*; ab eod. Th.

Σαρκοφάγος, ος, ὁ ἡ, *carnivorus*; it. ſubſt. *ſepulchrum*: indè

Σαρκοφαγία, ας, ἡ, *carnium eſus*: ex σὰρξ & φάγω.

Σαρκόω, -ώσω, *carneum reddo, incarno*: indè

Σάρκωσις, εως, ἡ, *carnis generatio*: à præc. Th. σὰρξ, *caro*.

• Σάρμα, ατος, τὸ, *ſordes purgando collectæ*.

ΣΑΡΞ, κὸς, ἡ, *caro*.

Σαρὰχ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *palmes*.

Σαρπηδὼν, *SARPEDON*, nomen propr. viri.

Σάρπος, *arca, domus lignea*.

• Σαρὸς, ὗ, ὁ, *ſcopæ*.

Σαρόω, *verro*: f. ώσω. p. part. paſſ. σεσαρωμένος· à σαίρω, idem.

Σάρρα, ας, ἡ, nomen mulieris, uxoris Abrahami, Hebr. *princeps*.

• Σάρωθρον, ου, ὁ, *ſcopæ*.

Σάρων, ωνος, ὁ, nom. regionis, Act. ix. 35. Hebr. *lorica*. Eſt &

Σάρων, *natura muliebris*.

Σαρωνὶς, *quercus cava*; quia σέσηρε.

Σὰ, *tuus*: acc. pl. f. g. à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um*. Th. σὺ, *tu*.

Σατᾶν, ὁ, nom. principis malorum Angelorum, indecl. Hebr. *adverſarius*.

Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, idem, 2 Cor. xi. 14.

Σατίνη, ης, ἡ, & σάτινον, ου, τὸ, *plauſtrum, vehiculum*; à σάτλω, *onero*.

Σάτον, ου, τὸ, *frumenti menſura, tertia pars ephæ, & reſpondet ſeſquimodio*. Et *ſeſquimodius* continet 6 cabos, *cabus* verò 24 ova. Vox Syr.

Σατραπεία, ας, & Ion. -ήη, -ίης, ἡ, *Satrapiæ principatus*. à

ΣΑΤΡΑΠΗΣ, ου, ὁ, *SATRAPA, provinciæ præſes*. vox Perſica.

ΣΑΤΤΩ, *onero, onus impono, refercio, conſtipo, ſubigo*: f. ξω. p. σέσαχα, p. paſſ. σέσαγμαι.

Σατυρικὸς, ὸν, *SATYRICUS*. &

Σατύριον, ου, τὸ, *herba ad Venerem incitans*: à

ΣΑΤΥΡΟΣ, ου, ὁ, *SATYRUS*: q. à σάθη.

Σαυκὸς, ὸν, *ſiccus, aridus*.

Σαυλὰ, adv. *tardè*. à

ΣΑΥΛΟΣ, ὸν, *delicatus, mollis, fluxus, levis*: at

Σαύλος, ου, ὁ, nom. propr.

Σαυνιάζω, *ſaunio percutio*. σαυνίον, *haſta, pens.* à σαίνω, *quatio*.

Σαυνὸς, ἁπαλὸς, *mollis, tener*: puto ab eod. Th.

ΣΑΥΡΑ, vel σαύρα, ας, ἡ, *lacerta*. ſed

Σαῦρος, ου, ὁ, *lacertus*. Eſt & nom. piſcis.

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *cuſpis, in imo haſtæ ferro tranſverſa, ſeu ferramentum concavum, mucronatum, qui extrema haſtæ pars inſerta efficit ut erigatur, & ſolo depangatur*: q. σαυροτὴρ, à σαυρόω, *palum depango*.

ΣΑΥΣΑΡΙΣΜΟΣ, ου, ὁ, *linguæ hæſitatio*.

Σαυσαρὸς, ὸν, ὁ, *SUSURRUS*: Vox fictitia.

Σαυτὴς, per Craſin pro σεαυτὴς· ſic σαυτῦ pro

pro σεαυτοῦ, & σαυτὸν, pro σεαυτὸν, te ipſum : ex σὺ & αὐτὸς, ipſe.

Σάφα, adv. perſpicuè, certè, verè : à σαφὴς, ἔος, ὁ ἡ ἡ, manifeſtus.

Σαφανὴς, ἔος, ὁ, ἁ, Dor. pro σαφηνὴς, perſpicuus, clarus, certus. ab eod. Th.

Σαφὲς, Poët. n. g. loco, adv. σαφῶς, apertè, perſpicuè, quod vide.

Σαφέστατος, η, ſuperl. &

Σαφέστερος, έρα, ον, comp. à σαφὴς, manifeſtus.

Σαφέως, & σαφηνέως, Ion. pro σαφῶς, apertè, palam, quod vide.

Σαφῆ, acc. ſing. à σαφὴς, quod vide.

Σαφήνεια, ας, ἡ, perſpicuitas : ab eod.

Σαφηνίζω, f. ίσω, & Att. ιῶ, manifeſto : id. cum σαφέω. Th. σαφὴς, manifeſtus.

Σαφηνιῶ, Att. pro σαφηνίζω, f. 1. verbi præced.

Σαφηνῶς, idem quod σαφῶς, quod vide.

ΣΑΦΗ'Σ, ἐος, ὁ ἡ ἡ, manifeſtus, apertus, perſpicuus, certus.

Σαφῶς, adv. manifeſtè, perſpicuè : à præc.

Σαχθεὶς, έντος, conſtipatus : a. 1. part. paſſ. à σάτλω, onero : f. ξω, a. 1. paſſ. ἐσάχθην.

Σαὼ, όος, -ῶς, ἡ, nom. mul. ſalva.

Σάω, ſervabit, ſervabat : pro ἔσαωσε, 3 ſing. a. 1. ind. act. rejecto augmento & Apocope Poët. σαῶ. Sumitur & pro σαῶσον, ſerva : a. 1. imperat. per eand. Apoc. Alii volunt eſſe 3. ſing. imperf. pro ἐσάωζε, vel præſ. imperat. pro σάωσε, verbi σαώσω. Sunt qui σάω Dor. eſſe dic. pro σάα, verbi σάομαι, vel σαω, Poët. ſervo: quod à σάος, Poët. pro σόος, ſalvus.

Σαώζω, Poët. pro σώζω, ſervo. ab eod. Th.

Σάωσε, ſervavit : Ion. pro ἔσαωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σαώζω, Poët. pro σώζω, ſervo, ab eod. Th.

Σαώσει, ſervabit : 3. ſing. f. 1. ejuſd. ver. & Th.

Σαωσέμεν, ſervaturum eſſe : Ion. pro σαώσειν, f. 1. infin. verbi σαώζω, vid. σάωσε.

Σαώσετον, dual. f. 1. act. verbi ejuſd.

Σαωσέμεν, 1. pl. f. 1. ind. verbi ejuſd.

Σαώτερος, magis ſalvus : comp. à σάος, id. quod σόος, ſalvus.

Σβεννυμενάων, Æol. pro σβεννυμένων, gen. pl. part. pr. paſſ. verbi σβέννυμαι, ſupprimor : à

ΣΒΕΝΝΤΜΙ, & σβεννύω, extinguo, reſtinguo, comprimo : præſ. imperat. σβέννυθι, ύτω, & in 2. pl. σβέννυτε. f. σβέσω & σβήσομαι, ab inuſ. σβέω. a. 1. ἔσβεσα. a. 1. inf. act. σβέσαι. p. ἔσβεκα & -ηκα, quod paſſiv. ſignif. uti etiam a. 2. ἔσβην à σβήμι, inuſ. præſ. paſſ. σβέννυμαι, σαι, ται, & in 3. pl. σβένυνται. perf. paſſ. ἔσβεσμαι. a. 1. paſſ. ἐσβέσθην. & in infin. σβεσθῆναι. f. 1. paſſ. σβεσθήσομαι, ῆ, εται.

Σβεσα, ας, ε, Ion. pro ἔσβεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ſup. &

Σβέσις, εως, ἡ, extinctio : à a. perf. p. paſſ.

Σβέσσαι, gem. σ, Poët. pro σβέσαι, a. 1. infin. act. verbi σβέννυμι.

* Σβεστικὸς, ἡ, ὸν, habens vim extinguendi : à σβέννυμι.

Σβέσω, εις, ει, extinguam : f. 1. act. ejuſd.

Σὲ, te : acc. ſing. à σὺ, tu. σε φρένας, Att. pro σῆ φρένας, vel potiùs pro κατὰ φρένα, per Synecd.

Σεαυτῆ, ῆς, ῆ, & contr. σαυτῆ, ῆς, ῆ, tui ipſius, caret nom. compoſitum ex σέο, pro σοῦ, tui, & αὐτοῦ.

Σεβάζομαι, idem quod σέβομαι, colo, veneror ; item vereor. f. άσομαι. p. paſſ. σεσεβασμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐσεβάσθην. Th. σέβω, colo.

Σέβας, τὸ, indecl. reverentia, veneratio, pudor : ab eod. Th.

Σεβάσθησαν, coluerunt : Ion. pro ἐσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. σεβάσομαι, quod vide.

Σέβασμα, ατος, τὸ, numen. σεβάσματα, ων, τὰ, ſacra : ab eod.

Σεβασμὸς, ὁ, veneratio : ab iiſd.

Σεβάσμιος, ὁ, id. quod σεβαστὸς. ab iiſd.

Σεβάσσατο, Ion. & Poët. gem. σ pro ἐσεβάσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ejuſd. & ab eod. Th.

Σεβαστος, ὁ, Auguſtus, q. d. veneratione dignus, venerandus : & plerumque cognomen Rom. Imperatorum. Lat. Auguſtus. Σεβαστὴ, ῆς, ἡ, Auguſta, Cæſaris uxor. à p. paſſ. verbi σεβάζομαι, idem ac Th. σέβω, colo.

Σέβε, cole : præſ. imperat. act. ab eod.

ΣΕΒΕ'ΝΙΟΝ, ὁ, τὸ, palmæ involucrum, q. σάβανον.

Σεβίζω, Poët. idem quod σεβάζομαι, colo, veneror.

Σέβομαι, colo, veneror : cum acc. item paſſ. color : præſ. imperat. σέβου. præſ. infin. σέβεσθαι. part. præſ. σεβόμενος, η, ὁ, religioſus. σεβομένη, ης, ἡ, religioſa, religionem Judaicam amplexa. Act. xiii. 15. Th. σέβω, colo.

Σέβοντι, Dor. pro σέβουσι, 3. pl. præſ. act. ejuſd. Th.

ΣΕ'ΒΩ, veneror, adoro, colo.

Σέθεν, per Sync. pro σέοθεν, Poët. Dor. ſeu Ion. pro σοῦ, gen. ſing. à σὺ, tu. Vel etiam acc. ſing. pro σέ.

Σεῖο & σέο, Ion. pro σοῦ, gen. à σὺ, tu.

Σειόμενος, η, præſ. part. paſſ. à σείω, moveo : f. σω. p. σέσεικα.

Σείοντες, n. pl. præſ. part. act. ejuſd.

Σεῖος, Laconicè pro Θεῖος, η, divinus. Th. Θεὸς, Deus.

Σείρ, ῥὸς, ὁ, Sol. à σείρω, deſicco.

ΣΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, catena, funis, linea. SERA & obex. σειραὶ quoque bulborum & olerum faſciculi : ab εἴρω, necto.

Σειρὴν, ῆνος, ἡ, SIREN, monſtri marini genus, item inſectum api haud diſſimile. Alii ab εἴρω, necto : alii à σύρω, traho. Alii autem à σειρὰ, quòd audientes Sirenum voce capti, ab eâ tanquam fune penderent, & veluti alligati traherentur.

Σειριαω, f. άσω, inflammatione capitis laboro : à σείρω, deſicco.

Σείριον, η, τὸ, aſtrum, &

Σείριος,

Σείριος, ᾱ, ὁ, *SIRIUS*, nomen ſtellæ, quæ etiam *canicula* dicitur. à σαίρω, *bio*: vel, ut alii, à præced. Th.

* Σειρομάστης, ᾱ, ὁ, *haſta*, II. Reg.

* Σειρόω, -ῶ, *evacuo*, *inanio*. f. ώσω, p. σεσείρωκα.

Σείρω, *deſicco*. hinc σεῖρ, *ſol*.

Σεισαμένας, Dor. pro σεισαμένης, a. 1. part. m. f. g. à σείω.

Σεισθείς, έντος, *commotus*: a. 1. part. paſſ. verbi σείω, *moveo*; f. σείσω. a. 1. paſſ. ἐσείσθην, ης, η, & in 3. pl. ἐσείσθησαν.

* Σεισμα, ατος, τὸ, *concuſſio*, *ſuccuſſio*: &

Σεισμός, ῠ, ὁ, *agitatio*, *concuſſio*; *terræ motus*: à 1. perf. p. paſſ. verbi.

ΣΕΙ'Ω, *concutio*, *quatio*, *moveo*, *agito*: fut. σείσω. p. σέσεικα, a. 1. ἔσεισα. p. paſſ. σέσεισμαι.

Σεκοῦνδος, ᾱ, ὁ, nom. viri, Lat. *Secundus*.

Σέλα, *jubari*: dat. ſing. à σέλας, ατος, τὸ, *fulgor*. dat. σέλαϊ, α.

Σελαγέω, f. ήσω, *ſplendeo*, *fulgeo*: q. σέλας ἄγω. Th. σέλας.

Σέλαγος, ᾱ, ὁ, nomen proprium.

Σελαναία, ας, Doricè & σελαναίη, ης, ἡ, Ion. *Luna*.

Σελάναν, Dor. pro σελήνην, acc. ſing. à σελήνη, *Luna*.

ΣΕ'ΛΑΣ, ατος, τὸ, *fulgur*, *lumen*; qu. à σείω, & ἴλη, *ſplendor*.

ΣΕ'ΛΑΧΟΣ, εος, τὸ, *genus piſcium cartilaginoſum*. an à σέλας, cutis ſcil. ſplendore?

Σελεύκεια, ας, ἡ, nomen urbis à *Seleuco Nicanore* ſic dictæ.

ΣΕΛΕΤΚΙΣ, ίδος, ἡ, *poculi*, *navis*, & *veſtis quoddam genus*.

Σεληναῖος, ᾱ, *lunaris*: & in f. g. σεληναία, & Ion. -αίη, *luna*: à

Σελήνη, ης, ἡ, *luna*: q. d. σέλας νέον, *lumen novum*. Sic dicta quòd ſubinde novas accipiat phaſes. & hinc σεληναῖος, *lunaris*, *clarus*.

Σεληνιάζομαι, σεληνιακός εἰμὶ, *lunaticus ſum*; *conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte*. f. άσομαι. a. 1. m. ἐσεληνιασάμην, ω, ατο. præſ. part. m. σεληνιαζόμενος, η, ον, *lunaticus*, *a*, *um*. Th. σέλας, ατος, τὸ, *fulgor*.

Σεληνιακὸς, ῆ, *lunaris*, *lunaticus*, *morbo comitiali laborans*. à σελήνη, quod vide.

ΣΕ'ΛΙΝΟΝ, ᾱ, τὸ, *apium*, herba. ab ἕλος, *palus*.

ΣΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ſpatium inter lineas*, *pagina*.

Σέλλα, *ſella*: ex Latino. Tamen ex Lacon. ἔλλα, qu. ab ἕζω, *ſedeo*.

Σελλάσρησις, *ſelliſternium*: Gl. Cyr. σελλῶν ςρῶσις.

ΣΕΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *SELLUS*, *pauper qui dives haberi volebat*, *jactator*.

Σέλμα, *ſpatium inter tabulata navis*, *tranſtrum*: à σέλις.

Σεμεῖ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *attonitus*.

Σεμέλη, ης, ἡ, *SEMELE*, mater Liberi, Cadmi filia. Ducunt à σέλας & μέλειν, quòd Jovi voluit jungi cum fulgure & tonitru, ᾗ ἐσείσθη τὰ μέλη.

Σεμιάμιθος, *exiguus lacertus*, Itali *tarantula* appellant: veteribus *Chalcidica lacerta* dicta.

ΣΕΜΙ'ΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, *SIMILA*, *ſimilago*, *flos farinæ triticeæ*.

Σεμίραμις, ἡ, *Semiramis*, Nini uxor.

Σεμνολογέω, -ῶ, f. ήσω, *ſpecioſè & gravitèr loquor*, *glorior*, *jactito*: à

Σεμνολόγος, *qui gravitèr de re quâpiam diſſerit*, *oſtentator*: à σεμνὸς & λόγος. qu. à λέγω, *dico*. p. m. λέλογα.

ΣΕΜΝΟ'Σ, ή, όν, *honeſtus*, *venerandus*, *auguſtus*, *gravis*; qu. à σέβω, *veneror*. Hinc compar.

Σεμνότερος, *præſtantior*.

Σεμνόω, *illuſtro*, *exorno*.

Σεμνότης, ητος, ἡ, *gravitas*, *majeſtas*; *reverentia*, *honeſtas*. Th. σεμνὸς.

Σεμνύνομαι, *gravitatem præ me fero*, *jactito me*.

Σεμνύνω, fut. υνῶ, *honeſto*, *orno*, *extollo*. à præced. Th.

Σεμνῶς, adv. *honeſtè*, *decentèr*, *gravitèr*, ab eod.

Σένα, *ſena*: planta inter purgantes maximè excellens.

Σέο, Ion. pro σοῦ, gen. ſing. à σὺ, *tu*.

Σεοὶ, *Dii*: Dor. melius. σιοί.

Σεπτὸς, ὴ, *venerabilis*: à σέβω, *colo*.

ΣΕΡΑΠΙΑ'Σ, άδος, ἡ, herbæ nomen.

Σεραφείμ, *Seraphim*, indecl.

Σέργιος, ᾱ, ὁ, nomen civis Romani.

ΣΕ'ΡΙΣ, εως, ἡ, *cichorii genus*.

ΣΕΡΙ'ΦΙΟΝ, vel σέριφον, ᾱ, τὸ, *abſinthium marinum*.

ΣΕ'ΡΙΦΟΣ γραῦς, ῆ, *anus*, *quæ in virginitate conſenuit*.

ΣΕ'ΡΦΟΣ, ᾱ, ὁ inſecti genus, *culex*.

Σέσαγμαι, *inſtratus ſum*: p. paſſ. verbi σάτ]ω, *onero*: f. ξω, p. σέσαχα. p. paſſ. infin. σεσάχθαι. p. part. σεσαγμένος.

Σεσαρυῖα, *ridens*, *dente ſtridens*: f. g. à σεσαρὼς, part. præt. m. verbi σαίρω, *ſum ore hiante* ſeu *diducto*, prout illi faciunt qui cachinnantur. undè pro *ridente* accipitur. f. αρῶ, perf. σέσαρκα. præt. m. σέσηρα & σέσαρα.

Σεσεῖσθαι, perf. infin. paſſ. verbi σείω, *quatio*, *moveo*.

ΣΕ'ΣΕΛΙ, εως, τὸ, & σέσελις, ὁ, herbæ nom.

Σέσηπα, *putrefactus ſum*; p. m. verbi σήπω, *putrefacio*: f. ψω.

Σέσηρα, *ſum ore aperto*: p. m. à σαίρω, id. & *verro*.

Σεσηρὼς, υῖα, ὸς, ejuſd. part.

Σέσθεν & σέθεν, Poët. pro σοῦ, gen. ſing. vel acc. ſing. à σὺ, *tu*.

Σεσιγάμενος, Dor. pro σεσιγημένος, *qui ſilentio præteritur*: præſ. part. paſſ. à σιγάω, *ſileo*: f. ήσω.

Σεσιωπαμένος, α, ον, *tacitus*, *qui ſilentio premitur*: Dor. pro σεσιωπημένος, p. part. paſſ. verbi σιωπάω, *ſileo*.

Σεσοφισμένος, ῆ, *peritus*: p. part. paſſ. verbi σοφίζω, *reddo ſapientem*: f. ίσω. p. σεσόφικα. Th. σοφὸς, *ſapiens*.

Σεσοφισμένως, adv. *ſcitè*, *callidè*: qu. à præced.

Σεῦ, Dor. pro σοῦ, gen. à σὺ, *tu*.

Σεῦα,

Σεῦα, *fugavi*: a. 1. Ion. pro ἔσευα, verbi σεύω, *cio, agito*. Th. σείω, *quatio*.

Σεύατο, Ion. pro ἐσεύατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ejuſd.

Σεύθω, *concitatur*: per Sync. pro σευέσθω, 3. ſing. a. 1. imperat. m. σεῦαι, ἔσθω, verbi ejuſd.

Σευτλαῖος, α, ὁ, nomen ranæ, à

Σεῦτλον vel τεῦτλον, *beta* in quâ verſatur.

Σεύω, f. εύσω, *agito, concito, perſequor, fugo*. Th. σείω, *quatio*.

Σεφθῆναι, a. 1. infin. paſſ. verbi σέβω, *veneror, colo*.

Σέψασθαι, a. 1. infin. m. ejuſd.

Σεωϋτῦ, Ion. pro σεαυτῦ, *tui ipſius*.

Σήθ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *repoſitus*.

Σήθω, *excutio, cribro*: qu. à σείω, *moveo*.

Σηκάζω, f. άσω, *ſtabulo, includo*. Th. σηκὸς, *ſtabulum*.

Σήκασθεν, Boeot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. præced. verbi.

Σηκὶς, ίδος, ἡ, *ancilla*. à

ΣΗΚΟ῎Σ, οῦ, ὁ, *ſtabulum*, propriè *ovium & caprarum*; *templum*. Eſt etiam *pondus* vel *ſtatera*: undè

Σηκόω, -ῶ, *pondero*: à præced. Th.

Σήκωμα, ατος, τὸ, *æquipondium*; item *fanum*. à σηκόω. Th. σηκός.

Σήμ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. ὀνομαζός.

Σῆμ᾽ pro σῆμα, quod vide.

ΣΗ῎ΜΑ, ατος τὸ, *ſignum, nota, vexillum, inſigne* nobilitatis, *monumentum, ſepulchrum*. σημεῖον, υ, τὸ, idem. Hinc

Σημαία, ας, ἡ, *vexillum, inſigne* familiæ.

Σήμαιν᾽ pro σήμαινε, præſ. imperat. à σημαίνω, quod vide.

Σημαίνουσα, Dor. pro σημαίνουσα, *ſignificans*: præſ. part. f. g. ejuſd. verbi.

Σημαίνω, *ſignum do, ſignifico, præcipio, impero*: f. ανῶ. a. 1. ἐσήμανα & ἐσήμηνα. a. 1. act. infin. σημᾶναι. p. σεσήμαγκα. præſ. paſſ. σημαίνομαι. perf. paſſ. σεσήμασμαι, & Att. σεσήμασμαι. Hinc p. part. σεσημασμένος, η, ον, *obſignatus ſum*. Th. σῆμα, *ſignum*.

Σημᾶναι, a. 2. infin. act. verbi σημαίνω.

Σημανέω, *indicabo*: Ion. pro σημανῶ. f. 1. ind. act. verbi σημαίνω, *ſignifico*. Th. id.

Σημαντέον, *ſignificandum*: verb. à σημαίνω.

Σημαντικὸς, ὴ, *ſignificatus*: quod ab eod.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, *præfectus, dux, qui ſignum dat claſſicum canendo*: à præced.

Σημασία, ας, ἡ, *ſignificatio*.

Σήματα, *literæ*: n. pl. à σῆμα, ατος, τὸ, *ſignum*.

Σημεῖον, υ, τὸ, *ſignum, miraculum, indicium, argumentum, vexillum, ſimulachrum*. ab eod.

Σημειόομαι, -ῶμαι, *noto, inſignio, annoto*: præſ. imperat. σημειόυ, -ῦ, -οέσθω, -ώσθω, & in 2. pl. -όεσθε, -ῶσθε, f. ώσομαι. perf. paſſ. σεσημείωμαι᾽ à σημεῖον. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *ſignum*.

Σημειόω, *noto, ſigno*: ab iiſd.

Σημείωσις, εως, ἡ, *notatio, deſignatio, obſervatio*: à 2. perſ. perf. paſſ. præced.

Σήμερον, & Att. τήμερον, *hodiè*: adv. q. id. τῇδε ἡμέρᾳ, *hoc die*. ὁ σήμερον, ſcil. ἡμέρα, *hodiernus dies*. σημερινὸς, *hodiernus*.

Σημεῖον pro σημεῖον, υ, τὸ, *ſignum*, q. vid.

Σημήνω, *ſignificaverit*; 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi σημαίνω, *ſignifico*: f. ανῶ. a. 1. ἐσήμανα & ἐσήμηνα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *ſignum*.

Σημικίνθιον & σιμικίνθιον, υ, τὸ, ſunt Lat. origine *Semicinctium*, quod & *ſuccinctorium* aut *ſubligaculum* dicitur. Græcè περίζωμα, ατος, τὸ.

Σὴν, acc. ſing. σῆς, gen. Sed σῆς, σῇσι, & σῇσιν, Ion. pro σαῖς, dat. pl. à σὸς, ὴ, ὸν, *tuus, a, um*. Th. σὺ, *tu*.

* Σηπεδὼν, όνος, ἡ, *marcedo, putredo, caries*: à σήπω, *putrefacio*.

Σηπία, ας, ἡ, *SEPIA*, nomen piſcis atrum liquorem emittentis: accipitur & pro *atramento*. Athen. lib. 7. Th. σήπω, *putrefacio*.

Σηπτικὸν, οῦ, τὸ, *unguentum putrefactivum*: à

Σηπτικὸς, ὴ, *putrefactivus*: quod &

Σηπτὸς, ὴ, idem, it. *putridus*: à ſequente.

ΣΗ῎ΠΩ, *putrefacio*: f. ψω. a. 1. ἔσηψα. p. act. σέσηφα. præt. m. σέσηπα, & Dor. σέσαπα· undè σαπρὸς, *putris*. σήπομαι, *putreſio, computreſco*, a. 2. paſſ. ἐσάπην, ης, η, *computrui*. Hinc deriv. σαπρότης, ητος, & σαπρία, ας, ἡ, *putredo, marcor*.

Σήραγξ, γγος, ἡ, *rima & fiſſura terræ*. à σεσηρέναι, verbi σαίρω, *apertus ſum*.

ΣΗ῎ΡΕΣ, ων, οἱ, *SERES*, populus: ſing. eſt σὴρ, ρὸς, ὁ, quod eſt etiam *bombyx, vermiculus qui net ſericum*. Seres quippe arbores habent unde ſericum conficiunt.

Σηρικὸς, ὴ, ὸν, *SERICUS, a, um*, à σὴρ, ρὸς, ὁ, *bombyx*.

Σὴς, τὸς, ὁ, *tinea*: à σήπω, *putrefacio*: naſcitur enim ex putredine.

Σῆς & σῇσι, Ion. pro σαῖς, dat. pl. Vid. σὴν.

ΣΗΣΑ῎ΜΗ, ης, ἡ, σήσαμον, υ, τὸ, *SESAMA*, vel *SESAMUM*, frumenti Indici genus.

Σησάς, άδος, ἡ, *Seſta puella*: à

Σησὸς, ῦ, nom. inſulæ.

ΣΗ῎ΤΕΣ, adv. *hoc anno*: Att. τῆτες, quaſi τῷ ἔτει τούτῳ. Hinc

Σητινὸς, ῆ, ὸν, *bornus*.

Σητόβρωτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *à tineis conſumptus*: ex σὴς, *tinea*, & βρωτὸς, *voratus*. Th. βρώσκω, *comedo*.

Σητόκοπος, *à tineis cæſus*, ſeu *pertuſus*: qu. à σὴς, τὸς, ὁ, *tinea*, & κόπτω, *ſcindo*: p. med. κέκοπα.

Σὴψ, πὸς, ὁ ϗ ἡ, ſerpentis nomen, à putrefaciendo ſic dicti. Th. σήπω.

Σῆψις, εως, ἡ, *putrefactio, putredo*; ab eod.

Σθεινὼ, όος, ἡ, nom. mulieris, *robuſta*. qu. à σθένος, *robur*.

Σθεναρὸς, ὴ, *robuſtus, validus*. à præced.

Σθενελαΐδες, *Sthenelaides*.

Σθένελος, υ, ὁ, nom. propr. viri.

Σθένος, εος, τὸ, *robur, vis, potentia*. Th. σθένω.

Σθενόω, -ῶ, *roboro, confirmo*: f. ώσω. p. ἐσθένωκα. a. 1. ἐσθένωσα. a. 1. opt. act. σθενώσαιμι, αις, αι. 1 Pet. v. 10. ab eod. Th.

ΣΘΕ῎ΝΩ, *valeo, poſſum*: à ϛέω, βιο.

Σιαγόνιον, υ, τὸ, *pars maxillaris*. Deut. xviii. 3. à

ΣΙΑΓΩ῎Ν,

ΣΙΑΓΩΝ, όνος, ὁ, *mala, maxilla.*
Σιαίνομαι, *tædio afficior*, Gloss. Cyr.
ΣΙ'ΑΛΟΝ, ου, τὸ, seu σίαλος, ου, ὁ, *SALIVA.* Dicitur & σίαλον, quod à σείω, quia in ore movetur.
Σίαλος, ου, ὁ, est etiam *porcus saginatus*, gen. Ion. σιάλοιο, q. à σιτεύω, & ἅλις, quia admodùm pastus
ΣΙ'ΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, *SIBYLLA, vaticinatrix.* q. d. σιοῦ βελή, σιὸς, pro θεὸς, Æol. vel Dor.
Σιβύνη, ης, ἡ, *venabulum*, propriè quo sues figuntur. Dicitur & συβίνη, à σῦς, *sus.*
Σιγα, adv. *tacitè*, ut σιγῆ. vide σιγή. at
Σίγα, *tace*, præs. imperat. à σιγάω.
Σιγαλέος, α, *tacitus*: à σιγάω, *fileo.*
Σιγαλόεις, εντος, *splendidus, elegans, ob pulchritudinem silentium & admirationem inducens*: in acc. sing. σιγαλόεντα. Th. σιγάω, *admiror, fileo.*
Σιγαλὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro σιγηλὸς, *tacitus, taciturnus.* Th. σιγάω, *taceo.*
Σιγᾶν, *tacere*, præs. infin. act. à σιγάω, quod vide.
ΣΙΓΑ'Ω, -ῶ, *taceo, fileo.* f. ήσω. p. σεσίγηκα.
Σιγὴ, ῆς, ἡ, *silentium, taciturnitas.* σιγῇ, dat. *tacitè, clam*: adverbialiter sumitur. Th. σιγάω, *fileo.*
Σιγηθεὶς, έντος, *silentio præteritus*: a. 1. part. pass. verbi σιγάω, *fileo.* a. 1. pass. ἐσιγήθην.
Σιγῆν, Dor. pro σιγᾶν, *silere*, præs. infin. ejusd. verbi.
ΣΙ'ΓΛΑΙ, ῶν, αἱ, *inaures.* Sed
Σιγλαὶ, *cifræ, notæ compendiariæ in scribendo*; quòd per eas aliquid σιγῶμεν.
Σιγνοφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, *manipularius, signifer.* Ex σίγνον, *signum*, quod Lat. & φέρω, *fero.*
Σιγύνης, ου, ὁ, *jaculum è ferro*: ut σιζύνη, Oppian. 1.
Σιγῶντι, Dor. pro σιγῶσι, *silent*, 3. pl. præs. à σιγάω.
Σιδάρειος, Dor. pro σιδήρειος.
Σιδαρόδετος, ου, ὁ, Dor. pro σιδηρόδετος.
Σίδαρος, Dor. pro σίδηρος, *ferrum.*
Σιδαροχάρμας, α, ὁ, Dor. *qui ferro*, vel *ferreis armis gaudet, bellicosus.* ὁ σιδηρος χαίρων. σιδαροχαρμᾶν, Dor. pro σιδηροχαρμεῶν, gen. pl. à σιδηροχάρμης, ου, ὁ. Ex σίδηρος, *ferrum*, & χαίρω, *gaudeo.*
ΣΙ'ΔΗ, ης, ἡ, *malus Punica*, & *fructus*: à Sidâ Bœotiæ oppido.
Σιδήρεος, -ῦς, -έη, -ῆ, (& Dor. -έα, -ᾶ,) -έον, -οῦν, *ferreus, a, um.* Th. σίδηρος, *ferrum.*
Σιδηρεύω, f. εύσω, *ferrum tracto*: &
* Σιδήριον, ου, τὸ, *ferramentum*: à σιδηρόω.
Σιδηρίτας, & σιδαρίτας, α, ὁ, Dor. pro
Σιδηρίτης, ου, ὁ, *ferrarius*; it. *magnes.* &
Σιδηρῖτις, fœm. *ferraria*; item herba sic dicta.
Σιδηρόδετος, *ferro ligatus*; à σίδηρος, *ferrum*, & δέω, *ligo.*
ΣΙ'ΔΗΡΟΣ, ὁ, *ferrum, ensis.* q. à σίζω, *strideo*, quod dicitur de ferro candente, cum in aquâ restinguitur. Hinc σιδήρεος, *ferreus.* σιδηρίτης, *magnes.* σιδήριον, *ferramentum.*
Σιδηρόω, -ῶ, *ferro munio.* Th. σίδηρος, *ferrum.*
Σιδὼν, ῶνος, ἡ, nom. urbis Phœniciæ, *SIDON.* Hebr. *venatio.* Hinc
Σιδώνιος, ου, *SIDONIUS*, nom. gentile.
* Σίελον, ου, τὸ, & σίελος, ου, ὁ, *saliva.*
Σίζειν, *stridere*, dicitur de ferro candente, quum in aquâ restinguitur, à sono.
Σικανοὶ, ῶν, οἱ, *SICANI*, gens.
Σικάριος, ου, ὁ, *sicarius*, vox origine Lat. à *sica*, qu. *seca*, à secando, est *gladiolus.* Gr. δόλων, ονος, ὁ, *pugio.*
Σικελία, ας, ἡ, *Sicilia*, regio.
Σικελὸς, ὴ, ὸν, *Siculus, a, um*, in pl. Σικελοί.
Σίκερα, τὸ, *SICERA*, indecl. & sumitur pro quolibet potu inebriante, præter vinum: ut est *cerevisia*, &c.
* Σίκιμα, ων, τὰ, *Sichem*, urbs & regio urbis circumvicina.
Σικιννις, *saltatio quædam militaris*: à σείω & κινέω. Exercent eam σειόμενοι καὶ κινούμενοι.
Σίκλος, vide *Siclus*, Lat.
Σικύα, ας, ἡ, *cucurbita*, κολοκύνθη· qui similis est τῷ σίκυϊ. Th. σίκυος, *cucumis.*
Σικυήρατον, ου, τὸ, *cucumurarium.* Esai. 1. 8. Alitèr σικυηλατον, quod ibi σικύαι ἐλαύνονται. Vel σικύρατον, quod σίκυας κρατεῖ, à
ΣΙ'ΚΥΟΣ, ου, vel σικυὸς, οῦ, ὁ, & veteres Græci κεκυὸς, *CUCUMIS.* q. à σύεσθαι & κίειν. hinc σικύα, ας, ἡ, *cucurbita.*
Σικυωνόθε, adv. pro ἐκ τῆς Σικυῶνος, *ex urbe Sicyone.*
Σικχαίνω, *fastidio*: f. ανῶ. p. σεσίκχαγκα. præs. pass. σικχαίνομαι, *tædesco.* præt. σεσίκχαμαι· à
ΣΙΚΧΟ'Σ, οῦ, *injucundus, molestus, derisor imbecillis.* σικχασία, *tædium.* σικχαίνω, *fastidio.* Hinc Angl. sick.
Σίλας, α, ὁ, nom. viri, Lat. *taciturnus.*
ΣΙ'ΛΙΓΝΙΣ, εως, ἡ, *siligo.* Gr. à Lat.
Σιλλικύπριον, ου, τὸ, *planta quædam.*
Σίλλοι, ων, οἱ, *dicacitates, convitia.* q. à σείειν ἴλλας, *movere oculos.* Hesych. σιλλὸς, χλευασμὸς, μῶμος, κακολογία. Est & σικκὸς, ἀναφάλαντος, id est, *recalvaster.*
Σίλλυβον, ἀκάνθιον τι ἁδρὸν καὶ εὐκάδιμον. Dios. l. 4. *Est spina lata, foliis chamæleontis.* Est &
Σίλλυβον τῶν βιβλίων τὸ δέρμα· qu. à συλλαμβάνειν, quia pellis, in quâ liber compingitur, aut involvitur, comprehendit illum.
Σιλουανὸς, ου, ὁ, *Silvanus*; nom. viri, Lat.
Σίλουρος, ου, ὁ, *SILURUS, piscis*, quia σείει τὴν οὐράν.
ΣΙ'ΛΦΗ, ης, ἡ, *blatta.*
ΣΙΛΦΙΟΝ, ου, τὸ, *laserpitium*, frutex.
Σιλωὰμ, ὁ, nom. *piscinæ*, indecl. Hebr. *missus.*
Σίμαι, *citharæ partes summæ*, & in quibus quædam ponuntur continenda. Sed
Σιμαὶ sunt *apes*, qu. à σιμὸς.
ΣΙ'ΜΒΛΟΝ, ου, τὸ, vel σίμβλος, ου, ὁ, & σίμβλη, ης, ἡ, *alveare.* q. σιμβόλιον· nempe ubi σιμαὶ βάλλουσι μέλει.
Σιμεὼν, vel Συμεὼν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *exauditus.*

Σιμὰ, ᾶς, ἡ, & in nom. pl. σιμαὶ, αἱ, *apes.*
Σιμικίνθιον, vide σημικίνθιον.
Σιμόεις, εντος, ὁ, *SIMOIS*, nom. fluv. & viri.
ΣΙΜΟ'Σ, ᾶ, ὁ, *SIMUS, preſſis naribus.* Eſt & σιμὸς, τυφλός.
Σιμότης, ητος, ἡ, *ſimitas:* à præced.
Σιμᾶντα, pro Σιμόεντα, acc. ſing. à Σιμόεις, εντος, ὁ, nom. viri vel fluv.
Σίμων, ονος, ὁ, nom. propr.
Σιμωνίδης, ου, ὁ, *Simonides.*
Σινᾶ, τὸ, nom. montis, indecl. Hebr. *robur.*
Σιναμωρέω, *vaſto, corrumpo:* à
Σινάμωρος, *ad alios lædendos natus:* à σίνω, & μόρος, *fatum,* tanquam cui fatale ſit nocere.
* Σιναπίω, *vultum adduco,* ut qui ſinapi edunt.
Σίναπι, vide in σίνηπι, *ſinapi.*
Σινηρὸς, *noxius:* à σίνω.
ΣΙΝΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *SINDON, amictus ex lino, linteum tenue.*
Σίνεται, 3. ſing. ind. præſ. verbi σίνομαι, *lædo, noceo.*
ΣΙ'ΝΗΠΙ, & σίναπι, ιος, τὸ, *SINAPI,* quia σίνει ὄπας, *lædit oculos.*
Σινίζω, *ventilo, vanno, cribro concutio.* f. ίσω, p. σεσινίκα. a. 1. ἐσινίσα. a. 1. inf. act. σινίσαι. q. à σείω, *concutio.*
Σινόπη, ης, ἡ, *urbs quædam Ponti.*
Σίνος, εος, τὸ, *noxa, damnum, clades:* à σίνω, *noceo.*
Σίντης, ου, ὁ, *noxius.* Hinc Lemni incolæ.
Σίντιες, dicti, quòd piraticam exercuerint.
ΣΙ'ΝΩ, & σίνομαι, *noceo, lædo.*
Σινωπίζειν, *laſcivire more ſcorti:* à *Sinope,* impudicâ muliere.
ΣΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *SIUM,* ſeu *laver,* herba aquatica.
Σιὸς, *Deus,* Dor. quia omnia σείει, vel à Ζεύς.
ΣΙΠΑΛΟ'Σ, ᾶ, *deformis, impurus.* σιφλὸς, ᾶ, idem.
Σιπποχόρα, nom. Indicum fluvii.
ΣΙΠΥ'Η, ης, ἡ, *arca,* propriè *panaria.* Suidæ quaſi σιτυβύη, quia in eam σιτία ἐμβάλλονται. Reſpicit, opinor, ad σῖτος, & βύω, *impleo.*
Σιρὰ, vide σειρὰ, & in Lat. Etymol. *fira.*
ΣΙ'ΡΑΙΟΝ, ου, τὸ, *defrutum, ſapa.*
Σιρὸς, vel σειρὸς, ᾶ, ὁ, *SIRUS, fovea in uſum granarii cavata.* q. σωρός.
Σισαμὶς, ίδος, ἡ, *ſeſamum,* ſpecies frugum. Vide σησάμη.
ΣΙ'ΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, *SISER,* olus.
Σισὸν, ης, ἡ, Suidas: σισὸν τὸ πλεξίδιον. Levit. xix. 27. An à σείσις, ut indicetur coma contorta in diverſos cincinnos, quibus caput velut in angulos frangatur, quia cincinni concuti poſſint? an à σίσυς, ut ſit capillus, velut caprini villi?
Σίσιγος, *fimbria,* quaſi à σεῖσει & βοῆ, quòd concuti queat & reſonare.
ΣΙΣΥ'ΜΒΡΙΟΝ, ου, τὸ, *ſerpyllum ſylveſtre, SISYMBRIUM.*
ΣΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *ſagum pelliceum, veſtis è pellibus caprinis, penula.*
Σίσυς βαίτη, *pellis capræ, vile veſtimentum:* q. à σισύρα.
Σίσυφος, ου, ὁ, *SISYPHUS,* nom. propr.
ΣΙ'ΣΩΝ, vel σίνων, ονος, ὁ, *ſemen apio ſimile.*
Σιτάθην, Dor. & Ion. pro ἐσιτήθην, *comedi,* a. 1. paſſ. à σιτέω. Th. σῖτος, *frumentum.*
Σιτανίας, ου, ὁ, ſpecies σίτου.
Σιτέομαι, -οῦμαι, *comedo, veſcor.* Th. σῖτος.
Σιτευτὸς, ὴ, ὸν, *ſaginatus, a, um.* à
Σιτεύω, *frugibus ſagino,* f. εύσω. p. σεσίτευκα. Th. σῖτος, *frumentum.*
* Σιτέω, -ῶ, *alo, nutrio, paſco, ſagino:* &
* Σιτηρὸς, *frumentarius:* à σῖτος.
Σιτηρέσιον, ου, τὸ, *demenſum frumentum,* quod quis à σιτοδότη aufert à σῖτος, *frumentum,* & αἴρω, *aufero.*
Σιτίζω, *nutrio, pinguefacio:* & in 3. pl. σιτίζουσιν. f. ίσω. p. σεσίτικα. p. paſſ. σεσίτισμαι, σαι, ται. Th. σῖτος, *frumentum.*
Σιτίον, ου, τὸ, *cibus,* dat. σιτίῳ. Th. σῖτος, *frumentum.*
Σιτισμὸς, ᾶ, ὁ, & σίτισις, *ipſa actio præbendi cibum:* à 1. perſ. perf. paſſ. verbi σιτίζω, *nutrio.*
Σιτιστὸς, *ſaginatus, altilis.* à σιτίζω.
Σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, *horreum:* ex σῖτος, *frumentum,* & βάλλω, *jacio.*
Σιτοβολῶναι, *horrea,* acc. pl. præced.
Σιτοδεία, ας, Ion. σιτοδείη, ης, ἡ, *annonæ caritas.* Ex σῖτος, *frumentum,* & δέομαι, *indigeo.*
Σιτοδοσία, ας, ἡ, *frumenti datio:* à σῖτος & δίδωμι.
* Σιτομετρέω, -ῶ, *frumentum metior,* f. ήσω. p. σεσιτυμέτρηκα: à σῖτος, *frumentum,* & μετρέω, *metior.*
Σιτομέτριον, ου, τὸ, vel σιτόμετρον, *demenſum,* q. d. μέτρον τῦ σίτου, menſura cibi.
Σῖτον, ου, τὸ, *panis ex frumento.* Th. σῖτος.
* Σιτοποιεῖσθαι, *frumentum victûs causâ comparare,* infin. verbi.
* Σιτοποιέομαι. (ex σῖτος, & ποιέω) *frumentum victûs causâ comparo.*
Σιτοποιὸς, ᾶ, *piſtor.* Ex σῖτος, & ποιέω, *facio.*
Σιτοπώλης, ου, ὁ, *frumenti venditor,* à σῖτος, & πωλέω, *vendo.*
ΣΙ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *frumentum, panis, annona, commeatus,* in pl. σῖτα etiam; quaſi à σέω, *cribro,* quòd ſit propriè purum jam elaboratum & vannatum.
Σιτοφάγος, ου, ὁ, nomen muris: quod à σῖτος, *frumentum,* & φάγω, *comedo.*
Σιτοφόρος, ου, ὁ ἡ, *qui frumentum portat:* à σῖτος, & φέρω.
ΣΙ'ΤΤΑ, *vox paſtorum, ut feſtinet grex:* à σεῦ, *curre,* & hoc ex σόω, *concito.*
Σιτλύη, ης, ἡ, *veſtis pellicea.*
Σιτλύος, ου, ὁ, *genus vaſis.* an quòd in eo σῖτος ponitur?
* Σιτώνης, qui σῖτον ὠνεῖται.
Σιφλὸς, ᾶ, *deformis, debilis,* per Sync. ex σιπαλὸς, π in φ mutato: hinc
Σιφλόω, f. ώσω, *deformem reddo, ignominiam affero, debilito:* à præced.
ΣΙΦΝΟ'Σ, ᾶ, *vacuus.*
ΣΙ'ΦΩΝ, ωνος, ὁ, *SIPHON, tubus, canalis.* q. à præced.

Σιὼν, τὸ, nom. montis, indec. Heb. *ariditas.*
Σιώπα, præſ. imperat. à σιωπάω.
ΣΙΩΠΑ'Ω, *ſileo*, imperf. ἐσιώπαον, -ων, -ασε, -ας, -ασε, -α. præſ. imperat. act. σιώπασε, -α, *ſile.* f. ήσω. p. σεσιώπηκα. a. 1. ἐσιώπησα. a. 1. ſub. act. σιωπήσω, ᾱς, ᾱ. hinc
Σιωπὴ, ῆς, ἡ, *ſilentium.* σιωπῇ, dat. adverbialiter uſurpatur, *ſilentio, tacitè.* à σιωπάω.
Σιώπησις, εως, ἡ, *ſilentium* : à 2. perſ. perf. paſſ. verbi σιωπάω.
ΣΚΑ'ΖΩ, *claudico.* f. άσω. p. ἔσκακα.
Σκαιὰς πύλας, *Scævas portas*, quòd in ſiniſtrâ parte urbis : acc. pl. Vide σκαιός.
Σκαιῇ, dat. ſing. à
Σκαιὸς, ἡ, ὸν, *ſiniſter, SCÆVUS, rudis, opacus.* Th. σκαζω, *claudico.*
Σκαιοσύνη, ης, ἡ, &
Σκαιότης, ητος, ἡ, *ruſticitas, moroſitas* : à σκαιὸς. Th. σκάζω.
ΣΚΑΙΡΩ, *ſalio, tripudio.* f. αρῶ.
* Σκαιῶς, adv. *ſiniſtrè* : à σκαιός.
Σκαλαβώτης, ᾱ, ὁ, *ſtellio.* Vide ἀσκάλαβος.
Σκαλαγδὸν τρίγωνον, *cujus tria latera ſunt inter ſe inæqualia* : à σκάζω, *claudico*, ſeu σκολιὸς.
Σκαλεύω, f. εύσω, &
Σκαλίζω, f. ίσω, id. ac Th. σκάλλω, *fodio.*
Σκαλὶς, ίδος, ἡ, & Σκαλισήριον, ᾱ, τὸ, *inſtrumentum τῦ σκάλλειν, ſarculum.*
ΣΚΑ'ΛΛΩ, *fodio, ſarrio, findo.* Hinc σκαλεύω, & σκαλίζω, idem.
Σκαλμὸς, οῦ, ὁ, *SCALMUS, paxillus, ad quem alligatur remus* : quia eo σκάλλεται pars navis dum incutitur. Accipitur etiam pro *navi.* Vide σκαίρω.
Σκάλοψ, οπος, ὁ, *talpa* ; quia σκάλλει ὀπὰς, *fodit foramina* : vel à καλύπτω, quia tectos oculos habet.
Σκαμάνδριος, ᾱ, à ſeq.
Σκάμανδρος, ᾱ, ὁ, *SCAMANDER*, fluv.
Σκαμβρὸς, οῦ, *qui obliquus in latus procedit* ; *incurvus, diſtortus* ; à σκάζειν, vel σκαιῶς βαίνειν.
ΣΚΑΜΜΩ'ΝΙΟΝ, ᾱ, τὸ, vel -ία, ας, ἡ, *SCAMMONIUM*, herba.
Σκανὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro σκηνὴ, ἡ, *taberna, tentorium.*
Σκανδαλίζω, *SCANDALIZO*, f. ίσω. a. 1. ἐσκανδάλισα, *feci ut offenderet.* a. 1. ſub. σκανδαλίζω, ης, ῃ, & in 1. pl. -ωμεν. perf. act. ἐσκανδάλικα. a. 1. ind. paſſ. ἐσκανδαλίσθην, ῃς, ῃ, a. 1. ſub. paſſ. σκανδαλισθῶ, ῆς, ῇ, & in 2. pl. σκανδαλισθῆτε. f. 1. paſſ. σκανδαλισθήσομαι, ῃ, ῆται· quod à σκάνδαλον, ᾱ, τὸ, *offendiculum.* Th. σκάζω, *claudico.*
Σκάνδαλον, ᾱ, τὸ, *SCANDALUM, offendiculum*, in viâ poſitum. Th. σκαζω, *claudico.*
ΣΚΑ'ΝΔΙΞ, ικος, ὁ, *genus oleris ſylveſtris.*
Σκανθαρίζω, vel potiùs σκινθαρίζω, *medio digito naſum ferio.* σκαρίζω, pro eodem apud Heſych.
Σκάνθης, κράββατον, *grabbatum.* Vide ἀσκάντης.
Σκάνος, αἰτία, κώλυμα, Heſych. *culpa, impedimentum* ; tanquam aliquid σκαιῶς factum.
Σκαπάνη, & Dor. -α, ἡ, *foſſio* ; *ligo* : à σκάπτω.
Σκαπέδρα, *ludi genus.* Poll. l. 9. c. 7.
Σκάπετος, ᾱ, ὁ, *foſſa.* Th. σκάπτω, *fodio.*
* Σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, *foſſor.* à σκάπτω.
Σκαπτησύλη, ἡ, urbs Thraciæ.
Σκάπτοιλο, 3. ſing. opt. paſſ. verbi σκάπτω.
Σκάπτρον, ω, τὸ, Dor. pro comm. σκῆπτρον, ᾱ, τὸ, *ſceptrum.* Th. σκήπτω, *innitor.*
ΣΚΑ'ΠΤΩ, *fodio, excavo.* f. ψω. a. 1. ἔσκαψα. a. 1. ſub. act. σκάψω, ῃς, ῃ. perf. ἔσκαφα.
Σκαρδαμύττω, *oculis ſalientibus crebrò connive* : à σκαίρω, *ſalio*, & μύω, *connive.*
Σκαρθμὸς, ου, ὁ, *ſaltus* : à σκαίρω, *ſalio* : inde εὔσκαρθμος, *benè ſaltans, agilis.*
Σκαρίζω, *ſalio, palpito, bullio* : à σκαίρω.
* Σκαρὶς, ίδος, ἡ, idem ac σκάρος, quod vide.
Σκαριφεύειν, *radiis delineare*, SCARIFICARE ; Angl. to ſcarify : à
ΣΚΑ'ΡΙΦΟΣ, ᾱ, ὁ, *ſtylus, penicillus* : item *ſtipula, feſtuca* : q. à κάρφος, *feſtuca.*
Σκάρος, ᾱ, ὁ, *SCARUS*, piſcis. Th. σκαίρω, *ſaltito.*
Σκαῦρος, ᾱ, ὁ, *SCAURUS*, quia difficultèr σκαίρει, i. e. *ſalit* ; *qui talos tumentes ac porrectos habet.*
Σκαφεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. verbi σκάπτω, *fodio.*
Σκάφη, ης, ἡ, *SCAPHA, vas oblongum* ; & *ſpecies navium.* Act. xxvii. 31. Angl. Skiff : à σκάπτω, quia *excavatum* lignum : ſed
Σκαφὴ, ῆς, ἡ, *foſſa.* Th. σκάπτω.
Σκαφθῆναι, *effoſſum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi σκάπτω, *fodio* : f. ψω. a. 1. paſſ. ἐσκάφθην. a. 2. paſſ. ἐσκάφην.
Σκαφίον, ᾱ, τὸ, *ligo*, quo σκάπτεται,
Σκαφὶς, ίδος, ἡ, *mulctra, vas melli ſervando deſtinatum.* Th. σκάπτω.
Σκάφος, εος, τὸ, *foſſa, foſſio.* Th. idem.
Σκεδᾷ, *diſſipabis*, Bœot. pro σκεδάσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi σκεδάω, ſeu -άζω. f. 1. m. σκεδάσομαι, σκεδάσῃ, & ſublato σ σκεδάᾳ. undè per Craſin σκεδᾷ.
Σκεδάζω, vide in σκεδάω, *diſſipo.*
Σκεδάσεις, 2. ſing. f. 1. act. à
ΣΚΕΔΑ'Ω, -άζω, & σκεδάννυμι, *diſſipo, diſpergo* : f. άσω. p. ἐσκέδακα. Hinc fort. Angl. to ſcatter.
ΣΚΕΘΡΟ'Σ, οῦ, *exactus, exquiſitus* : qu. à χέω, *habeo*, ut ſit q. *habilis.*
ΣΚΕΙ'ΡΩΝ, ονος, ὁ, *Caurus*, ventus è Scironiis ſaxis ſpirans, à *Scirone* latrone habitatis.
Σκελετὸν, τὸ, ſcil. σῶμα, *cadaver aridum* : Angl. Skeleton : à
Σκελετὸς, οῦ, *aridus.* Th. σκέλλω, *exſicco.*
Σκελέω, idem quod σκέλλω, quod vide.
Σκέλη, nom. pl. à σκέλος, εος, τὸ, *crus.*
Σκελιαγὲς, *cruris fractio* : à σκέλος, & ἄγω, *frango.*
* Σκελίζω, *debilito* ; qu. *crura ſuccido* : f. ίσω, p. ἐσκέλεκα· à σκέλος, *crus.*
* Σκηλὶς, ίδος, ἡ, *perna.* ab eod. Th.
Σκελλὸς, οῦ, *aridus* ; item *diſtortus* : q. à

ΣΚΕ'ΛΛΩ,

ΣΚΕ'ΑΛΩ, *exsicco, arefacio, attenuo*: hinc σκέλετὸς, οῦ, *exsiccatus*; item *defunctus*. σκληρὸς, οῦ, *durus*.

ΣΚΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *crus, pes*: q. à σκέλλω, quia *aridum*, ἄσαρκον.

Σκέπα, *tecta*: acc. pl. per Apoc. pro σκεπάσματα. Vide σκέπασμα.

Σκεπάζω, *tego, operio*: f. άσω. Th. σκέπω.

ΣΚΕ'ΠΑΡΝΟΝ, ου, τὸ, *ascia, dolabra*: quod à σκήπτω, *cum impetu immitto*.

Σκεπάσαι, αντος, a. 1. part. act. verbi σκεπάζω.

* Σκέπασις, εως, ἡ, *protectio, operimentum*: &

Σκέπασμα, ατὸς, τὸ, *tegumentum*: ab eod.

* Σκεπαστὴς, οῦ, ὁ, *protector*: &

* Σκεπαστὸς, ὴ, ὸν, *tectus*: &

* Σκέπαστρον, ου, τὸ, *operterium*; à σκεπάζω.

Σκέπω, idem cum σκεπάζω, quod vide.

Σκέπη, ης, ἡ, *tegmen, prætextus*, à σκέπω, *tego*.

* Σκεπηνὸς, ὴ, ὸν, *munitus, tectus*: à σκέπω.

Σκέπτεο, *speculare*: Ion. pro σκέπτῃ, præs. imp. verbi σκέπτομαι, *considero*: f. σκέψομαι.

Σκεπτέον, *considerandum*: adj. verbale, à σκέπτομαι.

ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, *circumspicio, invisо, video, speculor, delibero*: præs. part. σκεπτόμενος. f. ψομαι. p. ἔσκεμμαι, ψαι. Hinc σκέψις, εως, ἡ, *contemplatio, inspectio*. p. m. ἔσκοπα. Hinc οἰωνοσκόπος, ου, ὁ ἡ ὴ, *auspex*. ὡροσκόπος, ου, ὁ ἡ ὴ, *qui horas observat*; item *ea pars cœli, quæ genituræ tempore ab Orientali parte emergit in hemisphærium nostrum*.

ΣΚΕ'ΠΩ, *tego, velo, operio*.

Σκερδόλος, ου, ὁ ἡ ὴ, *conviciator*: q. à κέαρ, & βάλλω, ut sit cor *petens verbis*.

Σκευαγωγέω, -ῶ, *vasa & utensilia castrensia bajulo, sarcinas & impedimenta vebo*. &

Σκευαγωγὸς, οῦ, ὁ ἡ ὴ. *vasa* seu *instrumenta vehens, qui vasa castrensia bajulat, lixa, calo*: ex σκεῦος, & ἄγω.

Σκευάζω, f. άσω, *instruo, paro, orno, molior, struo*. ab eod.

Σκευᾶς, ᾶ, ὁ, nom. pontificis. Hebr. *æquator*. Act. xix. 14.

* Σκευασία, ας, ἡ, *compositio, conditura*: &

* Σκεύασμα, ατος, τὸ, *apparatus ciborum*: &

* Σκευαστὸς, ὴ, ὸν, *factitius, compositivus*: à σκευάζω.

Σκευὴ, ης, ἡ, *armamenta navis, apparatus, ornatus*. à

ΣΚΕΥ'ΟΣ, εος, τὸ, *vas, vasis*; *utensile, instrumentum, velum*, Act. ix. 15. & xxvii. 27.

Σκευοφορέω, -ῶ *vasa & instrumenta fero*, seu *bajulo*: ex σκευος, & φέρω.

Σκευοφόρος, ου, ὁ ἡ ὴ, *qui sarcinas fert, lixa, calo*: ex iisd.

* Σκευοφυλαξ, ακος, ὁ ἡ ὴ, *armarii* seu *vasorium custos*. ex φυλάσσω, *custodio*.

Σκευωρὸς, οῦ, ὁ ἡ ὴ, *qui τὸ σκεῦος ὠρεῖ, vasorum custos*. σκευωρέω, *utensilia custodio, satago*.

Σκέψασθαι, a. 1. infin. m. σκεψόμενος, f. 1. part. m. verbi σκέπτομαι, *circumspecto*: f. ψομαι. a. 1. imperat. m. σκέψαι.

Σκέψις, εως, ἡ, *contemplatio, circumspectio*: ab eod. verbo.

Σκήλη, *arefaceret*: 3. sing. a. 1. sub. verbi σκέλλω, *arefacio*: vel σκάλλω, *fodio, findo*. f. σκαλῶ. a. 1. ἔσκαλα, & ἔσκηλα. Hinc a. 1. opt. Æol. σκήλειε, ας, ε, a. 1. sub. act. σκήλω, ῃς, ῃ, *arefecerim*. a. 1. inf. σκῆλαι.

ΣΚΗΝΗ, ης, ἡ, *SCENA*: Angl. a Scene: *tabernaculum, tentorium, compotatio, actio scenica*. Hinc σκῆνος, εος, τὸ, idem. σκηνήτης & σκηνίτης, ου, ὁ, *in tentoriis habitans*. σκηνάω seu σκηνέω, *tentorium figo*.

Σκηνικὸς, οῦ, *SCENICUS*: à præced.

Σκηνίπλω, idem quod σκορπίζω, qu. σκῆνος ἴπτευ, id est, *corpus lædere*: σκῆνος, *corpus* est, in quo σκηνεῖ anima.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, *tentoriorum fixio*: sic vocatur *festum apud Hebræos à fingendis tentoriis dictum*, quòd ab ipsis agebatur in memoriam pristinæ vitæ quam in tabernaculis egerant. Zech. iv. Joh. vii. dicitur & σκηνοπήγια, τὰ quod à σκηνὴ, *tentorium*, & πήγνυμι, *figo, compingo*.

Σκηνοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὴ, *tabernaculorum confector*: à σκηνὴ, & ποιέω, *facio*.

Σκῆνος, εος, τὸ, *tabernaculum*. hinc ὁμόσκηνος, ου, ὁ ἡ ὴ, & σύσκηνος, ου, ὁ ἡ ὴ, *contubernalis*. Th. σκηνή.

Σκηνόω, *habito, commoror*: f. ώσω, εις, ει. p. ἐσκήνωκα. a. 1. ἐσκήνωσα, *habitavi*: ab eod.

Σκήνωμα, ατος, τὸ, *tabernaculum*: q. Metaph. pro *corpore humano*. 2 Pet. i. 13, 14. à 1. perf. perf. pass. σκηνόω, quod vide.

Σκηπάνιον, ου, τὸ, & Ion. σκηπάνιον, & Dor. σκαπάνιον, *sceptrum*; à σκήπτω, *innitor*.

Σκήπτεσθαι, *prætexere speciosam aliquam causam, simulare*. Th. σκήπτω.

Σκηπτὸς, οῦ, ὁ, *fulmen*: in pl. σκηπτοὶ, *procellæ*. Th. σκήπτω, *cum impetu cado*.

Σκηπτοῦχος, ου, ὁ ἡ ὴ, *sceptrifer*: à σκῆπτρον, & ἔχω, *teneo, habeo*.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, *SCEPTRUM*: Angl. a Scepter: *scipio, baculus*: super quo quis σκήπτεται. à

ΣΚΗ'ΠΤΩ, *innitor, incumbo, cado, ruo*.

Σκήπων, *scipio*. Th. σκήπτω.

Σκηρίπτω, *fulcio*: ab eod. Th.

Σκῆψις, εως, ἡ, *specіosa causa, prætextus, simulatio*. Th. σκήπτω, *innitor*.

ΣΚΙΑ', ᾶς, ἡ, *umbra*; it. *socius, conviva*: dict. q. σία, à σίω, quia nos *comitatur*.

Σκιαγραφέω, *adumbro*: &

Σκιαγραφία, ας, ἡ, *adumbrata descriptio*: ex σκιὰ, & γράφω, *scribo*.

* Σκιάδιον, ου, τὸ, *umbella, umbraculum*.

* Σκιάζω, *obumbro, umbrâ tego*, f. άσω, p. ἐσκίακα.

Σκιαμαχέω, -ῶ, *pugno cum umbrâ*, per conseq. *inaniter laboro*. &

Σκιαμαχία, ας, ἡ, *dimicatio cum umbrâ*, sive *non repugnantes adversario*: ex σκιὰ, & μάχομαι, *pugno*.

Σκιαρᾶν παγᾶν, Dor. pro σκιερῶν πηγῶν, *umbrosorum fontium*. vide seq.

Σκιαρὸς, & σκιερὸς, οῦ, ὁ, *umbrosus, opacus*. Th. σκιά.

Σκιὰς,

Σκιὰς, ἄδος, ἡ, *umbraculum fornicatum, tabernaculum, tentorium.* &c

Σκιάω, f. άσω, *obumbro, umbrâ opacâ obtego*: Th. σκιὰ, *umbra.*

ΣΚΙΓΓΟΣ, vel σκίγκος, ου, ὁ, *crocodilus terrestris, SCINCUS.*

Σκιδναμένη, *dispersa*: præs. part. paſſ. f. g. à

Σκίδνημι, & σκιδνῶ, *dispergo, dissipo*: in paſſ. σκίδναμαι, & in 3. pl. imperf. paſſ. ἐσκίδναντο. Th. σκιδάω, *dissipo.*

Σκιερὸς, vide in σκιερός.

Σκιῇ, dat. Ion. à σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra.*

Σκιητροφεῖν, Ion. pro σκιατροφεῖν, *in umbrâ vitam degere*; ex σκιὰ, & τρέφω, *alo.*

ΣΚΙΛΛΑ, ης, ἡ, *SQUILLA*, herba bulbum insignem *habens*: Angl. Squill.

ΣΚΙΜΑΛΙΖΩ, *pertento an gallina ovum conceperit*: qu. σκιὰν μαλιεῖν, *locum tenebrosum explorare.*

Σκιμβὸς, ὸν, *claudus*: qui σκίμπτει, in fulcro: vel à σκαμβός.

Σκίμπλω, & σκίμπλω, *nitor, incumbo.* Hinc σκίμφθη, *fixa est*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Ion. Th. σκίπτω, *innitor.*

Σκίμφθη, Ion. pro ἐσκίμφθη, vide præced.

Σκίναξ, ακος, ὁ, *agilis ad ſubſiliendum*: q. à κινεῖν, vel à σκιρτάω, *ſalio*: ponitur ſub. Th. σκαίρω.

Σκίναρ, αρος, τὸ, *fœtus*: q. à σκιρτάω. Vide præced.

Σκινδάλαμος, *ſcrupulum*, & -us: vide χινδαλμὸς.

ΣΚΙΝΔΑΨΟΣ, ου, ὁ, *planta quædam hederæ ſimilis*; item *muſicum inſtrumentum.*

ΣΚΙΝΘΟΣ, οῦ, ὁ, *naufragus, urinator.*

Σκιόεις, εντος, ὁ, *umbroſus*: in acc. σκιόεντα, Th. σκιὰ, *umbra.*

Σκίουρος, *SCIURUS.* animalculum caudæ fibi umbram faciens: Angl. Squirrel: à σκιὰ, & οὐρὰ, *cauda.*

* Σκιογράφος, ου, ὁ ἡ, *umbræ pictor.*

Σκιόωντο, Ion. & Poët. pro ἐσκιῶντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi σκιάω, *obumbro*: f. άσω. Th. σκιὰ.

Σκιπταῖος, α, *tardus, lentus, qui baculo innitens incedit.* Th. σκίπτω, *innitor.*

Σκίρον, ου, τὸ, *umbraculum*: à σκιά. Sed σκίρα, τὰ, *feſtum* quoddam *Athenis*; undè σκιροφοριῶν.

ΣΚΙΡΟΣ, ου, ὁ, *marmoris fragmentum, cæmentum, gypſus*: puto à σκιω, pro ξιω, *ſcalpo*: & hinc

Σκίρρος, ου, ὁ, *SCIRRHUS, tumor quidam durus*: ut in hepate, liene, quia ſimilis σκίρῳ. vide præced.

Σκιρτασῆτε, *ſaltetis*: an legendum σκιρτάσητε, 2. pl. a. 1. imperat. Dor. pro σκιρτήσατε; à

Σκιρτάω, *ſalio, exulto*: f. ήσω. p. ἐσκίρτηκα, a. 1. imperat. σκίρτησον, άτω, & in. 2. pl. σκιρτήσατε. Th. σκαίρω, *ſalio.*

* Σκιρτησαι, a. 1. infin. act. verbi præced.

* Σκιρτοποιέω, -ῶ, *exultare facio*: à

* Σκιρτόω, -ῶ, idem.

Σκιρλῶσιν, 3. pl. præſ. ind. act. verbi σκιρλάω.

ΣΚΙΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, *homines viles & improbi*: à Scitone quodam ob improbitatem celebrato.

Σκιτώδης, εος, ὁ ἡ, *umbroſus, opacus, obſcurus.* Th. σκιὰ, *umbra.*

Σκλέω, & σκλῆμι, *durus ſum ex nimiâ ariditate*: per Syncop. pro σκελέω. Th. λω, *exſicco.*

Σκλῆναι, *aruiſſe*: a. 2. infin. verbi σκλῆμι (qu. ex σκλέω, quod vide) p. ἔσκληκα. a. 2. ἔσκλην. Th. σκέλλω, *arefacio.*

Σκληραγωγέω, -ῶ, *durè tracto, minimè indulgenter educo*: ex σκληρὸς, quod vide, & ἄγω, *duco.*

* Σκληρία, ας, ἡ, *durities, rigor.*

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, *duritia cordis*; quaſi dicas σκληρὰ καρδία, *durum cor.* Mat. xix. 8.

* Σκληροκάρδιος, α, ὁ, *qui durus eſt corde.*

* Σκληροπρόσωπος, α, ὁ, *qui durâ eſt facie, impudens*: ex πρόσωπον, *facies*, &

Σκληρὸς, ὰ, ὸν, *durus, a, um.* Th. σκέλλω, *exſicco.*

Σκληρότης, ητος, ἡ, *durities*: à præced.

Σκληροτραχηλὸς, ὸς, *duræ cervicis homo, pertinax*: eſt Metaph. ab equo indomito: ex σκληρὸς, *durus*, quod vide, & τράχηλος, ου, ὁ, *collum.*

Σκληρύνω, *induro*: f. υνῶ. a. 1. ἐσκλήρυνα. a. 1. ſub. act. σκληρύνω, ῃς, ῃ. imperf. paſſ. ἐσκληρυνόμην, ω, εῖο a. 1. ind. paſſ. ἐσκληρύνθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. σκληρυνθῶ, ῇς, ῇ. à σκληρός. Th. σκέλλω, *arefacio.*

Σκληρῶ, Dor. pro σκληροῦ, g. n. à σκληρὸς, quod vide.

* Σκληρῶς, adv. *duritèr*: à

Σκνιπὸς, ὰ, ὸν, *parcus, a, um.* q. à σκνὶψ, *culex*, quod ſit μικρόβορος, *parvi cibi.*

Σκνιφὸς, ὰ, ὸν, *bebes viſu.* Att. eſt σκότος, nempè κνίφας.

Σκνὶψ, idem quod κνίψ,

Σκοιὸς, οῦ, *validus.*

* Σκολιάζω, *ago perversè, & tortuosè*: à σκολιός.

Σκολιῇσι, dat. pl. Ion. f. g. pro σκολιαῖς, q. à

ΣΚΟΛΙΟΣ, ὰ, ὸν, *tortuoſus, a, um. obliquus*, & per Metaph. *parvus, aper, difficilis.*

* Σκολιότης, ητος, ἡ, *tortuoſitas.*

Σκολιόω, *tortuoſum reddo*. à σκολιός.

* Σκολιῶς, adv. *tortuosè, obliquè.*

Σκόλλυς, ὁ, *villus*: quia σκολιὸς, *intortus.*

ΣΚΟΛΟΠΑΞ, ακος, ὁ, *gallinago* avis; vel *piſcis quidam*, à roſtro extenſo, inſtar σκόλοπος.

Σκόλοπας, *pales*, acc. pl. à σκόλοψ. οπος, ὁ.

ΣΚΟΛΟΠΕΝΔΡΑ, ας, ἡ, *SCOLOPENDRA*, animal ex genere multipedum.

Σλόλυς, *ſpinæ ſpecies*: quia σκύλλει, id eſt *oſtendit.*

ΣΚΟΛΟΨ, οπος. ὁ, *palus præacutus, vallus, ſurculus*: veluti σκόλυ ὄψ, *ſpinea facies.*

Σκολυθρος, ου, *humilis, parcus*: an à σκελλὸς, *aridus*? quia *parce* ſe *aridos* gerunt.

ΣΚΟΛΥΜΟΣ, ου, ὁ, *SCOLYMUS, cardui ſpecies*: qu. à σκόλος· aut à

ΣΚΟΛΥΠΤΩ, *lacero, evello.*

Σκόλυφος, *tetricus*: qu. σκολιὸν φέρων.

ΣΚΟΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, *SCOMBRUS*, piſcis marinus.

Σκοπαῖος, vel potiùs σκωπαῖος, ου, ὁ, *nanus.*

Σκοπιὴ,

Σκοπεῖ, 3. ſing. præſ. ind. &
Σκόπει, præſ. imperat. &
Σκοπεῖν, præſ. infin. verbi σκοπέω, qu. vide.
* Σκοπεῖν, *licet*: à σκόπελος.
* Σκόπελον, ου, τὸ, *ſcopulus, ſtatua, ſignum*: 2 Reg. xxiii.
Σκόπελος, ου, ὁ, *SCOPULUS, locus altus*: undè σκοπεῖν licet. Th. σκέπτομαι, *circumſpicio.*
Σκοπέω, -ῶ, & Ion. σκοπεύω, *ſpeculor, conſidero*: præſ. imperat. σκόπει, -εἰ, & in pl. σκοπέετε, -εῖτε. præſ. part. σκοπέων, -ῶν. f. ήσω. præt. ἐσκόπηκα. Th. σκέπτομαι, *circumſpicio*: f. σκέψομαι. p. ἔσκεμμαι, ψαι, πται. præt. m. ἔσκοπα.
Σκοπῇ, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi præced.
Σκοπὴ, ῆς, ἡ, *ſpecula.* &
Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, idem. ab eodem verbo.
Σκοπιάζομεν, Ion. ſeu Dor. pro σκοπιάζειν, præſ. infin. act. à
Σκοπιάζω, *ſpeculor*: à σκοπιὰ, quod vide.
Σκοπιῆ, ῆς, dat. & gen. Ion. à σκοπιὰ,
Σκοπὸς, οῦ, ὁ ἡ, *ſpeculator, inſpector, cuſtos, princeps*: qui σκοπεῖ, ſeu σκέπτεται. Eſt &
Σκοπὸς, οῦ, ὁ, *SCOPUS, finis*: id quod acturus σκοπεῖ, Angl. Scope. Th. σκέπτομαι, quod vide.
Σκοποῦντα, acc. ſing. m. g. &
Σκοποῦντες, nom. pl. præſ. part. verbi σκοπέω, quod vide.
Σκορακίζω, *ad corvos abire jubeo*: à κόραξ. tum *maledictis perſequor, contumelioſè repello.* Undè
* Σκορακισμὸς, *contumelia.*
Σκορδινιόμαι, *pandiculor*; eſt *extendere membra cum oſcitatione*, ut faciunt qui à ſomno ſurgunt. An à κόρος, & δινεῖσθαι; accedit enim ille *motus* & *ſatietate* & taſtidio. Th. σκόροδον, *allium.*
Σκόρδιον, *SCORDIUM*: herba quæ *allii* odorem reſipit, in malignis morbis efficax. quod ex
Σκοροδίζω, *alliis paſco*: à
ΣΚΟΡΟΔΟΝ, ου, τὸ, *allium*: q. σκὼρ ὄζειν, quod *fœdè oleat.* Hinc
* Σκορδὼν, ῶνος, ὁ, *plantarum allii.*
* Σκορπίδιον, ου, τὸ, *machina bellica, parvus ſcorpio.*
ΣΚΟΡΠΙΖΩ, *diſſipo, ſpargo*: f. ίσω. p. ἐσκόρπικα. a. 1. paſſ. ἐσκορπίσθην. a. 1. ſub. paſſ. σκορπισθῶ, ῆς, ῆ. qu. à σκαίρω.
ΣΚΟΡΠΙΟΣ, ου, ὁ, *SCORPIUS, ſerpens.* Angl. Scorpion. παρὰ τὸ σκορπίζειν ἰὸν, *à ſpargendo veneno.*
Σκορπίσθητε, 2. pl. aor. 1. ſub. paſſ. verbi σκορπίζω.
* Σκοτάζω, *obſcuro*: f. άσω, p. ἐσκότακα. &
Σκοτεινὸς, ἡ, όν, *tenebroſus, a, um*: nom. pl. neut. gen. σκοτεινά. Th. σκότος, εος, τὸ, *caligo.*
* Σκοτία, ας, ἡ, *tenebræ*: ab eod. Th.
Σκοτίζω, *tenebras alicui offundo, obſcuro*, fut. ίσω. perf. ἐσκότικα. perf. paſſ. ἐσκότισμαι. perf. part. ἐσκοτισμένος, η, ον, *obtenebratus.* aor. 1. paſſ. ἐσκοτίσθην, ης, η, a. 1. imperat. paſſ. σκοτίσθητε, ήτω, & in 3. perſ. pl. σκοτισθήτωσαν. a. 1. ſub. paſſ. σκοτισθῶ, ῆς, ῆ. fut. 1. paſſ. σκοτισθήσομαι, *obſcurabor.* Th. σκότος, *tenebræ.*
Σκότιος, α, *tenebroſus, tenebricoſus*; item *obſcuris natalibus ortus, ſpurius.* ab eod. Th.
Σκοτοδινιάσαι, a. 1. infin. act. à
Σκοτοδινιάω, *tenebr. cosâ vertigine laboro*: ex σκότος, & δίνη, *vortex.*
Σκοτόεις, εντος, ὁ, *tenebroſus, tenebricoſus.* Th. σκότος, *tenebræ.*
Σκοτομήνη, ης, ἡ, *tenebroſa* vel *illunis nox.* &
* Σκοτομηνία, ας, ἡ, *lunæ obtenebratio.* &
Σκοτομήνιος, α, ὁ ἡ, *illunis.* Epith. noctis: ex σκότος, & μήνη, *luna.*
ΣΚΟΤΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, *tenebræ, caligo*: q. à σκιὰ, *umbra.*
Σκοτόω, *obſcuro, tenebras induco*: fut. ώσω. p. ἐσκότωκα. præſ. paſſ. σκοτόομαι, ώμαι, *tenebroſus fio*: p. paſſ. ἐσκότωμαι. p. part. ἐσκοτωμένος, η, ον, à præced.
* Σκότωμα, ατος, τὸ, *vertigo*: à σκότος.
Σκυλάριον, *cetra*, Gl. Cyr. Ex Lat. qu. *parvum ſcutum.*
* Σκυβαλίζω, *rejicio, vilipendo*, f. ίσω, p. ἐσκυβάλικα. præſ. paſſ. σκυβαλίζομαι, *contemnor.* a. 1. m. ἐσκυβαλισάμην. &
Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, *rejectamentum.* Th. σκύβαλον.
ΣΚΥΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, *ſtercus, fimus, quiſquiliæ.* q. τοῖς κυσὶ βαλλόμενον.
ΣΚΥΔΜΑΙΝΩ, *iraſcor, triſti vultu ſum*: q. à σκύζω, *ad iram concito.*
Σκυζάω, *catulio*: de canibus appetentibus catellos. Th. κύων, *canis.*
Σκυζομένω, *irato*: dat. ſing. præſ. part. paſſ. verbi ſeq.
Σκυζω, *placidè admurmuro*, ut canis; it. *irrito*: præſ. paſſ. σκύζομαι, *placidè admurmuro*; item *ad iram provocor, iraſcor.* à præced. Th.
Σκύθα, voc. ſing. &
Σκύθαι, nom. pl. à
ΣΚΥΘΗΣ, ου, ὁ, *SCYTHA, qui eſt è Scythiâ.* Accipitur & pro *fero.* Hinc
Σκυθικὸς, *Scythicus.*
Σκυθιστὶ, adv. *Scythicè.* à σκυθρὸς, q. v.
* Σκυθοπολῖται, ῶν, οἱ, *cives urbis Scythopolis.*
Σκυθρὸς, ᾶ, *vultum præferens iratum & tetricum.* Th. σκυδμαίνω, *iraſcor.*
Σκυθρωπάζω, fut. άσω, *contriſtor, mœſtus ſum.* &
Σκυθρωπὸς, ὸν, ὁ ἡ, *qui eſt vultu tetrico, mœſto, torvo*: ex σκυθρὸς, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*
Σκυλακας, acc. pl. &
Σκυλάκιαιν, dat. pl. Ion. à σκύλαξ, qu. v.
Σκυλάκιον, ου, τὸ, *catellus.* dimin. e
Σκύλαξ, ακος ὁ ἡ, *catulus*, propriè *canis.* Th. ὑλάω, *latro.*
Σκυλάω, -ῶ, *ſpolio*: legitur pro συλάω, q. v.
* Σκυλεία, ας, ἡ, *prædatio.*
Σκυλευσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à σκυλεύω.
* Σκύλευσις, εως, ἡ, *prædatio.* à
* Σκυλευτὴς, οῦ, ὁ, *ſpoliator, prædo*: à
Σκυλεύω, idem cum συλεύω, vel συλάω, -ῶ, *ſpolio*: f. εύσω. Th. σύλη, ης, ἡ, *ſpolium.*
Σκυλῆναι, a. 2. infin. paſſ. &

Σκύλλω, *vexator*: præſ. imperat. paſſ. à
ΣΚΥΛΛΩ, *vexo, moleſtiam exhibeo*: fut. υλῶ. præſ. paſſ. σκύλλομαι, *vexor*.
Σκυλμανεῖς, 2. ſing. f. 1. aſt. verbi σκυλμαίνω, *iraſcor*: f. ανῶ, idem quod σκυδμαίνω.
Σκῦλον, υ, τὸ, *præda, SPOLIUM*: Angl. Spoil. eſt idem quod σύλον, υ, τὸ. Th. σύλη, idem.
Σκύμνος, υ, ὁ, *catulus leonis*; item *catulus* in genere. Th. κύων, *canis*.
Σκύμνως, accuſ. pl. Dor. pro σκύμνους, à præced.
ΣΚΥΝΙΟΝ, υ, τὸ, *ſumma palpebra, cilium*: q. à σκηνῦε, quòd oculos *tegat*.
Σκῦρον, *SCYRUM*, nomen urbis.
Σκυρωτὴ ὁδὸς, quænam fuerit vide apud Pindar. Pythior. Odyſſ. ver. 277. 9. in Græcis Scholiis.
Σκυτάλη, ης, ἡ, & Dor. α, & Poët. σκύταλον, τὸ, *ſcutica, fuſtis, clava*. σκυτάλαι, vocantur etiam *vertes*, ſeu *phalangæ*. Th. σκύτος, *corium*.
* Σκυταλίς, ίδος, ἡ, idem.
Σκυτεὺς, έος, ὁ, *cerdo, qui artem ſutoriam exercet*, accuſ. plur. σκυτέας, quod à Th. præced.
Σκυτεύω, f. εύσω, *artem coriariam* ſeu *ſutoriam exerceo, cerdo ſum*. ab eod. Th.
* Σκύτινος, ίνη, ον, *coriaceus*: ex
ΣΚΥΤΟΣ, ους, τὸ, *corium, pellis, CUTIS, SCUTICA*: qu. à ξύω, quod olim ſcribebant σκύω, *ſeco*. Corium enim κείρεται ab animali.
Σκυτοτόμος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui coria in ſuum uſum ſcindit ad lora, calceos*, &c. *ſutor*: à σκύτος, quod vide, & τέμνω, *ſcindo, ſeco*: præt. med. τέτομα.
ΣΚΥΦΟΣ, υ, ὁ, & εος, τὸ, *SCYPHUS*, quia κυφόν, aut à σκάπτω, quia excavatum.
Σκωληκόβρωτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui phthiriaſi periit, à vermibus arroſus*: ex σκώληξ & βρωτὸς, qu. à βρώσκω, *comedo*.
ΣΚΩΛΗΞ, ηκος, ὁ, *vermis*: quia non habet κῶλον.
Σκῶλον, υ, τὸ, *offendiculum*. An à σκάζω, quia claudicare facit? Vide ſeq.
ΣΚΩΛΟΣ, υ, ὁ, *ſpinæ genus, palus præacutus & præuſtus*.
Σκωλύπτω, pro σκολύπτω, Poët. *lacero*.
Σκῶμμα, ατος, τὸ, *cavillum, ſales, dicterium*. Th. σκώπτω, quod vide.
Σκῶπες, ων, οἱ, *ululæ, bubones*: à σκωψ, ωπὸς, ὁ. Th. ὄψ, *vox*.
* Σκώπτης, υ, ὁ, *cavillator*: à
ΣΚΩΠΤΩ, *cavillor, contumelioſo geſtu ſubſanno*: q. σκαιῶς ἔπω, vel ὄπτομαι. Angl. to ſcoff: fut. σκώψω. perf. ἔσκωφα. perf. paſſ. ἔσκωμμαι.
ΣΚΩΡ, gen. σκατὸς, τὸ, *ſtercus, oletum*.
Σκωρία, ας, ἡ, *SCORIA, fœx*, ſeu *ſordes metalli, ſtercus*: à præced.
Σμᾶνος, εος, τὸ, Dor. pro σμῆνος, qu. vide.
* Σμαράγδινος, η, ον, *ſmaragdinus, a, um*. &
* Σμαραγδίτης, υ, ὁ, *lapis ſmaragdinus*: à
Σμάραγδος, υ, ὁ, *SMARAGDUS*, gemma, idem quod μάραγδος.
ΣΜΑΡΑΓΕΩ, *reſono, ſtrepo*. f. ήσω, q. μάρας ἄγειν, *manus movere*.
Σμαραγίζω, f. ίσω, *reſono*: à præced.
Σμαράγια, quæ & μαράγια, *flagellum*.
Σμαράσσω, q. & μαράσσω, *ſplendeo*; à μαίρω, *luceo*.
ΣΜΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, *piſcis quidam puſillus, mæna candida*. qu. à μαίρω, *ſplendeo*.
ΣΜΑΩ, & σμέω, *abſtergo, detergo, purgo*. Hinc fort. Angl. to ſmooth.
Σμερδαλέα, & έον, adv. *terribiliter*, propriè *viſu*. à
Σμερδαλέος, η, *terribilis viſu*: idem cum σμερδνὸς, quod à σμέρδω, *intueor*. Th. μέρδω, *privo*; item *intueor*.
Σμερδνὸς, η, ὸν, *terribilis*. Vide in præced.
Σμῆγμα, ατος, τὸ, *SMEGMA*, quo in abſtergendo aliquid utimur. à σμήχω, idem quod Th. σμάω, *abſtergo*.
Σμήνεσι, & σμήνεσσι, dat. plur. Ion. & Poët. à
ΣΜΗΝΟΣ, εος, τὸ, *examen apum, alveare, ſermonis ſuavitas*.
* Σμῆξις, εως, ἡ, *abſterſio*: à
Σμήχω, idem quod σμάω, *abſtergo*.
Σμικρὸς, ὰ, ὸν, *parvus, a, um*: Ion. idem quod μικρός.
* Σμικρύνω, (pro μικρύνω) *imminuo*, f. υνῶ, p. ἐσμίκρυγκα· à præced.
ΣΜΙΛΑΞ, ακος, ἡ, *taxus, arbor feralis & venenata*.
Σμιλεύω, *ſcalpello reſeco*.
ΣΜΙΛΗ, ης, ἡ, *ſcalprum*.
Σμίλιον, υ, τὸ, *ſcalpellum*.
Σμίλος, υ, ἡ, *taxus, arbor feralis & venenata*.
Σμίνθα, *mus domeſticus*, quia vaſa eſcaria σμᾶ.
Σμινθεῦ, voc. ſing. à
Σμινθεὺς, *Apollo*. Sic dictus *quia cum Sminthum urbem mures infeſtarent, animalia infeſta confecit, cujus memores beneficii, templum & ſimulachrum Apollini Smintheo poſuerunt, & figuram muris ad ſtatuæ pedes expreſſam*. Vide σμίνθα.
Σμυγεὶς, *exuſtus*: a. 2. part. paſſ. verbi σμύχω, *abſumo*: fut. ξω. perf. ἔσμυχα. a. 2. paſſ. ἐσμύγην.
Σμύγερὸς, ᾶ, *ærumnoſus*; qui σμύχεται, *atteritur* malis. Th. σμύχω.
Σμύξαι, *incendere*: a. 1. inf. act. ejuſd. verbi.
ΣΜΥΡΙΣ, & σμίρις, *SMYRUS*: lapis quo annularii gemmas exterunt.
Σμύρνα, ης, ἡ, *myrrha*. Eſt & nomen urbis, ſic dicta à *Smyrnâ* Amazone.
Σμυρνίζω, *myrrhâ imbuo*: f. ίσω, p. ἐσμύρνικα. perf. paſſ. ἐσμύρνισμαι. perf. part. paſſ. ἐσμυρνισμένος, *myrrhâ imbutus*: à præced.
ΣΜΥΧΩ, *attero, conſumo, inflammo*: f. ξω. à σμάω. hinc fort. Angl. to ſmoke.
ΣΜΩΔΙΞ, ικος, & σμωδιγξ, γγος, ἡ, *vibex, livor ex percuſſione*: quod à σμάω, aut à ſequent.
ΣΜΩΧΩ, *mando, -ere*, & *convitior*: Ion. & *percutio*: à σμάω.
Σρβαρὸν, Poët. pro σοβαρῶς.
* Σοβαρὸς, οῦ, *concitatus, mobilis, petulans*: à σοβέω.
Σοβαρῶς, adv. *inſolenter, ſuperbè*: à σοβαρός.
* Σοβὰ, ἀδος, ἡ, *inſolens*, ut meretrix: à
ΣΟΒΕΩ, *abigo, expello*: f. ήσω. p. σεσόβηκα. Hinc

Σόβη,

Σόβη, ης, ἡ, *muscarium.*
ΣΟΎΤΧΟΣ, ου, ὁ, *cucurbita, lactuca leporina.*
Σόδομα, ων, τὰ, nomen urbis. Hebr. q. interpret. Lat. *secretum.*
Σόεις, σοῖς, σόει, σοῖ, 2. & 3. sing. præs. act. ind. verbi σόω. Poët. pro σώζω, *servo.* Th. σόος, *salvus.*
Σόη, σοῖ, 3. sing. præs. sub. verbi ejusd.
Σοί, *tibi:* dat. sing. à σύ, *tu.*
Σοῖο, gen. Ion. pro σοῦ, vel à σύ, *tu,* vel σὸς, *tuus.*
Σοῖσι, dat. pl. Ion. pro σοῖς, *tuis:* à σὸς, *tuus.* Th. σύ, *tu.*
Σολοικίζω, f. ίσω, *refero Solœcos in loquendo, non loquor ut probatus loquendi mos fert.* à σόλοικος, quod vide.
Σολοικισμὸς, οῦ, ὁ, *SOLOECISMUS*; Ang. a Solecism: *qu cquid non rectè sed perperam fit:* à præced.
Σόλοικοι, οἱ, *qui Solis (in Ciliciâ urbe) habitarunt*; peculiaritèr sic appellati sunt ii, *qui cum Solis habitarent, Attici tamen essent, aliquantum ab elegantiâ & venustate sermonis Attici decesserant, & linguâ ex Atticâ & Solicâ mixtâ loquebantur:* generalitèr *barbari omnes,* i. e. *barbarè & vitiose loquentes.* Th. οἶκος, *domus.*
Σολομὼν, ῶντος, ὁ, nom. regis. Hebr. q. interpret. Lat. *pacificus.*
Σόλος, ου, ὁ, *discus.*
ΣΟΜΦΟΣ, ὴ, *inanis, fungosus, spongiosus.*
Σόοις, *servet:* 2. sing. præs. opt. act. verbi σόω, Poët. pro σώζω. quod à
ΣΟΟΣ, ὴ, *salvus, incolumis, perfectus.* Sed
Σόος, σοῦς, est *motus corporum, quæ furiùm feruntur,* Aristot. l. 4. de Cœlo, cap. ult. à σόομαι, σοῦμαι, ὁρμῶ. Th. σείω.
Σορεσμὸς, οῦ, ὁ, *solœcismus in Græco sermone.* An à Lat. *sordes?*
ΣΟΡΟΣ, οῦ, ὁ, *loculus, sepulchrum, capulum, sandapila.*
Σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um.* à σύ, *tu.*
Σοῦ, gen. sing. à σύ, *tu.* Est &
Σοῦ, contract. ex σόε, præs. imperat. pass. à σόομαι, vel σόω, *servo, vado, irruo.* Est & vox abigentis aves, *curre.* à σοω, *in fugam conjicio.* Th. σείω, *agito.*
Σουβλίον, *subula.* Cil. Cyr.
Σοῦβος, *animal terrestre marinis infestum.* Oppian. lib. 2. Cyneg.
Σουδάριον, ου, τὸ, *sudarium:* nomen origine Lat. à *sudor.* qu. à Gr. ὕδωρ.
Σουσάννα, ης, ἡ, *Susanna:* nomen fœm. Heb. interpret. Lat. *lilium.*
Σοῦσθω, & σῶσθε, *vadat, ruite, ite:* 3. sing. & 2. pl. præs. imperat. pass. verbi σόω, *vado, irruo.* Th. σείω, *quatio.*
ΣΟΥΣΟΝ, ου, τὸ, *lilium:* linguâ Phœnicum.
Σεαυτοῦ, pro σεαυτοῦ, *sui ipsius:* ex σὺ, & αὐτὸς, *ipse.*
Σοφία, ας, & Ion. ης, ἡ, *sapientia.* Th. σοφὸς, *sapiens.*
Σοφιζομένῳ, dat. sing. part. præs. pass. à
Σοφίζω, *sapientem reddo, doceo sapientiam:* fut. ίσω, præt. σεσόφικα. a. 1. ἐσόφισα, præs. pass. σοφίζομαι, ῃ, ῖται, *docear sapientiam, percipio sapientiam*; *docear,* i. e. *intelligo*; item *argutè aliquid comminiscor*; in malam partem *vafrè comminiscor:* perf. pass. σεσόφισμαι, perf. part. pass. σεσοφισμένος, η, ον. Th. σοφὸς, *sapiens.*
Σοφίσαι, a. 1. inf. act. verbi præced.
Σόφισμα, ατος, τὸ, *commentum.* à σοφίζω, hinc Angl. Sophism.
Σοφιστὴς, οῦ, ὁ, *SOPHISTA, artifex callidus:* Angl. Sophister, gen. pl. σοφιστῶν, acc. pl. σοφίστας, ab eod. verbo.
Σοφοκλεῖ, dat. sing. à
Σοφοκλῆς, έος, ὁ, *SOPHOCLES:* nomen proprium.
ΣΟΦΟΣ, ου, ὁ ἡ, ἡ, *sapiens:* cui est σόον φάος, scil. mentis. Est & σοφὸς, Dor. pro σοφοὺς, acc. pl. Hinc
* Σοφόω, -ῶ, *sapientem reddo*; it. *illumino:* f. ώσω, p. σεσόφωκα. &
Σοφῶς, *sapienter:* adv.
Σοφωτέρῳ, *sapientiori:* dat. sing. à σοφώτερος, α, ον, compar. à σοφὸς, οῦ, *sapiens:* in superlat. σοφώτατος.
Σόω, Poët. pro σώζω, σώω, vel σαόω, *servo,* f. ώσω, in 3. pl. sub. σόωσι. à σὸς, *tuus.* Sed
Σόω, *in fugam conjicio, abeo:* quod à σάω, *agito.*
Σπαδίζω, *detrabo:* f. ίσω, Dor. ίξω. Th. σπάω, *trabo.*
Σπάδων, ωνος, & όντος, ὁ, *SPADO, cui nervus, quo genitale membrum erigitur, avulsus est.* Th. σπάω, *trabo, evello.*
Σπαθαλάω, quod à σπαθάω, *prodigo:* quod vide.
Σπαθόρισκον, Gen. cap. xxxviii. 14. Σήριγγον Scholiastes exponit. Puto qu. textum σπάθη.
Σπαθάω, *licium inculco* τῇ σπάθῃ, vel simp. *texo.* expon. & *prodigè licia telæ addo.* Hinc per Metaph. *profusè consumo, prodigo, luxurior:* à
ΣΠΑΘΗ, ης, ἡ, *rudis* seu *rudicula, SPATHA, gladius, instrumentum textorium, palma.*
Σπαθῶσι, *dissipant:* 3. pl. præs. ind. act. verbi σπαθάω, quodvide.
ΣΠΑΙΡΩ, *palpito, vibro, tremo.* Idem & ἀσπαίρω. Est & σπείρω, ἐκπνέω, *SPIRO,* nempe *exspiro animam,* ut faciunt palpitantia animalia, cum morte luctantia.
Σπάλαξ, ακος, ὁ, *TALPA.* quæ & ἀσπάλαξ. Th. σπάω, *trabo.*
Σπαλεὶς, Æol. pro ϛαλεὶς, a. 2. part. pass. à ϛέλλω, *mitto*; f. 2. ϛαλῶ.
Σπαλύσομαι, *laceror, turbor:* q. à σπαράσσω, *turba.*
Σπανία, ας, ἡ, idem quod σπανιότης, ητος, ἡ, *raritas, penuria:* à σπανὸς, *rarus,* &
Σπανία, ας, ἡ, *Hispania.*
Σπανίζω. Vide in σπανισθῆναι.
* Σπάνιος, η, ον, *rarus:* à
Σπανὶς, εως, ἡ, *raritas, penuria.* Th. σπανὸς, *rarus.*
Σπανισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σπανίζω, *penuriâ laboro:* f. ίσω, p. ἐσπάνικα, p. pass. ἐσπάνισμαι. a. 1. pass. ἐσπανίσθην, à
ΣΠΑΝΟΣ, οῦ, *rarus, infrequens:* à πένης, *laboro.*

Σπάξ, σπακὸς, ὁ ἡ ἡ, *canis.*

Σπάραγμα, ατος, τὸ, *fruſtum rei dilaceratæ.* &c

* Σπαραγμὸς, ῦ, ὁ, *laceratio* : à

ΣΠΑΡΑ'ΣΣΩ, vel τλω, *lacero, lanio, vellico* : (q. à σπάω, *trabo*, & ἀράσσω, *ſeco*) f. ξω, p. χα. a. 1. ἐσπάραξα, a. 1. part. σπαράξας, ασα, αν. perf. paſſ. ἐσπάραγμαι.

Σπαργανίσασα, *faſciis involuta*, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαργανίζω, *faſciis involvo*. f. ίσω, p. ἐσπαργάνικα. à

ΣΠΑ'ΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *faſcia, quâ infans involvitur, pannus oblongus* : (qu. à σπαράσσω, quia *diviſi* panniculi & vincula.)

Σπαργανόω, *faſciis involvo*, f. ώσω, præt. ἐσπαργάνωκα, a. 1. ἐσπαργάνωσα, perf. paſſ. ἐσπαργάνωμαι, perf. part. paſſ. ἐσπαργανωμένος, *faſciis involutus*. Th. σπαργανον.

ΣΠΑΡΓΑ'Ω, *tumeo, diſtentus ſum* : ut quum ubera lactis plena ſunt. Hinc

Σπάργη, *appetitus ille exinaniendi, quod plenum eſt.*

Σπαρέδρα, ας, ἡ, *Sparedra*, Amogi Sacorum regis uxor.

Σπαρεὶς, *ſatus*, a. 2. part. paſſ. verbi σπείρω, *ſemino, ſero*. f. 2. σπαρῶ, præt. ἔσπαρκα. a. 2. paſſ. ἐσπάρην.

Σπαρίζω, *palpito* : à σπαίρω.

Σπαρνὸς, ὴ, *infrequens, ratus, paucus* ; à σπανός.

Σπάρος ἰχθὺς, *cammarus, SPARUS*. Gl. Cyr.

Σπάρτα, ης, ἡ, *SPARTA*, Laconiæ urbs primaria.

Σπαρτίον vel σπάρτιον, ου, τὸ, *funiculus ſparteus, funiculus* ; à

Σπάρτον, ου, τὸ, *SPARTUM, vitile, funis ſparteus*. Etiam ὁ σπάρλος, à σπάω, quia *flecti & trahi* poteſt, vel potiùs à σπείρω.

Σπαρλοπόλιος, ου, *incanus, ſemicanus, cui ſparſi ſunt per tempora cani* : ex σπαρτὸς, *ſeminatus*. Th. σπείρω, & πολιὸς, *canus*.

Σπαρτῶν γένος, *Satorum genus, Thebani* ſic dicti, quòd ex draconibus dentibus à Cadmo *ſatis* nati credantur. Th. σπείρω, *ſemino*.

Σπασάμενος, ου, a. 1. part. m. à σπάω, *trabo*.

Σπάσεν, *traxit*, Ion. pro ἔσπασεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Σπάσμα, ατος, τὸ, in gladio *acies nuda, mucro* : in corpore humano *quod convulſum eſt, diſtenſio, convulſio, SPASMA*. Th. σπάω, *trabo*.

Σπασμὸς, ῦ, ὁ, *SPASMUS*, idem quod præced.

ΣΠΑ'ΤΑΓΓΟΣ, ου, ὁ, *SPATANGUS, echinorum* ſpecies.

Σπαλαλάω, -ῶ, *laſcivio*, præſ. part. σπαλαλάων, -ωντ, -ῶσα, -ῶσα, -ῶν, -ῶν. f. ήσω, perf. ἐσπατάληκα, a. 1. ἐσπατάλησα· à

Σπατάλη, ης, ἡ, *luxus, deliciæ* ; à σπαθάω, *prodigo*. Th. σπάθη, *rudiculâ*.

* Σπάτειος, *coriaceus* : &

Σπατίλη, ης, ἡ, *ſtercus humanum humidum*. Alii expon. *coriorum præſegmina* : à

ΣΠΑ'ΤΟΣ, ους, τὸ, *corium, pellis*, Bœot. qu. à σπάω, quia *contrahi* poteſt, vel quia *detrahitur*. Hinc

Σπατόω, *opus ex corio facio*.

ΣΠΑ'Ω, *trabo, extrabo, vello*. f. σπάσω, perf. ἔσπακα, præſ. m. σπάομαι, *diſtringo, ſtringo* a. 1. m. ἐσπασάμην, ω, alo. a. 1. part. m. σπασάμενος.

Σπεῖο, *ſequere*, per Ectaſin P ët. pro σπέο, quod Ion. pro σπῦ. præſ. imperat. verbi ἔσπομαι, Poët. pro ἕπομαι, ſed e amittitur. Sic in inf. σπέσθαι, pro ἕσπεσθαι, in part. σπόμενος, pro ἑσπόμενος. Th. ἕπω, *ſequor*.

Σπεῖος, Poët. pro σπέος, ους, τὸ, *ſpecus*.

ΣΠΕΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *SPIRA, funis* ; item *cohors, legio*. Hinc Angl. Spire.

Σπείρειν, *ſerito* : præſ. infin. pro imperat. Ion. verbi σπείρω, quod vide.

Σπεῖρον, ου, τὸ, *funis nauticus in orbem convolutus*. à σπεῖρα.

ΣΠΕΙ'ΡΩ, *SERO, ſemino, SPARGO*, f. 1. σπερῶ, f. 2. σπαρῶ, perf. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, a. 1. inf. act. σπεῖραι, a. 1. part. act. σπείρας, ασα, ειραν, a. 2. ind. act. ἔσπαρον, ες, ε, præſ. paſſ. σπείρομαι, *ſeror*, perf. paſſ. ἔσπαρμαι, σαι, ται, perf. part. paſſ. ἐσπαρμένος, η, ον, a. 2. ind. paſſ. ἐσπάρην, ης, η, a. 2. ſub. paſſ. σπαρῶ, ῆς, ῆ, a. 2. part. paſſ. σπαρεὶς, έντος, præt. m. ἔσπορα.

Σπεῖσαι, a. 1. inf. act. σπείσας, αντος, a. 1. part. act. σπείσασθαι, a. 1. inf. m. σπεισάμενος, a. 1. part. m. verbi σπένδω, *libo* : f. σπείσω.

Σπείσαντ', *libaverunt* : Ion. pro ἐσπείσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ejuſd.

Σπείσασκε, Poët. pro ἔσπεισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σπένδω, *libo* : f. σπείσω.

Σπείσω, *libabo*. Vide præced.

Σπειὼ, όος, ἡ, *SPEO*, nomen mul. q. d. *in ſpecu latitans*.

Σπέκλον, *ſpeculum*. Gloſſ. Cyr. ex Lat.

Σπεκλοποιὸς, *ſpecularius*.

Σπεκλάτωρ, ωρος, ὁ, *ſpiculator*, vox Lat. ſic dictus à ſpiculo quod geſtabat δορυφόρος, δεξιολάβος, *ſatelles*. Alii tamen *ſpeculatorem* à *ſpeculando* dictum volunt, ideoque per ε ſcribi debere.

ΣΠΕΛΘΟΣ, & πέλεθος, ου, ὁ, *ſtercus, excrementum*. q. à σπῖλος, *ſordes*.

Σπένδασκε, *libabat*, Ion. pro ἔσπενδε, 3. ſing. imperf. act. verbi σπένδω, quod vide.

Σπενδόμενος, ου, præſ. part. paſſ. à

ΣΠΕΝΔΩ, *libo, fœdus ineo* : (qu. à σπάω, pro *trabo, haurio*.) f. σπείσω, a. 1. ἔσπεισα, præſ. paſſ. σπένδομαι, *libor* : p. m. ἔσπονδα· unde Angl. to ſpend.

ΣΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, *SPECUS, ſpelunca*, Poët. σπεῖος, Ion. σπῆος, dat. pl. σπέεσι, Poët. & Ion. σπήεσι.

Σπέρασος, ους, τὸ, *ſemen* : à σπείρω, *ſemino*.

Σπέρμα, ατος, τὸ, *ſemen, SPERMA* : in plur. σπέρματα, dat. pl. σπέρμασι. Th. σπείρω, *ſemino*.

Σπερμαίνω, idem quod σπείρω, *ſemino*.

Σπερματίζω, *ſemento, ſemen ſero* : &

Σπερματικὸς, ὴ, *ſeminalis*. Th. σπείρω, *ſemino*. Hinc Angl. ſpermatick.

Σπερμολόγος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *garrulus, nugator, blaterator.* ex σπέρμα, ατος, τὸ, *ſemen,* & λόγος, *ſermo:* qu. *qui ſuas nugas diſſeminat.* Th. λέγω, *dico.*

Σπερχθεὶς, εἶσα, ἐν, *irritatus:* a. 1. part. paſſ. verbi σπέρχω, *urgeo,* a. 1. paſſ. ἐσπέρχθην.

Σπερχνὸς, ου, *celer, feſtinus:* à σπέρχνω, id. quod σπέρχω, *urgeo, feſtinare cogo.*

ΣΠΕΡΧΩ, *urgeo, propello, iraſcor, feſtino.* a. 1. paſſ. ἐσπέρχθην.

Σπερῶ, *ſeminabo:* f. 1. act. verbi σπείρω, *ſemino,* quod vide.

Σπὲς, *dic,* pro σπὲ, a. 2. imperat. act. ad formam verborum in μι, à σπέω, vel σπῶ, *dico:* f. σπήσω, a. 2. ἔσπον. Quod σπέω ponitur pro ἔσπω, Poët. pro ἔπω, *dico.* Vel pro ἔσπω, pro ἵπω, vel ἵπομαι, *ſequor.*

Σπέσθαι, *ſequi.* Vide in σπεῖο.

Σπέτε, 2. pl. a. 2. imperat. σπὲς, quod vid.

Σπευδεῖ, *feſtinat,* 3. ſing. præſ. ind. verbi σπεύδω, *feſtino.*

Σπεύδοι, 3. ſing. præſ. opt. act. ejuſd. verbi.

Σπεύδοντ᾽ pro σπεύδοντα, acc. ſing. &

Σπεύδοντες, nom. pl. part. præſ. &

Σπεύδοντι, Dor. pro σπεύδουσι, *properant,* 3. pl. præſ. à

ΣΠΕΥ᾽ΔΩ, *feſtino:* σπεύδειν βίον ἀθάνατον, Poët. loquendi genus, *immortalem vitam affectare:* præſ. imperat. σπεῦδε, ἔτω, imperf. ἔσπευδον. f. σπεύσω. a. 1. ἔσπευσα. a. 1. imperat. σπεῦσον, ἄτω. a. 1. part. act. σπευσας, αντος, præt. m. ἔσπυδα. qu. σπῶ ὁδόν.

Σπεύδωμες, *properemus:* Dor. pro σπεύδωμεν, 1. pl. præſ. ſub. &

Σπεύσας, αντος, a. 1. part. act. verbi σπεύδω, f. σω, *feſtino.*

Σπεῦσον, a. 1. imperat. ejuſd. verbi.

Σπῆϊ, alii legunt σπείῃ, idque meliùs dat. ſing. à σπειος, pro σπέος, εος, τὸ, *antrum,* Ion. σπῆος.

Σπήλαιον, ᾱ, τὸ, *ſpelunca, SPELÆUM.* Th. σπέος, εος, τὸ, *ſpecus, antrum.*

Σπήλυγξ, υγγος, ἡ, *SPELUNCA:* ab eod. Th.

Σπήλυνες, *lapides prægrandes in itineribus projecti pontis loco:* à σπιλὰς, *ſaxum.* Th. σπῖλος, idem.

Σπιδὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, *paſſus, amplus, ſpiſſus.* à σπίζω, *extendo.*

Σπιδνὸς, ᾱ, *denſus, SPISSUS:* ab eod. Th.

Σπίζα, ης, ἡ, *avis,* à ſono, ſimilis eſt *paſſeri,* à σπίζω, *pipilo.*

ΣΠΙ᾽ΖΩ, *extendo, expando.* qu. à σπάω, *trabo;* etiam *pipilo,* ſonus quarundam avium.

● Σπιθαμαῖος, ᾱ, vide σπιθαμιαῖος, qu. id. ſignificat.

ΣΠΙΘΑΜΗ᾽, ῆς, ἡ, *SPITHAMA, ſpatium inter pollicem & minimum digitum expaſſum: palmus major, dodrans:* dicta vox παρὰ τὸ θαμὰ σπίζεσθαι τοὺς δακτύλους, *à digitis extenſis.*

● Σπιθαμιαῖος, ᾱ, idem ac

● Σπιθαμιαδὴς, εος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *ſpithamæ* ſeu *dodrantis longitudinem æquans, dodrantalis.*

Σπῖλα, *fraces.* ϛέμφυλα, Heſych. Sunt quædam ſordes: à σπῖλος, ᾱ, ὁ, *macula.*

Σπιλάδεσσιν, *procellis,* dat. pl. Ion. à

Σπιλὰς, άδος, ἡ, *rupes, ſcopulus maris:* qui ſeu σπῖλος, maris. Eſt & σπιλὰς, *procella;* à

ΣΠΙ᾽ΛΟΣ, ᾱ, ὁ, *macula, labes, vitiligo;* item *ſaxum.* undè

Σπιλόω, *maculo:* f. ώσω. p. ἐσπίλωκα. &

* Σπίλωμα, ατος, τὸ, *macula, labes.*

* Σπινθαρίδες, *ſcintillæ.* Th. σπινθήρ.

ΣΠΙ᾽ΝΔΑΣΙΣ, ιος, ἡ, *avis peregrina, avis incendiaria.* Plin. an à σπινθήρ.

ΣΠΙΝΘΗ᾽Ρ, ῆρος, ὁ, *SCINTILLA:* qu. à σπᾶν & αἴθος, *ignis.*

* Σπινθράκες, ων, οἱ, *flammæ.*

Σπίνος, *fringilla,* avis à σπίζειν.

Σπλαγχνίζομαι, *miſericordiâ* (ex ipſo corde profectâ) *moveor:* a. 1. paſſ. ἐσπλαγχνίσθην, ης, ἡ. a. 1. part. paſſ. σπλαγχνισθεὶς, ένλος. &

Σπλαγχνισμὸς, ᾶ, ὁ, *miſericordia, commiſeratio:* à

ΣΠΛΑ᾽ΓΧΝΟΝ, ᾱ, τὸ, *viſcus.* τὰ σπλάγχνα, *viſcera, cor, jecur, pulmones, affectus maternus, commiſeratio.* Σπλάγχνον frequentèr de *corde* dicitur, ut liquet etiam in compoſitis: ἄσπλαγχνος, *non habens cor,* & εὔσπλαγχνος, *animoſus, miſericors.* Euſtath. ducit à Dor. σπλὰν pro σπλὴν, *ſplen,* unum ex viſceribus.

* Σπλαγχνοφάγος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *viſcera edens:* ex σπλάγχνον & φάγω.

Σπλανδὸς, *cinis:* à σποδὸς, οῦ, ἡ, idem.

ΣΠΛΗ᾽Ν, σπληνὸς, ὁ, *SPLEN, lien.* Angl. **Spleen.**

Σπογγιὰ, ᾶς, ἡ, *SPONGIA:* Angl. **Sponge:** à

ΣΠΟΓΓΟΣ, ᾱ, ὁ, *ſpongia:* qu. σπᾶ ὑγρὰ. Hinc

Σπογγώδης, εος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *ſpongioſus.*

Σποδεύνας, α, ὁ, Dor. pro σποδεύνης, ᾱ, ὁ, *qui in cinere jacet ac dormit.* Ex σποδὸς, & εὐνὴ, ἡ, *cubile.*

Σποδέω, *ferventi cinere obruo, percutio, purgo,* item *ſubagito.* Th. σποδὸς, ᾶ, ἡ, *cinis.*

* Σποδία, ας, ἡ, *cinis:* à

Σποδίζω, f. ίσω, *ſub cinere coquo, comburo velut in cinere, cineritius ſum.* Th. σποδός.

Σποδοειδὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, *cinereus:* ex σποδὸς, ᾶ, ἡ, *cinis,* & εἶδος, *ſpecies.* Th. εἶδω, *video.*

ΣΠΟΔΟ᾽Σ, ᾶ, ἡ, *cinis:* qu. à σβέω, σβεδὸς, quia extinctis & conſumptis lignis remanet. κόνις, εως, ἡ, & τέφρα, ας, ἡ, idem.

* Σποδόω, -ῶ, *cinere obruo, percutio, purgo,* f. ώσω. p. ἐσπόδωκα.

ΣΠΟΛΑ᾽Σ, άδος, ἡ, *veſtis coriacea.*

Σπολὴ, *ſtola.* Heſychius pro ϛολὴ, Dor.

Σπόλια, τὰ, *lanæ,* quæ ex ovium cruribus evelluntur. à σπάω, *trabo, evello.*

Σπόμενος, pro ἐσπόμενος, ſic σπομένα, Dor. pro σπομένη, ης, ἡ. Vide in σπεῖο.

Σπονδαρχίαι, ῶν, *immolatorum libamina.*

Σπονδὰς, acc. pl. σπονδὴ, quod vide.

* Σπονδεῖον, ᾱ, τὸ, *calix, crater, vas ad libandum vinum:* à

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, *libatio, libamen:* σπονδῆσι, dat. pl. Ion. pro σπονδαῖς. Peculiaritèr σπονδαὶ dicuntur *libationes quæ in ſanciendis fœderibus adhibentur:* & ſæpè etiam

ipſa

ipſa fœdera: à σπένδω, *libo*. f. σπείσω, p. m. ἔσπονδα.

Σπονδοφόρος, ᾱ, ὁ ἡ ὑ, *qui libationes fert, ſacerdos*. Ex σπονδὴ, *libatio*, (quod à σπένδω, *libo*) & φέρω, *fero*. præt. med. πέφορα.

ΣΠΟΝΔΥΛΟΣ, υ, ὁ, *SPONDYLUS, vertebra ſpinæ dorſi*.

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, & σπόρος, υ, ὁ, *ſemen, ſatio*. à præt. m. ἔσπορα, verbi σπείρω, *ſemino*.

Σποραὶ, άδος, ὁ, vel ἡ, *ſparſus, diſperſus*: &

Σπορεὺς, έος, ὁ, *ſator, ſeminator*: ab eod.

Σπόριμος, ᾱ, ὁ ἡ ὑ, *qui ſeminari poteſt*. σπόριμα, ων, τὰ, *ſata*: ab eod. Th.

Σπόρος. Vide in σπορά.

Σπόρω, gen. Dor. pro σπόρᾱ. Vide in σπορά.

Σπῦ, pro ἔσπᾱ, pro quo & σπεῖο, Ion. & Poët. præſ. imperat. m. verbi ἕσπομαι, Poët. pro ἕπομαι, *ſequor*: in cujus temporibus ſæpè amittitur ε. Vide in σπεῖο. Et

Σπῦ Scythicè *oculum* ſignificat.

Σπυδάζω, *ſeduld ago, contendo, ſeriò ago*: fut. άσω. præt. part. σπυδάζων. ονλος, in acc. pl. σπυδάζοντας, perf. ἐσπύδακα. a. 1. imperat. act. σπύδασον, άτω. à σπυδὴ, *diligentia*. Th. σπεύδω.

Σπυδαῖος, αία, αῖον, *diligens, probus, honeſtus, ſerius*: comp. σπυδαιότερος, & Att. σπυδαίτερος, *majori ſtudio utens*: à σπυδὴ, *ſtudium*. Th. σπεύδω, *feſtino*.

Σπυδαιότατοι, nom. plur. ſuperlat. grad. à σπυδαῖος, quod vide.

Σπυδαιοτέρως, & σπυδαιότερον, *diligentiùs*, adv. compar. grad. à σπυδαῖος, *ſtudioſus*. Th. σπεύδω, *feſtino*.

Σπυδαίως, adv. *ſtudioſè, diligentèr, ſeriò*: à σπυδαιος, quod vide.

Σπυδὴ, ῆς, ἡ, & Dor. σπυδὰ, *feſtinatio*, per Metaph. *animi intentio, deſiderium*, *STUDIUM, diligentia*. Th. σπεύδω, *feſtino*: p. m. ἔσπυδα.

Σπυδῆ, dat. præced. adverbial. *diligentèr, feſtinantèr, cum labore*, à præc.

ΣΠΥΡΑΘΙΑ, ας, ἡ, & σπύραθος, υ, ὁ ἡ ὑ, tum σπυρὰς, άδος, ἡ, *caprarum ſtercus*.

Σπυρὶς, ίδος, ἡ, *SPORTA, corbis, ſiſcella*, ſeu *vas vimineum* aut *junceum*. Th. πυρὸς, ὑ, ὁ, *triticum, frumentum*.

* Σταγετὸς, ὑ, ὁ, *ſtilla*: à σάζω.

Στάγιον, ἐξάγιον, ς', *nota ſenarii*.

Σταγὼν, όνος, ἡ, *ſtilla, gutta*: à σάζω.

Σταδιοδρομέω, *curſu contendo*: f. ήσω. à

Σταδιοδρόμος, *qui in ſtadio curſu certat*: quod ex σάδιος, ſeu -ον *ſtadium*: (quod ab ἵσημι, *ſto*) & δρόμος, *curſus*, præt. med. δέδρομα. verbi τρέχω, *curro*: fut. δρέξω. a. 2. ἔδραμον.

Στάδιον, *STADIUM, curriculum*, ſeu campus ubi equeſtria vigent exercitia; continens ſex jugera. Æol. σπάδιον, *SPATIUM*. à σάδιος.

* Στάδιος, ᾱ, ὁ, idem. à

Στάδιος, ία, ον, *firmus, a, um, ſtabilis*: ab ἵσαμαι, *ſto*.

Στάζοντα, *ſtillantem*, acc. ſing. præſ. part. à σαζω, *ſtillo*.

ΣΤΑΖΩ, *ſtillo*: f. ξω.

Σταθεὶς, έν. ος, *ſtatus, poſitus*: a. 1. part. paſſ. verbi ἵσημι, *ſto*: f. σ῎ήσω. aor. 1. paſſ. ἐσάθην.

Στάθεν, Bœot. Sync. pro ἐσάθησαν, *ſteterunt*, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi ἵσημι, *ſto*.

Σταθερὸς, ὰ, ὸν, *ſtabilis, -e*: à σάω, ſeu ἵσημι, *ſto*.

Σταθῆ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ.

Σταθῆναι, a. 1. infin. paſſ. &

Σταθήσομαι, ῆ, εται, f. 1. paſſ. verbi ἵσημι.

Στάθι, Dor. pro σῆθι, a. 2. imperat. act. ejuſd. verbi.

Στάθμα, ας, ά, Dor. pro σάθμη, ἡ, *meta*, quod vide.

Σταθμάω, f. ήσω, *ad amuſſim exigo, pondero, æſtimo*.

Σταθμάομαι, *conjicio*: à σάθμη, *amuſſis*. Th. ἵσημι, *ſto*.

Σταθμεύμενος, Ion. pro σαθμώμενος, *conjiciens*: à σαθμέομαι, vel -όομαι.

Στάθμη, ης, ἡ, *amuſſis, regula ad quam aliquid exequatur, meta*: & indè

Σταθμίζω, f. ίσω, *expendo, pondero*. Th. ἵσημι, *ſto, pondero*.

* Στάθμιον, ᾱ, τὸ, *pondus*: à

Σταθμὸς, ὗ, ὁ, *ſtabulum, ſtatio, peſtis, ſtatera, pondus*: dat. ſing. σαθμῷ. dat. pl. Ion. σαθμοῖσι. ab eod. Th.

Σταῖς, εος, τὸ, Dor. pro σῆθος, εος, *pectus*.

Σταῖμεν, σαῖτε, σαῖεν, Att. Sync. pro σαίημεν, ητε, σαίησαν, 1. pl. a. 2. opt. act. verbi ἵσημι.

ΣΤΑΙΣ, & σαὶς, αἰτὸς, τὸ, *farina tritices aquâ ſubacta*.

Στακτὴ, ῆς, ἡ, *gutta, lixivia, alcè*: à

Στακτὸς, ὴ, *ſtillatitius*. Th. σάζω, fut. ξω, *ſtillo*.

Στάλα, ας, ά, Dor. pro σήλη, ἡ, *columna*.

* Σταλαγμὸς, ῦ, ὁ, *diſtillatio*.

Σταλάζω, fut. ξω, *STILLO*. Th. σάζω, idem.

* Σταλάω, idem ac præced.

Σταλῆναι, *miſſum eſſe*, a. 2. infin. paſſ. verbi σέλλω, *mitto*, a. 2. paſſ. ἐσάλην.

Στάλιξ, ικος, *varus, paxillus*, qui facit impoſita σάειν.

Στάμεν, Poët. pro σῆναι, a. 1. infin. act. verbi ἵσημι. Alii ſcribendum cenſent σᾶμεν, à σῆναι, Dor. σᾶναι. hinc Att. Ion. σάμεναι, & per Apocopen σᾶμεν.

Στᾶμὶν, ίνος, *lignum in navi erectum*: à σάω, ſeu ἵσημι, quia ſtat.

ΣΤΑΜΝΟΣ, υ, ὁ ἡ ὑ, *urna, hydria, amphora*; ut puto, à σάω, quòd erecta ſtet.

Στὰν, Ion. pro ἔσαν, hoc verò Bœot. Sync. pro ἔσασαν, *ſteterunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἵσημι, *ſto*. f. σησω, a. 2. ἔσην.

Στάξευμες, Dor. & Æol. pro σάξομεν, *ſtillabimus*, 1. pl. f. 1. verbi σάζω, *ſtillo*.

Στᾶξοισι, Æol. & Dor. pro σάζωσι, 3. perſ. pl. f. 1. verbi σάζω, *ſtillo*: f. ξω.

Σταότα, Ion. pro ἑσαότα, n. g. pl. num. perf. part. act. ab ἵσημι, *ſto*. perf. part. ἑσακὼς, ότος, & Ion. Craſi ἑσαὼς, ότος, & per Aphæreſin σαότος, &c.

Στὰς, *qui ſtetit*, a. 2. part. act. Sed σᾶσ' pro σασα, a. 2. part. f. g. ab ἵσημι, *ſto*.

Στάσῃ, *conſiſtas*, 2. ſing. a. 1. ſub. m. Dor. pro σήσῃ, ab ἵσημι, *ſto*.

Στασιάζω,

Στασιάζω, f. άσω, *seditionem excito, dissideo*: vide in σάσις.

Στασισμὸς, οῦ, ὁ, *dissensio*: à præced.

Στάσιμος, ε, ὁ ἡ, ἡ, *stativus, stabilis*: Gl. Cyr. ab ἵστημι, *sto*.

Στάσις, εως, ἡ, propriè *statio*, ipse standi actus: deindè *factio, seditio*: & hinc

Στασιώδης, ους, & στασιώτης, ε, ὁ, *seditiosus*. Th. ἵστημι, *sto, erigo*; cum multitudo erigit adversùs præstites.

Στάσκεν, Ion. & Poët. pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, *sto*.

Στάσομαι, Dor. pro στήσομαι, fut. 1. med. verbi ejusd.

Στάσω, Dor. pro στῶσω, f. 1. ejusd.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, *STATER*, nomen monetæ continentis pondus quatuor drachmarum.

Στατὸς, ὴ, *stans, qui diù stat*. Sic στατὸς ἵππος, *equus qui in stabulo continetur*: hinc στατίζομαι, *sto*. Th. ἵστημι, idem.

ΣΤΑΥΡΟ'Σ, ὰ, ὁ, *vallus, palus ligneus, crux*.

Σταυόω, -ῶ, *palo, crucifigo*, per Metaph. *impetum carnis, ne in me regnet, frango*: virtute scil. Spiritûs S. precibus, &c. f. ώσω. p. ἐσταύρωκα. a. 1. ἐσταύρωσα. aor. 1. imperat. act. σταύρωσον, άτω, & in pl. σταυρώσατε. a. 1. sub. act. σταυρώσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. σταυρώσωσιν. a. 1. infin. act. σταυρῶσαι. a. 1. part. act. σταυρώσας, ανλος. perf. pass. ἐσταύρωμαι, σαι, ται, *sum contemptui & horrori*: p. part. pass. ἐσταυρωμένος, η, ον, *crucifixus*: a. 1. pass. ἐσταυρώθην, ῆς, ῆ. aor. 1. imperat. pass. σταυρώθητι, άτω. a. 1. sub. pass. σταυρωθῶ, ῆς, ῇ, a. 1. infin pass. σταυρωθῆναι. Th. σταυρὸς, *crux*.

Σταυρώσιμος, *furcifer*: à σταυρός.

Σταύρωσις, εως, ἡ, *crucifixio*: à 2. perf. sing. perf. pass. verbi σταυρόω.

ΣΤΑΦΙ'Σ, ίδος, ἡ, *uva passa*. Hinc σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva*: qu. à στάζω, quia stillat liquorem: hinc & σταφυλὴ ἀνθρώπου, *columella, uva*: sed σταφύλη, ης, est *perpendiculum*.

Σταφυλὴ, & σταφύλη, vide in σταφὶς. σταφυλῆσι, dat. pl. Ion. à σταφυλὴ, *uva*.

Σταχάνη, ης, ἡ, *trutina*, Dor. ab ἵστημι, *pondero*.

ΣΤΑ'ΧΥΣ, υος, ὁ, *spica*: in nom. pl. στάχυες, q. à στίξ, *ordo*; quia certos habet ordines granorum; item *stella* quæ *spica* virginis dicitur: & *herba*, marrubio similis. Est &

Στάχυς, υος, ὁ, nomen viri.

Στάω, στῶ, *STO, maneo*: ab hoc inusitat. est ἵστημι, *statuo*.

ΣΤΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, *sebum*, seu *sevum*; item *farina aquâ subacta*.

* Στεατόομαι, -ῶμαι, *pinguesco, pinguefio*: f. 1. m. ώσομαι.

* Στεγάζω, *tego, sustineo, fulcio*, f. άσω, p. ἐστέγακα.

Στεγανὸς, & per Sync. στεγνὸς, ὴ, *opertus, solidus*: à στέγω, *tego, sustineo*.

Στεγαστρίδες, *ad aliquid tegendum aptæ*. Th. στέγω, *tego*.

Στέγη, ης, ἡ, *tectum, ædificium, contignatio*: undè Angl. Stage. Th. στέγω.

Στέγος, vel τέγος, ους, τὸ, idem, & ab eod. Th.

ΣΤΕΓΩ, *TEGO, operio*; item *tolero, sustineo, impedio, propulso*: f. ξω. p. ἔστεχα. p. m. ἔσταγα.

ΣΤΕΙ'ΒΩ, *STIPO, calco, constipo*: q. ex στάω, & βάω, quod enim calcat, *stat*, & *it* quodammodo; quia stando movet pedes. Hinc στίβος, ε, ὁ, *via, semita*.

Στείλαντο, *colligerunt*, Ion. pro ἐστείλαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi στέλλω, *mitto, contraho*, quod vide.

Στειλιὰ, ᾶς, ἡ, *foramen securis, in quod* στέλλεται, id est, *immittitur* lignum: &

Στειλεὼν, & Poët. στειλεών, ῶ, τὸ, & στειλεὺς, vel στελεὺς, ῆ, ὁ, *securis manubrium*; quòd στειλειᾷ immittitur.

Στεινομένη, *arctata*, Ion. pro στενομένη, præs. part. pass. f. g. verbi στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus, arctus*: Ion. στεινὸς, idem.

Στείνεντο, Ion. pro ἐστείνοντο, *resonabant*, 3. pl. imperf. à στείνομαι, *suspiro*. Vide præced.

Στεινὸς, ὸν, Ion. idem quod στενὸς, οῦ, *angustus*: sed

Στεινος, εος, τὸ, *via angusta, anxietas*. Th. στενός.

Στειτόω, Ion. pro στενόω, &

Στείτω, Ion. pro στένω. Th. στενός.

Στεινωπὸς, Ion. pro στενωπὸς, hoc autem Poët. pro στενοπὸς, *arcta*, seu *angusta via*: à στεινὸς, *angustus*, & ὠπὴ, *foramen*.

Στείομεν, *steterimus*, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ω in εο resoluto, στέομεν, & Ectasi Poët. στείομεν, verbi ἵστημι, *sto*: f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 2. sub. στῶ.

Στεῖρα, ας, & Ion. στείρη, ης, ἡ, *carina navis*, quasi στέρρα, *firma*: à στερρὸς, *solidus*, pro στερεὸς, idem: *quod carina sit solidissima asserum, quippe in quam, tanquam fundamentum quoddam, ædificantur cæteræ partes navis*. Est etiam

Στεῖρα, ας, ἡ, *sterilis*. αἱ στεῖραι, *steriles*: à στερέω, *privo*: f. έσω, & ήσω, p. ἐστέρηκα.

Στεῖρος, ε, ὁ, *sterilis vir*. στεῖρα, ας, ἡ, *sterilis fœmina*: tamen & στεῖρος, de fœminâ. Th. στερέω, *privo*.

* Στερόω, -ῶ, *sterilis fio*, f. ώσω, p. ἐστέρωκα.

Στεῖχον, Ion. pro ἔστειχον, *incedebant*, 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, *eo, vado*.

ΣΤΕΙ'ΧΩ, *vado, ordine incedo*: f. ξω, p. ἔστειχα. a. 2. ἔστιχον.

Στελγὶς, ίδος, ἡ, &

Στέλεγξις, ἡ, *strigilis*; item *coronamenti genus, lamina*: à στέλλειν γυῖα, *ornare membra*. Vide στλεγγίς.

Στελεὸν, & -ὸς, vide in στειλεόν.

ΣΤΕ'ΛΕΧΟΣ, εος, τὸ, *truncus, caudex*: qui qu. ex radice στέλλεσθαι.

ΣΤΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *viscum, quod arbori innascitur*: materia qu. aliundè missa, à στέλλω.

Στέλλειν, *ornare*, Dor. pro στέλλειν, præs. infin. act. Vide στέλλω.

ΣΤΕ'ΛΛΩ, *mitto, instruo, apparo, orno, amicio*: f. στελῶ. f. 2. σταλῶ. p. ἔσταλκα. a. 1. ἔστειλα. præs. m. στέλλομαι, *devito, subduco*, p. m. ἔσταλα.

Στελμονίαι, *fasciæ quibus canum latera præmuniuntur*: à στέλλω, *instruo*.

Στελῶ,

Στελῶ, *mittam*, f. 1. verbi στέλλω, *mitto*.

ΣΤΈΜΒΩ, *contumeliâ, seu injuriâ afficio*: q. à σόμα, ατος, τὸ, ut sit *ore* lædo. Est &

Στέμζω, *assiduè moveo*: vide στέμφω.

Στέμμα, ατος, τὸ, *sertum, corona, vitta, lana, STEMMA* nobilitatis: à 1. perf. perf. pass. verbi σέφω, *corono*: f. ψω. p. ἔσεφα. perf. pass. ἔσεμμαι. Angl. a Stem.

Στέμφυλα, τὰ, *vinacea, flocci, fraces*. Sunt folliculi σταφυλῆς.

Στέμφω, f. ψω, *moveo*: undè ἀσεμζής, & ἀσεμφής, *immotus*. Vide in σέμζω. Martin. refert ad στείβω, *calco*.

Στέναγμα, ατος, τὸ, &

Στεναγμὸς, ῦ, ὁ, *suspirium, gemitus*: à σενάζω, *ingemisco*. Th. στενὸς, *angustus*.

Στενάζω, *ingemisco*: præs. imperat. act. σενάζε, έτω, & in pl. σενάζελε, f. άξω. a. 1. ἐσέναξα, *ingemui*: à σένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus, gemitus enim fit angusto corde*.

Στεναχλὸς, ὴ, *gemebundus, lamentabilis*: à præced.

Στεναχίζε, *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. Ion. à

Στεναχίζω, f. ίσω, *gemo*: Poët. à

Στεναχω, f. ξω, Poët. & στεναχέω, idem ac στενάζω, & ab iisd.

Στενόεις, εντος, *gemebundus*. Th. στενὸς, *arctus*.

Στενόεντα, præt. acc. sing. m. g. vel pl. n. g.

Στενολεσχεῖν, *anxium esse* seu *torqueri in rebus frivolis & nugatoriis*: à στενὸς, *anxius*, & λέσχη, *sermocinatio*.

ΣΤΕΝΌΣ, ὴ, *angustus, arctus*.

Στενόσημον, *angusticlavium*: ex στενὸς, *angustus*, & σῆμα, ατος, τὸ, *signum*: ita πλατύσημον, *laticlavium*.

* Στενότης, ήτος, ἡ, *angustia*: à στενός.

Στενοχωρέω, -ῶ, *coarcto*: f. ήσω. p. ἐστενοχώρηκα. præs. pass. στενοχωρέομαι, -ῶμαι, *coarctor*: qu. ex στενὸς χῶρος, *angustus locus*.

Στενοχωρία, ας, ἡ, *angustia*: ex iisd.

Στενόω, f. ώσω, *angusto, coarcto*. Th. στενὸς, *angustus*.

Στέντωρ, ορος, ὁ, *STENTOR*, præco, qui tantùm vociferabatur, quantùm alii quinquaginta, dat. sing. Στέντορι.

Στένω, f. ενῶ, *gemo, deploro, resono*: ex angusto corde. Th. στενὸς, *angustus*.

Στεναπὸς, Poët. pro στενοπὸς, *angustus, in quo visu contrahitur, arcta* seu *angusta via*: à στενὸς, *angustus*, & ὀπὴ, *foramen*.

* Στενῶς, adv. *contractè, angustè*: à στενός.

* Στένωσις, εως, ἡ, *coarctatio*: à στενόω.

Στέομεν, *stetissemus*, Ion. pro σῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, *sto*.

Στέργοισα, Dor. pro στέργουσα, præs. part. f. g. à στέργω, *diligo*.

ΣΤΈΡΓΩ, *naturali charitate complector*; it. *acquiesco, sum contentus, oro, desidero*: qu. σέργω, ut sit *protego*, naturali propensione: f. ξω, p. ἔστερχα, p. m. ἔστοργα.

Στέργωσιν, 3. pl. præs. sub. verbi præced.

Στερεθεῖσαι, n. pl. f. g. a. 1. part. pass. à στερέω.

* Στερεοκάρδιος, ὑ, ὁ ἡ, *firmus & constans animo*: ex καρδία, *cor*, &

ΣΤΕΡΕΌΣ, ᾶ, *solidus, integer, perfectus, rigidus, firmus* (qu. à σάω) *firmitèr stans*. Hinc

Στερεόω, -ῶ, *confirmo, solidum reddo, corroboro*: f. ώσω. p. ἐστερέωκα. imperf. pass. ἐστερεόμην, -ούμην, & in 3. pl. ἐστερέουλο, -οῦλο. p. pass. ἐστερέωμαι. a. 1. pass. ἐστερεώθην, ης, ῆ. Th. στερεός.

Στερέσαι, a. 1. infin. act. verbi στερέω, *privo*.

Στέρεται, *privatur*, 3. sing. præs. pass. à στέομαι, idem ac στερέομαι, -ούμαι.

ΣΤΕΡΕΩ, *privo, orbo*: f. ήσω, & έσω, perf. εκα, & ηκα, a. 1. pass. ἐστερέθην.

Στερέωμα, ατος, τὸ, *firmamentum, soliditas*: à στερεόω, *solido*. Th. στερεὸς, *solidus*.

Στερεῶς, adv. *solidè, firmitèr, constantèr*: à στερεὸς, quod vide.

* Στερέωσις, εως, ἡ, *confirmatio, consolidatio*.

Στερήσας, αντος, a. 1. part. act. στερέω, *privo*.

Στέρησις, εως, ἡ, *privatio*: &

Στερητικὸς, ὴ, *privativus*: à perf. pass. verbi στερέω, *privo*.

Στερθέμεν, *privatum esse*, per Sync. pro στερηθῆμεν, seu στερηθήμεναι, Ion. & Dor. pro στερηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi στερέω, *privo*: f. έσω, & ήσω, a. 1. pass. ἐστερήθην.

Στερίσκονται, *privantur*: 3. pl. ind. pass. à

Στερίσκω, idem quod στερέω, *privo*.

Στέριφος, εος, τὸ, *pectus*, quia στερρὸν, *solidum*. Et στέριφος, ὴ, *sterilis*: q. à στεῖρος. Th. στερέω, *privo*: vel vide στερεὸς, *solidus*.

ΣΤΈΡΝΟΝ, ὴ, τὸ, *pectus*: quia στερεὸν ossibus firmitèr munitum.

Στέρξαι, *amavisse*, a. 1. infin. act. verbi στέργω, *naturali charitate complector*: f. ξω. a. 1. ind. pass. ἐστέρχθην.

Στέρομαι, Att. idem ac στερέομαι, -ούμαι, *privor*.

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, *fulgor, splendor*; per Aphæresin pro ἀστεροπὴ, Poët. pro ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, *fulguro*. f. ψω. Est &

Στεροπὴς, nomen proprium Cyclopis.

Στεροπηγερέτα, voc. sing. à

Στεροπηγερέτης, ου, ὁ, *qui fulgur suscitat*, Jovis Epithet. à στεροπὴ, & ἀγείρω, *excito*.

Στέροψ, οπος, ἡ, idem quod στεροπὴ.

Στερρὸς, ὰ, όν, idem ac στερεὸς, *solidus*: &

Στερρότης, ήτος, ἡ, idem quod στερεότης, *soliditas*.

Στέφος, εος, τὸ, *pellis*: à σέφω, *tego*, per Pleonasm. τῦ ρ. Dicitur etiam ἔρφος, & Dor. σρέφος. q. à σρέφω.

Στερχθεὶς, έντος, *dilectus*, a. 1. part. pass. στέργω, f. ξω. Vide in στέρξαι.

Στεῦτ', pro στεῦτο, vide in

Στεῦται, *firmatur*, per Sync. pro στεύεται, 3. sing. præs. verbi στεύομαι, & σέομαι, *promitto, firmo, præ me fero*. sic στεῦτ, pro στεῦτο, *firmabatur*, Ion. & per Sync. pro ἐστεύετο, 3. sing. imperf. ejusd.

Στεφανὰς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *sertum*.

Στεφάνη, ης, ἡ, *corona, vertex, orbis, cribri ambitus, montis culmen, galeæ species, ungula*. Th. στέφω, *corono*.

* Στεφανηφορέω, -ῶ, *coronam fero*, f. ήσω, p. ἐστεφανηφόρηκα. &

Στεφανηφόρος ἄγων, *certamen, in quo victori corona datur ferenda*. Ex στεφανὴ, quod à στέφω, *corono*, & φέρω, *fero*.

Στεφανίζω, f. ξω, *corono*, à στέφανος, quod à στέφω,

Στέφανος, ου, ὁ, *corona*: στεφάνως, Dor. pro στεφάνως. Th. στέφω.

Στεφανοῦνται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi στεφανόω, quod vide.

Στεφανοφορία, ας, ἡ, idem ac στεφανηφορία, ἡ, *coronæ geſtatio*. Ex στέφανη, *corona* (quod à στέφω, *corono*) & φέρω, *fero*.

Στεφανοφόρος, *coronatus, coronam geſtans*: ab liſd.

Στεφανόω, -ῶ, *corono*; item *honoro, orno, decoro*: f. ώσω. p. ἐστεφάνωκα. præſ. paſſ. στεφανόομαι, -οῦμαι, -όῃ, -οῖ, -όεται, -ῶται. p. paſſ. ἐστεφάνομαι, σαι, ται, perf. part. paſſ. ἐστεφανωμένος, *coronatus*. à στέφανος. Th. στέφω, *corono*.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, *corona*. & Metaph. pro *ornamento*. à 1. perſ. ſing. p. paſſ. præced.

Στέφον, *coronârunt*, Ion. pro ἔστεφαν, 3. pl. imperf. verbi στέφω.

Στέφος, εος, τὸ, *corona* ſeu *corolla*: à ſeq.

ΣΤΕΦΩ, *corono, redimio*, f. ψω. p. φα. perf. paſſ. ἔστεμμαι.

Στέψας, ανλος, *qui coronavit*, aor. 1. part. act. verbi præced.

Στέωμεν, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. verbi ἵστημι, *ſto*: a. 2. ἔστην.

Στῆ, *ſtetit*, Ion. pro ἔστη, 3. ſing. aor. 2. ind. act. &

Στῆ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἵστημι, *ſto*: f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στῆν, vel στῆν, & στῆν, Poët. pro στεῖν, & hoc pro στέν, quod Ion. pro στῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. Vel στῆν, Pleonaſmo τοῦ η, pro στῇ, verbi ἵστημι, *ſto*. a. 2. ἔστην.

Στήθεσσιν, dat. pl. Ion. pro στήθεσι, à στῆθος, εος, τὸ, *pectus*.

Στήθεσφιν, φ additur per Paragog. dat. plur. ejuſd.

Στῆθι, *ſta*, a. 2. imperat. act. verbi ἵστημι, *ſto*. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στηθιστὴρ, *antilena*. στηθοδεσμὸν, *pectorale*.

* Στηθοδεσμὶς, ίδος, ἡ, *fascia pectoralis*: à δέω, *ligo*: &

ΣΤΗΘΟΣ, εος, τὸ, *pectus*. q. à στῆναι, *ſtare*, quia ſtat quaſi immotum.

Στήκεῖε, 2. pl. præſ. à

Στήκω (ab ἔστηκα) *firmitèr ſto*. legitur verò in ſolo præſenti, dicitur verò στήκω pro ἔστηκω, per Aphæreſin ἐστήκω, f. ξω, *perſto, conſtantèr ſto*. Formatur à præt. ἔστηκα, verbi ἵστημι, Gal. v. 1.

ΣΤΗΛΗ, ης, ἡ, *lapis è terrâ extans, munitionis vel ſigni gratiâ*, ſæpe pro *cippo*, vel *columnâ*, q. ab ἵστημι, *ſtatuo*.

Στηλίδιον, ου, τὸ, &

Στηλὶς, ίδος, ἡ, *parvus cippus*, ſeu *columella*. acc. pl. στηλίδας. Th. στήλη.

Στηλίτας, acc. pl. à στηλίτης, ου, ὁ, *notatus infamiâ, & qui notavit alterum, in cippum inſcriptus*: ab eod. Th.

* Στηλογραφία, ας, ἡ, *tituli inſcriptio*: à γράφω, *ſcribo*, & στήλη, *titulus*.

Στηλόω, f. ώσω, *erigo ut cippum, & ſtabilio ut cippum, ſtatuo*. Th. στήλη, *cippus*.

* Στήλωμα, ατος, τὸ, *columna, cippus*.

Στῆμα, ἄλος, τὸ, *ſtamen*, in herbis, ubi ſtat.

Στήμονα, acc. ſing. à

Στήμων, ονος, ὁ, *ſtamen*. dat. στήμονι. Th. ἵστημι, *ſto*.

Στῆναι, *poſuiſſe*, a. 2. inf. act. ab eod. Th.

Στηνία, ας, ἡ, *feſtum erat Athenis, quo ſe mutuò ſcommatis perſtringebant*.

Στήϊον, ου, τὸ, *pectus*: à στῆναι, *firmum ſtare*.

Στηνιῶσαι, *convitiis inceſſere*: à στηνία.

Στήριγμα, ἄλος, τὸ, *fulcrum, ſtabilimentum*; item *temo*, vel *furca currûs*: &

Στηριγμὸς, οῦ, ὁ, *ipſa actio ſtabiliendi, firmitas*: à 1. perſ. p. paſſ. ſeq.

ΣΤΗΡΙΖΩ, *firmitèr ſtatuo, confirmo, ſtabilio, figo, ſto, conſtituo*, (q. à στερεὸς, *firmus*) f. ξω. a. 1. ἐστήριξα, a. 1. imperat. act. στήριξον, άτω, a. 1. opt. στηρίξαιμι, αις, αι, p. ἐστήριχα, p. paſſ. ἐστήριγμαι, ξαι, κται, perf. part. paſſ. ἐστηριγμένος, η, ον, *ſtabilitus*, a. 1. paſſ. ἐστηρίχθην, aor. 1. infin. paſſ. στηριχθῆναι, *confirmari*.

Στήριξε, *firmitèr fixit*: Ion. pro ἐστήριξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi præced.

Στῆς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. ab ἵστημι, *ſto*.

Στῆσαι, *ſtatuiſſe*, a. 2. infin. act. &

Στήσαιλο, 3. ſing. a. 1. opt. m. verbi ἵστημι, f. στήσω.

Στήσαντ' pro στήσαντο, *erexerunt*, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἐστήσαντο, verbi ejuſd.

Στήσας, & in f. g. στήσασα, a. 1. part. act. &

Στήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. &

Στήσομεν *conſtituemus*, 1. pl. f. 1. act. verbi ἵστημι, quod vide.

Στῆτε, στήτωσαν, 2. & 3. pl. a. 2. imperat. act. στῆθι, στήτω, verbi ejuſd.

ΣΤΗΤΗ, vel στήτα, ης, ἡ, *fœmina, mulier*. q. à στῆθη, *mamma*.

Στήτην, Ion. pro ἐστήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι.

Στήωσιν, *ſteterint*, 3. pl. a. 2. ſub. act. Poët. pro στῶσιν, verbi ἵστημι. a. 2. ſub. στῶ, & Pleonaſmo στέω, deinde Ectaſi στεῖω, & Att. η pro ει, στήω, & in 3. pl. στήωσι.

ΣΤΙΆ, ας, & στία, ας, ἡ, & στίον, ου, τὸ, *lapillus, calculus*: à στάω, quia immobilis.

Στιβαρὸς, ου, *denſus, craſſus, firmus*. dat. pl. Ion. στιβαροῖσι. à στίβω, *calco, denſo*.

Στιβαρῶς, adv. *denſè, firmitèr*: à præc.

Στιβὰς, άδος, ἡ, *ſtratum calcatum, torus ex herbis* aut *foliis humi ſtratis*. στοιβὰς, idem, & ab eod. Th.

Στιβεύω, *veſtigo, indago*: Gl. Cyr. propriè eſt *calco*, ut στιβέω, à στείβω.

Στίβη, ης, ἡ, *pruina*: à στείβω, *condenſo*.

Στίβος, ου, ὁ, *iter tritum, trames*.

Στίγμα, ἄλος, τὸ, *STIGMA, ſignum alicui inuſtum*, aut *impreſſum*. pl. τὰ στίγμαλα, etiam *maculæ*. &

* Στιγμαλίας, ου, ὁ, *ſtigmate notatus*. à στίζω.

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, *punctum*. στιγμὴ χρόνου, *punctum temporis, momentum*. à 1. perſ. p. paſſ. verbi

ΣΤΙΖΩ, *pungo, ſtigmata inuro*. Metaph. *inceſſo, infamo*. f. ξω. p. ἔστιχα. perf. paſſ. ἔστιγμαι. hinc

Στικτὸς, ῆ, *ſignatus, punctus, punctis ſignatus* vel *diſtinctus*: à 3. perſ. p. paſſ. præced.

Στίλβη, ης, ἡ, *nitor, ſplendor*: &

Στιλβὸς, ῆ, *fulgidus, lucidus*: & indè

Στιλβόω, -ῶ, f. ώσω, *ſplendidum reddo*: à

ΣΤΙΆΒΩ,

ΣΤΙ΄ΛΒΩ, *ſplendeo, luceo, coruſco, illuſtro.* f. στίλψω. p. ἔστιλφα.

• Στίλβωσις, εως, ἡ, *nitor, ſplendor.*

ΣΤΙ΄ΛΗ, ης, ἡ, *numulus, minimi pretii, minimum quid.* q. *punctum.* à στίζω, *pungo.*

Στιλπνός, ή, ὸν, *lucens:* à στίλβω, *ſplendeo.*

ΣΤΙ΄ΜΜΙ, τὸ, *ſtibium.* Eſt quo aliquid στείβεται, *denſatur.*

Στιξ, στιχὸς, ἡ, *ordo, verſus.* in pl. αἱ στίχες, acc. pl. στίχας. Th. στείχω, *ordine eo, vado.*

• Στιππύινος, ὴ, ὸν, *ſtuppâ confectus:* ex

• Στίππυον, ὑ, τὸ, *ſtuppa,* id. q. συππεῖον.

Στίφος, εος, τὸ, *turma, globus militum:* à στείβω, *denſo.*

Στιφράω, *ſum* στιφρός.

Στιφρὸς, ὰ, ὸν, *denſus, firmus, rigidus, aridus, contractus,* q. calcatus, à στείβω, *condenſo.*

Στίχας, acc. pl à στιξ, στιχὸς, ἡ, *ordo, turma.* Th. στείχω, *ordine eo:* ſed

Στιχάς, άδος, ἡ, herbæ nomen: ab eod.

Στιχάω, & -άομαι, *ordine eo, vado.* Th. στείχω, *eo, vado:* a. 2. ἔστιχον.

Στίχε, *diſcede,* a. 2. imperat. act. verbi ejuſd.

Στιχθεὶς, έντος, *notatus,* a. 1. part. paſſ. verbi στίζω, *pungo.* f. ξω. a. 1. paſſ. ἐστίχθην.

Στίχος, ὰ, ὸ, *verſus, ordo,* idem quod στίξ. Th. στείχω, *eo, vado.*

ΣΤΛΕΓΓΙΣ, ίδος, ἡ, *ſtrigil,* idem quod στλεγγὶς, & στιλγὶς. *Balnearis ſtrigilis erat incurva cum manubrio. Tum ab ejus ſimilitudine* στλεγγὶς, *pellis deaurata, capiti aptari olita, faſciola quædam* ταινίδιον, *lamina, quâ pro coronâ utebantur.* Hinc

Στλεγγίζω, f. ίσω, *deſtringo, ſtrigile rado.*

ΣΤΟΑ΄, ᾶς, ἡ, *porticus,* q. à στάω, ſeu ἵστημι, quia ibi ſtari poteſt, & eſt ſtatio quædam.

Στόβος, *convitium:* à στέμβω, *contumeliâ affricio.* q. στόματος βολή.

Στοιβάζω, *compono, ſtruo.* στοιβάσιμος, *ſtipabilis,* στοιβαστὴς, *ſtipator.* στοιβὴ, *ſtipatio.*

Στοιβὰς, άδος, ἡ, *frons, -dis,* idem quod βαῖον, ὑ, τὸ. Vide ſupra. à στείβω, *calco.* f. ψω. p. ἔστειφα. p. m. ἔστοιβα.

• Στοιβὴ, ῆς, ἡ, *ſtipatio; herba quædam; compoſitio.* στοίβη, idem.

Στοιχεῖον, ὑ, τὸ, *elementum.* τὰ στοιχεῖα, per Metaphor. *rudis inſtitutio.* qu. à στοῖχος, *ordo.* Th. στείχω, *ordine eo.* f. ξω. p. ἔστειχα. p. m. ἔστιχα, & ἔστοιχα.

• Στοιχείωσις, εως, ἡ, *prima elementorum inſtitutio.*

Στοιχέω, -ῶ, *incedo.* fut. ήσω. p. ἐστοίχηκα. ab eod. Th.

Στοιχηδὸν, adv. *ordine, ordinatim.* ab eod. Th.

Στοῖχος, ὑ, ὸ, *ordo, verſus.* Th. στείχω.

Στολὴ, ῆς, ἡ, *STOLA, veſtis oblonga.* Th. στέλλω, *orno, amicio.*

• Στολιτὴς, ᾶ, ὸ, *veſtiarius, veſtiarii præfes,* 2 Reg. x.

Στολίζω, f. ίσω, *veſtio, apparo:* à στολὴ, quod vide.

Στολίσας, άντος, *ornatè præparans:* aor. 1. part. act. στόλισον, *orna,* a. 2. imperat. act. Poët. verbi στολίζω, *amicio, apparo.* Th. idem.

• Στολισμὸς, οῦ, ὸ, *veſtitus, ornamentum.*

Στολιστὴς, ᾶ, ὸ, *veſtiarius:* à 3. perſ. ſing. perf. paſſ. verbi στολίζω.

Στόλος, ὺ, ὸ, *militaris expeditio, claſſis, copiæ quæ aliquò mittuntur:* à στέλλω, *mitto.*

ΣΤΟ΄ΜΑ, ατος, τὸ, *os, oris; ſermo; acies gladii.* στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, *loqui cum præſentibus.*

Στόμαργος, ὺ, ὸ, *rabula.* Gl. Cyr.

Στομάτεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. à στόμα, άτος, τὸ, *os, oris.*

ΣΤΟ΄ΜΑΧΟΣ, ὺ, ὸ, *STOMACHUS, ventriculus.* q. à στόμα. Hinc Angl. **Stomach.**

Στόμβος, *qui ore dilatato ſonum edit:* à στόμα & βοῶ.

Στόμος, *garrulitas, convitium:* à στόμα.

Στομόω, στόμα ἔχειν ποιῶ, *ore affício, os facio, acuo, diſertum reddo,* & *os claudo.* Th. στόμα, *os, oris.*

Στόμωμα, ατος, τὸ, *chalybs;* item *vis, robur:* &

Στόμωσις, εως, ἡ, *actio indurandi ferrum;* item *acies, acumen, robur:* à perf. paſſ. verbi στομόω.

Στομφάζω, f. άσω, *utor grandibus verbis:* à στόμβος.

Στοναχεῦνλι, Dor. & Æol. pro στοναχοῦσι, 3. pl. ind. præſ. vel Dor. pro στοναχοῦντι, dat. ſing. part. præſ. à

Στοναχέω, f. ήσω, *gemo, cum gemitu requiro,* à στένω, *gemo.* Th. στενὸς, *anguſtus.*

• Στοναχὴ, ῆς, ἡ, *gemitus.*

Στοναχίζεσθε, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. à

Στοναχίζω, ſeu -ομαι, f. σομαι, idem quod στένω, *gemo, ingemiſco.* Th. στενὸς, *anguſtus.*

Στονόεις, εντος, ὸ, & in f. g. στονόεσσα, ης, ἡ, *ſuſpirioſus, gemebundus, -a:* quod à στόνος, *gemitus.* Th. στενὸς, *arctus.*

Στόνυξ, pro ὄνυξ, *unguis,* Oppian.

Στοργὴ, actus τοῦ στέργοντος, *amor ingenitus, affectus naturalis,* quo Parentes & Liberi ſe mutuò proſequuntur. Th. στέργω, *amo.*

Στορέννυμι. Vide in στορέω, *ſterno.*

Στορέσαι, *ſternere:* a. 1. inf. act. στορέσαν, Ion. pro ἐστόρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. στορέσας, στορέσασα. a. 1. part. act. verbi στορέω, *ſterno,* f. έσω.

Στορεσεῦντι, Dor. & Æol. pro στορέσουσι, *ſternent:* 3. pl. f. act. à

ΣΤΟΡΕ΄Ω, f. έσω, vel ήσω. & hinc στορεννύω, ſeu στορέννυμι, & στρωννύω, ſeu στρώννυμι. *STERNO.*

ΣΤΟ΄ΡΘΥΓΞ, γγος, ἡ, *cuſpis haſtæ:* idem στόρθη, qu. à στορέω, quòd eâ aliquid ſternere poſſimus. Στόρθυγες, *συνεσραμμέναι τρίχες μετὰ ῥύπε,* Pollux lib. 3. 4. Heſych. legit. σπόρθυγες.

ΣΤΟΧΑ΄ΖΟΜΑΙ, *collineo, ad ſcopum tendo, conjecto:* f. άσομαι. p. ἐστόχασμαι. quod à στείχω. Hinc στοχασμὸς, οῦ, ὸ, *conjectura.* στοχαστέον, eſt verbale. στοχαστικῶς, *conjecturalitèr.*

Στοχασάμενος, a. 1. part. m. verbi ejuſd.

Στοχασμὸς, οῦ, ὸ, *conjectura:* &

Στοχαστὴς, οῦ, ὸ, *interpres, conjector:* &

Στοχαστικὸς, ὴ, ὸν, *conjecturalis:* à p. paſſ. verbi στοχάζομαι.

Στοχαστικῶς, *conjecturalitèr:* adv. à στοχαστικός. ab eod. Th.

Στράβαλος, *qui eſt tereti corpore, tortuoſus.* q.

Στραβὸς,

Στραβὸς, οῦ, *qui est oculis distortis, luscus* : à στρεβλὸς, *tortus*. Th. στρέφω, *verto, distorqueo.*

Στραγγάλη, ης, ἡ, *laqueus, strangulatio.* &

Στραγγαλιὰ, ᾶς, ἡ, &

Στραγγαλὶς, ίδος, ἡ, *tortuosus laqueus, dolosum consilium.* Th. στραγγὸς, *tortus.*

* Στραγγαλιώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *tortuosus.*

Στραγγαλόω, -ῶ, f. ώσω, *STRANGULO, torqueo, stringo.* ab eod. Th. Angl. **to strangle.**

* Στραγγεύομαι, *cunctor, tempus tero.*

Στραγγεύω, *torqueo, STRINGO* : à στραγγὸς. item *guttatim exprimo.* Metaph. *premo.* à στράγξ, ἡ, *gutta, stilla* : quod à στάζω, *stillo* ; f. στάξω, undè Pleonasmo τοῦ γ & ρ fit στράγξ.

Στραγγίας, *species tritici* : an à rotunditate guttæ?

* Στραγγίζω, *guttatim exprimo, colo, torqueo* : à

ΣΤΡΑΓΓΟΣ, οῦ, *tortuosus, obliquus.* q. à στρέφω, *verto.*

Στραγγουρία, ας, ἡ, *urinæ stillicidium* : Angl. **the Strangury.** à στράγξ, γγὸς, ἡ, *gutta,* & οὖρον, ου, τὸ, *urina.*

ΣΤΡΑΓΞ, γγὸς, ἡ, *gutta, stilla.*

Στραπτω, pro ἀστράπτω, *splendeo, fulguro.*

Στρατάομαι, *exercitum colloco, castra pono.* hinc στρατόωνλο, Ion. & Poët. pro ἐστρατῶνλο, 3. pl. imperf. Th. στρατὸς, *exercitus.*

Στρατάρχης, ου, ὁ, idem quod στρατηγὸς, *dux* : à στρατὸς, & ἀρχή.

Στράταρχος, ου, ὁ, Poët. idem ac στρατάρχης, *exercitûs dux, imperator.* ab iisdem.

Στρατεία, ας, ἡ, *militia, expeditio.* Th. στρατὸς.

Στράτευμα, ατος, τὸ, *exercitus.* quod à στρατεύω. Th. ejusd.

Στρατεύω, *milito* : f. εύσω. p. ἐστράτευκα. a. 1. ἐστράτευσα, præs. m. στρατεύομαι, idem. Th. στρατὸς, q. à σορέω, *sterno.*

Στρατηγέω, *præsum exercitui* : ex στρατὸς, *exercitus,* & ἄγω, *duco.*

* Στρατήγημα, ατος, τὸ, *STRATEGEMA, gestum militare, consilium militare.* Angl. **Stratagem.** Th. στρατηγέω.

* Στρατηγία, ας, ἡ, *prætura, imperium rei militaris* : &

Στρατηγικὸς, οῦ, *rei militaris peritus* : οἱ στρατηγικοὶ, *milites* : à

Στρατηγὸς, οῦ, ὁ, *præfectus militiæ, dux, prætor* : ex στρατὸς, *exercitus,* & ἄγω, *duco.*

Στρατηΐη, Ion. pro στρατία, ὴ, *militaris expeditio.*

Στρατηλασίη, ἡ, pro στρατία. Th. στρατὸς.

Στρατηλατέω, idem quod στρατηγέω, q. vide.

Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, idem ac Th. στρατὸς, *exercitus.*

Στρατιώτης, ου, ὁ, & Dor. στρατιώτας, *miles.* στρατιῶται, ῶν, οἱ, *milites.* ab eod. Th.

Στρατιωτικὸς, οῦ, *militaris* : à præced.

Στρατιωτικῶς, adv. *militariter* : à præced.

* Στρατοκήρυξ, κος, ὁ, *belli præco* : q. d. στρατοῦ κήρυξ, *exercitûs præco.*

Στρατολογέω, -ῶ, *militem deligo* : q. d. στρατὸν συλλέγω, *exercitum conscribo.*

Στρατολογία, ας, ἡ, *delectus exercitûs* : &

Στρατολόγος, *qui exercitum colligit.* ab iisd.

Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ ἡ ἡ, *exercituum præfectus, imperator belli* ; q. d. ἄρχων τοῦ στρατοπέδου, *princeps castrorum.* Th. ἀρχὴ, *imperium,* & στρατόπεδον, quod vide.

Στρατοπεδία, ας, ἡ, *castrametatio,* & idem cum seq.

Στρατοπεδεύω, f. εύσω, p. ἐστρατοπέδευκα, *castra metor.* à

Στρατόπεδον, ου, τὸ, propriè *castra* significat, hoc est, *locum,* ubi imperator cum suo exercitu commoratur ; tum per Metonym. *exercitus.* ex στρατὸς, & πέδον, *solum, campus.*

ΣΤΡΑΤΟΣ, οῦ, ὁ, *exercitus.* q. à σορεῦν, *sternere, bostilitèr dejicere.*

Στρατόωνλο, Ion. & Poët. pro ἐστρατῶνλο, 3. pl. imperf. verbi στρατάομαι, quod vide.

Στραφθεὶς, έντος, & στρεφθεὶς, *conversus* ; a. 1. part. pass. à στρέφω, *verto.*

Στραφῆναι, a. 2. inf. pass. verbi στρέφω, *verto.* f. φω. a. 2. ἔστραφον.

* Στρέβλευμα, ατος, τὸ, *tormentum, clavus navis.*

Στρέβλη, ης, ἡ, *tormentum, prelum.*

Στρεβλόκαρδιος, *cordis perversi homo* : ex καρδία, *cor,* &

Στρεβλὸς, ὴ, *tortuosus, callidus, perversus.* Th. στρέφω, *verto.*

Στρεβλόω, -ῶ, *detorqueo, perverto.* f. ώσω. p. ἐστρέβλωκα. ab eod. Th.

* Στρέμμα, ατος, τὸ, *luxatio* ; it. *scriblita* : &

* Στρεπτὸν, οῦ, τὸ, *torques* : &

Στρεπτοῖο, gen. Ion. à στρεπτὸς, οῦ, ὁ, *torques* : ab eod. Th.

Στρεπτὸς, ὴ, *flexibilis, exorabilis* ; *versatilis, tortus* : sed

Στρεπτὸς, substant. *torques* : à præced.

Στρεπτοφόρος, ου, *torquatus* ; ex φέρω, & στρεπτὸς, *torques.*

Στρεύγω, *dolore afficio, tardo, cesso.* στρεύγεμαι, *paulatim deficio, tabesco* : q. στραγγεύομαι. Th. στράγξ, γγὸς, ἡ, *gutta.*

Στρεφεδινέω, *in gyrum verto* ; oculi dicuntur alicui στρεφεδινεῖσθαι, *cum vertigine corripiuntur* : ex στρέφω, & δινέω, *gyro, circumago.* Th. δίνη, ης, ἡ, *vortex.*

Στρεφθὲν, έντος, a. 1. part. pass. n. g. Vide

Στρεφθέντε, nom. dual. στρεφθέντι, dat. sing. à στρεφθεὶς, a. 1. part. pass. verbi στρέφω, *verto.* f. ψω. a. 1. pass. ἐστρέφθην.

ΣΤΡΕΦΩ, *verto, torqueo, flecto.* q. à τρέπω, *verto* : f. στρέψω. p. ἔστροφα. a. 1. imperat. act. στρέψον, άτω, *obverte.* a. 2. ἔστραφον. præs. pass. στρέφομαι, *convertor, converto me.* perf. pass. ἔστραμμαι. a. 1. pass. ἐστρέφθην. a. 2. pass. ἐστράφην, ης, η, a. 2. sub. pass. στραφῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. στραφεὶς, εῖσα, ἐν, *conversus, a, um.* a. 1. part. pass. στρεφθεὶς, έντος. p. m. ἔστροφα. Hinc ἀντιστρέφω, *in contrariam partem verto.* ἀντιστροφὴ, *inversio, reciprocatio.*

Στρηνὲς, adv. *asperè, horribilitèr* : à στρηνὺς, *asper.* Est &

Στρηνὲς, pro σαφὲς, *manifestè.*

ΣΤΡΗΝΗΣ, ὶος, ὁ ἡ ἡ, *asper, indomitus moribus.*

Στρηνιάω,

Στρηνιάω, *luxurior, dissolutè vivo, lasciviо*: f. άσω. p. ἐστρήνιακα. Th. στρῆνος, εος, τὸ, *luxus.*

ΣΤΡΗ΄ΝΟΣ, εος, τὸ, *luxus, deliciæ, asperitas morum, fastus*: à στρωνὺς, *asper*, quasi à στερεῖν ἰνίας, *ab ablatis habenis*, (ἄστρωτοι nullis legum habenis coerceri queunt) q. d. *effrænatus.*

ΣΤΡΙ΄ΒΟΣ, *exilis & tenuis vox avis*: à στρίζω, pro τρίζω, *strideo.*

Στριγμὸς, οῦ, ὁ, *stridor quidam*: à στρίζω, pro τρίζω.

Στριγτὸς, *strigosus.* Gloss. Cyr.

Στρὶξ, *columnarum canaliculus.* Vide *Stria.*

Στριφνὸς, οῦ, *strigosus*: à στρέφω, *stringo.*

Στροβέω, f. ήσω, *circumago, torqueo, perturbo.* Th. στρέφω, *verto.*

Στρόβιλος. Vide in στρόβος.

Στρόβος, ου, ὁ, *vortex, vertigo, gyrus*: à στροβέω, unde & στρεβὺς, *instrumentum quoddam fullonium.* στρόβιλος, *vortex, procella, turbo, trochus.* Item *cochlea & murex marinus*, qui & στράβηλος.

ΣΤΡΟΓΓΥ΄ΛΟΣ, η, *rotundus, contractus*: *teres instar cylindri*: qu. à στραγὸς, *tortuosus.* γογγύλος, idem quod στραγγύλος.

* Στρογγυλέω, -ῶ, *rotundo*, f. ήσω, p. ἐστρογγύλωκα.

* Στρογγύλωσις, εως, ἡ, *rotundatio*, item *acies exercitûs.*

Στρομβιχίδης, *Strombichides*, nom. propr.

Στρόμβος, υ, ὁ, *turbo, trochus*, idem quod στρόβιλος, à στροβέω, *torqueo.* Th. στρέφω, *verto.*

Στρυθίζω, f. ίσω, *strideo.*

Στρυθίον, ου, τὸ, *passerculus.* diminut. à στρυθὸς, quod vide.

ΣΤΡΟΥΘΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *passer, parva avis*, *STRUTHIO.*

Στρουὺς, *passer.* Hesych. contractum ex στρυθός.

Στροφάλιγξ, ἡ, *conversio, vertigo, gyrus, rotula, orbis*, à

Στροφαλίζω, idem quod στρέφω, *verto, verso.*

Στροφάω, *verso*: Ion. hinc στροφώμεναι, *versantes.* à στρέφω, *verto.*

* Στροφεὺς, έως, ὁ, *cardo ostii*: ab eod.

Στροφὴ, ῆς, ἡ, *versio, flexus*, *STROPHA*: *callida tergiversatio*: unde Angl. **Strife.** à p. m. ἔστροφα, verbi στρέφω.

Στρόφιγξ, γγος, ὁ, *vertebra, cardo*: quia ejus vi aliquid vertitur: ut, *collum, porta*: ab eod.

Στροφίοιο, gen. Ion. à Στρόφιος, ου, ὁ, nom. propr.

Στρόφιος, *homo versatilis*; qui se novit στρέφειν.

Στρόφος, ου, ὁ, *aliquid tortum & torquens*: *funis, fascia.* Est & *tormen* morbus. στροφοπλεὺς, *restio*, qui στρόφους ποιεῖ, id est, *funes.* hinc Angl. a **Rope.** à στρέφω, *verto*: p. m. ἔστροφα.

* Στροφωτὸς, οῦ, ὁ, *versatilis*: ab eod.

Στρύμαργος, *furiosè libidinosus.* Refer ad στρους, quia ὀχευτικός.

Στρυμόνα, acc. sing. à

Στρυμὼν, όνος, ὁ, nomen fluvii Amphipolis Thraciæ.

Στρυφνὸς, νὴ, *acerbus*: idem quod συφνὸς, unde & factum aiunt interposito ρ. Alii referunt ad στέφω, *constringo.*

ΣΤΡΥΧΝΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *solanum* herba.

Στρῶμα, ατος, τὸ, *stratum, stragulum*: à στρώννυμι, *sterno*, quod vide, ab inus. στρόω.

* Στρωματεὺς, έως, ὁ, *pulvinar, vestis aliqua sutilis.* Th. στρέω, *sterno.*

Στρωμνὴ, ῆς, ἡ, idem. à

Στρώννυμι, vel στρωννύω, *sterno*: imperf. ἐστρώννυον. f. στρώσω. a. 1. ἔστρωσα. a. 1. imperat. act. στρῶσον, άτω. p. ἔστρωκα. p. pass. ἔστρωμαι, σαι, ται. p. part. pass. ἐστρωμένος, η, ον, *stratus.* hinc Angl. to strow. Th. στρέω, idem.

Στρωσις, εως, ἡ, *stratio, stratura*: item *lecti structura*: à 2. pers. sing. p. pass. præced. verbi.

Στρῶσον, *sterne*: a. 1. imperat. act. &

Στρώσω, *sternam*: f. 1. act. verbi στρώννυμι, *sterno.* Th. στρέω, idem.

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *strator, trabs parva, crates*: &

* Στρωτῆρες, *asseres*, ut quibus pavimentum sternitur: &

Στρωτὸς, ὴ, *stratus*: à præcedentibus.

Στρωφᾶσθαι, præs. infin. pass. à

Στρωφάω, idem quod στροφάω, *verso, circumago*: f. 1. m. στρωφήσομαι, quod à στροφὴ, *versio, flexus.* Th. στρέφω, *verto*: f. ψω. p. m. ἔστροφα. a. 2. m. ἐστράφμην.

Στρωφῶ, Dor. pro στρέφω, *verto.*

Στρωφώμενος, præs. part. pass. verbi στρωφάω, quod vide.

Στρώω, inusit. à στορέω, *sterno.*

Στυγέει, *odit*: 3. sing. ind. præs. συγέω, *timeat*: 3. sing. præs. sub. verbi συγέω, *odio persequor*: quod vide.

Στυγερὴ, Ion. pro συγερὰ, ᾶς, ἡ, *horribilis, odiosa*: dat. pl. συγεραῖς. à

Στυγερὸς, ὴ, *terribilis, tristis, gravis.* Th. συγέω.

Στυγερώπης, ος, ὁ ἡ, *invisus*: ex συγερὸς, *horribilis*: & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Στυγερῶς, adv. *horribiliter*: à συγερός.

ΣΤΥΓΕ΄Ω, *odio prosequor, reformido*: fut. ήσω & σύξω. ab inusit. συγω. a. 1. ἔστυξα. a. 2. ἔστυγον.

Στύγημα, ατος, τὸ, *odium.* &

Στυγητὸς, ὴ, ὸν, *odiosus, a, um.* Th. συγέω.

Στυγνάζω, *tristis sum, contristor*: f. άσω. a. 1. ἐστύγνασα. a. 1. part. act. στυγνάσας, ανῖος, à στυγνὸς, quod vide.

Στυγνάσας, ανῖος, a. 1. part. act. verbi sup.

Στυγνὸς, ὴ, ὸν, *odiosus, invisus, tristis*: à

Στύγος, εος, τὸ, *odium.* Th. συγέω, *odio prosequor.*

ΣΤΥΛΟΣ, υ, ὁ, *columna*: item *graphium*, *STYLUS*: Angl. **Style.**

Στυξ, γὸς, ἡ, *STYX*: nomen fluvii infernalis: à συγέω, *exhorresco.*

Στυξαίμι, *odissem*: a. 1. opt. act. verbi συγέω.

* Στύπεινος, η, ον, *stupis confectus*: à

Στυππεῖον, υ, τὸ, Ion. pro συππίον, q. v.

ΣΤΥ΄ΠΗ, & συππη, ης, ἡ, *STUPA.* Est &

Στύπη, *stipes, stirps*: qu. à σύρω, quia eâ utimur ad stipandum.

Στύπος, εος, τὸ, idem quod στύπη.
Στυππη. Vide στύπη, indè Angl. a Stupe.
Στυπτηρία, ας, ἡ, *alumen*: quia valdè στύει, id est, *adstringit*.
Στυπτηριακὸς, ἡ, *adstrictorius*. Hinc Angl. Stypticke. Th. στυφω.
Στυρακίνη, *populea*. Gen. xxx. 37.
ΣΤΥΡΑΞ, -κος, ὁ, *cuspis hastæ*; item *STYRAX* arbor, quasi στερεὸς, *firmus*.
Στυφελίζω, *asperè tracto, everto, quatio*: f. ξω.
Στυφελίξαι, *quatere*: a. 1. inf. act. verbi στυφελίζω. Th. στύφω, *adstringo*.
Στυφελὸς, ἡ, ὸν, *durus, aper*: &
Στυφὸς, *adstringendi vim habens*. Th. στύφω.
Στυφρὸς, ἡ, ὸν, *durus, rigidus*: q. ab eod. Th.
ΣΤΥ'ΦΩ, *adstringo*, de iis quæ gustantur, *spisso*: f. ψω. Hinc
Στύψις, εως, ἡ, *adstrictio, spissatio*.
ΣΤΥ'Ω, f. ύσω, *tentigine laboro, priapum extendo*: q. à στάω, undè ἵστημι, *erigo*.
Στωϊκὸς, ἡ, ὸν, *STOICUS, a, um*. Angl. Stoick. ἀπὸ τῆς στοᾶς, à porticu sic dictâ, ubi disputabant. Et Zeno ejus sectæ author traditur.
* Στωμυλέω, -ῶ, *loquax sum, garrio*. Th. στόμα.
Στωμυλία, ἀς, ἡ, *loquacitas, nugæ*: à στωμύλος.
* Στωμύλλω, id. ac στωμυλέω.
Στωμύλμα, ἀτος, τὸ, *loquacitas, nugæ*: q. à
Στωμύλος, ὁ, *garrulus, lepidus, dicax*. Th. στόμα, ος, *oris*.
ΣΥ', & Dor. τὺ, *TU*, & additâ syllabâ γη, τύνη, pronomen omnis gen. in genit. σοῦ, &c. hinc σὸς, σὴ, *tuus*.
Σύαργος, ὁ, ἡ, *aper*: σῦς ἄγριος.
ΣΥΒΑΡΙΣ, ιδος, & ιος, ἡ, *SYBARIS, urbs magna Græciæ*, &, ut alii volunt, *Italiæ*; *luxus*. Ob luxum ab ὕβρει dici meretur. hinc
Συβαρίτης, ὁ, ἡ, *SYBARITA, qui est è Sybari*. &
Συβαριτικὸς, ὴ, ὸν, *SYBARITICUS, mollis*. Th. Σύβαρις.
Συβαρίτις, ίτιδος, ἡ, *mulier Sybaritica*.
Συβήνη, vel σύβίνη, ης, ἡ, *theca ex corio*: ut fusillo. à σῦς, & etiam *venabulum*.
Συβόσιον, ὁ, τὸ, *grex suum qui pascuntur*: à σῦς, & βόσις, ἡ, *pabus*. Th. βόω, *pasco*.
Συβώτης, ὁ, ὁ, *subulcus*: qui σύες βόει, *pascit*.
Συγγεγραφότες, ων, σι, nom. pl. à
Συγγεγραφὼς, ότος, p. part. act. verbi συγγράφω, *conscribo*. Th. γράφω, *scribo*: f. ψω. p. γέγραφα.
* Συγγελάω, ῶ, *una rideo*.
Συγγένεια, ας, ἡ, *cognatio, generis & sanguinis communio*: ex σὺν, & γένος, εος, τὸ, *genus, prosapia*. Th. γείνομαι, *nascor, fum*: a. 2. m. ἐγενόμην.
Συγγενέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συγγίνομαι, *simùl fum, conver or*: ab eod. Th.
Συγγενίσιν, *cognatis*: dat. pl. à
Συγγενὴς, έος, ὁ, ἡ, ὴ, *consanguineus*: ab eod.
Συγγενόμεθα, 1. pl. a. 2. fub. m. à συγγίνομαι. Vide συγγενέσθαι.
Συγγηράσκω, εις, ει, *conseneſco*: à γηράσκω, f. άσω, *seneſco*. Th. γῆρας, αος, τὸ, *senectus*.
Συγγίνεσθαι, præſ. infin. à
Συγγίνομαι, *conversor, convenio*, coëo. Th. γείνομαι.
Συγγινώσκειν, *cognoscere, sibi conscium esse, considerare, ignoscere*: &
Συγγνώμη, ης, ἡ, *ignoscentia, venia, permissio*: à συγγινώσκω, *ignosco*. hoc ex σὺν, & γνώμη, ης, *sententia*. Th. γινώσκω, *cognosco*: f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a 2. ἔγνων, ως, ω, a. 2. imperat. γνῶθι.
Συγγνωμονικὸς, ὴ, οῦ, *proclivis ad ignoscendum, indulgens, veniâ dignus*: &
Συγγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, ὴ, *facilis in dandâ venâ, mitis, consentiens*. Vide συγγνώμη.
Συγγνώσεσθαι, *veniam consequi*: a. 1. infin. pass. verbi συγγινώσκω, *ignosco*: f. σομαι. a. 2. συνέγνων. Th. γινώσκω, *cognosco*.
* Συγγνωστὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *ignoscendus, cui danda venia esset*.
Σύγγονος, ὁ, ὁ, ἡ, ὴ, *cognatus*: Poët. idem quod συγγενὴς, quod vide.
Σύγγραμμα, ατος, τὸ, *scriptum, liber, opus*: dat. pl. συγγράμμασι. Th. γράφω, *scribo*.
Συγγραφεὺς, έος, ὁ, *scriptor, auctor*: ab eod. Th.
Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, *monumentum, descriptio, SYNGRAPHA*: ab eod. Th.
Συγγράφω, *conferibo, stipulor*: f. ψω. hinc συγγραψαι. a. 1. inf. act. ab eod. Th.
* Συγγυμνασία, ας, ἡ, *coexercitamentum*: ex σὺν, *cum*, & γυμνασία, *exercitatio*.
Συγκαθαιρέω, -ω, *una everto, tollenti onus auxilior, juvo*: ex σὺν, & καθαιρέω, quod ex κατὰ, & αἱρέω, *capio*.
Συγκάθημαι, *confideo*: ex σὺν, & κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.
Συγκαθίζω, *una colloco*; item *una sedeo*: a. 1. ind. act. συνεκάθισα. a. 1. part. act. συγκαθίσας, αντος. ex σὺν, & καθίζω, *sedere facio*. Th. ἵζω, idem.
* Συγκαθυφαίνω, *una intexo*.
* Συγκαίω, *aduro, comburo*, f. καύσω, p. συγκέκαυκα. Th. καίω, *uro*.
Συγκακοπαθέω, -ῶ, *sum particeps afflictissimum, una patior*: f. ήσω. p. συγκεκακοπάθηκα. ex σὺν, & κακοπαθέω, *malis afflictor*. q. ex κακὸς, *malus*, & πάσχω, *patior*: a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.
Συγκακοχέω, -ῶ, *una malè vexo*: f. ήσω. p. συγκεκακόχηκα. præſ. pass. συγκακοχέομαι, -οῦμαι, *una malè vexor*: quod ex σὺν, & κακοχέω, *malè tracto*. hoc est κακὸς, & ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.
Συγκαλέω, -ῶ, seu -έομαι, -οῦμαι, *convoco*: f. έσω. perf. act. συγκέκληκα. a. 1. συνεκάλεσα. a. 1. m. συνεκαλεσάμην, ω, ατο. Th. καλέω, *voco*.
* Συγκάλυμμα, ατος, τὸ, q. *cooperimentum, tegumentum, operculum*: à præt. pass. verbi seq.
Συγκαλύπτω, *cooperio, occulto*: f. ψω. p. συγκεκάλυφα. p. pass. συγκεκάλυμμαι. a. 1. pass. συνεκαλύφθην. a. 2. pass. συνεκαλύβην. perf.

perf. part. pass. συγκεκαλυμμένος, η, ον, *opertus, tectus.* Th. καλύπτω, *occulto, tego:* f. ψω. a. 2. ἐκάλυζον,

Συγκαλύψειεν, 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi συγκαλύπτω, quod vide.

Συγκάμπω, *incurvo:* f. ψω. p. συγκέκαμφα. a. 1. συνέκαμψα. a. 1. imperat. act. σύγκαμψον, άτω, *incurva:* quod ex σὺν, & κάμπτω, *flecto:* f. ψω.

Συγκαταβαίνω, *unà descendo:* a. 2. ind. act. συγκατέβην, ης, η. a. 2. part. act. συγκαταβὰς, άντος· quod ex σὺν, κατὰ, & βαίνω, *eo:* f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Συγκαταβάντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi συγκαταβαίνω, quod vide.

* Συγκατγηράω, ῶ, *unà senesco.*

Συγκατάγω, *unà reduco, in reducendo adjuvo:* ex σὺν, κατὰ, & ἄγω, *duco.*

Συγκαταζεύγνυμι, *conjungo.* Th. ζεύγνυμι.

Συγκαταθέσθαι, a. 2. infin. m. verbi συγκατατίθημι, *unà depono, idem sentio:* qu. ex σὺν, κατὰ, & τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, *consensio, comprobatio, suffragium:* ab iisd.

* Συγκατακαλύπτω, *unà tego.*

* Συγκατακληρονομέω, ῶ, *simul possideo.*

* Συγκαταμίγνυμι, *commisceo:* ex σὺν, κατὰ, & μίγνυμι.

Συγκατασκευάζω, f. άσω, *unà instruo & adorno.* ex σὺν, κατὰ, & σκευάζω, *instruo, paro.* Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas.*

Συγκατασκευάσας, αντος, a. 1. part. act. præced. verbi.

* Συγκατασκηνόω, *in eodem tabernaculo versor;* f. ώσω· ex σκηνόω.

* Συγκατασπάω, *convello:* f. άσω· ex σπάω.

* Συγκατατρεψαμένων, gen. pl. a. 1. part. m. verbi

* Συγκατατρέπω, *simùl everto:* ex τρέπω.

* Συγκατατάττω, *unà cum aliis colloco.*

Συγκατατίθεμαι, *assentior, censentio, comprobo:* p. pass. συγκατατέθειμαι. p. part. pass. συγκατατεθειμένος, *assensus fuerat:* ex σὺν, κατὰ, & τίθημι, *pono.*

Συγκαταφαγόντα, acc. sing. a. 2. part. act. à

Συγκαταφάγω, *unà comedo:* ex σὺν, καὶ, & φάγω, *edo:* a. 2. ἔφαγον. a. 2. infin. φαγεῖν.

Συγκαταψηφίζω, *unà damno;* item *unà eligo.* f. ίσω. p. συγκατεψήφικα. præs. pass. συγκαταψηφίζομαι, *communibus calculis allegor:* a. 1. pass. συγκατεψηφίσθην, ης, η, *communibus calculis allectus fui:* ex σὺν, κατὰ, & ψηφίζω, *calculis computo;* item *decerno, statuo.* Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus.*

Συγκατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi συγκατέρχομαι, *infrà accedo.* ex σὺν, & κατέρχομαι, *descendo:* hoc ex κατὰ, & ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Συγκατεργάζεσθαί τι τινί, *aliquem in re aliquâ comparandâ juvare:* ab ἐργάζομαι. Th. ἔργον.

Συγκατορύξαι, a. 1. infin. act. à

Συγκατορύσσω, vel -τλω, *confodio unà:* ex σὺν, κατὰ, & ὀρύσσω, vel -τλω, *fodio:* f. ξω. p. χα.

* Σύγκειμαι, *simùl positus sum.* Undè

Συγκείμενον, ου, τὸ, *pactum.* Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Σύγκειται, *certum est, constat.* Vide præced.

* Συγκεκομμένος, præt. part. pass. verbi συγκόπτω, quod vide.

Συγκιντέω, Ion. *compungo, conficio.*

Συγκεράννυμι, *contempero, commiscео:* f. συγκεράσω. a. 1. συνεκέρασα, ας, ε. p. συγκέκρακα. p. pass. per Sync. συγκέκραμαι. p. part. pass. συγκεκραμμένος, η, ον, *contemperatus, unà permistus:* ex σὺν, & κεράννυμι, *misceo:* f. κεράσω.

* Συγκερατίζω, -τίζομαι, *cornibus confligo cum aliquo,*

Συγκεφαλαιόω, *summatim recenseo:* & -όομαι, -ῶμαι, *in summam colligo* vel *colligor, consummo:* ex σὺν, & κεφαλαιόω. Th. κεφαλὴ, *caput.*

Συγκεχυμένος, η, ον, *confusus, a, um:* p. part. pass. verbi συγχύνω, vel -ύω, f. ύσω, *confundo,* quod vide.

Συγκεχωρήσθω, 3. sing. pluſq. p. imperat. pass. verbi συγχωρέω, *concedo, indulgeo:* quod ex χωρέω, *eo, accedo, capio:* f. ήσω. p. κεχώρηκα.

Συγκεχωσμένα, *humo congestâ tecta:* p. part. pass. à συγχόω, quod vide.

Συγκινέω, -ῶ, *commoveo:* f. ήσω. p. συγκεκίνηκα. a. 1. συνεκίνησα, ας, ε. Th. κινέω, *moveo.*

Συγκίνησιν, εως, ἡ, *commotio:* à præced.

* Σύγκλασις, εως, ἡ, *confractio:* &

* Συγκλασμὸς, ῦ, ὁ, *comminutio:* à verbo

* Συγκλάω, *confringo,* f. άσω. Vide κλάω.

Σύγκλεισις, εως, ἡ, &

* Σύγκλεισμα, ατος, τὸ, &

Συγκλεισμὸς, ῦ, ὁ, *conclusio:* à p. pass. seq.

Συγκλείω, *concludo:* f. είσω. p. συγκέκλεικα. a. 1. συνέκλεισα. p. pass. συγκέκλεισμαι, σαι, ται. p. part. pass. συγκεκλεισμένος, η, ον. Th. κλείω, *claudo:* f. σω.

* Συγκληρονομέω, -ῶ, *cohæres sum,* f. ήσω. p. συγκεκληρονόμηκα· à

Συγκληρονόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *cohæres:* τὰ ἔθνη συγκληρονόμα, *gentes cohæredes;* tanquam adjectivè accipitur, Ephes. iii. 6. Componitur ex σὺν, & κληρονόμος, *hæres:* hoc est κλῆρος, ου, ὁ, *sors,* & νέμω, *tribuo, possideo:* f. νεμῶ. a. 1. ἔνειμα. p. νενέμηκα. p. m. νένομα.

* Σύγκλητος, ου, ὁ, *senatûs concio:* à σύγκαλέω.

* Συγκλύζω, *inundo,* f. ύσω. p. υκα.

* Σύγκλυς, υδος, ὁ, *collectitius, convena:* à συγκαλέω, *convoco.*

* Συγκοιμάομαι, -ῶμαι, *condormio,* f. ήσομαι· ex κοιμάω.

Συγκοινωνέω, *unà sum particeps, unà communico, commercium habeo:* cum dat. Nom. pl. part. præs. συγκοινωνοῦντες. f. ήσω. p. συγκεκοινώνηκα. a. 1. συνεκοινώνησα. a. 1. part. act. συγκοινωνήσαι, αντος. ex σὺν, & κοινωνέω, *particeps sum,* hoc à κοινωνὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, *conjors, particeps.* Th. κοινὸς, *communis.*

Συγκοινωνὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *particeps, consors:* ex iisd.

Σύγκοιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui cum aliquo in eodem cubili*

cubili cubat & dormit : ex σὺν, *cum*, & κοίτη, *cubile*.

* Συγκολλάω, -ῶ, *conglutino*, f. ήσω. p. συγκεκόλληκα. Th. κολλάω.

Συγκολυμβήσει, 3. ſing. f. 1. act. verbi συγκολυμβάνω, *simùl nato*. Th. κολυμβάω, *nato* : f. ήσω.

Συγκομίζω, *unà affero* : f. ίσω. p. συγκεκόμικα. a. 1. συνεκόμισα. ex σὺν, & κομίζω, *fero*. Th. κομέω, *curo*.

Συγκοπὴ, ῆς, ἡ, *præcepsi lapſus omnium facultatum* ſeu *virium in corpore humano* : item *SYNCOPE* fig. Gram. à

Συγκόπτω, f. ψω, *concido* ; item *verberibus cædo, diſcindo* : ex σὺν & κόπτω, *ſcindo*.

* Συγκοσμέω, -ῶ, *ſimùl orno*, f. ήσω. f. 1. infin. συγκοσμήσειν * à κοσμέω.

* Σύγκρασις, εως, ἡ, *commixtio*. Th. κεράννυμι.

* Συγκριμα, ατος, τὸ, *coagmentum, concretum*.

Συγκρῖναι, a. 1. infin. act. &

Συγκρίνας, αντος, a. 1. part. act. à

Συγκρίνω, *comparo, coagmento, conjungo* : f. νῶ. a. 1. συνέκρινα. a. 1. infin. act. συγκρῖναι. Th. κρίνω, *judico*.

Σύγκρισις, εως, ἡ, *comparatio* : dat. pl. συγκρίσεσι * à præced.

Συγκροτέω, *complodo, collido, compono, appare, colligo, indico* : ex σὺν & κροτέω, *pulſo*. Th. κρότος, *pulſus*.

* Συγκρισμὸς, ῦ, ὁ, *colliſio* : à

Συγκρούω, *collido, committo*. Th. κρέω, *pulſo*.

Συγκρύπτω, idem ferè quod κρύπτω, *celo, abſcondo* : f. ψω. p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον.

Συγκρύψαι, a. 1. infin. act. præced.

* Συγκλίζω, *ſimul condo, concreo*, f. ίσω. p. συγκέκτικα.

Συγκλῆρος, ου, ὁ, *ejuſdem coloniæ deducendæ ſocius* : à κτίζω, *condo*.

Συσκύπτω, *deorsùm aſpicio, ſimul inclinor, conſentio* : f. ψω. p. συσκέκυφα. a. 1. συνέκυψα. Th. κύπτω, *pronus ſum, demitto oculos, incurvo me deorsùm*.

Συγκυρέω, *invenio, contingo, occurro alicui*.

Συγκυρία, ας, ἡ, *caſus* : à

Συγκύρω, *concido* : quod apud Hom. ponitur pro προσκρόω, *collido* : ex σὺν, & κύρω, *incido* : f. κύρσω. a. 1. ἔκυρσα. vel à συγκυρέω.

* Συγκύφω, *contrabo*.

* Συγκωμάζησι, Dor. pro συγκωμάσατε, *choream unà inſtituite*, a. 1. imperat. verbi.

* Συγκωμάζω, (q. ex σὺν, & κωμάζω,) *unà cemeſſor*, f. άσω. Th. κῶμος, *hymnus, commeſſatio*.

Συγχαίρω, *gratulor* : cum dat. imperf. συνέχαιρον, ες, ε. f. 2. m. συγχαρήσομαι. a. 2. paſſ. συνεχάρην, ης, η *gratulatus ſum*. a. 2. imperat. paſſ. συγχάρηθι, ήτω. & in pl. συγχάρητε. Th. χαίρω, *gaudeo* : f. αρῶ. p. κέχαρκα.

Συγχωρεῖται, 3. ſing. f. 2. m. &

Συγχάρητε, 2. pl. a. 2. imperat. paſſ. verbi συγχαίρω, *gratulor*.

Σύγχει, *turba*, præſ. imperat. act. à

Συγχέω, *confundo, conſterno* : item *concito turbam*, ubi omnis generis homines pro miſcuè *conſluunt* : f. συγχύσω. a. 1. συνέχεα. a. 2. συνέχυον, ες, ε, Act. xxi. 27. Th. χέω, & χείω, *fundo* : f. χέσω, χείσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα & ἔχεα.

Συγχόω, *humo congeſtâ tego* : f. ώσω. à χόω, *aggerem duco*. Th. χέω.

Συγχράομαι, -ῶμαι, *commercium habeo cum aliquo* : cum dat. f. ήσομαι. p. συγκέχρημαι. Th. χράω, *commodo*.

* Συγχρονίζω, *temporaneus ſum* ; item *commoror*, f. ίσω. p. συνεκχρόνικα * ex χρονίζω, *tardo*. Th. χρόνος, *tempus*.

Συγχύνω, & συγχύω, *confundo* : f. ύσω. p. συγκέχυκα. a. 2. vel imperf. συνέχυνον, ες, ε, *diſputando pudefeci, ſuperavi* : p. paſſ. συγκέχυμαι, σαι, ται, *conturbatus fui* : p. part. paſſ. συγκεχυμένος, η, ον, *confuſus, a, um* : a. 1. paſſ. συνεχύθην, ης, η. Ex σὺν & χύω, vel χύνω, *fundo*. Th. χέω, idem.

Σύγχυσις, εως, ἡ, *confuſio* : à præced.

Συγχύω, vide συγχύνω.

Σύγχωρα, ας, ἡ, *ejuſdem regionis* : ex σὺν, & χῶρα, *locus*. Th. χῶρος, idem.

Συγχωρέω, *concedo, aſſentior, indulgeo* : f. ήσω. præſ. part. paſſ. συγχωρούμενος. Ex σὺν, & χωρέω, *eo, accedo*.

Συγχωρητέον, *concedendum eſt*, adj. verbale à præced.

Συγχῶσαι, a. 1. infin. verbi συγχόω.

Σύδην, adv. *celeritèr* ; à σύω, *concito*. Th. σείω, *agito*.

Σύες, *ſues*, nom. pl. à σῦς, συὸς, ὁ ϗ ἡ, *ſus*, pro quo uſitatiùs ὗς, ὑὸς, ὁ ϗ ἡ.

Σύιτο, *concitatus eſt*, 3. ſing. imperf. vel a. 2. m. Ion. pro ἐσύετο, verbi σύομαι, vel σεύομαι, *concito*. Th. σείω, *agito*.

Συζάω, -ῶ, *unà vivo* : præſ. infin. συζῆν, pro συζᾶν, Dor. f. συζήσω. p. συνέζηκα. Ex σὺν & ζάω, *vivo*.

Συζευγνύω, vel συζεύγνυμι, *conjungo* : f. συζεύξω. a. 1. συνέζευξα. perf. συνέζευχα. p. paſſ. συνέζευγμαι. p. part. paſſ. συνεζευγμένος, η, ον. Ex σὺν & ζευγνύω, *jungo*.

Συζῆν, Dor. pro συζᾶν, à συζάω, quod vide.

Συζητέω, -ῶ, *mutuò quæro, diſcepto, diſputo*, imperf. συνεζήτεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει, f. ήσω. p. συνεζήτηκα. a. 1. συνεζήτησα. Ex σὺν & ζητέω, *quæro*.

Συζήτησις, εως, ἡ, *diſputatio, diſceptatio* : &

Συζητητὴς, οῦ, ὁ, *diſquiſitor, diſputator* : à συζητέω.

Συζυγία, ας, ἡ, *conjunctio, copulatio* : à

Σύζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conjunctus, copulatus* : à ζυγὸς, *jugum*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Συζῶν, ῶντος, præſ. part. act. à συζάω, *unà vivo* : quod vide.

* Συζωννύω, *unà cingo*.

Συζωοποιέω, *unà vivifico* : f. ήσω. p. συνεζωοποίηκα. a. 1. συνεζωοποίησα. Ex σὺν & ζωὸς, ῦ, *vivus* : quod à ζάω, Poët. pro ζάω, *vivo*, & ποιέω, *facio*.

Συηνὸς, ὴ, *qui porcinis eſt moribus, ſtupidus, inſulſus* : hinc συηνία, *porcini mores*. Th. σὺς, *ſus*.

Συθεὶς, *concitatus*, a. 1. part. paſſ. verbi σεύω vel σύω, *concito*, perf. paſſ. σίσυμαι, & ἔσσυμαι, per Hyperthefin. a. 1. paſſ. ἐσύθην. Th. σείω, *agito*.

Σύθεν, *impetum fecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Ion. & Bœot. Sync. pro ἐσύθησαν, verbi ejuſd. & Th.

Σῦθι, per Sync. pro σύθητι, *feſtina*, a. 1. imperat. paſſ. verbi σύω, vide συθείς. Vel. eſt præſens, vel a. 2. imperat. act. verbi σῦμι, pro σύω, *concito*. Th. σείω.

Συκαλίς, ἰδος, ἡ, *ficedula*; quia *ficu* pingue ſcit. Th. συκῆν.

Συκάμινος, ου, ἡ, *SYCAMINUS, ſycomorus*, nomen arboris. Pro fructu eſt συκάμινον volunt dici quod fructum ferat σύκων ἀμείνων, *qui ficibus melius ſapiat*.

ΣΥΚΕ'Η, -ῆ, ίης, -ῆς, ἡ, *ficus* arbor. σῦκον, ου, τὸ, *ficus*, fructus.

Σύκινος, η, ον ὁ ἡ ἡ, *ficulnus*: à præced.

Συκομορέα, ας, ἡ, *ficus Ægyptia*, arbor *ſycomorus*: ex συκῆ, *ficus*, & μορέα, ας, ἡ, *morus*.

Συκόμορος, *SYCOMORUS*; Angl. Sycomore. ex. iiſd.

Σύκον, ου, τὸ, *ficus*. Vide συκῆ.

Συκοφαντέω, -ῶ, propriè, *indico illos, qui ficus Athenis aliò exportabant abſque vectigali expenſo*: per Synec. ſpeciei, *calumnior*; f. ήσω. p. σεσυκοφάντηκα. a. 1. ἐσυκοφάντησα. à

Συκοφάντης, ου, ὁ, *SYCOPHANTA, calumnioſus delator*: Angl. Sycophant. Ex σῦκον, ου, τὸ, *ficus*, (Th. συκῆ) & φαίνω, *in lucem profero, indico*.

* Συκοφαντία, *odii calumnia, calumnioſa delatio*: &

Συκοφαντικὸς, ή, όν, *ad calumniandum propenſus*: à præced.

Σύγχοι, *calceamenta Phrygia*.

* Συκών, ῶνος, ὁ, *ficetum*.

Συλαγωγέω, -ῶ, *prædas ago & abduco, deprædor*: ex σύλη, *præda*, & ἄγω, *duco*.

Συλαθείς, έντος, Dor. pro συληθείς, quod vide.

Συλάσκε, *vi ſpoliabat*, 3. ſing. imperf. act. Ion. pro ἔσυλα: à

Συλάω, vel -έω, *ſpolio*: f. ήσω. p. σεσύληκα. a. 1. ἐσύλησα. Th. σύλη, *præda*.

Συλεύμενος, ω, Dor. pro συλεύμενος, ου, *prædans*, præſ. part. paſſ. verbi συλέω. Th. σύλη, *præda*.

Συλεύω, *ſpolio, deprædor*: à

ΣΤΛΗ, ης, ἡ, *præda, ſpolium*.

Συληθείς, έντος, a. 1. part. paſſ. &

Συλήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi συλάω, *deprædor*, quod vide.

Συλλαβεῖν, a. 2. inf. act. &

Συλλαβέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, quod vide.

Συλλαβή, ῆς, ἡ, *SYLLABA*, qu. quæ lateras *comprehendit*: Angl. Syllable: à συλλαμβάνω, *comprehendo*: a. 2. συνέλαβον. Th. λαμβάνω.

Συλλαβοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi συλλαμβάνω.

Συλλαλέω, -ῶ, *colloquor*: cum. dat. f. ήσω. p. συλλελάληκα. a. 1. ind. act. συλλάλησα. a. 1. part. συλλαλήσας, αντος. Ex σὺν & λαλέω, *loquor*.

Συλλαμβάνω, *comprehendo*: f. συλλήψομαι, *concipiam*: p. Att. συνείληφα. perf. part. act. συνειληφὼς, υῖα, ός. a. 2. ind. act. συνέλαβον, *concepi*: præſ. m. συλλαμβάνομαι, *opitulor, auxilior*, cum dat. a. 1. paſſ. συνελήφην, *conceptus ſui*: a. 2. m. συνελαβόμην, ου, ετο, *adjuvi*, cum dat. *comprehendi*, cum. acc. Th. λαμβάνω, *capio*.

Συλλίγω, *colligo*: f. συλλέξω. p. συλλέλεγμαι. a. 1. συνέλεξα. a. 1. imperat. act. σύλλεξον, άτω. a. 1. ſub. συλλέξω, ῃς, ῃ. & in 3. pl. συλλέξωσι. præſ. paſſ. συλλέγομαι, *colligor*. Th. λέγω, *lego*: f. ξω.

Συλλίξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. præced.

Συλλήδην, *comprehenſim*, adv. à συλλαμβάνω.

Συλληφθείς, a. 1. part. paſſ. συλλήφθητι. a. 1. imperat. paſſ. συλληφθῆναι. a. 1. inf. paſſ. verbi συλλαμβάνω.

Συλλήψῃ, *concipies*, 2. ſing. f. 1. m. ejuſd.

* Σύλληψις, ιος, ἡ, *comprehenſio, auxilium*: ab eod.

Συλλογίζομαι, *ratiocinor*; *ratiocinando colligo*: f. 1. m. ίσομαι, & Att. ιοῦμαι, a. 1. m. συνελογισάμην, ω, ατο. perf. paſſ. συλλελόγισμαι. Ex σὺν, & λογίζομαι, *rationem ineo*: quod à λόγος, *ratio*. Th. λέγω, *dico*: f. ξω. p. m. λέλογμαι.

Συλλογισμὸς, οῦ, ὁ, *collectio quæ ratiocinando fit, SYLLOGISMUS*: Angl. Syllogiſm: à præced.

Σύλλογος, ου, ὁ, *concio, conventus, cœtus, concilium, collegium*: à συλλίγω, quod vide.

* Συλλοιδορέω, -ῶ, *unà convitior*, f. ήσω. p. συλλελοιδόρηκα. ex λοιδορέω.

* Συλλοχάω, -ῶ, *capiat congrego*.

Συλλοχίτης, ου, ὁ, *ejuſdem cohortis ſocius*. Th. λόχος, *cohors*.

Συλλυπέομαι, -οῦμαι, *condoleo, condoleſco*: ex σύν, & λυπέω, *dolore afficio, contriſto*. Th. λύπη, *dolor*.

* Συλλύω, *lites dirimo, conſentio, reconcilio*, f. ύσω. a. 1. paſſ. συνελύθην: ex σὺν, & λύω.

Συλεύμενος, præſ. part. paſſ. verbi συλέω, idem quod συλάω, *deprædor*: f. ήσω. Th. σύλη, *præda*.

Συλεῦν, præſ. part. act. verbi συλάω, vel. -έω, *ſpolio*: præſ. part. paſſ. συλεύμενος. Th. σύλη, *præda*.

Συμβαίη, *eveniat*, 3. ſing. a. 2. opt. act. à

Συμβαίνω, εις, ει, *evenio*: imperf. act. συνέβαινον. f. συμβήσομαι. p. συμβέβηκα. perf. part. act. συμβεβηκὼς, οτος. a. 1. ind. act. συνέβην, ης, η. a. 2. ſub. συμβῶ, ῆς, ῃ. a. 2. part. act. συμβὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo*.

Συμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi συμβάλλω.

Συμβαλλεόμενος, *conjiciens*, Ion & Att. pro συμβαλλόμενος, præſ. part. paſſ. Sic συμβαλεόμενος, pro συμβαλόμενος, a. 2. part. m. verbi ejuſd.

Συμβάλλετον, 2. dual. imperf. act. Ion. pro συνεβάλλετον. à

Συμβάλλω, *diligenter conſidero, conjicio, confero*; item *congredior cum aliquo*: f. συμβαλῶ. a. 2. συνέβαλον. a. 2. inf. act. συμβαλεῖν, *confligere*: perf. συμβέβληκα. a. 2. m. συνεβαλόμην, ου, ετο, *contuli*, cum dat. præt. m. συμβέβλημαι. Th. βάλλω, *jacio*.

Συμβαμεν, Dor pr συμβῆναι, a. 2. inf. act. ex bi συμβαίνω, quod vide.

Συμβάντα, acc. ſing. à

Συμβὰς,

Συμβάς, άντος, a. 2. part. act. gen. plur. συμβάντων, verbi συμβαίνω.

Συμβασιλεύω, *unà regno*: f. εύσω. p. συμβεβασίλευκα. a. 1. συμβεβασίλευσα. a. 1. ſub. συμβασιλεύσω, ης, ή. Ex συν & βασιλεύω, *regno*. Th. βασιλεύς, *rex*.

Σύμβασις, εως, ή, *comparatio, conventio*: à συμβαίνω, quod vide.

* Συμβαστάζω, f. άσω, *confero, comparo*: ex σὺν & βαστάζω.

Συμβεβάναι, Ion. pro συμβεβηκέναι, p. infin. act. &

Συμβέβηκα, ας, ή, perf. ind. act. &

Συμβῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. &

Συμβήσομαι, f. 1. m. verbi συμβαίνω, *evenio*, quod vide.

Συμβιβάζω, *inſtruo, collatis ſcripturæ locis probo*: f. άσω, εις, ει. a. 1. ind. act. συνεβίβασα. præſ. paſſ. συμβιβάζομαι, *compingor*: a. 1. ind. paſſ. συνεβιβάσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. συμβιβασθεὶς, έντος, *compactus*: ex σὺν, & βιβάζω, *facio aſcendere*. Th. βαίνω, *ſcando, eo*.

Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. verbi præced.

Συμβιῶ, *inſtruam*, Pſal. xxxii. 8. contract. pro -άσω, Att. pro συμβιβάσω, f. 1. verbi συμβιβάζω, quod vide.

Συμβιόω, f. ώσω, *convivo*: ex σὺν, & βιόω, *vivo*. Th. βίος, *vita*.

* Συμβίωσις, εως, ή, *convictus*.

Συμβιωτὴς, οῦ, ὁ, *convictor, contubernalis*: à præced.

Σύμβλημα, ατος, τὸ, *commiſſura*: à συμβάλλω.

Σύμβλησις, εως, ή, *compago*: ab eod.

Συμβλητ' ἐστὶ, *conferenda ſunt*: verbale ab eod.

* Συμβοηθὸς, οῦ, ὁ, *auxiliator*: ex βοηθὸς, idem.

Συμβόλαιον, υ, τὸ, *ſignum, argumentum*: &

Συμβολὴ, ῆς, ἡ, *conjectura, congreſſus, conflictus, commiſſura*: à συμβάλλω, quod vide.

Συμβολικὸς, ὴ, *conjecturalis, ænigmaticus*: &

Συμβολικῶς, adv. *conjecturalitèr*: à συμβάλλω, *conjicio*: p. m. συμβέβολα. Th. βάλλω, *jacio*.

* Συμβολοσκοπέω, -ῶ, *vaco commiſſationibus & ſymposiis*: ex σύμβολον & σκόπος, *labor*.

Σύμβολον, ου, τὸ, *ſignum, teſſera militaris, quâ ſocii ab hoſtibus dignoſcuntur*. Th. βάλλω.

Συμβουλευτικὸς λόγος, *oratio ſuaſoria*: à συμβουλεύω.

* Συμβουλευτὴς, οῦ, ὁ, *ſenator, conſultator*.

Συμβουλεύω, *ſimul conſulto, conſilium do*: f. εύσω. p. συμβεβούλευκα. a. 1. συμβουλευσα, ας, ε. a. 1. part. act. συμβουλεύσας, άντος. a. 1. m. συμβουλευσάμην, ω, ατο. Ex σὺν, & βουλεύω, *conſulto*. Th. βολὴ, *conſilium*.

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, *conſilium, conſultatio*: &

Συμβουλία, ας, & Ion. ης, ἡ *conſilium*: &

Συμβούλιον, υ, τὸ, *conſilium*; item *ſenatores*. Th. βολὴ, *conſilium*.

* Σύμβουλος, υ, ὁ, *qui eſt à conſilio, conſiliarius*.

* Συμβραβεύω, *unà operor*.

* Συμβροάζομαι, *unà trudor, pellor*.

Συμμαθητὴς, οῦ, ὁ, *condiſcipulus*: à

Συμμανθάνω, *unà diſco*. Th. μανθάνω, *diſco*, f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Συμμαρτυρέω, -ῶ, *unà teſtimonium reddo, unà teſtor*: f. ήσω. p. συμμεμαρτύρηκα. a. 1. συνεμαρτύρησα. Ex σὺν, & μαρτυρέω, *teſtor*. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ ἡ, *teſtis*.

Συμμαχέω, -ῶ, *in bello ſum ſocius, ſocius ſum pugnæ*: ex σὺν, & μάχομαι, *pugno*: f. ήσομαι, vel έσομαι.

Συμμαχία, ας, & Ion. ης, ἡ, *ſocietas in bello*: à præced.

Συμμαχίδα, acc. ſing. à συμμαχὶς.

* Συμμαχικὸν, οῦ, τὸ, *ſociale*: à σύμμαχος.

Συμμαχὶς, ίδος, ἡ, *ſocia*: à σύμμαχος.

* Συμμάχομαι, *ſimùl pugno*: à

Σύμμαχος, υ, ὁ ἡ, *commilito, ſocius pugnæ*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Συμμένειν, *conſiſtere, permanere, durare*. Th. μένω, *maneo*.

Συμμερίζομαι, *unà partem capio*: cum dat. Ex σὺν, & μερίζω, *partior, diſtribuo*: f. ίσω. p. paſſ. μεμέρισμαι. Th. μέρος, *divido*.

Συμμεταχηματίζω, *tranſiguro*. Hinc præſ. part. paſſ. συμμεταχηματιζόμενος· à μεταχηματίζω, *tranſformo*. Hoc ex μετὰ, *trans*, & σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus*. Th. ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, & σχήσω. p. paſſ. ἐσχημαι.

Συμμετεῖχον, ες, ε, imperf. act. à

Συμμετέχω, *unà particeps ſum*: ex σὺν, & μετέχω, *particeps ſum*: f. μεθέξω. Hoc ex μετὰ & ἔχω, *habeo*, imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον,

Συμμέτοχος, υ, ὁ ἡ, *conſors, unà particeps*: à præced.

* Συμμετρία, *apta compoſitio membrorum, modus*, ſeu *proportio*. Angl. **Symmetry**.

Σύμμετρος, υ, ὁ ἡ, *modicè temperatus*. Hinc

Συμμέτρως, *moderatè*. Th. μέτρον, *menſura*.

* Συμμηχανᾶσθαι, *unà conquirere*: præſ. infin. verbi

* Συμμηχανάομαι, -ῶμαι, ex σὺν, & μηχανάομαι.

Σύμμιγα, adv. *promiſcuè cum, ſimul cum*: à

Συμμίγνυμαι, *commiſceor*, præſ. part. συμμιγνύμενος. Th. μίγνυμι, *miſceo*: f. μίξω. p. μέμιχα. a. 2. ἔμιγον.

Σύμμικτος, υ, ὁ ἡ, *omnigenus, permixtus*; à præced.

Συμμιμητὴς, οῦ, ὁ, *ſimùl imitator*. Ex σὺν & μιμητὴς, *imitator*. Th. μιμέομαι, ῶμαι, *imitor*: f. ήσομαι.

Σύμμιξας, 2. ſing. a. 1. ſub. act. συμμίξαι, a. 1. infin. act. verbi συμμίγνυμι. *commiſceo*: f. ξω. Th. μίγνυμι, *miſceo*.

* Σύμμιξις, εως, ή, *commixtio, conſortium*, ab eod.

Σύμμισγε, præſ. imperat. act. à

Συμμίσγω, idem cum συμμίγνυμι, quod vide in συμμίξας.

* Συμμισοπονηρέω, -ῶ, *unà improbitatem odi*: ex σὺν, & μισοπονηρέω.

Σύμμιχθῆς, *commiſcearis*, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi συμμίγνυμι, quod vide,

Σύμμορφος, υ, ὁ ἡ, *conformis*. σύμμορφα nom. pl. n. g. Ex σὺν & μορφὴ, *forma*.

Συμμορφόω, -ῶ, *conformo*: f. ώσω. p. συμμεμόρφωκα. præſ. paſſ. συμμορφόομαι, -οῦμαι, *conformor*: à præced.

Συμπάθεια, ας, ἡ, *conſenſus in affectibus, con-*

ſentiens

venientia & conjunctio naturæ, SYMPATHIA, Angl. Sympathy: ex iisd. cum seq.

Συμπαθέω, -ῶ, condoleo, unà patior: f. ήσω. a. 1. συνεπάθησα, ἀ. 1. imperat. act. συμπάθησον, άτω, ἀ. 1. inf. act. συμπαθῆσαι· ex σὺν, & πάσχω, patior: f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Συμπαθὴς, έος, ὁ ἡ ὑ, compatiens, condolens: ab iisd. Th.

* Συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, colluſor: ex συμπαίζω.

Συμπαίσδειν, Dor. pro συμπαίζειν, colludere. Th. παίζω, ludo.

* Συμπαίζειν, colludere, inf. ex

* Συμπαίζω, ſimùl ludo (Th. παίζω) f. ξω, p. συμπέπαικα.

Συμπάντων. Vide σύμπας.

Συμπαραγίνομαι, unà accedo, adſum: fut. συμπαραγενήσομαι, a. 2. m. συμπαρεγενόμην, ε, ετο. ex σὺν, παρὰ, & γείνομαι, ſeu γίνομαι, ſum.

* Συμπαράγω, ſimùl prætereo, unà tranſeo: f. άξω, p. συμπαρῆκα.

Συμπαρακαλέομαι, -οῦμαι, communem conſolationem percipio: a. 1. ind. paſſ. συμπαρεκλήθην, ης, η, a. 1. inf. paſſ. συμπαρακληθῆναι, mutuâ erigi conſolatione: ex σὺν, παρὰ, & καλέω, voco.

Συμπαρακληθῆναι, vide in præced.

Συμπαραλαμβάνω, ſimùl aſſumo: f. συμπαραλήψομαι, a. 2. ind. act. συμπαρέλαβον, ες, ε, a. 2. inf. act. συμπαραλαβεῖν, a. 2. part. συμπαραλαβὼν, όντος· ex σὺν, παρὰ, & λαμβάνω, capio: p. paſſ. εἴλημμαι, a. 1. paſſ. εἰλήφθην.

Συμπαραληφθὴς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi præced.

Συμπαραμένω, unà permaneo: f. νῶ, p. συμπαραμεμένηκα, a. 1. ind. act. συμπαρέμεινα· ex σὺν, παρὰ, & μένω, maneo: f. νῶ, a. 1. ἔμεινα.

* Συμπάρειμι, unà ſum, q. ex σὺν, παρὰ, & εἰμὶ, ſum, præſ. part. ὤν, Poët. ἐὼν, ἐόντος.

* Συμπαρείπονλο, 3. pl. imperf. συμπαρέπομαι, unà conſequor.

* Συμπαρέπομαι, unà conſequor. Th. ἕπομαι, ſequor.

Συμπαρόντες, qui cum iis ſunt, nom. pl. præſ. part. Poët. pro συμπαρόντες, à συμπάρειμι, unà adſum; quod ex σὺν, παρὰ, & εἰμὶ, ſum, præſ. part. ὤν, Poët. ἐὼν, ἐόντος.

Συμπαρέσασεν, Dor. pro

Συμπαρίσησεν, adſtare fecit, vel juſſit, 3. ſing. a. 1. ind. act. à

Συμπαρίσημι, ſimùl adſto. Ex σὺν, παρὰ, & ἵσημι, ſto, ſtatuo.

* Συμπαρομαρτέω, -ῶ, unà comitor: ab ὁμαρτέω. Th. ὁμαρτὴ, ſimùl.

Σύμπας, ασα, αν, univerſus, totus: gen. plur. συμπάντων· ex σὺν, & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, -e.

Συμπάσχω, ſimùl patior: a. 2. συνέπαθον, p. m. συμπέπονθα. ex σὺν, & πάσχω, patior: f. πείσομαι.

* Συμπατέω, -ῶ, conculco, utroque pede calco: f. ήσω. ex πατέω, calco.

Συμπείθω, unà perſuadeo, perſuadeo. Th. πείθω, f. σω, perſuadeo.

Σύμπειρος, ν, ὁ ἡ ὑ, qui idem cum aliquo experitur. Ex σὺν, & πεῖρα, ας, ἡ, incœptum.

Συμπέμπω, unà mitto: f. ψω, a. 1. συνέπεμψα. Th. πέμπω, mitto.

* Συμπεραίνω, concludo, termino: f. -περανῶ, p. συμπεπέρασκα· ex περαίνω.

Συμπεριαιρετέον, undique tollendum, verbale à

Συμπεριαιρέω, undique tollo: ex σὺν, περὶ, & αἱρέω, capio: f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Συμπεριλαμβάνω, amplector; f. συμπεριλήψομαι, a. 2. συμπεριέλαβον, a. 2. part. act. συμπεριλαβὼν, όντος, complexus: ex σὺν, περὶ, & λαμβάνω, capio: p. λέλημφα, & Att. εἴληφα.

* Συμπεριφέρω, convolvo, circumfero.

Συμπήγνυμι, συμπηγνύω, vel συμπήγνω, compingo, coagmento, coaleſcere facio. Th. πηγνύω, compingo: f. ξω.

Συμπίνω, bibo cum aliquo, cum dat. f. συμπίσω, p. συμπέπωκα, a. 2. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, bibo.

Συμπίπλουλα, acc. ſing. part. præſ. à

Συμπίπλω, incido, incurro, contingo, &c. Th. πίπτω, cado, f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Συμπλακήσομαι, ῃ, ῆναι, vide in συμπλέκω.

Συμπλάσας, άσασα, αν, a. 1. part. act. &

Σαμπλάσασθαι, a. 1. inf. m. verbi συμπλάσω, fingo, accommodo: f. συμπλάσω· ex σὺν, & πλάσω, fingo: f. πλάσω.

Σύμπλασε, conformavit: Ion. & Poët. pro συνέπλασε, 3. plur. a. 1. ind. act. à

Συμπλάσω, fingo. Vide in ζυμπλάσασθαι.

Συμπλαταγέω, manibus complaſis ſtrepitum edo: à πλαταγὴ, crepitaculum: quod à πλατάσσω, ex ictu ſonitum excito. Th. πλατὺς, latus.

* Συμπλεκὴς, έος, ὁ ἡ ὑ, connexus: à

Συμπλέκω, connecto: f. ξω. a. 2. συνέπλακον, f. 2. ind. paſſ. συμπλακήσομαι, a. 2. inf. paſſ. συμπλακῆναι, a. 2. part. paſſ. συμπλακεὶς, έντος· ex σὺν, & πλέκω, necto: f. ξω.

Συμπλήδην, adv. colliſim: à συμπλήσσω, f. ξω, collido, concutio. Th. πλήσσω, vel -τω, percutio.

Συμπλησθύω, impleo: à πλησθύω vel -ύνω.

Συμπλησθύνται, 3. plur. ind. paſſ. à

Συμπληρόω, -ῶ, compleo: f. ώσω. p. συμπεπλήρωκα. præſ. paſſ. συμπληρόομαι, -οῦμαι, imperf. paſſ. συνεπληρούμην, -ούμην, -οῦ, -οῦ, -οῦτο, & in 3. pl. -οῦντο, præſ. inf. paſſ. συμπληροῦσθαι· ex σὺν, & πληρόω, impleo, quod à πλήρης, ες, ὁ ἡ ὑ, plenus. Th. πλέος, idem.

* Συμπλήρωσις, εως, ἡ, complementum, perfectio: ab eod.

Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, connexio: à συμπλέκω.

Σύμπλοος, & -ους, ὁ, navigationis ſocius. Th. πλέω, navigo.

Συμπνέω, -ῶ, conſpiro. Th. πνέω, f. πνεύσω, flo, ſpiro.

Συμπνίγω, ſuffoco, imperf. act. συνέπνιγον, coarctabam: f. ίξω. p. συμπέπνιγα. a. 1. συνέπνιξα· ex σὺν, & πνίγω, ſuffoco.

Συμποδίζω, f. ίσω, a. 1. συνεπόδισα, αι, ε, Pſal. xviii. 39. pedes obligo, impedio: ex σὺν, & ποδίζω, pedes ligo. Th. πὰς, ποδὸς, ὁ, pes.

Συμποδίσαις

Συμποδίσας, *quàm ligasset* : a. 1. part. act. præced. Gen. xxii. 8.

Συμποθὲν, *absorptum*, a. 1. part pass. n. g. verbi *συμπίνω*, *unà bibo* : a. 1. pass. *συνεπόθην*. Th. *πίνω*, *bibo*.

* Συμποιέω, -ῶ, *compono*, *simùl ago* : fut. *ήσω* ex ποιέω, *facio*.

* Συμπολεμέω, -ῶ, *simùl bellum gero* : fut. *ήσω*, p. *συμπεπολέμηκα* ex πολεμέω.

Συμπολιτεύομαι, *in eâdem republ. cum aliis versor* : ex σὺν, & πολιτεύω, *rempub. administro* : hoc à πολίτης, ου, ὁ, *civis*. Th. πόλις, *urbs*.

Συμπολίτης, ου, ὁ, *concivis*. Vide præced.

Συμπορεύομαι, *unà proficiscor* : cum dat. it. *convenio* ; imperf. m. *συνεπορευόμην*, ου, εἶο. f. *συμπορεύσομαι*. a. 1. ind. pass. *συνεπορεύθην*, ης, η. *συμπορευθεὶς*, έντος, a. 1. part. pass. ex σὺν, & πορεύομαι, *eo*, *proficiscor*. Th. πείρω, *transeo* : p. m. πέπορα. indè πόρος, *transitus*, &c.

Συμποσία, ας, ἡ, Poët. idem quod

Συμπόσιον, ου, τὸ, *convivium*, *compotatio*, *distinctio ordinum eorum qui accubuerant*, dat. sing. *συμποσίῳ*. Ex σὺν, & πίνω, *bibo* ; f. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Συμπότης, ου, ὁ, *compotator*, *combibo* : ex iisd.

Συμποτικὸς, ὴ, όν, *compotatorius*, *convivalis* : à præced.

Συμπράσσω, vel -ττω, *socius sum & adjutor*, *adjuvo*, *opitulor* : ex σὺν, & πράσσω, vel -ττω, *facio* : f. ξω.

Συμπρεσβύτερος, ου, *unà presbyter*. Ex σὺν, & πρέσβυς, υος, & Att. εως, ὁ, *senex*, comparat. πρεσβύτερος, *senior*.

Συμπρόπλωρ, ορος, ὁ, Ion. *adjutor* : à συμπράσσω, quod vide.

Συμπροπέμψαι, a. 1. inf. act. verbi *συμπροπέμπω*, *unà deduco*. Ex σὺν, πρὸ, & πέμπω, *mitto*.

* Συμπρόσειμι, *adhæreo*. f. *συμπροσέσομαι*. a. 2. *συμπροσῆν*. Vide εἰμί.

* Σύμπτωμα, ατος, τὸ, *casus*, *accidens* : Hinc Angl. **Symptom** : à *συμπέπτωμαι*, præt. pass. verbi *συμπίπτω*.

Συμφάγω, *comedo*. f. 2. m. *συμφάγομαι*, pro -φαγοῦμαι. a. 2. *συνέφαγον*. Th. φάγω, *edo*.

Συμφέρει, *conducit*, 3. sing. ind. præs. verbi *συμφέρω*, q. v.

* Συμφέρον, τὸ, *commodum*, *utilitas* : &

Συμφερτὸς, ὴ, όν, *collatus*, *congestus* : ex σὺν, & φέρω, *fero*.

Συμφέρω, εις, ει, *conduco*, *prosum*. *συμφέρον*, οντος, τὸ, *commodum*. præs. part. n. g. f. *συνοίσω*, a. 1. *συνήνεγκα*, *comportavi*, a. 1. part. act. *συνενέγκας*, αντος. ex σὺν, & φέρω, f. οἴσω.

* Συμφεύγω, *confugio* : f. 1. m. -φεύξομαι. a. 2. act. *συνέφυγον*. Th. φεύγω.

Σύμφημι, propriè *unà loquor*, & per Metonym. *consentio*, cum dat. a. 2 *συνέφην*, ης, η. Th. φημὶ, seu φάω, *dico*.

* Συμφλέγω, *comburo*, f. ξω, p. m. -πέφλεγμαι ex φλέγω, *uro*.

* Συμφλογίζω, *simùl inflammo* : f. ίσω, p. -πεφλόγικα ex φλογίζω, *inflammo*.

Συμφορὰ, ᾶς, ἡ, *collatio*, *congestio* ; item *casus*, *eventus*. Plerumque *fortuna adversa*, *calamitas*. Vide *συμφορά*.

Συμφοραίνω, *calamitatem alicujus deploro* : à præced.

* Συμφοράω, -ῶ, *condoleo* : à *συμφορά*.

Συμφορέω, Ion. pro *συμφέρω*, *comporto*. Hinc *συμφορήσαντες*, a. 1. part. act. pl.

Συμφορὴ, Ion. pro *συμφορὰ*, ᾶς, ἡ, *calamitas*, *casus*, *collatio* : & τὰ *συμφορὰ*, id. Ex σὺν, & φέρω, *fero*.

Σύμφορος, ου, ὁ ἡ ἡ, *utilis*, *aptus* ; item *comes* : ex iisd.

Συμφόρως, adv. *commodè*, *utilitèr* ; à præc.

Συμφραδμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *qui unà consilia agitat*, *consiliator* ; item *unanimis* : à

Συμφράζομαι, *simùl delibero*. Vide in *συμφράσατο*.

Συμφράσσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. &

Συμφράσσατο, *contulerat*, 3. sing. a. 1. m. Ion. & Poët. pro *συνεφράσατο*, verbi *συμφράζομαι*, *unà delibero*. f. άσομαι, & Poët. *συμφράσσομαι*. Th. φράζω, *dico*, f. σω, a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

* Συμφράσσω, vel

* Συμφράττω, *concludo*, *obturo* : f. ξω, p. -πέφραχα ex σὺν, & φράσσω, *sepio*.

Συμφρονέω, *eâdem sum mente*, *consentio*, *assentior*, *communi consilio delibero* ; item *intelligo*, *concipio* : ex σὺν, & φρονέω, fut. ήσω, *sapio*. Th. φρὴν, *mens*.

* Συμφρύγω, vel -ύττω, *contorrefacio*, *unà frigo* : f. ξω, p. -φρέφρυγα.

Συμφυεῖσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. pass. verbi *συμφύομαι*, quod vide.

Συμφυλέτης, ου, ὁ, *contribulis*, *qui est ex eâdem tribu* : ex σὺν, & φυλέτης, *tribulis*. Th. φυλὴ, *tribus*.

Συμφύομαι, *unà enascor*. a. 2. pass. *συνεφύην*, ης, η. a. 2. part. pass. *συμφυεὶς*, εῖσα, έν. Th. φύω, *nascor*.

* Συμφυρμὸς, ου, ὁ, *mixtura*, *commixtio* : ex præt. pass. verbi

* Συμφύρω, *commisceo*, f. φυρῶ, p. -πέφυρμαι, perf. pass. -πέφυσμαι.

Σύμφυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *unà plantatus*, *simùl genitus*, *cognatus* : ab eod. Th.

* Συμφύω, f. ύσω, *conglutino*, *unà planto* : vide supra *συμφύομαι*.

Συμφωνέω, q. ex *diversis vocibus unum efficio concentum*, *concino*. Per Metaph. *consentio*, *communi consensu paciscor*. f. ήσω, p. *συμπεφώνηκα*. a. 1. *συνεφώνησα*, ας, ς, *pactus sum*. a. 1. pass. *συνεφωνήθην*, ης, η. *συνεφωνήθη ὑμῖν*, *convenit inter vos*. Ex σὺν, & φωνέω, *vocem emitto*. Th. φωνὴ.

Συμφωνηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. præced.

Συμφώνησις, εως, ἡ, *concordia* : à *συμφωνέω*.

Συμφωνία, ας, ἡ, *concentus* : &

Σύμφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *consonus* : per Metaph. *concors* : ex σὺν, & φωνὴ, *vox*.

Συμψάω, -ῶ, *contero*, *conturbo* : a. 1. part. *συμψήσας*. Th. ψάω, *comminuo*.

Συμψηφίζω, *computo* : f. ίσω. a. 1. *συνεψήφισα*, ας, ε. perf. *συνεψήφικα*. ex σὺν, & ψηφίζω, *calculis computo*. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus*.

Σύμψυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *unanimis* : ex σὺν, & ψυχὴ, *anima*.

ΣΥΝ, *CUM*, præpoſ. regens dat. *σὺν Χριστῷ εἶναι, cum Chriſto eſſe*: ſed

Σῦν, *ſuem*, acc. à σῦς, συὸς, *ſus*.

Συναγαγεῖν, a. 2. inf. act. &

Συναγάγὲ, 2. pl. a. 2. imperat. act. &

Συνάγαγον, pro συνήγαγον, a. 2. ind. act. verbi συνάγω, quod vide.

Συνάγελος, ὁ, ἡ, *legationis ſocius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Συναγείρω, *colligo me*. Th. ἀγείρω, *colligo*.

Συνάγερθεν, Bœot. pro συνηγέρθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. præced.

Συναγορεύσας, ἀντοι, a. 1. part. act. à

Συναγορεύω, *colloquor*. f. εὑσω. ex σὺν, & ἀγορεύω, idem quod ἀγοράομαι, *concionor, dico*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Συναγρόμενος, præſ. part. verbi συνάγρομαι, *congrego*: quod ex σὺν, & ἄγρομαι, per Sync. pro ἀγείρομαι. Th. ἀγείρω, *congrego*.

Συνάγω, εις, ει, *colligo, congrego*. f. συνάξω, a. 2. συνήγον, & Att. συνήγαγον, in 2. pl. συνηγάγετε, *boſpitio excepiſtis*. a. 2. imperat. συνάγαγε, *collige*, in 2. pl. συναγάγετε. a. 2. ſub. act. συναγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. part. act. συναγαγὼν, οῦσα, όν. p. ind. act. συνῆχα. p. paſſ. συνῆγμαι, ξαι, κται, p. part. paſſ. συνηγμένος, η, ον, *congregatus*. a. 1. ind. paſſ. συνήχθην, θης, θη. a. 1. part. paſſ. συναχθεὶς, ἐντος. f. 1. ind. paſſ. συναχθήσομαι, *congregabor*. p. m. συνήγαγα· ex σὺν, & ἄγω, *duco*.

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, *SYNAGOGA, conventus, collectio, Schola*. Hinc Angl. **Synagogue**. à præced.

Συναγωνίζομαι, *unà certo*. f. ίσομαι. p. paſſ. συνηγώνισμαι, a. 1. m. συνηγωνισάμην, ω, ῶνο. a. 1. inf. m. συναγωνίσασθαι· ex σὺν, & ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

Συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *qui unà certat*, in acc. pl. συναγωνιστὰς. Ex σὺν, & ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *certator, athleta*. quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

Συνάδουσι, 3. pl. præſ. à

Συνάδω, *conſono, conſentio*. Th. ἀείδω, & contr. ᾄδω, *cano*. f. ᾄσω, p. ᾆκα.

Συναθλέω, -ῶ, *unà certo*. f. ήσω. p. συνήθληκα. a. 1. συνήθλησα, ας, ε. ex ἀθλέω, pro ἀεθλέω, *certo*. Th. ἄεθλος, *certamen*.

Συναθροίζω, *congrego*, f. οίσω. p. συνήθροικα, a. 1. συνήθροισα, a. 1. part. act. συναθροίσας, ἀντος, perf. paſſ. συνήθροισμαι, perf. part. paſſ. συνηθροισμένος, η, ον, *congregatus*. ex ἀθροίζω, *colligo*. Th. ἀθρόος, *confertus, in unum collectus*.

Συναΐγδην, adv. *ſimùl, uno impetu*. Th. ἄϊσσω, *cum impetu ruo*.

Συναΐκτην, *impetum paritèr faciebat*, Ion. pro συνήϊκτην, 3. dual. pluſq. p. paſſ. verbi συναΐσσω, *impetu feror*. f. 1. m. συναΐξομαι. p. paſſ. συνῆϊγμαι, pluſq. p. συνῄϊγμην, ξο, κτο. Th. ἄϊσσω, *ruo, cum impetu feror*.

Συναίμοις, dat. pl. à

Σύναιμος, ὁ, ἡ, *conſanguineus*: ex σὺν, & αἷμα, ατος, τὸ, *ſanguis*.

Συναίρεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi συναίρω, quod vide.

Συναιρέω, *ſimùl proſtigo*; item *ſimùl complector, contraho in unum*: ex σὺν, & αἱρέω, *capio*, f. ήσω. p. ηκα. quod vide.

Συναίρω, *ſimùl tollo, confero, opitulor*: fut. συναρῶ. p. συνῆρκα, a. 1. συνῆρα, a. 1. inf. act. συνᾶραι. Th. ἄϊρω, *tollo*.

Συναΐσσω. Vide in συναΐκτην.

Συναιχμάλωτος, ὁ, ἡ, *concaptivus*: ab αἰχμάλωτος, ὁ, ἡ, *captivus*. hoc ab ἁλωτὸς, ὴ, *qui poteſt capi*. Th. ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα, a. 2. ἥλων.

Συνακολυθέω, -ῶ, *unà ſequor*. f. ήσω. p. συνηκολούθηκα. a. 1. συνηκολούθησα. Th. ἀκόλουθος, ὁ, ἡ, *comes*.

Συναλγέω, *unà doleo*. f. ήσω, p. συνήλγηκα. Th. ἄλγος, εος. τὸ, *dolor*.

Συναλίζω, *congrego*. f. σω, p. συνήλικα, præſ. part. paſſ. συναλλιζόμενος, *conveniens, veniens in cœtum*. a. 1. part. paſſ. συναλισθεὶς. ab ἁλίζω, *congrego*. Th. ἅλις, *ſatis*. adv.

* Συνάλλαγμα, ατος, τὸ, *commutatio*: à præt. paſſ. verbi

Συναλλάττω, *paciſcor cum aliquo*; item *congredior cum aliquo concilio*; ab ἀλλάττω, *muto*, f. ξω. p. χα.

Συνάμ' pro συνάμα, adv. *ſimul cum, unà*: ab ἅμα.

Συνάμορος, vel συνάμωρος, ὁ, ἡ, *vaſtator, maleficus*. Vide συναμωρέω.

Συναμφότερον, pro ἀμφότερον, *utrumque*, Th. ἄμφω, *ambo* vel *ambæ*.

Συναμωρέω, *lædo, vaſto*. Alii malunt σινα-μωρέω legere; quod à σινάμωρος, ὁ, ἡ, *cui in fatis eſt nocere aliis; qui ad id natus eſt ut alios lædat*. Scribitur & σινάμορος, à σίνω, *lædo*, & μόρος, *fatum*. Th. μοίρω, *divido*.

Συναναβαίνω, *unà aſcendo*. f. βήσομαι. a. 2. συνανέβην, μεν, ν. a. 2. part. act. συναναβὰς, in f. g. συναναβᾶσα, σα, ὴ, & in pl. συναναβᾶσαι, *quæ ſimul aſcenderant*: ex σὺν, ἀνὰ, & βαίνω, *eo*.

Συναναβᾶσι, dat. pl. a. 2. part. act. συναναβᾶσα, σης, ὴ, a. 2. part. f. g. à præced.

Συναναιρέομαι, *ſimul tollor*. præſ. inf. συναναιρεῖσθαι. ex σὺν, ἀνὰ, & αἱρέω, *capio*: f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Συνανάκειμαι, *ſimul accumbo*: imperf. συνανεκείμην, σο, το, in 3. pl. συνανέκειντο, præſ. part. συνανακείμενος, η, ον. ex σὺν, ἀνὰ, & κεῖμαι, *jacio*: f. κείσομαι.

Συναμίγνυμι, *ſimul commiſceo*. f. συναμίξω. a. 1. συνανέμιξα, præſ. inf. paſſ. συναναμίγνυσθαι, cum dat. ex σὺν, ἀνὰ, & μίγνυμι, *miſceo*: f. μίξω, p. μέμιχα. Hinc

* Συναναμιξις, εως, ἡ, *commixtio, commercium*.

Συναναπαύομαι, *ſimul refocillor*: f. αύσομαι· ex σὺν, ἀνὰ, & παύω, *ceſſo*: a. 2. ἐπαυν.

* Συνανάπλεκω, *implico*, f. πλέξω, p. πέπλεχα· ex πλέκω, *necto*.

Συνανεστράφην, a. 2. ind. paſſ. verbi συναναστρέφομαι, *converſor cum aliquo*, quod ex σὺν, ἀνὰ, & στρέφω, f. ψω, *verto*.

* Συναναστρέφομαι, *converſor cum aliquo*, q. ex σὺν, ἀνὰ, & στρέφω, *verto*, f. ψω. Hinc

* Συναναστροφὴ, ῆς, ἡ, *converſatio*.

* Συναναφέρω, *ſimul evebo*, f. συναναοίσω, p. συνανήνεχα. Vide φέρω.

Συναντάω, -ῶ, *occurro*: cum dat. f. ήσω, f. 1. part. act. συναντήσων, όντος, a. 1. ind. act. συνάντησα, a. 1. part. συναντήσας, αντος· ex σὺν, & ἀντάω, *obvius fio*. Th. ἀντὶ.

Συνάντημα, ατος, τὸ, *occursus, eventus, exitus*: à præced.

Συνάντησις, εως, ἡ, *occursus*: ab eod.

Συναντιλαμβάνω, *vicissim juvo, opem fero*: cum dat. a. 2. m. συναντιλαβόμην, ώ, εῖο, a. 2. sub. m. συναντιλάβωμαι, ῆ, εται. ex σὺν, ἀντὶ, & λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Συνάντομαι, *occurro, obviam eo*: Poët. pro συναντάω, quod vide.

Συναντέων, gen. pl. part. præs. præced.

Συναντῶσιν, *occurrerint*: 3. pl. præs. sub. verbi ejusd.

Συνάξει, 3. sing. f. 1. act. verbi συνάγω, quod vide.

Συνάορος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, *conjunctus, socius, comes*: παρὰ τὸ συναείρειν, τὸ συναίρειν, *in altum simul tollere*, vel *conjungere*, Th. ἀείρω, *erigo*, f. ἀερῶ, p. m. ἄορα, & Ion. ἄορα.

Συναπάγω, *simul abripio*: f. ξω, p. συναπῆχα, præs. part. m. συναπαγόμενος, ου, *obsecundans, obtemperans*: a. 1. ind. pass. συναπήχθην, ης, η, *simul abreptus fui*, a. 1. part. pass. συναπαχθείς, έντος, *simul abreptus*: ex σὺν, ἀπὸ, & ἄγω, *duco*.

Συνάπας, ασα, *simul omnis*: ab ἅπας, *universus*. Th. πᾶς, *omnis*.

Συναπέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναποκρύπτω, *occulto*: ex σὺν, ἀπὸ, & κρύπτω, *abscondo*: f. ψω. a. 2. ἔκρυβον.

Συναπισέαλο, Ion. pro συναφίσαλο, 3. pers. pl. imperf. pass. verbi συναφίσημι. vid. ἀφίσημι. Alii legend. censent συναπισαίαλο.

Συναποθνήσκω, *simul morior*: cum dat. a. 2. ind. act. συναπέθανον, ες, ε, a. 2. inf. συναποθανεῖν· ex σὺν, ἀπὸ, & θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι, p. act. τέθνηκα.

Συναποκρύπτω, vide in συναπέκρυψα.

Συναπολέσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. &

Συναπόλλυ, *simul pereas*: 2. sing. a. 2. sub. med. à

Συναπόλλυμι, *una perdo*. συναπόλλυμι, *una pereo*: a. 2. m. συναπωλόμην, ώ, εῖο· ex σὺν, ἀπὸ, & ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην. p. ὤλωλα, & Att. ὄλωλα.

Συναποστέλλω, *simul mitto, ablego*: f. συναποστελῶ, p. συναπέσταλκα, a. 1. συναπέστειλα· ex σὺν, ἀπὸ, & στέλλω, *mitto*.

Συνάπτω, *agglutino*: f. ψω. p. συνῆφα. συνάπτει ὥρα, *tempus instat & urget*. Th. ἅπτω, *necto*: f. ψω, p. ῆφα.

Συνᾶραι, a. 1. inf. act. verbi συναίρω *confero*. Th. αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ, p. ῆρκα, a. 1. ῆρα.

Συνάρασθαι, a. 1. inf. m. ejusd.

Συναρηρόκασι, Att. redupl. pro συνήρακται, 3. sing. p. pass. à

Συναράσσω, *collido, confligo*. Th. ἀράσσω, *pulso*.

* Συναριθμέω, -ῶ, *connumero, computo*, f. ήσω, p. -ηρίθμηκα· ex ἀριθμέω, *numero*.

Συναρμόζω, *adapto*. Vide in συνάρμοξεν.

Συναρμολογέω, -ῶ, *congruenter coagmento, congruente proportione conjungo*: f. ήσω. p. συνηρμολόγηκα. part. præs. pass. συναρμολογέομενος, -ούμενος, -εομένη, -ουμένη, *congruenter coagmentatus, -a*: ex σὺν, & ἁρμολογέω, -ῶ, *aptè concinno, compingo*. & hoc ab ἁρμός, pro ἁρμος, ου, ὁ, *compages*: ab ἄρω, *apto*. f. ἀρῶ. p. ῆρκα. p. pass. ῆρμαι, & λέγω, *dico*.

Συναρμοξεν, Dor. & Ion pro συνήρμοσεν, a. 1. ind. act. verbi συναρμόζω, *adapto*: f. σω & ξω. Ex σὺν, & ἁρμόζω, *apto*. Th. ἄρω, idem.

* Συναρμοσθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd.

* Συναρπαγὴ, ῆς, ἡ, *abreptio, correptio, ira*: à

Συναρπάζω, *simul abripio*: f. άσω, p. συνήρπακα. pluſq. p. συνηρπάκειν, εις, ει, a. 1. ind. act. συνήρπασα, a. 1. part. συναρπάσας, αντος, a. 1. pass. ind. συνηρπάσθην, ης, η, a. 1. part. pass. συναρπασθείς, έντος, *abreptus*. Th. ἁρπάζω, *rapio*: f. σω, & Dor. ξω.

Συναρπάσαι, αντος, vide in præced.

Συνασπίζω, *confertis clypeis pugno, testudine factâ pugno*; ab ἀσπίζω, *clypeo protego*. Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus*.

Συνασπισμὸς, οῦ, ὁ, *mutua defensio, cum milites mutua scuta & hastas obtendunt capiti*: à præcedente.

* Συναυλίζομαι, *commoror, conversor*, f. ίσομαι. p. pass. συνηύλισμαι. Th. αὐλὴ, *babulum*.

Συναυξάνω, *simul augeo, facio crescere*: f. συναυξήσω, p. συνηυξηκα, præs. pass. συναυξάνομαι, *simul cresco*: præs. infin. pass. συναυξάνεσθαι. ex σὺν, & αὐξάνω, seu αὔξω, *augeo*: f. ήσω. Th. ἀέξω, idem.

Συναυξηθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. præced.

Συναχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi συνάγω, *congrego*: f. ἄξω. p. συνῆχα. Th. ἄγω, *duco*.

Συναχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Συνάχθομαι, *condolesco*: in 3. pl. συνάχθονται. ab ἄχθομαι, *gravor, ægrè feror*: f. έσομαι vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus, onus*.

* Σύναψις, εως, ἡ, *conjunctio*: ex συνάπτω.

Συνάψομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi συνάπτω, *connecto*. Th. ἅπτω, *necto*: f. ψω.

* Συνδάκνω, *commordeo, compungo*. Vide δάκνω, *mordeo*.

* Συνδειπνέω, *concœno*, q. à δειπνέω, *cœno*. Th. δεῖπνον, *cœna*.

Συνδείπνησον, άτω, a. 1. imperat. verbi συνδειπνέω, *concœno*: quod à δειπνέω, *cœno*. Th. δεῖπνον.

Σύνδεσμος, ου, ὁ, *nexus, vinculum*: à συνδέω, quod vide.

Συνδεύμενος, Ion. pro συνδεόμενος, -ούμενος, *qui vinctus est cum aliquo*: à

Συνδέω, *simul vincio*: f. ήσω, p. συνδέδεκα, p. pass. συνδέδεμαι, p. part. pass. συνδεδεμένος, *simul vinctus*; ex σὺν, & δέω, *ligo*.

Συνδιακινδυνεύω, *cum aliquo periculum subeo*: ex σὺν, διὰ, & κινδυνεύω, *periclitor*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

Συνδιατρίβω, *versor, in operam & studium pono*: imperf. συνδιέτριβον, ες, ε. ex σὺν, διὰ, & τρίβω, *tero*: f. ψω. p. τέτριφα, p. pass. τέτριμμαι.

Συνδιαφέρειν, τί τίνι, *aliquem in re aliquâ tolerandâ juvare.*

Συνδιαχειρίζειν, *construcidare.* Vide in διαχειρίζω.

Συνδιέτριζον, ες, ε, imperf. vel a. 2. act. verbi συνδιατρίβω.

Συνδιητᾶτο, 3. sing. imperf. m. verbi συνδιαιτάομαι, -ῶμαι, *cohabito, cantubernalis sum*: qu. à διαιτάομαι, *vitam dego*, Th. δίαιτα, ης, ἡ, *vivendi mos.*

Σύνδικος, ε, ὁ ϗ ἡ, *testis, comes, adjutor*; propriè σύνδικοι vocantur *plures patroni, qui simùl unam eandemque causam in judiciis defendunt.* Th. δίκη, *jus.*

* Συνδιώκω, *unà persequor.*

Συνδοκεῖν, quod dicitur *de quo inter multos convenit, quod communitèr placet.* Th. δοκέω, *censeo.*

Συνδοκιμάσουται, acc. pl. f. 1. part. act. verbi συνδοκιμάζω, *simùl exploro*, quod à δοκιμάζω, *probo, exploro*: ab eod. Th.

Συνδοξάζω, *simùl glorifico*: f. άσω. p. συνδεδόξακα. a. 1. ind. pass. συνδοξάσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. συνδοξάσθω, ῇς, ῇ. & in 1. pl. συνδοξασθῶμεν. à δοξάζω, *opinor, sentio*; & hoc a δόξα, ης, ἡ, *opinio*: à præced. Th.

Σύνδουλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *conservus, a.* Th. δοῦλος, *servus.*

* Συνδραμέω, -ῶ, *concurro*, f. ήσω, p. m. -δέδρομα.

Συνδραμόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συντρίχω, *concurro.* Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Συνδρομάδες, ων, *concurrentes*: Epithet. insularum, quæ & συμπληγάδες appellantur. Vide præced.

Συνδρομὴ, ῆς, ἡ, *concursus*: à συντρέχω· vide in συνδραμόντων.

Σύνδρομος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro συντρέχων, *concurrens*: vide præced.

* Συνδυάζω, *copulor, communico, conjungor*: f. άσω, p. -δεδύακα.

Σύνδυο, Poët. *duo simùl conjuncti, bini*; ex σὺν, & δύω, *duo.*

Συνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συμβάλλω.

Συνέβη, & Dor. συνέβα, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συμβαίνω, *evenio.* Th. βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Συνεβόσκέλο, 3. sing. imperf. pass. verbi συμβόσκω, unà *pasco*: quod à βόσκω, *pasco*: f. ήσω. Th. βόω, *pasco*: f. όσω & ώσω.

Συνεβούλευον, ες, ε, imperf. verbi συμβουλεύω, *consulto, hortor*: quod à βουλευω, idem. Th. βουλὴ, *consilium.*

Συνεβουλεύσατο & συνεβουλεύσαντο, 3. sing. & pl. a. 1. m. verbi ejusd.

Συνέγειρον, *alleva*: a. 1. imperat. act. à

Συνεγείρω, *simùl excito.* Th. ἐγείρω, *excito*: f. -ερῶ, a. 1. ἤγειρα. a. 1. pass. ἐγέρθην, ης, η.

Συνεδρευόντων, gen. pl. part. præs. act. à

Συνεδρεύω, *confideo*: f. εύσω. ab ἕδρα, *sedes.* Th. ἕζομαι, *sedeo*: f. ἐδοῦμαι.

Συνέδριον, ε, τὸ, *consessus*, sc. *judicium*: à

* Σύνεδρος, ε, ὁ, *consessor, assessor, consiliarius*; ab iisd.

Συνεέργω, Poët. pro συνέργω, quod pro συνείργω, *simùl includo, colligo, constringo.* Th. εἴργω, *includo.*

Συνεζευγμένος, η, ον, *conjunctus, a, um*, perf. part. pass. verbi συζευγνύω, vel -υμι, *conjungo*: quod ex σὺν, & ζευγνύω, seu -υμι, *jungo*; f. ζεύξω.

Συνεζευγμένως, *conjunctim*: adv. à præced.

Συνέζευξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συζευγνύω, *conjungo*, quod vide.

Συνεζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi συζητέω, *discepto*, quod vide.

Συνεζωοποίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συζαοποιέω, quod vide.

Συνέηκα, ας, ε, Ion. pro συνῆκα, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, *intelligo*: f. συνήσω· ex σὺν & ἵημι, seu ἔω, *mitto.*

Συνεθέμεθα, 1. pl. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, *constituo*: f. συνθήσω, p. συντέθεικα, a. 2. m. συνεθέμην, σο, το, *pactus sum.* Th. τίθημι, *pono.*

Συνίθεντο, *componebant*: 3. pl. a. 2. ind. m. ejusd. verbi & Th.

Συνέθεν, *pacta es*: Dor. pro συνέθησο, -θεο, vel -θυ, 2. sing. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, *paciscor*: a. 2. m. συνεθέμην. Th. τίθημι, *pono.*

Συνεθίζω, f. ίσω, vide in

Συνεθισθῆς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνεθίσω, *consuefacio*: quod ab ἐθίζω, idem. Th. ἔθος, τὸ, *mos, consuetudo.*

Συνεδέω, f. ήσω, *sum conscius*: ab εἰδέω, *scio.* Th. εἴδω. idem.

Συνειδήσεις, εως, ἡ, *conscientia*: in pl. συνειδήσεις. à præced.

Συνεῖδον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi συνείδω, *perspicio*: a. 2. infin. συνιδεῖν, a. 2. part. συνιδὼν, όντος, p. m. σύνοιδα, *conscius mihi sum.* Th. εἴδω, *scio, video*: f. εἴσομαι.

Συνειδοῖα, ας, ἡ, f. g. & in m. g. συνειδὼς, ότος, ὁ, *conscius*: & contractè pro συνειδηκὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi συνειδέω, qnod vide.

Συνείδω, vide in συνεῖδον.

Συνειδὼς, ότος, vide in συνειδυῖα.

Συνειλεγμένος, η, ον, Att. pro συλελεγμένος, p. part. pass. verbi συλλέγω, *colligo.*

Συνειλέω, *convolvo, cogo, compello, includo*: vide εἰλέω.

Συνείληφα, perf. ind. act. Att. undè συνειλημφὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, quod vide.

Συνειλημυῖα, & συνειλημφὼς, quod vide in συνείληφα.

Συνείληχα, ας, ε, Att. pro συλλέληχα, ας, ε, p. ind. act. verbi συλλαγχάνω, *simùl sortior.* Th. λαγχάνω, *sortior*: a. 2. ἔλαχον, tanquam à λήχω, inusitat. pro λέλογχα.

Συνειλοχέναι, *collegisse*: p. infin. Att. &

Συνειλοχὼς, ότος, p. part. Att. verbi συλλέγω, *colligo.* Th. λέγω, *lego*: f. ξω, p. λέλεχα, & Att. εἴλοχα.

Σύνειμι, *sum cum alio*: cum dat. imperf. συνῆν, f. έσομαι, præs. infin. συνεῖναι, præs. part. συνὼν, όντος· ex σὺν & εἰμὶ, *sum.*

Συνειπεῖν, *alicui assentire, alicui patrocinari.* Th. ἔπω, *dico.*

Συνίπετο, 3. sing. imperf. m. verbi συνίπομαι, *comitor*. Th. ἕπω, *sequor*.

Συνείρω, *connecto, perpetuâ oratione declamo*, item *cohæro*. Th. εἴρω, *necto*.

Συνεὶς, *conscius*: a. 2. part. act. verbi *συνίημι, intelligo*, quod vide.

Συνεισελθεῖν, a. 2. infin. act. à

Συνεισέρχομαι, *unà introeo*: cum dat. a. 2. ind. συνεισῆλθον, ες, ε· ex σὺν, εἰς, & ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Συνεισιφῆσε, Att. Sync. pro συνεισεφόρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεισφορέω. *simùl induco*: quod à φορέω, *gesto*. Th. φέρω. Alii volunt ab εἰσφέρω derivari, *intus admitto*. Th. φέρω, & φρημὶ, *emitto*: f. ήσω.

Συνεισῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. Vide in συνεισέρχομαι.

Συνεῖχε, *continebat*: 3. sing. imperf. act. verbi συνέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον. f. χήσω.

Συνείχετε, *angebatur*: 3. sing. imperf. pass. verbi συνέχω, *constringo*. Vide præced.

Συνεκάθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, *una colloco & sedeo*, quod vide.

Συνεκάιστο, *coardebat*: 3. sing. imperf. pass. verbi συγκαίω, quod ex σὺν & καίω, *uro*: f. καύσω, a. 2. ἔκαον, a. 2. pass. ἐκάην.

Συνέκδημος, ε, ὁ ἡ ἡ, *socius peregrinationis*: ab ἔκδημος, *absens à populâribus suis*. Th. δῆμος, *populus*.

* Συνεκέκρατο (Syncop. pro συνεκεκέρατο) 3. sing. pluſq. pass. &

Συνεκέρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι, *contempero*: f. συγκεράσω, p. συγκεκέρακα. Th. κεράννυμι, *miſceo*.

Συνεκίνησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συγκινέω. -ῶ, *commoveo*: f. ήσω. quod ex σὺν, & κινόω, *moveo*.

* Συνεκκεντέω, -ῶ, *unà confodio, occido*: ex σὺν & ἐκκεντέω, *effodio*.

Συνέκλεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συγκλείω, *concludo*, quod vide.

Συνέκλεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *unà electus*: ex σὺν, & ἐκλέγω, *eligo*. Th. λέγω, *lego*, f. ξω.

* Συνεκπολεμέω, -ῶ, *unà debello, simùl vinco*, f. ήσω. Vide πολεμέω.

* Συνεκράτησε, 3. sing. a. 1. ind. act verbi συγκεστέω, *compledo*.

* Συνεκτάτλα, *simul instruo*: à verbo τάτλω, ſeu -σσω, *ordino*.

* Συνεκτικὸς, ὴ, ὸ, *capax*.

* Συνεκτρέφω, *una enutrio, simul alo*; f. ψω. à verbo τρέφω, *nutrio*.

* Συνεκτρίβω, f. ψω, *contero*. Th. τρίβω.

* Συνέκτροφος, ε, ὁ ἡ ἡ, *simul nutriens*.

Συνέλαβον, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, quod vide.

Συνελαβόμην, ε, ετο, a. 2. m. ab eod.

Συνελάλεν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi συλλαλέω, -ῶ, *colloquor*, quod vide.

Συνελαύνω, *compello, -is*: f. συνελάσω. a. 1. συνήλασα, *compuli*. Th. ἐλαύνω, *agito*.

Συνέλεξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συλλέγω.

* Συνέλευσις, εως, ἡ, *conventus*: à συνέρχομαι, *convenio*.

Συνεληλυθότας, acc. pl. p. part. m. verbi συνέρχαμαι, *convenio*.

Συνελήφθην, ης, η, *conceptus fui*: & in 3. pl. συνελήφθησαν, a. 1. ind. pass. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, quod vide.

Συνελθεῖν, a. 2. infin. act. &

Συνελθόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συνέρχομαι, quod vide.

Συνελκύω, *contrabo*: ex σὺν & ἑλκύω, f. ύσω, *trabo*. Th. ἕλκω, idem.

Συνελογίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi συλλογίζομαι, *ratiocinor*, quod vide.

Συνελόντι, dat. ſing. a. 2. part. act. verbi συναιρέω, *ſimul everto, contrabo in unum*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ῄρηκα. a. 2. εἷλον, a. 2. part. ἑλὼν, όντος.

Συνεμάχησας, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi συμμαχέω, *pugnæ ſum ſocius, ſto a partibus alicujus*: f. ήσω. Th. μάχομαι, *pugno*.

Συνέμεν, a. 1. infin. act. Dor. & Æol. pro συνεῖναι, verbi *συνίημι, percipio, intelligo*: quod vide.

Συνενείκειεν, Ion. & Æol. 3. pl. a. 1. opt. act. verbi συμφέρω, *confero*. Vide ἐνείκαι.

Συνενείκεῖαι, *confertur*: 3. ſing. præſ. ind. pass. ab ἐνείκω, Poët. pro ἐνέγκω. Th. φέρω, *fero*.

* Συνεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω. *una diripio*.

Συνεξαμαρτάνω, εις, ει, *una erro*: in 3. pl. συνεξαμαρτάνυσι· ex σὺν, & ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ἁμαρτήσω. a. 2. ἥμαρτον.

Συνεξεπράξαντο, 3. pl. a. 1. m. à πράσσω, Ion. pro πράττω, *facio*: f. ξω.

* Συνεξέρχομαι, *convenio, una exeo*: f. 1. m. -ελεύσομαι, p. m. -ελήλυθα. Th. ἔρχομαι.

Συνεξετάζονται, 3. pl. ind. pass. à

Συνεξετάζω, *exquiro*: ex σὺν, ἐξ, & ἑτάζω, *examino*: f. σω.

* Συνεξέτατλον, imperf. verbi *συνεκτάτλω, ſimul ordino*.

Συνεξομοιῦσθαι, præſ. infin. pass. verbi συνεξομοιῦμαι, *aſſimilor*: quod ex σὺν, ἐξ, & ὁμοιόω. *aſſimilo*: & hoc ab ὅμοιος, η, *ſimilis*. Th. ὁμὸς, idem.

Συνεξορμάω, *una irrumpo*: ex σὺν, ἐξ, & ὁρμάω, *irruo*. Th. ὁρμὴ, *impetus*.

Συνεξοίκειλεν, *pertraxit, devenit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συνεξοκέλλω, *pertraho*; q. ex σὺν, ἐξ, & ὀκέλλω, *appello*: f. λῶ. Th. κέλλω, f. σω, idem.

Συνεοχμὸς, Att. pro συνοχμὸς, idem quod συνοχὴ, ῆς, ἡ, *junctura, commiſſura*: à συνέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Συνεπαθήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συμπαθέω, *condoleo*: quod vide.

Συνέπαινος, ε, ὁ ἡ ἡ, *conſentiens, comprobans*: ex σὺν, ἐπὶ, & αἶνος, *laus*.

* Συνεπακολυθέω, -ῶ, f. ήσω, *una ſubſequor, ſimul ſector*: ex σὺν & ἐπακολυθέω, *ſequor*.

Συνέπαξα, Dor. pro συνέπηξα, quod vide in συνέπηξεν.

Συνεπάψασθαι, Ion. pro συνεφάψασθαι, *ſimul attingere & aggredi*: a. 1. infin. m. verbi συνεφάπτομαι· ex σὺν, ἐπὶ, & ἅπτομαι, *tango*.

Συνεπελαφρύνω, *ſimul allevo*: ex σὺν, ἐπὶ, & ἐλαφρύνω, *alleviо*. Th. ἐλαφρὸς, ὸ, *levis, celer*.

Συνέπεμψα, a. 1. ind. act. verbi συμπέμπω, *una mitto*. Th. πέμπω, *mitto*: f. ψω. p. πέπεμφα.

Συνεπῆξεν, ας, ε, a. 2. ind. act. verbi συνεπήγνυμι, una præficio: ex σὺν, ἐπὶ, & ἴζημι, sto: f. στήσω.

Συνέπηξεν, condensavit: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συμπήγνυμι, compingo. Th. πηγνύω seu πήγνυμι, idem: f. ξω. p. χα. p. m. πέπηγα.

* Συνεπιθίσθαι, a. 2. infin. m. verbi.

* Συνεπιτίθημι, insidior: à τίθημι.

* Συνεπιμέλομαι, una curo. Th. μέλει, curæ est.

Συνεπιμαρτύρεω, -ῶ, testimonium insuper præbeo, adstipulor: f. ήσω. p. συνεπιμεμαρτύρηκα. ex σὺν, ἐπὶ, & μαρτυρέω, testor. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ ϗ ἡ, testis.

Συνεπίομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi συμπίνω, bibo cum aliquo: cum dat. fut. συμπιόσω. p. σύμπέπωκα. a. 2. ind. act. συνέπιον, ες. ε. Th. πίνω, bibo.

* Συνεπιπονέω, una laboro: ex πονέω, laboro.

* Συνεπισκέπτομαι, una considero, f. 1. m. -ψομαι, à σκέπτομαι, considero.

* Συνεπισπᾶσθαι, præs. infin. verbi.

* Συνεπισπάω, -ῶ, simùl attrabo. Th. σπάω.

Συνεπισπόμενος, simùl sequens. Vide σπεῖο, sequere.

* Συνεπίσταμαι, conscius sum mihi, conscio, simùl scio. Th. ἴστημι.

* Συνεπισχύω, coadjuvo, administer sum: f. ύσω, p. συνεπίσχυκα.

Συνίπνισον, imperf. act. verbi συμπνίγω, suffoco: f. ξω. p. συμπέπνιχα, a. 1. συνέπνιξα. Th. πνίγω, idem.

Συνέπνιξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi & Th.

Συνεπόδισα, ας, ε, a. 1. act. à συμποδίζω.

Συνέπομαι, consequor, comitor: cum dat. imperf. m. συνεπόμην, ου, ετο· quod ex σὺν, & ἕπω, sequor.

Συνεπλώκει, inciderat: Ion. legitur pro συνεπεπλώκει, 3. pers. sing. pluſq. perf. act. verbi συμπίπλω, incido. Th. πίπλω, cado. q. v.

Συνεργέω, -ῶ, una operor, adjuvo: imperf. συνήργεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει. f. ήσω. p. συνήργηκα. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Συνεργήσᾳς, 2. sing. f. 1. act. verbi συνεργέω, quod vide.

Συνεργὸς, ὸν, ὁ ϗ ἡ, adjutor, administer, collega: ab eod. Th.

* Συνερείδω, confirmo, stabilio, f. εύσω, ab ἐρείδω, infigo.

Συνέριθος, ου, ὁ ϗ ἡ, administer; propriè qui vel quæ lanificium exercet: ex σὺν, & ἔριθος, quod fit ab ἔρος, εος, τὸ, lana.

Συνέρχομαι, convenio, una venio, consuesco: imperf. συνηρχόμην, ου, ετο. f. συνελεύσομαι. a. 2. συνῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. act. συνελθεῖν, consuescere: a. 2. part. συνελθών, οῦσα, όν. p. med. συνελήλυθα, ας, ε, conveni: p. part. med. συνεληλυθὼς, ότος, pluſq. p. ind. med. συνεληλύθῃν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, venio.

Σύνες, intellige: & in 2. pl. συνέτε, a. 2. imperat. act. verbi συνίημι, intelligo. Th. ἵημι seu ἕω, mitto.

Συνέσῃ, dat. ſing. à σύνεσις, εως, ἡ, intelligentia; acc. σύνεσιν, verbi συνίημι, intelligo. quod vide.

Συνεσθίω, vescor cum aliquo: imperf. συνήσθιον, ες, ε, quod ab ἐσθίω, f. ἔσω, idem quod ἔσθω, edo, comedo.

Σύνεσις, εως, ἡ, intelligentia: à συνίημι.

* Συνεσκυθρωπάσαμεν, 1. pl. a. 1. verbi συνεσκυθρωπάζω, simul contristor: f. άσω.

Συνεσπάραξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. à συσπαράσσω, vel τίω, discerpo: f. ξω. p. συνεσπάραχα. Th. σπαράσσω, lacero.

Συνεσταλμένος, contractus: p. part. paſſ. à συστέλλω, contrabo, quod vide.

Συνέστασαν, constituti erant: Poët. pro συνέστησαν, 3. pl. a. 2. act. verbi συνίστημι, q. v.

Συνεσταυρώθην, ης, η, simul crucifixus sum: a. 1. ind. paſſ. &

Συνεσταυρωμένος, η, p. part. paſſ. verbi συσταυρόω, una crucifigo: f. ώσω. p. συνεσταύρωκα. Th. σταυρὸς, ου, ὁ, crux, seu palus erectus.

Συνέστειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συστέλλω, compono ad sepulturam, subtrabo: f. συστελῶ. p. συνέσταλκα. a. 1. συνέστειλα. Th. στέλλω, contrabo.

Συνεστῶσα μάχη, prælium quod adhuc committitur: perf. part. act. fœm. gen. per Epenth. τῆ ε pro συνεστῶσα, qu. per Crasin dicitur pro συνεστακυῖα, verbi συνίστημι. Sic συνεστεῶτες λίμῳ, qui in fame sunt constituti; fame enecti: perf. part. masc. gen. ab eod. verbo.

Συνέστη, 3. sing. a. 2. ind. act. &

Συνέστηκα, 3. perf. p. ind. act. verbi συνίστημι.

Συνεστήκει, Ion. pro συνεστήκει, perstitit, duravit: 3. sing. pluſq. perf. act. verbi συνίστημι, quod vide.

Συνεστηκυίας, firmæ: nom. pl. p. part. f. g. verbi ejusd.

Συνεστήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συνίστημι, constituo: f. συστήσω. p. συνέστακα. p. part. συνεστακὼς, & per Crasin. συνεστὼς, ῶτος. Th. ἵστημι, statuo.

Συνεστίη, ας, ἡ, convivium. Th. ἑστία, focus.

Συνεστῶτας, acc. pl. p. part. act. verbi συνίστημι, quod vide.

Συνέσχεν, ες. ε, a. 2. ind. act. verbi συνέχω, constringo. Th. ἔχω, habeo: f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

* Συνεταιρὶς, ίδος, ἡ, socia, scortum, concubina.

* Συνεταῖρος, ου, ὁ, sodalis, adjutor.

Συνέταξα, ας, ε, præcepi: a. 1. ind. act. verbi συντάσσω, constituo: f. ξω. Th. τάσσω, τίω, ordino: p. τέταχα.

Συνετάφημεν, 1. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi συνθάπτω, una sepelio. Th. θάπτω, sepelio: fut. ψω. p. τέθαφα. a. 2. ἔταφον.

Σύνετε, intelligite: 2. pl. a. 2. imperat. à συνίημι, intelligo.

Συνετίθεντο, constituerant: 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi συντίθημι, constituo, quod vide.

Συνετέλεστα, ας, ε, finii: a. 1. ind. act. à συντελέω, quod vide.

Συνετήρεε, 3. sing. imperf. act. verbi συντηρέω, observo, quod vide.

Συνετίζω, intelligentem reddo; à συνετὸς, & hoc à συνίημι, intelligo. quod ab ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.

Συνετίω, f. 1. Att. pro ίσω, præced. verbi.

Συνετὸς, intellexit: 3. sing. a. 2. ind. m. verbi συνίημι. Th. ἵημι, mitto: f. ήσω. a. 2. med. ἕμην, σο, το.

Συνετὸς,

Συνίὲτ, ῦ, *prudens, intelligens:* dat. pl. συνετοῖς· à *συνίημι, intelligo:* ab eodem Th.

Συνετρίβη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi *συντρίβω, contero.* Th. τρίβω, *tero:* f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτριβον.

* Συνετῶς, adv. *intelligenter:* à *συνίημι.*

Συνεύαδον, *complacuerunt:* 3. pl. imperf. vel a. 2. Pleonaſmo Æol. pro ἤαδον, & hoc pro ἤδον, quod & detracto augmento dicitur ἄδον, ες, ε. ab ἄδω, *placeo.* Vel ut alii volunt ab ἀνδάνω, p. m. ἤδα, & ἔαδα.

Συνευδοκέω, *conſentio, applaudo;* cum dat. f. ήσω. perf. *συνευδόκηκα.* ex σὺν, εὖ, & δοκέω, *videor.*

Συνευνάσθην, Bœot. pro *συνευνάσθησαν,* 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi *συνευνάζω, conſopio, cum aliquo ſopio. συνευναζεσθαι* verò *concumbere, cubare cum aliquo:* quod ab εὐνάζω, *ſopio.* Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile.*

Σύνευνος, ε, ὁ ἡ, Poët. *maritus,* vel *uxor; quòd alter cum altero in eodem lectu cubet:* ex σὺν, & εὐνὴ.

Συνευπορέω, -ῶ, *unà comparo, operam ſuppedito:* ex σὺν, εὖ, & πείρω, *tranſadigo.*

Συνευωχέομαι, -οῦμαι, *unà epulor:* cum dat. ex σὺν, & εὐωχέω, *convivio excipio.* Th. εὐωχία, ας, ἡ, *convivium, epulum:* qu. ab εὖ, & ἔχειν, *benè habere, lætum eſſe.*

Συνεφίστημι, *unà præficio:* a. 2. ind. act. *συνεπέστην.* p. part. act. *συνεφεστὼς, ῶσα, ὸς, unà præfectus.* præſ. paſſ. *συνεφίσταμαι, unà inſurgo:* quod ex σὺν, ἐπὶ, & ἵστημι, *ſio, ſtatuo:* f. στήσω.

Συνεφώνησαι, *pactus es:* 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi *συμφωνέω, conſentio:* f. ήσω. p. *συμπεφώνηκα.* Th. φωνὴ, *vox.*

Συνέχεον, εες, εε, imperf. vel a. 2. verbi *συγχέω, confundo, concito:* f. *συγχεύσω.* a. 1. *συνέχεα.* Th. χέω, *fundo.*

Συνεχέως, Ion. pro *συνεχῶς, aſſiduè, frequentèr.* &

Συνεχὴς, έος, ὁ ἡ, ἐς, *continuus, conjunctus.* q. &

Συνέχεσα, ης, ἡ, præſ. part act. f. g. ex

Συνέχω, *conſtringo, unà teneo:* f. *συνέξω.* p. *συνέχηκα.* a. 2. *συνέχον,* ες, ε, *compreſſi:* præſ. paſſ. *συνέχομαι, conſtringor:* imperf. paſſ. *συνειχόμην,* ε, εῖο, *angebar, numine afflabar.* Th. ἔχω, *habeo.*

Συνεχῶς, adv. *continenter:* à *συνέχω.*

Συνεψήφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi *συμψηφίζω, computo:* f. ίσω. p. *συνεψήφικα.* Th. ψῆφος, ε, ἡ, *calculus.*

Συνηγάγετε, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi *συνάγω, congrego:* f. ξω. a. 2. *συνῆγον,* & Att. *συνήγαγον,* ες, ε. Th. ἄγω.

Συνῆγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ejuſd. & Th.

Συνήγειρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi *συνεγείρω, unà excito:* f. *συνεγερῶ.* a. 1. paſſ. *συνηγέρθην,* ης, η. Th. ἐγείρω, *excito:* a. 1. ἤγειρα, ας, ε.

Συνηγέρθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd. & Th.

Συνηγμένος, η, ον, *congregatus:* perf. part. paſſ. gen. pl. *συνηγμένων,* verbi *συνάγω,* quod vide.

Συνηγόρει, 3. ſing. imperf. act. à

Συνηγορέω, *patrocinor;* ab ἀγορέω, ſeu ἀγορεύω, *loquor, dico.* Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum.*

Συνηγορία, ας, ἡ, *patrocinium,* ab eod. verbo & Th.

* Συνήγορος, ε, ὁ, *advocatus, patronus:* ab eod. Th.

Συνηγορῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi *συναγορεύω, aſſentior:* ex iiſd.

Συνηδέαται, *cognovit:* 3. ſing. p. paſſ. verbi *συνειδέω,* ſ. ήσω. p. paſſ. *συνείδημαι, σαι, ται,* & Att. *συνῆσται,* & Ion. diſſolut. *συνηδέαται.* Th. εἰδέω, vel εἴδω, *ſcio.*

Συνήδει, *conſcius erat:* 3. ſing. pluſq. p. ind. Att. verbi εἴδω, vel εἰδέω, *ſcio:* f. ήσω. p. ηκα. pluſq. p. εἰδήκειν, & per Syncop. εἰδειν, Att. ᾔδειν, εις, ει.

Συνήδομαι, f. ήσομαι, *delector; gratulor:* ab ἥδομαι, idem. Th. ἡδὺς, *ſuavis.*

Συνήθεας, acc. pl. à *συνήθης,* εος, ὁ ἡ, *conſuetus.* &

Συνήθεια, ας, ἡ, *conſuetudo.* à

Συνήθη, nom. pl. n. g. à

Συνήθης, εος, ὁ ἡ, *conſuetus, familiaris:* ex σὺν, & ἦθος, εος, τὸ, *mos, conſuetudo.*

Συνήθλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi *συναθλέω, ῶ, unà certo:* f. ήσω. p. *συνήθληκα,* q. à σὺν, & ἄεθλος, ſeu ἆθλος, ε, ὁ, *certamen.*

Συνήθως, gen. ſing. à *συνήθης,* εος, -ες, ὁ ἡ, *conſuetus.* Th. ἦθος, εος, τὸ, *mos.*

Συνηθροισμένοι, ι, αι, p. part. paſſ. verbi *συναθροίζω, congrego,* quod vide.

Συνηθῶν, gen. plur. à *συνήθης,* εος. Th. ἦθος.

Συνήθως, *pro more:* adv. ex iiſd.

Συνῆκα, ας, ε, *intellexi:* & in 3. pl. *συνῆκαν,* a. 1. ind. act. verbi *συνίημι, intelligo,* quod vide.

Συνήλασα, ας, ε, *compuli:* a. 1. ind. act. verbi *συνελαύνω, compello, -is.* Th. ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω. p. ἤλακα.

Συνῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi *συνέρχομαι, convenio,* quod vide.

Συνηλικιώτης, ε, ὁ, idem quod *συνῆλιξ, ικος, ὁ ἡ, coætaneus, coævus:* ex σὺν, & ἡλικιώτης, ε, ὁ, idem quod ἥλιξ, ικος, ὁ ἡ, *coætaneus,* Th. ἡλικία, ας, ἡ, *ſtatura.*

* Συνήλικος, ε, ὁ ἡ, idem. Dan. 1. 10.

Συνηλοίησε, 3. ſing. a. 1. act. verbi *συναλοιάω, -ῶ, contundo:* f. ήσω. Th. ἀλοάω, *comminuo:* dicitur & ἀλοιάω.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, *pactum:* à *συνίημι, committo.* Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto.*

Συνήμων, *ſocius:* ex iiſd.

Συνηνείχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à *συμφέρω, conduco:* p. paſſ. *συνήνεγμαι,* & inſerto ι, *συνήνειγμαι.* hinc ἠνείχθην, a. 1. paſſ. Th. φέρω, *fero:* f. οἴσω.

Συνήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi *συναντάω, occurro:* f. ήσω. ab ἀντάω, *obvius fio:* p. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, *pro, contrà.*

Συνήργει, 3. ſing. imperf. act. verbi *συνεργέω, -ῶ, unà operor:* imperf. *συνήργεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει.* f. ήσω. Th. ἔργον, *opus.*

Συνηωρὴς, έος, ὁ ἡ, ἐς, *tectus umbrâ, umbroſus.* Th. ἐρέφω, *tego.*

Συνήρχετο, 3. ſing. imperf. m. verbi *συνέρχομαι, convenio:* imperf. *συνηρχόμην, ω, ετο.* f. *συνελεύσομαι.* a. 2. *συνῆλθον.* Th. ἔρχομαι, *venio.*

Συνήσθιον,

Συνίσθιον, imperf. act. verbi *συνεσθίω, vescor cum aliquo*: f. *ίσω*. Th. *ἔσθω, edo.*

Συνῆτε, *intelligatis*: 2. pl. a. 2. ſub. act. verbi *συνίημι, intelligo*, quod vide.

Συνήφθην, a. 1. ind. paſſ. Vide in *συνῆφα*.

Συνήχθην, της, η, & in 3. pl. *συνήχθησαν*, a. 1. ind. paſſ. verbi *συνάγω, congrego*. Th. *ἄγω, duco*: f. *ἄξω*. p. paſſ. *ἦγμαι*. a. 1. paſſ. *ἤχθην*. f. 1. paſſ. *ἀχθήσομαι*.

Συνῆφα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi *συνάπτω, conjungo*: f. *ψω*. a. 1. paſſ. *συνήφθην*. Th. *ἅπτω, necto.*

Συνθάπτω, *unà ſepelio*: f. *ψω*. p. *συντέθαφα*. a. 2. *-έταφον*, a. 2. ind. paſſ. *ετάφην, ης, η, conſepultus fui*: a. 2. part. paſſ. *-ταφείς, έντος*. Th. *θάπτω, ſepelio.*

* Συνθέλω, *ſimùl volo, conſentio*: ex *σὺν*, & *θέλω*, f. *θήσω, volo.*

* Σύνθεμα, ατος, τὸ, *pactum, fœdus.*

Συνθέμενος, η, *conjungens, ruminans, perpendens*: a. 2. part. m. verbi *συντίθημι, conjungo*. Th. *τίθημι, pono*: f. *θήσω*. a. 2. *ἔθην*. a. 2. m. *ἐθέμην, σο, το*, aor. 2. imperat. m. *θέσο, θέο* ϗ *θοῦ, θέσθω.*

Σύνθεο, & *σύνθη, compone, animadverte*: a. 2. imperat. m. ex iiſd.

Συνθεσία, ας, ἡ, *pactum*: gen. pl. Æol. *συνθεσιάων*. à *συνίθημι*. Th. *τίθημι, pono.*

Σύνθεσις, εως, ἡ, *compoſitio, pactum*; *SYNTHESIS* figura: acc. ſing. *σύνθεσιν*, ejuſd. verbi & Th.

Σύνθετο, Ion. pro *συνέθετο*, 3. ſing. aor. 2. ind. m. verbi *συντίθημι, accumulatim colligo*. Th. præced.

Σύνθετος, η, *compoſitus*: dat. pl. *συνθέτοις*. &

Συνθέτως, *conjunctim*: adv. à *σύνθετος*, q. ex *σὺν*, & *τίθημι*.

Συνθήκαι, nom. pl. à

Συνθήκη, ης, ἡ, *compoſitio, pactum, fœdus, conſenſus*: acc. pl. *συνθήκας*· à *συντίθημι, compono*. Th. *τίθημι, pono.*

Σύνθημα, ατος, τὸ, *compoſitum, conſtitutum, ſignum*; ex iiſd.

* Συνθηρευτὴς, ἑῦ, ὁ, *venationis ſocius*: ex *σὺν*, & *θηρευτης, venator.*

Συνθήσει, *componet*: 3. ſing. fut. 1. ind. act. ex iiſdem.

Συνθλάσαι, a. 1. inf. act. verbi *συνθλάω*, quod vide.

Συνθλασθήσεται, 3. ſing. f. 1. paſſ. ab eod. verbo.

Συνθλάω, *conquaſſo, confringo*; f. *άσω*. a. 1. *-έθλασα*. p. *-τέθλακα*. p. paſſ. *-τέθλασμαι*. a. 1. ind. paſſ. *-εθλάσθην*. fut. 2. paſſ. *-θλασθήσομαι, η, εται, conquaſſabor*. quod à Th. *θλάω, frango.*

Συνθλίβω, *comprimo*: f. *ψω*. imperf. *ἐθλιβον, ες, ε*. perf. *-τέθλιφα*. Th. *θλίβω, premo*: f. *ψω*.

Συνθνήσκουσι, 3. pl. præſ. ind. act. à

Συνθνήσκω, *commorior*. Th. *θνήσκω, morior*: fut. 2. m. *θανοῦμαι*. perf. *τέθνηκα*. a. 2. *ἔθανον.*

Συνθρύπτω, *præciè, deliciis frango, effœmino, enervo, effringo*; item *comminuo, confringo*: f. *ψω*. a. 1. *-έθρυψα*. p. *-τέτρυφα*. Th. *θρύπτω*, f. *ψω, frango.*

Συνιδεῖν, *perſpicere, conſiderare*: a. 2. infin. act. verbi *συνείδω*, p. m. *σύνοιδα, conſcius mihi ſum*. Th. *εἴδω, video*: f. *εἴσομαι*, a. 2. *εἶδον* & *ἴδον.*

Συνιεῖν, præſ. infin. à *συνιέναι*· à *συνίω*, pro *συνίημι, intelligo*: a. 2. *σύνην*. Th. *ἴω, mitto.*

Συνιείς, *ἐντος, intelligens*: acc. *συνιέντα*. dat. pl. *συνιεῖσι*. præſ. part. act. verbi præced.

Συνίεμαι, *paciſcor, convenio*: præſ. med. & in infin. *συνιέναι*. &

Συνιέμεν, Ion. pro *συνιέναι*, præſ. infin. act. &

Συνίετε, *intelligite*: 2. pl. præſ. imperat. act. *συνίετω*, ἑτω, vel *σύνημι, intelligo*. Th. *ἴω, mitto.*

Συνίζειν, *conſidere*: Ion. pro *συνίζεσθαι*, quod à Th. *ἕζομαι, ſedeo*: vel *ἵζω, ſedere facio.*

Συνίημι, *propriè, committo*; item *intelligo*: 3. pl. *συνιᾶσι*, (pro *εἶσι, intelligunt*: quod à *συνιέω, -ῶ*.) Sic ad Rom. iii. 11. *συνιῶν*, pro *συνιεὶς, ἐντος*, præſ. part. ad formam *ποιῶν*, à *συνιέω*. præſ. imperat. act. *συνίετω, ἑτω*, & in 2. pl. *συνίετε, intelligite*: præſ. ſub. *συνιῶ, ῇς, ῇ*, & in 3. pl. *ῶσι*. præſ. inf. *συνιέναι*. f. *συνήσω, εις, ει*, & in 3. pl. *συνήσουσι*. perf. *συνεῖκα*. a. 1. *συνῆκα*. a. 2. *σύνην, ης, η*. a. 2. imperat. *σύνες, συνέτω*, & in 2. perf. pl. *συνέτε*. a. 2. ſub. *συνῶ, ῇς, ῇ*. & in 2. pl. *συνῆτε*. a. 2. part. *συνιῶν*, Matth. xiii. 23. à *συνιέω*. & hoc ex *σὺν*, & *ἵημι* vel *ἴω, mitto.*

Συνίμεν, Ion. Æol. & Dor. pro *συνιέναι*, quod idem valet ac *τὸ συνέρχεσθαι, convenire*: præſ. infin. act. à *σὺν*, & *ἴμι*, hinc *ἰέναι*, in infin. Th. *ἴω, eo, vado.*

Συνιόντες, nom. pl. a. 2. part. verbi *σύνειμι, ſimùl eo*. ab *εἶμι, eo*; a. 2. *ἦν*. a. 2. part. *ἰὼν, όντος*. Th. *ἴω, eo.*

Συνίων, pro *συνίεσαν, intelligebant*: 3. pl. imperf. act. quod à *συνιέω* pro *συνίημι*, q. v.

Συνιῶσι, *intelligunt*: 3. pl. ind. præſ. ab eod. Th.

Συνίσαν, *concurrerunt, unà iverunt*: 3. pl. imperf. act. verbi *σύνειμι, unà eo*: quod ab *εἶμι, eo*: imperf. *εἶν, εἶς, εἶ*, in dual. *ἴτον*, &c. Th. *ἴω, eo.*

Συνίσασι, *ſciunt*: 3. pl. ind. præſ. verbi *ἴσημι, ſcio.*

Συνιστάμενος, η, præſ. part. paſſ. *συνίστασθαι*, præſ. infin. paſſ. verbi *συνίστημι, conſtituo*, quod vide.

Συνίσταται, 3. perſ. ſing. præſ. paſſ. verbi *συνίστημι, conſtituo*: infin. *συνιστάναι, concilare, congregare*. Th. *ἵστημι, ſtatuo*: f. *στήσω*. a. 2. *ἔστην.*

Συνιστάντος, gen. ſing. part. præſ. act. verbi ejuſd.

Συνιστάνω, vel *συνιστάω, commendo*; idem quod *συνίστημι*, 2 Cor. iii. 1.

Συνίστημι, *conſtituo, commendo*: præſ. part. *συνιστῶν, ῶντος*, contractè à *συνιστάω, -ῶ*, idem quod *συνίστημι*, f. *συστήσω*. p. *συνέστακα*, ſeu *συνέστηκα*. p. part. act. *σύνεστακὼς*, & per Craſin *συνεστὼς, ῶσα, conſiſtens*: & per Epenth. *συνεστηὼς, ῶσα*. a. 1. ind. act. *συνέστησα, teſtatum feci*: præſ. inf. paſſ. *συνίστασθαι*. Th. *ἵστημι.*

Συνιστῶν,

Συνιστᾶν, & in nom. pl. συνιστᾶντες, præſ part. act. à συνιστάω, *commendo*, idem quod συνίστημι, quod vide.

* Συνίστωρ, ορος, ὁ, *cognitor, teſtis* : à συνίστημι.

* Συνιχυριεῖν, f. ι. infin. verbi

* Συνιχυρίζω, *corroboro*, f. ίσω, & ιῶ (nam polyſyllaba in ίζω habent fut. in ίσω, vel ιω) ex ἰχυρίζω.

Συνιῶν (pro συνιείς) præſ. part. act. verbi συνιέω, idem quod συνίημι, *intelligo, committo*. Sed

Συνιών, όντος, (pro συνιὼν) a. 2. part. act. ejuſd. verbi.

Συνιῶσι, 3. perſ. plur. ſub. præſ. act. ab eod. verbo.

Συνκωμάζωτε, Dor. pro συνκωμάσατε, *choream unà inſtituite* : a. ι. imperat. act verbi συγκωμάζω· ex σὺν, & κωμάζω, *comeſſor*. Th. κῶμος, ου, ὁ, *hymnus, comeſſatio*.

Συνναίεσκε, Ion. pro συνέναιε, 3. ſing. imperf. act. verbi συνναίω, *cohabito*. Th. ναίω, *habito* ; f. σω.

Συννένασται, *in acervum congeſti ſunt* : Ion. pro συννένυνται, 3. pl. p. paſſ. verbi συννέω, vel συννύω, *in unum acervum congero* : ex σὺν, & νέω, *glomero*.

* Συννέφεια, ας, ἡ, *congregatio nubium*.

Συννεφέω, *nubes cogo*. Th. νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Συνεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *nubiloſus, nube obductus, obſcurus*. ab eod.

Συννεχὲς, adv. *aſſiduè, continentèr* : à συνέχω.

Συννῆσαι, *coacervare*, a. ι. infin. act. à νέω, *glomero*.

Συννοέω, f. ήσω, *cogito, intelligo* : ex σὺν, & νοέω, *mente agito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Σύννοια, ας, ἡ, *profunda cogitatio, mœror* : ex σὺν, & νόος, *mens*.

Συννοίη, ης, ἡ, Ion. pro præced.

Σύννομος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui cum aliquo paſcitur* ; Metaph. *conjunctus, cognatus* : ex σὺν, & νομὴ, *pabulum*. Th. νέμω, *paſco* : p. m. νένομα.

Σύννους, *gravem* : ex σὺν, & νόος, *mens*.

* Σύννυμφος, ου, ἡ, *mulier fratri alterius nupta* : Ruth. i. ιϛ.

Συνοδεύω, *iter facio cum aliquo* : f. εύσω. p. συνοδεύκα· ex σὺν, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*.

Συνοδία, ας, ἡ, *comitatus, iter commune* : ab eod.

* Συνόδιον, ου, τὸ, *coitus lunæ cum ſole, interlunium*.

Συνοδοιπόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *comes in itinere* : ex σὺν, ὁδὸς, & πόρος, *tranſitus*. Th. πείρω, *tranſeo* : p. m. πέπορα.

Σύνοδος, ου, ἡ, *congreſſus, concio, conventus*, ſeu *SYNODUS* ; item *conjunctio, coitus* ; etiam *proventus, redditus* : ex σὺν, & ὁδὸς, *via*.

* Συνοδυνάομαι, -ῶμαι, *condoleo*.

Σύνοιδα, *conſcius mihi ſum*, p. m. συνοιδέναι, p. inſin. m. à συνείδω. Th. εἶδω, *ſcio*.

Συνοικέω, *unà verſor, unà habito, matrimonium contrabo* : f. ήσω. p. συνώκηκα. Th. οἶκος.

Συνοίκησις, εως, ἡ, *cohabitatio, contubernium, conſortium, connubium*. &

Συνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. συνοικῶν τινι, *qui cum aliquo habitat, contubernalis* : à συνοικέω, quod vide.

Συνοικία, ας, ἡ, *contubernium, civitas, cœnacularia domus*. &

Συνοικίζω, f. ίσω, *unà habitare facio, connubio jungo*. &

Συνοικιστὴς, οῦ, ὁ, *qui cum aliquo ædificat, ſocius alicujus in condendo ædificio, urbe*, &c. ex σὺν, & οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, *ædificator*. Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus*.

Συνοικοδομέω, -ῶ, *unà ædifico* : f. ήσω. p. συνῳκοδόμηκα. præſ. paſſ. συνοικοδομέομαι, -οῦμαι, *unà ædificor* : ex σὺν, οἶκος, & δέμω, *ſtruo*.

Σύνοικος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ſimùl habitans, conſors, contubernalis*. Th. οἶκος, *domus*.

Συνοισόμεθα, *congrediemur* : ι. pl. f. ι. m. verbi συμφέρω. Th. φέρω, f. οἴσομαι, a. ι. ἤνεγκα, *fero*.

* Συνολκὴ, ῆς, ἡ, *contractio, titillatio* : ab ὁλκὴ, *tractio*.

* Σύνολον, adv. *omninò, in univerſum* : à

* Σύνολος, *integer, univerſus*. Th. ὅλος.

Συνολοφύρομαι, *unà lamentor*. Th. ὀλοφύρομαι, *lamentor, ejulo* : f. οῦμαι.

Συνόλως, adv. *prorsùs, omninò* : ex σὺν, & ὅλος.

Συνομάλιξ, κος, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro συνομήλιξ, *ætate par, æqualis*. Vide ὁμήλικας.

Συνομιλέω, -ῶ, *unà colloquor* : eum dat. f. ήσω, p. συνωμίλικα. Th. ὅμιλος, *cœtus, turba*.

* Συνόμνυμι, *conjuro*. Vide ὄμνυμι, *juro*.

* Συνομολογέομαι, -οῦμαι, *aſſentior* : &

Συνομολογῶ, *aſſentior, conſentio, comprobo* : ex σὺν, ὁμὸς, & λόγος. Th. λέγω, *dico*.

Συνομορέω, -ῶ, *confinis ſum* : f. ήσω, p. συνωμόρηκα. ex σὺν, & ὅμορος, ου, ὁ ἡ ἡ, *conterminus* : ab ὁμοῦ, *unà*, adv. (Th. ὁμὸς, *ſimilis*) & ὅρος, *terminus*.

* Συνομοσία, ας, ἡ, *conjuratio* : ex συνόμνυμι, *conjuro*.

Συνοπαδὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *comes* : ex σὺν, & ὀπάζω, *perſequor, comitem do* : f. άσω.

* Συνοράω, -ῶ, *perſpicio, intelligo* : f. άσω, p. συνῶρακα, & -εωρᾶκα. Th. ὁράω.

* Συνουλωσις, εως, ἡ, *obductio cicatricis* : ab οὐλὴ, *cicatrix*.

Συνουσία, ας, ἡ, *conſuetudo, converſatio, concubitus* : à σύνειμι, *unà jum, converſor*. Th. εἰμὶ, ſeu ἔω, *ſum*.

* Συνουσιασμὸς, οῦ, ὁ, *congreſſus* : à συνουσιάζω, σῶ, f. άσω.

Σύνοφρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, *juncta ſupercilia habens*. Th. ὀφρὺς, ύος, ἡ, *ſupercilium*.

Συνοχὴ, ῆς, ἡ, *coarctatio, anxietas* : à συνέχω, *conſtringo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Συνοχωκότε, *coarctati, in anguſtum cœuntes* : nom. dual. perf. part. act. Atticè pro συνοχηκότε, Atticorum enim eſt η vertere in ω, & Ion. rejicitur augmentum à verbo συνοχέω, f. ήσω, p. συνώχηκα· à συνοχὴ, *coarctatio, anguſtia*. hoc à συνέχω, *conſtringo*. Th. ἔχω, *habeo*. Heſychius verò à συνοίχω derivari innuit : nam ex οἴχω fit præt. med. οἶχα, & Atticè reduplicatis initialibus præſentis ὄχωκα.

Σύνοψις, εως, ἡ, *conſpectus, compendium*, ſeu *SYNOPSIS* : ex σὺν, & ὄπτομαι, *video*.

* Συνταγὴ, ῆς, ἡ, *præceptum* : &

Σύνταγμα, ατος, τὸ, *res ordinata* ; ſeu *ordinatio, agmen, exercitus* ; *volumen*, ſeu *SYNTAGMA* : ex συντάσσω, vel -τίω, q. v.

Συντάμνειν

Συντάμνειν, Ion. pro συντέμνειν, *concidere, itineris compendio uti.* Th. τέμνω, *seco.*

Συντανύσειε, Æol. pro συντανύσαι, aor 1. part. act. verbi συντανύω, idem quod συντείνω, *tendo, vergo.* Th. τείνω, idem.

Σύνταξις, εως, ἡ, *constructio* seu *SYNTAXIS*, hinc Syntax, apud Gramm. item *ordo, classis, tributum*; acc. sing. σύνταξιν· à συντάσσω, *construo.* Th. τάσσω, vel -τλω, *ordino.* f. ξω.

* Συνταράσσω, *conturbo*, f. άξω, p. συντετάραχα· ex ταράσσω, *turbo.*

Συντάσσω, vel -τλω, *unà cum aliis ordino, colloco, constituo*; f. ξω. a. 1. συνέταξα, ας, ε, *præcepi*: p. συντέταχα. perf. pass. συντέταγμαι, ξαι, κται. Th. τάσσω.

Συντατλόμενος, præs. part. pass. à συντάτλω. Vide συντάσσω.

Συνταχύνω, *propero, accelero.* Th. ταχὺς.

* Συντεθραμμένος, *simùl educatus*, præt. part. pass. à συντρέφω.

Συντείνω, *contendo, incito, pertineo.* Th. τείνω.

Συντελίθειν, præs. inf. Poët. pro συντελεῖν, *conficere, efficere, parare.* Vide τελέθω.

Συντέλεια, ας, ἡ, *consummatio, finis, perfectio*; à συντελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, *perfectus.* Th. τέλος.

* Συντέλεσμα, ατος, τὸ, *consummatio, perfectio*: ex præt. pass. verbi

Συντελέω, -ῶ, *finio*, f. έσω, a. 1. συνετέλεσα, ας, ε, p. συντετέλεκα, præs. inf. pass. συντελέεσθαι, -εῖσθαι, *consummari*, p. pass. συντετέλεσμαι, a. 1. ind. pass. συνετελέσθην, ης, η, a. 1. part. συντελεσθεὶς, εῖσα, ἐν, *exactus, ad finem perductus*: ab eod. Th.

Συντελὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, *utilis, qui tributum confert.* Th. τέλος, *vectigal.*

Συντελοῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi σωτελέω, quod vide.

Συντέμνω, *concido*: f. εμῶ. p. συντέτμηκα, p. pass. συντέτμημαι, p. part. pass. συντετμημένος, η, ον, *concisus, a, um*, p. m. συντέτομα. Th. τέμνω, *seco.*

Συντέτακται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi συντάσσω, *constituo.* Th. τάσσω, vel -τλω, *ordino*; f. ξω.

Συντετριμμένος, η, ον, *contritus, a, um.* perf. part. pass. verbi συντρίβω, *contero*, q. v.

Συνῆρεον, *conservo, observo, revereor*, imperf. συνεῖρεον, -ες, -εις, -εε, -ει. f. ήσω. p. συντερήκα. præs. pass. συντηρέομαι, -οῦμαι, *conservor.* Th. τηρέω, *servo.*

Συντήρησις, εως, ἡ, *conservatio, observatio*, & *SYNTERESIS* conscientiæ: à 2. perf. sing. p. pass. verbi præced.

Συντιθέναι, præs. inf. act. συντίθενται, 3. pers. pl. præs. infin. pass. verbi

Συντίθημι, *constituo, compono*: f. συνθήσω p. συντέθεικα, a. 2. συνέθην. præs. med. συντίθεμαι, *paciscor, consentio.* p. pass. συντέθειμαι, pluſq. p. pass. συνετεθείμην, σο, το, & in 3. pl. συνετέθειντο, *constituerant*: a. 2. m. συνεθέμην, σο, το, *pactus sum.* Th. τίθημι, *pono.*

Συντίμησις, εως, ἡ, *existimatio pretii, pretium.* à συντιμάω, quod ex σὺν, & τιμή. Th. τίω.

Συντομία, ας, ἡ, *brevitas*: q. à συντέμνω, *concido.* Th. τέμνω, *seco*; præt. m. τέτομα.

Σύντομος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, *concisus.* ab eod. Th.

Συντόμως, *concisè, brevitèr*: adv. &

Συντομώτατα, *brevissimè*: superl. à σύντομος.

Σύντονος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, *contentus, concitatus*: à συντείνω, *contendo.* Th. τείνω, *tendo*: fut. ενῶ. p. τέταχα. p. m. τέτονα. Undè

Συντόνως, adv. *vehementèr, confestim.*

Σύντρεις, *tres simùl, terni.* Th. τρεῖς, *tres.*

* Συντρέφω, *simùl educo, alo*: f. -θρέψω, p. pass. -τέθραμμαι· ex τρέφω, q. v.

Συντρέχω, *concurro, convenio, consentio*: fut. m. συνθρέξομαι, a. 2. συνέδραμον, p. m. συνδέδρομα. Th. τρέχω, *curro.*

Συντριβὴ, ῆς, ἡ, *contritio*: à

Συντρίβω, *contero, comminuo, quasso*: præs. part. συντρίβων, ουσα, ον, f. ψω, p. συντέτριφα, a. 1. συνέτριψα, a. 1. part. act. συντρίψας, ασα, αν, a. 2. ind. act. συνέτριβον, præs. pass. συντρίβομαι, *conteror*, p. pass. συντέτριμμαι, p. infin. pass. συντετρίφθαι, p. part. pass. συντετριμμένος, η, ον, *quassatus, a, um*, a. 2. ind. pass. συνετρίβην, ης, η, f. 2. pass. συντριβήσομαι, ῆ, εται, *confringar.* Th. τρίβω, *tero.* Hinc

Σύντριμμα, ατος, τὸ, *contritio*: &

Συντριμμὸς, οῦ, ὁ, idem: à 1. pers. p. pass. verbi præced.

Συντρίψαι, a. 1. infin. ejusd.

* Σύντριψις, εως, ἡ, *contritio*: ab eod.

Σύντροφος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, *unà educatus*: à συντρέφω, *simùl educo.* Th. τρέφω, *nutrio, alo*: f. ψω. p. m. τέτροφα.

Συντροχάζειν, Poët. pro συντρέχειν, *concurrere, simùl currere*: ex σὺν, & τροχάζω, *curro.* Th. τρέχω, idem.

Συντυγχάνω, *convenio, incido in aliquem, contingo*, cum dat. a. 2. συνέτυχον, ες, ε. a. 2. infin. συντυχεῖν. Th. τυγχάνω, *sum*, f. τεύξομαι.

Συντύχη, ης, ἡ, nom. mulier. Gr. *affabilis.*

Συντυχία, ας, ἡ, *successus, casus*; quod ex σὺν, & τυγχάνω, *sum.*

Συντυχίην, præcedentis acc. sing. Ion.

Συνυμνίω, -ῶ, *concano*: ex σὺν, & ὑμνέω, *celebro.*

Συνυπακούεσθαι, præs. infin. pass. à

Συνυπακούω, *unà subaudio*: quod ex σὺν, ὑπὸ, & ἀκούω, *audio.* f. σω, p. ἤκουκα.

Συνυποκρίνομαι, *unà simulo*, a. 1. ind. pass. συνυπεκρίθην, ης, η, quod ex σὺν, ὑπὸ, & κρίνω, *secerno.*

Συνυπουργέω, -ῶ, *unà operam confero*, f. ήσω. p. συνυπούργηκα. quod ex σὺν, & ὑπουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, ἡ, *adjutor.* quod ex ὑπὸ, & ἔργον, *opus.*

Συνυφαίνω, vide ὑφαίνω, *texo.*

* Συνυφὴ, ῆς, ἡ, *tela*: ex σὺν, & ὑφὴ, *textura.*

* Συνυψόω, -ῶ, *simùl extollo*, f. ώσω, p. -ύψωκα· ab ὑψόω, *extollo.*

Συνωδίνω, *unà instar puerperæ doloribus afficior, crucior.* Ex σὺν, & ὠδίνω, *parturio.* Th. ὀδύνη, ης, ἡ, *dolor.*

Συνῳδὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ἡ, *consonus, consentiens*, pro συνᾴδων· ex σὺν, & ἀείδω, *cano.*

Συνωκηκυῖα, *maritata*, perf. part. act. f. g. verbi συνοικέω, *unà versor.* Th. οἶκος.

Συνώμεθα, a. 2. sub. m. 1. pl. verbi συνίεμαι, *paciscor, convenio.*

Συνωμοσία, ας, ἡ, *conjuratio* : &
Συνωμότης, ου, ὁ, *conjuratus, confœderatus* : à συνόμνυμι, *conjuro*. f. συνομόσω, p. συνομώμοκα. Th. ὄμνυμι, *juro*.
Συνωνέομαι, vide ὠνέομαι, *emo*.
Συνωνυμία, ας, ἡ, *nominis cum alio in significatione communio* : &
Συνώνυμος, *nomen commune habens* : ex σὺν, & ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.
Συνωρὶς, ίδος, ἡ, *par equorum* aut *mulorum currum trahentium, bigæ* ; item *compar* : qu. συναορὶς, à συναείρω, *connecto*. Th. εἴρω.
Συναθρόον, *confertim, continenter* : adv. à συνέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*.
Συὸς, *suis*, gen. sing à σῦς, Dor. pro σῦς, *sus*.
ΣΥΡΑΙ, ῶν, αἱ, *parvæ vilesque lacernæ*. Vide σισύρα.
Συρακόσσαι, ῶν, αἱ, Dor. & Poët. pro
Συρακοῦσαι, ῶν, αἱ, & Συράκυσαι, *SYRACUSÆ*, nom. urbis. Gr. *trahentes invitum*.
ΣΥΡΒΗ, ης, ἡ, *tumultus* : Att. τύρβη, ης, ἡ, idem. Hinc τυρβάζω, *turbas* seu *tumultum excito* : q. à σύω, *moveo, turbo*.
Σύργαγρος, *serpens*, in Theocr. à σύρω, & γαστὴρ, *qui ventrem trahit*.
Συρέντες, *tracti*. nom. pl. a. 2. part. pass. à σύρω, *trabo*, f. ρῶ. a. 2. pass. ἐσύρην.
* Συρὶς, ας, ἡ, *pinguis tunica* ; item herbæ nomen.
Συρία, ας, ἡ, nomen regionis, factum ex *Assyria*, per Aphær. ab *Assur*, hoc est, *progressus*, qui fuit filius Semi.
Συρίγγων, gen. pl. à σύριγξ, ιγγος, ἡ, *tibia*. Th. συρίσσω, *sibilo*.
Συριγμὸς, οῦ, ὁ, *sibilus, stridor* : ab eod.
Σύριγξ, γγος, ἡ, *fistula, caverna*. Th. συρίσσω, *sibilo*.
* Συρίζω, *fistulâ cano, sibillo*, f. ίσω, p. σεσύρικα, pass. σεσύρισμαι.
Συρικτὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, *genere Syrius*.
Συρικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro συρικτὴς, οῦ, ὁ, *fistulator*.
Συρίξας, αντος, a. 1. part. act. verbi συρίσσω, f. ξω, *sibilo, fistulo*.
Συρίσδειν, & συρίσδεν, Dor. pro συρίζειν, *fistulâ ludere*. &
Συοίσδειν, Dor. pro συρίζειν, *sibilare*. συρίσδες, pro συρίζεις, verbi συρίζω, id m qu. Th. συρίσσω, *sibilo*.
* Συρισμὸς, οῦ, ὁ, *sibilus* : à συρίζω.
ΣΥΡΙΣΣΩ, vel -πτω, f. ξω, *sibilo, fistulo* : hinc σύριγξ, γγος, ἡ, *fistula*.
* Συριστὶ, adv. *Syriacè, linguâ Syriacâ*.
Σύρμα, *SYRMA*, quod trahitur, & vestis caudata mulierum.
Συρμαΐζειν, *purgare potione ex aquâ & ζειâ*.
Συρμὸς, οῦ, ὁ, *tractus* : à σύρω.
Σύροισα, *trahens*, Dor. pro σύρουσα, præs. part. f. g. à σύρω, *trabo*.
Συροφοίνισσα, ης, ἡ, *SYROPHOENISSA*, ex *Syriâ Phœnicibus* conterminâ oriunda mulier.
* Συρράπτω, *consuo* ; ex σὺν, & ῥάπτω, *suo* : f. ψω, p. ἔρραφα.
* Συρράσσω, f. ξω, p. συνέρραχα, a. 1. συνέρραξα, id. q.
Συρράτλω, f. ξω, *confligo*. Th. ῥάσσω, vel -πτω, *allido*.
* Συρρέμβομαι, *una vagor* : ex σὺν, & ῥέμβω, *in gyrum ago*.
Συρρέουσι, 3. pl. præs. ind. à
Συρρέω, *confluo* : ex σὺν & ῥέω, *fluo* : fut. ρεύσω.
Συρρήγνυναι, *confluere impetuosè*. Th. ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango* : f. ξω.
* Σύρτης, ου, ὁ, *tractor* : à σύρω.
Σύρτις, εως, ἡ, *SYRTIS*, lacus periculosus in mari : in pl. αἱ σύρτεις, sunt duo sinus in mediterraneo periculosissimi : à σύρω, *trabo*, quòd naves attractas mergant.
Σύρφαξ, ακος, *incompositus* : item *vilis multitudo* undecunque tracta : à σύρω, *trabo*.
Συρφετὸς, οῦ, ὁ, *sordes corrasæ*, q. contractæ, *vilis plebecula*, seu *fæx plebis*. vide in σύρω.
ΣΥΡΩ, *trabo*, per pavimentum : f. συσῶ. p. σέσυρκα, p. pass. σέσυρμαι. Undè διασυρτικὸς, οῦ, ὁ, *convitiator*.
ΣΥ̃Σ, συὸς, ὁ ἡ, ἡ, *SUS, porcus, aper* : dat. pl. συσὶ. ὗς, idem. ὑὸς, ὑός, ἡ, *suculd*. ὕαινα, ης, ἡ, idem. Est etiam *nomen feræ*. q. à σύω, quia *violentèr ruit eundo*. vel ab ὕω, *pluo* : undè ὑγρὸς, *humidus*.
Συσκευάζω, f. άσω, *convaso, in fasciculum colligo, compilo, apparo, subdolè struo* : ex σὺν & σκευάζω. Th. σκεύος, *vas*.
* Συσκηνέω, -ῶ, *contubernalis sum, in eodem sum tabernaculo*.
* Συσκηνοῖεν. 3. pl. præs. opt. à σὺν & σκηνὴ, *tabernaculum*.
* Σύσκηνος, ου, ὁ ἡ, ἡ, *contubernalis* : &
* Συσκηνόω, -ῶ, *contubernalis sum* : à σκῆνος, εος, τὸ, id. q. σκηνὴ.
Συσκιάζω, *obumbro, occulto* : f. άσω. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra*.
Συσκιάσαι, a. 1. infin. act. præced.
* Σύσκιος, ου, ὁ, *umbrosus, opacus*.
Συσκοτάζω, *obnubilo*, -άζει, *contenebrascit, advesperascit* : ex σὺν, & σκοτάζω. Th. σκότος.
* Συσκυθρωπάζω, *simùl contristor, condoleo*, f. άσω· ex σκύθρωπος, *mœstus, vultu tetrico* ; quod ex σκυθρὸς, *tetricus*, & ὠψ, *vultus*. Th. σκυδμαίνω, *iracor*.
* Συσσειμὸς, οῦ, ὁ, *concussio* : à perf. pass. verbi
* Συσσείω, *concutio*, f. είσω, p. συσσέσεικα. p. pass. συσσέσεισμαι. Th. σείω.
Συσπαράσσω, vel -πτω, *discerpo, lacero* : f. ξω. p. συνεσπάραχα, a. 1. συνεσπάραξα. Th. σπαράσσω, *lacero*.
Συσπεύδω, *studiosè & impensè alicui faveo*. Th. σπεύδω, *festino*.
Σύσσημον, ου, τὸ, *commune signum* : &
Σύσσημος, ου, ὁ ἡ, ἡ, *consignificans* : ex σὺν & σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.
Συσσίτοισιν, *sodalibus*, dat. pl. Ion. à
Σύσσιτος, ου, ὁ, *sodalis* : ex σὺν & σῖτος, ου, ὁ, *frumentum*.
* Συσσόρω, *una violentèr trabo* : à σύρω.
Σύσσωμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, *ejusdem corporis particeps* : ex σὺν & σῶμα, *corpus*.
Συστᾶσαν, a. 1. part. pass. verbi συνίστημι, quod vide.

* Συσ-

* Συσᾶσαν, acc. fing. fœm. a. 2. part. verbi συνίσημι, *insurgo*, a. 2. συνέστην, & part. συστὰς, -άντος, -ᾶσα, -ης, -άν.

Συστάσεις, nom. pl. à

Σύστασις, εως, ἡ, *constitutio, assertio, coitio, conspiratio* ; item *cœtus*. à συνίστημι, fut. συστήσω, *constituo*. Th. ἵστημι, *statuo*, a. 2. ἔστην.

Συστασιαστὴς, οῦ, ὁ, *socius seditionis* : ex σὺν & στασιάζω, *factionibus contendo*. Th. ἵστημι, *sto*.

Συστασιώτης, ου, ὁ, *qui ejusdem est factionis*.

Συστατικὸς, ἡ, ὸν, *commendatitius, a, um* : à συνίστημι, *commendo* : ejusd. Th.

Συσταυρόω, -ῶ, *unà crucifigo* : f. ώσω. p. συνεσταύρωκα. perf. pass. συνεσταύρωμαι. a. 1. ind. pass. συνεσταυρώθην, ης, η. a. 1. part. pass. συσταυρωθεὶς, έντος. Th. σταυρὸς, *crux*, seu *palus erectus*.

* Συστεγάζω, *unà contego* : à σὺν, & στέγω, *tego*, p. m. ἔστεγα.

Συστέλλω, propriè, *contrabo* ; item *compono ad sepulturam, vestibus sepulchralibus obvolvo*. Alii vertunt *subtrabo, amoveo, corripio* : f. συστελῶ. f. 2. συσταλῶ. p. συνέσταλκα. a. 1. ind. act. συνέστειλα. præs. infin. pass. συστέλλεσθαι. perf. part. pass. συνεσταλμένος, η, ον, *contractus, a, um* : ex σὺν & στέλλω, *mitto, contrabo*.

Συστενάζω, *unà suspiro*, f. ξω, quod ex σὺν, & στενάζω, idem quod στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.

Συστῆναι, a. 2. infin. act. συστήσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi συνίστημι, *constituo, in unum congrego*. Th. ἵστημι, *sto*.

Σύστημα, ατος, τὸ, *compages, collectio, SYSTEMA*, Angl. System ; *acervus, conventus, turma, multitudo, constitutio* : à συνίστημι.

Συστοιχέω, -ῶ, *eâdem serie respondeo* : fut. ήσω. p. συνεστοίχηκα. quod ex σὺν & στοιχέω, *ordine procedo*. hoc à στοῖχος, ου, ὁ, *ordo*.

Συστοιχία, ας, ἡ, *ordo, rerum convenientia* : &

Σύστοιχος, ου, ὁ ἡ, *ejusdem ordinis* : σύστοιχα dicuntur *quæ inter se sunt affinia* : à στοῖχος.

Συστολὴ, ῆς, ἡ, *contractio* ; item *SYSTOLE*, figura. à συστέλλω, *contrabo*. Th. στέλλω, idem. f. λῶ. p. ἔσταλκα. p. m. ἔστολα.

Συστρατιώτης, ου, ὁ, *commilito* : ex σὺν & στρατιώτης, ου, ὁ, *miles*. Th. στρατὸς, *exercitus*.

* Σύστρεμμα, ατος, τὸ, *tumultus* ; item *collectio* : à

Συστρέφω, *convolvo in fascem, contorqueo, colligo, jubeo* : f. ψω. a. 1. συνέστρεψα. a. 1. part. act. συστρέψας, αντος. perf. m. συνέστροφα. q. ex σὺν & στρέφω, *verto, torqueo*.

Συστροφὴ, ῆς, ἡ, *tumultuosa & seditiosa concio, concursus* : à præt. m. συνέστροφα, verbi συστρέφω, quod vide.

Συστῶ, ῆς, ῇ, *constituerim*, a. 2. sub. act. verbi συνίστημι, *constituo*. a. 2. συνέστην.

* Συσφίγγω, *constringo, confirmo*, f. ξω, a. 1. συνέσφιγξα. à σφίγγω, *stringo*. Hinc

* Συσφίγξις, εως, ἡ, *coactio, constrictio*.

Συχεθεὶς, εῖσα, ἐν, *constrictus* : part. a. 1. pass.

Συχεθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνέχω, *contineo* : f. σιχήσω. perf. pass. συνέχημαι. a. 1. pass. συνεχέθην. quod ex σὺν, & ἔχω, *habeo*.

Συχηματίζω, *configuro*, f. ίσω, p. συνεχηματίκα. præs. pass. συχηματίζομαι, *configuror*, cum dat. quod ex σὺν, & χῆμα, ατος, τὸ, *figura*. Th. ἔχω, *habeo*.

Σύ'τε, *concitatus est, proruit* : 3. sing. pluſq. p. pass. Ion. pro ἐσέσυτο, vel ἐσέσευτο, verbi σεύω, vel σύω, *concito* : vel est 3. sing. a. 2. m. ἐσυόμην, ω, εῖο, & per Sync. & Ion. σύτο, ejusd. verbi.

ΣΥ'ΦΑΡ, *exuvium anguis & cicadæ, pellicula rugosa, senectus*.

Συφορβὸς, οῦ, ὁ, *subulcus*, pro συοφορβὸς· à σῦς & φορβὴ, *pabulum*. Th. φέρβω.

Συφὸς, vel συφεὸς, οῦ, & σιφεὸν, ῶνος, ὁ, *hara, suile*, ubi *sues*.

Συχὰρ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *mercenaria*.

Συχὲμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *dorsum*.

Συχνὰ, & συχνὸν, adv. *assiduè* : à

Συχνὸς, οῦ, *frequens, creber, multus* : idem quod πυκνὸς. (Th. πυκα, *densè*) & hinc

Συχνῶς, *crebrò, assiduè* : q. à συνεχὴς, *continuus* : vel à præced.

Σύω, *quatio, concutio, moveo* : ut σείω.

Συῶν, *aprorum*, gen. pl. à σὺς, συὸς, ὁ ἡ ὗ.

Σφ, pro σφὲ, nom. & acc. dual. ab ἕ, οἵ, *sui*.

Σφάγαγον, ω, τὸ, *ensis* : à σφάζω, *jugulo*.

Σφαγεὶς, έντος, *trucidatus*, a. 2. part. pass. verbi σφάζω, seu σφάττω, *jugulo* : f. ξω. a. 2. ind. pass. ἐσφάγην.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, *occisor, jugulator* : item *gladius*. Th. σφάζω, *jugulo*.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, *mactatio, epulum, jugulatio, jugulum* : ejusd. Th.

Σφαγιάζεσθαι, *hostiis mactare* : à

Σφάγιον, ω, τὸ, *victima* : à σφαγὴ.

ΣΦΑΔΑ'ΖΩ, f. σω, *pedes agito, cum tractu quodam salio* : & hinc

Σφαδασμὸς, ὁ, ὁ, *cùm quis pedes jactat* : q. à σπάω, *trabo, palpito*, aut σφάζω, *jugulo*.

ΣΦΑ'ΖΩ, seu σφάττω, *jugulo, macto* : fut. άξω. p. χα. a. 2. ἔσφαγον.

ΣΦΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *SPHÆRA, globus, pila* : q. à σπεῖρα. Hinc σφαιριστήριον, ου, τὸ, *locus in quo pilâ luditur*. σφαιρόω, *in globi modum rotundum facio*.

Σφαιρηδὸν, *in modum pilæ, instar globi* : &

Σφαιρίζω, f. ίσω, *pilâ ludo* : &

Σφαιρικὸς, ου, *ad sphæram pertinens, globosus* ; &

Σφαιρί.ιν, & -ίδιον, ου, τὸ, *globulus, pilula* : &

Σφαίρισις, εως, ἡ, *ludus, pilæ*. Th. σπεῖρα.

Σφαιριστήριον, ου, τὸ, *SPHÆRISTERIUM, locus in quo pilâ luditur*. Th. σφαῖρα.

Σφαιροειδὴς, έος, ὁ ἡ ὗ, *globosus* : ex σφαῖρα, *sphæra*, & εἶδος, εος, τὸ, *forma, species*. Th. εἶδω, *video*.

Σφαιρόω, *in globi* vel *pilæ modum rotundum facio* : à Th. σφαῖρα.

* Σφαιρωτὴρ, ῆρος, ἡ, *lorum, corrigia calceamenti* : ab eod.

Σφακελίζω, f. ίσω, *sphacelo laboro*, f. ίσω, p. ἐσφακέλικα. à

ΣΦΑ'ΚΕΛΟΣ, ου, ὁ, *gangræna, mortificatio, partis alicujus inflammatæ*. puto à σφάζειν, quia

quia necata ferè & mortua eſt pars illa affecta. Eſt &

Σφάκελος, *medius digitus.*

ΣΦΑ'ΚΟΣ, υ, ὁ, *ſalvia*, herba.

Σφακτηρία, ας, ἡ, *Sphacteria.*

Σφαλερὸς, ᾶ, ὁ ἡ ὐ, *lubricus, inſtabilis* : à σφάλλω.

Σφαλῆναι, *lapſum eſſe*, a. 2. inf. paſſ. verbi σφάλλω, *everto*, f. λῶ. p. ἔσφαλκα, a. 2. ἔσφαλον. Hinc Angl. to fall.

Σφάλλοντι, Dor. pro σφάλλουσι, 3. plur. præſ. act. à

ΣΦΑ'ΛΛΩ, *ſupplanto, everto, FALLO, circumvenio* : f. αλῶ.

Σφάλμα, ατος, τὸ, *lapſus, error, delictum, infortunium.* Th. σφάλλω.

Σφαξ, Dor. pro σφηξ, ὁ, *veſpa.*

Σφάξαι, *trucidâſſe* ; a. 1. infin. act. &

Σφάξας, αντος, a. 1. part. verbi σφάζω, vel σφάττω, *jugulo*, f. ξω.

Σφάξωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. ejuſd.

Σφαραγεῦντο, Dor. & Ion. pro ἐσφαραγοῦντο, 3. pl. imperf. paſſ. à

Σφαραγίω, -ῶ, f. ήσω, *gutture ſonum edo.* Th. σφάραγος.

Σφαραγίζω, f. ίσω, *cum ſtrepitu excito* : à

ΣΦΑ'ΡΑΓΟΣ, & σφάραγος, υ, ὁ, *ſonus qui gutture emittitur* ; item *guttur.*

Σφάς, acc. pl. ab οὗ, *ſui.*

Σφάττω, ſeu σφάζω, quod vide.

Σφὲ & σφαὲ, nom. dual. ab οὗ, *ſui*, & σφὲ, Dor. pro αὐτὰ, *ipſa*, & pro αὐτόν.

Σφέας, *illos*, Ion. pro σφᾶς, quod vide.

Σφεδανὸς, ὴ, ὸν, *vehemens, intenſus, acer, durus, feſtinus* : qu. à σπεύδω, *feſtino.*

Σφεῖς, nom. pl. ab οὗ, *ſui*, & pro αὐτοί.

Σφείων, Ion. & Poët. pro σφῶν, gen. pl. ab ὗ.

Σφέλας, ατος, τὸ, *ſcabellum, lignum cavum.* Th. σφάλλω.

Σφέλμα, ατος, τὸ, *flos lentiſci*, vel *ilicis.*

Σφενδάμνινος, η, *acernus* ; item *durus, firmus* : à

ΣΦΕ'ΝΔΑΜΝΟΣ, ν, ὴ, *acer*, arbor.

Σφενδονάω, & -έω, *fundam torqueo* ; à

ΣΦΕΝΔΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *FUNDA* ; quâ lapides violenter jaci queunt. Eſt & *ornamentum muliebre* : q. à σφεδανός.

Σφενδονίζω, f. σω, idem quod σφενδονάω. Th. σφενδόνη.

Σφενδονίτης, & σφενδονήτης, ου, ὁ, *funditor* : ab eod. Th.

Σφεροωτῆρος, Gen. xiv. 23. pro quo mel. edit. σφυρωτῆρος.

Σφέτερ', pro σφέτερα, nom. pl. n. g. σφετεράων, gen. pl. Æol. pro σφετερῶν. Th. ἑ, *ſe*, acc. ſing. ab οὗ, *ſui.*

Σφετέρην, acc. ſing. Ion. f. g. à σφέτερος, ρα, ον, *ſuus, a, um.* dat. pl. σφετέροισι. Th. ejuſd. & Ion. f. g. σφετέρησι.

Σφετερίζω, *meum facio, intervenio* : & indè

Σφετερισμὸς, οῦ, ὁ, *uſurpatio* : ab eod. Th.

Σφέτερος, α, ον, *ſuus, a, um* ; *proprius* : item pro ὑμέτερος, *veſter* : à σὺ, *tu* : vel ab ἑ.

Σφέων, Ion. pro αὐτῶν, *ipſorum.*

Σφηκόω, -ῶ, f. ώσω, *in anguſtum ex lato contrabo, revincio.* ἐσφηκώντο, Dor. & Æol. pro ἐσφήκωντο, 3. pl. imperf. paſſ. Th. σφὴξ, ὸς.

Σφῆλα, pro ἔσφηλα, *fefelli* : a. 1. ind. &

Σφῆλαι, *movere* : a. 1. infin. act. &

Σφήλας, *falſus*, a. 1. part. act. verbi σφάλλω, *everto* : f. λῶ. a. 1. ἔσφηλα.

Σφηλὸς, ή, *facilè mobilis, obliquus, denſus* : à σφάλλω, *ſupplanto.*

ΣΦΗ'Ν, ηνὸς, ὁ, *cuneus* : q. à σπάω, *trabo, vello* : vel q. à σφὴξ.

* Σφηνόω, -ῶ, *obſtruo*, f. ώσω, p. ἐσφήνωκα. à σφὴν, *cuneus.*

ΣΦΗ'Ξ, ηκὸς, ὁ, *veſpa*, q. à σφίγγω, *ſtringo, gracilem facio.* Eſt gracile animal.

ΣΦΗ'ΤΤΙΟΣ, υ, *acer.*

Σφὶ, & σφὶν, pro σφίσι, & pro αὐτοῖς, *ipſis.* Nam Poëtæ pro σφίσι, dat. pl. utuntur dual. σφὶν, per Apoc. σφὶ, & per Aphæreſin φὶν. Th. ἑ, *ſe.*

Σφίγγ', pro σφίγγα, acc. ſing. à σφὶγξ, γγὸς, ἡ, *nomen vatis cujuſdam alatæ, virgineâ facie, reliquo corpore leoni ſimilis, quæ reſponſa conſulentibus intellectu difficilia reddebat.* Th. σφίγγω, *ſtringo.*

* Σφιγγία, ας, ὴ, *parſimonia* : à verbo

ΣΦΙ'ΓΓΩ, *ſtringo, conſtringo*, f. ξω. Hinc σφιγγία, ας, ὴ, *parſimonia.* Angl. to pinch.

Σφὶγξ, γγὸς, ἡ, *SPHINX* ; item *qui ænigmaticè loquitur* ; à præced.

Σφίγξαι, *conſtrinxiſſe* : a. 1. infin. act. verbi σφίγγω, f. γξω. a. 1. ἔσφιγξα.

Σφὶν, *ipſis* : dual. vel dat. pl. pro σφίσι, ab οὗ, *ſui.* Th. ἑ *ſe.*

Σφόδρα, *valdè, vehementèr* : adv. à

ΣΦΟΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *vehemens, validus.*

Σφοδρῶς, *vehementèr* : adv. à præced.

Σφονδύλη, ης, ſeu σφονδύλη, ης, ἡ, *radix ſilphio ſimilis* : item *inſectum quoddam de blattarum genere.* Th. σφόνδυλος.

* Σφόνδυλος, ου, ὁ, *vertebra, ſpina dorſi.*

Σφὸς, ὴ, Dor. pro σφέτερος, *ſuus* : quod ab οὗ, *ſui.* Th. ἑ, *ſe.*

Σφοῦ, gen. ſing. à præced.

Σφραγίζω, *obſigno, ſigillo, conſigno* : f. ίσω. p. ἐσφράγικα. a. 1. ἐσφράγισα. a. 1. imperat. act. σφράγισον, άτω. a. 1. ſub. act. σφραγίζω, ῇς, ῇ, perf. paſſ. ἐσφράγισμαι. a. 1. ind. paſſ. ἐσφραγίσθην, ης, η. a. 1. m. ἐσφραγισάμην, ω, ατο. Th. ſeq.

ΣΦΡΑΓΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ſigillum, ſignum.* Hinc σφραγίζω, *ſigno, obſigno* : f. σω.

Σφραγίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. &

Σφραγίσας, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi σφραγίζω, *obſigno*, quod vide.

Σφράγισμα, ατος, τὸ, *ſignum, ſigillum* : à 1. perf. perf. paſſ. verbi σφραγίζω. Th. σφραγὶς.

Σφρηγὶς, Ion. pro σφραγὶς, quod vide.

ΣΦΡΙΓΑ'Ω, -ῶ, f. ήσω, *turgeo, ſum vegetus & corpore benè habito, laſcivio* : q. à σπαργάω.

Σφυγμὸς, οῦ, ὁ, *pulſus* : à ſeq.

ΣΦΥ'ΖΩ, f. ύσω, *ſalio, pulſo, mico, palpito, deſiderio æſtuo* : quaſi à φυσάω, *inflare.*

Σφύξις, εως, ἡ, *pulſus* : à præced.

ΣΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *malleus.* σφυρὸν, ῦ, τὸ, *malleolus, pedis extremitas* : & pro *imis montium partibus* : in pl. τὰ σφυρά.

* Σφυροκοπία, ας, ὴ, *opificium fabrile* : *ars fabrilis* : &

Σφυροκόπος, υ, ὁ, *malleator* : à σφύρα, *malleus,*

lous, & κίπος, *labor*. Th. κόπτω, *seco*: fut. ψω. p. m. κέκοπα.

Σφυρόν. Vide in σφύρα.

Σφυρωτὴρ (ὑποδήματος) *corrigia* calceamenti. Th. σφύρα.

Σφύσδειν, Dor. pro σφύζειν, quod vide.

Σφῶ, nom. & acc. dual. à σύ.

Σφωέ, ὲ, nom. & acc. dual. ab ὅ, *sui*. Th. ἑ, *se*.

Σφῶϊν, nom. & acc. dual. σφώϊν, gen. & dat. dual. a σύ, *tu*. Sed σφωΐν, gen. dual. ab ὅ, *sui*.

Σφωΐτερος, *suus*; aliquandò *tuus* & *vester*: à σφῶϊ, vel σφωΐν, quod vide.

ΣΧΑΔΩ'Ν, όνος, ὁ, *animal pennis & pedibus carens, cella*, vel *soboles apum*. κηδόνες, οἱ, *favi*.

Σχάζω, f. άσω. Vide in κάω.

ΣΧΑΛΙΣ, ίδος, ὑ, *varus, paxillus, furcula attollendis retibus*. q. σκάλις.

Σχάσαις, Æol. pro κάσας, a. 1. part. act. m. g. verbi κάζω, *cohibeo, inhibeo*, f. άσω. a. 1. ἔκασα. Th. κάω, idem.

Σχασθείην, *impellerer*: a. 1. opt. pass. verbi κάω vel κάζω, *impello*: fut. άσω. a. 1. pass. ἐκάσθην.

ΣΧΑ'Ω, -ῶ, fut. άσω, *scarifico, scalpo, aperio, laxo, demitto, deduco, transfero, cohibeo*. Est & κάζω, idem.

Σχὲ, *habe*, a. 2. imperat. act. verbi ἔχω, *habeo*. a. 2. ἔσχον.

Σχέδη, ης, ἡ, *SCHEDA, tabula*, in quâ scribimus, propriè ex tempore: à σχεδὸν, *illicò*.

Σχίδνη, *propè, sensim*: q. retento gressu. ab ἔχω, *retineo*: vel à κεδάω.

* Σχεδία, ας, ἡ, (sc. ναῦς, *navis*) *ratis, navis subitò facta*: à σχεδόν.

Σχεδιάζω, fut. άσω, *extemporè*, vel *tumultuariè facio, inconsideratè ago*: à σχέδιος, q. v.

Σχεδίασμα, ατος, τὸ, *opus extempore factum*: à præced. verbo.

Σχεδίην, adv. *cominùs*, à σχέδιος.

* Σχεδίον, υ, τὸ, *assula*. Th. σχίζω.

Σχέδιος, α, ον, *subitò factus*; q. brevi tempore. vide σχερῷ. Th. σχεδόν.

Σχεδόθεν, adv. *propè*: à σχεδόν.

ΣΧΕΔΟ'Ν, adv. *propè, propemodùm, juxtà*, cum dat. & cum gen. *fortasse*.

Σχέθε, *habe*, præs. imperat. vel est 3. sing. imperf. pro ἔσχεθε, verbi σχέθω, *habeo*: à σχέω. Th. ἔχω, idem.

Σχεθεὶς, ἴντος, a. 1. part. pass. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω & σχήσω. a. 1. pass. ἐσχέθην.

Σχεθέμεν, Ion. & Dor. pro σχέθειν, *habere*, præs. infin. verbi σχέθω, pro ἔχω.

Σχέθω, *habeo*: à σχέω, pro ἔχω.

Σχελίδες, *ai, laterum carnes, & pulpæ oblongæ*: q. à σκέλος.

Σχέμεν, Ion. seu Dor. pro σχεῖν, a. 2. infin. act. verbi ἔχω, *habeo*.

Σχέο, Ion. pro σχοῦ, *tene*, a. 2. imperat. m. verbi ἔχω, *habeo*, a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχερῷ, Poët. adv. pro ἐρεξῆς, *deinceps, ordine, propè, juxtà*. Formant à σχέδιος, quod vide. Hinc in dat. σχεδίῳ, & per Sync. σχέδῳ, & κατὰ τρόπην τῆ δ' εἰς ρ, & accentu mutatâ, factum σχερῷ.

Σχὲς, *habeto, mane*: per Pleonasm. τῆ σ, pro σχὲ, a. 2. imperat. act. ab ἔχω, *habeo*.

Σχέσις, ιος. ἡ. *habitudo, dispositio, affectio dubia*. Vide σχέω.

Σχετλιάζω, f. άσω, *conqueror*: à

ΣΧΕ'ΤΛΙΟΣ, υ, *infelix, miserabilis*; item *durus, sævus, nefarius*: q. à σχέω, & τάλας, *qui miseriam habet*.

Σχέτο, *tenebatur*: Ion. pro ἔσχετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἔχω.

Σχέω, fut. ήσω, p. ἔσχηκα, *habeo*, inusit. ab ἔχω. Hinc σχέσις, *habitudo*: &

Σχῆμα, ατος, τὸ, *forma, species, habitus, gestus, SCHEMA*, seu *figura*. Hinc

Σχηματίζω, *formo, figuro, assimilo*.

Σχηματισμὸς, ῦ, ὁ, *cultus corporis*, vel *sermonis fastus*: à præced. perf. pass.

Σχήσειν, fut. 1. inf. act. σχήσω, fut. inf. m. verbi σχέω, inusit. pro ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, & σχήσω.

* Σχίδαξ, ακος, ὁ, *fragmentum, assula*: &

Σχίδοι, *assulæ*: à σχίζη, *findo*.

Σχίζα, & σχίζη, *fissura*: &

Σχίζας, dat. pl. Ion. à σχίζη, ης, ἡ, *scissura*. Th. σχίζω, *findo*.

ΣΧΙΖΩ, *findo, SCINDO, dissecо*: fut. ίσω. p. ἔσχικα. perf. pass. ἔσχισμαι.

Σχινδαλμὸς, ῦ, ὁ, *assula*: fructum τῷ σχίζειν ablatum.

Σχῖνος, ου, ἡ, *lentiscus*, arbor. Th. σχίζω, *findo*.

Σχίσας, αντος, a. 1. part. act. à σχίζω, *findo*. f. σω. p. ἔσχικα.

Σχισθῆναι, *scissum esse*, a. 1. inf. pass. verbi σχίζω, *scindo*: f. ίσω. a. 1. pass. ἐσχίσθην.

Σχίσμα, ατος, τὸ, *fissura, diffidium, SCHISMA*. à σχίζω.

* Σχισμὴ, ῆς, ἡ, *scissura, fissura*: ejusd.

Σχίσσας, *consciendens*, gem. σ, pro σχίσας, a. 1. part. act. à σχίζω, *findo*. f. ίσω.

Σχιστὸς, ὴ, *fissus, fissilis*: à 3. perf. perf. pass. verbi σχίζω.

Σχοίατο, *continerent*, Ion. pro σχοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Σχοίην, *haberem*: Att. pro σχοῖμι, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Σχοινίζω, *funem metior, circumscribo*, & *finio*: à Th. σχοῖνος.

Σχοινίον, υ, τὸ, *funiculus è junco plexus*. à seq.

ΣΧΟΙ'ΝΟΣ, υ, ὁ, *juncus, funis è junco*: est idoneus ad τὸ σχεῖν, id est, *retinendum, ligandum*.

Σχοῖνος, *pro mensura* 60 *stadiorum*. Est vox Ægyptiaca; nempe *duplex parasanga*.

Σχοινοτενὴς, ἐος, ὁ ἡ, ὑ, *funibus extensus, longus*. Ex σχοῖνος, & τείνω, *tendo*.

Σχοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχολάζοι, *otiosus esset*: 3. sing. præs. opt. verbi

* Σχολάζω, *otior, vaco*, cum dat. f. άσω. p. ἐσχόλακα. perf. pass. ἐσχόλασμαι, σαι, σται. Th. σχολὴ, *otium*.

Σχολαίτερα, seu -ον, adv. *tardiùs, segniùs*. ab eod. Th.

* Σχολαστὴς, οῦ, ὁ, *otiosus*: Exod. v.

ΣΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, *otium, vacatio, lucubratio*; *SCHOLA*; Angl. a School. Hinc

Σχόλιον

Σχόλιον, ε, τὸ, *gloſſema* : à præced.
Σχόμενος, *qui tenuit* : a. 2. part. m. verbi ἴσχω, *habeo*. a. 2. m. ἐσχόμην.
Σχὲς, *habe* : a. 2. imperat. m. verbi ejuſd.
Σχω, a. 2. ſub. act. alii volunt eſſe fut. 2. ind. act. ejuſd. verbi.
Σῶαν, acc. ſing. f. g. à σῶος, idem quod σῶς, idem quod Th. σόος, ε, *ſalvus*.
Σωγενὴς, έος, ὁ, nomen propr. *Sogenes*.
Σώζεσκε, Ion. pro ἔσωζε, *ſervabat* : 3. ſing. imperf. act. verbi σώω, idem quod σώζω, *ſervo*. Th. σόος, *ſalvus*.
Σώζει, 3. ſing. ind. act. σώζοι, *ſervet*, 3. ſing. opt. præſ. verbi σώζω, quod vide.
Σωζόμενος, η, in dat. pl. Ion. σωζομένοισι, præſ. part. paſſ. ejuſd. verbi.
Σώζω, *ſervo* : f. σώσω. p. σέσωκα. a. 1. ἔσωσα. a. 1. imperat. act. σῶσον, *ſerva*. a. 1. ſub. σώσω, ης, ῃ. perf. paſſ. σέσωσμαι. aor. 1. paſſ. ἐσώθην. præſ. part. paſſ. σωζόμενος, *ſervandus* : & in dat. plur. Ion. σωζομένοισι. Th. σόος, *ſalvus*.
Σωθεὶς, έντος, *ſervatus* : a. 1. part. paſſ. verbi præced.
Σωθῆναι, a. 1. infin. paſſ. &
Σωθησόμεθα, 1. pl. &
Σωθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi.
Σωκέω, *poſſum, valeo* : à σῶς, *ſanus*. Th. σόος, idem.
Σωκλείδας, α, ὁ, Dor. pro
Σωκλείδης, ου, ὁ. Eſt autem πατρωνυμικὸν ἀντὶ τοῦ Κυρίως Σωκλῆς, έος, ὁ.
Σῶκος, *ſervator* : Epith. Mercurii pro σωσίοικος. à σόω, *ſervo*, & οἶκος, *domus*.
Σωκράτης, εος, -ους, ὁ, *SOCRATES* : voc. ὦ Σώκρατες.
Σωκρατικὸς, ὴ, ὸν, *SOCRATICUS* : à præced.
ΣΩΛΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *canalis, tubus*.
Σῶμ', pro
ΣΩ'ΜΑ, ατος, τὸ, *corpus* : dat. σώματι, n. pl. σώματα, *corpora, ſervi* : q. σῶον αἷμα, *ſanus ſanguis*. Hinc
* Σωμασκέω, -ῶ, *corpus exerceo* : ab eod. Xenoph.
Σωματικὸς, ὴ, ὸν, *corporeus, a, um* : &
Σωματικῶς, adv. *corporaliter* : &
Σωμάτιον, ου, τὸ, *corpuſculum* : à σῶμα.
* Σωματοποιέω, -ῶ, *in unum corpus redigo, corroboro*, f. ήσω, p. σεσωματοποίηκα. Th. σῶμα.
* Σωματοφύλαξ, ακος, ὁ, *cuſtos corporis*.
* Σῶος vel σῷος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſalvus, ſoſpes* : à σόος.
Σώπατρος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *ſalvus pater*.
Σώρακες, *vaſis genus* : à σωρὸς, quia in id quædam σωρεύονται, *acervantur*.
Σωρεύσασα, a. 1. part. act. f. g. à
Σωρεύω, *coacervo* : f. εύσω. p. σεσώρευκα. p. paſſ. σεσώρευμαι. p. part. paſſ. σεσωρευμένος, η, ον, *cumulatus, a, um*. Th. σωρός.
Σωρηδὸν, *acervatim, cumulatim* : adv. à
ΣΩΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *acervus, cumulus*.
Σῶς, *integer, ſalvus* : ex σάος, idem quod σόος, & contractè σῶς, ὁ ϗ ἡ, & n. σῶ,
Σῶσαι, *ſervare* : a. 1. infin. act. &
Σώσασα, a. 1. part. act. f. g. à
Σώσασθαι, a. 1. inf. m. verbi σώζω, qu. vid.
Σώσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.
Σωσθένης, εος, ὁ, nomen viri. Gr. q. interpret. Lat. *cui vires ſunt integræ*.
Σῶσι, *ſervant* : per Crafin pro σώζωσι, vel σώωσι, à σώζω, vel σόω. Th. σόος, *ſalvus*.
Σωσίπατρος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *conſervatio patris*.
Σῶσον, άτω, a. 1. imperat. act. σώσων, fut. 1. part. act. verbi σώζω, quod vide.
Σῶτρον, ου, τὸ, *merces*; quæ datur Medico ob ſanationem. à σώζω, *ſervo* : &
Σώτειρα, ας, ἡ, Poët. pro σώσασα, ης, ἡ, *ſervatrix, liberatrix* : &
Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, *ſervator, ſalvator* : &
Σωτηρία, ας, ἡ, *conſervatio, ſalus* : &
* Σωτήριον, ου, τὸ, idem : &
Σωτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſalutifer*. Th. σόος, *ſalvus*.
Σῶτρον, ου, τὸ, *lignum orbiculare rotæ* : quod radios in ſe σώζει. q. à σείω, *agito*,
Σάφρον', pro σώφρονα, acc. ſing. à σώφρων, quod vide.
Σωφρονέω, -ῶ, *ſum ſobrius, ſanâ mente ſum præditus* : f. ήσω. p. σεσωφρόνηκα. a. 1. ἐσωφρόνησα. a. 1. imperat. σωφρόνησον, άτω, à σώφρων, *ſobrius*, quod vide.
Σωφρόνη, ης, ἡ, *SOPHRONE*, nom. propr.
Σωφρονίζω, *doceo ſapere, bonis moribus imbuo* : f. ίσω. perf. σεσωφρόνικα. perf. paſſ. σεσωφρόνισμαι, undè σωφρονισμὸς, οῦ, *ſanitas animi, caſtigatio, emendatio* : ex σώφρων, *ſobrius*, quod vide.
Σωφρόνισκος, ου, ὁ, *SOPHRONISCUS*.
* Σωφρόνως, adv. *temperantèr* : ex σώφρων.
Σώφροσι, *temperantibus* : dat. pl. à σώφρων.
Σωφροσύνη, ης, ἡ, *temperantia, ſobrietas* ; it. *mentis ſanitas* : à ſeq.
Σώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *temperans* : gen. pl. σωφρόνων· ex σόος, contractè σῶς, *ſanus*, & φρὴν, *mens*.
Σώχω, *tero* : à σείω, *quatio*.

T.

TEſt decima nona litera apud Græcos, & numeris *trecentorum* ſignum eſt. Attici eâ pro σ utuntur : & τ, Ion. pro θ, Dor. pro κ.
Τὰ, *hæc* : τάδε, τάδ', τάγε, cum Enclitic. nom. pl. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc*. Et τὰ Dor. pro τί. Tum τᾷ, Dor. pro τῇ. τᾶδε pro τῇδε.
Ταβὰ, ᾶ, nom. mul. Syr. *capra, dama*.
Ταβίτι, Scythicè *Veſta* nominatur.
ΤΑ'ΓΗ, ης, ἡ, *rancor* : cùm vigor naturalis perit, & res τήκεται, *molleſcit*. hinc
Ταγγίζω, *rancidus fio* : &
Ταγγὸς, οῦ, *rancidus*.
Ταγὶς, *conſtitutus* : a. 2. part. paſſ. à τάσσω, *ordino* : f. ξω. a. 2. paſſ. ἐτάγην.
Ταγκίστρῳ, Att. & Dor. pro τῷ ἀγκίστρῳ.
Τάγμα, ατος, τὸ, *ordo*. ab eod.
Ταγὸς, οῦ, ὁ. *dux*. Th. τάσσω.
Τάζω, *extendo* : ab inuſit. τάω, *capio* : a. 2. ἔταγον. undè a. 2. part. ταγὼν, & Poët. τεταγών. Th. τείνω, *tendo* : f. ενῶ. p. τέτακα. a. 1. paſſ. ἐτάθην.

Ταθεὶς, *extenſus*: a. 1. part. paſſ. verbi ejuſdem.

Ταθῶσι, *intendantur*: 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. verbi præced.

Ταὶ, Ion. pro *ai*, & Dor. pro αἱ. ταῖσι, pro ταῖς.

Ταίναρος, ου, ὁ, Stephanus περὶ πόλεων docet, & *urbem*, & *promontorium*, & *portum* ita vocari.

Ταινία, ας, ἡ, *TÆNIA*; *faſcia*, *vitta*, *corona*; item *agger arenæ ſub aquis latens*, *pulvinus*, *dorſum*. Th. τείνω, *tendo*.

Ταξεαι, Dor. pro τήξεαι, & hoc Ion. pro τήξῃ, 2. ſing. præſ. paſſ. verbi τάκω, Dor. pro τήκω, *liquefacio*, f. ξω.

Ταχεὶς, έντος, *liquefactus*: a. 2. part. paſſ. verbi τήκω, *liquefacio*: f. ξω. aor. 2. ἔτακον.

Ταχερὸς, ὰ, ὸν, *quod liqueſcit*, *molle eſt*: à verbo præced.

Ταχήσομαι, f. 2. paſſ. verbi ejuſd.

Ταχτὰ, *demenſum*: à τακτὸς, quod vide.

Ταχτικὸς, ὴ, *peritus ordinandi milites & aciei inſtruendi*. τὰ ταχτικὰ, *quæ ad rem militarem pertinent*, *ſcientia militaris*. Th. τάσσω, *ordino*.

Ταχὶὸς, ὴ, ὸν, *ſtatutus*, *a*, *um*. ab eod. Th.

Ταλαεργὲς, ὴς, ὁ ἡ ὴ, *qui patienter opus facit*, *laboriosus*: gen. pl. ταλαεργῶν· à τάλας, αος, ὁ, *miſer*. (Th. ταλάω, *ſuffero*) & ἔργον, *opus*.

Τάλαθος, ου, ὁ, *Talathus*: nom. proprium.

* Τάλαινα, ης, ἡ, *miſera*. Th. ταλάω.

Ταλαϊονίδαο, ου, ὁ, Dor. pro

Ταλαϊονίδης, ου, ὁ, Ταλαϊ παῖς, i. e. *Adraſtus*, *Talai filius*.

Ταλαιπωρέω, f. ήσω, *miſer ſum*: & tranſit. *in ærumnas conjicio*. ταλαιπωρήσας, αντος, a, 1. part. act. ταλαιπωρήμενος, præſ. part. paſſ. Vide ταλαίπωρος.

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, *miſeria*, *moleſtia*. à

Ταλαίπωρος, ου, *miſer*, *ærumnoſus*: ex τάλαω, & πῶρος, ου, ὁ, *luctus*. Hinc

* Ταλαιπώρως, adv. *miſerè*, *difficulter*.

Ταλακάρδιος, ου, ὁ ἡ ὸν, *magnanimus*: ex τάλαω, *ſuffero*, & καρδία, ας, ἡ, *cor*.

Τάλαν, *miſer*: voc. ſing. à τάλας, q. v.

Ταλαντεύω, *libro*, *pondero*; Metaph. *ſuſpenſum teneo*: præſ. paſſ. ταλαντεύομαι, *ponderor*; item *vergo*, *inclino*: &

Ταλαντᾶος, & -ιαῖος, αῖα, αῖον, *talentarius*, *a*, *um*; *talentum ſuo pondere æquans*: à

ΤΑ'ΛΑΝΤΟΝ, ου, τὸ, *ſtatera*, *libra*, *lanx*, *trutina*; *pondus* 125 *librarum*; *TALENTUM*: Angl. a Talent, qu. à τάλαω, *fero*, ſtatera enim *fert* ſeu *ſuſtinet* pondus,

Ταλαπείριος, ου, ὁ ἡ ὸν, *ærumnas expertus*: ex τάλας, & πεῖρα, *experientia*.

Ταλαπενθὴς, έος, ὁ ἡ ὲν, *luctum ferens*, *fortiter mœrorem ferens*: ex ταλάω, *perpetior*, & πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

Τάλαρος, ου, ὁ, *qualus*, in quo lana & fuſi. in acc. pl. ταλάρους. & Dor. ταλάρως, *ciſtas*. Th. ταλάω, *ſuffero*.

Τάλας, αος, ὁ, *miſer*; f. g. τάλαινα, n. g. τάλαν. voc. ὦ τάλαν. Th. ταλάω.

Ταλασία, *lanificium*: fort. quo τάλας ſe ſuſtinet. Nam

Ταλάσιον, *lana*; id circa quod ταλασία agitur.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ ἡ ὄν, *ærumnoſus*, *cujus pectus omnia tolerat*: quod ex ταλάω, *ſuffero*, & φρὴν, *mens*.

Ταλαύρινος, ου, *audax*, *fortis*. ταλαύρινον, adv. *audacter*. à

ΤΑΛΑ'Ω, *TOLERO*, *ſuffero*, *perpetior*, *ſuſtineo*, *audeo*.

Ταλθύβιος, ου, ὁ, nom. propr.

Ταλιθὰ, ἡ, nomen indecl. Syriacè, q. interpret. Lat. *puella*, Marc. v. 51.

Τάλις, ιδος, ἡ, *virgo nubilis*: q. à ταλᾶν ἄνδρα, *viri potens*.

Τἄλλα, pro τὰ ἄλλα, pl. neut. g. ab ἄλλος, *alius*.

Τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ, *mea*: nom. pl. n. g. ab ἐμὸς, *meus*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Ταμάλιϛα, Ion. *maximè*: adv. idem quod μάλιϛα.

Τἄματα, Poët. Att. & Dor. pro τὰ ἤματα, *dies*.

Τάμε, *ſcidit*: Ion. pro ἔταμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi τέμνω, & Dor. τάμνω, *ſcindo*: f. μῶ. a. 2. ἔταμον. p. τέτμηκα. p. m. τέτομα.

Ταμέει, Ion. pro ταμεῖ, 3. ſing. f. 2. act. &

Ταμέειν, pro

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. verbi τέμνω, *ſeco*, quod vide.

Ταμεῖον, ου, τὸ, *conclave*, *promptuarium*: pro ταμιεῖον Th. ταμίας, ου, ὁ, *promus condus*.

Ταμέσθαι, a. 2. inf. m. verbi τέμνω, *ſcindo*.

Ταμεσίχρως, ωος, ὁ ἡ ὡ, *incidens corpus*. τέμνων τὸν χρόα· à τέμνω, & χρόος, ὁ ἡ ὦ, contractè χρὼς, χροὸς, χροΐ, &c. *cutis cum carne ſubjecta*. Th. χρόα, ας, ἡ, *color*.

* Ταμία, vel ταμίεια. Vide ταμίη.

ΤΑΜΙ'ΑΣ, ου, ὁ, *promus condus*, *diſpenſator*, *quæſtor*, *qui ærario præeſt*, *arbiter*; quod à τέμνω, *ſcindo*. Hinc ταμιεύω, *ſum promus condus*, *quæſtoris munus obeo*.

Ταμιεῖον, ου, τὸ. Vide in ταμεῖον.

* Ταμιεύομαι, &

* Ταμιεύω, *ſum promus condus*, *quæſtoris munus obeo*; item *utor*, *conſervo*: f. εύσω, p. paſſ. τεταμιεύσμαι. Th. ταμίας.

Ταμίη, ης, ἡ, *prama*, *diſpenſatrix*: à ταμίας.

Ταμίης, ου, ὁ, Ion. pro ταμίας, quod vide.

Τάμισος, *coagulum*, πιτύα, apud Heſych. vel *pellis hirci recens detracta*: à τέμνω, q. v.

Τάμνε, *dividebat*: Ion. pro ἔταμνε, 3. ſing. imperf. à

Τάμνω, Dor. & Ion. pro τέμνω, q. v.

Ταμῶ, *incidam*: f. 2. ind. act à τέμνω, a. 2. ἔταμον, a. 2. part. ταμών.

Τἀν, Dor. pro τὴν, vel ἣν· ſed τᾶν pro τῶν, vel pro ὧν, *quarum*.

Ταναύπα, *vas æreum*, *in quo condiebant carnes*: à τανύειν κρέας.

Ταναήκης, εος, ὁ ἡ ὲς, *protenſam habens aciem*, *protenſus*, *longus*: five à τανύω, *extendo*, quod vide, per Paragogen: aut inſuper ab ἀκὴ, *acies*.

Τἀναντία, pro τὰ ἐναντία· ab ἐναντίος, *contrarius*, *adverſus*. Th. ἀντὶ, *pro*, *contrà*.

Ταναὸς, ὴ, *patens*, *extentus*: à τανύω. Th. τείνω, *tendo*.

Ταναὸς-

Ταναηγὼς, έος, ὁ ἡ ὠ, *longum somnum afferens, faciens τὴ ταναὸν λέγεσθαι in longum cubare*: ex τανεὸς, *longus*, q. v. & λέγω, *cubare facio*.

Τανίκα, Dor. pro τανίκα, *tunc*: quod ab ἡνίκα, *quum*.

Τάνταλος, υ, ὁ, *TANTALUS*: nomen proprium.

Ταυγλωσσος, ος, ὁ ἡ ὠ, *linguam extensam habens*: ex τανύω, q. v. & γλῶσσα, *lingua*.

Ταυγλώχιν, ινος, ὁ ἡ ὠ, *extensas habens cuspides*: ex τανύω, q. v. & γλωχὶν, *cuspis*.

Ταυείθειρα, ας, ἡ, Poët. Epith. *mulieris passos habentis crines*: ex ταυίω pro τείνω, *extendo*; & ἴθειρα, ὡ, *coma*.

Ταυήκης, εος, ὁ ἡ ὠ, *longam habens cuspidem*: ex τανύω, idem quod τείνω, *extendo*; & ἀκὴ, *cuspis*: scrib. & ταναήκης, q. v.

Ταυῦν, *nunc*: adv. aliàs τὰ νῦν.

Ταυύοντο, *extendebantur*: 3. pl. imperf. pass. verb ταυύω, idem quod τείνω, *extendo*; & pro *ago*, *impello*.

Ταυύπεπλος, ος, ὁ ἡ ὠ, *longum habens peplum*: à τανύω, idem quod τείνω, *extendo*, & πέπλος, *vestis muliebris*.

Ταυύπτερος, Poët. per Sync. idem quod ταυυπτέρυξ, quod vide.

Ταυυπτεύγεσι, *velocibus*: dat. plur. Ion. & Poët. à

Ταυυπτέρυξ, υγος, ὁ ἡ ὠ, ἡ τὸ, idem quod ταυύπτερος, *cui alæ sunt extentæ*: à ταυύω pro τείνω, & πτέρυξ, υγος, ὦ, idem quod πτερὸν, ὦ, τὸ, *ala*.

Ταυύῤῥιζος, ος, ὁ ἡ ὠ, *expandens radices*: Epithet arboris: à ταυύω pro τείνω, & ῥίζα, ης, ὡ, *radix*.

Ταυυσθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verb ταυύω, *extendo*: f. ύσω. a. 1. pass. ἐταυύσθην. Th. τείνω, idem.

Ταυυσίπτερος, ος, ὁ ἡ ὠ, *expandens alas*: ex ταυύω pro τείνω, & πτερὸν, ὦ, τὸ, *ala*.

Τάυυσσαν, 3. pl. τάυυσε, 3. sing. Ion. a. 1. ind. act. verb ταυύω, id. q. τείνω, *extendo*.

Ταυυσὺς, ύος, ἡ, *extensio*: ab eod. verbo.

Ταυύσφυρος, ος, ὁ ἡ ος, *latis passibus progrediens inter eundum*: à ταυύω pro τείνω, & σφυρὸν, *malleolus pedis*. Th. σφύρα, *malleus*.

Ταυύτριχα, *hirsutam*: acc. sing. à ταυύθριξ, *qui laxo capillo est*; à ταυύω pro τείνω, & θρὶξ, τριχὸς, ὡ, *capillus*.

Ταυύω. Vide in ταυυσθεὶς.

Ταξὶς, εως, ἡ, *ordo*; unde ταξιόω, *in acie colloco*. Th. τάσσω, vel -τλω, *ordino*.

ΤΑΠΕΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *humilis*, -*e*; non multùm à terrâ surgens: quod à θάπτω, *sepelio*: Eustath. à πατεῖσθαι, i. e. *calcari*.

Ταπεινότης, ητος, ἡ, *humilitas*: à præced.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, *humilitas, modestia, animi demissio*: à

Ταπεινόφρων, ονος, ὁ ἡ ὠ, *cujus animus est humilis*: à ταπεινὸς, & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*.

Ταπεινόω, -ῶ, *humilio, humile reddo*: f. ώσω. p. τεταπείνωκα. a. 1. ἐταπείνωσα. a. 1. sub. act. ταπεινώσω, ης, ῃ. præs. pass. ταπεινόομαι, -ῶμαι, *humilior*. p. pass. τεταπείνωμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἐταπεινώθην. a. 1. imperat. pass. ταπεινώθητι, ήτω, & in 2. pl. ταπεινωθῆτε. f. 1. ind. pass. ταπεινωθήσομαι, ῃ, ῆται. Th. ταπεινὸς, *humilis*.

Ταπεινῶς, *humiliter*: adv. à ταπεινὸς.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, *humiliatio, humilitas*: a ταπεινόω, quod vide.

ΤΑ'ΠΗΣ, ητος, ὁ, *TAPES*: qu πάτης, à πατέω, quia *tapetibus pavimentum* sternebant: dat. pl. τάπησιν. Angl. Tapestry.

Ταπρῶτ', pro ταπρῶτα, *ut primùm*. Th. πρὸ.

Ταράξῃ, *turbet*: 3. sing. a. 1. sub. act. &

Ταρασσομένων, gen. pl. part. præs. pass. à

ΤΑΡΑ'ΣΣΩ, vel -τλω, *turbo, commoveo*: f. ξω. p. τεταράχα. a. 1. ἐτάραξα, ας, ε, & in 3. pl. ἐτάραξαν. præs. imperat. pass. ταράσσου, έσθω. perf. pass. τεταράγμαι, ξαι, κται. p. part. pass. τεταραγμένος, η, ον, *turbatus*. a. 1. ind. pass. ἐταράχθην.

Ταράτλεσθαι, præs. inf. pass. verbi præced.

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, *turbatio, turba*. ab eod.

Τάραχος, υ, ὁ, *tumultus*: ejusd. Th.

* Ταραχώδης, εος, ὁ ἡ ὠ, *turbulentus*. ab eod.

Ταρβέω, *timeo, tremo*: f. ήσω. Th. τάρβος, εος, τὸ, *terror, metus*.

Ταρβήσαντε, *perterriti*, nom. dual. a. 1. part. act. verbi præced.

ΤΑ'ΡΒΟΣ, εος, τὸ, *stupor, timor, metus*: q. per Sync. pro τάραβος, à ταράσσω, *turbo*.

Ταργαίνω, *turbo*: puto à ταράσσω.

Ταργάνη, ης, ἡ, *nexus, colligatio, pedica*; ubi unum cum alio ταργαίνεται.

Ταριχεύω, *sale condio*, f. εύσω. à

ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, υ, ὁ, vel εος, τὸ, *salsamentum piscium*; *caro sale condita & exsiccata*: q. à τείρω, vel τέρσω, *exsicco*.

Ταρμύσσω, *terreo*: q. ταρβύσσω. à ταρβῶ.

Τάρνη, ης, ἡ, nomen proprium regionis.

Ταρὸς, *velox*: qu. à τάω, *extendo*, seu πτάω, *volo*, -*as*.

Τάρπημεν, Ion. pro ἐτάρπημεν, 1. pl. a. 2. ind. pass. &

Τάρπησαν, *oblectati sunt*: Ion. pro ἐτάρπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τέρπω, *delecto*: f. ψω. a. 2. ἔταρπον.

Τάρροθος, *auxiliator*; qu. à θαρὸς, & θέω, quia *celeriter subvenit*.

Ταρσὸς, vel ταρρὸς, ῦ, ὁ, *crates*: in quâ aliquid τέρσεται, id est, *siccatur*; vel *aliquid tarsoi, simile*; ut *ala avium, cum pennis ei insertis, palmula remi, palmula manûs* vel *pedis*. Est &

Ταρσὸς, ῦ, ἡ, nomen urbis, Syr. q. interpr. Lat. *marmoris exploratio*.

ΤΑ'ΡΤΑΡΟΣ, υ, ὁ ἡ ὠ, & in 3. pl. τάρταρα, *inferi, TARTARUS*: q. à ταράσσω, *turbo, terreo*.

Ταρταρόω, -ῶ, *in tartarum detrudo*: f. ώσω. p. τεταρτάρωκα. a. 1. ἐταρτάρωσα. a. 1. part. ταρταρώσας. Th. τάρταρος.

Ταρφέα, *vehementèr*: adv. à ταρφὺς, q. v.

Ταρφέες, nom. pl. à ταρφὺς, seu ταρφὺς, έος, ὁ ἡ ὺ, *densus, creber*. Th. τάρφος.

Ταρφειὸς, ὰ, & ταρφὺς, ὁ ἡ ὺ, *densus, frequens*: ab eod. Th.

Τάρφεσιν, dat. pl. ab eod.

Τάρφη, ης, ἡ, urbs Locrorum; sic dicta ὠ *sylvæ densitatem*.

Ταρφὺς, έος, ὁ ἡ ὺ, *densus*. Th. τάρφος.

Ταρφθήμεναι, Dor. pro τερφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τέρπω, f. ψω.

ΤΑ'ΡΦΟΣ, ους, τὸ, *denſitas*, peculiariter *ſylvæ*: q. τράφος, à τρέφω, *nutrio*, eo quod animalia nutrit. Hinc

Ταρφὺς, ἰος, ὁ ἡ ὑ, *denſus*, *creber*, *frequens*.

Τάρφω, *ſicco*: à τείρω, idem.

ΤΑ'ΡΧΕΑ, ων, τὰ, & τάρχαι, ῶν, αἱ, *inferiæ*, *juſta*, *parentalia*: an à ταραχὴ, *turbatione*, quæ eſt ob mortuos?

Ταρχύω, ταρχεύω, & -εύω, *exequias facio*: à præced.

Τᾶϊ, Dor. pro ᾗ. Sic τῶδε pro τῇδε καὶ ταύτῃ· & τᾶϊ pro ᾗ.

ΤΑ'ΣΣΩ, vel -τλω, *ordino*, *colloco*, *conſtituo*; f. ξω. p. τέταχα. a. 1. ἔταξα, ας, ε, *ſtatui*. præſ. paſſ. τάσσομαι, *conſtituo*. p. paſſ. τέταγμαι, ξαι, κται. p. part. paſſ. τεταγμένος, η, ον, *ordinatus*, *prædeſtinatus*. à 1. m. ἐταξάμην, ω, αλο, *conſtitui*. a. 1. part. m. ταξάμενος.

Τάτλωμεν, 1. pl. præſ. ſub. act. verbi præc.

Τατώμενος, Dor. pro τητώμενος, η, *privatus re aliquâ*: præſ. part. paſſ. verbi τητάω, *privo*.

Ταϋγέτειο, gen. Ion. ᾶ

Ταΰγετος, ου, ὁ, nomen propr. montis.

Ταῦθ', ſequente aſpiratione pro ταῦτα, *hæc* nom. pl. n. g. ab ὅστις, αὕτη, τοῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc*.

Ταύλιον, ου, τὸ, Att. & Dor. pro τὸ αὔλιον, *ſtabulum*. Th. αὐλὴ, ῆς, ἡ, *aula*.

Ταύρειος, & ταύριος, α, *taurinus*. Th. ταῦρος, *taurus*.

Ταυηδὸν, adv. *in modum tauri*, *torvè*: ab eod.

Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ὑ, *ex tauro procreatus*: à ταῦρος, & πατὴρ, *pater*.

ΤΑΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *TAURUS*: dat. pl. ταύροις. ταύρωσι, Dor. pro ταύρους, acc. pl.

Ταυροφόνος, ου, ὁ ἡ ὑ, *tauricida*: à ταῦρος, & φένω, *occido*: p. m. πέφονα.

Ταῦτ', pro ταῦτα, *hæc*: nom. vel acc. pl. Att. Ion. & Dor. pro διὰ ταῦτα, *ob hæc*: ab ὅστις, αὕτη, τοῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc*. Accipitur & ταῦτα, adv. pro *quod magis eſt*, *imprimis*, *præſertim*. ἡ ταῦτα, *eoque*. ταὐτὰ, Dor. Æol. & Poët. pro τὴ αὐτῆ.

Ταὐτὰ, *eadem*: pro τὰ αὐτὰ. ταὐτῇ, pro οὕτω, *hoc modo*.

Ταύτανι, Dor. pro ταύτην, *hanc*, *iſtam*: ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc*.

Ταυτολόγος, ου, ὁ ἡ ὑ, *qui idem dicit*. ταὐτὸν λέγει. Hinc ταυτολογία, ας, ἡ, *ejuſdem repetitio*. Angl. Tautology.

Ταυτόματος, η, pro αὐτόματος, η, ὁ, *ſpontaneus*, *ultroneus*. ταυτόμαλον, *forte fortuna*.

Τάφε, Ion. pro ἔταφε, *obſtupuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. &

Ταφεὶς, *ſepultus*: a. 2. part. paſſ. verbi θάπτω, *ſepelio*; item *ſtupeo*: f. φα. a. 2. ind. paſſ. ἐτάφην.

Ταφὴ, ῆς, ἡ, *ſepultura*: ab eod. verbo.

Ταφιοὶ, ων, οἱ, populi quidam ſic dicti.

Τάφος, ου, ὁ, *epulum funebre*, *ſepulchrum*. Th. θάπτω, *ſepelio*.

Τάφρος, ου, ὁ, *foſſa*, *fovea*, *ſepulchrum*. Th. θάπτω. Eſt &

Τάφρος, *vallum*: à præced. Th.

Ταφὼν, a. 2. part. act. Et notandum duplicem habere ſignificationem: nonnunquam enim declarat idem quod θάψας, *qui ſepelivit*, tum eſt à θάπτω, *ſepelio*: nonnunquam idem quod θαμβήσας, *obſtupefactus*, & tum eſt à θάπω, *obſtupeo*: a. 2. ἔταφον. præt. m. τέθηπα.

Τάχ', pro

Τάχα, adv. *brevi*, *citò*, *velocitèr*, *forſitan*, *utique*. Th. ταχὺς, ἰος, *celer*.

Ταχέες, nom. pl. à ταχὺς.

Τάχει, dat. ſing. à τάχος, εος, τὸ, *celeritas*: ejuſd. Th.

Ταχεῖα, ας, ὑ, f. g. à ταχὺς, ἰος, *celer*.

Ταχίων, gen. pl. ab eod.

Ταχίως, adv. *celeritèr*: ab eod. Th.

Ταχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τάσσω, *conſtituo*: f. ξω.

Ταχινὸς, ὴ, ὸν, *pernix*, *celer*. ταχινὰ, Poët. pro ταχιῶς, & hoc pro ταχίως, *celeriter*. Th. ταχὺς.

Τάχιον, adv. *citiùs*: &

Τάχιστα, *citiſſimè*, τὴν ταχίστην, *celerrimè*. ab eod. Th.

Τάχος, τὸ. Vide τάχει.

Ταχὺ, *celeritèr*, adv. Th. ταχύς.

Ταχυάλωτος, ου, ὁ ἡ ὑ, *qui citò capi poteſt*: ex ταχὺς, & ἁλίσκω, *capio*.

Ταχυδρόμος, ου, ὁ ἡ ὑ, *qui velocitèr currit*: à ταχὺς, *celer*, & τρέχω, *curro*: f. θρέξω, p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. inde δρόμος, *curſus*.

Ταχυνεῖ, 3. ſing. f. 1. act. à

Ταχύνω, f. υνῶ, *accelero*, *propero*. Th. ταχύς.

Ταχυπειθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, *facilè credulus*: ex ταχὺς, & πείθω, *perſuadeo*.

Ταχύπολμος, ου, ὁ ἡ ὑ, pro ὁ τῷ ταχεῖ πότμῳ ὑποτεταγμένος, *qui citæ morti eſt obnoxius*: ex ταχὺς, *celer*, & πότμος, *mors*.

Ταχύπολος, *celeres equuleos habens*; *rei equeſtris peritus*: ex ταχὺς, *celer*, & πῶλος, ου, ὁ, *pullus equinus*.

ΤΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *celer*, *velox*, *præceps*: qu. à τάζω, *extendo*, vel τάσσω, *ordino*: comparat. ταχύτερος, *celerior*; pro quo uſitatiùs ταχίων, item θάσσων, & -τλων. ſuperl. ταχύτατος, ſeu τάχιστος.

Ταχυτὰς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro

Ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, *celeritas*, *velocitas*: aliàs ταχύτης. Th. ταχύς.

Ταχυτῆτ', pro ταχυτῆτα, acc. ſing. præced.

Τάω, τῶ, *capio*. Indè format Euſtath. τάζω.

Τάων, Æol. pro τῶν, gen. pl. f. g. ab ὅ, *hæc*.

Ταὼς, & ταῶς, ῶ, & ταὼν, ῶνος, ὁ, *PAVO*: q. à τάσει, id eſt, *extenſione* pennarum. Th. τείνω, *extendo*.

ΤΕ, conjunctio copulativa; valet idem quod Latinorum *que*, *ET*. Eſt dictio enclitica, & ſemper poſtponi ſolet, εἶπέ τε, *dixitque*: τε, & ἄρα, aliquandò apoſtrophantur; ut, τ' ἄρ', & expletivæ particulæ ſunt. Et

Τὲ, Dor. pro σὲ, *te*.

ΤΕ'ΓΓΩ, *TINGO*, *humecto*, *mollio*: f. ξω. τέγξαι ψευδῆ λόγον, *tingere mendacio orationem*, pro *mendacia dicere*: q. à τείνω, *extendo*: nam *mador* facit ut corpora poſſint *extendi*. Hinc Angl. to tinge.

Τέγεα, Ion. τεγέη, est oppidum Arcadiæ.

Τέγεος, pro τέγειος, *sub tecto, sublimis, altus*: à τέγος, quod vide.

Τεγκτὸς, οῦ, *tinctus*. Th. τέγγω.

Τέγος, εος, τὸ, *tectum, domus*, pro στέγος, τὸ, idem: Poët. pro λόφος, vel ὄρος, *collis, mons*. Th. στέγω, *tego*.

Τεὸν, *tuam*: Poët. & Dor. pro σὴν, acc. fing. f. g. à τὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um*. Th. σὺ, *tu*.

Τεθαλότα, Dor. pro τεθηλότα, perf. part. m. acc. fing. à θάλλω, *floreo*. Vide τεθαλυῖα.

Τεθαλυῖα, *abundans*, perf. part. m. f. g. verbi θάλλω, *floreo*: f. αλῶ. p. m. τέθηλα, & τέθαλα. p. m. part. τεθαλὼς.

Τεθάρρηκα, *ausus sum*, perf. ind. act. verbi θαρρέω, *fiduciam habeo*: à θάρρος, τὸ, idem quod θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*.

Τεθαρσήκασι, 3. pl. perf. act. verbi θαρσέω, *fiduciam habeo*. Th. θάρσος.

Τεθαφάται, Ion. pro τεθαμμένοι εἰσὶ, *sepultæ sunt*: 3. pl. perf. paſſ. verbi θάπτω, *sepelio*.

Τεθέαμαι, perf. paſſ. verbi θεάομαι, *specto*: f. ἀσομαι.

Τεθεῖεν, Att. Sync. pro τεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 1. paſſ. ἐτέθην.

Τέθεικα, perf. act. &

Τέθειμαι, perf. paſſ. verbi τίθημι, *pono*.

Τεθεμελίωτο, *fundata fuerat*, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Att. & Ion. verbi θεμελιόω, *fundamentum jacio*: f. ώσω. p. τεθεμελίωκα. à θεμέλιος, ᾱ, ὁ, *fundamentum*. Th. θέμηλον, ᾱ, τὸ, idem.

Τέθηλα, ας, ε, *florui*, p. m. &

Τεθήλει, 3. ſing. pluſq. p. m. Ion. verbi θάλλω, *floreo*.

Τεθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. paſſ. ἐτέθην.

Τέθηπα, p. m. verbi θάπτω, *sepelio, stupeo*: a. 2. ἔταφον. perf. inf. m. τεθηπέναι, perf. part. m. τεθηπὼς, ότος.

Τεθήσατο, Ion. Pleonaſm. pro ἐθήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi θάομαι. Significat autem ἐθηλάσατο.

Τεθλασμένος, p. part. paſſ. à θλάω, *frango*: f. άσω.

Τεθλιμμένος, η, ον, *preſſus, a, um*: perf. part. paſſ. verbi θλίβω, *premo, offligo*: f. ψω. p. τέθλιφα.

Τέθμιον, Poët. idem quod

Τεθμὸς, ὲος, *mos*: à τίθημι.

Τέθναα, p. m. q. à θνάω· τεθνᾶναι, contract. pro τεθναέναι, p. inf. m. verbi θνήσκω, *morior*. Vide

Τέθναθι, præſ. imperat. τεθναίην, præſ. opt. τεθνάναι, præſ. inf. τεθνὰς, præſ. part. à τίθημι, *morior*: hoc à θνάω, ſeu θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι, p. act. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον.

Τεθναίην, *moriar*, præſ. opt. à τίθημι, pro θνήσκω, *morior*. Sunt qui Anadiplaſiaſmo Ion. poni volunt pro θναίην, a. 2. opt. act. verbi τίθημι.

Τεθνᾶιμεν, αῖτε, αἶεν, per Sync. pro τεθναίημεν, αίητε, αίησαν. nom. plur. præced.

Τεθνάκαμεν, Dor. pro τεθνήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi θνήσκω, *morior*: p. τέθνηκα.

Τεθνακὼς, ότος, *mortuus*: Dor. pro τεθνηκὼς, p. part. act. verbi θνήσκω, *morior*: p. act. τέθνηκα.

Τεθνάμεν, Ion. & τεθνάμεναι, Dor. pro

Τεθναναι, præſ. inf. à τίθημι, pro θνήσκω. Sed τεθνάναι, contractè pro τεθναέναι, p. inf. m. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα. perf. med. τέθναα, q. à θνάω.

Τεθνᾶσι, *mortui ſunt*, per Synæreſin. pro τεθνάασι, 3. pl. m. verbi θνήσκω, *morior*: p. m. τέθναα.

Τεθνάτω, *interficiatur*, 3. ſing. imperat. præſ. τέθναθι, verbi τίθημι pro θνήσκω.

Τέθνεια, Bœot. Sync. pro τέθνηκα, perf. ind. act. Hinc τεθνειὼς, υῖτος, per Sync. pro τεθνηκὼς, ότος, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα, & Bœot. τέθνεικα, a. 2. ἔθανον. p. m. τέθναα.

Τεθνεῶτος, gen. ſing. perf. part. Vide in præced.

Τεθνεὼς, ῶτος, & Poët. τεθνηὼς, per Craſin pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior*: p. act. τέθνηκα.

Τέθνηκα, ας, ε, & in 3. pl. τεθνήκασι, perf. act. &

Τεθνηκέτω, 3. ſing. perf. imperat. act. à θνήσκω, quod vide.

Τεθνήξω, f. 1. verbi τεθνήκω, Syracuſano more fact. ex perf. τέθνηκα, verbi θνήσκω.

Τεθνηὼς, Poët. pro τεθνεὼς, quod vide.

Τεθνὼς, per Sync. pro τεθναὼς, p. part. m. verbi θνήσκω, *morior*: p. m. τέθναα.

Τεθόλωται, *turbatus eſt*, 3. ſing. perf. paſſ. à θολόω, *turbo, inquino*. Th. θολὸς, οῦ, ὁ, *ſordes turbidæ*.

Τεθορεῖν, Ion. Anadiplaſ. pro θορεῖν, præſ. vel a. 2. inf. act. verbi θόρω, vel θορέω, *ſalio*.

Τεθραμμένην, acc. ſing. part. p. paſſ. f. g. verbi τρέφω, *alo* inf. φω. a. 2. ἔτραφον. p. paſſ. τέθραμμαι.

Τεθρᾶσθαι, Dor. pro τετρῆσθαι, perf. infin. paſſ. verbi τιτράω, ſeu τίτρημι, *perforo*: f. τρήσω. p. paſſ. τέτρημαι.

Τεθραυσμένος, *confractus, vulneratus*: perf. part. paſſ. à θραύω, *frango*.

Τεθριπποβάτης, ὁ, *qui quadrigis vehitur*: ex τέθριππον, τὸ, *quadriga* (quod ex τέτρας, *quaternio*: hoc à τέσσαρες, *quatuor*: & ἵππος, *equus*) & βαίνω, *aſcendo*.

Τέθριππον ἅρμα, *currus quadrijugus, quadrigæ*. Vide in

Τεθριπποτρόφος, ὁ ἡ, ὸν, *qui equos quadrijugos alit*: & τεθριπποτροφέω, *equos quadrijugos alo*: ex τέθριππον, τὸ, *quadriga*, (quod à τετρὰς, άδος, *quaternio*, & hoc à τέσσαρες, *quatuor*, & ἵππος, *equus*) & τρέφω, *alo*: p. m. τέτροφα.

Τεθυμένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi θύω, *ſacrifico, immolo*. f. σω. p. τέθυκα.

Τεθυμῶσθαι, *iratum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi θυμόω, *ad iram provoco*: f. ώσω. p. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, *animus, ira*.

Τεθυωμένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi θυόω, *odore jucundum reddo*. Th. θύω, *macto*.

Τεὶν, & τὶν, Ion. Poët. & Dor. pro σοὶ, *tibi*, dat. ſing. à σὺ, *tu*.

Τείνας,

Τείνας, αντος, a. 1. part. act. &
ΤΕΙΝΩ, *TENDO, extendo, porrigo me, seu pertineo*: f. τενῶ. p. τέτακα. a. 1. ἔτεινα. p. m. τέτονα.
Τείρια, τὰ, *astra*: ob *siccandi* virtutem: à τείρω.
Τειρεσίας, ου, ὁ, *TIRESIAS*, vates Thebanus præstantissimus.
Τείρεσκε, Ion. pro ἐτείρετο, *affligebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi τείρομαι, *vexor*. Th. τείρω.
* Τειρέω, -ῶ, *domo, contero*: f. ήσω, p. τετείρηκα.
Τειρήσω, εις, ει, f. 1. à τειρέω, idem quod τείρω, *affligo, vexo, domo*. Gen. iii. 15.
Τειραμένοισιν, *vexatis*, dat. pl. part. præs. pass. verbi τείρω.
Τείρουτι, Dor. pro τείρουσι, 3. pl. præs. ind. à
ΤΕΙΡΩ, *vexo, affligo, subjugo, TERO, fico*: f. τερῶ. a. 2. ἔταρον.
Τειχεσιπλῆτα, voc. sing. à
Τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, *mœnium quassator*: ex τεῖχος & πλῆσσω, *percutio*.
Τειχέω, pro τειχίζω, *muris cingo*. Th. τεῖχος.
Τειχέων, gen. pl. à τειχος.
Τειχήρης, εος, ὁ ἡ ἤ, *mœnibus conclusus*: ex τεῖχος & ἄρω, *aptо*.
Τειχίζω, vide in τειχισθῆναι.
Τειχιόεις, *muris cinctus*: à τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.
Τειχίσαι, a. 1. infin. act. &
Τειχισθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi τειχίζω, *muris munio*: f. ίσω. p. τετείχικα. a. 1. ἐτείχισα. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.
* Τειχιστής, οῦ, ὁ, *murarius, cæmentarius*: ab eod. Th.
Τειχομαχέω, *muros oppugno*: hinc τειχομαχία, & Ion. -ίη, *murorum oppugnatio*: ex τεῖχος & μάχομαι, *pugno*.
ΤΕΙΧΟΣ, ους, τὸ, *murus, mœnia*, τεῖχος ξύλινον, *lignorum strues, rogus*: q. à τευχω.
Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἤ, *murorum custos*: ex τεῖχος & φύλαξ, ὁ ἡ ἤ, *custos*. Th. φυλάσσω.
Τέκ' pro τέκε, Ion. pro ἔτεκε, 3. sing. a. 2. ind. act. Est & τέκε, a. 2. imperat. act. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.
Τεκέσθαι, a. 2. infin. m. verbi ejusd.
Τέκεσσι, dat. pl. Ion. pro τέκεσι. à τέκος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. τίκτω, *pario*.
Τέκετ', pro τέκελο, Ion. pro ἐτέκελο, *peperit*, 3. sing. a. 2. m. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.
Τεκμαίρομαι, ῃ, ειαι, *destino, ad finem perduco, struo, denuntio*: a. 1. m. ἐτεκμηράμην. à τεκμαίρω, *indico, demonstro*. Th. τέκμαρ, τὸ, *finis*.
Τεκμαίρω, *certis signis ostendo*: à
ΤΕΚΜΑΡ, ατος, τὸ, *finis, exitus rei*; item *signum*: q. à τέκω, *pario, efficio*.
Τέκμηριον, ου, τὸ, *certum signum*: à τέκμαρ.
Τέκμωρ, τὸ, idem quod τέκμαρ, *signum*.
Τέκνα, τὰ, *pulli, filii*, nom. pl. à τέκνον, q. v.
Τεκνίον, ου, τὸ, *filiolus*. τεκνία, ων, τὰ, *filioli*: ab eod.
Τεκνογονέω, *liberos pario*: f. ήσω. p. τετεκνογόνηκα. a. 1. ἐτεκνογόνησα. à τέκνον, ου, τὸ, *filius*. Th. τίκτω, *pario*, & γείνομαι, *nascor*: p. m. γέγονα.
Τεκνογονία, ας, ἡ, *liberorum procreatio*: ex iisd.
Τέκνυδν, ου, τὸ, *filius*. Est pro *autore generis*, Pindar. τέκνα, ων, τὰ, *liberi*: à τίκτω, *pario*.
* Τεκνοπαίγνιον, ου, τὸ, *artificium ludicrum*.
Τεκνοποιηθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi τεκνοποιέω, *liberos procreo*: qu. ex τέκνον, ου, τὸ, *filius*. Th. τίκτω, *pario*, & ποιέω, *facio*.
* Τεκνοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ὸν, *liberorum procreator*: ex iisd. Th.
Τεκνοτροφέω, -ῶ, *liberos educo*: f. ήσω. p. τετεκνοτρόφηκα. a. 1. ἐτεκνοτρόφησα. Ex τέκνον, ου, τὸ, *filius*. Th. τίκτω, *pario*, & τροφεύς, *nutrio*, quod à τρέφω, *alo*.
Τεκνοτρόφος, ου, ὁ ἡ ὸν, *qui vel quæ liberos alit*: &
Τεκνότροφος, ου, ὁ ἡ ὸν, *qui vel quæ à liberis alitur*. Vide τεκνοτροφέω.
Τεκνόφι, adv. *per filium, operâ filii*. διὰ τοῦ τίκνυ, Simonid.
* Τεκνοφόνος, ου, ὁ ἡ ὸν, *liberos interficiens*.
Τεκνόω, *liberos procreo, genero*; item *liberos habeo, peperi*: præs. pass. τεκνόομαι, *gignor, nascor*: à τέκνον, *proles*. Th. τίκτω, *procreo*.
Τέκνωσις, εως, ἡ, *liberorum procreatio*: à præcedente.
Τέκον, ες, ε, Ion. pro ἔτεκον, a. 2. infin. act. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι, a. 2. part. τεκών, όντος, gen. pl. τεκόντων.
Τέκος, εος, τὸ, *fœtus, proles*: à τίκτω, *pario*.
Τεκοῦσα, *pariens*: a. 2. part. act. f. g. à τεκών, όντος, quod vide.
* Τεκταίνω, *fabricor*, f. ανῶ. Th. τεύχω.
Τεκτήνατο, *fabrefecit*: Ion. pro ἐτεκτήνατο, 3. sing. a. 1. m. verbi τεκταίνω, *fabricor*. f. ανῶ. q. à τέκτων, ονος, ὁ, *faber*. Th. τεύχω, *fabricor*.
* Τεκτονικὸς, ὴ, όν, *fabrilis*: à τέκτων.
Τέκτονος, gen. sing. à
Τέκτων, ονος, ὁ, *faber*: q. τεύκτων, à τεύχω, *fabricor*: f. ξω. p. τέτευχα. p. pass. τέτευγμαι, ξαι, κται, (ubi e abjici solet.)
Τεκὼν, οῦσα, όν, aor. 2. imperat. act. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.
Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, *fascia, lorum clypei aut ensis*: à ταλάω, *sufferо, sustineo*.
Τελαμῶνας, *baltea coriacea quibus armantur canes adversas feras*: à præced.
Τελαμώνιος Αἴας, *Ajax Telemonius*, nomen propr. Hinc Τελαμωνιάδης, ου, ὁ.
Τελέεσθαι, præs. infin. pass. verbi τέλεω, *ad finem perduco*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.
Τελέῃς, *perficias*, 2. sing. præs. sub. act. verbi ejusd. & Th.
Τελέθοντι, *sunt*, Dor. pro
Τελέθωσι, 3. pl. præs. verbi τελέθω.
Τελέθω, εις, ει, *sum, fio, orior*: Poët. τελέθομαι, idem: in 3. pl. τελεθοίαι, τελέθωσι, 3. pl. præs. sub. act. Th. τέλλω, *sum, fio*.
Τέλει, dat. sing. à τέλος, εος, τὸ, *finis*.
Τελεία, *perfecta*, f. g. à τέλειος.
Τελείστο, *perficiebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio*. Th. τέλος.
Τέλειος, τελεία, ον, *perfectus, a, um*. in comparat.

parat. τελειότερος, ώτατος, ερον. hinc adv. τελείως, *perfectè*. Th. τέλος, *finis*.

Τελειότης, ητος, ἡ, *perfectio* : à præced.

Τελειόω, -ῶ, *perficio*, f. ώσω. p. τετελείωκα. a. 1. ἐτελείωσα. ἀ. 1. sub. τελειώσω. a. 1. infin. τελειῶσαι, *consecrare*. pr. pass. τελειόομαι, -οῦμαι, *perficior, consummatus ero*. p. pass. τετελείωμαι, σαι, ται, *perfectus sum*. p. part. pass. τετελειωμένος, η, ον, *perfectè regeneratus*. a. 1. pass. ἐτελειώθην, ης, η, *consummatus sum*. a. 1. sub. pass. τελειωθῶ, ῆς, ῆ, *consecror*, & in 3. pl. τελειωθῶσι. Th. τέλος.

Τελείσθω, *perficitor*, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi τελέω, ab eod. Th.

Τελεῖται, 3. sing. præs. pass. verbi ejusd.

Τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio*. Th. τέλος, ους, τὸ, *finis*.

Τελειωθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi τελειόω.

Τελείως, *integrè*, adv. à τέλειος, *perfectus*. Th. τέλος.

Τελείωσις, εως, ἡ, *perfectio, consummatio* : à τελειόω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, *consummator* : ex lisd.

Τελείωσι, 2. sing. præs. opt. act. verbi τελείω, *finio*. Th. τέλος.

Τέλειος, idem quod τέλειος, *perfectus* : &

Τελεόω, idem quod τελειόω, *perficio* : hinc præs. infin. τελεοῦν. Th. τέλος.

Τελέσαι, a. 1. infin. act. &

Τελέσαιμι, a. 1. opt. act. τελέσας, a. 1. part. act. verbi τελέω, quod vide.

Τελέσαις, Æol. pro τελέσας, αντος, quod vide in præced.

Τέλεσαν, Ion. pro ἐτέλεσαν, 3. pl. a. 1 ind. act. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελέσειε, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ejusd.

Τέλεσεν, Ion. pro ἐτέλεσεν, 3. sing. a. 1. act. &

Τελέσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi τελέω.

Τελεσθέντα, Att. pro τελεσθεισῶν, m. pro f. g. a. 1. part. pass. à τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελεσθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ejusd.

Τελεσθησέται, 3. sing. f. 1. pass. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελεσιάδας, α, ὁ, Dor. pro

Τελεσιαδὴς, ὲς, ὁ, πατρωνυμικὸν, pro Τελεσίας, ου, ὁ.

Τελίσιος, ου, *perfectus, ultimus*. Th. τέλος.

Τελεσιεργέω, *perficio* ; item *initio* : à

Τελεσιεργὸς, ὸς, ὁ ἡ, ὸν, *perfector*, qui τελέσιον ἔργον producit. Th. τέλος.

* Τέλεσμα, ατος, τὸ, *vectigal*. Th. τέλος, *tributum*.

Τέλεσον, ὰτω, *perfice*, a. 1. imperat. act. verbi τελέω, *perficio*. ab eod. Th.

Τέλεσσα, Ion. & Poët. gem. σ, pro ἐτέλεσα, a. 1. ind. act. verbi τελέω, quod vide.

Τελέσσῃ, gem. σ, Poët. pro τελέσῃ, *perfecerit*, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Τελισγάμοισιν, *perficientibus nuptias* : dat. pl. à

Τελεσίγαμος, ου, ὁ ἡ, ὸν, *qui vel quæ perficit nuptias* : ex τελέω, *perficio*. (Th. τέλος, *finis*) & γάμος, ου, ὁ, *nuptiæ*. Th. γαμέω, *uxorem duco*.

Τελέσω, *perficiam*, Poët. pro τελέσω, f. 1. ind. vel a. 1. sub. act. verbi τελέω, q. v.

Τελεσφορέω, *ad finem perduco, perficio* : à

Τελεσφόρος, ου, ὁ ἡ, ὸν, *ad finem perducens* ; & qui τέλεσον φέρει, tum *qui perfectum fructum fert, fructifer*. ex τέλος & φέρω, *fero*.

Τελετὴ, ῆς, ἡ, *finis, exitus* ; item *initiatio, expiatio, sacerdotium, cæremonia*. Th. τέλος.

Τελεῦντι & τελεῦσι, Dor. pro τελῶσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος.

Τελευτᾶ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro τελευτὴ, ῆς, ἡ, qu. vide.

Τελευταῖος, αία, αῖον, *ultimus, postremus* : à τελευτὴ, idem quod τέλος.

Τελευτᾶν, Att. pro τελευτᾶσθαι, præs. infin. verbi τελευτάω, quod vide.

Τελευτάσει, *perficiet* : 3. sing. f. 1. act. Dor. pro τελευτήσει. &

Τελεύτασεν, *finivit* : Dor. & Ion. pro ἐτελεύτησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à seq.

Τελευτάω, *morior, ad finem perduco*. pr. imperf. τελεύτας, -α, ᾶτω, *moriatur*. f. ήσω. a. 1. ἐτελεύτησα. a. 1. part. act. τελευτήσας, αντος. perf. ind. act. τετελεύτηκα. præs. pass. τελευτάομαι, *evenio* : à

Τελεύτη, ης, ἡ, *finis, mors*. Th. τέλος, *finis*.

Τελευτῆσαι, a. 1. infin. act. τελευτήσασι, dat. pl. τελευτήσαντες, acc. pl. a. 1. part. act. verbi τελευτάω, quod vide.

Τελέω, -ῶ, *impleo, solvo, perficio* : f. έσω. p. τετέλεκα, *absolvi*. a. 1. ἐτέλεσα, *ad finem perduxi*. a. 1. sub. act. τελέσω, ῃς, ῃ. perf. pass. τετέλεσμαι, σαι, σται, *consummatus sum*. a. 1. pass. ἐτελέσθην, ης, η. f. 1. pass. τελεσθήσομαι, η, εῖται. a. 1. sub. pass. τελεσθῶ, ῆς, ῆ, *impletus fuerim*. Th. τέλος, *finis*.

Τελέως, *plenè, planè, perfectè*, adv. à τέλος.

Τελέσσις, εως, ἡ, idem quod τελείωσις, *perfectio, consummatio*. Th. τέλος.

Τελεωτέρου, gen. pl. comparat. grad. à τέλειος, *perfectus*. Th. τέλος.

Τελεως, εῖσα, *perfectus* : in f. g. à τελέεσσα, ης, ἡ. ab eod. Th.

Τελέωσας, *perfectas* : acc. pl. f. g. à τελέω.

Τελείσκομαι, *compleor, perficior, initior* : Hesych. Th. τέλος.

Τέλλειν ὁδὸν, *iter facere, proficisci*, Dor. pro ὁδὸν τελεῖν.

ΤΕΛΛΙΝΗ, ης, ἡ, piscis nomen, quia celeriter τέλλει, *crescit*, & fit τελεία.

Τελλὶς, *totum*. Hesych. nempe τέλλειον, ex partibus, quæ illud τελοῦσι.

Τέλλομαι, Poët. pro ὑπάρχω, *sum, existo* : à

ΤΕΛΛΩ, inusit. *facio, fio, orior*. Hinc ἀνατέλλω, *injungo*.

ΤΕΛΜΑ, ατος, τὸ, *lacuna, locus palustris*. à

Τελμὶς, ῖνος, ὁ, *lutum* : à præced.

ΤΕΛΟΣ, εος, τὸ, *finis, exitus* ; & pro *victoria, vectigal, impensa, mysterium, dignitas magistratuum, legio, turma, cohors* : Ion. scribentibus sæpè est χρῆμα, *res*.

Τελοῦσι, *perficiunt* : 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω. à sup.

Τέλσον, ου, τὸ, *finis, extremitas* : ab eod. per Metath.

Τελχὶν, *fascinator* : qui homines in rebus non bonis θέλγει, *demulcet*.

Τελῶν, *perficiens* : præs. part. verbi τελέω.

* Τελωνέω, -ῶ, *portorium exigo, vectigalia conduco*.

Τελώνης, ου, ὁ, *publicanus* : ex τέλος, εος, τὸ, *vectigal*, & ὠνέομαι, -οῦμαι, *emo*.

Τελώνιον, ου, τὸ, *TELONIUM* : locus ubi Publicani sedebant & vectigal exigebant. ex iisd.

Τέμαχος, εος, τὸ, *frustum sectione alicundè ablatum* : à τέμνω, *seco*.

Τεμένει, dat. sing. à

Τέμενος, εος, τὸ, *nemus, portio agri à cæteris resecti*. Th. τέμνω, *seco*.

Τέμνοισαι, *secantes* : Dor. pro

Τέμνασαι, nom. pl. f. g. præs. part. à

ΤΈΜΝΩ, *seco, scindo* : f. τεμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον. p. m. τέτομα.

Τέμπεα, -η, τὰ, *TEMPE*, locus amœnissimus in Thessaliâ.

Τεμῶ, f. 1. ind. act. verbi τέμνω.

Τέναγος, εος, τὸ, *locus humidus, maris illuvies, limus* : à τέγγω, *humecto*.

Τένδει, *arrodit* : 3. sing. præs. à

ΤΈΝΔΩ, seu τένθω, *comedo, rodo* : à τείνω, & ἴδω, ut fit *distenso ore edo*. Hinc

Τένθης, ου, ὁ, *vorator, liguritor*.

Τένεδος, gen. Ion. τενέδοιο, nom. propr. insulæ.

Τενθρηδών, & τενθρήνη, ης, ἡ, *insectum aculeatum*, ut vespa : quia delectatur τενθείῃ, id est, *liguritione*. Th. τένδω.

Τένοντα, acc. sing. &

Τένοντε, nom. dual. à

Τένων, οντος, ὁ, *tendo, finis musculi* : quia pars nervosa, cujus actio præcipuè in τάσει, id est, *tensione* consistit : à τείνω.

Τενοντῶ, -ῶ, *cervices abscindo*.

Τέξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi τίκτω, *pario* : f. τέξομαι, ῃ, ῆται, a. 2. ἔτεκον. p. m. τέτοκα.

Τέο, Ion. pro τοῦ, id est, τίνος, Poët. subintelligente ἕνεκα.

Τέοισ' & τέοισι, dat. pl. à

Τεὸς, ὰ, ὸν, *tuus, a, um*, Dor. pro σὸς, ὴ, ὸν. Th. σὺ, *tu*.

Τέραμνος, η, ον, *coctu facilis* : &

Τερἁμεων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *mollis, tener* : à τέρην, idem. Th. τείρω, *vexo, tero*.

ΤΈΡΑΣ, ατος, τὸ, *signum, portentum*, quod facit τρέειν, quia *terret*. τέρατα, ων, τὰ, *ostenta, miracula*. τερθρεία, ας, ἡ, *præstigiæ, incantamentum*.

Τερασκόπος, Poët. Sync. pro τερατοσκόπος.

* Τερατεύομαι, &

* Τερατεύω, *monstra loquor*. Th. τέρας.

Τερατοσκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *prodigiorum inspector & observator, vates* : ex τέρας, το, *portentum*, & σκόπος, q. à σκέπτομαι, *inspicio, video*, p. m. ἔσκεπα.

* Τερατοσκοπος, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *faciens prodigia*. Th. τέρας.

* Τερατώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *portentosus*. Th. τέρας.

ΤΕΡΕΒΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, *TEREBINTHUS* arbor.

Τέρεινα, & Ion. τερείνη, ης, ἡ, *tenera* : à masc. ὁ τέρην, ενος, quod vide.

* Τερεμινθος, & τέρμινθος, ου, ἡ, idem ac τερέβινθος.

Τέρενα, acc. sing. à τέρεινα.

Τερετίζειν, *Musicum pulsum edere* : à sono.

ΤΕΡΈΩ, f. ερῶ, *terebro, torno, vulnero* : à τείρω, *tero*. Hinc

Τέρετρον, ου, τὸ, *terebra*.

Τερέτριον, ου, τὸ, *terebella*.

Τερηδών, όνος, ὁ, *TEREDO* : à sup.

Τέρην, ενος, ὁ, f. g. τέρεινα. n. τέρεν, *TENER, mollis*. Angl. tender, à τείρω, *tero*, quia facilè *teritur*.

* Τερθρεία, ας, ἡ, *præstigiæ, incantamentum*.

Τερθρευτὴς, έως, ὁ, *præstigiator* : à τέρας, quia *portenta* edit.

Τέρθον, ου, τὸ, *artemon*, funis quo utrinque velum trahitur ad antennæ summum jugum. Etymol. q. τέρεθρον, quia per *foramen* ducitur. Th. τερέω, *terebro*.

Τέρμ' pro τέρμα, quod vide.

ΤΈΡΜΑ, ατος, τὸ, *terminus, meta, finis* ; adv. *tandem, ad extremum*. hinc τέρματις, & τέρμων, idem, & Angl. Term, à τείρω.

Τέρμινθος, idem quod τερέβινθος.

Τερμιόεις, εντος, *ad pedes usque demissus*, in acc. τερμιόεντα, *talarem*. Th. τέρμα, ατος, τὸ, *terminus*.

* Τέρματις, &

* Τέρμων, id. ac τέρμα, q. v.

Τέρπει, *delectat* : 3. sing. præs. act. τέρπεται, 3. sing. præs. pass. verbi τέρπω.

Τέρπεο, *delectare*, Ion. pro τέρπευ, præs. imperat. pass. ejusd. verbi.

Τερπέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. &

Τέρπετ', Ion. pro ἐτέρπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi præced.

Τερπικέραυνος, ου, *fulmine gaudens* : à τέρπομαι, *delector*, & κεραυνὸς, οῦ, ὁ, *fulmen*.

Τερπνὸς, ὴ, *jucundus, venustus* : τέρπνον, ου, τὸ, *delectatio, voluptas* : à τέρπω, *delecto*.

Τερπνότατος, η, *jucundissimus* : superl. à τερπνὸς, *jucundus*. hinc τερπνῶς, adv. ab eod. Th.

Τερπνότης, ητος, ἡ, *jucunditas* : ab iisd.

* Τερπνῶς, adv. à τέρπω, *delecto*.

Τερποίμην, præs. opt. pass. &

Τερπόμενος, præs. part. pass. &

Τέρποντο, *delectabantur* : Ion. pro ἐτέρποντο, 3. pl. imperf. pass. &

Τέρπω, ἴσθω, *oblectare* : præs. imperat. omnia ex

ΤΈΡΠΩ, *delecto, exhilaro, mulceo* : τερπόμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. f. 1. ind. act. τέρψω. p. φα. Hinc

Τερπωλὴ, ης, ἡ, idem quod τέρψις, *delectatio*.

Τερσαίνω, idem quod τέρσω.

Τέρσει, 3. sing. f. Æol. verbi τείρω, *vexo* ; f. τερῶ, & Æol. τέρσω.

Τέρσετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi τέρσω, quod vide. τέρσετον, est dual fut. 1. Æol. verbi τείρω, *tero*,

Τέσσηνε, *siccabat* : 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τερσαίνω, idem quod

ΤΈΡΣΩ, *arefacio, sicco* : à τείρω. hinc τερσαίνω, idem. ταρσὸς, & Att. ταρρὸς, οῦ, ὁ, *crates, super quâ caseï & alia solent siccari* ; item *ala avium*, & *ordo remorum*.

Τέρτιος, ου, ὁ, nom. viri Lat. *Tertius*.

Τερτύλλος, ου, ὁ, nomen Oratoris, seu *rabulæ forensis* : à præced.

Τέρυς, υος, *invalidus, imbecillus* ; item *vorax*. q. *tritus*. &

Τερύσκω, *affligo* : à τείρω, *vexo, tero*,

Τερφθῇ, *delectetur* : 3. sing. a. 1. sub. pass. &

Τέτλαθι,

Τέρψαι, *oblectans*: a. 1. part. act. verbi τέρπω.

Τερψίμβροτος, ε, *delectans homines*, Epith. ſolis. à τέρψις, & βροτὸς, *mortalis*.

Τέρψις, εως, ἡ, *delectatio*, in pl. τέρψεις. Th. τέρπω, *delecto*.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen muſæ, tripudiis ſe oblectantis: à τέρπω, & χορὸς, *chorus, tripudium*.

Τέσσαρα. Vide in τέσσαρες.

Τεσσαράκοντα, οἱ ᾗ αἱ ᾗ τὰ, *quadraginta*. Th. idem.

Τεσσαρακονταετὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, *quadragenta annorum*. ex τεσσαράκοντα, & ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Τεσσαρακοστὸς, οῦ, *quadrageſimus*: à

ΤΕΣΣΑΡΕΣ, & Att. τέτταρες, ων, ο ἰὴ αἱ ᾗ τὰ τέσσαρα, *quatuor*. dat. τέσσαρσι. acc. τέσσαρας, & -α.

Τέσσερες, Ion. pro præced.

Τεταγμένος, η, ον, *ordinatus*: perf. part. paſſ. verbi τάσσω, *ordino*: f. ξω. p. χα.

Τεταγμένως, *ordinatè, ſtato tempore*: adv. à præced.

Τεταγὼν, όντος, *qui tetendit*: Ion. redupl. pro ταγὼν, a. 2. part. act. verbi τάζω, *prehendo, capio, tendo*. Th. τείνω, *tendo*.

Τέτακα, *extendi*: p. act. à τείνω, *tendo*: f. ενῶ. a. 1. paſſ. ἐτάθην.

Τέτακται, p. ind. paſſ. 3. ſing. verbi τάσσω, *ordino*: f. ξω. p. χα.

Τέταλμαι, p. ind. paſſ. verbi τέλλω, *orior*: f. τελῶ. p. τέταλκα. a. 1. ἔτειλα.

Τετανὸς, ῆ, & τέτανος, *extentus*. à τεταίνω. Th. τείνω, *tendo*.

Τέτανται, *exporrecti ſunt*: 3. pl. p. paſſ. ejuſdem verbi.

Τεταπεινώμενος, η, ον, p. part. paſſ. à ταπεινόω, *humilio*, quod vide.

Τετάραγμαι, ξαι, κται, p. paſſ. verbi ταράσσω, *turbo, commoveo*: f. ξω. p. χα.

Τεταραγμένως, *perturbatè, inordinatè*; adv. à p. part. præced.

Τεταρπόμενος, Ion. redupl. pro ταρπόμενος, a. 2. part. m. verbi τέρπω, *delecto*.

Τεταρπώμεθα, Ion. & Poët. redupl. pro ταρπώμεθα, 1. pl. a. 2. ſub. m. ejuſd. verbi.

Τεταρταῖος, αία, αῖον, *quatriduanus, a, um*: à τέταρτος, η, ον, *quartus, a, um*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετάρτῃ, dat. ſing. f. g. à

Τέταρτος, η, ον, & Poët. τέτρατος, *quartus*. à Th. præced.

Τέταται, Pind. *poſuit*, pro *contendit, in iſtam curam incumbit*: 3. ſing. p. paſſ. Vide in

Τέτατο, Ion. pro ἐτέτατο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi τείνω, *extendo*: f. ενῶ. p. τέτακα. perf. paſſ. τέταμαι, σαι, ται.

Τετάχαται, *ordinati ſunt*: Ion. pro τεταγμένοι εἰσὶ, 3. pl. p. paſſ. verbi τάσσω. f. ξω. p. χα, p. paſſ. τέταγμαι, ξαι, κται.

Τετειχισμένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi τειχίζω, *murum ædifico*: f. ίσω. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

Τέτελα, *perfeci*: p. m. verbi τελέω, f. έσω. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τετέλεκα, p. act. τετέλεσαι, 3. ſing. p. paſſ. τετέλεσμαι, verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος,

Τετελεσμένον, *peractum*; p. part. paſſ. verbi præced.

Τετευγμένος, pro τετυγμένος, *conſecutus*: p. part. paſſ. verbi τυγχάνω, *aſſequor*. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. p. paſſ. τέτυγμαι.

Τετεύχαται, *fabricati ſunt*: Ion. pro τετυγμένοι εἰσὶ, 3. pl. p. paſſ. &

Τετεύχατο, pro τετευγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. part. Ion. verbi τεύχω, f. ξω, *fabricor*.

Τέτευχα, ας, ε, p. ind. act. à τυγχάνω, f. τεύξομαι, *adipiſcar*.

Τέτηκα, p. m. indè τεθηκὼς, υῖα, ὸς, p. part. m. verbi τήκω, *liquefacio*.

Τετιμένε, *affecte*: voc. ſing. à

Τετιμένος, η, p. part. paſſ. verbi τίω, *crucio, dolore afficio*: f. ίσω. p. τετίηκα. Hinc p. part. act. τετιὼς, per Craſin. pro τετιηκὼς. Th. τίω, *punio*.

Τετίνσθον, 2. dual. p. paſſ. τετίημαι, ab eod. verbo & Th.

Τετιηὼς, ότος, per Craſin. pro τετιηκὼς, ότος, *mœrens, triſtatus, cruciatus*, p. part. ex iiſd.

Τετιμένος, η, ον, *honoratus*: per Sync. pro τετιμημένος, perf. part. paſſ. verbi τιμάω, *honoro*. Alii volunt eſſe p. part. paſſ. verbi τίω, *punio*: f. τίσω. p. paſſ. τέτιμαι.

Τετίμηκε, *honore affecit*: 3. ſing. perf. ind. act. verbi τιμάω.

Τετιμημένος, *æſtimatus*: p. part. paſſ. ejuſd. verbi.

Τετιμῆσθαι, *honoratum eſſe*: perf. infin. paſſ. ejuſd. verbi.

Τέτιμηται, *honorata eſt*: 3. ſing. p. paſſ. ejuſd. verbi.

Τέτλα, *patere*: per Apocop. pro τέτλαθι, vel præſ. imperat. act. verbi τέτλημι, *tolero*. Vel τέτλαθι, per redupl. Ion. dicitur pro τλᾶθι, a, 2. imperat, act. verbi τλῆμι, *patior*: a. 2. ἔτλην, a. 2. imperat. τλῆθι, & Dor. τλᾶθι. Th. ταλάω, ſeu τλάω, *profero*.

Τέτλαα, p. m. ejuſd. verbi. Sunt qui velint eſſe perf. ind. act. & per Syncop. dici pro τέτληκα.

Τέτλαθ' pro τέτλαθι, *ſuſtineas*. Vide τέτλα.

Τετλαίην, ης, η, præſ. opt. act. verbi τέτλημι. Th. ταλάω, *perfero*.

Τετλαμεν, Ion. & τετλάμεναι, Æol. pro τετλάναι, præſ. inf. verbi τέτλημι. ab eod Th.

Τετλάναι, præſ. inf. verbi τέτλημι. ab eod. Th.

Τέτληκε, *ſuſtinuit*: 3. ſing. p. act. verbi τλάω, *ſuſtineo*, f. ήσω. Th. ταλάω, idem.

Τετληὼς, ότος, *paſſus*: per Sync. pro τετληκὼς, p. part. act. ejuſd. verbi & Th.

Τέτμῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi τέτμω, *invenio*. Th. τέμνω, *feco*: indè τμῶ, & per redupl. τέτμω.

Τέτμηκα, *incidi*: p. act. verbi τέμνω, *feco*: fut. μῶ. p. paſſ. τέτμημαι. p. part. paſſ. τετμημένος.

Τέτμημένος, *inciſus*: p. part. paſſ. ab eod. verbo.

Τέτοκα, ας, ε, *peperi*: p. m. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. p. part. m. τεκὼς, υῖα, ός.

Τετρυφὼς, *enixæ*: gen. ſing. f. g. à τετοκὼς, p. part. m. à τέτοκα, quod vide.

Τετολμηκέναι, p. inf. act. verbi τολμάω, *au-*

deo: f. ἀσω. p. τετέλμηκα. Th. τόλμα, *audacia.*

Τέτομα, *incidi*: p. m. verbi τέμνω, *seco*: f. τεμῶ. p. τέτμηκα.

Τέτορ', pro τέτορε, dual. à τέτορες, *quatuor*: Ion. & Poët. pro τέσσαρις. Sic τέτορα, τὰ, Dor. pro τέσσαρα.

Τέτρα, in compositione est contractè pro τέτρασα, vel τετράκις, id est, *quater*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετραγωνοπρόσωπος, ε, ὁ ἡ ὐ, *quadratâ facie præditus*. Ex τετράγωνος, quod vide, & πρόσωπον, ε, τὸ, *facies*. Th. ὄπλομαι, *video*.

Τετράγωνος, ε, ὁ ἡ ὐ, *quadrangularis, quadratus*. Ex τέτρας, άδος, *numerus quaternarius*, & γωνία, ας, ἡ, *angulus*.

Τετράδ', acc. pro τετράδα. à τετρὰς, q. v.

Τετράδιον, ε, τὸ, *quaternio*: dimin. à τετρὰς, άδος, ἡ, idem.

* Τετράδραχμον, ε, τὸ, *species nummi*.

Τετράεσσι, Dor. pro τετραετέσι.

Τετραετὴς, ὁ, ἡ, ἡ τὸ τετραετὲς, έος, *quadrimus, quatuor annos habens*: qu. ὁ τέτλαρας ἔτος, τετῆς: τέσσαρες ἐνιαυτὸς ἔχων.

Τετραετὴς, έος, ὁ ἡ ὐ, idem. Th. ἔτος, *annus*.

Τετραετία, ας, ἡ, *quadriennium*: ab eod.

Τετραθέλυμνος, *quatuor habens fundamenta, quadruplex*: ex τέτρας, άδος, ὐ, ἡ θέλυμνον, ε, τὸ, *fundamentum*. Th. θέμιλον, idem.

Τετραίνω, pro τιτραίνω, unde a. 1. τέτρηνα. Th. τιτράω, *perforo*.

Τετράκις, *quater*: à τέσσαρις, *quatuor*.

Τετρακισμυριοι, αι, α, *quadraginta millia*: à τετράκις, ἡ μύριοι, *decies mille*. Th. μύριος.

Τετρακισχίλιοι, αι, α, *quater mille*, divisè τετράκις (quod à τέσσαρες) *quater* & χίλιοι, *mille*.

Τετράκνημος, ε, ὁ, Dor. pro τετράκνημος, ὁ, *qui quatuor habet radios*. Epith. *rotæ*. Ex τέσσαρες, *quatuor*, & κνήμη, ὐ, *tibia*.

Τετρακόσιοι, αι, α, *quadringenti, æ, a*, quod ex τέτρα, vel τετράκις, *quater*. Ex τέσσαρες, *quatuor*, & κόσιοι, quod vide.

Τετρακοσιοστὸς, ὐ, *quadringentesimus*: ab iisd.

Τετρακτὺς, ύος, ἡ, idem quod τέτρας, άδος, ἡ, *quaternio*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

* Τετραμερὲς, έος, τὸ, *quarta pars*.

Τετράμηνον, ε, τὸ, *quadrimestre spatium*. à

Τετράμηνος, ε, ὁ ἡ ὐ, *quadrimestris*: quod ex τέτρας, άδος, ἡ, *quaternarius numerus*, & μὴν, μηνὸς, *mensis*.

Τέτραμμαι, ψαι, πται, perf. pass. à τρέπω, *verto*. f. ψω. p. φα. perf. part. pass. τετραμμένος, *versutus*: p. m. τέτροπα.

Τετραμμένος. Vide in τέτραμμαι.

* Τέτραξ, & τετράων, *avium nomina*, & Lat. *TESSERA*: q. *quadrata*.

Τετρεορία, ας, ἡ, Poët. pro τέθριππος, vel ον, quùm adjectivum est, subaudit. ἅρμα, ἄτος, τὸ, *quadrigæ*, vel *quadrigarum currus*. τετράορον ἅρμα, Poët. etiam pro ἅρμα τέθριππον, *quadrigæ*. Ex τέτορα, Dor. pro Att. τέτταρα, & per Syncop. τέτρα, *quatuor*, & ἀείρω, *conjungo*, p. m. ἦορα, & Ion. ἄορα, ας, ε.

* Τετράπεδος, ε, ὁ ἡ ὐ, *quadratus*.

* Τετραπλάσιος, ε, & Τετραπλασίων, ονος, ὁ ἡ ὐ, *quadruplo major*: Th. τέσσαρες.

Τετραπλῆ, *quadruplicitèr*, adv. à

Τετραπλόος, -ῆ, -ῆ, -όον, -ῆν, *quadruplex*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

* Τετραπλῶς, adv. *quadruplicitèr*.

Τετράπολος, ε, ὁ ἡ ὐ, Epithet. *soli quater ærato versi*: à τετρὰς, quod a τέσσαρες, *quatuor*, & πολέω, *verso*.

Τετράπους, ὁ ἡ ὐ, ἡ τὸ τέτραπον, *quadrupes*, in gen. τετράποδος, dat. τετράποδι, acc. τετράποδα, & τὸ τετράπουν, in pl. οἱ, ἡ αἱ τετράποδες, ἡ τὰ τετράποδα, gen. τετραπόδων, dat. τέτραπόσι, compon. ex τέτρας, άδος, ὁ, *numerus quaternarius*, & πούς, *pes*.

Τετράπτερος, ε, *quadripennis*: &

Τετραπτερυλλὶς, ίδος, ἡ, *locusta*; quod τέσσαρα πτερὰ habeat.

Τετράρυμον ἅρμα, *completus currus*: ex *quatuor* scil. ῥυμοῖς, id est, *temonibus*, seu jugis; is ab octo equis trahitur.

Τετραρχέω, -ῶ, *sum tetrarcha*: f. ήσω. p. τετραρχηκα. &c

Τετράρχης, ε, ὁ, *TETRARCHA, qui* τετράδα *regionis pleno jure regit*: q. τέτραρχης, per Sync. a τέτταρα, Att. pro τέσσαρα, & ἀρχὴ, *imperium*.

Τέτρας, άδος, ἡ, *quaternarius numerus, quaternio*, dat. fing. τετράδι, acc. τετράδα, dat. pl. τέτρασι. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τέτρασι, Poët. metri gratiâ, pro τέτταρσι, *quatuor*, Att. pro τέσσαρσιν. Vide τέσσαρες.

* Τετράστιχος, ε, ὁ ἡ ὐ, *quaternis versibus constans*: ex τέτρα, & στίχος, *versus*.

Τέτρατος, per Metath. pro τέταρτος, *quantus*. Th. τέσσαρις, *quatuor*.

Τετράτρυφον, *qui in quatuor partes finditur*: quod ex τέτρας, άδος, ὐ, *quaternio* (a τέσσαρες, *quatuor*) & θρύπτω, *frango*: f. ψω.

Τετραφάληρος, ε, ὁ ἡ ὐ, τέσσαρας φαλὼς ἔχουσα, *habens quatuor conos*, vel *clavos eminentes*, seu *phaleras*: quod a τέτρας, άδος, ὐ, *quaternio*. (Th. τέσσαρες, *quatuor*) & φαλὸς, οῦ, ὁ, *conus galeæ splendidus*. Vel a φάλαρα, τὰ, pro φάλαρα, *phaleræ, ornamenta equorum, & equitum & nobilium*.

Τετράφαται, *versi sunt*, Ion. pro τετραμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi τρέπω, *verto*, f. ψω, p. τέτροφα, perf. pass. τέτραμμαι, ψαι, πται, p. m. τέτροπα.

Τετράφαλο, Ion. pro τετραμμένοι ἦσαν, 3. pl. perf. pass. verbi ejusd.

Τέτραχα, χῆ, χῶς, &

Τετραχθὰ, *quadrifariam*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετράψομαι, paulo post fut. verbi τρέπω.

Τέτρηγα, *turbatus sum*, perf. m. &

Τετρήγειν, *turbatus eram*, pluſq. p. m. Ion. per Syncop. perf. τέτραγα, & Ion. mutatione α in η, τέτρηγα, & in pluſq. p. m. ἐτετρήγειν, verbi ταράσσω, *turbo*, f. ξω. p. τεταράχα.

Τέτρηνα, ας, ε, Ion. pro ἐτέτρηνα, ας, ε, 2. s. ind. act. verbi τετραίνω, idem quod τιτραίνω, seu τιτράω, *perforo*, f. ήσω.

Τέτρηται, per Syncop. pro τετόρηται, 3. sing. perf.

perf. paſſ. verbi τορέω, *perforo*. Th. τιρέω, *tenebro*, f. έσω.

Τέτρηχα, ας, ε, perf. ind. act. &

Τέτρήχει, pro ἐτέτρήχει, 3. ſing. pluſq. p. Ion. verbi Poët. τρήχω, pro τραχύνω, *aſper & ſalebroſus ſum*. Hinc perf. part. τετρηχώς, υῖα. Th. τραχὺς, ἰος, *aſper*. Ion. τρηχὺς, ἰος, Τέτρηχυῖα, perf. part. act. f. g. verbi τρήχω, pro τραχύνω. Vide in τέτρηχα. Sunt qui velint per Syncop. dici pro τέτρηχυῖα, & α in η converſo, verbi ταράσσω, *turbo*, f. ξω. p. τέτάραχα, & per Syncop. τέτρηχα.

Τέτρίγυι, 3. ſing. pluſq. p. m. Ion. pro ἐτετρίγει, verbi τρίζω, *ſtrido*, f. σω. p. m. τέτριγα. Hinc

Τετριγώς, υῖα, ὸς, part. p. m. præced.

Τετριγῶτας, Poët. pro τετριγότας, acc. plur. præced.

Τέτροφα, *nutrivi*, perf. m. verbi τρέφω, *alo*. f. ψω. p. τέτροφα, a. 2. ἔτραφον. At τέτροφα, *verti*, Att. dicitur pro τέτραφα, verbi τρέπω, *verto*, f. ψω. præt. m. τέτροπα.

Τέτυμμαι, perf. paſſ. &

Τετριμμένος, *attritus, defatigatus*: ejuſd. part. à τρύω, *tero*.

Τέτρωκα, *vulneravi*, perf. act. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω. hinc perf. paſſ. τέτρωμαι, perf. part. paſſ. τετρωμένος.

Τέτρωμαι, τετρωμένος. Vide in τέτρωκα.

Τέτλα, adv. *benevolentiæ aut honoris, quo ſeniorem junior compellat*: q. à τίω, *honoro*, τέτα, ergo eſt, amici. ἄτλα, nutritii. πάπτα, patris. ἀθεῖς, fratris.

Τέτλαρες, Att. pro τέτταρες, quod vide.

ΤΕΤΤΙΞ, ιγος, ὁ, *cicada*. in pl. τέτλιγες.

Τέτυγμαι, perf. ind. paſſ. &

Τετυγμένος, υ, *fabricatus*; perf. part. paſſ. verbi τεύχω, *fabricor*: fut. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τετύκοίλο, *paraverunt*, 3. pl. a. 2. m. verbi τεύχω, *fabricor*, fut. ξω, a. 2. ind. act. ἔτυχον, a. 2. m. ἐτυχόμην, & Ion. ἐτυκόμην, & Poët. Anadiplaſiaſmo τετυκόμην, υ, εο.

Τέτυκται, *fabricatus eſt*: 3. ſing. perf. part. τέτυκτο, Ion. pro ἐτέτυκτο, 3. ſing. pluſq. p. verbi τεύχω, *fabricor*, perf. paſſ. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τετύφωται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi τυφόω, *fumo infeſto*; item *inſolentem reddo*: fut. ώσω. p. τετύφωκα, à τύφος, *fumus*. Th. τύφω.

Τετύχηκα, *nactus ſum*: perf. act. verbi τυγχάνω, *nanciſcor*: fut. τεύξομαι, & τυχήσω, tanq. à τυχέω, a. 2. ἔτυχον.

Τετύχησι, Ion. & Poët. reduplic. pro τύχη, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi τυγχάνω, *ſum, nanciſcor*: f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Τετύχθαι, perf. inf. paſſ. verbi τεύχω, *fabricor*: f. ξω, perf. paſſ. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τεῦ, Dor. pro τῦ, & hoc pro σῦ, *tui*. Th. σὺ, *tu*. Sed τευ, ſine accentu, pro τινός.

Τεῦγμα, ατος, τὸ, *monumentum, opus*. Th. τεύχω, *paro*.

Τευθὴν, ῆνος, ὁ, *explorator*: à τεύω, *quæro*, vel pro πευθὴν.

ΤΕΥ̓ΘΟΣ, υ, ὁ, *piſcis ex ſepiarum genere*: τευθὶς, ίδος, ἡ, *loligo minor*.

Τεύθραν, acc. ſing. nom. propr.

Τεῦκρος, υ, ὁ, *fabricator*. Eſt & nom. propr. à quo Trojani dicti ſunt Teucri. Th. τεύχω, *fabricor*.

Τευμάομαι, *ſtruo, fabricor*: à τεύχω, idem.

Τεῦξ', Ion. pro ἔτυξε, *fecit*: 3. ſing. aor. 1. ind. act. &

Τεῦξαν, pro ἔτυξαν, 3. pl. a. 1. act. verbi τεύχω, *fabricor*: fut. τεύξομαι, f. infin. med. τεύξεσθαι.

Τευξεαι, Ion. pro τεύξη, 2. ſingul. f. 1. m. verb. ejuſd.

Τευξεσθαι, infin. f. m. &

Τεύξομαι, f. 1. m. verbi τεύχω, *fabricor*, & τυγχάνω, *aſſequor*.

Τευξόμενος, *conſecuturus*, part. præced.

ΤΕΤΤΆΖΩ, f. άσω, *ſatago, ſedulò rem curo, milito*: qu. à τεύχω, vel τάω.

ΤΕΥ̓ΤΑΟΝ, υ, τὸ, *beta*: Att. pro σεῦτλον, oleris genus.

Τεῦχε, vel eſt 3. ſing. imperf. act. Ion. vel præſ. imperat. act. verbi τεύχω, *fabricor*, fut. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τεύχε, pro

Τεύχεα, ων, τὰ, *arma*, dat. pl. τεύχεσι. Th. τεύχω.

Τεύχουσα, Dor. pro τεύχουσα, *faciens*, præſ. part. f. g. à τεύχω, *fabricor*.

Τεύχοντο, 3. pl. imperf. paſſ. Ion. verbi τεύχω, *fabricor*.

Τεῦχος, εος, τὸ, *vas, alveus, liber, inſtrumentum*: & τὰ τεύχεα, *inſtrumenta bellica, arma*. Th. τεύχω.

Τεύχου, *para*: præſ. imperat. paſſ. à

ΤΕΥ̓ΧΩ, *fabricor, ſtruo, paro*: (q. à τίκω, *pario*.) f. ξω. p. τέτυχα, a. 2. ἔτυχον, perf. paſſ. τέτευγμαι, pro quo τέτυσμαι, ξαι, ται, a. 1. paſſ. ἐτεύχθην, & ἐτύχθην. Sic τεύχειν γέρας τινὶ, Poët. *honorarium munus alicui parare*. Gall. *Faire un preſent*. τεύχειν τιμὴν τινι, *honorem alicui habere*.

ΤΈΦΡΑ, ας, ἡ, & Ion. τέφρη, *cinis*, q. à τύφω, *uro*, hinc

Τεφρὸς, οῦ, ὁ, *cinereus*: &

Τεφρόω, -ῶ, *in cinerem redigo*: f. ώσω. p. τετέφρωκα, a. 1. ἐτέφρωσα, a. 1. part. act. τεφρώσας, αντος. Th. τέφρα, *cinis*.

Τεφρώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, idem quod τεφρός. Th. τέφρα.

Τεχθεὶς, εῖσα, ὲν, έντος, a. 1. part. paſſ. τεχθῆναι, *natum eſſe*: a. 1. infin. paſſ. verbi τίκω, *pario*: f. τέξομαι, a. 1. paſſ. ἐτέχθην.

Τεχθείσα, ης, f. g. ejuſd.

Τεχθῆναι, a. 1. infin. paſſ. Vide τεχθείς.

Τεχθήσομαι, *natus ero*: f. 1. ind. paſſ. verbi τίκω, *pario*: quod vide.

Τεχνάζομαι, *fabricor, aſtutè ædifico, machinor*: f. m. άσομαι.

Τεχνάζω, f. άσω, *arte conficio, exerceo, dolis utor*. Th. τέχνη.

Τέχνασμα, ατος, τὸ, *dolus, artificium*: quod à τεχνάζω, *arte conficio*. Th. τέχνη, *dolus*.

Τεχνάω, f. ήσω, *arte paro & conficio, artificioſè fabricor*: à ſeq. Th.

ΤΈΧΝΗ, ης, ἡ, *ars, dolus, fallacia*, TECHNA: quaſi à τεύχω, vel τίκω, *pario*.

Τεχνήεις, εντος, *artificioſus*: &

Τεχνηέντως, adv. *artificiosè*: à præced. Th. τέχνη, *ars*.

Τέχνημα, ατος, τὸ, *opus arte confectum, artificiosum inventum*: &c

Τεχνήμων, ονος, ὁ ἡ ὦν, *artificiosus*; à 1. perf. perf. paſſ. verbi τεχνάω. Th. τέχνη.

Τεχνικὸς, ἡ, *ad artem pertinens*; item *artificiosus*. Th. τέχνη.

Τεχνικῶς, adv. *artificiosè, ſolertèr*: à præc.

Τεχνικώτερον, *artificiosius*: compar. à τεχνικὸς, *artificiosus*. Th. τέχνη, *ars*.

Τεχνίτης, ου, ὁ, *artifex*, in acc. pl. τεχνίτας, ejuſd. Th.

Τεχνίτις, ιδος, ἡ, *magiſtra*. ab eod. Th.

Τεχνολογία, ας, ἡ, *oratio ex arte facta*.

Τέῳ, dat. Ion. pro τινὶ, *cui*: ſed

Τῷ, dat. ſing. à τὸς, *tuus*: &

Τεὼ, nom. dual. à τὸς, ὴ, ὸν, *tuus, a, um*: &

Τέων, Ion. pro τινῶν, *aliquorum*. Th. σὺ.

Τέως, *tamdiu, antea, interea*; quod ab ἕως, *donec*. Th. ὡς, *ſicut*.

Τῇ, dat. f. g. adverbialitèr ſumpt. *hâc, eâ parte, hic, huc*. Sic & τῇδ', τῇ μῇ, per Synær. pro τῇ ἐμῇ. Th. ὁ, ἡ, τὸ.

Τῆ, Dor. pro τάς, *carpe*, præſ. imperat. verbi τάω. Vel pro τάθι, per Apocop. à τῆμι, *capio*.

THBENNA, ης, ἡ, & τήβεννος, ου, ἡ, *toga, veſtis Romana*: à quodam *Tebenno* Arcade inventore.

Τηγανίζω, *frigo, in ſartagine coquo*: f. ίσω, p. τετηγάνικα.

Τήγανον, ου, τὸ, *ſartago*: qu. τήκανον, à τήκω, *liquo*.

Τῆδε, *huc, iſtic*. τῇδε κἀκεῖσε, *huc, illuc*. adv. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc*.

Τήθη, vel τηθὴ, *nutrix*. Eſt & τιθὴ, idem. Th. τιτθὸς, *mamma*.

Τῆθος, εος, τὸ, *oſtreum quoddam*: à τηθὺς, quia *terreum*.

Τηθὺς, ύος, ἡ, *terra*, q. à τήθη, *nutrix*, quia terra omnia nutrit. Eſt &

Τηθὺς, ύος, ἡ, *TETHYS*, nomen mulieris. acc. Τηθύν.

Τηκεδόνι, dat. ſing. à

Τηκεδὼν, idem quod τῆξις, εως, ἡ, *tabes, tabefactio*. Th. τήκω, *liquefacio*: f. ξω.

Τήκεται, *liqueſcit*, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi τήκω.

Τηκτικὸς, ἡ, *vim liquefaciendi habens*: &

Τηκτὸς, ἡ, *liquefactus, liquabilis*: à perf. paſſ. ſeq.

ΤΗΚΩ, *liquefacio, macero, mollio*: f. ξω, p. τέτηχα, præſ. paſſ. τήκομαι, *liqueſco, liqueſio*: a. 2. paſſ. ἐτάκην, ης, η, fut. 2. paſſ. τακήσομαι.

Τηλαυγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὦν, *eminùs ſplendens*: hinc compar. τηλαυγέστερος. Ex τῆλε, vel τηλοῦ, *procul*, & αὐγὴ, ῆς, ἡ, *ſplendor*.

Τηλαύγησις, εως, ἡ, *ſplendor longè diſperſus*: à τηλαυγέω, quod à τῆλε, *procul*, & αὐγὴ, *ſplendor*.

Τηλαυγῶς, adv. *perſpicuè*: à præced.

ΤΗΛΕ, adv. *procul, longè*. τηλοῦ & τηλόθι, id

Τηλεβοάων, gen. pl. nomen gentis.

Τηλέβολος, ου, ὁ, *eminus, è remoto loco jactus*. Ex τῆλε, *procul*, & βάλλω, *jacio*, p. m. βέβολα. Sed

Τηλεβόλος, *qui longè jaculatur*. Vide præced.

Τηλεθάοντες, *florentes*, nom. pl. part. præſ. à τηλεθάω. Th. θάλλω, *floreo*, præt. m. τέθηλα, & per Metath. τάθηλα· undè

Τηλεθάω, *germino*.

Τηλεκλειτοῖο, gen. Ion. à

Τηλεκλειτὸς, ὴ, *inclytus*. Eſt & nomen viri. à τῆλε, *procul*, & κλείω, *celebro*.

Τηλεκλητὸς, οὺ, ὁ ἡ ὸν, *è longinquo evocatus*. Ex τῆλε, *procul*, & καλέω, *voco*, perf. paſſ. κέκλημαι, σαι, ται.

Τηλεκλυτὸς, εῦ, *clarus, cujus nominis inclyta fama procul pervenit*. Ex τῆλε, *procul*, & κλύω, *audio*.

Τηλέμαχος, ου, ὁ, propr. nom. ex Hom. Ody.

Τηλέσκεπτος, ου, ὁ ἡ ὸν, *eminùs apparens*. Ex τῆλε, *procul*, & σκέπτομαι, *video*, fut. ψομαι, p. m. ἔσκοπα. Sed

Τηλεσκόπος, *longè aſpiciens*. Vide præced.

ΤΗΛΕΊΦΙΟΝ, ου, τὸ, *portulaca agreſtis*: à

Τήλεφος, ου, ὁ, nomen viri.

ΤΗΛΊΑ, ας, ἡ, & σηλία, *vas ſitulæ figura in quâ farina ſubigitur*: qu. à σείω, *moveo*. Quid ſi quaſi longè extenſum, à τῆλε.

Τηλικαῦτα, pl. n. g. à τηλικοῦτος, q. v.

Τηλίκος, η, *tantus, tantæ ætatis*: ab ἡλίκος, *quantus*: de magnitudine corporis.

Τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, *tantus, a, um*, & de magnitudine, & de ætate. Ex τηλίκος, *tantus* (quod ab ἡλίκος, *quantus*) & οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc*.

Τήλινος, η, *fœnogræco factus*: à

ΤΗΛΙΣ, εως, & ιδος, ἡ, *fœnum græcum*: q. à τῆλε, quia herba eſt caule & filiquis longè extenſis.

Τηλόθεν, Poët. pro τηλόσε, *eminùs longè*; &

Τηλόθι, adv. regit gen. idem quod Th. τῆλε, *procul*.

Τηλοῦ, adv. idem cum Th. τῆλε, *procul*.

Τηλυρὸς, εῦ, *longinquus, longè ſemotus*: à τῆλε, & οὖρος, *terminus*.

Τηλυγέτης, ου, ὁ, per Sync. pro τηλυγενέτης, *in ſenectute genitus, natu minimus, charus, abſente patre genitus, unicus*: à τῆλε, *procul*, & γίνομαι, *naſcor*.

Τηλυγετος, -έτη, id. ferè q. τηλυγέτης, qu. vide.

Τημελὴς, έος, ὁ ἡ ὲν, *diligens*; & hinc

Τημελέω, *curo*. Ducamus à τάω, *capio*, & μέλειν, *curæ eſſe*, ut ſit *ſuſcipio curam*.

Τήμερον, & -ρα, Att. pro σήμερον, adv. *hodiè, extemporè*: ab ἡμέρα, *dies*.

Τῆμος, & τημόσδε, *tùm*, Poëticum, reſpondet ἦμος, *quàm*. à quo derivatur.

Τημοῦτος, pro τῆμος, quod vide.

Τὴν, *hanc*, τήνδε, τήνδι, acc. ſing. ab ἡ, *hæc*.

Τήνα, *iſta*, Dor. à τῆνος, α, ὸ, pro ἐκεῖνος, quod vide.

Τηναλλως, *obitèr, levitèr*, adv. qu. τήνο ἄλλως, *hoc fruſtrà*.

Τήνεδλα, & -οι, ὁ, *lyræ harmonia & pulſatiuncula, quæ in victoriâ edebatur*. An à τὸ νάζλον.

Τηνεῖ, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi, illuc*.

ΤΗΝΕΛΛΑ, ης, ἡ, & τηνελλὶς, ίδος, ἡ, *lyræ harmonia*.

Τηνεσμὸς, οῦ, ὁ, *TENESMUS*; item τεινεσμὸς, à τείνω, *tendo*.

Τηνίκα, *tunc*, adv. &

Τηνικάδε, & τηνικαῦτα, pro eodem. Th. ἡνίκα, *quùm*; extra interrog.

Τηνόθε, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi.*

Τῆνος, vel τῶνος, ου, ο, *hic.* Dor. τηνεῖ, *illic.* τηνῶθε, *illuc.*

Τήνω, Dor. pro ἐκεῖνο, *illius*: à τῆνος, *hic*: hinc τηνῶθε, adv. pro κεῖθεν, *illinc, ex eo loco.*

Τῆπερ, Ion. & Poët. pro ὥσπερ, *ut, veluti*: & pro ἥσπερ, *illic.*

Τήρει, *servato*, præs. imperat. act. &

Τηρεῖσθαι, *servari*: præs. inf. pass. à τηρέω.

Τηρέιοντι, Dor. pro τηρήσωσι, *custodierunt*: 3. pl. præs. ind. seq. verbi τηρέω.

ΤΗΡΕ΄Ω, -ῶ, -έεις, -εῖς, -έει, -εῖ, *servo, asservo, tueor, custodio*: imperf. ἐτήρεον, -εν. f. ήσω. p. τέτηρκα. a. 1. ἐτήρησα, ας, ε. a. 1. imperat. act. τήρησον, άτω. & in 2. pl. τηρήσατε, *servate*, a. 1. sub. act. τηρήσω, ης, η, a. 1. inf. τηρῆσαι. aor. 1. part. act. τηρήσας, αντος. præs. pass. τηρέομαι, *asservor*, præs. inf. pass. τηρεῖσθαι. imperf. pass. ἐτηρεόμην, -ῦμην, -έο, -ῶ, -έετο, -εῖτο, perf. pass. τετήρημαι, σαι, ται, perf. part. pass. τετηρημένος, η, ον, *servatus, a, um*, a. 1. pass. ind. ἐτηρήθην, ης, η, aor. 1. optat. pass. τηρηθείην, ης, η, a. 1. inf. pass. τηρηθῆναι, *reservari.*

Τηρήσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi τηρέω.

Τήρησις, εως, ἡ, *observatio*; item *custodia, carcer.* Th. τηρέω, *servo.*

Τῆσι, Ion. pro ταῖς, *bis*, dat. pl. f. g. ab ἡ, *hæc.*

Τητᾷ, *quæras, careas*, 2. sing. præs. med. verbi τητάομαι, -ᾶμαι, -ᾶσι, -ᾷ. Th. τητάω, *privo, quæro*: f. ήσω.

ΤΗΤΑ΄Ω, *privo*: hinc τήτη, ης, *privatio.* Est & τητάω, *quæro*: f. ήσω. qu. à τάω, *quæro.*

Τῆτες, Att. id. quod σῆτες, τῷ ἔτει, *hoc anno.*

Τήτη, ης, ἡ, *penuria.* Th. τητάω, *privo.*

ΤΗΤ΄ΣΙΟΣ, α, *inanis*: hinc

Τηϋσίως, *temerè, frustrà*: à τήτη.

Τί, *cur, quid?* Poët. τίν, à τίς, *quis?* interrog. gen. τίνος· τί, indefinite *aliquid*: τινός, gen.

ΤΙΑ΄ΡΑ, ας, & Ion. -ης, ἡ, *capitis gestamen apud Persas, TIARA.* An à τίω, quòd honoratorum esset gestamen.

Τιβεριάς, άδος, ἡ, nomen urbis; à Tiberio Cæsare sic denominatus.

Τιβέριος, ου, ὁ, *nomen Cæsaris*, quo nomine & appellabantur qui ad Tiberim nascebantur.

ΤΙΒΗ΄Ν, ῆνος, ὁ, *tripus*; qu. quia τρεῖς βάσεις habet.

ΤΙ΄ΓΡΙΣ, ιδος, & ιος, ἡ, *TIGRIS*, fera.

* Τίγω, Xenoph. id. q. θίγω, *tango.*

Τίει, *honorat*, 3. sing. præs. à τίω.

Τίεν, *honorabat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἔτιεν, verbi ejusd.

Τίεσκεν, *honorabat*, Poët. & Ion. pro ἔτιες, 3. sing. imperf. act. à τίω, *honoro*, f. τίσω.

Τίεται, 3. sing. ind. præs. pass. verbi τίομαι, *honoror.* Th. τίω.

Τιέω, *punio*: idem quod τίω.

Τιή, vel τίη, Poët. pro τί, *quid.*

ΤΙΘΑΙΒΑ΄ΣΣΩ, vel τιθαιβάσσω, *mel confusio*; q. à τιθέναι βάσιν, *ponere escam*: Mel, esca apum.

Τιθασσεύω, f. εύσω, *cicuro, mansuefacio*: à

Τιθασσὸς, ὄν, ὁ ϗ ἡ, & τιθασὸς, *cicur, mansuetus, sativus*: qu. ex τιθεύω.

Τίθεαι, Ion. pro τίθεσαι, 2. sing. præs. ind. pass. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω.

Τιθέασι, Ion. pro τιθεῖσι, 3. pl. præs. ind. act. &

Τιθέαται, Ion. pro τίθενται, 3. plur. præs. pass. ejusd. verbi.

Τιθέησι, Ion. pro τιθῇς, 2. sing. præs. sub. act. verbi τίθημι, *pono*: præs. sub. τιθῶ, ῇς, ῇ, Ion. τιθέω, έῃς, &c. & σι, additum per Paragogen.

Τίθει, *ponebat*, Ion. pro ἐτίθει, vel ἐτίθη, 3. sing. imperat. act. qu. à τιθέω, verbi τίθημι, *pono.* Et τίθει, *pone*, præs. imperat. act. pro τίθετι, verbi ejusd. at

Τιθεῖ, 3. sing. præs. ind. ex τιθέω, &

Τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθεῖεν, per Sync. pro τιθείημεν, είης, είη, pl. præs. opt. act. verbi τίθημι, *pono*: præs. opt. act. τιθείην, ης, η.

Τιθεὶς, έντος, præs. part. act. verbi ejusd.

Τιθέμεν, Ion. & τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. &

Τίθεμμι, Æol. pro τίθημι.

Τίθεν, Poët. & Dor. pro ἐτίθεσαν, 3. plur. imperf. act. verbi ejusd. Hinc Pindar. τιθέναι τινὰ ἐν φοναῖς, *ponere aliquem in cædibus*, pro *interficere.*

Τιθέναι, præs. inf. act. ex τίθημι,

Τιθεύω, *nutrio*: ex

* Τιθέω, -ῶ, *pono*: usitatiùs τίθημι.

Τιθὴ, ῆς, ἡ, *nutrix*: à τιτθὸς, *mamma.*

Τιθήμεναι, Poët. Ectasi pro τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. &

Τιθήμενος, Poët. Ectasi pro τιθέμενος, præs. part. pass. verbi

ΤΙΘΗΜΙ, *pono, colloco, suppono, facio ità esse*; *tribuo, assigno*: (qu. ab inusit. θέω, *pono*) præs. imperat. τίθετι, έτω, præs. inf. τιθέναι, præs. part. τιθεὶς, έντος, imperf. ἐτίθην, ης, η, & ἐτίθει, tanq. à τιθέω, & ἐτίθεν pro ἐτίθεσαν, fut. θήσω, p. τέθεικα, Bœot. pro τέθηκα, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην, ης, η, a. 2. sub. act. θῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. θεὶς, έντος, perf. pass. τέθειμαι, pluſq. perf. ἐτεθείμην, σο, το, a. 1. pass. ἐτέθην, ης, η, a. 1. sub. pass. τιθῶ, ῇς, ῇ, a. 2. inf. pass. τεθῆναι, a. 1. m. ἐθέκάμην, ω, ατο, a. 2. ind. med. ἐθέμην, σο, & ἔθω, ἔθετο, a. 2. imperat. m. θέσο & θοῦ, θέσθω, & in 2. pl. θέσθε, a. 2. part. m. θέμενος, η, ον, *qui posuit.*

* Τιθηνέομαι, ῶμαι, *nutrio, more nutricis ablacto*: f. ήσομαι, p. pass. τεληθήνημαι· ex

Τιθήνη, ης, ἡ, τιθήνα, Dor. & τιθηνὸς, ὁ, *nutrix*: à τιθὴ, id. Th. τίτθὸς, *mamma.*

Τιθῆλι, Dor. pro τίθησι, 3. sing. præs. verbi τίθημι.

Τιθωνὸς, οῦ, ὁ, *filius Laomedontis, ab Aurorâ adamatus*, dat. sing. Τιθωνῷ.

Τίκλε, Ion. pro ἔτικλε, 3. sing. imperf. act. &

Τίκλης, 2. sing. præs. sub. à

ΤΙ΄ΚΤΩ, *pario, gigno, creo*: f. τέξομαι, η, εται, a. 2. ἔτεκον, ες, ε, a. 2. sub. τέκω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. act. τεκεῖν, a. 1. ind. pass. ἐτέχθην,

τιχθην, ης, η, a. 1. part. paſſ. τιχθεὶς, ἐντος, f. 1. paſſ. ind. τιχθήσομαι, ῃ, εται, præt. med. τέτοκα, ας, ε, perf. part. m. τεκοκὼς, ότος, ὁ, & f. g. τεκοκυῖα, υίας, ἡ.

Τιλὰ, *pennæ*; quia ſolent τίλλεσθαι.

Τιλαὶ, *quiſquiliæ*; ut illæ quæ à panno vulſo evolant. Sed τίλαι, a. 1. inf. act. &

Τίλλε, imperf. Ion. pro ἔτιλλε. &

Τίλλουσα, *vellens*: Dor. pro τίλλουσα, præſ. part. f. g. omnia, à

ΤΙ΄ΛΛΩ, *VELLO, vellico, vexo, diſcerpo*: imperf. ἔτιλλον, ες, ε, f. λῶ, p. τέτιλκα, a. 1. ἔτιλα, p. paſſ. τέτιλμαι, p. part. τετιλμένος, *depilatus*.

ΤΙ΄ΛΟΣ, ου, ὁ, *ſtercus*.

Τιμᾶ, *honorat*, 3. ſing. præſ. ind. act. ſed

Τίμα, vel eſt 3. ſing. imperf. act. Ion. vel eſt præſ. imperat. act. verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem.

Τιμάγορας, ου, ὁ, nomen propr.

Τιμάεις, εσσα, άεν, Dor. pro τιμήεις, *honoratus*. Vide τιμῆντα.

Τιμαῖς, dat. pl. à τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Τιμαίῳ, dat. ſing. à Τιμαῖος, ου, ὁ, *Timæus*: nom. propr. Syr. *contaminatus*.

Τιμαλφέω, f. ήσω, *ob ingenioſa inventa honoro* τιμαλφῶ. &

Τιμαλφὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, *qui honorem invenit, qui habetur in pretio; pretioſus; qui facilè emptorem reperit*; à τιμάω, *honoro*, & ἀλφέω, *invenio, excogito*.

Τιμαὴν, Dor. pro τιμὴν.

Τιμάνλα, Dor. pro τιμῆντα, quod vide.

Τιμάορος, ου, ὁ, *laudum alicujus celebrator*: παρὰ τὸ τιμὴν ἀείρειν, *honorem afferre*: à p. m. ὄορα, & Ion. ἄορα.

Τίμαρχος, ου, ὁ, *TIMARCHUS*, nomen propr.

Τιμάσας, Dor. pro τιμήσας, a. 1. part. act. verbi τιμάω, quod vide.

Τιμασεῦντι, *honorabunt*: Dor. & Æol. pro τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. act. à

Τιμάω, *honoro, æſtimo*: f. ήσω. p. τετίμηκα. p. paſſ. τετίμημαι, σαι, ται. a. 1. med. ἐτιμησάμην, ω, ατο. à τιμὴ, *honor*. Th. τίω, idem.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor, laus, pretium, pœna*: dat. pl. τιμαῖς, à τίω, *honoro*, f. τίσω. p. τέτικα. p. paſſ. τέτιμαι.

Τιμήεις, ήεσσα, ῆεν, in gen. ήεντος, *pretioſus, honoratus*: à τιμὴ. ab eod. Th.

Τιμήεσσα, ης, ἡ, *pretioſa*. f. g. præced.

Τίμημα, ατος, τὸ, *pretium, æſtimatio, mulcta, cenſus*: à 1. perſ. perf. paſſ. verbi τιμάω, quod vide.

Τιμῆντα, per Craſin pro τιμήεντα, accuſ. ſing. m. g. à τιμήεις, quod vide.

Τιμήορος, *ultor*: Poët. Pindar. τιμάορος, etiam *laudum celebrator*. q. τιμὴν ἀείρων. Oratoribus τιμωρὸς eſt *ultor*: qu. à τιμὴ, *pœna*, & ἀείρω, *tollo, ſumo*, vel ὠρέω, *curo*.

Τίμησας, *honoraſti*: 2. ſing. a. 1. ind. act. Ion. &

Τιμήσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à τίμησον, verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem.

Τιμήσας, ῃ, 2. & 3. ſing. a. 1. ſub. act. ex iiſd.

Τιμήσασι, 3. pl. f. 1. ind. act. ex iiſd.

Τιμητὸς, adj. verbale, ex iiſd.

Τίμησις, εως, ἡ, *honoratio, litis æſtimatio*; à 2. perſ. perf. paſſ. ex iiſd.

Τίμιος, *pretioſus, carus, honorabilis*: comp. τιμιώτερος, α, ον ἡ, ὁ, ſuperl. τιμιώτατος, η, ον. Th. τίω, *honoro*.

Τιμιότης, ητος, ἡ, *opulentia, excellentia, pretium*: à τιμὴ, *pretium*. Th. τίω.

* Τιμιυλκῶν, part. verbi τιμιυλκῶ, *peto, pretium augeo*: q. d. τιμὴν ἕλκω.

Τιμιώτατος, η, ον, ſuperl. à τίμιος, quod à τιμὴ. Th. τίω.

* Τιμογραφέω, -ῶ, *cenſeo*, 2 Reg. xxiii.

Τιμοδημίδαι, ῶν, οἱ, *Timodemidæ*: Græca Scholia: Τιμοδημίδαι, φρατρία, ὅθεν οἱ πρόγονοι τῦ Τιμοδήμε.

Τιμόθεος, ου, ὁ, nomen miniſtri verbi divini. Gr. q. interpret Lat. *colens Deum*.

Τιμῶμαι, *color*: præſ. paſſ. à τιμάομαι, -ῶμαι, idem. Th. τίω.

Τίμων, ωνος, ὁ, nom. viri. Gr. *honorans*. at

Τιμῶν, ῶντος, *honorans*: part. præſ. à τιμάω, quod vide.

Τιμωρέω, -ῶ, *punio, ulciſcor, auxilior, defendo*: f. ήσω. p. τετιμώρηκα. a. 1. paſſ. ἐτιμωρήθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. τιμωρηθῶ, ῇς, ῇ, & in 3. pl. τιμωρηθῶσι, *puniantur*: à τιμωρὸς, ὁ, *ultor*, contractè ex τιμήορος, quod ex τιμὴ, & ὁράω, *video, obſervo*, παρὰ τὸ ὁρᾶν τῆς τιμῆς, *ob obſervato tempore vindictæ*.

Τιμωρηθῶσι, *puniantur*: 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. à præced.

Τιμωρήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ejuſd.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, *ultio, vindicta*: necnon

Τιμώρησις, εως, ἡ, idem. &

Τιμωρητὴρ, ῆρος, ὁ, &

Τιμωρητὴς, ῆ, ὁ, *vindex*: omnia à p. paſſ. verbi τιμωρέω, quod vide.

Τιμωρία, ας, ἡ, *pœna, ſupplicium, ultio*; *auxilium*: à τιμωρὸς, *ultor*: ab eod. verbo.

Τιμωρὸς, ὁ, *ultor, punitor*. ejuſd. Th.

Τιμωῦν, præſ. part. act. n. g. ab eod. ver.

Τίν, Dor. pro σοὶ, *tibi*: à σὺ, *tu*.

Τίν' pro τίνα, acc. ſing. à τίς, *quis*?

* Τίναγμα, ατος, τὸ, *quaſſatio, vibratio*: à verbo

ΤΙΝΑ΄ΣΣΩ, *quatio, concutio, vibro*: f. ξω. p. χα. qu. σινάσσω, à σείω, *quatio*.

Τίνεσθαι, Ion. pro τίννυσθαι, *ulciſci*. Vide τίννυμαι.

Τίνεσκε, Ion. pro ἔτινε, 3. ſing. imperf. act. verbi τίνω, *luo*. Th. τίω, idem.

ΤΙΝΘΑΛΕΟ΄Σ, έη, ὸν, *calidus, tepidus*.

Τίννυμαι, *punio*. τίννυσθαι, *puniri, ulciſci*, præſ. inf. τιννυμένας, *vindicantes*, acc. pl. part. præſ. f. g. Th. τίω, *punio*.

Τίννυμι, τιννύω, & τίνω, id. q. Th. præc.

* Τίνω, *luo, perſolvo*. Th. τίω.

Τίον, *honorârunt*: 3. pl. a. 2. ind. act. pro ἔτον. Sed τῖον, 3. pl. imperf. verbi præced.

Τίποτε, *cur*? & per Syne. τίπτε· à πότε, *quandò*? Th. ὅτε, idem.

Τίπῖ pro τίπτε, Poët. pro τίποτε, q. v.

Τίρυνθ' pro τίρυνθον, acc. ſing. à τίρυνθος, nomen oppidi.

Τί Σ, τίνος, ὁ ἡ ὔ, & in n. g. τί, *QUIS? quid?* Sed τὶς, τινὸς, indefinitum, *aliquis, quidam.* Hinc ὅστις, οὕτινος, & in f. g. ἥτις, *quis, quæ,* vel *quisnam, quænam?*

Τῖσαι, a. 1. inf. act. &

Τισαίατο, Ion. pro τίσαιντο, 3. pl. aor. 1. opt. m. τίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi τίομαι, *ulciscor, punio.* &

Τισαίμεθα, *ulci fuerimus,* 1. pl. a. 1. opt. m. &

Τίσασθαι, a. 1. inf. m. &

Τίσε, a. 1. Ion. pro ἔτισε. &

Τίσειαν, *luissent:* 3. pl. a. 1. act. Æol. τίσεια, ας, ε. &

Τίσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. omnia à τίω, *luo, solvo.*

Τίσιν, *ultionem* f acc. sing. à

Τίσις, εως, ἡ, *ultio, pœna:* à Th. præced.

Τισιφόνη, ης, ἡ, nom. propr. uniùs Furiarum. q. *cædis ultrix:* à τίω, & φόνος, quod à φένω, *occido.*

Τίστω, άτω, a. 1. imperat. act. &

Τίσουσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. &

Τίσσω pro τίσσωσι, *honorent:* 3. pl. aor. 1. sub. act. verbi τίω.

Τίταινεν, 3. sing. imperf. Ion. &

Τιταίνονται, *nocentes:* acc. pl. part. præs. act. verbi

Τιταίνω, *punio, ulciscor:* quod à τίω, idem. Sed

Τιταίνω, *tendo, intendo:* à τείνω, idem.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, *Titan:* dat. pl. Τιτᾶσι.

Τιτάνη, *regina:* puto quia τιτὴ, *honorata.* Th. τίω.

Τιτανοκτόνος, υ, ὁ, *qui Titanes sustulit:* à Τιτῆνες, seu Τιτᾶνες, *Titanes.* Th. τιταίνω, *ulciscor,* & κτίνω, *occido.*

ΤΙΤΑΝΟΣ, υ, ἡ, *calx:* à τιταίνω, quia extenditur illinendo dat. sing. τιτάνῳ.

Τιτῆνες, *Titanes:* posteri Saturni: dat. pl. τιτῆσι, & Poët. seu Ion. τιτήνεσσι, à τιταίνω, *ulciscor.* Th. τίω, *punio.*

Τίτθη, & τιτθὴ, ης, ὴ, &

Τίτθιον, υ, τὸ, *nutrix,* & idem cum τιτθός.

Τιτθὶς, ίδος, ἡ, *avia, amita, matertera.*

ΤΙΤΘΟΣ, ου, ὁ, *mamma, mamilla.* Angl. a Teat.

Τίτλος, υ, ο, *titulus:* per Sync. ex Lat. sed Græcè est ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio.*

Τίτος, υ, ὁ, nomen ministri verbi divini, Gr. q. interpret. Lat. *honoratus.*

ΤΙΤΡΆΩ, τίτρημι, & τιτραίνω, f. τρήσω (q à τρέω) *perforo, terebro:* p. pass. τέτρημαι.

ΤΙΤΡΏΣΚΩ, f. τρώσω, *vulnero, lædo:* à τιτραίω.

Τιτυὸς, ῦ, ὁ, *TITYUS,* gigas per novem jugera sparsus, cujusque jecur semper renascens à vultur exeditur.

Τιτύσκετο, 3. sing. imperf. Ion. à

ΤΙΤΎΣΚΟΜΑΙ, *collimo* seu *collineo, dirigo ad scopum, struo.* quod à τάω, *tendo.*

ΤΊΦΗ, ης, ἡ, *frumenti genus:* puto à τῖφος, quod sit triticum degener, ut in τίφησι.

Τίφθ', pro τίπτε, *cur,* Poët. pro τίποτε, *quid tandem?* Th. ὅτε, *quandò?*

ΤΊΦΟΣ, εος, τὸ, *palus, locus uliginosus.*

ΤΊΩ, *honoro, æstimo;* item *pendo, punio, ulciscor,* f. ίσω, p. τέτικα, p. pass. τέτιμαι,

Τλᾶθι, *tolera:* Dor. pro τλῆθι, præs. imperat. act. à τλῆμι, *tolero,* quod à τλάω, pro ταλάω, idem.

Τλαθυμος, υ, ὁ ἡ ὐ, *ærumnarum patiens:* ex ταλάω, seu τλάω, *tolero,* & θυμὸς, *animus.*

Τλαίην, *tolerarem,* præs. opt. vel a. 2. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλάμων, ονος, ὁ ἡ ά, Dor. pro τλήμων, q. v.

Τλὰς, άντος, part. præs. vel a. 2. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλάω, per Sync. pro ταλάω, *suffero.*

Τλῇ, *toleret,* 3. sing. a. 2. sub. act. sed

Τλῶ, sine Iotâ subscripto, Ion. pro ἔτλη, 3. sing. a. 2. ind. act. &

Τλήμεν, *pertulimus:* Ion. pro ἔτλημεν, 1. pl. a. 2. ind. act. à

Τλῆμι, *perfero, patior:* f. τλήσω. p. τέτληκα. a. 2. ἔτλην, à τλάω, pro ταλάω, *suffero.*

Τλήμονες, *miseri:* nom. pl. in acc. singul. τλήμονα, à

Τλήμων, ονος, ὁ ἡ ὤν, *patiens, ærumnosus, miser, audax, fortis:* à Th. præced.

Τλῆναι, *passum esse:* a. 2. inf. verbi τλῆμι, q. v.

Τλιπόλεμος, υ, ὁ, *TLEPOLEMUS:* nomen propr.

* Τλήσις, εως, ἡ, *patientia.* Th. ταλάω.

Τλήσω, *tolerabo:* f. 1. ind. act. à τλῆμι, seu τλάω, pro ταλάω, *perfero.*

Τμάγεν, *fecti sunt:* Ion. & Bœot. per Syncop. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τμήσσω, idem cum τμάω, *seco, scindo:* f. τμᾰ́ξω, a. 2. ἔτμαγον, & ἐτμάγην. Sic τμάγεν potest esse 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. Th. τέμνω, idem.

Τμάω, *seco:* undè τμήσσω, ab eod. Th.

Τμηγεὶς, seu τμαγεὶς, *scissus:* a. 2. part. pass. verbi τμήσσω, à Th. præced.

Τμήδην, adv, idem quod τμητικῶς, *incidendo, secando:* à τμάω, inusit. pro τέμνω, *seco.*

Τμηθεὶς, *sectus:* a. 1. part. pass. verbi ejusd. p. pass. τέτμημαι. a. 1. pass. ἐτμήθην.

Τμήσω, *secabo:* f. 1. act. verbi inusit. τμάω, pro τέμνω. *seco.*

Τμῶλος, υ, ὁ, *TMOLUS,* nom. propr.

Τὸ, *hoc;* aliquando *quapropter:* & tunc subauditur καὶὰ vel διὰ, ut διὰ τὸ, *ob id.* τόγ', τόδ', pro τόδε. τὸ ἐὸν, *id quod est.*

Τοιπρχαῖον, Ion. pro πάλαι, *olim.*

Τόγε ἐμὸν, Ion. pro *quantum in me.*

Τοδεύτερον, *iterùm, secundùm.*

Τοεπίπαν, Ion. pro παντελῶς, adv. *omninò, penitùs.*

Τόθι, *ubi, ibi:* ab ὅθι. τόθ' pro τότε, & τόθεν, *tunc;* & pro ἐκεῖ, *illic.*

ΤΟΙ', *quidem,* particula est enclitica, quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur. Interdum ornatûs tantùm gratiâ additur, à τὸς, inusit. pro ὅς.

Τοὶ, *tibi,* Dor. pro σοὶ, à σὺ, *tu,* vel Dor. pro οἱ.

Τοιαῦτ' pro τοιαῦτα, *talia:* &

Τοιαύτην, *talem,* acc. sing. f. g. à τοιοῦτος, q. v.

Τοιγὰρ, *equidem, itaque.* τοιγαροῦν, idem. Ex τοὶ, γὰρ, *enim,* & οὖν, *ergo.*

Τοίη, ης, ἡ, *talis*, Ion. à τοῖος, quod vide.
Τοίνυν, *igitur*: ex τοὶ, & νῦν, *nunc*.
Τοῖε, Ion. pro τῇ, ab ὁ, *hic*, artic. præpoſ.
Τοῖον, *ſic, ita*, adv. à
Τοῖος, α, ον, *talis*, -*e*. Th. οἷος, *qualis*.
Τοόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *talis*, -*e*. Ex τοῖος, & δε, ſyllabicâ adject.
Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτον, *talis*, -*e*. Ex τοῖος, quod vide, & οὗτος, *hic*.
Τοῖς, *ipſis*, dat. pl. ſic & τοῖσι & τοῖσιν, Ion. ab ὁ, vel τὸ, *hic, hoc*.
Τοῖσδε, & τοῖαδεσσι, Poët. dat. pl. ab ὅδε, *hic*. Hic retinetur circumflexus in antepenultimâ, non ex lege, ſed quia particula δίσσι, articulo τοῖς, quaſi enclitica, adjungitur.
Τ' οἰσία, legend. δέ τοι σία, *ſia paluſtris*. vide in Σίον.
ΤΟΙΧΟΣ, υ, ὁ, *paries, murus*. q. à τεύχω, *ſtruo*. Hinc
Τοιχόω, *murum ſtruo*.
Τοίω, *tales*, dat. num. à τοῖος, *talis*.
Τοίως, Poët. pro ὕτω, *ſic, ita*, q. d. *tali modo*. ab eod.
Τόκα, Dor. pro τότε, *tunc*: ab ὅκα, pro ὅτε.
Τοκὰς, άδος, ἡ, Poët. idem ac ἡ τετοκυῖα, *quæ peperit*. Non ſolùm autem mulieribus, ſed & pecudibus tribuitur. à Th. τίκτω, *pario*, quod vide.
Τοκέεσσι, Ion. & Poët. pro τοκεῦσι, dat. pl. à
Τοκεὺς, έος, ὁ, *parens*, gen. Ion. -ῆος, acc. pl. τοκῆας. Th. τίκω, *pario*: p. m. τέτοκα.
Τοκῆϊ, dat. Ion. pro τοκεῖ, acc. τοκῆα, Ion. gen. pl. τοκήων· à præced.
Τόκος, υ, ὁ, *uſura, fœnus, partus*: à τίκτω, *pario*: f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.
ΤΟ'ΛΜΑ, ης, ἡ, *audacia, fiducia*. Et τόλμα, *fortis ſis*, præſ. imperat. act. à τολμάω. Hinc
Τολμᾷ, 3. ſing. præſ. ind. τολμᾷν, præſ. inf. act. verbi τολμάω.
Τολμάεις, άεσσα, άεν, Dor. pro τολμήεις, *audax*, quod vide.
Τολμησεῖς, Dor. pro τολμήσεις, 2. ſing. f. 1. à
Τολμάω, -ῶ, *audeo, ſuſtineo*: imperf. ἐτόλμαον, ων, αες, ας. f. ήσω. p. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα. a. 1. inf. act. τολμῆσαι. a. 1. part. act. τολμήσας, αντος. Th. τόλμα.
Τολμήεις, εντος, *audax, intrepidus, tolerans*. Th. τόλμα, *audacia*.
Τολμηρὸς, ὰ, όν, *audax*: comparat. τολμηρότερος, *audacior*: hinc
Τολμηρότερον, adv. *liberiùs*. Th. τόλμα.
Τολμῆς, Dor. pro τολμᾷς, 2. ſing. præſ. à τολμάω.
Τολμητὴς, οῦ, ὁ, *homo audax*, à τολμάω. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*.
Τολμῷεν, *auſint*, 3. pl. præſ. opt. act. à τολμάοσεν, -ωεν, verbi τολμάω. Th. τόλμα.
Τολμωσι, *audent*, 3. pl. præſ. act. verbi τολμάω, *audeo*, præſ. part. act. τολμῶν. Th. τόλμα.
Τολυπεύω, *glomero, machinor, ad finem perduco*: à
ΤΟΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, *lana carpta & pexa*.
Τομὴ, ῆς, ἡ, Dor. τομὰ, *ſectio, amputatio*: à τέμνω, *ſeco*. f. μῶ, p. τέτμηκα, p. m. τέτομα.
Τομὸς, ὴ, ὸν, *acutus, penetrans, ſcindens*: compar. τομώτερος, α, ον, *penetrantior, -tius*: ſed
Τόμος, υ, ὁ, *fruſtum, ſectione ablatum*, TOMUS, Angl. a Tome. Th. τέμνω, *ſeco*.
Τόμυρις, ιδος, ἡ, *Scytharum regina*.
Τομώτερον, *penetrantius*, compar. n. g. à τομὸς, quod vide.
Τὸν, pro ὃν, vel ἐκεῖνον, *quem*, acc. ſing. ab ὅς.
ΤΟΝΘΟΡΥ'ΖΩ, & τονθορίζω, *murmuro, muſſo, ſubmiſsè loquor*: f. ίσω, p. ικα, q. à τόνος, & θρόος.
* Τονθρύζω, idem ac τονθορύζω. Hinc
* Τονθρυσ-ὴς, οῦ. ὁ, *murmurator*.
Τόνος, υ, ὁ, TONUS, *accentus, intentio*: q. à τείνω, *tendo*. p. m. τέτονα. Hinc Angl. Tone, & Tune.
Τόξ' pro τόξα, nom. pl. à τόξον, υ, τὸ, *arcus*.
Τόξευμα, ατος, τὸ, *ſagitta*: &
Τοξευτὴς, ῆ, ὁ, *ſagittarius*: à τοξεύω, *jaculor*. Th. ſeq.
* Τοξεύω, *jaculor*, à Th. τόξον, υ.
* Τοξικώταλοι, *peritiſſimi ſagittarii*; ſup. à
* Τοξικὸς, *ſagittarius*. Th.
Τόξον, υ, τὸ, *arcus*, vel *ars ipſa ſagittandi*, (q. à τάζω, *tendo*.) Hinc
Τοξότας, α, ὁ, Dor. pro
Τοξότης, υ, ὁ, *ſagittarius*. Th. τόξον, *arcus*.
Τοξότις, Epithet. Dianæ.
Τοξοφόρος, υ, ὁ ἡ, ὀ. *arcitenens*. τοξοφόροι Κρῆτες, *ſagittarii Cretenſes*: à τόξον, υ, τὸ, *arcus*, & φέρω, *fero*.
Τοπάζον, υ, τὸ, TOPAZIUS. Angl. Topaz. nomen gemmæ. Fortè à τοπάζω, *quæro, inveſtigo*.
Τοπάζω, *ſtatuo, colloco*, q. in loco; à τόπος. expon. & *conjicio, ſuſpicor*; item *quæro, inveſtigo*.
Τοπάλαι, idem quod πάλαι, *olim*.
Τοπαλαιὸν, *antiquitùs*.
Τοπαράπαν, *omninò, prorsùs*.
Τοπαραυτίκα, *ſtatim, in præſentiâ*.
Τ. πάρος, & τὸ παρόσπερ, idem quod πάρος, Poët. pro πρὸ, *ante*.
Τοπάρχης, υ, ὁ, *præfectus, loci præſes*: ex τόπος, *locus*, & ἀρχὴ, *principatus*.
* Τοπαρχία, ας, ἡ, *territorium, regio* præfecturæ, vel *regionis præfectura*: ex iiſd.
ΤΟ'ΠΟΣ, υ, ὁ, *locus, tractatus, argumentum*: q. à τῶ, *capio*.
Τοπρὶν, Ion. pro πρότερον, *priùs, olim*.
Τοπρῶτον, *primum*, à πρῶτος, *primus*. Th. πρὸ, *ante*.
ΤΟΡΔΥ'ΛΙΟΝ, ſeu τόρδυλον, υ, τὸ, *ſeſeli Creticum*, herbæ nomen. Valdè diureticum eſt.
* Τόρευμα, ατος, τὸ, *opus torno factum*: &
* Τορευτὸς, ὴ, ὸν, *tornatus*: &
* Τορεύω, *perforo*. Th. τερέω.
Τορέω, *perforo*: à τερέω, idem.
ΤΟ'ΡΜΟΣ, υ, ὁ, vel τόρμη, ης, ἡ, *modiolus* rotæ *in quem axis inſeritur*: quia τορεῖται *tignum, meta, carceres & repagula*.
Τόρνος, υ, ὁ, TORNUS. inſtrumentum quo aliquid excavatur, idem quod τόρος, à τερέω, *terebro*.
Τορνόω, TORNO, *cælo, circulo circumſcribo*. Hinc Angl. to turn, à præc.

Τόρος,

Τόρος, ᾱ, ὁ, *funis*, & idem quod τόρνος. ſed
Τορὸς, ὴ, ὸν, *penetrans, acutus*: à τορέω, *perforo*. Th. τερέω, idem.
Τορύνη, ης, ἡ, *id quo aliquid inter coquendum agitatur & teritur*: à τείρω, *tero*.
Τὸς, inuſit. pro ὁ, undè τοῦ, *hujus*, pl. Poët. τοῖ pro οἷ. Vel τὸς, Dor. pro τούς.
Τοσαύτα, ης, ἡ, *tanta*, f. g. à τοσοῦτος, q. v.
Τόσος, & Poët. τόσσος, *tantus*. τόσον πόσον, *tantum quantum*. Th. ὅσος, *quantus*.
Τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, *tantus, a, um*: in pl. τοσοῦτοι, *toi*. Ex τόσος, *tantus*, & οὗτος, *hic*. τοσοῦτο, Ion. pro οὕτως, *ita*.
Τόσσα, pro τόσα, *tanta*, nom. pl. n. g. à τόσσος pro τόσος, quod vide.
Τοσσῆνον, Dor. pro τόσον, *tantum*.
Τότε, *tunc*: ποτὲ, *aliquandò*: ab ὅτε.
Τοτρίτον, adv. *tertium*.
Τοῦ, & τούδε, *hujus*, gen. ſing. ab ὁ, & τόδε, *hic, hoc*.
Τοῦθ', ſeq. aſpirat. pro τοῦτο, *hoc*.
Τοὔλασσον, *deterius*, pro τὸ ἔλασσον, comparat. n. g. à μικρὸς, *parvus*, comparat. ἐλάσσων. ſuperl. ἐλάχιστος.
Τοὐμὸν, pro τὸ ἐμὸν, *meum*, acc. ſing. ab ἐμὸς, οῦ, *meus*. Th. ἐγὼ, *ego*.
Τοὔμπροσθεν, Att. pro τὸ ἔμπροσθεν, adv. *ante, anterior pars*, idem quod πρόσθεν. Th. πρὸ, *ante*.
Τοὐναντίον, pro τὸ ἐναντίον, *contrà, è contrario*. Th. ἀντὶ, *pro, contrà*.
Τοὔνεκ', ſeu τοὕνεκα, *quocirca*, pro τοῦ ἕνεκα, *cujus gratiâ*.
Τοὔνομα, pro τὸ ὄνομα, *nomine*. Ellipſis præpoſit. κατά.
Τοὺς, *hos*, acc. pl. ab ὁ, *hic*.
Τοῦτ', pro τοῦτο, *hoc*, quod vide.
Τυτάκι, & τυτάκις, *tunc*, adv. à τοῦτο.
Τοὔτερον, Ion. pro τὸ ἕτερον, Att. θάτερον, *alterum*.
Τυτέσι, *hos eſt*, legitur & τοῦτ' ἔσι, ex τοῦτο, & ἐσί.
Τυτέων, Ion. pro τούτων, *horum, harum*, gen. pl. ab οὗτος, *hic*.
Τυτὶ, Dor. adv. ab Att. τυτοὶ, *hic*. & hoc pro τοῦτο.
Τοῦτο, *hoc*, vide in οὗτος.
Τυτόθε, Dor. pro ἐντεῦθεν, *hinc*, adv.
Τυτονὶ, Att. pro τοῦτον, *hunc*, ab οὗτος.
Τούτῳ, Dor. pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, *in hoc loco*. Sed
Τούτω, Dor. pro τούτου.
Τυτῶθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, *hinc*.
Τοφὲθ, 2 Reg. xxiii. 10. alitèr ταφὲθ, ſed corruptè, ut Jer. vii. 31, 32.
Τόφρα, *tunc, interea*: ab ὄφρα, *ut*.
Τραγανὸν, *calloſum*, Gl. Cyr.
Τραγάω, & τραγίζω, *hircum refero*: *hirquitallio*. Dicitur de adoleſcentibus qui incipiunt libidine tentari, quod hircis imprimis accidit.
Τραγέα, ας, ἡ, (ſc. δορὰ, *hircina pellis*: à τράγειος, *hircinus*. Th. τράγος, *hircus*.
Τραγεῖν, *comediſſe*, a. 2. inf. act. verbi τρώγω, *comedo, rodo*, f. τρώξομαι. a. 2. ἔτραγον.
Τραγέλαφος, ᾱ, ὁ, *hirco-cervus*, animal hirco & cervo ſimile: ex τράγος, & ἔλαφος, *cervus*.
Τράγημα, ατος, τὸ, *TRAGEMA*, id quod in ſecundâ menſâ apponitur. idem quod τραγήλιον. à τρώγω, *comedo*: a. 2. ἔτραγον.
Τραγικὸς, *tragicus*: à
ΤΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, *hircus, caper*. à τραγεῖν, quia arbores *rodit*. Vel à τραχὺς, quòd *hirſutâ* pelle.
Τραγῳδία, ας, ἡ, *TRAGOEDIA*. Angl. Tragedy. &
Τραγῳδὸς, οῦ, ὁ κὴ ἡ, *TRAGOEDUS*: à τράγος, & ᾠδὴ, *cantus*; utpote, qui *cantando caprum* meretur.
Τραγτεύω, *negotior*: &
Τραγτὸς κηρὸς, *cera, quæ tractando inalbuit*: à Latino.
Τράμη, vel τράμις, *linea, quæ medium ſcrotum dividit*, & q. τορεῖ.
Τράμπις, *navicula quâ trajicitur*, puto quia facilè τρέπεται.
Τρανέω, f. ήσω, *manifeſtum reddo*. Th. τιτραίνω, *perforo*.
Τρανὸς, οῦ, & τρανὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, *manifeſtus, apertus*, q. d. perforatus.
Τράπε, 3. ſing. a. 2. Ion. pro ἔτραπε, verbi τρέπω, *verto*.
ΤΡΑΠΕΖΑ, ης, ἡ, *menſa*, q. per Aphæreſ. pro τετράπεζα. Ex τετρας, άδος, ἡ, *numerus quaternarius*, & πέζα, ης, ἡ, *pes*.
Τραπεζίτης, ου, ὁ, *menſarius nummularius, collybiſta*: in pl. οἱ τραπεζῖται. à præced.
Τραπεζοκόρος, ου, ὁ κὴ ἡ, *menſipeta, qui ſatiatur menſis appoſitis*: à τράπεζα, & κορέω, *ſatio*.
Τραπεζόφορον, *caliculare*. ubi calices reponuntur.
Τράπειν, Ion. pro τρέπειν, *vertere*.
Τραπείομεν, *vertamus*, Ion. & Poët. pro τραπῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. paſſ. ῶ reſolut. in εω, deinde ε pro ω, per Syſtolen, & ι inſerto metri ſgratiâ, verbi τρέπω, *verto*, a. 2. ἔτραπον.
Τραπελὸς, ὴ, ὸν, *mutabilis, e*. à τρέπω, *muto*.
Τραπεν, Ion. pro ἔτραπεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. Vel dici etiam poteſt Ion. & Bœot. Sync. pro ἐτράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi τρέπω, *verto*. fut. ψω. aor. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροφα.
Τραπέντα, *obverſum*, acc. ſing. part. a. 2. paſſ. verbi τρέπω, *verto*. a. 2. ἔτραπον.
Τράπεσδα, ας, ἁ, Dor. pro τράπεζα, ſuprà.
Τραπέσθαι, a. 2. inf. m. verbi τρέπω, q. v.
Τραπέω, *uvas calco*: à τρέπω, *verto*, *calcando* enim *vertuntur*.
Τραπὴξ, *haſta*, quia poteſt, τρέπεσθαι, *vibrari*.
Τράπωμαι, a. 2. ſub. m. verbi τρέπω, *verto*. vide τράπεν.
Τρασιὰ, ᾶς, ἡ, *locus ubi ſiccantur ficus*. à τέρσω, *ſicco*.
ΤΡΑΥΛΟΣ, οῦ, *balbus, blæſus, TRAULUS*. τραυλίζω, *balbutio*. q. à τραύω, quaſi ſit ejus ſermo *vulneratus*.
Τραῦμα, ατος, (pro τρῶμα) τὸ, *vulnus*, q. à τραύω, pro quo uſitatum eſt τιτρώσκω, *vulnero*. f. τρώσω. p. paſſ. τέτρωμαι.
Τραυματίας, ου, ὁ, *vulneratus, ſaucius*: à præced.
Τραυματίζω, *vulnero*: f. ίσω. p. τετραυμάτικα. p. paſſ. τετραυμάτισμαι. p. part. paſſ.
τετραυ-

τετραυματισμένος, η, ον. à τραῦμα, *vulnus*. Th. τιτρώσκω, *vulnero*.

Τραύξανα (q. τρώξανα) *reliquiæ pabuli quæ de præsepi cadunt*. q. à τρώγειν, *edere*.

Τραφ' pro τραφτε, Ion. pro ἔτραφε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τρέφω, *alo*, f. θρέψω.

Τράφαλος, *coagulum*: à τρίφω, i. e. πήγνω, *cogo*.

Τραφεῖν, Ion. & Dor. pro τρέφειν, *educare*: vel *educâsse*, pro a. 2. inf. τραφεῖν, à τρέφω, *alo*. Vel Att. pro τρέφεσθαι.

Τραφεὶς, *nutritus*, *educatus*, a. 2. part. pass. verbi τρέφω, *alo*, a. 2. ἔτραφον.

Τραφέμεν, Ion. pro τραφεῖν, a. 2. inf. act. ejusd.

Τράφεν, Ion. & Bœot. Sync. pro ἐτράφησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. Sed

Τραφὲν, est a. 2. inf. Dor. & Æol. pro τραφεῖν. vel Att. pro τραφῆναι, a. 2. infin. pass. verbi τρέφω, *alo*.

Τραφερὸς, tam de mari quam de terrâ dicitur: *quòd utraque animalia nutriat*. τραφερὰ, *terra arida*, *continens*. Th. τρέφω, *alo*.

Τράφη, *nutritus est*, 3. sing. a. 2. pass. Ion. verbi τρέφω, *alo*, a. 2. pass. ἐτράφην.

Τράφηξ, *pars navis*, seu labrum *ubi scalmi ponuntur*, quia, ut puto, pars ea τραφερὰ, *sicca*.

Τραφήσομαι, f. 2. ind. pass. τραφήσεσθαι, f. 2. infin. pass. verbi τρέφω.

Τραφθέντες, Ion. pro τρεφθέντες, a. 1. part. pass. à τρέπω, *verto*.

Τράφοισα, ας, ἡ, Dor. & Æol. pro

Τραφεῖσα, ης, ἡ, *quæ aluit*, a. 2. part. act. f. g. verbi τρέφω.

Τραχεῖα, ας, ἡ, f. g. à τραχύς.

Τραχέως, *asperè*, compar. τραχύτερον, *asperiùs*. superl. τραχύτατα, *asperrimè*. Th. τραχύς.

* Τραχηλιάω, -ῶ, *cervicem attollo*, f. άσω. p. τετραχηλίακα.

Τραχηλίζω, *in cervicem resupino*; item *patefacio*: f. ίσω. p. τετραχήλικα. p. pass. τετραχήλισμαι, p. part. pass. τετραχηλισμένος, η, ον. Th. τράχηλος.

ΤΡΑ'ΧΗΛΟΣ, ου, ὁ, *collum*, *cervix*: in pl. τὰ τράχηλα. q. à τραχὺς & ἦλος, quòd ossa sunt in eo tanquam *asperi clavi*.

Τραχύνω, *aspero*, *exaspero*: à

ΤΡΑΧΥ'Σ, έος, *asper*, *scaber*, *agrestis*. Hinc

Τραχύτης, ητος, ἡ, *asperitas*.

Τραχωνῖτις, ιδος, ἡ, nomen regionis Græc. Latinè *salebrosa*.

Τράω, inusit. undè τιτράω, *perforo*.

Τρεέτην, *timebant*: 3. dual. imperf. act. Ion. pro ἐτρεέτην, verbi τρέω, *timeo*.

Τρεῖν, præs. inf. à τρέω, *tremo*. Sunt qui velint τρέω, Dor. dici pro τρέμω.

ΤΡΕΙ'Σ, οἱ, αἱ, & τὰ τριὰ, *TRES*, *TRIA*, Angl. Three, gen. τριῶν. dat. pl. τρισί.

Τρεῖς ταβέρναι, ῶν αἱ, nom. hospitii. Lat. *tres tabernæ*. Act. xxviii. 15.

Τρέμω, *TREMO*, *horreo*, *præ metu trepido*: f. μῶ. p. m. τέτρομα. Th. τρέω, idem.

Τρέον, Ion. pro ἔτρεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi τρέω, *tremo*.

Τρέπον, οντος, n. g. part. præs. à

ΤΡΕ'ΠΩ, *verto*, *converto*, *muto*, *considero*: f. ψω. p. τέτρεφα. a. 2. ἔτραπον. p. pass. τέτραμμαι. p. m. τέτροπα.

Τρέσσαν, *territi sunt*, Ion. & Poët. pro ἔτρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. fic

Τρέσσε, pro ἔτρεσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. & Poët. verbi τρέω, *tremo*.

Τρέσσις, ι, ὁ, *timidus*: à τρέω.

Τρέφοιεν, *alerem*, per Sync. pro τρεφοίην, præs. opt. Att. pro τρέφοιμι, verbi seq.

ΤΡΕ'ΦΩ, *nutrio*: item *compingo*. f. θρέψω. p. τέτρεφα. a. 1. ἔθρεψα. p. pass. τέθραμμαι, ψαι, πται. p. part. pass. τεθραμμένος, *educatus*. p. m. τέτροπα. Hinc θρέψις, εως, ἡ, *nutritio*. θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, *nutritor*.

ΤΡΕ'ΧΩ, *curro*: f. 2. m. δραμοῦμαι. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δίδρομα. q. à δρέμω. Hinc

Τρέψαις, Æol. pro τρέψας, αντος, a. 1. part. act. m. g. à τρέπω, *verto*, f. ψω.

Τρέψας, *convertens*, in acc. sing. τρέψαντα. a. 1. part. act. verbi τρέπω, *verto*: fut. ψω. p. m. τέτροπα.

Τρέψειε, *vertat*, 3. sing. 1. opt. act. Æol. verbi ejusd.

ΤΡΕ'Ω, *tremo*, *trepido*, f. τρέσω. p. τέτρεκα.

Τρῆμα, *foramen*, tanq. à τράω, ex τερέω, *perforo*.

Τρηματίζω, *aleâ ludo*, q. à τρῆμα, quia sunt punctis *cavis insignitæ*.

Τρήρων, ωνος, ἡ, *columba*, dat. pl. τρήρωσιν, à τρέω, quia timida.

Τρήτοιο, *cavernosæ*, gen. Ion. à

Τρητὸς, ὴ, *perforatus*. Th. τιτράω, *perforo*, f. τρήσω.

Τρηχῖνος, gen. sing. à τρηχὶν, ῖνος, ἡ, nomen mulieris.

Τρῆχος, ου, ὁ, *TRECHUS*, nomen viri.

Τρηχὺς, *asper*, Ion. pro τραχὺς, έος. hinc

Τρηχὼ, οῦς, ἡ, *locus asper*: sed

Τρήχω, Poët. pro τραχύνω, *asper fum*. Th. τρᾶχὺς, *asper*.

Τρία, *tria*, pl. n. g. vide τρεῖς.

Τρίαινα, ης, ἡ, *tridens*, *fuscina*: à τρία, quia *tres* habet cuspides.

* Τριακὰς, άδος, ἡ, *dies trigesimus*.

* Τριάκις, adv. *ter*. Th. τρεῖς.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *TRIGINTA*. Th. τρεῖς.

Τριακοντάζυγος, ου, ὁ ἡ, ὁ, *quæ habet triginta transtra*. navis Epithet. ex τριάκοντα, & ζυγὰ, *transtra*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Τριακόσιοι, αι, α, *trecenti*, æ, a. Th. τρεῖς.

* Τριακοσὸς, ὴ, ὸν, *trigesimus*.

* Τριὰς, άδος, ἡ, *numerus ternarius*, *ternio*.

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τριάσσω, *vinco*, *supero*: f. ξω. ab Athletis, quorum victoria in *triplici* certamine sita erat: à τριὰς, άδος, ἡ, *numerus ternarius*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριβακὸς, *homo diuturno usu* vel *tritus*: à τρίβω, *tero*.

Τρίβαλλοι, *sycophanta*, *mensarum assecla*. Nam *Triballis* populis sordes vitæ objiciebant.

Τριβεὰς, *tritorium*, *mutonium*, *fricatrix*: à τρίβω.

Τριβεὺς, *pistillum*, quo τρίβεται.

* Τριβὴ, ῆς, ἡ, *tritura*. Th. τρίβω.

Τρίβολος, ου, ὁ, *TRIBULUS*, herba sic dict. quia

quia habet τρεῖς βελαὶ, *tres cuſpides*. Etiam *tribulum* quo paleæ teruntur.

Τριβόμενος, præſ. part. paſſ. à τρίβω, *tero*.

Τρίβος, ὑ, ἡ, *via trita, ſemita*: à p. m. τέτριβα, verbi τρίβω, *tero*.

Τρίβε, præſ. imperat. paſſ. &

Τρίβεσι, 3. pl. præſ. ind. act. &

ΤΡΙ'ΒΩ, *tero, tundo, quotidianis laboribus exerceo*: f. ψω. p. τέτρῖφα. perf. paſſ. τέτριμμαι. præt. m. τέτριβα.

Τρίβωμεν, *teramus*, Dor. pro τρίβωμεν, 1. pl. præſ. ſub. act. à τρίβω.

Τρίβων, ωνος, ὁ, *pallium tritum, homo uſu rerum tritus*: à τρίβω, *tero*.

Τρίγαμος, ὑ, ὁ ἡ ὑ, tam de viro, quam fœminâ dicitur, *quæ tèr nupſit*: à γαμέω, *uxorem duco*, & τρὶς, quod vide.

Τριγενὴς, idem quod Θριγκὸς, quod vide.

Τρίγλα, *TRIGLA piſcis*. q. τρίγνα, quia τρὶς γεννᾷ, id eſt, *tèr anno parit*.

Τριγλήνες, ὑ, ὁ ἡ ὑ, *tres habens pupillas*, vel *habens in modum trium pupillarum*. Th. γλήνη, *pupilla*, & τρεῖς, *tres*.

Τριγλώχιν, ινος, ὁ ἡ ὑ, *tricuſpis*. in dat. τριγλώχινι, à τρεῖς, *tres*, & γλωχὶς, vel γλωχὶν, ινος, ἡ, *cuſpis, acies*.

Τριγὼχὸς, *maceria*. vide Θριγκός.

* Τρίγωνος, *triangulus*: ex τρὶς, & γωνία, *angulus*.

Τριετὴς, έος, ὁ ἡ ὑ, *trimus, triennis*. Ex τρία, & ἔτεα, -ων, τὰ, *anni*. Th. ἔτος.

Τριετία, ας, ἡ, *triennium*: à præced.

Τριετίζω, *triennis ſum*: præſ. part. τριετίζων, *trimus*: ex iiſd.

ΤΡΙ'ΖΩ, & τρύζω, *STRIDO, murmuro*.

Τριηκὰς, άδος, ἡ, *tricefima pars*: Poët. pro τεσσαρὰς, acc. ſing. τριηκάδα. Th. τρεῖς.

Τριήκοντα, *triginta*, Poët. vel Ion. pro τριάκοντα, ſunt indecl. Th. τρεῖς.

Τριηκονταέτιδες σπονδαὶ, *triginta annorum fœdus*.

Τριηκόντερος, ὑ, ἡ, *navis, quæ triginta remis agitur*. ex τριήκοντα, & ἐρέσσω, *remigo*.

Τριηκοσίας, *trecentas*, acc. pl. f. g. Ion. à τριακόσιοι, *trecenti*. Th. τρεῖς.

* Τριημερία, ας, ἡ, *triduum, ſpatium trium dierum*.

Τριήρης, εος, ἡ, *triremis navis bellica*. Th. ἐρέσσω, *remigo*.

Τριηρίτης, ὑ, ὁ, *qui triremi vehitur*. à præc.

Τριηκάνη, ης, ἡ, *tribula*, quâ ſcil. *teritur* frumentum, q. à τείρω, *tero*.

Τριηκάρηνον, *triceps*. q. à τρία κάρηνα, *tria capita* habens. Ex τρεῖς & κάρηνον.

* Τρικλίνιον, ὑ, τὸ, *triclinium, conclave diſcubitorium tribus lectis inſtructum*.

Τρίλιτρος, & τρίλλιτρος, ὑ, *multùm cupitus*; propriè *tèr petitus votis, peroptatus*. Ex τρὶς, *tèr*, quod vide, & λίσσομαι, *precor*.

* Τριμερίζω, f. ίσω, *in tres partes divido*.

Τρίμηνον, ὑ, τὸ, *trimeſtre ſpatium, anni quadrans*; à

Τρίμηνος, ὑ, ὁ ἡ ὑ, *trium menſium, trimeſtris*. Ex τρεῖς, *tres*, & μὴν, μηνὸς, ὁ, *menſis*.

Τριξέλλας, *gryllus*. Vide τρώξαλλις.

Τρίξὸς, *triplex*, pro τρισσὸς, à τρὶς, quod à τ εῖς, *tres*.

Τριόδοισιν, dat. pl. Ion. à

Τριόδος, ὑ, ἡ, *trivium*, dat. ſing. τριόδῳ. Ex τρεῖς, *tres*, & ὁδὸς, *via*.

Τριόδους, όντος, ὁ, *tridens*. Ex τρεῖς, *tres*, & ὀδὼς, *dens*.

Τρίοπος, ſeu Τριόπιον, regio Cnidiæ.

Τρίπηχυς, *tricubitalis*, acc. ſing. τρίπηχυν. Ex τρεῖς, & πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

* Τριπλάσιος, ὁ ἡ ὑ, *triplo major*. Hinc

* Τριπλασίως, adv. *tripliciter*.

Τρίπλεθρος, ὑ, ὁ ἡ ὑ, *qui trium jugerum eſt*: ex τρὶς, & πλέθριον.

Τριπλῆ, adv. *tripliciter*: à

Τριπλόος, -ῆς, *TRIPLUS*. q. à τρεῖς, *tres*, & πέλω, *ſum*.

Τρίποδ', pro τρίποδα, acc. ſing. à τρίπους, ὀδὸς, ὁ, quod à

Τριπόδης, ὑ, ὁ, *tripedalis*: ex τρεῖς, *tres*, & πῦς, ποδὸς, *pes*.

Τριποδοφορεῖν, τρίποδας φορεῖν, εἴτε φέρειν, *tripodas ferre*.

Τριποθατοι, ω, ὁ ἡ ᾶ, Dor. pro

Τριπόθητος, ὑ, ὁ ἡ ὑ, *tèr optatus*. ex τρὶς, *tèr*, & ποθητὸς, à ποθέω. Th. πόθος, *deſiderium*.

Τρίπολις, εος, ὁ ἡ ὑ, ὁ τρεῖς πόλεις ἔχων, Epithet. loci *tres urbes habentis*.

Τριπόλῳ, dat. ſing. à

Τρίπολος, ὑ, ὁ ἡ ὑ, *tèr aratus*. à τρὶς, *tèr*, & πολέω, *verto, aro*.

Τρίπορθος, ὑ, ὁ ἡ ὑ, *qui tèr captus* ac *direptus fuit*: ex τρὶς, *tèr*, & πέρθω, *vaſto*.

Τρίπος, ὑ, ὁ, Æol. pro

Τρίπους, vide in τρίποδ'.

Τρίπτυχος, ὑ, ὁ ἡ ὑ, *triplex*. à τρὶς, & πτυχὴ, *plicatura*. Th. πτύσσω, *plico*.

Τρὶς, *tèr*: ἐπὶ τρὶς. Th. τρεῖς, *tres*.

*Τρισαλιήριος, ὑ, ὁ, *facinoroſiſſimus peccator*: ab ἁλίτης, *peccator*. Th. ἁλιτέω, *pecco*.

Τρισεινάδα, acc. ſing. à

Τρισεινὰς, άδος, ἡ, *tertius nonus dies menſis*: hoc eſt, vigeſimus ſeptimus. Ex τρὶς & ἐννέα, *novem*. Hinc ἐννὰς & εἰνὰς, άδος, ἡ, *nonus dies*.

Τρισκαίδεκα, *tredecim*. Ex τρεῖς, *tres*, & δέκα, *decem*.

Τρισκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ ἡ ὑ, *qui eſt tredecim cubitorum*: ex τρεῖς, ἡ, δέκα, & πῆχυς, εως, ὑ, *cubitus*.

Τρισκαιδέκατος, ὑ, *decimus tertius*: ex τρεῖς, & δέκατος. Th. δέκα, *decem*.

* Τρισκελὶς (ſc. τράπεζα) *menſæ tripedaneæ*, ſeu *tribus fulcris*.

Τρισκοπάνισος, ὑ, ὁ ἡ ὑ, *tèr piſtus*: ex τρὶς, *tèr*, quòd à τρεῖς, & κόπανον, ὑ, τὸ, *piſtillum*. Th. κόπτω, *ſcindo*.

* Τρισμύριοι, *triginta millia*: ex μύριοι.

Τρισολυμπιονίκας, α, ὁ, Dor. ὁ τοὺς ὀλύμπια νικήσας, *qui tèr Olympicis ludis victor fuit*.

Τρισπίθαμος, ὑ, ὁ ἡ ὑ, *tres ſpithamas longus*: à τρὶς, *tèr*. Th. τρεῖς, *tres*, & σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *ſpithama*.

* Τρισσεύω, f. ευσω, *tertius ſum*.

* Τριτὸς, ῦ, ὁ, *tertius*: it. *genus ſerpentis*.

Τρισσόω, *triplico, in tres partes divido, tertium facio*: &

Τρισσῶς, adv. *tripliciter, trifariam*; item *tertiâ vice*, 11 Reg. xx. 12. Th. τρεῖς.

* Τρισσάτης, ὑ, ὁ, *tribunus*, 2. Reg. vii.

Τρίστεγον, ου, τὸ, q. d. τρίτη στέγη, *tertia contignatio*: &

Τρίστεγος, ου, ὁ, *tres contignationes habens*: ex τρεῖς, τὲρ: quod à τρεῖς, & στέγη, ης, ἡ, *tectum*. Th. στέγω, *tego*.

Τρισσοιχεῖ, adv. *triplici serie*: ex τρεῖς, & στοῖχος, *ordine eo*.

Τρισχίλιοι, αι, α, τὲρ *mille*: ex τρὶς, & χίλιοι, *mille*.

* Τρίσωμος, ου, ὁ ἡ, *tricorpor*: ex σῶμα.

Τριταῖος, α, ον, *triduarius*: τριταῖος ἄνεμος, *ventus post triduum oriens*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριτάτοισιν, dat. pl. Ion. à

Τρίτατος, η, *tertius*: dat. fing. τριτάτῳ, à τρίτος, *tertius*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριτάτῳ, vide in præced.

Τρίτη, ης, ἡ, *tertia*: f. g. à τρίτος, qu. vide.

Τριτημόριον, pro τὸ τρίτον μέρος, *tertia pars*. Th. μείρω, *divido*.

Τριτημορὶς, ίδος, idem, & ab eod.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Minervæ Epith. à τρίτος, ὁος, ἡ, Bœot. *caput*, & γείνομαι, *nascor*. Poëtæ enim fingunt illam è Jovis *capite* esse *genitam*. Vel ex τρίτος, *tertius*, quòd nata est *tertia* mensis die; aut quia eadem cum Luna est, quæ tertia à coitu die apparet.

Τριτογενὴς, ἔος, ὁ. *Tritogenius*.

Τριλομῆ, ex τρεῖς, & τέμνω, *seco*. Gen. xvii. 12.

Τρίτος, η, ον, *tertius, a, um*: pro quo & τρίτατος. Th. τρεῖς, *tres*. τὸ τρίτον, scil. μέρος, *tertia pars*. τετρίτον, vel τὸ τρίτον, adv. *tertiò*. ἐκ τρίτου, *tertiâ vice*. ἐς τρίτην, *perindiè*.

Τρίτων, *TRITON*, nom. propr.

Τριτωνὶς λίμνη, Consule Græca Scholia Pindar. Pyth. Od. iv. 234.

Τριφάσιος, Ion. pro τριπλοῦς, *triplex*.

Τριφίλατος, ω, ὁ, Dor. pro

Τριφίλητος, *maximè amabilis*. Th. φίλος.

Τριφῶσα, ης, ἡ, nom. mul. Gr. *valdè lucens*.

Τρίχα, & Dor. τριχθὰ, *trifariam*: adv. à τρεῖς.

* Τρίχαπτρον, ου, τὸ, *ex crinibus contextum*: ex θρὶξ, *crines*.

Τρίχες, *pili*; nom. pl. à θρὶξ, τριχὸς, ὁ.

Τριχθὰ, adv. *triplicitèr*: Poët. pro τρίχα.

Τρίχινος, ίνη, ινον, *cilicinus, a, um*; *confectus ex crinibus seu pilis*. Th. θρὶξ

* Τριχιῶν, ῶντος, ὁ, *birsutus*.

* Τρίχωμα, ατος, τὸ, *coma, capillitium*.

Τρίψας, ἀντος, a. 1. part. act. verbi τρίβω, *tero*: f. ψω.

* Τρίψις, εως, ἡ, *tritura*.

* Τριωβολον, ου, τὸ, *tres oboli*. Th. ὀβολὸς.

Τριώροφον, ου, τὸ, *tertium tabulatum*. Vide διώροφον. ab ἐρέφω, *tego*.

Τροία, ας, & Ion. ης, ἡ, *TROJA*: in acc. Ion. Τροίην. Th. Τρὼς, Τρωὸς, ὁ, *Trojanus*.

Τρομεσίκτο, Ion. pro

Τρομέσιντο, 3. pl. præs. opt. pass. verbi τρομέω.

Τρομέουσι, Dor. pro τρομέωσι, -ῶσι, *metuunt*; 3. pl. præs. ind. à

Τρομέω, *tremo*: præs. part. f. g. à τρομέσσα. à τρόμος, *tremor*. Th. τρέω, *tremo*.

Τρόμος, ου, ὁ, *tremor*. à τρέμω.

Τρόπα, *lusus, quùm pueri talos aut nuces in foveam quandam collineando projiciunt*. Pollux l. vii. 7. qu. ex τρύπα, *foramen*.

Τρόπαιον, seu τροπαῖον, ου, τὸ, *TROPHÆUM*, monumentum post τροπὴν hostium. Angl. a Trophy. Th. τρέπω, *verto*.

* Τροπέομαι, -ωμαι, *retrõeo, retroverto*: f. ήσομαι, p. pass. τετρόπημαι.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, *conversio*: acc. pl. τροπὰς. ab eod. Th.

Τροπηλὶς, vel τρόπαλλις, *alliorum manipulus*: à præced. Th.

Τρόπηξ, *manubrium remi*, quod inter remigandum τρέπεται.

* Τροπικοὶ κύκλοι, οἱ, *tropici circuli*, quos quando Sol attigit, *convertit* cursum suum.

Τροπικὸς, ὴ, ὸν, *figurativus, a, um*. Hinc

Τροπικῶς, *figuratè*, adv. à τρέπω, *verto*.

Τρόπις, ιδος, vel ιος, ἡ, *carina*. Fit ex lignis *versis*. ab eod. Th.

Τρόπος, ου, ὁ, *modus, mores, ratio*: sed

Τροπὸς, οῦ, ὁ, *lorum contortum, quo remus scalmo alligatur, rudens*: à præced. Th.

Τροποφορέω, -ῶ, *mores alicujus tolerò, morem gero, indulgentèr tracto*: f. ήσω, p. τετροποφόρηκα, a. 1. ἐτροποφόρησα· ex τρόπος, ου, ὁ, *mos*, & φέρω, *fero*.

* Τροπόω, -ῶ, f. ώσω, *in fugam verto*.

* Τροφεῖον, ου, τὸ, *præmium nutritionis*.

Τροφεὺς, έος, ὁ, *altor, nutritor*: &

Τροφὴ, ῆς, ἡ, *alimentum, alimonia, nutritio*. Th. τρέφω, *alo*.

Τρόφιες, οἱ, *qui jam sunt adulti*. Vide τρόφις.

Τρόφιμος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. q. interpret. Lat. *alumnus*.

Τρόφις, ιος, ὁ, *benè nutritus, crassus, pinguis*. &

Τροφόεις, εντος, idem. à τροφὴ, *alimentum*. Th. τρέφω, *alo*.

Τροφὸς, οῦ, ὁ ἡ, *altor*, & *altrix, nutrix*: ab eodem Th.

Τροφοφορέω, legitur 2 Macc. vii. 27. τροφοφορήσασα σε, *educavi te*: ex τροφὴ, & φέρω· sed Martinius legendum censet τροποφορήσασα, *lenitèr tuli tuos mores*. ex τροποφορέω.

Τροχάειν, -ᾶν, Poët. pro τρέχειν.

Τροχαλία, *rota, quæ circumagitur ad aquam educendam, TROCHLEA*. à

Τροχαλὸς, *velox, loquax, incurvus, volubilis*: ut τροχός. Th. τρέχω.

Τροχὰς, *gallicula*: Glossar. in quâ scil. possis τρέχειν.

Τροχάω, *curro, festino, rotor*. Th. τρέχω.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, *orbita*: ab eod.

Τροχιλία, *torquilla*: Gl. Cyr. avis est. Lego

Τροχιλέα, *tortula*, id est, *trochlea*.

Τρόχιλος, *TROCHILUS, regulus*, aviculæ nomen. ex τρέχω.

Τρόχμαλα, *septa & lapilli*; quorum usus est ad macerias, ad cingendum agros. Th. id.

Τροχοειδεῖ, dat. fing. à

Τροχοειδὴς, έος, ὁ ἡ, *rotæ speciem habens, rotundus*: à τροχὸς, οῦ, ὁ, *rota*, quod à τρέχω, *curro*, & εἶδος, εος, τὸ, *forma, similitudo*. Th. εἶδω, *video*.

Τροχὸς, οῦ, ὁ, *rota*. sed

Τρόχος, ου, ὁ, *cursus, cursor*. Th. τρέχω.

Τροχόωσαι, Poët. pro τροχῶσαι, nom. plur. part. præs. act. f. g. à τροχάω, q. vide.

ΙΡΥΒΑΙΟΝ, seu -ίον, ου, το, *carinus, paropsis, patina*.

Τρυγάω, -ῶ, *fruges colligo*; item *vindemio, uvas decerpo, fruor*: f. ήσω. p. τετρύγηκα, a. 1. ἐτρύγησα, a. 1. imperat. act. τρύγησον, άτω. Th. τρύγη, ης, ἡ, *triticum*.

Τρυγίαν, *ficco*: refer hoc ad τείρω, *ficco*, si vis, & ἄγω, *frango*.

ΤΡΥΓΗ, ης, ἡ, *triticum, frumentum, fructus*: item *ariditas* in Nicandro, quia tempus vindemiarum est tempus aridum.

Τρυγητήρ, ῆρος, ὁ, gen. pl. τρυγητήρων, *vindemiator*: &

Τρυγητής, οῦ, ὁ, idem: &

Τρυγητός, οῦ, ὁ, *frugum collectio, vindemia*. Th. τρυγη.

Τρυγίας, ου, ὁ, *fæx*: à τρύξ.

Τρυγόωεν, Poët. pro τρυγάοιεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi τρυγάω, quod vide.

Τρυγών, όνος, ἡ, *turtur*. à τρύζω, *murmuro*, idem quod τρίζω.

Τρυζόντων, gen. pl. part. præs. act. à

Τρύζω, idem quod τρίζω, *murmuro*: vox per Onomatop. sed propriè *turturis*. Hinc *turtur* dicitur τρυγών.

Τρύμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, ης, ἡ, *foramen*: à τρύω, pro τράω, *foro*.

Τρυμαλία, ας, ἡ, idem quod τρύμα.

Τρυξ, γὸς, ἡ, *fæx vini, vinum recens, mustum*. Expon. etiam *de granis recens à Sole duratis*. Th. τρύγη.

ΤΡΥΤΙΑ, ης, ἡ, *foramen*: à τρύω, *pertundo*. hinc

Τρύπανον, ου, τὸ, *terebra*. &

Τρυπάω, *terebro, perforo*.

Τρύπημα, ατος, τὸ, *foramen*: à τρυπάω, *terebro*. Th. τρύπα, ης, ἡ, *foramen*.

Τρυσὸς, οῦ, *afflictus, æger*. Th. τρύω, *vexo*.

Τρυτάνη, ης, ἡ, *TRUTINA*: à τρύω pro τράω.

Τρύφαινα, ης, ἡ, nom. mul. Gr. *delicatula*.

Τρυφάλεια, ας, ἡ, *galea tres conos habens*: qu. τρίφαλον, dat. sing. Ion. τρυφαλείῃ. Ex τρεῖς, & φαλὸς, οῦ, ὁ, *conus galeæ*.

Τρυφαλὶς, ίδος, ἡ, *cāseus lacteus, ex lacte concretus*.

Τρυφάω, *in deliciis* vel *delicatè vivo*: fut. ήσω, p. τετρύφηκα. a. 1. ἐτρύφησα. nom. sing. part. præs. f. g. τρυφῶσα, à τρυφὴ, quod vide.

Τρυφερὸν, pro τρυφερῶς, *delicatè*: à

Τρυφερὸς, ὰ, όν, *delicatus, mollis*. undè

Τρυφερώτερος, *delicatior*.

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, *luxus, deliciæ*: à τέθρυφα, præt. verbi θρύπτω, *frango*.

Τρύφημα, ατος, τὸ, *deliciæ*: à τρυφάω.

Τρύφος, εος, τὸ, *fragmentum*: à θρύπτω.

Τρυφῶσα, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *delicatè vivens*: à τρυφάω, quod vide.

Τρύχμαλα, *aspera loca*: à τραχὺς, *asper*. Vide τρόχμαλα.

Τρύχνος, idem quod στύχνος, *mollis*: qu. *tritus*: à τρύχω pro τρύω.

Τρύχονται, *affliguntur*: 3. pl. præs. ind. pass. verbi τρύχω.

Τρύχος, εος, τὸ, *pannus tritus*. Th. τρύω.

Τρύχουσι, 3. pl. præs. act. à

Τρύχω, idem quod τρύω.

ΤΡΥΩ, *tero, attero, vexo, TRUDO*: (q. à στύφω, vel pro τράω, *foro*, undè τρῦμα.) Hinc τρύσκω, τρύχω, & τρυχόω, idem.

Τρωάνδε, Poët. & Dor. pro Τροίηνδε, *ad Troiam*.

Τρωὰς, άδος, ἡ, nomen urbis. Gr. *penetratrix*.

Τρωγάλα, *bellaria*: pro

Τρωγάλια, *bellaria in genere*, quæ saturi, voluptatis gratiâ velut *rodebant*. Th. τρώγω, *rodo*.

Τρωγλη, ης, ἡ, *foramen, caverna*, prop. *rosione facta*, acc. pl. τρώγλας, ab eod.

Τρωγλοδύνεντα, acc. sing. part. præs. à

Τρωγλοδύνω, *latebram subeo*: ex τρώγλη, & δύνω, *subeo*.

Τρωγλοδύτης, ου, ὁ, nomen muris: ex iisd.

Τρωγώσας, Dor. pro τρωγήσας, *rodentes*, acc. pl. f. g. part. præs. à τρώγω, *rodo*.

Τρώγοντι, pro τρώγωσι, Dor. 3. pl. præs. ejusd. verbi.

Τρωγύλλιον, ου, τὸ, nom. urbis. Gr. *cella penuaria*.

ΤΡΩ ΓΩ, *RODO, comedo*: f. ξομαι, p. τέτρωχα, a. 2. ἔτραγον, à τείρω, *tero*.

Τρώεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. pro Τρωσὶν, à Τρὼς, *Trojanus*. Hinc Τρωϊάδες, *Trojanæ*.

Τρωθῇ, *vulneretur*; 3. sing. a. 1. sub. pass. τρωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω, p. τέτρωκα, a. 1. pass. ἐτρώθην.

Τρωΐα, ας, ἡ, Poët. pro Τροία, ας, ἡ, *Troja*. &

Τρωϊάθεν, Poët. adv. pro Τροίαθεν, & Ion. Τροιήθεν, *ex urbe Trojâ*.

Τρωΐπερ, *Troi*: dat. sing. à Τρὼ, nom. prop.

Τρωκτὴς, ου, ὁ, *comestor, vorator*: expon. *ofluus, vetulator*: Th. τρώγω, *comedo*.

Τρώμα, ας, ὰ, Dor. pro τρώμη, ης, ἡ, *foramen*. à τορέω, *perforo*. Th. τερέω, idem.

Τρῶμα, ατος, τὸ, *vulnus, plaga*: Ion. pro τραῦμα. Th. τιτρώσκω, *vulnero*.

Τρωματίζειν, *vulnerare*. à præced.

Τρωξ, γὸς, ὁ, *vermiculus, qui legumina rodit*: &

Τρωξαλλὶς, *gryllus*: à τρώγω.

Τρωξάρταο, gen. Æol. ex

Τρωξάρτης, ου, ὁ, nom. muris. ἀπὸ τῦ τρώξαι ἄρτον, *panem vorando*.

Τρώξιμος, ου, ὁ ἡ, *edulis, maturus*. ex τρώγω, *comedo*.

Τρωπάω, *verto*: à τρέπω, idem.

Τρῶσεν, *vulneravit*: 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω.

Τρώσω, *vulnerabo*, vide præced.

Τρωῦμα, ατος, τὸ, Ion. pro τραῦμα, quod vide.

Τρωχάω, Poët. pro τροχάω, idem quod τρέχω, *curro*.

Τρώων, & Τρωῶν, Dor. gen. pl. à Τρὼς, Τρωὸς, *Trojanus*: dat. pl. Τρωσίν.

Τὺ, Dor. pro σὺ, *TU*: vel pro σέ. τύγα, Dor. pro σύγε, *tu*.

ΤΥΓΧΆΝΩ, εις, ει, *sum, compos fio, assequor*: cum gen. & cum acc. Pind. τυγχάνει, *contigit, evenit*: f. τεύξομαι. (à τεύχω, *paro*) a. 2. ἔτυχον, ες, ε, a. 2. opt. act. τύχοιμι, οις, οι, ά. 2. sub. τύχω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. τύχωσι, à. 2. part. act. τυχὼν, ὼσα, ὸν, *vulgaris*, -*e*, p. ind. act. τέτυχα, ας, ε, & τετύχηκα, q. à τυχέω.

Τυδείδαο, & Τυδείδεω, gen. Ion. à

Τυδείδης, ου, ὁ, *TYDIDES*, nomen prop.

Τυκτὸν,

Τυράννη, ης, ἡ, *tribula*: ἡ ἀλεσῶσιν, Eustath. à τύκω, *paro*.

Τυκίζω, *scalpo*, *polio*: à

Τύκος, ὁ, & τύχος, *instrumentum quo fabricantur*; nimirum *lapides scalpunt*: à τεύχω, *fabricor*.

Τυκτά, Persicè, nomen *cœnæ*.

Τυκτὸς, ὴ, ὸν, *factus*: &

Τύκω, *paro*: tanq. τέκω. Vide τεύχω.

Τύλη, ης, ἡ, *callus*, *culcitra*: à τύλος, idem.

Τύλιμος, *crumena pellicea*, quia ibi aliquid τυλίττεται.

Τυλίττω, vel -άσσω, *involvo*, *perscrutor*: ex τύλη, *lodix*, *culcitra*: à

ΤΎΛΟΣ, ου, ὁ, *callus*, seu *callum*; item *clavus ligneus*: à ξύλον.

Τυλόω, f. ώσω, *callosum reddo*: p. pass. τετύλωμαι· à præced.

Τυμβὰς, άδος, ἡ, *venefica*, *quæ circa* τύμβους *versatur*. *& mortuos mutilat*, ἀκρωτηριάζει.

ΤΎΜΒΟΣ, ου, & Dor. τύμβω, ὁ, *bustum*, *sepulchrum*, *tumulus*: à τύφω, *uro*, cadavera quippe olim crematantur. hinc Angl. a **Tomb**.

Τυμβοχοΐη, *tumulus*: à τυμβοχοέω, *tumulum struo*, *sepelio*: à τύμβος, & χοέω, seu χέω, *terra aggesta exstruo*.

Τύμμα, ατος, τὸ, Poët. pro πληγὴ, ἡ, *ictus*, *vulnus*, *plaga*: à τύπτω, *verbero*.

Τυμπανίζω, *TYMPANIZO*, *distendo*, *fustigo*, *flagello*, *tympanum pulso*: f. ίσω, p. τετυμπάνικα, p. pass. τετυμπάνισμαι, a. 1. pass. ἐτυμπανίσθην, ης, ν. à τύμπανον.

* Τυμπανίστρια, ας, ἡ, *tympanistria*: à

Τύμπανον, ου, τὸ, pro τύπανον, *TYMPANUM*, *instrumentum quod bacillis percutitur*; item *fustis*. Th. τύπτω, *verbero*.

Τύνη, *tu*: Dor. pro τὺ, & hoc pro σὺ, *tu*. Sic ἐγώνη, pro ἐγώ.

ΤΎΝΟΣ, vel τυννὸς, ου, *parvus*.

Τυνῦτος, & Att. τυγυτσι, *parvulus*, *tantillus*: à præced.

Τυντλάζω, f. άσω, *lutum calco*, *luto aspergo*, *dilatero*: à

ΤΎΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, *lutum*, *tumultus*.

Τύπανον, ου, τὸ, idem ac τύμπανον, q. vide.

Τυπεὶς, *percussus*: a. 2. part. pass. à τύπτω, *verbero*.

Τυπὴ, ῆς, ἡ, *percussio ictus*: dat. pl. Ion. τυπῆσι, ab a. 2. verbi ejusd.

Τυπικὸς, *TYPICUS*, *figuratus*: & indè

Τυπικῶς, *typicè*: à

Τύπος, ου, ὁ, *nota*, *figura quælibet*; *simulachrum*, seu *effigies*, *signum percussione factum*; *TYPUS*, *exemplar*: à τυπτω.

Τυπόω, -ῶ, f. ωσω, *informo*, *figuro*, *signum imprimo*: à præced.

Τυπτήσεις, *verberabis*: Att. pro τύψεις, 2. sing. f. 1. act. verbi τυπτω, f. ψω, tanq. à τυπτέω.

Τύπτομες, Dor. pro τύπτομεν, 1. pl. præs. ind. act. Sic τυπτόμεσθα pro τυπτόμεθα, 1. pl. ind. pass. &

Τυπτοίεν, *verberent*: Att. pro τυπτέτωσαν, nam gen. pl. part. præs. act. usurpant pro 3. pl. imperat. præs. verbi

ΤΎΠΤΩ, *verbero*, *pulso*, *tundo*: imperf. ἔτυπτον, f. ψω, p. τέτυφα, a. 1. ἔτυψα, a. 2. ἔτυπον, præs. pass. τύπτομαι, *cædor*, *vapulo*, p. m. τέτυπται, ας, ε.

Τυπῶ, dat. sing. à τύπος, quod vide.

Τυπωθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi τυπόω, *figuram pono*: f. ώσω. &

Τύπωμα, ατος, τὸ, idem ac τύπος, à τυπόω. Th. τύπτω.

Τυραννευόντων, gen. pl. part. præs. à

Τυραννεύω, *regno*, *impero*: f. εύσω. Th. τύραννος, *rex*.

Τυραννίω, idem quod præced.

* Τυραννία, ας, ἡ, *TYRANNIS*, *dominatio*. &

Τυραννίδας, acc. pl. à τυραννις, ίδος, ἡ, *tyrannis*. &

Τυραννικὸς, ὴ, *TYRANNICUS*, *dominandi peritus*: à τύραννος.

Τυραννικῶς, *tyrannicè*: adv. à præced.

Τυραννικώτατος, superl. à τυραννικός.

Τυραννις, ίδος, ἡ, *TYRANNIS*, *imperium*. Angl. **Tyranny**. à τύραννος.

Τυραννοκτόνος, ε, ὁ, *tyrannicida*: à τύραννος, & κτείνω, *occido*: p. m. ἔκτονα.

ΤΎΡΑΝΝΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *TYRANNUS*, *rex*, *princeps*: Angl. a **Tyrant**. Est & nomen viri & avis; item adj. pro τυραννικός.

Τυρβάζομαι, *fatago*, *perstrepo*, *turbor*: &

Τυρβάζω, *turbas do*, *tumultuor*: f. άσω. p. τετύρβακα· à τύρβη, ης, ἡ, Att. pro σύρβη, *tumultus*, *turba*.

Τύρβη, ης, ἡ, *TURBA*, *vita voluptuariorum*: Att. dicitur pro σύρβη, vel ex Δόρυβος.

Τυρία, ας, ἡ, pro *Europa*.

Τυρογλύφος, ου, ὁ, nomen muris: ex τυρὸς, *caseus*, & γλύφω, *cavo*, *excavo*. Th. γλάφω.

Τυρόεις, εντος, vide in

ΤΥΡΌΣ, ὸ, ὁ, *caseus*: ex τείρω, *sicco*: est enim lac siccatum. hinc τυρώδης, *caseosus*: & τυρόεις, idem.

Τύρος, ου, ἡ, nomen urbis. Syr. *rupes*.

Τυρσηνοῖσιν, *Tyrrhenis*: dat. pl. nom. populi.

ΤΎΡΣΙΣ, εως, ἡ, *TURRIS*, *propugnaculum*: ab Heb. תּוֹר.

Τυρχὴ, ῆς, ἡ, *FURCA*: quæ & ὑρχὴ.

Τυρῶ, Dor. pro τυρῆ, *caseï*: gen. ex τυρός.

Τύσσω, *supplico*: Hesych. puto pro πτύσσω, ut sit *plicat manus*, seu *genua*.

Τυτθὸς, ὴ, ὸν, vel ὁ ϗ ἡ τυτθος, *parvus*. τυτθὸν, adv. *paululùm*. τυτθὸν ὄσσον, *valdè parum*: ex τιτθὸς, *mamma*, ι in υ mutato.

Τυφαινα, acc. sing. ex

Τυφάων, ονος, ὁ, nom. propr. viri. hinc Τυφαόνιον, nomen loci.

Τύφη, idem quod τίφη.

Τυφθείμεν, εἶτε, εἶεν, *verberati essemus*: per Sync. pro τυφθείημεν, εἴητε, εἰησαν, 1. pl. a. 1. opt. pass. verbi τύπτω.

ΤΥΦΛΌΣ, ῶ, *cæcus*.

Τυφλότης, ητος, ἡ, *cæcitas*. ex præced.

Τυφλοῦται, *cæcutit*: 3. sing. præs. pass. ex τυφλόω, quod vide.

Τυφλοφόρος, *peram gestans*. Th. φέρω.

Τυφλόω, *excæco*: f. ώσω, p. τετύφλωκα, ας, ε, a. 1. ἐτύφλωσα, ας, ε. &

Τυφλώττω, *cæcus sum*, *cæcutio*: ex τυφλὸς, *cæcus*.

Τύφος, seu τῦφος, ου, ὁ, *fumus*, *res inanis fumo similis*, *fumosa arrogantia*, *ostentatio*. Th. τυφω.

Τυφόω,

Τυφόω, *fumo infesto*; item *effero, insolentem reddo*: f. ώσω, p. τετύφωκα, præſ. paſſ. τυφόομαι, -ῶμαι, *inflor, turgeo*: p. paſſ. τεθύφωμαι, σαι, ται, p. part. τεθυφωμένος, η, ον, *inflatus, a, um*: a. 1. ind. paſſ. ἐτυφώθην, ης, η, aor. 1. part. paſſ. τυφωθείς, έντος, *tumefactus*, à τῦφος, *fumus, faſtus*: à

ΤΥΦΩ, *fumum excito, inflammo*: f. θύψω, p. τέθυφα, a. 1. ἔθυψα. præſ. paſſ. τύφομαι, *fumigo, fumum edo*.

Τυφωίος, gen. ſing. & Τυφωΐϊ, dat. à Τυφωεύς, nomen gigantis. &

Τυφὼν, ῶνος, *TYPHON*, nomen gigantis, qui & Typhoeus dicitur; item *turbo, procella*. à τυφω.

Τυφωνικός, ὴ, όν, *turbulentus, a, um*. à τυφών.

Τυφὼς, ῶ, ὁ, pro Τυφὼν, ῶνος, *Typhoeus centiceps*.

Τύχα, ας, ἁ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, *fortuna, gratia, favor*.

Τύχαις, dat. pl. à τύχη, ης, ἡ, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *ſum, contingo*; f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Τύχε, Ion. pro ἔτυχε, 3. ſing. a. 2. verbi præced.

Τυχέειν, Poët. pro τυχεῖν, *nanciſci*: aor. 2. infin. act. ejuſdem verbi.

Τυχεῖν, a. 2. infin. act. ab eod.

Τύχη, ης, ἡ, *fortuna, eventus*: acc. pl. τύχας. Eſt & τυχὴ, ῆς, ἡ, nomen propr. mulieris. à τυγχάνω, *contingo*.

Τυχηρὸς, ὰ, όν, *fortuitus, a, um*: à τύχη, quod à præced. Th.

Τυχηρῶν, gen. pl. à τυχηρός.

Τυχὴς, *aſſecutus eris*: 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ejuſd.

Τυχήσω, f. 1. à τυχέω, idem quod τυγχάνω, *aſſequor*: hinc τυχήσας, αντος, a. 1. part. act.

Τυχθεὶς, ἐντος, a. 1. part. paſſ. verbi τεύχω, *fabricor*: p. paſſ. τέτυγμαι, a. 1. paſſ. ἐτύχθην.

Τυχικὸς, ῆ, ὁ, nomen viri. Gr. q. interpret. Lat. *fortunatus*. à τύχη, *fortuna*.

Τύχοιμι, *aſſequi potero*: a. 2. opt. verbi τυγχάνω, f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Τυχοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro τυχοῦσα, *adepta*, a. 2. part. act. f. g. &

Τυχὸν, *forſitàn, fortuitò*: adv. à τυχὼν, a. 2. part. &

Τυχόντι, *ei qui obviam fuerit*: dat. ſing. a. 2. part. act. verbi τυγχάνω, a. 2. ἔτυχον.

Τυχὼν, όντος, *conſecutus*; item *obvius, vulgaris*: a. 2. part. verbi ejuſd.

Τύχωσι, 3. pl. a. 2. ſub. act. verbi præced.

Τύψαις, Æol. pro τύψας, a. 1. part. act. verbi τύπτω.

Τυψάντων, *verberent*: Att. pro τυψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ejuſd.

Τυψίλη, *ſordes in auribus*: Heſych. Sed aliter eſt κυψέλη.

Τύψεν, *percuſſit*: Ion. pro ἔτυψεν, 3. ſing. a. 1. ind. &

Τύψον, άτω, a. 1. imperat. act. &

Τυψάντι, Dor. pro τύψασι, 3. pl. f. 1. act. à τύπτω.

Τῳ, ſine accentu, pro τινὶ, *alicui*: à

Τῶ, Dor. pro τοῦ. ſed

Τὼ, dual. nom. &

Τῷ, *huic*: dat. ſing. ab ὁ, & pro ᾧ, *cui*. τῷ τρόπῳ, *quomodo?* Exponitur etiam *quare, idcirco*; pro διὰ τοῦτο.

Τώ', ſeu τώγε, *bi*: dual. num. ab ὁ, *hic*.

Τῶγαλμα, ατος, Dor. pro τὸ ἄγαλμα, *ſimulachrum*.

Τῶγκιςρα, Dor. pro τὰ ἄγκιςρα, *hami*.

ΤΩΘΑ'ΖΩ, *dicteriis inceſſo, irrideo, mordeo*: f. άσω.

Τωθάσδοισαι, Dor. pro τωθάζουσαι, *convitiis inſectantes*: part. præſ. pl. num. f. g. à τωθάζω, quod vide.

Τωθασμὸς, οῦ, ὁ, *irriſio*: &

Τωθαςὴς, ῆ, ὁ, *irriſor*: à p. paſſ. verbi præced.

Τώλγεος, Dor. pro τοῦ ἄλγεος, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*.

Τὠμπέχονον, Dor. pro τὸ ἀμπέχονον, idem quod ἀμπεχόνη, ἡ, *veſtitus*: ab ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, *circumdo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Τῶ 'μῶ, Dor. pro τοῦ ἐμοῦ, *mei*.

Τῶν, τῆς, & τῆδε, gen. pl. ab ὁ, ἡ, τὸ.

Τῶντρῳ, Dor. pro τῷ ἄντρῳ, *antro*.

Τῶορνεον, Dor. pro τὸ ὄρνεον, *avis*. Th. ὄρνις.

Τῳ 'πὸ τοῦτου, pro τὸ ἀπὸ τούτου, *poſtea*.

Τῳργείῳ, Dor. pro τῷ Ἀργείῳ, *Argivi viri*.

Τῶροτρον, Dor. pro τὸ ἄροτρον, *aratrum*.

Τῳρχαῖον, Ion. pro τὸ ἀρχαῖον, *ant quitùs, olim*.

Τὼς, *ſic*, pro ὥτως, per Aphæreſ. vel Dor. pro ὡς. Th. ὅτος, *hic*. Vel τὼς, *ſimiliter*, à τὸ-, inuſit. pro quo ὁ, in uſu τὼς, ὡς, *tantum, quantum*. & τὼτ, Dor. pro τοὺς.

Τὼσέα, Dor. pro τὰ ὀσέα, *oſſa*.

Τώυτ' ἐπὶ χρέος, Dor. & Poët. dictum pro τὸ αὐτὸ ἐπὶ χρέος, *ad idem miniſterium*.

Τωὐτέω, τωὐτέω, & τωὐτὸ, pro τοῦ αὐτοῦ, τῷ αὐτῷ, & τὸ αὐτό.

Τωὐτοῦ, Dor. pro του αὐτοῦ.

Υ.

Υ Litera vigeſima apud Græcos, in numeris eſt CCCC. Æolibus ponitur pro η, ut ὄνυμα, pro ὄνομα, υ in ι, Dor. & Æol. mutantur, ut in Μοῖσα, pro Μοῦσα, &c.

'Υ, *olfacientis ſonus*: adv. à ſpiritu naribus attracto fictum, quùm quis odoratu aliquid ſe probare oſtendit.

'Υάδες, αἱ, *ſuculæ, ſtellæ ſeptem in cornibus tauri, quæ quùm oriuntur* aut *occidunt, pluvias excitant*: ab ὕω, *pluo*.

"Υαινα, ης, ἡ, *bellua*: nomen quadrupedis, dict. à ſetis *ſuillis* in dorſo, item *ſucula*, & *HYÆNA* piſcis: ab ὗς, *ſus*.

'Υαχίζω, f. ίσω, *pluo*. Th. ὕω, *idem*.

'Υακίνθια, *feſtum in honorem Hyacinthi* pueri. &

'Υακίνθινος, η, ον, *HYACINTHINUS, a, um*, ab

'ΥΑ'ΚΙΝΘΟΣ, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, *HYACINTHUS, puer, flos*, & *gemma*; item *lana* aut *fila*

hyacinthino

hyacinthino colore imbuta; etiam nomen viri.

Ὑάλινος, ίνη, ον, *vitreus, a, um*: ab

Ὕαλος, seu ὕελος, ου, ὁ, *vitrum, crystallus.*

Ὑαλυργεῖον, ου, τὸ, *vitrarium*, &

Ὑαλυργὸς, οῦ, ὁ, *vitrarius*: ab ὕαλος, *vitrum*, & ἔργον, *opus.*

Ὑᾶς, άδος, ἡ, *HYAS.* Vide ὑάδες.

Ὑβάλλειν, *subvertere*: Dor. seu Æol. Sync. pro ὑποβάλλειν, præs. inf. act. ab ὑπὸ, & βάλλω.

Ὑβὸν, Dor. pro κυφὸν, *gibbosum.*

Ὑβὸς, οῦ, *curvus, inflexus*: à κυφός.

Ὑβούλοιο, Dor. pro Εὐβούλοιο, *Eubuli.*

Ὑβρίζω, *contumeliâ afficio, injurius sum, insolesco*: f. ίσω, &c Att. ιῶ. p. ὕβρικα, a. 1. ὕβρισα. a. 1. inf. act. ὑβρίσαι. p. pass. ὕβρισμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑβρίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. ὑβρισθεὶς, έντος, *contumeliâ affectus.* f. 1. pass. ὑβρισθήσομαι, η, εται. Th. ὕβρις.

Ὕβρις, εως, ἡ, *injuria, contumelia, superbia*: acc. ὕβριν.

Ὑβρίσαι, a. 1. inf. act. ὕβρισαν, 3. pl. a. 1, ind. act. verbi ὑβρίζω, *contumeliâ afficio.* Th. ὕβρις.

Ὑβρίσδειν, Dor. pro ὑβρίζειν.

Ὑβρισθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass. verbi ὑβρίζω, quod vide.

Ὑβρισθήσεσθαι, 3. sing. f. 1. ind. pass. ab eod.

Ὕβρισμα, ατος, τὸ, idem quod ὕβρις.

Ὑβριστὴρ, ῆρος, &

Ὑβριστὴς, οῦ, *contumeliosus, injuriosus*: &

Ὑβριστικὸς, ὴ, όν, idem. &

Ὑβριστικῶς, adv. *injuriosè, contumeliosè*: it.

Ὑβριστία, ας, ἡ, *contumeliosa, superba*: omnia à p. pass verbi ὑβρίζω. Th. ὕβρις.

* Ὕβωμα, ατος, τὸ, *curvamen*: ab ὕβος.

* Ὕβωσις, idem. tanquam ab ὑβόω, *curvo.*

* Ὑγιάζω, *sano, curo*, f. άσω, p. ὑγίακα.

Ὑγιαίνῃς, 2. sing. præs. sub. ab

Ὑγιαίνω, *sanus sum*: f. ανῶ. Th. ὑγιὴς, έος, ὁ ἡ ή, *sanus.*

Ὑγιέα, acc. sing. ab eod. Th.

Ὑγίεια, ας, ἡ, *sanitas*, ab eod.

Ὑγιείης, gen. sing. Ion. à præced.

Ὑγιεινὸς, ἡ, όν, *sanus, saluber.* Th. ὑγιὴς, id.

Ὑγιεινότατος, η, ον, *sanissimus*: superl. à præc.

Ὑγιηρὸς, οῦ, idem quod

Ὑγιὴς, ές, ὁ ἡ ή, *sanus, incolumis, integer.*

Ὑγρὰ, seu Ion. ὑγρὴ, f. g. ab ὑγρὸς, interdum sumitur subst. pro ὑγρὸς κέλευθος, *mare, pelagus.* Th. ὑγρὸς.

Ὑγραίνω, f. ανῶ, *humecto.* ab

Ὑγρὸς, ὰ, ὸν. *humidus, a, um, viridis, tener, mollis, lubricus, laxatus, remissus*: ab ὕω, *pluo.*

Ὑγρότης, ητος, ἡ, *humiditas, humor*: à præced.

Ὕδατι, dat. & ὕδατος, gen. sing. ὕδασι, dat. pl. ab inusit. ὔδας, pro quo ὑδωρ, *aqua.* Hinc ὑδατόεις, ντος, *aquosus.*

Ὑδατὶς, ίδος, ἡ, *vesicula, stilla*: Gl. Cyr. &

Ὕδει, *aquæ, limo*: dat. sing. ab ὕδος, εος, τὸ, Poët. pro ὕδωρ, *aqua.*

Ὑδερος, ου, ὁ, *hydrops.* ab ὕδωρ.

Ὑδὲς, *qui peritè canit, sapiens, prudens*: ab ὑδω, *cano.*

* Ὑδίω, idem ac ὕδω, *cano.*

Ὑδναι, ἴγγονοι, σύντροφοι. Hesych.

Ὑδνέω, *nutrio*, an ab ὕειν.

Ὕδνον, ου, τὸ, *tuber, ὕδνα, tubera*; quia ad queæ naturæ id φυτὸν, possit esse ab ὕω, *pluo.* Sed ὕδνον idem est quod οἴδνον, & ex hoc illud, nempe ab οἰδέω.

Ὕδρα, ας, ἡ, *HYDRA, aquatilis serpens*: ut & ὕδρος, *hydrus.* Th. ὑδωρ, ατος, τὸ.

Ὑδραγωγὸς, *aquæductor, aquæductus.* ὑδραγωγεῖον, ου, τὸ, *aquæductio, aquagium.* ab ὕδωρ & ἄγειν.

Ὑδραίνω, f. ανῶ, *lavo, humecto, irrigo, effundo.* Th. ὕδωρ, *aqua.*

Ὑδραλέτης, *mola aquaria*; vel qui ὕδατι ἀλεῖ, ab ἀλέω, *molo.*

Ὑδράλμη, *aqua salsa*: ab ὕδωρ, & ἅλμη.

Ὑδραύλης, ου, ὁ, *organarius*: &

Ὑδραυλὶς, εως, ἡ, sive ὑδραυλικὸν, (scil. ὄργανον) *HYDRAULA*, cui simile *organon*, scil. musicum, quo αὐλοῦσι per ὕδωρ.

Ὑδρεία, ας, ἡ, *aquatio, irrigatio.* Th. ὕδωρ.

Ὑδρεύω, *rigo, aquam poto, fero, haurio*: ὑδρεύομαι, *aquor, aquam haurio, irrigor*; f. εύσομαι. ab eod. Th.

Ὑδρηΐον, τὸ, Ion. pro ὑδρία, *urna.*

Ὕδρην, Ion. pro ὕδραν, acc. sing. ab ὕδρα, ας, ἡ, quod vide.

Ὑδρία, *HYDRIA, cadus, urna, aquatio*, Th. ὕδωρ.

* Ὑδρίσκη, ης, ἡ, idem.

Ὑδρομεδούσῃ, nomen ranæ, ab ὕδωρ, & μέδω, *impero.*

Ὑδροποτέω, -ῶ, *aquam bibo, sum abstemius*: f. ήσω. p. -πότηκα. ab

Ὑδροπότης, ου, ὁ, *aquæ potor*: ab ὑδροποτότης, quod ab ὕδωρ, & πίνω, *bibo.*

Ὕδρος, ου, ὁ, *HYDRUS, serpens aquaticus.* Vide ὕδρα.

* Ὑδροφόρος, ου, ὁ, qui aquam portat: ex ὕδωρ, & φέρω, *fero.*

Ὑδρόχαρις, nomen ranæ, ab ὕδωρ, & χαίρω, *gaudeo.*

Ὑδροχόος, *aquarius*: qui ὕδωρ χεῖ.

Ὑδρωπικὸς, ὴ, όν. *HYDROPICUS, a, um, qui laborat aquâ intercute*: ab

Ὑδρωψ, ωπος, ὁ, *HYDROPS, aqua intercus*: à facie aquâ; nempe ex ὕδωρ, & ὤψ, *facies.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὑδω, *celebro, cano, dico*: qu. ab ἄδω.

Ὕδωρ, ατος, τὸ, *aqua.* Poët. est ὕδατος, & ὕδος. ab ὕω, *pluo.*

Ὑέ, vox minitantis, *hui.*

Ὑει, *pluit*: 3. sing. præs. verbi ὕω, f. ὕσω.

* Ὑειος, η, ον, *suillus*: ab ὗς, *sus.*

Ὕελος, *vitrum*: pro ὕαλος, quod vide.

Ὑεσθαι, *pluviis irrigari*: ab ὕω, *pluo.*

* Ὑετίζω, *pluo*, f. ίσω, p ὑέτικα.

Ὑέτιος, η, *pluviosus*: ab

Ὑετὸς, οῦ, ὁ, *pluvia*: ab eod. Th.

Ὑετώτατος ἄνεμος, *ventus maximè pluvius*: superl. à præced.

Ὑηνία, & ὑηδία, ας, ἡ, *mores suilli*: *insulsitas*: ab ὗς, *sus.*

Ὑης, ος, ὁ ἡ, *pluvius*: Jovis & Bacchi Epithet. ab ὕω.

Ὑθλεω, -ῶ, f. ήσω, *nugor*: ab

Ὕθλος, ου, ὁ, *nugæ, loquacitas.*

Υἱᾶσι, dat. pl. pro υἱῶσι, ab υἱὼς, *filius*, gen. υἱέος, & contracte υἱος, dat. υἱεῖ, υἱῖ. Th. υἱὸς, οῦ, ὁ, *filius*.

Υἷε, *filii*: nom. dual. ab υἱὼς. Vide in υἱᾶσι.

Υἷα, acc. sing. & υἱέας, acc. pl. &

Υἷες, nom. pl. ab

Υἱεὺς, inus. gen. έως, & έος, *filius*. Th. υἱὸς, idem.

Υἷϊ, dat. sing. contract. ab

Υἷὶς. Vide in υἱᾶσι.

Υἱοθεσία, ας, ἡ, *adoptio*: q. d. θέσις υἱοῦ, quùm pro filio recipitur, qui naturâ filius non est.

Υἷος, gen. contract. ab υἱὼς, at dictum in υἱᾶσι.

ΥΙΟΣ, οῦ, ὁ, *filius*: de brutis animalibus dicitur perindè ac hominibus, ut υἱὸς, κριῶν, & υἱὸς μονοκερώτων, Psal. xxix. qu. κυὸς, à κυέω, *pario, gigno*: aut à φύω. nam ὁ φὼς, *filius*, Eurip.

Υἱότης, ητος, ἡ, *filiatio*. Th. υἱός.

Υἱόω, *adopto*: f. ώσω. a. 1. υἱωσα. a. 1. m. υἱωσάμην, ω, ατο. à præced. Th.

Υἱωνὸς, οῦ, ὁ, *nepos, filius filii*: ab eod.

Υἱώσατο, *in filium adoptavit*: 3. sing. a. 1. m. verbi υἱόω, quod vide.

ΥΚΗΣ, vel ὕκκης, ης, ὁ, & ὕκκη, ης, ἡ, *pisces quidam*.

Ὕλα, ας, ά, Dor. pro ὕλη, *sylva*.

Ὑλαγμα, ατος, τὸ, &

Ὑλαγμὸς, οῦ, ὁ, *latratus*: ab ὑλάω, *latro*.

Ὑλαῖος, *sylvestris*. ab ὕλα, *sylva*.

Ὑλακὴ, ῆς, ἡ, idem quod ὑλαγμός.

Ὑλακτέω, -ῶ, f. ήσω, idem quod

ΥΛΑΩ, *latro*: f. άσω. ὑλακτέω, idem. ὑλακὴ, ῆς, ἡ, *latratus*. σκύλαξ, ακος, ὁ, *catulus*.

ΥΛΗ, ης, ἡ, *SYLVA, materia, ligna*; *alimenta, fæces cibi decocti*. Hinc

Ὑλήεις, ήεσσα, & ὑλήεσσα, ης, ἡ, *sylvosus, arboribus opacus*. Th. ὕλη.

Ὑληκοῖται, nom. pl. ab

Ὑληκοίτης, ου, ὁ, *qui in sylvâ dormit*: ex ὕλη, & κοίτη, *lectus*.

Ὑλητόμοι, ων, ὁ, *sylvicida, lignator*: ex ὕλη, & τέμνω, *seco*: p. m. τέτομα.

Ὑλίαι, *præsegmina coriorum, res fæculentæ*: ab ὕλη, *fæx*.

Ὑλλὶς ζάθμη, *Dorica libra*: Vide Scholiast. Pindar. Pythior. p. 195.

Ὑλοτομέω, -ῶ, f. ήσω, *ligna in sylvis cædo*: ab

Ὑλοτόμος, ου, ὁ, *lignorum cæsor, lignator*. Th. ὕλη, & τέμνω, *seco*.

Ὑλοφάγος, gen. Ion. ὑλοφάγεω, ὑλοφαγος, ου, ὁ, *qui sylvas depascitur*: ab ὕλη, & φαγω, *edo*.

Ὑλώδης, εος, ὁ ἡ ὡ, *sylvosus*. Th. ὕλη.

Ὑμέας, Ion. pro ὑμᾶς, *vos*. ὑμὲ, Dor. pro

Ὑμεῖς, *vos*: qu. συμεῖς, à σὺ, *tu*. indè ὑμέτερος, *vester*, Poët. ὑμὸς.

Ὑμέναιος, ου, ὁ, *HYMENÆUS, nuptiarum præses, genius*, & *nuptiale carmen*: est & nom. Hæretici cujusdam. Th. ὑμὴν.

Ὑμεναιόω, Poët. pro γαμέω, *uxorem duco*: à præced.

Ὑμέτερος, α, ον, *vester, a, um*: ab ὑμεῖς, *vos*. Th. σὺ, *tu*.

Ὑμὴν, ένος, ὁ, *membrana, pellicula*: dat. pl. ὑμέσι, ab ὕω, quia ex humore nascitur. Vel *HYMEN, carmen nuptiale*: ab ὕω seu ὕδω, *cano*. Ponitur & ὑμὴν pro ὑμεναίος, acc. sing. f. g. à σὺ, *tu*.

Ὕμμαι, Æol. pro ὑμᾶς, acc. pl. &

Ὕμμε & ὔμμες, Æol. pro ὑμεῖς, nom. pl. &

Ὕμμι & ὔμμιν, Æol. pro ὑμῖν, dat. pl. à σὺ.

Ὑμνᾶσαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, *celebrare*: a. 1. infin. act. &

Ὑμνέοσαι, *cantantes*: nom. pl. part. præs. f. g. Poët. pro ὑμνέυσαι. &

Ὑμνέομες, Dor. pro ὑμνέομεν, *hymno celebramus*: 1. pl. præs. &

Ὑμνεῦσαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, nom. pl. part. præs. f. g. &

Ὑμνεῦσι, Dor. pro ὑμνοῦσι. 3. pl. præs. ind. omnis ab

Ὑμνέω, *celebro, hymnum cano*: imperf. ὕμνεον, ων. f. ήσω. p. ήκα. a. 1. ήσα. a. 1. part. act. ὑμνήσας, αντος· ab ὕμνος, *carmen*. Th. ὕδω.

Ὑμνήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. Ex præced.

* Ὕμνησις, εως, ἡ, *hymni cantus, laudatio*.

Ὑμνητὴρ, ῆρος, ὁ, &

Ὑμνήτης, ου, ὁ, *laudator*: propriè carminibus. &

Ὑμνητὸς, ὸν, *celebratus, celebris*: à 3. sing. perf. pass. verbi ὑμνέω, *celebro*.

Ὑμνοθέτης, ου, ὁ, *qui hymnos scribit*, ex ὕμνος, & τίθημι, *pono*.

* Ὑμνολογία, ας, ἡ, *hymnorum decantatio*.

Ὕμνος, ου, ὁ, *HYMNUS, carmen in honorem Dei scriptum*. Th. ὕδω. *celebro*.

Ὕμνυν, imperf. act. &

Ὑμνοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὑμνέω, quod vide.

Ὕμνω, *carmini*: dat. sing. ab ὕμνος.

* Ὑμναδέω, -ῶ, *hymnos canto*.

* Ὑν, & ἐὶν, & ἶν, pro hebræo. *HIN, mensuræ genus*.

Ὗνις, & ὕννις, ὶ, *vomer*: ab ὗς, *sus*, quia ut hæc rostro, ita & ille fodit terram.

ΥΝΝΟΣ, ου, ὁ, *equuleus, manuus*. Puto ab υἱὸς, tanq. equi filius.

Ὑὸς, gen. sing. ὗς, *sus*. Th. σῦς, συὸς, ὁ ἡ ὑ, idem.

Ὑοσκύαμος, ου, ὁ, *HYOSCYAMUS herba calicularis*; vel *fucularis*, à fucula: unde ὑὸς κύαμος, qu. *fuilla faba*. Sues enim ejus pastu convelluntur; sopit enim, undè ad ἀνάδυνα. adhibetur.

Ὑοφορβὸς, qui ὗας φέρβει, *subulcus*. ὑοφορβεῖον, *portinarium, hara*: ab ὗς,

Ὑπαγελάσα. Ion. pro ὑπαγελοῦσα, *innuens*: f. 2. part. act. f. g. Ion. enim α in ᾱ resolvunt. ab

Ὑπαγγέλλω, *clam nuntio*: ex ὑπὸ, & ἀγγέλλω, f. ελω. a. 1. ἤγγειλα.

Ὑπάγεται, 3. sing. præs. pass. verbi ὑπάγω, quod vide.

Ὑπαγκώνιον, ου, τὸ, *cervical*; quod sub ἀγκῶνα ponimus.

Ὑπαγορευτέον, *vicissim dicendum*: adj. verbale; ab ὑπαγορεύω, *vicissim res, ordeo, dico*: ex ὑπὸ, & ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum*.

* Ὑπαγο-

Τπαγορεύω, *vicissim respondeo, dicto, impero, denuntio*, f. εύσω. p. ύπηγόρευκα, ex ὑπὸ, & ἀγορά, ᾶς, ἡ, *forum*.

Τπάγω, *subduco, abeo, progredior, subjicio, dego; in judicium adduco*: præs. imperat. ὕπαγε, *propire te*. hinc imperf. ὑπῆγον, ες. f. ὑπάξω. p. ὑπῆχα. a. 2. ὑπήγαγον, ες, ε. ex ὑπὸ & ἄγω, *duco*.

Τπαγωγὴ, ῆς, ἡ, *subductio, submissio*: à præced.

Τπαὶ, Poët. pro ὑπὸ, *à, præ, sub*, &c.

ΤΠΑΙΘΑ, *coram, rectà*: ex ὑπαὶ & ἰθύ.

Τπαιθρος, ε, ὁ, *locus subdialis*, q. d. ὑπ' αἰθέρι, *sub æthere*.

Τπαιρέομαι, Ion. pro ὑφαιρέομαι, *subripio*. Vide ὑφαιρούμενος.

Τπαΐσσω, f. ξω, *clam profilio, subrepo*: a. 1. part. ὑπαΐξας, αντος· ab ὑπὸ & αἴσσω, f. ξω, *ruo*.

Τπαίτιον, ε, τὸ, *culpa, noxa*: ab

Τπαίτιος, ε, *obnoxius crimini*: ex ὑπὸ & αἰτία, ας, ἡ, *causa*,

Τπακοὴ, ῆς, ἡ, *obedientia*: à p. m. ὑπήκοα, & Att. ὑπακήκοα, verbi ὑπακούω. Th. ἀκούω, *audio*.

Τπάκοισον, *audi*: Dor. pro ὑπάκουσον, a. 1. imperat. act. &

Τπακοίσω, Dor. pro ὑπακούσω, a. 1. fub. ab

Τπακούω, *obedio, auscultо, respondeo, subaudio*: imperf. ὑπήκουον. f. ούσω. p. ὑπήκοκα. a. 1. ὑπήκουσα. a. 1. inf. ὑπακοῦσαι, *obedire*, cum dat. Ex ὑπὸ & ἀκούω, *audio*.

Τπαλεύασθαι, *subterfugere*: a. 1. inf. m. ab ὑπαλεύομαι.

Τπάλευσο, Ion. pro -ου, præs. imperat. verbi

Τπαλεύομαι, *fugio, elabor*: ex ὑπὸ & ἀλεύω, Poët. pro ἀλέω, *vito*. Vide in ἀλέασθαι.

Τπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *immutatio*, & *HYPALLAGE* figurâ. ab

Τπαλλάττω, *submuto, immuto, commuto*: ab ὑπὸ & ἀλλάσσω, vel -τω, *muto*.

Τπαλυξαι, *effugere*; a. 1. inf. act. verbi ὑπαλύσκω, vel ὑπαλύσω, f. ξω. Th. ἀλέω, *vito*.

Τπάλυξις, εως, ἡ, *effugium*: ab ἀλύσκω. idem quod præced. Th.

Τπανδρος, ε, ὁ vel ἡ, *viro subjecta*, qu. d. ἡ ὑπὸ τὸν ἄνδρα, ſcil. οὖσα, *quæ est in potestate viri*.

Τπανίσταμαι, *exurgo*: ex ὑπὸ, ἀνὰ, & ἵστημι, *βο*.

Τπανίστασο, *surge*, præs. imperat. paſſ. præced.

Τπαντάω, -ῶ, *occurro*: f. ήσω. p. ὑπάντηκα. a. 1. ὑπάντησα, ex ὑπὸ & ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντί.

Τπάντησις, εως, ἡ, & ὑπαντὴ, ῆς, ἡ, *obviatio, occursus*: ex iiſd.

Τπαντιάξισα, Æol. pro ὑπαντιάσασα. a. 1. part. act. f. g. verbi ὑπαντιάω, q. vide.

Τπαντιάσαι τὸν εὐεργέταν, *benefactori occurrere*, i. e. *viro de nobis benè merito gratiam referre*: ab

Τπαντιάω, & -άζω, f. άσω, *obviam prodeo, incurro, incido*: ab ὑπὸ, & ἀντιάω, ſeu ἀντάω, *in occurſum eo*. Th. ἀντί.

Τπαντροος, ε, ὁ ἡ, ἡ, *qui in antris est vel degit*: ex ὑπὸ, & ἄντρον.

Τπάπτειν, Ion. pro ὑφάπτειν, *succendere*. Th. ἅπτω.

ΤΠΑΡ, τὸ, indecl. *visio vera*: qu. ὕπνου ἄρσις, & ei ὄναρ opponitur.

Τπαργμένα, τὰ, Ion. pro ὑπηργμένα, *quæ jam facta sunt*: ab ὑπάρχω.

Τπάργυρος φανὴ, *vox pecuniæ venalis*. Hoc de illis dicitur, *qui linguam & vocem pretio venalem habent*: ab ἄργυρος.

Τπαρνος, & ὑπόρρηνος, ε, ἡ, ον, *ovis sub se* vel *in se agnum habens*; ex ὑπὸ, & ἀρὴς, ἀρνὸς, ὁ ἡ ἡ, *agnus* vel *agna*.

Τπάρξαι, à. 1. inf. act. verbi ὑπάρχω, *sum*: ab ἄρχω. Th. ἀρχή.

Τπαρξις, εως, ἡ, *substantia, res, facultates*: ex iiſd.

Τπαρπάζειν, Ion. pro ὑφαρπάζειν, *surripere*. Vide ἁρπάζω, *rapio*.

Τπᾶρχεν, Dor. pro ὑπῆρχεν, *erat*: 3. ſing. imperf. act. ab ὑπάρχω.

Τπαρχὴ, ῆς, ἡ, *initium, ortus*. Th. ἀρχή.

Τπάρχοντα, τὰ, *facultates, quæ quis habet*. Vide ὑπάρχω.

Τπαρχος, ε, ὁ, *princeps, proprætor*; item nom. Indicum fluvii. ex ὑπὸ & ἄρχος.

Τπαρχύσης, gen. ſing. part. præſ. f. g. &

Τπάρχυσι, 3. pl. præſ. ind. act. ab

Τπάρχω, εις, ει, *sum, adsum, initium do, suppeto*: & in 3. pl. ὑπάρχυσι. τὰ ὑπάρχοντα, *quæ quis habet*. f. ὑπάρξω. p. ὑπῆρχα. a. 1. ind. act. ὑπῆρξα. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium, imperium*, &c.

Τπασπίδιον, adv. ab

Τπασπίδιος, ε, ὁ, *clypeo tectus*: ex ὑπὸ, & ἀσπὶς, ἰδος, ἡ, *clypeus*.

Τπασπίζειν, *sub clypeo latenter incedere*, vel *pugnare*. Metaph. *Sub alicujus patrocinio & tutelâ esse*. Et pro *armigerum esse alicujus*: ex ὑπὸ, & ἀσπὶς, *clypeus*.

Τπατεύω, *consulatum gero*: ab ὑπὲρ.

Τπατος, η, ον, *summus, a, um*: contractè ex ὑπέρτατος. Est & ὕπατος, *consul*, quia penes illos erat summa potestas. Aliquandò *honoratus, imus, & profundus*. Th. ὑπέρ.

Τπεισι, *subsunt*, Ion. pro ὕπεισι, 3. pl. præſ. ind. verbi ὕπειμι, q. ex ὑπὸ & εἰμὶ, *sum*.

Τπείτι, *cultro*; ſed vocabulum hoc de mendo ſuſpectum.

Τπέξαλον, ες, ε, a. 2. ind. verbi ὑποξάλλω, *subjicio, suborno*. Th. βάλλω, *jacio*, f. αλῶ.

Τπεξλέποντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ὑποξλέπομαι, *torvè intueor*. Th. βλέπω, *video*, f. ψω.

Τπέγγυος, ε, ὁ ἡ, ἡ, *qui sponsioni est obnoxius*: vide in ἔγγυος, *sponsor*.

Τπέδδεισαν, *timuerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. gem. δ, pro ὑπέδεισαν, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, *timeo*: f. σω,

Τπεδδείδισαν, *timuerunt*, per Sync. pro ὑπεδδειδίεισαν, 3. pl. pluſq. p. m. ἐδδειδίειν, quod ab ὑπο, & δειδω, *timeo*: f. δείσω, p. m. δειδία, pluſq. p. ἐδδειδίειν.

Τπέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑποδείκνυμι, *præmonstro*: f. ξω. p. ὑποδέδειχα. Th. δείκνυμι, *ostendo*.

Τπέδεκτο, *excepit*, Dor. vel Poët. Sync. pro ὑπε-

ὑπεδ'δεκτο, 3. sing. pluſq. p. paſſ. verbi ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio*: fut. δέξομαι, p. paſſ. δέδεγμαι, ξαι, κται.

Τπεδέξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ὑποδέχομαι, *ſuſcipio*: perf. paſſ. ὑποδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio*.

Τπεθήκατο, *inſtruxit*: 3. sing. a. 1. med. verbi ὑποτίθημι, *ſuppono*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην.

Τπείκω, *obſecundo, obedio, ſuccumbo, cedo*: Poët. dicitur ὑπαείκω, f. ὑπείξω. Ex ὑπὸ, & εἶκα, *cedo*.

Τπειμι, *ſubſum*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Τπεῖναι, *remittere*, Ion. pro ὑφεῖναι, a. 2. inf. vide ὑφεῖμαι, & ὑπεῖναι, *adeſſe*, præſ. inf. ab εἰμι, *ſum*.

Τπείξομαι, *ceſſero*, f. 1. m. verbi ὑπείκω, quod vide.

Τπείρεχον, *ſuperabant*, per Metath. pro ὑπερεῖχον, 3. pl. imperf. &

Τπειρέχοι, *teneat*, 3. ſing. opt. præſ. &

Τπείροχος, ε, ὁ ἡ ὄ, Ion. & Poët. pro ὑπέροχος, *eximius, excellens, excellentior*: ab ὑπερέχω, *excello*: quod ab ὑπὲρ, *ſupra*, & ἔχω, *habeo, teneo*.

Τπείσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. ab ὑπείω, Ion. pro ὑφίημι, *ſubmitto*.

Τπεκθέωνται, Ion. pro ὑπεκθῶνται, 3. pl. a. 2. ſub. m. verbi ὑπεκτίθημι, *ſubduco*. Th. τίθημι, *pono*.

Τπεκκεῖσθαι, *clam aliquo exportatum eſſe*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Τπεκκομίζεσθαι, *clam exportare*. Hinc ὑπεξεκομίσαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ὑπὸ, ἐκ, & κομίζω, *fero*. Th. κομέω, *curo*.

Τπεκπέμπω, *clam emitto, ſubmitto*. Th. πέμπω, *mitto*.

Τπεκπροθεῖ, *longè præcurrit*, 3. ſing. præſ. ind. ab

Τπεκπροθέω, f. ήσω, *præcurro, vinco*: quod ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, & θέω, *curro*.

Τπεκπροφεύγω, *clam profugio*: ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, & φεύγω, *fugio*: a. 2. ἔφυγον.

Τπεκπροφύγῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. præc.

Τπεκτίθημι, *clam expono*. Th. τίθημι.

Τπεκφέρω, *clam effero*. Ex ὑπὸ, ἐκ, & φέρω, *fero*: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Τπεκφεύγοντι, Dor. pro ὑπεκφεύγουσι, *clam fugiunt*: &

Τπέκφυγε, *effugiſſet*: Ion. pro ὑπεξέφυγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. ab

Τπεκφεύγω, *clam fugio, ſubterfugio*: ex ὑπὸ, ἐκ, & φεύγω, *fugio*.

Τπεκχωρέω, -ῶ, *ex aliquo loco me ſubduco*: ex ὑπὸ, ἐκ, & χωρέω, *eo*.

Τπέλαβον, ες, ε, *ſuſcepi*, a. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, *exiſtimo, præſumo*. Th. λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Τπελείφθην, *relictus ſum*: a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπολείπω, *relinquo*: f. ψω. Th. λείπω, *linquo*, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Τπελήφθησαν, 3. plur. a. 1. ind paſſ. verbi ὑπολαμβάνω, *exiſtimo*. Th. λαμβάνω, *capio*, f. λήψομαι, p. λέλημφα, Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Τπελύσατο, *ſolviſti*, Ion. pro ὑπελύσω, 2. ſing. a. 1. m. verbi ὑπολύω. Th. λύω, *ſolvo*, f. σω, a. 1. m. ἐλυσάμην, ω, ατο.

Τπέμειναν, *exſpectabant*, vel *ſuſtinuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑπομένω, *ſuſtineo*, a. 1. ὑπέμεινα, ας, ε. Th. μένω, *maneo*; f. νῶ, p. μεμένηκα.

Τπέμενε, 3. ſing. imperf. act. ejuſd.

Τπεμνήμυκε, *deflexit, triſtatus eſt*: 3. ſing. perf. act. pro ὑπήμυκε, verbi ὑπημύω, qu. ab ὑπὸ, & ἠμύω, *cado, inclino*: f. εύσω, p. ἤμυκα, & Att. redupl. ἐμήμυκα, mutato η in ε, Pleonaſmo Poët. τὲ ν, ἐμνήμυκε.

Τπεμνεήσθην, ης, η, *recordatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπομιμνήσκω, *in memoriam revoco*, quod vide.

Τπεναντίος, α, ον, *occultè contrarius, adverſarius*. Ex ὑπὸ, & ἐναντίος, pro ἀντίος, *adverſus*. Th. ἀντὶ, *pro*. Hinc

Τπεναντίως, *variè, è contrario*: adv.

Τπένερθε, Poët. *ſub, ſubtus*: ex ὑπὸ, & ἔνερθε, *infra*: item ἔνερθε, pro ἐνέροθε, ab ἔνερος, *mortuus*. Hinc ἐνέρτερος pro ἐνερότερος, ab ἐν, & ἔρα, *in terrâ*.

Τπενόουν, imperf. act. verbi ὑπονοέω, -ῶ, *ſuſpicor*, f. ήσω. p. ὑπονενόηκα· ex ὑπὸ & νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Τπεξαίρεσις, εως, ἡ, *ſubtractio*: ab

Τπεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *ſubtrabo*: ab ὑπὸ, ἐξ, & αἱρέω, *capio*.

* Τπεξαίρω, idem, f. αρῶ. p. ὑπεξῄρκα, ab αἴρω, *tollo*.

Τπεξανεδύς, *emerſus*, vel *fallens emergendo*: præſ. vel a. 2. part. ex ὑπὸ, ἐξ, ἀνὰ, & δύω, vel δῦμι, *ſubeo*.

Τπέξειμι, *relinquo, excedo*: ab ὑπὸ & ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, ſeu ἴω, *eo*.

Τπεξειρύω, *ſubtrabo*: ab ὑπὸ, ἐξ, & εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, *trahe*.

Τπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι, *clam egredior*: ex ὑπὸ, ἐξ, & ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Τπεξέρχεσθαι, *clam exire*: ab

Τπεξέρχομαι, *clam egredior, me ſubduco*: vide in ὑπεξελθεῖν.

Τπεξέφυγε, *effugit*, pro quo commun. ὑπεξέφυγε, 3, ſing. a. 2. ind. act. verbi ὑπεξέχω, *clam me ſubduco*. Th. ἔχω.

Τπεξέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ὑπεκφέρω, *ſubduco*. Quod ex ὑπὸ, ἐξ, & φέρω, *fero*, f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Τπεξήισαν, *ſe ſubduxerunt*. Vide ἤισαν.

Τπεξήλυξε, *evitavit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὑπεξαλύσω, f. ξω, quod ab ὑπὸ, ἐξ, & ἀλύσω, f. ξω, *evito*, a. 1. ἄλυξα. Th. ἀλέω, idem.

Τπεξούσιος, ε, ὁ, *filius familias*, propriè qui eſt ὑπ' ἐξουσία, *ſub poteſtate*, ſcil. patris, nondum mancipatus.

Τπεπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω, *ſubnavigo, ſublego*. Th. πλέω, *navigo*, f. πλεύσω, a. 1. ἔπλευσα.

Τπὲρ, Poët. ὑπείρ, cum gen. *SUPER, pro, per, propter, contra, ſupra*, cum acc. *ultra, præter, trans, per, ſupra, poſt*. cum dat. rarò *ſuper*. In compoſitione *ſuper, ſupra, pro, præ, trans, præter, ex*, & *incrementum* ſignificat.

Τπέρα, ας, ἡ, *funis, quo antennarum cornua tenduntur & laxantur*: ab ὑπὲρ & ἐαω.

* Τπεράγαν, adv. *valdè, nimis, nimè*.

Τπεραγαπάω

Ὑπεραγαπάω, -ῶ, f. ήσω, *deamo*. Th. ἀγαπάω, *diligo*.

Ὑπεραγόντως, *valdè*, adv. 2 Macch. vii. 20. ab

Ὑπεράγω, f. ξω, *excello*. Th. ἄγω, *duco*.

Ὑπεραῖι, per Dialyſ. pro ὑπεραῖ, dat. ſing. ab

Ὑπεραὴς, έος, ὁ ἡ ή, *deſuper flans*: ab ὑπὲρ & ἄω, *flo, ſpiro*.

Ὑπεραινετὸς, ὴ, ὸν, *maximè laudabilis*: ex ὑπὲρ & αἰνετὸς, *laudabilis*.

Ὑπεραίρω, *extollo, ſupra modum me effero*; item *antecello*: f. ὑπεραρῶ. p. ὑπεῆρκα. a. 1. ὑπερῆρα. præſ. paſſ. ὑπεραίρομαι, *ſupra modum efferor*, vel *effero meipſum*: a. 1. paſſ. ὑπερήρθην. a. 1. inf. paſſ. ὑπεραρθῆναι.

Ὑπεραιχρος, ὁ, *valdè deformis*. Th. αἰχρὸς, *turpis*.

Ὑπέρακμος, ὁ ἡ ή, *florem ætatis excedens*: ex ὑπὲρ, *ſuper*, & ἀκμὴ, *cuſpis*; item *flos ætatis*.

Ὑπεράκριοι, *qui loca montana incolunt*. Th. ἄκρος, *ſummus*.

Ὑπεράλλομαι, *tranſilio*: ex ἅλλομαι. *ſalio*.

Ὑπέραλλος, ὁ ἡ ον, pro ἔξοχος, *eximius, præſtans*: ex ὑπὲρ, & ἄλλος, *alius*.

Ὑπεράλμενον, *tranſilientem*, per Sync. pro ὑπεραλλόμενον, acc. ſing. part. præſ. verbi ἅλλομαι, *ſalio*.

Ὑπεράνα, & ὑπεράναθεν, adv. cum gen. *longè, ſuprà*. Ex ὑπὲρ, & ἄνω, *ſurſùm*.

Ὑπεραπολογεῖσθαι τινος, pro ὑπὲρ τινος ἀπολογεῖσθαι, *pro aliquo cauſam agere*.

Ὑπεραρθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ὑπεραίρω, quod vide.

Ὑπεραρρωδέω, *ſupra modum metuo*: ex ὑπὲρ & ἀρρωδέω, *non metuo*, qu. ex α priv. & ὀρρωδέω, *metuo*. Th. ὄρρος.

Ὑπεράσπιζω, *clypeo protego, propugno*. Ex ὑπὲρ & ἀσπίζω, *clypeo defendo*. Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus*.

Ὑπέρασπισμὸς, ὁ, *defenſio, propugnatio*: &

Ὑπερασπίστηρ, ηρος, ὁ, id. quod

Ὑπερασπιστὴς, ὁ, *propugnator, protector*: à perf. paſſ. verbi ὑπερασπίζω.

Ὑπερασπιῶ, f. 1. Att. verbi ὑπερασπίζω, q. v.

Ὑπεραυξάνω, *vehementèr augeſco*: f. ὑπεραυξήσω. a. 1. ὑπεραύξησα· quod ex ὑπὲρ & αὐξάνω, *creſco*. Th. ἀέξω, *augeo*.

Ὑπεράφανος, ὁ ἡ ά, Dor. pro ὑπερήφανος, *ſuperbus, -a*, quod vide.

Ὑπεραχθὴς, έος, ὁ ἡ ή, *ſupra modum gravatus & onuſtus*. ab

Ὑπεράχθομαι, *iniquiſſimo animo fero, valdè doleo*. Th. ἄχθος, ους, τὸ, *pondus*.

Ὑπερβαίνω, *ſupergredior, tranſgredior, ſcando ſuper reliquos opprimo*: f. ὑπερβήσομαι. p. ὑπερβέβηκα. a. 2. ὑπερέβην, ης, ἡ, quod ex ὑπὲρ & βαίνω, *eo*.

Ὑπερβαλλῃ, *præterierit*: 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi ὑπερβάλλω, quod vide.

Ὑπερβαλλόντως, adv. *ſupra quàm, valdè*: ab

Ὑπερβάλλω, *excello, ſupero*: f. αλῶ. p. κα. p. m. ὑπερβέβλα. Th. βάλλω, *jacio*: f. αλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ὑπερβασία, ας, & Ion. ιης, ἡ, *tranſgreſſio, contemptus*, Poët. pro ὑπέρβασις, εως, ἡ, ab ὑπερβαίνω, *tranſgredior*. Th. βαίνω, *eo*, f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ὑπέρβασις, εως, ἡ, vide præced.

Ὑπερβατὸν, ὗ, τὸ, *HYPERBATON*, figura, i. e. trajectus verborum ordo: &

Ὑπέρβατος, ὁ, *excellens, præſtantiſſimus*: ab ὑπερβαίνω, *tranſgredior*, quod vide.

Ὑπερβὴν, Att. pro ὑπερβῆ, *tranſgreſſus fuerit*, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ὑπερβαίνω. Th. βαίνω, f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. a. 2. ſub. βῶ, ῇς, ῇ.

Ὑπερβῆναι, *ſuperare*, a. 2. inf. act. &

Ὑπερβῇς, *tranſeas*, a. 2. ſub. act. verbi ejuſd. & Th.

Ὑπέρβιος, ὁ. *violentus, omnem vim excedens*, *SUPERBUS*. Hinc

Ὑπέρβιον, *ſupra vires*. &

Ὑπερβίως, idem. Ex ὑπὲρ, *ſupra*, & βία, ας, ἡ, *vis, robur*.

Ὑπερβολάδην, adv. *ſupra modum*: ab ὑπερβολία, ας, ἡ, *exceſſus*: ab ὑπὲρ & βάλλω, *jacio*, p. m. βέβολα.

Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, *exuberantia, exceſſus, excellentia*, *HYPERBOLE*, figura: &

Ὑπερβολικὸς, ὴ, ὸν, *excedens, nimius, ſuperans fidem*: ab ὑπερβάλλω, quod vide.

Ὑπερβόρεοι, ων, οἱ, *populi qui ultra Aquilonem habitant*. Th. Βορέας, *Boreas*.

Ὑπέρδασυν, acc. ſing. ab

Ὑπέρδασυς, -δασεῖα, -δασὺ, *valdè hirſutus*: à δασὺς, *hirſutus*.

Ὑπερδία, per Sync. pro ὑπερδιὰ, accuſ. ſing. ab

Ὑπερδεὴς, έος, ὁ ἡ ή, *metu ſuperior, qui nullo metu ſuperatur aut frangitur*, q. ab ὑπὲρ & δέος, εος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Ὑπερδείδω, *ſupra modum timeo*. Th. δείδω, *timeo*.

Ὑπερδικέω, f. ήσω, *cauſam ago pro*: ab ὑπὲρ & δίκη, *jus*.

Ὑπέρδικον Νεμέσιν φυγεῖν, *Nemeſin ultricem evitare*. Vide Scholia Pindar. Pythior. Od. x. 314. 4. ab

Ὑπερδίκως, *ſupra modum juſtus*. Th. δίκη, *juſtus*.

Ὑπεδραμόμεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω, *prætercurro*. Th. τρέχω, *curro*; f. δρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δεδρόμα.

Ὑπερδυναμόω, f. ώσω. a. 1. ὑπέρδυνάμωσα, *præ aleo*. Pſalm lxv. 3. ab ὑπὲρ & δύναμαι, *poſſum*, a. 1. paſſ. ἐδυνάσθην.

Ὑπερεθέμην, σο, το, a. 2. m. verbi ὑπερτίθημι, *ſupra pono*. Th. τίθημι, *pono*, fut. θήσω, a. 2. ἔθην.

Ὑπερείδα, *conniventiâ diſſimulo*: f. είσομαι. a. 2. ὑπερεῖδον. a. 2. part. act. ὑπερίδὼν, όντος· ab ὑπὲρ, & εἶδα, *video*, a. 2. εἶδον, & ἴδον. item *confirmo, ſuffulcio*: ab ὑπὸ & ἐρείδω, *fulcio*.

Ὑπερεῖσαι, a. 1. inf. act. ab ὑπερείδω, *ſuffulcio*, pro *fulcimine ſuppono*: ab ὑπὸ, *ſub*, & ἐρείδω, *fulcio*.

Ὑπερέκεινα, adv. *trans*, cum genit. 2 Cor. x. ver. 16. idem quod ἔκεινα, pro ἐπὶ ἐκεῖνα, adv. loci. Interdum *illic, ultrà, antè*. Th. ἐκεῖνος, *ille*.

Ὑπερεκτείνω, *extendo me ultrà quàm fas eſt*, f. ὑπερεκτενῶ. a. 1. ὑπερέτεινα· quod ab ὑπὲρ, ex, & τείνω, *tendo*.

Ὑπερεκτίνω, *solvo pro* : & hinc
Ὑπερέκτισις, εως, ἡ, *depensio, depensus* : ab ὑπὲρ, ἐκ, & τείνω, seu τίω, *solvo*.
Ὑπερεκχέω, *super effundo* : ex ὑπὲρ, ἐκ, & χέω, *fundo* : f. χεύσω.
Ὑπερεκχύνω, *nimium effundo* : f. ὑπερεκχύσω, p. ὑπερεκκέχυκα, sed ὑπερεκχύνομαι, *superfluo* : quod ex ὑπὲρ, ἐκ, & χύνω, f. χύσω. Th. χέω, *fundo*, f. χεύσω.
Ὑπερελθών, *qui superavit, qui vicit* : a. 2. part. act. ab ὑπέρω, & ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.
Ὑπερεντυγχάνω, *interpello, intercedo* : ex ὑπὲρ, & ἐντυγχάνω, quod vide.
Ὑπερέξει, f. 1. m. ὑπερέχω, quod vide.
Ὑπερεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ab
Ὑπερεξέρχομαι, *digredior* : ex ὑπὲρ, ἐξ, & ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per Syncop. ἦλθον.
Ὑπερεπείρω, *admodùm effero* : a. 1. ind. pass. ὑπερεπήρθην, ης, η. Quod ex ὑπὲρ, ἐπὶ, & αἴρω, *tollo*.
Ὑπερεπιθυμέω, *admodùm desidero* : quod ex ὑπὲρ & ἐπιθυμέω, *desidero*, quod vide.
Ὑπερεπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπερπλεονάζω, *superabundo*, f. άσω· ex ὑπὲρ & πλεονάζω, *plus habeo* : q. à πλέων, seu πλείων, *amplior*, compar. à πολὺς, *multus*.
Ὑπερέχε, *protexit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπαρέχω, *emineo, præsto* : ex ὑπὲρ & ἔχω, *habeo* : f. ἕξω, & χήσω. p. ἔχηκα. a. 2. ἔχον, ες, ε.
Ὑπερεφανὶς, seu ὑπερήφανος, quod vide.
Ὑπερέφθιτο πατρὸς, pro ὃς ὑπὲρ τῦ πατρὸς ἔφθιτο, τυτέσιν, ἐφονεύθη, ἢ ἔθανεν, *qui pro patre periit, ac cæsus est*. Vide ἔφθιτο.
Ὑπερέχω, *superemineo, præstantior sum, supero* : τὸ ὑπερέχον, *eminentia*, præs. part. n. g. & in pl. τὰ ὑπερέχοντα, *sublimia* : f. ὑπερέξω, a. 2. ὑπερέχον· q. ex ὑπὲρ, & ἔχω, *habeo*.
Ὑπερήδομαι, *supra modum delector* : ab ἡδὺς, έος, ὁ ἡ ὑ, *suavis, lætus*.
Ὑπερημερία, ας, ἡ, *dilatio ultra præscriptum diem*. &
Ὑπερήμερος, ε, *præteriens diem promissum, vel conditum* : ab ὑπὲρ & ἡμέρα, *dies*.
Ὑπερημίσεως τῶν ἀστῶν, *ultra dimidiam civium partem*. Th. ἥμισυς, εος, *dimidius*.
Ὑπερηνορέω, *ultra virum possum, superbio* : ab
Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ ἡ ὑ, *superbus, supra modum virilis, fortis* : ab ὑπὲρ & ἀνὴρ.
Ὑπερῆρα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπεραίρω, *extollo, excedo, supero* : quod ex ὑπὲρ, & αἴρω, *tollo*, f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.
Ὑπερήφανα τέκνα, *superba proles*. Vide ὑπερήφανος.
Ὑπερηφανία, ας, ἡ, *superbia, fastus*. &
Ὑπερήφανος, ε, ὁ ἡ ὑ, *superbus, qui supra alios vult videri*. &
Ὑπερηφανῶ, *superbio* : ex ὑπὲρ, *super*, & φαίνω, *appareo, ostendo*. Hinc
Ὑπερηφανῶς, adv. *arrogantèr, superbè*.
Ὑπερθε, seu ὕπερθεν, *desuper, suprà*. ὑπερθε βάλλειν, Poët. pro ὑψοῦ, *extollere, in altum evehere*. Th. ὑπὲρ, *super*.
Ὑπερθεματίζω, *licitor, licior, pretium augmentanq.* ab ὑπέρθεμα, *pretium superadditum*. Th. τίθημι.
Ὑπερθεματισμὸς, *licitatio, adjectio* : &
Ὑπερθεματιστὴς, *licitator*. ab ὑπερθεματίζω.
Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, *dilatio, mora, procrastinatio* : ab ὑπερτίθημι, *differo*. Th. τίθημι, *pono*.
Ὑπερθορέονται, 3. pl. præs. m. &
Ὑπέρθορον, a. 2. ind. act. verbi ὑπερθορέω, *transilio*. Th. θόρω, vel θορέω, *salio*.
Ὑπέρθυμος, ε, ὁ ἡ ὑ, *magnanimus* : ex ὑπὲρ, & θυμὸς, ῦ, ὁ, *animus*.
Ὑπερθυριον, *superliminare* : &
Ὑπέρθυρον, idem. Ex ὑπὲρ, *super*, & θύρα, *janua*.
Ὑπερίδης, ε, ὁ, *HYPERIDES*, nomen proprium.
Ὑπεριδὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ὑπεριδέω, *connivenția dissimulo*, quod vide.
ΥΠΕΡΙΚΟΝ, vel -όν, ῦ, τὸ, *HYPERICUM*, herba.
Ὑπεριονίδαο, gen. Æol. pro -υ, ab
Ὑπεριονίδης, ε, ὁ, nom. Patron. ab ὑπερίων.
Ὑπεριονος, gen. sing. ab
Ὑπερίων, ονος, ὁ ἡ ὑ, *supergrediens*. Epith. Solis. q. ὑπὲρ ἰὼν, *super iens*. item nom. proor.
* Ὑπερ χύω, *vigeo, prævaleo* : f. ὑσω. p. -ίχυκα· ab ἰχύω, *possum*.
* Ὑπέρκειμαι, *superjaceo, prætendo, immineo*.
* Ὑπερκεράννυμι, *superinfundo*, f. κεράσω, p. -κεκέρακα· ex κεράννυμι, *misceo*.
Ὑπερκεράω, *cornu circumvenio, alterum cornu hostis supero* : ex ὑπὲρ & κέρας, *cornu*.
Ὑπερκορέσαις, *exsaturaveris*, 2. sing. a. 1. opt. act. verbi ὑπερκορέννυμι, f. έσω. Quod ex ὑπὲρ & κορέννυμι, id. q. κορέω, *satio*, f. έσω.
Ὑπερκρατέω, -ῶ, *superior sum* : ex κρατέω, *teneo*.
Ὑπερκρέμαμαι, σαι, ται, *impedio*. Th. κρεμάω, seu κρεμάννυμι, *suspendo*, f. κρεμάσω.
Ὑπερκύδαντα, acc. sing. ab
Ὑπερκύδας, αντος, ὁ, *gloriâ supereminens*. Ex ὑπὲρ & κῦδος, εος. τὸ, *gloria*.
Ὑπερμάκης, εος, ὁ ἡ ά, Dor. pro ὑπερμήκης.
Ὑπερμαχέω, f. ήσω, *propugno*. Th. μάχομαι, *pugno*.
Ὑπερμεγάθης, Ion. pro
Ὑπερμεγέθης, εος, ὁ ἡ ὑ, *supra modum magnus*. Ex ὑπὲρ & μέγεθος, q. à μέγα, *magnus*.
Ὑπερμενέος, gen. sing. ab
Ὑπερμενὴς, έος, ὁ ἡ ὑ, *præpotens*, dat. sing. ὑπερμενεῖ. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*.
Ὑπερμήκης, εος, ὁ ἡ ὑ, *præcelsus, prælongus, ingens* : à μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.
Ὑπέρμορον & ὑπέρμορα, *præter fatum, contra quod in fatis erat* : à μοῖρα, vel μόρος, *fatum*. Th. μείρω, *divido*.
Ὑπερνικάω, -ῶ, *plus quam victor sum*, fut. ήσω. p. ὑπερνενίκηκα. Th. νικάω, *vinco*.
Ὑπερνότιοι, ων, οι, *populi qui supra Austrum habitant*. Th. νότος, ε, ὁ, *Notus, Auster*.
Ὑπέρογκος, ε, ὁ ἡ ὑ, *prætumidus, superbus* : ex ὑπὲρ, *super*, id est, *nimis* : & ὄγκος, ε, ὁ, *tumor, fastus*.
Ὑπερειμένος, *suprà habito*. Vide οἰκέω. Hinc

Ὑπέροικος,

Ὑπέροικος, ν, ὁ ἡ ὑ, *qui in ſuperiori parte domûs domicilium* ſeu *ſedes habet*: ex ὑπὲρ, & οἶκος.

Ὑπεροπλία, ας, ἡ, *ſuperbia*, dat. pl. Ion. ὑπερωπλίῃσι· ab

Ὑπέροπλος, ν, ὁ ἡ ὑ, *inſolens, audax, cujus robur arma ſuperat*: ex ὑπὲρ, *ſuper*, & ὅπλον, ν, τὸ, *arma*.

Ὑπερόπτης, ν, ὁ, *ſuperbus*: &

Ὑπεροπτικὸς, ὴ, *qui contemnere & ſuperbè deſpicari ſolet, ſuperbus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὑπεροπτικῶς, *more eorum qui ſuperbè contemnunt*: à præced.

Ὑπερόρασις, εως, ἡ, *deſpectio, contemptus*.

Ὑπεροράω, *contemnor, negligo*: f. άσω, p. ὑπεριώρακα. ex Th. ὁράω, *video*.

Ὑπεροράντας, acc. pl. part. præſ. act. verbi præced.

ΥΠΕΡΟΣ, ν, ὁ, *piſtillum*. Veteres mortario uſu fuerunt pro molis.

Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, *eminentia, excellentia*: ab ὑπερέχω, quod vide.

Ὑπερόχως, Dor. pro ὑπερόχους, *ingentes, immanes*, acc. pl. ab ὑπέροχος. Hinc

Ὑπεροχώτατα, ας, ά, Dor. pro ὑπεροχωλάτη, ης, ἡ, *excellentiſſima*, ab ὑπερέχω, q. v.

Ὑπεροψία, ας, ἡ, *deſpectus, contemptus*; it. *ſuperbia*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὑπέροψις, εως, ἡ, idem.

Ὑπερπηδᾶτε, Dor. pro ὑπερπηδᾶτε, *tranſilitis*, 2. pl. præſ. ind. verbi ὑπερπηδάω, quod à πηδάω, *ſalto*.

Ὑπερπερισσεύω, *ſuperabundo*: f. εύσω, a. 1. ὑπερεπερίσσευσα, præſ. paſſ. ὑπερπερισσεύομαι, *vehementèr exundo*: cum dat. ab ὑπὲρ, & περισσὸς, *eximius, præſtans*. Th. περί.

Ὑπερπερισσῶς, adv. *ſupra modum*, ab iiſd.

Ὑπερπίμπλαμαι, *ſuper impleo*: ab ὑπὲρ, *ſuper*, & πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέις, *plenus*.

Ὑπερπόπλειν, *præterlabi*. Th. πίπτω, *cado*.

Ὑπερπλεονάζω, *ſuperabundo, exubero*: fut. άσω. a. 1. ὑπεπερεπλεόνασα· ab ὑπὲρ, & πλεονάζω, *plus habeo*: hoc à πλέων, ſeu πλείων, *amplior*. Th. πολὺς, *multus*.

Ὑπερπλημμυρέω, -ῶ, -έες, -εῖς, *exundo*, ab ὑπὲρ, & πλημμύρα, idem quod πλήμη, *æſtus maris accedens*. Th. πλέος, *plenus*.

Ὑπερπόντιος, ν, ὁ ἡ ὑ, Poët. *tranſmarinus, -a*, ex ὑπὲρ, & πόντος, ν, ὁ, *mare*.

Ὑπερράγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ὑπορρήγνυμι, *ſubtus rumpo*, quod ex ὑπὸ, & ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, *frango*, f. ῥήξω, a. 2. ἔρραγον, a. 2. paſſ. ἐρράγην, p. m. ἔρρωγα, pro ἔρρηγα.

Ὑπερσυντελικὸς, ὴ, *plus quam perfectus*: ab ὑπὲρ, & συντελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Ὑπερτάζω, *ſuperficiarum ſulcum duco*: ab ὑπέρτατος, ſuperl. ab ὑπὲρ, *ſuper*: comp. ὑπέρτερος.

Ὑπέρτατα, *ſuprema*, nom. pl. n. g. ab

Ὑπέρτατος, ν, ſuperlat. *ſummus, altiſſimus*: item *maximus*: in comp. ὑπέρτερος, *ſuperior*. Th. ὑπὲρ, *ſuper*.

Ὑπερτερίης, gen. ſing. Ion. ab ὑπερτερία, ας, ἡ, *florea ſuperior*, ab eod. Th.

Ὑπέρτερος, *ſuperior*, compar. ab ὑπὲρ, *ſuper*, in ſuperlat. ὑπέρτατος, *ſupremus*.

Ὑπερτιθέμην, & ὑπερτιθέμεναι, Ion. & Dor. pro ὑπερτιθέναι, *ſuperponere*, præſ. inf. vide τιθέμεν.

Ὑπερτίθεναί τι τινὶ, *aliquid alicui committere*.

Ὑπερυμνητὸς, ὴ, ὁ ἡ ὑ, *ſuperlaudabilis, admodùm laudabilis*.

Ὑπερυψόω, -ῶ, *in ſummam effero ſublimitatem*, f. ώσω, p. ὑπερύψωκα, a. 1. ὑπερύψωσα, ab ὑπὲρ, *ſuper*, & ὑψόω, *in altum tollo*. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑπερφερεῖν, *excellere, ſuperare*. Th. φέρω.

Ὑπερφερὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, *præcellens*: ab eod.

Ὑπερφιάλος, ν, ὁ ἡ ὑ, *fædifragus, qui tranſgreditur juſjurandum quod per phialas factum eſt*: ab ὑπὲρ, *ſupra*, & φιάλη, *phiala, vas ex quo libamina fundebantur*. Exponitur etiam *vinoſus, ſuperbus*.

Ὑπερφιάλως, adv. *fœdifragè, ſuperbè, arroganter*: à præced.

Ὑπερφρονέω, -ῶ, *ſupra modum de me ſentio, inſolesco*; item *ſuprà ſapio*. Rom. xii. 3. à φρονέω, *ſapio*. Th. φρὴν, *mens*.

Ὑπερφυᾶ, & -ᾶ, acc. ſing. ab

Ὑπερφυὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, *naturæ modum excedens, valdè admirandus, inſignis*: ab ὑπὲρ, & φυὴ, ῆς, ἡ, *natura*. Th. φύω, *gigno*.

Ὑπερφωνέω, -ῶ, *valdè clamo*.

Ὑπερχαρὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, *valdè gaudens*.

Ὑπερχέω, *effundo, ſupereffundo*: f. χεύσω, p. paſſ. ὑπερχέομαι, *exubero, ſupereffundor*: ex χέω, *fundo*.

Ὑπέρχομαι, *ſubeo*; item *obſequioſè colo*. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Ὑπερχόω, -ῶ *diffundo, ſuperfundo*: fut. -χύσω. p. κέχυκα.

Ὑπερῷα, ας, ἡ, Ion. ὑπερόη, *palatum*, quod *ſummum* in ore locum poſſidet. Th. ᾠὸν, *ſuperior pars domûs*.

Ὑπερώησαν, *retroceſſerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ὑπερωέω, *retrocedo*: quod ab ὑπὸ, & ἐρωέω, *eo, fluo, recedo*.

Ὑπεραίοις, idem quod ὑπερῴοις, quod vide.

Ὑπερῷον, ώου, τὸ, *cœnaculum*: ab

Ὑπερῷος, ν, *in ſuperiori ædium parte exiſtens*. Th. ᾠὸν, *ſuperior pars domûs*.

Ὑπερώτατος, ν, *ſupremus*, ſuperlat. ab ὑπὲρ, *ſuper*, compar. ὑπερώτερος, *ſuperior*.

Ὑπεσσεῖται, Dor. pro ὑπέσεται, *ſuberit*, 3. ſing. f. 1. m. verbi ὕπειμι, ab εἰμὶ, *ſum*.

Ὑπέσαν, Dor. pro ὑπέσχον, *ſuſcepi*, vel Bœot. Sync. pro ὑπέσησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑφίσημι, *ſuppono, ſubjicio*. Th. ἵσημι, *ſtatuo*, f. σήσω, a. 2. ἔσην.

Ὑπεσυλάμην, *ſubterfugerim*: a. 1. ind. m. verbi ὑποσύλλω, *ſubduco*. Th. σέλλω, *contrabo*, f. ελῶ, a. 1. ἔσειλα.

Ὑπέσῃ, *pollicetur*: & in 1. pl. ὑπέσημεν, a. 2. verbi ὑφίσημι. Th. ἵσημι, *ſto*.

Ὑπεστι, *ſubeſt*: 3. ſing. præſ. ind. verbi ὕπειμι, *ſubſum*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Ὑπέστρεφε, *avertebat*: 3. ſing. imperf. act. verbi ὑποστρέφω. Th. στρέφω, *verto*: fut. ψω, a. 1. ἔστρεψα, a. 2. ἔστραφον.

Ὑπέστρεψεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab eod. verbo & Th.

Ὑπέσχε, *ſuſtinuit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὑπέχω, *ſuſtineo*. Th. ἴσχω, *habeo*: f. ἕξω, a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Ὑπέχωσε,

Ὑπέχελο, *promisit*: 3. sing. a. 2. ind. m. verbi ὑπιχνέομαι, -ῦμαι, *promitto*: fut. ὑποχήσομαι, p. ὑπέχημαι, a. 2. m. ὑπεχόμην, ab ὑπίχομαι, *polliceor*: hoc ab ὑπέχω, *suppono*, à Th. præced.

Ὑπίχημαι, *pollicitus sum*: perf. pass. ὑπιχνέομαι. vide sup.

Ὑπεταίγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ὑποτάσσω, *subjicio*, quod vide.

Ὑπέταξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejus.

Ὑπεύθυνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *obnoxius reddendæ rationi, reus, nocens*: qui scil. ὑπ' εὐθύνῃ, ut regatur ab alio, cui rationem reddere cogatur, quod ab ὑπὸ, & εὐθύνη, *inquisitio in eos à quibus magistratûs gesti ratio deposcitur*. Th. εὐθὺς, ἐος, *rectus*.

Ὑπευνηθεῖσ', *congressa*: pro ὑπευνηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. ab ὑπευνάω, quod ab εὐνάω, *sopio*: f. ήσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*.

Ὑπέφθην, a. 2. verbi ὑποφθάνω, *prævenio*. Th. φθάνω, idem, f. φθάσω, a. 2. ἔφθην, à φθῆμι, a. 2. part. m. φθάμενος.

Ὑπέχω, *sustineo*: cum acc. f. ὑσέξω, a. 2. ind. ὑπέσχον, ες, ε, præs. part. ὑπέχων, υσα, ον. Th. ἔχω, *habeo*.

Ὑπήκοος, ε, ὁ ϗ ἡ, *obediens*: ab ὑπακούω, *obedio*. Th. ἀκούω, *audio*: f. σω, p. ἤκουκα, p. m. ἤκοα, & Att. ἀκήκοα.

Ὑπήκοον, imperf. act. verbi ὑπακούω, *obedio*. f, σω, a. 1. ὑπήκουσα, ας, ε, & in 2. pl. ὑπηκούσατε, ab eod. verbo.

Ὑπηκούσατε, 2. pl. ὑπήκουσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ὑπήνεικαν, *subduxerunt*: Poët. pro ὑπήνεγκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποφέρω, *subduco*. Th. φέρω, *fero*: a. 1. ἤνεικα, pro ἤνεγκα.

Ὑπηνέμιος, ε, *qui est sub vento positus*. Th. ἄνεμος, *ventus*. Poët. ἤνεμος.

ΥΠΗΝΗ, ης, ἡ, *barba, pili circa labia*.

Ὑπηνήτης, ε, ὁ, *juvenis pubescens*: à præc.

Ὑπήντησα, ας, ε, & in 3. pl. ὑπήντησαν, a. 1. ind. act. verbi ὑπαντάω, *occurro*, fut. ήσω, p. ὑπήντηκα.

Ὑπηντίασι, *obviam processit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπαντιάω, quod vide.

Ὑπηργμένος, ε, *qui fuit*: p. part. pass. verbi ὑπάρχω, *sum*: f. ξω, p. pass. ὑπῆργμαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium*.

Ὑπηρεσία, ας, ἡ, *ministerium*: ab ἐρεσία, seu εἰρεσία, *remigatio*. Th. ἐρέσσω, vel -τλω, *remigo*: f. ἐρέσω, p. ἤρεκα, p. pass. ἤρεμαι, σαι, ται.

Ὑπηρετεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ab

Ὑπηρετέω, -ῶ, *servio, ministro*: cum dat. f. ήσω, p. ὑπηρέτηκα, a. 1. ὑπηρέτησα. ab ὑπηρέτης.

* Ὑπηρέτημα, & ὑπηρέτησις, *ministerium*. à præced.

Ὑπηρέτης, ε, ὁ, *remex*, propriè, sed per Synec. specici, quilibet *minister, famulus*: ab ὑπὸ, & ἐρέτης, ε, ὁ, *remex*. Th. ἐρέσσω, vel -τλω.

Ὑπηρετησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ὑπηρετέω, quod vide.

* Ὑπηρετικὸς, *servilis, ministerialis*.

Ὑπῄρμαι, p. pass. verbi ὑπαίρω, *attollo*: qu. ex ὑπὸ, & αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ, p. ἦρκα, a. 1. ἦρα, a. 1. pass. ἤρθην,

Ὑπῆρξα, *exstiti*: a. 1. ind. act. verbi ὑπάρχω, *sum*: f. ξω, p. ὑπῆρχα. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Ὑπῆρχα, ας, ε, *exstiti*: p. ind. act. &

Ὑπῆρχον, ες, ε, imperf. verbi ὑπάρχω. Vide in ὑπῆρξα.

Ὑπῆσαν, *prominebant*: 3. pl. imperf. verbi ὕπειμι, *subsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ὑπίσειν, Ion. pro ὑφίσειν, f. 1. ind. ab ὑφίημι, *submitto*. Th. ἵημι, *mitto*: f. ἥσω.

Ὑπίεσθαι, Ion. pro ὑφίεσθαι, *remittere*: ab eod. Th.

Ὑπίλλω, *claudo*: ab ἴλλω, *claudo, stringo, oculis conniveo*. Th. ἴλλος, ε, ὁ, *oculus*.

Ὑπίσασθαι, Ion. pro ὑφίσασθαι, *subsidere, subesse*. Th. ἵστημι, *sto*.

Ὑπιχνέομαι, -ῦμαι, *polliceor, promitto*: f. ὑποχήσομαι, p. pass. ὑπέχημαι, a. 1. ὑπεχήμην, a. 2. m. ὑπεχόμην, ab ὑπίχομαι, & hoc ex ὑπὸ, & ἴχω, pro ἔχω, *teneo*.

Ὑπίχομαι, Ion. pro præced. quod vide.

Ὑπναλέος, ε, *somno gravatus, somnolentus*. Th. ὕπνος.

Ὑπνάω, *dormio, somnum capio*. ab

ΥΠΝΟΣ, ε, ὁ, *SOMNUS*: qu. ab ὑπομνέειν, *lenitèr spirare*.

Ὑπνοῦντα, acc. sing. præs. part. act. verbi ὑπνέω, *sopio*. à præced.

Ὑπνόω, *dormio*; item *somnum affero, somnum concilio*. ab eod. Th.

Ὕπνω, Dor. pro ὕπνῳ, *somni*. ab ὕπνος.

Ὑπνώοντας, Ion. & Poët. pro ὑπνῶντας, acc. pl. part. præs. verbi ὑπνόω, *dormio*. ab eod. Th.

ΥΠΟ, (Poët. ὑπαὶ) cum gen. junctum verbis passivis & neutris, *à, ab, ex*. Cum dat. & acc. *SUB, subter*. In compositione etiam *submissionem & diminutionem* significat. ὑπὸ κέρδεϊ βάλλειν ἑαυτὸν, *se quæstui subjicere, lucro servire*.

Ὑποβάλλω, *subjicio*, seu *suborno*: f. αλῶ, p. ὑποβέβληκα, a. 2. ὑπέβαλον. Th. βάλλω.

Ὑποβὰς, ᾶσα, ἀν, a. 2. part. act. verbi ὑποβαίνω, *pregredior*. Th. βαίνω, *eo*: fut. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ὑποβλέπτω, *dejectis oculis aspicio, limis intueor, suspicor*. Th. βλέπω, *video*: f. ψω.

Ὑποβλήδην, adv. *subjiciendo*, vel *interpellato sermone excipiendo verba dicentis nondum finita*: ab ὑποβάλλω, quod vide.

Ὑποβρυχέα, acc. sing. ab ὑποβρυχὴς, *aquis submersus*: Alii legunt ὑπὸ βρυχέα. Th. βρυχω, f. ξω, *strideo*: vel potiùs à βρέχω, *madefacio*.

* Ὑπόγαιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *subterraneus*. Th. γαῖα.

Ὑπογάστριον, *subventrale*. Th. γαστὴρ, *venter*.

Ὑπογραμμὸς, ε, ὁ, *exemplar*: 1 Pet. ii. 21. ab ὑπὸ, & γράφω, *scribo*: fut. ψω, p. pass. γέγραμμαι.

* Ὑπογράφω, *subscribo, assentior, describo ruditèr*. f. ψω, p. pass. ὑπογέγραμμαι.

Ὑπογυιον, & ὑπόγυον, adv. *nuperè, ex tempore*: ἐξ ὑποζυίης, *subitò*. ὑπογυίως, *nuperè*. Th. γυῖον, ε, τὸ, *membrum*, pl. γυῖα, *pedes*.

Ὑπόγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ὑπόγυος, *qui jam quasi in manibus est, instans*; item *recens*. Vide præced.

Ὑποδδίσαιο

Ὑποδδείσαι, *subveritus*: a. 1. part. act. gem. δ, verbi ὑποδείδω, quod vide.

Ὑποδέδεγται, 3. sing. p. pass. verbi ὑπόδεχομαι, *excipio*, quod vide.

Ὑποδεδεμένους, acc. pl. p. pass. verbi ὑποδέω, *subligo*, quod vide.

Ὑποδείδ, *subtimidus, subnixus, humilis*: ὑποδείδ-ιρος, ᾱ, *inferior*: ex ὑπὸ, & δέος, ους, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, *exemplum, exemplar*: ab ὑποδείκνυμι, *indico*, quod vide.

Ὑποδείδω, *subvereor, aliquantulùm metuo*; it. simpl. *metuo*. Th. δείδω, f. σω, *timeo*.

Ὑποδείκνυ, per Apoc. pro ὑποδείκνυμι, 3. sing. præs. ind. act. Sunt qui velint esse præs. imperat. ab

Ὑποδείκνυμι, *præmonstro, indico*: f. δείξω, a. 1. ὑπέδειξα, præt. χα, perf. pass. -δέδειγμαι, ξαι, κται. Th. δείκνυμι, seu δεικνύω, *ostendo*, f. ξω.

Ὑποδειμαίνω. Vide δειμαίνω, *timeo*. Th. δείδω, idem.

Ὑποδεῖξαι, a. 1. inf. act. ὑποδείξῃ, 3. sing. a. 1. sub. &

Ὑποδείξας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὑποδείκνυμι, quod vide.

Ὑποδείξω, f. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ὑποδέικεσθαι, Ion. pro ὑποδέχεσθαι, *suscipere*. Vide ὑποδέχομαι.

Ὑποδέξαι, Ion. pro ὑποδεῖξαι, quod vide. Sic ὑποδέξω pro -είξω.

Ὑποδεξία, ας, & Ion. -η, ης, ἡ, *apparatus quo quis excipitur*; *commoditas excipiendi*: ab ὑποδέχομαι, *excipio*. Th. δέχομαι, *capio*: f. ξομαι.

Ὑποδεξίη, ης, ἡ, *susceptio*, Ion. pro præced.

Ὑποδέξιος, ᾱ, *susceptor, capax, opportunus*: ab

Ὑποδέχομαι, *excipio*: f. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι, *excepi*; a. 1. m. ὑπεδεξάμην, ω, ατο. Th. δέχομαι, *capio*.

Ὑποδέω, *subligo, sub pedibus talaria ligo, calceo*: f. ήσω, p. -δέδεκα, & -ηκα, præs. pass. ὑποδέομαι, *calceor*, vel *calceo me*: p. pass. -δέδεμαι, perf. part. -δεδεμένος, η, ον, a. 1. m. ὑπεδησάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ὑπόδησαι· ex ὑπὸ, & δέω, *ligo*.

Ὑπόδημα, ατος, τὸ, *calceamentum, solea*: à præced. verbo.

Ὑπὸ δ' ἤρεον, pro ὑφήρεόν δε, imperf. ab ὑφαιρέω, *subduco*. Th. αἱρέω, *capio*: fut. ήσω, p. ἥρηκα, a. 2. εἷλον.

Ὑπόδησαι, a. 1. imperat. m. verbi ὑποδέω, *subligo*, quod vide.

Ὑποδιδάσκω, *subdoceo*, f. -δάξω, p. ὑποδεδίδαχα. Th. διδάσκω, *doceo*.

Ὑπόδικος, η, ὁ, ἡ, ον, *obnoxius*, cum dat. q. d. ὁ ὑπὸ δίκην, scil. ὤν, *qui subest pœnæ*.

Ὑποδμηθεῖσα, *subjugata*: a. 1. part. pass. f. g. verbi ὑποδμάομαι, f. ήσομαι, p. δέδμημαι, a. 1. pass. ὑπεδμήθην· ex ὑπὸ, & δαμάω, *domo*, per Syncop. δμάω.

Ὑποδοχή, ῆς, ἡ, *convivium*: ab ὑποδέχομαι *excipio convivio*. Th. δέχομαι, *capio*.

Ὑπόδρα, adv. *torvè*, qu. ὑπόρα, ab ὑφοράω, *torvè aspicio*, per Pleonasm. τὸ δε. Th. ὁράω, vel ut alii volunt, δέρκω, *video*.

Ὑποδραμών, όντος, a. 2. part. act. verbi ὑποτρέχω, *cursu comprehendo, suffugio*. Th. τρέχω, *curro*: f. δρέξω, a. 2. ἔδραμον.

Ὑποδρᾶσιν, *administrare*: f. 1. infin. act. verbi ὑποδράω. Th. δράω, -ῶ, *facio*.

Ὑποδρηστήρ, ῆρος, ὁ, *famulus, minister*: à δρηστήρ, idem, Ion. pro δραστήρ, quod à δράω, *famulor*.

Ὑπόδροσος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, *subroscidus*. Th. δρόσος, ᾱ, ὄ, *ros*.

Ὑποδρώσσι, *inserviunt*: Poët. pro ὑποδῶσι, 3. pl. præs. ind. verbi ὑποδράω. Th. δράω.

Ὑπολῦσαι, *suscipere*, a. 1. inf. act. verbi ὑποδύω, *subeo*.

Ὑποδύτης, ᾱ, ὁ, *subucula, vestis interior*: ab

Ὑποδύω, *subeo*. Th. δύω, *subeo*.

Ὑποείκω, Poët. pro ὑπείκω, *assimulo, mentem, gero, cedo*. Th. εἴκω, *cedo*.

Ὑποεργός, ός, ὁ ἡ ὄ, *adjutor, minister*. Th. ἔργον, ᾱ, τὸ, *opus*.

Ὑποζάκορος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, *minister*: ex ὑπὸ, & ζα, intensiva partic. & κορέω, *verro, purgo*.

Ὑποζεύγνυμι, vel -ύω, *subjugo, subjicio*. Th. ζευγνύμι, *jungo*. f. ξω.

Ὑποζύσιος, & ὑπόζυσος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, *subjugis*: &

Ὑποζύγιον, τὸ, *jumentum subjuge, asina subjugis*: ex ὑπὸ, & ζυγὸς, *jugum*. ab eod. Th.

Ὑποζώννυμι, *succingo*: præs. part. ὑποζωννὺς, ύντος, in f. g. ῦσα, in neut. ῦν, ύντος, f. ζώσω, p. ἔζωκα. ex ὑπὸ, & ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*.

Ὑπόθεμα, ατος, τὸ, *fundamentum suppositum*: ab ὑποτίθημι.

Ὑποθερμαίνω, *subcalefacio*, & ὑποθερμαίνομαι, *incalesco*: à θερμαίνω, idem quod Th. *calefacio*.

Ὑποθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι, *pono*: a. 2. m. ἐθέμην, σο, το.

Ὑπόθεσις, εως, ἡ, *suppositio, quæstio proposita, legis casus, argumentum, caput causæ*: dat. pl. ὑποθέσεσι. ex iisd.

Ὑπόθευ, *suggere, da consilium*: a. 2. imperat. m. Dor. pro ὑπόθεσο, Ion. -ευ, Att. -ου, quod ex iisd.

Ὑποθεύσομαι, f. 1. m. verbi ὑποθέω, *cursu subeo*. Vide θέω, *curro*.

Ὑποθῆκαι, αι, *præcepta, admonitiones*: ab

Ὑποθήκη, ης, ἡ, *suppositio, argumentum*: ab ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι.

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, *præceptum, admonitio*: ex iisd.

Ὑποθήσομαι, *præcepta dabo*: f. 1. m. à præced.

Ὑποθραύω, *occultè saucio*. Vide θραύω, *ferio*.

Ὑποθυμίδες, ων, αι, Alcæus 145. 2. Scribitur & ὑποθυμιάδες. Vide ὑποθυμίδες.

Ὑποθυμιάομαι, -ῶμαι, præs. pass. & ὑποθυμιώμενος, η, ον, *suffitus*, part. præs. pass. ab

Ὑποθυμιάω, *suffio, odores incedo*: ex ὑπὸ, & θυμιάω, *suffio*.

Ὑποθυμίδες, vel ὑποθυμιάδες, *coronæ de cervice pensiles*: à præced.

Ὑποθωπεύω, *adulor, subblandior*: ex ὑπὸ, & θωπεύω, idem quod θωπτω, *assentor*.

Ὑποιστίον,

Τπαιτέον, *ferre oportet, subeundum* : verbale ab ὑποφέρω, *suffero*. Th. φέρω, *fero* : f. ἐσω. a. 1. ἤνεγκα.

Τποκαίω, *succendo*. Th. καίω, *uro* ; fut. καύσω.

Τποκάρδιος, ᾱ, ὁ ἡ ἤ, *qui est sub corde*. Th. καρδία, *cor*.

Τποκάτω, *sub* : adv. ex ὑπὸ & κάτω, *deorsùm*, adv. cum gen.

* Τποκάτωθεν, adv. *infernè*.

Τπόκειμαι, σαι, ται, *subjaceo, subjectus sum, constituor* : præs. part. ὑποκείμενος, η, ον, *subjectus, substractus* : f. 1. m. ὑποκείσομαι, ῃ, εται. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Τποκεντῶ, *suppungo, pungo*. Th. κεντέω, *pungo*.

Τποκινέω, *commoveo*. Th. κινέω, *moveo*.

Τποκλέπτουσα, *abscondens* : præs. part. f. g. ab

Τποκλέπτω, *suffuror* ; item *occulo, prætexo, fallo, dissimulo*. Th. κλέπτω, *furor* : f. ψω. a. 2. ἔκλαπον. p. m. κέκλοπα.

Τποκλιθείς, έντος, a. 1. part. pass. verbi ὑποκλίνω, *inclino*. Th. κλίνω, *reclino* : f. νῶ. p. κέκλικα.

Τποκλινόμενος, præs. part. pass. verbi ejusd.

Τποκλοπέω, -ῶ, id. q. ὑποκλέπτω, q. v.

Τπόκλυσις, *subluvies*, id est, *sordes quæ subtùs ex fundo luuntur* : ὑποκλύζω, *subluo, proluo*. Th. κλύζω, *oleo*.

Τποκοίλιον, ᾱ, τὸ, *lumen subventrale* : qu. ὑπὸ κοιλίαν. Th. κοιλία, ας, ἡ, *venter*.

Τποκόλπιος, ᾱ, ὁ, *qui est in sinu*. Th. κόλπος, *sinus*.

Τποκορίζομαι, *blandè appello* : puto ferè ut κοράσιον, vel κόρην, *puellarem ætatem blandis* verbis solemus tractare ; item *extenuo, imminuo*. Th. κορέω.

Τποκρέκειν, Poët. pro συμφωνεῖν, *congruere, convenire, simile esse* : ex ὑπὸ, & κρέκω, *pectine* seu *radio pulso*.

Τποκριτήριδιον, ᾱ, τὸ, *vas in quo aliquid tritum collocatur* : à κρίτηρ.

Τπονοέομαι, *simulo*, in malam ferè partem, *respondeo* : f. κρινοῦμαι. perf. pass. κέκριμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑπεκρίθην, ης, η, a. 1. med. ὑπεκρινάμην, ω, ατο. Th. κρίνω, *judico*.

Τπόκρισις, εως, ἡ, *simulatio*, HYPOCRISIS : Angl. **Hypocrisy**. ab ὑποκρίνομαι, quod vide.

Τποκριτὴς, οῦ, ὁ, propriè *histrio, personam aliquam fabulâ sustinens* ; HYPOCRITA, *simulator*, cujus cor non est rectum coram Domino. Angl. **Hypocrite**. In voc. & ὑποκριτά. ab eod. verbo & Th.

Τποκρύπτω, *occultè condo, clanculùm repono* ; item *dissimulo, celo, subticeo*. Th. κρύπτω, *abscondo*. f. ψω.

* Τπόκρυφα, Poët. pro ὑποκρύφως, ἡ λαθραίως, *clam, occultè* : à præced.

Τπόκυκλος, ᾱ, ὁ ἡ ἤ, *subtus rotundus, aliquantùm rotundus*. Th. κύκλος, *circulus*.

Τπόκυπτω, *succumbo, submitto me alicui*. Th. κύπτω.

Τποκυομένη, ης, ἡ, *prægnans, gravida facta* : a. 1. part. m. (gem. σ, metri gratiâ) verbi ὑποκύομαι, *fio gravida*. Th. κύω, *in utero gesto* : f. σω.

Τπολάβης, 2. sing. a. 2. sub. & Τπολαβὼν, όντος, in f. g. ὑπολαβοῦσα. a. 2. part. act. verbi ὑπολαμβάνω, quod vide.

Τπολαὶς, seu ὑπολὼς, *curruca*, avis quæ ὑπὸ τοὺς λᾶας, id est, *sub lapidibus, vermiculos inquirens*.

Τπολαμβάνω, *existimo, præsumo* : f. λήψομαι. p. ὑπείληφα. a. 2. ὑπέλαβον, ες, ε, *suscepi*, a. 2. part. ὑπολαβὼν, όντος, *excipiens*, seu *respondens*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Τπολαμπὲς, n. g. ab

Τπολαμπὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, *sublucidus* : ab

Τπολάμπω, *illucesco, luceo*. Th. λάμπω, *luceo* : f. ψω.

* Τπόλειμμα, ατος, τὸ, *residuum, reliquæ*, à p. pass. verbi

Τπολείπω, *relinquo, reliquum facio* : f. ψω. perf. ὑπολέλειφα. perf. pass. ὑπολέλειμμαι. a. 1. pass. ὑπελείφθην, *relictus sum* : præt. med. ὑπολέλοιπα, a. 2. m. ὑπελείπομην. Th. λείπω, *linquo*.

Τπολειφθῆναι, a. 1. inf. pass. ὑπολειφθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi præced.

Τπολέλειπτο, an legend. ὑπελέλειπτο, 3. sing. p. plusq. pass. verbi ὑπολείπω, *relinquo*, quod vide. Gen. xxvii. 36.

Τπολευκαίνω, *album reddo*. ὑπολευκαίνομαι, *albesco* : in 3. pl. ὑπολευκαίνονται, à λευκαίνω, *dealbo*. Th. λευκὸς, ή, ὸν, *albus*.

Τπολήνιον, ᾱ, τὸ, *vas, quod τῷ ληνῷ, i. e. torculari subjacet*, & in quod mustum expressum defluit ; item *lacus in torculari* : quod ex ὑπὸ, *sub*, & ληνὸς, ῦ, ὁ, *lacus torcularii preli*.

Τπόληψις, εως, ἡ, *responsio, suspicio, opinio* : ab ὑπολαμβάνω, quod vide.

Τπολίζειν, compar. *aliquantò minor* : ab ὀλίζων, ονος, ὁ ἡ ἤ, *parvus*. Th. ὀλίγος, id.

Τπολιμπάνω, *relinquo* : id. cum ὑπολείπω.

Τπόλοιπον, n. g. ab

Τπόλοιπος, ᾱ, ὁ ἡ ἤ, *reliquus, restans* : ab ὑπολείπω, quod vide.

* Τπόλυσις, εως, ἡ, *solutio* : ab

Τπολύω, *subter volvo*, de calceis dicit. item *solvo, libero*. Th. λύω, *solvo* : f. σω.

ΤΠΟΛΩΪΣ, & ὑπολαὶς, *curruca*, avis. Vide ὑπολαὶς.

Τπομαζοὶ, ῶν, οἱ, *loca quæ sunt sub mammis* : à μαζὸς, ῦ, ὁ, *mamma*.

Τπόμαξον, a. 1. imperat. verbi ὑπομάσσω, vel -τλω, *subigo, agito* : f. ξω. p. χα. Th. μάσσω, idem.

Τπομαργότερος, ᾱ, *subinsanus*. Th. μάργος, ᾱ, *insanus*.

Τπομάχαλον, *lateralium*, Gloss. puto *laterale tegumentum sub μαχάλη*.

Τπόμαυρος, *obscurus, sublucidus* : à μαυρὸς, per Aphær. pro ἀμαυρὸς, ᾱ, *obscurus, qui non benè videtur*.

Τπομείνας, αντος, a. 1. part. act. ab

Τπομεμνηκότα, acc. sing. p. part. act. ab

Τπομένω, *sustineo, tolero, exspecto, persero* : cum acc. sine casu, *persevero*, f. μενῶ. p. μεμένηκα. p. part. act. μεμενηκὼς, ότος. a. 1. ind. act. ὑπέμεινα, *remansi* ; it. cum acc. *sustinui*, p. m. ὑπομέμονα. Th. μένω, *maneo*.

Ὑπομιμνάσκω, Dor. pro
Ὑπομιμνήσκω, *in memoriam revoco*: præſ. imperat. μίμνησκε, -έτω, *ſuggere*. 2. ſing. præſ. ſub. μιμνήσκῃς. f. μνήσω, *memoriam refricabo*. a. 1. ὑπέμνησα, ας, ε. a. 1. inf. act. μνῆσαι. perf. ind. act. μέμνηκα. perf. paſſ. μέμνημαι, σαι, ται, a. 1. ind. paſſ. ὑπεμνήσθην· ex ὑπὸ, & μιμνήσκω, idem quod Th. μνάομαι, *recordor, commemoro*: f. μνήσομαι.
Ὑπόμνημα, ατος, τὸ, *admonitio, monumentum*: ex præced.
* Ὑπομνηματίζω, *monumentis mando*: *commentor*, f. ίσω, p. -τικα, paſſ. -μάτισμαι· undè
* Ὑπομνηματισμὸς, οῦ, ὁ, *decretum, commentum, commentarium*.
* Ὑπομνηματογράφος, ου, ὁ, *commentariorum ſcriptor*.
Ὑπομνῆσαι, *in mentem revocare*: a. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω, quod vide.
Ὑπόμνησις, εως, ἡ, *recordatio, commonefactio*: ab eod. verbo.
Ὑπομνήσω, f. 1. ind. act. à verbo præced.
Ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, *patientia, tolerantia, exſpectatio*: ab ὑπομένω, quod vide.
Ὑπόμυξις, τὸ μέσον τῶν μυκτήρων, *cartilago*, Gl. quia ὑπὸ μύξης.
Ὑπονοέω, -ῶ, *ſuſpicor*, imperf. act. ὑπενόουν, -οῦν, p. νενόκα. ex ὑπὸ, & νοέω, *intelligo*. Th. νόος, -οῦς, ὁ, *mens, animus*.
* Ὑπονόημα, ατος, τὸ, *conceptus, ſuſpicio*.
* Ὑπονοθεύω, *adultero, decipio*.
Ὑπόνοια, ας, ἡ, *ſuſpicio*. Th. νόος.
Ὑπόνομος, *amara, cloaca, cuniculus*. ἀμάρα, paſſim exponitur *cloaca*, apud Joſeph. ὑπόνομος, propriè *occultè depaſcens*: ex ὑπὸ, & νέμω, *depaſco*: ut ἔλκος ὑπόνομον.
* Ὑποιόω, *pango, conficio*, f. ξω, p. ὑποτέτυχα.
Ὑποπεπτηῶτες, *perculſi*: p. part. act. nom. pl. verbi ὑποπλήσσω, quod à πλήσσω, *expavefco*: f. ξω. p. πέπληχα. p. part. act. πεπληχὼς, & per Craſin. Ion. πεπληὼς, ότος, & in pl. οἱ πεπληότες, & Ectaſi Poëticâ πεπλῆωτες. Th. πτοέω, *terrefacio*.
Ὑπόπειρος, ου, ὁ ἡ ὄ, *ſaxoſus*. Th. πέτρα.
Ὑποπιέζω, *ſupprimo*: Dor. pro πιέζω, *digitis premo, premo*.
Ὑποπίπτω, *decido, me ſubmitto*. Th. πίπτω, *cado*: f. 2. m. πεσοῦμαι. p. act. πέπτακα· a. 2. act. ἔπεσον.
Ὑπόπλακος & ὑποπλάκιος, *planitiei ſubjacens*, id eſt, *planus, campeſtris*: à πλάξ, ακὸς, ἡ, *tabula, planities*. Th. πλατὺς, *latus*.
Ὑποπλέω, *ſubnavigo, ſublego*: f. εύσω. a. 1. ὑπέπλευσα. Th. πλέω, *navigo*: f. εύσω.
Ὑποπνευσάντος gen. ſing. a. 1. part. act. ab
Ὑποπνέω, *aliquantùm ſpiro, adſpiro*: fut. εύσω. perf. ὑποπέπνευκα. a. 1. ὑπέπνευσα. Th. πνέω, *ſpiro*
Ὑποπόδιον, ου, τὸ, *ſcabellum*: q. d. ὑπὸ τοῖς ποσὶ, *ſub pedibus*. Th. πούς, *pes*.
Ὑποπόρτις, *quæ liberos habet*: à πόρτις, ιος, ἡ, *vitula*.
Ὑποπρήθω, *ſuccendo*. Th. πρήθω, *incendo*.
Ὑπόπτερος, ου, ὁ ἡ ὄ, *alatus*. Th. πτερὸν, *ala*.
Ὑποπτεύσει, Dor. pro ὑποπτεύει, *ſuſpicatur*, 3. ſing. præſ. &
Ὑποπτεύοντες, nom. pl. part. præſ. ab
Ὑποπτεύω, *ſuſpicor*: ex ὑπὸ, & inuſ. ὀπτεύω, *inſpicio*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Ὑποπτος, *ſuſpectus*: ab eod.
Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, *humiliatio*, ab ὑποπίπτω, *humilio*, quod vide.
* Ὑποῤῥάπτω, *conſuo, compono*, f. ψω, p. ὑπέῤῥαφα.
Ὑπόῤῥινον, ου, τὸ, *barba, quæ ſub naribus naſcitur*: Lat. *muſtax*. Th. ῥὶν, ὸς, *naſus*.
Ὑποσειθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. ab
Ὑποσείω, *ſuccutio, concutio*. Th. σείω, *quatio, moveo*.
Ὑποσεύμενος, η, ον, *irruens*: præſ. part. paſſ. ab
Ὑποσεύω, *irruo*: à σεύω, *agito*. Th. σείω, idem.
* Ὑποσημαίνω, *ſubſignifico, indico*: *præſignifico*, f. ανῶ, p. -σεσήμαγκα.
* Ὑποσκάπτω, *ſuffodio*, f. ψω. p. ὑπέσκαφα.
* Ὑποσκεδάζω, *diſſipo*.
* Ὑποσκελίζω, *ſupplanto*, f. ίσω. Hinc
* Ὑποσκέλισμα, ατος, τὸ, *ruina, lapſus*.
Ὑποσκελισμὸς, οῦ, ὁ, *ſupplantatio*.
* Ὑποσπάω, *divello, ſubtrabo*, f. άσω· ex σπάω, *trabo*.
Ὑποσαίην, ης, η, *permitterem*: a. 2. opt. act. &
Ὑποσὰς, άντος, a. 2. part. act. verbi ὑφίσημι, *ſubjicio, ſubſtituo*. Th. ἵσημι, *ſto*: f. σήσω. a. 2. ἔσην.
Ὑποσάσαντες, *ſupponentes*: Dor. pro ὑποσήσαντες, nom. pl. a. 1. part. ab ab ὑφίσημι, *ſubjicio*: quod ab ὑπὸ, & ἵσημι, *ſto*: f. σήσω.
Ὑπόσασις, εως, ἡ, *perſona*. hoc eſt, ὑφισάμενον νοερὸν, *res per ſe ſubſiſtens, intelligens, confidentia, ſubſiſtentia*: ab ὑφίσαμαι, *ſubſiſto*; ex eod. Th.
Ὑποσέλλω, *ſubterfugio, ſubticeo*; *aliquâ ex parte diſſimulo*; item *ſubduco me, contraho*; imperf. ὑπέσελλον, ες, ε, fut. σελῶ. perf. ὑπέσαλκα. a. 1. ὑπέσειλα. a. 1. m. ὑπεσειλάμην, ω, ατο, *ſuppreſſi, detrectavi*. a. 1. ſub. m. ὑποσείλωμαι, η, ηται, *ſubducam*. p. m. ὑπέσολα. Th. σέλλω, *mitto*.
* Ὑπόσημα, ατος, τὸ, *fulcrum*: ab
Ὑποσῆναι, a. 2. infin. act. &
Ὑποσήσομαι, η, εται, f. 1. m. verbi ὑφίσημι, *excello, ſubjicio*. Th. ἵσημι, *ſtatuo*: f. σήσω.
* Ὑποσήριγμα, ατος, τὸ, *fulcrum*: ab
* Ὑποσηρίζω, *ſuffulcio*, f. ίσω· ex σηρίζω, *ſtatuo*.
Ὑποσήτω, *ſubjiciatur*: 3. ſing. a. 2. imperat. act. verbi ὑφίσημι.
Ὑποσολὴ, ῆς, ἡ, *ſubductio*: ab ὑποσέλλω, quod vide.
Ὑποσοναχίζω, *ſubingemiſco*: à σοναχίζω, id. q. σένω, *ingemiſco*; q. ex Th. σενὸς, *anguſtus*.
* Ὑποσράτηλος, ου, ὁ, *dux ſecundarum partium*.
Ὑποστέφω, *revertor*: præſ. imperat. ὑπόστρεφε, -έτω. imperf. ὑπέστρεφον, ες, ε. fut. ψω. a. 1. ὑπέστρεψα, ας, ε. a. 1. infin. act. ὑποστρέψαι. a. 1. part. act. ὑποστρέψας, ασα, αν. Th. στρέφω, *verto*.

Ὑπο-

Ὑποστροφὴ, ῆς, ἡ, *reditus, conversio*: ab ὑποστρέφω, quod vide.

Ὑποστρωννύω, vel -υμι, *substerno*: imperf. ὑπεστρώννυον, ις, ε, f. ώσω. p. ὑπέστρωκα. a. 1. ὑπέστρωσα, part. præs. act. ὑποστρωννύμενος, η, ον, *substratus*: ex ὑπὸ, & στρωννύω, id. quod Th. στορέω, *sterno*: f. έσω.

Ὑποστρώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi præced.

* Ὑποχαίζω, *subverto*: ex ὑπὸ, & χαίζω.

Ὑποχέθω, idem quod ὑπέχω, *porrigo, subtus teneo*, &c. Th. ἔχω, *habeo*.

Ὑπόχεο, *promitte*: Ion. pro ὑπόχυ, a. 2. imperat. m. verbi ὑπισχέομαι, *promitto*: f. ήσομαι. p. ὑπέσχημαι. a. 2. m. ὑπεχόμην. quod ab ὑπίσχομαι, idem. hoc ab ὑπέχω, *suppono, sustineo*. Th. ἴσχω, *habeo*.

Ὑπόχεσις, εως, ἡ, *promissio*: ab ὑπίσχομαι. Vide præced.

Ὑποχήσομαι, f. 1. m. verbi ὑπισχέομαι. Vide in eod.

Ὑπισχόμενος, *pollicitus*: a. 2. part. med. verbi ejusd.

Ὑποχὼν, *submittens*: a. 2. part. act. verbi ὑπέχω, quod vide. Th. ἔχω, *habeo*: a. 1. ἔσχον.

Ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, *subjectio*: ab ὑποτάσσω, quod vide: sed

Ὑποταγῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. &

Ὑποτάγηθι, a. 2. imperat. pass. &

Ὑποταγήσομαι, f. 2. pass. ab ὑποτάσσω, quod vide.

Ὑποτάμνειν, Ion. pro ὑποτέμνειν, *succidere*. Th. τέμνω.

Ὑποταρτάριοι, *sub Tartarum detrusi*. Th. Τάρταρος, υ, ὁ, *Tartarus*.

Ὑπολάσσω, vel -τίω, *subordino, certo ordine subjicio*: f. ξω. p. τέλαχα. a. 1. ὑπέταξα, a. 1. inf. act. τάξαι. a. 1. part. act. τάξας, αντος. præs. pass. -τάσσομαι, vel -τίομαι. *subordinor, certo loco & ordine subjicior, pareo*. perf. pass. τέταγμαι, ξαι, κται, *subjectus sum*: a. 2. ind. pass. ὑπετάγην, ης, η, a. 2. imperat. pass. τάγηθι, ήτω. & in 2. pl. τάγητε, *parete*. a. 2. sub. pass. ταγῶ, ῆς, ῇ. a. 2. part. pass. ταγείς, έντος, *subjectus*. f. 2. pass. ταγήσομαι, ῃ, εται, *subjiciar*. p. m. τέταγα, undè ὑποταγὴ, *subjectio*. Th. τάσσω, vel -τίω, *ordino*.

Ὑποτείνειν, Poët. pro προτείνειν, *protendere*. Th. τείνω.

Ὑποτελέω, *persolvo tributum*. Th. τέλος, *vectigal*.

Ὑποτέμνω, *succido, subtus seco, præcido*. Th. τέμνω, *seco*: f. μῶ. a. 2. ἔταμον. perf. τέτμηκα.

Ὑποτίθημι, *suppono*: f. θήσω. p. τέθεικα. a. 1. ὑπέθηκα, ας, ε. & in 3. pl. ὑπέθηκαν. præs. m. ὑποτίθεμαι, σαι, ται, *subjicio*. præs. part. τιθέμενος, η, ον. a. 2. part. m. θέμενος. Th. τίθημι, *pono*.

Ὑποτιμάω, *supra modum honoro*: item *litem mihi æstimo contra actorem*: ex ὑπὸ, & τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem.

* Ὑπολίτθιον, υ, τὸ, *infans lactens*.

Ὑποπεύω, Ion. pro ὑποπτεύω, *suspicor*, q. v.

Ὑποτρέχω, *infra cursu defero*. f. δραμοῦμαι. a. 2. ὑπέδραμον, ες, ε, a. 2. part. δραμών, όντος. Th. τρέχω, *curro*.

Ὑποτρίω, *perterrefacio*. Th. τρίω, *tremo*.

Ὑποτρομέω, *tremore succutior*: a τρομέω, *tremo*. ex τρέμω, & τρέω, idem.

Ὑπότροπος, υ, ὁ ἡ, *rediens, redux*. Th. τρέπω, *verto*: f. ψω. p. m. τέτροπα.

Ὑποτρόχαλα κείρειν, *in rotundum tondere*. vide ὑποτροχάω.

Ὑποτροχάω, Poët. pro ὑποτρέχω, *infra curro*. Th. τρέχω.

Ὑποτυγχάνω, vide in ὑποτυχοῦσα.

Ὑποτυπόω, vide in ὑποτύπωσις.

Ὑποτύπτω, *suffringo*. Th. τύπτω.

Ὑποτύπωσις, εως, ἡ, *exemplar*: ab ὑποτυπόω, *delineo*: hoc ab ὑπὸ, & τυπόω, *figuro*, & τύπος, υ, ὁ, *figura*. Th. τύπτω, *verbero*: f. ψω. p. φα. p. m. τέτυπα.

Ὑποτυχοῦσα, *quæ scitè respondit*: aor. 2. part. act. f. g. ab ὑποτυγχάνω, *appositè respondeo*. Th. τυγχάνω, *sum*: f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Ὕπυλος, υ, ὁ ἡ, *subdolus*, q. *sub cicatrice latens*: ab ὑπὸ, & ὐλὴ, *cicatrix*. Th. ὔλας, *sanus*.

Ὑπουράνιος, υ, ὁ ἡ, *qui supra cœlos est*: item *cœlestis*. Th. ὐρανὸς, ὔ, ὁ, *cœlum*.

Ὑπουργέω, -ῶ, *operam navo, adjuvo, inservio*. Th. ἔργον, *opus*.

Ὑπούργημα, ἄλος, τὸ, *ministerium*: à præc.

Ὑπουργὸς, ὔ, ὁ ἡ, *minister*: cujus ὑπ' ἄλλου ἔργον.

Ὑποφαίνεσθαι, præs. infin. pass. ab

Ὑποφαίνομαι, *declaro, subostendo*. Th. φαίνω, *ostendo*: f. φανῶ. p. πέφαγκα.

Ὑποφᾶτις, ιος, ὁ, Poët. & Dor. pro ὑποφήτις, *subvates, vatis alicujus minister*. vide in ὑποφήτης.

Ὑπόφαυσις, εως, ἡ, (alii separatim leg. ὑπὸ φαῦσιν) *sub diluculum*. Th. φάω, *luceo*.

Ὑποφέρω, *suffero*: f. -οίσω. a. 1. ὑπήνεγκα. a. 2. ὑπήνεγκον. a. 2. inf. act. ὑπενεγκεῖν. Th. φέρω, *fero*.

Ὑποφήτης, υ, ὁ, *propheta*, vel *prophetæ minister*: à φημι, seu φάω, *dico*.

Ὑποφθάμενος, *præveniens*: a. 2. part. m. &

Ὑποφθὰς, a. 2. part. act. verbi ὑποφθάνω, *prævenio*. Th. φθάνω, idem. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην.

* Ὑπόφορος, υ, ὁ, *tributarius*: ab ὑποφέρω.

Ὑποχείριος, υ, ὁ ἡ, *in potestatem redactus*: ex ὑπὸ, & χειρ, ἡ, *manus*.

Ὑπόχευμα, ατος, τὸ, *liquor, humor*: idem ac χυμός. Th. χέω, *fundo*.

* Ὑπόχρεως, ω, ὁ, *debitor*. Th. χρέος.

* Ὑποχρίεσθαι, inf. pass. verbi

* Ὑποχρίω, *lino, pingo*: ex χρίω, idem.

* Ὑποχυτὴρ, ῆρος, ὁ, *vas quo lychno oleum adfundunt*: ex χύω, *fundo*.

Ὑποχωρέω, *secedo, clam me subduco*. fut. ήσω. p. -κεχώρηκα. a. 1. ὑπεχώρησα, ας, ε. Th. χωρέω, *eo, accedo*.

Ὑπόψαμμος, υ, ὁ ἡ, *subarenaceus*. Th. ψάμμος, *arena*.

Ὑποψία, ας, ἡ, *suspicio*: gen. pl. ψιῶν, ab ὑπὸ, & ὄπτομαι, *video*.

Ὑπόψιος, *suspectus*: ab iisd.

Ὑπτιάζω, *resupino*: ex

Ὕπτιος, υ, *supinus, resupinus*; q. ab ὑπό.

Ὑπω-

Ὑπωλένιος, ὁ, *qui sub ulnis gestari solet.* Th. ὠλένη, ἡ, *ulna.*

Ὑπωπία, scil. κατ', ab ὑπώπιον, *aspectus:* q. d. *suboculare, pars quæ subjacet oculis;* item *suggillatio sub oculo orta ex ictu:* ab ὤψ, ὁ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὑπωπιάζω, *plagis contundo, domo, validis ictibus subjicio reluctantem:* f. άσω. p. ὑπωπίακα. ab

Ὑπώπιον, ὁ, τὸ, vide ὑπώπια.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, *ima montis pars, pes montis:* ex ὑπὸ, & ὄρος, εος, τὸ, *mons,* Dor. ὤρος.

Ὑποροφιος, ος, ὁ ἡ ὁ, *qui sub tecto,* seu *camerâ est, domesticus:* ab ὑπὸ, & ὀροφὴ, *contignatio.* Th. ἐρέω, *tego, tectum impono.*

Ὑραξ, *SOREX, mus:* Æol. à *suillo* rostro. ab ὗς, *sus, porcus.* Th. σῦς, idem.

Ὑριον, *favus;* *examinis opus:* ab

Ὑρον, *examen.* Puto ab εἴρω, *necto:* est *nexus* apum.

Ὑρρὶς, *sporta:* ab εἴρω, quia aliquid à viminibus *nexum* seu *plexum.*

Ὑρρισσὸς, *vas vimineum:* à præced.

Ὑρτὴρ, *ollæ operculum:* quia ollæ ἐνείρεται, *inseritur:* ab εἴρω, *insero.*

ΥΡΧΗ, ῆς, ἡ, *instrumentum, in quo nautæ onera bajulant;* *vas fictile.*

Ὗς, ὑὸς, ὁ ἡ, *sus, porcus, -a.* Th. σῦς, id.

ΥΣΓΙΝΟΝ, ου, τὸ, *plantæ species.*

Ὑσδω, pro ὄσδω, id est ὄζω, *oleo:* Æol. In Sapphûs carminib. pag. 23. leg. ὕσδων μαλίνων. Vel leg. ὄσδων, Dor. pro ὄζειν, vel ὕσδων.

Ὑσθῆναι, *pluviâ madefactum esse:* a. 1. inf. pass. ab ὕω, *pluo;* f. ὕσω. a. 1. pass. ὑσθην.

Ὑσιον, ι, τὸ, *vimen.* ὑσιοπλόκος, *vietor:* q. ab ὕω, *pluo.*

Ὑσκα, *lignum quo quis accenditur:* q. fomes ignis.

Ὑσμίνη, ης, ἡ, *pugna:* ab ὑπομένω, *sustineo.* Th. μένω, *maneo.*

Ὑσμῖνι, Il. Ζ. ver. 163. pro ὑσμίνῃ, per Metaplasm. dat. sing. præced.

Ὑσπλαγξ, Dor. pro

Ὑσπληξ, *scutica;* quâ ὗες πλήσσονται, & quâ alia animalia pulsantur: *sonus scuticæ vibratæ:* & nominatim *is, quo cursoribus in stadio signum cursûs datur.* Tum *carceres,* undè dimissi incipiunt: item *paxillus terræ infixus,* qui fit pro notâ incipiendi cursûs.

Ὑσακος, ὕσακος, vel ὕσαξ, *paxillus corneus.* Hesych. an ab

ΥΣΣΟΣ, ὄ, ὁ, *verutum, pilum, gesum?*

Ὑσσωπος, ου, ἡ, *HYSSOPUS,* Angl. Hyssop: & libanotis arborescens, Mat. xxvii. 48. dicitur & ὕσσωπον, ου, τὸ. Th. ὄπλομαι, *video.*

Ὑστατα, *postrema:* nom. pl. n. g. ab ὕστατον, ου, τὸ, *ultimum:* superl. ab ὕστερος, *posterior.*

Ὑστάτιον, adv. *tandem, postremò:* ab

Ὑστάτιος, ου, idem quod

Ὑστατος, ου, *postremus, ultimus:* ab ὕστερος.

Ὑστερα, pro ὕστατα, quod vide.

Ὑστεραιος, α, ον, id. qu. ὕστερος, *posterior.*

Ὑστερέω, -ῶ, *sum posterior;* *careo, desum:* & in 3. pl. ὑστερέουσι. f. 1. ήσω. p. ὑστέρηκα. a. 1. ὑστέρησα, *defeci, inferior ui:* a. 1. part.

f. g. ὑστερήσασα, ης, ἡ. præs. pass. ὑστερέομαι, -οῦμαι, *deficior, destituor:* perf. pass. ὑστέρημαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑστερήθην, *egui.* Th. ὕστερος, *posterior.* undè &

Ὑστέρημα, ατος, τὸ, *penuria, defectus, inopia:* in pl. ὑστερήματα, ων, τὰ, *reliquiæ.*

Ὑστέρησις, εως, ἡ, *inopia, egestas:* ab eod.

Ὑστερίζω, f. ίσω, idem cum ὑστερέω, *sum posterior;* item *tardo, cunctor, destituor, deficior, superor, vincor:* ab ὕστερος.

Ὕστερον, adv. *posteà, postremò, tandem:* ab

ΥΣΤΕΡΟΣ, α, ον, *posterior, sequens, inferior.* Dici putatur qu. ὑπότερος, ab ὑπὸ, *sub.*

Ὑστριξ, χος, ἡ, *HYSTRIX, suis pilos aut porcinas setas habens,* erinacei genus: est & *flagrum ex corio adhuc setis suis munito:* ex ὗς, & θρίξ.

Ὕτινον, *tuber,* vide suprà ὕδνον.

Ὑφ', pro ὑπὸ, *sub,* &c.

Ὑφάγεο, Dor. pro ὑφηγοῦ, *clam duc,* præs. imperat. ab ὑφηγέομαι. Th. ἡγέομαι, *duco.*

Ὑφαίνω, *texo;* imperf. ὕφαινον, ες, ε. f. ανῶ. a. 1. ὕφηνα. perf. act. ὕφαγκα. perf. pass. ὕφασμαι, & Att. ὕφασμαι. Th. ὑφάω.

Ὑφαιρούμενος, præs. part. pass. verbi ὑφαιρέω, *aufero.* Th. αἱρέω, *capio:* f. ήσω. p. ῄρηκα. a. 2. εἷλον.

Ὑφαλος, ος, ὁ ἡ ὁ, *sub mari latens, qui est intra mare.* Metaph. *subdolus.* ὕφαλος, sc. πέτρα, *petra,* vel *saxum latens,* nempe ὑφ' ἁλὶ, *sub mari.*

Ὑφάντης, ου, ὁ, *textor:* &

Ὑφαντὸς, ὴ, ὸν, *textus, a, um:* ab ὑφαίνω, *texo.* Th. ὑφάω, idem.

* Ὑφάπτω, *accendo, succendo:* f. ψω. p. ὑφῆφα. Th. ἅπτω, *accendo.*

* Ὕφασμα, ατος, τὸ, *textura, tela, pannus:* ab ὑφαίνω, *texo.*

ΥΦΑ'Ω, & -όω, *texo.*

ΥΦΕ'ΑΡ, έαρος, τὸ, *viscus,* ex abiete; quia potest salvâ arbore ὑφαιρεῖσθαι, *tolli.*

Ὑφεῖμαι, perf. pass. verbi ὑφίημι, *remitto.* Hinc

Ὑφειμένος, perf. part. pass. ejusd. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Ὑφεὶς, εῖσα, ἐν, a. 2. part. act. ab ὑφίημι.

Ὑφελοίατο, Ion. pro ὑφέλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ὑφαιρέω, *aufero.* Th. αἱρέω, *capio:* f. ήσω. p. ῄρηκα. a. 2. εἷλον.

Ὑφελοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro ὑφελοῦσα, ης, ἡ, *quæ subtraxit* ac *evulsit,* a. 2. part. act. f. g. præced.

Ὑφελόμενος, a. 2. part. m. ejusd.

Ὑφὲν, *unio:* ex ὑπὸ ἓν. Gloss.

Ὑφέντες, *demittentes:* nom. pl. a. 2. part. ὑφεὶς, ab ὑφίημι, *demitto.* Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Ὑφέξει, 3. sing. f. 1. act. verbi ὑπέχω, *sustineo:* f. ὑφέξω. a. 2. ὑπέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo.*

Ὑφεσθε, 2. pl. a. 2. m. verbi ὑφίημι, *demitto.* Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto:* a. 2. m. ἕμην.

* Ὑφὴ, ῆς, ἡ, *textura.* Th. ὑφάω.

Ὑφηγέομαι, -οῦμαι, *præeo;* item *hortor, suadeo, dicto, doceo.* Th. ἡγέομαι, *duco:* f. ήσομαι. p. ἧγημαι.

Ὑφῆκα, ας, ε, a. 2. ind. act. verbi ὑφίημι.

Ὑφῆνα, *texui:* a. 1. ind. act. &

Υφῆναι, a. 1. inf. act. &

Υφηράμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, texo.

Υφηνίοχος, ε, ὁ, administer auriga, auriga; ex ὑπὸ, & ἡνίοχος, ε, ὁ, auriga: quod ex ἡνία, ας, ἡ, habena, & ἔχω, habeo.

Υφῑρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ὑφαιρέω, aufero: f. ήσω. p. ὑφῄρηκα. ā. 2. ὑφεῖλον. Th. αἱρέω, capio.

Υφίσσων, aliquantò minor & junior: ab ὑπὸ, & ἧττων, vel ἥσσων, ονος, ὁ ϗ ἡ, minor.

Υφίφασαι, subtextus est, 3. sing. perf. pass. Att. redupl. verbi ὑφάω, texo: perf. act. ὕφαγκα. perf. pass. ὕφασμαι, & Att. redupl. ὑφίφασμαι, substituto ι pro υ.

Υφίπτι, Dor. pro ὑφίησι, 3. sing. præs. ind. verbi ὑφίημι, submitto. Th. ἵημι, seu ἔω, mitto.

Υφίσαμαι, ᾶαι, ᾶται, substituor, subeo: præs. part. ὑφισάμενος. ὑφισᾶναι, præs. infin. act. Th. ἵστημι, sto.

Υφορᾶσθαι, suspicari: præs. infin. pass. verbi ὑφορῶμαι, suspectum habeo: quod ex ὑπὸ, & ὁράω, video.

Υφορβὸς, οῦ, ὁ, idem quod συφορβὸς, subulcus, qui sues pascit: ex ὗς, suis, & φέρβω, pasco.

Υφος, εος, τὸ, tela, textura. Th. ὑφάω.

Υφόωσιν, texunt, 3. pl. præs. ind. Poët. Pleonasmo pro ὑφῶσιν, verbi ὑφάω, texo.

Υφύφασαι, vide ὑφίφασαι.

Υψαγόρης, ε, ὁ, Poët. pro ὑψηγόρης, altiloquus, grandiloquus: ex ὕψος, τὸ, sublimitas, & ἀγορά, ἡ, oratio.

Υψαυχεῖ, inflat: 3. sing. ind. præs. ab ὑψαυχέω.

Υψαυχενίων, ωνος, ὁ, superbicus, superbus.

Υψαυχέω, cervicem tollo, inflo: ex ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & αὐχέω, glorior.

Υψερεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, & ὑψηρεφὴς & ὑψιρεφὴς, altum tectum habens, altus: ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & ἐρέφω, tego.

Υψηλῇσι, altis: dat. pl. Ion. f. g. pro ὑψηλαῖς. ab ὑψηλός.

Υψηλοκάρδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, arrogans: q. d. ὑψηλῆς καρδίας ὤν, qui est alto corde.

Υψηλὸς, ὴ, ὸν, altus, a, um; sublimis, e: hinc

Υψηλότερος, ε, compar. in dat. ὑψηλοτέρῳ. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo.

Υψηλοφρονέω, -ῶ, animo efferor: præs. imperat. ὑψηλοφρόνεε, -ει, -έετο, -είτω. fut. ήσω. p. ὑψηλοφρόνηκα. ab

Υψηλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui est mente elatâ. ab ὑψηλὸς, altus, & φρὴν, ἡ, mens.

Υψηλῶς, sublimè: adv. ab ὑψηλὸς, q. v.

Υψήνωρ, ορος, HYPSENOR: nom. propr.

Υψηρεφὴς, vide in ὑψερεφὴς.

Υψηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, altè sonans: in plur. ὑψηχέες· ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & ἦχος, ε, ὁ, sonus.

Υψι, altè: adv. ab ὕψος, altitudo.

Υψιβαθμος, ε, ὁ ϗ ἡ, altigradus, excelsus: ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & βαίνω, eo.

Υψιβόας, nom. ranæ: ab altâ voce sic dictæ.

Υψιβοεμέτης, ε, ὁ, altitonans: ex ὕψι, altè, (Th. ὕψος, altitudo) & βρέμω, resono.

Υψίγυιος, ε, ὁ ϗ ἡ, alta membra habens, altus: ab ὕψος, & γυῖον, τὸ, membrum.

Υψόθι, Poët. adv. pro ὑψοῦ & ὑψόθι, in alto, in sublimi. Th. ὕψος, altitudo.

Υψίζυγος, ε, ὁ ϗ ἡ, altijugus, summus trutinator rerum humanarum, altus: ex ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & ζυγὸς, jugum. Th. ζεύγνυμι, seu ζευγνύω, jungo.

Υψίθρονος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui in alto solio sedet: ab ὕψος, & θρόνος, solium.

Υψικομάω, ε, ὁ ϗ ἡ, altè comatus: Epith. quercûs: ex ὕψι, altè, (quod ab ὕψος) & κόμη, ης, ἡ, coma.

Υψίλοφος, ε, ὁ ϗ ἡ, Epith. loci sublimis: q. d. qui cristam, vel verticem aut cacumen alto habet. Th. λόφος, crista, &c.

Υψιμέδοντος, gen. sing. ab

Υψιμέδων, οντος, in alto regnans: ex ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & μέδω, impero.

Υψινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui est in altis nubibus: Epith. Jovis: ex ὕψος, & νέφος, εος, τὸ, nubes.

Υψιπέδων, ε, ὁ ϗ ἡ, altum solum habens: ab ὕψος, altitudo, & πέδον, τὸ, solum.

Υψιπετᾶν ἀνέμων, Dor. pro ὑψιπετῶν, altivolantium ventorum: ab ὑψιπέτης, altivolans, q. à πέτομαι, volo: vel ab ὑψιπίλης, altè cadens: q. à πίπτω, cado, & ὕψος.

Υψιπέτηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, folia in cacumine gerens, altus, excelsus: ex ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & πέταλον, Ion. pro πέτηλον, folium: quod à πετάω, pando.

Υψιπέτης, altivolans: ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & πέτομαι, volo, -as. Vide in ὑψιπετᾶν.

Υψιρεφὲς, n. g. ab

Υψιρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ. vide in ὑψερεφὴς.

Υψιστος, ε, altissimus: de Deo dicitur: ab ὕψι, adv. in alto: comp. ὑψίων, & ὑψίτερος, α, ον, superl. ὕψιστος. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo.

Υψιτένοντας, acc. pl. ab

Υψιτένων, qui altâ cervice est: ex ὕψι, altè, (Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo) & τείνω, tendo.

Υψίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui alium & elatum animum habet, superbus: ab ὕψι, altè, & φρὴν, ἡ, mens.

Υψιχαίτης, ε, ὁ ϗ ἡ, altè comatus: ab ὕψι, altè, & χαίτη, ἡ, coma.

Υψόθεν, ὑψόθι, & ὑψοῦ, altè, ex alto, supernè. adv. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo.

Υψόροφος, ε, ὁ ϗ ἡ, altum tectum habens: ab ὕψος, εος, τὸ, & ὄροφος, ε, ὁ, tectum. Th. ἐρέφω, tego.

ΥΨΟΣ, εος, τὸ, altitudo, sublimitas, cacumen: ἐξ ὕψους, ex alto.

Υψοῦ, adv. altè. &

Υψόω, extollo, in altum tollo: f. ώσω. p. ὕψωκα. a. 1. ὕψωσα. ā. 1. sub. ὑψώσω, ῇς, ῇ. perf. pass. ὕψωμαι, σαι, ται a. 1. pass. ὑψώθην, ης, η, & in 2. pl. ὑψώθητε, a. 1. sub. pass. ὑψωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. infin. pass. ὑψωθῆναι. ā. 1. part. pass. ὑψωθείς, εῖσα, έν. f. 1. pass. ind. ὑψωθήσομαι, ῃ, εται. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo.

Υψώθην, vide in præced.

Υψωμα, ατος, τὸ, altitudo, sublimitas: dat. pl. ὑψώμασι. ab ὑψόω, quod vide.

Υψώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὑψόω, elevo, exalto. Th. ὕψος.

Υψωσις, εως, ἡ, elatio, exaltatio. Th. ὕψος.

ΥΩ, *pluo*: præſ. part. ὕων. f. ind. ὔσω. p. ὕκα. (q. à χύω, *fundo*) hinc ὑάδες, ων, αι, *hyades*, ſtellæ in cornibus Tauri. ὑετὸς, οῦ, ὁ, *pluvia*.

Τώδης, *ſuillus*, *immundus*; *ſtupidus*: ab ὗς, *ſus*. Th. σῦς.

Φ.

Φ, Vigeſima prima litera apud Græcos, in numeris 500 ſignificat. Æoles pro Θ utuntur, ut φῆρες, pro θῆρες, dicentes.

Φᾶ, *dixit*, Dor. pro φῆ, & hoc pro ἔφη, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, *dico*.

Φάανθεν, *viſi ſunt*, Poët. Pleonaſm. pro φάνθεν, quod Ion. & Bœot. Sync. pro ἐφάνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi φαίνω, *appareo*, *videor*: f. ανῶ. p. πέφαγκα. p. paſſ. πέφαμμαι. a. 1. paſſ. ἐφάνθην. a. 2. paſſ. ἐφάνην.

Φαγέειν, Ion. pro φαγεῖν, a. 2. infin. act. ſic φαγέεσι, Ion. pro φάγοις, a. 2. opt. act. verbi φάγω, *comedo*.

Φαγεῖν, a. 2. infin. act. ejuſd.

Φάϛαινα & φαϛίδαινα, ης, ἡ, *immodicus cibi appetitus*.

Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. ſing. præſ. m φάγομαι, quod etiam pro f. 2. ſumitur verbi φάγω, quod vide.

Φάγομαι, pro φαγοῦμαι, f. 2. m. verbi ejuſd.

Φαγος, ος, ὁ, *edax*, *vorax*: à φαγω. ſed

Φαῖος, Dor. pro φηγὸς, ὁ, ἡ, *FAGUS*, arbor.

ΦΑΓΩ, ſeu φήγω, *edo*, *comedo*: f. 2. m. φάγομαι, σαι, ται, *edam*; pro φαγοῦμαι, ῇ, εἰται. a. 2. ἔφαγον, ες, ε. a. 2. imperat. act. φάγε, έτω. a. 2. opt. φάγοιμι, οις, οι. a. 2. ſub. φάγω, ῃς, ῃ. a. 2. infin. φαγεῖν. a. 2. part. φαγὼν, όντος.

Φάγωντι, Dor. pro

Φάγωσι, *vorent*, 3. pl. a. 2. ſub. act. verbi φάγω, *edo*. a. 2. ἔφαγον.

Φάε, *lucebat*, Ion. pro ἔφαε, 3. ſing. imperf. act. verbi φάω, *luceo*.

Φαίθων, οντος, *ſplendidus*, præſ. part. à φαέθω, idem quod φάω, *ſplendeo*.

Φαείνει, *lucet*, 3. ſing. præſ. verbi φαείνω, id. quod Th. φάω, *luceo*.

Φαεινόμενος, præſ. part. m. verbi ejuſd. & Th.

Φαεινὸς, οῦ, *ſplendidus*: dat. ſing. φαεινῷ. Th. φάω, *ſplendeo*.

Φαείνω, idem quod φάω, *luceo*.

Φαεννὰ νᾶσος, Dor. pro φαεννὴ νῆσος, *lucida inſula*. Nam φαεννὸς, οῦ, Poët. & Argivâ dialecto pro φαεινὸς, quod vide. Hinc in compar. φαεννότερος, ſuperl. φαεννότατος, *ſplendidior*, *ſplendidiſſimus*.

Φαεννὸς, οῦ, Poër. *lucidus*: vide præced.

Φαεσιμβρότος, ος, ὁ, ἡ, *lucem hominibus afferens*: à φάω, *luceo*, & βροτὸς, *mortalis*.

Φαεσφορία, ας, ἡ, *lux*: &

Φαεσφόρος, ος, ὁ, *Lucifer*: à φάος, ους, τὸ, *lumen*, (Th. φάω, *luceo*) & φέρω, *fero*: p. m. πέφορα.

Φαζάλη, ης, ἡ, *morbus quidam*, *qui mare rubrum navigantibus accidit*,

Φάζω, *loquor*: à φάω· undè φημὶ, *dico*. Eſt &

Φάζω, *interficio*, ut σφάζω, etiam à φάω, idem; undè φένω.

Φάθι, *dic*, præſ. imperat. à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φαίακες, οἱ, *Phæaces*, populi.

Φαίαξιν, dat. pl. à præced.

Φαίδιμε pro φαίδιμος, voc. ſing. à φαίδιμος.

Φαιδιμόεις, εντος, idem quod.

Φαίδιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, *illuſtris*: à Th.

ΦΑΙΔΡΟΣ, οῦ, *hilaris*, *alacer*, qu. à φάω, *luceo*. Hinc

Φαιδρότης, ητος, ἡ, *hilaritas*. &

Φαιδρόω & φαιδρύνω, *exhilaro*.

Φαῖδρος, ος, ὁ, *PHÆDRUS*, fabularum ſcriptor & diſcipulus Platonis.

Φαιδρύνεσθαι, præſ. infin. paſſ. à

Φαιδρύνω, *nitidum reddo*. Th. φαιδρὸς, *alacer*.

Φαίδων, ωνος, ὁ, *PHÆDON*, nomen viri.

Φαίην, ης, præſ. vel a. 2. opt. act. verbi φημὶ, *dico*: a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.

Φαίκανον, πήγανον, *ruta*.

ΦΑΙΚΑΣΙΟΝ, ου, τὸ, *calceamenti genus*, quia φαικὸν, id eſt, *leve*.

Φαίκλη, vel φέκλη, ης, ἡ, *fæx vini cocta*. Ex Lat. *fæcula*.

Φαικὸς, *ſplendidus*, *efficax*; *levis*: à φάω, *luceo*.

Φαιλόνης, vidè φενόλης.

Φαῖμεν, φαῖτε, φαῖεν, pl. a. 2. opt. act. per Syncop. Att. pro φαίημεν, ῆτε, ῆσαν, verbi φημὶ, *dico*: a. 2. ἔφην. Th. φάω.

Φαιναρέτης, ου, ὁ, *PHÆNARETES*, nom. propr.

Φαίνεθ', Ion. pro ἐφαίνετο, *apparebat*, 3. ſing. imperf. m. verbi φαίνω, *appareo*: f. ανῶ. p. πέφαγκα.

Φαινέμεν, Ion. pro φαίνειν, *indicare*, *denunciare*, præſ. infin. à φαίνω, quod vide.

Φαινέσκετο, Ion. pro ἐφαίνετο, 3. ſing. imperf. m. verbi ejuſd. Niſi à φαινέσκομαι, derivare malis.

Φαίνεται, *apparet*, 3. ſing. & in 3. pl. φαίνονται, verbi φαίνομαι, ſeu φαίνω, *appareo*.

Φαίνετο, *apparebat*, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. verbi ejuſd.

Φαίνουσα, *oſtendens*, Dor. pro φαίνουσα, præſ. part. f. g. à φαίνω, *appareo*.

Φαίνοιτ', *appareat*, pro φαίνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. paſſ. verbi ejuſd.

Φαινόλης, ου, ὁ, *PENULA*: quia φαίνεται ὅλος. Alii deducunt Græcam vocem à Lat. Vide in φενόλης.

Φαινομένην, *apparentem*: acc. ſing. part. præſ. m. verbi φαίνω.

Φαινομένῃφι, per Paragogen τοῦ φι, pro φαινομένῃ, dat. ſing. f. g. part. præſ. m. verbi ejuſd.

Φαίνοπος, gen. ſing. à φαίνωψ.

ΦΑΙΝΩ, *in lucem do*, *oſtendo*: item *luceo*, *ſplendeo*: fut. φανῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον, ες, ε. præſ. m. φαίνομαι, *appareo*, *videor*, *luceo*. f. m. φανοῦμαι, perf. paſſ. πέφαιμμαι, & Att. πέφασμαι. a. 2. ind. paſſ. ἐφάνην, ης, η, *apparui*. a. 2. ſub. paſſ. φανῶ, ῇς, ῇ. fut. 2. paſſ. φανήσομαι, ῇ, εται.

Φαίνωψ, οπος, ὁ, [redacted]*NOPS*, nom. propr.

ΦΑΙΟΣ,

ΦΑΙΟ'Σ, οῦ, *fuscus, subniger.* Hinc Latin. *FOEDUS, a, um.*

Φαίσιος, α, ὁ, nomen propr.

ΦΑ'ΚΕΛΛΟΣ. φάκελος, vel σφάκελλος, ου, ὁ, *fasciculus, FASCIS.*

ΦΑΚΗ͂, vel φακὴ, ῆς, ἡ, *lens, lenticula.*

Φακὸς, οῦ, ὁ, *lens cruda:* à φακῆ. Est & *nigra quædam oculi macula.*

Φάλα, vel φαλὰ, *ornamentum galeæ:* quia aliquid φαλὸν, *splendidum.* Ang. a Falal.

Φάλαγξι, nom. plur. & in acc. pl. φάλαγγας. à

ΦΑ'ΛΑΓΞ, αγγος, ἡ, *PHALANX, genus aciei apud Macedonas, acies quævis; aranea quædam.*

ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, *cicindela,* quæ noctu lucernis advolat. q. à φαλύνω, quod est λαμπρύνω. Est & φάλαινα, *BALÆNA.*

ΦΑΛΑΚΡΟ'Σ, οῦ, *calvus,* quia φαλὸν, id est, λευκὸν κάρα habet, vel φαλὸν ἄκρον.

Φαλακρόω, *calvum facio:* à præced. q. v.

Φαλάκρωμα, ατος, τὸ, *calvitium:* à præcedente.

Φαλανθὸς, *canus:* qu. à φαλὸς, *albus.*

Φάλαρα, τὰ, *PHALERÆ:* à φαλὸς, quia splendent.

Φάλαρις, ιδος, ὁ, quis fuerit, vide Pindar. Pyth. Od. prima, pag. 200. ver. 4. in voce Καυτὴρ.

Φάλαρος, ου, ὁ ἡ, ὁν, Poët. pro φαληρὸς, q. v.

Φαλὲκ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *rivus.*

Φαλερίαω, *albesco spumâ:* quod à φαλιρὸς, *albus.* Th. φαλὸς.

Φαλερὸς, idem quod φαληρός.

Φαληρὸς, οῦ, *albus, spumeus;* item *ferrum galeæ:* & nom. propr. viri. Th. φαλὸς, οῦ, *splendidus.*

Φαλίσκω, *defipio,* q. v. φαλὸς, *canus.* Senectus extrema μωρά,

Φαλίσσομαι, *spumo.* Th. φαὸς.

ΦΑΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *penis ligneus vel corioceus.*

ΦΑΛΟ'Σ, οῦ, *splendidus, albus:* qu. à φάος, εος, τὸ, *lux:* sed

Φάλος, ου, ὁ, *conus, apex galeæ.*

Φαλύνω, *splendidum reddo:* à φαλὸς.

Φαλύσομαι, Hesych. καταῤῥήσω, περιέρχομαι.

Φάμα, ατος, ἀ, Dor. pro φήμη, ἡ, *fama.*

Φαμὲν, *dicimus,* 1. plur. præs. ind. à φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φάμενος, α. 2. part. m. verbi φημὶ, *dico:* a. 2. m. ἐφάμην. Th. φάω.

Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, *dico.*

Φὰν, *dicebant,* Bœot. Syncop. pro ἔφασαν, vel ἔφησαν, 3. pl. imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φάναι, *dicere,* præs. infin. à φημὶ, sed

Φάναι, *apparuisse,* pro φῆναι, a. 1. inf. act. verbi φαίνω, *appareo:* f. ανῶ. a. 1. ἔφηνα.

Φανείην, ης, η, *apparuerim,* a. 1. opt. pass. ἐκ

Φανεὶς, έντος, in f. g. φανεῖσα, ης, ἡ, a. 2. part. pass. verbi φαίνω, *appareo:* f. ανῶ, p. πέφαγμα, perf. pass. πέφαμμαι, a. 2. pass. ἐφάνην, p. m. πέφνα.

Φάνεν, *apparuerunt,* Æol. vel Bœot. pro ἐφάνησαν, 3. pl. a. 2. pass. verbi ejusd.

Φανερὸς, οῦ, *apparens,* [redacted]*us.* Th. φαίνω, *appareo.*

Φανερόω, *manifesto,* f. ώσω, p. πεφανέρωκα, ἀ, 1. imperat. φανέρωσον, ώτω, præs. pass. φανερόομαι, οῦμαι, perf. pass. πεφανέρωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐφανερώθην: à φανερὸς, quod vide.

* Φανερῶς, adv. *manifestè:* à φανερός.

Φανέρωσις, εως, ἡ, *manifestatio.* à præced.

Φανερώτερα, *clariora,* nom. pl. n. g. comparat. grad. à φανερὸς, quod vide.

Φάνεσκε, Ion. pro ἔφανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φαίνω.

Φαίνη, Ion. pro ἐφάνη, *apparuit:* 3. sing. a. 2. ind. pass. sed

Φανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *appareo.*

Φανέῃ, *videatur,* Pleonasmo τοῦ η, pro φανῇ.

Φανήμεναι, *appareo,* Dor. pro φανῆναι, a. 2. infin. pass. verbi φαίνω, quod vide.

Φανῆναι. Vide in φανήμεναι.

Φανῇς, 2. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, quod vide.

Φανήσεται, 3. sing. f. 2. pass. verbi ejusd.

Φανήτω, 3. sing. a. 2. imperat. pass. &

Φανθεὶς, a. 1. part. pass. à φαίνω, *appareo,* a. 1. pass. ἐφάνθην.

Φανοπεὺς, έως, ὁ, pro Πανοπεὺς, quod ab urbe Πανόπη deductum.

Φανὸς, οῦ, ὁ, *laterna, lucerna, fax.* Th. φαίνω, *luceo,* a. 2. ἔφανον.

Φανὶζω, *apparere facio:* f. άσω, p. πεφάνικα, præs. pass. φαντάζομαι, *appareo, videor;* it. *imaginor:* præs. part. pass. n. g. φαντζόμενον, *visum, quod apparet:* perf. ind. pass. πεφάντασμαι, σαι. Th. φαίνω, *ostendo.*

Φαντασία, ας, ἡ, *visum, visio, PHANTASIA, imaginatio, ostentatio:* à φαντάζω, quod vide.

* Φαντασιακοπέω, -ῶ, *insanè sævio.*

Φάντασμα, ατος, τὸ, *spectrum:* a perf. pass. verbi φαντάζω.

Φαντὶ, Dor. pro φασὶ, *dicunt:* 3. pl. præs. ind. verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φανῶσι, 3. pl. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *appareo,* quod vide.

Φάο, Ion. & Poët. ἔφασο, 2. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico:* a. 2. ἔφην, a. 2. m. ἐφάμην.

Φάος, εος, τὸ, *lumen:* à φάω, *luceo.*

ΦΑ'ΡΑΓΞ, γγος, ἡ, *barathrum, præcipitium, hiatus, vallis:* quia in eâ φαίνεται ῥῆγμα, *apparet ruptura.*

Φαραὼ, nomen regis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *vindex.*

Φαρέεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. &

Φάρεϊ, dat. sing. à φᾶρος, εος, τὸ, quod vide.

Φαρὲς, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *ruptura.*

ΦΑΡΕ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *PHARETRA:* à φάρω, & τρώω, quia *fert vulnifica* tela.

Φαρετρεῶν, ῶνος, ὁ, Poët. pro φαρέτρα, q. v.

Φαρέτρην, acc. sing. Ion. à præced.

ΦΑΡΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, *genus veneni.*

Φαρισαῖος, ου, ὁ, *Pharisæus,* hoc est, *interpretans.* Hebr. Erant enim scripturæ interpretes.

ΦΑΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ruga.* Est quasi ruptura cutis, in quâ facit valles: à φάραγξ, *vallis,* quod vide.

Φαρμακία,

Φαρμακία, ας, ἡ, *veneficium*: à φαρμακεύω, *veneficio utor*. Th. φάρμακον.

Φαρμακεὺς, έως, ὁ, *veneficus, magus*. &

Φαρμακεύω, *veneficio* aut *veneno utor, veneficio afficio*; item *confictis medicamentis, condio, tingo*. &

Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, *venefica*. &

Φαρμακόεις, ίντος, *venenatus*. omnia à

ΦΑΡΜΑΚΟΝ, ου, ὁ, *medicamentum, venenum, PHARMACUM*: qu. φέρων ἄκος, vel ἄχος, *remedium*, vel *dolorem adferens*.

* Φαρμακοπώλης, ου, ὁ, *pharmacopola, medicamentorum venditor*. &

Φαρμακὸς, οῦ, ὁ, *veneficus, magus*. &

Φαρμακόω, f. ώσω, Poët. *pharmaca*, seu *medicamenta misceo*. à præced.

Φαρμάσσω, & -τλω, *veneno afficio, tingo, immergo ferrum in aquam frigidam*: ab eodem Th.

ΦΑΡΟΣ, vel ΦΑΡΟΣ, εος, τὸ, *palla, pallium, vestis exterior, velum capitis*: à φέρω.

Φαρόω, seu ἀφαρόω, *aro*. Hesych. φᾶρος, ἄροσις, φαροῦν, ἀροτριᾶν.

Φάρσος, εος, τὸ, *velum, involucrum, tractus, regio, pars*. Puto à φᾶρος. hinc

Φαρσοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, ἡ, *signifer, vexillarius*: à φάρσος, τὸ, quod vide, & φέρω.

ΦΑΡΥΓΞ, υγγος, ὁ ἡ, ἡ, *guttur, fauces*: per quas φέρεται cibus & spiritus. An potiùs à φάω, *loquor*, & ῥέω, *fluo*?

Φᾶς, *dicens*: a. 2. part. act. à φημὶ, idem quod φάω, *dico*.

Φάσγανον, ου, τὸ, *culter, ensis*: qu. à σφάγανον, à σφάζω, *interficio*.

Φᾶσε, *dixit*: Dor. & Ion. pro ἔφησε, 3. sing. a. 1. act. à φημὶ, *dico*.

Φασῖς, *dices*: Dor. pro φήσεις, 2. sing. f. verbi ejusd.

Φάσθαι, *dixisse*: aor. 2. infin. med. ab eod. verbo.

Φάσηλος, à Lat. *phaselus, actuarium*: à Phaselide Pamphyliæ oppido, ubi hoc navigii genus primò inventum fuisse traditur.

Φασὶ, *inquiunt*: 3. pl. præs. ind. sed

Φᾶσι, *dicentibus*: dat. pl. a. 2. part. act. φὰς, ἄντος, verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω.

ΦΑΣΙΑΝΟΣ, οῦ, ὁ, *PHASIANUS*, avis; Angl. a Pheasant.

Φασὶν, *aiunt*: 3. pl. præs. ind. à φημὶ, *dico*, Sed

Φάσιν, acc. sing. à

Φάσις, εως, ἡ, *dictio, rumor*: à φάω, *dico*. Est & φάσις, *apparitio*: sic Luna habet multas *phases* seu apparitiones, modò *falcata*, modò *gibbosa*, &c. à φαίνω, *apparco*. Est &

Φάσις, nomen fluvii.

Φάσκε, *dicitabat*: 3. sing. imperf. Ion. verbi φάσκω, Poët. pro φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φάσκονται, 3. pl. præs. pass. à

Φάσκω, *dicito*. Vide in φάσκε.

Φάσομαι, Dor. pro φήσομαι, *dicam*: f. 1. m. à φημὶ, *dico*.

Φάσσα, vel Att. φάττα, ης, ἡ, *avis columbini generis, palumbes*.

Φασσοφόνος, ου, ὁ ἡ, ἡ, *occisor columbarum*: à φάσσα, *columba*, & φένω, *occido*, p. m. πέφονα.

Φασῶ, ῇς, ῇ, Dor. pro φήσω, εις, ει, f. 1. act. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φατειῶν, gen. pl. à φατειὸς, *enarrabilis*, ab eod. Th.

Φατὶ, Dor. pro φησὶ, quod vide.

Φατίζω, *rumorem spargo*. à

Φάτις, idem quod φάσις, quod vide.

ΦΑΤΝΗ, ης, ἡ, *præsepe, stabulum*; à φάγω, vel πάω, ibi enim *pascitur* jumentum; undè fort. Angl. fat.

* Φατνόω, -ῶ, *ad præsepis modum fabricor*: f. ώσω. p. pass. πεφάτνωμαι. Hinc

* Φάτνωμα, ατος, τὸ, *lacunar*.

Φάτο, *dixit*: Ion. pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. med. verbi φημὶ, *dico*: a. 2. ἔφην. &

Φατὸς, ὴ, ὸν, *dicendus, celebris*: à φάω, vel φημὶ, *dico*.

Φαύζω, *frigo*. Hesych.

* Φαυλίζω, *pro vili habeo, floccifacio*: f. ίσω. p. pass. πεφαύλισμαι. Th. φαῦλος. Undè

* Φαύλισμα, ατος, τὸ, idem ac

* Φαυλισμὸς ῦ, ὁ, *subsannatio, irrisio, contemptus*. &

* Φαυλιστρία, ας, ἡ, *subsannatrix, contemptrix*.

ΦΑΥΛΟΣ, η, ον, & φαῦρος, Dor. φλαῦρος, Att. *VILIS, pravus, simplex*: *vitiosus, nugatorius*: q. φλύαρος, à φλέω, *nugor*. Hinc

Φαυλότης, ητος, ἡ, *vilitas*.

Φαυλοτάτης, gen. sing. f. g. superl. gr. à φαῦλος, η, *pravus*: compar. φαυλότερος, superl. φαυλότατος, *pravissimus*.

Φαύλως, adv. *pravè*: à præced. Th.

Φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, quod vide.

Φαυσίβροτης, ου, ὁ ἡ, ἡ, *Solis* Epith. παρὰ τὸ φαῦσιν, τυτέστι φῶς τοῖς βροτοῖς, *quod lucem mortalibus ferat*. Vel παρὰ τὸ φαύειν, ἤγουν φάνειν καὶ λάμπειν τοῖς βροτοῖς, *quod luceat mortalibus*. Idem quod φαεσίμβροτος ab Homero vocatur.

Φαυσιγλὶς, vel φαυσιγλὶς, *maculæ in tibiis ex igne contractæ*: quia à φαύσει ignis.

Φαύσις, εως, ἡ, *lux, splendor, ipsa lucendi actio*: à φάω, *luceo*.

Φαύω, *luceo*: a φάω, idem.

Φάψ, φαβὸς, ἡ, *avis è columbino genere*: a φίζομαι, quia *timida*.

ΦΑΩ, Poët. *luceo, splendeo*; it. *dico, interficio*.

Φέβεσθαι, *fugere*: præs. infin. à

ΦΕΒΟΜΑΙ, *fugio*; item *timeo, metuo*: p. m. πέφοβα.

Φεβώμεθα, *fugiamus*: 1. pl. præs. sub. verbi φέβομαι, quod vide.

ΦΕΓΓΟΣ, εος, τὸ, *splendor, lux, lumen*: à φάω.

Φέγγω, f. ξω, *splendorem præbeo, illumino*: à præced.

Φείδεο, *parcas*: præs. imperat. Ion. pro φείδου, verbi

ΦΕΙΔΟΜΑΙ, *parco, ignosco, parcè utor, abstineo*: cum gen. præs. inf. φείδεσθαι, f. m. φείσομαι, ῃ, εται, a. 1. m. ἐφεισάμην, ω, ατο, *peperci*, a. 1. sub. m. φείσωμαι, ῃ, ηται, præs. part. m. φεισόμενος.

Φειδομένως, *parcè*: adv. &

Φείδω, όος, ἡ, *parsimonia*. &

Φειδωλὴ, ῆς, ἡ, *parca*. Th. φείδομαι.

Φειδωλὸς,

Φειδωλὸς, ὴ, ὸν, *parcus*: ab eod.
Φείσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi ejusd.
* Φεισμονὴ, ῆς, ἡ, *parsimonia*: ex eod.
* Φεισὼν, *Phison*, ita fluvius *Ganges* nominatur, Hebr. ut aliqui volunt.
Φελγύνω, *nugor, desipio*: Puto à φαῦλον. Hesych.
ΦΕΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *suber*: à φλοιὸς, *cortex*.
Φενακίζω, *decipio, fallo*: à
ΦΕ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *impostor, derisor*: à φενάκη, quæ & πενίκη, *coma ascititia, falsa*.
Φενόλης, ου, ὁ, *penula*: vox origine Lat.
ΦΕ'ΝΩ, *occido, interficio*: (à φάω) p. m. πέφνα.
Φεραὶ, ῶν, αἱ, oppidum Thessaliæ.
Φερβέμεν, *pascere*: præs. infin. Ion. pro φέρβειν. &
Φέρβεσθαι, *alere, nutrire*: Att. pass. pro act. φέρβειν. &
ΦΕ'ΡΒΩ, *pasco, alo*: fut. ψω. p. φα. p. m. πέφορβα. q. ex φέρω, & βίος.
Φέρε, *fer*: præs. imperat. act. à φέρω.
Φερέγγυος, ου, ὁ ἡ, *sponsor, fide dignus*: ex φέρω, & ἐγγύη, ἡ, *sponsio*.
Φέρεις, ει, 2. & 3. sing. præs. ind. verbi φέρω, *fero*.
Φέρεκλος, ου, ὁ, nomen proprium.
Φερέμεν, Ion. pro φέρειν, præs. infin. verbi præced.
Φερέοικος, ου, ὁ ἡ, *domiporta*. Epith. cochleæ. ex φέρω, & οἶκος, *domus*.
Φερέπονος, ου, ὁ ἡ, Poët. *laborum tolerans, ærumnas sustinens*: ex φέρω, & πόνος, ου, ὁ, *labor*. Th. πένομαι, *laboro*: p. m. πέπονα.
Φερέσβιος, ου, ὁ ἡ, *almus*: ex φέρω, & βίος, ου, ὁ, *vita*.
Φέρεσκον, imperf. act. Ion. pro ἔφερον, verbi φέρω, *fero*.
Φερεσαμίαι, acc. pl. à
Φερεσακὴς, έος, ὁ ἡ, *scutifer, scutum ferens*: ex φέρω, & σάκος, εος, τὸ, *scutum*. Th. σάτλω, *onero*.
Φέρετ', Ion. pro ἐφέρετο, 3. singul. imperf. pass. &
Φέρεται, 3. sing. præs. pass. verbi φέρω, qu. vide.
Φέρετρον, ου, τὸ, *FERETRUM, capulum*: ab eodem.
Φέρῃ, *ferat*: 3. pers. singul. præs. sub. act. verbi præced.
Φέριστος, φέρτιστος, & φέρτατος, *optimus*, superl. φέρτερος, *validior*: comp. ab eod.
ΦΕΡΝΗ', ῆς, ἡ, *dos quam uxor affert*: q. à φέρω.
* Φερνίζω, *doto*, f. ίσω, a. 1. ἐφέρνισα· à præced.
Φέροιεν, *gererent*: 3. pl. præs. opt. act. &
Φέρουσα, ας, ἁ, Dor. pro φέρασα, *ferens*: præs. part. f. g. &
Φερόμεθεν, 1. dual. vel Æol. pro φερόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. &
Φερόμεσθα, Poët. pro φερόμεθα, 1. plur. præs. pass. &
Φέροντε, nom. dual. φέροντας, acc. pl. præs. part. act. &
Φέροντι, *ferunt*: Dor. pro φέρασι, 3. plur. præs. omnia à φέρω.
Φέρουσα, ης, ἁ, præs. part. f. g. ejusd. verbi. Est & nomen nymphæ.
Φέρουσιν, 3. pl. præs. ind. verbi φέρω.
* Φερσεφόνα, ας, ἡ, *Proserpina*; Dor. & Æol. pro Περσεφόνη. Eadem & Περσέφονια dicitur, & Περσεφάσσα. Th. φένω, q. v.
Φέρτατος, & φέρτιστος, *præstantissimus*, sup. φέρτερος, *præstantior*, comparat.
Φέρτε, per Sync. pro φέρετε, *ferte*: 2. pl. act imperat. verbi φέρω.
Φέρτερος, α, ον, *præstantior*; propriè *qui plus portare potest*: compar. à φέρω, *fero*. φέρτατος, superl.
Φέρτιστος. Vide in φέρτατος.
ΦΕ'ΡΩ, *FERO, porto, obtineo, consequor, persolvo, profero, aufero, confero*: imperf. ἔφερον, ες, ε. f. οἴσω (tanq. ab οἴω) aor. 1. ἤνεγκα, ας, ε. q. ab ἐνέγκω. a. 1. imperat. act. ἔνεγκον, άτω. & in pl. ἐνέγκατε. a. 1. inf. act. ἐνέγκαι. a. 2. ind. ἔνεγκον. cujus part. ἐνεγκὼν, ὔσα, ὸν. præs. pass. φέρομαι, *feror, agor*, præs. sub. φέρωμαι, ῇ, νται. præs. inf. φέρεσθαι. imperf. pass. ἐφερόμην, ω, ετο. perf. pass. ἤνεγμαι. a. 1. pass. ἠνέχθην, Ion. ἠνείχθην. cujus part. ἐνεχθεὶς, Ion. ἐνειχθεὶς, εἰσα, ἐν. præt. m. ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα. a. 1. infin. med. ἐνέγκασθαι. Hinc forsan Angl. *to bear*.
Φέρων, φέρουσα, *ferens*: præs. part. verbi præc.
ΦΕΥ', *HEU, ebeu, papæ*: à φέβω, *terreo*. Est interjectio *rejicientis, lamentantis, & admirantis*.
Φεῦγον, Ion. pro ἔφευγον, imperf. act. verbi φεύγω, *fugio*, quod vide.
Φεύγοντι, Dor. pro φεύγουσι, *fugiunt*: 3. pl. præs. &
Φευγόντων, Att. pro φευγέτωσαν, 3. plur. præs. imperat. act. &
Φεύγουσαι, nom. pl. & φευγούσης, gen. sing. præs. part. act. f. g. &
Φεύγουσι, 3. pl. præs. ind. omnia à
ΦΕΥ'ΓΩ, *FUGIO, evado, declino, reus sum, accusor*: (fort. à φέβω, quasi φέγω) fut. ξω. fut. 1. med. φεύξομαι. a. 2. ind. act. ἔφυγον. præt. m. πέφευγα, pro πέφυγα, ας, ε.
Φευκτέον, *fugiendum*; adj. verbale n. g. à præced.
Φευκτῶν, gen. plur. à φευκτὸς, οῦ, *vitabilis*; ab eodem.
Φεύξομαι, f. 1. m. &
Φεύξῃ, *fugies*: 2. sing. fut. med. Dor. verbi φεύγω.
ΦΕ'ΨΑΛΟΣ, ου, ὁ, *scintilla*: qu. φάος ψόλυ, id est, *lux flammæ*.
Φεψαλόω, *comburo*: à præced.
Φῆ, *dixit*: Ion. pro ἔφη, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. sed
Φῇ, est 3. pers. singul. a. 2. sub. act. verbi φημὶ, quod à φάω, *dico*.
Φηγεὺς, *Phegeus*, nomen viri.
Φήγινος, *fagineus*: adj. à
ΦΗΓΟ'Σ, οῦ, ἡ, Dor. φαγὸς, *FAGUS*: ἀπὸ τοῦ φαγεῖν· quòd glandes fuerint veterum cibus.
Φήγω, inusit. *edo*: undè a. 2. ἔφαγον.
Φήη, *dicat*: per Pleonasm. τοῦ η, pro φῇ, 3. sing.

ſing. a. 2. ſub. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

* Φηλέω, & -όω, *decipio, fallo*. Th. φῆλος.

* Φήλιξ, ικος, ὁ, *impoſtor* : à φῆλος.

Φηλήτησι, *furibus* : (alii legunt φιλήτησι) dat. pl. Ion. à

Φηλήτης, ᾱ, ὁ, *impoſtor* : à φῆλος, ᾱ, ὁ, idem. Sed φιλήτης, ᾱ, ὁ, *fur* : à φίλος, *amicus*.

Φῆλιξ, ὁ, nomen viri. Lat. *Felix*.

ΦΗ΄ΛΟΣ, ᾱ, ὁ, *impoſtor, fallax* : q. à σφάλλω, *fallo*.

Φῆμαι, *rumores* : nom. pl. à

Φήμη, ης, ἡ, & Dor. φάμα, ας, ἡ, *FAMA, rumor* : Angl. Fame. à

Φημὶ, *dico* : 2. 2. ἔφην. Th. φάω, *idem*.

Φημίζω, *divulgo, dico* : f. ίσω & ίξω. à

Φῆμις, ιδος, ἡ, idem quod φήμη, *fama*, quod vide.

Φῆν, φῆς, φῆ, Ion. pro ἔφην, ης, η, imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico*.

Φῆναι, a. 1. infin. ejuſd. verbi. Sed

Φῆναι, Att. pro φᾶναι, a. 1. infin. verbi φαίνω, *appareo*.

ΦΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, *aquila*, quæ *major oſſifraga* dicitur.

Φῆρ, ηρὸς, ὁ, *FERA* : Æol. ſeu Ion. pro θήρ.

ΦΗ΄ΡΕΑ, ων, τὰ, *nervorum tumores & tenſiones*.

Φηρὶ, ῆτος, ἡ, *PHERE* : nomen proprium regionis.

Φῆρος, *antiquorum Deorum cibus*. Heſych.

Φηρσὶν, dat. pl. à φὴρ, *fera*, quod vide.

Φῆς, *inquis* : 2. ſing. præſ. ind. ſed

Φῆς, Ion. pro ἔφης, 2. ſing. imperf. vel a. 2. Att. &

Φῆς, 2. ſing. a. 2. ſub. &

Φήσειε, *dixerit* : Æol. pro φήσαι. 3. ſing. a. 1. opt. &

Φήσεις, *dices* : 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi φημὶ, *dico*.

Φῆσθα, *dicebas* : Ion. & Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. ſing. imperf. vel a. 2. ind. præced. verbi.

Φησὶ, *dicit* : 3. ſing. præſ. ſed

Φῆσι, Ion. Paragoge pro φῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi ejuſd.

Φῆσος, ᾱ, ὁ, nomen viri. Lat. *Feſtus*.

Φήσω, *dicam* : f. 1. à φάω, vel φημὶ, *dico*.

Φήτρη, ης, ἡ, Ion. pro φυλὴ, ἡ, *tribus*.

Φθαίην, *anticipaverim* : a. 2. opt. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, *prævenio* : f. φθάσω. a. 2. ἔφθην. a. 2. m. ἐφθάμην.

Φθάμενος, *præveniens* : a. 2. part. m. ejuſd. verbi.

Φθᾶν, Bœot. pro φθῆσαν, Ion. pro ἔφθησαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω.

Φθάναι, vel præſ. infin. à φθῆμι, vel pro φθῆναι, a. 2. infin. à

ΦΘΑ΄ΝΩ, *prævenio, anteverto* : f. φθάσω, p. ἔφθακα. a. 1. ἔφθασα. a. 1. ſub. φθάσω. ης, η. a. 2. ἔφθην, à φθῆμι. a. 2. m. ἐφθάμην. hinc a. 2. part. m. φθάμενος.

Φθαρεὶς, ἐντος, *corruptus* ; a. 2. part. paſſ. verbi φθείρω, *corrumpo* : f. φθερῶ. p. ἔφθαρκα. a. 2. ἔφθαρην. a. 2. paſſ. ἐρθάρην. Th. φθέω, idem.

Φθάρθι, *pereas* : per Syncop. pro φθάρηθι, a. 2. imperat. paſſ. verbi φθείρω, *corrumpo* : f. ερῶ. p. paſſ. ἔφθαρμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐφθάρθην.

Φθᾶρμα, ατος, τὸ, *corruptio* : à φθείρω.

Φθαρτὸς, ὴ, ὸν, *corruptibilis, -e* : à 3. ſing. perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Φθᾶς, *qui præoccupavit* : a. 2. part. act. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, quod vide.

Φθάσας, αντος, & in acc. φθάσαντα, a. 1. part. act. ejuſd.

Φθάσω, f. 1. ind. act. &

Φθάσωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. verbi φθάνω, quæ vide.

Φθέγξετ', Ion. pro ἐφθέγξατο, 3. ſing. imperf. &

Φθέγξοιθ', Ion. pro φθέγξοιτο, 3. ſing. opt. à

ΦΘΕ΄ΓΓΟΜΑΙ, *ſonum edo* ; item *loquor, clamo* : f. φθέγξομαι. perf. ἔφθεγμαι. p. m. ἐφθόγγα.

Φθέγξονθ', *ſonabant* : Ion. pro ἐφθέγξαντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγξομαι, quod vide.

* Φθέγμα, ατος, τὸ, *vox, ſermo* : à φθέγξομαι.

Φθεγξαμένῳ, dat. ſing. a. 1. part. verbi ejuſd.

Φθέγξεῖται, *dicet* : Dor. pro

Φθέγξεται, 3. ſing. f. 1. m. verbi ejuſd.

Φθεγξῇ, *loqueris* : Dor. pro φθέγξῃ, 2. ſing. ejuſd. temporis & verbi.

Φθείμην, εἶο, εἶτο, *deficiſſem, præteriiſſem* : præſ. opt. paſſ. &

Φθείομεν, *anticipemus* : 1. plur. a. 2. ſub. act. à φθῆμι, ſeu φθάνω, *prævenio* : a. 2. ἔφθην. a. 2. ſub. φθῶ, ῆς, ῆ. & Ion. φθέω, έας, έη. Poët. φθείω, ης, η. a. 1. pl. φθέωμεν, & Poët. Syſtole φθείομεν.

Φθείρ, ρὸς, ὁ, *pediculus* : à φθείρω, *corrumpo* : quia naſcitur ex corporis φθορᾷ, *corruptione*. Th. φθέω, *corrumpo*.

Φθείρη, *corrumpat* : 3. ſing. præſ. ſub. act. vel a. 1. ſub. ejuſd.

* Φθειρίασις, εως, ἡ, *pedicularis morbus*. Th. φθέω, *corrumpo*.

Φθειρίζεσθαι, *pediculos vendi* : à φθεὶρ, quæ vide.

Φθείρωσι, 3. pl. præſ. ind. φθείρωσι, 3. plur. præſ. ſub. verbi φθείρω.

Φθειροφαγέω, *pediculis veſcor* : quod ex φάγω, & φθείρ.

Φθείρω, *corrumpo, vitio, perdo* : f. ερῶ, εῖς, εῖ. p. ἔφθαρθα. a. 1. ἔφθειρα, ας, ε. a. 2. ἔφθαρον, ες, ε. præſ. paſſ. φθείρομαι. a. 2. ind. paſſ. ἐφθάρην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. φθαιῶ, ῇς, ῇ. p. paſſ. ἔρθαρμαι, σαι, ται. pl. m. ἔφθορα. Th. φθέω.

Φθεῖται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi φθέω, q. v.

Φθερεῖ, 3. perſ. ſing. f. 1. act. verbi φθείρω, quod vide.

Φθέρῥω, Æol. pro φθείρω, quod vide ; undè f. φθέρσω.

Φθέρσει, *voſtabit*, 3. ſing. f. 1. act. verbi præcedentis.

ΦΘΕ΄Ω, *corrumpo, labefactio, vitio, perdo* : fut. φθήσω.

Φθέωμεν, Ion. pro φθῶμεν, quod vide in φθείομεν.

Φθῆ, Ion. pro ἔφθη, *præoccupavit* : 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, *prævenio* : f. άσω. a. 2. ἔρθην. ſed

Φθῆ, eſt 3. ſing. a. 2. ſub. ejuſd.

Φθῆν, ut Euſtath. vult pro φθαίη, 3. ſing. a. 2. opt.

2. opt. alii dici volunt pro φθῇ, per Pleonasm. τῷ ι. Estque a. 2. sub. verbi φθάνω, seu φθάνω, *prævenio.*

Φθῆσε, *præoccupavit:* Ion. pro ἔφθησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φθάνω, seu φθάω, f. ήσω. Th. φθάνω.

Φθῆσι, Ion. Paragoge pro φθῇ, 3. sing. a. 2. sub. ex iisd.

Φθήσομαι, & in 3. pl. φθήσονται, f. 1. m. ex iisd.

Φθία, ας, & Ion. -ίη, ης, ἡ, *PHTHIA*, oppidum Thessaliæ, Achillis patria.

Φθ.μένοισι, *mortuis:* dat. pl. à

Φθίμενος, η, *corruptus, perditus, interfectus;* vel pro ἐφθιμένος, p. part. Ion. detracto augmento, & mutato accentu: vel per Sync. pro φθιόμενος, præs. part. pass. à φθίομαι, *corrumpor:* p. ἔφθιμαι. Th. φθέω.

Φθινόκαρπος, ν, ὁ ἡ ὄ, Poët. *qui fructum non amplius fert:* ex φθίνω (quod à φθέω) & καρπός, ὁ, *fructus.*

Φθιν.πωρινὸς, ὴ, ὸν, *emarcidus, a, um.* &

Φθινοπωρὶς, *fructibus exitialis:* quod ex φθίνω, *labefacto, deficio, contabesco.* Th. φθέω, *corrumpo*) & ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus;* item *fructus autumnalis.*

Φθινόπωρον, *autumnus:* ex iisd.

Φθινύθεσκε, *consumebat:* 3. sing. imperf. act. Ion. & per Epenthesin τῦ εσκ, pro ἐφθίνυθα, verbi φθινύθω. Alii volunt esse imperf. verbi φθινυθέσκω. à φθίνω, idem cum Th. φθέω, *corrumpo.*

Φθινύθω, *perdo, profligo;* item *corrumpo, consumo, contabesco.* à

Φθίνω, seu φθίω, idem quod φθέω, q. vide. φθίνοντες μηνὸς, expon. *menje desinente.*

Φθισήνορα, acc. sing. à

Φθισήνωρ, ορος, ὁ ἡ ὄ, *perdens viros.* Epithet. belli, quod à φθίω, seu φθέω, *corrumpo,* & ἀνὴρ, *vir.*

Φθίσθαι, *periisse:* per Sync. pro φθίεσθαι, præs. inf. pass. à φθίω, vel potiùs abjecto augmento pro ἐφθίσθαι, p. infin. pass. verbi φθίομαι. Th. φθέω.

Φθίσθω, per Syncop. pro φθινέσθω, 3. sing. imperat. præs. pass. verbi φθίομαι. Th. φθέω.

Φθισίμβροτος, *perniciosus,* quod à φθίω, seu φθέω, *corrumpo,* & βροτὸς, *mortalis.*

Φθίσις, εως, ἡ, *corruptio, consumptio;* *PHTHISIS,* seu *tabes* præsertim pulmonum, necnon oculorum: à 2. pers. p. pass. verbi φθίω.

Φθίσω, *tabefaciam,* f. 1. ind. act. à

Φθίω, f. ίσω. Hinc f. 1. inf. m. φθίσεσθαι, idem ac Th. φθέω, *corrumpo, consumo.*

Φθόγγος, ου, ὁ, *sonus;* quod à φθέγγομαι, *loquor,* f. γξομαι. p. pass. ἔφθεγμαι. p. m. ἔφθογγα. Hinc Angl. a Tongue, lingua quippe soni vociisque est instrumentum.

Φθόη, ης, ἡ, seu φθίσις, *diminutio corporis & macies, corruptio.* Th. φθέω, *corrumpo.*

ΦΘΟΪΣ, ϊδος, ἡ, & per contract. φθοῖς, ὁ, quoddam *placentæ genus.*

Φθονερὸς, ᾶ, *invidus:* à φθόνος, *invidia.*

Φθονέω, -ῶ, *invideo;* item *denego* propter invidiam, cum dat. f. ήσω. p. ἐφθόνηκα. a. 1. ἐφθόνησα. Th. φθόνος, *invidia.*

Φθονήσας, φθονήσασα; αν, in gen. αντος, άσης, &c. a. 1. part. act. verbi φθονέω.

ΦΘΟΝΟΣ, ου, ὁ, *invidia, reprehensio:* qu. à φθέω, (nam invidia facit marcescere suos possessores.)

Φθονῦμεν, 1. pl. &

Φθονῦντες, acc. pl. præs. part. &

Φθονῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi φθονέω, quod vide.

Φθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio, labes, vitium:* &

Φθόρος, ου, ὁ, *pernicies;* item adjectivè *pernicious:* à φθείρω, *corrumpo,* f. ερῶ. p. m. ἔφθορα. Th. φθέω, idem.

Φὶ & φὶν, particulæ Paragog. Poët.

ΦΙΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *PHIALA, poculum planum & repandum:* qu. à πίειν.

Φιαλίσκη, ης, ἡ, &

Φιαλὶς, ίδος, ἡ, *parva phiala:* à φιάλη.

Φιαρὸς, *lucidus, magis splendens:* qu. à φάος, & *pinguis,* q. à πίος.

ΦΙΒΑΛΕΊΗ, ης, ἡ, *carica, ficus arida, myrtus.*

Φίβλα, *fibula.* Ex Lat.

Φιδάκνη, ης, ἡ, pro πιθάκνη, *doliolum:* à πίθος.

Φιδέομαι, Poët. pro φείδομαι, *pareo.*

Φίκιος, ου, ὁ, montis nomen. Ex ἶφι, *fortiter,* & κίω, *incedo,* quia ardui montes summis viribus superandi sunt.

Φίλ', pro φίλε, voc. sing. à φίλος, *amicus,* &

Φίλ', pro φίλα, nom. pl. n. g. ejusd.

Φίλα φρονέων τινὶ, *amicus alicui.*

Φιλάγαθος, ου, ὁ ἡ ὄ, *amans bonorum.* Ex φίλος, *amicus,* & ἀγαθὸς, *bonus.*

Φιλάγλαος, ου, ὁ ἡ ὄ, Poët. *amicus splendoris:* ex φίλος, *amicus,* & ἀγλαὸς, *splendidus.*

Φιλαδέλφεια, ας, ἡ, nomen urbis. Gr. *amor fraternus.*

Φιλαδελφία, ας, ἡ, *fraterna charitas:* &

Φιλαδελφος, ου, ὁ ἡ ὄ, *fratris* seu *fratrum amans:* ex φίλος, *amicus,* & ἀδελφὸς, ου, ὁ, *frater.*

Φιλαθεὶς, έντος, *amatus,* Dor. pro φιληθεὶς, a. 1. part. pass. verbi φιλέω.

Φιλαίτατος, Ion. & Dor. pro φιλώτατος, superl. à φίλος, *amicus.*

Φιλαίτιος, ου, *contentiosus.* Ex φίλος, *amicus,* & αἰτία, ας, ἡ, *causa.*

Φίλαμα, ατος, τὸ, Dor. pro φίλημα, τὸ, *osculum.*

* Φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ ἡ ὄ, *peccandi avidus:* q. d. φίλων ἁμάρτημα, *amans peccatum.*

Φιλανδρία, ας, ἡ, *amor mariti:* &

Φίλανδρος, ου, ὁ ἡ ὄ, *amans mariti.* Epith. probæ uxoris: ex φίλος, & ἀνὴρ, ἀνδρὸς, *vir, maritus.*

* Φιλανθρωπέω, -ῶ, *humanus sum,* f. ήσω. p. πεφιλανθρώπηκα.

Φιλανθρωπία, ας, ἡ, *humanitas:* à

Φιλάνθρωπος, ου, ὁ ἡ ὄ, *humanus:* ex φίλος, *amicus,* & ἄνθρωπος. Undè

Φιλανθρώπως, adv. *humaniter.*

* Φιλαργυρέω, -ῶ, *avarus sum,* f. ήσω. p. πεφιλαργύρηκα· &

Φιλαργυρία, ας, ἡ, *avaritia:* &

Φιλάργυρος, ου, ὁ ἡ ὄ, *avarus, -a.* Ex φίλος, *amicus,* & ἄργυρος, *argentum.*

Φιλᾶσαι,

Φιλῆσαι, Dor. pro φιλῆσαι, *osculari*, a. 1. infin. act. verbi φιλέω.

Φίλησε, Dor. & Ion. pro ἐφίλησε, 3. sing. a. 1. ind. ejusd.

Φιλήσει, Dor. pro φιλήσει, 3. pers. f. &

Φιλήσεις, 2. pers. f. Dor. pro φιλήσεις. &

Φίλησον, Dor. pro φίλησον, a. 1. imperat. act. &

Φιλήσω, Dor. pro φιλήσω, f. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Φίλητο, *amabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐφίλατο, verbi φίλημι. Nisi mavis Syncopen esse pro φιλήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi φιλέω, *amo*, f. ήσω. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλαυτία, ας, ἡ, *amor sui ipsius*: à

Φίλαυτος, υ, *qui nimis sibi placet, amans sui ipsius*: ex φίλος & αὐτὸς, *ipse*.

Φίλε, *dilige*, pro φίλει, præs. imperat. act. verbi φιλέω, *amo*, f. ήσω. Th. φίλος.

Φιλεῖν, præs. infin. verbi ejusd. & Th.

Φιλέεσκε, *diligebat*: 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἐφίλει, ει, verbi ejusd.

Φιλεῖ, *solet, amat*, 3. sing. præs. ind. ejusd. verbi.

Φιλέουσιν, Dor. & Æol. pro φιλοῦσιν, *solent*, 3. pl. præs. verbi ejusd.

Φίλεον, *diligebam*, imperf. Ion. pro ἐφίλεον, à φιλέω.

Φιλέοντι, *amant*, Dor. pro φιλοῦσι, 3. pl. præs. ind. ejusd.

Φιλεπιτιμητὴς, *amicorum objurgator*, vel *amator reprehensionum*: à φίλος, *amicus*, & ἐπιτιμάω, *reprehendo, objurgo*: hoc à τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro, punio*.

Φιλεργία, ας, ἡ, *sedulitas*: &

Φιλεργὸς, ὸν, ὁ, *operis amans, sedulus*: ex φίλος & ἔργον, *opus*.

Φιλέρημος, ε, ὁ, ἡ, *desertum diligens*: ex φίλος, & ἔρημος, ε, ὁ, ἡ, *desertum*.

Φιλέριθος, ε, ὁ, vel ἡ, *lanificii amica*: ex φίλος & ἔριθος, ε, ἡ, *lanifica*, quod vide.

Φιλεῦνται, Dor. pro φιλοῦνται, 3. pl. præs. pass. &

Φιλεῦντες, Dor. pro φιλοῦντες, nom. pl. præs. part. act. verbi φιλέω, *amo*.

Φιλευντι, Dor. pro φιλοῦσι, *amant*.

Φιλεῦσα, Dor. pro φιλοῦσα, *osculans*, præs. part. act. à φιλέω.

Φιλεῦσι, *amant*, Dor. pro φιλοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. ejusd.

Φίλεχθος, έος, ὁ ἡ, *odiosus*. & *amans inimicitiarum*: ex φίλος & ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Φιλεχθρος, ε, ὁ ἡ, idem, & ab iisd.

* Φιλεχθρέω, -θρῶ, *odiosus sum, inimico sum animo*, f. ήσω. p. πεφιλέχθηκα.

Φιλέω, -ῶ, *amo, diligo, osculor*: in 3. pl. φιλοῦσι, *solent, expetunt*: imperf. ἐφίλεον, - ν. f. ήσω. p. πεφίληκα. a. 1. ἐφίλησα, *osculatus sum*. a. 1. sub. φιλήσω, a. 1. infin. act. φιλῆσαι, *osculari*: p. pass. πεφίλημαι. p. m. πέφιλα. Th. φίλος, *amicus*.

Φίλη, ης, ἡ, *amica*: f. g. à φίλος, *amicus*.

Φιληδονος, ε, ὁ ἡ, *voluptatibus deditus*: ex φίλος, *amicus*, & ἡδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas*.

Φιληκοΐα, ας, ἡ, *audiendi cupiditas*: à

Φιλήκοος, ε, ὁ ἡ, *audiendi cupidus*: ex φίλος, *amicus*, & ἀκούω, *audio*: p. m. ἤκοα.

Φίλημα, ατος, τὸ, *osculum*. ἀσπασμὸς. ἂ φιλέω, *osculor*. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλήμεναι, *dilexisse*, a. 2. inf. Ion. seu Dor. φιλῆναι, ab inusit. φίλημι. Sunt qui per Ecfasin dici volunt pro φιλέμεναι, Doricè itidem pro φιλεῖν, præs. inf. act. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλήμαν, ονος, ὁ, nom. viri, Gr. *deosculans*.

Φιλήνωρ, ορος, *perblandus*: ex φίλος, *amicus*, & ἀνὴρ, *vir*.

Φίλησ', Ion. pro ἐφίλησε, *amavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φιλέω, *amo*.

Φιλῆσαι, *amare*, a. 1. inf. act. &

Φιλήσης, 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi ejusd.

Φιλητίμολπος, υ, ὁ ἡ, Poët. ὁ φιλῶν τὴν μολπὴν, *qui amat cantionem, amans hymnorum*: quod ex φίλος, & μέλπω, *canto*: p. m. μέμολπα. Hinc μολπὴ, *cantus*.

Φίλησις, εως, ἡ, *dilectio*: à φιλέω. Th. φίλος.

Φιλήτης, υ, ὁ, *fur*: qu. πιλήτης, à πιλέω, *stipo*: cupidus enim πιλεῖν aliena: sed

Φιλητὴς, οῦ, ὁ, *amator*: à φιλέω.

Φιλητὸς, ὴ, ὸν, *amabilis*; item proprium nomen viri. Gr. *dilectus*: à φιλέω. Th. φίλος.

Φιλία, ας, ἡ, *amicitia, amor*: &

* Φιλιάζω, *amicitiam ineo, amicitiâ jungor*, f. άσω. p. πεφιλίακα. &

Φίλιος, ώτερος, ώτατος, Ion. *amicus*. Th. φίλος, idem.

Φιλιππήσιος, ε, ὁ, *Philippensis*: à Φίλιπποι, urbs: &

Φιλιππικὸς, ὴ, ὸν, idem.

Φίλιππος, ε, ὁ, *Philippus*, nom. viri: vel *qui delectatur equis, bellicosus*, ὁ φίλος τῶν ἵππων. at

Φίλιπποι, *PHILIPPI*, urbs Macedoniæ, à Philippo condita.

ΦΙΛΙΣ, ίδος, ἡ, *canna*.

Φίλισος, ε, ὁ, *Philistus*: dat. sing. φιλίσῳ. item pro φίλτατος, *charissimus*: &

Φιλίων, pro φίλτερος, *charior, amicior*: à φίλος.

Φίλλυρα, ας, ἡ, propr. nom. matris Chironis.

Φιλλυρέα, ας, ἡ, *arbor quædam ligustro similis*: qu. à φύλλοις.

Φιλλυρίδας, α, ὁ, Dor. pro Φιλλυρίδης, ε, ὁ, Patronymic. ὁ τῆς Φιλλύρας παῖς, Χείρων.

Φιλλυρίδης, nomen Patronym. Vide præced.

Φιλοζολώτης, υ, ὁ, *qui super amicum se conjecit officii gratiâ*: ut qui sui corporis injectu febricitantis horrorem cohibet: à φίλος & βολέω. Th. βάλλω, *jacio*.

* Φιλογεώργος, ε, ὁ ἡ, *amator agriculturæ*.

* Φιλογυναῖος, ε, ὁ, *uxorius, uxori deditus*: ex γυνὴ, *mulier*, & φίλος, *amicus*.

Φιλοδέσποτος, ε, ὁ, *domini amans*, seu *domini amator*: ex φίλος, & δεσπότης, *dominus*. Th. δεσπόζω, *dominor*.

Φιλόδημος, *amans populi*. Th. δῆμος.

Φιλόδοξος, *gloriæ cupidus, ambitiosus*; item *qui opinionem jectatur*: à φίλος, & δόξα, *opinio, gloria*. Th. δοκέω.

Φιλόζωος, ε, ὁ ἡ, ν, *vitæ cupidus*: ex φίλος, & ζωὴ. Th. ζάω, seu ζώω, *vivo*.

Φιλόθεος, ε, ὁ ἡ, ὸν, *Dei amans*. Th. Θεός.

* Φιλοθηρία, ας, ἡ, *venandi ſtudium.* Th. θήρ, *fera.*

Φιλοθρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem ac

Φιλόθρηνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *amans luctûs:* ex φίλος, & θρῆνος, *luctus.*

Φιλοῖ, *amet,* 3. ſing. præſ. opt. act. verbi φιλέω, *amo.* Th. φίλος, *amicus.*

Φιλοίφας, α, ὁ, Dor. pro φιλοίφος, *homo libidinoſus:* ex φίλος, & οἰφέω, *coeo.*

Φιλόκαλος, *pulchritudinis amans, honeſtatis ſtudioſus, elegans:* ex φίλος, & καλὸς, *pulcher.*

Φιλοκάλως, adv. *cultè, ornatè:* à præced.

Φιλοκέρδεια, ας, ἡ, *amor lucri, avaritia:* &

Φιλοκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *lucri cupidus, avarus:* ex φίλος & κέρδος, εος, τὸ, *lucrum.*

Φιλοκέρτομος, ε, ὁ ϗ ἡ, *convitiorum amans:* ex φίλος & κέρτομος, quod à κέαρ, *cor,* (vel κείρω, *tondeo*) & τομὴ, ῆς, ἡ, *ſectio.* Th. τέμνω, *ſeco:* p. m. τέτομα.

* Φιλόκοσμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ornatus, modeſtus.*

Φιλοκτέανος, *avarus, poſſeſſionum cupidus:* in comp. φιλοκτεανώτερος, ſuperl. φιλοκτεανώτατος, *avariſſimus:* quod ex φίλος, *amicus,* & κτέανον, Poët. idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, *poſſeſſio.* Th. κτάομαι, *acquiro.*

Φιλοκίνταο, gen. Poët. Dor. pro φιλοκίντα, quod pro φιλοκίντης, à φιλοκίντης, ε, ὁ, Pindar. Pythior. Od. 1. p. 193. ver. 17.

Φιλόλογος, ε, ὁ, nom. viri; item *PHILOLOGUS, eloquentiæ deditus.* Ex φίλος, & λόγος, quod à λέγω, *dico.*

* Φιλομαθέω, -ῶ, *diſcere cupio,* fut. ήσω. p. πεφιλομάθηκα.

Φιλομαθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *diſcendi cupidus:* ex φίλος, *amicus,* & μανθάνω, *diſco:* f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Φιλομμειδὴς, έος, ἡ, pro φιλομειδὴς, (Poët. μ metri gratiâ geminato) *amans riſûs.* Veneris Epith. ex φίλος & μειδάω, *rideo.*

Φιλομμήδης, έος, ἡ, *quæ amat genitalia,* in acc. φιλομμήδεα. Ex φίλος, & μῆδος, εος, τὸ, *cura,* in pl. μήδεα, τὰ, *pudenda.*

Φιλόμολπος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui cantum amat:* ex φίλος, *amicus,* & μολπὴ, *cantus,* quod à μέλπω, *canto.* p. m. μέμολπα.

Φιλόμυσος, vide in φιλόμαστος.

Φιλόμυθος, ε, ὁ ϗ ἡ, *fabularum amans:* ex φίλος, *amicus,* & μῦθος, *fabula.*

Φιλόμωσος, ως, ὁ, Dor. pro φιλόμαστος, *Muſarum* vel *muſicæ ſtudioſus:* ex φίλος, & Μοῦσα, ης, *Muſa.*

Φιλονεικέω, f. ήσω, *rixor, contendo, enitor; æmulor:* &

Φιλονεικία, ας, ἡ, *contentio, rixarum amor, æmulatio:* &

Φιλόνεικος, ε, ὁ ϗ ἡ, *contentioſus.* Ex φίλος, & νεῖκος, εος, τὸ, *jurgium, contentio.*

Φιλονεικώντων, gen. pl. part. præſ. verbi φιλονεικέω, *rixor, contendo:* ex iiſd. Th.

Φιλοξενία, ας, ἡ, *hoſpitalitas:* à

Φιλόξενος, ε, ὁ ϗ ἡ, *hoſpitalis:* à φίλος, & ξένος, ε, ὁ, *hoſpes.*

Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *amator ludorum* vel *jocorum, facetus, feſtivus:* ex φίλος, & παίζω, *ludo.* Th. παῖς, *puer.*

Φιλοπάρθενος, ε, ὁ ϗ ἡ, *amator virginum;* item *virginitatis ſtudioſa:* ex φίλος, & παρθένος, ε, ἡ, *virgo.*

Φιλοποίμνιος, ε, *amans gregis:* ex φίλος, & ποίμνιον, τὸ, *grex.* Th. ποιμὴν, ὁ, *paſtor.*

Φιλόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, *amans civitatis:* ex φίλος, & πόλις, ἡ, *urbs.*

* Φιλοπολίτης, ε, ὁ, *amans patriæ, ſtudioſus civium:* ex iiſd.

Φιλοπονέω, -ῶ, f. ήσω & ιῶ, *laborem diligo:* à

Φιλόπονος, ε, ὁ ϗ ἡ, *laboris amans, induſtrius:* comparat. φιλοπονώτερος. Hinc

Φιλοπονία, ας, ἡ, *diligentia:* ex φίλος & πόνος, ε, ὁ, *labor,* quod à πένομαι, *laboro,* p. m. πέπονα.

Φιλοπονεῖσιν, 3. pl. præſ. ind. verbi φιλοπονέω, *laborem diligo:* ex iiſd. Th.

Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, *affabilitas:* à

Φιλοπροσήγορος, *ſalutandi ſtudioſus:* ex φίλος, & προσηγορέω, *compello, ſaluto:* quod ex πρὸς & ἀγορέω, ſeu -εύω, *verba facio.* Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum.*

Φιλοπρωτεύω, *primatum amo,* vel *ambio, cupio eſſe primus:* &

Φιλόπρωτος, *cupiens eſſe primus:* ex φίλος, *amicus,* & πρῶτος, *primus.* Th. πρό.

ΦΙΛΟΣ, ε, ὁ, *amicus:* φίλη, ης, ἡ, *amica.* Hinc, tranſpoſitis prioribus literis, Belg. *Lief,* & Angl. **Love.**

Φιλοσοφέω, -ῶ, f. ήσω. *ſapientiam amo, philoſophiæ ſtudeo:* *PHILOSOPHOR*; a. 1. part. act. φιλοσοφήσας, αντος, & in acc. ſing. φιλοσοφήσαντα. &

Φιλοσοφία, ας, ἡ, *PHILOSOPHIA*; item *ſophiſtica,* quæ eſt veræ Philoſophiæ abuſus. Angl. **Philoſophy.**

Φιλοσοφικὸς, *PHILOSOPHICUS:* à

Φιλόσοφος, ε, ὁ, *PHILOSOPHUS, ſtudioſa ſapientiæ deditus.* qu. φίλος σοφίας. Th. σοφὸς, οῦ, *ſapiens.* Angl. **Philoſopher.**

Φιλοσοφοῦντας, acc. pl. part. præſ. act. verbi φιλοσοφέω.

* Φιλοστοργία, ας, ἡ, *propenſio in amorem parentum & liberorum.*

Φιλόστοργος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ad amandum propenſus:* ex φίλος, *amicus,* & στοργὴ, *amor inter parentes & liberos reciprocus:* qu. à præt. m. ἔστοργα, verbi στέργω, *amore naturali complector, diligo, acquieſco:* f. ξω. p. ἔστερχα.

* Φιλοστόργως, adv. *benevolè, indulgentèr.*

Φιλότας, ατος, ἁ, Dor. pro φιλότης, ητος, ἡ, *amor.*

Φιλότεκνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *amans liberorum.* Ex φίλος, & τέκνον, *proles.* Th. τίκτω, *pario.*

Φιλότης, ητος, ἡ, *amicitia, amor,* in acc. pl. φιλότητας. Th. φίλος, ὁ, *amicus.*

* Φιλοτησίος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ad amicitiam pertinens.* Th. φίλος.

Φιλότησις, ιος, ἡ, *amicitia.* ejuſd. Th.

Φιλοτιμεῖσθαι, præſ. infin. m. à

Φιλοτιμέομαι, -έομαι, f. ήσομαι, *ambio honorem, contendo:* &

Φιλοτιμία, ας, ἡ, *ambitio, æmulatio, contentio, libido:* à

Φιλότιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *honoris cupidus, ambitioſus, contentioſus, liberalis:* ex φίλος & τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

Φίλω, gen. ſing. à φίλος, *amicus.*

* Φιλοφρονέω, -ῶ, *comis* ſeu *benevolus ſum, gratum me præbeo,* f. ήσω, p. πεφιλόφρονηκα.

Φιλοφρόνως, adv. *comitèr, peramicè*: à φιλόφρων, quod vide.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, *amicitia, comitas, benevolentia*: ex φίλος, & φρὴν, *mens*.

Φιλόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *comis, benevolus*: ex iisd. Th.

Φιλοχρήματος, ε, ὁ ἡ ἡ, *pecuniæ cupidus, avarus*. Ex φίλος, & χρῆμα, ατος, τὸ, *res, pecunia*.

Φιλοχρημοσύνη, ης, ἡ, *avaritia, opulentia*: ex iisd. Th.

Φιλοψυχία, ας, & Ion. -η, ης, ἡ, *vitæ desiderium*. Ex φίλος, & ψυχὴ, *anima, vita*.

* Φιλόψυχος, ε, ὁ, *animarum amans*.

Φίλτατος, *amicissimus*, superl. à φίλος, *amicus*, comparat. φίλτερος, superl. φίλτατος, per Sync. pro φιλώτερος, φιλώτατος.

Φίλτερος, vide præced.

Φίλτρον, ε, τὸ, *PHILTRUM, amoris illecebra*; item *amatorium poculum*. Th. φίλος, *amicus*.

ΦΙΛΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *PHILYCA*, arbor semper virens: an quia φιλεῖ ὑγρά.

Φίλυπνος, *amans somni*: ex φίλος, & ὕπνος, *somnus*.

ΦΙ'ΛΥΡΑ, ας, ἡ, *tilia*; quæ commendabilis cortice. An à φλοιὸς, *cortex*?

Φιλώνδα, Dor. pro φιλώνδε, τᾷ, *Philondæ*.

ΦΙΜΟ'Σ, οῦ, & φίμις, ε, ὁ, *fiscella, camus, capistrum*.

Φιμόω, -ῶ, *os capistro obturo, occludo, os obligo*: & per Metaph. *ad silentium adigo*: f. ώσω. p. πεφίμωκα. a. 1. ἐφίμωσα. perf. pass. πεφίμωμαι, *obmutui*. perf. imperat. pass. πεφίμωσο, ώσθω, *obmutesce*, a. 1. pass. ind. ἐφιμώθην, ης, η, *prorsùs obmutui*. qu. capistro injecto: a. 1. imperat. pass. φιμώθητι. Th. φιμὸς, *capistrum*.

Φιμωθεὶς, *obturatus*, a. 1. part. pass. verbi φιμόω, quod vide.

Φὶν, pro σφὶν, quod pro σφίσι, *sibi*, dat. pl. ab οὗ, *sui*.

ΦΙ'ΝΤΙΣ, Dor. pro φίλτις, ὁ, *auriga, animus*, humani corporis auriga & rector: à φίλαλος, Dor. pro φίλλαλος.

Φὶξ, κὸς, Bœot. pro σφὶγξ.

Φιτρὸς, οῦ, ὁ, *stipes, truncus, caulis*: q. φιτυρός. nam φίτυ est τὸ φυτὸν.

Φιτύω, *genero*: à φυτεύω.

ΦΛΑ'ΖΩ, *stultè & inarticulatè loquor*; item *servio*: qu. à φλέω.

Φλᾶν, Att. pro θλᾶν, *frangere, percutere*.

Φλανύσσω, *garrio, ineptio, deliro*: à φλέω, *nugor*.

Φλάσαν, Ion. pro ἔφλασαν, a. 1. ind. act. verbi φλάω, Att. pro θλάω, -ῶ, *frango, comminuo, tundo*.

Φλασῶ, f. 1. Dor. pro φλάσω.

Φλαῦρος, *vilis, malus*: ex φλύαρος, per Metathesin.

Φλαύρως, *malè*, adv. ex φλαῦρος.

ΦΛΑ Ω, -ῶ, f. άσω, *frango, contundo, mollio, avidè comedo*, Att. pro θλάω.

Φλεβοτομεῖν, *sanguinem mittere*: &

Φλεβοτομία, ας, ἡ, *venæ sectio*: ex φλὲψ, βὸς, ἡ, *vena*, & τομὴ, *sectio*: quod à τέμνω, *seco*. p. m. τέτομα.

Φλεγεθοίατο, Ion. pro φλεγέθοιντο, 3. plur. præs. opt. pass. &

Φλεγέθοντος, *ardentis*, m. g. sing. part. præs. ex

Φλεγέθω, idem quod φλέγω, *uro*: quod ex φλέγω, *incendo*, & θέω, *curro*.

Φλεγείς, ἐντος, *combustus*, a. 2. part. pass. verbi φλέγω, *uro*. f. ξω. a. 2. pass. ἐφλέγην.

Φλέγμα, ατος, ατι, τὸ, *inflammatio*; item *PHLEGMA*, seu *pituita, humor albidus & frigidus*: Angl. Phlegm. Th. φλέγω, *uro*.

Φλεγμαίνω, *ardeo, intumesco, superbio*: f. ανῶ. a. 1. ἐφλέγμηνα. ex φλέγμα. Th. φλέγω.

Φλεγμῆναι, *intumuisse*, a. 1. inf. act. præced. verbi.

Φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, *inflammatio*. Th. φλέγω.

Φλεγοίαλο, *comburantur*, Ion. pro φλέγοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. verbi φλέγω, *uro*.

Φλέγοντι, Dor. pro φλέγωσι, 3. pl. præs. ind. φλέγεσθαι, Poët. pro λάμπειν, *splendere, refulgere*: ex φλέγω.

Φλέγρα, ας, ἡ, *urbs Macedoniæ*.

Φλεγυᾶ, gen. Æol. ex

Φλεγύας, ε, ὁ, *aquila*. ἀπὸ τοῦ φλέγειν.

ΦΛΕ'ΓΩ, *uro, incendo, illustro, illumino*, FULGEO, *FLAGRO, ango, ardeo*: f. φλέξω, p. πέφλεχα. perf. pass. πέφλεγμαι.

Φλέγων, ωνος, ὁ, nomen viri. Gr. *urens*.

* Φλεδονία, ας, ἡ, *nugacitas, ineptiæ*: &

* Φλεδονεύω, & φλεδονέω, *nugor, garrio*: &

* Φλέδων, ονος, ὁ, *nugator, nudax*; à φλέω.

Φλέξας, αντος, *qui combussit*. a. 1. part. act. verbi φλέγω, *uro*. f. ξω. a. 1. pass. ἐφλέχθην.

Φλεχθεὶς, -έντος, *combustus*: a. 1. part. &

Φλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi φλέγω, fut. ξω, *uro*.

ΦΛΕ'Ψ, φλεβὸς, ἡ, *vena*: qu. à φλέω, *abundo*: hinc φλεβοτομία, ας, ἡ, *venæ sectio*.

ΦΛΕ'Ω, *nugor, plenus sum, abundo*.

Φληναφος, ε, ὁ, *nugator, nugæ*: q. à φληνύω, & ἅπτεσθαι, ut sit *nugis adhærens*.

Φληνύω, *nugor*: ex φλέω, idem.

ΦΛΙΑ', ᾶς, ἡ, *portæ antepagmentum, vestibulum, limen*: q. à φλάω, pro θλάω, *percutio*, quia pulsatur frequentèr.

Φλίβω, Æol. pro θλίβω, *premo, affligo*.

ΦΛΙΔΑ Ω, -ῶ, *putresco, putresio, rumpor, laniar*: qu. à φλάω, *contundo*.

Φλόγεος, ε, ὁ, *flammeus, splendidus*: ex φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω, *uro*.

Φλογερὴν, *flammeam*, acc. sing. f. g. ex

Φλογερὸς, idem quod φλόγεος, & ab iisd.

Φλογίζω, *inflammo*, præs. part. φλογίζων, ουσα, ον, *inflammans*. f. ίσω. p. πεφλόγικα. a. 1. ἐφλόγισα. præs. pass. φλογίζομαι. part. φλογιζόμενος, *inflammatus*: aor. 1. ind. pass. ἐφλογίσθην, ης, η. ex φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω, *uro*.

Φλόγινος, η, ον. &

Φλογοειὶς, εντος, *flammeus*: ab iisd.

Φλογὸς, gen. sing. à φλὶξ, γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω, *uro*.

Φλοίζω, *decortico*: ex

ΦΛΟΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *cortex*: qu. à φλάω, quia fragilis.

Φλοίσβοιο, gen. Ion. à

ΦΛΟΙΣΒΟΣ, υ, ὁ, *ſonitus aquæ, murmur, tumultus.*

Φλοίω, *decortico*; undè Angl. to flay. Th. φλοιός.

ΦΛΟΜΟΣ, υ, ὁ, *verbaſcum*, herba.

ΦΛΟΞ, γὸς, ἡ, *flamma*: à φλέγω, *uro.* f. ξω.

Φλοὸς, -ῦς, ὁ, *teges, ſtorea*; & idem ac Th. φλοιὸς, ῦ, ὁ, *cortex.* undè

Φλῦν, acc. ſing.

Φλυαρέω, *nugor, garrio*: f. ήσω. p. πεφλυάρηκα. a. 1. ἐφλυάρησα· à φλύαρος, *nugator, nugæ.* Th. φλέω, *nugor.*

Φλυαρία, ας, ἡ, *nugæ, garrulitas*: &

Φλύαρος, υ, ὁ, *garrulus, nugax*: ex φλύω, vel φλέω, *nugor.*

Φλυδαρὸς, οῦ, *humidus*: ex

Φλυδάω, *humeſco, flacceſco*: ex φλύω, *tumeſco.* Th. φλέω.

Φλύζω, vel φλύω, id. qu. φλέω, *ferveo, nugor.*

Φλυηρέω, Ion. pro φλυαρέω, quòd vide.

Φλύκταινα, ης, ἡ, *puſtula ex fervore*: &

Φλυκτὶς, ίδος, ἡ, idem: ex φλύω, *ferveo.* Th. φλέω.

Φλύος, *nugæ.* Th. φλέω, *nugor.*

* Φλύω, vide φλύζω ſupra.

Φοβαθῆς, Dor. pro φοβηθῆς, *metuas*, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ex φοβέομαι.

Φοβέεσκον, Poët. pro ἐφόβουν, 3. pl. imperf. act. verbi φοβέω, *timorem injicio, terreo.*

Φοβεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. ex φοβέω.

Φοβέομαι, -οῦμαι, *timeo.* Th. φέβομαι, idem.

* Φοβερίζω, *terreo*, f. ίσω, p. paſſ. πεφοβέρισμαι. hinc

* Φοβερισμὸς, οῦ, ὁ, *terror.*

Φοβερὸς, ὰ, ὸν, *formidabilis*, -*e*; *horrendus, a, um*: in comp. φοβερώτερος. in ſuperlat. φοβερώτατος. ex φόβος, *timor.* Th. φέβομαι, *timeo.* p. m. πέφοβα. Hinc

* Φοβερῶς, adv. *horrendè.*

Φοβούμενος, Dor. pro φοβούμενος, præſ. part. paſſ. verbi φοβέω, quod vide.

Φοβέω, -ῶ, *timorem injicio, terreo*: fut. ήσω. p. πεφόβηκα. præſ. paſſ. φοβέομαι, -οῦμαι, *metuo*, cum acc. præſ. imperat. paſſ. φοβέο, -οῦ, -εέσθω, -είσθω, -έεσθε, -εῖσθε. imperf. ἐφοβεόμην, -ούμην, -έου, -οῦ, -έεῖο, -εῖτο. a. 1. paſſ. ἐφοβήθην, ης, η, *timui*; & in 3. pl. ἐφοβήθησαν. a. 1. imperat. paſſ. φοβηθητι, ήτω, & in 2. pl. φοβηθήτε. a. 1. ſub. paſſ. φοβηθῶ, ῆς, ῆ, *metuam*, & in 2. pl. φοβηθῆτε. a. 1. part. paſſ. φοβηθεὶς, εῖσα, έν, *metuens*: f. 1. paſſ. φοβηθήσομαι. à φόβος, *timor.* Th. φέβομαι, *timeo*: p. m. πέφοβα.

Φόβη, ης, ἡ, *coma, juba*: à φοβέω, quia terrifica. Sed

Φοβῇ, 3. ſing. ſub. act. verbi φοβέω, q. vide.

Φοβηθεῖσα, ας, ἡ, a. 1. part. paſſ. f. g. &

Φοβηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. &

Φοβήθητε, 2. pl. a. 1. imperat. paſſ. &

Φοβηθῶ, ῆς, ῆ, a. 1. ſub. paſſ. verbi φοβέω, *terrefacio*: à φόβος. Th. φέβομαι.

Φόβητρον, υ, τὸ, *terriculamentum*: ex φοβέω, qu. ex

Φόβος, υ, ὁ, *timor, metus, fuga*: ex p. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, *timeo.*

Φοβοῦ, præſ. imperat. paſſ. ex φοβέω. ſed

Φόβυ, gen. ſing. ex φόβος, *timor.*

Φοβοῦμαι, φοβούμενος, præſ. ind. & part. paſſ. à φοβέω.

Φοιβάζω, f. άσω, *vaticinor*: idem ac

Φοιβάω, -ῶ, f. ήσω, Poët. pro καθαίρω, *purgo, luſtro.* Th. φοῖβος, *purus.*

Φοίβη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *Luna.*

Φοιβόλαπτος, υ, ὁ ἡ, Ion. pro

Φοιβόληπτος, υ, ὁ ἡ, *Phœbi numine afflatus*: ex Φοῖβος, *Phœbus*, & λαμβάνω, *capio.*

ΦΟΙΒΟΣ, υ, ὁ, *PHOEBUS, Apollo, Sol*: qui φάος βίν. Sed

Φοῖβος, η, ον, *purus, caſtus, ſplendidus.*

Φοινήεις, εσσα, id. qu. φοινικόεις, *purpureus.* Th. φοῖνιξ, ικος, ὁ, *palma* arbor, *color ruber.*

Φοινικάνθεμον ἦρ, *ver purpureos flores habens*: ex φοῖνιξ, & ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

* Φοινίκεος, *phœniceus, puniceus.* Th. φοῖνιξ.

* Φοινικὲς, έος, τὸ, *purpureum.*

Φοινίκη, ης, ἡ, *PHOENICE*, vel *PHOENICIA*, nomen regionis, quæ & *Syria* dicitur. Gr. *palma.*

Φοινίκιος, ία, ον, *purpureus, a, um.* Th. φοῖνιξ.

Φοινικὶς, ίδος, ἡ, *puniceus* vel *purpureus amictus, puniceus pannus.* à Th. præced. undè &

Φοινικόεις, εντος, *puniceus, purpureus.*

Φοινικόκροκος, υ, ὁ ἡ, ὁ φοινικὴν κρόκην ἔχων, *puniceam tramam habens*: à κρόκη, *trama, filum, ſubtegmen.*

Φοινικόλοφος, *rubram criſtam habens*: Epithet. galli gallinacei: ex φοῖνιξ, & λόφος, ὁ, *criſta galeæ.*

Φοινικόπεζα, *quæ rubrum pedem habet*: ex φοινίκεος, -οῦς, *puniceus, ruber*, (quod ex φοῖνιξ) & πέζα, ας, ἡ, *malleolus pedis.*

Φοινικοστερόπας, α, ὁ, Dor. pro φοινικοστερόπης, υ, ὁ, Epithet. Jovis, *rubra* ſeu *rutila fulmina jaculantis*: ex φοῖνιξ, & στεροπὴ, ἡ, *fulgor.* Th. ἀστράπτω, *fulguro.*

Φοινικόστολος, υ, ὁ, *Phœnicum more inſtructus aut armatus*: ex φοῖνιξ, & στολὴ, ἡ, *ſtola, veſtis oblonga.* Th. στέλλω, *orno*: præt. med. ἔστολα.

* Φοινικὼν, ῶνος, ὁ, *palmetum.* &

Φοινίκων, gen. pl. ex

ΦΟΙΝΙΞ, ικος, ὁ, *palma* arbor, & *palmula* fructus; *PHOENIX*, nomen avis, viri, & portûs; *purpura, puniceus color*; & adject. *ruber, ruſus*: à φόνος, *cædes, ſanguis.*

Φοίνιος, υ, *cruentus*: à φόνος, *cædes.*

Φοινίσσα, ης, ἡ, *PHOENISSA*: &

Φοίνισσα ἁμπολὰ, *Phœnicia morcatura.* φοίνισσα φλὸξ, *rutila flamma*: à φοῖνιξ.

Φοινίσσομαι, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. à

Φοινίσσω, f. ξω, *rubefacio.* Th. φοῖνιξ, ικος, ὁ, *color ruber.*

Φοινίχθην, a. 1. ind. paſſ. Ion. à φοινίσσω, *rubefacio, cruento*: ab eod. Th.

Φοῖτα, *ibat*: 3. ſing. imperf. act. pro ἐφοίτα. ex φοιτάω, quod vide.

* Φοιτὰς, άδος, ἡ, *inſana, furioſa.* Th. φοιτάω.

ΦΟΙΤΑΩ, -ῶ, *ito, ventito, inſanio*: f. ήσω, p. πεφοίτηκα.

Φοιτέω, Ion. pro præced.

Φοιτᾷ, Dor. pro φοιτᾷ, *it*: 3. ſing. præſ. verbi φοιτάω.

* Φοιτὴς, ᾶ, ὁ, *præco.* Th. φοιτάω.

Φοιτῆς,

Φοιτᾷς, Dor. pro φοιτᾶις, 2. sing. præs. &
Φοίτησις, εως, ἡ, *itatio, ventitatio, frequentatio*, à 2. sing. p. pass. &
Φοιτίζω, idem quod φοιτάω, undè omnia.
Φοιτῶν, præs. part. act. à
Φοιτῶσι, 3. plur. præs. ind. act. vel sub. verbi φοιτάω.
ΦΟΛΙΣ, ίδος, ἡ, *squama*, ut piscium aut serpentum : à φλύω. squamæ velut bulliunt ex animantibus.
Φολκὸς, ὔ, ὁ, *strabus, qui oculos distortos habet* : quasi φόλκος, à φόλος, & ἕλκω, *trabo*.
Φονεὺς, έος, ὁ, *homicida* : à φόνος, quod vide.
Φονεύω, *occido* : f. εύσω, & in pl. φονεύσομεν, p. πεφόνευκα, a. 1. ἐφόνευσα, à φόνος, *cædes*. Th. φένω, *occido*.
Φονέως, gen. sing. Att. à φονεύς.
Φονικὸς, οῦ, *ad cædem pertinens, mortifer*. &
Φόνιος, ᾱ, *sanguinarius, truculentus, lethalis* : à φόνος, quod vide.
Φονοκτονέω, -ῶ, f. ήσω, *interficio* : &
Φονοκτονία, ας, ἡ, *cædes* : à
φονοκτόνος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *occisor* : à φόνος, & κτείνω, *occido* : p. m. ἔκτονα.
Φόνος, ᾱ, ὁ, *cædes, homicidium, clades* : à p. m. πέφονα, verbi φένομαι, vel φένω, *occido*.
ΦΟΊΝΙΞ, ικος, ὁ, nomen piscis.
ΦΟΞΟΣ, ῆ, ὁ, *cujus caput est acutum & velut turbinatum* : à φάος, & ὀξὺς.
Φορὰ, ᾶς, ἡ, *latio* : species motûs, & ferendi actio ; *impetus, pensio, tributum, proventus* ; & *bajulationis* seu *vecturæ merces, portorium* ; quo in sensu & nos Angl. Fare. à φέρω, *porto* : f. οἴσω, aor. 1. ἤνεγκα, p. m. inusit. πέφορα.
Φορβειὰ, ᾶς, ἡ, *capistrum*. Th. φέρβω.
Φορβὰς, άδος, ἡ, *equa*, quia foris φέρβεται, *gregalis, non domestica*. Est autem φορβὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *alumnus*, φορβὴν, suppeditans : ut φορβὰς γῆ, *alma terra* : quæ alit ; & passivè φορβὰς, qui alitur in grege cum aliis : cui opponitur τροφίας, qui domi τρέφεται, φορβὰς γυνὴ, quæ se φέρβει prostitutione corporis. Th. φέρβω, *pasco*.
Φορβειὰ, ᾶς, ἡ, *esca*, φορβή. Et usurpatur pro *capistro* : à præced.
Φορβὴ, ῆς, ἡ, *pabulum, esca* : à φέρβω, *alo* : qu. φέρω βιον.
* Φορεῖον, ᾱ, τὸ, *feretrum, lectica* : à φορεύς.
Φορείτω, 3. sing. præs. imperat. act. verbi φορέω, *fero, porto*. Th. φέρω, idem.
Φορέοισι, Dor. pro φορέωσι, *gestant* : 3. pl. præs. ind. à φορέω, pro φέρω. Sic & φορέεσθαι, pro φέρεσθαι.
Φορέουλα, acc. sing. part. præs. verbi φορέω.
Φορεύμενος, Dor. pro φορούμενος, præs. part. pass. verbi ejusd.
Φορεύντος, *ferentis* : Dor. pro φοροῦντος, gen. sing. præs. part. act. à φορέω.
* Φορεὺς, έος, ὁ, *bajulus* : à
Φορέω, -ῶ, *fero, gesto* : f. έσω, & ήσω, perf. πεφόρηκα, & -εκα, a. 1. ἐφόρεσα, à φόρος, *ferens* : qu. à p. m. πέφορα, verbi φέρω, *fero*.
Φορῆναι, *tulisse* : a. 1. inf. act. verbi φοραίνω, *fero* : fut. ανῶ, a. 1. ἐφόρηνα, ab eod. Th.
* Φόριον, ᾱ, τὸ, *merces*.
Φόρκυν, υνος, ὁ, *portus* : quia naves in eum φέρονται. Est & φόρκυν, υνος, ὁ, & φόρκυς, nomen monstri marini : dat. φόρκυϊ, pro φόρκυνι, in acc. φόρκυν.
Φόρμιγ, pro φόρμιγι, dat. sing. à
ΦΟΡΜΙΓΞ, γγος, ἡ, *cithara, testudo*.
Φορμίζω, f. ίσω, *citharam pulso*, ex præc.
Φορμιγκτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro
Φορμικτὴς, οῦ, ὁ, *citharœdus* : (φορμιγκτὴς etiam dicitur) quod à φορμίζω, & ab eod. Th.
ΦΟΡΜΟΣ, ῦ, ὁ, *sporta, corbis, calathus* ; quo aliquid φέρεται.
Φοροῖσαι, *ferentes* : Dor. pro φοροῦσαι, nom. pl. part. act. f. g. contract. à φορέω.
Φορολογέω, -ῶ, f. ήσω, *tributum exigo*, seu *colligo* : à φορολόγος, quod vide.
Φορολόγητος, *tributarius* : à 3. sing. perf. pass. præced.
* Φορολογία, ας, ἡ, *exactio tributi*.
Φορολόγος, *tributi collector* seu *exactor* : à φόρος, & λέγω, *colligo* : p. m. λέλογα.
Φόρον, ῦ, τὸ, & φόρος, ὁ, *forum* : citeriores Græci à Romanis acceperunt. φόρον Ἀππίου, nomen oppidi in Latio, *Forum Appii*.
Φόρος, ῦ, ὁ, *tributum* : quod φέρεται. sed
Φορὸς, οῦ, *ferax, ferens*. Th. φέρω.
Φοροῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi φορέω, *gesto, habeo*, quod vide.
Φορτηγὸς, οῦ, *bajulus* : ex φόρτος, ῦ, *onus*, & ἄγω, *duco*.
Φορτί, pro φορτία, *onera* : nom. pl. φορτίον, ῦ, τὸ, idem quod φόρτος, ῦ, ὁ, *onus*.
Φορτίζεσθαι, *imponito*, præs. inf. pass. pro imperat. à sequente.
Φορτίζω, *onero* : cum acc. f. ίσω, p. πεφόρτικα, perf. pass. πεφόρτισμαι, perf. part. πεφορτισμένος, η, ον, *oneratus, onustus*. Th. φόρτος, ῦ, ὁ, *onus*.
Φορτικὸς, ὴ, ὸν, *onerarius, a, um* ; item Metaph. *molestus, fastuosus, insulsus* : &
Φορτίον, ῦ, τὸ, *onus, sarcina* : τὰ φορτία, *merces* : ex
ΦΟΡΤΟΣ, ῦ, ὁ, *onus, res molesta & odiosa* : q. φέρτος, à φέρω.
Φορτυνάτος, ῦ, ὁ, nomen viri Latinum : *Fortunatus*.
Φορύνω, f. ξω. Vide in φορύω.
Φόρυς, *podex* : &
Φορυτὸς, οῦ, ὁ, *quisquiliæ, congeries* : à
ΦΟΡΥΩ, φορύνω, & -ύσσω, *pinso, misceo, fœdo* : à φύρω.
Φόως, idem quod φῶς, Metaph. pro *salute, auxilio & victoriâ* : à φάος, εος, τὸ, *lux, salus*. Th. φάω, *luceo*.
Φραγέλλιον, ῦ, τὸ, *flagellum* ; ex Lat. & dimin. à *flagrum*, quod est scutica, quâ servi cædebantur : sic dicta, quòd pars corporis eâ percussa quasi *flagret*, hoc est, *ardeat*.
Φραγελλόω, -ῶ, *flagello* : f. ώσω, p. πεφραγέλλωκα, a. 1. ἐφραγέλλωσα, a. 1. part. act. φραγελλώσας, αντος. Vide in φραγέλλεον.
Φραγῇ, *obstruatur* : 3. sing. a. 2. sub. pass. &
Φραγήσομαι, ῃ, ῆται, f. 2. ind. pass. verbi φράσσω, quod vide.

Φράγμα, αλος, τὸ, *ſeptum, vallum, munimentum : &c*

Φραγμὸς, οῦ, ὁ, *ſeptum :* à 1. ſing. p. paſſ. verbi ejuſd.

Φραδίω, *indico, declaro :* à φράδη, *cognitio.* Th. φράζω, *memoro, dico :* a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. Hinc fort. Angl. to prate.

Φράδεν, *dixit :* Ion. pro ἔφραδεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Φράδμ, ης, ἡ, *cognitio, prudentia :* φράδαι, αἱ, *mentes,* apud Pindar. item verbum pro *dic,* Heſych. & hinc

Φραδὴς, έος, ὁ ἡ, *conſultus, prudens :* à φράζω, *dico.*

Φραδρομοσύνῃσιν, dat. pl. Ion. pro φραδμοσύναις. à

Φραδμοσύνη, ης, ἡ, *conſilium, prudentia, peritia :* à ſeq.

Φράδμων, ſeu φράσμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *prudens, ſolers, conſultus, peritus : &*

Φράζεαι, Ion. pro φράζῃ, *deliberas :* 2. ſing. præſ. paſſ. &

Φράζεο, Ion. pro φράζυ, præſ. imperat. paſſ. &

Φράζεσθαι, præſ. infin. paſſ. φραζέσθω, 3. ſing. imperat. paſſ. &

Φράζεσκε, Ion. pro ἔφραζε, 3. ſing. imperf. act. &

Φράζέλο, Ion. pro ἐφράζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. &

Φράζευ, Dor. pro φράζυ, *cogitato :* præſ. imperat. paſſ. omnia à

ΦΡΑ'ΖΩ, *dico, memoro, edifſero, jubeo, indico, cognoſco :* fut. άσω. præt. πέφρακα, a. 1. ἔφρασα, a. 1. imperat. act. φράσον, άτω, *edifſere,* a. 2. ἔφραδον, & Ion. Anadiplaſ. πέφραδον, præſ. m. φράζομαι, *video, perſpicior, intelligo :* perf. paſſ. πέφρασμαι, σαι, ται, præt. med. πέφραδα.

* Φρακλὸς, ὴ, ὸν, *ſeptus, munitus :* à φράσσω.

Φραξάμενος, ὴ, *munitus :* a. 1. part. m. verbi præced.

Φρασαίαλο, *dicantur :* Ion. pro φράσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m. verbi φράζω, *dico :* fut. φράσω, a. 1. m. ἐφρασάμην.

Φράσασαν, acc. ſing. a. 1. part. act. f. g. ejuſd. verbi.

Φρασδειν, *dicere :* Dor. pro φράζειν, præſ. inf. ab eod.

Φρασὶ, Dor. pro φρεσὶ, *mentibus :* dat. pl. à φρὴν, *mens.*

Φράσις, εως, ἡ, *PHRASIS, loquutio, dictio, genus loquendi : &*

Φραζόμεσθα, Poët. pro φραζόμεθα, *conſultabimus :* 1. pl. f. m. verbi φράζομαι, vel φράζω.

Φρασσον, άτω, *edifſere,* a. 1. imperat. act. verbi ejuſd.

Φρασσόμεθα, gem. σ, pro φρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à φράζω.

ΦΡΑ'ΣΣΩ, ſive -τλω, *ſepio, munio ;* item *obtero, occludo :* f. φράξω. p. πέφραχα. a. 1. ἔφραξα, ας, ε, & in 3. pl. ἔφραξαν. a. 2. ir d. act. ἔφραγον, ες, ε, p. paſſ. πέφραγμαι, ξαι, κται. a. 2. paſſ. ἐφράγην, ης, ἡ, *obſtructus fui.* a. 2. ſub. paſſ. φραῶ, ῆς, ῇ, f. 2. paſſ. φραγήσομαι, ῇ, εται, *obſtruar, interrumpar.*

Φρασ-έον, *dicendum :* adj. verbale &

Φρασσώμεθ', *cogitemus,* 1. pl. ſub. præſ. paſſ. verbi φράζω, *dico.*

Φράτηρ, ρος, ὁ, *ejuſdem curiæ* vel *tribûs ſodalis :* Att. vel Dor. pro φράτωρ. undè *FRATER. &*

Φράτορες, ων, οἱ, *contribules :* à φράτωρ, q. à

ΦΡΑΤΡΙΑ, ſeu φρατρία, ας, ἡ, *curia, ſocietas, tribus.*

Φράτριος, ε, ὁ ἡ ἡ, *curialis, ad curiam pertinens : &*

Φράτωρ, ορος, ὁ, *ejuſdem curiæ* vel *tribûs conſors.* Th. φράτρια.

Φραῦγμα, ατος, τὸ, *faſtus :* à φρυάτλομαι, *fremo, inoleſco.*

Φραχθεὶς, *ſeptus :* a. 1. part. paſſ. à φράσσω, f. ξω, a. 1. paſſ. ἐφράχθην.

ΦΡΕ'ΑΡ, & Poët. φρεῖαρ, ατος, τὸ, *puteus :* à φρέω, *emitto.*

Φρεῖν, *ferre :* per Sync. pro φέρειν, præſ. inf. à φέρω.

Φρεναπαλάω, *decipio :* f. ήσω, p. πεφρεναπάτηκα, q. φρένα ἀπατάω, *mentem decipio.*

Φρεναπάτης, ω, ἡ, *mentium deceptor :* ex iiſd.

Φρέγας, acc. pl. à φρὴν, *mens :* φρίνες, αἱ, *intelligentiæ :* nom. pl.

Φρενήρης, εος, ὁ ἡ ἡ, *mentis compos, cordatus :* ex φρὴν, & ἄρω, *apto.*

Φρενῖτις, ιδος, ἡ, *mentis delirium.* Th. φρὴν, ἡ, *mens.*

Φρενοβλαβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *mente captus, deſipiens :* ex φρὴν, *mens,* & βλάπτω, *lædo.*

Φρενόω, f. ώσω, *ad mentem reduco, caſtigo.* Th. φρὴν, *mens.*

Φρενῶν καρπὸς, pro ipsâ *prudentiâ* Poët. ſumitur.

Φρὲς, *fer :* a. 2. imperat. act. à φρῆμι. Niſi φρὲς, pro φρὲ, quod per Sync. pro φέρε, præſ. imperat. verbi φέρω, *fero.*

Φρεσὶ & φρεσὶν, dat. pl. à φρὴν.

ΦΡΕ'Ω, *emitto :* f. φρήσω. quod à φέρω, vel ex πρὸ, & ἔω, *mitto :* factâ Craſi & π in φ mutato.

Φρῆγμα, Ion. pro φράγμα, ατος, τὸ, *ſeptum.* Th. φράσσω.

ΦΡΗ'Ν, φρενὸς, ἡ, *mens, ſapientia.* φρίνες, *præcordia, prudentia,* εὐφροσία, ας, ἡ, *lætitia,*

Φρήτρη, Ion. pro φρατρία, ας, ἡ, *curia, ſodalitas, tribus.*

Φρήτωρ, Ion. pro φράτωρ, *contribulis.*

Φρικαλέας, acc. pl. f. g. à φρικαλέος, idem qu. φρικώδης, *horribilis.* Th. φρὶξ, ικὸς, *fremitus maris.*

* Φρικασμὸς, ῦ, ὁ, *horror :* à

Φρίκη, ης, ἡ. Vide in φρὶξ.

* Φρικτὸς, ὴ, ὸν, *tremendus :* à perf. paſſ. verbi φρίσσω, *horreſco.*

* Φρικτῶς, adv. *horrendum, horridè.*

* Φρικώδης, δεος, ὁ ἡ ἡ, *horridus :* it. *venerandus.*

Φριμάσσεο, Ion. pro φριμάσσυ, præſ. imperat. paſſ. à

Φριμάσσομαι, *flatum naribus emitto, fremo ;* idem quod φρυάτλομαι, undè derivari poſſit ; vel à βρέμω, *fremo.*

Φριμῶσσεαι, Dor. pro φριμάσσεαι. Vide præced.

ΦΡΙΞ, ικὸς, ἡ, *maris* vel *fluctuum fremitus.*

Φρίξος, ου, ὁ, quis ille fuerit vide Pind. Pythior. Od. 4. 251. 3. & Gr. Scholia.

Φρίσσον, Ion. pro ἔφρισσον, imperf. act. verbi φρίσσω, *horresco.*

Φρίσσω' pro φρίσσουσι, 3. perſ. pl. præſ. ind. verbi

Φρίσσω, vel -τίω, *horreo, horresco*; item *cum horrore reformido, fremitum edo*, cum acc. fut. φρίξω. p. πέφρικα. a. 1. ἔφριξα. p. paſſ. πέφρῑγμαι, ξαι, κται. undè φρικτὸς, ὴ, ὸν, *tremendus, a, um:* & quidni Angl. *Fritters.* Th. φρ ξ.

Φροιμιάζω, ſeu -ομαι, *exordio utor:* à φροίμιον, Att. pro προοίμιον, *exordium.* Th. οἶμη, ης, ἡ, *via, ſemita.*

Φροιμιάσαι, a. 1. infin. Att. pro προοιμιάσαι. à præced.

Φρονέῃ, 3. ſing. ſub. præſ. act. &

Φρόνει, 2. ſing. imperat. act. φρονεῖν, præſ. infin. &

Φρονεόντων, gen. pl. part. præſ. act. omnia ex

Φρονέω, (q. Φρενέω) *intelligo, cogito, ſapio, ſtatuo, deſidero, curo:* pr. imperat. φρόνεε, ει, & in pl. εῖτε, εῖτε. imperf. ἐφρόνεον, ων, *ſolicitus eram.* f. ήσω. p. πεφρόνηκα. præſ. paſſ. φρονέομαι, -ῆμαι, *ſentior:* præſ. imperat. paſſ. φρονέω, -ῆ, εέσθω, -είσθω. Th. φρὴν, *mens.*

Φρόνημα, ατος, τὸ, *cogitatio, animus*; item *deſiderium, voluntas:* a. 1. ſing. p. paſſ. verbi φρονέω, ab eod. Th.

Φρόνησις, εως, ἡ, *prudentia, intelligentia:* ab eod. verbo & Th.

Φρόνιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *prudens:* in comparat. φρονιμώτερος, *prudentior:* in ſuperlativ. φρονιμώτατος. ex iiſd.

Φρονίμως, adv. *prudenter*; à præced.

Φρονοῦντες, nom. pl. part. præſ. act. verbi φρονέω, quod vide.

Φροντίδος, g. n. ſing. à φροντὶς.

Φροντιεῖ, vide in φροντίζω.

Φροντίζετε, *curatis:* 2. pl. præſ. ind. vel imperat. act. à

Φροντίζω, *curo, cogito, ſtudeo:* f. ίσω, & Att. -ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. p. πεφρόντικα. a. 1. ἐφρόντισα. a. 1. ſub. act. φροντίσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. φροντίσωσι, a. 2. ind. act. ἐφρόντιδον. à

ΦΡΟΝΤΙΣ, ίδος, ἡ, *cura, cogitatio, ſolicitudo.* à φρονέω.

* Φροντιστέον, *curandum eſt:* &

Φροντιστήριον, ου, τὸ, *ſchola, locus in quo cogitationes noſtras explicamus:* &

Φροντιστὴς, οῦ, ὁ, *commentator:* à p. paſſ. verbi φροντίζω. Th. φροντὶς.

Φρουδὸς, *evanidus, irritus:* à πρὸ ὁδοῦ, qui abiit, diſparuit.

Φρουὰ, ᾶς, ἡ, *cuſtodia, præſidium:* ex πρὸ, & ὅρος, *cuſtos.*

* Φρούραρχος, ου, ὁ, *cuſtodiarum princeps:* ab ἄρχὸς, *princeps.*

Φρουρεῖ, *cuſtodi*, præſ. imperat. act. à

Φρουρέω, -ῶ, *præſidio teneo, cuſtodio:* cum acc. imperf. ἐφρούρεον, ων, ειε, ειε, ει, ει. f. ήσω. p. πεφρούρηκα. præſ. paſſ. φρουρέομαι, -ῆμαι, *præſidio teneor, cuſtodior:* q. à φρουρὸς, q. v.

* Φρούρημα, ατος, τὸ, *cuſtodia:* à φρουρὸς.

Φρούριον, ου, τὸ, idem ac φρουρὰ, *præſidium:* à

Φρουρὸς, οῦ, ὁ, *cuſtos, miles præſidiarius:* ex πρὸ, & οὖρος, *cuſtos*; factâ Craſi, & π in φ mutato.

Φρυκτῶμεν, *excubias agamus*, Dor. pro φρυκτεύομεν, 1. pl. præſ. ſub. act. à φρυκτὸς, quod vide.

Φρύαγμα, ατος, τὸ, &

Φρυαγμὸς, οῦ, ὁ, *fremitus*; & Metaph. *inſolentia:* à 1. ſing. p. paſſ. verbi φρυάττομαι.

Φρυάσσω, vel -τίω, *fremo:* propriè de equo feroci & hinnienti. f. ξω. p. πεφρύαχα. a. 1. ἠφρύαξα. uſitatius eſt.

ΦΡΥΑΤΤΟΜΑΙ, *fremo, inſoleſco, ferocio:* à φὴρ. hinc Angl. to fret.

Φρύγανον, ου, τὸ, *cremium, virgultum aridum:* in pl. τὰ φρύγανα. Th. φρύγω, *ſicco.*

Φρυγία, ας, ἡ, & Ion. ης, *PHRYGIA*, regio in minori Aſiâ. Gr. *torrida.*

Φρυγίον, ου, τὸ, *frictorium:* id eſt, inſtrumentum frigendi. Th. φρύγω. ſed

Φρύγιον, *cantilena inſitans ad arma.* à Phrygibus.

Φρύγιος, ου, ὁ, *aridus:* propriè talis factus frigando, τῷ φρύγειν. Eſt &

Φρύγιος, *PHRYGIUS*, gentile.

* Φρυγμὸς, οῦ, ὁ, *torrefactio, frixio:* à

ΦΡΥΓΩ, φρύσω, vel -τίω, *torreo, torrefacio, FRIGO.*

Φρυκτὸς, ὴ, *torridus, toſtus, torrefactus.* Subſtantivè varia notat, ut *faba fricta, calculus judiciarius, fax quâ hoſtium adventus ſignificatur:* ſors μαντικὴ, &c. Th. φρύγω.

Φρυκτωρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui φρυκτοὺς ὥρει, *obſervator ignium præmuntiorum.*

ΦΡΥΝΟΣ, ου, ὁ, *rubeta, rana venenoſa.* q. à φορύνω, *fœdo*, quia *fœdum* eſt animal.

Φρὺξ, γὸς, ὁ, *Phrygiæ incola.* Prov. *Serò ſapiunt Phryges.*

Φρὺξει, *torrebit:* Dor. pro φρύξει, 3. ſing. f. 1. à φρύγω.

Φρύσσω, vel -τίω, idem quod φρύγω.

Φρῶ, per Sync. pro φέρω, *fero.*

Φῦ, *coaluit*, Ion. pro ἔφυ, 3. ſing. a. 2. verbi φῦμι, inuſ. a. 2. ἔφυν. a. 2. infin. φῦναι, à. 2. part. φὺς. Th. φύω, *gigno.*

Φυὰ, ᾶς, ἡ, Poët. pro φυὴ, ῆς, *natura, naturæ ſolertia.* Th. φύω.

* Φυγαδεία, ας, ἡ, *fuga, exilium.* &

* Φυγαδεῖον, ου, τὸ, *refugium:* à φυγὴ, *fuga.*

Φυγαδεύομαι, *in exilium pellor:* à φυγὰς.

* Φυγαδευτήριον, τηρίου, τὸ, *refugium, effugium:* à φυγὴ, *fuga.*

Φυγὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *profugus, exul.* Th. φεύγω, *fugio.* a. 2. ἔφυγον.

Φυγεῖν, a. 2. infin. act. ejuſd.

Φύγελλος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *hominum oculos fugiens.*

Φύγεν, pro ἔφυγεν, Ion. 3. perſ. ſing. a. 2. ind. &

Φυγὴ, ῆς, ἡ, *FUGA.* Th. φεύγω, *fugio:* ſed

Φύγῃ, eſt 3. perſ. ſing. a. 2. ſub. act. ut & φύγῃσιν, pro φύγῃ, per Paragogen. τοῦ σι & in 2. pl. φύγητε, verbi φεύγω, *fugio* a. 1. ἔφυγον.

Φυγὼν

Φυγοδικᾶ, *fugiversor*: q. φεύγω δίκην.

Φύγοις, οι, 2. & 3. ſing. a. 2. opt. act. & in 1. pl. φύγοιμεν, verbi φεύγω, *fugio*: a. 2. ἔφυγον.

Φυγόξενος, υ, ὁ ἡ ὑ, φεύγειν τοὺς ξένους, *hoſpites fugiens*. Vel pro ἄξενος, *qui fugat hoſpites, inhoſpitalis, inhumanus erga hoſpites*: ex φεύγω, & ξένος, *hoſpes*.

Φυγοπόλεμος, υ, ὁ ἡ ὑ, *qui bellum fugit*: ex φεύγω, & πτόλεμος, Poët. pro πόλεμος, *bellum*.

Φυὲν, a. 2. part. n. g. à φυεῖν, εῖσα, ὲν, verbi φύω, quod vide.

Φύεται, 3. ſing. præſ. paſſ. φύεσθαι, præſ. infin. verbi φύομαι, ſeu φύω, *fum, gigno*.

Φύζα, ης, ἡ, *fuga cum timore*: Ion. pro φυγή. Th. φεύγω, *fugio*.

Φυζακτικὸς, ὴ, ὸν: à præced.

Φυὴ, ῆς, ἡ, *natura, indoles*: acc. φυήν. Th. φύω, *naſcor*. at

Φυῆ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. à φύω, *naſcor*: f. φύσω, a. 2. ἔφυον.

Φυὴν, Dor. pro φύσιν. Vide φυή.

Φυκιόεις, εντος, *algoſus*. Th. φῦκος, ους, τὸ, *fucus, alga*.

Φυκὶς, ἰχθὺς, *ſaxatilis*.

ΦΥ̓ΚΟΣ, ους, τὸ, *FUCUS, alga, herba marina, undè lana inficitur, & vultus tingitur*.

Φυκτὸς, ὴ, ὸν, *evitabilis*: à φεύγω, *fugio*.

Φῦλ', pro φῦλα, nom. pl. à φῦλον, υ, τὸ, idem quod φυλὴ, *tribus*, &c.

* Φύλαγμα, ατος, τὸ, *cuſtodia*: à φυλάσσω, *cuſtodio*.

Φυλαδὸν, adv. *per tribus, tributim*. Th. φυλὴ, *tribus*.

Φαλακὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro φυλακὴ, qu. vide.

Φύλακες, nom. pl. à φύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὑ, *cuſtos*, in dat. pl. Ion. φυλάκεσσι. Th. φυλάσσω, *cuſtodio*.

Φυλακὴ, ῆς, ἡ, *cuſtodia, carcer, tutela, vigiliæ*: in dat. pl. Ion. φυλακῇσι, ab eod. Th. ſed

Φυλάκη, nom. propr. loci.

Φυλακίζω, *in carcerem conjicio*, vel *pertrabo*: f. ίσω, p. πεφυλάκικα. &

Φυλακίτης, *carcerarius*: à φυλακὴ, qu. vide.

Φύλακος, ὁ, Ion. pro φύλαξ, *cuſtos*.

Φυλακτέον, *cuſtodiendum*: verbale à φυλάσσω.

Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, *cuſtos, vigil*: in plur. φυλακτῆρες, à φυλάσσω, *cuſtodio*.

Φυλακτήρια, ων, τὰ, *PHYLACTERIA*, conſervatoria, quibus memoria legis conſervebatur. Angl. Phylacteries: à φυλακτήριον.

* Φυλακτηρία, ας, ἡ, *cuſtodia, præſidium, excubiæ*. &

* Φυλακτήριον, υ, τὸ, *ſtatio excubitorum*, ſeu *vigilum*; it. *præſidium, munimentum, arx*: à φυλάσσω.

Φυλακτικὸς, ὴ, ὸν, *habens vim* τῦ φυλάσσειν. &

Φυλαξ, ακος, ὁ ἡ ὑ, *cuſtos, ſervator*; it. *excubitor, vigil*. Th. φυλάσσω, *cuſtodio*.

Φυλάξαι, a. 1. infin. act. at

Φύλαξαι, a. 1. imperat. m. verbi φυλάσσω, quod vide.

Φυλάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ejuſdem verbi.

Φυλάσσαι, Ion. pro φυλάξαι, a. 1. infin. act. verbi φυλάσσω, *cuſtodio*: f. ξω.

Φυλασσόμενοι, Att. & Dor. pro φυλάσσειν, præſ. infin. ejuſd.

Φυλάσσοισι, *cuſtodiunt*, Æol. pro φυλάσσουσι, 3. pl. præſ. ind. à

ΦΥΛἈΣΣΩ, vel -τ̃ω, *cuſtodio, tueor, excubo, obſervo, caveo, vitor*: f. φυλάξω, p. πεφύλαχα, a. 1. ἐφύλαξα. a. 1. imperat. act. φύλαξον, άτω, & in 2. pl. φυλάξατε, pr. paſſ. φυλάσσομαι, *caveo, cuſtodior*: a. 1. m. ἐφυλαξάμην, ω, αῖο, *obſervavi*, p. paſſ. πεφύλαγμαι, ξαι, κται.

Φυλαττόμενος, præſ. part. paſſ. à φυλάττω, ſeu -σσω.

Φυλάττων, ουσα, ον, *cuſtos*: præſ. part. act. ejuſd.

Φυλείδης, *PHYLIDES*, nomen propr.

* Φυλέτης, υ, ὁ, *tribulis, qui eſt ex eâdem tribu*. Th. φυλὴ.

ΦΥΛἨ, ῆς, ἡ, *tribus, Athenis decima urbis pars, claſſis*: q. à φύω, *gigno*.

Φύλλα, τα, *folia*: hinc φύλλ' ἀοιδᾶς, *folia poetarum*: à φύλλον.

Φυλλὰς, άδος, ἡ, *foliorum acervus*. Th. φύλλον.

Φύλλινος, *foliaceus, ex foliis factus*.

ΦΥ̓ΛΛΟΝ, υ, τὸ, *FOLIUM, frons, -dis*: q. à φύω, *naſcor*. hinc ἐννεσίφυλλος, ὁ ἡ ὑ, *quatiens*, ſeu *agitans frondes*: πενταφυλλον, υ, τὸ, *quinquefolium*, herba.

Φυλλοστρώς, ῶτες, ὁ, *foliis conſtratus*: ex φύλλον, τὸ, *folium*, & στρώνυμι, *ſterno*. Th. στορέω, idem.

Φυλλόφορος, ὑ, ὁ ἡ ὑ, *folia ferens*. Ex φύλλον, υ, τὸ, *folium*, & φέρω, *fero*.

Φῦλον, υ, τὸ, idem quod φυλὴ, ἡ, *tribus*, &c.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, *pugna, clamor bellicus*: à φυλὸν, ſeu φυλὴ, ἡ, *natio, gens*, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, qu. *clamor nationum*: vel qu. à φύλων, ἔπω. id eſt, *ultio*: quòd bellis *puniat* Deus homines.

Φῦμα, ατος, τὸ, *vomica, tumor præter naturam*. Th. φύω, *naſcor*.

Φῦναι, *naſci*: a. 2. infin. act. verbi φῦμι, vel φύω, *naſcor*: f. ύσω. a. 2. ἔφυν, a. 2. part. φύς.

Φῦντο, *naſcebantur*: Ion. pro ἔφυντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi φῦμι, Th. φύω, *naſcor*.

Φύξηλις, ιδος, ὁ ἡ ὑ, *profuſus, exul, fugax, timidus*: à φεύγω, & ἄλις, *ſatis*, adv. vel ἀπὸ τοῦ φεύγειν ἴλας.

Φυομένοις, *naſcenti*: dat. ſing. part. præſ. paſſ. verbi φύω, *naſcor*.

Φύοντι, Dor. pro φύουσι, *naſcuntur*: 3. pl. à φύω, *naſcor*.

Φύραμα, ατος, τὸ, *maſſa luti, farina aquâ ſubacta*. à φυράω. Th. φύρω, *miſceo*.

* Φύρασις, εως, ἡ, *maceratio, commixtio*: ab eod.

Φύρασον, a. 1. imperat. act. à

Φυράω, *miſceo, macero, ſubigo*: f. άσω. p. πεφύραμα, perf. paſſ. πεφύραμαι. Th. φύρω.

φύρδην, adv. *mixtim, permixtim*; item *confusè, inordinatè*. Th. φύρω.
φύρειν, præſ. infin. act. à φύρω.
* φύρμα, ατος, τὸ, *ſordes*. Th. φύρω.
φυρμὸς, οῦ, ὁ, *inquinatio, inquinamentum*: à
ΦΤΡΩ, *miſceo, inquino, perfundo, rigo, pinſo*: f. φυρῶ, & Æol. φύρσω, p. πέφυρκα. perf. paſſ. πέφυρμαι.
φὺς, φύντος, a. 2. part. act. verbi φῦμι, vel φύω, *naſcor*: a. 2. ἔφυν.
φῦσα, vel φύσα, ης, ἡ, *follis*. Th. φυσάω.
φυσαθεὶς, εῖσα, ἐν, Dor. pro φυσηθεὶς, *inflatus*, a. 1. part. paſſ. à φυσάω, *inflo*.
φῦσαι, a. 1. infin. act. verbi φύω, *gigno*; f. ύσω. a. 2. ἔφυν.
φυσαλὶς, ίδος, ἡ, *bulla in aquâ naſcens*: item *tibia* vel *fiſtula*: à φυσάω, *inflo*.
* φύσαλος, ου, ὁ, *bufo*. Th. φυσάω.
φύσας, αντος, in f. g. φύσασα, ης, ἡ, a. 1. part. act. verbi φύω, *naſcor*: Alii per Sync. pro φυσήσας dici volunt, à φυσάω, *inflo*.
ΦΥΣΑΩ, & φυσάω, *ſuffio, inflo*: f. ήσω.
φύσει, *producet*; 3. ſing. f. 1. à φύω, *gigno*. Poteſt etiam eſſe dat. ſing. à φυσις, εως, ἡ, *natura*: à φύω.
φύσημα, ατος, τὸ, *flatus, inflatio*: à φυσάω.
* φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, *flabellum*; it. *follis*. Th. φυσάω.
φυσίγναθος, ου, ὁ, nomen propr. ranæ, qu. *buccas inflans*. Ex φυσάω, *inflo*, & γνάθος, ου, ἡ, *maxilla*.
φύσιγξ, γγος, ἡ, *veſicula*, ſeu *puſtula in manibus*, vel *pedibus*. Th. φυσάω, *inflo*.
φυσίζοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad victum generans neceſſaria*. Epithet. terræ. Ex φύω, *naſcor*, & ζάω, *vivo*: vel q. φύσα ζῶα, *gignens animalia*.
φυσικὸς, ὴ, ὸν, *naturalis, -e*: & hinc
φυσικῶς, adv. *naturaliter*: à φύσις, *natura*. Th. φύω, *naſcor*.
φυσιόω, -ῶ, *anhelo*; it. *inflo*: f. ώσω. p. πεφυσίωκα, præſ. paſſ. φυσιόομαι, -ῶμαι, *inflor, turgeo*: perf. paſſ. πεφυσίωμαι, perf. part. paſſ. πεφυσιωμένος, η, ον, *inflatus, a, um*. Th. φυσάω, *inflo*.
φύσις, εως, ἡ, *natura, ingenium, recta ratio, ſtatura*: dat. ſing. φύσει, acc. φύσιν. Th. φύω, *naſcor*.
φυσίωσις, εως, ἡ, *tumor, inflatio animi*: à φυσιόω, -ῶ, *inflo*. Th. φυσάω, idem.
φύσκη, ης, ἡ, *VESICA*: quia inflata: à φυσάω, *inflo*.
φύσκω, Dor. pro φύσκη, gen. à εύσκος. quid illud ſit Stephanus docet de Urbibus.
φυσσᾶν, præſ. infin. à
φυσσάω, pro φυσάω, *inflo*.
φυσσίω, Ion. pro φυσσάω, quod vide.
φυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, *inſtrumentum inflatorium, flabellum*: à φυσσάω, quod vide.
φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, *locus arboribus conſitus*; *hortus, vinea*: à φυτὸν, ῦ, τὸ, *planta*. Th. φύω, *gigno*.
φυτάομαι, *planto, gigno, procreo*: ab iiſd.
φυτεία, ας, ἡ, *plantatio*, & idem quod φυτὸν, ῦ, τὸ, *planta*. Th. φύω.
φύτευθεν, Bœot. pro ἐφυτεύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi φυτεύω, quod vide.
φυτεύθητι, a. 1. imperat. paſſ. ejuſd.
φύτευμα, ατος, τὸ, Poët. pro φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta*: à φυτεύω, quod vide.
φυτεύσατο, 3. ſing. a. 1. m. Ion. &
φυτεύσῃ, *plantaret*: 3. ſing. a. 1. ſub. act. à φυτεύω.
* φύτευσις, εως, ἡ, *plantatio*. Th. φύω.
φυτεύω, *planto*: φυτεύειν τινὶ θάνατον, Poët. pro *mortem alicui machinari*: imperf. ἐφύτευον, ες, ε, f. εύσω, p. πεφύτευκα. a. 1. ἐφύτευσα, p. paſſ. πεφύτευμαι, σαι, ται, p. part. paſſ. πεφυτευμένος, η, ον, a. 1. ind. paſſ. ἐφυτεύθην, ης, η, a. 1. imperat. paſſ. φυτεύθητι, ήτω, *plantator tu*: à φύτὸν, q. v.
φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta, ſtirps*: à φύω, *gigno*.
φυτοσκάφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *agricola, foſſor*: ex φυτὸν, *planta*, & σκάπτω, *fodio*.
ΦΥ'Ω, *gigno, produco, edo, pario, naſcor*: f. φύσω. p. πέφυκα. a. 2. ἔφυον, ες, ε, & ἔφυν, υς, υ, tanq. à φῦμι, undè a. 2. part. φὺς, φύντος, præſ. paſſ. φύομαι, *naſcor*, p. paſſ. πέφυμαι, σαι, (undè φύσις, εως, ἡ, *natura*) & in 3. ſing. πέφυται, undè φυτὸν, ῦ, τὸ, *planta*: a. 2. paſſ. ἐφύην, ης, η, a. 2. part. paſſ. φυὶς, ῖσα, έν.
φωγνύω, vel -υμι, *torreo, uro*: à
φώγω, idem quod
φώζω, *uro in foco, torreo*: à φῶς, *lux*. Th. φάω, *luceo*.
φωϊξ, vel φαϊξ, *avis, inimica harpæ*: ὀφθαλμοζόρος, Ariſt. hiſt. 9. 8. quia αἴσσει εἰς φῶτα, id eſt, ὀφθαλμούς.
ΦΟΊΧΑΙΝΑ, ης, ἡ, *PHOCÆNA, balæna*.
φώκη, ης, ἡ, *vitulus marinus, PHOCA*: à præced.
Φωκῆες, οἱ, nomen gentis.
Φῶκος, ου, ὁ, nomen viri.
Φωκυλίδεω, gen. Ion. pro -ου, à
Φωκυλίδης, ου, ὁ, *PHOCYLIDES*, nomen viri proprium.
Φωλάδες ἄρκτοι, *urſi in luſtris degentes*. Th. φωλεός.
ΦΩΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, & φωλεὰ, ᾶς, ἡ, *luſtrum, latibulum, antrum*: qu. à φῶς ὀλέω, quod ibi φῶν οὐλεν, id eſt, ἀπόλωλε, *periit lux*.
Φωλεύω, idem quod
Φωλέω, *in ſpecu lateo*. Th. φωλεὸς, *luſtrum*.
Φῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. verbi φημὶ, ſeu φάω, *dico*.
Φωνάεις, εσσα, ᾶεν, Dor. pro φωνήεις, *vocalis, ſonorus*: à φωνὴ, ῆς, *vox, ſonus*.
Φωνᾶντα, per Craſin. pro φωνάεντα, qu. Dor. pro φωνήεντα, acc. ſing. à φωνάεις, quod vide.
Φωνᾶσαι, Dor. pro φωνῆσαι, a. 1. infin. act. à φωνέω, *voco*.
Φωνεῦντα, Dor. pro φωνοῦντα, n. g. pl. part. præſ. &
Φωνεῦντες, *loquentes*, Dor. pro φωνοῦντες, nom. pl. part. præſ. act. à
Φωνέω, *voco, nomino, invito, vocem emitto*: imperf. ἐφώνεον, ες, ε. f. ήσω, *ſonum edam*, p. πεφώνηκα. a. 1. ἐφώνησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. φώνησον, άτω. a. 1. paſſ. ἐφωνήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. φωνηθῆναι. Th. ſeq.
ΦΩΝΗ', ῆς, ἡ, *vox, ſonus, lingua, ſermo* q. à φάσιν, *loqui*.

Φωνήσας, αντος, a. 1. part. act. at
Φωνήσασ', pro φωνήσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. verbi φωνέω, quod vide.
Φώνησεν, *dixit*, Ion. pro ἐφώνησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſd.
ΦΩΡ, φωρὸς, ὁ, *FUR*; item φώρ, vel φῶρος, ου, ὁ, *ſpeculator, explorator*. Hinc
Φωρὰ, ᾶς, ἡ, *furtum*.
Φωρᾶν, præſ. inf. à
Φωράω, *furor, in furto deprehendo*; item *quæro, perveſtigo*. Th. φὼρ, *fur*.
Φωριαμὸς, ὁ, ὁ, *ſcrinium, arcula*: quæ contra φῶρας, id eſt, *fures*. Sed puto eſt à χωριαμὸς, quod idem.
Φώριος εὕνη, *furtivus congreſſus*: à φὼρ.
Φωρῶν, gen. pl. à φὼρ, *fur*.
Φωτ', φωδὸς, ἡ, *uſtio*: à φώζω, quod vide.
Φῶς, φωτὸς, τὸ, *lux, focus*, contract. ex φάος, εος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo*: ſed
Φῶς, φωτὸς, ὁ, *vir*: ab eod. Th. vel à φάω, *loquor*.
Φώσκω, & διαφώσκω, *illuceſco*: à φῶς, τὸ, *lux*. Th. φάω, *luceo*.
Φωσφὼρ, ῆρος, ὁ, *lumen, luminare*: à φώσκω, idem quod φάω, *luceo*.
Φωσφόρος, ν, ὁ, *lucifer*. Ex φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen* (Th. φάω, *luceo*) & φέρω, *fero*.
Φώσων, ὁ, *velum*.
Φῶτα, *virum*, acc. ſing. à φὼς, *vir*, quod vide: nom. pl. φῶτες,
Φῶτε, nom. dual. ab eod.
Φωτεινὸς, ὴ, *lucidus*, à φῶς, ωτὸς, τὸ, *lumen*, contract. pro φάος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo*.
Φωτίζω, *illumino, illuſtro*: f. ίσω, & Att. -ιῶ, p. πεφώτικα, a. 1. ἐφώτισα, a. 1. inf. φωτίσαι, a. 1. part. act. φωτίσας, αντος, perf. paſſ. πεφώτισμαι, σαι, ται, a. 1. paſſ. ἐφωτίσθην, ης, η, a. 1. part. paſſ. φωτισθεὶς, ἐντος, à φὼς, *lux*. Th. φάω, *luceo*,
Φωτισμὸς, οῦ, ὁ, *ſplendor, fulgor, lumen*: à præced.
Φωχθεὶς, *toſtus*, a. 1. part. paſſ. verbi φώγνυμι, ſeu φωγνύω, a. 1. paſſ. ἐφώχθην. Th. φάω, pro πυρόω.

X.

X Eſt litera vigeſima ſecunda apud Græcos; hâc notâ Athenienſes adulterinos nummos notabant; undè χιάζω, *ut ſpurium rejicio*. In numeris 600 denotat. Tum χ' ob ſeq. vocalem, pro κ' vel καὶ, ut χ' ἁ, vel χά, Dor. pro καὶ ἁ, ſæpè pro κε vel κεν, quæ ſunt dictiunculæ potentiales.
Χαδὸς, *curvus*. Heſych. Sed
Χάδος, ſubſt. *frænum*.
Χάδε, vel χάδεν, Ion. pro ἔχαδε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi χάζω, *recedo, privo, capio*: a. 2. ἔχαδον, p. m. κέχαιδα, pro κέχαδα.
Χαδεῖν, Ion. pro χαδεῖν, *CEDERE*: a. 2. inf. verbi ejuſd.
Χάεος, gen. ſing. à χάος, εος, τὸ, *CHAOS, rudis indigeſtaque materia, tenebræ, hiatus*. Th. χαίνω, *biſco*.
Χάζεω, & χάζευ, Ion. & Dor. pro χάζω, præſ. imperat. paſſ. à
ΧΑΖΩ, *recedo, privo, capio, capax ſum*: f. άσω. a. 2. ἔχαδον. p. m. κέχανδα, pro κέχαδα, q. à χῶ, *capio*.
ΧΑΙΝΩ, *biſco, debiſco*: f. ανῶ. a. 2. ἔχανον. a. 1. ἔχηνα. a. 2. inf. χάναι. p. κέχακα. perf. paſſ. κέχασμαι, q. à χάω, inuſ.
ΧΑΙΟΝ, ου, τὸ, *pedum, baculum paſtorale*.
Χαιὸς, vel χάϊος, *probus*. Vide χάος.
Χαῖρ', pro χαῖρε, χαίρετε, 2. ſing. & in 2. pl. præſ. imperat. act. à χαίρω.
* Χαιρέκακος, *qui gaudet malis alienis*.
Χαῖρεν, Ion. pro ἔχαιρεν, 3. ſing. imperfect. act. à χαίρω, *gaudeo*.
* Χαιρετίζω, *cum gaudio & ſalutatione blandâ ſuſpicio*: Job. vii. 1.
Χαίρετον, dual. imperativ. præſ. act. verbi χαίρω.
* Χαιρέφυλλον, ου, τὸ, *oleris genus*. Th. φύλλον.
Χαίρην, Dor. pro χαίρειν, præſ. inf. &
Χαίρῃς, 2. ſing. præſ. ſub. act. &
Χαιρήσειν, f. 1. inf. verbi χαίρω.
Χαίροισα, Dor. pro χαίρουσα, *gaudens*, &c. præſ. part. f. g. à
ΧΑΙΡΩ, εις, ει, *lætor, gaudeo, delector*: imperf. ἔχαιρον, ες, ε, præſ. imperat. χαῖρε, *ſalve, ave*: f. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 2. ἔχαρον. perf. paſſ. κέχαρμαι. a. 2. paſſ. ἐχάρην, ης, η, *gaviſus ſui*: a. 2. ſub. paſſ. χαρῶ, ῇς, ῇ. aor. 2. inf. paſſ. χαρῆναι. fut. 2. paſſ. χαρήσομαι, *lætabor* præt. med. κέχαρα. Hinc χαρὰ, ᾶς, ἡ, *gaudium*. χαίρειν χαρὰν, *gaudere gaudium*.
Χαιτάεις, άεσσα, άεν, Dor. pro χαιτήεις, *comoſus, qui comam habet*: à
ΧΑΙΤΗ, ης, ἡ, *juba, coma, cæſaries, SETA*. q. à χέω, quia *diffuſa*.
Χαιτήεις, ήεντος, ὁ, *jubatus, comatus*: in f. g. χαιτήεσσα, ης, ἡ à præced.
Χαλὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro χηλὴ, ῆς, ἡ, *forfex, ungula biſulca*.
ΧΑΛΑΖΑ, ης, ἡ, *grando*: q. à χαλῶ.
Χαλαζήεις, ήεντος, *grandinoſus*: à præced.
* Χαλάζω, *demitto, ſuſpendo*: f. άσω, p. κεχάλακα.
Χαλαίνοντες, *laxantes*, nominat. plur. præſ. part. à
Χαλαίνω, idem quod χαλάω, *laxo*: f. ανῶ.
Χάλανδρον, ου, τὸ, *grabatum*, Heſych.
Χαλάξαις, Dor. & Æol. pro
Χαλάσῃς, αντος, a. 1. part. act. verbi χαλάω.
Χαλᾶσι, Dor. & Æol. pro χαλῶσι, *laxantur, demittuntur*: quod Att. pro χαλῶνται, 3. pl. præſ. ind. à χαλάω.
* Χαλασμὸς, ου, ὁ, *laxatio*. Th. χαλάω.
* Χαλαστὸν, ου, τὸ, *catenula, catena*: à χαλάω.
ΧΑΛΑΩ, vel χαλάζω, *LAXO, remitto, ceſſo, concedo*: f. άσω, a. 1. ἐχάλασα, ας, ε, a. 1. imperat. χάλασον, άτω. p. act. κεχάλακα, p. paſſ. κεχάλασμαι, σαι, ται, a. 1. ind. paſſ. ἐχαλάσθην, *demiſſus fui*.

ΧΑΛΒΑΝΗ. ης, ἡ, *GALBANUM, ſuccus ferulæ arboris.*

Χαλδαῖος, ου, ὁ, *Chaldæus*, nomen gentile.

Χαλεπαίνω, *difficilis ſum, ſuccenſeo*; it. *injuriâ laceſſo.* præſ. imperat. act. χαλέπαινε. χαλεπαίνοι, 3. ſing. opt. præſ. act. Th. χαλέπτω, *lædo*: f. ψω.

Χαλεπῇ, dat. ſing. f. g. à

Χαλεπὸς, ὴ, *perniciosus, gravis, difficilis*: gen. Ion. χαλεποῖο, dat. pl. Ion. χαλεποῖσι. Th. χαλέπτω, *lædo.*

Χαλεπότης, ητος, ἡ, *difficultas*: à præced.

ΧΑΛΕΠΤΩ, *damno afficio, everto, labefacto*: f. ψω. pi κεχάλεφα. præt. m. κεχάλεπα. Hinc χαλεπὸς, ὴ, *difficilis*; it. *noxius, gravis, moleſtus.* χαλεπότης, ητος, ἡ, *difficultas.* χαλεπαίνω, *difficilem me præbeo.*

Χαλεπῶς, *difficulter.* adv. à χαλεπὸς, *difficilis.* Th. χαλέπτω.

Χαλεπώτερος, α, *difficilior*, & in ſuperl. χαλεπώτατος, *difficillimus*: ab eodem.

Χάλικες, *lapides minuti*: à χάλιξ, q. v.

Χαλίκρατος, ου, ὁ ἡ ὀ, *merus, purus*: à χάλιξ, & κεράω, *miſceo.*

Χαλιμαὶ, *Baccha*, qu. *ſoluta in furorem*: à χαλάω, *laxo.* χαλιμάζειν, *in libidinem ruere.*

Χάλιμος, ου, *veneficus*: an quia animas χαλᾷ ὁ ἐκλύει?

Χαλιναγωγέω, -ῶ, *fræno duco*: cum acc. f. ήσω, p. κεχαλιναγώγηκα. a. 1. ἐχαλιναγώγησα. a. 1. inf. act. χαλιναγωγῆσαι, *fræno moderari.* Ex χαλινὸς, *frænum*, & ἀγωγὸς, ὸν, ὁ ἡ ὀ, *dux viæ.* Th. ἄγω,

ΧΑΛΙΝΟΣ, οῦ, ὁ, *frænum, anchora*: qu. à χαλᾶν. Hinc πειθιχάλινος *frænis obediens.*

Χαλίνω, *fræna*, præſ. imperat. act. χαλίνοε, -ω, à

Χαλινόω, *fræno.* Th. χαλινός.

ΧΑΛΙΞ, ικος, ὁ, *lapillus, SILEX, CALX*: vide etiam ſeq.

ΧΑΛΙΣ, ſeu χάλιξ, ικος, ὁ, *Bacchus, vinum, merum*: qu. à χαλᾶ, *laxat*, velut in lætitiam.

Χαλίφρονα, acc. ſing. à

Χαλίφρων, ονος, ὁ ἡ ὀ, *cui mens laxata & emota eſt*: à χαλᾶσθαι φρένα, vel cui χάλις φρένα turbavit.

Χαλκάρματος, ου, ὁ ἡ ὀ, Poët. & Ion. pro χαλχάρματος, *qui æreo curru vehitur.* Ex χαλκὸς, *æs*, & ἅρμα, ατος, τὸ, *currus.*

Χαλκάσπις, ιδος, ὁ ἡ ὀ, *qui æreum clypeum geſtat.* Ex χαλκὸς, *æs*, & ἀσπὶς, *clypeus.*

Χάλκε pro χάλκεα, nom. pl. n. g. à χάλκεος, -οῦς, quod vide.

Χαλκεῖον, ου, τὸ, *officina fabri ferrarii.* Th. χαλκὸς, *æs.*

Χαλκείων, gen. pl. à χάλκειος, ου, metri gratiâ pro χάλκεος, quod vide.

Χαλκέλατος, ου, ὁ ἡ ὀ, *ex ære ducto factus*: idem quod χαλκήλατος, quod vide.

Χαλκέντερος, *inteſtina habens ærea.* Ita cognominatus fuit Didymus grammaticus διὰ τὸν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονὴν. Dicitur enim ſcripſiſſe ſuper ter mille libros. Suid. ex χαλκὸς, *æs*, & ἔντερον, *inteſtinum.* Th. ἔντός.

Χαλκεύτας, ἐος, ὁ ἡ ὀ, Poët. *qui æreis armis utitur.* Ex χαλκὸς, *æs*, & ἔντεα, τὰ, *arma.*

Χαλκεόγομφος, ου, ὁ ἡ ὀ, *æreis, vel ferreis clavis compactus.* Ex χαλκὸς, & γόμφος, ου, ὁ, *clavus.*

Χαλκεοθώρηξ, ηκος, ὁ ἡ ὀ, *qui æreo thorace utitur, æreo thorace indutus* vel *armatus*: ex χάλκεος, quod vide, & θώραξ, *thorax.*

Χαλκεοκάρδιος, ου, ὁ ἡ ὀ, *qui æreum pectus habet.* Ex χάλκεος, quod vide, & καρδία, ἡ, *cor.*

Χαλκεομίτρας, ου, ὁ, Poët. ὁ χαλκῆν μίτραν φέρων, *qui æream mitram geſtat.*

Χάλκεος, -ῆε, -έη, -οῦ, -εον, οῦν, *æreus, a, um.* Th. χαλκὸς.

Χαλκεόφωνος, ου, ὁ ἡ ὀ, *æream vocem habens.* dat. ſing. χαλκεοφώνῳ, ex χάλκεος, quod vide, & φωνὴ, *vox.*

Χαλκεὺς, έος, ὁ, *faber æratius.* Th. χαλκὸς, *æs.*

Χαλκεύω, *ex ære fabricor.* χαλκεύεται, 3. ſing. præſ. paſſ. à χαλκεὺς, quod vide.

Χαλκέῳ, dat. ſing. à χάλκεος, -ῆε, *æneus.*

Χαλκέως, adv. *ex ære*: ab eodem. Th. χαλκὸς.

Χαλκηδὼν, όνος, ὁ, nomen gemmæ, *Chalcedonius.*

Χαλκήϊον, ου, τὸ, Ion. pro χαλκεῖον, *vas æneum*: & pro *fabri ferrarii officinâ.* Th. χαλκὸς.

Χαλκήλατος, *ex ære ductili.* Ex χαλκὸς, & ἐλαύνω, ſeu ἐλάω, *duco, ductile opus facio.*

Χαλκήρης, εος, ὁ ἡ ὀ, *æneus, ex ære factus & aptatus.* Ex χαλκὸς, & ἄρω, *apto.*

Χαλκίδα, acc. ſing. à χαλκὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis.

Χαλκίον, ου, τὸ, *vas æreum*, quo coquus utitur. Th. χαλκὸς.

Χαλκοαρᾶν, gen. pl. Dor. pro χαλκοαρῶν. à

Χαλκοάρης, ου, ὁ, *qui æreis* aut *ferreis armis eſt ſublatus*, ac *interfectus.* Vel activè *qui ferro interficit hoſtes.* Ex χαλκὸς, *æs*, & αἴρω, *tollo, cædo*, &c. Vel certè ſic eum vocat, quod τὸν χαλκὸν ἀρηρότα εἶχεν, id eſt, *æs adaptatum haberet* corpori. Ex χαλκὸς, & ἄρω, *apto.*

Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ ἡ ὀ, *ære gravis*; item *firmus, ſolidus.* Ex χαλκὸς, & βάρος, εος, τὸ, *pondus.*

Χαλκοβατὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, & τὸ χαλκοβατὲς, *qui æri* vel *æreis fundamentis inſiſtit, firmus, ſolidus, ſolidam habens baſin.* Ex χαλκὸς, & βάσις, *fundamentum.* Th. βαίνω, *eo.*

Χαλκόγενυς, υος, ὁ ἡ ὀ, *qui æreas* vel *ferreas genas* vel *maxillas habet*: ex χαλκὸς, *æs*, & γένυς, υος, ἡ, *mentum.*

Χαλκοδάμας, αντος, ὁ, *æris domitor*: à χαλκὸς, & δάμάω, *domo.*

Χαλκοῖο, gen. Ion. à χαλκὸς, οῦ, ὁ, *æs.*

Χαλκοκνήμιδες, *æreis induti ocreis*, per Synec. *æreis armis induti*: ex χαλκὸς, & κνημὶς, ῖδος, ἡ, *tibiale, ocrea.* Th. κνήμη, *tibia.*

Χαλκοκορυστῇ, dat. ſing. à

Χαλκοκορυστὴς, οῦ, ὁ, *æreâ galeâ munitus*: à χαλκὸς, & κόρυς, υθος, ἡ, *galea.*

Χαλκό-

Χαλκόκροτος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, *qui ſtrepitum edit ære pulſato*: ex χαλκὸς, & κρότος, *pulſus*.

Χαλκολίβανον, ου, τὸ, *CHALCOLIBANUM*: ex χαλκὸς, & λίβανος, ου, τὸ, *thus*.

Χαλκοπάρᾳος, ᾱ, ὁ, Æol. & Dor. pro

Χαλκοπάρηος, ᾱ, ὁ, hoc Att. factum ex χαλκοπάριος, *qui æreas genas habet*: ex χαλκὸς, & παρειὰ, ἡ, *gena*.

Χαλκόπεδος, ου, ὁ ἡ ὄ, *æreum pavimentum habens*: Epith. cœli χαλκῆν πέδον ἔχων.

* Χαλκοπλάστης, ου, ὁ, *faber ærarius*.

Χαλκόποδες ταῦροι, *æripedes tauri*: ex χαλκὸς, & πούς, *pes*.

Χαλκόπυλος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, *æreas* vel *ferreas portas habens*. Th. πύλη, *porta*.

ΧΑΛΚΟΣ, οῦ, ὁ, ἐος, *arma ærea*, vel *moneta*.

Χαλκότοξος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, *qui æreum arcum habet*: ex χαλκὸς, & τόξον, *arcus*.

Χαλκότορος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, *qui æs perforat & penetrat*: ex χαλκὸς, & τορέω, *perforo*.

Χαλκότυπος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, *ære impreſſus, ferro inflictus*: ex χαλκὸς, & τύπτω, *verbero*: præt. m. τέτυπα.

Χαλκοῦσθαι, *æreis armis armari*: præſ. inf. paſſ. à χαλκόω. Th. χαλκὸς.

Χαλκοχάρμης, ᾱ, ὁ, *qui æreis armis delectatur*: ex χαλκὸς, & χάρμη, ἡ, vel χάρμα, τὸ, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

Χαλκοχιτόνων, gen. pl. à

Χαλκοχίτων, ονος, ὁ ἡ ὄ, *loricâ æneâ armatus*: ex χαλκὸς, & χιτὼν, *tunica*.

Χαλκῷ, *ære*: dat. ſing. à χαλκός.

Χαμάδις & χαμάζε, *humi*: adv. à

ΧΑΜΑΙ, *HUMI, in terrâ*: adv.

Χαμαιάκτη, *humilis*. ἀκτὴ, id eſt, *ſambucus, ebulus*.

Χαμαίβατον, ου, τὸ, *fragum*: &

Χαμαίβατος, ου, ὁ ἡ ὄ, *humilis rubus*: ex χαμαὶ, & βάτος, ου, ἡ, *rubus*.

Χαμαιγενὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, ὁ χαμαὶ ἡ ἐν τῇ γῇ γενομένος, *terrigena, quique humi & in terrâ eſt natus*.

Χαμαιδάφνη, *laureola*, herba: ex χαμαὶ, & δάφνη, *laurus*.

Χαμαιδιδάσκαλος, *ludimagiſter*; inferioris ſc. ludi.

Χαμαιδικαστὴς, *pedaneus judex*: pedibus, non curru in forum iens.

Χαμαίδρυς, *CHAMEDRYS*, herba.

Χαμαιεύνης, pro Χαμεύνης, *qui humi cubat*: ex χαμαὶ, *humi*, & εὐνὴ, *cubile*.

Χαμαίζηλον, ου, τὸ, *viburnum, geniſta*. &

Χαμαίζηλος, ου, ὁ ἡ ὄ, *humilis*: qu. τὰ χαμαὶ ζηλῶν, *humilia cum æmulatione conſectans*.

Χαμαιλεύκη, qu. *humilis populus*. λεύκη enim *populus alba*.

Χαμαιλέων, *leo pumilus, animal quod ſubinde colorem mutat, CHAMÆLEON*, Angl. **Chameleon**. Metaph. *verſipellis, qui vertit pellis ſuæ colorem ob pavorem*, nullum enim animal pavidius eo dicitur. Eſt &

Χαμαιλέων βοτάνη, *carduus*: ſic dictus ob foliorum varietatem, à chamæleonte animali. ex χαμαὶ, & λέων, οντος, ὁ, *leo*.

Χαμαίμηλον, *CHAMÆMELUM*, Angl. **Chamomile**: ex χαμαὶ, *humi*, & μῆλον, *malum*: ab odore mali Mariani dicta herba, Plin. lib. 22. 21.

Χαμαιπετοῦσαν, Dor. pro χαμαιπετοῦσαν, *humi cadentem*: acc. ſing. præſ. part. act. à χαμαιπετέω. ex χαμαὶ, & πετέω, quod à πίπτω, *cado*. Hinc

Χαμαιπετὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, *humi cadens*, vel *in terram decidens*.

Χαμαίπιτυς, υος, ἡ, *CHAMÆPITYS*, herba ita dicta, quia odore *pinum* refert. Th. πίτυς, ὑς, *pinus*.

Χαμαιριφὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, *in terram ſtratus*; ex ῥίπτω.

Χαμαιτύπη, *ſcortum vile*: quòd ſe ſinit χαμαὶ τύπτεσθαι.

Χαμελαία, contractè pro χαμαιελαία, qu. *humilis olea*.

Χαμεύνας, ᾱς, ὁ, Dor. pro

Χαμεύνη, ης, ἡ, per Sync. pro χαμαιτύπη, *humi jacens cubile*. &

Χαμευνὶς, ίδος, ἡ, *humilis lectus*: ex χαμαὶ, & εὐνὴ, *cubile*.

Χαμηλὸς, ὴ, ὸν, *humilis, -e, vilis*: Poët. χαμηλαὶ, *ungulæ*. à χαμαὶ, *humi*.

Χαμόθεν, adv. *ex humo, è terrâ*. Th. χαμαὶ, *humi*.

Χαμῦλκος, *traha*: machina quâ navis è mari in ficcum trahitur; ex χαμαὶ, & ἕλκω, *trabo*.

Χάμος, *frænum*: Puto à κημὸς, aut à χάζω.

Χαναὰν, ὁ, nomen viri & regionis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *depreſſus, humiliatus*. Hinc

* Χαναναῖος, αία, αῖον, *Chananæus*.

Χανδάνω, idem quod χάζω, *capio*.

Χανδὸν, adv. *ore biante*. à χαίνω, *biſco*.

Χανεῖν, a. 2. inf. act. verbi χαίνω, *biſco*: f. ανῶ. a. 2. ἔχανον, a. 2. part. χανών.

Χανοῦμαι, f. m. &

Χανούμενος, f. part. m. &

Χανῶ, *hiabo*: f. act. verbi χαίνω, *biſco*.

Χάος, εος, τὸ, *CHAOS, rictus, hiatus, tenebræ*. Angl. **Chaos**.

Χαὸς, ῦ, *bonus, illuſtris*: Dor. à χάω, *capio*: quia bonum eſt acceptabile.

Χαρὰ, ᾶς, ἡ, *gaudium*: à p. m. κέχαρα, verbi χαίρω, *gaudeo*.

Χάραγμα, ατος, τὸ, *ſculptura, character*: à χαράσσω, quod vide.

Χαράδρα, ας, ἡ, & Ion. -ης, *alveus, ſulcus, foſſa*. Hinc

Χαραδριὸς, οῦ, ὁ, avis genus ſic dictæ, qu. *hiaticola*, ὅτι περὶ τὰς χαράδρας οἰκήσεις ποιεῖται. Th. χαράσσω, *excavo*.

Χαράδρην, acc. ſing. Ion. à χαράδρα, quod vide.

* Χαρακοβολία, lat. ἡ, *caſtra, vallum*.

* Χαρακόω, -ῶ, *circumvallo, foſſâ munio, obſideo*.

Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, *CHARACTER, typus, forma*: *nota inſculpta*. Angl. **Character**. Th. χαράσσω, quod vide.

Χαρακτηρίζω, *inſignio characterе & notâ diſtinguo*: Angl. **to characterize**. à præced.

* Χαράκωσις, εως, ἡ, *munitio, obſeſſio*: à χαρακόω, *obſideo*.

Χάραξ, ακος, ὁ, *vallum* ſeu *agger, quo caſtra munirі*

munire ſolent : item χάραξ, ὐ, *pedamentum*. &

Χαραντίμεναι, Dor. & Æol. pro χαράσσειν, præſ. inf. act. &

Χαράσσοισα, ας, ἁ, Dor. pro

Χαράσσουσα, ης, ἡ, *notans, vellicans* : præſ. part. f. g. à

ΧΑΡΑ΄ΣΣΩ, ſeu -τ͂λω, *ſculpo, imprimo, incido, excavo* : f. ξω. p. κεχάραχα. p. paſſ. κεχάραγμαι, ξαι, κται.

Χαρείην. Vide in χαρείς.

Χαρεὶς, έντος, & in f. g. χαρίεσσα, *elegans, gratioſus, gaviſus* : a. 2. part. paſſ. verbi χαίρω, *gaudeo* : f. χαρῶ, a. 2. paſſ. ἐχάρην. a. 2. opt. χαρείην. fut. 2. ind. paſſ. χαρήσομαι.

Χάρη, Ion. pro ἐχάρη, *lætatus eſt* : 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. &

Χαρῆναι, a. 2. inf. paſſ. &

Χαρήσομαι, fut. 2. ind. paſſ. verbi χαίρω.

Χαρίεις, εντος, *gratioſus, elegans* : acc. plur. χαρίεντας. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*. Hinc Lat. *CHARUS*.

Χαρίειν, τὸ, ᾶ præceed.

Χαρίεντ' pro χαρίεντα, acc. ejuſd.

Χαριεντισμῶ, dat. ſing. à χαριεντισμὸς, οῦ, ὁ, *venuſtas ſermonis* : à χαρίεις, εντος, quod vide.

Χαριέντως, adv. *gratioſè* : ab eod.

Χαριέςατος, *jucundiſſimus, venuſtiſſimus* : ſuperl. à χαρίεις, quod vide.

Χαρίζομαι, *dono, gratificor, condono* : præſ. part. χαριζόμενος, η, ον. f. χαρίζομαι, ῃ, ῖται. p. paſſ. κεχάρισμαι. a. 1. paſſ. ἐχαρίσθην, ης, η. a. 2. inf. paſſ. χαρισθῆναι. a. 1. part. paſſ. χαρισθεὶς, έντος, *donatus, gratis datus*. f. 1. paſſ. χαρισθήσομαι, ῃ, εται. a. 1. m. ἐχαρισάμην, ω, ῶτο, *gratis dedi, gratuitò remiſi*. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*.

Χαριτλοῖς, gen. Æol. & Dor. pro χαριτλῆς. ex

Χαριτλὼ, *CHARICLO*, nomen propr.

Χαρίξη, 2. ſing. a. 1. ſub. m. Dor. pro χαρίσῃ. à χαρίζομαι, quod vide.

ΧΑΡΙΣ, ιτος, ἡ, *gratia, gratiarum actio, gaudium, eleemoſyna, venuſtas, benevolentia* : *præmium* : in acc. χάριν. Sæpè χάριν ponitur pro ἕνεκα.

Χαρίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi χαρίζομαι, *gratificor* : f. ίσομαι. à præceed.

Χαρισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd. & Th.

Χάρισμα, ατος, τὸ, *donum gratuitum*, quo quis alicui gratificatur : ex iiſdem.

* Χαριςήριον, ου, τὸ, *gratia, gratiarum actio, munificentia*.

Χάριτες, tres ſorores *Gratiæ* dictæ : in gen. pl. χαρίτων. Th. χάρις.

Χαριτόω, *gratiâ afficio, facio ut aliquis ſit acceptus* : f. ώσω. p. κεχαρίτωκα. perf. paſſ. κεχαρίτωμαι. perf. part. κεχαριτωμένος, η, ον, *gratiam conſecutus*. à præceed.

Χάρμα, ατος, τὸ, & χάρμη, ης, ἡ, *gaudium, animus ad pugnandum promptus, pugna*. Th. χαίρω, *gaudeo*. Angl. **Charm**.

* Χαρμονὴ, ῆς, ἡ, *gaudium, lætitia*. &

* Χαρμοσύνη, ης, ἡ, idem. &

Χαρμόσυνά τινα ποιεῖσθαι, *res quaſdam lætas facere*. ab eod. Th.

Χαροποῖο, gen. Ion. à

* Χαροποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ὴ, *gaudii efficiens* : ex χαρὰ, *gaudium*, & ποιέω, *facio*.

Χαροπὸς, ὸν, ὁ ἡ ὴ, vel χαροπὸς, *lætus, vultu ſerenus, cæſius* : à χαίρω, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Χαροῦσιν, 3. pl. f. 1. à χαίρω, *gaudeo*.

Χαρρὰν, ὴ, nomen urbis, indecl. Hebr. *æſtus*.

ΧΑ΄ΡΤΗΣ, ου, ὁ, *CHARTA* : ſic dict. quia literis χαράσσεται, *inſcribitur*. Vel à verbo χαίρειν, quod epiſtolis ſolet apponi. Hinc Angl. **Chart & Card**.

Χαρτίον, ου, τὸ, *volumen, chartula* : à præc.

Χαρτοπώλης, *chartarius* : qui chartas πωλεῖ.

Χαρτοφύλαξ, *chartularius* : φύλαξ chartarum.

ΧΑ΄ΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, *CHARYBDIS, vortex maris, vorago* : quia in χάος βαίνει. Vel ex χάος, & ῥοῖζδος, *ſtridor*. Eſt enim χάος ῥοιζδοῦν, *hiatus ſtridens*.

ΧΑ΄ΡΩΝ, ωνος, ὁ, *CHARON, orci portitor, nauta*. Hinc

Χαρώντειος, *ad Charontem pertinens*.

Χάσκω, *hiſco*, idem quod χαίνω.

Χάσμα, ατος, τὸ, *hiatus, CHASMA*. Th. χαίνω, *hiſco* : f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα. a. 2. ἔχανον. p. κέχακα. p. paſſ. κέχασμαι.

Χασμεύμενος, Ion. & Dor. pro χασμώμενος, *inhians* : præſ. part. à χασμάομαι, idem quod χασμάομαι, à præceed.

Χάσμη, ης, ἡ, *oſcitatio*, actus hiantis oris : à χάσκω ſeu χαίνω, *hio*.

Χασσάμενος, *retrocedens* : a. 1. part. m. gem. σ, Poët. verbi χάζω, *recedo*.

Χασώμεσθα, Poët. pro χασώμεθα, *cedamus* : 1. pl. a. 1. ſub. m. verbi ejuſd.

Χατέυσι, *indigentibus* : dat. pl. part. præſ. act. ex

ΧΑΤΕ΄Ω, Poët. *CAREO, egeo, indigeo, cupio* : à χάω, *capio*, vel *hio*. Hinc

Χατεύω & χατίζω, idem quod χατέω, & χῆτος, εος, τὸ, *indigentia*.

Χατίζω, idem quod χατέω, *egeo*.

Χαυλιόδους, & χαυλιόδων, οντος, ὁ, *dentes exſertos habens* : ex χαλάω, *laxo, emitto*, & ὀδοὺς, όντος, *dens*.

ΧΑΥ΄ΝΟΣ, η, ον, *laxus, fungoſus* : qu. à χαίνω, *hio*.

Χαυτὼν, *placenta* : Jer. vii. 18. & xliv. 19. pro quo

Χαυγὼν. ῶνος, idem, ibid. Th. χαῦνος.

Χάω, *HIO, apertus ſum, vacuus ſum, capio*.

Χέαι, *fudiſſe* : a. 1. inf. act. verbi χέω, *fundo* : f. χεύσω. a. 1. ἔχεα. a. 1. imperat. χέον. a. 1. part. χέας.

Χεδρόδαφος, *edulium quoddam Syrorum*.

Χεδροπὰ, *legumina*, qu. χειρόδροπα, quia χειρὶ δρέπονται.

Χέει, *fundit* : 3. ſing. ind. præſ. à χέω ſeu χείω, *fundo* : f. χέσω, χείσω, & χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα, a. 1. paſſ. ἐχύθην.

ΧΕ΄ΖΩ, *caco, ventris onus depono* : f. έσω. à χέω, eſt enim *excrementa effundo*.

Χειὰ, ᾶς, ἡ, *ſerpentum latibulum* : à χείω ſeu χέω, id eſt, χωρῶ, *capio*.

Χείλεσι,

Χείλεσι, & Poët. χείλεσσι, dat. pl. à χεῖλος, εος, τὸ, *labrum, labium.*

Χείλευς, Dor. leg. pro χείλυς, *labri* : genit. ſing. ex

ΧΕΙ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *labrum, labium* : per id q. χέομεν potum. Et pro *ſermone*, & per Metaph. *littus*, ſeu *ora maris.*

ΧΕΙ῞ΜΑ, ατος, τὸ, *hyems, tempeſtas*, (à χέω, ſeu χείω, quòd multas *fundat* pluvias & nives.) Hinc

Χειμάζω, f. άσω, *hyemo, hyberno*; item *tempeſtate vexo, vexo velut procella*, à præced.

Χειμαίνειν, *tempeſtate vexare.* ab eod.

Χείμαρος, *clavus ligneus ſub carinâ.*

Χείμαῤῥος, ᾱ, ὁ, & χειμάῤῥοος, -ον, ὁ, *torrens.* ex χεῖμα, *hyems*, & ῥόος, -οῦς, -όν, -οῦ, ὁ, *fluxus.* Th. ῥέω, *fluo.*

Χειμάῤῥω, dat. ſing. à præcedente, quod videas.

Χειμὰς, άδος, ἡ, ſub. ὥρα, *tempus hybernum, HYEMS.* Th. χεῖμα.

Χειμασία, ας, ἡ, *hyematio, hybernatio*; item *tempeſtas.* à χειμάζω, quod vide.

Χείμεθλον, *pernio*, morbus ex frigore, cum χεῖμα θλᾷ *calces.* dicitur & χίμετλον & χιμέτλη.

Χειμερίζειν, *hyemem traducere.* Th. χεῖμα, *hyems.*

Χειμέριος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, & χειμερινὸς, ῆ, *hyemalis, hybernus, tempeſtuoſus* : quod à præcedente Th.

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, *hyems, tempeſtas.* idem quod præced. Th.

Χείυσιν, 3. pl. præſ. ind. verbi χείω, pro χέω, *fundo.* Vide χέει.

ΧΕΙ'Ρ, ρὸς, ἡ, *manus, ſcriptura*; *copiæ* : à χῶ, *capio*, eſt enim capiendi inſtrumentum. χεῖρ pro χεῖρα, acc. ſing. Hinc ἐπιχειρέω, *manum admoveo, aggredior* : & ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, *conatus.*

Χειραγωγέω, -ῶ, *manu duco* : f. ήσω. p. κεχειραγώγηκα. à

Χειραγωγὸς, οῦ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *qui* vel *quæ manu ducit* : ex χείρ, & ἀγωγὸς, *dux viæ.* Th. ἄγω, *duco.*

Χειραπτάζειν, *manibus tractare* : ex χεὶρ, & ἅπτω, *tango.*

Χείρεσι & χείρεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. pro χερσί. à χείρ.

Χειριδωτοὶ χιθῶνες. (Ion. pro χιτῶνες) *tunicæ manicatæ.* ab eod. Th.

Χειρίστην, acc. ſing. f. g. ſuperl. grad. à κακὸς, *malus.* compar. χείρων & χερείων, ſuperl. χείριστος, *peſſimus.*

Χειροβαλίστρα, *falarica* : quaſi χειρὸς βαλίστρα.

Χειρόγραφον, ᾱ, τὸ, *CHIROGRAPHUM, ſyngrapha.* q. d. χειρὶ γεγραμμένον, *manu propriâ ſcriptum.* Th. γράφω, *ſcribo.*

Χειρόδεσμος, *copula* : qu. χειρῶν δεσμός· à δέω, *ligo.*

Χειροδίκαι, nom. pl. à

Χειροδίκης, ᾱ, ὁ, *cui jus eſt in manibus* : ex χεὶρ, *manus*, & δίκη, ης, ἡ, *jus.*

Χειροδρόπος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *qui* χειρὶ δρέπει, *manu decerpit.*

Χειροήθης, εος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *manſuetus, cicur* : ex χεὶρ, & ἦθος, τὸ, *indoles.*

Χειροκοπείσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. à

Χειροκοπέω, *manum abſcindo* : quod ex χεὶρ, & κόπτω, *ſcindo, amputo* : f. ψω. p. m. κέκοπα.

Χειρόμακτρον, *mantela* ſeu *mantile* : quo ſcil. χεῖρας μάσσομεν, *manus extergimus.*

Χειρόμυλον, *mola manualis* : q. χειρῶν μύλη.

Χεῖρον, τὸ, *pejus* : in pl. χείρονα· & χείρων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *pejor* : compar. à κακὸς, *malus.* Th. χειρ, ὸς, *manus.*

Χειροτομέω, *manibus geſticulor.* Hinc

Χειροτομία, *actus geſticulandi manibus.*

Χειρόομαι, -οῦμαι, *manuum viribus ſupero, manibus ſuperatum capio, ſubigo.* Th. χεὶρ, *manus.*

* Χειροπέδαι, ῶν, αἱ, *manicæ.*

Χειροπληθὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *manum implens* : ex χεὶρ, *manus*, & πλήθω, *impleo*, quod à Th. πλέος, *plenus.*

Χειροποίητος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *manu factus* : ex χεὶρ, & ποιέω, *facio.*

Χειρὸς, gen. ſing. à χεὶρ, *manus* : dat. χειρὶ. dat. pl. χερσί.

Χειρισκόπος, ᾱ, ὁ ϰ᾽ ἡ, *qui manum inſpicit* : ſc. ut indè divinet. qui χεῖρα σκέπτεται.

Χειροτένοντες, nom. pl. à

Χειροτένων, οντος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *qui manibus eſt nervoſis* : ex χεὶρ, *manus*, & τένων, *tendo*, -*inis.* Th. τείνω, *tendo.*

Χειρότερον, n. g. à comparativo χείρων. Th. κακὸς, *malus.*

Χειροτέχνης, ᾱ, ὁ, *opifex* : ex χεὶρ, & τέχνη, ἡ, *ars.*

Χειροτονέω, *per ſuffragia creo* : qu. *protenſâ manu eligo*, ut in ſuffragiis ſolebant. fut. ήσω. p. κεχειροτόνηκα. a. 1. ἐχειροτόνησα. a. 1. ind. paſſ. ἐχειροτονήθην, ης, ἡ· ex χεὶρ, & τείνω, *tendo.*

Χειροτονία, ας, ἡ, *ſuffragium, plebiſcitum, creatio magiſtratûs.* à præced.

Χειροῦν, *in jnam poteſtatem red gere* : à χειρόω. Th. χεὶρ.

Χειρουργέω, -ῶ, *manibus operor, operor*; item *medicam manum admoveo* : à

Χειρουργὸς, quaſi χειροεργὸς, qui χειρὶ ἔργον facit, & *qui manu medicinam facit, CHIRURGUS.*

Χειρόω, -ῶ, f. ώσω, *manuum viribus ſupero, domo.* Th. χεὶρ.

Χείρω, *deteriora* : nom. vel acc. pl. n. g. pro χείρονα, -όα, -ω. à

Χείρων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *pejor, deterior, inops, pauper.* comp. à κακὸς, *malus* : in ſuperl. χείριστος, quidam dicunt à χεὶρ, & alii à χρεία, *indigentia*, ut ſit, qui indigentior. Eſt &

Χείρων, *CHIRON*, nom. propr. viri. dat. ſing. Χείρωνι.

Χειρώναχτες, οἱ, nom. pl. à

Χειρώναξ, κτος, ὁ, *opifex, qui propriis manibus victum ſibi quæritat* : ex χειροάναξ contractum : q. d. ὁ τῶν χειρῶν ἄναξ, qui dominus eſt ſuarum manuum. Hinc

Χειρωναξίη, ἡ, *opificium.*

Χειρώσασθαι, a. 1. inf. m. verbi χειρόω, *manum*

nuum viribus ſupero, domo: f. ώσω, Th. χείρ, ὴ, *manus,*

Χε.σεται, *capax erit:* 3. ſing. f. 1. m. verbi χείω, Poët. pro χέω, *capio.*

Χελεία, idem quod χειὰ, *caverna, latibulum ſerpentum.*

ΧΕΛΙΔΩΝ, όνος, ὴ, *hirundo:* à χείλη δίνειν, quòd ſcil. *labia agitat.* vel quòd χείλεσιν ἄδει, *labiis canit.*

* Χέλυδρος, ε, ὁ, *teſtitudo marina;* it. *venenatus ſerpens qui* Chelydrus *à* Virgilio *dicitur:* ex χέλυς, *teſtudo,* & ὕδωρ, τὸ, *aqua.*

ΧΕ'ΛΥΣ, υος, ὴ, *teſtitudo,* animal quod teſtam gerit; item *CHELYS,* inſtrumentum muſicum ab animalis ſimilitudine ſic dictum. *pectus, machinamentum.* Hinc χελύνη & χελώνη, ὴ, idem.

Χελύσομαι, *expectoro, eructo, tuſſio:* à χέλυς, pro *pectore.*

Χελώνη, ης, ὴ, vide in χέλυς.

Χελώνιον, ε, τὸ, *tegmen teſtitudinis.*

* Χελωνὶς, ίδος, ὴ, *limen januæ tabernaculi.*

Χέουσα, *fundens:* præſ. part. act. f. g. à χέω, f. χεύσω. a. 1. paſſ. ἐχύθην.

Χερὰς, άδος, ὴ, *colluvies miſta cœno & lapidibus.* à χέρμα, *acervus parvorum lapidum.* hoc à χερμὰς, άδος, ὴ, *lapis, qui manum implere poteſt.* Th. χείρ.

Χερείονα, *pejora:* nom. pl. n. g. à χερείων. vide ſeq.

Χερειότερος & χερείων, Poët. pro χείρων, *pejor, inferior,* q. ὁ ταῖς χερσὶν ἥττων, *qui manuum robore ſuperatur,* compar. à κακὸς, *malus,* ſuperl. χείριστος, à præced. Th.

Χερείων, vide præced.

Χέρεσσι, dat. pl. Poët. pro χείρεσσι, Ion. pro χερσί. Th. χείρ.

Χίρνα, pro χερείονα, acc. ſing. &

Χέρνες, οἱ, pro χερείονες, nom. pl. &

Χέρνῐ, dat. ſing. pro χερείονι, à χερείων, ονος, ὁ ἡ ὴ, compar. Poët. pro χείρων, *pejor, inferior.* ſuperl. χείριστος. Th. χείρ.

Χερι.ρᾶν, gen. pl. Dor. pro χειριάρων • à

Χερι.ρας, ε, vel -α, ὁ, *qui aliquid manu aptat & compingit,* χερὶ ἄρει.

Χερμάδιον, ε, τὸ, *lapis:* ex χεὶρ & μάσσω, *tango:* vel à χερμάς.

Χερμαδίψω, ſaxo, dat. ſing. à præced.

Χερμὰς, άδος, ὴ, *lapis, qui manum implere poteſt.* Th. χείρ.

Χέρνα, ὴ, *paupertas:* ut quum quis χειρὶ victum quærit, vel ex χεὶρ & νέω, *neo.*

Χερνὴς, ῆτος, ὁ ἡ ὴ, &

Χερνήτης, ε, ὁ, *manu victum quærens, inops, pauper:* &

Χερνήτις, ιδος, ὴ, *mulier victum quærens nendo manibus.* ex iiſd.

Χέρν.βον, ε, τὸ, *gutturnium;* à

Χερνίπλω, & -ομαι, *manus lavo:* ex χεὶρ, & νίπτω, *lavo.*

Χέρνιψ, βος, ὴ, *aqua* vel *vas* lavandis manibus; *manuum ablutio, purgatio;* à χερνίπτω, f. ve-bi ſup.

Χερνίψαντο, *laverunt manus:* 3. pl. a. 1. m Ion. verbi ejuſd.

Χέρσιν, dat. dual. à Poët. gen. χερὸς, à χείρ,

* Χερσὶ κενὰς, adv. *vacuis manibus, ſine munere, gratis.*

Χέρρες, αἱ, & χέρρας, τὰς, Dor. pro χεῖρες & χείρας, *manus.*

ΧΕΡΡΟΣ, ὁ, ſeu χέρσος, ε, ὁ ἡ ὴ, *deſertus, incultus ager:* vel ſubſt. *ſolum deſertum.* χέρσος γᾶ, *terra quæ non aratur.* Hinc

Χερσαῖος, αία, ον, *terreſtris, -e, neglectus;* &

Χερσεύω, f. εύσω, *incultus ſum, negligor:* ab eod.

Χερσὶ, dat. pl. à χείρ.

Χερσόθεν, Poët. adv. pro ἐκ τ' χέρσου, *ex humo, è terrâ:* vide χέρρος.

Χερσονησοειδὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, *quæ Cherſoneſi,* id eſt, *peninſulæ ſpeciem habet.*

Χέρσος, vide in χέρρος.

Χερυβείμ, & -εἶμ, οἱ, indecl. nomen angelorum ſic à formâ *juvenum* dictorum.

Χερύδριον, ε, τὸ, dimin. à χεὶρ.

Χερῶ, ἐν χερῷ, vel ἐν χερσῷ, *in propinquo.* ab ἔχομαι.

Χευάντων, *fundant,* Att. pro χευάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. à χεῦαν, άτω, ex verbo χέω, *fundo:* f. χεύσω. a. 1. ἔχευα & ἔχεα.

Χεῦμα, ατος, τὸ, *unda, fluxus, flumen:* *extrema ora rei, quod fuſum, vas fuſile:* ab eod. Th.

Χεύσωσιν, 3. pl. a. 1. ſub. act. à

ΧΕ'Ω, *fundo:* f. χέσω, χείτω & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχυτα & ἔχεα, p. κέχυκα, p. paſſ. κέχυμαι. Hinc οἰνοχόος, ου, ὁ, *pincerna.*

Χηλευτὸς, ὴ, ὸν, *forcipiculatus:* à

ΧΗΛΗ', ῆς, ὴ, *forfex,* ſeu *forceps cancrorum:* item *ungula biſulca:* dat. pl. Ion. χηλῇ-σι • à χώ, *capio.*

Χηλὸς, οῦ, ὁ, *arca:* à χέω, *capio.*

Χημεραις, pro χὴ ἡμέρα, & *dies.*

Χήμη, ης, ὴ, *hiatus:* ex χαίνω, *hio.* Eſt & *menſura liquidorum,* pendens drachmas tres vel duas.

Χήμωσις, εως, ὴ, *affectus albi in oculo, quum iſtud ſuprà nigrum eminet.* Th. χαίνω, *biſco.*

ΧΗ'Ν, χηνὸς, ὁ ἡ ὴ, *anſer:* in pl. χῆνες. à χάνω, vel χαίνω, *hio, biſco.*

Χηνοπλούματα, *accubita ex plumis anſerum:* ex χὴν, *anſer,* & Lat. *pluma.*

Χῆρα, ας, ὴ, *vidua.* vide χῆρος.

ΧΗΡΑΜΟ'Σ, ε, ὁ, *caverna, latibulum.*

* Χηράω, -ῶ, *affertur propter illud,* Job. xxiv. 3. ubi legitur ἐχήρασαν, pro ἐκενώρασαν.

Χηρία, ας, ὴ, *viduitas.* Th. χῆρος.

Χήρευσις, εως, ὴ, *viduitas:* à

Χηρεύω, f. εύσω, *viduus,* vel *vidua ſum, viduam vitam dego, deſituer;* item *viduum reddo:* à

ΧΗ'ΡΟΣ, χήρα, χῆρον, *viduus, a, um, deſertus, orbus aliquâ re:* q. à χωρὶς, quia ſeparatus à compare.

Χηρόω, -ῶ, f. ώσω, *viduo, viduum reddo:* à præced. Th.

Χήρωσε, *deſolavit,* Ion. pro ἐχήρωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi χηρόω, *viduo:* f. ώσω. Th. χῆρος, *viduus, deſertus.*

Χηραιζαὶ

Χηρωσταὶ, οἱ, *remoti cognati, viduarum tutores* : ab eod. Th.

Χήτει, dat. ſing. à χῆτος, εος, τὸ, qu. vide.

Χητίζω, *indigeo, deficio.* Th. χατέω, idem.

Χῆτος, εος, τὸ, *penuria, privatio,* Th. χατέω, *indigeo.*

Χθαμαλὸς, Pleonaſm. τῦ θ, pro χαμαλὸς, *humilis, depreſſus, non multum è terrâ eſſurgens* : à χαμαὶ, *humi.*

ΧΘΕΣ, adv. *heri,* ὁ χθὲς, ſcil. ὢν, *heſternus.*

Χθεσινὸς, οῦ, *heſternus,* à præced.

Χθιζὰ, pro χθὲς, *heri.*

Χθιζὸς, οῦ, *heſternus.* Th. χθὲς.

Χθόα, *corpus,* Heſych. An ex χθὼν, *terra?*

Χθονὶ, dat. ſing. à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.*

Χθόνιος, α, *terreſtris, ſubterraneus, gravis, infauſtus.* Th. χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.*

Χθονὸς, *terræ* : gen. à χθὼν.

ΧΘΩΝ, χθονὸς, ἡ, *terra* : qu. à χῶ, *capio.* Hinc χθόνιος, *terreſtris.*

Χιὰ, idem quod χειὰ, *latebra.*

Χιάζω, noto figurâ literæ X, quæ quia Latinis decem ſignificat. χιάζειν vertitur *decuſſare.* Eſt autem X nota deletionis in ſcripturâ.

Χίδρον, χίδρα, dicuntur *novella tritici grana, graneæ:* q. à χεῖν ὕδωρ, quòd inde cibus fiat, additâ aquâ.

Χίλιαι, αι, *mille.* in. pl. f. g. & n. Hinc χιλιὰς, vide in χίλιοι.

* Χιλιάρχαι, n. pl. ex

* Χιλιάρχης, ου, ὁ, *militum tribunus.* &

* Χιλιαρχία, ας, ἡ, *tribunatus militum* : à

Χιλίαρχος, & -χης, ου, ὁ, *militum tribunus.* Ex χίλιος, *mille,* & ἄρχος, *dux.* Th. ἀρχὴ, *imperium.*

Χιλιὰς, άδος, ἡ, *numerus mille continens* : à ſeq.

ΧΙΛΙΟΙ, αι, α, *mille,* Æol. χείλιοι. Hinc

Χιλιοστὸς, ὴ, *milleſimus,* & δισχίλιοι, *bis mille.*

* Χιλιοπλασίως, adv. q. *milleplicitèr.*

* Χιλιοστὴν, acc. f. à

* Χιλιοστὺς, ύος, *mille milites.*

ΧΙΛΟΣ, ὄ, ὁ, *pabulum,* ſcribitur & χειλός.

Χιλόω, -ῶ, *paſco,* à præced.

Χίμαιρα, ας, ἡ, & Ion. -ης, ὴ, *CHIMERA, monſtroſa quædam beſtia,* vel *capra hyeme nata* : à χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems.*

Χίμαρος, *hircus,* aut *hœdus hyeme natus.* Th. χεῖμα, *hyems.*

* Χίμαῤῥος, idem quod χίμαρος.

Χιμάρους, Dor. pro χιμάρας, *capellas,* accuſ. pl. præced.

Χίμετλον, idem quod χείμετλον, quod vide.

Χιονέων, gen. pl. à χιόνεος, α, *niveus.* Th. χιὼν, όνος, ἡ, *nix.*

Χιονίζειν, *nive conſpergere.* Th. χιὼν, ὴ, *nix.*

Χιονόβατ, αντος, *per nives gradiens* : à χιὼν, & βαίνω.

* Χιονόω, -ῶ, *deàlbo,* f. ώσω. p. κεχιόνωκα : à χιών.

Χῖος, ου, ἡ, nomen inſulæ; à *fundendo.*

ΧΙΤΩΝ, ῶνος, ὁ, & Ion. κιθὼν, *TUNICA exterior & interior, lorica* : χιτῆ, pro -τα, acc. ſing. Hinc

Χιτωνίσκος, *tunicula,*

ΧΙΩΝ, όνος, ἡ, *nix,* q. à χέω, quia *funditur* è cœlo.

ΧΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, *LÆNA* veſtis, *quæ tunicæ interiori ſuperinduebatur,* ad frigus arcendum : ideo à χλιαίνω, *calefacio.*

Χλαμυδηφόρος, pro χλαμυδοφόρος, α, ὁ ϗ ἡ, *qui chlamydem fert* : ex χλαμὺς, & φέρω, *fero.*

ΧΛΑΜΥΣ, υδος, ἡ, *CHLAMYS,* ejuſdem originis cum χλαῖνα, quod vide.

Χλευάζω, *cavillor, irrideo* : f. άσω. p. κεχλεύακα, p. paſſ. κεχλεύασμαι, σαι, ται : & χλεύω.

* Χλεύασμα, ατος, τὸ, &

Χλευασμὸς, ῦ, ὁ, *illuſio.* &

Χλευαστὴς, ῆ, ὁ, *illuſor, irriſor* : à

ΧΛΕΥΗ, ης, ἡ, *riſus, deriſio, ludibrium.*

ΧΛΙΑΙΝΩ, *tepefacio, calefacio* : f. ανῶ. p. κεχλίαγκα. a. 1. paſſ. ἐχλιάνθην.

Χλιαρὸς, ὰ, ὸν, *tepidus, placidus, ſuavis* : χλιαρὸν, Poët. pro χλιαρῶς, *ſuavitèr.* Th. χλιαίνω.

Χλιδαὶ, nom. pl. à χλιδὴ, ῆς, ἡ, quod vide.

Χλιδανόσφυρος, ος, ὁ ϗ ἡ, *qui delicatas pedum plantas habet; qui tenellos pedes habet* : ex χλιδανὸς, *delicatus* (quod à χλίω, *deliciis frango*) & σφυρὸν, ὐ, τὸ, *malleolus pedis.*

Χλιδάω, *delicior, delicias facio, delicatus ſum* : ſic χλιδῶσα μολπὰ, *delicioſa modulatio,* ſeu *ſuavis cantus.*

Χλιδὴ, ῆς, ἡ, *deliciæ, luxus, mollities.* Th. χλίω.

* Χλίδος, εος, τὸ, idem.

* Χλιδὼν, όνος, ἡ, *armilla, monile* : &

* Χλιδῶνες, *armillæ* : quia delicati eis utuntur : à χλιδάω.

Χλιήνασ, αντος, a. 1. part. act. verbi χλιαίνω, quod vide.

ΧΛΙΩ, *deliciis frango, luxu effœmino.*

ΧΛΟΑ, ας, ἡ, *herba virens, gramen* : q. à χηλὸς, quia eſt *pabulum* pecori. Hinc

Χλοερὸς, & χλοηρὸς, ὸν, *herbidus, viridis,*

Χλοερῇ, dat. ſing. à χλοερὸς, *viridis.* Th. χλόα.

Χλοεύνης, & contractè χλούνης, ου, ὁ, *qui in virente gramine cubat, agreſtis.* Angl. Clown. Ex χλόα, *herba,* & εὐνὴ, ἡ, *cubile.*

Χλόη, ης, ἡ, idem quod χλόα. item propr. nomen mulieris.

* Χλοηφόρος, ος, ὁ ϗ ἡ, *germinans, viriditatem ferens* : ex χλόη, *herba,* & φέρω, *fero.*

Χλοῦναι, *agreſtes,* nom. pl. à

Χλούνης, per Craſin. pro χλοεύνης, qu. vide.

Χλωρίζω, *viridis ſum, vireo.* Metaph. *vigeo,* item *polleo* : à

Χλωρὸς, ὰ, ὸν, per Craſin. pro χλοερὸς, *viridis, herbidus,* & *qui res virides facit, mollis.* Th. χλόα, *viride gramen.*

Χλωρότης, ητος, ἡ, *viriditas*; item *pallor* : à præced.

ΧΝΑΩ, *carpo, vellico, voro, deglutio,* Angl. to gnaw : f. χνεύσω, qu. à χνάω, *carpo.* hinc χνόος, ου, ὁ, & χνους, οῦ, ὁ, *raſio*; item *lanugo, pubes.*

Χνοάω, *lanuginem habeo, pubeſco* : à

Χνόος, χνοῦς, *raſio*; item *lanugo, pubes* : à χναύω, quod vide.

Χοάνη, *infundibulum* : à χέω, *fundo.*

Χοάνοω, gen. Ion. à

Χόανος, ου, ὁ, *fornax fusoria, vas ex argillâ ad fundenda metalla, catinus*: à χέω, *fundo*.

Χοεύς, & χόος, οῦς, ὁ, *congius*, mensura liquidorum capiens libras IX. Dor. χῶς, à χέω, *capio*.

Χοή, ῆς, ἡ, *libamen*, χοαὶ, αἱ, *inferiæ*, à χέω, *libo*.

Χοθαναθθ, *tunicæ*, Nehem. vii. 70. 72.

Χοϊκὸς, ὴ, ὸν, *pulvereus, a, um*: à χόος, χοῦς, -όυ, -οῦ, ὁ, *pulvis*: à χέω, *fundo*.

Χοινικὶς, *modiolus*, rotæ medium seu fistula cui infixi sunt radii. à χοῦς.

ΧΟΙΝΙΞ, ικος, ἡ, *mensura duos continens sextarios*: puto à χῶ, *capio*, vel à χναύω, quantum quis uno die potest χναυειν.

Χοιρὰς, άδος, ἡ, *porca*; item *saxum in mari aliquantùm eminens*, ut porco nanti simile videatur. Th. χοῖρος.

Χοίρεος, ου, *porcinus*, pro χοιρίος, idem. Th. χοῖρος. Est &

* Χοίρειος, εία, ον, *porcinus*: ab eod.

Χοίρινη, *concha porcellana*: à χοῖρος.

Χοιρογρύλλιος, *cuniculus*, Lev. xi. 6. Deut. xiv. 7.

Χοιροκομεῖον, locus ubi *porci κομέονται, curantur* & aluntur.

ΧΟΙΡΟΣ, ου, ὁ, *porcus, sus*; etiam *natura, quâ mulieres sunt*.

Χοιροσφαγεῖον, *confectorium*, ubi porci conficiuntur seu mactantur: à χοῖρος, & σφάζω, *macto*,

Χολὰ, Dor. pro χολὴ, ῆ, *bilis*.

Χολὰς, άδος, ἡ, *intestinum*, quia χολὴν capit, vel quasi κοιλάς.

Χολάω, *indignor, irascor*: cum dat. f. άσω. p. κεχόλακα. Th. χολή.

Χολέρα, ας, ἡ, *CHOLERA*, morbus, Angl. **Cholet**: à χολή,

Χολερικὸς, ὴ, ὸν, *cholericus, iracundus*: à

ΧΟΛΗ, ῆς, ἡ, *bilis, fel, ira, nausea*.

Χόλιξ, idem quod χολὰς.

Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλου. à χόλος.

* Χολόομαι, -οῦμαι, *irascor*, f. ώσομαι. p. κεχόλωμαι. Th. χολή.

Χόλος, ου, ὁ, idem quod χολὴ, *bilis*.

Χολούμενος, *iratus*, præs. part. à χολόομαι.

Χολωθεὶς, *iratus*, a. 1. part. pass. &

Χολωθῆς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi χολόομαι, *irascor*. Th. χολὴ, *bilis, ira*.

Χολωσάμενος, η, ον, *iratus, a, um*, a. 1. part. m. pro quo Poëtæ dicunt χωσάμενος, ejusd. verbi & Th.

Χολωσέμεν, & χολωσέμεναι, *succensurum esse*: Ion. & Dor. pro χολώσειν, f. 1. infin. act. verbi χολόω, *irascor*: f. ώσω. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis, ira*.

Χολῶτο, 3. sing. perf. opt. pass. Ion. pro κεχολῶτο, *irascatur*, ejusd. verbi & Th.

Χονδριτῶν, gen. pl. à χονδρίτης, ου, ὁ, *panis ex hordeo*. Th. χόνδρος.

ΧΟΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, *granum, grumus contretus*, ut salis, thuris, *cartilago, alica*: q. à χεῖν ὕδωρ, quia *effunditur aqua* ad farinam, &c.

Χόος, χοῦς, ὁ, *terra aggesta, humus, agger*; *pulvis*: à χέω, *fundo*. Est &

Χόος, -οῦς, ὁ, *congius*, &

Χόος, χοῦς, ἡ, *vas aquarium quo aqua manibus datur*.

Χοραζὶν, ἡ, nom. urbis, ind. cl. Syr. *promulgatrix*, Lat.

Χόρδαψος, vel χορδαψὸς, ὁ, *tumor tenuis intestini*: & *fides in instrumento musico* aut *arcu*: quia fit ex intestinis. ex χορδὴ & ἅπτω.

ΧΟΡΔΗ, ῆς, ἡ, *intestinum*; item *CHORDA, fides*. dat. pl. Ion. χορδῇσι. Hinc Angl. **Chord**, vel **Cord**.

Χορία, ας, ἡ, *CHOREA*, in pl. χορεῖαι, Th. χορός.

* Χορευτὴς, οῦ, ὁ, *saltator*: à

Χορεύω, *salto, saltando celebro*. χορεύη, 3. sing. præs. sub. Th. χορὸς, *chorus*.

Χορηγέω, *sum dux chori*; item *suppedito sumptum præbeo*, cum acc. f. ήσω. p. κεχορήγηκα. a. 1. ἐχορήγησα, ας, ε. a. 1. infin. act. χορηγῆσαι. Ex χορὸς, οῦ, ὁ, *chorus*, & ἄγω, *duco*, vel potiùs ἡγέομαι, idem. Hinc

* Χορηγία, ας, ἡ, *præbitio, præbitus*.

Χορηγὸς, οῦ, ὁ, *CHORAGUS, dux chori*: χορὸς, & ἄγω, vel ἡγέομαι, *duco*. Etymologo videtur quasi χοραγός. Ex χεὶρ & ἄγω.

Χορηγιῶντες, nom. pl. part. præs. act. verbi χορηγέω, quod vide.

Χορία & χορεία, *edulia è lacte & melle, exta*. &

Χόριον, χορεῖον, vel χωρεῖον, *secundinæ*, quia fœtum χωρεῖ, id est, *capit*. Th. χορός.

Χόριος, vel χορεῖος, *pes metricus choreis aptus*: ab eod.

Χοροιτυπία, ἡ, *chorea, ipsa actio plaudendi pedibus inter saltandum*: à

Χοροιτύπος, ου, ὁ ἡ, *qui in choro pulsat terram pedibus*: à χορὸς, οῦ, ὁ, *chorus*, & τύπτω, *pulso*.

ΧΟΡΟΣ, οῦ, ὁ, *CHORUS, cœtus canentium & saltantium, chorea, tripudium*: qu. à χαίρω. Hinc Angl. **Choir**.

Χορτάζω, *herbis*, seu *gramine pasco, fœno saturo*; item *saturo*: f. άσω. p. κεχόρτακα. a. 1. ἐχόρτασα, ας, ε. a. 1. inf. act. χορτάσαι, *saturare*, præs. pass. χορτάζομαι, *saturor*, p. pass. κεχόρτασμαι, a. 1. ind. pass. ἐχορτάσθον, ης, η. & in 3. pl. ἐχορτάσθησαν. a. 1. sub. χορτασθῶ, ῆς, ῆ. & in 3. pl. χορτασθῶσι, a. 1. infin. pass. χορτασθῆναι. f. 1. ind. pass. χορτασθήσομαι. ῆ, εται. & in 2. pl. χορτασθήσισθε. Th. χόρτος, *gramen, fœnum*.

Χορτάσαι, a. 1. infin. act. verbi χορτάζω, quod vide.

Χορτασθῆναι, a. 1. infin. pass. ejusd.

* Χορτασία, ας, ἡ, *cibus*, &

Χόρτασμα, ατος, τὸ, *cibus*: à χορτάζω, quod vide.

ΧΟΡΤΟΣ, ου, ὁ, *fœnum, gramen, herba*.

* Χορτώδης, εως, ὁ, ἡ, *herbaceus, fœneus, ad graminis formam accedens*.

Χαζαὶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Hebr. *videns*, Lat.

Χῆ. Vide χόος.

Χᾶσι, *fundunt*, Ion. pro χέυσι, à χέω.

Χραίνω, *coloro, imbuo, ungo, inesco*: à χρόω, *coloro*.

Χραῖσμ', Ion. pro ἔχρησμε, 3. sing. a. 2. ind. act. à

Χραισμέω, *adjuvo, opitulor, proſum* : q. χρησιμέω, à χρήσιμος, *utilis*, qu. à χράομαι, *utor*.

Χραίσμη, ης, ἡ, *auxilium* : à præced.

Χραίσμησε, *auxiliatus eſt*, Ion. 3. ſing. a. 1. ind act. verbi χραισμέω, quod vide.

Χρᾶν, *oraculum reddere, vaticinari, commodare* : infin. à χράω, -ῶ.

Χρανθείς, *pollutus*, a. 1. part. paſſ. verbi χραίνω, *ungo, coloro* : f. ανῶ. a. 1. paſſ. ἐχράνθην.

Χράομαι, -ῶμαι, *commodato accipio, mutuor, oraculum conſulto* ; it. *utor* : cum dat. præſ. imperat. χράω, -ῶ, *utere*, imperf. ἐχρᾱόμην, -ώμην, -ᾱο, -ῶ, -ᾱέτο, -ᾱτο, & in 3. pl. ἐχράωντο, -ῶντο. f. χρήσομαι. p. paſſ. κέχρημαι, *usus ſum*, a. 1. m. ἐχρησάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. χρῆσαι, ᾱσθω. a. 1. ſub. m. χρήσωμαι, ῃ, ηται. Th. χράω, *commodo*, &c.

Χρᾶσθε, 2. pl. imperat. paſſ. à præced.

Χρᾶσθαι, Ion. pro χρῆσθαι. ſic

Χρᾶται, Ion. pro χρῆται, *utitur* : à χράομαι.

Χραύσῃ, *ſauciaret*, 3. ſing. a. 1. ſub. act. à

Χραύω, *levitèr ſaucio* : f. αυσω. qu. χροὸς αὔω. Th. χράω, *coloro, tingo*.

ΧΡΑΩ, *do mutuo, commodato do* : qu. è manu in manum (ideòque duco à χειρί, *manu*) f. χρήσω. p. κέχρηκα. a. 1. ἔχρησα. a. 1. imperat. act. χρῆσον. Eſt & χράω, *oracula edo* ; item *coloro, tingo, polluo* : & pro ἐμπίπτω, *impetuosè irruo, feco*.

Χρέα, *debita*, per Sync. pro χρέεα, à χρέος, εος, τὸ, *debitum*, pl. τὰ χρέεα.

Χρέεσθαι, Ion. pro χρῆσθαι, *oraculum conſulere* : χρέεται, Ion. pro χρᾶται, χρέονται, pro χρῶνται. χρέωσα, pro χρᾶσα, & Att χρῶσα.

ΧΡΕΙΑ, ας, ἡ, *uſus, utilitas, commodum, ſententia gravis, indigentia, neceſſitas, negotium* : q. à χράομαι. hinc χρείαν ἔχω, *egeo*.

Χρείος, ᾱ, *egenus* : à χρεῖα, *indigentia* : eſt &

Χρεῖος, Poët. pro χρέος, τὸ, *debitum*.

Χρειὼ, Ion. idem quod χρεία, *indigentia*,

Χρειώδης, εος, ὁ ἡ ὄ, *utilis* : à χρεία, ας, ἡ, *uſus*.

Χρειῶν, gen. pl à χρεία, ας, ἡ, quod vide.

ΧΡΕΜΕΤΙΖΩ, *binnio*, etiam χρεμίζω, dicitur : f. ίσω. p. ικα.

Χρεμετεσμὸς, οῦ, ὁ, *binnitus* : à præced.

Χρέμισαν, *binnivere*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. verbi χρεμίζω, per Syncop. pro χρεμετίζω, quod vide.

Χρέμμα, ατος, τὸ, *ſcreatus, ſputum* : à

ΧΡΕΜΠΤΟΜΑΙ, *ſcreo, exſcreo*.

Χρέμυς, χρόμυς, & χρέμψ, ὁ, *nomina piſcium*.

ΧΡΕΟΣ, εος, τὸ, *debitum, mutuum, æs alinum* ; item *fatum, mors*.

Χρεὼ, χρεῶν, pro χρειὼ, qu. Ion. pro χρεία, ας, ἡ, *indigentia* : at

Χρέω, Ion. pro χρῶ, *utere*, præſ. imperat. verbi χράομαι.

Χρεωκόπος, ſeu χρεοκόπος, qui χρέως ſeu χρέος κόπτει, *debitum reſcindit*, fraudans ſc. creditores decoctâ pecuniâ : quod eſt χρεωκοπεῖν. Ergo hic κόπτειν, *reſcindere*, eſt *nolle exſolvere, & foro cedere*.

Χρεωλυτέω, *debitum ſolvo* : tanq. à χρεωλύτης, qui χρέος λύει.

Χρεώμενος, Ion. pro χρώμενος, præſ. part. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor* : f. χρήσομαι. Th. χράω.

Χρεὼν, τὸ, idem quod χρέος, ους, τὸ, *debitum, mors, fatum* : quaſi diceres χρεὼν ἐστὶ, *neceſſe eſt, fas eſt*.

Χρέωνται, Ion. pro χρῶνται, à χράομαι.

Χρέως, ω, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, *debitum, æs alienum*.

Χρεώστης, ου, ὁ, *debitor* : à χρέως, *debitum*, χρεωστέω, *ſum debitor*. χρεωστεῖσθαι, *deberi*. Th. χρέος, τὸ, *debitum*.

Χρεωφειλέτης, ου, ὁ, *debitor* : à χρέως, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, *debitum*, & ὀφείλω, *debeo*.

Χρὴ, *oportet*, impersonale, cum acc. imperf. ἔχρην, & χρῆν, f. χρήσει, *oportebit*, præſ. infin. χρῆναι, pro quo ſubinde χρῆν. Th. χρεία, ας, ἡ, *indigentia*.

Χρῄζοντι, *volunt*, Dor. pro χρῄζουσι • à

Χρῄζω, *indigeo*, cum gen. item *volo, rogo* : χρῄζοις, 2. ſing. opt. præſ. χρῄζοντι, dat. ſing. part. præſ. Th. χρεία, ας, ἡ, *indigentia*.

Χρηίζειν, præſ. infin. à

Χρηίζω, idem quod χρῄζω, quod vide.

Χρηίσκεσθαι, Ion. pro χρήσθαι, *uti*, infin. à χράομαι.

Χρὴν, pro ſeq.

ΧΡΗΜΑ, ατος, τὸ, *res utibilis*, quâ quis poteſt χρῆσθαι, *pecunia, opes, merx, oraculum, opus, factum* : in pl. τὰ χρήματα, *pecuniæ, opes*. hinc χρηματίζεσθαι, *oraculo admoneri* : & παραχρῆμα, adv. è *veſtigio, ex tempore*.

Χρήματ', ſeq. aſpirat. & χρήματ', pro χρήματα, nom. pl. à χρῆμα, ατος, τὸ, quod vide.

Χρηματίζω, *Dei nomine loquor, divinitùs admoneo, nominor* : a. 1. ind. act. ἐχρημάτισα, ας, ſ. a. 1. inf. χρηματίσαι, pr. paſſ. χρηματίζομαι, *divinitùs admoveor*, perf. paſſ. κεχρημάτισμαι, σαι, σται, *divinitùs fui admonitus, fui edoctus*, perf. part. paſſ. κεχρηματισμένος, η, ον, *divinitùs promiſſus*, a. 1. paſſ. ἐχρηματίσθην, ης, η, a. 1. part. paſſ. χρηματισθεὶς, έντος, *divinitùs admonitus*. Th. χρῆμα.

Χρηματίσαι, a. 1. infin. act. &

Χρηματισθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. verbi χρηματίζω, quod vide. Th. χρῆμα.

Χρηματισμὸς, οῦ, ὁ, *divinum reſponſum* : ab eod. verbo & Th.

* Χρηματιστήριον, ου, τὸ, *officina numularia* ; it. *ſedes judicis, concilium*.

Χρήμη, ης, ἡ, *indigentia, penuria, petitio, utilitas* : à χράομαι.

Χρῆμι, inuſit. *opus ſum, debeo* : imperf. ἔχρην, & χρῆν, *oportebat* : ſub. χρῇ. infin. χρῆναι. ἀπόχρη, *ſufficit*.

Χρημοσύνη, ης, ἡ, *divitiæ* : à χρῆμα, ατος, τὸ, *res*.

Χρῆν, Ion. pro ἔχρην, imperf. vel pro χρῆναι, infi. verbi imperf. χρὴ, *oportet*, quod vide.

Χρῆναι,

Χρῆναι. Vide in præced.

Χρῆς, Heſych. exponit. Θέλεις, χρῄζεις, Dor. contractione ex χράεις, 2. ſing. præſ. verbi χράω, *commodo*.

Χρήσαιτ' pro χρήναιτο, 3. ſing. opt. a. 1. m. verbi χράομαι. Vide χρήσασθαι.

Χρῆσαι, *rogare*, a. 1. inf. à χρῄζω, q. vide.

Χρήσας, a. 1. part. act. à χράω, *commodo*.

Χρήσασθαι, *uſum eſſe*, a. 1. inf. m. verbi χράομαι, *utor* : a. 1. m. ἐχρησάμην, a. 1. part. m. χρησάμενος. Th. χράω.

Χρῄσδειν, Dor. pro χρῄζειν, vel χρηίζειν, quod vide.

Χρήσει, dat. ſing. à χρῆσις, εως, ἡ, *uſus*. Th. χράω, vel χράομαι, *utor*.

Χρήσηται, 3. ſing. a. 2. ſub. m. verbi ejuſd.

Χρῆσθα, Dor. pro χρή, *oportet*, quod vide.

Χρῆσθαι, Dor. pro χρᾶσθαι, præſ. inf. verbi χράομαι, *utor*.

Χρησθεὶς, *mutuatus*, a. 1. part. paſſ. verbi χράω, *commodo* : a. 1. paſſ. ἐχρήσθην. a. 1. inf. paſſ. χρησθῆναι.

Χρήσθων, *utantur*, 3. dual. Att. pro χρήσθωσαν, quæ Dor. pro χράσθων & χράσθωσαν, 3. dual. pro 3. pl. imperat. præſ. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor* : f. χρήσομαι.

* Χρησιμεύω, *utilis ſum*, f. εύσω, p. κεχρησίμευκα· à

Χρήσιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *utilis* : in pl. τὰ χρήσιμα, n. g. in compar. χρησιμώτερος, ſuperl. χρησιμώτατος· à χράομαι.

Χρῆσις, ιος, ἡ, *uſus*, & Poët. pro χρησμὸς, οῦ, ὁ, *oraculum*. Th. χράω, *commodo*, *oracula edo*,

* Χρησμολογέω, -ῶ, *vaticinor*, f. ήσω. p. κεχρησμολόγηκα· à χρησμὸς, *oraculum*.

Χρησμολόγος, ε, ὁ ϗ ἡ, *vates* : ex χρησμὸς, quod vide, & λέγω.

Χρησμὸς, οῦ, ὁ, *oraculum*. χρησμῶς, Dor. pro χρησμούς. Th. χράω, *oracula edo*.

Χρησμοσύνη, ἡ, *oraculum*, *vaticinium* : à præcedente.

Χρησμῳδεῖν, *vaticinari* ; ex χρησμὸς, quod vide, & ᾠδὴ, ἡ, *cantus*. Th. ἀείδω.

Χρησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi χράομαι, *utor* : fut. χρησομαι. f. part. m. χρησόμενος, η, ον.

Χρηστέον, *utendum*, verbale à χράομαι, *utor*.

Χρηστεύομαι, *benignus ſum* : f. εύσομαι. perf. paſſ. κεχρήστευμαι. à χρηστὸς, *utilis*, *bonus*. Th. χράω, *commodo*.

Χρηστηριάζεσθαι, *oraculum conſulere* : à

Χρηστήριον, ε, τὸ, *oraculum* ; item *cædes*. Th. χράω, *commodo*, *oracula edo*.

Χρήστης, ε, ὁ, *fœnerator*, *creditor* : à χράομαι, *utor*. Th. χράω.

* Χρηστοήθεια, ας, ἡ, *honeſtas*, *probitas morum*.

Χρηστολογία, ας, ἡ, *blandiloquentia* : à

Χρηστολόγος, ε, ὁ ϗ ἡ, *bland. loquus* : qu. d. λέγων τὰ χρηστά. Vide χρηστος.

Χρηστὸν, οῦ, τὸ, *benignitas* : à

Χρηστὸς, ὴ, ὸν, *utilis*, *commodus*, *bonus*, *benignus*, *mitis*, *clemens*.

Χρηστότερος, α, ον, *melior*, *-us* : compar. à χρηστὸς. Th. χράω, *commodo*.

Χρηστότης, ητος, ἡ, *utilitas*, *bonitas*, *clementia*, *benignitas* : &

Χρηστῶς, adv. *rectè*, *utilitèr*, *commodè*, *ſcitè* : à χρηστὸς.

Χρῶνται, Dor. vel Att. pro χρῶνται, 3. ſing. præſ. ind. verbi χράομαι, *utor*. Th. χράω.

ΧΡΙ'ΜΠΤΩ, *appropinquare facio*, *admoveo*, *accedo*, *fulcio me*, *innitor*, *illino* : f. ψω.

Χρισαμένη, *unctæ*, a. 1. part. m. verbi χρίω, quod vide.

* Χρίσις, εως, ἡ, *unctio*. Th. χρίω.

Χρίσμα, ατος, τὸ, *unctio*, *unguentum oleoſum* : à perf. paſſ. verbi χρίω, *ungo*. Angl. **Chriſm**.

Χριστιανὸς, ἡ, ὸν, *CHRISTIANUS*, *a*, *um* : Angl. **Chriſtian** : à

Χριστὸς, οῦ, ὁ, *unctus*, *CHRISTUS*, Angl. **Chriſt** : cognomen D. N. Jeſu, quo officium ejus indicatur : à χρίω, *ungo* : p. paſſ. κέχρισμαι, σαι, ται.

ΧΡΙ'Ω, *ungo* ; item *pungo* : f. ίσω. a. 1. ἔχρισα, ας, ε. perf. κέχρικα. perf. paſſ. κέχρισμαι, σαι, ται.

ΧΡΟ'Α, ας, ἡ, *color*, *ſuperficies* : & *corpus* vel *cutis hominis*. Eſt & χρόα, acc. à χρῶς, χροὸς, χροΐ, ὁ, *cutis* : (qu. à χράω, *coloro*.) Hinc ὁμόχροος, ε, ὁ ϗ ἡ, *concolor*.

Χροΐ, dat. ſing. à χρῶς, -ωτὸς, ἡ, *cutis*. Vide præced.

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, inſerto ι pro χρόα, ας, ἡ, *color*.

Χροΐζεσθαι, *propiùs accubare*. Th. χρόα, *cutis*, &c.

* Χροΐζω, *coloro*, *colore imbuo*. Th. χρόα.

Χροιὴν, acc. ſing. Ion. à χροιὰ, quod vide.

Χρόμαδος, *ſtridor dentium*, *dentium & maxillarum colliſio* : qu. à χρεμίζω.

Χρόμιος, ε, ὁ, *CHROMIUS*, nom. propr.

Χρονάω, *vivo*, *mentis compos ſum*. Th. χρόνος, *tempus*.

Χρονίζω, *tardo*, *moror* : f. ίσω, & Att. χρονιῶ, εῖς, εῖ. a. 1. ἐχρόνισα, ας, ε. p. κεχρόνικα, ας, ε, *cunctatus ſum*. Th. χρόνος.

* Χρονικὸς, ἡ, *temporalis*. Th. χρόνος.

Χρόνιος, ε, *ſerus*, *diuturnus* : à

ΧΡΟ'ΝΟΣ, ε, ὁ, *tempus*, *annus*, *diuturnitas* : qu. à χράω, *utendum do*.) Hinc ὁμόχρονος, ε, ὁ ϗ ἡ, *contemporaneus*.

Χρονοτριβέω, -ῶ, *tempus tero* : f. ήσω. p. κεχρονοτρίβηκα. a. 1. inf. act. χρονοτρῖψαι. à χρόνος, *tempus*, & τρίβω, *tero* : f. ψω.

Χροὸς, gen. à χρῶς.

Χρῶς, χροὸς, ὁ, *cutis* : acc. ſing. χρόα. à χρόος, ε, ὁ, idem. Th. χρόα, ας, ἡ, *color*.

Χρυσαλάκατος, ε, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro χρυσηλάκατος, ε, ὁ ϗ ἡ, *auream colum babens & geſtans*, ἡ χρυσῆν ἠλακάτην ἔχουσα ϗ φέρουσα. Hinc χρυσαλακάτα Λατοῦς, Dor. pro χρυσηλακάτη Λητοῦς· ex χρυσὸς, *aurum*, & ἠλακάτη, *colus*.

Χρυσαλλὶς, *blatta* : à colore auri, quod χρυσὸς.

Χρύσαμμος, *baluca* : Gell. quod Hiſpanis eſt *minutum*. χρυσῆ ἄμμος eſt *aurea arena*.

Χρυσάμπυκας, acc. pl. à

Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, *aureâ faſciâ ligatos crines habens* : ex χρυσὸς, ῦ, ὁ, & ἄμπυξ, q. ab ἀμπίχω, *circumdo*.

Χρυσάνθεμον, *CHRYSANTHEMUM* : eſt herba.

Χρυσάορος,

Χρυσάορος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, & χρυσάωρ, ορος, ὁ ἡ ὦ, *enſem aureum habens*: ex χρυσὸς, & ἄορ, ἄορος, τὸ, *enſis*. Th. ἀείρω, *tollo*.

Χρυσάρματος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *qui aureo currú vehitur*: ex χρυσὸς, & ἅρμα, *currus*.

Χρυσασπὶς, ίδος, ὁ ἡ ὦ, Poët. ὁ χρυσῶν δοπίδα φέρυσα, *aureum clypeum ferens*.

Χρυσάωρ, idem quod χρυσάορος, quod vide. Eſt & nomen viri.

Χρυσάργυρον, *tributi genus*, quod pro ſuis ac brutorum animalium excrementis dabant.

Χρυσὲ, voc. ſing. à χρυσὸς, ῦ, ὁ, *aurum*.

Χρύσει, pro χρύσεια, nom. pl. n. g. vel nom. ſing. f. g. à

Χρύσειος, idem quod χρύσεος, -οῦς, *aureus*. Th. χρυσός.

Χρύσερος, -οῦς, ὁ, *aureus*: in f. g. χρυσέη, -ῆ, & in n. g. -έον, -ῆν, in pl. χρύσεα, -σᾶ. ab eod. Th.

Χρυσέῃ, dat. ſing. à præced.

Χρυσῇ, dat. ſing. f. g. à χρυσέη, -ῆ, in acc. χρυσῆν. Vide in χρύσεος, -οῦς. at

Χρύση, ἡ, nomen urbis.

Χρυσηὶς, ίδος, ἡ, in acc. χρυσηίδα, patronym. à Χρύσης, *Chryſes*, ſacerdos Apollinis.

Χρυσηλάκατος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *aureum habens colum*, vel *aureas habens ſagittas*: ex χρυσὸς, & ἠλακάτη, *colus*, *ſagitta*.

Χρυσήνιος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *aureas habens habenas*: ex χρυσὸς, & ἡνία, *habena*.

Χρύσινος, idem quod χρύσεος· item *ſolidus*, aureus nummus: à χρυσός.

Χρυσίον, ᾱ, τὸ, *aurum*, *aureus nummus*: ab eod. Th.

Χρυσοδακτύλιος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *aureum geſtans annulum*: ex χρυσὸς, & δακτύλιος, *annulus*. Th. δάκτυλος, *digitus*.

Χρυσόδετος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *auro ligatus*: & χρυσοδέτα, Dor. pro -ᾱ, f. g. à δέω, *ligo*, & χρυσός.

* Χρυσοειδὴς, έες, ὁ ἡ ὦ, *auri ſpeciem referens*, *fulvus*.

Χρυσόθεμις, *CHRYSOTHEMIS*: nomen proprium mulieris.

Χρυσόθρονος, ᾱ, ὁ ἡ ὦ, *aureum thronum habens*: ex χρυσὸς, & θρόνος. Th. θράω, *ſedeo*.

Χρυσόκερων, vel eſt acc. ſing. à χρυσόκερως, ωτος, in acc. χρυσοκέρωτα & -κέρων· vel eſt quartæ declinat. ſimpl. ut Μενέλεως· ex χρυσὸς, & κέρας, τὸ, *cornu*.

Χρυσόκλαβον, *aureis clavis ornatum*: à χρυσὸς, & *clavus*. Vox hybrida.

* Χρυσοκόλλα, ης, ἡ, *auriglutinum*. Th. κόλλα.

Χρυσοκόμης, ᾱ, ὁ, *aureo crine conſpicuus*, Dor. χρυσοκόμας, ᾱς ὁ, dicitur & χρυσόχομος, ος, ὁ ἡ ὄν. ex χρυσὸς, & κόμη.

Χρυσόλιθος, ος, ὁ, *CHRYSOLITHUS*: aurei coloris gemma. Angl. Chryſolite. ex χρυσὸς, & λίθος, *lapis*.

Χρυσόμαλλος, ος, ὁ ἡ ὄν, *aureum vellus habens*: hinc χρυσόμαλλον δέρας, *vellus aureum*: ex χρυσὸς, & μαλλὸς, ὦ, ὁ, *vellus*.

Χρυσόξυλον, ſic vocatur θάψος, quæ alitèr ἐρευθρόδανος, *rubia tinctorum*, quæ corticem rubentem habet.

Χρυσόπαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, *auro aſperſus*, *auro intertextus*, *auro diſtinctus*: quod ex χρυσὸς, & πάσσω, *inſpergo*.

Χρυσοπέδιλος, ος, ὁ ἡ ὄν, *aureis calceamentis gaudens*: ex χρυσὸς, & πέδιλον, ου, τὸ, *calceus*.

Χρυσόπρασος, ος, ὁ, *CHRYSOPRASUS*, gemma viridis: quod ex χρυσὸς, & πράσον, ου, τὸ, *porrum*.

Χρυσόπτερος, ος, ὁ ἡ ὄν, *aureas alas* vel *gemmas habens*. Eſt & *gemmæ* nomen: ex χρυσὸς, & πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala*.

Χρυσόῤῥαπις, & χρυσόῤαπις, ιδος, ὁ ἡ ὶ, *auri virga*: it. *aureum habens virgam*: ex χρυσὸς, & ῥαπὶς, *virga*.

ΧΡΥΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *aurum*, *moneta aurea*: qu. à χρήσει, id eſt, *uſu*. Hinc χρυσόω, *inaura*.

* Χρυσουργὸς, οῦ, ὁ, *aurifex* (contractè pro χρυσοεργὸς) ex ἔργον, *opus*.

* Χρυσοῦς, vide χρύσεος.

Χρυσοστέφανος, ος, ὁ ἡ ὄν, *aureâ redimitus coronâ*: ex χρυσὸς, & στέφανος, *corona*, Th. στέφω, *corono*.

* Χρυσόστομος, ος, ὁ ἡ ὄν, *aureum os habens*, ſeu *aurea verba ore fundens*.

Χρυσότοξος, ος, ὁ ἡ ὄν, *qui aureum arcum habet & geſtat*: ὁ χρυσοῦν τόξον ἔχων.

* Χρυσοφορέω, *aurum geſto*, f. ήσω. p. κεχρυσοφόρηκα.

Χρυσοφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, *qui aurum geſtat*. Hinc χρυσοφορέω.

Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὄν, *auri cuſtos*: ex χρυσὸς, & φύλαξ, *cuſtos*. Th. φυλάσσω, *cuſtodio*.

Χρυσοχαΐτας, α, ὁ, Dor. pro

Χρυσοχαίτης, ος, ὁ, *auricomus*: ex χρυσὸς, & χαίτη, ης, ἡ, *coma*.

* Χρυσοχάλινος, ος, ὁ ἡ ὄν, *aureo fræno ornatus*: ex χαλινὸς, *frænum*, & χρυσὸς, *aurum*.

* Χρυσοχόος, ος, ὁ, *aurifex*: q. d. *auri fusor*: à χέω, *fundo*, p. m. κέχυκα.

Χρυσῶ, gen. Dor. & Æol. pro χρυσοῦ· à χρυσὸς. Hinc χρυσῶ χρυσοτέρα, *auro magis aurea*.

Χρῳ, contractè pro χρόϊ, dat. ſing. à χρόϊς, ος, ὁ, *cutis*. Alii per Apoc. dicunt pro χρωτὶ, dat. à χρὼς, ωτος, ὁ, idem, fine ι ſubſcripto. Th. χρόα, *color*, *cutis*.

Χρώζω, *coloro*. à χρόα, *color*.

Χρῶμα, ατος, τὸ, *color*: ab eod.

Χρώμενος, η, ον, præſ. part. à χράομαι, *utor*, ab eod. Th.

Χρωννύω, vel χρώννυμι, *coloro*. Th. χρόα, ας, ἡ, *color*.

Χρῶνται, 3. pl. ind. præſ. verbi χράομαι.

Χρὼς, ωτὸς, ὁ, *corpus*, *cutis*: idem quod χροῦς, χρωτὸς, χρωτί. Th. præced.

Χρώσω, *colorabo*: f. 1. ind. act. verbi χρώννυμι, ſeu χρόω, *coloro*: f. ώσω. a. 1. inf. act. χρωσαι. a. 1. inf. paſſ. χρωσθῆναι. qu. ex Th. χρόα, ας, ἡ, *color*.

Χρῶτο, *utatur*: 3. ſing. opt. præſ. paſſ. χραοίμην, -ῷμην, -άοιτο, -ῶτο, verbi χράομαι, *utor*. Th. χράω, *commodo*.

* Χυδαῖος, αία, αῖον, *fuſus*, *copioſus*, *vulgaris*, *vilis*: à

Χύδην, *fusè*, *copioſè*, *paſſim*: à χύω, *fundo*.

Χυλίζω, fa ισω, *ſuccum exprimo*: à

ΧΥΛΟ'Σ,

ΧΥΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *ſuccus*: à χύω, *fundo*. Hinc
Χυλόω, in χυλὸν *redigo*.
Χύμα, ατος, τὸ, *aliquid effuſum, & confuſum, amplitudo, loquor*: ab eod. Th.
Χυμός, ῦ, ὁ, *ſuccus, ſanguineus humor*: quem è chylo ventriculi per meſenterium attracto coquit hepar: quæ hepatis actio dicitur χύμωσις, ut illa ventriculi χυλωσις.
Χύνω, *FUNDO*. χύσις, *fuſio*. χύτης, *fuſor*. Th. χέω, *fundo*.
Χύσις, εως, ἡ, *effuſio*. &
Χύτλον, υ, τὸ, *oleum aquâ permixtum, ad perfundenda lavantium corpora*: ex præced. Th.
Χυτλόω, *oleo perfundo*: à præc. quod vide.
Χύτο, *fuſus erat*: Ion. pro ἐκέχυτο, 3. ſing. pluſq. p. Sic χύντο pro ἐκέχυντο, 3. pl. à χύω, *fundo*, f. ύσω, p. paſſ. κέχυμαι.
Χυτὸς, ῆ, *fuſus, fuſilis*; item *factitius*: à χύω, idem quod Th. χέω, *fundo, terrâ aggeſtâ extruo*.
Χύτρα, ας, ἡ, *olla*. Th. χύτρος, idem.
* Χυτραῖος, & χύτερος, α, *fictilis, teſtaceus*. Th. χύτρος.
Χυτρόσαυλος, *magna olla*. à χύτρα, & γαυλὸς, *mulctra*: at γαῦλος eſt *genus navigii*.
Χυτροπόδων, gen. pl. à
Χυτρόπους, οδος, ὁ, *olla pedes habens*: ex χύτρος, *olla*, & πῦς, *pes*.
ΧΥ'ΤΡΟΣ, υ, ὁ, *olla*: quod à χύω, quia in eam aliquid *funditur*, cocturæ causâ.
Χύω, *fundo*: f. χύσω, p. κέχυκα. p. paſſ. κέχυμαι. pluſq. p. ἐκεχύμην, σο, το, Th. χέω, idem.
Χῶ, *capio*; pro ἔχω vel χάω, undè & χανδάνω, idem. Sed
Χ' ὡ, pro κὴ ὁ. &
Χ' ὡ Δδωνις, Dor. pro κὴ ὁ Ἄδωνις.
Χώεο, Ion. pro χώου, *iraſcere*: præſ. imperat. verbi χώομαι, idem cum χολοῦμαι. Th. χολὴ, *bilis*.
Χ' ὡ κ, Dor. pro κὴ ὁ ἐκ.
Χωλαίνω, f. ανῶ, *claudico, claudus ſum*: &
Χωλεύω, *claudico*: f. εύσω. à
ΧΩΛΟ'Σ, ῆ, *CLAUDUS, mutilus*. Hinc
* Χωλότης, ητος, ἡ, *claudicatio*. &
Χωλόω, *claudum reddo*. &
Χώλωσις, εως, ἡ, *claudicatio*.
Χῶμα γῆς, *terra aggeſta, moles*. Th. χέω, quod vide.
* Χωματίζομαι, *in cumulo*, ſeu *aggere poſitus ſum*, vel *aggere munitus ſum*.
Χ' ὡμὸς, Dor. pro κὴ ὁ ἐμὸς.
Χῶν, *fundens*: pro χέων, præſ. part. à χέω.
* Χωνευμα, ατος, τὸ, *res conflata*. &
* Χώνευσις, εως, ἡ, *conflatio*, &
* Χωνευτὴς, ῆ, ὁ, *conflator*. à
* Χωνεύω, *conflo*, f. εύσω, p. κεχώνευκα, paſſ. -νεύμαι.
Χώνη, ης, ἡ, *infundibulum*. Th. χέω, *fundo*.
Χωννύω, *aggerem educo*: f. χώσω. ex χοῦς, ὁ, *terra aggeſta*. qu. ab eod. Th.
Χῶνος, contract. à χόανος, quod vide. undè χωννύω, in χώνον *conjicio*.
Χωόμενος, η, ον, *ſuccenſens*: gen. Ion. χωομένοιο, præſ. part. à χώομαι, idem quod χολέομαι, -οῦμαι, *iraſcor*. Th. χαλη, *bilis*.

Χώπόσαι, & *quot*: Dor. pro κὴ ὁπόσαι.
Χώρα, ας, ἡ, *regio*: Ion. χώρη. Hinc
Χῶραι, ῶν, αἱ, *agri*. Th. χῶρος, *locus, ſedes*.
Χωρεῖ, 3. ſing. à
ΧΩΡΕ'Ω, *eo, accedo, proficiſcor, capio, capax ſum, evado, locum do*: f. ήσω. p. κεχώρηκα, a. 1. ἐχώρησα. a. 1. imperat. act. χωρησαν, άτω, & in 2. pl. χωρήσατε, *recipite vos*, a. 1. inf. act. χωρησαι, *recipere*.
Χωρὴς, ὁ, nomen montis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *deſolatio, waſtitas*.
Χωρῆσαι, a. 1. inf. act. &
Χωρήσας, αντος, a. 1. part. verbi χωρέω, quòd vide.
Χωριαμὸς, *arca, ciſta*: quia χωρεῖ, *capit* aliquid. Vide χηραμός.
Χωρίζω, *ſeparo, ſejungo*: f. ίσω. p. κεχώρικα, a. 1. ἐχώρισα, ας, ε. a. 1. inf. χωρίσαι, præſ. imperat. paſſ. χωρίζυ, έσθω. p. paſſ. κεχώρισμαι. p. part. κεχωρισμένος. a. 1. ind. paſſ. ἐχωρίσθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. χωρισθῶ, ῆς, ῆ. a. 1. inf. paſſ. χωρισθῆναι. a. 1. part. χωρισθεὶς, εῖσα, έν. Th. χωρὶς, *ſine*.
Χωρίον, υ, τὸ, *membrana extima, quæ fœtum involvit & capit*: quod fœtûs velut *domicilium* fit, in quo ſenſu ſcribitur etiam χόριον. ſignificat item *locus, locus munitus, caſtellum*; item *ager, prædium, villa*: qu. à Th. χῶρος, *locus, ager*.
ΧΩΡΙ'Σ, *ſeorſum, ſeparatim, abſque, ſine*: q. ab eod. Th.
Χωρίσαι, a. 1. inf. act. &
Χωρισθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi χωρίζω, *ſeparo*, quod vide.
Χωρισμὸς, οῦ, *ſeparatio, ſejunctio, diviſio*; ab eod.
ΧΩ῎ΡΟΣ, υ, ὁ, *locus, ſedes*; item *ager, prædium*: à χῶ, *capio*. Hinc ἔγχωρος, υ, ἡ, & ἐγχώριος, α, *indigena*.
Χῶρος, υ, ὁ, nomen venti. Act. xxvii. 12.
Χωρυτὸς, idem quod γωρυτὸς, *pharetra*.
Χ' ὡς, Dor. pro κὴ ὡς.
Χῶσαι, *aggeſiſſe*: a. 1. inf. act. χώσας, αντος, a. 1. part. act. &
Χώσάμενος, a. 1. part. m. verbi χώννυμι, *aggerem duco*: f. χώσω. à χοῦς, *terra aggeſta*. Th. χέω. Vide in ſeq.
Χωσατο, *iratus fuit*: 3. ſing. a. 1. m. Ion. & χωσάμενος, a. 1. part. m. verbi χώομαι, idem qu. χολόομαι, *iraſcor*. Th. χολὴ, *bilis*.
Χωσθεὶς, έντος, *aggeſtus*: a. 1. part. paſſ. à χώννυμι. Vide χωσάμενος.
Χώσω, *aggerabo*: fut. act. à χώννυμι. Th. χέω.
Χ' ὥταν, Dor. pro κὴ ὅταν, *& quando*.
Χ' ὥ, τι, Dor. pro κὴ ὅ, τι, *& quod*.

Ψ.

Ψ Apud Græcos eſt litera vigeſima tertia: valet ζσ, πσ, φσ. In numeris ψ valet DCC.

ΨΑ'ΓΔΑΣ, unguenti genus: à ψάω.

Ψαθάλλω, *contrecto turpiter.* ab eod.

Ψαθαρὸς, *mollis.* Vide ſeq.

ΨΑΘΤΡΟ'Σ, Att. ψαδυρὸς, υῦ, *friabilis, fragilis.*

Ψαθυροῦσθαι, *friabilem fieri*; item *areſcere, inareſcere.* à præced.

ΨΑΙΔΡΟ'Σ, οῦ, *rarus, raros capillos habens.* Th. ψάω, *comminuo.*

Ψαικάζω, βαίνω, *roro, aſpergo.* Th. ψακὰς, quod vide.

Ψαικὰς, idem quod ψακὰς, quod vide.

Ψαίρω, *levitèr attingo* (qu. à ψάω, *tango*) & pro *innato, ſpiro, feſtino.*

Ψαίω, *tenuè facio, contero.* Hinc ψαιστὸς, ὴ, ὸν, *attenuatus, ſubactus.* Th. ψάω, *comminuo.*

ΨΑΚΑ'Σ, άδος, ἡ, *ros, ſtilla, gutta.* Th. ψάω, *minuo.* Hinc ψαικὰς & ψικὰς, άδος, ἡ, idem. ψακάζω, ψαικάζω, & ψεκάζω, *roro, roris guttas ſtillo.*

Ψαλάσσω, *tango.* Th. ψάω.

Ψαλδαῖος, ᾱ, ὁ, nomen gentile; *Pſaldæus* pro *Chaldæus*, à Cheſeo filio Nachoris.

Ψαλιδίζομαι, *habentes forfices in ore:* ex ψαλὶς, & ςόμα, ατος, τὸ, *os.*

Ψαλίζω, *recido, rejeco:* f. ίσω vel ίξω. Th. ψαλίς.

ΨΑ'ΛΙΟΝ, ψαλίσν, & ψίλλιον, ᾱ, τὸ, *frænum:* ψάλια, ſeu ψέλλια, ων, τὰ, *torques, monilia, collaria.* Th. ψάω.

ΨΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *forfex* (à ψάλλω, *moveo*) *motus celer.*

ΨΑ'ΛΛΩ, *tango, leni motu percutio, fidibus cano, PSALLO:* f. αλῶ. p. paſſ. ἔψαλμαι. p. m. ἔψηλα. Th. ψάω. Hinc

Ψαλμὸς, ὔ, ὁ, *PSALMUS*, Angl. Pſalm. à præced.

Ψαλτήριον, ᾱ, τὸ, *PSALTERIUM, inſtrumentum quo pſallitur.* &

Ψάλτης, ᾱ, & ψαλτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui pſallere novit, PSALTES.* &

Ψάλτρια, ας, ἡ, *PSALTRIA.* à ψάλλω.

* Ψαλτῳδέω, -ῶ, *canto.*

* Ψαλτῳδὸς, οῦ, ὁ, *cantor.*

Ψαλαχιαδᾶν, Dor. pro Ψαλαχιαδῶν, gen. pl. à

Ψαλαχιάδαι, οἱ, Pind. Iſtm. Od. 6. 474. 4.

Ψαμάθεια, ας, ἡ, Nymphæ cujuſdam Nereidos nomen. Pind. Nem. Od. 5. 370. 8.

Ψαμάθη, ης, ἡ, nomen mulieris. à

Ψάμαθος, & Poët. ψάμμαθος, ᾱ, ἡ, *arena, ſabulum:* gen. Ion. ψαμάθοιο. à

ΨΑ'ΜΜΟΣ, ᾱ, ἡ, idem: à ψάω, *comminuo.* Angl. Sand.

Ψαμμώδης, εος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *arenoſus, ſabuloſus:* ex præced.

* Ψαμμωλὸς, ὴ, ὸν, *arenoſus:* à ψάμμος.

Ψὴρ, ῥὸς, & Ion. ψὶρ, *ſturnus*, avis: in gen. pl. ψαρῶν. acc. ψᾶρας. Dicitur & ψᾶρος, à ψαίρω, *acceléro.* Th. ψάω.

Ψαρὸς, οῦ, *celer, agilis, mobilis:* ex iiſd.

Ψαρῶ, *attingam:* f. verbi ψαίρω, qu. vide.

Ψαῦε, *attinge:* præſ. imperat. act. à ψαύω, idem quod ψάω, *tango.*

Ψαυρὸς, *agilis:* à ψαύω, *lenitèr tango.* Th. ψάω.

Ψαυσθεὶς, *palpatus:* a. 1. part. paſſ. à

Ψαύω, *tango, contrecto, pervenio:* f. σω. p. ἔψαυκα. a. 1. paſſ. ἐψαυσθην. Th. ψάω, quod vide.

ΨΑΦΑΡΟ'Σ, ᾰ, *aridus, ſqualidus, infirmus, tenebroſus:* Scribitur & ψαφερὸς. ψαφαρότης, *friabilitas.*

Ψᾶφος, ω, ἀ, Dor. pro ψῆφος, υ, ἡ, *calculus, ſuffragium.*

ΨΑ'Ω, f. ήσω. p. ἔψηκα, *comminuo, extenuo, tango lenitèr, mulceo, abſtergo, accedo, faveo, calefacio.* Hinc ψῆξις, εως, ἡ, *raſura.*

Ψὲ, Dor. pro σφὲ, σφᾶς, acc. dual. & pl. ab οὗ, *ſui.*

Ψέγιος, ία, ον, Poët. idem ac ψόγιος, & ψογερὸς, ὰ, ὸν, *vituperabilis.* Th. ψέγω.

Ψέγμα, ατος, τὸ, *vituperium.* à

ΨΕΓΩ, *reprehendo, vitupero:* à ψάω, *tango*) f. ψέξω. p. ἔψεχα. p. paſſ. ἔψεγμαι, ξαι, χται. Hinc

Ψέγωνται, 3. pl. præſ. ſub. paſſ. à præced.

ΨΕΔΝΟ'Σ, οῦ, *raros habens capillos, glaber;* ex ψῶ, *rado*, vel ψέω.

Ψεκάζω, *guttas demitto, ſtillo, rigo.* à

Ψεκὰς, άδος, ἡ, *gutta:* à ψέω, *comminuo*, quia *minuta* aqua.

Ψεκτέον, verbale, à ψέγω, *vitupero.*

* Ψέκτης, ᾱ, ὁ, *vituperator, reprehenſor:* &

Ψεπτὸς, οῦ, *vituperatus, reprehenſus:* ab eod. verbo.

Ψέλιον, *armilla.* Eſt ut ψάλιον quoddam.

Ψελιοφόρος, ᾰ, ὁ ϰ᾽ ἡ, vel ψελλιοφόρος, *qui fert armillas:* ex ψέλιον, & φέρω, *fero.*

* Ψελλίζω, f. ίσω, *balbutio.* Th. ψελλὸς.

Ψέλλιον, ᾱ, τὸ. Vide ψάλιον.

Ψέλλισμα, ατος, τὸ, &

Ψελλισμὸς, οῦ, ὁ, *balbuties, linguæ titubatio*, vel *hæſitatio.* à ψελλίζω, quod à

ΨΕΛΛΟ'Σ, οῦ, *balbus, blæſus.* Hinc

Ψελλότης, ητος, ἡ, *balbuties.*

Ψέξαι, a. 1. inf. act. verbi ψέγω, f. ξω. qu. vide.

Ψεξομεν, 1. pl. f. 1. act. ejuſdem verbi.

Ψευδάδελφος, ᾱ, ὁ, *falſus, frater:* ex ψεύδω, & ἀδελφὸς, *frater.*

Ψευδαπόςολος, ᾱ, ὁ, *falſus apoſtolus:* ex ψεύδω, *fallo*, & ἀπόςολος, *apoſtolus:* quod à Th. ςέλλω, *mitto.*

Ψεύδεα, *mendacia:* acc. pl. à ψεῦδος, εος, τὸ, quod vide.

Ψευδέας, -εῖς, acc. pl. à ψευδὴς, έος, τὸ, *mendax.* Th. ψεύδω, *fallo.*

Ψεύδει, dat. ſing. à ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium:* ab eod. Th.

Ψεύδεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ψεύδω, *fallo.*

Ψευδῆ, acc. ſing. à

Ψευδὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *mendax.* Th. ψεύδω.

Ψευδογραφέω, -ῶ, *falsè & mendosè describo, perperam describo*: ex ψεύδω, *fallo*, & γράφω, *describo*.

Ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *falsus doctor*: ex ψεύδω, *fallo*, & διδάσκαλος, *magister*. Th. διδάσκω, *doceo*.

Ψευδόθυρον, ου, τὸ, q. *falsa porta, posticum*: ex ψεύδω, & θύρα, ας, ἡ, *janua*.

Ψευδολογία, ας, ἡ, *mendacium*: ex ψεύδω, & λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.

Ψευδολόγος, ος, ὁ ϗ ἡ, *falsiloquus*: ex iisd.

Ψευδομάρτυρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, *falsus testis*: ex ψεύδω, & μάρτυρ, υρος, ὁ ϗ ἡ, *testis*. Hinc

Ψευδομαρτυρέω, *falsa testor*: f. ήσω. perf. ἐψευδομαρτύρηκα. &c

Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, *falsum testimonium*.

Ψευδόμενος, præs. part. pass. verbi ψεύδω, *fallo*: quod vide.

Ψευδοπάρθενος, ος, ἡ, *falsa virgo*: ex ψεύδω, & παρθένος, ἡ, *virgo*.

Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, *falsus propheta*: ex ψεύδω, *fallo*, & προφήτης, ου, ὁ, *propheta*: q. à πρόφημι, *prædico*. Th. φημὶ, seu φάω, *dico*.

Ψευδόρκεος, pro ψεύδορκος, *perjurus*: ex ψεύδω, & ὅρκος, *jusjurandum*.

Ψευδορκον, *falsum juramentum*: quod ex iisd. Th.

Ψεύδος, εος, τὸ, *mendacium*. Th. ψεύδω.

Ψευδοσέλινον, *apiastrum*: ex ψεύδω, & σέλινον, ου, τὸ, *apium*.

Ψευδόχριστος, ου, ὁ, *falsus Christus*: ex ψεύδω, & Χριστὸς, *Christus*. Th. χρίω, *ungo*.

ΨΕΥ'ΔΩ, *decipio, fallo*: f. ψεύσω. p. ἔψευκα. præs. pass. ψεύδομαι, *frustror*; it. *mentior*: præs. imperat. pass. ψεύδου, έσθω, & in 2. pl. ψεύδεσθε. f. 1. m. ψεύσομαι. p. pass. ἔψευσμαι, σαι, σται. a. 1. med. ἐψευσάμην, ω, ατο. a. 1. infin. m. ψεύσασθαι, *mentiri*.

Ψευδώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *falsò nominatus, nomen habens rei non spondens*: ex ψεύδω, & ὄνομα, τὸ, *nomen*.

Ψεύσαντο, *mentiti sunt*: Ion. pro ἐψεύσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ψεύδω, *fallo*. a. 1. infin. ψεύσασθαι.

Ψευσθείς, *falsus*: a. 1. part. pass. ejusd.

Ψεῦσμα, ατος, τὸ, *mendacium*, ab eod.

Ψεύσας, α, ὁ, Dor. pro ψεύστης, quod vide.

Ψευστέω, *mendacium dico, propositum scopum non assequor*. à

Ψεύστης, ου, ὁ, *mendax*. Th. ψεύδω.

* Ψεφαρὸς, οῦ, &

Ψεφηνὸς, οῦ, *obscurus*: à

ΨΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *tenebræ, obscuritas*: à ψέω, *minuo*, & φάος, εος, τὸ, *lux*.

Ψεχθεὶς, *vituperatus*: a. 1. part. pass. verbi ψέγω, *vitupero*. f. ξω. a. 1. pass. ἐψέχθην.

Ψέω, *minuo*: Eustath. à ψάω.

Ψῆγμα, ατος, τὸ, *auri ramentum*: vide ψήχω.

* Ψηκτὸς, *rasus*: à ψήχω.

Ψήκτρα, ας, ἡ, *strigilis, instrumentum quo radimus*: à ψήχω, idem cum ψάω.

Ψῆλαι, *cecinisse*: a. 1. infin. act. &

Ψήλας, *qui cecinit*: a. 1. part. act. verbi ψάλλω, *cano*: f. λῶ. a. 1. ἔψηλα.

Ψηλαφάω, -ῶ, f. ήσω, *contrecto, palpo, perscrutor*: cum acc. part. præs. pass. ψηλαφώμενος, η, ον, *qui contrectatur, contrectabilis*: ex ψῆλα, quòd à p. m. ἔψηλα, verbi ψάλλω, *tango*, & ἁφὴ, *tactus*. Th. ἁφάω.

Ψηλαφήσειε, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. verbi ψηλαφάω, *contrecto*: f. ήσω. Unde

* Ψηλάφησις, εως, ἡ, *palpatio*. &

* Ψηλαφητὸς, ὴ, όν, *palpabilis*.

ΨΗΝ, ψηνὸς, ὁ, *vermiculus in caprificis nascens*. An quia ψάει, *radit* vel *urit*?

Ψηνὸς, *calvus*. ψεδνός· à ψάω, *rado*. Et ψηρίζω, idem.

Ψὴρ, ηρὸς, ὁ, Ion. pro ψὰρ, *sturnus, avis*: in acc. pl. ψῆρας· à ψαίρω, id. qu. ψάω.

ΨΗ'ΣΣΑ, vel -σα, *piscis è genere lato*.

* Ψηφαρὸς, id. ac ψεφαρὸς, q. v.

Ψηφιδοφόρος, ου, ὁ, pro ψηφοφόρος, *qui suffragium fert*: ex ψῆφος, ου, ἡ, & φέρω.

Ψηφίζω, *calculis computo, supputo, decerno, statuo*: f. ίσω. p. ἐψήφικα. a. 1. ἐψήφισα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *lapillus*.

Ψηφὶς, ίδος, ἡ, idem quod ψῆφος.

Ψηφισάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω, quod vide.

Ψήφισμα, ατος, τὸ, *plebiscitum, decretum*: a. 1. sing. p. pass. verbi ψηφίζω. Th. ψῆφος.

* Ψηφολογέω, -ῶ, *tessello*: f. ήσω. à

* Ψηφολὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *circulator calcularius*: à ψῆφος, & λόγος, *supputatio*.

ΨΗ'ΦΟΣ, ου, ἡ, *lapillus, calculus, suffragium, sententia, gemma*.

Ψήχω, *rado, frico*. Th. ψάω, idem.

Ψιάδας, *guttas*: acc. pl. à ψιὰς, άδος, ἡ, *roris gutta*.

ΨΙ'ΑΘΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *storea, tegetis*: est maximè è junco.

Ψιάζω, *roro, minutatim stillo*: quod à ψίω, *tenuè facio*.

Ψιαίνω, *reprehendo*: à ψάω.

ΨΙΑ'Σ, άδος, ἡ, *roris gutta, stilla minuta*.

Ψίζω, *cibo minutis cibis*: à ψίω.

ΨΙΘΙ'Α, ας, ἡ, *vitis species*.

Ψιθυρίζω, f. ίσω, p. ἐψιθύρικα, p. pass. ἐψιθύρισμαι, σαι, σται, *susurro, obtrecto, obloquor*. à ψίθυρος, *susurrus*.

Ψιθυρίσδειν, vel ψιθυρίσδεν, Dor. pro ψιθυρίζειν, *susurrare*. &

Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, &

Ψιθυρισμὸς, οῦ, ὁ, *susurrus*: &

Ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, *susurro, -onis, occultus delator*: quod à perf. pass. verbi ψιθυρίζω, *susurro*. omnia à seq.

ΨΙ'ΘΥΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *susurrus*: q. à ψίω.

ΨΙΛΟ'Σ, οῦ, *tenuis, nudus, glaber*: à ψίω, *minuo*.

Ψιλότης, ητος, ἡ, *nuditas*: &

Ψιλόω, f. ώσω, *nudo, depilo*: à præced.

Ψίλωθρον, ου, τὸ, *medicamentum, quo utuntur in depilando corpore*: à ψιλόω.

ΨΙ'ΜΜΥΘΟΣ, seu ψίμυθος, ου, ὁ, *cerussa*: à ψίω.

Ψὶν, *ipsis*, idem quod σφὶν.

ΨΙ'ΝΕΣΘΑΙ, dicitur vitis, quùm defloreno irrorat; aut quùm acini defluunt; & remanentes parvuli constant. Hinc ψινὰς, ἄμπελος, ἡ, *vitis, quæ fructum solet emittere*. q. à ψίω, *minuo*.

ΨΙΞ,

ΨΙΞ, χὸς, ὁ, *mica, minutum fruſtulum.* qu. à ψίω, *minuo.*

ΨΙΤΤΑ΄ΧΗ, ης, ἡ, & ψίτλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *PSITTACA,* vel *PSITTACUS.*

Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, nomen propr. muris: à ψίξ, χὸς, ἡ, *mica,* & ἁρπάζω, *rapio.*

Ψιχίον, ου, τὸ, *parva mica.* Th. ψίξ, ἡ, *mica.*

Ψίω, *tenuè facio.* λεπτύνω.

Ψόα, *lumbus:* in pl. ψόαι. q. à ψάω, *rado, frico.*

Ψογερὸς, οῦ, Poët. *convitiator, vituperator, vituperabilis.* Th. ψέγω, *vitupero.*

* Ψογέω, -ῶ, *ſtrepo, ſono,* f. ήσω, p. ἐψόγηκα.

Ψόγος, ου, ὁ, *vituperatio, reprehenſio:* à ψέγω, *vitupero.*

Ψοθαλλω, *ſtrepo:* à ψόφος, vel à ψέω, *rado.*

Ψολόεις, εντος, *ardens, fumoſus.* Th. ψόλος, ου, ὁ, *fuligo.*

Ψολόεντι, ψολόεντα, dat. & acc. ſing. à præced.

ΨΟ΄ΛΟΣ, ου, ὁ, *fumus;* item *flamma, fuligo:* qu. à ψάω, *uro.*

Ψοφέω, f. ήσω, *ſtrepitum edo, ſono:* à

ΨΟ΄ΦΟΣ, ου, ὁ, *ſtrepitus, ſonus:* qu. à ψάω, *rado.*

Ψύα, ας, ἡ, idem quod ψόα, *lumbus.*

Ψυγεὶς, έντος, *refrigeratus:* part. à 2. paſſ. &

Ψυγῆναι, *refrigerari:* inf. a. 2. paſſ. &

Ψυγήσομαι, ῇ, εται, *refrigeſcam:* f. 2. paſſ. verbi ψύχω, *refrigero,* f. ξω, quod vide.

Ψυγμὸς, οῦ, ὁ, *refrigeratio, perfrictio, ſiccatio:* à 1. ſing. p. paſſ. verbi ψύχω, *refrigero.*

ΨΥ΄ΔΡΑΚΕΣ, ων, αἱ, & ψυδράκια, ων, τὰ, *puſtulæ:* q. ex ψάω, *uro.*

Ψυδρὸς, ψευδὴς, *falſus.* à ψεύδω, *fallo.*

Ψυθίζω, γογγύζω, *murmuro,* minutâ voce. à

Ψύθος, idem quod ψεῦδος, *mendacium:* ex quo fit more Dor.

* Ψυκτὴς, ῆρος, ὁ, *vas magnum, cupa;* item *locus frigidus, nemoroſus:* à ψύχω.

ΨΥ΄ΛΛΟΣ, ου, ὁ, & ψύλλα, ης, ἡ, *pulex.* Hinc ψύλλιον, ου, τὸ, *herba pulicaria.*

ΨΥ΄ΑΩΝ, ωνος, ὁ, *piſcis in littoribus parvus.*

Ψύξας, *qui exſiccavit:* a. 1. part. act. verbi ψύχω, *ſpiro:* f. ξω. a. 1. ἔψυξα.

Ψυχᾷ, dat. Dor. pro ψυχῇ, à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *anima.*

Ψυχαγωγέω, -ῶ, f. ήσω, *animas duco:* ſeu *educo: animum allicio,* ſeu *oblecto:* &

* Ψυχαγωγία, ας, ἡ, *delectatio animi, ſolatium;* it. *eductio animæ ab inferis:* &

Ψυχαγωγὸς, οῦ, *animarum deductor:* ex ψυχὴ, *anima,* & ἀγωγὸς, *dux.* Th. ἄγω, *duco.*

ΨΥΧΗ΄, ῆς, ἡ, *anima, vita, ſpiritus, ingenium, indoles, homo.* à præt. ἔψυχα, verbi ψύχω, *ſpiro.*

Ψυχθεὶς, έντος, *refrigeratus:* part. aor. 1. paſſ. à ψύχω, *refrigero.*

Ψυχικὸς, ἡ, ὸν, *animalis,* -e. Hinc ψυχικὰ ἀγαθὰ, *bona animi:* à ψυχὴ, *anima.*

Ψύχος, εος, -ους, τὸ, *frigus:* à ψύχω, *refrigero.*

* Ψυχόω, *animo, animam indo.* Th. ψυχὴ.

Ψυχρὸς, ρὰ, ὸν, *frigidus, a, um.* ψυχρὸν, (ſub. ὕδωρ) *frigida aqua.* Matt. x. 42. ψυχρῷ, Dor. pro ψυχροῦ· à ψύχω.

Ψυχρότης, ητος, ἡ, *frigiditas:* à ψυχρός.

ΨΥ΄ΧΩ, *refrigero, arefacio, ſicco, flo, ſpiro:* f. ξω. p. ἔψυχα. a. 2. ἔψυγον. præſ. paſſ. ψύχομαι, *refrigeſco,* perf. paſſ. ἐψυγμαι, a. 1. ind. paſſ. ἐψύγην, ης, η, *refrixi.* fut. 2. paſſ. ψυγήσομαι, ῇ, εται.

Ψυχῶν, gen. pl. à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *vita.*

ΨΩ΄Α, ας, ἡ, *fœtor:* q. à ψάω, *tergo.*

Ψᾶζα, *morbi ſpecies:* à præc.

ΨΩ΄ΘΙΟΝ, ου, τὸ, *fruſtulum, mica:* q. à ψάω, *minuo.*

Ψώκτης, *quadratarius:* eſt *marmorarius,* qui circa quadrata occupatur: q. à ψάχω, pro λεπτύνω.

Ψωλὴ, ῆς, ἡ, *denudata glans, mentula:* à

ΨΩΛΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *verpus, apella, recutitus, titio.*

Ψωμίζω, *buccea in os inſerta paſco;* it. *alo, cibo, fruſtulatim diſtribuo;* f. ίσω. p. ἐψώμικα. a. 1. ἐψώμισα. a. 1. ſub. ψωμίσω. Th. ψωμὸς, *fruſtum.*

Ψωμίον, ου, τὸ, *offula, offella, fruſtulum:* dim. à ψωμὸς, οῦ, ὁ, *buccea.*

Ψωμίσω, f. 1. à ψωμίζω, quod vide.

ΨΩΜΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *fruſtum, buccella:* qu. à ψάω, *minuo.* hinc ψωμίον, ου, τὸ, *fruſtulum,* & ψωμίζω, *paſco, nutrio.*

ΨΩ΄ΡΑ, ας, ἡ, *ſcabies, aſperitas cutis:* ψώρα ἀγρία, *fera ſcabies:* qu. à ψαίρω, *frico,* quia fricari ſolet.

Ψωραγριάω, *ferâ ſcabie labero.* Vide ψώρα.

* Ψωραγριῶν, ῶντος, ὁ, *ferâ ſcabie laborans,* Levit. ii.

Ψωραλέος, ου, *ſcabioſus:* &

Ψωρὸς, οῦ, &

Ψωρώδης, εος, ὁ ἡ ὁ ἡ, *ſcabioſus.* Th. ψώρα, *ſcabies.*

* Ψωχὸς, οῦ, ὁ, *terra arenoſa:* &

ΨΩ΄ΧΩ, f. ξω, *in fruſta comminuo, attenuo, lavo:* q. à ψάω, *minuo.*

Ω.

Ω Ultima apud Græcos litera ex duobus ο facta figura: & μέγα, id eſt *magnum,* vocatur. In numeris eſt DCCC. Tum ω Dor. & Æol. in gen. ſing. tertiæ declinat. pro υ, ponitur; ut λόγω pro λόγυ. Et in α mutatur in quintâ declinat. ſimpl. ut Ποσειδᾶν, pro Ποσειδᾶων, ῶνος, ὁ. Tum etiam ω mutatur in α, in participiis quæ ω habent, ſic κοινάσων, pro κοινώσων.

Ὦ, adv. *vocantis & exclamantis.* Et
Ὦ, *ſim*, præſ. ſub. ab εἰμὶ, *ſum.*
Ὦ, adv. *admirantis & dolentis.*
Ὦ, *cui*, dat. ſing. ab ὅς. ſed
Ὦ, ᾷς, *miſerim*, a. 2. ſub. verbi ἵημι, ſeu ἑω, *mitto.* a. 2. ἧν.
Ὠα, *pellis ovina* : ex ὄα, ἡ, quod pro ὄια. Th. οἶς, οἰὸς, vel ὄις, ὄιος, ἡ, *ovis.* Sed ὠα, pro ὄα, dicitur etiam *fimbria veſtimenti.* At ὠὰ, ὠῶν, pl. ab ὠὸν, ὤ, τὸ, *ovum.*
Ὠαριωνείαν φύσιν λαχεῖν, pro τὴν τῶ Ὡρίωνος φύσιν λαχεῖν, *Orionis ſtaturam ſortitum eſſe*, per Epenth. τοῦ α.
Ὦας, τὸ, *auris*, Dor. pro οὖας, οὔατος, τὸ, idem.
Ὠβάζω, *populum in tribus diſtribuo* : ab ὠβή.
Ὠβεα, *ova*, Argiv. pro ὠὰ, inſerto β, tanq. digamma.
ΩΒΗ, ῆς, ἡ, *tribus.* vox Lacon. *pars populi.*
Ὠβήδ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *ſerviens.*
Ὦγα, *aperui*, præt. m. & Att. ἔωγα, verbi οἴγω, *aperio*, quod vide.
Ὦ ἀγαθὲ, Dor. pro ὦ ἀγαθὲ, *ô bone vir.*
Ὠγὴν, *Oceanus*, Heſych. q. ab ἄγεσθαι, quòd ſit in perpetuo motu.
Ὤγνυντο, *aperiebantur*, 3. pl. imperf. paſſ. verbi οἴγνυμι, idem quod οἴγω, *aperio*, f. ξω.
Ὤγον, *aperiebam*, imperf. act. verbi οἴγω, *aperio.*
ΩΓΥΓΙΟΣ, ε, Poët. *antiquus, vetuſtus* : ab Ogyge antiquiſſ. rege Thebanorum.
Ὠγυρις, *palus, lacus* : qu. ab ἀγείρω, quia eſt aquarum congregatio.
Ὦ ἐγὼ, Dor. pro ὃ ἐγὼ, *quod ego.*
Ὦδα, *olui*, p. m. verbi ὄζω, *oleo* : f. ὀζήσω. Alii ab οἰδέω, -ῶ, *tumeo*, p. ὦδηκα, p. m. ὦδα, formant.
Ὧδε, adv. *ſic, hoc modo.* & pro τῇδε, *hic*, & *huc* : ab ὅδε, ἥδε, τόδε, *hic, hæc, hoc.*
Ὠδὶ, pro ὧδε, *ſic, ita.*
Ὦ Ὠδωνις, Dor. pro ὁ Ἄδωνις.
Ὠδὴ, ῆς, ἡ, *ODE, cantus, carmen*, per Craſin pro ἀοιδὴ, ἧς, ἡ, idem. à p. m. ἔοιδα, verbi ἀείδω, *cano.*
Ὡδήγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ὁδηγέω, *duco* : qu. ὁδὸν ἄγω.
Ὦδηκα, *intumui* : perf. act. verbi οἰδέω, perf. paſſ. ὦδημαι.
Ὠδήκαντι, *tumuerunt*, Dor. pro ὠδήκασι, 3. pl. perf. act. verbi οἰδέω, *tumeo.*
Ὠδημένος, *inflatus*, perf. part. paſſ. verbi ejuſd.
Ὠδικὸς, ὴ, *canorus, muſicus peritus* : ab ὠδή.
Ὠδὶν, ſive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, *dolor parturientium, vehemens dolor.* Th. ὀδύνη, ης, ἡ, *dolor.*
Ὠδίνω, *parturio, cum dolore enitor, dolore crucior parturientis inſtar.* f. ὠδινῶ & -ήσω. a. 1. ὠδίνησα. a. 2. act. ὦδινον, ες, ε. p. ὠδίνηκα. ab ὠδὶν, ῖνος, *dolor parturientis.* Th. ὀδύνη, *dolor.*
Ὡδοιπόρων, imperf. act. verbi ὁδοιπορέω, *iter facio* : f. ήσω. p. ὡδοιπόρηκα. Quod ex ὁδὸς, ἡ, *via*, & πείρω, *tranſeo*, p. m. πέπορα.
Ὠδὸς, οῦ, ὁ, *cantor* : per Craſin pro ἀοιδὸς. Th. ἀείδω, *cano.* p. m. ἤοιδα.
Ὤδυν, *tumebam*, imperf. act. verbi οἰδέω, undè ὤδεε, pro ὤδει.
Ὠδύρετο, 3. ſing. imperf. m. verbi ὀδύρομαι, *lamentor* : f. ὀδυροῦμαι.
Ὠδύσατο, & Poët. ὠδύσαντο, *iratus eſt*, 3. ſing. a. 1. m. verbi ὀδύζομαι, f. ὀδύσομαι, a. 1. m. ὠδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, *iraſcor.*
Ὠδυσία, ας, ἡ, *indignatio* : ab ὀδύσσω, *iraſcor.*
Ὠδώδειν, pluſq. p. m. ex p. m. Att. ὄδωδα, aſſumpto augmento, verbi ὄζω, *oleo* : p. m. ὤδα.
Ὠὲ, *OHE*, adv. *dolentis* : ab ὤ, idem.
Ὤετο, *exiſtimabat*, 3. ſing. imperf. verbi οἴομαι, vel οἶμαι, *puto* : imperf. ὠόμην, ὤου. f. οἰήσομαι. p. ᾠήμαι. a. 1. ᾠήθην. Th. οἴω.
Ὤζεσαν, *oluerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, *oleo* : f. ὀζήσω, & ὀζέσω. a. 1. ὤζησα & ὤζεσα. p. m. ὄδα.
Ὠζω, *exclamo, dico ô* : ab ὦ, adv. vocantis : hinc ὠγμὸς, *exclamatio.*
Ὠὶ, adv. exclamandi : ab ὦ.
Ὤήθην, ης, η, *putavi*, a. 1. ind. paſſ. verbi οἴομαι & οἶμαι, *puto, exiſtimo* : perf. ᾠημαι. Th. οἴω, idem.
Ὠθεῦνθ' pro ὠθεῦνται, *trudunt*, Dor. ab
ΩΘΕΩ, *trudo, pello* : f. ὠθήσω, & ὤσω. a. 1. ὦθησα & ὦσα. p. ὦκα. perf. paſſ. ὦθημαι & ὦσμαι. a. 1. paſſ. ὠθην. part. a. 1. paſſ. ὠθεὶς. f. 1. m. ὠθήσομαι & ὤσομαι. a. 1. m. ὠθησάμην & ὠσάμην. Temporibus quæ augmentum recipiunt ſæpè ε præfigitur : ut ἔωσα pro ᾠσα.
Ὠθήσω, *pellam* : f. 1. act ab ὠθέω, quod vide.
Ὠθίζομαι, *in confertâ turbâ premor, contendo* : ab
Ὠθίζω, idem ac Th. ὠθέω, *trudo, pello.*
Ὠθισμὸς, ῦ, ὁ, *impulſio, conflictus* : a. 1. ſing. p. paſſ. verbi ὠθίζω. Th. ὠθέω, *pello.*
Ὤϊγνυντο, *patebant* : 3. pl. imperf. med. Poët. ſeu Ion. reſolutione pro ὤγνυντο, verbi οἴγνυμι, pro οἴγω, *aperio.*
Ὠίετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὀίω pro οἴομαι, vel οἶμαι, *puto.* Th. οἴω, id. hinc a. 1. ὠίθην, vel potiùs ὠΐσθην.
Ὤϊξε, *aperuit* : 3. ſing. a. 1. Ion. diſſolutione pro ᾤξε, verbi οἴγω, *aperio.*
Ὠΐον, idem quod ᾠὸν, vel dimin. ex ὠὸν, ὤ, τὸ, *ovum.*
Ὠΐσατο, 3. ſing. a. 1. m. Poët. verbi οἴομαι, hinc a. 1. ὠΐσθην, ης, η, quod ab οἴομαι, vel οἶμαι, *puto.* Th. οἴω.
Ὤϊχετο, Poët. pro ᾤχετο, 3. ſing. imperf. ab οἴχομαι, *abeo.*
Ὦ ἵκ, Dor. pro ὁ ἑκ.
Ὠκα, adv. *celeritèr* : per Sync. pro ὠκέα, & ὠκέως, & ſequent. aſpirat. ὥχ'. Th. ὠκὺς, έος, *celer.*
Ὠκέα, acc. ſing. ab ὠκὺς, έος, *celer.* Dicitur & ὠκέα, metri gratiâ, pro ὠκεῖα, f. g. ab ὠκὺς· item nom. pl. n. g. & adverbialitèr pro ὠκέως.
Ὠκεανίνη, *Oceani*, nomen puerperæ. ὠκεανῖναι, *filiæ Oceani.*

Ὠκεανὸς, οῦ, ὁ, & gen. Ion. ὠκεανοῖο, *OCEANUS, mare ambiens orbem terrarum.* adjectivè etiam apud Hom. uſurpatur. qu. ex ὠκέες, *citò*, & ναίω, *fluo.*

Ὠκεῖς, *veloces*, nom. pl. m. g. ab ὠκὺς, ἔος, *celer.*

Ὠκεῖα, ας, ἡ, *velox*: f. g. ab ὠκὺς, εῖα. in acc. ὠκείαν. in dat. pl. Ion. ὠκείῃς, pro ὠκείαις.

Ὠκέως, *citò, celeritèr*: adv. ab ὠκὺς, *velox.*

Ὠκηθεν, Bœot. Sync. pro ὠκήθησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi οἰκέω, *habito*: fut. ήσω. p. ᾤκηκα. Th. οἶκος, *domus.*

Ὠκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἰκέω, quod vide.

Ὠκινάκης, Ion. pro ἀκινάκης, quod vide.

Ὠκισαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi οἰκίζω, *habito*: f. ίσω. p. ᾤκικα. Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus.*

Ὠκιστα, adv. *celerrimè*: ab

Ὠκιστος, η, ον, *velociſſimus*: ſuperl. &

Ὠκίων, ονος, *velocior*: comparat. ab ὠκὺς, *velox.*

Ὠκλασεν, *defecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὀκλάζω, *in genua procumbo, labaſco.*

Ὠκοδομήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. &

Ὠκοδόμησα, ας, ε, & in 3. pl. ὠκοδόμησαν, a. 1. ind. act. verbi οἰκοδομέω, *ædifico, doceo.* f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα. quod ab οἶκος, *domus*, & δέμω, *ſtruo*: p. m. δέδομα.

Ὠκτείρε, *miſeratus eſt*, a. 1. ind act. verbi οἰκτείρω, *miſereor.* Th. οἶκτος, *miſericordia.*

Ὠκτίσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi οἰκτίζω, *miſeror*: f. ίσω. p. ᾤκτικα. Th. οἶκτος, *miſericordia.*

Ὠκύαλος, η, ὁ, ἡ, *velocitèr per mare currens*: ab ὠκὺς, *velox*, & ἅλς, *mare.*

Ὠκυδίνατος, η, ὁ, ἡ, Dor. pro

Ὠκυδίνητος, η, ὁ, ἡ, *velocitèr ſe movens, velox.* Ex ὠκὺς, *celer*, & δινῆσι, *volubilis*, quod à δινέω, *verſo.* Th. δίνη, *vortex.*

Ὠκύμορος, η, ὁ, ἡ, *qui* vel *quæ eſt brevis fati*: ab ὠκὺς, *velox*, & μοῖρα, ας, ἡ, *fatum.* Th. μείρω, *divido*: p. m. ἔμμορα.

Ὠκυμορώταλος, ſuperl. ab ὠκυμορος, q. v.

Ὠκυπέτη, ἡ, nomen mulieris: &

Ὠκυπέτης, η, ὁ, ἡ, *celeritèr volans.* Ex ὠκὺς, *velox*, & πέτομαι, *volo, -as.*

Ὠκύποδες, ων, οἱ, *velocipedes*: ab ὠκύπους, οδος, ὁ, ἡ, in dat. pl. ὠκυπόδεσσι. ab ὠκὺς, *celer*, & πῆς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Ὠκύπορος, η, ὁ, ἡ, *velox*, dat. pl. Ion. ὠκυπόροισι. Quod ab ὠκὺς, *celer*, & πείρω, *tranſeo.* p. m. πέπορα.

Ὠκύπους, οδος, vide in ὠκύποδες.

Ὠκυρόη, ης, ἡ, nom. mulieris: q. ab

Ὠκύροος, η, *rapidus*: ab ὠκὺς, *velox*, & ῥέω, *fluo.*

Ὠκυρρόος, η, *celeritèr fluens*: ex iiſd.

ΩΚΥΣ, έος, ὁ, & in f. g. ώκεῖα, in n. gen. ὠκὺ, *velox, celer*; in comp. ὠκύτερος. ſuperl. ὠκύτατος.

Ὠκύτας, ατος, ὁ, Dor. pro

Ὠκύτης, ητος, ἡ, *celeritas, velocitas.* Th. ὠκὺς, *celer.*

Ὠκύτερος, η, *celerior*, & in ſuperl. ὠκύτατος. ab ὠκὺς, quod vide.

Ὠκύτοκος, η, τὸ, *partûs celeritas.* Th. ὠκὺς, *velox*, & τόκος, *partus.* Th. τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Ὠλα, *perii.* perf. m. verbi ὄλλυμι, *pereo*: f. ὀλέσω. p. ὤληκα. perf. m. ὦλα, & Att. ὄλωλα.

Ὠλαξ, Dor. pro αὖλαξ, ακος, ἡ, *ſulcus.*

Ὠλαφός, Dor. pro ὁ ἔλαφος.

ΩΛΕΝΗ, ης, ἡ, *cubitus, brachium, ULNA.* Dicitur & ὠλὴν, ένος, quaſi ab ὦλλός.

Ὤλετο, *periit*, 3. ſing. a. 2. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. p. ὤληκα. p. med. ὦλα. a. 2. m. ὠλόμην, ω, ετο.

Ὦ λεύθερε, Dor. pro ὦ ἐλεύθερε, *ô ingenue.*

Ὦ λλος, pro ὁ ἄλλος, *alius*; ſic ὦλλοι, Dor. pro οἱ ἄλλοι.

Ὠλλὸς, *curvatura brachii.*

Ὠλοκαύτωσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, *totum comburo*, quod in quibuſdam ſacrificiis fieri ſolebat: f. ώσω. p. ὡλοκαύτωκα. quod ex ὅλος, *totus*, & καίω, *comburo*: f. καύσω.

Ὠλοφύρετο, 3. ſing. imperf. verbi ὀλοφύρομαι, *lamentor*: f. ὀλοφυροῦμαι.

Ὠμὰ δάσασθαι, *in fruſta cruda diſcerpi*: ab ὠμὸς, *crudus.*

Ὠμάρτευν, Ion. & Dor. pro ὡμάρτουν, imperf. act. verbi ὁμαρτέω, *ſequor.*

Ὠμάρτησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὁμαρτέω, *ſequor*: f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, *ſimul*, idem quod ὁμῶ.

Ὦμεν, *ſimus*, 1. pl. præſ. ſub. verbi εἰμὶ, *ſum.* in ſub. ὦ, ἦς, ἦ.

Ὦμες, *ſimus*, Dor. pro ὦμεν, 1. pl. ſub. ab εἰμὶ, *ſum.*

Ὠμήλυσις, ἡ, *farina hordacea.* ὠμὴ λύσις, etiam ſeparatim dicitur.

Ὤμην, *putabam*, imperf. verbi οἶμαι, vel οἴομαι, *puto.* Th. οἴω, idem.

Ὠμηστὴς, ου, ὁ, ἡ, *qui cruda edit, crudelis*; ab ὠμὸς, *crudus*, & ἔδω, vel ἐσθίω, *edo.*

* Ὠμία, ας, ἡ, *extenſura*, quaſi *ala*, vel *humerulus.*

Ὠμίλει, 3. ſing. imperf. act. verbi ὁμιλέω, *colloquor*, cum dat. f. ήσω. p. ὡμίληκα. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, *turba.*

Ὠμίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

ΩΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, *ludus nucum.* contract. ex ἡ ἄμιλλα.

Ὠμίλων, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ὁμιλέω. Vide ὠμίλει.

Ὦμισυ, & Θώμισυ, pro ὁ ἥμισυ, *quod dimidium.* Th. ἥμισυς, εος, *dimidius.*

Ὠμοβοέη, ης, η, *cruda pellis bovis*: & hinc

Ὠμοβόϊνος, η, ον, *ex crudâ bovis pelle factus*: ex ὠμὸς, *crudus*, & βοῦς, *bos.*

Ὠμοβόρος, η, ὁ, ἡ, *crudivorax*: ab ὠμὸς, *crudus*, & βορὰ, ᾶς, ἡ, *eſca.*

Ὠμογέρων, *cui viridis & cruda eſt ſenectus.* Th. ὠμὸς, *crudus*, & γέρων, οντος, ὁ, *ſenex.*

Ὠμοθετέω, *cruda pono*, fut. ήσω, ab ὠμὸς, *crudus*, & τίθημι, *pono.*

Ὠμοθέτησαν, *cruda poſuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. præced. verbi.

Ὤμοι, *heu*, interjectio, pro οἶμοι, *hei mihi*, vox dolentis.

Ὤμοις, & ὦμοισι, dat. plur. ab ὦμος, ου, ὁ, *humerus.*

* Ὠμοιώθην,

Ὡμοιώθην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ὁμοιόω, *aſſimilo*, quod vide, f. ώσω.

Ὤμοκα, & Att. ὁμώμοκα, *juravi*, perf. act. verbi ὄμνυμι, *juro* : f. ὁσω.

Ὠμόλινον, *crudarium*. Gloſſ. id eſt, ὠμὸν λίνον, *crudum*, nondum curatum.

Ὡμολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὡμολόγηται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ὁμολογέω, *confiteor* : fut. ήσω. p. ὡμολόγηκα, quod ab ὁμὸς, *ſimilis*, & λέγω, *dico*, p. m. λέλογα.

Ὤμορξα, ας, ε, *abſterſi*, *impreſſi*, *inuſſi* : a. 1. ind. act. ὡμορξάμην, ω, ατο, idem, a. 1. ind. m. ὠμορχα, ας, ε, idem. præt. ind. act. ab ὁμόργνυμι.

Ὦμος, υ, ὁ, *humerus* : qu. ab οἴω, *fero* ; humeris enim ferimus onera.

Ὠμὸς, ὴ, *crudus*, *immitis*, *ſævus*.

Ὤμοσα, ας, ε, *juravi*, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, ſeu ὁμόω, *juro* : fut. όσω, p. ὤμοκα.

Ὠμότης, ητος, ἡ, *cruditas* : ab ὠμός.

Ὠμοτοκέω, -ῶ, *fœtum immaturum pario*, *abortum facio* : ab

Ὠμοτόκος, *crudum partum edens* : ab ὠμὸς, *crudus*, & τόκος, *partus*. Th. τίκτω, *pario*, p. m. τέτοκα.

Ὠμοτύραννος, υ, ὁ, *crudelis tyrannus*.

Ὠμόφαγος, υ, ὁ ἡ, ὐ, *crudivorus* : dat. pl. ὠμοφάγοισιν. Ex ὠμὸς, *crudus*, & φάγω, *comedo*.

Ὤμωξα, ας, ε, *ploravi*, a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω, *ploro* : f. ξω. Th. οἰ, *hei*.

Ὤν, οὖσα, ὄν, & Æol. εἶς, ἔντος, (undè παρείς.) *ENS*, præſ. part. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ὢν, gen. pl. ab ὃς, *qui*. ſed

Ὧν, pro οὖν, *ergo*, Dor.

Ὠνάθην, Dor. pro ὠνήθην, a. 1. paſſ. ab ὄνημι, *juvo*, *proſum*.

Ὠνάμην, σο, το, *lucrifeci* vel *deſpexi*, per Sync. pro ὠνησάμην, a. 1. m. verbi ὄνημι, *proſum*, *vitupero* : f. ὀνήσω, a. 1. ὤνησα. Alii volunt eſſe imperf. verbi ὄνημαι, ſeu ὄνομαι, paſſ. ab ὄνημι.

Ὦ ναξ, Poët. pro ὦ ἄνα, vel ὦ ἄναξ, *rex*. Sic ὦ νασσα, pro ὦ ἄνασσα, *ô regina*.

Ὤνασαν, Dor. pro ὤνησαν, a. 1. ab ὄνημι, *juvo*, *proſum*.

Ὠνείδιζον, imperf. act. verbi ὀνειδίζω, *exprobro*, *convitior* : fut. ίσω, p. ὠνείδικα. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum*.

Ὠνείδισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejuſd. & Th.

Ὠνειροπόλει, imperf. act. verbi ὀνειροπολέω, *in ſomniorum interpretatione verſor*, quod ab ὄνειρος, υ, ὁ, idem quod ὄναρ, τὸ, *ſomnium*, & πολέω, *verſo*.

Ὤνεκα, Dor. adv. pro οὕνεκα.

Ὤνεμος, Dor. pro ὁ ἄνεμος, *ventus*.

ΩΝΕΟΜΑΙ, -ῶμαι, *emo*, *mercor* (quod ab ὀνέω, *juvo*) fut. ὠνήσομαι, perf. paſſ. ὤνημαι. a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο.

Ὠνῆ, 2. ſing. præſ. ind. vel ſub. præcedentis verbi.

Ὠνὴ, ῆς, ἡ, *emptio* : idem ac ὤνησις, ab ὠνέω, *emo*.

Ὦ νὴρ, Ion. & Dor. pro ὁ ἀνὴρ.

Ὠνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Ὠνήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ὄνημι, *juvo* : f. ὀνήσω.

Ὤνησις, εως, ἡ, *emptio* ; item *redemptio* : à 2. ſing. p. paſſ. verbi ὠνέομαι, *emo*.

Ὠνήσω, 2. ſing. a. 1. m. verbi ὄνημι, *juvo*, f. ὀνήσω, a. 1. m. ὠνησάμην, σω, σατο, vel à præced. Th.

Ὠνητὴς, οῦ, ὁ, *emptor* : à 3. ſing. p. paſſ. verbi ὠνέομαι, *emo*.

Ὤνητο, *lucrifecerat* : vel eſt 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὄνημαι, ab ὄνημι, *juvo* ; *proſum* : vel eſt 3. pl. pluſq. p. verbi ὀνέω ſeu ὄνημι, vel ὠνέομαι, *emo*.

Ὠνητὸς, ὴ, ὸν, *emptus* ; item *venalis* : à 3. perſ. ſing. perf. paſſ. verbi ὠνέομαι, *emo*, *mercor*.

Ὦ νθρωπε, Ion. & Dor. pro ὦ ἄνθρωπε, ſic ὦ νθρωποι, pro οἱ, &c.

Ὠνιος, υ, ὁ ἡ, ὐ, *venalis* : ab ὠνέομαι, *emo*.

Ὄνομα, ατος, τὸ, Dor. pro ὄνομα, *nomen*.

Ὀνομάδαλαι, *nominati ſunt* : Ion. pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, 3. pl. ind. paſſ. verbi ὀνομάζω, *nomino* : f. άσω. p. ὠνόμακα. p. paſſ. ὠνόμασμαι, σαι, ται. à præced.

Ὠνόμαζον, imperf. act. ex iiſd.

Ὠνόμασα, ας, ε, *nominavi* : a. 1. ind. act. &

Ὠνομάσθην, ης, η, *nominatus ſum* : aor. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi & Th.

Ὤνος, υ, ὁ, *pretium* : id quo ὠνέομεν, Gl. ὠνὴ, *emptio*.

Ὠνοχόει, *propinabat* : 3. ſing. imperf. act. verbi οἰνοχέω, *vinum infundo* : imperf. ὠνοχόεον, -οῦν, quod ab οἶνος, *vinum*, & χέω, *fundo*.

Ὦ ξ, Dor. pro ὁ ἐξ.

Ὦξα, *aperui* : a. 1. ind. act. verbi οἴγω.

Ὠόμην, imperf. paſſ. verbi οἶομαι, *puto* : f. οἰήσομαι, p. ῳημαι. Th. οἴω, idem.

Ὦοντο, 3. pl. imperf. act. verbi ejuſdem & Th.

Ὠον, υ, τὸ, *ſuperior domûs pars*.

Ὠόν, οῦ, τὸ, *OVUM* : etiam ὤεον, idem. qu. ab οἶον, *ſolum*, ſingula enim pariuntur. Hinc ὠοειδὴς.

Ὠὸπ, ὠὸπ, ὠὸπ, *acclamationes nauticæ* : ubi ὀπὶ, opus eſt. Angl. *ho hup*.

Ὠοτοκέω, -ῶ, *ovum pario*, &c

Ὠοτοκία, ας, ἡ, *ovi partio*, ſeu *generatio*. ab

Ὠοτόκος, υ, ὐ, *ovipara* : ab ὠὸν, & τόκος à p. m. verbi τίκτω.

Ὠοτοκοῦσιν, *ova pariunt* : 3. pl. ind. act. verbi ὠοτοκέω, quod vide.

Ὦπα, acc. ſing. ab ὠψ, *vultus*. Th. ὄπλομαι, *video*.

Ὤπασε, & ὤπασεν, *dedit* : 3. ſing. a. 1. act. verbi ὀπάζω, *præbeo* ; it. *inſequor* : f. άσω.

Ὀπέομαι, *video* : ſæpè apud Oppian. ὠπήσασθαι. a. 1. infin. ab ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὦπερ, Dor. pro οὗπερ, *ubi*.

Ὄπια ὀφρύδια, *ſupercilia* : quia ſuper ὦπας. Heſych.

Ὦ πιμελητὰ, Dor. pro ὦ ἐπιμελητὰ, *ô curator*.

Ὅπλη, ης, ἡ, *ictus qui fit manu* : manus enim eſt naturale ὅπλον. Heſych.

Ὡπλισμένα, *armati* : n. pl. præt. part. paſſ. verbi ὁπλίζω, *armo*.

Ὦ,

Ὦ πόλλαν, Dor. pro ὁ Ἀπόλλων.
Ὦ πόλοι, Dor. pro οἱ αἰπόλοι.
Ὦπται, 3. sing. p. m. verbi ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.
Ὦπτησα, ας, ε, & in 3. pl. ὤπτησαν, *assâ-runt*: a. 1. ind. act. verbi ὀπτάω, *torreo, assо*, f. ήσω.
ΩΡΑ, ας, ἡ, *tempus*; it. *HORA*: *pulchritudo, venustas*. ὥρα κεκοσμένος, *qui temperatam pulchritudine formam habet*; *formosus* ὡρᾶν, gen. pl. Dor. pro ὡρῶν. Est &
Ὦρα, *respiciebat*: 3. sing. imperf. act. ὤραον,-ων, -ας,-ας,-αε,-α, verbi ὁράω, *video*.
ΩΡΑ, ας, ἡ, *cura*.
Ὡραῖος, αία, αῖον, *speciosus, a, um*; *tempestivus, vernus*. Th. ὥρα.
Ὡραιότατος, superl. ab ὡραῖος, *speciosus*, quod vide.
Ὡραιότης, ητος, ἡ, *tempestivitas, maturitas*; item *pulchritudo*: ab ὡραῖος· a præced. Th.
Ὡραίουσι, *matura reddunt*: Æol. pro ὡραΐζουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὡραΐζω, ab eodem. Th. Undè
● Ὡραϊσμὸς, οῦ, ὁ, *ornamentum, pulchritudo*.
Ὡράν, pro ὡρανῶ. Vide in
Ὡρανὸς, Dor. pro οὐρανὸς. ὡρανῶ, gen. Æol. & Dor. pro οὐρανοῦ, quod vide.
Ὦ Ὦρατος, Dor. pro ὁ Ἄρατος, *Aratus*.
Ὦ Ὠργεῖος, Dor. pro ὁ Ἀργεῖος.
Ὠργίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀργίζομαι, *irascor*: hoc ab ὀργίζω, *facio irasci*: f. ίσω. p. ὠργικα. Th. ὀργὴ, *ira*.
Ὠρείθυια, ας, ἡ, *Orythyia*, regina Amazonum.
Ὤρεξατο, *petiit*: 3. sing. a. 1. m. verbi ὀρέγω, *porrigo*: f. ξω. p. ὤρεχα. aor. 1. pass. ὠρέχθην. Hinc ὠρέξαθ', pro ὠρέξατο, 3. pers. sing. a. 1. med.
Ὦρεον, *videbam*: imperf. act. ab ὁράω, Ion. pro ὁρᾶν, *video*.
Ὦρεσι, *uxoribus*: dat. plur. Ion. pro ὧρσι, ab ὄαρ, ὄαρος, ἡ, *uxor*: in pl. ὄαρες, & contractè ὦρες.
Ὠρέω, -ῶ, f. ήσω, *curo*: ab ὥρα, *cura*; it. *custodio*: ab οὖρος, *custos*.
Ὥρη, ης. Ion. pro ὥρα, ας, ἡ, *hora, tempus*: dat. ὥρῃ, Ion.
Ὠρθριζε, 3. sing. imperf. act. &
Ὠρθριζα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρθρίζω, *diluculo venio*: imperf. ὤρθριζον, f. ίσω. p. ὠρθρικα. Th. ὄρθρος, ου, ὁ, *diluculum*.
Ὠρθώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς,
Ὠριγνᾶτο, 3. sing. imperf. pass. &
Ὠριγνῶντο, *certabant, porrigebantur*: 3 pl. imperf. pass. ab ὀριγνάομαι, -ῶμαι. Th. ὀρέγω, *porrigo*: f. ξω. p. χα.
Ὡρικὸς, ἡ, ὸν, *tempestivus, florens ætate*. Th. ὥρα, *tempus*.
● Ὥριμος, η, ον, *maturus*. Th. id.
Ὤρινε, *concitavit*: a. 1. ind. act. ὠρίνετο, *commovebatur*: 3. sing. imperf. pass. verbi ὀρίνω. Th. ὀρω, *excito*.
Ὡριος, α, ον, *tempestivus*, & *certo tempore factus*: ὥρι pro ὥρια, nom. pl. n. g. ὡρίας τελετὰς, *solennitates, quæ quotannis certo statoque tempore celebrantur*. Th. ὥρα, *tempus*.
Ὡρίσατο, 3. sing. a. 1. m. &
Ὡρισμένος, η, ον, part. p. pass. verbi ὁρίζω, *definio*. f. ίσω. a. 1. ὥρισα, ας, ε, perf. ὥρικα. Th. ὅρος, ου, ὁ, *terminus*.
Ὦ Ὄριφος, Dor. pro ὁ ἔριφος, *hœdus*.
ΩΡΙΩΝ, ωνος, ὁ, *ORION*: signum cœleste: at
Ὡρίων, nomen avis.
Ὤρκισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὁρκίζω, *juro*: quod vide.
Ὡρμάθη, Dor. pro ὡρμήθη, *cum impetu fecit*: 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ὁρμάομαι. Th. ὁρμὴ, *impetus*.
Ὥρμαινε, *agitaret*: 3. sing. imperf. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo*: f. ανῶ. p. ὥρμαγκα· ab eod. Th.
Ὡρμᾶτο, *motus est*: 3. sing. imperf. pass. verbi ὁρμάω, *impetu feror*: f. ήσω· à præced. Th.
Ὡρμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. pluſq. p. pass. verbi ὁρμέω vel ὁρμάω, ab eod. Th.
Ὥρμενος, per Sync. pro ὡρμημένος, *concitatus*: p. part. pass. ab ὁρμάω. &
Ὥρμηνε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo*. &
Ὥρμησα, ας, ε, & in 3. pl. ὥρμησαν, a. 1. ind. act. &
Ὡρμῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ὁρμάω, *cum impetu feror*. Th. ὁρμὴ, *impetus*.
Ὦ Ὄρνες, Dor. pro οἱ ἄρνες, *agni*.
Ὤρνυτο, *ruebat*: 3. sing. imperf. m. verbi ὄρνυμαι, *excitor*. Th. ὄρω, *excito*.
Ὡρολόγιον, ου, τὸ, *HOROLOGIUM*: ab ὥρα, & λόγος, à λέγω, q. d. *horas indicans*.
Ὥρορα, per Metath. pro ὅωρα, p. m. Att. pro ὥρα, verbi ὄρω, *excito*.
Ὡρος, ου, ὁ, *annus, tempus*, ab ὥρα.
Ὄρος, εος, τὸ, Dor. pro οὖρος, εος, τὸ, Ion. pro ὄρος, *mons*.
Ὦρσα, ας, ε, *concitavi*: a. 1. ind. act. verbi ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.
Ὤρσε, *concitabat*: 3. sing. imperf. act. verbi ὄρσω, quod Poëtæ finxerunt ab Æol. fut. ὄρσω, verbi ὄρω, *concito*.
Ὦρτ', pro ὦρτο, *concitatus erat*: 3. sing. pluſq. p. pass. ὦρμην, σο, το, verbi ὄρω, *concito*: f. -ρῶ, p. ὦρκα.
Ὤρυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel -τλω, *fodio*: f. ξω.
Ὠρυθμὸς, οῦ, ὁ, *ululatus, rugitus*. Th. ὠρύω, *ululo*.
Ὤρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρύσσω.
Ὠρυόμενος, *rugiens, frendens*: part. præs. m. ab ὠρύω, *rugio*.
Ὠρύχαται, & Att. ὀρωρύχαται, quod Ion. pro ὠρυγμένοι εἰσὶ, p. pass. verbi ὀρύσσω, *fodio*: f. ξω. p. ὤρυχα.
ΩΡΥΩ, & ὠρύομαι, *ululo, rugio*: f. ύσω, p. ὤρυκα. a. 1. ὤρυσα. Hinc ὠρυες, *aves feræ* dicuntur, quarum clamor est horribilis: à sono fictum.
Ὠρύωμα, ατος, τὸ, *rugitus*: à præced.
Ὦ Ὠρχαῖος, Dor. pro ὁ ἀρχαῖος, *ille antiquus*.
Ὠρχεῖσθε, 2. pl. imperf. m. &
Ὠρχεῦντο, Ion. seu Dor. pro ὠρχοῦντο, 3. pl. imperf.

imperf. verbi ὀρχέομαι, -οῦμαι, *salto*, f. ήσομαι.

Ὠρχήσασθε, 2. pl. a. 1. m. ὠρχησάμην, ω, ατο, verbi ejuſd.

Ὀρχμενος, per Sync. pro ὁ ἀρχόμενος, *incipiens*: ab ἄρχομαι. Th. ἀρχή, *initium*.

Ὠρωρείν, *excitatus eram*: pluſq. p. med. verbi ὄρω, *excito*; f. ὀρῶ. p. m. ὦρα, & Att. ὄρωρα.

Ὠρωρέχατο, *porrecti erant*: Ion. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi ὀρέγω, *porrigo*: f. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὀρώρεχα, in paſſ. ὀρώρεγμαι, in pluſq. p. ὠρωρέγμην, ξο, κτο.

Ὠρωρέχειν, *porrexeram me*: pluſq. p. act. Att. verbi ejuſd. & eodem modo formatum.

Ὠρώρυκτο, Ion. & Att. pro ὤρυκτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ὀρύσσω, f. ξω, *fodio*.

Ὠρωρύχειν, *foderam*: pluſq. p. Att. ejuſd. verbi.

Ὡς, particula varios habens uſus: pro *ſicut*, *poſtquam*: q. ab ὃς, eſt enim ὃν τρόπον, *quemadmodum*, Att. pro πρὸς, *ad*, cum acc. ὡσεί, *velut*, ab ὡς, & εἰ· ὥσπερ, *ſicut*, ὥστε, *adeo ut*, ὥσκε, *ut*, *utinam*, καθὼς, *velut*, *ſicut*, ἕως, *donec*, *uſque*, *dum*, τέως, *tamdiu*.

Ὡς, *ſic*, *ita*: ex ὁ vel ὃς, pro αὐτὸς, eſt enim αὐτὸν τρόπον, ὡσαύτως.

Ὡς, ὠτὸς, τὸ, Dor. pro οὖς, *auris*.

Ὦσα, ας, ε, *impuli*: a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, *pello*: f. ὠθήσω, & ὤσω, a. 1. infin. ὦσαι. p. ὦκα. p. paſſ. ὦσμαι, Att. ἔωσμαι.

Ὦσαι, a. 1. inf. act. ὦσαιτ', pro ὦσαιτο, *repelleret*: 3. ſing. a. 1. m. verbi ejuſd. Sed ὦσαι, pro οἶσαι, a. 1. inf. ab οἴω, pro φέρω.

Ὠσάμενος, η, ον, a. 1. part. m. verbi ὠθέω vel ὤω, f. ὤσω. a. 1. ὦσα.

Ὦσαν, *repulerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ὡσανεὶ, *quaſi*: pro ὡσεὶ. Th. ὡς.

Ὡσαννα, Hebr. *ſerva quæſo*, *felicem ſucceſſum tribue*: ὥσαννα τῷ υἱῷ, pro σῶσον νυν τὸν υἱὸν, more Hebræo.

Ὦσασκε, *impulit*: Ion. pro ὦσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω.

Ὡσαύτως, *eodem modo*: adv. ab ὡς, *ſicut*, & αὐτὸς, *ipſe*.

Ὦσδεν, Dor. pro ὄζεν, *redolebat*: imperf. ab ὄζω, *oleo*.

Ὦσε, *pepulit*: 3. ſing. a. 1. ὦσα, qu. v.

Ὡσεὶ, *perinde*, *tanquam*, *circiter*, *firme*, ab ὡς, *ſicut*, & εἰ, *tanquam*.

Ὡσηὲ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *ſervavit*.

Ὠσθεὶς, έντος, *pulſus*: a. 1. part. paſſ. &

Ὠσθῆναι, a. 1. infin. paſſ. ab ὠθέω, *pello*: f. ὠσθήσω.

Ὦσι, *ſint*: 3. pl. præſ. ſub. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ὦσι, *miſerint*: 3. pl. a. 2. ſub. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, a. 2. ἧν.

Ὠσὶ, *auribus*: dat. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ὦσμαι, & Att. ἔωσμαι, p. paſſ. verbi ὠθέω, f. ὤσω. p. ὦκα. p. part. paſſ. ὠσμένος, a. 1. paſſ. ὤσθην. a. 1. part. paſſ. ὠσθείς.

Ὠσμένος, *pulſus*: perf. part. paſſ. ab eod. verbo.

Ὥσπερ, *ſicut*: adv. ex ὡς, & περ. Hinc ὡσπερεί.

Ὥστε, & ὥς᾽, *adeo ut*, *utque*: ab ὡς, & τε.

Ὡστεῖ, Att. pro ὡστιῇ, 2. ſing. fut. 1. med. ὡστεῖσμαι, pro ὡστίσομαι, verbi ſeq.

Ὡστίζω, *trudo*: f. ίσω, & Att. ὡστιῶ. Th. ὠθέω, idem.

Ὠ ᾽σοργος, Dor. pro ἄσοργος, *crudelis*.

Ὦσφραντο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ὀσφραίνομαι, *olfacio*: f. ὀσφρανοῦμαι, p. paſſ. ὤσφραμμαι.

Ὄχος, υ, ὁ, & ὤχη, ης, ἡ, *ramus novellus*: ex ὄχος.

Ὦσω, *pellam*: f. 1. act. ab ὠθέω, *pello*: f. ὤσω, tanq. ab ὤθω.

Ὦτα, *aures*: nom. & acc. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ὠτάγρα, ας, ἡ, *inſtrumentum quo aures torquentur*, *auricularius forceps*: quia ὦτα ἀγρεύει.

Ὠτακυσέω, f. ήσω, *auribus capto quæ dicuntur*: ab

Ὠτακυσὴς, οῦ, ὁ, *auricularius*: Gl. qui ὠτὶ ἀκούει. Delatores enim principum ὦτα, & ὠτάρια dicuntur, quia ſunt eis pro auribus.

Ὦτᾶν, *ô amice*, *heus bone vir*, pro ὦ ἑτᾶν, voc. Dor. pro ἕτα, ab ἕτης, ου, ὁ, *ſocius*, *amicus*.

Ὠάριον, υ, τὸ, *auricula*, *auris Veneris*, oſtreum quoddam Æolibus: ab *auriculæ* ſimilitudine: ab οὖς, *auris*. Th. οὖας, idem.

Ὠταρὸς, pro ὠτώεις, *auriculoſus*, *auritus*: Gl. ab iiſd.

Ὦτε, Poët. pro ὥστε, *ceu*, *velut*, *ut*.

Ὠτεγχύτης, υ, ὁ, *auricularis clyſter*: inſtrumentum quo in ὦτα ἐγχύεται. Th. χέω, *fundo*.

Ὠτειλὴ, ῆς, ἡ, *vulnus*: ab οὐτάω, *vulnero*.

Ὤλερος, vel ὠ ᾽τερος, Dor. pro ὁ ἕτερος, *alter*.

Ὠτικὸς, ῆ, *auricularis*: ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, idem.

Ὠτίον, υ, τὸ, *auricula*; item *auris*: dimin. ex iiſd.

Ὠτὶς, ίδος, ἡ, *avis tarda*. Gl. quia aurita. ab iiſd.

Ὠτὸς, gen. ſing. ab οὖς, *auris*.

Ὦτος, υ, ſive ὠτὸς, ῆ, ὁ, *OTUS*, avis nycticoraci ſimilis; ab auribus plumeis ſic dicta: item Metaph. *homo fatuus*. Eſt etiam

Ὦτος, υ, ὁ, *OTUS*, nomen propr.

* Ὠτότμητος, *auribus mutilatus*.

Ὤτρυνον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi ὀτρύνω, *incito*: fut. υνῶ. p. ὦτρυγκα. a. 1. ὦτρυνα, ας, ε.

Ὠτώειις, ευτος, *auritus*: acc. ſing. ὠτώειλα. &

Ὤτων, gen. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖς, idem.

Ὠϋτὸς, Ion. pro ὁ αὐτὸς.

Ὤφαζ, *locus auro optimo abundans*. Jer. x. 9.

Ὤφειλον, imperf. & a. 2. ὄφελον, *debui*: ab ὀφείλω, *debeo*: f. ήσω. p. ὠφείληκα.

Ὤφειν, pluſq. p. act. verbi ὄπτω, *video*: f. ψω, pro ὦφα.

Ὤφειρ, *nomen loci*, vel *regionis auriferæ*.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, (& Poët. ὠφελίη, & ὠφελία) *utilitas*, *auxilium*: tanq. ab ὠφελὴς, έος, ὁ ἡ, *utilis*. Th. ὠφελέω.

Ὠφελῆτε,

ᵇΩφελεῖτε, 2. plur. ind. vel imperat. præſ. act. verbi

ᵃΩΦΕΛΈΩ, -ῶ, *juvo, proſum:* cum acc. ſæpiùs abſolutè: f. ὠφελήσω. a. 1. ὠφέλησα. p. ὠφέληκα. præſ. paſſ. ὠφελέομαι, -οῦμαι, *juvor, prodeſt mihi:* a. 1. paſſ. ὠφελήθην, ης, η, *percepi commodum:* a. 1. ſub. paſſ. ὠφεληθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. part. paſſ. ὠφεληθείς, εῖσα, ἐν, *adjutus, a, um.*

ᵇΩφεληθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. à præc.

ᵇΩφέλημα, ατος, τὸ, *adjumentum, emolumentum:* à 1. ſing. p. paſſ. ejuſd. verbi.

ᵇΩφέλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. act. &c

ᵇΩφελήσεια, ας, ε, a. 1. Æol. opt. &c

ᵇΩφέλιμος, ε, ὁ ἡ ὐ, *utilis:* ab ὠφελέω, *utilis ſum, proſum.*

ᵃΩφελον, ες, ε, *debui, utinam:* a. 2. ind. act. verbi ὀφείλω, *debeo:* f. ὀφειλήσω, p. ὠφείληκα.

* ᵇΩφειλημένος, acc. pl. præſ. part. paſſ. ab ὠφελέω, q. v.

ᵃΩφθην, ης, η, *apparui:* a. 1. ind. paſſ. verbi ὄπτομαι, *video:* fut. ὄψομαι, perf. ὦμμαι, ψαι, πται.

ᵃΩφθησαν, *viſi ſunt:* 3. pl. a. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

ᵃΩφλεε, 3. ſing. imperf. ab ὀφλέω, per Sync. pro ὠφείλα.

ᵃΩ φρόντιςος, Dor. pro ὁ ἀφρόντιςος, *ſecurus.*

ᵃΩχα, ας, ε, *aperui:* p. ind. act. verbi οἴγω, *aperio:* f. ξω.

ᵃΩχάλο, Ion. pro ὠχάμεναι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ὦγμην, ὦξο, ὦκτο, verbi ejuſd.

ᵃΩχετο, *ibat, gradiebatur:* 3. ſing. imperf. med. verbi οἴχομαι, *abeo:* f. οἰχήσομαι, p. ᾤχημαι.

ᵃΩχθησαν, *ingemuerunt:* 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὀχθέω, *indignor:* f. ήσω. a. 1. ὤχθησα, ας, ε.

ᵇΩχόμεθ', pro ὠχόμεθα, *ibamus:* 1. pl. imperf. m. verbi οἴχομαι, *eo:* fut. οἰχήσομαι.

ᵃΩχρα, ας, ᾶ, *ochra:* Angl. Ochre. Th. ὠχρός.

ᵇΩχρία, ας, ᾶ, *pallor:* qualitas ὠχροῦ, Deut. xxviii. 22. mel. edit. ὤχρα.

ᵇΩχριάω, -ῶ, &c

* ᵇΩχράω, -ῶ, *palleo, palleſco:* ab

ᵇΩ ΧΡΟ Σ, οῦ, ὁ, *pallidus:* quod ab ὠὸς χρόα· eſt enim ut *ovi vitellus.*

ᵃΩχρος, ου, ὁ, *pallor, palliditas:* &c

ᵇΩχρότης, ητος, ᾶ, idem. Th. ὠχρός.

* ᵇΩχρόω, & ᵇΩχραίνω, *pallefacio, pallidum reddo.* Th. ὠχρός.

ᵃΩχωκα, Att. pro ὤχηκα, perf. act. verbi οἰχέω, quod ab οἴχομαι, *abeo:* f. οἰχήσομαι, p. ᾤχημαι.

ᵃΩψ, ὀπὸς, ὁ, *vultus, oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Τῷ Θεῷ δόξα.

LEXICON

LATINO-GRÆCUM.

A Vel Ab, ὑπὸ *cum gen. ut &* παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ vel ἐξ.
A puero, ἐκ παιδίου, ἐκ παιδός.
A ſecretis, οἱ ἀπὸ τῶν ἀπορρήτων.
Ab aliquo ſtare, μετὰ τινὸς εἶναι, σὺν τινὶ εἶναι.
Ab epiſtolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιſτολῶν.
A *vel* Ab *ſequente* uſque, ἀπὸ *ſequente* μέχρι, *vel* ἄχρι, *vel* ἕως, *cum genit.*
Ab hoc tempore, ἐξέτι τοῦ, ἀπὸ τότε, ἐκ τοῦ νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν.
Ab ineunte adoleſcentiâ, ἐκ νέας, ἐκ νέου, ἐκ νηπίου, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
Ab initio, κατ' ἀρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poët.
Ab integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου.
Ab inteſtato, *id eſt*, ſine teſtamento, ἀδιαθέτως, μὴ διαθεμένως.
Abs re, ἔξω λόγου, ἀπὸ *vel* ἔξω τρόπου, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ σκοποῦ.
Abacium, ἀβάκιον.
Abactus, a, um, ἀπελαυθείς.
Abaculus, ἀβάκιον, ψηφίδιον, τραπέζιον.
Abacus, ἄβαξ, ἄβακος.
Abalienatio, ἀπαλλοτρίωσις.
Abalienatus, ἀπαλλοτριωμένος.
Abalieno, ἀπαλλοτριόω, ῶ,
Abalienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.
Abamita, ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, θεία τοῦ προπάππου, ἀπάτωρ θεία.
Abarceo, ἀποκωλύω.
Abavia, ἀπομάμμη.
Abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου, ἀπάτωρ θεῖος, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.
Abavus, ἀπόπαππος, ἐπίπαππος, πρόγονος.
Abax, ἄβαξ.
Abbas, κοινοβιάρχης, ἀρχιμανδρίτης.
Abbatia, ἀββάτεια, κοινόβιον.
Abbatiſſa, ἀρχιμανδρίτις.
Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω, *cum acc.* ἀποκεφαλαιόω, ῶ.
Abdicare magiſtratu ſe, ἀπιέναι τῆς ἀρχῆς. ἀπειπεῖν, ἐξόμνυσθαι *vel* ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, ἀφίεσθαι τῆς ἀρχῆς.
Abdicatio, ἀποκήρυξις, ἀπόρρησις.

Abdico, as, ἀποδοκιμάζω, ἀποκηρύττω, ἀποποιέομαι.
Abdico, is, *id eſt*, repudio, recuſo, ἀπαγορεύω, παραιτέω, ῶ, ἀποτίθεμαι, ἀνατίθεμαι, (ἀπείπω τὸν υἱόν.)
Abditè, κρύβδην, κρύφα, κρυφίως, λάθρα.
Abditum, κρύφιος τόπος, κρυπτόν.
Abditus, κρυπτὸς, ἀπόκρυφος. ἐνδόμυχος, μύχιος, μυχιαῖος, ἀπόῤῥητος.
Abdo, is, ere, κρύπτω τινά τι, ἀποκρύπτω, καταδύνω.
Abdomen, ἐπιγάστριον, ἧτρον.
Abdor, κρύπτομαι.
Abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι.
Abductus, ἀπαγόμενος.
Abedo, κατεσθίω, ἀποτρώγω.
Abeo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, εἶχομαι εἰς Θράκην.
Aberceo, ἀπείργω σέ τινος.
Aberratio, ἀποπλάνησις, ἁμάρτημα, ἀπόπτυξις.
Aberro, ἁμαρτάνω, ἁμαρτάνω, παραμαρτάνω, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, aberro à viâ. ἀπαρλάομαι, ἀποτυγχάνω, ψεύδομαι, ἀποσφάλλομαι, ἀποπλανάομαι, *cum gen.*
Aberro paulùm, παρολισθαίνω.
Aberrunco, ἐκβοτανίζω.
Abeſſe & Abſore, ἀπέσεσθαι.
parùm Abeſſe, μικροῦ δεῖν. multùm Abeſſe, πολλοῦ δεῖν.
Abgrego, ἀφορίζω.
Abhinc, ἤδε, ἀπὸ τοῦδε, ἐνθεῦθεν, ἐκθένδε.
Abhorreo, μυσάττομαι τι, ἀπάλλαττομαι, ἀποτροπιάζομαι, δυσχεραίνω.
Abi, ἄπει, ἄπιθι, ἄφερπε, Poët.
Abi in malam rem, φθεῖρε, ἄπερρε, ἄπαγε εἰς μακαρίαν, ἔρρ' ἐς κόρακας.
Abjectè, ἀπερριμμένως.
Abjectio, ἀποβολὴ, ἀπόῤῥιψις, ταπείνωσις.
Abjecto, ἀποῤῥίπτω.
Abjectus, ἀπερριμμένος, καταβεβλημένος, ἄτιμος, ἀνάριθμος, ταπεινὸς, ἀδόκιμος, ἀσύφηλος, ἀπόθετος.
Abiegnus, ἐλάτινος, ἐλάτινος.
Abies, ἐλάτη.
Abietarius, τέκτων, ξυλικός.

A B

Abigeatus, ἀπελασία.
Abigeus, ἀπάλετης.
Abigo, σοβέω, ῶ, ἀπελαύνω, περιελαύνω τινὰ, ἀπείργω, ἀνίστιμι, ἐξίλλω.
Abjicio, ἀπορρίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, παροθίω, ῶ, προΐημι, cum acc.
Abiit *pro* mortuus eſt, ἀνοίχυλαι, οἴχεται, οἰχώκεε.
Abitio, Abitus, ἀπέλευσις, περιχώρησις, ἀπαλλαγὴ, ἀποδιήλυσις, χώρησις.
Abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκρίνω.
Abjugo, *id eſt*, à jugo removeo, ἀποζεύγνυμι.
Abjungo, ἀποζευγνύω, ἀποζεύγνυμι, ἀποχωρίζω, ἀπαμείρω, ἀναζεύγνυμι, μεταγὼ.
Abjuratio, ἀπωμοσία, ἐξωμοσία.
Abjuratum, ἐξωμοθὲς.
Abjuro, διομνύω τι, ἀπομόω, ἀπόμνυμι, ἀπομνύω, ἐξομνυμι, cum acc. ἀποβάλλω τι δι' ὅρκων.
Ablactatus, ἀπογεγαλακτισμένος.
Ablacto, ἀπογαλακτίζω.
Ablaqueatio, ῥιζοτομία.
Ablaqueo, ῥιζοτομέω, -ῶ, περιαιρῶμαι, γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας.
Ablatus, ἀφηρημένος.
Ablectæ ædes, οἶκος κεκορημένος, κεκαλλωπισμένος.
Ablegatio, ἀπόπεμψις, ἀποπομπή.
Ablegatus, ἀπόπεμπτος, ἀπόβλητος.
Ablego, ἀποπέμπω τινα, ἀποστέλλω, διαπέμποματι τὴν ἐπιστολήν.
Abligurio, καταλιχνεύω, ἐκλείχω, διαλαφύσσω, κατατιτώζω, ἀναισιμόω, -ῶ, κιχλίζω.
Abloco, ἐκμισθῶ.
Abludo, ἀπάδω, ἀπεικάζομαι.
Abluendus, πλυτέος.
Ablue, ἀπονίπτω, κλύζω, πλύνω, ἀπολούω, ἀποπλύνω, ἐκπλύνω, ἐκκλύζω.
Ablutio, ἔκνιψις, ἀπόνιμμα.
Ablutus, λελουμένος.
Abluvium, κατακλυσμός.
Abmatertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.
Abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι.
Abneco, ἀποκτείνω, νεκρόω, -ῶ.
Abnegatio, ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι, -οῦμαι, ἔξαρνός εἰμὶ.
Abnepos, ἀπέκγονος.
Abneptis, ἀπεκγονη.
Abnecto, ἀπονυκτερεύω.
Abnodo, δεσμοὺς ἐκλεύω.
Abnormis, ἄμετρος.
Abnue & Abnuto, ἀναλεύω τεῦτο, ἀπονεύω, ἀπίπτω, ἀρνέομαι, -οῦμαι.
Abolendus, ἐξαιρετέος.
Aboleo, ἀφανίζω, ἐξατείφω, ἀκυρόω, -ῶ, ἀμαυρόω, -ῶ, ἀπολέω.
Abolere leges, ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, λύειν *vel* καταλύειν νόμον, ἀπεψηφίζεσθαι *vel* ἀποχειροτονεῖν *vel* ἀποδοκιμάζειν νόμον.
Abolitio, ἀφανισμὸς, ἀφάνισις.
Abolitus, ἀφανισθεὶς, ἐξαλαφθείς.
Abominabilis & Abominandus, βδελυκτὸς, βδελυρὸς, μυσαρὸς, μυσὸς, ἀπότροπος.
Abominatio, βδέλυγμα, μίασμα, ναυτία, μυσος, προσοχθισμός.
Abominor, βδελύττομαι σε, μυσάττομαι, ἀφτιόομαι, -οῦμαι, προσοχθίζω, ἀποτροπιάζομαι.

Aborior, ἀπογίνομαι, *vel* Abortio, ἀμβλισκάνω, ἀμβλίσκω & ἀμβλόω, ἐξαμβλόω, ἐξαμβλώσκω, ἐκτιτρώσκω, ἀποκυίσκομαι.
Abortire facio, ἀμβλίσκω.
Abortivus, a, um, ἀγίνεθλος, ἐκβόλιμος, ἐκτρωματιαῖος.
Abortivus partus, ἀμβλεθρίδιον.
Abortus, abortio, ἐκτρωσμὸς, ἔκτρωμα, ἐξάμβλωσις, ἐξάμβλωμα, ἀμβλωσις.
Abrado, ἀποξύω, ἀποξύρω, ἀποκναίω.
Abraſus, ἀπόξισος.
Abreptus, ἁρπαζόμενος, ἁφαρπαζόμενος.
Abripio, ἁρπάζω *vel* ἁφαρπάζω τινα, ἑλκύω, -ῶ.
Abrodo, ἀποκναίω, ἀποτρώγω, ἀποκείρω.
Abrogare leges, ἀποχειροτονεῖν νόμους.
Abrogatio, ἀποκύρωσις, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ἀποχειροτονία.
Abrogo, ἀποκυρόω, ἀκυρόω, ἀναιρέω, ἀποδοκιμάζω, ἀπολαμβάνω, ἄκυρον ποιέω, -ῶ, διαγράφω, μεταγράφω.
Abrotonum, ἀβρότονον.
Abrumpere vitam, ἀπορρῆξαι τὸν βίον.
Abrumpo, ἀπορρήγνυμι.
Abruptè, ἀποτόμως.
Abruptio, ἀπόρρηξις, ἀπόλομή.
Abruptum, ἀπόκρημνον, ἀπορρωξ τόπος.
Abruptus, ἀπότομος, ἀποτμηξ, ἀπόρρωξ.
Abſcedo, ἀποχωρέω, ἄπειμι ἀπὸ τινος, ἀφίστημι τινος, ἐξαναχωρέω, -ῶ.
Abſceſſio *vel* Abſceſſus, ἀπόστημα, ἀπόστασις.
Abſcido *vel* Abſcindo, ἀποτέμνω τι, ἀποκόπτω, ἐκκόπτω, ῥύπτω, ἀνακείρω.
Abſciſſus, ἀποκοπὶς, ἀποκικορμένος.
Abſconditè, κρυφῆ.
Abſconditus, κρυβεὶς, ἀποκεκρυμμένος.
non-Abſconditus, ἀκατακάλυπτος, ἀκατάληπτος.
Abſcondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι, ἐγκρυφίζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω.
Abſconſio, ἀπόκρυψις.
Abſens, ἀπὼν, -οντος, ἄδημος, ἀποδημίαν.
Abſentia, ἀπουσία.
Abſentio, *idem quod* diſſentio, διαφωνέω, -ῶ.
Abſento, ἄπειμι.
Abſilio, ἀποπηδάω, -ῶ.
Abſimilis, ἀνόμοιος, ἀφόμοιος; ἀπεοικώς.
Abſinthium, ἀψίνθιον.
Abſinthium marinum, σέριφον, σερίφιον.
Abſiſto, ἀφίστημι *vel* ἀποστατέω, -ῶ, τινος διαλείπω.
Abſoleo, *id eſt*, ab uſu recedo, ἀπαρχαιῦμαι.
Abſoletum, ἀπαρχαιωμένον, παρηλλαγμένον.
Abſolvere, *pro* perficere, ἀποτελεῖν τι, ἀπεργάζεσθαι, διαπράτλειν, τελεῖν, κατασκευάζεσθαι.
Abſolvere creditorem, *id eſt*, ei ſatisfacere, διαλύειν τὰ χρέα, ἀπαλλάτλειν.
Abſolvo, ἀπολύω τινὰ, ἀπογινώσκω τοῦ ἐγκλήματος, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.
Abſolutè, *i. e.* perfectè, τελέως, ἁπλῶς, ἐντελῶς.
Abſolutio, ἀπόλυσις.
Abſolutorius, ἀπολυκτικὸς.
Abſolutus, ἀπόλυτος, ἀνεθεὶς, ἄφετος, ἄνιτος.

Abſolutus, *id eſt*, perfectus, ἀποτελεσθείς, ἀπότελης, τέλειος, εὐτρεπὴς, ἐντελής.
Abſolutus omnibus partibus, ἀπαρτισθείς, καὶ πάντα τέλειος.
Abſono, ἀπᾴδω.
Abſonus, ἀπηχὴς, ἀπᾳδὸς, ἄρρυθμος, κακοηχὴς & κακόηχος, παράπληξ, ἔκμελής.
Abſorbeo, καταπίνω, ἀπομάττω, ῥοφέω, & ἀποῤῥόφω, -ῶ, λαφύσσω.
Abſorbitio, ῥόφημα, ῥόφησις.
Abſorptum, καταποθὲν, συμποθέν.
Abſque, ἐξω, *cum. gen.* ἄνευ & χωρὶς, δίχα.
Abſtemius, ἄοινος, ἄγλυκος, ἀζόμιος.
Abſtergendi vim habens, σμηκτικὸς, ῥυπτικός.
Abſtergere calumnias, ἀπολύεσθαι διαβολάς.
Abſtergo & Abſtergeo, ἀποσμάω & ἀποσμήχω, ἀποφάω, ἀποῤῥίπτω, ἀπομορύσσω, & μι, ἀπομάττω. ἀναμάττομαι, σμάω, ἐπισμάω & ἐπισμήχω, ῥύπτω.
Abſterreo, ἀποτρέπω τινὰ, ἐκφοβέω, -ῶ, ἀποσπεύδω.
Abſterſio, ἀπόμαξις, ἔκνιψις.
Abſtineo, ἀπαλλάττομαι & ἀπέχομαι τινος, ἀπείργω; ἀφίσταμαι, ἐξίσταμαι, ἀπεχθάνω.
Abſtinens, ἀποσχὼν, ἐγκρατὴς, ἀποσὰς.
Abſtinenter, ἐγκρατῶς.
Abſtinentia, ἀποσχισις, ἐγκράτεια.
Abſto, ἀφίσταμαι.
Abſtractum, τὸ ἐξ ἀφαιρίσεως, τὸ ἀποκεχωρισμένον.
Abſtractus, ἀφῃρετὸς, ἀποκεχωρισμένος.
Abſtraho, ἀποχωρίζω, διασπάω, ῶ, ἀπάγω, χωρίζω ἀπὸ, ἀφέλκω.
Abſtringo, ἀπολύω.
Abſtrudo, ἀπωθέω, ῶ, ἀποκρύπτω.
Abſtrufus, ἀπόκρυφος, κρυπαῖος, ἀνακεχωρηκώς.
Abſit, οὐ γὰρ δὲ, μὴ γένοιτο, μὴ δῆτα, μὴ συμβαίνω.
Abſum, ἄπειμι, ἀπολείπω, ἀποδέω.
Abſumedo, ἀνάλωμα, δαπάνη.
Abſumo, δαπανῶ, ἀποδαπανᾶ, ἀποτρίω, ἀναλίσκω, διαφθείρω, κατέδω.
Abſurdè, ἀτόπως.
Abſurditas & Abſurdum, ἄτοπον, ἀτοπία, ἄπριπεν, ἀλλόκοτον, ἀμαθές.
Abſurdus, ἄλογος, ἄτοπος, ἄδοξος, ἀλόγιστος.
Abterminatus, ἀφορισθεὶς, ἐξοῤῥακισθείς.
Abundans, εὔπορος, λαῤῥὸς, δαψιλὴς, ἄφθονος, περισσύων, περιούσιος.
Abundanter & Abundè, ἐξαρκούντως, ἀφθόνως, διαρκῶς, διαρκῶς, λιπαρῶς, ἀδδην, εὐπόρως, περισσῶς, ἐκ περιστίας, δαψιλῶς.
Abundantia, εὐπορία, εὐθηνία, περισσεία, ἀφροσύνη, δαψίλεια, ἀφθονία, φορία, περιουσία.
Abundatio, πλημμυρὶς, κατακλυσμὸς, ἐπίκλυσις, χύσις.
Abundo, εὐθηνέω & ομαι. εὐπορέω, -ῶ περισσεύω τινος, γέμω, δαψιλεύομαι, ἐκκυμαίνω.
Abvolvo, ἀφίτημι, *vel* ἀφίεμαι.
Abuſivè, καταχρησικῶς.
Abuſivus, καταχρησικὸς, ἄχρηστος.
Abuſus, καταχρησις; ἀπόχρησις.
Abutor, καταχράομαι, -χρῶμαί τίνι, ἀποχράομαι, -χρῶμαί τινι κακῶς *vel* ἀπειροκάλως, παρακαταχράομαι.
Abyſſus, ἄβυσσος.

Ac, καὶ, ἤ.
Acacia, ἀκακία.
Academia, ἀκαδημία.
Acatium, ἀκάτιον.
Accanto, προσᾴδω.
Accedere ſententiæ, συγκατατίθεσθαί τινι.
Accedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις.
Accedo, προσβαίνω τινὶ, παραγίνομαι, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, εἰσαφικνέομαι, πρόσειμι, μέτειμι, συνεγγίζω.
Acceleratio, ἔπειξις, ταχία, σπουδή.
Accelero, σπεύδω, ἐπιταχύνω, ἐγκονέω, -ῶ, κατασπεύδω.
Accendo, ἀναπαίω τι, ἅπτω, ἀνάπτω, διαπυρόω, καίω, πίμπρημι, καταπίμπρημι.
Accendo rurſus, ἀναρθῶ, ἀνεύω.
Accenſus, ἠμμένος, ἁπτόμενος, θαλυόμενος, ἕαπτος, ἐνημμένος, ἐφημμένος, πεφυρμένος, πεφωσμένος.
Accentus, προσῳδία.
Acceptio, λῆψις, πρόσληψις.
Accepto, λαμβάνω, προσδέχομαι, ὑποδέχομαι.
Acceptum habeo, χαίρω τινὶ, *vel* ἐπὶ τινι.
Acceptum fero, προσλογίζομαι, ἀνατίθημί σοι τοῦτο, ἀφίεω, ἀπογράφω.
Acceptus, δεκτὸς, χαριεὶς, ἀσμενὴς, καταθύμιος, εὐπρόσδεκτος, προσληφθείς.
Accerſitor, ὁ κλήτωρ, κλητὴρ.
Accerſitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
Accerſo, κατακαλέω, -ῶ, μετακαλέω, -ῶ, μεταπέμπω, προσπέμπω τινά.
Accerſo aliquem crimine conjurationis: ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινι.
Acceſſio, ἠπιδηχὴ, πρόσθισις, προσθήκη, ἐπίκτησις, αὔξησις.
Acceſſu difficilis, δυσέμβατος, δυσίμβολος.
Acceſſu facilis, ἐπίδρομος, εὐπρόσιτος.
Acceſſus, ἄφιξις, ἔμβολή, ἐπίλευσις, πρόσοδος.
Accidens, συμβεβηκός.
Accidit, συμβαίνει μοι, ἐνδέχεται, συμπίπλει, καθήκει, & activè πάσχω.
Accido, συμπίπτω, προσυγχάνω.
Accido, περικόπτω, ἐκτρύχω.
Accieo, μεταπέμπω τινα, ἐπικαλέομαι, -οῦμαι, προσπέμπα.
Accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διασκευάζω, ἑτοιμάζω.
Accino, προσᾴδω *vel* παραψάλλω τινι, παρῳδέω, -ῶ.
Accio, προσκαλέω-ῶ *vel* μετακαλέω τινα.
Accipio, λαμβάνω, προσλαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι & ἀποδέχομαι & προσδέχομαί τι, ἀναιρίω, -ῶ, κομίζομαι τι παρά τινος.
Accipiter, ἱέραξ, ἶρηξ, κίρκαξ, ἀετερίας.
Accipitrarius, ἱεροκοτρόφος.
Acciſſo, *id eſt*, ſimulo, ἀκκίζω.
Accitus, a, um, προσκλητὸς, μετακλητὸς.
Accitus, ûs, ui, μετάκλησις, πρόσκλησις, προσπεμψις.
Acclamatio, ἐπικραγὴ, ἐπιφώνημα, ἐπιβόημα, εὐφήμησις.
Acclamito, προσφωνέω, -ῶ, ἐπαναβοάω, -ῶ.
Acclamo, ἐπικράζω, ἐπαναβοάω, -ῶ, ἐπιφωνέω, -ῶ, ἐπιάχω, εὐφημέω, ῶ.

Acclinis & Acclinus, ἐπικλινὴς, προσκλινής.
Acclino, ἐπικλίνω, πρεσκλίνω.
Acclivis & Acclivus, ἀμφίκυτος, ἀναφερὴς, ἀνάντης, ἐπάντης, παράντης, προσάντης.
Acclivitas, ἀνωφέρεια.
Accola, πάροικος, πρόσοικος, περίοικος.
Accolo, παροικέω, -ῶ & προσοικέω, -ῶ τινι.
Accommodatè, ἐπιτηδείως. ἱκανῶς, λυσιτελῶς.
Accommodatio, ἐπιτηδειότης, ἁρμογὴ, προσοικείωσις.
Accommodatus & Accommodus, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, λυσιτελὴς, οἰκεῖος, ἁρμόδιος, ἁρμότων τινί.
Accommodo, ἁρμόζω vel προσαρμόζω vel ἐφαρμόζω τινί τι, προσοικειόω, -ῶ, συμβιβάζω, περιτίθημι, προσχωρέω, -ῶ.
Accredo, ἐπιπείθομαι.
Accrementum & Accretio, ἐπαυξησις, ἐπίδοσις.
Accreſco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι.
Accubatio & Accubitus, ἀνάκλισις, κατάκλισις, λοχεία.
Accubitorium, ἀνακλιντήριον.
Accubo & Accumbo, παράκειμαί τινι, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατάκειμαι, ἀναπίπτω τ῀ γῆς vel ἐπὶ τ῀ γῆς.
Accudo, κόπτω, τυπόω, -ῶ.
Accumbo, κατακλίνω, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω.
Accumulatè, σωρηδὸν, πυκνῶς.
Accumulatio, ἐπισώρευσις, συνάθροισμα, νῆσις.
Accumulatus, νητὸς, νενημένος.
Accumulo, ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω. cum acc. συμφορέω, ῶ, πέω, & νάω.
Accuratè, ἐπιμελῶν, ἀκριβῶς, λιπαρῶς, & λιπαρέως, παριέρ῀ως.
Accuratè perſequi, ἀκριβολογεῖσθαί τι & ὑπέρ τινος, & περὶ τινος.
Accuratio, ἐπιμέλεια.
Accuratus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, λιπαρὴς & paſſ. ἐπιμεληθείς.
Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω, -ῶ.
Accurro, ἐπιτρέχω, προστρέχω, ἐπιθέω.
Accurſus, προσδρόμημα.
Accuſabilis, αἰτιατὸς, ἐλεγκτὸς, ἐπίμεμπ῀ος.
Accuſare falſò, συκοφαντεῖν τινα, ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνου, vel τινὸς φόνου, de cæde aliquem.
Accuſari, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐκ αἰτίας εἶναι, κατηγορεῖσθαι, γράφεσθαι, ἐπὶ κρίσει παραδίδοσθαι, αἰτίαν ὑπομένειν.
Accuſatio, ἔγκλημα, κατηγορία, αἰτίασις, γραφή.
Accuſatio, id eſt, conqueſtio, κατάμεμψις, λαβὴ, μυνη, ὑπαίτιον.
Accuſator, κατήγορος, διώκων, κρίνων, γραφόμενος, εὐθύνων, τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.
Accuſatoriè, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.
Accuſatorius, ἐπιμεμπτικὸς, κατηγορικός.
Accuſatus, ἐγκληθεὶς, κεκριμένος, ὑπομείνας αἰτίαν.
Accuſo, αἰτιάομαι, -ῶμαι σε τέτου, κατηγορέω, -ῶ, τινα φόνου & τοῦ φόνου, ἐγκαλέω, -ῶ, ἐπαιτιάομαι, -ῶμαι, μέμφομαι, διαγράφω τίνι αἰτίαν, ἐπιφέρω vel ἐπάγω, δικασ῀ήριόν τινι καθίζω, ἐπενέγκω γραφὴν πρὸς τίνα, ἐν αἰτίᾳ ποιέομαι -ῦμαί τινα, δι' αἰτίας ἔχω, ἐνδείκνυμαί τινα.
Acedia, id eſt, incuria, ἀκηδία.
Aceo, id eſt, acidus ſum, ὀξίζω, ὀξύνω.
Aceratus, id eſt, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acer, eris, arbor, σφένδαμνος, ἡ.
Acer, acris, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος.
Acerbè, πικρῶς, σ῀ρυφνῶς, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχέως.
Acerbitas, κότος, πικρία, ὀξύτης, σ῀ρυφότης.
Acerbo, id eſt, acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.
Acerbum, ὀμφάκιον.
Acerbus, πικρὸς, σφοδρὸς, ἀηδὴς, σ῀ρυγνός.
Acero, id eſt, paleis perfundo, ἀχυρόω, -ῶ.
Aceroſus, id eſt, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acerra, θυμιατήριον.
Acerrimus viſus, ὀξυτάτη ὄψις,
Acerrimus viſu, ὀξυωπέσατος, ὀξυδερκέσ῀ατος.
Acervatio, σώρευσις.
Acervatim, σωρηδὸν, ἀθρόως.
Acervo, as, σωρεύω.
Acervus, σωρὸς, ὄγκος, θῆμων, θὶν & θὶς, ὁ ϰ῍ ἡ.
Aceſco, ὀξύνομαι & ὀξύνω, ὀξίζω, παροξίζω.
Acetabulum, ὀξύβαφον, ἐμβάφιον, κοτύλη.
Acetarium vas, ὀξὶς -ίδος, ὀξύβαφον.
Acetum, ὄξος, ἔος, τὸ ὀξάλμη.
Achates, gemmæ nomen, ἀχάτης,
Acheron, fluvius infernalis, ἀχέρων.
Achetæ, id eſt, Cicadæ, ἀχέται.
Achilus, id eſt, pabulo deſtitutus, ἄχιλος.
Achillea, herbæ nomen, ἀχίλλειον, χιλιόφυλλον.
Acicula, ἀκεσ῀ήριον, βελόνη, περόνη, ῥαφίδιον, ἠπ῀ήριον & ἠπ῀ρίον.
Aciditas, ὀξύτης, σ῀ρυφότης.
Acidulus, ὑπόξυς, ὀξύδιος.
Acidum reddo, ὀξύνω.
Acidus, ὀξὺς, εἶα, ὺ· ὀξεῖος, ὁ.
Aciem inſtruere, παρατάτ῀ειν, ἐκτάτ῀ειν, παρατάτ῀ειν δύναμιν· παράταξιν ποιεῖν.
Acies, falcis & gladii, ἀκὴ, ἀκὶς, αἰχμὴ, ἀκμὴ, ἀκωκὴ, ὀξύτης, ἀκόνη.
Acies, exercitus, παράταξις, σ῀ίξ, τάγμα.
Acies, oculorum, γλήνη, βλέμμα, κόρη, ὀξυδερκὲς.
Acinoſus, ῥαγώδης.
Acinus & Acinum, ῥὰξ, γος, ὁ ϰ῍ ἡ, ῥᾶξ, πυρήν.
Acipenſer, piſcis, ἔλλοψ, ὀνίσκος.
Aculeatus, id eſt, ſervus, ἀκόλαθος.
Acone, id eſt, cos, ἀκόνη.
Aconitum, herbæ genus, ἀκόνιτον.
Acontia, id eſt, jacula, ἀκόντια.
Acontiæ, ſerpentum genera, ἀκοντίαι.
Acor, ὀξύτης, σ῀ρυφότης.
Acorna, planta quædam, ἄκορνα.
Acquieſco, σ῀έργω, ἡσυχάζω, ἀρέσκομαι, ἀπαταπαύομαι, ἐπαναπαύομαι, ἀρκέομαι, ἐπικλίνομαι.
Acquieſco rebus, συμφέρομαι τοῖς παρᾶσι, σ῀έργω τέτῳ, ἀρκέομαι τοῖς δε, εὐαρεσ῀ῶμαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθεσ῀ηκόσι, μένω ἐν τούτῳ, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, ἀρέσκομαι & ἀγαπάω, -ῶ, & συγχαρέω, -ῶ, cum dat.

Acquiro,

Acquiro, ἀντίχομαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κλάομαι, προσκλάομαι, περιποιέμαι, -ῶμαι, προσπορίζομαι, περιαίπλω τινί.
Acredula, *id est*, luscinia, ἀηδών, ἀηδώ, φιλομήλη.
Acrimonia, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, τρυφόντης, πικρία.
Acris, acre, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος.
Acris iræ, ὀξύθυμος, ὀξυθυμίας, ὁ.
Acritèr, πικρῶς, ὀξέως, δριμὺ, δριμέως, σφόδρα, ἐντόνως.
Acritudo, πικρία, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, τρυφνότης.
Acrodrya, *id est*, lignosum putamen habentia, ἀκρόδρυα.
Acrostichis, ἀκροστιχίς.
Acta, æ, *id est*, littus, ἀκτή.
Acta, orum, πραξεις.
Actio & Actus, πράξις, ἐνέργεια, δρᾶσις.
Actio, *id est*, accusatio, κατηγορία, ἔγκλημα, αἰτία.
Actionem intendere, ἀγανίζεσθαι, δίκην εἰσάγειν, λαχεῖν δίκην τινι τ᾽ κατηγορίας, injuriarum.
Actito, ἐνεργέω, -ῶ, πραγματεύομαι.
Activè, ἐνεργητικῶς, πρακλικῶς.
Activus, ἐνεργητικος, δρασικὸς, δραστήριος, ἐνεργὴς, πρακλικός.
Actor, ποιητὴς, πράτλων, δραστὴρ & δρασης.
Actor, *id est*, accusator, κατήγορος, διώκων.
Actor, *id est*, patronus, συνήγορος.
Actor, *id est*, histrio, ὑποκρίτης.
Actuarium, *id est*, oneraria navis, ὁλκὰς, -άδος, ἡ.
Actuarius, *id est*, actorum scriba, γραφεὺς.
Actuarius, *id est*, facilis, εὐναγήτος.
Actum est, *id est*, periit, πέπρακται, εἴχεται.
Actuosè, μογερῶς, δρασικῶς.
Actuosus, φιλέργος, ἐργώδης, πρακτικός.
Actus, a, um, πεπραγμένος, πραχθεὶς. In ipso Actu, ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ.
Actutum, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Acuens visum, ὀξυώπης, ὁ ἡ.
Aculeatus, ἀκανθώδης, ἔγκεντρος, κεντρωτός.
Aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλιπεῖν τοῖς ἀκρωμένοις.
Aculeus, κέντρον, ἄκανθα, ἐγκεντρὶς, κυρφίον, ὄγκος, ἧλος.
Acumen, διανότης, ὀξύτης.
Acumen auditûs, ὀξυηκοία.
Acumen ingenii, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Acuminatus, κεντρώτης, ὀξυτενὴς.
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, θήγω, θηγάνω, ἀκονάω.
Acupictores, πολυκίσαι, φρυγίονες, οἱ ζωωτῶν ἐργάται.
Acu-pictus, κεζὸς, πολύκισος.
Acu-pingere, βελόναις ποικίλλειν.
Acus, eris, ἄχυρον, ἀθὴρ, σκύβαλον.
Acus, ûs, ἀκίςρα, βελόνη, ῥαφίς.
Acutè, ὀξὺ, ὀξέως, λιγέως.
Acutè vociferans, ὀξυβόας, ὁ ἡ.
Acutè videns, ὀξυδερκὴς, ὁ ἡ· ὀξυωπίας & ὀξυώπης, ὁ.

Ad, τρὸς πρὸς, εἰς & ἐς, *cum acc.* χ', & *Att.* ὡς.
Adactio, βίασις, ἐπαγωγή.
Adactus, ἐπακτὸς, βιασθεὶς, εἰσαχθεὶς, ἀναγκασθεὶς.
Ad amussim, ἀκριβῶς, κατ᾽ ἀκρίβειαν, πρὸς στάθμην.
Adæquatio, ἀπίσωσις, παρίσωσις.
Adædifico, προσοικοδομέω, -ῶ.
Adæquè, ὁπίσης.
Adæquo, ἀνισόω, -ῶ, ἐξισόω, -ῶ, ἀπαρτίζω, ἀπευθύνω, ὁμαλίζω.
Adæro, ἐξαργυρόω, -ῶ.
Adæstuo, ὑπερζέω, ἐκκυμαίνω, προσκυμαίνω, *cum dat.*
Adaggero, ἐπισυναιθροίζω.
Adagium & Adagio, παροιμία, ἔπος, λόγος.
Adalligo, ἀναδέω, καταδέω, ἄναπτω, διανάπτω, ἐνάπλω, παρεμφάπλω, ἐξάπτω, ἐφάπτω, καθάπλω, περικαθάπλω, πριαπλω, προσάπλω.
Adamantinus, ἀδαμάντινος.
Adamas, ἀδάμας.
Adamatorius, ἐρωτικός.
Adamo, ὑπερφιλέω -ῶ, τινα, ἀγαπάω -ῶ.
Adaperio, ἀνοίγω, παρανοίγω, προσανοίγω, ἐμφανίζω.
Adapertilis & Apertus, ἀνεῳγμένος, εὐανοικτος.
Adapto, ἁρμόζω τί τινι, ἐπαρτύω, διαπήγνυμι.
Adaquo, ποτίζω τινι, ὑδραίνω.
Adarca, *vel* Adarces, *concreta quædam salsilago*, ἀδάρκης.
Adareo, καταμαραίνομαι.
Adactus, ûs, uî, ἐπαύξυσις.
Adaugeo, ἐπαυξω, αὐξάνω.
Adbibo, ἐπιπίνω, *cum gen. vel acc.*
Ablandior, παρακινέω, -ῶ, ὑπροσαίνω, ὑπαικάλλω.
Adcorporo, σωματοποιέω, -ῶ.
Adcresco, ἐπιγίνομαι, ἐπιφύομαι.
Addecimo, ἀποδεκτόω, -ῶ,
Addenso, πυκνόω, -ῶ.
Ad dextram, ad sinistram, ἐπὶ δεξία, ἐπ᾽ ἀριστερᾶ.
Addico, *id est*, vendo, ἀπεμπολέω, -ῶ, καταλλάτλομαί τι, ἀποκηρύτλω.
Addico, *id est*, pronuntio, ἀπαγγέλλω, ἀποκηρύτλω.
Addico, *id est*, condemno, καταδικάζω.
Addictio, *id est*, condemnatio, καταδίκη.
Addictus sum, ἀφιερόω -ῶ, τινι, δελεύω *cum dat.*
Addisco, *id est*, bene disco, προσμανθάνω, προσλαμβάνω τι ταῖς ἐπιςήμαις.
Adittamentum, ἐπίζλημα, προσθήκη, παρεμβήκη.
Additio, πρόσθεσις, προσθήκη, πρόσθεμα.
Additus, a, um, πρόσθετος, προστιθειμένος.
Addo, ἐπιτίθημι vel προσίθημι τί τινι, ἐπιβάλλω τι, προσδίδωμι, συνάπτω τι πρός τι.
Addoceo, προσδιδάσκω.
Addormisco, προσκοιμάομαι, -ῶμαι.

Addubitanter, διαπορητικῶς.
Addubitatio, ἀπόρησις, διαπόρησις, ὑποψία.
Addubitatus, ὕποπλος, ἀπορηθείς.
Addubito, ἀμφισβητέω, -ῶ περί τινος, διαπορέω, -ῶ, ἐνδοιάζω, ἀμφιβάλλω, ὑποπλεύω.
Adducere in ſuſpicionem, ἄγειν τινα εἰς ὑποψίαν.
Adduco, ἀνάγω, διάγω, ἰπάγω, ἐπάγω, παράγω, προσάγω, συνάγω, ὑπάγω τι εἰς τι.
Adducor, ἀνάγομαι, προσάγομαι, *cum acc.* προσίεμαι, *cum inf.*
Adductio, ἀναγωγή, παραγωγή, προσαγωγή, συναγωγή.
Adductus, ἀναγόμενος, παραγόμενος, προσαγόμενος, συναγόμενος.
Adductus donis, πεισθεὶς ὑπὸ δωρεᾶς.
Adduplico, διπλόω, -ῶ, ἐπιδιπλασιάζω.
Adedo, καταφάγω.
Ademptio, ἀφαίρεσις.
Ademptus, ἀφαιρεθείς.
Adeò, *id eſt*, uſque eò, ἕως, οὕτως, ὡς εἰς τοσοῦτον.
Adeò ut, τοσοῦτον, ὥστε, *cum ind. vel inf.*
Adeo, *id eſt*, Accedo, ἐπιβαίνω, προσέρχομαι τινι, ἀφικνέομαι, ἔπειμι, ἐφοδεύω, προσπορεύομαι τινι, φοιτάω πρός σε.
Adeo, *id eſt*, adorior *ſeu* aggredior, ἐπιχειρέω -ῶ τινι *vel* πρός τινα. ἄπλομαι τινος.
Adeo hæreditatem, εἰς τὰ κτήματα πορεύομαι, ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν, κληρονομέω, -ῶ κληρονομίας.
Adeps, σέαρ, πιμελή, ὀξύγιον, ἄλειφαρ, -ατος, δημός.
Adeptio, ἐπιτυχία, ἐπίτευξις, ἀπόλαυσις.
Adeptus, ἐπιτυχών.
Adequito, *id eſt*, equitando propiùs accedo, προσιππάζω, πρόσιππεύω, παριππεύω.
Adeſdum, δεῦρο, δεῦτε, ἴδι δή, ἴδι νῦν.
Adeſpotus, *id eſt*, ſine domino, ἀδέσποτος.
Adeſurio, βουλιμιάζω, βουλιμιάω, -ῶ, βουλιμωττάω.
Adeundum eſt, παριτητέον ἐστὶ, δίκαιον παρέναι.
Adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, παρέχω, κομίζω τι, παρασκευάζω, *cum acc.*
Adfringo, προσάγνυμι.
Adgannio, προσκυνέζομαι, *cum dat.*
Adhabito, παροικέω, -ῶ.
Adhæc, ἅμα δὲ, καὶ εἰς, ταῦτα, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τοῦτο, προσέτι.
Adhæreo, προσέχομαι, *vel* περιέχομαι, προσκολλάομαι, -ῶμαι, προσπλάττομαι, συνάπτομαι, προσίχομαι, *omnia cum dat.*
Adhæſio, προσκόλλησις.
Adhalo, προσπνέω, προσεύχω.
Adhamo, ἀγκιστεύω.
Adhibeo, ἀπεύχομαι *vel* διανέμω τι, προσέχω, προσφέρω, παραλαμβάνω.
Adhibeo curam & diligentiam, ἔχω *vel* ποιέω -ῶ ἐπιμέλειαν τινος.
Adhibeo in conſilium, παρακαλέω -ῶ σε *vel* εἰς συμβολὴν, παραλαμβάνω τὴν σύμβολὴν, συμβουλεύομαί τινι.
Adhibeo mentem, προσέχω τινι, *vel* προσίχω τὸν νοῦν τινι.
Adhinnio, πρεχρεμετίζω.
Adhorreſco, ἐπιπλήττομαι, ἐπιφρίττω.
Adhortatio, διακελευσμὸς, ἐγκέλευσμα, ἐγκέλευσις, παράινεσις, προτροπὴ, παράκλησις, παρακέλευσμα, παρακελευσμὸς, παρακέλευσις.
Adhortator, παρακλήτωρ, προτρέπων, παραινέτης, ἐριθιστὴς, ἐργεπείκτης.
Adhortatorius, παρακελυσικός.
Adhorter, ἀντιβολέω, -ῶ σε, προτρέπω τινα εἰς *vel* ἐπ' ἀρετὴν, παρακλέω, -ῶ, ἐγκελεύομαι, διακελεύομαι, ἐπικελεύομαι, παρακελεύομαί σοι τοῦτο, ὀτρύνω.
Adhuc, μέχρι τούτου, μέχρι νῦν, προσέτι, ἔτι.
Adhuc hodie, ἔτι καὶ νῦν.
Adjacio, παράκειμαι *vel* πρόσκειμαί τινι.
Adjectio & Adjectus, ûs, ui, ἐπίθεσις, προσολὴ, ἐπίβλημα.
Adjectitius, ἐπίθετος, παραβλητικός.
Adjectus, a, um, ἐπίθετος, πρόσθετος, ἐπιβεβλημένος, προσβεβλημένος.
Adigo, *id eſt*, adduco, προσάγω, ἰσάγω, ἐπάγω.
Adigo, *id eſt*, cogo, ἀναγκάζω, βιάζομαί τινα, παρίσαμαι τινα εἰς τι.
Adjicio, ἐπιβάλλω τι, προσεμβάλλω τινι, προστίθημι, παραζεύγνυμι.
Adjicio animum rei, *vel* ad rem, περιέχομαί τινι, ἐπίχω τινι τὴν γνώμην *vel* τὸ νοῦν.
Adjicio oculos in aliquid, ἐπέχω ὀφθαλμοὺς τινι.
Adimo, παιρέλω, ἀφαιρέω, -ῶ τι *vel* ἐξαιρέω, -ῶ τι τινος *vel* τινά τι, ἀφαιρέω, -ῶ τι & τινά τι *vel* τινός τι.
Adimpleo, ἐπιπληρόω, -ῶ, *vel* προσπληρέω, -ῶ τι, ἀναπλέω -ῶ.
Adinvenio, εὑρίσκω ἐφευρίσκω, παρευρίσκω προευρίσκω τινί τι.
Adinventio, παρεύρεσις, ἐξεύρεσις ἐπιτέχνησις, ἐπιτήδευμα.
Adipalis, σεατινός.
Adipatus & Adiposus, σεατώδης & σητώδης, πιμελώδης.
Adipiſcor, προσλαμβάνω, τυγχάνω τινος, ὀπτυγχάνω, προσκτάομαι, -ῶμαι, ἀντιποιέομαι, -ῶμαι *cum gen.*
Aditio & Aditus, εἴσοδος, πρόσοδος, ὁδὸς, ὄπτασις, ἄφιξις.
Aditu difficilis, ἀπρόσιτος, δυσπρόσοδος.
Aditu facilis, εὔφοδος, εὐπρόσιτος, εὐπρόσοδος, πρόσπλαστος.
Adjudico, ὀπδικάζω, ἐπικρίνω, ψηφίζομαί τινι.
Adjugo, ἐπιζεύγνυμι.
Adjumento eſſe alicui, εἶναί τινι βοηθὸν, συναγωνιστὴν, συνεργὸν, ἐπίκουρον· ἐπιγωνίζεσθαί τινι.
Adjumentum, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjunctio, ὀπζευξις, ὀπθεσις, πρόσθεσις.
Adjunctor, ἐπιζευκτὴρ, ἐπιθέτης, προσθέτης.
Adjungo, παραζεύγνυμι, προσίθημι, προσαιτῶ, προσαρμόττω τινί τι, καλλάομαι, -ῶμαι.
Adjuratio, ἐξορκισμός.
Adjurgium, ἔρις, νεῖκος.
Adjurgo, ἐρίζω, λοιδορέω, -ῶ, ἐπιμέμφομαι.
Adjuro, ὁρκίζω, ἐξορκίζω, ἐφορίζω τινα, ὁρκόω, -ῶ, ἐπορκόω, -ῶ, ἐπομόω, -ῶ *vel* ἐπόμνυμι.
Adjuto, προσβοηθέω, -ῶ.

Adjutor,

Adjutor & Adjutrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, ὀπάων, συνεργὸς, ἀλκτὴρ, ἀλεξήτηρ, βοηδρόμος.
Adjutorium, βοηδρία, βοήθημα, ἐπικουρία, ἀλεξητήριον.
Adjutus eſt, ὠφελήθη.
Adjuvamen, βοηθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjuvator & adjuvatrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, συνεργὸς, ἀλκτήρ.
Adjuvo, βοηθέω, -ῶ, cum dat. ἀμύνω, ὀφέλλω, ἐπικουρίω, -ῶ, ἐπαφελέω, -ῶ, συναφελέω, -ῶ, βοηδρομέω, -ῶ.
Adjuvo te, συναπλομαί σοι τῷ πόνῳ, συναίρομαί σοι τ πόνῳ, ωφελέω, -ῶ τινι, συναφελέω, -ῶ τινι.
Adlaboro, ταλαιπωρέω, -ῶ.
Adlubeſco, ἀρίσχομαι.
Admando, ἐπιτάτλω.
Admetior, ἐπιμετρίω, -ῶ, προσμετρέω, -ῶ.
Adminiculor, ὑπερείδω, στηρίζω, ὑποστηρίζω, βοηθέω, -ῶ, χαρακίζω.
Adminiculum, χάραξ, χαράκιον, ἔρισμα, στήριγμα, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adminiſter, ὑπηρέτης, ἄγκυρος.
Adminiſtra, ὑπηρέτις.
Adminiſtratio, διοίκησις, ἄγκονία, ὑπηρεσία, ἐγχείρησις.
Adminiſtrator, διοικητὴς, ὑπηρέτης, ἐπίτροπος.
Adminiſtro, διοικέω, -ῶ, ὑπηρετέω, -ῶ, ἀμφιλέω, -ω, & κατευθύνω, cum dat. ἄγκτιθημι τὰ κοινὰ τ πολεως, ἄγκ χειρὸς ἔχω τ πόλιν.
Adminiſtro malè, ἀποδιοτάω, -ῶ τινος, παραδιοικέω, -ῶ τι.
Adminiſtro ſacramenta, μυστήρια ἄγκμυρίζω.
Admirabilis, θαυμασίος, θαυμαστὸς, εὐδόκιμος, ἀγαστός.
Admirabilitèr, θαυμασίως, θαυμαστῶς, ἐκπλαγῶς, ἀγαμένως.
Admirandus, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, εὐδοκιμὸς, ἀγαστός.
Admiratio, θαῦμα, θαυμασμὸς, θάμβος, θίλγμα, θαυματοποιία.
Admirationi ſum, θαυμάζομαι κατά τι, ἐκπλήτομαι.
Admirator, θαυμαστὴς, ἀγαστὴς, θελκτήρ.
Admiror, θαυμάζω τινα τ σοφίας vel ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιθαυμάζω, ἄγαμαι, ἐπάγαμαι, θήπω, καταθήπω, σεβάζω.
Admiſceo, ἐπιμίγνυμί τινι, παραπλέκω.
Admiſſarium admitto, ὀχεύω.
Admiſſarius ſcil. equus, ὀχιστὴς, ὀχῖος. ἀναβάτης, θόρος.
Admiſſio, εἰσδοχὴ, εἰσαγωγὴ, συγχώρησις.
Admiſſum ſcil. ſcelus, πλημμέλεια, πλημμέλημα, ἁμαρτία.
Admiſſura ſcil. equæ, ὀχεύμα, ὀχεία.
Admiſſus, προσδεχθεὶς.
Admiſtio, μίξις, ἐπιμιξις, πρόσμιξις.
Admiſtus, ἐπίμικτος, πρόσμικτος.
Admitto, ἄγομαι εἰς, προσδέχομαι, cum acc. ἐφίημι, παρίημι, προσίημι τινα εἴς τι, προσάγω, ἐγκρινω, εἰσφέρω.
Admitto flagitium, δεινὸν vel αἰσχρόν τι ποιέω, -ῶ, vel ἐργάζομαι, πλημμελέω, -ῶ τι.
Admodulor, προσάδω, ἀντιμελίζω.
Admodùm, ἀπαρτί, δεινῶς, ἱκανῶς, κομιδῇ, πάνυ.
Admolior, ἐπιχειρέω, -ῶ.
Admoneo, παρακαλέω, -ῶ, τινα ἐπί τι, παραινέω, -ῶ, cum dat. νουθετέω, -ῶ, ἀναμιμνήσκω, ὑπομιμνήσκω.
Admonitio, νουθεσία, νουθέτησις, νουθέτημα, παραίνεσις, ἀνάμνησις, ὑπόμνησις.
Admonitor, παραινέτης, νουθέτησις, ἐπιμνηματιστής.
Admonitorius, παραινητικὸς, νουθετικός.
Admonitus, παραινέμενος, παραινεθείς.
Admordeo, ἐπιδάκνω, καταδάκνω.
Admotio & Admotus, ûs, ui, πρόσαψις, πρόσθεσις.
Admotus, a, um, προσπελασθείς.
Admoveo, προσίθημί τι πρός τι, παραβάλλω, vel προσβάλλω τί τινι, ἐφαρμόζω, προσάγω, πελάζω, προσπελάζω.
Admoveo manum, προσάγω vel παραβάλλω, vel προσβάλλω τινι τ χεῖρα.
Admugio, ἐπιμυκάομαι, -ωμαι.
Admurmuro, ἐπιμορμύρω, προσμορμυρίζω.
Admutilo, κολοβόω, -ῶ.
Adnaſcor, ἐπιφύομαι, παραφύομαι, προσφύομαι.
Adnatatio, πρόσνηξις.
Adnato & Adno, ἀπονήχομαι vel παρανήχομαι, vel προσνήχομαί τινι.
Adnavigatio, εἰσπλοος, ἐπίπλοος.
Adnavigo, εἰσπλέω, προσπλέω, ἐπιπλέω.
Adnecto, ἐπιπλέκω.
Adnicto, ὀφθαλμιάω, -ῶ, ἐποφθαλμιάω, -ῶ, ἐποφθαλμέω, -ῶ, σκαρδαμύσσω, -τλω, ἐπισκαρδαμύσσω, -τλω, διυφίλλω.
Adnitor, πειράομαι, -ῶμαι.
Adnixus, πειρασθείς.
Adnominatio, παρονομασία, προσονομασία.
Adnomino, παρανομάζω, προσονομάζω.
Adnubilo, ζοφόω & ἐπιζοφόω, -ῶ.
Adnutrio, ἐπιτρέφω.
Adnutritus, ἐπιθρεπτός.
Adobruo, ἐπισυγκαλύπτω, περιχωννύω.
Adoleo, θυμιάω, -ῶ, καίω, act. θειόω, -ῶ, κνισάω, -ῶ, καθαγίζω.
Adoleſcens, μείραξ, νανίας, ἀκμαῖος, ἔφηβος, νέος, ἀμφήλιξ.
Adoleſcentia, νεότης, ἥβη, ἐφηβία, ἐφηβότης, ab Adoleſcentia, ἐκ μειρακίε.
Adoleſcentior & Adoleſcenturio, νανιεύομαι, μειρακιεύομαι, μειρακεύομαι, μειρακιόομαι, -ῦμαι.
Adoleſcentula, νανὶς, μειρακύλλιον, μειρακίσκη, παιδισκάριον.
Adoleſcentulus, μειράκιον, μειρακίσκος, νεανίσκος.
Adoleſco, ἀτάλλω, ἐννεάζω, μειρακεύομαι, μειρακιόομαι, οῦμαι, μειρακίζομαι, αὐξάνομαι, κεράζω.
Adoperio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω, συνεπικρύπτω.
Adoptatio, υἱοθεσία, εἰσποίησις.
Adoptatitius, Adoptivus, & Adoptitius, ποιητὸς υἱὸς, υἱὸς θετὸς, υἱόθετος, εἰσποίητος.

Adoptator,

Adoptator, υἱοθετέων, -ῶν.
Adoptio, υἱοθεσία, θέσις, ποίησις, εἰσποίησις.
Adopto, υἱοθετέω, -ῶ, υἱοποιῶ, -ῶ, υἱόω, -ῶ, εἰσποιέω, -ῶ, τεκνοποιέω, -ῶ, παῖδα τίθημι. ποιέω, -ῶ, vel εἰσποιέω, -ῶ, παῖδα, εἰς θέσιν λαμβάνω.
Ador, ζέα, χόνδρος.
Adoratio, προσκύνησις, σέβας.
Adordior, ἄρχομαι, ἐπάρχομαι, ἐπιχειρέω, -ῶ.
Adorior, iris, vel eris, ἐπιχειρέω τινι vel πρός τινα, ἐπέρχομαί τινι, εἰσβάλλω, ἐμβάλλω, ἀναβάλλω, ἐφίσαμαι, καταρχω, εἰσβιάζω.
Adornatio, ἀγακοσμὶς, συσκευασία.
Adorno, ἐπικοσμέω, -ῶ, ἐντύνω, ἐνσκευάζω, ἀγασκευάζω, παρασκευάζω.
Adorno convivium, συγκροτέω, -ῶ συμπόσιον.
Adoro, προσκυνέω, ὦ τῷ Θεῷ & τὸν Θεὸν, προσεύχομαι.
Adorsus, ἐπιθέμενος, καταρξάμενος.
Adposco, πρησαιτέω, -ῶ, ἐπαξιόω, -ῶ.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adpugno, ποσμαχομαι.
Ad quo, id est, quo ad, ἕως οὗ, μέχρις οὗ.
Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
Adrasus, ἐπίξεσος.
Adrepo, προσέρπω σοι, ἐφερπύζω ἐπί τινα.
Adruo, ἀνατρέπω.
Adsciſco, προσαιρέομαι, -οῦμαι, ἐμαυτῷ τι, ἀπάγομαί μοι δ'ελείαν, ἐπισπάομαι, -ῶμαι κίνδυνον.
Adſcribo, προσγράφω, ἐγγράφω.
Adſcriptus in tribum, ωροσνιμηθεὶς τῇ φρατρία.
Adſignifico, προσημαίνω, σημαίνω.
Adſitus, παρέμφυτος.
Adſpuo, καταπτύω.
Adſtringo, σύφω.
Adſum, ἐγγίζομαί τινι vel πρός τινα, πάρειμι, παρατυγχάνω, πρόσκειμαι, παραγίνομαι.
Ad ſummam, ὅλως, ἐν κεφαλαίῳ, κεφαλαιωδῶς.
Ad ſummum, τὸ μέγιστον, τὸ πλεῖστον, εἰς τὸ ἔσχατον.
Adtexto, παρυπλέκω.
Advectio, ἐπαγωγὴ, ἐποχὴ, κομιδὴ, εἰσκομιδὴ.
Advectitius, ἐπακτὸς, παρείσακτος.
Advectus, ωροσκομισθείς.
Adveho, ἐπάγω, ἐποχέω, -ῶ, εἰσκομίζω, -ομαι.
Advelo, ἐπικαλύπτω.
Advena, προσήλυτος, πάροικος, ξένος, ἐπηλίτης, ἔπηλος.
Adveneror, σιβάζομαι, προσαιδέομαι, -οῦμαι.
Adveniens, ἐπίδημος, ἐπιδήμιος.
Advenio, προσέρχομαι, προσηκω, ἀφικνέομαι -οῦμαι ἐπί τινα, ἐπιβαίνω, παραγίνομαι, μέτειμι, προσελεύθω.
Adventitius, ἐπείσακτος, ἐξωτικὸς, ἔπηλυς, συμβεβηκὼς, ἐπεισοδιώδης, ἐπεισόδιος.
Advento, προσέρχομαί τινι, ἔπειμι, παρίσαμαι, ἐπέρχομαι, ἀφικνέομαι, -οῦμαι πρός τινα.
Adventor, προσήλυτος, πλησιάζων.
Adventus, ἐπηλυσία, ἐπιφάνεια, παρουσία, ἄφιξις, ἐπιδημία, προσέλευσις.
Adverbero, ἐπιμαστίζω, προσαικίζω.
Adverbium, ἐπίῤῥημα.
Adverſa, τὰ ἐναντία.
Adverſa fortuna, ἀτυχία, δυσυχία, δυσύχημα.
Adverſâ fortunâ uti, κακῶς πράττειν, δυσυχεῖν.
Adverſa res, ἀτύχημα, δυσπραξία.
Adverſans, ἐναντιούμενος.
Adverſaria, ἐφημερίδες.
Adverſarius, ἐναντίος, πολέμιος, ἀνταγωνιστὴς, ἀντιστάτης, ἀντιλέγων, ὑπεναντίος, ἐναντίζιος.
Adverſator, ἀντιστάτης.
Adverſitas, ἐναντίωσις, ἐναντίωμα, ἀντίπραξις.
ex Adverſo, ἀντωπὸν, καταντίστλω, πάλιν.
Adverſo flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλέειν.
Adverſor, ἐναντιοῦμαί σοι, ἀντίκειμαι.
Adverſum, ἀτυχὲς, ἐναντίον.
Adverſus vel Adverſum, præpoſitio, χ^ν cum gen. πρός, ἀντικρύ.
Adverſùm vel Adverſùs, adverb. ἀντικρὺ, ἐναντίον.
Adverſus, ἀντικείμενος.
Advertere animum, ἐφιστάναι τὴν γνώμην, ἀγνοεῖν, προσέχειν τὸν νοῦν, ἀποσκήπτειν, βάλλεσθαι εἰς νᾶν.
Adverto, id est, ad aliquem locum verto, παρατρέπω, ἐπιστρέφω.
Adveſperaſcit, ἑσπεράζει, ἑσπέρα γίνεται, πρὸς ἑσπέρα ἐστὶν, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνέω, -ῶ τὰς νύκτας, ἐπιγρηγορέω, -ῶ, & pro incumbo, ſeu operam do, προσέχω τινι ἢ νᾶν, σπουδάζω ἢ ἀγωνίζομαι περί τινος.
Adulatio, κολακεία, θωπεία.
Adulator, κόλαξ, θῶψ, θωπευτικός.
Adulatorius, κολακευτικὸς, θωπευτικός.
Adulatrix, κολακὶς, κολακεύτρια.
Adulor, κολακεύω τινι & τινὰ, θωπεύω, κερκωπίζω.
Adulter, μοιχὸς, μάχλος, μάχλης, τένθης.
Adultera, μοιχαλὶς, μοιχαὰς, μαχλὰς, μαχλὶς.
Adulteratus, μοιχικὸς, κίβδηλος, κιβδηλευθείς.
Adulterina moneta, κίβδηλον νόμισμα, ἀδόκιμον vel παρακεκομμένον vel οὐκ ὀρθῶς κοπὲν vel κεκιβδηλευμένον νόμισμα, παράσημον ἀργύριον.
Adulterium, μοιχεία, μαχλοσύνη, κιβδήλευμα.
Adulterinus, κίβδηλος, μοιχικὸς, μοίχιος, νόθος.
Adultero vel Adulteror, μοιχεύω, -ομαι, μοιχάζω, καπηλεύω, κακοτεχνέω, -ῶ, ἀγαφθείρω τινὸς γυναῖκα.
Adultero, id est, rem ſinceram corrumpo, κιβδηλεύω.

Adultero'

Adultero monetam, παρακόπτω, παραχαρατλω, παρασημαίνω.
Adultus, ἀνδρωθεις, τέλειος, ἀκμαῖος.
Adultus puer, ἀρτίπαις.
Adumbratim, σκιερῶς.
Adumbratio, σκίασμα, σκιαγραφία, ἐπισκιασμὸς, ἀποσκίασμα, ἀπεικόνισμα, ὑπογραφή.
Adumbratus, ἐπίσκιος.
Adumbro, ἰσκαζω, σκιάζω, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Aduncitas, καμπυλότης.
Aduncо, *id eſt*, aduncum reddo, ἐπικάμπτω.
Adunco naſo, γρυπὸς, ἐπίγρυπος.
Aduncus, κάμπυλος, γάμψος, ἐπικαμπής.
Ad unguem, δι' ὄνυχος.
Aduno, ἑνόω, -ῶ.
Advocatio, συνηγορία, παρακέλευσις.
Advocatus, συνήγορος, παράκλητος, πρόσκλητος.
Advoco, προσκαλέω, -ῶ, & προσκαλέομαι, -οῦμαι, *cum accuſ.* ἐπικαλέω, -ῶ, & έομαι, -οῦμαι, μεταπέμπω.
Advolatio, *vel* Advolatus, πρόσπτησις, ἐπίπλησις.
Advolo, προσπέτομαι, ἐπιπταίω, -ῶ.
Advolvo, προσκυλίω.
Advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, λιπαρέω, -ῶ, ἱκετεύω, ἑμαυτὸν καταβάλλω πρός τινος γόνατα.
Advolutus genibus, πεσὼν εἰς γόνατα.
Adverſor, *vel* Adverſor, ἐναντιόομαι, -οῦμαι σοι.
Ad votum, *id eſt*, ex ſententiâ, κατὰ γνώμην.
Adurgeo, ἐπισπέρχω.
Aduro, ἀποκαίω, προσκαίω, συγκαίω, προσφλέγω.
Aduſque, μέχρι.
Aduſtio, ἀπόκαυσις, ἐπίκαυσις, ἐπίκαυμα.
Aduſtus, κεκαυμένος.
Ædepol, νὴ τὸν Θεὸν, νὴ τὸν Πολυδεύκη.
Ædes, -dis, *id eſt*, locus facer, ναὸς, τέμενος, ἐκκλησία, ἱερὸν, σηκός.
Ædes, -ium, *id eſt*, domus, οἶκος, αὐλή.
Ædicula, *id eſt*, parva domus, οἰκίδιον, πινακοθήκη.
Ædificatio, οἰκοδομία, οἰκοδόμησις, οἰκοδόμημα.
Ædificator, οἰκοδόμος, κατασκευαστὴς, ἀρχιτέκτων.
Ædificium, οἰκοδομὴ, εἴκημα, δομὴ, δῶμα, ἐφίδρυμα, κατασκεύασμα, κτίσμα.
Ædifico, οἰκοδομέω, -ῶ, δέμω, δομέω, -ῶ.
Ædilis, ἀγορανόμος, ἀσυνόμος.
Ædilitas, ἀγορανομία, ἀσυνομία.
Ædilitate fungor, ἀγορανομέω, -ῶ, ἀσυνομέω, -ῶ.
Ædilitius, ἀγορανομικὸς, ἀσυνομικός.
Æditimor, νεωκορέω, -ῶ.
Æditimus, & Æditуus, νεωκόρος, ζάκορος, ἱερόδουλος, ἱεροκόμος, ναοφύλαξ. Att. νεωφύλαξ.
Æditus, *corruptè pro* editus, *id eſt*, altus, ὑψηλός.
Æger, νοσῶν, νοσερὸς & νοσηρὸς, λυπηρὸς, νόσιμος, νοσαχθής.
Æger animo, δύσθυμος.
Æglops, *oculi vitium, & herbæ ſeu arboris ſpecies*, αἰγίλωψ.
Ægronomus, *id eſt*, caprarius, αἰπόλος.
Ægrè, χαλεπῶς, δυσχερῶς, μόγις, *in compoſitis* δύς.
Ægrè fero, δεινοπαθέω -ῶ τι, ἀγαναχτέω, -ῶ, *cum dat.* δυσχεραίνω, διαγαναχτέω, -ῶ, δεινὰ ποιέομαι, -οῦμαι, δύσφορος ἐνέγκω, χαλεπῶς φέρω.
Ægreſco, ἀσθενέω, -ῶ.
Ægrimonia, λύπη, ἀνία.
Ægritudo *animi*, λύπη, νόσημα, πάθος.
Ægrotatio *corporis*, ἀῤῥωστία, ἀῤῥώστημα, νόσημα, πάθος.
Ægroto, νοσέω, -ῶ, τὰς νέφρας, *renibus*, ἀσθενέω, -ῶ, ἀῤῥωστέω, -ῶ, πονηρῶς ἔχω.
Ælurus, *id eſt*, felis, αἴλουρος.
Ægrotus, ἀῤῥωστος, νοσιμος, ἐμπαθής.
Æmulatio, ζηλοτυπία, ζῆλος, μίμησις.
Æmulatione dignus, ἐπήριτος *pro* ἐπήρικτος.
Æmulor, ζηλόω -ῶ τι, φθονέω, -ῶ, κοτέω, -ῶ, φιλονικέω -ῶ πρός τινι, διαζηλοτυπόω, -ῶ.
Æmulor, *id eſt*, invideo, φθονέω -ῶ τινες, *vel* ἐπί τινι.
Æmulus, ἀντίζηλος, φθονερὸς, ζηλότυπος, ἀντίμιμος, φιλόνεικος, ζηλωτὴς, ἀντίτεχνος, ἐφάμιλλος.
Æneus, χάλκιος, -ῆς, χάλκειος.
Ænigma, αἴνιγμα,
Aënum, *pro* Ahenum, χαλκεῖον.
Æquabilis & Æqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ἄρτιος, ἡλικιώτης, ἐναλίγκιος, ὅμοιος.
Æquabilitas & Æqualitas, ἰσομοιρία, ἰσονομία, ἰσότης, ὁμαλότης.
Æquævus, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης, ὁμῆλιξ.
Æqualiter, ὁμαλῶς, ἴσως, κατ' ἴσον.
Æquamentum, στάθμησις.
Æquator, ἰσημερινός.
Æquè, ἐξ ἴσου, ἀγχομάλως, ἐν ἴσῳ, δικαίως.
Æquanimitas, ἐπιείκια, εὐγνωμοσύνη.
Æquanimiter, εὐγνώμως, εὐγνωμόνως.
Æquanimis, εὐγνώμων, ἐπιεικής.
Æqui bonique facio, εὐλογιστέω -ῶ πρὸς τι, εὐγνωμονέω -ῶ τινι.
Æquidies, ἰσημερινον.
Æquilatatio, ἰσοπλατίς.
Æquilibris, ἰσόῤῥοπος, ἰσόμοιρος.
Æquilibrium, ἰσορροπία, ἰσοστάσιον, ἰσάζουσα, ζύγα, ἰσομοιρία.
Æquimanus, ἀμφιδέξιος.
Æquinoctialis, ἰσημερινός.
Æquinoctium, ἰσημερία.
Æquiparabilis, ἰσαζὸς, παράλληλος, ἀνάλογος.
Æquiparatio, ἴσωσις, ἀναλογία.
Æquiparo, ἰσόω, -ῶ, ἰσάζω, παρισόω, -ῶ, ἐξισόω, -ῶ.
Æquipolleo, ἰσοδυναμίω, -ῶ, ἰσορροπέω, -ῶ.
Æquipondium, ἀντισήκωσις, σήκωμα.
Æquitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη, ὁμαλότης, ἰσοτιμία, εὐνομία.
Æquitèr, ὁμαλῶς, ἐπιεικως, εὐγνωμόνως.

Æqui-

Æquivalens, ἀντίσροφος, ἴσος, ἰσοκρατής.
Æquivaleo, ἰσόω, -ῶ, ἰσοδυναμέω, -ῶ.
Æquo animo ferre, ἀνεξικάκως vel μὴ ἀνεκτῶς vel ἀλύπως vel ἀνιπαχθῶς vel εὐσχημόνως τι φέρειν.
Æquo, as, are, ὁμοιόω, -ῶ, ἰσόω, -ῶ, ἀναλογίω, -ῶ, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.
Æquor, σιλαγος, ἄλς.
Æquoreus, ἐναλιος, σελάγιος & σελάγιος, σιλαγικός.
Æquum, ἐπιείκεια, ἐπιεικὲς, ἀρεςόν.
Æquum eſt, ἐπιεικές ἐςι, σροσῆκον ἐςι, εικός ἐςι.
Æquus, ἐπιεικὴς, ὁμαλὸς, ἴσος, κατεικὴς, δίκαιος.
Aër, ἀὴρ, αὔρα, αἴθρα.
Æramentum, χαλκωμα, χρηματοφυλάκιον.
Æraria fabrica, χαλκευτική.
Ærarii Præfecti & Tribuni, ἀποδέκται, ταμιῦχοι.
Ærarium, ταμεῖον, χαλκεών.
Ærarium militare, σρατιωτικὸν, χρηματοφυλάκιον.
Ærarius *ſive* ferrarius faber, χαλκεὺς, χαλκυργὸς, χαλκοσπάςης, χαλκόκροτος, χαλκοτύπος.
Ærarius, *id eſt*, qui ad Æs pertinet, χάλκιος, -ῦς.
Ærarius, *id eſt*, qui Æs cogit, φερονόμος, ὑπηρέτης.
Ærarius homo, *id eſt*, debitor, ὑπόχρεως, χρεώςης.
Æratus, *id eſt*, ære tectus, πεχαλκευμένος, κατάχαλκος.
Ære alieno obſtrictum eſſe, ὀφείλειν τινὶ τὸ χρέος.
Æreum vas, ὅλκιον, ὁλκεῖον, χαλκὸν, ἄγγειον, χάλκωμα.
Æreus, ἔγχαλκος, σάγχαλκος, χάλκεος, -ῆς, χαλκοςόμος.
Ærificium, χάλκωμα.
Aëripes, ἀέρσπους.
Æripes, *id eſt*, ferratus, χαλκόσους.
Aëris bonitas, εὐδία.
Aërius, ἀέριος, ἠέριος, ἠλίβατος.
Æro, as, χαλκόω, -ῶ.
Æroſus, χαλκώδης.
Æruginoſus, ἰώδης, ἐρυσιώδης.
Ærugo, ἰὸς χαλκῆ, ἐρυσίβη.
Ærumna, ταλαιπωρία, κακοπάθεια, ὀϊζὺς, τὰ δεινὰ, ἀθλιότης.
Ærumnoſus, ἄθλιος, ταλαίπωρος, ἀτυχὴς, ὀϊζυρὸς, τάλας, -αντος, πολυπόνος, ἀταλαιπώρως ψυχῇ, δυσυχὴς, ὁ δυσυχῶν, κακοπαθῶν.
Æs, χαλκὸς, ὁ, pro *pecunia*, χρήματα.
Æs alienum, *id eſt*, debitum, χρέος, ὀφείλημα.
Æs caldarium, χαλκὸς χυτός,
Æs alienum diſſolvere, χρεολυτεῖν, τὰ χρέα διαλυσαι.
Æs noſtrum, *id eſt*, nobis debitum, τὸ χρεωςόμενον.
Æs militare, χρήματα σρατιωτικά.
Æſculeus, βαλανάδης.
Æſculus, *arboris ſpecies*, βάλανος.

Æſtas, θέρος, θέρεια, εἶαρ.
Æſtifer, αἰθοφόρος.
Æſtimabilis, τιμητός.
Æſtimandum eſt, δοκιμαςέον.
Æſtimatio, ἀξία, διατίμησις, τίμημα.
Æſtimator, δοκιμαςὴς, ἀποτιμητὴς, κριτὴς, λογιςὴς, τιμῶν, τιμητής.
Æſtimo, ἀναλογίζομαι, τιμάω, -ῶ, ἀποτιμάω, -ῶ, εἰςιμάω, -ῶ, δοκιμάζω, ἀκριβολογέομαι, -ῦμαι, μετρέω, -ῶ.
Æſtiva, τὰ θερινά.
Æſtivo, ἐνθερίζω, θερίζω, τὸ θέρος, διάγω.
Æſtivus, θερινός.
Æſtu affligo, *id eſt*, exuro, καυματίζω.
Æſtuarium, ἔκρὸη, ῥύαξ.
Æſtuat mare, ἅλς σλημμύρει.
Æſtuatio, καύσων.
Æſtuo, καυσόομαι, -ῦμαι, καυματίζομαι, βράσσω.
Æſtuo deſiderio, ὀφύζω.
Æſtuoſus, καυματώδης, καυσώδης, πυγώδης.
Æſtus, *calor nimius*, καύσων, ἔγκαυσις, αἴθος, θάλπος.
Æſtus maris, κλύδων, σάλος, βρασμὸς, σλημμύρα.
Ætas, βίος, γενεὰ, ἡλικία, χρόνος.
Ætate proficere, σροκόπτειν ἡλικία.
Ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ σρόσθεν, σροβαίνειν.
Ætate venerandus, διὰ ἡλικίας σεβάσμιος, vel αἰδέσιμος.
Ætatis ejuſdem, ὁμῆλιξ, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης.
Ætatis vigor, ἀκμή.
Ætatula, νηπιία.
Æternitas, ἀϊδιότης, αἰών, ἀθανασία.
Æternitati mando *vel* Æterno, ἀθαναίτζω, ἀπαθανατίζω.
Æternum & Æterno, ἀϊδίως, αἰωνίως, αἰῶνα, ἀθανάτως.
Æternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ἀθάνατος.
Æther, αἰθὴρ.
Æthereus, αἰθέριος.
Ævitas, ἡλικία, τὸ πρίσϑυ.
Ævum, αἰών.
Affabilem eſſe, ἔχειν *vel* διατιθέναι ἡδέως, σρός τινα.
Affabilis, εὐσροσήγορος, ὁμιλητικός.
Affabilitas, εὐσροσηγορία, φιλοφροσύνη.
Affabre, *id eſt*, artificioſè, ſcitè, ἐντέχνως, δαιδαλίως, τεχνικῶς,
Affabrefacio, σεριποιέω, -ῶ, & ἔομαι, -οῦμαι.
Affabrefactum, σεριπεποιημένον.
Affaniæ, ὑθλήματα.
Affatim, *id eſt*, abundè, δαψιλῶς, ἄδην & ἀδδην, κατακόρως, ἄλις, & *cum gen.* & *abſolutè*.
Affatio, ἐπίλογος, σρόφασις.
Affectatè, *id eſt*, curioſè, κατισπεδασμένως, σεριέργως.
Affectatio, *id eſt*, nimia diligentia, σεριέργεια, ἐπιτήδευσις, ζήλωσις.
Affectator, σεριέργος.
Affectatus ſermo, λογομανία, λογοδαιδαλία, φρυαγματώδης λόγος,

Affectio,

Affectio & Affectus, διάθεσις, πάθος, πάθημα, ὁρμὴ, φρόνημα.
Affectio, *id est*, appeto, nimis exquiro, ἐπιζάλλομαί τι, μηχανῶμαι τὰς φιλίας, σπουδάζω, *cum acc.* ζηλόω, περιεργάζομαι, ἀντιποιέομαι, -ῶμαι τινος· ἐπιβουλεύω τῇ τυραννίδι, affecto tyrannidem.
Affectus, *id est*, ægrotus, ἐμπαθὴς, κακοπαθέων, -ῶν, τρυχόμενος, κατειργασμένος.
Affectus ità ſum, ὕτως ἔχω γνωμὴν, τοιοῦτός εἰμι, ὕτως ἔχω περὶ τοῦτο, οὕτως ἐλλοκα τοῦ πάθους.
Affectus benevolus, ἀγαθοσύνη.
Affectus vitioſus, πάθημα.
Affectus, ûs, *vide* Affectio.
Affero, προσφέρω σοί τι, ἐπιφέρω, κομέω. -ῶ, παρέχω, -ομαι, παρακομίζω, ἀπαγινέω, -ῶ.
Afficio, διατίθημι, καθίστημι.
Afficio aliquem beneficiis, εὖ ποιέω, -ῶ τινα, ποιέω, -ῶ τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, ἐργάζομαι μεγάλα ἀγαθὰ τὴν πόλιν, δράω τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, πρατίω τὴν πόλιν τηλικαῦτα ἀγαθά.
Afficior, *id est*, iſtius animi ſum, ἔχω, διάκειμαι, διατίθημαι, πάσχω.
Affictitius, ἐπίπλαστος.
Affigo, προσάπτω τί τινι, προσηλόω, -ῶ, προσερείδω, συμπλέκω, διακεντέω, -ῶ, προσπαναλεύω & προσπατζαλεύω.
Affingo, προσπλάττω, προσπιπάλτω, προσποιέομαι, -οῦμαι.
Affinis, *id est*, cognatus, προσήκων, συγγενὴς, φράτωρ, ὁμόγαμβρος, σύγγαμβρος, κηδεμών.
Affinis, *id est*, conterminus, ὅμορος, πρόσορος.
Affinis culpæ, ὁ αἰτίαν ἔχων *vel* ὑπέχων.
Affinitatem contraho, συνάπτω τινὶ κῆδος, ἐπιγαμβρεύω, συνάγω ἀνθρώπους εἰς κηδείαν, *verbatim* concilio affinitatem inter homines.
Affinitas, συγγινία, ἀγχιστεία, κήδεια, κήδευμα, ὁμογαμβρία, συγγαμβρία.
Affinitatis jure duco, ἐπιγαμβρεύω.
Affirmatè, καταφατικῶς.
Affirmatio, καταφασις, ἐπέρεισις, παράφασις.
Affirmo, ἐπερείδω, *act.* βεβαιόω -ῶ τινί τι, διαβεβαίομαι, -οῦμαι, καταφημί τι, διϊσχυρίζω, συμβιβάζω, διαρίζομαι.
Affixus, προσπεφυκὼς & προσπεφυκὼς, προσαπτόμενος, προσηλούμενος, συμπλεκὴς, σύμπλοκος.
Affixus cruci, σταυρωθεὶς, σταυρῷ σύμπλοκος.
Afflatus, a, um, ἐπίπνους & ἐπίπνυς, ἐπιπνευσθείς.
Afflatus numine, ἐνθεαστικὸς, ἔνθεος.
Afflatus numinis, θειασμός.
Afflatus, ûs, ui, ἐπίπνοια, πρόσπνευμα.
Affleo, δακρύω, παραδακρύω.
Afflictatio, Afflictio, & Afflictus, ûs, ui, κάκωσις, θλῖψις, ταλαιπωρία & ταλαίπωρημα, πάθος, πάθημα, ἀνάγκη, κακοπηί. Poët.

Afflictiones, τὰ κακά.
Afflicto, προσθλίζω, ταλαιπωρέω, -ῶ, *frequentativè*, κακόω, -ῶ.
Afflictor, θλίβομαι, κακοπαθίω, -ῶ, ταλαιπωρέω, -ῶ, κακόομαι, -οῦμαι.
Afflictor, *id est*, qui affligit, ὑβριστὴς, κακοποιὸς, ταλαιπωρέων, -ῶν.
Afflictus, ταλαίπωρος, κακοπαθὴς, καταβεβλημένος, προσαραχθείς.
Affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, προσθλίβω, ταλαιπωρέω, -ῶ, *cum acc.* κακόω, -ῶ, κακῶς ποιέω -ῶ τινα, ἐπιτρίβω, προσαράσσω, προσπελάζω.
Affligor, θλίβομαι, κακοπαθέω, -ῶ, ταλαιπορέομαι, -οῦμαι, κακόομαι, -οῦμαι.
Afflo, ἐπιπνέω, προσπνέω, ἐμφυσάω, -ῶ.
Affluens, περιουσιάζων, περιουσιαστικός.
Affluenter, ῥύδην & ῥύδδην, δαψιλῶς.
Affluentia, ἐπιῤῥοὴ, εὐπορία, ἐπίῤῥυσις, πλεόνασμα.
Affluere divitiis, περιουσίαν χρημάτων ἔχειν, περιουσιάζειν, *neut. abſolut.* πλοῦτόν τινα πλυτεῖν, ἀγαθὰ πάντα ἔχειν.
Affluo, *id est*, Abundo, ἐπίῤῥεω, περιουσιάζω, περιβλύζω, πλουτίζω, βρύω, ἐπιπολάζω.
Affodio, προσορύττω.
Affor, *id est*, alloquor, προσφθέγγομαι, προσφωνέω -ῶ τινι, *act.* προσκαλέω, -ῶ.
Affore, παρέσεσθαι.
Afformido, περιφοβέομαι, -οῦμαι.
Affrango, ἐπιῤῥήγνυμι.
Affremo, προσφρυάττω, ἐπιβρέμω.
Affrico, Affrio, ἐπιτρίβω, προτρίβω, ἐπιθραύω, προσψήχω.
Affrictum, *id est*, quod quis affricat, ἐπίτριμμα.
Affrictio, & Affrictus, ûs, ui, ἐπίτριψις, πρόσριψις.
Affulgens, ἐπίλαμπος, ἐλλαμπρυνόμενος.
Affulgentia, ἐπίλαμψις.
Affulgeo, ἐπιλάμπω, ἐλλαμπρυνόμαι, προσίλλω.
nulla ſpes Affulget, οὐκ ἐλπὶς ἐστὶ, μηδεμίαν οὐκ ἐλπίδα ἔχω.
Affundo, προχέω, ἐπιχέω, ἐπιχύω, -ύνω, προχυω, -ύνω.
Affuſio, πρόσχυσις, ἐπίχυσις.
Affuſus, προσχυθεὶς, ἐπιχυθεὶς.
A foris, ἔξωθεν.
Africus ventus, λίβος, λὶψ, λίβυς.
Agamus, *id est*, innuptus, ἄγαμος.
Agaricum, ἀγαρικόν.
Agaſo, ὑπηλάτης, ἁρμαξηλάτης, ἱππόφορβος.
Age, ἄγε, ἀλλά γε, δῦρο, φέρε φέρε δὴ, φέρε γάρ.
Agedum, ἄγε δὴ, εἰδ' ἄγε, ἔχε δὴ, φέρε τοίνυν.
Agelaſtus, *id est*, qui ſine riſu eſt, ἀγέλαστος.
Agellus, χωρίον, γήδιον, χωρίδιον, ἀγρίδιον, χωμάτιον.
Ager, ἀγρὸς, χῶρος.
Agere feſtum diem, ἄγειν ἑορτὴν, ἄγιν ἀπραξίαν.
Agere radices, ῥιζοβολεῖν, ῥιζόεσθαι, -οῦσθαι.
Ageſis, ἄγε δὴ, ἄγε δῆτα.
Aggemo, ἐπιζηαζω.

Agger, τάφρος, χῶμα, χαράκωμα, χοῦς, πρόχωμα.
Aggero, as, σωρεύω, χόω, περισάτλω.
Aggero, is, ere, ἐπιφορέω, -ῶ, προσφέρω, προσπαραβάλλομαι.
Agglomero, συναγείρω, πηνίζω, ἐκπηνίζω, συναγω.
Agglutino, προσκολλάω, -ῶ, προσάπτω.
Aggravo, ἐπιβαρύνω, & ἐμβρίθω, ἐνσκήπτω.
Aggredior, ἐπιχειρέω & ἐγχειρέω, -ῶ τινι, εἰσβάλλω εἰς τι, ἐπέρχομαι σε, ἀντιβολέω, -ῶ, ἐφόρμησιν παρέχω, ἔπειμι.
Aggredior unà, συγκαταβαίνω, συνέξειμι, συνεπιτίθεμαι.
Aggrego, ἐπισυναθροίζω, ἀγελάζω, ἐπισυνάγω.
Aggressio, ἐπιβολὴ, ἐπιχείρησις, ἐφόρμησις, ἔπέλευσις.
Aggressus, εἰσβολὴ, ἐμβολή.
Agilis, ἔλαφρος, εὐάγητος, ὠκίνητος, εὐσταφὴς, εὔσκαρθμος.
Agilitas, ἐλαφρότης, εὐκινησία.
Agilitèr, εὐκινήτως.
Agitabilis, εὐκινὴς, δονητός.
Agitare consilia inter se, κοινολογεῖσθαι ἀλλήλων περί τινος.
Agitatio, ἄσκησις, δόνησις, δόνημα, εὐκινησία, ἐντελέχεια.
Agitator, ἐλατὴρ, ἀγοσὺς, κινητὴς, ἀγωγεύς.
Agite, Agitedum, ἄγετε, φίρετε.
Agito, ἐλαύνω, δονέω, -ῶ, κινέω, -ῶ, ἀνακινέω, -ῶ, πράτλω, διασείω, σαλεύω.
Agmen, ἄγημα, λόχος, τάγμα, πλῆθος.
Agmen duco, λοχαγέω, -ῶ, λοχηγητέω, -ῶ.
Agminis præfectus, λοχαγός.
Agna, ἀμνή.
Agnascor, παραφυομαι.
Agnatio, πρόσφυσις, ἀγχιστεία.
Agnati, συγγενεῖς, πατρῶοι, οἱ πρὸς ἀνδρῶν, οἱ πρὸς πατρὸς, ἐγγυτάτω πρὸς ἀνδρῶν, οἱ ἐκ τῶ ἄρρένων οἰκεῖοι.
Agnatus, συγγενὴς, πατρῴος, ἀγχιστεὼς, ἀνεψιὸς, ὁ πρὸς ἀνδρός.
Agnellus, ἀμνιον, ἀμνίσκος.
Agnicula, ἀμνίς.
Agni nuper nati, ἄρνες.
Agninus, ἀμνεῖος, ἀγνεῖος.
Agnitio, ἐπίγνωσις.
Agnitus, γνωστός.
Agnomen, ἐπωνυμία.
Agnosco, ἀναγινώσκω τινά, ἐπιγινώσκω, γνωρίζω.
Agnus, ἄρνος, ἀρνίον, ἄρην, ἀμνός.
Ago, ἄγω, ἐργάζομαι, ἐνεργέω, -ῶ, πράττω, τελέω, -ῶ, πράττω τι, διαπράττομαι.
Ago, *id est*, effingo, ὑποκρίνω.
Ago annum, ἄγω ἔτος.
Ago gratias, χαριν ὁμολογέω, -ῶ, χάριν εἴδα.
Agon, ἀγών.
Agonia, ἀγωνία.
Agonizo, ἀγωνίζομαι.
Agonotheta, ἀγωνοθέτης.
Agrestis, ἀγρεῖος, ἄγριος, ἄγροικος, ἄπολις, χωρίτης.

Agricola, ἀγριότης, γεωργὸς, γεωμόρος, ἀγρώτης, γηΐτης, & γήτης ἐργασίων.
Agricolatio, Agricultura, γεωργία, γεωπονία, γεώργημα.
Agrimensor, γεωμέτρης.
Agripartitio, γεωδαισία, γεωμορία.
Ah, Aha, αἲ, αἲ.
Ah me miserum ! αἲ τάλαν.
Aheneus, Ahenus, χάλκεος, -ῆς.
Ahenum, χαλκεῖον, λέβης, κρεῖον.
Aheu, ἰῶ.
Aio, φημί.
Ala, πτερὸν, πτέρυξ, θύσανον.
Ala, *locus subter brachium*, μασχάλη.
Ala, *equitum turma*, τὰ πτερὰ, ἡ ἴλας.
Alabastrum, ἀλάβαστρον.
Alacer & Alacris, εὔθυμος, φιλόπονος, πρόθυμος, φαιδρὸς, ἀκραιφνὴς, ἀνεπαχθείς.
Alacritas, φαιδρότης, προθυμία, εὐθυμία, εὐφροσύνη, δραστήριον.
Alacriter, προθύμως, εὐθύμως, ἑτοίμως, φαιδρῶς.
Alapa, κόλαφις, κόνδυλος, *Att.*
Alapam impingere, ῥαπίζειν τινα, κολαφίζειν, κονδύλους ἐντρίψαι.
Alapis cædi, κονδύλους λαβεῖν.
Alas addere, *id est*, animum addere alicui, ἀναπτεροῦν, πτηρῶσαι.
Alatus, πτερωτὸς, πτερωτὴς.
Alauda, κόρυς, -υθος, ἡ.
Albarium, κονίαμα.
Albatus, λελευκαμένος.
Albedo, λευκότης, τὸ λυκόν.
Albeo, *id est*, albus sum, λυκός εἰμι, λευκαίνομαι.
Albicans, ὑπόλευκος.
Albico, ὑπόλευκός εἰμι, λευκανθίζω.
Albidus, ὑπόλευκος.
Albo, λευκόω, -ῶ, λευκαίνω.
Albor, oris, λευκότης, τὸ λεύκον.
Albucum, ἀσφόδελος, ἀνθερικός.
Albugo, λεύκωμα, τὸ λευκὸν, λογὰς, σφενδόνη, ἄλφος.
Albugo, *in oculo*, λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἄλφος.
Album, *subst.* γραμματεῖον.
Albumen, *in ovo*, λεύκωμα, τοῦ ὠοῦ, τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ.
Albus, λευκὸς, ἀργὸς, φαλὸς, φαληρὸς, ἄλφος.
Alcedo, ἀλκύων.
Alea, πτῶσις, κῦβος.
Aleâ rem perdo, κατακυβεύω.
Aleator, κυβευτής.
Alec, μαινίς.
Ales, αἰανὸς, ὄρνις, πτερωτὸς, πτερόεις.
Ales, *id est*, velox, ταχὺς, ὠκύς.
Alesco, φύομαι, ἐκτρέφομαι.
Alga, φῦκος θαλάσσιον, βρύον.
Algeo, ψύχομαι, ῥιγόω, -ῶ, φρίττω.
Algidus, κρυόεις, κρυερός.
Algificus, ψυχοποιός.
Algor, ἄλγος, ῥίγος, φρίξ.
Algosus, φυκώδης.
Alias, τότε μὲν, τότε δὲ, ἄλλοτε, ἄλλη, ἐνίοτε.

Alibi, ἀλλαχῆ, ποῦ ἄλλοθι, ἑτέρωθι.
Alica, ἄλιξ, ικος, ὁ χόνδρος.
Alicubi, ενιαχοῦ, ἐνίπτε, ποθί.
Alicunde, πόθεν, ἀμόθεν.
Alienatio, ἀλλοτρίωσις.
Alienatus, ἀλλοτριωμένος, ἀλλοτρίως, ἔχω πρὸς ἐκεῖνον.
Alienigena, ἀλλοδαπὸς, ἀλλόφυλος.
Alieno, ἀλλοτριόω, -ῶ.
Alieno animo esse erga aliquem, ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα.
Alienum, ἀλλόκοπον, ξένον.
Alienus, ἀλλότριος, ἀδιαίτητος, ξένος.
Aliger, πτερωτὸς, πτερωτὴς, πτεροφόρος.
Alimentarius, σιτικός.
Alimentum, Alimonia, τροφὴ, βόσκημα, βρῶμα.
Aliò, ἀλλαχόσε, ἄλλῃ.
Alioqui, ἄλλως.
Aliorsum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
Alipes, πτερόπους.
Aliqua, πῇ.
Aliquandiu, ὅπη χρόνου.
Aliquando, ἄρτι, πότε, ἐνίοτε, ἦμος.
Aliquantillum, ὀλίγον, ἐπιπόσον.
Aliquantisper, δι' ὀλίγου χρόνου.
Aliquantum, ὅπη ποσον.
Aliquantus, ποσός τις,
Aliquatenus, μίχρι τινος, μίχρι τοῦ.
Aliquid, τί.
Aliquis, τὶς, ἔνιος, δεῖνα, ἀμός.
Aliquo, ποῖ.
Aliquo modo, ἀμηχάνως, πῶς.
Aliquorsum, εἴς τινα τόπον.
Aliquot, τινὲς, ἔνιοι.
Aliquoties, ἐνίοτε, ἐνιάκις, ἔστιν ὁσάκις.
Aliquotfariam, ἐνίοτε.
Aliter, ἄλλῃ πῇ, ἄλλως, κατ' ἄλλον, τρόπον, τηνάλλως.
Aliubi, ἄλλῃ πῇ, ἀλλαχόθι.
Aliud nihil, nisi quod, μηδὲν ἄλλο πλὴν.
Aliunde, ἀλλοχόθεν, ἄλλῃ.
Alius, a, ud, ἕτερος, ἄλλος, ἀλλοῖος.
Alius quispiam, τὶς ἄλλος.
Allabor, προσρέω, -ῶ.
Allaboro, ὀπτονέω, -ῶ.
Allævo, λειαίνω.
Allambo, ἐπιλείχω.
Allatro, προσυλακτέω, -ῶ.
Allaudo, ὑπαινέω, -ῶ.
Allecto & Alicio, ἐπάγω, ἐφέλκομαι.
Allectus, προσηρημένος, προσκατειλεγμένος, ἐπαγόμενος, ἐφιλκόμενος.
Allegatio, παραγγελία.
Allego, as, παραπέμπω τινὰ, ἐγκρίνω, προφέρω, ἐπάγω.
Allego, is, ἐπιλέγομαι, προσκαταλέγω.
Allevamentum & Allevatio, ἀνακούφισις, ὄπτακουφισμα.
Allevo, ἐλαφρύνω, ἐπικουφίζω, ἐπαίρω.
Alliatus, ἐσκορδισμένος.
Allicio, ἐφέλκυω, ἐπάγομαί τινί τι.
Allido, προσκρούω, προσκόπτω, καταφόρω.
Alligatio & Alligatura, περίθεσις, ὄπτιδεσμος, ὄπτιδεσις, περίαμμα.
Alligo, ἀπαρτάω, περιάπτω, πρασδίω, ἐξαρτάω, -ῶ.
Allii caput, γελγὶς, ιος, vel ιδος.
Allino, ἐπιχρίω, καταχρίω.
Allisio, προσάραξις.
Allium, ἀλγίδιον, σκόροδον, ὀλκόν.
Alloquium, πρόσφθεγμα, προσαγόρευσις, πρόσαγόρευσις, προσφώνημα.
Alloquor, προσαγορεύω τινὰ, προσφωνέω -ῶ τινα, λαλέω -ῶ τινι, ἐπαυδάω, -ῶ, προσλαλέω, -ῶ, προσαγορεύω.
Allubesco, ἐπιτρέσκω.
Alluceo, ὑπερλάμπω, προφαίνω.
Allucinatio, ἀμβλυωπία, παράβλεψις.
Allucinor, παραβλέπω.
Alludere ad aliquid, αἰνίττεσθαι εἴς τι.
Alludo, προσπαίζω τινὶ, χαριεντίζομαι.
Alluo, ἐπικλύζομαι, ἐπικλύζω.
Alluvies, πρόσκλυσις.
Almus, τρόφιμος, εὐτραφὴς, ζείδωρος.
Alnus, κλήθρη & κλήθρα, αἴγειρος.
Alo, τρέφω, πιαίνω, χιλεύω.
Aloë, ἀλοή.
A longè, πόρρωθεν.
Altare, βῆμα, θυσιαστήριον, βωμός.
Altè, βαθέως, ὑφοῦ, ὑψηλῶς.
Altiosus, Altus, κρυόεις, κρυερός.
Alter, ἕτερος.
Alter, *cum his repetitur*, ὁ μὲν, ὁ δέ.
Alter alterum calumniatur, ἀλλήλους διαβάλλουσι.
Alteratio, ἑτεροίωσις.
Altercatio, φιλονεικία, ἀμφισβήτησις, νεῖκος, ἀντιλογία.
Altercor, διαδικάζομαι ὑπέρ τινος, ἐρίζω τίνι τι, ἀμφισβητέω, -ῶ.
Alternatim, ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὶς, ἐναλλάξ.
Alterno, ἀμείβω & -ομαι, ἐξαλλάττω, ἐπαμφοτερίζω.
Altero, ἑτερόω, -ῶ, ἀλλοιόω, -ῶ.
Alteruter, ἑκάτερος, ὁποτερόσῦν.
Alterutrinque, ἐπαμφότερα.
Altilis, σιτιστὸς, τρόφιμος.
Altisonus, ὑψήχης.
Altissimus, ὑψιστὸς, παννπέρτατος.
Altitudo, ὕψος, ὕψωμα, ὑψηλότης.
Altitudo animi, μεγαλοψυχία.
Altius rem repeto, ἀνάγω τὸν λόγον.
Altivolans, Altivolus, ὑψιπέτης.
In Alto, ὑψόθι, ὑφοῦ, ἄνωθι.
Altor, τροφεὺς, τιθηνὸς, τρόφιμος.
Altrinsecus, ἑτέρωθεν.
Altrix, τροφὸς, θρέπτειρα.
Altroversus, ἑτέρωσε.
Altum, *id est*, mare, βυθὸς, θάλασσα, χαῦνον.
Altus, τριφθείς.
Altus, a, um, ὑψηλὸς, ὑψίσατος, αἰπὺς, ἄκρος.
Alvear, & Alvearium, κυψέλη, σίμβλον, σμῆνος.
Alveolus, κύτλαρος.
Alveus, πλυτικὸς, ῥεῖθρον, κῦτος, κρᾶνος, κυψέλη μελίττῶν.
Alveatus, κυτώδης, ῥυακώδης.
Alvinus, κοιλιακός.
Alumen, στυπτηρία.
Alumnus, τρόφιμος.

Aluta,

Aluta, κάρβασα, βύρσα.
Alutarius, βυρσοδέψης.
Alvum exonerare, ἀποπατεῖν, βδιννύειν.
Alvus, γαστήρ, κοιλία, κινεών.
Am, ἀμφι.
Amabilis, ἐράσμιος,
Amabilitas, φιλότης.
Amabò, παρακαλέω, -ῶ, πρὸς Θεῶν.
Amandatio, ἀποπεμψις.
Amando, ἀποπέμπω τινὰ, ἀποστέλλω.
Amans, ἐραστής.
Amantèr, Amatoriè, φιλικῶς.
Amanuenſes, ὑπογραφεῖς.
Amaracus, σάμψυχον, ἀμάρακος.
Amaranthus, *herbæ nomen*, qu. immarceſcibilis, ἀμάραντος.
Amarè, πικρῶς.
Amareſco, πικραίνομαι.
Amarities, Amaritudo, Amaror, πικρότης, πικρια.
Amarulentus & Amarus, πικρὸς, ἐχιπευκὴς, καυνός.
Amarus valdè, ἔκπικρος, περιπευκής.
Amaſia & Amatrix, ἐρωμένη, ἐραστρία.
Amaſius & Amator, ἐρώμενος, παλλακὸς, ἐράστης.
Ambactus, δοῦλος, μισθωτός.
Ambages, διέκδυσις, περιπλοκαὶ, γρῖφος, περιαγωγή.
Ambagibus verborum uti, πολύλογον εἶναι.
Ambagioſus, περίπλοκος, γριφώδης.
Ambedo, ψειτρώγω.
Ambeſus, ψειφαγίς.
Ambi-dexter, Ambi-manus, ἀμφιδέξιος.
Ambigo, *id eſt*, dubito, ἀμφιβάλλω, ἀπορέω, -ῶ, περιάγω, ἀμφισβητέω, -ῶ.
Ambiguè, ἀμφιβόλως.
Ambiguitas, ἀμφιβολία, ἀμφιλογία, ἀμφισβήτημα.
Ambiguus, ἀμφίβολος, ἀμφίλογος, ἀμφίδοξος, διτιόφατος.
Ambio, undique cingo, κυκλόω, -ῶ, ψεριβάλλω, περιζωννύω, περιέρχομαι.
Ambire, παραγέλλειν τὴν ὑπατείαν, conſulatum, μετιέναι τινὰ κόρην, puellam μνάομαι.
Ambire, *id eſt*, honores quærere, φιλοτιμεῖσθαι, δεξιόομαι, -οῦμαι.
Ambitio, φιλοτιμία, φιλοδοξία,
Ambitioſè, φιλότιμως, φιλοδόξως.
Ambitioſus, φιλότιμος, φιλόδοξος.
Ambitus, circuitus, περίβολος, κύκλος, περίοδος.
Ambo, ἄμφω, ἀμφότερος.
Ambulacrum, περίπατος.
Ambulatio, βαδίσις, πορία, περίπατος.
Ambulator, περιπατητικός.
Ambulatorius, πορευτικός.
Ambulo, βαδίζω πρός τινα, βαίνω.
Ambulo animi causâ, περιπατέω, -ῶ.
Amburo, περιφλέγω.
Amens, ἄνους, μῶρος, ἄφρον.
Amentia, ἄνοια, μανία, ἀφροσύνη.
Amento, ἀμματίζω.
Amentum, λῶρον, ἄμμα, ὀχάνη.
Ames, κάλαμος ἐξευτικὸς, σαλίξ.
Amethyſtus, ἀμέθυσος.
Amica, ἐρωμένη, φίλη, ἑταῖρα.
Amicabilis, ἀγαπητός.
Amicio, *id eſt*, veſtio, περιβάλλω, ἐνδύνω ἔσθητα, veſte, ἀμπέχω, ἀμφιεννύω & -μι.
Amictus, a, um, ἀμφιεσμένος.
Amictus, ûs, ui, ἀναβολὴ, ἐπίβλημα.
Amicè, φιλοτρόπως, φιλικῶς, οἰκείως, προσφίλως.
Amiciſſimus, φίλτατος, φιλώτατος.
Amicitia, φιλία, ἑταιρία, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amicitiam conſervare, σώζειν τὴν φιλίαν.
Amicitiam diſſolvere, λύεσθαι φιλίας.
Amicus, φίλος, ἀναλκαῖος, γνωστός.
Amita, πατραδέλφη, θεία, τηθίς.
Amiſſio, ἀποβολή.
Amitto, *id eſt*, demitto, ἀποπέμπω τινά.
Amitto, *id eſt*, perdo, ἀποβάλλω.
Amnicus, ποτάμιος.
Amnis, ποταμός.
Amabilis, ἐράσμιος, ἐρατὸς, ἀγαπητός,
Amabilitas, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amabilitèr, ἀγαπητῶς, ἐρασμίως.
Amans perditè, δυσερῶς.
Amans quietis, φιλήσυχος.
Amantèr, φιλικῶς, φιλοφρόνως.
Amatio, *id eſt*, Amor, ἔρως, φιλότης.
Amator, ἐραστὴς, φιλητὴς, ζηλωτής.
Amatoriè, ἐρωτικῶς.
Amatorium poculum, φίλτρον.
Amo, ſέργω τὰς γονὰς, ἀγαπῶ τινα, ἐράω, -ωτινος, φιλέω, -ῶ, ἀσπάζομαι.
Amo vehementèr, ὑπερφιλέω, -ῶ, ζηλόω, -ῶ.
Amœnè, ἁβρῶς, τρυφερῶς.
Amœnitas, τερπνότης, εὐφροσύνη.
Amœno, εὐφραίνω.
Amœnus, ἁβρὸς, τρυφερὸς, εὐθαλὴς, τερπνός.
Amomum, ἄμωμον.
Amor, ἔρως.
Amor ſui, φιλαυτία.
Amore carens, ἄοργος.
Amore captus ſum, ἐράομαι, -ῶμαι, ἐρᾶμαι.
Amore complecti aliquem, εὐνοϊκῶς vel οἰκείως διακεῖσθαι vel ἔχειν πρός τινα.
Amolior, ἀπωθέω, & -έομαι, ἀπελαύνω, ἀποσκευάζω.
Amolitio, ἀπώθησις.
Amotus, ὠθεὶς, ἐξαιρεθείς.
Amoveo, ἀποκινέω, -ῶ τι, μετακρούω, ὤθω.
Amphibolia, ἀμφιβολία.
Amphiſbæna, ἀμφίσβαινα.
Amphitheatrum, ἀμφιθέατρον.
Amphora, ἀμφορεὺς, κεράμιον.
Amplè πλατέως, εὐπόρως, δαψιλῶς.
Amplector, ἀμφιβάλλω, ἀσπάζομαι &, περιπλέκω.
Amplexor, περιπλέκομαι, cum acuſ. σύγχα περιπτύσομαι.
Amplexus, a, um, ἀσπασθεὶς, προσπλυξάμενος.
Amplectus, ἀσπασμὸς, περιπλοκὴ, προσπίυξις.

Ampliatio, ἀναβολὴ, πλατυσμός.
Amplificatio, παραύξησις, διέγωσις, ὑπέρθεσις.
Amplifico, πλήθομαι, μεγάλα ποιῶ, αὐξάνω.
Amplio, πλατύνω, μεγαθύνω.
Amplitudo, πλάτος, ὄγκος, μέγεθος.
Amplius, ὀπὶ πλέον, ἐπιπλεῖον, ἔτι.
Amplus, πλατύς, εὐρὺς, μέγας.
Ampulla, λήκυθος, φύσα, φιάλη, πομφόλυξ.
Ampullæ verborum, τὰ σομύλματα.
Amputatio, ἀποκοπὴ, περιτομὴ, περιαίρεσις.
Amputatus, ἀποκοπεὶς.
Amputo, ἀποκόπτω, τὸν τράχηλον, collum. ἀποκνίζω, περιτέμνω, ἀποτέμνω, κολοβῶ.
Amuletum, ἀλεξιφάρμακον, περίαμμα.
Amurca, ἀμίργη, ἐλαιότρυγον.
ad Amussim, ἐπὶ σάθμην.
Amussis, σάθμη, προσαγωγιον.
Amygdalus, ἀμυγδάλη.
Amylum, ἄμυλον.
An, nec ne, πότερον, ἢ μή.
An, ἀλλὰ ἆρα, μὴ, μήποτε.
An non, ἀλλ' ἤ, ἀλλ' οὐχὶ, ἆρ' οὔ.
Anas, atis, βρένθος, νῆσσα vel τις.
Anatarius, νηττοφύλαξ.
Anathema, ἀνάθεμα.
Anaticula, νησσαρίον.
Anatomia, ἀνατομία.
Anceps, id est, dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος, ἀμφίσμος.
Anchora, ἄγκυρα, εὐνή.
Anchora demittere, χαλᾶν ἄγκυραν, solvere, αἴρειν, &c.
Ancilla, δούλη, θεράπαινα, παιδίσκη.
Ancillaris, δουλοις.
Ancillor, δουλεύω, ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus, ὑπηρετέω, -ῶ.
Ancillula, θεραπνίδιον, παιδάριον.
Anfractus, ἀμφίρρωξ, περίοδος.
Angellus, γωνίδιον.
Angelus, ἄγγελος.
Angi animo, δυσθυμεῖν, δυσθύμως ἔχειν.
Angina, κυνάγχη, ὐάγχη.
Angiportus, στενωπὸς, ἄμφοδος.
Ango, ἄγχω, ἀνιάω, -ῶ, λυπέω, -ῶ.
Angor, id est, mœreo, ἀθημονέω, -ῶ, ἄχθομαι.
Angor, oris, ἀθημονία, ἄχθος, λύπη.
Anguiculus, ὀφίδιον.
Anguillæ, ἐγχέλεις, πλῶται.
Anguis, ὄφις.
Angulatim, μετὰ γωνίας.
Anguloſus, γωνιώδης.
Angulus, γωνία.
Anguſtè, στενῶς.
Anguſtia, στενοχωρία, στενότης, θλῖψις.
Anguſto, στενοχωρέω, -ῶ, στενόω, -ῶ.
Anguſtus, στενὸς, στυγρὸς, ταπεινὸς, στενωπός.
Anhelatus, ἐκπνευθεὶς.
Anhelitus, Anhelatio, ἄθμα, πνευμάτωσις.
Anhelo, ἀσθμαίνω, πνευστιάω.
Anhelus, a, um, ἀσθματικός.
Anicula, γραΐδιον.
Anilis, γραϊκὸς, γραώδης.
Anilitèr, γραϊκῶς.
Anima, πνεῦμα, ψυχὴ, κῆρ, μένος, ἄνεμος.
Animadverſor, κολαστὴς.
Animadverſio, id est, pœna, κόλασις, ἐπινόημα.
Animadvertere, id est, punire, κολάζειν τινά.
Animadverto, βάλλομαι εἰς νῶν, διανοέω πρός τι, προσέχω τὸν νοῦν τινι, αἰσθάνομαι, κολάζω.
Animal, ζῶδιον, ζῶον, ἔμψυχον
Animalis, ἔμψυχος, ψυχικός.
Animam debet, ψυχὴν ὀφείλει.
Animam ago, ἐχάτως διάκειμαι.
Animans, adj. ἐμψυχέον, -ῶν.
Animans, ſubſt. ἔμψυχος.
Animatio, ἐμψύχωσις.
Animi causâ, διατριβῆς ἕνεκα.
Animi defectio, λειποθυμία, λειποψυχία.
Animo, as, καταθαρσύνω, προθυμίαν ἐμβάλλω.
Animo abjecto eſſe, ἀθύμως ἔχειν.
Animo concipio, περινοέω, -ῶ.
Animo deficio, ἐκψύχω, λειποθυμέω, -ῶ.
Animo efferri, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
In Animo habeo, ἐνθυμέομαι, -ᾶμαι.
Animosè, θυμοειδῶς, προθύμως, ἐμψύχως.
Animoſitas, θύμωσις, εὐτολμία.
Animoſus, θυμώδης, θυμοειδὴς, εὔψυχος.
Animula, Animulus, ψυχάριον, ψυχίδιον, θυμίδιον.
Animum addere, θαρσύνειν τινά.
Animum deſpondeo, ἀθύμως διάκειμαι, ἀπαλέγομαι τὴν ψυχήν.
in Animum induco, προσθυμέομαί τι, ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν.
Animum recipio, ἀνακομίζομαι.
Animus, μένος, γνώμη, νοῦς, θυμός.
Annales, ἐνιαύσιοι, χρονικά.
Annitor, προσκαρτερέω, -ῶ, τοῖς λόγοις.
Anniverſarius, ἐτήσιος, ἐνιαύσιος.
Anno præterito, πέρυσι.
Anno ſequente, εἰς νέωτα.
Annona, σίτησις, περινομή.
Annonæ penuria, σπανοσιτία.
Annoſus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Annotandum, παρασημειωτέον.
Annotatio, ἀποσημείωσις.
Annotator, σημάντωρ.
Annoto, ἀποσημαίνω τί τινι, σημειόω, -ῶ.
Annuatim, κατ' ἔτος.
Annulus, δακτύλιον, σύμβολον.
Annumero, προσαριθμέω, -ῶ.
Annuntiatio, προσαγγελία.
Annuntio, ἐξαγγέλλομαι τινι, προσαγγέλλω τι, ἀπολέγω.
Annuo, προσνεύω, ἐπικραίνω.
Annus, ἐνιαυτὸς, ἔτος, χρόνος.
Annus elapſus, ἐξηλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Annuus, ἐνιαύσιος, ἐπέτειος.
Anſa, λαβὴ, ἀφορμὴ, κατὰ, ἀντιλαβή.
Anſum præbere, ἀφορμὴν διδόναι τινί.
Anſatus, κωπήεις, ὠτόεις.
Anſer, χήν.

Anſe-

Anſerarius, χηνοβοσκός.
Anſerculus, χηνίσκος.
Anſerinus, χήνιος.
Antæ, παραστάδες, παραστάδες.
Antè, ἀπεναντι, ἐναντίον, ἐπί, *cum gen.*
Anteà, πάλαι, ἔμπροσθεν, τὸ πρότερον, πρῶτον.
Anteambulo, πρόδρομος.
Antecapio, προλαμβάνω, προφθάνω.
Antecedo, προέρχομαι, προπορεύομαι, προηγοῦμαι.
Antecello, ὑπερέχω, τινος τινι, *aliquem in aliquâ re.* προέχω, διαφέρω, ὑπερβάλλω.
Anteceſſor, πρόδρομος, προηγητης, προηγμένος.
Antecœnium, τὸ μετ' ἄριστον, πρόδειπνον.
Antecurſor, πρόδρομος.
Antedico, προλέγω, πρόφημι.
Anteeo, ὑπερέχω, τινός τινι, *alicui in aliquâ re.* προέρχομαι, πρόειμι, προπορεύομαι.
Anteſero, προτιμάω, -ῶ, σι, τε, προκρίνω.
Antegenitus, προτερογενής.
Antegredior, προκατάρχω.
Antehac, ἔμπροσθεν, πρὸ τοῦ πρὶν, πρότερον.
Antelatus, προτιμηθείς.
Anteloquium, πρωτολογία, προθεωρία.
Anteloquor, προλέγω, προθέγομαι.
Antelucanus, ὄρθρος, ἀμφίλυκος, (προεώιος,) λυκαυγής.
Antemeridianus, προμεσήμβρινος.
Antenna, ἐπίκριον, καρχήσιον.
Anteoccupatio, (προπάντη,) πρόληψις, προκατάληψις.
Anteoccupo, προκαταλαμβάνω.
Antepono, *id eſt*, præfero, προΐσαμαι, τινά τινος, *aliquem alicui.*
Antequam, πρότερον, (ἀλλ' ὅταν,) πρὶν ἄν, πρὶν ἤ.
Anterior, ἐμπρόσθιος.
Anteſignanus, πρόμαχος.
Anteſto, προίσαμαι.
Anteverto, ἐπικαταλαμβάνω τινά.
Antiæ, προκόμιον.
Anticipatio, πρόληψις.
Anticipo, καταλαμβάνω, προλαμβάνω τι, προκατάρχω.
Antidotum, ἀντίδοτον, ἀντιφάρμακον.
Antiquè, παλαιῶς, ἀρχαίως.
Antiquior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Antiquitas, ἀρχαϊσμὸς, παλαιότης.
Antiquitus, ἀρχαίως, πάλαι, ἄνωθεν.
Antiquius, πρότιμότερον.
nihil eſt Antiquius, οὐδὲν ὄζει τιμιώτερον.
Antiquo, παλαιόω, -ῶ, ἀκυρόω, -ῶ, καταργέω, -ῶ.
Antiquus, ἀρχαῖος, παλαῖος, πρέσβυς.
Antiſtes, προσάτης, ἐπισάτης.
Antiſtitium, προσασία.
Antrum, ἄντρον, σπήλαιον, βυθμός.
Anus, ûs, *id eſt*, vetula, γραῦς, γραῖα, πρεσβύτις.
Anus, ani, *podex*, πρωκτὸς, πυγή.
Anxiè, φροντιστικῶς, περιαλγῶς.
Anxietas, ἀδημονία, θλῖψις, ἀνία.
Anxius, δυσάρεστος, περιάλγης, πολυμέριμνος.
Anxius ſum, ἄγχω, λυποῦμαι.
Apage & Apage te, ἄπαγε.
Apageſis, ἄπαγε δή.
Apella, ſine pelle, λειπόδερμος.
Aper, κάπρος, σύαγρος, ὗς ἄγριος.
Aperio, ἀνοίγω, ἀναπτύσσω, προφαίνω.
Apertè, φανερῶς, ἀναφανδὸν, σαφῶς, ἁπλῶς.
Apertio, ἄνοιξις, διοίξις.
Aperto Marte, ἐκ τ' ἰθείας.
in Apertum profero, εἰς ἐμφάνειαν ἄγω.
Apertus, patens, ἀνοικτὸς, ἐμφανής.
Apes, *vel* Apis, μέλισσα & μέλιττα.
Apex, κεραία, κολοφών, ἄκρον.
Apiarium, μελισσών, μελιτροφεῖον, σμῆνος.
Apiarius, μελιτ]ουργὸς, μελισσεύς.
Apium σέλινον.
Apographum, ἀπόγραφον.
Apocryphus, Ἀπόκρυφος.
Apollo, Ἕκατος, Παιών, Ἀγυιεύς.
Apologus, ἀπόλογος.
Apophthegma, ἀπόφθεγμα.
Apoſtaſia, ἀποστασία.
Apoſtata, ἀποστάτης.
Apoſtato, ἀποστατέω, -ῶ.
Apoſtema, ἀπόστημα.
Apparatè, παρασκευασμένως.
Apparatio & apparatus, παρασκεύασμα, κατασκευή.
Appareo, φαίνομαι, δοκέω.
Apparet, φαίνεται, δοκεῖ, δῆλον ἐστί.
Apparitio, ἐπιφανεια, παράστασις.
Apparitio Dei, Θεοφάνεια.
Apparitores, κλητῆρες, δορυφόροι.
Apparo, παρασκευάζω, ἐξαρτύω.
Appellare, ἐντυγχάνειν πρός τινα.
Appellare, accuſare, κατηγορεῖν τινος περὶ τούτου.
Appellare, *id eſt*, provocare ad ſuperiorem judicem poſt ſententiam tanquam iniquam, ἐκκαλεῖσθαι τ' δίκην.
Appello, as, *id eſt*, nomino, ὀνομάζω τινά.
Appello, is, ere, προσκέλλω, προσορμίζω εἰς λιμένα, *ad portum.*
Appello animum ad hoc, προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ.
Appendere, *pro* ponderare, ζαθμίζειν, *cum accuſ.* ταλαντίζω.
Appendix, προσθήκη, ἐξάρτημα.
Appendo, προσαρτάω τινι.
Appetentia, ὄρεξις.
Appetitio, *ſeu* appetitus, ὁρμὴ, ὄρεξις
Appetit dies, ἐγγίζει ἡμέρα.
Appeto, ὀρίγομαι, *gen.* ἐπιθυμέω τούτου, ἐφίμαι, ἐπιποθέω.
Applaudo, ἐπιθορύβω, ἐπικροτέω.
Applauſor, ὁπικροτητής.
Applauſus, ὀκρότος, ὁπικρότησις.
Applicatio, καταγωγὴ, κατάρσις.
Applico, καταγω εἰς λιμένα, προσορμίζω, ἐξαρμόφω, ἀπερείδω, προσάπλω.
Appono, προσίθημι, παρατίθημι τι, προσάπλω τινί τι, ἐπιτάττω.
Apporto, προσφέρω σοι τὰ, προσκομίζω.
Appoſitè, ἐπιτηδείως, εὐθετῶς.

Appositio, ἐπίθημα, πρόσθεσις.
Appositus, conveniens, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, ἁρμόδιος, πρόσφορος.
Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι τ̃ τριχῶν, crines, τινὰ τῇ χειρὶ, manu.
Apprehensio, ἀντιλαβὴ, ἀντίληψις.
Apprimè, εἰς τὰ πρῶτα, μάλιστα.
Approbandus, δοκιμαστέος, ἀρεστός.
Approbatio, δοκιμασία, συμφώνησις.
Approbo, δοκιμάζω, ἀρέσκω τινί.
Appropero, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, ad principatum.
Appropinquatio, προσπέλασις, προσεγγισμός.
Appropinquo, ἐγγίζω πρός τι, ἐφίστημι.
Appropriо, ἰδιόω, ἐξιδιάζομαι.
Appulsio, καταίρεσις, προσόρμησις.
Apricari, εἰλιθρεῖσθαι, ἡλιάζεσθαι.
Apricatio, ἡλίασις, ἡλιασμός.
Apricus, προσήλιος, εὐήλιος.
Aprilis, ἀνθεστηριών.
Aprinus, καπρινός.
Aptè, εὐαρμόστως, ἐπιτηδείως, ἀρτίως.
Aptitudo, κομψότης, εὐαρμοστία.
Apto, ἄρω, ἁρμόττω.
Aptus, ἐπιτήδειος, εὐσχήμων, εὔθετος εἰς τί, ἐπιδέξιος, εὐάρμοστος.
Apud, ἐς, cum accuſ. παρὰ, πρὸς, cum dat. & accuſ.
Aqua, ὕδωρ, -ατος, τὸ ὕδωρ, χεῦμα.
Aquæductus, ὑδραγωγία, ἀμάρα, ἀγωγός.
Aqualiculus, γάστρων, ἐπίσιον.
Aquarius, a, um, quod ad aquam pertinet, ὑδατικός.
Aquarius, undecimum ſignum Zodiaci; ὑδροχόος, ὑδροφόρος.
Aquaticus, qui in aquâ degit, ἔνυδρος, ὑδατώδης, φιλύδωρ.
Aquatio, ποτισμὸς, ὕδρευσις.
Aquator, ὑδροφόρος.
Aquila, αἰετὸς, ὁ.
Aquilo, βορέας, βορρᾶς.
Aquilonaris, βορειακὸς, βόρειος.
Aquoſus, ὑδατώδης, ἔνυδρος.
Ara, βῆμα, βωμὸς, θυσιαστήριον.
pro Aris & focis dimicare, ἀμῦναι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων.
Arabilis, ἀρότος, ἀροτήσιμος.
Araneus, ἀράχνης, aranea, ἀράχνη.
Aranearum tela, ἀράχνιον.
Aratio, ἄρομα, ἄροσις.
Arator, ἀροτὴρ, ἀρότης, ἀροτρεύς.
Aratrum, ἄροτρον.
Arbiter, διαιτὴς, δοξάζης, ἰαγνώμων.
Arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.
Arbitris remotis, καταμόνας.
Arbitrium, δίαιτα, γνώμη, τὸ δοκοῦν.
Arbitror, ἡγέομαι, ὑπολαμβάνω, οἶμαι, νομίζω, λογίζομαι.
Arbor, δένδρον καὶ δένδρον, τό.
Arboreſcens, arboreus, δενδρώδης, ὁ καὶ ἡ.
Arboreſco, δενδρόομαι.
Arbuſta, θάμνοι, δενδρῶνες.
Arca, κιβωτὸς, ἡ θήκη, ζύγαστρον, κίστη.
Arcanè, ἀπορρήτως, ἀρρήτως.
Arcanum, ἀπόρρητον, μυστήριον.
Arcanus, ὑπόρρητος, κρυφιαῖος.
Arceo, ἀμύνω αὐτὸν, ab eo. ἀνείργω, εἴργω τινα τῶν ἱερῶν, ἀλέξω.
Arceſſo, advoco, μεταπέμπω.
Architectus, ἀρχιτέκτων, τεκτονουργός.
Architriclinus, ἀρχιτρίκλινος.
Archivum, ἀρχεῖον.
Arcitenens, τοξοφόρος.
Arcto, στενόω. στενοχωρέω.
Arctus, στενὸς, ὁ.
Arcula, κιβώτιον, ἀργυροθήκη.
Arcus, ûs, τόξον.
Arcus cœleſtis, ἶρις, -ιδος, ἡ.
Ardea, ἐρῳδιός.
Ardelio, πολυπράγμων.
Ardens, πυρικαὴς, καυστικὸς, πυρφλεγὴς.
Ardenter, πυρικαῶς.
Ardeo, flagro, καίομαι, πυρίασω.
Ardere, vehementèr amare, εὐμενῶς διατεθῆναι πρός τινα.
Ardeſco, φλέγομαι, ἐνάπτομαι.
Ardor, oris, διάκαυσις, καῦμα.
Arduus, ἀναφερὴς, ὑψηλὸς, ὄς, ὁ.
Area, ἀλωὰ, ἄλως, πέδον
Arena, ἄμμος, ἄμαθος, ψάμμος.
Arenoſus, ἀμαθόεις.
Areo, σκλέω, αὐχμέω, σκέλλομαι, ξηραίνομαι.
Arefacio, ξηραίνω, αὐαίνω.
Areſco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι.
Argentariam facere, ἀργυρεύειν.
Argentarius, ii, τραπεζίτης.
Argenteus, quod eſt ex argento, ἀργυροειδὴς, ἀργύριος.
Argenti ſpuma, λιθάργυρος.
Argenti-fodina, ἀργυρεῖον.
Argento obduco, περιαργυρόω τι.
Argentum, ἀργύριον, ἄργυρος.
Argentum vivum, ὑδράργυρος.
Argilla, ἄργιλος, ου, ἡ.
Argillaceus, ἀργιλώδης.
Argumentatio, ἐπιχείρημα, συλλογισμὸς, ὁ.
Argumentor, συλλογίζομαι, λογίζομαι.
Argumentum, ἐπιχείρημα, πίστις.
Arguo, ἐλέγχω, καταγινώσκω τινα.
Argutator, σοφιστικὸς, σοφιστὴς.
Argutiæ, σωμυλίαι, σοφίσματα.
Argutor, σοφίζομαι, ἀντιλογέω.
Argutus, acutus, ſubtilis, ὀξὺς, ἀγχινοικὸς, λεπτολογιστὴς, κομψός.
Aridiτas, ξηρασία, ξηρότης, αὐανσις.
Aridus, ξηρὸς, αὐαλέος, σκελλός.
Aries, κριὸς, κτίλος.
Ariſta, ἄθηρ, ἀνθήριξ.
Arma, ὅπλα, τὰ ἔντια, σκεύη, τὰ.
Arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα.
Arma capere contra aliquem, ὅπλα τὰ τινος παρακομίζεσθαι.
Arma gero, ὁπλοφορέω.
Armamentarium, ὁπλοθήκη.
Armarium, ἄξαξ.
Armatura, ὁπλισμὸς, πανοπλία.
Armatus, ἔνοπλος, ὁπλιστὴς.
Armentarius, ἀγελάρχης, βουκόλος, βυφερζός.
Armentoſus, ἀγελώδης.

Armentum,

Armentum, ἀγέλη, ποίμνιον.
Armiger, ὁπλοφόρος.
Armilla, ψέλλιον.
Armis inſtruo, ὁπλίζω.
Armis ſpolio, ἐναρίζω τινα, ἀφοπλίζω.
Armo, ὁπλίζω, θωράσσω, κορύσσω.
Armus, *humerus*, ὦμος, ἐπωμίς.
Aro, ἀρόω, ἀροτριάζω, ἀλοκίζω.
Aromata, ἀρώματα.
Aromatopola, ἀρωματοπώλης.
Arrha, *vel* Arrhabo, ἀρραβών, ἐνέχυρον.
Arrideo, προσγελάω, προσμειδιάω.
Arrigo, ἵστημι τὰ ὦτα, τείνομαι τὰ ὄμματα, ἀνορθόω, ἐπαίρω.
Arripio, προσαρπάζω, ἐφάπτομαι.
Arrodo, κατατρώγω.
Arrogans, ἀλαζών, ἀπονενοημένος.
Arrogantèr, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
Arrogantia, ἀλαζονεία, μεγαλοφροσύνη, ὑπερηφανία, ἀπόνοια.
Arrogo, ἀπονέμειν ἑαυτῶν τιμήν· ἀλαζονεύομαι, προσποιοῦμαι.
Ars, τέχνη, τεχνοσύνη.
Arſenicum, ἀρρενικόν, ἀρσενικόν.
Artes liberales, ἐγκυκλοπαιδεία, ἐλευθέριοι τέχναι.
Artes exercere, τέχνας ἐργάζεσθαι.
Articularis morbus, ἀρθρῖτις.
Articulus, ἄρθρον.
Artifex, τεχνίτης, δημιουργός, μηχανουργός.
Artifex manuarius, χειροτέχνης.
Artificium, τέχνη, τέχνημα, εὐτεχνία.
Artificioſus, ἔντεχνος, δαιδαλέος, πολύτεχνος, τεχνικός.
Artificioſè, κατατεχνικῶς, κατὰ τέχνην.
Artus, ἄρθρα, μέλη, τὰ.
Arvina, λίπος, τὸ, πιμελή, κνίσσα.
Arundo, κάλαμος, δόναξ.
Arundineus, καλάμινος.
Aruſpex, θυοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Aruſpicina, ἱεροσκοπία.
Arvum, ἄρουρα, ἀρόριον.
Arx, ἀκρόπολις, ἄκρια, ἔρυμα.
As, aſſis, μνᾶ, ἀσσάριον, ὑ, τό.
Aſcendere ad honores, καταχεῖν ἀρχάς.
Aſcendere in navem, ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναῦν.
Aſcendo, is, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι, ἄνειμι.
Aſcenſor, ἀναβάτης, ἐπιβάτης.
Aſcenſus, ἀνάβασις, ἀνήλυσις, ἄνοδος, ἐπιβάσις.
Aſcia, ἀξίνη, πέλεκυς, ὁ,
Aſcio, *id eſt*, aſciâ cædo, πελεκίζω.
Aſciſco, ἐπάγομαι τινί τι, εἰσποιέω παῖδα.
Aſcititius, ἀλλότριος, εἰσποίητος.
Aſcribere, *imputare*, προστίθεσθαι.
Aſcribere civitati, πλοιτογραφεῖν ἐν πόλει τινί.
Aſcribo, προσγράφω, ἐγκατατάττω.
Aſcriptor, προσγραφεύς.
A ſecretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων.
Aſeili agitator, ὀνηλάτης.
Aſellus, ὀναρίον, ὀνίδιον, ὀνίσκος.
Aſina, ὄνος, ἡ.
Aſininus, ὄνειος, ὀνικὸς, ὀναώδης.
Aſinus, ὄνος, βάπαλος, βρωμίης.
Aſparagus, ἀσπάραγος.
Aſpectu horribilis, βλοσύρωπος, ἡ, βλοσυρῶπις, -ιδος, ἡ.
Aſpectu manſuetus, τὸ βλέμμα ἥμερος.
Aſpectus, ὄψις, ἀνάβλεμμα, βλέψις.
Aſper, τραχὺς, χαλεπὸς, δεινὸς, σκληρός.
Aſperè, τραχέως, καλεπῶς.
Aſpergo, βρέχω, ἐπιῤῥαίνω, διυγραίνω, αἰωνάω, -ῶ.
Aſpergo, -inis, ῥαντισμός.
Aſperitas, τραχύτης, ἀνωμαλία.
Aſpernatio, καταφρόνησις.
Aſpernor, καταφρονέω τῶν νομίμων, *jura*, ἀμελέω τῶν φίλων, ὀλιγωρέω, ἀθετέω.
Aſpicio, ἐμβλέπω, προσβλέπω τινα, ἐπιβλέπω τὴν γῆν, εἰσοράω, δέρκω.
Aſpirare, *favere*, ἐπιῤῥοιάζειν.
Aſpiratio, ἐπίπνοια, ἐπίπνευσις.
Aſpiro, *afflo*, ἐπιπνέω.
Aſporto, ἐκφέρω τι, ἐκκομίζω.
Aſſatus, ὀπτὸς, ὀπταλέος.
Aſſatura, carnes aſſæ, ὄπτημα, ὄπτησις.
Aſſecla, ἀκόλουθος, ἀμορβός.
Aſſector, παρακολουθέω τινι, περιέπω.
Aſſectatio, παρακολούθησις.
Aſſectator, ἀκόλουθος, ἀκολουθητικός.
Aſſenſus & Aſſenſio, ὁμολογία, συγκατάθεσις, συμφώνησις, ὁμοφροσύνη.
Aſſentatio, κολακεία, θωπεία.
Aſſentator, κόλαξ.
Aſſentatoriè, κολακευτικῶς.
Aſſentio & Aſſentior, συνευδοκέω, συγκατατίθεμαί τινι, συναινέω, ὑπογράφω.
Aſſequor, ἐπικαταλαμβάνω τι, ἀφικνέομαι ἀρετῆς, ἐντυγχάνω, κιχάω.
Aſſeres, σανίδες.
Aſſero, *affirmo*, διαβεβαιοῦμαι, συμβιβάζω.
Aſſerere in libertatem, ἐξαφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν.
Aſſertio, διαβεβαίωσις.
Aſſertor, βεβαιωτὴς, ἐκδικητής.
Aſſervo, φυλάττω, τηρέω, ἐπιφυλάττω.
Aſſeſſor, παρέδρος, σύνεδρος.
Aſſeverantèr & Aſſeveratè, βεβαίως.
Aſſeveratio, βεβαίωσις, ἰσχυρισμός.
Aſſevero, διαβεβαιοῦμαί τι, διϊσχυρίζομαι.
Aſſideo, παρακαθίζομαί τινι, παριδρεύω.
Aſſido, καθίζομαι.
Aſſiduè *vel* aſſiduò, ἐνδελεχῶς, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, συχνῶς.
Aſſiduitas, τὸ συνεχές, ἐνδελέχεια.
Aſſiduus, συνεχὴς, ἀδιάλειπτος, πολὺς.
Aſſiduus ſum, προσλιπαρέω τινι, προσμίμνω τινι, διατρίβω, ἐπιμελέω, ἐπιμελοῦμαι.
Aſſimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Aſſimilitèr, ὁμοίως, κατὰ ταὐτά.
Aſſimilo, ὁμοιόω τί τινι, εἰκάζω.
Aſſimilo, fingo aliquid eſſe, quod revera, non eſt, ὑποκρίνομαί τινα.
Aſſiſto, παρίσημί τινι, παραμένω.
Aſſo, *torreo*, ἀνθρακίζω, ὀπτάω.
Aſſocio, συνάπτω τινί τινα.
Aſſolet, εἴωθε, φιλεῖ.
Aſſuefacio, ἐθίζω τινα πρός τι· συνεθίζομαι.

Aſſuefco,

Aſſuefco, ἐθίζομαι σύν τινι, συνεθίζομαι.
Aſſuetus, σύντροφος, συνήθης.
Aſſumo, προσλαμβάνω τινα.
Aſſumptio, πρόσληψις.
Aſſuo, προσράπτω.
Aſſurgo, ἐπανίσταμαί τινι.
Aſt, αὐτάρ.
Aſtipulatio, συγκατάθεσις.
Aſtipulor, προσίθεμαι τῇ γνώμῃ.
Aſto, παρίσημί τινι.
Aſtragalus, ἀστράγαλος.
Aſtrictè, ζενῶς, προσεσταλμένως.
Aſtrictio, σύψις.
Aſtringo, προσέλλω, ἐπισφίγγω.
Aſtrologus, ἀστρολόγος, ὁ.
Aſtrum, ἄστρον.
Aſtra contemplari, ἀστρονομεῖν.
Aſtruo, προσκατασκευάζω.
Aſtu, pro Aſtutè, πανούργως.
Aſtus, πανουργία, δολοφροσύνη.
Aſtutè, πανούργως, κερδαλέως.
Aſtutia, πανουργία, δεινότης.
Aſtutus, πανοῦργος, γλαφυρὸς, αλωπός.
Aſylum, ἄσυλον.
At, ἀλλά· ἀλλὰ μήν.
Atat, ἢ ἤ, αἲ αἲ.
At certè, ἀλλὰ, ἄρα, ἀλλ' ἔγε.
At enim, ἀλλὰ γὰρ.
At vero, ἀλλά τι.
Atavus, δισπάππος.
Ater, μέλας, μελαχρινὸς, ζοφιρός.
Athleta, ἀθλητὴς, ὁ, ἐπασκητής.
Atque, κἀγώ, τέ μοὶ, δέ.
Atque etiam, ἀνὰ δὲ καί.
Atqui, πότερον, ἄρα, ἀλλά τοι, γέτοι.
Atramentarium, μελανοδοχεῖον.
Atramentum, μέλαν, τό.
Atramentum ſutorium, χάλκανθον.
Atrienſis, αὐλειος, αὐλικός.
Atriolum, αὐλίδιον.
Atrium, αὐλὴ, μέλαθρον, αὐλαία.
Atrocitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Atrocitèr, ὠμῶς, ἀπηνῶς.
Atrox, χαλεπὸς, ἀπηνὴς, δεινὸν ἀδίκημα, atrox ſcelus, ἀμείλιχος.
Attamen, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ κἀ ὡς, κἀ μήν.
Attemperatè, εὐκαίρως.
Attempero, προσάπτω τινί τι.
Attendere animum, mentem, προσίχειν τὸν νῶν τινι.
Attendo, προσίχω, διατείνομαι.
Attentè, φιλήκοως, προσεχῶς.
Attentio, προσοχὴ, προσέχεια, κατανόησις.
Attentus, φιλήκοος, προσεχής.
Attenuatio, λεπτισμός.
Attenuo, ψιλόω, λεπτύνω.
Attero, προσρίβω τινί τι, παρατρίβω, cum dat. & accuſ. σμύχω.
Atteſtor, μαρτύρομαι.
Attexo, προσιθημι τινί τι.
Attinere, pertinere, προσήκειν, ἀνήκειν.
Attinet ad me, προσήκει μοι.
Attingo, ἅπτομαί τινος, ἐπιψαύω, καθάπτομαι.

Attollo, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, ἀναβιβάζω τι, ἀναφέρω, αἰωρέω.
Attondeo, ἐπικείρω.
Attonitum reddo, ἐκπλήττω τινα, aliquem: ἀτύζω, ἀτύω.
Attonitus, ἀπόπληκτος, ἐμβρόντητος.
Attonitus ſum, διδίττομαι & δεδίττω.
Attonitus fio, ἐκπλήσσομαι πρὸς τὴν ὄψιν, aſpectu.
Attonſus, ἐπικεκαρμένος.
Attractio, ἕλκυσμὸς, ἐπίσπασις.
Attraho, ἐπισύρω, ἐφέλκω, ἐπισπάω.
Attrecto, μετοχειρίζομαι τὰ ὅπλα, arma: ψηλαφάω.
Attribuo, προσνέμω τινί τι, ἀποδίδωμι τινί τι.
Attributio, ἀπόδοσις, ἀπονομή.
Attritio, τρίψις, παράτριψις.
Attritus, παρατριβὴς, ἀνάτριπτος, παρατεθριμμένος.
Avarè, πλεονεκτικῶς, σμικρολόγως, ἀνελευθέρως, φειδωλῶς.
Avaritia, φιλαργυρία, πλεονεξία, φιλοχρηματία.
Avarus, φιλάργυρος, φιλοχρήματος.
Auceps, ἰξευτὴς, ὀρνιθευτὴς, ὀρνιθοθήρας.
Auctarium, ἡ προσθήκη, τὸ ἐπίμετρον, τὸ ὑπέρμετρον, ἐπίβλημα.
Auctio, αὔξησις, δημοπρασία.
Auctionem bonorum facere, κηρύττειν τὰ ὄντα, πρᾶσιν αὐτῶν ποιεῖσθαι.
Auctionor, ἀποκηρύττω τὰ πατρῶα.
Auctor, αὐτουργὸς, αἴτιος τύτε.
Auctoramentum, μισθοδοσία.
Auctorem ſuaſoremque ſe præbere, ὑποσημαίνειν τι.
Auctoritas, ἀξιοπιστία, αὐθεντία, ἀξίωμα, κύρος, τὸ σεμνότης.
Auctoritate polleo, κατευημερῶ.
Auctus, αὐξηθεὶς, αὐξητός.
Aucupium, ἰξευτήριον, ὀρνιθοθήρα.
Aucupor, θηράομαι, acc. ἰξεύω, ὀρνιθοθηράω.
Audacia, θράσος τὸ, θράσυτης, τόλμα, ἡ,
Audaciâ & impudentiâ freſus, τόλμῃ κἀ ἀναιδεία πεποιθώς.
Audacitèr vel Audactèr, θρασέως.
Audactèr loquor, παῤῥησιάζω.
Audaculus, ὁ θρασύτιρος, ὁ παράτολμος.
Audax, τολμητὴς, θρασὺς, ἄθαμβος.
Audax ſum, θαῤῥέω ἐπί τινι, τολμάω.
Audens, θαῤῥαλέος, θαρσαλέος.
Audeo, τολμάω τι, θαρσέω, cum acc.
Audio, ἀκούω, διακούω τι, & τινος, πεύθομαι, ἀκροάομαι, πυνθάνομαι.
Audire, præcipienti parere, ὑπακούειν τινος.
Audire benè, id eſt, laudari, εὖ ἢ καλῶς ἀκούειν, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, malè audire.
Audiendo falli, audire perperam, παρακούειν.
Auditor, ἀκροατὴς, ἀκουστής.
Auditorium, ἀκροατήριον.
Auditu intelligere, ἀκοῇ εἰδέναι.
Auditu valens, ὀξυήκοος.
Auditus, ûs, ἀκοὴ, ἀκρόασις.
Auditûs gravitas, δυσηκοΐα.

Auditus, *part.* ἀκουσθεὶς, διαπυσὸς,
Ave, χαῖρε, ἔρρωσο.
Aveho, ἀπάγω.
Avellana, λιπτοκάρυον.
Avello, ἀποσύρω, ἀποσπάω, ἀποτίλλω,
Avena, βρῶμος, αἰγίλωψ.
Aveo, γλίχομαι, ἐπιθυμέω, ἐφίεμαι.
Avernus, ἄορνος.
Averruncare, *id est*, avertere, ἀποτρέπειν, ἀποπίμπεσθαι, ἀποτροπιάζομαι, ἀλέξω.
Aversandus, ἀποτροπιαστέος.
Aversatio, ἀποτροπίασις.
Aversè, κατέγραμμένως.
Aversio, ἀποτροπή.
Aversor, ἀποτρέπομαί τινα, ἀποτροπιάζομαι, ἀποτρίπομαι.
Aversus, ἀπογραφεὶς, ἀπεγραμμένος.
Avertat Deus hoc, ἀλλ' ἀπείργοι Θεός.
Avertere oculos aliquò, ἀποβλέπειν ποι.
Averto, ἀποτρέπω τι, ἀπογράφω, ἀπάγομαι.
Aufero, ἀποφέρω τι, ἀφαιρέω σὲ τῦτο.
Aufugio, ἀποφεύγω, ἀποδιδράσκω.
Augeo, αὔξω, -ήσω, & αὐξάω, συνάγω.
Augeor, αὐξάνομαι, ἀθρέω.
Augesco, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι.
Augmentum *vel* Augmentatio, αὔξησις, ἐπίδοσις.
Augur, οἰωνοσκόπος, οἰωνόμαντις. ὀρνιθοσκόπος.
Augurandi ars, οἰωνοσκοπικὴ, οἰωνομαντικὴ.
Augurium, οἰωνὸς, οἰώνισμα, οἰωνισμός.
Auguro, & -or, μαντεύομαι, οἰωνοσκοπέω, διατοχάζομαι, οἰωνίζομαι.
Auguror benè, φημὴν ἀγαθὴν ποιῦμαι.
Augustè, σεβασμίως, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς,
Augustus, a, um, σεβάσμιος, σεμνὸς, σεβαστός.
Augustus mensis, αὔγυστος.
Avia, μάμμα.
Aviarium, ὀρνιθῶν, ὀρνιθοκομεῖον.
Aviarius, ὀρνιθοκόμος.
Avicula, ὀρνιθάριον, ὀρνίθιον, ὀρνιθόπαις.
Avibus bonis, ὄρνισιν αἰσίοις.
Avidè, ἐπιθυμητικῶς, ἐκθύμως.
Aviditas, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Avidus, πλεονέκτης, ἐπιθυμητικὸς, ῦ, ὁ.
Avidus belli, φιλοπόλεμος.
Avidus cædis, φιλαίματος.
Avidus lucri, φιλοκερδὴς, ὁ ϗ ἡ.
Avis, ὄρνις, -ιθος, ἡ, νεοσσὸς οἰωνός.
Avitus, a, um, προγονικὸς, παππῶος.
Avius, *sine via*, ἄοδος, ἄνοδος, ἀδιέξοδος.
Aula, αὐλὴ, βασίλειον.
Aulæa, orum, αὐλαῖα, περιπετάσματα.
Auletes, *tibicen*, αὐλητής.
Auletris, αὐλητρίς.
Auliculus, αὐλικός.
Avocamentum, διαγωγὴ.
Avocatio, ἀποτροπὴ, ἀπογραφή.
Avoco, ἀποκαλέω τινα, ἀποτρέπω τινά τινος, ἀπάγω.
Avolo, ἀφίπταμαι, ἀποπτάω.
Aura, αὔρα, πνοὴ, ἀτμὶς.
Aurarius, ἔγχρυσος.

Aurata, *piscis*, χρύσοφρυς.
Auratus, ἔγχρυσος, χρυσωτὸς, διάχρυσος, χρυσοφανὴς, χρυσοδαφὴς.
Aureus, χρύσιος, ἐπίχρυσος· χρύσεος, -οῦς.
Auricula, ὠτίον.
Auricularis, ὠτικός.
Aurifex, χρυσοποιὸς, χρυσοχόος.
Aurificina, χρυσοχοεῖον.
Aurifodina, χρυσεῖον, χρυσωρυχία.
Auriga, ἡνίοχος, ἁρματηλάτης.
Aurigarius, ἁρματοποιὸς, ἁρματοπηγός.
Aurigatio, ἡνιοχία, ἁρματηλασία.
Aurigo, ἵκτερος.
Aurigor, ἡνιοχέω, διφρηλατέω.
Auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν.
Auris, ἥς, ὠτὸς, τὸ, ὦας.
In utramvis aurem dormire, ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν.
Aurem vellere, ἀνατείνειν τῦ ὠτός.
Aures obtundere, ἐπιθρυλλεῖν τὰ ὦτα, τὰς ἀκοὰς πιρικχεῖν, ὠτοκοπεῖν.
Auriscalpium, ὠτογλυφὶς, ἡ.
Auritus, *magnus habens aures*, ὠτώεις.
Auri amor, φιλοχρυσία.
Auri captus, χρυσεραστὴς, χρυσομανὴς.
Auro micans *vel* coruscans, χρυσαυγὴς.
Aurora, ἕως, ἠώς.
sub Auroram, ὑπὸ τὴν ἕω· εἰς ἕω.
Aurum, χρυσὸς, ῦ, ὁ· χρυσίον.
Auscultatio, ἀκρόασις, ἀκρόαμα, ὑπήθεια.
Auscultator, ἀκροατὴς, ἀκυστής.
Auscultare, *obedire*, πείθομαι τῷ νόμῳ, προσέχω τινι.
Ausculto, *audio*, ἀκροάω, ἀκροάομαι, ὠτακυστέω, προσίσχω, προσέχω.
Ausim, τολμήσω.
Auspex, οἰωνοσκόπος, οἰωνοπόλος.
Auspicato, εἰς καλὸν, αἰσίως.
Auspicium, οἰωνισμὸς, οἰωνοσκοπία.
Auspicor, οἰωνοσκοπέω.
Auspicor, *negotium aliquod aggredior*, ἀπάρχομαι, ἐνάρχομαι, ἐνίσαμαι.
Auster, νότος.
Austeritas, σκυφνότης, αὐστηρότης.
Austerus, αὐστηρὸς, σκληρός.
Australis, νότιος, ἀνταρκτικός,
Aut, ἤ, εἴτε.
Autem, *pro* sed, δὲ, δαὶ, δάπυ, δέτοι.
Authenticus, αὐθεντικός.
Autumnalis, ὀπωρινός.
Autumnus, ὀπώρα.
Autumo, ὑπολαμβάνω, νομίζω.
Avulsio, ἀπόσπασμα.
Avulsus, ἀποσπασθεὶς.
Avunculus, θεῖος, μητράδελφος.
Avus, πάππος.
Avus paternus, προπάτωρ, πατροπάτωρ.
Avus maternus, μητροπάτωρ.
Auxiliares, συμβοηθοί.
Auxiliarius, βοηθητικός.
Auxiliator, ἐπάρκειος, ἀλεξητὴρ, βοηθὸς, ἐπίκυρος.
Auxilior, βοηθέω τινι πρὸς τοὺς πολεμίους, ἐπικυρέω τινι.
Auxilio tibi venio, βοηθὴν παρίσημί σοι.
Auxilium, βοήθεια, ἐπικυρία, ἀντίληψις.
Axilla, μασχάλη, μασχαλίς.

Axioma, ἀξίωμα.
Axis, ἄξων.
Axungia, ὕειον στέαρ.

B.

BAccæ, ἀκρόδρυα.
Bacchanalia, διονύσια.
Bacchanalia agere, ἄγειν διονύσια.
Bacchatim, διονυσιακῶς, βακχικῶς.
Bacchor, *insanio*, βακχεύω, & βακχάω.
Bacchus, Βάκχος, Ἴακχος, Διονύσιος.
Bacillum, βακτρίδιον.
Baculus, βάκτρον, βακτηρία.
Bajulo, βασάζω, ῥομφάζω, ἀχθοφορέω.
Bajulus, φορτοβασάκτης, φορτηγὸς, νωτοφόρος.
Balæna, βάλαινα, κῆτος.
Balanus, βάλανος.
Balatus, ûs, βληχὴ, βλήχημα.
Balbus, ψελλὸς, τραυλὸς, ἄτυπος, ἰχθόφωνος.
Balbutio, τραυλίζω, ψελλίζω.
Balneator, βαλανεὺς, λουτροχόος.
Balneum, βαλανεῖον, λυτρὸν, πλυνός.
Balsamum, βάλσαμον.
Balteus, *vel* Balteum, ζωστὴρ, ζώνη.
Baptismus, βαπτισμὸς, βάπτισμα.
Baptisterium, βαπτιστήριον.
Barathrum, βάραθρον.
Barba, πώγων, γενείον.
Barbâ tenus philosophus, ἀπὸ πώγωνος φιλόσοφος.
Barbam nutire, πωγωνοτροφεῖν.
Barbam vellere, ἀπὸ πώγωνα τίλλειν.
Barbarè, βαρβαρικῶς.
Barbaries, βαρβαρότης, βαρβαρισμός.
Barbarus, βάρβαρος.
Barbatus, πωγωνίας, γενειήτης.
Barbitus, βάρβιτος.
Barbus, stupidus, βλαξ, μογιλάλος.
Barritus, ἐλέφαντος, βρύχημα.
Barrus, ἐλέφας.
Basilica, βασιλικὴ, βασίλειον.
Basiliscus, βασιλίσκος.
Basiator, φιλητής.
Basio, *osculor*, φιλέω τινα.
Basis, βάσις, βάθρος, ἕδρα.
Basium, *osculum*, φίλημα.
Batillum, πύρανον.
Beatæ memoriæ, μακαρίτης.
Beatè, μακαρίως, εὐδαιμονία.
Beatitudo, μακαριότης, εὐδαιμονία.
Beatum judicare, εὐδαιμονίζω τινα τ.
Beatus, μακάριος, μακρος, ἀταλαίπωρος, εὐτυχὴς, ὄβιος.
Beatus valdè, πανόλβιος.
Bellaria, πραγάλια, ἐπιφορήματα, τραγήματα.
Bellator, πολεμιστὴς, ἀφηνίφιλος, αἴθων.
Bellè, κομψῶς, καλῶς.
Bellicæ rei peritus, δόκιμος τὰ πολεμικά.
Belli expers *vel* imperitus, ἀπειροπόλεμος, ὁ, ἀπόλεμος.
Bellicosus, fortis, πολεμικός.
Belligero, *bellum gero*, πολεμῶ σοι, & πρός σε, πολεμοποιέω.
Bellicus, πολέμιος, πολεμικός.
Bello captus, δορύκλητος.
Belua, θήρ, θηρίον.
Belluinus, θηριώδης.
Bellum, ὁ πόλεμος, μάχη.
Bellum committere, ἄπτεσθαι πολέμου, καθιστάναι τὸ πόλεμον.
Bellum excitare, πόλεμον ποιεῖν τινι.
Bellum finire, καταλύεσθαι τὸ πόλεμον.
Bellum indico, πόλεμον εἶπειν εἴς τινα.
Bellum infero, πόλεμον ἐκφέρω πρός τινα, πόλεμον ποιεῖσθαι.
Bellum suscipere, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι πρός τινα· ἀναλαμβάνειν πόλεμον.
Bellus, a, um, κομψὸς, ὁ.
Benè, εὖ, καλῶς, ὀρθῶς.
Benè audire, εὖ ἀκούειν.
Benedico, εὐλογέω, εὐφημέω.
Benefacio, εὐεργετέω, εὐποιέω.
Benefactum, εὐεργέτημα.
Beneficentia, εὐεργεσία, ἐλευθεριότης.
Beneficio afficere aliquem, εὖ ποιεῖν τινα.
Beneficio affici, εὖ πάσχειν.
Beneficium, εὐεργεσία, χάρις.
Beneficus, εὐεργέτης, ἀγαθεργὸς, εὐποιός.
Benevolè, εὐνοϊκῶς, φιλοστόργως.
Benevolentia, εὔνοια, εὐγνωμοσύνη, φιλοφροσύνη.
Benevolentiâ complecti aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς πρός τινα.
Benevolus, εὔνοος, εὔνους, πρόφρων.
Benignè, χρηστῶς, ἐλευθερίως, φιλοφρόνως, φιλανθρώπως.
Benignitas, ἐλευθερία, χρηστότης, φιλανθρώπευμα.
Benignus, χρηστὸς, ἐλευθέριος.
Beo, μακάριον ποιῶ.
Beryllus, βήρυλλος.
Bestia, θηρίον, θήρ, ζῶον ἄλογον.
Bestialis, θηριώδης.
Bestiola, ζωίδιον.
Beta, τεῦτλον, βλίτον.
Bibacitas, πολυποσία, φιλοποσία.
Bibax, *biboſus*, πολυπότης, ποτικός.
Bibliopola, βιβλιοπώλης.
Bibliotheca, βιβλιοθήκη.
Bibo, πίνω, *accuſ. ſed Atticè gen.*
aquam Bibo, ὕδωρ πίνω, ὑδροποτέω.
Bibulus, πολυπότης.
Biceps, δικέφαλος, δίκρανος.
Bicolor, δίχροος.
Bicornis, δικέρως & δικέρως.
Bidens, διόδους.
Biduum, δύο ἡμέραι, δυήμερον.
Biennis, διετής.
Biennium, διετὶς, διετία.
Bifariam, διχῶς, ἀνδιχα, δίχα.
Biferus, δίφορος.
Bifidus, δίχηλος, δίφυὴς, διχιδὴς.
Biforis, δίθυρος.
Bifores valvæ, αἱ δικλίδος.
Biformis, δίμορφος.
Bifrons, διμέτωπος, ἀμφιπρόσωπος.
Bigæ, συνωρὶς, δίφρος.

Bijugis,

Bijugis & Bijugus, δίζυγος, ου.
Bijuges equi, δίζυγες ἵπποι.
Bilanx, ζυγός.
Bilem commovere, εἰς ὀργὴν ἐμβάλλειν τινα χολοῦν.
Bilinguis, δίγλωττος, δίλογος.
Billosus, χολώδης.
Bilis, χολή.
Bilis atra, μελαγχολία.
Bimembris, διμελής, δίκωλος.
Bimestris, δίμηνος.
Bimulus, Bimus, διετὴς, δίενος.
Bini, δίττος, σύνδυο.
Binominis, διώνυμος.
Bipartior, διχοτομέω, διχάζω.
Bipartitus, διχαθεὶς, διμερής.
Bipedalis, διποδιαῖος, διπόδης.
Bipennis, πέλεκυς, ἀξίνη δίστομος.
Bipertito, διχῇ, δίχα.
Bipes, δίπους.
Biremis, διήρης.
Bis, δίς.
Bis in die, βὶς τ' ἡμέρας,
Bissextus, ἐμβόλιμος ἡμέρα.
Bisulcus, δίχηλος, διχιδής.
Bitumen, ἄσφαλτος.
Bitumineus, ἀσφάλτειος.
Bivium, ἀμφίδος, δίοδος.
Blæsus, βλαισὸς, τραυλός.
Blandè, ἠπίως, μειλίχως.
Blandiloquentia, χρηστολογία, ἡδυλογία.
Blandiloquus, χρηστόλογος, ἡδυλόγος.
Blandimentum, θωπεία, προσήνεια, ἀρέσκευμα.
Blandior, σαίνω σε, tibi; κορίζομαί τινα, αἰκάλλω, ἀρεσκεύομαι, αἰμύλλω.
Blanditiæ, χρηστολογία, κολακεία.
Blandus, χρηστόλογος, ἄρεσκος, εὐπροσήγορος, αἰμύλος, ἤπιος, μείλιχος, ἐπαγωγός.
Blasphemia, βλασφημία.
Blatero, ψελλίζομαι, βατταλογίω.
Blatero, onis, φλύαρος, ἀδολεσχής.
Blatta, σίλφη.
Boarium forum, βουπώλιον.
Boarius, βοϊκὸς, βόειος.
Boatus, βοὴ, μυκηθμός.
Boletus, βωλίτης.
Bolis, βολίς.
Bolus, βῶλος, ἡ· ἄκολος, βλωμός.
Bombilatio, *solus apum*, βόμβος.
Bombus, βόμβος, ἦχος.
Bombycinus, βομβύκινος.
Bombyx, βόμβυξ.
Bona, *id est*, opes, ἡ ὐσία, χρήματα.
Bonâ fide, ἐσπουδασμένος, ἐπιεικῶς, κατὰ πίστιν.
Bonâ veniâ, ἐπιεικῶς, εἰς παρίης.
Bona animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ.
Boni consulo, χάρμα ὅτι τῇ ἐπιεικείᾳ, ὑποδέχομαι τ' ἀπόφυσιν.
quod Bonum fauſtumque ſit, ἀγαθὴ τύχη.
Bonitas, ἀγαθότης, ἀγαθωσύνη, χρηστότης.
Bonitas ingenii, *ſeu* naturæ, εὐφυΐα.
Bonus, ἀγαθὸς, ἐσθλὸς, χρηστὸς, καλός.
Bonus & probus vir, καλοκἀγαθος.

Boo, as, are, *mugio*, μυκάομαι, βοάζω.
Borealis, βορειαῖος, βόρειος.
Boreas, aquilo, βορεὰς, βορρᾶς.
Bos, βοῦς.
Bovem mactare, βουθυτεῖν.
Boves paſcere, βουκολεῖν, βουτροφεῖν.
Bovillus & Bovinus, βόειος.
Boum armenta, τὰ βουφόρβια.
Boum cædes, βοκτασία, βοσφαγία.
Boum cuſtos, βουκόλος, βουπόλος, βουφορβός.
Brabium, *certaminis præmium*, βραβεῖον.
Bracca, femorale, ἀναξυρὶς, ἶδος, ἢ διαζώσματα.
Brachiale, περιβραχιόνιον, χλιδὼν, χλιδόνη.
Brachium, βραχίων, -ονος.
Bractea, τὸ πέταλον.
Bracteator, πεταλιστής.
Bracteola, πεταλίδιον.
Branchiæ, βράγχεα.
Braſſica, κράμβη, κοράμβη.
Brevi, ἐν βραχεῖ, βραχέως.
Brevia, τὰ βραχέα.
Breviarium, *compendium*, ἐπιτομή.
Breviloquentia, βραχυλογία.
Brevior, βραχίων, βράσσων.
Brevis, βραχὺς, ἀπότομος, σύντομος.
Brevis vitæ, βραχύβιος, ὀλιγόβιος, μικρόβιος.
Brevitas, βραχύτης, ἐπιτομή.
Brevitèr, βραχέως, ἐν βραχεῖ.
Bruma, χειμερινὴ τροπὴ, χεῖμα.
Brumalis, χειμερινός.
Brutus, ſtupidus, ἀναίσθητος, προβατώδης, ἄλογος.
Bubalus, βούβαλος.
Bubile, βοαύλιον, βυσάσιον.
Bubo, βύας, ᾶ, ὁ.
Bubula caro, τὸ βόειον κρέας.
Bubulcus, βουκόλος, βοηλάτης, βουπόμην.
Bubulum corium, τὸ βόειον δέρμα, βοεία, βουδέψιον.
Bubulus, βόειος, βοϊκός.
Bucca, στόμα.
quod in Buccam venerit, ὅ, τι ἂν ὀξὺ τὸ στόμα ἔλθῃ.
Buccas inflare, τὰς γναθους φυσᾶν.
Buccea, æ, ψωμὸς, ἔγκαφος.
Buccella, στόμιον, ψωμίον.
Buccina, σάλπιγξ.
Buccinator, κήρυξ, σαλπιγκτής.
Buccino, σαλπίζω, κηρύττω.
Bufo, μύξος, ᾶ, ὁ· φύσαλος.
Bugloſſus, βούγλωσσος & βούγλωσσον.
Bulbaceus, βολβώδης.
Bulboſus, βολβώδης.
Bulbus, βολβός.
Bulga, δερματίνη πήρα.
Bulla, πομφόλυξ, φύσημα, ἀπορυσία.
Bulla, infigne, ἡ κάλυξ.
Bullatus, *tumidus*, πομφολυγώδης.
Bullatus, *bullâ ornatus*, ὁ κάλυξι κεκοσμημένος, πεπομφολυγωμένος.
Bullio, *bullas emitto*, ζέω, βράσσω.
Bullula, φυσημάτιον.
Bura, *ſive* Buris, ἐχέτλη.

Buſtuarius,

Buſtuarius, σπυθμβιος.
Buſtum, τύμβος, πυρά.
Buſtum violare, τυμβωρυχεῖν.
Butyrum, βούτυρον.
Buxetum, πυξεών.
Buxeus, πύξινος.
Buxum *vel* Buxus, πύξος, ὁ, ἡ.
Byſſus, βύσσος, ου, ἡ.

C.

CAballinus, ἵππειος.
Caballus, ἵππος.
Cacabus, κακάβος, λέβης.
Cacaturio, χεζητιάω, χεζείω.
Cachinnatio, καγχασμός.
Cachinnor, καγχάζω, κιχλίζω.
Cachinnum tollere, ἄθρην ἀνακαγχάζειν, ἐκκαγχάζειν.
Cachinnus, καγχασμὸς, κιχλισμός.
Caco, ventris onus depono, χέζω, ἀφοδεύω, ἀποπατέω.
Cacumen, κορυφὴ, ἄκρον, αἶπυ.
Cacumen montis, ἀκρώρεια, λοφία.
Cacuminatus, ἀποξυνθείς.
Cacumino, ἀποξύνω, κορυφόω.
Cadaver, τὸ νεκρὸν, *vel* νεκρὸς, πτῶμα.
Cadavera ſpoliare, νεκροσυλεῖν.
Cadaveroſus, νεκρώδης.
Cadere animis, ἀθυμεῖν τὴν τελευτὴν, *ob finem*, τοῖς τίνων νεκροῖς, *ob cædes aliquorum*, ἀθύμως ἀλγεῖν.
Cadere in ſuſpicionem, εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτειν, πρὸς ὑποψίαν ἥκειν.
Cadivus, πτώσιμος, εὐκατάπλωτος.
Cado, ἀμύω, πίπτω εἰς γόνατα, ἐρείπω.
Caduceator, κήρυξ, εἰρηνοποιός.
Caduceus, τοκὰς, κηρύκειον.
Caducifer, κηρυκειοφόρος.
Caducus, πτώσιμος, εὐκίνητος, ἐρείψιμος, φθαρτός.
Cadus, κάδος.
Cæcias, καικίας.
Cæcitas, τυφλότης, ἀβλεψία, ἀορασία.
Cæco, τυφλόω.
Cæcus, τυφλὸς, ἀλαὸς, ἀφότιτος.
Cæcutio, ἀμβλυωπέω, τυφλώττω.
Cædes, κτόνος, φόνος, σφαγὴ, αἱναίρεσις.
Cædo, percutio, πλήττω, κόπτω, δέρω.
Cædua ſylva, ὑλοτομία.
Cæduus, τομαῖος, κύριμος,
Cælamen, γλυφὴ.
Cælator, γλύπτης, γλυπτήρ.
Cælatura, γλυφὴ, ἀναγλυφή.
Cælatus, γεγλυμμένος, γλυπτός.
Cælebs, ἄγαμος, ἀγάμητος, ἄζυγής.
Cœleſtis, οὐράνιος, ἐπουράνιος, ὀλύμπιος, αἰθέριος.
Cælibatus, ἀγαμία, ἀζυγία.
Cælicola, ὑρανίων.
Cælitus, ὑρανόθεν.
Cælo, ſculpo, γλύφω, ἐγκόπτω.
in Cælo, ὑρανίθι.
Cælum, γλυπτήριον, γλυφεῖον.
Cælum, ὑρανὸς, ὁ· πόλος.
Cæmentarius, χαλικοδόμος, χαλικουργός.
Cæmentum, χάλιξ, -κος.
Cæpe, κρόμμυον.
Cæruleus, κυάνεος.
Cæſaries, *coma*, κόμη, χαῖτα, βόστρυξ, -χος, κουρά.
Cæſim, τμήδην.
Cæſius, γλαυκός.
Cæſpes, βῶλος, βώλαξ.
Cæſpito, παράφορον βαδίζω.
Cæſura, τομὴ, τμῆμα.
Cæſus, κεκομμένος, τμηθείς.
Cætera, τὰ ἕτερα.
Cæteroquin, ἄλλως τε.
Cæterum, ἦ, πλὴν, τοίνυν, μέντοι, ἀτάρ.
Calamarium, καλαμοθήκη.
Calamiſter, *vel* Calamiſtrum, καλαμὶς, ίδος, ἡ, κάλλυντρον.
Calamiſtratus, βοστρυχιαθείς.
Calamiſtro, βοστρυχίζω.
Calamitas, *miſeria*, συμφορὰ, ἀποτυχία, δυσχία, κακοπάθεια.
Calamitate afficere, ταλαιπωρεῖν τινα.
Calamitate premi, δυσυχεῖν ἔν τινι, *vel* περί τι.
Calamitosè, δυσυχῶς.
Calamitoſus, ὀϊζυρὸς, δυσυχὴς, δύσπονος, ἄθλιος.
Calamus, κάλαμος, δόναξ, καλάμη.
Calathus, κάλαθος, σπυρὶς, κάνη.
Calcaneum, πτέρνα, ἡ.
Calcar, κέντρον, πλῆκτρον.
Calcaria equo ſubdere, κεντίζειν ἵππον.
Calceamentum, περίδημα.
Calceatus, ὑποδεόμενος, ὑποδεθείς.
Calceo, ὑποδέω.
Calceolarius, ὁ ποιητὴς ὑποδημάτων, σκυτοτόμος, σκυτεύς.
Calceolus, ὑποδημάτιον.
Calceus, ὑπόδημα, πέδιλον.
Calcitratus, λακτισμός.
Calcitro, as, λακτίζω, πτερνίζω.
Calcitro, onis, λακτιστὴς, πτερνιστής.
Calco, πατέω, σκιδέω.
Calculator, λογιστὴς, ψηφιστής.
Calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι.
Calculoſus, λιθώδης, λιθιάων.
Calculus, ψηφὶς, λιθίδιον.
Calefacio, θερμαίνω.
Calefactus, θερμανθείς, θαλφθείς.
Calefio, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Calendæ, καλένδαι, νεομηνία.
Calendarium, ἡ ἐφήμερις, ὁπομήνιος.
Calens, θερόμενος.
Caleo, θέρομαι, θερμαίνομαι.
Caleſco, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Caliculus, κυλίκιον.
Calidus, θερμός.
Caliga, σκελεὰ, κρηπὶς.
Caligatus, κρηπιδούμενος.
Caliginoſus, γνοφώδης, ζοφώδης.
Caligo, inis, ζόφος, σκότος, ἀχλύς.
Caligo oculorum, ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, ἀμβλυωπία, ὀφθαλμῶν ἀχλύς.

Caligo,

Caligo, *cæcutio*, ἀμβλαώπω.
Calix, κύλιξ, ποτήριον.
Calleo, τυλόω.
Calleo, *perfectè scio*, ὄπισμαι τὴν τέχνην, ἀκριβῶς γινώσκω, ἔμπειρος ἔχω.
Callidè, πανούργως, δολοφρόνως.
Calliditas, πανουργία, σόφισμα, δεινότης.
Callidus, πανοῦργος, δολόφρων, δεινός.
Callis, is, τρίβος, πάτος.
Calloſus, τυλώδης, ὁ ἡ ὐ.
Callum obducere, σκληρύειν. τυλοῦν.
Callum & Callus, τύλος.
Calo, onis, καλοποδίων, σκευοφόρος.
Calones, καλιπάδια.
Calor & Caliditas, θέρμη, θερμότης, καῦμα, αἶθος, θάλπος.
Calvaria, κράνιον.
Calvaſter, ἀναφαλαντίας.
Calveo, φαλακρόομαι.
Calveſco, φαλακροῦμαι.
Calvitium, *vel* Calvities, φαλάκρωσις, φαλάκρωμα.
Calumnia, λοιδολή, συκοφαντία.
Calumniator, συκοφάντης, λοίδορος.
Calumnior, λοιδάλλω τινὰ, συκοφαντέω τινά τινος.
Calumnioſus, συκοφαντικός.
Calvus, φαλακρός.
Calx, *extrema pars pedis*, πτέρνα, σφυρόν.
Calx, f. g. chalk, κονία, γύψος.
Camelarius, καμηλίτης.
Camelus, κάμηλος.
Camera, καμάρα.
Camerarius, καμαρινός.
Cameratus, καμαρωτός.
Camero, καμαρόω.
Camino, καμινεύω.
Caminus, ὁ ἡ ὐ, κάμινος.
Cammarus, ἀςακός.
Camœna, μοῦσα.
Campana, κώδων.
Campeſtris, πεδινός.
Campus, πεδίον.
per Campum, καππεδίον.
Camurus, *inflexus & curvus*, ὀξικαμπὴς, καμπύλος.
Camus, κημός.
Canaliculus, σωληνάριον.
Canalis, σωλήν.
Canalitius, σωληνοειδὴς.
Cancellarius, ἀρχιγραμματεύς.
Cancellatim, κιγκλιδόν.
Cancellatus, κεκιγκλισμένος, κιγκλιδωτὸς, δικτυωτός.
Cancelli, ὁ κιγκλίς.
Cancello, κιγκλίζω.
Cancer, cri, καρκῖνος.
Cancer, *morbus*, καρκῖνος, καρκίνωμα.
Candefacio, λευκαίνω.
Candefacio, *ignitum reddo*, ἐμπυρίζω.
Candela, λύχνος, λυχνίδιον, δαδίον.
Candelabrum, λυχνίον, κηροπήγιον.
ferrum Candens, σίδηρος πυρούμενος.
Candeo, *candidus ſum*, λευκαίνομαι, λευκὸς εἰμι.
Candeſco, λευκόομαι.
Candidatus, *albâ veſte indutus*, λευκανθείς.
Candidè, εὐγνωμόνως, ἀφθόνως, ἁπλῶς.
Candidus, λευκὸς, ἀγρός.
Candidus, cum ad animum transfertur, εὐγνώμων, ἄκακος, χρηςὸς, καθαρὸς, ὀπτικής.
Candor, oris, *albedo*, λευκότης.
Candor, de animo dictus, εὐγνωμοσύνη, ἁπλότης.
Caneo, & Caneſco, πολιόομαι.
Canere receptui, τῇ σάλπιγγι ἀνακαλεῖσθαι.
Canere ſurdis, κωφοῖς λέγειν.
Canere Claſſicum, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.
Cani, αἱ πολιαί.
Canicula, κυνίδιον, κυνίσκη.
Canicula, σείριος.
Caniculares dies, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι.
Caninus, κυνικὸς, κύνειος.
Canis, κύων, κυνὸς, *gen.* σκυλάκιον.
Caniſtrum, κάνεον, κάνης.
Canities, πολιότης, πολιά.
Canna, *Rohr.* κάννα, δόναξ, κάλαμος,
Cannabaceus, καννάβινος.
Cannabis, κάνναβις.
Canneus, καλάμινος.
Cano, ᾄδω, μελίζω, μέλπω, ὑμνέω.
Canon, κανών.
Canorus, φωνήεις, λιγυρὸς, λιγυφθόγγος,
Cantator, ἀοιδὸς, ψαλτὴς.
Cantatrix, ψάλτρια.
Cantatus, ἀοίδιμος, ἐπᾳδεῖς.
Cantharis, κανθαρὶς.
Cantharus, κάνθαρος.
Canthus, κανθός.
Canticum, ᾠδὴ, ᾆσμα τὸ, μέλος.
Cantilena, ᾆσμα, μέλος.
Cantio, Cantus, ᾆσμα, μέλος, ψαλμὸς, ᾠδή.
Cantito, τερετίζω.
Canto, ᾄδω, ψάλλω, μέλπω.
Cantus lugubris, θρηνῳδία.
Canus, πολιὸς, λευκὸς, λευκάνθης.
Capacitas, χώρησις, εὐρυχωρία.
Capax, δεκτικὸς, χωρητικός.
Capella, χίμαιρος, αἰγίδιον.
Caper, τράγος, ὁ, ῥίμαρος,
Capere, *delectare*, τέρπειν τινά.
Capere, *eligere*, αἱρέω τὰ ὅπλα, *arma*.
Capere, *tenere*, αἱρεῖν τὴ πόλιν, *urbem*.
Capero, ῥυτιδόω.
Capero frontem, μέτωπα ἀναςπάω, συςέλλω τὰς ὀφρῦς.
Capeſſo, ἐπιβάλλω, ἐφάπτω, ἐφάπτομαι, ἀντιλαμβάνω, ἐπιχειρέω.
Capeſſere fugam, φυγὴν ἑλέσθαι.
Capeſſere rempublicam, ἅπτεσθαι πολιτεύματος.
Capillaceus, τριχώδης.
Capillamentum, τρίχωμα.
Capillatus, τετριχωμένος, τριχωτός.
Cani capilli, πολιαὶ τρίχες.
Capillitium, κόμη, τρίχωμα.
Capillorum defluvium, ἡ ἀλωπεκία.
Capillos comare, τριχοκομεῖν, ἐπικομᾶν.

Capilloſus,

Capilloſus, τριχώδης, λαχνώδης.
Capillus, κόμη, θρίξ, τριχός, ἡ.
Capillus Veneris, ἀδίαντον.
Capio, *comprehendo*, λαμβάνω, αἱρέω, ἀλίσκω, δέχομαι, κρατέω.
Capio, *decipio*, πλανάω.
Capiſtro, φιμόω, κημόω.
Capiſtrum, κεφαλοδέσμιον, κημός, φίμος.
Capital, ἄμπυξ, κρήδεμνον.
Capitalis, κεφαλικός.
Capitalis morbus, νόσος ὀλεθρία, φθαρτικὴ θανατώδης.
Capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, ἀποκεφαλίζειν.
Capite doleo, κεφαλαλγέω, καρηβαρῶ.
Capitis aliquem arceſſere, θανάτου τινὶ τιμᾶσθαι.
Capitis damnari, θανάτου δίκην ὀφλισκάνειν.
Capitis dolor, κεφαλαλγία, καρηβαρία.
Capito, κέφαλος, κεφαλίων.
Capitulatim, κεφαλαιωδῶς.
Capitulum, κεφάλαιον.
Capo, ἀλεκτρυών, ἐκτομίας.
Capra, αἶξ.
Caprarius, αἰγιβότης, αἰγονόμος.
Caprea, δορκάς, αἰγάγριος.
Capreoli, δορκάδια.
Capricornus, αἰγόκερως.
Caprificus, ἔρινεος.
Caprinus, αἰγεῖος.
Capſa, κάψα, πιβωτὸς, θύλαξ.
Capſula, θαλακίσκος, κιβώτιον.
Captatio, *venatio*, θήρα, θήρασις.
Captator, θηρευτής.
Captio, *deceptio*, δόλος, ἀπάτη.
Captioſè, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
Captioſus, ἀπατηλὸς, σοφιστικός.
Captivitas, αἰχμαλωσία.
Captivus, αἰχμάλωτος.
Capto, θηρεύω.
Captura, ἄγρα, λῆψις, ἅλωσις.
Captus, ἁλοὺς ἔρωτι, *amore*, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, ληφθεὶς, εἱλημμένος.
Captus, *comprehenſio*, ὑπόληψις, κατάληψις.
Capularis ſenex, ὁ τυμβογέρων.
Capulus, *manubrium gladii*, λαβὴ, κώπη.
Capus, i, *vel* Capo, nis, ἀλεκτρυών.
Caput, κεφαλὴ, κεφάλαιον, κάρηνον.
Caput, *origo*, ἀρχή.
Caput aperire, κεφαλὴν ἀποκαλύπτεσθαι, ἀνακαλύπτω κράτα.
Carbaſea vela, λίνεα καλύμματα.
Carbaſeus, *vel* Carbaſinus, λίνεος.
Carbaſus, λίνον, λαῖφος.
Carbo, ἄνθραξ, θυμάλωψ.
Carbonarius, ἀνθρακιὰς, ἐος, ὁ.
Carbunculus, ἀνθράκιον, ἄνθραξ.
Carcer, δεσμωτήριον, φυλακή.
in Carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλειν, ἢ, ἀπάγειν εἰς τὸ δισμωτήριον.
Carceres, ἡ βαλβὶς, ἀφετηρία, ἡ γραμμή.
à Calce ad Carceres revocari, ἐκ τῆς τέρματος ὀπὶ ἡ βαλβίδα μετακαλεῖσθαι.
à Carceribus ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος.
à Carceribus exire, ἐκφέρειν ἀπὸ νίσσης, ἢ βαλβίδος ἐξεῖναι.
Carceris janitor, δεσμοφύλαξ.
Carcinoma, καρκίνωμα.
Cardiacus, καρδιακός.
Cardines mundi, οἱ πόλοι.
Cardines rerum, ἔργων ἀκμαί.
Cardo, θαιρὸς, τροφεὺς, τρόχις.
Carduelis, ἀκανθὶς.
Carduus, σκόλυμος.
Carè, πολυτίμως.
Careo, ἀποστερέομαι, *gen.* ὑστερέω, δέομαι.
Carere ſenſu, ἀναισθητεῖν.
Carex, *quibuſdam* τὸ ξιφίον. *aliis* τὸ ἄκορον, *vel* ἡ κύπειρος.
Carica, ἰχάς.
Caries, ὑρὼς, σαπρότης.
Carina, τρόπις, τεῖρα, ἐντερόνη, κῦτος τὸ.
Carino, κυτήω.
Cariosus, ὑρώδης, σαπρὸς, ὑρώεις.
Caritas, πολυτιμία.
Critas rei frumentariæ, ἡ σιτοδεία, σπανοσιτία.
Caritas ſumma, σπανοσιτία.
Carmen, ἔπος, μέλος, ᾆσμα.
Carmen nuptiale, ὑμέναιος.
Carminatio, κλεισμὸς, ἀφαίρεσις.
Carmino, κλείζω, ἀφαίνω.
Carnarium, τὸ κρεῖον, κρεωπώλιον.
Carnarius, κρεωπώλης, κρεωδαίτης.
Carneus, σαρκικός.
Carnifex, δήμιος.
Carnificina, κρεουργεῖον, βασανιστήριον.
Carnifico, κρεουργέω, ἀναιρέω.
Carnoſus, πολύσαρκος, σαρκώδης.
Caro, σὰρξ, ἡ, κρέας, τό.
Carpentarius, ἁμαξουργός.
Carpentum, ὄχημα, ἅμαξα.
Carpo, *decerpo*, δρέπομαι.
Carpo, *reprehendo*, κακίζω σε τὴ ἀπιστίας ὁ *infidelitatem*, ψέγω, ὀνειδίζω.
Carptim, ἀκροθίγως.
Carptor, *reprehenſor*, ᾆσύρτης.
Carptus, δρεφθεὶς.
Carpus, καρπός.
Carruca, ἁμάξιον, ἁμαξὶς.
Carrucarius, ἁμαξοπηγὸς, ἁματηλάτης.
Carrus, *vel* Carrum, ἅρμα, ἅμαξα.
Cartilagineus, χονδρότυπος, χονδρώδης.
Cartilago, χόνδρος.
Caruncula, κρεάδιον, σαρκίδιον.
Carus, προσφιλὴς, πολύτιμος, ἔντιμος.
Caſa, σίγη, ἔπαυλις, κάλυβη.
Caſeus, τυρὸς, προφαλὶς.
Caſſis, *rete venatorium*, δίκτυον, ἄρκυς.
Caſſis, *galea*, κόρυς.
Caſſita, κορυδαλός.
Caſſus, *inanis*, φρυῦδος, μάταιος.
Incaſſum, εἰς κενόν.
Caſtanea, κάσανα.
Caſtè, ἁγνῶς, καθαρῶς.
Caſtellum, φρούριον, κώμη, ἔρυμα, προβολὴ, ἐπιτείχισμα.
Caſtigare, *punire*, κολάζειν τινα, τιμωρεῖν τινα.
Caſtigatio, ἐπανόρθωσις, κολασμὸς, παιδεία, ἐπίπληξις.

Caſti-

Caſtigator, ἐπανορθωτὴς, ἐπιτιμητὴς, σωφρονιστής.
Caſtigo, παιδεύω τινα, ἐπιπλήττω τινὶ & τινα, ἐπανορθόω, κολάζω.
Caſtitas, ἁγνεία, ἁγνότης.
Caſtor, κάστωρ.
Caſtoreus, καστόρειος.
Caſtra, στρατόπεδον, παρεμβολή.
Caſtra moveo, ἀναζεύγνυμι πρός τι, ἐξαναχωρέω ἐκ στρατιᾶς.
Caſtra pono, στρατοπεδεύω.
Caſtrametator, στρατοπεδεύων, στρατιωτικός.
Caſtratio, ἰγνυϊσμός, ὀρχοτομία.
Caſtratus, εὐνοῦχος, ὁ, ὀρχοτομηθεὶς, ἐκτομίας.
Caſtrenſis, τὸ τοῦ στρατοπέδου.
Caſtro, excido, ἐκτέμνειν τινὰ, εὐνουχίζειν, ὀρχοτομεῖν.
Caſtrorum metatio, κατασκυή.
Caſtrum, *locus muris munitus*, ἔρυμνα, φρούριον.
Caſtus, ἁγνὸς, καθαρὸς, σώφρων.
Caſula, σκιμβδιον, καλυβίδιον.
Caſurus, πεσούμενος.
Caſus, πτῶσις, πλῆμμα, σύμπτωμα.
ſi Caſus inciderit, ἐὰν τύχῃ.
Cataclyſmus, κατακλυσμός.
Catadromus, κατάδρομος.
Catalogus, κατάλογος.
Cataphractus, καταφράκτης.
Catapulta, καταπέλτης, ου, ὁ.
Catapultarius, καταπελτικός.
Cataracta, *vel* Cataractes, καταράκτης.
Catarrhus, καταῤῥοῦς, -ροῦς.
Catechesis, κατηχησις.
Catellus, κυνίδιον, σκυλάκιον.
Catena, δεσμὸς, σειρὰ, ἄλυσις.
Catenatus, ἀλυσιδωτός.
Catenis conſtrictus, ἀλυσίδετος.
Cateno, δησμεύω, δεσμεύω.
Catenula, ἀλυσίδιον.
Caterva, σῖφος, σπεῖρα, ἴλη, συλλαμός.
Catervatim, ἰλαδὸν, ἀγεληδόν.
Cathedra, καθέδρα.
Catinus, *vel* Catinum, τρυβλίον, παροψίς.
Catulus, σκύμνος, σκύλαξ.
Catus, a, um, *fagax*, νοῦν ἔχων, ἔμφρων, εὐλαβὴς.
Catus, *felis*, αἴλουρος, γαλῆ.
Cavamen, κοίλωμα.
Cavatus, κοιλωθεὶς.
Cauda, οὐρὰ, κέρκος, ἡ.
Cauda avium, ὀρροπύγιον.
Caudam mottans, σκυφὸς, *ſeu* σαίουρος.
Caudex, στέλεχος, στέλεχος τὸ, κορμὸς.
Caudicalis, στελεχώδης.
Cave facias, φυλάττῃς, *vel* τηροῦ μὴ ποιήσῃς.
Cavea, κύρτη, κυρτὶς, οἰκίσκος, ὀρνιθοτροφεῖον.
Cavendum eſt, εὐλαβητέον.
Caveo, εὐλαβέομαι, *acc.* φυλάττομαι, ἐξαλύσκω, φεύγω.
Caverna, ἄντρον, κρύπτη.
Cavernoſus, ἀντρώδης.
Cavernula, ἡ μικρὰ.
Cavilla, æ, σκῶμμα, σόφισμα.
Cavillator, φιλοσόφιστος, σκώπτης.
Cavillor, σκώπτω τινα ἤ τι, *proprie* ἐξαιρέτως, ἐπικερτομέω, διαπτύω.
Caula, ἔπαυλις, αὐλή.
Cauliculus, καυλίσκος.
Caulis, καυλὸς οῦ, ὁ.
Cavo, κοιλόω, κοιλαίνω.
Caupo, κάπηλος, ξενοδόχος.
Caupona mulier, καπηλὶς.
Caupona, *taberna*, καπηλεῖον, οἰνοπώλιον.
Cauponarius, καπηλικός.
Cauponor, καπηλεύω.
Cauſſa, αἰτία, αἴτιον.
Cauſſa eſt cur, αἰτία δι' ἣν.
Cauſſa indicta damnari, ἐρήμην καταδικασθῆναι.
Cauſſa indicta damnare, ἀκρίτους καὶ ἀμύθητος λόγων καταδικάζεσθαι.
Cauſſam dicere, λόγον διδόναι, δίκην ὑπέχειν, αἰτιολογεῖσθαι.
Cauſſalis, αἰτιολογικὸς.
Cauſſidici, οἱ κατ' ἀγορὰν.
Cauſſidicus, δικαιολόγος, συνήγορος.
Cauſſor, προφασίζομαι, αἰτιολογέω.
Cautè, εὐλαβῶς.
Cautela, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cauterium, καυτήριον.
Cautes, is, ῥαχία, πέτρα, ἀποῤῥωγάς.
Cautio, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cautor, προφυλακτικὸς.
Cautus, εὐλαβὴς, προφυλακτικὸς, ἔννους, σύνετος.
Cavum, κοίλωμα.
Cavus, κοῖλος.
Cedens, ὑπείκων, ὑπείκων, ὑποχωρῶν.
Cedere felicitèr, καλῶς φέρεσθαι, εὐτυχῶς φέρεσθαι, ἐπιτυγχάνειν.
Cedere bonis, ἐκχωρεῖν τοῖς ὄντων.
Cedo ceſſi, παραχωρέω τινι τοῦ βήματος, *ſuggeſtu*, εἶκω τινι. ὑποχωρέω τινα ὁδῶν, ὠνία, ἀναχάζω.
Cedo, *id eſt*, dic, εἰπέ μοι, φέρε δή.
Cedrinus, κέδρινος.
Cedrus, κέδρος.
Celatus, κρυφιαῖος, ἀποκεκρυμμένος.
Celebrare, *prædicare*, ἐπιφανῆ ποιεῖν, δοξάζω τινα.
Celebrare, laudibus, ἐπιφημίζειν τινά τινι, ἐγκωμιάζειν τινα.
Celebrare feſtum, ἄγειν ἑορτήν.
Celebratio, ἐπιφημισμὸς, ἀγδόησις.
Celebratum vulgoque jactatum, θρυλλούμενον.
Celebratus, εὐφημισθεὶς, ἀγδόητος, ἔνδοξος, ὠδίπυστος.
Celebris, ἔνδοξος, ὠδιδόητος, εὐκλεὴς.
Celebritas, *frequentia hominum*, πολυπληθία, πανήγυρις.
Celebritas, *famæ claritas*, εὐδοξία, εὔκλεια, εὐφημία.
Celebro, *frequento*, φοιτάω πρός τι.
Celer, ταχὺς, ὠκὺς.
Celer pedibus, ὠκύπους.
Celeritas, ταχύτης, ὠκύτης.
Celeritèr, ταχέως, καὶ σπουδῇ.
Celerius opinione, θᾶττον, ἐλπίδος.
Celero, ταχύνω.
Celerrimè, τάχιστα.

quam

quam Celerrimè, ὅτι τάχιστα.
Cella, ἀποθήκη, ταμεῖον.
Cella vinaria, οἶνον, οἰνοθήκη.
Cellarium, ταμιεῖον.
Cellarius, ταμίας.
Cellula, τὸ μικρὸν ταμιεῖον, οἰκίσκος, καλύμματιον.
Celo, abſcondo, ἀποκρύπτομαι, & ἀποκρύπτω τινα, καλύπτω.
Celox, κέλης.
Celſitudo, excellentia, ἐξοχὴ, ὑψηλότης, ὕψος.
Celſus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Cenotaphium, κενοτάφιον.
Cenſeo, puto, τιμάω, ἀξιόω, νομίζω, οἴομαι, δοκέω.
Cenſeor, νομίζομαι, δοκιμάζομαι, τιμάομαι.
Cenſere, ſententiam dicere, ἀποφαίνεσθαι γνώμην.
Cenſere, facultates æſtimare, τιμᾶν τινι τοῦτο, ſanti.
inter viros Cenſeri, εἰς ἄνδρας γράφεσθαι.
Cenſio, τίμησις.
Cenſor, τιμητὴς.
Cenſorius, τιμητικός.
Cenſura, τιμητεία, δοκιμασία.
Cenſus, τίμημα.
Cenſus, part. τετιμημένος.
Centurus, κένταυρος.
Centenarius, ἑκατονταῖος.
Centenus, ὁ τὸν ἑκατόν.
Centeſimus, ἑκατοστός.
Centies, ἑκατοντάκις.
Centimanus, ἑκατόγχειρ.
Cento, κέντρων, ὁ.
Centrum, κέντρον.
Centum, ἑκατόν.
Centupondium, ἑκατονταστάθμιον.
Centuplex, ἑκατονταπλάσιον.
Centuria, ἑκατοντάς.
Centuriati milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Centuriatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Centurio, ἑκατόνταρχος, vel -χης.
Centurionatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Cepa, πρόμμυον.
Cera, κηρὸς, ὁ.
Cerâ obduco, κηρόω.
Cerarius, κηροπλάστης, κηρουργός.
Ceraſtes, κεράστης.
Ceraſum, κεράσιον.
Ceraſus, κερασὸς, ὁ.
Ceratum, κηρωτόν.
Ceratura, κήρωμα, κήρωσις.
Ceratus, κηρόθυς.
Cercopithecus, κερκοπίθηκος.
Cerdo, βάναυσος, βυρσοδέψης.
Cerealis, δημήτρειος, δημητριακός.
Cerebellum, παρεγκεφαλὶς, ἕδος.
Cerebrum, ἐγκέφαλος.
Ceremoniæ, θρησκεία, τελετὴ, δεσμὸς ἱερός.
Ceres, δημήτηρ.
Cereus, a, um, κήρινος.
Cereus, i, κηρὸς, κήριον.
Ceritus, δημητρόληπτος, μανιώδης.
Cernere, dimicare, ἀγωνίζεσθαι.
Cerno, βλέπω τι, vel εἴς τινα.
Cernuus, ἐπικεκυφὼς, πρηνής.
Cero, as, κηρόω, καταχρίω.
Ceroma, κήρωμα.
Certamen, ἀγὼν, -ῶνος, ἆθλος, ἅμιλλα.
Certamen conſtituo, ἀθλοθετῶ.
Certamen navale, ἡ ναυμαχία.
Certaminis præmium, ἆθλον.
Certatim, ἀγωνιστικῶς.
Certatio, ἀγώνισμα.
Certator, ἀθλητής.
Certè, ἀληθῶς, ἐμπεδῶς, δηλονότι.
Certioro, προσημαίνω, δηλόω.
Certitudo, βεβαιότης, ἀκρίβεια.
Certo, ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo, ἀθλέω, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, adverſus hoſtes.
Certo cum aliquo hâc de re, ἀμφισβητῶ τινι περὶ τούτου.
Certò, ἀκριβῶς, βεβαίως.
Certò ſcio, εὖ οἶδα.
Certus, δῆλος, ἀκριβὴς, βέβαιος.
Cervicale, προσκεφάλαιον.
Cerviſia, ζυθός.
Cervix, τράχηλος, αὐχὴν, δέρη.
Ceruſſa, ψιμμύθιον, ψίμμυθος.
Ceruſsâ oblinere, ψιμυθιοῦν.
Ceruſſatus, ψιμμυθιωθείς.
Cervus, ἔλαφος.
Ceſpes, ceſpitio, vide ſuprà Cæſpes, cæſpito.
Ceſſans, παυόμενος, ἀργός.
Ceſſatio, ὀκνηρία, ἀργία, ῥᾳθυμία, παῦσις, ἀναπαυσις.
Ceſſator, ὀκνηρὸς, ῥᾴθυμος.
Ceſſo, λήγω, σχολάζω, παύομαι τῆς μάχης, ῥαδιουργέω, ἀργέω.
Ceſtus, κεστός.
Cetarius ria, rium, κητώδης, κητῶες.
Cetarius, i, κητοπώλης.
Cete, τὰ κήτεα, κῆτη.
Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πίλτον.
Cetratus, πελτροφόρος, πελταστής.
Cetus, κῆτος.
Ceu, οἷον, οἷονεὶ, ὥσπερ.
Chalybs, χάλυψ.
Chamæleon, χαμαιλέων.
Chamæmelum, χαμαίμηλον.
Chaos, χάος, τό.
Character, χαρακτὴρ.
Charitas, ἀγάπη, στοργὴ, φιλοστοργία, φιλανθρωπία.
Charta, χάρτης, χάρτη.
Chartaceus, ὁ ἐκ χάρτου.
Chartula, χαρτίον.
Charus, τίμιος, ἀγαπητὸς, προσφιλὴς, περιθεὴς.
Chaſma, χάσμα.
Chelæ, χηλαί.
Chelidonia, χελιδόνιον.
Chelys, χέλυς.
Chiliarchus, χιλίαρχος.
Chilias, χιλιάς.
Chiragra, χειράγρα.
Chirographum, χειρόγραφον, χειρόγραφος.
Chiromantes, χειρόμαντις.
Chiromantia, χειρομαντεία.

Chirotheca, χειροθήκη.
Chirurgia, χειρουργία.
Chirurgus, χειρουργός.
Chlamydatus, ὁ τῇ χλαμύδι περιβεβλημένος, χλαμυδωτός.
Chlamydula, χλαμύδιον.
Chlamys, χλαμύς.
Cholera, χολέρα.
Cholerâ laborare, χολεριᾶν.
Chlericus, χολερικός.
Choragium, χορήγιον.
Choragus, χορηγός.
Choraules, χεραύλης.
Chorda, χορδή.
Chorea, χορεία.
Choreas ducere, χορεύειν.
Chorus, χορός.
Chorimagister, χοροδιδάσκαλος.
Chorographia, χωρογραφία.
Chorographus, χωρογράφος.
Christiana professio, χριστιανισμός, ὁ.
Christianus, χριστιανός.
Chronica, χρονικά, τά.
Chronicus, χρονικός.
Chrysendeta, χρυσένδετα, ἐκπώματα.
Chrysocolla, χρυσοκόλλα.
Chrysolithus, χρυσόλιθος.
Cibalis, ἐδώδιμος.
Cibaria, σιτία, τὰ βρωτὰ, βρώμματα, τὰ ἐπισιτία.
Cibariorum inopia, σιτοδεία, ἀσιτία, σπανοσιτία.
Cibarius, ἐδώδιμος, τρώξιμος.
Cibarius panis, πιτυρίτης ἄρτος, ἄτος, συγκομιστίς.
Cibo, σιτίζω τινα.
Cibum fastidiens, ἀνόρεκτος.
Cibum sumo, σιτοποιοῦμαι, αἱρέομαι σῖτον, προσφέρομαι τροφήν.
Cibum parare, σῖτον ποιεῖν.
Cibus, σῖτος, βρῶμα, ἔδεσμα, τροφὴ, σιτίον, ἔδαρ.
Cicada, τέττιξ.
Cicatrico, οὐλόω.
Cicatricosus, οὐλώδης.
Cicatricula, οὐλίδιον.
Cicatrix, οὐλὴ, ὠτειλή.
Cicer, ἐρέβινθος.
Cicercula, λάθυρος.
Cicindela, φάλαινα, λαμπυρὶς, πυριλαμπίς.
Ciconia, πέλαργος.
Cicur, τιθασός, ἥμερος, πρᾷος.
Cicuro, τιθασσεύω.
Cicuta, κώνειον.
Cieo, *item* Cio, ἐξορμάω τινα, κινέω, πάντα λίθον, *omnem lapidem*.
Ciere bellum, πολεμοποιεῖν, πόλεμον ἐγείρειν.
Cilicium, κιλίκιον, τριχίνεον, δερθέρα.
Cilium, βλεφαρίς.
Cimex, κόρις.
Cinædus, κίναιδος.
Cinara, κινάρα.
Cincinnatus, βοστρυχισθεὶς, ὁ κικίννοις κεκοσμημένος.
Cincinni, κίκιννοι, σκόκαμοι, στρόφοι. βόστρυχοι.
Cinctus, ûs, ζῶσμα, ζῶμα, περιβολή.
Cinctus, a, um, ἐζωσμένος, περιβεβλημένος.
Cineraceus, τεφρώδης, ὁ ἡ ἡ.
Cingere, *circumsepire*, περιβάλλειν τῇ πόλει τεῖχος.
Cingo, *coërceo*, ζώννυμι, περιβάλλω, ἀμφίω.
Cingula, æ, *quâ cingitur jumenta*, ζῶμα.
Cingulum, ζωστὴρ, ταινία.
Ciniflo, ὁ ἡ καλαμίδα σποδίζων, ἢ ὅτι τῇ σποδοῖς θερμαίνων.
Cinis, κόνις, τέφρα, αἰθάλη, σποδὸς, ἡ.
Cinnabaris, κιννάβαρι, ἡ.
Cinnamomum, κιννάμωμον, ου, τό.
Cinnus, ὁ πλόκαμος, πολυμιγία.
Cio, *vide* Cieo.
Cippus, ποδοσάκη, στήλη.
Circa, ὅτι *cum genit.* κατὰ *cum accusat.* περὶ μέσην ἡμέραν, *circa meridiem*.
Circensis, κύκλιος.
Circenses ludi, ἡ ἱππιοδαμία, δίαλος, ὁ.
Circinatio, περιαγωγὴ, περιδρομὴ, γύρωσις, περιτροφή.
Circino, περιάγω, γυρόω, κυκλαίζω, περικυκλόω.
Circinus, ἀγκίτης.
Circiter, *idem quod circa*, περὶ, ἀμφί.
Circitores, οἱ ἔφοδοι, οἱ περίπολοι φύλακες.
Circuitio, περίοδος.
Circutior, περιοδευτὴς, ὁ ἔφοδος.
Circuitus, a, um, περιαχθεὶς, περιειλημμένος.
Circuitus, nom. περίοδος, περιβολή.
Circuitus, κυκλοδὸν, κύκλῳ.
Circulator, ὁ ἀγυρτὴς, ὀχλαγωγός.
Circulatorius, ἀγυρτικός.
Circulo, κυκλόω, γυρόω.
Circulus, κύκλος, κυκλίσκος.
Circum, περὶ *accusat.* ἀμφί.
Circumactio, περιαγωγὴ, περιτροφή.
Circumaggero, περιχέννυω ἢ περιχώννυμι.
Circumago, περιάγω, κυκλόω, περιφέρω.
Circumambulo, περιέρχομαι, ἀμφιβαίνω.
Circumcido, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumcirca, πέριξ.
Circumcisio, περιτομὴ, περικοπή.
Circumlaudo, περικλείω, καταυκλόω.
Circumcolo, περιοικέω.
Circumcurro, περιτρέχω.
Circumdatus, περιβληθεὶς, περιβεβλημένος.
Circumdo, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, κυκλόω, περιέχω.
Circumducere, *decipere*, ἀπατᾶν, ἐξαπατᾶν.
Circumduco, περιάγω, περιηγέομαι.
Circumeo, περιβαίνω, περιοδεύω τι.
Circumequito, περιιππεύω.
Circumferentia, περιφέρεια.
Circumfero, περιφέρω τι, περιάγω.
Circumflecto, περισπάω, περιγναμπτω.
Circumflexus, περίκλασις, περιφορὰ, περιγναμψις.
Circumfluo, εὐπορέω τινος, περιῤῥέω τι.
Circumfluus, περίῤῥοος, περιῤῥέων.
Circumfodio, περιορύττω, περισκάπτω.
Circumforaneus, ἀγύρτης, ου, ὁ ἀγοραῖος, ἀλήμων.

Circumfero, περιτιτραίνω.
Circumfossura, περισκαφὴ, περιόρυξις.
Circumfrico, περιτρίβω, περικνίζω.
Circumfulgeo, περιλάμπω, περιστίλβω.
Circumfundo, περιχέω, περιῤῥαίνω.
Circumfusus, περιῤῥαθεὶς, περίῤῥοος, περιεσάμενος, περικείμενος.
Circumgelatus, περιπαγεὶς.
Circumgemo, περιστενάζομαι, περιστένομαι.
Circumgesto, περιφέρω τι.
Circumglobor, περισφαιρόομαι.
Circumjaceo, περίκειμαι.
Circumjicio, περιβάλλω.
Circumlambo, περιλείχω.
Circumlatus, περιφορηθεὶς.
Circumligo, περιδέω, ἀναδέω.
Circumlino, περιχρίω.
Circumlitus, περιχρισθεὶς.
Circumlocutio, περίφρασις.
Circumloquor, περιφράζομαι.
Circummitto, περιπέμπω.
Circummunio, περιφράττω.
Circummunitio, περιφραγμὸς, περίφραξις.
Circummunitus, περιφραχθεὶς.
Circumnascor, περιφύομαι.
Circumnavigo, περιπλέω, περινέω.
Circumobruo, περιχωννύω.
Circumplector, περιπλέκω.
Circumpono, περιτίθημί τινί τι.
Circumrado, περιξέω.
Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
Circumretitus, περιειλημμένος, περιπλακείς.
Circumrodo, περιδρώσκω, περιτρώγω.
Circumscalpo, περικολάπτω, περικνίζω.
Circumscindo, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumscribo, *definio*, *determino*, περιγράφω, ὁρίζομαι.
Circumscriptio, περιγραφὴ, διορισμός.
Circumscriptus, περιγεγραμμένος, περιγραπτός.
Circumseco, περιτέμνω.
Circumsedeo, *obsideo*, περικάθημαι.
Circumsepio, περιφράττω, περιβάλλω.
Circumseptus, περιφραχθεὶς, περιεζωσμένος.
Circumsero, περιφυτεύω.
Circumsessio, περιέδρευσις, περικάθησις.
Circumsessus, περικαθεζόμενος.
Circumsideo, περικαθίζομαι, πολιορκέω.
Circumsido, περικαθέζομαι.
Circumsigno, περισημειόω, περισφραγίζω.
Circumsisto, περιίστημι, ἀμφίστημι.
Circumsono, περηχέω, περιθρυλλέω.
Circumspectè, περισκεμμένως, πεφυλαγμένως, εὐλαβῶς.
Circumspectio, περίσκεψις.
Circumspecto, κατασκοπέω.
Circumspectus, *qui prudens est*, πεφυλαγμένος, περισκεμμένος, συνετός.
Circumspergo, περιῤῥαίνω.
Circumspicio, περισκοπέω, περιβλέπω πάντη, περιοράω.
Circumstantia, περίστασις.
Circumsto, περιίστημι.
Circumstrepo, περιλυπέω, περιθρυλλέω.
Circumstruo, περιοικοδομέω.
Circumsuo, περιῤῥάπτω.
Circumtectus, περικεκαλυμμένος.
Circumtego, περικαλύπτω.
Circumtexo, περιπλέκω.
Circumtondeo, περικείρω.
Circumtono, περιβρομέω.
Circumtonsus, περικεκαρμένος.
Circumvado, περιέρχομαι.
Circumvagus, περιπλανώμενος.
Circumvallare, περιτειχίζειν.
Circumvallatus, περιταφριωθεὶς, περιβεβλημένος, περιφραχθεὶς.
Circumvectio, περιφόρησις.
Circumvector, περιοχέομαι.
Circumvectus, περιαχθεὶς.
Circumveho, περιοχέω, περιάγω.
Circumvenio, περιέρχομαι, περικυκλόω, περίεμι.
Circumventus, περιειλημμένος.
Circumversor, περιειλέομαι, περιστρέφομαι.
Circumverto, περιστρέφω, περιειλέω, περιδινέω.
Circumvestio, περιστολίζω.
Circumvincio, περιδέω.
Circumvolito, περιίπταμαι.
Circumvolo, περιπέτομαι.
Circumvolvo, περικυκλίζω, ἐγκυκλόω, περιειλέω.
Circumvolutio, ἕλιξ, κυλίνδησις.
Circus, κύκλος.
Cirratus, βοστρυχούμενος.
Cirrus, βόστρυχος, κίκιννος, τρόφος.
Cis citra, ἐντὸς, ἐπὶ τάδε.
Cista, κίστη, κυδωτός.
Cistella, κιστίς.
Cisterna, τὸ ὑδάτων δοχεῖον.
Citare testem, μάρτυρα παρέχισθαι, μάρτυρα παρίστασθαι.
Citatus, ἐξορμηθείς.
Citerior, ἐγγύτερος, ἐνδότερος.
Cithara, κιθάρα, χέλυς, φόρμιγξ.
Citharâ cano, κιθαρίζω, φορμίζω.
Citharista, κιθαριστὴς.
Citharistria, κιθαρίστρια.
Citharœdus, κιθαρῳδός.
Citimus, ἐγγύτατος.
Citò, ταχέως.
Cito, as, ἐφορμάω.
Citra, ἐντὸς τοῦ Ῥήνου, *Rhenum*: ἄνευ.
Citrea mala, τὰ κίτρια μῆλα.
ultrò Citròque, δεῦρο κακεῖσε, πρόσω καὶ ὀπίσω, ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.
Citus, ἐξορμηθεὶς, ταχύς.
Civile bellum, ἐμφύλιος, πόλεμος.
Civilis, πολιτικὸς, ἀστεῖος.
Civilitas, τὸ πολιτικὸν, ἀστειότης.
Civis, πολίτης, ὁ.
Civitas, πόλις, ἡ· πολίτευμα.
Civitate donare, πολιτείαν διδόναι, ἐγγράφειν τῇ πόλει.
Clades, ἧττα, ὄλεθρος, λύμη, συμφορά.
Clam, λάθρα ἡμῶν. κρύφα τινός.
Clamator, κράκτης, κακράκτης.
Clamito, κραυγάζω.
Clamo, βοάω, κράζω, κραυγάζω, αὔω.
Clamor, κραυγὴ, ἰαχὴ, βοή.

Clamosus,

Clamosus, κραυγαστικὸς, μεγαλόφωνος.
Clancularis, κρυπτὸς, κρύφιος.
Clanculum, λαθραίως, κρύδην.
Clandestinus, κρυφαῖος, λαθραῖος.
Clango, *tubâ cano*, κλάζω, κλαγγάω.
Clangor, κλαγγή.
Clarè, ἀναφανδὸν, λαμπρῶς, σαφῶς.
Clareo, φαίνω, φαίνομαι.
Clarescо, ἐκφαίνομαι.
Clarisonus, λαμπρόφωνος.
Claritas, σαφήνεια, λαμπρότης.
Claritas visûs, τὸ ὀξυδερκὲς.
Claritas vocis, εὐφωνία.
Claritas nominis, εὐδοξία.
Clarum, πρόδηλον.
Clarus, *perspicuus*, λαμπρὸς, αἰγαυὸς, ἀγλαὸς, φανερός.
Clarus, *insignis*, ἔνδοξος, φαίδιμος.
Classe pugnare, ναυμαχεῖν.
Classiarius, ἐπιβάτης, ναυμάχος, ναυμαχέων.
Classicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν.
Classicum, σάλπιγξ, ἀνακλητικόν.
Classicum bellum, ναυμαχία.
Classicus, ναυτικός.
Classis, *navium multitudo*, στόλος νεῶν.
Classis dux, ναύαρχος, στόλαρχος.
Clathratus, κλείθρῳ κεκλεισμένος.
Clathro, as, κλείθρῳ ἐρείδω.
Clathrum, κλεῖθρον, τό.
Clava, κορδύλη, ῥοπαλὸν, τὸ, κεφύνη.
Claudicatio, χωλότης, χωλεία.
Claudico, χωλαίνω, σκάζω, χωλεύω.
Claudo, *intercludo*, ἀποκλείω, εἴργω, κλείω, κληΐζω.
Claudo oculos, καμμύω ὀφθαλμούς.
Claudus, χωλὸς, κυλλὸς, γυιός.
Claudus utroque pede, ἀμφίχωλος.
Clavicula, κλειδίον.
Claviger, κλειδοῦχος.
Clavis, κλεὶς, ἡ, κλειδός.
Clavis adulterina, ἀντίκλεις.
Clavis affigo, καθηλόω τινα.
Claustrum, κλεῖθρον.
Clausula, τὸ πέρας, -ατος· τὸ ἔσχατον.
Clavus, ἧλος, γόμφος.
Clavus ligneus, πάτταλος.
Clemens, πρᾶος, ἐπιεικὴς, ἥπιος.
Clementer, πρᾴως, ἡπίως, ἐπιεικῶς.
Clementia, πραότης, ἐπιείκεια.
Clepo, furor, κλέπτω.
Clibanus, κλίβανος.
Cliens, πελάτης, θεραπευτής.
Clientela, θεραπεία, πελατεία.
Clima, κλίμα.
Climactericus, κλιμακτηρικός.
Clinicus, κλινικὸς, κλινήρης.
Clitellæ, ἐπισάγματα, κανθήλιαι.
Clitellarius, νωτοφόρος, σκευοφόρος.
Clitellas impono, ἐπιφορτίζω τινα.
Clivosus, βαγώδης.
Clivus, γιώλοφον, βαγός.
Cloaca, ἀφεδρὼν, -ῶνος· ἀμάρα, βόρβορος.
Clunes, πυγὴ, γλυτός.
Clypeatus, ἀσπιδοφόρος.
Clypei Umbilicus, ἐπίσημον ἀσπίδος, μεσομφάλιον.
Clypeus, ἀσπίς.
Clyster, κλυστήρ.
Coacervatio, συναθροισμός.
Coacervatus, συμπεφορημένος.
Coacervo, ἀποσωρεύω, ἀθροίζω πάντα εἰς αὐτὸ, *in unum*: συγκομίζω, συσσωρεύω.
Coacesco, συνοξύνω.
Coactio, ὡ, συναγωγή.
Coactus, συνηγμένος, συνεσταλμένος.
Coactus vi, ἀναγκασθείς.
Coactus necessitate, βιασθείς.
Coaduno, συνείρω, συναρμόζω.
Coæqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ὁμήλιξ.
Coæquo, ὁμαλίζω, ἀεί.
Coætaneus, ἡλικιώτης, -ου, ὁ, σύγχρονος.
Coævus, ὁμήλιξ, σύγχρονος.
Coagmentatio, συναρμογὴ, σύγκημα.
Coagmento, συναρμόζω, συνάπτω.
Coagulatio, πῆξις.
Coagulo, πήγνω, πηγνύω, τυρόω.
Coagulum, πυτία.
Coalescere facio, συνάπτω.
Coalesco, συνίστημι, συμφύομαι, συνάπτομαι.
Coarctare, ἀντιπερίστασθαι, στενόω, στενοχωρέω.
Coarctatio, ἀντιπερίστασις, συστολή.
Coarguo, ἐξελέγχω τι, κατελέγχω.
Coccinnatus, κοκκοβαφής.
Coccinea vestis, κόκκινος χιτών.
Coccineus, κόκκινος.
Coecum, κόκκος.
Cochlea, κόχλος, ἡ, κοχλίας.
Cochlear, δοῖδυξ. κοχλιάριον.
Coctilis, ἑψητός.
Coctio, ἕψησις, πέψις.
Coctor, ἑψητής.
Coctus, ἑψηθεὶς, ὀπτημένος.
Codex, κορμὸς, στέλεχος, τό· *sed pro libro*, ἡ βίβλος.
Codicillus, γραμμάτιον, βιβλίδιον.
Cœmeterium, κοιμητήριον.
Coëmo, συνωνέομαι, -οῦμαι, συμπριάμαι.
Coëmptio, συνωνησις.
Cœna opipara, δεῖπνον πολύοψον καὶ ποικίλον, πολυτελὲς.
Cœna, δεῖπνον, δόρπον.
Cœnaculum, διαιτητήριον, ἀνώγεων, ὑπερῷον.
Cœnaturio, δειπνητιῶ.
Cœno, δειπνέω παρά τινι, *apud aliquem*, συνδειπνέω μετά τινος.
Cœnobium, κοινόβιον.
Cœnosus, πηλώδης, βορβοράδης.
Cœnum, *lutum*, πηλὸς, βόρβορος.
Coëo, *convenio*, σύειμι, συνέρχομαι.
Coire, *concumbere*, μισγεσθαι γυναικὶ· συγκαθεύδειν.
Coitus, *concubitus*, μίξις, ἀναμίξις, συνουσία, -ας, ἡ.
Cœptum, *institutum*, καταρχθὲν, τό· ἀρχὴ, ἐπιχείρημα.
Coëquito, συνιππεύω.

Coërceo, κωλύω τινα, ἀπείργω τί τινος, ἀναχαιτίζω, συνείργω.
Coërcitio, κάθειρξις.
Cœtus, συνουσία, ἐκκλησία, πανήγυρις.
Cogens, βιαζόμενος.
Cogere, *compellere*, ἀναγκάζων τι, βιάζεσθαί τινα, ἀγγαρεύω, ἐπάγω.
Cogitabundus, σύννους.
Cogitatio, ἔννοια, νόημα, τό· ἐπίνοια.
Cogitatò, *consultò*, ἐκ προνοίας.
Cogito, *meditor*, ἐννοέω, ἐνθυμέομαι τέτων, διανοέω τι· λογίζομαι.
Cognata, σύστοιχα, τά· σύμφυλα.
Cognati, συγγενεῖς.
Cognatio, συγγένεια, τό· συγγένεια.
Cognatus, σύγγενὴς, ὁ ἡ· ὁμογενὴς, συμφυὴς. ἀγχιστεύς.
Cognitio, γνῶσις, ἐπίγνωσις, σύνεσις.
Cognitor, ὁ ἐπιγνώμων.
Cognitus, γνωστὸς, γνώριμος, ἐγνωσμένος.
Cognomen, ἐπίκλησις, ἐπωνυμία.
Cognomines, ὁμώνυμοι, ἐπώνυμοι.
Cognomino, ἐπικαλέω τινα, ἐπονομάζω.
Cognosco, γινώσκω τινα, γνωρίζω τι.
Cogo, *coacervo*: συνάγω, ἐπισυνάγω.
Cogo in unum, ἁρμόζω ἐν ταυτό.
Cohabitatio, συνοίκησις.
Cohabitator, σύνοικος, σύναυλος.
Cohabito, ἐποικέω, συναλίζομαί τινι, συναυλίω.
Cohærens, ἐχόμενος, συνεχής.
Cohærentia, συνάφεια, σύστασις.
Cohæreo, συμπολλῶμαι, ἐφαρμόττω τινὶ συνάπτομαι.
Cohæres, συγκληρονόμος.
Cohibeo, ἔπεχω τινα, κατασέλλω, συνέχω.
Cohibere iracundiam, κατασχεῖν τὴν ὀργὴν, κρατεῖν τ' ὀργῆς.
Cohibitio, κώλυσις.
Cohonesto, ἐπικοσμέω τινα, συμπολογέω.
Cohorresco, καταφοβέομαι.
Cohors, σπεῖρα, τάγμα, λόχος.
Cohortandus, παραίνεσις, παράκλησις.
Cohortor, συμπαρακαλέω, παρηγορέω, ἐπικελεύω, παραινέω.
Coinquino, συμμολύνω, συμμιαίνω.
Coitio, συνέλευσις, συναγωγὴ.
Coitum appeto, ἐγκισσάω.
Coitus, συνουσία, ας, ἡ.
Colaphos impingere alicui, κολαφίζειν, ῥαπίζειν τινα ἐπὶ σιαγόνα, ἐπὶ κόρρης.
Colaphus, κόλαφος, ῥάπισμα.
Colens, θεραπεύων.
Coliculus, καυλὸν, καυλίσκος.
Colis, καυλὸς, ὁ.
Collabasco, συνολισθαίνω.
Collabefacto, λυμαίνω, διαφθείρω.
Collabefio, καταλύομαι, λυμαίνομαι, διαφθείρομαι.
Collabor, συμπίπτω, συνολισθαίνω.
Collacrymatio, ἐπιδάκρυσις.
Collacrymor, συνδακρύω τινὶ, ἐπιδακρύω.
Collactaneus, συγγαλακτος, σύντροφος, ὁμογάλακτος.
Collapsus, συμπεπτωκὼς.
Collare, περιτραχήλιον, περιδέραιον.
Collatio, συγκομιδὴ, συμβολὴ.
Collatitius, συγκομιστὸς.
Collatus, συμφορηθείς.
Collaudatio, ἐγκώμιον, συνεπαίνεσις.
Collaudo, προσεπαινέω, συνεπαινέω.
Collecta, συνεισφορὰ, ἔρανος, ὁ, συμβολὴ.
Collectanea, τὰ ἀπόλεκτα, τὰ ἔκλεκτα.
Collectio, συλλογὴ, σύλλεξις, ἀθροισμός.
Collectitius, συνειλεγμένος.
Collectus, συλλεγὶς, συνειλεγμένος.
Collega in consulatu, συνυπατεύων, συνύπατος.
Collegæ, συνεργοὶ, συνάρχοντες.
Collegium, συνέδριον, σύλλογος.
Collido, συμβάλλω τι, συγκρούω.
Colligatio, σύνδεσμος, σύνδεσις.
Colligatus, συνδεδεμένος, συνδεθείς.
Colligo, as, *simul ligo*, συνδέω, καταδέω.
Colligo, is, συλλέγω τι, συναθροίζω, συνάγω τι, ἀγείρω, συγκομίζομαι.
Colligere *pro* reficere, ἀναλαμβάνειν, ἀναζωπυρεῖν τινα.
Colligere stipem, ἔρανον αἰτεῖν ἢ συλλέγειν.
Collimare, σκολάζεσθαι σκοπὸν, εὐστοχέω.
Collineo, as, εὐστοχέω, κατασκοπάζομαι.
Collino, συναλείφω.
Colliquefacio, συντήκω.
Colliquesco, συντήκομαι.
Collis, λόφος, βουνὸς, κρημνὸς, χῶνος.
Collisio, πρόσρηξις, συγκρουσμός.
Collisus, συγκρουσθείς.
Collocatio, θέσις, τάξις.
Colloco, καθίζω, ἐγκαθιδρύω.
Collocupleto, καταπλουτίζω.
Collocutio, συνομιλία, κοινολογία.
Colloquium, συνομιλία, κοινολογία.
in Colloquium venire cum aliquo, εἰς λόγους ἐλθεῖν τινι,
Colloquor, κοινολογέομαί τινι, συνομιλεῖν τινι, συλλαλέω, ἐντυγχάνω.
Colluceo, φέγγω, καταλάμπω, φαίνω.
Colluctor, συμπαλαίω.
Colludo, is, συμπαίζω, προσαθύρω.
Colludere alicui, συναγωνίζεσθαί τινι.
Collum, τράχηλος, αὐχὴν.
Colluo, διακλύζω, κατακλύζω.
Colluſio, κακέργεμα, συμπαιγνία.
Colluſor, συμπαίκτης.
Colluſoriè, συγκακεργικῶς.
Colluſtro, περιαυγάζω, καταλάμπω.
Colluvies, χλίδος τὸ.
Collyrium, κολλύριον.
Colo, as, are, ὠθέω.
Colo, is, ere, *veneror*: σέβομαί τινα, λατρεύω τινὶ, τιμάω, σεβάζω.
Colere *pro* exercere, ἀσκεῖν τι.
Colere *pro* habitare, οἰκεῖν τι,
Colere *pro* diligere, φιλεῖν τινα.
Colere vitam, διάγειν.
Colere agrum, γεωργεῖν. χώραν vel γῆν.
Collocaſia, κολοκασία.
Coloni, ἄποικοι.
Colonia, ἀποικία.
Coloniam deducere, ἀποικίαν ἐκπέμπειν.
Colonus, ἀγρονόμος, γεωργὸς, ἔποικος.
Color, χρῶμα, χροά.
Coloro, βάπτω, ἐπιχραύζω.
Coloſſus, κολοσσὸς, -ὸν, ὁ,

Coloſſus,

Coloſtra, ἡ τροφαλὶς, -ιδος.
Coluber, ὄφις, δράκων.
Colum, ἠθμός.
Columbarium, περιστερεὼν, περιστεροτροφεῖον.
Columbarius, περιστροτρόφος.
Columbus & columba, περιστερά.
Columella, σηλίδιον.
Columen, σύλος, ἔρεισμα.
Columna, σύλος, κίων, ἔρεισμα.
In Columnâ inſculpere, σηλογραφεῖν, σηλοκοπεῖν.
Colus, ἠλακάτη.
Coma, κόμη, ἔθειρα, χαίτη.
Coma adulterina, ἔντριχον, προκόμιον.
Comam nutrio, κομάω.
Comatus, κομήτης, πολύκομος.
Combibo, συμπίνω τί τινι, *cum aliquo*.
Combibo, onis, συμπότης.
Combinatio, σύζευξις.
Combino, συνδυάζω.
Comburendi vim habens, καυστικός.
Comburo, ἐμπρήθω, ὑποκαίω τι, φλέγω, συμφλέγω.
Combuſtio, ἀπόκαυμα, ἔμπρησις, ἐμπρησμός.
Comedo, φάγω, τρώγω, βρώσκω, ἐσθίω.
Comedo, -onis, & comeſtor, καταφάγος, ὁ, βαφάγος.
Comes, ἀκόλουθος, συνέμπορος.
Comeſſabundus, ἐπίκωμος.
Comeſſatio, κῶμος, -ου, ὁ· ἀσωτία.
Commeſſator, κωμαστής.
Commeſſor, κωμάζω.
Comeſtura, ἔδωδὴ, βρῶσις.
Comeſus, βεβρωμένος.
Cometa, κομήτης.
Comicè, κωμικῶς, κωμωδικῶς.
Comicus, -i, κωμῳδὸς, κωμικός.
Comicus, a, um, κωμικός.
Cominus, ἐγγύθεν, συγγαδόν.
Cominus pugnare, συγγάδην, ἢ συγγαδὲν, μάχισθαι.
Comis, *humanus*, χρηστὸς, φιλοπροσήγορος, εὐμενὴς, μείλιχος.
Comitas, εὐπροσηγορία, εὐτραπελία.
Comitatus, ûs, ἀκολουθία, θεράπεια.
Comitèr, φιλοφρόνως, εὐμενῶς.
Comitia, ἀρχαιρέσια, τὰ ἀρχαιρεσίαι.
Comitialis morbus, ἐπιληψία.
Comitialis, *vel* Comitiarius, ἀρχαιρεσιακὸς.
Comitor, παρακολουθέω, *dat.* συνακολουθέω τινι, παραπέμπομαι.
Comma, κόμμα.
Commaculo, ῥυπαίνω τινα, καταμιαίνω.
Commeatus, τροφὴ, τὰ σιτία, ὁδὸς, ἐφόδιον.
Commemini, διαμέμνημαί τινος.
Commemorabilis, διαμνημονευτέος.
Commemoratio, ἀπομνημόνευμα, ἀπόμνησις, δίηγησις.
Commemoratione dignus, ἀξιομνημόνευτος.
Commemoro, ἀπομνημονεύω.
Commendabilis, *dignus qui laudetur*, ἐπαινετός.
Commendare, *id eſt*, fidei alicujus committere, ἐπιτρέπειν τινί τι.
Commendare, *id eſt*, laudare, ἐπαινέω ἐπὶ ταῦτα, *propter hæc*.
Commendatio, ἐπαίνησις, ἡ, ἀποδοχή.
Commendatitiæ literæ, συστατικὴ ἐπιστολή.
Commentarii, πραγματεύεσθαι, περί τινος, συμμελετάω.
Commentarium *vel* Commentarius, τὸ ὑπόμνημα.
Commentatio, μελέτησις, διανόημα.
Commentitius, *fictus*, πλασματώδης.
Commentor, -oris, εὑρετής.
Commentum, *res ficta*, σκῆψις, πλάσμα, ἐνθύμημα, ἐπίνοια.
Commeo, as, are, *iter facio*, φοιτάω εἴς τινα.
Commercium, συναλλαγμα, ἀλλαγή.
Commercium, eſſe, συμβόλαιον ἔχειν πρὸς τινα, *cum aliquo*.
Commereor, μισθοφορέω, ἄξιός εἰμι.
Commigro, μετοικίω.
Commilitium, σύμμαχία.
Commilito, συστρατιώτης, ὁ, σύμμαχος.
Comminatio, ἀπειλή.
Comminiſcor, συμπλάττω, ἐξευρίσκω τι, ἐνθυμέομαι, ἐπινοέω.
Comminuo, συντρίβω, λεπτύνω.
Commiſceo, συμμίγνυμί τινι, συγκυκάω, συγκεραννυμι, συγκερανύω.
Commiſeratio, κατοικτίσις, οἰκτος.
Commiſereſco, οἰκτίζω σε τούτω.
Commiſeror, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Commiſſum, τὸ πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Commiſſura, ἁρμονὴ, συνάφεια.
Commiſſus, περιτετραμμένος, συμβεβλημένος.
Commiſtio, ἀνάμιξις, σύμμιξις.
Committo, *alicujus fidei trado*, ἐπιτρέπω τινί τι, πιστεύω σοι ταῦτα.
Committere, *peccare*, πλημμελεῖν τι.
Committere, *idem quod* ſociare, συνάπτειν, συζυγνύειν.
Committere prœlium, πόλεμον καθιστάναι, μάχεσθαι, κατάρχεσθαι τῆς μάχης.
Commodare, *utendum dare*, χρῆσαι τινι ἀργύριον.
Commodè, εὐκαίρως, ἐπιτηδείως.
Commoditas, ὠφέλεια, ἐπιτηδειότης, συμφέρον, τὸ, εὐκαιρία.
Commodo, *commoditati alicujus inſervio*, συνωφελέω τινα, συμφέρω τινι.
Commodum, *utile*, ὠφέλεια, σύμφορον.
Commodùm, *opportunè*, κατὰ καιρὸν, εὐκαίρως.
Commodus, πρόσφορος, ἐπιτήδειος, χρηστός.
Commoneſacio, ἀναμιμνήσκω τι, ὑπομιμνήσκω, νουθετέω.
Commoneo, ὑπομιμνήσκω τινά τι, παραινέω, νουθετέω, παρακαλέω.
Commonitio, νουθέτησις, νουθέτημα, ὑπόμνησις.
Commonitus, νουθετέμενος, ὑπομιμνησθείς.
Commonſtro, καταδεικνύω.
Commoratio, *habitatio*, συνδιατριβή.
Commoratio, *mora*, ἐγχρόνισις, κατοχή.
Commorior, συναποθνήσκω.

Commoror,

Commoror, maneo, χρονίζω, διατρίβειν τινὶ, βραδύνω.
Commotio, συγκίνησις.
Commotus, συγκινηθείς.
Commoveo, perturbo, διαταράττω.
Communicatio, κοινωνία, κοινότης.
Communico, κοινωνέω τινί τινος, & τινί τινι, μεταδίδωμι.
Communio, onis, κοινωνία.
Communio, is, ire, περιφράττω, ἀνατειχίζω, περισκεπάζω.
Communis, κοινός.
Communitas, κοινότης, κοινωνία.
Communitas vitæ, συμβίωσις.
Communiter, κοινῶς, εἰς κοινόν.
Commutabilis, ἐμμεταβολος, συμβλητός.
Commutatio, μεταβολη, ἀλλαγή.
Commuto, permuto, ἀλλάττομαι τί τινος, ἐναμείβομαι τί τινος.
Commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
Como, κομῶ, ἰξασκέω, κομεῖν.
Comœdia, κωμῳδία.
Comœdus, κωμῳδός.
Compactio, σύμπηξις, συναρμογή.
de Compacto, κατὰ συνθήκην.
Compactum, συναρμογή.
Compactus, συμπαγὴς, εὐπαγείς.
Compago & Compages, σύστασις, σύστημα, συναρμογή.
Compar, ἄρτιος, ἴσος, σύζυξ.
Comparabilis, παραβλητὸς, συμβλητός.
Comparatè, συγκριτικῶς.
Comparatio, ἀναλογία, παραβολὴ, σύγκρισις.
Compareo, φαίνομαι, καταφανὴς γίνομαι.
Comparo, confero, συμβάλλω τι πρός τι.
Comparare, emere, πορίζομαι τινί τι.
Ità Comparatum est, οὕτω πέφυκε.
Compascuus, σύμβοτος.
Compascuus ager, σύμβοτος ἀγρὸς, νομὴ κοινή.
Compedes, πέδαι.
Compellatio, προκλησις, ἔντευξις.
Compello, as, allocuor, κοινολογέομαί τινι, ἐντυγχάνω πρός τινα, προσκαλέομαι.
Compello, is, συνελαύνω, συνωθέομαι.
Compendiariò, συντόμως.
Compendiarius, σύντομος.
Compendiosus, βραχυτελὴς, σύντομος.
Compendium, ἐπιτομὴ, σύνοψις, συντομία.
Compensatio, ἀμοιβὴ, ἀντάμειψις.
Compenso, ἀντικαταλλάττομαι, ἀνταμείβομαι.
Comperendinatio, ἀναβολή.
Comperendino, ἀναβάλλομαι.
Comperio, ἐξευρίσκω, καταλαμβάνω.
Comperior, compertum habeo, καταλαμβάνω.
Compertum & exploratum habeo, ἐπίσταμαι τοῦτο σαφῶς.
Compertus, a, um, πεπληροφορημένος, βέβαιος.
Compes, πέδη.
Compesco, συστέλλω τινὰ, συνέργω, κατέχω.
Competens, ἁρμόδιος.
Competenter, μετρίως.
Competentia, ἀναλογία, καταλληλότης.
Competitor, ἀντιποιούμενος.
Competitores, συμπαραγγέλλοντες.
Competo, συμπίπτω, συνεπιβάλλω, ὁμοδρομέω.
Compilatio, περισύλησις.
Compilatus, περισεσυλημένος.
Compilo, συσκευάζομαι, accus. περισυλάω τι, περικόπτω.
Compingo, συμπήγνυμί τί συνάπτω.
Compita, ἀμφοδος, ἀγυιά.
Compitalia, ἑορτὴ δημοτελὴς, ἐν ᾗ ἀγυιαῖς ἢ ἀμφόδοις.
Complaceo, εὐδοκέω, συναρέσκω.
Complano, ὁμαλίζω.
Complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι, περιέχω, περιβάλλω.
Complector animo, περιβάλλω τῷ νῷ.
Complementum, συμπλήρωμα, ἀπαρτισμός.
Compleo, συμπληρόω, συμπληθύνω.
Completus, perfectus, τέλειος, συμπλήρης.
Complexio, συμπλοκή,
Complexio, verborum, περίοδος.
Complexus, περιπλέκω, περισχών.
Complico, συμπλέκω, συμπτύσσω.
Comploratio, ὀλοφυρσις, θρῆνος.
Comploro, συγκλαίω, ἐπιδακρύω, κατακλαίω, θρηνέω.
Complures. Compluria, συμπλείονες, συμπλειους, συμπλείονα, -ω.
Compluſculi, ἔνιοι, πολλοί.
Compono, conjungo, συντίθημι λόγον.
Componere, pro dispondere, συντάττειν.
Componere, ornare, εὐθετεῖν.
Componere, concordare, συναλλάττειν πρός τινα.
Comporto, συμφορέω τι, συμπομίζομαι.
Compos, ἐγκρατὴς, ἐπίσολος.
Compos mentis, κατέχων, ἔμφρων.
Composi tè, εὐτάκτως.
Compositio, ἁρμονία, διάταξις.
ex Composito aliquid agere, ἐκ συνθήκης.
Compositus, διατεταγμένος, καθεστηκώς.
Compotatio, ὁ σύνδειπνος, συμπόσιον.
Compoto, συμπίνω.
Compotor, συμπότης.
Compotrix, συμπότις, συμπότρια.
Comprecatio, κατευχὴ, εὐχή.
Comprecor, δέομαί σε τοῦτο, κατεύχομαι.
Comprehendo, manu teneo, λαμβάνω, συλλαμβάνω, περιέχω.
Comprehendere, intelligere, καταλαμβάνειν.
Comprehenſibilis, καταληπτός.
Comprehenſio, καταλήψις, σύλληψις.
Comprehenſus, συνειλημμένος.
Compreſſio, συμπίεσις, σύνθλιψις.
Compreſſus, συνθλιβόμενος, συνεσταλμένος, πεπιεσμένος.
Comprimo, premo, συμπιέζω, συστέλλω.
Comprimere os, συλλαμβάνειν τὸ στόμα.
Comprobatio, συναίνεσις, δοκιμασία.
Comprobator, δοκιμαστὴς.
Comprobo, δοκιμάζω, συναινέω.

Compromitto, συνεπαγγέλλομαι.
Comptus, εὔθριξ, κεκαλλωπισμένος.
Compulsus, συνωθεὶς, ἀναγκασθεὶς, βιαθείς.
Compunctio, κατάνυξις.
Compungo, κατανύτω.
Computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζω.
Computatio, λογισμός.
Computresco, κατασήπομαι.
Conamen, ἐγχείρημα, ἐπιβολή.
Conatus, ἐπιβαλόμενος, ἐγχειρήσας.
Conatus, ûs, ἐγχείρημα, πεῖρα.
Concameratio, ἡ καμάρωσις, ὀρόφωσις.
Concamero, καμαρόω, ὀροφόω.
Concavitas, κοίλωμα.
Concavo, κοιλόω.
Concavus, κοῖλος, ἔγκοιλος.
Concedo, παραχωρέω σοι τοῦ βήματος, ὑφίεμαί τινι, ἐπιτρέπω.
Concentus, ἁρμονία, συνῳδία, συμφωνία.
Conceptaculum, ὑποδοχή.
Conceptio, σύλληψις.
Conceptus, συλληφθεὶς, συνειλημμένος.
Conceptus, ûs, σύλληψις, τὸ κύημα.
Concerno, συνοράω.
Concerpo, συσπαράττω, διαῤῥήγνυμι.
Concerptus, κατατετιλμένος, συνδιεσπασθείς.
Concertatio, ἀγωνισμός.
Concerto, συμπολιμίζω τινί· συναγωνίζομαί τινι.
Concessio, συγχώρησις.
Concessum est, ἔξεστι.
Concessus, συγχωρηθείς.
Concessus, ûs, συγχώρησις.
Concha, κόγχη.
Conchyliata vestis, ἁλουργίς.
Conchyliatus, ὄστριος, ἁλουργίς.
Conchylium, κογχύλη, κογχύλιον.
Concido, συγκόπτω, τι, κατατίμνω.
Concido, cado, καταπίπτω, συμπίπτω.
Concidere animo, vel mente, ἐκκακεῖν, καταθυμεῖν, ἀλύειν.
Concieo, συγκαλέω.
Conciliabulum, συνόδιον.
Conciliatio, συναλλαγὴ, προσαγωγή.
Conciliator, προξενητὴς, διαλλακτής.
Conciliatrix, προξενήτρια.
Conciliatus, συνηλλαγμένος.
Concilio, benevolum facio, προσάγομαί σε χρήμασι, φιλίῳ, ἐξιλάω, συναλλάττω.
Concilium, σύνοδος, συνέδριον.
Concilium cogere, ἐκκλησίαν συνάγειν.
Concinna oratio, ἐγκατάσκευος λόγος.
Concinnatio, κατασκευή.
Concinnitas, εὐρυθμία, εὐθημοσύνη.
Concinnè, κομψῶς, εὐαρμόστως.
Concinno, συντίθημι, συναρμόζω.
Concinnus, ἐμμελὴς, κομψὸς, εὔθετος.
Concino, συμφωνέω, συνᾴδω.
Concio, ἐκκλησία, ἀγορὰ, δημηγορία.
Concionabundus, δημηγορικός.
Concionator, δημηγόρος, ἐκκλησιαστὴς, ὁ.
Concionor habere, δημηγορεῖν λόγον.
Concionor, orationem habeo, δημηγορέω, λόγον ποιοῦμαι, ἀγορεύω.
Concipio, συλλαμβάνω.
Concipere animo, εἰς ἢ νοῦν λαβεῖν.
mulier Concipit, κυεῖ.
Concisè, ἀποτόμως.
Concisus, συγκεκομμένος.
Concitare alicui invidiam, συναγαγεῖν τινὶ φθόνον.
Concitatio, ἐξόρμησις, διέγερσις.
Concitator, ἐρεθιστής.
Concitatus, παρορμηθείς.
Concito, παρορμάω τινὰ πρός τι.
Concitus, κινηθεὶς, ἐξορμηθείς.
Conclamare ad arma, παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα.
Conclamatio, συμβόησις, κατακοή.
Conclamatum est, πέπρακται.
Conclamo, συμβοάω, ἀνακράζω.
Conclave, μυχὸς, ταμεῖον, δωμάτιον.
Concludo, κατείργω, συγκατακλείω.
Conclusio, ἐπίλογος, σύγκλεισις, συμπέρασμα.
Conclusus, συγκεκλεισμένος.
Concoctio, πέψις, πέπανσις.
Concoctu facilis, εὔπεπτος.
Concoctus, πεπεμμένος.
Concolor, ὁμόχροος, -ως, ὁν, -οῦς.
Concoquere odium, καταπέψαι χόλον.
Concoquo, πεπαίνω, πέπτω.
Concordia, ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη.
adduco ad Concordiam, ἀποκαταλλάσσω, τινά τινι.
Concorditèr, ὁμονοητικῶς, ὁμοφρόνως.
Concordo, convenio, ὁμογνωμονέω σοι τοῦτο, ὁμοφρονέω, ὁμονοέω.
Concorporo, συσσωματοποιέω.
Concors, ὁμογνώμων, ὁμόνους, ὁμόψυχος, ὁμόφρων.
Concratitius, σύνταῤῥος.
Concredo, ἐπιτρέπω τί τινι, ἐγχειρίζω, καταπιστεύω.
Concremo, συγκαίω, συμφλέγω.
Concrepo, ἐπικτυπέω.
Concresco, συμφύομαι, συναύξομαι.
Concretio, σύμπηξις, πῆξις.
Concretus, συμπαγείς.
Concubina, ὁμευνέτις, παλλακή.
Concubitus, συνουσία.
Concubium, ἡ ἀκμάζουσα νύξ.
Concubo, συγκαθεύδω τινὶ, παρακοιμάομαι, συνευνάω.
Conculcatio, καταπάτημα.
Conculco, καταπατέω, διαλακτίζω.
Concumbere, συγγίνεσθαί τινι, πλησιάζειν γυναικὶ, παρακοιτέω.
Concupiscentia, ἐπιθυμία, πόθος.
Concupiscibilis, ἐπιθυμητός.
Concupisco, ἐπιθυμέω, χρημάτων, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, scire, ἐφίεμαι.
Concupitus, ἐπιθυμηθείς.
Concurro, ὁμοδρομῶ, συντρέχω.
Concursio, συνδρομή.
Concurso, πανταχοῦ περιθέω, συνδρομέω.
Concursus, συνδρομὴ, σύνοδος.
Concussio, τίναγμα, παλμός.
Concussus, συγκεκρουσμένος, διασεισθείς.
Concutio, ἀνασείω, ὠθίζω, συασείω.
Condecenter, προσηκόντως, πρεπόντως, κατὰ τὸ πρέπον.

Condecet,

Condecet, πρεσήκει, συμπρέπει.
Condecoro, ἐπικοσμέω, κατακοσμέω.
Condemnatio, κατάγνωσις, καταδίκη.
Condemnator, καταδικάζων.
Condemnatus, κατάκριτος, καταδικος.
Condemno, καταγινώσκω τινὸς θάνατον, κατακρίνω τινος, καταδικάζω τινός.
Condemnor, κατακρίνομαι.
Condenso, συμπήγνυμι, καταπυκνόω.
Condensus, πυκνός.
Condico, ἐπαγγέλλομαι, συντίθεμαι.
Condictio, παραγγελία, ἐπαγγελία.
Condictus, διηγορευμένος.
Condignè, ἐπαξίως.
Condignus, ἐπαξιος, ἀξιοπρεπής.
Condimentum, ἄρτυμα, -ατος, τό.
Condio, is, ire, ἀρτύω, ἡδύνω.
Condiscipula, συμμαθήτρις, συμμαθήτρια.
Condiscipulus, συμμαθητὴς, ὁ.
Condisco, συμμανθάνω.
Conditio, κατάστασις, κλῆρος.
Conditionalis, ὑποθετικός.
Conditione eâ, ἐπὶ ταύταις ἢ ὁμολογίαις, *vel* ἐπὶ τούτῳ.
Conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν.
Conditor, *rei alicujus auctor*, ἀρχηγὸς, κτιστὴς, ποιητής.
Conditura, ἄρτυμα.
Conditus, ἡδυθεὶς, ἠρτυμένος.
Conditus, κτισθείς.
Condo, *extruo*, κτίζω, δημιουργέω.
Condo, ἀποτίθημι, καλύπτω, κρύπτω.
Condocefacio, συμπαιδεύω.
Condoceo, ἐκδιδάσκω παῖδας.
Condoleo, συναλγέω σοι, λυποῦμαι.
Condolesco, συμπαθῶ σοι, συμπάσχω.
Condonatio, συγγνώμη.
Condonatus, συνεγνωσμένος.
Condono, δωρέομαι *pro ignoscere*, συγγινώσκειν τινί τι καταχαρίζομαι.
Conducibilis, λυσιτελὴς, χρήσιμος.
Conducit, *utile est*, συμφέρει.
Conducit, *duco*, συνάγω, *accus.* συμφέρω.
Conductio, μίσθωσις, ἐπαγωγή.
Conductor, μισθοδότης, μισθαρνής.
Conductus, μεμισθωμένος.
Conduplicatio, ἀναδιπλασιασμός.
Conduplico, ἀναδιπλόω.
Condus, ὁ ταμίας.
Confabulatio, διαλογισμὸς, ὁμιλία.
Confabulor, συνομιλέω τινι, διαλαλέω, διαμυθολογέομαι.
Confarreo, προτελέω, προτελίζω.
Confectio, διάπραξις.
Confector, διαπράκτωρ, συντελεστὴς, δημιουργός.
Confectus, κατειργασμένος.
laboribus Confectus, καττάτοις τετρυχωμένος.
Confercio, συναθροίζω.
Conferendus, *comparandus*, συμβλητός.
Confero, *congrego*, συμφορέω τι, συμφέρω.
Conferre verba in pauca, διὰ βραχέων εἰπεῖν.
Confertim, ἀθρόως.
Confertus, ἀθρόος.
Confessio, ἐξομολόγησις, ὁμολογία.
Confestim, *è vestigio*, ἄρτι, παραχρῆμα, παραυτίκα.
Conficio, *perficio*, διαπράττομαι, διαπονέω τι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω.
Confidens, θαῤῥαλέος, θάρσυνος.
Confidenter, θαῤῥαλέως.
Confidentia, θάρσος, τό· εὐτολμία.
Confido, θαῤῥῶ ἐπί τινι, θαρσύνομαι, ἐπιθαῤῥέω.
Configo, καθηλόω, κατακεντέω.
Confingo, συμπλάττω.
Confinis, μεθόριος, συνόμορος.
Confinium, μεθόριον.
Confirmatio, βεβαίωσις, κατάστασις.
Confirmator, βεβαιωτὴς, ἐγγυητής.
Confirmatus, βεβαιωθείς.
Confirmo, βεβαιόω, κρατύνω, ἰσχυρίζω.
Confisco, δημεύω.
Confisus, τεθαῤῥηκὼς, πεποιθώς.
Confiteor, ὁμολογέομαί σοι ταῦτα, ἐξομολογέομαι τὰς ἁμαρτίας, σύμφημι.
Confixus, καθηλωθεὶς, πεκεντημένος.
tells Confixus, κατακεντισθείς.
Conflagratus, καταφλεχθείς.
Conflagro, καταφλέγομαι.
Conflare invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Conflare æs alienum, δανείζομαί ὑπό τινος, χρῶσθαι.
Conflatio, χώνευσις.
Conflatus, συγχωνευθείς.
Conflictatio, σύγκρουσις.
Conflictor, συγκρούω, συμβάλλω.
Conflictus, σύγκρουσις.
Confligo, *acie decerno*, συμβάλλω, συῤῥήγνυμι τινι, συγκρούω, &c.
Conflo, συμφυσάω.
Confluens, ὁμόῤῥοια, σύῤῥους, ὁμοῤῥοή.
Confluo, συῤῥέω.
Confodio, διορύττω, διασπάπτω.
Confœderatus, ὁμόσπονδος.
Confore, συνέσεσθαι.
Conformatio, διαμόρφωσις, σχηματισμός.
Conformis, σύμμορφος.
Conformo, σχηματίζω, διαμορφόω.
Conforto, ἐπιθαρσύνω, κραταιόω.
Confossus, διορυγείς.
Confractus, συῤῥαγείς.
Confragosus, κατιῤῥαγὼς, ἀπότομος, τραχύς.
Confremo, ἐπιῤῥύχω.
Confringo, διαῤῥήγνυμι, συγκλάζω, συνθλίζω.
Confugio, καταφεύγω πρός τινα.
Confugium, καταφυγὴ, προσφύγετον.
Confundo, συγχέω, αἰσχύνω, ταράττω.
Confusè, *perturbato ordine*, συγκεχυμένως, τεταραγμένως, χύδην, φύρδην.
Confusio, σύγχυσις, συντάραξις.
Confusus, συγκεχυμένος, ταραχθείς.
Confutatio, ἀνασκευὴ, ἐξέλεγξις.
Confuto, ἀντιλέγω τινι πρὸς τοῦτο, διαλύω, ἐξελέγχω.
Congelatio, σύμπηξις.
Congelo, κρυσταλλοῦμαι, συμπήγνυμι.
Congemino, ἀδιπλόω.
Congemisco, συστενάζω, συνάχθομαι.

Congener, συγγενής.
Congenero, συγγενάω.
Congenitus, σύμφυτος, συγγενόμενος.
Congeries, συμφόρημα, ἄθροισμα.
Congero, συμφορέω, συναθροίζω.
Congerro, συλληρίων, συμπαίκτωρ, συνόμιλος.
Congestio, συμφόρησις.
Congestus, συγκομισθείς.
Congiarium, δόσις, νομή.
Congius, χόα.
Conglacio, συμπήγνυμαι.
Conglobatim, σχαιρηδόν.
Conglobatio, συνείλησις, σφαίρωσις.
Conglobo, εἰλέω, σφαιρόω.
Conglomero, συναλίζω τι εἴς τι, συνελίττω.
Conglutinatio, συγκόλλησις, συνάφεια.
Conglutino, συγκολλάω, ἁρμόζω.
Congratulatio, συγχαρμα.
Congratulor, συνήδομαί τινι εὐτυχίας, συγχαίρω σοι τούτῳ.
Congredior, συνέρχομαι, σύνειμι, συνομιλέω.
Congregatio, συναγωγή, ἄθροισις, ἡ.
Congregatus, συναθροισθείς, ἐπισυναχθείς.
Congrego, ἀγείρω τι, ἀθροίζω τι, συνάγω τι, ἀολλίζω, ἐπισυλλέγω.
Congressio, ὁμιλία, συνδιατριβή.
Congressus, συνέλευσις, ὁμιλία.
Congruenter, ἁρμοζόντως, προσηκόντως.
Congruentia, εὐαρμοστία, ἐφαρμογή.
Congruo, convenio, συμπίπτω τινί, ὁμοφρονέω, ἁρμόζομαι, ὁμονοέω.
Congrus, vel Conger, γόγγρος, ὁ.
Congruus, ἁρμόδιος.
Conjecto, divino, τεκμαίρομαι, διαστοχάζομαι.
Conjector, ὀνειροπόλος, ὀνειροκρίτης.
Conjectura, στοχασμός, εἴκασμα, τεκμήριον.
Conjecturâ assequor, εὐστοχάζομαι, gen.
Conjecturalis, στοχαστικός.
Conjectus, συμβεβλημένος.
Conjicere, conjecturâ assequi, συμβάλλειν τι, στοχάζεσθαί τινος, de aliquo.
Conjicere in periculum, κινδύνῳ περιβάλλειν.
Conjugalis, γαμικός.
Conjugatio, συζυγία.
Conjugator, συζευκτής.
Conjugatus, συζευχθείς.
Conjugialis, γαμήλιος, γαμικός.
Conjugium, συζυγία.
Conjunctè, vel -im, συνημμένως.
Conjunctio, σύζευξις, σύναξις, συναφή.
Conjunctus, συνεζευγμένος.
Conjungo, συζεύγνυμι.
Conjungo, ἀλληλεχῶ, συνάπτω τι πρός τι, ἁρμόζω, συντίθημι.
Conjurati, οἱ συνωμόσαντες.
Conjuratio, σύστασις, συνωμοσία.
Conjurationem facere, συνωμοσίαν συνάγειν.
Conjuro, συνόμνυμι, συνίσαμαι.
Conjux, vel Conjunx, σύζυγος.
Connecto, is, συμπλέκω, συνάπτω.
Connexio, συμπλοκή, συναφή.
Connexus, συμπεπλεγμένος.
Connitor, συντείνομαι.
Conniventia, ἐπίμυσις.
Conniveo, σκαρδαμύττω, καταμύω.
Connixus, συνειλημένος.
Connubialis, ἐπιγαμικός, γαμικός.
Connubio jungere, συγκαταζεῦξαί τινι.
Connubium, γάμος, συζυγία.
Conopeum, κωνωπεῖον.
Conor, πειράομαι, πειράζω.
Conquassare, concutere, συσσείειν τι.
Conquassatio, συσσεισμός.
Conqueror, μέμφομαί σοι, αἰτιάομαι.
Conquestio, κατάμεμψις, μεμψιμοιρία.
Conquiesco, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in cæteris ἀναπαύομαι.
Conquinisco, ὑποκύπτω.
Conquiro, ζητέω, ἀναζητέω.
Conquisitio, συζήτησις.
Conquisitus, συζητηθείς.
Consanguinei, συγγενεῖς, ὅμαιμοι.
Consanguinitas, συγγένεια, ὁμαιμοσύνη.
Consarcino, συῤῥάπτω, ἐπισάττω.
Conscelerare, μιαίνειν.
Conscendo, ἐπιβαίνω τὴν ναῦν, navim, ἐπιβαίνειν ἐπί, accus.
Conscensio, ἐπίβασις, ἀνάβασις.
Conscientia, συνειδός, τὸ συνείδησις.
Conscindo, διαῤῥήγνυμι, κατατέμνω.
Conscio, συναισθάνομαι.
Conscisere fibi mortem, παραλύειν τοῦ ζῆν ἑαυτόν, ἀναιρεῖν ἑαυτόν.
Conscissus, διεχισμένος.
Conscius, συνειδὼς ἑαυτῷ τι, ὑπαίτιος.
Conscius sum, συνοῖδα, συνίημι.
Conscribere milites, στρατιώτας παρασκευάζεσθαι, vel συλλέγειν.
Conscribo, συγγράφω, διαγράφω.
Conscripti milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Conscriptio, συγγραφή, καταγραφή.
Conscriptus, συγγεγραμμένος.
Consecratio, καθιέρωσις, ἐνθείωσις.
Consecratus, καθιερωμένος.
Consecro, καθιερόω τῷ Θεῷ τι, ἱερεύω.
Consector, θηρᾶν τὴν ἀλήθειαν.
Consecutio, συνακολούθησις.
Consenesco, συγγηράσκω, παρακμάζω.
Consensus, ûs, ui, ὁμόνοια, σύμφρασις, ὁμολογία, ὁμοφροσύνη.
Consentaneum, ἀνάλογον, εἰκός.
Consentaneus, σύμφωνος.
Consentio, ὁμοδοξέω, περί τινος, συμφωνέω σοι, ὁμολογέω, συναισθάνομαι.
Consepio, περιφράττω.
Consequentia, ἐπακολούθησις, συνέπεια.
Consequor, ακολουθω, pro obtineo: τυγχάνω τινος, aliquid: ἐπιτυγχάνω.
Conserere manum, πόλεμον συνάσασθαι.
Consero, ui, συμπλέκω, συνάπτω.
Consero, *planto*, φυτεύω.
Consertus, ἁπτόμενος, συμπλεκής.
Conserva, συνδούλη.
Conservatio, συντήρησις, σωτηρία.
Conservator, σωτὴρ, φύλαξ.
Conservatus, διασεσωσμένος.

Conseve-

Conſervo, *cuſtodio*, φυλάττω, σώζειν τινὰ, τηρέω, συντηρέω.
Conſervus, ὁμόδουλος, σύνδουλος.
Conſeſſor, συνέδρος.
Conſeſſus, συνέδριον, συνέζησις.
Conſideo, συνεδρεύω, συνκαθέζομαι.
Conſideratè, περισκεμμένως.
Conſideratio, σκέψις, ἀφόρισις.
Conſideratus, περισκεμμένος.
Conſidero, σκέπτομαί τι, & περί τινος, κατανοέω τι, & περί τινος, ἐνθυμέομαι, περισκέπτομαι.
Conſignatus, κατασφραγισμένος.
Conſigno, ἐπισημαίνω.
Conſiliarius, βουλευτὴς, σύμβουλος.
Conſilii inops, ἄπορος τῆς βουλῆς, ἄβουλος, ἀμηχανῶν.
Conſilii ſum inops, ἀπορέω, διαπορέω.
Conſilium, βουλὴ, βουλεία, βούλευμα.
Conſilium do, βουλεύω σοι περί τινος, δίδωμι γνώμην σοι, γνώμην εἰσηγέομαι.
in Conſilium adhibeo, συμβουλεύομαι μετά τινος.
Conſimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Conſiſto, ἐφίσταμαι, ἵσταμαι.
Conſitio, φυτεία, φύτευσις.
Conſociatio, κοινωνία, κοινώνημα.
Conſociatus, συνεζευγμένος.
Conſocio, κοινωνέω σοι, συνδυάζω, συναγείρω.
Conſolatio, παραμυθία, παράκλησις.
Conſolator, παρακλητωρ, παρήγορος.
Conſolatorius, παραμυθητικός.
Conſolido, συμπωρόω, καταζιδιόω.
Conſolor, παρακαλέομαί σε, παραμυθέομαί σε, παρηγορέω.
Conſonans, εὔηχος, σύμφωνος.
Conſonantia, συμφωνία.
Conſono, *ſimul ſono*, συμφωνέω σοι.
Conſonus, σύμφωνος.
Conſopio, κατακοιμάω, κατακοιμίζω.
Conſopitus ſomno, ὕπνῳ κάτοχος.
Conſors, κοινωνὸς, μέτοχος, σύγκληρος.
Conſortium, κοινωνία, μετοχή.
Conſpectus, συνεφθεὶς, κατοπτευθείς.
Conſpectus, ὄψις, σύνοψις, ὅραμα.
in Conſpectu, απέναντι, ἔναντι, ἐνώπιον.
Conſpergo, καταπίαίνω, καταβρίχω.
Conſperſus, καταπασθείς.
Conſpicillum, κατοπτρόν.
Conſpicio, ἀφοράω εἴς τι, βλέπω.
Conſpicior, ὁράω, κατοπτεύω, περιβλέπω, περιαθρέω.
Conſpicuus, περίβλεπτος, ἄξιος, φανὴς, παράσημος.
Conſpiratio, σύνεσις.
Conſpiratus, συνεθείς.
Conſpiro, συμπνέω τινὶ, ὁμονοέω, συνιέναι τινὶ, συμφωνεῖν τινὶ, ὁμοφρονέω.
Conſpuo, καταπτύω, προσπτύω.
Conſpurco, μιαίνω, καταμιαίνω.
Conſtans, εὐσταθὴς, βέβαιος.
Conſtantèr, εὐσταθῶς, ἐμμενῶς.
Conſtantia, εὐστάθεια.
Conſternari, ταράττεσθαι.
Conſternatio, ἔκπληξις, ταραχὴ.
Conſternatus, ἐκπλαγὶς, ἐξεπτοημένος, ταραγμένος.
Conſterno, as, ἐκπλήττω, ταράττω.
Conſterno, is, καταστρωννύω, καταστρώννυμι.
Conſtipio, ἐπισάττω, καταπυκνόω.
Conſtituo, *decerno*, βουλεύομαι· *item* locum & tempus determino: ἀφορίζω, ἵστημι, συντάττω, καθίζημι.
Conſtitutio, σύνεσις, κατάστασις.
Conſtitutio corporis, ἕξις· bona, εὐεξία, mala, καχεξία.
Conſtitutus, κατασταθεὶς, ταχτός.
Conſtitutus dies, ἡμέρα τεταγμένη.
Conſto, συνίσταμαι, ὑφεστάμαι.
Conſtrictio, πίλωσις, ἢ σύψις.
Conſtringo, συστέλλω τι *vel* τινὰ, συσφίγγω, βρόχω, περιτίφω, laqueis, &c.
Conſtructio, σύνταξις, κατασκευὴ.
Conſtruo, συντάττω, κατασκευάζω.
Conſtupro, καταμοιχεύω.
Conſubſtantialis, ὁμοούσιος.
Conſuesco, ἐθίζομαί τινος· συνηθίζω.
ex Conſuetudine, παρὰ τὸ ἔθος.
Conſuetudinem habeo, ἐπιφοιτάω σοι, tecum: ὁμιλέω τινί.
Conſuetudo, ἔθος, τὸ· συνήθεια.
Conſuetus, εἰθισμένος, συνήθης.
Conſuevi, εἴωθα.
Conſul, ὁ ὕπατος.
Conſularis, ὑπατικός.
Conſulatus, ἡ ὑπατεία.
Conſulere ſibi, ἐπιβλέπειν ἐφ' ἑαυτόν.
Conſulo, συμβουλεύω.
Conſultatio, συμβούλευσις.
Conſultè *vel* Conſultò, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προεωραμένως.
Conſulto, συμβουλεύομαι.
Conſultor, βουλευτὴς.
Conſuſtus, βεβουλευμένος.
Conſummatio, συντέλεια, τελείωσις.
Conſummo, *perficio*, συντελέω, ἀναρτίζω, *accuſ.* ἐκποιέω.
Conſumo, δαπανάω τι· ἀναλίσκω.
Conſumptio, καταναλωσις.
Conſumptus, καταναλωθείς.
Conſuo, ραπτω, ἀναρράπτω.
Conſurgo, συνανίσημι.
Contabo, *vel* contabeſco, μαραίνομαι, συντήκομαι.
Contabulatio, σανίδωσις.
Contabulo, σανιδόω.
Contactus, συναφθείς.
Contages, συναφὴ.
Contagio, συναφεια, λοιμὸς ἐκ τῆς συναφῆς.
Contaminatus, καταμεμολυσμένος.
Contamino, μιαίνω, διαφθείρω.
Contego, περιστέλλω, ἀμφικαλύπτω.
Contemnendus, εὐκαταφρόνητος, ὀλιγωρητέος.
Contemno, ὀλιγωρῶ τῆς ἀρετῆς, *virtutem*: καταφρονέω τινός, ἀμελέω.
Contemplatio, θεώρησις, σκέψις, θεωρία.
Contemplator, θεωρὸς, θεωρητικός.
Contemplor, διασκέπτομαί τι· θεωρέω τι· κατανοέω, κατασκοπέω.
Contemporaneus, σύγχρονός τινι.

Contemptibilis, εὐκαταφρόνητος.
Contemptim, καταφρονητικῶς, ἀμελητί.
Contemptor, ὀλιγωρος, καταφρονητής.
Contemptui habere, περὶ ὀλίγου, ποιεῖσθαί τι, ὀλιγώρως ἔχειν.
Contemptus, ûs, καταφρόνησις.
Contemptus, ὀλιγωρηθείς.
Contendo, ἀμφισβητῶ σοι περί τινος, ἀγωνίζομαι, ἐρίζω, συντείνω.
Contentio, ἔρις, ίδος, ἡ· νεῖκος, μάχη.
Contentiosè, ἐριστικῶς.
Contentiosus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Contentus, αὐτάρκης.
Conterminus, ὅμορος, μεθόριος.
Contero, συντρίβω τι.
Contero tempus, διατρίβω τὸν χρόνον.
Conterraneus, πατριώτης, ὁμοχώριος.
Conteſtatio litis, ἔνστασις δίκης.
Conteſtor, ἐπιμαρτύρομαί τινα.
Contexo, ἐμπλέκω τι· συνυφαίνω.
Contextè, contextim, κατὰ συμπλοκήν.
Contextus, ûs, συμπλοκή, ὑφή.
Conticeo, κατασιγῶ, σιωπάω.
Conticinium noctis, πρώτη νὺξ, νυκτὸς ἀωρία.
Contignatio, ξύλωσις, ὀροφή.
Contigno, ὀροφόω, καταστεγάζω.
Contiguus, συναφής.
Continens, συνέχων· aliquando, temperans, ἐγκρατής.
Continens terra, ἤπειρος.
Continenter, συνεχῶς.
Continentia, ἐγκράτεια, σωφροσύνη.
Contineo, καταλαμβάνομαι, περιέχω, κατακλείω.
Contingit, accidit, συμβαίνει, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.
Contingo, attingo, ἅπτομαί τινος, συνάπτω.
Continuatio, συνέχεια, συνάφεια.
Continue, aſſiduè, συνεχῶς, διηνεκῶς, ἀεί, ἀδιαλείπτως.
Continuò, id eſt, ſtatim, conſeſtim, παραυτίκα, παραχρῆμα.
Continuo, perſevero, διατελέω, ποιῶν.
Continuus, διηνεκής, συνεχής.
Contorqueo, συστρέφω, κατειλέω, περιάγω.
Contorſio, συστροφή, περιαγωγή.
Contortè, συνεστραμμένως.
Contra, ἀντί, ὅπι cum gen. κατὰ cum gen. ἀντικρύ, ἐναντίον.
Contra ac licet, παρ' ὃ ἔδει.
Contractio, συστολή.
Contractus, συναλλαγμα, ἀλλαγή.
Contradico, ἀντιλέγω τινί, & πρός τινα· κατηπεῖν τινι, ἀντιγνωμοτέω.
Contradictio, ἀντιλογία, ἀντίρρησις.
Contraho, συστέλλω, συνέλκω, συνάγω.
Contrahere æs alienum, ὀφείλειν.
Contrariè, ἐναντίως, ἀντιθέτως.
Contrarietas, ἐναντίωσις.
è Contrario, ἀντικειμένως, ἄντην.
Contrarium, ἀντικείμενον.
Contrarius, ἐναντίος, ἀντίθετος.
Contrectatio, συναφεια, ἅψις, ψηλάφησις.
Contrecto, καθάπτομαι, ψηλαφάω.
Contremiſco, τρομέω, ἀπειδειλιάζω.
Contribualis, σύμφυλος, ὁ.
Contribuo, συντελέω τι· προσίθημι.
Contriſto, ἐπιλυπέω τινά. ἐνοχλέω.
Contritus, συντριβής.
Controverſia, ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτημα, ἀμφιλογία.
ſine Controverſiâ, ἀναντιλέκτως.
Controverſias dirimere, καταστῆσαι τὰς ἀντιλογίας.
Controverſor, ἀμφισβητέω.
Controverſus, ἀμφισβητήσιμος.
Contubernalis, σύσκιτος, συμβίωτος, σύσκιος, ὁμόσκηνος, ὁμοτράπεζος, ὁμοδίαιτος.
Contubernium, κοινόβιον, συνοίκησις.
Contueor, ἐμβλέπω σοι· συνοράω.
Contumacia, ἀπείθεια, αὐθάδεια.
Contumacitèr, αὐθαδῶς, ἀπειθῶς.
Contumax, αὐθάδης, ἀπειθής τινι.
Contumelia, ὕβρις, ἀσέλγεια, λοιδορία.
Contumeliâ afficio, ὑβρίζω, αἰκίζω.
Contumeliam patior, ἀνασχαλαίνομαι.
Contumeliosè, ἀσελγῶς, ὑβριστικῶς.
Contumelioſus, ὑβριστής, ἐπονείδιστος.
Contundo, συντρίβω, συγκόπτω, φλάω.
Conturbo, διαταράττω.
Contus, κόντος.
Contuſus, θλασθείς, συντετριμμένος.
Convaleſco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Convallis, συναγκεια.
Convectio, συγκομιδή.
Conveho, συγκομίζω, συνάγω.
Convello, κατασπάω, ἀποσπάω.
Conveniens, συνιρχόμενος, σηνήκων.
Convenientèr, συνηκόντως.
Convenientia, ὁμολογία, ἐφαρμογή.
Convenio, συνιέμαι, συνέρχομαι, ὁμολογεῖν τινι, ἀνήκω, ἐφαρμόζω.
Convenit, συνήκει.
Conventum, συνθήκη, ὁμολόγημα, σύμβασις.
Conventus, σύμβασις, σύνοδος.
Converſatio, διατριβή, συνομιλία.
Converſio, ἐπιστροφή.
è Converſo, καταλλάγδην.
Converſo, conſuetudine alicujus utor, διατρίβω μετά τινος, προσομιλῶ τινι, ἐντυγχάνω.
Converſus, συνεστραμμένος.
Converto, συστρέφω, ἀναστρέφω.
Convexitas, συγκλινεία, κοιλότης.
Convexus, ἐπικαμπὴς, ἀγκύλος.
Convictus, κατελεγχθείς.
Convictus, ûs, συμβίωσις.
Convinco, κατελέγχω τινὰ, ἐπικρατέω.
Convitiator, λοίδορος, βλάσφημος.
Convitior, λοιδορέω τινὰ, διασύρω, ἀποσκώπτω, βλασφημέω.
Convitium, λοιδορία, σκῶμμα, βλασφημία, ὕβρις.
Conviva, σύμβιος, συντράπεζος.
Convivalis, συμποσιακός.
Convivio excipio, ἑστιάω, τοὺς πρέσβεις, legatos.
Convivium, συμπόσιον, σύνδειπνον.
Convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζειν.
Convivium finire, συμπόσιον διαλῦσαι.

Con-

Convivo, ὁμιλέω τινὶ, συμβιόω, συνδιάγω.
Convivor, ἐυωχέομαι, δοινάω, δαίνυμαι.
Covocatio, συγκλῆσις.
Convoco, συγκαλέω, ἀγείρω.
Convolo, συμπέτομαι, συνίπταμαι.
Convalvo, συμπλάκω τὰς πρᾶγμις, συστρέφω, συνελίττω.
Conus, κῶνος, κῶνος.
Convulsio, σπασμός.
Convulsus, σπασθείς.
Cooperculum, πῶμα, προκάλυμμα.
Cooperio, παρακαλύπτομαι, συγκαλύπτω τι.
Cooptatio, ἔγκρισις.
Coopto, ἐπιλέγομαι, ἐκλέγω, ἐγκρίνω.
Cophinus, κόφινος, φορμός.
Copia, εὐπορία, ἄδεια.
Copiæ pedestres, δύναμις πεζική.
Copiæ navales, δύναμις ναυτική.
Copiæ equestres, ἱππικὴ δύναμις.
Copias ducere, ἄγειν στρατιάν.
Copiosè, εὐπόρως.
Copiosus, εὔπορος, δαψιλής.
Copula, σύναμμα, σύνδισμος.
sine Copulâ, ἀσυνδέτως.
Copulatio, σύνδισις, συναφή.
Copulo, συνδέω τί τινι, ἁρμόττω, ἅπτω.
Coquina, culina, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Coquinarius, μαγειρικός.
Coquo, ὀπτάω, πέπτω, ἕψω.
Coquus, μάγειρος.
Cor, καρδία, κέαρ, κῆρ, ἦτορ.
Corallium, κοράλλιον, λιθόδενδρον.
Coram, πρὸς, cum genit. ἔμπροσθεν, genit. ἐναντίον, ἄντα.
Corbis, κόφινος, σπυρίς.
Corbula, σπυρίδιον, σπυρίχνιον.
Corculum, θυμίδιον.
Cordatè, σοφῶς, νουνεχῶς.
Cordatus homo, ἔμφρων, ἐλλόγιμος.
Coriaceum, σκύτινον.
Coriarius, βυρσοδέψης, βυρσεύς.
Corium, βύρσα, δέρμα, σκύτος.
Corneus, κεράτινος, ὁ.
Cornibus carens, ἄκερως.
Cornicen, κερατύλης.
Cornicula, κλοιός.
Cornix, κορώνη.
Cornu, κέρας, τό.
Cornupeta, κερατιστὴς, κερυπτίλος.
Cornupeto, κερατίζω.
Cornutus, quod cornua habet, κερατόεις, εὔκερως, κερασός.
Corilla, στεφάνιον, στεμμάτιον.
Corillarium, ἐπιφορὰ, προσθήκη.
Corona, στέφανος, στέμμα· item pro conventu hominum, ὁ δῆμος κύκλῳ πεῖσις.
Coronis, κορωνὶς, ίδος, ἡ.
Corono, στεφανόω ἢ νεκρὸν, στέφω τινά.
Corporeus, σωματικὸς, σωματοειδής.
Corpulentia, πολυσαρκία, ἡ.
Corpulentus, μεγαλόσωμος, εὔσαρκος.
Corpus, σῶμα, τὸ, χρῶ.
Corpusculum, σωμάτιον.
Corrado, συνάγω, καταξύω.
Correctio, διόρθωσις.
Corrector, ἐπανορθωτὴς, εὐθυντὴς.
Correctus, ἐπανορθωθείς.
Correptio, ἐπιτίμημα, τό.
Correptor, ἐπιτιμητὴς, παιδευτής.
Corrigia calceamenti, ἱμὰς τοῦ ὑποδήματος.
Corrigo, διορθόω τι· εὐθύνω τι.
Corripio, reprehendo, objurgo, ἐπιμάω σε τοῦτο, ἐπιλαμβάνομαί τινος.
Corrivales, ἀντιραγαί.
Corroboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω.
Corrodo, καταβιβρώσκω.
Corrogo, συνεραννίζω, συλλέγω.
Corrugare frontem, ἀνασπᾶν τὸ μέτωπον, ῥυσόω, ῥυτιδόω.
Corrumpo, contamino, διαφθείρω ἢ γυναῖκα, item illicere muneribus, καταδωροδοκεῖν, διαφθείρειν χρημασί τινα.
Corrumpor, φθείρομαι.
Corruo, συμπίπτω, καταπίπτω.
Corruptibilis, εὔφθαρτος, εὐδιάφθορος.
Corruptio, διαφθορὰ, φθορά.
Corruptor, ἀπολυμαντὴρ, ὑβριστής.
Corruptus, διεφθαρμένος.
Cors, tis, ἡ ἔπαυλις.
Cortex, λέπισμα, φλοιός.
Corticosus, φλοιώδης.
Cortina, παραπίτασμα.
Coruscо, ἀπαυγάζω, ἀστράπτω.
Coruscus, ἀστράπτων, στιλπνός.
Corvus, κόραξ, -κος.
Corylus, κόρυλος.
Coryphæus, κορυφαῖος.
Cos, cotis, ἀκόνη, θηγάνη.
Cosmographia, κοσμογραφία.
Costæ, πλευραί.
Cothurnus, κόθορνος.
Coticula, βάσανος.
Coturnix, ὄρτυξ.
Coxa, coxendix. ἰσχίον, μηρίον.
Crabro, ἀνθλών.
Crabones irritare, ἐριθίζειν τὰ σφηκία.
Crambe, κράμβη.
Cranium, κράνιον.
Crapula, κραπάλη.
Crapulor, κωμάζω, κραιπαλίζω.
Cras, αὔριον.
Crassescere, παχύνεσθαι.
Crassitudo, crassities, πάχος, παχύτης.
Crassus παχυλὸς, παχύς.
Crastinus, ὁ ἐπαύριον.
Crater, eris, κρατὴρ.
Crates, ταρρὸς, τάλαρος.
Craticula, ἐσχάριον, ἀνθράκιον, ἐσχαρίς.
Creatio, κτίσις, δημιουργία.
Creatio magistratuum, αἵρεσις, χειροτονία.
Creator, κτιστὴς, δημιουργὸς, ποιητής.
Creatura, κτίσμα, τὸ, κτίσις.
Creatus, κτισθείς.
Creber, δαμινὸς, πυκνὸς, συνεχής.
Crebrò, συχνῶς, πυκνῶς, δαμινά.
Credibilis, πιστὸς, πιθανός.
Creditor, δανειστὴς, χρηστής.
Creditum, δάνεισμα, τὸ.
Credo, fidem habeo, πιστεύω, quandoquidem mutuum

mutuum dare, δανείζειν, interdum pro puto, εἶμαι, νομίζω.
Credulitas, ταχυπείθεια, εὐπείθεια.
Credulus, εὐπιθὴς, εὔπιστος, ὁ ἡ ἡ.
Crematio, πύρωσις.
Cremo, καίω, φλέγω.
Cremor, τὸ πηχὺ τῦ γάλακτος.
Crena, γλυφὶς, -ίδος, ἡ.
Creo, κτίζω, ποιέω, δημιργέω.
Crepida, κρηπὶς, -ίδος.
Crepidarius, κρηπιδοποιὸς.
Crepidatus, κρηπιδούμενος.
Crepido φάραγξ.
Crepitaculum, κρόταλον, κώδων.
Crepido, ἐπιψοφέω, ὀστρακοτάω.
Crepitum reddo, ἀποπέρδω μίγα.
Crepitus, ψόφος, κρότος.
Crepo, ψοφέω.
Crepundia, κροτοπαιγνία, ἀθύρματα.
Crepusculum, δείλη, κνέφας.
Crescо, αὐξάνω.
Creta, κιμωλία γῆ.
Cretaceus, ὁ ἐκ τ κιμωλίας γῆς.
Cribri instar, κοσκινηδόν.
Cribro, κοσκινίζω, σήθω.
Cribrum, κόσκινον & -ος.
Crimen, αἰτία, ἔγκλημα.
Criminatio, διαβολὴ, ἔγκλημα, αἰτίαμα.
Crimine vacans, ἀναίτιος, ἀνέγκλητος, ἀνεύθυνος.
Crimini do, ἐπιφέρω αἰτίαν, ἐν αἰτίᾳ ποιῦμαί τινα.
Criminor, αἰτιάομαί τινα τοῦτο, vel εἴς τι, διαβάλλω τι, ἐγκαλέω, μέμφομαι.
Criminosè, ἐγκληματικῶς.
Criminosus, ἐγκληματικός.
Crinis, θρὶξ, -χὸς, πλόκαμος, κόμη.
pulchris Crinibus, εὐπλόκαμος.
Crinitus, κομήτης.
Crispo, σὐλόω.
Crispus, σὐλόθριξ, ὁ, σὖλος.
Crista, λόφος.
Cristatus, λόφον ἔχων, εὔλοφος.
Croceus, κρόκινος.
Crocus & -um, κρόκος, & -ον.
Crocodilus, κροκόδειλος.
Cruci affigere, σαυρόειν.
Cruciatus, βάσανος, ἀλγηδών.
Crucio, ἀτιάω, παλαιπωρέω σε, βασανίζω.
Crudelis, ὠμὸς, ἀπηνὴς.
Crudelitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Crudelitèr, ὠμῶς, ἀπηνῶς, χαλεπῶς.
Cruditas, ἀπεψία, δυσπεψία.
Crudus, ὠμὸς, ἄπεπτος.
Cruento, αἱματόω, αἱματίζω.
Cruentus, αἱμάλεος, αἱματόεις.
Crumena, βαλάντιον, μάρσυπος.
Cruor, αἷμα, -ατος, τὸ, ἰχὼρ.
Crus, σκιλος, κνήμη.
Crusta, πλαξ, ἡ, ὄστρακον.
Crusto, πλακόω.
Crustula, τὸ πλακίδιον.
Crustum, πλακοῦς, ὁ.
Crux, patibulum, σαυρός.
Crystallinus, κρυσάλλινος.
Crystallum & Crystallus, κρύσταλλος, κρύσταλλον.
Cubicularis, εὐνῖτης.
Cubicularius, κατακοιμιστὴς.
Cubiculum, οἰκημάτιον, θαλάμη, δωμάτιον.
Cubile, κοίτη, εὐνὴ, θάλαμος.
Cubitalis, πηχυαῖος.
Cubito innitor, διαγκωνίζω.
Cubito percutio, κυβιτίζω.
Cubitum ire, εἰς κοίτην ἰέναι.
Cubitus, κατάκλισις, ἡ. κοίμησις.
Cubitus, πῆχυς, ἀγκὼν, ὁ.
Cubo, ui, itum, κατάκειμαι, κοιμάομαι, ἐνίζομαι.
Cubus, κύβος.
Cuculus, κόκκυξ, -γος, ὁ.
Cucumer, σίκυς ἡ σίκυος.
Cucurbita, κολοκύνθη.
Cudo, di, cusum, κόπτω νόμισμα, nummum, χαράττω, τυπόω.
Cujas, ποδαπὸς, ποταπός.
Cujus, a, um, τινὸς ὤν.
Cujusmodi, ποῖός τις.
Cujusvis est, ἡ παντός ἔζι.
Culcitra, στρωμνὴ, στρῶμα, κέφαλος.
Culeus, κυλιός.
Culex, κώνωψ, -πος, σέρφος.
Culina, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Culmen, στέγος, τὸ, κορυφή.
Culmus, κάλαμος, καλάμη, ἀθερίνη.
Culpa, αἰτία, ἔγκλημα, πταῖσμα.
Culpabilis, πλημμελὴς, ἐπίμεμπτος.
Culpandus, πλημμελὴς, ἐπιμωμητός.
Culpo, αἰτιάομαί τινα τούτῦ, διαβάλλω.
Cultellus, μαχαίριον, μαχαιρίς.
Culter, μάχαιρα, ξίφος.
Culter sutorius, σμίλη.
Cultor, λατρευτὴς, ἐργάτης, θεραπευτής.
Cultor agrorum, γεωργός
Cultrarius, faber, μαχαιροποιός.
Cultura, ἐργασία, θεραπεία.
Cultus, εἰργασμένος, κεκοσμημένος.
Cultus, ἐργασία, θεραπεία,
Cum, præpositio, ξὺν & σὺν, cum dat. κατὰ, cum genit. μετ' cum genit.
Cum diluculo, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Cum imperio esse, ἐν ἀρχῇ εἶναι.
Cum primis, εἰς τὰ πρωτα.
Cum veniâ tuâ, σοὶ τεθαῤῥηκώς, συγχωρῦντός σε.
Cumulatè, ἀθρόως, σωρηδὸν, εὐπόρως.
Cumulatim, σωρηδόν.
Cumulatio, φορά.
Cumulatus, ἐπισωρισθεὶς, ἔκπλεως.
Cumulo, σωρεύω, ἐπιτίθημι τί τινι.
Cumulus, σῶρος, ὁ, σώρευμα.
Cunæ, κοιτὶς, -ίδος, ἡ· σπάργανον.
in Cunis vagire, ἐν κοιτίδι βαβάζειν.
à Cunabulis, ἐκ νέας, ἐν ὡρᾳτης ἡλικίας, ἐκ παίδων.
Cunctabundus, μελλητιάων.
Cunctantèr, χολαίως, βραδέως.
Cunctatio, μέλλησις, ὄκνος, ἀναβολὴ.
Cunctator, μέλλητης, ὀκνηρός.
Cuncti, σύμπαντις, ἅπαντες.
Cnuctor, μίλλω, ἀναβάλλομαι, ὀκνέω.
Cuneatim, σφηνοειδῶς.
Cuneatus, σφηνοειδὴς, γομφοειδὴς

Cuneo,

Cuneo, σφηνόω, γομφόω.
Cuneolus, σφηνίσκος.
Cuneus, σφὴν, γόμφος.
Cuniculus, *foramen sub terrâ*, ὑπόνομος, διώρυξ, ὑπόρυγμα.
Cuniculos agere, ὑπονομεύειν.
Cupa, κύπελλον.
Cupedia, orum, φιλοψία, ὀψοφαγία.
Cupediis deditus, λίχνος.
Cupidè, ἐπιθυμητικῶς.
Cupiditas, ὄπθυμία, προθυμία.
Cupido, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Cupidus, ἐπιθυμῶν, ἱμειρόμενος.
Cupidus cognitionis, φιλειδήμων.
Cupio, ἐπιθυμέω τινός, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, *scire*: ἐράω, ἔλδομαι, γλίχομαι, ἱμείρω.
Cupreſſus, κυπάρισσος.
Cuprum, κύπριος, χαλκός.
Cur, διὰ τί, τίνος ἕνεκα, τίποτε.
Cura, φροντὶς, ἴδος, ἐπιμέλεια, κῆδος, -εος, τό.
Curæ eſt mihi hoc, μέλει μοι τοῦτο.
Curam gero, habeo, προσμελῆμαι περί τινος, φροντίδα ποιῆμαι.
Curam ſuſcipere, ἐπιμέλειαν ἔχειν.
Curator, *procurator*, ἐπιμελητὴς, ἐπόπτης, item *tutorem* ſignificat, ἐπίτροπος.
Curia, βουλευτήριον, ἀρχεῖον.
Curioſè, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας.
Curioſitas, πολυπραγμοσύνη.
Curioſus, πολυπράγμων.
Curioſus ſum, πολυπραγμονέω τι.
Curo, σπουδάζω περί τι, *vel* ὑπέρ τινος, φροντίζω, ἐπιμελῆμαι περί τινος· ſignificat etiam *mederi*, ἰᾶσθαι τινα, θεραπεύειν τόσον.
non Curo, ἀφροντιςέω τινός.
Curriculo, δρομάδην.
Curro, τρέχω, θέω.
Currus, ἅμαξα, ἅρμα, δίφρος.
Currus agere, διφηλατεῖν, ἡνιοχεύειν.
Curſim, δρομάδην, μεταδρομάδην.
Curſito, περιτρέχω.
Curſitare ſursùm, deorsùm, *Ter.* περιπατεῖν ἄνω κάτω.
Curſor, δρομεὺς, δρομαῖος.
Curſus, δρόμος, τρόχος.
Curſus lunæ, σελήνης περιφορά.
Curſus *brevis*, κολοβὸς, βραχύς.
Curvamen & Curvatura, καμπυλότης.
Curvatio, κάμψις.
Curvatus, καμφθεὶς.
Curulis, ἁρμάτειος.
ſella Curulis, ἀγκυλόπους δίφρος.
Curvitas, καμπυλότης.
Curvo, κάμπτω.
Curvus, ὀπίκαμπὴς, καμπύλος.
Cuſpidatim, κατ' ἀκωκὴν, κατ' αἰχμήν.
Cuſpis, αἰχμὴ, ἀκὶς, ἀκωκή.
Cuſpis haſtæ, ἄκρον τὸ δόρατος.
Cuſtodia, φυλακὴ, φυλακτήριον.
Cuſtodia, φυλάττω τι *vel* τινα, φρουρέω, τηρέω.
Cuſtos, φύλαξ, φυλακτήρ.
Cuſtos domûs, οἰκοφύλαξ.
Curicula, δερμάτιον.
Cutis, χρὼς, δέρμα.
ad Cutem, ἐν χρῷ.
Cyathus, κύαθος, ἔκπωμα.
Cygneus, κύκνειος.
Cygnus, κύκνος.
Cymba, κύμβη, σκαφίδιον.
Cymbala pulſo, κυμβαλίζω.
Cymbalum, κυμβαλον.
Cynoſbatus, κυνόβατον.
Cynoſura, κυνόσυρα.

D.

DÆmon, δαιμόνιον, δαίμων.
Dama, δόρκας.
Damnatio, κατάγνωσις, κατάκριμα.
Damnatus, καταδεδικασμένος.
Damno, κατακρίνω, *cum gen. perſ. & acuſ. rei*, κατα-ψηφίζομαί τινος θάνατον, *capitis*, κλοπὴν, *furti*.
Damnoſus, ζημιώδης, βλαβερός.
Damnum, βλάβη, ζημία, ἀωὴ.
Damnum infero, ζημιόω τινὰ, ἐπάγω ζημίαν.
Damnum patior, ζημιῦμαι, βλάβην ἔχω.
Dapes, ἐδέσματα.
Dator, δοτὴρ.
Datus, δεδομένος.
De, περὶ, ἀμφὶ, ἀπὸ, *cum genit.*
Dea, θεὰ, ἡ.
Dealbo, λευκαίνω, ἀπολευκαίνω.
Deambulatio, ὁ περίπατος.
Deambulo, περιπατέω.
Deamo, καταφιλέω.
Deauratus, διάχρυσος.
Deauro, χρυσόω.
Debaechor, παροινῶ πρὸς τινὰ, *in aliquem*, ἐμβακχεύομαι.
Debellandus, καταπολεμητέος.
Debellatum eſt, ὁ πόλεμος καταπεπολέμηται.
Debellatus, καταπολεμηθεὶς.
Debello, καταπολεμέω τινα, καταγωνίζομαί τινα.
Debeo, ὀφείλω τινὶ χάριν, *gratiam*.
Debilis, ἀσθενὴς, -έος, βλιχρὸς, ᾱ, ἄῤῥωστος.
Debilitatio, ἀσθένημα.
Debilito, ἐξασθενίζω, ἀσθενόω.
Debitor, ὀφειλέτης.
Debitum, ὀφείλημα, χρέος.
Debitum remittere, ὀφείλημα ἀφιέναι.
Debitum ſolvere, ὄφλημα ἀλφεύειν.
Deblatero, φλυαρέω, σπερμολογέω.
Decanto, *laudo*, ἐγκωμιάζω τινὰ, θριαμβεύω.
Decas, δεκάς,
Decedere, pro *mori*, ἀπαλλάττεσθαι.
Decedo, ἀποχωρέω.
Decem, δέκα.
Decem millia, μυριάς.
December, ποσειδεών,
Decempeda, δικάπους.
Decempedator, γεωμέτρης.
Decemviratus, δικαδαρχία.

Decem-

Decemviri, οἱ δέκα ἄρχοντες.
Decennale, δεκαετής.
Decennium, δεκαετία.
Decens, πρέπον, δέον, ἁρμοστικός.
Decenter, καθηκόντως, εὐπρεπῶς.
Deceo, ἁρμόζειν, καθήκειν, dat.
Deceptor, σοφιστὴς, ἀπατητικός.
Deceptu facilis, εὐεξαπάτητος.
Decerno, *ſtatuo*, ἐπιψηφίζομαι, aliquando pro *dim care*, κρίνεσθαι.
Decerpo, ἀπολέγω, ἀποδρέπω.
Decerpo fructum, καρπολογέω.
Decertatio, ἀγωνισμός.
Decerto, ἀγωνίζομαι περί τινος.
Deceſſio, ἀποχώρησις.
Decet, πρέπει, χρὴ, ἄξιόν ἐστι, προσήκει.
Decido, *id eſt*, abſcindo, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω· pro *determinare*, διαλύεσθαι.
Decido, *deorſum cado*, καταπίπτω ἀπ' ὄνου, ἐκπίπτω.
Decies, δεκάκις.
Decimæ, arum, δεκάτη, δεκασμός.
Decimo, δεκατόω.
Decimus, δέκατος.
Decipio, ἐξαπατάω σε τοῦτο, παράγω.
Decipula, ἡ παγίς.
Deciſio, διάλυσις, διάκρισις.
Deciſus, διαλυθείς.
Declamatio, λογοποιΐα, φωνασκία.
Declamator, λογοποιὸς, φωνασκός.
Declamito, λογοποιέω.
Declamo, φωνασκέω, ῥητορεύω.
Declaratio, ἐκδήλωσις.
Declaro, ἐμφανίζω τι, δηλόω τι, μηνύω.
Declinatio, ἔκκλισις.
Declino, ὑποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονάς. ἐκφεύγω τι.
Declivis, ἐπικλινὴς, παρικλινὴς, καταφερὴς, πρανὴς, κατάντης.
Declivitas, τὸ κατάντες, τὸ πρανές.
Declivitas montis, κλιτύς.
Decoctor, χρεωκόπος, τὸ ἄπωτος.
Decoctus, ἀφεψηθείς.
Decollo, κεφαλοτομῶν, ἐκτραχηλίζειν.
Decolor, ἄχρο-ος, -ως, -ον, δύσχροος.
Decolorο, ἄχρουν ποιῶ.
Decoquo, καταπίπτω, ἀφέψω.
Decor, κάλλος, τιμὴ, εὐπρέπεια.
Decorè, πρεπόντως, καλῶς.
Decoro, τιμάω, κοσμέω.
Decortico, ἀπολέπω, ἀπολεπίζω.
Decorum, τὸ πρέπον, τὸ καλόν.
Decorus, εὐπρεπὴς, ὁ ἡ τό, εὐσχήμων, καλός.
Decrepitus ſenex, ὑπέργηρως, ἑκατόγηρως.
Decreſcere, μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι.
Decreta ſenatûs, τὰ βεβουλευμένα.
ex Decreto Dei, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Θεῷ.
Decretum, δόγμα, ψήφισμα.
Decretus, ἐψηφισμένος.
Decumanus, δεκατικός.
Decumanus fluctus, δικαιυμία, *quæ & tri-cumia dicitur.*
Decumbo, κατάκειμαι, κατακλίνομαι.
Decuria, δεκὰς, λόχος.
Decurio, δεκάδαρχος.
Decurro, κατατρέχω, καταθέω.
Decurſus, καταδρομὴ.
Decus, oris, ἀξία, κύδος, κάλλος.
Decuſſatim, μὲν χιασμὸν, οἷον χ.
Decuſſis, δικᾶς.
Decuſſo, χιάζω.
Decutio, ἀποσείομαι, ἀποκινέω, ἀποσπάω.
Dedecet, ἀπρεπές ἐστι, οὐ πρέπει· ἀπρεπεῖς.
Dedecore afficio, καταισχύνω σε, te: καθυβρίζω τινὶ, ἀτιμάζω.
Dedecoro, καταισχύνω τινὰ, ἀτιμόω.
Dedecus, αἰσχύνη, κακὴ, ἀτιμία, ἀπρέπεια, ἀκοσμία,
Dedicatio, καθιέρωσις, ἀνάθεσις.
Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι.
Dedignatio, ἀποξένωσις.
Dedignor, ἀποξενόω, ἀγαναντέω.
Dediſco, μεταμανθάνω, ἀπομανθάνω.
Dedita opera, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες.
Dedito, ἔκδοσις, ἐγχείρησις.
ad Deditionem compellere, παραζώσασθαί τινα.
Dedititius, ἔκδοτος.
Deditus, ἐκδοθεὶς, προσκείμενος.
Dedo, is, ere, ἐγχειρίζω τινά τινι, ἐκδίδωμι ἑαυτὸν τινι.
Dedocere, μεταδιδάσκειν.
Dedoleo, ἀπαλγέω.
Deduco, ἐξάγω, καθελκύω, προπέμπω, παραπέμπω.
Deductio, παραγωγὴ, ἀπαγωγὴ, ὁδηγία.
Deerrare, ἁμαρτάνειν, ἀποπλανᾶσθαι.
Defæco, ἀποτρυγόω, καθαίρω.
Defatigatio, κάματος, ὁ καταπόνησις.
Defatigo, καταπονέω τινα, κατατρύχω.
Defectio, *rebellio*, ἀποστασία, ἔκλειψις.
Defectus, ἔλλειμμα, ἔλλειψις.
Defectus animi, λειποθυμία, λειποψυχία.
Defendo, ἀλεξω ζω τινα, ἀμύνω σοι.
Defenſio, προστασία, ἀντίληψις, ἀπολογία, συνηγορία.
Defenſor, ὑπερασπιστὴς, οὗ· συνήγορος.
Defero, ἀπάγω, καταφέρω.
Deferre aliquem falsò, συκοφαντέω τινά τινος.
Deferveſco, ἀποζέω.
Defeſſus, κατάκοπος, καταπονος, καμών.
Defetiſcor, ἀποκάμνω, κοπόομαι.
Deficere animo, λειποψυχεῖν.
Deficio, ἐπιλείπω, ἐκλείπω.
Deficio ab aliquo, ἀποστατέω τινός.
Defigere oculos, ἀτενίζειν τῇ ἀληθείᾳ, in veritatem.
Defigo, καταπηγνύω τι, καταπήγω.
Definio, καθορίζω, διορίζω, περιγράφω.
Definitio, ὅρος, ὁριστικός.
Definitivus, ὁριστικός.
Defit, ἀπογίνεται, ἄπεστι, λείπει.
Defixus, καταπεπηγμένος.
Deflagratio, ἔμπρησις, ἐμπύρωσις.
Deflagro, ἐμπρήθομαι, κατακαίομαι.
Deflecto, κατακάμπτω εἴς τι, μεταβαίνω, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω.
Defleo, καταδακρύω ἡ τύχην, ſortem: ἀνακλαίω, κατολοφύρομαι.
Deflexus, κατακαμφθείς.
Deflorere, ἀπανθεῖν.
Defluo, καταῤῥέω, καταπίπτω.
Defluvium, *defluxus*, ὀπόῤῥοια.

Defodio,

Defodio, κατορύτ̃ω, κατασκάπτω.
Defore, ἐλλείψειν.
Deformatio, ἀμαύρωσις, ἀμορφία.
Deformis, ἄμορφος, ἀχάριτων.
Deformitas, ἀμορφία.
Deformo, ἀμαυρόω τινα, ἀτιμάζω, ἄμορφον ποιῶ.
Defraudare genium, ἀνταδικίζεσθαι τῇ φύσει.
Defraudatio, νοσφισμὸς, ἀποστέρησις.
Defraudator, νοσφιστὴς, ἀποστερητής.
Defraudo, ϖλάπτω, ἀποστερίζω τινα.
Defrutum, ἕψημα, ἑψητὸν, σίραιον.
Defugere, ἀναχάζεσθαι, ἐκφεύγω.
Defunctoriè, προφάσεως ἕνεκα, τυχόντως, ἀμάλα ἐπιμελῶς.
Defunctus, ἀπαλλαγὶς· *item* mortuus, νεκρὸς, ὁ ἀπιλθὼν.
Defungi officio, ἀπαλλάξαι τοῦ καθήκοντος.
Defungor, ἀπαλλάτ̃ομαι.
Degener, ἀγενὴς, δυσγενὴς.
Degenerare, ἐξίστασθαι τοῦ γένους, καταπίπτειν ἀπὸ τῦ γένους, ἐκτρέπομαι.
Degeneratio, ἐκτροπὴ.
Degere vitam, διάγειν βίον.
Deglubo, ἀποδέρω, ἀπολεπίζω, ξυράω.
Deglutio, καταπίνω.
Dego, ἄγω, διάγω, διατρίβω.
Deguſto, ἀπογεύομαι.
Dehinc, τουτιῦθεν, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου.
Dehiſco, ἀποχαίνω, χασμῶμαι.
Dehoneſto, αἰσχύνω τινὰ, ἀτιμάζω.
Dehortatio, ἀποτροπή.
Dehortor, ἀποτρέπω τινά τινος, μεταπείθω, ἀποκαλέω.
Dejectio, ἀποβολὴ, καταβολή.
Dejero, διόμνυμι, ἐπόμνυμι.
Dejicio, καταβάλλω.
Deindè, ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου, καθεξῆς.
Deinceps, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου, ἑξῆς.
De integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Delabor, καταπίπτω ἀπ' ὄνου, ἀπολισθαίνω, τινὸς, καταφέρομαι.
Delapſus cælo, οὐρανοπετὴς.
Delaſſo, καταπονέω, κοπιάζω.
Delatio, ἔνδειξις, εἰσαγγελία.
Delator, ἔνδικτης, εἰσαγγελεὺς, συκοφάντης.
Delectabilis, τερπνός.
Delectamentum, ψυχαγωγία.
Delectatio, εὐφροσύνη, τερπωλὴ, τέρψις.
Delecto, τέρπω τινά τινι, εὐφραίνω, ἥδω.
Delector, εὐφραίνομαι, τέρπομαι, χαίρω.
Delectum habere militum, ἀφγράφειν τοὺς στρατιώτας, καὶ διαλέγειν τοὺς ἐπιτηδείους· καταλέγειν.
Delectus, ἐκλογὴ, ἐπιλογὴ, ἐπίπλεξις.
Delegare, ἐντρέπω σοί τινὸ, ἀποστέλλειν τι, ἀποπέμπω, ἐντέλλομαι.
Delegatio, ἐπιτροπὴ, ἐντολή.
Delenio, καταπραΰνω, καταθέλγω.
Deleo, ἐξαλείφω, ἀποτρίβω.
Deletio, ἐξάλειψις, ἀφανισμός.
Deliberandus, οἷον συμβουλευτόμενος.
Deliberare, συμβουλεύειν περί τινος, σκέπτομαι, βουλεύομαι.
Deliberatio, συμβούλευσις, συμβούλευμα.
Deliberativus, συμβουλευτικός.
Delibo, ἀπολείβω, ἀπογεύομαι.
Delibro, ἀπολεπίζω, φλοΐζω.
Delibutus, ἀλειμμένος, λιπαρός.
Delicatè vivere, τρυφᾶν.
Delicatus, τρυφερὸς, ἁβρὸς, ἁπαλός.
Deliciæ, τὰ παιδικὰ, ἁβροσύνη, τρυφὴ, χρῆνος τό· ἁβρότης.
Delicias facio, ἐπεντρυφάω, θρύπτομαι.
Delicior, ἐντρυφάω, ἁβρύνομαι.
Delictum, πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Deligo, ἐκλέγω.
Delineatio, καταγραφή.
Delineo, ás, are, καταγράφω, διαγράφω.
Delinio, is, ire, κατακοίω, *pro* permulceo, κηλέω, θέλγω τινὰ, μειλίσσω.
Delinitio, κήλησις.
Delinitor, θελκτήρ.
Delinitus, θελχθείς.
Delinquo, πλημμελέω τι εἴς τινα, πταίω, ἁμαρτάνω.
Deliquium, ἔκλειψις.
Deliramentum, λήρημα, παραλήρημα.
Deliratio, παραφροσύνη, παράνοια.
Delirium, παραλήρημα.
Deliro, παραφρονέω, παραληρέω.
Delirus, παράφρων, παραπλὴξ.
Delirus ſenex, χρονόληρος.
Deliteo, *vel* Deliteſco, διαλανθάνω, κατακρύπτομαι.
Delitigo, φιλονικέω.
Delphin, *vel* Delphinus, ὁ Δελφὶν *vel* Δελφὶς, ῖνος.
Delubrum, τέμενος, τό.
Deludo, καταπαίζω, ἐπιπαίζω.
Delumbis, μαλακός.
Demando, ἐπιτρέπω σοι τοῦτο, ἐντέλλομαι.
Demens, παράφρων, παράνους, μάταιος, ἀνόητος.
Demenſum, σιτομέτριον.
Dementèr, ἀνοήτως.
Dementia, ἄνοια, παράνοια, ἀφροσύνη.
Demereor, εὐεργετῶ τινὰ, κερδαίνω.
Demergo, καταδύω, καταβαπτίζω.
Demeto, καταμάω, διαμάω, ἐκθερίζω.
Demigrare è vitâ, ἀποθνῄσκειν, ἀπαλλαχορεῖν τοῦ βίου.
Demigro, μετοικίζομαι, κατλύομαι.
Demiror, ὑπερθαυμάζω τι, ὑπεραγαμαι.
Demiſsè, ταπεινῶς.
Demiſſio, κάθεσις, ταπείνωσις.
Demiſſo animo eſſe, μικρὸν, *vel* μικρὰ φρονεῖν.
Demiſſus, καθειμένος.
Demittere animum, καταβάλλειν ἑαυτόν.
Demitto, καθίημι, καταβάλλω.
Demo, is, ere, ἀφαιροῦμαί σοι ταῦτα.
Democratia, *imperium populare*, δημοκρατία.
Demolior, καταστρέφομαι τὰς πόλεις, καταβάλλω.
Demolitio, καταβολὴ, καθαίρεσις.
Demolitus, καταβληθείς.
Demonſtratio, ἀπόδειξις, ἀπόφανσις.
Demonſtrativus, ἀποδεικτικός.
Demonſtro, δείκνυμί τι, ἀναδείκνυμί τι, ἀναφαίνω, ἐμφανίζω, ἀποδείκνυμι.
Demoror, διαμέλλω πρός τι, in aliquâ re: βραδύνω, κατέχω.
Demoveo, ἀποκινέω.

Demptus, αφαιρεθείς.
Demulceo, καταμειλίσσω, θέλγω.
Demulcere populum, δημαγωγέω.
Demum, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον.
Denarius, a, um, δεκαταῖος.
Denarius, ii, δηνάριον.
Denascor, ἀπογίγνομαι.
Denego, ἀπαρνοῦμαι, ἀπαναίνομαι.
Deni, æ, a, οἱ ἢ αἱ δέκα.
Denigro, ἀπομελαίνω.
Denique, τέλος, τὸ ἔσχατον.
Denomino, ἐπονομάζω, ἀποκαλέω.
Denoto, σημειοῦμαι, ὑποσημαίνω.
Dens, ὀδούς, όντος, ὁ.
Dens molaris, γόμφιος.
Densè, πυκνῶς.
Denſitas, πυκνότης, παχύτης.
Dentatus, ὀδοντωθείς.
Dentes canini, κυνόδοντες.
Dentifricium, ὀδοντότριμμα.
Dentio, is, ire, ὀδοντιάζειν.
Dentiſcalpium, ὀδοντογλυφός.
Denudo, ἀπογυμνόω.
Denunciatio, παραγγελία, φάσις.
Denuncio, ἀπαγγέλλω τινί τι, ἀπαγορεύω.
Denuò, ἐξ ὑπαρχῆς, αὖθις, πάλιν.
Deorſum, κάτω.
Deoſculor, καταφιλέω, accuſ.
Depaciſcor, συντίθεμαι τοῦτο πρός τινα, συμβαίνω.
Depaſco, κατανέμομαι ἢ χόρτον.
Depaſcor, ἐπιβόσκομαι, κατατρώγω.
Depaſtio, ἡ νομή.
Depaſtus, νομηθείς.
Depaupero, πτωχίζω.
Depecto, κλειδίζω.
Depeculator, ἀποσυλητής.
Depeculor, ἀποσυλέω.
Depello, ἀπολαύνω, τινά τινος, ἀπάγομαι. ἐξωθέω, ἀπείργω.
Dependeo, ἐκκρέμαμαι, ἐξάπτομαι.
Dependo, ἐκτίω, κατατίθημι.
Deperditus, ἀπολωλεθείς.
Deperdo, ἀποβάλλω.
Depereo, ἀπόλλυμαι, item impatienter amare, ἐπιμαίνεσθαι τινι.
Depexus, κλινισθείς.
Depilis, ἄθριξ, ἀπόθριξ.
Depilo, ψιλόω, ἀποτίλλω.
Depingo, καταγράφω τι, διατυπόω.
Depleo, ἐξαντλέω, ἀπαντλέω.
Deplorandus, ὀλυφυρτέος.
Deploratus, κατοδυρθείς.
Deploratus à medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπογνωσθείς.
Deploro, ἀποδύρομαι, ἀποκλαίω.
Deploro mortuum, δακρύω ἢ ἀποθανόντα, ὀλοφύρομαι, καταθρηνέω.
Deplumis, ἄπτερος.
Depluo, κατομβρέω.
Depono, κατατίθεμαι, pro fidei alicujus committo, παρακατατίθημί σοι τοῦτο.
Depopulatio, πόρθησις.
Depopulator, πορθητής.
Depopulor, ἐκπορθέω, ἀφανίζω.
Deportatio, ἐκφόρησις.
Deporto, κατακομίζω, βαστάζω.
Deposco, ἐξαιτέω, ἀπαιτέω.
Depoſitum, παρακαταθήκη.
Depoſitum reddere, τὰς παρακαταθήκας ἀποδοῦναι.
Depoſitus, παρακατατιθείς.
Deprædor, συλάω,
Depravatio, παρατροπὴ, διαστροφή.
Depravatus, διαφθαρμένος.
Depravo, διαφθείρω, διαστρέφω τι.
Deprecatio, δέησις, παραίτησις.
Deprecator, παραιτητής.
Deprecor, ſupplico, δέομαι, παραιτοῦμαί τι.
Deprehendo, καταλαμβάνω.
Deprehenſio, κατάληψις.
Deprehenſus, καταληφθείς.
Depreſſus, καταπεπιεσμένος.
Deprimo, ταπεινόω, καταπιέζω, ὑποβάλλω.
Depromo, προφέρω τι, προχειρίζομαι.
Depromptus, ἐξενεχθείς.
Depropero, κατασπεύδω.
Depugnatus, καταμεμαχημένος.
Depugno, διαμάχομαι.
Depulſio, ἄπωσις.
Depulſor, ἀπότροπος, ἀποτρέπαιος.
Depulſus, ἀπεωσμένος.
Depurgo, ἀποκαθαίρω.
Deputo, reſeco, ἀποτέμνω· & pro exiſtimare, νομίζω, οἶμαι.
Derado, ἀποξέω.
Derelictio, καταλείψις.
Derelinquo, καταλείπω, ἀφίημι.
Derepentè, ἐξαίφνης.
Deridéo, καταγελάω τινὸς, χλευάζω.
Deripio, ἁρπάζω.
Deriſor, καταγελαστὴς, οὔ, ὁ, σκώπτης.
Derivatio, παραγωγὴ, ὀχέτευσις.
Derivo, παροχετεύω, ὀχετεύω.
Deſævio, ἐξαγριαίνομαι.
Derodo, ἀποτρώγω, καταδιαβρώσκω.
Derogo, ἀφαιρέω τι, ἀκυρόω, ἀναιρέω.
Deſcendo, καταβαίνω· ex equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, κατέρχομαι, καταδύω.
Deſcenſus, κατάβασις, καταβαθμός.
Deſciſco, deficio, ἀφίσταμαί τινος, ἀποστατέω.
Deſcribo, ἀπογράφω, διαγράφω, διατυπόω.
Deſcriptio, διαγραφὴ, περιγραφὴ.
Deſeco, abſcindo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Deſero, ἀπολείπω τινὰ, ἀπολιμπάνω.
Deſerere vadimonium, εἰς τὸ δικαστήριον οὐκ ἀπαντᾶν, φυγοδικεῖν.
Deſertor miles, ὁ λειποτάκτης.
Deſertum, ἔρημος, -οῦ, ἐρημία.
Deſertus, ἀπολειφθείς.
Deſes, idis, ῥᾴθυμος, χολαῖος, ὄπτιος.
Deſicco, ἀποξηραίνω.
Deſideo, βαρυνθύω, ῥαθυμέω.
Deſiderabilis, ἐπιθυμητός, ποθεινός.
Deſideratio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Deſiderium, ἐπιθυμία, πόθος, υ, ὁ.
Deſidero, ἐπιθυμέω τοῦτο, ἐπιποθέω τι, ὀρέγομαι, gen. ἱμείρομαι, μαιμάω.
Deſidia, ῥαθυμία, ἀργία.
Deſidioſus, ῥάθυμος, ἀργός.
Deſido, is, ere, καθιζάνω, πυκνοῦμαι.
Deſignare ſenatorem, λαγχάνειν βουλευτήν.
Deſigno, denoto, σημειόομαι, ὑποτυπόω, ἀποφαίνω, ἀποδείκνυω.

Desilio, saltu descendo, καταπηδάω, ἀπὸ τοῦ δίφρου· *ex curru*: ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλήν τινος ἐκθορίσω.
Desino, *id est*, cesso, παύομαι, ἀπολήγω τοῦ πόνου.
Desipio, *deliro*, παραφρονέω, λυμαίνω, μαρμαίνω.
Desisto, ἀφίσταμαί τινος.
Desolatio, ἐρήμωσις, πόρθησις.
Desolo, as, are, ἐρημόω, χηρόω.
Despectio, καταφρόνησις, παρόραμα.
Despectus, καταφρονηθείς.
Despectus, ûs, παρόρασις, καταφρόνησις.
Desperantèr, ἀνελπίστως.
Desperatio, ἀπόγνωσις, ἀνελπιστία.
Desperatus, ἀπελπισθείς.
Despero, ἀπελπίζω τινος, *vel* ταῦτα, ἀπογινώσκω τὴν σωτηρίαν, *de salute*.
Despicio, καθοράω τι, *pro* contemno, παροράω τινά, καταφρονέω τινός.
Despicor, καταφρονέω τινός.
Despolio, ἀποσυλάω, ἀπογυμνόω.
Despondeo, *id est*, promitto, ἐγγυάομαι γυναῖκα.
Despondere animum, ἀπονενοημένως ἔχειν.
Desponsus, a, um, καθωμολογημένος.
Despumo, ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.
Despuo, καταπτύω σε, te ξ item contemnere, ἀπαξιόω τινός.
Destillo, μεταλείβω, ὑπολείβομαι.
Destinatus, ἀποτεταγμένος.
Destino, *constituo*, προορίζω, ἀποτάττω, τι εἴς τι, διανέομαι.
Destituo, ἀπολείπω, μεθίημι, καταλείπω.
Destitutus, ἀπολελειμένος.
Destruo, λυμαίνομαί τινα, ἀπόλλυμι, *acc.* ἀναιρέω, ἐκπέρθω.
Desudo, καθιδρόω.
Desuefacio, ἀπεθίζω.
Desuesco, is, ἀπεθίζομαι, ἀπομανθάνω.
Desuetudo, ἀπειθισμός.
Desuetus, ἄθης, ἀπειθισμένος.
Desultor, κελητιστής.
Desultorius, κέλης.
Desum, deficio, ἄπειμι, ἐλλείπω, ἐνδέω.
Desumo, παραλαμβάνω, ἐκλέγω.
Desuper, ἄνωθεν, ἐξάνω, καθύπερθεν.
Detectus, ἀποκεκαλυμμένος.
Detego, ἀποκαλύπτω, ἀποστεγάζω.
Detergeo & Detergo, ἀποσμήχω.
Deterior, χείρων.
Determinatio, ἀφορισμός.
Determino, ἀφορίζω, ὁρίζω.
Detero, is, καταπρίω, ἀποτρίβω.
Deterreo, καταπλήττω πάντας, ἀπείργω σέ τινος, *vel* ἀπὸ τινος.
Deterrimus, χείριστος, κάκιστος.
Deterritus, ἐκφοβηθείς, ἔκφοβος.
Detestabilis, βδελυκτὸς, βδελυρὸς.
Detestandus, μυσαχθὴς, βδελυρὸς.
Detestatio, κατάρα, βδελυρία.
Detestor, *abominor*, μυσάττομαι, βδελύττομαι, ἀπομαρτυρέω.
Detineo, ἰπίχω, κατέχω.
Detondeo, ἀποξυρέω, ἀποκείρω.
Detono, καταβροντάω.
Detonsus, ἀποκεκαρμένος.

Detorqueo, κατακάμπτω, ἀποστρέφω.
Detractio, ἀφαίρεσις, καταλαλία.
Detractor, κατάλαλος.
Detractus, ἀφαιρεθείς.
Detraho, ἐπισύρω, ἀφαιρέω, ἀφελκύω.
Detrectatio, ἀπαίνευσις.
Detrecto, *fugio*, ἀρνοῦμαι χρείαν τινα, πάσχω *aliquod*: ἀνανεύω τι, ἀποδιδράσκω.
Detrudo, κατωθέω, ἀπωθέω.
Detruncatio, κολόβωμα.
Detrunco, ἀποκόπτω, κολοβόω.
Detumeo, ἐξοιδαίνω.
Deturbo, σαρωθέω, ἀπαράσσω, καταβάλλω.
Deturpo, μολύνω, αἰσχύνω, αἰσχίζω.
Devasto, καταπορθέω, ἀποικοδομέω.
Deveho, καταφέρω, ἐκκομίζω.
Devexitas, καταφέρεια.
Devexus, καταίτης, κατακλινής.
Devictus, νενικημένος.
Devincio, is, ire, ἐξαρτάω· *pro* obnoxium reddo, καταδέω.
Devinctus, καταδεδεμένος.
Devio, ἀφαμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ, διαμφοδέω.
Devito, *declino*, ὑποστέλλομαί τι, ἐκφεύγω, ἐκκλίνω, ἀποτρίπομαι.
Devius, ἄβατος, ἄνοδος.
Devolo, καθιπτάμαι.
Devolvo, κατακυλίω, κυλίω, ἐπικυλίζω.
Devoro, κατεσθίω ἅπαντα, καταφάγω.
Devotio, ἀνάθημα.
Devotus, κατάρατος.
Devoveo, κατεύχομαι, ἀνατίθημι.
Deus, Θεός.
Deus avertat, μὴ γένοιτο.
Dexter, δεξιὸς, ἐπιδέξιος, δεξιτερός.
Dexteritas, *aptitudo*, δεξιότης.
Dexteritas ingenii, εὐφυΐα.
Dextra, δεξιὰ, δεξιτερὰ, *apud Poët.*
Dextra prehendo, δεξιόομαι σε.
Dextram porrigere, τὴν δεξιὰν προτείνειν.
Dextrè, *aptè*, ἐπιδεξίως, δεξιῶς.
à Dextris, δεξιάθεν, ἐκ δεξιῶν.
Dextrorsum, ἐπὶ δεξιὰ.
Diabolus, διάβολος.
Diaconus, διάκονος.
Diadema capitis, διάδημα, μίτρα.
Diæta, δίαιτα.
Dialectica, διαλεκτική.
Dialectus, διάλεκτος.
Dialogus, διάλογος.
Diana, Ἄρτεμις.
Diarium, ἐφημερὶς, τὸ ἐφήμερον.
Dic, εἰπὲ, φάθι, φίρε.
Dica, δίκη.
Dicacitas, εὐτραπελία, χλευασμός.
Dicam impingo, *accuso*, ἐπάγω δίκην, δίκην εἰσάγω.
Dicatio, ἀνάθεσις.
Dicax, σκώπτης, εὐτράπελος, εἴρων.
Dicere leges, ἐπιτάττειν τὰς νόμους.
Dicere diem, ἀπείγειν δίκην.
Dico, as, are, *consecro*, ἱερεύω τῷ Θεῷ, ἀφοσιόω.
Dico, is, ere, *loquor*, λέγω, φημὶ, φράζω, ἀγορεύω.
Dictator, δικτάτωρ.

Dictatura,

Dictatura, δικτάτωρος ἀρχή.
Dicteriis incessere, σκώπτειν τινα, & τινι.
Dicterium, σκῶμμα.
Dictio, oratio, λέξις, ῥῆσις, φάσις.
Dictito, πολλάκις λέγω, διαφημίζω.
Dictum, ἀπόφθεγμα, τὸ ῥῆμα, λεχθέν.
Dictum vetus, παλαιὸς λόγος.
Diduco, δίζημι.
Diecula, ἡμερίδιον.
Diem dico, κρίνω τινά τινος.
in Diem viventes, ἡμερόβιοι.
per totum Diem, πανήμερον.
Dies, ἡμέρα, ἦμαρ.
Dies natalis, γενέθλιον.
Diffamatus, διαφημισθείς, διατεθρυλλημένος.
Diffamo, διαφημίζω, δυσφημέω.
Differentia, διαφορά, ἀνομοιότης.
Differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
Difficilè, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
Difficilis, δυσχερὴς, χαλεπὸς, δυσάρεστος.
Difficultas, χαλεπότης, δυσκολία, δυσχέρεια.
Difficultas spirandi, δύσπνοια, ἄσθμα, ὀρθόπνοια.
Difficultas urinæ, δυσουρία, στραγγουρία.
Difficultas annonæ, δυσετηρία, σπανοσιτία.
Difficulter, χαλεπῶς, δυσκόλως, δυσχερῶς.
Diffidentia, ἀπιστία, δυσελπιστία.
Diffido, ἀπιστέω, cum dat. ἀπελπίζω.
Diffindo, διασχίζω.
Diffissus, ὁ ἀπιστήσας.
Diffiteor, nego, ἀπαρνοῦμαί τι, ἀρνέομαι.
Diffluo, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, lasciviâ.
Diffluere luxuriâ, ἀσωτεύεσθαι.
Diffringo, διαῤῥήγνυμι.
Diffugio, διαφεύγω.
Diffundo, διαχέω.
Diffusè, διακεχυμένως.
Diffusio, διάχυσις.
Diffusus, διαχυθείς.
Digero, ordino, διατάττω, διακοσμέω τι.
Digestio, διάταξις, διακόσμησις, πέψις.
Digitale, δακτυλήθρα, ἡ.
Digitalis, δακτυλιαῖος.
Digito ostendere, χειροδεικτεῖν τι.
Digitus, δάκτυλος· pollux, ἀντίχειρ ἢ μέγας· index, λιχανὸς ἢ δεικτικός· medius, infamis, μέσος· medius seu annularis, παράμεσος, δακτυλιώτης· minimus sive auricularis, μικρὸς ἢ ὠτίτης.
Digladior, διαμάχομαί τινι.
Digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα.
Dignatio, ἀξίωσις.
Dignè, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Dignitas, honor, ἀξία, ἀξιοπρέπεια· item pro dignitate in sermone, σεμνότης, ἀξιότης.
Dignor, ἀξιόω.
Dignosco, διαγινώσκω.
Dignum judicio, puto, ἀξιόω, καταξιόω.
Dignus, ἄξιος.
Digredior, παρεκβαίνω τὸ μέσον· διίσταμαι, μεταβαίνω.
Digressio, ἔκβασις, ἀποχώρησις.
Digressus, ἀπαλλαγὴ, ἔκβασις.
Dijudicare controversias, καθιζῆσαι τὰς ἀντιλογίας.
Dijudicatio, διάκρισις, διαδικασία.
Dijudico, διαδικάζω, διακρίνω.
Dijungo, διαζεύγνυμι.
Dilabor, συμπίπτω· clam discedo. διολισθαίνω.
Dilacero, διασπάω. διασπαράττω, metaph. disperdo, διαφθείρω τι.
Dilanio, σπαράττω τι, διασπάω.
Dilapido, disperdo, διασπαθάω τὰ ὑπάρχοντα, bona: κατασωτεύω.
Dilargior, διαδίδωμι λόγους, rumores: δωρέομαι.
Dilatio, ἀναβολή.
Dilato, πλατύνω.
Dilectio, ἀγάπη, ἀγάπησις.
Dilectus, ἀγαπητὸς, φίλος, προσφιλής.
Diligens, ἐπιμελὴς, σπουδαστικὸς, σπουδαῖος.
Diligenter, μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, πρὸς ἀκρίβειαν.
Diligentia, σπουδὴ, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια.
Diligentiam adhibere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος, & πρός τι.
Diligo, φιλέω, ἀγαπάω, στέργω.
Dilucido ἐμφανίζω, σαφηνίζω.
Dilucidus, ἐμφανὴς, καταφανής.
Diluculo, ὑπὸ τὴν πρώτην ἕω, ἅμα, ἕῳ, ἅμα ἡμέρα.
Dilueulum, περίορθρον, λυκαυγίς.
Diluo, purgo, ἀπολύομαι, διαλύεσθαι διαγολάς.
Dilutum vinum, οἶνος ὑδαρής.
Dilutus, διακλυσθείς.
Diluvies, κατάκλυσις, ἡ.
Diluvium, κατακλυσμός.
Dimano, διαῤῥέω, διαθρυλλοῦμαι.
Dimensio, διαμέτρησις, μέτρησις.
Dimensum, σιτομέτριον.
Dimetior, διαμετρέω.
Dimicatio, ἀγώνισις, ἀγωνισμός.
Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας, ἥμισυ.
Dimidiatus, ἡμισευθείς.
Dimidium, ἥμισυ.
Dimidius, ἥμισυς.
Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, ἐλαττόω.
Diminutio, μείωσις, ἐλάττωσις.
Diminutus, ἐλαττωθεὶς, μειωθείς.
Dimissio, ἄφεσις, ἀποπομπή.
Dimitto, διαπέμπω τὴν ἐπιστολὴν, ἀπολύειν τινα.
Dimoveo, ἀποτρέπω, διακινέω.
Diploma, δίπλωμα.
Diræ, ἀραὶ, εὐμενίδες, ἐριννύες.
Directè sive Directò, ἐπ' εὐθείας.
Directio, εὐθυδρομία.
Directus, διευθυνθείς.
Diremptio, διάλυσις.
Direptio, διαρπαγή.
Direptus, διαρπαγείς.
Diribitorium, λογιστήριον.
Dirigo, διευθύνω τὸν λόγον, orationem.
Dirimo, διαλύω, cum acc, ἀπαρτάω.
Diripio, διαρπάζω τινα· ἐκπέρθω.
Diris devotus, ἀρᾷ ἐνεχόμενος.
Diritas, ἀπήνεια, χαλεπότης, ἀγριότης, ὠμότης.

Dirumpo,

Dirumpo, διαῤῥήγνυμι.
Diruo, καταβάλλω τι· κατασκάπτω.
Dirus, ἐπάρατος, δεινός.
Dirutus, καθαιρεθεὶς, κατασκαφείς.
Discalceo, ἐξυποδέω.
Discedo, ἀποχωρέω, ἀπαλλάττομαι τ' ἀρχῆς, magistratu: ἀπολύομαι τῦ ζῆν, ex bac vita: ἀπέρχομαι, ἄπειμι.
Discendi cupidus, φιλομαθής.
Disceptatio, διάγνωσις, ἀμφισβήτησις.
Disceptator, διαγνώμων, μεσιτεύτης.
Discepto, διακρίνεσθαι, ἀμφισβητεῖν.
Discere cupio, μαθητιῶ, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.
Discerno, διαλογίζομαι, διορίζω, διαγινώσκω, ἀνακρίνω, διαλαμβάνω.
Discerpo, διασπάω, διασπαράσσω σι.
Discessio & discessus, ἀποχώρησις, ἄφιξις, διάλυσις.
Discinctus, ἀπεζωσμένος.
Discindo, καταῤῥήγνυμι, διακόπτω.
Discingo, ἀποζωννύω τινα.
Disciplina, μάθημα, μάθησις, παιδεία.
Discipula, μαθήτρια.
Discipulus, μαθητὴς, φοιτητής.
Discludo, διακλείω, διαχωρίζω.
Disco, μανθάνω τῦτο παρά σε, ἀ δε.
Discolor, ἕτερόχροος-χρως.
Discordia, διαφωνία, διαφορὰ, διχοχασία.
Discordo, διαφέρομαι, διαφανέω τινι.
Discors, ἀνάρμοστος, ἀσύμφωνος.
Discrepantia, διαφορὰ, ἀναρμοστία.
Discrepo, διαφανέω τινι, διίσταμαι.
Discretio, διάκρισις.
Discrimen pro differentia, διαφορὰ, διάκρισις, διαλλαγή. Pro periculo, ὁ κίνδυνος.
Discrimino, ἀφορίζω.
Discrucio, διαστρεβλόω, διαβασανίζω.
Discrucior, ἀνιάομαι διά τι, ἄχθομαι ἐπί τινι.
Discubitus, κατάκλισις, ἀνάκλισις.
Discumbo, ἀνάκειμαι, ἀνακλίνω.
Discurro, διαδρομέω, περιτρέχω.
Discurſio, διαδρομὴ, περιδρομή.
Discus, δίσκος.
Discutio, διασείω, pro examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, διαλύω.
Diserte, διαῤῥήδην.
Disertus, λόγιος, ἐλλόγιμος.
Disjectus, διεῤῥιμμένος.
Disjicio, διαῤῥίπτω, καταβάλλω.
Disjuncti locorum intervallis, διαζευγνύμενοι τόποις, κεχωρισμένοι τόποις.
Disjunctio, διάζευξις, διαχώρησις.
Disjungo, διαζεύγνυμι, διασπάω.
Dispar, ἄνισος, ἀνόμοιος, διάφορος.
Dispello, διελαύνω, διωθέω τὸν ὄχλον, turbam.
Dispendium, δαπάνη, βλάβη, ζημία.
Dispensatio, οἰκονομία, διαχείρησις.
Dispensator, οἰκονόμος.
Dispenso, οἰκονομέω, διανέμω τί τινι.
Disperdo, διαφθείρω τινα, ἐξολοθρεύω.
Dispereo, διαφθείρομαι, διαπόλλυμι.
Dispergo, διασκεδάζω τι· διασπείρω.
Dispersim, σποράδην.
Dispersus, διεσπαρμένος, διεσκεδασμένος.
Dispertior, διανέμομαι, διαμερίζω.
Dispicio, διασκοπέω, διασκέπτομαι.
Displiceo, ἀπαρέσκω, δυσαρεστέω.
Displicet mihi hoc, ἀπαρέσκει μοι τῦτο.
Displodo, διακροτέω.
Dispolio, περισυλάω.
Dispono, διατίθημι.
Diſpoſitio, διάταξις, διάθεσις.
Diſpoſitus, διατεταγμένος, εὐδιάθετος.
Diſputatio, διάλεξις, διατριβή.
Diſputator, διαλεκτικός.
Diſputo, διαλέγομαί τι πρός σι, συζητέω τινι, διαλογίζομαι.
Diſquiro, ἐξιτάζω.
Diſquiſitio, ἐξέτασις.
Diſrumpo, διαῤῥήγνυμι.
Diſſeco, σχίζω, διατέμνω, διασχίζω.
Diſſectus, διασχισθεὶς, διχοτομηθείς.
Diſſemino, διαδίδωμι λόγες, διασκεδάννυμι.
Diſſenſio, δυσχόνοια, διαφωνία.
Diſſentio, ἀντιγνωμονέω, ἀφίσαναί τινός, ab aliquo: διαφέρομαι πρός τινα, διαφωνέω.
Diſſepio, διαφράτω.
Diſſero, diſputo, διαλέγομαί σοι, tecum: διαλογίζομαι περὶ τινος,
Diſſertatio, διαλογισμὸς, διάλεξις.
Diſſerto, διαλέγομαι, διαλογίζομαι.
Diſſideo, διίσαμαι, ςασιάζω, ἀφίσαμαί τινος.
Diſſidium, διάσασις, διαφορά.
Diſſilio, διαπηδάω.
Diſſimilis, ἀνόμοιος, ἀλλοῖος.
Diſſimiliter, ἀνομοίως.
Diſſimilitudo, ἀνομοιότης.
Diſſimulanter, εἰρωνικῶς.
Diſſimulatio, εἰρωνεία, εἰρώνευσις.
Diſſimulator, εἴρων, προσποιούμενος, πρωΨίνης.
Diſſimulo, ἀποκρύπτομαι, εἰρωνεύω.
Diſſipatio, διασκέδασις, διασπασμὸς, διαφόρησις.
Diſſipo, διασκεδάννυμι, διασπείρω, διασκορπίζω, διασπαθάω, διασπάω.
Diſſitus, διανοημθείς.
Diſſociatio, διάλυσις, διάζευξις.
Diſſocio, διαλύω, διαζευγνυμι.
Diſſolutè, ἀζώτως, ἀνειμένως ζῆν.
Diſſolutus, ἀνειμένος· pro luxurioſo, ἄσωτος.
Diſſono, διαφανέω, ἀπάδω.
Diſſuadeo, παραπείθω τί, ἀποτρέπω.
Diſſuaſio, ἀντιλογία, ἀποτροπή.
Diſſuo, ἀπορράπτω, καταλύω.
Diſtans, διίσαμενος.
Diſtantia, διάσημα τό· διαχώρημα.
Diſtendo, διατείνω τι.
Diſtenſio, διάτασις, διάπασις.
Diſtentus, διατεταμένος.
Diſtermino, διορίζω.
Diſtillatio, ἀπόςαξις, καταῤῥοος.
Diſtillo, καταῤῥέω, ἀποςάζω.
Diſtinctè, διορισμένως.
Diſtinctio, ἀφορισμὸς, διορισμός.
Diſtinctus, διορισθείς.
Diſtineo, περισπάω.
Diſtinguo, διορίζω, διαγινώσκω, ἀφορίζω, διακρίνω, διίσημι.
Diſto, differo, διαφέρω τινὸς, ἀπέχειν τινός.
Diſtorqueo, διαστρέφω, στρεβλόω.

Diſtorſio,

Distorsio, διαστροφή.
Distortus, διεστραμμένος.
Distractio, διασυρμὸς, διασπασμός.
Distraho, divello, διασπάω.
Distribuo, διανέμω τι πρός τινι, cum aliquo, μερίζω τι εἰς τι.
Distributio, διανομὴ, διάδοσις.
Distringere gladium, ξίφος ἕλκεσθαι.
Distringo, διαζίλλω, διασπάω, περισπάω, διασφίγγω.
Disturbo, ἀνασατόω, ἐξείργω τι.
Ditesco, πλυτέω χρημάτων, εὐπορέω.
Ditio, ἐπικράτεια, δυναστεία.
Ditio, ditissimus, πλουσιώτερος, πλουσιώτατος.
Diù, καθ' ἡμέραν· sæpiùs pro longo tempore, πολὺν χρόνον, δυν, ἐκ πλείστου χρόνου.
Divagor, πλανῶμαι.
Divarico, τὰ σκέλη διατείνω.
Divello, διασπάω.
Divendo, διαπιπράσκω.
Diversitas, διαφορὰ, ἑτερότης.
è Diverso, τοὐναντίον.
Diversor, ξενίζομαι παρά τινι.
Diversorium, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Diversus, διάφορος, ἐναντίος, ἀλλοῖος, ἑτεροῖος.
Diversus natione, ἀλλογενὴς, ἀλλοεθνής.
Diversus formâ, ἀλλοειδής.
Diverticulum, παρόδος, παρατρεπή.
Diverto, παρακλίνω, παρατρέπομαι, νεῦ
Divertor, ἐκτρέπομαι, παρεκβαίνω· item in diversorium se recipere, παραλύειν παρά τινι, καταλύειν εἰς πανδοχεῖον.
Dives, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειός.
Dives sum, πλυτέω, χρηματίζομαι.
Divexo, κατατείνω, τείρω.
Divido, διανέμω, διαιρέω, διαμερίζω.
Divinatio, μαντεία, μαντεύμα, θέσπισμα.
Divinitas, θειότης.
Divinitùs, θεόθεν, κατὰ Θεὸν, οὐρανόθεν.
Divino, μαντεύομαι, θεσπίζω.
Divinus, θεῖος, θεσπέσιος.
Divisibilis & dividuus, διαίρετος, διχότομος.
Divisim, διάνδιχα, δίχα.
Divisio, διαίρεσις, μερισμὸς, ὅ.
Divisor, μεριστὴς, διανομεύς.
Divisus, διαιρεθείς.
Divitiæ, πλοῦτος, χρήματα.
Divitias coacervare, πλοῦτον συνάγειν.
Divortium, ἀποπομπὴ, ἀποτροπή.
Divortium facere, διάλυσιν ποιεῖν.
Dium, ἡ αἰθρία.
sub Dio, ἐν τῇ αἰθρίᾳ.
sub Dio morari, αἰθριοκοιτεῖν.
Diurnus, ἡμερινός.
Dius, a, um, διος.
Diutinus, πολυχρόνιος.
Diutiùs, χρονιώτερον.
Diuturnitas, χρονιότης.
Diuturnus, πολυχρόνιος, χρόνιος.
Divulgo, διαλαλέω τι, θρυλλέω τι, διαφημίζω τι, ἐκφέρω, καταγορεύω.
Divulsus, διαπασθείς.
Do, δίδωμι, παρέχω.
Dare manus, id est, se victim præbere, τὰς χεῖρας προΐσχεσθαι.
Dare fidem, πίστιν διδόναι.
Dare operam, προσέχειν τινί.
Dare pœnas, διδόναι τιμωρίαν.
Dare potestatem, δοῦναι ἐξουσίαν.
Dare filiam alicui in uxorem, δοῦναί τινι τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον.
Doceo, διδάσκω, παιδεύω, μαθητεύω, & pro monere, παραινεῖν.
Docilis, εὐμαθὴς, εὐπειθὴς, πιθανός.
Docilitas, εὐμάθεια, φιλομάθεια.
Doctè, ἐπιστημόνως, πεπαιδευμένως.
Docti homines, οἱ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκότες.
Doctor, παιδευτὴς· ὁ παιδεύων.
Doctrina, διδασκαλία, διδαχὴ, παιδεία, μάθησις.
Doctus, πεπαιδευμένος, παιδευτὸς, σοφὸς, ἐλλόγιμος.
Documentum, δείγμα.
Dodrans, σπιθαμὴ, τριμόριον.
Dogma, δόγμα, δόξα.
Dolabra, ἀξίνη, πέλεκυς.
Dolens, περιαλγὴς, ἀχθόμενος.
Doleo, ἀλγέω, λυπέομαι, ἄχθομαι.
Doleo vicem tuam, συναλγέω σοι, συνάχθομαί σοι, συμπάθω σοι ἑτέρῳ.
Dolet mihi caput, ἀλγέω τὴν κεφαλήν.
Doliolum, καράμιον, πιθάριον.
Dolium, πίθος, κέραμος.
Dolo, πελεκίω, πελεκίζω.
Dolon, δόλων, ξιφίδιον.
Dolor, ἄλγος, τὸ· λύπη, ὀδύνη. ἄχος.
Dolore afficio, λυπέω σε πολλά, multis doloribus: ἀνιάω, ἀλγύνω.
Dolore carens, ἀνάλγητος.
sine Dolo, ἀδόλως, ἀτίχνως.
Dolosè, δολερῶς, δολίως.
Dolosè ago, δολόω.
Dolosus, δολερὸς, δόλιος.
Dolus, δόλος, πανουργία, ἀπάτη.
Domesticus, a, um, οἰκειακὸς, ἐφέστιος· οἰκος, ἐνέστιος.
Domi, οἶκοι, ἔνδον, οἴκοθι.
Domi militiæque, ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν πολέμῳ.
Domicilium, οἰκητήριον, οἴκημα.
Domina, δέσποινα, κυρία.
Dominatio, κυριότης, δεσποτεία.
Dominatrix, κυρία, κυριεύουσα.
Dominator, αὐτοκράτωρ, ἀρχικός.
Dominatus, κράτος, τυραννὶς, ἀρχή.
Dominicus, κυριακὸς.
Dominium, δεσποτεία, κυριότης.
Dominor, δεσπόζω τινός, κυριεύω τινος, δυναστεύω.
Dominus, κύριος, δεσπότης.
Domitor, δαμαστὴς, δαμάτωρ.
Domitus, δεδαμασμένος.
Domo, as, are, δομάζω, δαμάω.
Domo, οἴκοθεν, ἀπὸ τοῦ οἴκου, οἴκοθι.
Domum redire, οἴκαδε ἐλθεῖν, ἢ οἴκοσδε.
Domuncula, οἰκημάτιον.
Domus, οἶκος, ὁ, οἰκία, δῶμα.
Donare civitate, πολιτείαν διδόναι.
Donatio, δόσις, δωρεὰ, χάρισμα.
Donativum, ἢ νομὴ, ἢ λαμπρὰ ἐπίδοσις.

Donec,

Donec, μέχρι, μέχρι οὗ, μέχρι τούτου, ἕως, ἄχρι.
Dono, δωρέομαί σοι ἵππον, & σε τούτοις, χαρίζομαι, δωρεὰν δίδωμι.
Donum, δῶρον, δωρεὰ, δόσις.
Dormio, καθεύδω, κοιμάομαι, ὑπνόω.
Dormito, νυςάζω, ὑπνώττω.
Dormitorium, κοιμητήριον.
Dorſum, νῶτος, μετάφρενον.
Dos, dotis, προίξ, φερνή.
Dotalis, προικῶος.
ſine Dote, ἄεδνος, ἄφερνος, ἄπροικος.
Drachma, δραχμή.
Draco, δράκων.
Dualis, δυικός.
ſine Dubio, ἀναμφιδόξως, ἀναμφιλίκλως.
Dubitatio, ἀπορία, ἐνδοιασμός.
Dubito, ἀποριῶ, ἀμφισβητέω περί τινος, διςάζω, ἀμφιβάλλω, ἐνδοιάζω.
Dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος.
Ducatus, ἡγεμονία.
Ducenarius, διακοσιαῖος.
Duceni, διακόσιοι.
Ducenteſimus, διακοσιαςός.
Ducenties, διακόσιακις.
Duco, ἄγω, ἡγέομαι.
Ductilis, εὐαγωγός.
Ductor, ἡγεμών, ςρατηγός.
Ductus aquarum, ὑδατῶν ἀγωγαὶ, ὑδραγωγοί.
Dudum, πάλαι, ἐκ πολλοῦ.
Duellum, πόλεμος, vel μονομαχία.
Dulcè & Dulciter, γλυκερῶς.
Dulcedo, γλυκύτης, ἥδυσμα.
Dulceſco, ἀπογλυκαίνομαι.
Dulciarius panis, χαρίσιος ἄρτος.
Dulciloquus, εὔομιλος, ἡδυεπής.
Dulcis, γλυκὺς, γλυκερὸς, μελιηδής.
Dulciſonus, γλυκύφωνος.
Dum, μέχρι τοῦ, ἄχρις ἄν, ἕως ἄν.
Dumetum, ἀκάνθων.
Dumoſus, ἀκανθώδης, ὁ ϗ ἡ.
Dumus, βάτος, ἡ.
Duntaxat, γοῦν, γέ δή, μόνον.
Duo, δύο.
Duodecies, δωδεκάκις.
Duodecim, δώδεκα, δυοκαίδεκα.
Duodecimus, δωδέκατος.
Duplex, διπλοῦς, διττός.
Dupliciter, διχῇ, διτλῶς, διτλαχῶς.
Duplico, διπλόω, διπλασιάζω.
Duplus, διπλάσιος.
Durabilis, ἔμμονος, μόνιμος.
Duræ cervicis homo, τραχηλιώδης, σκληροτράχηλος.
Durè & Duritèr, σκληρῶς.
Dureſco, σκληρύνομαι.
Duritia & Durities, σκληρότης.
Duro, σκληρυνω, permaneo, διαμένω, χρονίζω.
Durus, σκληρὸς, χαλιπὸς.
Duumvir, δυαδάρχος.
Duumviratus, δυαδαρχία.
Dux, ἡγεμών, ἀγωγὸς, ἄρχων.
Dux viæ, ὁδηγός.

E.

E *Vel* ex, ἐκ, *ante conſonantem, vel* ἐξ, *ante vocalem, cum genit.*
Eatenus, *quoad*, ἐφ' ὅσον, κατὰ τοσοῦτον.
E contrario, ἐναλλιάξ, ἔμπαλιν, ἐξ ἐναντίας.
E propinquo, ἐξ ὀλίγου.
E regione, ἐκ τοῦ ἀπαντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
E veſtigio, παραυτίκα.
Ebenus, ἔβενος, ἡ.
Ebibo, ἐκπίνω, καταπίνω.
Ebrietas, μέθη, ἡ, οἴνωσις, μέθυσμα.
Ebrioſitas, οἰνοφλυγία, φιλοινία.
Ebrioſus, οἰνόλοπλος, οἰνόφλυξ, μεθυςικός.
Ebrius, μεθύων, μεθυςικὸς, πάροινος.
Ebrius ſum, μεθύω, ὑπομεθύσκομαι.
Ebullio, ἀναζέω, ἀναφλύω.
Ebullitio, βράσμα, ζέσις.
Ebur, ἐλέφας.
Eburneus, ἐλεφάντινος.
Ecce, ἰδού.
Eccleſia, ἐκκλησία.
Echo, ἡ ἠχώ, *gen.* -όος, -οῦς.
Eclipſis, ἔκλειψις.
Ecquando, ἤ ποτέ.
Ecquis, ἤ τις.
Edacitas, πολυφαγία.
Edax, ἀδηφάγος, ὁ ϗ ἡ, βόρος, πολυφάγος.
Edentulus, νωδὸς, οῦ, ὁ· ἀνόδους.
Edere exemplum, παράδειγμα δεικνύναι.
Edere in publicum, ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς.
Edere librum, ἐκδιδόναι βίβλον, ἢ βιβλίον.
Edico, προαγγέλλω, ἐπαγγέλλω πόλεμον, bellum, διατάττω, ἀναγορεύω.
Edictum, πρόσταγμα, τὸ, διάγραμμα.
Ediſco, παρακατατίθημι τῇ μνήμῃ, ἐκμανθάνειν τι, ἐξεπίσασθαι.
Ediſſero, διεξέρχομαί τι, περί τινος.
Editio, ἔκδοσις, ἀναγόρευσις.
Editus, *in lucem emiſſus*, ἔκδοτος, ἐκδεδομένος.
Editus, *excelſus*, ὑψηλὸς τόπος, *locus*.
Edo, ἐσθίω τι, τρώγω, φάγω.
Edoceo, ἐκδιδάσκω.
Edomo, ἐκδομάζω.
Edormio, κατακοιμάομαι.
Educatio, τῶν παίδων ἀγωγὴ, ἐκτροφὴ, ἀναγωγὴ.
Educator, τροφεὺς, τιθηνός.
Educo, as, are, ἀνάγω, ἐκτρέπω τινά.
Educo, is, ere, ἐξάγω, ἀνάγω.
Edulis, ἐδώδιμος.
Edulium, τὸ ἔδισμα.
Effabilis, ῥητός.
Effari, ἐκφαίνειν, ἀποφαίσκειν.
Effatum, ἀξίωμα, ἀποφαντικὸς λόγος.
Effector, ποιητὴς, δημιυργός.
Effectus, ἐνέργημα, ἀποτέλεσμα.
Effero, as, θηριόω, ἐξαγριαίνω.
Effero, ἐκφέρω, ἐξάγω.
Efferre cadaver, ἐκφέρειν νέκυν, ἐκκομίζω.
Efferus, θηριώδης, διαγριαινόμενος.

Efficacia,

Efficacia, ἐνέργεια, τὸ ἐνεργητικόν.
Efficacitèr, ἐνεργῶς, δραστικῶς.
Efficax, ἐνεργητικὸς, ἐνεργής.
Efficientia, ἐνέργεια.
Efficio, ἐπιτελέω τι, διαπράτ̃ομαί τι, ἀπεργάζομαί τι, ποιέω.
Effigies, εἰκὼν, ἐκτύπωμα, εἶδος.
Effingo, ἀφτυπόω, ἀπομιμοῦμαι.
Efflagito, λιπαρῶ τινα, ἐξαιτεῖν τι.
Efflare animam, ἐκπνεῖν.
Efflo, ἐκφυσάω, ἐκπνέω.
Efflorescо, ἐξανθέω, ἀπανθίω.
Effluo, ἐκφέρομαι, ἐκρέω, pro divulgari, διαδοσομαι.
Effodio, ἀνορύτ̃ω, κατασκάπτω.
Effœminatè, γυναικοειδῶς, μαλακῶς.
Effœminatus, ἐκτεθηλυσμένος, θηλυθρίας.
Effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω.
Effœtus, ἐκτεκών.
Effrænatè, ἀχαλινώτως.
Effrænatus & Effrænis, ἀχάλινος, δυσήνιος.
Effringo, διορύτ̃ω, διαῤῥήγνυμι.
Effugio, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.
Effugium, ἀποφυγὴ, διαφυγή.
Effulgeo, ἀποστίλβω, ἀπολάμπω.
Effundo, ἐκχέω.
Effusè, ἐκκεχυμένως.
Effusio, ἔκχυσις, διάχυσις· & pro prodigalitate, ἀσωτία.
Effutio, ψυχρολογέω, φλυαρέω τι.
Egens, ἐνδεὴς, ἄπορος, πτωχός.
Egenus, ἄπορος, ἐνδεὴς, ἀχρήματος.
Egeo, ἀπορέω τῶν χρημάτων, pecunia, εἰμὶ ἐν ἀπορίαις, ἐν ἐνδείᾳ, δέομαι τινος, ὑστερέομαι.
Egero, ἐκφορῶ τι ἐκ τ̃ οἰκίας, ἐκκομίζω.
Egestas, ἐνδεῖα, ἀπορία, πενία.
Egestio, ἐκκόμισις, ἐκφορά.
Ego, ἐγὼ, ἔγωγε.
Egredior, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι.
Egregiè, γενικῶς, ἐξαιρέτως, διαφερόντως.
Egregius, ἐξαίρετος, ἐπίλεκτος, ὑπερίχος, ἔξοχος.
Egregius formâ, καλλίμορφος, ἐῤῥημένος τῷ κάλλει, εὔμορφος.
Egressus & Egressio, παρέκβασις.
Ehem, ohe, ὦ.
Eheu, αἰ, φεῦ.
Eho, ὦ, εἶα, ἰοῦ.
Ehodum bone vir, ὦ γαθὲ, ὦ τάν.
Eja, εἶα, ὦ εἶα, εἶα μάλα.
Ejaculor, ἐκτοξεύω, ἀκοντίζω εἰς τοῦτον, ἐξαφίημι.
Ejectio, ἐκβολὴ, ἐξώθησις, ἐξίλασις.
Ejectus, ἐκβληθεὶς, πρόβλητος.
Ejicio, ἐκβάλλω τινὰ, ἀποκομοῦμαι, ἐξωθεῖν τινα, ἐξάγω, ἔξωθω.
Ejulatio & Ejulatus, ὀλολυγμὸς, κλαυθμυρισμός.
Ejulo, ὀλολύζω, κλαίω, ὠρύομαι.
Ejuro, ἐξομνύω.
Ejusmodi, τοιοῦτος, τοιουτότροπος.
Elabor, effugio, διαλλεύομαι, διεκπίπτω, ἐξολισθαίνω, ὑπεκφεύγω.
Elaboratus, ἐκπονηθεὶς, ἐξησκημένος.
Elaboro, ἐξεργάζομαι τι, διαπονέω, φιλοπονέω τι, πονέω περί τι.
Elanguesco, ἐκμαραίνομαι, ἐκκάμνω.
Elapsus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Elargior, καταχαρίζομαι τινι τι.
Elatè, ἀλαζονικῶς.
Elatè dicere, μεγαληγορεῖν.
Elatio animi, ἔπαρσις τ̃ ψυχῆς.
Elatus, ἐπαρθεὶς.
Electio, ἐκλογή.
Electrum, ἤλεκτρον.
Electus, ἐλεκτός.
Eleemosyna, ἐλεημοσύνη.
Elegans, χαριεὶς, κομψὸς, πολυκαλλὴς, ἐλλόγιμος.
Elegantèr, ἐκπρεπῶς, χαριέντως,
Elegantia, καλλώπισμα, λαμπρότης, ἐκπρέπεια.
Elegia, orum, vel Elegus, ὁ, ἔλεγος.
Elementa, στοιχεῖα.
Elephantiasis, ἐλεφαντίασις, λέπρα.
Elephantinus, ἐλεφάντινος.
Elephas, ἔλεφας, αντος.
Elevo, μετεωρίζω, αἴρω, ἐπαίρω.
Elicio, ἐξάγω τι, ἐφέλκομαι.
Elido, ἐκλίβω τι, ἐκκόπτω.
Eligo, αἱρέομαί τινα, ἐξαιρέομαι ἐμαυτῷ τινα, ἐκλέγω, προκρίνω, προχειρίζομαι.
Elimino, ἐκβάλλω ἐκ τ̃ πατρίδος, ἀποπέμπω τινὰ, ἐξορίζω, ἐξοικίζω.
Elinguis, ἄφωνος, κωφὸς, ἀγλωσσος.
Elixo, ἑψέω, ἀναβράσσω.
Elixus, ἑφθὸς, ἑψαλέος, ἔκζεστος.
Ellychnium, ἐλλύχνιον, θραυλλὶς, ἶδος.
Elocatio, μίσθωσις, ἡ δυνατέρων ἔκδοσις.
Elocare alicui filiam, ἐκδιδόναι τ̃ θυγατέρα.
Eloco, ἀπομισθόω, μισθόω οἶκον.
Elocutio, ἑρμηνία, φράσις. λέξις.
Elogium, ἐγκώμιον, μαρτυρία.
Eloquens, λέγειν δεινὸς, ἐλλόγιμος, δυνάμενος λέγειν, εὔφραδὴς, εὐγλωσσος.
Eloquentia, ἡ περὶ λόγως δεινότης, εὐφραδία, λογιότης.
Eloquium, λόγος, ῥῆσις, ἔκφρασις.
Eloquor, ἀποφθέγγομαι, φράζω.
Eluceo, ἐκλάμπω.
Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω τινί.
Elucubro, φιλοπονέω, νυκτογραφῶ.
Eludo, καταπαίζω.
Elugeo, ἐκδακρύω, ἀποπενθέω.
Eluo, ἐκπλύνω, ἐκνίπτω & ἐκνίπτομαί τι, ἐκκλύζω.
Eluvies, κατακλυσμὸς, χαράδρα.
Emancipare se alicui, ἐκδοτον τινι ἑαυτὸν ποιεῖσθαι.
Emancipo, ἐκποιεῖσθαι, ἀπαλλάτ̃ω τ̃ χειρώσεως, ἀφίημι.
Emano, as, are, ἀποφέρομαι, ἐκῤῥύω, ῥέω, ἐκπίπτω.
Emblema, ἔμβλημα, τό.
Embryo, ἐμβρύων, ἡ ἔμβρυον.
Emendatè loqui, ὀρθολογεῖν.
Emendatio, ἐπανόρθωσις, διόρθωσις.
Emendator, ἐπανορθωτὴς.
Emendo, ἐπανορθόω, κατορθόω τ̃ πόλιν, διευθαίνω.
Emendo meipsum, σωφρονίζω, ἐμαυτόν.

Ementior,

Ementior, *confingo*, ψεύδομαί τι, προσποιέομαι, ψευδολογέω.
Emereo & Emereor, μισθοφορέω.
Emergo, ἀναδύομαι, ἀνακύπλω, ἐξαναδύομαι, ἀναβαίνω.
Emeriti, οἱ ὑπὲρ τὰ καθήκοντα, οἱ μισθοφορεῖν πεπαυμένοι.
Emerſio, ἔκδυσις.
Emetior, *metior*, διαμετρέω.
Emico, *ſplendeo*, ἐκλάμπω, ἀνατέλλω· *pro* excellere, ἐξέχειν· pro exilire, ἐκπηδάω.
Emigrare vitâ, *id eſt*, mori, τὸν βίον τελευτᾶν, τελεῖν, καταλεύειν τὸν βίον.
Emigro, μετοικέω, μετοικίζομαι.
Eminens, ἔξοχος.
Eminentia, ἐξοχὴ, προβολή.
Emineo, προκύπτω, *pro* excello, προέχειν ἔν τινι, ὑπερέχειν, *cum genit.* ὑπερβαίνω.
Eminus, ἐ *longinquo*, πόρρωθεν, μακρόθεν, ἀπόπροθι, ἀποσαδά.
Emiſſarius, προσαγελεὺς, προσαγωγεύς.
Emiſſarius equus, ὁ ἀναβάτης ἵππος.
Emiſſio, ἐκπομπὴ, ἐξαποστολή,
Emitto, προΐεμαι, ἐκπέμπω· *pro* in lucem edere, ἐκδιδόναι.
Emo, ἀγοράζω τι, πρίαμαι, ὠνέομαί τι.
Emolior, κατεργάζομαι.
Emollio, μαλακύνω τι, ἐκμαλάττω.
Emolumento eſſe alicui, ὠφελεῖν τίνα.
Emolumentum, ὠφέλημα τὸ, εὐχρήστημα τὸ ὠφέλεια.
Emorior, ἀποθνήσκω.
Emortualis dies, θανάσιμος.
Emoveo, ἀποκινέω, ἐκκινέω.
Empiricus, ἐμπειρικός.
Emplaſtrum, ἔμπλαστρον.
Emporium, ἐμπόριον.
Emptio, ὠνὴ, ὤνησις, ἀγορασμός.
Emptor, ὠνητὴς, ἀγοραστής.
Emptus, ἐωνημένος.
Emptus argento, ἀργυρώνητος.
Empyræum cœlum, ἐμπύριος οὐρανός.
Emulgeo, ἐξαμέλγω.
Emungere candelam, προμύττειν τὸν λύχνον.
Emungo, ἀπομύττω.
En, ἰδοῦ.
Enarratio, ἐξήγησις, διήγησις.
Enarro, διηγέομαί τινί τι, ὑπολογίζομαι, παρατίθεμαι.
Enaſcor, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, ἀποήχομαι.
Enavigo, ἐκπλέω, ἀμπλέω.
Encænia, ἐγκαίνια.
Enchiridion, ἐγχειρίδιον.
Encomium, ἐγκώμιον.
Eneco, ἀπακτονίσω τινὰ, ἀποκτείνω.
Enectus ſiti, δίψει δακείς.
Enervis *vel* Enervus, ἄνευρος, ἄῤῥωστος
Enervo, ἐκνευρίζω, ἐκθηλύνω.
Enim, γὰρ, ἤ, μὲν.
Enimvero, ἀλλὰ μὴν, ἐπεὶ ἢ μὴν, οὐκ, οὖν.
Eniteo, διαλάμπω, καλλύνομαι, ἀποστίλβω.
Enitor, *pario*, ἀποτίκτω, ἀναῤῥηγνύω, *interdum* conari, πειράομαί τι, σπουδάζω, φιλοπονέω.
Enitendum eſt, πειρατέον.
Enixè, φιλοτίμως, ἐκτενῶς.
Enodatio, ἀνάπλυξις, φανέρωσις.
Enodo, ἄνοζον ποιῶ. *pro* explicare, ποιῆσαι καταφανῆς, ποιῆσαι φανερὸν, ἐκδηλόω.
Enormis, ἔκνομος, ἄμετρος, ἔκτοπος, ἀνώμαλος.
Enormiter, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
Enſe jugulare, ξιφοκτονεῖν.
Enſem ſtringere, ξιφηλκεῖν, μάχαιραν σπᾶν.
Enſis, ξίφος τὸ, φάσγανον, μάχαιρα.
Enſem evaginatus, γυμνὸν ξίφος.
Enucleatè, *exquiſitè*, διευκρινημένως.
Enucleo, *pro* declaro, σαφηνίζω.
Enudo, ἀπογυμνόω.
Enumeratio, ἐξαρίθμησις, κατάλογος.
Enumero, ἐξαριθμοῦμαι.
Enuntio, ἐκφαίνω, ἀποφαίνω.
Enutrio, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.
Εὸ, ἐφ' ᾧ, εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, εὖ *dementiæ devenerunt*, ἐνταῦθα, εἰς τοσοῦτο.
Εὸ inſolentiæ proceſſit, ἐνταῦθα τῆς ὕβρεως ἐλήλυθε.
Εὸ quod, διότι, ἀνθ' ὧν, ἐξ ὧν, παρὰ τοῦτο.
Eo magis, quo, τοσοῦτῳ ὅσῳ.
Εὸ uſque, ὅπη τοσοῦτον, μέχρι τούτου.
Eodem modo, τὸν αὐτὸν τρόπον.
Eodem modo quo, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ πρότερον.
Eo, ἴω, βαδίζω ἐπί τινα, *ad aliquem*, πρὸς οἰκίαν, *domum*: εἶμι ἐς τὴν Κυπρὸν, *in Cyprum*: ἔρχομαι, βαίνω, πορεύομαι.
Eo obviam alicui, ἀπαντάω πρός τινα· τοῖς πολεμίοις, *hoſtibus*.
Ephebus, ἔφηβος, ἀντίπαις.
ex Ephebis excedere, ἥβᾶν, ἐξελθεῖν ἐκ παίδων.
Ephemeris, ἐφημερὶς, ἡ.
Ephippium, ἐφίππιον.
Epigramma, ἐπίγραμμα.
Epilepſia, ὀπλεψία.
Epilogus, ἐπίλογος
Epinicia, ἐπινίκια.
Epiſcopus, ἐπίσκοπος.
Epiſtola, ἐπιστολὴ, γράμματα.
mitto Epiſtolam, ἐπιστέλλω ὀπιστολάς.
Epiſtomium, ἐπιστόμιον.
Epitaphium, ἐπιτάφιον.
Epithalamium, ἐπιθαλάμιον.
Epitome, ἐπιτομή.
Epoto, ἐκπίνω.
Epulæ, εὐωχία, δαὶς, δοίνη, βρώματα.
Epularis, δοινητήριος.
Epulatio, ἑστίασις, εὐώχησις.
Epulor, εὐωχίομαι, σιτέομαι, *accuſ.* ἑστιάομαι.
Epulum, ἑστίασις, ὑπιδοχὴ, εὐωχία.
Equa, ἡ ἵππος.
Eques, ἵππευς, ὁ· ἱππεβάτης.
Equeſter *vel* Equeſtris, ἱππικὸς, ἵππειος.
Equeſtres copiæ, ἱππικὴ δύναμις.
Equeſtris ordo, ἱππικὸν τάγμα.
pugna Equeſtris, ἱππομαχία.
Equidem, γὲ, ἢ δήτα μὲν, μέντοι.
Equile, ἱπποστάσιον, ἱππόστασία.
Equiſo, ἱπποκόμος, ἱππεφόρβος.
ars Equitandi, ἱππικὴ, ἱππεσύνη.

Equitatio, ἱππεία, ἐλασία.
Equitatu ſuperari, ἱπποκρατεῖσθαι.
Equitatui præſum, ἱππάρχω.
Equitatus, τὸ ἱππικὸν, ἵππος, ἡ.
Equito, ἱππεύω, ἱππάζομαι.
Equitum magiſter, ἵππαρχος, ἱππαρχικός.
Equorum paſtor, ἱππόβοτος, ἱπποτρόφος.
Equorum ſtudioſus, φιλίππος, ἱππέρασης.
Equuleus, ἱππάριον.
Equum agitare, ἱππηλατεῖν.
Equus, ἵππος, ὁ ϗ ἡ.
Eradico, ἐκριζόω, ἀποῤῥιζόω, *cum acc.*
Erado, ἀποξύω, ἐξαλείφω.
Erectus, ἀνορθωθείς.
Eremitæ, ἐρημῖται, ἀναχαρηταί.
Eremus, *ſolitudo*, ἔρημος, ἡ.
Erepo, ἐξερπύζω, ἐξέρπω.
Erga, πρὸς, πρὸ τινα, εἰς *vel* ἐς.
Ergaſtulum, ἐργαστήριον, δεσμοτήριον.
Ergaſtulus, ἀνδράποδον.
Ergo, ἄρα τοίνυν, ἀρ' οὖν, τοιγαροῦν, τ' ἀρετῆς ἕνεκα, *virtutis ergò.*
Erigo, αἴρομαι, ἀνίστημι, ἐγείρω *pro* conſolari, παραμυθοῦμαί τινα.
Eripio, ἐξαιρίομαι, ἁφαιρέω σε τοῦτο, ἀπό σοῦ τοῦτο· ἁρπάζω.
Erodo, ἀποβρώσκω, ἀποτρώγω.
Erogatio, ἐπίδοσις, ἔκδοσις, χάρισμα, φιλοτιμία.
Erogo, ἐπιδίδομαι τί τινι, ἐκδίδωμι τινί τινα, ἐρανίζω, προΐημι.
Errabundus, πλανώμενος, πλανητὸς, πλανητικός.
Erraticus, πλανήτης.
Erratio, πλάνημα, πλάνη, πλάνησις.
Errare facio, πλανάω, σφάλλω.
Erratum, σφάλμα τό· πλαῖσμα, παράπλωμα, τὸ· ἁμάρτημα.
Erro, ἁμαρτάνω περί τι, *in aliquâ re*, τ' ὁδὸν, *à viâ*: διαμαρτάνω τοῦ παντὸς, *totâ viâ*: πλαίω, πλανάομαι, πλημμελέω.
Erro, erroneus, πλάνος, ου, ὁ, πλανήτης, πλάνης, ητος, ὁ.
Error, πλάνη, σφάλμα τὸ, ἁμάρτημα τό.
Erubeſco, ἐρυθριάω, αἰσχύνομαι λέγων, *dicere*: αἰδέομαι, ἐντρέπομαι.
Eruca, κάμπη.
Eructo, ἐξερεύγομαι, ἀπερεύγομαι.
Erudiendus, παίδευτεος.
Erudio, παιδεύω τινὰ πρός ἀρετὴν, *ad virtutem*: διδάσκω τινὰ τὰ γράμματα, παιδαγωγέω.
Eruditè, πεπαιδευμένως.
Eruditio, παιδεία, παίδευσις, κατήχησις.
Eruditiſſimus, εἰς ἄκρον τ' παιδείας, ἑλληνικώς.
Eruditus, ὁ τ' παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς, πεπαιδευμένος, ὁ, ἀσκηθείς.
Eruere oculos, ἐξορύττειν ἢ ἐκκόπτειν ὀφθαλμούς.
Erumpo, ἐξορμάω, ἀναῤῥήγνυμαι.
Erunco, as, ἐκζοταγίζω.
Eruo, *extraho*, ἐξερύω, ἐξαιρέω, ἀναστρέφω.
Eruptio, ἀναῤῥήγμα τὸ, διεκζολή.
Eruptionem facere, ἐκθέειν ἐκ τ' πόλεως, *ex urbe.*
Ervum, ὄροβος.
Eſca, ἔδεσμα τὸ, βρῶμα· τὸ ἔλεαρ, ατος.
Eſculentus, βρώσιμος, ἐδώδιμος.
Eſſe alicui adjumento, εἶναι τινι βοηθόν.
Eſſe alicui ornamento, ἐν κόσμῳ ϗ τιμῇ εἶναι τινί.
Eſſedarius, ἁρματηλάτης.
Eſſedum, ἅρμα, ὄχημα.
Eſſentia, οὐσία.
Eſto, γινέσθω, ἀλλ' ἔστω.
Eſuriens, πεινάων.
Eſuries, πεινᾶν, ἀλιότης.
Eſurio, πεινάω.
Eſuritio, πεῖνα.
Eſuritor, πεινᾶλέος.
Et, ϗ, ἠμὲν, ἠδὲ, τέ.
Etenim, ϗ γὰρ, εἰ γὰρ.
Etenim non, οὐ γὰρ, ὅπως μή.
Etiam, ἀλλὰ, ἀλλ' ἤδη, ἦ, μέν τοι, ἄρα, ϗ ϗ δή.
Etiamnum, ἔτι ϗ νῦν, ἔτι.
Etiam atque etiam, ϗ πάλιν ϗ πολλάκις.
Etſi, tamen, εἰ ϗ, καί τοι, *ſequitur* ὅμως, καὶ εἰ.
Et tamen, ἀλλ' ὅμως, μήν τοι.
Evacuatio, κένωσις, κένωμα.
Evacuo, κενόω, λαπάζω, ἀποκενόω.
Evado, ἀποφεύγω τι, σώζεσθαι ἐκ τῶν κινδύνων, *è periculis*: ὑπεκδυμι.
Evaſit in virum optimum, ἀπέβη ἀνὴρ ἄριστος.
Evagor, ἀποπλανάομαι, παρεκβαίνω· *pro extra propoſitum aliquid dicere*, τ' ὑποθέσεως ἀποπλανᾶν, ἔξω τοῦ σκοπὸς ἐρεῖν.
Evaneſco, ἀφανίζομαι, ἐξαθενίζομαι.
Evanidus, ἐξίτελος.
Evangelium, εὐαγγέλιον.
Evaporatio, ἀναθυμίασις.
Evaporo, θυμιάω, ἐξατμίζομαι.
Evax, εὖγε.
Eveho, ἐξάγω, ἐξαίρω, ἐκομίζω· *pro extollo*, προάγω σε εἰς δόξαν.
Evello, ἀποσπάω σε, ἀποτίλλω.
Evenio, ἀποβαίνω, ἐκβαίνω, συμβαίνω.
Evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο.
Eventilo, ἐκλικμάω, ἐξανεμίζω.
Eventus, τὸ συμβαῖνον, τὸ συμβεβηκός.
Everriculum, σαγήνη.
Everro, *ſcopis purgo*, ἐκκορέω.
Everſio, ἀνάτασις, ἀνατροπὴ, καθαίρεσις.
Everſor, ἀνατροπεὺς, καθαίρετης.
Evertere decreta, ἄκυρα ποιεῖν τὰ ψηφίσματα.
Everto, *diruo*, ἀναστάτους ποιέω, πορθέω, καταστρέφεσθαι πόλεις, ἀνατρέπειν.
E veſtigio, *confeſtim*, ἐκ ποδὸς, κατὰ πόδας, παραχρῆμα, αὐτίκα.
Euge, εὖγε.
Evictio, ἀπέλεγξις.
Evidens, σαφὴς, ἐναργὴς, ἐμφανὴς.
Evidenter, ἐμφανῶς, σαφῶς.
Evidentia, ἐναργεία.
Evigilo, ἐγείρομαι, ἔξυπνος γίνομαι.
Evileſco, ἀσφαυλίζομαι, ὀλιγωρέομαι.
Evinco, ἐκνικάω, ἐπικρατέω τινος.
Eviratus, εὐνουχισμένος.
Eviro, εὐνουχίζω, μαλακὸν ποιῶ.
Eviſcero, ἐξεντερίζω.
Evito, φεύγω, ἀλαφεύγω καλόν τι· ἐκκλίνω.
Eunuchus, εὐνοῦχος, σπάδων.

Evocati,

Evocati milites, ἐκκλητοι.
Evoco, *extra voco*, ἐκκαλέω τινα· παρακαλέω σε. *pro* averto, ἀποτρέπω.
Evolo, ἀφίπταμαι.
Evolvo, ἀποκυλίω, ἐκκυλίζω, ἀναπτύσσω.
Evomo, ἐξεμέω.
Eurus, εὖρος. ὁ.
Evulgo, ἐξαγορεύω τι, δημεύω, δημοσιεύω, ἐκθρυλλέω.
Evulsio, ἐξαίρεσις.
Evulsus, ἐξηρημένος.
Ex, ἐκ, *sequente consonâ*: ἐξ, *sequente vocali, cum genit.*
Ex animo, εὐθυμῶς, ἐκ ψυχῆς, κατὰ γνώμην.
Ex eo tempore, quo, ἐξ ὅ, ἀφ' ὅ.
Ex improviso, ἐξ ἀπροσδοκήτε, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Ex insidiis, ἐξ ἐπιβελῆς, ἐκ λόχε.
Ex quo, ἐξ ὅ, ἐξ ὅσε, ἐπειδή.
Ex tempore, αὐτοχεδίως, αὐτοχεδιαστί.
Exacerbatio, παροξυσμός.
Exacerbo, παροξύνω, ἐκπικραίνω.
Exacesco, ἀποξύνομαι.
Exactor, εἰσπράκτωρ.
Exacuo, ἀκονάω, ὀξύνω, παραθήγω.
Ex adversùm, ἀντικρύ.
Exædifico, ἐξοικοδομέω, ἀποικοδομέω.
Exæquatio, ἐξίσωσις, ἐξομάλισις.
Exæquo, ἐξισόω τί τινι. ἐξομαλίζω.
Exæstuo, ἐκκυμαίνω, ὑπερβλύζω.
Exaggeratio, σώρευσις.
Exaggero, σωρεύω, ἐπιχώννυμι.
Exagito, διασύρω τινὰ, διασροφέω.
Exaltatio, ὕψωσις.
Exalto, ὑψόω, μετεωρίζω.
Examen, *pro* diligenti inquisitione, ἀνάκρισις, ἐξέτασις.
Examen apum, ὁ ἐσμὸς, τὸ σμῆνος.
Examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω τι.
Examussim, ἀκριβῶς, ἐπὶ σαθμην.
Exanguis, ἄναιμος, ἀναίμων.
Exanimatio, ἔκπληξις, λειποθυμία.
Exanimis, ἄψυχος, ὁ ἡ ἡ, ἄπνους.
Exanimo, ἐκπλήτω.
Exanthemata, ἐξανθήματα, ἐκφύματα.
Exantlo, ἐξάντλαω.
Exardesco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι.
Exaresco, ἀφυαίνομαι, ἀπομαραίνομαι.
Exarmo, ἀφοπλίζω.
Exaro, ἐξαρόω· *pro* scribo, διαχαράτω.
Exaspero, ὀξύνω· *pro* irritare, παροξύνω, ἐξαγραίνω, ἐκτραχύνω.
Exaturo, ἐμφορίω.
Exauctorati milites, ἀφειμένοι, ἀπεζωσμένοι.
Exauctoro, ἀφίημι τῦ σρατεύεσθαι· ἀποζωννύω.
Exaudio, ἐξακούω τῆς φωνῆς, *vocem*: εἰσακούω, κατακούω.
Exaugeo, ἐξαύξω.
Excæco, τυφλόω, ἐκτυφλόω, ἐξομματόω.
Excalceo, ὑποδήματα λύω.
Excandescentia, θυμωσις, ὀξυθυμία.
Excandesco, incendo, ἐκπυροόμαι· metaph. *irasci*, ἄγαν θυμόομαι, ὀξυθυμέω, βριμόομαι.
Excarnifico, κατακρεανργέω, ἐκτρυχόω.
Excavatio, ἐκκοίλωσις.
Excavo, ἐκκοιλόω.
Excedo, *discedo*, ἀπέρχομαι, ἐκχωρέω, *item* supero, ὑπεραίρειν τινα, διαφέρειν τινος ἐν τινι.
Excedere è vitâ, ἀπολέγεσθαι τ βίου, ἀπίναι τοῦ βίε.
Excedo ex ephebis, εἰς ἄνδρας τελεῖν, εἰς ἄνδρας ἐλθεῖν καὶ ἀφικέσθαι.
Excellens, προέχων, ἐξέχων, ἐπιφανὴς, περιττὸς, ἐξαίρετος, ἔξοχος.
Excellentia, ἐξοχὴ, ἐπιφάνεια, ὑπεροχή.
Excello, *supero*, διαφέρω τῦ ἄλλων ἔν τινι, πλεονεκτέω σῦ τιμαῖς, *honoribus*: πρωτεύειν τῇ σοφίᾳ, *in sapientiâ*: ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ἐξέχω, περίειμι.
Excelsè, ὑψηλῶς.
Excelsitas, ὑψηλότης, ὕψος, εος, τό.
Excelsitas animi, μεγαλοφροσύνη, μεγαλοψυχία.
Excelsus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Exceptio, ἐξαίρεσις.
Excerno, ἐκκρίνω, ἀποκρίνω.
Excerpo, ἀναλέγω, ἐκλέγω.
Excessus, ἐκχώρησις, ἀποχώρησις· *item* ἡ ἔξοχὴ, ὑπερβολή.
Excidium, ἀναίρεσις, ἄλωσις.
Excido, ἐκπίπτω· *pro* obliviscor, ἐπιλανθάνεσθαι, *vel* ἀμνημονεῖν.
Excido, excindo, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τινα· ἀναιρέω, κατασκάπτω.
Excio, *vel* excieo, ἐκκαλέω, ἐξεγείρω.
Excipio, ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι, δέξεσθαι ξένες, hospites excipere: *pro* eximo, ἐξαιρέω.
Excisus, ἐκτετμημένος.
Excito, ἀγείρω τινα ἐπὶ τὰ ἔργα, ad labores: ἀνεγείρειν ἐξ ὕπνε, ex somno.
Excitus, ἐγερθείς.
Exclamatio, ἐκφώνησις, ἀναβόησις.
Exclamo, ἀναβοάω, ἀναφωνέω, ἀνακράζω, ἐπιφωνέω.
Excludo, ἐκκλείω, ἀποκλείω, ἐκλέπειν τὰ ὠὰ, ova, ἀποθυρόω.
Excogitatio, ἐπινόησις, περίνοια.
Excogito, ἐπινοέω, ἐξευρίσκω τι.
Excolo, is, ere, *ornо*, ἐπισκευάζω, ἐξεργάζομαι τι, ἐξασκέω, διαπονέω.
Excommunicatio, ὁ ἀφορισμός.
Excommunico, ἐκκηρύττω, εἴργω τινα τῶν ὁσίων, ἀφορίζω.
Excoquo, ἀφίψω, καθέψω.
Excorio, ἀποδέρω, ἐκδέρω.
Excors, ἀνόητος, ἔκφρων.
Excreatio, ἔκπτυσις, ἀποχρεμψις.
Excrementum, ἐκχώρημα, διαχώρημα, ἐκκοισις.
Excreo, ἐκπτύω, ἀποχρίμπτομαι.
Excresco, ἐκφύομαι, ἐπαυξάνομαι.
Excrucio, βασανίζω, σρεβλόω, αἰκίζω.
Excubiæ, φρυρὰ, ἡ νυκτοφυλακήσεις, προκοιτία.
Excubias agere, ἐν φρυρᾷ εἶναι· φρυρεῖν.
Excubo, προκοιτέω, φρυρέω, φυλάττομαι, ἐπαγρυπνέω, νυκτοφυλακέω.
Excudo, ἐκκολάπτω, ἐκτυπόω, κόπτειν νόμισμα.

Exculpo,

Exculpo, διαχαράττω.
Excultus, ἐπικοσμηθείς, ἐξεργασθείς.
Excurro, ἐκτρέχω, ἐκθέω.
Excurſus, παρέκβασις, καταδρομή.
Excuſabilis, συγγνωστός.
Excuſatio, ἀπολογία, παραίτησις.
Excuſo, *purgo*, παραιτέομαι· ἀπολογέομαι, προφασίζω.
Excuſor, χαλκεύς, τυπογράφος, χαλκογράφος.
Excutio, ἐκσείω, ἐκτινάσσω, ἐκκρούω.
Execo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Execrandus, & **execrabilis**, ἐπάρατος, κατάρατος.
Execratio, κατάρα, ἀρά, βδέλυγμα.
Execror, καταράομαι τινι, *vel* τινα.
Exectio, ἀποτομή, ἔκτμησις.
Exedo, κατίδω. *pro* abſumo, ἐκφαγεῖν.
Exemplar, ἀντίγραφον, πρωτότυπον, ἀντίτυπον.
Exemplum, παράδειγμα, ὑπόδειγμα.
Exemplum præbeo, παράδειγμα κατασῆσαι τοῖς ἄλλοις.
Exentero, ἐξεντερίζω.
Exeo, ἀποβαίνω, ἐξέρχομαι, ἔξειμι.
Exequiæ, ἐναγίσματα, ἐπικτέρια, ἡ νεκρῶ ἐκφορά.
Exequor, ἐπιτελέω ταῦτα τινι· ἀπεργάζομαι, ἀποπληρόω.
Exerceo, ἀσκέω τὸ σῶμα, corpus, εὐσέβειαν, pietatem, ἐργάζεσθαι τέχνας, artes, γυμνάζω τινὰ πόνοις, laboribus.
Exercitatio, γυμνασία, μελέτη.
Exercitium, γυμνασία, ἄσκησις.
Exercitum duco, στρατεύω εἰς γῆν τινα, στρατηγεῖν.
Exercitus, στρατιὰ, στρατὸς, στράτευμα, τό.
Exercitûs deſertor, λειποταξίας, ου, ὁ.
Exero, προβαίνω, ἐξελκύω, ἐξαίρω.
Exhæredatio, ἀποκλήρωσις.
Exhæredare, ἀποκληροῦν τινα.
Exhæres, ἀπόκληρος.
Exhalatio, ἀναθυμίασις, ἀτμίς.
Exhalo, ἐξατμίζω· ἀναθυμιάζω.
Exhaurio, ἐξαντλάω, ἐκκενόω, ἐξαρύω, ἀφύσσω, ἀπαντλάω.
Exhaurire ſentinam, τὴ ἄντλον ἀντλεῖσθαι.
Exhauſtio, ἀπάντλησις, ἐξάρυσις.
Exhauſtus, ἐξηντλημένος.
Exhibeo, ἀποφαίνω, παρέχω, ὑποβάλλω, παρίστημι, προσφέρομαι.
Exhibere negotium, πράγματα παρέχειν τινι.
Exhibitio, παράστασις.
Exhilaro, εὐφραίνω, ἱλαρόω, φαιδρόω.
Exhorreo, φρίττω σε, ἐκφοβοῦμαί τινα.
Exhortatio, προτροπὴ, παράκλησις.
Exhortor, προτρέπω τινὰ ἐπί τι, παρακαλοῦμαι σε ἐς μάχην, ad pugnam.
Exibilatio, κλωγμὸς, ὁ.
Exibilo, κλώζω.
Exicco, ἐξικμάω, *vel* -άζω, ξηραίνω, *accuſ.* ἐξαυαίνω.
Exigo, *expello*, ἐξωθέω, ἐξελαύνω σε, **exigere** pecuniam à debitore, ἀπαιτεῖν ἢ εἰσπράττειν ὀφειλέτην τὸ χρέος· *item* traducere, διάγειν τὸν βίον, vitam.

Exiguitas, τὸ ὀλίγον, μικρότης.
Exiguus, ὀλίγος, βραχὺς, μικρός.
Exilio, ἐκπηδάω, *pro* vehementèr gaudeo, ἀναπηδάω, ἐξάλλομαι.
Exilis, λεπτὸς, ἰσχνὸς, ἀμυδρός.
Exilitas, λεπτότης, ἰσχνότης.
vocis Exilitas, ἰσχνοφωνία, λιπτοφωνία.
Exilitèr, λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀμυδρῶς.
Exilitèr de rebus diſputare, λεπτολογεῖν, σμικρολογεῖσθαι.
Exilium, ἡ φυγὴ, ὁ ἐξορισμός.
Eximendus, ἐξαιρετέος, & ἐξαίρετος.
Eximiè ἐξαιρέτως, λίαν.
Eximius, ἔκλεκτος & ἔκκριτος, ὁ κῆ ἡ, ἐξαίρετος, ὑπέροφος, ἐξυρημένος.
Eximo, ἐξαιροῦμαι τὸν φόβον τῶν πολιτῶν civibus, ἀποκρίνω.
Exin, exinde, ἐντεῦθεν, τὸ ἀπὸ τούτε.
Exinanio, ἐκκενόω, κενόω.
Ex inſperato, παρ' ἐλπίδα.
Exiſtimandum eſt, νομιστέον, ὑπολητπτέον, σκεπτέον.
Exiſtimatio, δόξα, δόκησις, εὐδοξία.
eſſe in Exiſtimatione, δόξαν ἔχειν μεγίστην, εὐδοξεῖν, τιμᾶσθαι, δοξάζεσθαι.
Exiſtimo, νομίζω, ὑπολαμβάνω, οἶομαι, ἡγοῦμαι, δοκέω, δοξάζω.
Exiſto, ὑπάρχω, ἐπιγίγνομαι.
Exitiabilis & **exitialis**, ὀλέθριος, θανάσιμος, θηλυτήριος.
Exitium, ὁ ὄλεθρος, ἡ ἐξώλεια, ἡ φθορά.
Exitio dare, ὀλέθρῳ παραδιδόναι.
Exitus, ἡ ἀπόβασις, ἔκβασις, ἡ ἔξοδος.
Exlex, ἄνομος, παράνομος.
Exoleſco, παρακμάζω, ἐξίτηλος γίγνομαι.
Exoletus, ἀμαυρωθεὶς, ἐξίτηλος.
Exolvo, ἀπολύω· *item* ſatisfacio, ἀποτίνω.
Exonero, ἀποφορτίζω.
Exonerare alvum, ἀποπατεῖν, ἀφοδεύειν, χέζειν.
Exoptabilis, ἐπιθυμητὸς, ἐπιπόθητος, ὁ.
Exoptatio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Exopto, ἐπεύχομαι, ἐπιθυμέω τινος.
Exorabilis, παρακλητὸς, εὐπειθὴς, καταπειθὴς, εὐπειθὴς.
Exorbeo, ἐκροφέω, ἀποῤῥοφέω.
Exorciſmus, ἐξορκισμός.
Ex ordine, ἐξῆς.
Exordior, προκαταρχομαι, προοιμιάζω.
Exordium, προοίμιον, ἀρχὴ, καταρχὴ.
Exorior, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι.
Exornatio, διασκευὴ, κόσμησις.
Exorno, διασκευάζω, ἐπικοσμέω.
Exoro, ἐξικετεύω σε, παρακαλέω, καταδέομαί τινα, καταπείθω.
Exors, ἀπόκληρος, ἄκληρος, ἄμοιρος.
Exortus, ûs, ἀνατολή.
Exos, ἐξόσεος & ἀνόσεος, -οσῦς, ὀσέα, -σοῦν.
Exoſculatio, καταφίλησις.
Exoſculor, καταφιλέω.
Exoſſo, ἐξοστίζω.
Exoſus, *qui odio habet*, συγῶν, μισῶν, & *paſſivè* ἀπηχθημένος.
Exoſus Diis, θεομισὴς, θεοσυγὴς, ὁ κῆ ἡ.
Exoticus, ἐξωτικός.
Expalleo, ἀποχριάω.
Expando, ἐκπετάννυω, ἀναπτύσσω.

Expatior,

Expatior, παρεκβαίνω, ἀποπλανάομαι.
Expaveſco, ἐκπλήττομαι, περιφοβοῦμαι, καταδείδω, ἀποδειλιάω.
Expectatio, προσδοκία, ὑπόμονὴ.
præter Expectationem, παρ' ἐλπίδα, ἀπροσδοκήτως.
Expecto, περιμένω τι, ἐκδέχομαί τι, προσδοκάω.
Expectoro, ἀποσηθίζω.
Expedio, *libero*, ἀναλύω, ἀπολύω· *item* utile eſſe, συμφέρειν, ὠφελεῖν τινι.
Expedit, συμφέρει σοι· λυσιτελεῖ.
Expeditè, ῥᾳδίως, εὐζώνως, προχείρως.
Expediti equites, εὐζαλεῖς τῇ ὁπλίσει.
Expeditionem ſuſcipere, στρατείαν ποιεῖσθαι, *item* στρατείαν ἄγειν.
Expeditus, *promptus*, εὔπορος, εὔζωνος, πρόχειρος.
Expello, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, ; regno, ἐλαύνω ἐκ τῆς πατρίδος τινα ; è patriâ, ἐξωθέω.
Expellere domo, ἐξοικίζειν, μετοικίζειν.
Expellere finibus, ἐξορίζειν.
Expendo, *conſidero*, ἐξετάζω τι· σκέπτομαι ταῦτα· *item* pondero, σαθμῶμαι, *aliquando* luere, ἐκτίνειν.
Expenſa, æ. *ſumptus*, δαπάνη, ἐξανάλωμα.
Expergefacio, ἀνεγείρω, διύπνίζω, διεγείρω, ἀνίςημι.
Expergefactus & experrectus, διεγερθεὶς, ἐγειρόμενος ἐκ τοῦ ὕπνου.
Experientia, πεῖρα, ἐμπειρία, δοκιμασία, κινδύνευσις.
Experimentum, δοκιμασία, ἀνάπειρα.
Experior, πεῖραν λαμβάνειν, πειράω, act. & πειράομαι, κινδυνεύω.
Expers, ἄμοιρος, ἀμέτοχος.
Expers rationis, ἄλογος.
Expertus, ἔμπειρος.
Expetendus, αἱρετὸς, αἱρετέος.
Expeto, ἐπιθυμέω χρημάτων, *pecuniam*, ὀρέγομαι, γλίχομαί τινος.
Expiatio, ἁγνισμὸς· ἐξίλασμα, τό.
Expilatio, περισύλησις.
Expilator, συλητὴς, συλαγωγός.
Expilo, περισυλάω, περιαιρέω.
Expio, καθαίρω τὴν πόλιν, ἁγνεύω.
Expiratio, ἔκπνευσις, ἐκπνοή.
Expiro, ἐκπνέω, ἐκψύχω.
Expiſcor, *diligentèr inquiro*, ἐξετάζω τι ἀκριβῶς, ἐξερευνάω.
Explanatio, δήλωσις, ἐξήγησις.
Explanator, σαφηνιστὴς, τραγωτικός.
Explano, καταλεαίνω, *pro* manifeſtum facere, διασαφῶ τινί τι· δηλόω τι.
Expleo, ἐκπληρόω, ἀναπληρόω.
Expletio, ἐκπλήρωσις, ἀναπλήρωσις.
Explicatio, ἑρμηνεία, ἀνάπτυξις, ἐξήγησις.
Explico, ἀναπτύσσω βιβλίον, *pro* explanare, διασαφηνίζω, τι· ἐκδιηγέομαι.
Explodo, ἐκκροτέω, ἐκκρούω τι· κλώζω.
Exploratio, σκέψις, κατασκοπὴ, δοκιμασία.
Explorator, σκοπὸς, δοκιμαστής.
Exploratum eſt mihi, προδήλον ἐστί μοι.
Exploro, *pro* ſagacitèr inquiro, κατασκοπέω, *pro* dijudicare, δοκιμάζειν, διαγινώσκειν, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.
Expolio, as, ἀποσυλέω.
Expolio, is, ire, κατακοσμέω, ἐξεργάζομαί τι, ἀποξέω.
Expolitio, ἐπεξεργασία, κατακόσμησις.
Expono, ἐκτίθημι, & *pro* declarare, ἐξηγέομαι, δηλόω.
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exporrigere frontem, πρόσωπον ἀνιέναι.
Exportatio, ἡ κομιδὴ, ἐξαγωγή.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω & -ομαι, ἐξάγω, ἐκφορέω.
Expoſco, ἐξαιτέω.
Expoſitio, ἐξήγησις, διασάφησις.
Expoſitor, ἐξηγητὴς, περιηγητής.
Expoſitus, ἔκθετος, ἐκτεθεὶς.
Expoſtulatio, ἐξαίτησις, πρόκλησις.
Expoſtulo, ἐξαιτέω, καταδέομαι αὐτοῦ, *pro* conqueror de injuriâ, ἐγκαλέω, μέμφομαί τινα.
Expoſtulationem facere, ἐγκλήματα ποιεῖσθαι.
Expreſsè, διαῤῥήδην.
Expreſſio, ἔκπιεσμὸς, ἀπόθλιμμα.
Exprimo, ἐκπιέζω. *pro* declaro, ἐξηγέομαι, *item* repreſentare, ἀπεικάζειν, ἐκγράφειν, ἐκσφραγίζομαι.
Exprobratio, ὀνείδισις, ἐξονειδισμός.
Exprobro, ὀνειδίζω τινί τι· ἐξονειδίζω τι.
Expromo, προφέρω τι· προχειρίζομαι.
Expugnabilis, εὐπολέμητος, εὐαίρετος.
Expugnatio, αἵρεσις, καταπολέμησις, πολιορκησις.
Expugno, αἱρέω, καταπολεμέω.
Expulſio, ἔξωσις, ἄπωσις, ἐκβολή.
Expungo, ἐξαλείφω, ὀβελίζω.
Expuo, ἐκπτύω, ἀποπτύω.
Expurgatio, ἐκκάθαρσις.
Expurgo, ἐκκαθαίρω.
Exquiro, ἐξετάζω τι, βασανίζω, δοκιμάζω, ἀκριβόω, ἀναζητέω, ἀνακρίνω.
Exquiſitè, ἀκριβῶς.
Exquiſitus, ἐξηκριβωμένος, ἀκριβὴς, ἐξειργασμένος.
Exſcribo, ἀπογράφω.
Exta, σπλάγχνα, τὰ ἔντερα.
Extabeſco, ἐκτήκομαι.
Extemplò, *ſtatim*, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Extemporalis, αὐτοσχεδιαστὸς.
Ex tempore, *impræmeditatè*, αὐτοσχιδίως, αὐτοσχεδιαστὶ, ἐκ καιροῦ.
Extendo, ἐκτείνω, διατείνω ἐπὶ πολὺ, *latè*, ἀναπετάννυμι.
Extenſio, ἐκτένεια, ἔκτασις.
Extenuatio, λέπτυνσις, ἐλάττωσις.
Extenuo, καταλεπτύνω, λεπτοποιῶ, & *pro* verbis deprimere, ἐφαυλίζειν.
Extergo, ἀπομόργνυμι, ἐκκαθαίρω.
Exterior, ἐξώτερος.
Exterminatio, ἐξολόθρευμα τό· ὀλέθρευσις, ἡ.
Extermino, ἐξορίζω τινὰ, ὀλοθρεύω τινά.
Externa bona, τὰ ἐκτὸς ἀγαθά.
Externus, ἐξωτερικὸς, ξενικός.
Extero, ἐκτρίβω.
Exterreo, ἐκφοβέω, ἐκπλήττω.
Exterritus, ἐκπλαγεὶς.
Exterus, ξένος, ἀλλότριος, ἔκφυλος.

Exti-

Extimeſco, περιφοβοῦμαί τινα.
Extimulator, ἐρεθιστὴς, ὀτρυντὴρ, κέντωρ, ορος.
Extimulo, παροξύνω, κεντέω, ὀτρύνω.
Extimus, ἐξώτατος, ἔσχατος.
Extinctio, ἀπόσβεσις, σβέσις.
Extinguo, ἀποσβεννυμι, ἐξαλείφω· item occidere, διαφθείρειν τινα.
Extirpatio, ἀποῤῥίζωσις, ἐκριζωσις.
Extirpo, ἀποῤῥιζόω, ἐκθεμελιόω, ἀπολλύομαί τι, ἐκμοχλεύω.
Extiſpex, σπλαγχνοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Extiſpicium, σπλαγχνοσκοπία.
Exto, ἐξέχω, ἀναφαίνομαι, ἐπιτολίζω.
Extollo, ἐξαίρω τινὰ, ἐκκυφίζω τι. τῷ λόγῳ αἴρειν, μετεωρίζω.
Extorqueo, ἐκβιάζομαι, ἐξαιρέω.
Extorris, exul, ἄπολις, ἄνοικος, φυγάς.
Extra, ἐκτὸς, ἔξω, ζεν.
Extra propoſitum, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν.
Extra telorum jactum, ἔξω βελῶν.
Extraho, ἐξέλκω τι, ἕκσυρω.
Extraneus, ξένος, ἐξωτικὸς, ἀλλοδαπός.
Extraordinarius, ἔκταχτος, ἐπίλεκτος.
Extremitas, τὸ ὔσατοι, ἐσχατιὰ, τὸ ἄκρον, τὸ πέρας.
Extremò, ὕσατον, τελευταῖον.
Extremus, ἔσχατος, ἄκρος, ὕσατος.
Extrico, ἐξελίττω, ἀπαλλάττω.
Extrinſecus, ἔξωθεν, ϑύραθεν.
Extrorſum, ἔξωθεν, εἰς τὰ ἔξω.
Extructio, κατασκευή.
Extructio tectorum, οἰκοδόμησις.
Extructæ dapibus menſæ, τραπέζα βρώμασιν ἐπεσοιδασμένη.
Extrudo, ἐξωθέω τινά τινος, ἐξελαύνω.
Extruo, κατασκευάζω, οἰκοδομέω.
Extubero, ἐξοιδέω, ἐπιφυσάω.
Extumeſco, ἐξογκόομαι.
Exturbo, ἐκβαλλω τινὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς, ab imperio: ἀπωθέω, ἐξωθέω.
Exubero, εὐθηνέω, πληθύνω.
Exuccus, ἄνικμος, ἄχυμος, ἄνυγρος.
Exudo, ἀφιδρόω, ἐξιδρόω.
Exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζέω, & -άω.
Exul, φυγὰς, -άδος, ἄπολις, ἔξόριστος.
Exulcero, ἀφελκόω· pro exaſperare, παροξύνειν.
Exulo, φεύγω, μετοικέω, ὀγραχίζομαι.
Exultabundus, γαυριῶν.
Exultanter, vel exultim, σκιρτητικῶς, ἁλλομένως, περιχαρῶς.
Exultantia & Exultatio, ἐκπήδησις, σκίρτησις, ἀγαλλίαμα.
Exulto, ἀγάλλομαι, & ἀγαλλιάομαι χαρᾷ, γαυριάω, σκιρτάω, ἐκπηδάω.
Exululo, ἐξολολύζω.
Exundatio, καταχλυσμὸς, πλημμύρα.
Exundo, καταχλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμυρω.
Exuo, ἀποδύω, ἐκδύω, ϑερῶ σε ἀγαθῶ.
Exuperantia, ὑπεροχὴ, ὑπερβολή.
Exupero, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
Exurgo, ἀνίσαμαι, ἐγείρομαι.
Exuro, κατακαίω, ἐκκαίω, καταφλέγω.
Exutus, ἀποδυθεὶς.
Exuviæ, ἔναρα, λάφυρα, τά.
Exuviæ Leonis, ἡ λεοντὴ, ῆς.
Exuviæ Serpentis, σύφαρ, τό.

F.

FABA, κύαμος.
Fabella, μυθάριον.
Faber, δημιουργὸς, τεχνασὴς, τέκτων.
Faber ærarius, χαλκιὸς, χαλκουργὸς, χαλκευτής.
Faber aurarius, χρυσοποιὸς, χρυσουργὸς, χρυσοχόος.
Faber ferrarius, σιδηρουργός.
Fabrefacio, καλλιεργῶ, τεκταίνομαι.
Fabrica, officina fabri, ἐργαστήριον τεκτονικὴ, & pro arte, μηχανή.
Fabricatio, δημιουργία, κτίσις.
Fabricator, τεχνασὴς, κτίστης.
Fabricator mundi, κοσμοπλάστης.
Fabrico & Fabricor, τεκταίνομαι, κατασκευάζομαι, δημιουργέω, ξυλουργέω.
Fabrilem artem exerceo, ξυλουργέω.
Fabrilis, τεκτονικός.
Fabrilis ars, τεκτονικὴ μηχανή.
Fabula, μυθος, ὁ, ϑρᾶμα, τό.
Fabula anilis, γραώδης μῦθος.
Fabulor, μυθολογέω.
Fabuloſè, μυθικῶς, ψευδῶς.
Fabuloſus, μυθώδης, ὁ ἡ ὀ.
Facere fidem, πίστιν ποιεῖν, δίδωμι πίστιν, πίστιν παρέχεσθαι.
jacturam ſeu damnum facere, ζημίαν ἐπιγινεῖν.
Facere injuriam, ἀδικεῖν.
Faceſſere negotium alicui, παρέχειν τινι πράγματα, ἔργον παρέχειν τινι, ἐνοχλεῖν.
Faceſſere pro diſcedere, ἀπαλλάττεσθαι, ἀναχωρεῖν, μετοικίζεσθαι.
Facetè, ϛωμυλῶς, χαριέντως, κομψῶς.
Facetiæ, εὐτραπελίαι· τὰ γελοῖα, κομψά.
Facetus, εὐτράπελος, κομψὸς, ϛωμύλος, ϕλοσκώπτης.
Facies, πρόσωπον, ὄψις, βλέμμα.
Facilè, ῥαδίως, εὐχερῶς.
Facilis, ῥάδιος, ὁ, εὔκολος, εὐχερής.
Facilitas, εὐκολία, ῥαϛώνη, εὐμαρία.
Facilitas ſermonis, εὐπροσηγορία.
Facilius, ῥᾶον.
Facillimè, ῥᾶϛα.
Facinus, in bonam partem, ἀνδραγάθημα, in malam, κακούργημα, ῥαδιούργημα.
Facinus neſandum admittere, παρανομίαν παρανομεῖν.
Facio, ποιέω, δράω, ἐνεργέω, ἐργάζομαι.
Factio, ϛάσις, αἵρεσις, συϛροφή.
Factioſus, ϛασιώτης, ϛασιωτικὸς, ϛασιώδης.
Factitius, σκευαϛὸς, τεχνικός.
Factito, ἐνεργέω.
Facto opus eſt, ποιεῖν δεῖ, ποιητέον.
Factor, ποιητὴς, ἐργάτης.
Factum, πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργον.
Factum infectum fieri nequit, ἃ δὲ γέγονε τὰ γενόμενα ἀγαλῦσαι λοιπόν.

Facula,

Facula, φαδίον.
Facultas, ἐξουσία, δύναμις.
Facultates, id eſt, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα, ἡ οὐσία.
Facundè, εὐφραδῶς, λογίως.
Facundia, λογιότης, εὐγλωττία, εὐέπεια.
Facundiâ præditus, δυνάμενος λέγειν.
Facundus, ἐλλόγιμος, εὐφραδὴς, εὐέπὴς, εὔγλωττος.
Fæculentus, τρυγερὸς, τρυγώδης.
Fæx, τρὺξ, ὑποςάθμη.
Fæx civitatis, συμφετωδὴς ὄχλος.
Fagineus, φηγίνος, φηγίνεος.
Fagus, φήγος, ἡ.
Falcatus, δρεπανοειδὴς.
Falco, ἱέραξ.
Fallacia, ἀπάτη, δόλος.
Fallacitèr, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
Fallax, ἀπατηλὸς, ἀπατητικὸς, ψευδὴς.
Falli ſpe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Fallo, ἐξαπατάω, ψεύδομαί σε, σφάλλω τινὰ, φενακίζω.
Falſarius, μεταγράφων, ψευδογράφος.
Falſidicus, ψευδολόγος, ψευδαγγελος.
Falſitas, τὸ ψεῦδες.
Falsò, & Falsè, ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.
Falſum, ψεῦδος τὸ· τὸ ψευδές.
Falſus, a, um, ψευδὴς, ὁ ἡ ἡ.
Falx, ἄρπη, δρεπάνη.
Fama, φήμη, λόγος.
Fama bona, εὐδοξία.
Fama eſt, λόγος ἔχει, λέγεται.
ut Fama eſt, ὡς λόγος, ὡς φασιν.
Fama increbreſcit, λόγος χωρεῖ.
Famam ſpargere, φήμην κατασκεδάσαι.
Fama ſpargitur, eſt, φήμη κατασκεδάννυται.
Fama vagatur, διαφοιτᾷ φήμη.
Famelicus, βλιμιῶν, πεινηλέος, πεινητικὸς, λιμώτλων.
Fame perire, λιμῷ ἀπόλλυσθαι, λιμῷ ἀποθανεῖν.
Fames, λιμὸς, ὁ· πεῖνα, τροφῆς ὄρεξις.
Fames magna, βλιμία.
Familia, οἰκία, οἰκετεία.
Familiares, οἱ καθ' ἡμᾶς.
Familiaris, οἰκεῖος. & pro amico, συνήθης, εος, ὁ ἡ ἡ· ἑτοῖμος, ἑφέσιος, ſignificat etiam uſitatum εἰθισμένον.
Familiaris ſum illi, φίλος εἰμὶ ἡ συνήθης αὐτῷ.
Familiariſſimus, συνηθέστατος, ἀναγκαιότατος.
Familiaritas, συνήθεια, οἰκειότης.
Familiaritatem conciliare, ἑταιρίαν συνάγειν.
Familiariter uti aliquo, οἰκείως τινὰ ἔχειν.
Famoſus, περιβόητος, διαβόητος, εὔφημος· & cum in malam partem accipitur, δύσφημος.
Famula, ὑπηρέτις, παιδίσκη, θεράπαινα.
Famularis, δούλειος, ὑπηρετικὸς, ἀνδραποδώδης.
Famulitium, θεραπεία.
Famulor, λατρεύω τινὶ, δουλεύω.
Famulus, ὑπηρέτης, θεράπων, δοῦλος.

Fanaticus, ἔνθιος & ἐνθεαστικός.
Fandus, φαστέος, φατέος, ῥητός.
Fanum, templum, ναὸς, ἱερὸς, τέμενος.
Far, farris, ζέα, vel ζειὰ, ας, ἡ.
Farcio, συμπληρόω, ἐμφορέω.
Fari, φάσκειν, εἰπεῖν.
Farina, ἄλευρον, ἄλφιτον.
Farinarius, ἀλευρώδης.
Farrago, φολυμιγία.
Farreus, σιτικὸς, ὁ ἐκ τῆς ζειᾶς.
Fartilis, σιτευτός.
Fartor, ἀλλαντοπώλης, σιτεύων.
Fartum, τὸ ἐμφορηθὲν, τὸ σιτευτόν.
Fartura, ἡ ἐμφόρησις, σίτευσις.
Fartus, ἐμφορηθείς.
Fas eſt, θέμις ἐστὶ, ὅσιόν ἐστι.
non Fas eſt, οὐκ εὐσεβές ἐστι.
Faſces, ῥαβδοὶ, αἱ ῥαβδοχίαι.
Faſcia, ἐπίδεσμος, σπάργανον, ταινία.
Faſciculus, δεσμίς.
Faſcinatio, γοήτευμα, βασκανία.
Faſcino, βασκαίνω, γοητεύω.
Faſcinum, γοητεία, βασκανία.
Faſcis, δεσμὴ, φάκελος.
Faſti, orum, ἡ ἐφημερὶς, ἡμερολόγιον.
Faſti dies, αἱ ἔνδικοι, δικάσιμοι ἡμέραι.
Faſtidio, ἀποστρέφομαι, βδελύττομαι.
Faſtidioſè, ὑπεροπτικῶς.
Faſtidioſus, δύσκολος, ὑπεροπτικὸς, καταφρονητικός.
Faſtidium, καταφρόνησις, ἀνορεξία, βδέλυγμα.
Faſtigio, as, κορυφόω.
Faſtigium, κορυφὴ, κολοφὼν, ἄκρον.
Faſtuoſus, ὑπέρκομπος, ὑπέρφρων, ὑπερόπτης, ἀλαζὼν, αὐχήεις.
Faſtus, τύφος, φρόνημα τὸ. ἀλαζονία.
Fatalis, εἱμαρμένος, μάριμος.
Fateor, ἐξομολογέω, ὁμολογέω, σύμφημι.
Fatidicus, ἔνθεος, μάντις, χρησμαγόρης.
Fatigatio, κόπος, κάματος.
Fatigo, καταπονέω, ἐνοχλέω τινά.
in Fatis eſt, εἵμαρται, πέπρωται.
Fatiſco, χαίνω· pro deficere, ἀποκάμνω, ἐκλείπω.
Fatuitas, εὐήθεια, μωρία.
Fatum, εἱμαρμένη, ἀνάγκη.
Fatuus, ἀνόητος, μωρὸς, ἔκφρων.
Faveo, προσίθεμαί τινί, συμπράττω τινί.
Favilla, αἰθάλη, μαρίλη.
Favillaceus, αἰθαλώδης, τεφρώδης.
Favonius, ζέφυρος.
Favor, εὐφημία, εὔνοια.
Favorabilis, ὁ σπουδῆς ἄξιος, περισπούδαστος.
Favorabiliter, ἐσπουδασμένως.
Fauſtè, εὐτυχῶς.
Fauſtitas, εὐτυχία.
Fauſtus, εὐτυχὴς, ὁ ἡ ἡ· εὔσημος, βοηθὸς, αἴσιος.
Fautor, σπουδαστὴς, παράκλητος, βοηθὸς, εὔνους, εὐμενὴς.
Fautrix, σπουδάστρια, εὐμενὴς, ἡ.
Favus, κηρίον.
Faux, λάρυγξ, ὁ· φάρυγξ.
Fax, δαὶς, λαμπὰς, ἡ.
Faxo, ποιήσαιμι, ποιῆσαι.

Febricito,

Febricito, πυρέτλω, πυρεταίνω.
Febricula, πυρέτιον.
Febrilis, πυρετικός.
Febris, πυρετός.
Februarius, φεβρουάριος.
Feciales, εἰρηνοποιοί.
Fel, fellis, χολή.
Feliciſſimè, εὐδαιμονέςατα, εὐτυχέςατα.
Feliciſſimus, πανευδαίμων, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Felicitas, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Felicitèr, εὐδαιμόνως, δεξιῶς, εὐτυχῶς.
Felicitèr evenit, συμβαίνει σοι τᾶτο καλῶς.
Felicitèr vitam tranſigere, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελεῖν.
Felis, αἴλουρος, γαλή.
Felix, μακάριος, εὐδαίμων, εὐτυχὴς, εὔκληρος, ὄλβιος.
Felix ſum, εὐδαιμονέω, πράτλω μακαρίως.
Felleus, χολώδης.
Femen, inis, ὁ ἐντὸς μηροῦ, τὸ παραμήριον.
Femoralia, περιζώματα.
Femur, oris, μηρός, ὁ.
Feneſtra, θυρίς.
Feneſtram aperire alicui ad nequitiam, λαθῶν παραδιδόναι.
Feneſtratus, θυριδωτός.
Fera, θὴρ, θηρὸς, θηρίον.
Feracitas, εὐφορία, πολυκαρπία.
Feralis, νεκύσιος, ἐπιτάφιος.
Ferax, *fertilis*, εὔφορος, καρπόφορος.
Ferculum, ἔδεσμα, παράθεσις, φορεῖον.
Ferè, μικροῦ δεῖν, ὀλίγου δεῖν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
Feretrum, φέρετρον, σοφὸς, ὁ.
Feriæ, ἑορταὶ, τελεταὶ, αἱ ἑορτάσιμαι ἡμέραι.
Ferias agere, σχολὴν ἄγειν, ἑορτάζειν.
Ferina, τὸ θήρειον.
Ferinus, θήρειος, θηριώδης.
Ferio, *percutio*, τύπτω, πληγὰς δίδωμι, πλήσσω, βάλλω, παίω.
Ferior, σχολάζω. σχολὴν ἄγω.
Feritas, ἀγριότης, θηριωδία.
Fermè, μικροῦ δεῖ, μονονυχὶ, παρὰ μικρόν.
Fermento, ζυμόω.
Fermentum, ζυμη, ζύμωμα.
Fero, *porto*, φέρω, βαςάζω, aliquando *tolero*, ἀνέχω πολλὰ κακὰ· καρτερέω λιμὸν, *famem*, ὑπομένω.
præ me Fero, δηλόω, ἐνδείκνυμαι.
Ferocia, ἀγριότης, θράσος, εος, τό.
Ferocio, is, ἀγριῦμαι. ἀγριαίνομαι.
Ferocitèr, ἀγρίως.
Ferox, ἄγριος, θηριώδης.
Ferramentum, τὸ σιδήριον.
Ferrarius, σιδηρικὸς.
Ferre æquo animo, φέρειν καλῶς.
Ferre gravitèr, χαλεπῶς φέρειν, ἀγαναντεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, *præſentem ſtatum*.
Ferre ſuffragium, λαγχάνειν· τιθέναι ψῆφον.
Ferreus, σιδήρεος, σιδηροῦς.
Ferrugineus, σιδηροειδὴς.
Ferrugo, ἰὸς σιδήρου.
Ferrum, σίδηρος.
Ferrumino, συνάπτω, συγκολλάω.
Fertilis, εὔφορος, πολύφορος.
Fertilitas, εὐθηνία, εὐφορία, πολυφορία.
Fertilitèr, εὐφόρως.
Ferventèr & Fervidè, θερμαιόντως.
Ferveo & Ferveſco, ζέω, βράζω.
Fervidus, θερμός.
Ferula, νάρθηξ, ῥάβδος.
Fervor, ζέσις, βρασμός.
Ferus, θηριώδης, ἄγριος.
Feſſus, ἀπειρηκὼς, -ότος, ὁ, καταπόνος.
Feſtinantèr, διὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς.
Feſtinatio, σπουδὴ, ἔπειξις.
Feſtinè, σπουδαίως, ταχέως.
Feſtino, σπεύδω πρός τινα, ἐπισπεύδω, ἐπείγω.
Feſtinus, ταχὺς, σπουδαῖος.
Feſtivè, τερπνῶς, χαριέντως.
Feſtivitas, ἀςειότης, εὐτραπελία.
Feſtivus, ἀςεῖος, εὐτράπελος.
Feſtuca, τὸ κάρφος, φρύγανον.
Feſtum, ἑορτή.
Feſtum celebro, ἄγω τὴν ἑορτήν.
Feſtus, a, um, ἑορτάσιμος.
Fiber, κάςωρ, -ορος, ὁ.
Fibræ, ἶνες, λοβοί.
Fibula, πόρπη, φερόνη.
Fibulo, πορπάω, περονάω.
Ficedula, ἡ συκαλὶς, -ίδος.
Fictè, πεπλασμένως.
Fictile, κεράμιον, ὀςράκιον.
Fictilia vaſa, κεράμια, ὀςράκια.
Fictilis, πλαςὸς, ὀςράκινος.
Fictio, ποίησις, πλάσις, πλάσμα.
Fictor, ποιητὴς, πλάςης.
Fictrix, πλάςειρα, ποιήτρια.
Fictus, πεπλασμένος, πλαςός.
Ficulnus, Ficulneus, σύκινος.
Ficus, συκὴ, *arbor* : σῦκον, υ, τὸ, *fructus*.
Fide dignus, ἀξιόπιςος.
Fide jubeo, ἐγγυάομαι.
Fidelia, κεράμιον ἀγγεῖον, λοπὰς, χύτρα.
Fidelis, πιςὸς, εὔορκος.
Fidelitas, τὸ πιςὸν, πιςότης.
Fidem dare, ἐγγυᾶν, ἐπαγγέλλεσθαι.
Fidem dare & accipere, πίςιν διδόναι καὶ δέχεσθαι.
Fidem non habeo, ἀπιςεῖν τινι.
Fidem violare, παραβαίνειν τὰς πίςεις.
Fides, πίςις, εως, ἡ.
Fides publica, ἀσφάλεια, βεβαίωσις.
Fides, fidium, χορδὴ, κιθάρα.
Fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαρῳδεῖν.
Fidicen, κιθαρῳδὸς, κιθαριςής.
Fidicula, τὸ λυρίον.
Fidiculæ, ὁ κύφων.
Fido, πέποιθα ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐπὶ τὸν θεὸν, *Deo*, θαῤῥέω.
Fiducia, πεποίθησις, θάρσος.
Fidus, πιςὸς, ἀξιόπιςος.
Figmentum, τὸ πλάσμα.
Figo, πήγνυμι, ἐρείδω, πηχόω.
Figularis, κεραμικὸς, κεράμιος.
Figularis rota, τροχὸς τῶν κεραμικῶν.
Figulus, κεραμεὺς, πλάςης.
Figura, τὸ σχῆμα, τύπος.

Figuratio, σχηματισμός.
Figuro, σχηματίζω, πλάττω.
Fila aranei, τὰ ἀράχνια.
Filia, θυγάτηρ.
Filiola, τὸ θυγάτριον, τὸ παιδίον θῆλυ.
Filiolus, τεκνίον, υἱίδιον, παιδίον.
Filius, υἱὸς, -ῦ, τέκνον, παῖς, ὁ,
Filix, πτέρις.
Filum, νῆμα, τό· σπάρτη, ῥάμμα, τό.
Fimbria, κράσπεδον, θυσανος. κροσσός.
Fimbriatus, θυσανόεις, κροσσωτός.
Fimetum, κοπρών, ὁ.
Fimus, κόπρος, ὁ ἡ ὴ, σκύβαλον.
Finalis, τελευταῖος.
Findo, σχίζω, -σω, διαῤῥήσσω, ῥήγνυμι.
fine Fine, διὰ βίε, δι᾽ηνεκῶς.
Finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἐπιτίθημι τὸν κολοφῶνα.
Fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι· pro fimulare, προσποιέομαι, εἶναι φίλος.
Finio, τελέω τι, τελευτάω λόγον.
Finire vitam, καταλύειν τὸν βίον.
Finis, τὸ τέλος, τὸ πέρας, τελευτὴ, τέρμα.
Finitimus, πρόσορος, ὅμορος, πρόχωρος.
Fio, fis, γίνομαι & γίγνομαι, ὑπάρχω.
Fit pro evenit, συμβαίνει.
Fiat, γένοιτο.
Fieri poteſt, ἐνδέχεται, οἷόν τε, δυνατόν ἐστί.
Fieri non poteſt, quin, ὅπως οὐκ ἐστῖν, ὅπως οὐ, οὐχ οἷόν τε.
Firmamentum, στερέωμα, ἔρεισμα.
Firmè & Firmitèr, βεβαίως, στερεῶς.
Firmitas, βεβαιότης, ἀσφάλεια, στερεότης.
Firmo, στερεόω, καθίστημι, στηρίζω.
Firmus, ſtabilis, βέβαιος, στερεὸς, ἑδραῖος.
Fiſcella, σίκη, ταλαρίσκος, pro capiſtro, φιμός.
Fiſcus, ærarium, φίσκος, ταμεῖον.
Fiſſilis, σχιστός.
Fiſſio, σχίσις.
Fiſſura, σχισμὴ, τὸ σχίσμα, ῥαγάς.
Fiſtuco, as, ἐδαφίζω.
Fiſtula, σύριγξ, δόναξ, αὐλός.
Fiſtulâ cano, συρίζω, -ίσω vel -ίτω.
Fiſtulator, συριστὴς, αὐλητήρ.
Fiſtuloſus, συριγγώδης.
Fixus, πεπηγμένος, πηκτός.
Flabellum & Flabrum, πτύον, ῥιπίδιον.
Flacceſco, χαλάω, μαραίνομαι.
Flaciditas, μάρανσις, μαρασμός.
Flaccidus, χαλαρὸς, σαθρός.
Flagello, μαστίζω, ῥαπίζω σε, μαστιγόω.
Flagellum, μαστὶξ, ἡ.
Flagitioſus, μοχθηρὸς, ὑβριστὴς, πονηρός.
Flagitium, μοχθηρία, πονηρία, ὕβρις.
Flagitium admittere, διαπράττεσθαι πονηρίαν, ἐργάζεσθαι κακά.
Flagito, ἐνοχλέω, ἐξαιτέω.
Flagrantia, φλογμὸς, ὁ· καῦμα.
Flagrare deſiderio, ποθεῖν τινα, vel τί. ἐπιποθῶν τί.
Flagro, φλέγομαι, dativo.
Flamen, inis, ἱερύς.
Flamma, ἡ φλόξ.
Flammeus, φλογόεις, φλογερός.
Flatulentus, πνευματώδης, πεμφιγώδης.
Flatus, πνοὴ.
Flaveo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
Flaveſco, ξανθίζομαι.
Flavus, ξανθὸς, πυῤῥός.
Flebilis, πολύδακρυς, δακρυώδης, θρηνώδης.
Flecto, κάμπτω, γναμπτω, ἀγκυλόω.
Flendus, θρηνητέος, κλαυστέος.
Fleo, κλαίω, ὀδύρομαί τινα, πενθέω τινά.
Fletus, κλαυθμὸς, θρῆνος, ὀδυρμός.
Flexibilis, καμπυλος, λυγώδης.
Flexilis, λυγώδης.
Flexio, κάμψις, καμπὴ.
Flexuoſus, καμπύλος.
Flexus, ûs, καμπὴ, κάμψις.
Flo, ſpiro, πνέω, φυσάω.
Floccifacio, ὀλιγόρος ἔχειν τινὸς, ἀμελεῖν τινος, οὐδενὸς ποιοῦμαι.
Floccus, κροκὶς, κνάφαλον.
Floreo, ἀνθέω, pro eniteo, ἀκμάζω, εὐδαιμονέω, εὐτυχέω.
Flores colligo, ἀπανθίζω, ἀνθολογεῖν.
Floridus, εὐανθὴς, ἀνθηρός.
Flos, -oris, ἄνθος, τὸ, ἄνθη, ἡ.
Flos ætatis, τὸ τῆς ἀκμῆς ἄνθος.
Floſculus, τὸ ἀνθήλιον.
Fluctuatio, κύμανσις, ἡ· κυμάτωσις.
Fluctuo & Fluctuor, κυματίζεσθαι, κυματοῦσθαι, per Metaph. ταράττεσθαι, ἐν ἀπορία γίνεσθαι
Fluctus, κῦμα, τό.
Fluentum, ῥεῖθρον, ῥεῦμα τό.
Fluidus, ῥευματικὸς, καταῤῥυτος.
Fluito, ἐπιπολάζω.
Flumen, ὁ ποταμός.
Flumineus, ποτάμιος.
Fluo, ῥέω, καταῤῥέω, νάω, μύρω, ἐκχέω.
Fluvialis, fluviatilis, fluviaticus, ποτάμιος.
Fluvius, ποταμός.
Fluxio, ῥοὰ, διάῤῥοια.
Fluxus, a, um, ῥευστὸς, ῥυτός· & pro momentaneo, ὀλιγοχρόνιος.
Fluxus, ûs, ῥεῦμα, ῥεῦσις, ῥοή.
Focus, ἐσχάρα, ἑστία.
Fodico, νύττω, σκαλίζω.
Fodina, μέταλλον, μεταλλεία.
Fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
Fœcunda, εὐτεκνουσα.
Fœcunditas, εὐτοκία, πολυγονία.
Fœcundo, πιαίνω, γόνιμον ποιέω.
Fœcundus, εὔφορος, ἔγκαρπος, εὔτοκος.
Fœdera facere, ferire, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo.
Fœderati, πρόσπονδοι, σύμμαχοι.
Fœdifragus, παράσπονδος, ἄσπονδος.
Fœditas, τὸ αἰσχρὸν, αἰσχρότης, ἡ.
Fœdo, μολύνω, μιαίνω.
Fœdus, συνθήκη, σπονδή.
Fœdus rumpere, παρασπονδεῖν.
Fœdus, a, um, deformis, αἰσχρὸς, δυσειδὴς, μιαρός.
Fœmina, γυνὴ, θήλεια, θῆλυ.
Fœmineus, θηλυκὸς, θηλυδρίας.
Fœneratio, δανεισμὸς, ὁ· δάνεισμα.
Fœneratò, ἐπὶ τόκῳ, ἐν τόκῳ.
Fœnerator, δανειστὴς, ὁ· τοκιστής.

Fœnero & Fœneror, δανείζω τινί τι.
Fœniculum, τὸ μάραθρον.
Fœnile, χορτοδοχεῖον.
Fœniſecium, χορτοκοπία.
Fœnum, χόρτος, ὁ· κάρφη.
Fœnus, τόκος, ὁ· δάνειον, δάνειτμα.
Fœteo, δυσωδέω, μυδάω, κακῶς ὄζω.
Fœtidus, δυσώδης, βρωμώδης, ὁ ϗ ἡ.
Fœtor, δυσωδία, κακωδία.
Fœtura, γέννημα τὸ, γονή.
Fœtus, ûs, γονή, ἔκγονον, ἐπιγονή.
Folioſus, φυλλώδης, ὁ ϗ ἡ· πολύφυλλος.
Folium, φύλλον, πέταλον.
Folliculus, θυλάκιον.
Follis, φῦσα, κώρυκος.
Fomentatio, θάλψις.
Fomentum, θάλπτήριον, θάλψις.
Fomes, ὑπέκαυμα, ἔταυσμα, ζώπυρον, τὸ.
Fons, πηγή, κρήνη.
Fontanus, πηγαῖος, κρηναῖος.
Fonticulus, πηγίδιον.
Foramen, ὀπή, πόρος, τρύπημα, τρῆμα.
Foramen acûs, κύαρ, -ατος, τὸ.
Foramen auris, κυψέλη, ἡ.
Foraminoſus, τρηματώδης.
Foras, ἔξω, ἐκτός, θύραζε.
Forceps, πυράγρα, λαβίς, -ίδος.
Fore, ἔσεσθαι.
Forem, fores, foret, γενοίμην.
Forenſis, ἀγοραῖος, δικανικός.
Fores, θύραι, θυρίδες, θυρώματα.
Fores aperire, τὴν θύραν ἀνοίγειν.
Forfices, ψαλίδες.
Fori, καταστρώματα.
Forica, ἀφοδευτήριον.
Forinſecus, Foris, θύραθεν, ἔξωθεν.
Forma, ἰδέα, μορφή, σχῆμα τὸ, τύπος.
Formatio, μόρφωμα, πλάσις, τύποσις.
Formator, πλαστής, ὁ· εἰδοποιός.
Formica, μύρμηξ, ἡ.
Formicula, μυρμήκιον.
Formidabilis, φρικτός, ὁ, φοβερός, ὁ.
Formido, inis, φόβος, ὁ, δέος, τό, φρίκη.
Formido, *metuo*, φοβέω τινὰ, ἀποδειλιάω, πτήσσω.
Formidoloſus, περίφοβος, καταφοβος, φοβερός.
Formidoloſus ſum, φοβερὸς γίνομαι.
Formo, σχηματίζω, τυπόω, μορφόω.
Formoſitas, εὐμορφία, καλλονή, κάλλος, εὐείδες.
Formoſus, εὐειδής, εὔμορφος, εὐχήμων, ὡραῖος, καλός.
Formula, σχηματίσιν, γραμματεῖον.
Fornax, κάμινος, ὁ ϗ ἡ· βαῦνος, υ, ὁ.
Fornicatio, πορνεία.
Fornicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
Fornix, icis, καμάρα, & *pro* lupanari, πορνεῖον.
Fors, ἡ τύχη, δαίμων.
Forſan, forſitan, ἴσως, τυχὸν, τάχα πυ.
Fortaſſis, ἴσως.
Fortè fortunâ, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τοχην.
Fortè, ἴσως, τυχὸν, συμβάν.
Fortifico, ἰσχυρίζω, διασφαλίζομαι, κραταιόω.
Fortis, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, κραταιός.
Fortiſſimus, ἀνδρωδέστατος, ἄριστος.
Fortiter, εὐγενναίως, ἰσχυρῶς.
Fortitudo, ἀνδρεία, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Fortuitò, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην.
Fortuitus, τυχηρὸς, τυχαῖος.
Fortuna, τύχη, δαίμων, κλῆρος.
Fortuna proſpera, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Fortunâ proſperâ uti, εὖ πράττειν, vel καλῶς πράττειν, εὐτυχεῖν, δαιμονεῖν.
Fortuna adverſa, ἀτυχία, δυσυχία.
adverſâ Fortunâ uti, ἀτυχεῖν ἔν τινι.
Fortunatus, εὐτυχὴς, εὐδαίμων, μακάριος.
Fortuno, ὀλβιάζω.
Fortuli, θυλάκια.
Forum, ἀγορὰ, πωλητήριον.
Forum judiciale, δικαστήριον.
Foſſa, τάφρος, ἡ, λάκκος, διώρυξ.
Foſſilis, ὀρυκτός.
Foſſio, ὄρυγμα, διωρυχή.
Foſſor, σκαπτὴρ, ὀρυκτήρ.
Foſſura, ὄρυγμα.
Fotus, *particip.* θαλφθείς.
Fotus, πυρίασις, περιβολή.
Fovea, βάθυνος, βόθρος, τάφος, ἡ.
Foveo, θάλπω, πυριάω.
Fractio, κάταγμα, τὸ, κλάσις.
Fractura, κλάσις, σύντριμμα.
Fractus, a, um, κεκλασμένος, κατεαγώς.
Præno, χαλινόω.
Frænum, χαλινός, ὁ.
Fraga, orum, τὰ κόμαρα.
Fragilis, ψαθυρὸς, εὔθραυστος, θραυστός.
Fragilitas, τὸ εὔθραυστον, ψαθυρότης.
Fragilitèr, ψαθυρῶς.
Fragmen & Fragmentum, κλάσμα, θραῦσμα.
Fragor, κτύπος, υ, ὁ· πάταγος, ἡ.
Fragrans, εὔοσμος, εὐώδης.
Fragrantia, εὐωδία, τὸ εὐῶδες.
Fragro, ὄζω, εὐωδιάζομαι.
Framea, ἡ ῥομφαία.
Frangere navem, ναυαγεῖν τὸ πλοῖον.
Frangi animo, ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ.
Frango, κλάω, ἀποῤῥήγνυμι, θλάω.
Frater, ἀδελφὸς, κασίγνητος.
Frater uterinus, ὁμογάστριος ἀδελφός.
Fraterculus, ἀδελφίδιον, τό.
Fraternè, ἀδελφῶν δίκην.
Fraternitas, ἀδελφότης.
Fraternus, ἀδελφικὸς, ἀδελφός.
Fratricida, ἀδελφοκτόνος.
Fraudator, ἀποστερητὴς, συλητής.
ſine Fraude, ἀδόλως, ἐκτὸς ἀπάτης.
Fraudo, ἀποστερέω, ἐξαπατάω, παρακόπτω, παρακρύω.
Fraudulentèr, ἀπατητικῶς, δολερῶς.
Fraudulentia, ἀπάτη, πανυργία.
Fraudulentus, ἀπατηλὸς, δολερός.
Fraus, ἀπάτη, βλάβη, πανυργία.
Fraxineus, μελίνος.
Fraxinus, μελία.
Fremebundus, φρυάτλαν.
Fremitus, βρόμος, ὀρυγμὸς, φρύαγμα.

Fremo,

Fremo, ἐμβρέομαι, φυάτλω.
Frendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας.
Frequens, συχνὸς, θαμινὸς, πυκνός.
Frequenter, ἀεὶ & αἰεὶ, συχνῶς, πολλάκις.
Frequentia, πλῆθος, τὸ· σύλλογος.
Frequentia hominum, πολυανθρωπία.
Frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *ſcholam*: πολὺς διατρίβω.
Fretum, πορθμὸς, συνοχὴ ἁλὸς, φέλαγος, τό.
Fretus, *confiſus*, πεποιθὼς, τεθαρρηκώς.
Friabilis, εὔθραυστος, ψαθυρός.
Frico, ψώκω, ἀνατρίβω.
Frictus, frictio, τρῖψις, ἐπίτριμμα.
Frictus, a, um, τηγανισθείς.
Frigefacio, ψύχω.
Frigeo, ῥιγόω & ῥιγέω, καταψύχομαι.
Frigeſco, ἀποψύχομαι, καταψύχομαι.
Frigidè, ψυχρῶς.
Frigiditas, ψυχρότης.
Frigidus, ψύχρος, ὁ.
Frigo, φρύγω τι, τηγανίζω.
Frigus, oris, τὸ κρύος, τὸ ψύχος, τὸ ῥῖγος.
Frigus intenſum, κρυμὸς, ὁ.
Frio, *tero*, λεπτοποιῶ, λεπύνω, θραύω.
Fritillus, πύργος, ὁ.
Frivolus, ψυχρολόγος, φλυαρός.
Frondator, κλαδευτὴρ, φυλλοκοπῶν.
Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω.
Frondoſus, πολυφυλλος, φυλλώδης.
Frons, dis, φύλλον, πέταλον, κλάδος, ου, ὁ.
Frons, tis, μέτωπον.
Frontale, κεφαλοδέσμιον, ὑποδρμιτώπιον.
Frontem contrahere, τὸ μέτωπον ἀνασπᾶν.
Frontem exporrigere, τὸ μέτωπον χαλᾶν.
Fructum capere, ἀπολαύειν ἀγαθοῦ αὐτοῦ, *ex eâ re fructus*.
Fructum fero, ἐπικαρπίζομαι.
Fructuoſus, πολύκαρπος, ἔγκαρπος.
Fructus, καρπός.
Fructus autumnales, ὀπωρισμός.
Fructus decerpo, ἐκκαρπίζω, ὀπωρίζω.
Frugalis, χρηστὸς, σώφρων, ἐγκρατὴς.
Frugalitas, εὐτέλεια, σωφροσύνη.
Frugalitèr, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, εὐτελῶς.
ad Frugem bonam redire, χρηστὸς αὖθις γίγνεσθαι.
Fruges, καρπὸς, ὀπὴ καρπία.
Frugi, χρηστὸς, σώφρων.
Frugifer, καρποφόρος, εὔφορος.
nullius Frugis, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Fruitio, ἀπόλαυσις.
Frumentaceus, σιτικός.
Frumentarius mercator, σιτοκάπηλος, σιτοπώλης.
Frumentatio, σιτολογία, ὀψισιτισμὸς, σίτησις, σιτωνία.
Frumentator, σιτολόγος, σιτώνης.
Frumentor, σιτολογέω, ἐπισιτίζομαι, σιτωνέω.
Frumentum, σῖτος, ὁ.
Frumentum metiri, σιτομετρεῖν.
Fruor, ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, *bonis*: ἐπιτυγχάνω, *cum genit.*
Fruſtatim, κατὰ μέρη.
Fruſtrà, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, ἀτέλεστα.
Fruſtrà conari, ματαιοπονεῖν.
Fruſtratio, ἀπάτη, ἀπότευγμα.
Fruſtro, ψεύδομαί σε, ἐξαπατάω, ἀποτυγχάνω.
Fruſtror, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Fruſtulum, ψωμίον, τεμάχιον.
Fruſtum, τεμάχιον, ψωμὸς, θραῦσμα.
Frutetum, θαμνὼν, τὸ ὕλημα.
Frutex, θάμνος, ὁ.
Fruticetum, θαμνωδὴς τόπος.
Frutico, θαμνίζω, θάμνους φύω.
Fruticoſus, θαμνώδης.
Fucatus, φυκωθείς.
Fuco, as, φυκόω.
ſine Fuco, ἀβόλως, ἁπλάστως.
Fucum alicui facere, φενακίζειν τινα.
Fucus, φύκος, εος, τό· *pro* fraudo, φενακισμὸς, ὁ.
Fucus, *pro* ape ſine ſpiculo, ὁ κηφὴν, ῆνος.
Fuga, φυγὴ, ἀναφυγὴ, φυξίς.
in Fugum vertere, τρέπειν εἰς φυγήν.
Fugam adorno, βουλεύω τὴν ὑποθέρασιν.
Fugax, φυγαδικὸς, φυγὰς, ἀλωπέτης.
Fugio, φεύγω, ἀλφεύγω τοὺς κινδύνους, *pericula*: *pro* latere, λανθάνειν.
Fugitivus, δραπέτης, φυγάς.
Fugito, δραπετεύω.
Fugo, φυγαδεύω ἐκ τῆς πόλεως· τροπὴν ποιήσας τῶν πολεμίων, *hoſtes*: διώκω.
Fui, ἦν, ἐγενόμην.
Fulcimentum, ἔρεισμα, τὸ· στήριγμα.
Fulcio, ἐρείδω, στηρίζω.
Fulcrum, ὑποστήριγμα, ἔρεισμα.
Fulcrum tori, *ſive* pes lecti, ἐρμίνιον, ἔρμιν, ῖνος.
Fulgeo, ἀπαυγάζω, στίλβω, σιλαγίζω.
Fulgetrum, ἀστραπὴ, στεροπὴ.
Fulgor, σιλας, αντος, τὸ· αὐγὴ, ῆς, ἡ.
Fulgur, ἀστραπὴ, στεροπὴ.
Fulguratio, ἀστραπὴ.
Fulguro, ἀστράπτω, ἀπαστράπτω.
Fulica, ἐρωδιὸς, ὁ.
Fuliginoſus, λιγνυώδης.
Fuligo, λιγνὺς, καπνία, ἄσβολος, ἡ· αἰθάλη.
Fullo, γναφεύς.
Fullonia, γναφεῖον, & γναφήϊον.
Fulmen, κεραυνὸς, ὁ.
Fulmine ictus, κεραυνίας, ὁ· κεραυνοβοληθείς.
Fulmineus, κεραύνιος.
Fulmino, κεραυνόω, κεραυνοβολέω.
Fulvus, κίρρος, οῦ, ὁ· πυρρός.
Fumarium, καπνὸς, καπνοδόχη.
Fumidus, καπνώδης.
Fumigo, καπνίζω.
Fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
Fumoſus, καπνώδης, φολόεις.
Fumus, καπνὸς, ὁ· φόλος, ὁ.
Funale, λαμπάς.
Funambulus, χοινοβάτης.
Functio, ἐνέργεια, ἐπιτελείωσις.
Functus, τελέσας, ἐνεργήσας.
Funda, σφενδόνη.
ſine Fundamento, ἀθεμέλιος.

Fundamentum,

Fundamentum, θεμέλιον, βάσις.
Fundamentum jacere, καταβάλλεσθαι θεμέλιον.
Fundatus, τεθεμελιωμένος.
Funditùs, ἄρδην, εἰς ἔδαφος, παντελῶς, ἐκ θεμελίων, ἐκ βάθρων.
Fundo, as, θεμελιόω, καταπροβάλλω.
Fundo, is, ἀποχέω, σπείδω, καταχέω, χωνεύω.
Fundo carens, ἀπυθμήν.
Fundum, πυθμὴν, βένθος, τὸ ἔδαφος, εος, τό.
Fundus, χωρίον, ἀγρὸς.
Funebris, ἐπιταφιος, ἐπικήδιος, ἐνταφιος.
Funebris concio, ἐπιτάφιος λόγος.
Funereus, ἐνταφιος, κήδιος.
Funero, ἐνταφιάζω, κηδεύω.
Funes nautici, ἀπόγαια, ὄπιγαια, κάμιλος.
Funesto, μιαίνω, ἐναγίζω, μιαιφονέω.
Funestus, ὀλέθριος, ἐναγὴς.
Fungor officio, τὰ καθήκοντα ἀποτελέω, πράττω τὸ προσῆκον, ἐπιτελέω.
Fungosus, μυκητώδης.
Fungus, μύκης, υ, & μύκης, ητος, βωλίτης.
Funiculus, χοινίον, καλώδιον, σπάρτη.
Funis, χοῖνος, σπάρτη, ης, ἡ.
Funus, κηδία, τάφος.
Funus curo, κηδεύω τινά.
Funus efferre, ἐκφέρειν νέκυν, vel ἀποθανόντα.
prodire in Funus, εἰς τὸ κῆδος ἀπαντᾶν.
Fur, κλέπτης, κλοπεὺς, φώρ.
Furacitas, κλεπτοσύνη.
Furacitèr, κλεπτικῶς.
Furax, ἐπίκλοπος, κλεπτικός.
Furca, δίκρανον.
Furcifer, κύφων, ωνος, ὁ.
Furens, ἐμμανὴς, μανικός.
Furentèr, μανικῶς.
Furfur, πίτυρον.
Fufuraceus, πιτυρώδης.
Furfures, τὰ πίτυρα.
Furiæ, ἐριννύες, ἀλάστορες, εὐμενίδες.
Furialis, μανιαδης, ἔμπληκτος.
Furibundus, ἐξισάμενος, μανιώδης.
Furiosus, μανιώδης, μανικός.
Furnaria, ἀρτοποιητική.
Furnarius panis, κλιβανίτης ἄρτος.
Furnus, κλίβανος, ἰπνός.
Furo, is, ere, μαίνομαι, ἐνθουσιάζω, ἐμμανὴς εἰμί.
Furor, oris, μανία, ἡ τ διανοίας παραφορά.
Furor, κλέπω, κλοπεύω, συλεύω.
Furore corripi, ἐκμαίνεσθαι, ἐνθουσιάζειν.
Furtim, κλεμμαδὸν, λαθραίως, λάθρα.
Furtivus, κλοπιμαῖος, λαθραῖος.
Furtum, κλοπὴ. κλέμμα.
Furvus, niger, ὀρφναῖος, μέλας, ἀμαυρὸς.
Fuscina, δίκρανον, τρίαινα, ἰχθυόκεντρον.
Fuscus, λευκόφαιος.
Fusè, χύδην.
Fusilis, χυτός, ῥυτὸς, χανευτός.
Fusior, χανευτὴς.
Fusorius, χωνευτικός.
Fustis, βάκτρον, ῥόπαλον, ξύλον,
Fusus, ἄτρακτος, κλωστήρ.
Futilis, χυδαῖος, φλυαρός.
Futilitas, φλυαρία, ματαιότης.
Futurus, a, um, γενησόμενος, ὁ μέλλων ἔσεσθαι, ἐσόμενος.

G.

GÆsus, teli genus, γαισὸς, ῦ, ὁ.
Galea, κόρυς, λόφος, ὁ, πῆληξ, ηκος, ἡ· περικεφαλαία.
Galeâ tegi, κρύπτεσθαι σκέπεσθαι.
Galeatus, ὁ κορυστής.
Galericulum, πιλίδιον, πιλίσκος, φενάκη.
Galerita, κορυδαλὸς, κόρυς.
Galerus & Galerum, πέτασος, πίλημα.
Galla, κηκὶς, ίδος, ἡ.
Gallicinium, ἀλεκτρυοφωνία.
Gallina, ἀλεκτορίς.
Gallinaceus, ἀλεκτόριος.
Gallinago, ἀσκαλώπας, αδος, ἡ.
Gallus, ἀλέκτωρ, ἀλεκτρυὼν, ὁ.
Gammarus, ὁ ἀσακός.
Ganea, πορνεῖον.
Ganeones, ἄσωτοι, γαστρίμαργοι.
Gangræna, γάγγραινα, ης, ἡ,
Gannio, κνυζάω & κνύζω, οὐλατίω.
Gannitus, κνυζηθμὸς, κνύζημα.
Gargarizo, γαργαρίζω.
Garrio, σωμύλλομαι, φλυαρέω, λυρέω, ἀδολεσχέω, κωτίλλω.
Garrulitas, ἀδολεσχία, φλυαρία, μωρολογία.
Garrulus, ἀδόλεσχος, λάλος, σώμυλος.
Garum, τὸ γάρον.
Gudeo, ἐπιγηθέω τινὶ, ἥδομαι τούτοις, χαίρω.
Gaudere alienis malis, ἐπιχαίρω ἐς κακά τινος.
Gaudium, χαρὰ, χάρμα, τό.
Gausape, ἀμφίμαλλον.
Gaza, γάζα, θησαυρός.
Gazophylacium, γαζοφυλάκιον.
Gehenna, γέεννα, ης, ἡ.
Gelasco, πήγνυμαι.
Gelatio, ἔμπηξις.
Gelatus, παγείς.
Gelidus, κρυερὸς, ψυχρὸς.
Gelo, as, κρυσταλλοῦμαι, πήγνυμι.
Gelu, κρυμὸς, & κρυμνὸς, κρύος, εος, τό.
Gelu concrescere, πήγνυσθαι ὑπὸ τοῦ κρύους.
Gemebundus, ὁ ἐπιστένων,
Gemellipara, διδυμοτόκος, διδυμοτοκέουσα.
Gemellus, διδυμάων, δίδυμος.
Geminatio, δίπλασιασμὸς, διδυμότης, ἐπαναδίπλωσις.
Gemino, διπλασιάζω, διπλόω.
Geminus, δίδυμος, δίπλος.
Gemisco, στένειν ἐπί τινα, στενάζω.

Gemitus,

Gemitus, στεναγμός.
Gemma, λίθος, ἡ.
Gemma in vitibus, ὀφθαλμός.
Gemmeus, λίθινος.
Gemmo, λιθίζω· & de vite, ὀφθαλμίζω.
Gemo, στενάζω, στένω ἐπί τινι, propter aliquid, ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι.
Gena, γένυς, ἡ· παρειά, γνάθος, ἡ.
Geneologia, γενεαλογία.
Gener, γαμβρὸς, ὁ.
Generalis, γενικὸς, καθολικός.
Generalitèr, καθολικῶς, γενικῶς.
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, γένεσις, γενεά.
Genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτω γένει ὢν, ἐγγύτατα γένους.
Genero, τίκτω, fœm. γεννάω verò virorum.
Generosè, γενναίως.
Generositas, εὐγένεια, γενναιότης.
Generosus, γενναῖος, ὁ εὐγενής.
Genialis, γαμήλιος, γενικός.
Genealitèr, τρυφερῶς, ἱλαρῶς, ἑορτασίμως.
Geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατωδῶς.
Geniculatus, πολυγόνατος, γονατώδης.
Geniculum, τὸ μικρὸν ἢ λεπτὸν γόνυ.
Genitale, τὸ αἰδοῖον.
Genitalis, γενιτικὸς, γενέθλιος, γόνιμος.
Genitor, γενέτης, γινέτωρ, γενέτωρ.
Genetrix, ἡ γινέτειρα.
Genitus, γεγενημένος, γεννηθείς.
Genio indulgere, καθ' ἡδονὴν πιεῖν.
Genius, ὁ δαίμων.
Gens, ἔθνος, γενεά· pro familiâ, φῦλον.
Gentiles, ἕλληνες, οἱ ἔξωθεν.
Gentilis, ἐθνικὸς, ἔμφυλος.
Genu, γόνυ, ατος, τό.
Genua flecto, γνάζομαι, γονυπετέω.
Genuinus, γνήσιος.
Genus, γένος, τό.
Geographia, ἡ γεωγραφία.
Geographus, γεωγραφός.
Geometra, γεωμέτρης.
Geometria, γεωμετρία.
Geometricè, γεωμετρικῶς.
Geometricus, ὁ γεομετρικός.
Germana soror, αὐτοκασιγνήτη.
Germanè, id est, sincerè, ἀδελφικῶς, γνησίως.
Germania, Γερμανία.
Germanus, Γερμανός.
Germanus frater, ὁμοπάτριος, ὁμοπάτωρ, αὐτάδελφος.
Germen, ὁ βλαστὸς, γέννημα, τό.
Germinatio, βλάστησις, ἔκφυσις.
Germino, βλαστέω, ἐκβλαστάνω.
Gero, κομίζω, φέρω, pro administro, πράττειν τὰ τ' πόλεως, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, gero me honestè.
Gerræ, οἱ λῆροι.
Gerro, φλυαρὸς, ληρώδης, ἀδόλιχος.
Gerulus, ὁ φορεὺς, ὁ φορτηγός.
Gesta, res gestæ, αἱ πράξεις, τὰ πεπραγμένα.
Gestare in utero, φέρειν ἐν γαστρί.
Gestatio, φορὰ, ἡ.
Gesticulator, μίμος, χειρονόμος.
Gesticulor, χειρονομέω.
Gesticulosus, ὑποκριτικὸς, χειρονομικός.
Gestio, is, ivi, γαυριάω, cum dat. pro cupere, προθυμεῖσθαι τὰ δέοντα, ὁρμάω.
Gesto, κομίζω, φέρω δακτύλιον, annulum: περιφορέω.
Gestus, ûs, χεῖρα, ὑπόκρισις.
Gibbus, κύρτωμα, κυφωσις, ὄγκωμα.
Gibbus, gibbosus, κυρτὸς, κυφός.
Giganteus, γιγάντειος, γιγαντιαῖος.
Gigas, γίγας, αντος, ὁ.
Gigno, γεννάω, de viris: τίκτω, de mulieribus: φύω.
Gilvus, ξιρρός.
Gingiva, ἔνυλον.
Girgillus, ῥόμβος.
Glaber, ψιλὸς, λεῖος, φαλακρός.
Glabresco, ψιλόομαι, μαδάω, φαλακρόομαι.
Glabro, ψιλόω, μαδίζω, φαλακρόω.
Glacialis, κρυμώδης, κρυερὸς, παγετώδης.
Glacies, κρύσταλλος, κρυμὸς, πάγος.
Glacio, as, πηγνύω.
Gladiator, μονομάχος, ἀθλητής.
Gladiatorius, μονομαχικὸς, ἀθλητικός.
Gladiolus, ξιφίδιον, μαχαιρίδιον.
Gladio confectus, ξιφόκτονος.
Gladium stringere, γυμνοῦν ξίφος, σπᾶσθαι ξίφος, ξιφουλκεῖν.
Gladius, ξίφος, τό· μάχαιρα.
Glandula, ἀδὴν, ένος, ὁ.
Glandulosus, ἀδενώδης.
Glans, βάλανος, ὁ.
Glans unguentaria, βάλανος μυρεψικὴ.
Glarea, ψηφὶς, ψάμμος, ἡ.
Glareola, ψαμμίον.
Glaucus, γλαυκός.
Gleba, βῶλος, ἡ, βῶλαξ, ἡ.
Glebosus, βωλώδης, ἀδρόβωλος.
Glis, iris, ἐλειός.
Glisco, cresco, αὐξάνω, ἐπιτείνομαι.
Globosus, σφαιρικὸς, σφαιροειδής.
Globulus, σφαιρίδιον.
Globus, σφαῖρα. pro multitudine hominum, σύστημα, τό.
Glocito, κακκάζω, κακκαβίζω.
Glomeratio, στρόμβωσις, ἕλιγμα.
Glomero, ἑλίσσω, στρομβόω.
Glomus, i, & eris, ἀγαθὶς, ίδος.
Gloria, δόξα, κλέος.
Gloriæ cupidus sum, ὀρέγομαι δόξης.
Gloriam consequi, εὐκλείας τυγχάνειν.
Gloriabundus, καυχηματίας.
Gloriatio, καύσησις, μεγαλοφροσύνη.
Glorifico, δοξολογέω τινὰ, ἐπικλείω.
Glorior, γαυριάω ταύτῃ, αὐχέω, καυχάομαι ἐπί τινι, ob aliquem rem.
Gloriosè, ευκλεῶς, ἐνδόξως.
Glorioſus, ἔνδοξος, κλειτὸς, ὁ, εὔδοξος· pro ostentatore, ἀλαζὼν, κενόδοξος.
Glos, ἡ γάλως, τ' γάλω.
Glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.
Gluma, ἔλυτρον, ἄχυρον.
Gluten & glutinum, κόλλα, ης, ἡ.
Glutino, κολλάω, συνάπτω.
Glutinosus, κολλώδης.

Glutio,

Glutio, *devoro*, καταπίνω, γλύζω.
Gnarus, ἐπιςήμων, ἔμπειρος.
Gnatus, *filius*, υἱὸς, τὸ τέκνον.
Gnavitèr, δραςικῶς, σπουδαίως.
Gnavus, *ſtrenuus*, δραςικὸς, δραςήριος, ἐνεργής.
Gnomon, γνώμων.
Gobius, κωβιός.
Goſſipium, πάμβαξ, ἐριοφόρον δένδρον.
Gracileſco, ἰσχνοῦμαι, λεπτύνομαι.
Gracilis, *tenuis*, ἰσχνός, λεπτός, ὁ.
Gracilitas, ἰσχνότης, λεπτότης.
Graculus, κορακίας, ου, ὁ.
Gradarius, ὁ βάδην πορευόμενος.
Gradatim, βάδην, κλιμακηδόν.
Gradatio, κλίμαξ, ἡ.
Gradior, βαίνω, πορεύομαι, ὁδεύομαι.
Gradus, βῆμα, ἀνάβαθρον, κλίμαξ.
Græcè, ἑλληνιςὶ, τῇ ἑλληνίδι.
Græcia, Ἀχαΐα, Ἑλλάς.
Græcor, κωμάζειν.
Græcus, ἕλλην, -ηνος, ἑλληνικὸς, ἀχαϊός.
Grallæ, arum, καλοβατῶν βάθρα.
Grallator, καλοβάτης.
Grallis incedere, σκωλοβατίζειν.
Gramen, πόα, χόρτος, χλόη.
Gramineus, ὁ τ' ἀγρώςεως, χλοηφόρος.
Graminoſus, χορτώδης, ποώδης.
Grammatica, ἡ γραμματική.
Grammaticè, γραμματικῶς.
Grammaticus, γραμματικός.
Granarium, σιτοφυλακεῖον, σιτοβολών.
Granatum, ἡ ῥοιὰ *vel* ῥοά.
Grandævus, πολυετὴς, προβεβηκὼς, γηραιὸς, μακρόβιος.
Grandeſco, μηκύνομαι, μεγαλύνομαι.
Grandiloquentia, μεγαλορρημοσύνη.
Grandiloquus, μεγαλορρήμων ὑψηγορός
Grandis, *de* ætate, προβεβηκὼς, πολυετής· *de* magnitudine, μεγαλεῖος, ὁ.
Grando, inis, χάλαζα.
Granoſus, κοκκώδης.
Granum, κόκκος, ὁ· χόνδρος, ου, ὁ.
Graphicè, γραφικῶς.
Graphicus, γραφικός.
Graphium, γραφεῖον.
Graſſatio, λωποδυσία, λῃςεία.
Graſſator, λωποδύτης.
Graſſor, *ſævio*, κατασκήπτω εἰς τὴν πόλιν, λωποδυτέω Ϯ Ἑλλάδα, *in Græciam*: ἐπέρχομαι.
Gratè, εὐγνωμόνως.
Gratia, ἡ χάρις.
Gratiâ meâ, ἐμὴν χάριν.
Gratiam habere, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, εἰδέναι χάριν τινὶ τούτε, χάριν τιθέναι.
Gratiam referre, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν ὑπέρ τινος.
Gratias agere, εὐχαριςεῖν τινὶ ὑπέρ πάντων, pro omnibus, χάριν οἶδα.
Gratificor, χαρίζομαι τινί τι, ἀρέσκω τινὶ, ἐνέργετέω, χάριν δίδωμι.
Gratioſè, χαριέντως.
Gratioſus, χαρίεις, εὔχαρις.
Gratis, δωρεὰν, προῖκα, ἀμισθί.
Gratitudo, εὐχαριςία, εὐγνωμοσύνη.
Gratuito, ἀμισθεί.
Gratuitus, ἄμισθος, προῖκα διδόμενος.
Gratulatio, σύγκαρμα, φιλοφροσύνη.
Gratulor, συγχαίρω σοι τέτε.
Gratum eſt, καθ' ἡδονὴν φαίνεται.
Gratum facio, *gratificor*, χαρίζομαι τινί τι.
Gratus, εὐγνώμων, εὔχαρις, *idem quod* acceptus, ἡδύς, χαρίεις.
Gravatè, ἀκουσίως, δυσχερῶς.
Gravatus, βεβαρυμένος.
Gravatus ſomnus, ὕπνῳ βαρυνθείς.
Gravedo, κόρυζα.
Graveolens, δυσώδης, βαρύοζος.
Graveolentia, δυσωδία.
Graveſco, βαρύνομαι.
Gravia patior, δεινοπαθέω.
Gravida, ἔγκυος, ἐν γαςρὶ ἔχουσα.
Gravis, βαρὺς, εῖα, ὺ, & *pro* moleſto, δεινὸς, βαρὺς, χαλεπὸς· *item pro* ſevero viro, σεμνός.
Gravis animo, βαρύθυμος, βαρύψυχος.
Gravitas, βάρος, τὸ· βαρύτης· *pro* ſeveritate, σεμνότης.
Gravitas orationis, δεινολογία.
Gravitèr, *moleſtè*, βαρέως, δυσχερῶς, χαλεπῶς, & cum auctoritate, σεμνῶς.
Gravitèr ferre, δυσχεραίνειν· ἀγανακτέω τῷ θανάτῳ, *mortem*: χαλεπῶς ἔχειν.
Gravo, βαρύνω, πιέζω.
Gravor, βαρύνομαι, δυσφορέομαι.
Gregarius, ἀγελαῖος.
Gregatim, ἀγεληδόν· κατ' ἀγέλην.
Gremium, κόλπος.
Greſſus, ûs, βάδισμα, τὸ βῆμα.
Grex, ἀγέλη, ποίμνη.
Grumus, θρόμβος, χόνδρος.
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω.
Grunnitus, γρύλλισμος, ὁ.
Grus, γέρανος, ὁ.
Grullus, γρύλλος.
Gryphes, γρύφες.
Gubernaculum, πηδάλιον, οἴαξ, ὁ.
Gubernare remp. διοικεῖν τὰ κοινά.
Gubernatio, κυβέρνησις, διοίκησις.
Gubernator, κυβερνήτης, διευθυντὴς, πρύτανις.
Gubernatrix, κυβερνήτειρα.
Guberno, κυβερναῶ ναῦν, *navem*: *pro* adminiſtro, διοικέω Ϯ πόλιν.
Gula, οἰσοφάγος, λαιμὸς, ὁ.
Guloſitas, γαςριμαργία.
Guloſus, γαςρίμαργος.
Gummi, κόμμι.
Gurges, *pro* homine inſatiabili, λαφύσιον, λαίμαργος· ἡ δίνη, πέλαγος.
Gurgulio, γαργαρεών· *pro* vermiculo, τρωξηκός.
Gurguſtium, Gurguſtiolum, οἰκιδίον.
Guſtatus, γεῦσις.
Guſto, γεύομαι.
Guſtus, γεῦσις, ἡ· γεῦμα, τό.
Gutta, σακτὴ, ῥαγὶς, σαλαγμός.
Guttatim, κατὰ σαγόνα.
Guttula, ψεκάδιον, ου, τό.
Guttur, βρόγχος, φάρυγξ, λάρυγξ.
Gutturnium, πρόχοος.
Gymnaſii prefectus, γυμνασίαρχος.

Gymnaſium, γυμνάσιον.
Gypſo illino, γυψόω.
Gypſum, γύψος, ὁ.
Gyro, γυρόω τι, κυκλόω, δινεύω.
Gyrus, γυρὸς, γύρωσις.

H.

HAbena, ἡ ἡνία.
Habendus, ἐκτέος.
Habeo, ἔχω, *pro* tenere, κρατῶ τινός· *item pro* credere, δοκέω· ſic τιθέναι τινὰ εἰς τὺς ἐχθρούς.
Habere rationem, λόγον ἢ πρόνοιαν ποιεῖσθαι· ἐκιμελέομαι τύτου.
Habere ſe benè, *vel* malè, ἔχειν καλῶς, ἢ φαυλότατα.
Habilis, εὐάρμοστος, ἐπιτήδειος, δέξιος.
Habilitas, εὐαρμοστία, ἐπιτήδεια.
Habitabilis, οἰκήσιμος, οἰκητός.
non Habitabilis, ἀνοίκητος.
Habitaculum, οἴκημα.
Habitatio, οἴκισμὸς, οἴκησις.
Habitator, οἰκήτωρ, οἰκητής.
Habito, οἰκέω πόλιν, *vel* ἐν τῇ ἄστει, *in urbe*, ναίω, κατοικέω, ναιετάω.
Habitudo, ἕξις, κατάστασις, διάθεσις.
Habitus, ἡ ἕξις, διάθεσις, κατάστασις, σχῆμα.
Hac, ταύτη, τῇδε.
Hactenus, μέχρι τῦ δε, μέχρι τύτυ.
Hac, αὕτη.
Hædulus, ἐρίφιον.
Hædus, ἔριφος.
Hæredem inſtituere, κληρονόμον τινὰ ἀπολείπειν.
Hæredipeta, κληρονομεύς.
Hæreditarius, κληρονομέμενος.
Hæreditas, κληρονομία, κλῆρος.
Hæreditatem adire, πορεύεσθαι εἰς τὰ κτήματα, κλῆρον λαμβάνειν.
Hæreo, συνάπτω πρός τι, *alicui*: συμφύομαι, *pro* dubitare, ἀμφισβητεῖν περί τινος.
Hæres, edis, κληρονόμος.
Hereſis, αἵρεσις, ἡ.
Hæreticus, ἑτεροδοξὸς, αἱρετικός.
Hæſitantia, ἡ ἀπορία.
Hæſitatio, ἀπορία.
Hæſito, ἀπορέω, ἴχομαι.
Halcyon, ἀλκυών, ονος, ἡ.
Halcyonei dies, ἀλκυόνειοι ἡμέραι, ἀλκυονίτιδες.
Halec, μαινὶς, ιδος, μαίνη.
Halecula, μαινίδιον.
Halitus, ἀναπνοὴ, ἐκπνοὴ, ἄσθμα.
Hallucinatio, παραβλεψις, ἁμάρτημα, πλάνη.
Hallucinor, παραβλίπω, σφάλλομαι.
Halo, ἀτμίζω, ἐκπνέω.
Hamatus, ἀγκιστρωτός.
Hamo capio, ἀγκιστρεύω.
Hamus, ἄγκιστρον.
Hara, συφεός, συῶν εὐνή.
Hariolatio, μαντεία, χρησμῳδημὸς.
Hariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδῶ.
Hariolus, μάντις, ὁ, χρησμολόγος.
Harmonia, ἁρμονία.
Harpago, ἅρπαξ.
Haruſpex, ἱεροσκόπος, μάντις.
Haruſpicina, ἱεροσκοπικὴ.
Haſta, δόρυ, τὸ, λόγχη, ἔγχος, εος.
ſub Haſtâ vendere, λαφυροπωλεῖν τι.
Haſtatus, λογχαῖος, λογχοφόρος.
Haſtile, τὸ ἀκοντίε ξύλον, ἡ λόγχη.
Haud, οὐ, μὴ, οὐχί.
Haud dubiè, ἀναμφισβητήτως.
Haudquaquam, ἡ μὴ, οὐχὶ, οὐδαμῶς.
Haud ita pridem, πρὸ βραχέος, πρὸ μικρῦ.
Haurio, ἀρύομαι, ἀντλάω, ἀντλέω.
Hauſtrum, *ſitula*, ἄντλιον, ἄντλημα.
Hebdomas, ἑβδομὰς, άδος, ἡ.
Hebes, *obtuſus*, ἀμβλὺς, έος, ὁ· *ſtupidus*, ἀναίσθητος.
Hebeſco, ἀμβλύνομαι, ἀμβλὺς γίνομαι, ἀμαυρόομαι.
Hebetatio, ἄμβλυσις.
Hebetior, ἀμβλύτερος.
Hecatombe, ἑκατόμβη.
Hebeto, ἀμβλύνω.
Hedera, κισσὸς, ὁ.
Hederaceus, κίσσινος, κισσήεις.
Hei, οἴμοι.
Helleborum, ἑλλέβορος, ε, ὁ.
Helluatio, λαφυγμὸς, ἀσωτία, λιχνεία.
Helluo, onis, καταφαγὰς, ἄσωτος, πολυφάγος, γαστρίμαργος, λαφύκτης.
Helluor, λαφύσσω, καταπίνω.
Hem, φεῦ, ἰδού.
Hemina, κοτύλη, ἡμίνα.
Hemiſphærium, ἡμισφαίριον.
Hepar, ἧπαρ.
Hepaticus, ἡπατικός.
Hera, δέσποινα, δεσπότις, κυρία.
Heracleus lapis, ἡράκλειος λίθος.
Herba, βοτάνη, πόα, χόρτος, χλόη.
Herbaceus, βοτανώδης, ποώδης.
Herbarius, βοτανικός.
Herbas colligo, βοτανολογέω.
Herbidus & Herboſus, βοτανώδης, χλοώδης.
Herbis victitans, πηφάγος.
Hercle & Hercule, νὴ τὸν ἡρακλέα, ναί.
non Hercle, μὰ δία· μὰ τὸν ἡρακλέα.
Hercules, Ἡρακλῆς, έος, ὁ.
Heri, χθὲς, ἐχθὲς, τῇ παρελθούσῃ.
Heri & nudiſtertius, χθὲς ἢ πρώην.
Heri veſperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
Herilis, δεσποτικός.
Hernia, κήλη, ἐντεροκήλη.
Hernioſus, κηλικός.
Heroicus, ἡρῶος, ἡρωϊκός.
Heroina, ἡραΐνη, ἡρώνη.
Heros, ἥρως, ωος, ὁ.
Herus, δεσπότης, κύριος.
Heſperus, ἕσπερος.
Heſterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
Heſternus, ἐχθεσινὸς, χθιζὸς, σῦ, ὁ.
Heu, φεῦ, ὦ, ὤμοι.
Heus, ὦ.

Hiatus,

Hiatus, τὸ χάσμα, ἡ χάσμη.
Hic, *pronomen*, ὅδε, ὅγε, οὗτος.
Hic, *adverb.* ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
Hiccine, μῶν ὅτος, μῶν οὐχ ὅδε.
Hilareſco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι.
Hilaro animo eſſe, φαιδρὸν, ἢ περιχαρῆ εἶναι.
Hilaris, φαιδρὸς, ἱλαρὸς, περιχαρής.
Hilaritas, ἱλαρότης.
Hilaritèr vivo, εὐθηνίως, εὐθύμως διαζιόω, ἡδέως ζῆν.
Hilla, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος.
Hinc, ἔνθεν, ἐνθένδε, ἐντεῦθεν.
Hinc & illinc, ἔνθεν κ᾽ ἔνθεν.
Hinc atque hinc, ἐκ μὲν τοῦ ὁπατέρα.
Hinnio, χρεμετίζω.
Hinnitus, χρεμετισμὸς, ὁ.
Hinnulus, νεβρὸς, ὁ.
Hio, χαίνω & ἀναχάσκω.
Hippodromus, ἱππόδρομος.
Hippomanes, τὸ ἱππομανές.
Hircinus, τραγικὸς, τραγικός.
Hircorum fœtor, κινάβρα, γράσος, ὁ.
Hircum olere, τραγίζειν, κινάβρᾶν.
Hircus, τράγος, ὁ.
Hirquus, κάνθος, ὁ, ὁ.
Hirſutia, τὸ δασὺ, τραχὺ, δασύτης.
Hirſutus, Hirtus, λάσιος, δασύς.
Hirudo, βδέλλα.
Hirundo, χελιδὼν, ὁ.
Hiſco, χαίνω.
Hiſpidus, δασὺς, λάσιος.
Hiſtoria, ἱστορία.
Hiſtoriam ſcribo, ἱστορέω, λογιγραφέω.
Hiſtoricus, ἱστοριογράφος, λογόγραφος, συγγραφεύς.
Hiſtriones, ὑποκριταὶ, μῖμοι.
Hiulco, χίζω, λαχίζω.
Hiulcus, κεχηνὼς, διιχισμένος.
Hoc, τοῦτο.
Hoc loco, ἐνταυθοῖ.
Hoc modo, τοῦτον τρόπον, ἐκείνως.
Hoc tempore, ἐν τᾷ παρόντι, εἰς παρόν.
Hodiè, σήμερον, *vel* τήμερον.
In Hodiernum uſque diem, μέχρι τ᾽ τήμερον ἡμέρας.
Homicidia, ἀνδροφόνος, ἀνδροκτόνος.
Homicidium, ἀνδροφονία.
Hominum frequentia, πολυανθρωπία, ἀνδροπλήθεια.
Homo, ἄνθρωπος, ὁ κ᾽ ἡ· βροτός.
Homo nihili, ἀνθρώπος ἄχρηος.
Homunculus, Homuncio, ἀνθρωπίσκος, ἀνθρώπιον.
Honeſtas, καλοκαγαθία, κάλλος, κοσμιότης.
Honeſtè, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
Honeſtiſſimus, ἐπιφανέστατος.
Honeſto, τιμάω τινὰ, ἐπικοσμέω.
Honeſto loco naſci, γίγνεσθαι καλῶς.
Honeſtum, τὸ καλόν.
Honeſtus, καλὸς, εὐσχήμων, σεμνὸς, ἔντιμος.
Honor *vel* Honos, τιμὴ, κλέος.
Honorabilis, ἔντιμος, ἐπιτίμιος, σεβαστὸς, ἀξιότιμος, γεραρός.
Honorandus, τιμητέος.
Honorarium, γερούσιον, τὸ γέρας.
Honorarius, ὁ τιμητικὸς, γερέσιος.
Honoratus, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoratus valdè, γεραρός.
Honore afficio, τιμᾷν τινα μεγίσαις τιμαῖς, ſummis honoribus, ἄγω ἐν τιμῇ τινα, τίμω τιμὰς, γεραίρω, πρεσβεύω.
Honore privo, ἀτιμόω.
Honorem exhibeo, ἀπονέμειν τινὶ τιμὴν, τιμάω.
Honorificus, τίμιος, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoris expers, ἄτιμος, ἐκτὸς τιμῆς.
Hora, ὥρα, ἡ.
quota eſt Hora? ὁποσάτην ἐστὶ τὸ στοιχεῖον.
Hordaceus, κρίθινος.
Hordeum, κρίθη, ἡ.
Hornus, αὐτοετής.
Horologium, ὡρολόγιον.
Horrendus, φρικτέος, φοβερός.
Horreo, φρίττω, ὀρρωδέω.
Horreſco, ἐπιφρίττω.
Horreum, ἀποθήκη, σιτοφυλακεῖον.
Horribilis, φοβερὸς, φρικτὸς, φρικώδης.
Horridus, δασὺς, λάσιος· *pro* duro, aſpero, φρικτὸς, φρικώδης.
Horror, φρίκη.
Horſum, δεῦρο, ἔνθα.
Hortamen & hortamentum, παράγγελμα, νουθέτημα, κέλευσμα.
Hortatio, ὑποτροπὴ, νουθέτησις, παράκλησις.
Hortator, κελευστής.
Hortenſis, κηπαῖος.
Hortor, παρακαλέω τινὶ ἐπί τι, προτρέπω, παραινέω σοι τοῦτο, ἐπεγείρω, πρὸς ἀρετὴν, ad virtutem, νουθετέω.
Hortulanus, κηπικὸς & κηπωρός.
Hortulus, κηπίον, κηπίδιον.
Hortum excolo, κηπεύω.
Hortus, κῆπος.
Hoſpes, ξένιος, ξενοδόχος.
Hoſpita, ξένη, ξενοδόχος.
Hoſpitalis, ξενικὸς, φιλόξενος.
Hoſpitalitas, φιλοξενία, ξενία.
Hoſpitalitèr, ξενίως, φιλοξένως.
Hoſpitio excipio, πάνυ λαμπρῶς ξενίζω τινὰ, ξενόω, ξενοδοχέω.
Hoſpitium, ξενὼν, καταλυμα, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Hoſpitor, ξενοδοχέω, ξενίζω τινά.
Hoſtia, θυτία, θῦμα.
Hoſtiam immolare, θῦσαι θυσίαν.
Hoſtilis, πολέμιος, ἐχθρὸς, πολεμικὸς, δυσμενής.
Hoſtilitas, δυσμένεια, ἀπέχθεια.
Hoſtilitèr, πολεμικῶς, πολεμίως.
Hoſtimentum, ἀμοιβὴ, ἀνταμοιβή.
Hoſtis, ἐχθρὸς, πολέμιος, ἐναντίος.
Huc, *adverb.* δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
Huc ades, δεῦρο ἴθι.
Huc & illuc, δεῦρο κἀκεῖσε.
Huc uſque, μέχρι τῦδε, μέχρι τούτου.
Hui, βάβαι, ὤ, φεῦ.
Hujuſmodi, τοιοῦτος.
Humanitas, ἀνθρωπότης, φιλανθρωπία, ἐπιεικεία.

Humanitèr,

Humanitèr, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπείως.
Humanitas, *more humano*, ἀνθρωπικῶς.
Humanum ſe præbere, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα.
Humanus, φιλάνθρωπος, ὁ ἡ ὸ· ἀνθρώπινος, ἐπιεικής.
Humatio, ταφὴ, ἐνταφιασμὸς, ἐνταφιεν.
Humecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἰκμάζω.
Humeris geſtare, βαστάζειν τι, φέρειν τι, αἴρεσθαί τι.
Humerus, ὦμος.
Humi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαί.
Humiditas, ὑγρασία, ἰκμασία, νοτία.
Humidus, ὑγρὸς, διυγρὸς ὁ, νότιος.
Humiliatio, ταπείνωσις.
Humilio, ταπεινόω.
Humilis, ταπεινὸς, ἄδοξος.
Humilitas, ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη.
Humilitèr, ταπεινῶς.
Humilitèr ſentire, ταπεινοφρονεῖν.
Humo, θάπτω ἀποθανόντας, νεκροὺς ἐνταφιάζω.
Humor, oris, νοτὶς, ὑγρότης, ἰκμάς.
Humus, ἡ γῆ, χθών.
Hyacinthus, ὑάκινθος.
Hyæna, ὕαινα.
Hyberna, τὰ χειμάδια χωρία.
in Hyberna proficiſci, ἐς χειμαδίην φοιτᾶν, *Herod. ſub.* χώραν *vel* γὴν.
Hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον, ὁ χειμάδιος τόπος.
Hyberno, λαχειμάζω, χειμάζω.
Hyberno tempore, χειμερίνης ὥρας.
Hybernus, χειμερινὸς, χειμέριος.
Hydropicus, ὑδροπικός.
Hydrops, ὕδρωψ, ωπος.
Hyematio, παραχειμασία, χειμασία.
Hyemo, χειμάζω, χειμερίζω.
Hyems, χειμὼν, χείμα.
Hymen, ὑμὴν.
Hymnus, ὕμνος.
Hyperbole, ὑπερβολή.
Hypocrita, ὑποκριτής.
Hypodidaſculus, ὑποδιδάσκαλος.
Hyſtrix, ὕστριξ, ικος, ἡ.

I.

JAceo, κεῖμαι, κατάκειμαι, ἐν γῇ, in ſolo, ἀναπίπτω, κατακλίνομαι.
Jacere fundamentum, τὴν ἀρχὴν ὑποθέσθαι, *vel* βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, θεμελιοῦν.
Jacere probra, κακοῖς βάλλειν τινά.
Jacio, is, βάλλω τινὰ λίθοις, lapidibus, ῥίπτω.
Jactabundus, ἀλαζὼν, ὁ.
Jactantia, Jactatio, μεγαλαυχία, ἀλαζονεία.
Jactator, ἀλαζονικός.
Jactito, θρυλλέω, ἐπικομπάζω.
Jacto, *frequentèr jacio*, ἀναρῥιπτέω, ῥιπτάζω, τι· *pro ſeſe effere*, μεγαλαυχίω, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Jactura, ζημία, βλάβη.
Jacturam facere, ζημιοῦσθαι τὴν ψυχὴν, animæ.
Jactus, βολὴ, ἀποβολή.
Jaculandi peritia, εὐστοχία, εὐημονία, ἰοτοξία.
Jaculandi peritus, εὔστοχος, εὐδικήμορος.
Jaculatio, ἀκόντισμα.
Jaculator, ἀκοντιστὴς, τοξότης, ου, ὁ.
Jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθον, *vel* τινὰ λίθῳ.
Jaculum, ἀκόντιον, δόρυ, ατος, τό.
Jam, ἤδη, νῦν.
Jamdiu, πάλαι, ἐκ πολλοῦ χρόνου.
Jamdudum, πολὺν ἤδη χρόνον.
Jam jam, παραυτίκα.
Jam indè à pueris, εὐθὺς ἐκ παίδων.
Jam nunc, *hoc tempore*, ἤδη νῦν, ἐν τῷ νῦν.
Jam olim, ἐκ πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Jam pridem, πάλαι.
Janitor, θυρωρὸς, ὁ ἡ· πυλωρός.
Janua, θύρα, πύλη, εἴσοδος.
Januam cædere, θυροκοπῆσαι.
Januarius, ἰανουάριος, γαμηλιών.
Ibi, *adv.* αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτοῦ, ἐνταῦθα.
Ibidem, αὐτόθι, αὐτοῦ.
Icere fœdus, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo, σπονδοποιεῖσθαι.
Ico, ici, πλήττω, τύπτω, παίω.
Ictericus, ἰκτερικός.
Icterus, ὁ ἴκτερος.
Ictus, ûs, πληγὴ, πλῆγμα.
Id, τοῦτο.
Idcirco, διὸ, διόπερ, δι' αὐτοῦ.
Id quod res eſt, τὸ ὄν.
Idea, ἡ ἰδέα, ας.
Idem, *maſc.* ὁ αὐτὸς, αὐτὸς, οὗτος.
Identidem, ἑκάστοτε, ὡσαύτως, αὐθις καὶ αὖθις.
Ideo, διὸ, διότι, λαὶ τοῦτο.
Ideo quod, λαὶ τοῦτο, διότι, τούτων ἕνεκα.
Idiota, ἰδιώτης.
Idolatria, εἰδωλολατρία.
Idolum, εἴδωλον.
Idonè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς.
Idoneus, ἐπιτήδειος, ὁ καὶ ἡ, εἰς τοῦτο χρήσιμος ἐπί τι, ἱκανὸς ἐπαρκής.
non Idoneus, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Jecur, jecoris, ἧπαρ, ατος, τό.
Jejunè, ἀπαξί, ἐνδεῶς.
Jejunii dies, νήστιμος ἡμέρα.
Jejunium, νηστεία, ἀπαξία, ἀσιτία.
Jejuno, νηστεύω, ἀσιτέω.
Jentaculum, ἀκράτισμα, τὸ· ἔμβρωμα, τό. προωϊνὸν ἄριστον.
Jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.
Jeſus, Ἰησοῦς.
Igitur, ἄραγε, δὴ, γοῦν, τοιγαροῦν.
Ignarus, ἀγνώς, ὁ καὶ ἡ· ἀνεπιστήμων.
Ignarus philoſophiæ, ἀφιλόσοφος.
Ignavè, ῥαθύμως.
Ignavia, ῥαθυμία, ἀργία.
Ignavus, ῥάθυμος, ἀργὸς, ὁ· ἀκηρὸς, ἀπράγμων.

Ignavus ſum, ἀργέω, ῥᾳθυμέω.
Igneus, πυρινὸς, ἔμπυρος.
Igniarium, πυρίον, ἴναυσμα, ἐμπύρευμα.
Ignis, τὸ πῦρ, ἤφαιστος, ε, ὁ.
Ignis ſacer, ἐρυσίπελας, τό· πῦρ ἄγριον.
Ignitus, πυρόεις, πυρώδης, διάπυρος.
Ignobilis, δυσγενὴς, ὁ ἡ· ἀκλὴς, ἀγενὴς, ἄγνωστος, ἄδοξος, ἄσημος.
Ignobilitas, δυσγένεια, ἀγένεια. ἀδοξία.
Ignominia, αἰσχύνη, ὀνειδος, τό· ἀδοξία, ἀτιμία.
Ignominiâ afficere, καταισχύνειν, ἀτιμᾶσθαι.
Ignominioſum ducere, ἐν αἰσχύνῃ, ἐν αἰσχρῷ τιθέναι.
Ignominioſus, ἄτιμος, ἄδοξος.
Ignorandum eſt, ἀγνοητέον.
per Ignorantiam aliquid facere, δι' ἀπειρίαν τι πρᾶξειν.
Ignoratio, *vel* Ignorantia, ἄγνοια, ἀγνόημα, ἀγνωσία.
Ignoro, ἀγνοέω, ἐπιλανθάνομαι, οὐκ οἶδα.
Ignoſcibilis, *veniâ dignus*, συγγνωστός.
Ignoſco, συγγινώσκω τινὶ τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην δίδοναι.
Ignotum erat, ἄδηλον ἦ.
Ignotus ἀγνὼς ἐμοὶ, ἄδηλος, ἄγνωστος.
Ilex, ilicis, πρῖνος.
Ilia, λάπαρα, κενεὼν, κῶλον.
Ilicet, *ſtatim*, εἶεν δή, ἴθι, παραυτίκα.
Ilico, εὐθὺς, εὐθέως, παραυτίκα, αὐτόθεν.
Illabor, εἰσπίπτω εἰς, καταῤῥέω εἰς τὴν γῆν, κατολισθαίνω.
Illaboratus, ἀκατέργαστος, ἀκατασκεύαστος.
Illic, ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν.
Illacrymo, καταδακρύω, κατολοφύρομαι.
Illæſus, ἀπαθὴς, ἀζήλευτος, ἀλωβητος, ἀπήμων.
Illaqueo, ἐμπεριβάλλω, παγιδεύω.
Illaudatus, ἀνεγκωμίαστος.
Ille, a, ud, ἐκεῖνος, αὐτός.
Illecebræ, θέλγητρα, ἐπαγωγαὶ, δέλεαρ, ατος.
Illecebroſus, ἐπαγωγὸς, θελκτήριος.
Illectus, θελιασθείς.
Illegitimus, ἀνέγγυος, ὁ ἡ ἄ· ἄνομος, νόθος, ε, ὁ· ἔκθετος.
Illibatus, *purus*, ἄψαυστος, ὁ ἡ ἄ· ἄφθορος, ἄθικτος, ἀμίαντος.
Illiberalis, ἀνελεύθερος, δυσπρεπὴς.
Illiberalitas, ἀνελευθερία, ἀγένεια.
Illiberaliter, ἀνελευθέρως, δυσπρεπῶς.
Illic, ἐκεῖ & αὐτόθι, αὐτοῦ.
Illicio, ἐπάγω, θηράω τινὰ, ἑλκύω, δελεάζω.
Illicitè, ἀθέσμως, ἀθεμίτως.
Illicitus, ἄθεσμος, ὁ ἡ ἀθέμιτος, ὁ ἡ· παράνομος, ἀπρεπὴς.
Illicò, αὐτόθι, παραυτίκα, εὐθύς.
Illido, προσβάλλω, ἐπάγω, προσκρούω.
Illigatus, προσδεθεὶς,
Illigo, προσδέω, συνάπτω.
Illinc, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ἐντεῦθεν.
Illino, ἐπιχρίω, ἐναλείφω.
Illiſus, προσβληθείς.

Illiteratus, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἀμαθὴς, ὁ.
Illitus, ἐπικεχρισμένος, ἐπιχρισθείς.
Illotis-manibus, ἀνίπτοις χερσὶν.
Illotus, ἄλυτος, ἀνίπτος, ὁ ἡ ὄ.
Illuc, ἐκεῖσε, ἐκεῖ, ἔνθα.
Illuceo, ἐμφαίνομαι, ἐπιλάμπω.
Illuceſcente die, ὑπολαμπούσης ἡμέρας.
Illudo, ἐμπαίζω, ἐντρυφάω, ἐπισκώπτω, καταικτιρτομέω.
Illuminatio, ἐπίλαμψις.
Illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, καταλάμπω, αὐγάζω.
Illunis nox, νὺξ ἀσέληνος.
Illuſio, ἔμπαιγμα.
Illuſor, ἐμπαίκτης, εἴρων.
Illuſtratio, καλλώπισμα, τό· αὔγασμα, τό.
Illuſtris, φαιδρὸς, λαμπρός· *pro* nobili, ἐπιφανὴς, εὐδόκιμος.
Illuſtriſſimus, διασημότατος, κύδιστος, ἐνδοξότατος.
Illuſtro, καταλάμπω, καταυγάζω· *pro* declarare, δηλοῦν, φανεροῦν.
Illuſus, ἐμπεπαιγμένος.
Illuvies, ἀλυσία, ἡ.
Imaginatio, φαντασία.
Imaginor, φαντάζομαι, εἰκάζω.
Imago, εἰκὼν, ονος, ἡ· ἄγαλμα, τό· τὸ εἶδος.
Imaguncula, εἰκόνιον, ἀγαλμάτιον.
Imbecillis, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος, ἀδύνατος, ἀβλαχρός.
Imbecillis ſum, ἀδρανέω, ἀσθενέω.
Imbecillitas, ἀδυναμία, ἀῤῥωστία.
Imbellis, ἀπόλεμος, ἄμαχος, ἀνανδρος, δειλός.
Imber, ὄμβρος, ὁ.
Imberbis, ἀγένειος, ἀπώγων.
Imbibo, ἐμπίνω, εἰσδέχομαι, ἐλλαμβάνω.
Imbrex, icis, σωλὴν, γείσιον.
Imbricatim, γεισωειδῶς.
Imbuo, ἐμβρέχω, ἐμβάπτω· *pro* erudio, παιδεύω.
Imbutus ſacris literis ab infantiâ, ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμένος.
Imitabilis, μιμητός.
Imitatio, μιμησις, μίμημα, ζήλωμα.
Imitator, μιμητὴς, ζηλωτής.
Imitor, μιμέομαί τινα.
Immaculatus, ἄμωμος, ἄσπιλος· ὁ ἡ ὄ, ἀμίαντος.
Immadeo, ἐμβρίχομαι.
Immanis, *crudelis*, θηριώδης, ἄγριος, ἀπηνὴς, πελώριος.
Immanitas, ἀγριότης, ἀπήνεια, ὠμότης.
Immanſuetus, ἀτιθάσευτος, & ἀτίθασσος, ὁ ἡ ὄ· ἀνήμερος.
Immarceſſibilis, ἀμαράντινος.
Immaturâ morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀνηρπασθείς.
Immaturitas, ἀωρία.
Immaturus, ἄωρος, ὁ ἡ ὄ· πρόωρος.
Immediatè, ἀμέσως.
Immedicabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Immemor, ἀμνήμων, ὁ ἡ ὄ· ἐπιλαθόμενος.
Immemor ſum, ἀμνημονέω.

Immen-

Immensitas, ἀμετρία.
Immensus, ἄμετρος, ἀμέτρητος.
Immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, καταδύνω, ἐναποκλύω.
Immeritò, ἀναξίως, παρὰ τὴν ἀξίαν.
Immeritus, ἀναξιος, ὁ μηδὲν ἀφλημῶς.
Immersio, βαπτισμὸς, ἔμβαμμα.
Imminens bellum, ὁ ἐπιὼν, ὁ πρασιὼν, ὁ ἐνεστὼς πόλεμος.
Immineo, ἐπίκειμαι, ἐπέχω, πεξανίσταμαι.
Imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, θάνατος, mors.
Imminuo, ἐλατῶω, σμικρύνω, μειόω, ἐλάττονα ποιῶ.
Imminutio, ἐλάττωσις, μείωσις.
Immiſceo, ἐμμίγνυμι.
Immiſericorditèr, ἀνελεημόνως, ἀνοικτεί.
Immiſericors, ἀνελεήμων, ὁ μὴ ἢ ἄνοικτος, δύσοικτος.
Immiſſio, ἐνεσία, ἔφεσις.
Immitis, ἀνελεήμων, ἀπηνὴς, ἀμείλιχος.
Immitto, ἐμβάλλω, ἐπιβάλλω τινὶ, τὰς χεῖρας, manus alicui.
Immobilis, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος.
Immoderatio, ἀμετρία, ἀταξία.
Immoderatus, ἄμετρος, ὁ μὴ ἢ ἀσύμμετρος, ἄτακτος.
Immodeſtè, ἀτάκτως, ἀκρατῶς, ἀκόσμως.
Immodeſtia, ἀμετρία, ἀφροσύνη, ἀκοσμία.
Immodeſtus, ἄμετρος, ἀκόλαστος, ἄκοσμος, ἄτακτος, ἄφρων.
Immodicè, ὑπερμέτρως, ἀσώτως.
Immodicus, ὑπέρμετρος, ἄκρατος.
Immolare homines, ἀνθρωποθυτεῖν.
Immolatio, ἡ θυσία, τὸ θῦμα.
Immolo, θύω, ἐπιθύω, ἐπισφάττω.
Immorigerus, δυσήνιος, ὁ μὴ ἢ.
Immorior, ἐναποθνήσκω, ἐπιθνήσκω.
Immoror, ἐνδιατρίβω τινὶ, vel κατά τι, vel περί τι, ἐμμένω, ἐγχρονίζω τινί.
Immortalem facio, ἀθανατίζω.
Immortalis, ἀθάνατος, αἰώνιος, ὁ μὴ ἢ ἀκήρατος, ὁ μὴ ἢ ἄφθαρτος.
Immortalitas, ἀθανασία, ἀφθαρσία.
Immotus, ἀκίνητος, ἄσειστος, ὁ μὴ ἢ.
Immundities, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Immundus, ἀκάθαρτος, μιαρός.
Immunis, ἀτελὴς, ἀνεισφόρος, ἀσύμβολος, ἀφορολόγητος.
Immunitas, ἀτέλεια, ἀνεισφορία.
Immunitus, ἀτείχιστος, ὁ μὴ ἢ ἀφύλακτος, ἄφρακτος.
Immurmuro, ἐπιμορμύρω, ὑποψιθυρίζω.
Immutabilis, ἀμεταβλητος, ἀμετάθετος.
Immutatio, ἐναλλαγὴ, ἐνάλλαξις, ἀλλοίωσις.
Immuto, μεταβάλλω τι, μεταμείβω τι.
Imò, μᾶλλον δὲ, ἀλλάτε, καὶ μενοῦν.
Impar, ἄνισος, ἀνάρτιος.
Imparatus, ἀπαράσκευος, ἀπαρασκεύαστος.
Imparitèr, ἀναρτίως, ἀνίσως.
Impatiens, ἀπαθὴς, ὁ μὴ ἢ.
Impatientèr, ἀμενητὶ, ἀπαθῶς.
Impatientia, ἀτλησία, ἀπάθεια.
Impavidè, ἀφόβως.
Impavidus, ἀδεὴς, ἄφοβος, ἄτρομος.

Impedimenta in bello, αἱ σκευαγωγίαι πολεμικαὶ, σκευη πολεμικὰ, τὰ σκευόφορα.
Impedimento eſſe alicui, ἐμποδὼν εἶναί τινι.
Impedimentum, κώλυσις, ἐμπόδιον.
Impedio, ἐμποδίζω τινὶ· κωλύειν τινὰ τῶν κακιῶν, à vitiis.
Impeditus, ἐμποδισθείς.
Impello, ἐπάγω τινὶ, ἐπείγω, ὁρμῶθεμαι, accuſ. προσεμβάλλω τι, ωθέω, ἐλαύνω.
Impendeo, ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι, ἐπαρτάομαι.
Impendo, insumo, προσαναλίσκω τι, δαπανάω τὴν οὐσίαν, bona mea conſumo.
Impenetrabilis, ἀδιάβατος, ἀδιεξίτητος.
Impenſa, æ, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Impenſè, σφόδρα, ἄγαν.
Imperata facere, τὰ κελευόμενα ποιεῖν.
Imperator, αὐτοκράτωρ, στρατηγὸς, ἡγεμών.
Imperatorius, αὐτοκρατορικὸς, βασιλικὸς,
Imperatrix, ἡ αὐτοκράτωρ.
Imperatum, πρόσταγμα, κελευόμενον.
Imperceptus, ὁ μὴ ἢ ἀκατάληπτος.
Impertectus, ἀτελὴς, ὁ μὴ ἢ· ἀτέλεστος.
cum Imperio eſſe, ἡγεμονεύειν.
Imperiosè, ἐπιτακτικῶς.
Imperioſus, δυναστευτικὸς.
Imperitia, ἀπειρία, ἀδαημονία, ἀμαθία.
Imperitus, ἀδαήμων, ἄπειρος, ἀγνώων, ἀπαίδευτος, ἀμαθὴς.
Imperium, ἐπίταγμα, κέλευσμα, τὸ· ἀρχὴ, ἡγεμονία.
Imperium maris ſuſcipere, ἀρχὴν τῆς θαλάσσης λαβεῖν.
Imperium tenere, ἀρχὴν καταέχειν, ἀρχὴν ἔχειν.
Impero, ἄρχω, βασιλεύω, κρατέω, κυριεύω, δεσπόζω, cum. gen.
Imperterritus, ἄφοβος, ἀνέκπληκτος, ἀταράξιτος.
Impertio, -or, μεταδιδόναι τῶν καλῶν, ἐξηγεῖσθαί σοι τοῦτο, hoc tibi.
Imperturbatus, ἀτάραχτος, ἀταράχητος.
Impervius, ἀδιάβατος, ἀδιέξοδος.
Impetigo, κειχήν.
Impeto, προσβάλλω, εἰσβάλλω.
Impetrabilis, συγχωρητός.
Impetratio, καταδέησις, ἐπίτευξις.
Impetro, τυγχάνω, cum gen. λαμβάνομαι, cum gen.
Impetu primo, ἐξ ἐφόδου.
Impetum facio, ἐμβάλλω· vel εἰσβάλλω εἰς χώραν, in regionem.
Impetuosè, μεθ' ὁρμῆς, φορᾶδην.
Impetuoſus, ὁρμητικός.
Impetus, ἐπιβολὴ, ἐπιφορὰ, ἐπιδρομὴ, ὁρμὴ, ἔφοδος.
Impexus, ἀκτένιστος.
Impiè ago, ἀσεβέω.
Impietas, ἀσέβεια, ἀθεότης.
Impiger, ἄοκνος, ἠ ῥάθυμος, ὀτρηρός.
Impigrè, ἀόκνως.
Impingo, offendo, ἐπάγω, προσκόπτω πρὸς λίθον τὸν πόδα, προσβάλλω.
Impius, ἀσεβὴς, ἀνόσιος, ἄθεος.
Implacabilis, ἀπαραίτητος, ὁ μὴ ἢ· ἀμείλικτος.

Impla-

Implacidus, δυσάρεστος.
Impleo, πληρόω, γεμίζω, ναῦς σίτῳ, naves cibo, ἐμπλήθω τινὶ χαύνης ἐλπίδος. inani spe.
Implexus, ἐμπεπλεγμένος.
Implexus, ûs, ἐπιπλοκή.
Implicatio, idem.
Implicatus & Implicitus, ἐμπλεχθείς.
Implicitè, ἐμπεπλεγμένως, ἀσαφῶς.
Implico, ἐμπλέκω, περιβάλλω.
Imploratio, ἐπίκλησις, ἀνάκλησις.
Imploro, ἀνακαλέω τινὰ, aliquem: δέομαι ἐπικουρίας, auxilium: εἰς βοήθειαν καλῶ, ἐπικαλεῖσθαι τινά.
Implumis, ἄπτερος, ἄπτιλος.
Impolitè, ἀκόμψως, ἀκόσμως.
Impolitus, ἄκομψος, ἀκατέργαστος.
Impollutus, ἀμίαντος, ἀμόλυντος.
Impono, τίθημαι, ἐπιτίθημι, ἀναβιβάζω ἐπ' ἅρμα, in currum: pro injungo, ἐπιβάλλω φόρον, τέλος, vectigal, ἐπιτάττω, quandoque decipio, ἐξαπατάω.
Importatus, εἰσκομισθείς.
Importo, εἰσκομίζω, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, infortunium.
Importunè, ἀκαίρως, φορτικῶς.
Importunitas, ἀκαιρία.
Importunus, ἄκαιρος, ἄτοπος.
Impos, ἀκρατὴς, ἀδύνατος.
Impos animi, θυμοῦ ἀκρατής.
Impositio, ἐνίθεσις, ἐπίθεμα.
Impossibilis, ἀδύνατος, ἀμήχανος.
Impostor, φέναξ, ακος, ἀπάτηλος, πλάνος.
Impostura, ἐξαπάτη, φενακισμός.
Impotens, ἀκρατὴς· ὁ μὴ δυνάμενος, ἀδύνατος.
Impotens iræ, ὀργῆς ἀκρατής.
Impotenter, ἀδυνατῶ, ἀκρατῶς.
Impotentia, ἀσθένεια, ἀκράτεια.
dictorum Impotentia, ἡ πρὸς τὸ λαλεῖν ἀκρασία.
Impræsentiarum, ἐν τῷ παραχρῆμα· ἐν τῷ παρόντι.
Impransus, ἀνάριστος.
Imprecatio, ἀρὰ, κατάρα, ἐπάρα.
Imprecor, καταράομαί τινι, ἀρὰς ποιεῖσθαι κατά τινος.
Impressio, προσβολὴ, ἐπιβολὴ, ἐμβολή.
Impressionem in hostes facere, ἐφορμᾶν πρὸς τοὺς πολεμίους.
Imprimere sigillum, τύπον ἐνσημαίνεσθαι.
Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, ἐπισφραγίζω.
Improbabilis, ἀδοκίμαστος, ἀπίθανος.
Improbatio, ἀδοκιμασία.
Improbè, ἀναίδην, πονηρῶς.
Improbitas, φαυλότης, ἀσέλγεια, πονηρία, κακία.
Improbo, ἀδοκιμάζω, ἐκφαυλίζω.
Improbus, πονηρὸς, φαῦλος, ἀδόκιμος, μιαρός.
Impropriè, ἰδιαιτέρως.
Impropriè loqui, ἀκυρολογεῖν.
Improsperè, ἀτυχῶς, δυσευχῶς.
Improvidè, ἀπρονοήτως, ἀβούλως.
Improvidus, ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος.
Improvisò, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Improvisus, ἀπρονόητος, αἰφνίδιος.
Imprudens, ἄφρων, ἀνόητος, ἀσύνετος.
Imprudenter, δι' ἄγνοιαν.
Imprudentia, ἄγνοια, ἀσυνεσία, ἀφροσύνη, ἀβουλία, ἀνοησία.
Impubes, ἄνηβος.
Impudens, ἀναίσχυντος, ἀναιδὴς, ὁ χ ἢ.
Impudens fum, ἀναισχυντέω.
Impudenter, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
Impudentia, ἀναισχυντία, ἀναίδεια.
Impudicitia, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Impudicus, ἀσελγὴς, ἄναγνος, λάγνος, μιαρός.
Impugnatio, προσβολή.
Impugno, προσβάλλω. καταπολεμέω.
Impulfio, impulfus, ἐλασία, ὠθισμός.
Impulfor, ὦτος, παροξυντής.
Impunè, ἀτιμωρητὶ, ἀζημίως.
Impunè aliquid facere, ἀδεῶς πράττειν τι.
non Impunè feres, οἰμώξῃ.
Impunitas, ἀτιμωρησία, ἄδεια.
Impunitus, ἀτιμώρητος, ἀζήμιος.
Impurè, ἀγάγνως, ἀκαθάρτως.
Impuritas, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Impurus, ἄναγνος, ἀκρατὴς, ἀκάθαρτος.
Imputo tibi culpam, ἀνατίθημί σοι τὴν αἰτίαν. vel σοι ἐπάγω τὴν αἰτίαν· προσίθημι.
Imus, ὁ κατώτατος, ὕστατος.
In, ἐν, ἐνὶ, ἐς vel εἰς.
In animo habere, ἐν νῷ ἔχειν, εἰς νοῦν βάλλομαι.
In causâ fum, αἴτιος τούτου εἰμί.
In hunc modum, κατὰ δὲ τοῦτον τὸν τρόπον οὕτως.
In posterum, εἰς τὸ ἔπειτα, τὸ λοιπόν.
Inacceſſus, ἀπρόσιτος, ἀνεπίβατος, ἄβατος, ὁ χ ἢ.
Inædifico, ἐνοικοδομέω, ἐποικοδομέω, παροικοδομέω.
Inæqualitas, ἀνισότης, ἀνωμαλία.
Inæqualis, ἄνισος, ἀνώμαλος.
Inæſtimabilis, ἀτίμητος, ἀξιάθμητος.
Inanimatus, ἄψυχος.
Inanio, κενόω.
Inanis, κενὸς, μάταιος, φροῦδος.
Inanis gloria, κενοδοξία.
Inanitas, κενότης, τὸ κενόν.
Inanitèr, κενῶς, ματαίως.
Inanitèr loquor, κενολογέω,
Inartificialis, ἄτεχνος.
Inartificialitèr, ἀτέχνως.
Inaſſuetus, ἀήθης.
Inauditus, ἀνήκουστος, ἄπυστος.
Inauguratus, ἀοιωθείς.
Inauratus, ἔγχρυσος, ἐπίχρυσος.
Inauris, ἐνώτιον, ἐλλόβιον.
Inauro, ἐπιχρυσόω.
Inauſpicatò, οὐκ εἰς καλὸν, ἀπαισίως.
Inauſpicatus, δυσοιώνιστος.
Incaleſco, διαθερμαίνομαι, βράσσομαι.
Incandeſco, ἐκπυρόομαι, ἐκθερμαίνομαι.
Incantamentum, γοητεία, ἐπῳδὴ, μαγεία.
Incantator, ἐπῳδὸς, γόης, φαρμακεύς.
Incanto, ἐπᾴδω, γοητεύω, μαγεύω.

Incar-

Incarnatiò, σάρκωσις, ἐνανθρώπησις.
Incassum, *fruſtrà*, φρούδη, μάτην.
Incastigatus, ἀδιόρθωτος.
Incautè, ἀπρονοήτως, ἀφυλάκτως.
Incautus, ἀφύλακτος, ἀδόκητος, ἁπλοῦς, εὐεπλαξὴς, ἀπερίσκεπτος.
Incedo, βαδίζω, βαίνω, περιπατέω.
Incendiarius, πυρπολέων.
Incendium, ἔμπρησις, ἐμπρησμὸς, ἐμπύρωσις, φλογμὸς, ἔγκαυμα.
Incendo, ἐμπυρίζω, ἀνακαίω, ἐμπρήθω, αἴθω, ἀνάπτω, ἐκφλέγω.
Incenſum, θυμίαμα.
Inceptum, ἐπίβλημα, ἐγχείρημα.
Incertitudo, ἀδηλότης, τὸ ἄδηλον.
Incertum reddo, ἀδηλόω· ἄπορον, ἄδηλον ποιῶ, εἰς ἀμηχανίαν καθίστημι.
Incertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος, ὁ· ἀσαφὴς, ἀμφίβολος.
Inceſſere ſaxis, λίθοις βάλλειν.
Inceſſit mihi cupido, ἐπιθυμία μοι ἦν.
Inceſſit eum timor, αὐτῷ δέος ἐπῆλθε.
Inceſſo, βάλλω.
Inceſſus, βάδισμα, βάδισις.
Inceſtus, ἡ ἀνόσιος συνουσία, ἡ ἄνομος· μοιχεία, ἀνόμιμος γάμος.
Inceſtus, a, um, μιαρὸς, ἀνόσιος, ἀσελγὴς, αἰσχρουργός.
Inchoare, ἄρχεσθαι λόγου, *ſermonem*.
Incido, κατακόπτω, κόπτω, διατέμνω.
Incido, περιπίπτω, συμφοραῖς, *in calamitates*, ἐμπίπτειν εἰς τοὺς πολεμίους, *in hoſtes*, ἐπιτυγχάνω τινί.
Incipio, ἄρχομαι, *genit.* ἀπάρχομαι.
Inciſio, διακοπὴ, τμῆσις, τομή.
Inciſus, ἐπικοπεὶς, τετμημένος.
Incitamentum, θέλγητρον, κινητήριον.
Incitatè, ὁρμητικῶς, σπουδαίως.
Incitatio, ὅρμησις, παρόρμησις.
Incitatus, παρορμηθεὶς, παροξυνθείς.
Incito, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, & πρός τι· παρορμάω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ, *ad bonesta facta*: προτρέπω τινὰ εἰς τι· παροξύνω.
Incivilis, σκαιὸς, οὖ, ὁ· ἀπειράκαλος.
Incivilitèr, ἀπειροκάλως, ἀκόσμως, οὐκ ἀστείως.
Inclamo, ἐπιβοάω, ἐπικαλέω, ἀνακαλέω.
Inclareſco, ἐπιφαίνομαι, εὐδόκιμος γίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι.
Inclemens, ἀνεπιεικὴς, ἀπηνὴς, ἀνήμερος.
Inclementèr, ἀπηνῶς, ἀνεπιεικῶς.
Inclementia, ἀπήνεια, ἀνεπιείκεια.
Inclinatio, ἔγκλισις, κλίσις, ῥοπή.
Inclino, ἐγκλίνω, ἐπικλίνω, ἐπιῤῥέπω.
Includo, ἐκατακλείω, ἐγκλείω, *cum genit.*
Incluſus, ἐγκλεισμένος.
Inclytus, διάσημος, ὁ ἡ ὁ· λαμπρὸς, ἔνδοξος, κλειτὸς, περίκλυτος.
Incogitans, ἀλόγιστος, ἄλογος.
Incogitantia, ἀλογιστία, ἀβελτηρία.
Incognitus, ἄγνωστος, ἀγνώριστος.
Incola, ἔνοικος, οἰκητὴς, ὅ, ὁ· ἐγχώριος, ἔποικος.
Incolo, οἰκέω τὴν πόλιν, *vel* ἐν τῇ ἄσει, ἐνοικέω, ναίω.
Incolumem evadere, σώζεσθαι
Incolumis, ἄνοσος, ὁ ἡ ὁ· ἄρτιος, ὑγιὴς, σῶος, ἀβλαβὴς, ἀρτεμὴς.
Incolumitas, ὑγίεια, ἀσφάλεια, σωτηρία, ὁλοκληρία.
Incomitatus, ἀκολούθων ἄμοιρος.
Incommodè, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως.
Incommoditas, βλάβη, ἀχρηστία.
Incommodo, βλάπτω τινὰ, ζημιόω.
Incommodum, βλάβη, δυσχρήσημα.
Incommodum accipere, βλάβην ἔχειν, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Incommodus, βλαβερὸς, ἀλυσιτελὴς, ἄχρυστος, ἄκαιρος, ἀνεπιτήδειος.
Incomparabilis, ἀσύγκριτος, ἀσύμβλητος, ἀπαράβλητος.
Incompertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος.
Incompoſitè, ἀτάκτως· μὴ ἀκριβῶς.
Incompoſitus, ἀδιάτακτος, ἀσύνθετος, ἄτακτος, ἀκαλλώπιστος.
Incomprehenſus, ἀσύλληπτος.
Incomptus, ἄκομψος, ἄκοσμος.
Inconceſſus, ἀσυγχώρητος.
Inconcinnitas, ἀῤῥυθμία, ἀναρμοστία.
Inconcinnitèr, ἀῤῥύθμως, ἀναρμόστως.
Inconcinnus, ἐκμελὴς, ἀνάρμοστος.
Inconcuſſus, ἄσειστος, ἀσάλευτος.
Inconditè, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀνευθέτως.
Inconditus, ἐκμελὴς, ἀσύντακτος.
Incongruè, ἀκαταλλήλως.
Incongruitas, ἀκαταλληλότης.
Inconſiderantia, ἀλογιστία, ἀσυνεσία.
Inconſideratè, ἀπερισκέπτως, ἀφρόντιστως.
Inconſideratus, ἀπερίσκεπτος, ἀβέλτερος.
Inconſtans, ἀβέβαιος, ἄστατος, ἀσταθὴς, ἀκατάστατος.
Inconſtanter, ἀβεβαίως, ἀσταθῶς.
Inconſtantia, ἀστασία, μετάνοια.
Inconſultè, ἀβούλως, ἀπροβουλεύτως.
Inconſultè, εἰκῇ, παρὰ προαίρεσιν.
Inconſultus, ἄβουλος, ἀπρονόητος.
Incontinens, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ὁ ἡ ὁ· ὁ μὴ ἐγκρατής.
Incontinentèr, ἀκρατῶς.
Incontinentia, ἀκρασία, ἀκράτεια.
Inconveniens, ἀσύμφορος, ἀπρόσφορος, ἀσύμετρος.
Incorporeus, ἄσωμος, ἀσώματος.
Incorruptibilis. ἀδιάφθορος.
Incorruptus, ἄφθαρτος, ὁ ἡ ὁ· ἄσηπτος, ἄφθιτος, ὁ ἡ ὁ.
Incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος.
Increbreſco, διαθρυλλοῦμαι, καταπυκνόομαι.
Incredibilem in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
Incredibilis, ἄπιστος, ἀπίθανος, παράδοξος, παράλογος.
Incredibilitèr, ἀπίστως, ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἀπείθεια, ἀπιστία.
Incredulus, ἀπειθὴς, δύσπιστος.
Incrementum, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Incrementum capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, αὐξάνω.
Increpatio, ἐπιτίμησις, ἔλεγχεια.
Increpo, καταβοάω, καταιτιάομαι, ἐπιτιμάω τινὰ ταῦτα.

Incru-

Incruentus, ἀναίμακτος, ἀναίματος.
Incruſtatio, κονίασις.
Incruſto, κονιάω, κονιῶ.
Incubare ovis, ἐπωάζειν, θάλπειν.
Incubatio, ἐγκείμησις.
Incubatio gallinarum, τῶν ἀλικτορίδων ἐπωασμός.
Incubo, ἔγκειμαι ἔν τινι, ἐπίκειμαί τινι· ἐπικαθεύδω, ἐπικοιμάομαι· ἐπευναζομαι.
Incubus, ἐφιάλτης.
Inculco, ἐπισάτιω· *pro* ſæpiùs repetere, ταυτολογεῖν, παρεμβάλλειν τι.
Inculpabilis, ἄμεμπτος, ἀναίτιος, ἄψογος.
Inculpatus, ἀνέλεγκτος, ἀνέγκλητος, ἀναίτιος, ἄψογος, ἀμύμων.
Incultè, ἀκόσμως, ἀκαλλωπίστως.
Incultus, ἀγεώργητος, ἀνεξέργαστος, ἀκαλλώπιστος.
Incumbo, ἐπίκειμαί τινι. *pro* obnixè rei alicui operam dare, σπουδάζειν περί τι· ἀσχολοῦμαι περὶ τοῦς λόγους, literarum ſtudiis incumbo.
Incunabula, τὰ σπάργανα, αἱ κοιτίδες.
ab Incunabulis, ἀπ' αὐτῶν σπαργάνων.
Incurabilis, ἀνήκεστος, ἀνίατος, νήκεστος, ἀθεράπευτος.
Incuria, ἀμέλεια, ἀφροντιστία.
Incurioſus, ἀμελής.
Incurro, ἐμβάλλω, ἐπιτρέχω.
Incurſionem facere, εἰσβάλλειν εἰς χώραν, εἰσπηδᾷ εἰς οἰκίαν τινός· καταδρομὴν ποιεῖσθαι.
Incurſo, συχνὰ προσβάλλω, κατατρέχω.
Incurſus, ἐπιζολὴ, ἐμζολὴ, ἐπιδρομή.
Incurvatus, ἐπικυρτωθείς.
Incurvo, κυρτόω, κατακάμπτω.
Incurvus, κυρτός.
Incus, -udis, ἄκμων, -ονος, ὁ.
Incuſatio, αἰτιάσις, μέμψις, φάσις.
Incuſo, αἰτιάομαί τινα τούτῳ· ἐγκαλέω σοι τοῦτο· κατηγορέω, καταμέμφομαι.
Incuſtoditus, ἀφύλακτος.
Incutere alieui metum, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Incutio, ἐμβάλλω, καταφέρω.
Indagator, θηρευτὴς, ἐξεταστής.
Indagine cingo, περιζωχίζω.
Indago, -inis, θήρα & θήρευμα, ζωιχισμός.
Indago, -are, θηρεύομαι· *pro* inquirere, θηράω τὴν ἀλήθειαν, *veritatem*, ἐρευνάω, ἐξετάζω, ἀναζητέω.
Indè, *ex eo loco*, ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν, ἔνθεν.
hinc Inde, ἐνθεν κ' ἔνθεν.
Indebitus, ὁ οὐκ ὀφειλόμενος.
Indecens, ἀεικὴς, ἄπρεπης, οὐ καθήκων.
Indecenter, ἀπεικότως, οὐ πρεπόντως, οὐ καλῶς.
Indecorè, ἀπεικότως, ἀσχημόνως, ἀκόσμως.
Indecorum, οὐκ εὔσχημον, ἀπρεπές.
Indecorus, ἀπρεπὴς, ἀσχήμων.
Indefatigabilis, ἀκάματος.
Indefenſus, ἀφρούρητος.
Indefeſſus, ἀκάματος.
Indefinitè, ἀορίστως.
Indefinitus, ἀόριστος, ἀπαρέμφατος.
Indelebilis, ἀνεξάλειπτος.
Indemnis, ἀζήμιος, ἀθῶος.
Indefinenter, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
Index, μηνυτὴς, ὁ.
Index digitus, δεικτικὸς, λιχανός.
Index librorum, σύλλαξις, ἔλεγχος.
Indicium, μήνυσις, τεκμήριον.
Indicium facere, ἐπισημαίνω.
Indico, -as, -are, δείκνυμι, μηνύω τινί, ἀναφαίνω, γνωρίζω.
Indico, -is, -ere, ἀπαγγέλλω τινί τι· κατεγγέλλω, πόλεμον, *bellum*.
Indictâ causâ, ἄκριτος, *vel* ἀκρίτως· ἐπὶμὴ καταδικασθῆναι, *condemnari*.
Indies, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
Indifferens, ἀδιάφορος.
Indifferentia, ἀδιαφορία.
Indigena, αὐτόχθων, ἐγχώριος.
Indigens, ἄπορος, ἐνδεὴς.
Indigentia, ἀπορία, ἔνδεια, χρεία.
Indigeo, ἀπορέω, χρημάτων, *pecuniis*, ἐνδεὴς, τούτων εἰμὶ· ἐνδεῶς ἔχειν· δέομαί τινος, χρείαν ἔχω, χατίζω.
Indigeſtus, ἄτακτος, ἀδιάθετος.
Indigetes Dii, θεοὶ αὐτόχθονες.
Indignabundus, ἀγανακτοῦντι ἐοικώς.
Indignatio, ἀγανάκτησις, ἀναξιοπαθεία.
Indignè, ἀναξίως, παρὰ τὸ προσῆκον.
Indignè fero, δεινοπαθέω, δυσχεραίνω.
Indignitas, ἀναξία, ἀπρέπεια.
Indignor, *iraſcor*, ἀγανακτέω ἐπί τινι, & ὑπέρ τινος, *ob aliquod*: ὀργίζομαί τινι, ἄχθομαί τινι.
Indignus, ἀνάξιος, οὐκ ἐπάξιος.
Indigus, ἄπορος, ἐνδεὴς.
Indiſcriminatim, ἀδιακρίτως.
Indiſſolubilis, ἄλυτος, ἀκατάλυτος.
Indiſtinctus, ἀδιάκριτος.
Indiviſibilis, ἀδιαίρετος, ἄτμητος.
Indo, -is, ἐντίθημι, ἐντίθεμαι, ἐνδίδωμι.
Indo nomen, ἐπονομάζω.
Indocilis, ἀμαθὴς, δυσμαθὴς.
Indoctè, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.
Indoctus, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἄμουσος.
Indoleo, ἀνιάομαι, συναλγέω.
Indoles, φυσις, ἦθος, τὸ φύειν.
Indoles bona, εὐφυία.
Indomitus, ἀδάμαστος, ἄδμητος.
Indotatus, ἄπροικος, ὁ κὴ ἡ.
Inducere in animum, ἐμβάλλεσθαι εἰς νοῦν.
Induciæ, ἀνοχαὶ, ἀνακαχὴ ἐκεχειρία, ἢ σπονδή.
Inducias facere, ἀνοχὰς ποιεῖσθαι πρός τινα· ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι.
Induco, ἐνάγω, εἰσάγω· *pro* perſuadeo, ἐπάγω, ἀναπείθω.
Inductio, ἐπαγωγὴ, ἀγωγή.
Indulgenter habere aliquem, φιλοσόργως ἐπιμελεῖσθαί τινος, ἢ κεχαρισμένας.
Indulgentia, φιλοσοργία, συγκωρησις.
Indulgeo κατακηρίζομαι, ἐπιτρέπω, ἐφίημι ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus.
Indumentum, ἔνδυμα, ἱμάτιον.
Induo, ἐνδύω, περιβάλλω ἱμάτιον, veſte.
Indureſco, σκληρύνομαι.

Induro,

Indare, σκληρύνω, σκιρρόω, ἐντυλδόω.
Induſium, χιτωνίσκος.
Induſtria, φιλοπονία, ἐπιστρέφεια, ἀγχίνοια, σπουδὴ, ἐπιμέλεια.
de Induſtriâ, ἐξ ἐπιτηδὲς, ἐκ προνοίας, ἢ προαιρέσεως, προμήτως.
Induſtriè, εὐφυῶς, τεχνικῶς, ἐπιμελῶς.
Induſtrius, φιλοπόνος, σπουδαῖος, ἐπιμελὴς, εὐμήχανος, ἀγχίνους.
Indutus, a, um, περιβεβλημένος.
Inebriatus, ὁ μεθύων.
Inebrio, μεθύω, μεθύσκω.
Inebrior, μεθύσκομαι.
Inedia, ἀσιτία, λιμὸς, ὁ· νηστεία.
Ineffabilis, ἄῤῥητος, ἀνεκφώνητος.
Inefficax, ἀνενεργὴς, ἀδύνατος.
Inelegans, ἄκομψος, ἀπειρόκαλος.
Inelegantèr, ἀκόσμως.
Ineluctabilis, ἀκαταγώνιστος.
Inenarrabilis, ἀνεκδιηγήτος, ἀνέκφραστος.
Ineo, εἰσέρχομαι.
Ineptè, ἀναρμόστως, ἀπὸ τοῦ μέλους.
Ineptio, is, ire, ὑθλέω, ὕθλους λέγω, ληρέω.
Ineptus, ἄχρηστος πρός τι, ἀφυὴς πρός τι, ἀπρεπὴς, ἀνάρμοστος.
Inequitabilis, ὁ μὴ ἱππάσιμος.
Inermis, ἄνοπλος, ἀθωράκιστος.
Iners, ῥᾴθυμος, ἀπράγμων, ἄτεχνος, ἀργὸς, νωθρὸς.
Inertia, ῥαθυμία, ἀδράνεια, ἀκηδία.
Ineſco, δελεάζω, ἀγκιστρεύω.
Inevitabilis, ἀδιάδρατος, ἄδρατος.
Ineunte vere, ἅμα τῷ ἦρι, ἀρχομένῳ ἦρος.
Inexaturabilis, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
Inexcuſabilis, ἀπροφάσιστος, ἀναπολόγητος.
Inexercitatus, ἀγύμναστος, ἀπάσκητος.
Inexhauſtus, ἀδαπάνητος.
Inexorabilis, ἀπαραίτητος, ἀκολάκευτος.
Inexpectatus, ἀπροσδόκητος.
Inexpeditus, ἄξωνος, ὡ πρόχειρος, ἀκ ζώνης.
Inexpertus, ἄπειρος, ἀπείρατος.
Inexplebilis, ἀσυμπλήρωτος.
Inexplicabilis, ἀνέκφαστος.
Inexpugnabilis, ἀνάλωτος, ἄληπτος, ἀκαταμάχητος.
Inextricabilis, ἀνέξοδος, ἀμήχανος, ἄλυτος, ἀδιάδρατος, ἀδιάλυτος.
Inexuperabilis, ἀνυπέρβλητος.
Infabrè, ἀκόμψως, ἀτέχνως.
Infacetus, ἄκομψος, οὐκ ἀστεῖος.
Infacundia, ἡ ἐν τῷ λέγειν ἀπειρία.
Infacundus, ὁ ἄπειρος τοῦ λέγειν.
Infamia, ἀτιμία, δυσφημία, ἀδοξία.
Infamiâ notare, πολιτεύειν τινὰ, ἄτιμον ποιεῖν τινα.
Infamiâ notari, τυγχάνειν κακοδοξίας.
Infamis, ἄτιμος, ἄδοξος, δυσκλεής.
Infandus, ἄῤῥητος, ἀνεπίῤῥεκτος.
Infans, νήπιον, παιδίον, βρέφος, τό.
Infans recens natus, ὑπέμβρυον, νεογνόν.
Infantia, νηπιότης, παιδία.
Infantulus, βρέφυλλιον.
Infarcio, ἐμπλάττω, ἐπιτύω.
Infatuo, ἐκμωραίνω.
Infauſtus, δυσυχὴς, ὁ ἡ ὄ.
Infectâ re, ἄπρακτος.
Infectus, ἀγένητος, ἄπρακτος.
Infeliciſſimus, ταλαιπωρότατος, δυσυχέστατος.
Infelicitas, δυσυχία, δυσπραξία.
Infelicitèr, δυσυχῶς, ἀτυχῶς.
Infelix, δυσυχὴς, ταλαίπωρος, ἄθλιος.
Infelix ſum, δυσυχῶ, κακοπαθέω.
Infenſum eſſe alicui, εἶναί τινι ἐχθρὸν, ἐχθραίνειν τινί.
Infenſus, ἐχθρὸς, δυσμενὴς.
Inferi, οἱ κάτω, οἱ ἐν ἅδου.
Inferiæ, ἐναγίσματα, τάρχεα, ων, τά.
Inferior, κατώτερος.
Inferior viribus, ὁ ἧττον ἰσχὺν, ἥττων.
Inferius, κατώτερον.
Infernalis, καταχθόνιος.
Infernus, ος, ὁ· νεκροδέγμων.
Infernus, a, um, ὁ, ἡ, ὁ τὸ κάτω· ὁ ἡ ὑπόγαιος, καταχθόνιος.
Infero, εἰσφέρω, ἐπεισφέρω, ἐπάγω.
Inferre bellum, πόλεμον ἐκφέρειν πρός τινα; alicui.
Inferre damnum, περιβάλλειν τινὰ συμφοραῖς, ζημιῶν τινι· injuriam, ἀδικεῖν.
Inferre manus, ἐπιβάλλειν τὰς χεῖρας.
Inferus, a, um, ὁ κάτω.
Infeſtatio, ἐνόχλησις, κάκωσις.
Infeſto, ἐνοχλέω, ὕβρίζω, κακουργέω, κακόω.
Infeſtus, ἀπεχθὴς, ὀχληρός.
Inficias ire, ἐξαρνεῖσθαι.
Inficiatio, ἐξάρνησις, ἄρνησις.
Inficio, βάπτω· pro maculo, λοιμαίνω, μιαίνω.
Inficior, nego, ἀρνέομαί τι.
Infidelis, ἄπιστος. ὁ πιστός.
Infidelitas, ἀπιστία.
Infidus, ἄπιστος, ἄσπονδος, ἀβέβαιος.
Infigo, ἐνερείδω, ἐμπήγνυμι.
Infimus, κατώτατος.
Infinitè, ἀδιορίστως.
Infinitus, ἄπειρος, ἀπείριτος.
Infirmitas, ἀσθένεια, ἀῤῥωστία.
Infirmo, καταλύω, ἀσθενόω.
Infirmus, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος.
Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
Infixus, ἐμπαγὴς.
Inflammatio, φλεγμονὴ, φλόγωσις.
Inflammo, κατακαίω, ἐμπρήθω, ἅπτω.
Inflare buccas, γνάθους φυσᾶν.
Inflecto, κάμπτω, ἀναστρέφω.
Inflexibilis, ἄκαμπτος.
Inflexus & Inflexio, ἔγκαμψις.
Infligo, προσρίβομαι, ἐμφορέω τινὶ πληγὰς; verbera, προσβάλλω.
Inflo, ἐμπνευματόω, ἐμφυσάω.
Influo, εἰσρέω, ἐπιῤῥέω.
Infœcunditas, ἀγονία, ἀφορία.
Infœcundus, ἄτοκος, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄφορος, ἀβλαστής.
Informatio, ὑποτύπωσις.
Informis, ἄμορφος, ἀμόρφωτος.
Informo, ὑποτυπόω, χηματοποιέομαι.
Infortunatus, δυσυχὴς, ταλαίπωρος

Infortunatus ſum, κακῶς πράττω, δυσυχέω.
Infortunium, ἀτυχία, ἀτύχημα, τό.
Infra, κατά, *cum dat. & accuſ.* κάτω, ὑποκάτω, ἔνερθι, ὑπένερθε.
Infremo, καταφρυάτομαι, ἐμβριμάομαι.
Infrendeo, βρυχᾶν τοὺς ὀδόντας ἐπί τινα.
Infrequens, ἔρημος, ὀ, μανὸς, ὁ.
Infrequentia, μανότης, ὀλιγανθρωπία.
Infringo, καταῤῥήγνυμι, ἐπικλάω.
Infula, καυσία, μίτρα.
Infulatus, καυσίᾳ ἢ μίτρᾳ κεκοσμημένος.
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, χώνη.
Infundo, ἐγχέω, ἐπιχέω, ἀποβρέχω.
Infuſco, are, φαιὸν ποιῶ, ἀμαυρόω.
Infuſio, ἔγχυσις, ἐπίχυσις.
Ingeminatus, ἐπιδιπλασιασθείς.
Ingemino, ἐπιδιπλασιάζω, ἐπαναδιπλόω.
Ingemiſco, ἐπιστένω.
Ingemo, στένω ἐπί τινι, *propter aliquid*; στενάζω, ἀνοιμώζω, ἐξαθυμέω.
Ingenero, ἐπιγεννάω.
Ingeniosè, εὐφυῶς, ἐπιδεξίως.
Ingenioſus, εὐφυὴς, δεξιός.
Ingenitus, ἐγγινόμενος, ἔμφυτος.
Ingenium, ἀγχίνοια, εὐφυία.
Ingens, μέγας, εὐμεγέθης, πελώριος.
Ingenuè, ἐλευθερίως, γνησίως, εὐγενῶς, γενναίως.
Ingenuitas, εὐγένεια, γενναιότης.
Ingenuus, ἐλεύθερος, γνήσιος, ἐπιεικής.
Ingero, ἐμφορέω, ἐνίημι τινί τι.
Inglorius, ἄδοξος, ἀκλεὴς, ἄτιμος.
Ingluvies, γαστριμαργία.
Ingratè, ἀχαρίτως.
Ingratitudo, ἀχαριστία, ἀγνωμοσύνη.
Ingratus, ἀνδὴς, ἀτερπὴς, ἀχάριστος, ἀγνώμων.
Ingratus ſum, ἀχαριστέω, ἀχάριστός εἰμι.
Ingraveſco, ἐπιβαρύνομαι.
Ingredior, βαδίζω ἐπὶ τινα, *ad aliquem*, εἰσέρχομαι, ἐπιβαίνω, ἔπειμι.
Ingreſſus, εἰσδυσις, πρόσοδος, εἴσοδος, βάδισις.
Ingruo, ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω, ἐπίκειμαι.
Inguen, βουβών, ἡ ἄδην.
Ingurgito, γαστρίζω, λαιμάω, ἐμφορέω, κατακορέννυμι.
Inhabilis, ἀνεπιτήδειος, ἄχρηστος πρός τι, ἀνάρμοστος.
Inhabitabilis, ἀοίκητος.
Inhabitatio, ἐνοίκησις.
Inhabito, ἐνοικέω, οἰκέω πόλιν.
Inhæreo, Inhæreſco, προσκαλλάομαι, ἐμφύομαι.
Inhians alicui rei, κεχηνὼς πρός τι.
Inhibeo, ἀνείργω, κωλύω, ἐπέχω.
Inhio, ἐπιχαίνω, χάινω ἐπί τι.
Inhoneſtè, αἰσχρῶς, ἀτίμως, ἀκημόνως.
Inhoneſtus, αἰσχρὸς, ἀκαλλὴς, ἀσχήμων, ἄτιμος, ἄκοσμος.
Inhonoratus, ἀτίμητος, ἄτιμος.
Inhoſpitalis, ἄξενος, ἀκοινώνητος.
Inhoſpitalitas, ἀξενία, κακοξενία.
Inhumanè & Inhumanitèr, ἀπανθρώπως.
Inhumanitas, ἀφιλανθρωπία, ἀπανθρωπία, τὸ ἀπαίδευτον.
Inhumanus, ἀπάνθρωπος, ἀφιλάνθρωπος, μισάνθρωπος.
Inhumatus, ἄταφος, ἄθαπτος.
Inhumo, ἐνθάπτω, θάπτω νεκρὸν, ἐνταφιάζω.
Inibi, αὐτόθι, ἐκεῖ.
Injicio, ἐπιῤῥίπτω τι ἐπί τι, ἐμβάλλω.
Inimicitia, ἔχθρα, ἀπέχθεια.
Inimicus, ἐχθρὸς, δυσμενὴς, ἐναντίος.
Inimitabilis, ἀμίμητος.
Iniquè ago, ἀγνωμονέω εἴς τινα, & περί τι, ἀνομέω.
Inequitas, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, ἀνομία, ἀνωμαλία, ανισότης.
Iniquo animo, *iniquè*, παρανόμως, δυσκόλως, ἀδίκως.
Iniquus, ἄδικος, ἄνομος, παράνομος.
Initiatus, *ſacris imbutus*, μυσταγωγήμενος, μεμυημένος.
Initio, *inauguro*, μυῶ. *pro* inchoare, καταρχεσθαι.
ab Initio, ἀρχῶν *vel* ἀπ' ἀρχὴν, *ubi* κατὰ *ſubauditur*.
Initium, ἀρχὴ, προοίμιον, εἴσοδος.
Initium facere, ἄρχεσθαι ἀπό τινος.
Injucundus, ἀνδὴς, ἀτερπὴς.
Injudicatus, ἄκριτος, ἀκατάκριτος.
Injango, *mando*, ἐπιτίθημι, προστάσσω.
Injuria, ἀδικία, ὕβρις, ἡ λώβη.
Injuriâ afficio, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζω.
Injuriâ, *adv.* ἀλόγως, ἀναξίως, ἀδίκως.
Injuriosè, ὑβριστικῶς.
Injurius, ὑβριστικός.
Injurius ſum, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζομαι.
Injuſſu, ἄνευ προστάγματος.
Injuſſus, ἀπαράγγελτος, αὐτοκέλευστος.
Injuſtitia, ἀδικία, ἀσεβεία, κακουργία.
Injuſtus, ἄδικος, ἀσεβὴς, ὁ κῆ ἡ.
Innaſcor, ἐμφύομαι, ἐγγίνομαι, ἐμφύομαι.
Innato, as, ἐννηχομαι, ἐσνέω, ἐπιπολάζω.
Innatus, ἔμφυτος, συγγενικός.
Innavigabilis, ἄπλοος, ἄπλωτος.
Innecto, ἐνυφαίνω.
Innitor, ἐγχωρίζομαί τινι, ἐπερείδομαι.
Innocens, ἄκακος, ἀνυπόδικος, ἀβλαβὴς, ἀνέγκλητος.
Innocenter, ἀβλαβῶς.
Innocentia, ἀκακία, ἀβλάβεια.
Innoteſco, διαγνωρίζομαι, γνώριμός εἰμι, ἐμφαίνομαι.
Innovo, καινίζω, νεόω, καινὸν ποιῶ.
Innoxius, ἄκακος, ἀβλαβὴς.
Innumerabilis, ἀναρίθμητος.
Innumerus, ἀναρίθμος.
Innuo, ἐπινεύω.
Innupta, ἄνανδρος, ἀνέκδοτος, ἡ ἄγαμος.
Inobediens, ἀπειθὴς, ἀπήκοος.
Inobedientia, ἀνηκουσία, ἀπειθία, παρακοή.
Inoculatio, ἐνοφθαλμισμός.
Inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
Inoffenſus, ἀβλαβὴς, ἀπήμων.
Inofficioſus, ἀχάριτος.
Inominatus, δύσφημος, ἀπευκτός.

Inopia,

Inopia, ἀπορία, ἔνδεια, πλωχεία.
Inopiâ laborare, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ.
Inopinantèr, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
Inopinatè, ἀπροσδόκητως.
Inopinatus, ἀπροσδόκητος.
Inops, ἄπορος, πλωχὸς, ὁ· ἐνδεής.
Inordinatus, ἀσύντακτος.
Inornatus, ἄκοσμος, ἀκόμητος.
Inquam, λέγω, φημί.
Inquies & Inquietudo, ἡ τοῦ ἡσυχάζειν ἀδυναμία, ἀγρυπνία, παραχή.
Inquieto, λαθορυβέω.
Inquietus, ἄστατος, ἀήσυχος.
Inquilinus, ἐνοικος, σύνοικος, μετοικός.
Inquinamentum, ῥυπαρία, μόλυνσις, ἀκαθαρσία.
Inquinatus, μολυσθεὶς, μεμολυσμένος.
Inquino, μιαίνω, μολύνω.
Inquio, φημί.
Inquiro, ἐξετάζω, ἐπιζητέω, διερευνάω, ἀνακρίνω.
Inquisitio, ἐξέτασις, ἐπιζήτησις, δοκιμασία.
Inquisitor, ἐξεταστὴς, βασανιστὴς.
Insalubris, νοσωδὴς, νοσηρός.
Insalutatus, ἀπροσηγόρητος.
Insanabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Insania, μανία, ἄνοια, παραφρισύνη.
Insanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Insanus, ἔμμανὴς, μανικός.
Insatiabilis, ἄπληστος, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
Insatiabilitas, ἀπληστία, ἀδηφαγία.
Insatiabiliter, ἀκορέστως.
Insciens, ἀγνὼς, ἀμαθὴς ὤν.
Inscitè, ἀμαθῶς, ἀτέχνως.
Inscitia, ἄγνοια, ἀμαθία.
Inscitus, ἄμουσος, ἄτεχνος.
Inscius, ἀνεπιστήμων, ἀμαθής.
Inscribo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω.
Inscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Insculpo, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω.
Insecta, ἔντομα.
Insector, ἐπιδιώκω, καταδιώκω.
Insensibilis ἀναισθητος.
Insensibilitas, ἀναισθησία.
Insepultus, ἄθαπτος, ἄταφος, ἄτυμβος.
Insequor, ἐπακολυθέω, διώκειν.
Insero, ui, ertum, ἐντίθημι, ἐμβάλλω.
Insero, insevi, ἐνσπείρω, ἐμφύω.
Insertus, ἐμβληθεὶς, ἐντεθεὶς.
Inservio, δουλεύω, διακονέω, λατρεύω τῇ ἡδονῇ, voluptati.
Inservire commodis alienis, ἄλλῳ τὰ συμφέροντα σκοπεῖν.
Insideo, ἐπικάθημαι, καθίζω ἐπί τινι.
Insidiæ, ἐνέδρα, ἐπιβυλὴ, λόχος.
Insidias struo, ἐπιβυλεύω, ἐνέδρας καθίζειν τινὶ, ἐνέδραν ποιεῖσθαι τινί.
Insidiator, ἐπιβυλος.
Insidior, ἐπιβυλεύω, ἐνεδρεύω.
ex Insidiis, ἐξ ἐπιβυλῆς.
Insidiosè, μετ' ἐπιβυλῆς.
Insido, ἐνιζάνω, ἐφιζάνω.
Insigna imperii, τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα.
Insigno, is, ire, ἐπισημαίνω, ἐνσημαίνω.
Insignis, ἐπίσημος, λαμπρὸς, ἐπιφανὴς.
Insilio, εἰσάλλομαι, ἐμπηδάω.
Insimulatio, ὑπόκρισις, τὸ ἔγκλημα.
Insimulo, προβάλλομαι, ὑποκρίνω, ἐγκαλέω.
Insinuatio, παρεισδυσις.
Insinue, ὑποδύομαι, ἐγκατοικίζω, ἐγκολπίζω.
Insipidus, δύχυμος, ἄγευστος.
Insipiens, ἀνόητος, ἄφρων, μωρός.
Insisto, ἐπιμένω & ἰύχαις, precibus: ἐίχεμαι ἔν τινι, ἐφίσαμαι.
Insociabilis, ἀκοινώνητος.
Insolens, ἀνθης· pro superbo, ἀλαζών.
Insolenter se efferre, ἀλαζονικῶς ἐπαίρεσθαι.
Insolentia, ἀνθια· item arrogantia, ἀλαζονία, ὑπερηφανία.
Insolesco, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Insolo, ηλιάζω, ηλίθω.
Insolubilis, ἄλυτος, δύσλυτος.
Insomnia, æ, vigilia, ἀγρυπνία, ἀϋπνία.
Insomnis, ἄϋπνος, ἀγρυπνος.
Insomnium, ἐνύπνιον.
Insono, ἐνηχέω.
Insons, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀθῶος.
Inspectio, ἐπισκοπὴ, ἐφορία.
Inspecto, ἐφοράω, ἐπισκοπέω.
Inspector, ὁ ἐπίσκοπος, θεωρὸς.
Insperatò, ἀνελπίστως, παραλόγως.
ex Insperato, ἐκ παραλόγου.
Inspergo, ἐγκατασπείρω, ἐπιπάσσω.
Inspicio, βλέπω εἴς τινα, ἐπισκοπέω, & φύσιν, naturam, ὁράω.
Inspiratio, εἰσπνοὴ, ἔμπνευσις.
Inspiratus, ἐμπνευθεὶς.
Inspiro, ἐμπνέω, ἐμπνέω, ἐμφυσάω.
Inspuo, ἐμπτύω, καταπτύω.
Instabilis, ἀβέβαιος, συμπαίβολος, ἄστατος.
Instabilitas, ἀστασία, ἀκαταστασία.
Instantèr, ἐνστατικῶς.
Instantia, ἡ ἔνστασις.
Instar, δίκην, cum genit. ὡς.
Instauratio, ἀνακευὴ, ἀποκατάστασις.
Instauro, ἐπισκευάζω, ἀνοικοδομέω, ἀνορθόω, τι, ἀνακαινίζω, ἀποκαθίστημι.
Insterno, ἐπιστρώνυμι, στρωννύω κλίνην.
Instigatio, παρακίνησις, παρόρμησις.
Instigo, as, παροξύνω, ἀναπείθω τοῦτό σε, ad hoc te: παορμάω τινα.
Instillo, ἐνσταλάζω & ἐνστάζω.
Instinctu divino, κατὰ θεόν.
Instinctus, ûs, ui, παρόρμησις, παροξυσμὸς, κίνησις.
Institor, παλίγκαπηλος, αὐτοπώλης.
Instituo, decerno, προαιρῦμαι, ἐγχειρέω· pro incipio, ἐνίσαμαι· pro doceo, παιδεύω σε τοῦτο, in hâc re: διδάσκω τινα.
Instituta majorum, προγονικὰ νόμιμα.
Institutio, doctrina, παιδεία, εἰσαγωγὴ.
Institutum, ἔθος, τὸ· παίδευμα, denotat etiam propositum, προαίρεσις, σκοπός.
Institutus, πεπαιδευμένος, παιδευθεὶς.

Inſto, *urgeo*, ἐπίσημι· *pro* incumbo, ἔγκειμαι· *pro* imminere, ἐφίζειν.
Inſtratum, κατάστρωμα.
Inſtructio, κατασκευή.
Inſtruere, *id eſt*, docere, διδάσκειν τινα.
Inſtrumentum, ἐργαλεῖον, ὄργανον, ου, τό· σκεῦος.
Inſtruo, *ordino*, κατασκευάζω, ἐτοιμάζω, ἐξαρτύω, συμβιβάζω.
Inſuavis, ἀγλυκὴς, ἀηδὴς.
Inſuefco, ἐνεθίζομαι.
Inſuetus, ἀήθης.
Inſula, νῆσος, νησίδιον.
Inſularis, νησιωτικός.
Inſulsè, ἀνοήτως.
Inſulſus, ἄναλτος, ὁ· *pro* fatuo, ἀναίσθητος, ἀγνώμων.
Inſultatio, ἔφαλσις, χλευασία.
Inſulto, ἐπισκιρτάω, ἐπιπηδάω, ἐπιχαίρω, τινὶ, ἐντρυφάω τινί.
Inſum, ἔνειμι, ἀφθρίζω.
Inſumo, ἀναλίσκω χρήματα, pecuniam: δαπανάω.
Inſuper, πρόσθι, πρὸς τούτοις, ἀλλάτε.
Inſuperabilis, ἀδάμαστος, ἀήττητος, ἀνάλωτος, ἀνίκητος, ἄμαχος.
Inſurgo, ἀνθίσαμαι, ἀνταίρω.
Intabeſco, μαραίνομαι, ἐκτήκομαι.
Intactus, ἀμίαντος, ἄθικτος, ἀμόλυντος, ἄψαυστος.
Integer, ἀκμαῖος, ὑγιὴς, σῶος, ὁλόκληρος.
Integritas, ἀδιαφθαρσία, ὁλότης, ὁλοκληρία.
de Integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Integumentum, ἐγκάλυμμα.
Intellectu difficilis, δυσνόητος.
Intellectus, νῦς, νόημα, σύνεσις.
Intelligentia, νόησις, σύνεσις, ἔννοια.
Intelligibilis, νοητός.
Intelligo, συνίημι τοῦτο, διαγινώσκω, κατανοέω, νοέω, αἰσθάνομαι, μανθάνω.
Intemeratus, ἀμόλυντος.
Intemperans, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ἄσωτος, ἀκατάσχετος.
Intemperanter, ἀκρατῶς.
Intemperanter vivo, ἀκολαστάινω, ἀτακτέω, ὑπερμαζάω.
Intemperantia, ἀκολασία, ἀκρατία, ἀσωτία, ἀμετρία.
Intemperies, δυσκρασία, ἀπαταξασία.
Intempeſta nox, ἀκρόνυξ, ἀκρονυχία, νυκτὸς, ἀωρία.
Intempeſtas, δυσκρασία.
Intempeſtivè, οὐκ εὐκαίρως, οὐκ ἐν καιρῷ, παρὰ καιρὸν, παρ' ὥραν.
Intempeſtivus, a, um, ἄκαιρος, ἄωρος θάνατος, mors: ἄκαιρος.
Intempeſtus, ἄωρος, παρακαίρος.
Intendere aciem oculorum, ἀτενὲς ὁρᾶν, ἐνατενίζειν.
Intendere animum, προσέχω τὸν νοῦν τινι, ἐφίσημί τινι.
Intendo, ἐντείνω τόξον, arcum.
Intenſio, ἐπιτάσις, ἔντασις.
Intentatus, ἀπείρατος.
Intentè, ἐντεταμένως.
Intento, προτείνω.
Intentus, ἐντεταμένος.
Inter, μεταξὺ, *cum genit.* at μεταξὺ λόγων, inter dicendum: ἐν *cum dat. vel* εἰς *cum accuſ.*
Inter hæc, ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις.
Intercalaris, παρεμβεβλημένος, ἐμβόλιμος.
Intercalati dies, ἔπακτοι ἡμέραι.
Intercapedo, ἀφίσημα, ἀφχώρημα.
Intercedo, διέρχομαι, ἐνίσαμαι, ἐκτείνω.
Interceptus, μεσολαβηθείς.
Interceſſio, ὑπερέντευξις.
Interceſſor, ἐντάτης, μεσίτης.
Intercido, παρεμπίπτω.
Intercipio, μεσολαβέω, ἐγκαταλαμβάνω.
Interdicere igni & aquâ, πυρὸς καὶ ὕδατος κωλύειν εἴργεσθαι.
Interdico, *veto*, παραγγέλλω, κωλύω.
Interdictio, ἀπόρρησις, ἀπόρρημα, τό.
Interdictum, ἀπόρρημα, τό· παραγγέλευμα, ἀπαγόρευμα.
Interdiu, μεθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας.
Interdum, ἐνίοτε.
Interea, ἐν τούτῳ, τὸ ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.
Interemptio, καθαίρεσις.
Interemptus, καθαιρεθείς.
Intereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.
Intereſt, *vide* refert.
Interfector, φονεὺς, ἀναιρέτης.
Interficio, ἀναιρέω τινα, κτείνω τινὰ, φονεύω.
Interfluo, ἀφρέω.
Interim, μεταξὺ, πρὸς τούτοις δέ.
Interim dum, ἐν ὅσῳ.
Interimo, ἀφθείρω τινὰ, κτείνω.
Interior, ὁ ἐνδότερος.
Interlabor, παρεμπίπτω.
Interlocutio, ἀφλογισμὸς, ἀφλεξις.
Interloquor, λόγον παρεμβάλλω, διαλέγομαι, ἀφκόπτω.
Intermedius, παράμεσος.
Interminatus, ἀπέρατος.
Interminor, ἐπαπειλέω, ἐμβριμάομαι.
Intermiſſio, ἀφλειψις, ἄνεσις.
ſine Intermiſſione, ἀδιαλείπτως.
Intermitto, *ceſſo*, ἀφλείπω, ἐπέχω.
Internecinum bellum, πανωλέθρος πόλεμος.
Internecio, πανωλεθρία.
Internoſco, ἀφγινώσκω, διακρίνω.
Internuncius, ἀφίκτωρ, ἀφγελος.
Intero, ἐντρίβω.
Interpellatio, λόγου παρεμβολὴ, διακοπή.
Interpello, διακόπτω, παρενοχλέω τῷ λέγοντι.
Interpolo, ἀνασκευάζω, ἀνανεόω.
Interpono, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interpoſitio, παρεμβολὴ, παρένθεσις.
Interpres, ἐξηγητὴς, ἑρμηνεύς.
Interpretatio, ἑρμηνεία, μετάφρασις.
Interpretor, ἑρμηνεύω, ἑρμηνεύομαι, acc. παραφράζω, ἐξηγέομαι.
Interpungo, σιγμαῖς διαιροῦμαι.
Interregnum, μεσοβασιλεία.

Interrex, μεσοβασιλεύς.
Interritus, ἀδεὴς, ἄφοβος.
Interrogatio, ἐρώτησις, ἐρώτημα, πύσμα.
Interrogo, ἐρωτάω, σε τοῦτο, de hâc re : *vel* περὶ τούτου πυνθάνομαι.
Interrumpo, ἀποῤῥήγνυμι, διαλύω.
Interruptè, συντόμως, ἀποτόμως.
Interruptio, ἀπόῤῥηξις, διακοπή.
Interſeco, διατέμνω.
Interſero, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interſtitium, διάστημα, τὸ· διαφώρημα, τὸ μεταξύ.
Interſum, ἐγκαθίσαμαι, πάρειμι τοῖς πράγμασι, rebus : *pro* differre. διαχέρειν.
Intervallum, διάτασις, διάστημα, τὸ.
Intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.
Interula, χιτωνίσκος.
Inteſtato, ἀδιαθέτως.
Inteſtatus, ἀδιάθετος.
Inteſtina, orum, ἔντερα, ἔγκατα, σπλάγχνα.
Inteſtinum, ἔντερον, ἐγκοίλιον, ἔγυστρον.
Inteſtinus, a, um, ἐμφύλιος πόλεμος, bellum : ὁ ἔνδοθεν, ὁ ἔσω.
Intexo, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω.
Intimè, οἰκειότατα.
Intimus, ἐνδότατος, μύχατος.
Intinctus, ἔμβαμμα.
Intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρώζω.
Intolerabilis, δύσοιστος, ἀφόρητος, ἀβάσακλος, ἄτλητος.
Intolerandus, ἀπρόσοιστος.
Intono, βροντάω, ἐκβροντάω.
Intonſus, ἄκαρτος, ἀκερσεκόμης.
In totum, διάμπαξ.
Intrà, ἐντὸς, gen. ἔνδον, ἔσω.
Intractabilis, ἀδάμαστος, ἄτεγκτος, ὁ ϰὴ ἠ. ἀτρὴς, ἀμεταχείριστος.
Intrepidè, ἀδεῶς, ἀφόβως.
Intrepidus, ἀδεὴς, ἀθαμβὴς, ὁ ϰὴ ἠ. ἄτρομος, ἄφοβος, ἄοκνος,
Intrinſecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν.
Intritum, μυττωτὸν, ὕ, τὸ.
Intrò, *adverb.* ἔσω, εἴσω.
Intro, εἰσέρχομαι, εἴσειμι εἴς τινα.
Introduco, εισφέρομαι, εἰσάγω.
Introductio, εἰσαγωγὴ, προσαγωγή.
Introeo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introitus, εἴσδυσις, εἴσοδος, ἔμβασις.
Intromitto, εἰσδέχομαι, εἰσοικίζω.
Introrſus, *vel* -ſum, εἰς τὸ ἔσω, *vel* εἴσω.
Introſpicio, εἰσοράω, ἐπισκοπέω.
Introdudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαί τινα, βλέπω εἴς τινα, & πρός τινα, ὁράω τι, καθοράω.
Intuitus, ἐποψις, ὄψις.
Intumeſco, ὀγκύλλομαι, ὀγκόομαι, οἰδαίνω.
Intus, ἔνδον, ἔσω, ἔσωθεν.
Invado, ἐπιχειρέω ἀπαρασκεύοις, inſparatos : ἐμβάλλω εἰς τὴν Ἀτθίκην, Atticam : ἐπιπίπτω, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
Invaleſco, ἐπιῤῥώνυμα.
Invaletudo, ἀῤῥωστία, ἀσθένεια.
Invalidus, ἄῤῥωστος, ἀσθενὴς, ἀδύνατος.
Invaſio, ἐπίθεσις, ἐσβολὴ.
Invaſor, ἐπεμβάτης.
Inveho, ἐπάγω, ἐμφορῶ.
Invenio, εὑρίσκω & εὑρίσκομαι.
Inventio, εὕρησις, εὕρημα.
Inventor, εὑρετὴς, εὑρήτωρ.
Inventum, ἐνθύμημα, τὸ· εὕρημα, τὸ.
Inventus, εὑρημένος, εὑρεθεὶς.
Invenuſtè, ἀχαρίτως, ἀμούσως.
Invenuſtus, ἄμουσος, ἀχάριτος.
Inverecundus, ἀναιδὴς, ἀναίσχυντος.
Inverſio, ἀναστροφὴ, καταστροφὴ.
Inverto, καταστρέφω, παραστρέφω.
Inveſtigatio, ἀνίχνευσις, ἐξέτασις.
Inveſtigator, ἰχνευτὴς.
Inveſtigo, ἐξιχνεύω, ἀνιχνεύω, ἐξετάζω.
Inveteraſco, περιγηράσκω, παλαιῶμαι.
Inveteratus, πεπαλαιωμένος.
Invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους, ἐναλλάξ.
Invictus, ἀνίκητος, ἄμαχος, ἀνάλωτος, ἀήττητος, ἀκαταμάχητος.
Invideo, φθονέω τοῖς ἀγαθοῖς, bonis : βασκαίνω, σοι τοῦτο, φθόνον ἔχω.
Invidia, φθόνος, ὁ· βασκανία.
Invidiâ carens, ἄφθονος, ἀβάσκανος.
abſque Invidiâ, ἀφθόνως.
in Invidiâ eſſe, ἐπιφθόνος εἶναι, ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, φθονεῖσθαι.
Invidus, φθονερὸς, ἐπίφθονος, βάσκανος, νεμεσητικός.
Invigilare ſtudiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Invigilo, ἐπαγρυπνέω.
Inviolatus, ἀνεκβίαστος.
Inviſo, ἐπισκοπέω τινὰ, ἐφοράω, ἐπισκέπτομαι.
Inviſum eſſe alicui, ἀπεχθῆ εἶναί τινί.
Invita natura, παρὰ φύσιν.
Invitatio, πρόσκλησις.
Invitò, ἄκοντι, ἀκουσίως.
Invito, καλέω τινὰ πρὸς δεῖπνον, ad cœnam : κατεπάγω, προσκαλέω.
Invitus, ἄκων, ἀκούσιος, οὐχ ἑκών.
In univerſum, ὅλως, καθόλου.
Invius, ἄνοδος, ἄβατος.
Inula, ἑλένιον.
Inultus, ἀνεκδίκητος, ἀτιμώρητος.
Inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Inunctio, ἐπάλειψις, ἐπάλειμμα, τό.
Inundatio, κατάκλυσις, κατακλυσμός.
Inundo, πλημμύρω & πλημμυρέω.
Inungo, ἐπαλείφω, ἐγχρίω.
Invocatio, ἐπίκλησις.
Invoco, ἐπικαλέω, ἐπιβοάομαι.
Involo, ἐφίπταμαι.
Involucrum, εἴλημα, ἐνείλημα.
Involvere faſciis infantem, σπαργανοῦν τὸ βρέφος.
Involvo, ἐπικυλινδέω, ἐγκυλίζω εἴς τι, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, calamitatibus : περιειλέω.
Inurbanè, οὐκ ἀστείως, ἀχαρίτως.
Inurbanus, ἄγροικος, ὁ οὐκ ἀστεῖος.
Inurere alicui ignominiam, προτρίβεσθαί τινι ὄνειδος.

Inuro, ἐγκαίω, ἐπικαίω.
Inusitatè, ἀχρεῖον, ἀχρείως, ἀήθως.
Inusitatus, ἀχρεῖος, ἀήθης, ἀτριβής.
Inutilis, ἄχρηστος, ἀνωφελὴς, ἀχρεῖος.
Inutilitas, ἀχρηςία, τὸ ἀσύμφορον.
Invulneratus, ἄτρωτος.
Io, ἰὼ, ἰώ.
Joco, ἐν παιδιᾷ, παιδικῶς, χωρὶς σπουδῆς.
Jocone an seriò, παίζων ἢ σπουδάζων.
Jocor, παίζω, προσπαίζω τινὶ, cum aliquo: ἀστεΐζω, χαριεντίζομαι.
Jocosus, εὐτράπελος, παιγνιώδης.
Jocularis, παιγνιώδης.
Jocus, παιδιὰ, σκῶμμα, ατος, τὸ παίγνιον, τὸ γελοῖον.
Ionia, Ἰωνὶς, Ἰωνία.
Ipse, αὐτός.
Ipsissimus, αὐτότατος.
Ira, ὀργὴ, κότος, θυμὸς, μῆνις.
Iram accendere, ὀργίζω τινά.
Iram cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
Iram concoquere, πεπαίνειν τὴν ὀργὴν.
ad iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι.
Iracundè, ὑπερθύμως, ξὺν ὀργῇ, μετ' ὀργῆς.
Iracundia, ὀργιλότης, ὀργή.
Iracundus, ὀργίλος, ἀκρόχολος, ὁ.
Irascor, ὀργίζομαί τινι, vel περί τινος, propter aliquam rem: ἄχθομαί τινι.
Iratus, ὀργισθεὶς, θυμούμενος.
Iris, ἶρις, τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.
Irradio, ἀκτινοβολέω.
Irrationabilis, ἄλογος, ἀλόγιστος.
Irrationabilitas, ἀλογία, ἀλογιστία.
Irreligiosus, ἀσεβὴς.
Irreparabilis, ἀνεπισκεύαστος.
Irrepo, παρεισπίπτω, παρεισδύομαι.
Irreprehensibilis, ἀναμάρτητος, ἀκατάγνωστος, ἀμώμητος.
Irrequietus, ἄπαυστος, ἀκάματος.
Irretio, σαγηνεύω, περιβάλλω.
Irretitus, περιπλακεὶς.
Irreverenter, ἀναιδῶν, ἰταμῶς.
Irreverentia, ἀναίδεια, ἀναισχυντηλία.
Irrevocabilis, ἀναπότρεπτος, ὁ κὴ ἢ ἀμετάπειστος.
Irrideo, καταγελάω τινὸς, & τινὶ, ἀποσκώπτω, χλευάζω τινά.
Irrigatio, ἀρδεία, ἄρδευσις.
Irrigo, ἀρδεύω, ἄρδω, βρέχω, διαίνω.
Irriguus, καταῤῥύτος.
Irrisor, χλευαστὴς, μῶκος.
Irrisus & Irrisio, χλευασία, χλιυασμὸς, διασυρμὸς, καταγέλως.
Irritamentum, ἐρέθισμα, παροργισμός.
Irritatio, παροξυσμὸς, ἐρέθισμα, ἐρεθισμὸς.
Irritatus, ἐρεθισθεὶς, παροξυνθείς.
Irrito, ἐξοργίζω τινα πρὸς, &c. παροξύνω τοὺς πολίτας ἐπ' αὐτὸν, cives in eum: ἐρέθω, ἐρεθίζω.
Irritum facio, ἄκυρον ποιεῖν.
Irritus, ἄθερος, ἄκυρος, ἄπρακτος.
Irrogo, ἐπιτίθημι τίμημα, mulctam.
Irroro, ἐπιδρασίζω, βρέχω.
Irrumpo, εἰσπίπτω τινὶ, ἐμβάλλω.
Irruo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω τινὶ, ἐφορμάω.
Irruptio, ἀναῤῥῆξις, ἡ ἐμβολή.
Irruptionem facere, προσβάλλειν τινὶ.
Is, ea, id, ἐκεῖνος, οὗτος, αὐτὸς, ἡ, ὁ.
Istac, διὰ τοῦδε τοῦ τόπου.
Iste, οὗτος, ὅδε.
Istic, *adverb.* αὖθι, τῇδε, αὐτόθι.
Istinc, αὐτόθεν, ἐνθένδε.
Istiusmodi, τοιοῦτρόπος, τοιοῦτος.
Istorsum, πρὸς τόνδε τὸν τόπον.
Ita, *adverb.* οὕτως, εὖτως, ναὶ, πάνυγε.
Ita, *ut*, οὕτως, ὡς, *vel* οὕτως, ὥσπερ.
Itane, οὐκ ἄραγε, ἀλλὰ γὰρ ὅμως.
Itaque, ἄρ' οὖν, τοίγαρ, τοιγαροῦν.
Item, ὁμοίως, ὡσαύτως.
Iter, πορεία, ὁδὸς, ὁδοιπορία.
Iter facere, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
pedibus iter facere, πορεύεσθαι τοῖν ποδοῖν.
Iteratio, ἀνάληψις.
Itero, δευτερόω, δευτεριάζω.
Iterum, αὖθις, αὖθεισαῦθις.
Iterum atque Iterum, αὖθις κὴ αὖθις.
Itidem, παραπλησίως, ὁμοίως.
Itinerarium, ὁδοιπορικόν.
Juba, χαῖτα, η.
Jubar, σέλας, ατος, τό.
Jubeo, κελεύω σε, ἐπιτάττω, προστάττω σοὶ τοῦτο, ἐπιτέλλω, ἀνώγω, κέλομαι.
Jubilo, ἀγαλλιάομαι, ἀλαλάζω.
Jubilium, τὸ ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμός.
Jucundè, ἀλύπως, ἡδέως.
Jucundissimè, ἥδιστα, ἀλυπότατα.
Jucunditas, ἡδονὴ, τερπνότης.
Jucundus, ἡδὺς, ἄλυπος, τερπνός.
Judex, κριτὴς, οῦ, ὁ δικαστής.
Judicatu difficilis, δύσκριτος, δυσνοητός.
Judicialis, δικαστικὸς, κριτικός.
Judicium, δίκη, κρίσις, -εως, ἡ κρίμα, τὸ, *pro* opinione ἀξίωσις.
Judico, κρίνω τινὰ, & περὶ τινος, δικάζω, διαγινώσκω.
Jugerum, τὸ πέλεθρον, & πλέθριον.
Jugitèr, διηνεκῶς.
Juglans, κάρυον βασιλικόν.
ex Jugo montis, κατὰ κορυφήν.
Jugulatio, ἀπόσφαξις, σφαγὴ, ἡ.
Jugulo, σφάττω, σφάζω, τραχηλίζω.
Jugulum, δειρὴ, ἡ αὐχὴν.
Jugum, ζυγὸς, ζεῦγος τὸ montis, κορυφὴ, λόφος.
Jugum servitii, τὸ δούλειον ζυγόν.
Jumentum, κτῆνος, ὑποζύγιον.
Juncetum, ὁ χοινών.
Junceus, χοινώδης.
Juncosus, *idem.*
Junctim, ζυγάδην, κατὰ συμπλοκήν.
Junctura, ζεῦξις, σύνθεσις, συναφή.
Juncus, χοῖνος.
Jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, συνίστημι.
Junior, νεώτερος.
Juniperus, ἄρκευθος, ἡ.
Junius, ἑκατομβαιὼν, ἑκατόμβαιος.
Juno, Ἥρα.
Jupiter, ζεὺς, τοῦ διὸς; κρονίων.
Jura violare, θέμιδας πατεῖν.

Juramento ſe obſtringere, ὅρκου πεισθῆναι πρός τινα.
Juramentum, ὅρκος, ὁ, ὅρκιον.
Jure, δικαίως, ἐνδίκως.
Jurgioſus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Jurgium, φιλονικία, ἔρις, νεῖκος, -εος, τό· λοιδορία.
Jurgo, ζυγομαχέω πρός τινα, ἐρίζω.
Juridicus, δικαστής.
Juriſconſultus, ὁ νόμιμος, συμβουλευτικός.
Juriſdictio, δικαιολογία.
Juris interpres, ἐξηγητὴς τῶν νομίμων.
Juriſperitus, δικαστικὸς, νομικός.
Juriſprudentia, νομικὴ τέχνη.
Juro, ὄμνυμι & ὀμνύω.
Jurulentus, ζωμώδης.
Jus *pro* liquore, ὁ ζωμός.
Jus, δίκη, τὸ δίκαιον· Θέμις, -ιστος, *pro* poteſtate, ἐξουσία.
Jusjurandum, ὅρκος, ὁ, ὅρκιον.
in Jus vocare, δικάζεσθαι, ἐγκαλεῖν τινα & τινι.
Juſculum, ζωμίδιον.
Juſſum, ἀπόταξις, πρόσταγμα.
Juſta, *exequiæ*, ἐναγίσματα, τά.
Juſta facere mortuo, τὰ νομιζόμενα ποιεῖν.
Juſtè, δικαίως.
Juſtificatio, δικαίωσις, καθοσίωσις.
Juſtifico, δικαιόω.
Juſtitia, δικαιοσύνη.
Juvat, *delectat*, τέρπει, ἐν ἡδονῇ ἐστι.
Juvenca, δάμαλις, πόρτις.
Juvencula, Juvenculus, νεωτέρα, νεώτερος.
Juvencus, μόσχος, ου, ὁ· πόρταξ, ακος, ὁ.
Juveneſco, ἀκμάζω, νεανίζω.
Juvenilis, νεανικὸς, μειρακιώδης.
Juvenilitèr, νεανικῶς, ἡδονῇ.
Juvenis, νεὸς, νεανίσκος, κοῦρος, ὁ· νεανίας, ου, ὁ, ἠίθεος, αἰζηος.
Juvenis ſum, νεανιεύω & νεανιάζω.
Juventus, νεότης, ῆτος.
Juvo, ὠφελέω τινι, & τινα, βοηθέω σοι πρὸς πολεμίους, *adverſus hoſtes*.
Juxta, παρὰ, ἀμφὶ, πρὸς, *cum dat.* adv. ἐγγὺς, πλησίον, παραπλησίως.

K.

Kabbala, *v.* Cabbala.
Kalendæ, αἱ καλάνδαι, *Plut.* νουμηνία. *idem.*
Kalendarium, Καλενδάριον.
Klimax, *v.* Climax.

L.

Labaſco, καταφέρομαι, *pro animo* concidere, ἀθυμεῖν.
Labefactatio, λώβη, ἡ λύμη, πταῖσμα.
Labefacto, & labefacio, λυμαίνομαι, *accuſ. & dat.*
Labellum, χειλάριον.
Labellum, *vaſculum*, λεκάνη.
Labem aſpergere alicui, ῥυπαίνειν τινά.
Labes, λύμη, πτῶμα, τό· κηλὶς, βλάβη, ης, ἡ.
Labium, & labrum, χεῖλος, εος, τὸ.
Labo, as, are, ὑποφέρομαι, ἀπορέω.
Labor, *cado*, πίπτω, ὀλισθαίνω, πταίω.
Labor, πόνος, ὁ· κάματος, ου, κόπος, μόχθος.
Laboratus, ἐξεργασθείς.
citra Laborem, ἀπόνως, ἀμοχθεί.
Laborem detrectare, μισοπονεῖν, ἀπολέγεσθαι τὸν πόνον.
Laboriosè, ἐπιτόνως.
Laborioſus, ἐπίτονος, ὁ καὶ ἡ· καματώδης, μοχθηρὸς, πλήμων.
Laboro, *operam do*, πονέω, ἀσκέω· *pro* malè habere, μοχθέω· *pro* angor, φροντίζω, σπουδάζω περι, &c.
Laborum patiens, ἔμπονος, φερέπονος.
Labrum, χεῖλος, τό.
Labrum mordere, χαλύπην ἐσθίειν.
Labrum, *vas*, πλυνὸς, λεκάνη.
Lac, actis, γάλα, γαλακτος.
Lac concretum, τεθρομβωμένον γάλα.
Lacer & Lacerus, διεῤῥωγὼς, ῥακαίθης.
Laceratio, σπάραγμα, σπαραγμός.
Lacerna, φελόνης, μανδύη, ης, ἡ.
Lacero, περισυρω, σπαράττω, κωδάω, δρύπτω, ξαίνω, σωτρίζω.
Lacerta, & Lacertus, σαῦρος.
Lacertoſus, μυώδης.
Lacertus, μὺων, ὁ ἐν τῷ βραχίονι μῦς.
Laceſſitus, προπυλακισθεὶς λόγοις, *contumeliâ*.
Laceſſo, *provoco*, προκαλέομαί τινα εἰς ἀγῶνα· προπυλακίζω, ἐρεθίζω.
Lacinia, ἐσθῆτος τὸ κάτω μέρος.
Lacinioſus, κολπώδης.
Lacryma, δάκρυον, δάκρυ, υος, τό.
Lacrymabilis, πολύδακρυς, δακρυτός.
Lacrymas abſtergere, ἐξαλείφειν δάκρυα.
Lacrymatio, δάκρυσις, δάκρυμα.
abſque Lacrymis, ἀδάκρυτί.
Lacrymo, & Lacrymor, δακρύω, κλαίω, δακρυχέω.
Lacrymoſus, ἐνδάκρυ.
Lacrymula, δακρύδιον.
Lactari ſpe vanâ, κεναῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Lactens, γαλαθηνὸς, θηλάζων.
Lactens porcus, δέλφαξ, δελφάκιον.
Lacteo, *lac ſugo*, θηλάζω.
Lactes, τὸ μεσεντέριον.

Lacteus,

Lacteus, γαλακτικὸς, γαλακτερός.
Lacto, *lac præbeo*, γαλακτιάω, γαλακτοτροφέω.
Lactuca, Ῥίδαξ, ἡ· Ῥιδακίνη.
Lacuna, τέναγος, τό· τελμὶς, τέλμα, -ατος, σήραγξ.
Lacunar, φάτνωμα, τό· καταζύγασμα, ὀροφή.
Lacuno, καμαρόω.
Lacunoſus, τεναγώδης, τερματώδης.
Lacus, λίμνη, λάκκος, τέλμα.
Lædo, βλάπτω τινα, κακόω, αἴνομαι.
Lana, χλαῖνα, τρίζων.
Læſio, ὕβρισις, ἐπήρεια.
Lætè, ἱλαρῶς, εὐθύμως.
Lætifico, εὐφραίνω τινα, ἡδύνω.
Lætitia, εὐθυμία, χαρὰ, ᾶς, ἡ, γηθοσύνη.
Lætitiâ perfundor, γανύομαι.
Læto animo eſſe, εὐθυμεῖν, εὐθύμως, διαζῆν.
Lætor, χαίρω, ἥδομαι τούτοις, γηθέω.
Lætus, φαιδρὸς, εὔθυμος, ὁ ἡ, γηθόσυνος, ἱλαρός.
Læva, *manus ſiniſtra*, σκαιά.
Lævigo, *complano*, λεαίνω.
Lævis, *glaber*, λεῖος, λειώδης.
Lævitas, λειότης, τὸ λεῖον.
Lævus, λαιὸς, σκαιός· *pro* inauſpicato, δυσοιώνιστος.
Lagena, οἰνοφόρον, λάγηνος.
Laguncula, λαγήνιον.
Laicus, λαϊκὸς, ἰδιώτης.
Lambo, λείχω, λιχμάω.
Lamentabilis, πολυθρηνος, θρηνώδης, πολυπενθὴς, ϛονόεις.
Lamentatio, ὀδυρμὸς, θρῆνος, ὀλοφυρμὸς, κλαυθμὸς, οἰκτιμὸς.
Lamentor, θρηνέω, ὀδύρομαι, κλαίω, ὀλοφύρομαι, κωκυζω.
Lamentum, θρῆνος, οἰμωγή.
Lamiæ, λαμίαι.
Lamina, ἔλασμὸς, πέταλον.
Lampas, λαμπὰς, δαλός.
Lana, ἔριον.
Lancea, λόγχη.
Lancearius, λογχοφόρος.
Lancino, *lacero*, δυλάζω, καταχάζω.
Laneus, ἐρεοῦς.
Langueo, ἀσθενέω, μαραίνομαι, χαλάω, ἀτονέω, ἀποκάμνω.
Langueſco, χαλάω, ἐκκάμνω.
Languidè, δυσθύμως, ἐπιλίγδην.
Languidus, χαλαρὸς, νωθρός.
Languor, παρακμὴ, ἀσθένεια, ας, ἡ.
Laniatio, ἄμυξις, σπάραξις.
Laniena, κρεωπώλιον, κρεωργεῖον.
Lanifex, ἐριουργὸς, ταλασιουργός.
Lanificium, ἐριουργία, ταλασιουργία.
Laniger, ἐριοφόρος, μαλλοφόρος.
Lanio, κρεουργῶ, ἀμύσσω, σπαράττω.
Laniſtæ, γυμνασαί.
Lanius, & lanio, κρεοπώλης, κρεουργὸς, ἄρταμος, κρεωδαίτης.
Lanuginoſus, ἰουλώδης.
Lanugo prima, ἴουθος, ἴυθος, λάχνη, προπωγώνιον, χνοῦς.
Lanx, πίναξ, τάλαντον.
Lapicida, λατόμος, λιθουργός.
Lapicidina, λατομία, λιθοτομία.
Lapidarius, λιθοξόος, λιθοτόμος.
Lapidator, λευστήρ.
Lapide ferio, ἐκλιθάζω.
Lapidem omnem movere, πάντα λίθον κινεῖν.
Lapides minuti, χάλικες, ων, οἱ.
Lapideſco, λιθόομαι.
Lapideus, λίθινος, λίθεος, λαΐνος.
Lapidibus ſtratus, λιθόστρωτος.
Lapido, λιθάζω, λιθοβολέω τινά.
Lapidoſus, λιθώδης, πετρώδης.
Lapillus, λιθάριον, λιθίδιον.
Lapis, λίθος, ὁ *vel* ἡ· πέτρα.
Lapis angularis, λίθος ἀγωνιαῖος.
Lappa, τὸ ξανθίον.
Lapſus, *part.* ὀλισθήσας, πεσών.
Laquear, φάτνωμα, ὀροφή.
Laqueo vitam finivit, τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀνήρτησε.
Laqueos tendere, δίκτυα πλέκειν.
Laqueus, παγὶς, πέδη, ὁ βρόχος.
Lardum, χοιρεία σαρξ, τὸ ὕειον λίπος.
Lares, ἑφέστιοι θεοὶ, δαίμονες.
Largè, δαψιλῶς.
Largior, δωρέομαί σοι ἵππον, *equum*, χαρίζομαι.
Largitio, ἀποβολὴ χρημάτων, δόσις, μεγαλοδωρία.
Largitionibus corrumpere, δωροδοκεῖν.
Largus, λαμπρὸς, δαψιλὴς, πολύδωρος.
Larix, λάριξ, κος, ἡ.
Larvæ, μορμῶνες, μορμολύκεια.
Larvatus, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος.
Laſcivia, ἀσέλγεια, ἀκολασία, ἀσωτία, λαγνεία, ὕβρις.
Laſcivio, ἐξυβρίζω, ἀσελγαίνω, & ἀσελγέω, ἀκολασαίνω, λαγνεύω.
Laſcivus, ἀσελγὴς, ἀκόλαστος, λάγνος, ἀκρατὴς, μάχλος, κωμαστής.
Laſſeſco, ἐκκάμνω.
Laſſitudo, κόπος, κάματος.
Laſſo, *fatigo*, κοπόω, καταπονέω.
Laſſus, κεκμηκὼς, κοπωθεὶς, καταπονεῖς.
Latè, πλατέως, εὐρέως.
Latebra, κρησφύγετον, φωλεὸς, ὁ.
Latebroſus, φωλεώδης, λαθραῖος.
Latens, ἄδηλος, κρυφαῖος.
Latenter, κρύδην, κρυφίως, λάθρα.
Lateo, λανθάνω, διαλανθάνω.
Later, πλίνθος, ἡ.
Laterculus, πλινθίον.
à Latere, πλευρόθεν, ἐκ τοῦ πλαγίου.
Laterem lavo, πλίνθον πλύνω.
Lateritius, πλίνθινος.
Laterna, λυχνοῦχος, δέλετρον, ν, τό.
Latex, νᾶμα ῥεῖθρον.
Latibulum, φωλεὸς, οῦ, ὁ· χηραμός.
Laticlavium, φλατύτιμον.
Latifundium, εὐρυχωρία.
Latinè, Λατινιστὶ, Ῥωμαϊστί.
Latinus, Λατῖνος, Ῥωμαϊκός.
Latito, φωλεύω.

Latũ-

Latitudo, εὖρος, τὸ· πλάτος, πλατυσμὸς, εὐρύτης.
Latratus, ûs, ὑλαγμὸς, ὑλακή.
Latrina, ἀφεδρὼν, ἀπόπατος, κοπρών.
Latro, as, ὑλακτέω τινά, *in aliquem*, βαύζω.
Latro, onis, ὁ λῃστὴς, οῦ· κλέπτης.
Latrocinium, λῃστεία.
Latrocinor, λῃστεύω, λαφυραγωγέω.
Latrunculus, τὸ λῃστίδιον.
Latus, eris, πλευρὸν, πλευρά.
Latus, a, um, πλατὺς, εὐρὺς, -έος, ὁ· εὐρύχωρος.
Lavacrum, λυτρὸν, κολυμβήθρα.
Lavatio, λοῦσις, λυτρόν.
Laudabilis, αἰνετὸς, ἐπαινετὸς, ἀξιέπαινος.
Laudabilitèr, ἀξιεπαίνως.
Laudatio, αἴνεσις, ἐγκώμιον.
Laudator, ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστὴς.
Laudatus, ἐπαίνετος, κατευφημένος, εὐδόκιμος.
Laude dignus, ἀξιεπαίνετος, ὁ· ἀξιοπρεπὴς, ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος.
Laudi ducere, τὸν πόνον ἔπαινον ἡγεῖσθαι.
Laudo, αἰνέω σε, εὐλογέω τὺς ἀγαθὺς ἀνδρὰς, viros bonos: ἐγκωμιάζω τινά.
Laudo valdè, καταινέω λίαν, ἀνευφημέω, ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ τίθημι.
Lavo, *abluo*, λούω, *de corpore*: νίπτω, *de manibus*: πλύνω, *de vestibus*.
Laurea, δαφνὶς, δάφνιον φύλλον.
Laureati, δαφνηφοροῦντες.
Lauretum, δαφνὼν, ὁ.
Laurus, δάφνη.
Laus, ἔπαινος, ὁ· ἐγκώμιον, εὐφημία.
Lautè, λαμπρῶς.
Lautè vestitus, ἀβροχίτων, ἀβροείμων.
Lautitia, πολυτέλεια, δαψίλεια.
Lautus, δαψιλὴς, μεγαλοπρεπής.
Laxamentum, ἄνεσις, ἄφεσις.
Laxè, χαλαρῶς.
Laxo, χαυνόω, χαλάω δέσμα, *vincula*: ἀνίημι.
Laxus, χαῦνος, χαλαρός· *pro* amplo, εὐρύς.
Lea & Leæna, λέαινα.
Lebes, λέβης, θερμαντήριον.
Lectica, φορεῖον, κλίνη.
Lecticarius, κλινοφόρος.
Lectio, ἀνάγνωσις.
Lectito, ἐπαναγινώσκω.
Lector, ἀναγνώστης.
Lectulus, κλινάριον, κλιντήριον.
Lectus, κλίνη, εὐνὴ, κοίτη, ἡ· κράβατος.
Legare aliquid alicui, καταλείπειν τί τινι.
Legatio, πρεσβεία, πρέσβευμα, τό.
Legatione fungi, πρεσβεύειν πρὸς τινα.
Legatum, τὸ καταλειπόμενον δῶρον.
Legatus, πρεσβευτὴς.
Legem ferre, νόμον θέσθαι.
Leges latæ, νόμοι κείμενοι.
Leges servare, τοῖς νόμοις ἐμμένειν.
Legio, τάγμα, λεγεὼν, ὁ.
Legislator, νομοθέτης, θεσμοθέτης.
Legitimè, νομίμως, κατὰ τὸν νόμον.
Legitimus, νόμιμος, νομικὸς, ἔνθεσμος.
Lego, as, πρεσβεύω, ἀποστέλλω, πέμπω.

Lego, λέγω, ἀναγινώσκω, colligo, συλλέγω; *pro* præternavigare, παραλέγεσθαι· *pro* surripere, κλέπτειν.
Legumen, ὄσπριον, χέδροψ, φακή.
Lembus, λέμβος, ε, ὁ.
Lemures, οἱ μορμῶνες· τὰ μορμολύκεια.
Lena, μαστροπὸς, ἡ· πορνοβόσκος, ἡ.
Lenimentum, κήλησις, πραΰνσις, μείλιγμα, θέλγητρον.
Lenio, πραΰνω, ἡπιάω, κηλέω.
Lenis, προσηνὴς, ἤπιος, πρᾶος, μείλιχος, λεῖος, ἄοργος.
Lenitas, πραότης, ἠπιότης, πραΰτης.
Lenitèr, ἠπίως, πράως, ἡσύχως, λείως.
Leno, onis, μαστροπὸς, ὁ ἡ, πορνοβόσκος.
Lenocinium, μαστροπεία, *pro* illecebris, θέλγητρον.
Lenocinor, μαστροπεύω· *pro* blandiri, κορίζομαι, κολακεύω.
Lens, lendis, κόνις, ἡ.
Lens, lentis, φακὸς, φακή.
Lentè, *tardè*, βάδην, βραδέως.
Lentiginosus, φακώδης.
Lentigo, φακός.
Lentitudo, βραδυτὴς, νωθεία.
Lentus, a, um, γλίχρος, βραδὺς, νώθης.
Leo, λέων, -οντος, ὁ.
Leoninus, λεόντειος, λεοντώδης.
Lepidè, χαριέντως.
Lepidus, καλλιεπὴς, χαριέντος, γλαφυρὸς, κομψὸς, χαρίεις, αἱμύλος.
Leporinus, λαγῴος.
Lepos & Lepor, καλλιέπεια, κομψότης, αἱμυλία, ἀστεισμὸς.
Lepra, λέπρα.
Lepus, oris, λαγὼς, λαγῶός.
Lepusculus, λαγώδιον.
Lethalis, θανάσιμος, καίριος.
Lethalitèr, θανασίμως, καιρίως.
Lethargia, *vel* Lethargus, ὁ λήθαργος, λήθαργία.
Lethargicus, ληθαργικός.
Lethum, θάνατος, ὁ· μοῖρα, φόνος.
Levatio, Levamen, ἀνακούφισις, κουφισμὸς, πραΰνσις, παραμυθία.
Leves homines, ἀστεῖοι.
Levir, δαὴρ, -έρος, ὁ.
Levis, ἐλαφρὸς, κοῦφος, ὠκύς.
Levitas, ἐλαφρότης, ἐλαφρία, κουφότης, ὠκύτης, φαυλότης.
Levitèr, ἐλαφρῶς, κούφως, ἐπιλίγδην· *pro* parum, ὀλίγον· ἐπ' ὀλίγον.
Levo, as, αἴρω, ἐπαίρω, κουφίζω.
Lex, νόμος, θεσμός.
Libamentum, libamen, libatio, λοιβὴ, σπονδή.
Libellus, τὸ βίβλιον, τὸ βιβλίδιον.
Libens, ἄσμενος, ἑκών.
Libentèr, ἀσμένως.
Liber, τὸ βίβλιον, ἡ βίβλος.
Liber, a, um, ἐλεύθερος, ἐλευθέριος, αὐτεξούσιος, αὐτόνομος, αὔταρχος.
Liberales artes, ἐλευθέριαι παιδίαι.
Liberalis, ἐλευθέριος, ὁ ἡ· ἐλεύθερος· *pro* munifico, δαψιλὴς, ὁ ἡ.

Liberalitas,

Liberalitas, ἐλευθεριότης, ἐλευθερία.
Liberalitèr, ἐλευθερίως.
Liberalitèr educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
Liberatio, ἐλευθέρωσις, ἄφεσις, λύτρωσις.
Liberator, ἐλευθεριωτὴς, λυτρωτὴς.
Liberatus, ἀφεθεὶς, ἄφετος, ἐλυτρωθεὶς, ἐξαιρεθὲις, περισωθεὶς.
Libere, ἐλευθέρως, μετὰ παῤῥησίας.
Liberi, τὰ τέκνα· οἱ παῖδες.
Libero, ἀπαλλάττω, λυτρῶμαι, ἐλευθερόω τινά τινος, ἀπολύω, περισώζω.
Liberorum procreatio, παιδοποιία, τεκνοποιία.
Liberos procreare, ποιεῖσθαι παῖδας, τεκνοποιεῖν.
Libertas, ἐλευθερία.
in Libertatem asserere, ἐλευθερῶν τινα, aliquem.
Libertinus, ἀπελευθερικός.
Libertus, ἀπελεύθερος, ἐξελεύθερος.
Libet, *placet*, δοκεῖ, φίλον ἐστὶ, ἀρέσκει.
Libidinosus, ἀσελγὴς, λάγνος, πόρνος, ἀκόλαστος, ἀκρατὴς, μάχλος.
Libido, ἐπιθυμία, ἡ· ἀσέλγεια, κατατρυφὴ, λαγνεία, ἀκολασία.
Libitina, τὸ κτέρισμα, τὰ νεκύσια, τὰ ἐνάφια.
Libitinarius, κτερισὴς, ἐνταφιαστὴς.
Libo, as, λείβω, σπένδω.
Libra, λίτρα, ϛαθμὶς, ζυγός.
Libraria, æ, βιβλιοπωλεῖον.
Librarius, βιβλιογράφος.
Librator, ὁ ϛαθμώμενος, ζυγοϛάτης.
Libro, ταλαντάω, ϛαθμάομαι.
Libum, ψαιϛός.
Licentèr, ἀδεῶς, ἐν ἀδεία.
Licentia, ἄνεσις, ἄδεια, ἐξουσία.
Licentiosus, ὁ τετολμημένος.
Liceor, ἀντωνοῦμαι, μαγλανεύω.
Licet, *fas est*, θέμις ἐστὶ, ἔξεστι, ἔνεστιν.
Licèt, *conjunctio*, κἂν, καίτοι, εἰκαί.
Licitatio, ἀντώνησις.
Licitor, ἀντωνέομαι, πλειϛηριάζω.
Licitum est, ἔξεστι· θέμις ἐστί.
Licium, ὁ μίτος, τὸ ῥάμμα,
Lictor, ῥαβδοῦχος.
Lien, enis, σπλήν.
Lienosus, σπληνικὸς, σπληνώδης.
Ligamentum, Ligatura, σύνδεσμος, δεσμός.
Lignator, ξυλεὺς, ξυλοκόπος.
Ligneus, ξύλινος.
Lignor, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.
Lignum, ξύλον, κᾶλον, ὕλη.
Ligo, δέω, δεσμεύω, καταδέω.
Ligo, onis, δίκελλα, μάκελλα, σκαπάνη.
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, τὸ λίχνον.
Liliaceus, λείρινος.
Lilietum, ὁ κρινὼν, -ῶνος.
Lilium, κρίνον, λείριον, -ν, τὸ· σοῦσον, -ν, τό.
Lima, ῥίνη, -ης, ἡ.
Limatura, ῥίνημα, ῥίνησμα.
Limax, κοχλίας.
Limbus, κράσπεδον.
Limen, βηλὸς, οὐδὸς, βατήρ.
Limes, ἡ ἀτραπός· ὅρος, -ν, ὁ· ὁρισμός.
Limis intuerì, παρακυπτειν εἴς τι, παρακλέπτειν.
Limitatio, ὁρισμὸς, ἀφορισμός.
Limito, ἀφορίζω, περιορίζω.
Limo, as, ῥινέω, ἰκριπίζω, περιψάω, *pro* expolio, κατακοσμέω.
Limosus, ἰλυώδης, βορβοράδης.
Limpidus, *clarus*, διαφανὴς.
Limus, ἰλὺς, πηλὸς, βόρβορος, ὁ.
Limus, a, um, πλάγιος, παραβλὼψ.
Linctus, ûs, λεῖγμα, τὸ· ἔκλειγμα.
Linea, γραμμὴ, πέρας.
Linea media, ἡ διάμετρος.
Lineam ducere, γραμμὴν ἄγειν.
Lineamenta, γραμμαὶ, ὑπογραφαί.
Lingo, λείχω.
Lingua, γλῶσσα, *vel* -τα· διάλεκτος.
Linguâ eâdem utens, ὁμόγλωσσος, ὁ ἡ ὁμόφωνος.
Lingula, γλωσσάριον, γλωσσὶς.
Linio, *ungo*, χρίω, ἀλείφω, ὑποχρίω.
Linquo, λείπω.
Linteolum, τὸ ῥάκος· λῖς, -τὸς, ὁ· ὀθόνη.
Linter, σκάφη, σκαφίδιον.
Linteum, ὀθόνη, -ης, ἡ· σινδὼν,
Linteus, λίνεος, -οῦς.
Linum, λίνον.
Lippio, λημάω, γλημάω & γλαμάω, ὀφθαλμιάω.
Lippitudo, λήμη, ὀφθαλμία.
Lippus, λημῶν, γλαμυρός.
Liquamen, χύλισμα, -ατος, τὸ· χύλωσις.
Liquefacio, ἐκτήκω, κατατήκω, χυλόω, χυλίζω.
Liquefactio, τῆξις & τηκεδών.
Liquefio, διαχέομαι, ἐκτήκομαι.
Liquesco, τήκομαι, συντήκομαι.
Liquet, σαφὲς, δῆλον, προσφανές ἐστι.
Liquidò, φανερῶς, σαφῶς.
Liquidus, ὑγρος, ὁ· *pro* puro, καθαρός· διαφανής.
Liquor, ὑγρότης, τὸ ὑγρὸν, χυλὸς, οῦ, ὁ.
Lira, αὖλαξ, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων.
Lirare, αὐλακας ἐλαύνειν.
Lis, litis, δίκη, ἔρις, διαφορὰ, ἄμιλλα, -ης, ἡ· ἔγκλημα, κρίσις.
Litatio, καλλιέρημα, τό.
Litem intendere alicui, εἰσάγειν δίκην κατά τινος.
Litera, γράμμα, τό.
Literæ ſacræ, ἡ θεία γραφή.
Literas accipere ab aliquo, κομίζεσθαι ἐπιϛολὴν παρά τινος· δέχεσθαι ἐπιϛολήν.
Literas aperire, γράμματα ἀποσφραγίζειν.
Literas configno, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.
Literas mittere, ἐπιϛολὰς ἐπιϛέλλειν· ἐπιϛολὴν δοῦναι.
Literas ſcribere, ἐπιϛολὴν γράφειν.
Literati, οἱ πεπαιδευμένοι, οἱ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμοι.
Litigator, ἐριϛὴς, φιλόνεικος.
Litigioſus, ἐριϛικὸς, ἀμφισβητητικός.
Litigo, ἀμφισβητέω, δικάζομαί τινι περὶ μισθῶν,

Ὠῶν, ob mercedem: ἐρίζω τινὶ ὅτου τινος.
Lito, καλλιερέω, καλλιέρημα τελειόω.
Litura, ἀλοιφή.
Littus, ακτὴ, αἰγιαλὸς, ϑὶν, ϑινὸς, ὁ ἢ ἡ· λιμὴν, ένος, ὁ.
Liveſco, *lividus fio*, πελιδνὸς γίγνομαι.
Lividus, πελιδνὸς, πέλιος.
Livor, πέλίωμα, μώλωψ, ωπος.
Lixa, æ, σκευοφόρος, φορτηγός.
Lixivia, æ, & Lixivium, κονία.
Lixus, a, um, ἑψητός.
Loca præcipita, παίπαλα, ων, τά.
Localis, τοπικὸς, ἐντοπιος.
Locatio, ἀμίσθωσις, ἐργολαβία.
Locator, ἐργολάβος, ἐκδιδούς.
Loco ejus, ἀντὶ, *cum genit.* ἀντί τινος.
quo Loco ſunt res adverſariorum, πῶς ἔχει τὰ ἐναντίων.
Loco pono, τάττω· *pro* elocare, ἐκδιδόναι εἴς τινα, *interdum ſignificat*, pretio utendum do, ἀπομισθῶ.
Loculus, λάρναξ, κος, ἡ· ϑύλαξ.
Locum dare, ἀναχωρεῖν τινι.
Locuples, πολυκτήμων, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειὸς, εὐκτήμων.
Locupleto, πλουτίζω, εὔπορον ποιῶ.
Locus, τόπος, χωρίον, χῶρος· *pro* opportunitate, καιρός.
Locus irriguus, ὑδατεινὴ, ῆς, ἡ.
Locus publicus, λέσχη, ης, ἡ.
Locus uliginoſus, τίφος, εος, τὸ.
Locuſta, ἀκρὶς.
Locutio, φράσις, λέξις.
Lodix, σισύρα.
Loligo, τευθὶς, τεῦθος, ὑ, ὦ.
Lolium, αἶρα, ζιζάνιον.
Lomentum, λείωμα.
Longævitas, μακροβιότης, πολυετία.
Longævus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Longanimis, μακρόθυμος, μακροθυμέων.
Longanimitas, μακροθυμία.
Longè, μακραν, πόρρωθεν, πόρρω.
Longè latèque, διεξοδικῶς.
Longè melius, μακρῷ τινι ἄμεινον.
Longinquitas, ἀπόσημα, ἀμονὴ, μακρότης, ητος, ἡ.
Longinquus, ἀπώτερος, μακρὸς, ὑπερόριος, πολυχρόνιος.
Longior, μακρότερος.
Longiſſimè, πορρώτατα.
Longiſſimus, μήκιστος, μακρότατος.
Longitudo, μακρότης, μῆκος, τό.
Longius, ἀποτέρω, πορρωτέρω.
Longo tempore poſt, χρόνῳ συχνῷ ὕστερον.
Longum, μακράν.
Longus, μακρὸς, ἐπιμήκης.
Loquaciſſimus, λαλίστατος.
Loquacitas, πολυλογία, ἀδολεσχία.
Loquacitèr, λαλητικῶς, φλυαρῶς.
Loquax, ἀδόλεσχος, σπερμολόγος.
Loquela, λαλιὰ, λέσχη.
Loquor, λαλέω τινι, & πρὸς τινά· ἀγορεύω, φράζω, φθέγγομαι.
Loquor multa, μακρολογίαν.
Lorica, ϑώραξ.
Loricatus, τεθωρακισμένος.
Loripes, ἱμαντόπους, κυλλοπόδης, υ, ὕ.
Lorum, ἱμὰς.
Lotium, urina, οὖρον, ἔρημα.
Lubens, ἄσμενος, ἡδόμενος.
Lubentèr, ἀσμένως, ἑκουσίως.
Lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ, φίλον ἔστι.
Lubricus, σφαλερὸς, γλίχρος, εὔκολος, εὐόλισθος.
Lucanica, ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ.
Luceo, λάμπω, ἀγλαάμπω, φαίνω.
Lucerna, λύχνος, λαμπὰς, ἡ.
Lucidus, φωτεινός.
Lucifer, φωσφόρος, ἑωσφόρος.
Lucri cauſâ aliquid facere, ποιεῖν τι ὅπῃ τῷ κέρδει.
Lucrifacio, κερδαίνω, χρηματίζομαι.
Lucri ſtudium, φιλοκέρδεια.
in Lucro deputare, κέρδος νομίζειν τὶ, ἐν κέρδει ποιεῖσθαι.
Lucror, κερδαίνω ὅπῃ τινος, ex aliquâ re, κέρδος ποιῶ.
Lucroſus, κερδαλέος, κερδῶος, πολυκερδὴς, χρηματιστικὸς, ἐπωφέλιμος.
Lucrum, κέρδος, τό.
Lucrum ſordidum, αἰσχροκέρδεια.
Luctа, πάλη, ἆθλος, πάλαισμα.
Luctatio, πάλαισμα, τὸ· πάλη.
Luctator, ἀγωνιστὴς, ἀθλητής.
Luctor, παλαίω.
Luctuoſus, γοώδης.
Luctus, ὁ γόος, ϑρῆνος, πένθος, τό.
Lucubratio, νυκτογραφία, ἀγρυπνία.
Lucubro, νυκτογραφέω, προσαγρυπνέω.
Luculentè, φανερῶς.
Luculentus, ἀγυιὴς, ἔκδηλος.
Lucus, τέμενος, τὸ. ἄλσος, εος, τό.
Ludere aleâ, πεττεύειν, κυβεύειν.
Ludere nucibus, κάρυα παίζειν.
Ludibrio habeo, ἐντρυφάω τινι· καταμειδιάω, ἐμπαίζω.
Ludibrium, τὸ καταγέλαστον, ἔμπαιγμα, χλεύη, χλεύασμα.
Ludibundus, παίζων.
Ludicer, παιγνώδης.
Ludicrum, ἄθυρμα, παίγνιον.
Ludificatio, ἔμπαιγμα, χλευασμός.
Ludifico, ἐμπαίζω, ψεύδομαι, ἐντρυφάω, ἐξαπατάω.
Ludimagiſter, γραμματιστὴς, γυμνασιάρχης.
Ludo, παίζω, *pro* derideo, καταγελάω τινος, σκώπτω.
Ludus, παιδιὰ, παίγνιον.
Ludus literarius, διδασκαλεῖον.
Lues, λοιμὸς, φθορὰ, λύμη, βλάβη.
Lugendus, ϑρηνητέος.
Lugeo, πενθέω τινὶ, & ὅπῃ τινος, propter aliquid, ϑρηνέω μητέρα ϑανοῦσαν, matrem mortuam, ὀδύρομαι, κατακλαίω.
Lugubris, πενθικὸς, ὁ· γοώδης, γναφὸς, ϑρηνώδης, πολύστονος.
Lumbrici, ἕλμινθες, ἀσκαρίδες.
Lumbus, ὀσφὺς, ψόα, ἰξὺς, ύος, ἡ.
Lumen, φῶς, τὸ· φέγγος, τό.
Lumināre, φωσφὴρ, ὁ.
Lumine caſſus, ἀφαίτιος, ἄμοιρος φαεινός.

Luminoſus, φωτεινὸς, φεγγώδης.
Luna, σελήνη, σεληναῖα, μήνη.
Luna creſcens & decreſcens, σελήνη τικτομένη καὶ φθινύθουσα.
Luna nova, νεμηνία.
Luna curvata, μηνοειδὴς σελήνη.
Luna dimidiata, σελήνη διχότομος, διχομηνία.
Luna orbe pleno, πανσέληνος, ὁ.
Lunaris, σεληναῖος.
Lunatici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
Luo, perſolvo, ἀποτίνω, διατινύω, τίω.
Luo pœnas, τίσιν ἀποτίνω.
Lupa, λύκαινα, λυκὶς, ἡ πόρνη.
Lupanar, πορνεῖον, πορνοβοσκεῖον.
Lupina pellis, λυκεῖον, λυκίη.
Lupinus, θέρμος.
Lupus, λύκος.
Lurcones, λίχνοι, λαίμαργοι.
Luridus, ὠχρὸς, πελιδνὸς, μελάγχλωρος.
Luſcinia, ἀηδὼν, ἡ, & ἀηδὼ, -όος, -οῦς.
Luſcioſus, μύωψ.
Luſcus, ἑτερόφθαλμος, μονόφθαλμος.
Luſor, παίκτης.
Luſtralis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
Luſtrare exercitum, καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν.
Luſtratio, περιπόλησις, item κάθαρσις.
Luſtro, περιπολέω, περίειμι, περιοδεύω· deinde expio, καθαίρω, ἁγνίζω, tum luſtrare animo, ἐξετάζειν.
Luſtrum, σπύλαιον, pro lupanaribus, πορνεῖα, τὰ, πορνοβοσκεῖα, etiam idem quod Olympias, ἡ πενταετία, ἡ πενταετηρίς.
Luſus, παιδιὰ, παίγμα.
Luteus, ὠχρὸς, χλωρὸς, κροκώδης.
Luteus, πηλώδης, πήλινος.
Lutoſus, ἰλυώδης, πηλώδης, βορβορώδης.
Lutra, ἔνυδρις.
Lutulentus, πηλώδης.
Lutum, πηλὸς, ὁ· ἰλὺς, βόρβορος.
Lux, φῶς.
Luxatio, παράρθρησις.
Luxatus, ἐξηρθρωμένος.
Luxo, ἐξαρθρόω.
Luxui indulgere, τρυφᾶν.
Luxuria, ἀκρασία, ἀσωτία, λαγνεία.
Luxurio vel Luxurior, καταγρηνιάζω, ἀσωτεύομαι, Luxuriantur arbores, ὑλομανοῦσιν.
Luxuriosè, ἀσώτως.
Luxurioſus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Luxus, τρυφὴ, ἀσωτία, ἀκράτεια.
Lydius lapis, βάσανος.
Lympha, ὕδωρ, νᾶμα.
Lymphaticus, νυμφόληπτος.
Lynceis oculis contemplari, λυγκικὸν βλέπειν.
Lynceus, λύγκειος.
Lynx, λύγξ, -κὸς, ὁ καὶ ἡ.
Lyra, λύρα, χέλυς, κίθαρις.
Lyricen, λυρᾳδός.

M.

MAcellum, κρεωπώλιον.
Macer, Macilentus, ἰσχνὸς, λεπτὸς, λεπτόσαρκος. ἄσαρκος.
Maceratus, ἐκτακεὶς, ἐναποβραχεὶς.
Maceria, τειχίον, περίφραγμα.
Macero, ἐκτήκω, λεπτύνω.
Machina, Machinatio, μηχανὴ, μηχάνημα.
Machinor, μηχανῶμαί τι ἐπί τινα.
Macies, λεπτότης, ἰσχνότης, ἀτροφία.
Macilentus, ἀπίμελος, ἄσαρκος.
Maceror, macer fio, λεπτύνομαι, συντήκομαι.
Macte virtute, εὖγε, εὖγε τῆς ἀρετῆς.
Macto, σφάττω, θύω & -ομαι.
Mactra, μάκτρα, κάρδοπος.
Mactus, a, um, ἐπαυξηθείς.
Macula, σπίλος, κηλὶς.
Maculâ aſpergere aliquem, προσρίζεσθαί τινι ὄνειδος.
Maculo, ῥυπαίνω τινα, σπιλόω.
Maculoſus, ῥυπαρὸς, σπιλωτός.
Madefacio, θιυγραίνω, βρέχω, νοτίζω.
Madefactio, ἀπόβρεγμα.
Madefio, διαίνομαι.
Madeo, βρέχομαι, νοτίζομαι, διαίνομαι.
Madidus, διάβροχος, κάθυγρος, ὑγρός,
Magica, μαγικὴ.
Magicus, μαγικός.
Magis, μᾶλλον, ἐπιπλέον & ἐπιπλεῖον, περισσότερον.
Magis magiſque, μᾶλλον καὶ μᾶλλον· ἀεὶ μᾶλλον.
Magiſter, παιδευτὴς, παιδαγωγὸς, διδάσκαλος, ὁ καὶ ἡ· προστάτης.
Magiſter equitum, ἵππαρχος.
Magiſterium, προεδρία, προστασία.
Magiſtratibus obedire, τοῖς ἄρχουσιν εὐπειθεῖν.
Magiſtratu ſe abdicare, ἀπιστεῖν τὴν ἀρχήν.
Magiſtratum ambire, παραγγέλλειν ἀρχήν.
Magiſtratum gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, ἄρχειν.
Magiſtratum inire, εἰσιέναι εἰς τὴν ἀρχήν.
Magiſtratus, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες, pro imperio, ἀρχὴ.
Magna loquor, μεγαληγορέω.
Magnanimitas, μακροθυμία, μεγαλοψυχία, μεγαλοφροσύνη.
Magnanimus, μεγαλόψυχος, μεγαλόθυμος, ἀνδρεῖος, μεγαλόφρων.
Magnates, μεγιστᾶνες.
Magnes, μαγνῆτις, μάγνης, -ητος, ὁ.
Magni æſtimare, τιμᾶν πλείστου.
Magni facio, θαυμάζω τινὰ τῆς σοφίας, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnificè, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλείως.
Magnificè de aliquo ſentire, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.

Magni-

Magnificentia, μεγαλοπρέπεια, μεγαλειότης, φιλοτιμία, μεγαλυργία.
Magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.
Magnificus, μεγαλοπρεπὴς, μεγαλόφρων, περίσεμνος, φιλότιμος.
Magniloquentia, μεγαλορρημοσύνη, μεγαλογορία.
Magniloquus, μεγαλορρήμων.
Magni pendo, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnitudo, τὸ μέγεθος.
Magnitudo animi, μεγαλοψυχία.
Magnoperè, μέγα.
Magnus, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.
Magus, μάγος.
Majestas, τὸ σεμνὸν, μεγαλειότης, ἀξίωμα, ἡ σεμνότης.
Major, ὁ ϗ ἡ μείζων.
Majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἄνωθεν.
Maius, μάϊος, σκιρροφοριῶν.
Mala, σιαγὼν, παρειὰ, ᾶς, ἡ.
Malè, κακῶς, φαύλως.
Malè agi cum aliquo, πράττειν κακῶς, δυστυχεῖν.
Malè audire ab aliquo, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος.
Malè facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς.
Malè habere, ἀῤῥώστως, κακῶς ἔχειν.
Malè loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινά· λοιδορεῖν τινα.
Malè mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.
Malè opto tibi, κακῶς εὔχομαί σοι.
Maledicentia, κακηγορία, δυσφημία.
Maledico, βλασφημίαν λέγω τινὶ, & κατά τινος· κακολογέω τινά.
Maledictum, λοιδορία, κακηγορία, βλασφημία, κατάρα.
Maledictus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Maledicus, κακόλογος, βλάσφημος, λοίδορος, ὑβριστικός.
Malefactum, κακούργημα.
Maleficium, κακούργημα, ἀδίκημα.
Maleficus, κακοῦργος, κακοπράγμων, κακότεχνος, κακοποιός.
Malevolentia, κακόνοια, δύσνοια.
Malevolus, κακόνους, δύσνους, ἀπεχθὴς, κακόφρων.
Malignè, κακοήθως.
Malignitas, κακοθυμία, κακότης.
Malignus, κακοήθης, κακόθυμος, κακότροπος.
Malitia, κακία, πονηρία, ῥαδιυργία.
Malitiosè, κακοτέχνως.
Malitiosus, ῥαδιυργὸς, πανοῦργος.
Malleolus, σφυρίον.
Malleus, σύφρα· ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ.
Malluvium, χειρόνιπτρον, χέρνιβον.
Malo, αἱρέομαι, προαιροῦμαι.
Malorum depulsor, ἀλεξίκακος.
Malva, μαλάχη.
Malum, μῆλον.
Malum Citreum, τὸ κεδρόμηλον· κίτριον μῆλον.
Malum punicum, ῥοὰ, ῥοιά.
Malum, *substant.* pro afflictione, ταλαιπωρία· δεινόν.
Malum, *interjectio*, φεῦ· φεῦ τῆς κακῆς.
Malum cònsilium, κακοβυλία· κακὴ βουλὴ, κακορραφία.
Malus, μηλέα, ας, ἡ.
Malus in navi, ἱστὸς, οῦ, ὁ.
Malus, *improbus*, κακὸς, φαῦλος, κακοῦργος, πονηρός.
Mamilla, ὁ μαζὸς. ἡ τιτθή.
Mamma, μαζὸς, μαστὸς, θηλὴ, τιτθή.
Mammam præbere, ἐπέχειν τὸ μαστόν.
Mammosus, μαστώδης.
Manceps, ἐργολάβος, ὁ· τελωνάρχης· ἀρχιτελώνης.
Mancipatio, ἀνδραποδισμός.
Mancipium, ἀνδράποδον, ἀργυρώνητος
Mancipo, ἀνδραποδίζω, & -ομαι.
Mancus, πηρὸς, πηρωθεὶς, κύλλος.
Mandata facere, τὰ προσταττόμενα ποιεῖν, τὸ ἐντεταλμένον ποιεῖν.
Mandatum, πρόσταγμα, τὸ· ἐντολή.
Mandibula, γνάθος.
Mando, as, *commito*, παρατίθημι, ἐπιτρέπω· παραδίδωμι τινί τι· *jubeo*, ἐντέλλομαί σοι· προστάττω.
Mando, is, ere, μασσῶμαι, ἐσθίω.
Mandra, μάνδρα.
Manduco, μασσῶμαι, τρώγω, ἐσθίω.
Manè, πρωΐ· ἐν τῷ ὄρθρῳ.
Maneo, μένω παρά τινι, apud aliquem: *pro* expectare, ἀναμένω τινὰ, προσδοκάω.
Manes, manium, οἱ νέρτεροι, αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν.
Mangonium, μαγγανεία.
Mangonizo, μαγγανεύω.
Manica, χειρίς.
Manicatus, χειριδωτός.
Manifestatio, ἔκφανσις, ἐξαγόρευσις.
Manifesto, δηλόω, φανερόω.
Manifestò, *adv.* σαφῶς, φανερῶς.
Manifestus, δῆλος, φανερὸς, ἔκδηλος, σαφὴς, πρόδηλος, φανὴς, τρανὴς.
Manipulatim, κατὰ σπεῖρας, σπειρηδόν.
Manipulus, δράγμα, ἅμαλλα, ης, ἡ.
Manipulus militum, λόχος, ἡ σπεῖρα.
Manna, ἡ μάννα, ἀερόμελι.
Mano, as, are, ῥεῖν, προέρχεσθαι βρύω.
Mansio, μονὴ, ἁγμονή.
Mansuefacio, πραΰνω ἵππον, *equum*: ἡμερόω, τιθασεύω.
Mansuefactio, ἐξημέρωσις.
Mansuefio, τιθασεύομαι, ἡμερώομαι.
Mansuesco, τιθασσεύομαι.
Mansuetè, πραΰμίνως, ἡμέρως.
Mansuetudo, πραότης, ἡμερότης, ἡ.
Mansuetus, πρᾶος, ἥμερος, ὁ ϗ ἡ· ἥπιος, ἥσυχος, εὐμενὴς, ἐπιεικὴς.
Mantica, πήρα, βαλάντιον,
Mantile, χειρόμακτρον.
Manu duco, χειραγωγέω.
de Manu in manum, ἀπὸ χειρῶν.
in Manu, *id est*, potestate esse, ἀπὸ χειρὸς εἶναι.
Manubiæ, τὰ λάφυρα, σκῦλα.
Manubrium, λαβὴ, κώπη.
Manufactus, χειροποίητος.
Manumissio, ἀπελευθέρωσις.
Manumissus, ἄφετος, ἐλευθερωθεὶς.

Manu-

Manumittere, ἀπελευθερῶν, ἀνίημί τινα.
Manus, χεὶρ, ἡ.
in Manus ſumo, ἐγχειρίζομαι.
Manus conſerere, συμβάλλειν πρός τινα, & τινι.
Mapalia, καλύβαι, οἰκίδια.
Mappa, ὀθόνη ἐπιτραπέζιος, χειρόμακτρον.
Marceſco, παραμαίζω, μαραίνομαι.
Marcidus, σαπρὸς, ὁ, μαρασμώδης.
Marcor, μάρανσις, σῆψος, λήθαργος, ὁ.
Mare, θάλασσα, ἅλς, ἡ, πόντος
Maragrita, μαργαρίτης, ὁ.
Margines fluvii, χείλεα ποταμοῦ.
Margo, κράσπεδον, χεῖλος.
Mari ſe committere, πλεῖν, θαλαττοπορῆσαι.
Marinus, θαλάσσιος, πόντιος, ἅλιος, πελάγιος, ἐνάλιος.
Maris æſtus, πλημμυρίς.
Maris dominus, θαλαττοκράτωρ.
Marita, ἡ γαμέτις, ιδος.
Maritalis, γαμικός.
Maritimus, ἐπιθαλάττιος.
Marito, συνοικίζω, ἀνδρὶ συζευγνύω.
Maritus, ἀνὴρ, ἀκοίτης, γαμέτης.
Marmor, μάρμαρος.
Marmorarius, μαρμαρογλύφος.
Marmoreus, μαρμάρεος.
Marra, μάρρον, τό.
Mars, ἄρης, νος, *vel* ητος, ὁ, ἐνυάλιος.
Mars anceps, ἀγχάμαλος μάχη.
Marſupium, μαρσύπιον, βαλάντιον.
ancipite Marte, ἀγχωμάλῳ τῇ μάχῃ γενομένῃ.
Martius & Martialis, ἀρεῖος, ἀρῆϊος.
Martius menſis, μυτυχιῶν, ὁ μάρτιος.
Martyr, μάρτυρ, *hinc*
Martyrium, μαρτύριον.
Mas, maris, ἄρρην, ἄρσην.
Maſculinum genus, τὸ ἀρρενικὸν γένος· fœmineum genus, γένος τὸ θῆλυ.
Maſculus, ἄρρην, ἄρσην.
Maſſa, μᾶζα· ὄγκος, ὁ· φύραμα.
Maſtigia, μαστιγίας, μαστίγων ἄξιος.
Maſtix, μαστίξ.
Mater, μήτηρ, ἡ· ἡ τεκοῦσα.
Matercula, μητράριον, μητρίδιον.
Mater-familias, οἰκοδέσποινα.
Materia, ὕλη, *pro* argumento, ὑπόθεσις, ὑποκείμενον.
Materialis, ὑλικὸς, κάθυλος.
Maternus, μητρικὸς, μητρῷος.
Matertera, ἡ μητρὸς ἀδελφὴ, θεῖα πρὸς μητρός.
Mathematicus, μαθηματικός.
Matricida, μητροκτόνος.
Matrimonialis, γαμικός.
Matrimonio junctι, τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου, συνεζευγμένοι.
Matrimonium, συνζυγία, ἐπιγαμία, γάμος, συνοικέσιον.
Matrimonium contrahere, συνάπτειν γάμον.
in Matrimonium collocare, εἰς γάμον διδόναι.
Matris frater, μητράδελφος.
Matrona, οἰκοδέσποινα.
Matronalis, γυναικεῖος.
Matruelis, ὁ ἀνεψιὸς, ἐκ μητραδέλφων.
Matta, ὁ φορμός.
Matula, σκαφίον, ἀμίς, οὐρητρίς.
Matura ætas, ὡραία ἡλικία.
Maturatio, ἐπισπάρχια.
Maturè, ὡραίως.
Matureſco, πεπαίνομαι, περκάζω.
Maturitas, πέπανσις, ὡραιότης.
Maturo, πεπαίνω τι· ἐπιταχύνω, πέπλα.
Maturus, πέπειρος. ὡραῖος.
Matutinum tempus, τὸ ἑωθινὸν, πρωΐ.
Matutinus, ἑωθινὸς, πρωϊνὸς, ὀρθρινός.
Maxilla, ἡ σιαγὼν, γνάθος, ἡ.
in Maxillâ percutere, γναθοῦν, εἰς γνάθους, τύπτειν.
Maximè, μάλιστα.
Maximus, μέγιστος.
Me, ἐμὲ, μέ.
Meâ quidem ſententiâ, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meâpte causâ, ἐμοῦγε ἕνεκα.
Meatus, πορεία, πόρος.
Mecaſtor, νὴ τὸν Κάστορα.
Mechanica ars, βαναυσία.
Mechanicus, χειροβίωτος, μηχανικός.
Mecum, μετ' ἐμοῦ, μετά μου.
Medela, ἰατρεία, ἄκεσις, θεραπεία.
Medeor, ἰάομαί τινα, ἰατρεύω, θεραπεύω, ἀκέομαι, ἀλθαίνω.
Mediaſtinus, μεσαύλιος δοῦλος.
Medicabilis, ἰάσιμος, ἰατρευτός.
Medicamen & medicamentum, φάρμακον, ἄκεσις, ἴασις.
Medicina, ἰατρικὴ, ἴασις, ἄκεσις.
Medicinalis, ἰατρικός.
Medico & medicor, ἰατρεύω τινα.
Medicus, ἰατρὸς, ἀκεσὴς, θεραπευτὴς, ἰατροτέχνης.
Medietas, τὸ ἥμισυ, μεσότης.
è Medio tollere, ἀφανίζειν, ἀποκτείνειν.
in Medio, ἀνὰ μέσον, κατὰ μέσον.
Mediocris, μέτριος, ἐπιεικὴς.
Mediocritas, μέσον, μετριότης, μεσότης.
Mediocriter, μετρίως· ἐπ' ὀλιγὸν, μίσως.
Meditabundus, σύνεις· ὁ ὀπὶ φροντίδων.
Meditatè, ἐσκεμμένως.
Meditatio, μελέτη, μελέτημα, θεωρία, φροντὶς, σκέμμα.
Mediterraneus, μεσόγειος, μεσόχθων.
Meditor, μελετάω, σκέπτομαί τι, φροντίζω, μεριμνάω.
Meditullium, μεταίχμιον.
in Medium affero, εἰσφέρομί τι, παρατίθεμαι, παραφέρω.
Medium, τὸ μέσον, μεταξὺ, μεσότης.
Medius, μέσος, μεσαίτατος.
Medius fidius, νὴ τὸν Ἡρακλέα, νὴ Διά, *vel* in negando, μὰ Διά.
Medulla, μυελὸς, ἐντεριώνη.
Medullitus, ἀπὸ μυελοῦ.
Meio, οὐρέω.
Mel, mellis, μέλι, ιτος, τό.
Melancholia, μελαγχολία.
Melancholicus, μελαγχολικός.

Melior, ἀμείνων, κρείττων, βελτίων.
Melius, ἄμεινον.
Melius & optabilius eſt, αἱρετώτερον.
Meliuſculè habet, μικρόν τι ἄμεινον ἔχει.
Mellificium, μελιτοποιησις, μελιτουργία.
Mellitus, μελιτώδης.
Membrana, ὑμήν.
Membraneus, ὑμένιος, πεπαμμένος.
Membranula, τὸ ὑμένιον.
Membratim, κατὰ μέλη, μεληδόν.
Membrum, μέλος, κῶλον, μέρος, τό.
Memet, ἐμαυτόν.
Memini, μέμνημαί τινος· ἀναμέμνημαι, μνημονεύω, μνήμων εἰμί.
Memor, μνήμων, μνημονικός.
Memorabilis, ἀξιόμνηστος, ἀξιόλογος, μνημονευτός.
Memorandus, μνημονευτέος.
Memoratu dignus, ἀξιόλογος.
Memoria, μνεία, μνήμη, μνημοσύνη.
Memoriâ dignum eſſe, τῆς μνήμης ἄξιον εἶναί τι.
Memoria teneo, λαβὼ μνήμης ἔχω.
Memoriæ mandare aliquid, μνήμῃ παρακατατίθεσθαί τι.
Memoriæ prodere, διδόναι τῷ λόγῳ, παραδίδοναι εἰς μνήμην.
Memorialis liber, τὸ ἀπομνημόνευμα.
in Memoriam reduco, λαμβάνω μονύω.
in Memoriam revoco, ἀναμέμνημαί τι, μνησθῆναι ποιῶ.
Memoritèr dicere, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, ἀπὸ γλώσσης εἰπεῖν.
Memoro, *pro* narrare, λέγειν, ἱστορεῖν, διηγέομαι, ἀναμιμνήσκω.
Menda & Mendum, πλαῖσμα, ἁμάρτημα, πλημμέλημα.
Mendacium, ψεῦδος, τὸ, ψευδολογία.
Mendax, ψευστὴς, ψευδολόγος.
Mendica, ἡ προσαίτις.
Mendicatio, προσαίτησις.
Mendicitas, πλωχεία.
Mendico, πλωχεύω, ἐπαιτέω.
Mendicus, πλωχὸς, ἐπαίτης.
Mendoſus, πλημμελὴς, ψευδὴς.
Mendum, πλαῖσμα, σφάλμα, πλημμέλημα.
Mens, νόος, νοῦς, ὁ· φρὴν, ενὸς, γνώμη.
Menſa, τράπεζα.
Menſæ ſecundæ, δεύτεραι τράπεζαι, τραγήματα.
Menſes muliebres, τὰ καταμήνια γυναικεῖα, ἔμμηνος κάθαρσις.
Menſis, μήν.
Menſium ſuppreſſio, ἐμμήνων ἐπίσχεσις, ἐποχὴ ἐμμήνων.
Menſtruus, ἐμμήνιος & ἔμμηνος.
Menſura, τὸ μέτρον.
Mente captus, ἄνους, παράφρων, φρενήτης, φρενόληπτος.
Mente perpendere, ἐπισκοπεῖν τι.
in Mente venire, ἐλθεῖν ὅπι νοῦν τινί.
Mentio, μνεία, μνήμη, ὑπόμνησις.
Mentionem facere alicujus, μνησθῆναι τινος, & τινα, & περί τινος, μνείαν ποιεῖσθαι τινος.

Mentior, ψεύδομαι, ψευδολογέω, ἐξαπορίνω.
Mentis compos, εὖνους, ἐχέφρων.
Mentis delirium, φρενῖτις.
Mentum, γένειον, γνάθος, ὁ· ἀνθερεών.
Meo, vado, πορεύομαι, βαίνω, διέρχομαι, itidem, fluere, ῥεῖν.
Meo quidem judicio, ὡς οἶομαι, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meracum vinum, ζωρὸς οἶνος, ἄκρατος.
Meracus, ἄκρατος, ζωρός.
Mercator, ἔμπορος, ἐμπολος.
Mercatura, ἐμπορία.
Mercatus, ἐμπόρευμα.
Mercede conductus, ὑπόμισθος.
Mercede loco, μισθῶ τινί τι.
Mercedem fero, μισθοφορίω παρά σου.
Mercenarius, μισθοφόρος, μισθαρνής.
Merces, μισθὸς, ὁ· μίσθωμα. ἀποφορά.
Mercor, ἀγοράζω τι παρά τινος, ab aliquo, ἐμπορεύομαι, ὠνέομαι.
Mercurius, Ἑρμῆς.
Merda, σκώρ, σκατὸς, in gen. ἡ κόπρος.
Merenda, τὸ πρόδειπνον.
Mereo & Mereor, μισθὸν φέρω, ἄξιος εἰμὶ, μισθοφορέω, μισθαρνέω.
benè de aliquo Mereri, εὐεργετεῖν τινα, εὖ ποιεῖν τινα.
Malè Mereri, κακῶς ποιεῖν τινά.
Meretricius, ἑταιρικὸς, πορνικός.
Meretricor, πορνεύω.
Meretricula, ἑταιρίδιον.
Meretrix, ἑταίρα, πόρνη,
Merges, itis, θέριστρον.
Mergo, δύνω, παραδύω, βάπτω.
Mergus, αἴθυια, ας, ἡ.
Meridianus, μεσημβρινός,
Meridies, μεσημβρία, τὸ μέσιν τῆς ἡμέρας.
Meritò, εἰκότως, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Meritum, εὐεργέτημα, ἡ ἀξίαν.
Meritus, a, um, ἄξιος.
Merula, κότυφος.
Merum, ἄκρατος, ſubauditur, οἶνος· τὸ ἄκρατον.
Merus, ἄκρατος.
Merx, ἐμπορία, τὸ ὤνιον, ἀγόρασμα.
Meſenterium, μεσεντήριον, μεσάραιον.
Meſpilus, ἡ μεσπίλη.
Meſſem facio, θερίζω.
Meſſis, θερισμὸς, ὁ· ἄμητος.
Meſſor, θερισὴς, οῦ, ὁ.
Meta, ὅρος, τέρμα.
Metallum, τὸ μέταλλον.
Metari caſtri, στρατοπεδεύειν.
Metatio, καταμέτρησις,
Metator, λαταίκης.
Methodus, μέθοδος.
Meticuloſus, φοβώδης, δειλὸς, φοβερὸς, περίφοβος.
Metior, μετρέω, λαμετρία.
Meto, ἀμάω, θερίζω.
Meteor, aris, καταμετρέω, ὁρίζω.
Metu conſternor, πτοῦμαι περί τι.
Metuendum eſt ne, δέος ὀζὶ μή.
Metum alicui incutere, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.

Metuo,

Metuo, δείδω φεί λησῶν, à prædonibus: φοβέομαι κίνδυνον, periculum.
Metus, φόβος, δίος, δεῖμα, δειλίασις.
Meus, ἐμὸς, ἡ, ὸν.
Mica, ψίξ, χὸς, ἡ· ψίχιον, ψαίμισμα.
Micans, σίλβων, ἄστραπῶν.
Mico, σίλβω.
Micturio, οὐρητιάω.
Migratio, ἀποίκησις, μετοίκησις.
Migro, μετοικίζομαι, μετοικέω, ἀναλεύω, μεταβαίνω τ τόπον.
Mihi, ἐμοὶ, μοί.
Mihimetipsi, ἐμαυτῷ.
Miles, itis, στρατιώτης, ου, ὁ.
Militaris, στρατιωτικὸς, στρατήσιμος.
Militaris, tessera, σύνθημα.
Milites conscribere, στρατιώτας καταλέγειν, vel καταγραφειν.
Milites emeriti, ἀφεμένοι.
Militia, στρατεία, στρατιὰ, πόλεμος.
Militiæ peritus, στρατιωτικὸς, ἰδρὶς αἰχμῆς.
Milito, στρατεύω.
Mille, χίλιοι, χίλιαι & χίλια.
Millesimus, χιλιοστός.
Milliare, μιλιον, μιλιάριον.
Millies, χιλιάκις.
Milvus, ἰκτὶν, ἰκτῖνος, ὁ.
Mimus, μίμος, ὑποκριτὴς.
Mina, μνᾶ, ᾶς, ἡ.
Minacitèr, ἀπειλητικῶς.
Minæ, arum, ἀπειλή.
Minatio, ἀπείλησις, ἐπαπείλησις.
Minax, ἀπιλητικός.
Minerva, Ἀθηναία, Ἀθηνᾶ.
Minervâ crassiore, παχυτέρα μούσῃ.
Mingo, οὐρέω, κατυρέω, ἐπυρέω.
Minimè, οὐ μέντοι, οὔτοι, οὐκ ἄρα, ἐλάχιστα.
Minimus, ἐλάχιστος, ἥκιστος.
Ministèr, ὑπηρέτης, διάκονος, θεραπεύων.
Ministerium, λειτουργία, ὑπηρεσία.
Ministro, ὑπηρετέω τινι τοῦτο, in hac re: λειτουργέω, λατρεύω.
Minitabundus, ἐπαπειλίων.
Minitor, ἀπειλέω.
Minium, μίλτος, υ, ἡ.
Minor, aris, ἀπειλέω τινὰ θάνατον.
Minor, ἐλάττων, μείων, ἥττων.
Minor natu, vel minimus, νεώτερος, νεώτατος υἱός.
Minuo, ἐλαττόω, μειόω, μινύθω.
Minutatim, εἰς λεπτότατα, κατ' ὀλίγον, κατὰ λεπτόν.
Minutè, λεπτῶς.
Minutia, τὸ λεπτόν.
Minutus, λεπτὸς, λιπομερής.
Mirabilis, θαυμαστός.
Mirabilitèr, θαυμαστῶς.
Miraculum, θαῦμα, τὸ· μεγαλούργημα.
Mirandus, θαυμαστέος, ἀγητός.
Mirificus, θαυμασικὸς, θαυματοποιός.
Miror, θαυμάζω τινὰ ἐπὶ σοφία, & τινὰ τ σοφίας, subintellige ἕνεκα, ἄγαμαι.
Mirum, φεῦ.
Mirum esset si, θαυμάζειν ἄξιον εἰ.
non est Mirum si, οὐθὲν θαυμαστόν εἰ.
Mirum in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
Mirus, θαυμαστὸς, θαυμάσιος.
Miscellanea, σύμμικτα.
Misceo, μίγνυμι, περάννυμι.
Miser, ἄθλιος, δύσηνος, δυσυχής.
Miser sum, ἐπιταλαιπορέω.
Miserabilis, ἐλεεινὸς, λυγρός.
Miserabilitèr, ἐλεεινῶς.
Miserè, ἀθλίως, ταλαιπώρως.
Misereor, ἐλεέω τινα, οἰκτείρω, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Misereſco, οἰκτίζω.
Miseret, ἔλεος γίνεται, οἶκτον ἔχω.
Miseria, ἀθλιότης, ταλαιπωρία.
Misericordia, ἔλεος, ὁ ϗ τὸ· οἶκτος, ὁ
Misericors, ἐλεήμων, οἰκτίρμων.
Misereor, aris, οἰκτείρω τινά.
Miserrimus, ταλαιπωρότατος, ἀθλιώτατος, οἰκτιστος, τλημονέστατος.
Missile, ἄκνις, βέλος.
Missio, ἀποπομπὴ, ἀποστολή.
Missum facere aliquem, ἀφεῖναι τινά.
Mistio, μίξις, σύγχυσις.
Mistus, ὁ μιχθείς.
Miteſco, πραΰνομαι, ἥπιῶμαι.
Mitigatio, πραΰνσις.
Mitigo, πραΰνω, μειλίσσω, μαλάττω.
Mitis, e, πρᾶος, πρόσηνὴς, ἥπιος.
Mitra, μίτρα.
Mitto, πέμπω, στέλλω, ἀφίημι, βάλλω.
Mobilis, εὐκίνητος, εὐμετάβολος.
Mobilitas, ἀστασία.
Moderatè, μετρίως, σωφρόνως.
Moderatio, μετριότης, εὐταξία.
Moderator, διοικητὴς, ἐπίστατης.
Moderatrix, κυβερνήτειρα.
Moderatus, εὔτακτος, σύμμετρος.
Moderor, εὐθύνω, οἰκονομέω.
Modestè, κοσμίως, μετρίως, σωφρόνως.
Modestia, τὸ κόσμιον, κοσμιότης.
Modestus, κόσμιος, εὔτακτος, ἐπιεικὴς, σώφρων, εὐπρεπής.
Modicè, μετρίως, ἐμμέτρως.
Modicus, ὀλίγος, μετριος.
Modius, μόδιος, μέδιμνος.
Modò, ἀρτὶ, ἀρτίως, αὔτικα, νῦν.
Modulatio, μέλος, ἁρμονία, ᾠδή.
Modulor, μελῳδέω, καταυλέω, μελίζω.
Modum excedere, ὑπερβάλλειν τὸ μέτριον.
Modum tenere, αἱρεῖσθαι τὸ μέσον.
Modus, τρόπος, μετρον, νόμος, μέσον.
Mœcha, μοιχαλὶς, ἰδος, ἡ.
Mœchor, μοιχεύω μετά τινος.
Mœchus, μοιχὸς, ὁ.
Mœnia, τείχη, τὰ, περίβολον.
Mœreo, λυπούμαι.
Mœror, λύπη, ἀδημονία, ἄχθος, εος, τὸ, ἀνία, ἄλγος, δυσθυμία.
Mœstitia, λύπη, κατήφεια, ἀνία.
Mœstus, κατηφὴς, λυπερὸς, ἄθυμος.
Mola, μύλη, μύλος.
Molaris lapis, μυλίτης λίθος.
Molendinum aquarium, ὑδρόμυλος.
Moles, βάρος, τὸ, ὄγκος, ὁ· ἄχθος, τὸ· μέγεθος.

Molestè,

Molestè, ἀνιαρῶς, βαρέως, λυπηρῶς.
Molestè fero, ἀνιάω, ἀγανακτέω τι.
Molestia, σχετλιασμὸς, ἀνία, ὄχλος.
Molestiâ afficio, βαρύνω τινὰ, λυπέω τινὰ ἔν τινι, ἀνιάω, ὀχλέω.
Molestiâ carens, ἄλυπος.
Molestiam exhibeo, παρέχω τινὶ πράγματα.
Molestus, ἀνιαρὸς, δυσχερὴς, ἀηδὴς, λυπηρὸς, χαλεπὸς, ἀλγεινὸς, δεινός.
Molestus sum, ἀχθέω, χαλεπαίνω.
Molimen, παρασκευὴ, ἐπιχείρημα.
Molior, μηχανάομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, contra civitatem ἐπιχειρέω τινὶ, aliquid : ἄρχομαι, πραγματεύομαι.
Molitor, μυλαθρὸς.
Mollesco, μαλακύνομαι.
Mollio, διαμαλάσσω.
Mollis, μαλακὸς, ἁπαλὸς, ὁ· τρυφερός.
Mollis sum, μαλακίζω.
Mollitèr, μαλακῶς, πρᾴως, ἁβρῶς.
Mollities, μαλακότης, ἁπαλότης.
Molo, -is, ἀλέω, ἀλήθω.
Momentaneus, πρόσκαιρος.
Momento, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου, ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
Momentum, ἡ ῥοπὴ, ἡ στιγμὴ, ἀκαρὲς, δύναμις, ὄφελος.
Monachus, μοναχός.
Monarcha, μοναρχης.
Monarchia, μοναρχία.
Monasterium, μοναστήριον.
Monedula, κολοιὸς, ὁ.
Moneo, παραγγέλλω τινί, νουθετέω. παραινέω σοι τοῦτο, ὑποτίθημι.
Moneta, νόμισμα, κέρμα.
proba Moneta, δόκιμον νόμισμα.
Moneta adulterina, ἀδόκιμον, κίβδηλον, νόμισμα.
Monetam cudere, νόμισμα κόπτειν.
Monetarius, ἀργυροκόπος.
Monile, ὅρμος, ὁ.
Monitor, παραινέτης, παραγγελτὴς.
Monitum, παράκλησις, παραίνεσις.
Mons, ὄρος, τὸ.
Monstro, δείκνυμι, f. δείξω.
Monstrosè, τερατωδῶς.
Monstrosus, τερατώδης.
Monstrum, τέρας, -ατος, τό.
Montanus, ὀρεινὸς, ὄρειος.
Monticola, ὀρεινόμος.
Montosus, ὄρειος, βαγειδὴς.
Monumentum, μνημεῖον, μνῆμα, τὸ.
Mora, διατριβὴ, ἀνεσολὴ, μονή.
sine Morâ, ἀνυπερθέτως, ἀμελλητί.
Morbidus, νοσερὸς, ἐπίνοσος.
Morbo corripior, νόσος με καταλαμβάνει, νοσήματι περιπίπτω.
Morbosus, νοσώδης.
Morbus, νόσος, ἡ, ἡ· νόσημα, τὸ.
Mordax, δακτικὸς, ἡ, ὁ· δηκτικός.
Mordeo, δάκνω· pro obtrectare, καθάπτεσθαί τινος.
Mordicùs, ὀδαξ, προσφυὲς.
More majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
More usitato, κατὰ τὸ εἰωθός.
in More positum est, νενόμισται.
Morem gerere, ὑπακούω, πειθαρχεῖν.
Mores, τὰ ἤθη, τρόπος.
Moribundus, ἀποθνήσκων.
Morigero, κατήκοός εἰμι, ὑπακούω, χαρίζομαι, πείθομαι.
Morigerus, ὑπήκοος, εὐπειθής.
Morio, μωραίνων, γελωτοποιός.
Morior, τελευτάω, ἡ βίον καταλύω, θνήσκω, ἐκτνέω, ἀποψύχω, ἀπαλλάττω.
Moror, exspecto, διατρίβω, διατριβὴν ποιεῖσθαι, moram nectere, aliquando pro curo, ut nihil moror, οὐδὲν μοι μέλει· pro retardare, ἀπέχειν.
Morosè, δυσκόλως.
Morositas, δυσκολία, δυσαρεστία.
Morosus, δύσκολος, δυσάρεστος.
Mors, θάνατος, ὁ· μοῖρα, ἡ τοῦ βίου τελευτὴ, πότμος, καταλυσις.
Mors æterna, θάνατος αἰώνιος.
Morsus, τὸ δηγμα, ἡ δῆξις.
Mortalis, θνητὸς, θανάσιμος, βροτός.
Mortalitas, τὸ θνητόν.
Mortarium, ὅλμος.
Morte dignus, θανάτου ἄξιος.
Morte mulcto, θανατόω.
Mortem sibi ipsi consciscere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, κατεργάζεσθαι ἑαυτόν.
Mortifer, θανατηφόρος, θανάσιμος.
Mortuus, ἀποθανὼν, νεκρός.
Morum, μόρον, συκάμινον.
Morus, μορέα, ἡ συκάμινος.
Mos, ἦθος, τρόπος, συνήθεια.
Motacilla, σεισύρα.
Motus & Motio, κίνησις.
Motus animi, ὁρμή.
Moveo, κινέω.
Mox, αὐτίκα, εὐθύς.
Muceo & Mucesco, σήπομαι, εὐρωτιάω.
Mucidus, εὐρώδης, σαπρός.
Mucor, -oris, εὐρὼς, σαπρότης.
Mucosus, μυξώδης, κορυζώδης.
Mucro, αἰχμὴ, ἀκωκή.
Mucus, μύξα, βλέννα, κόρυζα.
Mugio, μυκάομαι.
Mugitus, μυκηθμὸς, μύκησις.
Mula, ἡ ἡμίονος.
Mulceo, θέλγω, καταψάω, κηλέω.
Mulcta, ζημία, τιμορία.
Mulctam irrogare, ζημίαν ἢ τίμημα ἐπιβάλλειν, vel ἐπάγειν, ἐπιγραφειν.
Mulctatio, ἡ τίμησις.
Mulcto, -as, ζημιόω τινὰ θανάτῳ, vel χρήμασι, ἐπιβάλλω ζημίαν, προσιμάω.
Mulgeo, ἀμέλγω, ἀθέλγω, βδάλλω.
Muliebris, γυναικεῖος, γυναικώδης.
Muliebritèr, γυναικείως.
Mulier, γυνὴ, -αικὸς.
Mulierositas, φιλογυνεία.
Mulierosus, φιλογύναιος, γυναικοφίλης, γυναικομανὴς.
Mulsum, οἰνόμελι, τό.
Multifariè, πολυμερῶς.
Multifarius, πολύτροπος.
Multifidus, πολυχιδὴς.

Multiloquium, πολυλογία, βαττολογία, πολυέπεια.
Multiloquus, πολυλόγος, μακρολόγος.
Multimodus, πολυτρόπος.
Multiplex, πολλαπλάσιος, πολυμερής.
Multiplicitèr, πολλαπλασίως.
Multiplico, πολλαπλασιάζω.
Multitudo, πλῆθος, ὀμηγυρις.
Multò, παρὰ πολύ.
Multo magis, πολὺ μᾶλλον.
Multo minus, χαλῆπε, ἥπιε.
Multoties, πολλοστόν.
Multum abeſt, πολλοῦ δεῖ.
Multum, πολυ, κατὰ πολύ.
Multus, πολὺς, πολλὴ, πολὺ, συχνός.
Mulus, ὑρεὺς, ἡμίονος.
Mundanus, κοσμικός.
Mundities, καθαριότης, κοσμιότης.
Mundo, καθαρίζω, καθαρὸν ποιῶ.
Mundus, a, um, καθαρός.
Mundus, ſubſt. κόσμος.
Munera offerre, δωροφορεῖν.
Muneribus corruptus, δώροις μαλθασσόμενος, δωρολήπτης.
Munero *vel* Muneror, γεραίρω, δωρέομαι, βραζεύω.
Munia, τὰ προσήκοντα.
Municeps, πολίτης.
Municipalis, ὁ πολιτικός.
Municipium, πόλις, κωμόπολις, τὸ ἄζυ.
Munificè, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Munificentia, μεγαλοπρέπεια.
Munificus, μεγαλοπρεπής.
Munimentum, ἐπιτείχισμα, ἀσφάλεσμα, ἔρυμα, ἔρκος.
Munio, ἐχυρόω, ἀσφαλίζω, ἐπιτειχίζω.
Munitio, περιτειχεσμὸς, ἀσφάλεια.
Munitus, a, um, τετειχισμένος, ἐχυρὸς, ἀσφαλισθείς.
Munus, δῶρον, δώρημα, τό. pro *officio*, τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἔργον.
Munus obire, ποιεῖν, *vel* διαπράττειν ἔργον.
Munus ſuum exequi, τὸ ἔργον εὖ ἐπιτελεῖν.
Munuſculum, τὸ δωρημάτιον.
Muræna, μύραινα.
Murex, κογχύλιον.
Muria, ἡ ἅλμη, τὸ ταρίχος.
Murmur, ψόφος, γογγυσμός.
Murmuratio, μορμυρισμὸς, ὁ γογγυσμὸς, ὁ.
Murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
Murus, τεῖχος, τό.
Mus, muris, μῦς.
Mus araneus, μυγάλη.
Muſa, μοῦσα.
Muſeum, μουσεῖον.
Muſca, μυῖα.
Muſcarium, σόφη, μυιοσόβη.
Muſcipula, μύσσωνον, μυάγρα.
Muſcoſus, βρυώδης.
Muſculus, ὁ μυὼν, -ῶνος.
Muſcus, μνίον, φυκίον, βρύον.
Muſica, μουσική.
Muſicus, μουσικός.
Muſſito, μύζω, διαψιθυρίζω.
Muſtela, γαλὴ, ἰκτίς.
Muſtum, νέος οἶνος, τὸ γλεῦκος.
Mutabilis, εὐμετάβολος.
Mutabilitas, αἰσασία, εὐκινησία.
Mutatio, μεταβολὴ, ἀλλοίωσις.
Mutilatio, πήρωμα, τὸ· πήρωσις.
Mutilatus, πεπηρωθὶς, κολοβωθείς.
Mutilo, κολοβόω, πηρόω.
Mutilus, κολοβὸς, κυλλὸς, -οῦ· πηρὸς, -οῦ, ὁ. ἐλλειπής.
Mutio, is, ire, μύζω, γρύζω.
Muto, ἀλλάττω, μεταβάλλω τι, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, ſententiam.
Mutuò, πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως.
Mutuo accipere, τὸ δάνειον ἀπολαβεῖν.
Mutuo do, δανίζω, χράω.
Mutuor, *mutuo accipio*, δανείζομαι χρήματα παρά τινος.
Mutus, κωφὸς, ἄφωνος, ἄφθογγος.
Mutuum, δάνειον, δάνεισμα.
Mutuus, ἀμοιβαῖος, καταλλήλος.
Myrias, μυριὰς, -άδος, ἡ.
Myropola, μυροπώλης.
Myrrha, μύρρα, σμύρνα, ης, ἡ.
Myrtus, μυρρίνη, μύρτος, ου, ὁ.
Myſta, ὁ μύστης.
Myſteria, μυστήρια.
Myſticus, μυστικός.

N.

NÆ, ναὶ, νὴ Δία.
Nænia, ἐπικήδιος, μονῳδία.
Nævus, ἡ κηλὶς, συμπεφυκυῖα.
Nam, γὰρ, ἐπὶ, ἕνεκα, ὅτι.
Nanciſcor, καταλαμβάνω, τυγχάνω ἀρετῆς, virtutem: περιποιέομαι, εὑρίσκω.
Nanus, νάνος, νασώδης.
Nares, ῥῖνες, αἱ.
Narratio, ἀφήγησις, διήγησις.
Narratiuncula, διηγημάτιον.
Narro, διηγέομαί τινι τι, ἀπαγγέλλω, ἀγορεύω.
Naſcor, γίγνομαι, γεννάομαι, φύομαι, τίκτομαι.
Naſſa, κύρτος.
Naſo ſuſpendere, μυκτηρίζειν.
Naſturtium, τὸ κάρδαμον.
Naſus, ῥὶν, ῥὶς, μυκτὴρ.
Naſuti, μυκτηρισαὶ, χλευασαί.
Nata, æ, ἡ παῖς, θυγάτηρ.
Natale ſolum, πατρὶς, ἐγγενὴς γῆ.
Natalis, γενεθλιακὸς, γενέσιος.
Natalis dies, γενέθλιος ἡμέρα.
Natalitius, γενεθλιακός.
Nates, γλουτοὶ, πυγαί.
Natio, γένος· Σύρος τὸ γένος, natione Syrus ἔθνος, φῦλον.
Nativitas, γενετὴ, γένεσις, γονή.
Nativus, γνήσιος, ἐγγενὴς.
Nato, κολυμβάω, νέω, νήχομαι.
Natura, φύσις, γενεὰ, γένεσις.

Naturalis,

Naturalis, φυσικὸς, ἔμφυτος.
Naturalitèr, κατὰ φύσιν.
Natus, γεγονὼς, πεφυκὼς, τεχθείς.
Natus, *id est*, filius, ὁ παῖς, υἱός.
Navale prælium committere, ναυμαχεῖν.
Navale prælium, ναυμαχία.
Navale, τὸ ναύσταθμον.
Navalis, ναυτικός.
Nauci facio, περὶ ὀλίγε ποιοῦμαι.
Nauclerus, ναύκληρος.
Navem fabricare, ναυπηγεῖν.
Naufragium, ναυάγιον, ναυαγία.
Naufragium facio, ναυαγέω.
Naufragus, ὁ ἢ ἡ ναυαγὸς, ναυαγέων.
Navicala, πλοιάριον.
Navigabilis, πλώσιμος, πλωτός.
Navigare in portu, ἐν λιμένι πλεῖν.
Navigatio, ναυτιλία, πλόος, -ῶς.
Navigium, πλοῖον.
Navigo, πλέω, ἀποπλέω.
Navis, πλοῖον, ναῦς.
Navis gubernator, ναύκληρος.
Navitèr, σπουδαίως.
Naulum, ναῦλος, πορθμεῖον.
Naumachium, ναυμαχία.
Navo, -as, -are, operam, προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι· σπουδάζειν περί τινος· ἐπιμελῶς ἐργάζομαι.
Nauſea, ναυτία & ναυτίασις.
Nauſeo, ναυτιάω.
Nauta, ναύτης, ναυτίλος.
Nauticæ rei rudis, ἀθαλάσσωτος.
Nauticus, ναυτικός.
Navus, δραστήριος, σπουδαῖος.
Ne, *interrogandi*, ἆρα, πότερον.
Ne, *debortativum*, *adv.* μὴ, μὴ δῆτα· *pro* ut non, ἵνα μὴ.
Nebula, νεφέλη, νέφος, ὁμίχλη.
Nebulo, ἀδενὸς ἄξιος, ἀπόδυτος, ὁ.
Nebuloſus, νεφελοειδὴς, νεφώδης.
Nec & neque, μηδὲ, οὐδὲ, οὔτε.
Neceſſariò, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαίως.
Neceſſarius, ἀναγκαῖος.
Neceſſe eſt, ἀνάγκη, ἀναγκαῖον ἐστι.
Neceſſitas, ἀνάγκη, χρεία.
Neceſſitate coactus, λαφθεὶς ὑπ' ἀνάγκης, ἀναγκαζόμενος.
Neceſſitudo, συνάθεια, οἰκειότης.
Neceſſitudo mihi eſt cum illo, ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν οἰκειότης.
Neco, κτείνω, ἀναιρέω, φονεύω.
Necromantia, νεκρομαντία.
Nectar, νέκταρ.
Necto, πλέκω, εἴρω, ἅπτω.
Necubi, μέπου· ἵνα μήπου.
Nedum, μήκαι & μήτι, οὔτιγε.
Nefandus, ἄῤῥητος, ἀνόσιος, ἀθέμιτος, δύσφατος, ἔκθεσμος.
Nefarium facinus, ἀθέμιτον ἔργον.
Nefarius, μιαρώτατος, ἀθέμιτος.
Nefas eſt, οὐχ ὅσιόν ἐστι· ἡ θέμις.
Nefaſti dies, ἀποφράδες ἡμέραι, ἀπευκταὶ καὶ ἄπρακτοι.
Nefaſtus, ἀθέμιτος.
Negantes Deum, ἀρνησίθεοι.
Negatio, ἄρνησις, ἀπόφασις.
Neglectus, ûs, ἀμέλεια.
Neglectus, a, um, καταφρονήμενος.
Negligens, ἀμελὴς, ὀλίγωρος.
Negligentèr, ἀμελῶς.
Negligentia, ἀμέλεια, ὀλιγωρία.
Negligo, ὀλιγωρέω τῶν φίλων. amicos: καταφρονέω, ἀμελέω, ῥαδιεργέω.
Nego, ἐξαρνέομαι, ἐξαρνός εἰμί.
Negotia domeſtica, τὰ ἔνδον ἔργα.
Negotiatio, ἐμπολὴ, ἐμπορία.
Negotiator, ἔμπορος.
Negotiis occupari, ἀσχολίαν ἄγειν. ἔν τινι· ἀσχολεῖσθαι πρός τι.
Nullo negotio, ἀπόνως, ἀνεμποδίστως, εὐπετῶς, ἀκονιτί.
Negotior, πραγματεύομαι, ἐμπορεύω.
Negotioſus, πραγματώδης.
Negotium, πρᾶγμα, ἀσχολία, πραγματεία.
Negotium faceſſere, ἀσχολίαν τινὶ παρέχειν, κόπους παρέχειν.
Nemo, οὐδεὶς, οὔτις.
Nemoroſus, ὑλώδης, ἀλσώδης.
Nempè, δηλαδὴ, δηλονότι, δήπου.
Nemus, -oris, νέμος, τὸ· τέμενος, τὸ· ὕλη, ἄλσος, τό.
Neo, νέω, νήθω, κλώθω.
Neo fila, μίτον κλώθω.
Nepos, ἔγγονος, ἀπόγονος, ἔκγονος.
Nepotes, *id est*, intemperantes, οἱ ἄσωτοι καὶ ἀκολασταίνοντες νέοι.
Neptis, υἱωνὴ, ἡ θυγατριδῆ.
Neptunus, ποσειδῶν.
Nequà, μή πῃ.
Nequam, ἄχρηστος, ἀκόλαστος, φαῦλος.
Nequando, μήποτε.
Nequaquam, μηδαμῶς, μηδαμὴ, οὐδαμῶς, οὐδήπου, μὴ δῆτα, ἢ μέν τοι.
Neque, μήτε, οὐδὲ, οὔτε.
Neque verò, ἀλλὰ μὴν, οὐδεμήν.
Nequeo, ἀσθενέω, ἀδυνατέω.
Nequicquam, οὐκ· *pro* fruſtra, μάτην.
Nequid, μήτε.
Nequid nimis, μηδὲν ἄγαν.
Nequior, κακίων, ἀχρηστότερος.
Nequis, μήτις.
Nequiſſimè, κάκιστα.
Nequiſſimus, πονηρότατος.
Nequitia, πονηρία, ἀχρειότης.
omnes Nervos intendere, διατείνεσθαι.
Nervoſus, νευρώδης.
Nervus, νεῦρον.
Neſcio, ἀγνοέω, οὐκ οἶδα, οὐ γινώσκω.
Neſcius, ἀγνοῶν, ἄπειρος, ἀδαὴς, οὐκ εἰδώς.
Neu, μήτε, ἢ μή.
Neuter, μηδέτερος, ὁ· οὐδέτερος.
Neutiquam, μηδαμῶς, οὐδέν τι.
Nex, θάνατος, φόνος.
Nexus, συμπλοκή.
Ni, *pro* Niſi, εἰ μὴ, ἐὰν μή.
Nicto, σκαρδαμύττω.
Nidifico & Nidulor, νεοττεύω.
Nidor, κνίσα.
Nidum facio, ἀπογεοττεύω, νεοσσεύω.
Nidus, νεοττιὰ, καλιά.
Niger, μέλας, ὁ· μέλαινα, ἡ· μέλαν. τό.

Nigredo, μελανότης, μελανία.
Nigreo, *niger ſum*, μελαίνομαι.
Nihil, οὐδέν, οὐθέν, οὔτι.
Nihil aliud niſi, μηδὲν ἄλλο πλὴν ὅτι.
Nihili, παρ' οὐδέν.
Nihili facio, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι.
Nihili fio, ἐν οὐδενί εἰμὶ μέρει, παρ' οὐδὲν λογίζομαι.
Nihili pendo & duco, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι καταφρονῶ, φαυλίζω.
Nihilominus, οὐδὲν ἧττον.
Nil, οὐδέν.
Nimboſus, ὀμβραίος, νεφώδης.
Nimbus, ὄμβρος, νέφος, τό,
Nimietas, τὸ περιεῶν.
Nimirum, δῆτα, δῆπεθεν, δῆτα.
Nimis, λίαν, σφόδρα, ἄγαν.
Nimius, ὁ λίαν, ὁ ἄγαν, περιεῶς.
Ningo, νίφω, κατανίφω.
Niſi, εἰ μὴ, πλὴν εἰ μὴ, ἂν μή.
Niſi quod, ἀλλ' ὅτι.
Niſus, ἡ πεῖρα.
Niteo, στίλβω, καλλύνομαι, λάμπω.
Nitidus, λαμπρός.
Nitor, στιλπνότης, λαμπρότης.
Niter, -eris, *conor*, ἐρείδω, ἐχυρίζομαι, πειράομαι, σπεύδω.
Nitroſus, νιτράδης.
Nitrum, νίτρον.
Nivalis, χιονώδης, νιφετώδης.
Niveus, χιόνειος.
Nivoſus, χιονώδης, νιφετώδης.
Nix, nivis, χιών, ἡ νιφετός.
No, nas, νήχομαι, κολυμβάω.
Nobilis, γνώριμος, εὐγενὴς, γενναῖος.
Nobilitas, εὐγένεια.
Nobilito, εὐδοκιμάζω, γνωρίζω.
Nobis, ἡμῖν.
Nobiſcum, μεθ' ἡμῶν.
Nocens, κακοποιὸς, βλάπτων, βλαβερός.
Nocenter, βλαβερῶς.
Noceo, βλάπτω τινὰ, κακῶς ποιεῖν τινὰ, κακόω τινὰ, ἀδικέω, αἰτάω, ἵπτω.
Noctu, νύκταρ, νυκτός.
Noctu iter facere, νυκτοπορεῖν.
Noctua, γλαύξ.
Nocturnus, νυκτερινὸς, ἐννύχιος.
Nocumentum, βλάβη, λύμη.
Nocuus, βλαβερός.
Nodoſus, πολύπλοκος.
Nodus, ἅμμα, τό· δεσμός.
Nolo, ἠ θέλω, ἠ βούλομαι.
Nomen, ὄνομα, τό.
Nomenclator, ὀνοματολόγος.
Nominatim, ὀνομαστί.
Nominatio, ὀνομασία, κλῆσις.
Nomine tuo, ἐξ ὀνόματος σοῦ.
Nominis ejuſdem, συνώνυμος.
Nomino, ὀνομάζω, καλέω τινὰ, ὄνομα τιθέναι τινι.
Non, ἠ οὐκ, οὔτι, οὐδέν.
Non enim, οὐ γάρ.
Non per jovem, μὰ Δία.
Non equidem, οὐ γὰρ οὖν.
Non modo, μὴ ὅτι, οὐχ ὅπως.
Non ita pridem, οὐ πρὸ πολλοῦ, οὐκ εἰς μακρόν.
Non multo poſt, οὐ πρὸ πολλοῦ, οὐκ εἰς μακρόν.
Non ſolum, ſed etiam, οὐκ ὅτι, ἀλλὰ καί.
Non tamen, μὰ μέν τοι, οὐ μὴν.
Nonæ *menſis*, νῶναι.
Nonagenarius, ἐννενηκονταέτης.
Nonaginta, ἐννενήκοντα.
Nondum, μήπω, οὔπω.
Nonne, εἰ, ἢ οὐχ ὁρᾷς, annon vides?
Nonnihil, σμικρόν τι.
Nonnullus, ἔστιν ὃς, ἔνιος.
Nonnunquam, ἴσθ' ὅτε, ἐνίοτε, ποτέ.
Nonus, a, um, ἔνατος.
Norma, κανὼν, γνάμων.
Nos, ἡμεῖς.
Noſcere artem, εἰδέναι τέχνην.
Noſco, γινώσκω, οἶδα.
Noſter, ἡμέτερος.
Nota, σημεῖον, σύνθημα, σίγμα, τό.
Notabilis, γνωστὸς, γνώριμος.
Notare ignominiâ, ἀτιμάζειν τινά.
Notarius, γραμματεὺς, ὑπογραφεύς.
Notatu dignum, σημειώσεως ἄξιον, ἀξιομνημόνευτον.
Nothus, νόθος.
Notio, τό νόημα.
Notitia, γνῶσις, γνώρισις, νόησις.
Noto, σημειοῦμαι, διασημαίνω, στίζω.
Notum eſt, φανερόν ἐστι· προδηλόν ἐστι.
Notum facio, γνωρίζω, δηλόω.
Notus, γνώριμος, γνωστός.
Notus, *auſter*, νότος.
Novacula, ξυρίον.
Novem, ἐννέα.
November, ἀνθεστηριών, νοέμβριος.
Novenarius, ἐννεταῖος.
Noveni, οἱ ἐννέα.
Noverca, μητρυιά.
Novercalis, ὁ τῆ μητρυιᾶς.
Novies, ἐννεάκις.
Novilunium, νέα σελήνη. νεομηνία.
Noviſſimè, ἐπὶ τέλει, ἐσχάτως.
Noviſſimus, ὕστατος, ἔσχατος.
Novitas, νεότης, καινότης.
Novitius, νεαρός.
Novus, νέος, καινός.
Nox, νύξ· nox intempeſtiva, ἀκρονυχία.
Noxa, αἰτία, βλάβη, τιμωρία.
Noxius, βλαβερὸς, πονηρὸς, βλαπτικός.
Nubecula, νεφέλιον.
Nubes, νεφέλη, νέφος.
Nubilis, ὁ καὶ ἡ ἐπίγαμος, ὡραῖος πρὸς γάμον, ἀκμαῖος.
Nubilus, συννεφὴς, νεχελώδης.
Nubo, *velo*, καλύπτω, *pro* viro tradi, γαμεισθαί τινι, νυμφεύεσθαι.
Nuditas, γυμνότης.
Nudiuſtertius, πρόχθες.
Nudo, γυμνόω.
Nudus, γυμνὸς, ψιλὸς, ἀνείμων.
Nugæ, φλυαρία, ἡ λῆρος, ὁ.
Nugas agere, ληρεῖν, φλυαρεῖν.
Nugator, φλύαρος.
Nugatorius, φλυαρώδης, ληρώδης.
Nugigerulus, ὑθλοφόρος.
Nugor, -aris, φλυαρέω, ἀδολεσχέω.

Nullibi,

Nullibi, οὐδαμοῦ.
Nullius pretii, οὐτιδανός.
Nullo modo, ἄτως· οὐδ' ὅπως τι οὖν· οὐδαμῶ· οὐδαμῶς. οὐδ' ἄν πω.
Nullo pacto, μηδοτιοῦν· εἴ δ' ἄν εἴ τι γένοιτο.
Nullus, μηδεὶς, οὐδεὶς, οὔτις.
Nullus ſum, *id eſt*, perii, μηδεὶς εἰμι.
Num, ἆραγε, εἰτι οὐκοῦν· ἆρα μή.
Numen, τὸ θεῖον, θειότης, δαιμόνιον.
Numerabilis, ἀριθμητός.
Numeratim, κατ' ἀριθμόν.
Numeratio, ἀρίθμησις.
Numeratus, ἀριθμηθείς.
Numero, ἀριθμέω τι, καταλογίζομαι.
Numero ſunt decem, δέκα εἰσὶ τὸν ἀριθμόν.
Numeroſus, πολυς ἀριθμῷ & ἀριθμὸν· πολύχνις, πολυπληθής.
Numerus, ἀριθμός.
Numerus in Oratione & Muſicis, ῥυθμός.
Numine afflor, ἐνθουσιάζω.
Nummoſus, πολυχρήματος, πλούσιος.
Nummularius, κολλυβιστὴς, τραπεζίτης.
Nummulus, νομισμάτιον.
Nummus, νόμισμα, κέρμα τό.
Nummus adulterinus, κίβδηλον νόμισμα.
Nunc, νῦν, νυνὶ. ἐν τῷ παρόντι.
Nunc nuper, νῦν ἄρτι.
Nuncubi, μὴ ἔν ποῦ.
Nuncupatio, προσαγόρευσις.
Nuncupo, ὀνοματοποίω, προσαγορεύω.
Nundinæ, πανήγυρις, ιος, ἡ· παγτοπωλεῖον, ἀγοραί.
Nundinalis, ἀγοραῖος.
Nundinatio, καπηλεία, ἀγορασμός.
Nundinator, ἀγορασής.
Nundinor, καπηλεύω, ἀγοράζω.
Nunquam, οὐδέποτε μηδέποτε.
Nunquam non, ἀεὶ παντός.
Nunquid, ἆρα γε, ἆρα μὴ, μὴ οὖν τί.
Nunquis, ἆρα μήτις, μὴ ἔν τις.
Nuntiatio, ἀγγελία, ἄγγελμα, τό.
Nuntio, ἀγγέλλω, ἐπαγγέλλω τινί τι.
Nuntius, *qui nunciat*, ἄγγελος· *pro* eo quod nuntiatur, ἀγγελία, ἡ.
Nuo, νεύω.
Nuper, νεωστὶ, ἄρτι.
Nuper mortuus, νεοθανής.
Nuper natus, ἀρτίτοκος, νεόγονος.
Nuperrimè, πρὸ μικροῦ τινος.
Nuperus, ὁ ἄρτι.
Nupta, νύμφη.
Nuptiæ, γάμος.
Nuptiæ ſecundæ, διαγαμία.
Nuptiale carmen, ὑμεναλάμιον.
Nuptias celebrare, γαμοτελεῖν.
Nurus ἡ νυὸς, ἐννυός.
Nuſquam, οὐδαμὴ, ὐδαμοῦ.
Nuſquam non, παντᾳοῦ.
Nuto, νευσάζω.
Nutricatio, ἀνατροφὴ, τιθήνησις.
Nutrico, & -or, ἀνατρέφω, λᾳτρίφω.
Nutrimentum, τροφὴ, λᾳτροφή.
Nutrio, τρέφω, λᾳτρίφω.
Nutritio, σιτισμὸς, τροφή.
Nutritor, τροφεύς.
Nutrix, τροφὸς, τιθήνη, ἡ.
Nutus, τὸ νεῦμα.
Nux, καρύα, ἡ· κάρυον verò fructum *ſignificat*.
Nympha, νύμφη.

O.

O, Ὦ, ὦ.
O dii boni, ὦ θεοὶ παγάθοι.
Ob, ἕνεκα, *gen.* λᾳ, *acc.*
Obæratus, ὑπόχρεως.
Obambulatio, περιόδευσις.
Obambulo, περιπατέω, περινοστέω.
Obbruteſco, ἄλογος γίνομαι.
Obdormio, κατακοιμάομαι, ὑπνοβυέω.
Obduco, *tego*, ἐπεισάγω, προσκάλλομαι.
Obductus, κεκαλυμμένος, περιβεβλημένος.
Obduro, σκληρύνομαι.
Obediens, εὐπειθὴς, ὁ ᾗ ἡ· ὑπήκοος.
Obedienter, εὐπειθῶς.
Obedientia, ὑπακοὴ, εὐπείθεια.
Obedio, πείθομαί τινι· ὑπακούω τινί.
Obeo, περιέρχομαι, ἐπιτελέω.
Obequito, περιϊππάζω, παριππεύω.
Oberro, as, πλανάομαι, περινοστέω.
Obeſitas, πολυσαρκία, λιπαρότης.
Obeſus, ωτος, πολύσαρκος, ὁ· λιπαρὸς, παχὺς, κατάσαρκος.
Obex, ἐμπόδιον, κώλυσις, μοχλός.
Obfirmo, λᾳβεβαιοῦμαι, ἐπιστηρίζω.
Obgannio, ἐπιμυζάομαι, περικαλαλίω.
Objectio, προβολὴ, ἀντιλογία.
Objecto, ὀνειδίζω.
Objicere ſe periculis, ἐπιῤῥίπτειν ἑαυτὸν κινδύνοις.
Objicio, προβάλλω· *pro* exprobare, ὀνειδίζειν τινί τι.
Obire mortem, τελευτᾶν τὸν βίον.
Obire legationem, ἐπιτελεῖν πρεσβείαν.
Obire munus, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν.
Obiter, παρέργως, ἐν παρόδῳ.
Obitus, *mors*, τελευτή· ὁ θανατος.
Objurgatio, ἐπιτίμησις, λοιδορία.
Objurgator, ἐπιτιμητὴς.
Objurgo, ἐπιτιμάω τινι ταῦτα, ἐπιπλήττω· λοιδορέομαί τινι.
Oblatro, προσυλακτέω, *pro* obloqui, κακυλακεῖν.
Oblatum, προσφορά.
Oblatus, προσφερόμενος.
Oblectatio, τέρψις, εὐφροσύνη.
Oblecto, τέρπω, εὐφραίνω τινά.
Obligatio, ἐπίδεσις, ἐνοχὴ.
Obligo, ἐπιδέω, μεταδεσμεύω.
Obliquè, πλαγίως, παραβλάδην.
Obliquitas, καμπυλότης, λοξότης.
ex Obliquo, ἐκ πλαγίου.
Obliquo, λοξόω, στρεβλόω.

Obli-

Obliquus, καμπύλος, λοξός.
Obliteratio, ἐξάλειψις.
Oblitero, ἀφανίζω τὸν μνήμην τινός, memoriam alicujus.
Oblitus, ἐπιλαθόμενος, ἐπιλελησμένος.
Oblivio, λήθη, ἀμνησία.
Oblivioni tradere, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι, ἐπιλανθάνομαί τι.
Oblivioſus, ἐπιλήσμων, ἀμνήμων.
Obliviſcor, ἐπιλανθάνομαι, ἀμνησίω, ἀμνημονεύω.
Oblongus, ὀξυμήκης.
Obloquor, καταλαλέω.
Obluctor, ἀντιπαλαίω, ἀνθίσταμαι.
Obmurmuro, καταγογγύζω.
Obmuteſco, καταφιμόομαι.
Obnitor, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαί τινι.
Obnixè, συντόνως, ἀγωνιαμένως.
Obnoxius, ἔνοχος.
Obnubilo, ἐπινίφω.
Obnubo, περικαλύπτω.
Obnuntio, καταγγέλλω.
Obolus, ὀβολός.
Oborior, ἐπιγίνομαι, ἀντέχω.
Obrepo, ὑπεισέρχομαι.
Obruo, συγκαλύπτω, καταβάλλω.
Obrutus, κατακαλυφθείς.
Obſcœnè, αἰσχρῶς, ἀναιδῶς.
Obſcœnitas, αἰσχρότης, ἀσέλγεια.
Obſcœnus, αἰσχρός, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, αἰσχρολόγος.
Obſcurè, ἀσαφῶς.
Obſcuritas, σκότος, ἀσάφεια.
Obſcuro, ἀποκρύπτω, ἐπισκιάζω, ἀμαυρόω, ἐπικαλύπτω.
Obſcurum erat, ἄδηλον ἦν.
Obſcurus, ἀφανὴς, ἄδηλος, ἀμαυρός· pro ignobili, ἄσημος.
Obſecro, λιπαρέω, δέομαί σε τοῦτο πρὸς παίδων, per liberos.
Obſecundo, συνεργέω τινὶ, ὑπουργέω.
Obſepio, περιφράττω.
Obſequenter, πειθηνίως.
Obſequi animo, χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ.
Obſequioſus, ὑπηρετικός.
Obſequium, θεραπεία, λατρεία, ὑπηρεσία, θωπεία, ἀνθύπειξις.
Obſequor, ὑπηρετέω, χαρίζομαί τινι.
Obſero, as, περικλείω, μοχλεύω.
Obſervantia, θεραπεία.
Obſervatio, παρατήρησις, εὐλάβεια· pro obſervantia, θεραπεία.
Obſervator, ἐπίσκοπος.
Obſervo, ἐπιτηρέω, φυλάττω· pro venerari, θεραπεύειν τινά.
Obſes, ὁ ὅμηρος.
Obſeſſor, πολιορκητής.
Obſides dare, διδόναι ὁμήρους.
Obſidione cingere, ἐκπολιορκεῖν πόλιν.
Obſidionem ſolvere, λύειν πολιορκίαν.
Obſidium, obſidio, πολιορκία, περικάθησις, ἡ.
Obſido, is, & obſideo, πολιορκέω, περικαθίζω, περίειμι.
Obſigno, ἐπισφραγίζω, ἐπισημαίνομαι.
Obſiſto, ἀνθίσταμαι, ἀνταντιόομαι.
Obſitus, περιειλημμένος.
Obſitus pannis, ῥυπαρῶς διακείμενος.
Obſoleſco, ἀπαρχαιοῦμαι.
Obſoleta verba, ἀπηρχαιωμένα ῥήματα.
Obſoletus, παλαιούμενος.
Obſonium, ὀψάριον.
Obſtaculum, κώλυμα, τό· ἐμπόδιον.
Obſtetrico, μαιεύομαι.
Obſtetrix, μαῖα, μαιεύτρια.
Obſtinatè, ἰσχυρογνωμόνως.
Obſtinatio, σκληροκαρδία.
Obſtinatus, αὐθαδὴς, ἀμετανόητος.
Obſtipo, ἐμφράττω.
Obſto, ἀνθίσταμαι πρός τινα· ἐνίσταμαί τινι, ἐναντίσομαι, ἀντέχω.
Obſtrepo, θορυβέω σοι, παρενοχλέω τινὶ & τινά.
Obſtringere jurejurando, καταλαμβάνειν ὅρκοις.
Obſtringo, καταδέω.
Obſtructio, ἔμφραξις, περίφραξις.
Obſtruo, ἐμφράττω τὸ στόμα, os.
Obſtupefacio, ἐκπλήττομαι πρός τι· θαμβέω, ἀναισθητῶ.
Obſum, βλάπτω· κακῶς ποιῶ τινα.
Obſurdeſco, ἐκκωφοῦμαι, ἐκθαμβῶ.
Obtego, κατακαλύπτω, περιστέγω.
Obtempero, πείθομαί τινι· πειθαρχέω τινί· ὑπακούω τινί.
Obtendo, προΐσχομαι, προβάλλομαι.
Obtenebro, σκοτόω.
Obtero, ἐπιτρίβω, καταπατέω.
Obteſtatio, ἐξορκισμὸς, ἐπιμαρτυρία.
Obteſtor, ἀντιβολέω, λιπαρέω τινὰ, ἐπιμαρτύρομαι.
Obtineo, ἐπέχω, περιέχομαι, χρατέω.
Obtrectatio, διασυρμὸς, κακοήθεια.
Obtrectator, διασυρτὴς, ἀγχολόγος, κακολόγος.
Obtrecto, λοιδορέω τινὰ & τινί· διασύρω, διαβάλλω σε.
Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθίω.
Obtrunco, κατακόπτω, ἀποκεφαλίζω.
Obtueor, ἐνατενίζω, ἐφοράω.
Obtundo, καταμβλύνω, παρενοχλέω τινὶ & τινά.
Obturatio, ἔμφραγμὸς, φίμωσις.
Obturbo, ἐκταράττω.
Obturo, ἀποφράττω, ἐπιβύω, ἐπισομίζω.
Obtuſus, ἀμβλύς.
Obtutus, προσοψις, ἀτενισμός.
Obviam, εἰς συνάντησιν.
Obviam fio, ἐμπίπτω τινι, συντυγχάνω τινί.
Obvio, ἀπαντάω.
Obvius, ἀπαντῶν, ἐπιτυχών.
Obumbratio, ἐπισκιασμός.
Obumbro, ἀποσκιάζω, ἐπικρύπτω.
Obvolvo, περιελίττω, περικαλύπτω.
Occa, βαλεκόπημα.
Occaſio, καιρὸς, ὁ· ἀφορμή.
cùm Occaſio ita tulit, παρατυχὸν, παραπίπτοντος.
quâcunque Occaſione, ὅπῃ ἐνδέχεται.
captare Occaſionem, καιροφυλακτεῖν, καιρὸν ἢ πρόφασιν λαμβάνω.

Occa-

Occaſionem obſervo, καιρὸν παρατηρέω, ἀφορμὴν λαβεῖν.
Occaſionem præbere, λαβὴν ſeu πρόφασιν, vel ἀφορμὴν παρέχειν ἢ παραδιδόναι.
Occaſionem quæro, πρόφασιν ζητῶ.
Occaſus, δυσμὴ, δύσις.
Occidens, δύσις.
Occidentalis, δυτικὸς, ἑσπερινός.
Occido, φονεύω & φονέω τινὰ, κτείνω, ἀναιρέω, μιαιφονέω, ἐναίρω.
Occido, *perco*, καταδύω, πίπτω.
Occiput, ἰνίον.
Occludo, κατακλείω, καταμύω.
Occo, as, are, βωλοκοπεῖν.
Occulo, κρύπτω, καλύπτω.
Occultatio, κατάκρυψις, κάλυμμα.
Occultè, κρυφῆ, κρυφίως, κρύφα.
Occulto, ἀποκρύπτω, κρύπτω.
Occultus, κεκρυπτὸς, κρύφιος.
Occumbo, τελευτάω, ἀποίχομαι.
Occupatio, ἀχολία, πρᾶξις, ἐργασία.
Occupatus, ἀσχολούμενος.
Occupo, καταλαμβάνω, κατέχω, συλλαμβάνω πόλιν, urbem.
Occupor, *negotiis diſtrahi*: ἀχολίαν ἄγειν ἔν τινι.
Occurro, ἀπαντάω τινί· ὑπαντάομαι, *pro* in mentem venire, ἐλθεῖν ὀπὶ νῶν τινι· ἐπιλθεῖν τινι.
Occurſus, ἀπάντησις, συνάντημα.
Oceanus, ὠκεανὸς, Ἀμφιτρίτη.
Ocior, aris, χολαίζω, σχολὴν ἄγω.
Ociosè, χολαίως, κατὰ χολὴν.
Ociosus, χολαῖος, ἀπράγμων.
Ocium, χολή.
Ocrea, κνημὶς, ίδος, ἡ.
Ocreatus, κνημιδοφόρος.
Octavus, ὄγδοος.
Octies, ὀκτάκις.
Octigenteſimus, ὀκτακοσιοστός.
Octingenti, ὀκτακόσιοι.
Octo, ὄκτω.
October, γαμηλιών, ὀκτώβριος.
Octogeſimus, ὀγδοηκοστός.
Octoginta, ὀγδεήκοντα.
Oculatus, πολυόμματος, ὀξυδερκής.
Oculis captus, διεφθαρμένος τὴν ὄψιν.
Oculus, ὀφθαλμός, ὁ· ὄμμα, τό· ὤψ, ὠπὸς, ὁ· γλήνη, ἡ· φάος, τό.
Ocyor, ὠκύων, ὠκύτερος.
Ocyſſimè, ὠκιστα, τάχιστα.
Ocyùs, ὠκύτερον, ταχύτερον.
Odi, μισέω τινα, ἐχθαίρω, ἐχθρεύω τινί.
Odio eſſe, ἀπιχθαίνεσθαί τινι.
Odio proſequi aliquem, κατεχθραίνειν, σκορακίζειν, συγεῖν.
Odioſè, ἀπεχθῶς.
Odioſus, μισητὸς, δυσχερὴς, συγερὸς, *pro* moleſto, λυπηρὸς, ἀπεχθὴς.
Odium, μῖσος, εος, τό· ἔχθος, τό.
Odor, ὀσμὴ, ὄσμὴ, ὀδμή.
Odor gratus, εὐωδία, εὐοσμία.
Odor malus, δυσωδία, δυσοσμία.
Odoratus, a, um, εὐώδης, ἀρωματώδης.
Odoratus, ὄσφρησις, ὄσφρανσις.
Odore carens, ἄοδμος, ἄοσμος.
Odoror, aris, ὀσφραίνομαι· *pro* inveſtigare, ἐκνιχνεύειν τι.
Odorus, εὔοσμος, εὐώδμος.
Oeſtro percitus, οἰστρηθείς.
Oeſtrum, ὁ οἶστρος.
Offa, μάζα.
Offella, ψωμίον, ζωμίδιον.
Offendiculum, πρόσκομμα, προσκοπὴ, σκάνδαλον.
Offendo, περιπίπτω τινι, προσκρούω, περιτυγχάνω· *pro* lædere, λυπεῖν, βαρύνειν τινὰ, προσκόπτειν.
Offenſa, offenſio, πλαῖσμα, βλάβη.
Offenſiuncula, πλαισμάτιον.
Offero, προσφέρω σοι· δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους, vel πρὸς τοὺς κινδύνους ὁρμᾶν, offerre ſe periculis: ἐκτάγω.
Officina, ἐργαστήριον, δημιουργεῖον.
Officio, βλάπτω, ἐμποδίζω,
Officio deeſſe, προδιδόναι τὰ καθήκοντα.
Officio ſuo fungi, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν, ἢ ποιεῖν.
Officiosè, ἐπιμελῶς, ὑπηρετικῶς.
Officioſus, θεραπευτικὸς, ἐπιμελής.
Officium, τὸ καθῆκον.
Officium tuum eſt, καθήκει σοι, ὑμέτερόν ἐζι. ἐμὸν ὄζι τοιαῦτα λέγειν.
Offundo, ἐπιχέω.
Oh, *interjectio*, ὦ, ὤ, ὢ, ὤ.
Olea, ἐλαία.
Oleaginus, ἐλαιώδης.
Oleaſter, ἀγριέλαια.
Oleo, ὄζω, ἀπόζω.
Oleoſus, *plenus olei*, ἐλαιώδης.
Oleum, ἔλαιον.
Olfacio, ὀσφραίνομαι, ὀσφράομαι.
Olfactus, ὄσφρησις, ὀσμὴ, ὀσμός.
Olim, πάλαι, ἐκ παλαιῦ.
Olitor, κήπωρος, λαχαναπώλης.
Oliva, ἡ ἐλαία.
Olivetum, ἐλαιὼν, ἐλαιόφυτον.
Olla, χύτρα.
Olor, κύκνος.
Olorinus, κύκνειος.
Olus, eris, λάχανον.
Omaſum, ὁ ἐχῖνος.
Omen, οἰωνὸς, ὁ· οἰώνισμα.
bono Omine, ἐπ' ἀγαθαῖς κληδόσι.
Omentum, τὸ ἐπίπλοον.
Ominor, οἰωνοπολέω οἰωνίζω.
Omitto, παραλείπω, ὑπερβαίνω, ἀποτίθεμαι τὴν ἀρχὴν, abdico me magiſtratu, παύομαι, ἀφίημι.
Omnes quot, πάντες ὅσοιπερ.
Omni tempore, ἐν ἅπαντι χρόνῳ.
Omnifariam, πανταχῇ, παντοίως.
Omnigenus, παντόδαπος, παντοῖος.
Omninò, ὅλως, παντελῶς, ἅπαξ.
Omnipotens, παντοκράτωρ, παγκρατὴς.
Omnipotentia, παντοδυναμία, παγκρασία.
Omnis, πᾶς, ἅπας, σύμπας, ὅλος.
Onager, ὁ ὄναγρος.
Oneraria navis, φορτικὴ ναῦς, ὁλκάς.
Onero, ἐπιφορτίζω, ἐπαχθίζω.
Oneroſus, φορτικὸς, δυσβάσακτος.
Onus, φορτὸς, ὁ· φορτίον, βάρος, μόχθος.

Onus

Onus navis, γόμος.
Onus ſuſcipere majus viribus, τὸ μεῖζον φορτίον ἢ καθ' ἑαυτὸν αἴρεισθαι.
Onuſtus, βαρυνθείς, φορτισθείς.
Onyx, ὁ ὀνὺξ, ὀνυχίτης.
Opacus, σκιερὸς, σκιόεις, ζοφώδης.
Opera, æ, ἐργασία, ἔργον.
Operæ pretium, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, conſiderare: ὁ τῆ ἔργῳ μισθός.
Operam do, σπουδάζω περί τινος· σχολάζω τινί. σπουδὴν ἔχω.
Operam loco, ἐργολαβέω.
Operam alicui navare, διακονεῖν τινι.
Operam ludere, διατρίβην ποιεῖσθαι.
Operarius, ἐργασὴρ, ἐργάτης.
Operarius, a, um, ἐργαστικὸς, ἐργατικός.
Operatio, ἐργασία, ἐνεργασία.
Operculum, ἐπίθημα, τὸ πῶμα.
Operimentum, ἐπιβλημα, σκέπασμα, κάλυμμα.
Operio, ἐπικρύπτω, καλύπτω, σίγω.
Operor, ἐργάζομαι, κατεργάζομαι, αὐτεργῶ.
Operosè, ἐπιπόνως.
Operoſitas, τὸ ἐπίπονον.
Operoſus, ἐνεργὴς, ἐργώδης.
Opertus, κατασκεπὴς, καλυπτός.
Opes, πλοῦτος, κειμήλια, χρήματα.
Opifex, κατασκευαστὴς, δημιουργός.
Opificium, χειρούργημα, κατασκευή.
Opilio, ποιμὴν, προβατεύς.
Opimè, πολυτελῶς.
Opimus, πίων, όνος, ὁ καὶ ἡ· πιμελής.
Opinatio, δόγμα, δόξασμα.
Opinio, δόξα, δόκησις.
Opinio fallit me, διαμαρτάνω τῆ δόξης.
Opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος.
Opinione habere de aliquo, δόξαν ἔχειν περί τινος.
Opinionem mutuare, δόξαν μεταθέσθαι.
Opinor, δοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δοκεί μοι.
Opiparè, δαψιλῶς, λαμπρῶς.
Opiparus, πολυτελὴς, δαψιλής.
Opis, opem, ope, τ' ἐπικουρίας, βοηθείας, δυνάμεως, &c. opem fero, βοηθέω, συλλαμβάνω, συνεργέω τινὶ, ἐπικουρέω.
Opitulor, ἀλεξέω, ἐπικουρέω νόσοις, morbis. παρίσταμαί σοι βοηθὸς, tibi præſidio adſum.
Opium, τὸ ὄπιον.
Oportet, δεῖ, χρή· ἄξιόν ὄζι.
Opperior, περιμένω, προσδοκάω τι.
Oppeſſulatus, μοχλωθείς.
Oppetere mortem, ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν.
Oppidanus, πολίτης, ὁ· κατὰ τ πόλιν.
Oppidanus, a, um, πολιτικός.
Oppidatim, κατὰ πόλεις.
Oppidò, valdè, κομιδῇ, λίαν.
Oppidulum, πολίχνιον.
Oppidum, πόλις, κώμη, ἄστυ.
Oppignoro, ὑποτίθημι ἐνέχυρον, ἐνεχυράζω.
Oppleo, ἀναπληρόω.
Oppono, προτείνω, προβάλλομαι.
Opportunè, ἐν καιρῷ· ἐν τῷ δέοντι· εὐκαίρως, κατὰ καιρόν.
Opportunitas, εὐκαιρία, καίριον.
Opportunus, εὔκαιρος, ἐπίκαιρος, ἐπιτήδειος πρός τι.
Oppoſitio, ἀντίθεσις, ἐναντίωσις.
Oppoſitum, ἀντικείμενον, ἐναντίον.
Oppreſſio, καταθλιψις, κατάτριψις.
Oppreſſor, καταθλιβὼν.
Oppreſſus, καταπιεσθείς, κατατριβείς.
Opprimo, ἐπιλαμβάνω, καταδυναστεύω, βιάζω, καταθλίβω,
Oppſobrium, ὀνειδος, μῶμος, ὁ.
Opprobro, ὀνειδίζω, λοιδορέομαι.
Oppugnatio, πολιόρκησις, προσβολή.
Oppugnator, πολιορκητής.
Oppugno, πολεμέω, μάχομαι, ἀντιμάχομαί τινι, πολιορκέω, προσβάλλω.
Opſonium, ὀψώνιον, ὀψάριον.
Optabilis, εὐκτός· εὐχῆς ἄξιος.
Optandus, εὐκτέος, αἱρετέος.
Optato, κατ' εὐχήν.
Optimates, οἱ ἄριστοι, οἱ ἀριστεῖς.
Optimus, ἄριστος.
Optio, αἵρεσις, εὐχὴ, ἐκλογή.
Opto, εὔχομαι, ποθῶ, ἐπιθυμέω.
Opulentia, εὐπορία, πλοῦτος.
Opulentus, ὁ εὔπορος, πολυχρήματος.
Opus, ἔργον.
Opus aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργον.
Opus eſt, δεῖ, cum genit. χρή.
Opus habeo, δέομαί τινος· χρείαν ἔχω τινος.
Opuſculum, ποιημάτιον.
Ora, ἐσχατιὰ, ἡ ὅρος.
Oraculum, χρησμὸς, χρησμῳδία, μαντεῖον.
Oraculum peto, μαντεύομαι.
Oratio, ὁ λόγος, ἡ ῥήσις, λέξις.
Oratio funebris, λόγος ἐπιτάφιος.
Orationem habere, λόγον λέγειν· εἰπεῖν κατὰ, περί, πρός τινος.
Orationem componere, λόγον συντιθέναι.
Orator, ῥήτωρ, ορος.
Oratoriè, ῥητορος δίκην.
Oratorius, ῥητορικός.
Orbatus ſum, ἀποφανίζομαι.
in Orbem ago, κυκλόω.
Orbiculatim, κυκλοδὸν.
Orbis, κυκλος, σφαῖρα.
Orbis terrarum, οἰκουμένη.
Orbita, τροχία.
Orbitas, ὀρφανία, ἀτεκνία.
Orbo, ὀρφανίζω, ἀποστερέω.
Orbus, ἄτεκνος, ἄπαις, ὀρφανός.
Orcus, ἅδης, ἔρεβος.
Ordinarius, τακτὸς, τεταγμένος.
Ordinatè, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει.
Ordine, ἐν τάξει, κατὰ τάξιν.
in Ordinem redigo, κατατάττω.
Ordino, διατάττω & -ομαι, ἐγκοσμίω, εὐτρεπίζω.
Ordior, ἄρχομαι, καταβάλλομαι.
Ordo, τάξις, εὐταξία.
Orea, κημὸς, ὁ· στόμιον.
Ore tenus, μέχρι τοῦ στόματος.
Organum, ὄργανον.
Orichalcum, ὀρείχαλκον.
Oriens, ἀνατολή.
Orientalis, ἀνατολικὸς, ἑῷος.

Orificium, στόμα.
Origo, γένεσις, αἰτία, ἀρχή.
Orior, φύομαι, γίνομαι, ἐπανατέλλω.
Oriundus, ὁ ἀναφέρων τὸ γένος· ἐκφύς.
Ornamentum, κόσμημα, κόσμος, ὁ.
Ornatè, χαριέντως, ἐπιχαρίτως, κοσμίως.
Ornatus, a, um, κόσμιος, κεκοσμημένος.
Ornatus, ûs, κόσμος, ὁ· κόσμησις.
Orno, κοσμέω, acc. περιστέλλω.
Ornus, ἡ ὀρεινὴ μελία.
Oro, peto, δέομαί σοι τοῦτο, παρακαλέω δίκαια, justa : αἰτέω σε σῖτον, &c.
Orphanus, ὀρφανός.
Orthodoxi, ὀρθόδοξοι.
Ortus, natus, γεγονὼς, περυκώς.
Ortus, subst. γένεσις, ἀνατολή.
Oryza, ὄρυζα.
Os, oris, στόμα, στόμιον.
Os obturo, ἀποστομόω, & ἀποστομίζω.
Os, ossis, ὀστοῦν.
Oscitanter, ῥαθύμως, ἀμελῶς, ὑπτίως.
Oscitatio, ἡ χάσμη.
Oscito, χασμάομαι, ἀναχάίνω.
Osculatio, φίλημα.
Osculor, φιλέω τινά· κυνέω, κύω.
Osculum, στομάτιον, τὸ φίλημα.
Osor mulierum, μισογύνης.
Osseus, ὄστινος, ὀστώδης.
Ostendo, ἀποδείκνυμι, προφαίνω, δηλόω τι, ἐμφανίζω.
Ostentatio, ἀλαζονεία, καμπασμός.
Ostentator, ἀλαζών.
Ostento, προσαποδεικνύω· pro jacto, ἀλαζονεύομαι, προφαίνω.
Ostentum, τέρας, -ατος, τὸ.
Ostia fluminum, ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν.
Ostiarius, θυρωρός.
Ostiatim, κατὰ θύρας.
Ostii annulus, κορώνη, ῥόπτρον.
Ostiolum, θύριον, θυρίδιον.
Ostium, θύρα, εἴσοδος.
Ostracismus, ὀστρακισμός.
Ostreum, ὄστρεον.
Ostrum, τὸ ὄστρον.
Otio frui, καρποῦσθαι τὴν σχολήν.
Otior, σχολάζω, σχολὴν ἔχω.
Otiosè, ἀργῶς, σχολῇ.
Otiosus, σχολαῖος, ὁ· ἀπράγμων.
Otium, σχολὴ, ἡ· ἄνεσις, ἀργία, ἀπονία.
Otium dare, σχολὴν δοῦναι.
Otium est mihi, σχολὴν ἔχω.
per Otium, ἐπὶ σχολῆς & κατὰ σχολήν.
Ova parare, ὠοτοκεῖν.
Ovans, θριαμβεύων.
Ovatio, θρίαμβος ἐλάττων.
Ovile, ποίμνιον, αὐλή.
Ovina pellis, μηλωτή· κῶας, τὸ.
Ovinus, προβάτειος, μήλινος, ὁ.
Ovis, πρόβατον, μῆλον, ὄϊς.
Ovo, lætor, ἥδομαι, χαίρω.
Ovum, ὠὸν, τὸ.

P.

PAbulatio, προνομὴ, νομή.
Pabulatum exire, ἐπὶ χιλὸν ἐξέρχεσθαι.
Pabulor, νέμομαι.
Pabulum, τροφὴ, νομὴ, βορά.
Pacatus, εἰρηνικὸς, εἰρηνευθείς.
Pacificatio, εἰρηνοποιία.
Pacificator, εἰρηνοποιός.
Pacifico, εἰρηνοποιέω.
Pacificus, εἰρηνοποιός.
Pacisor, συμφωνέω μετά τινος, συντίθεμαι, ὁμολογέω τινι.
Paco, εἰρηνοποιέω, ἱλάσκομαι.
Pacta servare, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, διαφυλάττειν τὰς συνθήκας.
Pacta violare, παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν, λύειν τὰς συνθήκας.
Pactum, συμβόλαιον, συνθήκη.
Pæan, ὁ παιαν, -ᾶνος.
Pæanem citare vel canere, παιανίζειν, παιᾶνα ᾄδειν.
Pædagogus, παιδαγωγὸς, παιδευτής.
Pædor, αὐχμὸς, ῥυπος.
Paganus, κωμήτης, ἰδιώτης.
Pagatim, κατὰ κώμας.
Pagella, σελίδιον.
Pagina, σελὶς.
Pagus, κώμη, πάγος, ὁ.
Pala, σκάφη.
Palabundus, περιφερόμενος.
Palæstra, παλαίστρα, ἀγωνιστήριον.
Palæstricus, παλαιστρικός.
Palam, φανερῶ, ἀναφανδόν.
Palam est, ὁμολογεῖται, ἅπασι φανερόν ἐστι.
Palam facio, φανερόω, προφαίνω, δηλον ποιέω.
Palatium, βασίλειον, παλάτιον.
Palatum, τὸ ὑπερῷον.
Palea, ἄχυρον, τὸ· κάρφος.
Palla, χλαῖνα, τὸ φάρος.
Pallas, Παλλὰς, -άδος.
Palleo, ὠχριάω, χλωρίζω.
Palliatus, τριβωνοφόρος.
Pallidus, ὠχρὸς, χλωρὸς, ἄχροος.
Pallium, τρίβων, ὁ· περίβλημα.
Pallor, ὠχρίασις, ἄχροια.
Palma, θέναρ, παλάμη.
Palma, pro victoria, νίκη, pro arbore φοῖνιξ.
Palmaris, σπιθαμιαῖος.
Palmes, κλῆμα,
Palmus, σπιθαμὴ, δοχμή.
Palor, aris, ἀλάομαι, πλανάομαι.
Palpatio, ψηλάφησις, κολακεία.
Palpebræ, βλέφαρα.
Palpitatio, παλμὸς, ῆ, ὁ, σκαρθμός.
Palpito, τρέμω, πάλλομαι, σφαίρω.
Palpo, ψηλαφάω τι, θωπεύω.
Paludamentum, χλαμύς.
Paludatus, χλαμυδωτός.
Paludosus, ἑλώδης.
Palumbes, φάτλος, ὁ· φάσσα, ἡ.

Palus,

Palus, σκόλοψ, πάτταλος, χάραξ, ὁ.
Palus, -udis, λίμνη, ἕλος, -εος, τό.
Paluſtris, ἕλειος, ὁ· ἑλώδης, ὁ ἡ ἡ.
Pampinaceus, οἰναρώδης.
Pampino, οἰναρίζω.
Pampinus, κλῆμα, οἶναρον.
Panarium, ἀρτοθήκη.
Pandiculatio, σκορδινισμός.
Pandiculor, σκορδινᾶσθαι.
Pando, -as, κυρτόω, κυφόω.
Pando, -is, πετάννυμι.
Pandus, a, um, κυρτὸς, κυφός.
Pane veſcor, ἀρτοσιτέω, ἀρτοφαγέω.
Panegyrica oratio, πανηγυρικὸς λόγος.
Panem facio, ἀρτοποιέω.
Pango, πήγνυμι.
Panificium, ἀρτοποιΐα.
Panis, ἄρτος, ὁ.
Panis bis coctus, δίπυρος ἄρτος.
Panis ſiligineus, σιλιγνίτης ἄρτος.
Panis azymus, ἄζυμος.
Panis butyro illitus, βυτυρίτης.
Pannis obſitum eſſe, ῥυπαρῶς διακεῖσθαι.
Pannoſus, ῥακώδης, καταῤῥαφος.
Pannus, ῥάκος.
Panther, πανθὴρ, ῆρος, ὁ.
Papæ, παπαῖ, βαβαί.
Papaver, μήκων.
Papillio, ἡ ψύχη.
Papilla, θηλὴ, μαζός.
Papula, ἐξάνθημα.
Papyrus, πάπυρος, ἡ.
Par, paris, ἴσος, ὅμοιος.
Par, impar, ἄρτιον καὶ περιττόν.
Par eſt ἀξιόν ἐστι, δίκαιον ἐστι, εἰκὸς ἐστι.
Par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἀποφέρειν.
Par, ſuæ, ζεῦγος.
Par, ſatis ſum, ἱκανός εἰμι, ἀρκέω ἐπὶ τοῦτο.
Parabilis, εὐπόριστος.
Parabola, παραβολή.
Paradiſus, παράδεισος.
Paradoxum, παράδοξον.
Parallelus, παράλληλος.
Paraſitor, παρασιτέω, κολακεύω.
Paraſitus, παράσιτος, κόλαξ.
Parca, μοῖρα, αἶσα.
Parcè, φειδομένως, εὐτελῶς.
Parcitas, φειδωλή.
Parco, is, ere, φείδομαί τινος, ἀφιεῖναί τινι, συγγινώσκω, συγγνωμονέω.
Parcus, φειδωλός.
Parens, γονεὺς, γεννήτωρ.
Parentalia, κτερίσματα, ἐναγίσματα.
Parentatio, κτέρισμα, & κτέρος, -εος, τό.
Parentes, οἱ γεννήσαντες, οἱ τοκῆες.
Parento, κτερίζω, ἐναγίζω.
Pareo, πείθομαι, πειθαρχέω τινί.
Pares, οἱ ἐξ ἴσου.
Paries, τοῖχος, ὁ· τειχίον, θρίγκος.
Parietes perforare, τοιχωρυχεῖν.
Parilis, ἴσος.
Parilitas, ἰσότης.
Pario, τίκτω, κύω· pro comparare, περιποιέομαι.
Pariter ac, ἐπίσης, ἐξίσης.
Parma, πέλτη.
Paro, -as, inſtruo, παρασκευάζω· pro compa-ro, κτάομαι, ἑτοιμάζω.
Parricida, πατροκτόνος, πατροφόνος.
Parricidium, πατροκτονία.
Pars, μέρος, τὸ· μερὶς, μοῖρα.
Parſimonia, φειδωλή.
aliquâ ex Parte, μέρος τι, ἐκ μέρους.
Partes alicujus tueri, μέτα τινος εἶναι.
Particeps, μέτοχος, κοινωνός.
Particeps ium, μετέχω τῆς φιλίας. amicitiæ: μοιροδοκέω.
Participatio, κοινωνία, μετοχή.
Participem facere aliquem, συμμερίζειν ποιεῖν.
Participo, κοινωνέω, μετέχω τῆς νίκης, victoriam: μερίζομαι, μεταδίδωμι.
Particula, μερὶς, μόριον.
Particulatim, μερικῶς, ἀνὰ μέρος.
Partim, ἀνὰ μέρος, παρὰ μέρος· partim, τὰ μὲν, τὰ δὲ· τῇ μὲν, τῇ δέ.
Partior, μερίζω, διανέμω, διαιρέω τι εἰς μέρη, divido aliquid in partes.
Partitio, μερισμὸς, ἀναδασμός.
Partum accelerans, ὠκυτόκιον.
Parturio, ὠδίνω, τοκάω.
Partus, a, um, τετεγμένος, κεκυημένος.
Partus, ûs, τόκετος, κύησις, τόκος.
Parvifacio, parvipendo, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαί τι, παρὰ οὐδὲν ἡγεῖσθαι, ἀμελεῖν τινος.
Parum, μικρὸν, ὀλίγον, τυτθόν.
Parum abeſt quin, μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ μὴ παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, parum abfuit, quin mortuus eſſem.
Parumper, μικρὸν ὅσον, ἐπὶ μικρόν.
Parvulus, ἄγαν σμικρὸς, τυτθός.
Parvus, μικρὸς, σμικρός.
Paſcha, πάσχα, ἐστὶ τῶν ἀζύμων.
Paſco, σιτοῦμαι, βόσκομαι, νέμομαι.
Paſcuum, βόσκημα, νομός, ὁ· νομή.
Paſſæ uvæ, σταφίδες, σταφυλαί.
Paſſer, στρουθός.
Paſſerculus, στρουθίον.
Paſſim, πάντη, ἑκάστοτε, πανταχοῦ.
Paſſus, βῆμα.
Paſtinaca, ὁ σταφυλῖνος.
Paſtor, ποιμὴν, -ένος, νομεὺς, βίσκων.
Paſtoralis, ποιμαντικὸς, βουκολικός.
Paſtus, ûs, σίτησις, νομή.
Patefacio, ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω· pro palam facere, γνωρίζειν.
Pateſactio, ἀνακάλυψις, φανέρωσις.
Patella, λεκάνιον.
Patens, ἀνερῥαγὼς, ἀνεῳγμένος.
Pateo, -es, διακαλύπτομαι, φαίνομαι.
Patea, πατὴρ, γονεύς.
Patera, κρατὴρ, δέπας.
Paterfamilias, οἰκοδεσπότης.
Paternus avus, πάππος, πατρικός.
Paternus, πατρῷος, πατρικός.
Pateſco, ἀνακαλύπτομαι.
Patibulum, σαυρός.
Patiens laborum, φερέκακος, φερέπονος, πλησίπονος.
Patienter, ὑπομονητικῶς, τλητικῶς.
Patientia, ὑπομονὴ, τλημοσύνη.
Patina, λεκάνη, λοπάς.

Patior,

Patior, πάσχω, ὑπομένω, cum accuſ.
Patres conſcripti, συγγεγραμμένοι πατέρες.
Patria, πατρίς.
Patriarcha, πατριάρχης.
Patrimonium, ἡ οὐσία, τὰ πατρῶα χρήματα, τὰ κτήματα.
Patrimonium conſumere, τὰ πατρῶα καταφθείρειν.
Patritius, εὐπατρίδαι, ὁ πατρίκιος.
Patrius, πατρικός.
Patro, -as, διαπράττομαι.
Patrocinium, συνηγορία, προστασία.
Patrocinor, συνηγορέω τινι, συνδικεῖν τινι, προστατέω, προίσταμαι.
Patronus, προστάτης, ὁ προστατεύων.
Patrueles, ἀνεψιοὶ, ἐξάδελφοι.
Patruelis, -e, ἀνεψιὸς, ἐξάδελφος.
Patruus, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος.
Paucis abſolvere, διὰ βραχέων ποιῆσαι τοὺς λόγους.
Pauciſſimus, ἐλάχιστος.
Paucitas, ὀλιγότης.
Paucus, ὀλίγος.
Paveſco, περιφοβοῦμαι, θαμβέω.
Pavidus, περιδεὴς, περίφοβος.
Pavimentum, ἔδαφος, δάπεδον.
Pavito, ἐκπλήττομαι.
Paulatim, κατὰ μικρὸν, ἀτρέμας, ἐπὶ βραχύ.
Pauliſper, ὀλίγον χρόνον, πρὸς βραχύ.
Paulo antè, μικρὸν προθύνοντος ἡλίου, ſolis occaſum: σμικρῷ ἔμπροσθεν.
Paulo poſt, ὀλίγῳ, *vel* μικρῷ ὕστερον.
Paulo minus, βραχὺ ἀπεδεῖν, ὀλίγον ἧττον.
Paululo contentus, λίαν ὀλιγαρκής.
Paululum, ἐπὶ μικρὸν, παρὰ μικρόν.
Pavo, & pavus, ταὼς, ὁ ταών.
Pavoninus, ὁ τοῦ ταῶνος.
Pavor, δεῖμα, τὸ δειλία, θάμβος.
Pauper, πένης, πτωχὸς, ἐνδεής.
Pauperior, πενέστερος.
Pauperrimus, πενιστατος.
Paupertas, πενία, πτωχεία.
Paupertate premi, ἀπορεῖν χρημάτων, εἶναι ἐν πενίᾳ.
Pauxillum, ὀλίγον.
Pax, εἰρήνη, ἡσυχία.
Paxillus, πάτταλος.
Peccator, ἁμαρτωλὸς, ὁ.
Peccatum, ἁμαρτία, ἁμάρτημα, τὸ σφάλμα, παράπτωμα.
Pecco, ἁμαρτάνω, ἁλιτέω, πταίω, πλημμελέω.
Pecoroſus, πολυθρέμμων.
Pecten, κτεὶς, κτένιον.
Pecto, κτενίζω.
Pectorale, το περισκέλιον.
Pectus, -oris, στέρνον, στῆθος, θώραξ.
Peculator, κλέπτης τοῦ δημοσίου.
Peculatus, τὸ τοῦ δημοσίου κλέμμα.
Peculiaris, ἴδιος, ἰδιόκτητος.
Peculiariter, ἰδίως, ἰδίᾳ.
Peculium, τὸ ἴδιον, τὸ ἰδιόκτητον.
Peculor, κλέπτω τὸ δημόσιον.
Pecunia, ἀργύριον, τὰ χρήματα.
Pecuniâ inſtructum eſſe, εὐπορεῖν χρημάτων.
Pecuniæ cupidus, φιλοχρήματος.
Pecuniam numerare, καταβαλεῖν ἀργύριον.
Pecunioſus, πολυχρήματος.
Pecus, -oris, & -udis, θρέμμα, τὸ βόσκημα, τό.
Pedalis, ποδιαῖος.
Pedamentum, κάμαξ· χάραξ, ἡ.
Pedes, πόδες.
Pedes, -itis, πεζός.
Pedeſter, πεζός.
Pedeſtres copiæ, πεζικὴ στρατιὰ, πεζὴ δύναμις.
Pedeſtris, πεζικός.
Pedeſtris oratio, πεζὸς λόγος.
Pedeſtris pugna, πεζομαχία.
Pedetentim, κατὰ πόδας, βαδηδόν.
Pedica, ποδοστράβη, πέδη.
Pedicularis morbus, φθειρίασις.
Pediculoſus, φθειριάζων.
Pediculus, φθεὶρ, ὁ.
Peditatus, τὸ πεζὸν· τὸ πεζικόν.
Pedo, -is, βδέω, πέρδω.
Pedum, καλαῦροψ· ἡ ῥάβδος ποιμενική.
Pejeratio, ἐπιορκία.
Pejero, ἐπιορκέω, ἐπόμνυμι.
Pejor, κακίων.
Pelagus, πέλαγος, τό.
Pellex, παλλακὴ, & παλλακὶς, -ίδος.
Pellicator, προσαγωγεύς.
Pellicatus, παλλάκευσις, παλλάκευμα.
Pellicio, ἐπισύρομαι, ἑφέλκομαι, προσάγομαι, ὑπάγω.
Pellicula, δερμάτιον.
Pellis, δέρμα, τὸ δορὰ, διφθέρα, ῥινός.
Pello, -is, -ere, ἐλαύνω, ἐκβάλλω, ὠθέω, διώκω.
Pelluceo, διαστίλβω, διαφανὴς εἰμι.
Pellucidus, διαφανὴς, διαύγης.
Pelta, πέλτη.
Peltatus, ὁ πελταστὴς.
Pelvis, λεκάνη, λυτὴρ, -ῆρος, ὁ.
Penates, γενέθλιοι θεοὶ, πατρῷοι.
Pendeo, κρέμαμαι, αἰωρέομαι, ἐξαρτάομαι· & *pro* dubitare, ἀπαρτᾶσθαι, ἀπορεῖν.
Pendo, -is, -ere, σαθμῶ, σαθμῶμαι· & *pro* ſolvere, ἀποτίνειν, ἐκτίσαι.
Pendulus, ἐκκρεμὴς, μετέωρος.
Pene, παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρὸν, σχεδόν.
Penes me eſt, ἐπ' ἐμοὶ ἐστι.
Penetrabilis, διάπορος.
Penetrale, ὁ μυχὸς, τὸ ἐνδόμυχον.
Penetro, εἰσδύω, διαπείρω.
Peniculus, & Penicillus, σπόγγος, ὁ.
Peninſula, χερρόνησος· *alii*, χερσόνησος.
Penis, ἀνδρεῖον, αἰδοῖον.
Penitus, a, um, ὁ ἔνδος· ἐνδότερος.
Penitus, omninò, τὸ παράπαν, παντελῶς, διαμπερὲς, πάντως.
Penna, πτερὸν & πτερίον, κάλαμος.
Pennatus, πτερωτὸς, πτερόεις.
Penſator, σαθμοῦχος.
Penſilis, μετέωρος, κρεμαστός.

Penſio, -onis, καταβολή, ἔκτισις.
Penſionem ſolvere, ἀναφορὰν τελεῖν.
Penſitatio, ἔκτισις.
Penſito, ζαθμῶ-αι.
Penſum, τὸ τεταγμένον, τὸ ζαθμηθέν.
Pentecoſte, πεντηκοστή.
Penuaria cella, ὀψῶν, ταμεῖον.
Penula, φαινόλη.
Penulatus, ὁ ἐν φαινόλῃ· μανδύην περιβεβλημένος.
Penuria, ἀπορία, σπανιότης, ἔνδεια, ὑστέρησις, ἐπίλειψις.
Penuriâ rerum neceſſariarum laborare, ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων, *vel* τῶν ἐπιτηδείων.
Penus, -ûs, & hoc penu, βίος, ὁ· τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια, ταμεῖον.
Peplus, *vel* peplum, πέπλος.
Pepo, -onis πέπων.
Per, διὰ, *gen.* ἐν, *dat.* εἰς, *accuſ.* ἐπὶ, *gen.* μετὰ & πρὸς, *gen.*
Per ætatem, διὰ τὴν ἡλικίαν.
Pera, πήρα.
Perago, διαπράτ]ομαι, τελέω.
Peragratio, περιόδησις.
Peragro, διοδεύω, περιέρχομαι.
Peramanter, προσφιλῶς.
Perambulo, διοδεύω, περιέρχομαι.
Perca, περκίς.
Percello, περιτρέπω, ἐκπλήσσω.
Perceptio, κατάληψις, ἀνάληψις.
Percipio, *ſentio*, καταλαμβάνω, διαισθάνομαι, καταγινώσκω.
Percipio auribus, ἐνωτίζομαι.
Percitus, ἐλαυνόμενος.
Percolo, -as, -are, διυλίζω, διηθέω.
Percommodè, πάνυ εὐκαίρως.
Percontatio, ἀνάκρισις, ἐρώτησις.
Percontator, πυνθανόμενος, πευσής.
Percontor, ἀνέρομαί σε τοῦτο· πυνθάνομαί τινος, ἀνακρίνω.
Percrebreſco, διαθρυλλοῦμαι.
Perculſus, ἐκπλαγείς, ἐμβρόντητος.
Percupidus, πάνυ ἐπιθυμῶν.
Percurro, διατρέχω, διεξέρχομαι.
Percuſſio, πλῆξις, ἐπίκρουσις.
Percuſſor, πλήκτης, πληκτικός.
Percutio, κατακόπτω, παίω τινα, τύπτω, κατάσσω, πλήσσω, κόπτω· λιθοβολέω, lapide.
Perdifficilis, παγχάλεπος.
Perdiſco, ἐκμανθάνω, καταμανθάνω.
Perditè amare, ἐρωτομανεῖν, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Perditio, ἀπώλεια, ὄλεθρος.
Perditus, πανόλεθρος, πανώλης.
Perdives, πολυχρήματος.
Perdix, πέρδιξ.
Perdo, ἀποβάλλω, ἀπολλύω, λυμαίνω, φθείρω, ὄλλυμι, ὀλοθρεύω.
Perdoctus, ἐκδιδασκόμενος, πολυμαθής.
Perdomo, καταδαμάζω.
Perduco ad finem, διανύω τι· διάγω.
Perduellio, συνωμοσία.
Perduellis, πολέμιος.
Perduro, χρονίζων διατελῶ, ὑπομένω.
Peredo, περιτρώγω, κατεσθίω.
Peregrè abſum, ἀποδήμεω.
Peregrinatio, ἀποδημία, ἀποικία.
Peregrinator, ἀποδήμος.
Peregrinor, ἀποδημέω, ἐκδημέω.
Peregrinus, ξένος, ξενικὸς, ἀλλοδαπὸς, ὁ ἀλλότριος, ἀλλόφυλος
Perelegans, ὁ πάνυ κομψός.
Perelegantèr, παγκάλως, πάνυ κόμψως.
Perendiè, μεταύριον, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
Perendinus dies, ἡ μεταύριον ἡμέρα.
Perennis, ἀΐδιος, διετήσιος.
Perennitas, ἀϊδιότης.
Pereo, ἀπολλύω, διαφθείρομαι, ὤλωλα, ἀποφθινύθω, καταφθίνομαι.
Perequito, διϊππάζω.
Pererro, περιπλανάομαι.
Pereruditus, πολυμαθὴς, ὁ καὶ ἄν.
Perexiguus, ὁ πάνυ μικρός.
Perfectè, τελέως, ἐντελῶς.
Perfectio, τελείωσις.
Perfectus, τέλειος, ἐντελής.
Perfero, περιφέρω, διαφέρω, ἀνατλάω· *pro* nuntiare, ἀγγέλλειν· *pro* ſuſtinere, ὑπομένειν, καρτερεῖν.
Perficio, ἀποτελέω, διαπράτ]ομαί τι, ἐργάζομαι, ἀνύω.
Perfidelis, πολύπιστος, ὁ.
Perfidia, ἀπιστία, ἀγνωμοσύνη.
Perfidioſus, ἄπιστος, παράσπονδος.
Perfidus, ἄπιστος, ἀγνώμων, ἄσπονδος, μεστὸς ἀπιστίας.
Perflo, διαπνέω, καταπνέω.
Perfluo, καταῤῥέω.
Perfodio, διορύτ]ω, διαῤῥήγνυμι.
Perforo, τρυπάω, διαπείρω, διατρέω.
Perfrictâ fronte, ἀπηρυθριασμένως.
Perfrictæ frontis eſſe, οὐκ ἐπίσασθαι ἐρυθριᾷν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.
Perfringo, διαῤῥήγνυμι.
Perfuga, αὐτόμολος, πρόσφυξ.
Perfugio, καταφεύγω.
Perfugium, καταφυγὴ, καταφύγιον.
Perfunctio, λειτουργία, ἐνέργεια.
Perfunctoriè, πρὸς ἀφοσίωσιν.
Perfunctorius, ἀφοσιωμένος.
Perfundo, διυγραίνω, ἐμβρέχω, καταχέω.
Perfungor, ἐπιτελέω τὸ ἔργον, munere meo, διαπράτ]ω· ἀποτελέω τὰ καθήκοντα.
Perfuſio, βραχὴ, δίεσις.
Perfuſus, διαβεβρεγμένος.
Pergo, πορεύομαι, σπεύδω, ἔρχομαι· *pro* perſevero, διατελέω, ἐμμένω.
Pergratus, πάνυ εὔχαρις.
Perhibeo, *dico*, καταφημί, κατισχυρίζομαι, *pro* dare, δίναι.
Perhibere teſtimonium, μαρτυρεῖν τινι.
Perhonorificè, πολυτίμως.
Perhonorificus, πολύτιμος.
Perhorreſco, καταθαμβέομαί τινα.
Perhumanus, πάνυ φιλάνθρωπος.
Periclitatio, κινδύνευμα.
Periclitor, κινδυνεύω, παρακινδυνεύω, ὑπέρ τινος, κίνδυνον ὑποδύομαι.
in Pericula ſe conjicere, δῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους.
in Periculis verſari, ἐν κινδύνοις εἶναι.
ſine Periculo, ἀκινδύνως, ἀσφαλῶς.

Peri-

Periculosè, ἐπικινδύνως.
Periculosus, ἐπικίνδυνος, ἐπισφαλὴς, κινδυνώδης.
Periculum, κίνδυνος, υ, ὁ· κινδύνευμα, τό.
Periculum dare, κίνδυνον ὑπολαμβάνειν ἢ ποιεῖσθαι.
Periculum facere, ἀπόπειραν ποιεῖσθαι
Periculum effugere, ἀφεύγειν κίνδυνον.
extra Periculum esse, ἔξω, vel πόρρω τῆς κινδύνων εἶναι.
Perillustris, ὁ πάνυ λαμπρός.
Perimo, ἀναιρέω, καθαιρέω.
Perindè, ὡσπερεῖ, ὅτως πω.
Perindè, ac si, ὥσπερ, ὥσπερ ἂν εἰ, ὡσπερανεί.
Periodus, περίοδος.
Periphrasis, περίφρασις.
Peritè, ἔμπειρως, ἐμπείρως.
Peritia, ἐμπειρία, πεῖρα, ἐπιστήμη.
Peritissimus, rei militaris, ἐμπερότατος τὰ περὶ τὸν πόλεμον.
Peritum esse alicujus rei, ἐμπειρίαν ἔχειν τινος.
Peritus, ἔμπειρος, ἐπιστήμων, ἐπιστημονικὸς, δαήμων, εἰδώς.
Perjucundus, ὁ πάνυ ἡδύς.
Perjurium, ἐπιορκία.
Perjuro, ἐπιορκέω.
Perjurus, ἐπίορκος, ἐπιορκητικός.
Perlætus, πάνυ εὐφραινόμενος.
Perlego, ἐπιλέγομαι, ἀναγινώσκων διεξέρχομαι.
Perluceo, λάμπω.
Perlucidus, λαμπρὸς.
Perlustro, κατασκοπέομαι, ἐξετάζω.
Permadeo, λείβω.
Permaneo, μένω πρός τινι, pro perseverare, μένειν ἔν τινι, ἐπί τινι.
Permano, as. καταῤῥέω, διαῤῥέω.
Permansio, διαμονή.
Permeo, as, διαδύνω, δύομαι, διαβαίνω, διοδεύω, διέρχομαι.
Permisceo, μεταμίγνυμι, ἐπιπλέκω.
Permissio, συγχώρησις, ἄφεσις.
Permissu ejus, αὐτῷ συγχωρήσαντος.
Permistio, κρᾶσις, διάμιξις.
Permitto, concedo, ἐάω ἐπιτρέπω.
Permodestus, σύμετρος.
Permolestus, ὁ πάνυ χαλεπός.
Permotio, παρόρμησις.
Permoveo, διακινέω.
Permulceo, καταψάω, καταχηλέω.
Permultum, πάμπολυ.
Permutatio, διαλλαγὴ, ἀλλαγμα, τό.
Permuto, ἀλλάττω, ἀλλοιόω τὴν γνώμην, sententiam, ἀμείβομαι.
Perna, πέρνα, πετασών.
Pernavigo, διαπλέω.
Pernecessarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
Pernego, ἐξαρνέομαι.
Pernices, ὄλεθρος, ὁ· βλάβη, ἐξώλεια.
Perniciosus, ὀλέθριος, ὁ ἡ· βλαβερὸς, πανώλεθρος.
Pernicitas, ὠκύτης, ταχύτης.
Pernix, ὠκὺς, ταχὺς, ὠκυπτερος, ὁ.
Pernoctatio, παννυχὶς, ίδος, ἡ.
Pernocto, ἀποννυκτερεύω, διαγρυπνέω.
Pernosco, διαγινώσκω, ἀκριβῶς οἶδα.
Pernox, παννύχιος, πάννυχος.
Pero, onis, αἱ ἀσκέραι.
Peropportunè, πάνυ εὐκαίρως.
Peropportunè venis, εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν πάρει.
Peropus est, πάνυ χρέων ἐστι.
Peroratio, ἐπίλογος, ἀνακεφαλαίωσις.
Peroro, ἐπιλέγω, ἀνακεφαλαιόω.
Perosus, διαμισῶν, ὑπερσυγίαν.
Perparum, πάνυ σμικρόν.
Perpaucus, ὀλίγιστος.
Perpello, ἐπαναγκάζω.
Perpendiculum, κάθετος, λίμετρος.
Perpendo, ἐξετάζω τι, σταθμάομαι, λογίζομαί τι πρὸς ἐμαυτὸν, mecum: σκοπεῖν τι παρ' ἑαυτῷ, διανέομαι.
Perperàm, κακῶς, πονηρῶς· παρὰ in compositione.
Perpessio, ὑπομονὴ, πάθος.
Perpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, τλάω.
Perpetro, διαπράττομαι, πράττω.
Perpetuitas, ἀϊδιότης, τὸ διηνεκὲς.
Perpetuum, αἰεὶ, εἰς αἰῶνα.
Perpetuus, διηνεκὴς, ἀΐδιος.
Perplexè, πολυπλόκως.
Perplexitas, ἀπόρημα, πλοκή.
Perplexus, ἀμήχανος, ἐπίπλοκος, ἄπορος.
Perpolio, διαξέω.
Perpoto λίπινω.
Perpulcher, ὁ πάνυ καλός.
Perquam, ὡς σφόδρα.
Perquiro, διαζητέω, διερευνάω.
Perrarò, πάνυ σπανίως.
Perrepo, καθέρπω.
Perrumpo, διεξήμι, διεξελαύνω, διασπάω, διαῤῥηγνυμι.
Perscribo, ἀναγράφω, διαγράφω.
Perscriptio, διαγραφὴ, ἀναγραφή.
Perscrutor, ἀκριβόω, διερευνάω.
Persecutio, δίωξις, διωγμός.
Persecutor, διώκτης, ὁ διώκων.
Persentio, & -isco, διαισθάνομαι.
Persequor, παρακολουθέω τινι, διώκω τινὰ, διαμένω ἔν τινι, μετέρχομαι.
Perseverantèr, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
Perseverantia, ἐπιμονὴ, καρτερία.
Persevero, διαγίνομαι, μένω ἐπί τινι, in aliquâ re: προσκαρτερέω.
Persimilis, παραπλήσιος, πάνυ ὅμοιος.
Persisto, διηνεκῶς ἀφίσταμαι.
Persolvo, ἐκτίω χρήματα· pecuniam, διαλύω, ἀποδίδωμι.
Persona, πρόσωπον.
Personо, ἐξηχοῦμαι.
Perspectum habere alicujus animum, γνώσιάν τινος λαγνῶναι.
Perspectus, δεδοκιμασμένος.
Perspicacitas, πολυδέρκεια, ὀξυδέρκεια.
Perspicax, ὀξυδερκὴς, κατοπτικός.
Perspicio, συνοράω, διοράω, διαλέπω, διασκοπέω, καθορῶ.
Perspicuè, φανερῶς, σαφῶς.
Perspicuitas, ἐναργεια, τὸ σαφὲς.

Per-

Perſpicuus, φανερὸς, δῆλος, καταφανὴς.
Perſtare in ſententiâ, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ.
Perſto, διαμένω ἔν τινι, ἐμμένω.
Perſtringo, συνείρω, ἐπιγράφω, διασφίγγω· *pro* taxare, καθάπτεσθαι τινος.
Perſuadeo, πείθω σε, tibi, μεταπείθω τινα, ὑπάγομαι, ἀνάγω, ὑποπτεύω.
Perſuaſio, πεῖσις, πειθὼ, πίστις.
Perſuaſor, πειστήριος, πειστικός.
Perſuaſorius, πειστικός.
Perſuaſum habeo, πέπεισμαι.
Perſuaſus, πεπεισμένος ταῦτα.
Pertæſus, ἐξαπορούμενος.
Pertento, διατείνω.
Pertento, διαπειράομαι.
Perterebro, διατρυπάω.
Perterrefacio, φοβέω τινὰ, ἐκπλήσσω.
Perterrefio, ταράττομαι, ἐκπλήττομαι.
Perterreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
Perterritus, καταπλαγείς.
Pertexo, διυφαίνω, κατεργάζομαι.
Pertica, κάμαξ, ὁ· πάτταλος.
Pertimeo, ἐκφοβοῦμαι.
Pertinacia, αὐθάδεια, τὸ ἄπειστον.
Pertinacitèr, ἐπιμόνως.
Pertinax, αὐθάδης, δύσπειστος.
Pertineo, *pertingo*, διατείνω· *pro* attinere, προσήκει μοι τοῦτο, & ταῦτα, *id eſt*, hoc *vel* hæc me pertinent.
Pertingo, δίκνεομαι, ἀνήκω.
Pertractatio, διαχείρισις.
Pertracto, καθάπτομαι, διαχειρίζω, κατατρατίω.
Pertraho, ἐφέλκω, καθέλκω.
Pertranſeo, διαβαίνω, διϊκνέομαι.
Pertriſtis, πολυωδίνος, πάνυ λυπηρός.
Pertundo, διακόπτω, ἀνατιτράω.
Perturbatio, ταραχὴ, πάθος. σύγχυσις.
Perturbator, ὁ θορυβῶν, ταρακτής.
Perturbo, ταράττω, θορυβέω, συγχέω.
Pervado, διαβαίνω, διαφοιτάω.
Pervagor, φοιτάομαι, φοιτοζέω.
Pervaſto, φθειρορθέω.
Perveho, διακομίζω, καταγω.
Pervenio, παρίκω, ἀφικνέομαι.
Perverto, διαστρέφω, παραιρίομαι, παρασπρέφω, παρασύρω, παρακινέω.
Perverſè, διαστρόφως, κακοήθως.
Perverſitas, διαστροφὴ, κακοήθεια.
Perverſus, διάστροφος, πονηρός.
Perveſtigatio, ἀνίχνευμα, ἀνίχνευσις.
Perveſtigo, ἀνιχνεύω, ἀκριβόω.
Pervicacia, αὐθάδεια.
Pervicax, αὐθάδης.
Pervigil, παννύχιος, ἀγρυπνητικός.
Pervigilatio, pervigilium, παννυχὶς, ίδος, ἡ.
Pervigilo, διαγρυπνέω, παννυχίζω.
Pervius, διάβατὸς, πορεύσιμος, ἐμβατὸς, εὔπορος, περάσιμος.
Pervolo, πέτομαι, διαπέτομαι.
Pervolvo, διακυλινδέω.
Perurbanus, ὁ πάνυ ἀστεῖος.
Peruro, διακαίω.
Perutilis, πάγχρηστος, μεγαλωφελής.
Pervulgo, διασπείρω, ἐπιφημίζω.
Pes, πούς.
Pes lecti, κλινόποδες.
Peſſimè, κάκιστα.
Peſſimus, πονηρότατος, κάκιστος.
Peſſulus, μοχλίον, μοχλός.
Peſſum eo, *retrocedo*, ὑποφέρομαι· *pro* in fundum ire, χαμαὶ πίπτω, καταφέρομαι.
Peſſundo, καταπατέω.
Peſtilens, λοιμώδης.
Peſtilentia, λοιμός.
Petaſo, πέτασος, πετασῶν.
Petere aliquem lapide, βάλλειν τινὰ λίθῳ.
Petigo, λειχήν.
Petiolus, ὁ μίσχος.
Petitio, αἴτημα, τὸ· αἴτησις, ἡ.
Petitor, αἰτητής.
Peto, *oro*, αἰτέω, *vel* αἰτοῦμαί σε δοῦναί μοι τοῦτο, ut mihi hoc des: *pro* proficiſcor: χαρέω εἰς Κόρινθον, Corinthum.
Petra, πέτρα, λᾶας, πέτρος.
Petulans, ὕβριστὴς, ὑβριστικὸς ἀνὴρ, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, προπετὴς.
Petulanter, ὑβριστικῶς, ἀναισχύντως.
Petulantia, ἀσέλγεια, ὕβρις, ἡ φλυαρέω.
Phalanx, φάλαγξ.
Phaleræ, φάλαρα.
Phanaticus, ἔνθεος, ἐνθουσιῶν.
Phantaſia, φαντασία.
Phantaſma, φάντασμα.
Phanum, *ſeu* fanum, *templum*, νέως.
Pharetra, φαρέτρα, βελοθήκη.
Pharmacopola, φαρμακοπώλης.
Pharmacum, φάρμακον.
Phaſianus, φασιανός.
Phiala, φιάλη.
Philomela, φιλομήλη.
Philoſophia, φιλοσοφία.
Philoſophor, φιλοσοφέω.
Philoſophus, φιλοσοφος, ὁ.
Philtrum, τὸ φίλτρον.
Phlebotomia, φλεβοτομία.
Phlebotomum, φλεβότομον, μαχαιρίς.
Phoca, φώκη.
Phœnix, φοῖνιξ.
Phraſis, φράσις.
Phreneſis, φρένησις.
Phreneticus, φρενητικός.
Phyſiognomon, *vel* Phyſiognomus, φυσιογνώμων.
Phyſiognomia, φυσιογνωμία.
Piacularis, καθαρτήριος.
Piaculum, κάθαρμα.
Piaculum committere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα.
Pica, κίττα.
Picea, πίτυς, ἡ.
Piceus, πισσώδης.
Pico, πισσόω.
Picus, δρυοκολάπτης.
Piè, θεοσεβῶς.
Pietas, εὐσέβεια, εὐλάβεια πρὸς τὸ θεόν· θεοσέβεια, θεοφροσύνη.
Pietatem colere, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς· ἢ εὐσέβειαν ἀσκεῖν.
Pictor, γραπεὺς, ζωγράφος.
Pictura, γραφὴ, ζωγραφία.

Piger, ὀκνηρὸς, ῥᾴθυμος, ὀκνώδης, ἀργὸς, νωθρὸς, δύσκνος.
Piget, μεταμέλει μοι.
Pigmentarius, μυροπώλης.
Pigmentum, φῦκος, ἄλειμμα, χρίσμα, τὸ ἔντριμμα.
Pignori do, ὑποτίθημί τί τινι.
Pignoro, ἐνεχυράζω.
Pignus, ἐνέχυρον, ἀσφάλισμα, ὑποθήκη, ὁμηρεία.
Pignus accipere, ἐνεχυράζειν.
Pigresco, ὀκνηρὸς γίνομαι, κατοκνέω.
Pigritia, ὀκνία, ὀκνησις, ῥαθυμία.
Pila, æ, *pro* ſphærula, σφαῖρα, σφαιρίον.
Pila ludere, σφαιρομαχεῖν, σφαιρίζειν.
Pileum geſtare, πιλίον φορεῖν.
Pileus, πιλίον, πῖλος.
Piloſus, τριχώδης, πραπλόκαμος.
Pilula, καταπότιον.
Pilum, γρόσφος, πῖλος.
Pius, ὅσιος.
Pincerna, οἰνοχόος.
Pingere acu, βελόναις ποικίλλειν.
Pingo, is, γράφω, ζωγραφία.
Pingue, σέαρ, πιμελή.
Pinguedo, λιπαρία· πιμελὴ, σέαρ.
Pinguefacio, λιπαρὸν ἢ πίονα ποιῶ.
Pingueſco, παχύνομαι, πιαίνομαι.
Pinguis, παχὺς, λιπαρὸς, πίων.
Pinna, πτέρυξ, πτερύγιον.
Pinſo, is, μάττω, λειαίνω.
Pinus, πίτυς, ἡ, πεύκη.
Piper, τὸ πέπερι.
Pipio, *proprium eſt pullorum*, πιππίζω.
Pirata, πειρατὴς.
Piraticus, πειρατικός.
Piſcator, ἁλιεύς.
Piſcatorius, ἁλιευτικός.
Piſcatura, ἁλκυτική.
Piſciculus, ἰχθυδίον.
Piſcinæ, ἰχθυοτροφεῖα.
Piſcis, ἰχθύς.
Piſcor, ἁλιεύω, ἰχθύειν.
Piſcoſus, ἰχθυώδης, ἰχθυόεις.
Piſtillum, ὕπερον.
Piſtor, ἀρτοποιὸς, σιταποιός.
Piſtrinum, μύλον, μύλη, ἀλφιτεῖον.
Piſtura, ἀρτοποιία.
Piſum, τὸ πίσον.
Pituita, κόρυζα, φλέγμα.
Pituitoſus, φλεγματώδης.
Pius, εὐσεβὴς, εὐλαβὴς, θεοσεβὴς.
Pius ſum, εὐσεβέω, θεοσεβέω.
Pix, icis, πίσσα.
Placabilis, εὐίλαστος, εὐδιάλλακτος.
Placamen, ἐξίλασμα.
Placenta, πλακοῦς.
Placeo, ἀρέσκω τινί· εὐδοκιμέω.
Placet, ἀρέσκει, δοκεῖ, ἔδοξε.
Placidè, ἡσύχως, εἰρηνικῶς.
Placidus, *ſedatus*, πρᾶος, ἥμερος, ἥσυχος, εὐμενὴς, γαληναῖος.
Placitus, ἀρεστός.
Placitum, *decretum*, ἀρεστὸν, ἀρεσκόμενον.
Placo, πραΰνω, ἱλάσκομαι.
Plaga, æ, πληγὴ, πλῆγμα, ἔκπληξις.
Plaga, *pro* regione, τὸ πλῖμα, ἡ χώρα.
Plagæ, arum, *retia*, ἄκρυς *vel* ἄκρυα, τὰ.
Plagas inferre, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινί.
Plagiarius, ἀνδραποδίστης.
Plagium, ἀνδραποδισμός.
Planctus, κοπετὸς, θρῆνος, ὁ.
Planè, *omninò*, ἀκριβῶς, σαφῶς· *pro* penitus, πάντως, πάνυ.
Planeta, πλανήτης.
Plango, *tundo*, κόπτομαι· *pro* lamentari, θρηνεῖν, τὸ στέρνον πλήττω.
Planities, ὁμαλότης, πεδίον.
Planta, φυτὸν, φύτευμα.
Plantatio, φύτευσις.
Planto, as, φυτεύω, φυτουργέω.
Planum facio, ἐξομαλίζω.
Planus, ὁμαλὸς, τρανὸς· *pro* manifeſtus, σαφὴς.
Platanus, ἡ πλάτανος.
Platea, πλατεῖα, εὐρύπορος ὁδός.
Plaudo, is, κροτέω, κροταλίζω.
Plauſibilis, κεκροτημένος.
Plauſtrum, ἅμαξα, ὄχημα.
Plauſus, κρότος, κρότημα.
Plebecula, τὸ δημίδιον.
Plebeius, δημοτικὸς, ἰδιώτης, *idem quod* vulgaris, ὁ τυχών.
Plebiſcitum, ψήφισμα, τὸ· χειροτονία.
Plebs, οἱ πολλοὶ, τὸ πλῆθος, ὄχλος.
Plecto, is, κολάζω, τιμωρέω τινά.
Plectrum, πλῆκτρον, τό.
Pleiades, πλειάδες.
Plenè, ἐκπλέως.
Plenilunium, πανσέληνον.
Plenitudo, πλήρωμα, πλήρωσις.
Plenus, μεστὸς, *cum genit.* ἀνάπλεος, πλήρης.
Plenus ſum, γέμω, πληθύνω, *cum genit.*
Plerique, οἱ πολλοὶ, παμπολλοί.
Plerumque, ὡς ἐπὶ πολὺ, τὰ πλεῖστα.
Pleuritis, ἡ πλευρῖτις.
Pleuriticus, πλευριτικός.
Plica, πτύξ, πτύγμα, πτύξις.
Plicatilis, πλεκτὸς, εὔπλοκος.
Plicatio, πλόκη, πτυχή.
Plico, πλέκω, πτύσσω.
Plorabundus, κλαυθμώδης.
Ploratus, κλαυθμὸς, κλαῦμα, τὸ· ὀλοφυρμὸς, ὀδύρμος, κώκυμα.
Ploro, κλάω, κλαίω, ὀλοφύρομαι, δακρύω, οἰμώζω, κωκύω.
Pluma, πτίλον, χνῆς.
Plumbeus, μολυβδινός.
Plumbum, μόλυβδος & μόλιβδος.
Plumeus, πτίλινος.
Pluo, βρίχω, ὀμβρέω.
Plures, οἱ πλείονες.
Plurimi æſtimare, τιμᾶν πλείστου, περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τινά.
Plurimùm, πλεῖστον.
Plurimus, πλεῖστος.
Pluris æſtimare, τιμᾶσθαί πλείονος.
Plus, πλέον, πλεῖον.
Plus minus, πλέον ἔλαττον.
Plus ſatis, πλέον τοῦ κόρου.
Plus quàm decet, μᾶλλον τοῦ δέοντος.

Pluto,

Pluto, onis, Πλουτεὺς, Ἀΐδης.
Pluvia, ὑετὸς, βροχή.
Pluviosus, ὑετώδης.
Pluvius & Pluvialis, ὄμβριος, ὑέττιος.
Pocillator, οἰνοχόος.
inter Pocula, ὑπὲ τ κύλικος.
Pocula ministrare, οἰνοχοεῖν Διΐ, Jovi.
Poculum, ποτήριον, ἔκπωμα, δέπας.
Podagra, ποδάγρα, ποδαλγία.
Podagrâ laboro, ποδαλγέω.
Podagricus, ποδαγρικῶν, ποδαγρικός.
Podex, icis, πρωκτός, κῶλος.
Poema, τὸ ποίημα.
Pœna, τιμαρία, τίμημα, τὸ ζημία, δίκη.
Pœnam exigere, ἐπαιτεῖν δίκην.
dare Pœnas, τιμωρίαν δοῦναι· δίκην ἱκανὴν ἐκτίσιν, ἐκτελεῖν τ δίκην.
Pœnis afficere, κολάζειν τι ἀ ζημίαις.
Pœnis affici, κολασθῆναι, δίκην δοῦναι τῆ ἁμαρτημάτων.
Pœnitendus, μεταμελητέος.
Pœnitentia, μετάνοια, μεταμέλεια.
Pœnitet, μεταμέλει μοι τοῦτο, μετανοέω, μεταγινώσκω.
Poeta, ποιητής.
Poeticus, ποιητικός.
Poetria, ποιήτρια.
Polenta, ἄλφιτον.
Poli, πόλι.
Polio, ξέω & ξύω, λειαίνω.
Politè, γλαφυρῶς.
Politia, πολιτεία.
Politicus, πολιτικός.
Politura, ἐξεργασία.
Politus, ξ τὸς, ξυστος, γλαφυρός.
Polleo, *valeo*, ἰσχύω, δύναμαι μέγα, potent â valeo.
Pollex, μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ.
Polliceor, ὑπ σχνέομαι, ἐπαγέλλομαί τινι πολλὰ, ἐγγυάομαι.
Pollicitatio, ὑπόσχησις, ἐπάγγελμα.
Pollinctor, ταφεὺς, κληρικὸς.
Pollis, nis, *vel* Pollen, γύρις, παιπάλη.
Polluo, μολύνω, μιαίνω, χραίνω.
Pollutus, μεμιασμένος, ἀνίερος.
Polypus, ὁ πολύπους.
Pomarium, παράδεισος, ὀπωροφυλάκιον.
Pomeridianus, δειλινός.
Pomerium, τὸ πωμήριον.
Pompa, πομπή.
Pomum, μῆλον, ὀπώρα.
Pomus, *gen. fœm.* μηλέα.
Pondero, *libro*, ἵστημι, ζυγοστατέω, σταθμάομαι, ταλαντεύω.
Ponderosus, βαρὺς, ὑπερβριθής.
Pondo, μνᾶ, λίτρα, ὅλκη.
Pondus, βάρος, ἄχθος, ὄγκος.
Ponè, ὀπίσω, ὄπισθεν.
Ponere operam in re aliquâ, σπουδάζειν περί τινος.
Pono, is, τίθημι, τίθεμαι, ὑφίσταμαι.
Pons, γέφυρα.
Ponticulus, γεφυρίς.
Pontifex, ἱεραρχὸς, ἀρχιερεύς.
Pontificatus, ἀρχιεροσύνη.
Pontificius, ἀρχιερατικός.
Pontus, πόντος.
Popina, ὀπτανεῖον, καπηλεῖον.
Poples, ἰγνύα, ἰγνύς.
Popularis, ἰδιωτικὸς, δημοτικὸς· *pro* charus populo, ἀρεσκὸς τῷ δήμῳ.
Popularitas, δημαγωγία, δημεραστία.
Popularitèr, δημοτικῶς.
Populatio, πόρθησις, δενδροτομή.
Populator, ἐκπορθήτωρ.
Populor, aris, are, ἀναστάτους ποιεῖν τὰς πόλεις, πορθεῖν τὴν πατρίδα, patriam: ἐκπορθέω, λεηλατέω.
Populus, δῆμος, ὁ λαὸς, ὄχλος.
Populus, *arbor*, ἡ αἴγειρος.
Populus alba, ἡ λεύκη.
Porca, ἡ ὖς.
Porcinus, χοίρειος, ὑϊκός.
Porcullus & porcellus, χοιρίδιον.
Porcus, ci, χοῖρος.
Porrectio, ἐπεκτάσις, παράτασις.
Porrigo, ὀρέγω τὰς χεῖρας, manus: ἐκτείνω, παραφέρω, παρέχω, ἀνήκω.
Porrigo, inis, ἡ λεπὶς, ἴδος.
Porrò, *sanè*, γέμην, μέντοι, πόρρω.
Porrum, πράσον.
Porta, πύλη, θυρίον.
Portæ custos, πυλωρὸς, πυλωρός.
Portendo, ἐπισημαίνω, προφαίνω.
Portentosus, τερατώδης, τεράστιος.
Portentum, τέρας.
Porticus, ἡ στοὰ, παραστάς.
Portio, μέρος, μερὶς, συμμορία.
Portitor, πορθμεὺς, ναῦλος.
Porto, as, αἴρεομαί τι, φέρω, βαστάζω.
Portorium, πορθμεῖον.
in Portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν.
Portuosus, λιμενώδης.
Portus, ûs, λιμήν.
Porus, πόρος.
Posco, αἰτέω σε δίκας, à te pœnas: ἀξιόω.
Positio, *positura*, κατάθεσις, ἀθέσις.
Possessio, κτῆσις, κτῆμα, κατοχή.
Possessor, ὁ κεκτημένως, κτήτωρ.
Possibilis, δυνατὸς, οἷός τε.
Possideo, κτάομαι, κατέχω, νέμομαι.
Possum, οἷος τ εἰμὶ, δύναμαι, κατ' ἐμὲ ἔξιν δοῦναι, &c.
Post, ἐπι, μετ, *cum acc. pro* postea, ἔπειτα, ὕστερον.
Postea, εἶτα, ἔπειτα, ὕστερον.
Posteaquam, μετ ταῦτα ὡς, ὁπότε, ἐπεί.
Posteri, orum, ἐπιγενόμενοι, οἱ ἔπιγονοι, οἱ ἔπειτα, οἱ μεταγενεῖς.
Posterior, & us, ὕστερος, ον· μεταγενέστερος.
Posteritas, ὁ μέλλων χρόνος, ἀπόγονοι.
in Posterum, αὖθις, εἰς αὖθις, εἰσέτι.
Postes, παραστάδες, σταθμοί.
Posthabeo, ἐν ὀλίγῳ λόγῳ τιθέναι, ὀλιγωρία, δεύτερον ἢ ὕστερον νομίζω.
Posthac, μετ ταῦτα, τὸ λοιπόν·
Posthinc, ἑξῆς, ἐφεξῆς.
Posthumus, ὀψίγονος.
Postico fallere, τῇ κηπαίᾳ ἀποχωρεῖν.
Posticum, πλαγία θύρα.
Posticus, a, um, ὀπίσθιος.

Postis,

Poſtis, παραστὰς, ὁ.
Poſtliminium, ἡ ὑποστροφὴ, τὸ ἀναπόμπιμον.
Poſtpono, περὶ ἐλάττονος, ποιῶ τι· *pro* omittere, παραλείπειν τι.
Poſtquam, ἐπειδὴ, ἐπὰν, ὁπόταν.
Poſtremò, τὰ ὕστατα, τὸ τελευταῖον.
Poſtremus, ὕστατος, ἔσχατος.
Poſtridie, τῇ ὑστεραίᾳ.
Poſtulatum, ἀξίωμα, αἴτημα.
Poſtulo, καλέω, δέομαι, αἰτέομαι· *cum idem quod* accuſare, αἰτᾶσθαι δίκην.
Potabilis, πόσιμος, πότιμος.
Potatio, ἡ πολλὴ καὶ συχνὴ πόσις.
Potator, φιλοπότης.
Potens, ἰσχυρὸς, δυνατὸς, ἐγκρατής.
Potentia, δύναμις, ἰσχὺς, κράτος.
Poteſt fieri, *pro* poſſibile eſt, οἷόν τε, δυνατόν.
Poteſtas, δύναμις, ἐξουσία.
in Poteſtatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, ὑποτάττεσθαι.
Poteſtatem dare, ἐξουσίαν διδόναι.
Potio, πόσις, πόμα, πότημα.
Potior, -iris, κρατέω, *cum gen. & dat.* ἐγκρατὴς γίνομαι, ἐπιτυγχάνω τινός.
Potior, *melior*, κρείσσων, βελτίων.
Potiſſimè, potiſſimum, μάλιστα.
Potiſſimus, κράτιστος, βέλτιστος.
Potiùs, μᾶλλον, ἐπὶ μᾶλλον.
Poto, πίνω, διαπίνω, φιλοποτέω.
Potum do, ποτίζω τινὰ ποτήριον.
Potus, πόσις, ποτόν.
Præ, *præpoſitio*, πρὸ, *gen.* ὑπὸ λύπης, præ dolore.
Præ manibus habeo, διὰ χειρὸς ἔχω.
Præ me fero, ἐμφαίνω, ἐπιφαίνω.
Præacutus, ὁ πάνυ ὀξύς.
Præbeo, χορηγέω, παρίζω, παρέχω.
Præbibo, προπίνω.
Præcaveo, προφυλάττομαι.
Præcedo, προάγω, προβαίνω, προέρχομαι, προπορεύομαι.
Præcellens, ἔξοχος, ὑπέροχος.
Præcello, προέχω τῶν ἄλλων τὴν ὄψιν, formâ aliis, διαφέρω, ὑπερβαίνω.
Præceps, παράκρημνος, κρημνώδης, προκάρηνος, πρηνής.
Præceptor, διδάσκαλος, παιδευτής.
Præceptum, παράγγελμα, ἐπίταγμα, ἐντολή.
Præcido, ὑποτέμνω, ἐπικόπτω.
Præcinctus, περιεζωσμένος.
Præcingo, περιζώννυμι.
Præcino, προάδω.
Præcipio, *prævenio*, προλαμβάνω· *pro* jubere, ἐπιτάττειν, κελεύειν τινά.
Præcipitanter, ἐπικεφαλὴν, προπετῶς,
Præcipitantia, præcipitatio, προπέτεια, κατακρήμνισις.
Præcipitium, ἀπόκρημνον, κρημνός.
Præcipito, κατακρημνίζω, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, in mare.
Præcipuè, μάλιστα, ἐξαιρέτως.
Præcipuus, ἐξαίρετος, πρόκριτος, ἐπίλεκτος, προηγούμενος, κράτιστος, ὑπέροχος.
Præciſè, συντόμως.
Præclarus, ἔνδοξος, θαυμάσιος, γνώριμος.
Præcludo, διακλείω, διείργω.
Præco, onis, κήρυξ.
Præconium, κήρυγμα, ἀνακήρυξις· *pro* laude, ἔπαινος.
Præcordia, ἐπίφρενα, περικάρδια.
Præcox, πρωΐμος, πρωΐνος.
Præcurro, προτρέχω.
Præcurſor, πρόδρομος.
Præda, λεία, ληῖσία.
Prædabundus, ὁ λαφυραγωγῶν.
Prædatio, ληῖσία, αἰχμαλωσία.
Prædator, λαφυραγωγὸς, ληστής.
Prædatorius, ληϊστρικός.
Prædicatio, κήρυξις, ἀπάρρησις.
Prædico, -as, *celebro*, ἀναγορεύω, *acc.* κατευλογέω, κηρύττω.
Prædico, -is, -ere, προεξαγγέλλω, προλέγω, προσημαίνω.
Prædictio, προάγγελμα, προφητεία.
Prædiolum, τὸ χωρίδιον.
Prædituſ, ὁ ἔχων, ὁ λαγχάνων.
Prædituſ bonâ indole, εὐφυὴς ὤν.
Prædives, ὑπερπλούσιος, παμπλούσιος, πολύολβος, ἐρικτίμων.
Prædium, χωρίον, κτῆμα, ἀγρός.
Prædo, -onis, λῃστὴς, πειρατής.
Prædones templorum, οἱ ἱερόσυλοι.
Prædor, λῃΐζω & λῃΐζομαι, ἀποσυλάω, ἁρπάζω, λῃστεύω, συλάω.
Præeo, προάγω, καθηγέομαι.
Præexiſto, προϋπάρχω.
Præfari, προοιμιάζειν, προλέγειν.
Præfatio, προοίμιον, πρόλογος.
Præfectura, ἔπαρχεία, προστατεία.
Præfectus, ὁ προεστὼς, ἐπιστάτης, ἡγεμών, ἔπαρχος, σατράπης.
Præfero, προφέρω, προκρίνω, πρεῖσσομαι, προτιμάω.
Præficæ, αἱ θρηνήτριαι.
Præficio, ἐφίστημι, καθίστημί τινα τὰ μέγιστα, προΐστημι.
Præfiguro, ὑποτυπόω.
Præfinio, προορίζω.
Præfringo, προῤῥηγνύω.
Præfulgeo, προλάμπω.
Prægnans, ἔγκυος, ἐγκύμων.
Prægnans ſum, κύω, κυοφορέω.
Prægrandis, ὑπερμέγας, περιμήκης, εὐμεγέθης.
Prægravo, ὑπερβαρύνω, καταβρίθω.
Prægredior, προέρχομαι.
Prægreſſio, προπόρευσις, πρόβασις.
Prægustator, προγευστής.
Prægusto, προγεύομαι.
Præhendo, λαμβάνω & -ομαι.
Præjudicium, προκατάγνωσις, πρόκριμα.
Præjudico, προκαταγινώσκω, προκρίνω.
Prælectio, ἐξήγησις, προαναγνωσις.
Prælector, ἐξηγητὴς, προαναγνώστης.
Prælego, προαναγινώσκω.
Prælior, μάχομαι.
Prælium, μάχη, πόλεμος, συμβολή.
Prælium terreſtre, πεζὴ μάχη.
Prælium navale, ναυμαχία.

Prælium,

Prælium committere, μάχεσθαι πρός τινος, μάχεσθαι μάχην ἀξίαν λόγου, memoriâ dignum.
Prælongus, προμήκης.
Præluceo, προφαίνω· *pro* facem præferre, δᾳδουχεῖν.
Præludium, προοίμιον.
Præludo, προπαίζω, προαναβάλλομαι, προοιμιάζω.
Præmando, -is, προμασσάομαι.
Præmaturus, πρόωρος.
Præmeditatio, προμελέτησις.
Præmeditor, προμελετάω.
Præmitto, προπέμπω, προΐημι.
Præmia proponere, ἆθλον τιθέναι.
Præmium, ἆθλον, γέρας.
Præmoneo, προπαραγγέλλω.
Præmonstro, ὑποδεικνύω.
Præmunio, προασφαλίζω.
Prænomen, προωνυμία.
Prænuntio, προαγγέλλω, προσαγγέλλω.
Præoccupo, προκαταλαμβάνω.
Præparatio, παρασκευή.
Præparo, παρασκευάζω.
Præpedio, παρεμποδίζω.
Præpes, ὠκύπτερος.
Præpolleo, ὑπερέχω.
Præpondero, ὑπερβαρέω· *pro* pluris esse, προτιμᾶσθαι.
Præpono, μᾶλλον αἱρέομαι, προΐσταμαι, προτιμάω· *pro* præficio, ἐφίστημι.
Præposterè, ὕστερον πρότερον, πρωθύστερον.
Præposterus, πρωθύστερος.
Præpotens, ὑπέροχος, μέγα δυνάμενος.
Præpropere, λίαν ταχέως.
Præputium, ἀκροβυστία.
Præripio, προαρπάζω, ὑποκλέπτω.
Prærogativa, πλεονέκτημα, προνομία, τὸ προτέρημα.
Præruptus, ἀπότομος, κρημνώδης.
Præs, prædis, ἐγγυητής.
Præsagio, προφητεύω, προαισθάνομαι.
Præsagium, προμάντευμα, προφητεία.
Præscio, προγιγνώσκω.
Præscius, προειδώς.
Præscribo, προγράφω.
Præscriptum, ὑπογραφή, ἐπίταξις.
Præsens, παρών, ὁ ἐνεστώς.
Præsentaneum remedium, τὸ ἐνεργέστατον βοήθημα.
Præsentia, -um, τὰ ἐν ποσί.
Præsentia, -æ, παρουσία.
Præsentio, προαισθάνομαι.
Præsepe, φάτνη, κάπη.
Præsertim, ἄλλως τε, μάλιστα δέ.
Præsertim si, ἄλλως τε κἄν.
Præses, πρόεδρος, ὁ, ἔφορος, προστώς, ἡγεμών, ἐπιστάτης.
Præsideo, προστατέω, seu ἡγέομαι τῆς πόλεως, urbi: προεδρεύω.
Præsidia in civitates collocare, φρουρὰς εἰς τὰς πόλεις καθιστάναι.
Præsidiarius, φρουρός.
in Præsidio esse, ἐν φρουρᾷ εἶναι.
Præsidio tenere urbem, φρουρᾷ κατέχειν πόλιν τινά.
Præsidium, φρουρὰ, ἡ. φρούριον.
Præsignifico, προσημαίνω.
Præstans, προϊστάμενος, πρόστιμος, ἔξοχος, ὑπερέχων, διάφορος.
Præstantia, ἐξοχὴ, ὑπεροχὴ, ὑπερβολή.
Præstantissimus vir, ἀποτετελεσμένος ἀνὴρ, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν, &c.
Præstat, ἄμεινον, ἢ κρεῖττόν ἐστι, διαφέρει.
Præsterno, προστρωννύω.
Præstigiæ, μανία, γοητεία, φλυαρία.
Præstigiæ verborum, τερατολογίαι.
Præstigiator, γόης, -ητος, ὁ· ἀγύρτης, ἀπάτης, τερατοποιός.
Præstituo, προορίζω, ἀφορίζω.
Præstitutus dies, ἀποτεταγμένη ἡμέρα.
Præsto, -as, *antecello*, διαφέρω τινός, ὑπερφέρω μεγέθει πάντας, magnitudine cunctos, & *pro* perficere, ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, ea quæ dicta sunt: διαπράττω, ἐπιτελέω.
Præstò sum, πάρειμι, μετά τινος εἶναι.
Præstolor, *exspecto*, περιμένω τι, προσδοκάω τι, ὑπομένω.
Præstringo, περιστέλλω, ἀμβλύνω τὰς ὄψεις, oculos.
Præstruo, προκατασκευάζω.
Præsul, præses, πρόεδρος, ἀρχιερεύς.
Præsum, ἐπιστατέω, ἐφίστασθαι, ἐπάρχω, προστατέω, δυναστεύω Ῥώμης, Romæ.
Præsumo, προλαμβάνω.
Præsumptio, πρόληψις, πρόλημμα.
Præsuo, προρράπτω.
Prætego, προκαλύπτω.
Prætendo, προτείνομαι· *quandoque* exhibeo, παρέχω· *pro* prætexo, προτείνω.
Prætento, προπειράομαι.
Præter, παρὰ, *cum acc.* πλὴν, & χωρὶς, *cum gen.*
Præter æquum, παρὰ τὸ δέον.
Præter decorum, παρὰ τὸ καθηκόν.
Præter opinionem, παρὰ τὸ προσδοκίαν.
Præter spem, παρ' ἐλπίδα.
Prætercurro, παρατρέχω, παραθέω.
Prætereà, ἐπὶ τούτοις, ἀλλὰ, ἀλλά τε, ἄλλως τε ἔτι.
Prætereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ἐγκαταλείπω τι.
Præterequito, παριππάζω.
Præterfluo, παραῤῥέω.
Prætergredior, παραφέρω, παραβαίνω.
Præteritum tempus, χρόνος παρακείμενος.
Præterlabor, παραῤῥέω.
Prætermissio, παραλειψις.
Prætermissum erat, ἐκλιπὲς ἦν.
Prætermittere occasionem, παρίεναι ἔργου τινὸς καιρόν.
Prætermitto, παραλείπω, παρίημι.
Præternavigo, παραπλέω.
Præterquam, πλὴν ἢ, πλὴν εἰ μή.
Præterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἤ.
Præterveho, παραφέρω, παράγω.
Prætervolo, παραπέτομαι.
Prætexo, προϋφαίνω· *pro* prætendere, προφασίζομαι, προτείνω.
Prætextata toga, περιπόρφυρος.
Prætextatus puer, περιπόρφυρος παῖς.

Prætextu uti, προφάσει χρῆσθαι.
ſub Prætextu, ὑπὶ προφήματι.
Prætextus, πρόφημα, πρόφασις.
Prætor, -oris, ὁ τῦ στρατῦ ἄρχων, ἔπαρχος.
Prætorianus, πραιτωριανὸς, ἡγεμονικός.
Prætorium, βουλευτήριον, τὸ στρατηγεῖον.
Prætura, -æ, ἡ πραιτῦρα, ἡ ἔπαρχία.
Praevaleo, ὑπερισχύειν, κατισχύειν, ἐπικρατεῖν τινος.
Praevalidè, πάνυ ἰσχυρῶς.
Praevalidus, ὁ ὑπερισχύων, ὑπέροχος.
Praevaricatio, καθύφεσις.
Praevaricator, καταπροΐεμενος τὴν δίκην.
Praevaricor, καθυφίημι, καταπροΐεμαι τὴν δίκην.
Praevenio, φθάνω, προσέρχομαι.
Praeverto, προφθάνω.
Praevideo, προοράω, προβλέπω.
Praevius, ὁδηγὸς, χειραγωγὸς, προϊών.
Praeut, ὥσπε.
Prandeo, ἀρισταω, ἄριστον ποιοῦμαι.
Prandio excipio, ἀριστίζω.
Prandium, ἄριστον.
Prandium curare, ἀριστοποιεῖν.
Pratenſis, ὁ λειμώνιος, ὁ ἐν λειμῶνι.
Pratulum, τὸ λειμωνιον.
Pratum, λειμών.
Pravè, στρεβλῶς, πονηρῶς.
Pravitas, πονηρία, κακία, φαυλότης.
Pravus, πονηρὸς, φαῦλος.
Precariò, μετὰ δεησεως, σὺν δήσει.
Precarius, διδαγεισμένος.
Precatio, δέησις, δέημα, τὸ εὐχή.
Preces fundere ad Deum, ποιεῖσθαι ἱκετείας Θεῷ, προσκυνεῖν τῷ Θεῷ.
Preces publicae, πάνδημοι ἱκετεῖαι.
Preces, preci, precem, δέημα, τὸ δέησις.
Precor, δέομαι σῦ τοῦτο, hoc à te: εὔχομαι τοῖς Θεοῖς· παρακαλέω τινά.
Prehendo, *vide* praehendo.
Prelum, πιεστὴρ, πιεστήριον.
Premo, θλίβω, πιέζω· *pro* inſequi, κατέχειν· *pro* occultare, καλύπτω.
Presbyter, πρεσβύτερος.
Preſsè, πεπεισμένως.
Pretii magni, ἄξιος πολλοῦ.
Pretii majoris, ἄξιος πλείονος.
nullius Pretii, οὐδενὸς ἄξιος.
in Pretio habere, τιμᾶν, ἐν τιμῇ ἄγειν.
Pretioſus, ἔντιμος, πολύτιμος, ἄξιος.
Pretium, ἡ τιμὴ, τίμημα.
Pretium redemptionis, τὸ λύτρον.
Pretium ſolvere, τὴν τιμὴν ἐπιδιδόναι.
Pridem, πρὸ ὀλίγου, πρὸ πολλοῦ.
Pridie quam, τῇ προτεραίᾳ.
Primâ occaſione, ὅταν τάχιστα.
Primâ luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Primae, -arum, τὰ πρωτεῖα, τὰ πρῶτα.
Primaevus, πρωτόγονος.
Primarius, πρῶτος, ἀρχικὸς, δυνάστης.
Primas alicui concedere, δευτερεύειν τινι.
Primates, οἱ πρωτεύοντες, μεγιστᾶνες.
Primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα νέμειν τινι.
Primatus, τὸ πρωτεῖον.
Primigenius, πρωτότοκος, πρωτογενὴς.
Primipara, πρωτοτόκος, ἡ.
in Primis, ἐν τοῖς μάλιστα προηγμένοις· τὰ πρῶτα.
Primitiae, ἀπαρχαὶ, τὰ πρωτεῖα.
Primitiae frugum, τὰ θαλύσια.
Primitivus, πρωτότυπος.
Primitus, ἐξαρχῆς.
Primò, ἀρχήν, πρώτως.
Primo quoque tempore, ὅταν τάχιστα, ἐν τάχει.
Primogenitus, πρωτότοκος.
Primordia, ἀρχαὶ, τὰ προϋφεσηκότα.
Primores, οἱ πρῶτοι, οἱ ἄριστοι.
Primum, πρῶτον, τὰ πρῶτα.
Primus, πρῶτος· *pro* optimo, κράτιστος.
Princeps, πρῶτος ἀνὴρ, ἄρχων, δυνάστης, ἀρχὸς, κορυφαῖος.
Principalis, κύριος, ἡγεμονικός.
Principaliter, ἀρχικῶς.
Principatus, ἀρχὴ, πρωτεῖον, ἡγεμονία.
Principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in Principio, ἐπ' ἀρχῆ.
Principium, ἀρχὴ, προκαταρξις.
Prior, πρότερος.
Priſcus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Priſtinus, παλαιὸς, ὁ πάλαι.
Privata commoda, τὰ ἰδία συμφέροντα.
Privata vita, ἰδιωτεία, ἡ.
Privatam vitam agere, ἰδιωτεύειν βίον.
Privatè, *vel* privatim, ἰδίᾳ, ἰδίαις, κατ' ἰδίαν.
Privatim & publicè, δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ.
Privatio, στέρησις, ἀποστέρησις.
Privatus, ἴδιος, ἰδιώτης, ὁ ἰδιωτικός.
Privatus homo, ἰδιώτης.
Privignus, πρόγονος.
Privilegium, προνομία, προτέρημα.
Privo, στερέω σε ἀγαθῶν, bonis.
Priùs, πρότερον, πρὶν.
Priuſquam, πρὶν ἢ, πρότερον ἤ.
Pro, ὑπὲρ, ἀντὶ, πρὸ, *cum gen.*
Proavia, ἡ προτίθη.
Proavus, πρόπαππος, τριτοπάτωρ.
Proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
Probabilis, πιθανὸς, εἰκώς.
Probabilitas, ἡ πιθανότης, τὸ εὔλογον.
Probabiliter, εἰκότως.
Probatio, δοκιμασία, ἔλεγχος.
Probatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.
Probè, καλῶς, εὐδοκίμως.
Probitas, χρηστότης, καλοκἀγαθία.
Probo, δοκιμάζω, *pro* demonſtrare, ἐλέγχειν.
Probris afficere aliquem, βλασφημεῖν εἰς τινα.
Probroſus, ἐπονείδιστος, ὀνείδιστος.
Probrum, ὄνειδος, τὸ ὕβρις, αἶσχος.
Probus, χρηστὸς, δόκιμος, ἀγαθὸς, εὐδόκιμος.
Procacitas, τὸ ἀκόλαστον, ὕβρις.
Procaciter, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.
Procax, ἀσελγὴς, ἀναίσχυντος.
Procedere obviam alicui, εἰς συνάντησιν προχωρεῖν τινι.
Procedo, προβαίνω, προχωρέω, προέρχομαι.
Procella, θύελλα, ἄελλα, καταιγὶς, -ίδος· λαῖλαψ, ζάλη.

Procelloſus, ἀελλώδης. Θυελλώδης.
Proceres, οἱ δυναςεύοντες, προςάται.
Proceritas, τὸ πρόμηκες.
Procerus, εὐμήκης, μέγας, ὑψηλός.
Proceſſus, πρόβασις, προχώρησις· *pro* profectu, προκοπή.
Procido, προσπίπτω, καταπίπλω.
Procinctus, -ûs, ἡ προβολή.
Proclamatio, ἀνάῤῥησις.
Proclamator, ἀνακηρύτλων.
Proclamatus, ἀνᾳῤῥηθείς.
Proclamo, ἀναβοάω, ἐκκηρύτλω.
Proclino, κατακλίνω.
Proclivem eſſe, ἀποκλίνειν πρὸς ἡδονάς, ad voluptates.
Proclivis, ἐπίφορος, εὐέμπτωτος πρὸς τι· *pro* facile factu, οἷον τε.
Proclivitas, ἐπιῤῥέπεια, εὐέμπτωσις.
Pro confeſſo habetur, ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.
Proconſul, ἀνθύπατος.
Proconſularis, ἀνθυπατικός.
Proconſulatus, ἡ ἀνθυπατεία.
Procraſtinatio, ὑπερημερία, ἀναβολή.
Procraſtino, ἀναβάλλομαι· ἀνατίθεμαι εἰς ὕςερον, in aliud tempus.
Procreare liberos, ποιεῖσθαι παῖδας.
Procreatio liberorum, παιδοποιΐα.
Procreator, γεννήτωρ, γεννητής.
Procreo, γεναάω, δημιυργέω.
Procudo, παρακολαπτω.
Procul, ἄποθεν, πόῤῥω, *cum gen.*
Proculdubiò, ὁμολογημένως, ἀναμφιβόλως.
Proculco, καταπατέω.
Procumbo, κατάκειμαι, προσπίπτω.
Procuratio, ἐπιτροπή, διοίκησις.
Procurator, ἐπιμελητής, ὁ ἐπίτροπος, ἐπισάτης.
Procuro, ἐπισατεύω, ἐπιτροπεύω, ἐπιμελέομαι, διοικέω, κήδομαι.
Procurro, προτρέχω, προθέω.
Procurſus, ἐκδρομή.
Procus, ὁ μνηςήρ.
Prodeambulo, προπεριπατέω.
Prodeo, -is, παριέναι, προσελθεῖν εἰς τὸ δημόσιον, in publicum.
Prodere memoriae, ἱςορεῖν τὰ πεπραγμένα, res geſtas, παραδοῦναι γραφῇ.
Prodigalitas, ἀσωτία, ἀκολασία, λαμυγμός,
Prodigè, ἀσώτως.
Prodigioſè, τερατικῶς.
Prodigioſus, τερατώδης, τεράςιος.
Prodigium, τέρας, τὸ τεράςιον.
Prodigo, καταναλίσκω.
Prodigus, ἄσωτος, ἀκόλαςος.
Proditio, προδοσία, πρόδοσις.
Proditor, προδότης, προδοτικός.
Proditoriè, προδοτικῶς.
Proditrix, προδότις.
Prodo, *oſtendo*, ἐκφέρω, ἐκφαίνω, *pro* tradere, προδιδόναι τινά.
Prodromus, πρόδρομος.
Produco, παρατείνω, ἐπεκτείνω, παρέλκω, producere teſtes, παράχειν τοὺς μάρτυρας· *pro* verum exponere, προάγειν, προαγωγεύειν.
Productio, *prolongatio*, ἔκτασις.
Profanatio, βεβήλωσις.
Profano, βεβηλόω.
Profanus, ἀνίερος, βέβηλος.
Profectio, πορία, ὁδοιπορία.
Profectò, ὄντως, ἀληθῶς.
Profectus, προκοπή, ἐπίδοσις.
Profero, ἐξαγορεύω, προφέρω, παρέχομαι· *pro* prolatare, παρεκτείνειν, ἀναβάλλειν.
Profeſſio, ἐξομολόγησις.
ex Profeſſo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
Profeſſor, ἐπαγγελτής, καθηγητής, διδάσκαλος.
Proficio, ἐπιδίδομι πρὸς ἀρετὴν· προκόπτειν σοφίᾳ.
Proficiſcor, πορεύομαι, διοδεύω τὴν Ἰταλίαν, per Italiam.
Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσομολογέω, *pro* artem aliquam docere, διδάσκειν τοὺς ἄλλους τέχνην τινά.
Profligatus, *perditus*, διαφθαρείς· profligatos homines *dicimus*, ἀποτετονομένους.
Profligo, κατεργάζομαι, διαφθείρω, λυμαίνομαι.
Profluens, ποῤῥέων.
Profluo, ἀποῤῥέω, ποῤῥέω.
Profluvium, καταῤῥοή.
Profore, ὠφελήσειν.
Profugio, ἀποφεύγω.
Profugium, καταφυγή, κρησφύγετον.
Profugus, αὐτόμολος, ὑπερόριος.
Profundè, βαθέως.
Profunditas, τὸ βαθύ, βάθος, βαθύτης, βίνθος.
Profundo, προχέω, ἀσωτεύομαι, καταναλίσκω, διασπαθάω.
Profundus, βαθὺς ἄβυσσος.
Profusè, κατακεχυμένως.
Profuſio, πρόχυσις.
Progeneratio, γέννησις.
Progenero, γεννάω, προγεννάω.
Progenies, γενεὰ, γέννημα.
Progenitor, πρόγονος.
Progenitus, πρωτότοκος.
Prognatus, γιγονὼς, ἀπόγονος.
Progredi longiùs, πορρωτέρω προσελθεῖν.
Progredi obviam, ἀντιάζειν τινί, ἀπαντᾶν.
Progredior, διεκπορεύομαι, ὁδοποιέομαι, πρόειμι, προέρχομαι.
Progreſſio, progreſſus, προκοπή, πρόβασις.
Progreſſu temporis, προβαίνοντος χρόνου.
Progreſſus facere, προκοπὴν ποιεῖν, ἐπιδοῦναι πρὸς ἀρετήν.
Proh, φεῦ.
Prohibeo, κωλύω τινὰ τοῦ κακῶν, εἴργω, ἀποκωλύω.
Prohibitio, κώλυσις, εἰργμός.
Projectio, projectus, προβολή.
Projectitius, ἀποβλητός, ἐκβλητός.
Projicio, ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω.
Proin, τοιγαροῦν, τοίνυν.
Prolabor, προάγομαι, καταπίπλω ἐπὶ τ γῆς, in terram: ὀλισθαίνω.
Prolapſio, πρόπλωσις, ὀλίσθημα.
Prolatio, ὑπέρθεσις.
Prolato, παρεκτείνω, ἀναβάλλομαι.

Proles,

Proles, γενεὰ, γονὴ, γένος, τό.
Prolixè, ἐκτενῶς.
Prolixitas, τὸ μῆκος.
Prolixus, μακρὸς, ἐκτενὴς, εὐμήκης.
Prologus, πρόλογος.
Prolongo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Proloquor, ἀποφάσκω, ἀπόφθεγγομαι, προλογίζω.
Proludo, παραγωνίζομαι.
Proluo, ἀποκλύζω, βρέχω.
Prolusio, προγύμνασμα.
Proluvies, τὸ λῦμα.
Promercalia, ὦνια.
Promereor, εὐεργετέω.
Promeritum, ὁ μισθὸς, τὸ ἄξιον.
Promineo, ἐξέχω.
Promiscuè, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
Promiscuus, ἀδιάφορος, συμμιγὴς.
Promissa servare, τὰς ὑποχέσεις ἐπιτελεῖν.
Promissa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
Promissio, promissum, ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα.
Promitto, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνέομαι.
Promo, προχείριζομαί τι, ἐκφέρω.
Promontorium, ἄκρα, ἀκρωτήριον.
Promotus, ἐλπλακὼς, προηγμένος.
Promoveo, προάγω σε εἰς δόξαν, ad gloriam: προβαίνω, προχωρέω.
Promptè, προθύμως, ἑτοίμως.
Promptissimè, προχειρότατα.
Promptitudo, εὐθυμία, ἑτοιμασία.
res est in Promptu, πρόχειρόν ἐστι.
Promptuarium, ταμεῖον, ἐκδοχεῖον.
Promptus, πρόχειρος, πρόθυμος, ἑτοιμος, πρόφρων.
Promptus sum, πρόθυμός εἰμι πρὸς τοῦτο.
Promulgatio, ἀνακήρυξις, ἀναγόρευσις.
Promulgo, ἀνακηρύττω, ἐπαγγέλλομαι, εἰσφέρω νόμον.
Promus, ὁ ταμίας.
Pronepos, ἀπέγγονος, ἀπόγονος.
Proneptis, προεγγόνη.
Pronitas, καταφέρεια.
Pronuba, ἡ προμνηστρία.
Pronuntiatio, ἐκφωνησις.
Pronuntiatum, ἀξίωμα.
Pronuntio, προφέρω, ἐκφωνέω, ἀπαγγέλλω.
Pronuntio memoritèr, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν.
Pronus, καταφερὴς, ἐπιρρωνὴς, ἕτοιμος, πρόχειρος, εὐκατάφορος.
Proœmium, προοίμιον.
Propagatio, πασσφυσις, παρίκτασις.
Propago, παραφυὰς, ἐπιφυὰς, ἀπογονή· pro stirpe, τὸ φῦλον.
Propago, as, παραφύω, ἐπαυξάνω· pro dilato, παρεκτείνω, πλατύνω.
Propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
Propatulus, προφανὴς, καταφανὴς.
Propè, ἐγγὺς, cum gen. πρὸς, dat. Sine casu adverbium est ἐγγύς· item σχεδὸν, παρὰ μικρόν.
Propediem, αὐτίκα, ἐν βραχεῖ.
Propello, ἐνείργω, ἀνείργω, ὁρμάω.
Propemodum, ὀλίγου δεῖν, παρὰ βραχὺ, παρὰ μικρόν.
Propendeo, ῥέπω πρός τι.
Propensio, προθυμία, ἐπιῤῥοπὴ.
Propensitas, εὐκαταφορία.
Propensus, εὐκατάφορος, ἐπιῤῥιπὴς.
Properantèr, μετὰ σπουδῆς, ταχέως.
Properatio, σπουδὴ, κατεπειξις.
Propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
Propheta, προφήτης.
Prophetia, προφήτεια.
Propinatio, πρόποσις, πρόπομα.
Propinator, προπότης, ὁ.
Propino, προπίνω τινι.
Propinquitas, ἀγχιστεία, συγγένεια.
Propinquo, as, προσεγγίζω.
Propinquus, ὁ οἰκεῖος, συγγενὴς, ὁ ἐγγὺς, παραπλήσιος.
Propior & propius, ἐγγύτερος, ἐγγύτερον.
Propitiatorium, ἱλαστήριον.
Propitio, placo, ἱλάσκομαι.
Propitius, ἵλεως, ἐπήκοος.
Propitius sum, εὐιλατεύω.
Propola, μεταβολεὺς, προπώλης.
Proponere præmium, τιθέναι ἆθλον.
Propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
Proportio, ἀνάλογον, ἀναλογία.
Propositio, πρόβλημα, πρότασις.
Propositum, προαίρεσις, σκοπὸς, πρόθησις, ὑπόθεσις.
Proprætor, ἀντιστρατηγός.
Propriè, κυρίως, ἰδίως.
Proprietas, ἰδιότης, ἰδιωτισμός.
Proprius, ἴδιος, οἰκεῖος, κύριος.
Propter, μετὰ, cum accus. χάριν, ἕνεκα, cum gen. ὀπὶ, cum dat. περὶ & πρὸς, accus.
Propter quod, μετὰ τοῦτο, διότι, τούτων ἕνεκα.
Propterea, ἀτὰρ οὖν, μετὰ τοῦτο ὄν, καθ' ὅ.
Propterea quod, ἀνθ' ὧν. διότι, ἐκ τοῦ, ἐφ' ὅ.
Propudium, ἡ αἰσχύνη.
Propugnaculum, προβολὴ, ἐπιτείχισμα, φρούριον, ἐχύρωμα.
Propugnatio, ὑπερασπισμός.
Propugnator, ὑπερασπιστὴς, πρόβολος.
Propugno, ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω τινος· pro aliquo: προπολεμέω, προμάχομαι.
Propulsatio, ἐξώθησις.
Propulsator, ἀμύντωρ.
Propulso, ἀμύνω, καλύω.
Proquæstor, ἀντιταμίας.
Prora, πρῶρα, τὸ ἔμπροσθεν τῆς νηός.
Prorepo, ἐξερπύζω.
Proreta, πρωρεὺς, πρωρᾶτης, ου, ὁ.
Proripio, ὑπεξάγω ἑμαυτὸν, ἐκθοράω.
Prorito, παροξύνω.
Prorogatio, ἀναβολὴ, ὑπερημερία.
Prorogo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Prorsus, πάντως, παντελῶς, τὸ πᾶν.
Prorumpo, διεξελαύνω.
Proruo, καταβάλλω.
Prosa oratio, πεζὸς λόγος.
Prosapia, γένεα, γένος, τό.
Proscenium, προσκήνιον.
Proscindo, καταχόπτω, κατατέμνω. & pro conviciis lacessere, ὑβρίζειν τινὰ, λοιδορῶ, λοιδορέω.

Pro-

Proſcribo, προγράφομαι, δημεύω· pro in exilium mittere, ἐκβάλλειν τινά.
Proſcriptio, προγραφὴ, δήμευσις.
Proſelytus, προσήλυτος.
Proſequor, καταπολυθέω, ἐπιδιώκω.
Proſerpina, Περσεφόνεια.
Proſilio, ἐκθορέω, ἀναπηδάω.
Proſpecto, περισκοπέω.
Proſpectus, πρόοψις, ἄποψις.
Proſper, εὐήμερος, εὐτυχής.
Proſperè, εὐτυχῶς.
Proſperitas, εὐημερία, εὐτυχία.
Proſpero ſortunæ flatu utor, εὖ πράττω.
Proſpero, ὀλβιόω, εὐδαίμονα ποιῶ.
Proſpicio, προορῶ, προόπτομαι, προγιγνώσκω τι, προβλέπω.
Proſterno, καταβάλλω, ἠδαφίζω.
Proſtibulum, φρονεῖον & pro meretrice, ἡ ἑταίρα.
Proſtituo, προΐστημι, προάγω, πορνεύομαι, προαγωγεύω.
Proſto, προΐσταμαι.
Proſum, ὠφελέω, συνφέρω, λυσιτελέω σοὶ, tibi: χρειαμένῳ.
Protectio, ὑπερασπισμός.
Protego, προαμύνω, ἀμφιβαίνω, ἀσφαλίζω, ὑπερασπίζω, περιβαίνω.
Protelo, ἀπολαύνω.
Protendo, προτείνω.
Protenus, τήλοθι.
Protero, καταπατέω, κατατρίβω.
Protervè, ἀκολάστως.
Protervia, ἀκολασία, ἀσέλγεια.
Protervitas, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Protervus, ἀσελγὴς, ἀκόλαστος.
Proteſtor, ἀμαρτύρομαι.
Protinus, αὐτίκα δὴ μάλα.
Protraho, παρέλκω, ἐφέλκω· pro differo, ἀναβάλλω.
Protrudo, προσωθέω, ἐξώθω.
Proturbo, ἀποθεῦμαι.
Provectus ætate, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ, πρεσβύτερος.
Proveho, προάγω.
Provenio, προέρχομαι· pro naſci, φύεσθαι·
Proventus, πρόσοδος, ὀπωφορά.
Proverbialis, παροιμιώδης
Proverbio trita eſt ſententia, παροιμιώδης λόγος.
ut eſt in Proverbio, τὸ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν.
Proverbium, παροιμία.
Providè, ἐκ προνοίας.
Providentia, πρόνοια, πρόγνωσις.
Provideo, προνοέω, προοράω, προγινώσκω· aliquando proſpicio, προνοῦμαι τῆς οὐσίας, fortunis meis.
Providus, πρόνοος, προνοητικός.
Provincia, ἐπαρχία.
Provinciæ præfectus, ἔπαρχος, σατράπης.
Provincialis, ἐπαρχικός.
Pro viribus, τὸ κατ' ἐμὲ, κατὰ δύναμιν.
Proviſio, πρόοψις, προμελέτησις.
Proviſo, πρὸς τὸ ὁρᾶν προέρχομαι.
Provocatio, πρόκλησις, παρακέλευσις.
Provoco, ἐκκαλέω ad certamen vocare, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ἀγῶνα vel εἰς μάχην· ἐρεθίζω.
Provolvere ſe ad genua alicujus, προκυλινδεῖσθαί τινος.
Provolvo, προκυλίω.
Prout, ὥσπερ, καθάπερ.
Proximè, ἔγγιστα, ἐγγύτατα.
Proximitas, ἐγγύτης.
Proximum eſt ut, ἐπόμενόν ἔστι.
Proximus, ἐγγύτατος.
Prudens, εὔβουλος, συνετὸς, φρόνιμος, ἐπιστήμων, δαίφρων, ἔννους.
Prudenter, φρονίμως, εὐφραδέως.
Prudentia, φρόνησις, σωφροσύνη, εὐβουλία, σύνεσις.
Pruina, πάχνη.
Pruinoſus, παχνώδης.
Pruna, ἀνθρακιὰ, ἡ, ἄνθραξ, κος, ὁ.
Prunum, κοκκύμηλον.
Prunus, κοκκύμηλος.
Prurigo, κνηθμὸς, κνησμός.
Prurio, κνήθομαι, ἐπικνίζω, κνησιάω.
Pruritus, κνησμὸς, κνίσμα.
Pſallo, ψάλλω.
Pſalmus, ψαλμός.
Pſalterium, ψαλτήριον.
Pſittacus, ψιττακὸς, ψιττάκη.
Puber, ἡβήτης, ἡβητήρ.
Pubertas, ἐφηβία, ἥβη.
Pubes, πρόσηβος, ἥβη, ἡ.
Pubeſco, ἠβάσκω, ἠβάω.
Publica via, λεωφόρος ὁδός.
Publicanus, τελώνης.
Publicatio, δήμευσις.
Publicè, κοινῇ, δημοσίᾳ.
ſumptu Publico, ἐκ δημοσίᾳ.
Publico, φανερόω, δημοσιόω· pro in populi poteſtatem redigere, δημεύειν τὰ χρήματά τινος· pro in lucem edere, ἐκδιδόναι βιβλίον, ἢ βιβλίον.
in Publicum prodeo, ἐπιδημέω.
Publicus, δημόσιος, ἐπιδήμιος, κοινός.
Pudefio, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι.
Pudendum, τὸ αἰδοῖον.
Pudendus, a, um, αἰσχυντηλός.
Pudenter, αἰδημόνως.
Pudet, αἰσχύνομαι, ἐπαισχύνομαι.
Pudibundus, αἰδήμων.
Pudicè, μετ' αἰδοῦς, ἁγνῶς.
Pudicitia, ἁγνεία, ἁγνότης.
Pudicus, ἁγνὸς, σεμνός.
Pudor, αἰδὼς, αἰσχύνη, ἁγνεία.
Pudor ruſticus, ἀυσωπία.
Puella, κόρη, κοράσιον.
Puellaris, κορασιώδης.
Puellaritèr, κορασιωδῶς.
Puer, παῖς, κόρος, παιδίον.
Puerilis, παιδαριώδης, μειρακιώδης.
Puerilitèr, παιδικῶς.
Pueritia, παιδία, παιδική.
à Pueritiâ, ἐκ παίδων, ἐκ βρέφους.
à Puero, ἐκ νέας, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέου.
Puerpera, λεχὼ, τετοκυῖα.
Puerperium, λοχεία, ἀποκύησις.
Puerulus, παιδίον, παιδάριον.
Pugil, πύκτης, ἀγωνιστής.

Pugil-

Pugillaris, πινακὶς, πινακίδιον.
Pugillatus, & -tio, πυγμαχία, πυγμή.
Pugio, ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον.
Pugna, μάχη.
Pugnator, ὁ μαχητής.
Pugnax, μαχήμων.
Pugno, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, cum hostibus: ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
Pugno percutio, κατακονδυλίζω.
Pugnum ingerere alicui, κονδύλας ἐντρίβειν.
Pugnus, δραξ, κόνδυλος.
Pulcher, καλὸς, περικαλλὴς, ἐμπρεπής.
Pulchrè, εὖ, καλῶς, χαριέντως.
Pulchritudo, κάλλος, τὸ· καλλώπισμα.
Pulex, ψύλλα, ψύλλος.
Pulicosus, ψυλλώδης.
Pullatus, μελανείμων, μελάγχλαινος.
Pullulo, παραφυέω, βλαστάνω, θάλλω.
Pullus, πῶλος, νεοττός.
Pullus, a, um, φαιός.
Pulmentum, ὄψον.
Pulmo, onis, πνεύμων.
Pulpamentum, προσφάγιον τό.
Pulpitum, ἀκροατήριον, ἀνάβαθρον.
Puls, κρίμνος, πόλτος.
Pulsatio, κρούσις.
Pulsator, κρουστής.
Pulsator citharæ, κιθαριστής.
Pulso, κρούω, τύπτω.
Pulsus, ûs, κροῦσις.
in Pulverem redigo, ἀμαθύνω.
Pulverulentus, κονιορτώδης.
Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον.
Pulvinus, τὸ κνέφαλον, προκεφάλαιον.
Pulvis, κόνις, κονιορτός.
Pumex, κισηρὶς, -ίδος, ἡ.
Pumicosus, κισηρώδης.
Pumilio, νάνος.
Punctim, στίγδην.
Punctum, ἄτομος, στιγμή.
Punctum temporis, χρόνου ἀκαρές.
Pungo, νύττω, κεντέω, κατανύσσω.
Puniceus, φοινίκεος.
Punio, κολάζω, τιμωρέω τινὰ· ζημιόω.
Punitio, κόλασις, κόλασμα, τίμημα.
Punitor, κολαστὴς, τιμωρητής.
Pupa, æ, παιδισκάριον, κοράσιον.
Pupilla, κόρη, γλήνη.
Pupillus, ὀρφανός.
Puppis, πρύμνα.
Purè, καθαρῶς.
Purgatio, κάθαρσις· & pro excusatione, ἀπολόγημα.
Purgo, *mundo*, σαίρω τὴν οἰκίαν· καθαρίζω, & *pro* excusare, ἀπολογεῖσθαι.
Purificatio, καθαρισμός.
Purifico, καθαρίζω.
Puritas, ἁγνεία, καθαρότης.
Purpura, πορφύρα, φοινικὶς.
Purpuratus, πορφυρίδι περιβεβλημένος.
Purpureus, πορφύρεος, πορφυρόεις.
Purulentus, πυώδης, πυοειδής.
Purus, καθαρὸς, ἁγνὸς, ἄκρατος, ὁ ἡ ἡ. εὐκρινὴς λόγος, purus & dilucidus sermo.
Pus, uris, πῦον, τό.

Pusillanimitas, ἀνανδρία, μικροθυμία.
Pusillanimus, ἄθυμος, μικρόθυμος, ἄνανδρος, ὀλιγόφρων.
Pusillum, τὸ βραχύ.
Pusillus, τυτθός.
Pusio, onis, παιδάριον.
Pustula, φλύκταινα, φλυκτὶς, ἐξάνθημα.
Pustulosus, φλυκταινώδης.
Putamen, κέλυφος, λέπισμα.
Putandum est, ὑπολητέον, οἰητέον.
Puteo, κακὸν ὄζω, μυδάω.
Puteus, φρέαρ, τὸ, βόθρος, βόθυνος.
Putidus, μυδαλέος, ὁ, δυσώδης.
Puto, *inutilia ex arboribus reseco*, ἄμπελον κλαδεύω, vitem: *pro* considerare, ἀγωνιᾶν, ζητεῖν τι· *pro* existimare, νομίζειν, & calculum subducere: λογίζεσθαι.
Putredo, σαπρία, σαπρότης.
Putrefacio, σήπω, πύθω.
Putrefactio, μύδησις, σῆψις.
Putresco, καταπύθομαι, σαπρίζω.
Putris, σαπρός.
Putus, a, um, καθαρός· *vide* purus.
Pyra, ἡ πυρά.
Pyramis, πυραμὶς.
Pyrum, τὸ ἄπιον.
Pyrus, ἡ ἄπιος.
Pythius, πύθιος.
Pyxis, πυξὶς, πυξίδιον.

Q.

QUA, *adverb.* ᾗ, ὅπη, πῇ.
Quacunque, ὅπη ἄν· ὅπη οὖν.
Quâ de causâ, αἰθ' ὧν, διότι. τίνος χάριν.
Quâ ratione, πῇ, ὅπη, ᾗ.
Quâ voce, ποίᾳ φανῇ.
Quadantenus, ἔστιν ὅπως, ἔστιν ὅπη.
Quadra, πινακίδιον, τετράγωνον.
Quadragesima, ἡ τεσσαρακοστή.
Quadraginta, τεσσαράκοντα.
Quadrangulus, τετράγωνος.
Quadrans, τεταρτημόριον, κοδράντης.
Quadriennium, τετραετία.
Quadrifariam, τετραχῶς, τέτραχῆ.
Quadriga, τέθριππον, τετράσαιμον ἅρμα.
Quadrimus, τετραετής.
Quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
Quadripartitus, τετραμερής.
Quadriremis, τετρήρης, ἡ.
Quadrivium, τετράοδος.
Quadro, τετραγωνίζω· & *pro* consentire, ἁρμόζειν.
Quadrupes, τετράπους.
Quadruplator, διπλοῦς, συκοφάντης.
Quadruplex, τετραπλοῦς, τετραπλάσιος.
Quadruplicitèr, τετραχῶς.
Quadrupulum, τετραπλοῦν.
Quadrupulus, τετραπλάσιος.

Quæ, *fœm.* ἥτις, ἅπερ.
Quæ, *plur. neut.* ἅ, ἅπερ, ἅτινα.
Quæcunque, ὅσα ἄν.
Quærito, ἐπιζητέω.
Quæro, ζητέω, μεταλλάω, *pro* interrogare, ἐρωταω σε τῦτο, hoc ex te: πυνθάνεσθαί τι, ἐξετάζειν· ἀνακρίνω.
Quæſitor, ζητητής.
Quæſitum, ζητημα, πύσμα.
Quæſo, δέομαι, ἱκετεύω.
Queſto, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα, *pro* tortura corporis, βάσανος.
Quæſtio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
Quæſtionem adhibere, βασανίζειν.
Queſtiuncula, ἐρωτημάτιον.
Quaeſtor, ταμίας, ου, ὁ.
Quaeſtum facere, κερδαίνειν ἔκ τινος.
Quaeſtuoſus, κερδαλέος.
Quaeſtura, ταμιευτική, ταμιεία.
Quaeſtus, ûs, χρηματισμὸς, κέρδος, τό.
Qualis, οἷος, ὁποῖος· Ponitur & interrogativè ποῖός τις.
Qualis, talis, ὁποῖος, τοιῦτος.
Qualiſcunque, ὁποιόσδη, ὁποιόσπερ.
Qualitas, ἡ ποιότης, τὸ ποιόν.
Qualiter, οἷα, οἷά περ, οἷόν περ.
Qualitercunque, ὁποιωσοῦν.
Qualus, ὁ κάλαθος. τάρρος *vel* τάρσος.
Quam, *conjunctio*, ἤ, ὅτον, μάλιςα, quam maximè.
Quamdiu, μέχρι οὗ· ἄχρις ἄν ἕως· Et interrogativè, ἐφ' ὅσον χρόνον, καθόσον.
Quamobrem, ἀνθ' ὧν, περ' ὅ· διὰ ταῦτα, διά τι.
Quamplurimum, ὅτι τὸ πλεῖςον· ὡς τὰ πολλά.
Quamprimum, ὅσον αὐτίκα· ὡς τάχιςα.
Quamvis, καί τοι· κἂν εἰ.
Quando, πότε· ἐν οἷς χρόνοις· *pro* quoniam, cum, ἐπειδή.
Quandocunque, ὁποτιοῦν, ὁπότε γοῦν
Quandoque, ενίοτε, ὅπα μεν· ὅπα δέ.
Quandoquidem, ἐπειδήπερ.
Quanquam, καίπερ, ὅμως, εἰ καὶ δήπα.
Quanti, πόσα διδάσκει, docet?
Quantillus, σμικρὸς, ὅσος, πηλίκος.
Quantitas, ποσότης.
Quanto, tanto, ὅσῳ, τοσοῦτῳ.
Quantoperè, ὡς οὖν, εἰς ὅσον γε.
Quantulumcunque, ὁσονοῦν.
Quantum ad me attinet, τόν' ἐμόν· τὸ κατ' ἐμέ.
Quantum fieri poteſt, καθ' ὅσον οἷόν τε· ὡς οἷόντε.
Quantum poſſum, καθ' ὅσον δύναμαι.
Quantumvis, εἰς ὅσον ἂν θέλῃς.
Quantus, ὅσος, ἡλίκος, οἷος, *interrogativè*, πόσος, ἡλίκος.
Quantuſcunque, ὁποσοσοῦν.
Quapropter, ἀνθ' ὅτε, διὰ τοῦτο.
Quaquaverſus, πανταχόσε.
Quare, διὰ τί, τίνος ἕνεκα.
Quarta dies, ἡ τετράς.
Quartanus, τεταρταῖος.
Quartò & -ùm, τεταρτῶς.
Quartus, τέταρτος.
Quaſi, ὥσπερ, ὡσπερεί.
Quaſi diceret, ὥσπερ ἄν εἰ ἔποι.
Quaſillus, καλαθίσκος, σπυρίς.
Quaſſo, διαπραδαίνω, ἀνασείω.
Quatenus, παρ' ὅσον· καθ' ὅσον.
Quater, τετράκις.
Quaterni, τέσσαρες.
Quatio, σείω, διασείω, σαλεύω, κλογέω, θραύω.
Quatriduum, τὸ τετραήμερον.
Quatuor, οἱ καὶ αἱ τέσσαρες.
Quatuordecim, δεκατέσσαρες.
Que, τε, καί.
Quemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθώς, *pro* quomodo, πῶς, ὃν τρόπον.
Queo, δύναμαι, οἷός εἰμι.
Quercus, δρῦς.
Querula lugubris, θρηνῳδία.
Queribundus, μεμψιμοιροῦντι ἐοικώς.
Querimonia, μεμψιμοιρία.
Queritor, διαμέμφομαι.
Quernus, δρύϊνος.
Queror, μέμφομαί τοι, de te: ὀδύρομαι.
Querulus, ἐγκληματικὸς, μεμψίμοιρος, ὀδυρτικός.
Queſtus & querela, μέμψις, μομφή.
Qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ· & ὅςις, ἥτις, ὅτι.
Quî, *pro* quo modo, πῶς, τίνα τρόπον.
Quia, ἐπειδή, ἐπειδήπερ.
Quicquid, ὅ, τι οὖν, ἅπαν ὅ.
Quicunque, πᾶς, ἕκαςος, ὅςις ἄν.
Quid, τί.
Quid iſtuc, τί τοῦτο.
Quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν.
Quidam, ὁ δεῖνα· ἔνιοι, τίς.
Quidem, μὲν γὲ, γεδή, γοῦν, ἤτοι.
Quidnam, τίποτε, ὅ, τι.
Quid ni, τί μὴ, πῶς δ' οὐ, πῶς γὰ οὐ.
Quidvis, ὁτιοῦν.
Quies, ἡσυχία, ἠρεμία, παῦσις, εἰρήνη.
Quieſco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἔχω, ἀναπαύομαι· *pro* dormio, κοιμάω.
Quietè, ἡσυχῇ, ἡσύχως, ἠρέμα.
Quietus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Quilibet, ὁ τυχὼν, ὁςισοῦν, πᾶς.
Quin, τί μήν· καὶ μὴν, ἀλλὰ μὴ οὐχί· *pro* etiam, καί.
Quin etiam, καὶ μὲν, καὶ ἔτι. οὐ μὴν, ἀλλά γε.
Quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
Quingenteſimus, πεντακοσιοςός.
Quingenti, πεντακόσιοι.
Quini, οἱ πέντε.
Quinimo, ἀλλὰ γὲ καί. καὶ μὲν καί.
Quinquaginta, πεντήκοντα.
Quinque, πέντε.
Quinquennium, πενταετία, πενταετηρίς.
Quinquies, πεντάκις.
Quintanus, πεμπταῖος.
Quintus, πέμπτος.
Quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, ὁ δέκατος, καὶ πέμτος.
Quippe, οἷα, οἷον, ἀλλὰ, ἐπεί.
Quiritatio, ἡετλιασμὸς, δεινολογία.
Quirites, οἱ ἄνδρες ῥωμαῖοι.
Quirito, ἡετλιάζω, πομπιάομαι.

Quis, quæ, quid, *interrogativè*, ποῖος, ποῖα, ποῖον · τίς, τίνος.
Quis tandem, τίς τότε.
Quisnam, ὅστις, ὁποῖος.
Quisquam, τὶς εἴς τις.
Quisque, πᾶς τις, ἕκαστος.
Quisquiliæ, περιψήματα.
Quisquis, ὅστις.
Quivis, ὅστις, ὅστις ἄν, πᾶς ὅστις.
Quò, ποῖ καταφεύξω, fugiam?
Quo pacto, ὅν τρόπον, *vel* τίνα τρόπον.
Quo minùs, ὡς ἂν μὴ σφάλῃς, dubites.
Quoad fieri poteſt, κατὰ τὸ δυνατόν.
Quoad, μέχρις ἕ.
Quoad vixero, διὰ βίου.
Quocirca, διό, τι δι' ὅ, παρ' ὅ.
Quòd, ὅτι, διότι.
Quod ſi, εἰδὲ, εἴπερ γάρ.
Quodammodo, ἔστιν ὡς.
Quodcunque, ὅ, τι ἄν, πᾶν ὅ, τι.
Quomodo, ὅν τρόπον, τίνα τρόπον.
Quomodocunque, ὁποίωσ ἄν.
Quondam, πάλαι.
Quoniam, ἐπεὶ, ὅτι, διότι, διότε.
Quoquam, ποῖ.
Quoque, κὴ ἔτι, τέ.
Quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.
Quoquoverſus, πάντη, πανταχόσε.
Quorſum, κὴ τὶ, ποῖ τὶ ὄφελος, τῦ δὲ ἕνεκα.
Quot, πόσοι.
Quotannis, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, κατ' ἔτος.
Quotidianus, ὁ καθ' ἡμέραν, ὁσημερινὸς, ἐπισύσιος, ἐφημερινός.
Quotidiè, ἑκάστην ἡμέραν, ὁσημέραι.
Quoties, ποσάκις, ὁποσάκις.
Quotieſcunque, ὁσάκις ἄν, ποσάκις ἄν.
Quotquot, ὅσοι, ὅσοιπερ, ὅσοι δή.
Quotuplex, ποσοπλάσιος, πόσαπλῦς.
Quotus, πόσος, ὁπόσος.
Quotuſquiſque, πόσος, ὁποσοσῶν.
Quouſque, ἐς τὶ, μέχρι ἕ ἄν, ἕως ἄν.
Quum, ὅτε, ὅταν, ὁπότε, ὁπόταν.

R.

RAbidè, λυσσωδῶς.
Rabidus, λυσσώδης.
Rabies, λύσσα, λύτλα, μανία.
Rabioſus, λυσσώδης, μανικός.
Rabula, δικολόγος, δικορράφος.
Racematio, βοτρύωσις.
Racemoſus, βοτρυώδης.
Racemus, βότρυς, ἡ σαφυλή.
Radiatio, ἀκτινοβολία.
Radices agere, ῥιζοβολῶν, ῥιζόω.
Radicitus, ῥιζόθεν · *pro* penitus, πάντως, ὁλορρίζει, ἐκ ῥιζῶν.
Radicor, ῥιζόω, ῥιζοβολῶ.
Radii in rota, ῥάβδος, κνῆμαι.
Radio, as, are, ἀκτινοβολῶ, λάμπομαι.
Radioſus, ἀκτινώδης.
Radius, ἀκλὶν, ἴνος, ἡ, *pro* inſtrumento textorio, κερκὶς, πηνίον.
Radix, ῥίζα.
Rado, ξέω, ἐπιξέω.
Ramentum, ῥίνημα, περίψημα.
Ramoſus, κλαδώδης, πολύζος.
Ramulos amputo, κλωνίζω.
Ramus, κλαδὸς, κλαδὼν, κλὼν, ὄζος, ὁ.
Ramuſculus, κλαδίσκος, βλάσημα.
Rana, βάτραχος.
Ranceo, σαπρὸς εἰμί.
Rancidè, σαπρῶς.
Rancidus, σαπρός.
Ranunculus, βατράχιον.
Rapa & rapum, γογγύλη, γογγυλίς.
Rapacitas, τὸ ἁρπακλικόν.
Rapix, ἅρπαξ, ἁρπακλικός.
Raphanus, ῥάφανος
Rapidè, ὁρμητικῶς.
Rapidus, ἁρπαλέος, ταχὺς, ὁρμητικὸς, ὀξύς.
Rapina, ἅρπαγμα, ἁρπαγμός.
Rapio, ἁρπάζω, *pro* vim afferre, βιάζεσθαι.
Raptim, ἁρπάγδην, ἁρπακλικῶς.
è Rapto vivens, ἁρπαξίβιος.
Raptor, ἁρπακλήρ.
Raptrix, ἁρπακλεῖρα.
Raptus, ûs, λεῖα, λάφυρον, ἁρπαγή.
Rarefacio, ἀραιόω, μανόω.
Rareſco, σπανίζομαι.
Rariſſimè, σπανιώτατα.
Raritas, μανότης, ἀραιότης · *pro* paucitate, σπανία, σπανιότης.
Rarò, σπανίως.
non Rarò, οὐκ ὀλιγάκις.
Rarus, μανὸς, ἀραιὸς, σπάνιος.
Raſilis, ξεστός.
Raſtrum, ξύστρον, λίστρον.
Raſura, ξέσμα.
Ratio, τὸ λογικόν, λόγος · *pro* ſupputatione, λογισμός.
Ratio conſtat, εὖ ἔχει λόγος.
non congruit Ratio, οὐχ ὁμολογεῖται ὁ λόγος.
Rationem alicujus habere, ἐπιμέλειαν ἔχειν τινος, λόγον ποιεῖσθαί τινος.
Rationem inire, διαλογίζεσθαι.
Rationem exigere, λόγον ζητεῖν παρά τινος.
Rationem reddere, λόγον δῦναι.
Rationis expers, ἄλογος.
Ratiocinatio, λογισμὸς, συλλογισμός.
Ratiocinor, συλλογίζω, συλλέγομαι.
Rationabilis, λογικός.
Rationalis, λογικὸς, νοητικός.
Rationarium, ἐφημερίς.
Ratis, σχεδία.
Ratus, a, um, κύριος, νομιζόμενος.
Rauceſco, βραγχιάζω.
Raucitas, βραγχος, ὁ.
Raucus, βραγχώδης, βραγχαλέος.
Ravus, a, um, χαροπός.
Reapſe, τῷ ὄντι.
Reatus, ἡ τῶν ἐνόχων κατάσασις.
Rebellator, ἀφηνιαστής.
Rebellio, onis, ἀποστασία.
Rebellis, ἀποστατικὸς, ἀφεστώς.
Rebello, ἀφηνιάζω, ἀντιμάχομαί τινι.
Recalcitro, ἀναλακτίζω.

Recalvus,

Recalvus, ἀναφαλαντίας.
Recantatio, παλινῳδία.
Recanto, as, are, παλινῳδεῖν.
Recedo, ἀπέρχομαι, ἀπίημι, ἀφίσαμαι, ὑποχωρέω, ὑποχαρέω.
Recens, νεαρός.
Recens, *recentèr*, νεωστί, πρώην. ἄρτι.
Recenseo, καταλέγομαι· & *pro* narrare, ἀπομνημονεύοντι, διηγεῖσθαι· *pro* enumerare, καταριθμεῖν.
Recensus, ἐξέτασις, καταλεξις.
Recentiores, οἱ κάτω.
Receptaculum, ἐκδοχεῖον.
Receptio, εἰσδοχή.
Receptui canere, ἀνακλητικὸν σημαίνειν.
Recessus, ἀναχώρησις.
Recidivæ febres, ὑποτροπιάζοντες πυρετοί.
Recido, μεταπίπτω ἐπί τι, ἀναπίπτω.
Recido, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Recipere se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Recipio, ἀναλαμβάνω, ἐκδέχομαι.
Reciprocatio, παλινδρομία, ἀντίστροφος.
Recitatio, ἀνάγνωσις, ἀπαγγελία.
Recito, ἀναγινώσκω, ἀπὸ στόματος λέγω.
Reclamo, ἀντιβοῶ, ἀντιλέγω.
Reclino, ἀνακλίνω, κατακλίνω.
Recludo, ἀνοίγω, ἀνακλείω.
Recognitio, ἀναγνώρισις.
Recognosco, ἀναγνωρίζω, ἀναγινώσκω· *pro* corrigo, διορθόω.
Recolligere vires, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.
Recolligo, ἀναλέγομαι, συλλέγω.
Recolo, ἀναμιμνήσκομαι· *pro* meditari, μελετᾶν.
Reconciliatio, καταλλαγὴ, ἀπόκλησις.
Reconciliator, διαλλάκτης.
Reconcilio, καταλλάττω τινὰς εἰς ἀλλήλους, inter se: διαλλάττω.
Reconcinno, ἀνασκευάζω πάλιν.
Reconditus, κρυπτὸς, κρυφιος, ἀπόθετος.
Recondo, καλύπτω, κρύπτω.
Recordatio, ἀνάμνησις.
Recordor, μέμνημαί τινὸς, & περί τινος, ἀναμιμνήσκομαι.
Recreatio, ἀνάληψις.
Recreatus à morbo, ἀνακομισθεὶς ἐκ τ νόσυ, ἀναληφθείς.
Recreo, ἀναπαύειν σεαυτὸν, ἀναζωπυρέω, ἀνακομίζω.
Recrudesco, ἐξωμόομαι, ἐξαγριαίνομαι.
Recta, εὐθεία.
Rectè, ὀρθῶς.
Rector, κυβερνητὴς, διοικητής.
Rectus, ὀρθὸς, εὐθὺς.
Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνακαθίζω.
Recuperatio, ἀνάληψις.
Recupero, ἀνακομίζομαι, ἀναλαμβάνω.
Recurro, παλινδρομέω, ὑποστροφὴν ποιῶ, ἐπαναστρέφω, ἀναθέω.
Recursus, ἀνδρομή.
Recurvus, καμπύλος.
Recusatio, ἀνάδυσις, παραίτησις.
Recuso, ἀρνέομαι, παραιτέομαι.
Redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
Redargutio, ἀπέλεγμός.
Reddere beneficium, ἀνταποδιδόναι τινί.
Redditio, ἀποδόσις.
Reddo, ἀναδίδωμι, ἀμείβομαι, ἀποτίω· *pro* efficere, κατασκευάσαι τι, διατελεῖν.
Redemptio, λύτρωσις, ἀπόλυσις.
pretium Redemptionis, λύτρον, ἀντίλυτρον.
Redemptor, λυτρωτὴς, ἀντιλήπτωρ.
Redeo, ἐπανέρχομαι, ἀναστρέφω, ἄνειμι ἐκεῖ, illuc.
Redigere in poteſtatem, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαί τινα, ὑποτάττειν τὴν πόλιν, urbem.
Redigo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordinem: καθίσημι, περιάγω.
Redimiculum, κάλλυντρον.
Redimio, *corono*, ἀναπλέκω, στεφανόω, περιστέφω.
Redimo, λυτρόομαι τινα, λύομαι.
Redintegratio, ἀνανέωσις, ἀποκατάστασις.
Redintegro, ἀποκαθίστημι, ἀνασκευάζω.
Redire ad ſe, ἀναλαβεῖν ἑαυτὸν.
Reditus, *proventus*, πρόσοδος, τὰ προσίοντα.
Reditus, *reverſio*, ἄφιξίς τινος οἴκαδε, in patriam: ἀναστροφή.
Redivivus, παλίωστος.
Redoleo, ἀπόζω.
Reduco, ἀνάγω, κατάγω.
Reductio, ἀναγωγή.
Redundans, περιττὸς, περιπληθής.
Redundantia, πλεονασμός.
Redundo, ἀναπλημμυρέω, περισσεύω· *pro* recidere, περιπίπτειν.
Redux, ἀνάστροφος, πάλι τροφος.
Refectio, ἐπισκευὴ, ἀνάληψις.
Refello, ἀνασκευάζω, διελέγχω.
Refercio, ἐμπλήθω.
Refero, *reporto*, ἀνακομίζω, ἀναφέρω, referre ad ſenatum, ἀναφέρειν εἰς τὴν σύγκλητον· *pro* numerare, τιθέναι, ἀριθμεῖν ἐν· referre in Deorum numerum, ἀποθεόω τινά· *aliquando* narro, ἐπαναφέρω τι, ἀγγέλλω· *aliquando* dico, λέγω.
Referre pedem, ἀμποδίζειν.
Referre alicui acceptum, ἀνατίθημί σοι τοῦτο.
Refert, *intereſt*, διαφέρει μοι τοῦτο, οὐδὲν διαφέρει, nihil refert.
Refertus, ἔμπλειος, ὁ· πλέος, ὁ.
Reficio, *renovo*, ἐπισκευάζω, ἐξαρτίζω· *pro* recreo, ἀναλαμβάνω, ἀναπαύω τινὰ, ἀναψύχω, ἀποκαθίστημι.
Refigo, ἀποκαθηλόω, πάλιν πήγνυμι.
Reflecto, is, ἀνακάμπτω· *pro* revocare, ἀνακαλεῖν, ἐπαναστρέφειν.
Reflexus, ἀνακαμφθείς.
Refloreſco, ἀναθάλλω.
Refluo, ἀναῤῥέω.
Refluxus, ἀναῤῥὼς, ὁ.
Refocillo, ἀναζωπυρέω, ἀναπαύω τινά.
Reformator, ἀναπλαστής.
Reformidatio, φόβος ὁ· ὀῤῥωδία.
Reformido, ὀῤῥωδέω, φοβέομαι τοῦτον.
Reformo, διαρτίζω, ἀναπλάττω.
Refractarius, ἀντίτυπος. ἀπειθής.
Refræno, ἀναχαιτίζω, χαλινόω, σωφρονίζω τινὰ, ἐπέχω.
Refragor, ἀντιλέγω τούτοις, ἀντειπεῖν.
Refrico, ἀναψάω, ἀνακνίζω.

Refri-

Refrigeratio, ἀναψυξις, ψυγμός.
Refrigero, ἀναψύχω, καταψύχω.
Refrigesco, ἀναψύχομαι.
Refringo, ἀνακλάω, κατακλάω.
Refugio, ἀποφεύγω · *pro* detrectare, ἀποδιδράσκω, ἐκκλίνω.
Refugium, καταφυγή.
Refundo, ἀναχέω, πάλιν ἐκχέω.
Refutatio, ἀνασκευή, διάλυσις.
Refuto, ἀποσκευάζομαι, ἀπολύομαι.
Regalis, βασιλικὸς, βασίλειος.
Regeneratio, ἀναγέννησις.
Regenero, ἀναγεννάω.
Regermino, ἀναφύω, ἀναζωπυρέω.
Regero, ἀνακομίζω, ἀναδίδωμι.
Regia, τὸ βασίλειον.
Regia, τὰ ἀρχεῖα · τὰ βασίλεια.
Regimen, ἐπιστασία, διοίκησις.
Regina, βασίλισσα, βασίλεια.
Regio, χώρα χωρίον, κλίμα.
è Regione, καταντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
Regius, a, um, βασιλικός.
Regno, βασιλεύω τινος, ἄρχω, τυραννεύω.
Regnum, ἀνακτορία, βασιλεία ἀρχή.
Rego, ἐπιστατέω, διοικέω, βασιλεύω τὴν Ἀσίας, *Asiam*.
Regredior, ἐπαναχωρέω, ἐπαναστρέφω.
Regressus, ἀναχώρησις.
Regula, κανὼν, γνώμων.
Regularis, κανονικός.
Regulus, βασιλίσκος.
Rejectio, ἀναγωγὴ, ἀποβολὴ, ἄπωσις.
Rejectitius, ἀθετούμενος.
Rejicio, ἀποτίθεμαι · *pro* respuo, ἀποβάλλομαι, ἀποδοκιμάζω, ἀποθέω · *pro* differre, ἀναβάλλεσθαί τι.
Reipsa, ἔργῳ, τῷ ἔργῳ.
Reiteratio, ἀνάληψις.
Reitero, ἀναλαμβάνω.
Relabor, ἀναπίπτω, ἐπανίκω.
Relatio, ἀναφορὰ, διήγησις.
Relaxare animum, ἀνιέναι τὴν ψυχήν.
Relaxatio, ἄνεσις, ἀναχαλασμός.
Relegatio, ἐξορισμὸς, ὁσρακισμός.
Relego, ἀποπέμπω · *pro* in exilium rejicio, ἐξοστρακίζω, φυγαδεύω.
Relego, is, ἀναγινώσκω.
Relevo, ἐπαίρω · *pro* recreare, ἀναλαμβάνειν, διαπαύω.
Religio, εὐσέβεια, θρησκεία, εὐλάβεια.
Religiosè, εὐσεβῶς, θεοσεβῶς.
Religiosus, εὐσεβὴς, εὐλαβὴς.
Religo, as, ἀνάδεω, ἀναδεσμεύω.
Relino, ἀνοίγω, ἀναζομόω.
Relinquo, καταλείπω, ἀνίημι, ἀφίημι.
Reliquiæ, τὰ λείψανα, ἐγκαταλειμμα.
Reliquum est, λοιπόν.
Reliquus, λοιπὸς, ἐπίλοιπος.
Reluceo, διαλάμπω, ἀποστίλβω.
Reluctor, ἀντιμάχομαι, ἀντιχῶ.
Rem habere cum aliquo, συγγίνεσθαί τινι, γινώσκειν ἄνδρα ἢ γυναῖκα.
Remaneo, διαμένω, ὑπολείπομαι.
Remansio, διαμονὴ, καταμονή.
Remedium, φάρμακον, θεραπία.
Remeo, ἐπανέρχομαι.
Remetior, ἀναμετρέω, ἀντιμετρέω.
Remex, ὁ ἐρέτης. κωπηλάτης.
Remigatio, Remigium, ἡ ἐρεσία.
Remigo, ἐρέσσω, κωπηλατέω.
Remigro, ἀποικίζομαι, ἐπανέρχομαι.
Reminiscentia, ἀνάμνησις.
Reminiscor, ἀναμιμνήσκομαι.
Remissè, ἀνειμένως.
Remissio, ἄνεσις, ἄφεσις.
Remissus, *languidus*, ἐκλελυμένος, ἀνειμένος.
Remitto, ἀναπέμπω, ἀποστέλλω · *pro* recreo, ἀνίημι · & *pro* condono, ἀφιέναι τινι τὸ χρέος, debitum : χαρίζομαί τινι.
Remolior, ἀποσείω.
Remollesco, ἀναμαλάττομαι.
Remora, ἔποχὴ, παρέλκυσις.
Remoror, ἀναβάλλω, ἐφίημι, ἐπέχω.
Remotus, χωριζόμενός τινος, ab aliquâ re,
Removeo, ἀφίημί τινα τίτε. ἀναιρέω, ἀποκινέω.
Remuneratio. ἀντιδώρημα, ἀμοιβή.
Remunero, ἀντιεργετέω, ἀμείβομαί σε δωρεᾷ, te dono : ἀντιδωρέω.
Remus, ἐρετμὸς, κώπη.
Renascor, ἀναφύω, ἀναγεννάομαι.
Renes, νεφροί.
Renideo, φαιδρύνομαι.
Renitor, ἀντερείδω τινί.
Renovatio, ἀνανέωσις, ἀνακαίνωσις.
Renovo, ἀνανεόω, καινοποιέω,
Renuntiare mundo, ἀποτάττεσθαι.
Renuntiatio, ἀπαγγελία, ἀπόφαξις.
Renuntio, ἀπαγγέλλω, ἀναγορεύω.
Renuo, ἀνανεύω, ἀναίνομαι.
Reor, νομίζω, ἡγοῦμαι.
Repagulum, μυχλὸς, βαλὶς.
Reparatio, ἐπισκευὴ, ἀνακαίνωσις.
Reparo, ἐπισκευάζω, ἀνακαινίζω.
Repello, ἀποδιώκω, ἀναστέλλω τι · ἀπωθέω, ἀντικρούω.
Rependo, *retribuo*, ἀμείβομαι, ἀντιμετρέω, ἀποτίω, ἀνταποδίδωμι.
Repentè, ἐξαίφνης, ἐπὶ μηχανῆς.
Repentinus, αἰφνίδιος, ἐξαιφνίδιος.
Repercussio, ἀνταικλασις, ἀντιτυπία, ἀνταναπομπή.
Repercutio, ἀντικόπτω, ἐπανακρούω.
Reperio, εὑρίσκω, ἀνευρίσκω.
Repetitio, ἀπαίτησις, ἐπανάληψις.
Repeto, ἀπαιτέω τινα ἀργύριον, ab aliquo pecuniam ; ἀναλαμβάνω.
Repetundarum accusare, κρίνειν τινὰ κακώσεως ἐπαρχίας.
Repetundarum accusatus, ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν ἀπολογούμενος.
Repleo, ἀναπλήθω, ἀναμεστόω.
Repletus, ἀναπλησθεὶς.
Replicatio, ἀνάπτυξις, ἀντιδιαπλοκή.
Replico, ἀναπτύσσω.
Repo, ἕρπω, ἑρπίζω.
Repono, ἀνατίθημι, ἀποτίθεμαι.
Reportare laudem, δόξαν λαβεῖν.
Reporto, ἀνακομίζω, ἐκφέρομαι.
Reposco, ἀπαιτέω, ἐξαιτέω.
Repositorium, θήκη, ταμεῖον.
Repotia, orum, τὰ ἐπαύλια,
Repræsentatio, παράστασις, ὑποτύπωσις.

Repræſento, παρίστημι, ἀποδίδωμι.
Reprehendo, ἐπικαλαμβάνω, ἐπιτιμάω τινι ταῦτα, ἐπιπλήττω, ψέγω ἕτερον, μωμάομαι, μέμφομαι.
Reprehenſibilis, ἐπίμεμπτος, μωμητός.
Reprehenſio, ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις.
Reprehenſione dignus, ἔλεγκτός.
Reprehenſor, μῶμος, ἐπιτιμητής.
Reprimo, κατέχω τὴν ὀργὴν, iram: καταστέλλω, καταπιέζω, ἀνείργω.
Reprobatio, ἀθέτησις, ἀποδοκιμασία.
Reprobo, ἀποδοκιμάζω, ἀθερίζω.
Reprobus, ἀδόκιμος, ἄθετος.
Reptilis, ἑρπετός.
Repto, ἑρπύζω.
Repubeſco, ἀνηβάω.
Repudiatio, ἀποπομπὴ, ἀπόταξις.
libellus Repudii, βιβλίον ἀποστάσιε.
Repudio, ἀποβάλλω, ἀποπέμπομαι γυναῖκα, uxorem, pro recuſo, ἀπολέγομαι, ἀποδοκιμάζω.
Repudium, ἀπόπεμψις, & ἀποπομπὴ· ἀποστάσιον, τό.
Repueraſco, ἀνανηπιοῦμαι.
Repugnantia, ἐναντίωσις, ἀντιλογία.
Repugno, ἀντιμάχομαί τινι, ἐναντιόω σοι εἰς τουτο, in hâc re tibi.
Repullulo, ἀναβλαστάνω, παραφύομαι.
Repulſa, ἀνάνευσις, ἀπότευξις.
Repulſo, ἀπωθίζω.
Repulſus, ἄπωσις.
Repurgo, ἀνακαθαίρομαι, καθαίρω.
Reputatio, ἀναλογισμὸς, διαλογισμός.
Reputo, ἀναλογίζομαι· pro recenſere, ἀριθμεῖν, ἐπισκέπτομαι.
ſine ullâ Requie, ἀπαύστως, ἀπαυστί.
Requies, ἀναπαύσις, ἄνεσις.
Requieſcere, ἀναπαύεσθαι ἔκ τινος.
Requiro, ἐπιζητέω· pro interrogare, πυνθάνεσθαι, δέεσθαι, ἀπαιτέω.
Res, τὸ πρᾶγμα, χρῆμα, ἔργον.
Res adverſæ, ἀτυχίαι, δυσπραξίαι.
Res bellicæ, τὰ τοῦ πολέμυ.
Res controverſæ, ἀντιλεγόμενα.
Res domeſticæ, τὰ οἰκεῖα, τὰ ἐν οἰκίᾳ.
Res fortuitæ, τὰ παρὰ τ̀ τύχης δοθέντα.
Res geſtæ præclarè, τὰ καλῶς πραχθέντα.
Res ipſa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ.
Res ſecundæ, εὐπραξίαι, εὐτυχήματα.
Res ſic ſe habet, οὕτω κ̀ γὰρ ἔχει.
Reſaluto, ἀντασπάζομαί τινα.
Reſarcio, ἀνεῤῥάπτω, ἀκέομαί τι.
Reſcindo, ἀναχίζω, ἀποτέμνω· pro non ratum habere, ἀναιρεῖν, ἀποκόπτω.
Reſciſco, μανθάνω, γινώσκω τι· ἀναγνωρίζω.
Reſcribo, ἀντιγράφω, ἀντεπιστέλλω τί.
Reſcriptum, ἀντιγραφή.
Reſeco, ἀποτέμνω, περικόπτω.
Reſectio, ἀποτομὴ, ἀποκοπή.
Reſegmen, ἀπόκομμα.
Reſero, aperio, ἀνοίγω, ἀναμοχλεύω.
Reſervo, ταμιεύω, διαφυλάττω.
Reſes, -idis, ſegnis, χολαῖος, νωθής.
Reſideo, καθίζομαι ἐπί τι, ἀνάκειμαι.
Reſido, ἀναπαθίζομαι.
Reſiduum, τὸ λοιπὸν.
Reſiduus, λοιπὸς, ὑπόλοιπος.
Reſigno, λύω, vel ἀπολύομαι ἐπιστολὴν, ἀνασφραγίζω.
Reſilio, ἀναπηδάω, ἀναθρώσκω.
Reſina, ῥητίνη.
Reſipio, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Reſipiſco, ἐκνήφω, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Reſiſto, ἀνθίσταμαι, ἀντιστατεῖν, ἀνταίρω, ἀντιτείνω.
Reſolvo, ἀναλύω· pro mollire, μαλακύνω· pro deſtruere, καταλύειν.
Reſolutio, ἀνάλυσις, ἔκλυσις.
Reſonanter, κλαγγηδὸν, καναχηδά.
Reſono, ἀντηχέω, ὑπηχέω.
Reſorbeo, ἀναῤῥοφέω.
Reſpectus, λόγος, ἐπίσκεψις.
Reſpergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.
Reſperſio, ῥαντισμός.
Reſpicio, ἀποβλέπω εἴς τι· ἀφοράω εἴς τι, ἀναλογίζομαι, ἀνακύπτω.
Reſpiratio, ἀναπνοὴ, ἀνάπνευσις.
Reſpiro, ἀναπνέω, ἀμπνύω.
Reſplendeo, ἀποστίλβω, ἐκλάμπω.
Reſpondeo, ἀποκρίνομαί τινι, ἀμείβομαι, ἀναφωνέω.
Reſponſum & Reſponſio, ἀπόκρισις, ἡ ἀμοιβή· pro oraculo, χρησμός, θέσφατον.
Reſpublica, τὰ κοινὰ, τὰ δημόσια, ἡ πολιτεία.
Rempublicam adminiſtrare, δημαγωγεῖν, πολιτεύεσθαι.
Reipublicæ adminiſtratio, δημαγωγία.
Reſpuo, ἀποπτύω, ἀποβάλλω τι.
Reſtagno, ἀναπλημμυρέω.
Reſtat, λοιπόν.
Reſtauro, ἀνασκευάζω, ἀνίστημι, ἀνορθόω.
Reſtinguo, ἀποσβέννυμι, ἀποσβέω.
Reſtio, καλωστρόφος, χοινοπλόκος.
Reſtis, χοῖνος, κάλως.
Reſtituere in integrum, ἐπανορθοῦν. τὴν
Reſtituo, ἀποδίδωμι, προάγω εἰς τὴν αὐ δόξαν, in eundem dignitatis locum reſtituo: ἀποκαταστῆναι.
Reſtitutio, ἀποκαταστάσις.
Reſto, περιλείπεσθαι· pro in loco aliquo remanere, ἑρίσασθαι· item reſiſtere, ἀντιμάχεσθαι.
Reſtrictus, περισφιγχθεὶς, καταξαλείς.
Reſtringo, καταστέλλω· pro coerceo, ἐπέχω, φείδομαι.
Reſumo, ἀναλαμβάνω.
Reſupino, ἐξυπτιάζω.
Reſupinus, ὕπτιος.
Reſurgo, ἀνίσταμαι, ἀνεγείρομαι.
Reſurrectio, ἀνάστασις, ἔγερσις.
Reſurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα.
Reſuſcito, ἀναζιώσκω, ἐγείρω.
Retardatio, ἀναβολὴ, διατριβή.
Retardo, ἀνέχω, βραδύνω.
Rete, δίκτυον, σαγήνη.
Retego, ἀνακαλύπτω.
Retentio, ἐπίσχεσις, ἐποχή.
Retexo, ἀναλύω, ἀνυφαίνω.
Retia tendere, δίκτυα πλήκειν.
Retiarius, δικτυφόρος.
Reticentia, ἀποσιώπησις, ἐχεμυθία.

Reticeo, σιωπάω, ἀποσιωπάω.
Reticulum, ἄρκυα, τά· *pro* vittâ mulierum, κεκρύφαλος, ἡ.
Retinaculum, ἔχμα, τὸ, πεῖσμα.
Retineo, ἀναλαμβάνω, κατέχω τινά.
Retorqueo, ἀναστρέφω, τρέπω.
Retortus, ἀνεστραμμένος.
Retractio, ἐπανόρθωσις, παλινῳδία.
Retracto, ἀναπραγματεύομαι, ἀναλαμβάνω· *pro* renovare, ἀνανεόω· *pro* palinodiam canere, παλινῳδῶ.
Retraho, ἀνέλκω· πάλιν ἀναστῶ.
Retribuo, ἀμείβω, & -ομαι, ἀνταποδίδωμι, ἀνταποτίω.
Retributio, ἀμοιβὴ, ἀνταπόδοσις.
Retrimentum, ἀπόκριμα, ἀπόθλιμμα.
Retrò, ὕστερον, ὄπισθεν, ἄψ.
Retroago, ἐπαναπάμπτω.
Retrocedo, ἀναποδίζω· ἀναχάζω, & -ομαι· ὑποποδίζω, ἀνάγω.
Retrogradior, ἀναποδίζω.
Retrogradus, ὀπισθοπόρος.
Retrorsum, & retrorsus, ἐπὶ πόδα, & ἐπιπόδα· ἀνάπαλιν· εἰς τύμπαλιν.
Retundo, ἀνταναπλάω, ἀπαμβλύνω.
Revalesco, ἀναῤῥώννυμι, ῥαΐζω.
Reveho, ἀνακομίζω.
Revelatio, ἀνακάλυψις.
Revello, ἀνασπάω.
Revelo, γνωρίζω· καταγορεύω τῷ φίλῳ, amico, ἀνακαλύπτω, ἀποφαίνω.
Revera, ὄντως, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, ἀτεχνῶς.
Reverbero, ἀντιτυπέω.
Reverendus, αἰδέσιμος, ὁ σεβάσμιος· αἰδοῖος, εὐλαβητέος.
Reverenter, εὐλαβῶς.
Reverentia, αἰδὼς, ἡ· αἶδος, εος, τό· θεραπεία· τὸ σέβασμα.
Revereor, αἰχύνομαι τὸν θεόν.
Reversio, ἀναστροφὴ, ἀναχώρησις.
Revertor, ἀναστρέφω, ἐπανελθεῖν.
Revincio, ἀναδέω.
Revireſco, ἀναθάλλω.
Reviſo, ἐπισκέπτομαι.
Reviviſco, ἀναζιόω, ἀνακομίζομαι.
Revocare pedem, ἀναστρέφειν.
Revocare ſe, παλινῳδεῖν.
Revocare in memoriam, ὑπομνῆσαι τινά τι.
Revocatio, ἀνάκλησις, ἐπανάκλησις.
Revoco, ἀνακαλέω, & -έομαι.
Revolvo, ἀνακυλίω, ἀποκυλινδέω, ἀναστρέφω.
Revolutus, ἀνασταφείς.
Reum eſſe omnium ſcelerum, ἔνοχον εἶναι πάσης τῆς ἀδικίας.
Reum ago, κρίνω, διώκω.
Reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων· ὁ ἀπολογούμενος· ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν· ἔνοχος, ὑπαίτιος, ὑπόδικος.
Reus læſæ Majeſtatis, ἀπειθαγγελίας φεύγων δίκην.
Revulſio, ἀπόσπασμα.
Rex, βασιλεὺς, ἄναξ.
Rheda, ζεῦγος, ῥαῖδον, ῥαιδιον.
Rhedarius, ζευγηλάτης.
Rhetor, ῥήτωρ, σοφιστής.
Rhetorica, ῥητορική.
Rhetoricè, ῥητορικῶς.
Rhetoricus, ῥητορικός.
Rheuma, ῥεῦμα.
Rhombus, ῥόμβος.
Rhonchiſſo, ῥογχάζω.
Rhonchus, ῥόγχος.
Rictus, χάσμα.
Ridendus, γελαστέος, γελοῖος.
Rideo, γελᾶν ἐφ' ἑαυτῷ, ſecum, μειδιάω, & *pro* derideo, καταγελάω τινος.
Ridiculè, καταγελάστως, γελοίως.
Ridiculus, καταγέλαστος, γελοῖος.
Rigatio, δεῦμα, τὸ· ἄρδευσις.
Rigeo, ῥιγόω, πέπηγα.
Rigeſco, σκληρύνομαι, φρίττω.
Rigidus, ῥίγιος, κρυερὸς· *pro* duro, ἀπαθὴς.
Rigo, δεύω, βρέχω.
Rigor, ῥῖγος, περίψυξις· *pro* duritie, σκληρότης.
Rigor juris, ἀκρίβεια.
Rima, κλειθρία. ῥῆγμα, τὸ· σχίζα.
Rimor, -aris, ἐχνεύω, ἐξετάζω λόγον.
Rimoſus, κλειθριώδης, πολύτρητος.
Ringo, τὴν ῥῖνα συστέλλω, σήρω, σηκόω.
Ripa, ὄχθη, χεῖλος ποταμοῦ.
ſine Riſu, ἀγελαστί.
Riſum compeſcere, *vel* tenere, ἀποσοβεῖν γέλωτα.
Riſum moveo, γέλωτα παρέχειν τινι, ἢ κινεῖν.
Riſus, γέλως, καταγέλως, μείδημα.
Ritè, καλῶς, δεόντως.
Ritu patrio, κατὰ τὸ πάτριον ἔθος.
Ritus, θεσμὸς, ὁ· θεσμοθεσία.
Rivalis, ἀντεραστὴς, ζηλότυπος.
Rivulus, ῥυάκιον.
Rivus, ῥύαξ, ἀγωγὸς ὕδατος, ὀχετὸς, ὁ.
Rixa, ἔρις, ἡ ἀμφισβήτησις· ἀντιλογία.
Rixor, ἐρίζω, ἐπαγωνίζομαί τινι.
Rixoſus, ἐριστικὸς, φιλόνεικος.
Roboreus, δρύϊνος.
Roboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω, ἐπισχυρίζω, κατισχύω, κρατύνω.
Robur, δρῦς, *Metaph. pro* animi fortitudine, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἀλκὴ, ἰσχύς.
Robuſtus, ἀκμαῖος, ῥωμαλέος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, εὐσθενής.
Rodo, κατατρώγω· *pro* obtrecto, κακολογέω, διασύρω.
Rogandus, δεητέος.
Rogatio, δέησις, ἱκεσία, ἐρώτησις.
Rogito, πολλὴν δέησιν ποιοῦμαι.
Rogo, peto, αἰτέω σε σίτον, à te cibum: δέομαί σε τοῦτο, ἐρωτάω.
Rogus, πυρά.
Roma, Ῥώμη.
Romanus, Ῥωμαῖος.
Rorulentus, δοσερὸς, πολύδροσος.
Ros, roris, δρόσος, -ε, ἡ· ψεκάς, ἔρση, ἡ.
Roſa, ῥόδον.
Roſcidus, δροσερὸς, ἐρσαῖος.
Roſetum, ὁ ῥοδών.
Roſeus, ῥοδόεις, ῥόδινος, ῥόδιος.
Roſmarinus, -ni, ὁ λιβανωτίς.
Roſtro, in foro Romano, οἱ ἔμβολοι.
Roſtratus, ὁ ῥυγχωτός.
Roſtrum, ῥύγχος, εος, τό· ῥάμφος.
Rota, τροχὸς, ὁ· κύκλος.

Roto, γυρόω, κυκλόω, κατατροχάζω.
Rotundè, στρογγύλως.
Rotunditas, στρογγυλότης, περιφέρεια.
Rotundo, σφαιρόω, στρογγυλόω.
Rotundus, τροχαλὸς, ὁ· τροχοειδής.
Rubedo, ἐρύθημα.
Rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐπιφοινίζω.
Rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθριάω.
Rubeta, φρῦνος.
Rubetum, βατών.
Rubeus, *ruber*, ἐρυθρὸς, ἐρυθρίας, φοινίκεος, -κος.
Rubicundus, ἐρυθραῖος.
Rubiginosus, ἰώδης, ἐρυσιζώδης.
Rubigo, ἰὸς, ὁ· ἐρυσίζη.
Rubor, ἐρύθρημα, τὸ· ἐρυθρότης.
Rubrica, μίλτος, ε, ἡ.
Rubrum mare, ἐρυθρὰ θάλασσα.
Rubus, -bi, βάτος, ε, ἡ.
Ructo & Ructor, ἐρεύγω.
Ructus, -ûs, ἐρυγὴ, ἐρυγμός.
Rude donatus, ὁ ὑπὲρ τὸν καταλογον.
Rudem esse alicujus rei, ἀπείρως ἔχειν τινος.
Rudens, πρότονος, κάλως.
Rudes, σπάθη.
Rudes literarum, ἀγράμματοι.
Rudimentum, προπαιδεία, εἰσαγωγή.
Rudis, ἄπειρος, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος.
Ruditas, ἀπειρία, ἀμαθία.
Ruditus, βρόμησις, ὀγκηθμός.
Rudo, -ere, *asinorum est*, ὀγκάομαι, βρωμάομαι.
Rudus, -eris, ἐρείπιον.
Rufeo, rufus sum, ξανθός εἰμι, πυῤῥίζομαι.
Rufus, ξανθὸς, πυῤῥὸς, ἐρυθρός.
Ruga, ῥυτὶς, ἡ.
Rugio, βριμαίνω, βριμάω, βρυχάομαι.
Rugitus, βρυχηθμὸς, βρύχημα.
Rugo, ῥυτιδόω.
Rugosus, ῥυτιδώδης.
Ruina, πτῶσις, πτῶμα.
Ruinam sibi ipsi accersere, πτωματίζειν ἑαυτόν.
Ruinosus, πτώσιμος, εὔπτωτος.
Rumen, ὁ κεκρύφαλος.
Ruminatio, μηρυκισμός.
Rumino, & -or, ἀναμηρυκάομαι· *pro* in memoriam revoco, ἀναπολέω τι.
Rumor, φήμη, ἀκοὴ, φάσις, λόγος διῆλθεν.
Rumorem spargere, διασπείρειν λόγον, διαφημίζειν, διαδιδόναι λόγον.
Rumpo, ῥήγνυμι, καταράσσω, σχίζω.
Runcatio, βοτανισμός.
Runcator, βοτανιστὴς.
Runco, βοτανίζω.
Ruo, ἐρείπω, καταφέρομαι, φέρομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, in deterius: *pro* in præceps ferri, ὁρμᾶν.
Rupes, ἀπότομος, πέτρα.
Ruptura, ῥῆξις, ῥῆγμα, θραῦσις.
Ruri, ἀγρόθι, ἐν ἀγρῷ.
Ruricola, γεωργὸς, ἄγραυλος.
Rursum, αὖ, αὖθις, ἔμπαλιν.
Rus, ruris, ἀγρὸς, ἀγροικία, χωρίον.
Rusticè, ἀγρικῶς.
Rusticitas, ἀγροικία, ἀγρότης.
Rusticor, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω.
Rusticus, ἀγροιώτης, γεωργὸς, ἄγροικος, γεωργικός.
Rusticus, a, um, γεωργικὸς, ἄγροικος.
Ruta, πήγανον, ῥύτη.
Rutilo, ξανθίζω, πυῤῥάζω.
Rutilus, πυρόεις, πυῤῥὸς, ἐρυθρὸς, ξανθός.

S.

Sabbatum, σάββατον, ἡ ἑβδόμη.
Sabulosus, ἀμμώδης.
Sabulum, ἄμμος, ψάμμαθος.
Saburra, ἔρμα.
Saburro, ἐρματίζω.
Saccharum, τὸ σάκχαρον.
Sacchis induti, σάκκους ἀπενδύντες.
Sacculus, θυλάκιον.
Saccus, σάκκος, ὁ· σακκίον.
Sacellum, ἱερὸν σμικρόν.
Sacer, ἱερὸς, ἐναγὴς, ὅσιος· *pro* scelesto, κατάρατος.
Sacerdos, ἱερεύς.
Sacerdotalis, ἱεροφαντικός.
Sacerdotissa, ἱέρεια.
Sacerdotium, ἱερωσύνη, ἱεράτευμα.
Sacramentum, ὁρκωμοσία.
Sacrarium, ἱεροφυλάκιον, ἄδυτον.
Sacrificium, θυσία.
Sacrifico, θύω τῷ Θεῷ, ἱερῶ Θεῷ.
Sacrificus, ἱεροποιὸς, ἱεροφάντης.
Sacrilegium, ἱεροσυλία, θεοσυλία.
Sacrilegium committere, ἱεροσυλεῖν.
Sacrilegus, ἱερόσυλος, θεοσυλὴς.
Sacris initio, μυέω, καθιερόω.
Sacrosanctum, ἐκτεθειασμένον.
Sacrum, θυσία· pro templo, ἱερόν.
Sæpè, πολλάχις, συνεχῶς, θαμινά.
Sæpissimè, πλειστάκις.
Sævio, χαλεπαίνω, ἐκμαίνομαι, ἀγριαίνομαι.
Sævitia, ἀπήνεια, χαλεπότης.
Sævus, χαλεπὸς, δεινὸς, ἀπηνής.
Saga, φαρμακεύτρια, μάγος, ἡ.
Sagacitas, ῥιπλασία· *pro* astutia, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Sagacitèr, ἀγχίνως, δεξιῶς.
Sagatus, σαγηφόρος.
Sagax, ῥιπλάτης, ε, ὁ· εὐμήχανος.
Sagena, σαγήνη.
Sagina, τὸ λίπος.
Saginatus, σιτισθεὶς, σιτευτὸς, ὁ.
Sagino, σιτίζω, σιτεύω, λιπαίνω.
Sagitta, τόξευμα, οἰστὸς, βέλος, ἰὸς.
Sagittarius, τοξότης, τοξευτής.
Sagitto, τοξεύω, βάλλω.
Sagulum, περιθωρακίδιον.
Sagum, σάγος, ἐσθὴς στρατιωτικὴ.
Sal, salis, ἅλς, ἁλὸς, ὁ· *pro* urbanitate, εὐτραπέλεια, ἀστεισμός.
Salacitas, ἀσέλγεια, τὸ ἀφροδισιαστικόν.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα.
Salarium, μισθός.
Salax, ἀσελγὴς, ἀφροδισιαστικός.

Sale condio, ταριχεύω, ἁλίζω.
Salebræ, τὰ ῥήγματα γῆς, vel ἐκρήματα.
Salebrosus, κατερρωγώς.
Salicetum, Salictum, ὁ ἰτεών.
Salignus, ἰτέϊνος, οἰσύϊνος.
Salina, ὁ τόπος ἐξ ὃ ἅλες ἐξορύτλονται.
Salinum, ἁλοδόχος, ἁλοδοχεῖον.
Salio, -is, ἅλλομαι εἰς τὸ πῦρ, in ignem: σκαίρω, σκιρτάω. Et salio, ἁλίζω, à sal.
Saliva, σίαλον, πτύελον.
Salix, -icis, ἰτέα, οἰσύα.
Salsamentarius, ταριχοπώλης.
Salsamentum, τάριχος, ὀξύγαρον.
Salsè, ἁλμυρῶς, σκωπτικῶς.
Salsè dicere, σκώπτειν· ἀστεΐζεσθαι.
Salsedo, ἅλμη.
Salsuginosus, ἁλικὸς, ἁλμυρώδης.
Salsugo, ἁλὶς, ἁλμυρὶς, ἅλμη.
Salsus, ἁλικὸς, ἁλμυρὸς· pro faceto, ἀστεῖος.
Saltatio, χορεία, ὄρχησις.
Saltator, ὀρχηστὴς, ἁλτικός.
Saltatrix, ὀρχήστρια, ὀρχηστρίς.
Saltem, ἀλλὰ δῆ, ἀλλὰ μήν.
Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.
Saltuarius, δρυμοφύλαξ, ἁλσοκόμος.
Saltus, ἄλσος, βῆσσα.
Saltus, πήδησις, πήδημα.
Salvatio, σωτηρία.
Salvator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
Saluber, ὑγιεινὸς, σωτηριώδης.
Salubritas, ὑγίεια, τὸ ὑγιεινόν.
Salubritèr, σωτηρίως.
Salve, χαῖρε, εὖ πράττε.
Salum, mare, ἅλς, ὁ.
Salvo, σώζω τινα, διασώζω.
Salus, σωτηρία, ἡ.
Salutaris, σωτήριος.
Salutatio, ἀσπασμὸς, ὁ· προσηγορία.
Saluti reipublicæ consulere, σώζειν τὰ κοινά.
Saluto, ἀσπάζω τινὰ, χαίρειν κέλευε παρ' ἐμοῦ.
Salutem dic meo nomine, προσφωνέω.
Salvum conductum dare, ἄδειαν διδόναι.
Salvum conservo, σώζειν τινά.
Salvus, σῶος, σῶς, ὑγιὴς,
Salvus conductus, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Sanabilis, ἰάσιμος, εὐθεράπευτος.
Sanatio, ἴασις.
Sancio, -is, κυρόω, & κυροῦμαι.
Sancire leges, νόμον θεῖναι, νομοθετεῖν.
Sanctè, ὁσίως, ἁγίως.
Sanctificatio, ἁγίασμα, -ατος, τὸ· ἁγιασμὸς, ὁ.
Sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιεύω, ἁγιόω.
Sanctio, νομοθέτημα.
Sanctitas, ἁγιότης, ἁγιασμὸς, ὁσιότης, ἁγιοσύνη, ἀκηρασία, σεμνότης.
Sanctuarium, ἁγιαστήριον.
Sanctus, a, um, ὅσιος, ἅγιος.
Sandalium, σανδάλιον, σανδαλον.
Sanè, μέντοι, ὄντως, ἀληθές.
Sanguinarius, φιλαίματος, αἱμοχαρής.
Sanguine junctum esse alicui, προσήκειν τινὶ τῷ γένει.
sine Sanguine & sudore, ἀναιμωτί.
Sanguinem mittere, φλεβοτομεῖν.
Sanguineus, sanguinolentus, αἱματώδης.
Sanguinis conjunctio, συγγένεια.
Sanguis, αἷμα, ατος, τό.
Sanguisuga, βδέλλα.
Sanies, ἰχὼρ, βρότος, μύξα.
Sanitas, ὑγίεια, εὐρωστία, ῥῶσις.
Sanitati restituo, ἐξυγιαίνω τινά.
Sannio, -onis, χλευαστής.
Sano, ἰάομαι, ἁγιάζω, ἐφακέω.
Sanus, ὑγιὴς, ὁ ἢ ὅ· εὔρωστος.
Sapidus, a, um, εὔχυλος.
Sapiens, ὁ σοφὸς, ὁ νῆν ἔχων, ἔμφρων, ὁ· φρόνιμος, ἔννους, νηνεχής.
Sapienter, σοφῶς.
Sapientia, σοφία, σωφροσύνη, & τὸ σοφὸν, εὐβουλία, φρόνησις.
Sapio, φρονεῖν, εὐφρονεῖν, σοφὸς εἰμι.
Sapo, -onis, σμήλη, σμῆγμα.
Sapor, -oris, χυλὸς, χυμὸς.
Sapphirus, ὁ σάπφειρος.
Sarcasmus, σαρκασμός.
Sarcina, σκεῦος, τὸ· ἐπίσαγμα.
Sarcio, ῥάπτω, ἀκέομαι· pro instaurare, ἀνασκευάζειν, καταρτίζω· pro damnum solvere, ἀντεμβάλλειν.
Sarculum, σκαλίς.
Sarmentum, κλήματις, φρύγανον.
Sarrio, σκαλίζω.
Sarta tecta, ἐπισκευαὶ καὶ κατασκευαί.
Sartago, τήγανον.
Sartor, ἀκεστής.
Sat, ἱκανῶς, ἅλις.
Satagere rerum, ἐυδεῶς τοῖς ἰδίοις πράττειν.
Satago, διαπονέω, & -έομαι τι, vel εἴς τι, & περί τι, ἐκπονοῦμαι, σπεύδω τινι, περιεργάζομαι, πολυπραγμονέω.
Satanas, σατανᾶς.
Satelles, δορυφόρος, ὑπερασπιστής.
Satellitium, δορυφόρημα, τό.
Satiabilis, κορεστός.
Satiatus, satur, διάκορος, διακορὴς.
Satietas, κόρος, -υ, ὁ· πλήρωσις, ἄδος.
Satio, -as, -are, κορέω, κορέννυμι, χορτάζω.
Satis, ἅλις, ἱκανῶς, διακόρως, ἄδην.
de his Satis superque, ἄδην τῶν τοιούτων.
Satis est, ἀπόχρη μοι τοῦτο, ἱκανόν ἐστι.
Satisdatio, κατεγγύησις.
Satisdo, -as, ἐγγύω, ξαρέχω.
Satisfacio, φυλάττω τὰ τοῦ νόμου, legi: ἐξαρκέω, πληροφορέω· pro placeo, ἀρέσκω.
Satisfactio, πληροφορία.
Satius est, αἱρετώτερον.
Sativus, σπόριμος, κηπευτός,
Sator, σπορεὺς, φυτευτής.
Satrapa, σατράπης.
Satum, -i, τὸ σπόριμον.
Satur, ἔμπλεος, κορεσθείς.
Saturitas, πλησμονὴ, κόρος.
Saturnalia, τὰ κρόνια.
Saturnus, κρόνος.
Saturo, κορεννύω, χορτάζω.
Satyra, τὸ σατυρικὸν ποίημα.
Satyri, σάτυροι.
Satyricè, σατυρικῶς.
Satyricus, σατυρικὸς.

Sauciatio, κατάτρωσις, τραῦμα.
Saucio, -as, κατατραυματίζω, τρώω.
Saucius, τραυματίας.
Saxatilis, πετραῖος, πέτρινος.
Saxosus, πετρώδης, ὑπόλιθος.
Saxum, λίθος, πέτρα, πέτρος.
Scabellum, ὑποπόδιον, θρανίον.
Scaber, ψωρώδης, τραχύς.
Scabie laboro, ψωριάω.
Scabies, ψώρα, ψωρίασις.
Scabiosus, ψωρώδης.
Scabo, κνάω, κνήθω, κνίζω.
Scabritia, & -es, τραχύτης.
Scabrosus, τραχώδης.
Scala, κλίμαξ, ἀνάβαθρον.
Scalæ gradus, ἀναβαθμοί.
Scalpellum, φλεβότομον.
Scalpo, κνάω, κνίζω, κνήθω.
Scalprum sutorium, σμίλιον σκυτικόν.
Scalprum, κολαπτήρ, ἡ σμίλη.
Scalptor, κολάπτης, κοπεύς.
Scalptura, γλυφή.
Scamnum, βάθρον.
Scandalum, σκάνδαλον, πρόσκομμα.
Scandalum præbeo, σκανδαλίζω.
Scando, -is, -ere, ἀναβαίνω.
Scansilis, ἀναβατός.
Scapha, σκάφη, ἐφόλκιον.
Scapula, ὠμοπλάτη, νῶτον.
Scapus, ὁ σῦλος, ὁ καυλὸς, in herbis.
Scarabæus, κάνθαρος.
Scarificatio, χάσις.
Scarifico, σκαριφάομαι, ἐπιξύω, ἀποχάζω, ἀμύσσω, ἀποχαράσσω.
Scatebra, ὁ βλυσμός, ὁ κρυτός.
Scateo, scaturio, βλύζω, περιβλύζω.
Scaturigo, ἀνάβλυσις, κρυνὸς, -οῦ, ὁ.
Sceleratè, ἀνοσίως.
Sceleratissimus, πονηρότατος, μιαρώτατος, ἐξάγιστος.
Sceleratus, καταράτος, ἐπάρατος.
Scelestus, ἀνόσιος, μιαρὸς, πονηρὸς, ἀθέμιστος, ὁ κῇ ἡ· ἀλιτρὸς, ἐξάγιστος.
Scelus, ἀσέβημα, τὸ κακὸν, παρανομία, ἀδίκημα, πανοῦργημα, κακία.
Scelus admittere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα, φαῦλον τι πράττειν.
Scena, σκηνὴ, θυμέλη.
Scenicus, σκηνικός.
Sceptrum, σκῆπτρον.
Scheda, χάρτη.
Schedula, χάρτιον.
Schema, τὸ σχῆμα.
Schisma, χίσμα.
Schœnobates, σχοινοβάτης.
Schola, διδασκαλεῖον, παιδευτήριον, φροντιστήριον, γυμνάσιον.
Scholam frequentare, φοιτᾶν ἐς τὸ διδασκαλεῖον.
Scholarcha, σχολάρχης, σχολῆς ἄρχων.
Scholasticus, σχολαστικός.
Scholium, σχόλιον.
Sciens, εἰδὼς, ἐπιστάμενος.
Sciens & volens, εἰδὼς κῇ ἑκών.
Scientèr, ἐπιστημόνως.
Scientia, ἐπιστήμη, ἐπιστημοσύνη.
Scilicet, δήπου, δηλαδὴ, δηλονότι, ἆρα δή.
Scindo, τέμνω, χίζω, διαχίζω.
Scintilla, σπινθὴρ, ἐμπύρευμα.
Scintillatio, σπινθηρισμός.
Scintillo, σπινθηρίζω.
Scintillula, σπινθηρίδιον.
Scio, οἶδα, ἐπίσταμαι, ἴσημι, γινώσκω.
Scipio, σκῆπτρον, ῥάβδος.
Scirpus, σπάρτη.
Sciscitor, *inquiro*, ἐρωτάω, πυνθάνομαί τί, aliquid.
Sciffura, χίσις, χισμὴ, ῥαγμὴ.
Scitè, *pulchrè*, ἐπισταμένως, ἐμμελῶς.
Scitum, ψήφισμα, τὸ· δόγμα.
Scitus, *elegans*, κομψὸς, χαρίεις, ὡραῖος.
Sciurus, σκίουρος.
Scobs, ῥίνισμα, περίψημα.
Scomma, σκῶμμα, ἅλλος.
Scommata jacere in aliquem, ἀποσκώπτειν τινα.
Scopæ, σάρωθρον, κόρημα.
Scopis purgare domum, σαροῦν οἰκίαν.
Scopulosus, σκοπελώδης.
Scopulus, σκόπελος, σπιλάς.
Scopum non attingere, ἀποτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ.
Scopus, σκοπός.
Scoria, σκώρια, τρύξ.
Scorpius, σκορπίος.
Scortatio, μοιχεία.
Scortator, πόρνος.
Scortor, πορνεύω, ἑταιρέω.
Scortum, πόρνη, ἡ, ἑταίρα, ἡ.
Screatus, χρέμψις, πτυαλισμός.
Screo, -as, χρέμπτομαι.
Scriba, γραμματεὺς, γραμματιστής.
Scribo, -is, γράφω, λογογραφέω· *pro* literas exarare, γράφειν πρός τινα.
Scrinium, κίστη, κιστὶς, κιβώτιον.
Scriptio, γραφὴ, συγγραφή.
Scriptor, συγγραφεύς.
Scriptor legum, νομοθέτης.
Scriptorius, γραφικός· μέλαν γραφικὸν, atramentum scriptorium.
Scriptum, *scriptura*, σύγγραμμα, γραφή.
Scriptura, γραφή.
Scrobs, ὄρυγμα, βόθρος.
Scrofa, γρομφάς.
Scrofula, ἡ χοιράς.
Scrotum, ὀχέα, ἡ.
Scrupulosè, ὑπερακριβῶς.
Scrupulositas, τὸ ὑπερακριβὲς, δυσχέρεια.
Scrupulosus, πολύψηφος, λιθακώδης· *pro* anxio: ὁ κῇ ἡ, ὑπερακριβὴς, δυσχερής.
Scrupulus, ψῆφος· *pro* solicitudine, ἡ ἀπορία, ἡ δυσχέρεια. *Est etiam* exigua pars ponderis, γραμμάριον.
Scrupus, λιθαξ, ψῆφος.
Scruta, -orum, τὰ γρύτεα, τὰ γρυτάρια.
Scrutarius, γρυτοπώλης.
Scrutatio, ἐξέτασις.
Scrutator, ἐξεταστής.
Scrutinium, *investigatio*, ἐξερεύνησις.
Scrutor, ἐξετάζω, ἐξερευνάω, μεταλλάω, ἀναιρίνω, διερευνάω, ἰχνεύω.
Sculpo, -is, γλύφω, κολάπτω, χαράττω.
Sculptile, γλυπτὸν, εἴδωλον.
Sculptor, γλύπτης, ἐκτομεύς.

Sculptura, γλυφὴ, γλυφίς.
Scurra, βωμολόχος, ἀκόλαστος.
Scurrilis, βωμολοχικός.
Scurrilitas, βωμολοχία, γελωτοποιΐα.
Scurror, -aris, βωμολοχέω.
Scutatus, ἀσπιδοφόρος.
Scutella, πινακίσκος.
Scutica, σκυτάλη.
Scutum, θυρεὸς, ἀσπίς.
Scyphus, σκύφος, ὁ.
Se, ἑαυτὸν, αὐτόν.
Sebaceus, σεατώδης.
Sebum, σέαρ.
Secedo, ἀναχωρῶ, μεθίσημι ἀπό τινος, ἀποχωρέω.
Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζω, ἐκκρίνω, διακρίνω.
Seceſſio & Seceſſus, ἀναχώρησις, παραχώρησις.
Secius, ἧττον, ἧσσον.
Secludo, ἀποκλείω, ἐκκλείω.
Seco, τέμνω, πρίω, κόπτω.
Secretarius, ὁ τ' ἀπορρήτων, γραμματεύς.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, ἀπόκρισις.
Secretò, κρυφῇ, κατ' ἰδίαν.
Secretum, ἀπόκρυφον, ἀπόῤῥητον.
Secta, ἡ αἵρεσις.
Sectilis, χιστός.
Sectio, τομὴ, τμῆμα, χίσις.
Sector, ὁ τομεύς.
Sector, -aris, ἀκολουθέω.
Secubo, ἀποκοιμάομαι.
Secularis, ὁ κατ' αἰῶνα γιγνόμενος.
Seculo noſtro, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς.
Seculum, αἰών, γενεά.
Secum, πρὸς ἑαυτὸν, παρ' ἑαυτῷ.
Secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη.
Secundâ fortunâ uti, εὖ, ἢ καλῶς, πράττειν.
Secundæ, τὰ δεύτερα.
Secundarius, δευτεραῖος.
Secundas fero, δευτερεύω.
Secundò, δεύτερον, τὸ δεύτερον.
Secundo, αἰσιόω.
Secundum, *præpoſ.* κατὰ, μετὰ, & παρὰ, *accuſ.*
Secundus, δεύτερος, ὕστερος· *pro* proſpero, εὐήμερος.
Securi percutere, πελεκίζειν, τῷ πελέκει παίειν.
Securis, πέλεκυς, ἀξίνη.
Securitas, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Securum eſſe, ἀφροντίστως ἔχειν.
Securus, ἀσφαλὴς, ἀδεὴς, ἀκίνδυνος, θάρσυνος· *pro* negligens, ὀλίγωρος, ἀφρόντιστος.
Secus, *juxta*, παρὰ, *cum dat. pro* alitèr, ἄλλως, ἀλλωσί ἤ, ſecus atque.
Sed, ἀλλὰ, ἀλλ' ἄρα, δὲ καί τοι.
Sed enim, ἀλλὰ γάρ.
Sed tamen, ἀλλὰ δή· ἀλλὰ ἢ ὡς, ἀλλ' ἔν.
Sed ſanè, ἀλλά τε, ἀλλὰ τή.
Sedatus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Sedentarius, ἑδραῖος.
Sedeo, κάθημαι, ἑδρεύω, καθίζομαι, ἑδριάομαι· *pro* morari, ἐμμένειν τινί.
Sedeo unà, συγκαθίζομαι.
Sedere facio, ἀνέζω. ἔζω.
Sedes, ἕδρα, ἕδρασμα, καθέδρα.
Sedile, καθέδρα, ἕδρανον.
Sedimentum, ὑπόστημα.
Seditio, στάσις, ἡ· διχοστασία.
Seditionem concitare, στάσιν ποιεῖσθαι, στασιάζειν.
Seditionis auctores, στασιάρχαι.
Seditiosè, στασιαστικῶς.
Seditioſus, στασιώδης.
Sedo, as, παύω τῆς ὀργῆς, iram. καταστέλλω, κατέχω, ἡρεμίζω.
Seduco, ἀπάγομαι· *pro* decipio, ἀποπλανάω, ἐξαπατάω, περιτρέπω.
Seductio, ἀπαγωγὴ, ἀποπλάνησις, ἀπάτη.
Seductor, ἀπατηλὸς, πλάνος.
Sedulitas, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια.
Sedulò, ἀτεχνῶς, πεφροντισμένος.
Sedulus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, σπουδαῖος φιλεργὸς, ἐνεργητικός.
Sedum, ἀείζωον.
Seges, ἄροτος, νέατος, λήϊον.
Segmen & Segmentum, ἀπόκομμα.
Segnis, e, ἀργὸς, ῥᾴθυμος. ὀκνηρός.
Segnis ſum, ναθριάω & ναθρεύω.
Segnitèr, ῥᾳθύμως.
Segnities, ἀργία, ῥαθυμεία, ναθεία.
Segnitiei ſe dedere, ἐπικλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν.
Segrego, ἐκκρίνω, ἀφορίζω, χωρίζω.
Sejunctio, διάζευξις, ἀποχώρησις.
Sejungo, χωρίζω, διίστημι, διαιρέω.
Selectio, ἐκλογὴ, ἀπόκρισις.
Seligo, ἀπολέγω, ἀποκρίνω, ἐξαιρέω.
Sella, ἕδρα, καθέδρα, θρόνος.
Sella curulis, δίφρος ἡγεμονικός.
Sellula, θρονίδιον, καθέδριον.
Semel, ἅπαξ, καθάπαξ.
Semen, σπέρμα, τὸ· σπόρος.
Sementis, σπόρος.
Semeſtris, ἑξάμηνος.
Semeſus, ἡμίβροτος.
Semet, ἑαυτόν.
Semianimis, ἡμιθανὴς.
Semicirculus, τὸ ἡμίκυκλον.
Semicoctus, ἡμίεφθος.
Semihora, τὸ ἡμιώριον.
Semimortuus, ἡμιθανὴς.
Seminarium, φυτευτήριον.
Seminatio, σπορά.
Seminator, σπορεύς.
Semino, σπείρω, φυτεύω· *pro* divulgo, διασπείρω.
Semis, ſemiſſis. ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ.
Semita, ἀτραπὸς, τρίβος.
Semoveo, ἀποχωνέω, ἀποχωρίζω.
Semper, ἀεὶ, διαπαντός.
Sempiternus, ἀΐδιος, αἰάνιος, ὁ ἀεὶ ὤν.
Senator, βουλευτὴς, -ῦ. ὁ· γερουσιαστής.
Senatorius, βουλευτικός.
Senatu moveo, ἐκφυλλοφορῶ τινα· τ' συγκλήτε ἐκβάλλω.
in Senatum eligi, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν.
Senatus, βουλὴ, ἡ σύγκλητος, γερουσία.
Senatuſconſultum, βούλευμα, τὸ διαβεβουλευμένον.
Senectus, γῆρας, -ατος.

Senectus extrema, πανύστατον γῆρας.
Senesco, γηράσκω γηράω, παρακμάζω.
Senex, γέρων, πρεσβύτης, γηραιός.
Seni, οἱ ἕξ.
Senilis, γεροντικὸς, γερόντιος.
Senilitèr, γεροντικῶς.
Senio confectus, παρῆλιξ, -ικος, ὁ.
Senior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Senium, τὸ γῆρας.
Senſibilis, αἰσθητός.
Senſim, ἀκροθιγῶς, κατὰ μικρὸν, ἠρέμα.
Senſus, αἴσθησις, νόημα, διάνοια.
Sensûs expers, ἀναίσθητος.
Sententia, γνώμη, διάνοια, νοῦς, ψῆφος, κρίσις, δόγμα.
ex Sententiâ, κατὰ νοῦν, κατὰ γνώμην.
Sententiæ ejuſdem, σύμψηφός τινι.
in eâ ſum Sententiâ, ὕτω γνώμης ἔχω.
à Sententiâ dimovere, μεταπείθειν τινα.
Sententiam fero, γνώμην ἀποφαίνομαι, ψῆφον τίθεσθαι.
Sententiam muto, ἀνατίθεμαι τὴν διάνοιαν, μεταβάλλομαι.
Sententiosè, ἀποφαντικῶς, γνωμικῶς.
Sententioſus, γνωμικὸς, ἀποφθεγματικός.
Sentina, ἄντλος, ἀντλία.
Sentio, αἰσθάνομαι κραυγῆς, clamorem: *pro* intelligere, νοεῖν, κατιδεῖν, διαγνῶναί τι, ἀκούειν. Sentit mecum, τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχει.
Sentis, ἄκανθα, βάτος.
Sentus, λάσιος, δασὺς, τραχύδης.
Seorſim, χωρὶς, ἰδίᾳ, καθ' αὐτόν.
Separabilis, χωριστός.
Separatim, χωρὶς, *cum gen.*
Separatio, ἀφορισμὸς, ἀπόκρισις.
Separo, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζομαι, νοσφίζω, διίστημι, διαιρέω.
Sepelio, θάπτω, καταθάπτω.
Sepes, ſepimentum, φραγμὸς, φράγμα, περίφραγμα, περίβολος.
Sepia, σηπία.
Sepio, φράττω, περιβάλλομαι.
Sepono, ταμιεύω, ἀποτίθημι.
Septem, ἑπτά.
September, μαιμακτηριὼν, σεπτέμβριος.
Septemdecim, ἑπταικαίδεκα.
Septemplex, ἑπτάπλους, -οῦς.
Septemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων.
Septenarius, ἑπταδικός.
Septeni, οἱ ἑπτά.
Septentrio, ἄρκτος, ἅμαξα.
Septentrionalis, ἀρκτικός.
Septicollis, ἑπτάλοφος.
Septimana, ἑβδομάς.
Septimus, ἕβδομος.
Septingenteſimus, ἑπτακοσιαστός.
Septingenti, ἑπτακόσιοι.
Septuaginta, ἑβδομήκοντα.
Septum, φράγμα, ἕρκος, τὸ.
Sepulchralis, ἐπιτάφιος.
Sepulchrum, τάφος, ὁ· μνῆμα, τὸ.
Sepultura, ταφὴ, ἐνταφιασμός,
Sepultus, τεθαμμένος, ταφείς.
non Sepultus, ἄταφος.
Sequela, ἀκολουθία, τὸ ἑφεξῆς.
Sequeſter, προσαγωγεὺς, προξενητὴς, ὁ· μεσίτης, μέσος.
Sequeſtratio, μεσιτεία.
Sequor, ἕπομαί τινι, ἀκολουθέω, ὀπηδεύω, quæ ſequuntur, τὰ ἑξῆς, τὰ ἀκόλουθα.
Sera, κλεῖθρον.
Serenitas, εὐδία, αἰθρία, γαλήνη.
Sereno, αἰθριάζω, γαληνόω.
Serenus, αἴθριος, εὔδιος, εὐήμερος.
Seria, -orum, τὰ σπουδαῖα.
Sericum, σηρικόν.
Sericus, a, um, σηρικός.
Series, τάξις, εἱρμὸς, ἑρμός.
Seriò, σπουδῇ, ἐν σπουδῇ.
Serius, a, um, σπουδαῖος, σεμνός.
Sermo, λόγος, ὁμιλία.
Sermocinor, ὁμιλέω, διαλέγομαι.
Sermonem diſſeminare, θρυλλεῖν τι.
Sero, ſevi, σπείρω, φυτεύω.
Serò, ſeriùs, ὀψὲ, ὀψιαίτερον.
Serotinus, ὄψιμος, ὄψιος.
Serpens, *anguis*, ὄφις, ἑρπετόν.
Serpo, ἕρπω, ἑρπίζω.
Serra, πρίων.
Serrâ ſecare, διαπρίειν, ἐμπρίειν.
Sertum, στέφανος, στεφάνιον.
Serva, δούλη, δούλις, θεράπαινα.
Servator, σωτὴρ.
Servilis, δουλικὸς, δούλιος.
Serviliter, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
Servio, δουλεύω καιρῷ, tempori: λατρεύειν τινι, alicui: ὑπηρετέω.
Servitium, *idem quod* ſervitus.
Servitus, δουλεία, δουλοπρέπεια, λατρεία, θεραπεία, οἰκετία.
in Servitutem redigere, εἰς δουλείαν ὑπάγειν, ἀνδραποδίζειν.
Servo, σώζω, φυλάττω τινα, παρατηρέω τινα.
Serum lactis, ὀρρὸς, ὁ.
Serus, *tardus*, χρόνιος.
Servulus, δουλάριον.
Servus, δοῦλος, θεράπων.
Servus, a, um, δουλικός.
Seſe, ἑαυτόν.
Seſſio, ἐφέδρευσις.
Seſſor, ἐφεδρευτής.
Setæ, χαίτη.
Seu, ἤ, ἤτοι, εἴτε.
Severè, σεμνῶς.
Severitas, σεμνότης, ἀποτομία.
Severus, αὐχμηρὸς σεμνὸς, ἀπότομος.
Sevoco, ἀποκαλέω.
Sevoſus, στρατώδης.
Sevum, σέαρ.
Sex, ἕξ.
Sexageni & ſexaginta, ἑξήκοντα.
Sexcenti, ἑξακόσιοι.
Sexdecim, ἑκκαίδεκα.
Sextus, ἕκτος.
Sexus, φύσις, γένος.
Sexûs utriuſque, γύνανδρος, ἑρμαφρόδιτος.
Si, εἰ, ἄν, εἴπερ, ἐπειδάν.
Si verò, ἐαν δὲ, εἰ δ' ἄρα.
Si nunquam aliàs, εἴποτε, ἄλλοτε, εἴπερ.
Sibi, ἑαυτῷ.
Sibilo, συρίττω.
Sibilus, συριγμὸς, σύριγμα.
Sibilus, a, um, ὁ συρίττων.

Sibylla,

Sibylla, σίβυλλα.
Sic, ὕτω, ὕτως.
Sic ut, ὕτως ὡς, ὕτως ὥσπερ.
Sica, ξίφος, -εος, τὸ· κοπὶς, ξιφίδιον.
Sicarius, φονεὺς, ξιφηφόρος.
Siccine, ὕτωσι.
Siccitas, ξηρότης, ξηρασία, αὐχμός.
Sicco, ξηραίνω, ἐξικμάζω.
Siccus, ξηρὸς, ἄνικμος, αὐχμώδης.
Siclus, σίκλος.
Sicubi, εἴπου, εἴποτε, ἐάνποτε.
Sicundè, εἴποθεν.
Sicut & ficuti, ὡς, ὥσπερ, καθάπερ, καθὼς, οἷον.
Sideratus, ἀστροβλὴς, -ῆτος.
Sidereus, ἀστρῶος, ἀστερόεις.
Sido, καθιζάνω.
Sidus, ἄστρον.
Sigillaris cera, ῥύπος.
Sigillatim, καθ' ἕκαστον.
Sigillo, σφραγίζω, σφραγίδα ἐπιτίθημι.
Sigillum, σφραγὶς, σήμαντρον.
Signator, σημάντωρ.
Signatura, σημασία.
Signatus, σημειωτὸς.
non Signatus, ἀσήμαντος.
Signifer, σημειοφόρος.
Significantèr, ἐμφατικῶς.
Significatio, σημασία, ἔμφασις, σημείωσις.
Significativus, σημαντικός.
Significo, σημαίνω, δηλόω.
Signo, σφραγίζω· *pro* oſtendere, σημαίνειν, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαί τινι.
Signum, σημεῖον, τεκμήριον, ὑπόδειγμα. *Deinde ſignificat* vexillum, σύμβολον, συνθημα, τὸ. *Tum* quo aliquid obſignamus, σφραγὶς.
Signum dare alicui, κατασείειν τινι.
Silentio præterire aliquid, ὑπερβαίνεσθαί τι, σιωπῇ παροδεύειν.
Silentio non prætereundum, ὐ παρασιωπητέον.
Silentium, σιγὴ, σιωπὴ, ἀῤῥησία.
Silentium impero, κατασιωπάω.
altum agere Silentium, μακρὰν σιγᾶν σιγήν.
Sileo, σιγάω, σιωπάω, ἐχεμυθέω.
Sileſco, σιγηρὸς γίνομαι.
Silex, πυρίτης.
Silicernium, γέρων, τυμβογέρων.
Siligineus, σιλιγνίτης.
Siligo, ὄλυρα, σίλιγνις.
Siliqua, λοβὸς, κεράτιον.
Simia, πίθηκος, ὁ ἡ.
Simila, σεμίδαλις.
Similagineus panis, σεμιδαλίτης ἄρτος.
Similis, ὅμοιος, ἐοικώς.
per omnia Similis, ἀπαράλλακτος.
Similis ſum, ἔοικα, ὁμοιοῦμαι.
Similitèr, ὁμοίως, παραπλησίως.
Similitudo, ὁμοιότης, ὁμοίωσις, ἀναλογία.
Similo, ὁμοιόω.
Simplex, ἁπλοῦς· *pro* ſincerus, ἀφελὴς, ἁπλοῦς· εὐγνώμων, εὐήθης, ἄκακος.
Simplicitas, ἁπλότης, ἀφέλεια, εὐήθεια, λιτότης, ἀκεραιότης.
Simplicitèr, ἁπλῇ, ἁπλοϊκῶς.
Simul, ἅμα, ὁμοῦ.
Simulac, ἅμα & ἅματε.
Simulacrum, εἴδωλον, εἰκὼν, ἄγαλμα.
Simulatè, προσποιητικῶς.
Simulatio, εἰρωνεία, ὑποκρισις.
Simulator, εἴρων, μιμητὴς, ὑποκριτὴς.
Simulo, προσποιεῦμαι, εἶναι φίλος, me eſſe amicum, ὑποκρίνομαι, πλάττω.
Simultas, ἔχθρα, δυσμένεια.
Simultatem invicem gerere, ἔχειν δυσαρέσως πρὸς ἀλλήλους.
Simus, σιμὸς.
Sin, εἰ δὲ, ἢν δὲ, κἂν.
Sin minus, εἰ δὲ μή.
Sincere, *vide* ſyncerè, &c.
Sinciput, βρέγμα.
Sindon, σινδὼν, ἡ.
Sine, *præp.* ἄνευ, ἐκτὸς, χωρὶς, δίχα. *cum gen.*
Sine controverſiâ, ἀδιαῤῥάκτως, ἀναμφισβητήτως.
Sine dubio, ἀναμφισβητήτως.
Sine fraude, ἀδόλως.
Singularis, ἑνικὸς, ἐξαίρετος.
Singulatim, καθ' ἕκαστον.
Singuli, ἕκαστοι.
Singulis menſibus, κατὰ μῆνα.
Singulis diebus, καθ' ἡμέραν.
Singulis horis, ὅσαι ὧραι.
Singultim, μετὰ λυγμοῦ.
Singultio, λύζω.
Singultus, λυγμὸς, ὁ· λύγξ, -γός.
Siniſter, λαιὸς, σκαιὸς, εὐώνυμος.
Siniſtra, σκαιὰ, ἀριστερά.
Siniſtrè, σκαιῶς.
à Siniſtris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐωνύμων.
Siniſtrorſum, ἐπ' ἀριστερά.
Sino, ἐάω τι, ἐπιτρέπω, ἀφίημι.
Sinuo, κάμπτω.
Sinuoſus, κολπώδης.
Sinus, κόλπος, ὁ.
Siquando, εἴποτε, ἐάνποτε.
Siquidem, εἴγε, εἴπερ, ἄρα.
Siquis, εἴτις, ἐάν ὁστισοῦν.
Sirius, ὁ σείριος.
Siſer, τὸ σίσαρον.
Siſto, ἐφίστημι, παρίστάναι τινι, καταῆσαι, ἐπέχω.
Siſtrum, τὸ σεῖστρον.
Siticuloſus, διψαλέος, ἄνυδρος, πολυδίψιος.
Sitim reſtinguere, σβεννύειν τὸ δίψος.
Sitio, διψάω, καταδιψάω.
Sitis, δίψος, τὸ· δίψα.
Situla, κάλπη, ὑδρία, ὑδρίσκη.
Situm eſt in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστι.
Situs, a, um, κείμενος.
Situs, αὐχμὸς, ἐυρὼς· *pro* poſitione loci, τοποθεσία, θέσις.
Sive, εἴτε, ἤτε, ἤκειν.
Smilax, σμίλαξ, ἡ.
Soboles, γενεὰ, τέκνον, ἀπόγονον.
Soboleſco, ὑποφύομαι, τῷ γένει αὐξάνομαι.
Sobriè, νηφαλέως, σωφρόνως.
Sobrietas, νῆψις, νηφαλισμὸς, σωφροσύνη.
Sobrinus, ἀνεψιός.
Sobrium reddo, ἀνανήφω.
Sobrius, ὁ νήφων, νηφάλιος.

Soccus, ἐμβάτης, ὁ· καλοπόδιον.
Socer, πενθερὸς, κευδεστὴς, γαμβρὸς.
Socia, ἑταίρα.
Socialis, ἑταιρικός.
Socialitèr, ἑταιρικῶς.
Societas, κοινώτημα, κοινωνία.
facere Societatem cum aliquo, συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινα.
Societatem dirimere, συμμαχίαν διαλύειν.
Socio, συμμίγνυμι, συναγελάζω.
Socius, ἑταῖρος, κοινωνὸς, σύμμαχος.
Socordia, ἀσυνεσία, ῥαθυμία, ἀκηδία.
Socors, ῥάθυμος, μηθήμων, ἀκμελὴς.
Socrus, πενθερὰ, ἑκυρά.
Sodalis, ἑταῖρος, σύσσιτος.
Sodalitas, *vel* Sodalitium, συσσιτία, φρατρία.
Sodes, ὦ τάν
Sol, ἥλιος, φοῖβος.
Sol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
Sol occidit, ἥλιος δύεται.
Solamen, solatium, παρεγορία, παραμύθιον, παραμυθία.
Solarium, ὡρολογεῖον ἡλιακόν.
Solatio esse alicui, φέρειν τινὶ παραμυθίαν.
Solator, παράκλητος, παρακλήτωρ.
Solea, ἐμβὰς, κρηπὶς· *pro* pisce, βάγλωσσος.
Solenne, ἑορτή.
Solenne est, νομίζεται.
Solennis, πάνδημος, ἑορτάσιμος.
Solennitas, δημοθοινία, πανήγυρις, ἑορτή.
Solennitèr, νομικῶς, ἐξ ἔθους.
Soleo, εἴωθα, εἴθισμαι, ἔθος ἔχω.
Solers, ἀγχίνους, δεξιὸς, πανοῦργος.
Solertèr, ἀγχίνως.
Solertia, ἀγχίνοια, δεξιότης, περίνοια.
Solet, ἔθος ἐστί τινι, εἰθισμένον ἐστὶ· φιλεῖ.
Solicitatio, ἀνάσεις, πειρασμός.
Solicitator, ἐπείκτης.
Solicitè, ἐπιμελῶς.
Solicito, αἰνάω, λυπέω σε πολλά· *pro* impellere, ἀναπείθειν τινα.
Solicitudo, μέριμνα, ἀγωνία, φροντίς.
Solicitum esse, σπουδάζειν, φροντίζειν περί τινος.
Solicitus, πολυμέριμνος, μέριμνος, ἐπιμελὴς, περιδεὴς, περφροντικῶς.
Solidè, στερεῶς.
Soliditas, στερεότης, τὸ στερεόν.
Solido, στερεόω, στερρόω.
Solidus, στερεός· *pro* perfecto, ὁλόκληρος, ἐντελής.
Solitaria vita, μοναστικὸς βίος.
Solitarius, μοναχὸς, μοναστὴς, ἐρημαῖος.
Solitudo, ἐρημία.
Solitus, εἰωθώς.
Solium, θρόνος, ὁ· θρονίδιον.
Solo æquare, κατασκάπτειν εἰς ἔδαφος.
Solœcismus, σολοικισμός.
Solor, -aris, παραμυθέομαι.
Solstitialis, τροπικὸς.
Solstitium, ἡ τροπή.
Solum, *pavimentum*, πεδίον, ἔδαφος.
Solum vertere, μετανίσασθαι.
Solùm, solummodò, μόνον, μόνως.
Solvendo non sum, ἀξιόχρεως, οὐκ εἰμι, πρὸς τὴν ἔκτισιν ἀπορῶ.
Solvo, λύω, διαλύω. *Dicuntur item* solvere, *qui navi vehuntur aliquo*, ἀπαίρειν· ὁ Συρίας εἰς Ἀλεξανδρίαν.
Solus, μόνος, καθ' αὐτὸν, ἔρημος, οἷος.
Soluta oratio, πεζὸς λόγος.
Solutio, λύσις, διάλυσις, τίσις.
Solutus curis, ἀμέριμνος.
Somnio, ὀνειρώττω, ἐνυπνιάζω.
Somniorum interpres, ὀνειροπόλος, ὁ.
Somniorum interpretatio, ὀνειροπολία.
Somniosus, ὀνειρώδης.
Somnium, ἐνύπνιον, ὄναρ.
per Somnium, κατ' ὄναρ, καθ' ὕπνυ.
Somno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι.
Somnolentus, ὑπηλὸς, ὑπνωτικός.
Somnum capere, ὕπνυ τυγχάνειν, καταπίπτειν εἰς ὕπνον.
Somnus, ὕπνος, ὁ.
Somnus me corripit, ὕπνος με ἔχει.
Sonitus, ἦχος, δοῦπος.
Sono, -as, ἠχέω, δοπέω.
Sonorus, ἠχαδὴς, πολυηχὴς, ψοφώδης.
Sons, ὑπαίτιος, ὑπεύθυνος.
Sonum edo, φθέγγομαι.
Sonus, ἦχος. φθογγὴ, φθόγγος.
Sophisma, σόφισμα, τὸ.
Sophista, ὁ σοφιστὴς.
Sopio, εὐνάζω, κοιμίζω.
Sopor, ὕπνος, κοῖτος, κάρος.
Soporifer, ὑπνωτικὸς, καρωτικός.
Soporo, κατακοιμίζω.
Sorbeo, ῥοφέω.
Sorbilia ova, ὠά ῥοφητά.
Sorbilis, ῥοφητός, ῥοπτός.
Sorbitio, ῥόφημα, ῥόμμα.
Sordeo, ῥυπάω.
Sordes, αὖση, ῥύπασμα· *pro* immoderata parsimonia, ῥυπαρία, σμικρολογία.
Sordes aurium, ἡ κυψέλη.
Sordidatus, ὁ ῥυπῶν, -ῶντος.
Sordesco, σπιλοῦμαι, ῥυπαίνομαι.
Sordidè, σμικρολόγως, ῥυπαρῶς.
Sordidus, ῥυπαρὸς, ἀνελεύθερος, γλιχρός.
Sordidus homo, σμικρολόγος.
Sorex, ἀραιραῖος μῦς.
Soror, ἀδελφή.
Sororicida, ἀδελφοκτόνος.
Sororis filius, ἀδελφιδοῦς.
Sororius, ἀδελφικός.
Sors, *fortuna*, κλῆρος, ὁ· *pro* officio, ἔργον, καθήκον. *Dicitur etiam* fatalis necessitas, μοῖρα.
Sortilegium, χρησμωδία.
Sortilegus, χρησμωδός.
Sortior, κληρόω, διαλαγχάνω, λαγχάνω.
Sortitio, κλήρωσις.
Sortitò, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον.
Sospes, σῶος.
Sospitalis, σωτήριος.
Sospito, σάζω, διασώζω.
Spado, σπάδων, βάκηλος, ἐκτομίας.
Spargo, -is, σκεδάζω, σκορπίζω, σπείρω. Spargere rumores, λόγον, vel φήμην διαδιδόναι.

Sparsim,

Sparsim, σποράδην, χύδην.
Spatior, περιπατέω, περινοστέω.
Spatiosus, εὐρύχωρος, πλατύς.
Spatium, διάστημα.
Specialis, εἰδικὸς, ἴδιος.
Specialiter, εἰδικῶς, ἰδίᾳ.
Speciatim, εἰδικῶς, κατ' εἶδος.
Species, εἶδος, τὸ· ἰδέα, χῆμα.
Specillum, μήλη.
Specimen, δεῖγμα, δεῖξις, ἐπίδειξις.
Specimen dare, δεῖγμα ἐκφέρειν τινος· πεῖραν ἑαυτοῦ διδόναι, sui ſpecimen.
Speciosè, εὐειδῶς.
Speciositas, φιλιδρότης, ἀζροσύνη.
Speciosus, ἐυειδὴς, ὡραῖος, φαιδρός.
Spectabilis, ἀξιοθέατος, κυδιμος, ὁ.
Spectaculum, θέαμα, θέατρον.
Spectaculum edere, θέαμα ἐπιδείκνυσθαι.
Spectandus, θεατός.
Spectator, θεατὴς, ἐφορος.
Spectatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.
Specto, ὁράω· θεάομαι σε τί ποιήσεις, obſervo quid acturus ſis: προσέχειν τινι· ἀποβλέπω, θεωρέω. hoc ad me ſpectat, ἀποβλέπει πρὸς ἐμέ· προσήκει μοι τοῦτο.
Spectrum, φάσμα, τὸ, εἴδωλον, φάντασμα.
Specula, σκοπὴ, σκοπιά.
Speculabundus, κατασκοπῶν.
Speculatio, θεώρημα, θεωρία.
Speculatores, κατάσκοποι, διοπτῆρες.
Speculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
Speculatorius, κατασκοπικός.
Speculor, *exploro*, κατασκοπέω & -ᾶμαι. & *pro* exactè conſiderare, σκοπέω, σκέπτομαι, σκοπιάζω.
Speculum, κάτοπτρον, εἴσοπτρον.
intueor in Speculum, ἐνοπτρίζομαί τι· ἐσοπτρίζομαι.
Specus, σπήλαιον, σπέος.
Spelunca, σπήλαιον, μάνδρα, ἡ· ἄντρον.
Spe fretus, εὐέλπιστος.
Spe vanâ foveri, κεναῖς ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Spe fruſtrari, ἀποτυγχάνειν τ' ἐλπίδος.
Spem abjicio, σφάλλομαι τ' ἐλπίδος.
Spem alicui facere, ἐλπίδα παρέχειν τινί.
Spem habere, ἐλπίδα λαμβάνειν.
præter Spem, παρ' ἐλπίδα, παρὰ δόξαν.
Spem collocare in aliquo, ἀποβλέπειν εἴς τινα.
Sperabilis, ἐλπιστός.
Sperno, ἐκφαυλίζω, ὀλιγωρέω τινος, ἐξουθενίζω, καταφρονέω, ὑπεροράω, ἀθερίζω.
Spero, ἐλπίζω τοῦτο, δόξαν ἔχω περὶ τινος· *pro* confido, πείθω, ἔλπομαι.
Spes, ἐλπὶς, -ίδος, ἡ· προσδοκία, δόξα.
Spes bona, εὐελπιστία.
Spes vana, κενελπιστία.
Sphæra, σφαῖρα, σφαίρωμα.
Sphæricus, σφαιροειδὴς.
Sphæriſterium, σφαιριστήριον.
Sphinx, σφὶγξ, ἡ.
Spica, στάχυς, ἄσταχυς.
Spiceus, ſpicatus, σταχυηρός.
Spicilegium, στοχυολογία.
Spico, -as, στοχυοφυέω.
Spiculatores, δορυφόροι.
Spiculum, λόγχη, τὸ ξυστὸν, ὄγκος.

Spina, ἄκανθα.
Spina dorſi, ῥάχις, κλόνιον.
Spinalis medulla, ραχίτης μύελος.
Spinoſus, ἀκανθώδης, ἀκανθικός.
Spira, σπεῖρα.
Spirabilis, πνευστός.
Spiramen, φυσητήριον.
Spiritualis, πνευματικός.
Spiritus, πνοὴ, πνεῦμα, ψυχή.
Spiro, πνέω, φυσάω, ἄημι.
Spiſſo, πυκνόω, συνίστημι.
Spiſſus, πυκνὸς, συνεχὴς, συχνός.
Splen, ὁ σπλήν.
Splendeo, λάμπω, λαμπετάω, στιλβίζω, μαρμαίρω, στίλβω.
Splendeſco, λαμπυρίζω, ἀπαυγάζω.
Splendidè, λαμπρῶς, φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
Splendidum reddo, στιλβοποιέω, φαλύνω.
Splendidus, λαμπρὸς, ἀγαυὸς, ὁ· ἀγλαὸς, ὁ· φαεινὸς, εὐδόκιμος.
Splendor, αὐγὴ, ἀπαύγασμα, λάμπρότης· *pro* gloria, εὐδοξία, δόξα.
Spleneticus, σπληνητικός.
Spoliatio, σκύλευσις, & σύλευσις.
Spoliatio fanorum, ἱεροσυλία.
Spoliator, λαφυραγωγὸς, συλητής.
Spolio, σκυλεύω, συλέω τοῦτον.
Spolium, σκυλον, λάφυρον, ἔναρα, τά.
Sponda, ἡ κλίνη.
Spondeo, ἀναδίχομαι, ἐγγυάω τινι τὴν παῖδα, filiam alicui deſpondeo: παρεγγυῶμαι σοι τοῦτο, ἐπαγγέλλομαι.
Spongia, σπόγγος.
Spongioſus, σπογγώδης.
Sponſa, μνηστὴ, νύμφη, μεμνηστευμένη.
Sponſalia, μνηστεία, νυμφια, τά.
Sponſalis, μνηστευτικὸς, νυμφικός.
Sponſalis thalamus, νυμφεῖον.
Sponſio, ἐγγύησις.
Sponſo, -as, -are, μνηστεύω.
Sponſor, ἐγγυητὴς, ἀναδοχος.
Sponſus, a, um, μνηστευθεὶς, ἐγγυητός.
Sponſus, -i, νυμφίος, μνηστὴς, ὕ, ὁ· μνήστωρ.
Spontaneus, αὐτομάτος, ἑκούσιος.
Sponte, ἐκ προκιρέσεως, vel προνοίας, ἐκουσίως, ἑκοντί, αὐτομάτην.
Sponte ſuâ, αὐτομάτως, αὐτοματί.
non Sponte, ἀπροαιρέτως.
Sporta, σπυρὶς, κόφινος, σαργάνη.
Sportula, σπυρίδιον, κάλαθος, φορμίς.
Spuma, ἀφρός.
Spumo, ἀφρίζω, ἀφριάω.
Spumoſus, ἀφρώδης, ἀφριόεις.
Spuo, πτύω, ἀποπτύω.
Spurcitia, ἀκαθαρσία, ῥυπαρία.
Spurcus, μιαρός· *pro* fœtido, δυσώδης.
Spurius, νόθος, μειχίδιος, ἄπατωρ.
Sputo, πτυελίζω, & πτυαλίζω.
Sputum, πτύελον, πτύσμα.
Squaleo, αὐχμέω & -άω, ῥυπάω.
Squalidè, ῥυπαρῶς.
Squalidus, αὐχμηρὸς, ῥυπαρός.
Squalor, αὐχμός, ὁ. ῥῦπος.
Squalore obſitus, αὐχμοῦ πλέως.
Squama, λεπὶς, λέπισμα
Squameus, λεπιδωτὸς, φολιδωτός.
Squamoſus, λεπιδώδης.

Stabi-

Stabilimentum, τὸ βεβαίωμα.
Stabilio, βεβαιόω.
Stabilis, ἑδραῖος, σάσιμος.
Stabilitas, βεβαιότης, στερότης.
Stabularius, πανδοχεὺς, αὐλήτης.
Stabulor, αὐλίζομαι, ἐπισταθμεύω.
Stabulum, αὐλὴ, ἔπαυλις, σταθμός.
Stadium, στάδιον, στάδιος.
qui Stadium currunt, σταδιοδρόμος.
Stagno, λιμνάζω, ἐπικλύζω.
Stagnum, λίμνη.
Stamen, στήμων, σημόγιον.
Stamineus, σημόνιος.
Stannum, κασσίτερος.
Stare ab aliquo, μετά τινος, vel σύν τινι εἶναι.
Statarius, ἑδραῖος, σταδιαῖος.
Statera, σταθμὸς, ζυγός.
ad Stateram exigere, ἐπὶ τὸ σταθμὸν ἄγειν.
Statim, βεβαίως· pro mox, illico, εὐθὺς αὐτίκα, παραχρῆμα, αἶψα, ἄφαρ.
Statio, σταθμὸς, ἐφεδρεία.
Statio navium, ὅρμος, ἔφορμος.
in Statione suâ manere, εἶναι κατὰ χώραν.
Stationem habeo, ἐφορμέω, αὐλίζομαι.
Stationem deserere, λείπειν τὴν τάξιν.
Stativa, -orum, σταθμὸς, ἔρυμα, στρατόπεδον.
Stato tempore, ἐν εἰρημένῳ χρόνῳ.
Statua, ἄγαλμα, ἀνδριάς.
Statuaria ars, ἑρμογλυφικὴ τέχνη.
Statuarius, ἀγαλματοποιός.
Statuere exemplum, παραδειγματίζειν τινά.
Statumen, ὁ χάραξ, ὁ κάμαξ.
Statumino, χαρακόω.
Statuo, τίθημι, τάττω· pro delibero, προαιρέομαι· pro censeo, ψηφίζομαι, γινώσκω, τι διαγινώσκω.
Statura, μέγεθος, τὸ.
Status, a, um, τεταγμένος.
Status dies, ἡμέρα συνδοκοῦσα, τεταγμένη.
Status, ûs, conditio, κατάστασις, στάσις.
Status Reipublicæ, ἡ κατάστασις τῆ πόλεως.
Statutum, τὸ καθεστὸς, νόμος, δεσμὸς, διατεταγμένον, τὸ δόγμα.
Stella, ἀστὴρ, -έρος, ὁ.
Stellæ fixæ & errantes, ἀπλανεῖς τε καὶ ἀστατεῖς.
Stemma, στέμμα, τὸ.
Stercoratio, κοπρισμός.
Stercoreus, κοπρικὸς, κόπριος, κοπριώδης.
Stercoro, κοπρίζω, κοπρέω.
Stercus, ἀφόδευμα, τὸ· κόπρος, ἡ κοπρία.
Sterilesco, ἄκαρπος, ἢ στεῖρος γίνομαι.
Sterilis, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄτεκνος.
Sterilitas, ἀγονία, ἀφορία.
Sternere mensam, κατασκευάζειν τραπέζαν, ἢ κοσμεῖν.
Sterno, prosterno, καταβάλλω τι· pro occidere, καταζορῆσαι· pro extendo, στρώννυμι κλίνην.
Sternutatio, πταρμὸς, ὁ.
Sternuto, πτάρνυω, πταίρω.
Sterquilinium, κοπρία, κοπρών.
Sterto, ῥόγχω, κνώσσω.
Stigma, τὸ στίγμα.
Stilla, στάγων, σταλάγμος, ὁ.
Stillicidium, σταλαγμός.
Stillo, στάζω, σταλάζω, ψεκάζω.
Stilus, τὸ γραφεῖον· item τῆς λέξεως τρόπος.
Stimulatio, κέντημα, οἴστρησις.
Stimulator, ὁ κέντωρ.
Stimulo, παρορμάω, παροξύνω, κεντέω.
Stimulus, κέντρον, κέντριον, λακτὶς.
Stipator, ξιφηφόρος, ξιφήρης.
Stipatus, δορυφορούμενος.
Stipem cogere, ἀγυρμὸν ποιεῖν.
Stipem petere, ἔρανον προσαιτεῖν, πτωχεύειν.
Stipendiarius, ὑποτελὴς.
Stipendium, μισθὸς, ὁ· μισθοφορά.
Stipendium dare, μισθὸν διδόναι.
Stipendium mereri, στρατεύεσθαι ὑπό τινι.
Stipes, κορμός.
Stipo, ἐπάγω, στείβω, πυκνόω.
Stips, stipis, ἀγυρμὸς, ὁ· κέρμα, τὸ.
Stipula, καλάμη, φύγανον.
Stipulatio, συγγραφὴ, ἐπερώτημα.
Stipulor, συγγράφω, διομολογοῦμαι.
Stiria, σταλαγμὸς, συμπαγὴς.
Stirpitus, ῥιζόθεν.
Stirps, progenies, γενεά, γονή· pro trunco, ῥιθοφυτόν.
Stiva, ἐχέτλη.
Sto, -as, -are, ἱστάναι, ἑστήκειν. stare promissis, ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις· stat sententia, δέδοκται.
Stoicè, στωϊκῶς.
Stoicus, στωϊκός.
Stola, στολή.
Stolidè, ἀνοήτως.
Stoliditas, ἀβελτερία, ἀτασθαλία.
Stolidus, ἀνόητος, ἀνοήμων, μωρός.
Stomachor, ἀγανάκτεῖν ἐπὶ τούτων, δυσχεραίνω.
Stomachosus, ὀργίλος, ἀγανακτικός.
Stomachus, στόμαχος. οἰσοφάγος· pro iracundia, ἀγανάκτησις, ὀργιλότης.
Storea, τὸ στρῶμα.
Strabo, στραβὸν, στραβὸς, παραβλώψ.
Strages, ὄλεθρος, φόνος, ἥττα πολέμου.
Stragulum, στρῶμα, τὸ· ἐπίβλημα, τάπης.
Stramen, καρφὴ, & κάρφις, ιος, ἡ, & κάρφος.
Stramineus, καρφίτης, & καφρώδης.
Strangulo, ἀποπνίγω, ἄγχω τινα.
Stranguria, στραγγουρία.
Stratagema, τὸ στρατήγημα.
Strena, ξένιον, ἐπινομίς.
Strenuè, ἀνδρικῶς.
Strenuitas, ἀνδραγαθία, ἀριστεία.
Strenuus, δραστήριος, ἀγηνορίδης, -υ, & ἀγήνωρ, -ορος, ὁ· ἀνδρεῖος.
cum Strepitu, βομβηδόν.
sine Strepitu, ἀθορύβως, ἀσρόμως.
Strepitus, ψόφος, ὁ· κτύπος, δοῦπος.
Strepo, ψοφέω, κτυπέω, δουπέω
Strictè & Strictim, ἐπιψαύσην, λίγδην, ἐν βραχεῖ.
Strictura, σπινθήρ.
Strideo, τρυζω, ῥοιζέω, βρύχω.
Stridor, βρυγμός.

Stridulus,

Stridulus, ψίθυρος, λιγυρός.
Strigilis, ξύστρα, στλεγγὶς, ἡ.
Strigosus, λαγαρὸς, σκληρὸς, σριφνός.
Stringere enſem, γυμνόω, σπάω τὴν μάχαιραν.
Stringo, σφίγγω, ψαύω.
Strix, ſtrigis, σύρνιον.
Structor, κατασκευαστὴς, τέκτων.
Structura, κατασκευὴ, οἰκοδομὴ.
Struere, *pro* machinari, μηχανᾶσθαι, μηχανεύειν.
Struere dolos, ἐνεδρεύειν τινα, ἐνέδρας ϑέσθαί τινι.
Strues, ὄγκος, σωρὸς, ϑημών.
Struma, χοιράς, κραῦρα, ἡ.
Strumâ laborat, κραυρᾷ.
Strumoſus, χοιραδώδης.
Struo, κατασκευάζω, συντίθημι.
Struthiocamelus, στρουθοκάμηλος.
Studeo, σπουδάζω περί τινος, ἐπιτηδεύω ἀρετὴν, virtuti: προσέχω, προθυμέομαι· *pro* favere, σπουδάζειν πρός τινα.
Studiis incumbere, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Studioſè, σπουδῇ, ἐπίτηδες, συντόνως.
Studioſi Philoſophiæ, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.
Studioſus, σπουδαῖος, ὁ προσέχων, ἐπιμελὴς· *pro* fautore, σπουδαστὴς· *pro* literarum cupido, φιλομαθὴς.
Studium, σπουδὴ, ἄσκησις, ἐπιτήδευμα.
Studium Philoſophiæ, ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδὴ.
Studium in aliquâ re ponere, σπουδὴν ἔχειν περὶ τινος.
Stultè, ἀγνωμόνως, ἀνοήτως.
Stultiloquentia, μωρολογία.
Stultiloquus, μωρολόγος.
Stultitia, εὐήθεια, μωρία, ἄνοια.
Stultus, μωρὸς, ἀνόητος, νοῦν οὐκ ἔχων, ἄφρων, ἀσύνετος.
Stupa, σύπη, & σύππη, συππίον.
Stupefacio, ἐκπλήττω, ἐκφοβέω.
Stupefactus, ἐκπεπληγμένος.
Stupefio, ἐκπλήττομαί τινι, ταράττομαι.
Stupeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἐξίσαμαι.
Stupiditas, ἀναισθησία, ἔκστασις, ϑαμβος.
Stupidus, ἀβέλτερος, ἀναίσθητος.
Stuprator, διακορευτὴς, μοιχευτὴς.
Stuprum, μοιχεία, διακόρησις.
Stuprum inferre, μοιχεύειν, διαφθείρειν γυναῖκά τινος.
Sturnus, ψὰρ, ὁ.
Styx, στύξ.
Suada, ἡ πειθώ.
Suadeo, πείθω σε τοῦτο, συμβουλεύω τινί τι, παραινέω, εἰσηγέομαι.
Suamet, τῇ ἑαυτοῦ.
Suapte, αὐτομάτως, τῇ ἑαυτοῦ.
Suaſio, παραίνεσις, παράκλησις.
Suaſor, σύμβουλος, εἰσηγητής.
Suaſorius, συμβουλευτικὸς, παραινετικός.
Suaviloquus, ἡδυλογος, ἡδυεπὴς.
Suavior, -aris, καταφιλέω.
Suavis, -e, ἡδύς.
Suavitas, ἡδύτης, γλυκύτης.
Suavitèr, ἡδέως, γλυκέως.
Suavium, ὄσκιον, τὸ φίλημα.

Sub, ὑπὸ, *cum genit. dat. & accuſ.*
Sub dio, ὑπ' αἴθρῳ, ὑπαίθριον.
Sub umbrâ, ὑπὸ προχώματι.
Subæratus, ὑπόχαλκος.
Subcineritius panis, σποδίτης ἄρτος.
Subditicius, ὑπότακτος.
Subditum eſſe alicui, ὑπό τινι εἶναι.
Subditus, a, um, ἐπιτατλόμενος· *pro* ſubjectus, ἀρχόμενος, ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, ἐπικρατημένος.
Subdo, -is, ὑποτάττω, ὑποβάλλω· *pro* ſubjungere, ἐπιλέγειν, ὑφιέναι.
Subdolus, ἀπατηλὸς, ὑποδόλιος.
Subducere rationem, λογίζεσθαι.
Subduco, ὑπεξάγω, ὑφαιρέω, κλέπτω.
Subductio, λογισμὸς, ὑπαγωγή.
Subeo, ὑποδύομαι, ὑπέρχομαι· ſubire pericula, ἀνέχεσθαι, καρτερεῖν τι· *pro* venire in mentem, ὑπιέναι.
Suber, φελλός.
Subjaceo, ὑπόκειμαι, ὑποτίθεμαι.
Subjectio, ὑποταγή.
Subjectus, *ſubditus*, ὑπεξούσιος, ἀρχόμενος.
Subigo, βιάζομαι, ὑπάγω· *pro* domare, κατεργάζομαι, δαμάω· *pro* commiſceo, ἀναμάττω, ἀναπύρω.
Subjicio, *ſuppono*, ὑποβάλλω. ὑποτάσσω· *pro* ſubigo, κατεργάζομαι, ὑπάγω τινί τι.
Subinde, εἶτα, ἔπειτα· *pro* frequentèr, ϑαμά.
Subiraſcor, ὑποργίζομαι.
Subitò, ἐξαίφνης, ἐν ἀκαρεῖ, εὐθύς.
Subitus, αἰφνίδιος, ἐξαπιναῖος.
Subjugis, ὑποζυγιώδης, ζυγιος.
Subjugo, -as, -are, ἔκδοτον ποιεῖν, ὑποτάττω, ὑποχειρόω, ὑποζευγνύω.
Subjungo, ὑποτάσσω, ὑποζεύγνυμι.
Sublevo, ὑπεξαίρω, κουφίζω· *pro* prodeſſe, ὠφελεῖν ἄλλους.
Sublicius pons, γέφυρα ξυλίνη.
Subligar, ſubligaculum, περιζωμα, περισκελίς.
in Sublime ferri, μετεωρίζεσθαι.
Sublimis, μετέωρος, αἴωρος, ὑψηλός.
Sublimitas, μετεωρισμὸς ὑψηλότης.
Sublino, ὑπαλείφω, ὑποχρίω.
Subluſtris nox, ἀμφιλύκη νύξ.
Submergo, καταδύω, καταποντίζω.
Submerſus, βυθιος, ὑποβρύχιος.
Subminiſtro, ὑπουργέω, ὑπηρετέω τινί τι· ὑπαρκέω.
Submiſsè, ταπεινῶς, ὑφειμένως.
Submiſſio, ταπείνωσις.
Submiſſus, ταπεινὸς, ὑφειμένος.
Submitto, ὑποτάττω ἐμαυτόν τινι· ὑποτίθημι, ὑποβάλλω, ὑποπέμπω.
Submoneo, ὑπαναμιμνήσκω.
Submoveo, ἀποκινέω, ὑπεξαίρομαί τι.
Subnaſcor, ὑποφύομαι.
Subnecto, ὑπεμπλέκω.
Subnitor, ὑπερειδομαι.
Suboleo, ὑπόζω.
Suborior, ὑπανατέλλω.
Subornatio, παρασκευὴ.
Suborno, ὑποτιμάω, ὑποκοσμέω· *pro* clam ſubmittere, παρασκευάζομαι, ὑποπέμπω, προβιβάζω.

Subrepo,

Subrepo, ὑφέρπω, ὑπέρχομαι.
Subreptitius, κλοπαῖος.
Subrideo, ὑπομειδιάω.
Subripio, ὑφαρπάζω.
Subrogo, ἀντικαθίστημι.
Subruo, ὑπορύττω, καταβάλλω.
Subsannatio, χλευασία, χλευασμός.
Subsanno, -as, irrideo, χλευάζω τινα, σκώπτειν, καταμωκάομαι.
Subscribo, ὑπογράφω, ὑποσημαίνομαι, συγκατατίθημι.
Subscriptio, ὑπογραφή, ὑποσημείωσις.
Subsellia, ἕδραι· τὰ βάθρα.
Subsequor, ἐφέπομαι, ἐπακολυθέω τινι.
Subservio, ὑποδρήσω, ὑποδιακονῶ.
Subsideo, sedeo, ὑποκαθίζω, ὑφίζαμαι, ὑφεδρεύω.
Subsidiarius, ἐπικυρικός.
Subsidium, ἐπικυρία, βοήθεια.
Subsido, pessum eo, ὑποκαθέζω.
Subsigno, ὑποσημειόω, κατασημαίνομαι.
Subsisto, ὑφίζαμαι, μένω, ἀντέχω.
Subsolanus, ἀπηλιώτης.
Substantia, ὑπόστασις, οὐσία, ὑποκείμενον· pro facultatibus, τὰ ὄντα, οὐσία.
Substantialis, ὑπαρκτικός.
Substerno, -is, ὑποστρώννυμι.
Substituo, ἀντικαθίστημι, ὑφίστημι.
Substitutio, ὑποκατάστασις.
Substo, ὑφίζαμαι.
Substramen, substratus, -ûs, ὑπόστρωμα.
Substringo, καταστέλλω.
Subsum, ὑπάρχω, ὑπείκω.
Subtegmen, κρόκη.
Subtendo, ὑποτείνω.
Subter, ὑπένερθε, ὑποκάτωθεν, ὑπὸ, κάτω.
Subterfugio, ὑπαλύομαι, ὑπεκφεύγω· subterfugere laborem, φεύγειν τὸν πόνον, ὑπαλύσκω, ὑπεκκλίνω.
Subterlabor, ὑπολισθαίνω.
Subterraneus, κατάγειος, καταχθόνιος, ὑπόγειος.
Subtexo, καθυφαίνω, προσίθημι.
Subtilis, λεπτός, λεπτομερής.
Subtilitas, λεπτομέρεια, ἀγχινοια.
Subtilitèr, λεπτῶς.
Subtilitèr differere, λεπτολογεῖν.
Subtraho, ὑπεξάγω, ὑποσέλλομαι.
Subtristis, ὑπολυπρός.
Subtus, ὑπένερθε, κάτω, ὑποκάτω.
Subucula, ὑποχίτων, χιτωνίσκος.
Subvectio, ἀνακομιδή.
Subveho, ὑποκομίζω, ἀνάγω, ἀναφέρω.
Subvenio, βοηθέω τινι, συλλαμβάνω σοι, ἐπικυρέω τινι.
Subvereor, εὐλαβέομαι.
Subversio, ἀνατροπή, καταστροφή.
Subverto, καθαιρέω, καταστρέφω, καταβάλλω, ἀνατρέπω.
Subula, ῥαφίον, κεντήριον.
Subulcus, ὑφορβός, ὑφόσκος.
Subvolo, ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι.
Suburbanus, ὁ ἄστει παρακείμενος.
Suburbium, προάστειον.
Succedaneus, διάδοχος, ἄνταυδρος.
Succedo, ὑποδύομαι, διαδέχομαι περιουσίαν τινός, in bonis alicui succedo; ἐκδέχομαι· successit ex animi sententiâ, ὑπῆκόε μοι τὸ πρᾶγμα.
Succendo, ὑποκαίω, ὑφάπτω.
Succenseo, ἀγανακτέω πρός τινα, χαλεπαίνω τινι, ὀργὴν ἔχω ἐπί τινα.
Succenturiatus, ὑποταχθείς.
Succenturio, ἐπιλαγχάνω.
Successio, διαδοχὴ, διάδεξις.
Successivè, ἐκ διαδοχῆς.
Successor, διάδοχος, διαδεξάμενος.
Successus, τύχη. εὐπραγία, εὐτυχία.
Succidia, ταριχεία.
Succido, ὑποτέμνω, ὑποκόπτω.
Succinctè, ἐπὶ κεφαλαίῳ, συντόμως.
Succinctus, διεζωσμένος, σύντομος.
Succingo, ὑποζώννυμι.
Succino, ὑπάδω.
Succinum, ἤλεκτρον.
Succisivis horis, ἐν παρέργῳ μέρει.
Succosus, χυλώδης, πολύχυλος.
Succresco, ὑποφύομαι.
Succubus, ὑπόκοιτος.
Succumbo, ἀπολέγομαι, ὑπόκειμαί τινι, ὑποκατακλίνομαί τινι· ἡτᾶσθαι ἔρωτος. succumbere amori: ὑποπίπτω.
Succurro, βοηθέω τινι, ἐπικυρέω, ἐξαρκέω, ἀμύνω σοι· pro in mente venire, ὑπέρχεσθαί τινί τι.
Succus, χυλὸς, χυμὸς, χυλίσμα.
Succutio, ὑποσείω.
Sudarium, σουδάριον, ῥινόμακτρον.
Sudatorium, τὸ πυριατήριον, ὑποκαυστόν.
Sudes, κάμαξ, δρύφακτος.
Sudo, ἱδρόω.
Sudor, ἱδρὼς, ἐφίδρωσις.
sine Sudore, ἀνιδρωτί.
Sudum, -i, τὸ αἴθριον, εὐημερία.
Suesco, ἐθίζομαι.
Suffero, ὑποφέρω, ὑφίζαμαι, πάσχω, ἀνέχω, ὑπομένω.
Sufficiens, αὐτάρκης, ἱκανός.
Sufficienter, ἀποχρωντως, ἀρκούντως.
Sufficientia, αὐτάρκεια, ἱκανότης.
Sufficio, ἀρκεῖ μοι ταῦτα, hæc mihi satis sunt, ἐξαρκεῖ τινι· pro subministrare, ἐπαρκεῖν· pro substituere, ὑφίζαναί τινα, ἀντικαθίστημι.
Suffico, προσερείδω, προσηλόω.
Suffio, θυμιάω, ὑποθυμιάω.
Suffitus, θυμίαμα, θυμίασις.
Sufflamen, -inis, ὁ ἐποχλευς.
Sufflamino, ἐποχλεύω.
Sufflo, φυσάω, ῥιπίζω.
Suffocatio, ἡ πνιξ, ἀπόπνιξις, ἀγχόνη.
Suffoco, -as, πνίγω, ἐμπνίγω.
Suffodio, ὑπορύττω.
Suffossio, ὑπομυχή.
Suffragatio, ψηφορορία, ψῆφος.
Suffragium, ὁ ψῆφος, ψηφοφορία, γνώμη, χειροτονεία.
Suffragium ferre, ψῆφον τίθεσθαι, ἐπιφέρειν ψῆφον.
Suffragor, ψηφοφορέω, ψηφίζομαί σοι, χειροτονέω.
Suffulcio, ὑπερείδω.
Suffundo, ὑποχέω, καταχέω.
Suffundor pudore, καταδύσωπῶ.

Suffuror,

Suffuror, διακλέπτω, ὑφαρπάζω.
Suffusio, ὑπόχυσις.
Suggero, *ſuppedito*, ἐπαρκέω, συμβάλλω τινὶ λόγον, alicui verba : ὑπομνῆσαι τινά τι, ὑποτίθεμαι.
Suggeſtus, βῆμα, ἀκροατήριον.
Sugillatio, ὑτωπιασμὸς, ὕβρισμός.
Sugillatus, ὑπώπιος, ὑπωπιασθείς.
Sugillo, ὑπωπιάζω, *pro* contumeliâ afficio: καθυβρίζω τινὰ, λοιδορέω, βλασφημέω.
Sugo, θηλάζω, μυζέω, & -άω, ἀθέλγω.
Sui, *gen.* ἑαυτοῦ.
Sui juris eſſe, ἑαυτοῦ εἶναι, αὐτεξούσιος.
Suile, ὁ συφεός.
Suillus, ὁ ὕειος· ὕειον κρέας, ſuilla caro.
Sulcatim, κατ' αὔλακας.
Sulco, αὐλακίζω, αὐλοκίζω.
Sulcus, αὔλαξ.
Sulphur, θεῖον, θεάφειον, θέειον.
Sulphureus, θειώδης.
Sum, εἰμὶ, ὑπάρχω, τυγχάνω, πέλομαι.
Sum ejus ingenii, οὕτως ἔχω, οὕτω πέφυκα.
Sumen, ἧπαρ, ἐπιγάστριον.
Summa, κορυφὴ τοῦ λόγου, τὸ κεφάλαιον.
Summatim, ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν τι, ὥστε ὅλον εἰπεῖν.
Summè, εἰς τὰ μάλιστα.
Summitas, ἄκρα, ὑπεροχή.
Summoperè, μάλιστα.
Summoveo, ἀποκινέω.
Summum bonum, τὸ πέρας τῶν ἀγαθῶν.
ad Summum, τὸ μεγιστον, τὸ σύμπαν.
Summum, τὸ ἄκρον.
Summus, ἔσχατος, ὑπέρτατος, ὕψιστος.
Sumo, -is, λαμβάνω, αἴρεω· *pro* arrogo: ἀπονέμω ἐμαυτῷ· *pro* eligo, αἱρεῖσθαι, ἐκλέγειν.
Sumptio, λῆμμα, λῆψις.
Sumptuosè, δαπανηρῶς.
Sumptuoſitas, πολυτέλεια.
Sumptuoſus, δαπανηρὸς, πολυτελής.
Sumptus, -ûs, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Sumptus facere, δαπανᾶν.
Suo, ῥάπτω, ἀκέομαι.
Suo more, κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ.
Suo tempore, ἐν δέοντι, καθ' ὥραν, εὐκαίρως.
Supellex, τὰ ἔπιπλα, κατασκευὴ, σκευος.
Super, ἐπὶ, ἐν, *dat.* ὑπὲρ, *acc.* *vel gen.* κατὰ, *cum gen.* *adv.* ὕπερθεν.
Superabilis, ὑπερβατὸς, εὐίκητος.
Superaddo, ἐπιπροσίθημι, προσεμβάλλω.
Superbè, ὑπερηφάνως.
Superbia, ὑπερηφανία, ὑπεροχὴ, ἀλαζονεία, ἀγνωμοσύνη, ἀγερωχία.
Superbiloquentia, μεγαλογορία.
Superbio, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερηφανεύω, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι, τυρόομαι.
Superbus, ὑπερήφανος, ὑπέροχος, ἀλαζὼν, μεγαλοφρονητὴς.
Supercilia contrahere, τὰς ὀφρῦς ἀναστᾶν.
Supercilium, ἐπισκύνιον, ὀφρὺς, *pro* ſuperbia, ὑπερηφανία.
Superemineo, ὑπερέχω.
in Superficie, ἐπιγράβδην.
Superficies, ἐπιπολὴ, ἐπιφάνεια.
Superfluè, περισσῶς.
Superfluitas, περισσεία, περίσσευμα.
Superfluo, πλεονάζω, περισσεύω.
Superfluus, περισσὸς, ὑπέρπλεως.
Superfundo, ἐπιχέω.
Supergredior, ὑπερβαδίζω, ὑπερβαίνω.
Superi, οἱ ἄνωθεν, ἐπουράνιοι.
Superimpono, ὑπερεντίθημι.
Superinduco, ἐπεισάγω.
Superinduo, ἐπενδύω.
Superingero, ἐπεμφορέω.
Superior ſum, πλεονεκτῶ σε τοῦτο, προέχω.
Superior, ἀνώτερος, κρείττων.
Superiore anno, πέρυσι.
Superiore tempore, ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ, ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις.
Supernè, ἄνωθεν.
Supernus, ὑπέρτερος, ὁ.
Supero, ὑπερβαίνω· *pro* vinco, κρατέω τινος, νικαν, ὑπερνικάω. *Item* ſupervivo, περιγίνομαι.
Superpono, ἐπιτίθημι.
Superſcribo, ἐπιγράφω.
Superſcriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Superſedeo, ἐπίχω, παύομαι, διαλείπω.
Superſilio, ὑπεραλλομαι, ὑπερπηδάω.
Superſtes, περιγινόμενος, ἐπιὼν, περιών.
Superſtes ſum, περιλαμβάνομαι, περιλείπομαι, ἐπιζιόω, περιγίνομαι.
Superſtitio, δεισιδαιμονία, ἐθελοθρησκία.
Superſtitioſè, δεισιδαιμονίως.
Superſtitioſus, δεισιδαίμων, δεισίθεος.
Superſtruo, ὑποικοδομέω.
Superſum, ἐπείμι, περιγίνομαι. *Item* περισσεύειν.
Supervacaneum eſt, μάτην ἔστι.
Supervacuus, μάταιος, περισσός.
Supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω.
Superus, ὁ ἄνω, ἄνωθεν.
Supinus, ὕπτιος.
Supparus, περιώμιον.
Suppeditatio, χορηγία, πορισμὸς, ἐπάρκεια.
Suppedito, πορίζω, ἐκπορίζω τι, χορηγέω, ἐπαρκέω, παρέχω, ὑποτίθημι.
Suppetiæ, ἐπικουρία, βοήθεια.
Suppetit, *ſatis eſt*, ἐπαρκεῖ, περιγίνεται.
Suppeto, ἐξαρκέω.
Supplanto, ὑποσκελίζομαι, πτερνίζω.
Supplementum, πλήρωμα, ἐκπλήρωμα.
Suppleo, ἐκπληρόω, ἀναπληθω.
Supplex, ἱκέτης, ἱκετήριος, ἱκέσιος.
Supplicatio, ἱκεσία, ἱκέτευμα.
Supplices preces ad Deum fundere, ἱκετεύειν τὸν Θεόν.
Supplicitèr, ἱκεσίως.
Supplicium, *pro* pœna, τίμημα, ἐπιτίμιον, ζημία.
Supplicium capitis conſtituere, τάττειν ζημίαν θάνατον.
Supplicium de aliquo ſumere, μετέρχεσθαί τινα.
Supplico, ἱκετεύω, γονυπετίω, προσκυνέω, δέομαι, λίσσομαι, ἀντιβολέω.
Supplodo, κατακροτέω, ὑποκροτέω.
Suppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.
Suppoſitio, ὑπόθεσις, ὑποβολή.
Suppoſititius, ὑποβολιμαῖος.

Suppreſſus

Suppreſsâ voce, σιγῇ.
Suppreſſio, ἀπόκρυψις.
Supprimo, *cohibeo*, ἐπέχω, καταςέλλω· *pro* occultare, ἐπικρύπτειν τί.
Suppuratio, ἐμπύησις, ἔμπυημα.
Suppuro, ἐμπυέω, πυόω.
Supputo, *computo*, λογίζομαι.
Supra, *præpoſ.* ὑπὲρ, *acc.* ἐπὶ, παρὰ, *cum gen.* πρὸς, *dat.* *Aliquando eſt adverb.* ἄνω, πρόσθεν.
Supra quam credibile eſt, παρὰ πίςεως.
Supra dictum, ὁ κὴ ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται, προειρημένον.
Supra modum, καθ' ὑπερβολὴν, παρὰ τὴν μετρίαν.
Supra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Supremus, κράτιςος, ὑπέρτατος.
Sura, γαςροκνημία, κνήμη.
Surculus, κλαδίσκος, φρύγανον.
Surdaſter, ὑπόκωφος, δυσήκοος.
Surdeſco, κωφόομαι, ἐκκωφόομαι.
Surditas, κώφωσις, ἀνηκοΐα.
Surdus, κωφὸς, ἀνήκοος.
Surgo, διανίςημι, ἀνίςημι, ἐγείρομαι.
Surreptitius, ὑφαρπαςός.
Surrigo, ἐπαίρω.
Surripio, ὑφαιρέω, ὑφαρπάζω.
Surrogo, ἀντικαθίςαμαι.
Surſum, ἄνω, ἐς τὸ ἄνω.
Surſum deorſum, ἄνω κὴ κάτω.
Surſum verſum, ἐς τὸ ἄνω,
Sus, ſuis, ὑς, σύς.
Suſceptio, ὑπόδεξις, ὑποδοχή.
Suſceptor, ὑποδέξιος, ὑποδοχεύς.
Suſceptum, ἐγχείρημα.
Suſcipere liberos, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
Suſcipio, παραδέχομαι τινα, ἀναιρῶμαι πόλεμον, *bellum*, ἀναλαμβάνομαι, ἐπιχειρεῖν.
Suſcito, ἐγείρω, ἀναζωπυρέω, ἀνίςημι.
Suſpectum eſſe alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπό τινος.
Suſpectum habere aliquem, ὑποπτεύειν τινα.
Suſpectus, ὕποπτος.
Suſpendium, κρέμασις, ἀναςαύρωσις.
Suſpendo, ἀναρτάω, ἀνάπτω, κρεμᾶν τινα ἐκ δένδρου, ex arbore: & *pro* differre rem, ἀναβάλλειν τι ἔς τι.
Suſpenſus, *dubius*, ἐπίδοξος.
Suſpicio, ἀναβλέπω, *pro* admirari, θαυμάζω, ἄγαμαί τινα τ' ἀρετῆς, καταπλήτομαι· *pro* ſuſpectum habere, ὑφορᾶσθαι τινά.
Suſpicio, ὑπόνοια, ὑποψία, ὑπόληψις.
Suſpicioſus, ὑπολητικὸς, ταχύπτοπτος.
Suſpiciosè, ὑπόπτως.
Suſpicor, καταδοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω.
Suſpirioſus, ἀσθματικός.
Suſpirium, ςέναγμα, ςοναχή.
Suſpiro, ςένω ἐπί τινι, propter aliquid: ςενάζω, ςεναχίζομαι.
Suſque deque fero, ἀδιαφορῶ περί τι.
Suſtentaculum, ἔρεισμα, βάσις, ςήριγμα.
Suſtentatio, ὑπομονὴ, ἀποςήριξις.
Suſtento, ἀνέχω· *pro* tolerare, ὑπομένειν· *pro* alere, τρέφειν.
Suſtineo, ἀνέχω· βαςάζω, *idem quod* pati, ὑπομένειν πόνους, labores.
Suſurro, ψιθυρίζω τινί.
Suſurro, -onis, ψίθυρος, ψιθυριςής.
Suſurrus, ψιθυρισμός.
Sutor, ῥάπτης.
Sutrina, σκυτεῖον.
Sutura, ῥαφή.
Suus, ὸς, ἡ, ὸν.
Sycophanta, συκοφάντης, συκολόγος.
Syllaba, συλλαβή.
Syllogiſmus, συλλογισμός.
Sylva, ὕλη, λόχμη. δρυμός.
Sylveſco, ὑλομανέω, ξυλομανεῖν.
Sylveſter, ὑλοεις, ὀρεινός.
Sylvoſus, ὑλώδης, δρυμώδης.
Symbolum, τὸ σύμβολον.
Symmetria, συμμετρία.
Sympathia, συμπάθεια.
Symphonia, συμφωνία.
Symptoma, σύμπτωμα.
Synagoga, συναγωγή.
Synecdoche, συνεκδοχή.
Syncerè, ἀκιβδήλως, ἀκεραίως.
Synceritas, καθαρότης, ἀκεραιότης.
Syncerus, εἰλικρινὴς, ἀνυπόκριτος.
Syngraphum, συγγραφή.
Synodus, συνοδος.
Synopſis, σινοψις.
Syrma, τὸ σύρμα.

T.

TAbanus, ὁ οἶςρος.
Tabefacio, ἐκτήκω, μαραίνω.
Tabella, πινάκιον, πιναξίδιον.
Tabellarius, γραμματοφόρος, ἐπιςολεύς.
Taberna, οἴκημα· *pro* diverſorio, καπηλεῖον.
Tabernaculum, σκήνωμα, σκηνή.
Tabernarius, κάπηλος, ἐργαςηριάρχης.
Tabes, μάρανσις, μαρασμὸς, ὁ φθίσις, φθοὴ, ἀτροφία, τῆξις.
Tabeſco, φθίνω, τήκομαι, μαραίνομαι, ἀτροφῶ, συντήκομαι.
Tabidus, συντηκτικὸς, μαρασμώδης.
Tabificus, φθισικὸς, φθινώδης.
Tabula, πίναξ, πλάξ, σανὶς, δέλτος.
Tabularium, γραμματοφυλάκιον.
Tabulata, σανιδώματα, ὑπερῶα, τά.
Tabum, τὸ λύθρον.
Tacendus, σιωπητέος.
Taceo, σιγάω. σιωπάω, ἡσυχάζω.
Tacitè, σιγῇ, σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἐχεμυθία, ἀφασία, ἀγλωττία, σιωπὴ, σιγή.
Taciturnus, σιωπηρός.
Tacitus, *qui tacet.* ὁ σιωπῶν, σιωπικός· *pro* eo quod tacetùr, σιωπώμενος.
Tactus, ἡ ἁφή.
Tædet, ἄχθομαι, βαρύνομαι.
Tædium, ἀκηδία, ἄχθος, ὁ κόρος.
Tænia, ταινία.
Talaria, τὰ πέδιλα.

Talaris,

Talaris, ποδήρης, πιζοφόρος.
Talea, ξυλάριον, θαλία.
Talentum, τάλαντον.
Talio, -onis, ἡ δι' ἴσων ἀμοιβή.
Talis, -e, τοιοῦτος, τοῖος, τοιόσδε.
Talis, qualis, τοιοῦτος οἷος, τοιοῦτος οἷοσπερ.
Talis ludo, ἀστραγαλίζω.
Talitèr, τοιούτως.
Talitrum, σκανθαρισμὸς, κνηδυλισμός.
Talorum luſus, ἀστραγάλισις.
Talpa, ἀσπάλαξ, σκάλοψ.
Talus, ἀστράγαλος, πεσσός.
Tam, τοσοῦτον, ὅσον ὡς.
Tam quam, τόσον ὅσον, ὅσον ὡς.
Tamdiu, quamdiu, τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον.
Tamdiu, τοσοῦτον χρόνον.
Tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως.
Tametſi, κἂν, καίτοι, εἰ καί.
Tandem, ποτὲ, τελευταῖον.
Tandem tamen, τέλος δὲ ὅν.
Tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι.
Tanquam, ὡσπερανεὶ, ὁμοίως, ὥσπερ.
Tanti quanti, περὶ τοσούτε, περὶ ὅσε.
Tantillum, τηλικόνδε, σμικρὸν ὅσον.
Tantillus, σμικρὸς ὅσος.
Tantiſper donec, μέχρι τοῦ, μέχρις ἄν.
Tanto quanto, τοσούτῳ, ſequente ὅσῳ, vel ὅσῳπερ.
Tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ.
Tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον.
Tantoperè, τηλικοῦτον, οὕτως.
Tantum, μόνον, μόνως.
Tantum abeſt, τοσοῦτε δεῖται.
Tantundem, τοσοῦτον.
Tantus, a, um, τηλικοῦτος, τόσος.
Tantus quantus, τηλικοῦτος τὸ μέγεθος, ὅσος.
Tapes, τάπης, ταπὶς.
Tardè, ὀψὲ, βραδέως, χολαίως.
Tardeſco, βραδύνω, βραδὺς γίγνομαι.
Tardigradus, βραδύπους.
Tarditas, βραδύτης, βραδεία.
Tardiùs, βραδύτερον.
Tardiuſculus, βραδύτερός πως.
Tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω, διατρίβω, ἐγχρονίζω, δηθύνω.
Tardus, ὀκνηρὸς, βραδύς.
Tartareus, ταρτάριος.
Tartarus, Tartara, ὁ τάρταρος, τὰ τάρταρα.
Taurinus, ταύρειος.
Taurus, ταῦρος.
Taxatio, τίμησις, ἀξία. *Item* reprehenſio, ἐπιτίμησις.
Taxo, *reprehendo*, καθάπτομαί τινος· καταμέμφομαί τινα· *pro* æſtimare pretio, τιμᾶν.
Taxus, σμίλαξ.
Tector, κονιάτης.
Tectum, ὄροφος, ὀροφὴ, στέγη, στέγος.
Tectus, a, um, κρυφιος, ἀσαφὴς.
Tecum, μετά σε.
Teda, δᾶς, δαδίον.
Teges, φορμὸς, φορμὶς, ψίαθος.
Tegmen, προβολὴ, σκέπασμα, κάλυμμα.
Tego, καλύπτω, ἐρέφω, στέγω· *pro* abſcondo, κρύπτομαι· *pro* conſervare, ἀσφαλίζειν.
Tegula, κέραμος, πλίνθος.
Tela, ἱστὸς, ὁ ὕφασμα.
Telam ordiri, ἱστουργεῖν, ἱστὸν ἵστασθαι.
extra Teli jactum eſſe, ἔξω βέλους ἐστὼς.
Tellus, γῆ, γαῖα, χθὼν, ἡ.
Telum, βέλος, τὸ τόξευμα, ἀκόντιον.
Temerarius, ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος, τολμηρός.
Temerè, εἰκῇ, ἀπερισκέπτως, ἀβούλως.
Temeritas, προπέτεια, ἀβουλία.
Temero, βεβηλόω, μιαίνω.
Temetum, μέθυ, μέθυσμα.
Temno, καταφρονέω.
Temo, -onis, ῥυμὸς, ἐρμα, ἑλκτήριον, πηδάλιον.
Temperamentum, κράσις, μίξις.
Temperans, σώφρων, μέτριος.
Temperantia, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
Temperatè, σωφρονικῶς.
Temperatus, μέτριος, εὔκρατος, εὐκρατὴς.
Temperies, εὐκρασία.
Tempero, συγκιρνάω, κεράννυμι· *pro* abſtinere, κατέχειν ἑαυτόν.
Tempeſtas, *tempus*, χρόνος, ὥρα· *pro* cœli inquietiore ſtatu, χειμὼν, χειμασία.
Tempeſtivè, εὐκαίρως.
Tempeſtivus, καίριος, εὔκαιρος, ὡραῖος.
Tempeſtuoſus, θυελλώδης.
Templi veſtibulum, πρόναον.
Templum, νεὼς, ἱερόν.
Tempora, οἱ κρόταφοι.
Temporalis, καίριος, χρονικός.
Temporaneus, πρόσκαιρος.
Temporarius, πρόσκαιρος.
Tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρε· ἐπ' ἐμοῦ, meo tempore.
Tempore quodam, ποτὲ χρόνε.
ex Tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν, dicere.
in Tempore, ἐν τῷ δέοντι· ἐν δέοντι.
Tempori ſervio, δοῦλός εἰμι καιροῦ.
Tempus, χρόνος, ὁ καιρὸς, ὁ ὥρα.
Tempus ſuccifivum, παρεργον.
Temulentèr, μεμεθυσμένως, μεθύσως.
Temulentia, οἰνοφλυγία, οἴνωσις, μέθη.
Temulentus, οἰνόφλυξ, -υγος, ὁ οἰνώδης, μέθυσος, οἰνόληπτος.
Tenaciſſimæ memoriæ, μνημονικός.
Tenacitas, σμικρολογία, γλιχιότης.
Tenacitèr, σμικρολόγως.
Tenax, ἐξώδης· *pro* avaro, φειδωλὸς, ῥυπαρὸς, tenax propoſiti, ἰσχυρογνώμων.
Tendere arcum, τόξον ἐντείνεσθαι.
Tendere inſidias, ἐνεδρεύειν.
Tendit eo res, τείνει εἴς τι, vel πρός τι.
Tendicula, παγὶς, ἡ.
Tendo, *extendo*, τείνω, συντείνω· *pro* ire, δίκω.
Tenebræ, σκότος, τὸ σκοτία, ἔρεβος.
Tenebras offundo, ὑποκρύπτω τι· ἀμαυρόω, σκοτίζω.
Tenebricoſus, Tenebroſus, σκοτεινὸς, σκοτώδης.
Tenellus, λίαν ἁπαλὸς, ἁπαλώτερος.
Teneo, ἔχω, αἴρω, καταλαμβάνω τι· κρατέω τι· *pro* poſſidere, κατέχειν.
Teneor, *obligatus ſum*, κατέχομαί τι.

Teneri lege, κρατεῖσθαι ὑπὸ νόμου.
Tener, ἁπαλὸς, ὁ· τρυφερὸς, ὁ.
Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνέχεια.
Tentare pudicitiam alicujus, πειρᾶν γυναῖκα.
Tentatio, πεῖρα, πειρασμός.
Tentator, πειραστὴς, ὁ πειράζων.
Tento, πειράζω, πειράομαί τινος· πεῖραν λαμβάνειν, ἀπόπειραν ποιοῦμαι.
Tentorium, ἡ κλισία, τὸ σκῆνος, σκήνωμα.
Tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
Tenuis, λεπτὸς, μικτὸς, ψιλός· pro paupere, πένης, ἐνδεής.
Tenuitas, λιτότης, πενία, σπανία.
Tenuitèr, λεπτῶς, ψιλῶς.
Tenus, usque ad, μέχρι, genit.
Tepefacio, ἀλεαίνω, θερμαίνω.
Tepeo, χλιαρός εἰμι, ἀλεάζω.
Tepesco, χλιαίνομαι.
Tepiditas, Tepor, χλιαρότης.
Tepidus, χλιαρὸς, ἀλεεινός.
Ter, τρίς.
Ter felix, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Terebra, τέρετρον, τρύπανον, τρυπάνη.
Terebro, τρυπάω, τορέω.
Teredo, τερηδὼν, δὴξ, θρίψ.
Teres, στρογγύλος.
Terga dare, τὰ νῶτα ἐπιστρέφειν.
Tergeminus, τρίδυμος.
Tergiversatio, ἡ τοῦ νώτου στροφή.
Tergiversator, περικάμπτης.
Tergiversor, στρέφομαι, ἀναστέλλεσθαι, ἐντροπαλίζομαι, νωτίζω.
Tergo, -is, σμήχω, ὁμόργνυμι.
à Tergo, ὄπισθεν.
Tergum, ὁ νῶτος, in plur. τὰ νῶτα.
Tergus, -oris, σκύτος, βύρσα, δέρμα.
Terminatio, ὁρισμός.
Termino, περατόω, ὁρίζω, περιγράφω.
Terminus, ὅρος, ὅριον, πέρας,
Ternarius, τριαδικός.
Terni, τρεῖς, σύντρεις.
Tero, consumo, τρίβω, συντρίβω, & -ομαι, τρύχω, ψώχω· terere tempus, διατρίβειν ἔν τινι, χρονοτριβεῖν.
Terra, γῆ, γαῖα, χθών.
Terrâ marique, πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν.
Terra culta, εἰργασμένη γῆ.
Terræ motus, γῆς σεισμός.
Terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χώραν.
Terrarum orbis, ἡ οἰκουμένη.
Terrenus, Terrestris, γαιώδης, ἐπίγειος, ἐπιχθόνιος.
Terreo, φοβέω, δεδίττομαι, ἐκπλήττω τινα, πτοέω, ἐκταράττω.
Terribilis, φοβερὸς, δεινός.
Terriculamenta, φόβητρα, τά.
Terrificus, φοβερὸς, δειματώδης.
Terrigena, βροτὸς, γηγενής.
Territo, δειματόω.
Territorium, ὁ ἀγρὸς. τοπαρχία, χωρίον.
Territus, ἐκπλαγείς, ἐκφοβηθείς.
Terror, φόβος, ὁ· δέος, τὸ· ἔκπληξις.
Terrorem incutere, δέος ἐργάζεσθαί τινι· φόβον πέμπειν.
Tertiana febris, τριταῖος πυρετός.
Tertio, -as, τριτόω, τριτεύω,
Tertius, τρίτος.
Teruncius, τεταρτημόριον.
Teſſera, κύβος, σύμβολον.
Teſſeris luſito, κυβεύω.
Teſta, κέραμος, ὄστρακον.
Teſtaceus, κεράμινος, ὀστράκινος.
Teſtamentarius, ῥαδιουργὸς, διαθηκογράφος.
Teſtamentum, διαθήκη, διάθεσις.
Teſtamentum abolere, ἀφανίζειν διαθήκην,
Teſtamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Teſtem ſubornare, παρασκευάζειν μάρτυρα.
Teſtes citare, ἐπάγεσθαι, ἢ προσκαλέσθαι μάρτυρας.
Teſtes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, παραστῆναι.
Teſticulus, ὀρχίδιον, ὄρχις.
Teſtificor, μαρτύρεω τινι.
Teſtimonium, μαρτυρία, μαρτύριον.
Teſtis, μάρτυρ, μάρτυρος· item ὄρχις.
Teſtor, μαρτυρῶ τινι, μαρτύρομαι· pro ſupplicitèr petere, ἱκετεύω τινὰς θεούς· pro teſtamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Teſtudo, χελώνη, χελύνη.
Teter, βλοσυρὸς, δυσώδης.
Tetrarcha, τετράρχης.
Tetricus, σκυθρωπὸς, σκυθρός.
Texo, ὑφαίνω, διϋφαίνω· pro componere, συμπλέκειν, συγγράφειν.
Textilis, ὑφαντὸς, πλεκτός.
Textor, πλοκεὺς, ἱματιουργὸς, ὑφάντης.
Textrina, ἐργαστήριον.
Textrix, ὑφάντρια.
Textus, a, um, ὑφαντός.
Textus benè, εὔπλοκος.
Textus & Textura, ὕφανσις, συμπλοκὴ, ὕφασμα.
Thalamus, θάλαμος, θαλάμη.
Theatralis, θεατρικός.
Theatrum, τὸ θέατρον.
Thema, θέμα.
Theologia, θεολογία.
Theologus, θεολόγος, ἱεροφάντης.
Thermæ, αἱ θερμαί.
Theſaurum colligo, θησαυρίζω.
Theſaurus, γάζα, θησαυρός.
Thorax, θώραξ
Thuribulum, θυμιατήριον.
Thus, thuris, λιβανός.
Thymum, τὸ θύμον.
Thyrſus, θύρσος.
Tiara, τιάρα, καυσία.
Tiberis, τίβερις.
Tibia, κνήμη· pro inſtrumento muſico, αὐλὸς, δόναξ.
Tibiâ canere, αὐλεῖν.
Tibiale, περικνημὶς, κνημίς.
Tibicen, αὐλητὴς, χοραύλης.
Tignus vel Tignum, ἡ δοκὸς, ἰκρίον.
Tigris, fera, τίγρις.
Tilia, φίλυρα,
Tiliaceus, φιλύρινος.
Timendum eſt, nè, δέος ἐστὶ μὴ· κίνδυνός ἐστι μή.
Timeo, φοβοῦμαι τινὰ: Θεοὺς, Deos: περί τινος, de aliquâ re, ὑπέρ σε, tibi: δειλιάω, δειλιάζω, δίω, περιτρομέω, ὀρρωδέω.
Timidè, φοβερῶς.
Timiditas, Timor, φόβος, ὁ· δέος, τὸ.

Timidus,

Timidus, δειλὸς, φοβερὸς, ἐπιδεής.
Timor me capit, ἔλαβε μὲ δέος.
Tinctus, βαφεὺς, ῥαγεὺς, βαπτιστής.
Tinctura, βαφὴ, βάμμα, χρῶσις.
Tinea, σὴς, βρῶσις.
Tineosus, σητώδης.
Tingo, βάπτω, χρώζω.
Tinnio, κωδωνίζω, ἠχέω, βομβέω.
Tinnitus, κωδωνισμὸς, βόμβος, ἦχος.
Tinnitus aurium, τῶν ὤτων ἦχος, ἢ συριγμός.
Tintinnabulum, κρόταλον, κώδων.
Titillatio, γαργαλισμὸς, γάργαλος.
Titillo, γαργαλίζω, & -ομαι, ὑποκνίζω.
Titio, δαλός.
Titubantèr, παραφόρως, θολερῶς.
Titubantia oris, τραυλισμός.
Titubatio, δόνησις, συγκλόνησις.
Titubo, παραφέρομαι, ὑποσκελίζομαι, τραυλίζω, σφαδάζω.
Titulo carens, ἀνεπίγραφος.
Titulus, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Toga, τήβεννος, ἀμπεχόνη, τήβεννα.
Togam virilem ſumere, ἀνδρεῖον ἱμάτιον ἀναλαμβάνειν, εἰς ἄνδρας ταχθῆναι.
Togati, τηβεννοφόροι.
Tolerabilis, ἀνεκτὸς, φορητὸς, ἀναχέτος, τλητὸς, εὐφόρητος.
Tolerabilitèr, ἀνεκτῶς.
Tolerantia, καρτερία, ἀνοχὴ, ὑπομονὴ, τλῆσις.
Tolero, ὑπομένω, ἀνέχομαι κακὰ, πάσχω τι, τλάω, φέρω, διακαρτερέω.
Tollere de medio, ἐπεξαιρεῖν.
Tollo, αἴρω, ἀναιρέω, ἀποσκευάζομαι.
Tolutim, εὐδρόμως, ἐπιτροχάδην.
Tomentum, γναφάλον.
Tomex, τὸ σπάρτον.
Tomus, τόμος.
Tondeo, κείρω, ξαίνω, πέκω.
Tonitru, βροντὴ, βρῶμος.
Tono, -as, βροντάω.
Tonſilis, καρτός.
Tonſillæ, παρισθμία, ἀντιάδης.
Tonſor, κουρεὺς, κορσεύς.
Tonſtrina, κουρεῖον, κορσωτήριον.
Tonſura, κουρὰ, πέξις.
Tonſus, κουρεὶς, κειροκόμης.
Tonus, τόνος.
Tophus, πῶρος.
Torculare, ληνὸς, πιεστήρ.
Tormentis ſubjicere, παραδοῦναί τινα εἰς βάσανον.
Tormentum, βάσανος, στρέβλη.
Tormina, στρόφοι, δυσεντερία.
Tornator, τορνευτὴς, τορευτής.
Torno, τορνεύω, τορεύω, δινόω,
Tornus, τόρνος, τόρος.
Toroſus, ὁ μυώδης, σαρκώδης.
Torpedo, ὁ νάρκοος, ἡ νάρκη.
Torpeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἀργέω, ναρκάω, κατοκνέω, νωθρύνω.
Torpidus, ναρκώδης, βλακώδης.
Torpor, νάρκη, νάρκωσις, ἀναισθησία.
Torqueo, στρέφω, κάμπτω, περιάγω, κυκλόω, βασανίζω, ὑβρίζειν τινά.
Torques, ἁλύσιον, στρεπτός.
Torrens, χείμαρρος, ὁ χαράδρα.
Torreo, ξηραίνω, σπύγω, φρύγω.
Torridus, ἄνικμος, ἐκκαιόμενος.
Torris, δᾷς, δαλός.
Tortè, ἐστραμμένως, πλαγίως.
Tortor, βασανιστὴς, δημόκοινος.
Tortuoſus, στρεβλὸς, ἑλικοειδής.
Tortus, διεστραμμένος, βασανισθείς.
Torvè inſpicio, ταυρηδὸν βλέπω.
Torus, σίγαι, σιγάδιον· pro eminentia muſculorum, οἱ μυῶνες.
Torvus, ἀγριωπὸς, δεινωπός.
Tonſus, ὠπτημένος, φωχθείς.
Tot, τοσοῦτοι, τόσοι, τόσοιδε.
Tot & quanta, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα.
Tot, quot, τοσοῦτοι, ὅσοιπερ.
Totidem, ἴσοι, ἰσάριθμοι.
Toties, τοσαυτάκις, τοσάκις.
Totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Toto die, ὅλην τὴν ἡμέραν.
in Totum, τὸ πᾶν, πρόπαν, δι' ὅλου.
Totus, ὅλος, ὁλοτελής.
Totus eſt in his, πᾶς ἐστι ἐν τοῖς.
Toxicum, τοξικὸν, φιλτρὸν, φάρμακον.
Trabea, ἁλουργὶς, -ίδος· τήβεννα, περιπόρφυρος.
Trabeatus, ἁλουργίδι, κεκοσμημένος.
Trabs, δοκὸς, ἡ δόκις.
Tractabilis, ἁπτὸς, ψηλαφητὸς, εὐπειθής.
Tractatio, Tractatus, μετακείρησις, ψηλάφησις.
Tractim, ἑλκηδόν.
Tracto, ψηλαφάω, ἐγχειρίζομαι· pro convivio excipere, ὑποδέχεσθαι, διαλαμβάνειν· tractare aliquem humanitèr, φιλανθρώπως χρῆσθαί τινί.
Tractus, ûs, regio, plaga, χώρα, κλίμα· pro ſerpentum progreſſu, σύρμος.
Traditio, παράδοσις.
Traditum eſt, ἱστόρηται.
Trado, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω, pro ſcriptis mandare, & tradere memoriæ, παραδοῦναι γραφῇ, ἱστορεῖν τι.
Traduco, μεταγω· pro vitupero, διαβάλλω.
Traductio, διαγωγή.
Tragicè, τραγικῶς.
Tragicus, τραγικός.
Tragœdia, τραγῳδία.
Tragœdus, τραγῳδός.
Traguia, τὸ ἀκάνθιμα.
Trahо, σύρω, σπάω, ἕλκω· pro ducere, ἄγειν· pro allicere, ἀφελκύειν· pro differre, ἀναβάλλεσθαι.
Trajectio, πόρθμευσις, διάβασις.
Trajicio, διαίρω, πορθμεύω, διάγω· pro tranſeo, περαιοῦσθαι· pro transfigo, διελαύνω.
Trajicio in te culpam, σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν.
Trama, κρόκη.
Trames, τρίβος, τρίβος.
Tranquillè, γαληνῶς, ἡσύχως.
Tranquillitas, εὐθυμία, γαλήνη, εὐδία, νηνεμία, ἀταραξία.
Tranquillo ſum animo, εὐθυμέω, ἀτρεμίζω τὴν ψυχήν.
Tranquillus, de mari, γαληνὸς, νήνεμος, ἀχείμαστος· pro miti, εὔθυμος, ἥσυχος.
Trans, πέραν, πέρα, genit.
Tranſalpinus, ὑπεράλπειος.

Tranſcendo,

Transcendo, ὑπερβαίνω, ὑπερέχω.
Transcribo, μεταγράφω, ἀπογράφω.
Transcriptio, μεταγραφή.
Transcurro, μετατρέχω, διαδραμῶ.
in Transcurru, ἐν παραδρομῇ.
Transenna, κιγκλίς.
per Transennam, *id est*, obiter, ἐν παρόδῳ.
Transeo, μεταβαίνω, διοδεύω, διέξειμι· transire silentio, διαλείπειν τι.
Transfero, μεταφέρω, μετάγω, διαπορθμέω· *pro* interpretari, ἑρμενεύειν.
Transfigo, διελαύνω, διαπείρω.
Transfiguratio, μεταμόρφωσις.
Transfiguro, μεταμορφόω.
Transfodio, διερύτλω, διελαύνω, διαπείρω.
Transformo, μεταμορφόω.
Transfuga, αὐτόμολος.
Transfugio, αὐτομολέω, διαφεύγω.
Transfugium, αὐτομολία.
Transfundo, μεταχέω.
Transgredior, παραβαίνω, μεταβαίνω, ὑπερέχω, ὑπερπηδάω.
Transgreſſio, διάβασις, μετάβασις.
Transigo, διαπράττομαι, διάγω, διατελέω, μετάγω· *pro* controverſias dirimere, ἐκλύειν τὰν ἔριν.
Transilio, ὑπερπηδάω, ὑπεράλλομαι, παραλείπω, ὑπερθορέω.
Tranſitu facilis, εὔπορος, εὔοδος.
Tranſitus, διάβασις, μετάβασις, διέξοδος.
Tranſlata ad verbum, μεθερμηνευόμενα χ' λέξιν.
Tranſlatio, μεταφορὰ, μετάθεσις.
Tranſlatitius, μεταφατικός.
Tranſluceo, διαφαίνω.
Tranſlucidus, διαφανής.
Tranſmarinus, ὑπερθαλάσσιος.
Tranſmigratio, μετοίκησις.
Tranſmigro, μετοικέω, μετοικίζω.
Tranſmiſſio, μετάπεμψις.
Tranſmiſſus, ûs, διάβασις.
Tranſmitto, δίημι, διαπέμπω· *pro* trajicio, διαπορθμεύω.
Tranſmutatio, μετάφασις, ἑτεροίωσις.
Tranſmuto, μεταλλάττω, μετάγω.
Tranſnato, διανήχομαι.
Tranſpono, μετατίθημι, μετάγω.
Tranſporto, διακομίζω.
Tranſtrum, ζυγὸν, σέλμα, θράνος.
Tranſvectio, διακομιδή.
Tranſveho, διακομίζω.
Tranſverſus, a, um, πλάγιος, ἐγκάρσιος.
Tranſvolo, ὑπερίπταμαι, μεταπέτομαι.
Trecenti, τριακόσιοι.
Trecenties, τριακοσιάκις.
Tredecies, τρισκαιδεκάκις.
Tredecim, τρισκαίδεκα.
Tremebundus, περίτρομος.
Tremefacio, ἐκπλήπτω.
Tremendus, φοβερὸς, φρικτέος.
Tremo, tremiſco, τρέμω, τρομέω, ἀμφιτρομέω, ταρβέω.
Tremor, τρόμος, παλμὸς, σεισμός.
Tremulus, τρομώδης, τρομερός.
Trepidatio, φόβος, τρόμος.
Trepidè, ἐντρόμως,
Trepido, τρέμω, φοβοῦμαι, φρίττω.
Trepidus, ὑπόφοβος, περιδεὴς, ἔντρομος.
Tres, τρεῖς.
Tria, τρία.
Triangularis, triangulus, τρίγωνος.
Triangulum, τὸ τρίγωνον.
Tribulis, *ex eâdem tribu*, φυλέτης, συμφυλέτης.
Tribunal, δικαστήριον, βῆμα.
Tribunatus, χιλιαρχία, δημαρχία.
Tribunitia poteſtas, ἡ τ δημάρχων ἐξουσία.
Tribunitius, δημαρχικός.
Tribunus, δήμαρχος.
Tribunus legionis, στρατοπεδάρχης τοῦ τάγματος.
Tribunus plebis, δήμαρχος.
Tribuo, δίδωμι, ἀπονέμω· *pro* imputare, ἀνατίθημί σοι τοῦτο.
Tribus, φυλὴ, ἡ. φρατρία.
per Tribus, κατὰ φυλάς.
Tributarius, ὑπόφορος, ὑποτελής.
Tributum, εἰσφορὰ, φόρος, ὁ· τέλος.
Tributum imponere, εἰσφορὰν προστάττειν.
Tributum ſolvere, φόρον τελεῖν, *vel* εἰσφέρειν.
Triceni, οἱ τριάκοντα.
Tricenteni, τριακόσιοι.
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, τρικέφαλος, τρίκρανος.
Triceſimus, τριακοστός.
Triclinium, τρικλίνιον.
Tridens, τρίαινα.
Triduum, τριημερία.
Triennis, τριετής.
Triennium, τριετία, τριετὴς χρόνος.
Trifariam, τριχᾶ, τριχῶς.
Trigeſimus, τριακοστός.
Triginta, τριάκοντα.
Trimeſtris, τρίμηνος, τριμηνιαῖος.
Trini, τρεῖς, σύντρεις.
Triones, αἱ ἄρκτοι.
Tripartitus, τριμερής.
Triplex, τριπλῆς, τριπλάσιος.
Triplicitèr, διάτριχα, τριχῶς.
Tripudio, χορεύω, περιχορεύω, ὀρχέομαι.
Tripudium, χορεία, χορός.
Tripus, tripes, τρίπους.
Triremis, τριήρης.
Triſtis, σκυθρωπὸς, λυπηρὸς, λυπούμενος· *pro* ſævo, ὠμὸς, δυνός.
Triſtitia, λύπη, ἀηδία, ἀνία.
Triſtitiâ afficio, λυπέω, ἀνιάω.
Triſtor, triſtis ſum, λυπέομαι, ἀθυμέω, ἀχθομαί τινος, & ὑπὲρ τινος.
Tritavus, τρίπαππος.
Triticeus, πύρινος.
Tritici meſſis, πυροτομία.
Triticum, πυρὸς, ὁ.
Trituro, ἀλοάω.
Trivium, τρίοδος.
Triumphalis, θριαμβευτικός.
Triumphator, θριαμβευτής.
Triumpho, θριαμβεύω, πομπεύω.
Triumphum agere, θριαμβεύειν.
Triumphus, θρίαμβος, ὁ,
Triumvir, εἷς τ τριῶν ἀρχόντων.
Triumviratus, ἡ τ τριῶν ἀρχή.
Trochlea, τροχὸς, τροχίλιον.

Trochus,

Trochus, τροχὸς, ὁ ὁμβος.
Trophæum, τρόπαιον.
Trophæum erigere, τρόπαιον αὐτῦ ἱςάναι, de eo.
Tropus, ὁ τρόπος.
Trucidatio, φόνος, ὁ· σφάξις.
Trucido, κατακόπτω, ἀποκτείνυμι, φονεύω, ἀποσφάττω.
Truculentus, ἀπηνὴς, φονικὸς, ὁ.
Trudo, ὠθέω, & -ομαι.
Trulla, τόκος, τύχος, ἀμὶς, ἡ.
Truncatus, ἀποκοπεὶς.
Trunco, μελίζω, ἀποκόπτω, τέμνω.
Truncus, ςέλεχος, κορμός.
Truncus, a, um, κολοβὸς, τ κειρῶν, manibus.
Truſatilis mola, χειρομύλων,
Trutina, πλάςιγξ, τρυτάνη, ζυγὸς, ταθμός.
Trutino, ςαθμάομαί τι, ςαθμίζω.
Trux, ἀπηνὴς, ὠμός.
Tu, σύ.
Tuba, ςάλπιγξ.
Tuber, eris, ὄγκος, οἴδημα,
Tuberculum, ὀγκίδιον, φυμάτιον.
Tubicen, σαλπιγκτὴς.
Tubulus, σωληνίσκος, σιφώνιον.
Tubus, σωλὴν, σίφων.
Tueor, προΐςαμαι, ἀμύνω, φυλάττω, διαςάζω.
Tuguriolum, καλύβιον, οἰκίδιον.
Tugurium, καλύβη, σκηνύδριον.
Tuitio, διαλήρησις, ἀντίληψις.
Tum, τότε.
Tum, cum, μὲν, δέ.
Tum demum, τότε δέ, τέλος.
Tumefacio, ἐξογκόω.
Tumeo, οἰδέω, οἰδαίνω, ὀγκόω· pro ſuperbire, ὀγκᾶσθαι ἐπὶ γένει, ſplendore generis.
Tumeſco, ὀγκώδης γίνομαι, ὀγκόομαι.
Tumidus, ὀγκώδης.
Tumor, οἴδημα, τό· οἴδησις, ὄγκος.
Tumulo, θάπτω, τυμβεύω, ἐνταφιάζω.
Tumultuariò, ἐκ τῦ παρατυχόντος.
Tumultuarius, παρατυχὼν, αὐτοσχέδιος.
Tumultum excitare, θόρυβον ποιεῖν.
Tumultuor, θορυβέω, θορυβέομαι, ταραχὴν ποιῶ.
Tumultuosè, θορυβωδῶς.
Tumultuoſus, θορυβώδης.
Tumultus, θόρυβος, ὁ· ταραχή.
Tumulus, χεώλοφος, λόφος, ὁ· ὄχθος· pro ſepulchro, τάφος.
Tunc, τότε, τηνικαῦτα. ἐν τῷ δέ.
Tunc demum, τότε δὴ, τέλος.
Tundo, κόπτω, ἀλοάω, ἀράσσω.
Tunica, χιτὼν, ῶνος.
Tunicatus, χιτανοφόρος.
Tuo nomine, ὑπὲρ σε. ἀντί σε.
Tuopte Marte, ἐπὶ σεαυτῦ.
Turba, ſeditio, τύρβη, ταραχὴ, θόρυβος· pro multitudine, ὁ ὄχλος, τὸ πλῆθος.
Turbatio, τάραχος, ὄχλησις.
Turbator, ταρακτὴς.
Turbidus, θολερὸς, ὀχληρὸς.
Turbinatus, κωνοειδὴς.
Turbo, ταράττω, διοχλέω. κυκάω.
Turbo, inis, ςρόβιλος, βιμβὶξ, τρέχας· ventus, λαίλαπ.
Turbulentè, ταραχωδῶς.
Turbulentus, θορυβώδης, ταραχώδης.
Turdus, κίχλη, κίχλα.
Turgeo, ὀγκῶμαι, οἰδέω.
Turgeſco, ὀγκῶμαι.
Turgidus, ὀγκώδης.
Turibulum, θυμιατήριον.
Turma, ἴλη, ἡ· ςῖξ, χός.
Turmatim, ἰλαδὸν, ὁμιλαδὸν, κατ' λας.
Turpis, αἰσχρὸς, αἰσχύμων.
Turpiter, αἰσχρῶς.
Turpitudo, αἶσχος, αἰσχρότης, αἰσχύνη, δυσειδεια.
Turpo, αἰσχύνω.
Turris, πύργος.
Turritus, εὐπύργος, πυργοφόρος.
Turtur, τρυχὼν, ὁ.
Tus, λίβανος.
Tuſſio, is, ire, βήττω, χελύττω.
Tuſſis, βὴξ, ὁ.
Tutè, σὺ αὐτός.
Tutela, ἐπιτροπὴ, ἀσφάλεια.
Tutelaris, ἐπιτροπικός.
Tutò, ἐν ἀσφαλεῖ, ἀσφαλῶς.
Tutor, ἀσφαλίζω.
Tutor, oris, ἐπίτροπος.
Tutus, ἀσφαλὴς, ἀκίνδυνος.
Tuus, σὸς, σφωίτερος.
Tympanicus, τυμπανικός.
Tympanizo, τυμπανίζω.
Tympanum, τύμπανον.
Typus, τύπος,
Tyrannicida, τυραννοκτόνος.
Tyrannicidium, τυραννοκτονία.
Tyrannidem invadere, καθάπτεσθ τυραννίδος.
Tyrannis, τυραννὶς, ἶδος.
Tyrannus, τύραννος, μοναρχὴς.
Tyro, νέος ςρατιώτης· pro quovis, qui prima rudimenta ponit, πρωτόπειρος, ἀρχόμενος, πρωτομύςης.
Tyrocinium, πρωτοπειρία, μάθησις.

V.

VAcans, χολάζων, χολαῖος.
Vacat mihi, ἐυχολαὶς ἔχω, χολὴ ἔςι,
Vacatio, ἀτέλεια, χολὴ.
Vacationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν.
Vacca, ἡ βῦς, δαμαλὶς.
Vaccinus, βόειος.
Vacillatio, παραφορά.
Vacillo, παραφέρομαι, σφάλλομαι.
Vaco, χολάζω ἔν τινι, χολὴν ποιῦμαι πρός τι, pro vacuum eſſe, κενὸν εἶναι, vacare culpâ, ἀναίτιον εἶναι.
Vacuitas, κενότης, ἀμοιρία, κένωσις.
Vacuo, κενόω.
Vacuus, κενὸς, διάκενος, ἀργὸς.
Vade, βῆθι, ἴθι, βάσκ' ἴθι.
Vadimonium, ἐγγύη, ἐγγύησις, ὁμηρεία.
Vadimonium deſerere, φυγοδικεῖν.
Vadimonium obire, ἐπὶ τ δίκην ἀπαντᾶν.

Vade,

Vado, -is, ere, βαδίζω πρὸς, βαίνω, εἶμι.
Vador, -aris, κλητεύω, ἀναδέχομαι τὴν δίκην.
Vadoſus, πορώδης, ῥάδιος.
Vadum, πόρος.
Væ, οἰ, ὀαί, φεῦ.
Vafer, πανοῦργος, κακότεχνος.
Vafrè, πανούργως, τεχνικῶς.
Vafrities, πανουργήματα.
Vagabundus, ἀλήτης, πλάνος.
Vagatio, περιφορὰ, πλάνη, ἄλη.
Vagina, θήκη, καλεός.
Vagino, βαΐζω, μυτρίζω, κνύσομαι.
Vagitus, βάϊξις, κλαυθμυρισμός.
Vagor, ἀλάομαι, περιφέρομαι, πλανάομαι, περινοστέω, ἀλαίνω.
Vagus, πλάνης, πλανήτης, πλάνος.
Vah, φεῦ, ἰὼ, βαβαί.
Valdè, λίαν, μάλα, σφόδρα.
Valde benè, εὖ μάλα.
Vale, ἔρρωσο, ὑγίαινε, χαῖρε.
Valedictio, ἀπόταξις.
Valedico, ἀποτάσσομαί τινι, χαίρειν ἐάω, χαίρειν ἔπω.
Valens, ſanus, εὔρωστος, ὑγιὴς, ἐρρωμένος· pro potenti, ἐνεργητικός, ἰσχυρός.
Valeo, ὑγιαίνω, ῥώννυμαι· pro pollere, ἰσχύειν πλεόν· de pretio, ἰσχύειν τάλαντον, τάlentum.
Valetudinarius, νοσώδης, νοσηρός.
Valetudinarius ſum, κακεκτῶ.
Valetudo bona, εὐεξία, ὑγίεια.
Valetudo adverſa, ἀῤῥωστία, νόσος, ἡ.
Validè, ἰσχυρῶς.
Validiſſimè, κρατίστα.
Validiùs, ἰσχυροτέρως.
Validus, εὔρωστος, εὐσθενής.
Vallis, αὐλὼν, τὸ· αὐλὼν, φάραγξ.
Vallo, -as, περιβάλλομαι, περιταφεύω, περιτειχίζω.
Vallum, χάραξ, ὁ· πρόφραγμα.
Valor, -oris, pretium, τιμὴ.
Valva, θύκλις.
Vaneſco, διαλύομαι, ἀφανίζομαι.
Vaniloquentia, σπερμολογία.
Vaniloquus, σπερμολόγος, ματαιολόγος, ψευδολόγος.
Vanitas, μαλαιότης, εἰκαιοσύνη, ψεῦδος, τό.
Vanno, λικμάω, λικμίζω.
Vannus, λίκμος, λικμητήριον.
In Vanum laborare, ματαιοπονεῖν.
Vanus, κενὸς, μάταιος· pro ſtulto, φιλαλάζων· pro mendace, ψευδολόγος.
Vapidus, ἀτμώδης.
Vapor, -oris, ἀτμὸς, ἀτμίς.
Vaporarium, ἀτμιστήριον.
Vaporatio, ἀναθυμίασις.
Vaporo, ἀτμίζω, ἀναθυμιάζω.
Vappa, ἐκτροπίας ἢ ἐξεστηκὼς οἶνος.
Vapulo, τύπτομαι, μαστιγοῦμαι.
Vari, ἴονθοι.
Variatim, πεποικιλμένως.
Variatio, ποικιλία, παράλλαξις.
Varicor, διατείνω, ἢ διίστημι τὰ σκέλη.
Variè, ποικίλως, πολυμερῶς.
Variegatus, ποικίλος.
Varietas, ποικιλία, ποικιλμὸς, πολυειδία.
Vario, diſtinguo, ποικίλλω, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, ſententiam: ἀλλοιῶ, παραλλάττα.
Varius, ποικίλος, πολύχρως, παντοδαπὸς, αἴολος.
Varix, ὁ κιρσός.
Varus, ὁ ῥαιβός.
Vas, vaſis, ἄγγος, ἀγγεῖον, σκεῦος.
Vas, vadis, ἐγγυητὴς, ὅμηρος· vades conſtituere, ἐγγυητὴν καθιστάναι τινι· vades accipere, ὁμήρους ἐγχειρίζειν.
Vaſa colligere, τὰ ἑαυτῶν συσκευάζεσθαι.
Vaſculum, σκευάριον, ἀγγειδιον.
Vaſculum anguſti oris, βομβύλιον.
Vaſtatio, πόρθησις.
Vaſtator, πορθητὴς λυμαντήρ.
Vaſtatrix, λυμάντειρα.
Vaſtatus, a, um, ἐρημωθεὶς, λυμανθεὶς.
Vaſtitas, ὑπερμέγεθος, τὸ· ἀμετρία· item ἐρημία.
Vaſto, πορθμέω, ἀναζάτους ποιῶ, ἐρημέω, λυμαίνω, πέρθω, δῄόω.
Vaſtus, ἀχανὴς, ὑπερμεγέθης· pro deſerto, ἔρημος, ἀναζατος.
Vates, μάντης, μάντις, ὁ· οἰωνοσκόπος.
Vates verus, ἀληθομάντις.
Vaticinium & Vaticinatio, μαντεία, μάντευμα.
Vaticinor, χρησμῳδέω, προφητεύω, μαντεύομαι.
Vaticinus, μαντεῖος, μαντικός.
Uber, fertilis, ἄφθονος, εὔφορος· pro mamma, θαρ, θηλη, μαστός.
Ubero, πιαίνω, γονιμοποιῶ.
Ubertas, εὐτοσία, εὐφορία, εὐθενία.
Ubertim, εὐπόρως.
Ubi, πῦ, ὅπου, ἔνθα· pro poſtquam, ἐπειδὴ, ἐπεί.
Ubi ubi, ὅπου ἄν, ἔνθα ἄν.
Ubicunque, ὅπου ποτὲ, πανταχῆ.
Ubinam, πῦ κῆχος, πῦ γῆς.
Ubique, καθ' ἅπαν, πανταχῆ.
Ubique locorum, πανταχὴ γῆς.
Ubivis, ὁποσουνοῦν, ὁπουποτὲ, πανταχῆ, ὅπου ἄν βούλη.
Udus, ὑγρὸς, ἔφυγρος, ἔφυδρος.
Vecordia, παραφροσύνη. ἄνοια.
Vecors, ἀνόητος, ἄνους, παράφρων.
Vectabulum, ὄχημα.
Vectarius, ὀχημαλικός.
Vectigal, πρόσοδος, πόρος, τέλος.
Vectigal exercere, δασμὸν ἀπάγειν.
Vectigal imponere, φόρον ἢ τέλος ἐπικαλλεῖν.
Vectigal pendere, δασμοφορεῖν.
Vectigalis, ὑποτελὴς, τελεσφόρος.
Vectio, ὄχησις.
Vectis, μοχλὸς, κλεῖθρον, μοχλίον.
Vecto, ἐποχέω.
Vector, ἐπιβάτης.
Vectorius, φορικὸς, ἐπιβατικός.
Vectura, ἀγώγιμον, φορὰ, ἡ.
Vectus, ὀχηθείς.
Vegeto, εὐθαλῆ ποιῶ.
Vegeto corpore eſſe, εὐσωματεῖν.
Vegetus, εὔεξος, εὔρωστος, εὐκίνητος.
Vegrandis, δυσαύξητος.

Veha, ἡ ὁδὸς, ἡ λαοφόρος.
Vehemens, σφοδρὸς, δεινὸς, βίαιος.
Vehementèr, σφόδρα, δεινῶς, ἄγαν.
Vehementes motus animi, βίαια παθήματα.
Vehementia, σφοδρότης, δεινότης.
Vehiculum, ὄχημα, φορεῖον, ἅρμα.
Veho, ὀχέω, κομίζω, βαστάζω.
Vel, ἤτοι, ἢ, εἴτε, εἴτ' οὖν.
Vela contrahere, καθαιρεῖν τὰ ἱστία.
Velamen, κάλυμμα, σκέπασμα.
Velamentum, τὸ κάλυμμα.
Velandus, ἀποκρυπτέος.
Velarium, παραπέτασμα.
Velatura, προκάλυμμα.
Velatus, κεκαλυμμένος.
Veles, ἀψίμαχος.
Velifer, ἱστιοφόρος.
Velificatio, πέτασις ἱστίε.
Velifico, ἱστιοδρομέω.
Velificus, ἱστιοδρομῶν.
Velitaris, γυμνητικός.
Velitatio, ἀκροβολισμὸς, ἀψιμαχία· rixa, λογομαχία.
Velitor, ἀκροβολίζομαι, ἀψιμαχέω· pro rixari, λογομαχεῖν.
Vellicatio, τιλμὸς, λοιδορία.
Vellico, παραπίλλω, ἀποκνίζω· pro accuſare, διασύρεσθαι.
Vello, is, τίλλω, radicitùs, ἐκριζόω.
Vellus, eris, κῶας, κώδιον, μαλλός.
aureum Vellus, χρυσόμαλλον δέρας.
Velo, as, tego, σκεπάζω, καλύπτω· pro veſtire, περιβάλλειν. pro abſcondere, ἀποκρύπτειν.
Velocitas, ταχύτης, ὀξύτης, σφοδρότης.
Velociter, διὰ τάχους, ταχέως, ἐν τάχει.
Velox, ταχὺς, ὠκὺς, ὀξὺς, θοός.
Velum, σκέπασμα, ἱστίον, περιπέτασμα.
Velum dimittere, χαλᾶν ἱστίον.
Veluti, ὡσπερανεὶ, ὥσπερ, ὡς, οἷονπερ.
Veluti, exempli gratiâ, ὅσον, παραδείγματος χάριν.
Vena, φλὲψ, -βός.
Venabulum, προβόλιον, ὑσσὸς, χαῖον.
Venæ argenti, φλέβες αἱ ἀργυρίτιδες.
Venalis, πράσιμος, ὤνιος, ὠνητός.
Venalitèr, ὠνητῶς.
Venam ſeco, φλεβοτομέω.
Venans, θηρεύων.
Venarum ſectio, φλεβοτομία.
Venaticus, θηρευτικὸς, κυνηγετικός.
canis Venaticus, κύων θηρευτικός.
Venatio, ἡ θήρα.
Venatio & aucupium, κυνηγία καὶ ὀρνιθοθήρα.
Venator, ἀγρευτὴς, θηρατής.
Venatorius, θηρευτικός.
Venatrix, κυνηγέτειρα, θηράτειρα.
Venatus, ûs, θήρα.
Vendax, φιλοπράτης.
Vendibilis, τιμαλφὴς, ὠνητός.
Vendico, ἰδιοποιῶμαι, ἀπονέυω τινι τιμὴν, honorem, προσποιέομαι, ἀποδίδωμι ἑκάστῳ τὸ προσῆκον, ſuum cuique tribuo, ἀντιλαμβάνω.
Venditare ſe cuiquam, ἐνδείκνυσθαι ἑαυτόν τινι· χαρίζεσθαι ἑαυτόν.
Venditatio, ἐπίδειξις, ἀλαζονεία.
Venditio, πολὴ, ἀπεμπολὴ, πράσις.
Vendito, ἀπεμπολάω. πωλέω.
Venditor, πωλητὴς, πράτης.
Vendo, is, πωλέω. ὀλίγου τι, parvo pretio: πίπρασκω, ἀποδίδομαί τι.
Venifica, φαρμακὶς, φαρμακεύτρια.
Venificium, γοητεία, φαρμάκευσις.
Venificus, a, um, φαρμακώδης.
Venificus, φαρμακεὺς, γοητικός.
Venenatus, φαρμακώδης, ἰώδης.
Veneno, as, φαρμακεύω.
Veneno aliquem tollere, δηλητηρίοις φάρμακοις ἀπολύειν τινά.
Venenoſus, ἰώδης.
Venenum, φάρμακον, τοξικὸν, δηλητήριον.
Veneo, venedor, πωλοῦμαι, πιπράσκομαι.
Venerabilis, σεβάσμιος διὰ τὴν ἡλικίαν, ætate: αἰδέσιμος, σεμνὸς, ἔνδοξος.
Venerabilitas, τὸ αἰδέσιμον.
Venerabundus, σεβόμενος.
Venerandus, σεβαστέος.
Veneratio, σέβασμα, αἴδεσις.
Venerator, σεβαστὴς.
Veneratus, σεβασθείς.
Venereus, ἀφροδισιαστικός.
Veneror, σέβομαι, αἰσχύνομαι, αἰδέομαι τοὺς φίλους, amicos, θεραπεύω.
Venia, συγγνώμη, ἐξουσία.
Venialis, συγγνώμης, ἄξιος.
Veniam dare alicui, συγγινώσκειν τινι.
Veniam conſequi, συγγνώμης τυγχάνειν.
Veniam meretur, συγγνώμη ἐστί.
Veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖν.
Venio, ἔρχομαι, ἥκει οἴκαθεν, ex domo, ἀφικνέομαι πρὸς τινα, ad aliquem.
Venor, ἀγρεύω, θηράομαι, θηρεύω.
Venoſus, φλεβώδης.
Venter, tris, γαστὴρ, ἡ· κοιλία, λαπάρα.
Venter, imus, ὑπογάστριον.
Ventilabrum, πλύον, λικμητήριον.
Ventilatio, ῥιπισμός.
Ventilator, λικμητής.
Ventilo, λικμάω. καταπνέω.
Ventito, φοιτάω.
Ventoſus, ἀνεμώδης, ἀνεμόεις· pro inflato, κενός.
Ventrale, ἐπιγάστριον.
Ventri deditus, γάστρις, γαστρίδουλος.
Ventricoſus, γαστρώδης. γαστροειδής.
Ventriculus, γαστρίδιον, ἡ ἄνω κοιλία.
Ventroſus, γαστρώδης.
Venturus, ἐλευσόμενος.
Ventus, ἄνεμος, πνεῦμα, ψύχος, αὔτης.
Ventus ſecundus, ἐπίφορος ἄνεμος.
Venula, το φλέβιον.
Venundatio, ἀπεμπόλησις.
Venundo, πωλέων ἀποδίδομαι.
Venus, ἀφροδίτη, κύπρις, κυθέρεια.
Venuſtas, εὐχημοσύνη, κοσμιότης· pro gratia, χαριεντισμός.
Venuſtè, χαριέντως, σεμνῶς.
Venuſto, καλλύνω.
Venuſtus, ἐπαφρόδιτος, χαρίεις.

Veprecula,

Veprecula, τὸ ἀκάνθιον.
Vepres, ἡ ἄκανθα.
Vepretum, ἀκανθών.
Ver, ἔαρ, ατος, τὸ, ἦρ, ρος, τό. Vere, ἐν ἦρι, ἔαρ.
Veracitas, ἀλήθεια.
Veratrum, ἐλλέβορος.
Verax, ἀληθινός.
Verba do, παραλογίζομαι.
Verba facere, ποιεῖσθαι λόγον, διαλέγεσθαι.
Verbalis, ῥηματικός.
Verbaſcum, φλόμος.
Verbena, ὁ περιστερεών, ἡ ἱερὰ βοτάνη.
Verber, is, μάστιξ, αἴκισμα.
Verberatio, ἡ μαστίγωσις, ἡ ῥαβδεία.
Verbero, μαστιγόω, τύπτω, παίω, δέρω.
Verbero, onis, ὁ μαστιγίας, μάσθλης.
Verbi gratiâ, λόγου χάριν.
Verboſè, πολυλόγως.
Verbоſitas, πολυλαλία.
Verboſus, πολυλόγος, πολύμυθος.
Verbum de Verbo, ὑποτολεξεί, κατὰ λέξιν.
Verbum, λέξις, ἔπος, ῥῆμα, λόγος.
Verè, ἀληθῶς.
Verecundè, αἰδημόνως.
Verecundia, αἰδώς, αἴδεσις, αἰσχύνη.
Verecundus, αἰδήμων, αἰδέσιμος.
Veredus, ἵππος, ταχυδρόμος.
Verenda, orum, τὰ αἰδοῖα.
Verendus, αἰδέσιμος, εὐλαβητέος.
Vereor, αἰσχύνομαι ἐμαυτόν, δεδίω, εὐλαβέομαί τι.
Vergiliæ, αἱ πλειάδες.
Vergo, συντείνω, ῥέπω, φέρομαι ἐπί τι.
Veridicus, ἐτυμολόγος.
Verifimilis, εἰκὼς, πιθανός.
Verifimilitèr, πιθανῶς.
Veritas, ἀληθεία.
Veritatis amicus, φιλαλήθης.
Veritus, a, um, αἰδεσάμενος.
Vermibus ſcateo, σκωληκιάω.
Vermiculatio, σκωληκοφαγία.
Vermiculatus, σκωληκωθείς, διαπεποικιλμένος.
Vermiculor, σκωλήκῶμαι.
Vermiculus, σκωλήκιον.
Vermina, στρόφος.
Verminatio, σκωληκίασις.
Vermino, σκωληκιάω.
Verminoſus, σκωληκώδης.
Vermis, σκώληξ.
Verna, æ, οἰκέτρια, οἰκοτραφής.
Vernaculus, οἰκογενὴς, ὁ ἐπιχώριος.
Vernilis, δουλοπρεπής.
Vernilitèr, δουλοπρεπῶς.
Verno, as, ἐαρίζω, ἀναθλαστάνω.
Vernus, ἐαρινὸς, ἠρινὸς, ἠερινός.
Verò, ſanè, μέντοι, δέμην, γάτοι.
Verpus, λεπόδερμος.
Verres, ὁ χοῖρος ἄρρην, ὁ κάπρος.
Verriculum, σαγήνη, γαγγάμη.
Verro, is, traho, ἑλκύω, ἕλκω • pro ſcopis purgo, κορῶ τι, σαρόω.
Verruca, ἀκροχόρδων.
Verrucis infeſtari, μυρμηκιᾶν.
Verrucoſus, ἀκροχορδόνων μεστός. item θυμώδης.
Verſatilis, παλίνδρομος, στρεπτὸς, δινωτός.
Verſatio, δίνωσις, περιστροφή.
Verſicolor, ποικίλος.
Verſiculus, στιχίδιον.
Verſificatio, ἐποποιΐα.
Verſificator, ἐποποιός.
Verſifico, ἐποποιῶ, ραψῳδέω.
Verſio, στροφή.
Verſipellis, ποικιλόμητις.
Verſo, κυκλέω, κυκλοφορῶ, στρέφω • pro volvo, κυλίω • verſari animo, διανοεῖσθαί τι.
Verſor, διατριβῶ ἔν τινι, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, in magnâ paupertate. διάγω, στρέφομαι.
Verſura, στροφὴ, καμπὴ. pro mutatio creditoris, μεταλαγὴ τῆ δανειστῆ.
Verſuram tradere, τόκον ἐκλύειν.
Verſus, carmen, ἔπος, μίτρον.
Verſus, Præpoſitio, πρὸς, cum gen. εἰς, cum acc.
Verſutè, πανούργως.
Verſutia, πανουργία.
Verſutus, πανοῦργος, στρεβλὸς, στροφαῖος, ἀγκυλομήτης, παλίντροπος.
benè Vertat tibi, πρὸς ἀγαθῆ γίγνοιτό σοι.
Vertere in fugam, τρέπειν εἰς φυγήν.
Vertebræ, σπόνδυλος, ἀστράγαλος.
Vertebratus, σπονδυλοειδής.
Vertens, στρέφων.
Vertex, στρόβιλος, δίνη. pars ſumma, κορυφὴ, ἄκρα.
Vertex, capitis, τὸ μεσόκρανον.
Verticillum, τὸ σπονδύλιον.
Vertigine corripi, ἰλιγγιᾶν, σκοτοδινιᾶν.
Vertiginoſus, σκοτωματικός.
Vertigo, ἴλιγξ, περίλιξις, σκότωμα.
Verto, στρέφω, τρέπω.
Veru, ὀβελός.
Vervactum. ὁ νέατος.
Veruculum, ὀβελίσκος.
Vervex, κριὸς ἐκτετμημένος.
Verum, ἀληθὲς, δίκαιον, ἐπιεικές.
Verum dicere, τἀληθῆ λέγειν.
Verùm, γὲ, μὲν, δὲ, καί τοι, ἀλλὰ ὅμως.
Verum, enimverò, ἤ μὲν ἀλλὰ, ἤ γάρ τοι ἀλλά.
Veruntamen, ἤ μὲν δὴ, ἤ μὲν ὅτε.
Verus, ἀληθὴς, ἀκριβὴς, ἔτυμος • pro veridico, ἀληθινός • pro nativus, γνήσιος.
Verutum, ὀβελός.
Veſania, παραφροσύνη, μανία.
Veſanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Veſanus, παράφρων, μανιώδης.
Veſcor, ἐδίω, σιτόποιῦμαι καρπὸν, fructu, ἔδομαι, τρέφομαι.
Veſcor carne, ζωοφαγέω.
Veſcus, a, um, ἐδώδιμος.
Veſica, κύστις, φύση.
Veſpa, ἀνθρήνη.
Veſpera, ἑσπέρα, δείλη.
Veſper, ἑσπερος.
ſub Veſperam, ὑπὸ δείλης.
Veſperaſcit, ἑσπέρα γίνεται.
Veſperi, πρὸς ἑσπέραν, ἑσπέρας.
Veſpertilio, νυκτερίς.
Veſpertinus, ἑσπερινὸς. ἄψιος.
Veſpillo, νεκροφόρος, ἐνταφιαστής.

Veſta,

Veſta, Ἑστία.
Veſtales virgines, ἑστιάδες παρθένοι.
Veſter, ὑμῶν, ὑμέτερος.
Veſtiarium, ἱματιοφυλάκιον.
Veſtiarius, -i, ἱματιοφύλαξ.
Veſtiarius, a, um, ἱματικός.
Veſtibulum, πρόδρομος, προπύλαιον.
Veſtigator, ἰχνευτής.
ℰ Veſtigio, τὸ παραυτίκα, ἐξαπίνης.
Veſtigium, ἴχνος, τὸ ἴχνιον, βῆμα pro cujuſque rei indicio, σημεῖον.
Veſtigo, ἰχνεύω, στοχεύω τι.
Veſtimentum, ἱμάτιον, ἐπίβλημα.
Veſtio, ἱματίζω, ἐνδύω.
Veſtis, ἐσθὴς, ἐσθημὰ, περιβολὴ, ἱμάτιον.
Veſtis pellicea, εἷμα ἔμποιμον.
Veſtis vilis, τρίβων, ῥάκιον, ῥάκωμα.
Veſtitus, ἱματισμὸς, στολισμός.
Veſtitus, a, um, ἱματισμένος.
Veſtras, ὑμιδαπός.
Veteranus, πρεσβύτης.
Veteranus miles, ὁ ἀπεστρατευμένος.
Veterator, παλίμπρατος, πανοῦργος.
Veteratorie, πανούργως.
Veteratorius, πανουργικός.
Veteres, οἱ παλαιοί.
Veterinoſus, λιθαργικός.
Veternus, λήθαργος, καταφορά.
Vetero, -as, γηράσκω.
Vetitum eſt, ἀπείρηται, ἀπερρήθη.
Vetitus, ἀπογορευθείς,
Veto, -as, κωλύω, παραγέλλω.
Vetula, γραῦς, γραῖα, γραιδίον.
Vetulus, γερόντιον.
Vetus, παλαιὸς, ἀρχαῖος, γεραιός.
Veturtas, ἀρχαιότης.
Veturtate confectus, παλαιόμενος, οἶνος, vinum.
Veturtè, παλαιῶς.
Veturtus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Vexatio, κάκωσις, ἐνόχλησις.
Vexator, κακοῦργος, λυμαντήρ.
Vexillarius, σημειοφόρος.
Vexillifer, σημειοφόρος.
Vexillum, σημεῖον.
Vexor, παλαιπωρέω, κακόω τινὰ, περιελαύνω, ἀγιάω, ἐνοχλέω.
Via, ὁδὸς, ἡ, πορεία.
Via publica, ἀμαξιτός.
Viam facere, ὁδοποιεῖν.
Viaticor, ἐφοδιάζομαι.
Viaticum, ἐφόδιον, μεθόδιον.
Viaticum dare, ἐφοδιάζειν τινά.
Viator, ὁδίτης, ὁδοιπόρος.
Viatorius, ὁδοιπόρικος.
Vibex, μώλωψ.
Vibrans, πάλλων.
Vibratus, πεπαλμένος.
Vibro, κραδαίνω, σείω, ἀναπάλλω.
Vicarius, ὁ ἀμοιβαῖος.
Vicatim, κατὰ κώμας.
Vice alterius fungi, ἀντ' ἑτέρου εἶναι.
Vice versâ, ἔμπαλιν, ἀντιστρόφως.
Vicem tuam doleo, ἐπαλγῶ σοῦ, ἀπάχθομαί σε, συναλγεῖν τινι.
Vicenarius, εἰκοσάς.
Viceni, εἴκοσι.
Vicefimus, εἰκοστός.
Vicia, βικία.
Vicies, εἰκοσάκις.
Vicinia, γειτονία, συνοικία.
Vicinior, πλησιαίτερος.
Vicinitas, γειτονίασις, συνοίκησις.
Vicinus, γείτων, σύνοικος.
Vicinus, adj. ὁ ἐγγὺς, ὁ πλησίον.
Vicis, ἀντὶ, gen. ἐν τάξει.
Viciſſim, ἀμοιβαδὸν, ἐναλλαξ, ἐναλλάγὴν.
Viciſſitudo, ἀμοιβὴ, μεταβολή.
Victima, ἱερεῖον, θῦμα, σφαγές.
Victimarius, θύτης.
Victito, σιτέομαι.
Victor, νικητής.
Victoria, νίκη.
Victrix, νικήτειρα.
Victus, νικηθείς.
Victus, -ûs, τροφή.
Viculus, κώμιον.
Vicus, κώμη, ῥύμη.
Vide, ἰδὲ, ἴδε.
Videlicet, ἀμέλει, δηλαδὴ, ἤγουν.
Videndi cauſâ venio, ἔρχομαι θεατής.
Video, βλέπω, ὁράω τι, δέρκω, θεωρέω, ἀποβλέπω εἴς τι, ὄπτομαι τινα.
Videor, βλέπομαι, ὁρῶμαι pro appareo, δοκέω, φαίνομαι.
Videtur mihi, δοκεῖ μοι, ἔοικε. viſum eſt ἔδοξε, ἔοικε, δέδοκται.
Vidua, χήρα, ἡ εὐνὶς.
Viduitas, χηρεία, χήρευσις.
Viduo, χηρόω, ἀποστερέω.
Viduus, χῆρος.
Vieo, ligo, λυγίζω.
Vietor, λυγισμός.
Vietus, πάρετος, μαλακός.
Vigeno, ἀκμάζων.
Vigentes corporibus, εὐσωματοῦντες. Ariſtoph.
Vigeo, ἐπακμάζω, ἡβάω, & ἡβάσκω.
Vigeſimus, εἰκοστός.
Vigil, adj. ἐγρηγορὼς, ἄγρυπνος.
Vigil, ſubſt. φρυρὸς φύλαξ.
Vigilandum, γρηγορητέον.
Vigilans, ὁ ἀγρυπνῶν.
Vigilanter, ἐπιμελῶς, ἐγρηγορότως.
Vigilanter ſe tueri, ἀγρυπνεῖν τῇ ἑαυτῆ φυλακῇ.
Vigilantia & vigilia, ἀγρυπνία, ἐγρήγορσις, φυλακή.
Vigilantius, γρηγορώτερον.
Vigilia, ἡ ἀγρυπνία, νυκτερινὴ φρυρά.
Vigilia urbis, ἡ φυλακὴ τ πόλεως.
Vigilo, ἀγρυπνέω, γρηγορέω.
Viginti, εἴκοσι.
Vigor, ἀκμὴ, ῥώμη, ἰσχὺς, εὐτονία, σθένος.
Vileſco, εὐτελίζομαι, φαυλίζομαι.
Vilipendo, ἐκφαυλίζω, εὐτελίζω, ἐξουθενέω τινα.
Vilis, φαῦλος, εὐτελὴς, ἄτιμος, οὐδενὸς ἄξιος.
Vilitas, εὐτέλεια, εὐωνία, φαυλότης.
Vilitèr, εὐώνως.
Villa, ἔπαυλις, ἐπαύλιον, ἀγροικία.

Villaris, χωρικός.
Villaticus, ἀγροικικός.
Villicatio, ἀγρονομία.
Villico & Villicor, ἀγραυλέω.
Villicus, ἀγρονόμος, αὐλήτης.
Villosus, τριχώδης, τριχωτός.
Villum, *dim.* à vinum, τὸ οἰνάριον.
Villus, θρίξ, λάχνη, τρίχωμα.
Vimen, οἰσύα, ῥιπή, ὁ· λύγος.
Viminalis, λυγώδης.
Vimineus, οἰσυΐνος, λύγινος.
Vinarius, οἰνοπώλης.
Vinarius, *adj.* οἰνηρός. cella vinaria, οἶναν.
Vincibilis, νικητός.
Vincio, *ligo*, δέω, δεσμεύω, δεσμόω.
Vinco, κρατέω, νικάω, ἐπικρατέω τινος, ἡττάω, ὑπερίσχω, κατισχύω, καταπολεμέω.
Vincor, ἡττάομαι μάχῃ, prælio; κρατέομαι, νικάομαι.
Vinctus, δεδεμένος.
Vincula, δεσμωτήριον.
in Vincula conjicere, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, εἰσάγειν, ἀπάγειν, εἴργειν, καταπλείειν, καταθέσθαι,
in Vinculis esse, δεθῆναι, ἐμβληθῆναι εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Vinculum, δεσμός, ὁ.
Vindemia, τρυγητός, ὁ.
Vindemiator, τρυγητής.
Vindemiatorius, τρυγητικός.
Vindemio, τρυγάω, δρέπω.
Vindex, τιμωρός, ἔκδικος.
Vindicare in libertatem, ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν, τινά.
Vindicatio ἐκδίκησις.
Vindiciæ, ἐλευθέρωσις.
Vindico, as, ἐκδικέω σε, τιμωρέω σοι, ἀμύνομαι, *pro* ab injuriâ defendere, ἀπαλλάττειν τινα τῆς συμφορᾶς.
Vindicta, ἄμυνα, ἐκδίκησις. τιμωρία.
Vinea, ἀμπελών, οἰνόπεδον.
Vinatius, ἀμπελινός.
Vinetum, ἀμπελόφυτον.
Vinipotor, οἰνοπότης.
Vinitor, ἀμπελουργός.
Vinitorius, ἀμπελουργικός.
Vino obrutus, καταμεθυσμένος.
Vinolentia, μέθη, οἰνοφλυγία.
Vinolentus, ἄξοινος, πάροινος, οἰνώδης.
Vinosus, οἰνώδης, φίλοινος.
Vinum, οἶνος, ὁ.
Vinum infundo, οἰνοχοέω.
Vinum poto, οἰνοποτέω.
Viola, ἴον.
Violaceus, ἰοειδής.
Violatio, βιασμός, ὕβρισμα.
Violator, βιαστής.
Violatus, βεβιασμένος, βιαθείς.
Violenter, βιαίως, βιαστικῶς.
Violentia, βία.
Violentius, βιαιότερος, βιαστικώτερος, ἀντίξοος, ὄβριμος.
Violo, βιάζομαι, παρανομέω, ὑβρίζω, λωβάομαι.
foedera Violo, τὰς σπονδὰς λύω, παρασπονδέω, τὰς σπονδὰς ἀσεβέω.
Vipera, ἔχις, ἔχιδνα.
Vipereus, ἐχίδνειος.
Viperinus, ἐχιδνεῖος.
Vir, ἀνὴρ, ὁ· φῶς.
Virago, ἀντιάνειρα.
Vireo, χλοάζω, θάλλω.
Vires, ἀλκή, ἰσχύς, δύναμις.
Vires recipio, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν.
Viresco, θαλέθω, θάλλω.
Virga, ῥάβδος.
Virginalis, παρθενικός, ὁ.
Virgineus, παρθενικός.
Virginitas, παρθενία, κορεία.
in Virginitate dego, παρθενεύω.
Virgis cædo, ῥαβδίζω, ῥαπίζω.
Virgo, inis, παρθένος, ἡ· κόρη.
Virgula, ῥαβδίον.
Virgula divina, θεία τύχη.
Virgultum, φρύγανον, ῥάβδιον.
Virguncula, ἡ παῖς, κόρη.
Viribus deficio, ἐξασθενέω.
totis Viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Viridarium, ἀλωή, ἀνθών, ἄλσος.
Viridis, χλωρὸς, εὐθαλής· *pro* florente, ἀκμαστικός.
Viriditas, χλωρότης, θαλεία· *pro* vigore, ἀκμή· *pro* Virili, κατὰ τὸ δυνατόν.
Virilis, ἀνδρικὸς, ἀνδρεῖος.
Virilis toga, ἀνδρεῖον ἱμάτιον.
Virilitas, ἀνδραγαθία, ἀνδρότης.
Viriliter, ἀνδρικῶς.
Viritim, κατ' ἄνδρας.
Virosus, δυσωδης, φίλανδρος.
Virtus, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Virtute præditus, χρηστὸς τὸ ἦθος.
Virtute vivere, κατ' ἀρετὴν ζῆν.
Virulentus, ἰώδης, ἰοβόλος.
Virus, *venenum*, ἰὸν, βρόμος, δυσωδία.
Vis, *violentia*, βία, ἰσχὺς, δύναμις· *pro* multitudine, πλῆθος.
Viscera, σπλάγχνα τὰ, τὰ ἔντερα.
Visceratio, σπλαγχνοτομία.
Visco aves capio, ἰξεύω.
Viscosus, γλοιώδης, ἰξιόεις.
Viscus *vel* -um, ἰξὸς, γλοιός.
Viscus, eris, τὸ ἔντερον.
Visendus, ἐπισκεπτέος.
Visibilis, ὁρατός.
Visio, ἡ ὅρασις, ὄψις.
Visito, πολλάκις ἐπισκέπτομαι.
Viso, ἐπισκέπτομαι.
Visum, ὅραμα, φάσμα.
Visurus, ὀψόμενος.
Visus, ἡ ὄψις, ὅρασις.
Vita, βίος, ζωὴ, βιότος.
Vitâ defungi, ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τοῦ βίου.
Vitæ institutum, βιοτεία.
Vitæ ratio, ἡ τοῦ βίου διαγωγή.
Vita brevis, βραχύβιος, ὁ ἡ.
Vitæ brevitas, βραχυβιότης, ητος, ἡ.
Vitalis, βιάσιμος, βιωτικὸς. βιωτός.
non Vitalis, ἀβίωτος.
Vitam agere, βιοῦν βίον, διαβιῶσαι.
Vitam transigere, βίον διατελεῖν.
Vitatio, ἐκφυγή.

Vitellus, λέκυθος, τὸ ὠχρὸν τῦ ὠοῦ.
Vites putare, ἀμπελουργεῖν.
Vitiare virginem, διακορεῖν τινά.
Vitiatio, διαφθορὰ, φθορά.
Vitiator, φθορεύς.
Vitiatus, διαφθαρείς.
Vitifer, ἀμπελοφόρος.
Vitiligatores, συκοφάνται.
Vitilis, λυγιστικός.
Vitio, καταμύνω τὰς γυναῖκας, φθείρω, λωβάομαι.
Vitio vertere, ἐν αἰτίᾳ ποιεῖσθαι, ψόγον ἠγεῖσθαί τι.
Vitiosè, κακῶς.
Vitiositas, κακία.
Vitiosus, κακὸς, πλημμελὴς, φαῦλος.
Vitis, ἄμπελος, ἡ οἶνη, οἴναρον.
Vitium, vitiositas, κακία, ἁμάρτημα, βλάβη, κακότης.
Vito, εὐλαβοῦμαι, φεύγω τι, ἐκκλίνω.
Vitreus, ὑάλινος.
Vitriarius, ὑαλουργός.
Vitricus, πατρυιὸς, μητρυιός.
Vitrum, ὕαλος, ἡ ὑάλη.
Vitta, ταινία, κεκρύφαλος.
Vittatus, ταινιωθείς.
Vitula, ἡ μόσχος, δαμάλη.
Vitulinus, μόσχειος.
Vitulus, ὁ μόσχος, πόρταξ, δάμαλις, ὁ.
Vituperabilis, ἐπίψογος, μωμητός.
Vituperatio, μέμψις, ἡ ψόγος, ὁ ὕβρις.
Vituperatòr, ψέκτης, κακήγορος.
Vituperio dignus, ψεκτός.
Vituperium, ψόγος.
Vitupero, ψέγω, ἐπιτιμάω, ἐπιπλήττω· διαμεμφομαί τινα τ' ἀχαριστίας.
Vivacitas, μακροβιότης, εὐζωΐα.
Vivarium, ζωηρεῖον, ζωοτροφεῖον.
Vivax, μακρόβιος, ζωτικός.
Vivendum eſt, βιωτέον.
Viverra, ἡ ἰκτίς.
Vividus, ἀκμαῖος, ζωτικός.
Vivifico, ζωοποιέω.
Vivificus, ζωοφόρος, ὁ ϗ ἡ· ζωαρκής.
Vivo, βιόω, βιοτεύω, ζάω.
Vivus, ζωὸς, ὁ ζῶν, ἔμψυχος.
Vix, μόγις, μόλις, τελευταῖον.
Vix tandem, μόλις, τελευταῖον.
Ulceratio, ἕλκωμα, ἕλκωσις.
Ulcero, ἑλκόω, ἑλκοποιέω.
Ulceroſus, ἑλκώδης.
Ulciſcor, ἐκδικῶ σε, te: τιμωρέω, vel τιμωροῦμαί σοι, injuriam tibi factam.
Ulcus, -eris, ἕλκος.
Uliginoſus, ἕνικμος.
Uligo, ἰκμὰς, ἰκμασία.
Ullus, τίς.
Ulmus, πτελέα.
Ulna, ὠλένη, ἀγκάλη, ὀργυιά.
in Ulnas capio, ἐναγκαλίζομαι.
Ulterior, προσώτερος, ὁ πέραν.
Ulterius, ἐπέκεινα, περαιτέρω.
Ultimè, ἐσχάτως.
Ultimùm, τὸ ἔσχατον.
Ultimus, ὕστατος, ἔσχατος, νεώτατος.
Ultio, ἐκδίκησις, τιμωρία, ἀμύνη.

Ultor, τιμωρὸς, ἔκδικος.
Ultra, πέραν & πέρα, πόρρω, genit.
Ultra decorum, παρὰ τὸ πρεπῶδες, πέρα τῦ δέοντος.
Ultra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Ultrix, τιμωρητική.
Ultro, inſuper, προσέτι· pro ſponte, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἑκόντι.
Ultroneus, ἐθελοντὴς, ὁ· ἑκών.
Ululatus, ὁλολυγμός.
Ululo, ὁλολύζω.
Umbella, σκιάδιον.
Umbilicus, ὀμφαλός.
Umbo, ὀμφάλιον.
Umbra, σκιὰ, σκίασμα, τὸ.
Umbraculum, σκηνὴ, σκέπασμα.
Umbræ, αἱ ψυχαί.
Umbratilis, σκιαρὸς, ἐπίσκιος.
Umbroſus, σκιαρὸς, ἐπίσκιος.
Unà, ſimul, ἅμα, ὁμῶς, ὁμοῦ.
Unanimis, ὁμόψυχος, ὁμόθυμος.
Unanimitas, ὁμοψυχία, ὁμόνοια.
Unanimitèr, ὁμοθυμαδόν.
Uncia, ὐγία, δωδέκατημόριον τῦ ὅλου.
Uncialis, ὐγαῖος.
Unctio, χρίσις, χρίσμα, ἀλοιφή.
Unctor, ἀλείπτης.
Unctorius, ἀλειπτήριος.
Unctura, ἄλειμμα, χρίσμα.
Unctus, χριστὸς, ἀλληλιμμένος.
Uncus, -i, τὸ ἄγκιστρον, ἡ τρίαινα.
Uncus, *adj.* ἀγκύλος· uncos ungues habens, γαμψώνυκος.
Unda, κῦμα, ῥεῦμα.
Undatim, κυματοειδῶς.
Unde, ὅθεν, ὁπόθεν, ἐξ οὗ.
Unde niſi, πόθεν, ἄλλοθεν ἤ.
Undecim, ἕνδεκα.
Undecimus, ἑνδέκατος.
Undecunque, ὁπόθεν ἄν.
Undeni, οἱ ἕνδεκα.
Undiſonus, πολύφλοισβος.
Undique, πανταχόθεν, ἐν κύκλῳ.
Undoſus, κυματώδης.
Undulatus, κυματοειδής.
Ungo, ἀλείφω, χρίω.
Unguentarius, μυρεψὸς, μυροπώλης.
Unguentum, μύρον, μύραμα, χρίσμα.
Ungues reſecare, ἐξονυχίζειν.
Unguiculus, τὸ ὀνύχιον· à teneris unguiculis, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων.
Unguis, ὄνυξ· ad unguem tenere, ἀκριβῶς, ἐξεπίσασθαι· ad unguem factus, ἀκριβής.
Ungula, ὁπλή.
Unicè, μόνως.
Unicolor, ὁμόχροος.
Unicornis, μονόκερως.
Unicus, μόνος, μοναδικός.
Unigenitus, μονογενής.
Unio, ὁ μαργαρίτης.
Unio, -is, -ire, ἑνόω.
Unitas, μονὰς, ἕνωσις.
Univerſalis, καθολικὸς, ὁλικός.
Univerſè, καθόλυ, ἐν κύκλῳ, σύνολον.
Univerſitas, τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν.
Univerſus, σύμπας, ἅπαξάπας.

Unius,

Unius causâ, παρ' ἕν.
Uniusmodi, μονοειδὴς.
Uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, μιᾷ γνώμῃ.
Unquam, ποτέ.
Unus, εἷς· *pro* solus μόνος.
Unus & alter, εἷς ἢ δύο.
Unusquisque, πᾶς ἕκαστος, εἷς ἕκαστος.
Vobiscum, σὺν ὑμῖν.
Vocabulum, λέξις, ὄνομα.
Vocalis, φωνήεις.
Vocandus, κλητέος.
Vocatio, κλῆσις.
Vocativus, κλητικός.
Vocator, κλήτωρ.
Vocatus, κληθείς.
Vociferans, κράζων, βοῶν.
Vociferatio, κραυγὴ, βοή.
Vociferor, κράζω, βοάω, ἀλαλάζω.
Vocito, ὀνομάζω.
Voco, καλέω, φωνέω· ad cœnam vocare, εἰς τὸ δεῖπνον παραγγέλλειν. *Lucian.*
Vocula, λεξίδιον.
Vola, θέναρ, κοτύλη, γύαλον.
Volatilis, πτηνὸς, πτερόεις.
Volatus, πτῆμα, πτῆσις, ποτή.
Volens, ἑκὼν, βουλομένου.
Volo, -as, ἵπτομαι, πέτομαι.
Volo, vis, βούλομαι, θέλω, ἐθέλω.
Volubilis, ἐπίτροχος, εὔστροφος. δινητός.
Volubilitas, τὸ εὔστροφον, ἡ εὐτροχία.
Volubiliter, εὐστρόφως.
Volucer, πετεινὸς, πτερόεις· *pro* velox, ταχὺς, ὠκύς.
Volucris, ὄρνεον, τὸ πτηνὸν, πετεινόν.
Volumen, σύνταγμα, βιβλίον.
Voluntariè, ἑκόντι, ἑκουσίως.
Voluntarius, ἑκὼν, ἑκούσιος.
Voluntas, βούλη, θέλημα, βούλημα.
Volvo, *verso*, κυλίω, κυλίζω· *pro* cogitare animo, ἐξετάζειν.
Volupè, ἡδὺ, τερπνόν.
Voluptarius, τερπνὸς, φιλήδονος.
Voluptas, ἡδονὴ, τέρψις, τερπνότης.
Voluptates corporis, αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.
Voluptatibus deditus, ταῖς ἡδοναῖς προσκρτημένος.
Voluptates sectari, φιλήδειν.
Voluptatibus se dedere, ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς.
Voluptuosus, φιλήδονος.
Volutabrum, κυλίστρα, κύλισμα.
Volutatim, διὰ κυλίσματος.
Volutatio, κύλισμα,
Voluto, στρέφω, κυλινδέω· *pro* accuratè perpendo, ἐξετάζω.
Vomer, vomeris, ὑνις, αὐλάκα, ὀφνίς.
Vomica, ἀπόστημα.
Vomito, πολλάκις ἐμῶ.
Vomitus, ἔμετος, ἐξέρευγμα.
Vomo, ἐμέω, *accus.* ἐξερεύγομαι.
Voracitas, πολυφαγία.
Voraginosus, βαραθρώδης.
Vorago, βάραθρον, χάσμα.
Vorax, πολυφάγος, παμφάγος.
Voro, -as, βρώσκω, καταφάγω.

Vos, ὑμεῖς.
Vota persolvere, εὐχὰς ἀποτελεῖν.
Voti compos, κατατυχὼν, ὁ, *genit.*
Voti non compotem fieri, ἀποτυγχάνειν ἐλπίδος.
Votivus, εὐκτός.
pro Voto succedere, κατὰ γνώμην προχωρεῖν.
Votum, εὐχὴ, εὐχωλὴ, ἀρά.
Votum facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι.
Vox, φωνή.
Upilio, ποιμήν.
Upupa, ἔποψ.
Urbanè, ἀστείως.
Urbanitas, ἀστεισμὸς, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Urbicus & Urbanus, ἀστεῖος· *pro* facetus, χαρίεις, εὐτράπελος.
Urbs, ἄστυ, πόλις, ἡ.
Urceolus, τὸ κεράμιον.
Urceus, κέραμος, κεράμιον.
Uredo, ἐρυσίβη, καυθμός.
Ureter, οὐρητήρ.
Urgens, ἐπείγων.
Urgeo, ἐπείγω, ἐπαναγκάζω, ἐπισπέρχω.
Urigo, καῦσις.
Urino, οὖρον.
Urinæ difficultas, στραγγουρία.
Urinam non facere, δυσουρία ἐνέχεσθαι.
Urinator, κυβιστὴρ, κολυμβητής.
Urinor, κυβιστάω, κολυμβάνω.
Urinum ovum, οὔριον ὠὸν, *quod & ὑπηέμιον & ζεφύριον.*
Urna, κάλπη, καλπίς.
Urna mortuorum, σορὸς, ἡ.
Urnula, καλπίδιον.
Uro, φλέγω, καίω· *pro* cruciare, περικαίειν.
Ursinus, ἄρκτειος.
Ursus, ἄρκτος, ὁ ἡ ἡ.
Urtica, κνάλήφη, κνίδη.
Urus, οὖρος.
Usitatè, εἰθισμένως.
Usitatus, εἰθισμένος.
Uspiam, ποῦ.
Usquam, ποῦ.
Usque, ἄχρι, μέχρι, ἕως, ἕως ἄν.
Usque ad hoc tempus, μέχρι τοῦ νῦν.
Usque adeò, οὕτως, οὕτωσι.
Usque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου.
Usque eo, παρὰ τοσοῦτον, οὕτως.
Usquequaque, πάντη, πάντως.
Usquequo, ἕως οὗ, εἰσοτε.
Ustio, καῦσις.
Ustor, ἐμπρησής.
Ustulo, καίω, καυτηριάζω.
Ustus, κεκαυμένος.
Usucapio, χρήσει ἰδιοποῦμαι.
Usura, χρησις· item ὁ τόκος, ὁ δανεισμός.
Usurarius, δανεισής.
Usurpatio, ἰδιοποίησις.
Usurpo, λαμβάνω, χράομαι.
Usurus, χρησόμενος.
Usus, a, um, χρησάμενος.
Usus, -ûs, χρῆσις, χρεία.
Usus postulat, χρεία ὑπαγορεύει.
Usus fructus, ἐκκάρπωσις.

Ut, ὥστε, ὅπως, ἵνα.
Ut, *pro* poſtquam, ἐπεί.
Ut, *pro* ſicuti, καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.
Ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν.
Ut brevitèr dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.
Ut par eſt, ὡς τὸ εἰκὸς, κατὰ τὸ προσῆκον.
Ut eſt apud Platonem, κατὰ Πλάτωνα.
Ut eſt in proverbio, τὸ τῦ λόγυ, ὥσπερ ἡ παροιμία.
Ut aiunt, ὡς λόγος, ὡς ἂν ἔποι τίς.
Ut fama eſt, ὡς λόγος.
Ut plurimum, ὡς τὰ πολλὰ, ὡς τὸ πολύ.
Ut ſolet fieri, ὡς ἔχει.
Ut mihi videtur, ὡς ἐμοῖ δοκεῖ.
Utcunque, ὡς ἔτυχεν ὅπως δή.
Utendum accipere, χρήσεσθαι.
Utendum dare, χρῆσαι, κιχράω.
Utenſile, τὰ χρειώδη· σκεῦος· ἔπιπλα.
Uter, utris, ἀσκὸς, ἄσκωμα.
Uter, a, um, πότερος, ὁπότερος.
Uterina ſoror, ὁμομήτρια.
Uterinus frater, ὁμομήτριος.
Uternam, πότερος, γάρ.
Uterque, ἑκάτερος ἡμῶν, noſtrûm.
Utervis, ὁποτεροσῦν.
Uterum ferre, κυεῖν, ἐν γαστρὶ ἔχειν.
Uterus, μήτρα, ὑστέρα, δελφύς.
Uti, ut, ὡς, ὥσπερ.
Utilis, ὠφελὴς, ὠφέλιμος, χρήσιμος, εὔχρηστος, ὀνήσιμος, σύμφορος.
Utilis ſum, ὠφελέω, acc, συμφέρω σοι.
Utilitas, ὠφέλεια, εὐχρηςία, χρηςότης, ὄφελος, τὸ λυσιτέλεια.
Utilitatem capere ex re aliquâ, ὠφελεῖσθαι ἀπό τινος.
Utilitèr, εὖ, χρηςῶς, συμφερόντως.
Utinam, αἴτε, εἴτε, ὡς ante ὤφελες, &c. *cum infinitivo.*
Utique certè, ἆρα, γέμην δήπυ.
Utor, χραομαι, uti aliquo familiaritèr, χρῆσθαί τινι· προσομιλεῖν τινι· συνδιαλέγεσθαι.
Utpote, οἷα δή· οἱονεί.
Utriculus, ἀσκίδιον.
Utrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
Utrobique, ἑκατέρωσε, ἀμφοτέρωθε.
Utroque, ἑκατέρωσε.
Utrum, an, ἄυτε, εἴτε, πότερον.
Utrum, nec ne, πότερον, ἢ μή.
Uva, ςαφυλή.
Uveus, ςαφύλινος.
Uvidus, ὑγρός.
Uvifer, ςαφυληφόρος.
Vulgari linguâ uti, ἰδιωτεύεσθαι.
Vulgaris, ὁ τυχὼν, δημώδης, ἰδιωτικός.
Vulgaritèr, κοινῶς, τυχόντως.
Vulgator, διαφημιςής.
Vulgatus, δημοσιευθείς.
Vulgo, -as, διαφημίζω, διαθρυλλῦμαι, δημοσιεύω.
Vulgò, κοινῇ, πανδήμει, πάνδημον.
Vulgus, οἱ πολλοί· τὸ πλῆθος.
Vulnera obligare, τραύματα ἐπιδῆσαι.
Vulnerarius, τραυματικὸς, ἰατρός.
Vulnerarius, a, um, τραυματικός.
Vulneratio, τὸ τραῦμα, ἡ τρῶσις.

Vulneratus, τρωθείς.
Vulnero, τιτρώσκω τινα.
Vulnificus, τρωτικός.
Vulnus, -eris, τραῦμα, τὸ.
Vulnus recens & vetus, τραῦμα νέον καὶ χρόνιον.
Vulnus infligo, εἰσφέρω τὴν πληγήν.
Vulpecula, ἀλωπήκιον.
Vulpes, ἀλώπηξ, κερδώ, ἡ.
Vulpinor, ἀλωπεκίζω.
Vulpinus, κερδῶος.
Vulſura, τὸ τίλμα, ὁ τιλμός.
Vulſus, τίλιλμένος.
Vultuoſus, προσωπώδης, σεμνοπρόσωπος.
Vultur, γὺψ, ὁ.
Vulturinus, a, um, γύπειος.
Vulturnus, ὁ εὖρος.
Vultus, βλέμμα, πρόσωπον, ὤψ.
Vulva, μήτρα, δελφὺς, ὑστέρα.
Uxor, γυνὴ, ἄκοιτις, ἄλοχος, ἡ.
Uxorcula, γυναικάριον.
Uxorem ducere, γαμεῖν, γαμεῖν γυναῖκα, λαβεῖν γυναῖκα.
Uxorem repudiare, ἀποπέμπειν γυναῖκα.
Uxorius, γυναικεῖος· *pro* eo qui uxori nimis inſervit, γυναικίας, ου, ὁ.
Uxorius ſio, γυναικοκρατέομαι.

X.

XAnthus, ξάνθος.
Xeniolum, ξένιον μικρόν.
Xenium, τὸ ξένιον.
Xenodochium, ξενοδοχεῖον.
Xerampelinæ veſtes, ξηραμπέλινα χιτῶνες.
Xiphias, ξιφίας.
Xylinum, ξύλινον.
Xylinus, ξύλινος.
Xylobalſamum, ξυλοβάλσαμον.
Xylophagus, ξυλοφάγος.
Xyſticus, ξυςικός.
Xyſton, -i, τὸ ξυςὸν, ἡ παράδρομίς.
Xyſtus, *idem.*

Z.

ZEA, ζειὰ, ᾶς, ἡ.
Zelo, -as, & Zelor, -aris, -atus ſum, ζηλόω.
Zelotes, ζηλωτής.
Zelotypia, ζηλοτυπία.
Zelotypus, ζηλότυπος.
Zelus, ζῆλος.
Zephyrius, ὁ ζεφύριος.
Zephyrus, ζέφυρος.

Zeugma,

Zeugma, ζεῦγμα,
Zingiber, *vel* Zingiberi & Zingiberis, ἡ γιγγίβερις, τὸ γιγγίβερι.
Zizanium, ζιζάνιον.
Ziziphæ, τὰ ζίζιφα.
Zodiacus, ζωδιακός.
Zona, ζώνη.
Zonam ſolvere, ζώνην λύειν.
Zonarius, ζωνιοπλόκος.
ſector Zonarius, ζωνιοτόμος, βαλαντιοτόμος.
Zonula, τὸ ζώνιον.
Zoographia, ζωγραφία.
Zoographus, ζωγράφος.
Zoophthalmus, ζωόφθαλμος.
Zoophyta, ζωόφυτα.
Zoſter, ὁ ζωστὴρ, -ῆρος.
Zythum, τὸ ζυθόν. *item*
Zythus, ὁ ζυθός.

ΤΕΛΟΣ.

ΓΝΩΜΑΙ

Ἑλληνικαὶ Βραχεῖαι,

Ῥωμαϊστὶ μεθερμηνευόμεναι.

Πάσας τῆς Ἑλλάδος φωνῆς λέξεις πρωτογενεῖς ὁπωσοῦν συλλαβοῦσαι, ἵνα πάντα τῆς Ἑλλάδος ῥήματα τοῖς νεωτέροις εὐμαθέστερα γίνεται, καὶ εἰς τὴν μνήμην ἀκριβέστερον τιθῆται.

ΚΕΦ. ά.

Θεὸς, Θεοσέβεια, καὶ λατρευταὶ αὐτοῦ. Ἐθελοθρησκεία, Οὐρανὸς, Ἀστέρες.

Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποίει Θεόν.
Ἕτοιμος ἀεὶ εὐσεβῶν μόσσυν ὁ Χριστός.
Ἅγιοι ἐν χορῷ ἁγίων ἀγάλλονται.
Σφαῖρα ὁ κόσμος εἴκει.
Χωρὶς ἀγκύλης τόξον, καὶ ἄνευ ἐλπίδος ἦτορ, ὁμοίως πράττουσι.
Ὅπα Διὸς οὐκ ἀλέγουσι Φῆνακες.
Θεοῦ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος.
Καὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει πόνος.
Ῥῆμα θεῖον κανὼν βίου.
Ὃν φιλεῖ Θεὸς, θνήσκει νέος.
Αἴθρον οἱ ἀστέρες μηνύουσι.
Μάκαρα ἀθρεῖν αἰῶνα δῶρόν ἐστι τοῦ ἐν ὕψει ναίοντος.
Εἴ Θεόν τις ἀνὴρ ἔλπεταί τι λαθέμεν ἔρδων ἁμαρτάνει.
Οἴαξ τοῦ βίου ὁ νόμος Θεοῦ.
Τοῦ ἅγους χῶρος ἐν νάῳ.
Εὐχαὶ ἀγεραύχων φέα ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
Νέφος φρενὸς αὐγὴ ἁγίας γραφῆς δίει.

Πίστεώς ἐστιν ἔρκος ἡ σφραγίς.
Ὁ αἰτῶν δόμῳ λήψεται.
Ψεύδει πολλάκις Ὠρίων τοὺς ναύτας.
Οὐδὲ ὁ Ζεὺς ὗσὶ ὕων πάντας ἀνδάνει, οὐδ' ἀνέχων.
Ἐν ἄλσει τῆς πίστεως νάβλα καὶ νᾶρον.
Χόνδρος τῆς πίστεως πανταχῇ βλαστάνει.
Τοῦ Θεοῦ δεξιὰ διάπαξ ἀσπίδι ἀλίγκια.
Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς τὰς τῆς σωτηρίας πηγάς.
Τὸ διστάζειν ἐχθρὸς πίστεως.
Χηραμοὺς καὶ ἦτρον τῆς χθονὸς διέρχεται ἀλέα.
Μυούμενοι βίου ἁγιότητα λαμβάνουσι.
Τοῦτο δρᾶε, καὶ μάκαρ ἔσῃ.
Εὐχὰς τοῖς θεοῖς οὐ βόας θύε.
Ἑκὼν ὁ ἄκρος τοῦ δεινὰ ταλαίνης ἐπίκουρός ἐστι.
Ὀξὺς Θεοῦ ὀφθαλμὸς εἰς πάντ' ὁρᾶν.
Οὐχ ἅδει τοῦ δαίμονος οὖασιν τὸ θρησκεύειν.

Πρότυπος,

BREVES

Sententiæ Græcæ,

Latinè explicatæ.

Quibus omnia Græcæ linguæ primitiva quocunque modo incluſa comprehenduntur, ut eò faciliùs omnes Græcæ linguæ radices à junioribus ediſci, eóque tenaciùs memoriæ infigi poſſint.

CAP. I.

Deus, Cultus, & Cultores ejus: Superſtitio, Cœlum, Stellæ, &c.

INitium omnium & finem facito Deum.
Paratum ſemper piorum propugnaculum Chriſtus eſt.
Sancti in cœtu ſanctorum exultant.
Sphæræ mundus ſimilis eſt.
Arcus ſine telo, & cor ſine ſpe, idem præſtant.
Dei vocem impoſtores non curant.
Deo dante, nihil nocet invidia;
Et non dante, nihil proficit labor.
Verbum divinum regula vitæ eſt.
Quem amat Deus, moritur adoleſcens.
Aëris ſerenitatem ſtellæ indicant.
Videre vitam beatum donum eſt altiſſimi.
Quod ſi Deum vir aliquis ſperat latere facientem aliquid, fallitur.
Gubernaculum vitæ lex Dei eſt.
Venerationis locus in templo eſt.
Superborum preces fœtor in conſpectu Dei.
Nubem mentis ſplendor ſacrarum literarum expellit.
Septum fidei eſt ſigillum.
Qui petit domo excipiet.
Fallit ſæpiſſimè nautas Orion.
Ipſe Jupiter neque pluens omnibus placet, neque abſtinens.
In luco Fidei nablia ſunt & odoramentum.
Germinat ubique granum fidei.
In totum dextra Dei ſcuto ſimilis eſt.
Scrutamini ſcripturas ſalutis fontes.
Inimica fidei dubitatio eſt.
Cavernas & imum terræ ventrem calor ſolis penetrat.
Initiati vitæ ſanctitatem amplectuntur.
Hoc age, & eris beatus.
Preces Diis, non boves offer.
Sponte ſummus periclitanti auxiliatur.
Acutus Dei oculus eſt ad omnia videndum.
Non placet auribus Dei ſuperſtitioſus cultus.

Breves Sententiæ Græcæ Latinè explicatæ.

Πότνιος ὁ Ζεὺς τὰς τῶν μερόπων πραπίδας κυβερνᾷ.
Venerandus ille Jupiter præcordia hominum gubernat.

Ἵλητι τοῖς ταπεινοῖς ὁ Σωτὴρ, καὶ ὀλύμπιᾳ
Propitius eſt humilibus Salvator, & cœli
αὐτοῖς θύραν ἀνοίγει.
ipſis januam aperit.

Οὐδεὶς ἁμαρτάνει περὶ τοῦ ἀλιτεῖν, πλὴν ὁ
Nemo de peccatis angitur, niſi qui indiget
ἀπορῶν τοῦ ἐλέου.
miſericordiâ.

Οὐδεὶς ἀγαθὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ.
Nemo bonus niſi Deus,

Οὐ μὰψ ὀμόσει ὁ Θεός.
Non fruſtrà jurabit Deus.

Μετὰ θάμβους νήθεοι ἀκούσιν ὀμφῆς.
Cum ſtupore adoleſcentes divinam audiunt vocem.

Πλατὺς ὁ κόσμος Θεὸν οὐ δέχεται.
Amplus mundus Deum non capit.

Οὐ τὰ κάτω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονεῖν δεῖ.
Non ea quæ infrà ſunt, ſapere oportet, ſed quæ ſuprà.

Ἶρις οὐκ ἔστι μήνεως Ζηνὸς σημεῖον.
Non eſt iræ Jovis indicium arcus cœleſtis.

Ἀγαθότητος κρήνη μῦθος Ζηνὸς ὑψίστου.
Bonitatis fons eſt verbum Jovis altiſſimi.

Διὸς ὄπιν αἰδέεσθαι δεῖ.
Dei vultum revereri oportet.

Ῥαδίως ὁ Ζεὺς ἀγήνορα κάρφει.
Jupiter facilè arefacit ſuperbum.

Σόους ἐκ ᾅδεος ἄντρα θνητοὺς ἔσπασεν ὁ Σωτήρ.
Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.

Χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.
Pabulum animarum eſt ſermo divinus.

ΚΕΦ. β'.

CAP. II.

Ἀρετὴ, Κακία, Ἀγαθοὶ, Κακοί.

Virtus, Vitium, Boni, Mali.

Κτείνει μερόπων γένος ὄλλειν πουηρία.
Ut perdat hominum genus properat malitia.

Ζῆλος ζῆλόν ἐστι τίκτων.
Æmulatio æmulationem parit.

Κελαρύζει φαῦλος τὴν συνείδησιν κεντούμενος.
Murmurat improbus conſcientiâ tactus.

Ἰασπίδα καὶ ἄργυρον ἀρετὴ νικᾷ.
Iaſpidem & argentum ſuperat virtus.

Ἀβρότη, ἔρως καὶ οἶνος, μεγάλων πημάτων αἰτίαι.
Nox, amor & vinum magnorum malorum cauſæ ſunt.

Μυρία κρύπτει κακὰ μυχὸς.
Infinita occultat mala intimus receſſus.

Σκιτάλους ἀλέξει ἀκινάκης.
Acinaces viles depellit homines.

Κακῶς ποιήσας αἰεί τι μύνεται.
Qui malè fecit, ſemper aliquid prætendit.

Νωθρμέως κρίνει συνείδησις κακή.
Indeſinenter judicat mala conſcientia.

Οὐκ ἔστι ταὐτὸ λεῖον καὶ χέρσον.
Non eadem res lævis & aſpera eſt.

Οὐ δέρκουσι αἴγλην οἱ κακοί.
Splendorem non vident improbi.

Φεῦγε τοὺς φαγομένους ἐλέφαντα.
Fuge illos qui elephantem deglutiunt.

Στέφει τιμῶντας αὐτὴν ἀρετή.
Coronat virtus cultores ſuos.

Πολλοὶ μὲν τὸ ὀρθὸν, γαυσὸν ποιοῦσι, ὀλίγοι δ' ἐναντίον.
Multi quidem rectum quod eſt, curvum faciunt, ſed pauci contrà.

Καὶ φαύλοις καλαθοῖς ἄστυ ἀγαθὰς οἴγει.
Urbs vicos tàm malis quàm bonis aperit.

Ἀφελεῖς πέλεσθαι ὀφείλομεν.
Simplices nos & integros eſſe decet.

Στρηνὴς ἐπ' ἀρετὴν οἶμος πολλοὺς πλάσει.
Aſpera ad virtutem via multos perterrefacit.

Θεσμὸς, συνείδησιν δίγει.
Lex conſcientiam tangit.

Μὰψ πολλὰ μεμπτέος μύνεται.
Fruſtrà multa prætendit reus.

Παῖδες παίζουσι καρύοις, γέροντες δ' ὅρκοις.
Pueri ludunt nucibus, ſenes verò juramentis.

ΚΕΦ. γ'.

CAP. III.

Σοφία, Ἐπιστήμη, Τέχνη, Ἄγνοια.

Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.

Ἐν σκότῳ πλίσσων πόδας σφάλλει, καὶ πλάνην ἕπεται.
In tenebris ambulans pedes offendit, & errorem ſequitur.

Ἀγροὺς καὶ πόλεας, σοφίη, καὶ νῆα κυβερνᾷ.
Agros civitates, ſapientia, & navem gubernat.

Τὸ σκαμὰ πταίειν ὄλισθον φέρει.
Crebrò impingere lapſûs indicium eſt.

Μητίδα ἀπόκρυφον μὴ γύνῃ χέε.
Conſilium arcanum mulieri nè aperias.

Περὶ τοῦ Ἰλίου ἱστορίαν Ἰλιὰς Ὁμήρου ἔχει.
Ilias Homeri de Trojâ hiſtoriam continet.

Λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τέχνη.
Portus infelicitatis ars eſt mortalibus.

Φίλη ταῖς Μούσαις ἠὼς.
Aurora Muſis amica.

Οἱ πολλοὶ νόμον τὸ ἔθος ποιοῦσι.
Vulgus conſuetudinem pro lege habet.

Θήγει φρένα τὸ ἡδὺ τεχνῶν.
Incitat mentem ipſa artium dulcedo.

Ὀλίγη ὁμιλία καὶ φωτὸς καὶ τοῦ ζόφου.
Exigua eſt conſuetudo inter lucem & tenebras.

Εἰς ὁδὸν ἀλύοντα ἄγε.
Errantem in viam reducito.

Ὕδωρ ἄντλει μάφος.
Stultus aquam colat.

Ἀργύρῳ

Ἀργύρῳ στερόμενοι ἴαμβον ἀλλομεν.
Ἀρύει ὕδωρ κρησέρᾳ, ὁ ἄνευ βίβλου μανθάνων.
Ἀντὶ τῶν γονήων γόητας τίουσι βροτοί.

Μαθητὴς προτέρου ὕστερός ἐστιν ὄρθρος.
Διπλᾶ ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.
Βλέπομεν ἐν ὀφθαλμῷ τῷ ἀδελφῷ τὸ κάρφος, ἐν δ' ἰδίῳ ὀφθαλμῷ τὴν δοκὸν οὐ κατανοοῦμεν.
Ῥήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους λυμαίνεται.
Χορδὰς κρέκειν οἶδεν ἀοιδός.
Αὐτὸ χεδὸν πάχυσι μῶκος, μέλεος κὴ μῶλυς.
Μέγα μὲν πνέει ὁ μωρὸς, ἰσχὺς δ' οἱ μικρή.

Ψέγειν ἅπαντες εἴδυσι.
Γραῦς γράσον εὑρίσκει.
Μέλει τῷ μέλποντι οὐ περὶ μετάξης, ἀλλὰ περὶ μέτρων.
Μύρῳ οὐ μῶμος ἢ νόθος ἀλείφεται.
Λώβη ἐστὶν οὐκ ἐλαχίστη, ἐὰν ὁ τὸν μάννον φέρων μανιοᾷ.
Καὶ λίθος πολλάκις σοφίαν σέβει.

Πρίσβυς λεύσσει τὰ πρόσω κὴ ὀπίσω.
Ὁδηγὸς ἐν ὁδῷ δέλτρον.
Χέρρος μὲν πρῶτον εἰς παιδείαν οἶμος, ἀλλ' εἶτα ὁμαλὸς ὑπάρχει.
Οὐ κλυτὸς ῥήτωρ ὁ μογγός.

Ὑγιεῖς πάντας τοὺς νοσοῦντας ἰαόμεθα.
Τὰ ἰδια μελέδαινε.
Πολλοὺς ἔπλαγξε ἄνοια.
Αὐτῷ ὁ βάκχυλος ἄχος ῥάπτει.

Νάρθηξ παιδείας ἐστὶ σκῆπτρον.
Ἀνὴρ ἠλεὸς ἄγχει τορκμένῳ ὁμῷ.
Οὐ σφὶγξ ἄνευ φλοίσβου ἐστί.
Τί βαναύσῳ κὴ σοφῷ;

Φίλυρα γελγίδα ἔχουσα τὰ μέλλοντα λέγει.
Τυφλὸς τυφλὸν ἄγων εἰς βόθρον ἑαυτὸν μετ' αὐτοῦ ῥιπτει.
Τῶν δειλῶν ἀπίχου.
Πώγων τράγῳ μὲν ἐστι, ἀλλ' οὐ νοῦς σοφός.

Ἁμαρτάνει κὴ σοφοῦ σοφώτερος.
Θέσπιν θῆτα κύριος τιμᾷ.

80 Argento destituti mittimus carmen.
Haurit aquam cribro, qui discere vult sine libro.
Parentum loco præstigiatores in honore sunt apud mortales.
Discipulus est prioris posterior dies.
Duplum vident qui didicerunt literas.
85 Festucam in oculo fratris cernimus, in proprio verò ne trabem quidem animadvertimus.
Orator improbus leges subvertit.
Chordas pulsare novit cantor.
Ejusdem fermæ sunt farinæ irrisor, stultus & ignarus.
Magnum quidem spirat stultus, robur verò ipsi parvum.
90 Reprehendere omnes sciunt.
Fatuus fatuum invenit.
Non sericum Poëtæ, sed versus curæ sunt.

Momus aut nothus unguento non ungitur.
Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas gestat, stultè se gerit.
95 Sæpè etiam vile vestimentum sapientiam tegit.
Videt senex ea quæ antè & à tergo sunt.
Dux viæ laterna est.
Aspera quidem primùm ad eruditionem via est, sed posteà fit plana.
Non præclarum agit rhetorem qui obtusâ est voce.

100 Sani omnes ægrotos sanamus.
Propria cures.
Multos errare fecit dementia.
Sibi ipsi stultus ac mulierosus dolorem consuit.
Ferula disciplinæ sceptrum est.
105 Vir stultus vasi perforato similis est.
Non est Sphinx absque tumultu.
Quid commercii habet artifex sedentarius cum homine docto?
Tilia allii caput habens futura prædicit.
Cæcus cæcum ducens in foveam seipsum cum illo præcipitat.
110 Ab ignavis abstine.
Barba quidem hirco est, sed non mens sapiens.
Peccat sapiente & sapientior.
Vaticinum servum dominus honorat.

ΚΕΦ. δ

Σωφροσύνη, Ἀκράτεια, Ἐπιτίκεια, Ἡδονὴ, Ἀλαζόνεια, Ἔδεσμα, τὸ Πόσιμον.

CAP. IV.

Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas, Superbia, Cibus, Potus, &c.

Ἐξ ἁλικος θοίνη νηδὺν μεστοῖ.
Βρέντος μερόπων ὄλλυσι μένος.
Βράζει κοῦρμι ἐν κώμοις, ὅταν τρυφὴ ἡγεῖται.
Οὐ κηλίδας ὁμόρξει κασάλβα.
Ὀλίγα ἅλις τοις μετρίοις ἀρκεῖ.
Κράμβη δὶς ἐφομένη πότμον φέρει.
Ἵνα μὴ μορφὴν ἢ ἐσθῆτας μωρύσωσι αἵται, μορόχθους πάονται.
Τὸ παρὸν ὕδωρ μὴ χέῃς πρὶν ἄλλ' ἔχεις.

EX alicâ confectum epulum ventrem implet.
Perdit genus hominum fastus.
Fervet curmi, quando in commessationibus luxus dominatur.
Non maculas abstergit meretrix.
Pauca abundè mediocribus sufficiunt.
Crambe bis cocta mortem fert.
Ne formam aut vestes fœdent turpitèr amati, morochthos habent.
Ne præsentem aquam effundas, priusquam aliam sis adeptus.

Ὥσπερ τὴν κόνιν νότος, οὕτω καὶ φαύλας τρυφὰς κυκλεῖ.
Sicut notus pulverem, ſic luxuries improbos gyrat.

Οὐ τοῖς αἰζηοῖς ἁβρύνειν, ἀλλὰ νηπίοις ἔξεστι.
Ludere non adoleſcentibus, ſed infantibus licet.

Μὴ αἰσχρῶς οἰφεῖν πρέπει.
Non turpiter coire decet.

Μήτε γαμοκλοπέειν μήτ' ἀσελγίαν κύπριν ὀρίνειν.
Ne furtivis nuptiis vaces, nec venerem obſcœnam exerceas.

Δίψει νέκταρ δίψαν, πεῖνάν τε ἄρτος.
Sitim expellit nectar, paniſque famem.

Ἀγέραωχοι ἐν εὐωχίαις ἠλίθιοί εἰσιν.
Superbi homines in conviviis ſtulti ſunt.

Ἥεμοι καὶ ἤπιοι σὺδαμοῦ.
Placidi ac mites nuſquam

Ἐν δὲ τῷ ἠρίῳ τοῖς λοιποῖς ὅμοιοι.
In ſepulchro verò reliquis ſimiles.

Γυναῖκα αἰδὼς, οὐ κομμὸς κάζει.
Verecundia mulierem non color fucatus ornat.

Εἴτις ἐν εἰλαπίνῃ πολὺ πλεῖστον πίνῃ μέθυ, καὶ φῶτα ἄλλον κελεύῃ, πασῶν ἄξιος ἀρετῶν κρίνεται.
Si quis in convivio plurimos evacuare calices poſſit, & alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute cenſetur.

Ἀντὶ τῆς βορᾶς γάλα ἀθέλγει τὸ βρέφος.
Pro cibo lac fugit infans.

Τὰ ἐμούμενα αὖ χναύει κύων.
Evomita iterum vorat canis.

Ἄρτος καὶ ζύθος τοῦ βίου χιλὸς εἰσιν.
Panis & cereviſia ſunt vitæ pabulum.

Ἀδάλε μὴ γένοιτο ἀδρὸς μοιχὸς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.
Utinam non ſit in toto terrarum orbe effœminatus aliquis adulter.

Ἄωτα εἰ μὴ ἄει γλυκὺ, θρῆνος ἁμαλοῖς φέρει.
Niſi ſuavitèr ſpirent flores, luctum mollibus afferunt.

Νώγαλα μὴ πᾶς τένδει.
Non quivis ſuavia comedit edulia.

Πορφύραν ἐνδάμενος ὁ πένης αὐτοῦ ἀμνησεῖ.
Purpurâ indutus pauper ſui ipſius immemor eſt.

Ψωλὸς ἐσι, οὐ φάγεται κρέας.
Apella eſt, non veſcitur carne.

Βάκχιε βλύζει κόνδυ λυκίῳ.
Vino Bacchi poculum manat.

Μάει νῆσις λιμὸν δίειν.
Famem jejunus nimiùm expellere cupit.

Ὄργια ἐκ παλαιοῦ ἐν ὄρεσι καὶ ἄγκεσι ἐγένετο.
Sacra Liberi in montibus olim & vallibus facta ſunt.

Γλυκαίνει λιμὸς κυάμους.
Fabas indulcat fames.

Ἀγαθὸν τὸ νήφειν, οὐ τὸ κραιπαλᾶν.
Melius eſt ſobrium eſſe quàm crapulari.

Οὖθαρ ὄψον τοῖς βρέφεσιν ὀρέγει.
Uber infantibus opſonium præbet.

Κείρουσι μίσκοις κύνες.
Devorant canes rejectamenta cœnarum.

Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσιν ἄνδρας.
Multò plures ſatietas quàm fames perdidit viros.

Μηδὲν ἄγαν.
Nequid nimis.

Σύβαριν σφρογῶσαν ἔτρυε ἡδονή.
Sybarim turgentem voluptas atterebat.

Ἕκαστος ἐν ἰδίῳ κάκει λανθάνει.
Quilibet in propriâ pelle latitat.

Ἄρτος ἐκ κρίμνου ὀλίγην τέρψιν ἔχει.
Panis ex ſarinâ craſſiore exiguam delectationem habet.

Τρυφὴ θορύβων ἀεὶ αἰτία ἐσί.
Luxus ſemper tumultûs cauſa.

Τραχήλου ἀκεῖσθαι νόσον μολοβρός ὐ δύναται.
Colli ſanare morbum guloſus non poteſt.

Ξανθὰ μῆλα ἀρέσκει.
Flava poma placent.

Ἡδονὴ δέλεαρ κακῶν.
Voluptas eſca malorum.

Ἄγυριν εἷς φευγέτω.
Cedat unus multitudini.

Κρωβύλου κόσμος λύγος.
Virga cincinnorum puerorum decor.

Βρύτου καρχήσιον μεσὸν ἄλγη διώκει.
Poculum cereviſiâ plenum dolores expellit.

Ἀλλάντος οὐ γεύσεται ὁ ἀθετῶν δεῖπνον.
Lucanicam non geſtabit, qui cœnam aſpernatur.

Ἀλαὸς γαστὴρ οὐκ ἀλέγει ῥήματα.
Venter cæcus verba non curat.

Κάπρα θὴρ χείριστος ἀκόνῃ δάκρυα σμάει.
Meretrix fera peſſima cote abſtergit lacrymas.

Γλεῦκος καὶ ἀκρίδος κρέας σῖτός εἰσι φέριστος.
Muſtum & cicadæ caro cibus ſunt optimus.

Κολούειν μᾶλλον κόμας, ἢ κομεῖν δεῖ ἄνδρα.
Reſecare comam potiùs quàm nutrire virum decet.

Ἀγάλλει τὸ μὲν δέμας λαῖφος, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδώς.
Ornat corpus quidem veſtis, faciem verò pudor.

Ἄρτων μὲν κορεῖσθαι στόμα, ἀλλ' οὐκ ὀφθαλμοὶ πολλάκις δύνανται.
Os quidem panibus ſatiari, ſed non oculi ſæpiſſimè poſſunt.

Ψωμοῦ ἅρταν παράσιτος ἐλευθερίαν πωλεῖ.
Fruſto panis libertatem vendit paraſitus.

ΚΕΦ. ε'.

CHAP. V.

Δικαιοσύνη, Ἀδικία. Κριτὴς, Θέμις, οἱ Ἄρχοντες, οἱ Ἀρχόμενοι.

Juſtitia, Injuſtitia, Judex, Jus, Magiſtratus, Subditi, &c.

Ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ φαυλοτέροις, ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖθις ἔσσαι, δυσπαλές.
Facile quidem eſt urbem concutere etiam imbecillioribus, ſed in ſedem ſuam rurſum collocare difficile.

Πῆμα,

Πῆμα μὲν ἐνίοτε φέρουσι ἄναϰτες, ἀλλ' οὐ λώβην.
Οὐϰ ἔστι δεσπότης ἄνευ ἀτιμένου.
Ἀνάϰτος ϰαθευδόντος οἱ λαοὶ φρυάττονται.
Γοργοὶ πόδες λῃστῶν
Τόμιον ἥσσων δότω μείζονι.
Ἀρχὴ δ' πόλεως ϰύϐη ἐστί.
Σϰώπλοντι ϲέμϐων ἕπεται.
Θεμέλια θέμιδος ἐν ἀϰαδημίαις ϰεῖται.
Μέλῃ αἰσυμνήτῃ ἀγών.
Μὴ τοῦ μέδειν ἱμειρέτω, λώϐην ταλᾶν μὴ δυνάμενος.
Μηδένα τωθάσῃς.
Μὴ ἀγ-ναϰλει διὰ τ πατέρα ἀπόντα.
Καὶ ϖρὸ ἐϰείνου ἄγνωϲον οὐϰ ἀγάπα.
Εἷς ἐϲτὶ δοῦλος οἰϰίας ὁ δεσπότης.
Διώϰει ϲόδρα δοθιῆνα.
Νάϲαϲει τὴν δίϰην ἀδιϰίᾳ.
Ὃς μύειν οὐϰ εἶδεν οὐδ' ἄρχειν.
Ἀϰολουθησάτω τῷ δεσπότῃ δοῦλος τῇ δ δεσποίνῃ ἄϲϖρα.
Ἀτμένον ϰριθὴν ἀλοῶντα οὐ μίμψου.
Βαλανεὺς ταὐτῷ τῷ πυέλῳ ἀγαθὸν τόν τε ϰαϰὸν λούει.
Ἄϊολον ὁ μάγος μάγγανον σπείρει.
Λίθοι οὐ λίθματός εἰϲι τέϰμαρ.
Ὁ ἄρχων ἀγαθὸς ϰοινὸν ἀγαθόν ἐϲτι.
Αἷ τεχνῶν ϰενῶν! φεῦ δόλων ἀναριθμήτων!
Σπένδει μὲν ὁ ϰαυχώμενος, ἀρχῆς δ μόνος ἐπιθυμεῖ.
Λώϐῃ λώϐην χάζειν ἔξϊϲι.
Αὐϲηρὸς ἀπφὺς βλωμὸν παίδεϲϲι βλίττει.
Οὐ πρέπει ἄναϰτι τὸ ϰλαίειν, οὐδὲ τὸ ϰιάζειν.
Τὸ ξυνὸν, μὴ σὸν μόνον λέγε.
Μὴ ἀδίϰως χρήματα ϰλάου.
Λίτρα διϰαία δίϰην τηρεῖ.

Damnum quidem interdum ferunt reges, fe non calumniam.
Non eſt dominus abſque ſervo.
Rege dormiente populi ſercciunt.
Veloces ſunt latronum pedes.
Det locum ſuperiori inferior.
Magiſtratus civitatis caput eſt.
Cavillatorem ſequitur injurius.
Juſtitiæ fundamenta in academiis ſunt poſita.
Curæ eſt certamen præſidii.
Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
Neminem irridebis.
Ne doleas propter patrem abſentem.
Neque ignotum illi præferas.
Unus eſt ſervus domûs herus.
Dodra furunculum perſequitur.
Juſtitiam injuria premit.
Qui neſcit diſſimulare neſcit regnare.
Dominum ſervus, & dominam ſequatur famula.
Servum triturantem hordeum ne reprehendas.
Balneator in eodem ſolio & probum & improbum lavat.
Varias ſpargit præſtigias præſtigiator.
Ineptiæ non ſunt animi virilis indicium.
Bonus Princeps commune bonum eſt.
O fallaciæ inanes! heu doli innumeri!
Fœdus quidem init jactator, at imperium ſolus affectat.
Injuriâ injuriam cohibere licet.
Auſterus parens pueris buccellam vi aufert.
Neque flere neque lamentari regem decet.
Commune quod eſt, ne tuum ſolum dicas.
Ne injuſtè opes poſſideas.
Libra juſta juſtitiam ſervat.

ΚΕΦ. ϛ'.

Ἀνδρεία, Ἀδυναμία.

Ἀγλαὸν ἥρωα μῶλος οὐδενὸς ϲερεῖ.
Στύλος οἴϰου παῖδες εἰϲὶν ἄῤῥενες.
Ἰχὺς γίγαντος ἐν βραχίονι.
Θωμιζόμενον δὴ παῖς τύπλοιεν.
Οὐδεὶς δειλὸς ϑαῦϰος.
Ὑπὲρ τοῦ βωμοῦ ϰὴ ἑϰάρας μάρναϲο.
Θάρϲος μετανοίας ἔτης.

CAP. VI.

Fortitudo, Imbecillitas.

Illuſtrem heroa bellum nullâ re privat.
Columna domûs filii ſunt mares.
Gigantis robur in brachio eſt.
Funiculis ligatum vel puer verberaret.
Nemo timidus audax eſt.
Pugna pro aris & focis.
Audacia pœnitentiæ comes eſt.

In ſemitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Ἥμισύ μου τέθνηϰε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει,
Σῶσον μου βασιλεῦ μουσιϰὸν ἡμίτονον.
Ἔνθα ϰὴ ἔνθα ἕλϰει ἄϰοντα δυνατός.
Ἴναϲ σώματος ἰχὼρ ϰάμπλει.
Λαῦρον ἔνδον ἔλεγον ὄρει ἄπελος.
Δόρυ ἐν ἀγῶνι μέλη ϰὴ μένος δείϰνυσι.

Οὐϰ ἐϲ πάλην ἀλαζὼν ἧϰεν ἀσϰεῖ.

In ſemitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Corporis una fame premitur, pars altera nulla eſt;
Dimidium ſerva rex miſerate tonum.
Huc illuc trahit invitum potens.
Sanguis crudus, corporis flectit robur.
Multam intus lamentationem uleus excitat.
Membra & animum fortem in certamine haſta oſtendit.
Non in certamine adoleſcentiam exercet jactator.

ΚΕΦ. ζ.

CAP. VII.

Πόνος, Ἀπραξία, Ὕπνος, Ἐπιμέλεια.

Labor, Otium, Somnus, Cura:

Ἔλαφος καὶ λαγωὸς περὶ ταχείας ἐρίζουσι.
Ὁ φεύγων μύλην, ἄλφιτον οὐχ ἁλφί.
Οἱ δαρθάνοντες νεκροῖσιν ὁμοιοί εἰσιν.
Οἷος ἄτρακτος, τοιαύτη ἑλκάστη.
Κακῶς ἐρρώσθε ἐνποιεῖ τὴν ἀλωάν.
Ἡσύχως νυστάζουσιν ἀργοί.
Καὶ ἄτρακτος ὄργανον χρησόν.
Πλὴν ὕπνου οὐδὲν τὰ ὑγιῆ ἄρθρα ἆλγει
Φόρτον βραδεῖ ἐπιτίθετι κάνθωνι.
Σχολὴ γλανίδα δίφει.
Πλάνη βίον τίθησι σαφρονίστερον.
Ὀπάζει τὸ ἀληθὲς ὄναρ.
Φιλέπονον ζῶον μῦρμος.
Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.
Γεωργὸς μὴ λείποι ἀλύην.
Ὄθη τὸ πᾶν.
Οὐκ ἄπαι τύλας καὶ ἥλους αἴρει.
Μόνη ἡ μέλισσα τιθαισάσει.
Καὶ κλῆνος, καὶ ὁ ἀρῶν ἥσυχος ἔσαι ταῖς κυριακαῖς.
Τῶ νίειν ἄστυ νικᾶν οὐ ῥᾴδιον.
Ἡφαίστοῦ ἔργα οὐκ ἄτερ ἤχου.
Σίδηρος καὶ χαλκὸς ταῖς ἁπαφαῖς τῶν χειρῶν ἐντρίβονται.
Πρόβατα καὶ αἶγας φρουτὶς φυλάττει
Οἷας ὁ ποιμὴν ἐσθλὸς ἀγείρει, ἵνα μὴ σκορπίζη αὐτὰς ὁ λύκος.
Σχολὴν θλίβοντα κῦδος κιχεῖ.
Ὅπου μὴ ἔστι τρύγη, ἐκεῖ μὴ ἔστι σαῖς.

Καλῶς οἶκον ὀφέλλει ἀνὴρ ἀοκνος.
Ἄεθλα ἀδρᾶ ἄεθλον ἀδρόν ἐστι.
Τῶν δειλῶν ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγη χάρις.
Χαλεπὸν ἀγοστὸς μύχθον χιάζει.
Διὰ ἀκλῆτ κῆτος λάζεσθαι οὐχ ἅπαντος.
Στάγόνες ὕδατος πέτραν κοιλαίνουσι.
Ἡμέριμνα τὴν καρδίαν ἐθίει, καὶ οὐδὲν ὠφελεῖ.
Ἄνευ ἱδρους καὶ πόνου οὐδὲν πρᾶγμα τέλειον.

Ὅπου πλείων ὁ πόνος, ἐκεῖ, μείζων ἡ ἡδονή.
Μάτην ὁ Σισύφος πέτρον ἀλίει.

CErvus & lupus de pedum celeritate contendunt.
Qui fugit molam, farinam non invenit.
Dormientes mortuis similes sunt.
Qualis fusus, talis colus.
Pessimè colit vineam aper.
Quietè dormiunt otiosi.
Etiam fusus instrumentum utile est.
Præter somnum nihil sanis membris medetur.
Onus segni impone asello.
Excoriat inertem otium.
Peregrinatio vitam reddit molestiorem.
Persequitur veritatem somnium.
Laboriosum animal formica est.
Unusquisque in eo, in quo vocatus est, maneat apud Deum.
Ne linquat agricola lignum, cui stiva infigitur.
Curæ nihil impossibile est.
Non quilibet callum & clavos tollit.
Sola apis mel conficit.
Et jumentum & arator quietus erit diebus dominicis.
Nendo superare civitatem non facile est.
Non absque sonitu fiunt opera Vulcani.
Æs & ferrum manuum contrectationibus atteruntur.
Oves & capras cura custodit.
Congregat oves pastor bonus, ne lupus eas dissipet.
Otiosum dedecus comprehendit
Ubi triticum non est, ibi non est farina triticea aqua subacta.
Egregiè domum juvat vir impiger. [um.
Magnum certamen magnum meretur præmi-
Ab ignavorum consortio abstine, sciens ignavorum exiguam esse gratiam.
Molestum laborem manus recusat.
Non cujusvis est cete in littore capere.
Aquæ guttæ saxa excavant.
Solicitudo cor devorat, & nihil prodest.
Absque sudore & labore nullum opus perfectum est.

Ubi major labor, illic major voluptas.
Frustrà saxum volvit Sisyphus.

ΚΕΦ. η.

CAP. VIII.

Ἔρως, Φιλία, Ἀπέχθεια, Ἔχθρα, Κολακεία, Φθόνος. Ἐλευθεροπρέπεια, Φιλαργυρία.

Amor, Amicitia, Inimicitia, Odium, Adulatio, Invidia, Liberalitas, Avaritia.

Σκάζοντι ὁμιλῶν, καὶτὸς σκάζειν μαθήσεις.
Κειρ χεῖρα νίπει, δάκτυλός τε δάκτυλον.
Ἀγκὰς ἐλεῖν ἔχιν μέλλοντι, ὁ ἐν φρεσὶν ἔχθος τρέφων ὁμοιοῦται.
Φεύγει ἔρωτα μῖσος.
Μὴ φεῦγε ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον.

CLaudicantis conversatione utens, ipse quoque claudicare disces.
Manus manum lavat, & digitus digitum.
Qui odium in præcordiis fovet, viperam amplexuro similis est.
Attenuat odium amorem.
Ne fuge socium in malis constitutum.

Φίλοι

Ἔωλαι συμπεσοῦσαι εὐδουσι.
Ἄρτι ἀνάξιός ἐστιν θώπων.
Μήτε γραῦν ποτὲ τοῖσι κακὴν δίξαιο μολάθροις.
Ξένους πίνηται μὴ παραδράμῃς ἰδών.
Λιτὸν δῶρον, λιτὴ χάρις.
Πενθερὰν νυὸς σιγεῖ.
Νύμφην μισεῖ πενθερά.
Πολλὰ χλευὴ τ' φιλίας δεσμὸν λύει.
Ὅταν ἀσπάζεται ὁ αἰκάλλων, ἀλώπηξ ἐστί.
Στέργει μῦς γαλέην.
Δεῖ τοὺς υἱὸς ἄζειν τοκῆας.
Μητρυιῆς μὴ ψαῦε γε δεύτερα λέκτρα γονῆος.
Ὁ ὄρως φρένας πλέκει.
Λαμβάνει ἄδην, ὁ μναόμενος τῦ κρηγύω.
Εἰσὶ κὴ ζώντων οἱ κόλακες κόρακες
Μάμμα βρέφος ἔτατα φέρβει.
Ἔτης ὑ ψευδὴς ἄγκυρα ἐχυρά.
Χάρις χάριν τίκτει.
Βρόχως τείνει ὁ ἑταῖρος αἰμύλως.
Εὐθέα χρὴ τ ἑταῖρον ἔμεν, κὴ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.
Καλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι.
Χαλεπὸν ᾧ κὴ φιλῆσαι·
Χαλεπώτερον δὲ πάντων,
Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.
Μηδένα φίλον ποιῦ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς πῶς ἔχρη) τοῖς προτέροις φίλοις.

Πτωχὸς πλωχῷ μεγαίρει.
Ὁ νεύσας ὀφείλει.
Σχίζει φιλίαν ἔχθος.
Στέργε ἀδελφὰς, κὴ ου' μητέρος ἄθέτει μέδια.
Μανὴ ἐν χθονὶ ὄρνις ἢ χάρις.
Ὗλα σὺν λύκοις, οἷς ὁμιλεῖς.
Πολλοὶ τραπέζης, ὀλίγοι ἀληθείας φιλοί.

Hesterna gratia dormit.
Cibo indignus est assentator.
Ne anum improbam tuis unquam ædibus recipias.
Hospites pauperes ne negligas cùm videris.
Vile donum, vilis gratia.
Socrum nurus odit.
Flagrat nurus odio socrus.
Multus risus amicitiæ solvit vinculum.
Assentator cùm salutat vulpes est.
Amore felem mus prosequitur.
Venerari parentes liberos decet.
Novercæ ne attingas secundos parentis tui lectos.
Amor mentes nectit.
Abundè accipit solus is, qui beneficii memor est.
Viventium etiam adulatores corvi sunt.
Infantis avia amorem pascit.
Socius fidelis anchora tuta est.
Gratia gratiam parit.
Retia sodalis blandus struit.
Sincerum oportet esse sodalem, & non obliqua animo volvere.
Durum est non amare,
Durum est etiam amare.
Durissimum vero omnium
Non frui re amatâ.
Neminem tibi adjungas amicum, priusquam exploraveris quomodo prioribus amicis sit usus.
Mendicus mendico invidet.
Qui annuit, debet.
Odium amicitiam findit.
Fratres dilige, & matris consilia non aspernare.
Rara avis in terris est gratia.
Ulula cum lupis cum quibus conversaris.
Multi mensæ amici sunt, pauci veritatis.

ΚΕΦ. Ϛ'.

Εὐφροσύνη, Λύπη.

Κ Γ'σσω μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγὶδι δὲ Ζεύς.
Οἱ ναῖται ξένοις, ἡ δὲ πόλις ναῖται.
Μύρτος, ἄλγεα φέρει.
Πόρκῳ ξιφίαν, δελέατι μαρονὰς ἁλιεύω.
Καὶ μὴ κληθεὶς ἱκλιρος ἱκνεῖται.
Ὀλοφυρόμενος παρακλήσεως δεῖται.
Μερίμνας ὁρμιγξ αἴρει.
Ἔρημον ἦθος ὀδύνην αἴξει, ἔτος μινύθει.

Βόστρυχον ἡπίαλος τίλλει.
Τὸ τ' ἀμίλλης κράτος ἀμύμονα ποιεῖ.
Οὐ πάντα τὰ ἕλκη ἀκέσα.
Δίσκοισι τέρποντο κὴ αἰγανέῃσιν ἱέντες.
Στήθεα κρούῦς, κὴ μῦ ἀκουσθήσεται.
Οὐκ ἐᾷ πένθος ἐῆσαι βουλάς.
Θωύσσοντος ἑνὸς, θωύσσει δὴ ἕτερος.

Βλώσκοντος τοῦ κινδύνῳ τὸ γηθεῖν ὄλλυται.
Στήθεος ἀλλάσσει χαρὰν ἀνία.
Μάτην ἰαύει θεωρός.
Καγχάζει, χωλὸς λαγόνα κλάοντος ὀρθοῦ.
Στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν.
Πραπίδας πτίσσει λύπη οἰκεία.

CAP. IX.

Gaudium, Dolor.

HEderâ quidem Bacchus delectatur, capellâ verò Jupiter.
Incolæ hospitibus, ipsa verò urbs incolis.
Myrtus affert dolores.
Reti xiphiam, escâ stultos capio.
Morbus regius etiam non vocatus venit.
Lamentans consolatione indiget.
Curas cithara tollit.
Desertum domicilium dolorem auget, annus (seu tempus) minuit.
Cincinnum febris quotidiana vellicat.
Certaminis robur irreprehensibilem facit.
Non omnia vulnera sunt sanabilia.
Discis delectabantur & jaculis jaculantes.
Pectus pulsa, & flebilis vocula audietur.
Non finit maturare consilia luctus.
Vociferante uno, etiam alter belluino impetu fertur.
Adveniente periculo gaudium perit.
Pectoris immutat gaudium tristitia.
Frustrà tempus terit spectator.
Cachinnatur claudus frangente recto ilia.
Angusta via est quæ ducit ad vitam.
Tundit præcordia dolor intestinus.

Ἡλθον,

Ἠλίθιος ἢ ἄτερ λύρας κελαδοῦ ἅλλεται.
Stultus vel absque lyræ sono saltat.

Χέλυς ἢ χορδαὶ θυμὸν ὀδυρόμενον τέρπουσι.
Oblectant animum doloribus irretitum chelys & fides.

Οὐ καθαίρει ἁμαρτήματα ὁ ἀρνούμενος
Non purgat peccata qui negat.

ΚΕΦ. *ι.*

Ἐλπὶς, Φόβος.

Ὅπλα ἔσθω ὁ δειλός,
Πτοεῖ νηπίους μορμώ.
Φόβον τίκτει φάραγξ.
Οὐρανὸν βροντὴ ἢ εἶαν, θῆράς τε πτοεῖ
Ἐγχύα, παρὰ δ' ἄτη.
Θάλπει χάρις ἐλπίδα ταλανος.
Ῥαδίως δειλοῦς πτοεῖ ψόφος.
Μετὰ τὴν ἑορτὴν ἕξας ἥλιπας οὐ πωλεῖ.
Οὐχ ἅπας φοβεῖται κρέμβαλον κρίζον.
Τυφομένου μελάθρου τοῦ πλησίον ἢ τὸ σὸν κινδυνεύει.
Νεοσσιὰν κλωβὸς σώσει.
Καλύπτειν τὴν νόσον, λυγρόν.

CAP. X.

Spes, Timor.

QUI metuit, arma induat.
Terret strix infantes.
Præcipitium timorem parit.
Cœlum & terram, tonitru, & feras terrefacit.
Sponde, propè est damnum.
Favor fovit spem miseri.
Facilè timidos terret strepitus.
Post festum veniens calceos non venit.
Non quilibet crepitaculum stridens metuit.
Accensâ domo proximi, tua quoque periclitatur.
Attonitum servabit cavea.
Occultare morbum, funestum.

ΚΕΦ. *ια.*

Ἀπήνεια, Φιλανθρωπία.

Ζαφελὴς ζαφιλεῖ καλῶς ὁμιλεῖ.
Ἱκέτου ἱάλμενον οὐδεὶς ἀτᾷ.
Πλατὺν κοπτει αἰθέρα ὁ χολῆς φρηθόμενος.
Σκύνιον θυμοῦ σημεῖον.
Στέρνον κρουνὸς σπλάχνων ὑπάρχει.
Ὀλόπλειν τὰ πρόβατα οὐκ ἐστι σπουδαίου ποιμένος.
Μισεῖ τοὺς ὀδυσσαντας ὁ τοῦ Ὀλυμπιτης.
Κἂν ἀνώγωσί τινες, οὐ δεῖ ἀμύνεσθαι ἀπηνέσι.
Στρῆνος σύρβην ὄρει, μῆνις λύσσαν.
Σκύτος ἔχει σπαραττόμενον κύων δηκτικός.
Τέγριδος ἄλει ἑταιρείαν.
Βλάπτει φ ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.
Σταυρὸς μῖσος κότον τε σέλλει.
Τύραννος αἵσυλοι οὐ λόλων τοῦ σίτου ἀλλ' αἵματος ἀνθρωπίνου χορτάζονται.
Νάνος δειλὰ ἀπειλεῖ.
Ἰκτῖνον τένδων κἀυτὸς ἐκβέσηκλίν.
Παπλαινε, ἢ πρᾶος, ἴσθι ἅμαξαν διφῶν.

Σμηνοῦς βασιλεῖ ἰὸς οὐκ ἔστι, ἢ οὐ στίζει.

Ἐρινὺς αἰνὴ θῶων ἐν κόλπῳ βόει.
Εὐλήρων ἀγωγῆς χαλωμένων φωνρία τέλλεται.
Ὁ κτείνων τῇ κρίσει ἐστὶν ἔνοχος.
Πάντη παιδὸς σμώδικας παρακαλεῖ.
Ἕλεος ἔλεος οὐκ οἶδεν.
Θῖξις ὀϊζὺς πρὸς ἕκτον κέλευθος.

CAP. XI.

Sævitia, Misericordia.

VEhemens cùm vehementi optimè conversatur.
Supplicis lamentationem nemo aspernatur.
Latum verberat æthera, qui irâ flagrat.
Cilium iræ indicium est.
Pectus misericordiæ fons est.
Deglubere oves non est probi pastoris.

Irascentes odit conditor Olympi.

Quamvis jubeant quidem, non tamen sævis opem ferre decet.
Deliciæ tumultum excitant, ira rabiem.
Cutem gerit laceratam canis mordax.
Tigridis evita sodalitatem.
Lædit virum animus in iram lapsus.
Odium iramque crux reprimit.
Tyranni iniqui non cibis ex frumento confectis, sed humano sanguine, satiantur.
Pumilio terribilia minatur.
Milvum comedens & ipse milvus eris.
Circumspice, & mitis sis, qui plaustrum quæris.

Apum examinis regi jaculum non est, neque pungit.

Damnum in sinu horribilis Furia pascit.
Laxantis disciplinæ habenis malitia oritur.
Homicida judicio obnoxius est.
Patris matrisque soror vibices pueri solatur.
Nescit misereri mensa coquinaria.
Sola miseria ad misericordiam via est.

ΚΕΦ. ιβ'.

Πόλεμος, Εἰρήνη.

Ἀηδὼν μὴ εἰς μῶλον καλίσει ἀετόν.
Ὄμηρος πλὴν κινδύνων οὐδὲν κερδαίνει.
Αἰτία νείκεος νεῖκος.
Δολιχὰ ἐρείπει δένδρα ἄελλα αὐτη.
Τοξότης ἄτερ φαρέτρας.
Γολιαὰθ σφενδόνης πίπτει ῥίζα.
Ὀλίγον Ἄρης ὀρίγει ὄλεον, ὄλμυς ἢ πλείους.
Τιτύσκονται πολέμιοι τύρσει ἐν αἰπείᾳ.
Ὃν δεδιὼς οὐκ ὤλεσε πόλεμος, ὑπὸ νόσου θλίβεται.
Νικᾷ ἕνα πιτάνα.
Ἀμαιμάκετον ἅμα καὶ ἀφαυρὸν μῶλος δαμᾷ.
Ἰθὺς καὶ λοξὸς ἀλλήλοις μάχονται.

Ὁ ἰσχνὸς θυελὸς ἔνλεα βαστάζειν οὐ δύναται.
Πᾶσα γῆ λοίδορον τρέφει.
Εἰρήνη ταὐγαθὰ ἀλδεῖ.
Ὄαρα κακὴν ὀβολοῦ οὐκ ἂν ὠνέωμαι
Ἀμφὶ κραίρας ἔριδα βάλλων σμερδαλέα ἔρευγε.
Μετὰ ἀλαλὴν ἵπανται ἀκοντες.

CAP. XII.

Bellum, Pax.

NE ad pugnam provocet aquilam luſcinia.
Præter pericula obſes nihil lucratur.
Rixa rixæ cauſa eſt.
Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Sagittarius abſque pharetrâ.
Fundæ lapillo Goliath cadit.
Paucas Mars opes præbet, truncos verò corporis plurimos.
Ad ſcopum collimant hoſtes turri in altâ.
Quem bellum reformidans non perdidit, à morbo tribulatur.
Superat unum turma.
Inſuperabilem paritèr & debilem bellum domat.
Rectus & curvus adverſus ſe invicem pugnant.
Homo macilentus arma gerere non valet.
Quævis terra convitiatorem alit.
Pax auget facultates.
Uxorem malam obolo non emerem.
Circum caput contentionem jactans terribilis eructa.
Poſt acclamationem bellicam jacula volant.

ΚΕΦ. ιγ'.

Φήμη, Δυσφημία.

Ῥᾳδίως οἱ φαῦλοι κακότητι αἰσχύνουσι τοὺς σπουδαίους.
Ἅπαξ κλέπτων ἀεὶ φώρ ἐστι.
Ἀρετῆς γέρας τὸ κῦδος, οὐ χρόνος ἁμᾷ
Οὐκ ἀβρότονον οὐδ' ἄβρυνα. ἢ συκάμινα, οὐδ' ἁβυρτάκη τέρπει, ἀλλὰ φήμη καλὴ καὶ ἀγαθή.
Διωλύγιος φήμη τὸ μὴ ὂν ποιεῖ εἶναι.
Τὸν ἑδρύονθα ἕδρυε, καὶ τιμή σοι ἔσται.

Μῦσος καὶ αἶσχος ἀγκώμιον ἄγχουσι,
Ἀμεύσει ἐὰν μὴ εἴδαρ πνίγηται φήμη.

CAP. XIII.

Fama, Infamia.

FAcilè improbi malitiâ ſuâ aſpergunt probos.
Qui ſemel furatur, ſemper fur vocatur.
Virtutis præmium gloria, non tempus metit.
Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace delectat, ſed fama bona & honeſta.
Magna fama quod nihil eſt, eſſe facit.
Sedere jubeas eum, qui ſedile præbet, & erit tibi gloria.
Turpitudo & ſcelus laudem ſuffocant.
Pertranſit niſi ſuffocetur ſtatim fama.

ΚΕΦ. ιδ'.

Μισθὸς, Ποινή.

Βοτρυας οὐ κύει ἄκανθα.
Οἱ διφάσιοι ἐν πόντῳ κηΐδα, ἀκάτῳ χρῶνται.
Μὴ κρῖν' ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸ τρόπον.
Πληγὴ νώτου φίνλις.
Ποινὴν φὼρ μὴ γινώσκει, εἰ μὴ αἰωρεῖται
Ὀρταλὶς ᾠὸν τίκτουσα ἐλευθέρα ἔστι
Οὐχ ἅπαντες τιάρας ἄξιοι.
Καιμὸς Γεέννης στόμα χαίνει.
Οἱ ἀείδοντες τοῦ πλάτους γλέχονται.
Βακτηρίαν αἴρων αἰκίαν ἀπειλεῖ
Μόχον μὲν πᾶσα ἡμέρα, ἀλλ' οὐκ ἄγραν ὀρέγει.

CAP. XIV.

Præmium, Pœna.

NON producit racemos ſpina.
Prædam in mari quærentes actuario utuntur navigio.
Ne judices videns pulchritudinem, ſed mores.
Plaga dorſi auriga eſt.
Pœnam fur non agnoſcit, niſi ſuſpendatur.
Gallina ova pariens libera eſt.
Non omnes tiarâ digni ſunt.
Guttur Gehennæ immane hiando captat.
Cantatores amant humores.
Baculum attollens verbera minatur.
Laborem quidem ſinguli dies, ſed non prædam præbent.

Ἐν ϛαδίῳ σωτηρίας λοίσθιος καὶ πρῶτος ἓν βραβεῖον λήψονται.
Μισθὸς ἀρετῆς αἶνος.
Αἰκία καὶ μάλαψ.
Ἑὴν ἕκαστος μανδάκην κομίζει.
Ἄξιον τ' χύτρας σκῶμα.
Κολάζει μάραγνα λήγοντα.
Κοιλίαν οὐδέποτε πλησεῖ τάφρος.
Μείων αἰτία, μείων δίκη.
Μάλαψ ἐν Ϛόμαλι, ὄγμος ἐν ἀγρῷ.
Τὸ ἡδὺ μάϛιγος δίκην χοίρους δονεῖ.

In ſtadio ſalutis ultimus & primus unum accipient præmium.
Merces virtutis laus eſt.
Verbera & vibex.
Suam quiſque pellem portat.
Dignum patellâ operculum.
Ceſſantem punit flagellum.
Nunquam ventrem explet tartarus.
Minor culpa, minor pœna.
Vibex in corpore, ſulcus in agro.
Quod dulce eſt ſcuticæ inſtar porcos impellit.

ΚΕΦ. ιέ.

Γλῶσσα, Ὁμιλία, Ἀλήθεια, Ψεῦδος.

Εἰ' πᾶν τὸ λαλεῖν ἄνθρωπός ἐϛι, καὶ ὁ ψιθύριϛος ἔϛαι.
Ἄκκω κἂν ζειρᾷ κοσμηθεῖσα, τὰ ἀνδάνοντα μὴ λαλεῖ.
Ἔπαινον φίλων, μᾶλλον ἢ Ϛαυτὸν λέγε.

Γλῶσσα κακὴ ὀξυτέρα ἀκμῆς ξίφεος.
Ἐν ἔργῳ ὢν ὁ φὼρ οὐκ ἐκάλει.
Ἀκέρδεια λέλογχε θαμινὰ κακηγόρους.
Ταῦσιος ὁ τῶν πολλῶν λόγος.
Ξίφος μὲν τιτρώσκει Ϛόμα, νοῦν δ λόγος.
Λόγοι ἀμείβου ϛ λόγοις πειθηνιά σε.
Λόγος ἀσελγὴς ἔθη χλίει μειρακίων.

Μολύνει ἤθη καλὰ ἡ ὁμιλία τῶν φαύλων.

Αὐδὴν ἔγχελυς δηλεῖται.
Βράγχος τὸ φθέγϛεσθαι ἐρητύει.
Ῥίψας λόγον τις οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.
Ἐχθρὸς μέν μοι κεῖνος ὁμῶς αἴδαο πύλῃσιν.
Ὃς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δ βάζει.
Βαμβαίνειν ἔξεϛι ἕως οὗ λαλεῖν δυνάμεθα.
Ὡς φὼρ κλέπτων ἐκράξεν.
Ἠχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα σμαραγεῖ.
Πίτυλος ἐχθέας σοβεῖ.
Μύθοις οὐ πείθεται πεῖνα.
Ἀκριβὴς λέσχη κοιράνου καὶ ὄχλου ἅπτεται νόου.
Φθείρει τὰ ἤθη καλὰ ὅμιλος λίρων.

Οὐκ ὄαναν, ἀλλ' ὄψιν κωλύει ὀρφνή.
Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.
Ἐρεσχελῶν λα ἐρεχθίζει.
Οὐδεὶς κρώζειν λωΐτερον οἶδεν, ἢ κακκάβη.

CAP XV.

Lingua, Sermo, Veritas, Falſitas.

SI omne loquens homo eſt, etiam pſittacus erit.
Acco licèt mitrâ ornata, non loquitur quæ placere poſſint.
Amicorum magis quàm tuam ipſius laudem prædica.
Lingua mala acutior cuſpide gladii.
In opere exiſtens fur non vociferatur.
Noxa ſortitur crebra maledicos.
Inanis eſt vulgi ſermo.
Gladius quidem corpus vulnerat, mentem verò ſermo.
Verbis penſa, verbis qui ſuadet tibi.
Impudicus ſermo deliciis adoleſcentum frangit mores.
Conſuetudo malorum bonos mores contaminat.
Voci anguilla nocet.
Raucedo vocem inhibet.
Jaculatus verbum aliquis non recipit rurſum.
Inimicus quidem mihi ille eſt æquè ac portæ inferorum.
Qui aliud occultat animo, aliud verò loquitur.
Balbutire licet, donec loqui poſſimus.
Sicut fur furans clamavit.
Echo nympha ea, quæ dicuntur, reſonat.
Strepitus aquæ remo percuſſæ piſces abigit.
Verbis fames non obtemperat.
Accurata ſermocinatio principis & populi tangit mentem.
Corrumpit mores honeſtos turba impudentium.
Non vocem, ſed viſum impediunt tenebræ.
Sermo doloris remedium eſt.
Cavillatorem illude.
Nemo meliùs crocitare novit quàm perdix.

ΚΕΦ. ιϛ'.

Στοιχεῖα, Μέταλλα, τὰ Φυλικὰ, Ζῶα.

Δέχεται ϛ καπνὸν κάμινος, ϛ δ κίταδον φωλεά.
Χείριϛα φέρει κόμαρος μῆλα.
Ἐκ κέρκι καρδαπίνη.
Τί κηφῆσι καὶ μελίαισι;
Λύκῳ κάπωρ ἔοικε.

CAP. XVI.

Elementa, Metalla, vegetantia, Animalia.

EXcipit fumum caminus, vulpem verò ſpelunca.
Peſſima arbutus ſert poma,
Ex caudâ calceamentum vile.
Quid ſuci commercii habent cum apibus?
Lupo ſimilis eſt faber.

Τὸ πυῤῥὸν χροὰ ἁβρόμιος.
Καγχοῦσι κελλομένης, τὰ κακὰ κίλλει.

Κατηλιφ οἰκία κρηπίς.
Κάνωπον ἡ δίζα κόριν.
Εἰ μή σοι κόσκος ἐστὶ ἰσχάν σε Πὰν παρελεύσεται.
Σίσαρον ἔσαι σισύμβριον, ὅταν βύτυρον δίδωσι σίβδη.
Ἐλάχιστον ζῶον ψύλλος ἅλματι μέγιστον ἐλέφαντα νικᾷ.
Σοβεῖ μελίσσας ψόλος.
Φίλη μὲν ψάμμος, ἀλλ' οὐκ ἐν ὀφθαλμοῖς.

Καρύκην βρῦκος ἐριθάκην τ' ἀθετεῖ.

Βύσσην κ' ἐνδικὸν νὶς λείπει.
Βρύον μὲν ἔλλος, ἀλλ' οὐκ ἔλλέβορον ἔδει.

Γραβὶς δ' δεῖται ἐχῖνος, ὅτε βάλε.

Φασιανὸς πρύνης πρύτανις.
Φέρβει ψῆσσαν φακῆ.
Τὸ ῥόδον ἀκμαίζει βαιὸν χρόνον. ἂν δ' παρέλθη,
Ζητῶν εὑρήσεις ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.
Ἀχιὰς βαίον δ' ῥόδον φέρει.

Βαῖταν ἐνδύει βαιόνι.
Τὸ πεπτύζειν σκίγγον ναρκην τ' δ διώκει.
Τὸ ἄγαν ὕειν πυρὸν σήπει.
Ἶβις ὄφεις ἐναίρει, αἰγιθαλὸς μελίτλας.
Πλίνθον πλύνει ὁ κόρακα καθαρίζων.

Τὸ μὴ εὖον, πῦρ οὐκ ἔστι.
Ἐν κολωνοῖς θριδαξ ἤπαρ ἀκμένη μόγις εὑρίσκεται.
Ἰκτὶς σμικρὸν ζῶον μεγάλων πολλάκις κακῶν αἰτία.
Καιομένη ὀλιγὴ κρηδέμνε οὐκ ἐμπάζεται.
Διαίνει δρόσος χλόαν, ἡ δεχλιαίνει βλη.

Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.
Βαρὺ οἱ ὄνοι ἄχθος βασάζουσι.
Ποικίλοι οἰωνοὶ πτεροῖς διὰ μοτεώρε ἀέρος πετῶνται.
Οὐ πᾶσα ἀγορὰ δόρκας ἔχει.
Οὐδεμία ὄμφακος χρεία.
Κολοκύνθης κίκυς κονίλη ἄγνωστος.
Ἐν πλέθροις πλέθρα κάλλιστα.

Οὐκ ἔστι χώρα ἄνευ σκωλήκων.
Ὥσπερ τὸ λαλεῖν τοῦ ἀνθρώπε ἴδιόν ἐστιν, οὕτω κ' τὸ μυκᾶν τοῦ βοός.
Εὔριπον κραιπνὸν οὐδεμία τριβὴ δηθύνει.
Ὅπε πολλοὶ μόχοι, ἐκεῖ πολλοὶ ἔσονται βόες.
Καράβε βάδισμα μιμεῖται.
Οὐκ ἔχει φολίδας φρῦνος.
Δέλφακα τρέφων χοῖρον ἕξει.
Μὴ ῥαδίως φαθυρον λίθον εὑρήσεις.
Ὁ ὀμφαλὸς ἐν μέσῳ.
Ἐν ποταμοῖς κ' λίμναις αἴθυιαι.
Ἴδα φύει ἴσισκον ἴον τε, κἀείαν ἕρκοις βοράν.
Ἐκ χοίνων λαβύρινθοι.
Ἄμπελον Ἰξ οὐχ ἁμάντα ἵπτει.

Fulvus color amabilis eſt.
Appellente hordeo in furno toſto, mala appellunt.
Fundamentum domûs trabreſt.
Sambuci flos cimicem non expellit.
Si tibi coſtus non eſt, præteribit Pan diverſorium tuum.
Quando ex malo punico butyrum elicitur.
ſiſer in ſerpillum ſylveſtre mutabitur.
Minimum animal pulex ſaltu maximum ſuperat elephantem.
Apes fumus abigit.
Grata quidem arena eſt, ſed non in oculis.
Lydorum condimentum, ſpumque cibos Bruchus averſatur.
Hordeum malefactum & piper eis relinquit.
Muſcum quidem hinnulus, ſed non elleborum devorat.
Echinus marinus ligno fulgenti non indiget, neque agro.
Phaſianus pruni cuſtos atque inſpector eſt.
Nutrit lenticula Latum piſcem.
Roſa ſeneſcit brevi tempore: ubi verò tranſierit,
Inquirens invenies non roſam, ſed rubum.
Non gerit pyrus ſylveſtris ramos palmæ arboris.
Bæoniꝰ piſcillanam ex corio conſutam induit.
Sibilando crocodilus terreſtris & torpedo non fugantur.
Nimia pluvia frumentum putreſacit.
Ibis avis ſerpentes, parus apes interimit.
Laterem lavat qui corvum mundare conatur.
Quod non urit, ignis non eſt.
In tumulis lactuca jecur ſanans vix invenitur.
Muſtela ſylveſtris animal parvum magnorum ſæpè malorum cauſa eſt.
Urens ſcintilla vittam non curat.
Irrigat ros herbam virentem, & calor ſolaris tepefacit.
Arbore dejectâ quilibet lgna colligit.
Grave onus aſini portant.
Variæ aves per ſublimem aëra pennis volitant.
Non omne forum capras habet.
Fructûs immaturi nullus eſt uſus.
Cucurbitæ vis cuni læ ignota eſt.
Pulcherrima ſunt jugera, quæ in humidis & herboſis locis ſunt.
Non eſt regio quæ vermibus careat.
Quemadmodum loqui hominis eſt proprium, ita mugire boum.
Velocem Euripum nulla mora tardat.
Ubi multi ſunt vituli, ibi multi quoque boves erunt.
Cancri marini inceſſum imitatur.
Caret ſquamis rubeta.
Porcellum alens porcum habebit.
Non facilè friabilem invenies lapidem.
Umbilicus medium occupat.
In fluviis & ſtagnis mergi.
Ida mons ibiſcum producit violaſque, capris pabulum gratiſſimum.
Ex juncis facti ſunt labyrinthi.
Vitem non lorum Ix lædit.

Γῆν ψεκὰς εὐκαρπον ποιεῖ.
Νεκρὸν ποδωκείην νικᾷ χελώνη.
Μὴ ἐκ ζέας μέθυ ζωρὸν, γίνηθαι.
Βαύζοντος ἑνὸς, αὐτίκα βαύζει κ᾽ ἕτερος κύων.
Χρεμετίζει πῶλος, ἵππε ἀπόντος.
Τὰ νηρὰ φιλεῖ νῆσα.
Οἰδεῖκ᾽ ὄλυνθος.
Οὐ τὸ μέλαν ὁμόρξει πόραξ.
Χωρὶς μίχθε ἐ γίνε μῆλον.
Ζαλείας κράδη κρεὸν τέρπῃ.

Ἀσκηρίδι ὄφις ἀπὸ κάλυ κρεμωμένη φοβεῖται.
Γέρρον ἰξύας θραύει.
Γίντα κλιβάδιον θεραπεύει.
Εἰ πράσω χειράγρα αἴρεται, οὐκ ἄλλων φαρμάκων χρείαν ἔχομεν.
Ψῆσαν φορύων νοτίδα ἔξεις.
Θοοὶ κυψέλης ἔροί εἰσιν αἰγιθαλὸς κ᾽ ἀνθρήνη.
Ἐκ πόρτεως βοῦς γίνεται.
Ἀγαπᾷ μέλι ἄρκτος.
Ὄροβοι, ἀκοστὴ, κ᾽ τὰ ἄλλα ὅσ πρικ ζώων συρίζυσι βιοτήν.
Ζωῆς σῆμα κρότος.
Ἐν νήσῳ σκωρίυσι.
Χειμῶνα φευγοντες κ᾽ ὄμβρον γέρανοι, πέτονται ἐπὶ ῥοάων ὠκεανοῦ.
Οὐ ποιεῖ ἔαρ μία χελιδών.
Μυδάει μώλιζα κναομένη.
Νάρδον ἀμίλγει ἄπειρος.
Ἄριστος ἐρίφῳ φύλαξ ὁ λύκος.
Λάφος κἂν λισσὸς ᾖ, μάσθλῃ ὀρέλεται.

Ἀλάβαστρον εἰ μὴ λευκὸν, ὐ καλόν.
Οὐ πᾶς ὁ κάνθων μύκλας ἔχει.

Ζυγύνται τῷ σίτῳ ζιζάνια.
Μηκᾶσθαι πρόβατα οὐκ ἄνθρωποι ἔθυσι.
Τὰ ὦτα ὄνον δηλῶσι.
Κοσμὸν προσιθεῖσι καλχη σίγλαι τι.

Ἰπλει λιΐον ὕη πολλή.
Κυρτῷ ῥάμφει σύλην αἰγύπιος ἁρπάζει.
Κόπρῳ ἀλισγεῖ οἶκον κολιός.
Εὐλάκαν ἄμβη ἥδη κάμαξ οὐκ ἰαίνυσι.

Ταργαίρει θύννος ἐν κακκάβῃ.
Θάλει κ᾽ ἱέραξ τοὺς πώλυς αὐτοῦ.
Ὀστέα πιμελῇ κεκαλυμμένα γαλέαι τρώγυσι.
Λιγωλιὸς ἐν σπείρᾳ κοσάκων.
Χαίρει λέων μεγάλης ἄγρας κύρσαι.
Ἐλαίαν ἐν κήπῳ τρέφων μόνος ἀμέργει.
Ὀγκᾶται μόνος ὁ κάνθων.
Στελὶς πίτυος ἶδος.
Σμαρίδα ἀθετῶν κῆτος οὐχ ἕξει.
Γάγγλιον ἔργον θάλλον οὐκ ἀκεῖται.
Οὐχ ἅπαν τὸ ἀμαρύσσον χρυσός ἐσι.
Χῆνα ἀποστείλας, χῆνα ἀναλήψῃ.
Οὐ φυσᾶται μολγός.
Κτίλος τῶν οἰῶν ἡγεμών ἐσι.
Θρόνα ἐν ὄρχῳ, πολλὴν ἡδονὴν τίκτει.
Ὁρμιᾷ ὄνον ῥᾳδίως δήσεις.
Ὀρχοῦνται κλάδοι ὄρπηκος κοφθέντος.
Σκίλλαν σκολοπένδρα σείει.

Terram ros fertilem reddit.
Hinnulum teſtudo pedum celeritate vincit.
Non fit ex ſpeltâ vinum merum.
Latrante uno, latrat ſtatim & alter canis.
Hinnit pullus, equâ abſente.
Humida quæ ſunt anas diligit.
Turget etiam groſſus.
Non abſterget nigredinem corvus.
Abſque pediculo pomum non creſcit.
Laurûs Alexandrinæ ſurculus arietem delectat.
Exuviis anguis in ligno ſuſpenſis perterretur.
Ferit lumbos ſentum Perſicum.
Medetur viſceribus clibadium.
Si porro chiragra tollitur, non opus habemus aliis remediis.
Latum piſcem pinſens humorem habebis.
Acuti ſunt alvearis apum inſpectores parus & crabro.
Ex vitulo bos fit.
Mel diligit urſus.
Ervum, hordeumque, & alia legumina animalium corroborant vitam.
Vitæ ſignum pulſus eſt.
In inſulâ oletum punctim cædit.
Frigus fugientes & imbres grues ad oceani fluenta volant.
Una hirundo non facit ver.
Putreſcit allii caput reſectum.
Nardum immaturè carpit imperitus.
Optimus hœdi cuſtos eſt lupus.
Cervix jumentorum, licèt glabra ſit, tamen habenis debetur.
Alabaſtrum niſi album ſit, non eſt bonum.
Non omnis aſinus lineas nigras in collo habet.
Jungun'ur cum tritico zizania.
Balare oves ſolent, non homines.
Ex auribus cognoſcitur aſinus.
Flos, quo tingitur purpura, atque inaures ornatum ſuperaddunt.
Lædit nimia pluvia ſegetes.
Adunco prædam roſtro vultur rapit.
Stercore polluit nidum monedula.
Vitis pedamentum & ſupercilium petræ non exhilarant vomerem.
Splendet in oleâ teſtaceâ thynnus.
Docet etiam accipiter pullos ſuos.
Oſſa pinguedine obducta feles arrodunt.

Ulula in cœtu corvorum.
Gaudet leo, ubi magnâ prædâ potitus eſt.
Oleam in horto fovens ſolus amurcam exprimit.
Solus aſinus rudit.
Viſcum pini ſudor eſt.
Qui ſmaridem aſpernatur, neque cetum habebit.
Nervi contortionem planta virens non ſanat.
Non omne id quod fulget aurum eſt.
Anſerem emittens, anſerem recipies.
Flatu diſtendi bulga nequit.
Aries ovium dux eſt.
Flores in horto magnam pariunt voluptatem.
Tenui funiculo facilè aſinum ligabis.
Tripudiant ſurculi ſtolone amputato.
Calcat ſquillam ſcolopendra.

Ἡ λύζυσα ὀρταλὶς οὐκ εὐθέως νοσσία ἔχει.
Θύμον ἰάπτοντα εἰς κῆπον σὸν μὴ ἴαπτε.

Singultiens gallina non ſtatim pullos habet.
Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.

Καὶ ὀροντίου ὀπὸς χρησὸς.
Οὐχ ὁμοία τῷ ἐρεβίνθῳ γαλίοψις.
Οὐ τρέφει Θάσος θάψον.

Orontii quoque ſuccus utilis eſt.
Haud ſimilis eſt ciceri galiopſis.
Thaſus inſula herbas ad tingendum aptas non habet.

Δεῖσα σῦσον φθίσει.
Τείρει σόμαχον τεῦθος.
Κηλεῖ ἔγκατα ἶχιν τ' ἰσίκιον.
Οὐχὶ ἅπας μαρμαίρων μήκωνα δρέπει.
Νωθὴς κακκάβη οὐκ ἔστι, εἰ μὴ κάμῃ.
Ῥόδον μελίσσαις μὲν γλυκὺ σάζει μέλι·
Ἔνθεν δ' ἀράχνης αἰανὸν ἰὸν πίει.
Ἀψίνθιον καὶ ἀμάρακος ἐξῆς ἄφθας ἐπίγεσι.
Κέδματα καὶ κίσσαν μόνον γάρον μόγις αἴρει.
Ἐλλέβορος ἐν πρασιαῖς φύεται.

Corrumpit lilium fœtor.
Affligit ſtomachum loligo.
Mulcet viſcera lumbumque ificium.
Non quivis anxiè cogitans papaver decerpit.
Non eſt tarda perdix, niſi ægrotet.
Apibus quidem dulce ſtillat mel roſa;
Indè verò aranea grave venenum bibit.
Abſinthium & amaracus ordine exulcerationes in oris ſuperficie perſequuntur.
Diuturnos ex defluxione affectus, & picam, vix tollit garum.
Naſcitur in hortorum areis elleborus.

ΚΕΦ. ιζ

Πλοῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Ταλαιπωρία, Κοσμήματα.

Εἰς Ἀτυχίαν.

Πλοῦτος Ἀριστείδῃ δάμαλις μία καὶ τριχόμαλλος.
Ἦν δ' οἷς· ἐκ τούτων λιμὸν ἔλαυνε θύρας.
Ἤμβροτε δ' ἀμφοτέραν· ἀμνὴν λύκος ἔκτανεν, ᾠδίς
Τὴν δάμαλιν· πενίης δ' ὤλετο βυκόλιον.
Πηρόδετῳ δ' ὄγ' ἰμάντι κατ' αὐχένος ἄμμα λυγώσας,
Οἰκτρὸς ἀμύκητος κάτθανε παρ' καλύβῃ.

Privatus autem eſt utrâque: ovem enim lupus occidit, partus
Buculam: pauper is verò perdidit armentum.
Peræ verò corrigia hic circa cervicem nodum flectens,
Miſer expers balatu mortuus eſt prope tugurium.

Ἐὰν λακῇ νέμμος εἰς κόρυκον βαλλόμενος.
Παπαίων ψυχαὶ ἐξ ᾅδου ἐξαιρῶνται.
Χρυσός τοι κόνις ἐσὶ καὶ ἄργυρος, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Λᾶες ἐπὶ ῥηγμῖνι πολυψηφίδι θαλάσσης.
Δύη καὶ φεύγοντα δράσσει.
Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης δεδῦται ταχὺ πάντα.

Si reſonat nummus qui in ſacculum immittitur,
Papiſtarum animæ ex inferno liberantur.
Aurum ſanè & argentum pulvis ſunt, & ipſi
Lapides in calculoſâ maris crepidine.
Infortunium etiam fugientem comprehendit.
A neceſſitate omnia in ſervitutem rediguntur brevi.

Μένει ἕκαστον τοῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.
Γλισχρὰ τύχη· βήματα.
Οὐκ ἀεὶ ποθῇ κόχλαξ ἀκολουθεῖ.
Χίλιαί πολλὲ δύαι εἰσὶ παρὰ ἄλεισον καὶ χείλη.

Manet unumquemque id quod paſſurus eſt.
Lubrici ſunt fortunæ greſſus.
Non ſemper deſiderio ſatisfacit calculus.
Vel mille calamitates ſunt inter calicem & labia.

Οὐδεμία δύη ἥκει μόνη.
Ἰὺ, ἰξὸς φεύγουσα ὄρνις βρόχῳ ἐκύρσε.
Νεῦρα Ἄρεος ἄργυρος.
Τῷ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.
Ἅπαντες ἐν θαλάσσῃ κακῶν πλέομεν.
Τὰ χρήματα ἐσὶ ψυχὴ δειλῶν ἀνθρώπων.
Κάκιστος θυσάνων κόσμος ἰλύς.
Ὁ νέμμος ἐσὶ ψυχὴ καὶ γάνος βροτῶν.
Οὐ πᾶσα ἡμέρα ἄνευ ζημίας.
Τοῖχον χρὼς κάζει.
Μὴ μοι γένοιθ' ἃ βάλομ', ἀλλ' ἃ συμφέρει.
Αἰπεῖς πύργοι ἄστεός εἰσι κόσμος.
Ἀργαλέον πενία κακὸν, ἄχεϊον, ἀμέγαρτον δάμνησι λαόν.
Ὀρφανοὶ ὡς ἄνεμοι πολλάκις ἁλῶνται, ζωμὸν οὐκ ἔχοντες.

Singultiens gallina non ſtatim pullos habet.
Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.
Orontii quoque ſuccus utilis eſt.
Haud ſimilis eſt ciceri galiopſis.
Thaſus inſula herbas ad tingendum aptas non habet.
Corrumpit lilium fœtor.
Affligit ſtomachum loligo.
Mulcet viſcera lumbumque ificium.
Non quivis anxiè cogitans papaver decerpit.
Non eſt tarda perdix, niſi ægrotet.
Apibus quidem dulce ſtillat mel roſa;
Indè verò aranea grave venenum bibit.
Abſinthium & amaracus ordine exulcerationes in oris ſuperficie perſequuntur.
Diuturnos ex defluxione affectus, & picam, vix tollit garum.
Naſcitur in hortorum areis elleborus.

CAP. XVII.

Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miſeria, Ornamenta.

In Infelicitatem.

OPes Ariſtidæ bucula una & lanigera
Erat Ovis: His famem expulit à januâ.
Privatus autem eſt utrâque: ovem enim lupus occidit, partus
Buculam: pauper is verò perdidit armentum.
Peræ verò corrigia hic circa cervicem nodum flectens,
Miſer expers balatu mortuus eſt prope tugurium.
Si reſonat nummus qui in ſacculum immittitur,
Papiſtarum animæ ex inferno liberantur.
Aurum ſanè & argentum pulvis ſunt, & ipſi
Lapides in calculoſâ maris crepidine.
Infortunium etiam fugientem comprehendit.
A neceſſitate omnia in ſervitutem rediguntur brevi.
Manet unumquemque id quod paſſurus eſt.
Lubrici ſunt fortunæ greſſus.
Non ſemper deſiderio ſatisfacit calculus.
Vel mille calamitates ſunt inter calicem & labia.
Nullum infortunium ſolum.
Eheu, viſcum fugiens avis in laqueum incidit.
Nervi belli argentum eſt.
Fortunato omne ſolum patria eſt.
Omnes in malorum mari navigamus.
Opes ſunt vita improborum hominum.
Peſſimus fimbriarum ornatus eſt cœnum.
Nummus eſt anima & lætitia mortalium.
Non omnis dies damni expers eſt.
Parietem color exornat.
Ne mihi contingant, quæ volo, ſed quæ ſunt utilia.
Altæ turres civitatis ſunt ornamentum.
Grave paupertas malum eſt, & intolerabile, quæ magnum domat populum.
Orphani ſicut venti ſæpenumerò vagantur, non habentes jus eſculentum.

Τύχης,

Τύχη πνέουσα θαρρῶν εὖ πρᾶτ' ἰόμεν. — Fortunâ cardinem movente benè nobiſcum agitur.

Λιμὸς, λοιμὸς καὶ πόλεμος λαοῦ εἰσι λοιγός. — Fames, peſtis & bellum populi ſunt pernicies.

Λίθους καὶ ἀγάλλοχον πάλλακες τίουσι καὶ πρεσβύτεροι — Gemmas & Arabicum lignum juvenes ſeneſque in pretio habent.

Ἰδία ἑστία πάντων ἄριστον. — Propria domus omnium optima.

Αἶσα χρέος φέρει, χρήματα καὶ πλοῦτον αὖ αἱρεῖ. — Mortem Parca affert, opes rurſus ac facultates aufert.

Χρήματα ἀνήρ. — Divitiæ virum faciunt.

Εἶμα ἀνήρ. — Veſtis virum facit.

ΚΕΦ. ιη'.

CAP. XVIII.

Χρόνος, Ἡλικία, Ἥβη, Γῆρας, Καιρός.

Tempus, Ætas, Juventus, Senectus, Opportunitas.

Ἕσπερος τῆς ἡμέρας τέρμα. — Veſpera diei terminus eſt

Τέρσεται κράσις ὁπώρας μολούσης. — Areſcit gramen, veniente Autumno.

Ὁπώραν οὐ καλύπτει κρόταφος. — Ætatem non regunt tempora.

Χιτῶνα χλαῖναν τε χιὼν καλεῖ. — Tunicam nix lanamque accerſit.

Αἶψα ἡ ἀκαλήφη ἀτρεκὴς αἴθει. — Urit maturè urtica vera.

Ἔχει τὸ ἔτος μῆνας δύω καὶ δέκα. — Habet annus menſes duos & decem.

Μηοῦς ἔτη προσίδωσι. — Lanugo annos prodit.

Οὐκ αἰὲι θέρος ἔσαι, ἔρχεται χεῖμα. — Non ſemper æſtas erit, venit hyems.

Τέκμωρ αἰὼν οὐκ εἰδει. — Finem ævum ignorat.

Ὥσπερ χρυσὸν τὸ πῦρ, οὕτω καὶ φίλους ὁ καιρὸς κρίνει. — Sicuti aurum ignis, ita etiam amicos tempus judicat.

Ὀλόλυζε σὺν λύκοις, καιρῷ ἀναγκάζοντος. — Ululà cum lupis, quando tempus poſtulat.

Ἁλεῖ λείρια ῥῖγος. — Exſiccat lilia frigus.

Τὸ εἴθαρ χρόνῳ, μακρότητα βραχύνει. — Longinquitatem temporis CONFESTIM abbreviat.

Τρέχει λυκάβας θηρὸς δίκην. — Feræ inſtar annus currit.

Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων. — Conſule vir, fac vota ſenex, juveniſq; labora.

Χειμὼν ὅταν παράγεται, θώρακα μὴ θρύπτητε. — Cum approperat hyems, thoracem non lacerabis.

Ἄχρις ἂν σέλας ἠὼς, θρόνα μείρακες ὀτρυτόμενοι λέγετε. — Dum aurora fulget, moniti adoleſcentes flores colligite.

Ἰθυνοῖ γόνυ τὸ γῆρας. — Incurvat genu ſenectus.

Τὴν ἀκμὴν ἔνθος ὡς τὸ μαλισὰ σημαίνει. — Ætatem plerumque indicat lanugo.

Τὰ ὠγύγια ἄριστα. — Antiqua ſunt optima.

Ἡμέραι ἐπίλειποι μάρτυρες σοφώτατοι. — Poſteri dies teſtes ſunt ſapientiſſimi.

Χαλεπὸν τὸ γῆρας ἐστιν ἀνθρώποις βάρος. — Grave ſenectus eſt hominibus pondus.

Εὖ σοι τὸ μέλλον ἕξει, εἰ τὸ παρὸν εὖ τιθῇς. — Si præſens benè collocaveris, de futuro tibi dubium non erit.

Ἡλικία ῥέει ὡς ἄνθος ἔαρος. — Vigor ætatis fluit ut flos veris.

Δείλη τὸ ἡλίκον ὑπρία φαίνει. — Veſpera quanta pars ſtaminis confecta ſit, oſtendit.

Πολιὰς τρίχας σκύλλειν, ἀσεβές. — Moleſtiam exhibere canis crinibus impium eſt.

Ὥρα ὥραν μινύθει. — Hora (ſeu tempus) curam imminuit.

Ὅπου κρύσταλλος, ἐκεῖ χεῖμα. — Ubi glacies, ibi hyems.

ΚΕΦ. ιθ'.

CAP. XIX.

Ὕλη παμμιγής.

Miſcellanea.

Ἀσπρὸν μὲν φάρμακον ἀναίνεται αἰμόεν, αὐτὰρ βάλσαμον οὐδέποτε. — Fœtum involvens membrana auſterum quidem renuit medicamentum, ſed nequaquam balſamum.

Βλάπτει ἴλλας ἀγλὶς, ἀντίων τοῦ ἡλίου σιλβόντων. — Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus Solis radiis.

Οἱ ὑφῶντες ἀγυιὰς οὐλείπουσι. — Ponduſcula textrinarum non linquunt textores.

Ἴλιγγι ἐν ἀγορᾷ ζητεῖται. — Variæ merces in foro quæri ſolent.

Κακίστη ἐκ μύξης ἰκμὰς ῥύει. — Peſſimus humor ex mucore fluit.

Βαρύτερον μολίβδου ἐστὶ καὶ πτίλου φιλότερον. — Plumbo gravius eſt, & pennâ levius.

Εἰ ὀξεῖ πυρετῷ ὦτα κωφῶσθαι, μανικόν. — In febre acutâ ſurdeſcere, furioſum.

Ὠχροὶ

Ὠχροὶ, ἰσχνοὶ, πτυαλίζοντες, ἐν τυτθοισινὐπνοισιν ἱδρῶτες ἀγαθοί.
Pallidi, graciles, ſputantes, in his per ſomnum ſudores boni ſunt.

Οὐ διώκει ῥῖγος φίαθος.
Non propulſat frigus ſtorea.

Τί αὐγὴ κὴ φέφει;
Quæ ſplendori cum tenebris communio eſt?

Ἀκὴν μᾶλλον ἢ τὸ καμπύλον ὀλέσει ἅρπη.
Aciem potiùs quàm curvitatem ſcalprum amittet.

Τόσον διαφέρουσι κοτύλη κὴ ῥαιβοειδὲς, ὅσον τὸ ἀργὸν κὴ τὸ μέλαν.
Tantum eſt diſcrimen inter concavitatem & convexitatem, quantum eſt inter album & nigrum.

Κλασμάτων φύλαξ φορμός.
Fragmentorum cuſtos ſporta eſt.

Φλιὰ οἰκίας κόσμος.
Veſtibulum domûs ornamentum eſt.

Τῷ κολυμβῶντι αἱ μάραι εἰσὶ κῶπαι.
Urinatori manus ſunt remi.

Μαγὰς πῶρον φυγαδεύει.
Expellit luctum magas.

Πύθει μαμμὰ σαθήριον.
Putrefacit mamera ſatherium.

Ψύχει ηδέως σῶμα ψίθυρος.
Frigefacit ſuavitèr corpus ſuſurrus.

Ἀθρόαν οὐ πάσχει χάλασαν ἀθήρ.
Coacervatam non patitur grandinem ariſta.

Σμικρὰ ζύμη ὅλον φύραμαι ζυμοῖ.
Puſillum fermenti totam conſperſionem fermentat.

Ναρθήκιον λωίον κάρδοπος.
Mactra nartalo vaſe melior eſt.

Λύχνος τῆς λύγης ἐχθρός.
Adverſatur tenebris lucerna.

Οὐ κόβυλις βράβυλα μινύθει.
Pruna damaſcena non comminuit radula caſeo deſtinata.

Σίδηρος δίκην μύδρος ἐστίν.
Ferrum ignitum inſtar gladii eſt.

Ἴδην ἐν πυθμένι ναὸς μάθε.
Clavum quo educto aqua è navi effluit, in navis fundo quæras.

Ἀγκύλῃ ἄτερ ἀγκίστρου ἰχθύας οὐχ ἁλώσεις.
Curvo ſine hamo piſces non capies.

Τὸ ὅλον ψωθίου μεῖζον.
Totum parte majus eſt.

Κρίνον σφύρα μὴ κραντεῖ.
Lilium malleus non perficiet.

Ἀπελλαὶ ἱεραὶ ἀμάλλαι κρότων ὕθλοι.
Conciones ſacræ manipulo delirorum nugæ ſunt.

Μὴ νότου νοτίδος νότος.
Non eſt auſter ſine pluviis.

Κάμπτει εἴς ποτὲ γνώμην ὁ ἀσάνδης.
Flectit interdum ſententiam curſor.

Χαλκεῖον πόδας τιθὴν τίθησι.
Aheno pedes ſupponit tripus.

Ψαλίδι τρίχα οὐ τμήσεις.
Forfice filum non reſecabis.

Τοῦ ἔδειν ἀθάρα ἀδαήμων παυέτω.
Pulmentum edere qui neſcit deſinat.

Κοίρανος δακτύλων λιχανός ἐστι.
Princeps digitorum medius eſt.

Ἀντὶ ἅρματος ἵπποις χρᾶται ἱππεύς.
Loco currûs, equis utitur eques.

Οὐκ ἄνευ αἰχμῆς δόρυ.
Non eſt haſta abſque cuſpide.

Οὐκ ἔστιν ἄγκυρα γάλλοις βυνός.
Non eſt collis ſpadonibus anchora.

Βορέαν ἄλως οὔποτε εὐδίαν τίθησι.
Orbis circa lunam præſupponit ventum, non ſerenitatem.

Μητέρος εἰκὼν θυγάτηρ.
Matris imago filia eſt.

Ἔλινος ἡνία οὐ δέχεται.
Habenâ ramus non rigatur.

Δρέπων κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν ἀγλαΐζεται κὴ μουσικὴς ἐν ἀώτῳ.
Decerpens ſummitates ex ſingulis virtutibus etiam Muſices in flore reſplendet.

Ἄγγαροι εἰς χώραν ἄγνωστον χωρήσαντες ἀγῶσι τὰ ἱμάτια ἀνθρώπων.
Tabellarii in ignotam profecti regionem veſtes hominum mirantur.

Ἀμαυρὸν ἐρέφει ὁ ἀριθμὸς ὀϊζυρός.
Obſcurum infauſtus numerus tegit.

Αἴπτει ἰκμάδος αἴγειρος.
Gaudet humore populus.

Κὴρ μὲν ἐνίοτε κόμπος, ἀλλ' οὐ λιμὸν ἐκφαίρει.
Cor quidem aliquandò crepitus, ſed non famem decipit.

Νίφει γυῖαν ψιάς.
Madefacit arvum roris gutta.

Ἀεὶ τὸ ἔσχατον κέρκος.
Cauda ſemper extremum eſt.

Ἴτρια κύστιν ἔχει.
Imæ parti ventris veſica ineſt.

Θηρίοις νάπος ἤθη δίδωσι.
Luſtra feris ſaltus præbet.

Ἐκ μυελοῦ ἀλκὴ, ὥσπερ ἐκ πηγῆς, πηδᾷ.
E medullâ robur tanquam ex fonte ſalit.

Λεσβιάζειν κοάλεμον λάπη ἀναγκάζει.
Leſbiorum mores obſcœnos imitari ſtultum cogit pituita.

Σύραρ ἴψον ψαφαρὸν ποιεῖ.
Anguis exuvium ſuber aridum reddit.

Θαυμάζουσι Σῆρες ἀκροώμενοι Σατύρους.
Colunt Seres audientes Satyros.

Σπολὰς πείρινθος ἀμείνων.
Veſtis pellicea crate melior eſt.

Κόλοβον μυκτῆρα ὁ λούων φρονεῖ.
Mutilatum naſum lavans ſapit.

Ψὶξ ὠμοῦ κρέατος στόμαχον βλάπτει.
Fruſtulum etiam crudæ carnis ſtomacho nocet.

Καλὸν τὸ κύαρ οὐ λήψεται.
Non admittit rudentem foramen acûs.

Πέλεκυς ἀρτάμου ὄργανον, ὥσπερ τοῦ σιδηρουργοῦ ἄκρα.
Securis lanii inſtrumentum eſt, ſicuti fabri ferrarii malleus.

Θυρομίτου οἶνος φύσις ἔρρει.
Mixti vini natura perit.

Ἀβάρας ποθοῦσι ἀμόρας θ' οἱ ἐν ἡδονῇσι ζῶντες.
Placentas appetunt, & coctas melle similes, qui in deliciis vivunt.

Πρὸς ἠϊόνα πίπλων ἀκρέμων γῆν κ' ἄλα κινεῖ.
Propè littus cadens grandis ramus terram & mare movet.

Στέγος οὐκ ἄνευ δνόφου.
Spelunca non est tenebrarum expers.

Σοῦ φωνὴ κραίλοτη ὄρνιθας σοβεῖ ἁπάσας.
Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.

Σπιλὰς θόλον μιαίνει.
Sordes furbidæ ædificium conspurcant.

Ἀσθενεῖ ὁ βραχίων οὐτωμένου ἀγκῶνος.
Ubi vulneratus est cubitus, brachium est infirmum.

Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκον πωλεῖ.
Non omnis pharmacopola crocum vendit.

Κύβοι κρημνὸν ἀπειλοῦσι.
Tesseræ præcipitium minantur.

Λιγὺς λίγυς λυσιλέως σμικρὸν σφάλλει.
Argutus Ligur securis ictum decipit.

Ὁ Κρόνος κρόνων γενετήρ.
Saturnus morosorum est genitor.

Τόξα ἄκων τρίζει, προκὸς δορὰ οὐδέποτε.
Arcus jaculum stridet, hinnuli corium nequaquam.

Λάτρις ἀμβλὺς λευκίθῳ χρίμπτειν λευκανίαν ὀφείλει.
Servus obtusus vitello ungere gulam debet.

Ὅτι διάζεσθαι οὐ θέλει, λιτὸς δήσεται.
Qui stamini, quod deest, addere non vult, subtili ac tenui linteo carebit.

Ταῖσον θίξῃ μὴ ἔμβαλλε.
Gæsum fiscellæ ne immittas

Οὐδὲν δηναρίου ἰκρίον ὠνήσῃ.
Nullam denario tabulam emes.

Ναύτης ὢν Ποσειδῶνα ἱλάσκου.
Nauta qui es Neptunum placato.

Μικρὰ μὲν σμίλη, ἀλλὰ ῥῖλης οὐ πωλεῖται.
Scalprum magnum quidem non est, attamen minimo pretio non venditur.

Ἰνεῖ γαυλὸν καῦνος.
Evacuat sors mulctram.

Κόαξ κ' κοῖ σπαταγγον ἄγουσι.
Coax & coï spatangum agunt.

Ὑ, ὑ, τινθαλέη ῥινὸς αὐδή ἐστι.
Hy, hy, fervidi nasi vox est.

Οὐδ' ὁ δεῖνα, κ' ὁ δεῖνα ἐποίησεν, οὐδ' ἐγώ.
Neque hic aut ille fecit, neque ego.

Ἐκ πλευρᾶς Ἀδάμου ἡ Εὐὰμ γεγένηται.
E latere Adami Eva facta est.

Ἐρωεῖ ἐλλέβορος λειχῆνα.
Inhibet Helleborus lichenem.

Σπαργᾷν χοῖνιξ λέγεται οἶνῳ πληρωθεῖσα.
Tumere chœnix dicitur vino repleta.

Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγῳ βροτόν.
Non emerem ullâ ratione mortalem.

Ὀδόντας τριάκοντα κ' δύω ἔχει ἄνθρωπος.
Dentes homo triginta & duos habet.

Δέπας τῷ Διονύσῳ, κ' τῷ Πλούτῳ βαρίδα.
Poculum Baccho, & navigium Plutoni.

Ἥραν ἰσθλὴ οὐ κάζει.
Non exornat Junonem vestis è pelle caprinâ.

Σκάνδιξ χυλὸν, οὐ φελλὸς δίδωσι.
Succum dat scandix, non suber.

Ὅπου δαγὺς ἐκεῖ κρύος.
Ubi glacies ibi frigus.

Λεκάνης κ' ἄμβικος χεῖραν ταμίας οἶδεν.
Catini & ollæ usum promus condus novit.

Σφαλερὸν ἔδεσμα νεφρός.
Ren ferculum periculosum est.

Ἀγχὶ αἰγιαλοῦ λέμβος θέοιλο.
Prope littus currat lembus.

Μαγείρου σῆμα τομεύς.
Ex cultro inciforio cognoscitur coquus.

Κροσσὸς ἱσθῆτα κρατεῖ.
Fimbria vestem continet.

Σφύζουσι ἀρτηρίαι γινομένου κινήματος.
Facto motu arteriæ saliunt.

Ἥκα ἄρδει ἀμάρα ἤπειρον.
Leniter irrigat aquæ ductus terram continentem.

Οἰχομένῳ σέλατι ἐν ὥρᾳ ἀδινὸς δνόφος ἕπεται.
Decedentem splendorem densa in terris caligo sequitur.

Ἅμαξα τόρμης ςερουμένη ὄλλεται.
Perit currus modiolæ rotæ privatus.

Θόρυβον γίγρας διασεν τ' οὐκ ὄρει.
Tumultum, cœtumque tripudiantium gingras non excitat.

Τὸ ῥέγχειν κ' κοιμᾶν τοῦ αὐτοῦ ζώου εἰσὶν ἔργα.
Stertere & dormire ejusdem animalis opera.

Βάπτει μὲν ἀσκὸν, ὕδωρ δ' ὑγρὸν δύει πότε.
Mergit quidem utrem, verùm aquam humidam haud subit.

Κώθωνι λαμία κύβιτον βλάπτει.
Poculo saga os cubiti lædit.

Ξύλον ἄνθραξ οὐ πρήθει.
Lignum carbo non accendit.

ΚΕΦ. κ'.

Θάνατος, Ζωή.

Κίρσὸν κνάειν κινδυνώδες.
Varicem scindere periculosum.

Ἐκ τῆ κεράμου μέροπές εἰσιν ἅπαντες.
Ex argillâ omnes homines facti sunt.

Ὡς χόρτος, οὕτω κ' βροτὸς σκέλλεται.
Ut fœnum, ita & homo arefit.

Κουφη σκιὰ, κ' ἀτμὶς ἐστιν ἀνδρῶν βίος.
Vana umbra & vapor est hominum vita.

Πάντες τῷ θανατῷ τεθράμμεθα, ὡσεὶ ἡ ἀγέλη βοῶν τῶν λαινῶν σφαζομένων.
Omnes morti servamur, velut armentum boum saginatorum mactandorum.

CAP. XX.

Mors, Vita.

Varicem scindere periculosum.
Ex argillâ omnes homines facti sunt.
Ut fœnum, ita & homo arefit.
Vana umbra & vapor est hominum vita.
Omnes morti servamur, velut armentum boum saginatorum mactandorum.

Φοξὸς ὑγιὴς ἀδέποτε νοσεῖ. Si ſanus is eſt, cui caput acutum eſt, nequaquam ægrotat.

Τέφρα ἄνθρωπος, ἄνθος καὶ πέμφιξ. Cinis homo eſt, flos & bulla.

Ἁπάντων Χάραν κάλπην βάπτει. Omnium Charon urnam ſubmergit.

Ἐν θάμνῳ νεκρὸν μὴ θάπτει. In fruticeto mortuum nè ſepelias.

Τῶν θνητῶν βίος σποδὸς ἐστὶ καπνός. Vita mortalium cinis eſt & fumus.

Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος. Sua cuique vita obſcura eſt.

Ζύγκλῃ μοῖρα ὀξείᾳ πᾶν βροτῶν γένος ἀμᾷ. Falce mors acutâ omne mortale genus metit.

Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν. Conſtans nihil in vitâ videtur eſſe.

Νεκρὸς οὐ δάκνει. Mortuus non mordet.

Οὐδεμία πόα, ἢ βία, τῷ θανάτῳ βέλη πλάσει. Nulla herba, aut vis, mortis tela frangit.

Πρηνὴς χθόνα ἀθρεῖ. Pronus terram ſpectat.

Οἷπερ φύλλων γενεὴ, τοίηδε καὶ ἀνδρῶν. Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.

Ἀείζειν δεῖ, ὃν βάσανος τῷ ᾅδῃ πιέζει. Exhalare eum oportet, quem mortis tormentum premit.

Πάτρῳ κτέρεα μὴ εἰς τέλος ἀθέτει. Patrui exequias nè omninò aſperneris.

Λυκάβαντας μηνύει φαρκίς. Annos ruga indicat.

Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδὲν. Omnia riſus, & omnia pulvis, & omnia nil ſunt.

Σμύχει πρόκα ταλέχως σμίλαξ. Celeritèr cadaver taxus venenata conſumit.

Dicta ſeptem Græciæ Sapientum.

SOLON. Γνῶθι σεαυτόν.
Noſce teipſum.

CHIL. Τέλος ὁρᾶν μακρᾶς βίου.
Finem videre vitæ longævæ.

PITTAC. Καιρὸν γνῶθι.
Occaſionem cognoſce.

BIAS. Οἱ πλείους κακοί.
Plures ſunt mali.

PERIANDER. Μελέτη τὸ πᾶν.
Induſtriæ nihil impoſſibile.

CLEOB. Ἄριστον μέτρον.
Modus eſt optimus.

THALES. Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη.
Sponde, prope eſt damnum.

TABELLÆ DIALECTORUM.

QUATUOR numerantur Græcæ linguæ Dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant; nimirùm, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum & idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores brevitèr proponere sufficiat.

Attici mutant { σ in ξ, ut ξὺν pro σὺν· ar in τῆ, ut θάλατ῎α pro θάλαττα, σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, *vir*: & contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt { η pro α, ut φιλίη pro φιλία, *amicitia*. ε pro α, ut γελέω pro γελάω, *rideo*. & contrà α pro ε, ut τάμνω pro τέμνω, *seco*.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς· π pro φ, ut ἀπαιροῦμαι pro ἀφαιροῦμαι· contractionibus prorsus abstinent, & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant { α { pro η, ut φάμα pro φήμη, *fama*. pro ε, ut πιάζω, pro πιέζω, *premo*: γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε. pro ω, ut μυσᾶν pro μυσῶν, *musarum*; πρᾶτος pro πρῶτος, *primus*. pro ει, ut κλᾳ̃δας pro κλεῖδας, *claves*. η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν· & pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν. ω pro υ, ut μῶσα pro μῦσα, *musa*: & pro ε, ut ὦνεκα pro ἕνεκα. αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, *utinam*. ευ pro υ, ut ἁλεῦμαι pro ἁλοῦμαι, *saliam*. οι pro υ, ut τύπλοισα pro τύπτυσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω· σ pro θ, ut σεὸς pro θεὸς· κ pro τ, ut πόκα, ὅκα pro πότε, ὅτε, *aliquando*: & contrà τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, *ille*.

Æoles utuntur { ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος; *puella*. & contrà, ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, *amor*. ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, *audacia*. αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, *bonas*.

Ex consonantibus πτ pro μμ, ut ὄπτατα pro ὄμματα, *oculi*: & β ante ρ, ut βράκη pro ῥάκη, *cento*.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς; & aspirationem rejiciunt, ut ἅλιος pro ἥλιος. atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut σπέῤῥω pro σπείρω, χέῤῥες pro χεῖρες.

Poëtæ non solum peculiarem in quibusdam habent Dialecticum, sed etiam Dialectos commiscent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus alias etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, & Æschylus in choris & cantilenis subinde sunt Dorici.

FIGURÆ

FIGURÆ DICTIONIS.

Prosthesis.

PROSTHESIS eſt litera vel ſyllaba principio dictionis addita, ut τέταγών pro ταγών, à τάζω, *apprehendo*; σμικρὸς, *parvus*, pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæreſis eſt, cum litera vel ſyllaba principio dictionis ſubtrahitur, ut ὀρτὴ, pro ἑορτὴ, *feſtum*, ἱρὸς pro ἱερὸς, *ſanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel ſyllabam è medio dictionis ſubtrahit, ut εὑράμην, pro εὑρησάμην, *inveni*, ἐγένατο, pro ἐγεννήσατο, *natus eſt*.

Epenthesis.

Epentheſis eſt, cum medio dictionis litera aut ſyllaba ſubtrahit, ut ἔλλαβε pro ἔλαβε, *ſumpſit*; ὁππότερος, pro ὁπότερος, *uter*; ξεῖνος, pro ξένος, *peregrinus*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut δῶ, pro δῶμα, *domus*; Ποσειδῶ, pro Ποσειδᾶνα, *Neptunum*; βρῖ, pro βριαροὶ, *robuſti*.

Paragoge.

Paragoge eſt, cum extremæ ſyllabæ aliquid adjungitur, ut ἦσθα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε, pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplaſmus eſt mutatio ultimæ ſyllabæ in eodem caſu, ut κλαδὶ, pro κλάδῳ, *ramo*. Metaplaſmus verò generis eſt quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

Antithesis.

Antitheſis (nonnulli ἀντιστοίχον vocant) eſt literæ commutatio, ut πόρσω, pro πόρρω, *procul*; θάλατ͡ſα, pro θάλασσα, *mare*.

Metathesis.

Metatheſis eſt literarum ordo immutatus, ut ἔρζω, *faciam*, pro ῥέζω, à ῥέζω; ἔπαθον, pro ἔπαρθον, à πέρθω, *vaſto*; ἔδρακον, à δέρκω, *video*; καρτερὸς, pro κρατερὸς, *fortis*; κάρτος, pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha eſt eliſio quædam vocalis ante alteram in diverſis dictionibus, ut τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τὔνομα, pro τὸ ὄνομα, *nomen*; ϑοιμάτιον, pro τὸ ἱμάτιον, *veſtimentum*.

Anadiplosis.

Anadiploſis (id eſt, reduplicatio) eſt primarum vel ſecundarum ſyllabarum repetitio, ut καπάμωσι, pro κάμωσι; ἀταρτηρὸς, pro ἀτηρὸς; ἐτήτυμον, pro ἔτυμον.

Conſtantini Rhodocanacidis Chienſis

TRACTATUS

DE

RESOLUTIONE VERBORUM.

Γνωριστικὴ καὶ ἀναλυτικὴ τῶν ῥηματικῶν πτώσεων χρησολογία· hoc eſt, modus ſingularis inflexa verba cognoſcendi, & illa in ſua Themata breviſſimè & ſine errore deducendi: In quo fructus Regularum percipitur, & unitas conjugationis Barytonorum cognoſcitur.

In tradendis Regulis quibus Themata flectuntur in cæteris perſonis & modis, docuimus modum compoſitionis verborum; hìc verò docemus modum reſolutionis illorum, cujus beneficio quodlibet verbum ſeu Thema facilè reperitur. Ex ſupra-dictis igitur Regulis facilè eſt deprehendere quòd illa in ſuâ flexione & formatione triplicitèr immutentur: nimirum,

Init. In initio (licèt hoc non omnibus contingat) in fine, & in medio, idque in omni voce, viz. activâ, paſſivâ, & mediâ: in initio, quia ſolent recipere incrementa ſyllabica, & temporalia, ut λείπω, ἔλειπον, λέλειφα, ἐλελείφειν· in quo exemplo Thema λειπω in uno tempore excrevit unâ ſyllabâ, & in altero duabus à parte ante: & Ἄδω, ἤδον, ᾄκα, ᾄκειν, in quo exemplo non numerus ſyllabarum, ſed quantitas vocalium creſcit: hoc eſt, vocales producuntur, ſicut & ἐγρύζω, ἤγρυκα· ὀρύσσω, ὤρυχα· nam α ε & ο in præſenti ſunt breves, & in præterito mutantur in longas.

Fin. In fine verò, quia ſolent recipere terminos, necnon conſonantes terminales, quibus Thema creſcit interdum unâ ſyllabâ, ut τύπτω, τύπλομεν· interdum duabus, ut τυπλόμεθα· primum verò & ſecundum futurum cujuſlibet verbi in paſſivâ voce creſcunt tribus ſyllabis in fine, nullâ habitâ initii ratione; e. g. τυφθησόμεθα, τυπησόμεθα· idem numerus invenitur etiam in illis verbis quæ incipiunt ab unâ conſonante, vel à duabus, quarum prima eſt muta, & ſecunda liquida, habitâ ratione initii & finis, ut ἐλελείμμεθον, λελειψόμεθα, à verbo λείπω. Nam illa verba quæ recipiunt incrementa temporalia, ut & illa quæ nulla admittunt, non creſcunt ultra duas ſyllabas, ut ᾀδόμεθον, ᾕσμεθον, à verbo ᾄδω, & ᾕσμεθον, ᾐδόμεθον, à verbo ᾄδω· excepto tamen primo & ſecundo futuro paſſivæ vocis, ut ſupradiximus,

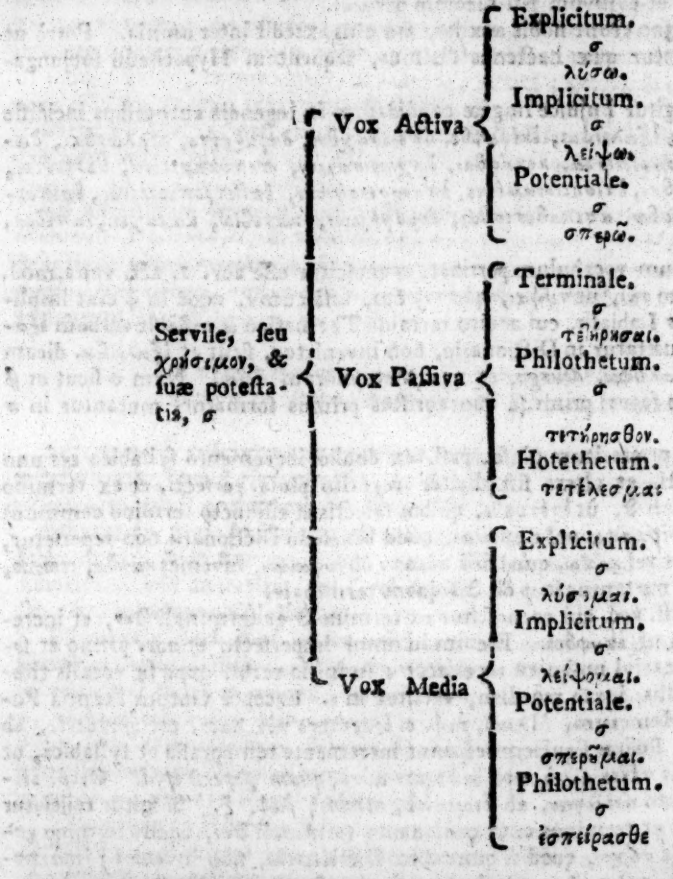
Præterea, accidit ut figurativæ conſonantes verborum rejiciantur, quæ ſunt Dentales, ut ᾄδω, ἅσω, πλήθω, πλήσω, ἀνύτω, ἀνύσω, aliquandò mutantur in alias conſonantes, nimirum in ſuas affines, vel ſaltem proximas, ut λείπω, ἐλείφθην, λήβω, ἐλήφθην· λέλειμμαι & λέλημμαι· in quibus exemplis vidimus π figurativam verbi λείπω mutatam fuiſſe in aſpiratam ſuam affinem φ in aoriſto primo paſſ. & in μ proximam ſuam affinem in præt. perfecto paſſ. quemadmodum & β figurativam verbi λήβω mutatam fuiſſe in φ in aoriſto primo paſſ. & in μ in præt. perf. paſſ. Etenim quamvis conſonans μ ſit ex ordine immutabilium, affinis tamen eſt Labialibus, quoniam beneficio labiorum pronunciatur. Præterea, accidit ut vocales figurativæ, viz. breves in longas mutantur in aliis temporibus, quæ ſunt, α, ε, ο, ut ἀγαπάω, ἀγαπήσω· ἀπορέω, ἀπορήσω· πληρόω, πληρώσω.

Medi- In medio tandem, quia ſolent recipere mutationes vocalium in quibus longæ mutantur aliquandò in breves, & vice verſâ breves in longas, ut λήβω, ἔλαβον· ψάλλω, ἔψηλα· & aliquandò ſubjunctivæ diphthongorum rejiciuntur, ut φαίνω, ἐφάνην· & aliquandò præpoſitivæ, ut λείπω, ἔλιπον· φεύγω, ἔφυγον· & aliquandò addùntur ſubjunctivæ, ut μένω, ἔμεινα· στέλλω, ἔστειλα· & aliquandò nil rejicitur, aut producitur, ſed tantùm fit mutatio brevis in aliam brevem, ut λείπω, λέλοιπα· στρέφω, ἔστροφα.

Quoniam

Quoniam verò σ inter terminales consonantes (quæ unà cum illo sunt sex, viz. δ, κ, μ, ν, σ, τ,) pro vario usu diversimodè consideratur, necesse est ut illud accuratius hìc examinemus, & nominibus idoneis donemus quæ ejus officia significent, eo, viz. fine, ut in investigando Themate Regulæ plenius intelligantur.

In nostris Regulis mentionem fecimus τοῦ σ, quod in genere & καθόλου vocavimus Servile, ob ipsius multiplicem & maximum usum. Postea subdistinximus istud in Explicitum, Implicitum & Potentiale: hoc σ invenitur in activâ & mediâ voce. Præterea in pass. voce tribus (diversis à prioribus) modis consideratur. Nam in secundâ personâ præter. perfecti passivæ vocis reperitur σ. quod (si placet) vocetur Terminale, eo quod semper sit annexum suo termino α. viz. σαι, ut τετύφημαι, τετύφησαι. Dein datur σ quod semper subsequitur dentalem aspiratam Θ; nam si quis velit inspicere terminos omnes pass. vocis qui solent incipere à Θ, vel ab α & ι, quas vocales subsequitur; nullum reperiet qui non habet hoc σ terminale, ut τύπτεσθον, τετύφησθον · vel figurativam Thematis, ut ἐτύφθον. Et hoc σ (si velis) vocetur Philothetum, & reperitur etiam in voce mediâ. Datur postremò σ quod reperitur in primâ personâ præterit. perfecti passivæ vocis, & interdum non (prout in Regulis nostris declaravimus) quod ideò nominabitur Hotethetum. In his quæ de σ diximus elucescit utilitas & potestas τοῦ σ, quam omnes Grammatici nominârunt, & nullus hactenus (quem scio) manifestavit.

Hoc præterea non ignorandum est, figurativas verborum (viz. Labiales & Palatinas) posse etiam dici Implicitas & Explicitas: nam in duplici consonante σ tres Labiales implicantur, viz. β, π, φ, & in ξ tres Palatinæ, viz. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magis exprimantur, quare ubi σ implicitum est, ibi quoque sunt prædictæ figurativæ implicitæ, ut in λείψομαι π est implicita, & per consequens β & φ ob affinitatem: & in ἐλεξάμην κ est implicita, & eâdem de causâ γ et χ. Verum in ἐτυπόμην π, et in ἐλεγόμην γ sunt explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ futuri activ. vocis, et σ terminale pass. vocis fieri implicitum quando Labiales et Palatinæ antecedunt illud σ, ut γράψω, γέγραψαι · λέξω, λέλεξαι.

His præmissis, ut facilius inveniatur Thema, quæ sequuntur observanda sunt.

Primò rejiciuntur à parte ante incrementa syllabica seu temporalia (si adsint;) 1. si enim nulla sint, nulla datur dubitandi causa.

Secundò rejiciantur à parte post termini necnon terminales consonantes, ut et 2. e quocunque modo consideratur.

Tertiò

3. Tertiò non omittendum est fieri mutationes vocalium quæ inveniuntur in medio verbi, viz. α restituatur in suam η, ω, vel ε, ubi opus fuerit, ut ἐλαζον, λάζω· ἔτρᾰγον, τράγω· ἐτράπην, τρέπω· quemadmodum et ε rejiciatur vel addatur ubi necessitas postulaverit, et ο vertatur in ε, vel addatur υ, ubi opus erit, secundùm Regulas traditas de incrementis verborum.

4. Observandum est præterea, quòd rejectis terminis à parte post in pass. voce & in mediâ, quæ assimilatur illi ratione terminorum, si restat consonans (excepto σ) illa est figurativa vel affinis ei; si verò restat σ, tum hoc σ, licèt quoque rejiciendum, indicabit tamen Dentalem aliquam esse figurativam, vel ζ, vel duo σ, et per consequens duo τ, vel aliquam vocalem mutabilem α, ε, ο, quæ ambiguitas non potest tolli nisi inquisitione Dictionarii vel usu, quamvis aliquot notas afferre possimus, quarum beneficio illa maximâ ex parte diminuetur.

Nota igitur, rejecto ς Terminali vel Hotetheto, seu Philotheto, si restat diphthongus, illa est figurativa: si vocalis, et verbum fit hyperdissyllabum, tum semper ζ· si verò α, tunc aliquandò ζ, aliquandò α est figurativa: si verò restat η vel ω, tunc horum breves erunt figurativæ, viz. η vertitur in α vel ε et alterutra erat figurativa. Præterea ω vertitur in ρ, quod est figurativa; si verò restabat α, ε, vel ο, sæpissimè illæ sunt figurativæ. His igitur benè observatis, et omnibus extrinsecè ritè rejectis, terminatur verbum Barytonum activæ vocis per ω, pass. verò seu mediæ per ομαι, et verbum in μι claudetur per terminum μι activæ vocis, et passivum seu medium per μαι.

Hæc sanè magno erunt nobis auxilio, sed usus excedit inter omnia. Porrò ut faciliùs intelligantur quæ hactenus diximus, sequentem Hypothesin subjungamus.

Supponamus igitur hujusce linguæ candidatum in legendis authoribus incidisse in has dictiones: ἐξαλεῖψαι, ἐκέκαφθε, ὑπερσάχθην, διηράξαντο, κεκλῶσθαι, διελληλυθότες, μεθαρμοσθέντα, κεκάσθαι, διεχειρισάμην, ἐπεπυκασμένα, σεσηρότες, ἐπῆρσε, παθύνασθαι, ἐπισημηναμένης, ἐπανασεισθῆναι, ἐπιστροπευμένης, ἐπεπυργώμεθα, ἐῤῥαφώσθω ἀπελαθύσεσθαι, ἀναδραμὼν, κατεῖσι, καταγεὶς, ἀπέδρα, παρέζη, etc.

ἘΞαλεῖψαι. Quod ad primum vocabulum pertinet, cognoscitur esse aor. 1. act. vocis, mod. infinit. à termino σαι, ut τύψαι, quo rejecto, unà cum ε, quod in ψ erat implicitum, restabit π Labialis, cui addito termino Thematico ω restabit verbum ἐξαλείπω, quod si quæratur in Dictionario, non invenietur, sicut et ἐξαλείζω. dicam igitur quod sit ἐξαλείφω, *deungo*, et per Metaphoram *deleo*. Nam φ sicut et β ob σ extrinsecum futuri primi (à quo aoristus primus formatur) mutantur in π ob εὐφωνίαν.

ἘΚέκαφθε. Videmus esse præteritum plusq. pass. ex duplici incremento syllabico εκε uno duplicato perfecti, et altero simplicitèr repetito plusq. perfecti, et ex termino uno cum terminali Θ, ùt ἐτέτυφθε, quibus rejectis et adjuncto termino communi ω vel ομαι restabit κάφω vel κάφομαι, quod beneficio Dictionarii non reperietur, sicut neque κάζω vel κάπω, quod si π addas τ ob ευφωνίαν, invenies κάπτω, *comedo*, nam π sicut et β mutantur in φ ob Θ sequens terminale.

ὙΠερσάχθην. *Dico virtualitèr, quoniam ζ & σσ interdum faciunt fut. 1. in ξ, in quo κ est implicitum, & per consequens, γ, χ.* Διηράξαντο. Est aor. 1. pass. voc. qui cognoscitur ex termino Θ et terminali Θην, et incremento syllabico ε ut ἐτύφθην. Etenim in omni imperfecto et aor. primo et secundo modi indicativi nusquam reperietur ε in initio verbi, quod fit vocalis thematica, quia in illis, juxta regulam, vertitur in η. Exceptâ tantum licentiâ Poëtica, ut apud Homerum, Ἰλιάδ, ῥαψ. ο. ἐρητύοντο τὸν λαὸν, pro ἠρητύοντο, ab ἐρητύω, *coerceo*. Poëtæ siquidem respuunt incrementa temporalia et syllabica, ut ibidem ῥαψ. χ. ὃν τέκεν αὐτὴ, pro ὃν ἔτεκεν αὐτὴ, *quam peperit ipsâ*. Θνεὺς ὀνόμηνεν ἅπαντα, pro ὠνόμηνεν, ab ὀνομαίνω, *nomino*; ῥαψ. ξ. Si igitur rejiciatur incrementum ε, et terminus cum consonante terminali Θην, addito termino generali ω, restabit σάχω, quod si quæras in Dictionario, non invenies; imò neque σάγω, σάκω, vel σάζω, quoniam verbum est σάτλω, *onero*, et ὑπερσάτλω, *satis superque onero*: nam γ et κ figurativæ (quæ virtualitèr concipiuntur interdum in ζ vel duo σ) solent mutari in χ ob sequens terminale Θ, sicut λέγω, ἐλέχθην· πλέκω, ἐπλέχθην.

Διηράξαντο. Constat esse aor. 1. med. voc. à termino σαντο, unà cum σ quod erat implicitum in ξ, ut τύψαντο, quo rejecto et addito termino communi ω restabit διηράκω, quod non invenies in Lexico, neque διηράγω, διηράχω, aut διηράζω, vel διηράσσω· debes igitur concludere te non advertere incrementum temporale η, quod si vertas in ε, dein quæras iterum nè tum quidem invenies; verso verò in α, reperies esse, ἀράσσω, *amputo, abscindo, illido*, et metaphoricè *impeto*; ut ἐνεῖδισιν ἀράσσειν τινὰ. *convitiis impetere aliquem*; cujus generis verba in præteritis pariunt tyronibus amplam difficultatem: etenim quindecim verba sunt illis inquirenda, scil. ἐράγω, ἐράκω, ἐράχω, ἐράζω, vel ἐράσσω· præterea ἀράγω, ἀράκω, ἀράχω, ἀράζω, sive ἀράσσω· et quinque superiora scil. ἠράγω, ἠράκω, ἠράχω, ἠράζω, sive ἠράσσω. Etenim quæ habent figurativas Palatinas addito σ

ex

ex parte futuri efficerent in illo ξ, juxta Regulam, quæ verò habent pro figurativis ζ vel σσ, ut ex ordine δευτεροτρίτον poterant habere ζ in futuro. Præterea juxta temporalis incrementi Regulam, vocalis thematica ε vel α verteretur in η, & hoc modo unum verbum in præteritis immutatum, si Thema ipsum & ipsius significationem ignoret, meritò Tyroni imò & cuilibet alteri ad unguem omnes Regulas Grammaticas callenti multifariam creabit difficultatem, quæ non potest superari alitèr nisi usu. Beatior sanè est Lingua Latina, quia longè naturâ facilior, sed χαλεπὰ τὰ καλά.

Præteritum perf. pass. inf. rejiciatur incrementum syllabicum κε, & terminus αι à parte post, cum terminalibus consonantibus σθ, restat κλω· σ verò indicabit esse aliquam figurativam dentalem, vel ζ vel σσ, sed non erit nisi κλώθω, *glomero* vel *neo*; quia dissyllabum, ut & πεπρῶσθαι, à πρήθω, *incendo*. Κεκλῶσθαι.

Constat esse participium præteriti perfecti, mediæ vocis, numeri pluralis, generis masculini, à termino οτες, & figurativa præsentis, quibus rejectis unà cum ἐπαναλήψει Atticâ priorum literarum Thematis, & verso incremento temporali ε in ε, & addito termino ω, restabit δαλύθω· sed hoc non est nisi addatur præpositiva ε, ut fiat diphthongus ευ, quâ additâ Thema est διελευθω, inusitatum, pro quo δι᾽ἔρχομαι, *prætereo*, & per Metaphoram *differo*, seu *oratione percurro*: in formando hoc præterito medio ε rejicitur, non per Regulam communem, quia penultima præt. med. non mutatur, nisi fuerit una harum quatuor, α, αι, ῃ, ει, ut θάλω, τέθηλα· κλαίζω, κέκληγα· φαίνω, πέφηνα· νέμω, νένομα, & λείπω, λέλοιπα· sed rejicitur more Atticorum, & κατ᾽ ἐπαναλῆψιν priorum literarum præsentis, idque in verbis hyperdissyllabis in quibus corripitur penultima, ut ἐλύθω, ἤλυθα, communitèr, & ἐλήλυθα, Atticè; ἀκούω, ἄκοα, & Atticè ἀκήκοα· ἀλείφω, ἄλοιφα, ἀλήλοιφα, & similia. Διελελυθότες.

Particip. aor. 1. pass. undè rejiciendum est θεντα, σ indicabit esse aliquam dentalem vel σσ vel ζ, & erit μεθαρμόζω, *coapto*, quia trissyllabum, ut ἐξεργασθέντα, ab ἐργάζομαι, *perficio*. Μεθαρμοσθέντα.

Est infinitivum præteriti perf. pass. vocis, cognoscitur à tono in penultimâ, incremento duplicato κε, & termino unà cum terminali θ, & Hotetheto σ, quibus rejectis & addito termino ω, fit κάω—quod cum non fit, neque erit κάθω, κάθω, κάτω, sed κάσσω, restat esse κάζω, *orno & decoro*, verbum Poëticum, ut apud Homerum, Ἰλιαδ᾽ ῥαψ, ω. ver. 546. Κεκάσθαι.

Τῶν σε γέρον πλούτῳ τε καὶ υἱάσι κεκάσθαι.
Horum te, senex, divitiisque & filiis aiunt exornatum fuisse.

Aor. 1. med. rejiciatur ε & terminus σάμην, & quia restat ι, & verbum est polysyllabum, ideo ζ est figurativa, sc. διαχειρίζω, *tractare*, ut ἐπορισάμην, à πορίζομαι seu πορίζω, *comparo*. Διεχειρισάμην.

Est particip. perf. & pluſq. perf. pass. quare rejiciendum est incrementum syllabicum πε, & in fine μενα, unà cum σ Hotetheto, quod est indicium ejus figurativum esse dentalem, vel ζ vel σσ, & est quidem ζ, viz. πυκάζω, *denso* seu *tego*, quoniam polysyllabum. Πεπυκασμένα.

Est particip. perf. med. quare rejicienda est duplicatio in initio σε, & in fide terminus participialis ότες, & quoniam η habet ι subscriptum, ideoque cum fit improprius diphthongus vertetur in propriam, viz. αι, & addito termino generali ω, verbum erit σαίρω *scopis purgo*, ut πεφηνότες, à φαίνω. Verbi hujusce ordinis, scil. immutabilium, felicius & citius reperiuntur quam cætera, quia servant figurativam Thematicam. Excepto ν, quod solet mutari interdum vel in γ vel in μ, prout in Regulis videre est. Σεσηρότες.

Vocabulum in Homero & juxta meas Regulas video esse aor. 1. act. voc. ob σ explicitum. Præterea puto ε esse incrementum syllabicum, quo rejecto unà cum σι, & addito ω, restabit πήρω, quo quæsito & haud invento, concludam π non esse Thematicam literam, sed præpositionis ἐπὶ, quâ rejectâ, restabit ἤρω, quod si quæram non inveniam: dicam igitur esse temporale incrementum, quòd si vertam in ε, erat ἔρω, quod tamen non est, quia est ἄρω, *apto*, cujus futurum facit communitèr ἀρῶ, & Æolicè ἄρσω, & ex hoc ἦρσεν, & cum præpositione ἐπὶ, ἐπῆρσεν, & apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ξ. ver. 166. Ἐπῆρσε.

——τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκιναῖς τε θύρας ςαθμοῖσιν ἐπῆρσε.

Est aor. 1. infin. med. ideoque ασθαι rejecto, & versâ η impropria diphthongo, in αι propriam, & termino passivæ vocis adjecto, erit παθαίνομαι, *vehementèr afficior*. Παθήνασθαι.

Cognoscitur esse particip. a. 1. med. per terminum ἀμένη, in quo σ potentiale subintelligitur, quare rejecto termino ἀμένη, & versa impropria diphthongo Ἐπισημηναμένη.

thongo ι in αι, & addito generali termino in ω, est ἐπισημαίνω, *indicium facio seu significo.*

Ἐπανασείσθηναι. Cognoscitur esse aor. 1. pass. infin. per terminum σθηναι, quo rejecto σ Hotethetum indicabit esse verbum tertii vel quarti, vel saltem sexti ordinis, & ultimum erit: nam illo termino cum σ rejecto, & addito communi termino pass. ομαι, erit ἐπανασείομαι, *adversus aliquem concutior*, à σείω.

Ἐπιτετροπευμένους. Hoc vox est partic. præt. perf. pass. à quâ, rejecto μένους, & duplicato τπ à parte ante, & addito termino act. ω, vel pass. ομαι, verbum erit ἐπιτροπεύω vel ἐπιτροπεύομαι, *procuro, administro, in tutelâ habeo.* Hujusce generis verba rectè nulloque negotio inveniuntur, propter diphthongum figurativum ευ.

Ἐπεπυργώμεθα. Est plusquam perfect. pass. undè rejecto in initia incremento επ, & in fine μεθα, restat πύργω· deinde ω in ο verso additoque terminali ω, fit πυργόω, *munio*, seu *turribus urbem instruo*, à nomine πύργος, *turris.* Hujusce generis verba nulla difficultate deprehenduntur, quia omnia ferè sunt derivata à nominibus, ac proindè solent mutare figurativam ο præsentis in ω in ipso futuro, ut videre est in Regulis nostris de futuro activæ vocis.

Ἐῤῥοφήσθαι. Constat esse in perfecto pass. mod. imperat tertia persona, quare rejiciendum est ε, una cum ρ, & in fine θω, cum σ Philotheto, & verso η in α, & addito communi termino ω, fit ῥοφάω, quod etiam & ῥοφέω, rectè dicitur *sorbeo & exhaurio.* Id genus verba facilè etiam deprehenduntur, nam η figurativa longa est indicium quod figurativa primativa erat α vel ε: neque σ vobis dubium creet, quod licèt non admittatur in prima persona præter. perf. pass. quando figurativæ breves mutantur in longas, tamen quoties θ terminalis subsequitur, ibi σ desideratur, atque ideò vocatur σ Philothetum.

Ἀπελαθήσεσθαι. Est futur. 1. pass. infinit. quare θήσεσθαι rejecto, restat α figurativa, cui addito termino ω, fit ἀπελάω inusitatum, pro quo ἀπελαύνω, *abigo*: in hoc verbo debuerat esse σ Hotethetum, ut γελασθήσεσθαι à γελάω, φευξεσθήσεσθαι à φεύγω, secundum Regulam; seu ἐλάω, *pello*, facit ἤλαμαι & ἤδασμαι.

Ἀναδραμεῖν. Est aor. 2. act. ων participii termino rejecto, versoque α in ε, unà cum termino ω, ut ἀναδράμω inusitatum, pro quo ἀναθρέχω, *recurro.*

Κατεβίω. Aor. 2. verbi in μι, rejecto enim incremento ε, additoque termino verborum in μι, fit καταβίωμι, *vivo.* Diximus enim in his temporibus figurativam servari longam, ut γνῶμι, aor. 2. ἔγνων, ἔγνως· sic & βιῶμι, aor. 2. ἐβίων, ως, ω, &c.

Κατεαγείς. Aor. 2. pass. à quo rejecto εις termino participiali, & addito communi termino ω, fit καταγω, *confringo*, inusitatum, pro quo κατάγνυμι.

Ἀπέδρας Aor. 2. act. cujus incremento rejecto, & figurativa α versa in η, & cum termino verborum in μι, fit ἀπόδρημι, *aufugere.* Hoc esset ἀπέδρη juxta Regulam, quia aor. 2. solet servare figurativam longam, sed unum est eorum quæ exeipiuntur.

Παρέβην. Aor. 2. act. verbi in μι, qui cognoscitur à figurativa η, quare incremento ε rejecto, & addito termino μι, fit παράβημι inusitatum, pro quo παραβαίνω, *transgredior.*

Ut autem memoriæ aliquod sit levamen, & ut constet omnibus unam esse verborum Barytonorum conjugationem, & alteram verborum in μι, tabulam sequentem exaravimus: quæ in formandis & resolvendis verbis respicienda est: illius enim cuncti termini sicut in formandis verbis adduntur, ita in resolvendis rejiciuntur.

TERMI-

TERMINATIONES BARYTONORUM.

Indicativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens	A	ω	εις	ει	ομεθον	ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	ομαι	ᾳ	εται	ομεθον	εσθον	εσθον	ομεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	ῃ	εται	ομεθον	εσθον	εσθον	ομεθα	εσθε	ονται
Imperfect.	A	ον	ες	ε		ετον	ετην	ομεν	ετε	ον
	P	ομην	ου	ετο	ομεθον	εσθον	εσθην	ομεθα	εσθε	οντο
	M	ομην	ου	ετο	ομεθον	εσθον	εσθην	ομεθα	εσθε	οντο
Aor. β.	A	ον	ες	ε		ετον	ετην	ομεν	ετε	ον
	P	ην	ης	η		ητον	ητην	ημεν	ητε	ησαν
	M	ομην	ου	ετο	ομεθον	εσθον	εσθην	ομεθα	εσθε	οντο
Futur. β.	A	ω̃	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	ήσομαι	ήσῃ	ήσεται	ομεθον	εσθον	εσθον	ομεθα	εσθε	ονται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	οῦμεθα	εῖσθε	οῦνται
Futur. α.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	θήσομαι	θήσῃ	εται	ομεθον	εσθον	εσθον	ομεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	ῃ	εται	in 3. prior. decl. ut in præs. in 4. ut in f. 2.					
Aor. α.	A	α	ας	ε		ατον	άτην	αμεν	ατε	αν
	P	θην	θης	θη		θητον	θήτην	θημεν	θητε	θησαν
	M	άμην	ω	ατο	άμεθον	ασθον	άσθην	άμεθα	άσθε	αντο
Perfect.	A	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασαι
	P	μαι	σι	ται	μεθον	θον	θον	μεθα	θε	νται, μένοι εἰσί
	M	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
Pluſq. perf.	A	ειν	εις	ει		ειτον	ειτην	ειμεν	ειτε	εισαν
	P	μην	ο	το	μεθον	θον	θην	μεθα	θε	νται, μένοι ἦσαν
	M	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
P. poſt f.p.	P	ομαι	ῃ	ῆναι	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται

Imperativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
	M		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. β.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ηθι	ήτω		ητον	ήτων		ητε	ήτωσαν
	M		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. α.	A		ον	άτω		ατον	άτων		ατε	άτωσαν
	P		θηθι	θήτω		θητον	θήτων		θητε	θήτωσαν
	M		αι	άσθω		ασθον	άσθων		ασθε	άσθωσαν
Perfect.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ο	θω		θον	θων		θε	θωσαν
	M		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν

Terminationes Verborum contractorum in έω.

Indicativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A	ω̃	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
Imperf.	A	ουν	εις	ει		εῖτην	εῖτον	ουμεν	εῖτε	ουν
	P	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθην	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθην	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο

Imperativus Verb. in έω.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A		ει	είτω		εῖτον	είτων		εῖτε	είτωσαν
	P		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν
	M		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν

Terminationes contractorum verborum in άω.

Indicativus.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A	ῶ	ᾷς	ᾷ		ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι
	P	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
	M	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθων	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
Imperfect.	A	ων	ας	α		ᾶτον	ᾶτην	ῶμεν	ᾶτε	ῶν
	P	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο
	M	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο

Imperativus Verb. in άω.		Sing. 1	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A		α	άτω		άτον	άτων		ᾶτε	άτωσαν
	P		ῶ	ασθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν
	M		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν

Terminationes Verborum in όω.

Indicativus.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural 2	Plural 3.
Præsens.	A	ῶ	οῖς	οῖ		οῦτον	οῦτον	οῦμεν	οῦτε	οῦσι
	P	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	ῶσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	ῶσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
Imperfect.		ουν	οῦς	ου		οῦτον	ούτην	οῦμεν	οῦτε	ουν
		ούμεν	οῦ	οῦτο	ούμεθον	ῶσθον	όσθην	ούμεθα	ῶσθε	οῦντο
		ούμεν	οῦ	οῦτο	ούμεθον	ῶσθον	όσθην	ούμεθα	ῶσθε	οῦντο

Imperativus Verb. in όω.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A		οῦ	ότω		ῶτον	ότων		ῶτε	ότωσαν
	P		οῦ	όσθω		ῶσθον	όσθων		ῶσθε	όσθωσαν
	M		οῦ	όσθω		ῶσθον	όσθων		ῶσθε	όσθωσαν

Terminationes Verborum in μι, quæ descendunt à Verbis in έω, άω, όω, ύω.

Indicativus.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præs.	A	η, ῆ, ω, υ	μι	ς	σι	ε	τον	τον	μεν	τε	I. 2. 3. 4 σί, ᾶ, ῦ, ῦ, σι
	P. M	ε, α, ο, υ	μαι	σαι	ται	α					
						ο					
						υ μεθον	σθον	σθον	μεθα	σθε	ντα.
Perf.	A	η, ῆ, ω, υ	η	ς	I. 2. 3. 4. , η, α, υ	ε	τον	την	μεν	τα	σαν
	P. M	έ, ά, ό, υ	μην	σο	το	α					
						ο					
						υ μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο
Indef. β.	A	η, ῆ, ω,	ν	ς	I. 2. 3. η, η, ω		τον	την	μεν	τε	σαν
	M	έ, ά, ό	μην	σο	το	μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο

Imperativus.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual, 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præs.	A		ετι, α, ο, υ, θι	τω		τον	των		τε	τωσαν
	P. M		ε, α, ο, υ, ω,	σθω		σθον	σθων		σθε	σθωσαν
Indef. β.	A		ὲς, ῆ, ὸς, θι	τω		τον			τε	τωσαν
	M		έ, ά, ό, σο	σθω		σθον	σθων		σθε	σθωσαν

Optativus Sing.			Dual.			Plural.			Infinitiv.	Participium.
1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.		
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ων, ουσα, ον
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον

Imperfectum idem cum Præsenti.

οιμι	οις	οῖ		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ών, οῦσα, όν
εἴην	εἴης	εἴη		εἴητον	εἰήτην	εἴημεν	εἴητε	εἴησαν	ἦναι	εἶς, εἶσα, ἕν
οίμην	οιο	οῖο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	έσθαι	όμενος, η, ον
οιμι	οις	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν	ειν	ων, οῦσα, ούν
ησοίμην	οιο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	ησεσθαι	όμενος, η, ον
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οιντο	εἶσθαι	ούμενος, η, ον
οιμι	οις	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν	ειν	ων, ουσα, ον
ϑησοίμην	οιο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
αιμι	αις	αι		αιτον	αίτην	αίμεν	αιτε	αιεν	αι	ας, ασα, αν
ϑείην	θείης	θείη		θείητον	ϑειήτην	θείημεν	ϑείητε	ϑείησαν	ϑῆναι	θείς, θεῖσα, έν
αίμην	αιο	αιο	αίμεθον	αισθον	αίσθην	αίμεθα	αισθε	αιντο	ασθαι	άμενος, η, ον
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οίμεν	οίτε	οίεν	έναι	ώς, υια, ός
μένος ὦ	εἶης	εἴη		ω εἴητον	εἰήτην	οιεἴημην	εἴητε	εἴησαν	ϑαι	μένος, η, ον
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οίμεν	οτε	οίεν	έναι	ώς, υια, ός

Plusquam Perfectum ut Perfectum.

οίμην	οιο	ιτο	οίμεθον	ίσθον	ίσθην	οίμεθα	ίσθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον

Subjunct. S.			D.			P.			
1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι	
ωμαι	ῃ	ῆται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται	
ωμαι	ῃ	ῆται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται	
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι	
ῶ	ῇ	ῇ		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ητε	ῶσι	
ωμαι	ῃ	ῆται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται	
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι	
ϑῶ	ϑῇς	ϑῇ		ϑῆτον	ϑῆτον	ϑῶμεν	ϑῆτε	ϑῶσι	
ωμαι	ῃ	ῆται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται	
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι	
μένος ὦ	ῇς	ῇ		ῆτον	ῆτον	ὦμεν	ῆτε	ὦσι	
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι	

Hactenus de Barytonis, sequuntur circumflexa, quæ contrahuntur in præsenti & imperfecto omnium modorum, at in reliquis formantur ut Barytona, in έω, άω, όω, ex quibus contrahuntur.

Optativus Sing. Verb. in έω.			D.			P.			
1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Infinitivus.
οιμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν	εἶν
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	εἶσθαι
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	εἶσθαι

Perfectum Passivum.

ήμην	ῆσο	ῆτο	ήμεθον	ῆσθον	ῆσθην	ήμεθα	ῆσθε	ῆντο	πεποιῆσθαι. πεποιημένος, part.

Subj.	S.		D.			P.			
1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Participium.
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ῶμεν	ητε	ῶσι	ῶ, ῶσα, ὰν
ωμαι	ῇ	ῆται	ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται	ώμενος, η, ον

Media eadem cum Passivâ Perfect. πεποιῶμαι, formatur ut Præsens.

Optativus Verborum in ἀω.

Sing.			Dual.			Plural.			
1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Infinitivus.
μι	ῷς	ῷ		ῷτον	ᾴτην	ῷμεν	ῷτε	ῷεν	ᾶν
ῷμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ᾶσθον	ᾴσθην	ῴμεθα	ᾶσθε	ῷντο	ᾶσθαι
ῷμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ᾶσθον	ᾴσθην	ῴμεθα	ᾶσθε	ῷντο	ᾶσθαι

Perfect. passiv. Optativi.

ήμην	ῆο	ῆτο	ῆμεθον	ῆσθον	ῆσθην	ήμεθα	ῆσθε	ῆντο	βεβλῆσθαι
									βεβλημένος, part.

Subjunct. Verborum in ἀω.

Sing.			Dual.			Plural.			
1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Particip.
ῶ	ᾷς	ᾷ		ᾶτον	ατον	ωμεν	ᾶτε	ωσι	ῶν, ῶσα, ῶν
ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται	ώμενος, η, ον

Media ut Passiva perf. pass. βεβλῶμαι, , ῆται, ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.

Optativus Verborum in όω.

Sing.			Dual.			Plural.			
1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Infinitivus.
οῖμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν	οῦν
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	οῦσθαι
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	οῦσθαι

Perfectum Passiv.

ῶμην	ῶο	ῶτο	ώμεθον	ῶσθον	ώσθην	ώμεθα	ῶσθε	ῶντο	κεχρυσῶσθαι
									κεχρυσωμένος, part.

Subjunct. Verborum in όω.

Sing.			Dual.			Plural.			
1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Particip.
ῶ	οις	οῖ		ῶτον	ῶτον	ῶμεν	ῶτε	ῶσι	ῶν, οῦσα, οῦν
ῶμαι	οῖ	ῶται	ώμεθον	ῶσθον	ῶσθον	ώμεθα	ῶσθε	ῶνται	ούμενος, η, όν

Media ut Passiva perf. pass. κεχρυσῶμαι, ῷ, ῶται, ώμεθον, ῶσθον, σθον, ώμεθα, ῶσθε, ῶνται.

Optativus Verborum in μι.

	Sing.			Dual.			Plural.			
	1. 2. 3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Infinitivus.
A	ῑ, αῑ, οῑ,	ην	ης	η		ητον	ήτην	ημεν	ητε	αῖεν, αῖ, οῖ, εν,	ναι,
P. M.	εῑ, αῑ, οῑ,	μην	ο	το	μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο	σθαι,

Præteritum Perfect. Passiv.

P.	εῑ, αῑ, οῑ,	μην	ο	το	μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο	
A.	εῑ, αῑ, οῑ,	ην	ς	η		ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν, εν	ῆναι, ῆ, ῶ, -ναι.
M.	εῑ, αῑ, οῑ,	μην	ο	το	μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο	ῆσθαι.

Subjunct.

	Sing.				Dual.			Plural.				
	1.	2. 3.	1. 2. 3.		1.	2.	3.	1.	2.	3.	Particip.	
A.	ῶ	ῇς, ᾷ, ῷς, ῷ,	η, ᾳ, ῳ,			ῆτον	ῆτον	ῆμεν	ῆτε	ῶσι	είς, εῖσα, έν	έμενος
P. M.	ῶμαι	ῇ, ᾷ, ῷ,	ται.		ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	σθε	ῶνται	ὰς, ᾶσα, ὰν	άμενος
											ὶς, ῖσα, ὶν	όμενος
A.	ῶ	ῇς, ᾷ, ῷς, ῷ,	η, ᾳ, ῳ,			τον	τον	μεν	τε	ῶσι	εἰς	έμενος
M.	ῶμαι	ῇ, ᾷ, ῷ,	ται.		ώμεθον	σθον	σθον	ώμεθα	σθε	ῶνται	ὰς	άμενος
											ὶς	όμενος

Conſtantini Rhodocanacidis Chienſis

TRACTATUS ALTER,

DE

ARTICULIS.

ARTICULUS duplex eſt, unus præpoſitivus, præpoſitivus alter. Præpoſitivus dicitur προτακτικὸν ἄρθρον, quòd Nominibus, Participiis, & interdum Verbis Infinitivi Modi, Pronominibus, Conjunctionibus necnon Adverbiis præponitur. Poſtpoſitivus verò dicitur Græcè ὑποτακτικὸν, quòd Nominibus tantùm poſtponitur, ideoque fungitur officio Pronominis relativi, ut ſignificatio oſtendit, ὁ, ἡ, ὁ, *qui, quæ, quod.* Nos autem de præpoſitivo tantùm agimus, qui accuratiùs loquendo ſolus eſt Articulus.

Quando ſermo eſt de re quâpiam certâ, de quâ viz. nobis conſtat, *tunc nomen illud gaudet articulo ; ſin minus, reſpuit :* ut Iſocr. ad Nicocl. Ὅλως γὰρ, εἰ ἐθέλοιμεν σκοπεῖν τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων, εὑρήσομεν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, ὅτε τῶν σιτίων χαίροντας τοῖς ὑγιεινοτάτοις, οὔτε τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς καλλίστοις· in quo exemplo φύσεις, ἀνθρώπων, σιτίων, & ἐπιτηδευμάτων, ut omnibus nota, articulum habent. Hæc regula ſola penè ſufficeret, ut de uſu Articuli minimè dubitaremus : pergamus tamen alias præſcribere, quæ variis exemplis eandem illuſtrabunt. Reg. I.

Nomen Subſtantivum ſeu Appellativum, ſi conjunctum habet adjectivum, exigit articulum ; ita tamen ut ſi adjectivum præponatur, unicus articulus ipſi præfixus ſufficiat. Demoſth. pro Coronâ ; σκοπεῖτε δὲ τί χρὴν τὸν εὔνουν πολίτην ποιεῖν, ἢ τί τὸν μετὰ πάσης προνοίας ἢ προθυμίας, ἢ δικαιοσύνης ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμενον. Ubi εὔνους adjectivum, quia præponitur Appellativo πολίτην, contentum eſt unico articulo. Reg. II.

Quod ſi adjectivum poſtponatur, opus eſt duplici articulo, uno ſcil. pro adjectivo, pro Appellativo ſeu Subſtantivo, altero. Lyſias contra Eratoſthenem : Ὑμεῖς δὲ πάντες ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκείας ἦλθον τὰς ὑμέτερας. Idem. in Nicom. Εἰ γὰρ οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν, ἕξ τάλαντα εἴσγε τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἂν ἐξώρκισεν, &c.

Quod ſi Adjectivum in priori loco deſideratur, articulus tamen repeti debet : ut Demoſth. pro Coron. Ἕως ἂν τὰ τῆς γραπτείας ἐπὶ τοὺς Φωκέας εὐτρεπῆ ποήσαιτο· ubi τῆς ἐπὶ τοὺς Φωκέας, ſubintelligitur ſuſceptæ.

Iſta repetitio articuli fieri etiam ſolet maximâ cum venuſtate, ſi Nomen Subſtantivum ſequatur genitivus poſſeſſivus ; & potiſſimùm ſi intercedat Verbum inter duo illa Nomina. Hic caſus etenim æquipollet adjectivis, ubi cùm genitivus poſſeſſivus juxta Regulam quartam requirit ſuum articulum, articulus repetendus præponi debet articulo nominis poſſeſſivi. Demoſth. pro Coron. Συμφέρει δὲ Φιλίππῳ καὶ Φωκεῦσι καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι τῆς ἀναλγησίας καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θηβαίων· ubi articulus τῆς τῶν Θηβαίων repetitur deſignando moleſtiam & ſtupiditatem Thebanorum.

In definiendis rebus, neque ſubjectum, neque attributum exigit articulum : Ariſt. ad Nicom. Ἀρετή ἐστιν ἕξις προαιρετικὴ ἐν μεσότητι οὖσα τῇ πρὸς ἡμᾶς ὡρισμένη λόγῳ, ἢ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσειεν. Et in Topicis, Ἔστι δὲ συλλογισμὸς, λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν, ἕτερον τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. In quibus exemplis non præfigitur articulus, nominibus ἀρετὴ & συλλογισμὸς, ut ſubjectis ; nec nominibus ἕξις & λόγος. ut prædicatis. Sæpè tamen præfigitur articulus ſubjectis, ac potiſſimùm apud Oratores, ſed non prædicatis : ut Demoſth. pro Coron. Ἵνα τοίνυν καὶ τὰς βλασφημίας, ἃς κατὰ τῶν Εὐβοέων καὶ τῶν Βυζαντίων ἐποιήσατο, συκοφαντίας οὔσας ἀποδείξω, &c. in quo exemplo nomini βλασφημίας, quod eſt ſubjectum, præponitur articulus ; ut nomini συκοφαντίας, non item, veluti prædicato. Reg. III.

Genitivus poſſeſſivus Nominis vel participii, imò & nomen ipſum à quo poſſeſſivum regitur, gaudent articulis : ut Demoſth. pro Coron. Ἡ μὲν ἐμὴ πολιτεία καὶ προαίρεσις, ἂν τις ὀρθῶς σκοπῇ, ταῖς τῶν πότε ἐπαινουμένων ἀνδρῶν ὁμοία καὶ ταυτὰ βουλομένη Reg. IV.

λομένη φανήσεται, ὑ δὲ σὴ ταῖς τῶν τὺς τοιούτυς τότε συκοφαντούντων. Ubi nomini, unà cum participio ἐπαινυμένων & συκοφαντούντων, præfigitur Articulus. Præterea in hoc exemplo obſervandi ſunt articuli, qui immediatè gaudent poni; ut ταῖς, τῶν, τὺς, &c. Inſuper licèt non exprimatur nomen ſubſtantivum in ſecundo membro periodi, viz. πολιτείας, magno tamen cum lepore ſubintelligitur, quemadmodum & in priori. Interdùm verò hic articulus genitivi poſſeſſivi omittitur, & potiſſimùm in nominibus propriis, ut in exemplo ſecundæ Regulæ videre eſt. Διὸ κὴ τὴν Ὁμήρυ ποίησιν, &c. & Demoſthen. pro Coronâ; Οὐ δὲ γ' ἠτλάθην ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππυ.

Reg. V. *Nomen quod ante ſe vel poſt ſe habet Pronomen* ἐκεῖνος, η, ον, vel οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *ſemper exigit articulum.* Demoſthen. pro Coronâ; Δῆλον γὰρ ὅτι κὴ κατ' ἐκείνης τὺς χρόνυς, &c. Idem, Λέγε δ' αὐτῷ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα. Et Lyſias contra Theom. Οὐχ οὗτος ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει κατεσκεύασαι. Idem pro Ariſtophan. Πολλὴν μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὑτοσί, ὦ ἄνδρες δικασαί.

Ante ſe
Poſt ſe

Reg. VI. *Articulus locum habet in diviſionibus, adjunctis particulis conjunctivis* μὲν, *quæ præponi, &* δὲ, *quæ ſubſequi ſolet.* Hic modus loquendi perlegans quidem eſt & uſatiſſimus. Iſocrat. ad Nicocl. Διὸ κὴ τὴν Ὁμήρυ ποίησιν, κὴ τὺς πρώτυς εὑρόντας τραγῳδίαν ἄξιον θαυμάζειν, ὅτι κατιδόντες τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων. ἀμφοτέραις ταῖς ἰδέαις ταύταις κατεχρήσαντο πρὸς τὴν ποίησιν, ὁ μὲν γὰρ τὺς ἀγῶνας κὴ τὺς πολέμυς τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησεν· οἱ δὲ τὺς μύθυς εἰς ἀγῶνας κὴ πρᾶξεις κατέςησαν· ubi clarè patet ὁ μὲν (Homerus ſc.) & οἱ δὲ (ſc. Tragici.)

R. VII. *Nomina propria ſeu Cognomina, ſi ſolitariè ponuntur, rurò adſciſcunt articulum.* Lyſias contra Alcibiadem: Ἐγὼ μὲν οὖν κὴ φίλω ὄντι Ἀρχιςρατίδη βοηθῶν κὴ Ἀλκιβιάδην ἐχθρὸν ὄντα ἐμαυτοῦ τιμωρούμενος δέομαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι. Idem pro Ariſt. Πρῶτον μὲν γὰρ βυλομένυ Κόνωπος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν ἄχετο ὑποςὰς μετὰ Εὐρύμα κὴ Λυσίου.

Interdum tamen illo gaudent. Demoſthen. adverſus Ariſtocr. Ὡς δὲ συλλέξας δύναμιν παρῆν ὁ Ἀρταβάζος ἀφειμένος παρὰ τοῦ Αὐτοφραδάτυ.

Quod ſi proprium nomen cum cognomine, vel utrumque cum nomine Patriæ unà ponantur; ſæpiùs accidit, ut ultimum ſolummodò ſortiatur articulum: Ut Lyſias contra Eratoſthenem; Ἀνέξη μέν τοι πολλῶν λοιδοριῶν αὐτοῖς γενομένων Ἀρχέςρατος ὁ Φρεάριος, &c. Et alibi: Τούτων τοίνυν Φείδων ὁ τῶν τριάκοντα γενόμενος κὴ Ἱπποκλῆς κὴ Ἐπιχάρης, ὁ Λαμπτρεὺς, &c.

Si verò nomen Patriæ non datur in recto inſtar adjectivi (ut in prædicto exemplo Λαμπρεὺς) *ſed neceſſe ſit ut nomen Patriæ in diverſo caſu ponatur cum aliquâ Præpoſitione, vel adverbialiter, tunc articulo maximè gaudet.* Demoſthen. adverſus Andr. Οὗτος δὲ εἰσέπραξε Λικοπτίνην τὸν ἐκ Κοίλης τέτταρας κὴ τριάκοντα δραχμὰς κὴ Θεόξενον τὸν Ἀλοπεκῆθεν δραχμὰς Ο', κὴ μικρόν τι πρόσ.

R. VIII. *Nomina propria poſt ſe recipiunt articulum, cum genitivo poſſeſſivo parentum.* Quo in loco articulus denotat filium, qui interdum, tametſi rariſſimè, exprimimitur; ut Halicarnaſſ. Λυσίας ὁ Κεφάλυ Συρακυσίων μὲν ἦν γονέων, ἐγεννήθη δὲ Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῷ πατρὶ, h. e. *Lyſias, Cephali filius,* &c. Hoc tamen nil impedit quo minus id genus nomina careant tali articulo; ut Demoſth. pro Coronâ; Ἐπὶ Χαιρονίδυ Ἄρχοντος ἐλαφηβολιῶνος ἕκτη ἱσαμένυ Λίχίνης Ἀτρομήτυ Κοθωκίδης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν κατὰ Κτησιφῶντος τοῦ Λεωσθένυς Ἀναφλυςίυ, h. e. *filius Atrometi,* &c.

R. IX. *Pronomen demonſtrativum* οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *conjunctum cum adjectivis in gradu ſuperlativo, quibus terminus univerſalis* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *ſuperadditur, ante iſtum terminum vindicat articulum, idque venuſtè admodum.* Lyſias in Nicom. Καὶ ὁ πάντων οὗτος πονηρότατος οὕτω φανερῶς συνεςασίασεν, &c. h. e. *Et hic omnium ſceleratiſſimus ità apertè colluſionem ſuam prodidit.*

R. X. *Terminus univerſalis* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *nominibus præpoſitus, articulum poſt ſe requirit;* ut Demoſth. pro Coronâ; Πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ὁμοίως ἐκ τούτων ἄν τις εἴδοι οὔτε δικαίας, οὔτ' ἐπ' ἀληθείας εὐδεμιᾶς εἰρημένα. Lyſias contra Theomn. Ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐρρῖφέναι, ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα.

Demoſth. pro Coronâ: Ὁ γὰρ τότε ἐνςὰς πόλεμος ἄνευ τοῦ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀθανατέροις κὴ εὐανοτέροις διήγαγεν ὑμᾶς τῆς τῶν εἰρήνης.

Quod ſi terminus univerſalis privetur nomine ſubſtantivo vel adjectivo, tunc articulum ante ſe elegantèr exegit, ita tamen ut articulum inter & nomen univerſale aliquid inſeri debeat. Lyſias in Nicom. Οὕτω γὰρ ἐντόμως διοικηθήσεται τὰ κατὰ τὴν πόλιν πάντα.

R. XI. Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, *in re certâ ante ſe exigit articulum;* ut Plato de Legibus. Τὸ μὲν γὰρ κλαπὲν δὶ χρεὼν διπλάσιον πρῶτον ἐκτίνειν, ἐαν ὅπλα τις τὴν τοιαύτην δίκην, κὴ ἱκανὴν ἔχη ἄλλην οὐσίαν ἀποτίνειν. Lyſias de Niciæ bonis publ. Ἀλλ' οἷς μάλιςα προσῆκον κὴ διὰ γένος, κὴ διὰ πλοῦτον, κὴ διὰ τὴν ἄλλην ἀρετὴν τιμᾶσθαι. Iſoc. de Pace; Ἀλλὰ τὰς μὲν τυραννίδας ἡγεῖσθαι χαλεπὰς εἶναι, κὴ βλαβερὰς, οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ κὴ τοῖς ἔχουσιν αὐτάς.

Lyſias

Lyſias ad delationem : Καίτοι ὅστις τούτοις φθονεῖ, οὓς οἱ ἄλλοι ἐλέησι, τοῦτος ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀποχέσθαι δοκεῖ πονηρίας.

Quod ſi ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο *notam quandam indeterminatam ſecum conjunctam habet, tunc ſecundùm primam regulam articulo deſtituitur :* ut Demoſth. in Onit. Καὶ γὰρ οὐδὲ λόγον τὸ πρᾶγμα ἔχον ἐπὶ τὸν αὐτὸν αὐτοῦ μὴ δυνάμενον κομίσασθαι τάλαντον, τοῦτον ἄλλῳ τινὶ φάσκειν, ἀποτίσειν καὶ ταῦτ' ἐγγυᾶσθαι. h. e. Nullâ enim ratione nititur hæc cauſa, qui ipſe talentum recuperare nequeat, eum alteri cuipiam ſe ſatis eſſe facturum polliceri, atque adeò ſpondere. Et inferiùs, Ἔπει φέρε πῶς ἐγὶ δίκαιον τῆς ἀδελφῆς σοῦ μηδέπω καὶ τήμερον ἄλλῳ συνοικούσης, μηδ' ἀπηλλαγμένης Ἀφόβου, μηδὲ τὴν προῖκα δεδωκότος τούτῳ, μηδ' ὑπὲρ τούτων εἰς βάσανον, μηδ' εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντος ; h. e. Aut qui æquum eſt, ſorore tuâ ne hodie quidem alteri cuipiam nuptâ, nec ab Aphobo deſertâ, neque per iſtum dote numeratâ, quæ in his rebus neque queſtionis, nec ullum aliud jus accipit ?

Genitivus partitivus ſemper gaudet articulo. Iſocr. Orat. Panathen. Ἔτι δὲ R. XII.
τῶν μὲν τῶν καταζεζηλημένων εἶς εἶναι, μηδὲ τῶν κατημελημένων, ἀλλ' ἐκείνων, περὶ ὧν οἱ χαριέστατοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μνησθεῖεν ἄν, καὶ διαλεχθεῖεν ὡς σπουδαίων ὄντων. Lyſias in Apolog. Ἀλλὰ καὶ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοιοῦτον ἀγῶνα ἠγωνίζετο, ὑμᾶς ἂν ἠξίουν ἐμοὶ δοῦναι τὴν χάριν.

Nulla Pronomina ante ſe requirunt articulum. Ut Lyſias pro Arift. Αὐτοὶ γὰρ R. XIII.
ἔναγχος ἠκούετε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, &c. Et inferiùs, Ἐθέλοντος δὲ ἐκείνῳ λογίσασθαι, &c.

Pronomen verò αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ *quando ſonat idem, eadem, idem, tunc neceſſariò antè ſe poſtulat articulum,* ut Demoſth. pro Coron. Ἐστὶ δὲ οὐχ ὁ λόγος τῆ Ῥήτορος, Αἰσχίνη, τίμιος, οὐδ' ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταὐτὰ προαιρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς, καὶ τὸ τοὺς αὐτοὺς μισεῖν καὶ φιλεῖν, ὥσπερ ἂν ἡ πατρὶς, h. e. Non eſt enim Oratoris honoranda oratio, ó Æſchines, neque ſonus vocis, ſed quòd eadem cum populo eligat, & eoſdem quos & patria amet, & odio habeat.

Quando præcedunt nominibus adjectivis, & nominibus propriis adverbia οὕτω R. XIV.
vel οὕτως, imò & nomen τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, *tunc adjectiva nullatenus exigunt articulum.* Lyſ. in Apolog. Ἐγὼ δ' οὕτω πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκὼς, καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν, νῦν δέομαι μὴ στερηθῆναι τῶν ἐμαυτοῦ. Et alibi Ἀκηκόατε δὲ οὕτως ἄνομον καὶ δεινὸν πρᾶγμα, &c.

Πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, *ſi numerum deſignant* ἀπροδιόριστον, i. e. *indeterminatum,* R. XV.
nullatenus exigunt articulum. Iſoc. de Pace ; Καὶ ταῦτα ὁρῶντες αὐτοί τε τὴν πόλιν εὐδαιμονίζον καὶ πολλοὶ τῶν νοῦν οὐκ ἐχόντων ἐμακάριζον αὐτὴν. h. e. quæ dum facerent, cum ipſe tum multi non mentis compotes urbis felicitatem prædicabant. Et inferiùs, Εἰς ἃς πολλοὶ καὶ τῶν ἀσυγειτόνων, καὶ ἄλλων Ἑλλήνων ἐφοίτων οὐ συμπενθήσοντες τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλ' ἐφησθησόμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς, hoc eſt, ad quos multi è finitimis aliiſque Græcis conveniebant, &c. Lyſias contra frumentarios ; Πολλοὶ μὲν προσεληλύθασιν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, θαυμάζοντες, h. e. Multi me audierunt, O Judices, admiratione docti. Demoſth. in Aphobum ; τούτων τοίνυν εἰσὶ μὲν πολλοὶ μάρτυρες, ἔτι δ' οὐκ ἐλάττω τεκμήρια τῶν μαρτύρων. h. e. Cùm autem harum rerum multi teſtes ſint, non minora etiam argumenta nobis ſuppetunt.

Quod ſi πολλοὶ ſonat πλῆθος, h. e. *Vulgus, vel populus, tunc neceſſariò deſiderat articulum.* Ut Iſoc. ad Demon. Εὐλαβοῦ τὰς διαβολὰς, κἂν ψευδεῖς ὦσιν οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσι. h. e. Cave criminationes etiamſi falſas, vulgus enim veritatem ignorat, ſed ex famâ & opinione judicat. Demoſth. adverſus Timocrat. Τίς οὖν μόνη φυλακὴ καὶ δικαία καὶ βέβαιος τῶν νόμων ; ὑμεῖς οἱ πολλοί. h. e. Quæ igitur ſola eſt cuſtodia, & juſta, & firma legum ; Vos Populus. Idem περὶ συντάξεως. Νῦν δὲ οἱ πολλοὶ τοῦτο λέγουσιν, ὡς Κέρκυραν εἶλε Τιμόθεος. h. e. Nunc verò vulgus hoc dicunt, quòd Cercyram cepit Timotheus.

Parimodo πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, *ſi ſeſe habeant ut ſubjecta in oratione, non reſpuunt articulum.* Exempl. K. R. Τὰ γὰρ πολλὰ δεινὰ τὰ τῷ υἱῷ αὐτοῦ τότε συμβεβηκότα, αἴτια γέγονε τοῦ νυνὶ τὸν πατέρα ἐξαίφνης ὀμιλῆσαι θανάτῳ. h. e. Multæ clades, qui tunc temporis filio ipſius contigerunt, in cauſâ fuere, cur pater è vivis exceſſerit. Demoſth. pro Phormione. Τὰ μὲν οὖν πολλὰ, ὧν Ἀπολλόδωρος ἐσεῖ, νομίζετε εἶναι λόγον καὶ συκοφαντίαν. h. e. verba verò multa, quibus Apollodorus utitur, nugas eſſe & calumnias putate.

Verùm πολὺς, πολλὴ, πολὺ, quandò ponuntur ἀπροδιορίστως reſpuunt prorſus articulum, ut Lyſias adverſus Pandeon : Ὃς γὰρ ἀδικῶν με πολὺν χρόνον οὐκ ἐπαύετο. h. e. hic enim cum me jamdudum negotium faceſſere non deſtiterat. Idem ad Nicom. Περὶ δὲ τῶν μεγίστων τοὺς αὐτοὺς ἔᾶτε πολὺν χρόνον κυρίους εἶναι. h. e. Vos in maximis magiſtratibus eoſdem finitis longo jam tempore ſummum obtinere magiſtratum.

R. XVI. Πλεῖστοι, πλεῖσται, πλεῖστα, *cùm obtinent locum ſubjecti gaudent articulo.* Iſoc. de Pace. Εὑρήσετε γὰρ τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων μᾶλλον ταραττόντας, ἢ πλείους ἐπιθυμίας ἔχοντας τῶν καλῶν, ἢ τῶν ἀγαθῶν.

Reg. XVII. Μά. Adverbium jurandi nomini ſubſequenti articulum largitur. Dem. in Aphob. Μὰ τοὺς θεοὺς ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμι ἐπιδεῖξαι τοῦτ' ἀκριβέστερον, ἢ τοῦτον τὸν τρόπον. Ego medius fidius, &c.

Quod ſi conjugatur cum nomine Δία *reſpuit prorſus.* Ut Demoſt. ibid. Οὐ μὰ Δία οὐχ ὅτι τὸν Μίλυαν ὡμολόγησεν εἶναι ἐλεύθερον. Non mehercle quod, &c.

Regula prædicta convenit etiam particulæ νή. Idem pro Phormione ; Κἂν ταῦτα ποιῆτε, αὐτοί τε εὐορκήσετε, κἀ τοῦτον δικαίως σώσετε ἄξιον ὄντα νὴ τὸν Δία κἀ τοὺς θεοὺς ἅπαντας. Non tamen impedit, quin interdum nomen Δία articulo deſtituatur, ut Demoſth. de Ordinand. Republ. κἀ νὴ Δία ὦ Ἄνδρες, &c.

Reg. XVIII. *Nomina Appellativa, ſeu Adjectiva virorum, qui in aliquâ arte ſeu ſcientiâ excelluerunt, neceſſariò articulo inſigniri debent,* Ut cum vellem indicare Homerum, dico ὁ ποιητὴς, & Ariſt. ὁ φιλόσοφος, quia ſicut hic Philoſophiâ, ita ille Poëſi primas tenet.

R. XIX. *Sæpè articulus deſtituitur Participio magnâ cum elegantiâ, idque cum variis præpoſitionibus, vel adverbiis, quæ immediatè ſubſequi ſolent articulum,* ut οἱ ἐν πόλεσιν, hoc eſt, Cives Oppidani Οἱ ἐν ἡλικίᾳ, Adoleſcentes. Οἱ ὑπὲρ τὸν καταλογον, emeriti. Οἱ ἐν ὅπλοις, Milites. In quibus omnibus ſubintelligitur Participium ὄντες vel γινόμενοι, vel quid ſimile. Demoſthen. in Philippo : Καὶ γὰρ τοι διεῤῥηκότων εἰς δύο μέρη ταῦτα τῶν ἐν πόλεσιν, hoc eſt, cum Oppidani in duas partes, &c. Idem de ordinand. Rep. Λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαστον, τοὺς μὲν ἐν ἡλικίᾳ στρατιωτικὸν, τοὺς δ' ὑπὲρ τὸν καταλογον ἐξεταστικόν.

Pari modo. Οἱ ὕστερα, poſteri, τὰ ὕστερα, poſteritas, οἱ πρόσθεν, priſci, οἱ πόρρω, diſſiti, οἱ περὶ τὸν βασιλέα, qui ſtant a parte Regis, οἱ περὶ τὰ ἱερὰ, Sacerdotes &c.

R. XX. *Sæpiſſimè articulus neutrius generis præponitur infinitivo, ubi infinitivus pro nomine ſumitur.* Demoſth. in Olynth. 3. πέπεισμαι γὰρ ἐξ ὧν πάρων κἀκόων σύνοιδα τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφευγέναι, τῷ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, οὐ τῷ μὴ συνιέναι. Ubi τῷ μὴ βούλεσθαι pro neglectu, & τῷ μὴ συνιέναι pro inſcitiâ ſumitur. Pari modo dicitur τὸ σπουδάζειν, ſtudium, τὸ σωφρονεῖν, temperantia, τὸ φρονεῖν, prudentia, &c.

R. XXI. *Nomina κλητικὰ reſpuunt prorſus articulum :* ut Demoſt. pro Coron ; Πρῶτον μὲν, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, &c.

R. XXII. *Articulus neutrius generis vel uni tantùm dictioni, vel pluribus materialitèr, vel artificialitèr poſitis, ſolet præponi.* Ariſt. de interp. Οἷον ἐν τῷ ἑπτακτροχέλης, τὸ κέλης οὐδέν τι σεμαίνει καθ' αὑτό. Idem paulò inferius, Τὸ δὲ οὐκ ἄνθρωπος. Ubi notandum eſt hujuſcemodi articulum vocari ἄρθρον ἐντεχνον, quoniam ex conſulto præponitur illis dictionibus, quæ pro ſeipſis accipiuntur. Qui modus loquendi peculiaris tantum eſt Græcis, quo explicant ſuas mentes ἐκφαντορικῶς καὶ διαῤῥήδην, h. e. enucleatè & clarè, ut Dem. in Orat. 3. Ὀλύνθ. Ἐὰν γὰρ τοῦτο ὑπάρξῃ, τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τρόπον τιμωρήσεται τις ἐκεῖνον ἐξέσται σκοπεῖν, h. e. Sic enim certò hoc conſtiterit, tum quâ ratione quis illum ulſciſcatur, licebit diſplicere ; quo in loco articulus τοῦ complectitur hæc omnia τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον ἐξεῖναι σκοπεῖν, pro Coron. idem : μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ. Ne adverſarium adhibeatis in concilium, de modo quo me audire vos oportet.

Obſervandum eſt Poëtas & potiſſimum Hom. rarò uti articulis præpoſitivis, ut Ἰλ. ῥαψ. θ. ver 532. εἶσομαι αἴκε μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης.

Ariſtoph. tamen crebrò iis utitur.

Ἦν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
Λόξῃ δὲ μὴ δρᾷν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν, &c.

Illud præterea non ignorandum eſt à Poëtis ſæpè uſurpari articulos præpoſitivos loco pronominum, ut Hom. Ἰλ. ῥαψ. β. ver. 52. Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα, pro οὗτοι vel ἐκεῖνοι.

Interdum etiam Oratores uſurpant hunc articulum pro τὶς vel τὶ, ut Dem. in Orat. Olyth. 3. Ἀλλὰ θαυμάζω εἴ τῳ πότε ἀνθρώπων ἢ γέγονε ἢ γενήσεται, &c. pro εἴ τινι ποτε ἀνθρώπων. Et idem pro Coron. Ἄλλως τε κ' ἂν ὑπ' ἐχθροῦ τῳ τοῦτο συμβαίνῃ, pro τινί.

FINIS.

Richard Pine Coffin December 24 1814

Charles Rowe Liber ejus

1773

Charles Pine Coffin

R Pine Coffin

his book 1812

